Cititā de mine
Tigaret Gheorghe
- Cantaret Bisericesc.
28 Ianuarie 1977.

SĂNTA

SCRIPTURĂ

A

VECHIULUĬ ŞI A NOULUĬ TESTAMENTŬ.

EDIŢIUNE NOUĂ, REVĂDUTĂ DUPĂ TECSTURILE ORIGINALE, ŞI PUBLICATĂ DE SOCIETATEA BIBLICĂ PENTRU BRITANIA ŞI STRĂINĂTATE.

VECHIULŬ TESTAMENTŬ.

CUPRINDEREA VECHIULUĬ TESTAMENTŬ.

Cartea cinte a lui Moisi	are	50	cap.	Ecclesiastul	are	12	cap.
A doua carte a lui Moisi	»	40	»	Cîntarea Cîntărilor	»	8	»
A treia carte a lui Moisi	»	27	»	Cartea lui Isaia	»	66	»
A patra carte a lui Moisi	»	36	»	Cartea lui Ieremia	»	52	»
A cincia carte a lui Moisi	»	34	»	Plîngerile lui Ieremia	»	5	»
	»	24	»	Cartea lui Ezechiil	»	48	»
	»	31	»	Cartea lui Daniil	»	12	»
	»	4	»	Cartea lui Osea	»	14	»
	»	24	»	Cartea lui Ioil	»	3	»
	»	22	»	Cartea lui Amos	»	9	»
	»	25	»	Cartea lui Obadia	»	1	»
	»	29	»	Cartea lui Iona	»	4	»
	»	36	»	Cartea lui Mica	»	7	»
	»	10	»	Cartea lui Nahum	»	3	»
	»	13	»	Cartea lui Habacuc	»	3	»
	»	10	»	Cartea lui Sofonia	»	3	»
	»	42	»	Cartea lui Hagheĭ	»	2	»
	»	150	»	Cartea lui Zaharia	»	14	»
	»	31	»	Cartea lui Maleahi	»	4	»

SĂNTA SCRIPTURĂ

A

VECHIULUĬ ŞI A NOULUĬ TESTAMENTŬ.

EDITIUNE NOUĂ, REVEDUTĂ DUPĂ TECSTURILE ORIGINALE, ŞI PU
CATĂ DE SOCIETATEA BIBLICĂ PENTRU BRITANIA
ŞI STRĂINĂTATE.

VECHIULŬ TESTAMENTŬ.

IAŞII
TIPOGRAFIA U. GOLDNER
1874.

CUPRINDEREA VECHIULUÍ TESTAMENTŪ.

Facerea. Cartea a lui Moisi	50	Judecătorii	21
Eșirea. A doua carte a lui Moisi	40	Cartea lui Rut	4
Leviticul. A treia carte a lui Moisi	27	Cartea lui Samuil	31
Numerii. A patra carte a lui Moisi	36	Cartea lui Samuil	24
Deuteronomul. A cincia carte a lui Moisi	34	Cartea lui Samuil	22
Iosua	24	Cartea lui Ieroboam	25
Cartea Judecătorilor	21	Cartea lui Roboam	36
Cartea Rut	4	Cartea lui Asa	16
Cartea întâia a lui Samuil	31	Cartea lui Iosafat	22
Cartea a doua a lui Samuil	24	Cartea lui Ioram	4
Cartea întâia a Împăraților	22	Cartea lui Ohozia	1
Cartea a doua a Împăraților	25	Cartea lui Ioas	24
Cartea întâia a Cronicelor	29	Cartea lui Amasia	25
Cartea a doua a Cronicelor	36	Cartea lui Ozia	26
Cartea lui Ezra	10	Cartea lui Iotam	27
Cartea lui Neemia	13	Cartea lui Ahaz	28
Cartea lui Estir	10	Cartea lui Ezechia	29
Cartea lui Iov	42	Cartea lui Manase	33
Cartea Psalmilor	150	Cartea lui Amon	4
Proverbele lui Solomon	31	Cartea lui Iosia	35
Eccl.	12	Cartea lui Ioahaz	4
Cântarea Cântărilor	8	Cartea lui Ioiachim	24
Cartea lui Isaia	66	Cartea lui Iehonia	52
Cartea lui Ieremia	52	Cartea lui Sedechia	39
Cartea lui Ieremia	5	Cartea lui Baruh	6
Cartea lui Iezechil	48	Cartea lui Daniil	14
Cartea lui Daniil	14	Cartea lui Osia	14
Cartea lui Osia	14	Cartea lui Ioil	3
Cartea lui Amos	9	Cartea lui Avdie	1
Cartea lui Avdie	1	Cartea lui Iona	4
Cartea lui Iona	4	Cartea lui Mih.	7
Cartea lui Naum	3	Cartea lui Naum	3
Cartea lui Habacuc	3	Cartea lui Sofonie	3
Cartea lui Sofonie	3	Cartea lui Agheu	2
Cartea lui Zaharia	14	Cartea lui Zaharia	14
Cartea lui Maleahi	4	Cartea lui Maleahi	4

FACEREA.

ANTRIA CARTE A LUĬ MOISI.

Creaerea lumei; lucrările celor șase zile; Sâmbăta.

1 1 La început a făcut Dumnezeŭ cerul și
2 pământul. Și fără formă și deșert era pământul; și întunerecul era pre fața
3 adâncului; și Spiritul lui Dumnezeŭ se purta pe deasupra apei.
4 Și Dumnezeŭ zise: Să fie lumină; și
5 fu lumină. Și văzu Dumnezeŭ lumina, că bună este; și Dumnezeŭ despărți lumina de întunerec. Și Dumnezeŭ numi lumina
6 ziuă, și întunerecul îl numi nópte. Așa fu sêra, și fu dimineța ziua întâia.
7 Și Dumnezeŭ zise: Să se facă tărie între ape, care să despartă ape de ape.
8 Și Dumnezeŭ făcu tăria, și despărți apele cele de sub tărie dintre apele cele de deasupra tăriei; și se făcu așa.
9 Și Dumnezeŭ numi tăria cerul. Așa fu sêra, și fu dimineța ziua a doua.
10 Și Dumnezeŭ zise: Să se adune apele de sub cerŭ într'un singur loc, și să se
11 vadă uscatul; și se făcu așa. Și Dumnezeŭ numi uscatul pământ, și adunătura apelor o numi mări; și văzu Dumnezeŭ că
12 este bine. Și Dumnezeŭ zise: Să producă pământul verdeță, ierburi care
13 să semene sămânță, și pomi fructiferi cari să facă rod după felul lor, a căror sămânță să fie
14 în ei pe pământ; și se făcu așa. Și pământul produse verdeță, ierburi care semănă sămânță după felul lor, și pomi cari fac rod a căror sămânță este în ei după felul lor; și văzu Dumnezeŭ că este
15 bine. Așa fu sêra, și fu dimineța ziua a treia.
16 Și Dumnezeŭ zise: Să se facă lumini-tori pe întinsul cerului, ca să despartă ziua de nópte, și care să servă de semne, de
17 vremi, de zile și de ani; Și să fie lumini-tori pe întinsul cerului, ca să lumineze pe
18 pământ; și se făcu așa. Și Dumnezeŭ făcu cei doi mari luminători mari: pe luminătorul cel mare, ca să stăpânească ziua, și pe luminătorul cel mic, ca să stăpânească
19 noptea; făcu și stelele. Și-i puse în întinsul cerului, ca să lumineze pământul;
20 Și ca să stăpânească ziua și noptea, și să despartă lumina de întuneric: și văzu Dumnezeŭ că este bine. Așa fu sêra, și fu dimineța ziua a
21 patra.
Și Dumnezeŭ zise: Să producă apele
22 multime de animale vietătóre, și păsări să zboare pe deasupra pământului sub întinsul cerului. Și Dumnezeŭ creă cei mari,
23 și toate animalele vietătóre ce se mișcă, pe care apele le-au produs cu abundență după felul lor, și toate păsările înaripate după felul lor; și văzu Dumnezeŭ că
24 este bine. Și Dumnezeŭ le binecuvântă, zicând: Creșteți și vă înmulțiți, și umpleți apele în mări, și păsările să se
25 înmulțească pe pământ. Așa fu sêra, și fu dimineța ziua a cincea.
Și Dumnezeŭ zise: Să producă pământul animale după felul lor, vite, târâtóre și fiare pe pământ după felul lor; și se făcu așa. Și Dumnezeŭ
26 făcu fiarele de pe pământ după felul lor, vitele după felul lor, și toate târâtórele de pe pământ după felul lor; și văzu Dumnezeŭ că este bine.
Și Dumnezeŭ zise: Să facem om după
27 chipul nostru, după asemănarea noastră, care să stăpânească peștii mării, și păsările cerului, și vitele, și tot pământul, și toate târâtórele ce se mișcă pe pământ.

ele târâtóre târâtóre care se târăsc pe pământ.
27 Și Dumnezeŭ a creat pre om după chipul său, după chipul lui Dumnezeŭ l-a creat pre el. Bărbat și femeĭ i-a creat pre ei.
28 Și Dumnezeŭ i-a binecuvântat, și Dumnezeŭ le-a zis: Creșteți și vă înmulțiți, și umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peștii mărei, și păsările cerului, și tot dobitocul care se mișcă pe pământ.
29 Și Dumnezeŭ a zis: Iată v-am dat tot iarba care face sămânță, care este pe toată fața pământului, și tot pomul care are în el rod de sămânță: acestea vor fi vouă spre mâncare; 30 și la toate animalele pământului, și la toate păsările cerului, și la tot ce se mișcă pe pământ, și are în sine suflet viu, iarba verde spre mâncare. Și așa a fost.
31 Și Dumnezeŭ a văzut la tot ce a făcut, și iată că era foarte bun. Așa a fost și a fost dimineață, ziua a șasea.

2 Așa s-a sfârșit cerul și pământul și 2 toată oștirea lor. Și sfârșind Dumnezeŭ în ziua a șaptea lucrările sale, pe care le făcuse, S-a repausat în ziua a șaptea de toate lucrările sale care le făcuse. 3 Și Dumnezeŭ a binecuvântat ziua a șaptea, și o sfinți pe ea; că în ea S-a repausat de toate lucrările sale, pe care Dumnezeŭ le creă și le făcu.

Sentința dată a șaptea. Crearea Adamului. Al șaptelea sunet.

4 Aceasta este istoria cerului și a pământului, când acestea au fost create, în ziua în care Iehova Dumnezeŭ Elohim pământul și cerurile; 5 și toată planta câmpului, care mai înainte nu era pe pământ, și toată erba câmpului care mai înainte nu răsărise; că Iehova Dumnezeŭ Elohim nu trimisese pe pământ ploaie, și om nu era ca să lucreze pământul; 6 și abur se ridica de pe pământ, și adăpa toată fața pământului.

7 Și Iehova Dumnezeŭ Elohim a făcut pe omul din țărâna pământului, și a suflat în nările lui suflare de viață, și așa omul s-a făcut ființă vie.

8 Și Iehova Dumnezeŭ Elohim sădi o grădină în Eden despre răsărit, și în ea a pus pe omul pe care l-a făcut. 9 Și Iehova Dumnezeŭ Elohim a făcut să răsară din pământ tot pomul plăcut la vedere și bun la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului. 10 Și un râu ieșea din Eden, ca să adape grădina, și de acolo se despărțea și forma patru râuri. 11 Numele unuia — Pișon: acela e care înconjoară toată țărâna Havila, unde este aur. 12 Și aurul acelui pământ este bun; acolo este bdeliu și piatră onix. 13 Și numele râului al doilea — Ghihon: acela e care înconjoară toată țărâna Cuș. 14 Și numele râului al treilea — Hidechel: acela e care curge spre răsăritul Asurului; și al doilea râu, Eufratul.

15 Și Iehova Dumnezeŭ luă pe omul și-l puse în grădina Edenului, ca să o lucreze și să o păzească. 16 Și Iehova Dumnezeŭ porunci omului, zicându: Din toți pomii acestei grădini vei mânca; 17 dar din pomul cunoștinței binelui și răului nu vei mânca, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri.

18 Și Iehova Dumnezeŭ zise: Nu este bine să fie omul singur, îi voiu face un ajutor, care să fie asemenea lui. 19 Căci Iehova Dumnezeŭ, după ce formase din pământ toate animalele câmpului și toate păsările cerului, le aduse la Adam, ca să vadă, cum va le numească; și în ce chip Adam va numi pe fiecare viețuitoare, așa să-i fie numele. 20 Și Adam puse nume la toate vitele și la păsările cerului, și la toate fiarele câmpului; și pentru Adam nu se află ajutor, care să fie asemenea lui.

21 Și Iehova Dumnezeŭ lăsă să cadă peste Adam, mai întâi, un somn adânc, și el adormi; și luă una din coastele lui, și închise carne în locul ei. 22 Și Iehova Dumnezeŭ clădi pe femeie pe care o luase din Adam, femeie pre femeie, și o aduse la Adam. 23 Atunci zise Adam: Aceasta, în sfârșit, este os din oasele mele, și carne din carnea mea! Ea se va numi bărbată (Isa) că a fost luată din bărbat (Is).

24 De aceea bărbatul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de femeia sa; și vor fi un trup. 25 Și amândoi erau goli, Adam și femeia sa, și nu se rușinau.

Șarpele și căderea omului; grăirea cu el. Pedepsirea lui Dumnezeŭ.

3 Și șarpele era viclean mai mult decât toate animalele pământului, pre care le-a făcut Iehova Dumnezeŭ; și el a zis femeii: Oare a zis Dumnezeŭ să nu mâncați din tot pomul grădinei? 2 Și femeia răspunse șarpelui: Din rodul pomilor grădinei putem mânca; 3 dar din rodul pomului, care din mijlocul grădinei, a zis Dumnezeŭ: Dintr-însul să nu mâncați, nici să vă atingeți de dânsul, ca să nu muriți. 4 Și șarpele a zis către femeie: Nu veți muri, 5 că Dumnezeŭ știe, că în ziua în care veți mânca dintr-însul, se vor deschide ochii voștri, și veți fi ca Dumnezeŭ, cunoscând binele și răul.

6 Și femeia, că bunătate pomului era bună la mâncare și plăcută ochilor, și de dorit pomul spre a face înțelepți, și luă din rodul lui, și mâncă; și dete și bărbatului ei împreună cu dânsa, și el mâncă. 7 Și se deschiseră ochii la amândoi, și cunoscură că sunt goli; petecuiră frunze de smochin, și-și făcură perizoma.

8 Și ei auziră glasul lui Iehova Dumnezeŭ umblând în răcoarea zilei prin grădină; și Adam și femeia sa se ascunseră de la fața lui Iehova Dumnezeŭ printre arborii grădinei. 9 Și Iehova Dumnezeŭ strigă pre Adam, și-i zise: Unde ești? 10 Și el răspunse: Vocea ta o auzii în grădină, și mă temui, pentru-că sunt gol; și mă ascunsei. 11 Și el îi zise: Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți ordonai ca să nu mănânci? 12 Și Adam zise: Femeia pre care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom, și am mâncat. 13 Și Iehova Dumnezeŭ zise femeii sale: Pentru-ce ai făcut aceasta? Iar femeia a zis: Șarpele m'a amăgit, și am mâncat.

14 Și Iehova Dumnezeŭ zise șarpelui: Pentru-că ai făcut aceasta, blăstămatu ești tu între toate animalele și între toate fiarele pământului; pe pântecele tău vei merge, și pulbere vei mânca în toate zilele vieții tale. 15 Și dușmănie voiu pune între tine și între femeie, și între sămânța ta și între sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei înțepa călcâiul ei.

16 Și către femeie zise: Voiu înmulți foarte mult durerile sarcinei tale; în dureri vei naște fii, și după bărbatul tău va fi dorința ta, și el te va stăpâni.

17 Și către Adam zise: Pentru-că ai ascultat de vocea femeii tale, și ai mâncat din pomul, despre care îți-am poruncit, zicându: Dintr-însul să nu mănânci; blăstemat să fie pământul din cauza ta; cu durere vei mânca dintr-însul în toate zilele vieții tale: 18 Spini și pălămidă îți va crește ție, și vei mânca erba câmpului; 19 în sudoarea feței tale vei mânca pâine, până ce te vei întoarce în pământul din care ești luat; că țărână ești, și în țărână te vei întoarce.

20 Și Adam chemă numele femeii sale — Eva: că ea fu mama tuturor celor vii. 21 Și Iehova Dumnezeŭ făcu lui Adam și femeii sale haine de piele, și-i îmbrăcă pre ei.

22 Și Iehova Dumnezeŭ zise: Iacă Adam s-a făcut ca unul din noi, cunoscând binele și răul; dar ca nu cumva să întinză mâna sa, și să ia și din pomul vieții, și mâncând să trăiască în eternă, 23 De aceea Iehova Dumnezeŭ îl scăse pre ele afară din grădina Edenului, ca să lucreze pământul din care fu luat. 24 Așa alungă el pre Adam; și așeză cherubimi grădinei Edenului pre de despărțire, și flacăra sabiei ce se învârtea, ca să păzească calea la pomul vieții.

Cain și Abel; ocupațiunea lui Abel; omorîrea lui Abel de Cain; mustrarea lui Dzeu.

4 Și Adam cunoscu pre Eva femeia sa, care concepu, și născu pre Cain, și a zis: Am dobândit om prin Iehova. 2 Și ea mai născu pre fratele lui, pre Abel; și Abel era păstorul de oi, și Cain era lucrătorul de pământ.

3 Și după oarecare timpuri Cain a adus din fructele pământului dar lui Iehova. 4 Și Abel aduse și el din cele întâi-născute ale oilor sale și din grăsimea lor. Și Iehova privi spre Abel și spre darul lui; 5 și spre Cain și spre darul lui nu privi: și Cain se aprinse foarte, și fruntea i se gârbovi. 6 Și zise Iehova către Cain: Pentru-ce te-ai mâniat? și pentru

7 ce frumtsa și s'o plecați? Ari dară de, zădu- | Și tăcerii pentru vinătăsle mele,
lui bine, ză vei ca frumtsa rădicată? și 24
zădă nu fiei bine, păcatăa pisăra-lui ză Dară pentru Caină ză rădbunarea de șepte ori,
ua tăi la tine? De tine ză fiie dorința lui, Apoi pentru Lameh ză de șepte-dzăci
și tu poți să-lu stăpânești pre ell. ăle ori câte șepte.
8 Și Caină zăchi lui Abel fratelui său. Și zădu eră ei la câmpu, s'a sculat Caină 25
asupra fratelui său Abeli, și l'a omorîtu Adam încă o dată cu muiarea sa, și a născut
pre ell. fiiu și a chiămat numile lui—Seth (așezătoriu),
9 Și Iehova dise către Caină: Unde e Abelu zăcând: Mi-a dătu Dumnedzău altă semință în locului lui Abeli, pen-
fratele teu? Și ell ză răspunse: Nu știu; tru că l'a ucisu Caină. 26
ari ua sunt eu păzitoriulu fratelui meu? Și lui Seth i s'a
10 ell? Și Dumnedzău dise: Ce ai lucrătu? vdzea născut fiiu și ell chiămă numile lui—Enoș.
sângele fratelui teu strigă din pământu Atunci începură a invoca numile lui Iehova.
11 către mine. Și acumă blăstămată ești tu, Cartea generațiunilor lui Adam.
sdpusă din acestă pământu, care și-a des-
chisă gura ză și primăscă sângele fratelui 5 Și aceasta este cartea generațiunilor lui A-
12 teu din mâna ta. Când vei lucra tu pă- damă. în ziua în care eră Dumnedzău
mântulu, ell ză nu-ți mai dă de putere zăzdise omu, după ^asemănarea lui Dumnedzău
ta și tu rătăcindu-te și fugindu-te pe l-a făcutu pre ell. 2
13 pământu. Și Caină dise către Iehova: Pe- Bărbătu și femei
depsa mea este mai mare de cătu pută eu i-a zăzdisu pre ei, și-i bine-cuvântă,
14 purta. ^Ecce tu ma alungi astădi de pe și chiămă numile
fața pământului, și ^de la fața ta ză am lor omu, în ziua în care i s'a zăzdisu pre ei.
ascunde: rătăcindu-mă eu și fugindu-mă pe Și Adam ară de o sută trei-dzeci de 3
pământu, și va fi ^cel ce-mi va afla, ani, zădă născu fiiu după chipulu său,
15 ma va omori. Și Iehova ^i dise: De acea după asămănarea sa, și ^chiămă numile
ori-cine va ucide pre Caină, ^de șepte ori lui Seth.
ară ză se va resbuna. Și Iehova ^puse Și Adam trăi, după ce născu pre Seth, 4
semnă lui Caină, pentru ca ori-cine l'ară opte sute de ani; și născu zăi și fete.
16 afla pre ell, să nu-lă omiră. Și toți anii lui Adam câți a trăitu ell ară 5
Și Caină eși de la fața lui Iehova, și fostu nouă sute trei-dzeci de ani, și muri.
locui în pământulă Nodă, spre resăritulu Și Enoș ară de o sută cinci ani, când 6
17 soliu. Și Caină cunoscu pre femea sa, ca- născu pre Cainană. Și Seth trăi, după ce
re concepu, și născu pre Enoșiu; și ell ză născu pre Enoș, opte sute șepte ani; și
zădă o chiămă Enochi, dupre născu zăi și fete. 7
numile fiiului seu. Și ^ell Enochi ză născu Și toți anii lui Seth ară fostu nouă sute 8
18 Iradu; și Iradu născu pre Mehujaelu; și dzăci și doi de ani; și muri.
Mehujaelu născu pre Metusaelu, și Metu- Și Enoș ară de nouă-dzeci de ani, când 9
saelu născu pre Lameh. născu pre Cainană. Și Enoș trăi, după ce 10
19 Și Lameh ^și luă două femei, numile născu pre Cainană, opte sute cinci-spre-dzece
unuia era Ada, ear numile celei-l'alte Zila. ani; și născu zăi și fete. Și toți anii lui
20 Și născu Ada pre Iabalu; acesta ză pă- Enoș ară fostu nouă sute cinci ani, și muri.
rintele locuitoriloră în corturi și ală vite- Și Cainană ară de șepte-dzeci de ani, când 12
21 lorăș de sâmă. Și numile fratelui seu era născu pre Mahalaleelă. Și Cainană trăi, du- 13
Iubalu: acesta ză ^părintele tuturoră cân- pă-ce născu pre Mahalaleelă, opte sute pa-
22 tătoriloră cu citară și cu cimpoiu. Și Tila trăi de ani; și născu zăi și fete. 14
născu pre Tubalu-Caină, care era lucătoriu Și toți anii lui Cainană ară fostu nouă sute
de tocă ințălță de instrumente de cruină și deci de ani; și muri.
de fieru; și sora lui Tubal-Caină era Noe- Și Mahalaleelă ară de șepte-dzeci și cinci 15
ma. Și Lameh dise femeiloră sale: de ani, când născu pre Iaredă. Și Ma- 16
23 Ada și Tila, ascultați-mi vocea mea, halaleelă trăi, după ce născu pre Iaredu, opte
Voi femeele lui Lameh, luați-mi cuvîntulă sute trei-dzeci de ani; și născu zăi și fete.
meu; Și toți anii lui Mahalaleelă ară fostu opte sute 17
Eu amă ucisu bărbatu pentru rana mea, nouă-dzeci și cinci de ani; și muri.
Și Iaredă eră de șepte-dzeci și dzăci de 18
ani, când născu pre Henoh. Și Iaredă 19
trăi, după ce născu pre Henoh, opte sute
de ani; și născu zăi și fete. Și toți anii
lui Iaredă ară fostu nouă sute șepte-
dzeci și doi de ani; și muri.
Și Henoh eră de șepte-dzeci și dzăci de 21

ani, când născu pre Methusahelă. Și He- 22
noh, după ce născu pre Methusahelă, ^fu
lă dupe Dumnedzeă trei-sute de ani, și năs-
cu zăi și fete. Și toți anii lui Henoh 23
au fostu trei sute șease-dzeci și cinci de ani.
Și ^Henoh, dupe ce l'ară luatu dorse Dumne- 24
dzeă, ză se nu-lă vădă, că Dumnedzău l'ă
luă pre ell.
Și Methusahelă trăi de o sută optă-dzeci 25
și șepte de ani, când născu pre Le-
methă. Și Methusahelă trăi, după-ce născu 26
pre Lamehă, șepte sute opte-dzeci și dăoi
de ani; și născu zăi și fete. Și toți anii
lui Methusahelu ară fostu nouă sute șease- 27
dzeci și nouă de ani; și muri.
Și Lamehă eră de o sută opte-dzeci 28
și dăoi de ani, când născu fiiu. Și chiămă
numile lui—Noe (odihnitoriu), ^dzicându: A-
cesta ne va mângâia pre noi în lucrarea noa-
stră și în osteniș mâinilor noastre pe pă-
mântulă, pre ^care l'a blăstămatu Iehova.
Și Lamehă trăi, după ce născu pre Noe, 29
cinci sute nouă-dzeci și cinci de ani; și năs-
cu zăi și fete. Și toți anii lui Lamehă 30
ară fostu șepte sute șepte-dzeci și șepte de
ani; și muri. Și Noe eră de cinci sute de 31
ani, când născu pre ^Șemă, pre Hamă și
^pre Iafetă.

Corupțiunea omenirii.

6 Și ^când începură oamenii a se înmulți 1
preste fața pământului, și fete ce năs-
cură lor: Văzură fiii lui Dumnedzău pre 2
fetele femeiloră, că sunt frumdse, și ^și luară
lorș de femei din tdte pre acelle ce a-
legeau.
Și dise Iehova: Nu ză fi ^spiritulu meu 3
totă-d'una la oameni, pentru ^pămîntulu lorș,
căci ei carne sunt; ^dilele lorș vecă mai fi
o sută dăoi-dzeci de ani.
In dilele acelle eraă uriași pe pământu. 4
Ceărî și în urmă, după-ce fiii lui Dumnedzău
s'a împreunatu cu fiicle omeniloră, și aceste
născură lorș copii: acelle sunt puternicii
cei d'a vechime, bărbați de renume.
Și ^văzîndu Iehova, că reutatea omeniloră 5
era mare pe pământu, și că tdte ^închi-
puirile cugetelorș inimei lorș eraă numai
rele în tdte dilele, Și ^cătră Iehova, că a 6
făcutu pe oameni pe pământu, și s'a ^întris-
tatu în inima sa. Și dise Iehova: Șterge- 7
voiu pe oameni, pre cari i-amă creatu, de
pe fața pământului, de la omă până la a-
nimală, până la târîtore, și până la pasă-
rile cerului; că mă căiescu, că le-amă fă-
cutu. Și Noe ^află charu în ochiă lui 8
Iehova.

Noe și familia lui; porunca arcei.

Aceste sunt lucrurile lui Noe: ^Noe eră 9
omă drepte și perfectu între contimporanii
săi, ^și după Dumnedzeă umblă Noe.
Și Noe născu trei fii pre ^Șemă, pre 10
Hamă și pre Iafetă. Și pământulă eră co- 11
rupte înaintea lui Dumnedzeă, și ^plinu de
nedreptăți era pământulu. Și ^vădu Dumne- 12
dzeă pământulă, și iată era corupte, fiindcă
tdtă cărnea ^își corupsese calea sa pe
pământu.
Și Dumnedzeu dise către Noe: ^Sfârși- 13
rea a ori-cui carne a venitu înaintea mea,
că s'a umplutu pământulă de violența lorș: ^și iată eă ^i voiu perde pre ei cu
pământulu împreună. Fățî-ți ară dină lemnă 14
de gofer; cu cămărî vei face arca, și o
vei lipi ze din afară ze pe din năuntru cu
smolă. Și o vei face așa: lungimea arcei 15
de trei-sute de cotă, și lărgimea ei de cinci-
dzeci de cotă, și înălțimea ei de trei-dzeci de
cotă. Fereastră lumindze vei face arcei, și 16
o vei sfârși deasupra la ângustie de unu
cotă; și ușa arcei o vei pune în lătu-
rare, pă ne face ^trei rădmuri de cămări;
unulă jos, altulă la mediă-loc și al ^treilea
susă. ^Că iată eă voiu aduce delueriu de 17
apă pe pământă, ca să pără tdtă cărnea
de sub ceră, în care este suflare de viță;
și tdtă ce este pe pământă va muri. Dar 18
cu tine voiu închiă legământulu meu, și ^tu
vei intra în arcă, cu ți fiii tăi și femea ta,
și femeile fiiloră tăi cu tine. Și din tdte 19
animalele de tdtă cărnea ^câte dăoi din fie-care în arcă, ca să le păstrezi
în viță împreună cu tine: câte unu mascul
și câte o femină să fiă. Din paseri du- 20
pe soiurile lorș, și din vite dupe soiurile
lorș, și din tdte târîtore pe pământulu dupe soiurile lorș, câte dăoi din fie-care ^vor
intra cu tine, ca ză le păstrezi în viță. Și 21
tu ți ia ce ai tăi de tdte bucatele care se mănâncă, și strânge-le, și vecă ți ție și a-
cestora spre mâncare.
^Și Noe face tdte: ^dupe cumă Dum- 22
nedzeă ^i ordinăse lui, așa ă făcutu.

7 Și Iehova dise către Noe: *intră în arcă, tu și tótă casa ta; că pre 'tine te vădiĭ dreptu înaintea mea în generațiunea 2 acésta. Din tóte animalele 'curate ieĭ cu tine câte șepte, mascululu și femeea lui, *și din animalele cele necurate câte doue, 3 mascululu și femeea lui. Și din pasările cerului câte șepte, mascululu și femeea lui, ca să 'h păstrezi semința preste tótă pămînțulu. 4 Că preste șepte dile voiu lăsa să plóiă asupra pămîntului *patru-dieci de dile și patru-dieci de nopți, și voiu stérge de pe fața pămîntului tóte ființele ce amu făcutu. 5 *Și Noe făcu tóte dupre cum Iehova 'i orduiâ.

6 Și Noe avea de sese ori câte 80 ani, cându veni delueviulu de apă asupra pămîntului.

7 *Și intră Noe și fiiĭ lui și femeea lui și femeile fiiloru lui cu elu în arcă, de apa 8 delueviului. Și din animalele cele curate, și din animalele cele necurate, și din păsări, și din tóte cele ce se târăsc pe pământu, 9 Intrară câte-dóue, câte dóui la Noe în arcă, masculu și femeiă, dupre cumu orduise 10 Dumnedĕu lui Noe. Și după ce trecură șepte dile, apele delueviului fură asupra pământului.

11 În anulu șese sute alu vieții lui Noe, în luna a dóua, în a șepte-spre-dieci-a di a lunei, în dîua acésta se deschiseră tóte *isvórele adâncuriloru celui mare, și *stavilele ceruriloru se deschiseră. 12 Și ploiă ședu pe pământu patru-dieci de dile și patru-dieci de nopți. 13 Chiară în dîua aceea 'intrară în arcă Noe cu Șemu și Ustmu și Iafeth fiiĭ lui Noe, și femeea lui Noe și cele trei 14 femeĭ ale fiiloru lui cu ele. 'Ei și tóte animalele dupre felulu lóru, și tóte vitele dupre felulu lóru, și tóte reptilele ce se mișcă pe pământu dupre felulu lóru, și tóte păsările dupre felulu lóru, tóte 15 eliîrii de tótă vițulu. Acestea *intrară la Noe în arcă câte dóue câte dóue din tótă 16 corpulu în care era spiritu de viață. Și cele ce intrară, intrară masculu și femeie din tótă corpulu, *precumu orduise lui Noe Dumnedĕu: și dîse Dumnedĕu închise Iehova spre 17 *Și veni delueviulu patru-dieci de dile asupra pamîntului; și apa crescu și arcă 'eși, de se înălță deasupra pe pământu: 18 Și apa se întări și crescu forte pe pământu, *de unde arca merse pe deasupra apei. 19 Și apa se întări forte pe pământu, *de se acoperiră toți munții cei înalți de sub 20 tótă cerulu. Cincî-spre-dieci coți se înălță apa mai pe sus, după ce munții se acoperiră.

21 *Și muri tótă corpulu ce se mișcă pe pământu, ală păsărilorŭ și ale vitelorŭ și ale fereleloru, și ală tuturorŭ celoru târîtóre ce se mișcă pe pământu, și tótă omulu. 22 Tóte aceste 'care aveau suflare de viață în nările 'lorŭ, tóte de pe uscatu au murită. 23 Și se stinse tótă ce era sau pe pământu, de la omu până la animale, și de la târîtóre până la păsărele cerului se stinseră de pe pământu; și rămase numaĭ *Noe și cele ce eraŭ cu ela în arcă. 24 *Și apa acoperi pământulu o sută cinci-dieci de dile.

8 Și Dumnedĕu *'și adusse aminte de Noe, și de tóte fiirele, și de tóte vitele care eraŭ cu d'insulu în arcă. *Și Dumnedĕu lăsă să sufle vîntu pe pământu, și apa scădiâ. 2 *Și se închiseră isvórele adâncului, și stavilele cerului, *și ploiă din cerŭ fu oprită. 3 Și apa se retrăgea de pe pământu, necontenitu-se retrăgea, și după *o sută cinci-dieci de dile

4 *și a șepte-spre-dieci-a di din luna a șeptea arca se opri pe munțiĭ Ararat. 5 Și apa se micșoră totu mai tare până la a decea lună, și la întîiu în dîua lunei a șeptea se vădiră vêrfurile munțiloru.

6 Și după patru-dieci de dile Noe deschise *fereastra arcei pre care o făcuse. 7 Și trămise pre corbu, care după ce eșî, mereu se întorcea, până ce se uscă apa de pe pământu. 8 După aceea trămise pre porumbu, ca să vadă, de a scădută apa de pe fața pământului. 9 Și porumbulu nemăsurându locu de repausu talpeloru picioreloru sale, s'a întorsu la d'insulu în arcă, că apa era încă peste fața a totu pamîntulu. Și elu întinzându-și mâna, l'a priinsu, și l'a băgatu la sine în arcă. 10 Și elu mai așteptă încă alte șepte dile, și erăși trămise pre porumbi din arcă. 11 Și porumbulu se întórse la elu după-amădi; și iată elu în gura lui avea o frundă verde de olivu. Atunci cunoscu Noe, că apa a scădutu de pe pământu. 12 Și elu mai așteptă alte șepte dile, și trămise de nou pre porumbu, care nu se mai întórse la d'insulu.

Noe părăsesce arca. Închinarea lui Dumnedĕu cu d'întâiu

13 Și în anulu șese sute unulu, în întîiu lună, la întâiu *a lunei, apa se trăsese de pe pământu. Și Noe, ridicându acoperițulu arcei,

se uită, și ișcă fața pământului se uscase. 14 Și în a dóua lună, de la dóue-dieci și șepte ale lunei, pământulu era uscatu.

15 Și Dumnedĕu vorbi cătră Noe, dicîndu: 16 Ĭșî din arcă, *tu și femeea ta și fiiĭ tĕi și femeile fiiloru tĕi cu tine. 17 *Tóte animalele cari sînt cu tine de tótă felulu: pasările și pecorile și tóte târîtórile ce se târăsc pe pământu, scóte-le afară cu tine, ca să populeze cu abundanță pământulu, *să 18 crésca și să se înmulțéscă pe pământu. Și ășa Noe eșî, și fiiĭ lui și femeea lui și femeile fiiloru lui cu d'insulu; 19 Și tóte patrupedele, tóte târîtórile, și tóte pasările, tóte ce se mișcă pe pământu dupre felulu lorŭ eșiră din arcă.

20 Și Noe zidi altariu lui Iehova, și luă din *tóte vitele curate și din tóte pasările curate, și aduse olocaustu pe altariu. 21 Și Iehova mirosi *mirosu plăcutu; și dîse Iehova întru Anima sa: Nu voiu mai *blăstema altă dată pământulu din causa omului, că *închipuirea inimei omului este rĕu din fragedulu lui; *nici nu voiu mai omorî totu ce are viță, 22 cumu amu făcutu. *Câte dile va sta pământulu, nu va înceta semănătura și secerișul, frigulu și căldura, vara și erna, *ziua și nópte.

9 Și Dumnedĕu bine-cuvîntă pre Noe și pre fiiĭ lui, și li dise: *Creșceți, și vĕ înmulțiți, și umpleți pământulu. 2 *Și fiica vóstră și temerea vóstră să fie preste tóte patrupedele pământului, și preste tóte pasările cerului, și preste tóte ce se târăsc pe pământu, și preste toți pescĭi mărei, în mânile vóstre s'au dată. 3 Tóte ce se mișcă și vĕ sînt vie ĭ vóstri de mâncare, ca pre *legumele verdi 4 le-amu dată vouĭ tóte. Și *carnea cu viața ei, ală sîngelui, care este sângele ei, să nu mâncați. 5 Că cu cu adevĕrată voiu resoce sîngiuirea *vóstre, *de la tóte-ce mănâncă 'lo voiu cere; *și din mâna omului: din mâna fie-cărui 'omu voiu cere viața fratelui seu. 6 *Cine va vĕrsa sînge de omu, și sîngele seŭ se va vĕrsa de omu, *ca Dumnedĕu dupre chipulu seu a făcutu pre omu. 7 Ĕar voĭ *creșceți și vĕ înmulțiți. Plodiți pe pământu și vĕ înmulțiți pe d'însulu.

8 Și Dumnedĕu vorbi lui Noe și fiiloru lui 9 cari eraŭ cu d'însulu, dicîndu: Și eŭ, *iată eŭ încheiu *legământulu meu cu voĭ, și cu 10 cu semința *vóstră dupre voĭ, *și cu tóte vietățile cari sînt împreună cu voĭ, cu păsări, cu vite, cu tóte fĕrele pământului, cari sînt împreună cu voĭ, cu tóte câte-s eșite din arcă, cu tóte animalele pământului. 11 Da, *eŭ încheiu legământulu meu cu voĭ, ca nu se va mai perde totŭ corpulŭ de apa deluviului și nu va mai fi deluviu, ca să skire pământulŭ.

12 Și a dîse Dumnedĕu: *Aceasta este semnulŭ 13 legământului, ce 'lu pun eŭ între mine și între voĭ și între tóte vietățile cari sînt cu voĭ, pentru tóte generațiunile. 14 Ĭată *arculu meu în nori, și acesta va fi semnul de legământu între mine și între pământu. 15 Și când eu voiu acoperi pământulŭ cu nori, *atunci se va arăta arcŭlu meu în nori, și *voiu aduce aminte de legământulu meu, ce este între mine și între voĭ și între tóte vietățile de totŭ-ce corpŭ; și apa nu se va mai face în deluviu ca să pĕrdă totŭ corpulŭ. 16 Și arculu va fi în nori, și *eu 'lu voiu vedé, ca să aduc aminte de *legământulŭ legămîntŭ, ce este între Dumnedĕu și între tóte vietățile de totŭ-ce corpŭ tóte câte sînt pe pământu. 17 Și Dumnedĕu dise lui Noe: Acesta este semnulŭ de legământu, pre care l'amu întemeiatu între mine și între totŭ corpulŭ ce este pe pământu.

Cuvintele istorice ale lui Noe; urmașii se despart cei buni de cei răi.

18 Și fiiĭ lui Noe cari eșiră din arcă eraŭ 19 Șemu, Ilamu și Iafeth; și *Hamu era părintele lui Canaanu. Acești trĕi dise fiiĭ lui Noe, *și de la d'înșiĭ s'a populatu totu pământulŭ.

20 Și Noe începu să fie *agricultoru, și plantă 21 și vie; 22 Și bea din vinu, *și se îmbătă, și se dezvĕli în cortulŭ seu. Și Hamu, părintele lui Canaanu, *văzîndŭ goliciunea părintelui seu, spuse celoru dóui fraĭ ai săi de afară. 23 *Și Șemu și Iafeth luară o manta, și o puseră pe amĕndóue umerile lorŭ, și mergîndŭ cu dosulŭ înapoi, acoperiră goliciunea părintelui lorŭ; și fețele lorŭ eraŭ întorse înapoi, și ei nu văzură goliciunea părintelui lorŭ. 24 Și Noe, după-ce se trezi de vinŭ, înțelesese ceea ce-i făcu lui fiiulŭ seŭ celŭ mai tĕnĕrŭ, ĭată: 25 *Blăstemată fie Canaanŭ! *Sĕrvu va fi elŭ servitoru fraților seĭ. 26 Și mai dise: *Binecuvîntată să fie Iehova, Dumnedĕulŭ lui Șemŭ, și Canaanŭ va fi sĕrvulŭ lui. 27 Dumnedĕu va lărgi

pre Iafet. 21 Şi va luoi în cortiurile lui Şemi; şi Canaan va fi sărbu lui.
28 Şi Noe după deluviu trăi trei sute cincizeci de ani. 29 Şi toate dilele lui Noe fură nouă-sute cinci-deci de ani, şi muri.

Fiilor şi familiilor lui Noe. Împărţirea pământului.

10 ACESTE sînt generaţiunile fiilor lui Noe, Şemu, Hamu şi Iafeth, cărora se 2 născură fii după deluviu. Fiii lui Iafeth: Gomer şi Magogu, Madai şi Iavanu, şi Tubalu, şi Mosoch, şi Tiras. 3 Şi fiii lui Gomer: Aşkenaz şi Rifat şi Togarma. 4 Şi fiii lui Iavanu: Elişa şi Tarşis, Chitimi şi Dodanimi. 5 De la aceştia s'au despărţit ţărmurile mişunătorilor în pustie fiecare după limba sa, după familiile lor, în neamurile lor.

6 Şi fiii lui Hamu: Cuş şi Mizraim şi Put şi Canaan. 7 Şi fiii lui Cuş: Seba şi Havilah şi Sabta şi Raema şi Sabteca. Şi fiii lui Raema: Seba şi Dedan.

8 Şi Cuş născu pe Nimrod; acesta începu a fi puternic pe pământu. 9 El era vînător puternic înaintea lui Iehova, de aceea se dice: Vînătoru puternic înaintea lui Iehova, ca Nimrod. 10 Şi începutulu imperaţiei lui fu Babel şi Erech şi Accad şi Calne, în ţărna Şinear. 11 Şi din acea ţără a eşit în Asiria şi zidi Ninive şi Rehobot-Ir şi Calah; 12 Şi Resen între Ninive şi Calah. Aceasta este cetate mare. 13 Şi Mizraim născu pe Ludim şi pe Anamim, pe Leabim şi pe Naftuhim, 14 şi pe Patrusim, şi pe Casluhim (de unde ieşiră Filistenii), şi pe Caftorim.

15 Şi Canaan născu pe Sidon, pe întîiulu său, şi pe Heta, 16 şi pe Iebusei şi pe Amorei şi pe Ghirgasei, 17 şi pe Heveu şi pe Arkei şi pe Sinei; 18 şi pe Arvadiu şi pe Zemarei şi pe Hamatei. Şi după aceea se împrăştiară semenii Canaaneilor. 19 Şi hotarele Canaaneilor se întindeau de la Sidon, prin Gherara până la Gaza, prin Sodoma, Gomora, Adma şi Zeboiim până la Lasa. 20 Aceştia sînt fiii lui Hamu după neamurile lor şi limbele lor, în ţinuturile lor, în neamurile lor.

21 Şi lui Şemi, părintele tuturor fiilor lui Eber şi fratele celui mai mare ală lui Iafeth, se născură fii. 22 Fiii lui Şemu: Elam, şi Asurul, şi Arfaxadu şi Lud şi Aramu. 23 Şi fiii lui Aramu: Uţ şi Hul şi Ghether şi Mash. 24 Şi Arfaxadu născu pe Şelahu, şi Şelahu născu pe Eber. 25 Şi lui Eberu se născură doi fii: unuia numele Peleg, că în dilele lui se împărţi pămîntulu, şi numele fratelui său — Ioctanu. 26 Şi Ioctanu născu pe Almodad şi pe Şelef şi pe Asarmaveth şi pe Ierah, 27 şi pe Adoram şi pe Uzal şi pe Dikla, 28 şi pe Obal şi pe Abimael şi pe Seba, 29 şi pe Ofir şi pe Havila şi pe Iobabu. Toţi aceştia sînt fiii lui Iokteni. 30 Şi locuinţa acestora este de la Mesa până la Sefara, muntele de la resărita. 31 Aceştia sînt fiii lui Şemi după semenile lor şi limbele lor, în ţinuturile lor, în neamurile lor. 32 Acestea sînt semenile fiilor lui Noe, după generaţiunile lor, în neamurile lor. Şi de la aceştia s'au respîndit popoarele pe pămînt după deluviu.

Turnul Babelului; confundarea limbelor.

11 Şi era pretutindeni pămîntulu o singură limbă şi o rostire. 2 Şi, stînd pornirea lor spre resărita, ei aflară o cîmpie în pămîntulu Şinear; şi se aşezară acolo.

3 Şi ziseră omulu către altulu: Haideţu să facemu cărămidi, şi să le ardemu în foc; şi cărămidile li serviră de petre, şi lutumulu li servi de lemtate. 4 Şi ziseră: Haideţi să ne zidimu o cetate şi un turnu cu virfulu până la ceriu, şi să ne facemu nume, ca să nu ne respîndimu preste totu pămîntulu. 5 Atunci Iehova se pogorî, ca să vază cetatea şi turnulu, pre care-lu zidiau fiii omenilor. 6 Şi Iehova ziseă: Iată unu singuru poporu este, şi toţi o limbă au, şi ei începurî a face! şi acum nimicu nu va împedeca de a face tot ce voru să cugetă. 7 Veniţi dară, să pogorîmu, şi să amestecămu acolo limba lor, ca ei să nu înţeleagă unulu limba celuilaltu. 8 Şi Iehova i împrăştiă pre ei de acolo preste faţa a totu pămîntulu, şi ei încetară de a zidi cetatea. 9 Pentru aceea numele ei se chiamă Babel, căci Iehova acolo turbură limba a totu pămîntulu, şi de acolo i împrăştiă pre ei Iehova preste totu pămîntulu.

Şirulu lui Şemi până la Terah.

10 Acestea sînt generaţiunile lui Şemi: Şemu era de o sută de ani cînd născu pe Arfaxadu, dieci ani după deluviu. 11 Şi Şemi, după ce născu pe Arfaxadu, trăi cinci sute de ani; şi născu fii şi fete.

12 Şi Arfaxadu era de trei-deci şi cinci de ani cînd născu pe Şelahu. 13 Şi Arfaxadu, după ce născu pe Şelahu, trăi patru sute trei ani; şi născu fii şi fete.

14 Şi Şelahu era de trei-deci de ani cînd născu pe Eber. 15 Şi Şelahu, după ce născu pe Eberu, trăi patru sute trei ani; şi născu fii şi fete.

16 Şi Eberu era de trei-deci şi patru de ani, cînd născu pe Peleg. 17 Şi Eberu, după ce născu pe Peleg, trăi patru sute trei-deci de ani; şi născu fii şi fete.

18 Şi Peleg era de trei-deci de ani, cînd născu pe Reu. 19 Şi Peleg, după ce născu pe Reu, trăi două sute nouă ani; şi născu fii şi fete.

20 Şi Reu era de trei-deci şi doi de ani, cînd născu pe Serugu. 21 Şi Reu, după ce născu pe Serugu, trăi două sute şapte ani; şi născu fii şi fete.

22 Şi Serugu era de trei-deci de ani, cînd născu pe Nahoru. 23 Şi Serugu, după ce născu pe Nahoru, trăi două sute de ani; şi născu fii şi fete.

24 Şi Nahoru era de două-deci şi nouă de ani, cînd născu pe Terahu. 25 Şi Nahoru, după ce născu pe Terahu, trăi o sută nouă-spre-dece ani; şi născu fii şi fete.

26 Şi Terahu era de şepte-deci de ani, cînd născu pe Abramu, pe Nahoru şi pe Haranu.

Familia lui Terah, emigrarea lui în Haran.

27 Şi aceste sînt generaţiunile lui Terahu: Terah născu pe Abramu, pe Nahoru şi pe Haranu, şi Haran născu pe Lotu. 28 Şi Haranu muri în presenţa părintelui seu Terahu în pămîntulu naşterei sale, în Urul Haldeilor. 29 Şi Abramu şi Nahoru şi luară femei: numele lui Abramu era Sarai, şi numele femei lui Nahoru era Milcha, fata lui Haran, care fu părintele Milchei şi părintele Iscăi. 30 Şi Sarai era sterpă, nu avea copii. 31 Şi Terahu luă pe Abramu fiulu seu, şi pe Lotu fiulu lui Haranu, pre fiiu lui seu, şi pe Sarai nora sa, femeia lui Abramu; şi eşiră împreună din Urul Haldeilor, ca să meargă în ţinutulu Canaanu; şi venindu până la Haran se aşezară acolo. 32 Şi dilele lui Terah era două sute cinci ani; şi Terahu muri în Haranu.

Chiemarea lui Abram; călătoria sa de Canaan şi în Egipt.

12 Şi Iehova ziseă lui Abramu: Eşi din pămîntulu teu, şi din locul tău naşterea ta, şi din casa părintelui teu, în pămîntulu care 2 eu îţi voiu arăta-o. Şi te voiu face naţiune mare, şi te voiu binecuvînta, şi voiu face numele teu mare, şi vei fi bine-cuvîntare; 3 şi voiu binecuvînta pre cei ce te voru binecuvînta, şi pre celu ce te va blăstăma, îlu voiu blăstema, şi se vor binecuvînta întru tine toate semenile pămîntului.

4 Şi Abramu se duse după cumu îi ziseă Iehova; şi merse cu dînsulu Lotu. Şi era Abramu de şepte-deci şi cinci de ani, cînd eşi din Haranu. 5 Şi luă Abramu pe Sarai, femeia sa, şi pe Lotu, fiiulu fratelui seu, şi tot ce aveau ei adunat, şi sufletele ce le cîştigaseră în Haranu, şi ieşiră ca să meargă în pămîntulu Canaanu; şi ajunseră în pămîntulu Canaanu.

6 Şi Abramu străbătu pămîntulu acela pînă la locul Şehemu, pînă la stejarul Morei. Şi Canaaneii locuiau atunci pămîntulu. 7 Şi Iehova se arătă lui Abramu, şi ziseă: Pămîntulu acesta îlu voiu da semenilor tale. Şi Abramu zidi acolo altariu lui Iehova, care se arătase lui.

8 Şi de acolo trecu la muntele celu despre resărita de Betleu, şi şi întinse cortulu seu, avendu Betleulu spre apusu, şi Ai spre resărita; şi zidi acolo altariu lui Iehova, şi invocă numele lui Iehova. 9 Şi Abramu porni mereu cătră sudu.

10 Şi se făcu foamete în ţărna, şi Abramu se pogorî în Egipt ca să petreacă acolo, căci foamete era grea în ţărna. 11 Şi cînd era el să intre în Egipt, ziseă către Sarai, femeia sa: Eacă eu cunoscu că tu eşti femeie frumoasă la faţă. 12 Şi se pote întîmpla, cînd Egiptenii, vă'ţi vedea pe tine, să ziqă: Femeia lui este aceasta; şi pre mine mă voru omorî, şi pre tine să te lase vie. 13 Şi te rogu, să zici acum că eşti sora mea, ca pentru tine să'mi fie bine, şi din causa ta să trăiesc sufletulu meu.

14 Şi cînd Abramu în Egipt, Egiptenii văzură pre femeia lui, că era frumoasă forte. 15 Şi cîndu pre ea o văzură boerii lui Faraon, o lăudară înaintea lui Faraon. Şi femeia fu dusă în casa lui Faraon. 16 Şi pe Abramu îlu bine lui Abramu. Şi el avea oi şi boi şi măgari, serbi şi serbe, şi măgăriţe şi cămile.

17 Şi Iehova lovi pe Faraon şi casa lui cu mari plăgi pentru Sarai, femeia lui Abram. 18 Şi Faraon chiemă pe Abramu şi ziseă: Ce'mi ai făcut tu mie? pentru ce nu mi-ai spus că ea este femeia ta? 19 Pentru ce ai ziqă: Sora mea este ea? Şi eu eramu să o iau mie de femeie. Şi acum, iacă'ţi femeia ta! ieu-o, şi

30 și te-del. 4 Și Faraon dede ordine oamenilor *lui* pentru dînsul; și ei îl conduseră pre *el* și pre femeia sa și tóte cele ce *era* cu

Întorcerea lui Abram la Canaan, și despărțirea sa de Lot.

13 SI Abram și femeia lui și cu tóte ce *a* ved, și Lot cu dînsul, se 2 suiră din Egipet spre mîdă-di. 3 Și Abram era forte avutu în vite, în argintu și în aur. 3 Și *de* unde merse în călătoriile sale de la ré-dă-și pînă la Bethelu, pînă la locul locul, unde mai 'nainte fusese cortulu seu, între 4 Bethelu și Ai: la altariulu cu care-lu făcuse acolo mai 'nainte, și unde Abram 'nvocase numele lui Iehova.

5 Dar și Lotu, care 'mpreună cu Abram, 6 avea ov și boi și corturi. Și 'pămîntulu acela nu 'ncăpea pre dînsii, ca să poță locui 'mpreună, că averile loru erau mari, și nu puteau locui 'mpreună. 7 Și se căsne 'ntre păstorii vitelóru lui Abram și între păstorii vitelóru lui Lot. 8 Și Chananeulu și Ferezeulu locuiau atunci în țéra aceea. 9 Atunci Abram dise către Lotu: Nu fie ómeni certe între mine și între tine, nici între păstorii mei și între păstorii tei; că noi sîntemu frați. 10 Ád nu este tóta pămîntulu înaintea ta? rogu-te, despart-te de mine: 'Dácă vei merge spre stînga, eu voiu merge la dreptu; și dácă vei merge la dreptu, eu voiu merge spre stînga.

11 Și Lotu ridicându-și ochii sei, se uită preste tóta 'cîmpia Iordanului, că era adăpată preste tóte părțile, pr mai nainte de 'a strica Domnu Sodom și Gomora ere 'ca grădina lui Iehova, ca pămîntulu Egiptului pînă spre 'Zoar. 12 Și Lotu 'și așeză corturile sale pînă la Sodom. 13 Și ómenii din Sodom 'erau reî și 'păcătoși forte înaintea lui Iehova.

Promisiunea lui Dumnedeu reînoită lui Abram.

14 Și Iehova dise lui Abram, după-ce Lotu 'se despărți de dînsulu: Înalță-ți ochii tei, și vedă-le din loculu unde te afli 'spre médă-nópte și spre médă-di și spre resărită și spre apusu. 15 Că tóte pămîntulu care-lu vedi, îlu voiu da ție și 'semînței tale 'n eternu. 16 Și 'voiu face pe semînța ta să fie ca pulberea pămîntului; dácă cineva póte numeri pulberea pămîntului, chiar și semînța ta se va putè numeri. 17 Scolă-te, străbate-te în ostea pămîntului, în lungulu și 'n latulu lui, că ție 'ți voiu da pe. 18 Și Abram 'și strămută corturile, veni și 'locui spre pe stejarulu lui Mamre, 'care este lîngă Ebronu, și acolo zidi altariu lui Iehova.

Invasiunea Chedorlaomeriu; luarea și scăparea lui Lot; Melchisedec.

14 SI s'a întîmplatu în dilele lui Amrafelu, regele 'Șinearului, a lui Arioch regele Ellasarului, a lui Chedorlaomer regele 'Elamului, și a lui Tidálu regele 'Goimului, 2 ca aceștia dimpreună cu Bera regele Sodomei, cu Birșa regele Gomorei, cu Șinebi, regele 'Admei, și cu Șemeberi regele Zeboimului, și cu regele Bela, adică 'a Zoarului. 3 Toți aceștia se întîmpinară în valea Siddimu, 'adică Marea sărată. 4 De dóu-spre-dieci de ani 'erau ei supuși lui Chedorlaomer, și în alu trei-spre-dieclea se resculară. 5 Și în alu patru-spre-dieclea ani veni Chedorlaomer, și regii ce 'erau cu dînsulu, și bătură pre 'Rafaimi în 'Așteroth-Karnaimu; și pre 'Zuzi în Ham, 'și pre Emei în Șeve Kiriathaimu, 6 și pre Horei la muntele lui Seiru, pînă la Ele-Paranu care este lîngă pustiu. 7 Și întorcîndu-se, veniră la Enu Mișpat, care este Kadeșu, și bătură tótă câmpia Amalekiților, și pre Amorei care locuiau în 'Așazon-Tamar.

8 Și eșiră regele Sodomei, și regele Gomorei, și regele Admei, și regele Zeboimului, și regele Belei, care este Zoarul, și se ordinară de bătaiă asupra loru în valea Șiddimului: 9 asupra lui Chedorlaomer regelui Elamului, și asupra lui Tidálu regele de Goimu, și asupra lui Amrafelu regele Șinearului, și asupra lui Arioch regele Ellasarului: patru regi asupra a cinci. 10 Și valea Șiddimului era plină de 'gropi de bitumu, și regele Sodomei și celu alu Gomorei fugiră, și căzură acolo, și cei ce rămaseră fugiră 'la munte. 11 Și aceștia luară 'tóte averile din Sodoma și din Gomora, și tóte bucatele loru, și se duseră. 12 Și luară și pre Lotu, fiulu 'fratelui lui Abram, 'care

locuia în Sodoma, și tóte averea lui, și se duseră.

13 'Atunci veni din cei rămași, și dede de scire lui Abram Ebreulu, 'care locuia la Stejerii lui Mamre Amoreulu, fratele lui Eșcol, și fratele lui Aner, 'care 14 era contopiți cu Abram. Și Abram audiendu că s'a luatu captivu 'fratele seu, luămă pe servii sei, cei 'născuți în casa sa, trei-sute-optă-spre-dieci de oameni, și 15 muriră 'pînă la Dan. Și împărțindu-se ei *și* nóptea în contra loru, ele și servii sei, 'i bătu, și 'urmări pînă la Hoba ce 16 este de-a-stînga Damascului. Și aduse înapoi tóte averile, și pre Lotu fratele seu, și tóte averea sa o aduse înapoi, și pre femei și pre popor.

17 Și regele Sodomei 'eșă la 'întîmpinare, 'după ce se 'întorse de la învingerea lui Chedorlaomer și a celoru-l-alți regi cari erau cu dînsulu, în valea Șave, 18 ce este 'valea regelui. Și 'Melchisedec regele Salemului 'i aduse pîne și vinu; și ele era 'preotu Dumnedeului celui pre-19 nalt. Și ele îlu bine-cuvîntă, și qise: Bine-cuvîntatu *fii* Abram de Dumnedeulu celu pre-înaltu, 'Făcătorulu cerului și alu 20 pămîntului, și bine-cuvîntatu *să fie* Dumnedeulu celu pre-înaltu, 'care a dată pre 'vrăjmașii tei în mînele tale. Și *Abram* 'i dede 'decimă din tóte.

21 Și regele Sodomei dise lui Abram: Dă-mi 22 mie 'femei, și averile le-ai-le ție. Și Abram 'respuse regelui Sodomei: 'Ridicu-mîna mea către Iehova Dumnedeulu celu pre-înaltu, 'Făcătorulu cerului și alu pă-23 mîntului; *Juradu-mi*, că 'nimic nu voiu luà din tóte ale tale, de la firu de ață pînă la curea de încălțăminte: ca să nu 24 dici: Eu am îmbogățitu pre Abram. Afară numai ceea ce fecerau ei mîncarea, și partea bărbaților Aneri, Eșcolă și Mamre, 'aceștia să 'ieă ei partea lor.

Promisiunea reînoită prealuminile sale lui Abram.

15 Dar după aceste fură cuvîntulu lui Iehova către Abram 'în viziune, dicîndu: Nu te teme, Abrame! Eu *sînt* 'scutulu tei și 2 'resplătirea ta forte mare. 3 Și Abram respuse: Dómne Iehova, ce 'mi vei da mie? 'Eu mă 'duc fără copii, și moștenitorulu casei mele este Damascénulu Eliezer. 4 Și Abram dise: Ecce, nu mi-ai dată semînță, și ecce 'fiulă casei mele va fi moștenitorulu meu. 5 Și ecce cuvîntulu lui Iehova a fostu către d'însulu dicîndu: Nu acesta te va moșteni, ci celu-ce 'va eși din rărunchii tăi, acela te va moșteni. 6 Și duse-l-a pre ală afară, și dise: Privesce acumu cerulu, și 'numeră stelele, dácă le poți numerà! 'Așa, i dise lui, va fi semînța ta. 7 Și *Abram* 'avu în Iehova, și Iehova 'i 'socoti aceea spre dreptate.

8 Și elu 'i qise: Eu sînt Iehova, care 'te-am scosu pre tine din 'Ur a Chaldeilor, 'ca să-ți dau pămîntulu acesta spre a-lu stăpîni. 9 Și *Abram* respuse: Dómne Iehova, 'de pe ce voiu cunósce, că-lu voiu stăpîni? 10 Și *Iehova* 'respuse: Adu-mi o junică de trei ani, și o capră de trei ani, și un berbece de trei ani, și o turturea, și un porumbu. 11 Și elu 'i aduse tóte acestea, și le 'despică prin mediloc, și puse fie-care jumătate lîngă cu cea-l-altă; și 'nsă tóte au le despică. Și se coborîră păsări 'spre stîrvuri, și Abram le 'alungă.

12 Și pe la 'apusulu soarelui cădu 'somnu adîncu peste lui Abram, și ecce frica și întunerecu mare îlu cuprinseră pre d'însulu. 13 Atunci *Iehova* dise lui Abram: 'Scii cu 'adevěratu să scii, că 'semînța ta va fi pelerină într'unu pămîntu, ce nu'i alu ei, și că o va servi *acelora*, 'care o va asupri patru sute de ani. 14 Dar eu și pre națiunea aceea la care vor fi servi 'o voiu judecà: și după aceea 'vor-eși cu mare averi. 15 Și tu vei veni 'la părinții tei în pace, și 'de vei îmmormîntă în bătrînețe fericite. 16 Și el 'la a patra generațiune se vor 'întórce aici, că încă 'nu s'a împlinitu nedreptatea Amoreiloru încă 'nu s'a împlinitu. 17 Și pămîntulu sîrele, și fiindu-le întunerecu, ecce-l unu cuptoriu fumegîndu, și 'scîntei de focu care 'străbătură prin acele bucăți despicate.

18 În diua aceea 'făcu Iehova legămîntu cu Abram, dicîndu: Eu pămîntulu acesta 'l-am dată 'semînției tale, de la fluviulu Egiptului, pînă la fluviulu celu mare, fluviulu

a Deut. 34. 1.
b Cap. 36. 20.
c Cap. 36. 7.
d Cap. 19. 30.
e Cap. 19. 22.
f Cap. 36. 7.
g Cap. 12. 6.
h Cap. 12. 8.
i Cap. 21. 33.
j Cap. 26. 25.
k Cap. 12. 1.
l Cap. 15. 1.
m Cap. 15. 7.
n Cap. 11. 31.
o Cap. 15. 18.
p Cap. 24. 4.
q Cap. 25. 20.
r Cap. 25. 9.
s Cap. 16. 3.
t Cap. 16. 15.
u Cap. 17. 5.
v Cap. 17. 15.
w Cap. 17. 19.
x Cap. 18. 10.
y Cap. 18. 14.
z Cap. 21. 1.
a Cap. 21. 2.
b Cap. 21. 7.
c Cap. 21. 3.
d Cap. 21. 4.
e Cap. 21. 5.
f Cap. 21. 6.
g Cap. 21. 9.
h Cap. 21. 10.
i Cap. 21. 11.
j Cap. 21. 12.
k Cap. 21. 13.
l Cap. 21. 14.
m Cap. 21. 15.
n Cap. 21. 16.
o Cap. 21. 17.
p Cap. 21. 18.
q Cap. 21. 19.
r Cap. 21. 20.
s Cap. 21. 21.
t Cap. 21. 22.
u Cap. 21. 23.
v Cap. 21. 24.
w Cap. 21. 25.
x Cap. 21. 26.
y Cap. 21. 27.
z Cap. 21. 28.
a Cap. 21. 29.
b Cap. 21. 30.
c Cap. 21. 31.
d Cap. 21. 32.
e Cap. 22. 1.
f Cap. 22. 2.
g Cap. 22. 3.
h Cap. 22. 4.
i Cap. 22. 5.
j Cap. 22. 6.
k Cap. 22. 7.
l Cap. 22. 8.
m Cap. 22. 9.
n Cap. 22. 10.
o Cap. 22. 11.
p Cap. 22. 12.
q Cap. 22. 13.
r Cap. 22. 14.
s Cap. 22. 15.
t Cap. 22. 16.
u Cap. 22. 17.
v Cap. 22. 18.
w Cap. 22. 19.
x Cap. 22. 20.
y Cap. 22. 21.
z Cap. 22. 22.
a Cap. 22. 23.
b Cap. 22. 24.
c Cap. 22. 25.
d Cap. 22. 26.
e Cap. 22. 27.
f Cap. 22. 28.
g Cap. 22. 29.
h Cap. 22. 30.
i Cap. 22. 31.
j Cap. 22. 32.
k Cap. 22. 33.
l Cap. 22. 34.
m Cap. 22. 35.
n Cap. 22. 36.
o Cap. 22. 37.
p Cap. 22. 38.
q Cap. 22. 39.
r Cap. 22. 40.
s Cap. 22. 41.
t Cap. 22. 42.
u Cap. 22. 43.
v Cap. 22. 44.
w Cap. 22. 45.
x Cap. 22. 46.
y Cap. 22. 47.
z Cap. 22. 48.
a Cap. 22. 49.
b Cap. 22. 50.
c Cap. 22. 51.
d Cap. 22. 52.
e Cap. 22. 53.
f Cap. 22. 54.
g Cap. 22. 55.
h Cap. 22. 56.
i Cap. 22. 57.
j Cap. 22. 58.
k Cap. 22. 59.
l Cap. 22. 60.
m Cap. 22. 61.
n Cap. 22. 62.
o Cap. 22. 63.
p Cap. 22. 64.
q Cap. 22. 65.
r Cap. 22. 66.
s Cap. 22. 67.
t Cap. 22. 68.
u Cap. 22. 69.
v Cap. 22. 70.
w Cap. 22. 71.
x Cap. 22. 72.
y Cap. 22. 73.
z Cap. 22. 74.
a Cap. 22. 75.
b Cap. 22. 76.
c Cap. 22. 77.
d Cap. 22. 78.
e Cap. 22. 79.
f Cap. 22. 80.
g Cap. 22. 81.
h Cap. 22. 82.
i Cap. 22. 83.
j Cap. 22. 84.
k Cap. 22. 85.
l Cap. 22. 86.
m Cap. 22. 87.
n Cap. 22. 88.
o Cap. 22. 89.
p Cap. 22. 90.
q Cap. 22. 91.
r Cap. 22. 92.
s Cap. 22. 93.
t Cap. 22. 94.
u Cap. 22. 95.
v Cap. 22. 96.
w Cap. 22. 97.
x Cap. 22. 98.
y Cap. 22. 99.
z Cap. 22. 100.
a Cap. 22. 101.
b Cap. 22. 102.
c Cap. 22. 103.
d Cap. 22. 104.
e Cap. 22. 105.
f Cap. 22. 106.
g Cap. 22. 107.
h Cap. 22. 108.
i Cap. 22. 109.
j Cap. 22. 110.
k Cap. 22. 111.
l Cap. 22. 112.
m Cap. 22. 113.
n Cap. 22. 114.
o Cap. 22. 115.
p Cap. 22. 116.
q Cap. 22. 117.
r Cap. 22. 118.
s Cap. 22. 119.
t Cap. 22. 120.
u Cap. 22. 121.
v Cap. 22. 122.
w Cap. 22. 123.
x Cap. 22. 124.
y Cap. 22. 125.
z Cap. 22. 126.
a Cap. 22. 127.
b Cap. 22. 128.
c Cap. 22. 129.
d Cap. 22. 130.
e Cap. 22. 131.
f Cap. 22. 132.
g Cap. 22. 133.
h Cap. 22. 134.
i Cap. 22. 135.
j Cap. 22. 136.
k Cap. 22. 137.
l Cap. 22. 138.
m Cap. 22. 139.
n Cap. 22. 140.
o Cap. 22. 141.
p Cap. 22. 142.
q Cap. 22. 143.
r Cap. 22. 144.
s Cap. 22. 145.
t Cap. 22. 146.
u Cap. 22. 147.
v Cap. 22. 148.
w Cap. 22. 149.
x Cap. 22. 150.
y Cap. 22. 151.
z Cap. 22. 152.
a Cap. 22. 153.
b Cap. 22. 154.
c Cap. 22. 155.
d Cap. 22. 156.
e Cap. 22. 157.
f Cap. 22. 158.
g Cap. 22. 159.
h Cap. 22. 160.
i Cap. 22. 161.
j Cap. 22. 162.
k Cap. 22. 163.
l Cap. 22. 164.
m Cap. 22. 165.
n Cap. 22. 166.
o Cap. 22. 167.
p Cap. 22. 168.
q Cap. 22. 169.
r Cap. 22. 170.
s Cap. 22. 171.
t Cap. 22. 172.
u Cap. 22. 173.
v Cap. 22. 174.
w Cap. 22. 175.
x Cap. 22. 176.
y Cap. 22. 177.
z Cap. 22. 178.
a Cap. 22. 179.
b Cap. 22. 180.
c Cap. 22. 181.
d Cap. 22. 182.
e Cap. 22. 183.
f Cap. 22. 184.
g Cap. 22. 185.
h Cap. 22. 186.
i Cap. 22. 187.
j Cap. 22. 188.
k Cap. 22. 189.
l Cap. 22. 190.
m Cap. 22. 191.
n Cap. 22. 192.
o Cap. 22. 193.
p Cap. 22. 194.
q Cap. 22. 195.
r Cap. 22. 196.
s Cap. 22. 197.
t Cap. 22. 198.
u Cap. 22. 199.
v Cap. 22. 200.
w Cap. 22. 201.
x Cap. 22. 202.
y Cap. 22. 203.
z Cap. 22. 204.
a Cap. 22. 205.
b Cap. 22. 206.
c Cap. 22. 207.
d Cap. 22. 208.
e Cap. 22. 209.
f Cap. 22. 210.
g Cap. 22. 211.
h Cap. 22. 212.
i Cap. 22. 213.
j Cap. 22. 214.
k Cap. 22. 215.
l Cap. 22. 216.
m Cap. 22. 217.
n Cap. 22. 218.
o Cap. 22. 219.
p Cap. 22. 220.
q Cap. 22. 221.
r Cap. 22. 222.
s Cap. 22. 223.
t Cap. 22. 224.
u Cap. 22. 225.
v Cap. 22. 226.
w Cap. 22. 227.
x Cap. 22. 228.
y Cap. 22. 229.
z Cap. 22. 230.
a Cap. 22. 231.
b Cap. 22. 232.
c Cap. 22. 233.
d Cap. 22. 234.
e Cap. 22. 235.
f Cap. 22. 236.
g Cap. 22. 237.
h Cap. 22. 238.
i Cap. 22. 239.
j Cap. 22. 240.
k Cap. 22. 241.
l Cap. 22. 242.
m Cap. 22. 243.
n Cap. 22. 244.
o Cap. 22. 245.
p Cap. 22. 246.
q Cap. 22. 247.
r Cap. 22. 248.
s Cap. 22. 249.
t Cap. 22. 250.
u Cap. 22. 251.
v Cap. 22. 252.
w Cap. 22. 253.
x Cap. 22. 254.
y Cap. 22. 255.
z Cap. 22. 256.
a Cap. 22. 257.
b Cap. 22. 258.
c Cap. 22. 259.
d Cap. 22. 260.
e Cap. 22. 261.
f Cap. 22. 262.
g Cap. 22. 263.
h Cap. 22. 264.
i Cap. 22. 265.
j Cap. 22. 266.
k Cap. 22. 267.
l Cap. 22. 268.
m Cap. 22. 269.
n Cap. 22. 270.
o Cap. 22. 271.
p Cap. 22. 272.
q Cap. 22. 273.
r Cap. 22. 274.
s Cap. 22. 275.
t Cap. 22. 276.
u Cap. 22. 277.
v Cap. 22. 278.
w Cap. 22. 279.
x Cap. 22. 280.
y Cap. 22. 281.
z Cap. 22. 282.
a Cap. 22. 283.
b Cap. 22. 284.
c Cap. 22. 285.
d Cap. 22. 286.
e Cap. 22. 287.
f Cap. 22. 288.
g Cap. 22. 289.
h Cap. 22. 290.
i Cap. 22. 291.
j Cap. 22. 292.
k Cap. 22. 293.
l Cap. 22. 294.
m Cap. 22. 295.
n Cap. 22. 296.
o Cap. 22. 297.
p Cap. 22. 298.
q Cap. 22. 299.
r Cap. 22. 300.
s Cap. 22. 301.
t Cap. 22. 302.
u Cap. 22. 303.
v Cap. 22. 304.
w Cap. 22. 305.
x Cap. 22. 306.
y Cap. 22. 307.
z Cap. 22. 308.
a Cap. 22. 309.
b Cap. 22. 310.
c Cap. 22. 311.
d Cap. 22. 312.
e Cap. 22. 313.
f Cap. 22. 314.
g Cap. 22. 315.
h Cap. 22. 316.
i Cap. 22. 317.
j Cap. 22. 318.
k Cap. 22. 319.
l Cap. 22. 320.
m Cap. 22. 321.
n Cap. 22. 322.
o Cap. 22. 323.
p Cap. 22. 324.
q Cap. 22. 325.
r Cap. 22. 326.
s Cap. 22. 327.
t Cap. 22. 328.
u Cap. 22. 329.
v Cap. 22. 330.
w Cap. 22. 331.
x Cap. 22. 332.
y Cap. 22. 333.
z Cap. 22. 334.
a Cap. 22. 335.
b Cap. 22. 336.
c Cap. 22. 337.
d Cap. 22. 338.
e Cap. 22. 339.
f Cap. 22. 340.
g Cap. 22. 341.
h Cap. 22. 342.
i Cap. 22. 343.
j Cap. 22. 344.
k Cap. 22. 345.
l Cap. 22. 346.
m Cap. 22. 347.
n Cap. 22. 348.
o Cap. 22. 349.
p Cap. 22. 350.
q Cap. 22. 351.
r Cap. 22. 352.
s Cap. 22. 353.
t Cap. 22. 354.
u Cap. 22. 355.
v Cap. 22. 356.
w Cap. 22. 357.
x Cap. 22. 358.
y Cap. 22. 359.
z Cap. 22. 360.
a Cap. 22. 361.
b Cap. 22. 362.
c Cap. 22. 363.
d Cap. 22. 364.
e Cap. 22. 365.
f Cap. 22. 366.
g Cap. 22. 367.
h Cap. 22. 368.
i Cap. 22. 369.
j Cap. 22. 370.
k Cap. 22. 371.
l Cap. 22. 372.
m Cap. 22. 373.
n Cap. 22. 374.
o Cap. 22. 375.
p Cap. 22. 376.
q Cap. 22. 377.
r Cap. 22. 378.
s Cap. 22. 379.
t Cap. 22. 380.
u Cap. 22. 381.
v Cap. 22. 382.
w Cap. 22. 383.
x Cap. 22. 384.
y Cap. 22. 385.
z Cap. 22. 386.
a Cap. 22. 387.
b Cap. 22. 388.
c Cap. 22. 389.
d Cap. 22. 390.
e Cap. 22. 391.
f Cap. 22. 392.
g Cap. 22. 393.
h Cap. 22. 394.
i Cap. 22. 395.
j Cap. 22. 396.
k Cap. 22. 397.
l Cap. 22. 398.
m Cap. 22. 399.
n Cap. 22. 400.
o Cap. 22. 401.
p Cap. 22. 402.
q Cap. 22. 403.
r Cap. 22. 404.
s Cap. 22. 405.
t Cap. 22. 406.
u Cap. 22. 407.
v Cap. 22. 408.
w Cap. 22. 409.
x Cap. 22. 410.
y Cap. 22. 411.
z Cap. 22. 412.
a Cap. 22. 413.
b Cap. 22. 414.
c Cap. 22. 415.
d Cap. 22. 416.
e Cap. 22. 417.
f Cap. 22. 418.
g Cap. 22. 419.
h Cap. 22. 420.
i Cap. 22. 421.
j Cap. 22. 422.
k Cap. 22. 423.
l Cap. 22. 424.
m Cap. 22. 425.
n Cap. 22. 426.
o Cap. 22. 427.
p Cap. 22. 428.
q Cap. 22. 429.
r Cap. 22. 430.
s Cap. 22. 431.
t Cap. 22. 432.
u Cap. 22. 433.
v Cap. 22. 434.
w Cap. 22. 435.
x Cap. 22. 436.
y Cap. 22. 437.
z Cap. 22. 438.
a Cap. 22. 439.
b Cap. 22. 440.
c Cap. 22. 441.
d Cap. 22. 442.
e Cap. 22. 443.
f Cap. 22. 444.
g Cap. 22. 445.
h Cap. 22. 446.
i Cap. 22. 447.
j Cap. 22. 448.
k Cap. 22. 449.
l Cap. 22. 450.
m Cap. 22. 451.
n Cap. 22. 452.
o Cap. 22. 453.
p Cap. 22. 454.
q Cap. 22. 455.
r Cap. 22. 456.
s Cap. 22. 457.
t Cap. 22. 458.
u Cap. 22. 459.
v Cap. 22. 460.
w Cap. 22. 461.
x Cap. 22. 462.
y Cap. 22. 463.
z Cap. 22. 464.
a Cap. 22. 465.
b Cap. 22. 466.
c Cap. 22. 467.
d Cap. 22. 468.
e Cap. 22. 469.
f Cap. 22. 470.
g Cap. 22. 471.
h Cap. 22. 472.
i Cap. 22. 473.
j Cap. 22. 474.
k Cap. 22. 475.
l Cap. 22. 476.
m Cap. 22. 477.
n Cap. 22. 478.
o Cap. 22. 479.
p Cap. 22. 480.
q Cap. 22. 481.
r Cap. 22. 482.
s Cap. 22. 483.
t Cap. 22. 484.
u Cap. 22. 485.
v Cap. 22. 486.
w Cap. 22. 487.
x Cap. 22. 488.
y Cap. 22. 489.
z Cap. 22. 490.
a Cap. 22. 491.
b Cap. 22. 492.
c Cap. 22. 493.
d Cap. 22. 494.
e Cap. 22. 495.
f Cap. 22. 496.
g Cap. 22. 497.
h Cap. 22. 498.
i Cap. 22. 499.
j Cap. 22. 500.
k Cap. 22. 501.
l Cap. 22. 502.
m Cap. 22. 503.
n Cap. 22. 504.
o Cap. 22. 505.
p Cap. 22. 506.
q Cap. 22. 507.
r Cap. 22. 508.
s Cap. 22. 509.
t Cap. 22. 510.
u Cap. 22. 511.
v Cap. 22. 512.
w Cap. 22. 513.
x Cap. 22. 514.
y Cap. 22. 515.
z Cap. 22. 516.
a Cap. 22. 517.
b Cap. 22. 518.
c Cap. 22. 519.
d Cap. 22. 520.
e Cap. 22. 521.
f Cap. 22. 522.
g Cap. 22. 523.
h Cap. 22. 524.
i Cap. 22. 525.
j Cap. 22. 526.
k Cap. 22. 527.
l Cap. 22. 528.
m Cap. 22. 529.
n Cap. 22. 530.
o Cap. 22. 531.
p Cap. 22. 532.
q Cap. 22. 533.
r Cap. 22. 534.
s Cap. 22. 535.
t Cap. 22. 536.
u Cap. 22. 537.
v Cap. 22. 538.
w Cap. 22. 539.
x Cap. 22. 540.
y Cap. 22. 541.
z Cap. 22. 542.
a Cap. 22. 543.
b Cap. 22. 544.
c Cap. 22. 545.
d Cap. 22. 546.
e Cap. 22. 547.
f Cap. 22. 548.
g Cap. 22. 549.
h Cap. 22. 550.
i Cap. 22. 551.
j Cap. 22. 552.
k Cap. 22. 553.
l Cap. 22. 554.
m Cap. 22. 555.
n Cap. 22. 556.
o Cap. 22. 557.
p Cap. 22. 558.
q Cap. 22. 559.
r Cap. 22. 560.
s Cap. 22. 561.
t Cap. 22. 562.
u Cap. 22. 563.
v Cap. 22. 564.
w Cap. 22. 565.
x Cap. 22. 566.
y Cap. 22. 567.
z Cap. 22. 568.
a Cap. 22. 569.
b Cap. 22. 570.
c Cap. 22. 571.
d Cap. 22. 572.
e Cap. 22. 573.
f Cap. 22. 574.
g Cap. 22. 575.
h Cap. 22. 576.
i Cap. 22. 577.
j Cap. 22. 578.
k Cap. 22. 579.
l Cap. 22. 580.
m Cap. 22. 581.
n Cap. 22. 582.
o Cap. 22. 583.
p Cap. 22. 584.
q Cap. 22. 585.
r Cap. 22. 586.
s Cap. 22. 587.
t Cap. 22. 588.
u Cap. 22. 589.
v Cap. 22. 590.
w Cap. 22. 591.
x Cap. 22. 592.
y Cap. 22. 593.
z Cap. 22. 594.
a Cap. 22. 595.
b Cap. 22. 596.
c Cap. 22. 597.
d Cap. 22. 598.
e Cap. 22. 599.
f Cap. 22. 600.
g Cap. 22. 601.
h Cap. 22. 602.
i Cap. 22. 603.
j Cap. 22. 604.
k Cap. 22. 605.
l Cap. 22. 606.
m Cap. 22. 607.
n Cap. 22. 608.
o Cap. 22. 609.
p Cap. 22. 610.
q Cap. 22. 611.
r Cap. 22. 612.
s Cap. 22. 613.
t Cap. 22. 614.
u Cap. 22. 615.
v Cap. 22. 616.
w Cap. 22. 617.
x Cap. 22. 618.
y Cap. 22. 619.
z Cap. 22. 620.
a Cap. 22. 621.
b Cap. 22. 622.
c Cap. 22. 623.
d Cap. 22. 624.
e Cap. 22. 625.
f Cap. 22. 626.
g Cap. 22. 627.
h Cap. 22. 628.
i Cap. 22. 629.
j Cap. 22. 630.
k Cap. 22. 631.
l Cap. 22. 632.
m Cap. 22. 633.
n Cap. 22. 634.
o Cap. 22. 635.
p Cap. 22. 636.
q Cap. 22. 637.
r Cap. 22. 638.
s Cap. 22. 639.
t Cap. 22. 640.
u Cap. 22. 641.
v Cap. 22. 642.
w Cap. 22. 643.
x Cap. 22. 644.
y Cap. 22. 645.
z Cap. 22. 646.
a Cap. 22. 647.
b Cap. 22. 648.
c Cap. 22. 649.
d Cap. 22. 650.
e Cap. 22. 651.
f Cap. 22. 652.
g Cap. 22. 653.
h Cap. 22. 654.
i Cap. 22. 655.
j Cap. 22. 656.
k Cap. 22. 657.
l Cap. 22. 658.
m Cap. 22. 659.
n Cap. 22. 660.
o Cap. 22. 661.
p Cap. 22. 662.
q Cap. 22. 663.
r Cap. 22. 664.
s Cap. 22. 665.
t Cap. 22. 666.
u Cap. 22. 667.
v Cap. 22. 668.
w Cap. 22. 669.
x Cap. 22. 670.
y Cap. 22. 671.
z Cap. 22. 672.
a Cap. 22. 673.
b Cap. 22. 674.
c Cap. 22. 675.
d Cap. 22. 676.
e Cap. 22. 677.
f Cap. 22. 678.
g Cap. 22. 679.
h Cap. 22. 680.
i Cap. 22. 681.
j Cap. 22. 682.
k Cap. 22. 683.
l Cap. 22. 684.
m Cap. 22. 685.
n Cap. 22. 686.
o Cap. 22. 687.
p Cap. 22. 688.
q Cap. 22. 689.
r Cap. 22. 690.
s Cap. 22. 691.
t Cap. 22. 692.
u Cap. 22. 693.
v Cap. 22. 694.
w Cap. 22. 695.
x Cap. 22. 696.
y Cap. 22. 697.
z Cap. 22. 698.
a Cap. 22. 699.
b Cap. 22. 700.
c Cap. 22. 701.
d Cap. 22. 702.
e Cap. 22. 703.
f Cap. 22. 704.
g Cap. 22. 705.
h Cap. 22. 706.
i Cap. 22. 707.
j Cap. 22. 708.
k Cap. 22. 709.
l Cap. 22. 710.
m Cap. 22. 711.
n Cap. 22. 712.
o Cap. 22. 713.
p Cap. 22. 714.
q Cap. 22. 715.
r Cap. 22. 716.
s Cap. 22. 717.
t Cap. 22. 718.
u Cap. 22. 719.
v Cap. 22. 720.
w Cap. 22. 721.
x Cap. 22. 722.
y Cap. 22. 723.
z Cap. 22. 724.
a Cap. 22. 725.
b Cap. 22. 726.
c Cap. 22. 727.
d Cap. 22. 728.
e Cap. 22. 729.
f Cap. 22. 730.
g Cap. 22. 731.
h Cap. 22. 732.
i Cap. 22. 733.
j Cap. 22. 734.
k Cap. 22. 735.
l Cap. 22. 736.
m Cap. 22. 737.
n Cap. 22. 738.
o Cap. 22. 739.
p Cap. 22. 740.
q Cap. 22. 741.
r Cap. 22. 742.
s Cap. 22. 743.
t Cap. 22. 744.
u Cap. 22. 745.
v Cap. 22. 746.
w Cap. 22. 747.
x Cap. 22. 748.
y Cap. 22. 749.
z Cap. 22. 750.
a Cap. 22. 751.
b Cap. 22. 752.
c Cap. 22. 753.
d Cap. 22. 754.
e Cap. 22. 755.
f Cap. 22. 756.
g Cap. 22. 757.
h Cap. 22. 758.
i Cap. 22. 759.
j Cap. 22. 760.
k Cap. 22. 761.
l Cap. 22. 762.
m Cap. 22. 763.
n Cap. 22. 764.
o Cap. 22. 765.
p Cap. 22. 766.
q Cap. 22. 767.
r Cap. 22. 768.
s Cap. 22. 769.
t Cap. 22. 770.
u Cap. 22. 771.
v Cap. 22. 772.
w Cap. 22. 773.
x Cap. 22. 774.
y Cap. 22. 775.
z Cap. 22. 776.
a Cap. 22. 777.
b Cap. 22. 778.
c Cap. 22. 779.
d Cap. 22. 780.
e Cap. 22. 781.
f Cap. 22. 782.
g Cap. 22. 783.
h Cap. 22. 784.
i Cap. 22. 785.
j Cap. 22. 786.
k Cap. 22. 787.
l Cap. 22. 788.
m Cap. 22. 789.
n Cap. 22. 790.
o Cap. 22. 791.
p Cap. 22. 792.
q Cap. 22. 793.
r Cap. 22. 794.
s Cap. 22. 795.
t Cap. 22. 796.
u Cap. 22. 797.
v Cap. 22. 798.
w Cap. 22. 799.
x Cap. 22. 800.
y Cap. 22. 801.
z Cap. 22. 802.
a Cap. 22. 803.
b Cap. 22. 804.
c Cap. 22. 805.
d Cap. 22. 806.
e Cap. 22. 807.
f Cap. 22. 808.
g Cap. 22. 809.
h Cap. 22. 810.
i Cap. 22. 811.
j Cap. 22. 812.
k Cap. 22. 813.
l Cap. 22. 814.
m Cap. 22. 815.
n Cap. 22. 816.
o Cap. 22. 817.
p Cap. 22. 818.
q Cap. 22. 819.
r Cap. 22. 820.
s Cap. 22. 821.
t Cap. 22. 822.
u Cap. 22. 823.
v Cap. 22. 824.
w Cap. 22. 825.
x Cap. 22. 826.
y Cap. 22. 827.
z Cap. 22. 828.
a Cap. 22. 829.
b Cap. 22. 830.
c Cap. 22. 831.
d Cap. 22. 832.
e Cap. 22. 833.
f Cap. 22. 834.
g Cap. 22. 835.
h Cap. 22. 836.
i Cap. 22. 837.
j Cap. 22. 838.
k Cap. 22. 839.
l Cap. 22. 840.
m Cap. 22. 841.
n Cap. 22. 842.
o Cap. 22. 843.
p Cap. 22. 844.
q Cap. 22. 845.
r Cap. 22. 846.
s Cap. 22. 847.
t Cap. 22. 848.
u Cap. 22. 849.
v Cap. 22. 850.
w Cap. 22. 851.
x Cap. 22. 852.
y Cap. 22. 853.
z Cap. 22. 854.
a Cap. 22. 855.
b Cap. 22. 856.
c Cap. 22. 857.
d Cap. 22. 858.
e Cap. 22. 859.
f Cap. 22. 860.
g Cap. 22. 861.
h Cap. 22. 862.
i Cap. 22. 863.
j Cap. 22. 864.
k Cap. 22. 865.
l Cap. 22. 866.
m Cap. 22. 867.
n Cap. 22. 868.
o Cap. 22. 869.
p Cap. 22. 870.
q Cap. 22. 871.
r Cap. 22. 872.
s Cap. 22. 873.
t Cap. 22. 874.
u Cap. 22. 875.
v Cap. 22. 876.
w Cap. 22. 877.
x Cap. 22. 878.
y Cap. 22. 879.
z Cap. 22. 880.
a Cap. 22. 881.
b Cap. 22. 882.
c Cap. 22. 883.
d Cap. 22. 884.
e Cap. 22. 885.
f Cap. 22. 886.
g Cap. 22. 887.
h Cap. 22. 888.
i Cap. 22. 889.
j Cap. 22. 890.
k Cap. 22. 891.
l Cap. 22. 892.
m Cap. 22. 893.
n Cap. 22. 894.
o Cap. 22. 895.
p Cap. 22. 896.
q Cap. 22. 897.
r Cap. 22. 898.
s Cap. 22. 899.
t Cap. 22. 900.
u Cap. 22. 901.
v Cap. 22. 902.
w Cap. 22. 903.
x Cap. 22. 904.
y Cap. 22. 905.
z Cap. 22. 906.
a Cap. 22. 907.
b Cap. 22. 908.
c Cap. 22.

29 viitu Keturia. Pre Zemri și pre Kecsoă și
30 pre Kaimoana; Pre Hobo și pre Kecsei și
31 pre Hecsi. Și pre Amoreă și pre Gamoreă
și pre Gherșheoni, și pre Iebuseă.

Nașterea lui Isaac.

16 Și Sara femeea lui Abraam n'a născut
fii lui, ci îi era roabă o servă ^egipteană,
2 a cărei nume era Agara. ^Și Sara
dise către Abraam: Iată, Iehova ^m'a în-
chisă, ca să nu nasc; rogu-te, ^intră la
roaba mea, poate voiu capăta copii printr'ea.
5 Și Abraam ^ascultă de cuvintele Sarei.
Și Sara femeea lui Abraam luă pe
Agara egipteană, serva sa după ce Abraam
^petrecuse deja cu ea în pământul Canaanu-
lui o dece ani, și o dede pre ea de femee bărbatului său
4 Abraam. Și ele intrâ la Agara, și ea
rămase grea; și vedend ea că a zămislit, ^despreți
pe domna-sa. Și Sara dise către Abraam: Ju-
rata ce mi se face ție asupra ta cad. Tu mi
dedi pe serva mea în sînulu tău, și ea dupa ce
vide că a zămislit, me dispreță pre mine și
6 eu; ^judece Iehova între mine și tine. Și
Abraam dise către Sara: ^Iată, serva ta
este în mâna ta, fă cu dînsa cumu ^ți place.
Și Sara o ^asupri, și ea fugi d'înaintea ei.
7 Și ^îngerulu lui Iehova ^află pre ea lângă
unu izvoru de apă în pustiu, lângă ^izvorulu
8 din calea către ^Șurî. Și-i dise: Agară,
serva Sarei, de unde vii? și unde mergi?
Și ea ^respunse: Fugu de față Sarei,
9 dómnei mele. Și ^îi dise îngerulu lui Je-
hova: Întorce-te înapoi la dómna ta, și ^su-
pune-te sub mânele ei. Și îngerulu lui
10 Iehova mai dise: ^Voiu înmulți ^mult de
tot pre urmașii tei, ^pentru ca să nu se
mai poată numera pentru mulțime.
11 Și îi mai dise îngerulu lui Iehova: Iată, tu ai
zămislit, și vei naște fiu, ^și vei chiema
numele lui —Ismaelu (*Dumnedeu ascultă*)— că Je-
12 hova ^ți-a ascultat ^necazulu tău. ^Și acesta va fi om
sălbatic; mâna lui va fi ^în contra tuturora,
și mâne tuturora în contra lui, și lângă ce
13 toți frații săi va locui. Și ea chiemă numele
lui Iehova care vorbia cu ea: Tu ești Dumne-
dieulu (*Dumnedeu văzătoriu*); că, dise ea: Ah nu
văzuiu aicea din dosul pre acela ce ^mă
14 vede? ^Și fântâna unde se numi Fântâna
^Lui-Viu, (*Fântâna celui viu, care mă ve-*
dé); iacă Fântâna ^se află între Kadeșu
15 și Bereda. Și ^Agara născu lui Abraam
fii; și Abraam chiemă numele fiului seu,
pre carele născu Agara, ^Ismaelu. 16 Și Abraam
era de optu-deci de ani, când Agara
născu lui pre Ismaelu.

Dumnedeu reînoesce legământul seu cu Abraam (Circumcisiunea ordonată). Sara promisă.

17 Și când era Abraam de nouă-deci și
nóue de ani, ^i se arătă Iehova, și-i
dise: ^Eu sînt Dumnedeiu celu a tutu pu-
ternicu. ^Umblă înaintea mea și fii ^întregu.
2 Și voiu ^face legământulu meu în-
tre mine și tine, și ^te voiu înmulți ^foarte
3 forte. Și Abraam ^căde pe fața sa, și Dum-
nedieu ^i vorbi, dicend: Iată, ^și eu
4 voiu face legământulu meu cu tine, și tu
vei deveni ^părinte a multime de națiuni.
5 Și numele tău nu se va mai chiema Abraam,
ci ^numele tău va fi Abraam; ^că te-am
făcutu părinte a multime de națiuni. Și
6 te voiu înmulți ^foarte forte, forte, și te voiu face
ai ^căror urmași se ^vor scula regi din
7 tine. Și voiu ^întări legământulu meu în-
tre mine și tine, și între semința ta după
tine în generațiunile lor, ca legământu
eternu, ^ca să fiu Dumnedieu ție și semin-
ției tale după tine. Și ^voiu da ție și se-
9 minției tale după tine pământul ^în care
petreci, tótu pământulu Canaanu, ca ^stăpâ-
nire eternă, și voiu fi Dumnedieu lor.

Și Dumnedieu dise lui Abraam: Tu ai
10 păzi legământulu meu, tu și semința ta
după tine în generațiunile lor. Și acesta
este legământulu meu care voiu ^păzi între
mine și voi și între semința ta după
tine: ^să se circumcidă tótu ^bărbatu din
11 voi. Și veți tăia ^carnea prepuțiului vostru,
și acesta va fi ^semnulu legământului meu
între mine și între voi. Tótu ^prunculu de
opt dile al vostru se va circumcide, în
12 tóte generațiunile vóstre, ^fie ca ^ro-
dulu ^casei, ^fie ca ^celu cumpărat cu argintu
de la ^vre-unu ^fiu de ^alt-semintie, care nu
13 este ^din semința ta. ^Se va circumcide dar
celu născutu în ca-
să, ^celu și celu cumpărat cu argintul tău,
și va fi legământulu meu ^în carnea
14 vóstra ca legământu ^eternu. Și ^necircu-
cisulu, la ^care carnea prepuțiului său
nu a fi circumcisă, ^sufletulu-acela ^să se
stârpéscă din mijlocul poporului seu; a ^stri-
bătut legământulu meu.

CAP. 17. 18. 13

15 ^Și Dumnedieu ^dise lui Abraam: Ia nu
mai pe Sarai femeea ta, nu vei mai chiema
numele ei Sarai, ci Sara (*prințesă*) va fi
16 numele ei. Și o voiu binecuvântă pre d'însa,
și încă dîn ea ^îți voiu ^da fiu; ei pe
dînsa o voiu binecuvânta, și va fi mama
^mai-multoru, și regi ai popóreloru vorr ești
din ea.

17 Și Abraam ^căde pre fața sa, ^și ri-
se, dicendu în inima sa: Ah dóra unuia
celui de o sută de ani va mai născ fiu? Séu
și Sara, fiindu de nouă-deci de ani va mai
18 născ? ^Și Abraam dise lui Dumnedieu:
Ah, ca Ismaelu să trăésca înaintea ta. ^Și
19 Dumnedieu ^dise: Ba adevărat Sara fe-
meea ta ^îți va naște fiu, și tu vei chiă-
ma numele lui —Isaacu (*râsu*). ^Și eu voiu
întări legământulu meu cu d'insulu, ca ^u-
20 nu legământu ^eternu pentru semința lui
după d'însulu. ^Dar și pentru Ismaelu te-
amu ascultatu: ^Iacă, eu l'oiu binecuvântă pre
el, ^și-l voiu face ^roditoriu și-l voiu
^mulți foarte forte; ^două-spre-dece ^prinți
va naște, ^și-l voiu face să devie o ^națiune
21 mare. ^Și legământulu meu ^îlu voiu întări
cu Isaacu, pre ^carele ți-l va naște Sara la
anulu ^următoriu către ^acestu ^timpu.
22 ^Și Dumnedieu ^sfîrși de vorbi de a sa
23 ^cu d'insulu, se ^ridică de la Abraam. ^Și
Abraam luă pre ^fiulu seu Ismaelu, ^și pre
^toți cei născuți în casa sa, și pre ^toți cei
cumpărați cu argintulu seu, ^și pe ^toți fiii
^bărbătescu ai ^casei lui Abraam, ^și
tăie ^carnea prepuțiului lor ^în ^ziua ^a-
24 ceea, ^cumu ^îi ^dîsese Dumnedieu. ^Și
Abraam ^era de nouă-deci și nóue de ani,
când ^își circumcise carnea prepuțiului
25 ^său. ^Și Ismaelu ^fiulu său ^era de trei-spre-dece
ani, când ^și circumcise carnea prepuțiului
26 ^său. ^În ^tóte ^aceste ^dile ^s'au ^circumcisu
27 Abraam ^cu Ismaelu ^fiulu ^său. ^Și ^toți ^cei
^din ^casa ^sa, ^născuți ^în ^casa ^sa ^sau ^cum-
părați ^cu ^argintu ^de ^la ^străini, ^fură ^cir-
cumcișî ^cu ^d'însulu ^împreună.

Promisiunea făcută de trei ori de Dumnedieu lui Abraam pentru Sara.

18 ^Și Iehova ^se ^arătă ^lui ^Abraam ^la ^ste-
jarii ^lui ^Mamre, când ședea ^el la ușa
2 cortului său în ^tărișoreanu ^dilei. ^Și ^el
ridică ^ochii ^săi, ^și ^văzu ^trei ^bărbați
^în ^fața ^lui, ^și ^de ^îndată ^ce ^i ^văzu,
^alergă ^de ^la ^ușa ^cortului ^lor, ^și ^se ^pro-
sterne până la pământu, ^și dise: Dómne, de
^voiu ^găsi ^cumva ^în ^ochii ^tei ^mngr-
^cere, ^de ^voiu ^cumva ^trece ^pe ^lângă
^casa ^ta, ^să ^nu ^o ^treci
4 ^dreptu ^pe ^lângă ^serva ^ta; ^să ^se ^a-
^ducă ^puțină ^apă, ^ca ^să ^vi ^spălați ^picioa-
rele, ^și ^apoi ^să ^ve ^reposați ^sub ^acestu ^arbore. ^Și
5 ^eu ^voiu ^aduce ^o ^bucăte ^de ^pâne, ^ca ^să ^vi
^întăriți ^inim ^vóstre, ^apoi ^veți ^merge ^mai ^de-
parte; ^că ^de ^aceea ^vați ^abătut ^pe ^la ^serva ^de
^voiu. ^Și ei ^dise: ^Fă ^așa, ^cumu ^ai ^dîsu.

^Și Abraam ^alergă ^în ^cortu ^la ^Sara,
6 ^și ^i ^dise: ^Adă ^curendu ^trei ^măsuri ^de ^flă-
^rea ^fiorei, ^și ^o ^frământă, ^și ^fă ^turte. ^Și
7 ^Abraam ^alergă ^la ^cirezu, ^și ^luă ^unu ^vițelu
^fragedu ^și ^bunu, ^și ^dede ^unui ^tînără, ^și ^a-
^cesta ^se ^grăbi ^să ^le ^gătéscă. ^Și ^luă ^unt, ^lapte
8 ^acru ^și ^lapte ^dulce, ^și ^le ^puse ^înaintea ^lor;
^și ^el ^ședea ^lângă ^d'înșii ^sub ^arboru, ^și ^mâncau.

^Și ei ^dîseră ^către ^d'însulu: Unde este
9 Sara, femeea ta? ^și ^ei ^respunse: Iacă-o
^în ^cortu. ^Și ^elu ^dise: ^Eu ^voiu ^sosi ^la
10 ^tine ^cam ^voiu ^întorce ^la ^tine ^în ^vremea
^acesta ^viitóre, ^și ^iacă, ^Sara ^femeea ^ta ^va ^a-
^vé ^unu ^fiu. ^Și ^Sara ^auzia ^ușa ^cortului, ^ce ^era ^în ^dosulu ^lui. ^Și ^Abraam ^și
11 ^Sara ^erau ^bătrâni ^și ^înaintați ^în ^dile; ^nu
^mai ^era ^Sarei ^după ^cumu ^se ^obicinuesce ^femeilor.
12 ^Și ^Sara ^râse ^în ^sine, ^și ^dise: ^După ^ce ^am ^deja ^eu ^tótă ^îmbătrânirea, ^se ^pote
^ca ^eu ^să ^mai ^aibu ^voluptate, ^cându ^și
^Domnulu ^meu ^este ^bătrânu. ^Și ^Iehova ^di-
13 ^se ^lui ^Abraam: ^Pentru ^ce ^râse ^Sara, ^di-
^cendu: ^Óre ^cu ^adevěratu ^să ^mai ^nasc,
^fiindu ^eu ^bătrână? ^Ori ^este ^ceva ^cu ^neputință
14 ^la ^Iehova? ^La ^vremea ^acésta ^voiu ^veni ^la
^tine, ^după ^cumu ^voiu ^fi ^viu, ^și ^Sara ^va ^a-
^vé ^unu ^fiu. ^Și ^Sara ^tăgădui, ^dicendu: ^Nu ^râsei; ^că ^mi ^fu ^frică. ^Și ^elu ^dise: ^Ba
^râse ^tocmai.

^Și ^acei ^amenî ^se ^sculară ^de ^acolo ^și
15 ^priviră ^spre ^Sodoma; ^și ^Abraam ^mergea ^cu
^ei ^ca ^să ^petréca. ^Și ^Iehova ^dise: ^Ascunde-
16 voiu ^eu ^de ^Abraam ^ceea ^ce ^voiu ^face?
^Fiindu-că ^Abraamu ^are ^să ^fiă ^po-
17 ^porŭ ^mare ^și ^tare, ^și ^prin ^densulu ^se ^voru
^bine-cuvânta ^tóte ^națiunile ^pământului? ^Că
18 ^eu ^l'amu ^cunoscutu ^pre ^elu, ^ca ^elu ^să ^po-
^runcéscă ^fiilorŭ ^sei ^și ^casei ^sale ^după ^dînsulu,
^ca ^ei ^să ^păzéscă ^calea ^Iehovei, ^făcendu
^dreptate ^și ^judecată; ^pentru ^ca ^Iehova ^să
^dea ^lui ^Abraam ^ceea ^ce ^i ^a ^promisu.
19 ^Și ^dise ^Iehova: ^Fiindu-că ^strigarea ^Sodo-
^mei ^și ^a ^Gomorei ^este ^mare, ^și ^pecatele ^loru

21 grăcie fiiŭ, * Do acest ameŭ mĕ voĭ rugaŭ. 21
şi voiŭ vedĕ, dĕcă voiŭ fi strigaŭ cătră gălăgiŭa
după strigarea ce a venit la mine; eŭ di-
22 cŭ, * că voiŭ sĕ fac. Şi acĕl bărbaŭ se 22
îndrĕptă de acolŏ, * şi merseră spre Sodŏma;
şi Abrahamŭ * mai stătŭ încă înaintea
23 lŭi Iehova. 23
Şi Abrahamŭ * se apropiă, şi dise: * Ne- 24
cumŭ-ĭ * vĕĭ perde tŭ pre celŭ drept împrĕună cŭ celŭ rĕŭ? * Póte sĕ fiŭ în cetate
cincĭ-dĕcĭ de drepțĭ: nu şi pre aceştia * vĕĭ
perde? Nu ar vĕĭ erta locuĭŭ pentru cei
25 cincĭ-dĕcĭ drepțĭ de ar fi în ĕĭ? * Departe sĕ fiĭ de tine aĭ fac tu una ca
aceasta, de a ucide pre celŭ drept împrĕună
cŭ celŭ rĕŭ, şi * ca cel drept sĕ fiĭ ca celŭ
rĕŭ; da, departe tĕ fiĭ tŭ ce acestŭ ca ĭa-
răşĭ! * Ar judecătorulŭ a tŏtă pămîntulŭ nu
26 va face dreptate? Atunci dise Ieho-va: * De voiŭ află în cetatea Sodŏma cincĭ-dĕcĭ drepțĭ,
27 voiŭ erta tŏtŭ locuĭŭ pentru ĕĭnșiș. Şi Abra- 27
hamŭ respunşĭndu-se dise: * Iacă eŭ cu-
teză sĕ vorbĕsc Domnulŭĭ, deşĭ sŭ fiŭ
28 pulbere şi cenușă! Póte nu se vor 28
alla în cetate cincĭ de drepțĭ mai puțĭ de cincĭ-dĕcĭ? şi ĕlŭ
dise: Nu o voiŭ strica pentru cei patru-
29 dĕcĭ. Şi Abrahamŭ ĭară-şĭ dise: Iacă-mĕ, 29
sĕ nu te mîniĭ, de voiŭ mai vorbi: póte sĕ
se alle acolŏ trei-dĕcĭ şi Domnulŭ respunse:
Nu o voiŭ strica, de voiŭ alla trĕĭ-dĕcĭ.
30 Şi ĕĭ * voiŭ sĕ vorbĕsc Domnulŭĭ, şi eŭ 30
voiŭ vorbi: póte sĕ se alle acolŏ
31 trei-dĕcĭ. Şi Abrahamŭ dise: Iacă-mĕ, 31
sĕ mă ĭertaș a vorbi Domnulŭĭ: póte sĕ se
alle acolŏ trei-dĕcĭ? şi ĕlŭ dise: Nu o voiŭ
32 strica pentru cei dĕce. Şi Ieho-va se duse, 32
după ce încetă a mai vorbi cu Abrahamŭ,
şi Abrahamŭ se întorse în locuĭŭ seŭ.

Sosirea îngerilor şi focurĭ peste Sodŏma

19 Şi * cei doĭ îngerĭ veniră la Sodŏma de 1
seară; şi * Lotŭ ședea la porța
Sodŏmeĭ, văzîndu-se acestă cetate înfrumu-
seță lotŭ, şi se prosternă cu fața la pă-
2 mîntu. Şi dise: Domnilĭ meĭ! rugŭ-mĕ, * în- 2
trațĭ la casa servitoruluĭ vostru: nóptea pe-
ste nópte şi vĕ spălațĭ picĭórele ĕstora,
şi sculîndu-vĕ dimineță, vĕ vețĭ duce în calea
voastră. Şi ei disĕră: * Nu; ci în ulița vomŭ
nóptea. Şi el * vĕ sîlĭ multŭ, ca se între la 3
dînșiĭ. Şi ei după ce intrară în casa lui, li
* făcŭ ĕlŭ cină; şi coptŏ-li turte, şi mîncară.
Dar mai * înainte de a se culca ei, băr- 4
bații cetățeĭ din Sodŏma, încunjurară
casa de la tinerĭ pînă la bătrînĭ: tŏți po-
porulŭ din ală părțile. * Şi chiămîndŭ ei 5
pre Lotŭ ĭ disĕră: Unde sînt cei bărbațĭ,
cari sĕ venițĭ astă nópte la tine? * scóte-i
la noĭ afară, ca * se-i cunóscemŭ pre dînșiĭ.
Şi Lotŭ ĭesĭ afară la ei dîn intra casei, şi uşa 6
* închisŭ după dînsulŭ. Şi dise: Rogu-vĕ, 7
frațilorŭ, să nu faceț vĕ reŭ. * Iacă 8
eŭ amŭ două fete, cari nu cunoscŭ încă
bărbățiă, pre acelea vĕ voiŭ scóte afară,
şi vĕ faceț acelŏra cum vĕ va plăcé; numaĭ
acestorŭ bărbațĭ să nu faceț nimica: că * de-
aceea aĭ intrată ĕĭ subŭ umbra acoperemîn-
tului meŭ. Şi ei disĕră: Fugĭ d'aĭcĭ! şi apoĭ 9
disĕră: Unulŭ singurŭ * a venitŭ ca se pe-
trécă ĭeste aĭcĭ, * şi acuma se facă judecătoruĭ!
Acumŭ ĭe maĭ multŭ rĕŭ decît de dînșiĭ!
Şi * se repeziră cu putere asupra bărba-
țilorŭ, asupra lui Lotŭ, şi se apropiară ca
se spargă uşa. Şi bărbații aceștia întinseră 10
mînele, traseră pre Lotŭ în casă la dînșiĭ, şi
închisĕră uşa. Şi pre bărbații * cari erau 11
la uşa casei, ĭ loviră cu orbire, de la mică
pînă la mare, de se istoviră mulțĭ căutîndŭ
să alle uşa.
Şi acei bărbațĭ disĕră lui Lotŭ: Pre cine 12
maĭ ai tĭ aĭcĭ? ginere, vĕĭ fiĭ, vĕĭ fete, vĕĭ
pre altŭ cine-va din ai tĕĭ în cetate? * Scóte-
tĭ dinŭ-aĭcĭ locuĭŭ. Că am voiŭ sĕ scĭ- 13
timŭ locuĭŭ acesta: că * mare este strigarea
pornirĭĭ lorŭ înaintea lui Ieho-va, şi * eŭ am
trimesŭ, ca se o stricămŭ. Lotŭ 14
eşĭ şi vorbi cu ginerĭ sĕĭ, * cari erauŭ să
iea pre fetele lui, şi ĭ dise: * Sculațĭ-vĕ şi eşiț
din locuĭŭ acesta, că Ieho-va va să stricĭ cetatea. * Şi ginerĭĭ lui păru, ca elŭ glumesce.
Şi îndată ce s'a zorĭtŏ de dimĭ, îngerĭĭ 15
mînă pre Lotŭ, dicîndŭ: * Scólă-te, lea-tĭ ne-
vasta ta şi cele doĭ fete ale tale, cari se
află aĭcĭ, ca tĭ nu cumvă ĭ să te pedepsescă
cetatea. Şi cumŭ sĕ întîrdĭa, ceĭ bărbațĭ 16
* îlŭ apucară de mînă, pre elŭ şi pre femeea
lui şi pre cele dóue fete ale lui: * că Ieho-
va voĭa să-lŭ cruțe; şi * scoțendu-lĭ, îlŭ pusĕ-

17 ră afară din cetate. Şi după ce l'aŭ scosŭ 17
pre ei afară, dise unulŭ dîntre ei: * Mîntu-
ește-tĭ vĕța, * îngrĭjĕșce-te de sufletŭlŭ tĕŭ,
să nu te uiță cu ochiĭ în urmă, şi să nu staĭ
în tŏtă împrejurimea acestŭia; ci la munțe
18 să scapĭ, ca să nu perĭ şi tŭ. Şi Lotŭ ĭ dise 18
19 lorŭ: * O nu! Dómne, fiindŭ-că aĭ aflatŭ 19
* hărŭ în ochiĭ tĕĭ, şi * mare o fostŭ îndu-
rarea ta, ce aĭ arătat-o cătră mine, că
mĭ-aĭ păstratŭ viața mea. Dar eŭ nu potŭ
scăpa la munțe, ca nu cumvă-mĭ vĕ ajungĭ
20 rĕulŭ, şi * voiŭ muri. Iacă vașĭ, rogu-mĕ, acéstă 20
cetate este aprópe, spre a fugi acolŏ, şi ea
este mică; rogu-mĕ, lasă-mĕ să scapĭ acolŏ.
Ar nu este ea mică? şi sufletulŭ meŭ
21 va trĕĭ. Şi Dumnezĕŭ * respunse: Iacă eŭ 21
îĭ voiŭ concede şi în acéstă ca se nu
distrugŭ cetatea, despre care aĭ vorbitŭ.
22 Grăbescŭ-te de scapă acolŏ, că * eŭ nu potŭ 22
face nimicŭ, pînă ce nu vei ajunge în
acolŏ. De aceea se chiămă * numĕrea ce-
23 rĕĭ acĕĭ: Țóar (*mică*). Sórele se lăsasĕ 23
asupra pămîntuluĭ cîndŭ Lotŭ intră în
Țoarŭ.
24 Şi * Iehova făcu se plóuă asupra Sodŏ- 24
meĭ şi a Gomorreĭ pucĭóĭ şi foc de la Ie-
25 hova din ceriŭ. Şi elŭ nimicĭ cetățile a- 25
cestea, şi tŏtă cîmpiaŭa de-giru prejmuĭ,
şi pre tŏțĭ locuitorĭ ĭ acestorŭ cetățĭ, şi tŏtă * iarba
26 ce creștea din pămîntŭ. Şi femeea lui Lotŭ 26
se uită înapoĭată, şi se prefăcu în * stîlpŭ
27 de sare. Şi Abrahamŭ sculîndu-se dimi- 27
neță, merse la locuĭŭ unde * stătuse înain-
28 tea lui Iehova. Şi mîrîndu-se spre Sodŏ- 28
ma şi Gomorra şi spre tŏtă pămîntulŭ cîm-
piei, văță, şi ĭacă * fumŭ se ridică din acestă
pămîntŭ, ca şi * cînd s'arŭ fi ridicatŭ din cuptorĭ.
29 Aşa Dumnezĕŭ stricăndŭ cetățile cîmpiei, 29
* îşĭ aduse aminte Dumnezĕŭ de Abraamŭ,
şi trimise pre Lotŭ din mĕdiulŭ stricăciunĭĭ,
cîndŭ strică cetățile în cari locuĭa Lotŭ.
30 Şi Lotŭ eşĭ din Țoarŭ, şi * locuĭ pe munte, 30
şi ce el şi cele dóue fete ale lui, că se temea
a locuĭ în Țoarŭ; şi locuĭa într'o peșteră,
31 el şi cele dóue fete ale lui. Şi dise cea 31
maĭ mare către cea maĭ mică: Părintele
nostru este bătrînŭ, şi nimene nu este în pă-
mîntulŭ acesta, care * se intre la noĭ dupe
32 datina de pe tŏtă pămîntulŭ. Vinŏ! se fa- 32
tămĕ pre părintele nostru cu vinŭ, şi să
ne culcămŭ cu dînsulŭ, ca din părintele nostru
33 să * păstrămŭ semințiă. Şi ele cu vinŭ 33
34 fată. * Şi a doua ș'o spusĕ cea maĭ mare 34
cătră cea maĭ mică: Iacă-mĕ, eŭ am
dormitŭ erĭ cu tatălŭ meŭ; să-lŭ adăpămŭ
şi astă-nópte cu vinŭ, şi tu vei intra
de vei dormi cu dînsulŭ, ca din părintele nostru
să păstrămŭ semințiă.
Şi ele şi în nóptea aceĭa dătură părintelui
lorŭ vinŭ să bea; şi cea maĭ mică se sculă
şi se culcă cu dînsulŭ; şi elŭ nu o simțĭ pe
ea, nici cîndŭ se culcă, nici cîndŭ se sculă.
35 Şi a doua zĭ cea maĭ mare dise către 34
maĭ mica: Eĭ! eŭ am dormitŭ erĭ cu tatălŭ meŭ; să-lŭ adăpămŭ
şi astă-nópte cu vinŭ, şi tu vei intra
de vei dormi cu dînsulŭ, ca din părintele nostru
să păstrămŭ semințiă.
36 Şi ele şi în nóptea aceĭa dătură părintelui 35
lorŭ vinŭ să bea; şi cea maĭ mică se sculă
şi se culcă cu dînsulŭ; şi elŭ nu o simțĭ pe
ea, nici cîndŭ se culcă, nici cîndŭ se sculă.
37 Şi * a dóua zĭ cea maĭ mare dise către 34
maĭ mică: Eĭ! eŭ am dormitŭ erĭ cu tatălŭ meŭ; să-lŭ adăpămŭ
şi astă-nópte cu vinŭ, şi tu vei intra
de vei dormi cu dînsulŭ, ca din părintele nostru
să păstrămŭ semințiă.
Şi ele şi în nóptea aceĭa dătură părintelui
lorŭ vinŭ să bea; şi cea maĭ mare intră la părintele sĕŭ, şi el
nu o simțĭ pe ea, nici cîndŭ se culcă, nici cîndŭ se sculă.
Şi

ca ce mai pătănită în acelea ta. * de ai a-
ceste rugăminte mea și atunci cugetările mele păcătoși spre de mine? Tu în fiecare zi mine lu-
10 cru. * Crezu nu se cuvine așa fapt. Și a zis
Abimelechu lui Abraamu: Ce ai văzut de ai
11 făcutu acestea? Și Abraamu respunse: Fiindcă-mi socotii: Nu este frică de Dumnedeu în
12 locul acesta, și * voiu ucide pentru muiere mea. Și
cu adevărat * sor'mea și fata tatălui meu este,
13 dară nu și fata mamei mele, și * am luat-o
14 de muiere. Și după ce * m'au scosu Dumnedeu din casa părintelui meu, eu am
15 zisu către dînsa: Aceasta este bunătatea pre care să mi-o faci: În toate locurile unde vomu
16 veni, * să dai de mine: Frate'mi este! Și Abimelechă * luă oi și boi, sorți și slugi, și le dede
lui Abraamu, și înapoie și pre Sara femeea sa.
17 Și Abimelechă zise: Iată * țerîna mea înaintea
18 ta, unde-ți va plăcea. Și către Sara
zise: Iată, * am dat o mie sicli de argintu
* fratelui tău; * iacă, acesta să fie ție * acoperemîntu ochiloru înaintea tuturoru celoru
19 ce sînt pe lîngă tine, și în tocmită tu să fii jus-
tificată. Și Abraamu * se rugă lui Dumne-
zeu, și Dumnedeu vindecă pre Abimelechu,
pre femeea lui și pre sorțele lui, ca să nască.
20 Că Iehova * închisese tată pîntecele din casa
lui Abimelechu, din cauza Sorei, femeei lui
Abraamu.

Nascerea lui Isaacu. Agara și Ismaelu alungați.

21 Și Iehova * cercetă pre Sara, precum disese, și Iehova făcu Sarei * cum zisese.
2 Și Sara * concepu, și născu lui Abraamu fiu
la bătrînețele lui, * pe acelu timpu, precumu
3 i-a fostu zisu Dumnedeu. Și Abraamu chia-
mă numele fiului său celui născutu, pre ca-
4 re îl născuse Sara, * Isaacu. Și Abraamu
* circumcise pre fiul său Isaacu o optă zi,
5 * cumu i ordonase Dumnedeu. Și * Abraamu
era de o sută de ani, cîndu i se născu lui
6 fiiul său Isaacu. Și zise Sara: * Risu'mi-a
mie Dumnedeu, că tot-cine va auzi, va
7 rîde de mine. Și ea zise: Cine ară fi zisu
lui Abraamu: Sara va alăpta copii lobagi * ca
și cînd născutu-i-a fiiul său la bătrînețele sale.
8 Și pruncului crescu, și fu înțerecutu. Și
Abraamu făcu ospețu mare în ziua a cîta fu
9 înțerecutu Isaacu. Și Sara văzîndu-i pre fiiul Agarei * Egipteanca, * care îl născuse lui Abra-
10 amu, * îșu jocuindu-și; zise ea lui Abraamu:
* Alungă pre cesta roabă și pre fiiul ei; că
nu va mosteni fiiul acestei roabe împreună
cu fiiul meu, cu Isaacu. 11
Și forte rea s'a pă-
ruiu cuvîntulu acesta lui Abraamu * pentru
fiiul său Ismaelu. Și Dumnedeu dise lui A- 12
braamu: Să nu-ți pară rîu de copilu și
de sorta ta; fiindu tote cîte îți va dzi-
ce Sara, ascultă cuvîntulu ei! că * întru
Isaacu se va chiăma sămînța ta. Iar eu și 13
pre fiiul acestei roabe * îl voiu face să crească
* o națiune, fiindu-că ară sîngele tău.
Și A- 14
braamu sculîndu-se de dimineță, luă pîne
și unu dîmu ca apă, și dîndu-le Agarei, îea
puse pre umerii ei, și fiiulu-i și pruncului,
* o dimise.

Și ea mergîndu rătăci în pustiulu Beerși-
Șebe. Și după ce se efuri apa din dîmu, ea
logodi pre copilu subu unu tufișu. Și ea 15
mergîndu șeșu în fața cuibului în departare
de o aruncătura de arcu; că ziceă
ea: Eu voiu vedè pre copilu murindu. Și ea
șezîndu față în față, își-ridică vîrsa și
plînse. Și * Dumnedeu auzi vîrsa copilului, 17
și îngerulu lui Dumnedeu strigă pre Agara
din cerîu, și-i dise: Ce ți este Agară? nu te
teme; că Dumnedeu a auditu vîrsa copilu-
lui unde este. Scolă-te, rădică copi- 18
lulu, și îl ține de mînă, că * eu îl voiu face
să devină o națiune mare. Și * Dumnedeu 19
i deschise ochii ei, și văzu o * fîntînă cu apă,
și merse acolo, și el umplu dîmulu de apă, și
dede și copilului să bea. Și Dumnedeu * era 20
cu copilulu, și elu crescu mare și locuia în
pustiu, și * era săgetătoriu. Și locuiă 21
în pustiulu Paranu; și mama sa * îi luă femeea
din pămîntulu Egiptului.

Legămîntulu lui Abraamu cu Abimelechu.

Și în ziloîe acelea * Abimelechă și cu Fi- 22
cholu căpeteniea armatei sale vorbiră lui Abra-
amu, ședendu: * Dumnedeu este cu tine în
tote cîte faci tu; Și acumu * jură-mi 23
pe Dumnedeu aicea, că nu vei mînji nici
mie, nici fiiului meu, nici nepoțiloru mei. Ci
fața amicească ți-o voiu păzi cu tine și
cu țerîa pe care ai locuit în ea. Și 24
Abraamu * respunse: Iuru. Și 25
Abraamu se plînse lui Abimelechă pentru o
fîntînă de apă, pre care servii lui Abime-
lechă o * răpiseră. Și Abimelechă dise: Nu 26
scii cine a făcutu aceasta, și nici tu mi-ai
spusu, nici eu nam auditu până astădi. Atunci 27
Abraamu luă oi și boi, și le dede lui Abimelechă;
și * fîrmară amîndoi legămîntu. Și Abraamu 28

* Cap. 15. 13.	26.	* Cap. 16. 1. 2.	Cap. 4. 21.
Isaia 54. 11.	* Cap. 21. 1.	* Cap. 17.	Cap. 9. 1.
Cap. 21. 1.	27.	—	2 Cap. 11. 31.
* Cap. 20. 7.	Cap. 21. 22.	Cap. 16. 3.	Cap. 12. 10.
Fapt. 12. 10.	* Cap. 12. 13.	4 Cap. 21. 9.	* Cap. 21. 10.
Ps. 78. 4.	28.	5 Cap. 21. 10.	6 Cap. 21. 9.
Deut. 18. 4.	* Cap. 21. 30.	6 Cap. 16. 3.	7 Cap. 21. 14.
Ps. 105. 15.	29.	7 Cap. 21. 9.	8 Cap. 21. 14.
1 Petru 3. 6.	* Cap. 21. 25.	8 Cap. 17. 15. 16.	9 Cap. 21. 14.
2 Cap. 18. 14.	30.	9 Cap. 17. 19.	10 Cap. 21. 14.
Ier. 32. 17.	* Cap. 31. 44.	10 Cap. 17. 23.	11 Cap. 21. 14.
Luca 1. 37.	31.	11 Cap. 18. 10.	12 Cap. 21. 14.
3 Cap. 18. 10.	* Cap. 26. 33.	12 Cap. 18. 14.	13 Cap. 21. 14.
4 Cap. 17. 15. 16.	32.	13 Cap. 18. 18.	14 Cap. 21. 14.
5 Cap. 18. 12.	1 Cap. 20. 1.	14 Cap. 18. 19.	15 Cap. 21. 14.
6 Cap. 18. 13.	2 Cap. 17. 15. 16.	15 Cap. 18. 20.	16 Cap. 21. 14.
7 Cap. 18. 14.	3 Cap. 17. 19.	16 Cap. 18. 21.	17 Cap. 21. 14.
8 Cap. 18. 15.	4 Cap. 17. 21.	17 Cap. 18. 23.	18 Cap. 21. 14.
9 Cap. 18. 19.	5 Cap. 18. 1.	18 Cap. 18. 24.	19 Cap. 21. 14.
10 Cap. 18. 20.	6 Cap. 18. 2.	19 Cap. 18. 25.	20 Cap. 21. 14.
11 Cap. 18. 21.	7 Cap. 18. 3.	20 Cap. 18. 26.	21 Cap. 21. 14.
12 Cap. 18. 22.	8 Cap. 18. 4.	21 Cap. 18. 27.	22 Cap. 21. 14.
13 Cap. 18. 23.	9 Cap. 18. 5.	22 Cap. 18. 28.	23 Cap. 21. 14.
14 Cap. 18. 24.	10 Cap. 18. 6.	23 Cap. 18. 29.	24 Cap. 21. 14.
15 Cap. 18. 25.	11 Cap. 18. 7.	24 Cap. 18. 30.	25 Cap. 21. 14.
16 Cap. 18. 26.	12 Cap. 18. 8.	25 Cap. 18. 31.	26 Cap. 21. 14.
17 Cap. 18. 27.	13 Cap. 18. 9.	26 Cap. 18. 32.	27 Cap. 21. 14.
18 Cap. 18. 28.	14 Cap. 18. 10.	27 Cap. 18. 33.	28 Cap. 21. 14.
19 Cap. 18. 29.	15 Cap. 18. 11.	28 Cap. 18. 34.	29 Cap. 21. 14.
20 Cap. 18. 30.	16 Cap. 18. 12.	29 Cap. 18. 35.	30 Cap. 21. 14.
21 Cap. 18. 31.	17 Cap. 18. 13.	30 Cap. 18. 36.	31 Cap. 21. 14.
22 Cap. 18. 32.	18 Cap. 18. 14.	31 Cap. 18. 37.	32 Cap. 21. 14.
23 Cap. 18. 33.	19 Cap. 18. 15.	32 Cap. 18. 38.	33 Cap. 21. 14.
24 Cap. 18. 34.	20 Cap. 18. 16.	33 Cap. 18. 39.	34 Cap. 21. 14.
25 Cap. 18. 35.	21 Cap. 18. 17.	34 Cap. 18. 40.	35 Cap. 21. 14.
26 Cap. 18. 36.	22 Cap. 18. 18.	35 Cap. 18. 41.	36 Cap. 21. 14.
27 Cap. 18. 37.	23 Cap. 18. 19.	36 Cap. 18. 42.	37 Cap. 21. 14.
28 Cap. 18. 38.	24 Cap. 18. 20.	37 Cap. 18. 43.	38 Cap. 21. 14.

puse la o parte șepte mieie din turma se-
29 a. Și Abimelechă dise lui Abraamu: * De ce sînt
aceste șepte mieie cu care le-ai pusu la o parte?
30 Și elu dise: Aceste șepte mieie le vei
lua din mîna mea, * ca să-mi fie mărturie că
31 eu am săpatu fîntîna aceasta. De aceea
* se numi acelu locu Beerși-Șeba (fîntîna je-
32 surîndu), că amîndoi jurară acolo. Și
așa se fermă legămîntu la Beerși-Șeba. Apoi
Abimelechă cu Ficholu căpeteniea armatei sale
se sculară, și se întorseră în pămîntulu
33 Filistenilor. Și * Abraamu plantă arbori în Beerși-Șeba,
și chiămă acolo numele lui Iehova, pre
34 * Dumnedeulu eternităței. Și Abraamu pă-
trecu în pămîntulu Filistenilor multe dile.

Sacrificarea lui Isaacu.

22 Și după acestea * Dumnedeu cercă pre Abraamu, și-i dise lui: Abraame! și elu
2 respunse: Eacă-mă. Și dise: Ia pre fiiulu
tău, pre * uniculu lui, pre care îl iubești,
pre Isaacu, și mergi * în pămîntulu Moria,
acolo să-mi aduci în olocaustu în unulu din
munții cari ți voiu dzice.

3 Și Abraamu sculîndu-se de dimineță, pre-
gătiă pe asinulu său, și luă pre doi din
servii săi și pre Isaacu fiiulu său, și despicîndu
lemne de olocaustu, se sculă, și merse la
4 loculu cel-ce-i spusese Dumnedeu. A treia zi ri-
dicîndu-și Abraamu ochii săi, văzu locului
5 de departe. Și Abraamu dise servilorîu săi:
Rămîneți aicea cu asinulu; eu cu băiatulu
nu ne vomu duce pînă colo, ca să ne în-
chinămu, apoi ne vomu întorce la voi.
6 Și Abraamu luă lemnele celu pentru olo-
caustu, și * puse pe Isaacu fiiulu său; și în
mîna lui luă foculu și cuțitulu, și amîndoi s-
7 mersără împreună. Și Isaacu dise lui Abra-
amu, părintelui său: Tată! și elu * respu-
nse: Eacă-mă, fiiule! și a dzisu: Eacă,
ară focului și lemnele, dar unde de ole-
8 caustu mielu este? Și Abraamu dise: fiiulu
meu! Dumnedeu se va purtede de sine de
olocaustu, fiiulu meu! împreună împreună.

9 Și după ce ară mersu la locului, la care i
dise Dumnedeu, Abraamu zidi acolo altariu,
și clădi lemnele, și legîndu pe Isaacu fiiul
său îl * puse pe altariu deasupra lemnelor
10 în locului. Și întinzîndu Abraamu mîna,
11 luă cuțitulu, * ca să înjunghie pe fiiulu său. Iară îngerulu
lui Iehova * strigă din cerîu, dîcîndu: Abra-
ame! Abraame! Și elu respunse: Eacă-mă.
12 Și îngerulu dise: * Să nu pui mîna
ta pe copilu, nici să'i faci lui ceva, că * a-
cumu cunoscu că tu te temi de Dumnedeu,
fiindu-că tu nu'mi cruțai mie chiaru pe fiiul
tău, pre celu unicu alu tău, pentru mine.
13 Și ridicîndu-și Abraamu ochii săi, se uită,
și iacă înapoi un berbece cu cîrnele
încurcate într'unu desișu. Și Abraamu merse
și luă berbecele și-lu sacrifică olocaustu în
locului fiiului său.

14 Și Abraamu chiămă numele locului aceluia
Iehova-Jirehă (Dumnedeu se provedè). De
aceea până astădi se dîce: Pe muntele lui Ie-
hova se provede.

15 Și îngerulu lui Iehova strigă lui Abraamu
16 din cerîu a dăua óră: Și dîse: * M'amu
jurată însu-mă singur mea, dîce Iehova:
că * fiindu-mi ascultătoriu față de mine,
și n'ai cruțatu fiiul tău, pre celu unicu alu tău,
Că eu te voiu binecuvîntà, și voiu înmulți
17 semînța ta * ca stelele cerului și ca nisi-
pulu de pe țermurile mărei; și * semînța
ta va stăpînì porțile vrăjmașiloru săi. * Și
18 întru semînța ta se vorbi tuturoru țerîloru
pămîntului, * fiindu-mi ascultătoriu de
vôcea mea.

19 Și Abraamu se întorse la servii săi, și
sculîndu-se ară mersu împreună la * Beerși-
Șeba. Și Abraamu locuiă la Beerși-Șeba.

Familia lui Nahoru, nepotu și înrudiții cu Sara.

20 Și după aceste se vorbi lui Abraamu, dî-
cîndu: Iacă și * Milcha a născutu fiî lui
21 Nahoru, fratelui tău: Pe * Uțu, întîiu-năs-
cutulu lui, și pe Buzu fratelui acestuia, și
22 pre Kemuelu părintele * lui Aramu; Și pre
Chesedu, și pre Hazo, și pre Pildașu, și pre
23 Idlafu și pre Bethuelu. Și * Bethuelu născu
pre * Rebeca. Pre aceștia opturi i născu Mil-
cha * lui Nahoru, fratelui lui Abraamu. Și
24 concubina lui, cu numele Reuma, și ea născu
pre Tebahu și pre Gahamu și pre Taașu
și pre Maacha.

23 Și * șede viețui Sarei fură o sută dîece
și șepte și șepte de ani; aceștia fură anii
2 vieței Sarei. Și muri Sara în * Kiriat-Arba,
care este * Ebronulu, în pămîntulu Canaanu-
lui; și Abraamu veni acolo, ca să bocănească pre
Sara, și să o plîngă.

3 Și Abraamu se sculă de lîngă mortulu seu, și
4 vorbi fiiloru lui Hetu, dîcîndu: * Străin
sînt eu și șederniu între voi; * dați-mi o
moșie de mormîntare, ca să îmormîntezu
mortulu meu d'înaintea mea.

5 Și fiii lui Hetu respunsără lui Abraamu, dî-

* Cap. 21. 8.	Deut. 18. 10.	* Cap. 17.	Cap. 24. 29.
Cap. 40. 20.	2 Cap. 20. 2.	—	Cap. 29. 5.
Ps. 144. 4.	3 Cap. 20. 3.	Cap. 16. 3.	Cap. 28. 2.
Ps. 39. 5.	4 Cap. 20. 4.	4 Cap. 21. 9.	* Cap. 21. 10.
Ps. 102. 11.	5 Cap. 20. 5.	5 Cap. 21. 10.	6 Cap. 21. 9.
Ps. 103. 15.	6 Cap. 20. 6.	6 Cap. 16. 3.	7 Cap. 21. 14.
Ps. 90. 5.	7 Cap. 20. 7.	7 Cap. 21. 9.	8 Cap. 21. 14.
Ps. 144. 4.	8 Cap. 20. 8.	8 Cap. 17. 15. 16.	9 Cap. 21. 14.
Iacov 4. 14.	9 Cap. 20. 9.	9 Cap. 17. 19.	10 Cap. 21. 14.
1 Petru 1. 24.	10 Cap. 20. 10.	10 Cap. 17. 23.	11 Cap. 21. 14.
2 Cap. 18. 14.	11 Cap. 20. 11.	11 Cap. 18. 10.	12 Cap. 21. 14.
Ier. 32. 17.	12 Cap. 20. 12.	12 Cap. 18. 14.	13 Cap. 21. 14.
Luca 1. 37.	13 Cap. 20. 13.	13 Cap. 18. 18.	14 Cap. 21. 14.
3 Cap. 18. 10.	14 Cap. 20. 14.	14 Cap. 18. 19.	15 Cap. 21. 14.
4 Cap. 17. 15. 16.	15 Cap. 20. 15.	15 Cap. 18. 20.	16 Cap. 21. 14.
5 Cap. 18. 12.	16 Cap. 20. 16.	16 Cap. 18. 21.	17 Cap. 21. 14.
6 Cap. 18. 13.	17 Cap. 20. 17.	17 Cap. 18. 23.	18 Cap. 21. 14.
7 Cap. 18. 14.	18 Cap. 20. 18.	18 Cap. 18. 24.	19 Cap. 21. 14.
8 Cap. 18. 15.	19 Cap. 20. 19.	19 Cap. 18. 25.	20 Cap. 21. 14.
9 Cap. 18. 19.	20 Cap. 20. 20.	20 Cap. 18. 26.	21 Cap. 21. 14.
10 Cap. 18. 20.	21 Cap. 20. 21.	21 Cap. 18. 27.	22 Cap. 21. 14.
11 Cap. 18. 21.	22 Cap. 20. 22.	22 Cap. 18. 28.	23 Cap. 21. 14.
12 Cap. 18. 22.	23 Cap. 20. 23.	23 Cap. 18. 29.	24 Cap. 21. 14.
13 Cap. 18. 23.	24 Cap. 20. 24.	24 Cap. 18. 30.	25 Cap. 21. 14.
14 Cap. 18. 24.	25 Cap. 20. 25.	25 Cap. 18. 31.	26 Cap. 21. 14.
15 Cap. 18. 25.	26 Cap. 20. 26.	26 Cap. 18. 32.	27 Cap. 21. 14.
16 Cap. 18. 26.	27 Cap. 20. 27.	27 Cap. 18. 33.	28 Cap. 21. 14.
17 Cap. 18. 27.	28 Cap. 20. 28.	28 Cap. 18. 34.	29 Cap. 21. 14.
18 Cap. 18. 28.	29 Cap. 20. 29.	29 Cap. 18. 35.	30 Cap. 21. 14.
19 Cap. 18. 29.	30 Cap. 20. 30.	30 Cap. 18. 36.	31 Cap. 21. 14.
20 Cap. 18. 30.	31 Cap. 20. 31.	31 Cap. 18. 37.	32 Cap. 21. 14.
21 Cap. 18. 31.	32 Cap. 20. 32.	32 Cap. 18. 38.	33 Cap. 21. 14.
22 Cap. 18. 32.	33 Cap. 20. 33.	33 Cap. 18. 39.	34 Cap. 21. 14.
23 Cap. 18. 33.	34 Cap. 20. 34.	34 Cap. 18. 40.	35 Cap. 21. 14.
24 Cap. 18. 34.	35 Cap. 20. 35.	35 Cap. 18. 41.	36 Cap. 21. 14.
25 Cap. 18. 35.	36 Cap. 20. 36.	36 Cap. 18. 42.	37 Cap. 21. 14.
26 Cap. 18. 36.	37 Cap. 20. 37.	37 Cap. 18. 43.	38 Cap. 21. 14.

6 ebului-i Dumnulu, strămoșii-vostri! Tu însuți nu
esti ^a principe a lui Dumnedieu, înaintea
nimănui-ți mortăciu lei în vale unii altora d'in-
tre mormintele mortiloru! Nimenea d'intre voi
nu-și va vedea nemerniculu său, ca să nu-și
finnecmănicească la mortiulu său.

7 Atunci Abramu-și radică, și se prosterna
înaintea poporului terrei, inaintea fiiloru lui
8 Hetu, și le vorbi lorii, ^a zicendu: Dacă vete
ai voia voiți, ca eu să-mi îngropu mortiulu
mieu d'inaintea fetei mele, scotendu-mi-lu,
și vi rugați pentru mine la Efronu fiiulu lui
9 Zoru, Ca să-mi dee pe pesterea din
Machpela, care este a lui la margenea ți-
ărinei sale: pentru bani deplini ca ațe
să-mi-o dea în mediulcelu vostru, de mosia
de îngropăciune.

10 Și Efronu eedea intre fii lui Hetu. Și
Efronu Heteulu respunse lui Abramu în
audiți Hetiloru lui Hetu, a tuturoru celoru
ce intrau ^a porta cetății sale, ^a
11 ^a zicendu: Nu, domnulu mieu! ascultă-mi! Eu ți
dau țerâna, și-ți dau și pesterea care este
intr'insa, acestu lucru dau înaintea ochiloru
fiiloru poporului meu: îngroapă-ți mortiulu teu.
12 Și Abramu se prosterna înaintea po-
porului terrei. Și vorbi lui Efronu în au-
13 ^a dulu poporului terrei, ^a zicendu: Dacă în
vorbesci cu mine așa-fiiulu, rogu-te, ascultă mă
cu urechile! Voiu-ți-lu da bani, primește-i
de la mine, și voiu îngropa mortiulu meu
14 Și Efronu respunse lui Abramu, și i dise:
15 ^a zicendu-mi domnulu mieu! O sută de șicluri
de argintu pentru mine și țerâna, ce este
ce-ți-o dea între mine și tine? Îngroapă-ți mortiulu teu.
16 Și Abramu ascultă pe Efronu, și ^a cumpără
Abramu lui Efronu argintulu despre
care vorbise în audiți fiiloru lui Hetu: patru
sute sicli de argintu, negreșitu la cursu
17 negustoresc. Și așa ^a țerâna lui Efronu de la
Machpela, care din dreptulu Mamvi, atâtu
țerâna cătu și pesterea dintr'insa, și toți ar-
borii de pe țerâna, ce totu cuprinsulu a-
18 cela jurau împregiuru. Se incasă lui Abramu
ca stăpânire a se înaintea ochiloru Lioru
lui Hetu, a tuturoru acelora cari intrau pe
19 porta cetății sale. Și după aceea Abramu îngroapă pe
Saru, femea sa, în pesterea din țerâna Mach-
pela, ea față Mamvi, care este Hiebronu, în
20 pomênicele Canaanu. Și ^a se întări lui Abramu
de către fii lui Hetu țerâna și pes-
terea d'intr'insa de mosia de înropăciune.

Însurarea lui Isaiet cu Rebeca

24 ABRAAMU ^a era bătrânu și înaintatu în
zile, și Iehova ^a binecuvântase pe Abra-
2 ham intru tote. Și dise Abramu ^a ser-
vitoriului seu, celui mai vechiu din casa sa,
care era ^a cârmuitoriu preste tote ale sale:
^a Pune-ți mâna-ta supt coapsa mea;
3 Și-ți ^a jura pe Iehova, Dumnedieulu cerului
și Dumnedieulu pamentului, ca ^a nu vei
lua muiere fiiloru lui Canaanu, d'intre fiii
Cananeului, intre cari locuescu eu; ^a Ci, că vei merge
4 în pomênicele mieu și la locului nascerei mele, și vei lua muiere fiiului meu Isaiet.
5 Și servitoriu ^a respunse: Póte că nu va voi
femeea să vină cu mine în pămentulu a-
cesta: atunci voiu-oare pune fiiul tău în
pomênicele locului, din care ai esitu?
6 Și Abramu ^a dise: Feresce-te, ca nu
cumva să ai aduce pe fiiul meu acolo.
7 Iehova, Dumnedieulu cerului, care ^a m'a luatu
pe mine din casa părintelui meu și din pă-
mentulu nascerei mele, și care mi-a vor-
bitu și mi-a jurat, ^a zicendu: ^a semenței tale
voiu da pamentulu acesta: ^a Elu va trimite
pre îngerulu seu înaintea ta, și tu vei lua
de acolo muiere fiiului meu. Și dacă fe-
meea nu va voi să vină cu tine, ^a scăpată
vei fi de acestu jurămentu alu meu; numai
ca pe fiiul meu acolo să nu-l aduci îna-
poi. Și servitoriu puse mâna sa supt coapsa lui Abra-
ham, stăpânulu său, și se jură lui pentru
lucrulu acesta.

10 Și servitoriu lua dece cămile din cămilele
stăpânului seu, și mergea, ^a având cu sine și
din tote bunătățile stăpânului seu; și ser-
vitoriu-și se duse în Mesopotamia, la ^a cetatea
lui Nahoru. Și ca ducându-se, pre
11 lângă ^a pețe ce ședea apă țerâna, în
cătu ^a pețe ce ședea apă țerâna, în
timpulu când ^a pețe ce ședea apă țerâna, în
12 Și dise: ^a Iehova, Dumnedieulu stăpânului
meu Abramu, îngăduie-te, ca ^a să mi întâm-
pine astădi, și arată milă stăpânului meu
13 Abramu! Eată ^a eu stau lângă acestu fân-
tâna de apă, și ^a fetele locuitoriloru din ce-
tate vor eși ca să scotă apă: Fia dara, ca fe-
cióra căreia voiu dice eu: roga-te, pleca-ți
vedra ta, și-mi dă să beu, și ea va ră-
spunde: Bea tu, și cămilele tale le voiu
adăpa, fi, rogu-te, ea aceea ce ^a se va te-
rândi pentru servitoriu teu Isaiet, și ^a prin
aceasta voiu cunâsce, ca ai arătatu milă
stăpânului mieu.

15 Și înainte de a mântu ^a ea a vorbi,
eată Rebeca, fia lui Bathuelu, fiiului ^a Mil-
chei, femea lui Nahoru, fratele lui Abramu,
eșia afară, având vedra ^a pe umerulu ei.
16 Și fata era la față ^a frumosă forte, fecióră era,
și bărbatu n'o cunoscuse pre ea. Și ea po-
gorându-se la fântâna, și umplându-și ve-
17 dra, se sui ^a ea-și în curs. Și servitoriu ^a a-
lergă înainte, și-i dise: Lasă mă rogu-te, ca
18 să-ți dau lui mi și bă, și eu o ingurzi,
și ea dându-mi-o și bă, și eu o ingurzi,
și scrise și sorbe, cămilelor mele și ieu. Și ea
19 respunse stăpânului meu: Bea, Domnulu meu! și ea îndată
dându vedra ea pre mâ, o lăsă în mâni și-
20 decă să bea. Și după-ce ^a dându lui să bea,
21 ^a dise: Și pentru cămilele tale voiu scăda,
până ce voru sorbe de bătu. Și cercetă
despărțându-și vedra ea în adăpătore, alergă
ea-și la fântână, ca ce scăda ele, și scăse
22 pentru tote cămilele lui. Și acestu cetă mu-
rându-se de dinse, luoră, omulu să cunâsca,
dacă ^a Iehova a făcutu ea prosperu calea lui
23 sa, au nu.
Și după-ce cămilele incetară de beutu,
lui omulu acela ^a o verigă de nasu de
aur, greu de șunătate de sicle, și dóue
brățiori pentru mânele ei, grele de dece
24 sicli de aură. Și-i dise: A cui fiă ești
tu? Spune-mi rogu-te! óre nu este în casa
25 părintelui tău locu, ca noi să nóptemu? Și
ea-i respunse: ^a Eu sânt fia lui Bethuelu,
fiiului Milchei, pre care ^a l'a născutu ea lui
26 Nahoru. Și ea ^a mai dise: Pae și mu-
27 ^a re multe la noi, ceiă și locu de
28 nóptatu. Și omulu acela se ^a închină și
29 ^a se prosterna înaintea lui Iehova: Și dise:
^a Binecuvântatu să fie Iehova, Dumnedieulu
stăpânului meu Abramu, care n'a depăr-
tatu ^a mila sa și adevărul seu de la stăpâ-
nulu meu; pe cale dreptă ^a m'a condusu
pre mine Iehova la casa fraților stăpâ-
nului meu.
28 Și fecióra alergă și spuse ea casa mumei
29 sale acestu întâmplatu. Și Rebeca avea
una ^a frate pe numele ^a Labanu, și Labanu a-
30 lergă la acelu omu afară la fântână. Și
după ce vădu elu verigă de nasu și brăți-
rele la mânele surorei sale, și după ce auji
cuvintele Rebecei, surorei sale, cum dise:
Omulu acela așa mi-a vorbitu; elu veni la
omu, și ședea acestu la lângă cămilele sale
31 la fântână. Și Labanu i dise: Vino la
mine, ^a binecuvântatu ală lui Iehova, pentru
ce stai afară? Eu ți-am pregătitu casa, și
32 locu ași pentru cămile. Și omulu intră în
casa, și Labanu descurcă cămilele, și ^a de-
de paie și nutreță cămilelor, și apă de spălatu
picióre lui și pentru piciórele
oamenilor cari erau cu d'insulu. Și-i puse îna-
33 inte de mâncare. Și elu dise: ^a Eu nu
voiu mânca, până ce nu voiu vorbi cele ce
am de vorbitu. Și Labanu dise: Vorbesce!
34 Și elu dise: Eu sânt servitoriu lui A-
35 braamu, Și Iehova ^a a binecuvântatu pre
stăpânulu meu forte, și elu s'a mărită;
și i-a dată lui oi și bă, și aură și argintu,
și servi și slavne, cămile și măgari. Și Sara
femeea stăpânului meu ^a născu stăpânului
meu fiiu în bătrânețele ei, și elu dede ^a a-
cestuia tote cate are elu. Și stăpânulu meu
37 ^a m'a jurată, ^a zicendu: Tu să nu iei fiiului meu
femeea din fetele Cananeilor, între cărora
pământu locuescu eu: ^a Ci mai virtosu să
38 mergi la casa părintelui meu, și la semin-
ția mea, și să iei femeea fiiului meu. Și eu
39 dicei stăpânului meu: Dară póte femeea nu
va voi să vină cu mine. ^a Și elu mi-a ^a dis:
40 Iehova, ^a pe a cărui cărare ândulu său, va
trimite înaintea ta, și va da succesu căi-
rei tale, ca să iei femeea fiiului
meu din semința mea și din casa părintelui
41 meu. ^a Atunci ta vei fi scăpată de jurămân-
tulu meu, dacă te vei duce la semința mea,
și ei nu ți vorru da pe ^a femei; atunci scăpată
vei fi de jurământulu meu. Și venindu astăzi
42 la acestu fântână, am ^a dis: ^a Iehova, Dum-
nedieulu stăpânului meu Abramu! dacă vo-
ești ca cu să am succesu în calea pe care
43 ^a Eată eu stau lângă acestu fântână:
de apă, și va fi, ca fecióra care va eși ca să
scóță apă, și eu ^a i voiu dice: Dă-mi, rogu-
te, să bău puțină apă din vedra ta, Și ea mi
44 va respunde: Bea tu, și după-acesta și pentru
cămilele tale voiu scóte; acesta să fie femeea
pre care Iehova o orândui pentru fiiulu stă-
pânului meu. ^a Mai ^a nainte de a sfârși eu
45 ^a cuvintele acestu forte în inima mea, ieșă Rebeca eși,
având vedra pe umerulu ei, și
pogorându-se la fântână, a scosu apă, și eu
i-am dis: Lasă-mă rogu-te, să bău! Și
46 ea curându și-o dete vedra jusu de pe umeri
ei, și-mi dise: Bea tu, și voiu adăpa și cămilele
tale! Și eu am bătu, și ea adăpată
și cămilele. Și eu o întrebai pre ea, și-
47 i-am dis: A cui fiă ești tu? și ea respunse:
Eu sânt fia lui Bathuelu, fiiului lui Nahoru,
pre care ^a l'a născutu Milca. Atunci eu ^a
pusei ^a verigă acésta în nasulu ei, și bră-
țirile la mânele ei. ^a Și eu mă închinai și
48 mă prosternuiu înaintea lui Iehova, și bine-

a Cap. 11. 28. 31. | Num. 3. 19. 13. | Capul 23. | a Num. 16. 15. | a Cap. 17. 1. | a Cap. 18. 19. | a Cap. 26. 3. | a Cap. 28. 1. | a Cap. 35. 9. | a Cap. 48. 3. | a Cap. 49. 29. | a Cap. 50. 13. | a Fapt. 7. 16. | a Cap. 12. 1. | a Cap. 15. 7. | a Cap. 22. 2. | a Cap. 28. 2. | a Cap. 29. 4. | a Cap. 31. 53. | a Cap. 32. 9. | a Cap. 48. 15. | a Cap. 49. 25. | a Cap. 50. 24. | a Cap. 12. 7. | a Cap. 13. 15. | a Cap. 17. 8. | a Cap. 22. 17. | a Cap. 26. 3. | a Cap. 28. 4. | a Cap. 35. 12. | a Cap. 50. 24. | a Cap. 15. 13. | a Cap. 17. 19. | a Cap. 18. 10. | a Cap. 21. 2. | a Cap. 25. 19. | a Cap. 26. 24. | a Cap. 28. 13. | a Cap. 35. 1. | a Cap. 46. 4. | a Cap. 48. 21. | a Cap. 50. 5. | a Cap. 11. 29. | a Cap. 20. 12. | a Cap. 22. 20. | a Cap. 24. 15. | a Cap. 25. 20. | a Cap. 28. 5. | a Cap. 29. 5. | a Cap. 31. 55. | a Cap. 46. 15. | a Cap. 22. 23. | a Cap. 24. 67. | a Cap. 25. 26. | a Cap. 29. 10. | a Cap. 31. 19. | a Cap. 35. 27. | a Cap. 46. 18. | a Cap. 24. 3. | a Cap. 26. 35. | a Cap. 27. 46. | a Cap. 28. 1. | a Cap. 29. 12. | a Cap. 31. 30. | a Cap. 35. 29. | a Cap. 46. 20. | a Cap. 24. 7. | a Cap. 27. 28. | a Cap. 28. 3. | a Cap. 29. 13. | a Cap. 31. 32. | a Cap. 37. 2. | a Cap. 46. 27. | a Cap. 24. 12. | a Cap. 28. 4. | a Cap. 29. 14. | a Cap. 31. 39. | a Cap. 37. 3. | a Cap. 47. 9. | a Cap. 24. 14. | a Cap. 28. 6. | a Cap. 29. 15. | a Cap. 31. 41. | a Cap. 37. 4. | a Cap. 47. 12. | a Cap. 24. 15. | a Cap. 28. 7. | a Cap. 29. 18. | a Cap. 31. 42. | a Cap. 37. 5. | a Cap. 47. 27. | a Cap. 24. 16. | a Cap. 28. 8. | a Cap. 29. 20. | a Cap. 31. 43. | a Cap. 37. 6. | a Cap. 48. 3. | a Cap. 24. 17. | a Cap. 28. 9. | a Cap. 29. 21. | a Cap. 31. 44. | a Cap. 37. 7. | a Cap. 48. 4. | a Cap. 24. 18. | a Cap. 28. 10. | a Cap. 29. 22. | a Cap. 31. 45. | a Cap. 37. 8. | a Cap. 48. 5. | a Cap. 24. 19. | a Cap. 28. 11. | a Cap. 29. 23. | a Cap. 31. 46. | a Cap. 37. 9. | a Cap. 48. 6. | a Cap. 24. 20. | a Cap. 28. 12. | a Cap. 29. 24. | a Cap. 31. 47. | a Cap. 37. 10. | a Cap. 48. 7. | a Cap. 24. 21. | a Cap. 28. 13. | a Cap. 29. 25. | a Cap. 31. 48. | a Cap. 37. 11. | a Cap. 48. 8. | a Cap. 24. 22. | a Cap. 28. 14. | a Cap. 29. 26. | a Cap. 31. 49. | a Cap. 37. 12. | a Cap. 48. 9. | a Cap. 24. 23. | a Cap. 28. 15. | a Cap. 29. 27. | a Cap. 31. 50. | a Cap. 37. 13. | a Cap. 48. 10. | a Cap. 24. 24. | a Cap. 28. 16. | a Cap. 29. 28. | a Cap. 31. 51. | a Cap. 37. 14. | a Cap. 48. 11. | a Cap. 24. 25. | a Cap. 28. 17. | a Cap. 29. 29. | a Cap. 31. 52. | a Cap. 37. 15. | a Cap. 48. 12. | a Cap. 24. 26. | a Cap. 28. 18. | a Cap. 29. 30. | a Cap. 31. 53. | a Cap. 37. 16. | a Cap. 48. 13. | a Cap. 24. 27. | a Cap. 28. 19. | a Cap. 29. 31. | a Cap. 31. 54. | a Cap. 37. 17. | a Cap. 48. 14. | a Cap. 24. 28. | a Cap. 28. 20. | a Cap. 29. 32. | a Cap. 31. 55. | a Cap. 37. 18. | a Cap. 48. 15. | a Cap. 24. 29. | a Cap. 28. 21. | a Cap. 29. 33. | a Cap. 32. 1. | a Cap. 37. 19. | a Cap. 48. 16. | a Cap. 24. 30. | a Cap. 28. 22. | a Cap. 29. 34. | a Cap. 32. 2. | a Cap. 37. 20. | a Cap. 48. 17. | a Cap. 24. 31. | a Cap. 28. 23. | a Cap. 29. 35. | a Cap. 32. 3. | a Cap. 37. 21. | a Cap. 48. 18. | a Cap. 24. 32. | a Cap. 28. 24. | a Cap. 30. 1. | a Cap. 32. 4. | a Cap. 37. 22. | a Cap. 48. 19. | a Cap. 24. 33. | a Cap. 28. 25. | a Cap. 30. 2. | a Cap. 32. 5. | a Cap. 37. 23. | a Cap. 48. 20. | a Cap. 24. 34. | a Cap. 28. 26. | a Cap. 30. 3. | a Cap. 32. 6. | a Cap. 37. 24. | a Cap. 48. 21. | a Cap. 24. 35. | a Cap. 28. 27. | a Cap. 30. 4. | a Cap. 32. 7. | a Cap. 37. 25. | a Cap. 48. 22. | a Cap. 24. 36. | a Cap. 28. 28. | a Cap. 30. 5. | a Cap. 32. 8. | a Cap. 37. 26. | a Cap. 49. 1. | a Cap. 24. 37. | a Cap. 28. 29. | a Cap. 30. 6. | a Cap. 32. 9. | a Cap. 37. 27. | a Cap. 49. 2. | a Cap. 24. 38. | a Cap. 28. 30. | a Cap. 30. 7. | a Cap. 32. 10. | a Cap. 37. 28. | a Cap. 49. 3. | a Cap. 24. 39. | a Cap. 28. 31. | a Cap. 30. 8. | a Cap. 32. 11. | a Cap. 37. 29. | a Cap. 49. 4. | a Cap. 24. 40. | a Cap. 28. 32. | a Cap. 30. 9. | a Cap. 32. 12. | a Cap. 37. 30. | a Cap. 49. 5. | a Cap. 24. 41. | a Cap. 28. 33. | a Cap. 30. 10. | a Cap. 32. 13. | a Cap. 37. 31. | a Cap. 49. 6. | a Cap. 24. 42. | a Cap. 28. 34. | a Cap. 30. 11. | a Cap. 32. 14. | a Cap. 37. 32. | a Cap. 49. 7. | a Cap. 24. 43. | a Cap. 28. 35. | a Cap. 30. 12. | a Cap. 32. 15. | a Cap. 37. 33. | a Cap. 49. 8. | a Cap. 24. 44. | a Cap. 28. 36. | a Cap. 30. 13. | a Cap. 32. 16. | a Cap. 37. 34. | a Cap. 49. 9. | a Cap. 24. 45. | a Cap. 28. 37. | a Cap. 30. 14. | a Cap. 32. 17. | a Cap. 37. 35. | a Cap. 49. 10. | a Cap. 24. 46. | a Cap. 28. 38. | a Cap. 30. 15. | a Cap. 32. 18. | a Cap. 37. 36. | a Cap. 49. 11. | a Cap. 24. 47. | a Cap. 28. 39. | a Cap. 30. 16. | a Cap. 32. 19. | a Cap. 38. 1. | a Cap. 49. 12. | a Cap. 24. 48. | a Cap. 28. 40. | a Cap. 30. 17. | a Cap. 32. 20. | a Cap. 38. 2. | a Cap. 49. 13. | a Cap. 24. 49. | a Cap. 28. 41. | a Cap. 30. 18. | a Cap. 32. 21. | a Cap. 38. 3. | a Cap. 49. 14. | a Cap. 24. 50. | a Cap. 28. 42. | a Cap. 30. 19. | a Cap. 32. 22. | a Cap. 38. 4. | a Cap. 49. 15. | a Cap. 24. 51. | a Cap. 28. 43. | a Cap. 30. 20. | a Cap. 32. 23. | a Cap. 38. 5. | a Cap. 49. 16. | a Cap. 24. 52. | a Cap. 28. 44. | a Cap. 30. 21. | a Cap. 32. 24. | a Cap. 38. 6. | a Cap. 49. 17. | a Cap. 24. 53. | a Cap. 28. 45. | a Cap. 30. 22. | a Cap. 32. 25. | a Cap. 38. 7. | a Cap. 49. 18. | a Cap. 24. 54. | a Cap. 28. 46. | a Cap. 30. 23. | a Cap. 32. 26. | a Cap. 38. 8. | a Cap. 49. 19. | a Cap. 24. 55. | a Cap. 28. 47. | a Cap. 30. 24. | a Cap. 32. 27. | a Cap. 38. 9. | a Cap. 49. 20. | a Cap. 24. 56. | a Cap. 28. 48. | a Cap. 30. 25. | a Cap. 32. 28. | a Cap. 38. 10. | a Cap. 49. 21. | a Cap. 24. 57. | a Cap. 28. 49. | a Cap. 30. 26. | a Cap. 32. 29. | a Cap. 38. 11. | a Cap. 49. 22. | a Cap. 24. 58. | a Cap. 28. 50. | a Cap. 30. 27. | a Cap. 32. 30. | a Cap. 38. 12. | a Cap. 49. 23. | a Cap. 24. 59. | a Cap. 28. 51. | a Cap. 30. 28. | a Cap. 32. 31. | a Cap. 38. 13. | a Cap. 49. 24. | a Cap. 24. 60. | a Cap. 28. 52. | a Cap. 30. 29. | a Cap. 32. 32. | a Cap. 38. 14. | a Cap. 49. 25. | a Cap. 24. 61. | a Cap. 28. 53. | a Cap. 30. 30. | a Cap. 33. 1. | a Cap. 38. 15. | a Cap. 49. 26. | a Cap. 24. 62. | a Cap. 28. 54. | a Cap. 30. 31. | a Cap. 33. 2. | a Cap. 38. 16. | a Cap. 49. 27. | a Cap. 24. 63. | a Cap. 28. 55. | a Cap. 30. 32. | a Cap. 33. 3. | a Cap. 38. 17. | a Cap. 49. 28. | a Cap. 24. 64. | a Cap. 28. 56. | a Cap. 30. 33. | a Cap. 33. 4. | a Cap. 38. 18. | a Cap. 49. 29. | a Cap. 24. 65. | a Cap. 28. 57. | a Cap. 30. 34. | a Cap. 33. 5. | a Cap. 38. 19. | a Cap. 49. 30. | a Cap. 24. 66. | a Cap. 28. 58. | a Cap. 30. 35. | a Cap. 33. 6. | a Cap. 38. 20. | a Cap. 49. 31. | a Cap. 24. 67. | a Cap. 28. 59. | a Cap. 30. 36. | a Cap. 33. 7. | a Cap. 38. 21. | a Cap. 49. 32. | a Cap. 24. 68. | a Cap. 28. 60. | a Cap. 30. 37. | a Cap. 33. 8. | a Cap. 38. 22. | a Cap. 49. 33. | a Cap. 24. 69. | a Cap. 28. 61. | a Cap. 30. 38. | a Cap. 33. 9. | a Cap. 38. 23. | a Cap. 50. 1. | a Cap. 24. 70. | a Cap. 28. 62. | a Cap. 30. 39. | a Cap. 33. 10. | a Cap. 38. 24. | a Cap. 50. 2. | a Cap. 24. 71. | a Cap. 28. 63. | a Cap. 30. 40. | a Cap. 33. 11. | a Cap. 38. 25. | a Cap. 50. 3. | a Cap. 24. 72. | a Cap. 28. 64. | a Cap. 30. 41. | a Cap. 33. 12. | a Cap. 38. 26. | a Cap. 50. 4. | a Cap. 24. 73. | a Cap. 28. 65. | a Cap. 30. 42. | a Cap. 33. 13. | a Cap. 38. 27. | a Cap. 50. 5. | a Cap. 24. 74. | a Cap. 28. 66. | a Cap. 30. 43. | a Cap. 33. 14. | a Cap. 38. 28. | a Cap. 50. 6. | a Cap. 24. 75. | a Cap. 28. 67. | a Cap. 30. 44. | a Cap. 33. 15. | a Cap. 38. 29. | a Cap. 50. 7. | a Cap. 24. 76. | a Cap. 28. 68. | a Cap. 30. 45. | a Cap. 33. 16. | a Cap. 38. 30. | a Cap. 50. 8. | a Cap. 24. 77. | a Cap. 28. 69. | a Cap. 30. 46. | a Cap. 33. 17. | a Cap. 38. 31. | a Cap. 50. 9. | a Cap. 24. 78. | a Cap. 28. 70. | a Cap. 30. 47. | a Cap. 33. 18. | a Cap. 38. 32. | a Cap. 50. 10. | a Cap. 24. 79. | a Cap. 28. 71. | a Cap. 30. 48. | a Cap. 33. 19. | a Cap. 38. 33. | a Cap. 50. 11. | a Cap. 24. 80. | a Cap. 28. 72. | a Cap. 30. 49. | a Cap. 33. 20. | a Cap. 38. 34. | a Cap. 50. 12. | a Cap. 24. 81. | a Cap. 28. 73. | a Cap. 30. 50. | a Cap. 33. 21. | a Cap. 38. 35. | a Cap. 50. 13. | a Cap. 24. 82. | a Cap. 28. 74. | a Cap. 30. 51. | a Cap. 33. 22. | a Cap. 38. 36. | a Cap. 50. 14. | a Cap. 24. 83. | a Cap. 28. 75. | a Cap. 30. 52. | a Cap. 33. 23. | a Cap. 38. 37. | a Cap. 50. 15. | a Cap. 24. 84. | a Cap. 28. 76. | a Cap. 30. 53. | a Cap. 33. 24. | a Cap. 38. 38. | a Cap. 50. 16. | a Cap. 24. 85. | a Cap. 28. 77. | a Cap. 30. 54. | a Cap. 33. 25. | a Cap. 38. 39. | a Cap. 50. 17. | a Cap. 24. 86. | a Cap. 28. 78. | a Cap. 30. 55. | a Cap. 33. 26. | a Cap. 38. 40. | a Cap. 50. 18. | a Cap. 24. 87. | a Cap. 28. 79. | a Cap. 30. 56. | a Cap. 33. 27. | a Cap. 38. 41. | a Cap. 50. 19. | a Cap. 24. 88. | a Cap. 28. 80. | a Cap. 30. 57. | a Cap. 33. 28. | a Cap. 38. 42. | a Cap. 50. 20. | a Cap. 24. 89. | a Cap. 28. 81. | a Cap. 30. 58. | a Cap. 33. 29. | a Cap. 38. 43. | a Cap. 50. 21. | a Cap. 24. 90. | a Cap. 28. 82. | a Cap. 30. 59. | a Cap. 33. 30. | a Cap. 38. 44. | a Cap. 50. 22. | a Cap. 24. 91. | a Cap. 28. 83. | a Cap. 30. 60. | a Cap. 33. 31. | a Cap. 38. 45. | a Cap. 50. 23. | a Cap. 24. 92. | a Cap. 28. 84. | a Cap. 30. 61. | a Cap. 33. 32. | a Cap. 38. 46. | a Cap. 50. 24. | a Cap. 24. 93. | a Cap. 28. 85. | a Cap. 30. 62. | a Cap. 33. 33. | a Cap. 38. 47. | a Cap. 50. 25. | a Cap. 24. 94. | a Cap. 28. 86. | a Cap. 30. 63. | a Cap. 33. 34. | a Cap. 38. 48. | a Cap. 50. 26. | a Cap. 24. 95. | a Cap. 28. 87. | a Cap. 30. 64. | a Cap. 33. 35. | a Cap. 38. 49. | a Cap. 50. 27. | a Cap. 24. 96. | a Cap. 28. 88. | a Cap. 30. 65. | a Cap. 33. 36. | a Cap. 38. 50. | a Cap. 50. 28. | a Cap. 24. 97. | a Cap. 28. 89. | a Cap. 30. 66. | a Cap. 33. 37. | a Cap. 38. 51. | a Cap. 50. 29. | a Cap. 24. 98. | a Cap. 28. 90. | a Cap. 30. 67. | a Cap. 33. 38. | a Cap. 38. 52. | a Cap. 50. 30. | a Cap. 24. 99. | a Cap. 28. 91. | a Cap. 30. 68. | a Cap. 33. 39. | a Cap. 38. 53. | a Cap. 50. 31. | a Cap. 24. 100. | a Cap. 28. 92. | a Cap. 30. 69. | a Cap. 33. 40. | a Cap. 38. 54. | a Cap. 50. 32. | a Cap. 24. 101. | a Cap. 28. 93. | a Cap. 30. 70. | a Cap. 33. 41. | a Cap. 38. 55. | a Cap. 50. 33. | a Cap. 24. 102. | a Cap. 28. 94. | a Cap. 30. 71. | a Cap. 33. 42. | a Cap. 38. 56. | a Cap. 50. 34. | a Cap. 24. 103. | a Cap. 28. 95. | a Cap. 30. 72. | a Cap. 33. 43. | a Cap. 38. 57. | a Cap. 50. 35. | a Cap. 24. 104. | a Cap. 28. 96. | a Cap. 30. 73. | a Cap. 33. 44. | a Cap. 38. 58. | a Cap. 50. 36. | a Cap. 24. 105. | a Cap. 28. 97. | a Cap. 30. 74. | a Cap. 33. 45. | a Cap. 38. 59. | a Cap. 50. 37. | a Cap. 24. 106. | a Cap. 28. 98. | a Cap. 30. 75. | a Cap. 33. 46. | a Cap. 38. 60. | a Cap. 50. 38. | a Cap. 24. 107. | a Cap. 28. 99. | a Cap. 30. 76. | a Cap. 33. 47. | a Cap. 38. 61. | a Cap. 50. 39. | a Cap. 24. 108. | a Cap. 28. 100. | a Cap. 30. 77. | a Cap. 33. 48. | a Cap. 38. 62. | a Cap. 50. 40. | a Cap. 24. 109. | a Cap. 28. 101. | a Cap. 30. 78. | a Cap. 33. 49. | a Cap. 38. 63. | a Cap. 50. 41. | a Cap. 24. 110. | a Cap. 28. 102. | a Cap. 30. 79. | a Cap. 33. 50. | a Cap. 38. 64. | a Cap. 50. 42. | a Cap. 24. 111. | a Cap. 28. 103. | a Cap. 30. 80. | a Cap. 33. 51. | a Cap. 38. 65. | a Cap. 50. 43. | a Cap. 24. 112. | a Cap. 28. 104. | a Cap. 30. 81. | a Cap. 33. 52. | a Cap. 38. 66. | a Cap. 50. 44. | a Cap. 24. 113. | a Cap. 28. 105. | a Cap. 30. 82. | a Cap. 33. 53. | a Cap. 38. 67. | a Cap. 50. 45. | a Cap. 24. 114. | a Cap. 28. 106. | a Cap. 30. 83. | a Cap. 33. 54. | a Cap. 38. 68. | a Cap. 50. 46. | a Cap. 24. 115. | a Cap. 28. 107. | a Cap. 30. 84. | a Cap. 33. 55. | a Cap. 38. 69. | a Cap. 50. 47. | a Cap. 24. 116. | a Cap. 28. 108. | a Cap. 30. 85. | a Cap. 33. 56. | a Cap. 38. 70. | a Cap. 50. 48. | a Cap. 24. 117. | a Cap. 28. 109. | a Cap. 30. 86. | a Cap. 33. 57. | a Cap. 38. 71. | a Cap. 50. 49. | a Cap. 24. 118. | a Cap. 28. 110. | a Cap. 30. 87. | a Cap. 33. 58. | a Cap. 38. 72. | a Cap. 50. 50. | a Cap. 24. 119. | a Cap. 28. 111. | a Cap. 30. 88. | a Cap. 33. 59. | a Cap. 38. 73. | a Cap. 50. 51. | a Cap. 24. 120. | a Cap. 28. 112. | a Cap. 30. 89. | a Cap. 33. 60. | a Cap. 38. 74. | a Cap. 50. 52. | a Cap. 24. 121. | a Cap. 28. 113. | a Cap. 30. 90. | a Cap. 33. 61. | a Cap. 38. 75. | a Cap. 50. 53. | a Cap. 24. 122. | a Cap. 28. 114. | a Cap. 30. 91. | a Cap. 33. 62. | a Cap. 38. 76. | a Cap. 50. 54. | a Cap. 24. 123. | a Cap. 28. 115. | a Cap. 30. 92. | a Cap. 33. 63. | a Cap. 38. 77. | a Cap. 50. 55. | a Cap. 24. 124. | a Cap. 28. 116. | a Cap. 30. 93. | a Cap. 33. 64. | a Cap. 38. 78. | a Cap. 50. 56. | a Cap. 24. 125. | a Cap. 28. 117. | a Cap. 30. 94. | a Cap. 33. 65. | a Cap. 38. 79. | a Cap. 50. 57. | a Cap. 24. 126. | a Cap. 28. 118. | a Cap. 30. 95. | a Cap. 33. 66. | a Cap. 38. 80. | a Cap. 50. 58. | a Cap. 24. 127. | a Cap. 28. 119. | a Cap. 30. 96. | a Cap. 33. 67. | a Cap. 38. 81. | a Cap. 50. 59. | a Cap. 24. 128. | a Cap. 28. 120. | a Cap. 30. 97. | a Cap. 33. 68. | a Cap. 38. 82. | a Cap. 50. 60. | a Cap. 24. 129. | a Cap. 28. 121. | a Cap. 30. 98. | a Cap. 33. 69. | a Cap. 38. 83. | a Cap. 50. 61. | a Cap. 24. 130. | a Cap. 28. 122. | a Cap. 30. 99. | a Cap. 33. 70. | a Cap. 38. 84. | a Cap. 50. 62. | a Cap. 24. 131. | a Cap. 28. 123. | a Cap. 30. 100. | a Cap. 33. 71. | a Cap. 38. 85. | a Cap. 50. 63. | a Cap. 24. 132. | a Cap. 28. 124. | a Cap. 30. 101. | a Cap. 33. 72. | a Cap. 38. 86. | a Cap. 50. 64. | a Cap. 24. 133. | a Cap. 28. 125. | a Cap. 30. 102. | a Cap. 33. 73. | a Cap. 38. 87. | a Cap. 50. 65. | a Cap. 24. 134. | a Cap. 28. 126. | a Cap. 30. 103. | a Cap. 33. 74. | a Cap. 38. 88. | a Cap. 50. 66. | a Cap. 24. 135. | a Cap. 28. 127. | a Cap. 30. 104. | a Cap. 33. 75. | a Cap. 38. 89. | a Cap. 50. 67. | a Cap. 24. 136. | a Cap. 28. 128. | a Cap. 30. 105. | a Cap. 33. 76. | a Cap. 38. 90. | a Cap. 50. 68. | a Cap. 24. 137. | a Cap. 28. 129. | a Cap. 30. 106. | a Cap. 33. 77. | a Cap. 38. 91. | a Cap. 50. 69. | a Cap. 24. 138. | a Cap. 28. 130. | a Cap. 30. 107. | a Cap. 33. 78. | a Cap. 38. 92. | a Cap. 50. 70. | a Cap. 24. 139. | a Cap. 28. 131. | a Cap. 30. 108. | a Cap. 33. 79. | a Cap. 38. 93. | a Cap. 50. 71. | a Cap. 24. 140. | a Cap. 28. 132. | a Cap. 30. 109. | a Cap. 33. 80. | a Cap. 38. 94. | a Cap. 50. 72. | a Cap. 24. 141. | a Cap. 28. 133. | a Cap. 30. 110. | a Cap. 33. 81. | a Cap. 38. 95. | a Cap. 50. 73. | a Cap. 24. 142. | a Cap. 28. 134. | a Cap. 30. 111. | a Cap. 33. 82. | a Cap. 38. 96. | a Cap. 50. 74. | a Cap. 24. 143. | a Cap. 28. 135. | a Cap. 30. 112. | a Cap. 33. 83. | a Cap. 38. 97. | a Cap. 50. 75. | a Cap. 24. 144. | a Cap. 28. 136. | a Cap. 30. 113. | a Cap. 33. 84. | a Cap. 38. 98. | a Cap. 50. 76. | a Cap. 24. 145. | a Cap. 28. 137. | a Cap. 30. 114. | a Cap. 33. 85. | a Cap. 38. 99. | a Cap. 50. 77. | a Cap. 24. 146. | a Cap. 28. 138. | a Cap. 30. 115. | a Cap. 33. 86. | a Cap. 38. 100. | a Cap. 50. 78. | a Cap. 24. 147. | a Cap. 28. 139. | a Cap. 30. 116. | a Cap. 33. 87. | a Cap. 38. 101. | a Cap. 50. 79. | a Cap. 24. 148. | a Cap. 28. 140. | a Cap. 30. 117. | a Cap. 33. 88. | a Cap. 38. 102. | a Cap. 50. 80. | a Cap. 24. 149. | a Cap. 28. 141. | a Cap. 30. 118. | a Cap. 33. 89. | a Cap. 38. 103. | a Cap. 50. 81. | a Cap. 24. 150. | a Cap.

cuvântată pre Iehova Dumnedieulu lui Abraamu. a stăpânitul mieu, carele nu'a părăsitu pe elu dreptu, ca eu eu în calea pentru fiindu stăpânitul mieu 'me fără fraților lui.
49 Şi acumu dacă voiu să 'vrăiuți dreptate şi credință către stăpânitul meu, spuneți'mi, şi dacă nu, spuneți'mi, ca eu mi întorce spre dreptu sau spre stânga.
50 Şi Labanŭ şi Betuelŭ respunsera, dicendŭ: 'Acestu lucru a esitu de la Iehova, noi nu'i putemu 'spune nici reu nici bine.
51 Érte Rebeca 'naintea ta, ia'o, şi te du se fiasa, şi se fie femea fiiului stăpânului tău, dupre cumu a vorbitŭ Iehova.
52 Şi audindŭ servulŭ lui Abraamŭ cuvintele lorŭ, 'a prosternatu pîntă la pămîntŭ închinare lui Iehova.
53 Şi scotendu servulŭ 'unele de argintŭ şi unele de auru şi vestminte, şi le'a datu Rebecei, şi 'i darurĭ pretiose dede ale fratelui ei şi mumei ei.
54 Şi mîncară şi beură, elu şi oamenii carii eraŭ cu d'insulu, şi nopcîră; şi sculându-se de dimineță, dise: 'Lăsați-me se plecu la stăpânulu meu.
55 Şi fratele Rebecei şi mama ei dicură: Se mai remînă cu noi copila vreo cîteva dile, apoi pleca.
56 Şi elu dise lorŭ: Nu me opreți, de vreme ce Iehova a sporitu calea mea: lăsați mĕ se plecu la stăpânulu meu.
57 Şi ei 'i qisera: Se chiemămu fata, şi se'i întrebămu vrerea din chiaru gura ei.
58 Şi chiemară pre Rebeca, şi i qisera: Vrei tu se mergi cu omulu acesta? Şi ea respunse: Mergu.
59 Atunci lăsară pre Rebeca, sora lorŭ, şi pre doica ei, şi mărgă cu omulu lui Abraamŭ şi cu oamenii lui.
60 Şi binecuvîntară pre Rebeca, şi'i qisera: Tu soru nóstră, ea, 'să fii înmulțită în mii de ghiga de mii, şi 'semința ta se stăpînéscă porțile următorilorŭ lorŭ.
61 Şi sculându-se Rebeca şi servele ei, se suiră pe cămile, şi se duseră după omulu acela. Şi servulŭ luă pre Rebeca, plecă.
62 Iară Isaacŭ se 'întorse de la 'fîntîna Lahai-Roi, că elu locuia în câmpiă.
63 Şi Isaacŭ eşi a cugeta în câmpŭ, la asfinţitulŭ dilei; şi ridicându-şi ochii săi, se uită, şi iată cămilele veniau.
64 Iară şi Rebeca ridicându-şi ochii săi, văqu pe Isaacŭ, şi 'căzu josŭ de pe cămilă,
65 Ea qise către servŭ: Cine este bărbatulu acela care vine pe câmpŭ înaintea noastră? Şi servulŭ 'i dise: Acesta este stăpânulu meu. Atunci ea 'şi luă vălulŭ, şi se acoperi.
66 Şi servulŭ spuse lui Isaacŭ tóte cele ce făcuse.
67 Iar Isaacŭ duse pre Rebeca în cortulŭ Sarei mumei sale, şi o luă pre Rebeca de femeie, şi o iubi. Şi Isaacŭ 'se mîngîie de morte mumei sale.

Cetura. Moartea lui Abraamu. Cronica lui Ismaelu şi mărirea lui.

25 Iară Abraamŭ şi luă o altă femeiă, numită Cetura. 1
2 Şi 'născu lui pre Zimran, şi pre Iokşanu, şi pre Madanu, şi pre Madianŭ, şi pre Iebak şi pre Şue. 2
3 Şi Iokşanŭ născu pre Şeba şi pre Dedanu. Şi fiii lui Dedanu se fură: Aşurimĭ, Letuşimĭ şi Leumimĭ. 3
4 Şi fiii lui Madianu: Efa, şi Éferu, şi Enoc, şi Abidaa şi Eldaa. Toți aceştia eraŭ fiii lui Cetura. 4
5 Şi 'Abraamŭ dede tóte averile sale lui Isaacŭ. 5
6 Şi fiilorŭ din concubinele sale li dede Abraamŭ daruri; şi încă trăindŭ elu 'i despărți de Isaacŭ fiiulu seu, către-răsărit spre ţerile cea resăritului.
7 Şi aceştia sunt qilele anilorŭ lui Abraamŭ câți a trăitŭ: o sută şepte dieci şi cinci de ani. 7
8 Şi Abraamu dându-şi sufletulŭ, 'muri întru bătrînéță fericită, bătrînu şi vărstatu de mărĭ, şi 'i s'adause la poporulŭ seu. 8
9 Şi-l 'înmormîntară Isaacu şi Ismaelŭ 'fiii lui în peşteréa de la Machpela, în ţărîna lui Efronŭ fiiulŭ lui Zoharu Heteulu, care este în fața cu Mamre. 9
10 'Ţărîna care o cumpără Abraamu de la fiii lui Heta. 'Acolo dusă şi înmormîntară Abraamŭ şi Sara, femeea sa. 10
11 După-ce muri Abraamu, binecuvîntă Dumnedieŭ pre Isaacu, fiiulŭ seu, şi Isaacu locuia lîngă 'fîntîna Lahai-Roi.
12 Şi acestea sunt generațiunile lui Ismaelŭ 12 fiiulŭ lui Abraamŭ, 'pre care Pa născutŭ lui Abraamu Agara Egipteanca, sorea Sarei. Şi
13 'acestea sunt numele fiilorŭ lui Ismaelŭ, pre numele lorŭ în generațiunile lorŭ: Întîiu-născutulu din Ismaelu—Nebaiotŭ, şi Kedaru, şi Adbeelu şi Mibsamu; Mişma şi 14
Duma şi Masa, 15 Hadadŭ şi Tema, Ietur, 15
Naficŭ şi Kedemu. Aceştia sunt fiii lui 16
Ismaelu, şi acestea sunt numele lorŭ, şi 'şi-le dete după satele lorŭ şi după incîrdăturile lorŭ. 'Doisprăce-dieci regeleți a popóre lorŭ.
17 Iară anii vieții lui Ismaelŭ: o sută trei-dieci şi şepte de ani. Şi 'a dat duhulŭ, sufletulŭ, morțiĭ, şi 'a adausŭ la poporulŭ seu.
18 'Şi ei locuiră de la Havilah până la Şurŭ, care este în fața cu Egiptulŭ, 'în partea către Asiria. 'Şi ele-şi muțe unele 'contra fraților lorŭ.

Naşterea lui Esau şi a lui Iacobŭ: Esau vinde dreptulŭ seu de întîiu-născutu.

19 Şi acesta 'este generațiunile lui Isaacŭ, fiiulŭ lui Abraamŭ: 'Abraamŭ născu pre Isaacŭ;
20 şi Isaacŭ eră de patru-deci de ani, candŭ luă de femeie pre Rebeca, 'fiia lui Bethuelŭ Sirianulŭ din Padan-Aramu, 'sora lui Labanŭ Sirianulŭ. Şi Isaacŭ se rugă lui Iehova pentru femeea sa, că ea eră stearpă; 'şi Iehova ascultă rugăciunea lui, şi 'Rebeca
22 femeea lui se concepu. Şi copiiĭ se loviau unul cu altulŭ în sînulŭ ei. Atunci dise ea: Dacă aşa, pentru ce ariaŭ? 'Şi merse, ca să întrebe pre Iehova. Şi Iehova i respunse:
23 'Două neamuri sunt în pîntecele tĕu, şi două popóre se vorŭ despărți din sînulŭ tĕu; şi 'unu poporŭ va fi mai tare de cătŭ celŭ-l-altu, şi 'celŭ mai mare va sluji celui mai micu.
24 Şi cîndŭ se împliniră dilele ei ca să nască, iacă două gemeni eraŭ în pîntecele ei.
25 Şi celŭ d'întîiu eşi roşiŭ, 'pe cîtu este de mare în totŭ periulŭ; şi chiemară numele lui Esau
26 (părosŭ). Şi după d'insulu eşi fratele seu, 'cu mîna ei ținea de călcîiulŭ lui Esau; de aceea 'chiemară numele lui—Iacobŭ (*prinsorŭ de călcîiŭ*). Şi Isaacu eră de şesedi-deci de ani, cîndŭ Rebeca 'i născu pre amîndoi.
27 Şi copiiĭ creşcură mari, şi Esau se făcu bărbatŭ 'sălbatecu în vînatŭ şi omŭ de pustiŭ; iar Iacobŭ eră omŭ 'simplu, 'locuindu în corturi.
28 Şi Isaacŭ iubia pre Esau, căci 'mîncarea lui 'i era bună în gură. Şi Rebeca iubia pre Iacobu.
29 Şi fierbendŭ Iacobŭ odată o fiertură, Esau sosi de la cîmpŭ,
30 şiindŭ forte ostenitŭ. Şi Esau dise lui Iacobŭ: Dă-mi, rogu-te, să mănînc din roşiŭ acesta roşiŭ, că sunt ostenitŭ. De aceea fu chiemată numele lui—Edomŭ (*roşiŭ*).
31 Şi Iacobŭ dise: Vîndă-mi astăzi întîiu-născutulu tĕu.
32 Şi Esau dise: Iacă, eu mor de morte; 'ce mi-ar trebui, dacă mai întîiu-născutulu
33 este? Şi Iacobŭ dise: Jură-mi astăzi; şi elu 'i jură; şi Esau 'şi vîndu întîiu-născutulu lui Iacobu.
34 Şi Iacobŭ dete lui Esau pîne şi fiertură de linte, şi 'mîncă şi bău, şi sculându-se, se duse. Aşa Esau nesocotiă întîiu-născutulu său.

Isaacŭ şedîndŭ în Gherara, Dumnedieŭ îi se 'arată şi binecuvîntă; amîndoi fură de trei ori.

26 Şi se făcu fămete în ţărŭ, afară de cea 'care d'întîiu, care a fostu în dilele lui Abraamŭ; şi Isaacu se duse la 'Abimelechu, regele Filistenilorŭ, în Gherara.
2 Şi 'i se arătă Iehova, şi 'qise: Nu te pogorî în Egiptu, ci locuesce în 'pămîntulu care 'ți-lu voiu spune:
3 'Rămîi în pămîntulu acesta, şi 'voiu fi cu tine, şi 'te voiu binecuvîntă, căci ție şi semînței tale 'voiu da tóte ţerile acestea, şi voiu împlini jurămîntulu care l'amu făcutŭ lui Abraamu, părintelui tĕu.
4 Şi 'voiu înmulți semînța ta ca stelele cerului, şi voiu da semînței tale tóte ţerile acestea; 'şi în semînța ta se voru binecuvîntă tóte popórele pămîntului;
5 'Pentru-ca Abraamu a ascultatŭ de cuvîntulu meu, şi a păzitŭ ceea ce i-amu datu de deregătoriă, poruncile mele, rînduelile mele, şi legile mele.
6 Şi Isaacŭ locui în Gherara. 7 Şi cîndŭ bărbații locului îl întrebară despre femeea sa, 'elu respunse: Sor'mi este; că 'eră se temea a qice: femeea 'mi este, ca nu cumva bărbații locului acestuia 'să mă omoră pentru Rebeca, ca ore 'frumósă în privire.
8 Şi petrecendŭ acolo multe dile, Abimelechŭ, regele Filistenilorŭ, se uită pe fereastră, şi vĕdă, şi iacă Isaacŭ glumia cu femeea sa Rebeca.
9 Şi Abimelechŭ chiemă pre Isaacu, şi-i dise: Iacă, sórtea 'mea este! Şi Isaacŭ i dise: Pentru-ca cugetamŭ: Nu cumva să mă omoră pentru ea.
10 Şi Abimelechu qise: Pentru ce ai făcutŭ nouă aceasta? Că puțină a lipsitŭ, ca unulŭ din popórele să se culce cu femeea ta, şi 'ai fi adusŭ vină asupra-ne.
11 Şi Abimelechu ordină în tótă popórea celŭ, dicendŭ: Cine se 'va atinge de omulŭ acesta sau de femeea lui, se va omorî.
12 Şi Isaacu semănă în pămîntulu acela, şi culese în acelŭ anŭ 'însutitŭ; căci Iehova 'l'în bine-cuvîntă pre d'insulu.
13 Şi acesta 'se mări, şi eră din ce în ce mergîndŭ 'în mărire, până ce fu mare forte.
14 Şi mai avea turmĭ de oi şi turmĭ de boi, şi mare numĕru de sorĭ, şi 'fiiaşenĭ 'în pămîntu;
15 Aşa, ca tóte fîntînele 'ce le 'săpaseră sorii părintelui seu intră în dilele părintelui seu Abraamŭ, Filistenii le astupară, înplinduse-le cu pămîntu.
16 Şi Abimelechŭ dise lui Isaacŭ: Du-te de la noi, că 'te 'vei face cu multŭ mai tare de cătŭ noi.
17 Şi Isaacŭ plecă de acolo, şi tăbărî în valea Gherarei, şi locuia acolo.
18 Şi Isaacŭ

acest ținut, după cum au fost spuse în zilele lui Abraam părintelui său, și pentru că Isaac a locuit în Ghedor.

19 Și servii lui Isaac săpară în vale, 20 și găsiră acolo izvoare de apă vie. Și păstorii din Gherara s-au certat cu păstorii lui Isaac, și ziseră: Apa este a noastră. Și chemară numele fântânei Esec (Certă), căci ei se certară cu dânsul. Și ei săpară altă fântână, și se luptară și pentru aceea, și Isaac o numi Sitna (Vrăjmășie).

22 Și mutându-se el de acolo, săpă o altă fântână, pentru care nu se sfădiră; și el numi locul acela Rehobot (Largimi) și zise: Acum mi-a dat Iehova loc larg, și voi crește pe acest pământ.

23 Și de acolo se sui la Beer-Șeba. 24 Și Iehova i se arătă lui în noaptea aceea, și-i zise: Eu sînt Dumnezeul părintelui tău Abraam. Nu te teme! căci eu cu tine sînt, și te voiu binecuvînta, și voiu înmulți semința ta, pentru Abraam servul meu. 25 Și el zidi acolo altariu, și chemă pe numele lui Iehova, și întinse acolo cortul său; servii lui Isaac săpară o fântână.

26 Și Abimelech veni din Gherara la dânsul cu Ahuzat amicul său, și cu Fihol căpetenia oștirii sale. 27 Și Isaac le zise lor: Pentru ce ați venit la mine? căci voi pe mine mă urîți, și m-ați alungat de la voi. 28 Și ei răspunseră: Noi bine vedem că Iehova este cu tine, de aceea noi dicem: Să fie jurămînt între noi, adică între noi și între tine, și să facem legămînt cu tine. 29 Că la noi să nu ai rău, precum noi nu ne-am atins de tine, și precum ți-am făcut numai bine, și te-am lăsat să ai în pace. Tu ești acum binecuvîntat de Iehova. 30 Și Isaac le făcu ospăț, și ei mîncară și beură. 31 Și sculîndu-se dimineață, jurară unii altora, și Isaac îi slobozi, și ei se duseră de la dînsul în pace.

32 Și se întîmplă că în ziua aceea veniră lui Isaac veștile că i-au spălat fîntîna care au săpat, și-i ziseră: Am aflat apă. 33 Și el chemă numele ei Șeba (Jurămînt), de aceea numele cetății acelea este Beer-Șeba până în ziua de astăzi.

34 Și Esău în vîrstă de patruzeci de ani luă de femei pe Iudita fata lui Beeri, Heveului, și pe Basemata, fata lui Elon Heteului. 35 Și ele aduseră multă amărăciune de inimă lui Isaac și Rebecăi.

Isaac binecuvîntează pe Iacob în locul lui Esău.

27 Și după ce Isaac îmbătrînise, și ochii lui se întunecară, de nu mai putea vedea, chemă el pe Esău fiul său cel mai mare, și-i zise: Fiule meu! și acesta i-a zis: Iată-mă! 2 Și Isaac i-a zis: Leat-am îmbătrînit, și nu știu ziua morții mele. 3 Acum dară ia-ți, rogu-te, arme tale tolba ta și arcul tău, și ieși la cîmpu, și-mi prinde ceva vînat, 4 și-mi gătește bucate gustoase după cum îmi știu eu, și mi le adă, ca să mănînc, ca sufletul meu să te binecuvînteze înainte de a muri. Eu Rebeca auzi, cînd vorbi Isaac către fiiul său Esău. Și Esău se duse la cîmpu, ca să prindă vînat și să aducă lui tată-său.

5 Și Rebeca zise lui Iacob, fiiul ei: Eată 6 eu auzii pe părintele tău vorbind cu Esău fratele tău, zicînd: Adă-mi ție vînat, și gătește-mi bucate gustoase, ca să mănînc, și să te binecuvîntez înaintea lui Iehova, mai înainte de a muri. 8 Și acum, fiiule meu! ascultă cuvîntul meu, și fă precum îți zic. 9 Du te la turme de oi, și adă de acolo două iezi buni, și eu voiu găti din ei bucate gustoase pentru părintele tău, precum iubește el. 10 Și tu le vei duce la părintele tău, ca să mănînce, și el te va binecuvînta mai înainte de a muri.

11 Și Iacob zise către Rebeca mama sa: Eată, Esău fratele meu e păros, iară eu sînt neted. 12 Poate că părintele meu mă va pipăi, și eu să fiu înaintea lui ca unul care bătu-și-a joc de el, și voiu aduce asupra-mi blestem, și nu binecuvîntare. 13 Iară mama sa îi zise: Asupra-mi fiiule meu! asupra mea blestemul aibă fiul meu! tu ascultă numai de cuvîntul meu! du-te și mă adă. 14 Și el se duse și luînd numai cele, le aduse mamei sale, și mama sa gătea bucate gustoase, cum știa părintelui său.

15 Și Rebeca luă veșmintele cele mai prețioase ale lui Esău, fiiorului celui mai mare, pe care ea le avea în casă la sine, și îmbrăcă pe Iacob, fiiul ei celui mai mic. 16 Și cu pielea iedinei îi îmbrăcă mîinile lui, și gîtului pe unde era neted. 17 Și bucatele cele gustoase și pîinea care o făcuse, le dete în mîna lui Iacob fiiului său.

18 Și el intrînd la părintele său, îi zise: Părinte meu! și el a răspuns: Aici sînt! 19 Cine ești tu, fiiule meu? Și Iacob zise către părintele său: Eu sînt Esău întîiul-născutul tău, făcui cum mi-ai spus; scoală-te dară, rogu-te, șezi, și mănîncă din vînatul meu, ca să mă binecuvînteze 20 sufletul tău. Și Isaac zise către fiiul său: Cum îi putuși găsi așa de curînd, fiiul meu? Și el i-a zis: Iehova Dumnezeul tău mi-a adus înainte. 21 Și Isaac zise către Iacob: Apropie-te, ca să te pipăi, fiiule meu: dacă ești tu într-adevăr fiiul meu Esău, 22 ca nu. Și Iacob se apropie de Isaac, părintele său, și el îl pipăi, și zise: Vocea este vocea lui Iacob, însă mîinile acelea sînt mîinile lui Esău. 23 Și el nu îl cunoscu pe dînsul, căci mîinile lui erau păroase, ca mîinile fratelui său Esău, și-l binecuvîntă pe el. 24 Și zise iarăși: Ești tu fiiul meu Esău? Și el a zis: Sînt! 25 Și el zise: Și-i dă-mi să mănînce din vînatul tău, fiiule meu, ca să te binecuvînteze sufletul meu. Și el i-a adus, și părintelui său mîncă; și-i aduse de bău, și bea. 26 Și Isaac părintele lui îi zise către dînsul: Apropie-te, rogu-te, și mă sărută, fiiule meu. 27 Și el se apropie, și-l sărută. Și mirosindu Isaac mirosul veșmintelor sale, îl binecuvîntă, și zise:

Iată, mirosul fiiului meu este ca și mirosul unui cîmpu pe care Iehova l-a binecuvîntat.

28 Dumnezeu să-ți dea ție din rouă cerului, [și din grăsimea pămîntului,

Și belșugul de grîu și de mustu;

29 Popoare să-ți servească ție, — și națiuni [să se închine înaintea ta!

Fii stăpîn fraților tăi, — și fiii mamei [tale să se închine înaintea ta!

Blestemați să fie cei ce te vor blestema, — și binecuvîntați să fie cei ce te vor bine-[cuvînta!

30 Și după-ce sfîrși Isaac de a binecuvînta pe Iacob, și Iacob abia ajunse de la fața părintelui său Isaac, atunci Esău fratele lui se întoarse de la vînătoarea sa. 31 Că și el bucate gustoase, le aduse părintelui său, și-i zise: Părinte meu, scoală-te, și mănîncă din vînatul fiiului tău, ca să te binecuvînteze sufletul tău. Atunci 32 îi zise Isaac părintele său: Cine ești tu? și el a răspuns: Eu sînt Esău, întîiul-născut-

33 Și Isaac fu cuprins de o mare uimire, și zise: Cine este deci cel ce prinse vînatul, și-mi aduse, și mi mîncai din tot mai înainte de a veni tu, și eu l-am binecuvîntat? Și binecuvîntat va și fi. 34 Și auzind Esău cuvintele părintelui său, strigă cu glas tare și amărît foare, și zise părintelui său: Binecuvîntează-mă și pe mine, părinte meu! 35 Iar el i-a zis: A venit fratele tău cu vicleșug, și a luat binecuvîntarea ta. 36 Atunci zise Esău: Pe bună dreptate s-a numit el Iacob, căci acum a două oară mă înșală: întîi luă întîiul-născutul, și acum iată luă și binecuvîntarea. Mai zise el: Nu ai păstrat și pentru mine vreo binecuvîntare?

37 Și Isaac răspuns lui Esău, și zise: Iată, Domn l-am pus pe el peste tine, și pe toți frații săi i-am dat ca lui de sluji, și cu grîu și cu mustu l-am dăruit pe el; atunci ce mai pot face pentru tine, fiiul meu?

38 Și Esău zise părintelui său: Numai atîta singură binecuvîntare ai tu, părinte meu? binecuvîntează-mă și pe mine, părinte meu! Și înălțînd-și Esău vocea sa, plînse. 39 Atunci Isaac părintele său i răspunse, și zise:

Fără de parte de pămîntul gras,
Și de rouă cerului de sus, va fi locuința ta,
40 Și cu sabia ta vei trăi,
Și fratelui tău vei servi.
Dară va veni vremea, cînd tu vei [dăpăna
Vei lepăda jugul lui de pe grumazul tău.

41 Iacob nu Esău, fiindcă se amăgise Măgarul-Esău cu cele două

§. Esău îl pre Iacob pentru binecuvîntarea, cu care părintele său îl binecuvîntase, și zise Esău în inima sa: Vin- 42 le-ar de moarte părintele meu, se voiu pierde; și vîrstnicul va urîndi pe Iacob frate-său, fiiul meu.

43 Și cuvintele lui Esău, fiiul său celui mai mare, fură spuse Rebecăi, și ea trimise și chemă pe Iacob, fiiul ei celui mai mic, și-i zise lui: Eată, Esău fratele tău se mîngîie asupra ta, și să te ucidă. 44 Acum dară, fiiule meu, ascultă vocea mea; scoală-te și fugi la Laban fratele meu, în Haran; 45 și rămîi la dînsul, pînă ce se va trece furia fratelui tău, pînă ce va trece mînia fratelui tău asupra ta, și ea îi va uita ceea ce i-ai făcută lui, atunci să

voiu întoarce, şi te voiu aduce în ţerra
Pentru ce să nu fiu ispitit de voi, fraţilor tăi
întocmai ?
46 Şi Rahela mie i-a zis lui Iacob : Dă-mi
ţi mie fii de la fiica lui Zilpa, şi voiu
d'acea fiilor Iacobului, după cum voiu
Dumnezeu ţerii, şi mi-a dat
fiu. Şi ea a zis : Mi-a
ţi Dumnezeu dreptate, şi a
glasul meu, şi mi-a dat
Şi a zis : Iată
Şi a zis : Iată
Şi a zis : Iată

...nă-vine, și va chiemă numele lui Isaac.
12 (32) (Esterine). Dumnezeu Ziua, zeesa Leei, mai
13 ...a lui Iacov. Și ...ă dzeiță Leia: Fericită de mine! căci pre mine ...ne-
...ă Leia, și chiemă numele lui Ruben (Rubenu).

14 Și Ruben merse în câmpu în timpul secerișului de grâu, și află mandragore, și le aduse Leei mumei sale. Și Rachela ...ise către Lea: Dă-mi, rogu-te, și
15 ...ne din mandragorele fiului tău. Ea îi respunse: Puțină vre, că mi-ai luat pre bărbatul meu, și vrei să iei și mandragorele fiului meu? Atunci i ...ise Rachela: Bine, dară, culcă-se el cu tine și în noptea
16 acesta pentru mandragorele fiului tău. Iar când veni Iacov de la câmpu, Lea îi ...ă înainte, și-i ...ise: Intră la mine, căci te-am cumpărată cu mandragorele fiului meu. Și ...ă el cu dânsa și în noptea aceea.

17 Și Dumnedeu ascultă pre Lea, și ea concepe, și născu lui Iacov pre al cincilea
18 fiu. Și ...ise Lea: Dumnedeu mi-a dată resplătirea mea, pentru-că turbedei pre sorra mea barbatului meu. Și ea chiemă numele
19 lui—Isachard (Isaskharu). Și Lea concepe iară-și, și născu lui Iacob pre al șeselea
20 fiu. Și Lea ...ise: Ca dar Dumnedeu mi l-a dăruit Dumnedeu; acuma bărbatulu mieu va locui cu mine, căci i-amu născutu lui șase fii! Și ea chiemă numele acestuia—Zebulon
21 (Iavuzepi). Și după aceea născu o fată, și chiemă numele ei Dina (Gedeuva).

22 Și Dumnedeu s'a ...ă-minte și de Rachela, și o ascultă pre ea, și ...ă-i deschise
24 ...e mărticea ei. Și ea concepe, și născu fiu, și ...ise: Dumnedeu rădică de desonore
25 ...ea mea. Și numele lui îl chiemă Iosefu (Iosiuva); ...icendu: Iehova ...ă-mi adaugă și altu fiu!

26 Și numaidecât Rachela pre Iacob, ...ise Iacobi către Labanu: Liniște-mă, ca să mă duc
...inapoi ...la locului meu și la pământulu meu.
27 Dă-mi femeile mele, pentru care îi-amu ...ervitu, și copiii mei, ca să mă mergu; că tu ...ăi cunoscută mai, cum ți-amu ...ervitu.

28 Și Labanu ...i respunse: Fie rogu-te, ca ...u să afle chiară înaintea ta! Eu ...cumanu
29 ...ino, că Iehova m'a ...ine-cuvântatu ...pentru
30 ...ea. Și ...ise: Dimpotrivă ...ă-ți semăna ta, și ea ți-o voi da. Căci ...eu puțină ...e aveai mai înainte de a
...ească la tine, și Iehova ...a înmulțită forte...
...mai la ...ce. Și ...acum când voiu face ...ă mă ...ă-casa mea și eu?
31 Și Labanu ...ise: Ce ...ă dau ție?
Și Iacobu respunse: Nimica ...e nu mi dai. dar dacă-mi ...ă voiu ...ă ...ă-mi ...ă-ți ...ă-mi pasce oile tale, și ...ă-le voiu
32 ...ă. Eu astădi voiu trece prin ...ăta turmele tale, și ...ă despart ...ă de ...ă ...ă-mi ...ă-ți ...ă-mi ...ă-ți ...ă-mi ...ă-ți

lună: Care este ceiua mea? cere este pentru mine, de mă răzbunez eu asupra
37 dere? Tu-ai răscolit tote lucrurile mele; ce ai găsit din tóte vasele casei tale? Pune-le aici înaintea fraților mei și a fraților tei, ca ei să judece între amândoi. În cei douăzeci de ani, cât am petrecut la tine, oile tale și caprele tale n'au rămas sterpe, și berbecii turmelor
39 tale nu i-am mâncat. Pre cea sfâșiată de fiare, a ta nu o aduceam adesu, pierdua eu o dădeai sufletului; tu ai dat mâna mea cerută ori-ce și fură ghiaț, și ostil-ce se
40 fura nóptea. Deși eramu, ghiaț mă mânca căldura, și nóptea gerul, și somnul fugia din
41 pleoapele mele. Așa 'n cursiu eu douăzeci de ani în casa ta: patru-spre-dece mi pentru cele două fete ale tale, și șese mi pentru turmele tale; și tu schimbai mereu mi-ai 'n mâna
42 de dece ori. Dacă Dumnedieŭ părintelui meŭ, Dumnedieŭ lui Abraam, și 'ngrozul lui Isaac, n'ar fi fostu cu mine, tu m'ai fi trimesu de la tine cu mâna golă. Dare Dumnedieŭ a cunoscut
43 la întristarea mea, și la ostenéla mâinilor mele, și de aceea Se mustră în nópte trecută.
Și Laban respunse lui Iacob, și 'i dise: Aceste fete sunt fiicele mele, și acești fii sunt fii mei, și oile sunt oile mele, și tóte ce vedi tu sunt ale mele. Și ce mai potu face fiicelor mele ori fiilor lor, pre cari
44 i-au născutu? Acumu dară vino 'ncă în cerem legământ, eu și tu, și care să fie de mărturiă între mine și tine.
45 Atunci Iacob 'și luă o péttră, și o puse
46 ridicțo. Și Iacob dise rudeniilor sale: Aduceți petre! și ei adunară petre, și le făcură movilă, și 'mbucară acolo dimpreună mân-
47 case. Și Laban o numi Iegar-Sahadutha (movilă mărturiei), eară Iacob o numi Galaad (movilă mărturiei).
48 Și Laban dise: Această movilă să fie astăzi mărturiă între mine și tine! De
49 aceea ei numiră numele ei Galaad; și Mițpa (cetățuia), pentru-că Laban dise: Domnul să vegheze asupra mea, când vomu fi despărțiți unulu de altulu.
50 Dacă tu vei asupri pre fetele mele, și dacă vei lua și alte femei afară de fetele mele, ființa nu este nimenea cu noi, dară vedi, că Dumnedieŭ este martoriu între mine și între tine.
51 Și mai dise Laban lui Iacob: Iată această movilă, și iată acelu stâlpu, care Eu
52 rădicai în între mine și între tine. Acestă movilă să fie mărturiă, și acestu stâlpu să fie mărturiă, că mai nu voiu trece acestă movilă de la tine, nici tu nu vei trece acestă movilă și acestu stâlpu la mine, spre a face rău. Dumnedieŭ lui Abraam, și Dumnedieŭ lui Nachori, 'ră fie judecători între noi, Dumnedieŭ părinților lorŭ! Și Iacob
53 'jură pe 'frica lui Isaac, părintele seu.
54 Și Iacob jertfi sacrificiu pe munte, și chiemă pre rudeniile sale să mănânce pâne; și ei mâncară pâne, remaseră preste nópte în munte. Și a doua di se sculară mai de dimineță, sărută pre negoți săi și pre fiicele sale, și 'i binecuvântându-i, se
55 duse. Și Laban 'și întórse la locuința sea.

Fecundarea și regăsirea lui Iacob; fugirea sa cu familia; mânia lui de la Laban, și sfârșitul său de la Haran.

Și ghiaț Iacob în 'ntâia zi, și 'ncepu să
2 fie Dumnedieŭ în întâmpinare. Și Iacob
3 mână cătră ridu dise: Ascultă-mă 'n numele lui Dumnedieŭ; și chiămă numele lorŭ în ceiuna: Rahaimem (fiice milóse!).

4 Și Iacob trămise la ele pe un soŭ la Esau, fratele seu 'n cuvântul Seiri, 'ținutulu Edomă.
5 Și dându-i lorŭ ordină, li dise: 'Așa veți dice lui Esau Domnulu meu: Așa dice Iacob servulu teŭ: Eu petrecuiu la Laban, și remasei până acumu; Și 'mi-
6 am agonisit boi și măgari, și turme, și sclavi și sclave; trămisei pre domnul meu, ca să 'mi afli mila înaintea ta.
7 Și soliții întorcându-se la Iacob, dise-
8 ră: Noi amu mersu la fratele teŭ, la Esau, și deia 'ți vine întru întâmpinare, și cu
9 dimolu patru sute de bărbați.
Și Iacob se temu forte, și 'i se turbură; și ciu despărți pre oamenii, cari erau cu dânsulu, și oile și boii și cămilele în două cete;
10 Și dise: De va veni Esau la una din cete, și o va bate, atunci cea-l-altă ceată va scăpa și atâta.
Și Iacob dise: 'Dumnedieŭ părinților mei Abraam, și Dumnedieŭ părinților mei Isaac! Iehova, 'care mi-ai dis: Întórce-te în țéra ta, și la locuri unde ești născut, și voiu face ție bine:
11 Nu sunt mai demni de tóte 'îndurările, și de cât tóte adevărul cari ți le-ai arătatu servului teŭ, că cu toiagul meŭ trecui acestă Iordanu, și acumu m'am făcutu în două cete.
12 'Scapă-mă, rogu-te, din mâna fratelui meŭ, din mâna lui Esau, că mă temu de dânsulu, ca nu cumva să vină și să mă bată pre mine, pre 'mamă
13 împreună cu copiii. Că 'ai dis: Cu adevărat voiu face ție bine, și voiu face, ca semența ta să fie ca nisipulu mărei, care nu se póte numera de mulțime.
14 Și ale nopte acolo în nópte acésta, și luă din tóte ceea ce 'i eră în mână, ce să
15 fie! dară lui Esau, fratele seu: Capre, dimi sute: capi, șése-deci; oi, dimi sute: berbeci, șése-deci; Cămile alăptătóre, trei-deci cu mânzei lorŭ; vaci, patru-deci; și tauri, șése-deci; asine, dimi-deci; și asinĭ, șése-deci; și i-dede în mâna cerbilorŭ sei cătă turmă deosebi; și dise cerbilorŭ sei: Treceți înaintea mea, și lăsați câte-va depărtare între turmi.
17 Și întâiu: Și când Esau, ordină, și-l întâlnesce Esau, fratele meu, și te va întreba, dicendu: Ale cui ești tu? și unde mergi? și pentru cine sunt aceste de dinaintea ta?
18 Atunci tu vei dice: Ale servului teŭ Iacob; acestea i-dede trămise domnului meu Esau, și iată și elu vine după noi!
19 Tuturor celor dintâiu și celui d'alu doilea și celor de după dânșii, și tuturor celor mergendă după turmele acelea, le-ai dis: Așa veți vorbi cu Esau, când îl veți întâlni.
20 Și veți mai dice: Iată și servulu teŭ Iacob vine în urma nóstra. Că elu dise: Eu voiu 'împăca pre d'inaintea mea cu mergu ioniele mea, și apoi voiu vedé fața lui: póte mă va primi.
21 Și așa dădurâ darurile înaintea lui, eară elu nâse în nópte acésta, și răsări
22 și se sculă în nópte acésta, și luă pre cele două femei ale sale, și pre cele două servitóre ale sale, și pre cei unși-spre-dece copii ai sei, și 'trecu vadulu pârâului Iaboc.
23 Și după ce i-ai pre ei, și-i trecu acestă pârâu, apoi trecu și ce mai avea.
24 Și Iacob remase singuru, și unu omu 'se luptă cu dânsulu până la ducerea de diuă;
25 Și vedându acestu om, că pre Iacob nu-l póte învinge, 'îi apucă de 'încheietura cópsei lui, și se uscă încheietura cópsei lui Iacob, pre când se lupta cu d'insulu.
26 Și-l dise acelu: Lasă-mă să mă duc, că se ridică de giuă. Eară Acelu 'i dise: Nu te voiu lăsa, de nu mă vei bine cuvântă.
27 Și-i dise: Cum 'ți este numele? și elu 'i respunse: Iacob.
28 Și-i dise: 'Numele tău nu va mai fi Iacob, ci Israil (*luptătorul lui Dumnedieŭ*), că ai uscatu 'tuturor cu Dumnedieŭ și cu oamenii, și ai învinsu. Și Iacob întrebă.
29 Și-i dise: Spune-mi, rogu-te, numele teŭ! și e-

zele dise: 'Pentru ce mă întrebi de numele meu? și elu 'l binecuvântă acolo. Și Iacob
30 chiemă numele acelui locu, Peniel (*Fața lui Dumnedieŭ*); că, *zise elu*: 'Văzutu-am pre Dumnedieŭ față în față, și s'a mântuitu sufletulu meu.
31 Și resări soarele, când trecea elu de Penuel, și elu șchiopăta de cóptsa sa.
32 De aceea fiii lui Israilu nu mănâncă nici până în diua de astăzi mușchiulu nervului, care se află în încheietura cópsei, căci acela este apucatu pre locului de mușchiulu nervului de la încheietura cópsei.

Împăcarea lui Iacob cu Esau

33 Și Iacob 'și ridică ochii sei, și se uită, și
Esau, 'Esau venia, și pentru acéea de bărbați cu d'insulu. Atunci eŭ 'și împărți copiii la Lea, la Rachela și la cele două servitóre.
2 Și pre servitóre cu copiii lorŭ le puse înainte, și pre Lea cu copiii ei după ace-
3 stea, și pre Rachela cu Iosef în urmă. Și elu trecu înaintea lorŭ, și de șapte ori se 'prosternă la pământu până ce ajunse la fratele seu.
4 Și Esau alergă spre întâmpinarea lui, îl îmbrățișă, și 'i căzându pe grumazu îl sărută, și ei plânseră.
5 Și Esau ridică ochii sei, și văzu pre femei și pre copii, și dise: Cine sunt aceștia? Și Iacob dise: Sunt copiii, 'pre cari Dumnedieŭ i dărui servului teŭ.
6 Și apropiindu-se și servele cu copiii lorŭ, se prosternară.
7 Și se apropiă și Lea cu copiii ei, și se prosternară; și în urmă se apropiă Iosef și cu Rachela, și se prosternară și ei.
8 Și Esau dise lui Iacob: Ce ți să facu 'ție toți acești oameni, pre cari i întâlnii?
9 Și elu dise: Aceste sunt, pentru ca să 'mi afli milă înaintea domnului meu.
10 Și Esau dise: Fratele meu, de ață ție ceea ce este ale tale. Și Iacob dise: Nu! nu-mi-te! dacă amu aflatu milă în ochii tei, primesce darurile mele din mâna mea; căci 'văzutu-am fața ta, ca și când aș fi văzutu fața lui Dumnedieŭ, și ca bunătate mi-ai primitu.
11 Primesce, rogu-te, 'darurile mele ce ți s'a adusu, că Dumnedieŭ m'a mântuitu, și eu am de tóte. Așa-le sili, și ei primi.
12 Și Esau dise: Să plecămu, și să mergemu, 13 și eu te voiu 'însoți. Și Iacob i dise: Domnulu meu scie, că ce sunt copiii tânări, și mulți mânzi mi-i și vaci cu alăptându-și de le voru sili o di, ele tóte voru muri.
14 Ține mi dară, să trécă domnulu meu înaintea servului seu, și eu voiu veni în urma

morți, după pașii turmelorți ce vor înainte mea, și după pașii copiilorm, până ce voiu ajunge la domnulu meu în Seiră. Și Esau
15 dise: Cel puțin se voiu lăsa cu tine câți va din oștenii mei ce voiu să mi-i aduc? Și el respunse: Pentru ce trebue? Ajunge, că eu găsescu bine înaintea domnului meu!

16 Și Esau se întorse în diua aceea pe calea
17 lui spre Seiră. Și Iacobu plecă la Sucotu, și puse case pentru sine și stâlpi pentru turmele sale; de aceea se chiamă numele locului acelui: Sucotu (*Colibe*).

Ajunge sănătos în Sichemu; Sichemu seduce pe Dina a lui Lea.

18 Și Iacobu sosindu în pace la cetatea Sichemu, care este în pământulu Canaanu, când se întorse din Padan-Aramu, și locuiă
19 dinaintea cetății. Și cumpără ale din mâna lui Hemoru, părintele lui Sichemu, pentru o sută de arnăuți, partea de câmpu, pe care își întinse cortulu său, pentru o sută de lucrătore. Și ridică acolo altariu, pre care-l numi El-Elohe-Israelu (*Dumnedeu este Dumnedeulu lui Israelu*).

34 Și Dina, fiica lui Lea, pre care acesta o născuse lui Iacobu, ieși, ca să vadă pre fetele locului. Și Sichemu, fiulu lui Hemoru
2 Hevveulu, domnitoriulu țerei, 'văzându-o, o luă, se culcă cu dânsa, și o siluiă. Și inima lui se alipi de Dina, fia lui Iacobu, și el iubiă pre fată, vorbindu-i forte dupre inima ei. Și Sichemu 'vorbi părintelui seu Hemoru, dicându: Ieă-mi pre acesta nevasta de femeiă. Și Iacobu audi, că Sichemu seu o
6 spurcase pre Dina, fia lui; dar fiii lui fiindu cu turmele lui în câmpu, Iacobu 'tăcu până ce întârziară ei.

7 Și Hemoru, părintele lui Sichemu, merse la Iacobu, ca să vorbescă cu d'însulu. Și fiii lui Iacobu sosiră de la câmpu, și dându ordine, se întristară mult foarte, și fură aprinși de mânia forte, că fecese 'de rușine casei lui în Israelu, culcându-se cu fata lui Iacobu; 'ceea ce nu se cuvenia nu se facă.

8 Și Hemoru li vorbi loru, dicându: Anima mea lui Sichemu dorește de fata
9 vostră: rogu-vă, dați-o lui de femeiă. Și vă înrudiți cu noi; dați-ni nouă pre fetele vóstre, și pre fetele vóstre luați-le voi. Și locuiți cu noi; țera 'înaintea voastră este înaintea vóstră. Locuiți-în 'și-vă cumpărați pre ei, și vă 'răspândiți în locurile câștigate.

11 Și Sichemu dise părintelui ei și fraților ei: Să aflu eliberi înaintea vóstră, și ceea ce-mi veți dice de-voiu:
12 Cereți de la mine 'prețiu cât de mare, și daruri de nuntă, de-voiu numi 'ce veți dice; numai dați-mi copila de femeiă!

13 Și fiii lui Iacobu respunseră lui Sichemu și lui Hemoru, părintelui seu, și li vorbiră cu vicleșugu, cari ei pângăriseră pre
14 Dina sora lóru. Și li disără loru: Noi nu putemu face lucrulu acesta, ca să unimu pre sora nóstră unui bărbat necircumcisu, că aceea de ocară 'este a nóstră. Dară
15 cu acésta putemu să ne învoimu cu voi, dacă și voi ve veți face ca noi, și veți circumcide pre tóți cei de parte bărbătésca
16 dintre voi. Atunci noi dămu fetele nóstre voiu și pre ale vóstre luăm-le voiu pentru noi, și vomu locui cu voi împreună, și vomu fi un poporu. Și de voi nu ne veți
17 asculta, ca să vă circumcidemu, voi ni vomu lua fata nóstra, și vomu pleca.

18 Și plăcură cuvintele lui Hemoru și lui Sichemu, fiiului lui Hemoru. Și
19 lesnită nu întârzie să facă acelu lucru: că lui 'i plăcea fata lui Iacobu, și el era cel mai mărită dintre toți casa părintelui seu.
20 Și Hemoru și Sichemu fiiulu seu veniră la porta cetății lóru, și vorbiră către oamenii cetății lóru, dicându:
21 Acești oameni sânt de pace, să locuiască cu noi și să negoțieze în țera; și țera iată este destulă de spațiósă înaintea lóru; pre fetele lóru să le luăm de femei, și lóru li vomu da pre fetele nóstre.
22 Dară numai cu acésta conditiune bărbății a locui cu noi împreună, și ai fi un singuru poporu, cu
23 totă 'turma bărbătésca d'intre noi să se circumcidă, cumu sânt și ei circumcisi. Turmele lóru și averea lóru și tóte vitele lóru nu ne vor fi de nimicu? numai să ne învoimu cu ei, și vor locui cu noi împreună.
24 Și toți cei ce 'ieșiră pe porta cetății lui, ascultară de Hemoru și de Sichemu, fiiulu seu, și se circumcise tóți partea bărbătésca, toți cei ce eșiau pe porta cetății lui.

25 Și a treia di, când erau în durere, două din fiii lui Iacobu, 'Simeonu și Levi, frații Dinei, luară fie-care sabia sa, și intrară cu îndrăsnélă în cetate, și ucisera tóte partea bărbătésca. Și uciseră și pe
26 Hemoru și pe Sichemu, fiiulu seu, cu ascuțitulu sabiei, și luară pre Dina din casa lui Sichemu, și se duseră.
27 Și fiii lui Iacobu

se aruncară asupra celoră uciși, și prădară cetatea, căci ei pângăriseră pre sora lóru.
28 Și luară oile și vitele și asinii lóru, și tóte
29 ce era în cetate și pe câmpu. Și luară tóte averile lóru, și pre copiii lóru și femeile lóru le duseră captive, și prădară tóte ce era în casele lóru.

30 Și Iacobu dise lui Simeonu și lui Levi: Voi forte m'ați turburatu, 'făcându-mi urîtă înaintea pământului acestuia, Canaaneilor și Ferezeilor, 'și eu puțini fiindu eu numărulu, și ei adunându-se asupra-mi mă vor bate, și mă voru vence pre mine și
31 casa mea. Ear ei disără: Se trateze dar cu țera mea ca cu o meretrice?

Iacob întâlnesce vedrile sale la Betheli. Moare Rebecca.

35 Și Dumnedeu dise lui Iacobu: Scóla-te, suie-te la 'Bethel-ulu, și locuesce acolo; și fă acolo altariu lui Dumnedeu, 'celui ce
2 'ți s'a arătatu a fugi 'dinaintea fratelui tău Esau. Și dise Iacobu către 'tóta ca și casa lui: Lepădați pre dumnedeii străini, cari sânt în mijloculu vostru, și 'vă curățiți,
3 și vă schimbați vestmintele vóstre. Și sculându-ne să ne suimu la Bethel-ulu, ca eu să facu acolo altariu lui Dumnedeu, 'care m'a ascultatu în ziua necazului meu 'și a fostu cu mine în calea în care amu umblatu.
4 Și ei dăruiră lui Iacobu pre-tóți dei cei străini ce 'erau în mânele loru, și 'cerceii cari erau în urechiele loru. Și Iacobu 'i ascunse sub unu 'stejaru, lângă Sichemu.
5 Și ei plecară; și fu 'spaimă în Dumnedeu pe cetățile ce erau împregiurulu loru, și nu urmăriră pre fii lui Iacobu.
6 Și Iacobu și tóta mulțimea ce era cu d'însulu ajunseră la 'Luzu, care este în pământulu Canaanu, adecă la Bethel-ulu.
7 Și 'zidi acolo altariu, și locului acelui 'îi chiamă Elu-Bethel-ulu (*Dumnedeulu Bethelului*), că 'acolo Dumnedeu i se arătă lui, când fugi el de d'inaintea fratelui seu.
8 Acolo muri 'Debora, doica Rebecei; și fu înmormântată mai 'josu de Bethel-ulu, sub unu stejaru, și-lu numi pre elu: Alonu-Bacutu (*stejarulu plângerei*).
9 Și 'Dumnedeu 'se arătă lui Iacobu, când se întorcea din Padan-Aramu, și-lu binecuvântă.
10 Și Dumnedeu dise către d'insulu: 'Numele teu este Iacobu;

29 locú: O sorú oglí-Seír de cei. Şi Lotan
30 născú-şi surîle sîle: pre Timna, şi pre Alvan şi pe-
31 pandu sîu, Herman şi sorîle lui Şobal. Şi
32 Sîbon şi Iuchîl, fîíi lui, şi împerăţésa
33 pre d'însîi.

36 Şi aceste sînt generaţiunile lui Esaŭ, a-
2 sésa Edom. Esaŭ şi-a luatŭ femeile
sale dintre fetele Cananéilorŭ: pre Ada, fata
lui Elon, Hetéulŭ; şi pre Oholibama, fata
3 lui Ana, nepóta lui Sibeonŭ. Erau-şi
4 şi pre Basmath, fata lui Ismaél, pre sora lui
Nevaióth. Şi Ada născú lui Esaŭ pre Eli-
5 foŭ; şi Basmath născú pre Reguél. Şi
Oholibama născú pre Ieusú şi pre Ialamŭ,
şi pre Korahŭ. Aceştia sînt fiîi lui Esaŭ,
cari i se născuseră în ţerîtórîa Canaanu.
6 Şi Esaŭ şi luă femeile sale şi fiîi săi,
şi fetele sale, şi tóte sufletele din casa sa,
şi turmele sale, şi tóte vitele sale, şi tóta
averea sa care o agonisise în ţerîtórîa
Canaanu, şi se duse în altă plaiulŭ
7 de la faţa sorîi lui Iacobŭ. Căci averile loru
erau mari forte, şi nu puteau şi locui împreunăŭ; şi locuinţa unde locuiau nu putea
8 cuprinde pre ei pentru mulţimea vitelorŭ
loru. Şi Esaŭ locuí pe muntele Seír.
Esaŭ, care se chiamă Edomŭ.

9 Şi aceste sînt generaţiunile lui Esaŭ,
10 părintele Edomiţilorŭ, pe muntele Seír. Şi
acestea sînt numele fiîloru lui Esaŭ: Elifaŭ,
fiiulŭ Adei, femeia lui Esaŭ; şi Re-
11 guelu fiiulŭ Basmatei, femeia lui Esaŭ. Şi
fiîi lui Elifaŭ fură: Temanu, Omarŭ, Sefo,
12 Gotomŭ şi Kenazŭ. Şi Timna era ţiitóre
de casă lui Elifaŭ, fiiulŭ lui Esaŭ; şi lui Elifaŭ i născú pre Amalecŭ. Aceştia fură
13 fiîi Adei, femeii lui Esaŭ. Şi fiîi lui Reguelu fură nepóţii: Nahath, şi Zarahŭ, Samma
14 şi cu Miza. Aceştia au fostŭ fiîi din Basmath, femeia lui Esaŭ. Şi aceştia fură fiîi
Oholibamei, fata lui Ana, nepóta lui Sibeonu, şi femeia lui Esaŭ, pre cari ea i născuse lui
Esaŭ: Ieusú, Lalamŭ şi Korahŭ.

15 Aceştia sînt domniţóriî din fiîi lui Esaŭ:
Fiîi lui Elifaŭ, a întîi-născutului lui Esaŭ: domniţorulŭ Temanu, domniţorulŭ O-
marŭ, domniţorulŭ Sefo, domniţorulŭ Ke-
16 nazŭ. Domniţorulŭ Korahŭ, domniţorulŭ Ialamŭ, şi domniţorulŭ Amalecŭ. Aceştia sînt
domniţóriî din Elifaŭ, din ţerîtórîa Edomuluĭ. Aceştia sînt fiîi Adei.
17 Şi fiîi lui Reguelu, fiiulŭ lui Esaŭ: domniţorulŭ Nahath, domniţorulŭ Zerahŭ, domniţorulŭ Samma, domniţorulŭ Miza. Aceştia sînt domniţóriî din Reguelŭ, în ţerîtórîa Edomuluĭ. Aceştia
sînt fiîi din Basmath, femeia lui Esaŭ. Şi
18 aceştia sînt domniţóriî din fiîi Oholibamei, femeii lui Esaŭ: domniţorulŭ Ieusú, domniţorulŭ Lalamŭ, domniţorulŭ Korahŭ. Aceştia fură domniţóriî din Oholibama, fata
Anei, femeia lui Esaŭ. Aceştia sînt fiîi lui
19 Esaŭ, şi aceştia sînt domniţóriî loru: el
fiind Edom.

20 Aceştia sînt fiîi lui Seír, Horeulŭ, locuitorîi ţerîi pămîntésa: Iotanŭ şi Sobalŭ,
şi Zibeonŭ, şi Ana, şi Disonŭ, şi Eţerŭ şi
21 Disanŭ. Aceştia fură domniţóriî Horeiloru, fiîi lui Seír, în pămîntulŭ Edomŭ. Şi fiîi
22 lui Lotanu fură: Hori şi Homamŭ; şi sora
lui Lotanu, Timna. Şi fiîi lui Sobalŭ fu-
23 seră aceştia: Alvanŭ şi Manahathŭ şi Ebalŭ,
Şefo şi Onamŭ. Şi fiîi lui Zibeonŭ fură
24 aceştia: Aia şi Ana. Aceştia i Ana, ca-
re găsi iertăciune caldă în pustiiu, cîndŭ păştea
măgarii părintelui seŭ Zibeonŭ. Şi fiîi lui
25 Ana fură aceştia: Disonŭ şi Oholibama, fata
lui Ana. Şi fiîi lui Disonu fură aceştia:
26 Hemdanŭ, şi Eşbanŭ, şi Ieranŭ şi Charanŭ.
27 Şi fiîi lui Eţerŭ fură aceştia: Bilhanŭ şi
Zavanŭ şi Akanu. Şi fiîi lui Disanŭ fură
28 aceştia: Uzŭ şi Aranŭ. Aceştia fură domniţóriî Horeiloru. Domniţorulŭ Lotanŭ, domniţorulŭ Sobalu, domniţorulŭ Zibeonŭ, domniţorulŭ Anu: domniţorulŭ Disonu, domniţorulŭ Eţerŭ, domniţorulŭ Disanŭ. Aceştia
30 fură domniţóriî Horeiloru, dupăŭ cîrdŭ domniţóriî loru în pămîntulŭ Seírŭ.

31 Şi aceştia fură regiĭ, cari domniră în
pămîntulŭ Edomuluĭ, mai înainte de a domni
32 vreun peste fiîi lui Israél. Bela, fiiulu lui
Beorŭ, a domnitŭ în Edom; şi numele cetăţii sale era Dinhaba. Şi muritŭ Bela, în
33 locŭ lui Iobabŭ, fiiulŭ lui Zerahu din Bosra. Şi muritŭ Iobabŭ, în locŭ lui
34 domni Husamŭ din pămîntulŭ Temaniuluĭ. Şi muritŭ Husamŭ, în locŭ lui domni
35 Hadadŭ, fiiulŭ lui Bedeadŭ, care bătu pre Madianiţi în câmpiŭ Moabitilorŭ; şi numele cetăţii sale era Avitŭ. Şi muritŭ Hadadŭ,
36 în locŭ lui domni Semla din Masreka.
37 Şi muritŭ Semla, în locŭ lui domni Saulŭ din Rehobotu lîngă rîu. Şi muritŭ Saulŭ,
38 în locŭ lui domni Baalu-Hananŭ, fiiulŭ lui
39 Achiuri. Şi muritŭ Baalu-Hananŭ, fiiulu lui Achiuri, în locŭ lui domni Hadaru; şi numele cetăţii sale era Pahu; şi numele femeii sale Meheteabelŭ, fata Matredei, a fetei lui Mezahabi.

40 Şi aceste sînt numele domniţóriloru lui Esaŭ, dupăŭ ale loru nérmuri, după locurile loru, şi cu numele loru: domniţorulŭ
Timna, domniţorulŭ Alva, domniţorulŭ Ietetu,
41 Domniţorulŭ Oholibama, domniţorulŭ Ela,
42 domniţorulŭ Finonŭ; Domniţorulŭ Kenaz, domniţorulŭ Temana, domniţorulŭ Mibzaru;
43 Domniţorulŭ Magdiel şi domniţorulŭ Iram. Aceştia sînt domniţóriî din Edomŭ, după locuinţele loru în pămîntulŭ stăpînirei loru. Aceasta este Esaŭ, părintele Edomiţilorŭ.

37 Şi Iacobŭ locuí în pămîntulŭ, unde a
petrecutŭ părintele seŭ, în pămîntulŭ Canaanu.

Aceste fiindŭ ale lui Iacobŭ; Iosifŭ avea şeptesprediece ani, fiindŭ
încă tînérŭ.

Şi acésta este istoria lui Iacobŭ:
2 Iosifu era de şeptesprediece ani, şi
păştea turmele cu fraţîi sei, fiindŭ tî-
nérŭ cu fiîi Silhei şi ai Silpei, femeile
părintelui seu. Şi Iosifŭ spunea părinteluĭ
3 seŭ vorbele cele rele ale loru. Şi Israelu
iubiă pre Iosifu mai multŭ de cătŭ pre toţi
fiîi săi, căci el era fiiŭ alŭ bătrîneţeloru
4 sale; şi făcu lui haină pestriţă. Şi fraţîi
săi văzîndu, că părintele loru îlŭ iubesce
pre elu mai multŭ de cătŭ pre toţi fraţîi
lui, * îlŭ urîă, şi nici vorbă bună nu puteaŭ
vorbi cu d'însulu.

5 Şi Iosifu avea vedă, şi-şi spuse fraţîloru
6 sei; şi pentru aceea îi fu urîtă şi mai multŭ. Şi el li dise lorŭ: Ascultaţi,
7 rogu-vă, visulŭ meu, pre care l'am văzutŭ.
Eramŭ noi legînd snopi pe cîmpiŭ, şi ecă
snopulŭ meu se radică, şi şade drepŭ; şi voi
snopiĭ voştri, înconjurîndu-lŭ, se prosternară
8 înaintea snopului meu. Şi fraţîi sei diseră
către elŭ: Ai tu cumva cu voi să fii
rege preste noi, ori ai să domneşci preste
noi? Şi ei îlŭ urîră şi mai multŭ pentru
9 visurile lui şi pentru cuvintele lui. Şi elu
mai văzu şi altă vedă, şi-o spuse şi pre
aceea fraţîloru sei, şi dise: Ecată visŭ mai
am mai văzutŭ, şi ecă soarele şi luna şi
10 unspre-dieci stele se prosternau mie. Şi
spunendu-o elŭ părintelui seŭ şi fraţîloru sei, îlŭ mustră părintele seŭ, şi-i dise:
Ce visŭ de acesta pe care l'ai văzutŭ tu?
Voiŭ fi eu, mama ta şi fraţîi tei, ca să
11 ne închinămŭ la pămîntŭ înaintea ta? Şi fraţîi sei îlŭ urîră,
iară părintele seŭ luă semă acestei cuvinte şi tăcu.

12 Şi mergendŭ fraţîi sei ca să păsca
turmele părintelui loru la Sichemŭ, Dise Is-
13 rael către Iosifu: Au nu păscu ei pe
Sichemŭ? Vino să te trimeciu la

d'inşiĭ. Şi elu Iosifu: Decătămu! Şi-i dise: 14
Du-te de vedă, dacă fraţîi tei şi turmele sînt
bine, şi-mi dă răspunsŭ. Şi-lŭ trimise pe
dinaintea din valea * Hebronu, şi alu veni
la Sichemu. Şi-lŭ află pre elu unde bîz- 15
uiă, şi omulŭ elŭ întrebă pe elŭ, dicendu: Ce
cauţi? Şi elu respunse: Pre fraţîi mei cătŭ; 16
spune-mi, rogu-te vedă, unde păscu? Şi omulŭ
elu dise: Şi plecară d'aicĭ, căci i auzii
dicendu: Să mergemu în Dothanu. Şi Iosifŭ
se duse după fraţîi sei, şi-şi află în Dothanŭ.

Şi ei îlŭ văzură de departe. Şi pînă 18
a nu se apropia elu de dînşiĭ, ei * făcură
planu viclenŭ ca omorî pre elŭ, ca să îlŭ omoare.
Şi ei ziseră unulŭ către altulŭ: Ecată Vi- 19
sătorulŭ nostru vine! * Veniĭ acumŭ să-lŭ o- 20
morîmŭ, şi să-lŭ aruncămŭ într'una din a-
ceste cisterne; şi vomŭ dice: Fără rea l'a
mîncatŭ pre d'însulŭ; şi vomŭ vedea ce vorŭ
fi visurile lui. Acestea auzindu-le Rubenu, 21
şi scăpă din mînele loru, dicendu: Să nu
îl omorîmŭ pre d'însulŭ. Şi Rubenu li dise 22
lorŭ. Să nu vărsaţi sînge, aruncaţi în
cisterna aceasta, care în pustiu, şi mîna
vostră nu o puneţi pe dînsulu; căci voiu
să îlŭ scapŭ pre elŭ din mînele loru, şi să îl
dau părintelui seu.

Şi Iosifu îndată ce ajunse la fraţîi sei, 23
el îşi dezbrăcară de haina sa, de haina cea
pestriţă, ce era pe dînsulu; Şi ei apu- 24
cîndu-lŭ îlŭ aruncară în cisternă; şi cisterna era deşertă, nu era apă într'însa. Şe- 25
zu-şi se mănînce pîne, şi
ridicându-şi ochii, se uitară, şi ecă corăvana de Ismaeliţi venindŭ de la Galaad,
şi cămilele loru încărcate de tîmbă şi de
* balsamŭ şi de smirnă; şi mergeau ca
să dea la Egiptu. Şi Iuda dise către fra- 26
ţîi sei: Ce folosŭ voiŭ, ca vomŭ ucide pre
fratele nostru, şi * vomŭ ascunde sîngele
seŭ? Veniţi să-lŭ vindemŭ pre elŭ ismaeliţiloru, 27
şi * mînele nostre să nu fie pe elu,
ca unu * fratele nostru, * carnea nostră; şi
fraţîi lui îu ascultară). Şi trecîndu negu- 28
ţătorîi * Madianiţi, şi trăsero şi scoaseră
pre Iosifu din cisternă, şi-lŭ vîndură Ismaeliţiloru cu * douăzeci de arginţi, şi aceştia
duseră pre Iosifu în Egiptu. Şi Rubenu 29
întorcîndu-se la cisternă, vădu că Iosifu nu era
în cisternă, şi-şi * rîsipă vestmintele sale.
Şi elu se întorse la fraţîi sei, şi dise; 30
Băiatulu nu era este, şi eu unde să mă duc?
Atunci ei luară * haina lui Iosifu, şi junse- 31

ginărilă unŭ capĭ, numaĭ luĭŏra în sîngĕ.
32 Şi rămaseră luĭnaş ceĭ pentrŭ ei, ca să o
dacă părinţilorŭ lorŭ, ghicindŭ: Aceştia
aluĭ mieĭ, ĭaĭnĭşce de ceĭ bunĭ ţĭganĭ luĭ aŭ
33 nu? Şi ĕlŭ o cunoscu, şi dise: Numaĭ fiiĭ
mieĭ sunt; O ţĭganĭ nu ţĭ mănîncă pre
34 d'insulă: Iosifŭ este sănătosŭ! Şi ^a cuprinsŭ-
de-şi Iacobŭ vestmintele sale, şi puse sacu
pre-o ţăgeaţă luĭ, şi plînse pre fiiulŭ seŭ
35 dile multe. Şi ţoţĭ fiiĭ seĭ şi ţoate fetele
sale ^b-se sculară ca să-lŭ mîngîie, ară elŭ ne-
fŭrŭ mîngîerĭ, ghicindŭ: ^cPlîngîndŭ mĭ voiŭ
coborî la fiiulŭ meŭ în mormîntŭ! Aşa îlŭ
36 plînse pre elŭ părinţele seŭ.

Şi ^aMadianiţiĭ îlŭ vîndură în Egipeţ luĭ
Potifară, dregătorelŭ luĭ Faraonŭ, regelŭ
gardeĭ domnescĭ.

Păcatŭlŭ luĭ Iuda şi a Tamarei.

38 Şi ^a în ţĭmpŭlŭ acela Iuda se pogorî de la
fraţiĭ seĭ, şi ^bcasă la unŭ Adulamiteanŭ,
2 numaĭ Hira. Şi Iuda ^avăzŭ acolo
pre fiica unuĭ bărbaţŭ Canaaneanŭ, ca numaĭ
Şua, şi o luă pre ea de ^bsoţă, şi intră la
3 dînsa. Şi ea rămase, şi născu fiiŭ; şi
4 elŭ chĭămă numelŭ luĭ—^aEr. Şi ea ĭarăşĭ
rămase, şi născu fiiŭ, şi ^a chĭămă numelŭ
5 luĭ—^bOnanŭ. Şi ea ĭarăşĭ rămase, şi
născu fiiŭ, şi chĭămă numelŭ luĭ—^aŞelaŭ;
Şi Iuda era la Chezibŭ, cîndŭ născu ea
6 pre acesta.

Şi Iuda ^a luă Tamară fatăluĭ-seŭ-mai-
7 multĭ seŭ, şi numele ei era Tamara. Dară
^aEr dentîĭ-născutulŭ luĭ Iuda ^b-se rĕu în
ochiĭ ai Domnuluĭ, şi ^cIehova îlŭ omorî pre
8 elŭ. Atunci dise Iuda către Onanŭ: Intră
tu la femeea ^afratelui teŭ, şi ^bface pre ea de
soţă de-a dreptulŭ leviratulŭ, şi ridică semînţă fra-
9 telui teŭ. Şi Onanŭ cunoscîndŭ că semînţa
nu va fi ^a a luĭ, ca cîndŭ ară intra la femeea
fratelui-seŭ, şi ^bsĭngĕa semînţa pe pămîntŭ, ca
10 elŭ să nu dea semînţă fratelui seŭ. Şi rĕŭ
ce ^aface elŭ ĕra în ochiĭ luĭ Iehova; şi-lŭ
11 omorî şi ^apre d'însulŭ. Şi ^adise Iuda că-
tră Tamara, nora sa: ^bŞezĭ văduvă în
casa părintelui teŭ, pînă ce Şelahŭ fiiulŭ
meŭ se va creşte mare; că elŭ ghicea: ca nu
cumŭ-va şi acesta să mŭră ca şi fraţiĭ luĭ. Şi
Tamara se duse, şi şedea ^bîn casa părintelui seŭ.

12 Şi trecîndŭ ghile multe, muri fiica luĭ Şua,
femeea luĭ Iuda; şi Iuda, după ce ^a se mîngîiă,
se suĭ la Timneĭ la tunzătoriĭ oilorŭ seĭ,
împreună cu Hira Adulamiteanŭ, amicŭlŭ seŭ.
15 Şi ^a-ĭ-se dise aceste Tamarei, ghicindŭ: Iată,
socrŭlŭ teŭ se suĭ ^bla Timneĭ, ca să-ţĭ tundă
oile. Atunci ea îngrăbĭnă-şĭ veşmintele 14
vĕduviĭ, se acoperĭ cu vĕlŭ, şi se învoli,
şi şedea în porta Enaimului, care e spre ca-
lea către Timna; căci ea vĕdea ^a că Şelahŭ
se făcea mare, şi ea ^bnu îĭ fu dată lui de
femeĭ. Şi ^avĕdîndŭ Iuda, socoti că ^bo 15
curvarĕ: că ea ^cşedea cu faţa sa.
Şi din cale se abătu la dînsa, şi-i dise: Iertă-mĭ, 16
căci nu ştiaĭ că ĕsĭ nora mea. Şi ea
dise: Ce vrĕĭ să-mĭ daĭ, ca să intraĭ la mine?
Ară elŭ îĭ dise: ^aEu îĭ 17
voiŭ trĭmĕte unŭ ĭedŭ din turmă. Şi ea
dise: Şe vrĕĭ ^bdoară să dai semnŭ, pînă ce
mĭ-lŭ voiŭ trĭmĕte. Şi elŭ dise: Ce semnŭ 18
să ţĭ daŭ? Şi ea ^adise: ^bSĭgĭlulŭ teŭ, şi lan-
ţĭşorŭl teŭ, şi toiagulŭ teŭ care ţĭ-e în
mînă. Şi elŭ îĭ le dede, şi intră la dînsa,
şi ea rămase grea de la dînsulŭ. Şi după- 19
ce se sculă ea, se duse, şi ^a-şĕ-dădu-a-
vĕlitŭ, se îmbrăcă ^bîn-şĭ în vestmintele sale
de văduvă. Şi Iuda trămise ĭedŭlŭ celŭ de 20
celŭ Adulamiteanŭ, amicŭlŭ seŭ, ca să-şĭ
primească ĭarăşĭ din mîna sa femeea, şi n'o
mai găsi. Atunci elŭ întrebă ^apre oameniĭ 21
loculuĭ acelŭia, dicîndŭ: Unde este
meretrĭcea, care şedea la Enaimŭ pe cale? Şi
ei respunseră, că ^bn'a fostŭ acolo meretrĭce.
Şi elŭ se întorsă la Iuda, şi ^cdise: Nu o găsiĭ
ĭarăşĭ; ba încă oameniĭ loculuĭ aceluĭa mi-ĭ-
dise, că n'a fostŭ acolo meretrĭce. Atunci 23
dise Iuda: Tiĭ-o, ca să nu se ţĭ-o facă de
rîsŭ; ĭacă, eŭ ^atrămisei ĭedulŭ, şi tu
nu o ai găsĭtŭ.

Şi cam după trei luni ^aIuliĭnată-i fu 24
Iuda, ghicindŭ: Tamara nora sa ^ba desfrînatŭ,
şi ĭacă ea este grea ^cdin desfrînare.
Şi Iuda dise: Scoateĭ-o afară, ca să se ardă.
Şi ea, scoasă fiindŭ afară, trămise la socrulŭ 25
seŭ, şi ^adise: Eu de acelŭ bărbatŭ sŭnt grea
alŭ cărŭia sînt ^bacestea: şi-i mai a-
dause: ^cCunoaşe, rogu-te, ale cuĭ sînt a-
cestea: ^dsĭgĭlulŭ şi ţinţĭlulŭ şi toiagulŭ acesta.
Şi Iuda le ^arecunoscu, şi dise: ^bEa ea a fostŭ dreptă 26
de cît mine: şi aceĭa mi-o ^cţĭnŭ, căci nu
o ^ddădui de soţiă luĭ Şela, fiiulŭ meŭ. Şi
elŭ după aceea ^ane maĭ cunoscu pre dînsa.

Şi cîndŭ ere să nască, ĭacă gemeniĭ- 27
maĭ în pîntecele eĭ. Şi născîndŭ ea, unulŭ 28
dîn ei ^aîntinse mîna afară, şi moşa i-o apucă,
şi lecă pe mînă ^bun firŭ de carmesină, şi dise:
Acesta a ^cşĭrit ĭadĭa. Şi după-ce ^aşĭ trase 29
mîna înapoĭ, ĭacă eşĭ fratele seŭ; şi moşa
dise: Ce ^bspărtură ai făcutŭ? asupra spărturei

ăe acuma ta, şi se chĭămă numele luĭ—Pe-
30 rezĭ (spărtură). Şi după-aceea eşĭ fratele seŭ,
care avea la mînă ^a-şĭ legată fîrdă de carmesină,
şi se chĭămă numele luĭ—Zerahŭ
(răsărită).

*Iosifŭ se ^aţĭne de curăţenĭa ^bpentru lui
Potifară. Închĭderea lui.*

39 Şi Iosifŭ ^aîndată dusă fu în Egipeţ, şi
^bdregătorelŭ luĭ Faraonŭ, ^cun capŭ gene-
ral domnescŭ, bărbatŭ Egipteanŭ, îlŭ ^dcumpără pre
2 d'însulŭ acelŭia. Şi ^aIehova era cu Iosifŭ,
şi era unŭ omŭ prosperatŭ în tot lucrulŭ;
şi era în casa stăpînuluĭ seŭ, a Egipteanulŭ.
3 Şi stăpînulŭ seŭ ^avĕdîndŭ, că Iehova este cu
d'însulŭ, şi că ^bîn tot ce ^cfăcea Iosifŭ, Iehova
4 le ^a-făcea să prospereze în mînele-luĭ; ^bAşĭ
Iosifŭ căpătă ^cîn ochiĭ luĭ şi ^dslŭ-i servĭă lui.
Şi-i puse pre d'însulŭ ^apreste casa sa, şi
5 tot ce ^bavea el îl ^cdede în mîna luĭ. Şi
din ĭertfa ^acasei lui Iosifŭ ^bpuse Iehova bi-
necuvîntare ^cpeste tot ce ^dera al lui, şi
6 în ţĭnutŭ. Şi ^aelŭ lăsă în mîna luĭ Iosifŭ
tot ce ^bavea el, şi ^cnu mai ştiă de nimicŭ
de la sine, fără de pîne, ce mînca elŭ.
Şi Iosifŭ ^aera frumosŭ la ^bstatŭ şi la ^cînfăţoşare.
7 Şi după aceste lucruri ^adoamna stăpînuluĭ seŭ
^bşĭ-ĭlĭĕ pohtĭ ochiĭ spre Iosifŭ, şi-i dise: ^cCul-
8 că-te cu mine! Ară ĭosif refusă, şi dise
femeeĭ stăpînuluĭ seŭ: Ĭată ^a-mĭ-ĭ-e stăpînulŭ
meŭ cu totulŭ de grĭjă ce ^bare în casă, şi
9 ^cpe tot ce ^dare elŭ l'a ^edat în mîna mea.
Nu este maĭ mare în casa aceasta decîtŭ
mine, şi nimicŭ nu mĭ-a ^fscrîntĭ de cătră mi-
nĭne, fiindcă ea ^gera femeea luĭ: cumŭ dară
aşĭ face eu aceasta rea ^hmare, şi
^a-mă păcătuĭ înaintea lui Dumnezeŭ?
10 Şi ea vorbĭa cătră Iosifŭ în ţĭlĕ-a dilnică, dară
elŭ nu ^a-i ascultă, ca să se culce lîngă dînsa,
sau ca să fie cu ea.
11 Şi ^a-i întîmplă ĭarăşĭ într'una din ţĭlĕ, că Ĭo-
sifŭ intră în casă, ca să-şĭ facă lucrurile lui,
şi nĭmĭnĭ nimerea din omeniĭ casei în casă.
12 Ea ^a-l apucă de vestmîntŭ, şi-i dise: Cul-
că-te cu mine! Ară elŭ ^blăsîndu-şĭ vestmîn-
tulŭ în mîinile ei, fugĭ, şi ^cşĭ eşĭ afară.
13 Atunci ^avĕdîndŭ ea că elŭ ^blăsă vestmîntulŭ seŭ
în mîna ei, şi fugĭ afară,
14 ^a-şĭ strînse pre domeniĭ casei, şi îĭ dise lorĭ: Vedeţĭ, că ne-a adusŭ
în casă un bărbatŭ Evreŭ, ca să-şĭ bată
joc de noĭ: Elŭ veni la mine, ca ĕlŭ se cul-
că cu mine; dară eu strigaĭ cu vĕrĕ tare;
15 şĭ auzindŭ elŭ, că eŭ ^bîlĭ ridică vocea şĭ
strigaĭ, şĭ lăsă vestmîntulŭ seŭ lîngă mine,
şi fugĭ afară. Şi ea ţĭnu vestmîntulŭ
16 lui lîngă dînsa, pînă ce veni stăpînulŭ seŭ în casă.
17 Apoĭ ea ^a-spuse lui cătră ^bacelaşĭ cuvîntŭ, şi dise: Sclavulŭ Ebreŭ, ce
ne-ĭ ^cadusĭ nouă, veni la mine, şi voĭa
18 să ^dbată joc de mine. Dară ^a-mĭ-ridicaĭ
eu vocea mea şi strigaĭ, şĭ lăsă ^bvestmîntulŭ seŭ lîngă mine şi fugĭ afară.
19 Şi ^aauzindŭ stăpînulŭ seŭ cuvintele ce ĭ-le spuse
femeea sa, ghicindŭ: Aşa-mĭ-făcŭ mĭ ^bun ser-
vulŭ teŭ, ^cse aprinse de mînie. Şi stăpî-
20 nulŭ luĭ Iosifŭ îlŭ luă pre d'însulŭ, şĭ-l ^a-
puse în închĭsŭre, în locŭlŭ unde ere în-
chĭşĭ ^bcei regeĭ în închĭsŭre, şi elŭ era acolo
în închĭsŭre.

Dară Iehova era cu Iosifŭ, şĭ-ş ^arevĕrsă
21 îndurarea sa preste d'însulŭ, şi ^bîlŭ dete
să afle chĕrŭ în ochiĭ ^cmaĭ-marelŭ închĭ-
sorĭ. Şi ^amaĭ-marele închĭsorĭ ^bdădu în
22 mînele luĭ Iosifŭ pre toţĭ cei închĭşĭ, cari
din închĭsoare, şi tot ce ^bfăceaŭ acolo,
ĕra ^cînsuşĭ el ^dfăcutŭ acolo,
23 nĭ ^amaĭ-marele închĭsorĭ ^bnu ştiă de nimicŭ
din tot ce ^cera în mînele luĭ: că ^dIehova
era cu d'însulŭ, şi Iehova ^eîmpla ca ^fce
^gîntreprindea ^hel să ^ireuşească.

*Visurile copĭilorŭ şĭ a pitarelŭ luĭ Faraonŭ.
Aşteptă în zadarŭ.*

40 Şi după aceste ^acopĭlaşulŭ regelui din E-
gipeţ, şi pitarulŭ luĭ păcătuĭră înaintea
2 domnuluĭ lorŭ. Şi Faraon ^a-se mînĭe ĭărăş
3 pre archĭdĭecĭ săĭ, pre maĭ-marele copĭlaşilorŭ şi pre maĭ-marele pitarilorŭ,
4 şĭ-i puse sub pază, în casa capulŭ gărzilorŭ
5 în închĭsŭre, în locŭlŭ unde ere Iosifŭ închĭsŭ. Şi capulŭ gărzilorŭ domnescĭ în-
sărcină pre Iosifŭ cu dînşiĭ, şi elŭ servĭa lorŭ.

Şi ĭarăşĭ ei ^aerau dĭşĭ în închĭsŭre, ambiĭ
6 şi pitarulŭ regelui din Egipeţ, cari
ere închĭşĭ în închĭsŭre, văzură amîndoĭ
visŭ. În-cam-dată eraŭ ei o noapte,
7 fie-care după însemnatea visului seŭ. Şi
Iosifŭ intră la dînşiĭ dimĕneaţă, şĭ-i văzŭ
8 pre ei, şi ĭarăşĭ ere ^atrişţĭ. Şi elŭ în-
trebă pre dregătorĭĭ luĭ Faraonŭ, cari ere
cu elŭ în închĭsŭre în casa domnului seŭ, dî-
cîndŭ: De ce ^apĭrŭ vĕrĕ astăzĭ trişţĭ?
Şi ei respunseră: ^aNoĭ am visatŭ, şi nu
este nimenea, ^bcine să ne-o tîlcuĭască. Şi Io-

scăt. Și dise lor: Nu explicarile sînt ale
lui Dumnezeŭ? rogu-vă spuneți-mi-le
9 Și mai marele copătorilor spuse visul său
lui Iosif, și-i dise: În visul meŭ, eată!
10 eră o viță înaintea mea. Și în viță erau
trei ramuri; și ea odrăslise, înflorise și pro-
11 dusese struguri copți. Și cupa lui Faraon
era în mîna mea, și eŭ luam acei struguri,
îi stoream în cupa lui Faraon, și dam
12 cupa în mîna lui Faraon. Și Iosif
i dise: Explicarea visului este aceasta: cele
13 trei vițe sînt trei zile. Și încă trei zile
și Faraon va înălța capul tău, și te va
pune în locul tĕu, și tu vei da
cupa în mîna lui Faraon, ca și mai îna-
14 inte, cînd erai cupărarul seŭ. Dară adu-ți-
aminte de mine, cînd vei fi în bine, și
arată milă de mine, și fă amintire de mine la
Faraon, și să mă scoți din casa aceasta.
15 Că eu am fost răpit din pămîntul Evreilor,
și aici nici n-am făcut nimic,
ca să fiu pus într-această groapă.
16 Și văzînd mai marele pîrgarilor, că
explicarea fu bună, dise lui Iosif: Și eu
aveam visul; și iată trei panere albe erau
17 pe capul meŭ. Și în panerul celŭ mai de sus
era din toate felurile de bucate pen-
tru Faraon, prăjituri alese; și păsările îl
18 mîncau din panerul de pe capul meŭ.
Și Iosif, răspunzînd, dise: Explicarea lui
este aceasta: Cele trei panere sînt trei zile:
19 încă trei zile și Faraon va ridica capul
tău, și pe tine te va spînzura de
lemn, și păsările vor mînca trupul de
pe tine.
20 Și în ziua a treia, ziua nașterei lui
Faraon, el a făcut ospăț tuturor servitorilor
săi; și a ridicat capul mai marelui cupărarilor
și al mai marelui pîrgarilor, înaintea
21 slugilor lui. Și pe cel mai marele cupărarilor l-a pus iarăși
în slujba lui, și el a dat cupa în
22 mîna lui Faraon. Iară pe cel mai marele pîr-
garilor l-a spînzurat, după cum li explicase
23 Iosif. Dară mai marele cupărarilor nu
s-a adus aminte de Iosif, ci l-a uitat de tot.

Faraon dă Asenetei căsătorie lui Iosif.

41 Și după două ani de zile se întîmplă că
Faraon visă, și eată că el stătea lîngă fla-
2 ne. Și iată din fiarele flamînde ieșiră șapte
vaci frumoase la vedere, și grase la carne;
3 și păsteau prin rădăștini. Și iată alte șapte
vaci se suiau după acestea din fiarele, urîte
la vedere și slăbite la carne; și stătură lîngă
celelalte vaci pe marginea fluviului. Și va- 4
cile celea urîte la vedere și slăbite la carne
mîncară pe cele șapte frumoase la vedere și grase.
Și se deșteptă Faraon. Și adormindu-se, 5
visă a doua oară. Și iată șapte spice grase
și frumoase eșiau din unul pai. Și încă 6
alte șapte spice uscate și arse de vîntul
de răsărit răsăriau după acestea. Și spi- 7
cele celea subțiri înghițiră pe cele șapte
spice grase și pline. Și Faraon se deșteptă
și iată era vis.
Și făcîndu-se dimineață, *sufletul lui era 8
turburat; și trimise să chiame pe toți
magii Egiptului și pe toți înțelepții lui,
și Faraon li spuse visurile lui; dară ni-
meni nu le putu explica lui Faraon. Și 9
mai marele cupărarilor vorbi lui Faraon,
dicînd: Eu astăzi îmi aduc aminte de
păcatele mele: Faraon Își se mînie contra 10
servitorilor săi, și pe mine mă puse cupărar
în casa căpeteniei gărzilor domnești, pe mine
și pe mai marele pîrgarilor. Și în o noapte 11
visarăm visuri amîndoi eu și el într-o
singură visare. Și era acolo cu noi un tînăr Evreŭ, 12
slugă căpeteniei gărzilor domnești, căruia noi îi
spuserăm visurile, și ele ni le explică; a-
mîndoi dupre însemnarea visului său ară-
tară. Și cum ni explică ele, așa s-a și
și întîmplă, pe mine mă puse ocîrși în
locul meu, iară pe acela îl spînzură.
Și Faraon trimise, și chiamă pe Io- 14
sif, și îl *scoaseră cătușele din mîini;
și el își rădăzuă barba și schimbă hainele
sale, veni la Faraon. Și Faraon dise
lui Iosif: Eu visai visuri, și nu este
nimeni care să le explice; *și eŭ am
auzit de tine vorbindu-mi că tu înțelegi a explica
visuri.
Și Iosif respunse lui Faraon, dicînd: 16
*Nu eŭ; Dumnezeŭ va respunde lui Faraon
cele ce îi va fi de bine.
Și Faraon dise lui Iosif: *În visul meŭ, 17
ședeam pe marginea fluviului. Și 18
iată, se suiau din fluviŭ șapte vaci grase
la carne și frumoase la vedere, și păsteau
prin rădăștini. Și iată alte șapte vaci se suiau
după acestea, urîte, slăbite la carne, și
așa de urîte, ca și eu n-am văzut
așa de urîte în toată țara Egiptului. Și
vacile slăbite și urîte mîncară pe cele
dintîi șapte vaci grase. Și intrară în 21
pîntecele lor, dară nu se cunoștea că au
intrat în pîntecele lor, căci ele erau urîte
ca și la început. Și m-am deșteptat. Și 22
am văzut în visul meŭ, și iată șapte spice
pline și frumoase eșiau din unul pai. Și 23
alte șapte spice uscate, arse de vîntul de
răsărit răsăriau după acestea. Și spicele 24
uscate înghițiră pe cele șapte spice frumoase.
Și eu am spus vrăjitorilor, dară nici
unul nu mi-a putut explica.
Și Iosif respunse lui Faraon: Visul 25
lui Faraon este unul: Dumnezeŭ a vestit
lui Faraon cele ce voiește să facă.
Cele șapte vaci frumoase sînt șapte ani, 26
și cele șapte spice frumoase sînt șapte ani:
Visul este unul. Și cele șapte vaci 27
urîte și urîte, care se sculă după acestea,
sînt șapte ani; și cele șapte spice deșarte,
și arse de vîntul de răsărit, vor fi șapte
ani de foame. Și iată este cum ce eu 28
disei lui Faraon: că Dumnezeŭ arată
lui Faraon ce face să facă. Iată, 29
vor veni șapte ani, în care va fi mare a-
bundanță în toată țărămîntul Egiptului. Și
după aceștia vor veni alți șapte ani de fo-
me, și toată acea abundanță va fi uitată
în pămîntul Egiptului, că foamea va con-
suma țara; La ziua acea abundanță 31
nu se va cunoaște în țară, din cauza foamei
ce va veni după aceea; căci ea va fi foarte grea.
Iară înciste ore, că visul s-a arătat lui 32
Faraon de două ori, este că lucrul acesta
este orînduit de Dumnezeŭ, și că Dumnezeŭ
curînd îl va face. Acum dară să se pro- 33
vadă Faraon d'un bărbat înțelept și
priceput, pe care să-l pună preste pă-
mîntul Egiptului. Acesta să facă Fa- 34
raon: Să așeze prefecți în țară, și să ia
a cincea parte de semăn din pămîntul E-
giptului în cei șapte ani de abundanță; Și
să adune toate bucatele acestora anilor
buni ce vor urma, și să strîngă grîu sub mîna
lui Faraon, bucate în alte cetăți,
și să le păzească. Și acele bucate vor 35
fi provizunea țării în cei șapte ani de
fămete, cari vor veni în pămîntul Egip-
tului; și țara Își nu se va perde de foame.

Răsplata, mărirea, cinstea și administrațiunea lui Iosif.

37 Și *cuvîntul acesta plăcu în ochiĭ lui
Faraon și în ochiĭ tuturor servitorilor seĭ.
38 Și Faraon dise către servitorii seĭ: Aĭ dară
se va găsi unul asemenea acestuia, în care
un spiritul lui Dumnezeŭ? Și dise Fa- 39
raon către Iosif: Fiindu-ți Dumnezeŭ
[Romanian] 2*

așa de multe, ca și unul *ca*re: Atunci nu 40
ești deștept. Și vei fi tu peste casa mea,
și peste tot poporul meu va asculta
dintr'unul gură. Și numai în scaun voiu
fi mai mare de cît tine. Și iată dise Faraon lui Iosif: Iată 41
te *pun* preste toată pămîntul Egiptului.
Și Faraon, *scoțîndu-și* inelul seŭ din 42
mînă, îl puse în mîna lui Iosif, și-l
îmbrăcă cu veșmintele de in subțiri, și-i
puse colanul de aur la gîtul seŭ, Și îl 43
sui pe al doilea în carul său cîtului d'intîi
ale sale, și *îi* strigă cu mare înaintea lui:
Abrechă (*Îngenunchați*)! și-l puse pre el
să fie preste toată pămîntul Egiptului. Și 44
Faraon dise către Iosif: Eu sînt Faraon;
și fără de voia ta nimenea să nu-și mîște
mîna sa sau piciorul său în toată pămîntul
Egiptului. Și Faraon chiemă numele 45
lui Iosif: Țafnatfa-Paneachĭ (descoperitorul
misteriilor); și-i dete de femeĭ pe
Asenet fiica lui Potifera, preotul din On.
Și Iosif eșe să stăpînească pămîntul Egiptului.
Și Iosif avea trei-deci de ani cînd 46
s'a înaintea lui Faraon, regele din Egipt.
Și eșind el d'înaintea lui Faraon, merse
prin toată pămîntul Egiptului. Și pămîn- 47
tul produse anul în cei șapte ani de fer-
tilitate cu mare abundanță. Și *Iosif* în 48
acei șapte ani strînse toate bucatele cîte
erau în pămîntul Egiptului, și le aședă
prin cetăți: bucatele cîte creșteau pe cîmpul
din prejmuirea fiecărei cetăți, le puse
într'însa. Iosif dară adună grîu multă foarte 49
ca nisipul mării, în cît încetară de a-l
mai măsura; că era fără de număr.
Și mai înainte de a sosi anii de fă- 50
me, lui Iosif îi născură doi fii,
pe cari îi născu Asenatfa, fiica lui Potifera,
preotul din On. Și Iosif chiămă în- 51
tîiul născut Manase (*Uitare*),
căci, *zise*, Dumnezeŭ mă face să uit toată
necazul meŭ și toată casa părintelui meŭ. Și 52
chiămă numele celui de al doilea Efraim (*Fer-
tilitate*), căci, *zise*, Dumnezeŭ mă face să
fiu fertil în pămîntul nenorocirei mele.
Și trecură cei șapte ani de abundanță, 53
cari să fură în pămîntul Egiptului. Și în- 54
cepură a veni cei șapte ani de foame, după
cum prezise Iosif. Și se făcu foame în
toate țările, dară în toată pămîntul Egiptu-
lui era pîine. La sfîrșitul a tot pămîntul 55
Egiptului începu a flămînzi, și poporul
strigă către Faraon pentru pîine; și Fa-
raon dise către toți Egiptenii: Mergeți la

36 Iosifo, și ziseră cătră ei: Pe mine mă lipsiți de copii: Iosif nu mai este, Simeon nu mai este, și pe Veniamin îl veți lua: toate acestea vin asupra mea.

37 Atunci Ruvim a zis tatălui său: Pe cei doi fii ai mei să-i omori, dacă nu ți-l voiu aduce înapoi pe Veniamin; dă-l în mâinile mele, și eu ți-l voiu aduce înapoi.

38 Dar el a zis: Fiul meu nu se va pogorî cu voi, căci fratele său a murit, și el a rămas singur; și dacă i s'ar întâmpla vreo nenorocire pe drumul pe care mergeți, atunci veți pricinui cu durere perirea perilor mei la locuința lor de veci.

Călătoria fraților a doua oară în Egipt.

43 Și foametea era mare în pământ. Și 2 când au isprăvit de mâncat grâul, pe care l-au adus din Egipt, le zise tatăl lor: Duceți-vă și cumpărați-ne puțină mâncare. 3 Iuda vorbi către dânsul, și zise: Acel om ne-a înștiințat cu jurământ, zicând: Să nu vedeți fața mea, decât numai dacă va fi cu voi fratele vostru. 4 Dacă vei trimite pe fratele nostru cu noi, noi ne vom pogorî, și-ți vom cumpăra hrană. 5 Dar de nu-l vei trimite, nu ne vom pogorî, căci omul acela ne-a zis: Să nu vedeți fața mea, decât numai dacă va fi cu voi fratele vostru cel mai mic. 6 Și Israel a zis: Pentru ce mi-ați făcut rău așa, de ați spus omului acestuia că mai aveți un frate? 7 Ei au răspuns: Omul acela ne-a întrebat cu de-amănuntul de noi și de familia noastră, zicând: Mai trăiește părintele vostru? Mai aveți vreun frate? Și noi i-am răspuns după cuvintele acestea; de unde am putut noi ști că el va zice: Aduceți pe fratele vostru?

8 Și Iuda a zis către Israel, părintele său: Trimite pe băiat cu mine, și ne vom scula și vom merge, ca să trăim și să nu murim, și 9 noi și tu și copiii noștri. Eu răspunde pentru dânsul, din mâna mea să-l ceri pe el; de nu ți-l voiu aduce înapoi, și nu-l voiu pune înaintea ta, vinovată voiu fi eu față de tine 10 tot restul zilelor mele. Căci dacă nu ne-am fi întârziat atâta, până acum ne-am fi întors a doua oară.

11 Și Israel, părintele lor, le zise: De este

---

a Cap. 42, 4. 38. b Cap. 35, 19. 48, 7. c Cap. 37, 35. 44, 29. 31. d Cap. 44, 20. 29. e Cap. 37, 25. 43, 11. f Cap. 43, 15. 25. g Cap. 46, 1. h Cap. 45, 28. 46, 29. i Cap. 45, 3. 26. k Cap. 45, 9. 13. l Cap. 45, 18. 20. m Cap. 45, 10. n Cap. 46, 34. o Cap. 43, 32. p Cap. 39, 6. q Cap. 43, 16. r Cap. 43, 34. s Cap. 45, 22. t Cap. 43, 29. u Cap. 43, 8. 9. 44, 32. v Cap. 43, 3. 5. w Cap. 42, 20. x Cap. 42, 15. 16. y Cap. 42, 34. z Cap. 42, 37. a Cap. 43, 8. b Cap. 42, 2. c Cap. 43, 23. d Cap. 43, 29. e Cap. 43, 14. f Cap. 43, 34. g Cap. 45, 22. h Cap. 43, 16. i Cap. 43, 24. k Cap. 43, 26. l Cap. 43, 28. m Cap. 43, 31. n Cap. 43, 32. o Cap. 43, 34. p Cap. 43, 33. q Cap. 44, 1. r Cap. 44, 2. s Cap. 44, 5. t Cap. 44, 15. u Cap. 44, 18. v Cap. 44, 33. x Cap. 45, 1. y Cap. 45, 4. z Cap. 45, 5. a Cap. 45, 7. b Cap. 45, 8. c Cap. 45, 9. d Cap. 45, 13. e Cap. 45, 14. f Cap. 45, 15. g Cap. 45, 16. h Cap. 45, 17. i Cap. 45, 18. k Cap. 45, 19. l Cap. 45, 20. m Cap. 45, 21. n Cap. 45, 22. o Cap. 45, 23. p Cap. 45, 24. q Cap. 45, 25. r Cap. 45, 26. s Cap. 45, 27. t Cap. 45, 28. u Cap. 46, 1. v Cap. 46, 2. x Cap. 46, 3. y Cap. 46, 4. z Cap. 46, 5. a Cap. 46, 6. b Cap. 46, 7. c Cap. 46, 8. d Cap. 46, 9. e Cap. 46, 10. f Cap. 46, 11. g Cap. 46, 12. h Cap. 46, 13. i Cap. 46, 14. k Cap. 46, 15. l Cap. 46, 16. m Cap. 46, 17. n Cap. 46, 18. o Cap. 46, 19. p Cap. 46, 20. q Cap. 46, 21. r Cap. 46, 22. s Cap. 46, 23. t Cap. 46, 24. u Cap. 46, 25. v Cap. 46, 26. x Cap. 46, 27. y Cap. 46, 28. z Cap. 46, 29. a Cap. 46, 30. b Cap. 46, 31. c Cap. 46, 32. d Cap. 46, 33. e Cap. 46, 34. f Cap. 47, 1. g Cap. 47, 2. h Cap. 47, 3. i Cap. 47, 4. k Cap. 47, 5. l Cap. 47, 6. m Cap. 47, 7. n Cap. 47, 8. o Cap. 47, 9. p Cap. 47, 10. q Cap. 47, 11. r Cap. 47, 12. s Cap. 47, 13. t Cap. 47, 14. u Cap. 47, 15. v Cap. 47, 16. x Cap. 47, 17. y Cap. 47, 18. z Cap. 47, 19. a Cap. 47, 20. b Cap. 47, 21. c Cap. 47, 22. d Cap. 47, 23. e Cap. 47, 24. f Cap. 47, 25. g Cap. 47, 26. h Cap. 47, 27. i Cap. 47, 28. k Cap. 47, 29. l Cap. 47, 30. m Cap. 47, 31. n Cap. 48, 1. o Cap. 48, 2. p Cap. 48, 3. q Cap. 48, 4. r Cap. 48, 5. s Cap. 48, 6. t Cap. 48, 7. u Cap. 48, 8. v Cap. 48, 9. x Cap. 48, 10. y Cap. 48, 11. z Cap. 48, 12. a Cap. 48, 13. b Cap. 48, 14. c Cap. 48, 15. d Cap. 48, 16. e Cap. 48, 17. f Cap. 48, 18. g Cap. 48, 19. h Cap. 48, 20. i Cap. 48, 21. k Cap. 48, 22. l Cap. 49, 1. m Cap. 49, 2. n Cap. 49, 3. o Cap. 49, 4. p Cap. 49, 5. q Cap. 49, 6. r Cap. 49, 7. s Cap. 49, 8. t Cap. 49, 9. u Cap. 49, 10. v Cap. 49, 11. x Cap. 49, 12. y Cap. 49, 13. z Cap. 49, 14. a Cap. 49, 15. b Cap. 49, 16. c Cap. 49, 17. d Cap. 49, 18. e Cap. 49, 19. f Cap. 49, 20. g Cap. 49, 21. h Cap. 49, 22. i Cap. 49, 23. k Cap. 49, 24. l Cap. 49, 25. m Cap. 49, 26. n Cap. 49, 27. o Cap. 49, 28. p Cap. 49, 29. q Cap. 49, 30. r Cap. 49, 31. s Cap. 49, 32. t Cap. 49, 33. u Cap. 50, 1. v Cap. 50, 2. x Cap. 50, 3. y Cap. 50, 4. z Cap. 50, 5. a Cap. 50, 6. b Cap. 50, 7. c Cap. 50, 8. d Cap. 50, 9. e Cap. 50, 10. f Cap. 50, 11. g Cap. 50, 12. h Cap. 50, 13. i Cap. 50, 14. k Cap. 50, 15. l Cap. 50, 16. m Cap. 50, 17. n Cap. 50, 18. o Cap. 50, 19. p Cap. 50, 20. q Cap. 50, 21. r Cap. 50, 22. s Cap. 50, 23. t Cap. 50, 24. u Cap. 50, 25. v Cap. 50, 26. x Cap. 50, 27. y Cap. 50, 28. z Cap. 50, 29. a Cap. 50, 30. b Cap. 50, 31. c Cap. 50, 32. d Cap. 50, 33. e Cap. 50, 34. f Cap. 50, 35. g Cap. 50, 36. h Cap. 50, 37. i Cap. 50, 38. k Cap. 50, 39. l Cap. 50, 40. m Cap. 50, 41. n Cap. 50, 42. o Cap. 50, 43. p Cap. 50, 44. q Cap. 50, 45. r Cap. 50, 46. s Cap. 50, 47. t Cap. 50, 48. u Cap. 50, 49. v Cap. 50, 50. x Cap. 50, 51. y Cap. 50, 52. z Cap. 50, 53. a Cap. 50, 54. b Cap. 50, 55. c Cap. 50, 56. d Cap. 50, 57. e Cap. 50, 58. f Cap. 50, 59. g Cap. 50, 60. h Cap. 50, 61. i Cap. 50, 62. k Cap. 50, 63. l Cap. 50, 64. m Cap. 50, 65. n Cap. 50, 66. o Cap. 50, 67. p Cap. 50, 68. q Cap. 50, 69. r Cap. 50, 70. s Cap. 50, 71. t Cap. 50, 72. u Cap. 50, 73. v Cap. 50, 74. x Cap. 50, 75. y Cap. 50, 76. z Cap. 50, 77. a Cap. 50, 78. b Cap. 50, 79. c Cap. 50, 80. d Cap. 50, 81. e Cap. 50, 82. f Cap. 50, 83. g Cap. 50, 84. h Cap. 50, 85. i Cap. 50, 86. k Cap. 50, 87. l Cap. 50, 88. m Cap. 50, 89. n Cap. 50, 90. o Cap. 50, 91. p Cap. 50, 92. q Cap. 50, 93. r Cap. 50, 94. s Cap. 50, 95. t Cap. 50, 96. u Cap. 50, 97. v Cap. 50, 98. x Cap. 50, 99. y Cap. 50, 100. z Cap. 50, 101. a Cap. 50, 102. b Cap. 50, 103. c Cap. 50, 104. d Cap. 50, 105. e Cap. 50, 106. f Cap. 50, 107. g Cap. 50, 108. h Cap. 50, 109. i Cap. 50, 110. k Cap. 50, 111. l Cap. 50, 112. m Cap. 50, 113. n Cap. 50, 114. o Cap. 50, 115. p Cap. 50, 116. q Cap. 50, 117. r Cap. 50, 118. s Cap. 50, 119. t Cap. 50, 120. u Cap. 50, 121. v Cap. 50, 122. x Cap. 50, 123. y Cap. 50, 124. z Cap. 50, 125. a Cap. 50, 126. b Cap. 50, 127. c Cap. 50, 128. d Cap. 50, 129. e Cap. 50, 130. f Cap. 50, 131. g Cap. 50, 132. h Cap. 50, 133. i Cap. 50, 134. k Cap. 50, 135. l Cap. 50, 136. m Cap. 50, 137. n Cap. 50, 138. o Cap. 50, 139. p Cap. 50, 140. q Cap. 50, 141. r Cap. 50, 142. s Cap. 50, 143. t Cap. 50, 144. u Cap. 50, 145. v Cap. 50, 146. x Cap. 50, 147. y Cap. 50, 148. z Cap. 50, 149. a Cap. 50, 150. b Cap. 50, 151. c Cap. 50, 152. d Cap. 50, 153. e Cap. 50, 154. f Cap. 50, 155. g Cap. 50, 156. h Cap. 50, 157. i Cap. 50, 158. k Cap. 50, 159. l Cap. 50, 160. m Cap. 50, 161. n Cap. 50, 162. o Cap. 50, 163. p Cap. 50, 164. q Cap. 50, 165. r Cap. 50, 166. s Cap. 50, 167. t Cap. 50, 168. u Cap. 50, 169. v Cap. 50, 170. x Cap. 50, 171. y Cap. 50, 172. z Cap. 50, 173. a Cap. 50, 174. b Cap. 50, 175. c Cap. 50, 176. d Cap. 50, 177. e Cap. 50, 178. f Cap. 50, 179. g Cap. 50, 180. h Cap. 50, 181. i Cap. 50, 182. k Cap. 50, 183. l Cap. 50, 184. m Cap. 50, 185. n Cap. 50, 186. o Cap. 50, 187. p Cap. 50, 188. q Cap. 50, 189. r Cap. 50, 190. s Cap. 50, 191. t Cap. 50, 192. u Cap. 50, 193. v Cap. 50, 194. x Cap. 50, 195. y Cap. 50, 196. z Cap. 50, 197. a Cap. 50, 198. b Cap. 50, 199. c Cap. 50, 200. d Cap. 50, 201. e Cap. 50, 202. f Cap. 50, 203. g Cap. 50, 204. h Cap. 50, 205. i Cap. 50, 206. k Cap. 50, 207. l Cap. 50, 208. m Cap. 50, 209. n Cap. 50, 210. o Cap. 50, 211. p Cap. 50, 212. q Cap. 50, 213. r Cap. 50, 214. s Cap. 50, 215. t Cap. 50, 216. u Cap. 50, 217. v Cap. 50, 218. x Cap. 50, 219. y Cap. 50, 220. z Cap. 50, 221. a Cap. 50, 222. b Cap. 50, 223. c Cap. 50, 224. d Cap. 50, 225. e Cap. 50, 226. f Cap. 50, 227. g Cap. 50, 228. h Cap. 50, 229. i Cap. 50, 230. k Cap. 50, 231. l Cap. 50, 232. m Cap. 50, 233. n Cap. 50, 234. o Cap. 50, 235. p Cap. 50, 236. q Cap. 50, 237. r Cap. 50, 238. s Cap. 50, 239. t Cap. 50, 240. u Cap. 50, 241. v Cap. 50, 242. x Cap. 50, 243. y Cap. 50, 244. z Cap. 50, 245. a Cap. 50, 246. b Cap. 50, 247. c Cap. 50, 248. d Cap. 50, 249. e Cap. 50, 250. f Cap. 50, 251. g Cap. 50, 252. h Cap. 50, 253. i Cap. 50, 254. k Cap. 50, 255. l Cap. 50, 256. m Cap. 50, 257. n Cap. 50, 258. o Cap. 50, 259. p Cap. 50, 260. q Cap. 50, 261. r Cap. 50, 262. s Cap. 50, 263. t Cap. 50, 264. u Cap. 50, 265. v Cap. 50, 266. x Cap. 50, 267. y Cap. 50, 268. z Cap. 50, 269. a Cap. 50, 270. b Cap. 50, 271. c Cap. 50, 272. d Cap. 50, 273. e Cap. 50, 274. f Cap. 50, 275. g Cap. 50, 276. h Cap. 50, 277. i Cap. 50, 278. k Cap. 50, 279. l Cap. 50, 280. m Cap. 50, 281. n Cap. 50, 282. o Cap. 50, 283. p Cap. 50, 284. q Cap. 50, 285. r Cap. 50, 286. s Cap. 50, 287. t Cap. 50, 288. u Cap. 50, 289. v Cap. 50, 290. x Cap. 50, 291. y Cap. 50, 292. z Cap. 50, 293. a Cap. 50, 294. b Cap. 50, 295. c Cap. 50, 296. d Cap. 50, 297. e Cap. 50, 298. f Cap. 50, 299. g Cap. 50, 300. h Cap. 50, 301. i Cap. 50, 302. k Cap. 50, 303. l Cap. 50, 304. m Cap. 50, 305. n Cap. 50, 306. o Cap. 50, 307. p Cap. 50, 308. q Cap. 50, 309. r Cap. 50, 310. s Cap. 50, 311. t Cap. 50, 312. u Cap. 50, 313. v Cap. 50, 314. x Cap. 50, 315. y Cap. 50, 316. z Cap. 50, 317. a Cap. 50, 318. b Cap. 50, 319. c Cap. 50, 320. d Cap. 50, 321. e Cap. 50, 322. f Cap. 50, 323. g Cap. 50, 324. h Cap. 50, 325. i Cap. 50, 326. k Cap. 50, 327. l Cap. 50, 328. m Cap. 50, 329. n Cap. 50, 330. o Cap. 50, 331. p Cap. 50, 332. q Cap. 50, 333. r Cap. 50, 334. s Cap. 50, 335. t Cap. 50, 336. u Cap. 50, 337. v Cap. 50, 338. x Cap. 50, 339. y Cap. 50, 340. z Cap. 50, 341. a Cap. 50, 342. b Cap. 50, 343. c Cap. 50, 344. d Cap. 50, 345. e Cap. 50, 346. f Cap. 50, 347. g Cap. 50, 348. h Cap. 50, 349. i Cap. 50, 350. k Cap. 50, 351. l Cap. 50, 352. m Cap. 50, 353. n Cap. 50, 354. o Cap. 50, 355. p Cap. 50, 356. q Cap. 50, 357. r Cap. 50, 358. s Cap. 50, 359. t Cap. 50, 360. u Cap. 50, 361. v Cap. 50, 362. x Cap. 50, 363. y Cap. 50, 364. z Cap. 50, 365. a Cap. 50, 366. b Cap. 50, 367. c Cap. 50, 368. d Cap. 50, 369. e Cap. 50, 370. f Cap. 50, 371. g Cap. 50, 372. h Cap. 50, 373. i Cap. 50, 374. k Cap. 50, 375. l Cap. 50, 376. m Cap. 50, 377. n Cap. 50, 378. o Cap. 50, 379. p Cap. 50, 380. q Cap. 50, 381. r Cap. 50, 382. s Cap. 50, 383. t Cap. 50, 384. u Cap. 50, 385. v Cap. 50, 386. x Cap. 50, 387. y Cap. 50, 388. z Cap. 50, 389. a Cap. 50, 390. b Cap. 50, 391. c Cap. 50, 392. d Cap. 50, 393. e Cap. 50, 394. f Cap. 50, 395. g Cap. 50, 396. h Cap. 50, 397. i Cap. 50, 398. k Cap. 50, 399. l Cap. 50, 400. m Cap. 50, 401. n Cap. 50, 402. o Cap. 50, 403. p Cap. 50, 404. q Cap. 50, 405. r Cap. 50, 406. s Cap. 50, 407. t Cap. 50, 408. u Cap. 50, 409. v Cap. 50, 410. x Cap. 50, 411. y Cap. 50, 412. z Cap. 50, 413. a Cap. 50, 414. b Cap. 50, 415. c Cap. 50, 416. d Cap. 50, 417. e Cap. 50, 418. f Cap. 50, 419. g Cap. 50, 420. h Cap. 50, 421. i Cap. 50, 422. k Cap. 50, 423. l Cap. 50, 424. m Cap. 50, 425. n Cap. 50, 426. o Cap. 50, 427. p Cap. 50, 428. q Cap. 50, 429. r Cap. 50, 430. s Cap. 50, 431. t Cap. 50, 432. u Cap. 50, 433. v Cap. 50, 434. x Cap. 50, 435. y Cap. 50, 436. z Cap. 50, 437. a Cap. 50, 438. b Cap. 50, 439. c Cap. 50, 440. d Cap. 50, 441. e Cap. 50, 442. f Cap. 50, 443. g Cap. 50, 444. h Cap. 50, 445. i Cap. 50, 446. k Cap. 50, 447. l Cap. 50, 448. m Cap. 50, 449. n Cap. 50, 450. o Cap. 50, 451. p Cap. 50, 452. q Cap. 50, 453. r Cap. 50, 454. s Cap. 50, 455. t Cap. 50, 456. u Cap. 50, 457. v Cap. 50, 458. x Cap. 50, 459. y Cap. 50, 460. z Cap. 50, 461. a Cap. 50, 462. b Cap. 50, 463. c Cap. 50, 464. d Cap. 50, 465. e Cap. 50, 466. f Cap. 50, 467. g Cap. 50, 468. h Cap. 50, 469. i Cap. 50, 470. k Cap. 50, 471. l Cap. 50, 472. m Cap. 50, 473. n Cap. 50, 474. o Cap. 50, 475. p Cap. 50, 476. q Cap. 50, 477. r Cap. 50, 478. s Cap. 50, 479. t Cap. 50, 480. u Cap. 50, 481. v Cap. 50, 482. x Cap. 50, 483. y Cap. 50, 484. z Cap. 50, 485. a Cap. 50, 486. b Cap. 50, 487. c Cap. 50, 488. d Cap. 50, 489. e Cap. 50, 490. f Cap. 50, 491. g Cap. 50, 492. h Cap. 50, 493. i Cap. 50, 494. k Cap. 50, 495. l Cap. 50, 496. m Cap. 50, 497. n Cap. 50, 498. o Cap. 50, 499. p Cap. 50, 500. q Cap. 50, 501. r Cap. 50, 502. s Cap. 50, 503. t Cap. 50, 504. u Cap. 50, 505. v Cap. 50, 506. x Cap. 50, 507. y Cap. 50, 508. z Cap. 50, 509. a Cap. 50, 510. b Cap. 50, 511. c Cap. 50, 512. d Cap. 50, 513. e Cap. 50, 514. f Cap. 50, 515. g Cap. 50, 516. h Cap. 50, 517. i Cap. 50, 518. k Cap. 50, 519. l Cap. 50, 520. m Cap. 50, 521. n Cap. 50, 522. o Cap. 50, 523. p Cap. 50, 524. q Cap. 50, 525. r Cap. 50, 526. s Cap. 50, 527. t Cap. 50, 528. u Cap. 50, 529. v Cap. 50, 530. x Cap. 50, 531. y Cap. 50, 532. z Cap. 50, 533. a Cap. 50, 534. b Cap. 50, 535. c Cap. 50, 536. d Cap. 50, 537. e Cap. 50, 538. f Cap. 50, 539. g Cap. 50, 540. h Cap. 50, 541. i Cap. 50, 542. k Cap. 50, 543. l Cap. 50, 544. m Cap. 50, 545. n Cap. 50, 546. o Cap. 50, 547. p Cap. 50, 548. q Cap. 50, 549. r Cap. 50, 550. s Cap. 50, 551. t Cap. 50, 552. u Cap. 50, 553. v Cap. 50, 554. x Cap. 50, 555. y Cap. 50, 556. z Cap. 50, 557. a Cap. 50, 558. b Cap. 50, 559. c Cap. 50, 560. d Cap. 50, 561. e Cap. 50, 562. f Cap. 50, 563. g Cap. 50, 564. h Cap. 50, 565. i Cap. 50, 566. k Cap. 50, 567. l Cap. 50, 568. m Cap. 50, 569. n Cap. 50, 570. o Cap. 50, 571. p Cap. 50, 572. q Cap. 50, 573. r Cap. 50, 574. s Cap. 50, 575. t Cap. 50, 576. u Cap. 50, 577. v Cap. 50, 578. x Cap. 50, 579. y Cap. 50, 580. z Cap. 50, 581. a Cap. 50, 582. b Cap. 50, 583. c Cap. 50, 584. d Cap. 50, 585. e Cap. 50, 586. f Cap. 50, 587. g Cap. 50, 588. h Cap. 50, 589. i Cap. 50, 590. k Cap. 50, 591. l Cap. 50, 592. m Cap. 50, 593. n Cap. 50, 594. o Cap. 50, 595. p Cap. 50, 596. q Cap. 50, 597. r Cap. 50, 598. s Cap. 50, 599. t Cap. 50, 600. u Cap. 50, 601. v Cap. 50, 602. x Cap. 50, 603. y Cap. 50, 604. z Cap. 50, 605. a Cap. 50, 606. b Cap. 50, 607. c Cap. 50, 608. d Cap. 50, 609. e Cap. 50, 610. f Cap. 50, 611. g Cap. 50, 612. h Cap. 50, 613. i Cap. 50, 614. k Cap. 50, 615. l Cap. 50, 616. m Cap. 50, 617. n Cap. 50, 618. o Cap. 50, 619. p Cap. 50, 620. q Cap. 50, 621. r Cap. 50, 622. s Cap. 50, 623. t Cap. 50, 624. u Cap. 50, 625. v Cap. 50, 626. x Cap. 50, 627. y Cap. 50, 628. z Cap. 50, 629. a Cap. 50, 630. b Cap. 50, 631. c Cap. 50, 632. d Cap. 50, 633. e Cap. 50, 634. f Cap. 50, 635. g Cap. 50, 636. h Cap. 50, 637. i Cap. 50, 638. k Cap. 50, 639. l Cap. 50, 640. m Cap. 50, 641. n Cap. 50, 642. o Cap. 50, 643. p Cap. 50, 644. q Cap. 50, 645. r Cap. 50, 646. s Cap. 50, 647. t Cap. 50, 648. u Cap. 50, 649. v Cap. 50, 650. x Cap. 50, 651. y Cap. 50, 652. z Cap. 50, 653. a Cap. 50, 654. b Cap. 50, 655. c Cap. 50, 656. d Cap. 50, 657. e Cap. 50, 658. f Cap. 50, 659. g Cap. 50, 660. h Cap. 50, 661. i Cap. 50, 662. k Cap. 50, 663. l Cap. 50, 664. m Cap. 50, 665. n Cap. 50, 666. o Cap. 50, 667. p Cap. 50, 668. q Cap. 50, 669. r Cap. 50, 670. s Cap. 50, 671. t Cap. 50, 672. u Cap. 50, 673. v Cap. 50, 674. x Cap. 50, 675. y Cap. 50, 676. z Cap. 50, 677. a Cap. 50, 678. b Cap. 50, 679. c Cap. 50, 680. d Cap. 50, 681. e Cap. 50, 682. f Cap. 50, 683. g Cap. 50, 684. h Cap. 50, 685. i Cap. 50, 686. k Cap. 50, 687. l Cap. 50, 688. m Cap. 50, 689. n Cap. 50, 690. o Cap. 50, 691. p Cap. 50, 692. q Cap. 50, 693. r Cap. 50, 694. s Cap. 50, 695. t Cap. 50, 696. u Cap. 50, 697. v Cap. 50, 698. x Cap. 50, 699. y Cap. 50, 700. z Cap. 50, 701. a Cap. 50, 702. b Cap. 50, 703. c Cap. 50, 704. d Cap. 50, 705. e Cap. 50, 706. f Cap. 50, 707. g Cap. 50, 708. h Cap. 50, 709. i Cap. 50, 710. k Cap. 50, 711. l Cap. 50, 712. m Cap. 50, 713. n Cap. 50, 714. o Cap. 50, 715. p Cap. 50, 716. q Cap. 50, 717. r Cap. 50, 718. s Cap. 50, 719. t Cap. 50, 720. u Cap. 50, 721. v Cap. 50, 722. x Cap. 50, 723. y Cap. 50, 724. z Cap. 50, 725. a Cap. 50, 726. b Cap. 50, 727. c Cap. 50, 728. d Cap. 50, 729. e Cap. 50, 730. f Cap. 50, 731. g Cap. 50, 732. h Cap. 50, 733. i Cap. 50, 734. k Cap. 50, 735. l Cap. 50, 736. m Cap. 50, 737. n Cap. 50, 738. o Cap. 50, 739. p Cap. 50, 740. q Cap. 50, 741. r Cap. 50, 742. s Cap. 50, 743. t Cap. 50, 744. u Cap. 50, 745. v Cap. 50, 746. x Cap. 50, 747. y Cap. 50, 748. z Cap. 50, 749. a Cap. 50, 750. b Cap. 50, 751. c Cap. 50, 752. d Cap. 50, 753. e Cap. 50, 754. f Cap. 50, 755. g Cap. 50, 756. h Cap. 50, 757. i Cap. 50, 758. k Cap. 50, 759. l Cap. 50, 760. m Cap. 50, 761. n Cap. 50, 762. o Cap. 50, 763. p Cap. 50, 764. q Cap. 50, 765. r Cap. 50, 766. s Cap. 50, 767. t Cap. 50, 768. u Cap. 50, 769. v Cap. 50, 770. x Cap. 50, 771. y Cap. 50, 772. z Cap. 50, 773. a Cap. 50, 774. b Cap. 50, 775. c Cap. 50, 776. d Cap. 50, 777. e Cap. 50, 778. f Cap. 50, 779. g Cap. 50, 780. h Cap. 50, 781. i Cap. 50, 782. k Cap. 50, 783. l Cap. 50, 784. m Cap. 50, 785. n Cap. 50, 786. o Cap. 50, 787. p Cap. 50, 788. q Cap. 50, 789. r Cap. 50, 790. s Cap. 50, 791. t Cap. 50, 792. u Cap. 50, 793. v Cap. 50, 794. x Cap. 50, 795. y Cap. 50, 796. z Cap. 50, 797. a Cap. 50, 798. b Cap. 50, 799. c Cap. 50, 800. d Cap. 50, 801. e Cap. 50, 802. f Cap. 50, 803. g Cap. 50, 804. h Cap. 50, 805. i Cap. 50, 806. k Cap. 50, 807. l Cap. 50, 808. m Cap. 50, 809. n Cap. 50, 810. o Cap. 50, 811. p Cap. 50, 812. q Cap. 50, 813. r Cap. 50, 814. s Cap. 50, 815. t Cap. 50, 816. u Cap. 50, 817. v Cap. 50, 818. x Cap. 50, 819. y Cap. 50, 820. z Cap. 50, 821. a Cap. 50, 822. b Cap. 50, 823. c Cap. 50, 824. d Cap. 50, 825. e Cap. 50, 826. f Cap. 50, 827. g Cap. 50, 828. h Cap. 50, 829. i Cap. 50, 830. k Cap. 50, 831. l Cap. 50, 832. m Cap. 50, 833. n Cap. 50, 834. o Cap. 50, 835. p Cap. 50, 836. q Cap. 50, 837. r Cap. 50, 838. s Cap. 50, 839. t Cap. 50, 840. u Cap. 50, 841. v Cap. 50, 842. x Cap. 50, 843. y Cap. 50, 844. z Cap. 50, 845. a Cap. 50, 846. b Cap. 50, 847. c Cap. 50, 848. d Cap. 50, 849. e Cap. 50, 850. f Cap. 50, 851. g Cap. 50, 852. h Cap. 50, 853. i Cap. 50, 854. k Cap. 50, 855. l Cap. 50, 856. m Cap. 50, 857. n Cap. 50, 858. o Cap. 50, 859. p Cap. 50, 860. q Cap. 50, 861. r Cap. 50, 862. s Cap. 50, 863. t Cap. 50, 864. u Cap. 50, 865. v Cap. 50, 866. x Cap. 50, 867. y Cap. 50, 868. z Cap. 50, 869. a Cap. 50, 870. b Cap. 50, 871. c Cap. 50, 872. d Cap. 50, 873. e Cap. 50, 874. f Cap. 50, 875. g Cap. 50, 876. h Cap. 50, 877. i Cap. 50, 878. k Cap. 50, 879. l Cap. 50, 880. m Cap. 50, 881. n Cap. 50, 882. o Cap. 50, 883. p Cap. 50, 884. q Cap. 50, 885. r Cap. 50, 886. s Cap. 50, 887. t Cap. 50, 888. u Cap. 50, 889. v Cap. 50, 890. x Cap. 50, 891. y Cap. 50, 892. z Cap. 50, 893. a Cap. 50, 894. b Cap. 50, 895. c Cap. 50, 896. d Cap. 50, 897. e Cap. 50, 898. f Cap. 50, 899. g Cap. 50, 900. h Cap. 50, 901. i Cap. 50, 902. k Cap. 50, 903. l Cap. 50, 904. m Cap. 50, 905. n Cap. 50, 906. o Cap. 50, 907. p Cap. 50, 908. q Cap. 50, 909. r Cap. 50, 910. s Cap. 50, 911. t Cap. 50, 912. u Cap. 50, 913. v Cap. 50, 914. x Cap. 50, 915. y Cap. 50, 916. z Cap. 50, 917. a Cap. 50, 918. b Cap. 50, 919. c Cap. 50, 920. d Cap. 50, 921. e Cap. 50, 922. f Cap. 50, 923. g Cap. 50, 924. h Cap. 50, 925. i Cap. 50, 926. k Cap. 50, 927. l Cap. 50, 928. m Cap. 50, 929. n Cap. 50, 930. o Cap. 50, 931. p Cap. 50, 932. q Cap. 50, 933. r Cap. 50, 934. s Cap. 50, 935. t Cap. 50, 936. u Cap. 50, 937. v Cap. 50, 938. x Cap. 50, 939. y Cap. 50, 940. z Cap. 50, 941. a Cap. 50, 942. b Cap. 50, 943. c Cap. 50, 944. d Cap. 50, 945. e Cap. 50, 946. f Cap. 50, 947. g Cap. 50, 948. h Cap. 50, 949. i Cap. 50, 950. k Cap. 50, 951. l Cap. 50, 952. m Cap. 50, 953. n Cap. 50, 954. o Cap. 50, 955. p Cap. 50, 956. q Cap. 50, 957. r Cap. 50, 958. s Cap. 50, 959. t Cap. 50, 960. u Cap. 50, 961. v Cap. 50, 962. x Cap. 50, 963. y Cap. 50, 964. z Cap. 50, 965. a Cap. 50, 966. b Cap. 50, 967. c Cap. 50, 968. d Cap. 50, 969. e Cap. 50, 970. f Cap. 50, 971. g Cap. 50, 972. h Cap. 50, 973. i Cap. 50, 974. k Cap. 50, 975. l Cap. 50, 976. m Cap. 50, 977. n Cap. 50, 978. o Cap. 50, 979. p Cap. 50, 980. q Cap. 50, 981. r Cap. 50, 982. s Cap. 50, 983. t Cap. 50, 984. u Cap. 50, 985. v Cap. 50, 986. x Cap. 50, 987. y Cap. 50, 988. z Cap. 50, 989. a Cap. 50, 990. b Cap. 50, 991. c Cap. 50, 992. d Cap. 50, 993. e Cap. 50, 994. f Cap. 50, 995. g Cap. 50, 996. h Cap. 50, 997. i Cap. 50, 998. k Cap. 50, 999. l Cap. 50, 1000. m Cap. 50, 1001. n Cap. 50, 1002. o Cap. 50, 1003. p Cap. 50, 1004. q Cap. 50, 1005. r Cap. 50, 1006. s Cap. 50, 1007. t Cap. 50, 1008. u Cap. 50, 1009. v Cap. 50, 1010. x Cap. 50, 1011. y Cap. 50, 1012. z Cap. 50, 1013. a Cap. 50, 1014. b Cap. 50, 1015. c Cap. 50, 1016. d Cap. 50, 1017. e Cap. 50, 1018. f Cap. 50, 1019. g Cap. 50, 1020. h Cap. 50, 1021. i Cap. 50, 1022. k Cap. 50, 1023. l Cap. 50, 1024. m Cap. 50, 1025. n Cap. 50, 1026. o Cap. 50, 1027. p Cap. 50, 1028. q Cap. 50, 1029. r Cap. 50, 1030. s Cap. 50, 1031. t Cap. 50, 1032. u Cap. 50, 1033. v Cap. 50, 1034. x Cap. 50, 1035. y Cap. 50, 1036. z Cap. 50, 1037. a Cap. 50, 1038. b Cap. 50, 1039. c Cap. 50, 1040. d Cap. 50, 1041. e Cap. 50, 1042. f Cap. 50, 1043. g Cap. 50, 1044. h Cap. 50, 1045. i Cap. 50, 1046. k Cap. 50, 1047. l Cap. 50, 1048. m Cap. 50, 1049. n Cap. 50, 1050. o Cap. 50, 1051. p Cap. 50, 1052. q Cap. 50, 1053. r Cap. 50, 1054. s Cap. 50, 1055. t Cap. 50, 1056. u Cap. 50, 1057. v Cap. 50, 1058. x Cap. 50, 1059. y Cap. 50, 1060. z Cap. 50, 1061. a Cap. 50, 1062. b Cap. 50, 1063. c Cap. 50, 1064. d Cap. 50, 1065. e Cap. 50, 1066. f Cap. 50, 1067. g Cap. 50, 1068. h Cap. 50, 1069. i Cap. 50, 1070. k Cap. 50, 1071. l Cap. 50, 1072. m Cap. 50, 1073. n Cap. 50, 1074. o Cap. 50, 1075. p Cap. 50, 1076. q Cap. 50, 1077. r Cap. 50, 1078. s Cap. 50, 1079. t Cap. 50, 1080. u Cap. 50, 1081. v Cap. 50, 1082. x Cap. 50, 1083. y Cap. 50, 1084. z Cap. 50, 1085. a Cap. 50, 1086. b Cap. 50, 1087. c Cap. 50, 1088. d Cap. 50, 1089. e Cap. 50, 1090. f Cap. 50, 1091. g Cap. 50, 1092. h Cap. 50, 1093. i Cap. 50, 1094. k Cap. 50, 1095. l Cap. 50, 1096. m Cap. 50, 1097. n Cap. 50, 1098. o Cap. 50, 1099. p Cap. 50, 1100. q Cap. 50, 1101. r Cap. 50, 1102. s Cap. 50, 1103. t Cap. 50, 1104. u Cap. 50, 1105. v Cap. 50, 1106. x Cap. 50, 1107. y Cap. 50, 1108. z Cap. 50, 1109. a Cap. 50, 1110. b Cap. 50, 1111. c Cap. 50, 1112. d Cap. 50, 1113. e Cap. 50, 1114. f Cap. 50, 1115. g Cap. 50, 1116. h Cap. 50, 1117. i Cap. 50, 1118. k Cap. 50, 1119. l Cap. 50, 1120. m Cap. 50, 1121. n Cap. 50, 1122. o Cap. 50, 1123. p Cap. 50, 1124. q Cap. 50, 1125. r Cap. 50, 1126. s Cap. 50, 1127. t Cap. 50, 1128. u Cap. 50, 1129. v Cap. 50, 1130. x Cap. 50, 1131. y Cap. 50, 1132. z Cap. 50, 1133. a Cap. 50, 1134. b Cap. 50, 1135. c Cap. 50, 1136. d Cap. 50, 1137. e Cap. 50, 1138. f Cap. 50, 1139. g Cap. 50, 1140. h Cap. 50, 1141. i Cap. 50, 1142. k Cap. 50, 1143. l Cap. 50, 1144. m Cap. 50, 1145. n Cap. 50, 1146. o Cap. 50, 1147. p Cap. 50, 1148. q Cap. 50, 1149

a lui, şi-l va aşeză înaintea lui Faraon. Şi
27 Iosif a pus tatălui său şi fraţilor săi locuinţă, şi le-a dat
stăpânire în ţara Egiptului, în cel mai bun ţinut al ţării,
în ţinutul Ramesés, precum poruncise Faraon.
28 Şi Iacov a trăit în ţara Egiptului şaptesprezece ani; şi
ajunse anii vieţii lui Iacov, anii vieţii lui, la o sută
29 patruzeci şi şapte de ani. Şi când s-a apropiat vremea
ca Israel să moară, a chemat pe fiul său Iosif şi i-a zis:
Dacă am aflat, te rog, trecere înaintea ochilor tăi, pune
mâna ta sub coapsa mea şi fă cu mine milă şi credinţă:
nu mă îngropa, te rog, în Egipt,
30 Ci voi dormi cu părinţii mei; şi mă vei duce din Egipt
şi mă vei îngropa în mormântul lor. El a răspuns: Voi
31 face precum ai zis. Şi el a zis: Jură-mi! Şi i-a jurat.
Atunci Israel s-a închinat la capul patului.

47 Şi după aceste lucruri, Iosif a venit şi a spus lui Faraon
şi a zis: Tatăl meu şi fraţii mei, cu oile lor, cu boii lor
şi cu tot ce au, au venit din ţara Canaanului şi iată-i în
2 ţinutul Ramesés. Şi a luat pe cinci bărbaţi dintre fraţii
3 săi şi i-a înfăţişat înaintea lui Faraon. Faraon a zis
fraţilor lui: Care este meseria voastră? Ei au răspuns
lui Faraon: Robii tăi sunt păstori de vite, ca şi părinţii
4 noştri. Apoi au zis lui Faraon: Am venit să locuim ca
străini în ţara aceasta, căci nu este pământ pentru
turmele robilor tăi, fiindcă foamea este grea în ţara
Canaanului. Acum, te rog, să locuiască robii tăi în ţinutul
5 Gosen. Faraon a vorbit lui Iosif şi a zis: Tatăl tău şi
6 fraţii tăi au venit la tine. Ţara Egiptului este înaintea
ta; în ţinutul cel mai bun dă tatălui tău şi fraţilor tăi
să locuiască; să locuiască în ţinutul Gosen. Şi dacă ştii
că printre ei sunt oameni destoinici, pune-i mai-mari
peste turmele mele.
7 Apoi Iosif a adus înaintea lui Faraon pe tatăl său Iacov
şi l-a aşezat înaintea lui Faraon. Şi Iacov a binecuvântat
8 pe Faraon. Faraon a zis lui Iacov: Câţi ani ai trăit?
9 Iacov a răspuns lui Faraon: Anii călătoriei mele sunt o
sută treizeci de ani. Puţini şi răi au fost anii vieţii mele
şi n-au ajuns la anii pe care i-au trăit părinţii mei în
10 zilele călătoriei lor. Şi Iacov a binecuvântat pe Faraon
şi a ieşit dinaintea lui Faraon.
11 Iosif a aşezat pe tatăl său şi pe fraţii săi şi le-a dat
stăpânire în ţara Egiptului, în cel mai bun ţinut al ţării,
în ţinutul Ramesés, precum poruncise Faraon.
12 Şi Iosif a hrănit pe tatăl său, pe fraţii săi şi pe toată
casa tatălui său cu pâine, după numărul copiilor.

13 Şi pâine nu era în tot pământul, căci foamea era foarte
grea, aşa că pământul Egiptului şi pământul Canaanului
14 au slăbit de foame. Şi Iosif a strâns tot argintul care se
găsea în ţara Egiptului şi în ţara Canaanului, pentru
grâul pe care îl cumpărau ei; şi Iosif a adus argintul în
15 casa lui Faraon. Când argintul s-a isprăvit în ţara Egiptului
şi în ţara Canaanului, toţi egiptenii au venit la Iosif şi
au zis: Dă-ne pâine! Pentru ce să murim înaintea ta?
16 Căci argintul ne-a sfârşit. Iosif le-a răspuns: Aduceţi-mi
vitele voastre şi vă voi da pâine pentru vitele voastre,
17 dacă argintul s-a sfârşit. Ei au adus vitele lor lui Iosif,
şi Iosif le-a dat pâine pentru cai, pentru turmele de oi,
pentru turmele de boi şi pentru măgari. El i-a hrănit cu
pâine în anul acela, pentru toate vitele lor.
18 Când a trecut anul acela, ei au venit la el în anul al
doilea şi i-au zis: Nu ascundem stăpânului nostru că,
dacă argintul s-a sfârşit şi vitele cele mari sunt ale
stăpânului nostru, nu mai rămâne înaintea stăpânului
19 nostru decât trupurile noastre şi pământurile noastre.
Pentru ce să pierim înaintea ochilor tăi, noi şi pământul
nostru? Cumpără-ne pe noi şi pământul nostru pentru
pâine, şi noi şi pământul nostru vom fi robi ai lui Faraon;
dă sămânţă, ca să trăim şi să nu murim, şi pământul să
20 nu rămână pustiu. Şi Iosif a cumpărat tot pământul
Egiptului pentru Faraon, căci egiptenii au vândut fiecare
ogorul lui, fiindcă foamea era grea peste ei. Şi pământul
21 a ajuns al lui Faraon. Şi pe popor l-a mutat în cetăţi,
de la un capăt până la celălalt al hotarelor Egiptului.
22 Numai pământul preoţilor nu l-a cumpărat, căci preoţii
aveau o dajdie dată de Faraon şi trăiau din dajdia pe
care le-o dădea Faraon; de aceea n-au vândut pământul
23 lor. Şi Iosif a zis poporului: Iată, astăzi v-am cumpărat
pe voi şi pământul vostru pentru Faraon. Iată sămânţă
24 pentru voi, ca să semănaţi pământul. Şi la vremea
recoltei să daţi a cincea parte lui Faraon, iar patru părţi
să rămână vouă, pentru semănatul câmpului, pentru
hrana voastră şi a celor din casele voastre, şi pentru
25 hrana copiilor voştri. Ei au răspuns: Ne-ai scăpat viaţa!
Să găsim trecere înaintea ochilor stăpânului nostru şi
26 vom fi robi ai lui Faraon. Iosif a făcut din aceasta o
lege, care este până în ziua de astăzi, pentru pământul
Egiptului, ca Faraon să aibă a cincea parte; numai
pământul preoţilor nu a fost al lui Faraon.

28 mea mi-a răsărit dinaintea lui. Şi urcă
se duse de la mine, după cum zisese.
29 mai vârstă mâi până acum. Şi dacă îmi
vrei să-mi faci bine, spune-i, te rog, că
30 Iacov a coborât în Egipt şi că tatăl meu
31 Iosif a zis: Eu mă voi duce şi voi face
32 Iosif a zis: Jură-mi! Şi i-a jurat. Israel
33 Şi după aceste lucruri, i s-a spus lui Iosif: Iată, tatăl
tău este bolnav. Atunci el a luat cu sine pe cei doi fii
34 ai săi, pe Manase şi pe Efraim. Şi i-a spus lui Iacov:
Iată, fiul tău Iosif vine la tine. Israel şi-a adunat
puterile şi a şezut pe pat.
48 Şi Iacov a zis lui Iosif: Dumnezeul Cel Atotputernic
mi S-a arătat la Luz, în ţara Canaanului, şi m-a binecu-
2 vântat. Şi mi-a zis: Iată, Eu te voi face roditor şi te voi
înmulţi şi voi face din tine o mulţime de popoare şi voi
da ţara aceasta seminţei tale după tine, ca stăpânire
3 veşnică. Acum, cei doi fii ai tăi, care ţi s-au născut în
ţara Egiptului înainte de venirea mea la tine în Egipt,
4 sunt ai mei; Efraim şi Manase vor fi ai mei ca Ruben şi
Simeon. Dar copiii pe care îi vei naşte după ei vor fi ai
tăi; ei vor fi numiţi după numele fraţilor lor în moşia
5 lor. Când mă întorceam din Padan, mi-a murit Rahela
în ţara Canaanului, pe drum, la puţină depărtare de
Efrata, şi am înmormântat-o acolo, pe drumul spre
6 Efrata, adică Betleem. Şi Israel a văzut pe fiii lui Iosif
şi a zis: Cine sunt aceştia?
7 Iosif a răspuns tatălui său: Sunt fiii mei, pe care mi i-a
dat Dumnezeu aici. Atunci el a zis: Adu-mi-i, te rog,
8 ca să-i binecuvânt. Ochii lui Israel erau slăbiţi de
bătrâneţe şi nu mai vedea bine. Iosif i-a adus aproape
de el şi el i-a sărutat şi i-a îmbrăţişat.
9 Israel a zis lui Iosif: Nu mă aşteptam să-mi mai văd faţa,
şi iată că Dumnezeu mi-a dat să văd şi pe copiii tăi.
10 Atunci Iosif i-a luat de lângă genunchii lui şi s-a închinat
cu faţa până la pământ înaintea lui.
11 Apoi Iosif i-a luat pe amândoi, pe Efraim la dreapta sa,
spre stânga lui Israel, şi pe Manase la stânga sa, spre
12 dreapta lui Israel, şi i-a apropiat de el. Israel i-a sărutat
13 şi i-a îmbrăţişat. Şi Iosif a luat pe amândoi, pe Efraim
la dreapta sa, spre stânga lui Israel, şi pe Manase la
stânga sa, spre dreapta lui Israel, şi i-a apropiat de el.
14 Israel şi-a întins mâna dreaptă şi a pus-o pe capul lui
Efraim, care era mezin, şi mâna stângă pe capul lui
Manase, încrucişându-şi mâinile, căci Manase era
15 întâiul născut. Şi a binecuvântat pe Iosif şi a zis:
Dumnezeul înaintea Căruia au umblat părinţii mei
Avraam şi Isaac, Dumnezeul care mi-a fost păstor în
16 tot timpul vieţii mele până în ziua de astăzi,
Îngerul care m-a izbăvit de tot răul, să binecuvânteze
pe aceşti băieţi! Şi să se numească ei cu numele meu şi
cu numele părinţilor mei Avraam şi Isaac! Şi să se
înmulţească în mijlocul pământului!
17 Când a văzut Iosif că tatăl său a pus mâna dreaptă pe
capul lui Efraim, i s-a părut rău şi a apucat mâna tatălui
său, ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui
18 Manase. Iosif a zis tatălui său: Nu aşa, tată, căci acesta
este întâiul născut; pune mâna dreaptă pe capul lui.
19 Dar tatăl său n-a voit şi a zis: Ştiu, fiul meu, ştiu. Şi el
va deveni şi el un popor şi va fi şi el mare; totuşi fratele
lui cel mai mic va fi mai mare decât el şi sămânţa lui va
20 ajunge o mulţime de popoare. Şi i-a binecuvântat în ziua
aceea şi a zis: Cu tine va binecuvânta Israel şi va zice:
Să te facă Dumnezeu ca pe Efraim şi ca pe Manase!
Şi a pus pe Efraim înaintea lui Manase.
21 Apoi Israel a zis lui Iosif: Iată, eu mor, dar Dumnezeu
va fi cu voi şi vă va aduce înapoi în ţara părinţilor voştri.
22 Îţi dau ţie o parte mai mult decât fraţilor tăi, pe care
am luat-o din mâna Amoreilor cu sabia mea şi cu arcul
meu.

49 Şi Iacov a chemat pe fiii săi şi le-a zis: Adunaţi-vă,
ca să vă spun ce vă va întâmpla în zilele de mai târziu.
2 Adunaţi-vă şi ascultaţi, fii ai lui Iacov,
Ascultaţi pe Israel, tatăl vostru!
3 Ruben, tu eşti întâiul meu născut,
Puterea mea şi începutul vlăstarului meu,
Cel dintâi în mândrie şi cel dintâi în tărie.
4 Dar ai fost repede ca apa, nu vei mai fi cel dintâi,
Căci te-ai suit în patul tatălui tău,
Ai spurcat culcuşul pe care te-ai suit!
5 Simeon şi Levi sunt fraţi,
Unelte de silnicie sunt săbiile lor.
6 Sufletul meu să nu intre în sfatul lor,
Inima mea să nu se unească cu adunarea lor,
Căci în mânia lor au ucis oameni
Şi în îndărătnicia lor au tăiat boi.
7 Blestemată să fie mânia lor, căci a fost aprigă,
Şi urgia lor, căci a fost cumplită!
Voi împărţi pe Iacov în Israel,
Voi risipi pe Israel în Israel.
8 Iuda, fraţii te vor lăuda,
Mâna ta va fi pe grumazul vrăjmaşilor tăi,
Înaintea ta se vor pleca fiii tatălui tău.
9 Iuda este un pui de leu,
Te-ai suit, fiul meu, ca să sfâşii.
Se culcă, se întinde ca un leu
Şi ca o leoaică: cine îl va deştepta?
10 Sceptrul nu se va depărta de Iuda,
Nici toiagul de domnie dintre picioarele lui,
Până va veni Cel căruia îi aparţine
Şi căruia Îi vor aduce închinare popoarele.
11 El leagă de viţă mânzul măgăriţei sale,
Fiul meu, de viţa cea bună,
Îşi spală în vin haina,
Şi în sângele strugurilor mantia.
12 Ochii lui sunt mai roşii decât vinul,
Dinţii lui sunt mai albi decât laptele.
13 Zabulon va locui la ţărmul mării,
Va fi ţărmul corăbiilor,
Şi se va întinde până la Sidon.
14 Isahar este un măgar voinic,
Culcat între hotare.
15 Când a văzut că odihna este bună
Şi că ţara este plăcută,
Şi-a plecat umărul ca să ducă poveri
Şi s-a făcut rob la muncă silnică.
16 Dan va judeca pe poporul său,
Ca unul din semeniile lui Israel.
17 Dan va fi un şarpe pe cale,
O năpârcă pe drum,
Care muşcă pe cal în călcâie,
Şi pe călăreţ cade pe spate.
18 Aştept, Doamne, mântuirea Ta!
19 Gad va fi atacat de o ceată de tâlhari,
Dar el îi va urmări în călcâie.
20 Aşer va avea pâine grasă
Şi va da bucate de mâncare unui împărat.
21 Neftali este o căprioară slobodă,
Care dă cuvinte frumoase.
22 Iosif este un mlădiţ de rod,
Un mlădiţ de rod lângă izvor,
Ale cărui ramuri se întind peste zid.
23 Dar l-au amărât, l-au săgetat,
L-au urmărit cu ură arcaşii.
24 Dar arcul lui a rămas neclintit,
Şi braţele mâinilor lui au fost iuţite
De mâinile Celui Puternic al lui Iacov,
De Păstorul, de Stânca lui Israel,
25 De Dumnezeul tatălui tău, care te va ajuta,
De Cel Atotputernic, care te va binecuvânta
Cu binecuvântările cerului de sus,
Cu binecuvântările adâncului de jos,
Cu binecuvântările sânului şi ale pântecului.
26 Binecuvântările tatălui tău
Întrec binecuvântările munţilor celor vechi,
Dorinţele colinelor veşnice.
Să fie peste capul lui Iosif,
Peste fruntea celui ales dintre fraţii săi!
27 Beniamin este un lup sfâşietor,
Dimineaţa mănâncă prada,
Seara împarte jaful.
28 Toate acestea sunt cele douăsprezece seminţii ale lui
Israel. Şi iată ce le-a spus tatăl lor când i-a binecuvântat:
El a binecuvântat pe fiecare cu binecuvântarea care
29 trebuia. Apoi le-a poruncit şi le-a zis: Eu sunt gata să
mă duc la strămoşii mei. Îngropaţi-mă lângă părinţii
mei, în peştera care este în ţarina lui Efron Hetitul,
30 în peştera care este în ţarina de la Macpela, în faţa
Mamrei, în ţara Canaanului, peştera pe care a cumpărat-o
Avraam cu ţarina de la Efron Hetitul, ca să fie
31 mormânt de moştenire. Acolo au îngropat pe Avraam şi
pe Sara, nevasta lui; acolo au îngropat pe Isaac şi pe
Rebeca, nevasta lui; şi acolo am îngropat-o şi pe Lea.
32 Ţarina şi peştera care este în ea au fost cumpărate de la
33 fiii lui Het. Când a isprăvit Iacov de dat poruncile acestea
fiilor săi, şi-a strâns picioarele în pat, a murit şi a fost
adăugat la norodul său.
50 Atunci Iosif a căzut cu faţa pe faţa tatălui său, a plâns
2 asupra lui şi l-a sărutat. Şi Iosif a poruncit slujitorilor
săi, doctorilor, să îmbălsămeze pe tatăl său. Şi doctorii
3 au îmbălsămat pe Israel. Şi au trebuit patruzeci de zile
căci tot atâtea zile trebuie pentru îmbălsămare. Şi
4 egiptenii l-au plâns şaptezeci de zile. Când s-au isprăvit
zilele de plângere pentru el, Iosif a vorbit celor din casa
lui Faraon şi a zis: Dacă am aflat trecere înaintea
voastră, spuneţi, vă rog, în auzul lui Faraon:
5 Tatăl meu m-a pus să jur şi mi-a zis: Iată, eu mor;
în mormântul pe care mi l-am săpat în ţara Canaanului,
acolo să mă îngropi. Acum, te rog, să mă duc să îngrop
6 pe tatăl meu şi apoi mă voi întoarce. Faraon a zis:
Du-te şi îngroapă pe tatăl tău, după cum te-a pus să
7 juri. Iosif s-a dus să îngroape pe tatăl său. Cu el s-au
dus toţi slujitorii lui Faraon, bătrânii casei lui şi toţi
8 bătrânii ţării Egiptului, precum şi toată casa lui Iosif,
fraţii săi şi casa tatălui său. Numai copiii lor, oile lor
şi boii lor au rămas în ţinutul Gosen.
9 Au mai mers cu el şi care şi călăreţi, aşa că alaiul a fost
10 foarte mare. Când au ajuns la aria lui Atad, care este
dincolo de Iordan, au făcut acolo o mare şi foarte grea
jelanie, şi Iosif a ţinut tatălui său un jale de şapte zile.
11 Când au văzut locuitorii ţării, Canaaniţii, jalea de la aria
lui Atad, au zis: Este o mare jale pentru Egipteni aceasta!
De aceea s-a numit locul acela Abel-Miţraim, care este
12 dincolo de Iordan. Fiii lui Iacov au făcut deci tatălui lor
13 ceea ce le poruncise: Fiii lui l-au dus în ţara Canaanului
şi l-au îngropat în peştera din ţarina de la Macpela,
pe care Avraam o cumpărase cu ţarina de la Efron
Hetitul, în faţa Mamrei, ca să fie mormânt de moştenire.
14 După ce a îngropat pe tatăl său, Iosif s-a întors în Egipt,
el şi fraţii săi şi toţi cei ce se suiseră cu el să îngroape
pe tatăl său.
15 Când au văzut fraţii lui Iosif că tatăl lor a murit, au zis:
Poate că Iosif ne va urî şi ne va răsplăti pentru tot
16 răul pe care i l-am făcut. Atunci au trimis să-i spună
lui Iosif: Tatăl tău a poruncit înainte de moartea lui
17 şi a zis: Aşa să spuneţi lui Iosif: Iartă, te rog, fărădelegea
fraţilor tăi şi păcatul lor, căci ţi-au făcut rău. Şi acum,
te rugăm, iartă fărădelegea slujitorilor Dumnezeului
tatălui tău! Iosif a plâns când i-au vorbit.
18 Fraţii lui au venit şi ei înşişi, s-au aruncat înaintea lui
şi au zis: Iată-ne robi ai tăi!
19 Iosif le-a răspuns: Nu vă temeţi, căci sunt eu în locul lui
20 Dumnezeu? Voi aţi avut gânduri rele împotriva mea,
dar Dumnezeu a întors lucrul spre bine, ca să facă să se
împlinească ceea ce se vede astăzi, adică să scape viaţa
21 unui popor mare. Acum, deci, nu vă temeţi! Eu vă voi
întreţine pe voi şi pe copiii voştri. Şi i-a mângâiat şi le-a
vorbit cu inimă bună.
22 Iosif a locuit în Egipt, el şi casa tatălui său. Iosif a trăit
23 o sută zece ani. Iosif a văzut pe fiii lui Efraim până la
al treilea neam. Şi fiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au
născut pe genunchii lui Iosif.
24 Iosif a zis fraţilor săi: Eu mor, dar Dumnezeu va veni
negreşit să vă cerceteze şi vă va scoate din ţara aceasta
25 şi vă va duce în ţara pe care a jurat lui Avraam, lui Isaac
şi lui Iacov. Şi Iosif a luat jurământ de la fiii lui Israel
şi a zis: Dumnezeu va veni negreşit să vă cerceteze, şi
atunci să duceţi de aici oasele mele.
26 Iosif a murit, fiind în vârstă de o sută zece ani. L-au
îmbălsămat şi l-au pus în sicriu în Egipt.

28 spiritului lui Iacobŭ, părintele lor. Şi Iacov
a dîse: Ajunge atîta! Iosifu, fiiulu meu
trăesce încă, deci mă voiu, şelu voiu vedè
pre d'inaintea mei 'nainte de a mori.

Domnedieŭ se arată lui Iacobŭ; fuga lui la

46 Şi Israelŭ plecă cu tóte ale sale şi ajunse
pînă la 'Beer-Şeba, jertfindă sacrificie
2 'Domnedieŭlui părintelui seŭ Isaacu. Şi Dum-
nedieŭ 'vorbi lui Israelŭ 'in visiu nóptea, şi
dîse: Iacobe, Iacobe! Şi elŭ dîse: Ecĕ
3 mĕ! Şi dîse: Eŭ sunt Dumnedieŭ, 'Dumne-
dieŭlŭ părintelui tĕu; nu te teme de a te
pogorî în Egiptu: că eŭ acolo te voiu 'face
4 poporŭ mare. 'Eŭ cu Tine mă voiu pogorî
în Egiptu, şi vĕ-ţi te 'voiu scóte: şi 'Iosifŭ va
pune mîna-a pre ochiĭ tĕi. Şi 'Iacobŭ porni
de la Beer-Şeba; şi fiiĭ lui Israelu duseră
pre Iacobŭ părintele lorŭ, şi pre copilaşiĭ
lorŭ, şi pre femeile lorŭ, pe carile 'le Fa-
raonu le a fostŭ trimisŭ ca să-lŭ ducă pre
6 d'insulŭ. Şi luară şi vitele lorŭ, şi averile
ce le cĕştigase în pămîntulŭ Canaanu; şi
venira în Egiptu 'Iacobŭ şi tótă semînţia lui
7 cu d'insulŭ: Pre fiiĭ sei şi pre fiiĭ fiiorŭ
sei cu d'insulŭ, pre fetele sale şi pre fetele
fiiorŭ sei, şi tóta semînţia sa o aduse cu
sine în Egiptu.

8 Şi 'acestea sînt numele fiiloru lui Israelŭ,
carii venirĕ în Egiptu: Iacobŭ şi fiiĭ sei; în-
9 tîiŭ născutulŭ lui Iacobŭ: 'Ruben. Fiiĭ lui
Ruben: Hanoh şi Pallu şi Hetzron şi Car-
10 mi. Şi fiiĭ lui Simeon: Iemuĕl şi Iamin
şi Ohadu şi Iachin şi Şohari şi Şaul, fiiulŭ
11 unei Canaanee. Şi fiiĭ lui 'Levi: Gherşon,
12 Kehatŭ şi Merari. Şi fiiĭ lui 'Iudă: Er şi
Onanŭ şi Şela, şi Pherţu şi Zara. Dară 'Er
şi Onanŭ muriră în pămîntulŭ Canaanu. Şi
13 fiiĭ lui Pherţu eraŭ: Hetzronŭ şi Hamulŭ.
Şi fiiĭ lui Isacharŭ: Tolaĭ, şi Pua, şi Iobŭ
14 şi Şimronŭ. Şi fiiĭ lui Zabulonŭ: Seredŭ şi
15 Elonŭ şi Iahleelŭ. Acestia sînt fiiĭ din Lea,
pre carii-i născuse ea lui Iacobŭ în Pa-
dan-Aramŭ, şi Dina fia lui; tóte sufletele:
16 Lorŭ şi Leohorŭ leŭ-deci şi treĭ. Şi fiiĭ lui
Gadŭ: 'Ţifeon şi Haggi, Şuni şi Ţebonŭ şi
17 Eri, şi Arodi şi Arĕli. Şi fiiĭ lui Asserŭ:
Imnaha şi Iesua şi Iesi, şi Beria, şi Sera sora
lorŭ; şi fiiĭ lui Beria: Heberŭ şi Malchielŭ.
18 'Acestia sînt fiiĭ din Zilpa, 'pre carŭ Labanŭ
o dede Leei fetei sale, şi ea născu lui Ia-
cobŭ pre acestia: şese-sute-dece sufletă.
19 Fiiĭ lui Iacobŭ: femeea lui Iacobŭ: Iosifŭ şi Ben-
20 iaminŭ. Şi lui Iosifu se născură în pă-
mîntulŭ Egiptului 'Manase şi Efraimu, pre
carii i născu Asseneth, 'fata lui Potifera, preo-
telŭ din On. 'Şi fiiĭ lui Benĭaminŭ: Bela
21 şi Becherŭ şi Aşbelŭ, Gherra şi Naamanŭ,
'Ehiŭ şi Roşŭ şi 'Mupimŭ, şi Hupimŭ şi Ardŭ.
22 Acestia sînt fiiĭ lui Rachela care se născură
lui Iacobŭ; tóte sufletele: şese-spre-dece
23 sufletă. 'Şi fiiŭ lui Danŭ: Husimu. Şi fiiĭ
24 'lui Neftalĭ: Iahzeelŭ, şi Guni, şi Iezerŭ
25 şi Şillemŭ. 'Acestia sînt fiiĭ din Bilha, pre
'carŭ Labanŭ o dede lui Rachela, şi ea
născu pre acestia lui Iacobŭ: tóte sufletele:
26 şeptĕ.

'Tóte sufletele cîte intrară cu Iacobŭ în
Egiptu, carii au eşitŭ din oşpele lui, afară
de femeile fiiloru lui Iacobu, tóte sufletele eĭ
'sînt şese-dieci şi nóue. Şi fiiĭ lui Iosifu, carĭ
27 s'au născutŭ în Egiptu, nĕ 'sînt sufletele
duse: 'tóte sufletele casei lui Iacobu cîte
venira în Egiptu au 'fostŭ şepte-dieci.

Pentru lui Iosifŭ ei spălarea lui se duseră
cu tóte ţerile.

28 Şi pre Iuda îlu trimise elŭ înaintea lui
Iosifŭ, spre a-i 'vorbi înainte la Gosenŭ;
şi veniră 'în pămîntulŭ Gosenu. 29 Iosifu
înhămîndŭ la carulŭ seu, se sui întru în-
tîmpinarea lui Israelŭ, părintele seŭ, la Go-
senu; şi vĕzîndu-lŭ, 'cădu pe grumadiĭ sei,
şi plînse multŭ pe grumadiĭ lui. 30 Şi Israelŭ
dîse lui Iosifu: 'Acumŭ să moriŭ, dupĕ ce
vĕzuiu faţa ta, că tu încă trăescĭ. 31 Apoĭ
Iosifu dîse către fraţiĭ sei şi către casa pă-
rintelui seŭ: 'Eŭ mă voiu sui, şi voiu spune
lui Faraonŭ, şi-i voiu dîce: Fraţiĭ mei şi
părintele meŭ au venitŭ la mine din pămîn-
tulŭ Canaanu. 32 Şi sunt omeni păstorĭ
de vite; fiindă-că eraŭ cu totŭ-de-una cu
aducă alŭ lorŭ şi vitele lorŭ şi tóte câte
aŭ. 33 Dară dacă vŏ va chĕma Faraonŭ, şi
vŏ dîce: 'Care este meseria vóstră? 34 Voi să
dîceţi: 'Servĭ tĕi vrednicĭ-de-mirare să fiŭ fostŭ
carĭ încă sîntu 'din tinerĕţele lorŭ şi pînă
acumŭ, atîtŭ noĭ cîtŭ şi părinţiĭ noştri; ca
voiŭ să potŏ locui în pămîntulŭ Gosenu; că
'urîciune este la Egipteni tóte păstorulŭ de oĭ.

47 Şi Iosifŭ 'veni şi spuse lui Faraonŭ şi dîse:
Părintele meŭ şi fraţiĭ mei cu turmele
lorŭ şi cirezele lorŭ şi tóte ale lorŭ aŭ ve-
nitŭ din pămîntulŭ Canaanu, şi ecĕ sînt
în pămîntulŭ Gosenu. 2 Şi elŭ dîntre fraţiĭ
sei luă cinci bărbaţi, şi-i puse-nainte la Fa-

3 raonu. Şi Faraonŭ dîse către fraţiĭ lui Io-
sifŭ: 'Care-i meseria vóstră? Şi răspunseră
lui Faraonu: 'Servĭ tĕi sînt păstorĭ de oĭ,
4 atîtŭ noĭ cîtŭ şi părinţiĭ noştri. Şi
mai dîseră lui Faraonŭ: Noi venirămŭ, ca
să petrecemŭ în acestă pămîntu, pentru-că
nu-i nu este ţîrînă pentru vitele, carĭ le-aŭ
servitŭ leĭ; 'că fămetea grea este pe pămîn-
tulŭ Canaanu: acumŭ, dară, rogu-te, încre-
tinezĕ servitorĭ tĕi în pămîntulŭ 'Gosenu.
5 Şi Faraonŭ vorbi către Iosifŭ, dicĕndu-i:
Părintele tĕu şi fraţiĭ tĕi venirĕ la tine;
6 'Pămîntulŭ Egiptului este înaintea ta; pune
pe părinte-tĕu în parte cea mai bună a ţe-
rei; pe părintele tĕu şi pe fraţiĭ tĕi;
să locuiască în pămîntulŭ Gosenu; şi dacă
cunoscĭ, că între dînşiĭ se află bărbaţi capa-
bilĭ, pune-i mai marĭ preste păstorĭ vite-
lorŭ mele.
7 Şi Iosifŭ aduse şi pe părintele seŭ la-
cobŭ, şi-l presentă lui Faraonu; şi Iacobŭ
8 'bine-cuvîntă pre Faraonŭ. Şi Faraonŭ dîse
lui Iacobŭ: 'Câte sînt ţilele anilorŭ vieţeĭ
9 tale? Şi Iacobŭ dise lui Faraonŭ: 'Dilele a-
nilorŭ călătoriei mele sînt o sută trei-deci
de anĭ; 'puţine şi rele au fostŭ dilele anĭ-
lorŭ vieţeĭ mele, şi 'n'ajunseră la anii vie-
ţeĭ părinţilorŭ mei în dilele călătoriei lorŭ.
10 Şi Iacobŭ 'bine-cuvîntă pre Faraonŭ, eşi
de d'inaintea lui Faraonŭ.
11 Şi Iosifu aşediă pre părinţiĭ sei şi
pre fraţiĭ sei în locu-bună, li dede lorŭ stăpînire
în pămîntulŭ Egiptului, în partea cea mai
bună a ţerei, în pămîntulŭ 'Ramseeĭ, 'după
12 cumŭ ordinase Faraonŭ. Şi Iosifŭ susţinea
pre părintele seŭ, pre fraţiĭ sei şi tótă casa
părintelui seŭ cu pîne, dupĕ familiile lorŭ.

Iosifŭ adunătorulŭ Egiptului în serviciulŭ Faraonŭ.

13 Şi în tótă ţéra nu era pîne; că fămetea
era grea fórte, şi pămîntulŭ Egiptului şi pă-
mîntulŭ Canaanu 'mulţĕ lăcuitore lăsară.
14 'Şi Iosifŭ strînse tótă argintulŭ ce se afla
în pămîntulŭ Egiptului şi în pămîntulŭ Ca-
naanu, pentru grînŭ ce ei cumpĕrară; şi
Iosifŭ aduse acelu argintŭ în casa lui Fa-
15 raonŭ. Şi lipsindu tótă argintulŭ în pă-
mîntulŭ Egiptului şi în pămîntulŭ Canaanu,
toţi Egiptenii veniră la Iosifu, dicĕndu-i: Dă-
ne pîne! 'pentru ce să murimŭ înaintea ta?
16 că argintulŭ a lipsitu. Şi Iosifŭ li respunse:
Aduceţi vitele voastre, şi eŭ voiŭ da
vóue pentru vitele voastre, dacă argintŭ a
17 lipsitŭ. Şi ei aduseră lui Iosifŭ vitele lorŭ,
şi Iosifu le dede lorŭ pîne în schimbŭ pen-

tru cai, pentru turme şi pentru cirezĭ şi
pentru măgĭ. Astă-felŭ 'susţinse elŭ în a-
nulŭ acela pe toţi cei de casa lorŭ cu pîne.
18 Şi trecîndu anulŭ acela, ei veniră iarăşi la
dînsulŭ în anulŭ alŭ doilea, şi-i dîseră: Nu putemŭ ascunde
domnului nostru, că argintulŭ nostru
cu ni lipsescu, şi vitele nóstre 'sunt la
dînsulŭ domnului nostru; şi n'a mai rămasŭ înaintea domnului nostru decîtŭ corpurile nóstre
şi pămîntulŭ nostru. 19 Pentru ce să mo-
rimŭ înaintea ochiloru tĕi, eŭ şi tu şi
pămîntulŭ nóstru? Cumpĕră-ne şi pe noĭ,
şi pămîntulŭ nostru pentru pîne, şi noĭ
şi pămîntulŭ nostru vomŭ fi robiĭ lui Fa-
raonŭ; da, fă-ne sămînţă, ca să trăimŭ şi
să nu murimŭ, şi ca pămîntulŭ să nu se
pustiiască. 20 Şi Iosifŭ cumpĕră tóte pămîn-
turile din Egiptu pentru Faraonŭ, că Egip-
tenii şi vînduse fie-care tĕrîna lui; că fă-
mĕtea 'apăsa fórte; şi astă pămîntulŭ se
fĕcu a lui Faraonŭ. 21 Şi pre poporu îlŭ strămu-
tă prin cetăţi, de la o margine a Egip-
tului pînă la cealaltă margine. 22 Numaĭ pă-
mîntulŭ preoţilorŭ nu-lŭ cumpĕră, fiindă
că preoţiĭ căpătaŭ porţiilorŭ de la Faraonŭ,
şi-i trăiaŭ din porţia ce o dădea lorŭ
Faraonŭ: d'aceea ei nu-şi vîndură pămîntu-
rile lorŭ. 23 Şi Iosifu dise către poporu: Ecĕ
vĕ cumpĕrĭ vóue împreună cu pămîntu-
rile vóstre pentru Faraonŭ, şi pre voi şi pămînturile voastre;
iată-vĕ şi semînţă, semănaţi-vĕ pămîntulŭ.
24 Şi cîndŭ va fi secerişu, veţi da lui Faraonŭ
a cincea parte; ĕră cele-alte patru părţi
voiu fi ale 'voastre pentru semînţa cîmpuriloru, şi de mîncare voiŭ şi celoru din
casele vóstre, şi de mîncare a copiiloru
voştri. 25 Şi ei dîseră: Tu ni-ai mîntuitŭ
viéţa! 'Să aflămŭ dar în ochiĭ domnului
nostru, şi noi vomŭ fi 'robiĭ lui Faraonŭ.
26 Şi Iosifŭ făcu lege, care pînă astă-di stă în ţéră
de atunci, asupra pămîntuloru din Egiptu,
ca să-i dee lui Faraonŭ a cincea parte; 'numaĭ
pămîntulŭ preoţilorŭ nu fumŭ a lui Faraonŭ.

Iacobŭ se ordină despre înmormîntarea sa, şi binecuvîntează pe Iosifŭ şi pe ei doĭ pe rîndŭ.

27 Şi Israelu 'locuia în pămîntulŭ Egiptului,
în ţinutulŭ Gosenu, unde se făcură proprietarĭ, şi 'prodiră şi se înmulţiră fórte. 28 Şi
Iacobŭ trăi în pămîntulŭ Egiptului septe-
spre-dece anĭ; şi ei fură dilele lui Iacobŭ,
aniĭ vieţeĭ sale: o sută şeptĕ-dieci şi şepte
de anĭ. 29 Şi 'apropiîndu-se timpulŭ, ca să
mórtă Israelŭ, elŭ chĕmă pre fiiŭ seĭ
Iosifŭ, şi-i dise: De amŭ aflatŭ eŭ chĕrĭ în ochiĭ

tel, rogu-te, ^prime aceasta ca cuptul o'pun mor-
si-ai ^arăta mie n'ai să găsesc; rogu-te, să
20 urmez ^înaintea-ți în Egipt. Și ^el dzise
Mergă pământul meu în ce mă ^duci din Egipet,
și să mă ^întorc aicea cu mormântul
21 ^ei cu cuptul. Voiu face dupre cuvîntul
teu. Și ^fiindcă ^gata-te mori și-ei pe
22 ^Israeliți-ar pe ^eternum spre cuprinsul pământ.

48 DUPĂ aceste ce dzise lui Iosefu: ^Iată pă-
rintele tău este bolnav. Atunci luă ^el
cu sine pre cei doi ^ei ai săi, pre Manase
2 și pre Efraim. Și ce spune lui Iacobu, dzi-
cându: ^Iată Iosefu fiiul teu vine la tine
Și Israilu, adunându-și puterile, șezu pe pată.
3 Și Iacobu dzise către Iosefu: Dumnedzeulu
celu ^ atotputernicu mi s'arătă mie în
^Luz, în pămîntulu Canaanu, și me bine-
4 cuvîntă. Și-mi dzise: Eacă eu te voiu crește,
și te voiu înmulți, și te voiu face adunare
de popore, și pămîntulu acesta îl voiu da
semînței tale după tine ^spre stăpînire
5 ^eternă. Acumu dară acești doi fii ai tei, carii
se născuri ție în pămîntulu Egiptului, mai
înainte de a veni eu la tine în Egipt, ai
^le ai mei, Efraim și Manase să mei să fie
6 ca și Ruben și Simeon. Iară fii pre
carii tu-i vei naște după d'înșii, ai tăi să
fie, și ei să se numescă iarăși cu numele
7 celoru frățiloru lorŭ. Că venindu eu din Padan,
mi-a murit ^Rachela în pămîntulu
Canaanu, pe cale, în ceea-va depărtare de
Efrata; și eu o înmormîntaiu acolo lîngă
cale la Efrata, adecă Betleemu.

8 Și văzîndu Israelu pre fiii lui Iosefu,
9 dzise: Cine ^sunt aceștia? Și Iosefu respunse
părintelui seŭ: ^Sînt fiii mei, pre carii mi-
dede Dumnedzeu aici. Și dise: Aduc-
10 mi-i încoce, ca ^să-i binecuvîntezu! Căci ^o-
chii lui Israilu erau ebeți, din causa bă-
trînețelorŭ; ei nu prea ^vedea. Și ^Iosefu î
apropiă de d'însulu, și ele ^îi ^strînsă pre ei
11 și i sărutăgiă. Și Israilu dzise lui Iosefu:
^Eu nici o dată nu mi credeamu să mai văd,
și ^eacă Dumnedzeu îmi ^ea ca eu ei văd și
12 semînța ta. Apoi Iosefu î ^depărtă de la
genunchi ^părinteliu seŭ, și ei pecetrese cu
13 fața pînă la pămînt. Și Iosefu luă pre
amîndoui, pre Efraimu în dreptea sa, de a
stînga lui Israilu, și pre Manase în stînga
sa, de a dreptă lui Israelu; și ^i apropiă
14 pre ei la d'însulu. Și Israelu ^și întinse mîi-
na sa cea dreptă, și o puse pe capulu lui
Efraimu, care era celu mai ^tînără; și mîna
sa cea stîngă pe capulu lui Manase, ^pună-
du-și cu totu mîinile sale ^cuviințe; că Ma-
nase era ^întîiu-născutulu.

15 Și ^ele bine-cuvîntă pre Iosefu, și dise:
Dumnedzeŭ, înaintea căruia au ^umblatu pă-
rinții mei Abraamu și Isaacu; Dumnedzeŭ
celu ce me ^nasce pre mine de la începerea
16 ^mea pînă în dîua de astădi; Îngerulu ^ce
me ^mîntuiesce pre mine de tote rĕulu,
^să bine-cuvînte pre acești copii; și ei să
^poarte ^numele meu, și numele părinților mei,
Abraamu și Isaacu, și să se înmulțiască în
mare abundanță pe acestu pămîntu. Și ve-
17 ^zîndu Iosefu, că părintele seu ^a pusă mîna
sa cea dreptă pe capulu lui Efraimu, i se păru
^ca greș; și apucă mîna părintelui seu, ca
să o ^fac de pe capulu lui Efraimu, și să o
18 ^pună pe capulu lui Manase. Și Iosefu ^dise
părintelui seu: Nu așa, părintele meu! că
acesta este celu ^întîiu-născutu, pune-ți dreptea
19 pe capulu lui. Dară părintele seu respinse, și
dise: ^Eu scii, fiiulu meu scii; și acesta va
fi ^ca poporu, și chiaru ^elu va fi mare,
totuși ^fratele seu celu mai micu mai mare
va fi de cătu d'însulu, și semînța lui va fi
20 ^spre mulțime de popore. Apoi ^elu îi dise
acestu ^bine-cuvîntă pre ei dicêndu: Israelu
va bine-cuvînta ^întru tine, dicêndu: Facă-te
pre tine Dumnedzeu ca pre Efraimu și ca
pre Manase! Astu-felŭ puse ^elu pre Efraimu
mainte de Manase.

21 Și Israelu dise lui Iosefu: Eacă eu moriu, 21
dară ^Dumnedzeu va fi cu voi, și vă va întorce
în pămîntulu părinților voștri. Și ^eu îți 22
dau ție o parte din pămîntu mai multu decîtu
fraților tei, pre care o ^apucaiu din mînele
^Amoreiloru cu sabia mea și cu arculu meu.

Binecuvîntările profetice ale lui Iacobu, date fiilorŭ săi pe pat de
mórte.

49 Și Iacobu chiămă pre fiii săi, și ^îi dise: 49
Adunați-vă, ca să vĕ ^spun ce are
să vĕ se întîmple voue ^în ultimele zîle.
Adunați-vĕ, și ascultați fiii lui Iacobu, 2
^Ascultați pre Israelu, părintele vostru!
Ruben, ^întîiu-născutulŭ meu! 3
Tu, tăria mea ^și începutulŭ puterei mele,
Escelentă în demnitate și escelentă în putere!
Semețiosu ^ te ai ^ca ^ apa, ^ nu vei ave ^ escelență;
Că ^te-ai suitu în patulu părintelui tău.
Atunci ^ai întinată în ascunsulŭ meu elŭ
^Simeonu și Levi ^frați sînt, [ne sînt 5

^Instrumentele cruzîmei ^sînt armele lor.
6 Sufletulu meu ^nu se intre în consiliulŭ lorŭ;
Și ^gloria mea să nu se unescă ^în adună-
[rea lorŭ.
Că ^întru mînia lorŭ au ucisu omeni,
Și cu a lor ^bună placere au ^stricatu tauri.
7 ^Blestemată ^să ^fiindă ^ira, ca ^vederea ^e
și mîndra lorŭ, ca ^cruda ^a ^fiarĕ! [fiarĕ;
^Împărți-voiu pre ei întru Iacobu,
Și ^voiu împrăștia întru Israelu.
8 Pre tine ^Iudă te voiu lăuda frații tei,
^Mîna ta va fi asupra cerbiciei vrăjmașilorŭ tei;
^Prosterne-se-voru ți în fața pruncilorŭ tei.
9 Iudă ^pruncŭ de lei este
Fiiulu meu, din pradă te-ai sculatŭ.
^Îngenunchiându, s'a culcatŭ ca unŭ leu,
Și ca leoaică, cinevă va deștepta?
10 ^Sceptrulu din Iudă nu se va ^depărta,
Nică ^legiuitorulŭ ^ dintre ^picioarele lui,
^Pînă ce va veni Silo (pacificatorulŭ),
^Și acestuia ^i vor da popórele ascultare.
11 Acela ^ își ^ de vită asinulŭ seu,
Și mînzulŭ asinei sale de o viță nobilă.
Spăla în vinu vestmîntulŭ seu,
Și în sîngele de strugurĭ mantia sa.
12 ^Ochii lui ^sînt roșcați de vinŭ,
Și dinții lui albi de lapte.
13 ^Zabulonu locuesce lîngă porturile mărei,
Lîngă porturile navelorŭ,
Și hotarulŭ lui se întinde până la Sidonŭ.
14 Isacharu ^este unŭ măgarŭ voinicŭ,
Care ^șede între staule.
15 Că vede ^odihna ca ceva bunŭ,
Și pămîntulŭ ^de ca ceva plăcutŭ;
Își supune ^umărulŭ la jarĭ ca să ^muncăscă,
Și se face ^serbŭ tributariŭ.
16 ^Dănu judecă pre poporulŭ seŭ,
Ca unu din semințiile lui Israelu.
17 ^Dănu este ca șarpele în cale,
Ca cerastulu în cărare,
Carele muscă călcîiulŭ calului,
Și cade ^călărețulŭ calu înapoi.
18 ^Mîntuirea ^ascultătorie ta o aștept!
19 ^Gadu, este mult ^necăjit ^de ^d'inșiiĭ,
Dară în urmă elŭ va ^năpădi ^și pre ^d'inșiiĭ.
20 ^De ^la Aseru ^este pîne grasă,
Și elŭ va ^mănînce ^gustări ^a ^regilorŭ.
21 ^Nefteli este unŭ terebintŭ întinsŭ,
Care face ramuri frumose.
22 Fiiulu frupsiferŭ ^este Iosefu,

Fiiulŭ frupsiferŭ lîngă izvorŭ;
Ale cărora ramuri se întinde preste mură.
Și l-au ^amărîtu săgetătorii, 23
Împînîndu-se și certîndu-se, și urmărindu-lŭ.
Dară ^arcului lui a remasŭ tare, 24
Și brațele mîinilorŭ lui s'au întărită,
Prin mînele ^puternicului lui Iacobu:
^Prin ^păstorulu și ^petra lui Israelu.
^Prin Dumnedzeulŭ părintelui teu, care te va ajŭ- 25
[ta,
^Prin a toto-puternicululŭ, ^care te va bine-
[cuvînta.
Cu bine-cuvîntările cerului de susu,
Cu bine-cuvîntările adîncului de josŭ,
Cu bine-cuvîntările țîțelorŭ și ale pîntecelui.
Bine-cuvîntările părintelui teu sînt mai pe 26
[sus decîtu bine-cuvîntările strămoșilorŭ mei,
^Pînă în vîrfurile munțiloru eterni
^Ele să vină asupra capului lui Iosefu,
Și asupra creștetului Nazarineanului între fra-
[ți.
Fermanuru este ^lupă răpitorie; [în sea 27
Dimineța sfîșie prada,
^Și seara împărțesce răpirea.
Aceste sînt cele dusprezece semințiĭ ale lui Israelu; și acésta este 28
ce ^a ^dzisu părintele lorŭ, cîndu ^l bine-
cuvîntă pre d'înșiĭ, pre fie-care după bine-cuvîntarea sa ^l bine-cuvîntă pre ei. Și le 29
ordină lorŭ, și dise: Eu me ^adaogă la po-
porulŭ meu; ^îngropați-mĭ-se lîngă părinții
mei ^în peșterea care este în țărîna lui Efron Hetteulŭ. În peștera care din Mach- 30
pela din fața Mamrei, în pămîntulŭ Ca-
naanu, pe ^care o cumpără Abraamu cu țărîna
cuprinsă, de la Efron Hetteulŭ ca
locu de îngropăciune. ^Acolo îngropară 31
pre Abraamu și pre Sara femeea sa;
^acolo îngropară pre Isaacu și pre Re-
beca femeea sa, și acolo îngropăi eu
și pre Lea. Cumpărarea țărînei și pe- 32
șterea ce este în ea de la fiiĭ lui Hetu.
Iacob sfîrșește în Egipt, și se înmormîntează
în Canaan.
Și după ce sfîrși Iacobu de a mai face fiiloru 33
săi, și strînse picioarele sale în pată, și ^dădu
sufletulŭ, ^și ^fu adusŭ la poporulŭ seu.
50 Și Iosefu ^se ^arătă pe față părintelui seu, 50
^plînse preste d'însulŭ, și-lu sărută pre
elŭ. Apoi Iosefu ordină servitoriloru săi, me- 2
diciloru, ca ei ^îmbalsămeze pre părintele seu.

3 și mediți în taină numai pre Iosefă. Și trecându peste-șeri de ploi, iată ființa
4 fiilor israelitenești, Egiptenii ᵗ i ᵘ stăpâniră peste-șeri de ploi. Deci trecându acele
5 zile de pâinoi, Iosefă vorbi către casa ᵛ sa lui Faraonă, ziicându: Rogu-vă de mine
6 aflați cheia înțelesu ochilor vostri, vorbiți lui Faraonă, ca ᵂ Părintele meu să
7 jure a, ziicându: Loc-ă-ți morți; însemnându-mă în mormântul ce ˣ mi-l-am
8 săpatu eu în pământul Canaanu. Atunci deci-se, rogu-vă să mă lași să înmormântezi pre părintele meu, și mă voiu
9 întorce. Și Faraonă ʸ i zise: Sue-te, și înmormântează pre părintele tău, cumă te-a
10 făcutu să juri.

Și Iosefă se sui să înmormânteze pre părintele seu: și cu dânsul se suiră servitâi Faraonă, cei mai vârstnici ai casei lui,
11 și toți bătrânii din pământul Egiptului; Și casa casei lui Iosefă și frații și casa părintelui seu; numai copiii lorŭ, și turmele lorŭ, și cirezile lorŭ lăsară ei în pământul
12 Gâșemu. Și se suiră cu dânsul și care și călăreți, în cât oștirea acestu fu foarte mare.
13 Și ei ajunseră la arie Atadă, care este aproape de Iordanu, și ᶻ făcură acolo plângere mare și foarte tare; Și Iosefă ᵃᵃ făcu pentru
14 părintele seu jale de șepte dile. Și Canaanii, locuitorii pământului, ᵇᵇ văzându jalea ce era la arie Atadă, ziseră: Jale mare
15 este acesta pentru Egipteni; de aceea ᶜᶜ chiamă numele ei—Abelu-Mițraimă (Jalea Egiptenilor), care este dincolo de Iordanu.
16 Și ᵈ fiii lui Iosefă lucrară cu ei după cumă li ordinase ală. Ca deseră pre ală fii lui
17 în pământulu Canaanu, și-lu înmormântară pre ală în preștera din țărâna Machpela, ce cu Mamre, pre care o ᵉ cumpărase Avraamă împreună cu țărâna de la Efronă Hetitulu ca moșie de îngropăciune. Și Iosefă se întoarse în Egiptă, elă și frații sei, și toți cei ce se duseră cu dânsulu să înmormânteze pre părintele seu, după ce înmormântă pre părintele seu.

Asigurarea lui Iosefă către frații săi, îndreptățirea sa și ordinele sale asupra oaselor sale.

15 Și frații lui Iosefă ᵍᵍ văzându că părintele lorŭ a murită, ʰ ziseră: Poate ca Iosefă să
16 ne urască acestu, și să ne răsplătească nouă toată reaua ⁱ ce i-o-am făcutu lui. Și ei trimiseră la Iosefă să-i ziică:
17 Părintele teŭ lăsatu-a mai ne ordinată, ziicându: Așa să ziceți lui Iosefă: Rogu-te! erte acumă frățâlorŭ tăi nedreptatea lorŭ și păcatulu lorŭ, că ʲ rele ți-au făcutu ție. Acumu dară-ți rogu, nedreptatea servitorilorŭ ᵏ Dumnedieului părintelui teŭ. Și Iosefă plânse, când i ˡ vorbiră ei. Apoi și
18 duseră și frații lui, și se ᵐ prosternară înaintea lui, și-i ziseră: Iacă noi, suntemŭ robi
19 ție. Și Iosefă li zise: ⁿ Nu vă temeți; ᵒ au
20 dară în locu lui Dumnedieŭ sântu eu? ᵖ Voi ați urzit ceva rele în contra mea, dară ᵠ Dumnedieŭ l-a întorsu spre bine, ca să
21 facă ceea ce vedeți astădi, adecă să păstreze popora multu. Acumă dară nu vă temeți; ʳ eu voiu hrăni pre voi și pe copiii voștri.
22 Astă-felŭ ˢ mângâie pre ei, și le ᵗ vorbi după inimo lorŭ.

Și Iosefă locui în Egiptă, elă cu casa
23 părintelui seu; și Iosefă trăi o sută și zece ani. Și Iosefă văzu din fiii lui Efraimă până ᵘ la a treia generațiune; asemenea și
24 ᵛ fiii lui Machiră, fiulă lui Manasia se născuți pe genunchiĭ lui Iosefă.

Și Iosefă ʷ zise către frații sei: Eu mor, și ˣ Dumnedieŭ pre voi vă va cerceta, și vă va duce din pământulu acesta în pământul,
25 pre ʸ care ca jurământă l-a promisu lui Avraamă, lui Isaacă și lui Iacobă. Și ᶻ Iosefă puse pre fiii lui Israelu să jure, ziicându: Dumnedieŭ vă va cerceta, și voi să duceți
26 de-acle mele d'aici. Și Iosefă muri, fiindă de o sută și zece ani. ᵃᵃ Îmbălsămară-lu și-lu ᵇᵇ întocmiră, și-lu puseră în sicriŭ în Egipt.

ESODULU.

A DOUA CARTE A LUĬ MOISI.

Israeliții și starea apăsată a israeliților.

1 ᵃ Acestea sântu numele fiiloru lui Israelă, cari intrară cu Iacobă în Egiptă, fie-
2 care cu casa sa: Rubenu, Simeonă,
3 Levi și Iudă; Issacharŭ, Zabulonă, și Beni-
4 aminu; Dană, și Neftali, Gadă și Așeră. Și toate sufletele născute din căpăcâi lui Iacobă
5 ᵇ erau-șeri de șaptedieci; ci Iosefă murise
6 mai ᶜ nainte și cu în Egiptu. Și ᵈ Iosefu muri, și toți frații sei, și toți acela generațiune.
7 Și fiii lui Israelă se înmulțiră forte, și ți creșteră și se înputerniciră forte, și țera se înplură de dânșii.

8 Și ᵉ se sculă unu regu nou în Egiptă, ca-
9 re nu cunoscea pre Iosefă; Acesta dise poporului seu: Iacă ᶠ poporulă fiiloru lui
10 Israelu este mai numerosă și mai tare de-
cât noi, ᵍ Haidemŭ dară, ʰ să lucrămŭ înțeleptesce cu dânșii, ca elă să nu se înmulțească, și când vreŭ întâmpla vreunulu să
11 ne năvăl(ă ei elă ca unu-șeri vrașmași, și ei se lupte contra noștră, și să dea din țeră.
12 Deci puseră preste dânșii prefecți, ca să-i apese cu ⁱ munci grele. Și poporulă ții lui Faraonă edifică de provisiuni Pitomu și Ra-
13 messi. Și cu cât mai multă ʲ îi apăsa, ei cu atâta mai multă se înmulțiă și se
14 întindea; și Egiptenii aveau oroare de fiii lui Israelă. Și Egiptenii făcea cu asprime pre
15 fiii lui Israelu să muncească. Astă-felŭ ei îi ᵏ amărâ viața cu muncă grele în ˡ lutu și la cărămidă și la tot felŭ de muncă de pe câmpiu; și tóte munca care ei o ᵐ puneau pre ei o
16 asprime. Și regele Egiptului ⁿ zise și moșâloru Ebreiloru, d'intre care, unu se chiema Șifra și
17 cea-l-altă Pua, Și ᵒ ziseră: Când veți moșî la femeile Ebreiloru, și le veți ᵖ vedea în scaunulu de nascere, de se ᵠ va fi băiețu, să-lu omorîți; iară de va fi fată, să trăiască. Dară moșâle, ʳ temându-se de Dumnedieŭ, nu făcură ˢ după cumu li dise lorŭ regele Egiptului, ci ele
18 lăsară pre băieți să trăiască. Atunci regele
19 Egiptului chiemă pre moșe, și li dise: Pentru ce ați făcutu aceste, de ați lăsatu să trăiască
20 în viață. Și ᵗ moșele respunseră lui Faraonă: Fiindă Ebreencele nu sânt ca celele ale Egiptencelorŭ; ci sânt tari, și mai nainte de ce vină moșele la d'însele, ᵘ și Dumnedieŭ
21 face bine moșeloră; și poporulă se înmulți și se înputernici forte. Și fiindă că
22 moșele se temură de Dumnedieŭ, ᵛ familiile sale se tocmiră de mari. Și Faraonă ordină la tot poporulă seu, ziicându: Pre ʷ tot
băiețelulă ce se va naște, să-lu aruncați în
apă, și fată să lăsați să trăiască.

Nașterea și educarea lui Moisi, și fugirea sa în Madian.

2 Și mai ˣ omă din casa lui Levi merse, și-și
2 lă de ʸ femeă din fetele lui Leviĭ; Și
3 acea femeă zămisli, și născu unu fiiŭ; și ᶻ văzându-lŭ, că este frumosŭ, îlu ascunse
4 trei luni. Și ca nu mai putându-lu ascunde
5 mai multu, luă o ᵃᵃ corăbiță de papură, și-lu unsse cu bitumŭ și smoală; și băgându pre băiețelŭ înăuntru, îlu puse între trestie pe margineă rîului. ᵇᵇ Iară sora lui sta de
6 departe, ținându-se să vadă ce se va face cu ellu.

Și ᶜ fata lui Faraonă se pogorî la râu, ca
să se scalde, și servele ei se preumblau pe
malulŭ râului; și ea ᵈ văzându corăbița în
papură, trămise una din servele sale, și-i
adusse. Și deschizându-o, văzu copilulŭ;
și ᵉ iată copilulu plângea, și ᶠ fiindu-i-se
milă, ᵍ zise: Acesta este din copiii Ebreiloru.
7 Și sora copilului ʰ zise către fata lui Faraonă: Merge-voiu óre să chiamu o femeă ⁱ Ebreencă
8 de la ʲ Ebrei, care să ᵏ îngrijească pe acestu copilŭ? Și fata lui Faraonă ˡ zise: Mergi.
Și ᵐ fecióra se dusse, și chiemă pre mumă-sa
9 pe copilu. Și fata lui Faraonă ⁿ zise ei: Ia

copilului acestuia, şi-l învăţă. şi el îi zise
da glas. şi Moise îşi ascunse faţa; căci se
temea să privească la Dumnezeu.

Şi Domnul a zis: Am văzut bine necazul
poporului Meu care este în Egipt, şi am auzit
strigătul lui din pricina asupritorilor lui,
căci cunosc durerile lui; Şi M'am coborît
să-l scap din mâna Egiptenilor, şi să-l scot
din ţara aceea, într'o ţară bună şi largă, într'o
ţară curgătoare de lapte şi miere, în locul Ca-
naneilor, al Hetiţilor, al Amoriţilor, al
Ferezeilor, al Heviţilor şi al Iebusiţilor.
Şi acum, iată strigătul fiilor lui Israel a
ajuns până la Mine, şi am văzut şi
apăsarea cu care Egiptenii apasă pe ei-
înşi; Şi acum vino, ca să te trimet la
Faraon, să scoţi pe poporul Meu, pe
fiii lui Israel, din Egipt.

Şi Moise răspunse lui Dumnezeu: Cine
sînt eu, ca să merg la Faraon, şi să scot
pe fiii lui Israel din Egipt. Şi Dumne-
zeu zise: Fii sigur că Eu voi fi cu tine; şi acesta îţi
va fi semnul, că Eu te-am trimes: când
ce vei fi scos pe poporul Meu din Egipt,
să vă închinaţi lui Dumnezeu pe muntele
acesta.

Şi Moise zise lui Dumnezeu: Iată, eu
Dumnezeul părinţilor voştri, mi-a trimes
la voi; şi de-mi vor zice mie:
care este numele lui? ce să le răspund?

Şi Dumnezeu zise lui Moise: EU SUNT
CELUI CE SUNT; şi a mai zis: Aşa vei
zice fiilor lui Israel: Cel ce se numeşte
EU SUNT, acela m'a trimes la voi.

Şi Dumnezeu mai vorbi lui Moise:
Aşa vei zice fiilor lui Israel: Iehova, Dum-
nezeul părinţilor voştri, Dumnezeul lui
Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dum-
nezeul lui Iacov m'a trimes la voi; a-
cesta este numele Meu în veşnicie, şi aceasta
va aminti neamurilor Mele generaţiunile.
Mergi dară, şi adună pe bătrînii lui Israel,
şi zi-le: Iehova, Dumnezeul părinţi-
lor voştri mi s'a arătat mie, Dumnezeul
lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacov,
şi mi-a zis: Eu v'am cercetat pe voi şi
ce mi s'a făcut vouă în Egipt; Şi am zis
Mă voiu sui din robia Egiptului în pămîntul Ca-
naneilor, al Hetiţilor, al Amoriţilor, al
Ferezeilor, al Heviţilor şi al Iebusiţilor,
în pămîntul în care curge lapte şi miere;
şi ei vor asculta de cuvîntul tău, şi vei
intra tu şi bătrînii lui Israel la regele E-
giptului, şi veţi zice lui: Iehova, Dumne-
zeul Hebreilor ne-a întîmpinat pe noi,
Rugăm-te dară, îngă-ne să mergem trei
zile de trei zile în pustiu, ca să aducem
jertfă lui Iehova Dumnezeului nostru; Dară
eu ştiu, că regele Egiptului nu vă va lăsa
să mergeţi, decît cumai silă din mînă
tare. Deci eu voiu întinde mîna mea, şi
voiu bate Egiptul prin toate minunile mele,
care le voiu face în mijlocul lui; şi el
după aceea vă va lăsa să mergeţi. Şi Eu voiu
face ca poporul acesta să afle bunăvoinţă
înaintea Egiptenilor, şi va fi, că cînd veţi
ieşi Egiptul, nu veţi merge cu mînă goală;
Ci fie-care femeie va cere de la vecina sa
şi de la oaspeta casei sale vase de argint
şi vase de aur şi veşminte, pe care le veţi
pune pe fiii voştri şi pe fiicele voastre, şi veţi
despăgubi pe Egiptenii.

Şi răspunzînd Moise, zise: Iată-Mă, ei
nu mă vor crede, şi nu vor asculta
de cuvîntul Meu; că vor zice: Iehova nu
s'a arătat ţie.

Şi Iehova zise lui: Ce este aceea ce ai
în mînă? şi el răspunse: Un toiag. Şi
Dumnezeu i-zise: Aruncă-l pe pămînt. şi
el îl aruncă pe pămînt, şi se făcu şarpe;
şi Moise fugi de dînsul. Şi Iehova zise
lui Moise: Întinde-ţi mîna ta, şi-l ia de
coadă. şi el întinse mîna, şi-l luă, şi s'a
făcut-o toiag în mîna sa. Ca să
creadă, zise că Iehova, Dumnezeul părinţi-
lor lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumne-
zeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov
şi s'a arătat ţie.

Şi Iehova i mai zise lui: Vîră mîna ta
în sîn; şi el vîră mîna sa în sîn. şi o scoase
iară, şi iată mîna sa era albă de lepră, ca
zăpada. Apoi zise Dumnezeu: Vîră iară-ţi
mîna ta în sîn, şi el vîră mîna sa în sîn,
şi o scoase-o iară din sîn, şi iată era
ca-i-eşită carnea a lui. Şi va fi, că de nu
vor crede ţie, şi nu vor asculta de cu-
vîntul tău la semnul celui d'întîiu vor
crede cuvîntului tău la semnul celui de-al doilea.
Şi va fi, dacă nu vor crede încă şi nici la
aceste două semne, nici vor asculta de
cuvîntul tău, să iei din apa râului, şi
să o verşi pe uscat; şi apa, care o vei lua
din râu, se va preface în sînge pe uscat.

Şi Moise zise lui Iehova: Rogu-mă Dom-
ne, să nu mă aduc bărbat apoi în vorbire
sînt încă de ieri, nici de alaltăieri, nici de
cînd vorbeşti tu cu robul tău, ci vorbă
grea la vorbă şi limbă la limbă.

Şi Iehova i-zise: Cine a făcut omului gura, sau cine a făcut mut
sau surd, sau văzător sau orbitor? nu
sînt Iehova? Deci acum, şi eu voiu fi cu
gura ta, şi te voiu învăţa ce să vorbeşti.

Şi Moise răspunse: Rogu-mă Domne, trimite
pe cela ce ai să trimeţi.

Şi aprinzîndu-se Iehova de mînie asu-
pra lui Moise, a zis: Nu Aaron Leviţul
nu este fratele tău? Scim că el vorbeşte
bine; şi încă-l şi iată venind înaintea ta,
şi văzîndu-te se va bucura din inimă sa.
Vorbeşte dară cu el şi-i pune cuvinte
în gura lui; şi eu voiu fi cu gura ta şi cu
gura lui, şi vă voiu învăţa ce aveţi să
faceţi. Şi el va vorbi în locul tău cătră
popor, şi el va fi în locul de gură la tine, şi
tu vei fi lui în locul lui Dumnezeu. Şi tu
vei lua toiagul acesta în mîna ta, cu care să
faci semne.

Atunci Moise merse şi întoarse-se la

lechiu, scumpu vet. 'i dise: Rogu-te, lasă-mă
să mă duc înapoi la frații mei cari sînt
în Egipt, ca să vădă dacă mai trăiesc. Și
Iethro dise lui Moisi: Mergi în pace.

Moisi se întoarce în Egipt, și Aaron îl în-
tîmpină în cale.

19 Și Iehova dise lui Moisi în Madiam:
Scoală-te și te întoarce în Egipt, că 'toți
oamenii cari căutau viața ta au murit.
20 Și Moisi luă pe femeia sa și pe fiii săi, și
punîndu-se călări, se întoarse în pămîntul Egip-
tului. Și Moisi luă toiagul lui Dumnedeu
21 în mîna sa. Și Iehova dise lui Moisi: Mer-
gînd tu înapoi în Egipt, vedi ca
'toate semnele pe cari le-am pus în mîna
ta, să le faci înaintea lui Faraon; dar Eu
voiu întări inima lui, încît el nu va
22 lăsa pe popor să meargă. Și tu vei zice
lui Faraon: Așa dice Iehova: 'Israelu este
23 fiiul meu, 'cel întîi-născut al meu. Și
eu îți dic: Lasă pe fiiul meu, ca să
servească Mie; și dacă tu vei respinge de a-l
lăsa, iată Eu voiu ucide pe fiiul tău, cel
întîi-născut al tău.

24 Și era pe cale într'o căpetenie, și Iehova
Îl 'întîmpină și căuta să-l 'omoare pe el.
25 Și Sefora luă o 'piatră ascuțită, și tăie prepu-
țiul fiiului său, pe care aruncă la picioa-
rele lui Moisi, și dise: Ca adevărat ta ești
26 un soț de sînge. Atunci Dumnedeu îl
lăsă; fără să dică: Soță de sînge ești prin
circumcisiune.

27 Și Iehova dise lui Aaron: Ești 'chemat
la Moisi în pustiiu; și el merse, și-l în-
tîmpină la 'muntele lui Dumnedeu, și îl să-
rută. 28 Și Moisi 'spuse lui Aaron tote cu-
vintele lui Iehova, cu cari îl trimesese, și
toate 'semnele cari le ordonase.

29 Moisi dară și Aaron 'merseră, și adu-
30 seră pe toți bătrînii fiilor lui Israel. Și
Aaron îi vorbi tote cuvintele, pe cari Ie-
hova le-a făcut să zică lui Moisi; și făcu semne
31 înaintea poporului. Și poporul 'credu.
Și auzindu-și Iehova aminte de 'cercetarea pe
fiii lui Israel, și că văzu mîhnirea lor, se
'plecară și se prosternară.

Moisi și Aaron dau înștiințare către Faraon;
cererea nu e primită de el.

5 Și după aceea Moisi și Aaron 'veniră și
dîseră lui Faraon: Așa dice Iehova,
Dumnedeiul lui Israel: Lasă pe poporul
meu să meargă, ca să-mi 'prăznuiască în
2 pustiiu. Dară Faraon dise: Cine este Ie-
hova, de a cărui voce eu să ascultă,
ca să las pe Israel să meargă? Eu nu pe Ie-
hova nu-l cunosc, și pe Israel nu-l
voiu lăsa să meargă. 3 Și ei dîseră: Dumne-
deul Ebreilor ne-a întîmpinat pe noi;
lasă-ne, rugămu-ne, să mergem cale de trei
zile în deșert, și să sacrificăm lui Iehova,
Dumnedeului nostru, ca să nu ne grămă-
dească ciuma sau sabia. 4 Dară
Regele Egiptului li dise: Voi, Moisi și A-
aron! pentru ce trageți pe poporulu de
la lucrurile sale? Duceți-vă la corvelele
voastre. 5 Și Faraon mai dise: Iacă, 'multă este
acum poporulu în țeră, și voi vreți să-lu în-
depărtați de la munca sa.

6 Și Faraon chiămă mai'nainte pe 'impila-
torii poporului și pe 'scriitorii lorĭ, și
7 le dise: Mai multu să nu dați poporu-
lui pentru lucrulu cărămidelorŭ ca pînă acum;
ci să meargă și să-și adune paie. 8 Și
totuși numărulu cărămidelorŭ, care Ieri
și pănă acumu, să îl 'puneți: să nu-lu mic-
șorați cu nimic; căci sînt leneși, de aceea strigă,
dicendu: Să mergemu și să sacrificămu Dum-
nedeului nostru. 9 Impuneți-se muncă mai grea
lorĭ asupra căreia să lucre, și să nu se
mai uite la vorbe deșerte.

10 Atunci impilătorii poporului și preșcrișii
lorĭ ieșiră, și vorbiră către popor, dicendu:
Așa dice Faraon: Nu mai voiu să vă dau
paie! 11 Duceți-vă voi înșivă-vă paie de
unde veți afla, căci nimica nu se va micșora
din munca voastră. 12 Deci poporulŭ se rîspîndi
în tot pămîntulŭ Egiptului, ca să strîngă mu-
reșce în locu de paie. 13 Și impilatorii 'îi
lucrau dicendu-ĭ: Faceți numărulu lucrului
vostru ca atunci cînd vi se dădea paie, ca să
nu fiți găsiți. 14 Și prescrișii fiilorŭ lui
Israel, pe cari impilătorii lui Faraon îi a-
puseră preste 'ei, fură bătuți, dicendu-li:
Pentru ce nu ați împlinit nici astăzi nici ieri
numărulu cărămidelorŭ, ca și mai 'nainte?

15 Și prescriși fiilorŭ lui Israel veniră, și
strigară la Faraon, dicendu: Pentru ce faci
așa cu servii tăi? 16 Paie nu se mai dau
lorĭ, și totuși ni se dice: Faceți cărămidă! și
iacă, servii tăi 'bat, deși vina este a
poporului tău. 17 Ci el dise: Voi sînteți
leneși, leneși sînteți, de aceea diceți: Să mer-
gemu, ca să sacrificămu lui Iehova! 18 Acum
mergeți și lucrați, și paie nu vi se va da, și
totuși numărulu cărămidelorŭ veți face. 19 Și prescrișii fi-
lorŭ lui Israel văzură că sînt în rău caz, de
oarece li s'a dis: Să nu micșorați din numă-
rulu cărămidelorŭ din cotidă pentru altă qi.

20 Și cînd ei de la Faraon, întîlniră pe
Moisi și pe Aaron, cari steteau înaintea
21 lorĭ: 'Și dîseră lorŭ: Caute Iehova asupra
voastră, și să judece, că mirosiră așa bine
numerulu nostru înaintea lui Faraon și înain-
tea servilorŭ lui, dîndu-li sabia în mînă,
ca să ne taie.

22 Și Moisi se întoarse la Iehova, și dise:
Doamne, pentru ce căutărei tu poporului a-
ceștia așa? Pentru ce m'ai trimesu pe mine?
23 Că de cînd întrai eu la Faraon, ca să-i
vorbesc în numele tău, el a lucrat rău
poporul tău, și tu nu ai scăpat de loc
6 pe poporulu tău. Atunci dise Iehova lui
Moisi: Acumu vei vede ce voiu face eu lui
Faraon: căci sîlnic 'de mînă îl va lăsa
să meargă, și sîlnic 'de mînă îl va 'da
să gonească pe ei din pămîntulu lui.

Ordinea și genealogiile lui Dumnedeu referitore
la Moisi.

2 Și Dumnedeu vorbi către Moisi, și dise-
3 Eu sînt Iehova, care mă arătai lui Abra-
ham, lui Isaac și lui Iacob, ca 'Dumnedeu
a tutu-puternicu, dară cu numele meu de
'Iehova nu l-am fost cunoscutŭ. 4 Și eu în-
chiiai și legămîntulŭ cu ei, ca să dau
lorŭ pămîntulŭ Canaan, pămîntulŭ petre-
rirei lorŭ, în care ei erau petrecutori. 5 Și eu
mai vădiu și suspinulŭ fiilorŭ lui Israel, pe
cari Egiptenii 'i asupresc, și mi-am adusu
aminte de legămîntulŭ meu. 6 Drept acea
spune fiilorŭ lui Israel: 'Eu sînt Iehova, și
'voiu scote pe voi din apăsarea Egiptenilorŭ,
și vă voiu scăpă din servitutea lorŭ,
și vă voiu 'mîntui cu brațu întinsu
și cu judecăți mari. 7 Și vă voiu lua pre
voi de poporulŭ meu, și 'voiu fi Dumnedeulŭ
vostru, și veți cunoscce, că eu sînt Iehova Dum-
nedeulŭ vostru care vă scote pe voi din apă-
sarea Egiptenilorŭ. 8 Și vă voiu duce în pa-
mîntulŭ, pentru care amu 'rădicatu mîna
mea, ca să-l dau lui Abraham, lui Isaac și
lui Iacob, de pre acesta 'lu voiu da vouă
de moștenire. Eu sînt Iehova!

9 Și Moisi spuse acestea fiilorŭ lui Israel;
dară ei nu ascultară pe Moisi pentru mîh-
nirea lorŭ de sufletu și pentru munca
cea grea.

10 Și Iehova vorbi către Moisi, dicendu-
11 Mergi și dă de știre lui Faraon, regelui Egiptului, ca
el să lase să meargă pre fiii lui Israel din pă-

12 mîntulŭ seu. Și Moisi vorbi înaintea lui
Iehova, și dise: Iacă, fiii lui Israel nu mă
ascultă pe mine, apoi cumu mă va asculta
Faraon? Mai vîrtosu că sînt greu la zu-
13 vîntu. Și Iehova vorbi către Moisi și că-
tră Aaron, și li ordonă să meargă la fiii lui
Israel și la Faraon, regele Egiptului, ca
să scoță pre fiii lui Israel din pămîntulŭ
Egiptului.

Alți doi fiiori și ai lor descendenți; genealogia
lui Moisi și a lui Aaron.

14 Aceștia sînt capii caselorŭ părinților lorŭ
lui: Fiii lui Ruben, întîi-născutulŭ lui
Israel: Hanoh și Pallu, Hesron și Carmi.
Aceștia sînt familiile lui Ruben. 15 Și fiii lui
Simeon: Iemuel și Iamin și Ohiad și
Iachin și Zohar și Șaul, fiiul unei Cana-
nence. Aceștia sînt familiile lui Simeon.

16 Și aceștia sînt numele 'fiilorŭ lui Levi
după genealogiile lorŭ: Ghersom și Ke-
hatu și Merari; și anii vieții lui Levi au
fost o sută trei-deci și șepte de ani. 17 Fiii
lui Ghersom: Libni și Șimi după familiile
lorŭ. 18 Și fiii lui Kehat: Amram și Iehar
și Hebronu și Uzzeliu; și anii vieții lui
Kehat au fost o sută trei-deci și trei de
ani. 19 Și fiii lui Merari: Mahli și Musi. A-
ceste sînt familiile lui Levi după genera-
țiile lorŭ. 20 Și 'Amram luă de femeie pe
Iochebed, mătușa sa, care 'i născu pe
Aaron și pe Moisi; și anii vieții lui Am-
ram au fost o sută trei-deci și șepte de
ani. 21 Și fiii lui Iehar: Korahi și Nefegu
și Zicri. 22 Și fiii lui Uzziel: Misailu și Elsa-
fant și Zitri. 23 Și Aaron își luă de femeie
pre Elisheba, fiia lui 'Amminadabu, pre sora
lui Nahșon, care 'i născu pe 'Nadabu și
pe Abihu și pre Eleazaru și pre Itamaru.
24 Și fiii lui Korahu: Assiru și Elkanah
și Abiasafu. Aceste sînt familiile Korahi-
ților. 25 Și Eleazaru, fiiul lui Aaronu,
'și luă de femeie pre una din fetele lui Pu-
tiilu, care 'i născu lui pre Finehas. Ace-
știa sînt capii părinților Leviților după
familiile lorŭ.

26 Aceștia sînt acei Moisi și Aaron, cărora
le zise Iehova: Scoateți pre fiii lui Israel
din pămîntulŭ Egiptului după 'oștirile lorŭ.
27 Aceștia sînt, cari 'vorbiră cu Faraon, re-
gele Egiptului, ca să scoță din Egipta pre
fiii lui Israel: acest Moisi și Aaron.

Dumnezeŭ vorbesce lui Moise și îĭ descoperă
însemnătatea numelui Iehova. Se profetesce de strămutarea
lui Israel.

28 Și a fostŭ, cându vorbi Iehova cătră
29 Moisi în pomenitulu Egiptulŭi, Iehova vorbi
lui Moisi, dicându: 'Eu sînt Iehova; 'spune
lui Faraonŭ, regele Egiptului, tóte câte
30 ți voiu dice. Și Moise dise lui Iehova:
Ecĭ 'eu sînt greŭ la cuvîntŭ, cumŏ óre
7 Faraonu mĕ va ascultá? Și Iehova dise
lui Moisi: Ecĭ eu te-amŭ 'pusŭ preŭ mare ca
să 'dumnedieŭ lui Faraonu, și Aaronŭ, fra-
2 tele teŭ, va fi 'profetulu tĕu. Tu tóte câte
'voiŭ-voi rîde Eu-amŭ ordinatu; și Aaronŭ,
fratele teŭ, va fi spunŭ lui Faraonŭ, ca să
lase pre fiĭ lui Israelu din pămîntulŭ
3 seŭ. Și 'eŭ voiŭ învĕrtoșa ĭnima lui Fara-
onŭ, și voiu înmulți 'semnele mele și minu-
4 nile mele în pămîntulŭ Egiptului. Și Fa-
raonŭ nu va ascultá de voi; și eŭ voiŭ
pune mâna pe Egiptŭ, și voiu scóte oștirile
mele, pre poporulŭ meu, pre fiĭ lui Israel
din pămîntulŭ Egiptului 'prin mari judecĕți.
5 Atunci Egiptenii 'vorŏ cunósce că eu sînt
Iehova, cându voiu întinde mâna mea preste
Egipte, și voiu scóte pre fiĭ lui Israelu din
mĕdiulocŭlu lorŭ.
6 Și Moisi și Aaronŭ 'făcurĕ dupĕ cumŏ
7 Iehova li ordinase: așa făcurĕ. Și Moisi era
de 'optŭ-decĭ de anĭ, și Aaronŭ de optŭ-decĭ
și trĕi de anĭ, cându vorbiră cătră Faraonŭ.
8 Și Iehova vorbi cătră Moisi și cătră
9 Aaronŭ, dicându: De ți va dice Faraonŭ:
'Faceĭ o minune; atunci tu vei dice lui Aa-
ronŭ: Ia 'toiegulu teŭ, și 'lĕ aruncă înaintea
lui Faraonu, și elu se va preface în șerpe.
10 Atunci Moisi și Aaronŭ intrarĕ la Fara-
onŭ, și facurĕ 'dupĕ cumŏ a fostŭ ordinatŭ
Iehova: Aaronŭ aruncă toiegulu seŭ înain-
tea lui Faraonu și a servitoriloru seĭ, și
11 'se prefăcu în șerpe. Atunci Faraonŭ chiemă
pre înțelepțiĭ și pre 'farmecătorĭ, și acești
necromanțiĭ ai Egiptului 'făcurĕ și eĭ
12 asemenea cu fermecătoriele lorŭ. Fie-care
își aruncă toiegulu seŭ, și ele se prefăcurĕ
în șerpi; dară toiegulu lui Aaronŭ înghiți pre
13 toiegele lorŭ. Și ĭnima lui Faraonu 's'învĕrtoșă,
și elu nu ascultă de dînșiĭ, 'dupĕ cumŏ
li spusese Iehova.

Zecile plăgi asupra Egiptenilor: apa prefăcută
în sînge.

14 Și Iehova dise lui Moisi: 'Anima lui Fara-
onŭ s'a învĕrșopatŭ, elŭ nu voiesce a lăsa pre
15 poporŭ. Mergĭ la Faraonu mâne dimi-
nĕță, ecĭ, elŭ va eșĭ la apă; atunci tu să
staĭ înaintea lui pe țermulŭ fluviului, și
vei lua în mână toiegulŭ care s'a prefăcutu în
16 șerpe: și-i vei dice Iehova. 'Dumnedieulu Ebreilorŭ m'a trămesŭ cătră tine, ca să-ți dicu:
Lasă pre poporulŭ meu să mĕrgă, ca să
mi-lu servéscă în pustiŭ, și ecĭ tu până
17 acumŏ n'aĭ ascultatŭ. Așa dice Iehova: La
hu aceŭsta 'veĭ cunósce că eu sînt Iehova;
ecĭ eu cu toiegulŭ care-lŭ port în mână
voiŭ lovi apa ce-i din fluviŭ, și 'se va pre-
face 'în sînge. Și pesciĭ ceĭ ce sînt în flu-
18 viŭ voru muri, și fluviulŭ se va împuți;
și Egiptenii se voru 'îngreți de a bĕ din
apa fluviului.
19 Și Iehova dise lui Moisi: Ți lui Aaronŭ: Ia
lĕ-ți toiegulŭ teŭ, și-''ntinde mâna ta preste
apele Egiptului, preste rîurile lorŭ, preste
fluviile lorŭ, preste lacurile lorŭ și preste
tóte bălțile lorŭ de apă, ca să se 'facă sînge;
și de se vorŏ găsi sînge în tóte pămîntulŭ
Egiptului, precumŏ și în vasele de lemnu
și de pétră.
20 Și Moisi și Aaronŭ 'făcurĕ așa dupĕ cumŏ
ordinase Iehova; și elu 'ridicându-și tóiegulŭ,
lovi apa fluviului înaintea ochilorŭ
lui Faraonu și a servitoriloru seĭ, și tóte 'a-
pele din fluviŭ se prefăcurĕ în sînge. Și
21 pesciĭ cari erau în fluviŭ muriră, și fluviulŭ se împuți; și Egiptenii nu 'putură
bĕ apă din fluviŭ, și fu sînge în tóte pă-
mîntulŭ Egiptului. 'Și 'farmecătorii din Egipt' facurĕ asemenea cu fermecătoriele
22 lorŭ; și ĭnima lui Faraonu se învĕrșopă, și
nu ascultă de dînșiĭ, 'dupĕ cumŏ dîsese
Iehova. Și Faraonŭ întorcându-se, intră
23 în casa sa, și nici la aceasta nu plecă ĭnima
sa. Și toĭ Egiptenii săpară împregiurulu
fluviului, căutându apă să bĕ; că nu puteau
bĕ din apa fluviului. Și se împliniră șepte-
24 zile de cându Iehova lovi fluviulu acela.

A doua plagă: broaștele.

DUPĂ aceste dise Iehova lui Moisi: Ia-
mĕ la Faraonŭ, și vorbesce-i: Așa
dice Iehova: Lasă pre poporulŭ meu 'ca să
mĕrgă să-mi servéscă. Și de 'nu veĭ voi de
a-lĕ lăsa, ecĭ eu voiŭ bate cu 'broscre tótu
2 hotarulŭ teŭ. Și riulŭ va fi de broscre,
cărora se vorŏ sui și vorŏ veni la casa ta, și
'camera de dormitŭ a ta, și pe patulŭ tĕu,
și în casele servitoriloru teĭ, și în ai tĕi poporului teŭ, și în cuptóiele tale și în covesele
3 tale. Așa broscrele se vorŏ sui preste tine
și preste servitoriĭ teĭ și preste poporulŭ teŭ.
4 Și Iehova dise lui Moisi: Ți lui Aaronŭ
'Întinde-ți mâna ta cu toiegulŭ teŭ asupra
fluviilorŭ și asupra riuriloră și asupra lacuriloru, și fă să vină broscre preste pămîntulŭ
5 Egiptului. Și așa Aaronŭ 'și întinse mâna
sa preste apele Egiptului, și ișiră broscrele,
6 și acoperiră pămîntulŭ Egiptului. 'Și fermecătorii din Egipt' făcură asemenea cu
fermecătoriele lorŭ, și scóseră broscre preste
pămîntulŭ Ninivului.
7 Atunci Faraonŭ chiemă pre Moisi și pre
Aaronŭ, și îĭ dise: 'Rugaĭ-vĕ de Iehova, ca
să depărteze broscrele de la mine și de la
poporulŭ meu; și eu voiŭ lăsa pre poporu
8 să mĕrgă, ca să sacrifice lui Iehova. Și
Moise respunse lui Faraonu: Fălosce-te ĭnaintea mea! și cându óre voiŭ-voi pentru
tine și pentru servitoriĭ teĭ și pentru poporulŭ
teŭ, ca să 'curățe broscrele de la tine și
de la casele tale, și numai în riuri să mai
10 remână? Și 'eĭ dise. Mâne Eŭ! Moise dise:
Fie dupĕ cuvîntulŭ teŭ, ca ca să cunóscĭ,
că 'nu este altulŭ ca Iehova Dumnedieulŭ
11 nostru. Broscrele se vorŏ depărta de la tine
și din casele tale și de la servitoriĭ teĭ și de
la poporulŭ teŭ, și numai în riuri vorŏ mai
remâne.
12 Și Moise și Aaronŭ eșiră de la Faraonŭ;
și Moisi 'strigă către Iehova pentru broscrele,
13 cari le trămisese elŭ preste Faraonŭ. Și
Iehova făcu dupĕ cuvîntulŭ lui Moise, și
broscrele muriră de prin case, de prin curțĭ
14 și de prin câmpuri. Și 'grămădiră le adu-
nară tótu grămădĭ, grămădĭ, și se împuți
15 pămîntulŭ. Și văzîndu Faraonŭ că are
'răsuflare, își 'învĕrtoșă anima sa, și nu ascultă
de dînșiĭ, dupĕ cumŏ dîsese Iehova.

A treia plagă—țînțarii.

16 Și Iehova dise lui Moisi: Ți lui Aaronŭ:
Întinde-ți toiegulŭ teŭ, și loveșce pulberea
pămîntului, ca să se prefacă în nouri vole
17 la tótă pămîntulŭ Egiptului. Și așa făcură
așa. Aaronŭ și întinse mâna sa cu toiegulŭ
seŭ, și lovi pulberea pămîntului; și o mulțime mare 'de nouri vole veniră asupra ómeniloru și asupra vitelorŭ; tótă pulberea pă-
mîntului se prefăcu în nouri vole în tótă pă-
18 mîntulŭ Egiptului. Și 'fermecătorii făcură
asemenea cu fermecătoriele lorŭ, ca să scóță
nouri vole, dară 'nu putură; și eraŭ mulți-
mi de nouri vole în ei și asupra ómeniloru

19 și asupra vitelorŭ. Și fermecătorii dîseră
lui Faraonŭ: Acesta este 'degetulŭ lui Dum-
nedieŭ! și totuși 'ĭnima lui Faraonŭ se în-
vĕrșopă, și nu ascultă de dînșiĭ, după
cumŏ dîsese Iehova.

A patra plagă—muștele câinești.

20 Și Iehova dise lui Moise: 'Scólă-te de-
mĕdiĕță, și stăĭ înaintea lui Faraonu, ecĭ
elŭ are să eșă la apă, și tu să-i dicĭ: Așa
dice Iehova: 'Lasă pre poporulŭ meu să
21 mĕrgă, ca să-mi servéscă! Că de nu veĭ
lăsa poporulŭ meu să mĕrgă, ecĭ eu voiŭ
trămite preste tine, preste servitoriĭ teĭ și preste poporulŭ teŭ și preste casele tale muște-
câinești, și casele Egiptenilorŭ pretutenia se
vorŏ umplea de muște-câinești, și ași vorŏ
22 merge de muște-câinești. Și 'eu îi voiŭ a-
vea în diua aceea pre dosulŭ pămîntului Gosen, în care locuesce poporulŭ meu, ca acolo să
nu fie muște-câinești, ca tu să cunóscĭ, că
eu Iehova sînt în mijlocŭlu pămîntului. Și voiŭ
23 face despărțire între poporulŭ meu și po-
porulŭ teŭ; mâne va fi acesta semnŭ.
24 Iehova făcu așa; și 'veni mare mulțime
de muște-câinești în casa lui Faraonu și în casele servitoriloru seĭ și în tótă împregiurulu
Egiptului; se strică pământulŭ de muște-
câinești.
25 Și Faraonŭ chiemă pre Moisi și pre Aa-
ronŭ, și dise: Mergeĭ, sacrificaĭ Dumne-
deilor vostri în pustiŭ; dară numai să
26 nu mergeĭ cam-pe departe! 'Rugaĭ-vĕ și pentru mine. Și Moisi dise: Ecĭ nu
27 este așa! că ce ne voiŭ face pre noi
Iehova, și tóta muște-câinești se va depărta
mâne de la Faraonŭ și de la servitoriĭ lui și
de la poporulŭ lui. Dară să nu mai 'amăgéscă
a se mai lucra, o Faraonule! nelăsându pre
poporŭ să mĕrgă ca să sacrifice lui Iehova.
28 Și Moisi eși de la Faraonŭ, și 'se rugă
29 lui Iehova. Și Iehova făcu dupĕ cuvîntulŭ

lui Moisi; și cuvîntul lui se împlini de la Faraon și de la sfetnicii lui și de la poporul său; nu mai rămase nici unul. Dară inima lui Faraon s'a înțărîtat și n'a lăsat pe popor să meargă.

A cincea plagă—ciuma vitelor.

9 ATUNCI Iehova zise lui Moisi: "Intră la Faraon, și du-te la el! Aşa zice Iehova, Dumnezeul Ebreilor: Lasă pe poporul meu să meargă ca să-mi servească! Dară 2 dacă nu vei voi a-l lăsa, și-l vei mai ține, Ecă "mîna lui Iehova va fi peste vitele tale care de pe cîmpi, peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi și peste oi, și va fi o ciumă mare. Și Iehova va face despărțire între vitele lui Israil și între vitele Egiptenilor, și nimic nu va muri din tot ce aparține fiilor lui Israil. Și Iehova 'a însemnat dar și timpul, zicînd: Mîine va face acest lucru Iehova în pămîntul acesta.

6 Și Iehova făcu acest lucru de a doua zi, și toate vitele Egiptenilor muriră; dară din vitele fiilor lui Israil nici una nu muri. Și Faraon trămese să vadă, și ecă nici una din vitele fiilor lui Israil nu murise. Și totuș 'inima lui Faraon rămase înțărîtată, și nu lăsă pe popor să meargă.

A șasea plagă—ulcerii cu bășici peste tineri și vite.

8 Și Iehova zise lui Moisi și lui Aaron: Luați-vă mîinile pline de spuză din cuptori, și Moisi să o arunce spre cerul înaintea lui 9 Faraon; și acesta va spulbera preste toți pămîntul Egiptului, și "ulcere cu bășici vor eși pe tineri și pe vite în tot pămîntul Egiptului. 10 Ei luară spuză din cuptori, și stătură înaintea lui Faraon; și Moisi o răscoli spre cer, și se făcu "ulceri cu bășici, cînd la tineri și la vite. 11 Și "vrăjitorii nu putură sta înaintea lui Moisi din cauza ulcerilor; căci și vrăjitorii aveau ulceri ca 12 și toți Egiptenii. Și Iehova învîrtoșă inima lui Faraon, și nu ascultă pre ei, după cum zisese Iehova lui Moisi.

A șaptea plagă—grindina și ploaia.

13 Și Iehova zise lui Moisi: "Scoală-te mîine de-dimineață, și stă înaintea lui Faraon, și-i zi: Aşa zice Iehova, Dumnezeul Ebreilor: Lasă pe poporul meu să meargă ca 14 să-mi servească! Căci eu stă dată voiu trimite toate plagile mele preste tine și preste sfetnicii tăi și preste poporul tău, ca să cunoști, că nu e altul asemenea mie pe tot pămîntul. 15 Că în mîinile acestea "întinde mîna mea și eu te voiu bate cu ciumă pe tine și pe poporul tău, și tu ai să fii perdut de pe fața pămîntului. 16 Dară eu "pentru aceea te lăsai să trăiești, pentru ca să-ți arăt puterea mea, și ca numele meu să se facă cunoscut prin toate țările pămîntului. 17 Ai te mai scoli tu asupra poporului meu, ca să nu-l lași să meargă? 18 Ecă, eu mîine stă la ceasul acesta voiu trimite o ploae grea de grindină, cum nu a fost în Egipt din ziua în care s'a întemeiat și pînă astăzi. 19 Acum dară trimite și adună și tote vitele tale, și tot ce ai tu pe cîmpi; căci peste oricare om și peste orice vită care se va găsi în cîmp și nu va fi adunată în casă, căderea preste dînșii grindină, vor muri.

20 Acela d'între servii lui Faraon, care se temea de cuvîntul lui Iehova, "și scăpă pe servii săi și vitele sale la casă. 21 Dară care nu luă seamă la cuvîntul lui Iehova "și lăsă pe servii săi și vitele sale pe cîmpi.

22 Și Iehova zise lui Moisi: Întinde-ți mîna spre cer, și va cădea "grindină preste tot pămîntul Egiptului, peste oameni și preste vite și peste toată iarba cîmpului în pămîntul "Egiptului. 23 Moisi dară "întinse toiagul său spre cer; și "Iehova dete tunete și grindină, și focul lovia pe pămînt, și plouă Iehova grindină preste pămîntul Egiptului. 24 Și era grindină și foc în mijlocul grindinii de mare cu desăvîrșire, cum nu mai fusese în tot pămîntul Egiptului, de cînd 25 s'a făcut el pe popoară. Și grindina bătu în tot pămîntul Egiptului totalul de pe cîmpi, de la om pînă la vită; mai bătu grindina și toată iarba cîmpului, și sfărîmă toți arborii de pe cîmpi. 26 Numai în pămîntul Goșen, unde eraă fiii lui Israil, acolo nu a bătut grindina.

27 Și Faraon trămese să cheme pe Moisi și pe Aaron, și li zise: Iată "am păcătuit; "Iehova este drept, dară eu și poporul meu sîntem vinovați; 28 "rugați-vă dară lui Iehova, (că ajunge răsuflarea) ca să nu mai fie tunete și grindină; și eu vă voiu lăsa să mergeți, și nu veți mai rămînea. 29 Moisi îi zise: Cînd voiu ieși din cetate, "mi voiu "întinde mîinile mele către Iehova, și tunetele vor înceta, și grindina nu va mai fi, pentru ca să cunoști, că a lui Iehova este pămîntul. 30 Dară eu și servii tăi, știu bine că încă nu vă veți teme de Iehova Dumnezeu.

31 Și inul și orzul fură bătute, că "orzul înspicase, și inul înflorise. 32 Dară grîul și alacul nu se stricară, pentru că sînt mai tîrzii.

33 Și Moisi ieșind de la Faraon afară din cetate, "își întinse mîinile sale către Iehova, și tunetele și grindina încetară, și ploae nu mai căzu pe tot 34 pămîntul. Și Faraon, văzînd că ploae, grindină și tunete nu mai sînt, "urmă să păcătuiască mereu: și învîrtoșă inima, el și servii lui. 35 Și așa "învîrtoșă inima lui Faraon încît nu lăsă pe fiii lui Israil să meargă, după cum zisese Iehova prin Moisi.

A opta plagă—lăcustele.

10 Și Iehova zise lui Moisi: Intră la Faraon! "că eu am învîrtoșat inima lui și inima servilor lui, "pentru ca să fac aceste semne ale mele... 2 și pentru ca "să spui în auzul fiului tău și al nepotului tău cîte am făcut în Egipt, și semnele mele cari le-am făcut în mijlocul lor, și să cunoașteți că eu sînt Iehova.

3 Moisi dară și Aaron intrară la Faraon, și îi ziseră: Aşa zice Iehova, Dumnezeul Ebreilor: "Pînă cînd nu vei voi tu "a te smeri înaintea mea? Lasă poporul meu să meargă, ca să mă servească mie. 4 Că dacă nu vei voi a-l lăsa poporul meu să meargă, ecă eu voiu aduce mîine lăcuste în coprinsul tău; 5 și vor acoperi ochiul pămîntului, așa că pămîntul nu se va vedea; și vor mînca toată rămășița ce a scăpat și ce vă a mai rămas de grindină, și vor mînca și tot arborul ce îți înverzește pe cîmpi; 6 și vor umple casele tale, și casele tuturor servilor tăi, și casele tuturor Egiptenilor, cum nu și-au văzut părinții tăi, nici părinții părinților tăi, de cînd sînt pe pămînt pînă în ziua de astă-zi. Și întorcîndu-se dase de la Faraon.

7 Și servii lui Faraon ziseră lui: Pînă cînd va fi tot "omul acesta spre cursă? Lasă pe oameni să meargă, ca să servească lui Iehova Dumnezeului lor. Ai tu vrea încă, că 8 Egiptul s'a perdut? Și ei fură aduși pe Moisi și pe Aaron la Faraon, care îi zise lor: Duceți-vă și serviți lui Iehova Dumnezeului vostru! dară cine sînt aceia cari vor să meargă? 9 Și Moisi răspunse: Noi vomu merge cu tinerii noștri și cu bătrînii noștri, cu feciorii noștri, și cu fetele noastre, cu turmele noastre și cu cîrdele noastre; că noi avem o sărbătoare a lui Iehova. 10 Și el îi zise: Aşa să fie Iehova cu voi, precum am voi lăsa eu pe voi și pe copiii voștri! Vedeți că răutatea vă merge! 11 Nu așa; ci mergeți voi bărbații, și serviți lui Iehova, ci aceea și căutați. Și-i goniră pe ei afară de la Faraon.

12 Și Iehova zise lui Moisi: "Întinde-ți mîna spre pămîntul Egiptului pentru lăcuste, ca să vină peste pămîntul Egiptului, și să mănînce toată iarba pămîntului, tot ce a mai rămas de grindină. 13 Și Moisi "își întinse toiagul său spre pămîntul Egiptului; și Iehova aduse preste pămînt un vînt de răsărit toată ziua aceea și toată noaptea; și dimineața vîntul de răsărit aduse lăcustele. 14 Și lăcustele veniră preste tot pămîntul Egiptului, și se așezară în tot ținutul Egiptului în așa mare mulțime. Înainte lor nici odată n'au fost atîtea, și nici după aceea vor mai fi atîtea; 15 că ele "acoperiră privirea a tot pămîntul, și pămîntul s'a întunecat, și ele "mîncară toată iarba pămîntului, și tote rodurile pomilor, ce rămăsese de la grindină; nu rămase nimica verde pe lemn, nici în iarba cîmpului, în tot pămîntul Egiptului.

16 Și Faraon chemă curînd pe Moisi și pe Aaron, și "îi zise: Păcătuit-am lui Iehova Dumnezeului vostru și vouă. 17 Și acum, rogu-te, iartă-mi păcatul încă odată-dată; și vă rugați lui Iehova Dumnezeului vostru, ca să să depărteze de la mine cumcă numai moartea aceasta. 18 Și dară "eșit de la Faraon, și se rugă lui Iehova. 19 Și Iehova aduse un vînt de apusu puternic foarte, care rădică lăcustele, și le aruncă în Marea Roșie; și nici o lăcustă nu mai rămase în tot ținutul Egiptului. 20 Dară Iehova "învîrtoșă inima lui Faraon, și el nu lăsă pe fiii lui Israil.

A noua plagă, întunerecul și trei zile; o nouă pîngă amenințată.

21 Atunci zise Iehova lui Moisi: "Întinde-ți mîna spre cer, și se va face întunerecu preste tot pămîntul Egiptului, încît întunerecul se va putea pipăi. 22 Și Moisi întinse mîna sa spre cer, și se făcu tot

nevoi fără mare preste totă pămîntulu
23 Egiptului, trei dile. Nu se vedea unulu pe
altulu, și nimenea nu se sculă din loculd seu
trei dile; ᵃ dară toți fiii lui Israelu aveă lu-
mină în locuințele loru.

24 Atunci Faraonă chiămă pre Moisi, și
a dîse: Mergeți, serviți lui Iehova, dară să
remană turmele și cirdele vostre vostă remîie:
chiară și prunții vostri se potă duce cu voi.
26 Și Moisi respunse: Tu vei da nouă și sacrificiele și arderile-de-tot, ca să le facemu lui
26 Iehova Dumnedeulu nostru: Și chiară și
vitele nostre vorŭ merge cu noi, fără să rămînă măcară ungliă de ele; că dintr'ensele avemu să luămu, ca să servimu lui Iehova Dumnedeulu nostru, și noi nu scimu
cu ce vomă servi lui Iehova, pînă ce nu vomă merge acolo.

27 Și Iehova ᵇînverșună inim̃a lui Faraonă,
28 și elŭ nu voi să-i lase să mérgă. Și Faraonă dise lui Moisi: Du-te de la mine, și
te ferésce, că în nici unulu să nu vedi fața
mea: că în ᶜdina în care veĭ vede fața
29 mea, veĭ mori. Atunci Moisi respunse: Bine
ai dîsŭ! ᵈEu nici nu voiu vedé fața ta
mai multŭ.

11 Și Iehova dise lui Moisi: Încă o plagă voiu
aduce preste Faraonă și preste Egiptă; și elŭ după aceea vă va lăsa d'aci;
ba ᵉcîndŭ ĭ va lăsa, elu lacă vă va goni cu
2 grabă. Acumă dară spune în auduld poporului, ca ᶠfie-ca să împrumute fie-care de la
vecinulu seŭ, și fie-care femeiă de la vecina sa,
3 ᵍvase de argintu și vase de aurŭ. ʰȘi Iehova
făcu ca poporulŭ seu să afle chară în ochiĭ
Egiptenilorŭ. Și omulu ⁱMoisi era mare
fórte în pămîntulŭ Egiptului în ochiĭ servitorilorŭ lui Faraonă și ai ochiĭ poporului.

4 Și Moisi dise: Așa dice Iehova: ʲPe la
mediulu nopții acestia voiu trece eŭ prin
5 mediulu Egiptului: Și ᵏtoți întîĭ născuții
pămîntului Egiptului vorŭ muri, de la întîĭ-născutulŭ lui Faraonă care șede
pe tronulŭ seŭ, pînă la întîĭ-născutulŭ
servitóre care pote la râșniță, și toți întîĭ-
6 născuții vitelorŭ: ˡȘi va fi mare tîngŭ
în tótă pămîntulŭ Egiptului, cărora asemenea nu mai fostŭ, și asemenea cărora nu
7 va mai fi. ᵐDară asupra tuturorŭ fiilorŭ lui
Israelŭ nici unŭ cîne nu va mișcă limba sa,
nici asupra ómeniloră, nici asupra vitelorŭ: ca
să cunóscețĭ, cumŭ despărțesce Iehova pe fiiĭ lui
8 Israelŭ între Egiptenĭ și Israelițĭ. Atunci toțĭ acești
servi ai meĭ voiŭ veni la mine, și se voiŭ pros-
ternă mie, dîcîndu-mĭ: Eșĭ tu și poporulŭ tĕu
tregŭ, care-țĭ urmézĕ pre tine; și eu atunci voiu eși.
Și elŭ se dete lui Faraonă, aprinsŭ de mîniă.

9 Și Iehova dise lui Moisi: ⁿFaraonă nu
va ascultă de voi; pentru ca ᵒminunile mele
10 să se înmulțéscă în pămîntulŭ Egiptului.
Și Moisi și Aaronă făcură tóte aceste minuni înaintea lui Faraonă; și ᵖIehova
întăriță inim̃a lui Faraonă, și elŭ nu lăsă
pre fiiĭ lui Israelŭ din pămîntulŭ lui.

Instituirea Paștelui.

12 Și Iehova vorbi către Moisi și către Aa-
ronă în pămîntulŭ Egiptului, dîcîndu-
2 ᵍAcestă lună va fi vouă începutulŭ lunilorŭ:
ea va fi vouă întîĭa lună a anului.

3 Spuneți la tótă casa lui Israelŭ dîcîndu-
le: În ziua a decea a acestei luni de-
care din vĭ să ia câte unŭ mielŭ dupe
casele părințilorŭ, câte unŭ mielŭ de câte
4 casă. Și dacă o casă va fi prea mică, se
va unŭ cu vecinulŭ seŭ celŭ mai aprópe de casa sa, dupe numerulŭ sufleteloru; dupe mîncarea fie-cărui-a să numerați la unu mielu.

5 Și mielulŭ să vĭ fie ʳfără defectŭ, mas-
culŭ de unŭ anŭ, d'intre oĭ sĕŭ și d'intre
6 capre să-lu luațĭ. Și ˢsă-lu păstrațĭ până
la a cĭ-spre-dîcea zi a aceleĭ luni; și
atunci tótă adunarea congregațiunei fiiloru lui Israelŭ să-lu junghie între cumădădĭ sĕrĕ.

7 Și vorŭ lua din sângele lui, și-l vorŭ
pune pe amîndoĭ ușiorĭ casei, și pe pra-
gulŭ de susŭ în casele în cari îl vorŭ mînca.
8 Și-l vorŭ mînca cărnea în nópte acésta,
ᵗfrîptă la foc și cu ᵘazime, și cu verdețe a-
9 mărui îl vorŭ mînca. Să nu mîncați din
elŭ crudŭ, nici fiertŭ în apă ci
ᵛfrîptŭ la foc, capulŭ cu picidrele lui și cu
10 măruntaiele lui. ʷȘi să nu lăsați nimicŭ din
el până la dóua zi, și dacă se va lăsa
ceva din el până la dóua zi, să ardeți
11 acelu ce va fi rămasŭ în foc. Așa-dară să-l
mîncați: coșele vóstre încinse, încălțămintele în pi-
cióre le vóstre, și toiegele vóstre în mînă, și
să-lu mîncați cu grăbire, căci este ˣpaștele lui
Iehova.

12 Că eu în nópte acésta voiu ʸtrece prin
pămîntulŭ Egiptului, și voiŭ bate pre tótă
întîĭ-născutulŭ din pămîntulŭ Egiptului, de
la omŭ până la vită; și voiŭ face judecată
(pedepsă) tuturorŭ fiiloru din Egiptu: ᶻEu Iehova. Și
13 sângele acela va fi vouă semnŭ pe casele unde
veĭ fi voi: și eŭ voiŭ vedé sângele, și voiŭ trece
preste voi, și nu va fi între voi lovitură
de perire, când voiŭ bate pămîntulŭ Egiptului.

14 Și acésta ᵃzi se fie vouă ᵇspre amintire,
și să o ᶜserbați pre ea ᵈserbătóre lui Iehova;
în ᵉlegi perpetuă întru generațiunile vóstre
15 o veți păzi. ᶠȘapte dile să mîncați azimă:
din ziua d'întîĭ să scoteți acru de
dosulŭ din casele vóstre, pentru că tótă
cela ce din ziua d'întîĭu și până în ziua a șeptea va mînca pîne dospită, ᵍaceea-și-va
16 nimicĭ sufletulŭ acela din Israelu. Și în ziua a-
ʰnta-a-șa va ⁱfi sfîntă, și altă a șeptea
și ea va ʲfi sfîntă vouă, nici o muncă
să nu faceți în acele dile, fără numaĭ
ceea ce va trebui spre mîncarea pentru fie-
17 care suflet. Voi dară să păziți azimile, că
ᵏîn acestă di am scosŭ oștirile vóstre din
pămîntulŭ Egiptului: păziți dară dilele acestea
în legea perpetuă întru generațiunile vóstre.
18 În întîĭu lună, în a patru-spre-dîece ale lunei
dimpreună cu sérea încependă, veți mînca
azime până la ziua dîce-dumĭ-și una a lu-
19 nei-a-șasea-spre-dîece a lunei, sera. ˡȘapte dile dospită să nu
se afle în casele vóstre; că tótă cela ce va
mînca dospită, ᵐaceea-și-va nimici sufletulŭ acela
din comunitatea lui Israelu, fie acela străinŭ
20 sau băștinașŭ pămîntului vóstru. Nimica dospită să nu mîncați;
în tóte locuințele vóstre să mîncați azime.

Pentru Paștele.

21 Atunci Moisi chiămă pre toțĭ bătrînĭ
lui Israelu, și le dise: ⁿAdunați-vĭ și luați
voi câte unŭ mielu, dupe familiele vóstre,
22 și-l junghiați pentru ᵒvĭ și ᵖlegați mănunchiu de isopu, și-l ᵍmoiați în sângele
celu din vasulŭ, și ce este sînge din vasulŭ ʳunge-ți pragulŭ și cei doi usiorĭ
ai ușeĭ; și nimenea să nu dea pe ușa
23 casei sale până dimineță. ˢCăci Iehova va
trece, ca să bată pre Egiptenĭ, și va vedé
sângele pe pragŭ și pe cei doi ușiorĭ, și
va trece Iehova pe lîngă ușă, și ᵗnu va lă-
sa pre ᵘperzătorŭ să intre în casele vóstre,
24 ca să vĭ bată. Vĭ dară păziți lucrulŭ acesta
ca o lege pentru vĭ și pentru fiiĭ voștri
25 în eternŭ. Și va fi, când veĭ intră
în pămîntulŭ, pe care Iehova îl va dă
vouă, cumŭ a ᵛzisŭ, veți păzi cultulŭ acesta
26 Și va fi, când vorŭ dice vouă fiiĭ voștri:
27 Ce felŭ de cultŭ este acesta? Voi veți dî,

ce ʷAceste este sacrificiulŭ de pascĭ lui Iehova,
care trece în Egipet pe lîngă casele
fiiloru lui Israelu, când bătu elu Egiptulu,
fără casele nóstre le mîntui. Și poporulŭ ˣ
ˣplecă capulŭ și se închinară. Și fiiĭ lui Is- 28
raelŭ se duseră, și ʸfăcură: după cumŭ
dîsese Iehova lui Moisi și lui Aaronŭ; așĕ
aŭ lucrată.

Mórtea dreptu-mîntuitóriŭ Egiptenilorŭ. Pă-
rerea Israeliților despre Egipteni. Plecarea
acestora dupe mîntuire.

ᶻȘi la mediulŭ nopții ᵃlovi Iehova tótă 29
întîĭu-născutulŭ în pămîntulŭ Egiptului, ᵇde
la întîĭu-născutulŭ lui Faraonă care ședea
pe tronulŭ lui, până la întîĭu-născutulŭ
captivului din închisóre, și tótă întîĭ-năs-
cuturile vitelorŭ. Și Faraonă se sculă în nóp- 30
tea aceea, elŭ și toțĭ servii lui și toțĭ Egiptenii, și se făcu ᶜbocetŭ mare în Egipetu;
că nu era casă, în care să nu fie mortŭ.
Și ᵈelŭ chiămă pre Moisi și pre Aaronŭ nóp- 31
tea, și dise: Sculați-vĕ, și eșiți din po-
porulŭ meu, ᵉvoi și fiiĭ lui Israelŭ: mergeți
și ᶠservițĭ lui Iehova, cumŭ aț dîsŭ. ᵍLuați-vĭ 32
și turmele și cirdele vóstre, cumŭ aț dîsŭ;
duceți-vĕ și mĭ ʰbinecuvîntați și pre mine.
ⁱȘi Egiptenii silĭau pre poporulŭ fiiloru 33
și se grăbiaŭ să-lu facă să dea din țéră: căci
dîceaŭ: ʲTotŭ perimŭ. Și poporulŭ luă aluatulŭ seu, mai nainte de a se dospi, cu
scófele lorŭ legate în vestimintele loru pe
umeri. Și ᵏfiiĭ lui Israelŭ făcură cu 35
vîrtutea lui Moisi și împrumutară de la Egiptenĭ vase de argintu și vase de aurŭ și
veșminte. ˡȘi Iehova făcu ca poporulŭ seŭ 36
să afle chară la Egipteni, și vĭ li împrumutară loru; și așĕ ᵐ'ĭ despoiară pre Egiptenĭ.

Și ⁿfiiĭ lui Israelŭ plecară din ᵒRamesesŭ 37
veniți la Sucotu, ca la șese sute de miĭ
de bărbațĭ pedestrĭ, afară de copiĭ. Și cu 38
ĭ eși amestecătură mare de străinĭ, și
turme de vĭ și de boĭ, vite multe fórte. Și 39
ei din aluatulŭ ce l'aŭ scosŭ din Egipte
aŭ coptŭ turte de azime fără-dospĭ: nu ere
dospită; căci ei ᵖfiindu-le gonițĭ din Egiptenĭ să
fugă, nu putură să întîrzîe, și hrană nu-și
puteaŭ pregăti.

Fiiĭ lucrurilorŭ fiiloru lui Israelŭ, cîți au 40
locuită în Egipet. ᵍCa o patru sute și trei-dieci
de ani. Și a fostŭ, că la încheierea a pa- 41

[illegible]

bra este și bărbații de ani, numai întâiu-
ociaș de Dumnezeu spintele lui Iehova asupra din pământul Egiptului.

12 Această este [a]hotărîrea, ce voiu-o face
lui Iehova, care voiu trece în acea noapte prin d'inșii din pământul Egiptului, acolo unde
nășcere, ce trebue s-o ție ținut lui Iehova de
către toți fiii lui Israel în generațiile lor.

43 Și Iehova [a]zise lui Moise și lui Aaron:
Aceasta este [a]lesta poruncă ce mi-a dat Iehova
44 ca vă o dau de[a]dreptul. Dar orice rob cumpărat,
după ce-l vei circumcide, va mânca din ea.
45 Străinul și
46 mărinitul nu va mânca din ea. Într'o casă
se va mânca; nu veți scoate afară din casă
47 nici un fel de carne din ea afară. Toată comunitatea lui Israel va face astfel.
48 Și când un
străin va locui cu tine și va voi să facă pasa lui Iehova, acelaș să se circumcidă tot pe[a]rtea bărbătească, și atunci
să se apropie ca să facă aceasta; și va fi
ca un născut al țării; dar nici un necircumcis să nu mănânce din ea.
49 O lege va fi pentru născutul și pentru
străinul ce va locui între voi.

50 Și toți fiii lui Israel [a]făcut, cum ar-
dină Iehova lui Moise și lui Aaron, așa au
51 făcut. Și [a]tocmai în ziua aceea,
când [a]scos Iehova pe fiii lui Israel din pământul Egiptului [a]după oștirile lor.

13 1 Și [a]vorbi Iehova către Moise, zicând:
2 [a]Sfințește-Mi pe tot întâiu-născutul,
pe tot [a]cel ce deschide matricea între fiii
lui Israel, de la om până la vită; acela
3 va fi [a]al Meu. Și Moise [a]zise poporului: [a]Aduceți-vă
aminte de ziua aceasta, în care ați eșit din
Egipt, din casa robiei, că Iehova [a]cu
mână tare v'a scos de acolo. [a]Să fie
4 să nu mâncați dospit. [a]Voi ieșiți astăzi
5 în luna Abibi. Și va fi, când te va duce
Iehova în pământul Cananeilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Hivei
lor și al Iebusseilor, pe care [a]le-a jurat
părinților tăi să-ți dea, o țară curgătoare de lapte și miere, atunci [a]să prăznuești această lună în
6 acest [a]chip. [a]Șapte zile să mănânci azime,
și în a șaptea zi să fie sărbătoare lui Iehova.
7 Azime să mănânci în cele șapte zile;
și să nu se vadă la tine dospit, nici nă-
vară aluată, despită în toate ținuturile tale.
8 Și în ziua aceea să [a]spui fiului tău, zicând:
Aceasta [a]o fac din pricina a ceea ce Iehova
9 [a]mi-a făcut când am ieșit din Egipt.
Și aceea să fie [a]ca un semn pe mâna ta și
ca o aducere aminte între ochii tăi, ca să
fie legea lui Iehova să fie în gura ta; că
cu mână tare te-a scos pe tine Iehova
10 din Egipt. [a]Să păzești dară această lege în
cel [a]anul la timpul său.

11 Și va fi, când te va duce Iehova în pământul Cananeilor, cum a jurat
12 ție și părinților tăi, și-l va da ție,
[a]Atunci vei trece lui Iehova toți cei ce deschid
matricea, și tot ce deschide pârtecele între
vitele tale, și parte bărbătească va fi
13 [a]al Iehova. Și [a]toți întâiu-născuții asinei
vei răscumpăra cu mieluț; și de nu o vei răscumpăra, îi vei frânge grumazul. Dară pe
toți întâiu-născuții de oameni între fiii tăi
îi [a]vei răscumpăra.

14 [a]Și va fi, când va întreba te va întreba
fiul tău, zicându: Ce înseamnă aceasta?
Tu vei [a]zice lui: Cu mână tare ne-a scos
pe noi Iehova din Egipt, din casa robiei;
15 și se [a]întâmplă, că Faraon s-[a]fi ho-
rât [a]pe[a]lângă a ne lăsa să eșim,
[a]omorî Iehova tot întâiu-născutul
din pământul Egiptului, de la întâiu-născutul oamenilor până la întâiu-născutul
vitelelor; [a]de[a]aceea [a]jertfesc Iehovei
toți cei [a]ce deschid matricea între vite,
dar pe toți întâiu-născuții fiilor mei îi răscumpăr.

16 Și [a]vor fi ca un semn pe mâna ta și
ca o [a]fâșie între ochii tăi, că cu mână
tare ne-a scos Iehova din Egipt.

17 Și [a]fost-a, după ce Faraon a dimis pe
poporul, Dumnezeu nu l-a dus pe [a]calea
țării filistenilor, de și
era aproape; că Dumnezeu [a]zise: Ca nu
cumva poporul vă[a]zând războiul, să
[a]pară cât[a]va și să [a]întoarcă în Egipt.
18 Ci Dumnezeu [a]făcu ca poporul să ocolească
pe calea [a]pustiului Mării Roșii. Și
ca[a]tone fiii lui Israel ieșiră înarmați din pământul
Egiptului.

19 Și Moise [a]luă cu sine oasele lui Io-
sif, căci acesta [a]jurase pe fiii lui Israel,

[a]Atunci Moise [a]zise poporului: [a]Nu vă te- 14
meți, păziți-vă și [a]vedeți mân-
tuirea ce va [a]face de la Iehova, pe care o va face
[a]azi astăzi. Că acești Egipteni, pe cari
[a]vedeți voi astăzi, nu-i veți [a]mai vedea în 14
[a]veac. [a]Iehova va [a]lupta pentru voi, și voi
[a]veți [a]tăcea.

15 Și Iehova [a]zise lui Moise: De ce strigi către 15
mine? [a]Vorbește fiilor lui Israel, ca să plece. Ară 16
tu [a]ridică-ți toiagul tău, și-[a]ți întinde mâna
ta spre mare, și o despică pe ea; și fiii
lui Israel vor trece prin mare pe uscat.
Că [a]eu voiu [a]învârtoșa inima Egiptea- 17
nilor, ca ei să intre în urma lor, și eu
voiu [a]câștiga slavă între Faraon, și între
toată oastea lui, și între [a]carele lui și între
[a]călăreții lui. Și [a]Egiptenii [a]vor cunoaște că eu 18
sînt Iehova, când voiu [a]câștiga slavă între Fa-
raon, și între [a]carele și călăreții lui.

Atunci [a]îngerul Dumnezeului, [a]care mer- 19
gea înaintea taberei lui Israel, plecă, și
merse în urma lor; și stâlpul de nori
se [a]dădu dinaintea lor, și [a]luă d'înapoia
lor. Și [a]ea [a]veni între tabăra Egiptenilor și 20
între tabăra lui Israel. Și [a]fu [a]un nor
cu [a]întuneric, [a]ci [a]aceasta [a]lumina
[a]noptea, încât unii de alții nu se [a]apropiară
toată noaptea.

Și Moise [a]întinse-și mâna sa spre 21
mare, Iehova [a]făcu [a]să se [a]retragă marea
[a]cu [a]un [a]vânt [a]de [a]răsărit tare toată noaptea, și [a]făcu [a]uscat, și [a]despică-
Și [a]fiii lui Israel [a]merseră în mijlocul 22
mării pe [a]uscat; și [a]ape le [a]le-au fost
[a]zid la dreapta și [a]la stânga.

Și Egiptenii [a]urmăriră pe[a]aproape, 23
[a]toți [a]caii lui Faraon, [a]carele lui și călăreții lui, în mijlocul mării.
[a]Și [a]în [a]straja [a]dimineții [a]Iehova [a]privi 24
din [a]stâlpul de foc și de nor la oastea
Egiptenilor, și [a]turbură oastea Egiptenilor,
[a]și [a]depărtă [a]roțile [a]carelor lor, încât
[a]le [a]duceau [a]cu [a]greutate. 25
Atunci [a]zise Egiptenii: Să fugim de [a]dina-
intea lui Israel, că Iehova [a]Se luptă pen-
tru d'înșii [a]contra Egiptenilor! Și Iehova 26
[a]zise lui Moise: [a]Întinde-ți mâna ta spre
mare, ca apa să se [a]întoarne peste Egipteni,
peste carele lor și peste călăreții lor.
Și Moise [a]și întinse mâna sa spre mare, 27
și marea [a]venea [a]iarăși [a]la [a]curgerea ei
[a]de [a]dimineață; și [a]Egiptenii [a]fugiră în

se, în locuiţ ei; şi Egiptenii fugiendu o întîmpinară. Aşa Iehova ^a scuturá pre Egiptenĭ în
25 mĕdĭ-locul mărei. Şi ^a întorseseră-se apa înapoi, ^a acoperi carĕle şi pre călăreţĭi din tóte
oştirile lui Faraonĭ, cari intrasera după densulu
în mare, nici unulu dintr'înşiĭ nu mai rămase.
29 Dară fiiĭ lui Israĭlu trecuseră pe uscatu prin
mĕdĭ-locul mărei, şi apa li-e *fusu loru pe-
reţe d'a dreptu şi d'a stîngu.
30 Astu-felĭu ^a mîntuí Iehova pre Israĭlu în
diua acĕea de mâna Egiptenilorŭ, şi Israĭlu
^a vĕdu pre Egiptenĭ morţĭ pe ţermurile mă-
31 rei. Şi Israĭlu vĕdu mâna cea tare, care
Iehova o ^a ertátu în contra Egiptenilorŭ. Şi
poporulu se temu de Iehova, şi ^a credu în
Iehova şi în Moiseĭ sĕrvulu lui.

Cîntarea mîntuirei lui Israĭlu.

15 ATUNCĬ ^a Moiseĭ şi fiiĭ lui Israĭlu cîntara
acĕstă cîntare lui Iehova, şi disera:
Voiu ^a cîntá lui Iehova, că mărită ^a e
[mărită,
Pre călĕţ şi pre călăreţ i-a aruncatŭ în mare.
2 Tăria mea şi ^a laudea mea este Iehova.
Şi-mi fu mie mîntuire.
Acesta este Dumnedeulu meu, şi-lŭ voiu la-
[uda pre d'însulu:
Dumnedeulu ^a părinteloru meĭ, şi-lŭ voiu ^a înălţa
[pre d'însulu.
3 Iehova este ^a resboinicŭ mare, Iehova este
[numele lui,
4 Carĕle lui ^a Faraonu şi oştea lui ^a aruncatŭ
[în mare,
Alegĕţi şi căpitenĭile lui s'au înecatŭ în Ma-
5 Adîncurile ^a acoperitŭ pre ei. [rea-Roşiu.
^a Afundatu-şi-a întru adîncime, ca şi o pétra.
6 Dreapta ta, Iehova, e ^a mărită prin tărĭă;
Dreapta ta, Iehova, a sfărîmatu pre vrăjmaşĭ.
7 Prin mărimea ^a majestăţeĭ tale sdrobescĭ pe
[pre împotrivitorĭi tĕĭ;
Tu trĭmiţĭ mânia ta, carea ^a mistuesce ^a pe
[pre ei ca arsura.
8 ^a La sufletulu nĕriloru tale apele s'au grĭ-
[mădĭtu,
Şi ^a dîmbe curgetorĭ au stătu ca o movilă.
Închegatu-s'au adîncurile în mĕdĭ-locŭlu
[mărei.
9 ^a Vrăjmaşulu dîsese: Voiu urmări, ^a voiu ajunge,
Voiu ^a împărţi prada, sufletulu meu se va sa-
[tura de dînsii,
Trage-voiu sĕcĭra mea, mâna mea ^a va stîrpí
Tu ai ^a suflatu cu sufletulu tĕu, şi ^a marea i-a 10
[acoperitŭ pe d'înşiĭ,
Ca plumbulŭ s'au afundatŭ în ape puternice.
^a Cine ese asemenea ţie între dĕi, Iehova? 11
Cine este ca tine ^a măritŭ în sfinţire,
Înfricoşatŭ în laude, ^a făcĭtoru de minuni?
Întinseseĭ ^a drépta ta, şi pămîntulu i-a înghi- 12
[ţitŭ pre d'înşiĭ.
Tu prin îndurarea ta ai ^a conducŭ poporulŭ 13
[acesta, pre care l'ai mîntuitŭ,
Şi cu puterea ta ^a îndreptatŭ la ^a locuinţa
[ta cea sfîntă.
^a Audîndu popórele, ^a s'au întristatŭ. 14
^a Trĕmurŭ a cuprinsŭ pre locuitorĭi Palestinei.
^a Atunci se turburară ^a domniторĭi Edomului, 15
Cutremurŭ a cuprinsŭ pre ^a puternicĭi din
Se topiră ^a toţi locuitorĭi Canaanului. [Moabŭ;
^a Să cadă preste d'înşiĭ mare cutremurŭ, şi frică, 16
De mărirea braţiuluĭ tĕu să stea nemişcaţĭ
[ca pétra,
Pînă ce va trece poporulu tĕu, Iehova;
Pînă ce va trece poporulŭ, pre ^a care ta l'ai
[răscumpĕrătu.
Să-lĭ duci pre d'înşiĭ, şi să-l ^a plantĭ pe mun- 17
[tele moscenirei tale,
În loculŭ pre carele ta, dîse gătitu ţi-ai spre
[locuinţă, Iehova,
În ^a sanctuariulŭ, pre care mâinele tale l'au a-
[şezatŭ, Dómne!
^a Iehova va împĕrăţí în vecĭŭ şi pérpetŭ. 18
Căci ^a calĭ lui Faraonŭ cu carĕle sale şi
cu călăreţĭ săi intrară în mare, şi ^a Iehova 19
aduse érĕşĭ preste d'înşiĭ apa mărei; dară
fiiĭ lui Israĭlu trecuseră pe uscatŭ prin mĕdĭ-
[locŭlŭ mărei.
Şi Maria ^a profetésa, sora lui Aaronŭ, luă 20
în mâna sa timpana; şi tóte femeile eşiră
după dînsa ^a cu timpane şi cu chorŭ; Şi 21
Maria ^a i-respunse lorŭ:
^a Cîntaţĭ lui Iehova, că mărită ^a e mărită,
Pre călĕţ şi pre călăreţĭ i-a aruncatŭ în mare.

Întîmplările în pustiu. Mara şi Elim.

Şi Moiseĭ rădică pre fiiĭ lui Israĭlu de la 22
Marea-Roşiu, şi se duseră spre pustiulu
^a Şurĭ; şi mersera trei dîle prin pustiu, şi
apă ea aflară. Şi ajunseră la ^a Mara; dară 23
ei nu puteră bé apa din Mara, că ea e a-

mară; d'acea se chiemă numele locului acĕ- 24
lui Mara (amărĭciune). Şi poporulu ^a mur-
mură în contra lui Moiseĭ, ghicendu: Ce vomu
bé? Atunci elu ^a strigă către Iehova, şi Ie- 25
hova i ^a arătă lui unu lemnu, ^a şi-lu aruncă
în apă, şi apa se îndreptă. Acolo ^a puse ei
Iehova porunci şi legi, şi judecăţĭ, şi acolo ^a
şi ^a încercă pre ei. Şi dise: ^a De vei ascultá
de cuvîntulŭ lui Iehova Dumnedeulu tĕu, şi
vei face ceea ce este drépt în ochiĭ lui,
şi vei lua în urechi ordinele lui, şi vei păzí
tóte legile lui, nici unulu din relĕle ce am
aduse Egiptenilorŭ, nu le voiu aduce preste
tine; că eu sunt Iehova, ^a care te vindecă
pre tine.
^a Şi venira la Elimu, unde erau dĕsă- 27
dîse fîntîni de apă, şi şepte dĕci de palĕ-
şi dîsese lîngă apă.

Întîmplările dintre Elim şi pustiulŭ Sinaĭ.

16 Şi ^a porniseră din Elimu, şi toţa co-
munitate a fiiloru lui Israĭlu în pustiulŭ 2
Sinaĭ, care este între Elimu şi Sinaĭ, în diua
a cincisprĕdĕce a lunei a dóua de la ieşirea
lor din pămîntulu Egiptenilorŭ. Şi toţa co-
munitatea fiiloru lui Israĭlu ^a murmură în
contra lui Moiseĭ şi a lui Aaronŭ în pustiu;
şi le dîseră lorŭ fiiĭ lui Israĭlu: ^a Mai bine 3
ară fi murită de mâna lui Iehova în pă-
mîntulu Egiptenilorŭ, ^a cîndu eramŭ lîngă
oalele cu carne, şi mîncamŭ pîne de ne sa-
turamŭ; că voiaţĭ aduce în pustiulŭ acesta
pe tóta comunitatea acĕsta, ca o numerĭ cu fomea.
Şi Iehova dîse lui Moiseĭ: Eccĕ eu voiu 4
face să plóe vouă ^a pîne din ceriu, şi popo-
rulŭ va ĕsí din ea, şi va adunâ câte o ză-
voă numai pentru acea di, ca să-l ^a încercu
pre ei, dacă voru umblá în legea mea, sau nu
^a va fi, ci în a şesea di să pregătéscă a-
ceea ce voru fi aduşi; şi ^a va fi îndoiţĭ mai
mulţĭ din acea ce adunau ei pentru o di.
Şi Moiseĭ şi Aaronŭ dîseră tuturorŭ fiiĭ 6
lui Israĭlu: ^a De sera veţĭ cunósce, că Iehova
v'a scosŭ pre voi din pămîntulŭ Egiptenilorŭ;
şi mâne veţĭ vedé ^a mărirea lui Iehova; că
a audîtu murmurările vóstre în contra lui Iehova;
că noi ce suntemŭ? murmu- 7
rile voastre nu sînt contra noastră, ci contra
lui Iehova. Şi Moiseĭ dîse: ^a Cîndu Iehova 8
vă va da sera carne să mîncaţĭ, şi dimineţa
pîne să vĕ săturaţĭ, cu ^a ascultá Iehova
murmurele vóstre, cu cari murmu-
raţĭ contra lui; că noi ce suntemŭ? mur- 9

25 poți, nici vorni nu se facură înfrînse. Atunci dise Moisi: Mîniosă nu se fie-ți, rîu
26 este să vie asupra lui Iehova: acésta nu
27 vrea să o ia și amîcu. Și a ședut și șezut
28 sau din poporu se culeagă, și au ședut. Atunci dise Iehova lui Moisi: Pînă cînd voi
29 le? Vedeți, pentru-că Iehova v'a dată vouă sabatulu, pentru aceea v'a dată ală vouă în
a șesea ședu pentru două dîle; să ședă fie-
30 care în casă, și nimenea să nu iasă din locul seu în a șesea ședu. Și așa poporulu
31 repausă în dîua a șeptea. Și casa lui Israelu chiămă numele ei Mana. Și era asemine cu semînța de coriandru, albu, și avea gustulu de turtă cu mîere.

32 Și Moisi dise: Acésta este ce a ordinată Iehova: Umplică unu gomeru de ea, spre a o
păstra pentru generațiunile voastre, ca se vadă pînea cu care v'amu nutrită eu pre voi în pustiu, cîndu ve v'amu scosu pre voi din
34 pămîntulu Egiptului. Deci Moisi dise lui Aaronu: Ia unu vasu, și pune într'ensulu unu
gomeru plinu de mană, și o așédă spre ea înaintea lui Iehova, spre a se păstra pentru
35 generațiunile voastre. Și cumu ordinase Iehova lui Moisi, așa puse Aaronu numai ce
mană înaintea mărturiei, ca să se păstreze.
36 Deci fiii lui Israelu mîncară mană patruzecidi de ani, pînă ce ajunseră la locuitu
unu pămîntulu Canaanu. Éra unu gomeru este a zecea parte din Efa.

Desvoltarea istoriei spre alte scopuri.

17 Și toată comunitatea fiilor lui Israelu plecă din pustiulu Sinî în călătoriele lorî,
dupe ordinulu lui Iehova, și tăbărîră în Refidimu; și poporulu n'avea acolo apă să bea.
2 Și poporulu se certă cu Moisi, și dise: Dă-ne apă să bemu! și Moisi li dise: Pentru
ce vă certați cu mine? pentru ce ispitiți pe
3 Iehova? Și poporulu fu acolo de apă; și poporulu murmură contra lui Moisi, și dise:
Pentru ce ne-ai scosu pre noi din Egiptu, ca să ne omori cu setea pre noi, pre prunții nostri și vitele nóstre?

4 Și Moisi strigă către Iehova, ședicîndu: Ce
5 să facu eu cu poporulu acesta? cu puțin mai
6 ne ară a'mi ucide cu petre. Și Iehova dise lui Moisi: Treci înaintea poporului, și ié cu tine
din bătrînii lui Israelu, și toiagulu tĕu cu care ai lovitu riulețulu, și te vei duce.
Iată eu voiu sta acolo înaintea ta pe pétra în Horebu, și tu vei lovi pétra, și din
7 ea va eși apă, ca să bea poporulu. Deci Moisi făcu așa în vederea bătrînilor lui Israelu. Și numele locului îl chiămă Massa și Meriba (*ispită și certă*), din cause certei fiilor lui Israelu, și pentru-că ei au ispitită pre Iehova, ședicîndu: Óre este Iehova între noi, au nu?

Desvoltarea Amalecitenilor.

8 Atunci vine Amalekiu, și se bătu cu Israelu la Refidimu. 9 Și Moisi dise lui Iosua:
Alege-ți bărbați, și ești de te lupță cu Amalekiu, și eu mâne voiu sta pe vêrfulu dêlului, și toiagulu lui Dumnedieu va fi în mâna mea. 10 Și Iosua făcu precumu i dise Moisi, luptându-se cu Amalekiu; éră Moisi, Aaronu și Hur se suiră pe vêrfulu dêlului. 11 Și a fostu, cîndu Moisi își ridicá mânule, atunci învingea Israelu, și cîndu își lăsá elu în jos mânule, învingea Amalekiu. 12 Și mânule lui Moisi împreunându-se, luară o pétră, și o puseră sub d'însulu, și elu ședea pe ea. Și Aaronu și Hur i țineau mânule lui, unulu de o parte și unulu de alta; și astu-felu mânule lui stătură nemișcate pînă la apusulu sorelui. 13 Și Iosua sdrobi pe Amalekiu și poporulu seu cu ascuțitulu sabiei. 14 Și Iehova dise lui Moisi: Scrie acésta întru cărte spre amintire, și spune în urechile lui Iosua, că Eu voiu șterge de tot amintirea lui Amalekiu de sub ceriu. 15 Și Moisi zidi altariu, și chiămă numele lui 16 Iehova Nisi (*Iehova fanionul meu*). Și dise: Fiindcă-că mâna loviță ocolitu tronulu lui Iehova, Iehova va fi în resbelu cu Amalekiu din generațiune în generațiune.

Intre conducerea spre Moisi, spre ordinarea spre d'urmă.

18 Iară Ietro preotulu din Madiamu, socrulu lui Moisi, audîndu tóte câte 'Dumnedieu făcuse lui Moisi și lui Israelu poporulu seu; scoțendu Iehova pre Israelu din Egiptu; 2 Ietro, socrulu lui Moisi, luă pre Seфora, femea lui Moisi, după ce elu o retrimese pre d'însa; 3 pre cei 'doi fiî ai ei, din cari unulu se 'chiamă Ghersemu (*străinu*), că Moisi dise: Străin sunt în pămîntu strămu; 4 și celu-laltu se 'chiamă Eliezeru (*ajutorulu lui Dumnedieu*), că el dise: Dumnedieulu părinților mei

este ajutorulu meu, și m'a scăpatu de sabia 5 lui Faraonu. Și Ietro, socrulu lui Moisi, veni la Moisi cu fiii lui și femea sa, în pustiu unde tăbărîse, lîngă 'muntele lui Dumnedieu; 6 și dise lui Moisi: Eu Ietro, socrulu teu, vinu la tine, și femea ta și cei doi fiî ai ei cu ea. 7 Atunci Moisi 'eși socrului seu întru întîmpinare, și se plecă, și îl 'sărută, întrebându-se unulu pre altulu de sănetate; și intrară în cortu.

8 Și Moisi spuse socrului seu tóte câte a făcutu Iehova lui Faraonu și Egiptenilor pentru Israelu, și tóte necazurile câte i-au aflatu pe cale, și cumu-a 'scăpatu pre d'înșii Iehova. 9 Și Ietro se bucură de tóte bunătățile câte Iehova le făcuse lui Israelu, că l'a scăpatu din mâna Egiptenilor. 10 Și Ietro dise: Binecuvîntatu să fie Iehova, care v'a scăpatu pre voi din mâna Egiptenilor și din mâna lui Faraonu, și care a scăpatu pre acestu poporu de sub jugulu Egiptenilor! 11 Acum cunoscu eu, că Iehova este mai mare de cât toți dei, 'că a triumfatu contra intîmplărei lor 'mîndrîri. 12 Și Ietro, socrulu lui Moisi, aduse arderi de tămîe și 'sacrificii lui Dumnedieu; și Aaronu și toți 'bătrînii lui Israelu veniră să mănînce pîne cu socrulu lui Moisi 'înaintea lui Dumnedieu.

13 Și a doua di ședîndu Moisi, ca să judece pre poporu; și poporulu stătea înaintea lui Moisi de dimineță pînă seră. 14 Și vădindu socrulu lui Moisi tóte câte făcea elu poporului, dise: Ce are acésta ce faci tu cu poporulu? Pentru ce ședi singuru, și tóte poporea stă înpregiurulu tĕu de dimineță pînă seră? 15 Și Moisi respunse socrului seu: Poporulu vine la mine, ca să întrebe de Dumnedieu. 16 Cîndu-că aî o 'ceartă, vinu la mine; și eu judecă între unulu și între altulu, și 'învețu pre ei statutele lui Dumnedieu și legile sale.

17 Atunci socrulu lui Moisi 'i dise: Nu este bine ceea ce faci. 18 Pré te ostenești, și tu și acest poporulu acesta, care este cu tine; acestu lucru nu este pré greu pentru tine; nu-lu vei puté face singuru. 19 Acum ascultă vorba mea; eu îți voiu da sfatu, și Dumnedieu va fi cu tine. Tu fii 'pentru poporu înaintea lui Dumnedieu, și tu îi 'pórtă cau-

20 sele la Dumnedieu; 21 și învețîi statutele lui Dumnedieu și legile lui, și îi arată lorî 'calea pe care au să mérgă, și 'faptele cari au să le facă. Și tu din tóte poporulu vedi 'a'ți căuta bărbați 'cuviincioși, 'temători de Dumnedieu; 'bărbați adevărați, 'cari să urască lăcomia; și pune preste d'înșii capi preste o mie, capi preste o sută, capi preste cinci-dieci, și capi preste dece. 22 Acestia să judece poporulu în tot timpulu; și să fie, ca tóte causele cele mari să le aducă ție, și tóte causele mici să le judece ei. Așa va fi mai ușoru ție, și ei vor purta împreună cu tine. 23 De vei face lucrulu acesta, și Dumnedieu îți va ordina, atunci îl vei 'puté sta, și tótă poporulu acesta va puté merge în pace la 'locuitulu seu.

24 Și Moisi ascultă de cuvîntulu socrului seu, și făcu tóte câte dise elu. 25 Și Moisi alese din tótă Israelulu bărbați vrednici, și puse capi preste poporu, capi preste mii, capi preste o sută, capi preste cinci-dieci, și capi preste dece. 26 Și acestia 'judecau pre poporu în tot timpulu: 'causele grele le aduceau lui Moisi, éră pre tóte causele cele mici le judecau ei. 27 Și Moisi lăsă pre socrulu seu, care se 'duse la pămîntulu lui.

Venirea în Sinaî, cele dîce crainicul

19 În dîua a șeptea după eșirea fiilorlui Israelu din Egiptu, tocmai în
2 dîua aceea ei se 'preseniră în pustiulu Sinaî. Și ei plecară de la 'Refidimu, și veniră în pustiulu Sinaî, și tăbărîră în deșert; și Israelu, după 'tăbărîrea acolo, după 'muntele. 3 Și Moisi se sui la Dumnedieu. Și Iehova îl 'chiemă din munte, ședicîndu: Așa să vorbești casei lui Israelu, și să dă în scire fiilor lui Israelu: 4 Voi ați vădîtu cumu eu am făcutu Egiptenilor, și cumu v'amu purtatu pre voi ca pe aripi de vulturi, și v'amu adusu la mine. 5 Acum, de veți ascultă de vocea mea, și veți păzi legămîntulu meu, voi și fi mie poporu alesu dintre tóte popórele, că 'tótă mea este pămîntulu; 6 și mi veți fi mie 'împărăție preoțească, și 'națiune sfîntă. Acestea sînt cuvintele ce le vei vorbi fiilorlui Israelu.

7 Deci Moisi veni, și chiemă pre bătrînii poporului, și puse înaintea lorî tóte acestea

8 cuvinte, cari 'i ordonase Iehova. Şi * tot
poporulu respunse împreună, şi disse: Tote câte
le-a vorbitu Iehova, vomu face. Şi Moisi aduse
lui Iehova cuvintele poporului.

9 Şi Iehova disse lui Moisi: Érte-mă, eu voiu
la vine * în nórea desă, * pentru ca poporulu
să audă, când voiu vorbi cu tine, şi să * credă
pe in perpetuu. Şi Moisi spuse
10 cuvintele lui Iehova cuvintele poporului. Şi
Iehova disse lui Moisi: Mergi la poporu, şi
sfinţ-i * astăcţi pre ei şi pre hăinile lor,
11 * spăle vestimintele lorii; Şi se fia gata pentru
a treia di: că în diua a treia se va co-
bori Iehova pe muntele Sinai în vedére a tuto
12 poporului. Şi vei pune îngrădiri poporului
jurt împregiuru, şi vei disse: Feriţi-vă să vă
ve suiţi pe munte, sau să vă atingeţi
de margines lui, ci * tuta care se va atinge
13 de munte, morte se va omorî. Nici o mână nu
se va atinge de densulu, că * ci se va omorî
cu pétre, séu se va trage
cu sagéta: Ér vită ori om nu va trăi. Când
cornulu va suna intru întinsére, atunci se
voru sui pe munte.

14 Şi Moisi se pogorî de pe munte la poporu,
şi * sfinţi pre poporu, şi ei-şi spălara vesti-
mintele lorii. Şi elu disse poporului: * Fiţi gata
15 în diua a treia; * de femei să nu vă apropiaţi.

16 Şi după trei dile, dimineţa se făcură * tu-
nete şi fulgere, şi unu * forte grossu pe munte,
şi unu sunetu * mare de trâmbiţă, şi totu po-
porulu celu din tabéra * se cutremură. Şi
Moisi scôse pre poporu din tabéra spre în-
tîmpinarea lui Dumnedeu, şi ei remaseră supti
17 peleiu muntelui. * Ér muntele Sinai fumega
totu: căci Iehova se pogorîse pe densulu
în foc: * şi fumulu lui se sui ca şi fumulu
cuptorului: şi totu muntele se cutremură forte.
19 * Şi sunetulu trâmbiţei mergea în înaintându-se,
Moisi vorbi, şi * Dumnedeu respundea lui cu
20 tunetu. Şi Iehova se pogorî pe muntele Sinai,
pe vêrfulu muntelui: şi Iehova chiămă pre
Moisi o sûtulu muntelui, şi Moisi se sui.

21 Şi Iehova disse lui Moisi: Pogoră te şi aşeză
pre poporulu, ca nu strabată la Iehova * ca
să-lu védă, ca nu mulţi dintr'înşii să cadă.
22 Chiaru şi preoţii, cari se * apropie de Iehova,
* să se sfinţéscă, să nu cumă-va * să se arunce
asupra lorii Iehova. Şi Moisi disse lui Iehova: 23
Poporulu nu se póte sui pe muntele Sinai,
că tu mi-ai spusu, dicendu: * Pune îngrădiri
împregiurulu muntelui, şi îlu sfinţesce pre elu.
Şi Iehova disse câtră densulu: Mergi, pogóră- 24
te, şi apoi te vei sui tu şi Aaronu cu tine; ér
preoţii şi poporulu să nu străbată ca se
vina la Iehova ca elu să nu se arunce
asupra lorii. Şi Moisi se pogorî la poporu, şi 25
li spuse ace.

SI Dumnedeu cuvîntă * tóte aceste cuvinte, 20
dicendu: 2 Eu sîntu Iehova, Dumnedeulu 2
teu, care te-amu scosu pre tine * din pămîntulu
Egiptului, din casa servitutei. * Să nu 3
aibi alţi dei acanti de mine.

4 * Nu-ţi face Dei de chipiu cioplitu, nici altă 4
asemenare de ceea ce este în ceriu susu,
séu pre pămîntu, séu în apă supta pamîntu:
5 Să nu te prosternezi naintea lorii, nici să te 5
închini lorii, că eu sîntu Iehova Dumnedeulu
teu. Dumnedeu * gelosu, * care pedepsesce pă-
rinţii pedepsescii în fii până în trei
şi a patra generaţiune acelora cari mu urîescu
6 pre mine; Şi * care facu milă până la a mia 6
generaţiune celoru ce mu iubescu şi păzescu
ordinile mele.

7 * Nu iei numele lui Iehova Dumnedeulu 7
teu în deşertu: că Iehova * nu va lăsa nepe-
depsitu pre acela care va lua numele lui în
deşertu.

8 * Adu-ţi aminte de ziua sabatului, ca să 8
o sfinţesci pre ea! 9 * Şese dile vei lucra, şi-ţi 9
vei face tóte lucrurile tale: Ér diua a * şep- 10
tea sabatu este lui Iehova Dumnedeulu teu;
nu vei face nici una lucru, nici tu,
nici servulu teu, nici serva ta, nici vitea
ta, nici străinulu teu, care locuesce în lă-
untrulu porţeloru tale: Că * în şese dile a 11
făcutu Iehova cerulu şi pămîntulu şi mările
şi tóte câte sunt într'însele, şi în diua a şep-
tea a repausatu: pentru acesta bine-cuvîntă
Iehova diua sabatului şi o sfinţi pre ea.

12 * Onora pre părintele teu şi pre mum'ta, 12
pentru-ca dilele tale se fie multe pe pămîntulu
pre care ţi-lu dă ţie Iehova Dumnedeulu teu.

13 * Să nu ucidi. 13

14 * Să nu preacurveşti. 14

15 * Să nu furi. 15

16 * Nu fi mărturisitoriu mincinosu 16
asupra aprópelui tău.

17 * Nu fi poftitoriu casa aprópelui teu; * nu fi
poftitoriu femeia aprópelui teu, nici servulu lui,
nici serva lui, nici boulu lui, nici asinulu lui,
nici nimica din tóte câte sînt ale aprópelui teu.

18 Şi * tot poporulu vedea tunetele şi fulge- 18
rile şi sunetulu trâmbiţei şi muntele * fumegându. Şi poporulu vedendu acestea se cu-
tremurară şi * departe. Şi disse câtră Moisi: 19
Vorbesce tu cu noi, şi noi vomu asculta; şi
să nu vorbéscă Dumnedeu cu noi, ca nu cumva
să murimu. Şi Moisi disse câtră popor: 20
Nu vi temeţi, că Dumnedeu a venitu în ca-
sa ca se vene pre voi, şi * ca frica lui se fia de tóte
voi, ca să nu păcătuiţi. Şi poporulu stă
departe, ér Moisi se apropie de * negura în
care era Dumnedeu.

Primulu Sfatu.

22 Şi Iehova disse lui Moisi: Aşa vei dice fi- 22
lorlui Israelu: Voi aţi vediutu, că eu * din
ceriu am vorbitu cu voi. Nu vă vi faceţi
voue dei * afară de mine: dei de argintu, séu
de auru să nu faceţi voue. Fă mie altariu 23
de pămîntu, şi mi sacrificaţi pe densulu
ardóre-de-tóte şi sacrificiulu lulu de bucate,
óue lulu şi boi ei. In tóte * locurile cu-
nde voiu aşeda un nume numelui meu, voiu
veni la tine şi te voiu binecuvînta. Ear
* de vei face mie altariu de pétre, să nu-lu
zideşci din pétre cioplite, căci, cumu vei pune
tesla ta pe densele, îlu vei spurca. Nici
să nu te sui pe trepte la altariulu meu, ca
să nu se descopere rutinea ta.

21 SI acestle sînt legile pre care li vei * pune 21
naintea lor.

2 * De vei cumpera servu Ebreu, elu să-ţi 2
servésca şese ani, ér în anulu septelea va
fi să fia dusu. De va veni singuru, singu-
ru să fia dusu: de va fi bărbatu lui unu
femeiu, şi femeia lui va fi dusu cu densulu. De va
lui bărbatulu seu femeia, şi-i va naşte
lui fii séu fete, femeia şi copiii vorn fi stă-
pînului seu, ér elu singuru va fi dusu. 5 Şi de va
disce servulu: Eu * voiu iubi pre domnulu 5
meu, pre mum'ta mea şi pre fii mei, nu va
voi să fiu liberu; 6 Atunci să-lu aducă 6
domnulu seu înaintea * judecătoriloru; şi să-lu
pună aprope de uşi séu de uşióre, şi domnulu
seu să-i străpungă urechea cu sulia; şi elu să-i servésca în veciu.

7 De va * cumpera cineva pre fata sa de servă, ca să 7
nu ésă * cumu voru servii. De va fi plăcută 8
cu domnulu seu, după ce s'a lui de densa,
să o lase să se răscumpere; dară el nu are
putere să o vîndă la poporu străinu, după
ce l-a înşelatu fără credinţă. Ear de o va mă- 9
rita dumnedeulu seu, să facu cu densa dupa
dreptulu fetelor. Dară de va lua lui şi pe
alta, atunci elu nevoiesce să nu i împuţinesce
nimica din hrana ei, nici din vestmintele ei,
nici din * petrecerea ei. Ear dacă elu pre a- 11
cestea trei lucruri nu-i va face, să nu-i dea
fără argintu.

12 * De va lovi cineva pe altulu, şi acestu 12
va muri, acela să se omóre. 13 Ér * de nu
l'a pânditu, ci Dumnedeu l'a * adusu sujet
mâinei, * atunci-voiu fi loculu, unde acestu să
fugă. 14 Ér de se va scula cineva cu * cugetu 14
la aprópelui seu, spre a-lu ucide pre
d'inadinsulu cu vicleşugu, — luaţi-vei pre acela şi de
la altariulu meu, ca să moră. 15 Şi celui ce va 15
lovi pre părintele seu, séu pre mum'sa, a-
cela să se omóre.

16 Şi cine-va fiindu omu, şi-lu * vinde, 16
séu de se va afla * în mânule lui, acela să se
omóre.

17 Celui ce va blastema pre părintele seu, 17
să fie pre mum'sa, să fie to omóre.

18 De se vorr certa doi omeni, şi unulu 19
va lovi pre celu-l-altu cu pétre séu cu pumnulu, şi nu va muri, ci numai va cădé la pată.
De se va scula iarăşi, şi va umbla afară 19
* pe toiegu, celui ce l'a lovitu să i-se dea nespesele lui, curăţiu numai timpulu câtă a jăcutu, şi bătutulu le va plăti.

20 Şi de va lovi cineva pe servulu seu séu 20
pre serva sa cu toiegulu, de va muri supta
mâna lui, acela se va resbuna. 21 Ér de va
mai trăi una séu două dile, nu se va re-
sbuna; căci * bănulu lui este.

22 De se vorr certa bărbaţi între sine, şi 22
voru lovi pre o femeiă grea, şi de va perde
ea prunculu ei, dară séu nu va fi,
acela se voru supune la * globiri, câte va pu-

rea-e barbatulŭ femeĭ, şi se *căsĕ-ca judecă-
28 torii. Ĕeu dracă vĕĭ vătămare vo fi, să se va
24 da viĕ,ă pentru viĕ,ă, * ochĭ pentru ochĭ,
din a pentru dinte, mînĭ pentru mînă, pi-
25 cĭorĭ pentru picĭorĭ, Arsură pentru arsură,
rană pentru rană, *ŭsătură pentru ŭsătură.
26 Ĕeu de va lovi cineva ochiŭl sĕrvului
seŭ, seŭ ochiŭl roabeĭ sale, şi-lu va orbi, să
* 27 va lăsa pre ĕl liberĭ pentru ochiŭl luĭ. Şi
de va face să cadă dinte sĕrvulŭ seŭ, seŭ
dinte roabă sĕrvĕĭ sale, să fie va lăsa liberĭ pen-
tru dinte-le luĭ.
28 De va împunge mă-loa bărbatŭ sĕu fe-
meĭ, încît să mórĭ, * boulŭ acela va fi ne-
cĭde cu pietre, şi carnea luĭ nu se va mînca,
29 ĕeu domnulŭ boulŭ va fi nevinovatŭ. Ĕeu
de va fi fostŭ boulŭ împungătorŭ de mai îna-
inte, şi de va fi *ştevĕzătŭ domnulŭ seŭ, şi
elu nu l'a păzitŭ, şi ĕaĭă-l acĭĭ bărbatŭ
sĕu femeĭ, boulŭ va pietre-i se va ucide, şi
30 încă şi domnulŭ seŭ se va omorî. Ĕeu de
i-se va impune luĭ vreŭ preţŭ de răscumpă-
rare, elu da *răscumpărarea vĭĕţeĭ-sale va
31 da atunci, cĭĭ se va împune luĭ. Ĕeu de va
împunge fĭetŭ-seŭ fĭică, judecata-se va face
32 după acĕstă legie. Şi de va împunge boulŭ
sĕrvă sĕu roabă, să se dee stăpînuluĭ acestora
* trei-dec-de sicli de argintŭ, şi *boulŭ
se va ucide cu pietre.
33 Şi de va deschide cineva groapă, sĕu de
va săpa groapă, şi nu o va acoperi, şi de
34 va cădea într-însa boŭ sĕu măgar: Domnulŭ
gropeĭ să plătéscă, dându lorŭ stăpînuluĭ-sĕu, şi
să rĕmîe va l-a luĭ.
35 Şi de va împune boulŭ cuĭ-va pre boulŭ
vecinuluĭ, ca acesta să mórĭă, ei vorŭ vinde
boulŭ celuĭ vĭĕ, şi preţulŭ vĕzutŭ împărţi,
36 împărţi şi stĭrvulŭ. Ĕeu de s'a ştiutŭ, că
boulŭ şi mai *ieriĭe a fostŭ împungătorŭ,
şi domnulŭ seŭ nu l'a păzitŭ, nĕ va da boŭ
pentru boŭ, ĕrĕ stĭrvulŭ a luĭ va fi.

22 Dĕĕ va fura cine-va boŭ sĕu oĭe, şi o va
junghia, sĕu o va vinde se plătéscă cinci
boĭ pentru boŭ, şi * patru oĭ pentru oe.
2 De se va afla furulŭ * spărgĕndu, şi bătut
lovitŭ, se nu mai *fie va şi pentru d'însulŭ sân-
3 gĕre de sînge; Ĕeŭ de va fi *răsărit
bine de sĕre, va fi şi pentru d'însulŭ sân-
gĕre de sîngĕ; *fiindŭ să plătéscă
totŭ; şi dĕ nu va avea din ce, elŭ să se *vîndă
4 pentru furtulŭ seŭ. Ĕrĕ furtulŭ, de se va
*afla viĕ încă în mîna luĭ, fie boŭ, fie măsc,
fie oĭe, cĭĭ să-lŭ * plătéscă îndoĭtŭ.
5 De va păsce cine-va ţĕrînă sĕu vĭĕ sĕmănă,
şi dă-ĭ va mâna vĭĕ sa, ca să pască în ţĕ-
rîna altuĭa, acela să plătéscă cu cele mĕ-
lióre din ţĕrîna sa, şi cu cu cea mai bună
din vĭĕ sa.
6 De va eşi foc, care să cuprindă spini,
şi să arză cĭĭ se grîă clăĭŭ sĕu încă în
spice sĕu ţĕrîna; celŭ ce a dat-o focŭ să plă-
téscă sĕu.
7 De va da cine-va vecinuluĭ seu argintŭ
sĕu vase spre păstrare, şi acestea se vorŭ fura
din casa luĭ: * de se va afla furulŭ, dĕă se va în-
torce îndoĭtŭ. Ĕeŭ de nu se va afla furulŭ,
8 domnulŭ casei se va duce * judecătorilorŭ, că
elŭ n'a pus mâna pe lucrulŭ aproapelui seŭ.
In tot-de-una de mărturisire, ĕe fiŭ sĕu
măsc, sĕu oĭe, sĕu vestmîntŭ sĕu ĕrĕ lucru
pierdutŭ, de care va dice cine-va: Acestŭ este
ade mea; * causa amîndoŭ-or-a să vină înaintea
judecătorilorŭ, şi cuĭ-va pre care judecătorii
lo vorŭ osîndi, să plătéscă aproapelui seŭ
îndoĭtŭ.
9 De va da cine-va aproapelui seŭ spre pă-
10 zire măsc, sĕu boŭ, sĕu oĭe, sĕu altă vită,
şi ea va muri, sĕu se va strica, sĕu se va
răpi, fără ca nimenea să fi văzŭtŭ; * Jură-
mîntulŭ luĭ Iehova să fie între amîndoĭ, că
11 n'a pusŭ mâna pe lucrulŭ aproapelui seŭ, şi
domnulŭ vitei va fi să-l crédă, şi acela-a să
12 nu va plăti pagubă. Ĕrĕ * de s'a furatŭ din
casa luĭ, elu să plătéscă pre stăpînulŭ a-
13 celuia. De va fi fostŭ sfîşiată, să aducă
ca *dovadă de mărturie, şi nu va plăti mi-
14 ciosă.
De va lua cine-va de la aproapele seŭ vită
împrumută, şi ea se va strica, sĕu va muri,
şi stăpînulŭ nu a fostŭ de faţă, o va plăti.
15 De faţă stăpînulŭ ceŭ nu ĕ, nu va plăti,
de a fostŭ mâ închiriată, ei cumpărată în
sinŭlocŭ.
16 * De va sedŭci cine-va o fecĭoară, încă ne-
logodită, şi se va culca cu d'însa, să o fa
17 * pŏtească. Şi să o dee luĭ de femeĭe. Ĕeu de
a va voi părinteli-ei să o dee luĭ, elŭ va
cumpăni argintŭ după * zĕstrea fecĭĭoarei.
18 * Pre vrăjitoĭóre să nu o lăsaĭ să trăĭască.
19 * Totŭ celŭ-ce se împreunŭ cu vită să se
omóre.
20 * Celŭ-ce aduce jertfă altoră dĕĭ, decâtŭ numaĭ
luĭ Iehova, să se pérdă de totŭ.
21 * Pre străinŭ să nu-lŭ strîmtorezĭ, nicĭ să-
lŭ asupresc, cĭĭ şi voĭ străinĭ aĭ fostŭ în
pămîntulŭ Egiptuluĭ.
22 * Pre mîĭ o vĭdovă şi pe un o orfănĭŭ, nicĭ
23 pre unŭ copilaşŭ. Dacĭ voĭ asupri, şi dă-mi voĭ

24 * strigă el cătră mine, eŭ voiŭ * audĭ strigarea
lorŭ; Şi * mînia mea se va aprinde, şi pe
voĭ vă voiŭ ucide cu sabiă, şi * femeile vă-
stre vorŭ rĕmînea văduve, şi diĭ vostri orfănĭ.
25 * De vă împrumuta argintŭ poporului meu,
anume nenorocitului care are lîngă sine, să nu-
fiĭ luĭ ca unŭ cămătarŭ, şi să nu-i impuneĭ
26 camătă. Şi * de vei lua amanetŭ vestmîn-
tulŭ aproapelui seŭ, aĭ-lŭ înapoeză până în
27 apusulŭ sorĕlui; Căcĭ acesta este singurulŭ
luĭ acoperĕmîntulŭ spre a-şĭ acoperi pelea sa;
în ce va dormi? Şi va fi, cîndu va * strîm-
tora mine, eŭ lŭ voiŭ asculta pre d'însulŭ,
că eŭ sînt * îndurătorŭ.
28 Ĕeu * judecătorĭ să nu-i blăstemĭ, şi pre
domnitorulŭ poporuluĭ tĕŭ să nu-lŭ defaĭmĭ.
29 Ca * prinósele arderĭ tale, şi ca ale tĕrcu-
lui tĕŭ să nu întârzĭĭ; pre * întîiŭ-născutŭlŭ
d'între fiĭ tĕĭ mi-lŭ voĭ da.
30 * Aşa să faci cu boiŭ tĕĭ şi cu oile tale; * şapte dile vorŭ fi ele cu
mama lorŭ, ĕrĕ în ziua a opta mie le voĭ da.
31 Şi voĭ să fiĭ mie ómenĭ * sfinţĭ, şi * să nu
mîncaţĭ carne sfîşiată de pe câmpurĭ; la
câĭ să o aruncaţĭ.

23 NU * răspîndĭ strigare mincinósă, şi să nu daĭ
mînă cu cel reŭ, ca să fiĭ martorŭ * mîn-
2 cinosŭ. * Să nu urmezĭ pre cei mulţĭ spre a
face reŭ; şi * întru'o judecată să nu mărturisezĭ,
abătîndu-te cu mulţimea, aşa ca să sdrîn-
3 gĕĭ dreptatea. Nicĭ pre celŭ sărmanŭ în judecata
lui să nu-lŭ favorezĭ.
4 * De vĕĭ întîlni boulŭ neamicului teŭ sĕu
asinulŭ seŭ rătăcindu, mînă-lŭ la elŭ ca-
5 să. * De vei vedĕ asinulŭ celuĭ ce te urăsce gre-
bănat, să o cădĭnţă sarcina sa, fereşte-
te să nu-lŭ laşĭ pre acesta numaĭ singurŭ,
ci vei lăsa împreună cu d'însulŭ.
6 * Drepturĭa sărmanuluĭ tĕŭ să nu o abaĭ în
judecata lui. * De tóte cuvîntele minciunósă de-
părtéza-te; pre celŭ * nevinovatŭ şi dreptŭ să
nu-lŭ faci să se omóre; că * nu voiŭ da drep-
8 tate celuĭ reŭ. Şi * daruri să nu iaĭ, că da-
rurile orbescŭ şi pre ceĭ maĭ înţeleptĭ, şi în-
torc cuvintele celor drepţĭ.

Şi pre * străinŭ să nu-lŭ asupresc, căcĭ voĭ 9
scĭĭ inima celuĭ străinŭ, cĭĭ şi voĭ străinĭ
aĭ fostŭ în pămîntulŭ Egiptuluĭ.
* Şase aniĭ să semănaĭ pămîntulŭ tĕu, şi să 10
strîngĕĭ fructele de pe d'însulŭ. Şi în anulŭ 11
alŭ şaptelea să-lŭ laşĭ să stea, şi să rămînă
nelucrată, pentru ca nenorociţĭ poporuluĭ tĕŭ
să mănînce; Ĕeu ce va mai rămînă, să mă-
nînce fĕrĕle câmpuluĭ. Tóte aşa să faci tu
şi cu vĭĕa ta şi cu măslinĭulŭ tĕu.
In * şase dile să lucrezĭ lucrurile tale, ĕeŭ în 12
ziua a şaptea să repausezĭ, pentru ca boiŭl
tĕŭ şi măsculŭ tĕu să repaosze, şi pentru ca
fiĭulŭ soreĭ tale şi străinulŭ să respire.
* Tocmaĭ aminte la tóte câte aŭ * rechĭămĭ 13
voĭ; şi * numele dĕilorĭ străinĭ să nu amin-
tiţĭ, şi să nu se audă din gura vóstră.
De * ĕrĕ ori pe anŭ să serbătoréscĭ mie. 14
* Serbătórea azimelorŭ să o păzeştĭ; şapte dile 15
vor mânca azime, după cumŭ amŭ ordi-
natŭ ţie, pe timpulŭ luneĭ Abibŭ (pentru
acĕea); pentru că în acea lună aĭ eşitŭ în din
Egiptŭ; şi nimenea nea * nimerea să nu se a-
rete cu mâna góală. Şi * serbătórea secerişu- 16
lui, a primóreloră lucrurilorŭ tale, pre cari
le-aĭ semănatŭ pe câmpŭ; şi * serbătórea cu-
lesului la sfîrşitulŭ anuluĭ, cîndu în şĭ-aĭ cu-
leŭ lucrurile tale de pe câmpŭ. De * ĕrĕ ori 17
în anŭ tóte parte bărbătéscă a ta să se a-
rete înaintea lui Iehova, Dumnedĕulŭ tĕu.
* Să nu-ĭ aduci sângele sacrificiuluĭ meŭ 18
cu dospită, nicĭ să rămînă grăsimea serbă-
tórei mele pe dimineaţă. * Primósele fructe- 19
lorŭ d'întîiŭ ale pămîntuluĭ tĕu, să le aduci
în casa lui Iehova, Dumnedĕulŭ tĕu.
* Să nu fierbĭ iedulŭ în laptele mameĭ sale.

*Despre îngerul protector a cerului, şi a morţeĭ spre
luĭ Canaan şi a ĕĭ de prosperare.*

* Ĕeŭ eŭ trimetŭ înaintea ta îngerulŭ meŭ înaintea 20
ta, ca să te păzéscă pe cale, şi să te ducă
în loculuĭ ce ţĭ-amŭ pregătitŭ. Fereşte-te de 21
d'însulŭ, şi ascultă vórea luĭ, şi nu-lŭ * mînia;
că elŭ * nu va erta fĕră-de-legile vóstre; că

Exod. 20. 23. Mat. 20. 25. Mar. 10. 42. Luc. 22. 25. Rom. 13. 4. 1 Petr. 2. 13. 14. Deut. 16. 18. Ps. 82. 1. Ps. 106. 32. Deut. 19. 16. Ps. 35. 11. Prov. 19. 5. Prov. 19. 9. Prov. 21. 28. Deut. 19. 18. Deut. 19. 19. Ps. 7. 15. Ps. 57. 6. Prov. 26. 27. Eccl. 10. 8. Ps. 9. 15. Ps. 35. 8. Ps. 141. 10. Prov. 1. 18. Prov. 28. 10. Deut. 19. 21. Lev. 24. 20. Deut. 19. 21. Lev. 24. 21. Deut. 24. 7. Exod. 21. 16. Exod. 21. 28. Exod. 21. 29. Exod. 21. 30. Exod. 21. 32. Exod. 21. 33. Exod. 21. 34. Exod. 21. 35. Exod. 21. 36. Exod. 21. 37. Exod. 22. 1. Exod. 22. 2. Exod. 22. 3. Exod. 22. 4. Exod. 22. 5. Exod. 22. 6. Exod. 22. 7. Exod. 22. 8. Exod. 22. 9. Exod. 22. 10. Exod. 22. 11. Exod. 22. 12. Exod. 22. 13. Exod. 22. 14. Exod. 22. 15. Deut. 22. 28. Deut. 27. 21. Exod. 22. 16. Deut. 22. 29. Deut. 18. 10. Deut. 18. 11. Lev. 20. 27. Deut. 18. 12. Exod. 22. 19. Deut. 13. 5. Deut. 13. 6. Deut. 13. 7. Deut. 13. 8. Deut. 13. 9. Deut. 13. 10. Deut. 13. 11. Deut. 13. 12. Deut. 13. 13. Deut. 13. 14. Deut. 13. 15. Deut. 13. 16. Deut. 13. 17. Exod. 22. 20. Lev. 19. 33. Exod. 22. 21. Exod. 22. 22. Exod. 22. 23. Exod. 22. 24. Exod. 22. 25. Exod. 22. 26. Exod. 22. 27. Exod. 22. 28. Exod. 22. 29. Exod. 22. 30. Exod. 23. 1. Exod. 23. 2. Exod. 23. 3. Exod. 23. 4. Exod. 23. 5. Exod. 23. 6. Exod. 23. 7. Exod. 23. 8. Exod. 23. 9. Lev. 25. 3. Lev. 25. 4. Lev. 25. 5. Lev. 25. 6. Lev. 25. 7. Exod. 23. 10. Exod. 23. 11. Exod. 23. 12. Exod. 23. 13. Exod. 23. 14. Exod. 23. 15. Exod. 23. 16. Exod. 23. 17. Exod. 23. 18. Exod. 23. 19. Exod. 34. 26. Deut. 14. 21. Exod. 23. 20. Exod. 23. 21. Exod. 23. 22. Exod. 23. 23. Exod. 23. 24. Exod. 23. 25. Exod. 23. 26. Exod. 23. 27. Exod. 23. 28. Exod. 23. 29. Exod. 23. 30. Exod. 23. 31. Exod. 23. 32. Exod. 23. 33. Exod. 24. 1. Exod. 24. 2. Exod. 24. 3. Exod. 24. 4. Exod. 24. 5. Exod. 24. 6. Exod. 24. 7. Exod. 24. 8. Exod. 24. 9. Exod. 24. 10. Exod. 24. 11. Exod. 24. 12. Exod. 24. 13. Exod. 24. 14. Exod. 24. 15. Exod. 24. 16. Exod. 24. 17. Exod. 24. 18. Exod. 25. 1. Exod. 25. 2. Exod. 25. 3. Exod. 25. 4. Exod. 25. 5. Exod. 25. 6. Exod. 25. 7. Exod. 25. 8. Exod. 25. 9. Exod. 25. 10. Exod. 25. 11. Exod. 25. 12. Exod. 25. 13. Exod. 25. 14. Exod. 25. 15. Exod. 25. 16. Exod. 25. 17. Exod. 25. 18. Exod. 25. 19. Exod. 25. 20. Exod. 25. 21. Exod. 25. 22. Exod. 25. 23. Exod. 25. 24. Exod. 25. 25. Exod. 25. 26. Exod. 25. 27. Exod. 25. 28. Exod. 25. 29. Exod. 25. 30. Exod. 25. 31. Exod. 25. 32. Exod. 25. 33. Exod. 25. 34. Exod. 25. 35. Exod. 25. 36. Exod. 25. 37. Exod. 25. 38. Exod. 25. 39. Exod. 25. 40. Exod. 26. 1. Exod. 26. 2. Exod. 26. 3. Exod. 26. 4. Exod. 26. 5. Exod. 26. 6. Exod. 26. 7. Exod. 26. 8. Exod. 26. 9. Exod. 26. 10. Exod. 26. 11. Exod. 26. 12. Exod. 26. 13. Exod. 26. 14. Exod. 26. 15. Exod. 26. 16. Exod. 26. 17. Exod. 26. 18. Exod. 26. 19. Exod. 26. 20. Exod. 26. 21. Exod. 26. 22. Exod. 26. 23. Exod. 26. 24. Exod. 26. 25. Exod. 26. 26. Exod. 26. 27. Exod. 26. 28. Exod. 26. 29. Exod. 26. 30. Exod. 26. 31. Exod. 26. 32. Exod. 26. 33. Exod. 26. 34. Exod. 26. 35. Exod. 26. 36. Exod. 26. 37. Exod. 27. 1. Exod. 27. 2. Exod. 27. 3. Exod. 27. 4. Exod. 27. 5. Exod. 27. 6. Exod. 27. 7. Exod. 27. 8. Exod. 27. 9. Exod. 27. 10. Exod. 27. 11. Exod. 27. 12. Exod. 27. 13. Exod. 27. 14. Exod. 27. 15. Exod. 27. 16. Exod. 27. 17. Exod. 27. 18. Exod. 27. 19. Exod. 27. 20. Exod. 27. 21. Exod. 28. 1. Exod. 28. 2. Exod. 28. 3. Exod. 28. 4. Exod. 28. 5. Exod. 28. 6. Exod. 28. 7. Exod. 28. 8. Exod. 28. 9. Exod. 28. 10. Exod. 28. 11. Exod. 28. 12. Exod. 28. 13. Exod. 28. 14. Exod. 28. 15. Exod. 28. 16. Exod. 28. 17. Exod. 28. 18. Exod. 28. 19. Exod. 28. 20. Exod. 28. 21. Exod. 28. 22. Exod. 28. 23. Exod. 28. 24. Exod. 28. 25. Exod. 28. 26. Exod. 28. 27. Exod. 28. 28. Exod. 28. 29. Exod. 28. 30. Exod. 28. 31. Exod. 28. 32. Exod. 28. 33. Exod. 28. 34. Exod. 28. 35. Exod. 28. 36. Exod. 28. 37. Exod. 28. 38. Exod. 28. 39. Exod. 28. 40. Exod. 28. 41. Exod. 28. 42. Exod. 28. 43. Exod. 29. 1. Exod. 29. 2. Exod. 29. 3. Exod. 29. 4. Exod. 29. 5. Exod. 29. 6. Exod. 29. 7. Exod. 29. 8. Exod. 29. 9. Exod. 29. 10. Exod. 29. 11. Exod. 29. 12. Exod. 29. 13. Exod. 29. 14. Exod. 29. 15. Exod. 29. 16. Exod. 29. 17. Exod. 29. 18. Exod. 29. 19. Exod. 29. 20. Exod. 29. 21. Exod. 29. 22. Exod. 29. 23. Exod. 29. 24. Exod. 29. 25. Exod. 29. 26. Exod. 29. 27. Exod. 29. 28. Exod. 29. 29. Exod. 29. 30. Exod. 29. 31. Exod. 29. 32. Exod. 29. 33. Exod. 29. 34. Exod. 29. 35. Exod. 29. 36. Exod. 29. 37. Exod. 29. 38. Exod. 29. 39. Exod. 29. 40. Exod. 29. 41. Exod. 29. 42. Exod. 29. 43. Exod. 29. 44. Exod. 29. 45. Exod. 29. 46. Exod. 30. 1. Exod. 30. 2. Exod. 30. 3. Exod. 30. 4. Exod. 30. 5. Exod. 30. 6. Exod. 30. 7. Exod. 30. 8. Exod. 30. 9. Exod. 30. 10. Exod. 30. 11. Exod. 30. 12. Exod. 30. 13. Exod. 30. 14. Exod. 30. 15. Exod. 30. 16. Exod. 30. 17. Exod. 30. 18. Exod. 30. 19. Exod. 30. 20. Exod. 30. 21. Exod. 30. 22. Exod. 30. 23. Exod. 30. 24. Exod. 30. 25. Exod. 30. 26. Exod. 30. 27. Exod. 30. 28. Exod. 30. 29. Exod. 30. 30. Exod. 30. 31. Exod. 30. 32. Exod. 30. 33. Exod. 30. 34. Exod. 30. 35. Exod. 30. 36. Exod. 30. 37. Exod. 30. 38. Exod. 31. 1. Exod. 31. 2. Exod. 31. 3. Exod. 31. 4. Exod. 31. 5. Exod. 31. 6. Exod. 31. 7. Exod. 31. 8. Exod. 31. 9. Exod. 31. 10. Exod. 31. 11. Exod. 31. 12. Exod. 31. 13. Exod. 31. 14. Exod. 31. 15. Exod. 31. 16. Exod. 31. 17. Exod. 31. 18. Exod. 32. 1. Exod. 32. 2. Exod. 32. 3. Exod. 32. 4. Exod. 32. 5. Exod. 32. 6. Exod. 32. 7. Exod. 32. 8. Exod. 32. 9. Exod. 32. 10. Exod. 32. 11. Exod. 32. 12. Exod. 32. 13. Exod. 32. 14. Exod. 32. 15. Exod. 32. 16. Exod. 32. 17. Exod. 32. 18. Exod. 32. 19. Exod. 32. 20. Exod. 32. 21. Exod. 32. 22. Exod. 32. 23. Exod. 32. 24. Exod. 32. 25. Exod. 32. 26. Exod. 32. 27. Exod. 32. 28. Exod. 32. 29. Exod. 32. 30. Exod. 32. 31. Exod. 32. 32. Exod. 32. 33. Exod. 32. 34. Exod. 32. 35. Exod. 33. 1. Exod. 33. 2. Exod. 33. 3. Exod. 33. 4. Exod. 33. 5. Exod. 33. 6. Exod. 33. 7. Exod. 33. 8. Exod. 33. 9. Exod. 33. 10. Exod. 33. 11. Exod. 33. 12. Exod. 33. 13. Exod. 33. 14. Exod. 33. 15. Exod. 33. 16. Exod. 33. 17. Exod. 33. 18. Exod. 33. 19. Exod. 33. 20. Exod. 33. 21. Exod. 33. 22. Exod. 33. 23. Exod. 34. 1. Exod. 34. 2. Exod. 34. 3. Exod. 34. 4. Exod. 34. 5. Exod. 34. 6. Exod. 34. 7. Exod. 34. 8. Exod. 34. 9. Exod. 34. 10. Exod. 34. 11. Exod. 34. 12. Exod. 34. 13. Exod. 34. 14. Exod. 34. 15. Exod. 34. 16. Exod. 34. 17. Exod. 34. 18. Exod. 34. 19. Exod. 34. 20. Exod. 34. 21. Exod. 34. 22. Exod. 34. 23. Exod. 34. 24. Exod. 34. 25. Exod. 34. 26. Exod. 34. 27. Exod. 34. 28. Exod. 34. 29. Exod. 34. 30. Exod. 34. 31. Exod. 34. 32. Exod. 34. 33. Exod. 34. 34. Exod. 34. 35. Exod. 35. 1. Exod. 35. 2. Exod. 35. 3. Exod. 35. 4. Exod. 35. 5. Exod. 35. 6. Exod. 35. 7. Exod. 35. 8. Exod. 35. 9. Exod. 35. 10. Exod. 35. 11. Exod. 35. 12. Exod. 35. 13. Exod. 35. 14. Exod. 35. 15. Exod. 35. 16. Exod. 35. 17. Exod. 35. 18. Exod. 35. 19. Exod. 35. 20. Exod. 35. 21. Exod. 35. 22. Exod. 35. 23. Exod. 35. 24. Exod. 35. 25. Exod. 35. 26. Exod. 35. 27. Exod. 35. 28. Exod. 35. 29. Exod. 35. 30. Exod. 35. 31. Exod. 35. 32. Exod. 35. 33. Exod. 35. 34. Exod. 35. 35. Exod. 36. 1. Exod. 36. 2. Exod. 36. 3. Exod. 36. 4. Exod. 36. 5. Exod. 36. 6. Exod. 36. 7. Exod. 36. 8. Exod. 36. 9. Exod. 36. 10. Exod. 36. 11. Exod. 36. 12. Exod. 36. 13. Exod. 36. 14. Exod. 36. 15. Exod. 36. 16. Exod. 36. 17. Exod. 36. 18. Exod. 36. 19. Exod. 36. 20. Exod. 36. 21. Exod. 36. 22. Exod. 36. 23. Exod. 36. 24. Exod. 36. 25. Exod. 36. 26. Exod. 36. 27. Exod. 36. 28. Exod. 36. 29. Exod. 36. 30. Exod. 36. 31. Exod. 36. 32. Exod. 36. 33. Exod. 36. 34. Exod. 36. 35. Exod. 36. 36. Exod. 36. 37. Exod. 36. 38. Exod. 37. 1. Exod. 37. 2. Exod. 37. 3. Exod. 37. 4. Exod. 37. 5. Exod. 37. 6. Exod. 37. 7. Exod. 37. 8. Exod. 37. 9. Exod. 37. 10. Exod. 37. 11. Exod. 37. 12. Exod. 37. 13. Exod. 37. 14. Exod. 37. 15. Exod. 37. 16. Exod. 37. 17. Exod. 37. 18. Exod. 37. 19. Exod. 37. 20. Exod. 37. 21. Exod. 37. 22. Exod. 37. 23. Exod. 37. 24. Exod. 37. 25. Exod. 37. 26. Exod. 37. 27. Exod. 37. 28. Exod. 37. 29. Exod. 38. 1. Exod. 38. 2. Exod. 38. 3. Exod. 38. 4. Exod. 38. 5. Exod. 38. 6. Exod. 38. 7. Exod. 38. 8. Exod. 38. 9. Exod. 38. 10. Exod. 38. 11. Exod. 38. 12. Exod. 38. 13. Exod. 38. 14. Exod. 38. 15. Exod. 38. 16. Exod. 38. 17. Exod. 38. 18. Exod. 38. 19. Exod. 38. 20. Exod. 38. 21. Exod. 38. 22. Exod. 38. 23. Exod. 38. 24. Exod. 38. 25. Exod. 38. 26. Exod. 38. 27. Exod. 38. 28. Exod. 38. 29. Exod. 38. 30. Exod. 38. 31. Exod. 39. 1. Exod. 39. 2. Exod. 39. 3. Exod. 39. 4. Exod. 39. 5. Exod. 39. 6. Exod. 39. 7. Exod. 39. 8. Exod. 39. 9. Exod. 39. 10. Exod. 39. 11. Exod. 39. 12. Exod. 39. 13. Exod. 39. 14. Exod. 39. 15. Exod. 39. 16. Exod. 39. 17. Exod. 39. 18. Exod. 39. 19. Exod. 39. 20. Exod. 39. 21. Exod. 39. 22. Exod. 39. 23. Exod. 39. 24. Exod. 39. 25. Exod. 39. 26. Exod. 39. 27. Exod. 39. 28. Exod. 39. 29. Exod. 39. 30. Exod. 39. 31. Exod. 39. 32. Exod. 39. 33. Exod. 39. 34. Exod. 39. 35. Exod. 39. 36. Exod. 39. 37. Exod. 39. 38. Exod. 39. 39. Exod. 39. 40. Exod. 39. 41. Exod. 39. 42. Exod. 39. 43. Exod. 40. 1. Exod. 40. 2. Exod. 40. 3. Exod. 40. 4. Exod. 40. 5. Exod. 40. 6. Exod. 40. 7. Exod. 40. 8. Exod. 40. 9. Exod. 40. 10. Exod. 40. 11. Exod. 40. 12. Exod. 40. 13. Exod. 40. 14. Exod. 40. 15. Exod. 40. 16. Exod. 40. 17. Exod. 40. 18. Exod. 40. 19. Exod. 40. 20. Exod. 40. 21. Exod. 40. 22. Exod. 40. 23. Exod. 40. 24. Exod. 40. 25. Exod. 40. 26. Exod. 40. 27. Exod. 40. 28. Exod. 40. 29. Exod. 40. 30. Exod. 40. 31. Exod. 40. 32. Exod. 40. 33. Exod. 40. 34. Exod. 40. 35. Exod. 40. 36. Exod. 40. 37. Exod. 40. 38. Exod. 40. 39. Exod. 40. 40. Exod. 40. 41. Exod. 40. 42. Exod. 40. 43. Exod. 40. 44. Exod. 40. 45. Exod. 40. 46. Exod. 40. 47. Exod. 40. 48. Exod. 40. 49. Exod. 40. 50. Exod. 40. 51. Exod. 40. 52. Exod. 40. 53. Exod. 40. 54. Exod. 40. 55. Exod. 40. 56. Exod. 40. 57. Exod. 40. 58. Exod. 40. 59. Exod. 40. 60. Exod. 40. 61. Exod. 40. 62. Exod. 40. 63. Exod. 40. 64. Exod. 40. 65. Exod. 40. 66. Exod. 40. 67. Exod. 40. 68. Exod. 40. 69. Exod. 40. 70. Exod. 40. 71. Exod. 40. 72. Exod. 40. 73. Exod. 40. 74. Exod. 40. 75. Exod. 40. 76. Exod. 40. 77. Exod. 40. 78. Exod. 40. 79. Exod. 40. 80. Exod. 40. 81. Exod. 40. 82. Exod. 40. 83. Exod. 40. 84. Exod. 40. 85. Exod. 40. 86. Exod. 40. 87. Exod. 40. 88. Exod. 40. 89. Exod. 40. 90. Exod. 40. 91. Exod. 40. 92. Exod. 40. 93. Exod. 40. 94. Exod. 40. 95. Exod. 40. 96. Exod. 40. 97. Exod. 40. 98. Exod. 40. 99. Exod. 40. 100. Exod. 40. 101. Exod. 40. 102. Exod. 40. 103. Exod. 40. 104. Exod. 40. 105. Exod. 40. 106. Exod. 40. 107. Exod. 40. 108. Exod. 40. 109. Exod. 40. 110. Exod. 40. 111. Exod. 40. 112. Exod. 40. 113. Exod. 40. 114. Exod. 40. 115. Exod. 40. 116. Exod. 40. 117. Exod. 40. 118. Exod. 40. 119. Exod. 40. 120. Exod. 40. 121. Exod. 40. 122. Exod. 40. 123. Exod. 40. 124. Exod. 40. 125. Exod. 40. 126. Exod. 40. 127. Exod. 40. 128. Exod. 40. 129. Exod. 40. 130. Exod. 40. 131. Exod. 40. 132. Exod. 40. 133. Exod. 40. 134. Exod. 40. 135. Exod. 40. 136. Exod. 40. 137. Exod. 40. 138. Exod. 40. 139. Exod. 40. 140. Exod. 40. 141. Exod. 40. 142. Exod. 40. 143. Exod. 40. 144. Exod. 40. 145. Exod. 40. 146. Exod. 40. 147. Exod. 40. 148. Exod. 40. 149. Exod. 40. 150. Exod. 40. 151. Exod. 40. 152. Exod. 40. 153. Exod. 40. 154. Exod. 40. 155. Exod. 40. 156. Exod. 40. 157. Exod. 40. 158. Exod. 40. 159. Exod. 40. 160. Exod. 40. 161. Exod. 40. 162. Exod. 40. 163. Exod. 40. 164. Exod. 40. 165. Exod. 40. 166. Exod. 40. 167. Exod. 40. 168. Exod. 40. 169. Exod. 40. 170. Exod. 40. 171. Exod. 40. 172. Exod. 40. 173. Exod. 40. 174. Exod. 40. 175. Exod. 40. 176. Exod. 40. 177. Exod. 40. 178. Exod. 40. 179. Exod. 40. 180. Exod. 40. 181. Exod. 40. 182. Exod. 40. 183. Exod. 40. 184. Exod. 40. 185. Exod. 40. 186. Exod. 40. 187. Exod. 40. 188. Exod. 40. 189. Exod. 40. 190. Exod. 40. 191. Exod. 40. 192. Exod. 40. 193. Exod. 40. 194. Exod. 40. 195. Exod. 40. 196. Exod. 40. 197. Exod. 40. 198. Exod. 40. 199. Exod. 40. 200. Exod. 40. 201. Exod. 40. 202. Exod. 40. 203. Exod. 40. 204. Exod. 40. 205. Exod. 40. 206. Exod. 40. 207. Exod. 40. 208. Exod. 40. 209. Exod. 40. 210. Exod. 40. 211. Exod. 40. 212. Exod. 40. 213. Exod. 40. 214. Exod. 40. 215. Exod. 40. 216. Exod. 40. 217. Exod. 40. 218. Exod. 40. 219. Exod. 40. 220. Exod. 40. 221. Exod. 40. 222. Exod. 40. 223. Exod. 40. 224. Exod. 40. 225. Exod. 40. 226. Exod. 40. 227. Exod. 40. 228. Exod. 40. 229. Exod. 40. 230. Exod. 40. 231. Exod. 40. 232. Exod. 40. 233. Exod. 40. 234. Exod. 40. 235. Exod. 40. 236. Exod. 40. 237. Exod. 40. 238. Exod. 40. 239. Exod. 40. 240. Exod. 40. 241. Exod. 40. 242. Exod. 40. 243. Exod. 40. 244. Exod. 40. 245. Exod. 40. 246. Exod. 40. 247. Exod. 40. 248. Exod. 40. 249. Exod. 40. 250. Exod. 40. 251. Exod. 40. 252. Exod. 40. 253. Exod. 40. 254. Exod. 40. 255. Exod. 40. 256. Exod. 40. 257. Exod. 40. 258. Exod. 40. 259. Exod. 40. 260. Exod. 40. 261. Exod. 40. 262. Exod. 40. 263. Exod. 40. 264. Exod. 40. 265. Exod. 40. 266. Exod. 40. 267. Exod. 40. 268. Exod. 40. 269. Exod. 40. 270. Exod. 40. 271. Exod. 40. 272. Exod. 40. 273. Exod. 40. 274. Exod. 40. 275. Exod. 40. 276. Exod. 40. 277. Exod. 40. 278. Exod. 40. 279. Exod. 40. 280. Exod. 40. 281. Exod. 40. 282. Exod. 40. 283. Exod. 40. 284. Exod. 40. 285. Exod. 40. 286. Exod. 40. 287. Exod. 40. 288. Exod. 40. 289. Exod. 40. 290. Exod. 40. 291. Exod. 40. 292. Exod. 40. 293. Exod. 40. 294. Exod. 40. 295. Exod. 40. 296. Exod. 40. 297. Exod. 40. 298. Exod. 40. 299. Exod. 40. 300. Exod. 40. 301. Exod. 40. 302. Exod. 40. 303. Exod. 40. 304. Exod. 40. 305. Exod. 40. 306. Exod. 40. 307. Exod. 40. 308. Exod. 40. 309. Exod. 40. 310. Exod. 40. 311. Exod. 40. 312. Exod. 40. 313. Exod. 40. 314. Exod. 40. 315. Exod. 40. 316. Exod. 40. 317. Exod. 40. 318. Exod. 40. 319. Exod. 40. 320. Exod. 40. 321. Exod. 40. 322. Exod. 40. 323. Exod. 40. 324. Exod. 40. 325. Exod. 40. 326. Exod. 40. 327. Exod. 40. 328. Exod. 40. 329. Exod. 40. 330. Exod. 40. 331. Exod. 40. 332. Exod. 40. 333. Exod. 40. 334. Exod. 40. 335. Exod. 40. 336. Exod. 40. 337. Exod. 40. 338. Exod. 40. 339. Exod. 40. 340. Exod. 40. 341. Exod. 40. 342. Exod. 40. 343. Exod. 40. 344. Exod. 40. 345. Exod. 40. 346. Exod. 40. 347. Exod. 40. 348. Exod. 40. 349. Exod. 40. 350. Exod. 40. 351. Exod. 40. 352. Exod. 40. 353.

20 Semnele mele între voi. Fiu de veți ascul-
ta de vocea lui, și veți face tot ce voiu zice,
eu voiu fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi, și
23 voiu năcăji pre năcăjitorii tăi. Căci îngerul
meu va merge înaintea ta, și te va
duce la Amoreu, și la Heteu, și la Ferezeu, și la Hananeu,
și la Heveu, și la Iebuseu; și-i voiu stârpi pre ei.
24 Să nu te închini dumnezeilor lor, nici
să le slujești lor, nici să faci ca ei; ci să-i sfărâmi
pre ei, și să zdrobești cu totul stâlpii lor.
25 Și veți sluji Domnului Dumnezeului vostru,
și voiu binecuvânta pâinea ta și apa
ta; și voiu depărta bolile din mijlocul
26 tău. Nu va fi femeie care să pârguiască, nici
stearpă în pământul tău, și numărul zilelor
27 tale îl voiu împlini. Trimite-voiu frica mea înaintea ta,
și voiu turbura tot poporul, unde veți merge, și voiu face,
ca toți vrăjmașii tăi să-și întoarcă spatele d'in-
28 naintea ta. Și voiu trimite viespi înaintea ta,
care vor alunga pe Heveu și pe Ca-
29 nareu și pe Heteu de d'naintea ta. Nu voiu
voiu alunga pre ei de d'naintea ta într'un
an, ca pământul să nu rămână deșert, și
30 ca fiarele să nu se înmulțească contra ta. Ce
încetul cu încetul voiu alunga de d'naintea ta, până ce te voiu înmulți tu, și vei lua
țara în stăpânire.

31 Și voiu hotărî tale de la Marea-Roșie până la Marea Filistenilor, și de
la pustie până la Fluviu; căci voiu da în mâ-
inile voastre pre locuitorii acelui pământ, ca
32 tu să-i alungi pre d'naintea ta. Să nu faci cu d'înșii nici cu dumnezeii lor legământ.
33 Ei să nu locuiască în pământul tău, ca nu
cumva să te facă a păcătui contra mea:
căci de te vei închina dumnezeilor lor, aceștia vor
fi ție curse.

Întărirea legământului; Moise se sue pe munte.

24 Și zise lui Moise: Sue-te la Iehova, tu și
Aaron și Nadab și Abihu, și șaptezeci d'inter cei mai bătrâni ai lui Israel,
2 și să vă închinați de departe. Și Moise să
se apropie singur către Iehova, iară ceilalți
să nu se apropie, și nici poporul să nu se
sue cu dânsul.

3 Și Moise veni, și spuse poporului toate cu-
vintele lui Iehova și toate legile lui; și tot
poporul răspunse cu o gură, zicând: Toate
cuvintele, câte a vorbit Iehova le vom face.

4 Și Moise scrise toate cuvintele lui Iehova;
și sculându-se de dimineață, zidi altariu supt
munte, și douăsprezece stâlpi, după celе
dusе sprе douăsprezece semințiе alе lui Israel.

5 Și trimise câțiva tineri d'inter fiii lui Is-
rael, cari aduseră arderi de tot, și junci
lui Iehova lui drepți mântuirii de Israil.
6 Și Moise luă jumătate din sânge, și-l puse
în străchini, și jumătate din sânge îl stropi
peste altariu. Apoi luă cartea legământu-
lui, și o ceti în auzul poporului; și ei zi-
seră: Tot ce a vorbit Iehova vom face,
8 și vom asculta. Și Moise luă sângele, și
stropi peste popor, și dise: Iată sângele
legământului, care-l face Iehova cu voi de-
spre toate cele de sus.

9 Și se sui Moise și Aaron, Nadab
și Abihu și șaptezeci d'inter bătrânii lui Israil.
10 Și văzură pre Dumnezeul lui Israil;
și sub picioarele lui era ca un lucru din
safir, curat ca însuși cerul, când este
11 senin. Și din nici unul d'inter aceștia nu se
uită mână la fiii lui Israil; și văzură
pre Dumnezeu, și mâncară și băură.

12 Și Iehova dise lui Moise: Sue-te la mine
pe munte, și rămâi acolo; și-ți voiu da table
de piatră, adecă legea și porunca care am
scris, spre a le învăța pre ei. Atunci
13 Moise se sculă cu Iosua, slujitorul său; și Moise
se sui pe muntele lui Dumnezeu; 14 și dise că-
tre bătrâni: Rămâneți aici până ce ne vom
întoarce noi la voi; și iată Aaron și Hur
sânt cu voi, cu cine va avea vreo pricină
să vie la ei.

15 Și Moise se sui pe munte, și norul
16 acoperi muntele. Și mărirea lui Iehova se
opri pe muntele Sinai, și norul îl acoperi
șase zile. Iară în a șaptea zi chemă
17 pre Moise din mijlocul norului. Și pri-
virea mărirei lui Iehova pe vârful muntelui
era ca un foc mistuitor în ochii

18 fiilor lui Israil. Și Moise intră în mijlocul norului, și se sui pe munte; și
Moise pe munte petrecu-șase de zile și patruzeci de nopți.

Ordine pentru adunarea ofrandelor și pentru zidirea sfântului.

25 Și Iehova vorbi lui Moise, dicându: Spune
2 fiilor lui Israil, ca să-mi aducă
dar; acelui dar să-mi voiți să-l dați de la
fiecare om, pe carele îl va îndemna inima să-mi dea.
3 Și aceste sânt darurile care veți
lua de la dânșii: Aur și argint și aramă;
4 și vătuiță, purpură și carmesiu-regesc și bum-
bac și păr de capră. Și piei de berbeci roșite,
și piei de viței de mare, și lemne de sâtim;
6 untdelemn pentru candele, aromate pentru alifiile
ungerei, și tămâie mireasmă; 7 pietre de
onix, și pietre de înlățuit, pentru efodu și
pentru pieptariu. 8 Și-mi vor face mie sfântu-
ar, ca să locuiesc în mijlocul lor!
9 După tot chipul ce-ți voiu arăta, chipului locu-
inței și chipului întregei vasdeceri lui, așa
să faceți.

10 Și vă voiu face o chivotu de lemn de
sâtim; lungimea lui să fie de doi coți și ju-
mătate, și lățimea lui de unu coți și jumătate,
11 și înălțimea lui d'unu coți și jumătate. Și
să-l îmbraci cu aur curat, pe din lăun-
tru și pe din afară să-l îmbraci, și să faci
asupra de aur pe d'asupra lui jur împre-
12 jurul. Și să torni pentru d'însul patru
verigi de aur, și pre acestе să le pui la cele
patru colțuri ale lui; două verigi de o parte
13 și două verigi de cealaltă parte a lui. Și
să faci prăjini de lemn de sâtim, și
14 să le îmbraci cu aur. Și să pui prăji-
nile acele în verigile cele din laturile
chivotului, spre a se purta chivotul cu e-
15 le. 16 Prăjinile vor rămânе în verigile
chivotului, și nu se vor scoate din ele. A-
poi să pui în chivotu mărturia pre care
17 ți voiu da-o.

18 Și să faci și acoperământu de ispășire
de aur curat; lungimea lui de doi coți
și jumătate, și lățimea lui de unu coți și
19 jumătate. Și să faci doi cherubimi de
aur; facă-i tocmai să fie doi, din o
bucată latura ispășitorului. 20 Și pre doi
cherubimi să îngrădească cu aripile lor pe
deasupra, acoperind cu aripile pogorâtoare
ale lor ispășitorul, având fețele lor întorse una către
alta; cu fețele cherubimilor vor fi spre
ispășitorul. 21 Și ispășitorul să-l pui
preste chivotu de sus, și în chivotu să
pui mărturia pre care o voiu da ție. 22 A-
colo mă voiu întâlni cu tine și voiu vorbi
cu tine de pe ispășitoriu, dintre amândoi
heruvimii cari vor fi pe chivotul mărturiei, despre
tot ce-ți voiu porunci pentru fiii lui Israil.

23 Și să faci și o masă de lemn de sâtim;
lungimea ei să fie de doi coți, și lățimea ei
d'unu cot, și înălțimea ei d'unu cot și
jumătate. 24 Și să o îmbraci cu aur curat, și
să-i faci și împrejur de aur pârg împre-
jur. 25 Și să faci împrejurul ei și preaveri
lați de o palmă, și pârgă pre preaveri să faci
împrejurul de aur pârg împrejur. 26 Și să faci
și patru verigi de aur, și verigile să le pui
la cele patru colțuri, care sânt la cele patru
picioare ale ei. 27 Și verigile să fie aproape de
preaveri, ca să se pună pârghii spre a purta
masa. 28 Și să faci pârghiile de lemn de
sâtim, și să le îmbraci cu aur, ca cu ele
să se poată purta masa. 29 Și să faci și talgere, cădi
și ulcioare, cu care să torni în ele
jertfe de băutură; din aur curat să le faci pe ele.
30 Și pe masă să pui pâine de punere înainte
cu totul și pururea înaintea mea.

31 Și să faci un policandru de aur curat. Acest
policandru, făurit la ciocan, să fie
și ramurile lui, și calicii lui și globușeții lui
și florile lui să fie din același bucată. 32 Șase
ramuri să iasă din laturile lui, trei ramuri
ale policandrului dintr'o latură, și trei ra-
muri ale policandrului din altă latură. 33 Trei
calici să fie făcuți ca forma florilor de migdală, cu globușeții și cu flo-
rile; și trei calici să fie făcuți ca forma florilor de migdală, cu globușeții și cu flo-
rile; așa să fie cele șase ramuri ieșind
din policandru. 34 Și în policandru să
fie patru calici în formă de flori de migdală,
cu globușeții lor și cu florile lor. 35 Un glo-
bușeț să fie supt două ramuri ieșinde din
policandru, și alți globușeți să fie supt
cele două ramuri ieșinde din el, și cele
trei globușeți să fie două supt două ra-
muri ieșinde din el; așa să fie tuturor
celor șase ramuri ieșinde din policandru. 36 Globușeții și ramurile lăuntru-le ieșinde dintr'însul, și tot policandru să fie bătut din o

37 bucată, de auru curatu. Şi să faci lui şi
sépte candele: şi a aprinde-le va pe ele,
38 ca să luminese înaintea lui. Şi mucările lui şi tigăile lui tóte să fie din auru
39 curatu. Prin tóte acestea vei face candelele acestei sfinţiri de auru curatu.
40 Şi vedi ca tóte acele să le faci dupre chipulu ce ţi s'a arătatu pe pe munte.

26 Şi cortulu să-lu faci din dece cortine de
inu subţiru torsătu, de vărgată, purpurii
şi carmesiu-roşiu, cu cherubimi lu ţesetoriă
2 aléstă. Lungimea unei cortini să fie de dou-
spre-dece şi optu de coţi, şi lăţimea unei cortini de patru coţi, tóte cortinele să aibă acelaşi mă-
3 sură. Cinci cortine să fie prinse una cu alta,
şi ele-l-alte cinci cortine să fie prinse una cu
4 alta. Şi să faci chiticele verdate pe marginea unei cortini, pe margines unei impreunări; aşa
să faci şi pe margines cortinului din urmă, la
5 altă impreunare. Cinci-deci de chiticele să faci la cortina dintâiu, şi cinci-deci de chiticele să faci la margines cortinului, care este la impreunarea a doua; chiticelle sorî unele
6 în preriă unu cu altu. Şi să faci cinci-deci de copci de auru, şi cu copcele să impreuni cortinele unulă cu altulu: aşa va fi locuinţa unulu.

7 Şi să faci şi cortine şi altu ţesetu de cap-
tă pentru cortu de asupra locuinţei, unspre-dece cortine să faci. Lungimea unei cortini să fie de trei-deci de coţi, şi lăţimea unei cortini de patru coţi, cea mai spre-dece cortine să aibă aceeaşi măsură.
9 Şi să impreuni cinci cortine de o parte, şi
celel-alte şese cortine de altă parte, şi să îndoiesci al şeselea cortinu în faţa locuinţei.
10 Şi să faci cinci-deci de chiticeli pe margines unuia din cortinele cele din urmă, la impreunare; şi cinci-deci de chiticeli pe margines cortinului alt doilea, care se prinde.
11 Şi să faci copci de auru, şi să prii copcele în chiticelle, şi să impreuni cortinile
12 şi aşa va fi unulu. Ér ceea ce întrece din cortinele cortinului, jumătatea cortinelei care întrece, să atârne pe urmă d'inapoi a locuinţei. Şi cotulu de la o latură, şi cotulu
15 de la cea-l-altă latură din ceea ce va întrece din lungimea cortinelor cortinei să întrevie la laturile cortinei ici şi colo, spre a o acoperi

14 Şi să mai faci peste acestă altă acoperemîntă din pei de berbeci roşiţi, şi altă acoperemîntă din pei de viţei de mare, pe de sus pre.

15 Şi pentru locuinţă să faci scânduri din lemnu de sitimă, puse în picióre. Lungimea 16
unei scânduri să fie de dece coţi, şi lăţimea unei scânduri de unu cotu şi jumătate. Şi 17
tóte dusele urechi ale unei scânduri, ca una să se corespundă cu cea-l-altă, aşa să faci la tóte scândurile locuinţei.

Şi să faci scândurile locuinţei, dece-deci 19
scânduri din partea sudică, spre méză-di. Şi 19
să faci patru-deci de picióre de argintu supt cele dece-deci de scânduri, câte două picióre supt o scândură, pentru amêndóue urechiele ei. Apoi şi la cea-l-altă 20
parte a locuinţei dupre méza nópte se fie cinci-deci de scânduri, cu cele patru-deci de picióre de argintu ale lorî; câte două picióre 21
supt o scândură, şi câte două picióre supt alta scândură. Şi la partea din fundulu locuinţei 22
dupre apusu să faci sese scânduri. Şi să mai faci două scânduri în cele două unghiuri din fundulu locuinţei. Şi să fie împreunate josu, 24
şi să fie împreunate asemi, şi sesse să aibă unele; şi aşa să fie cu amêndóue, care să fie în cele două unghiuri. Şi să fie opt 25
scânduri cu picióre lorî de argintu în şese-spre-dece picióre: câte două picióre supt o scândură, şi două picióre supt cea-l-altă scândură.

Şi să faci drugi de lemnu de sitimă, 26
cinci pentru scândurile din o latură a locuinţei; Şi cinci drugi pentru scândurile din 27
cea-l-altă latură a locuinţei; şi cinci drugi pentru scândurile locuinţei din fundu care spre- 28
sus. Şi drugulu de la mesă-locuri scândurilor, ajungendu de la un capătu la celă-laltu. Şi scândurile să le îmbraci cu auru, şi verigile lorî să le faci de auru, prin care vei pune drugii: şi drugii să-i îmbraci cu auru.

Şi aşa să mi faci locuinţa dupre forma 30
ce ţi s'a arătatu pe munte.

Şi să faci perdea vărgată, purpurii, car- 31
mesiu-roşiu, şi din inu subţiru torsătu; în lucrătură ingeniosă o faci cu cherubimi pe
ea. Şi să pui pre dinsa pe patru stâlpi 32
de sitimă, îmbrăcaţi cu auru, cârligele lorî de auru, puse pe patru picióre de argintu. Şi să pui perdéua de copci, 33
şi chivotulu mărturiei să-lu pui în lă-untrulu perdelei, şi acea perdea să despărţe vou
sfânta de sânta sânteloru. Şi să pui pro- 34
pitiatoriulu pe chivotulu mărturiei în sânta sânteloru. Şi să pui masa de per- 35
dea; şi sfeşnicului înaintea mesei în partea despre amédi a locuinţei; şi mésa să o pui în partea despre méză-nópte.

36 Şi la uşa cortului să faci o perdea ve-
getală, purpurii, carmesiu-roşiu şi din inu
37 subţiru ţesutu, de lucrătură aléstă. Şi pentru
cele cinci stâlpi ai perdelei să faci cinci stâlpi de sitimă, şi să-i îmbraci cu auru, şi cârligele lorî de auru; şi să turnezi cinci picióre de arama.

27 Şi să faci altariu de lemnu de sitimă,
lungi de cinci coţi, şi lati de cinci coţi pătrulaţi să fie altariulu; şi de trei coţi
2 înălţarea lui. Şi să faci lui córne în cele patru unghiuri ale lui; córnele lui să fie
de o bucată cu elu, şi să-lu îmbraci cu a-
3 rama. Şi să faci ale pentru curăţirea cenuşei lui, şi lopeţe şi tăvăliţe, şi ţepi pentru cărbuni; tóte uneltele lui să le faci de arama.
4 Şi să faci lui o grătaiu de arama în formă de plasă, şi la grătaiu să faci patru verigi de arama, la cele patru
5 unghiuri ale lui. Şi grătaiul să-l pui supt cuprinsulu altariului de josu, ca pământulu să ajunga până la jumătatea altariului.
6 Şi să faci drugi altariului, drugii din lemnu de curăţiri, şi să-i îmbraci
7 cu arama. Şi să petreaţă drugii prin verigi ca pérdiţele să fie de amêndóue laturile altariului, pentru a-lu purta. Şi
8 să-lu faci din scânduri: să fie scobită; cumpa cum ţi s'a arătatu pe pe munte, aşa să-lu facă.

9 Şi locuinţa să faci curte în partea sudică, despre méză-di, perdelele curţii din in subţiru ţesutu, o sută de coţi de
10 unu de alţii. Şi stâlpi ei din douădeci şi picióre lorî de arama douădeci, şi cârligele stâlpiloru şi bețele de argintu. Asemenea şi spre latur dupre méză-nópte să aibă perdele lungime de o sută de coţi, şi stâlpi lorî douădeci, şi picióre lorî douădeci de arama, şi cârligele stâlpiloru şi
11 bețele de argintu. Lăţimea curţii din latur despre apusu de cinci-deci coţi perdele, cu stâlpi lorî dece, şi picióre lorî dece.
12 Şi lăţimea curţii din latura despre nóte, despre resăritu, cinci-deci de coţi. Şi la o
13 parte cinci-spre-dece perdele, cu stâlpi lorî trei, şi cu picióre lorî trei. Şi la cea-l-altă parte cinci-spre-dece coţi perdele, cu stâlpi lorî trei, şi cu picióre lorî trei.
14 Şi pentru poarta curţii o perdea de douădeci coţi, de vărgată, purpurii şi carmesiu-roşiu, şi din inu subţiru ţesutu, cu stâlpi
15 lorî patru, şi cu picióre lorî patru. Toţi stâlpii curţii să fie împrejmuiţi cu argintu, cârligele lorî de argintu, şi pi-
16 cióre lorî de arama. Lungimea curţii să

fie de o sută de coţi, şi lăţimea de câte cinci-deci de o parte şi de alta; şi înălţimea de cinci coţi; şi să fie de in subţiru ţesutu, şi picióre lorî de arama. Şi tóte u- 19
nelte slujbei pentru tóte trebuinţele lui, şi toţi ţerepii lui, şi tóţi ţerepii curţii să fie de arama.

Şi tu ordină fiilorî lui Israilu ca să-ţi 20
aducă olei curaţi din măsline veştare spre luminare, pentru ca candelele să ardă necurmatu. În cortulu întrunirei afară de per- 21
dea, care va fi înaintea mărturiei, le va pregăti Aaronu şi fiii lui, ca să arză înaintea lui Iehova, de cu séra până dimineţă. Aceasta va fi lege pecetluită, care se va păzi de fiii lui Israilu întru generaţiunile lor.

Aceste sunt vestmintele ce vor purta; pectoralu, efodulu, mantia, cămeşa cea de zale, turbanulu şi brâulu. Ele vor face vestminte sfinte lui Aaronu, fratelui tău, şi fiilorî lui, ca să-mi fie mie preuţi. Şi vor lua aurulu, vêrstatu, şi purpurii, şi carmesiu-roşiu, şi inu subţiru.

Şi efodulu să-le facă din auru, din vêrstatu, din purpurii, din carmesiu-roşiu şi din inu subţiru ţesutu, lucrătură aléstă. Să aibă 7
doui umerari, cari se vor împreuna la cele doue capete, şi aşa va fi împreunatu. Şi 8
cingetórea curelei sa fie tot una cu el, de o-bucată cu elu: din auru, vêrstatu, purpurii, carmesiu-roşiu şi din inu subţiru ţesutu. Şi să iei şi două pietri 9
onix, şi să sâpi pe dinsele numele fiiloru lui Israilu: şese din numele lorî pe o 10
pétră, şi numele celor-l-alţi şese pe cea-l-altă pétră dupre ordinea naşterei lorî. Lucru de lucrători, de săpătoră de sigilii, să 11
sâpi pe dinse pietre numele fiiloru lui Israilu, şi în legături de auru să le încungiuri. Şi 12
cele dóue pietre să le pui pe umerii efo-

a Cap. 27 v. 20. b Cap. 30 v. 8. c Cap. 30 v. 7. d Cap. 25 v. 31. e Cap. 25 v. 23. f Cap. 25 v. 29. g Cap. 25 v. 30. h Cap. 25 v. 37. i Cap. 25 v. 38. k Cap. 25 v. 39. l Cap. 25 v. 40. m Cap. 26 v. 1. n Cap. 26 v. 31. o Cap. 26 v. 36. p Cap. 26 v. 1. q Cap. 26 v. 7. r Cap. 26 v. 14. s Cap. 26 v. 15. t Cap. 26 v. 19. u Cap. 26 v. 32. v Cap. 26 v. 37. x Cap. 27 v. 1. y Cap. 27 v. 2. z Cap. 27 v. 3. a Cap. 27 v. 4. b Cap. 27 v. 5. c Cap. 27 v. 6. d Cap. 27 v. 7. e Cap. 27 v. 8. f Cap. 27 v. 9. g Cap. 27 v. 10. h Cap. 27 v. 11. i Cap. 27 v. 12. k Cap. 27 v. 13. l Cap. 27 v. 14. m Cap. 27 v. 15. n Cap. 27 v. 16. o Cap. 27 v. 17. p Cap. 27 v. 18. q Cap. 27 v. 19. r Cap. 27 v. 20. s Cap. 28 v. 1. t Cap. 28 v. 2. u Cap. 28 v. 3. v Cap. 28 v. 4. x Cap. 28 v. 5. y Cap. 28 v. 6. z Cap. 28 v. 7. a Cap. 28 v. 8. b Cap. 28 v. 9. c Cap. 28 v. 10. d Cap. 28 v. 11. e Cap. 28 v. 12. f Cap. 28 v. 13. g Cap. 28 v. 14. h Cap. 28 v. 15. i Cap. 28 v. 16. k Cap. 28 v. 17. l Cap. 28 v. 18. m Cap. 28 v. 19. n Cap. 28 v. 20. o Cap. 28 v. 21. p Cap. 28 v. 22. q Cap. 28 v. 23. r Cap. 28 v. 24. s Cap. 28 v. 25. t Cap. 28 v. 26. u Cap. 28 v. 27. v Cap. 28 v. 28. x Cap. 28 v. 29. y Cap. 28 v. 30. z Cap. 28 v. 31. a Cap. 28 v. 32. b Cap. 28 v. 33. c Cap. 28 v. 34. d Cap. 28 v. 35. e Cap. 28 v. 36. f Cap. 28 v. 37. g Cap. 28 v. 38. h Cap. 28 v. 39. i Cap. 28 v. 40. k Cap. 28 v. 41. l Cap. 28 v. 42. m Cap. 28 v. 43. n Cap. 29 v. 1. o Cap. 29 v. 2. p Cap. 29 v. 3. q Cap. 29 v. 4. r Cap. 29 v. 5. s Cap. 29 v. 6. t Cap. 29 v. 7. u Cap. 29 v. 8. v Cap. 29 v. 9. x Cap. 29 v. 10. y Cap. 29 v. 11. z Cap. 29 v. 12. a Cap. 29 v. 13. b Cap. 29 v. 14. c Cap. 29 v. 15. d Cap. 29 v. 16. e Cap. 29 v. 17. f Cap. 29 v. 18. g Cap. 29 v. 19. h Cap. 29 v. 20. i Cap. 29 v. 21. k Cap. 29 v. 22. l Cap. 29 v. 23. m Cap. 29 v. 24. n Cap. 29 v. 25. o Cap. 29 v. 26. p Cap. 29 v. 27. q Cap. 29 v. 28. r Cap. 29 v. 29. s Cap. 29 v. 30. t Cap. 29 v. 31. u Cap. 29 v. 32. v Cap. 29 v. 33. x Cap. 29 v. 34. y Cap. 29 v. 35. z Cap. 29 v. 36. a Cap. 29 v. 37. b Cap. 29 v. 38. c Cap. 29 v. 39. d Cap. 29 v. 40. e Cap. 29 v. 41. f Cap. 29 v. 42. g Cap. 29 v. 43. h Cap. 29 v. 44. i Cap. 29 v. 45. k Cap. 29 v. 46. l Cap. 30 v. 1. m Cap. 30 v. 2. n Cap. 30 v. 3. o Cap. 30 v. 4. p Cap. 30 v. 5. q Cap. 30 v. 6. r Cap. 30 v. 7. s Cap. 30 v. 8. t Cap. 30 v. 9. u Cap. 30 v. 10. v Cap. 30 v. 11. x Cap. 30 v. 12. y Cap. 30 v. 13. z Cap. 30 v. 14. a Cap. 30 v. 15. b Cap. 30 v. 16. c Cap. 30 v. 17. d Cap. 30 v. 18. e Cap. 30 v. 19. f Cap. 30 v. 20. g Cap. 30 v. 21. h Cap. 30 v. 22. i Cap. 30 v. 23. k Cap. 30 v. 24. l Cap. 30 v. 25. m Cap. 30 v. 26. n Cap. 30 v. 27. o Cap. 30 v. 28. p Cap. 30 v. 29. q Cap. 30 v. 30. r Cap. 30 v. 31. s Cap. 30 v. 32. t Cap. 30 v. 33. u Cap. 30 v. 34. v Cap. 30 v. 35. x Cap. 30 v. 36. y Cap. 30 v. 37. z Cap. 30 v. 38. a Cap. 31 v. 1. b Cap. 31 v. 2. c Cap. 31 v. 3. d Cap. 31 v. 4. e Cap. 31 v. 5. f Cap. 31 v. 6. g Cap. 31 v. 7. h Cap. 31 v. 8. i Cap. 31 v. 9. k Cap. 31 v. 10. l Cap. 31 v. 11. m Cap. 31 v. 12. n Cap. 31 v. 13. o Cap. 31 v. 14. p Cap. 31 v. 15. q Cap. 31 v. 16. r Cap. 31 v. 17. s Cap. 31 v. 18. t Cap. 32 v. 1. u Cap. 32 v. 2. v Cap. 32 v. 3. x Cap. 32 v. 4. y Cap. 32 v. 5. z Cap. 32 v. 6. a Cap. 32 v. 7. b Cap. 32 v. 8. c Cap. 32 v. 9. d Cap. 32 v. 10. e Cap. 32 v. 11. f Cap. 32 v. 12. g Cap. 32 v. 13. h Cap. 32 v. 14. i Cap. 32 v. 15. k Cap. 32 v. 16. l Cap. 32 v. 17. m Cap. 32 v. 18. n Cap. 32 v. 19. o Cap. 32 v. 20. p Cap. 32 v. 21. q Cap. 32 v. 22. r Cap. 32 v. 23. s Cap. 32 v. 24. t Cap. 32 v. 25. u Cap. 32 v. 26. v Cap. 32 v. 27. x Cap. 32 v. 28. y Cap. 32 v. 29. z Cap. 32 v. 30. a Cap. 32 v. 31. b Cap. 32 v. 32. c Cap. 32 v. 33. d Cap. 32 v. 34. e Cap. 32 v. 35. f Cap. 33 v. 1. g Cap. 33 v. 2. h Cap. 33 v. 3. i Cap. 33 v. 4. k Cap. 33 v. 5. l Cap. 33 v. 6. m Cap. 33 v. 7. n Cap. 33 v. 8. o Cap. 33 v. 9. p Cap. 33 v. 10. q Cap. 33 v. 11. r Cap. 33 v. 12. s Cap. 33 v. 13. t Cap. 33 v. 14. u Cap. 33 v. 15. v Cap. 33 v. 16. x Cap. 33 v. 17. y Cap. 33 v. 18. z Cap. 33 v. 19. a Cap. 33 v. 20. b Cap. 33 v. 21. c Cap. 33 v. 22. d Cap. 33 v. 23. e Cap. 34 v. 1. f Cap. 34 v. 2. g Cap. 34 v. 3. h Cap. 34 v. 4. i Cap. 34 v. 5. k Cap. 34 v. 6. l Cap. 34 v. 7. m Cap. 34 v. 8. n Cap. 34 v. 9. o Cap. 34 v. 10. p Cap. 34 v. 11. q Cap. 34 v. 12. r Cap. 34 v. 13. s Cap. 34 v. 14. t Cap. 34 v. 15. u Cap. 34 v. 16. v Cap. 34 v. 17. x Cap. 34 v. 18. y Cap. 34 v. 19. z Cap. 34 v. 20. a Cap. 34 v. 21. b Cap. 34 v. 22. c Cap. 34 v. 23. d Cap. 34 v. 24. e Cap. 34 v. 25. f Cap. 34 v. 26. g Cap. 34 v. 27. h Cap. 34 v. 28. i Cap. 34 v. 29. k Cap. 34 v. 30. l Cap. 34 v. 31. m Cap. 34 v. 32. n Cap. 34 v. 33. o Cap. 34 v. 34. p Cap. 34 v. 35. q Cap. 35 v. 1. r Cap. 35 v. 2. s Cap. 35 v. 3. t Cap. 35 v. 4. u Cap. 35 v. 5. v Cap. 35 v. 6. x Cap. 35 v. 7. y Cap. 35 v. 8. z Cap. 35 v. 9. a Cap. 35 v. 10. b Cap. 35 v. 11. c Cap. 35 v. 12. d Cap. 35 v. 13. e Cap. 35 v. 14. f Cap. 35 v. 15. g Cap. 35 v. 16. h Cap. 35 v. 17. i Cap. 35 v. 18. k Cap. 35 v. 19. l Cap. 35 v. 20. m Cap. 35 v. 21. n Cap. 35 v. 22. o Cap. 35 v. 23. p Cap. 35 v. 24. q Cap. 35 v. 25. r Cap. 35 v. 26. s Cap. 35 v. 27. t Cap. 35 v. 28. u Cap. 35 v. 29. v Cap. 35 v. 30. x Cap. 35 v. 31. y Cap. 35 v. 32. z Cap. 35 v. 33. a Cap. 35 v. 34. b Cap. 35 v. 35. c Cap. 36 v. 1. d Cap. 36 v. 2. e Cap. 36 v. 3. f Cap. 36 v. 4. g Cap. 36 v. 5. h Cap. 36 v. 6. i Cap. 36 v. 7. k Cap. 36 v. 8. l Cap. 36 v. 9. m Cap. 36 v. 10. n Cap. 36 v. 11. o Cap. 36 v. 12. p Cap. 36 v. 13. q Cap. 36 v. 14. r Cap. 36 v. 15. s Cap. 36 v. 16. t Cap. 36 v. 17. u Cap. 36 v. 18. v Cap. 36 v. 19. x Cap. 36 v. 20. y Cap. 36 v. 21. z Cap. 36 v. 22. a Cap. 36 v. 23. b Cap. 36 v. 24. c Cap. 36 v. 25. d Cap. 36 v. 26. e Cap. 36 v. 27. f Cap. 36 v. 28. g Cap. 36 v. 29. h Cap. 36 v. 30. i Cap. 36 v. 31. k Cap. 36 v. 32. l Cap. 36 v. 33. m Cap. 36 v. 34. n Cap. 36 v. 35. o Cap. 36 v. 36. p Cap. 36 v. 37. q Cap. 36 v. 38. r Cap. 37 v. 1. s Cap. 37 v. 2. t Cap. 37 v. 3. u Cap. 37 v. 4. v Cap. 37 v. 5. x Cap. 37 v. 6. y Cap. 37 v. 7. z Cap. 37 v. 8. a Cap. 37 v. 9. b Cap. 37 v. 10. c Cap. 37 v. 11. d Cap. 37 v. 12. e Cap. 37 v. 13. f Cap. 37 v. 14. g Cap. 37 v. 15. h Cap. 37 v. 16. i Cap. 37 v. 17. k Cap. 37 v. 18. l Cap. 37 v. 19. m Cap. 37 v. 20. n Cap. 37 v. 21. o Cap. 37 v. 22. p Cap. 37 v. 23. q Cap. 37 v. 24. r Cap. 37 v. 25. s Cap. 37 v. 26. t Cap. 37 v. 27. u Cap. 37 v. 28. v Cap. 37 v. 29. x Cap. 37 v. 30. y Cap. 37 v. 31. z Cap. 37 v. 32. a Cap. 37 v. 33. b Cap. 37 v. 34. c Cap. 37 v. 35. d Cap. 37 v. 36. e Cap. 37 v. 37. f Cap. 37 v. 38. g Cap. 37 v. 39. h Cap. 37 v. 40. i Cap. 37 v. 41. k Cap. 37 v. 42. l Cap. 37 v. 43. m Cap. 37 v. 44. n Cap. 37 v. 45. o Cap. 37 v. 46. p Cap. 37 v. 47. q Cap. 37 v. 48. r Cap. 37 v. 49. s Cap. 37 v. 50. t Cap. 37 v. 51. u Cap. 37 v. 52. v Cap. 37 v. 53. x Cap. 37 v. 54. y Cap. 37 v. 55. z Cap. 37 v. 56. a Cap. 37 v. 57. b Cap. 37 v. 58. c Cap. 37 v. 59. d Cap. 37 v. 60. e Cap. 37 v. 61. f Cap. 37 v. 62. g Cap. 37 v. 63. h Cap. 37 v. 64. i Cap. 37 v. 65. k Cap. 37 v. 66. l Cap. 37 v. 67. m Cap. 37 v. 68. n Cap. 37 v. 69. o Cap. 37 v. 70. p Cap. 37 v. 71. q Cap. 37 v. 72. r Cap. 37 v. 73. s Cap. 37 v. 74. t Cap. 37 v. 75. u Cap. 37 v. 76. v Cap. 37 v. 77. x Cap. 37 v. 78. y Cap. 37 v. 79. z Cap. 37 v. 80. a Cap. 37 v. 81. b Cap. 37 v. 82. c Cap. 37 v. 83. d Cap. 37 v. 84. e Cap. 37 v. 85. f Cap. 37 v. 86. g Cap. 37 v. 87. h Cap. 37 v. 88. i Cap. 37 v. 89. k Cap. 37 v. 90. l Cap. 37 v. 91. m Cap. 37 v. 92. n Cap. 37 v. 93. o Cap. 37 v. 94. p Cap. 37 v. 95. q Cap. 37 v. 96. r Cap. 37 v. 97. s Cap. 37 v. 98. t Cap. 37 v. 99. u Cap. 37 v. 100. v Cap. 37 v. 101. x Cap. 37 v. 102. y Cap. 37 v. 103. z Cap. 37 v. 104. a Cap. 37 v. 105. b Cap. 37 v. 106. c Cap. 37 v. 107. d Cap. 37 v. 108. e Cap. 37 v. 109. f Cap. 37 v. 110. g Cap. 37 v. 111. h Cap. 37 v. 112. i Cap. 37 v. 113. k Cap. 37 v. 114. l Cap. 37 v. 115. m Cap. 37 v. 116. n Cap. 37 v. 117. o Cap. 37 v. 118. p Cap. 37 v. 119. q Cap. 37 v. 120. r Cap. 37 v. 121. s Cap. 37 v. 122. t Cap. 37 v. 123. u Cap. 37 v. 124. v Cap. 37 v. 125. x Cap. 37 v. 126. y Cap. 37 v. 127. z Cap. 37 v. 128. a Cap. 37 v. 129. b Cap. 37 v. 130. c Cap. 37 v. 131. d Cap. 37 v. 132. e Cap. 37 v. 133. f Cap. 37 v. 134. g Cap. 37 v. 135. h Cap. 37 v. 136. i Cap. 37 v. 137. k Cap. 37 v. 138. l Cap. 37 v. 139. m Cap. 37 v. 140. n Cap. 37 v. 141. o Cap. 37 v. 142. p Cap. 37 v. 143. q Cap. 37 v. 144. r Cap. 37 v. 145. s Cap. 37 v. 146. t Cap. 37 v. 147. u Cap. 37 v. 148. v Cap. 37 v. 149. x Cap. 37 v. 150. y Cap. 37 v. 151. z Cap. 37 v. 152. a Cap. 37 v. 153. b Cap. 37 v. 154. c Cap. 37 v. 155. d Cap. 37 v. 156. e Cap. 37 v. 157. f Cap. 37 v. 158. g Cap. 37 v. 159. h Cap. 37 v. 160. i Cap. 37 v. 161. k Cap. 37 v. 162. l Cap. 37 v. 163. m Cap. 37 v. 164. n Cap. 37 v. 165. o Cap. 37 v. 166. p Cap. 37 v. 167. q Cap. 37 v. 168. r Cap. 37 v. 169. s Cap. 37 v. 170. t Cap. 37 v. 171. u Cap. 37 v. 172. v Cap. 37 v. 173. x Cap. 37 v. 174. y Cap. 37 v. 175. z Cap. 37 v. 176. a Cap. 37 v. 177. b Cap. 37 v. 178. c Cap. 37 v. 179. d Cap. 37 v. 180. e Cap. 37 v. 181. f Cap. 37 v. 182. g Cap. 37 v. 183. h Cap. 37 v. 184. i Cap. 37 v. 185. k Cap. 37 v. 186. l Cap. 37 v. 187. m Cap. 37 v. 188. n Cap. 37 v. 189. o Cap. 37 v. 190. p Cap. 37 v. 191. q Cap. 37 v. 192. r Cap. 37 v. 193. s Cap. 37 v. 194. t Cap. 37 v. 195. u Cap. 37 v. 196. v Cap. 37 v. 197. x Cap. 37 v. 198. y Cap. 37 v. 199. z Cap. 37 v. 200. a Cap. 37 v. 201. b Cap. 37 v. 202. c Cap. 37 v. 203. d Cap. 37 v. 204. e Cap. 37 v. 205. f Cap. 37 v. 206. g Cap. 37 v. 207. h Cap. 37 v. 208. i Cap. 37 v. 209. k Cap. 37 v. 210. l Cap. 37 v. 211. m Cap. 37 v. 212. n Cap. 37 v. 213. o Cap. 37 v. 214. p Cap. 37 v. 215. q Cap. 37 v. 216. r Cap. 37 v. 217. s Cap. 37 v. 218. t Cap. 37 v. 219. u Cap. 37 v. 220. v Cap. 37 v. 221. x Cap. 37 v. 222. y Cap. 37 v. 223. z Cap. 37 v. 224. a Cap. 37 v. 225. b Cap. 37 v. 226. c Cap. 37 v. 227. d Cap. 37 v. 228. e Cap. 37 v. 229. f Cap. 37 v. 230. g Cap. 37 v. 231. h Cap. 37 v. 232. i Cap. 37 v. 233. k Cap. 37 v. 234. l Cap. 37 v. 235. m Cap. 37 v. 236. n Cap. 37 v. 237. o Cap. 37 v. 238. p Cap. 37 v. 239. q Cap. 37 v. 240. r Cap. 37 v. 241. s Cap. 37 v. 242. t Cap. 37 v. 243. u Cap. 37 v. 244. v Cap. 37 v. 245. x Cap. 37 v. 246. y Cap. 37 v. 247. z Cap. 37 v. 248. a Cap. 37 v. 249. b Cap. 37 v. 250. c Cap. 37 v. 251. d Cap. 37 v. 252. e Cap. 37 v. 253. f Cap. 37 v. 254. g Cap. 37 v. 255. h Cap. 37 v. 256. i Cap. 37 v. 257. k Cap. 37 v. 258. l Cap. 37 v. 259. m Cap. 37 v. 260. n Cap. 37 v. 261. o Cap. 37 v. 262. p Cap. 37 v. 263. q Cap. 37 v. 264. r Cap. 37 v. 265. s Cap. 37 v. 266. t Cap. 37 v. 267. u Cap. 37 v. 268. v Cap. 37 v. 269. x Cap. 37 v. 270. y Cap. 37 v. 271. z Cap. 37 v. 272. a Cap. 37 v. 273. b Cap. 37 v. 274. c Cap. 37 v. 275. d Cap. 37 v. 276. e Cap. 37 v. 277. f Cap. 37 v. 278. g Cap. 37 v. 279. h Cap. 37 v. 280. i Cap. 37 v. 281. k Cap. 37 v. 282. l Cap. 37 v. 283. m Cap. 37 v. 284. n Cap. 37 v. 285. o Cap. 37 v. 286. p Cap. 37 v. 287. q Cap. 37 v. 288. r Cap. 37 v. 289. s Cap. 37 v. 290. t Cap. 37 v. 291. u Cap. 37 v. 292. v Cap. 37 v. 293. x Cap. 37 v. 294. y Cap. 37 v. 295. z Cap. 37 v. 296. a Cap. 37 v. 297. b Cap. 37 v. 298. c Cap. 37 v. 299. d Cap. 37 v. 300. e Cap. 37 v. 301. f Cap. 37 v. 302. g Cap. 37 v. 303. h Cap. 37 v. 304. i Cap. 37 v. 305. k Cap. 37 v. 306. l Cap. 37 v. 307. m Cap. 37 v. 308. n Cap. 37 v. 309. o Cap. 37 v. 310. p Cap. 37 v. 311. q Cap. 37 v. 312. r Cap. 37 v. 313. s Cap. 37 v. 314. t Cap. 37 v. 315. u Cap. 37 v. 316. v Cap. 37 v. 317. x Cap. 37 v. 318. y Cap. 37 v. 319. z Cap. 37 v. 320. a Cap. 37 v. 321. b Cap. 37 v. 322. c Cap. 37 v. 323. d Cap. 37 v. 324. e Cap. 37 v. 325. f Cap. 37 v. 326. g Cap. 37 v. 327. h Cap. 37 v. 328. i Cap. 37 v. 329. k Cap. 37 v. 330. l Cap. 37 v. 331. m Cap. 37 v. 332. n Cap. 37 v. 333. o Cap. 37 v. 334. p Cap. 37 v. 335. q Cap. 37 v. 336. r Cap. 37 v. 337. s Cap. 37 v. 338. t Cap. 37 v. 339. u Cap. 37 v. 340. v Cap. 37 v. 341. x Cap. 37 v. 342. y Cap. 37 v. 343. z Cap. 37 v. 344. a Cap. 37 v. 345. b Cap. 37 v. 346. c Cap. 37 v. 347. d Cap. 37 v. 348. e Cap. 37 v. 349. f Cap. 37 v. 350. g Cap. 37 v. 351. h Cap. 37 v. 352. i Cap. 37 v. 353. k Cap. 37 v. 354. l Cap. 37 v. 355. m Cap. 37 v. 356. n Cap. 37 v. 357. o Cap. 37 v. 358. p Cap. 37 v. 359. q Cap. 37 v. 360. r Cap. 37 v. 361. s Cap. 37 v. 362. t Cap. 37 v. 363. u Cap. 37 v. 364. v Cap. 37 v. 365. x Cap. 37 v. 366. y Cap. 37 v. 367. z Cap. 37 v. 368. a Cap. 37 v. 369. b Cap. 37 v. 370. c Cap. 37 v. 371. d Cap. 37 v. 372. e Cap. 37 v. 373. f Cap. 37 v. 374. g Cap. 37 v. 375. h Cap. 37 v. 376. i Cap. 37 v. 377. k Cap. 37 v. 378. l Cap. 37 v. 379. m Cap. 37 v. 380. n Cap. 37 v. 381. o Cap. 37 v. 382. p Cap. 37 v. 383. q Cap. 37 v. 384. r Cap. 37 v. 385. s Cap. 37 v. 386. t Cap. 37 v. 387. u Cap. 37 v. 388. v Cap. 37 v. 389. x Cap. 37 v. 390. y Cap. 37 v. 391. z Cap. 37 v. 392. a Cap. 37 v. 393. b Cap. 37 v. 394. c Cap. 37 v. 395. d Cap. 37 v. 396. e Cap. 37 v. 397. f Cap. 37 v. 398. g Cap. 37 v. 399. h Cap. 37 v. 400. i Cap. 37 v. 401. k Cap. 37 v. 402. l Cap. 37 v. 403. m Cap. 37 v. 404. n Cap. 37 v. 405. o Cap. 37 v. 406. p Cap. 37 v. 407. q Cap. 37 v. 408. r Cap. 37 v. 409. s Cap. 37 v. 410. t Cap. 37 v. 411. u Cap. 37 v. 412. v Cap. 37 v. 413. x Cap. 37 v. 414. y Cap. 37 v. 415. z Cap. 37 v. 416. a Cap. 37 v. 417. b Cap. 37 v. 418. c Cap. 37 v. 419. d Cap. 37 v. 420. e Cap. 37 v. 421. f Cap. 37 v. 422. g Cap. 37 v. 423. h Cap. 37 v. 424. i Cap. 37 v. 425. k Cap. 37 v. 426. l Cap. 37 v. 427. m Cap. 37 v. 428. n Cap. 37 v. 429. o Cap. 37 v. 430. p Cap. 37 v. 431. q Cap. 37 v. 432. r Cap. 37 v. 433. s Cap. 37 v. 434. t Cap. 37 v. 435. u Cap. 37 v. 436. v Cap. 37 v. 437. x Cap. 37 v. 438. y Cap. 37 v. 439. z Cap. 37 v. 440. a Cap. 37 v. 441. b Cap. 37 v. 442. c Cap. 37 v. 443. d Cap. 37 v. 444. e Cap. 37 v. 445. f Cap. 37 v. 446. g Cap. 37 v. 447. h Cap. 37 v. 448. i Cap. 37 v. 449. k Cap. 37 v. 450. l Cap. 37 v. 451. m Cap. 37 v. 452. n Cap. 37 v. 453. o Cap. 37 v. 454. p Cap. 37 v. 455. q Cap. 37 v. 456. r Cap. 37 v. 457. s Cap. 37 v. 458. t Cap. 37 v. 459. u Cap. 37 v. 460. v Cap. 37 v. 461. x Cap. 37 v. 462. y Cap. 37 v. 463. z Cap. 37 v. 464. a Cap. 37 v. 465. b Cap. 37 v. 466. c Cap. 37 v. 467. d Cap. 37 v. 468. e Cap. 37 v. 469. f Cap. 37 v. 470. g Cap. 37 v. 471. h Cap. 37 v. 472. i Cap. 37 v. 473. k Cap. 37 v. 474. l Cap. 37 v. 475. m Cap. 37 v. 476. n Cap. 37 v. 477. o Cap. 37 v. 478. p Cap. 37 v. 479. q Cap. 37 v. 480. r Cap. 37 v. 481. s Cap. 37 v. 482. t Cap. 37 v. 483. u Cap. 37 v. 484. v Cap. 37 v. 485. x Cap. 37 v. 486. y Cap. 37 v. 487. z Cap. 37 v. 488. a Cap. 37 v. 489. b Cap. 37 v. 490. c Cap. 37 v. 491. d Cap. 37 v. 492. e Cap. 37 v. 493. f Cap. 37 v. 494. g Cap. 37 v. 495. h Cap. 37 v. 496. i Cap. 37 v. 497. k Cap. 37 v. 498. l Cap. 37 v. 499. m Cap. 37 v. 500. n Cap. 37 v. 501. o Cap. 37 v. 502. p Cap. 37 v. 503. q Cap. 37 v. 504. r Cap. 37 v. 505. s Cap. 37 v. 506. t Cap. 37 v. 507. u Cap. 37 v. 508. v Cap. 37 v. 509. x Cap. 37 v. 510. y Cap. 37 v. 511. z Cap. 37 v. 512. a Cap. 37 v. 513. b Cap. 37 v. 514. c Cap. 37 v. 515. d Cap. 37 v. 516. e Cap. 37 v. 517. f Cap. 37 v. 518. g Cap. 37 v. 519. h Cap. 37 v. 520. i Cap. 37 v. 521. k Cap. 37 v. 522. l Cap. 37 v. 523. m Cap. 37 v. 524. n Cap. 37 v. 525. o Cap. 37 v. 526. p Cap. 37 v. 527. q Cap. 37 v. 528. r Cap. 37 v. 529. s Cap. 37 v. 530. t Cap

dulul, ce ele se fie petre de aminţire pentru fiii lui Israilu: si Aaronu va purta numele loru inaintea lui Iehova pe umerulu drepta- 12
tu spre aminţirea loru. Si sa faci spanci 13
de auru, Si doue lantiguşe de auru curatu: fa-le pre acestle in forma sîrei, lucru impletitu, si pre acestle lantiguşele impletite le pune in spanci.

Si sa faci si pieptariulu judecatei, lucrulu 15
sîrei, ca si tesetura efodului sa-lu faci pre ele; din auru, viorin, din purpuri, carmesiu rosiu, si din cinu subtiru resucitu. Sa fie patratu si duplu, si se aiba lunginea 16
de o palma, si latirea de o palma. Si sa 17
impli plinulu sen cu petre pretiose, patru siruri de petre. Le siralulu siru verde si, Unu sardion, unu topazu si unu smaragdu, acestu 18
si se fie siralulu antaiu. Si sirulu alu doilea sa fie: Unu carbunculu, unu safiru si unu diamantu. In alu treilea siru: Unu ligurin, si unu agatu, si unu ametistu. Si in alu patrulea 19
siru: Unu chrisolitu, unu onichinu si unu iaspide, acestle in legaturi de auru se varu incasa. Si petrele acestle se fie la numerulu de 21
două-spre-dieci, dupre numele fiiloru lui Israilu, sapate ca sigilatura de sigilu, fie-care cu numele seu, dupre cele doui-spre-dieci semintiţi. Si sa faci la pieptariu lantiguşele in forma 22
sîrei, lucru impletitu, din auru curatu. Si sa mai faci pieptariului doue verigi de auru, 23
si acestle dăue verigi sa le puni la cele doue colturi ale pieptariului. Si pre cele doue lantiguşele de auru impletite sa le prindi de 24
cele doue verigi din colţurile pieptariului. Si cele-l-alle doue capete ale acelor doue lantiguşele impletite sa le prindi de cele doue spenci, si sa le pui preste umerii efodului, 25
in partea de d'inaintea. Si sa mai faci doue verigi de auru, si sa le pui la cele-l-alte doue colturi de josu ale pieptariului, la margenea 26
lui, care este din la-intru, despre efodu. Si sa mai faci doue verigi de auru, si sa le pui la cei doi umerari ai efodului, de desupra, in partea anterioră a lui, lormai in locului unde acesta se intîlnă, desupra de 27
briulu efodului. Si pieptariulu cu verigele lui le voru lega cu sîre vîrsîtă de verigele efodului, ca sa stea pieptariulu desupra ringlitorii efodului, inchis pieptariulu sa nu se 28
mişce de pe efodu. Si asa va purta Aaronu numele fiiloru lui Israilu pe pieptariulu judecatei, desupra anumi sale, candu va intra in santuariu, spre aminţire pomenirei inaintea lui Iehova.

Si sa pui in pieptariulu judecatei: Urimu 30
si Tumimu, ca sa fie desupra anmei lui Aaronu, candu va intra elu inaintea lui Iehova: si asa Aaronu va purta pe anmea judecatei fiiloru lui Israilu pe anma sa, inaintea lui Iehova.

Si sa faci mantiu de cupu efodu tutu 31
vîrsîtă. Si anmea la mediuculu ei sa aibă gura, pentru intrarea capului, si o bortura sa fie impregiuru, lucru tesutu, ca gura unei palaşe sa fie, ca sa nu se rumpă. Si pe 33
margineale lui sa faci rodie-gramatice de vîrsîtă, purpuri, carmesiu rosiu, pe margineale lui jurul impregiuru, si printr'acestea clopoţei de auru jurul impregiuru: Unu aurit si o rodie-pe-pelu de auru si unu mara-gramatic, unu clopoţelu de auru si unu mara-gramatic, pe margineale mantiei jurul impregiuru. Si Aa- 35
ronu va fi indrecat cu d'insulu la servitiu, ca sunetulu lui sa se auda, candu va intra in santuariu, inaintea lui Iehova, si candu va eşi, ca sa nu mora.

Si sa faci si o placa de auru curatu, 36
si sa sapi pe d'insa ca sapetura de sigilu: SANTIE LUI IEHOVA! Si acelu sa o 37
legi de sîrei vîrsîtă, si va fi la mitrî: sa fie pe fruntea lui Aaronu, si Aaronu va purta pe- 38
catele lucrurilor sfinte, pre cari fii lui Israilu le voru sfinţi in totu darurile loru, si va fi pe fruntea lui totu-de-una, ca sa-i faca placere inaintea lui Iehova.

Si sa ţesi si tunica cu unu subţiru, si 39
mitra sa o faci din unu subţiru, si cingetorea sa o faci brodarie alba.

Si sa faci fiiloru lui Aaronu tunice, si 40
sa faci pentru d'insi cingetori, si sa faci pentru d'insi chiaţe, spre ordine si spre podoba. Si sa imbraci pre ei cu acelle, pre 41
tutulu un Aaronu si pre fii lui impreuna cu d'insulu; si sa unşi pre ei, si sa-i sfinţesci; si sa-i santifici pre ei, ca sa fie mei preoţi. Si sa faci lora pulpane de tesu, cari sa le 42
acopere golătatea corpului loru, si cari sa fie de supt sispe pănă in coapse. Si sa ele vorŭ fi imbracaţi Aaronu si fii lui, candu voru intra in cortulu intalnirei, seu candu se voru apropia de altariu, spre a face servitiu in santuariu, ca sa nu caru va pacatuiasca pacatulu acestora si sa moră. Acesta va fi lege perpetuă pentru Aaronu si pentru semintia lui dupa d'insulu.

Si acestia este cele ce ai sa faci loru, candu 29
i voi sfinţi pre ei, ca sa fie mei preoţi:

Ia unu vitelu d'intre vite, si doi berbeci 1
fara defecti, Si pani nedospite si turte nedospite, framantate cu oleiu, si plăcinte nedospite, unse cu oleiu; acestle să se faca 2
d'alu fainei celei de grau. Si gomilele-le intr'unu panieriu, si-le-i in panieriu cu vitelulu si cu cei doi berbeci: Apoi adi- 3
pe Aaronu si pre fii sei la usa cortului intalnirei, si spală pre ei cu apa. Si ia 4
vestmintele, si imbraca pre Aaronu cu tunica, si cu mantia efodului, si cu efodulu si cu pieptariulu, si-lu incinge cu cingetorea efodului. Apoi pune pe capulu lui mitra, 5
si pune mitrei diadema sfinţă. Si ia 6
untiunea ungerei si-lu toarnă pe capulu lui, si unge pre elu.

Dupăcea adusi pre fii lui, si-i va- 7
lesi cu tunicele. Si incingădu pre ei cu cingetori, pre Aaronu si pre fii lui, si re- 8
pune loru si gumi cidarile: si preoţia si fie lora si pre lege perpetuă. Si astfelu sei 9
sfinţi pre Aaronu si pre fii sei.

Si sa aduci vitelulu inaintea cortului in- 10
trarei, si Aaronu si fii sei sa-si pună mainile loru pe capulu vitelului. Si si jungăi 11
vitelulu inaintea lui Iehova la usa cortului intalnirei. Si luandu din singele vitelului cu degetulu teu, si pune pe cetinele altariu, si celu-l-altu sîngе sa-lu verşi la piciorele altariului. Si sa iei tota grasimea 12
care acopere maruntaiele, si prepusulu de pe ficatu, si amendoi rinichii cu grasimea loru, si sa ii faci sa fumege pe altariu.

Si carnea vitelului, pelea si balega sa 14
le arzi cu focu afara de tabera: sacrificiu pentru pecatu este.

Si sa iei si pe unulu din berbeci; si 15
Aaronu si fii sei sa-si pună mainile loru pe capulu berbecului. Si sa injunghii berbe- 16
cele, si luandu singele lui, sa-lu stropesci pe altariu jurul impregiuru. Apoi sa tai berbecele in bucăţi, si sa-i speli maruntaiele si piciorele-lui cu apa, si sa le pui lunga celelalte bucăţi, si preste capulu lui. Si sa 17
faci si tutunepe acestu berbece intregu pe altariu, ca ardere de tutu inaintea lui Iehova, ca mirosu placutu, sacrificiu cu focu lui Iehova.

Apoi sa iei si pre alu doilea berbece, 19
si pună Aaronu si fii lui si voru pune mainile loru pe capulu berbecului. Si sa in- 20
junghii berbecele, si luandu din singele lui si pună pe urechea dreptă a lui Aaronu, si pe urechile urechei drepte a fiiloru

mână ce va fi din ceilalți care a rămas până
și din ziua până a doua zi. Ceea ce va
arde cu foc; astfel nu se va mânca.
35 Și vei face cu Aaron și cu fiii lui, după
cum am poruncit ție. Șapte zile vei
36 sfinți pre ei. Și în fiecare zi vei aduce
junc pentru păcat, pe lângă sacrificiile de ispășire,
și vei curăți altarul, făcând ispășire pentru
37 el, și îl vei unge, ca să-l sfințești. La
șapte zile vei face ispășire pentru altar,
și-l vei sfinți pre el. Și altarul va fi
lucra pré sfânt: tot ceea ce se va atinge
de altariu, sfânt să fie.

Legea pentru dimineața și de-seară și

38 Și aceasta este ceea ce vei sacrifica
pe altariu: doi miei de un an unul pe
39 zi, în toată ziua neîncetat. Pre unul
miel îl vei sacrifica dimineața, și pre al
doilea mielul îl vei sacrifica între amândouă
40 serile. Și vei pune a zecea parte din efa
de lucra finei, frământată cu a patra parte
din un hin de untdelemn curățit; și cu libațiune,
altă a patra parte din un hin, pen-
41 tru unul miel. Și pre al doilea miel
îl vei sacrifica între amândouă serile: și
vei urma cu dânsul ca și cu dimineața, pre
42 lângă darul și libațiunea lui, întru mi-
rosu plăcut, sacrificiu cu foc lui Iehova.
Aceasta va fi holocaustul perpetuu în generațiile
voastre, la ușa cortului întâlnirii,
înaintea lui Iehova, unde nu mă voiu întâlni
43 cu voi spre a vorbi tie acolo. Acolo
mă voiu întâlni cu fiii lui Israel, și locul
44 acela se va sfinți de gloriosul meu. Și voiu
sfinți cortul întâlnirii și altariul, și pre
Aaron și pre fiii lui voiu sfinți, ca să-mi
45 fie preoți. Și voiu locui în mijlocul
fiilor lui Israel, și voiu fi lor Dumnezeu;
46 Și ei vor cunoaște că eu sînt Iehova Dumnezeul
lor, carele i-am scos pre dânșii
din pământul Egiptului, ca să locuesc în
mijlocul lor. Eu sînt Iehova Dumnezeul lor.

Să nu fie tămâie pentru sacrificii curvelnice, și legea
privitoare cel mai de frunte în ospăț.

30 Și să faci și altariu pentru arderea de tă-
miâie, din lemnu de sitim să îl faci
2 pre ele. Lungimea lui să fie de un cot,

lățimea lui de un cot, pătrată să fie, și
înălțimea lui de doi coți; și cornele lui să
3 fie din ele. Și să-l îmbraci cu aur curat, altariul împreună cu fețele lui de-a lungu, și
cornele lui; și să-i faci o cunună de aur împrejur. Și să-i faci două verigi de aur sub cu-
4 nună, la două colțuri ale lui, la două laturi ale lui, în care să fie vârâți drugi de aur spre a
5 purta altariul cu ei. Și drugii să-i faci de lemn de sitim, și să-i îmbraci cu aur.
6 Și să-l pui înaintea perdelei ce este lângă chivotul mărturiei, înaintea capacului ispășirii
7 ce este peste mărturie, unde mă voiu întâlni cu tine. Și Aaron va face
să fumege pentru dânsul tămâie aromatică
în fiecare dimineață; când va pregăti ele candelele, va face să fumege acestă tămâie.
8 Și când va aprinde candelele în ceea ce fumegă tămâie
înaintea lui Iehova, în generațiile voastre. Pe altariul să nu aduceți
9 o tămâie străină, nici ardere de tot, nici jertfă de mâncare; nici să turnați peste el
10 libațiune. Și Aaron va face ispășire pentru cornele lui o dată în an, cu sângele jertfei
pentru ispășire în ziua ispășirii; o dată în an va face ispășire pentru el în generațiile voastre. Sfânt
este lui Iehova.

Și Iehova vorbi lui Moisi, zicând:
12 Când va veți face după numărarea fiilor lui Israel, ca să-i numărați, atunci fiecare va da
lui Iehova răscumpărarea pentru sufletul
său, când îi veți număra pe ei, ca să nu
13 fie o plagă, când îi veți număra pre ei. Acesta vor da toți trecuți
prin numărare, de o jumătate de
siclu, după siclul sanctuarului: (siclul este
douăzeci de ghera.) O jumătate de siclu ca
14 dar lui Iehova. Tot trecutul celor ce
trece prin numărare, de douăzeci de ani
15 și mai mult, va da darul lui Iehova. Avutul
nu va da mai mult, nici săracul mai
puțin de o jumătate de siclu, când vor
16 da darul lui Iehova pentru ispășire sufletelor
voastre. Și vei lua argintul de
ispășire, și-l vei da pentru lucrul cortu-
lui întâlnirii, și va fi lucru lui Israel spre

amintire lui Iehova pentru ispășirea sufletelor voastre.

17 Și Iehova mai vorbi lui Moisi, zicând:
18 Fă mai fiare și mai spălătoare de aramă, și
postul lui de aramă, pentru spălare, și
să-l pui între cortul întâlnirii și între
altariu, și să torni apă într-însul. Și Aaron
și fiii lui își vor spăla mâinile
și picioarele lor. Când vor intra
în cortul întâlnirii, se vor spăla cu
apă ca să nu moară, sau când se vor a-
propia de altariu, ca să servească, ca să facă
să ardă ofrandă gloriosului lui Iehova. Și își vor spăla mâinile și picioarele
lor, ca să nu moară. Aceasta va fi
lege eternă lui Aaron și seminției lui în
generațiile lor.

Și Iehova mai vorbi lui Moisi, zicând:
23 Și tu, ia-ți mirodenii de cele mai alese, cinci
sute de sicli smirnă curată, și jumătate
din aceasta cinci sute sicli, și scorțișoară
aromatică pe jumătate atâta, două sute cincizeci sicli; și două sute cincizeci
sicli de casie, după siclul sanctuarului; și olei de
măsline un hin. Și să faci din aceste
ceva pentru ungerea sfântă, mirodenie amestecată
după arta făcătorului de mirt. Ulei
sfânt pentru ungerea sfântă va fi acesta. Și să ungi
cu el cortul întâlnirii și chivotul
mărturiei, și masa cu toate uneltele ei, și
policandrul cu toate uneltele lui, și altariul
tămâierii; și altariul de ofrandă cu toate uneltele lui,
și spălătoarea cu postul lui. Și vestmintele de serviciu, și vestmintele sfinte ale
arhiereului Aaron, și vestmintele fiilor
săi de preoție. Și oleiul ungerii și tămâia aromatică pentru sanctuariu: să le facă
așa, cum ți-am poruncit ție.

Despre sabat, Moisi se coboară de pe
munte cu tablele legei.

Și Iehova mai vorbi lui Moisi, zicând:
Și tu vorbește fiilor lui Israel, zicând:
Cu adevărat, voi să păziți sabatele mele,
că acesta este semn între mine și voi în
generațiile voastre; ca să știți că eu
sînt Iehova care vă sfințesc pre voi.
Păziți dară sabatul că sfânt el vă va fi de
către voi: cine va profana pe el, va
muri; căci cine va face lucrare în el, acel suflet
va fi stârpit din poporul său.
Șase zile se va lucra, și în a șaptea
zi este sabat de odihnă, sfânt lui Iehova. Cine va face vreo lucrare în ziua
sabatului se va omori. Așa fii lui Israel să păzească sabatul, serbând sabatul în

generațiile lor, prin legământ veșnic.
17 Acesta este semnul dintre Mine și fiii lui Israel: este
*semnul pecetluit, căci în șase zile a făcut Iehova cerurile și pământul, și în ziua a șaptea
18 S-a odihnit și S-a înviorat. Și după ce a sfârșit Dumnezeu
Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două
tăbliță de mărturie, tăblițe de piatră scrise cu
degetul lui Dumnezeu.

*Întoarcerea și rătăcirea poporului

32 Și poporul, văzând că Moise întârzie
să coboare de pe munte, s-a adunat
lângă poporul împotriva lui Aaron și i-a zis:
*Scoală-te! Fă-ne zei, care să meargă înaintea
noastră, căci cu acest Moise, care ne-a scos
din pământul Egiptului, nu știm ce s-a
2 întâmplat. Aaron le-a răspuns: Rupeți cerceii de aur, care
sunt în urechile nevestelor voastre, ale fiilor
voștri și ale fiicelor voastre, și aduceți-i la
3 mine! Și tot poporul a rupt cerceii de aur, care
erau în urechile lor, și i-au adus lui Aaron;
4 și el i-a luat din mâinile lor, a lucrat cu dalta
și a făcut din ei un vițel turnat. Și ei au zis:
Acesta este dumnezeul tău, Israele, care te-a scos
din pământul Egiptului! Când a văzut aceasta,
5 Aaron a zidit un altar înaintea lui și a strigat:
Mâine este o sărbătoare în cinstea lui Iehova!
6 A doua zi, dimineața devreme, au adus arderi de
tot și au prezentat jertfe de mulțumire; și
poporul s-a așezat să mănânce și să bea, apoi
s-a ridicat să joace.

7 Iehova a zis lui Moise: *Du-te, coboară,
căci poporul tău, pe care l-ai scos din pământul Egiptului, s-a stricat.
8 Ei s-au abătut curând din calea pe care le-am
poruncit-o; și-au făcut un vițel turnat, i s-au
închinat înaintea lui, i-au adus jertfe și au
zis: Acesta este dumnezeul tău, Israele, care te-a
9 scos din pământul Egiptului! Iehova a zis lui
Moise: *Văd că acest popor este un popor
10 cu ceafa tare. Acum lasă-Mă ca *mânia Mea să se aprindă împotriva lor,
ca să-i nimicesc, și să fac din tine un
neam mare!

11 *Atunci Moise s-a rugat înaintea lui Iehova, Dumnezeul
său, și a zis: Pentru ce, Iehova, să se
aprindă mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care
L-ai scos din pământul Egiptului cu putere
12 mare și cu mână tare? *Pentru ce să zică egiptenii
și să spună: El i-a scos cu viclenie, ca să-i omoare
pe munți și să-i nimicească de pe fața pământului?
Întoarce-Te de la aprinderea mâniei Tale, și
13 *Te răzgândește de răul ce voiai să aduci peste
poporul Tău. Adu-Ți aminte de Abraham și
de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora Te-ai
*jurat pe Tine Însuți, și Le-ai promis:
*Voi face ca sămânța voastră să se înmulțească
ca stelele cerului; și toată țara despre care
am vorbit, o voi da sămânței voastre,
și ea va moșteni-o pentru totdeauna.
14 Și Iehova *Se răzgândi de răul pe care
*amenințase că-l va face poporului Său.

15 Și Moise se întoarse, și se pogorî de
pe munte, având cele două table ale mărturiei în mână, table care erau scrise pe
amândouă părțile lor, și fiecare și dincolo
16 scrise. Și tăblițele erau lucrul lui Dumnezeu, și scrierea era scrierea lui Dumnezeu,
săpată pe table. Și Iosua auzind
17 vacarmul poporului în strigătele lui, zise lui
Moise: În tabără e strigăt de război. Și
18 el *răspunse: Acesta nu e strigăt de
biruință, nici strigăt de înfrângere;
ci un cântec de răsunet de glas. Și
19 când apropiindu-se de tabără a văzut vițelul
și jocurile în chori, și se aprinse de mânie
Moise, și aruncă din mâinile sale tăblițele, și
le sfărâmă sub munte. Și luă vițelul
pe care-l făcuseră, și-l arse în
foc, și-l zdrobi în pulbere mărunță; și
20 presără o peste apă, și făcu pe fiii
lui Israel să bea din ea.

21 Și Moise zise lui Aaron: *Ce ți-a făcut
acest popor, de ai adus asupra lui
22 un păcat atât de mare? Și Aaron *răspunse:
Nu te mânia, domnule meu! Tu știi că poporul acesta *este gata spre
23 rău. Ei mi-au zis: *Fă-ne zei, care să meargă
înaintea noastră; că cu acest Moise, care ne-a scos
din pământul Egiptului, nu știm ce s-a
24 întâmplat. Și eu le-am zis: Cine are aur? Și
ei mi l-au dat; și eu l-am aruncat în foc, și
25 a ieșit acest vițel. Și Moise, văzând că poporul era desfrânat,
căci Aaron îl *despoiase, ca să fie

23 ocară la mustrătorii lor; Stele în pârtia lor-
24 ilor, și Șase! Când este a lui Iehova? să
vină la mine! A cărui este fiu în Lui se
25 adunară pe dânșii *mânia. Și el le zise:
Așa zice Iehova, Dumnezeul lui Israel:
Puneți-vă cu toții sabia sa pe coapsă, și
treceți și veniți din poartă în poartă prin
tabără, și ucideți fiecare pe fratele său și fiecare pe prietenul său, și fiecare pe aproa-
26 pele său. Și fiii lui Levi făcură după cu-
vântul lui Moise; și în popor au căzut morți
27 din aceeași zi ca la trei mii bărbați. *Atunci Moise
a zis: Sfințiți-vă-vă azi lui Iehova, ca
fiecare bărbat pe fiul său, și pe
fratele său, pentru ca El să Se dea azi în-
28 dărăt binecuvântarea Sa către voi.

*Moise se roagă pentru popor, dorește să moară
pentru salvarea lui Israel

29 Și a doua zi Moise zise poporului:
*Voi ați făcut păcatul mare! Dar acum
mă voi sui la Iehova, poate voi face ispă-
30 ire pentru păcatul vostru. Și Moise S-a în-
tors către Iehova, și a zis: O, vai! Acest
poporul acesta a făcut păcatul mare! Și
și-au *făcut zei de aur! Acum dacă
îi ierți păcatul, — și de nu, *șterge-mă din cartea
31 pe care ai scris-o! Și Iehova
zise lui Moise: *Pe cel ce a păcătuit în
32 contra Mea, pe acela îl voi șterge din
cartea Mea. Și tu acum, mergi
și conduce pe poporul acesta la locul de care ți-
am vorbit; *iată, un înger va merge înaintea ta; *ziua când
Mă voi scula la judecată, voi aduce asupra lor
33 păcatul lor. Și Iehova a lovit pe popor, pentru
că au *făcut pe Aaron să facă vițelul.

33 Și Iehova zise lui Moise: *Mergi, suie-te
de aici, tu și poporul pe care l-ai scos din
pământul Egiptului, în pământul, pe care
Mi-am *jurat față de Abraham, de Isaac și de Iacob, zicând: *Sămânței
2 tale îl voi da pe el. *Și eu voi trimite
un înger înaintea ta, *și voi alunga
pe Canaaneul, și pe Amoreul, și pe Hetul,
și pe Ferezeul, și pe Heveul, și pe Iebuseul
3 la *pământul, unde curge lapte și miere!
Dară eu nu Mă voi sui în mijlocul tău,
căci ești un popor *cu ceafa tare; ca să
nu *pierd pe drum!

4 Și poporul, auzind aceste dureroase cu-
vinte, își *întristă sufletul, și nimeni nu
5 și-a pus podoabele sale. Căci Iehova zi-
sese lui Moise: Du-le fiilor lui Israel: *Voi
sunteți popor care are ceafa tare, o clipă
mai de vă pun în mijlocul vostru, v-aș
nimici; acum dară scoateți de pe voi po-
doabele lale, și voi *vedă ce am să vă fac
6 eu vouă. Și fiii lui Israel *s-au despuiat podo-
bele lor la muntele Horeb.

7 Și Moise luă cortul, și-l întinse afară
de tabără, departe de tabără, *și-l numi
cortul întâlnirii, și a fost ca
oricine căuta pe Iehova, mergea la cor-
tul întâlnirii, care era afară de tabără.
8 Și când ieșea Moise afară la cort, toți
poporul se scula, și fiecare stătea la
ușa cortului său, și se uita după Moise,
până ce intra el în cort.

9 Și când intra Moise în cort, stâlpul
de nor se cobora, și stătea la ușa cortului,
și Iehova *vorbea cu Moise. Și când po-
10 porul vedea stâlpul de nor stând la
ușa cortului, și poporul se scula în picioare, și se
*închina fiecare la ușa cortului său.
11 Iehova vorbea cu Moise față în față, precum
vorbește cineva cu prietenul său. Și *Is-
raël se întorcea în tabără; dar tânărul său
Iosua, fiul lui Nun, un *bărbat, nu se depărta de la cort.

12 Și Moise zise către Iehova: *Vezi, Tu-mi zici:
Du poporul acesta! Dar Tu nu mi-ai
făcut cunoscut pe *cine vei trimite cu mine; și Tu ai zis: *Te
cunosc pe nume, și ai aflat chiar
13 în ochii mei. Acum dară, *de am aflat
chiar în ochii Tăi, *arată-mi, rogu-Te,
calea Ta, ca să Te cunosc pe Tine, și să aflu
chiar în ochii Tăi. *Și ia-Și aminte
14 poporul acesta este *poporul Tău. Și Dumnezeu zise: *Fața Mea va merge înainte, și eu îl voi
15 da ție *odihnă. Și Moise zise către Iehova:
*Dacă fața Ta nu va merge înainte, nu ne
ridica de aici. Și cum se va
cunoaște, că noi am aflat chiar în ochii Tăi,
eu și poporul Tău? Oare nu în aceasta, că Tu
vei merge împreună cu noi? Așa vom fi
deosebiți, eu și poporul Tău, de tot

derâlu Mâ poporîlu ca sĕ fiŭ pe fiçă pămêntulu:

17 Şi Iehova dîse lui Moisi: 'Bĭ şi scrîe
ce çîcĭ în nomenĭ voiŭ fare cŭ tĭ şi allĕ-
anu în tocmĭ mĕu, şi vei lecuimu cumenduĭ
18 pe cume. Şi Moisi i dîse: Dogo-te, Dómne!
19 fĭ ca sĕ vedĭ 'mulţîmea lu! Şi Domnedŭ 'i
respunse: 'Voiŭ face ca sĕ trecă pe dinain-
tea ta tóte bunătăţile mĕle; şi numele lui
Iehova 'în voiu scrîe înaintea ta, ca 'cărui
îndurăcescŭ cĕrŭ cuia ca sunĭ sĕ fiŭ îndurătoriu,
şi mîlcescu pre cuiŭ ca voiŭ sĕ mîlcescŭ.
20 Şi-i dîse: 'Ia faţa mea nu a vei vedé, că
'omulŭ nu ma pote vedé, şi sĕ remînă viu.
21 Apoi dîse Iehova: 'Ecoŭ eclo mĕu locŭ la
22 mine! şi tu stai pe acea stîncă. Şi va fi,
cîndu va trece mărirea mea, te voiŭ pune 'în
spĕtura stîncei stanci, şi te voiŭ 'acoperi cu
mîna mea, pînă oi vrea trece. Apoi tră-
gêndu mîna mea de la tine, tu-mi vei vedé
derâlu, ĕră faţa mea 'nu se va vedé.

*Moisi tăiă a doŭa oră table de petră, înţelesulŭ
mărturiei.*

34 Şi Iehova dîse lui Moisi: 'Tăiă-ţĭ doue table
de petră, asemenea celoru d'ĭnainte, 'şi eŭ
voiŭ scrîe pe acele table cuvintele, ce erau
pe tablele celu d'ĭntêiu, pre cari le-ai sfăr-
2 tecatu. Şi fĭ gata pe dimineţă, ca de do-
mineţă să te sui 'pe muntele Sinaĭ; şi a-
3 colo să stai pe vêrfulŭ muntelui. Şi nimenĭ
să nu se 'suie cu tine, şi nimenea nici
să se vedă pe tótă muntele; nici dobe nici
boi să nu pască în apropiarea muntelui
acelŭia.

4 Şi Moisi tăiă doue table de petră, asemenea celoru d'ĭnainte; şi s'a dusu de diminéţă de dimineţă, şi s-a suitu pe muntele Sinaĭ, dupĕ cumu 'i ordinase Iehova; şi luă în
5 mînă sĕle doue table de petră. Şi Iehova se pogorî în nuioru, şi stete acolo cu d'însulŭ,
6 şi 'rosti numele lui Iehova. Şi Iehova trecendu pe d'ĭnaintea lu', strigă: Iehova, Iehova, 'Dumnedĕu îndurătoriu, înţelegătoriu, plinu de 'mîlă şi de 'credinţă,
7 'Celu ce păstrézĭ mîlă în mii de generaţiuni, 'celu ce ĭerţă nelegiuirea, fărîmu de legea şi
păcatulu, şi 'nimene nu lasă nepedepsitŭ; care pedepsescu nedreptăţile părinţilorŭ în fiĭ şi în fiiĭ fiiloru, pînă 'întru
treĭa şi a patra generaţiune. Şi Moisi cu 8
grăbire 'prosternîndu-se la pămêntu, se închinâ; Şi dîse: Dómne! de mîiu allatŭ charu 9
în cohl tĕu, rogu-te, Dómne! 'vinu în mĕdiulŭ nostru: că 'acesta este poporulŭ tare la
cerbice, tu ĭerţă mi tótă nedreptăţile nóstre
şi păcatele nóstre, şi ne ĭă pre noi 'moşcenire tĕ.

Şi Domnedŭ dîse: Ecoĭ! 'eŭ facŭ legă- 10
mêntu; în faţa a totŭ poporulu tĕŭ voiu
'face minuni, cari n'aŭ mai fostŭ în tótă
pămêntulu, nici la tóte neamurile; şi totŭ
poporulŭ, în mĕdiulu căruia eşti tu, va
vedé lucrulu lui Iehova; că 'înfricoşare va fi
acesta ce voiu face eŭ cu tine. 'Păzesce-te 11
ce şi ordinu astăqi! ecoĭ, 'eŭ voiŭ alungă de
d'ĭnaintea ta pre Amoreĭ, şi pre Canaaneĭ şi
pre Hetiĭ şi pre Ferezeĭ şi pre Hiveĭ şi pre
Iebuseĭ. 'Feresce-te să nu faci legămîntu 12
cu locuitorii pămêntului, în care vei intra,
ca să nu se facă 'cursă în mĕdiulŭ tĕu.
Ci vei 'altarele lorŭ să le stricaŭ, şi stîlpiĭ 13
lorŭ să le sfărîmaŭ, şi 'chipurile lorŭ de
Astarte să le tăiaŭ. Şi să nu te prosternaŭ 14
la 'altu Dedŭ, căci Iehova se 'numesce gelosŭ;
elŭ este Dumnedĕŭ 'gelosu. 'Ca nu cumĕ- 15
va să faci vre-unŭ legămîntŭ cu locuitoriĭ
acelŭ ţeri, că nu 'desfrînaţĭ după dîĭ
lorŭ, şi sacrificîndu dĕilorŭ lorŭ, cumĕva să
te 'chiemu şi tu tăĭ, şi să 'mănînci şi tu
din sacrificiulu lorŭ; Şi din 'fetiĭ tĕĭ să 16
nu iĭ 'ieaŭ pentru fiiĭ tĕĭ, ca nu fetiĭ lorŭ
'desfrînaţĭ după dîĭ lorŭ, să facă ca şi
fiiĭ tĕĭ să desfrîneze după dîĭ lorŭ. 'Să nu 17
faci tĭ dĕĭ turnaţĭ.

Serbătórea 'azimeloru să o ţiĭ. şepte 18
dile să mănînci azime, după cumu mĕ
'ordinaiu ţie, la timpulu statoriu alu lu-
nei Abibu (spicelorŭ coaţe), că în Abibu ieşiĭ
dintr'alŭ lui 'Abibu să ĕşiĭ ca din Egiptu.
'Totu celu ce deschide matricea, din mea 19
este; şi totŭ mascululŭ întîiu-născutu din
turmele tale, fie dîe vacă, fie dîe óe. Dară 20
'mîndĭ mînzulŭ măsăi cu unŭ oiŭ; şi dacă nu-lŭ vei răscumpără cu
unŭ oiŭ, vei frîngé gîtulŭ. Pre-tóte întîiu-năs-

cutulŭ d'ĭntre fiiĭ tĕĭ să-lĭ răscumperi. Şi
înaintea mea nimenea să nu se arate 'cu
mîna gôlă.

21 'Şese dile să lucrezi, dară în a şeptea zi
să reposezi, chiară în timpulŭ arăturiĭ şi a secerişului să reposezi.

22 'Să serbezi şi serbătórea septemînilorŭ,
a primeloru din secerişulŭ de grîu, pre-
cumu şi serbătórea culesului, la sfîrşitulŭ
anului.

23 'De trei ori pe anu vĭ se va înfăţişă
bărbăţimea tĕ se aibă 'înaintea Domnedĕ-
ului Iehova, Dumnedĕulu lui Israĭlŭ.

24 Că eŭ voiŭ 'alungă pre cĭ dinaintea ta, şi voiŭ 'lărgi hotarele tĕle; şi nimĭnu
nu va voi să te aibă pe tine în mîna lui Iehova, Dumnedĕulu tĕŭ, de trei ori pe anu,
cîndu 'mergi să te înfăţişezi înaintea lui
Iehova, Dumnedĕulu tĕŭ.

25 'Să nu aduci sîngele sacrificiuluĭ meu cu
aluatŭ dospitŭ; şi 'să nu rămîe nimicŭ
pentrŭ mîne din jertfa sărbătórei paştelui.

26 'Celu mĭ-ĭ mai bunŭ din cele dîntîiu
roduri ale pămêntului tĕŭ să-lŭ aduci în casa lui Iehova, Dumnedĕulu tĕŭ.

'Iedulŭ să nu-lŭ fierbĭ în laptele mumei
sale.

27 Şi Iehova dîse lui Moisi: Scrie-ţĭ 'acele cuvinte; căci eŭ în cuprinsulŭ acestoru cu-
vinte amu încheiatŭ legămîntŭ cu tine şi
28 cu Israĭlŭ. Şi Moisi 'rămase acolo cu Iehova patru-dĕci de dile şi patru-dĕci de
nopţi, nemîncîndu nimicŭ şi nebendu apă.
Şi Domnedĕŭ 'scrise pe table cuvintele legămîntului: cele dece cuvinte.

*Moisi se pogore de pe munte, şi dă poporului
cuvintele lui Dumnedĕu.*

29 Şi a fostŭ, cîndu se pogorîa Moisi de
pe muntele Sinaĭ, (avêndu în mînile sale cele
doue table ale mărturiei, cîndu se pogorîa
elŭ de pe munte, Moisi nu scîa, că 'pelea
feţei lui străluciă, vorbindu elŭ cu Dom-
30 nedĕu. Şi Aaronu şi toţĭ fiiĭ lui Israĭlŭ
văzîndu pre Moisi, ca pelea feţei lui străluceşte, se temură a se apropia de d'însulŭ.
31 Şi Moisi i chiămă, şi Aaronŭ şi toţĭ maĭ
marĭ ai adunărei se întorsĕră la d'însulŭ,
şi Moisi vorbi cu eĭ. Şi după'aceea toţĭ fiiĭ
lui Israĭlŭ se apropiară, şi 'elŭ orîndu-lorŭ
tóte despre cîte 'vorbise Iehova pe mun-
32 tele Sinaĭ. Şi Moisi sfîrşindu de a vorbi
cu eĭ, 'şi puse 'vêlu pestre faţa sa. Şi Moisi,
33 cîndu intră înaintea lui Iehova ca să vorbéscă
cu d'însulu, şi scóse vêlulŭ pînă ce ĕşi,
şi cîndu ĕşi, elŭ spuse fiiloru lui Israĭlŭ
34 ceea ce i s'a ordinatu. Atunciu fiiĭ lui Is-
raĭlŭ vedeaŭ faţa lui Moisi, că pelea feţei
lui străluce. Şi Moisi 'îşi-a pusu vêlulŭ
peste faţa sa, pînă ce va intrâ, ca să
vorbéscă cu d'însulŭ.

*Darurile de lucru care ele poruncesce Domnedĕu
spre locuinţa lui se strîngu.*

35 Şi Moisi strînse tótă comunitatea fiiloru
lui Israĭlŭ, şi li dîse: 'Acestea sînt lucru-
rile, pre cari le-a ordinatŭ Iehova să le fa-
2 ceţi: 'Şese dile să lucrezi. Ĭară dîua a şeptea
să fie voiŭ sfîntă, sabatu de reposare lui
Iehova, tuturŭ celoru ce va lucra în ea să
3 se omore. 'Ba nu aprindeţĭ focu nici în-
tr'una din locuinţele vóstre în dîua sabatului.

Şi Moisi dîse către tótă comunitatea fi-
4 iloru lui Israĭlŭ: 'Acesta este cuvîntulŭ, pre
care l'a ordinatu Iehova, dicîndu: Adunaţĭ
5 din cuvîle vóstre daru lui Iehova, 'fie-care,
dupĕ cîtŭ 'îlŭ va îndĕmna inimea, şi aduceţi lui Iehova: aurŭ, şi argintŭ, şi aramă;
6 Şi vîrtelŭ, şi porpuru, şi carmesiŭ roşiu, şi
cînĕ subţire, şi perĭ de capră; Şi peĭ de berbece roşiĭ, şi peĭ de viţeiŭ de mare, şi lemnŭ
7 de 'sîttimu, şi cîntecŭ pentru luminare, şi 'arô-
8 mate pentru uleiu de ungere, şi pentru tă-
mîia aromatică; Şi petre onice, şi petre de
9 'năbădăi pentru efodŭ şi pentru pectorală.
Şi 'toţĭ oameniĭ înţelepţĭ dintre voi să vină, şi
10 să facă tótă cîte ce a ordinatŭ Iehova: 'Lo-
11 caşulŭ cu cortinăle sale, şi acoperemêntulŭ seu,
cîrligele lui, scîndurile lui, pîrgiile lui, stîlpiĭ
lui cu picîorăle lui; 'Chivotulŭ şi pîrgiile
12 lui, propiţiatoriulŭ şi perdéua ca se întindă
13 'înaintea chivotului; 'Masa cu pîrgiile sale,
şi cu tóte uneltele sale, şi 'pînile punerei îna-
14 inte; 'Şi policandrulŭ pentru luminare, şi
uneltele lui, şi candilele lui, şi oleiulŭ de lu-
15 minare. 'Şi altariulŭ de tămîiă, şi pîrgiile
lui, 'şi oleiulŭ de ungere, şi 'tămîia aroma-
tică, şi perdéua de la uşa locuinţeĭ; 'Altariulŭ de ardsu, şi grătaiulŭ
său de aramă şi pîrgiile sale şi tóte unel-
tele sale, spălătorelŭ şi picîorăle lui; 'Ce-
17 rdéle curţiĭ cu stîlpiĭ şi picîorăle lui,
şi perdéua de la uşa curţeĭ; Ţăruşiĭ lo-
18 cașului şi ţăruşiĭ curţiĭ cu sfórele lorŭ;
19 'Vestmintele de preoţie pentru servirea în sanc-

lucru, sĕ'mĭnicele sĕ'rĭ ale archĭ'rĭeĭ Aaron, ş. sĕ'mĭnicele fiĭ'lor lu, pentru
29 preoţi. Şi tŏ'ţĭ fiĭ'i lu'i Israĭl, sĕ
21 duse de d'inaĭn'tea lu Mo'isi; şi sĕ'mĭnĭ tolĭ, pe cari l'i ĭ'nduplecă inĭ'mĭle lor, şi toţi pe cari spi'ritul l'i îndupleca, sĕ'mĭnând de cele lu Iehova pentru lucrulŭ cortu'lu mĭ'rturiĭ, pentru tŏ'tă slu'jba lu'i şi pentru sfintĭ'mĭle
22 sfinţ. Şi bĕrba'ţĭ cu fe'mĭ'ele, toţ pe cari i l'ĭ'nduplecă inĭ'mĭle, adusĕ'rĭ bro'şe, cercĕ'i, ve'rĭ'gĭ, sfe'ce şi tŏ'tă fe'lul de lucru'rĭ de aur; toţ adusĕ'rĭ câţĭ de aur lu'i Iehova.
23 Şi ŏ'mĭ'nĭ cu ca'rĭ la ca're sĕ'mĭnă albă'stră, purpu'ră, ro'şĭe'tĭcă roşĭ'e, sĕ'mĭnă subţi'e, sĕ'mĭnă de că'prĭ, sĕ'mĭnă de bĕrbe'cĭ roşĭ, sĕ'mĭnă de
24 pĭ'ĭ de vi'ţĭ de mare, le a'dusĕ'rĭ. Şi tŏ'tă o'mĭ'nea care pu'tea să ofe'rĕ'scă ofra'dă de a'rgĭnt şi de a'lĕ'mĭ, ofra'da lu'i Iehova, şi tŏ'tă o'mĭ'nea la ca're sĕ'mĭnă de sĭ'tĭn, pentru tŏ'tă lucra'rea de lucru spre
25 sĕ'rvĭcĭu, ĭ'l ŏ'dusĕ'rĭ. Şi fe'mĭ'ele cele ĭ'nţe'lepte cu mâ'nile lor ţe'seau, şi le'sĕ'rĭ
26 ţe'sute cu mâ'nile lor: albă'stră, purpu'ră, ro'şĭe'tĭcă roşĭ'e, sĕ'mĭnă subţi'e.
27 Şi fe'mĭ'ele, câte ĭ'nduplecă inĭ'mĭle lor cu ĭ'nţe'lepcĭu'nea, ţe'seau pĕ'rĭ de că'prĭ.
28 Şi cĕ'lĭ mĭ căpe'tenĭ adusĕ'rĭ pĭ'etrĭ de ĭ'ncĭhĭ'nĭ, şi pĭ'etrĭ de ĭ'ncĭhĭ'nĭ pentru efo'dŭ şi pentru pa'hrĭ.
29 Şi tŏ'tă fe'mĭ'a bĕrba'tŭ şi fe'mĭe, a că'rĭ
30 ĭ'nimă îl îndupleca, adusĕ'rĭ dar'u'rĭ pentru tŏ'tă slu'jba, pe care o po'runcĭ Iehova prĭ'n mâ'na lu Mo'isi, ca să le
31 facă fiĭ'i lu'i Israĭl. Şi Mo'isi ză'se fiĭ'ilor lu'i Israĭl: Vedeţĭ, Dumnedĕ'u a chĭ'emat pe'ste sea pe Bezalĕ'ĭl, fiĭ'ul lu Uri, fiĭ'ul lu'i Hur, din
32 semĭ'nţĭa lu'i Iu'da, Şi l'a ĭ'mplu't cu spi'ritul lu'i Dumnedĕ'u, cu ĭ'nţe'lepcĭu'ne, cu pricepe're, cu ştĭ'inţă şi cu tŏ't felŭ'l de me'stĕ'şugu'rĭ,
33 Şi ca să născocea'scă gl'ĭ'sturĭ, spre a fi'ce lucru'rĭ de aur, de a'rgĭnt şi de a'lĕ'mĭ;
34 Şi să le'ge pĭ'etrĭ de ĭ'ncĭhĭ'nat şi să ta'e lemne, ca să fa'că tŏ't felŭ'l de lucra'rĭ mĭe'stĕ'şugi'te. Şi a pus în ĭ'nima lu a'tâ şi pe Oholĭa'b, fiĭ'ul lu Ahĭsama'c, din semĭ'nţĭa lu Da'n.
35 Şi l'a ĭ'nţe'lepcĭa cu ĭ'nţe'lepcĭu'ne, spre a fi'ce tŏ't lucru'l cĭ'oplĭ'tor şi născocĭ'tor, şi a ţe'sătorulŭ mĭe'stĕ'şugu'rĭ, şi a ţe'sătorulŭ lucru'rĭ de albă'stră, de purpu'ră, de ro'şĭe'tĭcă roşĭ'e, de sĕ'mĭnă subţi'e şi de ţe'sătorulŭ cĕ'lŭ mĭe'stĕ'şugu'rĭ.

36 Şi Bezalĕ'ĭl şi Oholĭa'b, şi tŏ'ţĭ bĕrbe'ţĭ cu ĭ'nţe'lepcĭu'ne, cĭ'nĭ l'i dĕ'duse Iehova ĭ'nţe'lepcĭu'ne şi pricepe're, ca să ştĭ'e să fa'că tŏ'tă lucra'rea de trebu'inţă pentru ser'vĭcĭul şi sfintĭ'rea cortu'lu, fa'cĭ tŏ'te, cum o'rdĭnase Iehova.
2 Şi Mo'isi chĭ'emă pe Bezalĕ'ĭl şi pe Oholĭa'b, şi pe toţ bĕrbe'ţĭ cu ĭ'nţe'lepcĭu'ne, în a că'ror ĭ'nimă l'i dĕ'duse Iehova ĭ'nţe'lepcĭu'ne, pe toţ cĭ'nĭ îndupleca ĭ'nimĭ'le lor să ĭ'nţe'leagă la lucru, şi să lu'cre.
3 Şi el luară de la Mo'isi tŏ'tă dania'rea, pe care o adusĕ'rĭ fiĭ'ĭ lu'i Israĭl pentru trebu'inţa lucra'rĭ sfintĭ'rĭ cortu'lu. Ĕ'l ĭ'nsă mĭ'ĭ de dimĭ'nĭ ofe'rĭ
4 mĭ'nĭ'nat'o'rĭ în fie'ca're dimĭ'nĭ'ĭ'nă.
De aceea veni'ră toţ mĭe'stĕ'şugu'rĭ, cari fa'cĕ tŏ'tă lucra'rea sfintĭ'rĭ'i, fie'ca're de la lucra'rea sa ca're o fa'cea;
5 Şi dĭ'seră lu Mo'isi: Poporulŭ adu'ce mu'ltă dĕ'stulŭ pentru lucra'rea, care Iehova a o'rdĭnat să se fa'că.
6 Şi Mo'isi o'rdĭnă şi se fu strĭ'gate mu'lte prin tŏ't tĕ'rĭ, Iehova, dĭ'cându: Nĭ'mĭ'nĭ, fiĭ'ĭ lu'i sau fe'mĭ'a, să nu mĭ'ĭ fa'că lucru'rĭ spre da'rnicĭ'rea sfintĭ'rĭ'i. Aşa căpĭ'tă poporulŭ de a nu mai adu'ce.
7 Că ma'tĕ'rĭ'ile a'dusĕ'rĭ de ajuns pentru a fa'ce tŏ'tă lucra'rea, şi încă mai rĕ'mĭ'nea.
8 Şi tŏţĭ mĭe'stĕ'şugu'rĭ'i ĭ'nţe'lepcĭa'ţĭ cu lucră'rea fĕ'cură cortu'l din zece covo'rĭ de
9 ĭ'nţe'sătură subţi'e şi de albă'stră, de purpu'ră, şi de ro'şĭe'tĭcă roşĭ'e; fe'cĭorĭ'i de che'rubĭ'nĭ le fu'rĭ puş de. Lungĭ'mea unu'i
10 covo'rŭ era de dŏ'u'spre'zece'ĭ şi o'pt de coţĭ, şi lă'ţĭmea unu'i covo'rŭ de pa'tru coţĭ; tŏ'ţĭ
11 covo'rĭ'i a'veă o mă'sură. Şi cĭ'nĭ co'pĕ'rĭ cu cinci covo'rĭ unu de altu'l, şi cĭ'nĭ'ĭ cinci covo'rĭ unu'i de altu'l.
Şi fe'cĭorĭ'i de albă'stră pe ma'rgĭ'nea unu'i covo'rŭ, pe ma'rgĭ'nea ca're în
12 cepu'se cusu'tul de pri'mu; a'şa fe'cĭ în ma'rgĭ'nea celu'i de la ĭ'mpreu'nare de pri'mu.
13 Cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de chĭ'ĭ'cĭorĭ fe'cĭ pe ma'rgĭ'nea în'tĭ'ĭ covo'rŭ, şi cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de chĭ'ĭ'cĭorĭ pe ma'rgĭ'nea covo'rulŭ celu'i de la ĭ'mpreu'nare a cĭ'ĭ'nĭ; chĭ'ĭ'cĭorĭ'i una ĭ'mpreu'nă a'lĕ'sĕ cĭ'nĭ'ĭ.
14 Şi fe'cĭ cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de co'pĕ'rĭ de pĭ'ĭ de ca'pră pentru cortu, de'stulŭ fe'cĭ'i.
15 Lungĭ'mea unu'i co'pĕ'rŭ era de dŏ'u'spre'zece'ĭ şi o'pt de coţĭ, şi lă'ţĭmea unu'i co'pĕ'rŭ de pa'tru coţĭ; tŏ'ţĭ
16 co'pĕ'rĭ'i a'veă o mă'sură. Şi cĭ'nĭ co'pĕ'rĭ cu cinci co'pĕ'rĭ unu de altu'l, şi cĭ'nĭ'ĭ cinci co'pĕ'rĭ unu'i de altu'l.
17 Şi fe'cĭ cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de chĭ'ĭ'cĭorĭ pe ma'rgĭ'nea în'tĭ'ĭ co'pĕ'rŭ, şi cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de chĭ'ĭ'cĭorĭ pe ma'rgĭ'nea celu'i de la ĭ'mpreu'nare.
18 Şi fe'cĭ cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de cu'pĕ'rĭ de a'lĕ'mĭ, ca să a'cŏpe're cortu'l, a'şa fe'cĭ, ca să fie
19 un'u'l. Şi fe'cĭ a'co'pĕ'rĭ'tu'l cortu'lu de pĭ'ĭ de be'rbe'cĭ roşĭ, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de pĭ'ĭ de vi'ţĭ de mare, pe de'sŭ'pra.
20 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le pentru locu'l lo fe'cĭ de
21 lemn de sĭ'tĭm, pu'sĕ'rĭ de stă'tŭ. Lungĭ'mea unu'i sc'ĭ'ndurŭ de dŏ'u'spre'zece coţĭ, şi lă'ţĭmea
22 unu'i sc'ĭ'ndurŭ de unu coţ şi ju'mĕ'ta'te. Şi fe'cĭ sc'ĭ'ndurĭ'le a'veă dĭ'nţĭ cĭ'nĭ'dĕ'cĭ, unu'l
23 lângă a'lta'l. Şi a'şa fe'cĭ tŏ'te sc'ĭ'ndurĭ'le cortu'lu.
Şi fe'cĭ sc'ĭ'ndurĭ'le cortu'lu: dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ spre a'mĭ'a'zĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l,
24 Şi dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ a'veă cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de pĭ'ĭ de a'rgĭnt de sub dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ pentru dĭ'nţĭ'i lo'r, şi câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ pentru cele'lalţĭ dĭ'nţĭ'i lo'r.
25 Şi la a'lta'l a'l doile'a, a'dĭ'că la a'mĭ'a'zĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l cortu'lu, fe'cĭ dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ,
26 Şi cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de pĭ'ĭ de a'lĕ'mĭ a'lĕ'lor, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
27 Şi la ca'pĕ'tu'l cortu'lu, spre a'pu'sŭ, fe'cĭ şa'se sc'ĭ'ndurĭ,
28 Şi dŏ'ă sc'ĭ'ndurĭ fe'cĭ la ca'pĕ'tu'rĭ'le cortu'lu în ma'rgĭ'nea de a'pu'sŭ.
29 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
30 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
31 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
32 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
33 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
34 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
35 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l fu de albă'stră, purpu'ră, ro'şĭe'tĭcă roşĭ'e, şi mĭ'nu'nă sc'ĭ'ndură de ĭ'nţe'sătură subţi'e; fe'cĭorĭ'i de che'rubĭ'nĭ fu'rĭ puş de.
36 Şi fe'cĭ pentru a'co'pĕ'rĭ'tu'l de a'lĕ'mĭ a'lĕ'lor, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sĭ'tĭm, şi le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi fe'cĭ
37 pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt. Şi fe'cĭ pentru u'şa cortu'lu o a'co'pĕ'rĭ'tură de albă'stră, purpu'ră, ro'şĭe'tĭcă roşĭ'e, şi mĭ'nu'nă sc'ĭ'ndură de ĭ'nţe'sătură subţi'e, lucra'tă cu ma'i'e'stĕ'şugu'rĭ,
38 Şi cĭ'nĭ pĭ'ĭ'cĭorĭ'i de a'lĕ'mĭ a'lĕ'lor, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur; şi turnă pentru d'ĭ'nşĭ'i pĭ'ĭ'cĭorĭ de a'rgĭnt.

10 dou corĭ'e o mĕ'sură a'vea. Şi împreu'nară cu'rĭ'ĭ cu'rĭ'i dinaĭn'tea lu'i Mo'isi, şi ţe'sătorulŭ
11 dinapoi. Şi fe'cĭ cinci-dĕ'cĭ de chĭ'ĭ'cĭorĭ pe ma'rgĭ'nea cu'rĭ'ĭ'nĭ'ĭ din u'mă la împreu'nare, şi cinci-dĕ'cĭ de chĭ'ĭ'cĭorĭ pe ma'rgĭ'nea cu'rĭ'ĭ'nĭ'ĭ celu'i de la ĭ'mpreu'nare.
12 Şi mai fe'cĭ şi cinci-dĕ'cĭ de cu'pĕ'rĭ de a'lĕ'mĭ, ca să a'cŏpe're cortu'l, a'şa de la o la'tu'rĕ la celă'lalt.

13 Şi pentru cortu'l sfintĭ'rĭ'i a'co'pĕ'rĭ'tu'l de pĭ'ĭ de be'rbe'cĭ roşĭ, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de pĭ'ĭ de vi'ţĭ de mare, pe de'sŭ'pra.
14 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le pentru locu'l lo fe'cĭ de
15 lemn de sĭ'tĭm, pu'sĕ'rĭ de stă'tŭ. Lungĭ'mea unu'i sc'ĭ'ndurŭ de dŏ'u'spre'zece coţĭ, şi lă'ţĭmea
16 unu'i sc'ĭ'ndurŭ de unu coţ şi ju'mĕ'ta'te. Şi fe'cĭ sc'ĭ'ndurĭ'le a'veă dĭ'nţĭ cĭ'nĭ'dĕ'cĭ, unu'l
17 lângă a'lta'l. Şi a'şa fe'cĭ tŏ'te sc'ĭ'ndurĭ'le cortu'lu.
Şi fe'cĭ sc'ĭ'ndurĭ'le cortu'lu: dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ spre a'mĭ'a'zĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l,
18 Şi dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ a'veă cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de pĭ'ĭ de a'rgĭnt de sub dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ pentru dĭ'nţĭ'i lo'r, şi câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ pentru cele'lalţĭ dĭ'nţĭ'i lo'r.
19 Şi la a'lta'l a'l doile'a, a'dĭ'că la a'mĭ'a'zĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l cortu'lu, fe'cĭ dŏ'u'spre'zece sc'ĭ'ndurĭ,
20 Şi cĭ'nĭ'dĕ'cĭ de pĭ'ĭ de a'lĕ'mĭ a'lĕ'lor, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
21 Şi la ca'pĕ'tu'l cortu'lu, spre a'pu'sŭ, fe'cĭ şa'se sc'ĭ'ndurĭ,
22 Şi dŏ'ă sc'ĭ'ndurĭ fe'cĭ la ca'pĕ'tu'rĭ'le cortu'lu în ma'rgĭ'nea de a'pu'sŭ.
23 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
24 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
25 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
26 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
27 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
28 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
29 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
30 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
31 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
32 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
33 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
34 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
35 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
36 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
37 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
38 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
39 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
40 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
41 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
42 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
43 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
44 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
45 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
46 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
47 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
48 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
49 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
50 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
51 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
52 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
53 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
54 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
55 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
56 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
57 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
58 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
59 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
60 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
61 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
62 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
63 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
64 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
65 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
66 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
67 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
68 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
69 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
70 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
71 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
72 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
73 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
74 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
75 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
76 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
77 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
78 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la o la'tu'rĕ a cortu'lu,
79 Şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la a'lta la'tu'rĕ a cortu'lu, şi cĭ'nĭ zăvo'rĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la fundu'l spre a'pu'sŭ.
80 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ'tu'l de la mĭ'ĭ'lo'cŭ a'să ca să a'jungă de la un ca'pĕ'tŭ la celă'lalt.
81 Şi sc'ĭ'ndurĭ'le le îndu'rĕ'cĭ cu aur, şi cĭ'nĭ'ĭ lor le fe'cĭ de aur, ca să pu'tă fi ţĭ'nu'ţĭ zăvo'rĭ'i; şi zăvo'rĭ'i le îndu'rĕ'cĭ cu aur.
82 Şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de jo'su, şi a'co'pĕ'rĭ'tu'l de la ĭ'mpreu'nă'tu'rĭ'le de su's, pân' la cĭ'ĭ'nĭ'dĕ'cĭ'ĭ'nă'ţĭ'tu'l, a'şa fe'cĭ cu a'mĭ'a'dŏ'ă.
83 Şi a'veă o'pt sc'ĭ'ndurĭ, şi pĭ'ĭ'cĭorĭ'i lo'r de a'rgĭnt, şa'se'spre'zece pĭ'ĭ'cĭorĭ, câte dŏ'ă pĭ'ĭ de sub fie'ca're sc'ĭ'ndurŭ.
84 Şi fe'cĭ zăvo'rĭ de lemn de sĭ'tĭm, cĭ'nĭ pentru sc'ĭ'ndurĭ'le de la

18 dinte'nsolo. Şi ţeste cuiuri ogrăi din ală-
cele policandrilui, ţeĭ cuiuri dintr'o lature,
19 şi ţeĭ cuiuri din ceal-altă latură. Inte'o
cuiură din unele avea ţeĭ cuiŏi în formă
floriloru de migdalŭ, cu globuleţ şi cu fl'ri;
şi ţeĭ cuiŏi în formă doriloră de migdalŭ
cu globuleţ şi cu flĭeĭ unde intr'unŭ nu-
mai; aşa era la cele şese cuiuri, ca ieşiŏ
20 din policandru. Ĭară la policandru avea pa-
tru cuiŏi în formă floriloră de migdalŭ cu glo-
21 buleţ lorŭ şi cu flĭcile lorŭ. Şi cu tot
globuleţŭ sutŭ cuiŏi cuiuri ogiŏi din polican-
dru, şi unŭ globuleţŭ supt cuiŏi-cile
dóue cuiuri ogiŏi din elŭ, şi alŭ globuleţ
supt dóue cuiuri ogiŏi din elŭ;
22 aşa avea la bóte şese cuiuri ogiŏi din elŭ;
Globuleţii şi cuiurile lui ogiŏi din elŭ, ei toti
23 puĭnŭ-mĭnŭ era lucrati din o bucată de aurŭ
curatŭ. Şi-i fĭură şi candelele lui şepte, o
24 mucărŭ lui şi tocilele lui din aurŭ curatŭ.
Dintr'unŭ talantŭ de aurŭ curatŭ fĭură elŭ
25 policandrulŭ cu tóte unĕltele lui.
Şi fĭură elŭ şi altarulŭ de tămĭiare din
lemnŭ de sitimŭ, lungimea lui de unŭ cotŭ
şi lărgimea lui de unŭ cotŭ, pătratŭ; şi înăl-
ţimea lui de dói cóti, şi cornile
26 lui eraŭ dintr'unulŭ. Şi-lŭ îmbrăcă curatŭ
curatŭ; atât scaunulŭ de deasupra, atât şi
părţile lui jură împregiurŭ, şi cornile lui. Şi-i
fĭură lui şi inelurĭ de aurŭ jură împre-
27 jurŭ. Şi-i fĭură lui şi dóue verigi de aurŭ
supt inodóre, în unghiurile lui de amendóue
laturile, ca să'nsemŏe să se petréră prăjini,
28 spre a-lu purta. Şi prăjinile lui le fĭură din
lemnŭ de sitimŭ, şi le îmbrăcă cu aurŭ. Şi
fĭură vasulŭ ungerei sfinte, şi tămĭiŭ curatŭ
curatŭ, dupre arta fĭcătorilorŭ de mirŏŭ.

38 Şi fĭură altarulŭ de arsóre din lemnŭ
de sitimŭ lungimea lui de cinci cóti,
şi lărgimea lui de cinci cóti, pătratŭ; şi înăl-
2 ţimea lui de trei cóti. Şa fĭură lui cornu
în cele patru unghiuri ale lui, dintr'unulŭ
supt cornele lui; şi-lŭ îmbrăcă cu aramă.
3 Şi fĭură tóte unĕltele altarului: ólele, lopeţele,
tăigăreţele, furculiţele, şi tigăile: pentru cărămi;
4 tóte unĕltele lui le fĭură elŭ de aramă. Şi
fĭură pentru altarŭ şi unŭ grătariŭ de aramă,
în formă reţelei, supt cuprinsulŭ lui, josŭ
5 până la mediulŭ. Şi turnă patru verigi la
cele patru unghiuri ale grătariului de aramă,
6 ca înte'nsele să se pună prăjinile. Şa prăji-
nile le fĭură din lemnŭ de sitimŭ, şi le
7 îmbrăcă cu aramă. Şi potoară prăjinile
prin verigile de la laturile altarului, spre a se
purta cu dóre; şa-lu fĭură din scândurĭ, scobiţi.
8 Şi fĭură bazaltarulŭ de aramă şi piciorul
lui de aramă, din oglindulile femeilorŭ
carĭ se adunară în mulţime la porta cortu-
lui întâlnirei.

Şi fĭură şi curtea în partea meridiă, de 9
pănze subţirĭ, cu perdelele curţii din unŭ sulŭ
jură cousutŭ, în lungime de o sută cóti. Cu
stâlpiĭ lorŭ cinci-dieci, şi cu picióre lorŭ cinci-dieci de aramă; ĭară cârligele
şi beţele stâlpiloru de argintŭ. Şi la partea 11
despre apusŭ erau perdele în lungime de cinci
dieci de cóţe cu stâlpiĭ lorŭ dece, şi cu pi-
cióre lorŭ dece, ĭară cârligele şi beţele stâl-
piloru de argintŭ. Şi la partea nóbtei, despre 12
resĕritŭ, de cinci-dieci de cóţe. Pe o parte erau
perdele de cinci-spre-dece cóţe, cu stâlpiĭ
lorŭ trei, şi cu picióre lorŭ trei. Şi de altă 13
parte a porţiĭ curţiĭ erau de cinci-spre-dece cóţe, cu cu stâlpiĭ lorŭ trei,
perdele şi de o parte şi de ceal-altă parte
cu stâlpiĭ lorŭ trei, şi cu picióre lorŭ trei
Tóte perdelele curţiĭ jură împregiurŭ sunt 15
din unŭ subţire rrsucitŭ. Şi picióre stâl- 17
pilorŭ erau de aramă, ĭară cârligele stâlpiloru
şi beţele lorŭ de argintŭ, şi capetele lorŭ
îmbrăcate cu argintŭ, şi capetele lorŭ
argintate cu argintŭ, şi stâlpiĭ curţiĭ erau
fĭerŭ cu beţe de argintŭ. Şi acoperemîntŭ 18
uşeĭ de la porta curţiĭ în fĭere lucrată a-
lésă, din vărgĭ, purpure, carmesiŭ-roşiu,
şi din unŭ subţire resucitŭ; lungimea lui de
dóue-dieci de cóţe, şi lărgimea şi înălţimea
lui de cinci cóţe, după măsura perdeleloră
curţiĭ: Cu cât patru scăfĭ ai lorŭ, şi cu 19
cele patru picióre ale lorŭ de aramă; ĭară
cârligele lorŭ de argintŭ, şi îmbrăcătura ca-
pitelóreloră şi beţele lorŭ de argintŭ. Şi 20
toŭ ţărŭşĭ curtiĭ şi ai curţiĭ jură împre-
jurŭ de aramă.

Acéstea sunt socotélile pentru locuinţa măr- 21
turiei, făcută după orînduélă lui Moise prin
ministeriulŭ Leviţiloru, supt conducerea
lui Itamari, fiulŭ lui Aaronŭ preotulŭ. Deşă 22
se făcură Beseleel, fiulŭ lui Uri, fiulŭ lui Huri,
din semenĭa lui Iuda, fĭcu tóte, pre cari
le orîndui Iehova cu Moise. Şi cu elu A- 23
holiabŭ, fiulŭ lui Ahisamach din semenĭa lui
Dană, cĭopléstor de petre, şi cu şi meşterŭ şi
lucrătoru în ţesătură, în purpure, în carmesiŭ-
roşiu şi în unŭ subţire.

Totŭ aurulŭ lucrătoriŭ ce lucrarŭ pen- 24
tru tóte lucrările sfinteĭ, aurulŭ adusŭ
dară lui: dóue-dieci şi nóuă de talente, şepte
sute trei-dieci de sicli, dupre sicluliŭ sanc-
tuariului.

Şi argintulŭ celoru rumĕraţi ai comuni- 25

tăţĭ fu o sută de talente, şi o mie şepte
sute pepte-dieci şi cinci de sicli dupre si-
clulŭ sanctuariului. Cătu o bucă pe capŭ,
sensŭ jumătate de sicluliŭ dupre sicluliŭ sanc-
tuariului de la tóţi trecuţiĭ, cari treceaŭ prin
numerătore de dóue-dieci de anĭ şi mai tinĕri:
de şase sute trei miĭ, cinci sute şi cinci-
dieci de óşteni. Din acestă argintŭ se făcură 27
cele talente se turnară pentru locuinţa
şi pentru perdeli; câte o sută de talente
la o sută de talente, câte unŭ talentŭ de pi-
cióre. Şi din cei o mie şepte sute şepte-
dieci şi cinci de sicli fĭură elŭ cârligele stâl-
pilorŭ, şi îmbrăcă capitelurile lorŭ, şi fĭură
şi bete la dînsele.

Şi aramă darului fu: şepte-dieci de ta- 29
lente şi dóue mii şepte sute de sicli. Şi
dintr'însa fĭură elŭ picióre celu de la porta
cortului întrunirei, şi altarulŭ de aramă, cu
grătariulŭ seu de aramă şi tóte unĕltele lo-
rŭmlui, Precumŭ şi picióre stâlpiloru împre- 31
jurulŭ curţiĭ, şi picióre stâlpiloru de la
porta curţiĭ, şi tóţi ţărŭşiĭ de la locuinţă,
şi tóţi ţărŭşiĭ curţiĭ jură împrejurŭ.

39 Şi facură din purpură, din porfiru şi din
carmesiŭ-roşiu, vestmintele grelelorŭ
spre servicŭ în sanctuariŭ, şi facură şi vest-
mintele sfinte pentru Aaronŭ; dupre cumŭ
ordinase Iehova lui Moise.

Şi fĭură efodulŭ din aurŭ, din vărgĭ, din 2
purpură, din carmesiŭ cositŭ, şi din unŭ subţire resucitŭ. Şi latiseră plăci şi le tăiară
în fire subţiri, pre cari să le pună cu măiestrie
în purpură, carmesiŭ-roşiu şi cu unŭ subţire
resucitŭ, dupre cumŭ ordinase Iehova lui Moise.

Şi fĭură umerariĭ de unitŭ efodŭ, pecetluiţi 4
cu amendóue capetele lorŭ, după îmbucătura
lorŭ la unitŭ şi de unŭ efodŭ asemenea,
dupre cumŭ ordinase Iehova lui Moise.

Şi fĭură şi pietrele scumpe, încungiurate 5
cu cercurĭ de aurŭ, în săpătură de sigiliŭ,
cu numele fiiloru lui Israelŭ. Şi le puseră 6
pe umerariĭ efodului, ca nisce pietre de aducere aminte pentru fiiĭ lui Israelŭ; dupre cumŭ ordinase Iehova lui Moise.

Şi fĭură şi pepteraulŭ, lucrată cu măiestrie, 8
ca lucrulŭ efodului: din aurŭ, vărgĭ,
purpură, carmesiŭ-roşiu, şi din unŭ subţire
resucitŭ. Patrulŭ era; şi îndoitu fĭură elŭ
pepteraulŭ: lungimea lui de o palmă, şi lăr-
gimea lui de o palmă, îndoitu. Şi înşirară 10
în elŭ patru şiruri de petre, în cĭnstită
sirŭ erauŭ: rubinŭ, topazŭ şi smaragdŭ; a- 11
cesta în întâiulŭ sirŭ. Ală douilea şirŭ 12
rubinŭ, safirŭ şi diamantŭ; Ală treilea 13
şirŭ ligurĭŭ, agatŭ şi ametistŭ; Şi ală patru-
lea şirŭ: crisolitŭ, onichiŭ, şi iaspidŭ. Acestea
erauŭ prinse cu legăturĭ de aurŭ pre feliŭ-feliŭ
în încăpătura lorŭ. Şi acestea petre eraŭ după 14
numerulŭ lorŭ, după numerulŭ celoru dóue-spre-dece,
după numerulŭ lorŭ, şi cĭoplite cu săpătură de sigiliŭ,
fiecare cu numele seu, pentru cele dóue-spre-dece semenĭi. Şi facură la pepteraŭ 15
lănţişore în formă sfóră, împletitură ală-
tă curată curată. Şi-i fĭură şi două spanŏ 15
de aurŭ, şi două verigi de aurŭ, şi pusă cele
două verigi le pieptaŭ la cele dóue colţurĭ ale
pepteraului. Apoi pre cele dóue încungiurări ale 17
pietrei de aurŭ le cătŭnară de cele dóue verigi,
ale colţuriloru pepteraului. Ĕră cele dóue 18
capete ale celoru dóue lănţişore împle-
tite la sóţi, le dă cele dóue închegĭ împre-
ună la umĕriĭ de cele dóue părţi ai efodului, ca să fie
în partea lui de dinainte. Şi-i mai fĭură 19
două verigi de aurŭ, pre cari le fĭură
la cele dóue colţurĭ ale pepteraului, la margĭnea lui pe dinlăuntru despre
efodŭ. Şi mai fĭură alte dóue verigi de 20
aurŭ, pre cari le puseră la cei dói umĕriĭ
ai efodului, de josŭpră în partea de di-
nainte a lui, în locŭ împreunărei, deasupra
de brîulŭ efodului. Şa prinseră cu vere- 21
gile lui în legură cu albă vărgă de vergele
cordonă, ca să stea brîulŭ deasupra
de cingĭtórea efodului, ca pepteraulŭ să nu
se mişte de pe efodŭ; după cumŭ ordinase
Iehova lui Moise.

Şi fĭură şi mantiŭ efodului, ţesută 22
tótă albă, tótă vărgă. Şi mantia la mijlocŭ 23
locŭ avea o gură, asemenea cu gura
plăciţeĭ, şi împrejurulŭ gurĭĭ avea broderă
jură împrejurŭ, ca să nu se spărgă. Şi pe 24
margenea mantiĭ facură mere granate,
în culóre vărgă, purpură şi carmesiŭ-roşiu,
în fire resucite. Şi facură şi clopoţeĭ 25
de aurŭ curatŭ; şi puseră clopoţeĭ printre
merele-granate la margenea mantiĭ, jură împrejurulŭ merelor-granate în margenea mantiĭ, 26
unŭ clopoţelŭ şi unŭ mărŭ-granatŭ pe tóţă
margenea acelei mantie jură împrejurŭ, pen-
tru servicĭu; după cumŭ ordinase Iehova lui
Moise.

Şi facură şi tunice de inŭ subţire, ţesu- 27
tură alesă, pentru Aaronŭ şi fiiĭ lui; Şi ca- 29
ţe de inŭ subţire; şi căciulele cele curate
de inŭ subţire; şi pelinţe de inŭ subţire
resucită; Şi cingĭtóre de inŭ subţire re- 29
sucită, din vărgă, purpură, carmesiŭ-roşiu,
broderiă, după cumŭ ordinase Iehova
lui Moise.

31 a Şi Moisi şi pluse peste dinsele sfer- | ă
de aurit curatu, şi sfîrşi pe d'insu cu sculptura de sigilu: SANCTUM LUI IEHOVA.
32 Şi puseră preste ea sfînt'ă vestîtă, ca rasă
lege vitia, desupra ei, după cumu ordinase Iehova lui Moisi.
33 Şi apoi se sfîrşi tot'ă lucrulu la locuşlu
cortului întîlnirei, şi fiii lui Israele făcură tote, a cumu ordinase Iehova lui Moisi; şi aşa făcură.
34 Şi ei aduseră la Moisi locuşlu, cortulu,
şi tote unelt'ele lui, cărligiele lui, şi scîndurile lui, pîrgiile lui, stîlpii lui şi postîrile
35 lui: Acoperemîntulu de pei de berbeci ro-
şiţe, acoperemîntulu de pei de viţei de mare, şi perdeua despărţitore:
36 Chivotulu mărturiei şi drăgăniele ei, şi scaunulu îndurărei:
37 Mesa cu tote unelt'ele ei, şi pînea punerei înainte;
Policandrulu celu d'in aurit curatu, cu ale candelele sale, candelele de rîndu aşezate, şi tote unelt'ele lui; şi oleiulu pentru luminare,
39 Şi altariulu de aramă, şi grătariulu lui de aramă, pîrgiele lui şi bile
40 unelt'ele lui, spălătoriulu şi postîrele lui; Perdelele curţei, stîlpii ei şi postîrele locu; perdeua de d'intrarea porţii curţei, funiele ei, ţăruşii şi tote unelt'ele de servitiu pentru locuşlu cortului întîlnirei:
41 Vestmintele ţesute pentru servitiu în sanctuariu; vestmintele sfinte pentru Aaronu preotulu, şi vestmintele fiilorŭ lui pentru preoţiă.
42 Aşa fiii lui Israele a lucratu tot'ă lucrulu, cumu ordinase Iehova lui Moisi.
43 Şi Moisi văţu tote lucrurile, şi iată ei făcură tote cumu ordinase Iehova; şi aşa făcură. Şi Moisi i b binecuvîntă pre d'înşii.

Cornulŭ se aşează, şi se ungu lucrurile sfinte ale lui Iehova

40 1 Şi Iehova vorbi către Moisi, dicendu: La
2 a luna antîiu a b anului fărîşi să aşezi a lăcaşulŭ cortului întîlnirei. Şi c întîi-trănsulu ei
3 pui chivotulŭ mărturiei, şi d'inaintea chivotului să atîrni perdeua.
4 Apoi e să pui mesa, şi să aşezi pe d'insa celu de pusu: după-cumu f'ai să aduci policandrulŭ, şi să aprinzi candelele lui.
5 g Şi altariulu de auru pentru tămîiă să-lu pui d'inaintea chivotului mărturiei, şi să atîrni perdeua d'intrarea uşei
6 lăcaşului. Şi să pui şi altariulu de olocaustu inaintea uşei lăcaşului cortului întîlnirei.
7 Şi h apoi să pui intre cortulŭ întîlnirei şi intre altaru, şi intr'insulu să

a Exod. 28. 36. 39.	Lev. 16. 4.	1 Reg. 8. 4.	Num. 3. 31.	1 Cron. 28. 18.	2 Cron. 4. 19.	1 Reg. 7. 48.	Num. 4. 7.
b Num. 4. 9.	2 Reg. 4. 34.	c Num. 17. 10.	Deut. 10. 5.	2 Cron. 5. 5.	d Num. 4. 5.	e Num. 4. 7.	Deut. 31. 26.
c Exod. 25. 21.	Deut. 10. 1.	2 Cron. 29. 17.	Ezec. 43. 18.	Num. 4. 15.	Deut. 10. 8.	Jos. 3. 3.	Jos. 8. 33.
Deut. 31. 26.	Ezec. 43. 11.	Num. 4. 5.	Deut. 31. 25.	Jos. 3. 6.	1 Cron. 15. 15.	Ezec. 44. 15.	2 Cron. 5. 7.
Jos. 3. 3.	Osea 6. 7.	Deut. 10. 5.	Jos. 3. 8.	Ezec. 44. 15.	Num. 4. 15.	f Num. 4. 5.	Cap. 26. 34.
Num. 4. 5.	Cap. 26. 33.	Jos. 3. 3.	1 Cron. 15. 15.	Num. 4. 5.	Deut. 10. 8.	g Num. 4. 7.	Num. 4. 7.
Deut. 10. 5.	Num. 4. 5.	1 Cron. 15. 15.	Ezec. 44. 15.	Deut. 10. 8.	Jos. 3. 3.	Num. 4. 5.	Deut. 31. 26.
Jos. 3. 3.	Deut. 10. 5.	Ezec. 44. 15.	Num. 4. 5.	Jos. 3. 3.	1 Cron. 15. 15.	Deut. 10. 8.	Jos. 3. 3.
1 Cron. 15. 15.	Jos. 3. 3.	Num. 4. 5.	Deut. 10. 8.	1 Cron. 15. 15.	Ezec. 44. 15.	Jos. 3. 3.	1 Cron. 15. 15.
Ezec. 44. 15.	1 Cron. 15. 15.	Deut. 10. 8.	Jos. 3. 3.	Ezec. 44. 15.	Num. 4. 5.	1 Cron. 15. 15.	Ezec. 44. 15.
Num. 4. 5.	Ezec. 44. 15.	Jos. 3. 3.	1 Cron. 15. 15.	Num. 4. 5.	Deut. 10. 8.	Ezec. 44. 15.	Num. 4. 5.
Deut. 10. 8.	Num. 4. 5.	1 Cron. 15. 15.	Ezec. 44. 15.	Deut. 10. 8.	Jos. 3. 3.	Num. 4. 5.	Deut. 10. 8.
Jos. 3. 3.	Deut. 10. 8

2 puná preste d'insa temâiá. Şi să o ómră
a sónăi ale fíi lui Aaroń, preuţi, şi aceştia
să ía din'tr'însa unu pumnu de tótă mîn-
ş. din neámu ofránii şi tótă tămâia ş. preu-
tâlu să fiá să fúmege ye altárii ³ amintíre-
ra, ca ofrándă mestecáţi cu fócu, mirósi plă-
cútă lui Iehova. Şi ³ remâşiţa din ofrándă
3 de pâne o fí a lui Aaroń şi a fíilorŭ sei,
ca ³ lucrulŭ pré sfíntŭ intre sacrificiele cu
fócu ale lui Iehova.

4 Şi de va aduce cu dáru de pâne fiertă
coptă in cuptoru, să fíe turte nedospite, din
fĭíuă mâná, întemeiate cu ulei, séu plăcin-
te nedospite, ³ unse cu ulei.

5 Şi dacă darulŭ teŭ de pâne va fí datŭ
pe tigáiă in tigáiă, atunci să fíe din fĭíuă fi-
nă, nedospită, întemeiată cu ulei. Tu îl vei
frânge in bucăţi, şi vei turna preste d'însulŭ
ulei; darŭ de pâne este.

7 Şi de va fí darulŭ teŭ de pâne ³cóptă pe
grătaru, să se fiá din fĭíuă finĕi, cu ulei.
8 Şi darulŭ de pâne ficută dintr'aceste,
să îl aduci lui Iehova, dându-lŭ preutâlui,
9 care-lŭ va ³duce la altarŭ. Şi preutulŭ va
lua din darulŭ de pâne ³pentru de amintíre şi
o va fúce să fúmege pe altarŭ: aceştia sŭ-
sacrificiŭ cu fócu, mirósi plăcútă lui Ie-
10 hova. Şi ³remâşiţa din darulŭ de pâne să
fíe a lui Aaroń şi a fíilorŭ lúi: lucru pré
sfíntŭ intre darurile cu fócu ale lui Iehova
sale.

11 Nici unŭ dáru de pâne, ce veţi aduce
lui Iehova, nu se va face ³drojdíi, căci
nicĭ drojdíi, nicĭ un miere, nu veţi lucra
sa fumegaţi in nicĭ unu sacrificiŭ cu fócu
lui Iehova.

12 ²As darulŭ de primíre veţi preá aduce
pe locŭ lui Iehova, darŭ nu se vorŭ pune
³pe altarŭ dreptŭ mirósu plăcútă.

13 Şi tóte darurile tale de pâne cu sare să
le ³sărĭ; şi sarea legământului Dumnedĕulŭ
teŭ să nu lipséscă de pe darurile
tale; ⁴ in tóte darurile tale să aduci sare.

14 Şi dacă vĕi aduce lui Iehova darŭ de pâ-
ne din întâiulŭ rodŭ alu tale, ³să aduci spice
de cruĕiŭ cópte, pojíte la fócu, şi ³grăunţe
de spice bătute; aşa să aduci tu darulŭ din
15 primulŭ tĕu. Şi ³preste d'însulŭ să torni
ulei, şi să bagi tămâiă: ofrándă cu fócu
16 este. Şi preutulŭ să facă să fúmege
³pentru de amintíre din grăunţele şi din u-
leiŭ, cu tóta tămâia: sacrificiŭ cu fócu lui
Iehova este.

Legea sacrificatelor de bucurii.

3 SI de va fí darulŭ teŭ ³sacrificiŭ de bu-
curiĭ, de tŏ va aduce din cirĕşi, fie mas-
culŭ séu femeiă, ca să-lŭ aduci lui Iehova ³fără
2 defectŭ; Şi ³să pună mâna sa pe capulŭ dă-
rului seŭ, şi să-lŭ junghie la uşa cortelui
întrunirei; şi fíi lui Aaroń, preuţi, să stro-
pescă sângele preste altarŭ jurŭ împrejurŭ.
3 Şi din acestŭ sacrificiŭ de bucurii să aducă
ofrándă cu fócu lui Iehova: ³grăsimea
care acopere mĕruntaiele şi tótă grăsimea
4 de la mĕruntaiŭ. Şi cei dói rĕunchi cu
grăsimea lóră de pe dînşii, cea de pe cóşe,
şi prapurulŭ de pe maiŭ, cu rĕunchiŭ îm-
preună să le scóţi. Şi fíi lui Aaroń să
5 le ³ardă şi fúmege pe altarŭ, preste ofrán-
da de arsóre mĕruntaiele şi tótă grăsimea
care acopere mĕruntaiele, şi tótă grăsimea
6 de la mĕruntaiŭ. Şi de va fí darulŭ teŭ
de ofrándă dreptŭ sacrificiŭ cu fócu lui Ie-
hova din turmă, de mascŭlŭ séu femeiă, ³să-lŭ
7 aduci, fără defectŭ. De va fí arnĕŭ darŭ
să-lŭ aduci inaintea lui Iehova; grăsimea
8 şi cu unŭ mielŭ, să-lŭ aduci inaintea lui
Iehova; Şi să pună mâna sa preste capulŭ
darului seŭ, şi să-lŭ junghie d'inaintea cor-
telui întrunirei: şi fíi lui Aaroń să stro-
pescă sângele lui asupra altarului jurŭ im-
9 prejuru. Şi din acestŭ sacrificiŭ de bucurii să
aducă sacrificiŭ cu fócu lui Iehova: grăsimea
lui, şi tótă coada-întrĕgă la ceafă spătósă,
şi grăsimea care acopere mĕruntaiele, şi tótă
grăsimea de la mĕruntaiŭ; Şi cei dói rĕ- 10
unchiĭ cu grăsimea care-lŭ de pe dînşii, cea
de pe cóşe, şi prapurulŭ de pe maiŭ, cu rĕunchiŭ împreună să le scóţi. Şi preutulŭ 11
să le ³ardă pe altarŭ de ofrándă cu fócu lui Iehova.

Şi dacă darulŭ lui va fí capră, ell să o 12
³aducă inaintea lui Iehova; Şi să pună mâna 13
sa pe capulŭ ei, şi să o junghie d'inaintea cortelui întrunirei; şi fíi lui Aaroń să stro-
pescă sângele ei asupra altarului jurŭ împrejuru. Apoi dintr'acésta să aducă darulŭ 14
seŭ dreptŭ sacrificiŭ cu fócu lui Iehova: grăsimea ce acopere mĕruntaiele, şi tótă grăsimea ce la mĕruntaiŭ; Şi cei dói rĕunchiĭ 15
şi grăsimea de pe dînşii, cea de pe cóşe, şi prapurulŭ de pe maiŭ, cu rĕunchiŭ împreună să le scóţi. Şi preutulŭ să le 16
³ardă şi fúmege pe altarŭ, mâncare de sacrificiŭ cu fócu, mirósi plăcută. ³Tóte grăsimea sunt a lui Iehova. ³Lege pecetluită să 17

fie sorta pentru generaţiunile vóstre intru
tóte locuinţele vóstre, ca nici ³grăsimea ş.
³sângele să nu mâncaţi.

Legea sacrificiului pentru păcate.

4 SI Iehova vorbi lui Moise, ziĕndu: ²De
2 vorbi fiilorŭ lui Israĕl, ziĕndu: ³De
va păcătui cineva prin neştiinţă in vr'unŭ
din cruceliĭ lui Iehova, ³pentru
care nu se cade a face, şi va ³face intru
3 vr'unulŭ dintr'acestia: ⁴ Dacă preutulŭ celŭ
unsŭ va fi păcătuitŭ, trăgându-lŭ pre poporŭ
in păcătŭ: ell pentru păcatulŭ seŭ, celŭ ce
a păcătuitŭ, să aducă lui Iehova dreptŭ sacri-
ficiŭ pentru păcatŭ unŭ ³viţelŭ fără defectŭ;
4 Şi va aduce viţelulŭ la uşa cortelului întru-
nirei, inaintea lui Iehova, şi să pună mâna
sa pe capulŭ viţelului, şi să-lŭ junghie vi-
5 ţelulŭ inaintea lui Iehova: Şi preutulŭ celŭ
unsŭ ³să ne din sângele viţelului, şi să-lŭ
aducă la cortelŭ întrunirei: Şi preutulŭ
să bage degetulŭ seŭ in sânge, şi de
şapte ori să stropéscă din sânge inaintea
6 lui Iehova spre perdeua sanctuarului. Şi
preutulŭ ³să pună din acelu sânge preste
cruceliĭ altarului de tămâia mirositóre, ca-
re este inaintea lui Iehova in cortelŭ în-
trunirei; şi ³tótă sângele celŭ-l va vĕrsă
să-lŭ toarne la picioreliĭ altarului de ho-
caustu, care este la uşa cortelui întrunirei:
7 şi tótă grăsimea celŭ-l va aduce ca sacrificiŭ
pentru păcatŭ, şi o va pune pe colţiĭ altarului
de ofrándă cu fócu, care este inaintea cor-
telui întrunirei; şi tótă grăsimea de
8 pe mĕruntaiŭ. Şi cei dói rĕunchiĭ cu grăsi-
mea de pe dînşii, cea de pe cóşe, şi pra-
purulŭ de pe maiŭ, cu rĕunchiŭ împreună
9 să-lŭ scóţi; ³Dupĕ cumŭ va fi luatŭ de pe
viţelulŭ sacrificiului de bucurie; şi preutulŭ
va face să fúmege pe altarulŭ de ofrándă.
11 Şi pelea viţelului cu tótă carnea lui împreună cu capulŭ lui, şi picioreliĭ lui, cu mă-
runtaiele şi cu balegă lui; adecă tótu viţe-
lulŭ celŭ-l va scóte afară din tabăra
sa'nŭ locŭ curatŭ, unde se lapădă ce-
nuşa; şi ³să-lŭ ardă cu lemne pe focŭ; unde
se varsă cenuşa, acolo să se ardă.

13 Şi ³dacă tóta comunitatea lui Israĕl va
greşi prin necunoştinţă, ³şi lucru acestu
va fi ascunsŭ de comunităţe; şi ea va fi făcutŭ
vr'unu din cele oprite de Iehova, ce nu se
14 cade a face; şi ell va fi vinovată: Dupĕ
ce păcatulŭ ce l'a făcutŭ i se va face cunoscutŭ,
atunci comunitatea să-i aducă unŭ viţelŭ dreptŭ
sacrificiŭ pentru păcatŭ, aducându-lŭ înaintea
15 cortelui întrunirei; Şi bătrânii comunităţei ³ să pună mânile lorŭ pe capulŭ viţelului
înaintea lui Iehova, şi să se junghie viţe-
lulŭ înaintea lui Iehova. Şi preutulŭ celŭ 16
unsŭ să aducă din sângele viţelului la cor-
telŭ întrunirei; Şi preutulŭ să o înşele de 17
ce va fi in sânge, şi de septe ori să stropéscă
cu acelu sânge inaintea lui Iehova, spre
perdeua. Şi preutulŭ celŭ unsŭ să pună 18
din sângele viţelului pe colţiĭ altarului
care este inaintea lui Iehova in cortelŭ în-
trunirei. Şi tótă grăsimea lui să o ia de
la dînsulŭ, şi să o facă să fúmege pe al-
tarŭ. Şi să facă cu viţelulŭ, după cumŭ 20
a facutŭ cu viţelulŭ sacrificiului pentru pe-
catŭ, aşa să facă şi cu ell; şi preutulŭ să facă
espiare pentru dînşii: şi se va erta lorŭ.
Şi viţelulŭ vĕnsŭ să-lŭ scóta afară din ta- 21
băra, şi să-lŭ arda, după cumŭ a ardŭ şi pe
viţelulŭ celŭ de mai 'nainte. Acesta este sa-
crificiŭ pentru păcatŭ alu comunităţei.

Cându va păcătui unŭ cârmuitorŭ mai mare, 22
şi va ³face vr'unŭ din cele oprite de Ie-
hova Dumnedĕulŭ seŭ, ce nu se cade a face,
şi va fi vinovată; ³dupĕ ce păcatulŭ prin care ell a păcătuitŭ 23
i se va face cunoscutŭ; atunci ell să aducă
de sacrificiŭ unŭ ţapŭ fără defectŭ; Şi ³să 24
pună mâna sa pe capulŭ ţapului, şi să-lŭ
junghie in locŭlŭ unde se junghiă ofrán-
dele, inaintea lui Iehova. Sacrificiŭ pen-
tru păcatŭ este acelu. ²Şi preutulŭ să ieă 25
cu degetulŭ din sângele sacrificiului pentru
păcatŭ, şi să-lŭ pună pe colţiĭ altarului
de ofrándă, şi pe grămăcerea sacrificiului de bucurii; ³şi preutulŭ să facă espiare pentru
ell pentru păcatŭ; şi i se va erta lui.

Şi ³dacă cine-va din poporulŭ de rîndŭ 27
va păcătui prin necunoştinţă, făcêndu-se vr'unŭ
din cele oprite de Iehova, adecă din cele
ce nu se cade a face, şi se va face vino-
vată; Dupĕ ce ³păcatulŭ ce l'a făcutŭ i se 29
va face cunoscutŭ, să aducă dară o fe-
mĕiă fără defectŭ pentru păcatulŭ ce l'a făcutŭ.
³Şi să-şi pună mâna sa pe capulŭ sacrifi- 29
ciului pentru păcatŭ, şi să jungiă sacrifi-
ciulŭ pentru păcatŭ in locŭlŭ unde se jun-
ghiă ofrándele. Şi preutulŭ să ieă din 30
sângele acelei cu degetulŭ, şi să pună pe

sfîntelor aduceri de closnească; ori cele-l-laltă sânge să îl toată să-lu verse la piciorele
21 altarului. Şi ᵇ prensul să îşi scoată grăsimea lui, ᶜ după cum s'a luată grăsimea sacrificiului de mulţumiri, şi să o facă să fumege pe altariu, ᵈ ca miros plăcuţi lui Iehova; ᵉ şi prenulu să facă espiare pentru d'însulu, şi-i se va erta lui.

22 Ori de va aduce unulu dreptă sacrificiu pentru păcatu, ᶠ cel-ce aduce darulu său
23 va deîertă; Şi să-şi pună mâna sa pe capulu sacrificiului pentru păcatu, şi să o junghie sacrificiu pentru păcatu în locululu unde se junghiă arderea-de-tomă; Şi prenulu
24 să ieă cu degetulu său din sângele acelui sacrificiu pentru păcatu, şi să unşă cornele altarului de arderea-de-tomă; şi sângiulu sângelui
25 să o verse la piciorele altarului. Şi să facă grăsimea sa să o ieă, după cumu s'a luată grăsimea de la ᵍ ied pentru sacrificiulu de mulţumiri, şi să o facă să fumege pe altariu ʰ deasupra arderiloru-de-tomă ale lui Iehova. Acesta va sacrificiu pentru păcatu.

26 ⁱ Şi prenulu să facă espiare pentru d'însulu de păcatulu ce a făcutu în ceea-ce-a greşitu, şi-i se va erta lui.

Legi despre sacrificiele pentru cei

5 Şi de va păcătui cine-va, auzindu ᵏ strigarea cu jurămentu, şi fiindu el martoru, ori a vădutu ori a scîutu, şi nu le-a descoperitu, va
2 ˡ purta vina sa. Sâu ᵐ de va atinge cine-va de vre unu lucru necuratu, fie acela morţăciunea unui fiară necurată, sâu morţăciunea unui vite necurate, sâu morţăciunea unui târîtore necuratu, şi acesta va fi ascunsu de
3 elu; acela va fi necuratu şi ⁿ vinovatu. Sâu de se va atinge cine-va de ᵒ necurăţenia a unui omu, fie orîce-va de necurăţenia sa prin care se pângăresce omulu, şi acesta a ascunsu, şi se va fi făcutu necuratu, vinovatu
4 va fi. Sâu de va jura cine-va, rostindu în aprindere cu sa, ori bine ori reu, după cumu omulu rostesce juruinţă; şi elu acesta nu a scîutu, ériă după-aceea i s'a făcutu cunoscutu, vinovatu va fi în vre-unulu din acestea.

5 Şi când va fi vinovatu cine-va în vre-una dintr'acestea să se facă mărturisire, că ᵖ a păcătuitu păcatulu, în care a păcă-
6 tuitu; Şi să aducă lui să adusă lui Iehova sacrificiulu său de vina pentru păcatulu său ce l'a făcutu, o fiie sâu o capră, drepta sacrificiu pentru păcatu; şi preotulu va face espiare pentru d'însulu pentru păcatulu seu.

Şi ᵍ de nu-i va da mâna cu ea până a- 7
duce âre cât capră, să aducă lui Iehova pentru păcatulu său ce l'a făcutu două ţâţâne, sâu două pui de porumbi, unulu sacrificiu pentru păcatu şi celu-l-laltu de arderea-de-tomă. Şi pre acestea să le aducă la preotu, care să aducă sacrificiulu pentru păcatu mai ântâiu, şi să ʳ smulgă cu unghia capulu lui de la grumazi, ériă nu-lu despărţi; Şi 9
din sângele sacrificiului pentru păcatu să stropăscă păretele altariului, iară ˢ celu-l-laltu sângе să se storcă la poditorele altariului. Sacrificiu pentru păcatu este acesta. Ériă 10
pre celu-l-laltu să-lu pregătăscă olocaustu dupre ᵗ datină. ᵘ Şi preotulu să facă espiare pentru d'însulu de păcatulu său ce l'a făcutu, şi-i se va erta lui.

Dară dacă nici atâta nu-i va da mâna 11
ca să aducă două turturele sâu doi pui de porumbi, atunci elu, fiindu-că a păcătuitu, să aducă drepta-darî a ᵛ zecea parte din efă de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă 12
la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ˣ drepta-darî a ʸ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ᶻ drepta-darî a ᵃ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ᵇ drepta-darî a ᶜ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ᵈ drepta-darî a ᵉ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ᶠ drepta-darî a ᵍ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ʰ drepta-darî a ⁱ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ʲ drepta-darî a ᵏ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ˡ drepta-darî a ᵐ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ⁿ drepta-darî a ᵒ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ᵖ drepta-darî a ᵍ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ʳ drepta-darî a ˢ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ᵗ drepta-darî a ᵘ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă la preotu, şi preotulu, luându-şi pumnulu plinu ᵛ drepta-darî a ʷ zecea parte din elu de făinea fainei cu sacrificiu pentru păcatu; ʷ elu este un lucru, nici trebue să un puiu preste dînsa; căci sacrificiu pentru păcatu este acesta. Şi să o aducă

strepi pe vre-unul nestatutū, pentru cu- 28
pără să stăli în locū sfîntū. Şi vorbi de
locū în care se va fi fertū, sau se va frige;
fiindū de va fi fostū fertū în vasū de aramă
să se frece, şi să se spele cu apă. [b] Tōtă 29
partea bărbătéscă dintre preoţi să mănînce
acésta, [c]pré sfîntă este. [a] Şi tōtă sacrifi- 30
ciulū pentru peccată, dintr-alū cărui sînge
se va fi adusū în cortulū întîlnirei, spre a
face espiare în sanctuarū, nu se va mînca;
cu focū să se arda.

7 [a] Asémenea este legea sacrificiului pentru vină. 1
2 [b] Pe loculū unde va junghia olocaustū, să se junghie şi sacrificiū
pentru vină, şi sîngele lui să se varse preste 2
3 pe altarū jurū împrejuru. [a] Şi tōtă grăsimea 3
d'intr'însulū să se aducă, ce cōdă şi ce grăsime
4 care acopere mădulările, [c]şi cele două 4
rinichi cu grăsimea lōru de pe dînşii, cea
de pe rîpse, şi zăpreanulū de pe ficată, cu
5 cei dinţi rumpendu-l împreună că le scóţă. Şi 5
preoţii să le facă să fumege pe altarū ca
sacrificiū cu focū lui Iehova; sacrificiū pen-
6 tru vină este. [a] Tōţi bărbaţii dintre 6
preoţi să mănînce acésta; în locū sfîntū să
se mănînce; [c]pré sfîntă este.

7 Asémenea este legea sacrificiului de lua- 7
mintea cu a [a]sacrificiului pentru peccată; a-
semenea legi să fie pentru amîndī, şi pentru al-
tulū. Acelū preoţi, care va fi ducîndū espare
8 pe d'inaintea, a lui sînge. Şi preotulū, care 8
a adusū olocaustū pentru cineva, acelū
preoţi va avé pentru sine pielea olocaustului,
9 care l'a adusū. Şi [a]tōtă cărnicū de pîne, 9
care se coce în cuptoriū, şe tōtă ce se face
pe grătariū sau în tigae să fie a preotuluī
10 care l'a adusū. Dară tōtă darulū de pîne, 10
frămîntată cu oleiū, sau uscată, să fie a tuturor fiilōr lui Aaron, a unuia
ca şi a celuĭ.

11 Şi [a]acésta este legea sacrificiului de lua- 11
12 mintea, pre care-lū vor aduce lui Iehova. Dacă 12
acestū darū îl veţi aduce pentru mulţumire,
atunci împreună cu acelū sacrificiū de mul-
ţumire să se aducă turte nedospite, frămîn-
tate cu oleiū, şi plăcinte nedospite unse cu
oleiū, şi flōrea tămîi bătută, turte frămîn-
13 tate cu oleiū. Pe lîngă acestea turte cu a- 13
daos cu dinsa şi [a]pîne crescută, împreună cu
sacrificiulū de mulţumire pentru laudele
14 sale. Şi [a]dîn tōte darulū să aducă câte 14
Iehova; cătu o bucată, dreptu darū ridicatū,
va acelūia să fie a preotuluī preste, care stropesce
sîngele sacrificiuluī de mulţumiri. [a]Şi carnea 15
sacrificiuluī de mulţumire din darulū seu de
bucurie, să se mănînce tōtă într'aceeaşi zi,
în care se va aduce; şi să nu lase nimicu
din ea pînă dimineţă. [a]Şi dacă sacrifi- 16
ciulū care se aduce va fi votū, sāu unū dară
de bună voiă, acelū sacrificiū a lui să se mănînce într'aceeaşi zi, în care se
va aduce; şi ce va rămînè de-a-doua d'in-
tr'însulū să se mănînce a-doua zi. Iară de 17
va rămînè de-a treia cărnicū din acelū sacrificiū
şi până a treia zi, să se ardă cu focū. Şi 18
dacă cineva va mînca a treia zi din carnea
acelui sacrificiū de bucurie, nu va fi bine-
priimită; şi celui ce l'a adusū pre elu, nu i
se va socotì în bine: [b]urîciune va fi; şi inimă
care va mînca d'intr'însa îşi va purta vina
sa. Şi carnea acelui, care se va atinge de 19
ceva necurată, să nu se mănînce, ci focū să
se ardă. Dară din cea-l-altă carne, tōtă celă
curată să mănînce d'intr'însa. Şi inimă 20
care [a]va fi[b] mîncată d'intr'însa, şi va mînca din carnea sacrificiuluī de bucurie a lui Iehova, [c]stîrpi-se-va sufletulū acelū din poporulū seu. Şi in- 21
imă, care se va atinge de ceva [a]ce este necurăţit,
fie [b]necurăţiă de om, fie [c]vită necurată,
fie [d]bérbatū necurată, şi va mînca din carnea
sacrificiuluī de bucurie, care este a lui Iehova, [e]stîrpi-se-va sufletulū acelū din poporulū seu.

Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicendū: Vor- 22 23
besce fiilōr lui Israilū, ghicendū: [a]Tōtă grăsimea de bou sāu de oe sāu de capră, să
nu o mîncaţi. Şi grăsimea morţiĭsinĭ şi 24
grăsimea de animale sfîşiate să se întrebuinţeze
la ori-ce altū lucru, dară să nu o mîncaţi.
Că tōtă celă ce va mînca grăsime din 25
vite, care se aduce sacrificiu cu focū lui Iehova, lucrulū acelū ce a mîncatū stîrpi-se-va
din poporulū seu. [a]Şi sîngele să nu mîn- 26
caţi în tōte locuinţele vōstre, nici de păsări
nici de vite. Tōtă sufletă, care va mînca 27
din ori-ce sînge, stîrpi-se-va sufletulū acelū
din poporulū seu.

Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicendū: Vor- 28 29
besce fiilōr lui Israilū, ghicendū: Celū ce
va aduce lui Iehova sacrificiulū seu de bu-
curiă, acelū să aducă din sacrificiulū seu de bucurie lui Iehova; [a]Cu mînile sale să aducă sacrificiulū 30
cu focū lui Iehova; grăsimea cu pieptulū împreună cu peccată împreună cu
pieptulū să le aducă, [b]pieptulū ca un lucru
de legănare să-lū legăne înaintea lui
Iehova. Şi [a]preotulū să dea legănatū înaintea lui 31
Iehova. Şi [a]grăsimea să ardă grăsimea pe
altarū, [b]ară pieptulū să fie a lui Aaron şi
32 a fiilōr seĭ. Şi [a]spata cea dréptă din sa- 32
crificiulū vōstru de bucurie îmi veţi dă o dă pre-
33 oţiloru celui ce l'a adusū. Şi acela dintre 33
fiiĭ lui Aaron, care va fi adusū sîngele
acelū sacrificiū şi grăsimea, a lui să fie spata
cea dréptă în dăruire.
34 Că pieptulū legănatū şi spata de ridicare 34
din sacrificiulū lōru de bucurie, şi
le-amū luatū lui Aaron preotulū şi fiilōru
lui, prin lege perpetuă, de la fiiĭ lui Israelū.
35 Aceasta este pentru ungerea lui Aaron şi a 35
ungerei fiilōr lui din sacrificiulū cu focū
ale lui Iehova, [a]de la ziua când i-a adusū
Moisi [b]preoţi lui Iehova, spre a-i dă lui preo-
36 ţiă. Pre care Iehova ordinăse a se dă lōru 36
de către fiiĭ lui Israelū, [a]din ziua în care
i-a unsū, ca lege perpetuă în generaţiunile lōru.
37 Acésta este legea [a]pentru sacrificiulū de 37
mîncare, [b]celū de pîne, [c]celū pentru peccată,
[d]celū pentru vină, [e]celū pentru consacrare, şi
38 [a]celū pentru sacrificiulū de bucurie. Pre care 38
Iehova o dădu lui Moisi pe muntele Sinai,
în care zi elū ordinăi fiilōru lui Israelū [a]ca
ei să aducă darurile lōru lui Iehova, în pus-
tiulū Sinai.

Aaron şi fiiĭ lui consacraţi cu preoţiă. Darurile lōru consacrate prin jertfa lui Iehova.

8 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicendū: [a]Ia 1
2 pe Aaron şi pe fiiĭ lui cu d'însulū, şi
[a]veşmintele şi [b]cornulū de ungere, şi vi-
ţelulū sacrificiuluī pentru peccată, şi doui ber-
3 beci, şi panariulū cu azimă; Şi adună tōtă 3
comunitatea la ușa cortului întîlnirei. Şi
4 Moisi făcu aşa, după cumū i ordinăse Iehova; 4
şi se adună tōtă comunitatea la ușa cortu-
lui întîlnirei.
5 Şi Moisi dîse către comunitate: [a]Acésta 5
este ceea ce a ordinatū Iehova să se facă.
6 Şi Moisi aduse pe Aaron şi pe fiiĭ seĭ, [a]şi 6
spălă cu apă;
7 [a]Şi pe d'însulū puse [b]tunica, şi-lū încinse cu brîulū, şi-lū îmbrăcă cu
mantia, şi puse pe d'însulū efodulū, şi-lū
încinse cu cingătōrea efodului, şi-lū legă cu
8 acésta; Şi-i [a]puse pectorariulū, şi în
pectoru puse [b]Urimū şi Tumimū;
9 [a]Şi-i puse
cu capu mitra, şi pe mitră în partea de d'inain-
te i puse glăcia de aură, sfîntulū semnū;
10 după cumū ordinase Iehova lui Moisi.
11 [a]Şi Moisi luă untdelū ungerei, şi unse tăr-
gulū şi tōte câte erau într'însulū, şi le sfin-
ţi. Şi stropi din elū de şepte ori pe altarū, şi unse altarulū şi tōte uneltele lui, şi
spălătōrea cu piciorulū lui, ca să le consacreze pre ele. Şi din untulū ungerei turnă 12
pe capulū lui Aaron, şi-lū unse, ca să-lū
consacreze pre elu. [a]Şi Moisi aduse şi pe 13
fiiĭ lui Aaron, şi-i [b]îmbrăcă cu hainele lōru,
şi-i încinse cu brîie, şi li legă tiarele;
după cumū ordinase Iehova.

[a]Şi aprope vițelulū de sacrificiulū pentru 14
peccată; şi Aaron şi fiiĭ seĭ [b]puseră mînile
lōru pe capulū vițeluluī de sacrificiū pentru
peccată; Şi Moisi, jungendu-le-i [a]lui sînge,
şi cu degetulū seū unse cornele altarului jurū împrejuru, şi curăţi altarulū, iară celă-
lalţe sîngele, o turnă la piciorele altarului;
şi apoi îlu consacră, ca să facă espiare pentru
d'însulū. [a]Şi Moisi luă grăsimea ce pe 16
mădulare şi prapurulū celū de pe ficată, şi
amîndoi rărunchi cu grăsimea lōru, şi Moisi
le făcu să fumege pe altarū. Iară pe vițelulū 17
celuĭ, adecă pelea lui carnea lui şi balega
lui, le arse cu focū afară din tabără; după
cumū [a]ordinase Iehova.

[a]Şi apoi [b]aduse berbecele de olocaustū. 18
şi Aaron şi fiiĭ seĭ [c]puseră mînile lōru
pe capulū acelui berbece. Şi Moisi [a]l'a jun- 19
ghiat, şi cu sîngele stropi altarulū jurū împre-
jurū. Şi [a]l'a tăiatū în bucăţi; şi capulū, 20
bucăţile şi grăsimea le făcu să fumege Moisi;
Erī mădularele şi pîntecele fură le spălă cu
apă, şi Moisi făcu să fumege acelū berbece
întregū pe altarū; olocaustū miresme plăcute
de acésta, sacrificiū cu focū lui Iehova,
[a]după cumū ordinase Iehova lui Moisi.

Apoi [a]aduse şi pe alu doilea berbece, 22
pre berbecele de consacrare, şi-şi puseră
Aaron şi fiiĭ lui mînile lōru pe capulū ber-
belului. Şi Moisi, jungendu-lū, luă din 23
sîngele lui, şi puse pe [a]lobulū urechei celei
drepte a lui Aaron, şi pe [b]policarulū mîi-
nei lui celei drepte, şi pe degetulū celū
mărē picioruluī lui celui drept. Şi aduse Moi- 24
sī pe fiiĭ lui Aaron, şi luă din sîngele ce
puse pe [a]lobulū urechei celei drepte a lōru,
şi pe [b]policarulū mîinei drepte a lōru, şi pe
degetele celu mărī ale picioreloră lōru celo
din dreptu; şi cu sîngele rămasū stropi Moisi
altarulū jurū împrejuru. Şi luă grăsimea şi 25
coada şi tōtă grăsimea ce de pe mădulare,
şi zăpreanulū de pe ficată, şi pre cei doui rărunchi cu grăsimea lōru împreună, şi spata
cea dréptă; [a]Şi din panariulū celū nemîs- 26
cată înaintea lui Iehova, luă ună turtă ne-

după, și o tăie în bucăți după obiceiu, 21 și o prăji pe altar; și pe cele două coapse și pe grăsime le puse pe umărul drept; 22 și ridică Aaron mâinile sale spre popor și-l binecuvântă, și după ce a adus jertfa pentru păcate, arderea de tot și jertfa de mulțămire, s'a pogorît. 23 Și Moisi și Aaron au intrat în cortul mărturiei, și când au ieșit au binecuvântat pe popor; și slava Domnului s'a arătat întregului popor. 24 Și a eșit foc de la Domnul, și a mistuit pe altar arderea de tot și grăsimea; și când a văzut tot poporul, au strigat de bucurie și au căzut cu fața la pământ.

10 Și fiii lui Aaron, Nadab și Abihu, au luat fiecare cădelnița sa, au pus în ea tămâie, și au adus înaintea Domnului foc străin, pe care nu li-l poruncise. 2 Și a eșit foc de la Domnul, și i-a mistuit, și au murit înaintea Domnului. 3 Atunci Moisi a zis lui Aaron: Aceasta este ceea ce a zis Domnul, când a zis: Voiu fi sfințit prin cei ce se apropie de mine, și voiu fi proslăvit înaintea întregului popor. Și Aaron a tăcut. 4 Și Moisi a chemat pe Misael și pe Elisafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a zis: Veniți, și luați pe frații voștri de dinaintea sfintei locuințe, afară din tabără. 5 Și ei s'au apropiat, și i-au luat așa cum erau îmbrăcați în hainele lor, afară din tabără, după cum zisese Moisi.

6 Și Moisi a zis lui Aaron și lui Eleazar și lui Itamar, fiii lui: Capetele voastre să nu le descoperiți, și hainele voastre să nu le rupeți, ca să nu muriți; și ca Dumnezeu să nu se mânie asupra a tot adunarea; ci frații voștri, toată casa lui Israel, să plângă pentru arderea care a fost aprinsă de Domnul. 7 Și voi din ușa cortului mărturiei să nu ieșiți, ca să nu muriți; căci ulei de ungere este peste voi. Și ei au făcut după cuvântul lui Moisi.

8 Și Domnul a vorbit lui Aaron, zicând: 9 Vinul și băutura îmbătătoare să nu beți voi, nici fiii voștri cu voi, când veți intra în cortul mărturiei, ca să nu muriți. Aceasta este o lege veșnică pentru neamurile voastre: 10 pentru ca să puteți deosebi între lucrul sfânt și între cel profan, și între cel curat și cel necurat; 11 și pentru ca să învățați pe fiii lui Israel toate legile, pe care Domnul le-a vorbit lor prin Moisi.

12 Și Moisi vorbi către Aaron și către fiii lui cari rămăseră, Eleazar și Itamar, zicându: Luați darul de pâne, ce a rămas din sacrificiile cu foc ale lui Domnul, și-l mâncați fără aluat lângă altarul; căci este sfânt sfinților. 13 Să-l mâncați în locu sfânt, căci aceasta este partea datorită a ta și a fiilor tăi din sacrificiile cu foc ale lui Domnul, căci așa mi s'a ordonat. 14 Iară pieptul legănării și spata ridicării să le mâncați în locu curat, tu și fiii tăi, și fiicele tale cu tine; căci partea datorită a ta și a fiilor tăi este scoasă din sacrificiile de mulțămire ale fiilor lui Israel. 15 Spata ridicării, și pieptul legănării le vor aduce împreună cu sacrificiile cu foc ale grăsimii, ca să se legene drept legănare înaintea lui Domnul; și acesta va fi a ta și a fiilor tăi cu tine prin lege perpetuă, după cum a ordonat Domnul.

16 Și cântând Moisi cu mânie țapul de ispășire pentru păcate, iacă era ars; și el se mânie forte asupra lui Eleazar și Itamar, fiii cei rămași ai lui Aaron, zicându: 17 Pentru ce n'ați mâncat jertfa de pentru păcate în locu sfânt? că prea sfânt este, și vouă vi s'a dată, ca să purtați nelegiuirea comunității, și să faceți espiare pentru dânșii înaintea lui Domnul. 18 Iată sângele nu s'a dus înăuntru în sfânt; voi trebuia să mâncați în locu sfânt, cum v'am poruncit. 19 Și Aaron respunse lui Moisi: Iacă ei și-au adus jertfa lor pentru păcate și arderea lor de tot înaintea lui Domnul; însă mie mi s'au întâmplat aceste; și de aș fi mâncat azi jertfa de pentru păcate, oare ar fi plăcut Domnului? 20 Și când auzi Moisi vorba s'a mulțămit.

Legi pentru curățirea celor curați și cei necurați.

11 Și Domnul vorbi lui Moisi și lui Aaron, zicându-le: 2 Vorbiți fiilor lui Israel, zicându: Aceste sunt animalele, din cari veți mânca dintre tote vietățile de pe pământ. 3 Tote câte au unghia despicată, și rumegă, pre acelea să le mâncați. 4 Dară să nu mâncați din acelea ce rumegă numai, sau cari au unghia despicată numai, ca: cămila; că deși rumegă, dară unghia nu este despicată; ne-

curată să fie voiŭ. Şi sacerdotu; să deŝi mănînge, dară anghiile nu le mănînce deschise, necurate să fie voiŭ. Şi leprosŭ de pămîntu; să
7 curată să fie voiŭ. Şi preoţiŭ, că deşi acesta sce unghiile despicate, dară nu rumegă, *necurată să fie voiŭ. Din carnea
8 lorŭ să nu mîncaţi, şi de stîrcoiŭ lorŭ să nu se atingeţi; *necurate să fie voiŭ.

9 *Şi acestea să mîncaţi d'intre tôte cele ce sînt în apre: tôte ce aŭ aripi şi solzi în apa, şi mari
10 şi în rîuri, pre aceste să le mîncaţi. Şi tôte cîte n'aŭ-aripi nici solzi în mări sŭu în rîuri, din tôte cîte forăiescŭ în apa şi tôte cîte trăiescu în apa, *urîciune să fie voiŭ.
11 De, urîciune să fie voiŭ; din carnea lorŭ să nu mîncaţi, şi stîrcoiŭ lorŭ urîciune să
12 fie voiŭ. Tôte ce n'aŭ aripi nici solzi în apa, urîciune să fie voiŭ.

13 Şi acestea să aveţi *urîte în vulŧ; şi să nu le mănînce, că în urîciune sînt aquila,
14 grifonŭ şi sfrinciŭ; Şi vulturulŭ, şi sfrinciŭ
15 după felulŭ seŭ; Tôtu corbiŭ după felulŭ lorŭ seŭ; Şi struţŭ, şi bufniŢă, şi cucuvea, şi cucuvelă după felulŭ seŭ;
16 Şi uliŭ, şi mangole şi ibidele Şi cigonŭ, şi
17 pelicanŭ şi porfirionŭ; Şi cocostîrcă, şi cheradionŭ după felulŭ seŭ, şi pupăza şi lilicescă.

20 Tôtă târîtôre zburătă, care ămblă pe
21 patru picîore, urîciune să fie voiŭ. Dară aceste să le mîncaţi d'în tôtă târîtôre ce sboră, care ămblă pe patru picîore: cele ce
22 aŭ ducerile picîorelorŭ în d'asupra mai lungĭ, ca să pôtă sări cu ele pe pămîntu. Pre aceste din ele să le mîncaţi: *arbelulŭ după felulŭ seŭ, şi salcamulŭ după felulŭ seŭ, şi lăcustulŭ după felulŭ seŭ, şi lăcustelulŭ după
23 pre felulŭ seŭ. Dară tôte cele-alte târîtôre cu aripi, care ămblă pe patru picîore, urîciune
24 să fie voiŭ. Şi prin acestele vă veţi face necuraţi: Tôtă acela, care se va atinge de morţăciunea lorŭ, necuratŭ va fi pînă séra.

25 Şi tôtu acela, care va purta morţăciunea acestora, să-şi spele vestmintele sale, şi necuratŭ va fi pînă séra.

26 Ast-fêlŭ animalele pentrepede, care aŭ ungliă şi nu aŭ picîore înfocate, nici nu rumegă, necurate să fie voiŭ; cela ce se va
27 atinge de d'însele, necuratŭ va fi. Şi tôte ce ămblă pe labe, din tôte animalele câte ămblă pe patru picîore, necurate să fie voiŭ; cel-ce se va atinge de morţăciunea lorŭ,
28 necuratŭ va fi pînă séra. Şi celŭ ce va porta morţăciunea lorŭ să-şi spele vestmintele sale, şi să fie necuratŭ pînă séra; necurate să fie voiŭ acestea!

29 Şi d'intre târîtôre, cari se târîescŭ pe pămîntŭ, acestea să fie voiŭ necurate: Nevăstuica, şi şorecele, şi cîrtiŢa după felulŭ
30 seŭ; Arsitulŭ, şi cameleonulŭ, gecerina, şi melcŭlŭ şi cîrtiŢa. Necurate să fie voiŭ
31 acestea d'între tôte târîtôrele; cel-ce se va atinge de d'însele, după ce se vor fi murit, seraŭ necuratŭ, să fie pînă séra. Şi tôtu
32 acela pe care va cădé ceva din acestea, după ce vorŭ fi morţi, necuratŭ va fi: De vasŭ de lemnŭ, séŭ vestmîntŭ, séŭ pelea séŭ sacŭ, orî-ce unŭ, orcîte ustensile de lucru, în apa se va băgă, şi necuratŭ va fi pînă séra; după-aceea curată va fi.
33 Şi ori-ce vasŭ de lutŭ, în care va cădé ceva din
34 d'însele, tôtu ce va fi înlăuntrulŭ acestui-a să fie necuratŭ. Tôtă mîncarea care se mănîncă, peste care a-ŝi cădé asemenea apă, necurată să fie; şi tôtă băutura, care se bea din asemenea vasŭ, necurată va fi.
35 Şi ori-ce lucru din acestea, peste care va cădé din morţăciunile acestora, necuratŭ să fie; fie cuptorŭ séŭ vătră, să se dărîme, că necurate sînt, şi necurate să fie voiŭ.
36 Dară izvorele şi fîntînele, unde sînt adunări de apă, curate vorŭ fi. Şi celŭ-ce se va atinge de morţăciunea acestora necuratŭ să fie.
37 Şi dacă din morţăciunea acestora va cădé pe orî-ce semînŢă, care este a se semăna, curată va fi.
38 Dară de se va turna apă peste sămînŢă, şi va cădé din morţăciunea acestora d'însa, necurată să fie voiŭ.

39 Şi dacă va muri din vitele, cari sînt voiŭ de mîncare, celŭ-ce se va atinge de morţăciunea acestuia, necuratŭ va fi pînă séra.
40 Şi celŭ-ce va mînca din cadavrulŭ morţăciunei acestuia, să-şi spele vestmintele sale, şi să fie necuratŭ pînă séra; nici şi celŭ care va purta morţăciunea, să-şi spele vestmintele sale, şi să fie necuratŭ pînă séra.

41 Şi tôtă târîtôrea, ce se târîesce pe pămîntu, urîciune să fie voiŭ: să nu se mînînce.
42 Şi tôtu ce se târîesce pe pîntece, şi tôtu ce ămblă pe patru labe, séŭ câte ce aŭ mai multe picîore, din tôte târîtôrele câte se târîescu pe pămîntu, să nu mîncaţi; că urîciune sînt. *Nu vă necuraŢi sufletele
43 vôstre prin târîtôrele ce se târîescu, şi nu vă întinaţi cu ele, ca să vă spurcaţi prin ele.
44 Că eu sînt Domnulŭ Dumnedieulŭ vostru; deci sfinŢi-vă, şi fiŢi sfinŢi; că eu sînt sfîntŭ, ziŭ! să nu întinaŢi
45 cu târîtôrele târîtôre, ce se târîesce pe pămîntu.

46 *Că eu sînt Iehova, cel ce v'amŭ scosŭ pre voi din pămîntulŭ Egiptului, ca să fiu voiŭ Dumnedeŭ; voi dară *sfinŢi să fiŢi, că eu sînt sfîntŭ.

47 Acésta este legea despre vita, şi despre pasere, şi despre tôtă viŭ*ătôrea ce se mişcă în apă, şi despre tôtă viŭ*ătôrea ce se târîesce pe pămîntŭ: *Ca să puteţi deosebi între necuratŭ şi între curatŭ; şi între animalele, cari se potŭ mînca, şi între animalele, cari nu se potŭ mînca.

Curăŧirea femeeĭ după naşterea de sexŭ.

12 Şi Iehova vorbi către Moisi, ziriendŭ: Vorbesce fiiloru lui Israilŭ, ziriendŭ: *Femeea, care va concepe semînŢă, şi va naşte
2 parte bărbătéscă, *necuratŭ să fie şepte dile; *ca şi pe timpulŭ fireĭ ei necuratŭ să fie.
3 Şi în ziua a *opta să se circumcidă carnea
4 prepuliuluĭ lui. Şi ea în trei-dieci şi trei de dile să şădă în sîngele curăŢireĭ ei; de nimeni sfîntă să nu se atingă, şi în sanctuarŭ să nu intre, pînă ce nu se voru împlini şidile curăŢireĭ ei.
5 Şi de va naşte parte femeească, necuratŭ să fie dôue septemîni ca şi pe timpulŭ fireĭ ei; şi şese-dieci şi şese de dile să şădă în sîngele curăŢireĭ ei.

6 Şi *împlinindu-se dilele curăŢireĭ ei, pentru fiu séŭ pentru fétă, ce să aducă cu sinŭ de unŭ anŭ drepŧă olocaustŭ, şi unŭ puiŭ de porumbŭ séŭ, o turturică drepŧă sacrificiŭ pentru păcatŭ, la preoţiŭ, la uşa cortiŭlui mărturiseĭ.
7 Şi ecesta să le aducă înaintea lui Iehova, şi se facă espiare pentru ea; şi ea va fi curată de curgerea ei de sînge. Acésta este legea pentru femea ce naşte parte
8 bărbătéscă séŭ femeească. *Şi de nu-şi va da vita să aducă unŭ mieŭ, atunci să ie dôue turturele séŭ dueĭ puiĭ de porumbŭ, unulŭ drepŧă olocaustŭ şi altulŭ drepŧă sacrificiŭ pentru păcatŭ; şi preoţiulŭ să facă espiare pentru ea, şi ea va fi curăŧită.

Legi despre lepra şi curăŧirea ei.

13 Şi Iehova vorbi lui Moisi şi lui Aaronu, ziriendŭ: Omulŭ pe pelea corpuluĭ seŭ
2 va fi vedé înfiăturŭ séŭ *bubă, séŭ beşică, şi aceste de pe pelea corpuluĭ lui vorŭ pute a fi plaga de lepră; pre unulŭ ca acela să-lŭ aducă la Aaronŭ preoţiulŭ, séŭ la unulŭ d'intre fiiĭ lui, preoţiĭ.
3 Şi preoţiulŭ să privéscă plaga pe pelea corpuluĭ acestuia, şi părulŭ de la plaga s'a schimbatŭ în albŭ, şi plaga la vedere mai multŭ decîtŭ pelea corpuluĭ seŭ, acésta este plaga de lepră; şi preoţiulŭ privindu-lŭ pre unulŭ ca
4 acesta, să-lŭ judece necuratŭ. Dară beşica de pe pelea corpuluĭ seŭ să fiŭ albă, şi la vedere nu mai multŭ adîncă decîtŭ pelea, şi părulŭ de pe d'însa nu s'a schimbatŭ în albŭ; preoţiulŭ pre celŭ ce plagă să-lŭ închidă şepte dile.
5 Şi după şepte dile preoţiulŭ să-lŭ vedă, şi iŭră, dacă plaga dupăce fu închisă la locŭ, şi plaga nu s'a întinsŭ pe pele, preoţiulŭ să-lŭ închidă pre nouă a dóua óră şepte dile.
6 Şi preoţiulŭ să-lŭ vedă a dóua óră; şi iŭră, dacă plaga a mai scăzutŭ, şi plaga nu s'a mai întinsŭ pe pele, pre acesta preoţiulŭ să-lŭ judece curatŭ; că bubă este, şi acesta *să-şi spele vestmintele sale, şi va fi curată.
7 Şi dacă bubă a'rŭ întinde pe pele, dupăce preoţiulŭ pre acesta l'a văzutŭ la judecată, ală să se arate iarĭ odată preoţiuluĭ.
8 Şi văzîndu-lŭ preoţiulŭ, şi iŭră bubă s'a întinsŭ pe pele, preoţiulŭ să-lŭ judece pre acesta necuratŭ; lepră este.

9 De va fi plagă de lepră pe unŭ omŭ, acela să se aducă la preoţiŭ.
10 *Şi după ce-lŭ va vedé preoţiulŭ, şi iŭră înfiăturŭ albă este pe pele, şi acésta a schimbatŭ *şiru părului în albŭ, şi în acea înfiăturŭ se va vedé şi carne vie;
11 Atunci este lepră învechiată pe pelea corpuluĭ seŭ, şi preoţiulŭ să-lŭ judece necuratŭ; şi să nu-lŭ închidă, că necuratŭ este. Şi dacă lepra va înflori pe pele,
13 şi lepra va acoperi tôtă pelea acelui ce plagă de la capŭ până la picîorele luĭ, până unde preoţiulŭ 'lŭ va vedé cu ochiĭ. Dacă preoţiulŭ 'lŭ va vedé, şi iŭră lepra va fi acoperitŭ tôtu corpulŭ acestuia, pre acela va plagă 'lŭ va judeca curatŭ, că plaga s'a schimbatŭ bîlă în albŭ; curatŭ este. Şi în ziua
14 în care se va arăta pe d'însulu carne vie, va fi necuratŭ. Şi preoţiulŭ văzîndŭ carnea vie, pre acela 'lŭ va judeca necuratŭ; carnea vie este necuratŭ; lepră este. Séŭ dacă
16 carnea cea vie érăşĭ se va schimbă în albŭ; acela se va ducă la preoţiu. Şi dacă văzîndu-lŭ
17 preoţiulŭ, iŭră plaga s'a schimbatŭ în albŭ, preoţiulŭ pre celŭ ce plagă să-lŭ judece curatŭ; curatŭ este.

18 Şi dacă pe pelea corpuluĭ seŭ-seu va fi
19 rănă, şi acesta se va vindecă; Şi în locŭlŭ unde a fostŭ rana va eserŭ înfiătură albă, séŭ beşică albă, roşeaŧică, acela să se arăte preoţiuluĭ.
20 Şi văzîndu-lŭ preoţiulŭ, şi iŭră la vedere va este mai adîncă decîtŭ pelea, şi părulŭ de pe d'însa s'a schimbatŭ în albŭ, preoţiulŭ pre acela să-lŭ judece necuratŭ; plagă de lepră este care a eşitŭ din rănă. Érăşĭ dacă preoţiulŭ 'lŭ va vedé, şi iŭră
21

prinsŭ de pe d'inaintea ei cu o albă, şi să
fie un e mai albită decâtu pelea, ba încă
s'a lasă, preotulu să scoată afară în închisă
32 şepte dile. Şi dacă se va întinde pe pele,
preotulu pre acesta să-lu judece necurată;
33 peagră este. Ţeu dară bărbatu va avea în
locŭ, ci nu se va întinde, acesta să-lu închidă
34 preotulu să-lu judece curată.
Şi când cineva are în pelea sa o inflamare cu scânteiare, şi cresce ca o pâtră în-
35 tunecată are o înţepătură albă rumenă sâu albă curată: Preotulu să-lu vădă, şi iată
dacă părulu s'a schimbatu în albă în locŭ-
rulŭ, şi la vedere ea este mai adâncă decâtu
pelea, înţepătură este cancru a inflamării în inflamare; deci preotulu pre acesta să-lu spue
36 necurată; plaga de leptră este. Şi când vă-
dindu-lŭ preotulu, iată pâtra albă în locŭ-
rulŭ nu este, şi ea nu este mai adâncă de-
cât pelea, şi ea a scăzutu, preotulu pre
37 acesta să-lŭ închidă şepte dile. Şi a şepta
di preotulŭ să-lu vadă; şi dacă ea s'a pus
înapoi în pele, preotulu să-lŭ judece cu-
38 curată; plaga de leptră este. Şi când bărbatu sâu femeia în pelea corpului loru vor
avea pete, pete albe în locŭrulŭ corpului
39 loru: Preotulu să vadă; şi iată în locŭrulŭ corpului loru sunt pete albe întunecate,
este pecingine ce a odrăslitu în corpu; ele
40 curate sunt. Şi când perulŭ capului cuiva
cade de pe capŭ, acela este pleşiu, el curatŭ este.
41 Şi când a cădutu perulŭ de pe capŭ cătră
faţă d'inainte, este pleşiu cu partea d'inainte;
42 curatŭ este. Şi când pe pleşiulŭ lui sâu pe
d'inainte, sâu pe pleşiulŭ lui de pe capŭ cătră
dinapoi, sâu pe pleşiulŭ lui de d'inainte,
se va ivi albă rumenă, lepră este,
care înfloresce în pleşiulŭ capului lui sâu
43 de d'inapoi sâu de d'inainte. Şi preotulŭ
cercetându-lŭ, şi iată dacă înflorirea rumenă
lucie ca o albă rumenă în pleşiulŭ de
d'inapoi sâu de d'inainte, asemenea cu lepra
44 de pe pielea carnei, Omŭ lovitŭ este;
necurată este; preotulu să-lu judece necu-
rată; plaga este pe capulŭ lui.
45 Şi leprosulŭ, care va avea această plagă,
să aibă vestimintele rupte şi capulŭ descoperită, şi până la buze acoperită, şi să
strige: necurată, necurată!
46 Numerile să le aibă în tote cîtepile, până
ce va fi necurată; necurată este; ea singură
să locuiască în
47 afară din tabără să şi locuiască în. Şi când
vestimintă va fi având
48 de lână, pe acolo vestimintă de
lână sâu vestimintă de lîu, Fie acela în
urdiă sâu în bătătură de lîu sâu de lână,
sâu în pele, sâu în ori-ce lucru de pele;
49 Şi plaga va fi verde sâu roşă în vestimintă
sâu în pele, fie în urdiă sâu în bă-
tătură, sâu în ori-ce lucru de pele, plagă de leptră
este, şi să se arate preotului. Şi preotulu,
50 după ce va vede plaga, să închidă acestă
una cu plaga pepte dile. Şi când va vede
51 ele în a septea di, că plaga s'a întinsu
în acelu vestimintă, fie în urdiă sâu în bă-
tătură, sâu în pele, sâu în ori-ce lucru fă-
cutŭ din pele, acea plagă este leptră roşie
rea; necurată este. Şi vestimintă
52 acelŭ fiindu este necurată, fie urdiă sâu bătătura de lână sâu de lîu, sâu ori-ce lucru de pele, în care va fi plagă: că acesta este lepră
roşiatică; ea focŭ să se ardă.
53 Şi dacă va vedé preotulŭ, şi iată pata
nu s'a întinsu în vestimintă, fie în urdiă,
fie în bătătură, sâu în ori-ce lucru de
54 pele; Preotulŭ să ordine, ca acea parte,
unde este plaga să se spele, şi el o închidă
55 a doua oră şepte dile. Şi când preotulŭ

vede după ce s'a spălatŭ plaga, şi iată ea nu
s'a schimbatŭ, şi încă pata nu s'a schimbatŭ
forma, şi pata nu s'a mai întinsu; necurată
este, ea focŭ să-lŭ arză; focŭ roşiatică
56 este, de pe dosŭ sâu de pe faţă. Şi dacă preotulŭ
va vedé, şi iată pata după ce s'a
spălatŭ, s'a crucŭ, sâu pe acesta ea o rupse
57 de la vestimintă, sâu de la urdiă, sâu de la
bătătură, sâu de la ori-ce lucru de pele;
58 Şi dacă ea tot
va mai vedé în vestimintă, sâu pe ur-
diă sâu pe bătătură sâu pe ori-ce lucru
de pele, acesta are încă rane a înflori;
cu focŭ să arză lucrulŭ, pe care este plaga.
59 Acesta este legea pilgei de leptră la ves-
timintă de lână sâu de lîu, la urdiă sâu la
bătătură, sâu la ori-ce lucru de pele, spre
a o judeca curată sâu necurată.

14 Şi Domnulŭ vorbi lui Moisi, zicendŭ: Acesta este legea pentru cele leprosă în
ziua curăţirei lui: Să se aducă la preotu.
2 şi preotulŭ să ieasă afară din tabără, şi să fie
vădă preotulŭ, şi iată dacă plaga de leptră
3 s'a vindecatŭ de pe cei leprosă. Preotulŭ
să ordine pentru celŭ ce are să se cu-
răţe, ca să se aducă pentru curăţirea lui două
păsări curate şi vii, cenuşe şi lemnŭ
de cedru, şi cârmesiulŭ-roşiu, şi isopŭ: Şi
să ordine preotulŭ una din acele păsări să
o junghie în vasŭ de lutŭ preste apă curată.
6 Şi pe pasărea cea vie să o ieie cu lemnŭ
de cedru şi cu cârmesiulŭ-roşiu şi cu isopŭ, şi
să le înmoie în sângele păsărei celei
junghiate preste apă cea vie: Şi cu acest
fel de lucruri să stropâscă pe celŭ ce are să se curăţe de leptră, şi să-lu
judece curată, şi pe cea vie să o lase
pe câmpuri.
8 Şi celŭ ce are să se curăţe, îşi-şi spele
vestimintele sale, şi să-şi radă totă perulŭ
cu totŭ ce are pe trupŭ, şi cu apă să se
scalde în ape, şi curată va fi:
şi după aceea să intre în tabără, şi să şe-
dă afară din cortulŭ sei cepte dile. Şi
a şeptea di să-şi radă totŭ perulŭ seŭ,
capulŭ, barba, şi sprincenele: totŭ perulŭ
seu să-lu radă; şi vestimintele sale să le
spele şi corpulŭ său-lŭ scalde cu apă; şi curată va fi.
10 Şi a opta di să ieă două mieĭ fără de-
fectŭ, şi o oiŭ de unŭ anŭ fără defectŭ, şi
trei decime de făină frămîntată cu ui-
deiŭ pentru jertfă de pâne, şi unŭ logŭ de
11 ulei. Şi preotulŭ, acela ce curăţă, să pună
pre celŭ ce are să se curăţe să stea, îm-
preună cu acele cause, înaintea lui Iehova,
la uşa cortului întrunirei. Şi preotulŭ în- 12
tâiŭ unulŭ din mieĭ, să-lŭ aducă sacrificiŭ
pentru vină, şi logulŭ de ulei, şi pre acestea
să le legăne înaintea lui Iehova dinpre
dară legănării. Şi mieĭulŭ să-lu junghie în 13
locŭrulŭ, unde se junghiă sacrificiulŭ pentru
păcatŭ şi ofrandaoa de în locŭ sfântŭ, ca şi
cum sacrificiulŭ pentru păcatŭ, aşa şi celŭ
pentru vină este alŭ preotului: lucru prea
sfântŭ este. Şi preotulŭ să ieă din sângele 14
sacrificiului pentru vină, şi să pună preotulŭ
urechei drepte a celui care are să se
curăţe, şi pe policarulŭ mânei lui celei drepte
şi pe degetulŭ celŭ mare alŭ piciorului lui
celui drepte:
Şi preotulŭ să ieă din logulŭ de ulei, 15
şi să toarne în palma mânei sale stângi a lui;
Şi preotulŭ, intingendu-şi degetulŭ drepte 16
sale în ulei ce este în mâna sa cea stângă,
cu degetulŭ seu să stropâscă din ulei de
şepte orĭ înaintea lui Iehova; Şi din ce- 17
lulŭ remasu în mâna sa preotulŭ să pună
pe urechea celui curăţat drepte a celui ce are
să se curăţe, şi pe policarulŭ mânei sale
drepte şi pe degetulŭ celŭ mare alŭ picio-
rului drepte alŭ lui, deasupra peste sân-
gele de sacrificiŭ pentru vină. Şi celŭ 18
remasu în mâna dreptă a preotului, să-lu
pună pe capulŭ celui ce are să se curăţe,
şi preotulŭ să facă espiare pentru d'inaintea
lui Iehova. Şi preotulŭ să aducă 19
sacrificiulŭ pentru păcatŭ, şi să facă espi-
are pentru celŭ ce are să se curăţe de
necurăţenia sa, şi după aceea să junghie ol-
crosalŭ; Şi preotulŭ să aducă olocaustulŭ 20
şi darulŭ de pâne pe altariŭ, şi facă
preotulŭ espiare pentru d'inaintea celui curăţat
va fi.
Şi dacă va fi sărmanŭ, şi mâ-i va da mâ- 21
na sa aducă acelea, ca fie unŭ mieĭ ca
sacrificiŭ pentru vină de legată, spre a face espiare pentru d'inaintea; şi o
decimă de făină frămîntată cu ulei de
jertfă de pâne, şi unŭ logŭ de ulei:
Şe două turturele sâu două pui de 22
porumbu, după cât acelea, d'aceea cari
mâ-i va da sacrificiŭ pentru păcatŭ şi al-
tulŭ olocaustŭ. Şi să le aducă la preotŭ 23
a opta di a curăţirei sale, la uşa cortului
întrunirei, înaintea lui Iehova. Şi preotulŭ 24
să ieă mieĭulŭ de sacrificiŭ pentru vină,
şi acelŭ logŭ de ulei, şi pre acestea legă-
nându-le preotulŭ, să le aducă dară legă-
nării înaintea lui Iehova: Şi preotulŭ să 25

jungîle mulsulu de sacrificiŭ pentru vinŭ, 10
şi l'oferdă din sîngele sacrificiului pentru
vinŭ, să pună pe mădulările mîinei drepte a
acelui ce are să se curăţe şi pe pulmecuţîle
mîinei drepte şi pe degetulŭ celŭ mare alŭ
piciorului drepte alŭ seŭ. Şi preotulŭ să 28
bîrîe şi din cheiŭ în palma mîinei celei
stîngi a lui; Şi ex degetulŭ mîinei celei 27
drepte să stropăscă preotulŭ din cheiŭ
dinaintea Domnului de şepte orĭ înaintea lui
Iehova. Şi preotulŭ din cheiŭ din mîna 28
sa să pună pe mădulările urechiei drepte a
celui ce are să se curăţe şi pe pulmecuţîle mîinei celei drepte şi pe degetulŭ celŭ mare alŭ piciorului seŭ drepte, 29
pe loculiŭ sîngerelŭ din sacrificiulŭ pentru vinŭ. Şi celŭ rămasŭ în palma mîinei preotului să-lŭ pună pe capulŭ celŭ ce are să se curăţe, ca să facă espiare pentru elŭ 30
înaintea lui Iehova. Şi să aducă una din *turturele, sĭu unŭ puiŭ de porumbŭ din 31
cîte vrea să dea în mînă: Din cele vrea să dea mînă, unulŭ ca de sacrificiŭ pentru
păcatŭ, şi altulŭ olocaustŭ, cu darulŭ de
pîne; şi preotulŭ să facă espiare pentru celŭ ce are să se curăţe înaintea lui Iehova.

Aceasta este legea pentru celŭ ce are 32
plagă de lepră, şi nu-i de mînă *pentru curăţirea sa.

Şi Iehova vorbi lui Moisi şi lui Aaronŭ, 33
34 dicêndu: *După ce veŭ intra în pămîntulŭ Canaanŭ, pre care îlŭ dau veŭ întru moştenire; de veŭ lăsa plagă de lepră în
35 vro-o casă din moştenirea vóstră; Să vină celŭ a cărŭi este casa, şi să aducă preotului, dicêndu: Pare-mi-se că este-va *plagă în
36 casa mea. Atunci preotulŭ să ordîne, ca să deşerte casa acea, mai înainte d'a veni preotulŭ înlĕuntru, ca să nu fiă necurată tóte câte sunt în casă; şi dup'aceea să intre preotulŭ apoi a vedé casa. Şi ve vedé să 37
plagă, şi ércă dacă plaga este pe pereţîi casei acelĕia, cu scorburi verdi sĭu roşiĕtice, şi la vedere sunt mai adîncĭ decîtŭ
38 pĕretele; Atunci preotulŭ să iasă din casă la uşa casei, şi să închidă casa acea
39 şépte dile; Şi în a şépteia zi să se întoarcă preotulŭ, şi să o vedé; şi dacă dacă plaga s'a întins
40 pe pĕreţîi casei; Preotulŭ să ordîne să scótă pietrele pe cari este plaga, şi să le arunce afară din cetate, într'unŭ locŭ necurată. Şi casa să o răzîască pe din lĕuntru
41 jurŭ împrejuru, şi rumeguşulŭ ce-lŭ vor răzîde să arunce afară de cetate într'unŭ locŭ
42 curat. Şi luîndŭ alte pietre să le pună în loculŭ pietrelorŭ celor, şi ţîrîe lemnŭlŭ să fiă, şi să tencuiască alŭ nouŭ casa. Şi 43
dacă plaga se va întórce şi va înflori în casă, după ce a scósŭ pietrele, şi după ce casa s'a răzîsŭ şi după ce casa s'a tencuitŭ;
44 Preotulŭ venindŭ, să vădă, şi ércă, dacă plaga s'a mai întinsŭ în casă. *Lepră rodicĭtóre este în acea casă; necurată este. Şi 45
voru sfărîma casa: pietrele ei, şi lemnele ei, şi tóta tencuiala casei; şi le voru scóte afară din cetate într'unŭ locŭ necurată; Şi 46
celŭ ce va intra în acea casă în timpulŭ cîtŭ va fi ea închisă, necurată va fi până séra. Şi celŭ ce va dormi în acea casă 47
să-şi spele vestmintele sale; asemenea şi celŭ ce va mînca în acea casă să-şi spele vestmintele sale.

Şi dacă preotulŭ venindŭ a va vedé, şi 48
ércă plaga nu s'a întinsŭ în casă, după ce casa acĕea s'a tencuitŭ: preotulŭ pre acea casă curată să o judece, căci plaga s'a vindecatŭ.
Şi elŭ, spre a curăţi casa, să ia două pa- 49
seri şi lemnŭ de cedru şi cârmezŭ roşiŭ şi isopŭ; Şi pre una din paseri să o junghie, turnîndŭ sucŭlŭ într'unŭ vasŭ de lutŭ
50 arsŭ apă vie. Şi să ieă lemnulŭ de cedru şi isopulŭ şi cârmezulŭ roşiŭ şi pasérea cea vie, şi pre tóte să le înfingă în sîngele pasérei morţîi junghiate şi în apă
51 vie, şi ce să stropéscă casa de şépte orĭ; şi să curăţă casa cu sîngele pasérei morţîi şi cu apă vie, şi cu pasérea cea vie şi cu lemnulŭ de cedru, cu isopulŭ şi cu cârmezulŭ roşiŭ. Şe pentru casa este ea curăţită
52 cu sîngele pasérei morţîi şi cu apă vie, şi cu pasérea cea vie şi cu lemnulŭ de cedru şi cu isopulŭ şi cu cârmezulŭ roşiŭ;
53 Şi să dea pasérea cea vie afară din cetate pe câmpŭ; şi să facă espiare pentru casa acea, şi curată va fi.

Aceasta este legea pentru tóte plaga de 54
lepră şi de *porticine; Şi pentru *lepra de 55
vestminte, şi pentru casă de casă, Şe *pentru înălţîrea, şi pentru scabă, şi pentru pe- 56
ţîcĭ; Spre a *învăţa, când este ea curată şi când este ea curată. Aceasta este 57
legea pentru lepră.

*Legea despre curăţirea celor curăţiţi.

SI Iehova vorbi lui Moisi şi lui Aaronŭ, 15
dicêndu: Vorbiţi fiilorŭ lui Israél, şi
dicéţi lorŭ: *Bărbatulŭ carele va fi va face 2
curgere din carnea sa, curgerea sa este curată. Şe curăţîciune va fi curgerea sa 3
este aceĕsta: când curgerea sa va fi curgînd din carnea sa, sĭu când carnea sa va stă, ea curmată de la curgerea sa, necurăţîciune îi este.
Tóte aşternuturile pe cari va dormi 4
elŭ curgînd, şi tóte lucrurile pe cari va şedé elŭ, necurate voru fi. Şi ori-cine va 5
atinge de aşternutulŭ acestuia, să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi celŭ ce va şedé pe lucrulŭ, 6
unde a şedutŭ celŭ ce curgere, să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi celŭ ce va 7
atinge de corpulŭ acelui ce curgere, să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi dacă celŭ ce curgerea va scăpa pre omulŭ ce este curată, atunci spălându-şi vestmintele sale, şi scalde-se în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi tóte 8
şeile pe cari va călări celŭ ce curgere, necurate voru fi. Şi ori-cine va atinge 9
de vre-unŭ lucru ce a fostŭ supt elŭ, să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi tóte 10
câte va atinge celŭ ce curgerea, necurate va fi. Şi 11
de tóte lucrurile de care se va atinge celŭ ce curgere, fără să-şi fiă spălatŭ mînele sale în apă, acelŭ să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi *vasulŭ de lutŭ, de care se va a- 12
tinge celŭ ce curgere, să se spargă, şi tóte vasele de lemnŭ să se spele cu apă. Şi 13
când celŭ ce curgerea se va curăţi de curgerea sa, *să numére şépte dile de la curăţîrea sa, şi să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă vie, şi curată va fi. Şi în 14
ópta di să ie două *turturele sĭu două puĭ de porumbŭ, şi să vină înaintea lui Iehova, la uşa cortului întîlnirei, şi să le dee preotului; Şi preotulŭ 15
să facă unulŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, şi altulŭ olocaustŭ, şi să facă preotulŭ espiare pentru elŭ înaintea lui Iehova pentru curgerea sa.

Şi *de va eşi vre-unŭ semenŭ de ingere- 16
mîntare, acelŭ să-şi spele tótŭ corpulŭ cu apă, şi necurată să fiă până séra. Şi tóte vestmintele, şi tóte pelea, preste care va cădé semenŭl de ingerămîntare, să se spele cu apă, şi necurată să fiă până séra. Şi femeea 17
cu care se va culca bărbatulŭ, având în sine semenŭl de ingerămîntare, amîndóue să se spele cu apă, şi necurate să fiă până séra.

Şi *când vre-o femeea va avé curgere, 18
şi curgerea din corpulŭ ei va fi sînge, despărţîtă să fiă şépte dile, şi tótă lucrulŭ care se va atinge de dînsa, necurată să fiă până séra.
Şi tóte câte va şedé ea în timpulŭ 19
despărţîrei ei, necurate să fiă; şi tótă lucrulŭ pe care va şedé necurată să fiă.
Şi celŭ ce se va atinge de aşternutulŭ ei, 20
să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă şi necurată să fiă până séra. Şi 21
tótă celŭ ce se va atinge de vre-unŭ lucru, pe care va fi şedutŭ acela, să-şi spele vestmintele sale şi să-şi scalde în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi dacă acela va fi pe aşternutulŭ său pe altŭ lucru, pe care va fi şedutŭ acela, şi ce se atinge de acela lucru, necurată să fiă până séra. Şi *de se va culca cine-va cu dînsa, şi va 24
fi ea ei să fiă pe ei, şi acela necurată să fiă şépte dile, şi tótă aşternutulŭ pe care va fi culcatŭ, necurată să fiă.

Şi dacă vre-o femeea va avé curgere de 25
sînge mai multe dile, afară de timpulŭ despărţîrei ei, sĭu când va avé curgere peste despărţîrea ei, necurată să fiă în tótă timpulŭ în care curge necurăţîciunea ei, ca şi în timpulŭ despărţîrei ei; necurată va fi ea.
Tóte aşternuturile pe care va dor- 26
mi ea în tóte dilele curgerei sale, să fiă ca şi aşternutulŭ din timpulŭ despărţîrei ei, şi tótă lucrulŭ pe carele va şedea ea, necurată să fiă, ca şi în necurăţîciunea despărţîrei ei.
Şi tótă celŭ ce se va atinge de acele, necu- 27
rată să fiă, şi să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde în apă, şi necurată să fiă până séra. Şi *după ce se va curăţi de curgerea ei, să numére şépte dile, şi dupăce ele va fi curată. Şi în ópta di să ie două *turturele sĭu 29
două puĭ de porumbŭ, şi să-i aducă preotului la uşa cortului mărturiei. Şi preotulŭ să 30
facă unulŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, ceilaltŭ olocaustŭ, şi să facă preotulŭ espiare pentru d'însa înaintea lui Iehova pentru curgerea necurăţîciunei ei.

Aşa să *despărţîţi pe fiiĭ lui Israél de 31
necurăţîcĭunele lorŭ, ca să nu móră pentru necurăţîcĭunea lorŭ, întinându-şi cortulŭ meu care este în mĕdilocŭlŭ lorŭ.

*Aceasta este legea pentru celŭ ce curgere, 32
şi *pentru celŭ din care ese semînţa de împreunare, şi care prin acésta se necurăţesce;
*Şi pentru femeea care are în fire curgere 33
despărţîrei ei, şi pentru ori-cine ce pătimesce de curgere, de bărbatŭ sĭu *femeĭ, şi *pentru bărbatulŭ, care se va culca cu femeĭ necurată.

*Legea pentru ziua cea mare de espiare. *Sfîr- care sec.

SI Iehova vorbi lui Moisi după *mórtea 16
celorŭ doi fiĭ ai lui Aaronŭ, când ei
se apropiară de Iehova şi muriră. Şi Iehova 2

ghiul lui Moise. Vorbește lui Aaron, fratelui tău, ca să nu ^a intre cu totul în sfântul în lăuntrul catapetesmei înaintea propiteatrului, care este pe chivot, ca să nu moară; căci Eu mă voiu arăta în nor deasupra propiteatrului. Cu acesta să ^b intre Aaron în sfântul: Cu unul viţel dintre cei de pe urmă pentru păcat, şi cu un berbece de pe urmă spre arderea de tot. Cu ^c cămaşa sfântă de in să se îmbrace, punându-şi pe goliciunea sa ^d izmenele de in, şi să se încingă cu brâul de in, şi cu mitra de in; veşmintele sfinte sînt acestea; şi el să-şi spele ^e şi-le spele cu apă, şi să se îmbrace. Şi ^f de la adunarea fiilor lui Israelu să ia doi ţapi spre ardere de tot pentru păcat, şi un berbece spre arderea de tot.

6 Şi Aaron să aducă viţelul sacrificatului pentru păcatul său, care este pentru sine, şi să ^g facă rugăciune pentru sine şi pentru casa sa. 7 Şi să ieie pe cei doi ţapi, şi să-i pună înaintea lui Iehova, la uşa cortului întîlnirei. 8 Şi Aaron să arunce sorţi pentru cei doi ţapi: una sorte pentru Iehova, şi celo lalţi sorte pentru ţapul de trimes. 9 Şi Aaron să aducă ţapul, pe care a căzut sorţul, ca să fie ţap de ispăşire, şi să-l ^h prezinte înaintea lui Iehova, ca să-l sacrifice pentru păcat. 10 Şi ţapul, pe care a căzut sorţul, ca să fie ţap de trimes, să se pună viu înaintea lui Iehova, spre a face ^i ispăşire pentru el, şi spre a-l trimete ca ţapul de trimes în pustiu.

11 Şi Aaron să aducă viţelul celi de sacrificiul pentru păcat, care este pentru sine, şi să facă rugăciune pentru sine şi pentru casa sa, şi să junghie viţelul de sacrificiul 12 pentru păcat, care este pentru sine. Şi luînd ^k tămâie plină de tămâi aprinşi de pe altarul de dinaintea lui Iehova, şi umplînd mînele sale pline de ^l tămâi aromatici mărunţi, pe acestea să le aducă în lăuntrul 13 perdelei. ^m Şi tămâi să o pună pe focul înaintea lui Iehova, ca norul tămâei să acopere ^n propiteatrul care este pe ^o mărturie, ca să nu moară. 14 Şi luînd din sîngele viţelului, să ^p stropească cu degetul său înaintea propiteatrului din răsărit; înaintea propiteatrului să stropească din sîngele cu degetul său

15 ^q Şi să junghie ţapul de sacrificiu pentru păcatul, care este pentru popor, şi sîngele lui să-l ^r aducă în lăuntrul perdelei; şi să facă cu sîngele lui după cum a făcut cu sîngele viţelului, stropindu-l cu el spre faţa propiteatrului şi înaintea propiteatrului. 16 Şi să ^s facă ispăşire pentru sfânt, curăţindu-l de necurăţeniile fiilor lui Israelu şi de nedreptăţile lor în toate păcatele lor; aşa să facă şi cu cortul întîlnirei, care stă între ei, în mijlocul necurăţeniilor lor. 17 Şi ^t nici un om să nu fie în cortul întîlnirei, ştiind ^u intru cât va intra el în sfânt spre a face ispăşire, până ce va ieşi, şi va fi făcut ispăşire pentru sine şi pentru casa sa, şi pentru toată adunarea lui Israel. 18 Şi ^v să iasă la altarul înaintea lui Iehova, şi să facă ispăşire pentru acela, şi luînd din sîngele viţelului, şi din sîngele ţapului, să-l pună pe cornele altarului jur împrejur, 19 şi să stropească pe el din sîngele cu degetul său de şapte ori, şi să-l ^w curăţească şi să-l sfinţească pe el de necurăţeniile fiilor lui Israelu.

20 Şi sfârşind el ispăşirea ^x pentru sfânt, şi cortului întîlnirei şi altarului, să aducă ţapul celo viu. 21 Şi ^y Aaron să-şi pună amîndouă mînele lui pe capul ţapului celui viu, şi să mărturisească asupra lui toate nedreptăţile fiilor lui Israelu şi toate călcările lor de lege, toate păcatele lor; şi ^z punându-le pe capul ţapului, să-l trimeată prin omul rînduit în pustiu; 22 Ca acest ţap să ^a ducă pe sine toate nedreptăţile lor, şi să le ducă în pământ neîmblat; şi acela să lase să se ducă ţapul în pustiu.

23 Şi Aaron să intre în cortul întîlnirei, şi să ^b dezbrace de veşmintele sale de in, cu cari se îmbrăcase, cînd a fost intrat în sfânt, şi să le lase acolo. 24 Şi să-şi spele corpul său cu apă, într'un ^c loc sfânt, şi să se îmbrace cu veşmintele sale; apoi să ^d iasă afară şi să ^e aducă arderea sa de tot şi arderea de tot a poporului, şi să facă ispăşire pentru sine şi pentru popor. 25 Şi ^f grăsimea sacrificiului pentru păcat să o facă să fumege pe altar.

26 Şi acela, care a ^g dus ţapul de trimes, să-şi spele veşmintele sale, şi corpul său cu apă, şi după aceea să intre în tabără. 27 Şi viţelul celui de sacrificiul pentru păcat, şi ţapul celui de sacrificiul pentru păcat, a căruia sînge s'a adus la ispăşire în sfânt, să ^h scoată afară din tabără, şi să ardă cu foc: pielea lor, carnea lor şi balega lor. 28 Şi celui ce va arde acestea să-şi spele veşmintele sale, şi să-şi spele corpul său în apă, şi după aceea să intre în tabără.

29 Şi acesta să fie vouă lege perpetuă: ^i în luna a şeptea, a zecea zi a lunei, să vă smeriţi sufletele voastre, şi voi nici un lucru să nu faceţi, nici nesocotaşul nici străinul care petrece între voi. 30 Că în ziua aceasta se va face ispăşire pentru voi spre a vă curăţi de toate păcatele voastre, ca voi curaţi să fiţi înaintea lui Iehova. 31 ^k Sabat de repaus să fie vouă aceasta, în care să vă smeriţi sufletele voastre. Lege perpetuă este aceasta! 32 Astfă să facă ispăşire acela, ce va fi uns şi va fi închinat în ^l locul preoţiei, care se va îmbrăca în cele veşmintele de in, cu veşmintele sfinte. 33 Şi să facă ispăşire pentru sfântul sanctuariu şi pentru cortul întîlnirei, şi pentru altarul să facă ispăşire, şi pentru preoţi şi pentru 34 tot poporul adunării. ^m Şi aceasta să fie vouă lege perpetuă, ca să se facă ispăşire pentru fiii lui Israel pentru toate păcatele lor, ^n odată în fiecare anulo.

Şi Aaron făcu aşa, după cum ordinase Iehova lui Moise.

Ordinea ca sacrificiile să se aducă numai în curte; osebirea sîngelui spre

17 Şi Iehova vorbi lui Moise, ziicându: Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui, şi la toţi cei fiiori lui Israelu, şi zi-le lor: Aceasta este cuvîntul, ce l-a ordinat Iehova, ziicînd: 3 Oricine din casa lui Israel va ^o junghia în tabără boi sau mieluţi sau capre, sau va junghia afară de tabără, 4 Şi nu-le va duce la uşa cortului întîlnirei, spre a-i aduce dară lui Iehova înaintea Locuinţei lui Iehova, sîngele acela se va socoti omului ce sînge vărsară, şi ^p săngele acela să se stîrpească din poporul său: 5 Pentru ca fiii lui Israelu să aducă sacrificiile lor, pe ^q cari le sacrifică ei pe cîmpuri, pre acela să le aducă Iehova lui Iehova, la uşa cortului întîlnirei, la preoţi, şi să le jertfească jertfe de bucurii. 6 Şi preoţii să ^r stropească sîngele acelor jertfe dinaintea lui Iehova la uşa cortului întîlnirei, şi grăsimea lor să o ^s facă să fumege spre mireasmă plăcută lui Iehova. 7 Şi ca să nu mai sacrifice sacrificiile lor ^t demonilor, cu cari ^u s'au curvit intru desfrînare: lege perpetuă să le aibă fiii lor în generaţiile lor.

8 Şi ca să zici lor: Tot omul din casa lui Israelu, sau dintre cei străini ce locuesc între voi, ^v care va aduce vreo ardere de tot sau jertfă, 9 Şi nu la uşa cortului întîlnirei spre a o ^w sacrifica lui Iehova, acela să fie nimicit dintre poporul său.

10 ^x Şi tot omul din casa lui Israelu, sau dintre cei străini ce locuesc între voi, ^y care va mînca vreo sînge, ^z voiu pune faţa Mea împotriva sîngelui, care va mînca sîngele, şi îl voiu nimici din mijlocul poporului său. 11 Căci viaţa cărnei în sînge este, şi eu pre vă l-am dat de pe altar, ca să ^a faceţi ispăşire pentru sufletele voastre; căci sîngele este, prin care se face ispăşire pentru suflete.

12 Drept acesta am zis fiilor lui Israelu: Nimeni din voi să nu mînînce sînge, nici străinul ce locuesce între voi să nu mînînce sînge.

13 Şi bărbatul din fiii lui Israelu, sau din ^b străinii ce locuesc între voi, care ^c vînătează prinde fiară sau pasere care se mînîncă, sîngele acelea să îl ^d verse, şi să-l acopere cu ţărînă. 14 Căci sufletul de orice corp este sîngele lui este; viaţa lui este; pentru aceea am zis fiilor lui Israelu: Sîngele din nici unul corp să nu mînînci, că viaţa a tutu corpului este sîngele lui; Tot celo ce-l va mînca ^e să piară.

15 Şi tot omul, care va mînca ^f moarte sau sfîşiată de fiară, ori ^g de vită, pe acela mereasmă, fie străinul, ^h să-şi spele veşmintele sale, şi să se scalde în apă, şi necurat să fie până ^i seara, şi apoi curat va fi. 16 Şi dacă nu şi va spăla veşmintele sale, şi corpul său ^k nu se va scalda, ^l va purta fărîdelegea sa.

Ce specie este păcate şi pentru ce specie

18 Şi Iehova vorbi lui Moise, ziicându: Vorbeşte fiilorşi lui Israelu, şi zi-le: ^m Eu 2 sînt Iehova Dumnezeul vostru. ^n După 3 datinele din pămîntul Egiptului, unde aţi

locuită, să nu faceți; și dupe datinele pământului Canaanu, intru care eu vă voiu aduce, să nu faceți, și dupe legile lorŭ 4 să nu umblați. Că judecățile mele să le faceți, și legile mele să le păziți, umblându intru ele. Eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru. 5 Păziți deci legile mele, și judecățile mele; pen care de le va face omulŭ, viŭ va fi întru ele. Eu sînt Iehova.

6 Omŭ să nu se apropie de muiere rudenie spre a se, ca să-i descopere gołătĭunea 7 ei. Eu sînt Iehova. Golătĭunea părintelui teŭ, și golătĭunea mumei tale, să nu o descoperi; mumă ți este; să nu descoperi 8 golătĭunea ei. Golătĭunea femeĭ părintelui teŭ să nu o descoperi, golătĭunea părintelui teŭ să nu o descoperi. 9 Sor tuĭ este, golătĭunea surorei tale, fiică părintelui teŭ, sŭu fiică mumei tale, de născută în casă seu afară din casă, golătĭunea ei 10 să nu o descoperi. Golătĭunea fiicĭ fiuluĭ teŭ seŭ a fiicĭ fiuluĭ tale, golătĭunea lorŭ să nu 11 o descoperi; că golătĭunea ta este. Golătĭunea fiicĭ femeĭ părintelui teŭ născută din părintele teŭ, soră-ta este, golătĭunea ei să 12 nu o descoperi. Golătĭunea surorei părintelui teŭ să nu o descoperi, ea ese rudă 13 părintelui teŭ. Golătĭunea surorei mumĭ tale să nu o descoperi; că ea este rudă mumĭ tale. 14 Golătĭunea fratelui părintelui teŭ să nu o descoperi; de femeea luĭ să nu te 15 apropiĭ. Ea este mătușa ta. Golătĭunea nurorei tale să nu o descoperi, femeĭ fiiuluĭ teŭ este, golătĭunea ei să nu o descopere. 16 Golătĭunea femeĭ fratelui teŭ să nu o descoperi; golătĭunea fratelui teŭ este. 17 Golătĭunea vre-unei femeĭ și fiicĭ ei să nu o descoperi; pre fata fiiuluĭ ei, și pre fata fiicĭ ei să nu le iei, ca să li descoperi golătĭunea lorŭ; rude sînt; acésta-i desfrînare. 18 Și femeĭ ce îngă una ei să nu iei, pentru a o amărî, descoperindŭ golătĭunea ei, fiindă ea în viață

19 Și de femeea în despărțirea necurățieĭ ei să nu te apropiĭ, ca să-i descoperi golă- 20 tĭunea ei. Și cu femeea aproapelui teŭ să nu te împreunezi, încinându-te cu d'însa. Și din 21 semințe ta să nu treci lui Molech, și să nu spurcați numele Dumnedieŭlui teŭ. Eu 22 sînt Iehova. Și cu bărbatu să nu te împreunezi ca cu femeĭ; urîciune este. Și cu 23 unu din vite să nu dai culcușu ta, ca să te întinezi cu ea; și femeĭ cu dobitocĭ să nu te apropiĭ, spurcăciune este.

Cu nici una dintr'acestea să nu vă întinați, că prin tóte acestea s'au întinat nea- 24 murile, pre cari eŭ le alungĭ de dinaintea vostră. Și pământulŭ s'a întinat, și eŭ îl 25 cérc-de-lege lui o pedepsesc, și pământulŭ vŏmă pre locuitorĭ lui. Deci păziți legile 26 mele și judecățile mele, și să nu faceți tóte din acestea urîciuni, nici necredinciosŭ nici străinulŭ ce petrece intru voi. Că tóte a- 27 cestea urîciuni le făcură omenii pământului acestuia, cari au fostu înaintea vóstră, și s'a întinat pământulŭ. Ca vŏmătorĭ să 28 nu vă vome și pre voi când îl veți întina pre elŭ, dupe cumŭ vŏmă națiunile cele înainte de voi. Că cari-cine va face vre- 29 una din tóte urîciuni, sufletulŭ acela, care va face acéste abŭgi-se-va din poporulŭ seŭ. Păziți deci ce eu v'amŭ ordinatŭ eŭ 30 să păziți, ca să nu faceți voi una din urîciunile dacă înaintea vóstră, care au fostŭ făcute înainte de voi, și să nu vă întinați cu d'însele. Eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru.

Psĕmele luĭ.

Și Iehova vorbi lui Moise, dicându: Vor- 19 bește către tótă comunitatea fiilorŭ lui 2 Israelŭ, și-ĭi hei: Fiți sfinți, că eu Iehova Dumnedieŭlŭ vostru sînt sfințŭ.

Fie-care să cinstéscă pre mumă-sa și 3 pre părintele seŭ, și sabatele mele să le păziți, eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru.

Să nu vă întoarceți la idolĭ, și dieĭ bur- 4 nați să nu vă faceți voĭ. eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru.

Și când sacrificați lui Iehova sacrificiŭ de mulțemiri, sacrificați-lŭ cu bună voia. 5 6 In cuă-di în care îl veți sacrifica, tótă într'acea și a-lŭ mâncați, și a doua di; și ce va ră- mânea până a treĭa di, acela cu focŭ să se arză. Și dacă dinr'acela va mânca cine- 7 va a treĭa di, acésta urîciune este; nu va fi bine-plăcută. Și cei-ce în ea mânca va 8 purta fără-de-legea sa; că lucru sfințit lui Iehova a profanatŭ, și stârpi-se-va acelŭ sufletŭ din poporulŭ seŭ

Și când veți secera voĭ semănăturile 9 pământului vostru, să nu secerați de tótă lăturea grâului tale, nici spicele cele căzute 10 din secerișulŭ teŭ să nu adunați. Și în via ta strugurĭ să nu strângi, și bóbele celŭe căzute să nu le culegĭ în via ta; sara- celŭi și străinului să le lași pre acelea. Eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru.

Să nu furați, nici să ne mințiți, nici să 11 nu 'nșelați unul pre aprópele seŭ. Și să 12 nu jurați scrîlelŭ întru numele meŭ, și să nu profanezi numele Dumnedieŭlui teŭ: Eu sînt Iehova. Pre aprópele teŭ să nu-l 13 asupresezi, nici să-lŭ despoĭ; și simbria săcerătorului să nu rémână preste nópte la tine până dimĭneță.

Pre cel surdŭ să nu îl vorbezi de reŭ, 14 și în calea celuĭ orbŭ să nu pui pedică; ci temé-te de Dumnedieŭlŭ teŭ: Eu sînt Iehova.

Să nu faceți nedreptate la judecată: să 15 nu cauți la fața celuĭ sermanŭ, nici să te sfiiești de fața celuĭ mare; dupe dreptate să judeci pre aprópele teŭ.

Să nu porți vorbe de reŭ în poporulŭ 16 teŭ, și să nu te 'ridici asupra sângelui aprópelui teŭ: Eu sînt Iehova.

Să nu urîești pre fratele teŭ întru ini- 17 mia ta; să 'l mustri pre aprópele teŭ, ca să nu porți păcatŭ pentru d'însulŭ. Și să nu fii răsbunătorĭu, și mânie să nu ții contra fiilorŭ poporului teŭ; ci iubește pre aprópele teŭ ca pre tine însuți: Eu sînt 18 Iehova. Legile mele să le păziți.

Vite tale să nu dioĭ soțiri deosebite să 19 nu le faci a se împreuna; și în pămîntu ta să nu semeni semințe deosebite; și îmbrăcă- minte din diosĭ soțiri de fire, de lână și de iută, să nu poĭ pe tine.

Și dacă vre-unŭ bărbatŭ se va culca cu 20 femeĭ, și acéstă se fie sclavă plecată a unuĭ bărbatŭ, și ea nu s'a răscumpărată, nici libertate i s'a dată; osebită să se facă sacă; dară să nu se omóre, pentru că n'a fostŭ 21 liberă. Și el să aducă sacrificiulŭ seŭ pen- tru vina sa lui Iehova la ușa cortiuluĭ întrunirii, unŭ berbece drept sacrificiŭ pentru 22 vină; și preotulŭ, cu acelŭ berbece de sacrificiŭ pentru vină, să facă espiare pentru păcatulŭ înaintea lui Iehova, pentru păcatulŭ lui ce l'a făcută; și-i se va erta lui păcatulŭ ce l'a făcută.

Și când veți intra în țară, și veți sădi 23 tóte-fe pomĭ, veți socoti prepusŭ rodŭ lorŭ; trei ani să vi fie voștĭ necurmănate; să nu se mănânce din ele. Și în anulŭ al patru- 24 lea rodŭ lorŭ va fi sfințŭ, laude lui Iehova. Și în anulŭ al cincilea să mâncați rodŭ lorŭ, înmulțindu-vĕ-se voĭ tóte-fe- lurile lorŭ: Eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru.

Să nu mâncați vĕnĭsĭ cu sângele, și în 26 ghiciturĭ după vĕnĭsĭ și după nóri să nu vĕ amestecați. Mușchiĭ părului capu- 27 lui vostru să nu-lĭ tăiați rotundŭ, și colțurile barbei lui să nu le stricați. Și vĕnĭrĭ în corpulŭ vostru pentru vre-unŭ mortŭ să nu vĕ faceți, și scrisori cĕpate să nu vĕ faceți: sempre vĕștĭ! Eu sînt Iehova.

Să nu profanezi pre fata ta, dându-o pre 29 ea a fi curvărisa, ca pământulŭ să nu se necurățiască, și să nu se împle pământulŭ de desfrînare.

Sabatele mele să le păziți și sanctuarulŭ 30 meŭ să-lĭ cinstiți: Eu sînt Iehova.

La necromanți să nu mergeți, nici pre 31 ghiciți să nu-i întrebați; ca să nu vĕ întinați cu d'înșiĭ: Eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru.

D'inaintea părului cărunt te scolă, și 32 fața anciĭ întrĕbă-o cu cuviință, și de Dumnedieŭlŭ teŭ teme-te: Eu sînt Iehova.

Și când vĕ va locui străinŭ cu voĭ în 33 țara voștră, pre-elŭ să nu-l asupriți. Ca și nescrosnicŭ d'intre voĭ să vĕ fie voĭ 34 celŭ străinŭ, carele petrece intru voĭ; să-l iubească ca pre sine însuși; că străini ați fostŭ și voĭ în pământulŭ Egiptului. Eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru.

Să nu faceți nedreptate la judecată, în 35 lini, în cumpene și în măsurĭ. Cumpene 36 drepte, piĭe drepte, efă dreptă și hină dreptă să aveți: Eu sînt Iehova Dumnedieŭlŭ vostru, care v'amŭ scosŭ pre voĭ din pământulŭ Egiptului. Pentru acésta să pă- 37 ziți tóte legile mele, și tóte judecățile mele, și să le faceți pre ele: Eu sînt Iehova.

Și Iehova vorbi lui Moise, dicându: Și 20 spune și fiilorŭ lui Israelŭ: De va fi 2

a Cap. 8. 30.
b Deut. 18. 10.
c Cap. 19. 31.
d Cap. 19. 26.
e Cap. 19. 31.
f Cap. 19. 31.
g Cap. 19. 31.
h Cap. 19. 31.
i Cap. 19. 31.
k Cap. 19. 31.
l Cap. 19. 31.
m Cap. 19. 31.
n Cap. 19. 31.
o Cap. 19. 31.
p Cap. 19. 31.
q Cap. 19. 31.
r Cap. 19. 31.
s Cap. 19. 31.
t Cap. 19. 31.
u Cap. 19. 31.
v Cap. 19. 31.
w Cap. 19. 31.
x Cap. 19. 31.
y Cap. 19. 31.
z Cap. 19. 31.
a Cap. 19. 31.
b Cap. 19. 31.
c Cap. 19. 31.
d Cap. 19. 31.
e Cap. 19. 31.
f Cap. 19. 31.
g Cap. 19. 31.
h Cap. 19. 31.
i Cap. 19. 31.
k Cap. 19. 31.
l Cap. 19. 31.
m Cap. 19. 31.
n Cap. 19. 31.
o Cap. 19. 31.
p Cap. 19. 31.
q Cap. 19. 31.
r Cap. 19. 31.
s Cap. 19. 31.
t Cap. 19. 31.
u Cap. 19. 31.
v Cap. 19. 31.
w Cap. 19. 31.
x Cap. 19. 31.
y Cap. 19. 31.
z Cap. 19. 31.

cu arginţiulŭ seu, seulu să mănînce din turmă; şi voiŭ nimici pre omu ca pre ^a acestia, că
12 mănîncă din pîinea lui. Şi fiîa preotului, căndŭ va fi vădŭvă după bărbatŭ străinŭ, nici vădŭva şi nu avŭ mădulăre din casa
13 tatîne-sĕu: dară, Dacă fiîa preotului va fi văduvă, sĕu va fi lepădată, dară nu va avŭ copiĭ, şi va fi ca ^a în tinereţele la casa părintelui ei, ca şi în fiîa sa să mănînce
14 pîinea părintelui ei; dară nici unŭ străinŭ să nu o mănînce. ^1 Dară cînevA din mădularia va mînca din celu sfîntu, elŭ va adaogĕ a cincia parte dintr'însulu, şi îi va da preotului cu celu sfîntu impre-
15 nată. ^1 Ca nu cumva să spurce celu sfîntu alu fiiloru lui Israilŭ, pre cari voru ridica
16 adauge lui Iehova: Şi va aduce spurcăciunea păcatului loru, mîncîndŭ din celu sfîntu alu lorŭ; căci eu sĕnt Iehova, care ^1 sfinţescu pre ei.

17 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicîndu: Vorbesce lui Aaronŭ şi fiiloru lui şi tuturoru fiiloru lui Israilu, şi îi ghi: Omu ^a cinevA din casa lui Israilu şi din străinii din Israilu sĕ aducă sacrificiulŭ seu, fie dară
19 unŭ votŭ sĕu unŭ dară pentru oferendă lui Iehova, ^a Să aduceţi numai cu bună-voinţă vĕstră, masculŭ fără defectŭ, din boi, sĕu din oi,
20 sĕu din capre. ^a Nici una din aceste nu veţi aduce, căci nu va fi bine primită. Şi ^a cînevA dintre cei din casa lui Israilu sacrificiŭ de mîntuire, fie unŭ votŭ alŭ seu, sĕu dară de bună-voinţă din cercĕi sĕi din turme, fără defectŭ să fie ca să fie bine-primită, nici unŭ defectŭ
22 să nu fie ^a în elŭ. ^a Nici unŭ orbŭ sĕu frîntŭ, sĕu stîrpitŭ, sĕu bolnavŭ, nici cu scabiă sĕu cu pecingine, acestea nu veţi aduce lui Iehova; şi nici una dintr'acestea să nu daţi lui Iehova dreptŭ sacrificiŭ cu
23 focŭ pe altarulu lui Iehova. Bouŭ sĕu mîne, care va avea ce ^a prisosi, sĕu lipsă în mădularia sale, puteţi aduce dară de bună-voiă, dară pentru votŭ nu va fi bine-primită.
24 Nici animalŭ cu testicŭli frînţi, sĕu striviţi, sĕu intîrse sĕu tăiate să nu aduceţi lui Iehova, şi nici să se facă asemenea în pămîntulu vostru.
25 Şi din mîna străinului să nu luaţi nimicu din acestia, spre a le aduce ^a pîna Dumnedĕului vostru, că ^a sacrificiulu acestoru sunt incorrupte, sunt şi defecte întru ele; nu voru fi bine-primite pentru voi.

26 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicîndu: ^a Viţelulŭ, sĕu mielulŭ, sĕu iedulŭ, dupa ce se va făta, să fie septe dile supta mama sa, şi de la a opta zi şi pe d'ainte înainte voiŭ fi bine-primite pentru sacrificiŭ cu focŭ lui Iehova.
28 Şi vacă, sĕu oiŭ, sĕu capra să nu o junghiaţi şi de asemenea totu într'unulŭ şi ^a cu feciorŭ sĕu.

29 Şi cîndŭ ^a sacrificaţi sacrificiŭ de mulţămire lui Iehova, sacrificaţi-lŭ astu-felŭ ca să fie bine primitŭ pentru voi. A
30 totŭ în ^a acestŭ şi să se mănînce; ^a nimicu dintr'însulu să nu lăsaţi pe demînéţă. Eŭ sĕnt Iehova.

31 ^1 Şi să păziţi legile mele, şi să le faceţi, 32 sĕ sînt Iehova. ^a Nici să nu profanaţi numele meu celu sfîntu, pentru ca ^a eŭ să mă sfinţescu între fiiî lui Israilu. eu sĕnt Iehova, care vă ^a sfinţescu vŏi, 33 care v'amu scosu pre voi din pămîntulu Egipetului, ca să fiu vostru Dumnedĕu. Eŭ sĕnt Iehova.

Sacrificiulŭ anuŭ sumandu şi ordinea

34 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicîndu, Vorbesce fiiloru lui Israilu, şi îi ghi: Cîndu ^a sacrificiulu lui Iehova, pre cari voiŭ 35 a-lŭ ^a proclămma ghile sfîntu, acestea sĕnt sacrificiile mele.

3 ^a Şese dile să se lucreze, dară a septea ghi să fie sabatŭ de repausu, şi sfîntă, nici unŭ lucru să nu faceţi; sabatŭ este lui Iehova în tóte locuinţele vóstre.

4 ^a Acestea sĕnt sacrificiile lui Iehova, ghile sfinte, pre cari vŏi să le proclămaţi la timpulŭ lorŭ.

5 ^a În luna întîiŭ, în patru-spre-dece alŭ acestŭ lunŭ, despre sĕră, pasca lui Iehova este.
6 ^a Şi în ghua a cincĕ spre ghece a acestui lunŭ este sacrificiulŭ azimeloru, consacratŭ lui Iehova, septe dile să mănînci azime.
7 In ghiua întîiŭ să vă fie ghi sfîntă, nici unŭ lucru de servilŭ să nu faceţi.
8 Şi să aduceţi sacrificiŭ cu focŭ lui Iehova septe ghile, a septea ghi este ghi sfîntă; nici unŭ lucru de servilŭ să nu faceţi.

9 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicîndu: 10 Vorbesce fiiloru lui Israilu, şi îi ghi: ^a Cîndu veţi intra în pămîntulŭ, pre cariu eŭ ^a îlu dau voiŭ, şi veţi secera semănătorile lui, să aduceţi unŭ snopŭ din ^a primiciele secerăşiloru

11 vostre la preoţi. Şi elŭ va ^a legăna snopulŭ înaintea lui Iehova, spre a fi bine-primită pentru voi, a ghiua ghi după sabatŭ elŭ va
12 legăna preotulu. Şi în ghiua cîndŭ veţi legăna snopulŭ acestŭ, să sacrificaţi unŭ mielŭ fără defectŭ, de unŭ anŭ, dreptŭ olocaustŭ
13 lui Iehova. ^a Şi darulu lui de pîne să fie două decimi de ^a fărĭnă fină, frămîntată cu ulĕiŭ, drept sacrificiŭ cu focŭ lui Iehova, ertru mirosŭ plăcutŭ; şi libaţiunea lui de vinŭ
14 să fie a patra parte din mĕă lină. Şi nici pîne, nici grăunţe prăjite, nici primiţi în spre ce va aducaţi până în ghua, până cîndu voi ghceţi ofrenda a voştŭ şi aduceţi cătrăi Dumnedĕulŭ vostru. Lege perpetuă să fie acesta în generaţiunile vóstre în tóte locuinţele vóstre.

15 Şi ^a de a dóua ghi după sabatŭ, de la ghua, cîndŭ veţi fi adusŭ snopulŭ legănatŭ, să numeraţi, ce să fie septe septemĭi întregi;
16 până la a dóua ghi după septimana a septea să numeraţi ^a cinci-ghci de ghile şi veţi să aduceţi ^a darŭ nou de pîne lui Iehova.
17 Din locuinţele vóstre să aduceţi două pîni drepţi dară legănaţi, cari să fie din două decimi de fĕiŭ, din fărĭnă fină, ce dospită să se coacă: acestea sĕnt ^a primiciele lui Iehova.
18 Şi să aduceţi pe lîngă acea pîne şi septe mieĭ de ani fără defectŭ, şi unŭ ţîţelŭ cu unŭ berbecŭ, cari voiŭ fi olocaustŭ lui Iehova, împreună cu darulŭ de pîne a lorŭ, şi cu libaţiunile lorŭ, ca sacrificiŭ cu focŭ, mirosŭ plăcutŭ lui Iehova. Şi veţi face şi ^a unŭ ţapŭ ca sacrificiŭ pentru păcatŭ, şi două mieĭ de ani ca ^a sacrificiŭ de mulţămire.
20 Şi preotulu pre acestŭ să le legăne înaintea lui Iehova, împreună cu pînile celu de primĭse şi cu cei doi mieĭ; ^a sănt ei fi lui Iehova, pentru preoţi. Şi tormă în ochiulu şi în prohimulŭ şi sfîntă, nici unŭ lucru de servilŭ să nu faceţi. Lege perpetuă să fie acesta în tóte locuinţele vóstre în generaţiunile vóstre.

21 Şi ^a cîndŭ veţi secera semănătorile pămîntului vostru, să nu secerăţi de totŭ până marginile ogorului teu, nici ^a spicuitu celu rămasu din secerişulu teu să nu lu aduni, pre a-cestŭ săracŭlu şi străinulu să le laşi. Eŭ sĕnt Iehova, Dumnedĕulŭ vostru.

23 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicîndu: Vorbesce fiiloru lui Israilŭ, ghicîndu lorŭ: In ^a luna a septea, în luna ghi a lunei, să fie voiŭ di de repausu, ^a amintire cu sunetu

de trîmbiţa, şi ghi sfîntă. Nici unŭ lucru 25 de servilŭ să nu faceţi, şi să aduceţi sacrificiŭ cu focŭ lui Iehova.

26 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicîndu: ^a Şi 27 în ghiua a dzecea lunei a acestui lunŭ a septea, să fie ghi de espiare, şi vĕrtă să vi fie; şi să vi umiliţi sufletele vóstre, şi să aduceţi sacrificiŭ cu focŭ lui Iehova. Şi nici 28 unŭ lucru să nu faceţi în acea ghi: că ea ghi de espiare este, ca să se facă espiare pentru voi înaintea lui Iehova Dumnedĕulŭ vostru.
29 Că tóte sufletele, care nu se va umili în ghiua acesta ^a vĕrşi se-va din poporulŭ seu.
30 Şi tóte sufletele, cărora va face cu- lucru în ghiua acesta, perde-voiŭ pre ^a sufletulŭ acela din poporulŭ seu.
31 Nici o mîncare să nu faceţi; lege perpetuă în generaţiunile vóstre în tóte locuinţele vóstre.
32 Sabatu de repausu să fie voiŭ acesta, şi să vi umiliţi sufletele vóstre în a nóua ghi a lunei, sĕră, din sĕră până în sĕră să serbaţi sabatulu vostru.

33 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ghicîndu: Vorbesce fiiloru lui Israilŭ, ghicîndu: In ^a ghiua a cincĕ spre-dece a lunei acestŭia a septea, să fie serbătóre corturiloru, cincĕ dile lui Iehova, septe dile.
35 In ghiua întîiŭ să fie ghi sfîntă; să nu faceţi nici unŭ lucru de servilŭ. Septe dile să aduceţi sacrificiŭ cu 36 focŭ lui Iehova, şi ghiua a ^a septea să vi fie ghi sfîntă, şi să aduceţi sacrificiŭ cu focŭ lui Iehova; ^a întîrziere este, nici unŭ lucru de servilŭ să nu faceţi. ^a Acestea sĕnt serbătórele lui 37 Iehova, pre cari le veţi proclămma ghile sfinte, spre a aduce lui Iehova sacrificiŭ cu focŭ, olocaustŭ, darurĭ de pîne, sacrificiŭ, libaţiuni, ce trebuie pentru fie-care ghi în ghiua sa;
38 ^a fără de sabatele lui Iehova, şi afară de darurile vóstre, şi afară de tóte votŭrile vóstre, şi afară de tóte darurile zise de bună voia, pre cari voi le daţi lui Iehova. De, în a 39 cincĕ-spre-dece ghi a lunei acestŭia a septea, dupa ce veţi fi ^a culesŭ venitulŭ pămîntului, să serbaţi serbătórea lui Iehova septe dile; în ghiua ghi să fie sabatŭ, şi a opta ghi să fie sabatŭ. Şi în ghiua ghi să vi luaţi ^a ramuri 40 dintr'unu arboru frumosu, crăcuri de finicŭ, şi ramure de arbore umbrosŭ, şi sălcii de pîrĕiŭ, şi ^a să vĕ bucuraţi înaintea lui Iehova Dumnedĕulŭ vostru septe dile.
41 ^a Şi să serbaţi a- acĕstŭ ce serbătóre a lui Iehova septe dile în anŭ; lege perpetuă să vi fie în generaţiunile vóstre; în luna a septea să o serbaţi aceasta.
42 ^1 In colibi să locuiţi septe dile,

fie-care muiere din locuitorii ai tinutului ai
43 celui; ¹ Ca generatiunile voastre să aibe ca
eu, când tocmiu cu fii lui Israelu cu legământ
în muntele Sinai, când i-am scos din pământulu Egiptului. Eu sînt Iehova Dumnedeulu vostru.
44 Aşeză-vĕ ²spune Moisi fiilorŭ lui Israelŭ
archîtectulu lui Iehova.

25 Şi Iehova vorbi-lu Moisi, ²dicêndŭ: ²Ordină fiilorŭ lui Israelŭ, ca ei să-şi aducă
2 olĕu curatŭ din măslini, alesŭ, pentru lumînare, spre a ține candelele aprinse
3 necurmatŭ. Afară de perdêua mărturiei, în cortulŭ întîlnirei, să le aprindă pre acestea Aaron de cu sĕră până dimineţă înaintea lui Iehova necurmatŭ. Lege perpetuă este aceasta
4 între generaţiunile voastre. În policandrulŭ ²celŭ curatŭ să aşeze candelele spre ele necurmatŭ înaintea lui Iehova.
5 Şi să iĕi fărea fĭnei, şi să coci dintr'însa dôsă turte: câte dece turte
6 fiecare turtă. Şi să le pui pre acestea în două rînduri, câte şase în fiecare rîndŭ, pe mêsa ²cea de curată curată, înaintea lui Iehova.
7 Şi pune pe fiecare rînduri câte tămîia curată, care să fie spre aducere
8 pe pâne, sacrificiŭ cu foc lui Iehova. În fiecare sîmbătă să le aşeze înaintea lui Iehova necurmatŭ, ca la Dumnedeulu lui Israelŭ spre legĭ-
9 uită perpetuă. Şi ²aceasta să fie ale lui Aaron, şi ale fiilorŭ lui, ²cari să le mănînce în locŭ sfîntŭ, că acesta pre sînte este, ca-
rele lŭi din sacrificiele cu foc ale lui Iehova prin legĭ-perpetuă.

Pedeapsă pentru blăstemŭ; poruncile lui.

10 Şi eşi fiiulŭ lui Israelu Ţîtlu din ce-
cei femeĭ Israelite, care era şi fiiulŭ unui
Egiptiŭ în Egiptu, şi el se certară în tabĕră
11 fiiulŭ femeĭ Israelite cu ²bărbatulŭ unuiŭ fiiŭ
Iehova, şi-lŭ ²blăstemă, şi-lŭ ²aduseră pre elŭ
la Moisi; şi numele mumeĭ sale Şelomita,
12 fiica lui Dibri, din comunia lui Dan. Şi-lŭ
²puseră pre elŭ sub pază, până ce li se va
arăta porunca lui Iehova.
13 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ²dicêndŭ:
14 Scóte pre acel ce a blăstemat afară din tabĕră, ca toţi cei ce-lŭ auziră să ¹ pună mînele lorŭ pe capulŭ lui, şi să-lŭ ucidă
15 cu petre toŧă comunitatea. Şi fiilorŭ lui Israelu să li vorbeşci, dicêndŭ: Ori cine va blăstema pre Dumnedeulu seŭ, acela ¹⁶
va purta păcatulŭ său. Şi celŭ ce ²blăstemă numele lui Iehova, acela să fie sacrificat: toţi
poporu-lu ucidêndu-lŭ cu petre. Ca celŭ ce-
va fi născutŭ în locŭ, când blăstemă numele lui Iehova, acela să fie sacrificat.
17 Şi ²celŭ ce va lovi de mórte pre ¹⁷
vr'unŭ omŭ, acela să se ucidă.
18 Şi celŭ ce va lovi de mórte pre o vită să plătéscă
19 vită cu vită. Şi ²dacă cine-va va ¹⁹ face
aprópelui seŭ cea vătămare; cumŭ a ²făcutŭ elŭ, aşa să i se facă şi lui: Frîntură pen-
20 tru frîntură; ochiŭ pentru ochiŭ; dinte pentru dinte; cumŭ va face cuiva vătămare, aşa-
21 mănare să i se facă şi lui. ²Celŭ ce ucide de
mórte o vită, să o plătéscă; iar celŭ ce loveşce
22 de mórte pre omŭ să se omóre. ²Aceeaşi
judecată să fiaŧă şi străinulŭ şi născutulŭ; că eu Iehova sînt Dumnedeulŭ vostru.

23 Şi Moisi vorbi lui Israelu, ²ca să 23
scótă pre celŭ ce blăstemase afară din tabĕră, şi să-lŭ ²ucidă cu petre. Şi fiiiŭ lui Israelu făcură cumŭ ordinase Iehova lui Moisi.

Anulŭ sabatic, şi anulŭ jubileŭ.

25 Şi Iehova vorbi cu Moisi pe muntele Si- 25
nai, ²şi-lŭ ²dicêndŭ: Vorbesce fiiloru lui Israelu, şi li ²di: Voi când veŧi intra în pămîntulŭ, pe care eu vi-lŭ dau vouă, pămîntulŭ să ²serbeze ²repaosu lui Iehova: Şese 1
ani să semenaŧi ogorulŭ teŭ, şi şese ani să
lui via ta, şi să adunaŧi venitulŭ ei; Eară în 4
anulŭ alŭ şeptelea să fie sabatŭ spre repaosŭ pentru pămîntulŭ, sabatŭ al lui Iehova; ogorulŭ tĕŭ să nu-lŭ semeni, şi via ta să nu
o tai. ²Pre celŭ ce va curŧi resera singure de 5
la sine în urma recoltei tale să nu le aduni, şi strugurii din via ta necăsîtă a ta să nu-i culegi, căci de repaosŭ să fie pămîntulŭ. Şi ²repaosŭ acestui anŭ de şeptelea alŭ pămîn- 6
tului să servéscă voŧi spre mîncare, ŧie şi servitorŭlui teŭ, şi servei tĕi, şi străinului teŭ, şi ²celui ce locuesce la tine, şi dobîndaŧi teŭ, care petrece în locŭ. Şi 7
vitelorŭ tale, şi fiĕrelorŭ din pămîntulŭ tĕŭ, toŧă venitulŭ lui va fi spre mîncare.

Şi să numeri ŧi şepte sĕptĕmîni de ani, 8
adecă de şepte ori şepte ani, aşa că cele şepte sĕptĕmîni de ani să-ŧi facă patruzĕci şi nóue de ani. Atunci să faci să resune trîmbiŧa de jubileŭ în luna a şeptea, în ziua a
decea a lunei: ²în ziua de espiaŧiune să faceŧi resunare trîmbiŧei în toŧă pămîntulŭ vostru.

10 Şi să ²sfinţéscă anulŭ alŭ cincî-decilea, şi să
²proclamaŧi în ţĕra libertate tuturorŭ lo-
cuitorilorŭ ei; jubileŭ să fie acesta voŧi;
²întorce-ŧi să se întoarcă fie-care omŭ la 11
moşia sa, şi întorce-ŧi să se întoarcă fie-care la familia sa. Jubileŭ să fie acela anulŭ alŭ cincî-decilea anŭ; voi să nu semenaŧi, nici să culegeŧi ceea ce
va crescé ale acelui anŭ, şi nici strugurii
viei să-i culegeŧi netăiaŧi; că un fel de jubileŭ să fie.
12 Căci acesta este jubileŭ, sfîntă să fie
voŧi; ale pe câmpiŭ să-ŧi mîncaŧi fructele.
13 În acestŭ anŭ jubileŭ să cadă din nou
14 ca să se întoarcă la moşia sa. Şi când vîndeŧi ceva aprópelui seŭ, sau cumpăraŧi
ceva de la aprópele vostru, să nu înşelaŧi
15 unulŭ pe altulŭ. După numĕrulŭ anilorŭ după jubileu ca cumpăr de la aprópele tĕu; şi ĕlŭ după numĕrulŭ anilorŭ fruc-
16 tiferi să ţi vîndă. După mulŧi ani măriaŧi
şi mulŧi puŧini, după numĕrulŭ ani-
lorŭ ce vor mai fi, îi vei plăti preŧulŭ cumpărăturei tale; căci numĕrulŭ ani-
lorŭ îŧi vîndă.
17 Deci ²nu să nedreptăŧéscă unulŭ pe altulŭ,
ci să ai frică de Dumnedeulŭ teŭ, că eu
18 Iehova sînt Dumnedeulŭ vostru. ²Ca să vă
legaŧi ambe, şi voi să păziŧi judecăŧile
mele, şi voi face pre ele, ²ăstă-fel
19 veŧi locui în pămîntulŭ acela. Şi pămîntulŭ
îşi va da fructulŭ său, şi-lŭ veŧi mînca
până vă veŧi sătura, şi veŧi locui în el în
20 linişte. Şi ²de veŧi zice: ²Ce vomŭ mînca în anulŭ
alŭ şeptelea? Iacă, ²nu vomŭ semăna,
21 nici vomŭ culege venitulŭ nostru! Eŭ voiŭ
²trimite ²vouă binecuvîntarea mea în
anulŭ alŭ şeselea, şi ²pămîntulŭ va produce
22 venitŭ pentru trei ani. ²Şi anulŭ veŧi semăna
²al 8 anulŭ alŭ optulea, veŧi mînca
²din venitulŭ celŭ vechiŭ, până în anulŭ alŭ
nóulea, până ce veniŧi acestŭ ve-
23 nitŭ nóŭ din celŭ vechiŭ.
Pămîntulŭ să nu se vîndă de totŭ;
²că voi sînŧi pămîntulŭ, şi ²ve străini şi
24 ²aşezaŧi şi nemernici. După acestea,
în toŧă ţĕra ce vă veŧi stăpîni să faceŧi
25 ²răscumpărare pămîntului. ²Când fratelŭ teŭ va sărăci, şi din causa ca
va vinde, să vină ²răscumpărătorulŭ celŭ mai
de aprópe, şi să ²răscumpere ²ceea ce
26 ²vîndu alŭ fratelŭ seŭ. Şi când vorŧa
va nu va ²răscumpăra, şi ²el însuşi va ajunge pentru răscumpărare; Atunci ²elŭ să 27
socotéscă anii de la vînzărea, şi ceea ce va
înapoia să întărca înapoi acelŭia, căruia vîndusese şi îşi-şi să ²se întoarcă la moşia sa.
Şi dacă ²a găsită singură spre a înapoia, 28
²acestă fel vînzătorulŭ va remînea în mîna cumpărătorului până la anulŭ jubileŭ. ²Şi în cursŭ
jubileŭ cumpărătorulŭ să iasă, şi să întoarcă
să ţinutŭ la moşia sa.
Şi când cine-va a vîndutŭ casa de lo- 29
cuit în cetate cu zidŭ, ²să aibe dreptulŭ
a-şi-o ²răscumpăra până la sfîrşitulŭ anului vînzărei sale; să aibe ²să dreptulŭ
²să aibe dreptulŭ de răscumpărare. Şi da- 30
că nu se va ²răscumpăra până la
împlinirea unui anŭ întregŭ, atunci casa din
cetate cu zidŭ va remîne de totŭ în mîna
celui ce o a cumpĕrată în generaţiunile sale:
în anulŭ jubileŭ ²să nu iasă din ea. Însă 31
casele de prin sate, cari n'au zidŭ împrejuru, nechiă să fie socotite ca fondurile de pămîntŭ; răscumpărare să aibă dreptulŭ de
²răscumpărare, şi ²răscumpărătorulŭ să iasă în
²anŭ jubileŭ. Şi ²afară pentru cetăŧile ²Le- 32
viŧilorŭ. Leviŧii să aibă dreptulŭ perpetuŭ de
²răscumpărare asupra ²caselorŭ din cetăŧile ²moşiriloru
²lorŭ. Şi ²casă ²care va fi ²cumpărată o 33
²casă de a Leviŧilorŭ ²în anŭ le jubileŭ din
²care vînzătorŭ sînŧ din cetăŧile ²moşiriloru
²lorŭ, căci casele din cetăŧile Leviŧilorŭ sînŧ ²moşia
lorŭ între fiiiŭ lui Israelu. Şi nici ²câmpulŭ 34
²coprinsulŭ d'împrejurulŭ cetăŧilorŭ lorŭ să
²nu-lŭ vîndă, căci acesta este ²moşia perpetuă a
²lorŭ.
Şi ²dacă fratelŭ teŭ va sărăci, şi ²ace- 35
²a lui se va ²fi în ²mîna lui, ²atunci ²să-l
²ajuŧi, ²ŧe ²ŧărîi ²ca şi ²străinŭ ²ca şi nemernicŭ, ²să trăiască cu tine. ²Să 36
²nu iei de la ²dînsulŭ
²nici ²camătă, nici ²dobîndă, ci ²să-ŧemeŧi de
Dumnedeulŭ teŭ; ca ²străinŭ ²cu să trăiască
²cu tine. Banii ²ca să-i ²nu ²dai ²cu ²camătă, 37
²nici ²bucatele ²ale să-i ²împrumuŧi ²cu ²dobîndă.
²Eŭ ²sînt ²Iehova Dumnedeulŭ vostru, ²care 38
²dusŭ sînŧ ²pre voi din ²pămîntulŭ Egiptului,
²ca să vă ²dau ²pămîntulŭ ²Canaanŭ, ²ca
²ca să ²fiŭ ²vostru ²Dumnedeŭ.
Şi ²de ²cumŭ-va ²ajunge ²cineva ²sărăciŧă lîngă 39
²tine, şi ²elŭ ²se ²va ²vinde ²ţie, ²să ²nu-lŭ ²pui
²pre ²dînsulŭ să-ţi facă ²muncă de ²robŭ. Ca 40
²unŭ ²argatŭ, ²ca ²unŭ ²nemernicŭ ²să ²fie ²cu ²tine,
²şi ²până ²la ²anulŭ ²jubileŭ ²să ²servéscă ²le ²tine

41 Şi ele avocea să fiŭ de la tine, ele şi fiiĭ lor ^a[a] împreună cu d'însulu, şi să se întoarcă la familia sa şi la ^b[b] moşia părinţilor sei. 42 Căci ei sînt ^c[c] servii mei, pe cari i-amu scosu din pămîntulu Egipetului: ei să nu se vîndă, precumu se vînd sclavii. 43 Tu să nu îi stăpînescĭ ^d[d] cu asprime, ci să te temi de Dumnedĕulu tĕu. 44 Şi sclavulu tĕu, şi sorea ta, pre cari vrĕaiŭ a-i avé, să fie din naţiunile cele împrejurulu vostru: d'intr'acelea să vĕ cumpĕraţi servi şi servĕ. 45 Precumu şi d'intre ^e[e] nimicuriĭ, cari petrecu între voi, şi dintr'aceştia vĕ puteţi cumpĕra şi din familiile acelora, cari sînt cu voi, pre cari i-aŭ născutŭ în pămîntulu vostru; şi aceştia potŭ fi în stăpînirea vĕstră. 46 Şi ^f[f] veţi lăsă pre ei de moştenire fiiloru vostri după voi, ca ei să ^g moştenéscă dreptu stăpînire, şi vĕci nevĕĭ pre ei de sclavi în perpetuu; fraţiloru însă ĭ[h] fraţi vostri, fiiĭ lui Israĭlu, nimenea să nu se ^h stăpînéscă preste fratele sĕu cu asprime.

47 Şi dacă mîna sa unuĭ străinu sau unuĭ nimicniciu, ce petrece cu tine, va ajunge la avere, şi ^i fratele tĕu, lîngă dînsulu va ajunge la sărăcie, şi se va vinde străinului ce locuesce cu tine, sau 48 cărui semînţă din familia sĕrĕiĭ: După ce acesta se va fi vîndutŭ, are dreptulŭ de a se ^k răscumpĕra; unulŭ din fraţiĭ sei îlu ^l[i] va răscumpĕra: 49 Sau unchiulŭ seu, sĕu fiulŭ unchiuluĭ seu, îlu ^m[k] va răscumpĕra; sĕu elulu lor-care consîngenŭ din familia lui îlu ^n[l] va răscumpĕra; sĕu ^o[m] elŭ însuşi, dacă va fi în stare, 50 singuru pressimu se ^p[n] va răscumpĕra. Atunci elŭ va face socotélă cu cumpĕrătorulŭ seu, de la anulu în care elŭ ^q[o] s'a vîndutŭ până la anulu jubileu; şi banii vînduteĭ sale ai se ^r[p] asemĕnĕze după numerulŭ anilorŭ, ca şi cînd unŭ anŭ ar fi fostŭ în d'însulu. 51 Şi dacă mai sînt încă mulţi ani, elŭ după ei îi va ^s[q] plăti preţulŭ răscumpĕrărei sale 52 din argintulŭ vînduteĭ. Şi dacă vorŭ fi puţinĭ ani până la anulu jubileu, elŭ va face socotélă cu d'însulu, şi după numerulŭ anilorŭ ^t[r] va plăti preţulŭ răscumpĕrărei sale. 53 Ca şi mărginaşŭ de unŭ pe unŭ ^u[s] ani se fie el la d'însulu; şi ar fi ^v[t] stăpînéscă cu 54 asprime înaintea ochiloru tei. Şi cîndu cĕi prin nici unulŭ din aceste chipuri nu se va fi răscumpĕratŭ, ^w[u] eşă în anulu jubileu, elŭ şi fiiĭ lui cu d'însulu. 55 Căci ^x[v] miei sînt servii mei, pe cari i-amu scosu din pămîntulu Egipetului. Eu sînt Dumnedĕulu vostru.

Legea asupra idolatriei, sîmbetei şi sărbătoriloru anuale.

26 SĂ nu faceţi voiŭ ^a[1] idoli, nici chipuri cioplite, nici ^b[2] stîlpĕ să nu vĕ ridicaţi, nici petre figurate să nu puneţi în pămîntulu vostru, pentru ca să vĕ închinaţi înaintea lorŭ: căci eu sînt Dumnedĕulu vostru.

2 Păziţi-vĕ să le păziţi, şi sanctuariulu meu să-lu cinstiţi; eu sînt Domnulŭ.

3 ^cDacă veţi umbla în legile mele, şi veţi fi ^d[3] atenţi la mĕle mele şi le veţi face; 4 ^eatunci eu vĕ voiu da ploiŭ în timpulŭ seu, şi pămîntulŭ îşi va da rodulŭ seu, şi arboriĭ cîmpuluĭ îşi vorŭ produce fructulŭ lorŭ: 5 Şi treeratulŭ vostru va ţinea până la culesulŭ viilorŭ, şi culesulŭ viilorŭ va ajunge până la semănătură, şi ^fpîne vĕstră o veţi mînca cu satiŭ, şi ^gîn pămîntulŭ vostru veţi locui fără temere. 6 Şi ^hvoiu da pace în acestu pămîntŭ, ca voiŭ să vĕ repausaţi şi nu va fi cine să vĕ spăimînteze; şi voiu perde ^ifĕrele cele sălbatice din acestu pămîntŭ, şi ^jsabia nu va trece prin pămîntulŭ vostru. 7 Şi voi veţi urmări pre inamicii vostri, şi ei vorŭ cădĕ de sabia înaintea vĕstră. 8 Şi cinci din voi vorŭ urmări o sută, şi o sută din voi vorŭ urmări zece mii; şi inamicii vostri vorŭ cădĕ de sabia înaintea vĕstră. 9 Şi ^kîntorcîndu-mă spre voi, ^lvoiu face să creşceţi şi să vĕ înmulţiţi; şi voiu întări legămîntulŭ meu cu voi. 10 Şi voi veţi mînca ^mvechiulŭ, de multu trecutŭ, şi pre cele vechi le veţi scote afară d'înaintea celoru noue. 11 ^nŞi locuinţa mea în voi voiu pune; şi nu vĕ voiu detestă pre voi; 12 ^oŞi voiu umbla între voi, şi ^pvoiu fi Dumnedĕulu vostru, şi voi ^qveţi fi ai mei poporŭ. 13 ^rEu sînt Iehova Dumnedĕulu vostru, care v'amu scosu pre voi din pămîntulu Egipetului, ca să nu mai fiţi sclavi ĭ[s] lorŭ; şi amu rupŭ legăturile jugului vostru, ^tfăcîndu-vĕ să umbleţi cu capulŭ rădicatŭ.

14 ^uŞi dacă voi nu mĕ veţi asculta, şi nu veţi face ^vacele ordinĕ; 15 Şi dacă veţi ^wdispreţui legile mele, şi sufletulŭ vostru va deteşta judecăţile mele, încît voi să nu faceţi tote ^xcele porunci ale mele, şi legămîntulŭ meu să-lu călcaţi; 16 ^yatunci şi eu voiu face voiŭ acestea: voiu trimeté preste voi ^zspaimă şi ^aarsîle şi ^bfrigurĭ fierbinţi, cari vĕ vorŭ ^cconsuma ochiĭ, şi ^dvĕ vorŭ face sufletulŭ a lîncedi, şi ^esemînţa vĕstră în zadarŭ o veţi semăna, că vrăjmaşiĭ vostri o vorŭ mînca pre ea. 17 Şi ^fîn voiu întorce faţa mea în contra vĕstră, ca ^gvoi să fiţi bătuţi de vrăjmaşiĭ vostri: şi ^hvoi ce vĕ urăscŭ vorŭ domni preste voi; şi ^ivoi veţi fugi, fără ca cine-va să vĕ urmărescă.

18 Şi dacă încĭ după acestea nu veţi asculta de mine, eu vĕ voiu pedepsi de ^jşepte ori mai multŭ pentru păcatele vĕstre: 19 Şi voiu ^kfrînge mîndra putere a vĕstră; şi ^lvoiu face ca cerulŭ vostru să fie de fieră, şi pămîntulŭ vostru de aramă. 20 Şi ^mputerea vĕstră se va consuma în zadarŭ, căci ^npămîntulŭ vostru nu-şi va mai da rodulŭ seu, nici arboriĭ pămîntuluĭ nu-şi vorŭ da rodulŭ lorŭ.

21 Şi ^oîn dacă veţi umbla mie totŭ în contra, şi nu veţi voi a asculta de mine, eu voiu adăugi preste voi de şepte ori mai multe plăgi după păcatele vĕstre: 22 ^pEu voiu trimite asupra vĕstră fĕrele cîmpuluĭ, cari vĕ vorŭ ^qperde de copiĭ, şi vĕ vorŭ pierde, vitele vĕstre, înmulţindu-vĕ şi pre voi; şi ^rdrumurile vĕstre vorŭ remînea pustiite.

23 Şi dacă voi veţi prin acestea ^snu vĕ veţi îndrepta, şi eu voiu fi ^tîmpotriva mea, ei voiŭ 24 umbla încă împotriva mea. ^uŞi eu voiŭ umbla împotriva vĕstră, şi vĕ voiu bate încă de şepte ori mai multŭ pentru păcatele vĕstre. 25 ^vŞi voiu aduce asupra vĕstră sabia, care va resbuna rumperea legămîntului; şi de vĕ veţi aduna în ostile vĕstre, ^wvoiu trimeté ciuma în mijlocul vostru, şi veţi fi daţi în mînele vrăjmaşiloru voştri. 26 ^xCînd voiu frînge toiegul pînei, şi şepte femeĭ vorŭ coce pînea vĕstră într'unŭ cuptorŭ, şi ne va da pînea vĕstră cu cumpĕnă, şi veţi mînca, dară nu vĕ veţi sătura.

27 ^yDacă nici cu tote acestea nu veţi asculta de mine, ci veţi umbla totŭ împotriva mea: 28 Şi eŭ ^zvoiu umbla împotriva vĕstră, şi încă vĕ voiu pedepsi pentru păcatele vĕstre: 29 ^aCă veţi mînca cărnea fiiloru voştri, şi carnea fetelorŭ vĕstre o veţi mînca. 30 Şi ^bvoiu sfărîma înălţimile vĕstre, şi voiu nimici ^cmici-altarele vĕstre; şi ^dvoiu arunca cadavrele vĕstre preste cadavrele idoliloru voştri, şi sufletulŭ meu vĕ va ^eurî pre voi. 31 ^fŞi cetăţile vĕstre le voiu pune pustiu, şi ^gsanctuarele vĕstre le voiu pustiŭ, şi nu voiŭ mai mirosi mirosŭ plăcutŭ de la voi. 32 ^hDa, eŭ voiu pustiŭ pămîntulŭ, încît vrăjmaşiĭ voştri, cari vorŭ locui într'ensulŭ, ^ise vorŭ mira de d'însulu neamuriĭ vostri, cari vorŭ fugi înaintea lorŭ. 33 Şi ^jpre voi vĕ voiu răspîndi între naţiuni, şi voiu scote sabia în urma vĕstră, şi pămîntulŭ vostru va fi pustiŭ, şi cetăţile vĕstre deserte. 34 ^kAtunci ţerrĕi pămîntŭ va fi bucura de sabatele sale în tote zilele cîtŭ va zăcea pustiŭ, şi pămîntŭ ce veţi fi în ţera nemicilorŭ voştri; atunci pămîntulŭ se va repausa şi se va bucura de anii sei sabatici. 35 Tote zilele cîte va remînea pustiŭ va repausa, pentru cătŭ nu s'a repausatŭ în ^lanii voştri sabatici, cîndu locuiaţi vĕ într'ensulŭ.

36 Şi celorŭ remaşi dintre voi, ^mvoiu aduce moliciune în inima lorŭ în ţerile nemicilorŭ lorŭ, şi va goni pre ei ^nsunetulŭ frunzei ce se mişcă; şi voiŭ fugi ca cumŭ fugă de sabiă; şi vorŭ cădĕ, neguindu-i cineva. 37 Şi ^ounulŭ va cădĕ preste celŭ-laltŭ ca d'înaintea sabiei, neguindu-i cineva; şi ^pva veţi puté sta înaintea nemicilorŭ voştri. 38 Şi voi vĕ veţi perde între naţiuni, şi pămîntulŭ nemicilorŭ voştri vĕ va mînca. 39 Şi cei remaşi d'intre voi ^qse vorŭ perde pentru fărădelegile lorŭ prin ţerile nemicilorŭ voştri; şi încă şi pentru fărădelegile părinţiloru lorŭ ca d'înşii se vorŭ perde. 40 ^rŞi atunci ei vorŭ mărturisi vetĕrăciunea lorŭ, şi nelegiuirea părinţiloru lorŭ, pentru nedreptăţile cari aŭ ^sîmpotrivirea mea: 41 Ba încă şi eu amŭ ^tumblatŭ în contra lorŭ, şi i-amŭ adusŭ în pămîntulŭ nemicilorŭ lorŭ, ca să ^use umilească şi ei vorŭ ^vsuferi pedeapsa

16 nelegiuirilorŭ mele, şi legămîntulŭ meu să-lŭ desfacĕţi; 45 Şi eŭ voiŭ face voiŭ acestea: voiŭ trimeté preste voi ^wspaimă şi ^xfrîngĕre şi ^yfrigurĭ fierbinţi, cari vĕ vorŭ ^zconsuma ochiĭ, şi ^aveţi sorŭ fi de sabiă a lorŭ, şi ^bveniţi vĕstră în zadarŭ o veţi semăna, că vrăjmaşiĭ vostri o vorŭ mînca pre 17 ea. 46 Şi ^cîn voiŭ întrepta faţa mea în contra vĕstră, ca ^dvoi să fiţi bătuţi de vrăjmaşiĭ vostri: şi ^evoi ce vĕ urăscŭ vorŭ domni preste voi; şi ^fvoi veţi fugi, fără ca cine-va să vĕ urmărescă.

18 Şi dacă încĭ după acestea nu veţi asculta de mine, eu vĕ voiŭ pedepsi de ^gşepte ori mai multŭ pentru păcatele vĕstre: 19 Şi voiu ^hfrînge mîndra putere a vĕstră; şi ^ivoiu face ca cerulŭ vostru să fie de fieră, şi pămîntulŭ vostru de aramă. 20 Şi ^jputerea vĕstră se va consuma în zadarŭ, căci ^kpămîntulŭ vostru nu-şi va mai da rodulŭ seu, nici arboriĭ pămîntuluĭ nu-şi vorŭ da rodulŭ lorŭ.

21 Şi ^lîn dacă veţi umbla mie totŭ în contra, şi nu veţi voi a asculta de mine, eu voiu adăugi preste voi de şepte ori mai multe plăgi după păcatele vĕstre: 22 ^mEu voiu trimite asupra vĕstră fĕrele cîmpuluĭ, cari vĕ vorŭ ^nperde de copiĭ, şi vĕ vorŭ pierde, vitele vĕstre, înmulţindu-vĕ şi pre voi; şi ^odrumurile vĕstre vorŭ remînea pustiite.

23 Şi dacă voi veţi prin acestea ^pnu vĕ veţi îndrepta, şi eu voiŭ fi ^qîmpotriva mea, ei voiŭ 24 umbla încă împotriva mea. ^rŞi eu voiŭ umbla împotriva vĕstră, şi vĕ voiu bate încă de şepte ori mai multŭ pentru păcatele vĕstre. 25 ^sŞi voiu aduce asupra vĕstră sabia, care va resbuna rumperea legămîntului; şi de vĕ veţi aduna în ostile vĕstre, ^tvoiu trimeté ciuma în mijlocul vostru, şi veţi fi daţi în mînele vrăjmaşiloru voştri. 26 ^uCînd voiu frînge toiegul pînei, şi şepte femeĭ vorŭ coce pînea vĕstră într'unŭ cuptorŭ, şi ne va da pînea vĕstră cu cumpĕnă, şi veţi mînca, dară nu vĕ veţi sătura.

27 ^vDacă nici cu tote acestea nu veţi asculta de mine, ci veţi umbla totŭ împotriva mea: 28 Şi eŭ ^wvoiu umbla împotriva vĕstră, şi încă vĕ voiu pedepsi pentru păcatele vĕstre: 29 ^xCă veţi mînca cărnea fiiloru voştri, şi carnea fetelorŭ vĕstre o veţi mînca. 30 Şi ^yvoiu sfărîma înălţimile vĕstre, şi voiu nimici ^zmici-altarele vĕstre; şi ^aveţi arunca cadavrele vĕstre preste cadavrele idoliloru voştri, şi sufletulŭ meu vĕ va ^burî pre voi. 31 ^cŞi cetăţile vĕstre le voiu pune pustiu, şi ^dsanctuarele vĕstre le voiu pustiŭ, şi nu voiŭ mai mirosi mirosŭ plăcutŭ de la voi. 32 ^eDa, eŭ voiu pustiŭ pămîntulŭ, încît vrăjmaşiĭ voştri, cari vorŭ locui într'ensulŭ, ^fse vorŭ mira de d'însulu neamuriĭ vostri, cari vorŭ fugi înaintea lorŭ. 33 Şi ^gpre voi vĕ voiu răspîndi între naţiuni, şi voiu scote sabia în urma vĕstră, şi pămîntulŭ vostru va fi pustiŭ, şi cetăţile vĕstre deserte. 34 ^hAtunci ţerrĕi pămîntŭ va fi bucura de sabatele sale în tote zilele cîtŭ va zăcea pustiŭ, şi pămîntŭ ce veţi fi în ţera nemicilorŭ voştri; atunci pămîntulŭ se va repausa şi se va bucura de anii sei sabatici. 35 Tote zilele cîte va remînea pustiŭ va repausa, pentru cătŭ nu s'a repausatŭ în ^ianii voştri sabatici, cîndu locuiaţi vĕ într'ensulŭ.

36 Şi celorŭ remaşi dintre voi, ^jvoiu aduce moliciune în inima lorŭ în ţerile nemicilorŭ lorŭ, şi va goni pre ei ^ksunetulŭ frunzei ce se mişcă; şi voiŭ fugi ca cumŭ fugă de sabiă; şi vorŭ cădĕ, neguindu-i cineva. 37 Şi ^lunulŭ va cădĕ preste celŭ-laltŭ ca d'înaintea sabiei, neguindu-i cineva; şi ^mva veţi puté sta înaintea nemicilorŭ voştri. 38 Şi voi vĕ veţi perde între naţiuni, şi pămîntulŭ nemicilorŭ voştri vĕ va mînca. 39 Şi cei remaşi d'intre voi ^nse vorŭ perde pentru fărădelegile lorŭ prin ţerile nemicilorŭ voştri; şi încă şi pentru fărădelegile părinţiloru lorŭ ca d'înşii se vorŭ perde. 40 ^oŞi atunci ei vorŭ mărturisi vetĕrăciunea lorŭ, şi nelegiuirea părinţiloru lorŭ, pentru nedreptăţile cari aŭ ^pîmpotrivirea mea: 41 Ba încă şi eu amŭ ^qumblatŭ în contra lorŭ, şi i-amŭ adusŭ în pămîntulŭ nemicilorŭ lorŭ, ca să ^rse umilească şi ei vorŭ ^ssuferi pedeapsa

de legământul meu cu Iacob, şi de legământul meu cu Isaac, şi de legământul meu cu Abraam voi aduce aminte, şi Mă voiu aduce aminte de pământ. 43 Căci pământul va fi părăsit de ei, şi se va bucura de sabatele lui, rămânând pustiu fără ei, şi ei vor răscumpăra pedepsa greşalelor lor pentru că pentru că au lepădat judecăţile mele, şi legile mele le-a urât sufletul lor. 44 Dară şi când ei vor fi în pământul vrăjmaşilor lor, Nu voiu lepăda pre ei, şi nu-i voiu urî în aşa, ca să-mi calc legământul cu ei, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor. 45 Voiu pentru ei Şi voiu aduce aminte de legământul cu strămoşii lor, pre cari i-am scos din ţara Egiptului înaintea ochilor neamurilor, pentru ca să fiu Dumnezeul lor. Eu Domnul. 46 Aceştea sunt statutele şi judecăţile, şi legile, pre cari le-a rânduit Domnul între sine şi între fiii lui Israel pe muntele Sinai prin mâna lui Moisi.

Legea preţuirii şi darurile.

27 1 Şi Domnul vorbi lui Moisi, zicându: 2 Vorbeşte fiilor lui Israel, şi le zi: Când cineva va face vreo închinare, închinarea sufletelor va fi după preţuirea ta. 3 Şi preţuirea ta va fi de la bărbaţi de douăzeci de ani până la şaizeci de ani, preţuirea ta va fi de cincizeci de sicli de argint, după siclul sfânt. 4 Şi de va fi femeie, preţuirea ta va fi de treizeci de sicli. 5 Şi de va fi de la cinci ani până la douăzeci de ani, preţuirea ta va fi de douăzeci de sicli pentru bărbat, şi pentru femeie de zece sicli. 6 Şi de va fi de la o lună până la cinci ani, preţuirea ta va fi pentru parte bărbătească cinci sicli de argint, şi pentru parte femeiască preţuirea ta va fi de trei sicli de argint. 7 Şi de va fi de şaizeci de ani şi mai sus, de va fi parte bărbătească, preţuirea ta va fi de cincisprezece sicli, iară pentru parte femeiască zece sicli. 8 Şi dacă va fi mai sărăcios de cât estimarea ta, pre acela să-l pună înaintea preotului, şi preotul să-l estimeze; după mâna celui ce a făcut votul va fi estimat preotul. 9 Şi dacă vreo vită din vite, din cari se aduce jertfă lui Domnul, toată câţi vor da din ea lui Domnul sânt ca sfinţi. 10 Nu va schimba, şi nici va pune rău în locul ei, nici bun pentru rău, dară vită pentru vită şi rău în locul ei; şi dacă cumva va pune o vită pentru altă vită, atunci acea vită şi cea-lalta, care a ţinut pentru loc, sânt ca sfinţi. 11 Şi dacă vreo vită-rea ca şi din vitele necurate, din cari nu se aduce jertfă lui Domnul, să stea vita înaintea preotului, 12 şi preotul să o estimeze, dupre cum va fi bună sau rea; cum o va pune preotul, aşa va fi. 13 Şi dacă va voi să o răscumpere, să mai adaugă a cincea parte din preţuirea estimării tale.

14 Şi când cineva va consacra casa sa lui Domnul, să o estimeze preotul, dupre cum va fi bună sau rea, în tot-o va estima preotul, aşa să rămână. 15 Şi dacă celui ce a dăruit-o va voi să răscumpere casa sa, să mai adaugă a cincia parte preste argintul estimării tale, şi să fie a lui.

16 Şi când cineva va consacra lui Domnul din câmpul moştei sale, estimarea ta să fie dupre semănătura sa; unui gomeriu de semânţă de orză să-i pui cincizeci de sicli de argint. 17 Dacă îşi va consacra câmpul său încă din anul jubileu, preţuirea ta să rămână după estimarea ta. 18 Şi dacă după ce a consacrat câmpul său după jubileu, preotul să-i socotească argintul lui dupre numărul anilor, cari mai rămân până la anul jubileu, şi astfel să se scadă din estimarea ta. 19 Şi dacă celui ce a consacrat câmpul va voi să-l răscumpere, să mai adauge încă a cincia parte preste argintul estimării tale, şi să-i rămână lui. 20 Şi dacă el nu va voi să-şi răscumpere câmpul, sau celui câmpu să se vândă altui om, nu se mai poate răscumpăra. 21 Şi acest câmp, când în anul jubileu se va lăsa să fie slobod lui Domnul, ca de moşie pământul, ca un câmp consacrat lui Domnului; el să fie moşia preoţilor.

22 Şi dacă cineva consacră lui Domnul unul câmpu de cumpărătură, care nu este din câmpul moştei sale: 23 Preotul să-i socotească preţuirea estimării tale până la anul jubileu, şi el să dea preţuirea ta în ziua aceea ca sfânt lui Domnul. 24 În anul jubileu câmpul să se întoarcă la acela de la care-l cumpărase, la acela a cărui e moştenirea pământului. 25 Şi toată estimarea ta să fie dupre siclul sanctuarului; siclul să fie de douăzeci de ghere.

26 Însă cât este întâi-născutul din vitele-ro, care se întâi-născe lui Domnul, nimeni să nu consacre, fie bou sau oaie, ci este al lui Domnul. 27 Şi de va fi dintre vitele cele necurate, să-l răscumpere dupre estimarea ta, şi să adaugă pe deasupra şi a cincia parte; şi dacă nu va voi a-l răscumpăra, să se vândă dupre estimarea ta.

28 Însă nici un dar interdis, pre care cineva l'a consacrat lui Domnul cu interdicţie, din tot câte are el în moştenire, fie oameni, fie vite, sau câmpul moştenirei sale, nu se poate vinde, nici răscumpăra; că tot darul consacrat cu interdicţie este prea sfânt lui Domnul. 29 Nici un interdişi, consacrat cu interdicţie dintre oameni, nu se poate răscumpăra, ci să se omâre.

30 Şi toată decima pământului şi din sămânţa pământului şi din fructul pomilor a lui Domnul este, fiind consacrată lui Domnului. 31 Şi dacă cineva va voi să răscumpere ceva din decimea sa, atunci să mai adauge încă a cincia parte. 32 Şi toată decima din turmă şi din turmă; şi din câte trec pe supt toiag, a zecea parte să fie sfântă lui Domnul. 33 Să nu se caute cea bună sau cea rea, nici să se pună una pentru alta; şi dacă se va pune una pentru alta, şi ele schimbând şi una în locul ei pară să fie hrana sfântă; nu se va putea răscumpăra.

34 Aceştea sânt legile, pre cari le-a dădu Domnul lui Moisi pe muntele Sinai pentru fiii lui Israel.

NUMERII.

A PATRA CARTE A LUI MOISI.

Numărarea Israeliţilor dupre familie, Leviţii fiindu-le daţi drept parte

1 1 Şi Domnul vorbi lui Moisi în pustiul Sinai, în cortul întâlnirei, înântâiu-zi a lunei a doua, întâiu în al doilea an dupre ieşirea lor din pământul Egiptului, zicându: 2 Numără tot soborul copiilor lui Israel dupre familiile lor, dupre casele părinţilor lor, dupre numărul numelor, pre toţi bărbaţi dupre capetele lor; 3 De la douăzeci de ani şi mai sus, pre toţi câţi ce pot ieşi la oaste în Israel, numărându-i pre ei dupre cetele lor, tu şi Aaron. 4 Şi să fie cu voi câte unu bărbat din fiecare seminţii, unul bărbat, capu elu-veri sale părinteşti.

5 Şi aceştea sânt numele celor bărbaţi, cari să steie cu voi: Din Rubim: Elisur, fiiul lui Sedeur. 6 Din Simeon: Selumiel, fiiul lui Ţurişadai. 7 Din Iuda: Naason, fiiul lui Aminadab. 8 Din Isahar: Natanel, fiiul lui Ţuari. 9 Din Zabulon: Eliab, fiiul lui Delon. 10 Din fii lui Iosif: din Efraim: Elişama, fiiul lui Amiud. Din Manase: Gamaliil, fiiul lui Pedazur. 11 Din Beniamin: Abidan, fiiul lui Ghideon. 12 Din Dan: Ahiezer, fiiul lui Amişadai. 13 Din Aşer: Fagiel, fiiul lui Ocran. 14 Din Gad: Eliasaf, fiiul lui Deuel. 15 Din Neftali: Ahira, fiiul lui Enan. 16 Aceştia sânt cei aleşi de comunitate, mai marii între seminţiile părinţilor lor, căpeteniile miilorul lui Israel.

17 Şi Moise şi Aaron luară pre aceşti bărbaţi, cari au fostu arătaţi mai nainte; 18 şi în ziua a-treia adunară întâia comunitate, şi se mustrară în registre dupre familiile lor, dupre casele părinţilor lor, dupre numărul numelor, de la douăzeci de ani şi mai sus dupre capetele lor. 19 Dupre cum ordonase Domnul lui Moisi, aşa el i-numără în pustiul Sinai.

20 Şi fiii lui Ruben, a întâi-născutului lui Israel, dupre generaţiunile lor, dupre familiile lor, dupre casele părinţilor lor, dupre numărul numelor, toţi cari puteau ieşi la oaste; 21 Cei numeraţi ai lor din seminţia lui Ruben erau: patru-deci şase mii cinci sute.

22 D'între fiii lui Simeon, dupre generaţiunile lor, dupre familiile lor, dupre casele părinţilor lor, cei numeraţi ai lor după numărul numelor, dupre capetele lor,

toți-cei ce pot ține luptătorii de la dăni-
ori de ani și mai mari, toți cari pot ieși în
28 oste; Cei numerați ai lor din seminția lui
Simeon erau: cinci-deci și două mii trei sute.
34 D'intre fiii lui Gad, după generațiunile
lor, după familiele lor, după casele lor
părintești, după numerul numelor, de
la dăni-deci de ani și mai sus, toți cari
26 puteau ieși la oste; Cei numerați ai lor
din seminția lui Iuda erau: șepte-deci și pa-
tru mii șase sute.
28 D'intre fiii lui Isahar, după generați-
unile lor, după familiele lor, după casele
lor părintești, după numerul numelor,
de la dăni-deci de ani și mai sus, toți
29 cari puteau ieși la oste; Cei numerați
ai lor din seminția lui Isahar erau: cinci-
deci și patru mii patru sute.
30 D'intre fiii lui Zabulon, după generați-
unile lor, după familiele lor, după ca-
sele lor părintești, după numerul nu-
melor, de la dăni-deci de ani și mai sus,
31 toți cari puteau ieși la oste: Cei numerați
ai lor din seminția lui Zabulon erau: cinci-
deci și șepte mii patru sute.
32 D'intre fiii lui Ioseph: fiii lui Efraim,
după generațiunile lor, după familiele
lor, după casele lor părintești, după
numerul numelor, de la dăni-deci de ani
33 și mai sus, toți cari puteau ieși la oste; Cei
numerați ai lor din seminția lui Efraim
erau: patru-deci mii cinci sute.
34 D'intre fiii lui Manase, după generați-
unile lor, după familiele lor, după ca-
sele lor părintești, după numerul nu-
melor, de la dăni-deci de ani și mai sus:
35 toți cari puteau ieși la oste; Cei numerați
ai lor din seminția lui Manase erau: trei-deci
și două mii două sute.
36 D'intre fiii lui Beniamin, după gene-
rațiunile lor, după familiele lor, după
casele lor părintești, după numerul nu-
melor, de la dăni-deci de ani și mai sus,
37 toți cari puteau ieși la oste; Cei numerați
ai lor din seminția lui Beniamin erau: trei-
deci și cinci mii patru sute.
38 D'intre fiii lui Dan, după generațiunile
lor, după familiele lor, după casele
lor părintești, după numerul numelor, de
la dăni-deci de ani și mai sus, toți cari
puteau ieși la oste; Cei numerați ai lor 39
din seminția lui Dan erau: șese-deci și
două mii șapte sute.
D'intre fiii lui Aseri, după generați- 40
unile lor, după familiele lor, după ca-
sele lor părintești, după numerul nu-
melor, de la dăni-deci de ani și mai sus,
toți cari puteau ieși la oste; Cei numerați 41
ai lor din seminția lui Aseri erau: patru-
deci și una mii cinci sute.
D'intre fiii lui Neftali, după generați- 42
unile lor, după familiele lor, după ca-
sele lor părintești, după numerul nu-
melor, de la dăni-deci de ani și mai sus;
toți cari puteau ieși la oste; Cei numerați 43
ai lor din seminția lui Neftali erau: cinci-
deci și trei de mii patru sute.
Aceștia sunt cei numerați, pe cari Moisi 44
și Aaron îi numerară, împreună cu mai
marii lui Israele, dăni-peri-deci bărbați,
toți unul de casa părintească. Așa 46
toți cei numerați d'intre fiii lui Israele, după
casele lor părintești, de la dăni-deci de
ani și mai sus, toți aceia cari puteau ieși
la oste în Israel; Toți cei numerați fură: 47
șase sute și trei mii cinci sute cinci-deci.
Ér Leviții după seminția părinților 47
lor nu fură numerați între aceștia. Că Iehova
vorbise lui Moisi, dicendu: Numai pre tu 48
lui Levi să nu-i numeri, și să nu numeri capetele lor între fiii lui Israele; Ci tu să 50
pui pre Leviți peste Locașul mărturiei
și peste toate vasele lui, și peste tóte
cele ce ale lui; aceia ei vor purta Locașul
și toate vasele lui, și ei vor servi în el-
sule, și să tăbărască împrejurul Locașului.
Și când va pleca Locașul, Leviții să-l des- 51
facă; și când Locașul se va opri, Leviții
să-l arate; și orișcinevă, care se va a-
propia de el, să se omóre. Și fiii lui 52
Israeli să tăbărască fie-care în tabăra sa,
și fie-care după steagul lui, după ostile
lor. Și Leviții să tăbărască împrejurul 53
Locașului mărturiei, ca să nu cază mânia
peste congregațiunea fiilor lui Israeli; și
Leviții să păzească tóte de pâzirea ale Locașului mărturiei. Și fiii lui Israeli făcură 54
tóte, după cum ordinase Iehova lui Moisi,
așa făcură.

Poziția celor dăsăgrupate seminții negrupate cele patru, și ordinea ofițerilor lor.

ȘI Iehova vorbi lui Moisi și lui Aaron, 2
dicendu: Fie-care din fiii lui Israeli 2
după steagul său, la semnalul casei sale pă-

CAP. 2, 3. 115

rintești, să tăbărască; împrejurul cortului lăr- 2
turei pună-și tăbărâșcă.
Și deapre nordu, sure oștii, și și pună 3
steagul tabărei sale luând după ostile sale,
și mai marele fiilorul lui Iuda să fie Nahșon,
fiiul lui Aminadabi. Și ostea lui și cei 4
numerați ai lui, șepte-deci și patru mii
șase sute. Și lângă dânsul să tăbărâ- 5
scă seminția lui Isahar; și mai marele fi-
ilor lui Isahar să fie Natanaeli, fiiul lui
Țuari. Și ostea lui și cei numerați ai lui, 6
cinci-deci și patru mii patru sute.
Apoi seminția lui Zabulon; și mai marele fi- 7
ilor lui Zabulon să fie Eliabi, fiiul lui Ha-
loni. Și ostea lui și cei numerați ai lui cinci- 8
deci și șepte mii patru sute. Toți cei nu-
merați din tabăra lui Iuda: o sută optzeci
și șese mii patru sute, după ostile
lor; Aceștia să pleci întâi.
Deapre miédă-zi steagul taberei lui Ruben 10
să fie după ostile sale; și mai marele fiilor
lui Ruben să fie Elițur, fiiul lui Ședeuri.
Și ostea lui și cei numerați ai lui, șese- 11
deci și șase mii cinci sute. Și lângă 12
dânsul să tăbărâscă seminția lui Simeon;
și mai marele fiilor lui Simeon să fie Șe-
lumiel, fiiul lui Țurișadai. Și ostea lui 13
și cei numerați ai lui fură: cinci-deci și trei
mii două sute. Apoi seminția lui Gad, și 14
mai marele fiilorul lui Gad să fie Eliasaf, fi-
iul lui Reuheli; Și ostile lui și cei numerați 15
ai lui fură: patru-deci și cinci mii șase
sute cinci-deci. Toți cei numerați din ta- 16
bara lui Ruben: o sută cinci-deci și șase mii,
și aceștia să pleci al doilea.
Atunci să pleci cortul întâlnirei cu ta- 17
bara Leviților în mijlocul celor-l'alte ta-
bere, după cum au fost la berăți, așa să ple-
ce, de-care la locul său și steagul său.
Deapre apus să fie steagul taberei lui 18
Efraim după ostile sale; și mai marele fiilor
lui Efraim să fie Elișama, fiiul lui Amiu-
hud; Și ostea lui și cei numerați ai lui 19
fură: patru-deci mii cinci sute. Și lângă
dânsul seminția lui Manase; și mai marele 20
fiilor lui Manase să fie Gamaliel, fiiul
lui Pedahțur; Și ostea lui și cei nume- 21
rați ai lui fură: trei-deci și două mii două
sute. Apoi seminția lui Beniamin; și 22
mai marele fiilor lui Beniamin să fie Abi-
dan, fiiul lui Ghideoni; Și ostile lui și 23
cei numerați ai lui fură: trei-deci și cinci
mii patru sute. Toți cei numerați din ta- 24
bara lui Efraim: o sută opt mii o sută
de, după ostile lor; și aceștia să pleci 25
al treilea.
Deapre miédă-noapte să fie steagul tabă- 25
rei lui Dan; și mai marele fiilorul lui Dan
să fie Ahiezer; fiiul lui Amișaddai; Și o- 26
stea lui și cei numerați ai lui fură: șese-deci
și două mii șapte sute. Și lângă dânsul 27
să tăbărâscă seminția lui Aseer; și mai
marele fiilor lui Aseer să fie Pagiel, fi-
iul lui Ocran; Și ostile lui și cei nume- 28
rați ai lui fură: patru-deci și una mii cinci
sute. Apoi seminția lui Neftali; și mai mare 29
la fiilorul lui Neftali să fie Ahira, fiiul lui
Enan; Și ostile lui și cei numerați ai lui 30
fură: cinci-deci și trei mii patru sute. Toți cei 31
numerați din tabăra lui Dan fură: o sută
cinci-deci și șepte mii șase sute; Aceștia
să pleci mai pe urmă cu steagurile lor.
Aceștia sunt cei numerați d'intre fiii lui 32
Israeli, după casele lor părintești; toți
cei numerați din taberele după ostile lor:
șase sute și trei mii cinci sute cinci-deci.
Ér Leviții nu fură numerați între fiii lui Is- 33
rael, după cum ordinase Iehova lui Moisi.
Și fiii lui Israeli făcură bine, după cum or- 34
dinase Iehova lui Moisi; Astfel tăbărâră
după steagurile lor, și așa dăteră pleoară,
fie-care după familia sa, după casa sa părintească.

Preoții și Leviții: datorii și functiunile lor, și numărătoarea lor după familii.

Și aceștia sunt generațiunile lui Aaron 3
și ale lui Moisi, în ziua când Iehova
vorbi cu Moisi pe muntele Sinai. Și a- 2
cestea sunt numele fiilorul lui Aaron: Cel
dintâi-născutul Nedaba; apoi Abihu, Elea-
zar și Itamar. Acestea sunt numele fi- 3
ilorul lui Aaron, ei preoții cari fură unși,
cari fură consacrați ca preoți. Și Nadab 4
și Abihu muriră înaintea lui Iehova, când
aduseră foc străin lui Iehova în pustiul
Sinai, și ei n'avură copii: și preoția
preotul Eleazar și Itamar după Aaron
părintele lor.
Și Iehova vorbi lui Moisi, dicendu: A- 5 6
propie seminția lui Levi, și o pune înain-
tea lui Aaron, preotul, ca să-l servească;
Și să păzească cele de păzit ale lui, și cele 7
de păzit ale întregei comunități, înaintea
cortului întâlnirei, făcând serviciul
locașului. Și să păzească tóte uneltele cortu- 8
lui întâlnirei, și cele de păzit ale fiilorul lui
Israeli, făcând serviciul locașului. Și dă 9
pe Leviți lui Aaron și fiilorul lui; aceș-

ția sînt lui ca totdeuna dinț d'intre fiii lui Is-
10 rael. Și puse Aaron și pre fiii săi să stea
prin duși. Iară să vădească preoția lor, și
dacă unul [a] lucră din-afară să se ucigă.
11 12 Și Iehova vorbi lui Moise, dicînd: Iată-
13 ce! [a] Eu pre Leviți i-am luat dintre fiii
lui Israil, în locul a tot întîiu-născutului,
care deschide mațerea între fiii lui
14 Israil; deci Leviții să mei sînt. Că mei
sînt [a] tot întîiu-născutul; în ziua când
bătuiu eu pre tot întîiu-născutul în pămîntul Egiptului, mi consacrai eu tot
ce este întîiu-născutu în Israil, de la om
până la vită; ai mei sînt; Eu sînt Iehova.
14 Și Iehova vorbi lui Moise în pustiul
15 Sinai, dicîndu: Numără pre fiii lui Levi
după casele lorŭ părințești, după familiile lorŭ; pre tot[ă] cel[ă] de preste [a] lună
în sus după numărul numelor lor.
16 17 Și Moise [a] numără după cuvîntul
lui Iehova, cum [a] se ordină. Și [a] aceștia sînt fiii lui Levi după numele lorŭ:
18 Gherșon și Kohați și Merari. Și aceștia
sînt numele fiilor lui Gherșon, după fa-
19 miliile lorŭ: [a] Libni și Șimei. Și fiii lui Ko-
hați după familiile lorŭ: [a] Amram și Ie-
20 har, Hebron și Uzziel. [a] Și fiii lui Merari
după familiile lorŭ erau: Mahli și Muși;
aceste sînt familiile lui Levi după casele
lorŭ părințești.
21 Din Gherșon era familia Libniților și
familia Șimeiților; aceștia sînt familiile
22 Gherșoniților. Cei numerați ai acestora
după numărul tuturor celor de preste
[a] lună în sus după numărul lor: cei numerați ai acestora fură: șapte mii cinci su-
23 te. [a] Familiile Gherșoniților vor tăbărî la do-
24 sul locașului, despre apus; Și mai marele casei părințești a Gherșoniților fu Ei-
25 liasaf, fiiul lui Laelt. Și [a] sarcina fiilor
lui Gherșon în cortul întîlnirii erau: [a] Locașul și [a] cortul, [a] acoperemîntul
lui și [a] cortarul de la ușa cortului întîlni-
26 rei, [a] perdelele curții și acoperemîntul
de la ușa curții, cari sînt pe lîngă locaș
și pe lîngă altarŭ prin împrejuru, și [a] frîn-
ghiile lui pentru tot[ă] slujenia lui.
27 [a] Și din Kohați era familia Amramiților,
și familia Iehariților, și familia Hebroniților, și familia Uzzieliților. Aceste sînt
28 familiile Kohaților. Cari după numărul
tuturor celor de preste [a] lună în sus, erau opt[ă] mii șase sute,
păzitori [a] slujbei celei de păzit ale sfînturilor.
29 [a] Familiile fiilor lui Kohați tăbărîră de la-
turea Locașului despre miază-zi; Și mai
30 marele casei părințești a familiei Kohați-
lor fu Elițafan, fiiul lui Uziel.
31 Și [a] sarcina de păzit a lorŭ erau: [a] Chivo-
tul, și [a] masa, și [a] sfeșnicul, și [a] altarele,
și uneltele sfințitului cu cari [a] fac
32 ei sfințirea; și [a] perdeua, și tot de ce
veștru la ea. Și mai marele mai marilorŭ
peste Leviți, Eleazar, fiiul preotului Aaron, ai celor privighetori preste cei ce
33 au sarcina slujbei.
Din Merari era familia Mahliților și fa-
34 milia Mușiților. Aceste sînt familiile din
Merari. Și cei numerați ai lorŭ, după nu-
mărul tuturor celor de preste hărăbăsească de o lună și mai sus: șase mii
35 două sute. Și [a] Țuriel, fiiul lui Abihail,
fu mai marele casei părințești a familiei
lui Merari; [a] aceștia tăbărîră de laturea lo-
cașului despre miază-noapte. Și [a] pesa cu care
36 [a] sînt însărcinați fiii lui Merari, era: scîndu-
rile Locașului, și pîrghiile lui, și stîlpii lui,
37 și picioarele lui, și tote uneltele lui, și tóte
ce servesc la ele; Și stîlpii curții, iară
împrejuru, și picioarele lorŭ, și peruții lorŭ,
și funiile lorŭ.
38 [a] Și cei ce tăbărîră înaintea cortului
întîlnirei din partea de răsărit a locașului,
despre nori, [a] era Moise, și Aaron cu fii săi,
[a] cari păzeau cele de păzit ale sfințitului,
în locul[ă] păzei fiilor lui Israil; și [a] nepre-
mult ce se va apropia să se omóre.
39 Toți cei numerați din Leviți, pre cari Moise și
Aaron i numerară după familiile lorŭ, de-
pre cuvîntul lui Iehova: Toți cei de pre-
tea bărbățească de o lună și mai sus, dece
dieci și două mii.
40 Și Iehova [a] îse lui Moise: [a] Numără pre
tot întîiu-născutul, pre cele de preste lună în sus dintre fiii lui Israil, de o lună
și mai sus, și numărulu numelor lorŭ să-lu
41 ție. [a] Și să [a] iei pre Leviți pentru mine, pentru
mine Iehova, în locul[ă] tuturor celoru întîi-născuți d'intre fiii lui Israil, și vitele
Leviților în locul[ă] tuturor celoru întîi-născuți din vitele fiilor lui Israil. Și
42 Moise numeră, după cum [a] ordină Iehova,
pre tot întîiu-născutu d'intre fiii lui
Israil; Și toți întîi născuți de pre-
tea bărbățească după numărul numelor de o
lună și mai sus, sunt șase mii o sută dece-
dieci și două mii două sute șapte-deci și trei.

44 Și Iehova vorbi lui Moise, dicîndu: [a] Ia
45 pre Leviți în locul tuturor celoru întîi-născuți d'intre fiii lui Israil, și vitele Le-
viților în locul vitelor acelora, ca Leviții
46 să fie ai mei: Eu sînt Iehova. Cătă pen-
tru [a] răscumpărarea celoru două-sute șapte-
deci și trei întîi-născuți ai fiilor lui Israil,
47 cari întrec pre numărulu Leviților: [a] Să
[a] iei cîte de totă capulă, după cîntulu
sanctuarului să [a] iei; [a] dece-dieci de ghere fac
48 un siclu. Și cestu argintu să-l dai lui Aa-
ron și fiilor lui, preță de răscumpărare
49 pentru cei ce întrec numerulu lorŭ. Și
Moise luă acelu preță de răscumpărare de
50 la cei ce întrecea cu numerulu preță de
răscumpărat de Leviți; De la cei întîi-născuți ai fiilor lui Israil luă elu acelu
argintu: o [a] mie trei sute șese-deci și cinci
51 sicli, după cîntulu sanctuarului. Și Moise
[a] dete argintulu de la cei răscumpărați la
cătăa lui Aaron și fiilor lui, după cuvîntul
lui Iehova, după cum [a] ordinase Iehova lui Moise.

4 Și Iehova vorbi lui Moise și lui Aaron,
2 dicîndu: Numerați cumulu fiilor lui
Kohați d'intre fiii lui Levi, după familiile
3 lorŭ, după casele lorŭ părințești, [a] De la
trei-deci de ani și mai sus, până la cinci-
deci de ani pre tot[ă] cei cari vină în a-
devĕrată oștire, ca să lucreze la cortulu în-
tîlnirei.
4 [a] Aceasta va fi lucrulu fiilor lui Kohați în
cortulu întîlnirei: [a] Sînta sfințiților:
5 Intrîndu-se a porni tabăra, Aaron și fiii lui
să vină, și să dea jos [a] perdéua de despărțire,
și cu ea să acopere [a] chivotulu mărturiei.
6 Și să pună peste ea [a] învălitóre de pele de viță-
de mare, și să întindă preste tótă unu vestmîntu [a] albastru, cu care se servesc la
altarŭ, și să [a] pună drugii lui.
7 Și pe masa [a] punerei înaintea lui Dumne-
dieu să întindă unu vestmîntu albastru,
și pe ea să [a] pună [a] cădelnițele, și [a] cupele,
și [a] ulcelele de turnat, și [a] cupele de pusă
la mésă pîne cea perpetuă. Și peste
8 ele să întindă unu vestmîntu roșiu-mîncat,
și să-lu acopere cu unu acoperemîntu de
piele de viță-de mare, și să-i pună [a] drugii
9 lui. Și să [a] iei unu vestmîntu albastru,
și să acopere [a] sfeșnicul de luminare, și
[a] candelele lui, și [a] mucîrile lui și tăvițele lui
de cărbuni, și tóte vasele de untdelemn, cu cari
10 se servesc la ele. Și pre elu cu tóte unel-
tele lui să-l pună într'unu acoperemîntu
de piele de viță-de mare, și să-lu pună pe

jurî împrejurul. si familiile leviţi, şi tóte uneltele lorîu de servitorî; şi tóte câte se voru
27 de ordene să le facă. Totă servitorîa fiilorîu lui Gherşonu, bilele câte au ei să pórte, şi tóte câte au ei să facă, să fie dupre ordinarîa lui Aaronu şi a fiilorîu lui; şi vei
28 orîndui se aibă a păzi. Acesta este numerulu familieloru fiilorîu lui Gherşonu în cortulu întrunirei, şi supraveghîerea acestor d'intâiu să aibă Itamaru, fiulu lui Aaronu, preotulu.
29 Ér pre fiii lui Merari, în şi pre acesta să-i numeri dupre familiile lorîu, dupre
30 casele lorîu părintesci. De la trei-deci de ani şi mai sus pâna la cinci-deci de ani, tóţi cei ce intrâ în oştirea câtă, ca să lucreze la
31 cortulu întrunirei. Şi a păzi ce are de pusu servitoriulu lorîu în tóte lucrurile lorîu la cortulu întrunirei: a fi scîndurile
32 şi piciorîe lui; Şi stîlpi curtei de jurîmprejuru, şi piciorîe lorîu, şi pecinîle lorîu, şi tóte uneltele lorîu şi tóte ale lorîu pentru servitoriulu lorîu; să numeraţi din ele pe nume, din uneltele,
33 ce are să se pórte. Acesta este lucrulu familieloru fiilorîu lui Merari, din tóte câte au ei să facă în cortulu întrunirei, supt conducerea lui Itamaru, fiulu lui Aaronu, preotulu.
34 Şi apoi Moisi şi Aaronu şi cei mai mari ai comunităţei numerară pre fii Kohatiţilorîu, dupre familiele lorîu şi dupre casele
35 lorîu părintesci; De la trei-deci de ani şi mai sus pâna la cinci-deci de ani, pre toţi cei ce intrară în oştirea câtă, ca să lucreze la
36 cortulu întrunirei. Şi cei numeraţi dintr'înşii, dupre familiele lorîu forîu: cinci sute
37 peste sute cinci-deci. Acestia sînt cei numeraţi din familiele Kohatiţilorîu, toţi cei lucrară la cortulu întrunirei, pre cari Moisi şi Aaronu i numerară dupre cuvîntulu lui Iehova prin Moisi.
38 Şi cei numeraţi d'intre fiii lui Gherşonu, dupre familiele lorîu şi dupre casele lorîu
39 părintesci. De la trei-deci de ani şi mai sus pâna la cinci-deci de ani, toţi cei ce intrau în oştirea câtă, ca să lucreze la cortulu
40 întrunirei. Cei numeraţi ai lorîu dupre familiele lorîu, dupre casele lorîu părintesci
41 erau: dóue-mii şase sute trei-deci. Acestia sînt cei numeraţi d'intre familiele fiilorîu lui Gherşonu, toţi cei ce numerară în cortulu întrunirei, pre cari i numerară Moisi şi Aaronu dupre cuvîntulu lui Iehova.
42 Şi cei numeraţi din familiele fiilorîu lui
43 Merari, dupre familiele lorîu, dupre casele lorîu părintesci, De la trei-deci de ani şi
44 mai sus pâna la cinci-deci de ani, toţi cei ce intrară în oştirea câtă, ca să lucreze la
45 cortulu întrunirei. Cei numeraţi ai lorîu dupre familiele lorîu erau: trei mii dóue sute.
46 Acestia sînt cei numeraţi d'intre familiele fiilorîu lui Merari, pre cari Moisi şi Aaronu i numerară dupre cuvîntulu lui Iehova prin Moisi.
47 Toţi cei numeraţi, pre cari Moisi şi Aaronu şi mai marii lui Israelu i numerară d'intre Leviţi, dupre familiele lorîu şi dupre casele lorîu părintesci:
48 De la trei-deci de ani şi mai sus pâna la cinci-deci de ani;
49 toţi cei ce veniră pentru lucrarea de ori-ce lucru şi pentru purtarea sarcinelorîu la cortulu întrunirei. Toţi cei numeraţi ai lorîu erau:
50 optu mii cinci sute optu-deci. Dupre cuvîntulu lui Iehova se numerară prin Moisi, ordinea ce i fie-cărui lucrulu seu şi sarcina sa; dupre cumu ordinase Iehova lui Moisi, aşa fură numeraţi.

Despărţirea altora necuraţi din tabără.

5 Şi Iehova vorbi lui Moisi, dîcendu: Or-
2 dina fiilorîu lui Israelu, ca ei să scótă afară din tabără pre toţi cei lepróşi, pre toţi cei cu curgere, şi pre toţi cei necuraţi
3 prin atingere de morţi: Fie parte bărbătésca, de parte femeiésca, ei scóţi afară din tabără; să-i scóţi pre ei, ca să nu se necurăţéscă taberele lorîu, în mediulu cărora locuesc eu.
4 Şi fiii lui Israelu aşa făcură, şi scóseră pre acestia afară din tabăra; dupre cumu vorbise Iehova lui Moisi, aşa făcură fiii lui Israelu.

Legea de mărturisire.

5 Şi Iehova vorbi lui Moisi, dîcendu: Spune
6 fiilorîu lui Israelu: Dacă bărbatu sau femeia va face vre-unul pîcatu omenescu, păcătuindu în contra lui Iehova, şi acelu
7 suflet s'a facutu vinovatu, Ele să-şi mărturisésca pécatulu seu, pre care l'a făcutu; şi să întórcă sórtea întrégă de vre-o
8 a lorîu vinovatîa, şi a cărui'a parte să o dăruéscă pe dinaintea; şi să o dee vinovatîa câtre acelu vinovatu. Éra dacă acelu
9 nu va avé nici unu omu(ângenu, căruia s'o restitue şi pécatulu, restituirea ce se va restitui Iehovei, să fie a lui Iehova pentru preotu, afară de berbecuţulu de espiare, cu care va fi espiare pentru elu.
10 Şi tóte darurile ridicate din tóte sfinţe-

rile ale fiilorîu lui Israelu, cari se aduc
10 preotului, a lui să fie. Şi ori-ce lucru consacratu a lui este, şi cine va dă cuiva preotului, a lui să fie.
11 Apoi Iehova vorbi lui Moisi, dîcendu:

Apa de gelosiă.

12 Şi Iehova vorbi lui Moisi, dîcendu: Vorbesce fiilorîu lui Israelu şi ţi lorî: Cându femeia unui bărbatu se va abate, şi-i va face
13 necredinţă; Şi altu bărbatu va ave cu ea d'ntîmplare, necunoscându-se acésta de omulu bărbatului ei, şi ea va fi spurcată în ascunsulu ei, şi nu va fi martoriu în contra ei, nici
14 ea nu va fi prinsă; Dacă spiritulu de gelosiă a venitu preste d'însulu, ca ele să fie gelosu de femeia lui, şi ea este întinată; seu dacă spiritulu de gelosiă a venitu preste d'însulu, ca să fie gelosu de femeia lui, şi ea nu
15 este întinată, Acelu bărbatu să-şi ducă pre femeia sa la preotu, şi să aducă darulu seu pentru d'însa: o giumetate de efa de făină de orjă; să nu tórne preste d'însa untu, nici să pună tămâia preste d'însulu: că dorî de gelosiă este, daru de aducere aminte,
16 care aminteresce vina. Şi preotulu să facă să se apropie ea, şi
17 să o pună să stee înaintea lui Iehova; Şi preotulu să ia apă sânţită într'unu vasu de lutu, şi din pulberea ce va fi pe podéla lăcaşului să ia preotulu, şi să o pună în apa
18 cea apă. Şi preotulu punându pre femeia să stee înaintea lui Iehova, să descopere capulu acelei femei, şi să-i pună pe palmele ei darulu de aducere aminte, daru de gelosiă; şi preotulu să aibă în mâna sa apa amară, care aduce blăstemă
19 şi preotulu să pună pre femeia să jure, şi să-i dică preotulu: Dacă nu s'a culcatu cineva cu tine, şi dacă tu nu te-ai abătutu cu altulu în locuitu bărbatului tău, aşa curăţită-te, să nu fi atinsu de acésta apă amară, aducătóre de blăstemă. Dară dacă tu te-ai abătutu
20 cu altulu în locuitu bărbatului tău, şi dacă te-ai întinatu, şi s'a culcatu cu tine altu cineva afară de bărbatulu tău,—Preotulu să facă
21 pre femeia să jure jurămîntulu de blăstemu, şi preotulu să dică femeiei: Dia Iehova, ca
22 să te fii în blăstemu şi în jurămîntu în popórulu teu; facă Iehova să-ţi cază cópsele, şi
23 să ţi se trulle pântecele; Şi acésta apă aducătóre de blăstemu să intre în mărunţisurile tale ca să-ţi trulle pântecele, şi ca şi
24 coapsele tale să cază! Şi femeia să dică: Amîn, Amîn. Apoi preotulu să scrie acestu blăstemu pe o hârtia, şi să o stîrgă cu apa
25 cea amară, Şi să dea femeei, ca să bea apă amară cea aducătóre de blăstemă, ca
26 acea apă aducătóre de blăstemă să intre întrînsa, şi amară să fie. Şi preotulu să ia din mâna femeei dar-
ulu de gelosiă, şi cu acela să legăneze îna-
intea lui Iehova, şi-lu pună pe altariu; Şi
27 preotulu să ieă o mână din darulu de pă-
nea spre amintire, şi cu acela să o facă să
fumege pe altariu; apoi să dea pre femeia
28 să bee acea apă. Şi dupre ce va fi datu ei să bea acésta
apă, va fi, că dacă ea s'a întinatu, nesocotindu-şi bărbatulu seu, atunci acea apă aducătóre de blăstemă intrându întrînsa, amară va fi, şi pântecele ei se va trulle, şi cópsele ei vorî putrezi; şi acea femeă va fi blăstemată în mijlocelu
29 poporului ei. Şi dacă acea femeă nu se va fi întinatu, ci va fi curată, va remâne nevătămată, şi va rodi sîr.
30 Acésta este legea pentru gelosiă, când o femeia s'ară abate altulu în locuitu bărbatului ei, şi s'ară întina: Séu când unu
31 vesi preste unu bărbatu spiritulu de gelosiă, şi ară fi gelosu de femeia sa: ale să-şi pună pre femeia sa înaintea lui Iehova, şi preotulu să facă cu d'insa dupre acestă legе. Şi bărbatulu va fi nevinovatu de acea vină; şi acea femeă va şi porta vina sa.

Legea despre Nazarinţi.

6 Şi Iehova vorbi lui Moisi, dîcendu: Vor-
2 beşte fiilorîu lui Israelu, şi ţi dî: Bărbatu sau femeă, când ară a face juramîntu de a se închină lui
3 Iehova; Atunci să se abţină de vinu, séu de sâr beutura inebriătóre, şi mirt seu séu de scórţură de vinu séu scórţură de bălutură îmbătătóre să nu bee; nici beutura din strugurî sburî să nu bea; şi strugurî mulţi proaspeţi nici uscaţi să nu mănânce.
4 In tóte dilele nazarinţiei seu să nu mănânce nimicu din câte se facu din viţa de viă, de la sîmburu până la pelliţa.
5 In tóte dilele ale juramîntului seu, briciulu pe capulu lui să nu trécă; până ce nu se vorî
împlini dilele închinărei sale lui Iehova; sfânt să fie, şi părulu capului seu să-lu lase să crésca.
6 In tóte dilele câte se închină pentru Iehova, să nu intre
7 la unu mortu au nu intre: Séu pentru părintele seu, séu pentru mumă sa, séu pentru fratele seu, séu pentru sora ea, să nu se întinue, când acestia vorî fi morţi; căci ela nazarinţiulu Dumne-

6 dreptul său pănă pe capulă seu. Elu va fi sfîntu
7 lui Dumnedieu tuturoru dilele nazireatului seu; nici
8 la unu mortu să nu se ție de elu. Nici pentru
tatălu seu, nici pentru mam'a sa, nici pentru
frații sei, nici pentru surorile sale să nu se spurce
pentru ei, căci sfințirea Dumnedieului seu este
9 pe capulă lui. Și dacă cineva va muri pe lîngă
densulu de morte grabnică, și va spurca capulă
consacrării sale, atunci își va rade capulă în
dîlele curățirei sale, în dîua a șeptea îl va rade.
10 Și a opta dî va aduce la preotu două turturele
sau doi pui de porumbu pentru la ușa cor-
11 tului întîlnirei. Și preotulă va face unu ca
o prăjitură spre ardere de prinosu pentru păcatu, și
pe ceilaltu dreptu arsoare de olocaustu, și va
face espiare pentru elu de păcatulă, pe care l'a
făcutu cu sufletulu de morte, și va sfinți
12 capulă seu în dîua aceea. Și își va consacra
dilele nazireatului seu lui Dumnedieu, și va aduce
unu mielu d'unu anu dreptu vin'a; dară dilele celoru
trecute vorŭ cădé, fiindu-că nazireatulu seu fu spurcatu.
13 Și acesta este legea nazireatului, cîndu
dilele nazireatului seu vorŭ fi împlinite: să-lu aducă
la ușa cortului întîlnirei; 14 și elu va aduce sacrificiulu seu
lui Dumnedieu: unu mielu de unu anu fără defectă dreptu olocaustu, și unu
mielu de unu anu fără defectă dreptu sacrificiu pentru păcatu, și unu berbecu fără
15 defectă dreptu sacrificiu de bucurie; Și unu
panariu de turte, turte de făin'ă fină,
frămîntate cu oleiu, și de turte neîmpreunate cu oleiu, și darulu lorŭ de pline
16 și cu libațiunile lorŭ. Și preotulu să le aducă
înaintea lui Dumnedieu, și să sfințască sacrificiulu seu pentru păcatu și olocaustulu
17 seu. Și berbecele să-lu jertfiască dreptu sacrificiu de mulțumire lui Dumnedieu, împreună cu panariulu de turte fără fermentu; preotulă de asemenea să jertfiască darulu seu de pline, și libațiunea sa.
18 Atunci nazireatulu să-și radă nazireatului seu capulă lui la ușa cortului întîlnirei, și să ție părulu capului nazireatului seu, și să-lu arunce în focu-lu ce este supt sacrificiulu de
19 mulțumire. Și preotulă să ție spatele cel fiertu a berbecelui, și o turtă nedospită din panariu și o turtă subțire, și le pună pe mînile nazireatului, după ce acesta își va fi tunsu
20 părulu său. Și după ce preotulă le va fi legănatŭ dreptu dară legănată înaintea lui Dumnedieu, acestea sunt sfinte, ale preotului împreună cu pieptulu legănatŭ și cu spat'a ridicată; și după aceea nazireatulu să bea vinu.
21 Acesta este legea nazireatului, care o jură-
vește, darulu seu lui Dumnedieu pentru nazireatulu seu; afară de ceea-ce i va da mîna; după cumu va fi jurată, așa să facă împreună cu legea nazireatului.

Formula de binecuvîntare

22 Și Dumnedieu vorbi lui Moise, dicendu: Spune lui Aaron și fiilorŭ lui, dicendu: Astfelŭ veți binecuvînta voi pre fiiĭ lui Israelu, dicendu-le:
23 Dumnedieu să te binecuvînteze pre tine, și să te păzéscă!
24 Dumnedieu să-și lumineze fața sa preste tine, și să fie cu tine!
25 Dumnedieu să-și ridice fața sa spre tine, și să-ți dea pace!
26 Astfelŭ voiu pune numele meu preste fiiĭ lui Israelu, și eu îi voiu binecuvînta pre ei.

Ofertele celoru cinci căpetenii ale semințiloru. Darulu pașei.

7 Și în ziua, în care Moise sfîrși de a înălța cortulu, și-lu unse, și-lu consacră cu tóte unelte-le lui, și altarulu cu tóte uneltele lui, după ce le unse și le consacră pre ele, 2 Adusera căpeteniile lui Israelu, capiĭ caseloru lorŭ părintescĭ, căci erau mai mariĭ semințiloru, și cari preste dînșiĭ se numărau: 3 Și aduseră darulu lorŭ înaintea lui Dumnedieu: șese care acoperite, și dousprédece boi, câte unu carŭ pentru dóue căpetenii, și câte unu pentru fie-care; și pre acestea le aduseră înaintea locuinței lui. 4 Și Dumnedieu vorbi lui Moise, dicendu: 5 Ia-le de la dînșiĭ, și să fie la trebuința cortului întîlnirei, și să le dai Leviților, fie-cărui după lucrulu seu. 6 Și Moise luă carele și boiĭ, și le dădu Leviților: 7 Două care și patru boi le dădu fiiloru lui Gherșom, după lucrulu lorŭ, 8 și patru care și opt boi le dădu fiiloru lui Merari după lucrulu lorŭ supusu conducerei lui Itamar, fiiului lui Aaron, preotulu. 9 Fiiloru lui Kohatŭ nu le dădu, căci grija sanctuariului era în sarcin'a lorŭ, pe umerĭ îi purtau.

10 Mai mariĭ căpetenii aduseră darulu de consacrarea altarului, în diua în care fu unsu: mai marii aduseră darurile lorŭ înaintea altarului. 11 Și Dumnedieu dise lui Moise: Câte unu mai mare pe fie-care zi să aducă darulu seu la consacrarea altarului.

12 Și în dîua 1 a aduse darulu seu fiiulu lui Amminadab, din semința lui Iuda, 13 și darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci

sicli; o cupă de argintu, grea de șepte-dieci sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină frămîntată cu oleiu, 14 după darulu de pline. O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 15 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 16 Unu țapu dreptu sacrificiu de bucurie; 17 dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Nahasonu, fiiulu lui Amminadab.

18 A doua di aduse Natanaelu, fiiulu lui Țuaru, mai marele lui Issahar. 19 Și aduse darulu seu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci sicli, o cupă de argintu, greu de șepte-dieci de sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină, frămîntată cu oleiu, după darulu de pline. 20 O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 21 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 22 Unu țapu dreptu sacrificiu pentru păcatu; 23 dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Natanaelu, fiiulu lui Țuaru.

24 A treia di aduse Eliabu, fiiulu lui Helonu, mai marele fiiloru lui Zabulonu. 25 Darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci sicli, o cupă de argintu, greu de șepte-dieci sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină, frămîntată cu oleiu, după darulu de pline. 26 O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 27 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 28 Unu țapu dreptu sacrificiu pentru păcatu; 29 dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Eliabu, fiiulu lui Helonu.

30 A patra di aduse Elițuru, fiiulu lui Sedeur, mai marele fiiloru lui Ruben. 31 Darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci sicli, o cupă de argintu, greu de șepte-dieci sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină, frămîntată cu oleiu, după darulu de pline; 32 O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 33 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 34 Unu țapu dreptu sacrificiu pentru păcatu; 35 dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Elițuru, fiiulu lui Sedeur.

36 A cincea di aduse Șelumiel, fiiulu lui Țurișadai, mai marele fiiloru lui Simeon. 37 Darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci sicli, o cupă de argintu, greu de șepte-dieci sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină, frămîntată cu oleiu, după darulu de pline; 38 O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 39 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 40 Unu țapu dreptu sacrificiu pentru păcatu; 41 și dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Șelumiel, fiiulu lui Țurișadai.

42 A șesea di aduse Eliasafu, fiiulu lui Deuelu, mai marele fiiloru lui Gadu; 43 Darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci sicli, o cupă de argintu, greu de șepte-dieci sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină, frămîntată cu oleiu, după darulu de pline; 44 O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 45 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 46 Unu țapu dreptu sacrificiu pentru păcatu; 47 și dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Eliasafu, fiiulu lui Deuelu.

48 A șeptea di aduse Elișama, fiiulu lui Amihudu, mai marele fiiloru lui Efraim. 49 Darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci sicli, o cupă de argintu, greu de șepte-dieci sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină, frămîntată cu oleiu, după darulu de pline; 50 O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 51 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 52 Unu țapu dreptu sacrificiu pentru păcatu; 53 și dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Elișama, fiiulu lui Amihudu.

54 A opta di aduse Gamaliilu, fiiulu lui Pedațur, mai marele fiiloru lui Manase. 55 Darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de o sută trei-deci sicli, o cupă de argintu, greu de șepte-dieci sicli, după siclulu sanctuariului; amîndóue pline cu fărin'ă fină, frămîntată cu oleiu, după darulu de pline; 56 O lingurîță de aur, greu de dece sicli, plină cu tămîie; 57 unu viteiu tînĕru, unu berbecu, unu mielu d'unu anu, după cele-lalte. 58 Unu țapu dreptu sacrificiu pentru păcatu; 59 și dreptu sacrificiu de mulțumire: două boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte unu anu. Aceste fu darulu lui Gamaliilu, fiiulu lui Pedațur.

60 A noua zi adusu mai marele fiilor lui
61 Beniamin, Abidanu, fiulu lui Gideoni. Iarulu seu fu: unu blidu de argintu, greu de
o suta trei-deci sicli; o cupa de argintu,
greu de septe-deci sicli dupre sicrulu sanc-
tuariului, amendoue pline cu fainia fi-
ritoa cu oliu, dreptu darii de pane;
62 O lingurica de auru, grea de dece sicli,
63 plina cu tamaia; Unu vitielu, unu berbecu,
64 unu mielu d'unu anu, dreptu olocaustu; Unu
65 tedu dreptu sacrificiu pentru pecate; Si
dreptu sacrificiu pentru fanuria: dece boi,
cinci berbeci cinci tapi, cinci miei de cate unu anu. Acesta fu darulu lui Abidanu,
fiulu lui Gideoni.

66 A dooa zi adusu mai marele lui Dsenu,
67 Aniceseri, fiulu lui Amisaddai. Darulu seu
fu: Unu blidu de argintu, greu de o suta
trei-deci sicli; o cupa de argintu de septe-
deci sicli dupre sicrulu sanctuariului amen-
doue pline cu fainia firitoa framentata cu
68 oleiu, dreptu darii de pane; O lamaritia
de auru, grea de dece sicli, plina cu tamaia;
69 Unu vitielu unu berbecu, unu mielu d'unu
70 anu dreptu olocaustu; Unu tedu dreptu sa-
71 crificiu pentru pecatu; Si dreptu sacrifi-
ciu de fanuria: dece boi, cinci berbeci, cinci
tapi, cinci miei de cate unu anu. Acesta fu
darulu lui Aheseeri, fiulu lui Amisaddai.

72 A noua-spre-dooa zi adusu mai marele
fiilor lui Aseeri, Paghielu, fiiulu lui Ochi-
73 ranu. Darulu seu fu: unu blidu de argintu,
greu de o suta trei-deci sicli; o cupa de ar-
gintu, greu de septe-deci sicli, dupre sicrulu
sanctuariului; amendoue pline cu fainia fi-
ritoa framentata cu oleiu, dreptu darii de
74 pane; O lamaritia de auru, grea de dece
75 sicli, plina cu tamaia; Unu vitielu, unu ber-
becu, unu mielu d'unu anu, dreptu olocaus-
76 tu; Unu tedu dreptu sacrificiu pentru
77 pecatu; Si dreptu sacrificiu de hacurii:
cinci boi, cinci berbeci, cinci tapi, cinci
miei de cate unu anu. Acesta fu darulu
lui Paghielu, fiiulu lui Ochiranu.

78 A dieci-spre-dooa zi adusu mai marele
fiilor lui Neftali, Ahira, fiiulu lui Enanu:
79 Darulu seu fu: unu blidu de argintu, greu
de o suta trei-deci sicli; o cupa de argintu,
greu de septe-deci de sicli, dupre sicrulu
sanctuariului, amendoue pline cu fainia fi-
ritoa framentata cu oleiu, dreptu darii de
80 pane; O lamaritia de auru, grea de dece
81 sicli, plina cu tamaia; Unu vitielu, unu ber-
becu, unu mielu d'unu anu, dreptu olocaus-
82 tu; Unu tedu dreptu sacrificiu pentru
83 pecatu; Si dreptu sacrificiu de hacurii:
dieci boi, cinci berbeci, cinci tapi, cinci
miei de cate unu anu. Acesta fu darulu lui
Ahira, fiiulu lui Enanu.

84 Acesta fu darulu pentru consacrarea altarului, de cati mai multi, in dilu un-
gerei sale: Dece-spre-dooe blide de argintu,
dece-spre dece cupe de argintu, dece-spre-
dooe lamaritie de auru: 85 Fie-care blidu de
o suta trei-deci sicli; si fie-care cupa de
septe-deci sicli; tote argintulu acestoru vase
fusu: dece mii patru sute sicli, dupre si-
clulu sanctuariului; 86 Cele dece-spre-dooe la-
maritie de auru, pline cu tamaia, fie-care
cantariendu grea de dece sicli, dupre sicrulu
sanctuariului: tote amendoue lamaritiele fu-
ru: o suta dieci dooi de sicli. 87 Toti boi pentru
olocaustu erau dece-spre dooe, berbeci dou-
spre-dieci, miei de cate unu anu dece-spre-
dieci, cu darurile lori de pane, si tapi spre-
dooe dieci dreptu sacrificiu pentru pecate.
Si toti vitei pentru sacrificiulu de hacurii
erau: dieci-spre si patru de vitei, spre-dieci
de berbeci, spre-dieci tapi, spre-dieci miei
de cate unu anu. Acestea fusu darurile la
consacrarea altarului, dupa ce ilu fu ungu.

88 Si Moisi intrandu in cortulu intalnirei,
ca sa vorbiasca cu Iehova, audi o voce, care
vorbi catra d'insulu de pe propitiatoriu,
ce era deasupra pretre chiverubi aflatoriu,
d'intre cei doui chiverubi; si vorbia catra
d'insulu

CAPUTULU VII.

Ofertele principilor la consacrarea altarului.

SI Iehova vorbi lui Moisi, dicendu: Vor- 8
beste lui Aaronu, si ji lui: Candu ve 9
aprinde candelele, cele septe candele sa lu-
mineze in partea de d'inaintea peliniculuiu.
Si Aaronu facu asa; ellu in partea de d'inain- 3
tea peliniculuiu aprinse candelele, dupre
cumu ordinase Iehova lui Moisi. 4 Si pelin-
culuiu era lucratu asa: Firu din auru ciocni-
tu, de la trunchiulu lui pana la florile lui,
ciocnitu dupre chipulu, pre care-lu vediu
Iehova lui Moisi, asa facu ellu peliniculuiu.

Si Iehova vorbi lui Moisi, dicendu: 5 6
pre Leviti din mediculu fiilori lui Israeli,
si curatiesce pre ei. 7 Si asa ve fi tu ce
pentru ei curatiti: Ferpiesce pretre d'insi
apa de curatiire, si ei sa faca sa lipsa bru-
nulu pretre totu corpulu lori, si si-si spe-
le vestmintele lori, si asa si se curatie. 8
Atunci sa lei unu vitielu cu darulu seu de
unsu, fioru de faina framentata cu oleiu, si
si altu vitielu sa lei de dreptu sacrificiu pen-
tru pecatu; 9 Si sa lei si pe Leviti
inaintea cortului intalnirei, si adunu
tota commun'tatea fiilori lui Israelu. Si du- 10
pa ce vei apropia pre Leviti d'inaintea lui
Iehova, fiii-si pruna fii lui Israelu mainile
11 lori pre Leviti. Si Aaronu sa ie- 11
sa pre Leviti ce dara legaturi inaintea
lui Iehova de la fii lui Israelu, ca ei sa fia
12 indeplinitori la serviciulu lui Iehova. Si
Leviti sa si punk mainile lori pe capulu vi-
telori, si sa aduci pre unulu sacrificiu pentru
pecatu, si pre celu-lalt dreptu olocaustu lui
Iehova, spre a face espiare pentru Levi.
13 Si pune pre Leviti si sta inaintea lui 12
Aaronu si inaintea fiilori lui, si legi-i pre
14 ei dara dara legaturi lui Iehova. Asa si 13
deserberezi pre Leviti din mediculu fiilori
15 lui Israeli, ca Leviti sa fia ai mei. Si 14
pre urma sa intre Liviti, ca sa servesca in
cortulu intalnirei. Asa-fel ti-i curatii si
16 ti-i legi pre ei dreptu dara legaturi. Cari 15
ei dintre fii lui Israeli, ma fiindu inlocuitori celoru fecioi-nascuti,
cari deschidu matricea intre fii lui Israe-
17 li, ia-mi-i luai pre ei. Ca 16
tota celi fiindu nascuti intre fii lui Israe-
li, de la omu pana la vita, in dilua in ca-
re feciu pre toti fiacei-nascuti in pa-
mentulu Egiptului, i-amu consacratu mie;
18 si luai pre Leviti in locuiu a tuti fiacei- 17
19 nascuti intre fii lui Israelu; si dedui 18
pre Leviti ca dara lui Aaronu si fiilori lui
dintre fii lui Israeli, ca ei sa faca servi-
ciulu fiilori lui Israeli in cortulu intalnirei,
si ca ei sa faca espiare pentru fii lui Is-
raeli, pentru ca sa nu vina plaga preste fii
lui Israelu, daca fii lui Israelu s'ara apro-
pia de santuariu.

20 Si Moisi si Aaronu si tota commun'tatea 19
fiilori lui Israeli facura cu Leviti, du-
pre tote celea ordinase Iehova lui Moisi a-
supra Leviloru, asa facura fii lui Israelu
21 cu d'insii. Si Leviti se curatira, si si-spe- 20
lara vestmintele lori, si Aaronu 5 legia-si-le
dara legaturi inaintea lui Iehova, si Aaronu
facu espiare pentru d'insii, ca sa-i curatie.
22 Si dupa-aceste veni Leviti, ca ei-si facu 21
serviciulu lori in cortulu intalnirei inaintea
lui Aaronu si inaintea fiilori lui; 6 cumu
ordinase Iehova lui Moisi asupra Leviloru, asa
facura ei cu d'insii.

23 Si Iehova vorbi lui Moisi, dicendu: A- 22
runca esi dupre Leviti: Celu de
dieci-spre si cinci de ani si mai susu
va veni la oficiu spre a face servicii in cor-
tulu intalnirei. 24 Si asa ve impuiti cinci- 23
feci de ani si fia din ei, si va su ser-
viesca mai multu. Dara si serviciulu aces-
tia trajlori lori in cortulu intalnirei, 7 ca-
sandu va nu va pierde: dara serviciu si
nu face. Asa ai face tu cu Leviti intru ce
se atinge de indatoririle lori.

Anno se fixa, a cine pote servi.

SI Iehova vorbi lui Moisi in pustiulu Si- 9
nai, in luna intaia din anulu alu douilea
dupa esirea lui Israeli din pamentulu Egiptu-
lui, dicendu: Fii lui Israelu sa faca 2
de la Lingulu seu. In a patru-spre-dooa di a
luni seorului, catra sera sa le faceti, in tim-
pulu seu; dupre tote legile lori, si dupre tote
datinele lori sa le faceti. Si Moisi vorbi fiilori 4
lui Israelu, ca ei sa faca pascale. Si ei ca 5
facu pascale in luna intaia, in a patru-spre-dooa
di a luni, catra sera, in pustiulu
Sinai, dupre tote celea ordinase Iehova lui
Moisi, asa facura fii lui Israeli.

Si au fostu barbati, cari eau 6
spurcatu de unu mortu, si ca
pastra face pascalia intr'acea di; si ve-nira
inaintea lui Moisi si inaintea lui Aa-
ronu intr'acea di; Si ecelli barbati i 7
disera: Noi amu spurcatu pentru unu mortu
de unu omu; pentru ce sa fimu lip-
siti de a aduce darulu lui Iehova in timpulu
seu intre fii lui Israeli? Si Moisi i disse: 8
Stati sa audu ce va ordina Iehova pentru voi.

Si Iehova vorbi lui Moisi, dicendu: Vor- 9 10
beste fiilori lui Israeli, dicendu: Dacu va-
rasce d'intre voi sau din generatiunile viito-
rele ale vostre va fi spurcatu pentru unu sufletu
mortu sau fi departe pe cale departe, totusi ela sa
faca pasca lui Iehova: 11 In luna a dooa, in
a patru-spre-dooa di a lui, sera sa le faca,
si cu azimo si cu erburi amare sa le manance.
12 Sa nu lase nimica pana diminetia, si dupre
bile legiloru pascalei sa le faca pre ele. Sa 13
barbatulu care nu va fi curatitu si nu va fi
pe cale, si ce va alcine de a face pascale,
sa fia stersu acel sufletu din poporulu seu,
ca alu lui darulu adusu lui Iehova la timpulu
seu; barbatulu acela va purta pecatulu
seu. Si daca va locui intre voi vr'unu ve- 14
nitu, si voesce sa faca pascale lui Iehova, sa
faca dupre legea pascalei si dupre datinele ei. Legea sa
fie voua pentru celu strainu ca si pentru
celu nascutu.

Glasurile sunetose pre ntrebuintiare.

Si Iehova vorbi lui Moisi, dicendu: 15
Fa-ti doue trumbe de argintu; de
lucru batutoriu sa le faci pre ele; si

ţără era în colţu de forn dinspre locu- 16 şehit până dumnâtă. Apo a fostă mâne-
lată; atâtea le scoseră-ghine, şi nâptea se 17 până Dsel. Şi Dsel-a ^a vorbit cătră Moisi
de pe cordi, şi le Israeli portaţi, şi le
lotulă, unde stătea atunci, acolo fă le 18 Israeli stăteaţi. După cuvântulă lui Je-
hova pusă fă lui Israeli, şi după cu-
vântulă lui Iehova rumânea în tăbără;
^în de ghile stăteaţi tăcută dorulă dezupra 19 cuplet, rumânea în tăbără. Şi când ste
norulă fă-a mâne dezupra Israeli, a-
lunciă fă lui Israeli ^până cele de pieiă 20 ale lui Iehova, şi nu plecaţi. Şi când nori-
rulă era puţine ghile dezupra Israeli, ei
stăteaţi după cuvântulă lui Iehova, şi ple- 21 cauţi după cuvântulă lui Iehova. Şi când
norulă era de la seră până dumâneaţă, şi
dumâneaţa norulă se ridică, aunciă şi ei
plecaţi; eă după o ghi şi nâptea, când se ri- 22 dică norulă, ei plecaţi. Sâ-i fie ghi sâ-
o lună sâ-i fie două mai multi, de va rămâ-
nă dezupra Israeli, rumânâ pe elă, fii
lui Israeli ^rumânea în tăbără lorâ, şi nu
plecaţi; şi de se ridică norulă, ei plecaţi. 23 După cuvântulă lui Iehova stăteaţi, şi după
cuvântulă lui Iehova plecaţi, ^păzâ ce-
le de păzită ale lui Iehova, după cuvântulă
lui Iehova dată prin Moisi.

10 1 Şi Iehova vorbi lui Moisi dicându: Fă-ţi
2 două trâmbite de argată; lucra bătută
să le faci, şe să-ţi servească, spre a da convo-
cări pentru ^adunarea comunităţei şi pentru ple-
3 carea ^a tăbărei. Şe când ^a-ţi va suna
din amândouă, să ţi se strângă tâtă comu-
nitatea la tine la uşa cortului întrunirei.
4 Fâr când va fi sună numai cu una, să
se strângă la tine numai mâriî ^capi mâilorâ
5 lui Israeli. Şi când veţi suna alarmă,
să plece ^tăbările cele tăbărâte despre ră-
6 sărită. Şi când veţi suna alarmă a doua
óră, să plece tăbările cele tăbărâte ^despre
méţă-ţi. Alarmă să ţi se sune la câtă vâcu-
7 rile lorâ. Şi când veţi aduna comunita-
tea, ^să sunaţi, dară ^să nu sunaţi alarmă.
8 ^Şi în trâmbite să sâle fii lui Aaroni, pre-
oţii; acele fiindă să le fiă o ^rândă pre-
9 cui în generaţiunile vóstre. Şi ^când veţi
eşi la resboi în ţără vóstră în contra vre-
micului, care vă va ^năpădi, atunci să
sunaţi alarmă cu trâmbitele; şi va fi în
faţa Dumneţăului vostru, şi ^va mântui
de vrăjmăşii vostri. Şi în ghile vele de bucu- 10
riă ale vóstre, şi în sărbătórile vóstre, şi la
lunele celor-de-nóue, şi veţi trâmbiţa cu
trâmbitele la olocaustele vóstre, şi la sacrificiile
de bucurii ale vóstre, cele-ce să fie voiă ^de
aminte înaintea Dumneţăului vostru. Eu
sâm Iehova Dumneţăulă vostru.

(Sosirea de la Sinai la Paran; cătrea
călătorie)

Şi în anulă ală doilea, în luna a doua, 11
a dece şeri ale lunei, ^se ridică norulă
de pe locuşulă mărturiei. Şi iii lui Israeli 12
plecară în ^călătorile lorâ din ^pustiulă Si-
nai, şi norulă stătu în ^pustiulă Paran;
şi când plecară pentru ântâia óră ^după cu-
vântulă lui Iehova dată prin Moisi.

^Mai ântâi plecă steagulă tăbărei fi- 14
ilor lui Iuda, după cetele lorâ; şi preste
ostea sa era ^Naheşoni, fiiulă lui Aminadabu.
Şi preste ostea semănţiei fiilorâ lui Isa- 15
char era Natanaelu, fiiulă lui Ţuară. Şi 16
preste ostea semănţiei fiilorâ lui Zabulon era
Eliabu, fiiulă lui Helonă. ^Atunci locuşulă 17
sânt desfăcută; şi fii lui Gherşonă şi fii lui
Merari, ^cari purtaă locuşulă, plecară. Du-
pă aceea plecă ^steagulă tăbărei lui Rubenă 18
după cetele sale; şi preste ostea sa era Li-
şuru, fiiulă lui Şedeuri; Şi preste ostea 19
semănţiei fiilorâ lui Simeonă era Şelumiel,
fiiulă lui Ţurişaddai; Şi preste ostea se- 20
mănţiei fiilorâ lui Gadi era Eliasafu, fiiulă
lui Deuhueli. Atunci plecară Kehaţiiţii, cari 21
duceaă ^sânctuariulă, şi acela aşedară cortulă,
până ce aceştia veniaă. Dupăcum plecă 22
^steagulă tăbărei fiilorâ lui Efraimă după ce-
ale lorâ; şi preste ostea sa era Elisama, fi-
iulă lui Amihudă. Şi preste ostea semănţiei 23
fiilorâ lui Manase era Gamaliilu, fiiulă lui
Pedasurî. Şi preste ostea semănţiei fiilorâ 24
lui Beniamină era Abidanu, fiiulă lui Gi-
doni. Şi până ^steagulă tăbărei fiilorâ lui 25
Danu, care formaă ^cătra taburulă ^dinderetu,
după ceale lorâ; şi preste ostea sa era Ai-
hiezeru, fiiulă lui Amişaddai. Şi preste os- 26
tea semănţiei fiilorâ lui Aşeri era Pagielu,
fiiulă lui Ocranu. Şi preste ostea semă- 27
nţiei fiilorâ lui Neftali era Ahira, fiiulă lui
Enanu. ^Astă-felă ^plecaţi fiiî lui Is- 28
raeli după ostile lorâ, când ei plecară.

Şi Moisi ^jise lui Hobabu, fiiulă lui ^Re- 29
geuîi, Madeanitulă, socrulu lui Moisi: Noi
plecămu în Mesău, despre care a ^dis Je-
hova: ^Lu voiu da ţie; vino cu nói, şe voiu
face ţie bine, ca ^Iehova a promisă bine lui
Israeli. Şi elă ^i respunse: Nu voiu me-
ge, ci mâ voiu duce la ţéra mea şi la lo-
cuiă naşterei mele. Şi Moisi ^qise: Rogu-
lu-mă fiă, eă fa cunoscută ^nóue unde
putemă să tăbărămu în pustiu, şi vei fi nóue
^în loc de ochi: Şi va fi, dacă vei ve-
ni cu nói, eă ^binele ce ni-ilu va face nóue Je-
hova, acela face şi ţie acelaşe.

Şi ei plecară ^dinu-munte câle de trei ghile, şi chivotulă legeî lui Je-
hova ^mereu mergea înt-ainte câle de trei ghile,
căutându-li locă de repaosu. Şi ^norulă
lui Iehova era dezupra lorâ în ghiu, când
plecară din tăbără.

Şi când se ridica chivotulă, Moisi di-
cea: ^Scólă-te, Iehova, ca să se resipéscă
vrăjmaşii tei, şi să fugă d'inaintea ta cei ce te
urăsc pe tine! Şi când ^a-şe-şedea: Întór-
ne-te, Iehova, la miriadele miiorâ lui Israeli.

Aşpectele murmură; mai mari ca ceştă: pofta
de carne satisfăcută şi pedepsită

11 Şi ^poporulu murmura de ostenélă în au-
ţiulu lui Iehova, şi Iehova auduşi. ^Mâ-
nia lui s'aprinse, şi ^foculu lui Iehova ar-
se între ei, şi mâncă parte din margenea
taberei. Şi poporulu strigă catra Moisi;
şi ^rugându-se Moisi lui Iehova, foculu se
stinse. Şe numele locului acela Tabera
(arderei) pentru că foculu lui Iehova ^aprinse între ei.

Şi ^amestecătura de ceia ^fără de dumnă
cari era între ei ora ^forte fórte; şi chiaru şi
fii lui Israeli începură a se plânge, dicându:
^Cine va da nóue carne să mâncămu? ^A-
mintimu-ne de peştele, pre cari le mâncamu în Egipet în ghiu, de costavoiă
şi de acrevoiă şi de ponji şi de ceapă şi de
usturoiu. Şi acumă ^sufletulă nostru ne ur-
măşte; nimica ca ochii nostri nu ^mai
vedu fără numai ^mană. (Şi ^mana
era ca sămânţa de coriandru, şi ^colórea ei
era colórea de ^bdelliu. Şi ^poporulă mer-
gea şi ^culeaă-o şi ^măcinaă în mâcini, sâu o ^pi-
sâ în piue, şi o ^fierbeaă în olă, şi făcuă
din ^ea plăcinte; şi ^gustulu ei era ca şi
gustulu unui ^placinte cu oliu. Şi când
^cădea rosa preste tabera nópten, ^cădea şi
mana de asemenea).

Moisi mâhnit pre poporu pizmuindu-şi 10
familiile lorâ, pre de-ceste la uşa cortu-
lui. şi ^mânia lui Iehova s'aprinse fórte, şi
urâta fu reă şi lui Moisi. ^Şi Moisi 11
dise catra Iehova: Pentru ce tratezi reu
^servitorulu tău? şi pentru ce nu aflu chiară înaintea ochilorâ tei ^de ei pusu
asupra mea sarcina întregului acestui po-
por? Ah dară eă a concepută pre ^tâtu po- 12
porulu acesta? sâu dară eă l'amu născută?
ca să mi poţi dice: ^Pórtă-lu în sânulu tău, cum
^poartă ^dădea pre crâia sugătoriu, până la pă-
mêntulu, pre care lu-ai ^jurată părinţi lorâ pen-
mişi plinătatea oei? ^De unde să am carne, 13
ca să dau la tâtu poporulu acesta? eă ei
plângu către mine, dicându: Dă-ne carne,
să mâncămu; ^Eu singură nu potu a purta 14
tâtu poporulu, cu atâ mai vârtosu acesta.
Şi dacă vrei să faci cu mine ostă-felu, de 15
mi aflaiu chiară înaintea ta, rogu-te, ^omóră-mă mai bine ca să nu ^văd mâhnirea mea
necontenită.

Şi ^jise Iehova lui Moisi: Adună-mi ^septe- 16
ghinţi de bărbaţi d'între bătrânii lui Israeli,
pre cari conoşci, că sânt bătrâni poporu-
lui şi ^supraveghiţorii lui, şi-i adă înaintea cor-
tului întrunirei, şi să steă acolo cu tine.
Şi eu mă voiu ^pogorî, şi voiu vorbi a- 17
colo cu tine, şi ^voiu lua din spiritulu ce
este în tine, şi-lu voiu pune preste d'inşii, ca
ei cu tine împreună să pórte greutatea po-
porului, şi tu să nu o pórţi singură. Şi po- 18
porului să dici: ^Sânţiţi-vă pentru mâne, şi
veţi mânca carne; eă aţi plânsă ^la auduşulă
lui Iehova, şi aţi dică: Cine ne va da nóue
carne, ca să mâncămu? eă ^mai bine ere nóue
în Egipet; de aceea Iehova vi va da carne,
ca să mâncaţi. Veţi nu ^unu ghiu să mân- 19
caţi pentru o ghi, nică ^pentru două ghi, nică
pentru cinci ghile, nică pentru ^dece ghile, nică
pentru douăsprădece ghile; ^Ci pentru o lu- 20
nă de ghile până ce vi va eşi pe nâsu, şi
vi se va face scârbă; pentru-că aţi le-
pădată pre Iehova, care este între voi, şi
lamentat ^lui aţi plânsă dicându: Óre ^pen-
tru ce amu eşită din Egipetu? ^Şi Moisi di- 21
se: ^Şese ^sute de mii bărbaţi pedestri este
^poporulu între care-mi eşti, şi tu dici: Carne
voiu da ^lui, ca să mânânce o lună de
ghile. ^Ni cumă-va să ne junghie ^óie şi 22
pecore şi ^aurime pentru d'ajunsu ca să-i indes-
tulăscă? Sâu ni cumă-va să ne prindemă ^tóţi

poseli din mare pentru d'însă, ca să-l în-
23 deseliez? Și Iehova dise lui Moisi: 'Dacă
comă-va s'o scuture tatăl lui Iehova? să-
rumă vei vedè, dacă 'ruşinatu-s'a mal se îm-
plinesce ori nu.

24 Și Moisi eşi afară, și spuse poporului
cuvintele lui Iehova; și 'adună şeptedzi
bărbaţi dintru bătrînii poporului, și-i pu-
25 se să stee împregiurul cortului. Și Iehova
se 'pogorî în nôre, și vorbi cătră d'însul;
și lu din spiritulu ce era în d'însul, și-l
dase peste cei şeptedzi bărbaţi bătrîni;
și fiindcă-au spiritulu peste d'înşii, 'ei
26 profeţiră; dară nu urmară. Eră doi bărbaţi
să rămaşi în tabără, numele unuia era El-
dadu, și numele celui-l-a Medadu, și peste
ei au venit spiritulu; căci ei si era
la scrişi; și ei profeţiră în tabără. Atunci
27 unu alergătoriu mai bătrîni, și spuse lui Moisi,
dicêndu: Eldadu și Medadu profeţiséză în ta-
28 bără. Și Iosua, fiiulu lui Nunu, care ser-
vîa pe Moisi din junêţa sa, respunse, di-
cêndu: Domnulu meu, Moisi, 'opreşte-i pre
29 ei! Iară Moisi dise către d'însulu: Ai
cumva-va vre-o gelosiă pentru mine? Dar Dom-
nulu, ca toţi din poporulu lui Iehova să fie
profeţi, și ca Iehova să trimită spiritulu
30 său peste d'înşii. Iară'ntorsu-s'a Moisi cu bă-
trînii în tabără, ele și luminăi lui Israelu.

31 Și 'venit eşi de la Iehova, și aduse prepeliţe
de preste mare, și le aşedă preste
tabără, cale de o di dusme și cale de o
di înprêjiu: ei în feliu împregiurulu tabărei de
32 dusă erau preste pămêntulu. Și poporulu se sculă tótă nôpea și tótă ziua
mâne și tótă ceea-l-altă di, și ei ese peşte-
liţi, și tare culese mai puţinu culese deca-
cinci: și le'ntinseră pre împregiurulu tabă-
33 rei. Și încă 'carnea intre dinţi lorŭ, și până
n'au fi mestecatu, mâncarea lui Iehova se aprinse cătră poporulu, și Iehova bâ
pe popor cu plagă mare forte. Și lo-
34 cului aceluia 'şi numiră: Kibroth-tatava (mormêntulu lăcomiei), pentru-că acolo îngropară
mărturisiţii ceî ce aveă poporulu, cari eraŭ Hecmi.

35 De la Kibroth-tatava 'plecă poporulu la Hasseroth, și se opri la Hasseroth.

Aaronu și Maria murmură asupra lui Moisi și se pedepsesc; legea Moisi.

12 Și Maria și Aaronu vorbiră asupra lui
Moisi pentru femeea cea Etiopiană, pe
care o luase elŭ; că 'elă și luă femeea E-
2 tiopiană. Și diseră: Ară dară numai prin
Moisi vorbisse Iehova? nu 'a vorbitu-se și
3 prin noi? Și Iehova 'auşi. (Și omulu
Moisi era blîndu fôrte, mai multu de
câtu toţi omenii de pe faţa pămêntului.)
4 'Și Iehova fără-de-scire dise lui Moisi și
lui Aaronu și Mariei: Eşiţi afară voi trei
la cortulu întrunirei; și ei eşiră afară voi
5 trei. 'Și se pogorî Iehova în stîlpu de
nôre, și stete la uşa cortului, și chiămă
pe Aaronu și pe Maria; și eşiră amêndoi.
6 Și elŭ dise: Ascultaţi cuvintele mele!
dacă vre-unulu dintre voi vre a profeţi,
eu, Iehova, mă voiu arăta lui 'în vîsu, și
7 'în somnu voiu vorbi cu d'însulu. 'Nu a-
şa cu servulŭ meu Moisi, 'care vre credinciosu
8 în toată 'casa mea! 'Gură cu gură
vorbescu cu d'însulu, 'și în fiţă și nu prin
ghicitóre, și 'chipulu lui Iehova îl vede
elŭ; cumu dară de 'nu v'aţi temutu să vor-
biţi contra servulŭi meu, contra lui Moisi?
9 Și mânia lui Iehova 'aprinse contra lorŭ;
și elŭ se duse.

10 Și abiă că trase de
pe cortu, și 'iată Maria era plină de 'lepră,
ca ninsórea; și Aaronu 'căută-se la
Maria, și era leprósă. Și Aaronu dise lui
11 Moisi: Rogu-te, domnulu meu! nu mai 'pune
păcatulu pe noi, ca nebunesce am lucratu,
și amu pătimitu. Rogu-te, ca să nu fie
12 ca o 'lepădătură, a cărei carne, când
eşi din pântecele mumei sale pe jumătate
este putredă. Și Moisi strigă către Iehova,
13 dicêndu: Dumnedieule! rogu-te, vindecă-o pre
ea. Și Iehova dise lui Moisi: 'Dacă părin-
14 tele ei ar scuipa înaintea ei în faţă,
au nu 'arde-ar ruşinată şeptedzi dile? să se
'închidă şeptedzi dile afară de tabără, și după-
15 aceea să se primêscă. Și aşa 'Maria fu
închisă afară de tabără şeptedzi dile; și po-
porulu nu plecă, până ce Maria fu primită.

16 Și după aceea plecă poporulu de la 'Ha-
seroth, și tăbără în pustiulu Paranu.

*Despre-spre țara Canaanului, spre a merge Cu-
cerceții; ordine date; poporulu e răsvătit, și
se hotăresce a nu mai merge înainte.*

13 Și Iehova vorbi lui Moisi, dicêndu: 'Tri-
2 mite bărbaţi, ca să cercetiasca pămêntulu
Canaanu, pre care-lŭ voiu da eŭ fiilorŭ lui Israelu; câte unu barbatu din fia-
3 căruia semeţiă părintêscă lorŭ să trimeteţi.
Și Moisi 'i
4 trimise din pustiulu Paranu, după ordi-
nulu lui Iehova; toţi bărbaţi cari erau fiî
5 ai lui Israelu. Și acestea sunt numile lorŭ:
din semeţiă lui Rubenu pe Șamua, fiiulu
6 lui Zacuru. Din semeţiă lui Simeonu
pe Șafatu, fiiulu lui Hori. 'Din semeţiă
7 lui Iudau pe 'Calebu, fiiulu lui Iefunu. Din
semeţiă lui Isacharu pe Igheal, fiiulu
8 lui Iosifu. Din semeţiă lui Efraimu pe
Oseia, fiiulu lui Nunu. Din semeţiă lui
9 Beniamin pe Palti, fiiulu lui Rafu. Din
semeţiă lui Zabulonu pe Gaddiel, fiiulu
10 lui Sodi. Din a lui Iosifu, din semeţiă
lui Manase pe Gaddi, fiiulu lui Susi. Din
11 semeţiă lui Danu pe Ammiel, fiiulu lui
12 Ghemali. Din semeţiă lui Asseriu pe Se-
tur, fiiulu lui Michaelu. Din semeţiă lui
13 Neftalim pe Nahbi, fiiulu lui Vofsi. Din
semeţiă lui Gadu pe Guiuelu fiiulu lui
14 Machi. Aceştia sunt numile bărbaţilorŭ,
pe cari trimise Moisi, ca să iscodescă
pămêntulu. Și pre Osea, fiiulu lui Nunu,
15 numi Moisi Iosua.

16 Și trimise pre ei Moisi, ca să iscodescă pămêntulu Canaanu, și dise către
d'înşii: Mergeţi d'aci 'spre meédă-di, și apoi
17 vă suiţi pe munte. Și vedeţi pămêntulu
cumu este, și pre 'cei ce locuescu pe elŭ
tari sunt, ori cu tare ostî slabi, dacă sunt
18 mulţi ori puţinî la numeru. Și cumu
este pămêntulu în care locuescu, dacă este
bunu ori reu; și cumu fiî ostîlorŭ, în
cari locuescu acesta, dacă ei şedŭ în ta-
19 bere ori în locuri cu ziduri întrunse; Și
cumu este ţera cea pământósă, dacă este
sterpă ori nu, dacă sunt în ea arbori ori
nu; și fiţi cu îndrăsnire, și aduceţi
20 din rodurile acestui pămêntu. Și era
acele dile erau dilele în cari începea
21 coacerea strugurilorŭ. Și ei plecară, și iscodiră pămêntulu acela 'din pustiulu Zinu
până în 'Rehobu și până în Hemat. Și
22 se suiră și apoi cătră-di, și veniră până
la Hebronu, și acolo eraŭ 'Ahimanu, Șesai
și Talmai, 'nâscuţi din Heranki. (Și 'Hebro-
nulu fu zidatu cu şepte ani înainte de ce
Țoanu 'Avari în Egipetu.) 'Și ei veniră până
23 la valea Eşcolŭ (strugurelui); și acolo tăiară o
viţă de vie cu strugure, și o duseră în po-
dóbă; cupă și din mere-granate și din
smochine. De pre acelu locu 'îi numiră Na-
hali-Eşcolŭ (valea strugurelui), pentru acelŭ

24 strugure, pre care îl tăiară fiiî lui Israelŭ 'în
25 acelŭ locu.

Și ei se 'întorseră înapoi de la cercetarea 26
pămêntului la stăpânirea a patrudieci de
dile. Și ei ajunseră, veniră la Moisi și
la Aaronu și la tóta comunitatea fiilorŭ lui
Israelŭ în pustiulu Paranu la 'Cadeşu; și
dedendu semn și la tóta comunitatea, 'i
27 arătară și fructele pământului. Și ei i
spuseră, dicêndu: Noi amŭ ajunsu în pă-
mêntulu acela, la care ne-ai trimisu, și
cu adevĕrŭ acolo curge 'lapte și miere,
28 'și acesta e 'rodulu lui; Dară 'popo-
rulu ce locuesce în pământulu este tare forte,
și cetăţile întărite și mari tare forte; și încă și
pe 'fiiî lui Henakŭ 'vedemu acolo. 'A-
29 malekiţii locuescu în ţerra despre-amiédă-di;
și Heteiu, și Iebusiu și Amoriu locuescu
pe munte; și Cananeiu locuescu pe lângă
mare și pe lângă Iordanu.

30 Și 'Calebu făcu pe poporulu să aver-
sune asupra lui Moisi, dicêndu: Lăsaţi-ne, să
mergemŭ, și pămêntulu acela cumu-l-a
31 venu luatu. 'Și barbaţii ce se 'duseră
cu d'însulu, disêra: Noi nu vomŭ pu-
tè merge contra acelui poporu, că ei ne
32 'a mai tare decâtu noi. Apoi 'adusera
asupra fiilorŭ lui Israelŭ despre acelu
pământu, pre care îl scodiră, dicêndu: Pă-
mêntulu, cu care amŭ dicălecatu, ca să-l scodimŭ,
este unu pământu care mănâncă pe
locuitorii lui; și 'toţi oamenii ce amŭ vă-
zŭtu acolo, sunt mulţi mari în statu. Și
33 amŭ acolo unŭ mai vĕjutŭ și uriaşi, pre fiiî
lui Henakŭ, cari se trag din uriaşi; și noi
ne vedeamŭ în ochii nostri 'ca pipăie, și așa
eramŭ noi 'în ochii lorŭ.

14 Și ridicându-se tóta comunitatea, ea pus
a scrige; și 'poporulŭ plînse în nôptea
2 aceea. 'Și toţi fiiî lui Israelŭ murmurară
asupra lui Moisi și asupra lui Aaronŭ, și
tóta comunitatea li dise: 'Ce bine ero, de
amŭ fi murită în pământulu Egipetului, sŭ de
amŭ fi murită în acestu pustiŭ! Pentru ce 3
mi-aduce Iehova în pământulu acesta, ca
să cademŭ de sabiă, și femeile nóstre și
copiiî nostri să se facă pradă? Ară nu
vede mai bine pentru noi să ne întórcemŭ
în Egipetu? Și dicêrŭ unŭ cătră altŭ: 'Să 4
ne punemŭ capu, și 'să ne întórcemŭ în
Egipetu.

Și 'Moisi și Aaronŭ căderă pe feţele 5

lorii Sfintelor întruniri, ^a adunări a comunităţii
fiilorŭ lui Israíl'. ^b Şi Iosua, fiiul lui Nun,
şi Caléb, fiiul lui Iefúne, din cei ce ieşiseră
7 pământul, şi rupseră veşmintele lorŭ,
Şi vorbiră către ^c tóte comunitatea fiilorŭ
lui Israíl, dicendu: ^d Pământul, pre care
noi l'am străbătut ca să-lŭ cercetăm, este
8 pământŭ ^e forte, ^f forte; Dacă Iehova
^g va fi cu noi în-cetinţa pentru noi, ^h îl va
aduce pe pământul acela, şi-lŭ va da nóue,
^i pământŭ, în care curge lapte şi miere;
9 Numai ^k să nu vă răsculaţi în contra lui Iehova,
şi ^l nu vă temeţi de poporulŭ pământului ace-
lui, că ^m îi pâne nóue noi, umbrirea lorŭ
a fugit de la dânşii, ⁿ şi Iehova este
10 cu noi, nu vă temeţi de ei. ^o Dar tóta co-
munitatea vorbi, ca să-i ucidă cu petre.
^p Şi mărirea lui Iehova se arătă în cor-
tulu întrunirei numinte tuturorŭ fiilorŭ lui
11 Israíl. Şi Iehova díse lui Moísi: Până
când mă va necinsti poporulu acesta, şi până
când ^q nu-mi vor crede ei, după
tóte semnele ce le ^r voiu face în mijlocŭl lorŭ?
12 Ca ^s ciuma îlŭ voiu lovi, şi-lŭ voiu stârpi,
eră pre ^t tine te voiu face să ajungi poporŭ
mai mare şi mai tare decât d'ânsulŭ.
13 Şi ^u Moísi díse către Iehova: Auzíndu
Egiptenii, că tu din mădularele lorŭ ai
scosŭ pre poporulŭ acesta prin puterea ta,
14 Şi au spusŭ ^v celor locuitori acestui pă-
mântŭ, ^w cari l'i audiră şi ei că tu, o Iehova,
eşti în mădularele acestui poporu, că tu Ie-
hova te arăţi, ca să te vedă chiar cu ochiĭ,
şi că ^x norulŭ tĕu ţine deasupra lorŭ, şi că
tu mergi înaintea lorŭ, ^y ziua în stâlpŭ de
15 nóure, şi ^z noptea în stâlpŭ de foc,
Şi ^a de omorî pre poporulŭ acesta ca
pre unŭ singuru omŭ, atunci natiunile, cari
16 ^b audiră de numele tĕu, ar díce: Pentru
că Iehova nu ^c putea să aducă pre poporulŭ
acesta în pământulŭ, pre care ^d i-a jurămân-
tatŭ lorŭ, de aceea ^e l'a omorît
17 în mânia pustiei. Şi acumŭ, rogu-mă, să
^f se facă mare puterea ta, Domnule dupre cum ai
18 ^g vorbit, dicendu: Iehova este ^h îndelungŭ-
răbdătorŭ şi plinŭ de milă, care ^i ierta fără-
de-lege şi păcatŭ, şi care nu ^k lasă nimică
nepedepsit, ^l care cercetează nedreptăţile pă-
rinţilorŭ în fiiĭ până în a treia şi a patra
19 generaţiune. ^m Iartă, rogu-te rogŭ, fără-de-legea
poporului ^n acestuia, dupre mărimea milei tale,
şi ^o dupre cum ai ertatŭ poporului acestuia
din Egipetŭ şi până aci.
20 Şi Iehova díse: Eu ^p iertu, dupre cu-
vîntulŭ tĕu. Şi ^q în adevĕru, viŭ sunt, şi mă-
rirea lui Iehova va ^r umplé ^s tótă pământulŭ
21 Căci ^t toţi acei bărbaţi, cari ^u aĭ văzutŭ mări-
rea mea şi semnele mele, pre care eu le-
am ^v făcutŭ în Egipetŭ şi în pustiile acesta,
şi ^w mĕ aĭ cercetatŭ ^x acumŭ de dece-
ori, şi ^y nu ^z aĭ ascultatŭ de glasulŭ meŭ,
22 Nici ^a unulu nu va ^b vedé pământulŭ acesta,
pre care ^c eu jurămîntaĭ l'amŭ promisŭ pă-
rinţilorŭ lorŭ, şi toţi acei ce mĕ ^d dispreţuiră
nu-lŭ ^e vor vedé.
23 Numaĭ pre ^f servulu meŭ ^g Caléb, fiiulu lui Iefúne,
^h şi pre ⁱ deplinŭ a urmatŭ dupre
voia sa, voiu aduce pre elŭ în pământulŭ
pre care l'a ^k străbătutŭ, şi semînţa lui îlŭ
va lua în ^l stăpânire.
25 Amalekiţii şi Canaaneii
locuescŭ în ^m văĭ; ^n mâne întorceţi-vă, şi ^o porniţi în pustiiŭ pe calea spre
Marea Roşiă.
26 Şi Iehova vorbi lui Moísi şi lui Aaróne,
27 dicendu: ^p Până când să ^q sufer eŭ acestă
comunitate rea, care murmură în contra
mea? ^r Eu auzitu-mă murmurile fiilorŭ lui Israíl, pre
cari le murmură contra mea, Iosmă-
28 ^s ţi-le. Spune lorŭ: ^t Viŭ sunt, dice Iehova,
^u dupre cum aĭ vorbitŭ în auzulŭ meŭ, aşa
voiu face voiŭ. În pustiŭ vorŭ ^v cădé ca-
dăverile vóstre şi a ^w tuturorŭ acelora,
29 cari aĭ ^x fostŭ numeraţi d'între voi, dupre tóte
numerulu vostru, ^y de la dóue-deci
de anĭ şi mai mulţi, care aĭ murmuratŭ
30 contra mea. ^z Nu veţi intra în pământulŭ
acesta, pentru care aĭ-mĕ ridicatŭ mâna
mea, că voiu face să-lŭ locuiască fiiĭ lorŭ
în locŭ, pre ^a Caléb, fiiulu lui Iefúne, şi pre Iosua, fiiulu lui
31 Nunŭ; ^b Eră pre pruncĭ voştri, despre cari
aĭ disŭ voĭ că ei se vorŭ face pradă, eu
pre aceştia ^c voiu aduce, ca ei să cunóscă
pământulŭ acela, care voĭ ^d aĭ dispreţuitŭ.
32 Căci voştre voĭ, ^e cadavrele vóstre vorŭ cădé
33 în acestŭ pustiiŭ; Şi fiiĭ voştri vorŭ ^f pă-
şune în acestŭ pustiiŭ ^g patru-dĕci de anĭ
şi vorŭ ^h purta greutăţile abaterei voastre, până
ce tóte cadavrele vóstre se vorŭ perde în
34 pustiiŭ. ⁱ Dupre numĕrulŭ filelorŭ, în cari
veţi ^k eşi iscodirea pământului, ^l patru-dĕci de

dile, de câte o di-a câte unŭ anŭ veţi purta pe-
depsa nedreptăţilorŭ vóstre, adecĕ patru-dĕci
de anĭ, şi veţi cunósce ce va ^m să dícă rîndŭ
35 nŏ retragi de la mine. ^n Eŭ Iehova am disŭ,
şi ^o în adevĕrŭ voiŭ face acésta întregei ^p adu-
nări a comunităţii rele, care s'a ridicatŭ îm-
potrivă mea; ^q în acestŭ pustiiŭ se vorŭ pier-
de, şi aicea vorŭ mori.
36 ^r Şi bărbaţii aceia, pre cari ^s îi trimisese
Moísi ca să iscodéscă pământulŭ, şi cari,
după ce se ^t întorseră, făcură să murmure
tóta comunitatea în contra lui, ^u fĕră de-
clarându ocĕĭ pământulŭ:
37 Acei bărbaţi, cari
vorbiseră rĕŭ de pământulŭ acela, ^v muriră
38 de plagă înaintea lui Iehova. ^w Eră Iosua,
fiiulu lui Nunŭ, şi Caléb, fiiulu lui Iefúne,
rămaseră viĭ din bărbaţii, cari mersese să
iscodéscă pământulŭ.
39 Şi după ce spuse Moísi acestе cuvinte tuturorŭ fiilorŭ lui Israíl, ^x ei luară po-
porulŭ forte. Şi sculându-se de dimineţă,
se suiră pe vêrfulŭ munteluĭ, zicendu:
^y Eccŏ-ne-ne! Să ne suimŭ la loculu acela, pre
care l'o promisŭ Iehova; căci noi amŭ păcătuitŭ.
41 Atunci a ^z disŭ Moísi: Pentru ce călcaţi
voiŭ astă-dĭ ^a cuvîntulŭ lui Iehova? căci acesta
42 nu va ^b reuşi. ^c Nu vă suiţi, că Iehova nu
este în mădularele vóstre; ca nu cumva să
43 ^d fiĭ loviţi de vrăjmaşiĭ voştri. Că Amalekiţii şi Canaaneii sunt acolo înaintea voa-
stră, şi de a ^e lor sabie veţi cădé; că ^f voĭ
întorcându-vă dela urma lui Iehova, nici Iehova
44 nu va fi cu voĭ.
^g Şi ^h îndrĕptăţindu-se, se suiră pe vêrfulŭ
munteluĭ; ⁱ dară chivotulŭ legeĭ lui Je-
hova şi Moísi nu se ^k mişcară din tabără.
45 ^l Atunci se pogorîră Amalekiţii şi Canaaneii,
cari locuiaŭ pe acelŭ munte, şi bătêndu-i ^m împrăştiară până la ⁿ Horma.

*Legi pentru daruri ce ţine şi Mîncărĭ şi alte
sacrificiŭ.*

15 Şi Iehova vorbi lui Moísi, dicendu: ^a Ver-
2 beşte fiilorŭ lui Israíl, şi díi-le-hŏ: Când
veţi intra în pământulŭ locuinţeĭ voastre, pre
3 care eu ^b îlŭ voiu dă, Şi ^c veţi aduce sacrifi-
ciŭ ce focŭ lui Iehova, ^d arsóre, sĕŭ altŭ
sacrificiŭ, ^e împlinindu-se un votŭ sĕŭ ^f dar de
bună-voiă, sĕŭ ^g în sărbătorile voastre, spre a
^h mirui plăcere lui Iehova, din cirezĭ sĕŭ
4 din turmă: ⁱ Celŭ ce aduce sacrificiulŭ seŭ
lui Iehova să aducă ^k darŭ de pâne,
făină fină a şasea parte de efi, frămîntată
5 cu oleiŭ a ^l patra parte de hîn.
Şi vinŭ pentru libaţiune a patra parte de
hînŭ să aduci pe lângă ^m arsóre sĕŭ pe
altă sacrificiŭ, de totŭ mielulu. ⁿ Sĕŭ de
6 ^o berbece, să aduci darŭ de pâne dóue
decimĭ de făină fină, frămîntată cu o-
leiŭ, a treia parte de hîn.
7 Şi vinŭ pen-
tru libaţiune să aduci a treia parte de hînŭ,
ca mirosŭ plăcutŭ lui Iehova.
8 Şi de vei
aduce unŭ viţelŭ drept ^p arsóre, sĕŭ altŭ
sacrificiŭ, împlinindu-se unŭ votŭ, sĕŭ ^q sacrifi-
ciŭ de pacoriŭ lui Iehova:
9 Pe lângă viţelŭ
vei aduce şi darŭ de pâne, de
făină fină trei decimĭ, frămîntată cu ju-
mătate de hînŭ de oleiŭ.
10 Şi vinŭ pentru libaţiune să aduci o jumătate de hînŭ, ^r care
sacrificiu cu foc, mirosŭ plăcutŭ lui Ie-
hova.
11 Astă-felŭ să faci cu ori-ce ^s berbecŭ de
boĭ, sĕŭ de unŭ berbecŭ, sĕŭ de unŭ mielŭ,
sĕŭ de unŭ iedŭ.
12 Dupre numĕrulŭ ce veţi sa-
crificá, aşa faceţi cu fie-care dupre numă-
rulŭ lorŭ.
13 Tot omulŭ să facă astă-
felŭ, când va aduce ^t sacrificiŭ cu foc
în mirosŭ plăcutŭ lui Iehova.
14 Şi de va lo-
cui ^u vr'unŭ străinŭ între voi, sĕŭ altulŭ ve-
nitŭ între generaţiunile vóstre, şi ^v el va voi
să facă sacrificiŭ cu foc în mirosŭ plă-
cutŭ lui Iehova, ca-şi face el, aşa ^w să facă
15 şi voiŭ. ^x Tótă adunarea să fie una, dupre
cum ^y şi voiŭ, şi străinulŭ ce locuesce între voi;
^z lege perpetuă să fie acésta între generaţiunile vóstre: cum
va fi el ca şi voiŭ înaintea lui Iehova.
16 O lege şi unŭ dreptŭ va fi pentru voiŭ şi
pentru celŭ străinŭ, ce locuesce între voi.
17 Şi Iehova vorbi lui Moísi, dicendu:
18 ^a Vor-
beşte fiilorŭ lui Israíl, şi díi-le-hŏ: Când
veţi intra în pământulŭ, în care eŭ vă a-
duc, Şi veţi mânca din ^b pâne pământuluĭ
acelŭia, să aduceţi darŭ rădicatŭ lui Iehova.
20 ^c Din primăsele alunelor voastre să aduceţi o
turtă dreptă darŭ rădicatŭ; cumŭ aĭ disŭ
din arie, aşa să-lŭ daĭ şi pre acesta. Din
21 primăsele alunelor voastre să aduceţi darŭ rădicatŭ lui Iehova în generaţiunile vóstre.
22 Şi ^d când veţi greşi, şi nu veţi face
tóte aceste ordinĭ, pre cari Iehova le a dată
23 lui Moísi: Tóte câte Iehova ^e v'a ordinată
prin Moísi, din ziua aceea, din care Iehova
a dată ordinile sale lui Moísi, şi d'atunci
înainte în tóte generaţiunile vóstre:
24 Va fi,
când acelŭ lucru s'a făcutŭ prin greşelă,
fără ştirea comunităţeĭ, tóta comunitatea
să aducă unŭ viţelŭ ca olocaustŭ, în mi-
rosŭ plăcutŭ lui Iehova, ^f cu darulŭ seŭ de

'pâne și cu lăcuința sa, după datină; și
25 *mâni vorbi cu Moisi pentru pământ. *Și
preoțiile ei vorbi cu Moisi pentru toată comunitatea fiilor lui Israil, și se va ști lor; că grădina a Domn. Și să-și aducă sacrificiile lor lui Iehova, sacrificiu cu foc, și sacrificiile lor pentru păcate înaintea lui Iehova, pentru greșita lor. Și se va ști a
26 comunității inkegi a fiilor lui Israil, și sacrificiul ce pătrece intre ei, că acestia se
27 întoarnă toți prin grupăși.

Și *dacă va fi păcătuit cu ungeri sacrificiu din grupăși, acestia să aducă o copie d'intr-un anț drept sacrificiu pentru păcate;
28 *și preotiile să facă ispășire pentru acela, care va fi greșit, fiindu-că a păcătuit din greșeală înaintea lui Iehova, pentru acela
29 să facă ell ispășire; și se va ști a lui. *O lege va fi pentru fiecăre care va fi păcătuit din greșeală, pe acestia d'intre fiii lui Israil, sâu străinul ce petrece intre d'insii.

30 *Eră sufletul acela, care va păcătui din trufie, fie acestia, fie străinul, acela pe Iehova defiamă; și stârpi-se-va sufletul acela
31 din popornii sei. Pentru-că cuvântul lui Iehova *l'a dezgustat, și cruntul său l-a stricat, stârpi-se-va sufletul acela, *pecatul lui asupra sa.

Pedepsirea omului care culă sâmbăta; sentința pentru pe culegător.

32 Și când erau fiii lui Israel în pustiu, *aflară pe unul adunând lemne în
33 ziua sâmbetului. Și cei ce-l aflară strângând lemne îl aduseră la Moisi și la Aaron și la tâtă comunitatea; Și-l puseră
34 *supt pază, pentru-că nu era hotărît ce să să facă cu ell. Și dise Iehova lui Moisi: *Acest omă să se omâre; tâtă comunitatea
35 să-l *arunde cu pietre afară din tabără. Și-l duse tâtă comunitatea afară din tabără, și-l uciseră cu pietre, și ell muri: după cumă ordinase Iehova lui Moisi.

36 Și Iehova vorbi lui Moisi, dicându: Vorbesce fiilor lui Israele, și di-le-va, ca să-și facă fimbrii la margenile vestmintelor lâr
37 intre generațiunile lor; și preste fimbria pe
38 *cari coșpă să pună fire vinete. Și acestia să fie preste fimbrii, ca de câte ori 'și vor vede, să vă aducați aminte de tâte
39 ordinele lui Iehova, și să le faceți; și să 'nu urmați după gândul inimei vâstre, după
40 după *ochii vâstri, după cari *vă desfrânați. Ca să vă aducă aminte, 40
și să faceți tâte ordinele mele, și să fiți *sfinți Dumnedeului vostru. Eu Iehova sânt 41
Dumnedeul vostru, carele v'amu scos pe vor din pământul Egipetului, ca să fiu Dumnedeul vostru, Eu Iehova sânt Dumnedeul vostru.

Răsculare și morte lui Core și a unor soți ceva cuvinte și pedepsirea popornică

16 Și *Core fiiul lui Iehară, a fiiului lui Ca-
hată, fiiul lui Levi, s'a unito cu Da-
tană și Abiramă, fii lui Eliabu, și cu Con, fiiul lui Pheleta, fiiul lui Ruben; 2
și se sculară contra lui Moisi, ei cu două sute cincidzeci de bărbați d'intre fii lui Israel, mari comandanți, *aleși la adunare, oameni vestmiți; Și 'se adunară contra lui Moisi 3
și contra lui Aaron, și li dicură: Prè multu vi insuflați; că *tâtă comunitatea, tâți sânt sânți, *și Iehova este intre ei; pentru ce dară vă înălțați mai pe sus de adunarea lui Iehova?

Și Moisi audindu acestia, *căzu pe fața sa; 4
Și vorbi către Core și către tâtă ceta sa, 5
dicându: Mâne dimineță va arăta Iehova pe acela, care este a lui și care este sfânt; și-l va face să se apropie de d'insulu; pe cela ce va *alege ell, îl va face să 'se apropie de ell. Acesta să facă: Luați vi 6
cădiți, Core și tâtă ceta lui; Și puneți foc 7
intr'insele, și preste d'insele puneți tămâia înaintea lui Iehova mâne; și omulu pe care Iehova 'l va alege, acela va fi sfânt. Vi să fie de ajuns, fiii lui Levi.

Și Moisi dise lui Core: Ascultați, fii ai 8
lui Levi! Ați *puțină cea pentru vă, 9
că Dumnedeulă lui Israeli a *deosebită pe vor din comunitatea lui Israele, și v'a lăsată să vă apropiați de d'insulu, ca să implineți serviciul tâbernăculului lui Iehova, și să stați înaintea comunității, servindu-i ell
10 Elu pe ea; și pe tâți frății lui, pre fiii lui Levi cu ea, ea puțină să vă apropiați *de d'insulu; și vă ați aminti și preoția? Pentru acesta ta și 'ți strânsă 11
contra lui Iehova; 'și ce este Aaron, de murmurați contra lui?

Și Moisi trămise să chiâme pre Datană 12
și pre Abiramă, fii lui Eliabu, carii respunseră: Nu vomă veni! *Ați gri puțină este 13

că ne-ați scosă din pământulă, unde curge lapte și mâere, ca să ne omorîți în pustiulă acesta? ca mai vorbiți 'și la noi și domni- 14
prește nâe? Ce adevărată! nu ne-ați adusă în pământulă, unde curge lapte și mâere, nici nu ne-ați datu de moștenire câmpuri ori vii! Aruncă vrei să scoți și ochii acestor oameni? Nu vomă veni!

Și se mâniă Moisi forte, și dise lui Ie- 15
hova: *Nu cauta spre darulă lor, că *nici unu măgară nu sciu a'mă luatu de la ei, nici pe unulu d'intre ei n'amu ne-
16 dreptățită. Și dise Moisi lui Core: *Tu și tâtă ceta ta să stați *înaintea lui Iehova,
17 tu și ei și Aaronă mâne; Și vi luați fie-care cădiulu său, și puneți tămâia intr'insele, și le aduceți înaintea lui Iehova, fie-care cădiulu
18 său, două sute cincidzeci cădiuri; și tu și Aaron, fie-care cu cădiulu său.

Și luară fie-care cădiulu său, și puseră foc intr'insele, și pe deasupra puseră tămâia, și stătură la ușa cortului întrunirei;
19 asemenea și Moisi și Aaron. Și Core strânse în contra lor tâtă comunitatea la ușa cortului întrunirei, și *mărirea lui Iehova se
20 arătă la tâtă adunarea.

Și Iehova vorbi lui Moisi și lui Aaron,
21 dicându: *Desfaceți-vă de adunarea acesta, ca *să 'i mistuiu momentă vieță mistru pre ei.
22 Și ei *căzură pe fețele lor, și gisură: Dumnedeule, *Dumnedeule spiritelor a tâtă carnea! de a păcătuitu unulu omă, ai mânia-
23 tu-vei asupra întregei adunări! Și Iehova vorbi lui Moisi, dicându:
24 Vorbesce către comunitate, dicându: Depărtați-vă din jurulu locuințelor lui Core, Datană și Abiramă!

Și se sculă Moisi, și merse la Datană și la Abiramă, și după d'insulu merseră și
25 bătrânii lui Israel. Și ell vorbi către comunitate, dicându: *Depărtați-vă, rogu-vă, de cortulu acestoru omeni reî, și de nimica a lor să nu vă atingeți, ca să nu pieriți și voi
26 intru tâte păcatulu lor. Și ei se depărtară din jurulu cortuloră lui Core, Datană și Abiramă; și Datană și Abiramă eșiră afară, și stătură la ușele cortuloră lor, cu femeile lor, cu copiî lor și cu prunci
27 lor. Și Moisi dise: *Dăți'vă voiă cu cătare, că Iehova a trămisă pre mine ca
28 să facă tâte lucrările acestea: că nu de la *de mine-mi. Dacă acestia dicu vorbă mare,

o rană micșii întrînsa mormînți. Și a ei rămînă pe țeșile lor.

48 Și puse Moisi lui Aaronă: Iă cădere și puse între focă de pe altară, și deasupra puse tămîiă, și du-te curînd la comunitate, și fă cășiune pentru ea; căci mînia a eșită de la fața lui Iehova; plagă a începută.

47 Și Aaronă luă cădere, dupre cumă i dîsese Moisi, și alergă în mijlocul adunăturei, și iată, plaga începuse între poporă; atunci tămîiă puse întrînsa, și făcu cășiune pentru poporă. 48 Și stătuă elu între morți și între vii, și încetă plaga. 49 Și acelia cari muriră de această plagă au fostă patru-spre-dece mii septe sute, afară de aceia cari muriră pentru Core. 50 Și Aaronă se întîrse la Moisi dupre la ușa cortului întrînirei, după ce plaga fu oprită.

Semnulu lui Levi ală pote înflori spre confirmarea ordinației lui Aaronă; arunci ală primi primiții preoțiloru.

17 1 Și Iehova vorbi lui Moisi, dicêndu: 2 Vorbesce fiiloru lui Israelă, și iă de la ei unu toiegă dupre casele loru părintesci, de la toți mai mărî lorî dupre casele lorî părintesci, dusi-spre-dece toege, și scrie tu numele fie-cărui-a pe toegulu seu. 3 Și numele lui Aaronă scrie pe toegulu lui Levi, că de unu mărî numelu casei-de lorî părintesci va fi unu toiegă; 4 și le pune în cortulu întrînirei d'înaintea mărturiei, unde eu mă întîlnescu cu voi. 5 Și va fi, că bărbatulu acela, pre carele-lă voiu alege, toegulu lui va înverdi, și voiu înlătura de la mine murmurele fiiloru lui Israelu, cari le rădică contra voiștra.

6 Și Moisi vorbi fiiloru lui Israelu: și toți mai mulți lorî i dădură câte unu toiegă, fie-care unu mare dupre casele lorî părintesci câte unu toiegă, dusi-spre-dece toege, și toegulu lui Aaronă era între toegele lorî. 7 Și Moisi puse toegele acelu înaintea lui Iehova, în cortulu mărturiei.

8 Și a doua di, cîndu intră Moisi în cortulu mărturiei, iată toegulu lui Aaronă, care era pentru casa lui Levi, înverdise, și dădu boboci, înflori și produse migdale. 9 Și Moisi scose afară tóte mulțe toege de d'înaintea lui Iehova la toți fiii lui Israelu, și ei vădîndu-le, fie-care își luă toiegulu seu.

10 Și Iehova dise lui Moisi: Du înapoi toiegulu lui Aaronă înaintea mărturiei, spre a se păstrare de semnu pentru fiii cei resculători; prin murmurarea lorî contra mea să înceteze, și să nu mură. 11 Și Moisi fîcu așa; dupre cumă i porunci Iehova, așa făcu.

12 Și fiii lui Israelu vorbiră lui Moisi, dicêndu: Iată noi murimă! noi perimă! noi toți perimă! 13 Tóte cele ce se apropiă de Mozaulu lui Iehova mórie, ne vomă noi oare să ne topimă voomă mum?

18 1 Și Iehova dise lui Aaronă: Tu și fiii tei și casa părintelui tău cu tine, voi veți purta neînțelegerea sanctuariului; și tu și fiii tei cu tine împreună veți purta nedreptatea preoției voștre. 2 Dară și pre frații tei, din semințiea lui Levi, semința părintelui teu, să-i aprupi de tine, ca să unească cu tine și să-ți servéscă ție; și tu și fiii tei cu tine veți fi înaintea cortului mărturiei. 3 Și ei să păzéscă ale tale și tóte cele ce este de păzită ale cortului, dară de uneltele sanctuariului și de altară ei nu se apropie, ca nu și ei și voi cu ei să mură. 4 Și ei se unéscă cu tine, ca să păzéscă cele de păzită ale cortului mărturiei, tóte serviciele cortului; și nici unu necurățit să nu se apropie de voi. 5 Și voi să păziți cele de păzită ale sanctuariului și cele de păzită ale altarului, ca să nu mai fie mînă asupra fiiloru lui Israelu. 6 Eă dară voi pre frații voștri, pre Leviți, dintre fiii lui Israelu, și voi vi-i dămă dară lui Iehova, ca să facă serviciulu cortului întrînirei. 7 Dară tu și fiii tei cu tine să păziți preoția voștră, întru tóte cele ce se țină de altaru, și cele din întrînsulu perdelei, ca să le slujiți: eu vi dămă ca un preoție voștră unu dară de cestă dregătă servitóre; și necredinciosulu, care se va apropia, să mură.

Dăruirile și porțiunile preoților și ale Leviților.

8 Și Iehova dise lui Aaronă: Eată-mă dată și pazu darurilorŭ mele rădicate, tóte lucrurile cele consecrate de fiii lui Israelu le-am dată și fiiloru tăi prin lege perpetuă. 9 Iată cele curată în casa ta să le mănînci dintr'însele; 10 în cel-a mai bună din sfinți, și tóte cele-a mai bună din mortă și din prinsóre, prinsórele dintr'însele, pre care le aducu fiii lui Iehova, ție le dau. 11 Anăloga frupte din tóte ce sînt în pămîntulu, pre cari ei le vorŭ aduce lui Iehova, ale tale vorŭ fi ósă; tótă cela curată în casa ta să mănînce dintr'însele. 12 Tóte lucrurile consacrate prin interdictu la Israeliți, ale tale vorŭ fi. 13 Tótă cela ce dă de mărire din tótă rodulu, care se aduce lui Iehova, de la tine să fie; ală tău va fi. Dară voi fiți să se recompere d'întîiu-născutulu o sulă, și mînzacea să se recompere întîiu-născutulu vitei curate. Și cei de recompărată, fiți-vă-le sub descărcare, să se recompere de la vîrstă de o lună d'după estimarea ta, de unu sichi de argintu, după sichlulu sanctuariului, care face dinți-șeși de ghere. 14 Dară cel întîiu-născute din vacă, și cel întîiu-născute din oiă, și cel întîiu-născute din capre să nu le lași să se recompere, ci sînt lucruri sfinte; sîngele lorŭ îl stropești asupra altarului, și grăsimea lorŭ să o arzi să fiă mîncare cu foc, în semnu plăcută lui Iehova. 15 Și carnea va fi a ta, precumŭ pieptulu de dară legănată și spata cea dreptă ale tale sînt. 16 Tóte darurile rădicate din lucrurile sale sfinte, pre cari fiii lui Israelu le aducu lui Iehova, ție le dau, și fiiloru tei și fiiceloră tale cu tine, prin lege perpetuă; legămîntă de sare eternă este acesta înaintea lui Iehova pentru tine și pentru semința ta cu tine.

17 Și Iehova dise lui Aaronă: Tu în pămîntulu lorŭ nu vei avé nici o moștenire, nici parte nu vei avé între d'înșiși; eu sînt parte la și moștenirea ta între fiii lui Israelu. 18 Și fiiloru lui Levi, iată-lă eu dată dregătă preoțiloru lui Israelu pentru serviciulu, ce-lu face în cortulu întrînirei. 19 Eă de acumă înainte fiii lui Israelu nu vorŭ mai apropia de cortulu întrînirei, ca să nu se facă vinovați, și să nu mură. 20 Ci Leviții vorŭ face serviciulu în cortulu întrînirei, și ei vorŭ purta nedreptatea voștră; lege perpetuă să fie acesta în generațiile voștre, ca ei între fiii lui Israelu nici o moștenire să nu aibă. 21 Că decimele din Israelu pre cari ei le vorŭ aduce lui Iehova dară rădicată, le-amŭ dată de moștenire Leviților; de aceea amŭ dîsă despre d'înșiși, ca ei să nu aibă între fiii lui Israelu nici o moștenire.

22 Și Iehova vorbi lui Moisi, dicêndu: 23 Leviților nu li vorbești, și să li dică: Voi, cîndă veți lua de la fiii lui Israelu decimile, pre cari eă vi le-amŭ dată dregătă moștenire, vă dați acelea și voi să aduceți dară rădicată lui Iehova: 24 decimă din decimă. 25 Și acestă dară ală voștra se va socoti vouă ca și grăunțe din arță și ca prisosința din tîrcu. 26 Așa și voi să aduceți dară rădicată lui Iehova din tóte decimile vóstre, pre cari le luați de la fiii lui Israelu, și ardă dată o lui Iehova să dați lui Aaronă, preotului. 27 Din tóte darurile ce se vor căde vouă, și voi să aduceți dară lui Iehova, bună ce este mai bună din ce este consecrată lui. 28 Deci să ședi lorŭ. Cîndă voi dă acestora rădăcinile ce este mai bună, atunci se va socoti Leviților ca și venitulu din arță, și ca și venitulu din tîrcu. 29 Și din tóte să mîncați în tótă locula, voi și familiile vóstre; că plata vóstră este pentru serviciulu vóstru în cortulu întrînirei. 30 Și voi pentru acesta nu veți avé păcată, cîndă dați-însele veți aduce cu sine cea mai bună; și lucrurile cele consacrate ale fiiloru lui Israelu să nu le profanați, ca să nu muriți.

Legea pentru apa de curățire.

19 1 Și Iehova vorbi lui Moisi și lui Aaronă, 2 dicêndu: Acesta este statutulu legei pre care l'a ordinată Iehova, dicêndu: Spune fiiloru lui Israelu, ca să-ți aducă o jîncă roșă, întregă, care n'are defectă, și care nu a purtată jugă. 3 Și să o dați lui Eleazară, preotului, și să o scată afară din tabără, și să se junghie în presența lui. 4 Și Eleazară preotulu să ia din sîngele ei cu degetulu seu, și să stropéscă spre fața cortului întrînirei din sîngele ei de șepte ori. 5 Apoi să se ardă jînca sub ochii lui: pelea ei, carnea ei, și sîngele ei cu bălegu ei să se ardă. 6 Și preotulu să ieă lemnu de cedru și isopă și carmesiu-vopsit, pre cari să le arunce în focula, unde se va ar-

7 de jumu. ⁷Şi preotulŭ aŭ-şi spălatŭ vestmintele sale, şi corpulu sĕu-şĭ scăldatŭ cu apă, şi dup'aceea se intre în tabĕră, şi se va
8 fi spurcatŭ preotulŭ pînă sĕrĕ. Asemenea şi celŭ ce a arsŭ'o, şi-şĭ spăle vestmintele sale cu apă, şi corpulu sĕu-şĭ scăldĕ cu apă, şi se va
9 fi spurcatŭ şi elŭ pînă sĕrĕ. Şi unŭ omŭ curatŭ să ia pulbere de la cenusa junincei, şi o adune afară din tabĕră într'unŭ locŭ curatŭ unde să
fie păstrată de adunarea fiiloru lui Israelŭ pentru apa de stropire: pentru că
10 curăţire de păcatŭ este. Şi celŭ ce va strînge cenusa junincei, să-şi spele vestmintele sale şi necuratŭ să fie pînă sĕrĕ; şi acesta să
fie fiilorŭ lui Israelŭ şi străinului ce locuesce între ei lege perpetuă.

11 ⁷Celŭ ce se va atinge de vr'unŭ mortŭ, de cadavrulu vr'unui omŭ, necuratŭ să fie
12 şepte dile. ⁷Elŭ se va curăţi cu apa de stropire în a treia şi a şeptea di, şi va fi curatŭ; şi dacă nu se va curăţi a treia di şi a şeptea di, nu va fi curatŭ. Ori-cine
se va atinge de mortŭ, de cadavrulu vr'unui omŭ ce a murit, şi nu se va fi curăţitŭ, acela a ⁸întinatŭ lăcaşulu lui Iehova: acelŭ-a
să fie stîrpitŭ din Israelŭ; căci n'a fostŭ apa de stropire cu care s'a curăţitŭ preste dînsulu necuratŭ acelŭ, ⁹necurăţia lui încă pe dînsulŭ
14 este. Acesta este legea: cîndu unŭ omŭ va muri în cortu-va cortŭ: totŭ insulu, cîtŭ intră în acelu cortŭ, şi totŭ ce este în cortu-
15 celŭ cortŭ, necuratŭ să fie şepte dile. Asemenea şi totŭ ¹vasulŭ descoperitŭ, care nu va avea acoperemîntulŭ bine strînsŭ, necu-
16 ratŭ este. Şi ¹totŭ celŭ ce se va atinge cu cîngeŭ de celŭ omorîtŭ de sabie, sĕu de cadavru sĕu de vr'unŭ mortŭ, sĕu de vr'unŭ sĕu de cîmpŭ, necuratŭ să fie
şepte dile.

17 Şi pentru celŭ necuratŭ se va lua din ¹cenusa junincei celei arse spre curăţire, şi preotele să lase să curgă apă vie într'unŭ vasŭ:
18 Şi unŭ curatŭ să fie ¹omŭ, şi preotele să-şĭ ieie isopŭ, şi să-lŭ ²înmoĭe în apă, şi să stropéscă pe cortŭ şi pe tóte vasele şi pre inşii cari erau
acolo, cumŭ şi pre celŭ ce se va fi atinsŭ de osu sĕu de omŭ ucisŭ sĕu de unŭ mortŭ,
19 de sine sĕu de mormîntŭ. Şi celŭ curatŭ să stropéscă pre celŭ ce se va fi curăţitŭ a treia di şi a şeptea di, şi să-lŭ curăţe pre
20 elŭ a ¹şeptea di, şi elŭ să-şi spele vestmintele sale, şi să se scalde cu apă, şi sĕra va fi curatŭ. Ceea ce va fi necuratŭ, şi nu
se va curăţi, aceea-se-va stîrpi sufletulŭ acela din mijlocŭlu adunărei, pentru că a ²întinatŭ
santuariulŭ lui Iehova: apa de stropire nu
21 s'a stropitŭ preste dînsulŭ: necuratŭ este şi acésta îi va fi lor lege perpetuă. Şi a-
22 celŭ, care stropesce cu apa de stropire, să-şĭ spele vestmintele sale, şi acelŭ, cumŭ se va atinge de apa de stropire, necuratŭ să fie
pînă sĕrĕ. Şi ¹totŭ, de va fi ce va fi atins de celŭ necuratŭ, necuratŭ să fie; şi ²totŭ sufletŭ, cumŭ se va atinge de dînsulŭ, necuratŭ să fie pînă sĕrĕ.

Peporosîtă necuratul după apă; moartea lui Aaron.

20 ATUNCEA ¹fiiĭ lui Israelŭ, totă comunitatea, ajunseră în desertulŭ Zinŭ în luna
2 întîiă, şi poporulŭ se opri în Kadeşŭ, unde ¹muri Maria, şi fu înmormîntatŭ acolo.

Şi comunitatea ¹n'avea apă; ²adunîndu-se contra lui Moisi şi a lui Aaronŭ, Şi
3 poporulŭ ¹se certă cu Moisi, şi vorbi, dicendu: O! bine era de amŭ fi muritŭ şi mi-aşĭ fi perdutŭ viéţa cînd muriau fraţii mei înaintea lui Io-
4 va! Că ²şi adusŭ adunarea lui Iehova în pustiulŭ acesta, ca să murimŭ aicea cu şi vitele nóstre. Şi pentru ce ne-aŭ ¹scosŭ din
Egiptŭ? aducîndu-ne în acestŭ locŭ reŭ, unde nu este locŭ de semănatŭ, nici de smochini, nici de vii, nici de rămĕ-granate, şi
5 unde nu este nici apă de bĕutŭ. Şi Moisi şi Aaronŭ se retraseră d'înaintea
adunărei la uşa cortului mărturiei, şi ²căzură pe feţele lorŭ, şi ³mărirea lui Iehova
6 se arĕtă lorŭ. Şi Iehova vorbi lui Moisi, dicendu: ⁷Ié bĕţulŭ, şi adună comunitatea, tu şi Aaronŭ, fratele tĕu, şi vorbiţi petrei
acesteia înaintea ochilorŭ lorŭ, ca ea-şi dea apa sa. şi ²să li scoţi apă din petră şi să
adăpaţi comunitatea şi vitele lorŭ.

7 Şi Moisi ¹luă ţĕpŭşulŭ d'înaintea lui Ie-
8 hova, dupre cumŭ ²i ordinase. Şi Moisi şi Aaronŭ adunară comunitatea d'înaintea petrei, şi elŭ dise lorŭ: ²Ascultaţi, vĕ! barbaţilorŭ! nu vŏ! pŏte scóte vŏ! apă
9 din petra acésta? Şi Moisi ridică ¹mîna sa, şi lovi petra cu ţĕpŭşulŭ sĕu de
două ori: şi ²ŏ! apă multă. locuitŏ! avură să bee comunitatea şi vitele lorŭ.

10 Şi Iehova qîse lui Moisi şi lui Aaronŭ: ¹Fiindcă-vĕ ²nu v'aţĭ credutŭ mie, ca să mă
sfinţiţi înaintea ochilorŭ fiiloru lui Israelŭ, de aceea vŏ! nu vĕţĭ duce acésta adunare în pămîntulŭ, pre carele l'amŭ dată lorŭ.

11 ¹Acésta este apa Meriveĭ (certeĭ), unde fiiĭ lui Israelŭ se certară contra lui Iehova, şi
12 elŭ se sfinţi între ei.

Adunată cu cuvîntă a preotiei Israelului; moartea preotului Aaron.

13 Şi Moisi trămese soli de la Kadeşŭ la regele Edomului, carii aŭ ¹qîsŭ: Aşa dice fratele tĕu Israelŭ: Tu cunoscĕ tóte mîhnirile, cîte ne-aŭ întîmpinatŭ: ²Cumŭ pă-
14 rinţii nóştri se pogorîră în Egiptŭ, ³şi noi locuirămŭ acolo multă limpŭ, şi ⁴ne făcŭ Egiptenii nouĭ şi pre noi şi pre părinţii
15 nóştri; Şi ¹strigîndŭ noi către Iehova, elŭ ²auqi vóca nóstră, şi ³trămese pre îngerŭ, care ne scóse din Egiptŭ; şi ⁴ecĕ! sîntemŭ în Kadeşŭ, oraşulu în margineaa cuprinsului
16 tĕu. ¹Lasă-ne, rogŭ-ne-te, să ne ²trecemŭ prin pămîntulŭ tĕu: noi nu vomŭ trece nici prin
ogóre, nici prin vĕ! şi nici apă din fîn-
cîni nu vomŭ bĕ; ci pe calea
17 împărătéscă vomŭ merge, şi nu ne vomŭ abate nici la dreptŭ nici la stîngă, pînă ce vomŭ
18 trece mărginile tale. Şi Edomŭ i respunse: Nu vei trece prin pămîntulŭ meŭ, ca nu cumŭ
cu sabia înaintea ta. Şi fiiĭ lui Is-
19 raelŭ dîseră lui: Pe calea bătută vomŭ merge: şi de vomŭ bĕ din apa ta eu şi vitele mele, ²ţi-voiŭ plăti preţulŭ; alta
20 nimica nu voiŭ, de cîtŭ să trecemŭ cu piciorulŭ. Şi elŭ respunse: ¹Nu vei trece! Şi Edomŭ ²eşi înaintea lui cu poporu
21 multŭ şi cu mînă tare. Aşa Edomŭ ¹nu voi să lase pe Israelŭ a trece hotarulŭ seŭ; şi
Israelŭ ²se abătu de la dînsulŭ.

Moartea lui Aaron pe muntele Hor, şi întronarea lui Eleazar.

22 Şi fiiĭ lui Israelŭ, ¹cea comunitate, porniră de la Kadeşŭ, ²venîră la muntele Hor.
23 Şi Iehova vorbi lui Moisi şi lui Aaronŭ la muntele Horŭ, aprópe de hotarulŭ pă-
24 mîntului Edomŭ, ¹dicendŭ: Aaronŭ se va ²adăuga la poporulŭ seŭ; căci elŭ nu va intra în pămîntulŭ pe carele l'amŭ dată fiiloru lui Israelŭ, pentrucă ³voi vĕ! ⁴n'aţĭ ascultatŭ cuvîntulŭ meŭ la apa ver-
25 sărei. ¹Ié pe Aaronŭ şi pe Eleazaru fiulŭ lui, şi-lŭ pune pe muntele Horŭ; Şi dezbracă
pe Aaronŭ de vestmintele lui, şi îmbracă cu ele pe Eleazaru, fiulŭ seŭ, şi Aaronŭ se va ²adăuga la poporulŭ seŭ, şi va muri
26 acolo. Şi Moisi făcu aşa, dupre cumŭ ¹i ordinase Iehova; şi ei se suiră pe muntele Horŭ înaintea ochilorŭ comunităţei întregi.
27 ¹Şi Moisi dezbrăcă pe Aaronŭ de vestmin-
28 tele sale, şi îmbrăcă cu ele pe Eleazaru, fiulŭ seŭ. Şi ¹Aaronŭ muri acolo în vîrfulŭ muntelui; şi Moisi şi Eleazaru se pogorîră de pe munte. Şi ²văzîndŭ tóta co-
29 munitatea, că Aaronŭ ³a muritŭ, ⁴tóte casa lui Israelŭ pre Aaronŭ ⁵trei dţle de şile.

Amoriţiĭ sînt atacaţi de Israeliţi în Arada; şarpele de aramă; cîntarea fîntînei; popórele cele de la răsărit.

21 Şi cînd audi Cananeulu, ¹regele din Aradŭ, carele locuia spre meădă-di, ca
Israeliţiĭ ²vinŭ pe calea Atarimului, se bătu cu Israelŭ, şi luă d'între ei mai mulţi prinşi.
2 ³Atunci făcu Israelŭ vodă lui Iehova, şi qîse: Dacă voiŭ da pe poporulŭ acesta în mîna mea, atunci eŭ voiŭ nimici
3 cu totulu. Şi Iehova ascultă vorba lui Israelŭ, şi dădu în mîinile lui pre Cananeu, şi-lŭ nimici cu totulu, pre elŭ şi cetăţile lorŭ; şi se numi locului aceluia: Horma (Nimicire nĕgreşită).

4 Şi ¹şi plecară de la muntele Horŭ spre Marea-Roşiă, ca să ²ocolésca ţéra Edomuluĭ, şi sufletulŭ poporuluĭ fu descurajatŭ pe
5 cale. Şi poporulŭ ¹vorbi contra lui Dumnedeŭ şi contra lui Moisi dicendŭ: ²Pentru ce ne-aţĭ scosŭ din Egiptŭ, ca să murimŭ în pustiulŭ acesta? că nu este nici pîne
nici apă, şi ³ni s'a ⁴spurcatŭ sufletulŭ din causa mîncărei aceleia de nimicŭ.

6 Atunci ¹trămese Iehova ²şerpĭ înfocaţi printre poporulŭ, şi muşcară pre poporŭ, şi
7 muri mulţi popóre din Israelŭ. ¹Atunci veni poporulŭ la Moisi, şi dise: ²Noĭ amŭ păcătuitŭ, că amŭ vorbitŭ contra lui Iehova
şi contra ta; ³roagă-te lui Iehova, ca să depărteze şerpĭi de la noĭ; şi Moisi se rugă
8 pentru popóru. Şi qîse Iehova lui Moisi: ¹Fă-ţi unŭ şerpe înfocatŭ, şi-lŭ aşédză-de
9 o perţică: şi va fi, ca totŭ celŭ ce va fi muşcatŭ şi se va uita la dînsulŭ, va trăi. Şi ¹Moisi făcu unŭ şerpe de aramă, şi-lŭ puse pe o perţică; şi fu, că de muşca vreun şerpe pe vr'unŭ omŭ, acelŭ se uita la şerpele de aramă, şi trăia.

Călătoria de la Israeliţeni; cîntarea lor asupra lui Arnon şi a lui Ogu.

10 Şi fiiĭ lui Israelŭ plecară, şi ¹tăbărîră la Oboth.

Lev. 1. 2. | 2. 8, 13. 14. | Num. 3. | Num. 5. | Lev. 11. 24. | Num. 19. 7. | Lev. 15. 16. | Num. 19. 11. | Lev. 17. 15. | Num. 19. 13. | Num. 19. 20. | Num. 19. 9. | Num. 19. 17. | Num. 19. 18. | Num. 19. 19. | Num. 19. 12. | Num. 19. 20. | Num. 19. 21. | Num. 19. 22. | Num. 19. 7. | Num. 19. 8. | Num. 19. 9. | Num. 19. 10. | Num. 19. 21. | Num. 19. 22. | Num. 19. 13. | Num. 19. 20

13 Şi plecară de la Oboth, şi ᵃtăbărâră la
Ije-Abarim, în pustiul carele este d'inaintea
Moabului, unde resăritulu córchii.
14 ᵇDe acolo plecară, şi tăbărâră în valea
Zaredu. De acolo plecară, şi tăbărâră d'incolo de Arnonu, care curge prin pustiulu
ce vine din ţinuturile Amoreiloru: că ᶜArnonu este hotarulu Moabului, între Moabiţi
15 şi Amorei. De aceea se qice în cartea despre resboiele lui Iehova:
Vaheibu cu Sufa,
Şi pârâiele lui Arnonu,
16 Şi scurgerile pârâielor,
Care se întinde până la ᵈModeba.
Şi de acolo până la ᵉBeer,
ᶠŞi ea este apa, despre carea qise Iehova lui Moisi:
Adună pe poporu, şi voiu da apă.
17 ᵍAtunci cântă Israilu cântarea acésta:
Isvorâ-te, Sfredeţi-vă!
18 Fântâne, pre carea o săpară mai mariî,
Pre care capitenicii poporeloru o scobiră,
Cu ᵏsceptrele şi cu ⁱbastoanele lor.
Şi din acestu pustiu trecură la ᵏMatthana;
19 Şi de la Matthana la Nahaliel, şi de la Na-
20 haliel la Bamoth; Şi de la Bamoth în valea, care este în câmpulu Moabului, în vârfulu
muntelui Pisga, care privéză spre pustiu.
21 Şi ᵐIsraelu trămise soli la Sihonu, regele
22 Amoreiloru, qicêndu-i: ⁿLasă-mă să trecu
prin pământulu teu! Nu ne ne vomu abate nici preste câmpii, nici preste vii, nici
apă nu vomu bé din fântânele lóre; pe calea
domnéscă vomu merge, până ce vomu
23 trece din hotarulu teu. ᵒDară Sihonu nu
lăsă pe Israelu să trécă prin pământulu
seu; ci adunându-şi tóte popórele sale, şi
eşi întru întâmpinarea lui Israelu în pustiu;
şi venind la Iasa, se luptă cu Israelu.
24 Şi ᵖIsraelu îlu bătu cu ascuţîmea sabiei, şi î
cuceri pământulu lui de la Arnonu până la
Iabboku, până la fiii lui Ammonu; că hotarulu fiiloru lui Ammonu avea tare.
25 Israilu luă tóte cetăţile acelea: şi locuí Israilu în tóte cetăţile Amoreiloru, în Hes-
26 bonu şi în tóte cetăţile sale. Că Hesbonu
era cetatea lui Sihonu, regelui Amoreiloru,
care luptase-se cu regele de mai ’nainte alu
Moabului, luă din mâna lui tótă ţerâ până
27 la Arnonu. De aceea dicu preoţii:
Veniţi la Hesbonu,
Să se zidéscă şi să se întemeieze cetatea lui Sihonu.
28 Că ᵃfocu eşi din Hesbonu,
Flacăra din cetatea lui Sihonu,
Care mistui ᵇArul Moabului,
Şi pe domnii înălţimiloru Arnonului.
29 Vai ţie, Moabe!
Perîşti voi tu, poporu alu ᶜChemosului.
Ţîi dară pre fiii sei, cari scăpaţi se scapa,
Şi pre fetele sale, ca cadă în captivitate
La Sihonu, regele Amoreiloru.
30 Săgetatămu acestora loru;
Perdută este cetatea Hesbonu până la Dibonu,
Amăsurată pre ei până la Nofa,
Care se întinde până la ᵈMedeba.
31 Şi Israilu locui în pământulu Amoreiloru. 32 Şi Moisi trămise, ca să iscodéscă ᵉIa-
zerulu, şi ei cuprinseră cetăţile sale, şi alungară pre Amoreii, cari erau acolo.
33 ᶠŞi se întórseră, şi se suiră pe calea ce-
lui Basonu; şi Og, regele Basanului, eşi
înaintea lóre, el şi tótă poporéţa sea, ca să
bată cu ei la Edrei. 34 Şi Iehova
qise lui Moisi: ᵍNu te teme de dînsulu, că
în mâinile tale îl dau, pre el şi pe tótă poporéţa sea, şi pământulu seu, şi vei face după
cum ai făcutu lui Sihonu, regelui Amoreiloru, care locuia în Hesbonu. 35 ʰŞi o bătură, pre el şi pre fiii sei şi pre tótă poporéţa sea, de nu îi mai rămase lui nici unulu,
şi-i moştenî pământulu seu.

Regele Moabului trămite după Balaam, ca elu să blăstăme pre Israili.

22 Şi ⁱfiii lui Israilu plecară, şi tăbărâră în
câmpiile Moabului, dincóce de Iordanu,
în dreptulu Ierihonului.
2 Şi Balaki, ʲfiulu lui Zipporu, văqu tóte
3 câte făcuse Israilu Amoreiloru. Şi ᵏMoabu
se temu forte de poporu, pentru-că era
mare la numêru, şi grôza rupsese pre Moabu pentru fiii lui Israilu. 4 Şi Moabu qise
câtre ˡbătrânii Madianului: Acumu acésta
mulţime va mâncà tóte câte ne sunt împregiurulu nostru, după cum mănâncă boulu ierba
câmpului. Şi Balaki, fiiulu lui
Zipporu, era regele Moabului pe timpulu
acelu. 5 Şi elu trămise soli la Balaamu, fi-
iulu lui Beoru, la ᵐPetoru, ce este lângă
Riulu, în ţéra fiiloru poporului seu, ca să-lu
chiome, dicêndu: Iată, unu poporu eşi din
Egiptu; ércă, elu acoperé faţa pământului,
şi va aşedià lângă mine; Acumu dară
vino, rogu-te, şi-mi ⁿblăstemă pe acestu poporu, că este mai tare decâtu mine; póte
îi voiu bate bine, şi voiu goni

din ţeră; căci ei scie, că acelu, pre carele
voiu binecuvêntà, este binecuvêntatu; şi
pre carele voiu blăstemà, este blăstematu.
7 Şi aşa mersera bătrânii Moabului cu bă-
trânii Madianului cu ᵃdarurile în mânele
lóre pentru ghicitori. Şi ajunşi ei la
Balaamu, i spuseră cuvintele lui Balaki.
8 Şi elu qise lóre: ᵇRemâneţi aici preste nóp-
te acésta, şi eu vi voiu da respunsulu,
după cumu îmi va vorbi Iehova. Şi mai
marii Moabului rémaseră la Balaamu.
9 ᶜŞi Dumnedieu veni la Balaamu, şi qise
10 lui: Cine sunt bărbaţii ce tine? Şi Ba-
laamu qise câtre Dumnedieu: Balaam, fiiulu lui Zipporu, regele Moabului, a trămisu la
11 mine, qicêndu-mi: Iată, poporulu care a
eşitu din Egiptu, acoperé faţa pământului: vino dară, blăstemă-mi-lu; póte
voiu puté bate, şi-lu voiu scóte afară.
12 Şi qise Dumnedieu lui Balaam: Să nu
mergi cu ei, nici să blăstemi pre poporu,
că el este binecuvêntatu.
13 Şi sculându-se dimineaţă, Balaamu qise
câtra mai marii lui Balaki: Întorceţi-vă la
ţéra vóstră, că Iehova nu vrea ca eu să fiu
14 să mergu cu voi. Şi mai marii Moabului
se sculară, şi venîră la Balaam, şi qiseră:
Balaamu nu vrea să vină cu noi!
15 Şi Balaki ómeni-i trămise încă mai mari
mai mulţi şi mai însemnaţi decâtu aceia.
16 Şi ei venîră la Balaamu, şi-i qiseră:
Acestea qice Balaki, fiiulu lui Zipporu:
Nu-te, nu mai fi pedecă, ci vino cu mine!
17 Că multu îţi voiu cinsti, şi tóte câte
mi vei qice, voiu face, dacă-mi vei
18 ᵉvino numai, şi-mi blăstemă pre acestu po-
poru. Şi Balaamu respunse, şi qise câtra
sevii lui Balaki: ᶠDe mi-ar da Balaki
casa lui plină de argintu şi de aurii, nu
v'aşi puté calcà cuvêntulu lui Iehova Dum-
nedieu meu, să fiu mai mică mare.
19 Tocmai, rogu-vă, rémâneţi şi voi în acelu-
şiu locu, ca să scii ce va mai qice Ie-
hova câtra mine.
20 ᵍAtunci veni Dumnedieu la Balaamu nóp-
te, şi-i qise: Dacă ómenii bărbaţi sunt ca
să te chiome, scólă-te, şi du-te cu ei. Şi-
ai numai cuvêntulu ce voiu vorbi ţie, acela
să-lu faci.
21 Şi sculându-se dimineaţă Balaamu, înşeă
22 asinu-sa, şi merse cu mai marii Moa-
bului. Şi Dumnedieu se aprinse de mâniă,
că elu se duse; şi unu ʰîngeru a lui Iehova
se puse în drumu, ca să-i stea împrotivă, şi elu
călări pe asinu-sa, şi doi sluşitori ai
23 lui erau cu d'însulu. Şi ⁱasina văqêndu pre
îngerulu lui Iehova stându în drumu şi
cu sabia sa scósă în mână, acéea se abătu
din calea şi merse spre câmpii; şi Balaamu
bătu asina ca să o întórcă în cale. 24 Şi în-
gerulu lui Iehova se puse între cărare în-
tre vii, având părţile de o parte şi părţile
de altă parte. 25 Şi asina văqêndu pre
îngerulu lui Iehova, se strînse spre zidu,
şi sa strînse de zidu şi piciorulu lui Ba-
laamu; şi elu ţi-lu bătu. 26 Şi îngerulu
lui Iehova erá-şi merse mai departe, şi stătu
într'unu locu strîmtu, unde nu era chipu
spre a scăpà nici la dréptu nici la stângu.
27 Şi asina văqêndu pre îngerulu lui Iehova,
se culcă supt Balaamu. Şi Balaamu se
mîniă de mânie, şi bătu asina cu bâtulu.
28 Şi ʲdeschise Iehova gura asinei, şi ea qise
lui Balaamu: Ce-ţi făcui eu ţie, de mi-ai bă-
tut cu mânie de trei ori? 29 Şi Balaamu
respunse asinei: pentru-că ţi-ai bătutu joc
de mine! O, de aş avea o sabiă în mână!
Pentru dréptu te-aşi junghiá! 30 Şi asina qise
lui Balaamu: Nu mi-sunt eu asina ta pe
care incaleci tu, de când mă ai şi pe-
na la qiua de astă-qi? Fiiu-am deprinsă
aşa-ţi face asemenea? Şi elu qise: Nu. 31 Şi
Iehova ᵏdeschise ochii lui Balaamu, şi elu
văqu pre îngerulu lui Iehova stându în
drumu, şi sabia lui scósă în mâna sa; şi
elu ˡse plecă, stse prosternu cu faţa la pă-
mêntu. 32 Şi îngerulu lui Iehova qise câtra
d'însulu: Pentru ce bătui pre asina ta a-
cumu de trei ori? Eiaică eu eşiu ca să mi
stau în cale, că calea ce ceri tu să mi
apuci îmi este strîmtă înaintea mea:
33 şi asina mă văqu, şi se feri de mine acum de trei
ori; dacă ea nu se ferea de mine, certa-
desemu pre tine ca-ţi î omorîtu, şi pre ea
o lăsă ea să trăiescă viu. 34 Şi qise Balaamu câtră
îngerulu lui Iehova: ᵐEu sunt păcătosu, că
n'amu sciutu, că tu te-ai opusu în contra
meu în cale; acumu dară, dacă acésta este
reu în ochii tei, mi voiu întórce înapoi. 35 Şi
îngerulu lui Iehova qise lui Balaamu: Mergi
cu bărbaţii aceştia; ⁿnumai cuvêntulu ce-ţi
voiu dice eu, să vorbeşti, şi Balaamu merse
cu mai marii lui Balaki.
36 Şi auzindu Balaki, că Balaamu sosi, i
eşi preste întâmpinare până la cetatea Moabu-
lui, ᵒcare este la hotarulu Arnonului, carele
este la hotarulu ţerei. 37 Şi Balaki qise lui Ba-
laamu: Ai n'amu trimisu la tine, cu rôga
chiemându? pentru ce n'ai venitu la mine? oă
dară nu odevêntă cu putere că ’ţi pot omorî?

38 Şi Balaam dise lui Balak: Iată-mă venit la tine; pot-voi oare acum ceva să grăiesc? Cuvîntul ce va pune Dumnezeu în gura mea îl voiu vorbi. 39 Şi merse Balaam cu Balak, şi veniră la Kiriat-Huzot (cetate a voilor). 40 Şi Balak junghie boi şi oi, şi trimise lui Balaam şi celor ce erau cu el.

Prorocia lui Balaam

41 Şi a doua zi Balak luă pe Balaam, şi-l sui pe *înălţimile lui Baal, de unde 23 voiu să văd o parte a poporului. Şi Balaam dise lui Balak: *Zideşte-mi aici şapte altare şi-mi pregăteşte aici şapte vaci şi şapte berbeci. 2 Şi Balak făcu, precum dise Balaam; şi Balak şi Balaam *aduseră câte un viţel şi câte un berbec pe fiecare altar. 3 Şi dise Balaam lui Balak: *Stai lângă arderea-de-tot a ta, şi eu mă voiu duce; poate *mă va întâmpina Domnul, şi ceea ce-mi va arăta voiu spune ţie. Şi el se duse pe un loc gol de munte. 4 Şi Dumnezeu *întâmpină pe Balaam; şi acesta *i dise: Eu şapte altare am înşirat, şi pe fiecare altar am adus câte un viţel şi câte un berbec. 5 Şi Domnul *puse cuvîntul în gura lui Balaam, şi dise: Întoarce-te la Balak, şi aşa să vorbeşti. 6 Şi el se întoarse la el, şi iată-l *stând lângă arderea-de-tot a lui, el şi toţi mai marii Moabului. 7 Şi *rosti el cuvîntul său parabolic, şi dise:

Din Siria mă aduse Balak, regele Moabului, din munţii răsăritului, *zicând:
'Vino *blestemă-mi pe Iacob,
Vino, denunţă-mi pe Israel!'
8 Cum să blestem eu pe cel ce nu-l [blestamă Dumnezeu?
Şi cum să denunţ pe cel ce nu-l de- [nunţă Domnul?
9 Că mă văd de pe vârfurile stâncilor,
Şi-l văd de pe dealuri,
Este *aparte poporul locuind deosebit,
Şi nu se numără la alte popoare.
10 Cine poate număra gulerea lui Iacob?
Şi numărul aceasta din a patra parte a lui [Israel?
O, de voiu muri cu sufletul meu *mântuit ca drepţii!
Şi *fericitul meu să fie ca şi ale lor!
11 Şi Balak dise lui Balaam: Ce mi-ai făcut? *Eu te-am luat, ca pe vrăjmaşii mei să-i blestemi, şi iată! tu-i binecuvântezi! 12 Şi el răspunse, şi dise: *Nu voiu oare să vorbesc ceea ce va pune Domnul în gura mea? 13 Şi Balak dise iarăşi lui: Vino, te rog, cu mine la alt loc, de unde să-l vezi; nu vei vedea decât o parte din el, şi nu-l vei vedea tot; şi blestemă-mi pe el de acolo! 14 Şi-l luă în câmpia păzitorilor, spre vârful Pisgăi; şi *zidi şapte altare, şi pe fiecare altar aduse câte un viţel şi câte un berbec. 15 Şi Balaam dise lui Balak: Stai aici lângă arderea-de-tot a ta, şi eu mă voiu întâmpina *pe Domnul. 16 Şi Domnul întâmpină pe Balaam, şi *puse cuvîntul în gura lui, şi dise: Întoarce-te la Balak, şi aşa să vorbeşti. 17 Şi el veni la d'însul, şi iată-l *stând lângă arderea-de-tot a lui, şi cu dânsul mai marii Moabului. Şi Balak dise lui: Ce a zis Domnul? 18 Şi *rosti el cuvîntul său parabolic, şi dise:

'Scoală te, Balak, şi ascultă!
Ia ia urechea cuvîntele mele la fiul lui [Ţipor!
19 'Dumnezeu nu este om, ca să mintă,
Nici fiu de om, ca să i pară rău.
El a zis, oare nu va face?
Vorbit-a, oare nu va împlini?
20 Iată, *eu primesc să binecuvântez.
Da, *el a binecuvântat, şi nu voiu pu- [tea întoarce.
21 *Nu se zăreşte nici o nedreptate în Iacob,
Şi nu vede rău o răutăcioasă în Israel.
Domnul Dumnezeul său este cu d'însul,
Ţipătul împărătesc al regelui este în mijlocul lui
22 *Dumnezeu este pus să-l scoată din Egipt,
Tăria lui este ca *tăcerea a unicornului.
23 Nu e descântecel în contra lui Iacob,
Nici ghicitură în contra lui Israel:
La timpul său se va zice despre Iacob
Şi despre Israel: *Ce lucruri face Dum- [nezeu!
24 Iată, *un popor! *ca un leu se va scula,
Şi ca o lioaie se va ridica;
*El nu se va culca, până ce nu-şi va mânca [ţia prada,
Şi nu va bea sângele celor ucişi.
25 Şi dise Balak lui Balaam: Tu nici cu un fel să nu-l blestemi, nici să nu-l bine-cuvântezi! 26 Iară Balaam răspuse şi dise lui Balak: Nu ţi-am zis-o, că voiu face tot ce va dice Domnul?

27 Şi Balak dise lui Balaam: *Vino, te rog, te voiu duce într'altă loc, poate-ţi va plăcea lui Dumnezeu, ca de acolo să mi-l blestemi de acolo.
28 Şi Balak îl luă pe Balaam, în vârful muntelui *numit Peor, care priveşte *spre [pustiu.
29 Şi Balaam dise lui Balak: *Zideşte-mi aici şapte altare, şi-mi pregăteşte aici şapte vaci şi şapte berbeci. 30 Şi Balak făcu, precum i dise Balaam, şi aduse pe fiecare altar câte un viţel şi câte un berbec.

24 Şi Balaam văzând, că lui Iehova *i-a plăcut să binecuvânteze pe Israel, nu mers ca *alte dăţi, spre a căuta descântece, ci îşi întoarse faţa sa spre pustiu. 2 Şi ridicându-şi Balaam ochii săi, văzu pe Israel *aşezându-se în corturi după triburile sale; şi *veni peste d'însul Spiritul lui Dumnezeu. 3 *Şi rosti cuvîntul său parabolic, şi dise:

Aşa dice Balaam, fiiul lui Beor,
Aşa dice bărbatul căruia-i este deschisă,
4 Aşa dice cel ce aude cuvintele lui Dum- [nezeu;
Cela ce vede vedenia celui *Atotputernic,
Care *căzându-se înaintea lui, îşi are deschişi:
5 Cât de frumoase sunt cortu'rile tale, Iacobe!
Locuinţele tale, Israele!
6 Ca întinse ce sunt,
Ca grădinele cele de pe lângă râuri,
Ca arbuşti de aloe, pe *care i-a plântat [Iehova,
Ca cedrii de pe lângă ape!
7 Apa curge din găleţile sale,
Şi sămânţa sa este ca *apele cele mari;
Mai mare de cât *Agag este *rege lui,
Şi *împărăţia lui se înalţă.
8 *Dumnezeu *l'a scos pe el din Egipt,
Tăria lui este ca aceea a unicornului:
El *paşte pe năpârlile, pe *vrăjmaşii lui,
Şi *oasele lor sfărâmează,
Şi cu săgeţile sale *i străpunge.
9 Ghe-a pleoşti, ghe-a culcat ca un leu,
Şi ca o leoaică; cine-l va deştepta?
Fericit cela ce te bine-cuvântează pe *tine, [*Bine-cuvântată să fie,
Şi cela ce te blestemă pe tine, blestemată [să fie.

10 Şi Balak se aprinse de mânie contra lui Balaam, şi *bătându-şi palmele, dise Balaam: *Ca să mi blestemi pe vrăjmaşii mei, iată-mă chiămându-te de trei ori! 11 Acum dară fugi la locul tău; *mi-am zis: Te voiu cinsti; dară Iehova te-a oprit de a fi mărit.
12 Şi Balaam dise către Balak: Nu *i-am vorbit oare şi *trimeşilor tăi, pe care *i-ai [trimes la mine, grăindu-le: 13 'De mi-ar da Balak casa sa plină de argint şi de aur, nu *aş putea călca cuvîntul lui Iehova, şi să fac ceva mică bine sau rău de la mine mă; ceea ce va zice Iehova, eu aceea voiu vorbi. 14 Şi acum iată, *eu mă duc la poporul meu; dară vino, şi *eu te voiu înştiinţa ceea ce acest popor va face poporului [*tău în timpurile rele de apoi. 15 *Şi el îndată cuvîntului său parabolic, grăind:

Aşa dice Balaam, fiiul lui Beor,
Aşa dice bărbatul căruia-i este deschisă,
16 Aşa dice cela ce aude cuvintele lui Dum- [nezeu,
Şi care are cunoscinţa celui Prea-înalt,
Cela ce vede vedenia celui *Atotputernic,
Care *căzându-se înaintea lui, îşi are deschişi:
17 *Îl văd, dar nu acum,
Eu îl privesc, dară nu *de aproape.
*O stea va resări din Iacob,
Şi un *sceptru se va scula din Israel,
Care va sfărâma tâmplele Moabului,
Şi va pustii pe toţi fiii frământărei.
18 *Edomul va fi stăpânirea sa,
Şi Seirul va fi moştenire vrăjmaşilor săi.
Şi Israel se va purta vitejeşte.
19 Şi va domni *cela născut din Iacob,
Şi va pierde pe cela scăpat din cetate.
20 *Şi *văzând *el pe Amalek, rosti cuvîntul său parabolic, şi dise:

Amalek este întâiul *dintre neamuri,
Dară *sfârşitul lui este pierzarea.
21 *Şi *văzând *el pe Keneu rosti cuvîntul său parabolic, şi dise:

Tare *este este locuinţa ta,
Şi pe *stâncă *ai pus cuibul tău,
Totuşi Cainul se va pustii!
Până când, până ce Asur te va lua prinsă!
22 *Şi el rosti cuvîntul său parabolic, [şi dise:

O! cine va mai putea trăi,
Când Dumnezeu va face aceasta!
23 Şi corăbiile vor veni din *ţărmurile *Chitimului,
Şi vor asupri pe Asur, şi vor asupri pe *Eber,
Şi ea tot aşa şi ea va pieri.
24 Şi Balaam se sculă, şi merse şi *se 25

intâiesa la locuită sa; asemenea şi Hobabŭ se duse pe calea sa.

Închinarea Israelitenilor; pedepsirea celor ce s'au dat pe urmele lui Baal-Peor.

25 Şi Israelŭ locuiâ în *Şitim, *poporulŭ începu a desfăta cu fetele Moabului.
2 Şi ele chemară pre poporŭ la *sacrificiele dzeilorŭ loru, şi poporulŭ mâncă, şi se închină dzeilorŭ lorŭ.
3 Şi Israelŭ se alipi de Baalŭ-Peor'. şi *aprinse mânia lui Iehova
4 asupra lui Israelŭ. Şi Iehova dise lui Moisi: *Ié pre toţi cei mai mari ai poporului, şi spânzură înaintea lui Iehova faţă cu soarele, ca să se întorcă *aprinderea mâniei lui Iehova de la Israelŭ. Şi dise Moisi
5 către *judecătorii lui Israelŭ: *Fie-care să-şi omâră pre omenii sei, cari se alipiră de Baalŭ-Peor.
6 Şi iată, unŭ bărbatŭ d'intre fiii lui Israelŭ venindŭ, aduse la fraţii sei pre o Madianită înaintea lui Moisi şi înaintea a tótă comunitatea fiiloru lui Israelŭ. Cari plângeau la uşa cortului întâlnirei. *Atunci *Finees
7 fiiulŭ lui Eleazarŭ, *fiiulŭ lui Aaronŭ, preotulŭ, se sculă din mijlocŭlŭ comunităţei, şi luă un măciucŭ în mânele sale;
8 şi intră după bărbatulŭ Israelitŭ în cortŭ, şi-i străpunse pre amândoi prin pântece, pre bărbatulŭ Israelitŭ şi pre acea femeiă. Şi aşa *plaga fu oprită între fiii lui Israelŭ.
9 Şi *cei ce muriră în următórea plagă eraŭ cinci-deci şi patru de mii.
10 11 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ţicêndŭ: *Finees, fiiulŭ lui Eleazarŭ, fiiulŭ lui Aaronŭ, preotulŭ, a întorsŭ mânia mea de la fiii lui Israelŭ, prin zêlulŭ ce din sinŭ pentru mine intre d'înşii, ca eu să nu perdu pre
12 fiii lui Israelŭ întru *zêlulŭ meŭ. De aceea ţi-le: *Ecă, eŭ îi dau legământulŭ păcei;
13 Şi ală şi *semnulŭ lui despre d'înşii va fi legământulŭ *preuţiei perpetue, fiindŭ-că a fostŭ *zêlosŭ pentru Dumnedieulŭ seŭ, şi pentru fiii lui Israelŭ a *făcutŭ espiare.
14 Şi numele bărbatului Israelitŭ, care fu ucisŭ, era Cozbi, fiica lui *Zurŭ, care era, capŭ de semenţii şi de casa părinţâscă între Madianiţi.
15 Şi numele femeiei Madianite, care fu ucisă, era Cozbi, fiica lui *Zurŭ, care era capŭ de semenţii şi de casa părinţâscă a Madianiţilorŭ.
16 17 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ţicêndŭ: *Trateză pe Madianiţi, şi-i bateţi pre ei.
18 Căci ei v'au tratatŭ pre voi cu *vicleşuguri prin *vicleniile lorŭ, prin cari v'au înşelatŭ prin lucrulŭ lui Peor, şi prin fiica sororei lorŭ Cozbi, fiica unui d'intre mai marii Madianiţilorŭ, şi care fu ucisă în ziua plăgei, venită pentru *faptŭ lui Peor.

Numărarea a doua a Israeliţilor pe câmpiile Moabului.

26 Şi dup'acea plagă Iehova vorbi lui Moisi şi lui Eleazarŭ, fiiulŭ lui Aaronŭ, preotulŭ, ţicêndŭ:
2 *Ia sama întregei comunităţi a fiiloru lui Israelŭ, de la dece-deci de ani şi mai susŭ, dupe casele lorŭ părinteşti, pre toţi cei ce potu eşi la óste în Israelŭ.
3 Şi Moisi şi Eleazarŭ, preotulŭ, vorbiră cătră d'înşii *în câmpiea Moabului, lângă Iordanŭ, în dreptulŭ Ierihonului, ţicêndŭ:
4 *Să se facă numărarea de la cinci-deci de ani şi mai susŭ, după cumŭ *porunci Iehova lui Moisi şi fiiloru lui Israelŭ, cari eşiră din pământulŭ Egiptului.
5 *Rubeni, cătâi-născutulŭ lui Israelŭ, fiiulŭ lui Ruben fură: de la Enochŭ nêmulŭ Enochiţilorŭ, de la Pallu nêmulŭ Palluiţilorŭ;
6 De la Hesronŭ nêmulŭ Hesroniţilorŭ; de la Carmi nêmulŭ Carmiţilorŭ.
7 Aceştia sunt nêmurile lui Rubenŭ; şi cei numeraţi fură: patru-deci şi trei de mii, şepte sute, trei-deci. Şi fiii lui Pallu: Eliabu.
8 Şi fiii lui Eliabŭ: Nemuelŭ, Dathanŭ şi Abiramŭ. Acesta eră acelŭ Dathanŭ şi Abiramŭ, cari eraŭ *aleşi dintre adunare, cari se resculară contra lui Moisi şi lui Aaronŭ în rêta lui Core, când acestia se resculară contra lui Iehova;
9 *Şi pământulŭ deschidêndu-şi gura sa, înghiţi pre ei şi pre Core, când muri cêta aceea, mistuindŭ foculŭ pre cei două sute cinci-deci de barbaţi, *cari fură dreptŭ semnŭ.
10 Dară fiiĭ lui Core nu muriră.
11 Fiii lui Samsonŭ dupe nêmurile lorŭ: de la *Nemuelŭ nêmulŭ Nemuiliţilorŭ; de la Luminŭ nêmulŭ Luminiţilorŭ; de la *Iachinŭ nêmulŭ Iachiniţilorŭ.
12 De la *Zera nêmulŭ Zeraiţilorŭ; de la Şaulŭ nêmulŭ Şauliţilorŭ;
13 Aceştia *fură nêmurile lui Simeonŭ, dece-deci şi două de mii, două sute.
14 Fiiĭ lui Gadŭ dupe nêmurile lorŭ: de la *Ţefonŭ nêmulŭ Ţefoniţilorŭ; de la Haggi nêmulŭ Haggiţilorŭ; de la Şunŭ nêmulŭ Şuniţilorŭ;
15 De la Ozni nêmulŭ Oznaiţilorŭ; de la Eri nêmulŭ Eriţilorŭ;
16 De la *Arodŭ nêmulŭ Aroditilorŭ, de la Areeli nêmulŭ Areeliţilorŭ.
17 Aceştia *fură nêmurile lui Gadŭ, dupe cei numeraţi ai lorŭ, patru-deci de mii, cinci sute.
18 *Fiii lui Iudaŭ: Er şi Onanŭ: dară Er şi Onanŭ muriră în pământulŭ Canaanŭ.
19 Şi fiii lui Iudaŭ dupe nêmurile lorŭ fură: de la Şela nêmulŭ Şelaiţilorŭ; de la Zera nêmulŭ Zeraiţilorŭ; de la Pereţ nêmulŭ Pereţiţilorŭ; de la Zera nêmulŭ Zeraiţilorŭ.
20 Şi fiii lui Pereţ fură: de la Hesronŭ nêmulŭ Esroniţilorŭ; de la Hamulŭ nêmulŭ Hamuliţilorŭ.
21 Aceste *fură nêmurile lui Iudaŭ dupe cei numeraţi ai lorŭ, septe-deci şi şase de mii, cinci sute.
22 *Fiii lui Isacharŭ dupe nêmurile lorŭ: de la Tola nêmulŭ Tolaiţilorŭ; de la Pua nêmulŭ Puniţilorŭ;
23 De la Iaşubŭ nêmulŭ Iaşubiţilorŭ; de la Şimronŭ nêmulŭ Şimroniţilorŭ.
24 Aceste *fură nêmurile lui Isacharŭ dupe cei numeraţi ai lorŭ, şese-deci şi patru de mii, patru sute.
25 *Fiii lui Zabulonŭ dupe nêmurile lorŭ: de la Sered nêmulŭ Sereditilorŭ; de la Elonŭ nêmulŭ Elonaiţilorŭ; de la Iaalel nêmulŭ Iaaleliţilorŭ.
26 Aceste *fură nêmurile lui Zabulonŭ dupe cei numeraţi ai lorŭ, şese-deci de mii, cinci sute.
27 *Fiii lui Iosifŭ dupe nêmurile lorŭ: Manase şi Efraimŭ.
28 *Fiii lui Manase: de la *Machirŭ nêmulŭ Machiriţilorŭ; şi Machiru născu pre Galaadŭ; de la Galaadŭ nêmulŭ Galaaniţilorŭ;
29 Aceştia *fură fiii lui Galaadŭ: de la *Iezerŭ nêmulŭ Iezeriţilorŭ; de la Heleculŭ nêmulŭ Helconiţilorŭ;
30 De la Asrielŭ nêmulŭ Asrieliţilorŭ; de la Şechemŭ nêmulŭ Şechemiţilorŭ.
31 De la Şemidaŭ nêmulŭ Şemidaiţilorŭ; şi de la Heferŭ nêmulŭ Heferiţilorŭ.
32 Şi *Zelofchadŭ, fiiulŭ lui Heferŭ n'avu fii ci numai fete; şi numele fetelorŭ lui Zelofchadŭ eraŭ: Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirsa.
33 Aceste *fură nêmurile lui Manase; şi cei numeraţi ai lorŭ fură: cinci-deci şi cinci de mii, şepte sute.
34 Aceştia fură fiii lui Efraimŭ dupe nêmurile lorŭ: de la Şutelahŭ nêmulŭ Şutelahiţilorŭ; de la Becherŭ nêmulŭ Becheriţilorŭ; de la Tahanŭ nêmulŭ Tahaniţilorŭ.
35 Şi aceştia *fură fiii lui Şutelahŭ: de la Eranŭ nêmulŭ Eraniţilorŭ.
36 Aceştia *fură nêmurile fiiloru lui Efraimŭ dupe cei numeraţi ai lorŭ: treidieci şi două de mii, cinci sute; aceştia *fură fiii lui Iosifŭ dupe nêmurile lorŭ.
37 *Fiii lui Beniaminŭ dupe nêmurile lorŭ: de la Bela nêmulŭ Belaiţilorŭ; de la Asbelŭ nêmulŭ Asbeliţilorŭ; de la Ahiramŭ nêmulŭ Ahiramiţilorŭ;
38 De la Şefamŭ nêmulŭ Şefamiţilorŭ; de la Hufamŭ nêmulŭ Hufamiţilorŭ.
39 Şi fiii lui Bela *fură: Ard şi Naaman; de la Ardŭ nêmulŭ Arditilorŭ; şi de la Naaman nêmulŭ Naamiţilorŭ.
40 Aceştia *fură fiii lui Beniaminŭ dupe nêmurile lorŭ; şi cei numeraţi ai lorŭ, patru-deci şi cinci de mii, şese sute.
41 *Aceştia *fură fiii lui Danŭ dupe nêmurile lorŭ: de la Şuhamŭ nêmulŭ Suhamiţilorŭ; aceştia *fură nêmurile lui Danŭ dupe nêmurile lorŭ.
42 Toţi nêmurile Şuhamiţilorŭ dupe cei numeraţi ai lorŭ: şese-deci şi patru de mii, patru sute.
43 *Fii lui Aşerŭ dupe nêmurile lorŭ: de la Imna nêmulŭ Imniţilorŭ; de la Işui nêmulŭ Işuiţilorŭ; de la Beria nêmulŭ Beriiţilorŭ.
44 Şi de la fii lui Beria: de la Heber nêmulŭ Heberiţilorŭ, de la Malchiel nêmulŭ Malchieliţilorŭ;
45 Şi numele fetei lui Aşerŭ fu Sera.
46 Aceştia *fură nêmurile fiiloru lui Aşerŭ dupe cei numeraţi ai lorŭ, cinci-deci şi trei de mii, patru sute.
47 *Fii lui Neftali dupe nêmurile lorŭ: de la Iahseela nêmulŭ Iahseeliţilorŭ; de la Guni nêmulŭ Gueniţilorŭ.
48 De la Iezeru nêmulŭ Iezeriţilorŭ, de la Şillemŭ nêmulŭ Şillemiţilorŭ.
49 Aceştia *fură nêmurile lui Neftali dupe nêmurile lorŭ; şi cei numeraţi ai lorŭ: patru-deci şi cinci de mii, patru sute.
50 *Aceştia *fură cei numeraţi ai fiiloru lui Israelŭ: şese sute şi una mie, şepte sute, trei-deci.
51
52 Şi Iehova vorbi lui Moisi, ţicêndŭ: *Iară-cestora să se împarţă pământulŭ spre moştenire, dupe numerulŭ numelorŭ lorŭ:
54 *Celui ce are mai mulţi, să i dai mai multă moştenire, şi celui ce are mai puţini, să i dai mai puţină moştenire, fie-care după cei numeraţi ai sei. Totuşi voiŭ să se împarţă pământulŭ dupe sorţile scrisului lorŭ părinteşti.
55 Numai însă-cestora acestŭia să se împarţă sorte după numele seminţeloru lorŭ părinteşti.
56 Acestŭia să se dea moştenirea dupe cei numeraţi ai sei. Totŭ-deauna acestŭia să se împarţă pământulŭ dupe sorţile scrisului lorŭ părinteşti, ca să se dea lorŭ moştenirea. Acestŭia trebue să se împarţă între cei mulţi dupe sorţi.
57 *Şi aceştia *fură cei numeraţi ai Leviţilorŭ dupe nêmurile lorŭ: de la Gherşonŭ nêmulŭ Gherşoniţilorŭ, de la Kohatŭ nêmulŭ Kohatiţilorŭ, de la Merari nêmulŭ Merariţilorŭ.
58 Aceştia *fură nêmurile lui Leviŭ: nêmulŭ Libniţilorŭ, nêmulŭ Iebroniţilorŭ, nêmulŭ Machiţilorŭ, nêmulŭ Muşiţilorŭ, nê-

mulŏ Korcĭților: Kohatŭ atŭcea pre Amramĭ, 59 Și numele femeiĭ lui Amramĭ fu Iochebeda, o fică a lui Levi, care lui Levi în Egipetŭ; și ea atŭcea lui Amramĭ pre Aaronŭ și pre Moisi și pre Maria, 60 sora lorŭ. Și lui Aaronŭ i se născurĭ Nadabŭ și Abihu, Eleazarŭ și Itamarŭ. 61 Și Nadabŭ și Abihu muriră, când aducură 62 focŭ străinŭ înaintea lui Iehova. Și cei numĭrațĭ ai lorŭ fură: dinŭ-gherĭ și trei de miĭ, tŏți partea bărbătéscă de o lună; și mai mulțĭ 63 n'a fostŭ numĭrațĭ între cei-l-alțĭ de al lui Israelŭ, că n'a fostŭ dată moștenire între fiiĭ lui Israelŭ.

Aceștia fură cei numĭrațĭ de Moisi și de Eleazarŭ, preotulŭ, cari pre fiiĭ lui Israelŭ i numĭrară în câmpiŭ Moabului, lângă Iordanŭ, se despre Ierihonŭlui. 64 Și între aceștia nici unulŭ n'a fostŭ din cei numĭrațĭ de Moisi și de Aaronŭ, preotulŭ, când numĭrară pre 65 fiiĭ lui Israelŭ în pustiulŭ Sinaĭ. Că Iehova dîsese despre dînșiĭ: tŏțĭ voiŭ muri în pustiŭ; și apŭ nici unulŭ dintrînșiĭ nu rămase, afară de Calebŭ, fiiulŭ lui Iefunĕ, și de Iosua fiiulŭ lui Nunŭ.

Legea pentru moștenirea fetelorŭ

27 Și se apropiară fetele lui Zelofchadŭ, fiiulŭ lui Hefĕrŭ, fiiulŭ lui Galaadŭ, fiiulŭ lui Machirŭ, fiiulŭ lui Manasse, din némurile lui Manasse, fiiulŭ lui Iosifŭ; și numele fetelorŭ 2 ceste erau acestea: Mahla, Noa, și Hogla, și Milca, și Tirsa. Și stătură înaintea lui Moisi și înaintea lui Eleazarŭ, preotulŭ, și înaintea maĭ mariloră și a tŏtŭ comunităței, 3 la ușa cortului mărturiseĭ, dîcendŭ: Părintele nostru a murĭ în pustiŭ, și elŭ nu fu în ceta celoră ce se adunară contra lui Iehova, în ceta lui Core; ci elŭ muri pentru pă- 4 catulŭ seŭ, și fără fiiĭ n'avu. Pentru ce dară să se șteargă numele părintelui nostru din némulŭ seŭ, că elŭ n'a avutŭ fiiĭ? dă-ni dară moștenire între frațiĭ părintelui nostru.

5 Și Moisi aduse causa lorŭ înaintea lui 6 Iehova. Și Iehova vorbi lui Moisi, dîcendŭ: 7 Dreptŭ aŭ vorbitŭ fetele lui Zelofchadŭ; dă-le să daĭ lorŭ stăpînire de moștenire între frațiĭ părintelui lorŭ; și moștenirea părintelui lorŭ să o treci asupra lorŭ. 8 Și fiilorŭ lui Israelŭ să vorbești, dîcendŭ: Dacă se murĭ cineva, și nu va avea fiiĭ, atunci să dați moștenirea lui ceĭ celŭ la fiica lui. 9 Și dacă nu va avea nici fiică, atunci să dați moștenirea lui ceĭ o dați fraților lui. 10 Și dacă nu va avea nici frațiĭ, atunci să dați moștenirea lui ceĭ o dați fraților părintelui seŭ. 11 Și dacă nici părintele seŭ nu va avea frațiĭ, atunci să dați moștenirea lui ceĭ o dați rudeĭ celeĭ maĭ apróape din némulŭ seŭ, și aceea să o moștenéscă; și aceasta să fie lĭcĭŭ lui Israelŭ după judecătorĭulŭ, precumŭ ordinĕ Iehova lui Moisi.

Moisi numește pe cel ce să vină; datorințele preoțilorŭ și ale norodului

12 Și Iehova dîse lui Moisi: Suĭ-te pe acestŭ munte Abarimŭ, și te uită de vedĭ pămîntulŭ, pre care l'amŭ dată fiiĭlorŭ lui Israelŭ. 13 Și după ce-l vei fi vĕzutŭ, și tu te vei adăugi la poporulŭ teŭ, precumŭ s'a adăugatŭ și Aaronŭ fratele teŭ. 14 Pentru-că voĭ v'ațĭ resculatŭ contra cuvîntuluĭ meŭ în deșertulŭ Ziniĭ, la cérta comunităței, când v'ațĭ certatŭ cu ea ca să mĭ sfințĭț în ochiĭ ei la apă înaintea ochiloră lorŭ. Aceasta fu apa de cértă la Kadeș, în deșertulŭ Ziniĭ.

15 Și Moisi vorbi lui Iehova, dîcendŭ: 16 Iehova, Dumnedĕulŭ spiriteloră a tŏtŭ cărnea, să pună unŭ bărbatŭ preste acestă comunitate, 17 care să iasă înaintea lorŭ și să intre înaintea lorŭ; și care să-i scóță și să-i ducă; ca comunitatea lui Iehova să nu fie ca ore-cum cari n'aŭ păstoriŭ.

18 Și dîse Iehova lui Moisi: Iă-ți pre Iosua, fiiulŭ lui Nunŭ, bărbatulŭ în care este spiritulŭ seŭ, și pune mîna d'asupra lui; 19 și-l pune înaintea lui Eleazarŭ, preotului, și înaintea a tŏtŭ comunitatea, și-l dă ordinele tale în preseța lorŭ. 20 Și pune preste d'însulŭ din autoritatea ta, ca tŏtă comunitatea fiilorŭ lui Israelŭ să asculte. 21 Și ală stee elŭ înaintea lui Eleazarŭ, preotulŭ, și acesta să întrebe pentru d'însulŭ pre Iehova prin judecata de Urimŭ, și după cuvîntulŭ lui să iasă, și după cuvîntulŭ lui să intre, elŭ și toțĭ fiiĭ lui Israelŭ cu d'însulŭ, tŏtă comunitatea.

22 Și Moisi făcu după cumŭ i ordină Iehova: și luă pre Iosua, și-l pune înaintea lui Eleazarŭ, preotulŭ, și înaintea comunităței întregĭ; 23 și puse mînele sale pe d'însulŭ, și-i dădu ordinele sale, după cumŭ vorbise Iehova prin Moisi.

Jertfele celŭ de cătră dimĭ, și datoriile pentru sabate și sărbătorĭ.

28 Și Iehova vorbi lui Moisi, dîcendŭ: Ordină fiiloră lui Israelŭ și dî-lorŭ: Să luațĭ aminte, ca darurile mele, mîncărimea mea pentru sacrificiele mele cu foc întru mirosŭ plăcutŭ mie, să mĭ le aduceț la timpulŭ lorŭ.

2 Și să dîcețĭ către d'înșiĭ: Aceasta este sacrificiulŭ cu foc, pre care lu veț aduce lui Iehova: mieĭ de cĭte unŭ anŭ fărĕ defectŭ, câte docĕ pe fiĕ-cĭță dimĭ, întru ofrandă per- 3 petuă. Pre unŭ mielŭ să-l sacrifică de dimĭneță, și pre celŭ-l-altŭ mielŭ să-l sacrifici între amĭndouă serile, 4 și a zecea parte de făină fărĕ fiertură, frămîntată cu a patra parte de hinŭ de ulĭŭ curatŭ. 5 Ofrandă de pîne. Ofrandă perpetuă este, care s'a făcutŭ în muntele Sinaĭ întru mirosŭ plăcutŭ, sacrificiŭ cu foc lui Iehova. 6 Și libațiunea lui să fie vinŭ, a patra parte de hinŭ pentru unŭ mielŭ: în sanctuariŭ să torni sicĕră libațiune din vinŭ lui Ie- 7 hova. Și pre alŭ doilea mielŭ să-l sacrifici între amĭndouă serile. Dupĕ cumŭ e și ofrandă de dimĭneță, și cumŭ e libațiunea ei, așa să o faci de dănsa, sacrificiŭ cu foc întru mirosŭ plăcutŭ lui Iehova.

8 Și în ziua sabatelorŭ, mieĭ maĭ de cătră anĭ fără defectŭ, și dinŭ-gherĭ de fiĕ-cĭță lună, frămîntată cu ulĭŭ, despre zece 9 de pîne și cu libațiunea ei. Aceasta este ofrandă pentru fiĕ-care sabatŭ, afară de ofrandă perpetuă și libațiunea ei.

10 Și în începutulŭ lunelorŭ veț aduce ofrandă lui Iehova: doĭ viței și unŭ berbecŭ, șepte mieĭ de cătră anŭ fără 11 defectŭ; și trei gherĭ de făină fărĕ fiertură, frămîntată cu ulĭŭ, dupĕ dară de câte unŭ viță; și dinŭ gherĭ de făină fărĕ fiertură, frămîntată cu ulĭŭ, după dară de câte unŭ berbecŭ; și câte o gherĭ de 12 făină fărĕ fiertură, frămîntată cu ulĭŭ, după dară de câte unŭ mielŭ, sacrificiŭ cu foc, de mirosŭ plăcutŭ, ofrandă de pîne 13 pentru Iehova. Și libațiunea lorŭ ei fie sicĕră: a patra parte de hinŭ pentru unŭ viță, și a patra parte de hinŭ pentru unŭ berbecŭ, și a patra parte de hinŭ pentru unŭ mielŭ. Aceasta este ofrandă de lună pentru tŏte lunile anuluĭ. 14 Și ca un țapŭ pentru sacrificiŭ pentru păcate, afară de ofrandele celŭ perpetuă și de libațiunea ei.

15 Și în luna dintîiŭ, în a patra-spre-dece 16 zi a lunei, pascele lui Iehova sînt. Și în 17 a cincĭ-spre-dece zi a lunei acestuia fiiĭ serbătore: șepte zile pîne azimă să se mănînce. În ziua d'întîiŭ ți sfințĭ să fie: nici 18 unŭ lucru de servilă să nu faceț. Și dreptŭ 19 sacrificiŭ cu foc, ofrandă, ca mirosŭ plăcutŭ lui Iehova: doĭ viței și unŭ berbecŭ, și șepte mieĭ de cătră anŭ; mieĭ fără defectŭ să fie voiĭ; și darulŭ lorŭ de 20 pîne din fiĕ-care lună, frămîntată cu ulĭŭ, să aduceț trei dimĭ pentru viței, și dinŭ dimĭ pentru berbecŭ; și câte o fie- 21 cărui să aduceț pentru fiĕ-care mielŭ din cei șepte mieĭ; și unŭ țapŭ dreptŭ să- 22 crificiŭ pentru păcate, spre a face ușurare pentru voĭ. Afară de sacrificiulŭ de de- 23 mînĕță, care este ofrandă perpetuă, să aduceț aceste. Așa-felŭ să aduceț cu șepte zile, în tŏtă ziua sacrificiulŭ curățitŭ cu foc, mirosŭ plăcutŭ lui Iehova; 24 să se aducă acestea pe lîngă ofrandă perpetuă și libațiunea ei. Și în ziua a șepte- 25 a d'întîiŭ să fie voiĭ; nici unŭ lucru de servilă să nu faceț.

Și în ziua sărbătorĭ șeptelorŭ, ziuă voĭ 26 aduce ofrandă de pîne nouă lui Iehova, la sărbătorĭ voastre șepte septemĭ ale vóstre, și voiŭ să fie voiĭ, nici unŭ lucru de servilă 27 să nu faceț. Și să aduceț ofrandă întru mirosŭ plăcutŭ lui Iehova: doĭ viței, unŭ berbecŭ, șepte mieĭ de cătră anŭ; 28 și ca darulŭ lorŭ de pîne din fiĕ-care mielŭ, frămîntată cu ulĭŭ, trei gherĭ pentru viță, și dinŭ gherĭ pentru berbecŭ, 29 și câte o gherĭ pentru fiĕ-care mielŭ din cei șepte mieĭ. Și unŭ țapŭ, 30 spre a face ușurare pentru voĭ. Să aduceț acestea afară de ofrandele celŭ per- 31 petuă și darulŭ lorŭ de pîne (cumŭ ăștia darulŭ lorŭ fiĕ-cărui) și libațiunea lorŭ.

29 Și în luna a șeptea, în ziua d'întîiŭ a lunei, și voiŭ să fie voiĭ, nici unŭ lucru de servilă să nu faceț, căci de sunetulŭ trîmbițeĭ să fie voiĭ arătaț. 2 Și dreptŭ ofrandă întru mirosŭ plăcutŭ lui Iehova: unŭ viță, unŭ berbecŭ, șepte mieĭ de cătră unŭ anŭ, fără defectŭ: 3 și darulŭ lorŭ de pîne din fiĕ-cĭță lună, frămîntată cu ulĭŭ, trei gherĭ pentru viță, și dinŭ gherĭ pentru berbecŭ, 4 și câte o gherĭ pentru fiĕ-care mielŭ din cei șepte mieĭ; 5 și unŭ țapŭ spre a face ușurare pentru voĭ.

6 afară de ^a olocaustulŭ lunei sale și de dar- 7 rîŭ seu de pâne și de ^b libațiunile rorŭ perpetuŭ, cu dariulŭ seŭ de pâne și cu libațiunile lorŭ, ^c dupre prescriere: acestea 8 sacrificĭ cu focŭ intru mirosŭ plăcutŭ lui Iehova.

7 Și ^a la dioa alŭ lunei aceștia a septea, 8 și sfîntŭ vĭ fie vouĭ, și nelucrate vĕsĕ ^a servilĕ; 9 ci să aduceți voĭ vită lorŭ. Și ^a dreptŭ olocaustŭ lunei sale afară de olocaustulŭ lunei sale și de darulŭ lorŭ de pâne, de ^b focŭ de mirosŭ plăcutŭ, de vită mare, de berbeci, 10 și de mieĭ de unŭ anŭ, vrednicĭ fără de defectŭ să le voațĭ. 11 Și cu dariulŭ lorŭ de pâne din dóue fălcĭ, frămîntată cu oleŭ, trei decimĭ pentru vițelŭ, și dóue decimĭ pentru berbece; Câte o decimŭ pentru fie- 12 care mielŭ din cei șepte mieĭ; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară de ^a olocaustulŭ celŭ perpetuŭ, cu dariulŭ seŭ de pâne și cu libațiunile lorŭ.

13 Și ^a la a cincĭ-spre-dece dĭ a lunei a 14 șeptea, dĭ sfîntă vĭ fie vouĭ; nicĭ unŭ lucrŭ de servitŭ să nu faceți, și să sărbătoriți sărbă- 15 tóre lui Iehova șepte dile; Și ^a dreptŭ olocaustŭ, sacrificiŭ cu focŭ intru mirosŭ plăcutŭ lui Iehova să aduceți: trei-spre-dece viței, dóĭ berbeci, mieĭ de câte unŭ anŭ 16 patru-spre-dece, sĕvîrșiț defecțiŭ să fie; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne din dóue fălcĭ, frămîntată cu oleŭ, trei decimĭ pentru fie-care vițelŭ din cei trei-spre-dece viței, dóue decimĭ pentru fie-care berbece din cei dóĭ 17 berbecĭ; Și câte o decimŭ pentru fie-care mielŭ din cei patru-spre-dece mieĭ; 18 Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ, de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunile sa.

19 Și a dóua dĭ să sĕvîrșiț dóuă-spre-dece viței, dóĭ berbecĭ, și mieĭ de câte unŭ anŭ 20 patru-spre-dece, fără defecțiŭ; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne și libațiunile lorŭ pentru viței, pentru berbecĭ și pentru mieĭ, dupre numĕrulŭ lorŭ, 21 ^a dupre prescriere; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară ^a de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ și de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunile lorŭ.

22 Și a treia dĭ: unŭ-spre-dece viței, dóĭ berbecĭ, și mieĭ de câte unŭ anŭ patru-spre- 23 dece, fără defecțiŭ; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne și libațiunile lorŭ pentru viței, pentru berbecĭ și pentru mieĭ, dupre numĕrulŭ lorŭ, 24 ^a dupre prescriere; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară ^a de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ și de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunea sa.

25 Și a patra dĭ: dece viței, dóĭ berbecĭ 26 și mieĭ de câte unŭ anŭ patru-spre-dece, fără defecțiŭ; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne și libațiunile lorŭ pentru viței, pentru berbecĭ și pentru mieĭ, dupre numĕrulŭ lorŭ, 27 dupre prescriere; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ și de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunea sa.

28 Și a cincea dĭ: nouĕ viței, dóĭ berbecĭ 29 și mieĭ de câte unŭ anŭ patru-spre-dece, fără defecțiŭ; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne și libațiunile lorŭ pentru viței, pentru berbecĭ și pentru mieĭ, dupre numĕrulŭ lorŭ, 30 dupre prescriere; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ și de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunea sa.

31 Și a șeasea dĭ: opte viței, dóĭ berbecĭ 32 și mieĭ de câte unŭ anŭ patru-spre-dece, fără defecțiŭ; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne și libațiunile lorŭ pentru viței, pentru berbecĭ, și pentru mieĭ, dupre numĕrulŭ lorŭ, 33 dupre prescriere; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ și de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunea sa.

34 Și a șeptea dĭ: șepte viței, dóĭ berbecĭ 35 și mieĭ de câte unŭ anŭ patru-spre-dece, fără defecțiŭ; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne și libațiunile lorŭ pentru viței, pentru berbecĭ și pentru mieĭ, dupre numĕrulŭ lorŭ, 36 dupre prescriere; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ și de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunea sa.

37 Și a opta dĭ să fie vouĭ ^a dĭ sfîntă, nicĭ 38 unŭ lucrŭ de servitŭ să nu faceți. Și dreptŭ olocaustŭ, sacrificiŭ cu focŭ intru mirosŭ plăcutŭ lui Iehova, să aduceți: unŭ vițelŭ, unŭ berbece, șepte mieĭ de câte unŭ anŭ, 39 fără defecțiŭ; Și cu dariulŭ lorŭ de pâne și libațiunile lorŭ pentru viței, pentru berbecĭ și pentru mieĭ, dupre numĕrulŭ lorŭ, dupre prescriere; Și unŭ țedŭ dreptŭ sacrificiŭ pentru păcatŭ, afară de olocaustulŭ celŭ perpetuŭ și de dariulŭ seŭ de pâne și de libațiunea sa.

40 Acestea să le aduceți lui Iehova în ^a sĕrbătórile vóstre, afară de ^a votivile vóstre și de darurile vóstre cele de bunăvoință, și de olocaustele vóstre, și de darurile vóstre de pâne, și de libațiunile vóstre, și de sacrificiile vóstre de bucurie.

41 Și Moisi spuse fiilorŭ lui Israelŭ tóte câte ordină Iehova lui Moisi.

Legi pentru votă

30 1 Și Moisi vorbi căpeteniilorŭ fiilorŭ lui Israelŭ, dicêndŭ: Acesta este cuvîntulŭ, pre care l-a ordinată Iehova. 2 ^aDacă bărbatŭ va face votă lui Iehova, sĕu ^a jurămîntŭ va jura, sĕu va lega cuĭva vre o legătură, să nu-și rĕdice cuvîntulŭ seŭ: ^a face tóte câte au eșitŭ din gura lui.

3 Și dacă femeĭa va face votă lui Iehova, sĕu va lega cu legătură în casa părintelui 4 sĕi, în junĕța sĕi; Și părintele sĕi va audi votulŭ sĕu și sĕa legătura sĕi, cu care s'a legatŭ sufletulŭ sĕu, și părintele sĕi îĭ va asculta cuvîntulŭ, și tóte legăturile sĕle cu care s'a legatŭ sufletulŭ sĕu, vor sta. 5 Ér dacă părintele sĕi îĭ va cuvînta în ziua în care a audițŭ, tóte votele sĕle și tóte legăturile sĕle cu care s'a legatŭ sufletulŭ sĕu, nu vor sta; și Iehova îĭ va erta pre ea, că părintele sĕi a oprisŭ pre ea.

6 Și dacă va mărităndu-se va avea soțulŭ-sĕŭ votele sĕle, sĕu vorba cea rostită cu ușurință cu buzele sĕle, prin care ea și-a legatŭ sufletulŭ sĕu, 7 Și dacă bărbatulŭ sĕu va audi, și în ziua în care a audițŭ o va cuvînta, voturile sĕle vor sta, și legăturile sĕle, cu care s'a legatŭ sufletulŭ sĕu, vor sta. 8 Ér dacă bărbatulŭ sĕu le va opri în ziua în care a audițŭ, atunci va desființa pre votulŭ ce ea l-a avut cu ușurință, și pre cea ce a rostitŭ cu ea ușurință cu buzele sĕle, prin care ea s'a legatŭ sufletulŭ sĕu, și Iehova va erta pre ea.

9 Câte pentru votulŭ văduvei, sĕu alŭ despărțitŭ, tóte cu ce și-a legatŭ sufletulŭ sĕu vor sta asupra-i.

10 Și dacă ea și-a legatŭ votulŭ sĕu în casa bărbatului sĕu, sĕu a legatŭ sufletulŭ sĕu cu jurămîntŭ, prin jurămîntŭ; 11 și dacă bărbatulŭ sĕu l-a audițŭ, și a tăcutŭ ^a față de ea, și nu a oprisŭ, tóte votele sĕle vor sta, și tóte legăturile cu care s'a legatŭ sufletulŭ sĕu vor sta. 12 Ér dacă bărbatulŭ sĕu le va desființa în ziua în care va audi, tóte câte au eșitŭ din buzele sĕle, din cari s'a legatŭ sufletulŭ sĕu, nu vor sta; bărbatulŭ sĕu le-a desființatŭ, și Iehova va erta pre ea. 13 Tóte votulŭ și tótă legătura cu jurămîntŭ de mortificare sufletului sĕu, bărbatulŭ sĕu le va face să stea, și bărbatulŭ sĕu le va desființa. 14 Dară dacă bărbatulŭ sĕu tăcêndŭ tăcea față de ea din zi în zi, ^a prin acesta stăbilea tóte votele sĕle sĕu tóte legăturile sĕle, cari vor sta asupra-i, le va întări, căci a tăcutŭ față în ziua în care a audițŭ. 15 Dară dacă le va desființa după ce le-a audițŭ, ^a va duce greșala femeiĭ sĕle.

16 Acestea sunt legile, pre cari Iehova le-a ordinată lui Moisi, între bărbatŭ și femeia sa, între părinți și fata sa, fiind încă în tinerețele sĕle, în casa părintelui sĕi.

Răsbunarea Madianiților

31 1 Și Iehova vorbi lui Moisi, dicêndŭ: 2 ^aResbună pre fiiĭ lui Israelŭ asupra Madianiților, și după aceea te ^a vei aduna la părinții tĕi.

3 Și Moisi vorbi către poporă, dicêndŭ: Dîrbați dintre voĭ să se înarmeze de oștire, ca să meargă asupra Madianiților, ca să facă resbunarea lui Iehova asupra Madianiților. 4 Câte o mie de semințiă, din tóte semințiile lui Israelŭ, să trimeteți la oștire. 5 Și se numĕrară din miile lui Israelŭ câte o mie de câte semințiă, dóue-spre-dece mii de înarmați de oștire. 6 Și Moisi trimise pre aceștia în resbelŭ, câte o mie de la fiĕ-care semințiă, ca la oștire și cu ei pre Finees, fiiulŭ lui Eleazarŭ preotulŭ, cu uneltele sfinte și ^a cu sunătórele de sunetŭ în mîna sa. 7 Și ei luptându-se contra Madianiților, cum Iehova ordinase lui Moisi, ^a uciseră tótă partea bĭrbătéscă. 8 Și uciseră pe lîngă cei-lalți morți și pre Evi și pre Rechem, pre Țur și pre Hur și pre Reba, pre cinci regi ai Madianiților; și pre ^a Bileam, fiiulŭ lui Beor, îlŭ uciseră cu sabia. 9 Și fiiĭ lui Israelŭ duseră prinse femeile Madianiților și pre pruncii lorŭ, prădăciunea de tóte vitele lorŭ, de tóte turmele lorŭ și de tótă averea lorŭ. Și îi arseră cu foc în tóte cetățile lorŭ, cu locuințele lorŭ și tóte castrele lorŭ. 10 Și ei luară tótă prada și tóte prăzile de oameni și de vite. 11 Și pre cei prinși și prăzile le aduseră la Moisi și la Eleazarŭ preotulŭ, și la comunitatea fiiloru lui Israelŭ, în tabĕra din câmpiia Moavului, lîngă Iordanŭ, în dreptulŭ Ierihonului.

12 Și Moisi și Eleazarŭ preotulŭ, și toți 13 ^a cei mari ai comunității, ieșiră afară din tabĕră. 14 Și Moisi se mîniă pre mĭniștrii preste ostĭ, pre căpeteniile miilorŭ, pre căpeteniile sutelorŭ, pre cei ce veniseră din resbelŭ. 15 Și Moisi dise către ei: ^a Ați lăsată vĭ pre tóte femeile? 16 Ecĭ acestea sunt acele, cari după ^a cuvîntulŭ lui Balaam, duseră semințiile fiiloru lui Israelŭ ca să păcătuiască în contra lui Iehova în ^a

lui Faori, când [a] venit plaga asupra poporului lui Iehova. Atunci Finees, fiul
12 preotului Eleazar, fiul lui Aaron, s-a ridicat din mijlocul adunării, a luat o suliță în mâna sa,
13 a intrat după bărbatul israelit în cort și i-a străpuns pe amândoi, pe bărbatul israelit și pe femeie, în pântecele ei. Și plaga s-a oprit de la fiii lui Israel. Dar cei care au murit de plaga aceea au fost douăzeci și patru de mii.
14 Și Iehova a vorbit lui Moise, zicând:
15 Finees, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a întors mânia Mea de la fiii lui Israel, căci a fost plin de râvna Mea în mijlocul lor, așa că Eu n-am nimicit pe fiii lui Israel în râvna Mea.
16 De aceea spune: Iată, Eu încheiu cu el legământul Meu de pace,
17 și va fi pentru el și pentru sămânța lui după el legământul preoției veșnice, pentru că a fost plin de râvnă pentru Dumnezeul său și a făcut ispășire pentru fiii lui Israel.
18 Și numele israelitului ucis, care a fost ucis împreună cu femeia madianită, era Zimri, fiul lui Salu, căpetenia unei familii părintești din Simeon.
19 Și numele femeii madianite ucise era Cozbi, fiica lui Țur, care era capul unor popoare, al unei familii părintești în Madian.
20 Și Iehova a vorbit lui Moise, zicând:
21 Necăjiți pe Madianiți și loviți-i,
22 căci ei v-au necăjit prin uneltirile lor, cu care v-au înșelat în privința lui Peor și în privința Cozbi, fiica căpeteniei Madianului, sora lor, care a fost ucisă în ziua plagii, din pricina lui Peor.
23 Și după plaga aceea,
24 Iehova a vorbit lui Moise, în câmpiile Moabului, lângă Iordan, la Ierihon, zicând:
25 Numărați capul întregii adunări a fiilor lui Israel, de la douăzeci de ani în sus, după casele părintești, toți cei ce pot ieși la oștire în Israel.
26 Și Moise și preotul Eleazar au numărat pe israeliți, în câmpiile Moabului, lângă Iordan, la Ierihon, zicând:
27 Numărați pe fiii lui Levi, după casele părintești, de la o lună în sus, așa cum a poruncit Iehova lui Moise.
28 Și fiii lui Merari, după familiile lor: Mahli și Mușiți. Aceștia sunt familiile lui Levi, după casele părintești.
29 Familia lui Mahli: Amramiții; familia lui Amram: Aaron și Moise; și Miriam, sora lor.
30 Și fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.
31 Și Nadab și Abihu au murit când au adus foc străin înaintea lui Iehova.
32 Și numărul lor, al tuturor bărbaților de la o lună în sus, a fost de douăzeci și trei de mii.
33 Și Levi n-a fost numărat împreună cu ceilalți israeliți, căci nu i s-a dat moștenire în mijlocul fiilor lui Israel.
34 Și iată numărătoarea lui Levi, după familiile lor: Libniții, familia lui Libni; Hebroniții, familia lui Hebron;
35 Mahliții, familia lui Mahli; Mușiții, familia lui Mușiți; Coraiții, familia lui Core. Și Cahat a născut pe Amram.
36 Și numele fiicelor lui Amram a fost Iochebed. Ea era fiica lui Levi, născută în Egipt. Și ea i-a născut lui Amram pe Aaron, pe Moise și pe Miriam, sora lor.
37 Și fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.
38 Și Nadab și Abihu au murit când au adus foc străin înaintea lui Iehova.
39 Și numărul lor a fost de douăzeci și două de mii, tot bărbați de la o lună în sus. Căci nu au fost numărați împreună cu fiii lui Israel, pentru că nu li s-a dat moștenire în mijlocul fiilor lui Israel.
40 Și iată numărătoarea fiilor lui Manase, după familiile lor: Machiriții, familia lui Machir. Și Machir a născut pe Galaad. Galaaditul, familia lui Galaad.
41 Și iată fiii lui Galaad: Iezer, familia lui Iezer; Helekiții, familia lui Helek;
42 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
43 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
44 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
45 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: Șuteliții, familia lui Șutelah; Becheriții, familia lui Bechel; Tahaniții, familia lui Tahan.
46 Și iată fiii lui Șutelah: Eran, familia lui Eran.
47 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
48 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
49 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
50 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
51 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
52 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
53 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
54 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
55 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
56 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
57 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
58 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
59 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
60 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
61 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
62 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
63 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
64 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
65 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
66 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
67 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
68 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
69 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
70 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
71 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
72 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
73 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
74 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
75 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
76 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
77 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
78 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
79 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
80 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
81 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
82 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
83 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
84 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
85 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
86 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
87 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
88 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
89 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
90 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
91 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
92 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
93 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
94 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
95 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
96 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
97 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
98 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
99 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
100 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
101 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
102 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
103 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
104 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
105 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
106 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
107 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
108 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
109 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
110 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
111 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
112 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
113 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
114 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
115 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
116 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
117 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
118 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
119 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
120 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
121 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
122 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
123 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
124 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
125 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
126 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
127 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
128 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
129 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
130 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
131 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
132 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
133 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
134 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
135 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
136 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
137 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
138 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
139 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
140 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
141 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
142 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
143 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
144 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
145 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
146 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
147 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
148 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
149 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
150 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
151 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
152 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
153 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
154 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
155 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
156 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
157 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
158 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
159 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
160 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
161 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
162 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
163 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
164 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
165 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
166 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
167 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
168 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
169 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
170 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
171 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
172 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
173 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
174 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
175 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
176 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
177 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
178 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
179 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
180 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
181 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
182 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
183 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
184 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
185 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
186 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
187 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
188 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
189 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
190 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
191 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
192 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
193 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
194 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
195 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
196 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
197 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
198 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
199 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
200 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
201 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
202 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
203 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
204 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
205 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
206 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
207 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
208 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
209 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
210 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
211 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
212 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
213 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
214 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
215 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
216 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
217 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
218 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
219 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
220 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
221 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
222 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
223 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
224 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
225 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
226 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
227 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
228 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
229 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
230 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
231 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
232 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
233 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
234 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
235 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
236 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
237 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
238 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
239 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
240 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
241 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
242 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
243 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
244 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
245 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
246 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
247 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
248 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
249 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
250 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
251 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
252 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
253 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
254 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
255 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
256 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
257 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
258 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
259 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
260 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
261 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
262 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
263 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
264 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
265 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
266 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
267 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
268 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
269 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
270 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
271 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
272 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
273 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
274 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
275 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
276 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
277 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
278 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
279 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
280 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
281 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
282 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
283 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
284 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
285 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
286 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
287 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
288 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
289 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
290 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
291 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
292 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
293 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
294 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
295 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
296 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
297 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
298 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
299 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
300 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
301 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
302 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
303 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
304 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
305 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
306 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
307 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
308 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
309 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
310 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
311 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
312 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
313 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
314 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
315 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
316 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
317 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
318 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
319 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
320 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
321 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
322 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
323 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
324 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
325 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
326 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
327 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și două de mii și cinci sute.
328 Și iată fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim.
329 Și iată familiile lui Manase: Machiriții, familia lui Machir; Machir a născut pe Galaad; Galaaditul, familia lui Galaad.
330 Și iată fiii lui Galaad: Abiezeriții, familia lui Abiezer; Helekiții, familia lui Helek;
331 Asrieliții, familia lui Asriel; Sichemiții, familia lui Sichem;
332 Șemidaiții, familia lui Șemida; Heferiții, familia lui Hefer.
333 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Și numele fiicelor lui Țelofhad a fost Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.
334 Și iată familiile lui Efraim, după numărătoarea lor: și a fost de treizeci și

zerilă și înghețu. Și Moșe-Mioar și Beniaakanii, cetățile lăturite, și cu totu pustiu.
37 — Și fiii lui Rubenu zidiră Hesbonulă și Eleâlele și Kiriataimulu. Și Nebo și Baal-Meonulu, schimbându-le numile și Sibma; și puse alte numi cetățiloră ce ziseră mai susu.
39 Și fiu lui Machiru, fiulu lui Manase, se duseră la Galaadu, și-lu luară, și alungară pre Amoreii ce erau în intr'însulu. Și Moșe dădu Galaadulu lui Machiru, fiiului lui Manase, și elu locui acolo. Și Iairu, fiiulu lui Manase, luă și case, și le numi Haveot-Iairu (*satele lui Iairu*). Asemenea și Nobu mersu și luă Kenatulu și cetățile lui, și le puse numele Nobu dupe numele lui.

Locurile tăberiei fiiloru lui Israelu.

33 Acestea sînt staționile fiiloru lui Israelu, cari eșiră din pămîntulu Egiptului dupe ostile loru, sub conducerea lui Moșe și a lui Aaronu. Că Moșe descrise pornirile loru dupe ordinile lui Iehova, și acestea sînt staționile loru dupe pornirile loru:
3 Ei plecară de la Ramesse în luna întîia, în a cincisprezecea di a lunei întîie; a doua di după paște fiii lui Israelu eșiră cu mâna înaltă înaintea ochiloru a totu Egiptulu. Și Egiptenii înmormîntară pre toți întîii-născuți, pre cari Iehova îi lovise dintre ei, și Iehova făcu judecăți chiaru și asupra dieilorii loru. 5 Și fiii lui Israelu plecară 6 de la Ramesse, și tăbărîră la Sucoth. Și plecîndu de la Sucoth, tăbărîră înapoi la Etham, care e la marginea pustiului. 7 Și plecîndu de la Etham, se întorseră înapoi la Pi-Hahiroth, cari e dreptulu Baalu-Țefonului, și tăbărîră 8 înaintea Migdalului. Și plecîndu de la Pi-Hahiroth, trecură prin mijloculu mării în pustiu, și mersera cale de trei dile în pustiulu Etamului, și tăbărîră în Mara. 9 Și plecîndu de la Mara, veniră în Elimu; și în Elimu erau dece-spre-dece isvore de apă și șepte-dece finici, și tăbărîră acolo. 10 Și plecîndu de la Elimu, tăbărîră lîngă Marea 11 Roșie. Și plecîndu de la Marea Roșie, tăbărîră în pustiulu lui Sin. 12 Și plecîndu din pustiulu lui Sin, tăbărîră în Dofca. 13 Și plecîndu de la Dofca, tăbărîră în Alusa. 14 Și plecîndu de la Aluș, tăbărîră la Refidimu, și acolo poporulu n'avu apă de beutu. 15 Și plecîndu de la Refidimu, tăbărîră în pustiulu Sinai. 16 Și plecîndu din pustiulu Sinai, tăbărîră la Kibroto-Taave. 17 Și plecîndu de la Kibroth-Taava, tăbărîră la Haseroth. 18 Și plecîndu de la Haseroth, tăbărîră la Ritma. 19 Și plecîndu de la Ritma, tăbărîră la Rimmon-Farezi. 20 Și plecîndu de la Rimmon-Farezi, tăbărîră în Libna. 21 Și plecîndu de la Libna, tăbărîră în Risa. 22 Și plecîndu de la Risa, tăbărîră în Keheleta. 23 Și plecîndu de la Keheleta, tăbărîră lîngă muntele Șefer. 24 Și plecîndu de la muntele Șefer, tăbărîră în Harada. 25 Și plecîndu de la Harada, tăbărîră în Machelot. 26 Și plecîndu de la Makeloth, tăbărîră la Tahata. 27 Și plecîndu de la Tahata, tăbărîră în Terah. 28 Și plecîndu de la Terah, tăbărîră în Mitca. 29 Și plecîndu de la Mitca, tăbărîră în Hașmona. 30 Și plecîndu de la Hașmona, tăbărîră în Moseroth. 31 Și plecîndu de la Moseroth, tăbărîră în Bene-Iaakanu. 32 Și plecîndu de la Bene-Jaakanu, tăbărîră în Hor-Hadgadu. 33 Și plecîndu de la Hor-Gidgadu, tăbărîră în Iotu-Bata. 34 Și plecîndu de la Jotu-Bata, tăbărîră în Ebrona. 35 Și plecîndu de la Ebrona, tăbărîră în Eziun-Geberu. 36 Și plecîndu de la Eziun-Geberu, tăbărîră în pustiulu Zinu, care este Kadesulu. 37 Și plecîndu de la Kadeș, tăbărîră lîngă muntele Hor, la marginea pămîntului Edomu.

38 Și se sui Aaronu, preotulu, pe muntele Hor dupe ordinulu lui Iehova; și muri acolo în anulu alu patru-decilea dupe esirea fiiloru lui Israelu din pămîntulu Egiptului, în luna a cincea, în întîiu di a lunei. 39 Și Aaronu era de o sută dece-deci și trei de ani, cîndu muri pe muntele Hor.

40 Și regele din Aradu, Cananeulu, care locuia în partea despre meădă-di a pămîntului Canaanu, audi că vine fiii lui Israelu.

41 Și plecîndu de la muntele Hor, tăbărîră în Zalmona. 42 Și plecîndu de la Zalmona, tăbărîră în Funon. 43 Și plecîndu de la Funon, tăbărîră în Oboth. 44 Și plecîndu de la Oboth, tăbărîră la Ie-Habarim, la marginea Moabului. 45 Și plecîndu de la Iiim, tăbărîră în Dibon-Gadu. 46 Și plecîndu de la Dibon-Gadu, tăbărîră în Almon-Deblataimu. 47 Și plecîndu de la Almon-Deblataimu, tăbărîră lîngă munții Abarim înaintea cetății Nebo. 48 Și plecîndu de la muntele Abarim, tăbărîră în câmpiile Moabului lîngă Iordanu, în dreptulu Ierihonului. 49 Și tăbărîră pe lîngă Iordanu, de la Bet-Iesimoth pînă la Abelu-Șitimu în câmpiile Moabului.

Descrierea ordinei ce Canaanul să se stabilească.

50 Și vorbi Iehova lui Moșe în câmpiile Moabului, lîngă Iordanu, de dreptulu Ierihonului, dicîndu: 51 Vorbește fiiloru lui Israelu, și zi-le: Voi dupe ce veți trece Iordanulu în pămîntulu Canaanu, 52 veți isgoni înaintea voastră pre totu locuitoriulu țerei, și veți chipiui toate icâle loru, și toate chipurile turnate ale loru veți le stărpi, și toate înălțimile loru veți le nimici; 53 și veți lua în stăpînire țera, și veți locui în ea, căci vouă v'am dătu țera, ca s'o stăpîniți. 54 Și veți moșteni pămîntulu prin sorți după semințiile voastre; celoru mai mulți veți le da mai multă moștenire, și celoru mai puțini veți le da mai puțină moștenire: fie-care unde va eșî sorțulu, acolo va fi alu; după semințiile părințiloru voștri veți moșteni pămîntulu. 55 Și dacă voi nu veți isgoni dinaintea voastră pre locuitoriulu țerei, cei ce veți lăsa din ei, vor fi spini în ochii voștri, și ghimpi în coastele voastre, și vă vor strîmtora în pămîntulu în care veți locui. 56 Și va fi, cu precum am gîndit a face lor, voi vă voiu face vouă.

Hotarele țărâniului ce vor moșteni, și rendurea Mărgăi pentru împărțirea lui.

34 Și Iehova vorbi lui Moșe, dicîndu: 2 Spune fiiloru lui Israelu, și li zi: Voi cîndu veți intra în pămîntulu Canaanu, (acesta-i pămîntulu, care vi va eșî de moștenire, pămîntulu Canaanu dupe hotarele lui), 3 Hotarulu vostru despre meădă-di să fie de la pustiulu lui Țin în lungulu Edomului; apoi hotarulu vostru despre meădă-di va fi începe de la marginea Mării Sărate spre resărită; 4 și acelu hotaru să se întorcă despre meădă-di a Akrabimului Akrabim, și să treacă prin Zinu, și apoi să se întindă despre meădă-di de Kadesi-Barnea, și să se întindă la Hazaru-Addaru, și să treacă prin la Asmona. 5 Și acestu hotaru să se întorcă de la Asmona în rîulu Egiptului; și apoi hotarulu să fie la mare.

6 Și hotarulu vostru despre apusu: hotarulu să fie marea cea mare; acesta să vă fie hotarulu despre apusu.

7 Și acesta să vă fie hotarulu despre meădă-di: de la mare să vă marcați cu munte Hor. 8 De la muntele Hor să vă însemnați pînă la Hamath; și eșirea acestui hotaru să fie Țedada. 9 Și să cîrdă acestu hotaru la Zifronu, și să fie eșirea lui la Hazaru-Enanu; acesta să vă fie hotarulu despre meădă-di.

10 Și vă însemnați hotarulu despre resărîtu de la Hazaru-Enanu pînă la Șefamu. 11 Și hotarulu să se pogîe de la Șefamu la Riblu despre resărîtu de Ainu; și să se pogîe acestu hotaru și să se atingă țărmulu mării Chinnaretu spre resărîtu. 12 Și acestu hotaru să se pogîe pe Iordanu, și eșirea lui să fie la Marea Sărată. Acesta să vă fie pămîntulu vostru dupe hotarele lui prin prejuru.

13 Și Moșe ordină fiiloru lui Israelu, dicîndu: Acesta este pămîntulu, pre care-lu veți moșteni prin sorți, pre care Iehova l'a poruncitu să-lu dea la nouă semințiî și la o jumătate de semințiă. 14 Că semințiă fiiloru lui Rubenu, după casele loru părintești, și semințiă fiiloru lui Gadu, după casele loru părintești, și jumătate din semințiă lui Manase, și-au primitu moștenirea loru. 15 Aceste două semințiî și jumătate semințiî au primitu moștenirea loru dincolo de Iordanu, în dreptulu Ierihonului, despre resărîtu.

16 Și Iehova vorbi lui Moșe, dicîndu: 17 Aceste sînt numile bărbaților, cari vă vor împărți pămîntulu lăturea voi: Eleazaru, preotulu, și Iosua, fiiulu lui Nun. 18 Și din fie-care semințiă să luați cîte unu mare pentru împărțirea pămîntului. 19 Și numile bărbaților sînt acestea: Din semințiă lui Iuda: Caleb, fiiulu lui Iefone. 20 Și din semințiă fiiloru lui Simeon: Șemuel, fiiulu lui Amiudu. 21 Din semințiă lui Beniamin: Elidad, fiiulu lui Chislon. 22 Și din semințiă fiiloru lui Dan: unu mare Bukki, fiiulu lui Iogli. 23 Dintre fiii lui Iosif: din semințiă fiiloru lui Manase: unu mare Haniil, fiiulu lui Efod. 24 Și din semințiă fiiloru lui Efraim: unu mare Kemuelu, fiiulu lui Șiftan. 25 Și din semințiă fiiloru lui Zabulon: unu mare Elisafanu, fiiulu lui Parnachu. 26 Și din semințiă fiiloru lui Isahar: unu mare Paltiel, fiiulu lui Azanu. 27 Și din semințiă fiiloru lui Aseru: unu mare Ahiudu, fiiulu lui Șelomi. 28 Și din semințiă fiiloru lui Neftali: unu mare Pedahelu, fiiulu lui Amihudu.

29 Aceștia sînt cărora Iehova l'a po-

dinaĭ, ca ei ei împuță fiĭilor lui Israel
mustruirea în părinților Canaanu

Datinele Leviților, și orînduirea de asupra

35 Și Domnul vorbi lui Moise în câmpia Moa-
bului lângă Iordanu, în dreptul Ie-
richonului, dicându. 2 Ți fiĭorii lui Israel,
ca ei din mustruirea stăpânirei lorŭ să dee
Leviților cetăți spre locuire; și împrejurul
din mijlocul cetăților să măsori dar Leviților.
3 Cetățile să fie de locuit spre locuire, și ce-
petmezi vorŭtora să fie pentru vitele lorŭ
și pentru averea lorŭ și pentru toate dobi-
4 tele lorŭ. Și împrejurul cetăților, pre care
le veĭ da fiĭ Leviților, despre de la zidu-
rile cetăților în afară. Și să măsorați pe din
afară, cătră, din partea despre resărit
două mii de coți, și de la cetate să fie
la mijlocu: această să fie împrejurul ce-
6 tăților. Și din cetățile, pre care le veĭ
da fiĭ Leviților, șase să fie cetăți de scă-
pare, pre care să le dați, ca înr'însele să
scape omorîtorul: și afară de acestea să le mai
7 dați patruzeci și două de cetăți. Toate ce-
tățile ce veĭ da fiĭ Leviților patruzeci
8 și opt cetăți, ele cu cuprinsurile lorŭ. Și
cetățile ce veĭ da din moșteniriea fiĭlorŭ
lui Israel, de la cei ce ei mulți să luați
multe, și de la cei ce ei puține, să luați
puține, fiecare ei dea din cetățile sale Le-
viților după moștenirea ce va moșteni.

20 Și Domnul vorbi lui Moise, dicându: Vor-
bește fiĭorŭ lui Israel, și le zi: Dacă ve-
veĭ trece Iordanul în pământul Canaan,
21 Alegeți vouă cetăți, cetăți ei vi de cetăți
de scăpare, ca să pută scăpa ucigătorul
22 celu ce din greșală a ucis pre altulu. Ași
cetăți ca vi cetățile de scăpare în
contra răsbunătorului de sânge, ca omorîtul
de voĭă să nu moră, până ce va fi stătut
23 la judecata înaintea comunității. Și din
cetățile cetăți ce veți da veĭ face să fie șase
24 cetăți de scăpare. Trei cetăți să dați dincă-
tro de Iordanu, și trei cetăți să dați în
pământul Canaanu; cetăți de scăpare să
25 fie vouă acestea. Pentru fiĭ lui Israel și
pentru celu străinu și pentru vremenașulu
ce locuește între ei să fie acele șase cetăți
de scăpare, ca înr'însele să scape ucigă-
torul care a ucisă omă din greșală.

26 Și dacă ucigașul va fi lovitu pre afară ca
27 cetate unde fi fostu, și vreștia morții scă-
pătorului celui; și răsbunătorul să se omore.
28 Și dacă în va lovi pe o pără din mână, de
care pără moră, și acesta moare, acela ucigă-
torul este, și ucigașul să se omore. Iară
29 dacă în va lovi cu o vărĭă din mână,
de care vărĭă moră, și acesta moare, acela ucigă-
torul este, și ucigașul să se omore. Fiĭ
30 dacă în va lovi cu vărĭă de fieru din mână
de mână, de care vărĭă moră, și acesta
moare, acela ucigașul este, și ucigașul să
se omore. Răsbunătorul de sânge să o-
31 mâre pe ucigaș; când îl va întâlni, să-lu
omore. Și să nu luați plată de la sufle-
tulu celui ce a ucisă, ci ucigașul să se omore.
32 Și să nu luați plată de la cel ce a fugitu
la cetățile sale de scăpare, ca să mai vie
locuitoriu în pământ până ce va muri preo-
33 tele celu mare. Și să nu spurcați pe pă-
mântulu în care sânteți, căci sângele spur-
că pământulu, și pământului nu se face
ispășire pentru sângele ce s'a vărsatu pe
34 el, ci numai prin sângele celui ce l'a vărsatu.
Și să nu spurcați pământulu în care
sânteți, în mijlocul căruia și Eu locuiesc,
căci Eu Domnul locuiesc în mijlocul fiĭilor lui Israel.

Legea moștenirei femeilor

36 Și s'apropiară capiĭ familiilor părinților
fiĭilor lui Galaad, fiiul lui
Machir, fiiul lui Manase, din semințiile fiĭ-
lor lui Iosif, și vorbiră înaintea lui Moise
și înaintea mai mariloră casteloră părinților
2 fiĭilor lui Israel. Și dîseră: Domnul ce-
mi-a poruncitu mie ca să pământulu cu
sorță să-lu dee prin sorți spre moștenire fiĭ-
lorŭ lui Israel; și Domnului mi-a mai
poruncitu Domnul, ca să dee moștenirea
fratelui nostru Zelofehad fiĭelorŭ lui. Dară
de se voru mărita ele după orîcine din
alte semințiĭ a fiĭlorŭ lui Israel, moștenirea
lorŭ se va lua de la moștenirea părinților
noștri, și se va adaugă la moștenirea semin-
ției unde vor fi măritate; și așa se va lua
4 din sorțul moștenirei nóstre se va lua. Și
când fi fi Iubileul fiiĭlorŭ lui Israel, atunci
moștenirea lorŭ va adaugă la moștenirea semin-
ției unde vor fi măritate; și așa moștenirea lorŭ se va lua de la
moștenirea părinților noștri se va lua moșteni-
rei lorŭ.

5 Și Moise ordină fiiĭlorŭ lui Israel după
cuvântulŭ lui Domnul, dicându: Drept vor-
bește semințiĭ fiiĭlorŭ lui Iosif. Aceasta e
6 ce zice ce ordină Domnul pentru fiiĭi lui
Zelofehad, dicându: Mărităse-vor după
ce vor fi în voia lorŭ, numaĭ să se mărite
după semințiĭ din familia părinților lorŭ:
7 Ca moștenirea fiiĭlorŭ lui Israel să
nu treacă de la o semință la alta; ci fiecare
d'între fiiĭ lui Israel să se țină lipiță de moș-
tenirea seminției părinților lui. Și orice fe-
8 meĭe moștenitóre din semințiile fiiĭlorŭ lui Israel
să se mărite după unuĭa din familia semin-
ției părinților sei, pentru ca fiiĭ lui Israel să moș-
tenéscă fiecare moștenirea părinților sei.
9 Ca nici o moștenire să nu treacă de la o
semință la alta, ci de care din semințiile fiiĭ-
lorŭ lui Israel să se țină lipiță de moște-
nirea sa.

10 Și faptu-s'a așa precum porunci Domnul
11 lui Moise. Căci Maala, Tirsa, Hogla și Milca și Noa, fetele
lui Zelofehad, se măritară după fiiĭi unchi-
lorŭ lorŭ. Deci fiindcă, care erau din fa-
milia fiiĭlorŭ lui Manase, fiiului lui Iosif,
se măritară, și moștenirea lorŭ rămase în
semințiĭa familiei părinților lorŭ.

13 Aceste sânt poruncile și legile, pre cari
Domnul le dădu fiiĭlorŭ lui Israel prin Moise
în câmpiile Moabului, lângă Iordanu, în dreptul Ierichonului.

DEUTERONOMULŬ.

A CINCEA CARTE A LUI MOISI.

Moise recapitulează pre pogorîș, rezumându-le, datinele călătoriei lorŭ, pre de la Horeb, încuviințat în Cadeș-Barnea

1 Acestea sânt cuvintele, cari le vorbi
Moise către toți Israeliții, dincóce de
Iordanu, în pustiu, într'o câmpie în dreptul
Suful, între Paran și Tofel și Laban
și Haseroth și Dizahab. Zece dile sânt de
la Horeb pe calea muntelui Seir până la Cadeș-Barnea.
3 Și fiindu-s'a în anulŭ alŭ patru-dzecilea, în luna a
unsprezecea, în ziua întâĭa a lunei, și
Moise vorbi celor din fiiĭ lui Israel tote cele
Domnul i ordinase pentru ei. 4 După ce ele
bătu pre Sihon, craiulŭ Amoreilorŭ, care
locuia în Hesebonŭ, și pre Og, craiulŭ Basa-
nului, care locuia în Astarotŭ, în Edrei.

5 Dincóce de Iordanu, în pomenitulŭ Mo-
abulŭ începu Moise a espune acestă lege,
dicându: 6 Domnul Dumnezeŭ nostru, care
mi-a vorbitu în Horeb, dicându: Destulŭ ve-

7 căli şi ţăranii pe muntele acesta. Întórceţi-vĕ, şi plecaţi, şi veniţi pe muntele Amoreilorŭ şi la tóte vecinătăţile lui pe câmpiă, pe munţi, şi pe şesuri, şi spre meseadi, şi la ţermurile mării cu pămentulu Cananeiloru, şi spre Libanŭ, până la riulŭ celŭ mare, riulŭ Eufratu. 8 Érăşi, pusemŭ d'inaintea vóstră ţĕrĕ; intraţi şi stăpâniţi pămentulu, pe care Iehova cu jurămêntŭ l'a promisŭ părinţiloru vóştri, lui Abraamŭ, lui Isaacŭ şi lui Iacobŭ, cărora se da lorŭ şi semenţieloru lorŭ după dînşii.

9 Şi eu vĕ vorbiamŭ atunci, ţicêndu-vĕ: Eu nu vĕ potŭ purta singurŭ, 10 Iehova Dumnedieulŭ vostru v'a înmulţitŭ şi iată, voi astă-di sunteţi ca stelele cerului. (Iehova, Dumnedieulŭ părinţiloru vóştri, să vĕ mai adaugă încă cĕi de sórte de o mie de ori, şi să vĕ bineciuvêntezе, dupe cumŭ v'a promisŭ!) 11 Cumŭ voiŭ purta singurŭ supĕrăciunea vóstră şi greutăţile vóstre şi certele vóstre? 12 Luaţi-vĕ bĕrbaţi înţelepţi şi pricepuţi şi cunoscuţi între semenţiele vóstre, şi vĕ voiŭ aşeza ca voştri pune de capĕ ai voştri. 13 Şi voi mi-aţi răspunsŭ, şi zis-aţi: Bunŭ lucru este a face, ce ţi ai gîndi. 14 Atunci luaiŭ pe capiĕi semenţieloru vóstre, bĕrbaţi înţelepţi şi cunoscuţi, şi i pusei capĕ peste voi, mai mari preste mii şi mai mari preste sute şi mai mari preste cincî-dieci şi mai mari preste dece, şi diregĕtori în semenţiele vóstre. 15 Şi eu ordonaiŭ atunci judecĕtori vóştri, ţicêndu: Ascultaţi pe fraţii vóştri intre d'înşii, şi judecaţi cu dreptate intre unŭ şi fratele seu, şi străinulŭ ce este cu d'însulu. 16 Şi nu cunoaşteţi la faţa în judecată; precumŭ pre celŭ micŭ, aşa şi pre celŭ mare să-lŭ ascultaţi; de frica nimĕui să nu vĕ temeţi, căci judecata este a lui Dumnedieu; şi cuvêntulŭ care vi va fi greŭ vĕ-l veţi aduce la mine, şi eu vĕ voiŭ asculta. 17 Şi eu în acelŭ timpŭ vĕ ordonaiŭ tóte cele ce aveţi a face.

18 Şi noi plecarămŭ de la Horebŭ, şi străbătuserămŭ prin tótă pustiulŭ celŭ mare şi înfricoşatŭ, pe care l'aţi vĕzutŭ, pe calea spre muntele Amoreiloru, precumŭ ni ordinase Iehova, Dumnedieulŭ nostru; şi venirămŭ la Kadeşu Barneea. 19 Şi eu amŭ ţisŭ vouĕ: Vĕ aflaţi la muntele Amoreiloru, pe care 20 Iehova Dumnedieulŭ nostru îlu dă nouĕ. Érăşi, Iehova Dumnedieulŭ tĕu l'a datŭ acestŭ pămêntŭ! Suiĕ-te dară, moşte-lu, dupe cumŭ Iehova Dumnedieulŭ părinţiloru tĕi ţi-a ţisŭ; nu te teme, şi nu te înfricoşa.

21 Şi voi cu toţii veniaţi la mine, şi dîceaţi: Să trimitemŭ oameni mai nainte de noi, cari să ne recedésă pămêntulu, şi să ni aducă respunsŭ de calea pe care avemŭ a intrâme. 22 Şi mie mi plăcu cuvêntulu acesta; şi 23 eu luaiŭ dintre voi dece spre-dece bărbaţi, câte unulŭ din fiĕcare semenţie; 24 şi aceştia plecară, şi veniră până la valea Eşcolŭ (valea strugurelui), şi iscodiră pămêntulŭ; 25 şi luaseră în mêinile lorŭ din fructele pămêntului acelui, şi ni le aduseră nouĕ, şi ne dădură sfatŭ, şi ţisêră: Bunŭ este pămêntulu, pe care Iehova Dumnedieulŭ nostru îlu dă nouĕ.

26 Érăşi voi nu voiaţi a vĕ sui, ci aţi fostŭ Iehovei în contra cuvêntului lui Iehova Dumnedieulŭ vostru. 27 Şi murmurarăţi în corturile vóstre, şi dîceaţi: Fiindcă-ne Iehova ne urĕşte, de aceea ne-a scosŭ din pămêntulu Egiptului, ca să ne dee în mêinile Amoreiloru, ca să ne pĕrdă. Unde să ne suimŭ? 28 fraţii nostri ne-aŭ înfricoşatŭ inimile, ţicêndu: Poporulŭ acela este mai mare şi mai înaltŭ decâtŭ noi, cetăţile sunt mari şi întărite până la ceriu; şi pre Anachiţi i vĕdurămŭ acolo.

29 Şi eu ţisei vouĕ: Nu vĕ spăimêntaţi, şi nu vĕ temeţi de d'înşii! 30 Iehova Dumnedieulŭ vostru, care merge înaintea vóstră, acela se va lupta pentru voi, întocmaĭ cumŭ făcu elŭ pentru voi înaintea ochiloru vóştri în Egipta; 31 şi în pustiiu, unde aĭ vĕdutŭ, cumŭ Iehova Dumnedieulŭ tĕu t'a purtatŭ, dupe cumŭ purta cineva pe fiiulŭ seu, pe tótă calea în care aţi umblatŭ, până ce aţi ajunsŭ în loculŭ acesta.

32 Şi totuşi voi n'aţi credutŭ lui Iehova Dumnedieulŭ vostru, 33 care merge pe calea înaintea vóstră, căutându-vĕ locŭ unde să tăbĕriţi, nopţea în stâlpŭ de focu, ca să vĕ arate calea pe care aveţi să mergeţi, şi ţiua în nŏrŭ.

34 Şi Iehova audi vocea cuvintelorŭ vóstre, şi se mîniă, şi 35 jurămêntŭ-se, ţicêndu: Nimenea din oamenii din acestŭ generaţiune reu nu va vedé acestŭ pămêntŭ bunŭ, pe care eu cu jurămêntŭ l'amŭ promisŭ părinţiloru vóştri; 36 afară de Calebŭ, fiiulŭ lui Iefune, elu îlu va vedé, şi lui i voiŭ da pămêntulu acela, pe care a călcatŭ, şi fiiloru sei; pentru-că 37 elu se depărtă a urmatŭ lui Iehova. 38 Încă şi pre mine m'a mîniatŭ Iehova din cau-

sa vóstră, şi ţise: Nici tu nu vei intra acolo. 39 Iosue, fiiulŭ lui Nunŭ, care stă înaintea ta, acela va intra acolo; întăriĕ-l, căci elŭ va face ca Israĭlŭ să-lŭ moştenéscă. 40 Şi pruncii vostri, despre cari aţi ţisŭ, că voru fi de prădă; şi fiiĭ vostri, cari astă-dî nu cunoscu nici bine nici reu, aceia voru intra într'însulŭ: da, acelora le voiŭ da, şi ei îlu voru moşteni. 41 Şi voi întorceţi-vĕ inapoi, şi plecaţi în pustiiu pe calea la Marea Roşiĕ.

42 Şi mi-aŭ zisŭ Iehova: Spune lorŭ: Nu vĕ suiaţi, nici vĕ luptaţi; căci nu voiŭ fi în mijlocŭlŭ vostru, ca nu cumva să fiĕ bătuţi de nemicii vóştri. 43 Şi eu vi spusei, şi n'aveţi ascultare, şi vĕ-aţi răsculatŭ împotriva cuvêntului lui Iehova, şi aţi umblatŭ cu trufie şi v'aţi suitŭ pe munte. 44 Şi Amoreiĭ cari locuiaŭ acelŭ munte vi eşiră înaintea vóstră, şi vĕ urmăriră, precumŭ facŭ albinele; şi vĕ bătură de la Seiru până la Horma. 45 Şi întorcêndu-vĕ înapoi plînseraţi înaintea lui Iehova; dară Iehova nu ascultă vocea vóstră, nici vĕ luă în urechile; 46 şi aşa vĕ locuiaţi Cadeşulŭ câte multe, câte câte aţi locuitŭ.

2 Şi ne întorcerămŭ, şi plecarămŭ în pustiiu, pe calea către Marea-Roşiĕ, precumŭ vorbise Iehova către mine; şi ocolirămŭ munţiĭ Seiru câte multe. 2 Şi eu vorbi Iehova, ţicêndu: 3 Ajunsŭ-aĭ de câtŭ timpŭ ocolulŭ muntelui acestuia, întoarceţi-vĕ spre miadă-di. 4 Şi porunceşte poporului, ţicêndu: Voi aveţi vecĭ trecŭ prin hotarele fraţiloru vostri, fiiĭ lui Esau, cari locuescŭ în Seiru, şi ei vorŭ temea de vĕ; dară voi luaţi-vĕ forte bine aminte: 5 să nu vĕ incitaţi cu ei câci eu nu vi voiŭ da din pămêntulu lorŭ nici cât de piĕrĭoiŭ; căci de moştenire avuŭ dată lui Esau muntele Seiru. 6 Bucate cu argintŭ să cumpĕraţi de la ĕi, ca să mâncaţi; şi apă cu argintŭ să cumpĕraţi de la ĕi, ca să vĕ adăpaţi; 7 căci Iehova Dumnedieulŭ tĕu te-a binecuvêntatŭ în tótă lucrarea mêinilorŭ tale; elu a ştiutŭ de călătoria ta prin acestŭ mare pustiiu: Iehova Dumnedieulŭ tĕu a fostŭ cu tine, nimicŭ n'ai lipsitŭ de.

8 Şi noi ne abătuserămŭ de la fiiĭ nostri, fiiĭ lui Esaŭ, cari locuiaŭ în Seiru, de la calea câmpiiloru prin 9 Elatŭ şi Ezion-Geberŭ, şi ne întoarserămŭ şi merserămŭ pe calea pustiiei lui Moabŭlŭ. Şi Iehova 'mi ţise: Să nu vĕ inhotămânaţi cu Moabiĭ, şi să nu vĕ încăierezi la luptă cu ei, câci din pămêntulu lorŭ nu-lŭ voiŭ da de moştenire; câci 10 Arulŭ l'amŭ dată de moştenire fiiloru lui Lotŭ. 11 (Locuiaŭ lorniră mai 'nainte nisce, popŏrŭ mare, multŭ la numĕrŭ şi înaltŭ, ca şi Enchiĭ. Urîţi se numiaŭ aceştia, ca şi Enchiĭ; 12 şi Moabiĭ îĭ chiamaŭ Emiĭ. Şi Horiĭ mai 'nainte locuiaŭ în Seiru, dară fiiĭ lui Esau i alungară, şi-i pierdură d'inaintea lorŭ, şi locuiră în loculŭ lorŭ; precumŭ face Israĭlŭ în pămêntulŭ moşteniriĭ sale, pe care Iehova 'le dădu lorŭ.) 13 Deci vĕ rădicaţi vĕ, şi treceţi 'pĕrĕulŭ Zeredŭ; şi trecurămŭ pĕrĕulŭ Zeredŭ.

14 Şi câtŭ timpŭ de cândŭ plecaserămŭ noi de la Kadeşu Barneea până ce trecurămŭ pĕrĕulŭ Zeredŭ, de trei-dieĭ şi optŭ de anĭ; 'până ce genulŭ din oştea acelŭ generaţiune, celeĭ bărbaţi de resboiŭ, 'cumŭ li ĕi jurâ Iehova. 15 Că mâna lui Iehova era asupra lorŭ, ca să gĕtă pre ei din tabĕra, până ce aĭ fi perită.

16 Şi când ce toĭ bărbaţiĭ de resboiŭ fiiĭ muriră şi pierdură şi muriră, 17 Iehova vorbi către mine, ţicêndu: 18 Tu astă-dî vei trece pe lângă hotarulŭ Moabiuluĭ, pestĕ Ar. 19 Şi de vei apropia de fiiĭ lui Ammonŭ: nu vĕ indrăsniţi cu ei, şi nu vĕ incăierezi cu d'înşiĭ, câci din pămêntulŭ fiiloru lui Ammonŭ nu-lŭ voiŭ da de moştenire, că 'fiiloru lui Lotŭ l'amŭ dată de moştenire. 20 (Şi acesta 'mi se socotia pămêntŭ alu uriaşiloru; uriaşiĭ locuiaŭ atunci 'mai 'nainte într'însulŭ, şi Ammoniĭ 'îĭ numiaŭ Zamzumiĭ; 21 popŏrŭ mare, multŭ la numĕrŭ şi înaltŭ, ca şi Enchiĭ; iară Iehova pierdu pre ei d'inaintea lorŭ, şi ei i alungară, şi locuiră în loculŭ lorŭ. 22 Cumŭ făcu elŭ fiiloru lui Esau, cari locuiaŭ în Seiru, când pierdu pe Horiĭ d'inaintea lorŭ; şi ei i alungară, şi locuiră în loculŭ lorŭ până în astă-dî. 23 Aveiniĭ şi pre Aveiĭ, cari locuiaŭ pre sate până la 'Gaza, 'Caftoreiĭ, cari eşiră din Caftoriu, 'i perdură, şi se locuiră în loculŭ lorŭ.) 24 Sculaţi-vĕ, plecaţi, şi 'treceţi pĕrĕulŭ Arnonŭ! Iată, eu 'i dai în mâna ta pre Sihonŭ, Amoreulŭ, regele Heşbonului, şi pămêntulŭ

lui; începe a-l stăpâni, începeți-te voi ca el
25 lupte. Dă-mă voie dar să trec și să văd țara
bună de peste Iordan, acest frumos munte și
Libanul.

26 Dar Domnul era mânios pe mine din pricina
voastră și nu m'a ascultat; ci mi-a zis: Destul!
27 Nu mai vorbi despre lucrul acesta! Suie-te pe
vârful Pisga, și ridică-ți ochii spre apus, spre
miază-noapte, spre miază-zi și spre răsărit, și
privește cu ochii tăi; căci tu nu vei trece peste
28 Iordanul acesta. Dă porunci lui Iosua, întărește-l
și dă-i curaj; căci el va trece înaintea acestui
popor, el îi va face să moștenească țara pe care
29 o vei vedea. Așa am rămas în valea dinaintea
Bet-Peorului.

4 Și acum, o Israele, ascultă legile și
judecățile, pe care eu vă învăț să le
împliniți, ca să trăiți, să intrați și să luați în
stăpânire țara pe care v'o dă Domnul, Dumnezeul
2 părinților voștri. Nu adăugați nimic la lucrul
pe care vi-l poruncesc eu, și nu scădeți nimic
din el, ci păziți poruncile Domnului, Dumnezeului
vostru, așa cum vi le poruncesc eu.
3 Ochii voștri au văzut ce a făcut Domnul pentru
Baal-Peor; căci pe toți oamenii care au mers
după Baal-Peor, Domnul, Dumnezeul tău, i-a
4 nimicit din mijlocul tău. Iar voi, cari vă lipiți de
Domnul, Dumnezeul vostru, sunteți cu toții în
5 viață. Vedeți, eu vă învăț legi și judecăți,
cum mi-a poruncit Domnul, Dumnezeul meu,
ca să le împliniți în mijlocul țării în care intrați
6 ca să o luați în stăpânire. Păziți-le dar și
împliniți-le, căci în felul acesta veți arăta
înțelepciunea și priceperea voastră înaintea
celorlalte popoare, cari auzind de aceste legi,
vor zice: Cu adevărat acest mare popor este
7 singurul care are înțelepciune și pricepere!
Căci care este poporul așa de mare, care să
aibă zei atât de aproape de el, ca Domnul,
Dumnezeul nostru, ori de câte ori îl chemăm?
8 Și care popor este așa de mare încât să aibă legi
și judecăți așa de drepte, cum este tot
cuprinsul legii, care eu astăzi o pun înaintea
voastră?

9 Dară numai păzește-te, și-ți păzește
sufletul cu grijă, ca nu cumva să uiți
lucrurile pe cari le-au văzut ochii tăi, și ca nu
se depărteze din inima ta în toate zilele vieții
tale, ci să le faci cunoscute fiilor tăi și
fiilor fiilor tăi: 10 ziua când ai stat înaintea
Domnului, Dumnezeului tău, în Horeb, când Domnul
mi-a zis: Adună-Mi popor cu care să-Mi grăiesc
cuvintele Mele, ca învățându-le să se teamă
de Mine în toate zilele câte vor trăi pe
pământ, și să le învețe și pe fiii lor.
11 Și v'ați apropiat și ați stat sub munte, și
muntele ardea în foc până în inima cerului,
era întuneric, nor și negură groasă. 12 Și Domnul
v'a vorbit din mijlocul focului; auzeați
glasul cuvintelor, dar nu vedeați nici o
înfățișare, ci numai un glas. 13 El v'a descoperit
legământul Său, pe care v'a poruncit să-l
împliniți, adică cele zece porunci, pe care le-a
scris pe două table de piatră. 14 Pe mine
Domnul m'a însărcinat în vremea aceea să vă
învăț legi și judecăți, pentru ca să le împliniți
în țara în care veți intra ca să o luați în
stăpânire.

15 Luați bine aminte la voi înșivă, căci n'ați
văzut nici o înfățișare în ziua când v'a
grăit Domnul în Horeb din mijlocul focului,
16 ca să nu cumva să vă stricați și să vă faceți
chip cioplit, o icoană de orice fel, chipul
17 oricărui bărbat sau al oricărei femei, chipul
oricărui dobitoc de pe pământ, chipul oricărei
păsări înaripate care zboară pe sub cer,
18 chipul oricărui târâtor de pe pământ, chipul
oricărui pește din apele de sub pământ;
19 să nu cumva, când ridici ochii spre cer și
vezi soarele, luna, stelele, toată oștirea cerului,
să fii târât să te închini înaintea lor și să le
slujești, lucruri pe cari le-a dat Domnul,
Dumnezeul tău, tuturor popoarelor de sub tot
20 cerul. Dar pe voi v'a luat Domnul și v'a scos
din cuptorul de fier, din Egipt, ca să-I fiți
poporul moștenire, cum sunteți astăzi.

21 Domnul S'a mâniat pe mine din pricina
voastră, și a jurat că nu voi trece Iordanul
și că nu voi intra în frumoasa țară pe care
Domnul, Dumnezeul tău, ți-o dă ca moștenire.
22 Voi voi muri în țara aceasta, nu voi trece
Iordanul, dar voi veți trece și veți stăpâni
23 frumoasa țară. Luați bine aminte la voi înșivă,
ca să nu uitați legământul pe care l-a încheiat
cu voi Domnul, Dumnezeul vostru, și să nu
vă faceți chip cioplit, o icoană de orice fel,
24 pe care v'o interzis Domnul, Dumnezeul tău;
căci Domnul, Dumnezeul tău, este un foc mistuitor,
este un Dumnezeu gelos.

25 Când veți avea fii și nepoți și veți fi
îmbătrânit în țară, dacă veți face ceva
stricăcios, dacă veți face un chip cioplit, o
icoană de orice fel, dacă veți face ce este rău
26 înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, ca să-L
mâniați, chem astăzi împotriva voastră ca
martori cerul și pământul, ca veți pieri
negreșit în curând din țara în care veți intra
ca să o luați în stăpânire după ce veți trece
Iordanul; nu veți avea zile multe în ea, ci veți
fi nimiciți.

27 Domnul vă va risipi printre popoare, și
veți rămânea puțini la număr printre
neamurile la cari vă va duce Domnul.
28 Acolo veți sluji dumnezeilor, lucrul mâinilor
omenești, dumnezeilor de lemn și de piatră,
cari nu văd, nu aud, nu mănâncă și nu miros.
29 Dar de acolo veți căuta pe Domnul, Dumnezeul
vostru, și-L veți găsi, dacă-L veți căuta
din toată inima și din tot sufletul vostru.
30 Când vă veți afla în strâmtorare, când vă vor
ajunge toate aceste lucruri, la sfârșitul zilelor,
vă veți întoarce la Domnul, Dumnezeul vostru,
și veți asculta de glasul Lui;
31 căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu
milostiv. El nu te va părăsi, nu te va nimici,
nu va uita legământul pe care l-a încheiat cu
părinții tăi, jurându-le.

32 Întreabă de zilele de demult, cari au fost
înaintea ta, de când a creat Dumnezeu pe om
pe pământ, și de la un capăt până la celălalt
al cerului, dacă s'a mai făcut ceva atât de
mare ca aceasta, sau dacă s'a mai auzit ceva
33 asemănător. Mai poate vreun popor să audă
glasul unui Dumnezeu vorbind din mijlocul
focului, cum l-ai auzit tu, și să trăiască,
34 cum ai trăit tu? Sau a încercat vreodată
Dumnezeu să vină și să-Și ia un popor din
mijlocul altui popor, cu ispite, cu semne, cu
minuni, cu război, cu mână tare, cu braț
întins, cu lucruri înfricoșătoare, cum a făcut
pentru voi Domnul, Dumnezeul vostru, în
Egipt, înaintea ochilor tăi?

35 Ție ți s'a arătat lucrul acesta, ca să știi că
Domnul este Dumnezeu, și că nu mai este
36 altul afară de El. Din cer te-a făcut să-I auzi
glasul, ca să te învețe; pe pământ ți-a arătat
focul cel mare, și ai auzit cuvintele Lui din
37 mijlocul focului. Fiindcă a iubit pe părinții tăi,
a ales El pe urmașii lor, și i-a scos din Egipt
38 înaintea Lui cu puterea Lui cea mare, ca să
izgonească înaintea ta neamuri mai mari și mai
tari decât tine, ca să te aducă și să-ți dea
moștenire țara lor, cum se vede astăzi.

39 Să știi dar astăzi și să iei aminte la inima
ta, că Domnul este Dumnezeu în sus în cer și
în jos pe pământ, și nu mai este altul.
40 Păzește legile și poruncile Lui, pe cari ți le dau
astăzi, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după
tine, și ca să-ți lungești zilele pe pământul pe
care ți-l dă Domnul, Dumnezeul tău, pentru
totdeauna.

41 Atunci Moise a pus deoparte trei cetăți
dincolo de Iordan, spre răsărit,
42 ca să fugă acolo ucigașul care va omorî pe
aproapele său fără voie, fără să fi fost vrăjmaș
cu el nici mai înainte, nici în ziua când a
ucis pe aproapele său, și să poată fugi într'una
din aceste cetăți, și să trăiască:
43 Bețer în pustiul din câmpia Rubimiților,
Ramot în Galaad, din cetățile Gadiților, și
Golan în Basan, din cetățile Manasiților.

44 Iată legea pe care a pus-o Moise înaintea
45 fiilor lui Israel. Iată poruncile, legile și
judecățile pe cari le-a dat Moise fiilor lui
Israel, când au ieșit din Egipt,
46 dincolo de Iordan, în valea dinaintea
Bet-Peorului, în țara lui Sihon, împăratul
Amoreilor, care locuia în Hesbon, pe care l-a
bătut Moise și fiii lui Israel când au ieșit din
47 Egipt, și au luat în stăpânire țara lui și țara
lui Og, împăratul Basanului, cei doi
împărați ai Amoreilor, cari locuiau dincolo de
48 Iordan, spre răsărit, de la Aroer, care este
pe malul văii Arnon, până la muntele Sion,
49 adică Hermon, cu tot Araba dincolo de
Iordan, spre răsărit, până la Marea Araba,
la poalele Pisga.

5 Moise a chemat pe tot Israelul și le-a
zis: Ascultă, Israele, legile și judecățile
pe cari le grăiesc astăzi înaintea voastră,
ca să le învățați și să le păziți cu grijă.
2 Domnul, Dumnezeul nostru, a încheiat cu noi
3 un legământ în Horeb. Nu cu părinții noștri a
încheiat Domnul legământul acesta, ci cu noi,
cu noi cari suntem astăzi aici, cu toți cei vii.
4 Domnul a vorbit cu voi față în față în munte,
din mijlocul focului.
5 Eu am stat atunci între Domnul și voi, ca să
vă vestesc cuvântul Domnului, căci v'ați
temut de foc și n'ați suit în munte. El a zis:
6 Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a
scos din țara Egiptului, din casa robiei.
7 Să nu ai alți dumnezei înaintea Mea.
8 Să nu-ți faci chip cioplit, nici o icoană de
orice fel, de ceea ce este sus în cer, de ceea ce
este jos pe pământ, sau de ceea ce este în apele
9 de sub pământ. Să nu te închini înaintea lor
și să nu le slujești, căci Eu, Domnul,
Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care
pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până
la al treilea și al patrulea neam din cei ce Mă
10 urăsc, dar Mă arăt milostiv până la mii de
neamuri față de cei ce Mă iubesc și păzesc
11 poruncile Mele. Să nu iei în deșert Numele
Domnului, Dumnezeului tău, căci Domnul nu
va socoti nevinovat pe cel ce va lua în deșert
12 Numele Lui. Ține ziua de Sâmbătă, ca să o
sfințești, cum ți-a poruncit Domnul,
13 Dumnezeul tău. Timp de șase zile să lucrezi și
să-ți faci toate treburile tale,
14 dar ziua a șaptea este Sâmbăta Domnului,
Dumnezeului tău. În ziua aceea să nu faci nici
un lucru, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta,
nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău,
nici măgarul tău, nici o dobitoacă a ta, nici
străinul care este în cetățile tale, pentru ca
să se odihnească robul tău și roaba ta ca și
15 tine. Adu-ți aminte că ai fost rob în țara
Egiptului, și că Domnul, Dumnezeul tău, te-a
scos de acolo cu mână tare și cu braț întins;
de aceea îți poruncește Domnul, Dumnezeul tău,
să ții ziua Sâmbetei.

16 Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum
ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, ca să-ți
fie zilele lungi și să-ți meargă bine în țara pe
17 care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.
18 Să nu ucizi.
19 Să nu fii desfrânat.
20 Să nu furi.
21 Să nu mărturisești strâmb împotriva
aproapelui tău.
22 Să nu poftești casa aproapelui tău, să nu
poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui,
nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui,
nici nimic din ce este al aproapelui tău.

23 Aceste cuvinte le-a grăit Domnul cu glas
tare către toată adunarea voastră, în munte,
din mijlocul focului, al norului și al negurii
groase, și nu a mai adăugat nimic. Apoi le-a
scris pe două table de piatră, și mi le-a dat
24 mie. Când ați auzit glasul din mijlocul
întunericului, muntele ardea în foc, și
căpeteniile voastre și bătrânii voștri s'au
25 apropiat de mine, și mi-au zis: Iată că
Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a arătat slava
Lui și măreția Lui, și am auzit glasul Lui din
mijlocul focului; astăzi am văzut că Dumnezeu
poate să vorbească omului, și omul să trăiască.
26 Dar acum, pentru ce să murim? Căci focul
acesta mare ne va mistui; dacă vom mai auzi
încă glasul Domnului, Dumnezeului nostru, vom
27 muri. Căci cine este din orice făptură, care să
fi auzit glasul Dumnezeului celui viu, vorbind
din mijlocul focului, ca noi, și să trăiască?
28 Apropie-te tu, și ascultă tot ce va zice
Domnul, Dumnezeul nostru, și tu ne vei spune
tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeul nostru,
și noi vom asculta și vom face.
29 Domnul a auzit glasul cuvintelor pe cari
vi le-am spus când mi-ați vorbit, și Domnul
Mi-a zis: Am auzit glasul cuvintelor pe cari
Mi le-a spus poporul acesta când Mi-a vorbit;
30 totul este bine. Ah, de ar fi totdeauna în ei o
inimă ca aceasta, ca să se teamă de Mine și să
păzească toate poruncile Mele, pentru ca să le
meargă bine totdeauna, și copiilor lor în veac!
31 Du-te și spune-le să se întoarcă în corturile
lor. Dar tu stai aici cu Mine, și-ți voi spune
toate poruncile, legile și judecățile pe cari să
le învețe și să le facă în țara pe care le-o dau
în stăpânire.

32 Luați bine aminte dar să faceți ce v'a
poruncit Domnul, Dumnezeul vostru; să nu
vă abateți nici la dreapta nici la stânga.
33 Umblați în toată calea pe care v'a poruncit-o
Domnul, Dumnezeul vostru, ca să trăiți, să vă
meargă bine și să trăiți mulți ani în țara pe
care o veți stăpâni.

6 Iată dar poruncile, legile și judecățile
pe cari le-a poruncit Domnul,
Dumnezeul vostru, să vă învăț să le
împliniți în țara în care intrați ca să o luați
2 în stăpânire, pentru ca să te temi de Domnul,
Dumnezeul tău, și să păzești în toate zilele
vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău,
toate legile și toate poruncile Lui pe cari ți le
dau, și să-ți lungești zilele.
3 Ascultă dar, Israele, și ia aminte să le
împlinești, pentru ca să-ți meargă bine și să vă
înmulțiți foarte mult în țara în care curge
lapte și miere, după cum ți-a făgăduit
Domnul, Dumnezeul părinților tăi.

4 Ascultă, Israele: Domnul, Dumnezeul nostru,
este singurul Domnul.
5 Să iubești dar pe Domnul, Dumnezeul tău,
din toată inima ta, din tot sufletul tău și din
6 toată puterea ta. Și poruncile acestea pe cari
7 ți le dau astăzi, să fie în inima ta. Să le
întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești
de ele când vei ședea în casa ta, când vei
merge pe drum, când te vei culca și când te
8 vei scula. Să le legi ca un semn de aducere
aminte la mâna ta, și să-ți fie ca niște fruntării
9 între ochii tăi. Să le scrii pe stâlpii ușilor
casei tale și pe porțile tale.

10 Când te va aduce Domnul, Dumnezeul tău,
în țara pe care a jurat părinților tăi,
Avraam, Isaac și Iacov, că ți-o va da, în țara
în care sunt cetăți mari și frumoase, pe cari
tu nu le-ai zidit,
11 case pline de tot felul de bunătăți, pe cari tu
nu le-ai umplut, fântâni săpate, pe cari tu nu
le-ai săpat, vii și măslini, pe cari tu nu le-ai
sădit, și când vei mânca și te vei sătura,
12 ia bine seama să nu uiți pe Domnul, care te-a
scos din țara Egiptului, din casa robiei.
13 Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-I
slujești numai Lui, și pe Numele Lui să juri.
14 Să nu mergeți după alți dumnezei, după
dumnezeii popoarelor cari vă înconjoară,
15 căci Domnul, Dumnezeul tău, care este în
mijlocul tău, este un Dumnezeu gelos, ca să nu
se aprindă mânia Domnului, Dumnezeului tău,
împotriva ta și să te nimicească de pe fața
16 pământului. Să nu ispitiți pe Domnul,
Dumnezeul vostru, cum L-ați ispitit la Masa.
17 Să păziți cu grijă poruncile Domnului,
Dumnezeului vostru, mărturiile Lui și legile
18 pe cari ți le-a dat. Să faci ce este bine și
plăcut înaintea Domnului, ca să-ți meargă bine
și să intri și să iei în stăpânire frumoasa țară
pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va
19 da, gonind înaintea ta pe toți vrăjmașii tăi,
cum a spus Domnul.

20 Când te va întreba fiul tău mâine: Ce
înseamnă mărturiile, legile și judecățile pe cari
vi le-a poruncit Domnul, Dumnezeul nostru?
21 să-i răspunzi fiului tău: Noi eram robi lui
Faraon în Egipt, și Domnul ne-a scos din
Egipt cu mână tare.
22 Domnul a făcut înaintea ochilor noștri semne
și minuni mari și grele împotriva Egiptului,
împotriva lui Faraon și a întregii lui case,
23 și ne-a scos de acolo, ca să ne aducă și să ne
dea țara pe care a jurat părinților noștri.
24 Domnul ne-a poruncit să împlinim toate
legile acestea, să ne temem de Domnul,
Dumnezeul nostru, ca să fim totdeauna fericiți
și să ne păstreze în viață, cum este astăzi.
25 Și dreptate vom avea înaintea Domnului,
Dumnezeului nostru, dacă vom păzi și împlini
toate poruncile acestea, așa cum ne-a poruncit
El.

7 Când te va aduce Domnul, Dumnezeul
tău, în țara în care intri ca să o iei în
stăpânire, și când va izgoni înaintea ta
multe neamuri, pe Hetei, pe Ghirgasei, pe
Amorei, pe Canaaniți, pe Ferezei, pe Hivei și
pe Iebusei, șapte neamuri mai mari și mai tari
2 decât tine, și când le va da Domnul,
Dumnezeul tău, înaintea ta, și le vei bate,
atunci să le nimicești cu desăvârșire. Să nu
faci cu ei legământ și să nu le arăți nici o
3 milă. Să nu te încuscrești cu ei: să nu dai
fetele tale fiilor lor, și să nu iei fetele lor
4 pentru fiii tăi, căci ar abate pe fiii tăi de la
Mine, ca să slujească altor dumnezei, și
mânia Domnului s'ar aprinde împotriva voastră
și v'ar nimici curând.
5 Ci iată cum să le faceți: să le dărâmați
altarele, să le sfărâmați stâlpii, să le tăiați
sfintele lor Astarte, și să le dați foc chipurilor
6 cioplite ale dumnezeilor lor. Căci tu ești un
popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău.
Domnul, Dumnezeul tău, te-a ales din toate
popoarele de pe fața pământului, ca să fii
7 poporul Lui moștenire. Nu pentru că erați mai
mulți la număr decât toate celelalte popoare
v'a legat Domnul inima de ele și v'a ales, căci
voi sunteți mai puțini la număr decât toate
8 celelalte popoare, ci pentru că Domnul vă
iubește și ține jurământul pe care l-a făcut
părinților voștri, v'a scos Domnul cu mână
tare și v'a răscumpărat din casa robiei, din
mâna lui Faraon, împăratul Egiptului.
9 Să știi dar că Domnul, Dumnezeul tău, este
Dumnezeu, Dumnezeul credincios, care ține
legământul și arată bunătate până la al mia
neam celor ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui,
10 dar pedepsește îndată pe cei ce-L urăsc, și-i
nimicește; nu întârzie față de cel ce-L urăște,
îndată îl pedepsește.
11 Să păzești dar poruncile, legile și judecățile
pe cari ți le poruncesc astăzi, ca să le împlinești.
12 Și dacă veți asculta de judecățile acestea, dacă
le veți păzi și împlini, Domnul, Dumnezeul tău,
va ține legământul și bunătatea pe care a
13 jurat-o părinților tăi. Te va iubi, te va
binecuvânta și te va înmulți; va binecuvânta
rodul pântecelui tău și rodul pământului tău,
grânele tale, mustul tău și untdelemnul tău,
lăuzirea vitelor tale și prunii oilor tale, în
14 țara pe care a jurat părinților tăi că ți-o va
15 da. Vei fi binecuvântat mai mult decât toate
popoarele; nu va fi nici bărbat nici femeie
stearpă între voi și nici între vitele voastre.
16 Domnul va depărta de la tine orice boală; nu
va trimite asupra ta nici una din bolile rele
din Egipt, pe cari le știi, ci le va trimite
asupra tuturor celor ce te urăsc.
17 Dacă vei zice în inima ta: Aceste neamuri
sunt mai mari decât mine; cum le voi putea
18 izgoni? să nu te temi de ele, ci adu-ți bine
aminte ce a făcut Domnul, Dumnezeul tău,
Faraonului și întregului Egipt,
19 încercările mari pe cari le-au văzut ochii tăi,
semnele, minunile, mâna tare și brațul întins
cu care te-a scos Domnul, Dumnezeul tău. Așa
va face Domnul, Dumnezeul tău, cu toate
20 popoarele de cari te temi. Domnul, Dumnezeul
tău, va trimite chiar viespi asupra lor, până
vor pieri cei ce vor mai fi rămas și cei ce se
21 vor fi ascuns înaintea ta. Să nu te înfricoșezi
de ele, căci Domnul, Dumnezeul tău, este în
mijlocul tău, un Dumnezeu mare și
22 înfricoșător. Domnul, Dumnezeul tău, va
izgoni înaintea ta neamurile acestea, dar
încetul cu încetul; nu-ți va fi îngăduit să le
nimicești repede, ca să nu se înmulțească
23 fiarele sălbatice împotriva ta. Domnul,
Dumnezeul tău, le va da înaintea ta, și le va
pune într'o mare zăpăceală, până vor fi
24 nimicite. El va da în mâinile tale pe
împărații lor, și tu vei șterge numele lor de
sub cer; nimeni nu va putea să stea înaintea
ta, până nu-i vei nimici.
25 Să arzi în foc chipurile cioplite ale
dumnezeilor lor. Să nu poftești argintul și
aurul de pe ele, și să nu-l iei pentru tine, ca
să nu cazi în cursă prin aceasta, căci este o
urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
26 Să nu aduci în casa ta nimic din ce este o
urâciune, ca să nu fii și tu blestemat ca el;
să-l urăști cu desăvârșire și să-l privești ca
ceva spurcat și scârbos, căci este blestemat.

8 Să păziți cu grijă toate poruncile pe cari
vi le dau astăzi, ca să trăiți, să vă
înmulțiți și să intrați și să luați în
stăpânire țara pe care a jurat Domnul
2 părinților voștri. Adu-ți bine aminte de tot
drumul pe care te-a purtat Domnul, Dumnezeul
tău, în pustie timp de patruzeci de ani, ca să
te smerească, să te ispitească, și să-ți
descopere ce este în inima ta, dacă vei păzi
3 sau nu poruncile Lui. El te-a smerit, te-a lăsat
să flămânzești, te-a hrănit cu mană, pe care
nici tu, nici părinții tăi n'o cunoșteați, ca să
te învețe că nu numai cu pâine trăiește omul,
ci cu tot ce iese din gura Domnului trăiește
4 omul. Haina nu ți s'a rupt pe tine, și
picioarele nu ți s'au umflat în acești patruzeci
5 de ani. Să știi dar în inima ta că, așa cum își
pedepsește un om fiul, așa Își pedepsește
6 Domnul, Dumnezeul tău, pe tine. Să păzești
poruncile Domnului, Dumnezeului tău, umblând
în căile Lui și temându-te de El.
7 Căci Domnul, Dumnezeul tău, te va duce într'o
țară bună, într'o țară cu pâraie, cu izvoare și
cu ape adânci, care țâșnesc în văi și în munți,
8 într'o țară cu grâne, cu orz, cu vii, cu smochini
și cu rodii, într'o țară cu măslini și cu miere,
9 într'o țară în care nu vei mânca pâinea cu
lipsă, în care nu vei duce lipsă de nimic, într'o
țară ale cărei pietre sunt fier, și din ale cărei
munți vei scoate aramă.
10 Vei mânca și te vei sătura, și vei binecuvânta
pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara bună
pe care ți-a dat-o.

11 Ia bine seama să nu uiți pe Domnul,
Dumnezeul tău, și să nu calci poruncile,
judecățile și legile pe cari ți le dau astăzi.
12 Să nu cumva, când vei mânca și te vei sătura,
când vei zidi case frumoase și vei locui în ele,
13 când îți vor crește boii și oile, când îți vor
prisosi argintul și aurul, când îți va prisosi
14 tot ce vei avea, să se semețească inima ta și să
uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos
din țara Egiptului, din casa robiei,
15 care te-a purtat prin pustiul cel mare și
înfricoșător, unde erau șerpi înaripați, scorpii
și sete, unde nu era apă, care a făcut să-ți
țâșnească apă din stânca cea mai tare,
16 care te-a hrănit în pustie cu mană, pe care
n'o cunoșteau părinții tăi, ca să te smerească
și să te ispitească, ca să-ți facă bine la urmă,
17 și să nu zici în inima ta: Puterea mea și tăria
mâinii mele mi-au agonisit bogăția aceasta.
18 Adu-ți bine aminte de Domnul, Dumnezeul tău,
căci El îți dă putere să agonisești bogăție,
pentru ca să-Și întărească legământul pe care
a jurat părinților tăi, cum se vede astăzi.
19 Dar dacă vei uita pe Domnul, Dumnezeul tău,
dacă vei merge după alți dumnezei, dacă le vei
sluji și te vei închina înaintea lor, vă mărturisesc
astăzi împotriva voastră că veți pieri
20 negreșit. Veți pieri ca neamurile pe cari le
nimicește Domnul înaintea voastră, pentru că
n'ați ascultat glasul Domnului, Dumnezeului
vostru.

9 Ascultă, Israele! Tu treci astăzi Iordanul
ca să intri și să iei în stăpânire
neamuri mai mari și mai tari decât tine,
cetăți mari și întărite până la cer,
2 un popor mare și înalt, pe fiii Enachimilor,
pe cari îi cunoști și despre cari ai auzit
spunându-se: Cine poate să stea înaintea fiilor
3 lui Enac? Să știi dar astăzi că Domnul,
Dumnezeul tău, este El Însuși Cel ce trece
înaintea ta ca un foc mistuitor. El îi va nimici
și El îi va doborî înaintea ta, ca să-i izgonești
și să-i nimicești repede, așa cum ți-a spus
4 Domnul. După ce Domnul, Dumnezeul tău, îi va
fi gonit înaintea ta, să nu zici în inima ta:
Pentru dreptatea mea m'a adus Domnul să
stăpânesc țara aceasta; căci pentru
fărădelegea acestor neamuri le gonește
5 Domnul înaintea ta. Nu pentru dreptatea ta și
pentru curăția inimii tale intri să stăpânești
țara lor, ci pentru fărădelegea acestor
neamuri le gonește Domnul, Dumnezeul tău,
înaintea ta, și ca să împlinească cuvântul pe
care l-a jurat Domnul părinților tăi,
Avraam, Isaac și Iacov.
6 Să știi dar că nu pentru dreptatea ta îți dă
Domnul, Dumnezeul tău, în stăpânire țara
bună aceasta, căci ești un popor tare la cerbice.
7 Adu-ți bine aminte și nu uita cum ai mâniat
pe Domnul, Dumnezeul tău, în pustie. De când
ați ieșit din țara Egiptului până ați venit în
locul acesta, v'ați răzvrătit împotriva
8 Domnului. În Horeb ați mâniat pe Domnul, și
Domnul S'a mâniat pe voi până a vrut să vă
9 nimicească. Când m'am suit în munte ca să
primesc tablele de piatră, tablele legământului
pe care l-a încheiat Domnul cu voi, am stat în
munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți,
n'am mâncat pâine și n'am băut apă.
10 Domnul mi-a dat cele două table de piatră,
scrise cu degetul lui Dumnezeu, și pe ele erau
toate cuvintele pe cari le-a grăit Domnul cu
voi din mijlocul focului, în ziua adunării.
11 După patruzeci de zile și patruzeci de nopți,
Domnul mi-a dat cele două table de piatră,
12 tablele legământului. Și Domnul mi-a zis:
Scoală-te, coboară-te degrabă de aici, căci
poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, s'a
stricat. Curând s'au abătut din calea pe care
le-o poruncisem Eu, și și-au făcut un chip
13 cioplit. Domnul mi-a mai zis: Am văzut pe
poporul acesta, și iată că este un popor tare la
14 cerbice. Lasă-Mă, să-l nimicesc, și să șterg
numele lui de sub cer, și voi face din tine un
popor mai puternic și mai mare decât
15 poporul acesta. Eu m'am întors și m'am
coborât din munte, care ardea în foc până în
inimă, pe cele două table ale legământului,
16 pe cari le aveam în mâini. Și m'am uitat, și
iată că păcătuiserăți împotriva Domnului,
Dumnezeului vostru, vă făcuseți un vițel de
turnat, vă abătuseți repede din calea pe care
17 v'o poruncise Domnul. Am apucat cele două
table, le-am aruncat din mâini și le-am sfărâmat
18 înaintea ochilor voștri. Apoi m'am aruncat
înaintea Domnului, ca mai înainte, timp de
patruzeci de zile și patruzeci de nopți, n'am
mâncat pâine și n'am băut apă, din pricina
tuturor păcatelor pe cari le-ați făcut, făcând
19 ce este rău înaintea ochilor Domnului, ca să-L
mâniați. Căci mă temeam de mânia și de
urgia cu care era mânios Domnul împotriva
voastră, ca să vă nimicească. Dar Domnul M'a
ascultat și de data aceasta.
20 Domnul era mânios foarte pe Aaron, ca să-l
nimicească; dar în vremea aceea m'am rugat
21 și pentru Aaron. Pe vițelul pe care-l făcuseți
voi, l-am luat, l-am ars în foc, l-am sfărâmat
și l-am prefăcut în praf mărunt, până ce
praful a fost atât de mărunt încât a putut
intra în pârâul care curgea din munte.

22 La Tabera, la Masa și la Chibrot-Hataava
ați mâniat pe Domnul.
23 Când v'a trimis Domnul din Cades-Barnea,
zicând: Suiți-vă și luați în stăpânire țara pe
care v'o dau, v'ați răzvrătit împotriva
poruncii Domnului, Dumnezeului vostru, n'ați
crezut în El și n'ați ascultat glasul Lui.
24 Răzvrătiți împotriva Domnului ați fost din
ziua când v'am cunoscut.

25 Am stat deci înaintea Domnului patruzeci de
zile și patruzeci de nopți, căci Domnul zisese
că are de gând să vă nimicească.
26 Și m'am rugat Domnului și am zis: Doamne
Dumnezeule, nu nimici pe poporul Tău, pe
moștenirea Ta, pe care ai răscumpărat-o prin
măreția Ta, pe care ai scos-o din Egipt cu
27 mână tare. Adu-Ți aminte de robii Tăi,
Avraam, Isaac și Iacov, și nu lua în seamă
îndărătnicia poporului acestuia, nici
28 răutatea, nici păcatul lui, ca nu cumva să zică
cei din țara de unde ne-ai scos: Pentru că
Domnul n'a putut să-i aducă în țara pe care le-
o făgăduise și pentru că îi ura, i-a scos ca să-i
29 omoare în pustie. Dar ei sunt poporul Tău,
moștenirea Ta, pe care ai scos-o cu mare
putere și cu brațul Tău întins.

10 În vremea aceea Domnul mi-a zis:
Taie-ți două table de piatră ca cele
dintâi, suie-Te la Mine pe munte, și fă-Ți
2 și un chivot de lemn. Voi scrie pe table
cuvintele cari erau pe cele dintâi, pe cari le-ai
sfărâmat, și tu le vei pune în chivot.
3 Am făcut deci un chivot de lemn de salcâm,
am tăiat două table de piatră ca cele dintâi,
m'am suit pe munte cu cele două table în
4 mână. Domnul a scris pe table, ca și întâia
oară, cele zece porunci pe cari vi le-a grăit în
munte din mijlocul focului, în ziua adunării,
și Domnul mi le-a dat mie.
5 Apoi m'am întors, m'am coborât din munte, și
am pus tablele în chivotul pe care-l făcusem,
și ele au rămas acolo, după cum mi-a
6 poruncit Domnul. Fiii lui Israel au plecat din
Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit
Aaron și acolo a fost îngropat. Fiul lui,
Eleazar, a fost preot în locul lui.
7 De acolo au plecat la Gudgoda, și de la
Gudgoda la Iotbata, într'un ținut cu ape
curgătoare.
8 În vremea aceea Domnul a deosebit pe
seminția lui Levi, ca să ducă chivotul
legământului Domnului, să stea înaintea
Domnului ca să-I slujească și să binecuvânteze
în Numele Lui, până în ziua de astăzi.
9 De aceea Levi n'are parte și moștenire între
frații lui; Domnul este moștenirea lui, după
cum i-a spus Domnul, Dumnezeul tău.
10 Eu am stat pe munte ca și întâia oară patruzeci
de zile și patruzeci de nopți, și Domnul M'a
ascultat și de data aceasta; Domnul n'a voit să
te nimicească.
11 Domnul mi-a zis: Scoală-te, pornește înaintea
poporului acestuia, ca să intre și să ia în
stăpânire țara pe care am jurat părinților lor
că le-o voi da.

12 Și acum, Israele, ce cere de la tine
Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi
de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate
căile Lui, să-L iubești, să-I slujești Domnului,
Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot
13 sufletul tău, și să păzești poruncile Domnului
și legile Lui pe cari ți le dau astăzi, ca să-ți
14 meargă bine? Iată, cerul și cerurile cerurilor
sunt ale Domnului, Dumnezeului tău, pământul
15 și tot ce este pe el. Numai părinților tăi le-a
legat Domnul inima, i-a iubit, și a ales
seminția lor după ei, adică pe voi, dintre toate
16 popoarele, cum se vede astăzi. Tăiați-vă dar
împrejur inima, și nu mai fiți încăpățânați
17 la cerbice, căci Domnul, Dumnezeul vostru, este
Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor,
Dumnezeul cel mare, puternic și înfricoșător,
care nu ține seama de oameni și nu primește
18 mită, care face dreptate orfanului și văduvei,
care iubește pe străin și-i dă pâine și
19 îmbrăcăminte. Iubiți dar pe străin, căci și voi
ați fost străini în țara Egiptului.
20 Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-I
slujești numai Lui, să fii lipit de El și pe
Numele Lui să juri.
21 El este lauda ta, El este Dumnezeul tău, care
a făcut pentru tine lucrurile mari și
înfricoșătoare pe cari le-au văzut ochii tăi.
22 Părinții tăi s'au pogorât în Egipt în număr de
șaptezeci de suflete, și acum Domnul,
Dumnezeul tău, te-a făcut să fii ca stelele
cerului de mulți la număr.

11 Să iubești dar pe Domnul, Dumnezeul
tău, și să păzești totdeauna ce-ți cere
El să faci: legile Lui, judecățile Lui,
2 poruncile Lui. Și astăzi să știți bine
(căci nu cu fiii voștri, cari n'au cunoscut și
n'au văzut pedeapsa Domnului, Dumnezeului
vostru, măreția Lui, mâna Lui tare, brațul Lui
3 întins, semnele Lui, lucrările pe cari le-a făcut
în mijlocul Egiptului lui Faraon, împăratul
Egiptului, și întregului lui pământ,
4 ce a făcut oștirii Egiptului, cailor și carelor
lui, pe cari le-a acoperit cu apele Mării Roșii,
când vă urmăreau, și pe cari i-a nimicit
5 Domnul până în ziua de astăzi, ce a făcut
pentru voi în pustie, până ați ajuns în locul
acesta,
6 ce a făcut lui Datan și lui Abiram, fiii lui
Eliab, fiul lui Ruben, pe cari i-a înghițit
pământul, deschizându-și gura în

în cerbiciă limpădă, cu mi pre voi ăș vă înveță legi și judecăți, pre cari să le împliniți în pămîntulŭ, în care mergeți ca să-l luați în stăpînire.

5 Iată Scriptul fórte sufletele vostre; că voi n'ați vădzutŭ nici o asemănare în ziua aceea, în care Iehova vorbi cătră voi în 16 Horĭbŭ din mĭjlocŭlŭ fócului; Ca să nu vă stricați, și să vĭ faceți vĭ-nsu chipŭ cioplitŭ, o ĭnchipuire de idolŭ, asemănarea 17 de bărbatŭ sĭŭ femeĭ; Asemănare de vreunŭ pasĕre-pĕtĭtŏre de pe pămîntŭ, asemănare de vreo pasere înaripată, care sboră în 18 ceriŭ; Asemănare de vreunŭ târîtŏre de pe pămîntŭ; asemănare de vreun pescĕ din 19 apă supt pămîntŭ. Și ridicîndu-ți ochiĭ spre ceriŭ, să vedĭ soarele, luna și stelele, tŏtă oștea ceriuluĭ, și să te rătăcești, și să te închini lorŭ, și să le servești lorŭ, pre cărĭ Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ le-a împărțitŭ tuturorŭ popórelorŭ de supt tŏtă 20 cerșĭa. Eră pre voĭ Iehova vă luasĕ, și vă scŏse din cuptórnița cĕeĭ de fĕrŭ, din Egipt, pentru ca să fiĭ lui poporŭ de moștenire, cumŭ și astăzĭ vedețĭ.

21 Și Iehova se mĭniasĕ pre mine din pricina vóstră, și mĭ jură, ca nu mĭ voĭ trece Iordanulŭ, și ca nu mĭ voĭ băgă în bunătățile bunĕ, pre cari Iehova Dumnedĕulŭ vóstru 22 îlŭ dă vouĭ de moștenire. Că eŭ voĭ muri în acestă țĕră, eŭ nu voĭ trece Iordanulŭ, dară voĭ veți trece dincolo Iordanulŭ, dară voĭ veți luă în stăpînire acĕstă pămîntŭ bunŭ.

23 Păziți-vĕ, ca să nu uităț legămîntulŭ lui Iehova, Dumnedĕulŭ vostrŭ, ce-lŭ fĕce cu voĭ, și să vĭ faceți vouĭ chipŭ cioplitŭ, sĕŭ asemănare de tŏtŭ ce Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ ți-o oprĭ. 24 Că Iehova, Dumnedĕulŭ tĕŭ este fócŭ mistuitorĭŭ, Dumnedĕŭ gelosŭ.

25 Cînd voĭ născe fiĭ și fiĭ de fiĭ, și vĕ veți învechĭ în acestă pămîntŭ, și voĭ veți strămpăra, și voĭ faceți vĭ-nsu chipŭ cioplitŭ, o asemănare orĭcumŭ fórte, sĕŭ voĭ face rĕŭ în ochiĭ lui Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ, pentru 26 că-lŭ mîniĭ; Iată astă-zĭ de mărturiă contra vóstră ceriulŭ și pămîntulŭ, că voĭ curmădă vĕ veți perde de pe pămîntulŭ, pentru care lucrŭ Iordanulŭ, ca să-lŭ luați în stăpînire; zĭlele vóstre nu vorŭ fi multe 27 în el, ci de tŏtă vĕ veți perde. Și Iehova vĕ va împrăștia între popóre, și veți rămînè puținiĭ la numĕrŭ în mĭjlocŭlŭ nea-28 murilorŭ, între cari Iehova vă va mînă. Și acolo veți servi la dĕĭ, lucru de mînĭ omenescĭ, lemnŭ și pĕtră, cari nu vĕdŭ, nici audŭ, nici mănîncă, nici mirŏsĕ.

29 Eră dacă de acolo vĕ veți căuta pre Iehova, Dumnedĕulŭ vóstru, îlŭ veți află, dacă-lŭ veți căuta din tŏtă ĭnima ta și din tŏtă sufletulŭ tĕŭ. 30 În strîmtorările tale, cînd tĕ vor ajunge tŏte aceste, în ultĭmele zile de apoĭ, de vei întórce în Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ și de vĕi ascultă glasulŭ lui, 31 Iehova, Dumnedĕulŭ tĕŭ este Dumnedĕŭ îndurătorĭŭ, nu pre tine va lă și nu te va strică, și nu-și va uită legămîntulŭ cu părinții tĕĭ, pre cari i-a jurată lorŭ.

32 Că întrebă zĭlele vechĭ de dinaintea, cari au fostŭ înaintea de tine, din ziua aceea, în care Dumnedĕu a lăsată pre omŭ pe pămîntŭ; și cercetă de la o margine de ceriŭ până la cea-laltă, dacă s'a făcută ceva ca acestă lucru mare, și s'a maĭ audĭtŭ asemenea lui? 33 Dacă vreunŭ popórŭ a audĭtŭ vocea lui Dumnedĕŭ vorbindŭ din mĭjlocŭlŭ fócului, precumŭ aĭ audĭtŭ tu, și rămasĕ viŭ? 34 Sĕŭ dacă vĕ'ncercă Dumnedĕŭ să vină și să-și facă nație din mĭjlocŭlŭ altĕĭ nații, prin cercărĭle, prin semne și prin minunĭ și prin resbelŭ, prin mînă tare și prin brațŭ întins, și prin lucrărĭ mărĭ și înfricoșate, cumŭ *tŏte* acestea pre cari Iehova Dumnedĕulŭ vostru le-a făcută pentru voĭ în Egipt înaintea ochiĭlorŭ tĕĭ. 35 Ție ațĕ fostŭ arătate acestea, pentru ca să cunoșcĭ, că Iehova singurŭ este Dumnedĕu, și că n'ămaĭ altŭ afară de dînsulŭ. 36 Din ceriŭ ți-a făcută să audĭ vocea sa, ca să te învețe; și pe pămîntŭ ți-a arătată foculŭ lui celŭ mare, și tu ascultaĭ lucrŭ-i dintre mĭjlocŭlŭ focului. 37 Și fiindcă a iubĭtŭ pre părinții tĕĭ, pentru aceea a ales sămînța lorŭ după dînșiĭ și te-a scŏs pre tine din Egipt înaintea sa cu puterea cea mare a sa, 38 ca să alungĕ dinaintea ta nații mărĭ și maĭ tărĭ de tine, ca să te ducĭ și să-ți dĕ ție pămîntulŭ lorŭ de moștenire, cumŭ se vede astă-zĭ.

39 Cunóscĕ dară astă-zĭ, și tĕ în ĭnimă, că Iehova vĕ va *ținè* în inimă, că Iehova este Dumnedĕŭ și în ceriŭ sus și pe pămîntŭ josŭ, și altulŭ nu este. 40 Păzĕșcĭ legile lui și orînduelele lui, pre cari ți le dau eŭ astă-zĭ, ca să fiĭ bine ție și fiilorŭ tĕĭ după tine, și prelungĕșcĭ zilele tale pe pămîntulŭ, pre care Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ îlŭ dă ție pentru tŏtă-dĕuna.

Alte învățăturĭ asupra datoriĭ de ordonare ale Legeĭ ascultărĭ Israelitŭ

41 Atunce Moĭsĕ *alesĕ* trĕĭ cetățĭ dincŏce de Iordanŭ, dinspre resăritulŭ sórelui; 42 Ca acolŏ să fugă omorîtulŭ, care pre aprópelele sĕŭ l'arŭ omorî fără voĭnță, și fără ca elŭ să fĭ urîtŭ pe dînsulŭ mai nainte, ca fugind la una din aceste cetățĭ, să trăĭască: 43 Bezerulŭ în pustiŭ, în pustiŭ țĕreĭ, celŭ a lui Rubenĭ; și Ramotŭ în Galaadŭ, celŭ a lui Gadiță; și Golanulŭ în Basanŭ, celŭ a lui Manasiță.

Mare introducere a cuvîntărilorŭ lui Moĭsĕ, legislatorulŭ Israelŭ, la Horĭbŭ

44 Și acesta este legea, pre care Moĭsĕ o 45 pusĕ înaintea fiilorŭ lui Israelŭ. Acestea sunt mărturiile și legile și judecățile, pre care le ĭ-a dată Moĭsĕ lui Israelŭ, după ce eșĭră din Egipt, 46 dincŏce de Iordanŭ, în valea de la Bet-Peor, în pămîntulŭ lui Sihonŭ, regele Amoreilorŭ, care locuĭa în Hesbonŭ, pre care Moĭsĕ și cu fiiĭ lui Israelŭ îl bătură, după ce eșĭră din Egipt; 47 Și și stăpînĭră pămîntulŭ lui și pămîntulŭ lui Og, regele Basanuluĭ, cei doĭ regĭ ai Amoreilorŭ ce dincŏce de Iordanŭ, despre resăritulŭ sórelui, 48 De la Aroer, care este pe țermurile pîrĕulŭi Arnon, până la muntele Sionŭ, adecă Ermon, 49 Și tŏtă cîmpia de dincŏce de Iordanŭ, despre resăritulŭ sórelui, până la mărginea mărĭ Arabaĭ, supt pisculŭ muntelŭi Pisga.

5 Și Moĭsĕ chĕmă tŏtŭ Israelulŭ, și-ĭ dise: Ascultă, Israele, legile și judecățile, pre care eŭ le vorbescŭ astă-zĭ în auzulŭ urechilorŭ tĕĭ, ca să le învețĭ, și să le păzĕșcĭ și să le faceț. 2 Iehova, Dumnedĕulŭ nostru, ĭncheĭă cu noĭ legămîntŭ pe Horĭbŭ. 3 Nu cu părinții noștrĭ încheĭă Iehova acestŭ legămîntŭ, ci cu noĭ, cari vĭ aflămŭ astă-zĭ, cu noĭ cu toțĭ, cari ne aflămŭ astă-zĭ în viață. 4 Față în față vorbi Iehova cu noĭ pe munte, din mĭjlocŭlŭ fócului; 5 (Stăteamŭ eŭ în timpulŭ acela între Iehova și între voĭ, ca să spunŭ voĭ cuvîntulŭ lui Iehova, că 6 voĭ vĕ temeaț de acelŭ fócŭ, și nu vĕ suĭță pe munte) și dise:

7 Eŭ sînt Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ, care te-a scosŭ din pămîntulŭ Egiptuluĭ, din casa 8 sclaviloră; Să nu aĭbĭ altĕĭ dĕĭ afară de mine.

9 Să nu-ți faci pe chipŭ cioplitŭ, nici vreo asemănare din cele ce sînt în cerulŭ susŭ, sĕŭ pe pămîntŭ josŭ, sĕŭ în apa supt pămîntŭ. 10 Să nu te închini lorŭ, și să nu le slujĭ, că eŭ Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ sînt Dumnedĕŭ gelosŭ, care pĕcatulŭ părinților pedepsescŭ în fiiĭ până la a treĭa și a patra generațiune celorŭ ce mă urĕsc; 11 Și care facŭ milă până la a 10 mia generațiune celorŭ ce mă iubescŭ și păzescŭ ordinele mele.

12 Să nu iĭ numele lui Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ în deșertŭ, că Iehova nu va lăsa nepedepsită *pre* celŭ ce va luă numele lui în deșertŭ.

13 Păzĕște ziua sabatului, ca să o sfințescĭ, cumŭ ț-a orînduită Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ. 14 Șese zile vei lucra, și-ți vei face tŏte lucrurile tale; Eră ziua a șeptea sabatŭ este lui Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ: nu vei face nici unŭ lucrŭ, nici tŭ, nici fiulŭ tĕŭ, nici fiica ta, nici servulŭ tĕŭ, nici serva ta, nici boulŭ tĕŭ, nici măgarulŭ tĕŭ, nici o dobîtŏcă a ta, nici străinulŭ care locuĭește în întrunsele porțilorŭ tale, ca să repaosezĕ servulŭ tĕŭ și serva ta, ca și tine. 15 Și-ți adă aminte, că tu ai fostŭ în pămîntulŭ Egiptuluĭ, și Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ te-a scosŭ pre tine de acolo cu mînă tare și cu brațŭ întins; pentru aceea ți-a orînduită Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ să păzescĭ ziua sabatuluĭ.

16 Onŏră pre părințiĭ tĕĭ și pre mumă-ta, cumŭ ț-a orînduită Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ; pentru ca dilele tale să fie multe, și ca să-ți fie bine în pămîntulŭ, pre care-lŭ dă ție Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ.

17 Să nu ucidĭ.

18 Și nu preacurveșcĭ.

19 Să nu furĭ.

20 Să nu mărturisescĭ mincinosă mărturiă contra aprópelelui tĕŭ.

21 Să nu poftescĭ femeea aprópelelui tĕŭ, nici să poftescĭ casa aprópelelui tĕŭ, sĕŭ țĕrîna

lui, nici servului lui, nici slavei lui, nici boului lui, nici asinului lui, nici nimica din cele ce sînt ale aproapelui tău.

22 Aceste cuvinte le vorbi Iehova către toată adunarea voastră pe munte din mijlocul focului, din nori și din negură deasă, cu glas tare; și nimic n'a adăugat. Și le scrise pe două table de piatră, și le dete
25 mie. * Și voi ați auzit glasul din mijlocul întunerecului, când muntele ardea în foc, și ați venit la mine, toți capii semințiilor voastre, și bătrînii voștri. Și ați zis: Iată, Iehova Dumnezeul nostru ne-a arătat mărirea sa și măreția sa, și * vocea lui o am auzit-o din mijlocul focului; astăzi am văzut că Dumnezeu vorbește cu omul, și el
26 * rămîne viu. Și acum, pentru ce să murim? să ne topească acest foc mare! să nu mai auzim vocea lui Iehova, Dumnezeul nostru, ca să
27 murim și noi! * Apropie-te tu, și ascultă tot ce va zice Iehova, Dumnezeul nostru, și * vei asculta tu apoi tot ce-ți va spune Iehova, Dumnezeul nostru, ca să-l facem și să ascultăm.
28 Și auzind Iehova vocea cuvintelor voastre, când vorbeați către mine, zise către mine Iehova: Am auzit vocea cuvintelor acestui popor ce ți le-a vorbit către tine; ei au bine tot ce au vorbit,
29 zisă! * Oh! de ar fi, ca inima lor să rămînă totă-de-una astfel cu mine, și să se țină de ale mele, și să * păzească toate poruncile mele: ca să fie bine lor și fiilor lor în eternul!
30 Mergi! spune lor: Întoarceți-vă la cortu-
31 rile voastre. Și tu ai rămînă aici la mine, și eu îți voiu spune toate poruncile și legile și judecățile, le cari să le învețe, ca ei pe pe-
32 mîntul ce îl dau spre stăpînire. Luați dară aminte, ca să faceți așa precum a poruncit Iehova Dumnezeul vostru: * nu vă abateți de la ceea ce v'a poruncit. Pe la
33 stînga. Să umblați * pe calea pe care v'a rînduit Iehova, Dumnezeul vostru, ca să trăiți, * și să vă fie bine, și să vă prelungiți zilele în pămîntul pe care îl veți stăpîni.

Iubirea și ascultarea se cer unite.

6 Și aceste sînt * poruncile, legile și judecățile, pe cari Iehova, Dumnezeul vostru, mi le-a ordonat, ca să vă învățăm, ca voi să le faceți în pămîntul în care treceți să-l luați în stăpînire. 2 Ca
3 să te temi de Iehova, Dumnezeul tău, păzind toate legile lui și poruncile lui pe cari * eu ți le dau, tu și fiul tău și fiul fiului tău în toate zilele vieții tale, * și ca zilele tale să fie multe.
4 Ascultă dară, o Israele, și caută să le faci, ca să-ți fie bine, și să vă înmulțiți * foarte mult, precum ți-a zis Iehova, Dumnezeul părinților tăi, o țară * curgătoare de lapte și miere.
5 * După cuvîntul Iehova, Dumnezeul părinților tăi, o ia pentru sine.

6 * Ascultă, o Israele; Iehova Dumnezeul
7 nostru este unicul Iehova! * Iubește dară pe Iehova, Dumnezeul tău, * din toată inima ta, și cu tot sufletul tău, și din toată puterea ta. Și aceste cuvinte, cari ți le
8 spun astă-zi, să le ai în inimă! Și le * întipărește-le în fiii tăi, și vorbește despre ele când ședi în casă, și când mergi pe cale, când te culci, și când te scoli.
9 * Și să le legi ca semn pe mîna ta, și ele să fie semnări între ochii tăi. Și să le scrii
10 pe ușorii casei tale și pe porțile tale.

Și va fi, că după ce Iehova, Dumnezeul tău, te va aduce în pămîntul, pe care elă cu jurămîntul l'a promis părinților tăi, lui Abraam, lui Isaac și lui Iacob, ca să-ți dă ție, cu cetăți mari și fru-
11 moase, pe * care tu nu le-ai zidit, Și case
12 pline de tot binele, pe cari tu nu le-ai umplut, și puțuri de apă săpate pe cari tu nu le-ai săpat, cu vii și cu dumbravi, pe
13 cari tu nu le-ai plantat; când vei * mînca și te vei sătura; Atunci ferește-te ca să
14 nu * uiți pe Iehova, care te-a scos pe tine din pămîntul Egiptului, din casa sclaviei. De Iehova, Dumnezeul tău, să te temi, și pe El să-l servești, și * pe numele lui să
15 juri; Să nu * umbli după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor, cari sînt împrejurul vostru. (Că * Iehova, Dumnezeul tău, este în
16 mijlocul tău un Dumnezeu gelos, ca nu cumva mînia lui Iehova, Dumnezeul tău, să se aprindă asupra ta, și să te
17 piardă de pe fața pămîntului.)

* Să nu ispitești pe Iehova, Dumnezeul
18 vostru, * precum ați ispitit la Masa. Ci păzește cu sîrguință poruncile Iehova, Dumnezeului vostru, * și legile lui, pe cari ți le-a prescris. Și fă ceea ce este drept și bun în ochii lui Iehova, ca să-ți fie bine, și să intri și să stăpînești acel pămînt frumos, pe cari Iehova l'a jurat părinților tăi; Gonind pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, precum a zis Iehova.

20 * Cînd pe viitor te va întreba fiul tău, zicînd: Ce sînt mărturiile și legile și judecățile acestea, pe cari Iehova, Dumnezeul nostru ne-a prescris nouă? Atunci
21 să zici fiului tău: Sclavi eram noi la Faraon în Egipt, și Iehova ne-a scos pe noi din Egipt cu mînă tare; , Și Iehova
22 a făcut semne și minuni mari și rele în Egipt asupra lui Faraon și asupra a toată casa sa înaintea ochilor noștri. Și pe noi ne-
23 a scos de acolo, ca să ne dăruiască nouă și să ne dea pămîntul acesta, pe care cu jurămînt l'a promis părinților noștri. Atunci Iehova ni-a ordonat, ca să împlinim toate aceste legi înaintea lui Iehova Dumnezeului nostru, pentru a ne ferici totdeauna noi.

Păzirea cu sfințenie a poruncilor.

7 Cînd va * fi să aducă Iehova, Dumnezeul tău, în pămîntul, în care intri acuma ca să-l iei în stăpînire; și va alunga dinaintea ta multe * popoare: pe * Hetei, și pe Ghirgasei, și pe Amorei, și Canaanei, și pe Ferezei, și pe Hivei, și pe Iebusei, șapte
2 popoare mai mari și mai tari decît tine; și cînd le va * da Iehova, Dumnezeul tău, și le va bate, * le vei nimici cu totul; să nu faci cu ele nici un legămînt, nici să le
3 cruți; Și să nu te * încuscerești cu dînșii; pe fata ta să nu o dai fiului lor, și pe fata lor să nu o iei fiului tău.
4 Că * el va depărta de la tine pe fiul tău, ca să nu mă urmeze, și ei vor servi altor dumnezei; * și mînia lui Iehova se va aprinde asupra vostră, și elă te va
5 pierde curînd. Ci așa să faceți cu dînșii: * altarele lor să le surpați, și stîlpii lor să îi sfărîmați, și chipurile lor de Astarte să le tăiați, și dumnezeii lor cu foc să-i arzeți.

6 Că * poporul sfînt ești tu lui Iehova, Dumnezeului tău; * pe tine te-a ales Iehova Dumnezeul tău, ca să-ți fii popor mai scump, decît toate popoarele cari sînt pe
7 fața pămîntului. Nu dară, pentru că voi * ați fi mai mulți decît toate popoarele v'a lipit Iehova, și v'a ales, căci voi sînteți cel mai mic dintre toate popoarele: Ci * pentru că Iehova v'a iubit pe voi, și pentru că el ține * jurămîntul, pe care l'a făcut vouă părinților voștri; de aceea v'a scos pe voi cu mînă tare, și v'a răscumpărat din casa servitutei, din mîna lui Faraon, regele Egiptului.

9 D'aceea dară să cunoști, că Iehova, Dumnezeul tău, numai elă este Dumnezeu, Dumnezeu * credincios, care ține legămîntul și îndurarea cu cei ce-l iubesc pe el, și păzesc
10 poruncile lui; Dară * celor ce-l urăsc le răsplătește în față, ca să-i piardă; nu va întîrzia cu acela care-l urăște, ci îi răsplătește în față.
11 Așa dară păzește * poruncile și legile și judecățile cele astă-zi ți le spun, ca să le faci.

12 * Și se va fi, că de vei asculta acest a judecăți, și le vei păzi, și le vei face, atunci
13 va * păzi Iehova, Dumnezeul tău, și ție legămîntul și îndurarea, ce cu jurămînt a jurat părinților tăi; Da, elă pe tine te va iubi,
14 și te va binecuvînta, și te va înmulți, * și va binecuvînta fructul pîntecului tău, și fructul pămîntului tău, grîul tău, mustul tău și uleiul tău, mersul vacilor tale, și
15 înmulțirea oilor tale în pămîntul, pe care cu jurămînt l'a promis părinților tăi, că-ți va da. Binecuvîntată vei fi tu
16 mai pe sus de toate popoarele; * nu va fi între tine sterpă nici sterpă, nici între vitele tale. Și Iehova va depărta de la tine
17 toată boala, și nici una din * relele Egiptului, cari le cunoști, nu le va pune peste tine, ci le va pune peste toți cei cari te urăsc.

16 Şi ^a tu ţerşĭĭ tóte pogorîrile, pre cari le- 16
hova, Dumnedieulŭ tĕu, le va da ţie; ^b ochiulŭ tĕu
să nu se ţină, şi dulcĭorĭ serfĭ
ĕi nu vor remâne. căci ^c acésta va fi pentru
17 tine. De vei dice în inima ta: 17
Acestu popóru este mai numerósu de cât mine,
cum voiu pute eu să le stingu?
18 ^a Nu te teme de ĕle; ci ^b adu-ţĭ-a- 18
minte de cele ce a făcutŭ Iehova, Dumnedieulŭ tĕu,
cu Faraonŭ şi cu toţĭ Egiptenĭĭ;
19 cu cercările celle mari, pre cari le-au vĕdutŭ ochiĭ 19
tĕi, şi de semnele şi de minunile şi de mâna
cea tare şi de braţiulŭ celŭ întinsŭ, cu cari
Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, te-a scosŭ pre tine; aşa
va face Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, tuturorŭ po-
20 porĕniloru, de cari te te temi. ^a Tréba şi vespi 20
va trîmete Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, asupra
loru, pâna ce va perĭ şi cĕi ce se vorŭ
21 ascunde şi vor remâne de ţine. Nu te spăimîntâ 21
de ĕi ca Iehova, Dumnedieulŭ tĕu,
este în mĕdiulŭ tĕŭ, ^a Dumnedieŭ mare şi
22 înfricoşatŭ. ^a Şi Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, 22
va stîrpi acestŭ natiuni d'înaintea ta încetulŭ cu încetulŭ; nu'ţi-ĕle-ai voi stîrpi
cuodatŭ, ca să nu se înmulţéscă fĭrĭle sel-
23 batice de pe câmpŭ în contra ta. ^a Dară 23
Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, le va da ţie în
potĕrea ta, şi le va îngrozi cu spaimă mare,
24 pâtă ce le va perde. Şi ^a va 24
da pe regiĭ loru în mâinile tale, şi tu vei face să
pérdă numile loru de sub ceriu. ^b Nimenĭ
nu va potĕ sta înaintea ta în tóte dilele
25 vĕţiĭ tĕĭ. ^a Chipurile cioplite ale 25
dieiloru loru le vei arde în focu. ^b Să nu pof-
tĕştĭ argintulŭ sau auru de pe d'însele,
ca să ţi le iei pentru tine, ca nu cumva
să te prindĭ în cursă; căci ^c urîciune este
acésta înaintea lui Iehova, Dumnedieulŭ tĕu.
26 Şi ^a urîciune să nu aduci în casa ta, ca
nu cumva să fii tu blĕstematŭ ca şi
ĕa; ci numaidecâtŭ te vei urî de ĕa, căci este
blĕstemu sfĕrîmatŭ.

Avertisările în contra idolatriei, asigurările de protecţiune şi binecuvîntările ce urmează ascultărei de Dumnedieŭ şi ameninţările ce urmează călcărei de necurmătĭre.

8 ^a Tóte ^b poruncile acestea, pre cari 8
eu le dau ţie astădi, ca să le păzéşti,
pentru ca să trăĭeşti, şi să te înmulţéşti, şi
să intrĭ şi să stăpînéşti pămîntulŭ,
pre care Iehova ^c le-a jurat părinţilorŭ tĕi;
2 şi să ţĭ aduci aminte de ^a tóta calea pre 2
care te-a adusŭ Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, în
pustiŭ în cei patru-dĕci de ani,
ca să te smerĕscă, să te ^b ĭspitéscă,
ca să ţĭ cunóscă ce este în inima ta, de
vei păzi ^c porunciloru lui sau nu. Apăsă ĕl pre
tine de smĕli, şi ^a te lăsă să fiĭ flămîndŭ, şi ^b te
hrăni cu mana, care n'ai cunoscutŭ, nici au
cunoscutŭ părinţiĭ tĕi; ca să ţĭ arate că
^c nu din pîne singură trĕue omulŭ ci
din tóte câte ĕsu din gura lui Iehova trĕue omulŭ.
4 ^a Vestimintele tale nu se învechiră pe tine, şi 4
piciorele tale nu se înţepară acesŭ patru-dĕci
de ani. 5 ^a Dară să ştiĭ în inima ta, că 5
precumŭ omulŭ cértă pre fiulŭ seŭ, aşa
te va certa pre tine Iehova, Dumnedieulŭ tĕu.
6 Deci păzescă poruncile lui Iehova, Dumne- 6
dieulŭ tĕu, ^a ca să ămblĭ pe căile lui, şi să-lŭ
temi pe d'însulŭ.

7 Căci Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, te va a- 7
duce în pămîntŭ bunŭ, în ^a pămîntŭ cu pîrie-
rĭ de ape, cu fîntîni şi cu lacurĭ, cari
isvorăsc din vĕi şi munţĭ. 8 În pămîntŭ de 8
grîŭ şi de orzŭ şi de viĭ şi de smochinĭ
şi de mĕre granate, pămîntŭ de olivĭ şi de
miere; 9 pămîntŭ, unde tu nu vei mînca 9
pîne cu sĭrăcĭune, unde tu nu vei avé
lipsă de nimicŭ; pămîntŭ, ^a ale cărŭia petre
sunt fĕru, şi căruia munţĭ vei tăĭa
arămă.

10 Când vei mînca, şi te vei sătura, să 10
bine cuvîntezĭ pre Iehova, Dumnedieulŭ tĕu,
pentru pămîntulŭ bunŭ, ce ţĭ l-a dată. 11 Ve-
ghĕză-te, ca să nu uiţĭ pre Iehova, Dumne-
dieulŭ tĕu, ^a ca să nu mai păzescĭ ordinile
lui, judecĕţile lui şi legile lui, pre cari ţĭ
le poruncĕscu eu astădi; 12 ^a ca cumŭ-va, după ce 12
tu vei mînca şi te vei sătura, şi case frumóse
ţĭ vei zidi, şi vei locuĭ în ĕle, 13 şi cirezile 13
tale şi turmele tale se vorŭ înmulţi, şi argintulŭ şi aurulŭ la tine se voru îngrămădi,
şi tóte alte câte se vorŭ înmulţi, 14 ^a atunci 14
ţĭ va sĕ se înalţe şi ţĭ va uĭ pre Ie-
hova, Dumnedieulŭ tĕu, care ţĭ-a scosŭ din
pămîntulŭ Egiptului, din casa sclaviei;
15 Care ţĭ-a condusŭ în pustiŭ celŭ mare 15
şi înfricoşatŭ, în pustiŭ cu şerpĭ înfocaţĭ şi
scorponĭ, în pămîntŭ uscatŭ, unde nu este
apă, şi ĕl ţĭ-a scosŭ apă din pétra
de cremene; 16 Care pre tine te-a hră- 16
nitŭ în pustiŭ cu ^a mana, pre care părinţiĭ
tĕi n'o cunoscusĕră, pentru ca să te um-

lească şi să te cerce, ca în cele din urmă
17 să-ţĭ facă bine; 17 ^a şi să nu ţĭ dicĭ în inima ta:
Puterea mea şi tăria mînei mele mi-a
18 cîştigată acestă avere. 18 Ci ţĭ vei aduce
aminte de Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, căci ĕl
îţĭ dă putere, ca să-ţĭ cîştigĭ avere; ^a pentru ca
să-şĭ întărescă legămîntulŭ seŭ, pentru care ţĭ-a
jurată părinţilorŭ tĕi; cumŭ se vede astă-dĭ.
19 Şi va fi, de vei uĭta pre Iehova, Dum- 19
nedieulŭ tĕu, şi vei ămbla după alţĭ dĕi, şi
vei servi lorŭ, şi le vei prosterne înaintea
lorŭ, ^a mărturisescu astă-dĭ, că vei de totŭ
20 vei perde. 20 Ca şi popórele, pre cari
Iehova le-a perdutŭ de d'înaintea vóstră,
^a aşa veĭ perĭ voi, dreptŭ respunsu că nu
aţĭ ascultatŭ de vócea lui Iehova, Dumnedieulŭ
vostru.

Amenintările aspre ale lui Iehova aveau scopul de a pregăti pe Israeliţĭ pentru dreptatea ce ar fi un viitoriu dar Dumnezeŭ.

9 ASCULTĂ, Israĕle! tu astĭ-dĭ ^a treci Iordanulŭ, ca să vĭ, şi ei stăpînéscĭ po- 1
poare mari şi mai tari decâtŭ tine, ce-
2 tăţĭ mari şi întărite până la ceriu, 2 Popóre
mare şi înaltŭ la statŭ, pre ^a fiiĭ Enakiţilorŭ,
pre cari cunóscĭ şi despre cari aĭ auditŭ
dicêndu-se: Cine poate sta înaintea fiiloru lui
Enakŭ? 3 Tu deci să scĭi, că Iehova Dum- 3
nedieulŭ tĕu, este ^a mergĕndŭ înaintea ta ca
un focŭ mistuitoriu, ^b ĭlŭ va perde, ĕl va fa-
ce să cadă înaintea ta; ^c şi tu îi vei alungă,
şi vei perde curêndŭ, precumŭ ţĭ-a promisŭ
Iehova.

4 Şi după ce Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, 4
va dusŭ de d'înaintea ta, ^a să nu cugetĭ
în inima ta, dicêndŭ: Pentru dreptatea
mea m'a adusŭ Iehova să stăpînéscu
acestă pămîntŭ în posesiune; ci ^b pentru ne-
dreptatea popóreloru acestora Iehova le va
scosŭ de d'înaintea ta. 5 Nu pentru dreptatea 5
ta sau pentru curăţenia inimeĭ tale mergĭ
să stăpînéscĭ pămîntulŭ lorŭ, ci ca să în-
tărescă, ce pentru nelegĭuinţa popóreloru a-
cestora Iehova le alungă d'înaintea ta, şi
pentru ca să-şĭ împlinéscă cuvêntulŭ, ce vorbi
cu jurămêntŭ pentru părinţiĭ tĕi: Abrahamŭ, lui
Isaacŭ şi lui Iacobŭ.

6 Deci să scĭi că nu pentru dreptatea 6
ta Iehova, Dumnedieulŭ tĕu, ţĭ dă acestŭ
pămîntŭ bunŭ, ca să-lŭ ĭeĭ în stăpînire, căci
eşti ^a popór încăpăţînatŭ. 7 Adă-ţĭ aminte, 7
şi nu uita, cum ^a te-ai mîniatŭ pre Iehova,
Dumnedieulŭ tĕu, în pustiŭ! ^b Din ^c ziua acéea
în care aĭ eşitŭ din pămîntulŭ Egiptului,
până ce aĭ ajunsŭ în loculŭ acesta, nesupu-
nători aĭ fostŭ împotriva lui Iehova. 8 Şi ^a în 8
Horebŭ aĭ ^b întărîtatŭ pre Iehova, că
dîndŭ ĕlŭ cu mînia vru să vĕ pérdă

9 ^a Când mĕ suiĭ pe munte, ca să ĭĭ ta- 9
blele celle de pétră, tablele legămîntului,
carele făcu Iehova cu voi, ^a eŭ rămăseĭ
pe munte patru-dĕci de dile şi patru-dĕci
de nopţĭ, fără ca pîne să mănîncu sau apă
să beu; 10 ^a Şi Iehova mĭ dădu cele dóue 10
table de pétră, scrise cu degetulŭ lui Dum-
nedieŭ, şi pe ĕle tóte cuvintele, care le-a
vorbită Iehova cu voi pe munte din mĭjlo-
cŭlŭ focului în ziua adunărei. 11 Şi la sfîr- 11
şitulŭ celorŭ patru-dĕci de dile şi patru-
dĕci de nopţĭ, Iehova mĭ dădu cele dóue
table de pétră, tablele legămîntului. 12 Şi Ie- 12
hova dise către mine: ^a Scóle-te, pogoră-te
curêndŭ de aicea; ca poporulŭ teŭ, pre care
l'aĭ scosŭ din Egiptŭ, s'a corruptŭ; şi ^b ca-
rêndŭ s'aĭ abătutŭ de la calea, care ĭ-amŭ
ordinată eŭ; ei şĭ-aŭ făcutŭ chipŭ turnatŭ.

13 Şi ^a Iehova mĭ vorbi mai dicêndŭ: 13
Eu me uitaiu la poporulŭ acesta, şi ĭată
^b ĕlŭ este popór încăpăţînatŭ la cerbice; 14 ^a Lasă-mĭ 14
să mĭ pierdŭ, şi ^b numele lui să-lŭ şterg de
supŭ ceriŭ, şi ^c pre tine te voiŭ face po-
por mai tare şi mai numerósŭ decâtŭ a-
cestŭ. 15 Şi întorcêndu-me, şi pogorîndu-me 15
de pe munte, ^a care ardea în focŭ, aveamŭ
cele dóue table ale legămîntului în mîi-
nile mele; 16 ^a Eu me uitaiu, şi ĭată 16
voi păcătuiseĭ în contra lui Iehova, Dum-
nedieului vostru, şi vĭ făcuseĭ vĭţĕl turnatŭ;
curêndŭ vĕ abătuseĭ de la calea,
care ^b vĕ ordinase Iehova. 17 Atunci luaiu 17
cele dóue table, şi le aruncaiŭ din mîini-
le mele, şi le sfărîmaiu înaintea ochilorŭ vo-
stri. 18 Şi mĕ ^a prosternaiu înaintea lui Iehova, 18
ca şi întêiŭ dată, patru-dĕci de dile şi
patru-dĕci de nopţĭ, fără ca pîne să mă-
nîncu, nici apă să bĕu, pentru tóte păcatele
vóstre, pre care le-aţĭ făcutŭ, făcêndu-vĕ
ca nisce răĭ în ochiĭ lui Iehova, ca să-lŭ mîni-
naţĭ. 19 Căci mĭ ^a temuiamŭ de mînia şi 19
urgia, cu care Iehova sĕ era
aprinsŭ asupra vóstră, ca voiŭ să vĕ pérdă
pre voi. 20 Şi Iehova mĭ ascultă şi astă dată. 20
Încă şi asupra lui Aaronŭ se mîniă Iehova
forte, aşa că ĕlŭ era gata pre ală; deci

că mă rugasiu în acelaşi timpu şi pentru
21 Aaronu. Şi Acela pămîntulu vostru, pre carii
fărîmaşi voi, vădîndu-lu, în locuiu, şi-lu aveţi
cu voi, şi-lu păsciu, semănându-lu fiinţe, pănă
ce se făcu mulţime ca pulberea; şi eramu
pulbere o eramuiu în pămîntulu ce cumpe din
munte.

22 Iară şi la Tabera şi la Massa şi la Chi-
23 brothi-Tâvaa mîniaşiţi pre Iehova. Şi candu
va trimisu Iehova de la Kadeşu-Barnea,
dîcendu: Suiţi-vă, şi luaţi în stăpînire pă-
mîntulu acela, pre carele l'amu datu voi,
voi şi mulţeca vă resculaşi împotriva lui
24 Iehova, Dumneţeulu vostru, şi nu aţi credutu
lui, şi nu aţi ascultatu de vocea lui. Nesce-
liaşi cu voi de cîndu vă cunoscu.

25 Şi eu mi pusesemu înnaintea lui Ie-
hova: patru dieţi de dîle şi patru-dieţi de
nopţi şiesemu, cîtă mi pusesemu; şi Ie-
26 hova dîse, ca eu să nu perdu. Şi mi
rugaiu lui Iehova, şi dîsiu: Iehova Dăm-
ne, nu strica pe poporulu teu şi moştenirea
ta pre care tu o-ai răscumpăratu prin pu-
tere ta, şi pre care tu l'ai scosu din Ie-
27 gîptu cu mînă tare; Adă-ţi aminte de ser-
vii tei: Avraamu, Isaacu şi Iacovu; nu cauta
la învîrtoşarea poporului acestuia, nici la
28 răutatea lui, nici la păcatulu lui; Ca nu
cumva să fîcă, cum ecu ne-ai scosu, să se
dică: Pentru-că Iehova nu puteaă-l aducă
în pămîntulu, pre carele-lu promisese; şi
pentru că să căuţ d'insu-l scosu, ca să-i
omîre în pustiu. Cîi ei sînt poporulu teu
şi moştenirea ta, pre cari l'ai scosu cu
puterea ta cea mare, şi cu braţiulu teu
cela întinsu.

10 1 În timpulu acela dîse Iehova cătră mine:
Tăiaţi-vă dîoi table de pătră ca cele d'in-
tăiu, şi te sui la mine în munte, şi-ţi
2 fă şi unu chivotu de lemnu. Şi eu voiu
scrie pe table dîoi table cuvintele, cari
erau pe tablele cele d'intăiu, cari ai sfă-
rîmatu, şi tu le vei pune în chivotu. Şi eu
3 făcuiu chivotu de lemnu de 'Sertinu, şi
tăiaiu dîoi table de pătră ca cele d'in-
tăiu, şi mi suiu pe munte cu cele dîoi
4 table în mînă-mi. Şi Acela scrise pe acele
table, ca şi pe cele d'intăiu, cele dîce cu-
vinte, cari le vorbise Iehova cătră voi pe
munte din mediulu focului în dîua adu-

nărei, şi Iehova le dădu mie. Şi eu mă în- 5
torsei, şi pogoriiu de pe munte, şi
pusei tablele în chivotulu, care-lu făcu-
sesemu, şi ele să fie acolo, cumu l'ai
ordinatu Iehova.

Şi fiii lui Israilu porniră de la Beerotu- 6
Bene-Iakanu la Mosera. Acolo muri Aaronu,
şi acolo fu şi înmormîntatu; şi Eleazaru,
fiiulu teu, se fîcu preutu în locuiu lui.
Dîsera plecîndu de la Gudgodna; şi de la Gud- 7
godna la Iotbata, pămîntu cu pîrîie de apă.

În timpulu acela a dîsesce Iehova semăţia 8
lui Levi, ca să pună chivotulu legei lui
Iehova, şi Stătusera fiii Iehova să steie,
ca să i servéscă, şi în numele lui să bi-
necuvînteze, pănă în dîua de astă-dî. De a- 9
cea Levi nu are parte nici moscenire cu
fraţii sei; Iehova este moscenirea lui, dîce-
cumu l-a Iehova, Dumneţeulu teu, i-a promisu.

Şi eu rămasiu pe munte ca cîi dîoi 10
dieţi dintîi, patru-dieţi de dîle şi patru-
dieţi de nopţi, şi Iehova mă ascultă şi a-
cestă dată, şi Iehova nu vru să te pîardă; 11
Ci Iehova dîse cătră mine: Scolă-ţi, ca-te
să mergi înnaintea acestui poporu, ca să
intre în stăpînire pămîntulu, care
cu jurămîntu lumi promisei părinţiloru lor,
ca-lu voiu da lor.

Îndemnulu şi ajutoriu în credinţă.

Şi acumu, o Israile, ce cere Iehova, Dum- 12
neţeulu teu, de la tine, decîtu ca să te te-
mi Iehova, Dumneţeulu teu, să te umbli
în cîle sale tăi, şi să-lu iubeşti,
şi să slujeşti Iehova, Dumneţeulu teu, cu
toată inima ta şi din totu sufletulu tău,
Ca să păzeşti ordinile lui Iehova şi legile 13
lui, cari-ţi ordonu eu astă-dî, ca bine să-ţi
fie. Ecci, a lui Iehova, Dumneţeulu teu, 14
sunt cerulu şi cerulu cerurilor, pămîntulu
şi tote cîte sînt într'însulu. Numai de pă- 15
rinţii lui s'a lipitu Iehova, şi i-a iubitu,
şi a ălesu sămînţa lor după ei, pre voi
dintre toate popórele, cumu o vedi astă-dî. Deci circumcideţi-vă pre- 16
putulu inimei vostre, şi cerbicea voastră să nu
o mai întăriţi. Că Iehova, Dumneţeulu vo- 17
stru, este Dumneţeulu dumneţeiloru, şi Domnulu
domniloru, Dumneţeulu celu mare, celu
tare şi înfricoşatu care nu priimesce la fa-
ţă, şi nici daruri nu ia; Care face dreptate străinului 18

şi voduveî, şi iubesce străinulu, dîndu-i pîne
19 şi vestmîntu. Deci să iubiţi şi voi pe străinu,
că străini eraţi fostu în pămîntulu Egiptului.
20 Pe Iehova, Dumneţeulu teu, să te temi, lui
să-i slujeşti, şi pe numele lui să juri. Elu
21 este laud'a ta, şi elu este Dumneţeulu teu,
care a făcutu pentru tine lucrurile mari şi
înfricoşate, pe cari le-au vădîutu ochii tei.
22 Cu şapte-dieţi de suflete s'au pogorîtu pa-
rinţii tei la Egiptu, şi acumu i-a făcutu Iehova,
Dumneţeulu teu, ca stelele cerului la mul-
11 time. Deci să iubesci pe Iehova, Dumneţeu-
lu teu, şi păzesce ceea ce este cătră d'însulu de păzitu, şi legile lui şi judecăţile
lui şi ordinele lui în tote dîlele.

2 Şi să ştiţi astă-dî; căci nu cu fiii
voştri carii nu ştiu şi cari nu au vă-
zutu certarea lui Iehova, Dumneţeu-
lui vostru, măreţia sa, mîna sa cea tare,
3 şi braţiulu lui celu întinsu, Şi semnele lui
şi faptele lui, cari le fîcu elu în Egiptu,
în Faraonu, regele Egiptului, şi în totu pă-
mîntulu lui; Şi ceea ce făcuiu elu oştei
Egiptenilori, cailoru lori şi carîloru lori,
cumu făcu elu să inunde apa Mării Roşie
pre ei, cîndu ei ve urmăriră, şi Iehova
i perdu pănă în dîua de astă-dî. Şi ceea
ce făcu elu vouă în pustiu, pănă ce aţi
venitu în locuiu acesta; Şi ceea ce făcu
lui Datanu şi lui Abiramu, fiiloru lui
Eliabu, fiulu lui Rubenu, cîndu pămîntulu
a deschisu gura sa şi pre ei îi înghiţi şi
pre casele lori şi pre corturile lori
şi pre totă averea care le era în mijlocu-
lu totu Israelu. Că ochii vostri ve-
dîură tote lucrurile lui Iehova cele mari, cari
le făcu elu. Veţi dreptu urmare totu
ce-lu ordonu eu astă-dî, ca să ve întăriţi şi să
intraţi, şi să luaţi în stăpînire pămîntulu,
în care treceţi, ca să-lu luaţi în stăpînire; Şi ca dîlele
vostre să fie multe pe pămîntulu, care
Iehova l'a jurămîntatu Părinţiloru vostri
să-lu dea lor şi semînţei lori, o
pămîntu, unde curge lapte şi mieră.

10 Că pămîntulu, în care mergi, ca să-lu
iei în stăpînire, nu este ca pămîntulu Egiptului, din care aţi eşitu, unde tu semenaşi
sămînţa ta şi semenaşi, şi ca grădina de legume; 11 Ci pămîntulu în
care treceţi, ca să-lu luaţi în stăpînire, este

pămîntu cu munţi şi cu văi, care dîa ploia
12 cerului se adapă; Pămîntu, de care Iehova
Dumneţeulu teu pôrtă grijă, supra căruia
ochii lui Iehova, Dumneţeulu teu, privescu
necurmatu, de la începutulu anului pănă la
sfîrşitulu anului.

13 Şi va fi, dacă veţi ascultă de ordinele
mele, pre cari le ordinu eu astă-dî, ca să
iubiţi pe Iehova, Dumneţeulu vostru, şi
să-i serviţi din totă inima vóstră şi din totu
sufletulu vostru, 14 Eu voiu da pămîntului
vostru ploia în timpulu seu, ploiă timpurie
şi ploiă târdie, ca tu să-ţi poţi strînge grîu-
lu teu, şi mustiulu teu şi oleiulu teu; 15 Şi
voiu da érbe pe câmpurile tale pentru vitele
tale, ca tu să mănînci şi să te saturi.

16 Feriţi-vă, ca nu cumva vóstră să se amă-
gescă, şi voi să vă abateţi, şi să serviţi
altoru dei, şi să vi prosternaţi înnaintea lora;
17 şi aprinsa mînia lui Iehova să se aprinză
asupra vóstră, şi elu să închidă
cerulu, ca să nu cadă ploiă, şi pămîntulu să nu
dea rodulu seu, şi voi curendu să vă per-
deţi de pe pămîntulu bunu, ce-lu dă voiu
Iehova

18 Puneţi deci aceste cuvinte ale mele cu
totă inima vóstră şi în sufletele vóstre, şi le
legaţi ca semne pe mînele vóstre, şi să vi
fie fruntariu înaintea ochiloru voştri; 19 Şi ca
să-le învăţaţi pre ei pre voi, şi să vorbiţi
despre d'însele cîndu şedi în casă, şi cîndu
mergi pe cale, cîndu te culci, şi cîndu te
scoli; 20 Şi le scrie pe uşiorii casei tale şi
pe portele tale 21 Ca dîlele vóstre cumu şi
dîlele fiiloru vostri să fie multe pe pămîn-
tulu, care Iehova nu-l-a jurămîntatu Părinţiloru vostri să-lu dea lor, ca
cerului cîtu va sta pămîntulu.

22 Că de veţi păzi tote cestu ordine, pre
cari eu le voiu ordinu eu astă-dî, ca să
le faceţi, dîsu-vor tote, ca să iubiţi pe Iehova, Dumneţeulu vostru, ca
să umblaţi în tote cîile lui, şi vă veţi alipi
de d'însulu, Atunci Iehova va stîrpi pre
tote aceste neamuri de înnaintea vóstră, şi
veţi stăpîni neamuri mai mari şi mai tari
decîtu voi. Tota locuia pe care va călca
talpa piciorului vostru, a voiu să fie: de
la pustiu până la Libanu, de la riulu
Eufratu, până în marea dinspre apusu
voiu fi hotaru vostru. Nimenea nu va pută 25
sta înnaintea vóstră; că Iehova Dumneţeulu vostru, cum

morŭ fia voi ca pana Iehova, Dumneqieulŭ vostru, să fie pentru totŭ pămîntulŭ pe unde veŭ călca, ^a precumŭ a promisŭ voiŭ.

28 ^b Eacă, ascultă-qi ei pari tuturora qi bine-
27 cuvîntatore qi blăstemŭ: ^c bine-cuvîntatore, de veŭ ascultă de ordinile lui Iehova Dumneqieulŭ vostru, cari lu ordinŭ voiŭ ai astă-qi:
28 ^d qi blăstemŭ, de nu veŭ ascultă de ordinile lui Iehova, Dumneqieulŭ vostru, ci veŭ abate de la calea, care o ordinŭ voiŭ oi astă-qi. Amîndoi după alŭ qei, pre cari voi nu i-aŭ cunoscutŭ.

29 Qi după ce Iehova, Dumneqieulŭ teŭ, te va aduce in pămîntulŭ, in care tocmai tu eqi în stăpînire, ^e bine-cuvîntatorea să o pui pe muntele Garizimŭ, qi blăstemulŭ pe muntele Ebalŭ. Acesti munqi sunt nu cum dincolo de Iordanŭ, dinaintea căiĭ de unde apune soarele, in pămîntulŭ Cananeilorŭ, cari locuescŭ in cîmpiĭ, in dreptulŭ
31 Ghilgalului, ^f lîngă stejarulŭ Morĕ? ^g Că voi treceqi Iordanulŭ, ca să introqi qi să luaqi in stăpînire pămîntulŭ, care Iehova Dumneqieulŭ vostru lŭ dă voiŭ ca să-l stăpîniqi, qi să locuiqi intr'ensulŭ. Deci cautaqi ^h ca să faceqi tote legile qi judecăqile, cîte aŭ să vă dau eqi vi le pună inainte.

Sacrificiele să le aducă numai la locul ce va alege Dumnedeŭ.

12 ^a Acestea sŭnt legile qi judecătele, pe cari să căutaqi a le face in pămîntulŭ, pre care Iehova Dumneqieulŭ părinqilorŭ teĭ ĭi dă qie, ca să lŭ stăpîniqi voi ^b tote dilele cîte veqi trai pe acestŭ pămîntŭ.

2 ^c Să surpaqi tote locurile, unde națiunile, pre cari le veqi slăbi, slŭjescŭ dumnedeilorŭ lorŭ, ^d pe munqi cei inalqi, pe dălci, qi supt verĭ-ce arbore verdŭ. 3 ^e Să surpaqi altarele lorŭ, qi să sfărîmaqi statuile lorŭ, qi stîlpurile Astartei lorŭ să le ardeqi cu focŭ, qi chipurile dumnedeilorŭ lorŭ să le tăiaqi, qi să perdeqi numele lorŭ din locŭl acela.

4 ^f Nu aqa să faceqi voi lui Iehova, Dumneqieulŭ vostru. 5 Ci locului pe care va ^g alege Iehova, Dumneqieulŭ vostru, din tote semin-ţiile vostre, ca să qi pună numele lui acolo, serĭetă locuinţa a sa să cercetaqi, qi acolo să veniţi: 6 qi ^h acolo să aduceqi sacrificiile vostre, qi ^i jertfele vostre qi zeciuelile vostre, qi darurile ridicate ale mînelorŭ vostre, qi votivele vostre qi darurile vostre de bună-voiĭ, qi cele întîiŭ născute ale vitelorŭ vostre qi ale oilorŭ vostre. 7 ^k Acolo să mîncaqi inaintea lui Iehova Dumneqieulŭ vostru, qi ^l să vă bucuraqi voi qi familiile vostre de tot lucrulŭ mîneloriĭ vostre, cu care Iehova Dumneqieulŭ vostru v'a binecuvîntatŭ.

8 Să nu faceqi aqa, precumŭ facemŭ noi astă-qi aicea, ^m fie-care totŭ ce are dreptu in ochiĭ seĭ. 9 Că pînă acumŭ nu aveaqi ajunsŭ in repausulŭ qi mostenirea pre care Iehova Dumneqieulŭ vostru vĭ dă. 10 Deci după ce veqi trece Iordanulŭ, qi veqi locui pămîntulŭ, care Iehova Dumneqieulŭ vostru vĭ-lŭ dă de mostenire, qi elŭ vi va da repausŭ de toqi nemicii vostri de jurŭ împrejurŭ, in-cătŭ să locuiqi in siguranqă; 11 atunci vŏ fi in ^n loculŭ care Iehova Dumneqieulŭ vostru qi-lŭ va alege, ca să facă să locuiască numele seŭ acolo, să aduceqi tote cîte eŭ vi ordinŭ: ^o arderile vostre qi sacrificiele vostre de-cimile vostre, qi darulŭ ridicatŭ alŭ mîneloriĭ vostre, qi tote cele mai alese din votivile vostre, pre cari le-aqi votivŭ lui Iehova, 12 ^p qi vă veseliqi inaintea lui Iehova, Dumneqieulŭ vostru, voi qi fiiĭ voqri, qi fiicele voastre, qi servii voqri, qi servile voqre, qi Leviqiĭ, cari suntŭ in ^q cetăqile porqilorŭ vostre, că ^r elŭ n'are parte sau mostenire cu voi.

13 ^s Fereste-te, ca ofrendele tale să nu le 14 aduci in tote locurile ce vei vedea; 14 ^t ci in loculŭ, care Iehova lŭ va alege intr'unulŭ din semin-ţiile tale, acolo să aduci tu ofrendele tale, qi acolo să faci tote cîte eŭ qi ordinŭ.

15 ^u Insă după tote aceste poqi sacrifică qi poqi mînca carne in tote porqile tale, dupre bine-cuvîntarea lui Iehova, Dumneqieulŭ teŭ, care o va da qie; ^v celŭ necurată ca qi celŭ curată potŭ să mănînce, ca qi cerbulŭ sau de căprĭoră qi ca de cerbŭ. 16 ^w Numai sîngele să nu-lŭ mîncaqi; pe pămîntŭ să-l vărsaqi ca apa.

17 ^x Tu nu veĭ potŭ mînca intre porqile tale 18 ^y decimea grîneluĭ teŭ, sau a mustuluĭ teu, sau a uleiuluĭ teu, nici întîiu-născutele vitelorŭ tale qi ale oilorŭ tale; nici vreunŭ din votivile, pre cari le-aĭ votatŭ, nici darurile tale de bună-voiĭ, nici darulŭ ridicatŭ alŭ mîneloriĭ tale; ^z ci să mănînci pre acelea inaintea lui Iehova, Dumneqieulŭ teŭ, in locŭlŭ care-lŭ va alege Iehova, Dumneqieulŭ teŭ, tu qi fiiulŭ teŭ, qi fiica ta, qi servitorulŭ teŭ, qi sorra ta, qi Leviulŭ care este in ^a cetăqile porqilorŭ tale; qi să te bucuri inaintea lui Iehova Dumneqieulŭ teŭ de tot 19 lucrulŭ mîneloriĭ tale. ^b Fereste-te, ca pre Leviŭ să nu-lŭ părăsescĭ cîtŭ veĭ trăi in pămîntulŭ teŭ.

20 ^c Cîndŭ Iehova Dumneqieulŭ teŭ ĭi va lărgi hotarulŭ, ^d dupre cumŭ a promisŭ qie, qi tu veĭ qice: Voiu să mănîncŭ carne, fiindcă sufletulŭ teŭ dorescŭ să mănînce carne; atunci dupre totă pofta sufletuluĭ teŭ poqi 21 mînca carne. Dacă locŭlŭ acela, pre care Iehova Dumneqieulŭ teŭ ĭi va alege ca să pună numele seŭ acolo, va fi pré departe de tine, atunci junghiă din boiĭ tei qi din oile tale, pre cari Iehova le-a datŭ qie, cumŭ qi eŭ ordinatŭ ai; qi mănîncă in porqile tale dupre totă pofta sufletuluĭ teŭ. 22 Dară numai aqa să o mănîncĭ, ^e cumŭ se mănîncă cerbulŭ sau căprĭora qi cerbulŭ, celŭ necurată qi celŭ curată potŭ amîndoi a o mînca. 23 ^f Insă fereste-te, ca sîngele să nu-lŭ mănîncĭ, ca sîngele este sufletŭ, qi sufletulŭ să nu-lŭ mănînci cu carnea impreună. 24 Să nu-lŭ mănîncĭ, pe pămîntŭ să-lŭ torni ca apa. 25 Să nu-lŭ mănîncĭ, ^g ca se fie bine Tie qi dulcŭ fiiloru tĕi după tine, ^h cîndŭ vei face ce este dreptu in ochiĭ lui Iehova.

26 Insă ⁱ celŭ consacrate ale tale qi votivele tale să le ĭei, qi să le aduci la locŭlŭ, 27 pre care Iehova lŭ va alege, qi ^k să sacrifici ofrendele tale, carnea qi sîngele, pe altarulŭ lui Iehova, Dumneqieulŭ teŭ; qi sîngele sacrificieloru tale să se verse pe altarulŭ lui Iehova, Dumneqieulŭ teŭ; ĕră carnea ai o mănîncĭ.

28 ^l Păzesce qi ascultă tote aceste cuvinte, cari le ordinŭ qie: ca să fie bine qie qi fiiloru tĕi după tine in eternŭ; fiindcă tu ai facutŭ qi dreptu in ochiĭ lui Iehova, Dumneqieulŭ teŭ.

29 ^m După ce va Iehova, Dumneqieulŭ teŭ, stîrpi dinaintea ta pe ^n națiunile, la cari mergi tu ca să le alungi de dinaintea ta, qi le vei lua qi vei locui in pămîntulŭ lorŭ, 30 ^o ia-ti bine séma, ca nu cumŭ pofta cumŭ va fi prinsŭ in cursă, urmăndu-le lorŭ, după ce ei vor fi stîrpi dinaintea ta, qi să nu cauqi după dumnedeiĭ lorŭ, qicîndŭ: Cumŭ serviau națiunile acestea dumnedeilorŭ lorŭ, aqa voiŭ face qi eŭ. 31 Tu nu faceĭ aqa lui Iehova Dumneqieulŭ teŭ; ^p că ei au facutŭ dumnedeilorŭ lorŭ totŭ ce urîciune, ce este urîciune Iehova ca se urască, qi jertfe fiiĭ lorŭ qi pre fetele lorŭ le aŭ arsŭ cu focŭ dumnedeilorŭ lorŭ. 32 Totŭ cuvîntulŭ ce vi ordinŭ, acela să-l faceqi; nu-i adăugă, qi nu-i scădĕ.

Legi contra idolatriei qi a fiecărui Profetŭ falsŭ. Regule pentru mîncare.

13 Dacă se va scula intre voi profetŭ seŭ ^a visătoriu de vise, ^b care insuflare ca se facă semnŭ seŭ minunĕ, 2 qi ^c semnulŭ qi minunea de cărora ĭi-aŭ vorbitŭ, ^d dicendu-i qie: Să mergemŭ după alŭ qei, pre cari tu nu-i cunoscĭ, qi să ne inchinămŭ lorŭ! 3 Să nu ascultaqi de cuvintele acelui profetŭ seŭ acelui visătoriu, că Iehova, Dumneqieulŭ vostru, vĕ ^e cercă pre voi, ca să scie, dacă voi iubiqi pre Iehova Dumneqieulŭ vostru din totă anima qi din totŭ sufletulŭ. 4 Voi pe Iehova, Dumneqieulŭ vostru, să urmaqi, qi de elŭ să vĕ temeqi, qi ordinele lui să le păziqi, qi vocea lui să ascultaqi, qi lui să-i serviqi, qi de elŭ să vĕ lipiqi. 5 ^f Iară profetulŭ seŭ acelŭ visătoriu să se omore; fiindcă a lucrată abatere de la Iehova Dumneqieulŭ vostru, care v'a scosŭ pre voi din pămîntulŭ Egipetului, qi vĕ ^g rescumpărată din casa serviqiului, qi ^h ca să te abată pe tine de la calea, pre care Iehova Dumneqieulŭ teŭ ĭi-a ordinatŭ, ca să umbli pe dînsa; ⁱ qi aqa să curăqi reŭlŭ din mĕdiulŭ teŭ.

6 ^k Dacă fratele teŭ, fiiulŭ mumeĭ tale, seŭ fiiulŭ teŭ, seŭ fiica ta, seŭ ^l femeia sînului teŭ, seŭ amiculŭ teŭ, pre ^m care-lŭ iubescĭ ca sufletulŭ tĕu, te va ^n indemna in secretŭ, dicendu: Să mergemŭ, qi să ne inchinămŭ altorŭ dumnedeĭ, pre cari tu nici cunoscĭ qi nici părinqiĭ teĭ, 7 dintre dumnedeiĭ popóreloru, cari sunt in prejurulŭ vostru, aprópe de tine seŭ departe de tine, de la o margine de pămîntŭ pînă la alĕi margine a pămîntului; 8 ^o tu să nu te invoiescĭ cu dînsulŭ, nici să-lŭ ascultĭ, nici ochiulŭ teŭ să-lŭ crutĕ, nici să-l fiĭ milŭ de dînsulŭ, nici să-lŭ ascunzĭ, 9 Ci ^p să-lŭ omori pre elŭ. ^q Mîna ta să fie cea d'intîiŭ asupra lui, ca să-l omorĭ; qi pe urmă mîna poporului intregŭ. 10 Ca pe elŭ să-lŭ ucidĕ; ^r căci a cercată să te smulgă de la Iehova Dumneqieulŭ teŭ, care te-a scosŭ din pămîntulŭ Egiptului, din casa serviqiului. 11 Ca ^s totŭ Israelulŭ să audă, qi să se tîmă, qi să nu mai facă asemenea lucrŭ pre in mĕdiulŭ teŭ.

12 *Când vei vinde iarăși din obștile
tale, pre cari Iehova Dumnedieul tău îți
15 dă ție ca să lucrezi acolo, atunci-să: Ce-
rească înnoită-și vreți din mână-vostră
cea pre lucrătorii cetății lorii i *concurați
pietrudi. *Să mergeți, și ca să vă mângâiați
14 cinstei ție pre cari nu-i cunoșteți. Atuncea
cu ei. Și cercetați bine, și întrebă cu de
amănuntulă; și dacă e adevărată, să lucrăm
intemeiată, ce urâtă urâciune s'a întâmplată
13 în mijlocul tău; Tu pre toți locuitorii
cetății acelei să-i bați cu ascuțitulă săbiei,
*pecetluindu-o cu totală și tobă ce este în-
luntrul, câinem și vite lorii, cu ascuțitul
15 săbiei. Și tâtă prada ei să o strângi în
mijlocul pieței; și cu focu să *arzi de
tobă cetatea și tâtă prădata ei lui Iehova
Dumnedieul tău, și ea în perpetuu să fie
17 *ruină, și să nu se mai clădească. Și *ni-
mica din acelă blăstemă să nu se lipească
de mâna ta: ca Iehova să se întoarcă de la
furiosa mânie a lui, și să-ți arate îndurare
cătră tine, și să i se îndure de tine, și
să te înmulțească, *precumu s'a jurată pă-
rinților tăi: De vei asculta de vocea lui
16 Iehova, Dumnedieul tău, *și vei păzi tâte
*ordinele lui, câte îți *poruncesc eu astă-zi,
și vei face ce este drept în ochii lui Ie-
hova Dumnedieul tău.

14 *Fii lui Iehova Dumnedieul vostru: *nu
*să vă tăiați crestătură, nici să vă
2 radeți între ochi pentru morți. *Că
popor sânt tu lui Iehova Dumnedieul
tău, și Iehova pre tine te-a *ales a-ți fi
lui popor de cea mai prețuită averă, din
tâte popârele care sânt pe fața pământului.
3 4 *Urâciune să nu mănânci. *Acestea sânt
5 vitele, pre cari le poți mânca: bou, oi și
capre; Cerbă și căprioră, și cerbă și gă-
6 zelă și gamfă, munt-cornă, rumeghiașiu; Și
tâtă vita ce are copite despicate în două,
cari rumeghă între vite, pre acelea le poți
7 mânca: Ară acelea să nu le mănânci din
celea ce rumeghă, sâu din acelea ce au copite
despicate: cămila și epurele și vezacele;
că ele rumeghă, dară copitele nu le au des-
8 picate, urmându-se fi vrut: Și porcălă:
că copitele le are despicate, dară nu rume-
ghă, urmându să fie vorbă; ele carnea lorii
să nu mânânci, și de stârvulă lorii să nu
se atingeți!

9 *Acestea le poți mânca din tâte câte
sânt în apă: tâtă ce are aripi și solzi poți
10 mânca. Dară tâtă ce nu are aripi și
solzi să nu mânânci; necurate să fie vouă.

11 Tâte paserile cele curate le poți mânca.
12 *Și acestea sânt, pre cari nu le poți mânca:
aquile, grifonii și gârlanii: Și vulturulă, și
13 ulielă și gaia dupre felulă său; Și tâtă
14 corbulă dupre felulă său; Și struțulă și
bufnițulă, și cuculi, și uscurelă dupre fe-
15 lulă său; Și lufiță și șoimulă și cucuvea;
Și pelicanulă, și porumbelulă și mergulă;
17 Și cocostârculă, și cheresteșulă dupre felulă
său, și pupăza și lilieciulă. Și tâtă târâ-
18 toriulă ce zboră necurată să vă fie vouă
se mănânce. Ere tâte paserile curate le poți
20 mânca.

*Să nu mâncați dinsele cu sânge: nici
21 *nici să dați ca să mânânce; sâu să-l vânză
străinului, *că tu ești popor sfântu lui Ie-
hova Dumnedieul tău. *Să nu fierbi iedulă
în laptele mumei sale.

*Legi pentru dăruri, zeciuieli, datorii-sărăcie-
loși mânări.*

22 Dea semă în anul *au-și fructele tâtă se-
mănătura ta, ce se va înmulți cu
23 anulă. *Și să mănânci înaintea lui Iehova,
Dumnedieul tău, ca locuită ce *îl va a-
lege spre a-și face acolo numele său acolo,
zeciuiala grâului tău, a vinului tău nou și
a uleiului tău, și *întâiu-născuții turmelor
tale și ale oilorii tale; ca să învețe a te teme de Iehova Dumne-
dieul tău în tâte dilele.

24 Și dacă calea va fi prea departe, ca tu
pre acestea să nu le poți duce acolo, *dimpă-
25 rățindu-te dară cu ei: va alege Iehova Dumne-
dieul tău, ca *să-și pună numele său acolo,
de va fi prea departe de tine, fiindă Iehova Dumne-
dieul tău aya te va bine-cuvânta:) Atuncea
26 preface-le în argintă, și argintulă legă-l bine
în mâna ta, și mergi la locuită ce Ie-
hova, Dumnedieul tău și-l va fi alege,
27 Și argintulă dă-l pe carii va prețiosa pe
lângă tine, pre *Levitulă, pre carele nu-l
părăsi, căci nu are parte și moștenire cu tine.

28 *La sfârșitulă anului să lucrezi să scoți
toată *zeciuiala venitului tău din acelă anulă,
29 și să *o pună în lăuntrică porților tale.
*Atuncea să vină Levitulă, (că *el n'are
parte nici moștenire cu tine,) și străinulă și
orfanulă, și văduva, care sânt în lăuntrică
porților tale, și să mânânce și să se sa-
tiure: pentrucea *Iehova Dumnedieul tău să
te bine-cuvânteze intru tâte lucrările mâi-
nilorii tale, care le faci tu.

15 La sfârșitulă *fie-cărui șepte ani
2 *să faci relaxare. Și cătarea se va face
așa: Tâtă creditoriulă să-și *ierte împrumutulă
dată aprópelui său; să nu-și ceră de la a-
propele său și de la fratele său, că s'a pro-
3 clamată *relaxare lui Iehova. *De la străini
poți cere; dară ceea ce vei avé la fratele
4 tău, acestă să-și *ierte mâna ta: Ca intru tine
să nu fie nici un *sărac, *că Iehova te va
bine-cuvânta în pământulă, pre care Iehova
Dumnedieul tău *îl dă ție ca să-l stăpâ-
5 nești de moștenire. Numai *de vei asculta
de vocea lui Iehova Dumnedieul tău, și vei
avea să faci tâte ordinele, câte-și ordină
6 eu astă-și. Că Iehova Dumnedieul tău te
va bine-cuvânta, cumu și *i promisă. *Și tu
vei împrumuta multe popóre, dară tu nu te
vei împrumuta; și *tu vei domni preste multe
popóre, dară preste tine ele nu vor domni.

7 De va fi între tine unu nevoiașu d'între
frații tăi, în una din cetățile tale, în pă-
mântulă tău, cumu-ți dă ție Iehova Dumne-
dieul tău, *să nu-ți întărtocești anima ta,
nici să-ți închizi mâna ta de cătră fratele
8 tău celă nevoiașu. *Ci să-i deschizi mâna
ta, și să-i împrumuți cu atâta câtă va fi
de ajunsu în nevoia lui, în care se află.
9 Fereste-te să cumva să fie în anima ta acestă
cugetă ticăloșită, ca să dici: Se apropiă a-
nulă alu șeptelea, anulă alu *relaxării, și
*ochiulă tău să fie rău în contra fratelui tău celui
nevoiașu, încâtu să nu-i dai, și ele-i va
striga asupra ta cătră Iehova, și *păcatu să
10 aibă. Ci să-i dai, și *să nu-ți pară rău în
inima ta, când i dai, că *pentru acestu
lucru te va bine-cuvânta Iehova Dumnedieul
tău în tâte lucrările tale, și în tâte câte
11 vei pune la. Că *nevoiași nu vor lipsi din
pământulă tău: de acea eu mă-nsu tie, de-
cându: Deschide mâna ta fratelui tău nevoiașu
și sărac din pământulă tău.

12 Dacă din frații tăi, Evreu sâu Evreu se
va vinde ție, și-l va servi șese ani, atunci
anulă *șaptelea vei să-l lași de la tine
13 și când îl vei lăsa să te duci liberu de
la tine, să nu-l lași cu mâna golă. Ci dară
să-i dai din turmele tale și din arîa ta și
din tâscurile tale să-i dai din acestea, cu
cât Iehova Dumnedieul tău cu tâta *bine-cuvântată
pre tine. Și-ți vei aminte, că servu ai fostu
în pământulă Egiptului, și Iehova Dumne-
dieul tău te-a *răscumpărată; pentru acestu
*îți ordină eu lucrulă acesta astă-și.

Și când vei zice inimei tale, *că eși să dică
16 către tine: Nu mă voiu să duc de la tine,
fiindă-că ți-a tu-bucate pre tine și casa ta,
că *i este bine cu tine; Atuncea să iei subu
17 *și o *străpungi prin urechia sa și pre ușa
ta, și atuncea va fi *tie servu pentru totdi-
deuna; așa să faci și servei tale. Să nu-ți
18 pară rău, când *îl vei lăsa să te duci li-
berii de la tine, *căci eși *a servitu șese
ani *dulcerăți simbrie a unui mâinariu; și
Iehova Dumnedieul tău te va bine-cuvânta
intru tâte câte vei face.

19 *Tâtă întâiu-născutulu, ce se va naște
din vitele tale și din *Ce tale, masculu,
să-l sfințești lui Iehova, Dumnedieul tău.
Să nu lucrezi cu întâiu-născutulu vacei tale,
nici să-ți tundi întâiu-născutulu oilorii tale.
20 *Inaintea lui Iehova Dumnedieul tău să-l
mânânci, tu și casa ta, în tocmi rându, în lo-
cului pre care Iehova și-l va alege.

21 Eră dacă întâmplă va fi *o-re-ce defectu,
șchiopă sâu orbă, ori-ce defectu reu, nu-l
22 sacrifica lui Iehova, Dumnedieul tău. În *cetățile tale să-l mâ-
nânci: *celu necurată ca și celu curată, *de pre-
sânsa, cumu se mănâncă acestea căprițe și
23 cerbulă. *Numai sângele lui să nu-l mâ-
nânci, pe pământă să-l verși ca apa.

Sărbătorile de primăvară ale.

16 PĂZEȘCE *luna lui Abibu, și serbează pa-
sce lui Iehova, Dumnedieul tău; că
*în luna Abibu te-a scosă Iehova Dumne-
dieul tău din Egipte *noptea. Și sacrifică
2 pasce lui Iehova Dumnedieul tău, oi și
boi, în locului, pre care Iehova Dumnedieul
tău *îl va alege ca să pună numele
său. *Nu vei să mănânci dospită; șepte
3 dile să mânânci în ele azimi, pâine întâl-
nirei, că cu năpâi ai eșită tu din pământulu
Egiptului; pentru ca să-ți aduci aminte
de dilele când ai eșită din pământulă Egiptului
tote dilele vieței tale. *Și dospită să nu
4 se vădă la tine în tâtă cuprinsulă teu șepte
dile, *nici din carnea, care vei jertfi-o în

sêra în ţîna cea d'întâiŭ, să-ţi rumână ce-
5 se prestе nópte pe dumânéţa. Tu grăsele
nu le vei pute sacrifica în vre-unulu din ce-
tăţile tale, pre care Iehova Dumneţĕulŭ teŭ
6 ţi-le dă: Ci la locŭlŭ pre care Iehova Dum-
neţĕulŭ teŭ Şi va alege, ca să facă să lo-
cuiască numele seŭ întru densulŭ, acolo să sa-
crifici tu pascele, séra, la apusulŭ sórelui,
lucrulŭ în ţîua când ai eşitŭ din Egipetŭ.
7 Şi vei pute fierbe şi a mâncâ în locŭlŭ,
care-lŭ va alege Iehova; şi dimineţa, să te
8 întorcі, şi să te duci la cortulŭ tĕŭ. Şase
ţîle să mănânci azime; eră în ţîua a şap-
tea va fi sérbare a lui Iehova,
Dumneţĕulŭ teŭ; să nu faci nici unŭ lucru
9 * Şépte septemâni să-ţi numeri; de când
vei începe secerişulŭ, să începi a nu-
10 mera şépte septemâni. Şi să serbezi serbă-
tórea septemânelorŭ lui Iehova, Dumne-
ţĕulŭ teŭ, cu daru de mânărică cĕlŭ ţi-lŭ dă-
nime, * după cumŭ te va fi binecuvân-
11 tatŭ Iehova, Dumneţĕulŭ teŭ. Şi * să te bu-
curi înaintea lui Iehova, Dumneţĕulŭ teŭ
tu şi fiiulŭ teŭ, şi fiica ta, şi servulŭ teŭ,
şi servaa ta, şi Leviulŭ care este în lăuntrulŭ portéloru tale, şi străinulŭ, şi orfanulŭ
şi vĕduva, care sunt în mĕsiloculŭ tĕŭ, în
loculŭ pre care Iehova Dumneţĕulŭ teŭ Şi
va alege ca să facă să locuéscă numele
12 seŭ acolo. * Şi-ţi adi aminte, că ai fostŭ
servŭ în Egipetŭ; şi păzesce şi în legile a-
ceste.

13 * Serbătórea corturiloru să o serbezi şepte
dile, după ce vei fi adunatŭ din aria ta şi
14 din lĕcaulŭ teŭ. Şi * te vei bucura în serbăto-
rea ta, tu şi fiiulŭ teŭ şi fiica ta şi servulŭ
teŭ şi servaa ta, şi Leviulŭ, străinulŭ şi or-
fanulŭ, şi vĕduva, care sunt în lăuntrulŭ
15 portéloru tale. * Şépte dile să serbezi ser-
bătórea acésta lui Iehova, Dumneţĕulŭ teŭ,
în loculŭ care-lŭ va alege Iehova; că Iehova
Dumneţĕulŭ teŭ va bine-cuvînta pre tine
întru totŭ venitulŭ teŭ şi întru tóte lucrurile mânuriloru tale, deci veselu să fii.

16 * De trei ori în anŭ să se arete toţi băr-
ţaşii de parte bărbătéscă înaintea lui Ie-
hova, Dumneţĕulŭ teŭ, în loculŭ pre care-lŭ va alege; în serbătórea azimeloru, în serbătó-
rea septemânelorŭ şi în serbătórea corturiloru; dară * nimenea să nu se arete înaintea
17 lui Iehova cu mâini góle, Fie-care cu da-

1 ţi va fi dăruitŭ: Fi * vinu la preoţĕi, cei din
leviţi, şi * la judecătorulŭ, care va fi în a-
cele ţîle, şi-i vei întrebă; * şi ei vorŭ spune ţie
18 cuvîntulŭ legei. Şi în ce fiinţă după legea
ce ei ţi vorŭ spune din locŭlŭ, ce Ie-
hova îl va fi alesŭ; şi în cestiu că fiiulŭ
19 tĕŭ, greuiaulŭ în vorbă nu va fi. Şi dacă
după legea, care ei te vorŭ învăţa, şi după
judecata, care ei ţi vorŭ spune, să nu te
abaţi de la lucrulŭ, care ei ţi vorŭ spune,
nici la drépta nici la stînga. Şi * omulŭ
20 care va fi făcutŭ îngumfatŭ, să nu asculte de
preotulŭ * ce stă acolo servindŭ lui Iehova,
Dumneţĕulŭ teŭ, nici de judecătorulŭ, fiindu-
mi acela să se omóre, * şi ast-fel să curăţi
21 reulŭ din Israelŭ. * Ca toţi ceilalţi oa-
meni să audă şi să se teamă, şi să nu mai îngumfe.

22 * Să nu-ţi plantezi dumbravă, ori vre-unŭ
lemnŭ de lângă altarulŭ lui Iehova, Dumneţĕulŭ
teŭ, care ţi-lŭ va face. * Nici să-ţi înalţi vre-o
stîlpă, ce urăsce Iehova, Dumneţĕulŭ teŭ.

17 Să nu * sacrifici lui Iehova, Dumneţĕulŭ teŭ,
vre unŭ boŭ sau vre o oiă în care va fi vre-unŭ
defectŭ sau vre-un lucru réŭ; că urîciune
este acésta lui Iehova, Dumneţĕulŭ teŭ.

2 * De se va afla în mĕsiloculŭ teŭ în vre-
una din porţile tale, care Iehova, Dumne-
ţĕulŭ teŭ, ţi le va da, bărbatŭ sau femeiă,
care va face ce este réŭ în ochiĭ lui Iehova,
Dumneţĕulŭ teŭ, călcându legămîntulŭ lui,
3 şi mergându se va închina la alţi dĕi, şi
se va închina lor sau lui, sórelui, lunei,
sau la tóta oştirea cerului, ceea ce eu n'am
4 orînduitŭ: * Şi acésta se va spune ţie, şi a
vei audi, ta cercetându bine, şi de vei ve-
dea cu adevĕrată, adică lucrulŭ este întemeiatŭ, şi urîciunea
aceea s'a făcutŭ în Israelŭ: Atunci pre
acelu bărbatŭ sau pre acea femeiă, care va
fi făcutŭ acésta lucrŭ réŭ, scóte-vei afară la
porţile tale, fie bărbatŭ fie femeiă, şi-i vei
5 ucide cu petre, ca să mórĭ.

6 * După spusa a doi martori sau a trei
martori să se omóre celu vinovatŭ morţii
Nimenea să nu se omóre după spusa unui
7 martorŭ. * Mânele martorilorŭ se fie cele
d'întâiŭ asupra lui, ca să-lŭ omóre, şi mâ-
nile poporului întregŭ mai pe urmă. Şi
aşa vei curăţi reulŭ din mĕsiloculŭ tĕŭ.

8 * Când ţi se va părea greŭ fórte de jude-
cată o causă, între sînge şi sînge, între cĕrtă
şi cĕrtă, între rană şi rană, sau alte lucruri
de judecatŭ în porţile tale, atunci scóte-te şi
suie-te la loculŭ, ce Iehova, Dumneţĕulŭ teŭ,
va alege. 9 Şi vino la preoţĕi, cei din
leviţi, şi * la judecătorulŭ, care va fi în a-
cele ţîle, şi-i întrebă; * şi ei vorŭ spune ţie
10 cuvîntulŭ legei. Şi în ce fiinţă după legea
ce ei ţi vorŭ spune din locŭlŭ, ce Ie-
hova îl va fi alesŭ; şi în cestiu că fiiulŭ
11 tĕŭ, greuiaulŭ în vorbă nu va fi. Şi după
legea, care ei te vorŭ învăţa, şi după
judecata, care ei ţi vorŭ spune, să nu te
abaţi de la lucrulŭ, care ei ţi vorŭ spune,
nici la drépta nici la stînga. Şi * omulŭ
12 care va fi făcutŭ îngumfatŭ, să nu asculte de
preotulŭ * ce stă acolo servindŭ lui Iehova,
Dumneţĕulŭ teŭ, nici de judecătorulŭ, fiindu-
mi acela să se omóre, * şi ast-fel să curăţi
13 reulŭ din Israelŭ. * Ca toţi ceilalţi oa-
meni să audă şi să se teamă, şi să nu mai îngumfe.

14 Când * vei veni în pămîntulŭ, ce Ie-
hova, Dumneţĕulŭ teŭ, ţi-lŭ dă, şi-lŭ vei
stăpîni, şi vei locui într'însulŭ, şi vei ţice:
* Voiu voi preste mine rege, ca tóte popóre-
le, care sunt împrejurulŭ meŭ; Atunci
pre acela să-lŭ pui preste tine rege, * pre
care-lŭ va alege Iehova Dumneţĕulŭ teŭ;
din mĕsiloculŭ fraţiloru tĕi să-ţi pui preste
tine rege; tu nu poţi să pui preste tine
rege străinŭ, pre carele nu este Numai a-
cela să nu-şi înmulţéscă * caĭ, şi pre oşenii
ca ei să nu-i întorcă în Egipetŭ, ca să-şi înmulţéscă caĭ; că * Iehova v'a dis: * Nici multe
17 să nu se întorcă pe acelu calu. Şi nici
femeĭ mai multe să n'aibă, ca să nu-i se abată
inima; încă nici argintulŭ şi aurulŭ
18 să nu şi-lŭ pue înmulţéscă. * Şi când
va şedé pe tronulŭ împărăţiei sale, să-şi
scrie într'o carte copiă a acestei legi, de
pe * cărţile ce a ţie preoţĕi cei din Le-
19 vi. Şi * să o aibă să o aibă lângă sine,
şi să cetéscă dintr'însa în tóte dilele vieţei
sale, pentru ca să înveţe a se teme de Ie-
hova, Dumneţĕulŭ seŭ, ca să păzească tóte
cuvintele legei acesteia, şi staturile acestea,
20 şi ca să le facă: Pentru ca inima lui să nu
se înalţe mai pe sus de fraţiĭ sei, şi ca
să * nu se abată de la acestă ordină,
nici la drépta nici la stînga; pentru ca ză-
bavă lui să fie multe ânuri împărăţiei sale,
el şi ale fiilorŭ lui în Israelŭ.

Prezentările pentru preoţĕi şi Leviţi; fără-de-cuvîntare
în a prorocí; Profeţiă cătră venirea profetului.

18 Preoţĕiĭ, cei din Leviĭ, şi tóta semińtia
lui Leviĭ * nu vorŭ avé parte cîtă moşte-

scula d'între frații lorū cuiuvasa ție, ți 'voiū
pune cuvintele mele în gura lui, 'și acela
va vorbi lorū tóte câte eŭ voiū ordina lui.
19 'Și va fi, că tótă cea ce nu va ascultá
de cuvintele mele, pe care acela le va
vorbi întru numele meŭ, le voiū cere de la
d'însulu.
20 Réŭ 'profetulu, care va'ndrăsni întru mi-
nte'a vorbi în numele meŭ ceea ce eŭ nu-i voiū
fi ordinatū, și 'ce va vorbi în numele dz-
21 lorŭ dei, profetulu acela să móră. Și de-a
fi tu voi dice întru ínima ta: Cumu voiū
cunósce cuvêntulu, carele Ielivova nu l'a vor-
22 bitu? 'Când unu profetu va vorbi ce-va în
numele lui Ielivova, 'și acelu lucru nu se va
împlinge, nici va veni, acésta este ceea ce nu
s'a vorbitu cuvêntu, pre care Ielivova nu l'a vorbitu; 'cu trufiaŭare profetulu acela a vorbitu; nu te teme de d'însulu.

Legi pentru scaŭnu fără pravoçatoriu, și pentru omorîre, furtu, și mincinosu.

19 CÂNDU Ielivova, Dumnedieulu teŭ, 'va fi stîrpitu popórele aceea, ale căroru pămêntu Ielivova, Dumnedieulu teŭ, îți dă ție, și tu pre acelea le veĭ alungá, și vei locui în cetățile lorŭ și în casele lorŭ; 'desfacu-ți trei cetăți în mediulocŭ pămêntului, ce Ielivova, Dumnedieulu teŭ, ți-lu dă ca să-l stăpînescĭ. Să-ți gătesci calea 3 și împărțiulu pământului teŭ, pre care Ielivova, Dumnedieulu teŭ, îți-lu dă moștenire, și să fugă acolo. Și 'acésta-i pentru omorîtoriulu, care va fugi acolo, ca să trăiască: 4 cine va ucide pre aprópele seŭ cu necredință, fără să-lu fi urîtu de mai 'nainte; Pre cumu dacă va merge cu vecinulu seŭ la pădure, ca să taie lemne, și elu, rădicându cu mâna sa securea, ca să taie lemnele, fierulu va cădé din códa, și va lovi pre vecinulu seŭ, și acesta va muri; acelu să fugă într'una din cetățile acestea, ca să trăiască: 6 'Ca nu cumva cu reŭbunătoriulu sîngelui să urmărească pre ucigașu, fiindă ínima lui aprinsă, și prea acésta să îl ajungă, pentru-că calea este prea lungă, și să-lu omóre, deși acésta nu are vinovăție morții, nouriindu-lu mai 'nainte.

7 Pentru aceea 'și ordinu eu, dîndu-
8 Domnește-te trei cetăți. Și dacă Ielivova, Dumnedieulu seŭ, 'și va 'lărgi cuprinsulu teŭ, după cumu s'a jurată părinților teĭ, și îți va da tótu pămêntulu, carele l'a promisu pu-
9 părinților tei să-lu va dă: De veĭ păzi tóte ordinațiunile acestea, ca să le faci, care eu ți le ordinu astădi, ca să iubescĭ pre Ielivova, Dumnedieulu teŭ, și pe căile lui să umbli în tóte dilele; 'adaugă să-ți mai adaugi încă trei cetăți, pentru acestea: 10 Ca să nu se verse sîngele celui nevinovatu în mediulocŭ pământului teŭ, pre care Ielivova Dumnedieulu teŭ ți-lu dă ție moștenire, nici să fie pentru tine vină de sînge.

Dară 'cându unu omu va ave pre aprópele 11
seŭ, și-lu va 'pândi, și se va scula asupra lui, și-lu va lovi de mórte ca să móră, și apoĭ va fugi într'una d'întrînsele cetăți; Atunce bătrînii cetății sale vi trimetă, ca 12
să-lu scóță de acolo, și să-l dee în mâna resbunătoriului de sînge, ca să móră. 'Ochiulu 13
teŭ să nu-lu crute, 'ți tu să curățĭ din Israíla vina sîngelui celui nevinovatu, ca tine să-ți fie.

'Și nu muță hotarele aprópelui teŭ, pre 14
care arhihotarii lui-tu puși în moștenirea ta, ce o veĭ moșteni în pământulu, pre care Ielivova, Dumnedieulu teŭ, îți-lu dă, ca să-lu stăpînescĭ.

'Numai unu martoru să nu stee împotriva 15
cui-va pentru vre-o nedreptate sîu o vre-
ce pecate, ce va fi făcutu: ci dupre spusa a dóue martori seŭ dupre spusa a trei martori se va sterpeliá lucrulu. De 'va sta 16
martoriu mincinosu împotriva cuiva, pîcăluindu-lu de calcare de lege; Atunce acei doi 17
bărbați, între cari este vîrva, să se înfățoșeze înaintea lui Ielivova, 'înaintea preoțilorŭ și a judecătoriloru, cari voru fi în acele dile, și judecătorii să cercetedze cu de amêntulu: 18
și 'dacă se va afla, că acelu martoru este martoru mincinosu, și să dă a mărturisi mincinosu contra fratelui seŭ; 'Atunce să 19
faceți lui ce, cumu a cugetatu elu să facă fratelui seŭ; și vei curăți vêlulu din mediulocŭ teŭ; 'Pentru-ca cei-l-alți, audindu, 20
să se temă; și să nu mai facă asemenea lucru rea în mediulocŭ teŭ. 'Și ochiulu teŭ 21
să nu crute; și să cei 'viéță pentru viéță, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă, piciorŭ pentru picior.

Legile resbelului.

TU când vei eși la resbelu în contra 20
inimicilorŭ teĭ, și vei vedé 'cal și care, și poporŭ mai numerosu decâtu tine, să nu te temi de ei; că Ielivova, Dumnedieulu teŭ, care t'a scosu pre tine din pămîntu-

lui Egiptului, este 'cu tine. Și când veĭ 2
apropia de lupță, preotulu să înaintezze, și să vorbéscă către poporu. Și să dica 3
către d'înșii: Ascultă, Israéle! voĭ astădi vĭneți spre de lupță contra inimicilorŭ vostri: să nu se moléțe ínima vóstră, nu vă temeți, nici vă spăimîntați, și nu vă cutremurați înaintea lorŭ. Că Ielivova Dumnedieulu 4
vostru este cu voi merge cu voi, 'ca să se lupte pentru voi contra inimicilorŭ vostri, ți ve să vă mântuiască.

Și să vorbéscă dregătorii către poporu, 5
dicêndu: Cine este bărbatulu, care ți-a zidîn casă nouă, și încă nu a 'începutu-o? acela să mérgă și să se întôrcă la casa sa; ca nu cumva-va să móră în resbelu, și altulu să o începa. Și cine este bărbatulu, care a plantatu viă, și încă nu s'a făcutu părtășu? acela să mérgă, și să se întôrcă la casa sa; ca nu cumva să móră în resbelu, și altulu să o facă. Și să mai 7
vorbéscă dregătorii către poporu, și să dică: Cine este bărbatulu, ce este fricosu și slabu la inimă? acela să mérgă, și să se întôrcă la casa sa, ca nu cumva să se topéscă și inimile fraților lui ca inima lui. Și va fi, când 8
dregătorii vorbi și către poporu, atunce voru pune căpitani de o sutălu ca să-i povățuiască înaintea popórului.

Când te veĭ apropia de o cetate, ca să 10
lupți contra ei, 'să o chiămi la pace. Și 11
va fi, dacă-ți va da respunsu de pace, și ți va deschide, atunce tótă poporulu ce este întrînsa să-ți fie tributariu, și să 'servéscă ție. Și dacă nu va fi pace cu tine, ci se va resbelá contra ta, să o împresori. Și dacă Ielivova, Dumnedieulu teŭ, 13
'va da-o în mâna, 'să treci prin ascuțișulu sâbiei tótă partea bărbătéscă din ea. Dară numai pre femei și pre copii, și 'vi- 14
telu, și tóte câte voru fi în acea cetate, tótă prada ei, răpesce-le tóte tine, și 'folosesce-te de la nemicii teĭ, pre care Ielivova Dumnedieulu teŭ a dat'o ție.

Așa să faci tuturorŭ cetăților, care sînt 15
departe de tine fórte, cari nu sînt din cetățile acestoru popóre d'aicea. Însă 'din 16
cetățile acestoru popóre, pre cari Ielivova, Dumnedieulu teŭ, îți dă ție de moștenire, nici unu sufletu să nu lași viŭ. Ci cu de- 17
sevêrșire să-i perdi: pre Hetei și pre Amorei și pre Cananei și pre Ferezei, pre Hevei și pre Iebusei, după cumu 'i-a ordinată Ielivova, Dumnedieulu teŭ: Ca 'să nu vă în- 18
vețe și pre voi să faceți după tóte urîciunile lorŭ, care le făcuiră ei dețeilorŭ lorŭ, și așa vei să 'păcătuiți contra lui Ielivova, Dumnedieulu vostru.

Când vei împresura o cetate dile multe, 19
și o veĭ sedé ca să o iei, pomi să nu-i strici, bătându cu securea: ci să mănîncĭ din ei, ți nu-i tai pre ei (că oăre numai 'oțiă pomii câmpului) ca să dușpui de d'înaintea ta în împresurare. Numai acelu- 20
a pomi, pre care-lu cunoscĭ, că nu este arbori de mâncare, pre aceia să-i strici și să-i tai, rădicându dintr'înșii lucrŭ contra cetății ce pórtă resbelu cu tine, până ce o veĭ supune.

Lucruri pentru aceea, unde scăpatu cu o resbunătu.

CÂNDU în pământulu, ce-ți dă Ielivova, 21
Dumnedieulu teŭ, ți-lu 'abițuescĭ, se va găsi omu mortu, jăcuindu în câmpu, și nu se va ști cine l'a ucisu; Atunce să ies 2
bătrînii ți judecătorii teĭ, și îți măsura spațiulu până la cetățile ce sînt împrejurulu mortului. Și va fi, că din cetatea 3
cea mai 'nainte bătrînii acelei cetăți vorŭ lua o juncă, ce nare fostu nu s'o lucrate, și care încă n'a trasu în jugu. Și bătrînii cetății 4
acelei să ducă pre acea juncă într'o vale ripósă, care nu s'a arată nici s'a semănatu cu'o dată, și acolo să taie gîtulu juncei în acea vale; Și să vină preoții, fiii lui Levi, 5
(căci Ielivova, Dumnedieulu teŭ, 'pre ei i-a ce-lesi, ca să-i 'servéscă, și să bine-cuvinteze în numele lui Ielivova, și 'după cuvêntulu lorŭ să se judece tótă certa și tótă vătămarea): Și 6
tóți bătrînii cetății aceleia, cei mai aprópe de cellu mortu, 'să-și spele mânele lorŭ deasupra juncei, carei s'a tăiatu gîtulu în vale; Și începênd cuvêntulu, să dică: Mânele nóstre n'au vărsatu sîngele acesta, și ochiĭ nóștri nu l'aŭ 'văzutu vărsându-se. Erță poporului 8
teŭ, pre Israéle, pre care tu l'ai răscumpărată, Ielivova! și 'nu lăsa, ca vina sîngelui celui nevinovatu să fie în mediulocŭ poporului teŭ Israélu; și vina de sînge va fi ispășita. Așa 'să curățĭ vina sîngelui ne- 9
vinovatu din mediulocŭ teŭ, când vei face ce este dreptu în ochiĭ lui Ielivova.

Căsurie după pravoçu asupra femeiei prinsele și aruncate.

Când vei eși la resbelu asupra inimi- 10
colorŭ teĭ, și Ielivova, Dumnedieulu teŭ, 'o va da ție în mână, ți tu vei lua dintr'înșii

11 prinși. Și voiu scoate din mijlocul lor pe cei ce se bucură de relele altora, și pe cei ce se fălesc cu mândria lor.
12 Căci poporul smerit și sărac va scăpa în numele Domnului, și rămășița lui Israel nu va face nedreptate, nu va grăi minciună, și în gura lor nu se va găsi limbă înșelătoare; ci ei vor paște și se vor culca, și nu va fi cine să-i tulbure.
13 Cântă, fiica Sionului! Strigă de bucurie, Israele! Veselește-te și te înveselește din toată inima, fiica Ierusalimului!
14 Domnul a înlăturat pedepsele ce erau asupra ta, a gonit pe vrăjmașul tău. Domnul, Împăratul lui Israel, este în mijlocul tău; tu nu mai trebuie să te temi de nici o nenorocire.
15 În ziua aceea se va zice Ierusalimului: Nu te teme, Sioane, nu-ți lăsa mâinile să slăbească!
16 Domnul, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău, El este un viteaz care scapă. El se va bucura cu veselie de tine, se va liniști în dragostea Lui, se va veseli de tine cu strigăte de bucurie,
17 ca în ziua unui praznic.
18 Voiu strânge pe cei ce sunt mâhniți din pricina praznicelor, care erau o ocară pentru tine, o povară grea.
19 Iată, în vremea aceea Mă voiu răfui cu toți cei ce te-au asuprit. Voiu mântui pe cei șchiopi, voiu strânge pe cei risipiți, și voiu face să fie lăudați și vestiți în tot pământul, pe cei ce au fost de rușine în toată țara.
20 În vremea aceea, când vă voiu aduce înapoi, când vă voiu strânge, vă voiu face vestiți și lăudați în toate popoarele pământului, când voiu întoarce robia voastră înaintea ochilor voștri, zice Domnul.

CARTEA A DOUA A LUI MOISE, NUMITĂ EXODUL

CAPITOLUL 1

1 Iată numele fiilor lui Israel, care au intrat în Egipt cu Iacov, fiecare cu familia lui:
2 Ruben, Simeon, Levi și Iuda,
3 Isahar, Zabulon și Beniamin,
4 Dan și Neftali, Gad și Așer.
5 Toți cei ce au ieșit din coapsa lui Iacov erau șaptezeci de suflete. Iosif era în Egipt.
6 Iosif a murit, toți frații lui și tot neamul acela.
7 Dar copiii lui Israel au rodit și s-au înmulțit foarte mult, s-au înmulțit și au ajuns foarte tari, așa că țara era plină de ei.
8 Atunci s-a ridicat peste Egipt un alt împărat, care nu știa nimic despre Iosif.
9 El a zis poporului său: Iată că poporul fiilor lui Israel este mai mare și mai tare decât noi.
10 Haideți să ne purtăm cu înțelepciune cu el, ca să nu se înmulțească și, dacă va fi război împotriva noastră, să nu se unească și el cu vrăjmașii noștri, să nu ne atace și să nu plece din țară.
11 Atunci au pus peste ei mai-mari de lucrări grele, ca să-i apese cu poveri grele. Și au zidit pentru Faraon cetățile Pitom și Ramses, cetăți cu magazii.
12 Dar cu cât îi apăsau mai tare, cu atât creștea mai mult și se înmulțea poporul, așa că ajunseseră să se teamă de fiii lui Israel.
13 Și egiptenii au silit pe fiii lui Israel să muncească cu asprime.
14 Le-au făcut viața amară cu o muncă grea la lut și la cărămidă și cu tot felul de lucrări la câmp. Le-au silit la toate lucrările acestea cu asprime.
15 Împăratul Egiptului a vorbit și moaștelor evreice, dintre care una se numea Șifra și alta Pua, și le-a zis:
16 Când veți moși moașa femeilor evreice, și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă va fi băiat, să-l omorâți; dacă va fi fată, să trăiască.
17 Dar moașele se temeau de Dumnezeu și nu făceau așa cum le poruncise împăratul Egiptului, ci lăsau să trăiască pe copii.
18 Împăratul Egiptului a chemat pe moașe și le-a zis: De ce faceți așa și lăsați să trăiască pe copii?
19 Moașele au răspuns lui Faraon: Femeile evreice nu sunt ca femeile egiptene; ele sunt sănătoase și nasc înainte de a ajunge moașa la ele.
20 Dumnezeu a făcut bine moașelor; și poporul s-a înmulțit și a ajuns foarte tare.
21 Și pentru că moașele se temeau de Dumnezeu, El le-a dat case.
22 Atunci Faraon a poruncit tuturor poporului său și a zis: Orice fiu care se va naște să-l aruncați în Nil, dar orice fiică să lăsați să trăiască.

CAPITOLUL 2

1 Un om din casa lui Levi a luat de nevastă pe o fată din casa lui Levi.
2 Femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu. Când a văzut că este frumos, l-a ascuns trei luni.
3 Dar, nemaiputând să-l ascundă, a luat o lădiță de papură, a unsu-o cu smoală și cu rășină, a pus în ea copilul și a pus lădița în mijlocul trestiilor, pe malul Nilului.
4 Sora lui stătea de departe, ca să vadă ce i se va face.
5 Fata lui Faraon s-a pogorât la Nil ca să se scalde, și slujnicele ei se plimbau pe malul Nilului. Ea a văzut lădița în mijlocul trestiilor și a trimis pe roabele ei să o aducă.
6 Când a deschis-o, a văzut copilul. Și iată că un băiețel plângea. Ea i s-a făcut milă de el și a zis: Este unul dintre copiii evreilor.
7 Atunci sora lui a zis fetei lui Faraon: Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile evreice, ca să-ți alăpteze copilul?
8 Fata lui Faraon i-a răspuns: Du-te! Și fata a mers și a chemat pe mama copilului.
9 Fata lui Faraon i-a zis: Ia copilul acesta și alăptează-l pentru mine, și-ți voiu plăti eu. Femeia a luat copilul și l-a alăptat.
10 Când copilul a crescut, ea l-a dus la fata lui Faraon, care l-a luat ca fiu al ei. Și i-a pus numele Moise, căci a zis: Pentru că l-am scos din apă.
11 În zilele acelea, când Moise era mare, s-a dus la frații lui și le-a văzut asupririle. A văzut pe un egiptean bătând pe un evreu, unul din frații lui.
12 S-a uitat în jur și, văzând că nu este nimeni, a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip.
13 A doua zi a ieșit iarăși și a văzut pe doi evrei certându-se. A zis celui ce greșea: De ce bați pe aproapele tău?
14 El a răspuns: Cine te-a pus mai-mare și judecător peste noi? Vrei să mă omori pe mine, cum ai omorât pe egiptean? Moise s-a temut și a zis: Fără îndoială, lucrul acesta s-a făcut cunoscut.
15 Faraon a auzit de lucrul acesta și a căutat să-l omoare pe Moise. Dar Moise a fugit de la Faraon și a locuit în țara Madian. Acolo a ședut lângă o fântână.
16 Preotul Madianului avea șapte fete. Ele au venit și au scos apă și au umplut adăpătorile, ca să adape turmele tatălui lor.
17 Dar au venit niște păstori și le-au gonit. Atunci Moise s-a ridicat, le-a apărat și a adăpat turmele lor.
18 Când s-au întors la Reuel, tatăl lor, el le-a zis: De ce ați venit așa de repede astăzi?
19 Ele au răspuns: Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și chiar ne-a scos apă și a adăpat turma.
20 El a zis fetelor sale: Dar unde este? De ce ați lăsat pe omul acela? Chemați-l să mănânce pâine.
21 Moise a primit să locuiască la omul acela, care i-a dat pe Sefora, fata lui, de nevastă.
22 Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele Gherșom, căci a zis: Sunt străin într-o țară străină.
23 După multă vreme, regele Egiptului a murit. Fiii lui Israel suspinau din pricina robiei și strigau. Strigătul lor de ajutor, venit din pricina robiei, s-a suit până la Dumnezeu.
24 Dumnezeu a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov.
25 Dumnezeu a privit spre fiii lui Israel și a luat aminte la ei.

CAPITOLUL 3

1 Moise păștea turmele lui Ietro, socrul său, preotul Madianului. A mânat turma dincolo de pustie și a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu.
2 Îngerul Domnului i S-a arătat într-o văpaie de foc, din mijlocul unui rug. Moise a privit și a văzut că rugul ardea în foc, dar nu se mistuia.
3 Moise a zis: Mă voiu abate să văd această arătare minunată și de ce nu se mistuie rugul.
4 Când a văzut Domnul că se abate să vadă, Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: Moise, Moise! El a răspuns: Iată-mă!
5 Dumnezeu a zis: Nu te apropia încoace! Scoate-ți încălțămintea din picioare, căci locul pe care stai este pământ sfânt.
6 Și a zis: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Moise și-a acoperit fața, căci se temea să privească spre Dumnezeu.
7 Domnul a zis: Am văzut necazul poporului Meu care este în Egipt și am auzit strigătul lui de ajutor din pricina asupritorilor lui. Da, Îi cunosc durerile.
8 M-am pogorât să-l scap din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceea, ca să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, în locul unde locuiesc cananeii, hetiții, amoriții, ferezeii, heviții și iebusiții.
9 Și acum, iată că strigătul fiilor lui Israel a ajuns până la Mine și am văzut și apăsarea cu care îi asupresc egiptenii.
10 Acum, deci, vino, Eu te trimit la Faraon, ca să scoți din Egipt pe poporul Meu, pe fiii lui Israel.
11 Moise a răspuns lui Dumnezeu: Cine sunt eu ca să mă duc la Faraon și să scot din Egipt pe fiii lui Israel?
12 Dumnezeu a zis: Voiu fi cu tine. Și iată-ți semnul că Eu te trimit: când vei scoate din Egipt pe poporul acesta, veți aduce jertfă lui Dumnezeu pe muntele acesta.
13 Moise a zis lui Dumnezeu: Iată, mă voiu duce la fiii lui Israel și le voiu spune: Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi. Dar dacă mă vor întreba: Cum Îl cheamă? ce le voiu răspunde?
14 Dumnezeu a zis lui Moise: Eu sunt Cel ce sunt. Și a zis: Așa să vorbești fiilor lui Israel: Cel ce sunt m-a trimis la voi.
15 Dumnezeu a zis iarăși lui Moise: Așa să vorbești fiilor lui Israel: Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru totdeauna, și cu acest Nume voi fi pomenit din neam în neam.
16 Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel și spune-le: Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, mi S-a arătat și a zis: Cu adevărat v-am cercetat și am văzut ce vi se face în Egipt.
17 Și am zis: Vă voiu scoate din necazul în care sunteți în Egipt, și vă voiu duce în țara Canaaniților, a hetiților, a amoriților, a ferezeilor, a heviților și a iebusiților, într-o țară unde curge lapte și miere.
18 Ei vor asculta de glasul tău. Tu și bătrânii lui Israel veți merge la împăratul Egiptului și-i veți spune: Domnul, Dumnezeul Hebreilor, S-a arătat nouă. Și acum, lasă-ne să mergem trei zile de drum în pustie, ca să aducem jertfă Domnului, Dumnezeului nostru.
19 Dar știu că împăratul Egiptului nu vă va lăsa să mergeți, decât numai silit de o mână tare.
20 Voiu întinde, deci, mâna Mea și voiu lovi Egiptul cu toate minunile pe care le voiu face în mijlocul lui. După aceea vă va lăsa să plecați.
21 Voiu face ca poporul acesta să capete trecere înaintea Egiptenilor, așa că, atunci când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale.
22 Fiecare femeie va cere de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei vase de argint, vase de aur și haine, pe care le veți da fiilor voștri și fiicelor voastre. Așa veți jefui pe egiptenii aceștia.

Iosif va închide ochii. Și-l va plânge și-l va jeli șaptezeci de zile.
5 Când s-au împlinit zilele plângerii lui, Faraon a vorbit casei lui Faraon și a zis: Dacă am căpătat trecere înaintea voastră, spuneți, vă rog, lui Faraon:
6 Tatăl meu M-a pus să jur și a zis: Iată, Eu mor; să mă îngropi în mormântul pe care l-am săpat în țara Canaan. Acum, dar, lasă-mă să mă duc să-l îngrop pe tatăl meu, și apoi mă voiu întoarce.
7 Faraon a zis: Du-te și îngroapă pe tatăl tău, așa cum te-a pus să juri.
8 Iosif s-a dus să îngroape pe tatăl său. Cu el s-au dus toți robii lui Faraon, bătrânii casei lui și toți bătrânii țării Egiptului,
9 toată casa lui Iosif, frații lui și casa tatălui său. Au lăsat în țara Gosen numai copiii lor, oile și vitele lor.
10 Au mers cu el și care și călăreți, așa că alaiul era foarte mare. Au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan, și acolo au făcut o mare și grozavă jelanie. Iosif a ținut șapte zile jelanie pentru tatăl său.
11 Când locuitorii țării, cananeii, au văzut jelania de la aria lui Atad, au zis: Este o mare jelanie pentru egipteni. De aceea s-a numit locul acela Abel-Mițraim, care este dincolo de Iordan.
12 Fiii lui Iacov au făcut tatălui lor așa cum le poruncise:
13 l-au dus în țara Canaan și l-au îngropat în peștera din ogorul Macpela, pe care Avraam cumpărase ogorul împreună cu peștera, ca loc de înmormântare, de la Efron hetitul, în fața Mamvriei.
14 După ce a îngropat pe tatăl său, Iosif s-a întors în Egipt, el și frații lui și toți cei ce se suiseră cu el să îngroape pe tatăl său.
15 Frații lui Iosif, văzând că tatăl lor a murit, au zis: Poate că Iosif ne va urî și ne va răsplăti pentru tot răul pe care i l-am făcut.
16 Au trimis, deci, să spună lui Iosif: Tatăl tău a poruncit înainte de moartea lui și a zis:
17 Așa să vorbiți lui Iosif: Iartă, te rog, fărădelegea fraților tăi și păcatul lor, căci ți-au făcut rău. Și acum, iartă, te rog, fărădelegea robilor Dumnezeului tatălui tău. Iosif a plâns când i s-a vorbit așa.
18 Frații lui au venit ei înșiși, s-au aruncat înaintea lui și au zis: Iată-ne robii tăi!
19 Iosif le-a răspuns: Nu vă temeți, căci sunt eu în locul lui Dumnezeu?
20 Voi ați gândit rău împotriva mea, dar Dumnezeu a întors răul acela spre bine, ca să facă să se împlinească ceea ce se vede astăzi: să scape viața unui popor mare.
21 Acum, deci, nu vă temeți. Eu voiu purta de grijă de voi și de copiii voștri. Și i-a mângâiat și le-a vorbit pe inima lor.
22 Iosif a locuit în Egipt, el și casa tatălui său. A trăit o sută zece ani.
23 Iosif a văzut pe fiii lui Efraim până la al treilea neam. Și fiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au născut pe genunchii lui Iosif.
24 Iosif a zis fraților săi: Eu mor, dar Dumnezeu va cerceta cu siguranță pe voi și vă va scoate din țara aceasta, în țara pe care a jurat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.
25 Iosif a luat jurământ fiilor lui Israel și a zis: Dumnezeu va cerceta cu siguranță pe voi; să duceți, deci, oasele mele de aici.
26 Iosif a murit la vârsta de o sută zece ani. L-au îmbălsămat și l-au pus într-un sicriu în Egipt.

CARTEA A DOUA A LUI MOISE, NUMITĂ EXODUL

CAPITOLUL 1

1 Iată numele fiilor lui Israel, care au intrat în Egipt cu Iacov, fiecare cu familia lui:
2 Ruben, Simeon, Levi și Iuda,
3 Isahar, Zabulon și Beniamin,
4 Dan și Neftali, Gad și Așer.
5 Toți cei ce au ieșit din coapsa lui Iacov erau șaptezeci de suflete. Iosif era în Egipt.
6 Iosif a murit, toți frații lui și tot neamul acela.
7 Dar copiii lui Israel au rodit și s-au înmulțit foarte mult, s-au înmulțit și au ajuns foarte tari, așa că țara era plină de ei.
8 Atunci s-a ridicat peste Egipt un alt împărat, care nu știa nimic despre Iosif.
9 El a zis poporului său: Iată că poporul fiilor lui Israel este mai mare și mai tare decât noi.
10 Haideți să ne purtăm cu înțelepciune cu el, ca să nu se înmulțească și, dacă va fi război împotriva noastră, să nu se unească și el cu vrăjmașii noștri, să nu ne atace și să nu plece din țară.
11 Atunci au pus peste ei mai-mari de lucrări grele, ca să-i apese cu poveri grele. Și au zidit pentru Faraon cetățile Pitom și Ramses, cetăți cu magazii.
12 Dar cu cât îi apăsau mai tare, cu atât creștea mai mult și se înmulțea poporul, așa că ajunseseră să se teamă de fiii lui Israel.
13 Și egiptenii au silit pe fiii lui Israel să muncească cu asprime.
14 Le-au făcut viața amară cu o muncă grea la lut și la cărămidă și cu tot felul de lucrări la câmp. Le-au silit la toate lucrările acestea cu asprime.
15 Împăratul Egiptului a vorbit și moaștelor evreice, dintre care una se numea Șifra și alta Pua, și le-a zis:
16 Când veți moși moașa femeilor evreice, și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă va fi băiat, să-l omorâți; dacă va fi fată, să trăiască.
17 Dar moașele se temeau de Dumnezeu și nu făceau așa cum le poruncise împăratul Egiptului, ci lăsau să trăiască pe copii.
18 Împăratul Egiptului a chemat pe moașe și le-a zis: De ce faceți așa și lăsați să trăiască pe copii?
19 Moașele au răspuns lui Faraon: Femeile evreice nu sunt ca femeile egiptene; ele sunt sănătoase și nasc înainte de a ajunge moașa la ele.
20 Dumnezeu a făcut bine moașelor; și poporul s-a înmulțit și a ajuns foarte tare.
21 Și pentru că moașele se temeau de Dumnezeu, El le-a dat case.
22 Atunci Faraon a poruncit tuturor poporului său și a zis: Orice fiu care se va naște să-l aruncați în Nil, dar orice fiică să lăsați să trăiască.

CAPITOLUL 2

1 Un om din casa lui Levi a luat de nevastă pe o fată din casa lui Levi.
2 Femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu. Când a văzut că este frumos, l-a ascuns trei luni.
3 Dar, nemaiputând să-l ascundă, a luat o lădiță de papură, a unsu-o cu smoală și cu rășină, a pus în ea copilul și a pus lădița în mijlocul trestiilor, pe malul Nilului.
4 Sora lui stătea de departe, ca să vadă ce i se va face.
5 Fata lui Faraon s-a pogorât la Nil ca să se scalde, și slujnicele ei se plimbau pe malul Nilului. Ea a văzut lădița în mijlocul trestiilor și a trimis pe roabele ei să o aducă.
6 Când a deschis-o, a văzut copilul. Și iată că un băiețel plângea. Ea i s-a făcut milă de el și a zis: Este unul dintre copiii evreilor.
7 Atunci sora lui a zis fetei lui Faraon: Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile evreice, ca să-ți alăpteze copilul?
8 Fata lui Faraon i-a răspuns: Du-te! Și fata a mers și a chemat pe mama copilului.
9 Fata lui Faraon i-a zis: Ia copilul acesta și alăptează-l pentru mine, și-ți voiu plăti eu. Femeia a luat copilul și l-a alăptat.
10 Când copilul a crescut, ea l-a dus la fata lui Faraon, care l-a luat ca fiu al ei. Și i-a pus numele Moise, căci a zis: Pentru că l-am scos din apă.
11 În zilele acelea, când Moise era mare, s-a dus la frații lui și le-a văzut asupririle. A văzut pe un egiptean bătând pe un evreu, unul din frații lui.
12 S-a uitat în jur și, văzând că nu este nimeni, a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip.
13 A doua zi a ieșit iarăși și a văzut pe doi evrei certându-se. A zis celui ce greșea: De ce bați pe aproapele tău?
14 El a răspuns: Cine te-a pus mai-mare și judecător peste noi? Vrei să mă omori pe mine, cum ai omorât pe egiptean? Moise s-a temut și a zis: Fără îndoială, lucrul acesta s-a făcut cunoscut.
15 Faraon a auzit de lucrul acesta și a căutat să-l omoare pe Moise. Dar Moise a fugit de la Faraon și a locuit în țara Madian. Acolo a ședut lângă o fântână.
16 Preotul Madianului avea șapte fete. Ele au venit și au scos apă și au umplut adăpătorile, ca să adape turmele tatălui lor.
17 Dar au venit niște păstori și le-au gonit. Atunci Moise s-a ridicat, le-a apărat și a adăpat turmele lor.
18 Când s-au întors la Reuel, tatăl lor, el le-a zis: De ce ați venit așa de repede astăzi?
19 Ele au răspuns: Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și chiar ne-a scos apă și a adăpat turma.
20 El a zis fetelor sale: Dar unde este? De ce ați lăsat pe omul acela? Chemați-l să mănânce pâine.
21 Moise a primit să locuiască la omul acela, care i-a dat pe Sefora, fata lui, de nevastă.
22 Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele Gherșom, căci a zis: Sunt străin într-o țară străină.
23 După multă vreme, regele Egiptului a murit. Fiii lui Israel suspinau din pricina robiei și strigau. Strigătul lor de ajutor, venit din pricina robiei, s-a suit până la Dumnezeu.
24 Dumnezeu a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov.
25 Dumnezeu a privit spre fiii lui Israel și a luat aminte la ei.

CAPITOLUL 3

1 Moise păștea turmele lui Ietro, socrul său, preotul Madianului. A mânat turma dincolo de pustie și a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu.
2 Îngerul Domnului i S-a arătat într-o văpaie de foc, din mijlocul unui rug. Moise a privit și a văzut că rugul ardea în foc, dar nu se mistuia.
3 Moise a zis: Mă voiu abate să văd această arătare minunată și de ce nu se mistuie rugul.
4 Când a văzut Domnul că se abate să vadă, Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: Moise, Moise! El a răspuns: Iată-mă!
5 Dumnezeu a zis: Nu te apropia încoace! Scoate-ți încălțămintea din picioare, căci locul pe care stai este pământ sfânt.
6 Și a zis: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Moise și-a acoperit fața, căci se temea să privească spre Dumnezeu.
7 Domnul a zis: Am văzut necazul poporului Meu care este în Egipt și am auzit strigătul lui de ajutor din pricina asupritorilor lui. Da, Îi cunosc durerile.
8 M-am pogorât să-l scap din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceea, ca să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, în locul unde locuiesc cananeii, hetiții, amoriții, ferezeii, heviții și iebusiții.
9 Și acum, iată că strigătul fiilor lui Israel a ajuns până la Mine și am văzut și apăsarea cu care îi asupresc egiptenii.
10 Acum, deci, vino, Eu te trimit la Faraon, ca să scoți din Egipt pe poporul Meu, pe fiii lui Israel.
11 Moise a răspuns lui Dumnezeu: Cine sunt eu ca să mă duc la Faraon și să scot din Egipt pe fiii lui Israel?
12 Dumnezeu a zis: Voiu fi cu tine. Și iată-ți semnul că Eu te trimit: când vei scoate din Egipt pe poporul acesta, veți aduce jertfă lui Dumnezeu pe muntele acesta.
13 Moise a zis lui Dumnezeu: Iată, mă voiu duce la fiii lui Israel și le voiu spune: Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi. Dar dacă mă vor întreba: Cum Îl cheamă? ce le voiu răspunde?
14 Dumnezeu a zis lui Moise: Eu sunt Cel ce sunt. Și a zis: Așa să vorbești fiilor lui Israel: Cel ce sunt m-a trimis la voi.
15 Dumnezeu a zis iarăși lui Moise: Așa să vorbești fiilor lui Israel: Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru totdeauna, și cu acest Nume voi fi pomenit din neam în neam.
16 Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel și spune-le: Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, mi S-a arătat și a zis: Cu adevărat v-am cercetat și am văzut ce vi se face în Egipt.
17 Și am zis: Vă voiu scoate din necazul în care sunteți în Egipt, și vă voiu duce în țara Canaaniților, a hetiților, a amoriților, a ferezeilor, a heviților și a iebusiților, într-o țară unde curge lapte și miere.
18 Ei vor asculta de glasul tău. Tu și bătrânii lui Israel veți merge la împăratul Egiptului și-i veți spune: Domnul, Dumnezeul Hebreilor, S-a arătat nouă. Și acum, lasă-ne să mergem trei zile de drum în pustie, ca să aducem jertfă Domnului, Dumnezeului nostru.
19 Dar știu că împăratul Egiptului nu vă va lăsa să mergeți, decât numai silit de o mână tare.
20 Voiu întinde, deci, mâna Mea și voiu lovi Egiptul cu toate minunile pe care le voiu face în mijlocul lui. După aceea vă va lăsa să plecați.
21 Voiu face ca poporul acesta să capete trecere înaintea Egiptenilor, așa că, atunci când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale.
22 Fiecare femeie va cere de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei vase de argint, vase de aur și haine, pe care le veți da fiilor voștri și fiicelor voastre. Așa veți jefui pe egiptenii aceștia.

21 [a]Dacă faci votă lui Iehova Dumnedieulu tĕu, să nu întârdii a-lu împlini; că Iehova, Dumnedieulu teu, îlu va cere de la tine, şi întârdiendu, păcatŭ vei avé asupra ta.
22 Iară de nu vei voi a face votă, păcatŭ nu vei avé asupra ta.
23 [b]Ceea ce a eşitŭ din buzele tale, aceea să faci şi să urmezi, dupre cumu aĭ votatŭ lui Iehova Dumnedieulu teu: dreptu de bună-voiă, ce tu cu gura ta aĭ promisŭ.
24 De vei intra în via aprópelui tĕu, poţi să mănânci struguri cât vei voi, până ce te vei săturà, dară în vasŭ să nu pui.
25 De vei intra în holda aprópelui tĕu, [c]spice poţi să culegi cu mâna ta; dară secerea să nu o pui în holda aprópelui tĕu.

24 CÂNDU [a]cineva luăndu-şi femeie, se va întîmplà ca ea să nu afle îndurare înaintea ochiloru lui fiindă-că a găsitŭ în ea ce-va urîtură; atunci să-i scrie carte de despărţenie, şi să-i dee în mână, şi o va lăsà din casa lui; 2 şi când din casa lui, ea poate să se ducă, şi să
3 se mărite după altŭ bărbatŭ. Iară dacă şi acestă din dorbă bărbatŭ o va urî, şi-i va scrie carte de despărţenie, şi o va da în mână, şi o va lăsà din casa lui; sĕu dacă acestă bărbatŭ din urmă, carea o luă lui de femeiă,
4 va muri, [b]bărbatulŭ ei celŭ d'întâiu, carele o lăsă, nu va puté a o luà, ca érăşi să fie femeia, după ce ea s'a spurcatŭ; că aceea e urîciune înaintea lui Iehova, şi tu să nu aduci păcatŭ peste pământea, ce-ĭ dă dotŭ Iehova Dumnedieulu teu de moştenire.
5 [c]Când cineva va fi luatŭ de curândŭ femeiă, acela să nu margă în oştea, şi să nu i se pună nici o sarcină; acelora să fie cu casa sa unŭ anŭ de zilĕ, [d]veselindu femeea ce şi-a luatŭ-o.
6 Să nu iĕ cineva [e]mâna, nici petrea de macină, că îşi ĭea [f]sufletulŭ şi luă cineva.
7 [a]De se va afla cineva, care să fi furatŭ vr'unŭ dintre fraţii sĕi, din fiiĭ lui Israilu, şi se servească de dînsulu ca de unŭ sclavŭ, sĕu îlu vîndă: să môră acelŭ furŭ, şi aşa [b]să curăţi reĭa dintru mijlocŭlu tĕu.
8 Ia aminte cu luare să te păzeştĭ de [a]plaga lepreĭ, şi să faci totu ce te voiŭ învăţà preoţiĭ din Leviţi, cumu li-amu poruncitŭ eu, aşa să păziţi şi să faceţi.
9 [a]Adu-ţĭ aminte de ceea ce a făcutŭ Iehova, Dumnedieulu tĕu, [b]Mariei pe calea când vei eşì din Egiptu.
10 Când vei avé dreptu să ceri aprópelui tĕu ceva împrumutŭ, nu te duce în casa lui ca să iei zălogŭ dela dînsulu.
11 Afară să stea, şi omulŭ, carulŭ [a]ţi va împrumutà, să-ţi aducă zălogŭlu afară.
12 Iară dacă va fi omŭ săracŭ, nu te culcà cu zălogŭlu lui de nópte;
13 [a]ci cu totulŭ să-i dai hainea d'înainte de apusulu soarelui, ca să se culce în vestmêntulŭ sĕŭ, şi să te [b]binecuvinteze, şi [c]aceea va fi dreptate ţie înaintea lui Iehova, Dumnedieulu teu.
14 Să nu [a]năpăstuieşci pre nimenea, pre celŭ săracŭ şi pre celŭ lipsitŭ dintre fraţiĭ tĕi, sĕu dintre [b]străinii tĕi, cari petrecŭ în pământulŭ tĕu, în porţile tale.
15 [a]Ce mâne-mĕne să-i dai plata lui, şi soarele nu apună peste dînsulu, că sărmanŭ este, şi de dînsulu sufletulŭ sĕŭ, ca să nu strige [b]asupra ta către Iehova, şi tie să ţi se pue în budă.
16 [a]Părinţiĭ să nu se omóre pentru fiiĭ, nici fiiĭ să nu se omóre pentru părinţiĭ, fie-care să se omóre pentru păcatulŭ sĕŭ.
17 [a]Să nu întorci dreptatea străinului sĕu a orfanului, şi [b]vestmêntulŭ vĕduvei înaintea sa să-lu iei.
18 [a]Ci-ţĭ aduce-ţĭ aminte că sclavŭ ai fostŭ în Egiptu, şi că Iehova, Dumnedieulu teu te-a răscumpĕratŭ de acolo, pentru aceea-ţĭ ordonu eu ţie ca acestea să faci.
19 [a]Când vei secera secerişulŭ tĕu în câmpu, şi vei uita vr'unŭ snopŭ în câmpŭ, să nu te întorci, ca să-lŭ iei, ci lasă străinului, orfanului şi vĕduvei să fie; ca Iehova Dumnedieulu teu să te [b]binecuvinteze în totŭ lucrulŭ mânelorŭ tale. 20 [a]Când vei scutura oliulŭ tĕu, să nu te întorci să culegi ramurile tale. Ci-ţĭ [b]vor remâne şi ţie celŭ străinŭ, orfanulŭ şi vĕduva. 21 [a]Când vei culege via ta, să nu poţi culege şi în urma ta; ci lasă străinului, orfanului şi vĕduvei să fie. 22 [a]Şi-ţĭ aminte că sclavŭ ai fostŭ în pământulŭ Egiptului; pentru aceea, [b]eu poruncescu ţie ca acestea să faci.

25 CÂNDU se nasce [a]ceartă între doi, şi cerŭ-ei viua la judecată, ca să li judece, şi [b]pre celŭ drepţi să-lu îndreptĕze, şi pre celŭ vinovaţi să-lu condamne: 2 şi dacă celŭ vinovatŭ va fi [a]meritatŭ bătaia, judecătorulŭ să culce să li pună pre [b]pământ, şi-să-i bată înaintea ochiloru lui, după măsura vinovăţiei sale. 3 [a]Până-la-patruzecĭ lovituri să-i dee, nu mai multe, ca nu cumva înmulţindu-se loviturile, fratele tĕu să fie [b]desprețuitŭ în ochiĭ tĕi.
4 [a]Nu va legà gura boului când treeră.
5 [a]Când fraţiĭ vorŭ locui împreună, şi unulu dintr'înşiĭ va muri, şi nu va avé copiĭ, femeea mortului să nu se mărite afară, ci fie cumnatulŭ seŭ; el cumnatulŭ ei să intre la dînsa, şi să o ia de femeiă, şi să împlinescă cătră dînsa dătoria de cumnatu. 6 Şi va fi, ca fiiulŭ născutŭ, pre carele va nasce, să urmeze la numele mortului seŭ fratu, ca să nu se şteargă numele lui din Israilu. 7 Şi dacă acestŭ omŭ nu va voi plăcé ca să ieé pre cumnata sa, ca cumnata sa, să se sue la [a]porta la bĕrbaţi, şi să dică: Cumnatulŭ meu nu voesce de a păstra fratelui seŭ numele în Israilu, nici va voesce să împlinescă cu mine datoria de cumnată. 8 Şi bĕrbaţiĭ cetăţiĭ sale să-lu chiĕme şi să vorbescă lui; şi dacă elu va remâné stătătoriu, şi va qice: Nu-mi place ca să-lŭ ieiu; 9 Atunci cumnata sa apropiindu-se de dînsulu înaintea ochiloru bĕrbaţiloru, şi [a]scoţându încălţămêntulŭ lui din piciorŭ, şi scuipându în faţă; şi luându cuvêntulŭ să qică: Aşa să se facă bărbatului care nu voesce să [a]zidescă casa fratelui seŭ. 10 Şi numele lui să se chiĕme în Israilu Casa celui descălţatŭ.
11 Când [a]doĭ bărbaţi se vorŭ certa unŭ cu altulŭ, bărbatulŭ cu femeea sa, şi femeea unuia se va apropiè, ca să scape pe bărbatulŭ seŭ din mâna celui ce-lŭ bate, şi va [b]întinde mâna sa, în ajunsŭ de părţile sale ruşinei, 12 Atunci mâna ei să-i o tai, [a]ochiulŭ teu să nu o cruţe.
13 [a]În să nu aibĭ în sacculŭ teu două feliurĭ de pietre de cumpĕnă, mare şi mică. 14 Şi în casa ta să nu aibĭ două feliurĭ de efă, mare şi mică. 15 Pietră plină şi dreptă să aibĭ, şi efă plină şi dreptă să aibĭ, [a]ca zilele tale să fie multe în pământulŭ pre care Iehova, Dumnedieulu teu, ţi-le dă. 16 Că urîciune este lui Iehova, Dumnedieulu teu, totŭ celŭ ce face acestea, totŭ celŭ ce face strîmbătate.
17 [a]Adu-ţĭ aminte de ceea ce ţi-a făcutŭ Amalecu în cale, când eşeaĭ din Egiptu; 18 Cumu te întâmpinà elŭ în cale, şi mise în ordĭ pre toţĭ cei slabĭ cari erau dinapoia ta; când tu eraĭ obosiţi şi necuraţi, şi [a]de Dumnedieŭ nu ţi-e teamă. 19 Şi va fi [a]când Iehova, Dumnedieulu tĕu, şi va da odihnă dela toţĭ vrăjmaşiĭ tĕi de jurulŭ împrejurŭ, în pământulŭ care Iehova Dumnedieulu teu îlu dă de moştenire, ca să-lŭ stăpînescĭ; tu să [b]ştergi şi amintirea lui Amalecu de supt ceriu: să nu uiţi!

Mulţĭ mărturĭ greşelnicĭ şi o jertfă curată.

SI va fi, când vei intra în pământulŭ 20
pre care Iehova Dumnedieulu tĕu, ţi-lu dă de moştenire, ca să-lŭ stăpînescĭ, şi vei lăcui în cetăţile, 2 Să iĕ din pămêntele mărginaşe 8
ale tale pe [a]cari ţi le dă; şi să-ţĭ faci în mijlocŭlu lor [b]drumuri, şi să împărţeşci în trei părţi hotarele ţĕrei tale, pe cari ţi le va da Iehova Dumnedieulu teu, ca să fugă acolo tot omulŭ ucigătoriu.
3 Iată [a]cestŭ lucru ce-lŭ vei face: ucigătoriulŭ să fugă acolo, ca să scape viaţa sa; [b]cine va bate pe aprópelele seŭ fără voiă, şi nu-lŭ va urî mai înainte de totŭ, 4 Şi va fugi la una din cetăţile acestea, ca să scape viaţa sa: [a]cine va bate pe aprópelele seŭ fără voiă, şi nu-lŭ va urî mai înainte de totŭ, 5 Precumŭ [a]acela care va merge cu aprópelele seŭ în pădure, ca să taie lemne, şi mâna sa va apucà cu securea ca să taie lemnele, şi fierulŭ va sări din cozĭ, şi va [b]nimeri pe aprópelele seŭ, şi va muri; el să fugă la una din cetăţile acestea, şi să scape viaţa sa: 6 Ca nu cumva [a]răzbunătoriulŭ sângelui să urmărescă pe ucigătoriulŭ în mâniea inimei sale, şi să-lŭ ajungă, fiindă-că calea este lungă, şi să-lŭ omóre pe elŭ, carele nu este vinovatŭ de morte, fiindă-că nu urîse pe aprópelele seŭ mai înainte de totŭ. 7 Pentru aceea-ţĭ ordonu eu ţie, şi-ţĭ qicu: Să [a]faci trei cetăţi. 8 Şi dacă Iehova Dumnedieulu teu va [a]lărgì hotarele tale, precumŭ a jurată părinţiloru tĕi, şi-ţĭ va dă tot pământulŭ pre carele a promisŭ că-lŭ va dă părinţiloru tĕi, 9 Dacă vei păzì tote poruncile acestea, ca să le faci, pre cari eu ţi le ordonu astădi, ca să iubeşci pre Iehova Dumnedieulu teu, şi să umblĭ totdeuna în căile sale, 10 Atunci să nu se verse sângele nevinovatŭ în mijlocŭlu pământului tĕu, pre carele Iehova Dumnedieulu teu ţi-lu dă de moştenire, ca să-ţĭ fie [a]vinovăţia sângelui asupra ta.
11 Iară dacă va fi omŭ carele să urască pe aprópelele seŭ, şi să-lŭ [a]pîndescă, şi să se scóle asupra lui şi să-lŭ omóre, şi să fugă la una din cetăţile acestea; 12 Atunci [a]bătrînii cetăţiĭ sale să trimită şi să-lŭ ieé de acolo, şi să-lŭ dee în mâna [b]răzbunătoriului sângelui, ca să moră. 13 Ochiulŭ teu să nu-lŭ cruţe, ci [a]să ştergi sângele nevinovatŭ din Israilu, ca să-ţĭ fie bine.
14 [a]Să nu muţi hotarulŭ aprópelui tĕu, pe carele l'au pusŭ cei dintâiŭ în moştenirea ta, pre carea o vei moşteni în pământulŭ pre care Iehova Dumnedieulu teu ţi-lu dă ca să-lŭ stăpînescĭ.
15 [a]Unŭ martoriŭ nu se va scolà contra cuiva pentru vr'unŭ păcatŭ, sĕu pentru vr'unŭ delictŭ, pentru vr'unŭ păcatŭ cu care ar păcătuì; [b]pe gura a doĭ sĕu a trei martorĭ se va stabilì lucrulŭ.
16 [a]Când se va scolà unŭ martoriŭ mincinosŭ contra cuiva, ca să mărturisescă contra lui o apostasie; 17 Atunci amêndoĭ bărbaţiĭ cari au [a]lucrulŭ înaintea lui Iehova, înaintea preoţiloru şi a judecătoriloru cari vorŭ fi în dilele acelea, 18 Şi judecătoriiĭ să cerce bine, şi iată, dacă martoriulŭ este unŭ martoriŭ mincinosŭ, şi a mărturisitŭ mincinosă contra fratelui seŭ, 19 Atunci să-i faceţi lui precumŭ a cugetatŭ el a face fratelui seŭ; şi [a]să ştergi reulŭ din mijlocŭlu tĕu, 20 Ca cei-lalţi să audă şi să se [a]teamă, şi să nu mai facă de aci înainte unŭ lucru reŭ ca acesta în mijlocŭlu tĕu. 21 Ochiulŭ teu să nu cruţe: [a]viaţa pentru viaţă, ochiŭ pentru ochiŭ, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picioru pentru picioru.

21 Când vei [a]eşì la resboiŭ în contra vrăjmaşiloru tĕi, şi vei vedé cai şi căruţe, şi [b]unu poporŭ mai multŭ decâtŭ tine, să nu te temi de dînşiĭ, căci Iehova Dumnedieulu teu este cu tine, care te-a scosŭ din pămêntulŭ Egiptului.
2 Şi când vei fi gata de luptă, [a]atunci preotulŭ să se apropie şi să vorbescă poporului, 3 Şi să qică: Audi, Israile! voi vĕ apropiaţĭ astădi de luptă în contra vrăjmaşiloru voştri; să nu vĕ [a]moliţĭ inima, nici vĕ temeţĭ, nici vĕ spăimîntaţĭ, nici vĕ [b]înfricoşaţĭ de dînşiĭ; 4 Căci Iehova Dumnedieulu voştru este cu voi, ca să [a]lupte pentru voi cu vrăjmaşiĭ voştri, ca să vĕ mântuiască.
5 Şi [a]oficerii să vorbescă cătră poporŭ, şi să qică: Cine este omulŭ carele a [b]edificatŭ o casă nouă, şi nu a [c]dedicatŭ-o încă? Să se ducă şi să se întorcă la casa sa, ca nu cumva să moră în resboiŭ, şi altulŭ să o dedice. 6 Şi cine este omulŭ carele a [a]plantatŭ o vie, şi nu a [b]gustatŭ încă din ea? Să se ducă şi să se întorcă la casa sa, ca nu cumva să moră în resboiŭ, şi altulŭ să gustă din ea. 7 Şi cine este omulŭ carele s'a logodită cu o femeiă, şi nu a luatŭ-o încă? Să se ducă şi să se întorcă la casa sa, ca nu cumva să moră în resboiŭ, şi altulŭ să o iee. 8 Şi oficerii să mai vorbescă cătră poporŭ, şi să qică: Cine este omulŭ fricosŭ şi [a]moliciosŭ la inimă? Să se ducă şi să se întorcă la casa sa, ca să nu facă şi pe fraţiĭ sĕi să se [b]moliciască ca elŭ.
9 Când vor [a]fini oficerii de vorbitŭ cătră poporŭ, atunci să pue căpitani de oştiri în capulŭ poporului.
10 Când vei [a]eşì la resboiŭ în contra unei cetăţi, ca să o [b]combaţi, să-i [c]propunĭ pace. 11 Şi dacă-ţĭ va răspunde la pace, şi-ţĭ va deschide, atunci totŭ poporulŭ care se va găsì în ea să-ţĭ fie [a]supusŭ şi să-ţĭ [b]slujescă. 12 Iară dacă nu va face pace cu tine, ci va voi să facă resboiŭ cu tine, atunci să o [a]combaţi. 13 Şi când o va da Iehova Dumnedieulu teu în mâna ta, să [a]loviĭ pe totŭ bărbatulŭ ei cu ascuţişulŭ sabiei; 14 Numaĭ femeile, [a]pruncii, vitele şi totŭ ce va fi în cetate, totŭ prădatulŭ ei, să-lŭ [b]iei pentru tine, şi să mănânci prădatulŭ vrăjmaşiloru tĕi, pe carele ţi i-a dată Iehova Dumnedieulu teu.
15 Aşa să faci tuturoru cetăţiloru care sunt departe de tine, carele nu sunt din cetăţile acestoru [a]popóre de aci. 16 Iară din cetăţile acestoru popóre, pre cari ţi le dă de moştenire Iehova Dumnedieulu teu, să nu [a]laşi să trăiască nimicŭ ce are suflare; 17 Ci [a]să le [b]nimiceşci cu totulŭ: pe Heteu şi pe Amoreu, pe Cananeu şi pe Ferezeu, pe Heveu şi pe Iebuseu, precumŭ ţi-a poruncitŭ Iehova Dumnedieulu teu; 18 Ca să nu ve învăţe a face după totŭ reulŭ lucrulŭ urîciuniloru lor, pe cari le-au făcutŭ ei dumnedeiloru lor, şi să păcătuiţĭ în contra Iehova Dumnedieului voştru.
19 Când vei [a]împresură o cetate multă vreme, luptându-te cu ea ca să o iei, să nu [b]nimiceşci pomiĭ ei, ridicându asupra lor securea; că de ei poţi mâncà, şi să nu-i tai; căci [c]pomulŭ câmpului este omulŭ, ca să intre înaintea ta în împresurare? 20 Numaĭ pomiĭ cari scĭi că nu sunt pomiĭ de mâncatŭ, să-i [a]nimiceşci şi să-i tai, şi să faci întăriturĭ în contra cetăţiĭ care face resboiŭ cu tine, până ce o va [b]supune.

21 Când se va găsì [a]omorîtŭ în ţera pre care Iehova Dumnedieulu teu ţi-lu dă de moştenire, zăcêndŭ pe câmpŭ, şi nu se va şci cine l'a omorîtŭ, 2 Atunci [a]bătrînii şi judecătoriiĭ tĕi să eşĭ afară, şi să măsóre până la cetăţile cari sunt împrejurulŭ celui omorîtŭ. 3 Şi bătrînii cetăţiĭ celeia, care va fi mai aprópe de celŭ omorîtŭ, să iee bătrînii cetăţiĭ celeia o [a]vită de boĭ, pe carea n'a trasŭ încă la jugŭ, şi care n'a tras în jugŭ; 4 Şi bătrînii cetăţiĭ celeia să pogóre vita la unŭ [a]părîu cu apă curgătore, care nu este arată, nici semănată, şi să [b]frîngă grumadiulŭ vitei în părîu. 5 Şi preoţiĭ, fiiĭ lui Levi, să se apropie, căci pre ei i-a alesŭ Iehova Dumnedieulu teu, ca să-lŭ [a]slujescă şi să binecuvinteze în numele lui Iehova, şi după cuvêntulŭ lor să se judece totŭ procesulŭ şi totŭ [b]loviturile. 6 Şi totŭ bătrînulŭ cetăţiĭ celeia, care va fi mai aprópe de celŭ omorîtŭ, să spele mânile sale deasupra vitei celeia, care s'a frîntŭ grumadiulŭ în părîu; 7 Şi să [a]qică şi să dică: Mânile nóstre n'au vĕrsatŭ sângele acesta, nici ochiiĭ nóştri n'au vădutŭ. 8 Iartă, Iehova, poporului tĕu Israil, pre carele l'aĭ răscumpĕratŭ, şi nu [a]pune sângele nevinovatŭ în mijlocŭlu poporului tĕu Israil. Şi [b]sângele acesta să-lŭ ieé de pe ei. 9 Şi tu [a]să ştergi sângele nevinovatŭ din mijlocŭlu tĕu, când vei face ce este bine înaintea lui Iehova.

10 Când vei [a]eşì la resboiŭ în contra vrăjmaşiloru tĕi, şi Iehova Dumnedieulu teu îi va da în mâna ta, şi vei [b]luă prinşi de resboiŭ; 11 Şi vei vedé între prinşi o [a]femeiă frumósă la chipŭ, şi te vei [b]lipì de dînsa, şi o vei luà de femeiă, şi o vei aduce în casa ta, 12 Atunci să [a]rădă capulŭ, şi să-şĭ taie unghiile; 13 Şi să [a]lepede vestmêntulŭ prinderei sale de pe ea, şi să remâe în casa ta, şi să [b]plângă pe tatălŭ seŭ şi pe mamă-sa unŭ lunŭ de dile; şi după aceea să intre la dînsa, şi să fie bărbatulŭ ei, şi ea să-ţĭ fie femeiă. 14 Şi dacă nu-ţĭ va mai placé de ea, atunci să-i dai drumŭ unde va voi ea; dară să nu o [a]vîndĭ pe bani, nici să o [b]tratezĭ ca pe o sclavă, fiindă-că ai smeritŭ-o.

15 Când va avé unŭ omŭ două femeĭ, una iubită şi alta urîtă, şi amêndouă îi vorŭ fi născutŭ fiiĭ, şi fiiulŭ celŭ întâiŭ născutŭ va fi alu celeĭ urîte; 16 Atunci când va [a]împărţì averea sa fiiloru sĕi, să nu potă fiiulŭ celeĭ iubite să fie [b]întâiŭ născutŭ înaintea fiiului celeĭ urîte, care este întâiŭ născutŭ; 17 Ci pe fiiulŭ celeĭ urîte să-lŭ [a]recunoscă, ca să dee fiiului celeĭ urîte [b]două părţi din totŭ ce va fi alu seŭ; căci elŭ este începutulŭ puterei sale, şi a lui este [c]dreptulŭ întâiului născutŭ.

18 Când va avé unŭ omŭ unŭ fiiŭ [a]neascultătoriŭ şi [b]răsvrătitŭ, carele nu ascultă de tatălŭ seŭ şi de mama-sa, şi pre carele, fiindă-că l'au pedepsitŭ, nu ascultă de ei; 19 Atunci tatălŭ şi mama-sa să-lŭ ieé şi să-lŭ aducă la [a]bătrînii cetăţiĭ sale, şi la porta locului unde locuesce; 20 Şi să qică bătrînilor cetăţiĭ sale: Acestŭ fiiŭ alu nostru este [a]neascultătoriŭ şi [b]răsvrătitŭ, nu ascultă de vocea nóstră, este [c]mâncătoriŭ şi [d]betorŭ de vinŭ. 21 Şi totŭ bărbatulŭ cetăţiĭ sale să-lŭ [a]ucidă cu petre, şi să moră; şi [b]să ştergi reulŭ din mijlocŭlu tĕu, ca totŭ Israilulŭ să audă şi să se [c]teamă.

22 Când va fi [a]vinovatŭ unŭ omŭ de morte, şi va fi [b]omorîtŭ, şi-lŭ veţi spînzurà de unŭ lemnŭ, 23 Trupulŭ lui să nu remâe peste nópte pe lemnulŭ pe carele a fostŭ spînzuratŭ, ci [a]să-lŭ îngropaţĭ în diua aceea; că blestematŭ de Dumnedieŭ este celŭ spînzuratŭ, şi să nu spurcaţĭ pămêntulŭ vostru pre care Iehova Dumnedieulu teu ţi-lu dă de moştenire.

22 Să nu vedĭ [a]boulŭ fraţelui tĕu, sĕu oiŭ lui rătăcindu-se, şi să te faci că nu le vedĭ; ci să [b]le întorcĭ negreşitŭ fraţelui tĕu. 2 Şi dacă fratele tĕu nu este aprópe de tine, sĕu nu-lŭ cunoscĭ, atunci să-lŭ [a]aducĭ în casa ta, şi să remâe la tine până când va cercà fratele tĕu pre elŭ, şi atunci să-i dai înapoĭ. 3 Aşa să faci şi cu măgarulŭ lui, aşa să faci şi cu vestmêntulŭ lui, aşa să faci şi cu totŭ lucrulŭ perdutŭ alu fratelui tĕu, carele a perdutŭ-o elŭ, şi tu l'aĭ aflatŭ; să nu te [a]faci că nu vedĭ.
4 [a]Să nu vedĭ măgarulŭ fraţelui tĕu, sĕu boiulŭ lui căzêndŭ pe cale, şi să te faci că nu le vedĭ; ci să [b]ridicĭ negreşitŭ cu elŭ.
5 [a]Femeea să nu se îmbrace cu vestmêntulŭ bărbătescŭ, şi bărbatulŭ să nu se îmbrace cu vestmêntulŭ femeiescŭ; că [b]urîciune este înaintea lui Iehova Dumnedieului teu totŭ celŭ ce face acestea.
6 Când vei găsì pe [a]cale, în vr'unŭ arbore sĕu pe pămêntŭ, unŭ cuibŭ de păsĕri, cu pui sĕu ouă, şi mama-sa stêndŭ pe pui sĕu pe ouă, să nu iei pe mama-sa cu fiiĭ; 7 Ci [a]să laşi să fugă mama-sa, şi numaĭ pe fiiĭ să-ţĭ iei, ca să-ţĭ fie bine, şi să-ţĭ [b]lungescĭ dilele.
8 Când vei [a]edificà o casă nouă, să faci [b]împrejurŭ la acoperemêntulŭ ei o [c]bardă, ca să nu aduci [d]vinovăţia sângelui asupra casei tale, dacă va cădé cineva de pe ea.
9 [a]Să nu semeni în viea ta diferite feliurĭ de semenăturĭ, ca nu cumva să se [b]spurce totŭ rodulŭ semenăturiloru tale pe carele l'aĭ semenatŭ, şi [c]rodulŭ viei.
10 [a]Să nu arĭ cu unŭ boŭ şi cu unŭ măgarŭ împreună.
11 [a]Să nu te îmbraci cu unŭ vestmêntŭ [b]amestecatŭ, de lînă şi de in împreună.
12 [a]Să-ţĭ faci ciucuri la cele patru colţuri ale vestmêntului cu care te acoperi.

13 Când va luă unŭ omŭ o femeiă, şi va intrà la dînsa, şi o va [a]urî, 14 Şi-i va [a]pune vorbe de ocară, şi va [b]răspîndì asupra ei unŭ reŭ renumitŭ, şi va qice: Am luatŭ pe femeea acesta, şi când m'am apropiatŭ de ea, n'am găsitŭ în ea semnele fecioriei; 15 Atunci tatălŭ şi mama fetei să ieé şi să aducă semnele fecioriei fetei la [a]bătrînii cetăţiĭ, la porta locului; 16 Şi tatălŭ fetei să qică bătrînilor: Fiica mea am dată-o de femeiă acestui omŭ, şi elŭ o urîsce; 17 Şi iată, elŭ i-a pusŭ vorbe de ocară, qicêndŭ: N'am găsitŭ în fiica ta semnele fecioriei; şi iată semnele fecioriei fiicei mele. Şi să [a]întindă vestmêntulŭ înaintea bătrînilor cetăţiĭ.
18 Şi bătrînii cetăţiĭ celeia să iee pe omulŭ acela şi să-lŭ [a]pedepsescă; 19 Şi să-i [a]impună o amendă de o sută de [b]sicli de argintŭ, şi să o dee tatălui fetei, fiindă-că a [c]smeritŭ o fecioră din Israilŭ; şi ea să-ţĭ fie femeiă, şi elŭ să nu o potă [d]lăsà în totŭ diua.
20 Iară dacă lucrulŭ acesta va fi adevĕratŭ, şi semnele fecioriei nu se vorŭ găsì la fată, 21 Atunci să scóta pe fată la porta casei tatălui seŭ, şi bărbaţiĭ cetăţiĭ sale să o [a]ucidă cu petre, şi să moră; că a făcutŭ o [b]ruşine în Israilŭ, curvindŭ în casa tatălui seŭ; şi [c]să ştergi reulŭ din mijlocŭlu tĕu.
22 Când se va găsì unŭ omŭ [a]culcatŭ cu femeea altui bărbatŭ, atunci să moră amêndoĭ, şi omulŭ carele a dormitŭ cu femeea, şi femeea; şi [b]să ştergi reulŭ din Israilŭ.
23 Când va fi o [a]fată fecioră logodită cu unŭ bărbatŭ, şi unŭ altŭ omŭ o va găsì în cetate, şi va dormì cu dînsa; 24 Atunci să aduceţĭ amêndoĭ la porta cetăţiĭ celeia, şi să-i [a]ucideţĭ cu petre, şi să moră: fata, fiindă-că n'a strigatŭ în cetate, şi omulŭ, fiindă-că a [b]smeritŭ femeea altui omŭ; şi [c]să ştergi reulŭ din mijlocŭlu tĕu.
25 Iară dacă va găsì unŭ omŭ pe fată fecioră logodită în câmpŭ, şi o va [a]apucà omulŭ acela şi va dormì cu dînsa, atunci să moră numaĭ omulŭ carele a dormitŭ cu dînsa; 26 Iară fetei să nu-i faci nimicŭ, că fata n'a păcătuitŭ cu păcatŭ de morte; că precumŭ se scóla unŭ omŭ asupra aprópelui seŭ şi-lŭ [a]omorîa, aşa este şi lucrulŭ acesta; 27 Că elŭ a găsitŭ-o în câmpŭ, şi a strigatŭ fata logodită, şi n'a fostŭ cine să o scape.
28 Când va găsì unŭ omŭ o [a]fată fecioră nelogodită, şi o va apucà şi va dormì cu dînsa, şi se vorŭ găsì; 29 Atunci omulŭ carele a dormitŭ cu dînsa să dee tatălui fetei [a]cincĭdecĭ sicli de argintŭ, şi ea să-ţĭ fie femeiă, fiindă-că a [b]smeritŭ-o; elŭ să nu o potă [c]lăsà în totŭ diua.

23 Unŭ omŭ să nu-şĭ [a]ia femeea tatălui seŭ, şi să nu [b]ridice poala tatălui seŭ.

2 [a]Unŭ omŭ cu testiculele strivite sĕu cu [b]membrulŭ tăiatŭ să nu intre în adunarea lui Iehova.
3 [a]Unŭ [b]Amonitŭ sĕu unŭ Moabitŭ să nu intre în adunarea lui Iehova; nici unŭ [c]urmaşŭ alŭ lor până la a zecea [d]generaţiune să nu intre în adunarea lui Iehova în totŭ-deuna.
4 Pentru-că nu v'au [a]întîmpinatŭ cu pâne şi cu apă pe cale când eraţĭ eşiţĭ din Egiptu, şi pentru-că au [b]tocmitŭ împotriva ta pe Balaamŭ, fiiulŭ lui Beor, din Petoru, din Mesopotamia, ca să te [c]blăstĕme.
5 Dară Iehova Dumnedieulu teu n'a voitŭ să [a]asculte de Balaamŭ, ci Iehova Dumnedieulu teu a [b]întorsŭ blăstĕmulŭ în binecuvêntare pentru tine, fiindă-că te iubesce Iehova Dumnedieulu teu.
6 Să nu [a]cauţi pacea şi binele lor în totŭ-deuna.
7 [a]Să nu urîscĭ pe Edomitŭ, căci elŭ este fratele tĕu; să nu urîscĭ pe [b]Egiptenŭ, căci ai fostŭ [c]strĕinŭ în pământulŭ lui.
8 Fiiĭ cari li se vorŭ naşte a treia [a]generaţiune să intre în adunarea lui Iehova.

9 Când vei eşì [a]în oştire în contra vrăjmaşiloru tĕi, să te [b]păzeşci de totŭ lucrulŭ reŭ.
10 Când va fi unŭ omŭ între voi care să nu fiă curatŭ din pricina [a]întîmplărei ce i s'a întîmplatŭ în nópte, să iasă afară din tabĕra, şi să nu intre în tabĕra; 11 Ci pe la [a]amiadi să se spele cu apă, şi când va apune soarele să intre în tabĕra.
12 Şi să aibĭ unŭ locŭ afară din tabĕra, şi să eşĭ acolo afară; 13 Şi să aibĭ o [a]lopată între armele tale, şi când vei şedè afară să sapĭ cu ea, şi să [b]întorcĭ şi să acoperĭ cu pămêntŭ ce a eşitŭ din tine.
14 Că Iehova Dumnedieulu teu umblă în mijlocŭlu tabĕreĭ tale, ca să te [a]mântuiască şi să dee vrăjmaşiĭ tĕi în mânile tale; de aceea tabĕra ta să fiă sfîntă, ca să nu vadă la tine ceva [b]spurcatŭ, şi să se depărteze de la tine.
15 [a]Să nu dai în mâna stăpînului seŭ pe sclavulŭ carele va fugi la tine dela stăpînulŭ seŭ; 16 Ci să remâe la tine, în mijlocŭlu tĕu, în unŭ locŭ pe carele şi-l va alegè în una din cetăţile tale, unde-lŭ va [a]plăcè; să nu-lŭ [b]asupresci.
17 [a]Să nu fiă nici o [b]curvă dintre fiicele lui Israilŭ, nici unŭ [c]curvariŭ dintre fiiĭ lui Israilŭ.
18 [a]Să nu aduci în casa Iehova Dumnedieului tĕu plata unei curve, nici preţulŭ unui câne, pentru nici o votă; că amêndouă sunt [b]urîciune înaintea Iehova Dumnedieului teu.
19 [a]Să nu dai cu [b]camătă fraţiloru tĕi, nici cu camătă de bani, nici cu camătă de bucate, nici cu camătă de totŭ ce se dă cu camătă; 20 Străinului să-i dai cu camătă, dară fraţiloru tĕi să nu le dai cu camătă; ca Iehova Dumnedieulu teu să te [a]binecuvinteze în totŭ lucrulŭ mânelorŭ tale în pământulŭ pre care mergi să-lŭ stăpînescĭ.
21 [a]Când vei face votă lui Iehova Dumnedieulu teu, să nu întârdii a-lu împlini; că Iehova, Dumnedieulu teu, îlu va cere de la tine, şi întârdiendu, păcatŭ vei avé asupra ta.
22 Iară de nu vei voi a face votă, păcatŭ nu vei avé asupra ta.
23 [b]Ceea ce a eşitŭ din buzele tale, aceea să faci şi să urmezi, dupre cumu aĭ votatŭ lui Iehova Dumnedieulu teu: dreptu de bună-voiă, ce tu cu gura ta aĭ promisŭ.
24 De vei intra în via aprópelui tĕu, poţi să mănânci struguri cât vei voi, până ce te vei săturà, dară în vasŭ să nu pui.
25 De vei intra în holda aprópelui tĕu, [c]spice poţi să culegi cu mâna ta; dară secerea să nu o pui în holda aprópelui tĕu.

24 CÂNDU [a]cineva luăndu-şi femeie, se va întîmplà ca ea să nu afle îndurare înaintea ochiloru lui fiindă-că a găsitŭ în ea ce-va urîtură; atunci să-i scrie carte de despărţenie, şi să-i dee în mână, şi o va lăsà din casa lui; 2 şi când din casa lui, ea poate să se ducă, şi să
3 se mărite după altŭ bărbatŭ. Iară dacă şi acestă din dorbă bărbatŭ o va urî, şi-i va scrie carte de despărţenie, şi o va da în mână, şi o va lăsà din casa lui; sĕu dacă acestă bărbatŭ din urmă, carea o luă lui de femeiă,
4 va muri, [b]bărbatulŭ ei celŭ d'întâiu, carele o lăsă, nu va puté a o luà, ca érăşi să fie femeia, după ce ea s'a spurcatŭ; că aceea e urîciune înaintea lui Iehova, şi tu să nu aduci păcatŭ peste pământea, ce-ĭ dă dotŭ Iehova Dumnedieulu teu de moştenire.
5 [c]Când cineva va fi luatŭ de curândŭ femeiă, acela să nu margă în oştea, şi să nu i se pună nici o sarcină; acelora să fie cu casa sa unŭ anŭ de zilĕ, [d]veselindu femeea ce şi-a luatŭ-o.
6 Să nu iĕ cineva [e]mâna, nici petrea de macină, că îşi ĭea [f]sufletulŭ şi luă cineva.
7 [a]De se va afla cineva, care să fi furatŭ vr'unŭ dintre fraţiĭ sĕi, din fiiĭ lui Israilu, şi se servească de dînsulu ca de unŭ sclavŭ, sĕu îlu vîndă: să môră acelŭ furŭ, şi aşa [b]să curăţi reĭa dintru mijlocŭlu tĕu.
8 Ia aminte cu luare să te păzeştĭ de [a]plaga lepreĭ, şi să faci totu ce te voiŭ învăţà preoţiĭ din Leviţi, cumu li-amu poruncitŭ eu, aşa să păziţi şi să faceţi.
9 [a]Adu-ţĭ aminte de ceea ce a făcutŭ Iehova, Dumnedieulu tĕu, [b]Mariei pe calea când vei eşì din Egiptu.
10 Când vei avé dreptu să ceri aprópelui t

18 porţile tale şi să te ia sobare. Atunci să
dai lămurire lui Iehova, Dumnezeului tău.
Amă dată afară cele rămase din casa ta,
şi tată să dedici prin mâncare lăcustei şi
19 stârcului, şi ordinului şi rândurei, după cum
ordinului tău ce mi l-ai ordinat. Să aduci
din ordinele tale cu mâncărime, şi mâncărime
11 ulcioare. 'Să cazna mâncărimea d'inaintea
ţâcle în pâine mea, şi atunci o voiu dată
ale pentru vei-ce necurăţie, nici pentru
ziua morţii; să auzi ascultarea de vocea
lui Iehova, Dumnezeului meu, şi să faci
16 tăcut, cumă ţi-am ordinat. 'Cruţă din
Lăcusta cea sănătă a ta, din carne, şi bâzăcioasă pre pâinea ta, şi pământul pre care Iei dată vom preţuma cu pământul şi pământul pământului bostă pământă în care cunge lapte şi miere.

Instrucţiunile date de pe urmă

16 Astă-zi ţi ordinat Iehova, Dumnezeului
tău, să faci aceste legi şi pravile; deci păzeşte-le, şi le fă din toată inima ta şi din
17 toată sufletul tău. Tu astă-zi ai 'adeverat, că Iehova îi este Dumnezeu, şi că vei umbla pe căile lui şi vei păzi legile lui şi ordinele lui şi judecăţile lui, şi că vei asculta
18 de vocea lui. Şi 'Iehova astă-zi o adeverită, ca tu vei popor aleşiu, după cumă
19 ţi-a dist, de vei păzi toate ordinele lui şi că elu pre tine te va 'înălţa mai pe sună dantă toate popoarele câte a făcut elu, cu laudă, cu renumele şi cu mărimea, ca tu să fii lui Iehova Dumnezeului tău 'poporă sântă, cumă a promis elu.

Legea să se scrie pe toate, şi să se aducă sacrificii

27 Şi Moise cu bătrânii lui Israilă ordină
poporului, dicându, Toate aceste ordinul
2 să le păzeşti, câte ţi le dau astă-zi! Şi va
3 fi tu dună, în care 'vei trece Iordanul, în pământul ce Iehova Dumnezeului tău îţi dă, 'să îţi rădici pâine mari, şi să le lipeşti
3 cu var. Şi să scrii pe ele toate cuvintele acestei legi, când 'ai să treci, ca să vii în pământul, ce Iehova Dumnezeul tău îţi dă, pământul în care curge lapte şi miere, cumă 'promise Iehova, Dumnezeul tău,
4 ţie părinţilor. Şi va fi, când vei trece
Iordanul, să rădicaţi aceste pâine, pentru care eu astă-zi vă ordinat, 'pe muntele
5 Ebalu, şi să le lipeşti cu var. Şi să zi-

dezi acolo altară lui Iehova, Dumnezeului tău, altar din pâine; 'peste acestea fierul să nu treacă. Din pâine întregi să zideşti altarul lui Iehova, Dumnezeului tău, şi să aduci arderi de tot lui Iehova, Dumnezeului tău. Şi să aducă sacrificii de bucurie, şi să mănânci acolo, şi să te veseleşti înaintea lui Iehova, Dumnezeului tău. Şi pe aceste pâine să scrii tote cuvintele acestei legi, răspunsă fiete.

Şi Moise şi preoţii, cei din Leviă, vorbiră către tot Israelul, dicându: Ia seamă, şi ascultă, Israele! 'Fă astă-zi te-ai făcut popor lui Iehova, Dumnezeului tău. Deci să asculţi de vocea lui Iehova, Dumnezeului tău, şi să faci ordinele lui şi legile lui, pre cari ţi le ordină eu astă-zi.

Şi Moise mai ordină poporului în ziua aceea, dicându: Acestea să stee, ca să binecuvânteze pre poporă 'pe muntele Gherizim, după ce veţi trece Iordanul: Simeon şi Leviă şi Iuda şi Issachară şi Iosefă şi Beniamin. Şi 'acestia să stee, ca să blăstăme, pe muntele Ebalu: Rubeni, Godu şi Aseru, şi Zabulon. Dani şi Neftali. Atunci 'Leviă să zică şi să vorbească tare, şi cu voce mală să dică către toţi bărbaţii lui Israil:

Blăstemată să fie blăstămată care va face chipă cioplită sau chipă turnată, ceea ce este urâciune lui Iehova, lucru din mâni de meşteri şi-le va pune în locă ascuns! 'Şi tată poporulă să răspundă, şi să dică! 'Amin! Blăstemată să fie celă ce va strămuta hotarulă aproapelui seu! Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce va face pe orbă să rătăcească pe cale! Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce va strâmbătăţi dreptulă străinului, ală orfânului şi ală văduvei! Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce se va culca cu femeia părintelui seu, căci va descoperi acoperitura părintelui seu! Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce se va culca cu vre-o dobitoc! Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce se va culca cu sora-sa, fiica părintelui seu, sâu fiica mumei sale! Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce se va culca cu cumnata-sa, Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce bate pre aproapele lui în ascunsă! Şi tată poporulă să dică: Amin! 'Blăstemată să fie celă ce bate sufletă ca să omâră unu sufletă nevinovată! Şi tată poporulă să dică: Amin!

Binecuvântările şi Blăstemele

28 Şi va fi, 'dacă tu vei asculta de vocea lui
Iehova Dumnezeului tău, cuidându a face tate ordinele lui, pre cari ţi le ordină astă-zi, Iehova Dumnezeului tău 'te va pune mai pe sus-i de cât tate popoarele pământului: Şi tate aceste bine-cuvântări voră veni peste tine, şi 'te voră ajunge: dacă tu vei asculta de vocea lui Iehova, Dumnezeului tău. 'Binecuvântată vei fi tu în cetate, şi binecuvântată vei fi tu în câmpă. Binecuvântată va fi fructulă pântecelui tău, şi fructulă pământului tău şi fructulă vitelorului tău, turmele boilor tăi şi mânzărea oilor tale. Bine-cuvântată va fi coşniţa ta şi cocă ta. 'Bine-cuvântată vei fi tu când vei intra, şi bine cuvântată când vei ieşi. Iehova va face, ca vrăşmaşii tei, cari se scolă asupra ta, să fie bătuţi înaintea ta: pe o cale vei eşi asupra ta, şi pe şepte cai voră fugi înaintea ta. Iehova va 'trămete tate-cuvântări peste tine în grânarele tale, şi preste tote, 'pe cari vei pune mâinile tale, şi te va bine-cuvânta pre tine în pământulă, pe cari Iehova, Dumnezeului tău, ţi-lă dă. 'Pune-te-va Iehova ca să fii poporă sântă; după cumă ţi-a jurământat ţie jurulă său, dacă vei păzi ordinele lui Iehova Dumnezeului tău, şi vei umbla pe căile lui. Şi văcă popoarele pământului voră vedă, că tu 'te numesci după poporulă lui Iehova, şi 'se voră teme de tine. 'Iehova te va face pre tine cu prisosă în bunătăţi, în fructulă pântecelui tău, şi în fructulă vitelorului tău, şi în fructulă pământului tău, în pământulă, pe care Iehova, Dumnezeului tău, cu jurământă l'a promis părinţilor tăi ţie să-lă dea. Deschide-va Iehova tesaurulă său celă bună, cerulă, ca să dea ploiă pământului tău la timpulă seu, şi 'va fi bine-cuvântată tată lucrarea mâinelor tale; şi 'tu vei împrumuta multor popore, dară nu vei lua împrumutată. Şi Iehova te va pune în 'capă, şi nu în ultimă, şi tu vei fi numai deasupra, fără de decât numai fi, dacă vei asculta de ordinele lui Iehova, Dumnezeului tău, pre cari eu ţi le ordină astă-zi ca să le păzeşti şi să le faci; 'şi nu te abate de la nici unulă din cuvintele care le ordină eu astă-zi, nici la dreptă, nici la stângă, mergându după dumnezei străini, ca să te închini loră.

Dară va fi, 'dacă nu vei asculta de vocea lui Iehova, Dumnezeului tău, şi nu vei cuida a face tate ordinele lui şi legile lui, care le ordină eu astă-zi, că voră veni preste tine tate blăstemele acestea, şi 'te voră ajunge: Blăstemată vei fi 'tu cetate şi blăstemată tu în câmpă. Blăstemată va fi cuşniţa ta şi cocă ta. Blăstemată va fi fructulă pântecelui tău, şi fructulă pământului tău, turmele vitelorului tău şi mânzărea oilor tale. Blăstemată vei fi când vei intra, şi blăstemată când vei eşi. Trămete-va Iehova preste tine 'blăstemu, 'turburare şi 'respingere tate, pe tate câte pune mâna ta şi va face, până ce te vei stinge şi curândă te vei perde, pentru reutatea lucrărilor tale prin care mă vei părăsit. Face-va Iehova, ca 'ciuma să se lipsăscă de tine, până ce elu de tote te va scârpi din pământulă, în care intri ca să-lă stepânesci. 'Bate-te va Iehova cu lăngoare şi cu friguri şi cu inflamare mare şi cu aprindere mare şi cu secetă, şi cu 'arsură cu grâu, şi cu galbinare; şi te voră urmări, până ce te vei perde. Şi 'cerulă tău, celă de deasupra ta, va fi cremă, şi pământulă celă de sută tine fieră. Face-va Iehova ploiă a pământului tău praf şi pulbere, care din cerură se va pogori pe tine, până ce de tot te vei stinge. 'Şi Iehova va face ca tu să fii bătută de vrăşmaşii tăi: pe o cale vei eşi asupra loră, şi pe şepte căi vei fugi de d'inaintea loră; şi 'vei fi în cră tuturor împărăţiilor pământului. Şi 'cadavrulă tău va fi de mâncare tuturoră păsărilor cerului şi fiărelor pământului, şi nimenea va fi care să le sperie. Bate-te va pre tine Iehova cu 'ulcerulă Egiptului şi cu 'emoroide şi cu râia şi cu scorpine, de cari nu te vei pute vindeca. Bate-te va pre tine Iehova cu 'nebunătate, cu orbire şi cu 'turburare de spirită, şi vei umbla 'pipăindu în amiadă,

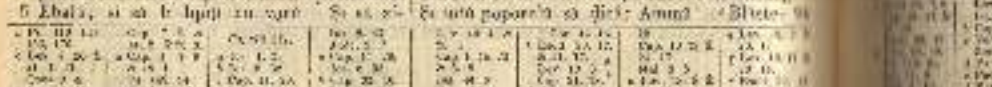

cumă pîrțile orbdlu în întunerecŭ; și în călle
tale nu vei isbuti; și vei fi numaĭ apăsatŭ
și prădatŭ în tŏte dilele tale, și nu va fi
30 cine să te ajute. 30 De femeiă te vei logodi, și
altulŭ va va culca cu dînsa. Casă îți vei clădi,
și nu vei sedé întrînsa. Viŏ vei plăntă,
31 și fructulŭ tĕŭ nu-lu vei culege. 31 Boulŭ tĕŭ
se va bate cu tĕrîțenŭ nainte-ți, și tu
nu vei mîncă din elŭ. Măgarulŭ tĕŭ, nainte
de fața ta, se va luă, și nu se va mai
întorce; oile-ți vor fi date inimicilorŭ tĕi,
32 și nu va va fi cine să te ajute. 32 Fiiĭ tĕĭ și
fiicele tale sînt date altŭ poporŭ, și ochiĭ
tĕĭ se uită cătră dînșiĭ pînă-ți slăbescŭ
după dînșiĭ, și nici o putere nu vei
33 avé în mînă. 33 Rodulŭ pămîntuluĭ tĕŭ și
tŏte muncile tale le va mîncă un
poporŭ, pre care tu nu l-ai cunoscutŭ, va
fi numaĭ apăsatŭ și strivitŭ în tŏte dilele
34 vĕrsîtŭ. 34 Și vei nebuni de privirea celoru
35 ce vorŭ vedé ochiĭ tĕĭ. 35 Domnulŭ va va bate
cu ulcere rĕle la genunchĭ și la pulpe,
de la talpa picĭorelorŭ pînă la creștetulŭ tĕŭ. 36 Duce-te-va Domnulŭ pre tine și pre regele tĕŭ, pre
care l-ai pusŭ preste tine, la unŭ poporŭ,
pre care nu l-ai cunoscutŭ, nici tu nici părinții tĕĭ, și vei servi acolo pre
37 lemnŭ și de petră. 37 Și vei fi de spaimă, de
proverbŭ și de batjocură între tŏte națiile,
38 unde te va duce Domnulŭ. 38 Semănță multă
vei scote în cîmpŭ, și puțină vei strînge,
39 că tŏte o vorŭ mîncă lăcustele. 39 Vii vei
plăntă, și nu vei culcă; dară vinu nu vei
bé, la nici un o vei culege; că viermiĭ o vorŭ
40 mîncă. 40 Olivi vei avé în tŏte ungherele tĕĭ;
dară cu cleiŭ nu te vei ungé, că olivele
41 vĕstre cădŭ. 41 Fiiĭ și fete vei nască; dară nu
vei ave în ei bucurie, că vorŭ merge în
42 captivitate. 42 Toțĭ arboriĭ tĕĭ și rodulŭ pă-
mîntuluĭ tĕŭ îlu vorŭ stăpînă omizile.
43 43 Străinulŭ, care este în mijlocŭlŭ tĕŭ se va înălță
preste tine mai susŭ și mai tare, și tu vei
44 cădé mai josŭ și mai josŭ. 44 Elŭ îți va împrumută, și tu nu-i vei împrumută; elŭ
va fi în capŭ, și tu vei fi în coadă.

45 45 Și tŏte aceste blăstĕme vorŭ veni asupra
tă, și te vorŭ urmări, și te vorŭ ajunge, până ce vei perì; pentru-că n'aĭ ascultatŭ de vocea lui Iehova, Dumnedeulŭ
tĕŭ, de a păzi ordinele lui și legile lui, cari
46 ți le-a ordinatŭ. 46 Și aceste vă fi întru tine
și în sementa ta de minunĭ, și întru semnĭ
47 ca în pomenirea. 47 Pentru-că n'aĭ servitŭ lui
Iehova Dumnedeulŭ tĕŭ cu bucurie și cu
veselie de inimă, cîndu eraĭ în prisosință
48 tŏte. 48 Vei servi vrăjmașiloru tĕĭ, pre cari
va va trimite Iehova asupra ta, în foame și
în sete, în goliciune și în lipsă de tŏte, și va
pune jugŭ de fieră asupra grumadzĕĭ tĕĭ,
până ce va va strîpi. 49 Aducé va Iehova
asupra ta o națiune din depărtare, de la
marginea pămîntuluĭ, cumŭ sboră vulturulŭ,
o națiune, a cărei limbă nu o vei înțelege,
50 50 Sulfarea ageră la persone, care nici vîrstă
bătrînă nu respectădză, și de copiiĭ nu
51 aibă milă. 51 Și va mîncă fructulŭ vitelorŭ tale, și
fructulŭ pămîntuluĭ tĕŭ, până ce te vorŭ stîrpi,
pînă ce nu vorŭ lăsa pe nici grîŭ, vinŭ nouŭ,
nici oleiŭ, nici fătulŭ vacilorŭ tale, nici
turmele oilorŭ tale, până ce de tine le vorŭ
perde. 52 Și te va împresură în tŏte porțile tale,
până ce vorŭ cade zidurile tale cele înalte,
și întărite, întru cari tu le-aĭ încrezută în
tŏte pămîntulŭ tĕŭ; da, te va împresură în
tŏte porțile tale în tŏte pămîntulŭ tĕŭ, pre
care Iehova Dumnedeulŭ tĕŭ ți-l-a datŭ ție.
53 53 Și vei mîncă fructulŭ pîntecelorŭ tĕĭ, carnea
fiilorŭ tĕĭ și a fiicelorŭ tale, pre cari îi
va da Iehova Dumnedeulŭ tĕŭ, în ingreși-
rarea și în strîmtorarea în care te va strîn-
tora vrăjmașiulŭ tĕŭ. 54 Bărbatulŭ celŭ plinŭ
d'între voĭ și delicatŭ forte, va vĕdé cu
urîță pre fratele său și pre femeia
sînului seŭ, și cruțarea rămășiĭ fiilorŭ
55 sĕĭ, ce i-aŭ mai rămasŭ; 55 ca nici unuia din
ei să nu dea din carnea fiilorŭ sĕĭ, pre care
o mănîncă elŭ, că lui nimicŭ nu i-a mai
rămasŭ din tŏte în ingreșurarea și în strîm-
torarea, cu care te vorŭ strîmtora în toate
porțile tale.

56 56 Da, va vor cădé a face tŏte cuvintele
legiĭ acesteia, cari sînt scrise în cartea a-
cĕstŏ, ca să te temĭ de acestŭ nume pre-
mărită și înfricoșată, de DEMNUL DUM-
NEDEULUI TĂU, Adonaĭ Iehova va face mi-
nunile cîndu tale și cîndu semințiĭ tale,
cîndu mari și îndelungate, bóle rele și înde-
lungate. 57 Și elŭ va întorce asupra ta tŏte
durerile Egiptuluĭ, de cari te-aĭ temutŭ,
și acelea se vorŭ lipi de tine. 58 Cîndu
Iehova va aduce asupra ta și tŏte
bólele și tŏte rănile, cari nu sînt scrise în
cartea legiĭ acesteia, pînă ce te va fi
perde. 59 Și vei rămînă puțini la nu-
măru, cu cît aĭ fostŭ în mulțime ca stelele
cerului; pentru-că n'aĭ ascultatŭ
de vocea lui Iehova Dumnedeulŭ tĕŭ. 60 Și va
fi, cumŭ s'a bucuratŭ Iehova de voĭ,
ca să vĭ facă bine, și să vĭ înmulțéscă,
așa va va lovi Iehova de voĭ, ca să vĭ
perdă, și să vĕ stîrpă, și veți fi smulși din
pămîntulŭ, în care mergeĭ acolŏ ca să-l
stăpînițĭ. 61 Și va împrăștiă Iehova
între toate popórele, de la o margine a pă-
mîntuluĭ, pînă la altă margine a pămîntu-
luĭ, și în acele vei servi altorŭ dți, pre
cari tu nici tĕ cunoscuseĭ, nici tu nici pă-
rinții tĕĭ, lemnŭ și petre. 62 Și vĕ liniștiță nu-
maĭ nu vei avé repausŭ, și talpa picĭorului
tĕŭ nu va va fi repausŭ; 63 că Iehova își va
avé inimă tremurîndă și întunecată ochiĭ
și sufletulŭ obosită. 64 Și viața ta va fi
spînzurată înaintea ta, și va vĕ spăimîntă
nopte și dină, și nu vei fi sigurŭ de viața
65 ta. 65 Dimineță vei dice: O, de ară fi sără! și
sără vei dice: O, de ară fi dimineță! din
cauza temerii inimeĭ tale, de care va te
vei înfricoșa, și de privirea celoru ce va
66 vei vedé. 66 Și Iehova Dumnedeulŭ tĕŭ te va întorce
în Egiptŭ cu corăbii pe calea de care ți-aĭ
vorbitŭ, despre care ți-amŭ disŭ: Tu nu
vei mai vedé pe acolŏ, și vei acolŏ vĕ vĕ
vindă ca robiță și ca roabe, și nu va va
va cumpără nimenea. 67 Cuvintele legiĭ acesteia, care sînt scrise în cartea acĕstŏ,
și va va da a le păzi, pentru-că în ele
este viața ta, și prin ele vei trăi mulțĭ
ani pe pămîntulŭ, pre care Iehova l-a jurată
părinților tĕĭ, ca să le dea lorŭ și semințiĭ
lorŭ, ca cerulŭ pre pămîntŭ.

Legămîntulŭ stabilitŭ, cumŭ-va-urma și răsplătirea acestuia

29 1 Și Moise convocă tŏtă Israelulŭ, și
le dise lorŭ: Voĭ aĭ vĕzutŭ tŏte cîte a făcutŭ
Iehova înaintea ochiloru voștri în pămîn-
tulŭ Egiptuluĭ cu Faraone și cu tŏți servi-
torii lui și cu tŏtă pămîntulŭ lui; 2 Cercă-
rile cele mari, pre cari le-aŭ vĕzutŭ ochiĭ
tĕĭ, acele semne și minuni mari. Dară Iehova 4
nu vĭ dădu inimă, ca să cunoscețĭ, nici ochi,
ca să vedețĭ, nici urechi, ca să auțĭ, pînă
în dina de astă-dĭ. 3 Și eu vĭ conducuiu pa- 5
truzeci de ani prin pustiŭ; încălțămintea
vĕstre nu se învechiră pe voĭ, nici încăl-
țămintea vĕstre nu se învechiră pe piciorele
vĕstre. 4 Pîne n'aĭ mîncatŭ, mustŭ tare sĕŭ 6
băuturĭ inebriante n'aĭ băutŭ, ca să cunoș-
cețĭ că eu Iehova sînt Dumnedeulŭ vostru.

5 Și cîndŭ veniță la locul acesta, 7 Și-
honŭ, regele Hesebonului, și Og, regele Ba-
sanului, nu eșiră nainte-nostră cu resboiŭ,
și noi îi bătuserămŭ. 6 Și luarămŭ pă- 8
mîntulŭ lorŭ, și-lu dădurămŭ de moștenire
Rubeniților și Gaditilorŭ și la jumătate
din semința Manasiiloră. 7 Deci păziți cu- 9
vintele acestei legiuniĭ, și le faceți, pen-
tru ca să înțelegețĭ tŏte cele ce faceți.

8 Voĭ astă-dĭ stațĭ toțĭ înaintea lui Iehova 10
Dumnedeulŭ vostru, capiĭ semințieloru vĕs-
tre, bătrînii vostri și diregătorii voștri,
tŏți bărbații lui Israilŭ, 9 Copiiĭ voștri, fe- 11
meile vĕstre, și străinulŭ tĕŭ, care este în
mijlocŭlŭ taberei tale, de la lemnarulŭ
lemnelorŭ tale până la adorătorulŭ apei
tale. 10 Ca să intri în legămîntulŭ lui Ie- 12
hova Dumnedeulŭ tĕŭ, și în jurămîntulŭ
seŭ, pre care Iehova Dumnedeulŭ tĕŭ îl
încheiă cu tine astă-dĭ. 11 Pentru ca să aĭ 13
pe tine-ți ridicată pre poporŭ alŭ seŭ, și elŭ să-ți
fie Dumnedeŭ, cumŭ a promisŭ ție, și cumŭ
a jurată părinților tĕĭ, lui Abrahamŭ, lui
Isaacŭ și lui Iacobŭ. 12 Și cu acestă legă- 14
mîntŭ și acestă jurămîntŭ, nu-l încheiu
numaĭ cu voĭ singuriĭ. 13 Ci cu acelŭ care 15
astă-dĭ este aicea stătîndŭ cu noĭ înaintea lui
Iehova Dumnedeulŭ nostru, ca și cu acelŭ,
care încă-dĭ nu este aicea cu noĭ.

14 Că voĭ scițĭ, cumŭ amŭ locuită cu în 16
pămîntulŭ Egiptuluĭ, și cumŭ amŭ trecutŭ
prin mijlocŭlŭ națiuniloră, prin cari, voĭ
ați trecutŭ. 15 Și vĕ văzuțĭ urîcĭunile lorŭ 17
și idoliĭ lorŭ, lemnŭ și petră, argintŭ și
aurŭ, cari erau la dînșiĭ. 16 Ca nu cumŭ-va 18
să fie între voĭ tată-va, bărbată sĕŭ femeiă,
sĕmă sĕŭ semințiă, a cărui inimă să se
întorcă astă-dĭ de la Iehova Dumnedeulŭ
nostru, ca mergîndŭ, ca să servescă dioșilorŭ
acelora națiuni; cumŭ-va să fie în
voĭ vreŭ o rădăcină, care să producă ve-
nin sĕŭ pelinŭ, 18 Și să nu se întîmple ca 19
ore cine cîndŭ-va audîndŭ cuvintele acestui

blăstemă cu jurămîntă, elŭ ce se lăngăşesce
în anima sa, dicendŭ: Bine-mi va fi, deşi
eŭ îmblŭ ^a după răutătĭrea inimeĭ mele, ca
20 ^a să adaugă setĭ-folŭ beţiĭ la sete. ^a Pre
acestŭ Iehova nu-lŭ va erta, ce atunci ^a mîniĭa
lui Iehova şi ^a gelosia sa se voru aprinde
contra acestŭ omŭ, şi tŏte blăstemele scrise
în cartea acesta voru apăsa asupra lui, şi
21 numele lui îl va şterge Iehova de sub cerĭŭ.
Şi îlŭ ^a va desbina Iehova spre nenorocire dintre tŏte semĭnţiile lui Israelŭ, după tŏte blăstemele legămîntuluĭ, carĭ sînt scrise în acestă carte a legeĭ.

22 Şi următórea generaţiune a fiilorŭ carĭ se voru scula după voĭ, şi străinŭ carĭ voru veni din pămîntŭ departe, cîndŭ voru vedé plăgile pămîntuluĭ acestuĭa şi bă-
23 lele, ce i-ŭ va Iehova, ^a lu salutŭ, Şi tŏtŭ pămîntulŭ lui va fi ^a arsŭ de sulfure şi de sărătură, încît nici va fi pusă semănă, nici va crescé ce-va, şi nicĭ o verdeţă nu va
24 ^a eşi ca cînd Iehova a ^a surpărtŭ de la Sodoma şi Gomora, Adma şi Seboeim, pre carĭ le-a surpatŭ Iehova ^a în mînia sa, şi în ^a furia sa ardentă. Voru
25 dice tŏte naţiunile: ^a Pentru ce a făcutŭ Iehova astă-felŭ pămîntuluĭ acestuĭa? ce va fi ^a ardere acesta mare de mînă? Şi ce va
26 respunde: Pentru-că ei ^a părăsitŭ legămîntulŭ lui Iehova Dumnezeulŭ părinţilorŭ lorŭ, carele-lŭ încheiase cu dînşiĭ, cîndŭ ^a i-a
27 scosŭ din pămîntulŭ Egipetuluĭ; Şi ei mergîndŭ servira altorŭ dĭi, şi ^a se închinară lorŭ, dĭi pre carĭ nu ^a i-a cunoscută, şi pre carĭ nici ^a nu li-a rînduitŭ pre
28 ei. De aceea ^a s-a aprinsŭ mînia lui Iehova asupra acestuĭ pămîntŭ, încît să aducă asupra lui tŏte blăstemele ce sînt scrise în
29 acestă carte; Şi ^a le-a smulsŭ pre ei Iehova din pămîntulŭ lorŭ cu mînă, cu furĭe şi cu mare urgiă, şi-i ^a aruncă într'altŭ pămîntŭ, cumŭ se vede astă-dĭ.

29 Cele ascunse sînt pentru Iehova, Dumnezeulŭ nostru; ér cele descoperite sînt pentru noĭ şi pentru fiiĭ noştrĭ în perpetuă, ca noĭ să facemŭ tŏte cuvintele legeĭ acesteia.

30 Şi ^a va fi, după ce voru veni preste tine ^a tŏte acestea: bine-cuvîntarea şi blăstemulŭ,
pre carĭ le-amŭ pusŭ înaintea ta, dacă ^a tu le
vei aduce în aminte ta, între tŏte naţiunile, unde carĭ te va fi împrăştiatŭ Iehova
2 Dumnezeulŭ tĕu, Şi tu te ^a voĭ întórce

la Iehova Dumnezeulŭ tĕu, şi voĭ asculta
de vocea lui dupre tŏte cîte îţĭ ^a ordinŭ eu
astă-dĭ, tu şi fiiĭ tĕĭ din tŏtă inima ta,
şi din tŏtă cugetarea ta; ^a Atunci Iehova
Dumnezeulŭ tĕu va reîntórce pre captiviĭ
tĕĭ, şi se va ^a îndura de tine, şi ér-şĭ ^a te va
aduna d'intre tŏte naţiunile, între carĭ Iehova Dumnezeulŭ tĕu te va fi ^a risipitŭ. ^a Dacă
voĭ ^a risipiţi ai tĕĭ vorŭ fi până la margineă cerduluĭ, de acolo te va ^a aduna Iehova
Dumnezeulŭ tĕu, şi de acolo te va luă; ^a Şi
te va aduce Iehova, Dumnezeulŭ tĕu, în
pămîntulŭ pre carele l'aĭ ^a stăpînitŭ părinţiĭ tĕĭ, şi tu îl vei ^a stăpîni; şi-ţi va face bine,
şi te va ^a înmulţi mai multŭ decîtu pre părinţiĭ tĕĭ. Şi ^a Iehova Dumnezeulŭ tĕu va
circumcide inima ta şi a semĭnţiei
tale, ca să iubeştĭ pre Iehova, Dumnezeulŭ
tĕu, din tŏtă inima ta şi din tŏtă sufletulŭ
tĕu, ca să trăeştĭ. Şi Iehova, Dumnezeulŭ
tĕu, tŏte acestea blăsteme le va pune preste
nemiciĭ tĕĭ, şi preste acei ce te urîscŭ
şi te-aŭ urmărită. Şi do te vei întórce, şi
voĭ asculta de vocea lui Iehova şi voĭ face
tŏte ordinŭdele sale pre carĭ ţi le ordinu astă-dĭ,
^a Atunci Iehova Dumnezeulŭ tĕu te va face
să prisoseştĭ întru tŏte lucrările mîniloru
tale, în fructulŭ pîntecelui tĕu, şi în fructulŭ
vitelorŭ tale, şi în fructulŭ pămîntuluĭ
tĕu, spre bine; că Iehova ĕră şi ^a se va întórce de tine spre bine de aĭ, cumŭ ^a s'a întorsŭ de părinţiĭ tĕĭ; Dacă voĭ asculta de
vocea lui Iehova, Dumnezeulŭ tĕu, păzindŭ
ordinŭdele lui şi legile lui, carĭ sînt scrise în
scrieta cartĕ a legeĭ; şi dacă te voĭ întórce
la Iehova, Dumnezeulŭ tĕu, din tŏtă inima
ta şi din tŏtă sufletulŭ tĕu

Că ordinŭdea aceasta, pre care ţi-o ordinu astă-dĭ, nu este mai ^a presŭ greă pentru tine, nicĭ este departe: Nu este în cer, ca să
ţĭ se dică: Cine să se sue pentru noĭ în cerŭ şi
să-lŭ aducă nouĭ, ca noĭ să audimŭ şi să-lŭ facemŭ? Nicĭ este dincolo de mare, ca să
dică: Cine va trece pentru noĭ dincolo de
mare, şi să-lŭ aducă nouĭ, ca noĭ să audimŭ-lu, şi să-lŭ facemŭ? Ci cuvîntulŭ acesta
^a aprope forte de tine este, în gura ta şi în
inima ta, ca tu să-lŭ faci.

Ecĭ ^a în astă-dĭ pusŭ înaintea ta viĕţa
şi binele, mórtea şi reulŭ. Că astă-dĭ ţi
ordinu, ca să iubeştĭ pre Iehova, Dumnezeulŭ tĕu, să umblŭ întru căile lui, şi să
păzeşcĭ ordinele lui şi legile lui şi rînduelile lui, ca să trăeştĭ şi să te înmulţeştĭ,

şi ca Iehova Dumnezeulŭ tĕu să te bine-cuvinteze în pămîntulŭ în care îndĭ ca să-lŭ
17 ^a stăpînescĭ. Dară dacă mĭnte ta se va întórce, şi tu nu voĭ asculta, şi tu te voĭ
rătăci, şi te voĭ prosterne înaintea altorŭ
18 dĭi şi lorŭ li voĭ servi, ^a Eĭ vĭ mărturisescŭ astă-dĭ, că voĭ întru adevĕrŭ veĭ peri, şi
că nu veĭ ^a mulţĭ cîte zile în pămîntulŭ pentru care treĭ Iordanulŭ, ca să intrĭ înlĕuntru
19 ^a ca să-lŭ ^a stăpînescĭ. ^a Certŭ şi pămîntulŭ chĕmŭ astă-dĭ de mărturiă contra vóstră,
că ^a eu v'amŭ pusŭ înaintea-vĭ viĕţa şi mórtea,
bine-cuvîntarea şi blăstemulŭ. Alege dară
viĕţa, ca să trăeştĭ, tu şi semĭnţia ta; Iu-
20 bindŭ pre Iehova Dumnezeulŭ tĕu, şi ascultîndŭ de vocea lui, şi lipindu-te de ^a densŭ;
că acesta este ^a viĕţa ta, şi lungirea dilelorŭ
tale, ca să locuescĭ în pămîntulŭ ce Iehova
Dumnezeulŭ tĕu cu jurămîntŭ o l'a promis părinţilorŭ tĕĭ, lui Abramŭ, lui Isaacŭ
şi lui Iacovŭ, că ţi-lŭ va da.

Moise încredinţează pre Iosua, ajutorulŭ însuşi, lorŭ propriŭ.

31 Şi Moĭse merse, şi vorbi cuvintele acestea
către totŭ Israelulŭ. Şi le dise: Eŭ
astă-dĭ ^a sunt de o sută dóue-decĭ de anĭ; eŭ
nu mai potŭ ^a eşi şi intra, şi Iehova mĭ-a
dis: ^a Tu poĭ Iordanulŭ acesta nu vei
2 trece. Iehova, Dumnezeulŭ tĕu, ^a Elŭ înaintea ta va trece înaintea ta, şi elŭ va pierde naţiunile acestea de d'înaintea ta, şi tu le ^a vei stăpînescĭ, Iosua, elŭ va trece înaintea ta, ^a dupre
3 cumŭ a dis Iehova. ^a Şi Iehova va face cu
dînşiĭ, ^a cumŭ a făcutŭ cu Sihonŭ şi cu Ogĭ,
regiĭ Amoreilorŭ, şi cu pămîntulŭ lorŭ pre
4 care ^a l'a perdutŭ. ^a Şi Iehova dîndu-le-vĭ în
mînă, voĭ să faceţĭ cu dînşiĭ dupre tŏte
5 ordinele carĭ le-amŭ ordinatŭ. ^a Întăriţĭ-vĭ,
şi vĭ îmbărbătaţĭ, nu vĭ temeţĭ, nicĭ vĭ înfricoşaţĭ înaintea lorŭ; că Iehova Dumnezeulŭ
tĕu, elŭ însuşĭ merge cu tine, ^a elŭ nu te va părăsi, şi nu
6 te va lăsa.

Şi Moĭse chĕmă pre Iosua, şi-i dise înaintea ochilorŭ a totŭ Israelulŭ: ^a Întăreşte-te
şi te îmbărbătezĭ, că tu veĭ intra cu po-
2 porulŭ acesta în pămîntulŭ pre ce Iehova
l'a promisŭ părinţilorŭ lorŭ că li-l va da; şi tu îl veĭ împărţi lorŭ spre
3 moştenire. Că Iehova însuşĭ ^a este elŭ ce
merge înaintea ta, şi ^a va fi cu tine; elŭ

unde carne lapte și mîere; și ei după ce vor mînca și se vor sătura, și [a]se vor îngrășa, [b]se vor întorce la alți dei, și vor sluji lor, și pre mine desprețuindu-mă, 21 vor strica legămîntulŭ meu. Și va fi, [a]după ce pre ei îi vor ajunge rele și necazuri multe, atunci acestă cîntare va sta înaintea lor ca mărturiă, (că ea nu se va uita din gura seminției lorŭ; că [a]eu cunoscŭ cugetulŭ lorŭ, și [a]ce voiŭ face ei astăzi, înainte de a-i duce eu în pămîntulŭ, pre care eu mă jurăiu-l-am 22 promisŭ.

Moisi dă legea în mîna Leviților și ordinează ca poporulŭ.

Și Moisi scrise în ziua aceea acestă cîntare, și o învățà pre ea fiilorŭ lui Israelŭ. 23 [a]Și Iosua ordinà lui Iosua, fiulŭ lui Nun, dîndu-i: [a]Întăresce-te și te îmbărbătează cu tăriă; că tu vei duce pre fiiĭ lui Israelŭ în pămîntulŭ, pre care eu jurămîntaiŭ lorŭ promisă lorŭ, și eŭ voiŭ fi cu tine.

24 Și după ce Moisi sfîrșì a [a]scrie cuvintele legeĭ acesteia în carte, fără a lăsa 25 ce-va: Ordinà Moisi Leviților, care duceaŭ 26 chivotulŭ legeĭ lui Iehova, dîndu-le: Luați acestă carte a legeĭ, și [a]o puneți alăturea cu chivotulŭ legeĭ lui Iehova Dumnezeŭlŭ vostru, ca să stea-ĭi fie acolo [a]ca mărturiă în 27 contra ta. [a]Că eŭ cunoscŭ îndărătnicia ta și [a]grumadzĭ-ta cea tare; ce dă vie încă fiindu-mi cu voi, astă-ĭi înverșunaț-vĭ-ațĭ în contra lui Iehova, ca cînd mai vîrtosu după 28 mórtea mea? Adunați la mine pre toțĭ bătrîniĭ semințieloră vóstre, și pre toțĭ dregătoriĭ voștri, ca să rostescu în urechile lorŭ cuvintele acestea, și să chiĕ cerulŭ și pămîntulŭ de mărturiă contra lorŭ. Că eu scĭu, 29 că voĭ după mórtea mea [a]vă veți corumpe și vă veți abate de la calea, care v-amŭ ordinată, pentru care [a]pre voĭ vă voiŭ ajunge nenorociri în [a]zilele din urmă; fiindcă veți face ce este rĕŭ în ochiĭ lui Iehova, spre a-lŭ mîniă prin lucrările mîinilorŭ vóstre.

30 Și Moisi vorbì în auzulŭ a tótă adunarea lui Israelŭ cuvintele cîntăreĭ acesteia, pînă la sfîrșitŭ.

32 [a]CERULE, [a]ascultați, și eŭ voiŭ vorbi; și pămîntule, auzìlă cuvintele gureĭ 2 [a]Mĕ cresce ca póle învățătura mea, [mîne!

Și pice ca ploĭa cuvîntulŭ meŭ,
[a]Ca pléie cea mărunță pestre verdĕță,
Ca ploĭă mare pestre érbe crescutĕ.
Că eu invoiu numele lui Iehova: 3
[a]Dați mărire Dumnezeŭlŭ nostru.
Elŭ este [a]stînca, [a]lucrulŭ lui éste desă- 4
[vîrșitŭ,
Că [a]tóte căile lui cu dreptate sînt;
[a]Dumnezeŭ ală adevĕrat, fără strîmbătate,
Elŭ este justŭ și drepta.
[a]Ea s'ală stricată contra lui, 5
Nu mai sunt fiiĭ lui, ci nearu urîciunea.
O [a]generațiune perversă și îndĕrĕtnică.
Tu așa [a]resplătescĭ lui Iehova, 6
Poporŭ nebunŭ și neînțelepțiŭ?
Ală nu este elŭ [a]părintele tĕŭ, care te-a [a]pos- [tăpînitŭ?
Dă este elŭ care te-a [a]făcutŭ și te-a întă- [rîtŭ?
Adu-ți aminte de ziĭele vĕcurilorŭ, 7
Luați aminte la anĭ generațiuniloră trecute.
[a]Întrebă pre părintele tĕŭ, și elŭ [a]ți va spune,
Ți pre bătrîniĭ tĕĭ, și ei [a]ți vorŭ mărturi.
Cînde celŭ prea înaltŭ a [a]împărți națiuniloră 8
[moșteniri,
Cînde [a]despărți elŭ pre fiiĭ oamenilorŭ unii de
Ală apoĭ hotare națiuniloră, [ceĭ,
Dupe numerulŭ fiiloră lui Israelŭ.
Că [a]partea lui Iehova ĭ-a fost poporulŭ seŭ, 9
Iacovĭ sórtea moșteniriĭ sale.
Aflatu-l-a în pămîntŭ deșertŭ,
[a]În locŭ singuratecŭ, plinŭ de urlĕtŭrĭ și de
Elŭ lu înțarcă, [a]lu învĕțà, [pustiŭ de ome,
Și-lŭ [a]păzì ca lumina ochiuluĭ.
[a]Precumŭ vulturulŭ își pune cuibulŭ, 11
Deasupra puilorŭ seĭ se mișcă,
Își [a]întinde aripele
Și-i ia, [a]i pórtă pe aripele lui [sale,
Așa [a]i conduse Iehova singurŭ, 12
Și nu [a]fu cu dînsulŭ dumnezeŭ străinŭ.
[a]Trecutu-l-a preste înălțimile pămîntuluĭ, 13
Ca să mănînce fructele câmpuluĭ.
Îndrĕptă-l să sugă [a]mierea din pétră,
Și ulĕĭŭ din stîncă vĕrtósă;
Untŭ de vacĭ, lapte de oĭ, 14
Împreună cu mieĭĭ,
Și cu berbecĭĭ născuțĭ în Basanŭ, și cu
[țapiĭ,
Cu [a]grăsimea din rărunchiĭ grîuluĭ;
Și bĕuĭ vinŭ, [a]sîngele strugurilorŭ.
Și [a]Iesurun (*Drăguțulŭ*) se îngrășà, [a]se 15
[vĕdĕ din pricină:

Te-aĭ îngrășatŭ, te-aĭ îngroșatŭ;
Te-aĭ îndoptŭ. Și [a]părăsì pre Dumnezeŭlŭ, [sora-lŭ [a]Dare,
Și dispreță [a]stînca mîntuireĭ sale.
[a]El îlŭ stîrnìră la gelozie prin [a]străinŭ, 16
Prin urîciuni îlŭ mîniară.
Închinară demonilorŭ și nedumnezeilorŭ, 17
[Necunoscuțĭ, pre cariĭ nu-i cunoscurămŭ.
Noiĭ noĭ, de curîndŭ veniță,
De cariĭ părinții voștri nu aŭ temutŭ.
[a]Stînca, care pre Tine te-a născutŭ, ai ui- [tatŭ,
Și ai [a]uitatŭ de Dumnezeŭlŭ, care te-a for- [matŭ.
[a]Și apoĭ văzîndu Iehova, și mîniîndu-se, 19
Urîciŭ [a]cu indignațiune pre fiiĭ săĭ și pre [fetele sale.
Și dise: [a]Ascunde-voiŭ fața mea de la 20
[a]Ele,
Voiŭ vedé ce ce va fi sfîrșitulŭ lorŭ;
Că éste generațiune perversă,
[a]Fiĭ, în cariĭ nu este încredere.
[a]Ei pre mine mă întărîtară la gelozie prin 21
[nedumnezeĭ,
Și mă mîniară [a]prin deșertăciunile lorŭ;
Și [a]eu voiŭ întărîta la gelozie prin ne- [poporŭ,
Și voiŭ mînia prin o națiune nebunŭ.
Că [a]foculŭ s'a aprinsŭ în mînia mea, 22
Și se arde pînă la cele mai adînce ale pă- [mîntului,
Și va mistui pămîntulŭ și fructulŭ lui,
Și va arde temeliele munțilorŭ.
Voiŭ [a]trămete asupră-i tóte nenorocirile, 23
Și [a]voiŭ scurge în contra lorŭ mie săgețile [mele.
Fi-voru dușĕ de [a]fóme, și [a]arșiță [de friguri fecĭoșiĭ!
Și [a]colțuri amarĕ voiŭ trămete asupra-lŭ,
Și [a]dinți fiarelorŭ,
Cu veninulŭ [a]viețuitoarelorŭ prin pulbere.
[a]Pre din afară îl va răpi sabia, pe din lă- 25
Pe [a]tinerĕ și pre fecĭorĭ, [tru ignaru,
Pre cugetătorŭ cu cumĕtŭ cătră de bătrînețe.
[a]Și voiŭ zice: I voiŭ rupe,
Amintirea lorŭ o voiŭ șterge d'intre ómeni; 26
De nu mă îngrozeamŭ de vădirea vrașmașuluĭ,
Ca nu cumŭ-va vrașmașiĭ aceștia să se înșele,
Și să dică: Mîna nóstră este înălță- 27

Și nu Iehova a făcutŭ tóte acestea!
Că ei sînt [a]lipsiți de sfătuĭ, și [a]pricepere nu 28
[este în ei.
Și [a]ar este înțelepțiune ca ei să pricepă acestea,
Și [a]ar este înțelegere,
[a]Ori de ară ei fiĭ înțelepțiĭ, și acestea ar 29
[înțelege,
[a]De ară ei cugetatŭ la viitorulŭ lorŭ!
Cumŭ ară urmări-o unulŭ pre o mie,
Și doĭ ară fugări șese miĭ,
Dacă stînca lorŭ nu i-ară fi [a]vîndutŭ pre ei,
Și Iehova nu i-ară fi trădatŭ!
Că [a]stînca lorŭ nu este ca stînca nóstră, 31
[a]Despre aceea vrașmașiĭ nostriĭ înșeĭ și [a]ju- [decătoriĭ
Că [a]viță lorŭ este din viță Sodomeĭ, 32
Și din câmpiile Gomoreĭ:
Strugurĭ lorŭ sînt struguri înveninațĭ,
Boabe amare.
[a]Fiere de balauri este vinulŭ lorŭ, 33
Și [a]otravă rĕută de aspide!
Ală nu sînt acestea [a]ascunse la mine, 34
Sigilate între tezaurele mele?
[a]A mea este resbunarea, și voiŭ răspăt. la 35
[ziua celŭ reĭ.
Picĭorulŭ lorŭ va jecpe ca alunecă,
Aprópe este [a]ziua perdereĭ lorŭ,
Și cele ce aŭ să fiĭ se întîmplă, vinŭ cu [iuțélă.
[a]Că Iehova va judeca pre poporulŭ seŭ, 36
Și de serviĭ sei [a]se va îndura;
Cînde va vedé, că puterea lorŭ a dispărutŭ,
Și [a]nu vorŭ mai fi nici din cei închiși sau
[din cei liberĭ.
Și va dice: [a]Unde sînt dară lorŭ, 37
Stînca, în care puneaŭ încredere lorŭ,
Care grăsimea sacrificatorilorŭ lorŭ o mîncau,
Vinulŭ libațiuniloră lorŭ îlŭ beaŭ?
Scóleascu și ei să ajute,
Fie-vĕ loch de scăpare!
Vedeți acumŭ, că [a]eu, eŭ sînt, nici 39
Că [a]nu este Dumnezeu afară de mine.
[a]Eŭ omoru și viețuescu,
Lŭ rănescu și vindecu.
Și nimenea nu scapă din mîna mea.
Că [a]eu mîĭnŭ spre cerĭ mîna mea, 40
Și dicu: Viŭ eŭ în eternŭ!
[a]Cînde voiŭ ascuți fulgerulŭ sfîrșeĭ mele, 41
Și mîna mea o voiŭ prinde pe judecată,
[a]Voiŭ întorce resbunare asupra vrășmașilorŭ
[lorŭ mei.

Şi celorŭ ce mĕ urĕscŭ, voiŭ resplăti.
42 Îmbăta-voiŭ săgĕţile mele de sînge,
Şi sabi'a mea ‘ va mînca carnea,
Sîngele celorŭ morţi şi prinşi,
Din capetele ‘ celorŭ mai tari ai vrăjmaşilorŭ.
43 ‘Cîntaţi de bucurie, naţiuniloru, voi popo-
[rulŭ ceŭ,
Că elu va ‘ resbuna sîngele servilorŭ seĭ,
Şi ‘ resbunare o va întorce asupra vrăjma-
[şiloru seĭ.
Şi ‘ se va îndura de pămîntulŭ ceŭ şi de po-
[porulŭ seŭ.

44 Şi Moiŭ veni, şi tŏte cuvintele cîntărei
acestĕia le rosti în urechiile poporului, elŭ
45 şi Iosua, fiiulŭ lui Navi. Şi sfîrşindu Moiŭ
de a rosti tŏte acestea cuvinte către tŏt
46 Israelulŭ, ‘ jise către d'inşii: ‘ Puneţi-vĕ a-
nima la tŏte cuvintele acestea, pre cari eŭ
le mărturisescŭ vĕŭ astă-zi, pre cari voiŭ să
le ordinaţi fiiloru voştri, ca ei să aibă a
47 face tŏte cuvintele legiĭ acesteia. Că a-
cestă cuvîntă nu în deşertŭ este pusă vĕŭ;
‘ ci este viéţa voastră, şi prin acestă cuvîntă
vĕ veţi prelungi dilele vóstre în pămîntulŭ,
în care treceţi hotărnicŭ ca să-lŭ stăpîniţi.

Ce urmă după Moiŭ de a fi sui pe muntele Nebo, ca să moră.

48 ‘Şi Iehova vorbi lui Moiŭ tocmaĭ în acea
49 di, dicendu: Suie-te pe ‘ muntele Abarimi,
muntele Nebo, care este în pămîntulŭ Moa-
bului, în dreptulŭ Ierichonului; şi te uită la
pămîntulŭ Canaanŭ, ce-lŭ dau de moşte-
50 nire fiiloru lui Israilŭ. Şi să mori pe mun-
tele pe care te sui, şi să te aduagi la po-
porulŭ teŭ, precumŭ ‘ Aaronŭ fratele tĕu a
murit pe muntele Horŭ, şi la adunat la
51 poporulŭ seŭ; Pentru-că ‘ aĭ păcătuit în
contra mea, în mĕdiŭlocŭlŭ fiiloru lui Israilŭ,
la apa certĕi, la Kadeşu, în pustiiŭa Zinu;
şi nu mĕ aĭ ‘ slăvitŭ în mĕdiŭlocŭlŭ fiiloru
52 lui Israelŭ. ‘ Că în zarea de departe vei
vedé pămîntulŭ, şi nu vei intra acolo, în
pămîntulŭ, pre care-lŭ dau fiiloru lui Israelŭ.

Binecuvîntarea lui Israelŭ de Moiŭ.

33 Şi aceasta este ‘ binecuvîntarea, cu care
Moiŭ, ‘ omulŭ lui Dumnedeŭ, a bine-cu-
vîntatŭ pre fiiĭ lui Israelŭ înaintea morţiĭ
sale? Şi dise

‘ Iehova veni din Sinaĭ,
Şi li resări din Seirŭ,
Străluci din muntele Paranŭ;
Şi veni din ‘ miriade de sfinţi,
Avéaŭ din dreapta lui fiarăle legeĭ pentru ei.
3 Da, ‘ Iehova ştĭe pre poporu!
‘ Toţi sfinţiĭ seĭ sînt în mîna ta;
Ei ‘ stau pentru-totŭ la poalele tale,
Fie-care ‘ primindu cuvintele tale.
4 ‘ Moiŭ ni-a datŭ legea,
‘ Moscenirea adunărei lui Iacobŭ.
5 Şi elŭ era ‘ rege în ‘ Iesurunŭ,
Cînd-şi adunaŭ capiiĭ poporului,
Cu semănĭile lui Israelŭ.
6 Să trăiască Rubenŭ, şi să nu moră,
Şi mulţi să de ‘ bărbaţi ceĭ!
7 Şi acestea dise pentru Iudaŭ:
Ascultă, Iehova, vocea lui Iudaŭ!
Şi-lŭ mai la poporulŭ seŭ;
‘ Braţele sale fie-i d'ajunsŭ,
Şi ‘ ajutoru-i contra vrăjmaşiloru seĭ să fiŭ.
8 Şi pentru Levi dise:
‘ Tumimiĭ tei şi Urimiĭ teĭ (deptăţile cu ci
lumine) ei sînt cu bărbatulŭ cuviosŭ alŭ
[teu,
‘ Pre care la Pat l-aĭ încercatŭ la Masa,
Pre care Pat certatŭ l-aĭ apa Meriba.
9 Care dise de părinţiloru seĭ şi de mama sa:
Nu l-am văzutŭ.
Şi ‘ pre fraţiĭ lui nu i-aĭ cunoscutŭ.
Şi de dinşiĭ nu ştiaŭ;
Că ‘ păzit cuvintele tale,
Şi luat legămîntulŭ teu:
10 ‘ Acestia vorŭ învăţa pre Iacobŭ judecăţile
Şi pre Israelŭ legea ta; [tale.
‘ Pune-vorŭ fumŭ înaintea ta,
Şi ‘ olocaustŭ pe altariulŭ teu.
11 Iehova, binecuvîntădŭ puterea lui,
Şi ‘ lucrulŭ mîiniloru lui fie-ţi cu plăcere.
Sdrobesce şalele celorŭ ce se scolă cu-
[ga lui,
Şi celorŭ ce-lŭ urăsc, ca nu se mai rădice.
12 Şi pentru Beniamin dise.
Iubitŭ de Iehova, aşezatŭ cu încredinţare
Şi ‘ protejatŭ de Iehova pămîntulŭ lui,
Că ‘ este ales ale cerului,
Cu ‘ roua şi cu adîncula ‘ ce zăceşte,
Şi cu celŭ mai alesŭ din fructulŭ vĕcĕiŭ,
14 Şi cu celŭ mai alesŭ din ‘ fructulŭ ‘ lunilorŭ,
15 Şi cu celŭ mai alesŭ din ‘ vîrfulŭ ‘ munţiloru
[vechi,
16 Şi cu celŭ mai alesŭ din ‘ rodulŭ ‘ dealuriloru
[eterne,
Şi cu celŭ mai alesŭ din ‘ rodulŭ ‘ pămîntului
[şi
Al ‘ celui ce locuiă în rugŭ.
Binecuvîntarea să vie peste capulŭ lui Iosifŭ,
Şi peste creştetulŭ ‘ Nazireului (celui ales-
[dăţiŭ) d'între fraţiĭ seĭ.
17 Ca ‘ întîiu-născutŭlŭ dintre tauriĭ are
[frumuseţa lui.
Şi ‘ coarnele lui ca cornele unicornuliĭ,
Cu ele ‘ va lovi la unu loc pre popóre,
Pînă la marginile pămîntuluĭ.
‘ Aceştia sînt mieiĭ lui Efraimŭ,
Şi aceştia sînt ‘ miiĭ lui Manase.
18 Şi pentru Zabulonŭ dise:
‘ Bucură-te, Zabulone, de eşirea ta,
Şi tu, Isaare, de corturile tale!
19 Ei vorŭ ‘ chiăma pre popóre la munte;
Acolo ‘ vorŭ cunosce sacrificiĭ de dreptate;
Că ei vorŭ suge avuţiile mărei,
Şi comorile ce se ascundŭ în nisipulŭ.
20 Şi pentru Gadŭ dise:
Bine-cuvîntatŭ să fie cela ce a ‘ lărgitŭ pre
[Gadu:
Că pare în locŭ ca unŭ leu, şi sfîşiă braţe
[şi capete.
21 Că ‘ începătorile peste ele alesŭ,
Că acolo sĕ aşezasĕ partea legiuitorului;
Şi ‘ ele venindŭ cu maĭ mulţi poporulŭ,
Cu ‘ dreptatea lui Iehova,
Şi judecăţiĭ lui cu Israelŭ.
22 Şi pentru Danŭ dise:
Danŭ este puiŭ de leŭ,
Care ‘ va eşi din Basanŭ.
23 Şi pentru Neftali dise:
O Neftali, ‘ satulŭ de bine-voinţe,
Şi plinŭ de bine-cuvîntarea lui Iehova.
‘ Tu în apusŭ şi în mĕdĭ-di să moşteneştĭ!
24 Şi pentru Aseru dise:
Bine-cuvîntatŭ între fiiĭ ceĭ Aseru,
Bine-plăcutŭ să fie elŭ fraţiloru seĭ,
Mundu-şi în oleiŭ picioruliŭ seŭ.
25 Fiere şi aramă vorŭ încuiuşiŭ tei;
Ca dilele tale, puterea ta.
26 ‘ Nimenea este asemenea Dumnedeuluĭ lui
[Iesurunŭ;
‘ Incaleca pe cerŭ în ajutoriulŭ teu.
Şi intru mărirea sa pe nori,
Locŭ este ‘ locuinţa Dumnedeuluĭ eternŭ. 27
Şi josŭ braţele celŭ eterne;
‘ Care izgonĭ de d'naintea ta pre vrăjmaşi,
Şi dise: perde-i!
‘ Şi Israelŭ va locui cu siguranţă şi singurŭ; 28
‘ Ochiulŭ lui Iacobŭ va fi peste pre mulţi
[pămîntu de grîu şi de vinŭ.
‘ Cerulŭ seŭ îi va picura rouă.
‘ Fericit de tine, Israele! 29
‘ Cine este ca tine? poporŭ mîntuitŭ
De Iehova, ‘ scutulŭ ajutoriuluĭ teu,
Sabia măririĭ tale?
‘ Umili-se-vorŭ vrăjmaşiĭ tei înaintea ta,
Şi ‘ tu vei călca preste înălţimile lorŭ.

Moiŭ este, şi Iosua ‘ urmădŭ.

34 Şi Moiŭ se suĭ din cîmpiile Moabului ‘ pe
muntele Nebo, în vîrfulŭ munteluĭ Pisga,
ce-lŭ din dreptulŭ Ierichonului: şi Iehova ‘
‘ îi arătă toată pămîntulŭ, de la Galaadŭ pînă
la Danŭ. Şi toată cîmpiulŭ lui Neftali, şi toată 2
pămîntulŭ lui Efraimŭ, şi alŭ lui Manase,
şi toată pămîntulŭ lui Iudaŭ ‘ pînă la marea
dosnică apusŭ; Şi partea despre mĕdĭ-di, 3
şi cîmpia ‘ lui Ierichonului, ‘ cetatea palmi-
rilorŭ, pînă la Zoaru. Şi Iehova dise către 4
d'însulŭ: ‘ Aceasta este pămîntulŭ, pre care
cu jurămîntŭ l'amŭ promisŭ lui Abraamŭ,
lui Isaacŭ şi lui Iacobŭ, dicendu: Semniţiei
tale voiŭ eŭ-lŭ dare. ‘ Te făcuiŭ acŭ vede
cu ochiĭ teĭ, dară intrandŭ tu vei intra.
5 ‘ Şi Moiŭ, servulŭ lui Iehova, muri acolo, 5
în pămîntulŭ Moabului, după cuvîntulŭ lui
Iehova. Şi elŭ îlŭ îngroppă pre d'însulŭ în 6
o vale, în pămîntulŭ Moabului, faţă
cu Beth-Peori; şi ‘ nimenea nu-i scie mor-
mîntulŭ lui pînă în ‘ ăsta de astă-zi. ‘ Şi 7
Moiŭ era de o sută dĕcĕ-şĭ de ani cîndu
muri; ‘ ochiulŭ seŭ nu se întunecasse, nicĭ pu-
terea lui nu ‘ scăpase. Şi fiiĭ lui Israelŭ plîn- 8
seră pre Moiŭ în cîmpia Moabului trei-dĕci
de dile, pînă ce se împliniră dilele plîn-
sului şi jălei pentru Moiŭ.
Şi Iosua, umplŭ lui Nunŭ, era ‘ plinŭ de 9
spiritulŭ înţelĕpciuneĭ, că ‘ Moiŭ şĭ punsese
mînele sale preste d'însulŭ; şi lui lui Israelŭ
ascultară de elŭ, şi făcură precumŭ ordi-
nase Iehova lui Moiŭ.
Şi nu se mai ‘ sculă profetŭ în Israelŭ, 10
asemenea lui Moiŭ, pre ‘ care-lŭ îi cu-

11 numerit Iehova lucşa in faţă: In téte ^a semnele şi minunile, ce Iehova Dă trimise a le face în pămîntulu Egiptului faraonu Ieşi, şi a tuturoru servitorilor lui, şi a tutu- pămîntului lui; şi ce bătia mare mînă are 12 şi ce bătia mare minunăţi, pe care le făcu Moisi înaintea ochiloru tuturoru Israiliţilor.

IOSUA.

Iosua se rendueşte a urmările cele date de Moisi.

1 Fostu-a dupu mórtea lui Moisi, servulu lui Iehova, că a ^a vechiţă Iehova lui Iosua, fiiulu lui Nunu, ^b servulu lui Moisi, di- 2 cîndu: ^c Moisi servulu meu a muritu: acumu- scultă-te, trecu Iordanulu acestu, tu şi tuta poporulu acesta, în pămîntulu pe care-lu dau loru, fiiloru lui Israilu. ^d Totu loculu, pe care va călca talpa piciorului vostru, Pam- 4 dusu voiu, cumu amu dîsu lui Moisi. ^e Hotarulu vostru voiu fi de la pustiiulu şi Libanulu acestu pînă la riulu celu mare, riulu- Eufratu, tuta pămîntulu Hitailoru, şi pînă la marea cea mare către apusulu so- 5 relui. ^f Nimenea nu va pută sta cu cuntra la tine ţîle vieţei tale; cumu amu fostu cu Moisi, aşa voiu fi cu tine: nu te voiu lăsa 6 şi nici te voiu părăsi. ^g Întăreşte-te şi îm- bărbătézză-te: că tu voi da in stăpînire po- porului acestuia pămîntulu, ce cu juramîntu amu promisu părinţiloru lorŭ, că-lu voiu 7 da lorŭ. Întăreşte-te numai, şi îmbărbăt- bărbătézză-te fórte, căutându a face dupre tóte legea, pre ^h care ţi-a ordinatu-o servulu meu Moisi; ^i nu te abate de la ea nici la dreptu, nici la stîngu, ca să prosperezi, unde vei merge. 8 ^k Să nu se depărtieze cartea legei acesteia din gura ta; ce ci să ^l cugeţi asupra ei ţîua şi nóptea, căutându a face tóte cîte scrise în ea: că atuncea vei face calea la pros- 9 perire, şi atuncea vei fi fericitu. ^m Nu ţi-am dîsu ordinare? Întăreşte-te şi îmbărbătézză-te. Nu te time şi nici te spăimînta; că cu tine este Iehova Dumnedieulu tău ori- unde vei merge.

10 Şi Iosua ordinâ dregătoriloru poporu- 11 lui, dîcîndu: Treceţi prin tabără, şi ordi- naţi poporului, dîcîndu: Gătaţi-vi merindi- ne: ^n căci în ţîle vóstre veţi trece Iordanulu acestu, ca să intraţi a ^o stăpîni pămîntulu ce Iehova Dumnedieulu vostru ^p îlu dă vo- de stăpînire.

12 Şi Rubenidiloru şi Gadiţiloru şi la ju- mătatea de semiţie lui Manase vorbi Iosua, 13 dîcîndu: Aduceţi-vi de aminte de cuventulu ce v-a porucitu Moisi, servulu lui Iehova, cîndu dîsu: Iehova Dumnedieulu vostru v'a repausatu, şi v'a dată ţéra acésta. 14 Femeile vostre, co- pîiii vostri şi vitele vóstre voru remînea în pămîntulu, pre care l'a dată vouă Moisi d'incóce de Iordanu; ér voi să ^q treceţi înain- tea fraţiloru vostri, toţi voinicii de oştre, şi să ^r ajutaţi-ve, 15 pînă ce va repausa Iehova pre fraţii voştri cumu şi pre voi, şi voru luă şi ei în stăpînire pămîntulu ce le dă Iehova Dumnedieulu vostru: ^s de atuncea vă veţi întórce în pămîntulu stăpî- nirei vóstre, şi-lu veţi stăpîni, pre care vi l'a dată vouă Moisi servulu lui Iehova, d'incóce de Iordanu, către resăritulu sórelui.

16 Şi au respunsu ei lui Iosua, dîcîndu: Tótă acésta ce ni-ai ordinatu nóue vomu face, şi ori-unde ne vei trimite ne vomu duce. 17 Cumu amu ascultatu de Moisi în tóte, aşa vomu ascultă şi de tine, numai Iehova Dum- nedieulu tĕu să fie cu tine, cumu a fostu cu Moisi. 18 Tótu omulu ce va rădica cuntra ordinelorŭ tale, şi nu va ascultă de cuvintele tale în tóte cîte vei ordina, să se omóre. Întăreşte-te numai şi îmbărbătézză-te.

Doi Israeliţi trimişi se spioneze în Ierihonu.

2 Şi a trimisu Iosua, fiiulu lui Nunu, ^a din Şitimu doi bărbaţi, spioni, în ascunsu, dîcîndu: Duceţi-vĕ, vedeţi ţéra şi Ierihonulu. Şi se duseră, şi ^b veniră în casa unei femei meretrice, cu numele ^c Rahavu, şi se culcară acolo. 2 Şi ^d se spuse regeluĭ din Ie- rihonu, dîcîndu: Ecoi, bărbaţi s'au fostu lui Israilu aci în nóptea acésta ca să cercetéze ţéra. 3 Şi trimise regele Ieri- honului la Iahabu, dîcîndu: Scóte afară bărbaţii ce ai venitu la tine, cari au intratu în casa ta, căci ca să cercetéze tótă ţéra au venitu ei. 4 Şi femeea luă pre cei doi bărbaţi, şi-i

ascunse, şi dîse: În adevĕru, bărbaţi ai venitu la mine, dară nu sciamu de unde sunt. 5 Şi cîndu sĕrá pe cîndu era să se în- chidă pórta, bărbaţii aĭ eşitu; nu scĭu unde aĭ dusu bărbaţii: grăbiţi-vĕ cumu- 6 veţi ajunge. Ér ^e ea ^f i-a suisu pe acoperemîntu, şi ^g i-a ascunsu în mănunchiu de in ce-şi întinsese pe acoperemîntu. 7 Bărbaţii se luară în urma lorŭ pe calea Iorda- nului, lîngă vaduri şi pórta se închise după ce eşiră cei ce-i urmăriră.

8 Şi ei nu se culcasă încă, şi ea se sui 9 pe acoperemîntu la ei. Şi a dîsu bărba- ţilorŭ: Scĭu ca ^h v'a dată Iehova ţéra acésta, şi că ^i frica de voi a căzutu preste noi, şi că toţi locuitorii pămîntului tremură 10 înaintea vóstră: Că noi amu auditu, cumu a ^k secatu Iehova apele Mĕrei Roşie d'inain- tea vóstre, cîndu aţi eşitu din Egipetu, şi ce aţi ^l făcutu celoru cĭnci regi ai Amo- reiloru, ce erau d'incóce de Iordanu, lui Si- hon şi lui Og, pre care i-aţi nimicitu cu 11 desăvîrşire. De cîndu aĭ auditu acestea, ^m inima nóstră s'a muiatu, şi n'a mai rămasu în nimenea curagiŭ înaintea vóstră: că ^n Iehova Dumnedieulu vostru, ĕl este Dumnedieu în cerulu susu şi pe pămîntu josu. 12 Acuma, rogu-vĕ, ^o juraţi-mi pe Iehova Dum- nedieulu meu că, precumu eu am făcutu bine cu voi, aşa veţi face şi voi bine cu casa tatĕlui meu, şi ^p daţi-mi semnu de nĕgreşală 13 că veţi scăpa viéţa părinţiloru mei, a mumei mele, şi a fraţiloru mei, a surorei mele şi a tuturoru cîţi sunt ai lorŭ, şi că veţi scăpa de la morte sufletele nóstre.

14 Şi bărbaţii ^q i-a disu: Viéţa nóstră pentru a vóstra, dacă nu veţi descoperi acĕstă vorbă a nóstră, şi va fi, cîndu Iehova ni va da pămîntulu acesta, ^r vomu arăta bună-voinţă şi credinţă cătră tine.

15 Şi ^s coborî-o cu o funiă prin fereastă, căci era casa sĕuă lipită de zidulu cetăţii, şi 16 ĕra sĕuă în zidulu cetăţii ea locuia. Şi a dîsu ea către ^t bărbaţi: Duceţi-vĕ la munte, ca să nu vĕ întîlnéscă pre voi urmăritorii, şi ascundeţi-vĕ acolo trei dile, pînă ce se voru întórce ur- măritorii, şi după-aceea duceţi-vĕ la calea 17 voştră. ^u Şi au dîsu bărbaţii cătră ea: Aşa vomu fi ^v slobozi de jurămîntulu, ce ne ai fă- cutu să jurămu. 18 ^w Iată, cîndu vomu intra în ţéră, firu acesta roşiu să fie ^x legatu de fereastra prin care ne-ai coborîtu; şi ^y adună la tine în casă pe tatĕlu tĕu, pe mumă-ta, pe fraţii tĕi şi pre tótă casa pă- rintelui tĕu. 19 Şi va fi, că tuturoru celoru ce va eşi din uşile casei tale pe afară, sîngele lui se fiă asupra capului lui, şi noi vomu fi nevi- novaţi; şi tuturoru celoru ce va fi cu tine în casă ^z sîngele lui se fiă asupra capuluĭ nostru, de se va pune mîna pe ĕle. Însă dacă tu vei 20 descoperi acĕstă vorbă a nóstră, atuncea slobozi vomu fi de jurămîntulu ce ne-ai fă- cutu să jurămu. Şi a respunsu ea: După cu- 21 vintele vostre, aşa să fiĭ şi lesnicios-vi să ne duceţi, n'aĭ dusu: şi a legată pe fimia roşie în fereastă.

22 Şi ei s'au dusu, şi ^a s'au suitu la munte, şi au rĕmasu acolo trei dile, pînă ce urmăritorii s'au întorsu: urmăritorii căutaseră în tótă drumulu, şi nu i-au găsitu.

23 Şi întorcîndu-se cei doi bărbaţi, pogo- rîră muntele, trecură rĕulu, şi venră cătră Iosua, şi spusă lui tóte ce li s'a întîmplatu. 24 Şi ^b ĕsară lui Iosua: În adevĕru, ^c Iehova a datu în mînele nóstre tótă pămîntulu, şi toţi locuitorii ţĕrei trecură înaintea nóstră.

Trecerea prin Iordanu; a cincilea sĕrbătore.

3 Şi sculîndu-se Iosua de dimineţă, plecară ei ^a din Şitimu, şi veniră la Iordanu, ei şi toţi fiiĭ lui Israilu, şi mascară acolo nóptea 2 ceea înainte de a trece. Şi ^b la cĭrdu- plinirea dilei a treia, trecură di- 3 regitorii prin tabĕră. Şi ordinară popo- rului dîcîndu: ^c Cîndu veţi vedĕ chivotulu legei lui Iehova, Dumnedieului vostru, ^d şi preoţii Leviţi purtîndu-lu, să plecaţi din locu- rile vóstre şi să mergeţi în urma lui. 4 ^e Totuşi să fie depărtare între voi şi lui ca la cîte mii coţi capăt măsură: nu vĕ apropiaţi de ĕle: ca să cunoaşteţi calea pe care veţi să mergeţi; că voi n'aţi ^f umblatu în acestă cale până acumu.

5 Şi a ^g zisu Iosua către poporu: ^h Sfinţiţi-vĕ: că mîine va face Iehova lucruri minunate între voi.

6 Şi Iosua vorbi către preoţi, dîcîndu: ^i Ridicaţi chivotulu legei, şi treceţi înaintea po- porului. Şi ei ridicară chivotulu legei, şi mersără înaintea poporului.

7 Şi ^k dise Iehova lui Iosua: Iu fiiă-ţi mîera voiu începe a ^l te mări în ochiĭ a totu Isra- ilu, ca să cunoscă ei, că ^m precumu amu fostu cu Moisi, aşa voiu fi cu tine. Tu dară 8 ordinâ ^n preoţiloru, cari poartă chivotulu legei, dîcîndu: Cîndu veţi veni la marginea apei lorŭ Iordanului, ^o staţi în Iordanu.

9 Și a dis Iosua către fiii lui Israel: Apropiați-vă aicea, și auziți cuvintele lui
10 Iehova, Dumnezeului vostru. Și Iosua dise: Intru aceasta veți cunóște că Dumnezeulu viu este în mijlocelu vostru, și că va
*alunga de dinaintea voastră pre Cananei, pre Heteí, pre Hevei, pre Periseí, pre Ghergheseí, pre Amoreí și pre Iebuseí.
11 Iată-le cuvîntulu legei *Domnului a tótă pămîntulu
12 Acuma *luați-vă dece dece bărbați din semințiele lui Israel, câte unulu din fie-care
13 semință; Și va fi, ca îndată ce talpele picióreloru preoțiloru cari porta chivotulu lui Iehova, *Domnulu a tótă pamîntulu, se vor
*popsi în apele Iordanului, apele Iordanului se vor despica, anume apele ce se cobóră din susu, și *vor sta grămadă.
14 Și plecându poporulu din cortulile sale ca să trécă Iordanulu, și preoții în frunte
15 *chivotulu legei înaintea poporelui; Și pentru-cum chivotulu ajungendu la Iordanu, și *piciórele preoțiloru ce duceau chivotulu mergându-se la margineia apei, (de *Iordanulu
16 *revarsase preste malurile sale *tóte diliele secerișului), Apele ce se coborau din susu s'au
*oprit, rădicându-se grămadă forte departe de la cetatea Adamu, ce este aprópe de *Zaretan; și cele ce se cobóra către *mórea
*sărată, marea *moartă, se cău *despărțit; și poporulu trecea în
17 dreptulu Ierichonului. Și preoții ce purtau chivotulu legei lui Iehova, stăteau tare pe
*uscatu la mijlocelu Iordanului; și *tótă Israelulu trecea pe uscatu, până ce tótă poporulu fù trecutu preste Iordanu.

4 Și când tótă poporulu sfîrși *trecerea Iordanului, zise Iehova lui Iosua, di-
2 cându; *Luați-vi din poporu dece-spre-dece bărbați, câte unulu din fie-care semințiă,
3 Și ordinați-le, dicându: Luați vi de aicea din mijlocelu Iordanului, din locu'l unde *piciórele preoțiloru stătură tare, dece-spre-dece pietre, le treceți-le cu voi, și puneți-le în
4 *locu'l unde veți mâne nópte'a aceasta. Și Iosua chiemă pre cei dece-spre-dece bărbați, pre cari *a rînduitu din fiî lui Israelu, câte unu bărbat din fie-care se-
5 mințiă; Și dise lorî Iosua: Treceți înaintea chivotului lui Iehova, Dumnezeului vostru, în mijlocelu Iordanului, și rădicați-vi fie-care câte o pétră pe umerulu seu, după numerulu semințieloru fiiloru lui Israel;
6 Ca să fie acésta semne între voi, *când cându voru întreba fiii voștri la viitoru, dicându:
7 Ce sunt vóă pietrele acestea? Și voi să dițe lorî: *Ca s'au despărțitu apele Iordanului înaintea chivotului legei lui Iehova; când a trecutu prin Iordanu, apele Iordanului s'au despărțitu. Și voru fi pietrele acestea spre *amintire fiiloru lui Israelu în eternu.
8 Și fiiî lui Israelu aș, cum i-a ordinatu Iosua, și rădicară câte-spre-dece pietre din mijlocelu Iordanului, cum a vorbitu Iehova lui Iosua, după numerulu semințieloru fiiloru lui Israelu, și le trecura cu d'ingrijire în locu'l de unde, și le puseră acolo. Și Iosua rădică acestu dece-spre-dece pietre din mijlocelu Iordanului, din locu'l în care stătură piciórele preoțiloru cari purtau chivotulu legei; și sunt acolo până în diua de astă-di.
9 Și preoții, cari purtau chivotulu, stătură în mijlocelu Iordanului, până ce se împliniră tóte lucrurile câte a ordinatu Iehova lui Iosua ca să dică poporului, după tóte câte a ordinatu Moise lui Iosua: și poporulu se grăbi a trece. Și după ce sfîrși tótă poporulu de a trece, a trecutu și chivotulu lui Iehova, și preoții *se puseră înaintea poporului. Și fiiî *lui Rubenu, fiiî lui Gadu și jumătate de semințiă a lui Manase, înarmați, înaintea fiiloru lui Israel, cum li vorbi Moise. Ca la patru-deci mii, gătiți de resbelu, trecură înaintea lui Iehova în șesulu Ierichonului, spre a se resbeli.
10 În diua acea *mări'tu Iehova pre Iosua în ochiî întregului Israelu, și ei se temură de elu, cum se temuseră de Moise, în câte
11 diliele vieții sale.
Și a vorbitu Iehova lui Iosua, dicându:
12 Ordină preoțiloru, cari porta *chivotulu mărturiei, să iasă din Iordanu. Și Iosua ordină
13 preoțiloru dicându: Eșiți din Iordanu. Și după ce preoții, cari purtau chivotulu legei lui Iehova, eșiră din mijlocelu Iordanului, și talpele picióreloru preoțiloru eșiră uscate la mal, apele Iordanului s'au întorsu la locu'l lorŭ, și *umplură ca mai 'nainte preste tóte malurile sale.
14 Și poporulu eși din Iordanu în a decea di a lunei întâia, și *tăbărâ în Ghilgalu, în partea răsăritului a Ierichonului. Și
15 *acele dece-spre-dece pietre, pre cari *le-a luatu din Iordanu, Iosua *le-a *așezatu în Ghilgalu.
16 Și vorbi către fiiî lui Israel, dicându: *Dați
17 fiiî voștri către întrebare în viitoru pre părinții lorŭ, dicându: Ce sunt pietrele acestea?

18 Veți spune fiiloru vostri, dicându: *Israelu a trecutu pe uscatu Iordanulu acesta. Că
19 a secatu Iehova, Dumnezeulu vostru apele Iordanului de d'inaintea vóstră, până ce ați trecutu, cum a lucratu Iehova, Dumnezeulu vostru Mărei Rosiĭ, pre *care a secatu-o de d'inaintea nóstră, până ce trecurămu:
20 *Pentru ca tóte popórele pământului să cunóscă mâna lui Iehova, că *este tare: ca voi
21 să vă temeți de Iehova, Dumnezeulu vostru, în tóte diliele.
22 Și după ce *amăgi pre fiiî Amoreiloru, cari erau în hotarele Iordanului către
23 apusu, și pre fiiî regiĭ Ogomeiloru, *cari erau lângă mare, că Iehova a secatu apele Iordanului de d'inaintea fiiloru lui Israelu, până ce ați trecutu, d'inaintea nóstră, până ce ați trecutu, *cum face Iehova, Dumnezeulu vostru, cu mórea *sărată, pre care a secatu-o de d'inaintea nóstră, până ce trecurămu:
24 Pentru ca tóte popórele pământului să cunóscă mâna lui Iehova, că *este tare: ca voi
5 să vă temeți de Iehova, Dumnezeulu vostru, în tóte diliele.

Și după ce *auziră tóți regiĭ Amoreiloru, cari erau în hotarele Iordanului către apusu, și tóți regiĭ Ghenaneiloru, *cari erau lângă mare, că Iehova a secatu apele Iordanului de d'inaintea fiiloru lui Israelu, până ce ați trecutu, d'inaintea lorŭ s'a *mâhnitu, și nu mai era curagiŭ în ei înaintea fiiloru lui Israel.

*Circumcisiunea celoralți; Paștele și serbarea de Ghilgalu, și terme fericite.

2 În acestu timpŭ dise Iehova lui Iosua: Fă-ți *cuțite de pétra, și circumcide din nou
3 pre fiiĭ lui Israelu. Și Iosua *și-făcu cuțite de pétră, și circumcise pre fiiĭ lui Israelu, în dâlulu Arâloth (*prepuțiloru). Și acesta
4 este pentru care Iosua *circumcise: *tótă poporulu ce a eșitu din Egiptu, parte bărbătéscă, tóți bărbații de resbelu, au muritu
5 în pustiu pe cale, după ce eșiră din Egiptu.
Că tóți poporulu ce a eșitu a fostu circumcisu: dar tótă poporulu ce s'a născutu în pustiu pe cale, după eșirea din Egiptu,
6 nu s'a circumcisu. Că *patru-deci de ani au umblatu fiiĭ lui Israel prin pustiu, până ce peri tótă poporulu, bărbații de resbelu, ce eșiră din Egiptu, cari nu ascultară de vocea lui Iehova, și cărora a jurat Iehova, că nu-i va lăsa să vădă pământulu, pre care
7 l'a promisu Iehova părinților lorŭ, că-li-l va da nóă, pământulu în care curge lapte și miere. Și în locu'l lorŭ cle rădicâ pre *fiiĭ lorŭ, pre aceștia Iosua *i-circumcise, că necircumciși erau, fiindă-că pe cale nu s'au circumcisu.
8 Și după ce ei căpătă de circumcisu tótă poporulu, ei remaseră pe locu'n tabéra
9 *până ce se vindecară. Și Iehova dise lui Iosua: Astă-di amu *rădicatu *ocara Egiptului de desupra vóstră. Și s'a chiematu numele
10 locului acestuia *Ghilgâlu (*rădicare) până în diua de astă-di.
11 Și fiiĭ lui Israelu tăbărâ în Ghilgalu,

9 Iehova vorĭa în urma lorŭ. Şĭ cŭ trămeşĭ merzenĭ înaintea poporuluĭ, carĭ semănă diu trîmbiţĭ, şĭ ^a'oĭŭa armatiĭ mergea după chivotŭ; mergîndŭ înşeruntĭ semănă diu trîmbiţĭ. Şĭ
10 Iosua rodină poporulŭ, dicîndŭ: nu strigaţĭ, nicĭ să aĭ auză vŏcea vóstră, şĭ nicĭ unŭ cuvîntŭ să nu eşă din gura vóstră, pînă în ziŭa, în care vĭ voiŭ dice: Strigaţĭ! atunci
11 să strigaţĭ. Şĭ chivotulŭ lui Iehova înconjură cetatea, rotindŭ-se o dată; şĭ veniră în tabĕra, şĭ amînară peste nópte în tabĕră.

12 ^bŞĭ Iosua se sculă a dóua zĭ de dimineaţă, ^cşĭ preoţiĭ rădicară chivotulŭ lui Iehova.
13 Şĭ şapte preoţĭ purtătorĭ şeptе trîmbiţĭ de berbecĭ înaintea chivotuluĭ lui Iehova, mergeau sunîndŭ din trîmbiţĭ, şĭ cei înarmaţĭ mergeaŭ înaintea lorŭ, şĭ cĕlă armatĕ venia după chivotulŭ lui Iehova, mergîndŭ şĭ sunîndŭ din trîmbiţĭ. Şĭ a doŭa óră înconjurară
14 cetatea în dóua o dată, şĭ se întorseră în tabĕră; aşa făcură şese zile.

15 Şĭ în a şeptea zĭ şĭ se sculară în ziuă de dită, şĭ înconjurară cetatea în acelaşĭ chipŭ de şeptе orĭ; numaĭ în acea zĭ înconjurară cetatea de şeptе orĭ. Şĭ la a
16 şeptea óră preoţiĭ sunară din trîmbiţĭ, şĭ Iosua dise cătră poporŭ: Strigaţĭ, cŭ Iehova
17 a dată vouă cetatea. Şĭ cetatea va fi anatemă lui Iehova, ea şĭ tótă ce va fi în ĕa; numaĭ Rahabă curvarĭtŭa să rămînă în viĕţă: ea şĭ tótă ce va fi cu d'însa în casă; fiindcĕ ^dea a ascunsŭ trămeşiĭ, pe carĭ i-amŭ
18 trămesŭ. ^eNumaĭ păziţĭ-vĕ de lucrulŭ anatemeĭ, ca să nu luaţĭ cuvîntŭ anatemeĭ hăndĭ din lucrulŭ anatemeĭ, şĭ astă-cĕlă să faceţĭ tabĕra lui Israelŭ anatemă, şĭ să o ^fnenorocіţĭ.
19 Şĭ ce tótă argintulŭ şĭ aurulŭ şĭ vasele de aramă şĭ de fĕrŭ să fie consacrate lui Iehova: ele să intre în tezaurulŭ lui Iehova.

20 Şĭ poporulŭ strigă, şĭ preoţiĭ sunară din trîmbiţĭ. Şĭ cîndŭ poporulŭ audĭ sunetulŭ trîmbiţeĭ şĭ începu a strigа cu tărie, ^gzidulŭ cĕlŭ scrîşĭ sinŭ, şĭ poporulŭ se uĭ în cetate, fie-care drepŧŭ înaintea sa; şĭ ^hluară
21 cetatea. ^iNimicîndŭ cu desăvîrşire totulŭ din cetate, de la omŭ pînă la femeĭ, de la tînără pînă la bătrînŭ, şĭ boĭ, şĭ óe şĭ măgarĭ, cu ascuţimea sĭĕiuluĭ.

22 Şĭ celorŭ dĭĕĭ două oameniĭ ce iscodiseră ţĭara le dise Iosua: Intraţĭ în casa femeeĭ curtezănă, şĭ scoateţĭ de acolo pe femeĭa şĭ tótă ce este altŭ ea,
23 ^jcumŭ aţĭ jurată ei. Şĭ intrară tînăriĭ carĭ iscodiseră, şĭ scoaseră pe Rahabă, pe ^kpărinţiĭ ei, pe mama ei, pe fraţiĭ ei şĭ tótă ce era altŭ ei, ba scoaseră şĭ pe totĕ rudeniĭ ei le scoaseră, şĭ puseră afară de tabĕra lui Israelŭ.

24 Şĭ cetatea o arseră cu fócŭ, şĭ tótă ce era înlĕuntru: ^lnumaĭ argintulŭ şĭ aurulŭ, vasele de aramă şĭ de fĕrŭ le puseră în tezaurulŭ casei lui Iehova.

25 Şĭ Iosua lăsă în viĕţă pe Rahabă curtezăna, casa părinţiloră ei şĭ totĕ ce era altŭ ei; şĭ ^mea a locuită în mĭjlociulŭ lui Israelŭ pînă în ziua de astă-ĭ; pentrucă ea a ascunsŭ trămeşiĭ, pe carĭ Iosua i-a
26 trămesŭ, ca să ^nsocotéscă locuiteniĭ. Şĭ Iosua ^ojură pe poporŭ, şĭ dise: ^pblăstămatŭ să fie înaintea lui Iehova omulŭ, care se va scula şĭ va zidi această cetate a Ierichonuluĭ: cŭ o va întemeia cu ^qcostulŭ întîiulŭ-născutŭ său, şĭ cu ^rcelŭ maĭ
27 tînĕrŭ d'între fiiĭ săĭ va pune porţile ei.

28 ^sŞĭ Iehova fu cu Iosua, şĭ ^tfama lui se respîndĭ în tótă ţĕra.

Spărarea lui Achanŭ dintre prădurĭ şĭ pedepsirea lui

7 Şĭ fiiĭ lui Israelŭ păcătuiră în lucrulŭ a ^uanatemeĭ; cŭ ^vAchanŭ, fiiulŭ lui Carmi, fiiulŭ lui Zabdi, fiiulŭ lui Zerahĭ, din semenţia lui Iuda, a luată din anatemă şĭ se aprinse mînia lui Iehova în contra fiiloră lui Israelŭ.

2 Şĭ Iosua trămese bărbaţĭ din Ierichonŭ la Aĭ, care e aşĕ lîngă Beth-Aven[1], în partea resăritéană a Betheluluĭ, şĭ vorbi lorŭ, dicîndŭ: Suiţĭ-vĕ, şĭ iscodiţĭ ţĕra. Şĭ bărbaţiĭ se suiră, şĭ iscodiră Aĭulŭ. Şĭ întorcîndu-se ĕĭ la Iosua, i disera: Să nu se sue tótă poporulŭ; ci ca la dóuă sĭ trĕĭ miĭ de óameni să se ducă şĭ să bată Aĭulŭ; nu osteni tótă poporulŭ acolo, căcĭ ei sînt slabĭ puţinĭ.

4 Şĭ se suiră din poporŭ acolo ca la trĕĭ miĭ de óameni, ^wşĭ fugiră d'înaintea oamenilorŭ din Aĭ. 5 Şĭ oameniĭ din Aĭ loviră d'între ei ca la trĕĭ-decĭ şĭ şese de óameni, şĭ-i urmăriră de d'înaintea porţiĭ până la Şebarim, şĭ-i bătură în suĭşurĭ. Şĭ ^xinimile poporuluĭ se muiă şĭ se făcură ca apa.

6 Şĭ Iosua ^yrupse vestmintele sale, şĭ căzu cu faţa la pămîntŭ înaintea chivotuluĭ lui Iehova, până în séră, elĭ şĭ bătrîniĭ lui Israelŭ, ^zşĭ-şĭ presăraŭ cenuşĭ pe cĕpĕnĭ. 7 Şĭ Iosua dise: Vaĭ! Dómne Iehova, ^apentru ce ai trecutŭ poporulŭ acesta preste Iordan, ca să ne daĭ în mîna Amoreiloră, spre a ne perde? O, de ne-amŭ fi mulţumitŭ d'acĕstă ţĕră de Iordan! 8 O Dómne, ce voiŭ dice, după ce Israelŭ a întorsŭ dosulŭ înaintea vrăjmaşiloră sĕi? 9 Că Canaaneĭ şĭ toţĭ locuitoriĭ ţĕreĭ vorĭ audĭ, şĭ ne vorĭ înconjura, şĭ vorĭ şterge numele nostru de pe pămîntŭ; şĭ ^bce va face Ta mărelŭ ţĕ cătră numele Tĕu?

10 Şĭ Iehova dise lui Iosua: Scolă-te! pentru ce cădĕ tu pe faţa ta? 11 ^cIsraelŭ a păcătuită, şĭ a călcată legămîntulŭ meŭ, pe care l'amŭ ordinată lor; ^dşĭ ĕĭ aŭ luată din anatemă, şĭ maĭ a furată, şĭ a ^emînţită, şĭ aŭ şĭ pusŭ în vasele lorŭ. 12 ^fPentru aceea fiiĭ lui Israelŭ nu potură să stea înaintea vrăjmaşiloră lorŭ, ci şĭ întorseră dosulŭ înaintea vrăjmaşiloră lorŭ, dincĕ-că ^gau fostŭ anatemă; nu voiŭ maĭ fi cu voĭ, dacă nu veţĭ nimici anatema din mĭjlociulŭ vostru. 13 Scóla-te, ^hsănţesce poporulŭ, şĭ dĭ-le: Sănţiţĭ-vĕ pentru mîne, căcĭ aşĕ dise Iehova Dumnezeulŭ lui Israelŭ: anatemă este în mĭjlociulŭ tĕu, Israelĭ; nu veĭ puté sta înaintea vrăjmaşiloră tĕĭ, pînă ce nu veţĭ scóte anatema din mĭjlociulŭ vostru. 14 Deci vă veţĭ apropiaŭ dimineaţa după semiĭle voastre, şĭ semiĭa, pe care ^iIehova o va numi, să se apropie după nĕmurĭ şĭ nĕmurĭ, pre carele Iehova îlŭ va numi, să se apropie după case, şĭ casa, pe care Iehova o va numi, să se apropie după óameni. 15 ^jŞĭ va fi că celŭ ce se va numi cu luarea anatemeĭ, să se arză cu fócŭ, pre elŭ şĭ tótă ce este a lui, pentru că a ^kcălcată legămîntulŭ lui Iehova, şĭ a ^lfăcută lucrŭ de ruşine în Israelŭ.

16 Şĭ Iosua se sculă de dimineaţă, şĭ apropiă pe Israelŭ după semiĭle sale; şĭ se numi cu luarea semiei lui Iuda. Şĭ apropiă semiĭle lui Iuda, şĭ numi semiĭa Zarhiţilorŭ; şĭ apropiînd semiĭa Zarhiţilorŭ după óameni, fu numită Zabdi. 17 Şĭ apropiînd casa acestuia după óameni, fu numită Achanŭ, fiiulŭ lui Carmi, fiiulŭ lui Zabdi, fiiulŭ lui Zerahĭ, din semenţia lui Iuda.

18 Şĭ Iosua dise lui Achanŭ: Fiiulŭ meŭ, ^mdă mărire lui Iehova Dumnezeulŭ lui Israelŭ, şĭ ^nmărturiseşte-te lui, şĭ spune-mĭ acum ceea ce aĭ făcută; nu ascunde nimic de mine. 19 Şĭ Achanŭ respunse lui Iosua şĭ dise: Intr'adevĕru, eu aşĕ păcătuiŭ lui Iehova, Dumnezeulŭ lui Israelŭ, şĭ aşĕ anumĕ cumŭ ĭĕĭ cuvîntŭ: 20 Amŭ văzută printre prăzĭ o mantiă frumóşă din Sinear, şĭ dóue sute de arginţĭ şĭ o ţĕră de aurŭ, în greutate de cincĭ-decĭ de sicli, şĭ poftindu-le

---

[1] Beth-Aven, adecă Casa idolilorŭ.

le-amŭ luată; şĭ ĭată, sînt îngropate în pămîntŭ, în mĭjlocŭ meŭ, şĭ argintulŭ sub ele.

21 Şĭ Iosua trămese óameni, cari alergară la cortŭ, şĭ ĭată acestea ascunse în cortulŭ lui, şĭ argintulŭ sub ele. 22 Şĭ Iosua luă din mĭjlocŭ cortului, şĭ le aduse la Iosua şĭ la toţĭ fiiĭ lui Israelŭ, şĭ le-au pus înaintea lui Iehova.

23 Şĭ Iosua împreună cu totŭ Israelŭ luă pre Achanŭ, fiiulŭ lui Zerahĭ, cumŭ şĭ argintulŭ şĭ mantiă şĭ ţĕra de aurŭ, şĭ pre fiiĭ sĕi şĭ pre fiicĕle sale, şĭ boiĭ săĭ şĭ măgarĭ săĭ şĭ oiĭ sĕi, şĭ cortulŭ seŭ, şĭ tótă ce i-a fostŭ lui, şĭ-i aduseră pe ĕĭ şĭ pe totĕ la valea Achorŭ. 24 Şĭ Iosua dise: ^oPentru-ce ne-aĭ necăjită? Iehova te va necăji pre tine în ziua aceasta. ^pŞĭ totă Israelulŭ 'i aruncă cu pietre, şĭ-i arseră cu fócŭ, după ce 'i omorîră cu pietre. 25 Şĭ ^qridicară asupra lui o mulţĭme mare de pietre, ce zĭc şĭnă în ziua de astă-ĭ. Şĭ ^rIehova se întóse din aprinderea mîniei sale. Pentru aceea numele locului acestuia se chiamă: ^sValea lui Achorŭ, şĭnă în ziua de astă-ĭ.

Luarea şi gerdecirea Aĭuluĭ

8 Şĭ Iehova dise lui Iosua: ^tNu te teme şĭ nu te spăimîntă! Ia cu tine pre totă poporulŭ de resboĭŭ, şĭ scóle-te, şĭ suĭ-te la Aĭ; ĭată ^uam dată în mînă lui pe regĕlе din Aĭ, pre poporulŭ seŭ, cetatea sa şĭ ţĕra sa. 2 Şĭ ţi-voiŭ face cumŭ aĭ făcută Aĭŭ, cumŭ şĭ regĕlе sĕŭ; dară numaĭ ^vprada şĭ vitele ei să le iaĭ pentru voĭ. Pune şĭ-aĭurĭ cătată din înderăptulŭ ei.

3 Şĭ Iosua se sculă cu totŭ poporulŭ de resboĭŭ, ca să se sue la Aĭ, şĭ Iosua alese trĕĭ-decĭ miĭ de viteji de resboĭŭ şĭ-i trămise nóptea. 4 Şĭ ^wle dă ordină, dicîndŭ: Ĭată, voĭ veţĭ pîndĭ cetatea din înderăptŭ; şĭ să nu vĕ depărtaţĭ multŭ de cetate, ci ĭeşĭ toţĭ gata. 5 Şĭ eŭ şĭ totă poporulŭ care este cu mine ne vomŭ apropia de cetate, şĭ cîndŭ vomŭ eşĭ noĭ ca înaintea noastră ca şĭ întĭĭ dată, 6 ^xnoĭ vomŭ fugi d'înaintea lorŭ, căcĭ ei voru eşĭ după noĭ, până ce îĭ vomŭ trage de la cetate, cu cumŭ ziceŭ ei fugĭ de d'înaintea noastră ca şĭ întĭĭ dată; dară noĭ vomŭ fugi de d'înaintea lorŭ. 7 Şĭ voĭ veţĭ scula de la pîndă, şĭ veţĭ cuprinde cetatea, căci Iehova Dumnezeulŭ vostru o va da în mîna

8 sale vóstre. Şi după ce veţi lua cetatea, 8
să o aprindeţi cu foc: după cuvêntulŭ lui
Iehova să faceţi. Iată, v'amŭ
9 dimsto. Şi Iosua i trimise, şi ei se duseră 9
la locurile de pândă, şi şedeau între Beteil
şi între Ai, în partea apusenă de la Ai;
şi Iosua nu şedea acelŭ nópte în mijlocŭlu
poporului.
10 Şi Iosua se sculă de dimineţă, şi numĕră 10
poporulŭ, şi se sui, ellŭ şi bătrênii lui
11 Israil înaintea poporului, în spre Ai. 11
Şi tóte poporulŭ de resbelu, ce era cu d'însulu,
se sui şi se apropiă, şi veniră înaintea
cetăţii, şi tăbărâ în partea de médă-nópte de
la Ai, aşa că valea era între ei şi între Ai.
12 Şi ei luă cu cinci mii de omeni, pre care i 12
puseră la pândă între Beteil şi Ai, în partea
apusenă de la Ai. Şi poporulŭ pusŭ tóta
tabĕra ce era în partea despre médă-nópte
a cetăţii, şi ódia-numaĭ în partea apusenă a cetăţii, şi Iosua merse în nóptea aceea
în mijlocŭlu văiei.
14 Şi când regele de la Ai îl văqŭ, ómenii 14
cetăţii se sculară cu dimineţă, şi eşiră,
şi eşiră întru întimpinarea lui Israel cu
resbelu, ellŭ şi tóte poporulŭ seu la
locŭlŭ hotĕrîtu, înaintea şesului;
şi ellŭ nu ştia ca pândă era în contra-i, din
15 îndĕrătulŭ cetăţii. Şi Iosua şi tóte Israelulu 15
s'amĕcându-se a fi bătuţi, fugiră pe calea
spre pustiiu. Şi tóte poporulŭ ce era în Ai
fu chiematŭ spre a-i urmări; şi ei urmăriră
17 pre Iosua, şi nu fură trapţi din cetate. Şi nu 17
rămase omŭ în Ai şi în Beteil, care să nu
fi eşitŭ după Israilu, lăsându cetatea deschisă, şi urmărindu pre Israil.
18 Şi Iehova dise lui Iosua: Întinde lancea 18
ce ai în mâna ta către Ai: că o voiŭ da
în mâna ta. Şi Iosua întinse lancea, ce
era în mâna lui, către cetate. Şi pândaşii
se sculară cu grăbire din locŭlŭ lorŭ, şi
alergară îndată ce ellŭ întinse mâna sa, şi
intrară în cetate, şi o luară, şi grăbiră a da
foc cetăţii. Şi omenii din Ai uitându-se
înapĕtru, priviră, şi iacă, fumulŭ cetăţii se
sulia până în cerŭ, şi nu li era îndĕmână
a fugi nicĭeri nici încoce, şi poporulŭ ce
fugea spre pustiiu se întorsese în contra ce-
21 lora ce-lu urmăriau. Şi Iosua şi tóti Is- 21
raeliţii văqându, că pândaşii luaseră cetatea, şi că fumulŭ cetăţii se sulia în susŭ,
se întorseră, şi bătură pre ómenii din Ai.
22 Ceilalţi asemenea eşiră din cetate spre 22
întimpinarea lorŭ, aşa că ei erau în mijlocŭlu Israeliţilorŭ, unii dincóce şi
altii d'incolo; şi-i bătură, încâtu nu li rămase nemântuitu şi scăpatu. Şi pre regele 24
din Ai îlŭ prinseră viu, şi-lŭ aduseră la Iosua.

Şi după ce Israelŭ sfârşi uciderea tutu- 24
rorŭ locuitoriloru din Ai în câmpu şi în
pustiiu, unde îi căuaŭ urmăriţi, şi toţi căzură prin ascuţişulu sabiei, până ce fură
nimiciţi, toţi Israeliţii se întórse la Ai, şi
îi bătură cu ascuţişulu sabiei. Toţi acei cari 25
căzură în acelŭ di, de la femeĭ până la femeĭ, fură óte-spre-dece mii, toţi ómenii
din Ai. Şi Iosua nu trase mâna sa, pre 26
care o întinsese cu lancea, până când nimiciră cu desăvêrşire toţi locuitorii din
Ai. Israelŭ prădă pentru sine numaĭ vitele 27
şi prada acestei cetăţi, după cuvêntulŭ lui
Iehova, pre care-lŭ încredinţase lui Iosua.
Şi Iosua arse Ai, şi-lŭ prefăcu într'o gră- 28
mădă de ruine perpetue, până în diua de
astă-di. Şi spândură pre regele din Ai de 29
unu lemnu până la timpulŭ serei; şi când
sórele apuse, Iosua ordină să se coboare
cadavrulŭ lui de pe lemnu, şi ei îlŭ aruncară la intrarea în porta cetăţii, şi ridicară
asupra lui o mare grămădă de petre,
până în diua de astă-di.

Legea dată pe muntele Ebalu şi binecuvêntările.

Şi Iosua zidi altariu lui Iehova, Dum- 30
nedeulŭ lui Israil, pe muntele Ebalu
31 după cum i porunci Moise, cerculŭ lui Iehova, a
cărui scrisŭ fiilorŭ lui Israel, ei după cum este
scrisŭ în cartea legii lui Moise: Unu altariu din
pietre întregi, asupra cărora fierulŭ nu s'a
ridicatŭ. Şi ei aduseră, deasupra lui ofe-
rîră arderi de tóte lui Iehova, şi sacrificară sacrificiŭ de mulţumire. Şi ei scrise acolo pe petre o copiă 32
a legei lui Moise, pre care ellŭ o scrise în
presĕnţa fiilorŭ lui Israel. Şi tótu Israelulu 33
şi bătrênii sei, şi dregătorii şi judecătorii sei
se aflară d'incóce şi d'incolo de chivotŭ,
faţă în faţă cu preoţii cei din Levi,
cari purtaŭ chivotulŭ legei lui Iehova, cătră
străinulŭ câtu şi nativulŭ, jumătate din
ei către dreptulŭ muntelui Gherizim, şi
cealaltă jumătate în dreptulŭ muntelui Ebal,
după cum Moise, servulŭ lui Iehova,
ordonase mai nainte de a fi binecuvêntatŭ pre poporulŭ lui Israelŭ. Şi după 34
aceea ei-lŭ binecuvêntă pre poporulŭ lui Israelŭ, şi tóte cuvintele legei, cele cu bine-
cuvêntări şi blăstĕmele, după tótu ce se află scrise
în cartea legei. Nu era cuvêntu din tóte 35
câte a ordonatŭ Moise, pre care Iosua să
nu-lŭ fi cetitŭ înaintea întregei adunări a
lui Israelŭ, a femeilorŭ, copiilorŭ şi străinului, ce umbla în mijlocŭlu lorŭ.

Gibeoniţii ajungŭ prin vicleşugŭ încheiĕ de pace

9 Şi după ce audiră de acestŭ cuvêntŭ regiĭ de 9
dincóce de Iordanŭ, cei din munte şi
din vale, şi cei din tóte malurile mărei celei
mari în dreptulŭ Libanului: Heteulŭ, Amoreulŭ, Cananeulŭ, Ferizeulŭ, Heveulŭ şi Iebuseulŭ, 2 Li se adunară toţi întrŭ unŭ- 2
voiĕ, spre a se bate cu Iosua şi cu Israelŭ.
3 Ardirea şi locuitorii Gibeonului ceea ce 3
Iosua a făcutŭ Ieriehonului şi Aiului. Şi
4 ellŭ şi vicleşugiră: eă se ducură, şi-şi 4
procăciră merinde, şi luară sacĭ vechi pe
asinĭ lorŭ, şi burdufurĭ vechi pentru vinu,
rupte şi cârpite. Şi încălţăminte veche şi
cârpită în picióre lorŭ, cumŭ şi vestminte
vechi asupra lorŭ; şi tóte pânea lorŭ de
5 merinde eră uscată şi mucedă. Şi venirŭ 5
la Iosua, în tabĕra la Ghilgalŭ, şi disera
lui şi bărbaţilorŭ lui Israelŭ: Noi amŭ venitŭ
dintr'o ţĕră depărtată, acumŭ deci în-
6 cheiaţi legământu cu noi. 6
Şi bărbaţii lui Israelu ţisera către Hevei: 7
Póte eă voi locuiţi între noi; şi cumŭ amŭ
7 încheia legământu cu voi? Şi ei disera lui
Iosua: Noi sêntemŭ servii tei. Şi Iosua dise
lorŭ: Cine sunteţi, şi de unde veniţi? Şi
8 ellŭ i disecă: Servii tei amŭ venitŭ dintr'o ţĕră 8
fórte depărtată, pentru numele lui Iehova
Dumnedeulŭ tĕu; că noi amŭ audiţĭ de re-
numele lui şi de tóte câte a făcutŭ elŭ în
10 Egipet. Şi tóte câte a făcutŭ elŭ celoru doi 10
regi ai Amoreiloru, cari erau d'incolo de
Iordanŭ, lui Sihonŭ, regelŭ Hesbonului, şi
lui Ogŭ, regelŭ Basanului, care era în Aş-
11 taroth. Şi bătrênii nostri şi toţi locuitorii 11
nostri ne-au vorbitŭ, dicêndu: Luaţi
în mânele vóstre merinde pentru drumŭ,
şi mergeţi întru întimpinarea lorŭ, şi le ziceţi:
Noi sêntemŭ servii vostri, încheiaţi deci le-
12 gământu cu noi. Acestŭ pânu a 12
nostru o luarămŭ caldŭ din casele nóstre,
ca o mâncare de merinde, în ziua în care
ami eşitŭ spre a veni la voi, şi acumŭ iacă,
13 ea s'a uscatŭ şi mucedă: Şi aceste burdufuri 13
de vinŭ, pre cari le-amŭ umplutŭ, noue, şi'lŭ
rupte; şi aceste vestminte ale nóstre şi în-
călţămintele nóstre s'au învechitŭ de lun-
14 gimea drumului. 14
Şi bărbaţii (Israelŭ) luară din merindele
lorŭ, şi pre Iehova nu-lu întrebară. Şi Iosua
15 luă pace cu ei, şi încheiă legământu cu ei 15
spre a-i lăsa să trăiască: şi anŭ mariĭ co-
mandaţi se jurară lorŭ.
16 Şi se întâmplă după trecere de trei dile, 16
după ce încheiară legământu cu ei, audiră
că ei erau vecinŭ lorŭ, şi că locuiaŭ între
17 ei. Ca fiiĭ lui Israelu plecară, şi veniră 17
în cetăţile lorŭ a treia di. Şi cetăţile lorŭ
erau: Ghibeonŭ, Defira, Berceotŭ şi Chiria-
tiearimu. Şi fiiĭ lui Israelu nu-i bătură, căci 18
îndĕ-ce anŭ mariĭ comandaţi cumŭ jurară
lorŭ pe Iehova, Dumnedeulŭ lui Israelŭ.
Şi tótă comunitatea murmură asupra mai 19
marilorŭ. Şi toţi mai marii ziseră către
întrĕga comunitate: Noi ne-amŭ jurată lorŭ
pe Iehova, Dumnedeulŭ lui Israelŭ; deci nu
ne putemŭ atinge de ei. Acestŭ li vomŭ 20
face: vomŭ cruţa viĕţa lorŭ, ca să nu fie
asupra nóstră mâniă, pentru jurămêntulŭ
pre care l'amŭ jurată lorŭ. Şi mai marii 21
disera lorŭ: Să trăiască, dară să fie tăietori
de lemne şi sfărâtori de apă pentru întrĕga
comunitate; cumŭ mai marii li promiseră.
Şi Iosua i chiămă, şi li vorbi, dicêndu-lŭ: 22
Pentru-ce ne-aţi înşelatŭ, dicêndu: Noi sêntemŭ fórte departe de voi, când voi locuiţi în
mijlocŭlu nostru? Şi acumŭ, voi sunteţi 23
blestemaţi, şi nu veţi înceta a fi sclavi, tăietori de lemne şi sfărâtori de apă pentru
casa Dumnedeului meu. Şi ei respunseră 24
lui Iosua, dicêndu: Fiindcă servii tei au
auditŭ cumŭ ce Iehova Dumnedeulŭ tĕu a
poruncitŭ lui Moise, servulŭ lui, ca ei să dea
voiĕ nóstră ţĕra, şi să nimicească pre toţi
locuitorii ţĕrei d'inaintea vóstră, pentru
acestŭ a temutu-ne fórte rĕu de voi de
viĕţa nóstră, încâtu amŭ făcutŭ acestŭ
25 lucru. Şi acumŭ iacă-ne în mâna ta, şi după cumŭ este 25
bine şi drepta în ochii tĕi a ni face, fă!
26 Şi aşa li făcu aşa, şi-i mântui din mâna fi- 26
iloru lui Israelu, şi nu i-a omorîtu. Şi în 27
diua aceea i făcu Iosua sfărâtori de lemne
şi tăietori de apă pentru comunitate şi
pentru altariulŭ lui Iehova, până în ziua de
astă-di, în locŭlu pre care elu avea să îlŭ aleagă.

Cinci regi se unescŭ împotrivă Gibeonului. Iosua

10 Şi când audi Adoni-Tedecu, regelŭ Ieru- 10
salimului, că Iosua a luatŭ Aiulŭ, şi l'a
nimicitŭ, şi precumŭ a făcutŭ Ieriehonului
şi regelui seŭ, aşa a făcutŭ Aiului şi regelui seŭ, şi că locuitorii din Ghibeonŭ aŭ făcutŭ
pace cu Israelŭ, şi că erau în mijlocŭlu
2 lui, 2 Temuraŭ fórte, dicêndu-şi: Ghibeonulŭ este
cetate mare, ca una din cetăţile domneşti,
şi că nu este mai mare decâtŭ Aiulŭ, şi toţi
bărbaţii ei sunt viteji. Şi Adoni-Tedecu, 3
regelŭ Ierusalimului, trimise la Hoham,

regele Hebronului, la Piramă, regele Ierimutului, la Iafia, regele Lachișului, și la
4 Debir, regele Eglonului, dimpreună. Sunt vo la mine, și ajutați-mi, ca să lovim Gibeonul; căci a făcut pace cu Iosua și cu fiii
5 lui Israël. Deci cei cinci regi ai Amoreilor, regele Ierusalimului, regele Hebronului, regele Iarmutului, regele Lachișului și regele Eglonului, s'au și luat fiecare oștirea lor; și înaintea tuturor s'au pogorît la Gibeon, și l'au înconjurat.
6 Și Ghibeoniții trimeseră la Iosua în tabăra la Ghilgal, zicând: Nu trage mâna de la robii tăi, vino-ți cu grăbire la noi, mântuește-ne, și ajută-ne; căci s'au adunat contra noastră toți regii Amoreilor, cari
7 locuesc în munte. Și Iosua se sui din Ghilgal, el și tot poporul de resboiu cu el, și toți cei viteji la luptă.
8 Și Iehova dise lui Iosua: Nu te teme de ei, căci în mâinile tale îi dau dați, nici
9 unul din ei nu va sta înaintea ta. Și Iosua fără veste veni asupr'a lor, toată noaptea
10 suindu-se din Ghilgal. Și Iehova 'i puse la înfrângerea înaintea lui Israël, și-i bătu cu mare bătaie la Ghibeon, și 'i urmări pe calea suitului 'Bată Horonului, și 'i bătu până la Azeca și până la Makkeda. Și în întâmplă, când
11 își fugiau de dinaintea lui Israël, și ei erau la pogorîșul Bați-Horonului, 'ca Iehova aruncă din cer peste ei pietre mari până la Azeka, și ei muriră; mai mulți erau cei ce ai murit de grindină, decât cei pe cari îi bătu fiii lui Israël cu sabia.
12 Și Iosua vorbi către Iehova în ziua în care Iehova 'a dat pe Amoreii înaintea lui Israël, și zise în fața lui Israël:
«Stăi, soare, asupra Gibeonului,
Și tu, lună, în valea 'Aiolonului.
15 Și soarele se opri, și luna stătu până ce poporul își răzbună asupra vrăjmașilor săi.
'Aii nu este scris acésta în cartea lui Iașar (Dreptului)? Și soarele stătu în mijlocul cerului, și nu se grăbi de a apune o zi în
14 întreg. Și 'n'a fost zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea, ca Iehova să asculte de vocea unui om; că Iehova se lupta pentru Israël!
15 'Și Iosua și tot Israelul cu dînsul se întoarse în tabără la Ghilgal.
16 Iară cei cinci regi au fugit, și s'au ascuns într'o peșteră la Makkeda. Și se spuse lui Iosua, zicându: S'au aflat cei
17 cinci regi, ascunși peșteră la Makkeda. Și
18 Iosua dise: Rostogoliți pietre mari la gura peșterei, și puneți oameni lângă ea ca să o păzească; Și voi nu vă opriți, ci urmăriți
19 pe vrăjmașii voștri, și tăiați pe toți cei mai din urmă dintre ei, nu lăsați să intre în cetățile lor, căci Iehova Dumnezeul vostru i-a dat în mâinile voastre. Și după ce Iosua și fiii lui Israël sfârșiră de a-i bate cu bătaia mare până la nimicirea lor, și cei ce scăpară dintre ei se trecură în cetățile întărite,
20 Tot poporul se întoarse în pace în tabăra la Iosua, la Makkeda; nimeni nu
21 'cuteză limba să scoată vre-un cuvânt împotriva lui Israel.
Și Iosua dise: Deschideți gura peșterei, și scoateți la mine pe acei cinci regi din peșteră.
22 Și așa făcură ei, și scoaseră la dînșii din peșteră pe cei cinci regi: pe regele Ierusalimului, pe regele Hebronului, pe regele Iarmutului, pe regele Lachișului și
23 pe regele Eglonului. Și după ce îi aduseră pe cei cinci regi la Iosua, Iosua chemă pe toți bărbații lui Israël, și dise căpitenelor bărbătești ce merseră cu dînsul: Apropiați-vă, 'puneți picioarele voastre peste grumajii acestor regi. Și ei se apropiară, și puseră picioarele peste grumajii lor. Și Iosua dise către ei:
25 'Nu vă temeți, nici nu vă spăimântați; întăriți-vă, și curățați-vă; căci așa va face Iehova tuturor vrăjmașilor voștri, cu cari vă veți lupta.
26 Și Iosua după aceea 'i bătu, și-i omorî, și 'i spânzură de cinci lemne, 'rămânându spânzurați de lemne până la sară.
27 Și când a pogorîșul soarelui Iosua ordonă, 'și luară de pe lemne, și aruncară în peștera în care se ascunseseră, și așezară pietre mari la gura peșterei, care stă rămase până în ziua de astă-zi.
28 Și în acea zi Iosua luă Makkeda, o trase prin ascuțișul sabiei, și nimici pe regele ei și pe locuitorii ei, și nu lăsă să scape nimenea; și făcu regelui de Makkeda, după cum făcu regelui Ierihonului.
29 După aceea Iosua, și tot Israelul cu dînsul, trecu de la Makkeda la Libna, și se luptă cu Libna. Și Iehova dădu și
30 pe ea în mâinile lui Israël, și pe regele ei, și o trase prin ascuțișul sabiei și pe toți locuitorii ei, nu lăsă să scape nimenea din ei ce erau în ea, ci făcu regelui de după cum făcu regelui Ierihonului.
31 Și de la Libna trecu Iosua, și tot Israelul cu dînsul, la Lachișu, și tăbărî

împrejurul lui, și se luptă cu el. Și Iehova dădu în mâinile lui Israël Lachișul, pe care îl luă în ziua a doua, și-l trase prin ascuțișul sabiei, și pe toți locuitorii lui după cum făcu Libnei.
32 Atunci Horam, regele Ghezerului, se sui spre a ajuta Lachișului. Și Iosua îl bătu, pe el și pe poporul său, așa că nu lăsă pe nimeni să scape.
33 Și Iosua și tot Israelul cu dînsul trecu de la Lachișu la Eglon, și tăbărâră
34 împrejurul lui, și se luptă cu el; Și îl luară a doua zi, și-l trecură prin ascuțișul sabiei, și pe toți locuitorii lui 'i omorî în ziua aceea, după cum făcu Lachișului.
35 Și Iosua și tot Israelul cu dînsul, se sui de la Eglon la 'Hebron, și se luptă cu
36 el. Și-l luară, 'la trecură prin ascuțișul sabiei, pe regele lui, pe toate cetățile lui și toți locuitorii lui; nu lăsă să scape nimenea, după cum făcu Eglonului. Și-l dădu stricării, pe el și pe toți locuitorii lui.
37 Și Iosua, și tot Israelul cu dînsul, se întoarse la 'Debiri, și se luptă cu el.
38 Și-l luă cu regele lui, și toate cetățile lui, și le trecu prin ascuțișul sabiei, și nimici pe toți locuitorii lui; nu lăsă să scape nimenea: după cum făcu Hebronului, așa făcu Debirului și regelui lui, și după cum făcu Libnei și regelui ei.
39 Așa-fiu Iosua luă toată țara, munțele, mieza-zioa, câmpia, șesurile munților și pe toți regii lor, nu lăsă să scape nimenea; ci nimici tot ce era, după cum 'a poruncit Iehova Dumnezeul lui Israël.
40 Și Iosua 'i bătu de la Kădeș-Barnea până la Gaza, și toată țara Ghoșenului până la Ghibeon.
41 Și pe toți acești regi și pe toate locurile lor le luă Iosua de o dată, 'că Iehova Dumnezeul lui Israelului se lupta pentru Israël.
42 După aceea se întoarse Iosua, și tot Israelul cu dînsul, în tabăra la Ghilgal.

Cucerirea de către regele Iabin.

11 Și când auzi Iabin, regele Haborului, aceea, 'trimese la Iobab, regele Madonului, și la regele 'Șimronului, și la regele 'Acșafului, și la regii cei de cari era mărginașe la munte, și în câmpia spre miezi-zi de 'Chinerot, și în șesuri, și în mulțimile de la 'Dori spre vest, La Canaaniți spre răsărit și apus, la Amoreu, la Hetei, la Perezeu și Iebuseu în munți, 'și la Hermon spre 'Ței-mpa în țara Mițpa. Și ieșiră ei și toate oștirile cu dînșii, popoară multă 'ca cârdurile

celă multă de pe țărmul mării, și cai și care multe foarte. Și se întâlniră toți acești regi, și veniră și tăbărâră împreună lângă apele Merom, ca să se lupte cu Israel.
6 Și Iehova dise lui Iosua: Nu te teme de ei, căci mâine pe vremea asta 'îi voiu da pe toți acești înaintea lui Israel; 'calerii lor îi vei tăia vătăle picioarelor, și carele lor le vei arde cu foc.
7 Și Iosua veni asupr'a lor, și tot poporul de resboiu cu dînsul, aproape de apele Merom, și se năpustiră asupra lor.
8 Și Iehova 'i dădu în mâna lui Israel, și ei 'i bătură, și urmăriră până la Sidonul celui mare, până la 'Mișrefot-Maimin, și până la valea 'largă către răsărit, și-i bătură așa că nu 'le mai rămase nimenea.
9 Și Iosua le făcu, 'precum 'i-a dis Iehova: calerii lor îi vătă vătă picioarelor, și carele lor le arse cu foc.
10 Și Iosua 'întoarse-se în acelu timpu, luă Haborul, și pe regele lui îl trase prin ascuțișul sabiei; că Haborulu mai nainte a fostu capulu tuturoru acestoru regate.
11 Și trecură prin ascuțișul sabiei tote cele ce erau în el, nimicindu-le cu totul: nu lăsă nimicu viu să rămână; și arse cu focu Haborulu.
12 Și luă Iosua tote cetățile acestoru regi, și pe regii lori 'i trase prin ascuțișul sabiei, și 'i nimici, 'după cum ordinase Moisi, servulu lui Iehova.
13 Și tote cetățile ce ședeau în șesuru pe dîluri, nu le arse Israelu, afară de Hatzorulu singuru, pe care îu arse Iosua.
14 Și toată prada acestoru orașe și vitele le prădară fiii lui Israelu pentru dînșii; numai pe omeni 'i trecură prin ascuțișul sabiei, până ce i-au nimicitu; nu lăsă nici o suflare.
15 'Dupe cumu Iehova a ordinatu servului seu Moisi, așa 'a ordinat Moisi lui Iosua, 'și Iosua făcu așa; nu se depărtă ni nimicu de tote câte a ordinatu Iehova lui Moisi.
16 Și Iosua luă tâtă țara aceea, 'munțele, și tâtă mieza-ziua, 'tâtă țara Ghoșenului, șesurile și câmpia, munțele lui Israelu și șesurile lui;
17 'De la muntele calu pustiu, ce se înalță spre Seiri, până la Baali-Gadul în valea Libanonului sub muntele Hermon; și luă pre 'toți regii lori, 'i bătu și i nimici.
18 Multe dile Iosua făcu resboiu cu toți acești regi.
19 Nu era cetate, care să fi făcutu pace cu fiii lui Israelu, afară de 'Horeu cei ce locuiau în Ghibeonu; tote le luară prin resboiu.
20 Că 'voința era de la Iehova ca să se

a Deut. 1. b Deut. 11. 30. c Cap. 15. 15. d Cap. 15. 35. e Cap. 15. 39. f Cap. 15. 48. g Cap. 15. 54. h Cap. 15. 55. i Cap. 15. 57. k Cap. 15. 58. l Cap. 15. 60. m Cap. 15. 62. n Cap. 16. 10. o Cap. 17. 12. p Cap. 17. 16. q Cap. 18. 16. r Cap. 18. 28. s Cap. 19. 15. t Cap. 19. 38. u Cap. 19. 47. v Cap. 20. 7. x Cap. 21. 11. y Cap. 21. 13. z Cap. 21. 21. a Cap. 21. 27. b Cap. 21. 32. c Cap. 21. 38. d Cap. 21. 39. e Cap. 21. 44. f Cap. 22. 4. g Cap. 22. 9. h Cap. 22. 12. i Cap. 22. 32. k Cap. 23. 1. l Cap. 23. 4. m Cap. 23. 9. n Cap. 23. 14. o Cap. 23. 15. p Cap. 24. 1. q Cap. 24. 11. r Cap. 24. 15. s Cap. 24. 25. t Cap. 24. 29. u Cap. 24. 30. v Cap. 24. 32. x Cap. 24. 33. y Deut. 3. 11. z Deut. 3. 13. a Deut. 3. 17. b Deut. 4. 49. c Deut. 7. 1. d Deut. 7. 2. e Deut. 7. 5. f Deut. 7. 24. g Deut. 9. 3. h Deut. 9. 4. i Deut. 9. 5. k Deut. 9. 23. l Deut. 11. 4. m Deut. 11. 6. n Deut. 11. 17. o Deut. 11. 24. p Deut. 11. 25. q Deut. 11. 29. r Deut. 11. 30. s Deut. 12. 2. t Deut. 12. 3. u Deut. 12. 9. v Deut. 12. 10. x Deut. 12. 12. y Deut. 12. 29. z Deut. 20. 16. a Deut. 20. 17. b Deut. 20. 18. c Deut. 20. 19. d Deut. 20. 20. e Deut. 21. 1. f Deut. 21. 2. g Deut. 21. 3. h Deut. 21. 4. i Deut. 21. 5. k Deut. 21. 6. l Deut. 21. 7. m Deut. 21. 8. n Deut. 21. 9. o Deut. 21. 10. p Deut. 21. 11. q Deut. 21. 12. r Deut. 21. 13. s Deut. 21. 14. t Deut. 21. 15. u Deut. 21. 16. v Deut. 21. 17. x Deut. 21. 18. y Deut. 21. 19. z Deut. 21. 20. a Deut. 21. 21. b Deut. 21. 22. c Deut. 21. 23. d Deut. 22. 1. e Deut. 22. 2. f Deut. 22. 3. g Deut. 22. 4. h Deut. 22. 5. i Deut. 22. 6. k Deut. 22. 7. l Deut. 22. 8. m Deut. 22. 9. n Deut. 22. 10. o Deut. 22. 11. p Deut. 22. 12. q Deut. 22. 13. r Deut. 22. 14. s Deut. 22. 15. t Deut. 22. 16. u Deut. 22. 17. v Deut. 22. 18. x Deut. 22. 19. y Deut. 22. 20. z Deut. 22. 21. a Deut. 22. 22. b Deut. 22. 23. c Deut. 22. 24. d Deut. 22. 25. e Deut. 22. 26. f Deut. 22. 27. g Deut. 22. 28. h Deut. 22. 29. i Deut. 22. 30. k Deut. 23. 1. l Deut. 23. 2. m Deut. 23. 3. n Deut. 23. 4. o Deut. 23. 5. p Deut. 23. 6. q Deut. 23. 7. r Deut. 23. 8. s Deut. 23. 9. t Deut. 23. 10. u Deut. 23. 11. v Deut. 23. 12. x Deut. 23. 13. y Deut. 23. 14. z Deut. 23. 15. a Deut. 23. 16. b Deut. 23. 17. c Deut. 23. 18. d Deut. 23. 19. e Deut. 23. 20. f Deut. 23. 21. g Deut. 23. 22. h Deut. 23. 23. i Deut. 23. 24. k Deut. 23. 25. l Deut. 23. 26. m Deut. 23. 27. n Deut. 23. 28. o Deut. 23. 29. p Deut. 23. 30. q Deut. 23. 31. r Deut. 23. 32. s Deut. 23. 33. t Deut. 23. 34. u Deut. 23. 35. v Deut. 23. 36. x Deut. 23. 37. y Deut. 23. 38. z Deut. 23. 39. a Deut. 23. 40. b Deut. 23. 41. c Deut. 23. 42. d Deut. 23. 43. e Deut. 23. 44. f Deut. 23. 45. g Deut. 23. 46. h Deut. 23. 47. i Deut. 23. 48. k Deut. 23. 49. l Deut. 23. 50. m Deut. 23. 51. n Deut. 23. 52. o Deut. 23. 53. p Deut. 23. 54. q Deut. 23. 55. r Deut. 23. 56. s Deut. 23. 57. t Deut. 23. 58. u Deut. 23. 59. v Deut. 23. 60. x Deut. 23. 61. y Deut. 23. 62. z Deut. 23. 63. a Deut. 23. 64. b Deut. 23. 65. c Deut. 23. 66. d Deut. 23. 67. e Deut. 23. 68. f Deut. 23. 69. g Deut. 23. 70. h Deut. 23. 71. i Deut. 23. 72. k Deut. 23. 73. l Deut. 23. 74. m Deut. 23. 75. n Deut. 23. 76. o Deut. 23. 77. p Deut. 23. 78. q Deut. 23. 79. r Deut. 23. 80. s Deut. 23. 81. t Deut. 23. 82. u Deut. 23. 83. v Deut. 23. 84. x Deut. 23. 85. y Deut. 23. 86. z Deut. 23. 87. a Deut. 23. 88. b Deut. 23. 89. c Deut. 23. 90. d Deut. 23. 91. e Deut. 23. 92. f Deut. 23. 93. g Deut. 23. 94. h Deut. 23. 95. i Deut. 23. 96. k Deut. 23. 97. l Deut. 23. 98. m Deut. 23. 99. n Deut. 23. 100. o Deut. 23. 101. p Deut. 23. 102. q Deut. 23. 103. r Deut. 23. 104. s Deut. 23. 105. t Deut. 23. 106. u Deut. 23. 107. v Deut. 23. 108. x Deut. 23. 109. y Deut. 23. 110. z Deut. 23. 111. a Deut. 23. 112. b Deut. 23. 113. c Deut. 23. 114. d Deut. 23. 115. e Deut. 23. 116. f Deut. 23. 117. g Deut. 23. 118. h Deut. 23. 119. i Deut. 23. 120. k Deut. 23. 121. l Deut. 23. 122. m Deut. 23. 123. n Deut. 23. 124. o Deut. 23. 125. p Deut. 23. 126. q Deut. 23. 127. r Deut. 23. 128. s Deut. 23. 129. t Deut. 23. 130. u Deut. 23. 131. v Deut. 23. 132. x Deut. 23. 133. y Deut. 23. 134. z Deut. 23. 135. a Deut. 23. 136. b Deut. 23. 137. c Deut. 23. 138. d Deut. 23. 139. e Deut. 23. 140. f Deut. 23. 141. g Deut. 23. 142. h Deut. 23. 143. i Deut. 23. 144. k Deut. 23. 145. l Deut. 23. 146. m Deut. 23. 147. n Deut. 23. 148. o Deut. 23. 149. p Deut. 23. 150. q Deut. 23. 151. r Deut. 23. 152. s Deut. 23. 153. t Deut. 23. 154. u Deut. 23. 155. v Deut. 23. 156. x Deut. 23. 157. y Deut. 23. 158. z Deut. 23. 159. a Deut. 23. 160. b Deut. 23. 161. c Deut. 23. 162. d Deut. 23. 163. e Deut. 23. 164. f Deut. 23. 165. g Deut. 23. 166. h Deut. 23. 167. i Deut. 23. 168. k Deut. 23. 169. l Deut. 23. 170. m Deut. 23. 171. n Deut. 23. 172. o Deut. 23. 173. p Deut. 23. 174. q Deut. 23. 175. r Deut. 23. 176. s Deut. 23. 177. t Deut. 23. 178. u Deut. 23. 179. v Deut. 23. 180. x Deut. 23. 181. y Deut. 23. 182. z Deut. 23. 183. a Deut. 23. 184. b Deut. 23. 185. c Deut. 23. 186. d Deut. 23. 187. e Deut. 23. 188. f Deut. 23. 189. g Deut. 23. 190. h Deut. 23. 191. i Deut. 23. 192. k Deut. 23. 193. l Deut. 23. 194. m Deut. 23. 195. n Deut. 23. 196. o Deut. 23. 197. p Deut. 23. 198. q Deut. 23. 199. r Deut. 23. 200. s Deut. 23. 201. t Deut. 23. 202. u Deut. 23. 203. v Deut. 23. 204. x Deut. 23. 205. y Deut. 23. 206. z Deut. 23. 207. a Deut. 23. 208. b Deut. 23. 209. c Deut. 23. 210. d Deut. 23. 211. e Deut. 23. 212. f Deut. 23. 213. g Deut. 23. 214. h Deut. 23. 215. i Deut. 23. 216. k Deut. 23. 217. l Deut. 23. 218. m Deut. 23. 219. n Deut. 23. 220. o Deut. 23. 221. p Deut. 23. 222. q Deut. 23. 223. r Deut. 23. 224. s Deut. 23. 225. t Deut. 23. 226. u Deut. 23. 227. v Deut. 23. 228. x Deut. 23. 229. y Deut. 23. 230. z Deut. 23. 231. a Deut. 23. 232. b Deut. 23. 233. c Deut. 23. 234. d Deut. 23. 235. e Deut. 23. 236. f Deut. 23. 237. g Deut. 23. 238. h Deut. 23. 239. i Deut. 23. 240. k Deut. 23. 241. l Deut. 23. 242. m Deut. 23. 243. n Deut. 23. 244. o Deut. 23. 245. p Deut. 23. 246. q Deut. 23. 247. r Deut. 23. 248. s Deut. 23. 249. t Deut. 23. 250. u Deut. 23. 251. v Deut. 23. 252. x Deut. 23. 253. y Deut. 23. 254. z Deut. 23. 255. a Deut. 23. 256. b Deut. 23. 257. c Deut. 23. 258. d Deut. 23. 259. e Deut. 23. 260. f Deut. 23. 261. g Deut. 23. 262. h Deut. 23. 263. i Deut. 23. 264. k Deut. 23. 265. l Deut. 23. 266. m Deut. 23. 267. n Deut. 23. 268. o Deut. 23. 269. p Deut. 23. 270. q Deut. 23. 271. r Deut. 23. 272. s Deut. 23. 273. t Deut. 23. 274. u Deut. 23. 275. v Deut. 23. 276. x Deut. 23. 277. y Deut. 23. 278. z Deut. 23. 279. a Deut. 23. 280. b Deut. 23. 281. c Deut. 23. 282. d Deut. 23. 283. e Deut. 23. 284. f Deut. 23. 285. g Deut. 23. 286. h Deut. 23. 287. i Deut. 23. 288. k Deut. 23. 289. l Deut. 23. 290. m Deut. 23. 291. n Deut. 23. 292. o Deut. 23. 293. p Deut. 23. 294. q Deut. 23. 295. r Deut. 23. 296. s Deut. 23. 297. t Deut. 23. 298. u Deut. 23. 299. v Deut. 23. 300. x Deut. 23. 301. y Deut. 23. 302. z Deut. 23. 303. a Deut. 23. 304. b Deut. 23. 305. c Deut. 23. 306. d Deut. 23. 307. e Deut. 23. 308. f Deut. 23. 309. g Deut. 23. 310. h Deut. 23. 311. i Deut. 23. 312. k Deut. 23. 313. l Deut. 23. 314. m Deut. 23. 315. n Deut. 23. 316. o Deut. 23. 317. p Deut. 23. 318. q Deut. 23. 319. r Deut. 23. 320. s Deut. 23. 321. t Deut. 23. 322. u Deut. 23. 323. v Deut. 23. 324. x Deut. 23. 325. y Deut. 23. 326. z Deut. 23. 327. a Deut. 23. 328. b Deut. 23. 329. c Deut. 23. 330. d Deut. 23. 331. e Deut. 23. 332. f Deut. 23. 333. g Deut. 23. 334. h Deut. 23. 335. i Deut. 23. 336. k Deut. 23. 337. l Deut. 23. 338. m Deut. 23. 339. n Deut. 23. 340. o Deut. 23. 341. p Deut. 23. 342. q Deut. 23. 343. r Deut. 23. 344. s Deut. 23. 345. t Deut. 23. 346. u Deut. 23. 347. v Deut. 23. 348. x Deut. 23. 349. y Deut. 23. 350. z Deut. 23. 351. a Deut. 23. 352. b Deut. 23. 353. c Deut. 23. 354. d Deut. 23. 355. e Deut. 23. 356. f Deut. 23. 357. g Deut. 23. 358. h Deut. 23. 359. i Deut. 23. 360. k Deut. 23. 361. l Deut. 23. 362. m Deut. 23. 363. n Deut. 23. 364. o Deut. 23. 365. p Deut. 23. 366. q Deut. 23. 367. r Deut. 23. 368. s Deut. 23. 369. t Deut. 23. 370. u Deut. 23. 371. v Deut. 23. 372. x Deut. 23. 373. y Deut. 23. 374. z Deut. 23. 375. a Deut. 23. 376. b Deut. 23. 377. c Deut. 23. 378. d Deut. 23. 379. e Deut. 23. 380. f Deut. 23. 381. g Deut. 23. 382. h Deut. 23. 383. i Deut. 23. 384. k Deut. 23. 385. l Deut. 23. 386. m Deut. 23. 387. n Deut. 23. 388. o Deut. 23. 389. p Deut. 23. 390. q Deut. 23. 391. r Deut. 23. 392. s Deut. 23. 393. t Deut. 23. 394. u Deut. 23. 395. v Deut. 23. 396. x Deut. 23. 397. y Deut. 23. 398. z Deut. 23. 399. a Deut. 23. 400. b Deut. 23. 401. c Deut. 23. 402. d Deut. 23. 403. e Deut. 23. 404. f Deut. 23. 405. g Deut. 23. 406. h Deut. 23. 407. i Deut. 23. 408. k Deut. 23. 409. l Deut. 23. 410. m Deut. 23. 411. n Deut. 23. 412. o Deut. 23. 413. p Deut. 23. 414. q Deut. 23. 415. r Deut. 23. 416. s Deut. 23. 417. t Deut. 23. 418. u Deut. 23. 419. v Deut. 23. 420. x Deut. 23. 421. y Deut. 23. 422. z Deut. 23. 423. a Deut. 23. 424. b Deut. 23. 425. c Deut. 23. 426. d Deut. 23. 427. e Deut. 23. 428. f Deut. 23. 429. g Deut. 23. 430. h Deut. 23. 431. i Deut. 23. 432. k Deut. 23. 433. l Deut. 23. 434. m Deut. 23. 435. n Deut. 23. 436. o Deut. 23. 437. p Deut. 23. 438. q Deut. 23. 439. r Deut. 23. 440. s Deut. 23. 441. t Deut. 23. 442. u Deut. 23. 443. v Deut. 23. 444. x Deut. 23. 445. y Deut. 23. 446. z Deut. 23. 447. a Deut. 23. 448. b Deut. 23. 449. c Deut. 23. 450. d Deut. 23. 451. e Deut. 23. 452. f Deut. 23. 453. g Deut. 23. 454. h Deut. 23. 455. i Deut. 23. 456. k Deut. 23. 457. l Deut. 23. 458. m Deut. 23. 459. n Deut. 23. 460. o Deut. 23. 461. p Deut. 23. 462. q Deut. 23. 463. r Deut. 23. 464. s Deut. 23. 465. t Deut. 23. 466. u Deut. 23. 467. v Deut. 23. 468. x Deut. 23. 469. y Deut. 23. 470. z Deut. 23. 471. a Deut. 23. 472. b Deut. 23. 473. c Deut. 23. 474. d Deut. 23. 475. e Deut. 23. 476. f Deut. 23. 477. g Deut. 23. 478. h Deut. 23. 479. i Deut. 23. 480. k Deut. 23. 481. l Deut. 23. 482. m Deut. 23. 483. n Deut. 23. 484. o Deut. 23. 485. p Deut. 23. 486. q Deut. 23. 487. r Deut. 23. 488. s Deut. 23. 489. t Deut. 23. 490. u Deut. 23. 491. v Deut. 23. 492. x Deut. 23. 493. y Deut. 23. 494. z Deut. 23. 495. a Deut. 23. 496. b Deut. 23. 497. c Deut. 23. 498. d Deut. 23. 499. e Deut. 23. 500. f Deut. 23. 501. g Deut. 23. 502. h Deut. 23. 503. i Deut. 23. 504. k Deut. 23. 505. l Deut. 23. 506. m Deut. 23. 507. n Deut. 23. 508. o Deut. 23. 509. p Deut. 23. 510. q Deut. 23. 511. r Deut. 23. 512. s Deut. 23. 513. t Deut. 23. 514. u Deut. 23. 515. v Deut. 23. 516. x Deut. 23. 517. y Deut. 23. 518. z Deut. 23. 519. a Deut. 23. 520. b Deut. 23. 521. c Deut. 23. 522. d Deut. 23. 523. e Deut. 23. 524. f Deut. 23. 525. g Deut. 23. 526. h Deut. 23. 527. i Deut. 23. 528. k Deut. 23. 529. l Deut. 23. 530. m Deut. 23. 531. n Deut. 23. 532. o Deut. 23. 533. p Deut. 23. 534. q Deut. 23. 535. r Deut. 23. 536. s Deut. 23. 537. t Deut. 23. 538. u Deut. 23. 539. v Deut. 23. 540. x Deut. 23. 541. y Deut. 23. 542. z Deut. 23. 543. a Deut. 23. 544. b Deut. 23. 545. c Deut. 23. 546. d Deut. 23. 547. e Deut. 23. 548. f Deut. 23. 549. g Deut. 23. 550. h Deut. 23. 551. i Deut. 23. 552. k Deut. 23. 553. l Deut. 23. 554. m Deut. 23. 555. n Deut. 23. 556. o Deut. 23. 557. p Deut. 23. 558. q Deut. 23. 559. r Deut. 23. 560. s Deut. 23. 561. t Deut. 23. 562. u Deut. 23. 563. v Deut. 23. 564. x Deut. 23. 565. y Deut. 23. 566. z Deut. 23. 567. a Deut. 23. 568. b Deut. 23. 569. c Deut. 23. 570. d Deut. 23. 571. e Deut. 23. 572. f Deut. 23. 573. g Deut. 23. 574. h Deut. 23. 575. i Deut. 23. 576. k Deut. 23. 577. l Deut. 23. 578. m Deut. 23. 579. n Deut. 23. 580. o Deut. 23. 581. p Deut. 23. 582. q Deut. 23. 583. r Deut. 23. 584. s Deut. 23. 585. t Deut. 23. 586. u Deut. 23. 587. v Deut. 23. 588. x Deut. 23. 589. y Deut. 23. 590. z Deut. 23. 591. a Deut. 23. 592. b Deut. 23. 593. c Deut. 23. 594. d Deut. 23. 595. e Deut. 23. 596. f Deut. 23. 597. g Deut. 23. 598. h Deut. 23. 599. i Deut. 23. 600. k Deut. 23. 601. l Deut. 23. 602. m Deut. 23. 603. n Deut. 23. 604. o Deut. 23. 605. p Deut. 23. 606. q Deut. 23. 607. r Deut. 23. 608. s Deut. 23. 609. t Deut. 23. 610. u Deut. 23. 611. v Deut. 23. 612. x Deut. 23. 613. y Deut. 23. 614. z Deut. 23. 615. a Deut. 23. 616. b Deut. 23. 617. c Deut. 23. 618. d Deut. 23. 619. e Deut. 23. 620. f Deut. 23. 621. g Deut. 23. 622. h Deut. 23. 623. i Deut. 23. 624. k Deut. 23. 625. l Deut. 23. 626. m Deut. 23. 627. n Deut. 23. 628. o Deut. 23. 629. p Deut. 23. 630. q Deut. 23. 631. r Deut. 23. 632. s Deut. 23. 633. t Deut. 23. 634. u Deut. 23. 635. v Deut. 23. 636. x Deut. 23. 637. y Deut. 23. 638. z Deut. 23. 639. a Deut. 23. 640. b Deut. 23. 641. c Deut. 23. 642. d Deut. 23. 643. e Deut. 23. 644. f Deut. 23. 645. g Deut. 23. 646. h Deut. 23. 647. i Deut. 23. 648. k Deut. 23. 649. l Deut. 23. 650. m Deut. 23. 651. n Deut. 23. 652. o Deut. 23. 653. p Deut. 23. 654. q Deut. 23. 655. r Deut. 23. 656. s Deut. 23. 657. t Deut. 23. 658. u Deut. 23. 659. v Deut. 23. 660. x Deut. 23. 661. y Deut. 23. 662. z Deut. 23. 663. a Deut. 23. 664. b Deut. 23. 665. c Deut. 23. 666. d Deut. 23. 667. e Deut. 23. 668. f Deut. 23. 669. g Deut. 23. 670. h Deut. 23. 671. i Deut. 23. 672. k Deut. 23. 673. l Deut. 23. 674. m Deut. 23. 675. n Deut. 23. 676. o Deut. 23. 677. p Deut. 23. 678. q Deut. 23. 679. r Deut. 23. 680. s Deut. 23. 681. t Deut. 23. 682. u Deut. 23. 683. v Deut. 23. 684. x Deut. 23. 685. y Deut. 23. 686. z Deut. 23. 687. a Deut. 23. 688. b Deut. 23. 689. c Deut. 23. 690. d Deut. 23. 691. e Deut. 23. 692. f Deut. 23. 693. g Deut. 23. 694. h Deut. 23. 695. i Deut. 23. 696. k Deut. 23. 697. l Deut. 23. 698. m Deut. 23. 699. n Deut. 23. 700. o Deut. 23. 701. p Deut. 23. 702. q Deut. 23. 703. r Deut. 23. 704. s Deut. 23. 705. t Deut. 23. 706. u Deut. 23. 707. v Deut. 23. 708. x Deut. 23. 709. y Deut. 23. 710. z Deut. 23. 711. a Deut. 23. 712. b Deut. 23. 713. c Deut. 23. 714. d Deut. 23. 715. e Deut. 23. 716. f Deut. 23. 717. g Deut. 23. 718. h Deut. 23. 719. i Deut. 23. 720. k Deut. 23. 721. l Deut. 23. 722. m Deut. 23. 723. n Deut. 23. 724. o Deut. 23. 725. p Deut. 23. 726. q Deut. 23. 727. r Deut. 23. 728. s Deut. 23. 729. t Deut. 23. 730. u Deut. 23. 731. v Deut. 23. 732. x Deut. 23. 733. y Deut. 23. 734. z Deut. 23. 735. a Deut. 23. 736. b Deut. 23. 737. c Deut. 23. 738. d Deut. 23. 739. e Deut. 23. 740. f Deut. 23. 741. g Deut. 23. 742. h Deut. 23. 743. i Deut. 23. 744. k Deut. 23. 745. l Deut. 23. 746. m Deut. 23. 747. n Deut. 23. 748. o Deut. 23. 749. p Deut. 23. 750. q Deut. 23. 751. r Deut. 23. 752. s Deut. 23. 753. t Deut. 23. 754. u Deut. 23. 755. v Deut. 23. 756. x Deut. 23. 757. y Deut. 23. 758. z Deut. 23. 759. a Deut. 23. 760. b Deut. 23. 761. c Deut. 23. 762. d Deut. 23. 763. e Deut. 23. 764. f Deut. 23. 765. g Deut. 23. 766. h Deut. 23. 767. i Deut. 23. 768. k Deut. 23. 769. l Deut. 23. 770. m Deut. 23. 771. n Deut. 23. 772. o Deut. 23. 773. p Deut. 23. 774. q Deut. 23. 775. r Deut. 23. 776. s Deut. 23. 777. t Deut. 23. 778. u Deut. 23. 779. v Deut. 23. 780. x Deut. 23. 781. y Deut. 23. 782. z Deut. 23. 783. a Deut. 23. 784. b Deut. 23. 785. c Deut. 23. 786. d Deut. 23. 787. e Deut. 23. 788. f Deut. 23. 789. g Deut. 23. 790. h Deut. 23. 791. i Deut. 23. 792. k Deut. 23. 793. l Deut. 23. 794. m Deut. 23. 795. n Deut. 23. 796. o Deut. 23. 797. p Deut. 23. 798. q Deut. 23. 799. r Deut. 23. 800. s Deut. 23. 801. t Deut. 23. 802. u Deut. 23. 803. v Deut. 23. 804. x Deut. 23. 805. y Deut. 23. 806. z Deut. 23. 807. a Deut. 23. 808. b Deut. 23. 809. c Deut. 23. 810. d Deut. 23. 811. e Deut. 23. 812. f Deut. 23. 813. g Deut. 23. 814. h Deut. 23. 815. i Deut. 23. 816. k Deut. 23. 817. l Deut. 23. 818. m Deut. 23. 819. n Deut. 23. 820. o Deut. 23. 821. p Deut. 23. 822. q Deut. 23. 823. r Deut. 23. 824. s Deut. 23. 825. t Deut. 23. 826. u Deut. 23. 827. v Deut. 23. 828. x Deut. 23. 829. y Deut. 23. 830. z Deut. 23. 831. a Deut. 23. 832. b Deut. 23. 833. c Deut. 23. 834. d Deut. 23. 835. e Deut. 23. 836. f Deut. 23. 837. g Deut. 23. 838. h Deut. 23. 839. i Deut. 23. 840. k Deut. 23. 841. l Deut. 23. 842. m Deut. 23. 843. n Deut. 23. 844. o Deut. 23. 845. p Deut. 23. 846. q Deut. 23. 847. r Deut. 23. 848. s Deut. 23. 849. t Deut. 23. 850. u Deut. 23. 851. v Deut. 23. 852. x Deut. 23. 853. y Deut. 23. 854. z Deut. 23. 855. a Deut. 23. 856. b Deut. 23. 857. c Deut. 23. 858. d Deut. 23. 859. e Deut. 23. 860. f Deut. 23. 861. g Deut. 23. 862. h Deut. 23. 863. i Deut. 23. 864. k Deut. 23. 865. l Deut. 23. 866. m Deut. 23. 867. n Deut. 23. 868. o Deut. 23. 869. p Deut. 23. 870. q Deut. 23. 871. r Deut. 23. 872. s Deut. 23. 873. t Deut. 23. 874. u Deut. 23. 875. v Deut. 23. 876. x Deut. 23. 877. y Deut. 23. 878. z Deut. 23. 879. a Deut. 23. 880. b Deut. 23. 881. c Deut. 23. 882. d Deut. 23. 883. e Deut. 23. 884. f Deut. 23. 885. g Deut. 23. 886. h Deut. 23. 887. i Deut. 23. 888. k Deut. 23. 889. l Deut. 23. 890. m Deut.

vărtopă dumnele lui, spre a se lupta cu Israelu, ca să-l nimicească, fără a fi lorî îndemnare, ci ca să nimicească, ²după cumă îi luase a zisu lui Moisi.

21 In acelă timpă veni Iosua, și nimici pre ¹Anakimi din munți, din Hebronu, din Debiru, din Anabu, din tote munții lui Iuda și din toți munții lui Israelu; Iosua i nimici cu cetățile lorî. 22 N'a remasu fiiu Anakimi în țera fiiloru lui Israelu; numai în Gaza, în ²Gatu ³și în Asdodu a rămasu din ei.

25 Și Iosua luă tóte țera, ¹după tóte câte a disu Iehova lui Moisi; și o dădu Iosua spre mostenire lui Israelu ²după impărțirea lorû în semințiî. ³Și țera se reposă de resbelu.

Lista regeloru ucisi de Israeliți.

12 Și acestia sînt regi ¹ai țerei, pre cari i-au bătutu fiiî lui Israelu, și luară în stăpînire țera lorî d'incolo de Iordanu, spre resăritulu sôrelui, ²de la riulu Arnonu ³până la muntele Hermonu, și tóta câmpia spre resărit:

2 Pre ¹Sihonu, regele Amoreiloru, care locuia în Hesbonu, domnindu de la Aroeri, ce este pe malulu riului Arnonu, și de la mediulu riului, și jumătate de Galaadu, până la riulu Iabboku, hotarulu fiiloru lui 3 Ammonu; Și ²de la câmpiă până la marea Chinnerotu spre resăritu, și până la marea câmpiei, ce este Marea Sărată, spre resăritu, pe ³calea către Beth-Hemotu, și de la mi-4 ²di-di, sub ³pădurea muntelui Pisga; Și ¹hotarulu lui Og, regelui Basanului, din ²remășița urmașiloru, ³carî locuiă în Aștarotu și în 5 Edrei, Și domnindă ¹în muntele Hermonu, ²în Salcu și în tótă Basanulu, ³până la hotarulu Ghesuriților și a Maacatiților și peste jumătate din Galaadu, hotarulu lui Sihonu, 6 regelu Hesbonului. ¹Pre acestia Moisi servulu lui Iehova și fiiî lui Israelu ²i bătură; și a dată ³Moisi servulu lui Iehova pămîntulu lorû moscenire Rubeniților, Gadiților și 7 la jumătatea din semința lui Manase.

Și acestia sînt regii ¹ceî, pre ²cari i-au bătutu Iosua și fiiî lui Israelu d'incóce de Iordanu spre apusu, de la Baalu-Gadă în valea Libanului până la muntele pleșiu, ce se înalță către ³Seîru, și o ⁴dădu Iosua semințieloru lui Israelu spre mostenire dupe 8 împărțirile lorû: ¹în munți, în șesuri, în câmpiî, la pôlele munțiloru, în pustiiu și în mădă-ți: pre ²Heteî, pre Amoreî, pre Canaaneî, pre Ferezeî, pre ³Heveî și pre Iebuseî:

9 ¹Regele Ierichonului, unulu; ²regele Aiului, care este în lăturea Beteliului, unulu; 10 ¹regele Ierusalemului, unulu; regele Hebronului unulu; Regele Iarmutului, unulu; regele 11 Lachișului, unulu; Regele Eglonului, unulu; ¹regele Ghezerului unulu; ²Regele Debirului, unulu; regele Ghederului, unulu; Regele 12 Hormei, unulu; regele Aradului, unulu; ¹Regele Libnei, unulu; regele Adulamului, unulu; 13 ²Regele Makkedei, unulu; ³regele Betelului, unulu; Regele Tapuei, unulu; ⁴regele Hefrului, unulu; Regele Afekului unulu; re-14 gele Lașaronului, unulu; Regele Madonului, unulu; ¹regele Hațorului, unulu. Regele 15 ²Șimronu-Meronului, unulu, regele Axafului, unulu; Regele Tanaculuî, unulu; regele Ma-16 ghiddonului unulu; ¹Regele Kedeșului, unulu; regele Iokneamului în Carmelu, unulu; Regele 17 Dorului în ²ținutulu de la Dora, unulu; regele ³Goimului în Ghilgalu, unulu; Regele Tirței, 18 unulu. Tóte fură trei-dieci și unulu de regi.

Pămîntul încă necucerit; hotarele semințieloru dupre restriștea Iordanului.

13 Și Iosua ¹era bătrînu și înaintatu în dile, și Iehova îi disu către d'însulu: Tu ești bătrînu și înaintatu în dile, și a rămasu multu pămîntu de stăpînitu. 2 Acesta este pămîntulu ce a mai rămasu: ¹Tóte părțile Filisteniloru și tóta ²Gheșuriulu 3 de la Sihoru, care este înaintea Egiptului, până la hotarulu Ekronului, spre mădă-nópte, care se socotesce Canaaneîă, ²cei cinci domni ai Filisteniloru: din Gaza, Asdodu, Așkalonu, Gatu și Ekronu; și pre ³Aveî; Spre mădă-di tóta țera Canaaneiloru, și peștera ce este a Sidoniențiloru, ²până în Afeku, până la hotarulu ³Amoreiloru; Și țera ¹Gibliteniloru și tóta Libanulu spre resăritulu sôrelui, ²de la Baal-Gadă supt muntele Ermonu până la intrarea în Hamatu; Toți locuitorii în munți de la Libanu până la ³Misrefot-Maimu, pre toț Sidoniențiî. ⁴Eu îi voiu alunga de d'inaintea fiiloru lui Israelu: numai tu ⁵împarte pămîntulu prin sorț spre mostenire lui Israelu, cumu ți-amu ordinatu.

Acumu împarte pămîntulu acesta ca mostenire celoru nóue semințiî și la jumătatea

---

1 ¹ Deut. 3. 11. 21. — ² Num. 13. 23. — ³ Deut. 3. 11. — ⁴ Num. 13. 23. — ⁵ Deut. 3. 11. — ⁶ Num. 21. 24. — ⁷ Deut. 2. 24. — ⁸ Num. 21. 25. — ⁹ Deut. 3. 12. — ¹⁰ Num. 21. 24. — ¹¹ Deut. 3. 16. — ¹² Num. 21. 24. — ¹³ Deut. 3. 17. — ¹⁴ Num. 21. 24. — ¹⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁶ Num. 21. 24. — ¹⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁸ Num. 21. 24. — ¹⁹ Deut. 3. 17. — ²⁰ Num. 21. 24. — ²¹ Deut. 3. 17. — ²² Num. 21. 24. — ²³ Deut. 3. 17. — ²⁴ Num. 21. 24. — ²⁵ Deut. 3. 17. — ²⁶ Num. 21. 24. — ²⁷ Deut. 3. 17. — ²⁸ Num. 21. 24. — ²⁹ Deut. 3. 17. — ³⁰ Num. 21. 24. — ³¹ Deut. 3. 17. — ³² Num. 21. 24. — ³³ Deut. 3. 17. — ³⁴ Num. 21. 24. — ³⁵ Deut. 3. 17. — ³⁶ Num. 21. 24. — ³⁷ Deut. 3. 17. — ³⁸ Num. 21. 24. — ³⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁰ Num. 21. 24. — ⁴¹ Deut. 3. 17. — ⁴² Num. 21. 24. — ⁴³ Deut. 3. 17. — ⁴⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁰ Num. 21. 24. — ⁵¹ Deut. 3. 17. — ⁵² Num. 21. 24. — ⁵³ Deut. 3. 17. — ⁵⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁰ Num. 21. 24. — ⁶¹ Deut. 3. 17. — ⁶² Num. 21. 24. — ⁶³ Deut. 3. 17. — ⁶⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁹ Deut. 3. 17. — ⁷⁰ Num. 21. 24. — ⁷¹ Deut. 3. 17. — ⁷² Num. 21. 24. — ⁷³ Deut. 3. 17. — ⁷⁴ Num. 21. 24. — ⁷⁵ Deut. 3. 17. — ⁷⁶ Num. 21. 24. — ⁷⁷ Deut. 3. 17. — ⁷⁸ Num. 21. 24. — ⁷⁹ Deut. 3. 17. — ⁸⁰ Num. 21. 24. — ⁸¹ Deut. 3. 17. — ⁸² Num. 21. 24. — ⁸³ Deut. 3. 17. — ⁸⁴ Num. 21. 24. — ⁸⁵ Deut. 3. 17. — ⁸⁶ Num. 21. 24. — ⁸⁷ Deut. 3. 17. — ⁸⁸ Num. 21. 24. — ⁸⁹ Deut. 3. 17. — ⁹⁰ Num. 21. 24. — ⁹¹ Deut. 3. 17. — ⁹² Num. 21. 24. — ⁹³ Deut. 3. 17. — ⁹⁴ Num. 21. 24. — ⁹⁵ Deut. 3. 17. — ⁹⁶ Num. 21. 24. — ⁹⁷ Deut. 3. 17. — ⁹⁸ Num. 21. 24. — ⁹⁹ Deut. 3. 17. — ¹⁰⁰ Num. 21. 24. — ¹⁰¹ Deut. 3. 17. — ¹⁰² Num. 21. 24. — ¹⁰³ Deut. 3. 17. — ¹⁰⁴ Num. 21. 24. — ¹⁰⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁰⁶ Num. 21. 24. — ¹⁰⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁰⁸ Num. 21. 24. — ¹⁰⁹ Deut. 3. 17. — ¹¹⁰ Num. 21. 24. — ¹¹¹ Deut. 3. 17. — ¹¹² Num. 21. 24. — ¹¹³ Deut. 3. 17. — ¹¹⁴ Num. 21. 24. — ¹¹⁵ Deut. 3. 17. — ¹¹⁶ Num. 21. 24. — ¹¹⁷ Deut. 3. 17. — ¹¹⁸ Num. 21. 24. — ¹¹⁹ Deut. 3. 17. — ¹²⁰ Num. 21. 24. — ¹²¹ Deut. 3. 17. — ¹²² Num. 21. 24. — ¹²³ Deut. 3. 17. — ¹²⁴ Num. 21. 24. — ¹²⁵ Deut. 3. 17. — ¹²⁶ Num. 21. 24. — ¹²⁷ Deut. 3. 17. — ¹²⁸ Num. 21. 24. — ¹²⁹ Deut. 3. 17. — ¹³⁰ Num. 21. 24. — ¹³¹ Deut. 3. 17. — ¹³² Num. 21. 24. — ¹³³ Deut. 3. 17. — ¹³⁴ Num. 21. 24. — ¹³⁵ Deut. 3. 17. — ¹³⁶ Num. 21. 24. — ¹³⁷ Deut. 3. 17. — ¹³⁸ Num. 21. 24. — ¹³⁹ Deut. 3. 17. — ¹⁴⁰ Num. 21. 24. — ¹⁴¹ Deut. 3. 17. — ¹⁴² Num. 21. 24. — ¹⁴³ Deut. 3. 17. — ¹⁴⁴ Num. 21. 24. — ¹⁴⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁴⁶ Num. 21. 24. — ¹⁴⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁴⁸ Num. 21. 24. — ¹⁴⁹ Deut. 3. 17. — ¹⁵⁰ Num. 21. 24. — ¹⁵¹ Deut. 3. 17. — ¹⁵² Num. 21. 24. — ¹⁵³ Deut. 3. 17. — ¹⁵⁴ Num. 21. 24. — ¹⁵⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁵⁶ Num. 21. 24. — ¹⁵⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁵⁸ Num. 21. 24. — ¹⁵⁹ Deut. 3. 17. — ¹⁶⁰ Num. 21. 24. — ¹⁶¹ Deut. 3. 17. — ¹⁶² Num. 21. 24. — ¹⁶³ Deut. 3. 17. — ¹⁶⁴ Num. 21. 24. — ¹⁶⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁶⁶ Num. 21. 24. — ¹⁶⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁶⁸ Num. 21. 24. — ¹⁶⁹ Deut. 3. 17. — ¹⁷⁰ Num. 21. 24. — ¹⁷¹ Deut. 3. 17. — ¹⁷² Num. 21. 24. — ¹⁷³ Deut. 3. 17. — ¹⁷⁴ Num. 21. 24. — ¹⁷⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁷⁶ Num. 21. 24. — ¹⁷⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁷⁸ Num. 21. 24. — ¹⁷⁹ Deut. 3. 17. — ¹⁸⁰ Num. 21. 24. — ¹⁸¹ Deut. 3. 17. — ¹⁸² Num. 21. 24. — ¹⁸³ Deut. 3. 17. — ¹⁸⁴ Num. 21. 24. — ¹⁸⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁸⁶ Num. 21. 24. — ¹⁸⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁸⁸ Num. 21. 24. — ¹⁸⁹ Deut. 3. 17. — ¹⁹⁰ Num. 21. 24. — ¹⁹¹ Deut. 3. 17. — ¹⁹² Num. 21. 24. — ¹⁹³ Deut. 3. 17. — ¹⁹⁴ Num. 21. 24. — ¹⁹⁵ Deut. 3. 17. — ¹⁹⁶ Num. 21. 24. — ¹⁹⁷ Deut. 3. 17. — ¹⁹⁸ Num. 21. 24. — ¹⁹⁹ Deut. 3. 17. — ²⁰⁰ Num. 21. 24. — ²⁰¹ Deut. 3. 17. — ²⁰² Num. 21. 24. — ²⁰³ Deut. 3. 17. — ²⁰⁴ Num. 21. 24. — ²⁰⁵ Deut. 3. 17. — ²⁰⁶ Num. 21. 24. — ²⁰⁷ Deut. 3. 17. — ²⁰⁸ Num. 21. 24. — ²⁰⁹ Deut. 3. 17. — ²¹⁰ Num. 21. 24. — ²¹¹ Deut. 3. 17. — ²¹² Num. 21. 24. — ²¹³ Deut. 3. 17. — ²¹⁴ Num. 21. 24. — ²¹⁵ Deut. 3. 17. — ²¹⁶ Num. 21. 24. — ²¹⁷ Deut. 3. 17. — ²¹⁸ Num. 21. 24. — ²¹⁹ Deut. 3. 17. — ²²⁰ Num. 21. 24. — ²²¹ Deut. 3. 17. — ²²² Num. 21. 24. — ²²³ Deut. 3. 17. — ²²⁴ Num. 21. 24. — ²²⁵ Deut. 3. 17. — ²²⁶ Num. 21. 24. — ²²⁷ Deut. 3. 17. — ²²⁸ Num. 21. 24. — ²²⁹ Deut. 3. 17. — ²³⁰ Num. 21. 24. — ²³¹ Deut. 3. 17. — ²³² Num. 21. 24. — ²³³ Deut. 3. 17. — ²³⁴ Num. 21. 24. — ²³⁵ Deut. 3. 17. — ²³⁶ Num. 21. 24. — ²³⁷ Deut. 3. 17. — ²³⁸ Num. 21. 24. — ²³⁹ Deut. 3. 17. — ²⁴⁰ Num. 21. 24. — ²⁴¹ Deut. 3. 17. — ²⁴² Num. 21. 24. — ²⁴³ Deut. 3. 17. — ²⁴⁴ Num. 21. 24. — ²⁴⁵ Deut. 3. 17. — ²⁴⁶ Num. 21. 24. — ²⁴⁷ Deut. 3. 17. — ²⁴⁸ Num. 21. 24. — ²⁴⁹ Deut. 3. 17. — ²⁵⁰ Num. 21. 24. — ²⁵¹ Deut. 3. 17. — ²⁵² Num. 21. 24. — ²⁵³ Deut. 3. 17. — ²⁵⁴ Num. 21. 24. — ²⁵⁵ Deut. 3. 17. — ²⁵⁶ Num. 21. 24. — ²⁵⁷ Deut. 3. 17. — ²⁵⁸ Num. 21. 24. — ²⁵⁹ Deut. 3. 17. — ²⁶⁰ Num. 21. 24. — ²⁶¹ Deut. 3. 17. — ²⁶² Num. 21. 24. — ²⁶³ Deut. 3. 17. — ²⁶⁴ Num. 21. 24. — ²⁶⁵ Deut. 3. 17. — ²⁶⁶ Num. 21. 24. — ²⁶⁷ Deut. 3. 17. — ²⁶⁸ Num. 21. 24. — ²⁶⁹ Deut. 3. 17. — ²⁷⁰ Num. 21. 24. — ²⁷¹ Deut. 3. 17. — ²⁷² Num. 21. 24. — ²⁷³ Deut. 3. 17. — ²⁷⁴ Num. 21. 24. — ²⁷⁵ Deut. 3. 17. — ²⁷⁶ Num. 21. 24. — ²⁷⁷ Deut. 3. 17. — ²⁷⁸ Num. 21. 24. — ²⁷⁹ Deut. 3. 17. — ²⁸⁰ Num. 21. 24. — ²⁸¹ Deut. 3. 17. — ²⁸² Num. 21. 24. — ²⁸³ Deut. 3. 17. — ²⁸⁴ Num. 21. 24. — ²⁸⁵ Deut. 3. 17. — ²⁸⁶ Num. 21. 24. — ²⁸⁷ Deut. 3. 17. — ²⁸⁸ Num. 21. 24. — ²⁸⁹ Deut. 3. 17. — ²⁹⁰ Num. 21. 24. — ²⁹¹ Deut. 3. 17. — ²⁹² Num. 21. 24. — ²⁹³ Deut. 3. 17. — ²⁹⁴ Num. 21. 24. — ²⁹⁵ Deut. 3. 17. — ²⁹⁶ Num. 21. 24. — ²⁹⁷ Deut. 3. 17. — ²⁹⁸ Num. 21. 24. — ²⁹⁹ Deut. 3. 17. — ³⁰⁰ Num. 21. 24. — ³⁰¹ Deut. 3. 17. — ³⁰² Num. 21. 24. — ³⁰³ Deut. 3. 17. — ³⁰⁴ Num. 21. 24. — ³⁰⁵ Deut. 3. 17. — ³⁰⁶ Num. 21. 24. — ³⁰⁷ Deut. 3. 17. — ³⁰⁸ Num. 21. 24. — ³⁰⁹ Deut. 3. 17. — ³¹⁰ Num. 21. 24. — ³¹¹ Deut. 3. 17. — ³¹² Num. 21. 24. — ³¹³ Deut. 3. 17. — ³¹⁴ Num. 21. 24. — ³¹⁵ Deut. 3. 17. — ³¹⁶ Num. 21. 24. — ³¹⁷ Deut. 3. 17. — ³¹⁸ Num. 21. 24. — ³¹⁹ Deut. 3. 17. — ³²⁰ Num. 21. 24. — ³²¹ Deut. 3. 17. — ³²² Num. 21. 24. — ³²³ Deut. 3. 17. — ³²⁴ Num. 21. 24. — ³²⁵ Deut. 3. 17. — ³²⁶ Num. 21. 24. — ³²⁷ Deut. 3. 17. — ³²⁸ Num. 21. 24. — ³²⁹ Deut. 3. 17. — ³³⁰ Num. 21. 24. — ³³¹ Deut. 3. 17. — ³³² Num. 21. 24. — ³³³ Deut. 3. 17. — ³³⁴ Num. 21. 24. — ³³⁵ Deut. 3. 17. — ³³⁶ Num. 21. 24. — ³³⁷ Deut. 3. 17. — ³³⁸ Num. 21. 24. — ³³⁹ Deut. 3. 17. — ³⁴⁰ Num. 21. 24. — ³⁴¹ Deut. 3. 17. — ³⁴² Num. 21. 24. — ³⁴³ Deut. 3. 17. — ³⁴⁴ Num. 21. 24. — ³⁴⁵ Deut. 3. 17. — ³⁴⁶ Num. 21. 24. — ³⁴⁷ Deut. 3. 17. — ³⁴⁸ Num. 21. 24. — ³⁴⁹ Deut. 3. 17. — ³⁵⁰ Num. 21. 24. — ³⁵¹ Deut. 3. 17. — ³⁵² Num. 21. 24. — ³⁵³ Deut. 3. 17. — ³⁵⁴ Num. 21. 24. — ³⁵⁵ Deut. 3. 17. — ³⁵⁶ Num. 21. 24. — ³⁵⁷ Deut. 3. 17. — ³⁵⁸ Num. 21. 24. — ³⁵⁹ Deut. 3. 17. — ³⁶⁰ Num. 21. 24. — ³⁶¹ Deut. 3. 17. — ³⁶² Num. 21. 24. — ³⁶³ Deut. 3. 17. — ³⁶⁴ Num. 21. 24. — ³⁶⁵ Deut. 3. 17. — ³⁶⁶ Num. 21. 24. — ³⁶⁷ Deut. 3. 17. — ³⁶⁸ Num. 21. 24. — ³⁶⁹ Deut. 3. 17. — ³⁷⁰ Num. 21. 24. — ³⁷¹ Deut. 3. 17. — ³⁷² Num. 21. 24. — ³⁷³ Deut. 3. 17. — ³⁷⁴ Num. 21. 24. — ³⁷⁵ Deut. 3. 17. — ³⁷⁶ Num. 21. 24. — ³⁷⁷ Deut. 3. 17. — ³⁷⁸ Num. 21. 24. — ³⁷⁹ Deut. 3. 17. — ³⁸⁰ Num. 21. 24. — ³⁸¹ Deut. 3. 17. — ³⁸² Num. 21. 24. — ³⁸³ Deut. 3. 17. — ³⁸⁴ Num. 21. 24. — ³⁸⁵ Deut. 3. 17. — ³⁸⁶ Num. 21. 24. — ³⁸⁷ Deut. 3. 17. — ³⁸⁸ Num. 21. 24. — ³⁸⁹ Deut. 3. 17. — ³⁹⁰ Num. 21. 24. — ³⁹¹ Deut. 3. 17. — ³⁹² Num. 21. 24. — ³⁹³ Deut. 3. 17. — ³⁹⁴ Num. 21. 24. — ³⁹⁵ Deut. 3. 17. — ³⁹⁶ Num. 21. 24. — ³⁹⁷ Deut. 3. 17. — ³⁹⁸ Num. 21. 24. — ³⁹⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁰⁰ Num. 21. 24. — ⁴⁰¹ Deut. 3. 17. — ⁴⁰² Num. 21. 24. — ⁴⁰³ Deut. 3. 17. — ⁴⁰⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁰⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁰⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁰⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁰⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁰⁹ Deut. 3. 17. — ⁴¹⁰ Num. 21. 24. — ⁴¹¹ Deut. 3. 17. — ⁴¹² Num. 21. 24. — ⁴¹³ Deut. 3. 17. — ⁴¹⁴ Num. 21. 24. — ⁴¹⁵ Deut. 3. 17. — ⁴¹⁶ Num. 21. 24. — ⁴¹⁷ Deut. 3. 17. — ⁴¹⁸ Num. 21. 24. — ⁴¹⁹ Deut. 3. 17. — ⁴²⁰ Num. 21. 24. — ⁴²¹ Deut. 3. 17. — ⁴²² Num. 21. 24. — ⁴²³ Deut. 3. 17. — ⁴²⁴ Num. 21. 24. — ⁴²⁵ Deut. 3. 17. — ⁴²⁶ Num. 21. 24. — ⁴²⁷ Deut. 3. 17. — ⁴²⁸ Num. 21. 24. — ⁴²⁹ Deut. 3. 17. — ⁴³⁰ Num. 21. 24. — ⁴³¹ Deut. 3. 17. — ⁴³² Num. 21. 24. — ⁴³³ Deut. 3. 17. — ⁴³⁴ Num. 21. 24. — ⁴³⁵ Deut. 3. 17. — ⁴³⁶ Num. 21. 24. — ⁴³⁷ Deut. 3. 17. — ⁴³⁸ Num. 21. 24. — ⁴³⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁴⁰ Num. 21. 24. — ⁴⁴¹ Deut. 3. 17. — ⁴⁴² Num. 21. 24. — ⁴⁴³ Deut. 3. 17. — ⁴⁴⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁴⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁴⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁴⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁴⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁴⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁵⁰ Num. 21. 24. — ⁴⁵¹ Deut. 3. 17. — ⁴⁵² Num. 21. 24. — ⁴⁵³ Deut. 3. 17. — ⁴⁵⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁵⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁵⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁵⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁵⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁵⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁶⁰ Num. 21. 24. — ⁴⁶¹ Deut. 3. 17. — ⁴⁶² Num. 21. 24. — ⁴⁶³ Deut. 3. 17. — ⁴⁶⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁶⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁶⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁶⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁶⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁶⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁷⁰ Num. 21. 24. — ⁴⁷¹ Deut. 3. 17. — ⁴⁷² Num. 21. 24. — ⁴⁷³ Deut. 3. 17. — ⁴⁷⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁷⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁷⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁷⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁷⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁷⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁸⁰ Num. 21. 24. — ⁴⁸¹ Deut. 3. 17. — ⁴⁸² Num. 21. 24. — ⁴⁸³ Deut. 3. 17. — ⁴⁸⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁸⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁸⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁸⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁸⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁸⁹ Deut. 3. 17. — ⁴⁹⁰ Num. 21. 24. — ⁴⁹¹ Deut. 3. 17. — ⁴⁹² Num. 21. 24. — ⁴⁹³ Deut. 3. 17. — ⁴⁹⁴ Num. 21. 24. — ⁴⁹⁵ Deut. 3. 17. — ⁴⁹⁶ Num. 21. 24. — ⁴⁹⁷ Deut. 3. 17. — ⁴⁹⁸ Num. 21. 24. — ⁴⁹⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁰⁰ Num. 21. 24. — ⁵⁰¹ Deut. 3. 17. — ⁵⁰² Num. 21. 24. — ⁵⁰³ Deut. 3. 17. — ⁵⁰⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁰⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁰⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁰⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁰⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁰⁹ Deut. 3. 17. — ⁵¹⁰ Num. 21. 24. — ⁵¹¹ Deut. 3. 17. — ⁵¹² Num. 21. 24. — ⁵¹³ Deut. 3. 17. — ⁵¹⁴ Num. 21. 24. — ⁵¹⁵ Deut. 3. 17. — ⁵¹⁶ Num. 21. 24. — ⁵¹⁷ Deut. 3. 17. — ⁵¹⁸ Num. 21. 24. — ⁵¹⁹ Deut. 3. 17. — ⁵²⁰ Num. 21. 24. — ⁵²¹ Deut. 3. 17. — ⁵²² Num. 21. 24. — ⁵²³ Deut. 3. 17. — ⁵²⁴ Num. 21. 24. — ⁵²⁵ Deut. 3. 17. — ⁵²⁶ Num. 21. 24. — ⁵²⁷ Deut. 3. 17. — ⁵²⁸ Num. 21. 24. — ⁵²⁹ Deut. 3. 17. — ⁵³⁰ Num. 21. 24. — ⁵³¹ Deut. 3. 17. — ⁵³² Num. 21. 24. — ⁵³³ Deut. 3. 17. — ⁵³⁴ Num. 21. 24. — ⁵³⁵ Deut. 3. 17. — ⁵³⁶ Num. 21. 24. — ⁵³⁷ Deut. 3. 17. — ⁵³⁸ Num. 21. 24. — ⁵³⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁴⁰ Num. 21. 24. — ⁵⁴¹ Deut. 3. 17. — ⁵⁴² Num. 21. 24. — ⁵⁴³ Deut. 3. 17. — ⁵⁴⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁴⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁴⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁴⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁴⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁴⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁵⁰ Num. 21. 24. — ⁵⁵¹ Deut. 3. 17. — ⁵⁵² Num. 21. 24. — ⁵⁵³ Deut. 3. 17. — ⁵⁵⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁵⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁵⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁵⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁵⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁵⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁶⁰ Num. 21. 24. — ⁵⁶¹ Deut. 3. 17. — ⁵⁶² Num. 21. 24. — ⁵⁶³ Deut. 3. 17. — ⁵⁶⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁶⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁶⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁶⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁶⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁶⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁷⁰ Num. 21. 24. — ⁵⁷¹ Deut. 3. 17. — ⁵⁷² Num. 21. 24. — ⁵⁷³ Deut. 3. 17. — ⁵⁷⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁷⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁷⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁷⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁷⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁷⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁸⁰ Num. 21. 24. — ⁵⁸¹ Deut. 3. 17. — ⁵⁸² Num. 21. 24. — ⁵⁸³ Deut. 3. 17. — ⁵⁸⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁸⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁸⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁸⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁸⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁸⁹ Deut. 3. 17. — ⁵⁹⁰ Num. 21. 24. — ⁵⁹¹ Deut. 3. 17. — ⁵⁹² Num. 21. 24. — ⁵⁹³ Deut. 3. 17. — ⁵⁹⁴ Num. 21. 24. — ⁵⁹⁵ Deut. 3. 17. — ⁵⁹⁶ Num. 21. 24. — ⁵⁹⁷ Deut. 3. 17. — ⁵⁹⁸ Num. 21. 24. — ⁵⁹⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁰⁰ Num. 21. 24. — ⁶⁰¹ Deut. 3. 17. — ⁶⁰² Num. 21. 24. — ⁶⁰³ Deut. 3. 17. — ⁶⁰⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁰⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁰⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁰⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁰⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁰⁹ Deut. 3. 17. — ⁶¹⁰ Num. 21. 24. — ⁶¹¹ Deut. 3. 17. — ⁶¹² Num. 21. 24. — ⁶¹³ Deut. 3. 17. — ⁶¹⁴ Num. 21. 24. — ⁶¹⁵ Deut. 3. 17. — ⁶¹⁶ Num. 21. 24. — ⁶¹⁷ Deut. 3. 17. — ⁶¹⁸ Num. 21. 24. — ⁶¹⁹ Deut. 3. 17. — ⁶²⁰ Num. 21. 24. — ⁶²¹ Deut. 3. 17. — ⁶²² Num. 21. 24. — ⁶²³ Deut. 3. 17. — ⁶²⁴ Num. 21. 24. — ⁶²⁵ Deut. 3. 17. — ⁶²⁶ Num. 21. 24. — ⁶²⁷ Deut. 3. 17. — ⁶²⁸ Num. 21. 24. — ⁶²⁹ Deut. 3. 17. — ⁶³⁰ Num. 21. 24. — ⁶³¹ Deut. 3. 17. — ⁶³² Num. 21. 24. — ⁶³³ Deut. 3. 17. — ⁶³⁴ Num. 21. 24. — ⁶³⁵ Deut. 3. 17. — ⁶³⁶ Num. 21. 24. — ⁶³⁷ Deut. 3. 17. — ⁶³⁸ Num. 21. 24. — ⁶³⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁴⁰ Num. 21. 24. — ⁶⁴¹ Deut. 3. 17. — ⁶⁴² Num. 21. 24. — ⁶⁴³ Deut. 3. 17. — ⁶⁴⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁴⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁴⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁴⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁴⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁴⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁵⁰ Num. 21. 24. — ⁶⁵¹ Deut. 3. 17. — ⁶⁵² Num. 21. 24. — ⁶⁵³ Deut. 3. 17. — ⁶⁵⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁵⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁵⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁵⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁵⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁵⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁶⁰ Num. 21. 24. — ⁶⁶¹ Deut. 3. 17. — ⁶⁶² Num. 21. 24. — ⁶⁶³ Deut. 3. 17. — ⁶⁶⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁶⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁶⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁶⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁶⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁶⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁷⁰ Num. 21. 24. — ⁶⁷¹ Deut. 3. 17. — ⁶⁷² Num. 21. 24. — ⁶⁷³ Deut. 3. 17. — ⁶⁷⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁷⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁷⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁷⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁷⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁷⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁸⁰ Num. 21. 24. — ⁶⁸¹ Deut. 3. 17. — ⁶⁸² Num. 21. 24. — ⁶⁸³ Deut. 3. 17. — ⁶⁸⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁸⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁸⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁸⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁸⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁸⁹ Deut. 3. 17. — ⁶⁹⁰ Num. 21. 24. — ⁶⁹¹ Deut. 3. 17. — ⁶⁹² Num. 21. 24. — ⁶⁹³ Deut. 3. 17. — ⁶⁹⁴ Num. 21. 24. — ⁶⁹⁵ Deut. 3. 17. — ⁶⁹⁶ Num. 21. 24. — ⁶⁹⁷ Deut. 3. 17. — ⁶⁹⁸ Num. 21. 24. — ⁶⁹⁹ Deut. 3. 17. — ⁷⁰⁰ Num. 21. 24. — ⁷⁰¹ Deut. 3. 17. — ⁷⁰² Num. 21. 24. — ⁷⁰³ Deut. 3. 17. — ⁷⁰⁴ Num. 21. 24. — ⁷⁰⁵ Deut. 3. 17. — ⁷⁰⁶ Num. 21. 24. — ⁷⁰⁷ Deut. 3. 17. — ⁷⁰

Partea lui Iuda; Caleb ocupă Hebronul.

6 Şi fiii lui Iuda se apropiară de Iosua în Ghilgal, şi Calebu, fiiul lui Iefone, Chenezeulu, i-a zis: Tu ştii cuvîntulu, pe care l-a vorbitu Domnulu către Moise, omulu lui Dumnedieu, de unu şi de altu din Kadeş-Barnea. Eu aveamu patruzecidi de ani, cîndu
7 Moise, servulu lui Iehova, m'a trimisu din Kadeş-Barnea, spre a cerceta pămîntulu, şi i-am adusu lui scire, precumu era în inim-
8 ma mea. Dară fraţii mei cari s'au suitu cu mine, făcură să se topească animulu poporului, dară eu n'amu împlinitu pe deplinu pe Iehova, Dumnedieulu meu.
9 Şi Moise jură în acea di, şi-i-a disu: Pămîntulu pe carele a călcatu piciorulu teu, va fi spre moştenire ţie şi fiiloru tei în eternu, că ai împlinitu pe deplinu pe Iehova, Dumnedieulu meu.
10 Şi acumu dară Iehova mi a păstratu vieţa, precumu a vorbitu, acestu patruzecidi şi cinci de ani, de cîndu Iehova a vorbitu cuvîntulu acesta către Moise, cîndu Israelu umbla prin pustiu; şi acumu iată, eu astădi
11 sîntu de optdşeci şi cinci de ani. Încă şi astădi sînt totu aşa de tare ca şi în diua în care m'a trimisu Moise; precumu era puterea mea atunci, aşa este puterea mea şi acumă pentru resbelu, pentru a eşi şi pentru a intra.
12 Acumu dară, dă-mi muntele acesta, despre care Iehova a vorbitu în diua aceea; că tu ai auditu în diua aceea, că acolo sînt Anakimii, şi cetăţi mari şi întărite: poate, Iehova va fi cu mine, şi voiu alunga dupre cumu a vorbitu Iehova.
13 Şi Iosua l'a binecuventatu pre Calebu, fiiulu lui Iefone, şi-i-a datu Hebronulu spre mo-
14 ştenire. Astfelu Hebronulu se facu moştenire lui Calebu, fiiulu lui Iefone, Chenezeulu, pînă în diua de astădi; pentru-că s'a dedatu cu totulu după Iehova, Dumnedieulu lui Israelu. Şi numele Hebronului mai nainte era Kiriatu-Arba (pentru lui Arba, care era celu mai mare omu între Anakimi). Şi pămîntulu s'a resimţitu de resbelu.

15 Şi sorţulu fu sorţulu semiţiei fiiloru lui Iuda după familiile loru; pînă la hotarulu Edomului, pustiulu Ţinu spre midi-di fu
2 hotarulu celu mai dinspre midi-di.
Şi hotarulu loru dinspre midi-di începea dela capetulu Mării Sărate, de la limba ce
3 eşiă spre midi-di; şi eşia spre restulu Scorpiului Arrabimu, trecea spre Ţinu, şi suiă-se de la midi-di spre Kadeş-Barnea, trecea mai departe spre Hetţeron, şi
4 suiă-se spre Adara, se întorcea spre Karkaa; şi trecea spre Atmonu, şi eşia la riulu Egiptului; aşa că eşirile acestui hotaru erau la mare. Acesta să fie hotarulu vostru spre midi-di.
5 Şi hotarulu spre resăritu fu Marea Sărată pînă la capetulu Iordanului.
Şi hotarulu dinspre midi-nopte începea de la limba mării ce este la capetulu Iordanului. Şi cercă hotarulu se suiă până la Betţ-
6 Hogla, şi trecea în partea de către nordu-nopte a Betţ-Arabei, ce era hotarulu către
7 pétra lui Bohanu, fiiulu lui Rubenu. Şi hotarulu se suiă cercă dupre la Debiri de la valea lui Acoru, spre midi-nopte, cătrănindu spre Ghilgalu, ce este în dreptulu suişului Adummin, ce este în partea de midi-di a riului; şi hotarulu trecea apoi apele de la Ain-Şemeşu, şi eşiau la ieşirea lui până la Ain-Rogel.
8 Şi hotarulu se suiă prin valea lui Hinnomu spre partea de midi-di a lebusiului, adecă a Ierusalimului; şi hotarulu se suiă până la vîrfulu muntelui, ce este în dreptu cu valea lui Hinnomu spre apusu, la capetulu Văiei Refaimiloru spre midi-
9 nópte. Şi hotarulu acestu se întindea de la vîrfulu muntelui până la Fîntîna apeloru Neftoa, şi eşia la cetăţile muntelui Efronu; apoi hotarulu se întindea la Baala, adecă Kiriatu-Iearimu. Şi hotarulu se în-
10 torcea de la Baala spre apusu către muntele Seiri, trecea apoi către muntele Iearimului, adecă Chesalonu, spre midi-nópte; şi se cobora la Bet-Şemeş, trecea spre Timna.
11 Apoi hotarulu eşia la umerea Ekronului spre midi-nópte, şi se întindea hotarulu către Şecronu, şi trecea muntele Baalei, eşia la Iabneelu; şi eşirile hotarului erau la mare.
12 Şi hotarulu dinspre apusu era marea cea mare, şi ţărmulu ei.
Acesta este hotarulu fiiloru lui Iuda din
13 jurul mosteniri dupre familiile loru.
Şi lui Calebu, fiiului lui Iefone, i s'a datu parte între fiii lui Iuda, dupre ordinulu lui Iehova către losua: cetatea lui Arba, părintele lui Anaku, care este Hebronulu.
14 Şi Calebu alungă de acolo pre cei trei fii ai lui Anaku: pre Şeşai, pre Ahimanu şi pre Talmai, fiii lui Anaku.
15 Şi de acolo se sui la locuitorii din Debiru; (era numele Debirului mai nainte era Kiriatu-Sefer).
16 Şi Otnielu, fiiulu lui Chenezu, fratele lui Caleb, îu luă; şi elu i-a datu pre fiica sa Acsa de soţie.
17 Şi se întîmplă cîndu va veni la dînsulu, îu sfătui cu elu să ceară de la părintele său ţarină; şi ea se dădu jos de pe asinu; şi Calebu i disu: Ce vrei?
18 Şi ea a disu: Dă-mi binecuventare; că tu mi-ai datu pămîntu seacatu, dă-mi şi izvoru de apa. Şi el i-a dătu izvórele cele de sus şi izvórele cele de jos.
19
Acesta este mosteniria semiţiei fiiloru lui Iuda dupre familiile loru.
20 Şi cetăţile din capetiulu semiţiei fiiloru lui Iuda către hotarulu Edomului spre midi-
21 nópte fură: Kabţeelulu, Ederu, Iagur, Kina, Dimona, Adada, Kedeşulu, Hatţoru, Ieznanu,
22 Ithanu, Tseleemu, Bealotulu; Hatţoru, Hadata, Kiriotu, Hesronulu, care este Hatţoru,
23 Amamulu, Şemu, Molada; Hatţar-Gada, Hesmonu, Bet-Paletu, Hatţar-Şualu,
24 Beer-Şeba, Bizioteu, Baala, Iim, Eţemu,
25 Eltolatu, Cheseilu, Horma; Ţiklagu, Medemana, Sansana; Lebaotu, Şilhimu,
26 Ainu şi Rimmonu; (în cetăţile dincolo
27 şi toate cu satele lor.
Iar spre vest: Ţorea, Aşna, Zanoe, Ein-Ganim din Tappuahu, Enamu, Iarmutu, Adullamu, Soco, Azeca,
29 Şaraimu, Aditaimu, Ghedera, Ghederotaimu: patrusprădece cetăţi cu satele lor.
30 Ţenan, Hadaşa, Migdal-Gadu, Dilean,
31 Mizpe, Ioctheelu, Lachişulu, Bet-Dagon,
32 Ţelonu, Cabbonu, Lahmasu, Kitlişulu,
33 Ghederotu, Bet-Dagonu, Naama, Makeda; şasprădece cetăţi cu satele lor;
34 Ebronu, Ţoreea, Aşanu, Iiftaa, Aşna, Nezibulu,
35 Keilulu şi Marea: nóue cetăţi cu
36 satele lor; Ekronulu cu curţile şi satele
37 lui. De la Ekronu până la mare totu ce este lîngă Aşdodulu, cu satele lor; Aşdodulu cu cetăţile şi satele sale, Gaza cu
38 satele şi cetăţile sale până la riulu Egiptului, şi marea cea mare şi marginile ei.
39 Iar munţii: Samirulu, Iatiruli, Socu,
40 Danna, Kiriatu-Sanna, care este Debirulu,
41 Anabu, Eştemoa, Animulu, Gosenulu, Holonulu şi Ghilu: unsprădece cetăţi cu satele
42 lor; Arabaulu, Duma, Eşanulu, Ianumulu,
43 Beţ-Tapua, Afeka, Humta, Kiriatu-Arba, care este Hebronulu, şi Ţiconulu: nóue cetăţi
44 cu satele lor; Manoculu, Cheiulu, Aczibu,
45 Maresa, Ecronulu, Iekdeamu'i, Kanoa, Cahuliu,
46 Gibbeia, şi Timna: dece cetăţi cu satele lor;
47 Halulu, Beţ-Ţurulu, Ghedorulu, Maarabulu, Beţ-Anotulu şi Elteconulu: şase cetăţi cu
48 satele lor; Kiriatu-Baalu, care este Kiriatu-Iearimulu, şi Rabba: dóue cetăţi cu sa-
49 tele lor.
În pustiu eraŭ: Beon-Hamu, Kiriatulu,
50 şi Sinna, Nihşamulu, Cheiron-Beroţ, şi Ke-
51 ronu: şese cetăţi cu satele lor.
Şi pre Iebreon locuitorii Ierusalimului,
63 Iebusiţii şi fiiulu lui Iuda nu puteră să-i alunge. Şi Iebusiţii şi fiiulu lui Iuda locuiră împreună în Ierusalimu până în diua de astădi.

Despre fiii Efraimului şi a lui Manase.

16 Şi a eşitu sorţulu fiiloru lui Iosifu de la Iordanu lîngă Ierihonu, până la apele Ierihonului către resărită, spre pustiulu ce se suie de la Ierihonu spre munţii
2 Bet-Elu. Şi eşia de la Bet-Elu spre Luzu, trecea de la hotarulu lui Archiu spre Ataroti,
3 Şi se cobora spre apusu până la hotarulu Iafletiului, şi până la hotarulu Bet-Horonului de jos, şi până la Ghezeri; şi eşirile lui erau la mare.
4 Şi fiii lui Iosifu, Manase şi Efraimu, luară moştenirea loru.
5 Şi hotarulu fiiloru lui Efraimu dupre familiile loru. Hotarulu moşeniriei loru spre resărită erau: Ataroti-Addarulu până la
6 Bet-Horonulu de susu. Şi hotarulu eşia spre mare la Micmetatu în partea de miédi-nópte; şi hotarulu se întorcea spre resărită până la Tanatu-Şilo, şi trecea spre
7 resărită la Ianoha; Şi cogiurindu-se de la Ianoha la Ataroti şi la Naarau, atingea Ierihonulu, şi eşia la Iordanu. De la Tappua
8 hotarulu mergea spre apusu până la Ţîrîtulu Kana, şi eşirile lui erau la mare. Acesta este moşenirea semiţiei fiiloru lui Efraimu dupre familiile loru.
9 Cu cetăţile ce s'au cuvenitu pentru fiii lui Efraimu între moşenirea fiiloru lui Manase, fiile cetăţile cu satele lor.
10 Şi ei nu alungară pre Canaaniţi ce locuiau în Gheţeri; ci Canaaniţii au rămasu în mediulocilu lui Efraimu până în diua de astădi, şi se făcura tributari.
17 Şi la fiiii unei corpi pentru armăţia lui Manase (fiindu-că mai era încă şi Machir, întîiu-născutulu lui Manase, părintele lui Galaadu; că elu fu bărbatu de resbelu, pentru acesta elu avu Galaadu şi Basanulu. Şi a fostu şi cea
2 mai pentru fiii lui Manase după

Vezi Num. 32, 12. Deut. 1, 36. Num. 14, 24. Deut. 1, 39. Num. 14, 30. Deut. 1, 38. Num. 14, 24. Num. 13, 28. Num. 13, 33. Deut. 1, 28. Num. 13, 22. Num. 13, 28. Num. 13, 33. Deut. 1, 1. Num. 13, 6. Num. 32, 12. Num. 13, 6. Num. 32, 12. Num. 14, 6. Num. 14, 30. Num. 14, 38. Num. 26, 65. Num. 14, 24. Deut. 1, 36. Num. 14, 24. Deut. 1, 36. Num. 32, 11. Deut. 1, 35. Num. 14, 30. Deut. 1, 38. Num. 14, 24. Num. 13, 22. Num. 13, 28. Num. 13, 33

nămurile lor. *pentru fiii lui Aşăerŭ, pentru fiĭ lui Neftalĭ, *pentru fiĭ lui Azriĭl, pentru fiĭ lui Efreĭ, *pentru fiĭ lui Manase, şi pentru fiĭ lui Beniamin, dupe nămurile lorŭ.

8 Şi *Tefefoada, fiiul lui Hefĕru, fiiul lui Galaadĭ, fiiul lui Machirĭ, fiiul lui Manase, au avut în, ei fete. şi acestea sînt numile fetelorŭ celŭ: Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirsa; 9 şi ele se apropiară de *Eleazarĭ preotulŭ, şi de Iosua fiiul lui Nunŭ, şi de toţi maĭ mariĭ, ghicindu *Iehova a ordinatŭ lui Moise ca ni dee moscenire între fraţiĭ nostri. Şi elu li-a datŭ lorŭ, dupe ordinulŭ lui Iehova, moscenire între fraţiĭ părinteloră lorŭ.

5 Şi căduse lui Manase dece părţi afară de pămîntulŭ Galaadulŭ şi Vasanŭ, care sînt dincolo de Iordanŭ: 6 Fiindcă fetele lui Manase luară moscenire între fiiĭ lui; şi pămîntulŭ Galaadu l'a avutŭ ceĭ-l'altĭ fiĭ ai lui Manase.

7 Şi imbrelisiŭ lui Manase la de la Asaruĭ până la *Miomerahu, ce este înaintea Sichemului, şi hotarulŭ merge spre dreptŭ până la 8 locuitorii din Ent. Tappua. Pămîntulŭ Tappua este alŭ lui Manase; iară *Tappua de lîngă hotarulŭ lui Manase este a fiiloră lui Efraimŭ. 9 Şi hotarulŭ se cobore la *părîulŭ Kana, spre partea de méză-di a părîuluĭ; *aceste cetăţi ale lui Efraim i eraŭ între cetăţile lui Manase; şi hotarulŭ lui Manase ere spre partea de méză-nóptea a părîuluĭ, şi eşiea lui sceă la mare. Spre méză-di ere 10 partea lui Efraimŭ, şi spre ere de méză-nópte a lui Manase, şi marea ere hotarulŭ lui; şi se întîlniaŭ cătră méză-nópte cu Aser 11 cătră resăritŭ cu Issahar. *Şi Manase ere în Issahar şi în Aserŭ: *Bets-Şeanulŭ cu satele lui, Ibleamulŭ cu satele lui, pre locuitorii din Dorŭ cu satele lui, pre locuitorii din Endorŭ cu satele lui, pre locuitorii din Taanacŭ cu satele lui, şi pre locuitorii din Megghiddu cu satele lui, aceste trei coline. 12 Şi *fiiĭ lui Manase nu putură alunga pre locuitorii cetăţiloră acestora; ci Cananeiĭ începură a remîne în pămîntulŭ 13 acesta. Şi cîndŭ fiiĭ lui Israel se întăriră, facură pre Cananeiĭ *tributari, dară nu-i alungară.

14 *Şi fiiĭ lui Iosefu vorbiră cătră Iosua, ghicindu: Pentru-ce ni dedŭ nóue spre moscenire numaĭ unŭ sorţŭ şi unŭ singurŭ pară, cîndŭ sîntemŭ *unŭ poporŭ numerosŭ, dupe cumŭ Iehova

m'a bine-cuvîntatŭ pre mine pînă acumŭ? 15 Şi Iosua li qise: Dacă tu eştĭ poporŭ numerosŭ, suie-te la pădure, şi curăţă acolo, în pămîntulŭ Ferezeiloră şi a Rafainiloră, dacă muntele lui Efraimŭ este strîmtŭ pentru tine. 16 Şi fiiĭ lui Iosefu qiseră: Muntele nu este în destulŭ pentru noi, şi toţi Cananeiĭ, cari locuescŭ în pămîntulŭ văiloră, şi cei din Bets-Şeanŭ cu satele sale, şi cei *din valea Izreelu au *carĭ de fierŭ. 17 Şi Iosua vorbi celoră din casa lui Iosefu: lui Efraimŭ şi lui Manase, ghicindu: Tu eştĭ poporŭ numerosŭ şi ai putere mare, nu vei avea numaĭ unŭ sorţŭ. 18 Ci muntele va fi alŭ tĭeŭ; şi de este pădure, taĭ-o, şi vor avea ogrinile tale: căci tu vei alunga pre Cananeiĭ, *deşi au carĭ de fierŭ, de şi sînt puternicĭ.

Împărţirea oprită la fiiĭ; mărginirea şi împărţirea pămîntuluĭ rămasŭ.

18 Şi tóta comunitatea fiiloră lui Israel se adună *la Şilo, şi *aşezară acolo cortulŭ întîlnireĭ, pămîntulŭ fiindŭ supusŭ.

2 Şi au maĭ rămasŭ între fiiĭ lui Israel şepte semenţiĭ, cari nu luaseră moscenirea lorŭ. 3 Şi Iosua qise cătră fiiĭ lui Israel: *Pînă cîndŭ veţĭ lenevi să mergeţĭ ca luaţi în stăpînire pămîntulŭ, pe care vi l'a datŭ Iehova Dumnedeulŭ părinţiloră voştri? 4 Daţi dintre voi trei ómeniĭ din fie-care semenţie, ca eŭ i trimiţă; şi ei se scóle şi să umble prin pămîntŭ, şi-lŭ scrie spre descrierea lorŭ, şi să se întorcă la mine. 5 Şi să-lŭ împarţă în şepte părţi: *Iuda să rămîe în hotarele sale dinspre méză-di, şi casa lui Iosefu să rămîe în hotarele sale cătră méză-nópte. 6 Şi voi scrie pămîntulŭ, împărţindu-lŭ în şepte părţi, şi aduceţĭ scrierea aci la mine; şi eŭ voiŭ arunca sorţĭ aci înaintea lui Iehova, Dumnedeulŭ nostru. 7 Căci Leviiĭ n'aŭ parte între voi, cĭ preoţia lui Iehova este moscenirea lorŭ. *Iară Gadŭ, Rubenŭ şi jumĭtate din semenţia lui Manase au luatŭ moscenirea lorŭ dincolo de Iordanŭ, spre resăritŭ, pre care li-a datŭ Moiseĭ, servulŭ lui Iehova.

8 Şi ómeniĭ se sculară şi mersără; şi Iosua ordină celoră ce mersără ca se scrie pămîntulŭ, ghicindŭ: Mergeţĭ şi străbateţĭ pămîntulŭ, scrieţĭ-lŭ, şi vĕ întoarceţĭ la mine, şi eŭ voiŭ arunca aci sorţĭ, înaintea lui Iehova, în Şilo. 9 Şi ómeniĭ se duseră, şi trecură pămîntulŭ, şi l'aŭ scrisŭ într'o carte dupe cetăţi, împărţindu-lŭ în şepte părţi; şi eĭ venirŭ la Iosua în cortulŭ lui Şilo. 10 Şi Iosua aruncă sorţĭ la Şilo, înaintea lui Iehova; şi Iosua împărţi acolo pămîntulŭ fiiloră lui Israel după împărţelile lorŭ.

Descrierea a cîtor-va părţi ale lui Beniamin, Ierihonŭ, Betelŭ, Iebusŭ, Ghibeonŭ, Rama şi Ghit.

11 Şi a eşitŭ sorţulŭ semenţieĭ fiiloră lui Beniamin dupe nămurile lorŭ; şi hotarulŭ sorţuluĭ lorŭ mergea între fiiĭ lui Iuda şi între fiiĭ lui Iosefu.

12 *Şi hotarulŭ lorŭ despre partea de méză-nópte ia de la Iordanŭ; şi hotarulŭ se suia către Ierihonŭ dinspre méză-nópte, şi se suia în munte către apusŭ, şi eşiea la pustiŭ la Bets-Aven. 13 Şi hotarulŭ trecea de acolo spre Luz, către Luzŭ de méză-di a lui Luzŭ, adecă *Betelŭ; şi hotarulŭ se cobore la Atarŏt-Adarŭ preste muntele ce este în partea de méză-di a *Bets-Horonului de josŭ.

14 Şi hotarulŭ se întorse, şi se întorcea către apusŭ spre méză-di de la muntele care este înaintea Bets-Horonului; şi eşiea la *Kiriat-Baal, adecă *Kiriat-Iearimulŭ, cetate a fiiloră lui Iuda. Aceasta ere partea apusană.

15 Latura de méză-di se începea de la capătulŭ Kiriat-Iearimului, şi hotarulŭ eşiea spre apusŭ, ajungea până *la izvorulŭ apeĭ Neftoa. 16 Şi hotarulŭ se pogorîa la capătulŭ muntelui, care este înaintea *văiĭ Ben-Hinomŭ, care este în valea Refaimiloră spre méză-nópte, şi coborîa în valea lui Hinomŭ la latura de méză-di a Iebusiteĭ, şi se cobore la *Ain-Rogelŭ; 17 şi se întorse de la méză-nópte la Ens-Şemeşŭ, mergîndu la Ghelilotŭ, care este înaintea suiuluĭ Adummimŭ, şi se pogorî la *pétra lui Bohanŭ, fiiul lui Rubenŭ. 18 Şi trecea către latura din dreptulŭ Arabeĭ spre méză-nópte, pogorîndu-se până la Arabaa. 19 Şi hotarulŭ trecea către latura Bets-Hoglei spre méză-nópte, şi eşiea hotarulŭ lorŭ la sinulŭ de méză-nópte a mării Sărate la capătulŭ de méză-di a Iordanului. Aceasta ere hotarulŭ de méză-di.

20 Iordanulŭ era hotarulŭ lorŭ în partea dupe resăritŭ. Aceasta ere moscenirea fiiloră lui Beniamin dupe hotarele ei jurŭ împrejurŭ, dupe nămurile lorŭ.

21 Şi cetăţile semenţieĭ fiiloră lui Beniamin dupe nămurile lorŭ eraŭ: Ierihonŭ, Bets-Hogla, Emek-Keţiţulŭ, Bets-Haraba, Țemaraimulŭ, Betelŭ-Elulŭ, Aramulŭ, Para, Ofra, 22 Chefarŭ-Amonaĭ, Ofni şi Gaba; dóue-spre-dece cetăţi cu satele lorŭ; 23 Gibeonulŭ, Rama, Beerotulŭ, Mizpa, Chefira, Moza, Rechemulŭ, Irpeelulŭ, Tarala, Țela, Elefulŭ, Iebusulŭ, adecă Ierusalimulŭ, Ghibeatŭ, Chiriatŭ; paispre-spre-dece cetăţi cu satele lorŭ. Aceasta ere moscenirea fiiloră lui Beniamin dupe nămurile lorŭ.

19 Şi a eşitŭ *alŭ doilea sorţŭ pentru Simeonŭ, pentru semenţia fiiloră lui Simeonŭ dupe nămurile lorŭ: *şi moscenirea lorŭ fu în mijloculŭ moscenirieĭ fiiloră lui Iuda. 2 Şi *ei avură în moscenirea lorŭ: Beerŭ-Şeba, Şeba, Molada, Haţar-Şualulŭ, Bala, 3 Eţemulŭ, Eltholadulŭ, Betulŭ, Horma, Ţiklag, 4 5 Beth-Marchabothulŭ, Hatsar-Susa, Beth-6 Lebaothulŭ, şi Şaruhenulŭ; trei-spre-dece cetăţi cu satele lorŭ; 7 Ainŭ, Remmonulŭ, Etherulŭ şi Aşanulŭ; patru cetăţi cu satele lorŭ. 8 Şi tóte satele ce eraŭ în jurulŭ acestoră cetăţi până la Baalatŭ-Beerŭ, adecă Ramatŭ de méză-di. Aceasta ere moscenirea semenţieĭ fiiloră lui Simeonŭ dupe nămurile lorŭ. 9 Din partea fiiloră lui Iuda s'a datŭ moscenirea fiiloră lui Simeonŭ; că partea fiiloră lui Iuda era prea mare pentru ei: *de aceea fiiĭ lui Simeonŭ avură moscenirea lorŭ în mijlocŭ moscenirei celoră.

10 Şi alu treilea sorţŭ a eşitŭ pentru fiiĭ lui Zabulonŭ dupe nămurile lorŭ; şi hotarulŭ moscenirei lorŭ *a mersŭ până la Saridŭ; 11 şi hotarulŭ lorŭ se sue spre mare şi Marela, se atinge de Dabeşetŭ, şi se atinge de riulŭ ce-lŭ *din dreptulŭ Iokneamŭ; 12 şi se întorcea de la Saridŭ către resăritŭ, către resăritulŭ sórelui, până la hotarulŭ de la Chiselŭ-Taborŭ, eşiea la Daberatŭ, şi se sue la Iafia. 13 Şi de acolo trecea către resăritŭ la Gitta-Heferŭ, la Ita-Kaţinu, şi eşiea la Remmonŭ, unde se întorcea până la Nea. 14 Şi hotarulŭ se întorcea către méză-nópte la Hanatonŭ, şi eşirile lui eraŭ în valea Iiftah-Elulŭ.

15 Şi cetăţile erau Katatulŭ, Nahalolulŭ, Şimeonulŭ, Idala şi Beth-Lehemŭ; dóue-spre-dece cetăţi cu satele lorŭ. 16 Aceste sînt moscenirea fiiloră lui Zabulonŭ dupe nămurile lorŭ, aceste cetăţi cu satele lorŭ.

17 Pentru Issahorŭ a eşitŭ sorţulŭ alŭ patrulea, pentru fiiĭ lui Issahorŭ dupe nămurile lorŭ. 18 Şi hotarulŭ lorŭ fu până la Ezreel, la Chesulloth, Şunemŭ, Hafraimŭ, 19 Şionŭ, Anaharatŭ, Rabiti, Chisionŭ, Abeţ, 20 Iecmeel, Kisi-Iarmuth, Eni-Hadda şi Beth-21 Paţeţ. 22 Hotarulŭ se atinge de Taborŭ, Şahatsima, şi Beth-Şemeşi, şi eşirile hotarului lorŭ eraŭ la Iordanŭ; şesă-spre-dece cetăţi cu satele lorŭ. 23 Aceasta este moscenirea semenţieĭ fiiloră lui Issahorŭ dupe nămurile lorŭ, cetăţile cu satele lorŭ.

21 Şi a cătă sorţulŭ alŭ cincilea pentru
semenţia fiilorŭ lui Aseru dupre nemurile
27 lorŭ. Hiresandu lorŭ fu: Helkatu-Hali, Hali, Be-
28 hanlu, Aşapulŭ. Amaleh-Hadi, Amalelŭ şi
Miseallelŭ, şi se mărgiu de Carmelŭ spre mare,
29 ş. de Şihoru-Libnatu. Şi se întorsera cătră
resăritulŭ eărerei la Beth-Dagonŭ, şi se a-
mărgiu de Zabulonŭ, şi la valea Iftah-Elŭ
spre midi-nopte de Beth-Emeku şi Neielu,
şi esiŭ la Cabulŭ a dinei stîngă. Şi de Ebronŭ,
Rehobŭ, Hammonu şi Kane pînă la cetatea
30 mare. Şi se întorsŭ se întorsera la Rama
şi pînă la cetatea întărită a Tirului, şi se
întorsŭ se întorsera la Hosa, şi esiŭle lui
30 sunt la mare în partea cătră Aczibu: Şi
Ummeha, Afeku şi Rehobulŭ; dăoă-
31 dzeci şi dŭoe de cetăţi cu satele lorŭ. Ace-
stea este moştenirea semenţiei fiilorŭ lui
Aseru dupre nemurile lorŭ, aceste cetăţi cu
satele lorŭ.

32 Pentru fiiĭ lui Neftali a eşitŭ sorţulŭ alŭ
şeselea, pentru fiiĭ lui Neftali dupre nemu-
33 rile lorŭ. Şi hotarulŭ lorŭ va fi de la Hele-
lefa, de la *Elonŭ spre ce Tzananimu,
Adamu-Nechebu, şi Jabneelu, pînă la Lakumu,
34 şi esiŭle sale sunt la Iordanŭ. Şi *hotarulŭ
se întorce de la apusŭ în Aznoth-Tabori,
şi de acolo eşe la Hukkoku, şi se atinge
de Zabulonu catra midi-di; şi de Asseri se
atinge catră apusŭ, şi de Iuda la Iordanŭ
35 catra resăritulŭ soarelui.

36 Şi cetăţile întărite sunt: Ţidimulŭ, Ţeru,
37 Hammathu, Rakkatulŭ, Chinereteluŭ, Adamu,
38 Rama, Hasiorulŭ, Xedeşu, Edreiulŭ, Enu-Hasiorulŭ,
39 Iereth, Ironcu, Migdalu-Elŭ, Horemulŭ,
Beth-Anathulŭ, şi Beth-Semesuluŭ; şese-spre-
dăoă cetăţi cu satele lorŭ. Aceste este moşte-
nirea semenţiei fiilorŭ lui Neftali dupre nemu-
rile lorŭ, cetăţile cu satele lorŭ.

40 Pentru semenţia fiilorŭ lui Danu dupre ne-
41 murile sale a eşitŭ sorţulŭ alŭ optulea. Şi ho-
tarulŭ moştenirei lorŭ fu Ţorahu, Eşaolŭ,
42 Ire-Semesu, Şealabbinulŭ, Aialonŭ, Iethla,
43 Elonu, Thimnatha, Ekronulŭ, Elteke, Ghibbe-
44 tonu, Hebatulu, Bene-Berakulu, Gath-
45 Rimmonulŭ, Mi Iarcanulŭ, şi Rakkonulŭ cu
46 hotarulŭ în dreptu cu Iafa. Şi *hotarulŭ fi-
lorŭ lui Danu este preste acestea; că fiiĭ lui
Danu se suiră şi dăoră războiŭ cu Leşemu,
îl luară, îl lovîră prin ascuţişulŭ sabiei, îl
47 stăpîniră şi locuiră în elŭ, numindu-lu pre
Leşemu-Danu, dupre numele unui Danŭ, pă-
48 rintelu lorŭ. Aceste este moştenirea semen-
ţiei fiilorŭ lui Danŭ dupre nemurile lorŭ
aceste cetăţi cu satele lorŭ.

49 Şi adăosîră de a împărţi pămîntulŭ du-
pre hotarele lui, dăoră fiiĭ lui Israelu o
moştenire lorŭ mocănie lui Iosua, fiiulŭ
lui Nunŭ. Dupre porunca lui Iehova îi dă-
50 oră cetatea pre care o cerŭ, *Timnatu-Se-
rahu, pe munţele lui Efraimŭ; şi edă cîte
cetăţi, şi locuî înlŏ'nsa.

51 *Aceste sînt moştenirile, pre care Elea-
zaru preotulu, şi Iosua, fiiulŭ lui Nunŭ, şi
căpiĭ caselorŭ părinteştĭ ale semenţiloru fi-
lorŭ lui Israelu le împărţiră prin sorţi
înaintea lui Iehova, la uşa cortului în-
tîlnirei. Şi aşă ei săvîrşiră împărţirea pă-
mîntuluĭ.

Rînduirea cetăţilorŭ de scăpare.

XX 1 Şi Iehova vorbi cătră Iosua, ş. 2 Vorbesce celoru fiiĭ lui Israelu, şi dîceĭ: *Rînduiţi-vĭ cetăţile de scăpare, de cari v'amu vorbitu prin Moisi; 3 Ca unulu ce ucide vre-
gunulu care a ucisŭ pre vre unu omu din greşălă, fără voinţă, şi ele vĭ vorŭ fi spre scăpare de răsbunătorulŭ de sînge. 4 Şi elŭ se fugă la unu din cetăţile acestea, şi se stee la intrare *în porta cetăţii, şi se spună în auzulŭ bătrînilorŭ acelei cetăţi cuvintele sale, şi ei să-lu primăscă la dînşii în cetate, şi să-i dea loc ca să locuiască la dînşii. 5 Şi dacă răsbunătorulŭ de sînge îlŭ va urmări, ei să nu dea pre omegetulŭ în mîna lui, fiindă că fără scîrbă a ucisŭ pre aprópelŭ seŭ, şi fără ură ieră nu 'lŭ avea de mai nainte. 6 Ca să steă la acea cetate *pînă ce va sta înaintea comunităţeĭ spre judecată, ce vŏru fi în vremea archiereului care va fi în dîlele acelea. Atunci omegetulŭ se va întorce, şi se va duce în cetatea şi în casa sa în cetatea din care a fugi.

7 Şi ei rînduiră *Kedeşulŭ în Galilea, în munţiĭ lui Nefteli, *Şechemulŭ în munţiĭ lui Efraimŭ, şi *Kiriatŭ-Arba, ală Hebronulŭ, în munţiĭ lui Iuda.

8 Şi dincolo de Iordanŭ dinspre Ieriheonu spre resăritŭ, hotărîră din semenţia lui Ru-
ben *Bezeculu în pustiŭ în cîmpiŭ, şi Ra-
motulu în Galaadulu din semenţia lui Gadŭ; şi *Golanulu în Basanu din semenţia lui Ma-
nase.

9 *Aceste fură cetăţile hotărîte pentru toţi fiiĭ lui Israelu, unulŭ şi pentru străi-
nulŭ ce petrece între ei, ca tocă scla
ce ucide pre vre unu omu din greşăla sa fără voinţă, şi să nu mură de mîna răsbună-
torului de sînge, *pînă ce va sta înaintea comunităţeĭ.

Cetăţile Leviţilorŭ.

XXI 1 Şi *a venitŭ capiĭ caselorŭ părinteştĭ ale
Leviţilorŭ la *Eleazaru, preotulu, şi la
Iosua, fiiulŭ lui Nunŭ, şi la capiĭ caselorŭ
părinteştĭ ale semenţiloru fiiloru lui Israelŭ,
2 Şi vorbiră cătră dînşiĭ în *Şilo, în pămîn-
tulŭ Canaanu, dîcendu: *Iehova a ordinatu
prin Moisi să ni se dea cetăţi spre locuinţă, cu imprejurimile lorŭ pentru vitele nóstre.
3 Şi fiiĭ lui Israelu dăoră Leviţilorŭ din moştenirea lorŭ, dupre ordinulŭ lui Ie-
hova, aceste cetăţi şi imprejurimile lorŭ.

4 Şi a eşitŭ sorţulŭ pentru nemurile Ke-
hatiţilorŭ; şi *a venitŭ prin sorţŭ fiiloru lui
Aaronŭ preotulu, cari fiiĭ Leviĭ, trei spre-
dăoă cetăţi din semenţia lui Iudu, din se-
menţia lui Simeonu şi din semenţia lui Be-
nieminŭ.

5 Şi celoru-lalţi fiiĭ ai lui Kehatŭ aceştĭ trei
sprădăoă cetăţi din nemurile semenţiei lui Efraimŭ, şi
din semenţia lui Danu, şi din jumătatea se-
menţiei lui Manase dimpregiurulŭ.

6 Şi fiiĭ lui Gherşonŭ aceştĭ prin sorţŭ din
nemurile semenţiei lui Isacharu, şi din se-
menţia lui Aseru, şi din semenţia lui Nefta-
lŭ, şi din jumătatea de semenţia lui Manase în
Basanŭ, trei-spre-dăoă cetăţi.

7 Fiiĭ lui Merari dupre nemurile lorŭ a-
vură din semenţia lui Rubenu, din semenţia
lui Gadŭ, şi din semenţia lui Zabulonu, dăoă-spre-dăoă cetăţi.

8 Şi fiiĭ lui Israelŭ dăoră prin sorţŭ Le-
viţilorŭ cetăţile acestea cu imprejurimile lorŭ.
9 Dupre cumŭ a ordinatŭ Iehova prin Moisi.

10 Şi se dăoră din semenţia fiiloru lui
Iudu şi din semenţia fiiloru lui Simeonu ce-
tăţile acestea, cari aŭ-vă se numescŭ pe
nume, 11 Şi cari aŭ fostŭ de dăoră lui Aaronu,
cel din nemulŭ Kehatiţilorŭ, din fiiĭ lui Levi;
că pentru ei a sorţulŭ d'întîiu. 12 Şi se dă-
oră lorŭ cetatea lui Arba părintelu lui
*Anaku, care este Hebronulŭ *în munţiĭ lui
13 Iuda, cu imprejurimile ei. Iară *cămpiile
cetăţii, şi satele ei, se dăoră lui Caleb,
fiiulŭ lui Iefune, în stăpînirea sa. Aşă-dară
fiiloru lui Aaronŭ preotulŭ cetatea
de scăpare a omegetuluĭ: *Hebronulŭ cu im-
prejurimile sale, şi Lebna cu imprejurimile
14 sale, *Iatirulu cu imprejurimile sale, *Eşte-
mua cu imprejurimile sale, *Holonulu cu imprej-
15 urimile sale, *Dabirulŭ cu imprejurimile sale,
16 *Aenulu cu imprejurimile sale, *Iuta cu impre-
jurimile sale, şi *Bete-Şemesulu cu imprejuri-
mile sale; nóue cetăţi din aceste dăoă semenţii.
17 Şi din semenţia lui Beniaminu, *Ghibeonulŭ
cu imprejurimile sale, *Gheba cu imprejuri-
mile sale, Anatolulŭ cu imprejurimile sale,
18 şi *Almonulu cu imprejurimile sale; patru ce-
tăţi. Tóte cetăţile fiiloru lui Aaronŭ preo-
19 tiloru sunt: trei-spre-dăoă cetăţi cu impre-
jurimile lorŭ.

20 *Şi nemurile fiiloru lui Kehatŭ, Leviţi
cari rămaseră din fiiĭ lui Kehatŭ, aveă ce-
tăţile din sorţulŭ lorŭ din semenţia lui Efraimŭ,
21 Căci se dăoră lorŭ aceştĭ de scăpare a omegetuluĭ, adecă: *Şechemulŭ cu
imprejurimile sale, în munţiĭ lui Efraimŭ,
Ghezerulŭ cu imprejurimile sale, Kibsaimulŭ cu imprejurimile sale, şi Bete-Horonulŭ
22 cu imprejurimile sale, patru cetăţi. Şi din
semenţia lui Danu: Elteke cu imprejurimile
sale, Gibbetonulŭ cu imprejurimile sale, Aia-
23 lonulŭ cu imprejurimile sale, şi Gath-Rimmonulŭ
cu imprejurimile sale; patru cetăţi. Şi
24 din jumătatea de semenţia a lui Manase: Ta-
anachulŭ cu imprejurimile sale, şi Gath-Rimmonulŭ cu imprejurimile sale; dóue cetăţi.
25 Tóte cetăţile cîte şese, cu imprejurimile
locu, pentru nemurile remăşiţeloru fiiloru lui
Kehatŭ.

26 Şi fiiloru lui Gherşonŭ din nemurile Le-
viţiloru dăoră din semenţia jumătăţeĭ a
semenţiei lui Manase cetatea de scăpare a
omegetuluĭ: *Golanulu în Basanu cu imprej-
urimile sale, şi Beeştera cu imprejurimile sale;
dóue cetăţi. Şi din semenţia lui Isacharu, 28
Kişionulu cu imprejurimile sale, Dabaratu cu
imprejurimile sale, Iarmutulu cu imprejurimile
29 sale, Ene-Ganimu cu imprejurimile sale;
patru cetăţi. Şi din semenţia lui Aseru: Mişe-
30 alulu cu imprejurimile sale, Abdonulu cu im-
prejurimile sale, Helkatŭ cu imprejurimile
31 sale, şi Rehobulŭ cu imprejurimile sale; patru
32 cetăţi. Şi din semenţia lui Neftali, cetatea
de scăpare a omegetuluĭ: *Kedeşulŭ în Galilea
cu imprejurimile sale, Hammoth-Dorulŭ cu
imprejurimile sale, şi Kartanulŭ cu imprejuri-
mile sale: trei cetăţi. Tóte cetăţile Ghersu-
33 riţiloru dupre nemurile lorŭ erau trei-spre-dăoă
cetăţi cu imprejurimile lorŭ.

34 Şi nemurilorŭ fiiloru lui Merari, celoru
rămaşi din Leviţi, adecă din semenţia lui
Zabulonu, Iocneamulu cu imprejurimile sale,
Karta cu imprejurimile sale, Dimna cu im-
35 prejurimile sale, Nahalelŭ cu imprejurimile
36 sale, şi Natsaretŭ cu imprejurimile sale; patru
cetăţi. Şi din semenţia lui Rubenu:
*Bezeculŭ cu imprejurimile sale, Iaţa cu im-
37 prejurimile sale, Kedemotulu cu imprejuri-
38 mile sale, şi Mefaatŭ cu imprejurimile sale;
patru cetăţi. Şi din semenţia lui Gadŭ: 39

/ Gen. 10, 6. | 2 Reg. 8, 2. | 1 Cron. 6, 57. | = Deut. 4, 43. | Deut. 19, 7.
2 Reg. 15, 27. | 1 Cron. 6, 67. | Deut. 19, 8.
Jos. 19, 34. | 2 Cron. 30, 25.
Num. 1, 54.

Deut. 28.
a Num. 35, 11.
b Num. 35, 25.
c Num. 35, 6.
d Num. 35, 26.
e Deut. 4, 43.
/ Deut. 27, 12.

/ Gen. 14, 13.
g Num. 13, 22.
/ Deut. 11, 30.
Jos. 15, 13.

h Jos. 14, 1.
i Num. 34, 17.
k Num. 26, 62.
l Num. 35, 2.
/ Cap. 20, 7.

a Num. 35, 6.
b Num. 35, 15.
c Num. 35, 12.
d Num. 35, 25.
e Cap. 20, 6.
/ Cap. 20, 7.
g Cap. 20, 8.
h Deut. 4, 43.
i Deut. 27, 12.
k Cap. 20, 9.

a Num. 3, 10.
b Num. 26, 62.
c Num. 3, 32.
d Num. 4, 16.
e Cap. 18, 1.
/ Num. 35, 2.
g Cap. 14, 1.
h Num. 35, 6.
i Cap. 15, 13.
k Cap. 15, 54.
l Cap. 15, 48.
m Cap. 15, 55.
n Cap. 15, 57.
o Cap. 18, 28.
p Cap. 15, 60.
q Cap. 15, 62.
r Cap. 15, 59.
s Cap. 15, 54.
t Cap. 15, 55.
u Cap. 19, 7.
v 1 Cron. 6, 59.
x Cap. 19, 44.
y Cap. 19, 45.
z Cap. 19, 46.
a Cap. 19, 22.
b Cap. 19, 21.
c Cap. 19, 38.
d Cap. 19, 35.
e Cap. 19, 36.
/ Cap. 19, 37.
g Cap. 19, 32.
h Cap. 19, 34.
i Cap. 19, 33.
k Cap. 20, 8.
l Deut. 4, 43.
m Cap. 20, 8.
n 1 Cron. 6, 63.
o Cap. 13, 18.
p Cap. 13, 19.
q Cap. 13, 21.
r Cap. 13, 26.
s Cap. 20, 8.

ebrii ceilalți de scăparea a nouăsprezece seminții: 20 Hanibalul în Galaad cu mânjiniile sale, Ma-
30 hanaimul cu mânjiniile sale. Hegbronul cu mânjiniile sale, și Iesarelul cu mânjiniile sale; 31 Iesarelii cu mânjiniile sale; aceștia toți, după rânduiala lor. 32 Și Eleazar preotul, și Iosua fiul lui Navi, și căpeteniile părinților fiilor lui Israel au dat aceste rânduieli fiilor lui Israel în câmpiile Ierihonului, la Iordan. 33 Și lucrul acesta a fost bine înaintea fiilor lui Israel; și fiii lui Israel au binecuvântat pe Dumnezeu, și n'au mai vorbit de oștirea ca să se suie asupra lor, ca să nimicească țara în care locuiau fiii lui Ruben și fiii lui Gad. 34 Și fiii lui Ruben și fiii lui Gad au numit altarul: *Ed* (mărturie), că acesta mărturie este între noi, că Iehova este Dumnezeu.

Îndemnările și mustrările lui Iosua.

23 Și după multe zile, după ce Iehova dăduse lui Israel odihnă de toți vrăjmașii săi de prin împrejurări, și Iosua era bătrân și înaintat în zile, 2 Iosua chemă pe tot Israelul, pe bătrânii săi, pe capii săi, pe judecătorii săi și pe dregătorii săi, și le zise: Iată-mă bătrân și înaintat în zile. 3 Și voi ați văzut tot ce a făcut Iehova Dumnezeul vostru tuturor popoarelor acestora pentru voi; că Iehova, Dumnezeul vostru, este cel ce s'a luptat pentru voi. 4 Iată, v'am împărțit prin sorți între voi acele popoare rămase spre moștenirea în semințiile voastre, cu tot poporul pe care l-am stârpit, de la Iordan și până la marea cea mare spre apusul soarelui. 5 Și Iehova Dumnezeul vostru îi va izgoni de dinaintea voastră, îi va alunga de dinaintea voastră; și voi veți stăpâni pământul lor, cum v'a poruncit Iehova Dumnezeul vostru. 6 Întăriți-vă dar foarte spre a păzi și a face tot ce este scris în cartea legii lui Moise, fără a vă abate din ea nici la dreapta nici la stânga; 7 fără să vă amestecați cu aceste popoare, ce au rămas între voi, nici să rostiți numele deilor lor, nici să vă jurați pe ei, nici să

Iehova nu vă va răsplăti, nici în contra voastră va să răsplătească, dându-vă voi în altă chip de cum ați făcut lui Iehova, Dumnezeului nostru. 20 Oare Acan, fiul lui Zerah, păcătuind în anatem, n'a fost mânia peste toți cei din adunarea lui Israel? și acesta unul doar nu a murit pentru păcatele sale?

21 Și fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătatea din seminția lui Manase răspunseră și vorbiră către capii oștirilor lui Israel: 22 Atotputernicul Dumnezeu, Iehova, Atotputernicul Dumnezeu, Iehova *este*, și Israel însuși va ști; dacă *aceste* *vor fi* *făcute* pentru a ne răscula sau a păcătui în contra lui Iehova, să nu ne mântuiască pe noi în ziua aceasta; 23 Dacă noi ne-am zidit altar pentru a ne abate de la Iehova, și pentru a aduce arderea de tot și darul de mâncare și jertfele de pace, sau pentru a aduce asupra lui sacrificiu de mântuire, fiindă-ne Iehova însuși să ne ceară. 24 Și dacă nu am făcut aceasta mai ales din frica acestei lucruri, zicând: Mâine pot să vorbească fiii voștri către fiii noștri, zicând: Ce treabă ai tu cu Iehova Dumnezeul lui Israel? 25 Că Iehova a pus Iordanul hotar între noi și voi, voi fiii lui Ruben și fiii lui Gad; voi nu aveți parte în Iehova! Și așa fiii voștri ar face pe fiii noștri să înceteze a se teme de Iehova. 26 De aceea noi am zis: Să ne punem acum și să ne zidim altar, nu pentru ardere de tot nici pentru sacrificiu; 27 Ci pentru ca să fie mărturie între noi și între voi și între generațiile noastre după noi, pentru ca să săvârșim slujirea lui Iehova înaintea lui cu arderile-de-tot noastre și cu sacrificiile noastre și cu darurile de mâncare ale noastre, și ca fiii voștri să nu zică mâine fiilor noștri: Voi nu aveți parte în Iehova! Pentru aceasta noi am zis: Dacă vom întâmpina ca să ni se zică nouă, sau altă generațiune după noi, ca noi să nu avem parte în Iehova, pentru care Pan Gazit părinții noștri, nu pentru ardere de tot și nici pentru sacrificiu, ci ca să fie mărturie între noi și între voi! Departe de noi, ca să ne răsculăm în contra lui Iehova, și să ne abatem astă-zi de la Iehova, prin zidirea unui altar pentru arderea-de-tot, darul de mâncare și sacrificiul, afară de altarul lui Iehova Dumnezeului nostru, care este înaintea locașului lui.

31 Și Finees, preotul, și mai marii comunității și capii oștirilor lui Israel, cari erau cu dânsul, auzind cuvintele pe care le vorbiră fiii lui Ruben, fiii lui Gad și fiii lui Manase, fură mulțumiți. 32 Și Finees, fiul lui Eleazar, preotul, dimpreună cu mai marii, veniră de la fiii lui Ruben și de la fiii lui Gad din pământul Galaadului în pământul Canaanului, la fiii lui Israel, și aduseră lor răspuns. 33 Și lucrul plăcu în ochii fiilor lui Israel; și fiii lui Israel binecuvântară pe Dumnezeu, și nu mai diseră să meargă în contra lor cu război ca să nimicească pământul, în care locuiau fiii lui Ruben și fiii lui Gad. 34 Și fiii lui Ruben și fiii lui Gad numiră altarul: *Ed* (mărturie), că acesta mărturie este între noi, că Iehova este Dumnezeu.

Îndemnările și mustrările lui Iosua.

23 Și după multe zile, după ce Iehova dăduse lui Israel odihnă de toți vrăjmașii săi de prin împrejurări, și Iosua era bătrân și înaintat în zile, 2 Iosua chemă pe tot Israelul, pe bătrânii săi, pe capii săi, pe judecătorii săi și pe dregătorii săi, și le zise: Iată-mă bătrân și înaintat în zile. 3 Și voi ați văzut tot ce a făcut Iehova Dumnezeul vostru tuturor popoarelor acestora pentru voi; că Iehova, Dumnezeul vostru, este cel ce s'a luptat pentru voi. 4 Iată, v'am împărțit prin sorți între voi acele popoare rămase spre moștenire în semințiile voastre, cu tot poporul pe care l-am stârpit, de la Iordan și până la marea cea mare spre apusul soarelui. 5 Și Iehova Dumnezeul vostru îi va izgoni de dinaintea voastră, îi va alunga de dinaintea voastră; și voi veți stăpâni pământul lor, cum v'a poruncit Iehova Dumnezeul vostru. 6 Întăriți-vă dar foarte spre a păzi și a face tot ce este scris în cartea legii lui Moise, fără a vă abate din ea nici la dreapta nici la stânga; 7 fără să vă amestecați cu aceste popoare, ce au rămas între voi, nici să rostiți numele deilor lor, nici să vă jurați pe ei, nici să

servíți Lui, și nici să vă închinați lor.
8 Ci [a] de Iehova Dumnezeulu vostru să vă lipiți, după cum ați făcut până în ziua
9 de astă-zi. Că Iehova a izgonit de dinaintea voastră popóre mari și puternice, și
nimeni n'a putut să stee
10 până în ziua de astă-zi. [b]Unul dintre voi a urmărit o mie, că Iehova Dumnezeulu
vostru, el este cela ce se bate pentru voi,
11 [c]după cum v'a promis. [d]Luați aminte deci forte de sufletele vostre,
spre a iubi pe Iehova Dumnezeulu vostru.
12 Că dacă voi [e]vă veți abate, și vă veți lipi de resturile acestor popóre, de acelea ce
mai sunt între voi, și de [f]vă veți înrudi și vă veți
13 amesteca cu ei și ei cu voi: Să știți de siguri, că Iehova Dumnezeulu vostru nu va
mai alunga aceste popóre de dinaintea voastră
[g]ca ele vor fi voiți și lațuri și curse, și lovi
în coastele voastre, și spini în ochii voștri,
până ce veți fi nimiciți de pe acestă pământ
bun, pre care Iehova Dumnezeulu
vostru l'a dată vouă.
14 Și [h]eată că astă-zi [i]mă duc pe calea a tot
a tuturor oamenilor: [j]cunoșteți deci din
tóte inimile voastre și din tóte sufletele voastre,
că [k]nu a căzut nici unul cuvênt din tóte
bunătățile, pentru cari Iehova Dumnezeulu vostru
le-a promis vouă. Tóte v'au împlinit voștri,
nici unul din ele nu a lipsit. [l]Dacă însă
15 voi [m]vă veți abate asupra vóstră tóte relele, până ce vă
veți nimici de pe acestă pământ bun, pre care
l'a dată vouă Iehova Dumnezeulu vostru.
16 Când voi veți calca legământul lui Iehova Dumnezeulu vostru, pre care l'a ordinat vouă, și veți merge și veți servi altor
dei, și vă veți închina lor, atunci se va aprinde mânia lui Iehova asupra vóstră,
și veți pieri curendu de pe acestă pământ
bun, pre care el v'a dată vouă.

Iosua aduce poporului, și mănosa legământului
Lui Dumnedeu cu ei.

24 1 Iosua adună, tóte semințiele lui Israelu
la [a]Sichemu, și chiamă pre bătrânii
lui Israelu, pre capii lui, pre judecătorii lui
și pre diregătorii lui, și ei [b]se înfățișară înaintea lui Dumnedeu.
2 Și Iosua dise către tot poporulu: Așa
dice Iehova Dumnedeulu lui Israelu: [c]Părinții voștri din vechime, Terahi, părintele lui Abraamu și părintele lui Nahori, și [d]au servit altor dei. 3 Și [e]eu am luatu pre părintele vostru, pre Abraamu, de dincolo de râu, și l'am purtatu prin pământulu Canaanu, și am înmulțitu semința lui, [f]și-i am dată pre Isaacu. 4 Și lui Isaacu i-am dată pre [g]Iacobu și pre Esau; și lui Esau eu i-am dată muntele Seiru, ca să-l stăpânească; [h]ér Iacobu și fiii lui se coborîră la Egipetu. 5 [i]Și am trămesu pre Moisi și pre Aaronu, și am bătutu Egiptulu cu pôjii, precumu am făcutu în mijloculu lui; apoi v'am scosu pre voi. 6 Și [j]am scosu pre părinții voștri din Egipetu, și [k]voi venirăți la mare, și Egiptenii urmăriră pre părinții voștri cu care și cu călăreți până la Marea Roșie. 7 Și [l]ei strigară către Iehova, și [m]el puse întunerecu între voi și între Egipteni, și [n]aduse asupra lor marea, care-i acoperi; și [o]ochii voștri că văzură ce am făcutu eu în Egipetu. [p]Și voi ați rămasu în pustiu [q]câte anî. 8 Și [r]eu v'amu adusu în pământulu Amoreilor, care locuiră dincolo de Iordanu, și [s]ei se luptară cu voi; și eu [t]amu datu în mânele vóstre, și voi ați [u]luatu pământulu lor, și l-am stârpitu de dinaintea vóstră. 9 Și [v]Balacu, fiiulu lui Zipporu, regele Moabului, se sculă, și se luptă în contra lui Israelu, și [w]trimise ca să cheme pre Balaamu, fiiulu lui Beoru, ca să vă blăstăme. 10 [x]Dară eu n'amu voitu să ascultu pre Balaamu, [y]și a'i vă fi binecuvêntatu pre voi, și v'amu scăpatu din mânele lui. 11 [z]Trecuți Iordanulu, și sosiți la Ierihonu. Și [aa]se luptară cu voi domnitorii Ierihonului, Amoreii, Ferizeii, Canaaneii, Heteii, Ghirgheșeii, Hevreii și Iebuseii, și eu i-amu dată în mânele vóstre. 12 Și [ab]amu trămesu înaintea vóstră vespea, [ac]care-i goni de dinaintea vóstră pre cei doi regi ai lui Amoreilor, dară [ad]nu cu sabia ta și nici cu arculu teu. 13 Și eu v'amu dată o [ae]țeră, pentru care voi nu v'ați ostenitu, și [af]orașe, pre cari nu le ați zidită, și voi locuiți în ele, și vă și duceți, [ag]din care n'ați plantatu, voi mâncați. 14 [ah]Temeți-vă deci de Iehova, și serviți-l cu [ai]integritate și adevĕru, și [aj]depărtați dei, cărora v'ați servitu părinții voștri dincolo de râu și în Egipetu, și serviți lui Iehova. 15 Și

[a] Deut. 13, 18. — [b] Lev. 26, 8. Deut. 32, 30. Jos. 23, 10. Judec. 3, 31. 1 Sam. 14, 14. 2 Sam. 23, 11. — [c] Deut. 1, 30. 3, 22. 20, 4. — [d] Deut. 13, 6. 17, 3. 2 Reg. 17, 35. — [e] Deut. 4, 23. 8, 19. — [f] Exod. 34, 16. Deut. 7, 3. — [g] Exod. 23, 33. 34, 12. Deut. 7, 16. Judec. 2, 3. — [h] Deut. 11, 17. 28, 21. — [i] 1 Reg. 2, 2. — [j] Deut. 4, 39. — [k] Deut. 7, 9. — [l] Lev. 26, 14. Deut. 28, 15. — [m] Deut. 4, 25. 31, 29. — [n] Deut. 28, 63. 30, 18. — [o] Deut. 28, 21. — [a] Gen. 12, 6. 33, 18. 35, 4. Deut. 11, 30. 27, 4. Judec. 9, 6. — [b] Exod. 19, 17. — [c] Gen. 11, 26. 31, 53. — [d] Deut. 32, 16. Judec. 2, 12. 10, 6. 13. — [e] Gen. 12, 1. — [f] Gen. 21, 2. 25, 24. — [g] Gen. 25, 26. 28, 5. — [h] Gen. 36, 8. Deut. 2, 5. — [i] Exod. 3, 10. — [j] Exod. 12, 37. — [k] Exod. 14, 2. — [l] Exod. 14, 10. — [m] Exod. 14, 20. — [n] Exod. 14, 27. — [o] Deut. 11, 7. — [p] Num. 14, 33. Deut. 1, 46. — [q] Num. 14, 34. Deut. 2, 7. — [r] Num. 21, 21. Deut. 2, 26. — [s] Num. 21, 23. Deut. 2, 32. — [t] Deut. 2, 24. 31. 3, 2. — [u] Num. 21, 24. Deut. 2, 31. — [v] Num. 22, 2. Deut. 23, 4. — [w] Num. 22, 5. — [x] Deut. 23, 5. — [y] Num. 23, 11. — [z] Deut. 2, 24. — [aa] Jos. 6, 2. — [ab] Exod. 23, 28. — [ac] Deut. 7, 20. — [ad] Deut. 20, 17. — [ae] Deut. 6, 10. — [af] Deut. 6, 11. — [ag] Deut. 6, 11. — [ah] Deut. 10, 12. — [ai] Deut. 18, 13. — [aj] Gen. 35, 2. Exod. 20, 3. Deut. 6, 13. 10, 20. 13, 4. Jos. 23, 7. 16. 24, 2. 14. 16. 20. 23. Judec. 10, 16. 1 Sam. 7, 3. 12, 20. 2 Reg. 17, 41. Ezech. 20, 7. 18. 23, 7. 30. 39. Amos 5, 26. Fapt. 7, 39. 15. Iosua 24, 2. 14. 16. 20. 23. Judec. 10, 16. 1 Sam. 7, 3. 12, 20. 2 Reg. 17, 41. Ezech. 20, 7. 18. 23, 7. 30. 39. Amos 5, 26. Fapt. 7, 39.

dară [a]vă côd în voiți voștri a servi lui Iehova, [b]alegeți-vă-ți azi voiți a servi ori dei, cărora să fi servitu părinții voștri dincolo de râu, ori dei lui Amoreilor, în a cărora pământ vă locuiți. [c]Insăși pentru mine și casa mea, voi vomu servi lui Iehova.
16 Și poporulu, ér[d]respunse și dise: Departe de noi, de a părăsi pre Iehova spre a servi
17 altor dei. [e]Că Iehova Dumnedeulu nostru este cela ce ne-a scosu pre noi și pre părinții noștri din pământulu Egiptului, din casa robiei, și care a făcutu înaintea noștra acele mari semne, și ne-a păzitu în tóte calea pe care amu umblatu, și în mijloculu tuturor popóreloru prin cari amu trecutu.
18 Iehova a gonitu pre tóte popórele de dinaintea nóstră, pre Amoreii locuitori ai pământului; deci vomu servi lui Iehova, că
19 elu este Dumnedeulu nostru. Și Iosua [f]dise către poporu: [g]Voi nu veți putea servi lui Iehova, că elu este [h]Dumnedeu
sfințu, [i]Dumnedeu gelosu este elu: nu va erta
20 fărădelegile și păcatele vóstre. [j]Când voi veți părăsi pre Iehova și veți servi deilor
străini, [k]atunci elu se va întórce, și vă va
face rĕi, și vă va nimici, după ce v'a fĕcutu bine.
21 Și poporulu dise către Iosua: Ba! ci lui Iehova vomu servi.
22 Și Iosua dise către popor: Voi sĕnteți martori în contra vóstră înșivă vĕ, că voi vă
[l]ați ales pre Iehova, spre a-i servi. Și
ei dîseră: martori!
23 Și acum, [m]dați Iosua, [n]depărtați pre dei
cei străini, cari sînt în mijloculu vostru,
și plecați inima vóstră la Iehova Dumnedeulu lui Israelu. 24 Și poporulu dise lui Iosua: Lui Iehova Dumnedeulu nostru vomu servi, și de vocea lui vomu asculta.
25 Așa Iosua [o]încheiă în aceeși zi cu po-
porulu legământ, și-i dădu lui lege și ordine [p]în Șechemu. 26 Și Iosua [q]scrise aceste cu-
vinte în cartea legei lui Dumnedeu, și luă
[r]o pétră mare, și [s]o ridică acolo [t]sub stejarulu, ce este lângă sanctuariulu lui Iehova.
27 Și Iosua dise către tot poporulu: Iată, a-
ceasta pétră să fie mărturie noi de [u]mărturie, că [v]ea auzit tóte cuvintele lui Iehova, pre
cari le-a vorbitu elu nóue; deci ea să fie mărturie și mărturie, ca să nu vĕ lepădați de Dumnedeulu vostru. 28 Și așa [w]Iosua lăsă poporulu
pre fie-care în moșiunea sa.

Morte lui Iosua și a lui Aleazaru; fericirea
poporului lui Israelu.

29 [x]După după aceste lucruri, ci Iosua, fi-
iulu lui Nun, servitorulu lui Iehova, muri, [y]fiind de o sută dece ani. 30 Și ei îl înmormîntară la hotarulu moșiunei sale, în [z]Timnat-
Serachi, ce este în munții lui Efraimu, spre
nórdă-răsĕrita muntelui Gaașu.
31 Și [aa]Israilu servi lui Iehova tóte dilele lui
Iosua și tóte dilele bătrânilor, cari trăiră multe dile după Iosua, și cari știau tóte
lucrurile lui Iehova, pre cari le-a facutu
pentru Israelu.
32 Și [ab]oasele lui Iosefu, pre cari îl [ac]luaseră
fiii lui Israelu din Egipetu, le înmormîntară în Șechemu, în partea de pĕmêntu, [ad]pre care o
cumpĕrase Iacobu de la fiii lui Hamoru, pĕrintele lui Șechemu, cu o sută de bucăți, și
ea deveni moșiunea fiilorŭ lui Iosefu.
33 Și Eleazaru, fiiulu lui Aaronu, muri, și
ei îl înmormîntară pe muntele lui Finehasu, fiiulu lui, ce-i fu dată în munții lui Efraimu.

CARTEA JUDECATORILORU.

Lupteze lui Iuda și Simeonu contra Canaaneilorŭ; urmările relelorŭ-ce urmăriră.

1 1 Și după morte lui Iosua fiii lui Israelu
[a]întrebară pre Iehova, dicêndu: Care din
noi să se ducă întâiŭ în contra Canaaneilorŭ, spre a se lupta cu ei? 2 Și Iehova
dise: Iuda să se ducă; ecĕ, eu amu datu
țeră în mâna lui.
3 Și Iuda dise către Simeonu fratele seu:
Suie-te cu mine în sorțulu meu, ca să ne

[a] Num. 27, 21. Judec. 20, 18. 1 Sam. 22, 10. 15. 23. 28, 6. 2 Sam. 2, 1. 5, 19. 21, 1. 1 Reg. 22, 5. 7. 8. 2 Reg. 3, 11. 8, 8. 22, 13. 1 Paral. 10, 13. 14. 2 Paral. 18, 4. 6. 7. 34, 21. Esdr. 1, 1. Ezech. 20, 1. 3. Osea 4, 12. 5, 4. Iona 1, 7. Zah. 8, 21. 22. Mat. 22, 23. Fapt. 1, 6. — [b] Num. 32, 1. Deut. 3, 18. Jos. 4, 12. — [c] Num. 32, 33. Deut. 3, 12. 13. Jos. 13, 8. 22, 4. — [d] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [e] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [f] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [g] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [h] Num. 32, 35. — [i] Num. 32, 36. — [j] Num. 32, 37. — [k] Num. 32, 38. — [l] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [m] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [n] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [o] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [p] Num. 32, 35. — [q] Num. 32, 36. — [r] Num. 32, 37. — [s] Num. 32, 38. — [t] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [u] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [v] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [w] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [x] Num. 32, 35. — [y] Num. 32, 36. — [z] Num. 32, 37. — [aa] Num. 32, 38. — [ab] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ac] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [ad] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ae] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [af] Num. 32, 35. — [ag] Num. 32, 36. — [ah] Num. 32, 37. — [ai] Num. 32, 38. — [aj] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ak] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [al] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [am] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [an] Num. 32, 35. — [ao] Num. 32, 36. — [ap] Num. 32, 37. — [aq] Num. 32, 38. — [ar] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [as] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [at] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [au] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [av] Num. 32, 35. — [aw] Num. 32, 36. — [ax] Num. 32, 37. — [ay] Num. 32, 38. — [az] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ba] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [bb] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [bc] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [bd] Num. 32, 35. — [be] Num. 32, 36. — [bf] Num. 32, 37. — [bg] Num. 32, 38. — [bh] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [bi] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [bj] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [bk] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [bl] Num. 32, 35. — [bm] Num. 32, 36. — [bn] Num. 32, 37. — [bo] Num. 32, 38. — [bp] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [bq] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [br] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [bs] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [bt] Num. 32, 35. — [bu] Num. 32, 36. — [bv] Num. 32, 37. — [bw] Num. 32, 38. — [bx] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [by] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [bz] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ca] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [cb] Num. 32, 35. — [cc] Num. 32, 36. — [cd] Num. 32, 37. — [ce] Num. 32, 38. — [cf] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [cg] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [ch] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ci] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [cj] Num. 32, 35. — [ck] Num. 32, 36. — [cl] Num. 32, 37. — [cm] Num. 32, 38. — [cn] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [co] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [cp] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [cq] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [cr] Num. 32, 35. — [cs] Num. 32, 36. — [ct] Num. 32, 37. — [cu] Num. 32, 38. — [cv] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [cw] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [cx] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [cy] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [cz] Num. 32, 35. — [da] Num. 32, 36. — [db] Num. 32, 37. — [dc] Num. 32, 38. — [dd] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [de] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [df] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [dg] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [dh] Num. 32, 35. — [di] Num. 32, 36. — [dj] Num. 32, 37. — [dk] Num. 32, 38. — [dl] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [dm] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [dn] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [do] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [dp] Num. 32, 35. — [dq] Num. 32, 36. — [dr] Num. 32, 37. — [ds] Num. 32, 38. — [dt] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [du] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [dv] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [dw] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [dx] Num. 32, 35. — [dy] Num. 32, 36. — [dz] Num. 32, 37. — [ea] Num. 32, 38. — [eb] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ec] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [ed] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ee] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [ef] Num. 32, 35. — [eg] Num. 32, 36. — [eh] Num. 32, 37. — [ei] Num. 32, 38. — [ej] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ek] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [el] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [em] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [en] Num. 32, 35. — [eo] Num. 32, 36. — [ep] Num. 32, 37. — [eq] Num. 32, 38. — [er] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [es] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [et] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [eu] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [ev] Num. 32, 35. — [ew] Num. 32, 36. — [ex] Num. 32, 37. — [ey] Num. 32, 38. — [ez] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [fa] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [fb] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [fc] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [fd] Num. 32, 35. — [fe] Num. 32, 36. — [ff] Num. 32, 37. — [fg] Num. 32, 38. — [fh] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [fi] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [fj] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [fk] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [fl] Num. 32, 35. — [fm] Num. 32, 36. — [fn] Num. 32, 37. — [fo] Num. 32, 38. — [fp] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [fq] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [fr] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [fs] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [ft] Num. 32, 35. — [fu] Num. 32, 36. — [fv] Num. 32, 37. — [fw] Num. 32, 38. — [fx] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [fy] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [fz] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ga] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [gb] Num. 32, 35. — [gc] Num. 32, 36. — [gd] Num. 32, 37. — [ge] Num. 32, 38. — [gf] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [gg] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [gh] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [gi] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [gj] Num. 32, 35. — [gk] Num. 32, 36. — [gl] Num. 32, 37. — [gm] Num. 32, 38. — [gn] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [go] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [gp] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [gq] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [gr] Num. 32, 35. — [gs] Num. 32, 36. — [gt] Num. 32, 37. — [gu] Num. 32, 38. — [gv] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [gw] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [gx] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [gy] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [gz] Num. 32, 35. — [ha] Num. 32, 36. — [hb] Num. 32, 37. — [hc] Num. 32, 38. — [hd] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [he] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [hf] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [hg] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [hh] Num. 32, 35. — [hi] Num. 32, 36. — [hj] Num. 32, 37. — [hk] Num. 32, 38. — [hl] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [hm] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [hn] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ho] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [hp] Num. 32, 35. — [hq] Num. 32, 36. — [hr] Num. 32, 37. — [hs] Num. 32, 38. — [ht] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [hu] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [hv] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [hw] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [hx] Num. 32, 35. — [hy] Num. 32, 36. — [hz] Num. 32, 37. — [ia] Num. 32, 38. — [ib] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ic] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [id] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ie] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [if] Num. 32, 35. — [ig] Num. 32, 36. — [ih] Num. 32, 37. — [ii] Num. 32, 38. — [ij] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ik] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [il] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [im] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [in] Num. 32, 35. — [io] Num. 32, 36. — [ip] Num. 32, 37. — [iq] Num. 32, 38. — [ir] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [is] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [it] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [iu] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [iv] Num. 32, 35. — [iw] Num. 32, 36. — [ix] Num. 32, 37. — [iy] Num. 32, 38. — [iz] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ja] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [jb] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [jc] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [jd] Num. 32, 35. — [je] Num. 32, 36. — [jf] Num. 32, 37. — [jg] Num. 32, 38. — [jh] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ji] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [jj] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [jk] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [jl] Num. 32, 35. — [jm] Num. 32, 36. — [jn] Num. 32, 37. — [jo] Num. 32, 38. — [jp] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [jq] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [jr] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [js] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [jt] Num. 32, 35. — [ju] Num. 32, 36. — [jv] Num. 32, 37. — [jw] Num. 32, 38. — [jx] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [jy] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [jz] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ka] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [kb] Num. 32, 35. — [kc] Num. 32, 36. — [kd] Num. 32, 37. — [ke] Num. 32, 38. — [kf] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [kg] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [kh] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ki] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [kj] Num. 32, 35. — [kk] Num. 32, 36. — [kl] Num. 32, 37. — [km] Num. 32, 38. — [kn] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ko] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [kp] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [kq] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [kr] Num. 32, 35. — [ks] Num. 32, 36. — [kt] Num. 32, 37. — [ku] Num. 32, 38. — [kv] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [kw] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [kx] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ky] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [kz] Num. 32, 35. — [la] Num. 32, 36. — [lb] Num. 32, 37. — [lc] Num. 32, 38. — [ld] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [le] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [lf] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [lg] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [lh] Num. 32, 35. — [li] Num. 32, 36. — [lj] Num. 32, 37. — [lk] Num. 32, 38. — [ll] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [lm] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [ln] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [lo] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [lp] Num. 32, 35. — [lq] Num. 32, 36. — [lr] Num. 32, 37. — [ls] Num. 32, 38. — [lt] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [lu] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [lv] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [lw] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [lx] Num. 32, 35. — [ly] Num. 32, 36. — [lz] Num. 32, 37. — [ma] Num. 32, 38. — [mb] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [mc] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [md] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [me] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [mf] Num. 32, 35. — [mg] Num. 32, 36. — [mh] Num. 32, 37. — [mi] Num. 32, 38. — [mj] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [mk] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [ml] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [mm] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [mn] Num. 32, 35. — [mo] Num. 32, 36. — [mp] Num. 32, 37. — [mq] Num. 32, 38. — [mr] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ms] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [mt] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [mu] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [mv] Num. 32, 35. — [mw] Num. 32, 36. — [mx] Num. 32, 37. — [my] Num. 32, 38. — [mz] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [na] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [nb] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [nc] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [nd] Num. 32, 35. — [ne] Num. 32, 36. — [nf] Num. 32, 37. — [ng] Num. 32, 38. — [nh] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [ni] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [nj] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [nk] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [nl] Num. 32, 35. — [nm] Num. 32, 36. — [nn] Num. 32, 37. — [no] Num. 32, 38. — [np] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14. — [nq] Num. 32, 41. Deut. 3, 14. 1 Reg. 4, 13. — [nr] Num. 32, 42. Deut. 3, 14. — [ns] Num. 32, 34. Deut. 3, 12. Jos. 13, 8. 22, 4. — [nt] Num. 32, 35. — [nu] Num. 32, 36. — [nv] Num. 32, 37. — [nw] Num. 32, 38. — [nx] Num. 32, 39. Deut. 3, 15. Jos. 17, 1. 1 Paral. 2, 21. 7, 14.

6 Şi Adoni-Bezékh fugi, şi ei îl urmăriră, îl prinseră, şi-i tăiară degetele celе mari 7 ale mâinilor şi ale picioarelor lui. Şi Adoni-Bezékh ḍise: Şeptezeci de regi, având tăiate degetele celе mari ale mâinilor şi ale picioarelor lor, adunaŭ mâncare sub masa mea; dupe cumu amu făcutu eŭ, aşa mi a resplătitu Dumnedieu; şi ei îlu aduseră la Ierusalimu, şi elu muri acolo.

8 Şi fiii lui Iuda se luptară in contra Ierusalimului, îlu luară, şi-l băturŭ cu ascuţişulu sabiei, şi cetatea o arseră cu focu.

9 Apoi fiii lui Israelu se pogorîră spre a se lupta cu Cananeii, cari locuiaŭ in munte şi 10 câtră méză-di şi in şesu. Şi Iuda merse asupra Cananeilor ce locuiaŭ in Hebronu, (numele Hebronului fu maĭnainte Kiriatî-Arba), şi ei omorîră pre Şeşaĭ, pre Ahimanu şi pre Talmaĭ.

11 De acolo merse asupra locuitoriloru Debirului, (numele Debirului fu maĭnainte 12 Kiriatî-Seferî).

Şi Calebŭ ḍise: Celui ce va bate Kiriatî-Seferulu, şi-lu va luă, i voiu da de femeiă pre Acsa, fiica mea. 13 Şi Otnielŭ, fiulu lui Kenaz, fratele maĭ micu alu lui Calebŭ, îlu luă; şi ei i dădu de femeiă 14 pre Acsa, fiica sa. Şi când ea veni la dînsulu, ea se sfătui cu elu ca ca să cérâ 15 şi câmpu de la părintele ei. şi ea se dădu jos de pe asinu, şi Calebŭ i ḍise: Ce voiŭ tu? Şi ea i ḍise: Dă-mi binecuvîntare; ci la mi-ai datu unu pămîntu seculosu, dă-mi şi isvóre de apă. Şi Calebŭ i dădu isvórele de susu şi isvórele de josu.

16 Şi fiii Kenealului, socrulŭi lui Moisi, se suiră din cetatea palmieriloru cu fiii lui Iuda in pustiulu lui Iuda, care este la méză-di de 17 Aradulŭi, şi ei mersera şi locuiră cu poporulu.

Şi Iuda merse cu fratele seŭ Simeonu, şi ei băturŭ pre Cananeii ce locuiaŭ in Țefatu, şi-lu nimiciră. Şi numele cetăţiĭ s'a 18 schimbatu in Horma (nimicire). Şi Iuda luă Gaza cu hotarele sale, Aşkelonulu cu hotarele sale, şi Ekronulŭ cu hotarele sale.

19 Şi Dumnedieu fu cu Iuda, şi elu luă in stăpânire muntele; ci elŭ nu potu alungă pre locuitorii văiloru, ca aveaŭ care de fer. 20 Şi ei dăturŭ Hebronulu lui Calebu, dupe cumu a dîsu Moisi; şi elu alungă de acolo pre cei trei fii ai lui Anakŭ.

21 Şi fiii lui Beniamin nu alungară pre Iebuseu ce locuiaŭ in Ierusalimu. ci Iebuseŭ locuiescŭ cu fiii lui Beniamin in Ierusalimŭ pînă in ḍiua de astă-ḍi.

22 Şi casa lui Iosif se sui şi ei dîse casa lui Israel in contra Beth-Elului. Şi Dumnedieu era cu d'însii. 23 Şi casa lui Iosif "iscodi pre Beth-Elulu, (numele cetăţiĭ fu maĭnainte Luzŭ). 24 Şi străjerii vediură unu omu ieşindu din cetate, şi-i ḍiseră: Arătă-ni, rogămu-te, intrarea in cetate, şi noi vomŭ face milă cu tine. 25 Şi elŭ arătă intrarea in cetate, şi ei bătură cetatea cu ascuţişulu sabiei; ci pre omu şi pre întregŭ némulu seŭ îl lăsară să se ducă. 26 Şi omulŭ se duse in pămîntulŭ Hetiloru, şi zidi o cetate, şi chiămă numele ei Luzŭ, care şi este numele ei pînă in ḍiua de astă-ḍi.

27 Şi nici Manase nu alungă pre locuitorii Beth-Şeanului şi ai satelorŭ sale, nici pre locuitorii Taanachului şi ai satelorŭ sale, nici pre locuitorii Dorului şi ai satelorŭ sale, nici pre locuitorii Ibleamului şi ai satelorŭ sale, nici pre locuitorii Megidduluĭ şi ai satelorŭ sale; ci Cananeii începură a locui in acestu pămîntu. 28 Şi când Israelŭ se fîcu tare, ei făcură pre Cananeĭ tributari, dară nu-i alungară.

29 Şi nici Efraimŭ nu alungă pre Cananeii ce locuiaŭ in Gazeru, ci Cananeii locuiră in mesîlocululŭ lui in Gazeru.

30 Şi nici Zabulonŭ nu alungă pre locuitorii Kitronului şi pre locuitorii Nahalolului; ci Cananeii locuiră in mesîlocululŭ lui, şi ei fîcurŭ tributari.

31 Şi nici Aserŭ nu alungă pre locuitorii din Aco, nici pre locuitorii Sidonului, nici pre ei din Ahlabŭ, nici pre ei din Aksîbŭ, nici pre ei din Helbŭ, nici pre ei din Afîkŭ şi nici pre ei din Rehobŭ. 32 Ci Aserŭ locuiă in mesîlocululŭ Cananeiloru, locuitorĭ ai ţerei; că ei nu-i alungară.

33 Şi nici Neftalimŭ nu alungă pre locuitorii Beth-Şemeşului, nici pre locuitorii Betŭ-Anatului; ci ei locuiră in mesîlocululŭ Cananeiloru, locuitorĭ ai ţerei; dară locuitorii Beth-Şemeşului şi ai Betŭ-Anatului li se fîcurŭ tributari.

34 Şi Amoreiĭ strămutară pre fiiĭ lui Danŭ in munte; că ei nu-i lăsară să se coboare in vale. 35 Dară Amoreiĭ începură a locui in muntele Heresu, in Aialonŭ şi in Şualbimŭ; dară mâna casei lui Iosifu li fîcu grea, şi ei se fîcurŭ tributari. 36 Şi hotarulŭ Amoreiloru fu de la Mnaale-Acrabbimu, de la Petra şi in susu.

Anunţarea lui Iehova trimisă prin profeţi.

2 Şi îngerulŭ lui Iehova se sui din Ghilgal la Bochimu, şi ḍise: Eu v'amu scosu pre voi din Egiptu, şi vămu adusu in pămîntulu, pre care iu jurămîntu l'amu promisu părinţiloru voştri, şi amu ḍisu: Nu voiu strică nicĭ-odată legămîntulu meu cu voi in veciu; 2 Şi voi să nu incheiaţi nicĭ unu legămîntu cu locuitorii pămîntului acestuia, şi altarele lorŭ să le sfărîmaţi; dară nu aţi ascultatu de vocea mea; pentru-ce aţi făcutu acésta? 3 Dară eŭ mi-amu ḍisu: Eu nu voiu scote pre ei dinaintea voştra, ci ei voru fi spini in costele voştre, şi dĕii lorŭ vi voru fi cursă.

4 Şi când îngerulŭ lui Iehova vorbi cu totiĭ acesta cuvinte către toŭ fiiĭ lui Israelŭ, poporulŭ ţipă şi începu a plînge. 5 Şi ei chiămară numele locului aceluia Bochimu (plînsorĭ), şi ei aduseră acolo lui Iehova jertfe pentru pace.

Moartea lui Iosua.

6 Şi Iosua lăsă poporulu, şi fiiĭ lui Israelŭ se duseră de-care in moştenirea sa, spre a lua in posesiune pămîntulŭ.

7 Şi poporulŭ a servitŭ lui Iehova in tóte ḍilele lui Iosua, şi in tóte ḍilele bătrînilorŭ cari trăiră multe ḍile după Iosua, şi cari avuseră faptele cele mari ale lui Iehova, pe cari le a făcutŭ elŭ pentru Israelŭ.

8 Şi Iosua, fiiulŭ lui Nun, servitorulŭ lui Iehova, muri, ajunsŭ de o sută ḍece anĭ. 9 Şi ei îl înmormîntară in hotarulŭ moşiei sale in Timnat-Heresŭ, in muntele lui Efraim spre méză-nópte-muntele Gaaşu. 10 Şi toŭ acea generaţiune s'a adunatŭ la părinţiĭ sei.

Şi se sculă altă generaţiune după densa, care nu cunoscu pre Iehova, şi nici faptele pe cari le făcuse elŭ pentru Israelŭ. 11 Şi fiiĭ lui Israelŭ făcură reŭ in ochiĭ lui Iehova, şi servira Baaliloru. 12 Şi ei părăsiră pre Iehova Dumnedeulŭ părinţiloru lorŭ, care i scose pre ei din pămîntulŭ Egiptului, şi umblară după alţi dĕi, din dĕiĭ popoareloru ce voiaŭ in jurulŭ lorŭ, şi ei se închinară lorŭ, şi mîniară pre Iehova. 13 Şi ei părăsiră pre Iehova, şi servira lui Baalu şi Astarteloru.

14 Şi mînia lui Iehova se aprinse asupra lui Israelŭ, şi elŭ i dădu in mîna prădătoriloru, cari îi prădară, şi îi vîndu in mîna vrăjmaşiloru lorŭ de prin prejurulŭ, şi ei nu mai putură sta inaintea vrăjmaşiloru lorŭ. 15 Oriunde ieşiaŭ, mîna lui Iehova era asupra lorŭ spre reŭ, după cumu a vorbitŭ Iehova, şi după cumu Iehova le a jurată lorŭ; şi ei eraŭ strîmtoraţi forte.

16 Şi Iehova li scula judecătoriĭ, cari i mîntuiaŭ din mâna prădătoriloru lorŭ. 17 Dară nici nu voiră să asculte de judecătoriĭ lorŭ, ci desfrînaŭ după alţi dĕi, închinîndu-se lorŭ; curînd-ce eraŭ abătuţi din calea pe care mersera părinţiĭ lorŭ, care ascultaseră de porunca lui Iehova; aceştia nu urmară aşa. 18 Şi când Iehova li scula judecătoriĭ, Iehova era cu judecătorulŭ, şi îi mîntuia din mâna vrăjmaşiloru lorŭ in tóte ḍilele judecătoriului; că Iehova se indura de vaĭetulŭ lorŭ, din causa apăsătoriloru şi asupritoriloru lorŭ.

19 Şi când judecătorulŭ muriă, se corumpeaŭ din nou mai multŭ de cât părinţiĭ lorŭ, umblînd după alţi dĕi, servindu-le şi închinându-se lorŭ, nelăsîndu nimicu din obiceiurile lorŭ şi din îndărătnicele lorŭ căi.

20 Şi mînia lui Iehova se aprinse asupra lui Israelŭ, şi elŭ ḍise: Pentru-că poporulu acesta a călcatŭ legămîntulŭ meu, pe care l'amu ordinatŭ părinţiloru lorŭ, şi n'a ascultatŭ de vocea mea, 21 Eŭ nu voiu şi eu nu voiu mai slungă de d'inaintea lorŭ tóte nimicurile din popoarele, pre cari le-a lăsatŭ Iosua, cându muriă; 22 Pentru a 'ĭ ispiti prin ele pe Israel, de voiŭ păzi, ori nu, calea lui Iehova, şi voiŭ ţinea in ea, cumu ţinură părinţiĭ lorŭ. 23 Şi aşa Iehova lăsă poporele acestea, fără de a le alungă cu grăbire, şi nu le dădu in mâinile lui Iosua.

3 Şi aceştia sunt "popoarele pre cari le a lăsatŭ Iehova, pentru a ispiti prin ele pre toŭ cei ce nu cunoscuseră nicĭ unu resbelŭ Cananeiloru; 2 Numaĭ ca generaţiile fiiloru lui Israelŭ să scie, să se înveţe resbelulŭ, de care mai înainte nu scieaŭ; 3 Cei cinci domni ai Filistenilorŭ, toŭ Cananeii, şi Sidonienii, şi Heveiĭ, cari locuiaŭ in muntele Libanŭ, de la muntele Beth-Ălĭ-mnaŭ până la intrarea in Hamatu. 4 Şi ei sunt spre a ispiti pe Israel, ca să se cunoscă, dacă ei voru ascultă de ordinele lui Iehova, pre cari elŭ le ordină părinţiloru lorŭ prin Moisi.

Amănuntele despre ispitirea de către Mesopotamia, şi celelalte pâna la Ioiachim.

5 Şi fiiĭ lui Israelŭ locuiră in mijlocul Cananeiloru, 6 Heteiloru, Amoreiloru, Ferezeiloru, Heveiloru şi Iebuseiloru. Şi

ei luară pre Sisera acestuia de feciorii poporului, şi pre fiecare lovi le dădură fiarele lor, 17 şi sorcina dedusă lovi. Şi fugi Sisera cu picioarele la cortul lui Iael, nevasta lui Haber Chineul; căci era pace între Iavin împăratul Asorului şi între casa lui Haber Chineul. 18 Iael eşi înaintea lui Sisera, şi-i zise: Intră, domnul meu, intră la mine, nu te teme. Şi el intră la ea în cort, şi ea îl acoperi cu o manta. 19 El îi zise: Dă-mi, te rog, puţină apă să beau, căci mi-e sete. Ea deschise sacul cu lapte, îi dădu să bea, şi-l acoperi. 20 El îi zise iarăşi: Stai la uşa cortului, şi dacă va veni cineva şi te va întreba, dicându-ţi: Este cineva aici? să răspunzi: Nu. 21 Iael femeia lui Haber luă un ţăruş al cortului, şi luă în mână ciocanul, şi se strecură încetişor la dânsul, şi-i bătu ţăruşul prin tâmplă, aşa încât se înfipse în pământ; el era adâncit în somn şi ostenit. Şi el muri. 22 Şi iată, pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael eşi înaintea lui, şi-i zise: Haide, şi-ţi voi arăta pe bărbatul pe care-l cauţi. El intră la ea, şi iată Sisera zăcea mort, cu ţăruşul în tâmplă.

23 Aşa Dumnezeu în ziua aceea pe Iabin, regele Canaanului, înfrânse înaintea lui Israel. 24 Şi mâna fiilor lui Israel se întări asupra lui Iabin, regele Canaanului, până ce nimiciră pe Iabin, regele Canaanului.

Cântarea de laudă a Deborei.

5 Atunci Debora şi Barac, fiiul lui Abinoam, 2 au cântat în ziua aceea, zicând:
3 Ascultaţi, împăraţilor! Luaţi aminte, voi mai-marilor!
Eu, eu voi cânta lui Iehova,
Voi cânta psalmi lui Iehova, Dumnezeul lui Israel!

4 O Iehova, când Tu ai eşit din Seir,
Când ai pornit din câmpiile Edomului,
Pământul s'a cutremurat şi cerurile au picurat apă,
Şi norii au picurat apă.
5 Munţii se topiră dinaintea lui Iehova,
Acest Sinai dinaintea lui Iehova, Dumnezeul lui Israel!

6 În zilele lui Şamgar, fiiul lui Anat,
În zilele lui Iael, căile erau părăsite,
Şi călătorii mergeau pe căi ocolite.
7 Locuitorii satelor erau fără apărare în Israel,
Până ce eu, Debora, m'am sculat,
Până ce m'am sculat ca o mamă în Israel.
8 Dumnezeu îşi alesese noi căpetenii,
Când războiul era la porţi.
Dară, s'a găsit-o cineva dintre patruzeci de mii de oameni în Israel?
9 Inima mea se îndreaptă către voi, mai-marii lui Israel,
Către cei ce s'au oferit de bună-voie în Israel.
Binecuvântaţi pe Iehova!

10 Voi, cari călăriţi pe măgăriţe albe, cari şedeţi pe scaune de judecată,
Şi umblaţi pe drum,
Cugetaţi
11 La glasul celor ce împart săgeţi între adunările de scoţători de apă!
Acolo să laude dreptăţile lui Iehova,
Dreptăţile faţă de locuitorii satelor lui în Israel.
Atunci s'a pogorît poporul lui Iehova la porţi.
12 Scoală-te, scoală-te, Debora!
Scoală-te, scoală-te, cântă un cântec!
Scoală-te, Barac,
Şi ia-ţi prinşii, fiiul lui Abinoam!
13 Atunci a pogorît rămăşiţa celor mari dintre popor;
Iehova a pogorît la mine printre viteji.
14 Din Efraim s'au pogorît cei ce aveau rădăcina lor în Amalec;
După tine, Beniamin, în mijlocul popoarelor tale!
Din Machir s'au pogorît căpetenii,
Şi din Zabulon cei ce mânuesc toiagul de comandă.
15 Şi fruntaşii lui Isahar au fost cu Debora,
Şi Isahar, ca şi Barac, s'a aruncat în vale, în urma lui.
În cetele lui Ruben
Au fost mari frământări de inimă.
16 De ce ai şezut între staule,
Ca să auzi fluierăturile turmelor?
În cetele lui Ruben
Au fost mari frământări de inimă.
17 Galaadul a rămas dincolo de Iordan;
Şi Dan, de ce şade pe lângă corăbii?
Aşer a rămas pe ţărmul mării,
Şade în porturile lui.
18 Zabulon este un popor care şi-a riscat viaţa până la moarte,
Şi Neftali pe înălţimile câmpului.
19 Regii au venit şi au luptat;
Atunci au luptat regii Canaanului,
La Taanac, lângă apele Meghidonului;
Dar n'au luat nici un prinos de argint.
20 Din ceruri s'au luptat stelele,
Din locaşurile lor au luptat împotriva lui Sisera.
21 Pârâul Chişon le-a măturat,
Pârâul de demult, pârâul Chişon.
Suflete mele, mergi înainte cu tărie!
22 Atunci copitele cailor au bătut pământul,
Din pricina galopului, a galopului vitejilor lor.
23 Blestemaţi să fie locuitorii din Meroz,
Blestemaţi să fie cu amar locuitorii lui,
Căci n'au venit în ajutorul lui Iehova,
În ajutorul lui Iehova, printre viteji!
24 Binecuvântată să fie între femei Iael,
Nevasta lui Haber Chineul,
Între femeile care locuiesc în corturi să fie binecuvântată!
25 El a cerut apă, ea i-a dat lapte,
În cupa de nobili a adus-o unt.
26 Şi-a întins mâna spre ţăruş,
Şi dreapta spre ciocanul cu care lucrează fierarii;
Şi a lovit pe Sisera, i-a zdrobit capul,
I l-a străpuns şi i l-a spart tâmpla.
27 El s'a prăbuşit, a căzut, a rămas culcat la picioarele ei,
S'a prăbuşit, a căzut la picioarele ei;
Unde s'a prăbuşit, acolo a căzut mort.
28 Prin fereastră se uită şi strigă
Mama lui Sisera, prin zăbrelele ferestrei:
De ce întârzie să vină carul lui?
De ce zăbovesc copitele cailor lui?
29 Cele mai înţelepte dintre prinţesele ei îi răspund,
Şi ea însăşi îşi răspunde:
30 Fără îndoială că găsesc şi împart pradă:
O fată, două fete pentru fiecare viteaz,
Haine vărgate pentru Sisera,
Haine vărgate, cusute,
Haine vărgate, cusute pe ambele părţi, pentru grumazul celor ce împart pradă!
31 Aşa să piară toţi vrăjmaşii Tăi, Iehova!
Dar cei ce Te iubesc să fie ca soarele când răsare în toată puterea lui!

Şi ţara a avut odihnă patruzeci de ani.

Istoria lui Ghedeon.

6 Fiii lui Israel au făcut iarăşi ce este rău înaintea lui Iehova, şi Iehova i-a dat în mâna lui Madian timp de şapte ani. 2 Mâna lui Madian a apăsat greu pe Israel. Din pricina lui Madian, fiii lui Israel şi-au făcut ascunzători în munţi, peşteri şi locuri întărite. 3 Când semănau Israeliţii, veneau Madianiţii, Amalechiţii şi fiii Răsăritului, şi se suiau împotriva lor. 4 Ei tăbărau împotriva lor şi nimiceau roadele pământului până la Gaza, şi nu lăsau în Israel nici hrană, nici oaie, nici bou, nici măgar. 5 Căci veneau cu vitele şi cu corturile lor, şi intrau în ţară ca lăcustele la mulţime; nu se putea nici pe ei, nici pe cămilele lor să-i numeri, şi intrau în ţară ca să o pustiască. 6 Israel era foarte mult redus de Madian, şi fiii lui Israel strigau către Iehova.

7 Când fiii lui Israel strigau către Iehova din pricina lui Madian, 8 Iehova a trimis la fiii lui Israel un profet, care le zise: Aşa vorbeşte Iehova, Dumnezeul lui Israel: Eu v'am scos din Egipt, v'am scos din casa robiei, 9 v'am izbăvit din mâna Egiptenilor şi din mâna tuturor celor ce vă apăsau, i-am izgonit dinaintea voastră, şi v'am dat ţara lor. 10 Şi v'am zis: Eu sunt Iehova, Dumnezeul vostru; să nu vă temeţi de zeii Amoriţilor, în ţara cărora locuiţi. Dar n'aţi ascultat glasul Meu.

11 Îngerul lui Iehova a venit şi a şezut sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, Abiezritul. Gedeon, fiul său, bătea grâul în teasc, ca să-l ascundă de Madianiţi. 12 Îngerul lui Iehova s'a arătat lui Gedeon şi i-a zis: Iehova este cu tine, viteaz viteaz! 13 Gedeon i-a răspuns: Ah, nu, domnul meu! Dacă Iehova este cu noi, de ce ne-au ajuns toate aceste lucruri? Unde sunt toate minunile Lui, despre cari ne-au povestit părinţii noştri, când ziceau: Iehova ne-a scos din Egipt? Dar acum Iehova ne-a părăsit, şi ne-a dat în mâna lui Madian. 14 Iehova S'a întors spre el şi i-a zis: Du-te cu tăria aceasta a ta, şi izbăveşte pe Israel din mâna lui Madian! Nu te trimit Eu? 15 El I-a răspuns: Ah, nu, domnul meu! Cu ce voi izbăvi pe Israel? Iată, familia mea este cea mai slabă în Manase, şi eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu. 16 Iehova i-a zis: Fiindcă voi fi cu tine, vei bate pe Madian ca pe un singur om. 17 El I-a zis: Dacă am găsit, Doamne, trecere înaintea Ta, dă-mi un semn că Tu vorbeşti cu mine. 18 Nu Te depărta de aici până nu mă voi întoarce la Tine, până nu voi aduce darul meu şi nu-l voi pune înaintea Ta. Iehova a răspuns: Voi rămâne până te vei întoarce.

19 Gedeon a intrat în casă, a pregătit un ied şi azime cu o măsură de făină; a pus carnea într'un coş, a turnat zeama în oală, a adus totul sub stejar şi I-a prezentat. 20 Îngerul lui Dumnezeu i-a zis: Ia carnea şi azimele, pune-le pe stânca aceasta, şi toarnă zeama! Gedeon a făcut aşa. 21 Atunci Îngerul lui Iehova a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână, a atins cu el carnea şi azimele, şi a ieşit foc din stâncă, care a mistuit carnea şi azimele. Şi Îngerul lui Iehova a dispărut din ochii lui. 22 Când a văzut Gedeon că era Îngerul lui Iehova, a zis: Vai mie, Doamne Iehova! Căci am văzut pe Îngerul lui Iehova faţă către faţă! 23 Iehova i-a zis: Pace ţie! Nu te teme, nu vei muri! 24 Gedeon a zidit acolo un altar Iehovei, şi l-a numit Iehova-Şalom. Altarul acesta este şi astăzi în Ofra, cetatea Abiezriţilor.

25 În noaptea aceea Iehova i-a zis: Ia un taur din turmă, un al doilea taur de şapte ani, şi dărâmă altarul lui Baal, care este al tatălui tău, şi taie stâlpul Astartei, care este lângă el. 26 Apoi zideşte un altar Iehovei, Dumnezeului tău, pe vârful acestei stânci, în rânduială; ia al doilea taur, şi adu-l ca ardere de tot, cu lemnele stâlpului Astartei, pe care-l vei tăia. 27 Gedeon a luat zece oameni din slujitorii săi, şi a făcut cum îi spusese Iehova. Dar, fiindcă se temea de familia tatălui său şi de oamenii cetăţii, n'a voit să facă ziua, ci a făcut noaptea.

28 Când s'au sculat oamenii cetăţii dimineaţa, iată că altarul lui Baal era dărâmat, stâlpul Astartei de lângă el era tăiat, iar taurul al doilea era adus ca ardere de tot pe altarul zidit. 29 Ei şi-au zis unii altora: Cine a făcut lucrul acesta? Şi, după ce au cercetat şi au întrebat, li s'a spus: Gedeon, fiul lui Ioas, a făcut lucrul acesta. 30 Oamenii cetăţii au zis lui Ioas: Scoate pe fiul tău afară, ca să moară, căci a dărâmat altarul lui Baal, şi a tăiat stâlpul Astartei de lângă el. 31 Ioas a răspuns tuturor celor ce stăteau împotriva lui: Voi vreţi să apăraţi pe Baal? Voi vreţi să-l scăpaţi? Cine va lupta pentru el, să fie omorît până mâine dimineaţă! Dacă este Dumnezeu, să se apere singur, căci I s'a dărâmat altarul. 32 În ziua aceea Gedeon a fost numit Ierubaal, căci oamenii au zis: Să se apere Baal singur împotriva lui, căci i s'a dărâmat altarul.

33 Toţi Madianiţii, Amalechiţii şi fiii Răsăritului s'au strâns împreună, au trecut Iordanul şi au tăbărât în valea Izreel. 34 Atunci Duhul lui Iehova a venit peste Gedeon, care a sunat din trâmbiţă, şi Abiezriţii s'au strâns la chemarea lui. 35 A trimis soli în tot Manase, şi şi acesta s'a strâns la chemarea lui. A trimis soli şi în Aşer, în Zabulon şi în Neftali, şi aceştia s'au suit să le iasă înainte.

36 Gedeon a zis lui Dumnezeu: Dacă vrei să izbăveşti pe Israel prin mâna mea, cum ai făgăduit, 37 iată că voi pune o lână de oaie pe arie: dacă va fi rouă numai pe lână, şi tot pământul să rămână uscat, voi cunoaşte că vei izbăvi pe Israel prin mâna mea, cum ai făgăduit. 38 Şi aşa a fost. S'a sculat a doua zi dimineaţa, a stors lâna, şi a scos din ea roua, o strachină plină de apă. 39 Gedeon a zis lui Dumnezeu: Să nu Te mânie împotriva mea, dacă mai vorbesc o dată înaintea Ta; voi mai face o încercare cu lâna. Să fie numai lâna uscată, şi pe tot pământul să fie rouă! 40 Şi Dumnezeu a făcut aşa în noaptea aceea: numai lâna a rămas uscată, şi pe tot pământul a fost rouă.

7 Ierubaal, adică Gedeon, şi tot poporul care era cu el s'au sculat de dimineaţă, şi au tăbărât lângă izvorul Harod. Tabăra lui Madian era la nord de ei, spre dealul Morei, în vale. 2 Iehova a zis lui Gedeon: Poporul care este cu tine este prea mult pentru ca Eu să dau pe Madian în mâinile lui, căci Israel s'ar făli înaintea Mea şi ar zice: Mâna mea m'a izbăvit. 3 Strigă dar în auzul poporului şi zi: Cine este fricos şi se teme, să se întoarcă şi să plece de la muntele Galaad! Din popor s'au întors înapoi douăzeci şi două de mii de oameni, şi au rămas zece mii.

4 Iehova a zis lui Gedeon: Poporul este încă prea mult; coboară-l la apă, şi acolo îţi voi face o încercare cu el. Despre cine îţi voi spune: Acesta să meargă cu tine, să meargă cu tine; despre oricine îţi voi spune: Acesta să nu meargă cu tine, să nu meargă. 5 Gedeon a coborât poporul la apă. Iehova i-a zis lui Gedeon: Pe oricine va bea cu limba din apă ca lapa câinele, să-l pui deoparte; tot aşa şi pe oricine va pleca genunchii ca să bea. 6 Numărul celor ce au băut, sprijinindu-se în mâna stângă, a fost de trei sute de oameni; tot restul poporului a îngenuncheat ca să bea apă. 7 Iehova a zis lui Gedeon: Cu cei trei sute de oameni, cari au băut apă, vă voi mântui şi voi da pe Madian în mâinile tale. Tot restul poporului să se întoarcă fiecare la locul lui. 8 Poporul a luat merinde şi trâmbiţele în mâini, şi Gedeon a trimis la corturile lor pe tot Israelul, păstrând numai pe cei trei sute de oameni. Tabăra lui Madian era la nord de ei, în vale.

9 În noaptea aceea Iehova i-a zis: Scoală-te, coboară în tabăra aceasta, căci am dat-o în mâinile tale. 10 Dacă te temi să te pogori, pogoară-te cu Pura, slujitorul tău, în tabără, 11 şi ascultă ce vor spune; după aceea mâinile îţi vor fi întărite, şi te vei pogorî în tabără. El s'a pogorît cu Pura, slujitorul lui, până la marginea taberei înarmaţilor. 12 Madian, Amalec şi toţi fiii Răsăritului erau întinşi în vale ca lăcustele la mulţime; cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe ţărmul mării la mulţime. 13 Când a sosit Gedeon, iată că un om povestea unui tovarăş al său un vis, şi zicea: Iată că am visat un vis: o turtă de pâine de orz se rostogolea în tabăra lui Madian, a venit până la cort, l-a lovit, l-a răsturnat, şi cortul a căzut. 14 Tovarăşul lui a răspuns: Acesta nu este altceva decât sabia lui Gedeon, fiul lui Ioas, Abiezritul. Dumnezeu a dat în mâinile lui pe Madian şi toată tabăra.

15 Când a auzit Gedeon istorisirea visului şi tâlcuirea lui, s'a închinat, s'a întors în tabăra lui Israel, şi a zis: Sculaţi-vă, căci Iehova a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian. 16 Cei trei sute de oameni au fost împărţiţi în trei cete, cărora le-a dat în mână trâmbiţe şi ulcioare goale, cu torţe înăuntru. 17 Le-a zis: Să vă uitaţi la mine, şi să faceţi la fel ca mine. Când voi ajunge la marginea taberei, să faceţi la fel ca mine. 18 Când voi sufla din trâmbiţă, eu şi toţi cei ce vor fi cu mine, să sufle şi voi din trâmbiţe în toate părţile taberei, şi să strigaţi: Pentru Iehova şi pentru Gedeon!

19 Gedeon şi cei o sută de oameni cari erau cu el au ajuns la marginea taberei, la începutul străjii de mijloc, când tocmai se aşezaseră străjerii. Au sunat din trâmbiţe, şi au spart ulcioarele pe cari le aveau în mâini. 20 Cele trei cete au sunat din trâmbiţe, au spart ulcioarele, au ţinut în mâna stângă torţele, şi în mâna dreaptă trâmbiţele, pe cari le sunau, şi au strigat: Sabia pentru Iehova şi pentru Gedeon! 21 Fiecare a rămas în locul lui, în jurul taberei. Toată oastea a fugit, a strigat şi a luat-o la fugă. 22 Când au sunat cei trei sute din trâmbiţe, Iehova a pus sabia unuia împotriva celuilalt în toată oastea. Oastea a fugit până la Bet-Şita, spre Ţererat, până la marginea Abel-Mehulei, lângă Tabat.

23 Bărbaţii lui Israel s'au strâns la chemarea lui Neftali, a lui Aşer şi a întregului Manase, şi au urmărit pe Madian. 24 Gedeon a trimis soli în tot muntele Efraim, ca să spună: Pogoraţi-vă împotriva lui Madian, şi luaţi înaintea lor apele până la Bet-Bara şi Iordanul! Toţi bărbaţii lui Efraim s'au strâns, şi au luat apele până la Bet-Bara şi Iordanul. 25 Au prins pe doi căpetenii ai lui Madian, pe Oreb şi pe Zeeb. Pe Oreb l-au omorît în stânca Oreb, şi pe Zeeb l-au omorît la teascurile lui Zeeb. Au urmărit pe Madian, şi au adus capetele lui Oreb şi Zeeb lui Gedeon, dincolo de Iordan.

8 Bărbaţii lui Efraim i-au zis: Ce ne-ai făcut, de nu ne-ai chemat când ai plecat să te lupţi cu Madian? Şi au început să se certe cu el cu multă înverşunare. 2 El le-a răspuns: Ce am făcut eu acum în comparaţie cu voi? Oare strugurii rămaşi după culesul lui Aviezer nu valorează mai mult decât toată recolta lui Abiezer? 3 În mâna voastră a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian, pe Oreb şi pe Zeeb. Ce am putut face eu în comparaţie cu voi? Când a auzit el vorbele acestea, mânia lor s'a potolit faţă de el.

4 Gedeon a venit la Iordan, şi a trecut cu cei trei sute de oameni ai lui, cari erau prea ostenit, dar urmăreau pe duşmani. 5 El a zis oamenilor din Sucot: Daţi, vă rog, câteva turte de pâine poporului care mă urmează, căci este prea ostenit, şi eu urmăresc pe Zebah şi Ţalmuna, regii lui Madian. 6 Căpeteniile Sucotului au răspuns: Oare mâinile lui Zebah şi Ţalmuna sunt acum în mâna ta, ca să dăm pâine oştirii tale? 7 Gedeon a zis: Bine, când Iehova va da în mâna mea pe Zebah şi Ţalmuna, am să vă sfâşii trupurile cu spinii şi mărăcinii pustiului. 8 De acolo s'a suit la Penuel, şi a vorbit în acelaşi fel oamenilor din Penuel. Oamenii din Penuel i-au răspuns ca oamenii din Sucot. 9 El a zis oamenilor din Penuel: Când mă voi întoarce biruitor, am să dărâm turnul acesta.

10 Zebah şi Ţalmuna erau în Carcor, cu oştirile lor, în număr de cincisprezece mii de oameni, tot ce mai rămăsese din toată oastea fiilor Răsăritului; căci căzuseră o sută douăzeci de mii de oameni, cari trăgeau sabia. 11 Gedeon s'a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la răsărit de Nobah şi Iogbeha, şi a bătut oastea, care era fără grijă. 12 Zebah şi Ţalmuna au fugit; el a urmărit pe cei doi regi ai lui Madian, pe Zebah şi Ţalmuna, şi a pus pe fugă toată oastea.

13 Gedeon, fiul lui Ioas, s'a întors din luptă, pe suişul Heresului. 14 A prins pe un tânăr din oamenii din Sucot, şi l-a întrebat. Tânărul i-a scris numele căpeteniilor şi bătrânilor Sucotului, în număr de şaptezeci şi şapte de oameni. 15 Apoi a venit la oamenii din Sucot, şi le-a zis: Iată pe Zebah şi Ţalmuna, cu cari mă batjocoriţi, zicându-mi: Oare mâinile lui Zebah şi Ţalmuna sunt acum în mâna ta, ca să dăm pâine oamenilor tăi istoviţi? 16 A luat pe bătrânii cetăţii, a luat spini şi mărăcini ai pustiului, şi a pedepsit cu ei pe oamenii din Sucot. 17 A dărâmat turnul lui Penuel, şi a omorît pe oamenii cetăţii.

18 Apoi a zis lui Zebah şi Ţalmuna: Ce fel de oameni aţi omorît pe Tabor? Ei au răspuns: Erau ca tine, fiecare avea înfăţişarea fiului unui împărat. 19 El a zis: Erau fraţii mei, fiii mamei mele. Viu Iehova, dacă i-aţi fi lăsat în viaţă, nu v'aş omorî! 20 Şi a zis lui Ieter, întâiul său născut: Scoală-te, omoară-i! Dar tânărul nu şi-a scos sabia, căci se temea, fiindcă era încă tânăr. 21 Zebah şi Ţalmuna au zis: Scoală-te tu însuţi şi loveşte-ne, căci cum este omul, aşa este şi puterea lui! Gedeon s'a sculat, a omorît pe Zebah şi Ţalmuna, şi a luat semilunele cari erau la gâtul cămilelor lor.

22 Bărbaţii lui Israel au zis lui Gedeon: Domneşte peste noi, tu, fiul tău şi nepotul tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian. 23 Gedeon le-a răspuns: Nu voi domni peste voi, nici fiul meu nu va domni peste voi; Iehova va domni peste voi. 24 Gedeon le-a zis: Vă rog să-mi dea fiecare din voi cercelul de pradă pe care l-a luat. Căci aveau cercei de aur, fiindcă erau Ismaeliţi. 25 Ei au răspuns: Cu plăcere îţi vom da. Şi-au întins haina, şi a aruncat acolo fiecare cercelul de pradă pe care l-a luat. 26 Greutatea cerceilor de aur pe cari i-a cerut a fost de o mie şapte sute de sicli de aur, afară de semilunele, de cerceii de la urechi şi de hainele de purpură pe cari le purtau regii lui Madian, şi afară de lanţurile de la gâtul cămilelor lor. 27 Gedeon a făcut din aceste lucruri un efod, pe care l-a pus în cetatea lui, în Ofra. Tot Israelul s'a dedat la curvie cu efodul acesta, şi a fost o cursă pentru Gedeon şi pentru casa lui.

28 Madian a fost supus înaintea fiilor lui Israel, şi n'a mai ridicat capul. Ţara a avut odihnă patruzeci de ani în zilele lui Gedeon.

29 Ierubaal, fiul lui Ioas, s'a dus şi a locuit în casa lui. 30 Gedeon a avut şaptezeci de fii, născuţi din coapsa lui, căci avea multe neveste. 31 Ţiitoarea lui, care era în Sihem, i-a născut şi ea un fiu, căruia i-a pus numele Abimelec. 32 Gedeon, fiul lui Ioas, a murit la o bătrâneţe bună, şi a fost îngropat în mormântul tatălui său Ioas, în Ofra, cetatea Abiezriţilor.

33 După moartea lui Gedeon, fiii lui Israel s'au întors iarăşi şi s'au dedat la curvie cu Baalimii, şi au făcut pe Baal-Berit dumnezeul lor. 34 Fiii lui Israel n'au mai adus aminte de Iehova, Dumnezeul lor, care-i izbăvise din mâna tuturor vrăjmaşilor lor de pe toate părţile. 35 Ei n'au arătat nici o bunăvoinţă faţă de casa lui Ierubaal, adică Gedeon, pentru tot binele pe care-l făcuse lui Israel.

Istoria lui Abimelec.

9 Abimelec, fiul lui Ierubaal, s'a dus la fraţii mamei sale din Sihem, şi le-a zis, precum şi întregului neam al familiei tatălui mamei sale: 2 Vă rog să spuneţi la urechile tuturor oamenilor din Sihem: Ce este mai bine pentru voi, să domnească peste voi şaptezeci de oameni, toţi fiii lui Ierubaal, sau să domnească peste voi un singur om? Aduceţi-vă aminte că sunt os din oasele voastre şi carne din carnea voastră. 3 Fraţii mamei sale au vorbit despre el în auzul tuturor oamenilor din Sihem, şi inimile lor s'au plecat după Abimelec, căci ziceau: Este fratele nostru. 4 I-au dat şaptezeci de sicli de argint din templul lui Baal-Berit, cu cari Abimelec şi-a plătit nişte oameni fără căpătâi şi fără căutătură, cari l-au urmat. 5 A venit în casa tatălui său, în Ofra, şi a omorît pe fraţii săi, fiii lui Ierubaal, şaptezeci de oameni, pe o piatră. A scăpat numai Iotam, cel mai mic dintre fiii lui Ierubaal, căci se ascunsese. 6 Atunci s'au strâns toţi oamenii din Sihem şi toată casa Milo, şi s'au dus şi au pus pe Abimelec împărat lângă stejarul care este lângă stâlpul din Sihem.

7 Când a fost adus lucrul acesta la cunoştinţa lui Iotam, el s'a dus şi s'a aşezat pe vârful muntelui Garizim, şi a strigat cu glas tare, zicând: Ascultaţi-mă, oameni din Sihem, şi Dumnezeu să vă asculte! 8 Odată copacii au plecat să ungă peste ei un împărat. Ei au zis măslinului: Domneşte peste noi! 9 Dar măslinul le-a răspuns: Să mă lepăd eu de untdelemnul meu, cu care se ung prin mine zeii şi oamenii, şi să mă duc să mă legăn peste copaci? 10 Copacii au zis smochinului: Vino tu, domneşte peste noi! 11 Dar smochinul le-a răspuns: Să mă lepăd eu de dulceaţa mea şi de rodul meu cel bun, şi să mă duc să mă legăn peste copaci? 12 Copacii au zis viţei de vie: Vino tu, domneşte peste noi! 13 Dar viţa de vie le-a răspuns: Să mă lepăd eu de mustul meu, care înveseleşte pe zei şi pe oameni, şi să mă duc să mă legăn peste copaci? 14 Atunci toţi copacii au zis spinului: Vino tu, domneşte peste noi! 15 Spinul a răspuns copacilor: Dacă cu adevărat mă ungeţi împărat peste voi, veniţi şi adăpostiţi-vă sub umbra mea! Dacă nu, să iasă foc din spin, şi să mistuiască cedrii Libanului!

16 Acum, dacă aţi lucrat cu credinţă şi cu curăţie când aţi pus pe Abimelec împărat, dacă aţi lucrat bine faţă de Ierubaal şi de casa lui, dacă aţi făcut lui ce merita faptele mâinilor lui, 17 căci tatăl meu a luptat pentru voi, şi-a pus viaţa în primejdie şi v'a izbăvit din mâna lui Madian, 18 şi voi v'aţi sculat astăzi împotriva casei tatălui meu, aţi omorît pe fiii lui, pe şaptezeci de oameni, pe o piatră, şi aţi pus împărat peste oamenii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentru că este fratele vostru, 19 dacă aţi lucrat astăzi cu credinţă şi cu curăţie faţă de Ierubaal şi de casa lui, atunci să aveţi bucurie de Abimelec, şi el să aibă bucurie de voi! 20 Dacă nu, să iasă foc din Abimelec, şi să mistuiască pe oamenii din Sihem şi toată casa Milo, şi să iasă foc din oamenii din Sihem şi din casa Milo, şi să mistuiască pe Abimelec!

21 Iotam a fugit, s'a dus în Beer, şi a locuit acolo, de frica lui Abimelec, fratele său. 22 Abimelec a stăpânit peste Israel trei ani. 23 Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec şi oamenii din Sihem, şi oamenii din Sihem au început să-l trădeze pe Abimelec. 24 Aceasta, ca să se facă răzbunarea pentru cei şaptezeci de fii ai lui Ierubaal, şi ca sângele lor să cadă asupra lui Abimelec, fratele lor, care i-a omorît, şi asupra oamenilor din Sihem, cari l-au ajutat să omoare pe fraţii săi. 25 Oamenii din Sihem au pus în vârful munţilor oameni cari să pândească, şi au prădat pe toţi cei ce treceau pe lângă ei pe drum. Lucrul acesta a fost adus la cunoştinţa lui Abimelec.

26 Gaal, fiul lui Obed, a venit cu fraţii lui, şi s'a dus în Sihem. Oamenii din Sihem au avut încredere în el. 27 Au ieşit pe câmp, au cules viile lor, au stors strugurii, şi au ţinut sărbătoare. Au intrat în templul dumnezeului lor, au mâncat şi au băut, şi au blestemat pe Abimelec. 28 Gaal, fiul lui Obed, a zis: Cine este Abimelec, şi cine este Sihemul, ca să-i slujim? Oare nu este el fiul lui Ierubaal, şi Zebul nu este el mai-marele lui? Slujiţi mai bine oamenilor lui Hamor, tatăl lui Sihem! Dar de ce să-i slujim noi lui? 29 Ah, de ar fi poporul acesta în mâinile mele! Aş da pe Abimelec afară! Şi a zis lui Abimelec: Înmulţeşte-ţi oastea, şi ieşi!

30 Zebul, mai-marele cetăţii, a auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui Obed, şi s'a aprins de mânie. 31 A trimis soli pe ascuns la Abimelec, ca să-i spună: Iată că Gaal, fiul lui Obed, şi fraţii lui au venit în Sihem, şi ridică pe cetate pe oamenii din Sihem împotriva ta. 32 Acum, scoală-te noaptea, tu şi poporul care este cu tine, şi pândeşte pe câmp. 33 Mâine dimineaţă, când va răsări soarele, scoală-te de dimineaţă, şi năvăleşte asupra cetăţii. Iată că Gaal şi poporul care este cu el vor ieşi împotriva ta, şi tu să faci cu ei ce va găsi mâna ta de cuviinţă.

34 Abimelec s'a sculat noaptea, cu tot poporul care era cu el, şi au pândit împotriva Sihemului în patru cete. 35 Când a ieşit Gaal, fiul lui Obed, şi a stat la intrarea porţii cetăţii, Abimelec şi poporul care era cu el s'au sculat din pândă. 36 Gaal a văzut poporul, şi a zis lui Zebul: Iată că vine popor de pe vârfurile munţilor! Zebul i-a răspuns: Tu vezi umbrele munţilor, şi le crezi oameni. 37 Gaal a vorbit iarăşi, şi a zis: Iată că vine popor de pe înălţimea ţării, şi o ceată vine pe drumul stejarului ghicitorilor. 38 Zebul i-a zis: Unde este acum gura ta, cu care ziceai: Cine este Abimelec, ca să-i slujim? Oare nu este acesta poporul pe care l-ai dispreţuit? Ieşi dar acum şi luptă cu el! 39 Gaal a ieşit în fruntea oamenilor din Sihem, şi a luptat cu Abimelec. 40 Abimelec l-a gonit, şi el a fugit înaintea lui. Mulţi oameni au căzut răniţi până la intrarea porţii. 41 Abimelec a rămas în Aruma. Zebul i-a alungat pe Gaal şi pe fraţii lui, ca să nu mai locuiască în Sihem.

42 A doua zi, poporul a ieşit pe câmp. Abimelec a fost înştiinţat despre lucrul acesta. 43 A luat poporul, l-a împărţit în trei cete, şi a pândit pe câmp. Când a văzut că poporul ieşea din cetate, s'a sculat împotriva lor şi i-a bătut. 44 Abimelec şi cetele care erau cu el au năvălit, şi s'au aşezat la intrarea porţii cetăţii. Celelalte două cete au năvălit asupra tuturor celor ce erau pe câmp, şi i-au bătut. 45 Abimelec a luptat împotriva cetăţii toată ziua aceea, a luat cetatea, şi a omorît poporul care era în ea. A dărâmat cetatea, şi a semănat-o cu sare.

46 Când au auzit toţi oamenii din turnul Sihemului, s'au dus în cetăţuia templului dumnezeului Berit. 47 Abimelec a fost înştiinţat că s'au strâns toţi oamenii din turnul Sihemului. 48 S'a suit pe muntele Ţalmon, el şi tot poporul care era cu el. Abimelec a luat o secură în mână, a tăiat o ramură de pe copaci, a ridicat-o şi a pus-o pe umărul său, şi a zis poporului care era cu el: Ce aţi văzut să facă Abimelec, faceţi şi voi repede ca el! 49 Şi toţi oamenii au tăiat fiecare câte o ramură, şi au mers după Abimelec. Au pus ramurile la cetăţuia, şi au dat foc cetăţuii împreună cu oamenii care erau în ea. Aşa au murit şi toţi oamenii din turnul Sihemului, în număr de o mie de bărbaţi şi femei.

50 Abimelec s'a dus la Tebeţ, a tăbărât împotriva Tebeţului, şi l-a luat. 51 Era în mijlocul cetăţii un turn tare, în care fugiseră toţi oamenii şi femeile, toţi locuitorii cetăţii, şi s'au închis înăuntru. S'au suit pe acoperişul turnului. 52 Abimelec a venit până la turn, a luptat împotriva lui, şi s'a apropiat de uşa turnului ca să dea foc. 53 Dar o femeie a aruncat o bucată de piatră de moară de sus, şi a spart capul lui Abimelec. 54 Abimelec a strigat repede la tânărul care-i purta armele, şi i-a zis: Scoate-ţi sabia, şi omoară-mă, ca să nu se zică despre mine: O femeie l-a omorît! Tânărul l-a străpuns, şi a murit. 55 Când au văzut oamenii lui Israel că a murit Abimelec, s'au dus fiecare la locul lui.

56 Aşa a răsplătit Dumnezeu răul pe care Abimelec l-a făcut tatălui său, omorînd pe cei şaptezeci de fraţi ai săi. 57 Dumnezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot răul pe care l-au făcut ei. Astfel s'a împlinit asupra lor blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

10 După Abimelec, s'a ridicat să scape pe Israel Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, bărbat din Isahar, care locuia în Şamir, în muntele Efraim. 2 El a judecat pe Israel douăzeci şi trei de ani, apoi a murit, şi a fost îngropat în Şamir.

3 După el s'a ridicat Iair, Galaaditul, care a judecat pe Israel douăzeci şi doi de ani. 4 El a avut treizeci de fii, cari călăreau pe treizeci de măgăriţe, şi stăpâneau treizeci de cetăţi, numite până în ziua de astăzi Satul-lui-Iair, în ţara Galaadului. 5 Iair a murit, şi a fost îngropat în Camon.

6 Fiii lui Israel au făcut iarăşi ce este rău înaintea lui Iehova, şi au slujit Baalimilor, Astarteelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon şi dumnezeilor Filistenilor. Au părăsit pe Iehova, şi n'au mai slujit Lui. 7 Mânia lui Iehova s'a aprins împotriva lui Israel, şi El i-a dat în mâinile Filistenilor şi în mâinile fiilor lui Amon. 8 Ei au apăsat şi au asuprit pe fiii lui Israel în anul acela, timp de optsprezece ani, pe toţi fiii lui Israel cari erau dincolo de Iordan, în ţara Amoriţilor, în Galaad. 9 Fiii lui Amon au trecut Iordanul, ca să facă război şi lui Iuda, şi lui Beniamin, şi casei lui Efraim, aşa că Israel a fost foarte necăjit.

10 Fiii lui Israel au strigat către Iehova, şi au zis: Am păcătuit împotriva Ta, căci ne-am părăsit pe Dumnezeul nostru, şi am slujit Baalimilor. 11 Iehova a răsp

10 Voi, cari mănânc[ă] pe asină albă,
Cari şedeţi pe tapete,
Şi cari umblaţi pe cale,— †Cântaţi!
11 Mai tare decât strigătele dintre meşteri
[la adăpătoare],
Acolo vă se cânte arătările dreptăţilor lui Dum-
[nezeu] lui Iehova,
Dreptăţile cumpătirei sale în Israil.
Şi se pogoră la porţi poporul lui Iehova.

12 †Deştăptă-te, deştăptă-te, Debora,
Deştăptă-te, deştăptă-te, intonează cântarea!
Scoală-te, Baraki,
Şi ia în captivitate pre captivii tăi,
Fiule ai lui Abinoam!

13 Atunce se pogoră cu tărie cei †ce rămăseseră
[mai pogoră] poporului,
Iehova se pogoră cu mine asupra viteaziloru;

14 Isvorîtu-s-au lui †Amalek vem †din E-
[fraim],
După tine Beniamin cu poporele tale!
Din †Machir se pogoră căpitenele,
Şi din Zabulon cei ce ţină scriptului com-
[cătoririi].

15 Şi mai mulţi lui Isahari sînt cu Debora,
Şi Isahar ca şi †Barak,
Veniră pe urma lui în vale
La porţile lui Ruben,
Hotărîri mari!

16 Ce şezi tu †între staule,
Spre a auzi fluerele turmelorîn?
La porţile lui Ruben,
Mari sfaturi!

17 †Galaadu a rămas dincolo de Iordan,
Şi Dan, pentru-ce a rămas lângă corăbii?
Aşer şede la ţermul mării,
Şi e rămas în porţile sale.

18 †Zabulon e un popor ce-şi a espus
[viaţa la moarte,
Şi Neftali pe înălţimile câmpiei.

19 Mai mulţi veniră, ce reshoiră.
Atunce veniră Cananiţii ce resboiră
În Tanaac, la apele Megidoului,
†Iar nu răpiră captivi.

20 †Din ceruri au combătut,
†Stelele din cursul lor s'au resboiu cu
21 †Riul Kişon i-a luat pre ei, [Sisera.
Vechiul rîu, riul Kişon!
Ce pitere te-ai ridicat, o sufletule meu!

22 Atunce copitele calilor se lovind
De glasu de goană celor puternici.

23 Blăstemaţi: Meroz-ul, zise îngerul lui [Iehova,
Blăstemaţi pe locuitorii lui;
Că ei n'au venit în ajutorul lui Iehova,
Spre ajutorul lui Iehova, cu vitejii săi.
Deci cuvântează să fie mai pe sus de [toţi femeile †lael,
Femeia lui Heber, Chenitul;
Pentru cuvântată să fie ea mai pe sus de [toate cele de locuinţă în cort!

24 †Apă a cerut, el, şi ea i-a dat lapte;
În cupă domnească ca i-o dete,
Mâna ei a întins-o la ţerug,
Şi dreapta el la ciocanul lucrătorilor,
Şi ea ciocani, ca luci pre Sisera, sfărîma-
[capului lui]
Pătrunse şi străpunse tâmplele lui.
La picioarele ei stă se încurbă, cade şi pică,
Ţr picioarele ei stă se încurbă, cade;
Unde se încurbă, acolo căţă lucrătu.

25 Prin fereastră se uită mama lui Sisera,
Şi strigă prin zăbrele:
Pentru-ce întârdiă carele sale de a veni?
Pentru-ce întârdie paşirea carelor sale?
Înţelepţele ei dăimne i răspundu,
Şi ea îşi răspunde ţieşi:
†Ah au aflat dulci şi preste pradă: Al câte
[fiecăruia vrednic],
O fată, două fete pentru fiecare bărbat,
Pradă de vestminte colorate pentru Sisera,
Pradă de vestminte colorate în broderie,
O pânză de vestminte colorate, broderie
[de preţ în faţă gramaticului pe faţă],
†Aşa să piară toţi vrăjmaşii tăi, o Iehova.
Iară cei ce-ţi iubesc să fie ca soarele, când
[sue din puterea sa!

Şi pământul avu odihnă patruzeci [de ani].

Apăsarea Madianiţenilor, Gideon este chemat de Dumnezeu, şi vindecă o cerere.

6 Şi fiii lui Israel făcură rele în ochiii lui
Iehova, şi Iehova i dădu pre ei în
mâna †Madianiţilor şapte ani. 2 Şi mâna
Madianiţilor era tolerantă asupra lui Is-
rael. Din cauza Madianiţilor făcu lui Is-
rael şi cauză cei ce-şi a mânat, peşteri
şi locuri. 3 Şi se întâmpla, când Israel
semăna, că veniau Madianiţii şi †Amaleciţii
şi †cei resăriteni, şi ei urcau asupra lui; 4 şi
tăbărau asupra lui, şi strângeau averea pă-
mântului până la Gaza, cât de mult lor,
nici oaie; 5 Că ei se suiau în tăbăr cu
turmele lor, şi veneau cu cortele lor ca lo-
custele în mulţime, şi ei şi camilele lor erau fără
număr, şi veniau în ţară spre a o strica. 6 Şi
Israel se sărăci forte de Madianiţi;
şi fiii lui Israel strigară către Iehova.

7 Şi când fiii lui Israel strigară către
Iehova din cauza Madianiţilor, 8 Iehova
trimese pre unul profetu la fiii lui Israel,
care zise către dînşii: Aşa zice Iehova, Dum-
nezeul lui Israel: Eu v'am scos pre
voi din Egipt, da, v'am scos din casa ro-
bilor, şi v'am scăpat din mâna Egip-
tenilor, şi din mâna tuturor asupritorilor
vostri, şi v'am izgonit de înaintea vo-
stră, şi v'am dată pământulu lor; 10 şi am
dis voăs: Eu sînt Iehova Dumnezeu-l vo-
stru, să nu vă temeţi de dii Amoreiloru,
în ţara cărora vă aflaţi voi acuma; dară voi
n'aţi ascultat de vocea mea.

11 Şi a venit îngerul lui Iehova, şi a
†şedut supt stejarul din Ofra-a lui Ioas,
Abi-Ezeriţilu; şi Ghedeon, fiiul seu, bătea
grâu în lăcu, spre a-l mîntui de Madia-
niţi. 12 Şi †i s'a arătat îngerul lui Iehova, şi
i-a dis: Iehova este cu tine, viteazule! 13 Şi Ghedeon i-a dis: Rogu-te, Doam-
nul meu, de este Iehova cu noi, pentru-ce
ne află pe noi toate acestea? Şi unde
sînt toate minunile sale, †pre cari ni le-a
spus părinţii noştri, dicându: Nu ne
a scos Iehova pe noi din Egipt? Şi acuma
Iehova ne a †părăsit, şi ne-a dat
în mâna Madianiţilor. 14 Şi Iehova s'a întors
spre el, şi i-a dis: Mergi cu această putere a
ta, şi mântue pre Israel din mâna Madia-
niţilor. †Nu te-am eu trimis? 15 Şi el
i-a dis: Rogu-te, Doamne, cum
voiu mântui pre Israel?
Iată, †casa mea este cea mai sărmană în Ma-
nase, şi eu sînt cel mai tînăr în casa
tatălui meu. 16 Şi Iehova i-a dis: Fiindcă
voiu fi cu tine, şi tu vei bate pre Madianiţi
ca pre un singur om. 17 Şi el
i-a dis: Rogu-te, de am aflat
dar înaintea ochilor †tăi, dă-mi un semn, că tu
eşti cel ce vorbeşti. 18 Rogu-te, †nu te depărta
de aci, până voiu veni către tine, şi voiu
aduce darul meu, şi-l voiu pune înaintea
ta. Şi el a dis: Voiu rămânea, până la te vei
întorce.

19 Şi Ghedeon a intrat, pregătit un ied şi
unu d'azimi ofă de făină: carnea o puse
în poloboc, şi supa o turnă în oală, şi i le
aduse afară supt stejar, şi i le oferi. 20 Şi
îngerul lui Dumnezeu îi dise: Ia carnea şi azimele, şi †le pune pe această
stâncă, şi supa o †varsă. Şi el făcu aşa.
21 Şi îngerul lui Iehova întinse vârfulu bâ-
gului din mâna sa, şi atinse carnea şi azi-
mele. Şi †foc se ridică din stâncă, şi mistui
carnea cu azimele; şi îngerul lui Iehova
se depărtă de la ochii săi.

22 Şi Ghedeon †văzu că acesta e înger-
ul lui Iehova, şi dise Ghedeon: Vai
mie, Dumne Iehova, †că acum văzui înger-
ul lui Iehova faţă în faţă. 23 Şi Iehova
i-dise lui: †Pace ţie! nu te teme, nu vei muri.

24 Şi Ghedeon zidi acolo unu altariu lui
Iehova, şi-lu numi: Iehova-Salom (*Iehova
sănătate*). Până în ziua de astă-zi el
este în †Ofra Abi-Ezeriţilor. 25 Şi în aceeaşi
noapte i dise Iehova: Ia tăurul (*puterea*)
tatălui tău, şi pre alt tăuraş tatălui tău de şapte
ani, şi dărîmă altariu lui Baal, ce-l are tatălui tău, şi †taie Astarteea de lângă el.
26 Şi zidesce unu altariu lui Iehova,
Dumnezeului tău, pe vârfulu acestei stânci,
în locul potrivit, şi ia pre al doilea taurii,
şi-lu adă ofrandă cu lemnele Astarteei,
pre care ea o vei tăia. 27 Şi Ghedeon luă
pre zece bărbaţi dintre servitorii săi, şi făcu după
cum îi vorbită către dînsul Iehova; şi,
fiindcă el se temea de casa părinţilor
săi şi de oamenii cetăţei ca să facă ziua
dinsa, nu o făcu noptea.

28 Şi când oamenii cetăţei se sculară de
mâneţă, iacă altariu lui Baal era dărîmat,
şi Astarteea lângă el tăiată, şi
taurul al doilea adus ofrandă pe al-
tariul zidit. 29 Şi ei ziseră unii către al-
ţii: Cine a făcut acest lucru? Şi cercetară
şi căutară, şi ziseră: Ghedeon, fiiul
lui Ioas, a făcut acest lucru. 30 Şi ziseră
oamenii cetăţei către Ioas: Scoate-i afară
fiiul tău, ca să moară, că a dărîmat al-
tariul lui Baal, şi Astarteea de lângă el a tăiat.
31 Şi Ioas dise către toţi cei ce
stăteau în juralu lui: Voiţi voi a apăra pre
Baal? voiţi voi a-i ajuta? cine îl va apăra,
să moară până dimineaţă: dacă el este unu
Dumnezeu, apere-se însuşi, că altariu său
s'a dărîmat. 32 Şi în ziua aceea numele lui
şi-l dete: †Ierubaal, (*apere-se Baal*) zicându-se: Baal apere-se în contra lui; că
el a dărîmat altariu său.

33 Şi toţi †Madianiţii şi Amaleciţii şi fiii 34
resăriteni se adunară împreună şi trecură
şi tăbărâră în valea Izreelu. Şi †spiritul

lui Iehová astfel pre Ghedeonŭ, şi elŭ trimise din tribulŭ, şi chiămă pre Abiezeriţi ca
35 să-lŭ urmeze. Şi trimise soli prin tot a Manase, şi aceştia încă îl chiămară spre a-lŭ urma; şi trimise soli în Aşer, în Zabulon şi Neftali, şi ei se suiră spre întîmpinarea lorŭ.

36 Şi Ghedeonŭ dise către Dumnezeŭ: Dacă
37 pe prin mîna mea vei mîntui pre Israel, după cum ai dis de lucrŭ; iată, voiŭ pune
lînă veche de lînă în arie; dacă va fi rouă numai pe vale, şi pe tot pămîntul să fie
38 uscat, voiŭ cunoaşte că tu vei mîntui pre Israel prin mîna mea, precum ai
39 dis. Şi a doua zi: cînde elŭ se sculă dimineaţă, stînse roua, şi stînse apa din
40 vale, o crepă plină de ea. Şi Ghedeonŭ dise către Dumnezeŭ: Să nu se aprindă mînia ta contra mea, ca să mai vorbesc o dată: Rogu-te, ca să mai cercet o dată cu vălul. Rogu-te, să fie uscăciune numai pe
40 lînă, şi pe tot pămîntul să fie rouă. Şi Dumnezeŭ făcu aşa în acăstă noapte, şi uscăciune a fostŭ numai pe lînă, şi pe tot pămîntul a fostŭ rouă.

Înaintarea lui Ghedeonŭ asupra Madianiţilorŭ. Lucrŭ ce îl dă cu arma.

7 1 Şi Ierubaalŭ, adecă Ghedeonŭ, şi toţi poporiĭ ce erau cu d'însulŭ, sculîndu-se de dimineaţă, tăberiră la fîntîna Haradului; şi cătră Madianiţi era la
2 nălţi-nîgîţe, către colina Moreh, în vale. Şi Iehova dise lui Ghedeonŭ: Ca îmi pari a fi poporulŭ prea mulţŭ, ca nu dată voiŭ pre Madianiţi în mîinile lorŭ; ca nu Israel să se laude în contra-mi, dicîndu-şi: Mîna mea m'a mîntuit. Şi acum proclamă în auzulŭ poporului, dicîndu: Cine este fricosŭ şi
3 moale, acela să se întoarcă şi să peară de la muntele Galaadului. Şi aşa se întoarseră din poporŭ douăzeci şi două de mii; şi deci mai au rămasŭ zece mii.

4 Şi Iehova dise lui Ghedeonŭ: Poporulŭ încă totă este prea multŭ, tobşte-l în apă, şi eŭ îl voiŭ alege acolo; şi despre cari îţi voiŭ dice: Acesta să meargă cu tine, acela va merge cu tine; şi totŭ acela de care voiŭ dice către tine: Acesta să nu meargă
5 cu tine, acela nu va merge. Şi elŭ pogorî poporulŭ la apă; şi Iehova dise lui Ghedeonŭ: Tot acela ce va linge cu limba sa din apă, după cum linge cînele, pune-l pe el de o parte, asemenea şi pre toţi cari se vor pleca pe genunchi spre a bea.
6 Şi numerulŭ celor ce au lins cu mîna sa din apă, ducîndu-o la gură, fură trei sute de bărbaţi; şi totă rămăşiţa poporului s'a plecatŭ pe genunchi, ca să bea apă.
7 Şi Iehova dise lui Ghedeonŭ: Cu cei trei sute de bărbaţi, cari au lins, voiŭ mîntui pre voi, şi voiŭ da în mîna ta pre Madianiţi; ară totă celă-l-alţi poporŭ să meargă
8 fiecare la locuinţa sa. Şi poporulŭ luă în mînele sale merindele şi trîmbiţele, şi pre toţi cei-l-alţi bărbaţi îi trimise elŭ în locuinţa lorŭ, ţinînd însă pre cei trei sute de bărbaţi. Şi tabăra Madianiţilorŭ o avea jos, în vale.

9 Şi în aceeaşi nopte Iehova dise către
10 elŭ: Scolă-te, coboră-te în tabără, căci în mîna ta o dau pe ea! Şi dacă te teme a te coborî singurŭ, coboră-te tu cu Pura,
11 cerbul tău în tabără. Şi tu vei asculta ce vor vorbi ei; şi după aceea îţi vor întări ca să mergi singurŭ cătră ei. Şi elŭ şi cerbul seŭ Pura se coborîră până în
12 fruntea oştirei din tabără. Şi Madianiţi şi Amalekiţi şi toţi fiii răsăritului zăceau în vale, mulţi ca lăcustele, şi cămilele lorŭ erau
13 numeroase, ca nisipul pe ţermurile mării de multe. Şi Ghedeonŭ veni, şi iată, unŭ spunea altuia unŭ visŭ, dicîndŭ: Ecă unŭ visŭ visai, şi ecă o pîne de orzŭ se rostogolea prin tabăra Madianiţilorŭ, şi a venit pînă la cortŭ, şi l-a lovitŭ în coşŭ, şi l-a
14 răsturnatŭ cu cortŭl în sus, şi cortulŭ căzŭ. Şi celă-l-alt respunse, dicîndu: Aceasta nu este decît sabia lui Ghedeonŭ, fiiulŭ lui Ioaş, bărbatŭ alŭ lui Israel; Dumnezeŭ a dat în mîna lui pre Madianiţi şi totă tabăra.
15 Şi cînd Ghedeonŭ auzi spunerea visului şi interpretarea lui, elŭ se prosternă, şi se întorse în tabăra lui Israel, şi dise: Sculaţi-vă, că Iehova a dat în mînele vóstre tabăra
16 Madianiţilorŭ. Şi elŭ împărţi pe cei trei sute de bărbaţi în trei rote, şi dădu în mînele tuturora trîmbiţe în mîni şi ulcioare deşerte, şi făclii în ulcioare. Şi elŭ îmi zise: Priviţi la mine şi faceţi şi voi. Ecă, eŭ voiŭ intra la capătulŭ taberei, şi cumŭ voiŭ face eu, aşa să faceţi şi voi. Ecă, eŭ voiŭ intra cu tîmbiţa mea şi
17 cei ce vor fi cu mine, să sunaţi de asemenea şi voi din trîmbiţi împrejurulŭ întregei tabere, şi să ziceţi: A lui Iehova şi a lui Ghedeonŭ.

18 Şi Ghedeonŭ şi sutele de bărbaţi ce erau
cu d'însulŭ veniră la capătulŭ taberei, la începutulŭ străjei a doua (de abiă aşezaseră paznicii), şi sunară din trîmbiţi, şi sfărîmară ulcioarele din mînele lorŭ. Atunci trei
19 sute sunară din trîmbiţi, ţinînd în mînele stîngi făcliile şi în mînele drepte trîmbiţele spre a suna; şi strigară: Sabia lui Iehova şi a lui Ghedeonŭ.

20 Şi toţi cei-l-alţi locuitori ai taberei, înşiraţi
21 în preajma ei, fură deşteptaţi, tremură şi
22 fugiră. Şi cînd cei trei sute de bărbaţi sunară din trîmbiţi, Iehova întoarse sabia unuia în altul în toată tabăra. Şi tăbăra fugi până la Bet-Şita, către Țererat, până la hotarulŭ de Abel-Mehola, lîngă Tabbat.

23 Şi bărbaţii lui Israel se adunară din Neftali, din Aşer şi din toată Manase, şi urmăriră pre Madianiţi; şi Ghedeonŭ mîndă-nîgîţe în toată muntele lui Efraim, dicîndu: Pogoriţi-vă spre întîmpinarea Madianiţilorŭ, şi luaţi-le lorŭ apa până la Bet-
24 Bara şi Iordanul. Şi se adunară toţi bărbaţii Efraimului, şi luară apa până la Bet-Bara şi Iordanul. Şi el prinseră pe doi
25 boieri ai Madianiţilorŭ, pe Oreb şi pe Zeeb, şi ucisera pe Oreb la stînca Orebului, şi pe Zeeb îl ucisera la teascul Zeebului, şi urmăriră pre Madianiţi. Şi aduseră capetele lui Oreb şi lui Zeeb la Ghedeonŭ, dincolo de Iordan.

8 1 Şi bărbaţii lui Efraim dîseră către d'însulŭ: De ce ai făcutŭ totŭ acestă, că nu ne-ai chiămatŭ pre noi, cînd te-ai dusŭ
2 spre a te lupta cu Madianiţi? Şi ei se certară cu d'însulŭ cu tărie. Şi elŭ li respunse: Ce am făcutŭ eu ca voi acum? nu-i un rest
3 mai bun boabături din Efraim decît seceriş din Abi-Ezer? Dumnezeŭ a dat în mînele vóstre pre domnii Madianului, pre Oreb şi pre Zeeb, şi ce am pututŭ eu face ca voi? Şi cînd auzi el spunerea acestui lucru, mînia lorŭ se potoli pe lîngă el.

4 Şi Ghedeonŭ veni la Iordan, şi-l trecu
cu cei trei sute de bărbaţi cari erau cu d'însulŭ, obosiţi şi urmărindu pe acolo.
5 Şi elŭ dise către bărbaţii din Sucoth: Daţi, rogu-se, pîne poporului, care mă urmează, căci el este obosit; şi eŭ voiŭ urmări pe Zebeeŭ şi pe Ţalmuna, regii Madianului. Şi mai marii Sucothului disera: Zebeeŭ şi Ţalmuna sînt deja în mîna ta, încît să dămŭ oştirei tale pîne?
7 Şi Ghedeonŭ respunse: La vĕzîndŭ Iehova va da pe Zebeeŭ şi pe Ţalmuna în mîna mea, atunci voiŭ sfîrşi cu spinii pustiului şi cu mărăcinii
8 de fier pe trupurile lorŭ. Şi de acolo el se sui la Penuel, şi vorbi către d'înşii totŭ astfel; şi bărbaţii din Penuel îi respunseră, după cum îi ar fi respunsŭ bărbaţii
9 din Sucoth. Şi elŭ vorbi de asemenea bărbaţilor din Penuel, dicîndu: Cînd voiŭ
10 întoarce în pace, voiŭ dărîma turnulŭ acesta.

Zebeeŭ şi Ţalmuna erau în Karkor, şi taberele lorŭ cu d'înşii, ca la cincisprezece mii, toţi cîţi ai rămasŭ din toată
11 tăbăra fiilorŭ resăriteanului: căci cădusese o sută douăzeci de mii bărbaţi, ce scoteau sabia. Şi Ghedeonŭ se sui prin calea celor ce locuiau în corturi, spre răsărit de
12 Noba şi Iogbeha, şi bătu tabăra. Tabăra fără veste de oştire. Şi Zebeeŭ şi Ţalmuna fugiră, şi elŭ îi urmări, şi prinse pe cei doi regi ai Madianului, pe Zebeeŭ şi pe Ţalmuna, şi toată tabăra o spăimîntă.

13 Şi Ghedeonŭ fiiulŭ lui Ioaş, se întoarse
de la resboiŭ mai înainte de resăritulŭ soa-
14 relui, şi prinzînd pe unŭ omŭ din Sucoth, îl luă la întrebări; şi elŭ îi scrise pe mai marii Sucothului şi pe bătrînii lorŭ: septe-deci şi septe de bărbaţi.
15 Şi venindŭ la bărbaţii din Sucoth dise: Ecă Zebeeŭ şi Ţalmuna, pentru cari v'aŭ batjocorit, dicîndu: Zebeeŭ şi Ţalmuna sînt
16 deja în mîna ta, ca să dămŭ oamenilorŭ tei obosiţi pîne? Şi elŭ luă pe bătrînii cetăţei, spini pustiului şi mărăcini, şi pedepsi
17 cu ei pe bărbaţii Sucothului. Turnulŭ din Penuel îl întăriă, şi pe bărbaţii cetăţei îi
18 omorî. Şi elŭ dise către Zebeeŭ şi către Ţalmuna: Cînd eraŭ bărbaţii pe cari îi uciseraţi la Tabor? Şi ei respunseră: Ca tine, aşa erau şi ei, fiecare semăna cu un fiiŭ
19 de împărat. Şi dise elŭ: Fraţii mei eraŭ, fiiŭ mameĭ mele; viu este Iehova, de n'aţi fi lăsatŭ în viaţă, eu nu v'aşŭ ucide pre voi. Şi elŭ
20 dise către Ieter-cîntîiulŭ seŭ, lui Iecoŭ: Scoală-te, ucide-i! Dară copilulŭ nu sacă sabia sa, că se temea, că era încă copilŭ.
21 Şi Zebeeŭ şi Ţalmuna dîseră: Scoală-te tu, şi te armează asupra nóstră, că omulŭ este bărbatulŭ, aşa cŭ puterea lui. Şi Ghedeonŭ se sculă, şi ucise pe Zebeeŭ şi pe Ţalmuna, şi luă semnele ce erau la grumajiĭ cămilelorŭ.

22 Şi bărbaţii lui Israelŭ dîseră lui Ghe-
deonŭ: Domneşte asupra nóstră, tu şi fiiulŭ tĕu, precumŭ şi fiiulŭ fiiuluĭ tĕu, pentrucă ai
23 mîntuitŭ din mîna Madianului. Şi Ghedeonŭ le dise: Nu voiŭ domni eŭ asupra vóstră, şi unŭ fiiŭ alŭ meŭ nu va domni asupra
24 vóstră; Iehova va domni asupra vóstră. Şi Ghedeonŭ dise către d'înşii: Vĕ voiŭ face o cerere: dăruiţi-mi fiecare cerceii de aur ai prăzeĭ sale (că aveaŭ de aur cercei ei, căci
25 Ismaeliţi eraŭ). Şi ei respunseră: Dămŭ. Şi

ei înlăuntru o moartă, și acoperiră acolo diua-
26 mare cernerei de sânge ce ieșiseră acolo. Și cernerea de sânge, ce se vărsă, pre care ele o turnă, trăgeau o mie șeptă sute de care de război, afară de călăreți și cernerea de mărgăritari și vestmintele de purpură pre cari regii Madianului le aveau, și afară de lănțișele de
27 gâtă ce erau pe gâturile cămilelor lor. Și Ghedeon făcu din acestea unu efod, și-l puse în cetatea sa, în Ofra; și tot Israelul
28 îndrăgi după dânsul acolo, și fu lui Ghedeon și casei sale spre cursă.

Așa fură Madianiții smeriți înaintea fiilor lui Israel, și nu mai rădicară capul lor; și pământul avu repaus patru-zeci de ani
29 în zilele lui Ghedeon. Și Ierubaal, fiiul lui Ioas, se duse, și locui în casa lui. Și
30 Ghedeon avu șeptă-zeci de fii ieșiți din coapsele sale, că avea femei multe. Și concubina sa ce era în Șechem îi născu și ea
31 un fiiu, și el îi dete numele Abimelech. Și Ghedeon, fiiul lui Ioas, muri
32 în o bună bătrână, și fu în mormântul lui tatâne-său Ioas, în Ofra Abiezeriților.

Mort Gedeon lui Abimelech, împăratul Israelului

33 Și după ce Ghedeon muri, fiii lui Israel se întoarseră érăși, și 'desfrânară după Baalimi, și 'făcură loc gheș pre Baalu-Berit.
34 Și fiii lui Israel n'au mai adusu de bună-
35 voe Domnezeului lor, care îi scăpase din mâna tuturoru inamicilor lor din jurul lor. Și nu arătară bunăvoință casei lui Ierubaalu-Ghedeon, după tóte binefăcerile pre cari el le 'făcuse lui Israelu.

9 Și Abimelech, fiiul lui Ierubaal, se duse la Șechemi, la 'frații mamei sale, și vorbi către d'înșii și către tótă familia casei părintelui mamei sale, dicându:
2 Vorbiți, rogu-vă, în urechile tuturor locuitorilor Șechemului: Ce este mai bine pentru voi: Să domnéscă preste voi 'șeptă-zeci de bărbați, toți fiii lui Ierubaal, séu să domnéscă preste voi unu singur bărbat? și aduceți-vă, că 'sunt vostru os și carne vóstră
3 este ei. Și frații mamei sale vorbiră de dânsul în urechile tuturor locuitorilor din Șechemi tóte cuvintele acestea, și inima lor se plecă spre Abimelech, că dîseră: Acesta este
4 'frate nostru. Și-i dădură șeptă-zeci de sicli de argint din templul lui 'Baali-Berit, și cu ei luară Abimelech unoru 'fără căpetenii și stricați, cari urmară după d'însul.

a Deut. 7. 25.	b Deut. 7. 25.	c Lev. 8. 7.	d Deut. 17. 17.
e Deut. 7. 25.	f Deut. 7. 25.		e Deut. 17. 17.
f Deut. 7. 25.	g Deut. 7. 25.	Deut. 7. 14.	f Deut. 17. 17.
g Deut. 7. 25.	h Deut. 7. 25.		g Deut. 17. 17.
h Deut. 7. 25.			
i Deut. 7. 25.			
k Deut. 7. 25.			
l Deut. 7. 25.			
m Deut. 7. 25.			
n Deut. 7. 25.			
o Deut. 7. 25.			
p Deut. 7. 25.			

a Deut. 7. 25.	b Deut. 7. 25.	c Deut. 7. 25.	d Deut. 7. 25.
e Deut. 7. 25.	f Deut. 7. 25.		e Deut. 7. 25.
f Deut. 7. 25.	g Deut. 7. 25.		f Deut. 7. 25.
g Deut. 7. 25.	h Deut. 7. 25.		g Deut. 7. 25.
h Deut. 7. 25.			
i Deut. 7. 25.			
k Deut. 7. 25.			
l Deut. 7. 25.			
m Deut. 7. 25.			
n Deut. 7. 25.			
o Deut. 7. 25.			
p Deut. 7. 25.			

5 Și veni la casa tatâne-său în Ofra, și ucise pre frații săi, pre fiiii lui Ierubaal, șeptă-zeci de bărbați, pe o singură piétră, remase numai Iotam, mai micul fiiu al lui Ierubaal; că s'a ascunsu.

6 Și toți locuitorii Șechemului se adunară și
7 toți Bețî-Milo, și se duseră, și făcură pre Abimelech rege la stejarul monumentului, ce este în Șechemi. Și se spuse
8 lui Iotam, care dusese-se până în vârfulu 'muntelui Gherizim; și ridicându-și vocea
9 lui strigă, dicându către d'înșii: Ascultați-mă, locuitori ai Șechemului, și Dumnedeu să vă asculte pre voi: 'Arborii se duseră ca să
10 ungă unu rege preste d'înșii, și dîseră către
11 măslinu: 'Domnesce preste noi! Și măslinul dise: Părăsi-voiu se grăsimea mea, cu care
12 Dumnedeu și oamenii se onorésc, și duc-mi-voiu, ca să domnesc preste arbori? Și
13 arborii dîseră către smochinu: Merge tu, domnesce preste noi! Și smochinul le dise:
14 Părăsi-voiu dulcéța mea și fructul meu celu bunu, ca duc-mi-voiu ca să domnesc
15 preste arbori? Și arborii dîseră către viță: Merge tu, domnesce preste noi! Și vița le dise: Părăsi-voiu mustiul meu, care veselesce pre Dumnedeu și pre oameni, și duc-mi-voiu ca să domnesc preste arbori?
16 Și toți arborii dîseră către spinu: Merge tu, domnesce preste noi! Și spinulu dise arborilor: Dacă cu adevěrat voi mă ungeți
17 rege ca să domnescu preste voi, atunci veniți și vă adăpostiți sub umbra mea, éră de nu, 'foc să iésă din spinu și să mistuiésc
18 cedrii Libanului! Și acum, dacă voi în adevěr și în curățenie ați lucrat cu Ierubaal și cu casa lui astădi, și ați făcut lui după
19 cum merită mâinile lui: Căci părintele meu a luptat pentru voi, și și-a pusu viéța sa, și v'a scăpat din mâna Madianiților:
20 Și voi v'ați sculatu astădi în contra casei părintelui meu, și ați omorîtu pre fiii lui pe o singură piétră, și ați făcutu pre Abimelech, fiiul său de roabă, rege pre locuitorii Șechemului, pentru că este frate vostru:
21 Dacă în adevěru și în curățenie ați lucrat cu Ierubaal și cu casa lui astădi, atunci veseliți-vă de Abimelech, și el să se bucure de voi! Éră de nu, 'foc să iésă din Abimelech și să mistuiésc pre locuitorii Șechemului și pre Bețî-Milo, și foc

a Deut. 7. 25.	b Deut. 7. 25.	c Deut. 7. 25.	d Deut. 7. 25.
e Deut. 7. 25.	f Deut. 7. 25.		e Deut. 7. 25.
f Deut. 7. 25.	g Deut. 7. 25.		f Deut. 7. 25.
g Deut. 7. 25.	h Deut. 7. 25.		g Deut. 7. 25.
h Deut. 7. 25.			
i Deut. 7. 25.			
k Deut. 7. 25.			
l Deut. 7. 25.			
m Deut. 7. 25.			
n Deut. 7. 25.			
o Deut. 7. 25.			
p Deut. 7. 25.			

22 să iésă din locuitorii Șechemului și din Bețî-Milo, și să mistuiésc pre Abimelech.

23 Și Iehovah trimise un duh reu între Abimelech și între locuitorii Șechemului, și locuitorii Șechemului 'fură necredincioși
24 lui Abimelech; 'Pentru ca cruda'nsușire a celor șeptă-zeci de fii ai lui Ierubaal, și sângele lor să se 'resbune pe fiiul lor Abimelech, și pe locuitorii Șechemului cari 'i ajutară să
25 omóre pe frații săi. Și locuitorii Șechemului 'i puseră pândași pe vârfurile munților, prădându pre toți cei ce treceau pe calea pe lângă ei. Și se spuse acésta lui
26 Abimelech. Și veni Gaal, fiiul lui Ebed, cu frații săi, și trecură la Șechemi, și locuitorii Șechemului i se încredură. Și ei eșiră
27 la câmpu, și culeseră viile lor, și călcară, și 'veseliră. Și 'intrară în casa Dumnedeului lor, și mâncară și bâură, și 'blestemară pre Abimelech. Și Gaalu, fiiul lui Ebed, dise: 'Cine este Abimelech, și cine Șechemi, ca 'i servim? Nu ore este el fiiul lui Ierubaal, și Zebulu căpetenia sa? Serviți oamenilor lui 'Hamor părintele lui Șechem, că pentru-ce amu servi noi pre el?
29 De 'aș! dă acestu poporu în mâna mea, și eu îl voiu pre Abimelech! Și el dise lui Abimelech: Înmulțește oștirea ta, și ieși!
30 Și Zebul, căpetenia cetății, auzi cuvintele lui Gaal, fiiul lui Ebed, și mâniă-se
31 foc tare; Și el trimise în secret soli la Abimelech, dicându: Iată! Gaal, fiiul lui Ebed, și frații săi au venit la Șechemi, și iată ei 'ațîță cetatea contra
32 ta. Și acum, scolă-te de noapte, tu și poporulu care este cu tine, și pândește în câmpi. Și dimineță, în resăritulu sórelui, scolă-te, și loveșce cetatea; și iată, când el și poporulu care este cu d'însul vor ieși
33 la tine, tu-i vei face ce d'inainte vei putea găsi ta.

34 Și se sculară de noapte Abimelech și tot poporulu ce era cu d'însulu, și puseră pândași contra Șechemului patru cete.
35 Și Gaal, fiiul lui Ebed, eși și stătu la intrarea porții cetății, și Abimelech cu tot poporulu ce era cu d'însul se sculă de la
36 pândă. Și când Gaalu văzu poporulu, dise lui Zebul: Iată, poporulu se coboră de pe
37 vârfurile munților! Și Zebul i respunse: Tu vedi umbra munților, și ți se pare ca

a Deut. 7. 25.	b Deut. 7. 25.	c Deut. 7. 25.	d Deut. 7. 25.
e Deut. 7. 25.	f Deut. 7. 25.		e Deut. 7. 25.
f Deut. 7. 25.	g Deut. 7. 25.		f Deut. 7. 25.
g Deut. 7. 25.	h Deut. 7. 25.		g Deut. 7. 25.
h Deut. 7. 25.			
i Deut. 7. 25.			
k Deut. 7. 25.			
l Deut. 7. 25.			
m Deut. 7. 25.			
n Deut. 7. 25.			
o Deut. 7. 25.			
p Deut. 7. 25.			

sînt oameni. Și Gaalu mai dise: Iată, po- 37
porulu se coboră de pe înălțimea țerei: și cetă o ceată pe calea Șejarului Ghicitorilor;
și Zebulu îi dise către d'însulu: Unde e o 38
ură gura ta, ca care 'dicea: Cine e Abimelech ca să-l servim? Nu ore acesta poporulu, pre care l'ai desprețuitu? ieși acum, rogu-te, și te luptă cu elu. Și Gaalu 39
eși la înaintea locuitorilor Șechemului, și se luptă cu Abimelech. Și Abimelech îl 40
goni, și ei fugi de d'înaintea lui, și mulți căzură uciși până la intrarea în porță. Și 41
Abimelech se opri în Arumă. Și Zebulu respinse pe Gaal și pe frații săi, de nu rămânea în Șechemi.

Și a doua zi poporulu eși la câmpu, și 42
se spuse acésta lui Abimelech. Și el luă 43
poporulu, și-l împărți în trei cete, și puse de pândă în câmpi, și privindu, iată! poporulu eșia din cetate! și el se sculă asupra lor, și-i lovi. Și Abimelech și ceata ce era cu d'însul se 44
aruncă înaintea în porță cetății; și două cete se lăsară asupra tuturor celor ce erau în câmpi, și-i loviră. Și Abimelech luă în 45
fiecare di acéstă cetate, și o bătu, și omorî poporulu ce era într'ensa, și dărâmă cetatea, și o presără cu sare.

Și locuitorii turnului Șechemului auziră 46
de acésta, merseră în ascunsu templulu 'Zeului Berith. Și se spuse lui Abimelech, că 47
toți locuitorii turnului Șechemului s'au adunatu. Și Abimelech se sui pe muntele 'Țal- 48
mon, el și toți poporulu ce era cu d'însulu, și Abimelech luă în mâna sa o secure, și tăiă o ramură de arbore, o rădică, și o puse pe umerulu său, și dise către toți poporulu ce era cu d'însulu: Ceea ce vedeți că am eu, grăbiți-vă ca mine.
Și toți poporulu tăiă fie-care ramură sa, 49
și merseră după Abimelech, și le puseră pe întăriturî, aprinseră cu ele peste ei întăriturile cu foc. Așa muriră toți bărbații turnului Șechemului, ca la o mie de bărbați și de femei.

Și Abimelech se duse la Tebeți, și în- 50
conjură Tebețulu, și-l luă. Și unu turnu 51
tare era în mijlocul cetății, și fugiră acolo toți bărbații și femeile, toți locuitorii cetății, închiseră după ei, și se urcară pe acoperimêntulu turnului. Și Abimelech 52
veni până la turnu, îl luptă, și se apropiă până la intrarea la turnu, spre a-l arde cu foc. Éră o femeie 'aruncă o piétră de 53
rîndiă pe capulu lui Abimelech, și-i sfărîmă craniulu. Și el 'chiămă îndată 54

a Deut. 7. 25.	b Deut. 7. 25.	c Deut. 7. 25.	d Deut. 7. 25.
e Deut. 7. 25.	f Deut. 7. 25.		e Deut. 7. 25.
f Deut. 7. 25.	g Deut. 7. 25.		f Deut. 7. 25.
g Deut. 7. 25.	h Deut. 7. 25.		g Deut. 7. 25.
h Deut. 7. 25.			
i Deut. 7. 25.			
k Deut. 7. 25.			
l Deut. 7. 25.			
m Deut. 7. 25.			
n Deut. 7. 25.			
o Deut. 7. 25.			
p Deut. 7. 25.			

mâne pre servulŭ, care parte armele «dau
ş-i dise: Scóle afară tu, şi ucidze mă, ca
să nu dică de mine: O femeĭ l'a ucis. Şi
servulŭ seŭ l'e străpunse, şi elŭ muri. Şi
bărbaţiĭ lui Israel vădzură că Abimelech
a muritu, se dusera fie-care la locŭlu seu.
56 Aşa-dară Dumnedieŭ resplăti lui Abime-
lechu reutatea, ce făcuse părintelui seŭ, uci-
57 sându pre cei şapte-dieci de fraţi ai sĕi, şi
încă resplăti bărbăţiloru Şichemului Dum-
nedieŭ a întorsu asupra capeteloru lorŭ;
astfelŭ blăstemulŭ lui Iotamŭ, fiiulŭ lui
Ierubaalu, veni asupra lorŭ.

Vida şi faptele lui Iaĭr, judecătorŭ

10 Şi l'a urmatŭ după Abimelechŭ, ca să mântuiască pre Israelŭ, Tola, fiiulŭ lui Fuvaŭ, fiiulŭ lui Dodo, bărbatŭ din Issacharŭ, şi elŭ locuia în Şamiru, în muntele lui Efraimŭ. Şi
2 judecă pre Israelŭ dece-şi-doi de ani, şi muri, şi se înmormântă în Şamiru.
3 După d'însulŭ se scólă Iaĭru, Galaadéulŭ, şi judecă pre Israelŭ dece-şi-doi de ani. Şi elŭ
4 avea trei-deci de fii, cari 'încălecau pe trei-deci de măgari, şi cari aveau trei-deci de cetăţi, ce se numescu până în diua de astă-di satele lui Iaĭrŭ, şi sunt în pămentulŭ Galaadŭ. Şi Iaĭru muri, şi se înmormântă în Camaun.

Păcatele şi suferinţele Israelului pentru idolatrie. Aceştia se rădică după pocăinţă

6 Şi fiiiĭ lui Israel ară-şi făcură rele în ochiĭ lui Iehova, şervindu Baaliniloru, Aştarteloru, dzeiloru Siriei, dzeiloru Sidonu-
ui, dzeiloru Moabului, dzeiloru fiiiloru lui Amonu şi dzeiloru Filisteniloru, şi părăsiră pre Iehova,
7 şi nu şerviră lui. Şi se aprinse mânia lui Iehova asupra lui Israelŭ, şi vîndu-i în mâna Filisteniloru şi în mâna fiiloru lui
8 Amonu. Şi ei înpilară şi apăsară pre fiiiĭ lui Israelŭ în timpulŭ acela: optu-spre-diece ani, pre toţi fiiiĭ lui Israelŭ ce erau d'incolo de Iordanŭ, în pămentulŭ Amoreiloru, care
9 este în Galaadŭ. Şi fiiiĭ lui Amonŭ treceau Iordanŭ'l, spre a se lupta şi cu Iuda şi cu Beniamin şi cu casa lui Efraimŭ, şi Israelŭ era strâmtoraţŭ forte.
10 Şi fiiiĭ lui Israelŭ strigară către Iehova, dicându: Păcătuimŭ în tine, căci amŭ părăsitu pre Dumnedieulŭ nostru, şi amŭ servitŭ Baaliniloru.
11 Şi Iehova dise către fiiiĭ lui Israelŭ: Au nu v'amŭ scăpatŭ de la Egipteni, de la Amoreĭ, de la fiiiĭ lui Amonŭ, de la Filisteni?
12 Şi Sidonenii şi Amalekiţii şi Maoniţii v'aŭ împilatŭ pre voi, şi aţi strigatŭ
13 către mine, şi v'amŭ mântuitŭ din mânile lorŭ. Dară voi m'aţi părăsitŭ, şi aţi servitŭ
14 altoru dzei; de aceea nu mai voiu să vă mântuiu. Mergeţi şi strigaţi la dzeiĭ, pre
15 cariĭ v-aţi alesu voiŭ, ei să vă mântuiască în timpulŭ strâmtorărei voastre. Şi fiiiĭ lui Israel
16 dzişeră lui Iehova: Păcătuimŭ; faă-ne tu ceea ce-ţi va plăcea ţie; numai scapă-ne, rogămu-te, astă-di. Şi ei depărtară pre dzeiĭ cei străini din mijlocŭlu lorŭ, şi serviră lui Iehova; şi sufletulŭ lui se mâhni pentru suferinţele lui Israelŭ.
17 Şi fiiiĭ lui Amonŭ se adunară, şi băteară în Galaadŭ; şi fiiiĭ lui Israelŭ se adunară şi băteară în Miţpa. Şi poporulŭ şi
18 mai marii Galaadului dzişeră unulŭ către altulŭ: Care va fi bărbatulŭ ce va începe a lupta cu fiiiĭ lui Amonŭ? Elŭ va fi capulŭ tuturoru locuitoriloru Galaadului.

Jefteĭ numit ca Avraam, scăpă pe Israel, dar este el de asemenea

11 Iară Iefteĭ, Galaadéulŭ, era bărbatŭ cu vitejie, şi era fiiulŭ unei curtezane, şi Galaadŭ
2 născusă pre Iefteĭ. Şi femeea lui Galaadŭ îi născu fiiiĭ lui; şi fiiiĭ femeiloru aceleia
3 mariĭ crescură, şi alungară pre Iefteĭ, şi-i dzişeră: Nu vei avea moştenire în casa părintelui nostru, căci tu eşti fiiulŭ altei femeĭ.
4 Şi Iefteĭ fugi de d'înaintea fraţiloru seĭ, şi locui în pămentulŭ Tobŭ. Şi se adunară la Iefteĭ
5 oameniĭ fără căpetiiu, şi eşiau cu d'însulŭ.
6 Şi după câtva timpŭ se luptară fiiiĭ lui Amonŭ cu Israelŭ. Şi când fiiiĭ lui
7 Amonŭ se luptară cu Israelŭ, bătrânii Galaadului se duseră, spre a lua pre Iefteĭ
8 din pămentulŭ Tobŭ. Şi ei dzişeră lui Iefteĭ: Vino, şi fiiĭ căpetenia nostră, ca să ne luptămŭ cu fiiiĭ lui Amonŭ. Şi Iefteĭ dise
9 bătrâniloru Galaadului: Oare n'aŭ urmatŭ, şi nu mărit istoriia în casa părintelui meu pentru-mă, căci veniĭ la mine acumŭ când sunteţi în necazŭ? Şi bătrânii Galaadului
10 dzişeră lui Iefteĭ: Tocmaĭ de aceea ne-amŭ întorsŭ la tine, ca să mergi cu noi, şi să te lupţi cu fiiiĭ lui Amonŭ, şi să fiiĭ capŭ
11 nouŭ şi tuturoru locuitoriloru Galaadului. Şi Iefteĭ respinse pe bătrâniĭ cu Galaadului. Dară el nu mai trăieşă mult, ca să mai fiiă
12 fiiiĭ lui Amonŭ, şi Iehova să-i dea în mânile noastre, fi-voiu eu capulŭ vostru? Şi
13 bătrâniĭ lui Iefteĭ dzişeră lui Iefteĭ: Iehova

ei fie martori între noi, dacă nu vomŭ
face după cuvintele tale. Şi Iefteĭ se duse
cu bătrâniĭ Galaadului, şi poporulŭ îl puse
capŭ şi căpetenie preste d'însulŭ; şi Iefteĭ
rosti toate cuvintele sale înaintea lui Iehova
în Miţpa.
12 Şi Iefteĭ trimise soli la regele fiiloru
lui Amonŭ, dicându: Ce este între mine şi
tine, că tu ai venitŭ la mine, spre a
face rĕsboiŭ în pămentulŭ meu? Şi regele
fiiloru lui Amonŭ respunse trimişiloru lui
Iefteĭ: Pentru-că Israelŭ a luatŭ pământulŭ meu, când a eşitŭ din Egipetŭ, de la
Arnonŭ până la Iabboku şi până la Iordanŭ; şi acumŭ înapoiă-mĭ-le în pace.
13 Iefteĭ trimise erăşi soli la regele fiiloru lui Amonŭ, şi dise celoru d'întâiŭ:
Aşa dise Iefteĭ: Israelŭ n'a luatŭ pământulŭ Moabului nici pământulŭ fiiloru lui Amonŭ. Căci când a eşitŭ Israelŭ din Egipetŭ, numaĭ el a pusŭ în Marea Roşie
14 şi venise la Kadeş, Israelŭ trimise soli la regele Edomului, dicându: Rogu-te, să
mi se dea pământulŭ teŭ! Dară regele Edomului n'a voitŭ să audă; şi a trimesŭ la
regele Moavului, şi elŭ elŭ n'a voitŭ. Deci
Israelŭ remase în Kadeş. Atunci merse
15 prin pustiŭ, înconjură pământulŭ Edomului şi
pământulŭ Moabului; şi venindu la partea
răsăriteană a pământului Moabului, tăbărî
d'incolo de Arnonŭ, căci nu veniă
în hotarulŭ Moabului; ca Arnonulŭ este hotarulŭ Moabului. Şi Israelŭ trimise soli la
16 regele Amoreiloru, regele Hesbonului, şi Israelŭ dise către d'însulŭ: Rogu-te,
să trecemŭ prin pământulŭ teŭ până
17 la loculŭ nostru. Şi Sihonŭ nu voi să audă pre Israelŭ, ca să trécă prin hotarulŭ seŭ, adună Sihonŭ tot poporulŭ seŭ, şi
tăbără în Iahaz, şi se luptă cu Israelŭ.
18 Şi Iehova Dumnedieulŭ lui Israelŭ dede pre
Sihonŭ şi pre tot poporulŭ lui în mâna
lui Israelŭ, şi îi bătură; şi Israelŭ luă
în stăpânire toată pământulŭ Amoreiloru, cari
locuiau în acelu pământŭ. Şi ei luară în stăpânire toată suprafaţa Amoreiloru de la Arnonŭ până la Iabboku, şi de la pustiŭ până
19 la Iordanŭ. Şi acumŭ, când Iehova Dumnedieulŭ lui Israelŭ a alungatŭ pre Amoreĭ
din faţa poporului seŭ Israelŭ, oare
20 să-lŭ stăpânimŭ? Au dară oare nu Chemos, Dumnedieulŭ teŭ, îţi dă ţie de stăpânire tot ceea ce ĭi dă nouă stăpânire?
21 Şi noiŭ
22 ne vomŭ stăpâni tot ţinutulŭ Amoreiloru, care
locuia în acelu pământŭ. Şi luară în stăpânire hotarele Amoniţiloru, căci hotarulŭ
Amoniţiloru era tare; şi ei luară în stăpânire pre Aroer şi pre satele lui, şi pre toate cetăţile, cari sunt la hotarele Arnonului; trei sute de ani, oare-de ce n'aţi dăruitŭ în acelu timpŭ? Da, eu nu amŭ
23 păcătuitŭ în contra ta, ci tu eşti cel ce
mi-ai resbunatŭ-o în mâna mea. Iehova
Dumnedieulŭ lui Israelŭ a alungatŭ pre Amoreĭ
dinaintea poporului seŭ Israelŭ, oare
24 să-lŭ stăpânimŭ? Au nu ţi-ai luatŭ în stăpânire ceea ce ĭi dă Chemos, Dumnedieulŭ teŭ, îţi dă ţie de stăpânire, aşa şi ei nu stăpânescŭ
25 toată
26 ţara lui Sihonŭ, regele Hesbonului şi satele lui, şi pre Aroer şi pre satele lui, şi pe
toate cetăţile, cari sunt la hotarele Arnonului; trei sute de ani, oare-de ce n'aţi
27 dăruitŭ în acelu timpŭ? Da, eu nu amŭ
păcătuitŭ în contra ta, ci tu eşti cel ce
mi-ai resbunatŭ-o în mâna mea. Iehova
Judecătorulŭ să judece astă-ţi între fiiiĭ lui
Israelŭ şi între fiiiĭ lui Amonŭ.
28 Dară regele fiiloru lui Amonŭ nu ascultă
cuvintele lui Iehova pre care ele i le trimise.
29 Şi Spiritulŭ lui Iehova veni asupra lui Iefteĭ, şi elŭ trecu prin Galaadŭ şi Manase,
şi trecu prin Miţpa din Galaadŭ, şi de la
Miţpa din Galaadŭ trecu asupra fiiloru lui
30 Amonŭ.
Şi Iefteĭ făcu votŭ lui Iehova, dicându:
Dacă tu voiŭ da în mâna mea pre fiiiĭ lui
31 Amonŭ, Cela ce va eşi din uşele casei
mele spre întâmpinarea mea, când mă voiu
întorce de la fiiiĭ lui Amonŭ, fi-va
lui Iehova, şi o voiŭ aduce olocaustŭ.
32 Şi Iefteĭ trecu spre fiiiĭ lui Amonŭ, ca
să se lupte cu ei; şi Iehova i-a datŭ
33 în mâna lui. Şi el îi bătu de la Aroer
până la Minniti cinci-deci de cetăţi, şi
până la Abelă-Cheramina cu măcelŭ mare
mărŭ. Aşa fiiiĭ lui Amonŭ fură umiliţi înaintea fiiiloru lui Israelŭ.
34 Şi când Iefteĭ veni la Miţpa la casa
lui, ecce, fiica lui eşia întru întâmpinarea
lui cu timpane şi cu dănţuri, ca cea unică,
elŭ nu avea afară de d'însa fiiŭ sau fiică.
35 Şi când elŭ o văzu, şi rupse vestmintele sale, şi dise: Ah! fiica mea, adâncŭ mă
vezi şi mă turburi cu totŭ, căci deschisŭ
gura mea către Iehova, şi nu o potŭ în-
chide. Şi ea ĭse elŭ: Tătuliu! Deschisŭ
36 gura ta către Iehova, fă cu mine
ceea ce a ieşitŭ gura ta, pentru-că Iehova şi-a făcutŭ resbunare pentru-
37 mi-le vrăjmăşiloru fiiiloru lui Amonŭ. Şi
ea dise către părintele eĭ: Fie-mi îngăduită
acestă: lasă-mă două luni, ca să mă
duc şi să mă coborŭ în munţi, şi să plâng
virginităţile mele, eu şi tovărăşiele mele.
38 Şi elŭ dise: Du-te! şi-l lăsă pre ea
două luni. Deci ea se duse cu tovărăşiele ei,
39 şi

29 și plânse vieninătatea ei în munți. Și după
30 trecerea de două luni, ea se întoarse la părinții ei, și ei ^a îndeplini cu dânsa votul seu, pe care îl votase. Și ea nu cunoscuse bărbat. Și a fost datină în Israelu:
40 Din anu în anu fetele lui Israel mergeau spre a zice pre fata lui Iefta Galaadítul patru zile în anu.

12 Și ^bbărbații lui Efraim se adunară și trecură către miédănóptea, și dîseră lui Iefta: Pentru ce ai trecutu spre a te lupta cu fiii lui Ammon, și pre noi nu ne-ai chiămatu ca să mergemu cu tine? Casa ta
2 vomu aprinde o cu foc asupra ta. Și Iefta le dîse: Aveam^c mari certe cu fiii lui Ammon, eu și poporulu meu, și ei ne avură chiămați pre noi, și tu n'ai scăpatu din
3 mânele lor. Și când am vădutu că tu nu mântuesci a scăpa, ^dam pusu viéța mea în mâna mea, și am trecutu asupra fiilor lui Ammon, și Domnulu ^eau dat pre ei în mâna mea! Și pentru-ce venisi în diua de
4 astă-di asupra mea, spre a Te lupta cu mine? Și Iefta adună pre toți bărbații Galaadului, și se lupta cu Efraim; și bărbații Galaadului bătură pre Efraim, că ei au dîsu: ^fTeu ești Galaadítul între mijlocul lui Efraim, între Ruméniĭ lui Efraim și între Manasse! Și Galaadíții ^gcuprinseră vadurile Iordanului în contra lui Efraim, și când veniau fugarii din ai lui Efraim dîcea: Voiu să trecu! Bărbații Galaadului îi dîseau: Ești tu
6 Efraimít? De dîcea ela: Nu! Atunci ei îi ^hdîseau: Rostesce-te, și Șibbolétu, și ela dîcea: Sibbolétu, fiindcă ei nu puteau să pronunțe bine; și ei îl ^iprindeau, și-lu junghiau la vadurile Iordanului. Și căzură în acelu timpu patru-dieci și dece de mii din Efraim.

7 Și Iefta judecă pre Israelu șase ani; și Iefta, Galaadítulu muri, și se ^jîngropă într'unu orașiu a Galaadului.

Ibțan, Aivon și Abdon, judecători.

8 Și după dînsulu judecă pre Israelu Ib-
9 țanu din Bet-Lehemu. Și elu avu treidzeci de fii și treidzeci de fete, căror dete ca să ^kse ducă în altă parte fii săi. Și elu a judecatu pre
10 Israel șepte ani. Și Ibțanu muri, și se ^linmormântă cu Betu Lehemu.

11 Și după dînsulu a judecatu pre Israelu Elonu, Zabulonítulu, și elu judecă pre Israel
12 dece ani. Și Elonu, Zabulonítulu, muri, și se ^minmormântă în Aialonu, în pămentulu Zabulonului.

13 Și după dînsulu judecă pre Israelu Abdon, fiulu lui Hillelu, Piratonéulu. Și
14 elu avu patru-dieci de fii și trei-dieci de nepoți, cari ^ncălcau pe șepte-dieci de mânțe de asină. Elu a judecatu pre Israel opt ani. Și Abdon fiulu lui Hillelu, Pi-
15 ratonéulu, muri, și se ^oînmormântă în Piratonu, în pămentulu lui Efraim ^pe muntele Amalekítului.

Înțelegerea spărtă prin Filisteni; naștere lui Samson.

13 Și fiii lui Israelu ^a făcură rele înaintea
2 lui Iehova, și Iehova ^b i-dede pre ei în mâna Filistenilorŭ pentru-dece de ani.

Și o ființă unu bărbat din Țora, din
2 rămulu lui Danu, și numele lui era Manoché, și femeea lui era sterpă, și n'a născutu.
3 Și ^cîngerulu lui Iehova se arătă femeei, și îi
4 dîse: Rece, tu ești sterpă, și n'ai născutu; dară vei concepe, și vei naște fiiu. Și a-
5 cumu păzește-te, și ^dnu bé vinu nici beutura inebiătore, și nu mânca nimica necurățu. Că iată, tu vei concepe și vei naște fiiu, și ^eBrîcealu nu se va pune pe capulu lui; că pruncelu va fi ^fnazareu alu lui Dumnedieu din pântecu; și elu va ^gîncepe mântuirea lui Israelŭ din mâna Filistenilorŭ.

6 Și femeea veni, și spuse bărbatului ei, dîcendu: ^hUnu omu alu lui Dumnedieu a ve-
7 nitu la mine, și fața ^i lui era ca fața îngerului lui Dumnedieu, înfricoșată forte, dară eu nu l'amu ^jîntrebatu de unde este, nici
8 mie nu mi va ^kfi numele seu. Și elu dîse-
9 ^lmi-a: Iată, tu vei concepe și vei naște fiiu; și acumu nu bé vinu nici beutura inebiătore, și nu mânca nimica necurățu; că pruncelu va fi ^mnazareu alu lui Dumnedieu din pântecu până la diua morții sale.

10 Atunci Manoché se rugă lui Iehova, și
11 dîse: Rogu-Te, Dómne, omulu lui Dumnedieu, pre care ^nl'ai trimesu, să mai vina încă o dată la noi, și ne va ^oînvăța ce ni facemu cu pruncelu ce va naște. Și Dumnedieu
12 ascultă vocea lui Manoché, și ^pîngerulu lui Dumnedieu mai veni o dată la femeea, pe când ea ședea în câmpiă; dară Manoché, bărbatulu ei, nu era cu dînsa. Și femeea
13 se grăbi, și alergă, și spuse acelui bărbat, și îi ^qdîse: Iată, mi s'a arătatu omulu care
14 venise la mine ^rastă-di! Și Manoché se sculă, veni femeei sale, și îi dîse: Tu ești omulu ce a vorbitu cătră femeea? Și ela respunse:
15 Eu sunt. Și Manoché dîse: De se va împlini cuvêntulu tĕu, ce va fi lucrulu cu pruncelu
16 și ce va fi lucrulu lui? Și ^sîngerulu lui Iehova dise lui Manoché: Femeea ^tsă se păzéscă de tóte câte am dîsu femeei.
17 ^uDin tóte câte esu din vie nu va mâncă, vinu și beutura inebiătore nu va bé, nimica necurățu să nu mânânce. Tóte câte i-amu ^vporuncitu să le păzéscă.

18 Și Manoché dise cătră ^wÎngerulu lui Iehova: ^xTe-amu întrebatu, ca să-ți prepunemu
19 un ied. Și ^yîngerulu lui Iehova dise lui Manoché: De mi întrebi, nu voiu mânca din pânea ta, și de vei ^zface ardere de tămâe, adă-le lui Iehova; că Manoché nu
20 știa că ^aaceea era Îngerulu lui Iehova. Și Manoché mai dise cătră Îngerulu lui Iehova: Care este numele tĕu, ca de se va
21 împlini cuvêntulu tĕu, să te ^bonorămu? Și Îngerulu lui Iehova dise cătră d'însulu: ^cDe ce întrebi numele meu? ea minunată este
22 ela. Și Manoché luă ^dțapulu de capre, ^eînsoțindu-lu lui Iehova pe stîncă; și ela făcu minune; și Manoché și femeea lui
23 priviau: când ^fpe când Îngerulu lui Iehova se ridică în flacăra altarului, și Manoché și femeea lui ^gcăzură, și ^hse uitară cu fața la pămentu. Și Îngerulu lui Iehova nu se
24 mai ^iarătă lui Manoché și femeei sale.

Atunci Manoché cunoscu că acela era
25 Îngerulu lui Iehova. Și Manoché dise femeei sale: ^jVomu muri, că noi amu văzutu pre Dumnedieu. Și femeea lui i respunse: Dacă Iehova ^kar fi voitu a ne omorî, nu ar fi luatu din mâna noastră ardérea de tămâe și darulu de pâne, nici ne-ar fi
arătatu tóte acestea, și nici la timpulu acesta ne-ar fi ^lvestitu nici facu ca ascóta.

24 Și femeea născu fiiu, și ^mului numele lui ^nSamson; și ^opruncelu crescu, și Iehova îlu binecuvêntă. ^pȘi spiritulu lui Iehova începu a-l îmbiuge în Mahane-Danŭ, între Țorahu și Eșțaolŭ.

Căsătoria lui Samson; înțelegerea lui cu soția Filistineă, și răsbunarea sâ cu d'însa.

14 Și Samsonŭ se pogorî ^a la Timna, și ^bvăzu
2 în Timna o femeie dintre fetele Filistenilorŭ. Și el se ^cîntorse, și spuse părinților sei și mumei sale, dîcendu: Amu ^dvăzutŭ femeea în Timna din fetele Filistenilorŭ; și acumu

perulet meu; și nóe nu m'ai spus'o. Și
dă-mi voe eară d'insu: Ioe, nu te mai
apuca pământeiu nici și nici mormentu,
17 ci pe mine te-ai (le) spune? Și ea plîngea înaintea
lui peste șepte dile, cât ținu nopțile. Și în a
șeptea di, că i-a spus ei că îi merija:
și ea spuse amăilitora fiilorŭ poporului ei.
18 Și bărbații celŭ și dîseră eară ei în ziua
a șeptea, mai 'nainte de apusŭ de sorĭ:

Ce este mai dulce de cât mierea?
Și ce ea mai tare de cât leulŭ?

Și el dise eară d'insii: De nu ați fi arat
cu junca mea, nu ați fi ghicit enig-
19 ma mea. Și s'au scopit în spiritulŭ lui
Iehova, și el se gonì la Aschelonŭ, bătu
dintr'înșii trei-deci de bărbați, și luă veș-
mintele lorŭ, și dede vestmintele de sărbătore
celorŭ ce au ghicit simiturea. Și mânie-
îse ce aprinse, și eli se sui la casa tătâne-
lŭi seŭ.
20 Dară femeea lui Samsonŭ s'a dată a-
casiorului lui, prietenului lŭi.

15 Și după câțiva-va dile, în timpulŭ secerĭ-
șuluĭ de grâŭ, Samsonŭ scoase pre fe-
meea sa cu unŭ țedŭ, și a qisŭ: Voiŭ intra
la femeea mea în camară; dară părintele ei
2 nu-i dede voe ca să intre. Și părintele ei dise:
Eŭ amŭ qisŭ că îi o urîsei, deci amŭ
dat'o amicelŭi tĕu. Ai sora ei ea mai
mică nu este mai frumósă de cât ea? Ia-
o-re, fie ea a ta în locŭlŭ ei.
3 Și Samsonŭ li dise: Acŭm dată voiŭ fi
nevinovatŭ către Filisteni, de li voiŭ face
4 rĕŭ! Și Samsonŭ se duse, și prinse trei-
sute de vulpi, luă țedĭ, și întorcându-i câte
5 câte, puse o țedĭ la mijlocŭlŭ între
două cozi. Și ău aprinse cu fer-bĭtĭnĭ,
și celŭ-ce îi dădu drumŭ în lanurile Filiste-
nilorŭ, și aprinse atât grâulŭ în snopi, cât
și celŭ ce era în picĭoare, cumŭ și grădinile
6 de măslinĭ. Și Filistenii dîseră: Cine a făcutŭ
acésta? Și ei respunsără: Samsonŭ, ginere-
lele Timneiteĭ; pentrucă eŭ i-a luată
femeea lui, și o dătu amicelŭi seŭ. Și Fi-
listenii se suiră și arseră cu foc pre ea
și pre părintele ei.
7 Și Samsonŭ dise eară d'insii: Dacă vĕ
faceți una ca acésta, tot voiŭ răsbuna asu-
pra voastră, și apoĭ voiŭ înceta. Și el o
bătu la șolduri și la cĕpe cu ucidere mare;
și se pogorî, și șăzu în crăpătura stâncei
Etamu.
9 Și Filistenii se suiră, și tăbărâră în Iuda,
10 și s'au respândită în Lehi. Și bărbații din
Iuda dîseră: Pentru-ce v'ați suit asupra noș-
tră? și ei respunsără: Spre a lega pre Sam-
sonŭ vomŭ veni asupra lui, ca eŭ să facemŭ lui
ceea ce ne-amŭ făcută noĭ. Și se pogorîră
11 trei mii de bărbați din Iuda către
crăpătura stâncei Etamu, și dîseră lui Samsonŭ:
Ai tu scire că Filistenii stăpânescŭ
asupra noastră? Și pentru ce ni-ai făcutŭ
nouă aceésta? Și eŭ li dise: După cumŭ
eŭ mi-au făcutŭ, așa le-amŭ făcutŭ. Și ei
12 dîseră eŭ: Pogorâ-te, ca să te legămŭ pre
tine, ca să te dămŭ în mânile Filistenilorŭ. Și Samsonŭ li dise:
13 Jurați-mi că voĭ nu vĕ veți năpusti
pre mine voĭ înșivĕ. Și ei vorbiră cătră d'însulŭ,
dicându: Nu, ci te vomŭ lega, și te vomŭ da
în mânile lorŭ, dară nu te vomŭ omorî. Și
ei îl legară cu două funii noue, și-lu scosĕ
din stîncă.
14 Și când elŭ veni la Lehi, Filistenii ei-
gară de bucuria întâmpinărei lui; și spiritulŭ
lui Iehova veni asupra lui, și funiile ce
pe brațele lui se fiereă ca fire de in,
cari se aprind la focŭ, și legăturile ce le
15 țineă de pe mânile lui. Și găsindu o fălcă
de asină proaspătă încă, și întinzându-și mâna
sa, o luă, și ucise cu ea o mie de bărbați.
16 Și Samsonŭ dise:

Cu o fălcă de asină o grămadă, două
grămădi,
Cu o fălcă de asină, eŭ amŭ ucisŭ o mie
de bărbați.

17 Și când elŭ sfârși de a vorbi, aruncă falca
din mână și numi acelŭ locŭ Ramath-
Lehi (*înălțimea stâncei*).
18 Și elŭ fu forte însetat, și strigă către Ia-
hve, dicându: Tu ai datŭ prin mâna ro-
bului tĕu acéstă mare mântuire; și acŭm
să mor de sete, și să cadă în mâna ne-
circumcișilorŭ? Și Dumnedĕŭ despică o
crăpătură ce-i în Lehi, și apă țîșni din
ea; și el bău; și spiritulŭ lui se întoarse
și se însuflă. Și în căutămîntu numele acelŭ-a-
Dub-Hakkore, *Izvorulŭ celŭ ce strigă*; până
în ziua de astă-di, și se află în Lehi.
20 Și elŭ judecă pre Israĭlŭ în zilele lui
Filistenilorŭ duse două deci de ani.

Gâlceava lui Samsonŭ; pedeapsa ce-i vine, și el se răsbună asupra Filistenilorŭ.

16 Și Samsonŭ s'a dusŭ la Gaza, și văzŭ a-
colo o curvăsire, și intră la d'însa.
2 Și s'a spusŭ Gazeniților: Samsonŭ a venitŭ aicea!
deci ei îl încunjurară, și-lu păzîră toĭ
nópte, ședînd la porta cetății, și fură în
tăcere toĭ nópte, dicându: Până la ziuă
să se va lumina, o vomŭ, și atunci îlŭ
vomŭ ucide! Și Samsonŭ dormì până la mi-

jlocŭlŭ nópții, și sculându-se la mediulŭ nópții,
apucă porțile cetății și amândoi stâlpii,
și scăpându-se împreună cu zăvorîulŭ, le luă
pe umerile sale, și le duse pe vîrfulŭ munte-
lui din fața Hebronului.
4 Și se întâmplă în urmă această, că elŭ
iubi o femeiă în valea Sorecă, ce numiă
Dalila. Și domniĭ Filistenilorŭ se sculă
la d'însa, și-i dîseră: Amăgește-lu, și vedĭ
în ce stă puterea lui cea mare, și cu ce
vomŭ putea a-lŭ birui, ca să-lŭ legămŭ,
spre a-lŭ stăpâni; și noĭ îți vomŭ da fie-
care câte mie și o sută de sicĭ de argintu.
6 Și Dalila dise lui Samsonŭ: Rogu-te, spu-
ne-mi în ce stă marea ta putere, și cu ce
vomŭ fi în stare să te legămŭ, spre a te stăpâni.
7 Și Samsonŭ îi dise: Dacă mă va lega cu șepte
funii noue, neuscate încă, eŭ voiŭ slăbi, și voiŭ
fi ca toĭ oameniĭ. Și domniĭ Filiste-
nilorŭ i aduse șepte funii noue, neuscate
încă, și ea îlŭ legă cu ele. Și pândaș-ĭ șe-
zeaŭ la sa în camară. Și ea i dise: Fi-
listeni asupra ta, Samsoane! și elŭ rupse
funiile, după cumŭ se rupe o ață de câlți,
când atinge foculŭ; și puterea sa nu s'a
descoperită.
10 Și Dalila dise lui Samsonŭ: Iată tu
m'ai înșelată, și mi-ai spusŭ neadevĕrulŭ.
Acŭm, rogu-te, scumĕ-mă cu ce poț fi le-
gată? Și elŭ dise cătră d'însa: Dacă aș
fi legă cu funii noue, ce încă n'a fostă
uscate încă, voiŭ slăbi, și voiŭ fi ca
toĭ oameniĭ. Și Dalila luă funii noue, și
îlŭ legă cu ele, dicându-i: Filisteni asupra
ta, Samsoane! Și pândași ședeaŭ la camară.
Și el le rupse de pe brațele sale ca o ață.
13 Și Dalila dise lui Samsonŭ: Până acumŭ
m'ai înșelată, și mi-ai spusŭ neadevĕrulŭ.
Spune-mi cu ce poț fi legată. Și elŭ dise
către ea: Dacă ți voiŭ împleti celŭ șepte pă-
rĭ ai capului meŭ în urzéla țesătorei. Și
ea le prinse în pieptenĭ cu o pironă, și dise către
elŭ: Filisteni asupra ta, Samsoane! Și
elŭ se deșteptă din somnulŭ seŭ, și cu pi-
ronă cu urzéla cu tot.
14 Și ea dise către d'insulŭ: Cumŭ dici:
Eu te iubescu, când inima ta nu este la
mine? Iată acumŭ de trei oriĭ mi-ai înșela-
t, și nu mi-ai spusŭ în ce stă puterea
ta cea mare. Și când-și-la ea vorbită
mereŭ în fiĕ-cărĭ dilĕ, și necăzându-i pre elŭ,
sufletulŭ lui se îndrăcită până la morte; și
descoperi tăinuia lui, și dise către d'insa:
Briciŭ nu s'a suită pe capulŭ meŭ, pentru-
că nazireŭ ală lui Dumnedĕŭ sînt eŭ din
pântecele mumei mele; dacă mă voiŭ rade,

puterea mea se va depărta de la mine, și
voiŭ slăbi, și mă voiŭ face ca un omŭ-lu.
18 Și Dalila văzŭ că elŭ i descoperi to-
tă tăinuia sa, trămise și chĕmă pre domniĭ
Filistenilorŭ, dicându: Suiți-vĕ acŭm dată,
că elŭ mi-a dusŭ-o pre a sa tăinuia sa. Și
domniĭ Filistenilorŭ se suiră la d'însa aduc-
ându-și argintulŭ în mânile lorŭ.
19 Și ea l'a
adormită pe genunchiulŭ seŭ, chĕmă un bărbat,
și puse să-i radă cele șepte părĭ ale capu-
lui seŭ, și prin acésta începu a-lŭ slăbi, și pu-
terea sa 'l părăsi. Și ea dise: Filisteni
20 asupra ta, Samsoane! Și elŭ se deșteptă din
somnulŭ seŭ, și dise: Voiŭ ieși ca altă dată
ca altă dată, și mă voiŭ scutura. Dară
nu știa că Iehova s'au depărtată de la elŭ.
21 Și Filistenii îlŭ prinseră, și-i scosĕră ochiĭ,
și-lŭ coborîră la Gaza, și-lŭ legară cu lanțurĭ
de aramă; și elŭ învârtea rîșnița în închi-
sóre.
22 Dară părulŭ capului seŭ începu să crésră
după ce se rasĕ. Și domniĭ Filistenilorŭ
23 se adunară, spre a aduce mare sacrifi-
ciŭ lui Dagonŭ, dieului lorŭ, și spre a
se veseli; că dîseau: Dați nostru a datŭ
în mâna nóstră pre Samsonŭ, nemicula
nostru. Și poporulŭ văzîndu-lŭ, lăudară
24 pre dieulŭ lorŭ, că dîseau: Dieulŭ nostru
a datŭ în mâna nóstră pre nemiculŭ nos-
tru, și pre pustiitorulŭ țerei nóstre, care
a înmulțită pe morțiĭ nostri. Și când inima
25 lorŭ era veselă, ei dîseră: Chemați pre Sam-
son, ca să ne dea joc! Deci chĕmară
pre Samsonŭ din închisóre, și elŭ era de
rîsŭ înaintea lorŭ; și-lŭ puseră pre elŭ între
stâlpi. Și dise Samsonŭ către băiatulŭ ce-lŭ
26 ținea de mână: Lasă mă ca să pipăĭ stâlpiĭ,
pe care este întărită casa, ca să mă rezĕmŭ
de ei. Și casa era plină de bărbațiĭ și de
27 femeĭ, și acolŏ erau toțĭ domniĭ Filistenilorŭ;
earĭ și pe acoperemîntŭ erau ca la trei
miĭ de bărbațiĭ și de femeĭ, cariĭ priviau de-
riderea lui Samsonŭ. 28 Și Samsonŭ strigă
către Iehova, dicându: Dómne, Iehova, ro-
gu-te, adă-ți aminte de mine, și întăreș-
te-mă numaĭ acŭm dată, o Dumnedĕŭle-
ule, și răsbună-mă pentru
ochiĭ mei scoși de Filistenĭ!
29 Și Samsonŭ îmbră-
țișă amândoĭ stâlpiĭ din mijlocŭ, pe earĭ
casa era întărită, și se rezĕmă de
ei, de unulŭ cu dreptulŭ lui și de celŭlaltŭ
cu stângulŭ lui. 30 Și Samsonŭ dise: Sufletulŭ
meŭ supună-se Filistenilorŭ! Și se apăsă
cu putere; și casa căzu peste domniĭ și
peste toțĭ poporiĭ ce era într'însa. Și
morțiĭ pe earĭ elŭ i-a omorîtŭ la mórtea sa,

eram mai mulți de cât ceî pe cari ei îi
31 luaseră în robiă. Și frații săi și toată casa părintelui său s'au
pogorît și l'au ridicat; și, sfărâmând cu dreptul
lui Samson cele două stâlpe de mijloc, pe
cari era întemeiată casa, și pe cari se
rezema el, l'au îngropat în mormântul lui Manoah, părintele său. Și
el a judecat pe Israel opt-sprezece ani.

Istoria lui Mica și a Daniților.

17 Și a fost un om din munții lui Efraim,
2 cu numele Mica. Și el a zis
mamei sale: Cei o mie și o sută de
arginți ce ți s'au luat, și pentru cari ai și
blăstemat, și în auzul meu ai rostit, iată,
acești arginți sânt la mine, eu i-am luat.
Și mama-sa a zis: Binecuvântat să fie fiul
3 meu de Domnul. Și el a înapoiat cei o mie și
o sută sicli de arginți mamei sale; și mama sa
a zis: Consacrez cu totul arginții lui Domnului din mâna mea pentru fiul meu, spre a-i face un
chip cioplit și un chip turnat; și acum
4 îi dau înapoiere. Totuși el a înapoiat arginții
mamei sale; și mama sa a luat două sute sicli
de arginți, și i-a dat argintarului; și el a făcut
din ei chipul cioplit și un chip turnat, cari
5 au fost în casa lui Mica. Și bărbatul Mica
acesta o casă de dumnezei, și a făcut efod și terafim,
și a consacrat pre unul din fiii săi, ca
6 să-i fie preot. În zilele acele nu era rege
în Israel; și fie-care făcea ce-va drept în
ochii săi.

7 Și a fost un tânăr din Betleemul lui Iuda, din seminția lui Iuda, și acesta
8 era Levit, și petrecea acolo. Și bărbatul
acesta s'a dus din cetatea Betleemul lui Iuda,
ca să petreacă unde va găsi loc; și el venea
la muntele lui Efraim, în casa lui Mica,
9 umblând după calea sa. Și Mica i-a zis:
De unde vii tu? Și el i-a răspuns:
Levit sânt eu din Betleemul lui Iuda, și
mă duc, ca să locuiesc unde voiu afla loc.
10 Și Mica i-a zis: Rămâi la mine, și-mi fii
mie părinte și preot, și eu îți voiu da
zece sicli de arginți pe an, un rând de
veșminte și mâncările de trăiu. Și Levitul
11 intră. Și Levitul se învoi a rămânea
la omul acesta, și tânărul era lui ca
12 unul din fiii săi. Și Mica sfinți pe Levit,
și tânărul îi fu preot, și rămase în
13 casa lui Mica. Și Mica zise: Acum sciu
că Domnul îmi va face bine, pentru-că am
preot pe un Levit.

18 În acele zile nu era rege în Israel, și în
acele zile seminția lui Dan își căuta

Iosua 19, 47. | Jud. 1, 34. | Iosua 19, 41. | Mat. 4, 13. | Iosua 19, 40. | Cap. 17, 1. | Deut. 12, 5. | Deut. 12, 5.

moștenire spre locuință; căci până atunci nu-i căzuse moștenire între semințiele lui Israel. Și Leviții lui Dan trimeseră din numărul lor cinci bărbați din toți bărbații lor vrednici, din Țora și Estaol, spre a cerceta și a cerceta țara și a o privi; și le zise: Mergeți, cercetați țara; și ei veniră în munții lui Efraim până la casa lui Mica, și poposiră acolo. De abia sciu la casa lui Mica, și ei cunoscură vocea tânărului Levit; și, abătându-se acolo, îi zise: Cine te-a adus aci, și ce faci tu aci, și ce ai tu aici? Și el îi zise: Așa și așa mi-a făcut Mica, și el m'a tocmit, și sânt preotul lui. Și ei îi zise: Întreabă pe Dumnezeu, ca să scim dacă calea pe care mergem va prosperă. Și preotul le zise: Mergeți în pace, înaintea lui Iehova este calea voastră pe care mergeți.

Și cei cinci bărbați mergeră, și veniră la Laișa, și văzură pe poporul din ea locuind în siguranță, după chipul Sidonienilor, liniștiți și siguri, și nu era în țară nimeni care să aibă putere și bogăție mai mult, și era departe de Sidonieni, și n'aveă a face cu nici oameni. Și veniră la frații lor la Țora și Estaol, și frații lor îi întrebară: Ce veste aduceți voi? Și ei răspunseră: Sculați-vă, să ne suim asupra lor, că noi am văzut țara, și iată este foarte bună. Voi deci staț! Nu vă lenevi a porni ca să intrați și să luați în stăpânire țara. Când veți intra, veți veni la un popor fără grijă, și pământul este întins în fața lui; Dumnezeu l'a dat în mâinile voastre, un loc, în care nu găsește nimic din cele ce sânt pe pământ.

Și plecară de acolo din seminția lui Dan, din Țora și Estaol, șase sute de bărbați, înșiși cu arme de război. Și ei se suiră și tăbărâră la Chiriat-Iearim în Iuda. De aceea numiră locul acela, numit Mahane-Dan *Tabăra lui Dan*, până în ziua de astăzi; iată-l chiar la apus de Chiriat-Iearim. De acolo trecură la munții lui Efraim, și veniră până la casa lui Mica. Și cei cinci bărbați, cari erau dusi ca să cerceteze țara Laișa, răspunseră și zise fraților lor: Știți voi că în casele acele sânt efod și terafim, și chip cioplit și chip turnat? Gândiți-vă ce aveți de făcut. Și ei abătându-se acolo, și veniră în casa tânărului, a Levitului, în casa lui

Cap. 17, 1. | Cap. 17, 5. | Cap. 17, 5. | Cap. 17, 5. | Cap. 17, 5. | Cap. 17, 5. | Cap. 17, 5. | Cap. 17, 5.

Mica, și-l întrebară de sănătate. Și șase sute de bărbați d'între fiii lui Dan, înșiși cu armele lor de război, stăteau la intrarea pe porță. Și cei cinci bărbați, cari erau dusi ca să cerceteze țara, se suiră, intrară acolo, și luară chipul cel cioplit, efodul, terafimii și chipul cel turnat; și preotul era la intrarea pe porță cu cei șase sute de bărbați, înșiși cu arme de război. Atunci veniră la casa lui Mica, luară chipul cel cioplit, efodul, terafimii și chipul cel turnat. Și preotul le zise: Ce faceți? Și ei îi ziseră: Taci, pune mâna la pe gura ta, vino cu noi și fii nouă părinte și preot. Ce este bine ca tu să fii preotul alui casei unui singur om, sau să fii preotul ală unei seminții și ală unui semn în Israel? Și inima preotului se bucură, și el luă efodul, terafimii și chipul cel cioplit, și se duse în mijlocul poporului. Și ei se întoarseră, și porniră, punând înaintea lor copii, turmele și averile.

Aceștia se depărtară de la casa lui Mica, când cei adunați lângă casele de lângă casa lui Mica, și ajunseră până la lui Dan; Și strigară după fiii lui Dan, cari, întorcându-și fețele lor, ziseră lui Mica: Ce ai tu, că te-ai adunat? Și el zise: Voi mi-ați luat dumnezeii mei, pe cari i-am făcut, și vă duceți, și ce-mi mai rămâne? Și atunci mi ziceți: Ce ai tu? Și fiii lui Dan i ziseră: Nu fi să se audă vocea ta în urma voastră, ca nu cumva să se năpustească asupra voastră oameni cu inima amărîtă, și să vă nimicească viața și viața casnicilor tăi. Și fiii lui Dan mersră în calea lor. Și Mica, văzându că ei erau mai tari decât dânsul, își întoarnă fața, și se întoarse la casa sa.

Și ei luară ceea ce Mica a făcut, și pe preotul ce era la dânsul; și veniră asupra Laișei, asupra unui popor liniștit și sigur, îl trecură prin ascuțișul sabiei, și ars cetatea cu foc. Și nu era cine să le ajute, că ei era departe de Sidon, și nu aveau a face cu nici oameni, și era în valea care este a Bet-Rehobului; și zidiră cetatea, și locuiră în ea. Și numiră cetatea Dan, după numele lui Dan, părintele lor, ce s'a născut lui Israel; dară mai înainte numele cetății era Laișa. Și fiii lui Dan înălțară chipul cel cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, el și fii săi erau preoți seminției Danților, până în

Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1.

ziua strămutării țerei. Și ei înălțară chipul 31
cel cioplit ală lui Mica, pre care el îl a-
vusese făcut, tot timpul cât a fost casa
lui Dumnezeu în Silo.

Răsboiul împotriva lui Gabaa; Benjaminiții aproape nimiciți cu totul; câțiva scăpați se căsătoresc cu fete din Silo.

Și se întâmplă în acele zile, când nu 19
era rege în Israel, că era unul bărbat Levit ce petrecea în fundul munților lui Efraim, și care își luă femeie concubină din Bet-Lehemul lui Iuda. Și concubina se desfrână de el, și se duse de 2
la dânsul în casa părintelui ei, în Bet-Lehemul lui Iuda, și fu acolo patru luni de zile.

Și bărbatul ei se sculă-se, se duse 3
după ea, spre a-i vorbi după inima ei, ca să o întoarcă. Și mai avea cu dânsul servitor, și o pereche de asini. Și ea îl aduse în casa părintelui ei, și când îl văzu pe părintele tânărei femei, se bucură de întâlnirea lui; Și-l ținu socrul său, 4
părintele tânărei femei, și el rămase la dânsul trei zile; și ei mâncară, bură și nopțară acolo. Și în ziua a patra, ei se 5
sculară de dimineță, și el se voiă spre a se duce. Și părintele tânărei femei zise ginerelui său: Întărește inima ta cu o bucată de pâine, și apoi vă veți duce. Și ei se așezară, și mâncară și bură amândoi împreună; și părintele tânărei femei zise către bărbatul: Rogu-te, primește-mă încă o zi, ca inima ta să se veselească. Când 7
bărbatul se sculă spre a se duce, dară socrul său stărui de el: deci nopțe încă și acolo. Și el se sculă de dimineță în ziua a 8
cincea, spre a se porni; și părintele tânărei femei zise: Rogu-te, întărește inima ta; și întârziați până ce ziua se plecă spre sară; și ei mâncară amândoi. Și bărbatul se 9
sculă spre a se duce, el și concubina lui, și servitul său. Și zise către el socrul său, părintele tânărei femei: Rogu-te, gândește, dacă mai e târziu, se face nopte, rogu-te, rămâi încă nopțea. Ecă, ziua se plecă spre nopte, rămâi aicea, ca inima ta să se veselească, și mâne vei mâncea pe calea voastră, și te vei duce la cortul tău. Dară bărbatul nu voi a mai rămâne și nopțea 10
aceea: ci sculându-se, plecă și veni până în dreptul Iebusului, acesta e Ierusalimul, și cu dânsul era o pereche de asini înșeuați, și concubina lui.

Când ei erau aproape de Iebus, ziua 11
era plecată forte; și servitul zise către domnul său: Rogu-te, vino și să ne abă-

Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1. | Cap. 18, 1.

vent către ariciă cetăței ca Israeliteĭ, ca
32 să mănânce? ţi ea. Şi Benjamiţiĭ ĭ-au zis
către ei: Noĭ am ne vomŭ bate cătră a
cetăței ariciă, ca cum am fugi de ai lŭĭ
33 Israelŭ, ei vomŭ veni până la Ghibea. Şi
ei ai lŭĭ Israelŭ dise: Vino, ca să ne apro-
piemŭ de unulă din acelă locuri, şi să nă-
34 vălimŭ ca Ghibea către în Ţiara. Şi trecură
şi oamenĭ ai lŭĭ Israelŭ, şi sorcle li apuse lorŭ asupră
35 Ghibea, ce e a lŭĭ Benjamiţiĭ. Şi se a-
bătură acolo, spre a intra şi a năvăli în
Ghibea; şi ei ai lŭĭ Israelŭ, şi rămase în ulmă cetăței,
că numerŭ mare ĭ-a pusŭ în casă, ca
să năvălăscă.
36 Şi eĭ ai lŭĭ Benjamiţiĭ vediră că la
Israelŭ ĭ-a datŭ mânele către sera, căci
ei se dăduseră lui Israelŭ, şi pusese
în Ghibea, către locurile ceĭ Ne-
37 muriţi. Elĭ răscoliră şi năvăliră pe ulmă cetăței, şi
dise bătrâniĭ. Lăsaţi-ne pe noĭ, şi ne vomŭ
38 vede? Şi eĭ ai lŭĭ Israelŭ dise lui Ben-
Lehoniadă lui Lehi pusă la Ţiara numelŭ
lui Ehudŭ, de acelă ceĭ ei, şi zise mersă
până la Beeli-Lehoniadă lui Lehi, şi să ĭ-a
dată la Ţiara lui Iehova: dară aşezată
39 să ne primescă în casă. Deşi aşezată pusă
să ne primescă în casă, ei ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
40 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
41 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
42 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
43 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
44 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
45 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
46 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
47 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
48 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
49 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
50 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
51 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
52 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
53 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
54 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
55 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
56 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
57 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
58 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
59 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
60 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
61 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
62 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
63 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
64 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
65 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
66 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
67 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
68 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
69 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
70 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
71 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
72 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
73 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
74 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
75 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
76 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
77 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
78 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
79 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
80 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
81 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
82 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
83 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
84 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
85 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
86 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
87 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
88 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
89 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
90 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
91 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
92 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
93 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
94 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
95 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
96 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
97 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
98 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
99 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă
100 pe bărbaţiĭ noştri. Şi ceĭ ai lŭĭ Israelŭ
să ne bată pe noĭ, şi să ne ucidă

Şi femeea vecĭ cătră ţiitŭ, şi căde la pă-
mîntŭ pentru a cumătrului pre cumătră
vecĭ; şi se luptară. Cîndŭ domnulŭ o ve-
zuĭă dumnezeŭ, şi descălţămintea ţiĭ cură,
cu se dea afară, apoĭ a se duce în cale
ei, ţicîndŭ: cumătrimea se ţăcea în ţiua cea
ţiĭ mîinele ei pe pungă. Şi eĭ ţi dise: Sciŭ
ţi eŭ mergemŭ? Dară numaĭ nu respunse.
Şi elŭ o puse pe asinŭ, şi merse spre lo-
cuiŭ seŭ.

Şi cîndŭ elŭ ajunse la casă sa, luă cu-
ţitŭlŭ, apoĭ pre concubina sa, şi o ţimbucă
mărunt şi oasele sale, în dusse-apoĭ-pesce hă-
tăriă, şi le trămise în totă ţinutulŭ lui
Israelŭ. Şi o făcŭ, că ce-cine vedea a
dîce, ţicea: Nu s'a întîmplatŭ şi nu s'a
vedŭtŭ nece se aibă, de cîndŭ fiiĭ lui I-
sraelŭ eĭ eşiră din pămîntulŭ Egiptului
până în ţiua de astă-ţi. Luaţi seama de
acésta, sfătuiţi şi spuneţi.

Şi eşiră fiiĭ lui Israelŭ eşiră, şi comu-
nitatea se adună ca unŭ singuru omŭ de
la Dană până la Beerŭ-Şeba, cu pămîntulŭ
Galaadului, înaintea lui Iehova, ca Mţpa.
Şi staŭ ai de fruntea capiĭ întregului poporŭ,
tóte semiţiile lui Israelŭ în adunarea po-
porului lui Dumnezeŭ, patru sute de mii
de ciornĭ pedestrĭ, ţicuĭ scotură ceĭ ţi.
Şi fiiĭ lui Benjamiţiĭ audiră, cumŭ-că fiiĭ lui
Israelŭ eĭ suiŭ la Mţpa. Şi ziseră fiiĭ Israelŭ
dise-va: Spuneţi, cumŭ s'a întîmplatŭ aceĭă
ţaptă reŭ.

Şi respunse Leviţiulŭ, barbatulŭ muieriĭ
ţiĭ ucisă, ţicîndŭ: Eŭ Ghibea, ce este a lui
Benjamiţiĭ, venirŭ-va-ţi concubina mea, spre
a nóptă. Şi locuitoriĭ din Ghibea eĭ ve-
niŭ asupra mea, eŭ înconjurîndu-mă noptea casa
în cumŭ mea, cugetîndŭ a mă ucide pe
mine: şi pre concubina mea o umiliră, în-
cîtŭ muri. Şi apucaiŭ pre concubina mea,
o fuiŭ în bucăţi, şi o amŭ trămesŭ în totă
ţinutulŭ stăpînitorĭ lui Israelŭ; că ţi dese-
mnare şi fără-de-lege făcută eĭ în Israelŭ.
Eacă voĭ toţi aceştiă fiiĭ ai lui Israelŭ, daţi-ĭ
socotéţă şi sfătuiţi aceea.

Şi totŭ poporulŭ se sculă ca unŭ singuru
omŭ, şi dise: Nici unulă să nu mérgă la cor-
tulŭ seŭ, şi nici unulă să nu se abată la casa
sa. Şi acumŭ aceésta o aceea ce vomŭ face
cu Ghibea: Vomŭ aruncă asupra eĭ sorţiĭ,
Şi vomŭ lua pre bărbaţiĭ din o sută din
totŭ semiţiele lui Israelŭ, şi o sută din o
mie, şi o miĭ din dece miĭ, carĭ vorŭ lua
merindă pentru poporŭ, ca ei întrîndŭ în

Ghibea lui Benjamiţiĭ, să facă ei după
totŭ fără-de-legea ce ea a făcută în Israelŭ.
Şi toţi bărbaţiĭ lui Israelŭ se adunară
asupra aceştiă cetăţi, uniţi ca unŭ singuru
omŭ. Şi semiţiele lui Israelŭ trămiseră
omeni către totă semiţia lui Benjamiţiĭ,
ţicîndŭ: Ce faptă reŭ este aceésta, care s'a
întîmplatŭ între voiĭ! Şi acumŭ aceştiă o-
meni pre bărbaţiĭ cei fără-de-lege ai în
Ghibea, ca să-ĭ omorîmŭ, şi aşa să ştergemŭ
reŭlŭ din Israelŭ. Dară fiiĭ lui Benjamiţiĭ
nu voiră a asculta vorba fraţiloră lorŭ, a fiiĭ-
lorŭ lui Israelŭ. Şi fiiĭ lui Benjamiţiĭ se
adunară din cetăţile lorŭ la Ghibea, spre a
eşi la rechelă ca fiiĭ lui Israelŭ. Şi aceştiă
ţi se numerară fiiĭ lui Benjamiţiĭ din ce-
tăţi, douĕ-dieci şi şese de miĭ de bărbaţi,
ce scotură sabia; afară de locuitoriĭ din
Ghibea, carĭ se numerară, şepte sute de
bărbaţi aleşi. Din totă poporulŭ acesta
erau şepte sute de bărbaţi aleşi, stîngaci:
toţi aceştiă loviaŭ cu pétra pănăşiĭ părulŭ, şi
nu făceaŭ greşiţi. Şi se numeraŭ bărbaţiĭ
ai lui Israelŭ afară de Benjamiţiĭ, patru sute
de miĭ ce scotură sabia; toţi aceştiă oameni de resboiŭ.

Şi eĭ ai lui Israelŭ se sculară, şi ă se suiŭ
la Beti-Ilu, şi ă întrebară pre Dumnedeŭ,
şi dîseră: Cine din noĭ să se sue maĭ întîiŭ
la luptă cu Benjamiţiĭ? Şi Iehova respun-
se: Iuda a se sue întîiŭ.

Şi fiiĭ lui Israelŭ se sculară dimĕneţă,
şi ă tăbărâ asupra Ghibeeĭ. Şi bărbaţiĭ lui
Israelŭ eşiră la luptă cu Benjamiţiĭ; şi băr-
baţiĭ lui Israelŭ se rînduiră în ordine de
luptă asupra lorŭ lîngă Ghibea. Şi fiiĭ
lui Benjamiţiĭ eşiră din Ghibea, şi în acestă
ţi culcară la pămîntŭ din ostea lui Israelŭ
douĕ-dieci şi două de miĭ de bărbaţi.

Şi poporulŭ, bărbaţiĭ lui Israelŭ, întări-
ndu-se, îşi-şi rînduiŭ de resbelŭ, în locuiŭ în carŭ se rînduiseseră în ţiua în-
tîiŭ. Şi fiiĭ lui Israelŭ se suiră, şi plân-
seră înaintea lui Iehova până în sără, şi
întrebară pre Iehova, ţicîndŭ: Să maĭ eŭ înc
la luptă cu fiiĭ lui Benjamiţiĭ, fratele meŭ,
seŭ să cădŭ? Şi Iehova dise: Suiţi-vĕ, că
mîne îĭ voiŭ da în mînele voştre.

Şi Israelŭ puse păndaşiĭ împregiurulŭ Ghi-
beeĭ. Şi fiiĭ lui Israelŭ se suiră în ţiua a
treia asupra fiiĭ lui Benjamiţiĭ, şi se
rînduiră asupra Ghibeeĭ, ca şi în celelalte
ţiĭ. Şi fiiĭ lui Benjamiţiĭ eşiră spre în-
tîmpinarea poporului, şi fură traşĭ afară
din cetate, şi începură a da în poporŭ, ca
şi alte ţiĭ, în drumurile mari, (ţîne carĭ
unulă duce la Beti-Ilu, ceă altulă la Ghi-
bea în câmpiă), şi ca la trei-ţieci de băr-
baţi din Israelŭ fură uciş. Şi fiiĭ lui Ben-
jamiţiĭ ţiseră: Ei sînt bătuţĭ înaintea noş-
tră ca şi întîiŭ-ţiuă; ţară fiiĭ lui Israelŭ
ţiseră: Să fugimŭ, ca să-ĭ tragemŭ afară
din cetate în drumuĭ mare. Şi toţi băr-
baţiĭ lui Israelŭ se sculară din locuiŭ lorŭ,
se rînduiră în Baali-Tamare, ei şi pîndă lui
Israelŭ eşi din locuiŭ seŭ, din locuiulŭ Ghi-
beeĭ. Şi ţece miĭ de bărbaţi aleşi din cetă
Israelului veniră asupra Ghibeeĭ, şi luptă se
încinsă; şi Benjamiţiĭ nu sciaŭ, că nenoroci-
rea se apropiă de eĭ. Şi Iehova bătu
pre Benjamiţiĭ înaintea lui Israelŭ, şi fiiĭ
lui Israelŭ calcară în pămîntŭ în ţiua aceea
din Benjamiţiĭ douĕ-dieci şi cinci de miĭ şi
o sută bărbaţi, carĭ toţi scotură sabia.

Că fiiĭ lui Benjamiţiĭ credîndŭ că aceştiă
eĭ-ĭ bătuţĭ, căci ţiseră fiiĭ lui Israelŭ înaintea lui Be-
njamiţiĭ, pentru-că-ĭ-au pîndă, pre
carĭ o puseseră asupra Ghibeeĭ. Şi pîndă
se grăbi, şi se lăţi asupra Ghibeeĭ, şi pîndă
merse şi ceĭ ţi uciseră prin ascuţiulŭ
sabiiĭ. Că o înţelegere era între bărbaţiĭ
lui Israelŭ cu pîndă: Să facă ei se înalţe
cu cetate fumŭ mare. Şi cîndŭ bărbaţiĭ
lui Israelŭ întorseră dosulŭ în luptă, şi Be-
njamiţiĭ începu a bate şi a ucide din bărbaţiĭ lui Israelŭ ca la trei-ţieci de inşi, şi
ţiseră: De, ei sînt bătuţĭ înaintea noştră,
ca în luptă întîiŭ! Atunci unŭ fumŭ groŭ
începu a se ridica din cetate în essŭ, unŭ
stîlpŭ de fumŭ, şi Benjaminiĭ întorseră-se,
şi iată totă cetatea ţuiaŭ în sus fumŭ de
ea către la ceriŭ! Şi bărbaţiĭ lui Israelŭ se
întorseră, şi bărbaţiĭ lui Benjamiţiĭ fură
uimiţi, văţîndŭ că nenorocirea ea apro-

a Deut. 13. 14.	g Deut. 19. 1.	Ţiud. 20.	a Ţiud. 19. 1.
b Deut. 1. 24.	Ţiud. 21. 12.	g Ţiud. 20. 1.	b Deut. 13. 12.
c Ţiud. 6. 24.	h Ţiud. 20. 1.	h Ţiud. 3. 6.	c Ţiud. 3. 6.
d Deut. 13. 15.	i Deut. 13. 14.	i Deut. 13. 15.	d Deut. 13. 15.
e Ţiud. 19. 29.	Ţiud. 19. 29.	Ţiud. 19. 29.	e Ţiud. 19. 29.
f Ţiud. 19. 1.	k Ţiud. 19. 18.	k Ţiud. 19. 18.	f Ţiud. 19. 1.
g Deut. 13. 14.	l Ţiud. 19. 22.	l Ţiud. 19. 22.	g Deut. 13. 14.
h Deut. 13. 15.	m Ţiud. 19. 25.	m Ţiud. 19. 25.	h Deut. 13. 15.
i Deut. 13. 14.	n Ţiud. 19. 26.	n Ţiud. 19. 26.	i Deut. 13. 14.
k Deut. 13. 15.	o Ţiud. 19. 27.	o Ţiud. 19. 27.	k Deut. 13. 15.
l Deut. 13. 14.	p Ţiud. 19. 28.	p Ţiud. 19. 28.	l Deut. 13. 14.
m Deut. 13. 15.	q Ţiud. 19. 29.	q Ţiud. 19. 29.	m Deut. 13. 15.
n Deut. 13. 14.	r Ţiud. 20. 1.	r Ţiud. 20. 1.	n Deut. 13. 14.
o Deut. 13. 15.	s Ţiud. 20. 2.	s Ţiud. 20. 2.	o Deut. 13. 15.
p Deut. 13. 14.	t Ţiud. 20. 3.	t Ţiud. 20. 3.	p Deut. 13. 14.
q Deut. 13. 15.	u Ţiud. 20. 4.	u Ţiud. 20. 4.	q Deut. 13. 15.
r Deut. 13. 14.	v Ţiud. 20. 5.	v Ţiud. 20. 5.	r Deut. 13. 14.
s Deut. 13. 15.	w Ţiud. 20. 6.	w Ţiud. 20. 6.	s Deut. 13. 15.
t Deut. 13. 14.	x Ţiud. 20. 7.	x Ţiud. 20. 7.	t Deut. 13. 14.
u Deut. 13. 15.	y Ţiud. 20. 8.	y Ţiud. 20. 8.	u Deut. 13. 15.
v Deut. 13. 14.	z Ţiud. 20. 9.	z Ţiud. 20. 9.	v Deut. 13. 14.
w Deut. 13. 15.	a Ţiud. 20. 10.	a Ţiud. 20. 10.	w Deut. 13. 15.
x Deut. 13. 14.	b Ţiud. 20. 11.	b Ţiud. 20. 11.	x Deut. 13. 14.
y Deut. 13. 15.	c Ţiud. 20. 12.	c Ţiud. 20. 12.	y Deut. 13. 15.
z Deut. 13. 14.	d Ţiud. 20. 13.	d Ţiud. 20. 13.	z Deut. 13. 14.
a Deut. 13. 15.	e Ţiud. 20. 14.	e Ţiud. 20. 14.	a Deut. 13. 15.
b Deut. 13. 14.	f Ţiud. 20. 15.	f Ţiud. 20. 15.	b Deut. 13. 14.
c Deut. 13. 15.	g Ţiud. 20. 16.	g Ţiud. 20. 16.	c Deut. 13. 15.
d Deut. 13. 14.	h Ţiud. 20. 17.	h Ţiud. 20. 17.	d Deut. 13. 14.
e Deut. 13. 15.	i Ţiud. 20. 18.	i Ţiud. 20. 18.	e Deut. 13. 15.
f Deut. 13. 14.	k Ţiud. 20. 19.	k Ţiud. 20. 19.	f Deut. 13. 14.
g Deut. 13. 15.	l Ţiud. 20. 20.	l Ţiud. 20. 20.	g Deut. 13. 15.
h Deut. 13. 14.	m Ţiud. 20. 21.	m Ţiud. 20. 21.	h Deut. 13. 14.
i Deut. 13. 15.	n Ţiud. 20. 22.	n Ţiud. 20. 22.	i Deut. 13. 15.
k Deut. 13. 14.	o Ţiud. 20. 23.	o Ţiud. 20. 23.	k Deut. 13. 14.
l Deut. 13. 15.	p Ţiud. 20. 24.	p Ţiud. 20. 24.	l Deut. 13. 15.
m Deut. 13. 14.	q Ţiud. 20. 25.	q Ţiud. 20. 25.	m Deut. 13. 14.
n Deut. 13. 15.	r Ţiud. 20. 26.	r Ţiud. 20. 26.	n Deut. 13. 15.
o Deut. 13. 14.	s Ţiud. 20. 27.	s Ţiud. 20. 27.	o Deut. 13. 14.
p Deut. 13. 15.	t Ţiud. 20. 28.	t Ţiud. 20. 28.	p Deut. 13. 15.
q Deut. 13. 14.	u Ţiud. 20. 29.	u Ţiud. 20. 29.	q Deut. 13. 14.
r Deut. 13. 15.	v Ţiud. 20. 30.	v Ţiud. 20. 30.	r Deut. 13. 15.
s Deut. 13. 14.	w Ţiud. 20. 31.	w Ţiud. 20. 31.	s Deut. 13. 14.
t Deut. 13. 15.	x Ţiud. 20. 32.	x Ţiud. 20. 32.	t Deut. 13. 15.
u Deut. 13. 14.	y Ţiud. 20. 33.	y Ţiud. 20. 33.	u Deut. 13. 14.
v Deut. 13. 15.	z Ţiud. 20. 34.	z Ţiud. 20. 34.	v Deut. 13. 15.
w Deut. 13. 14.	a Ţiud. 20. 35.	a Ţiud. 20. 35.	w Deut. 13. 14.
x Deut. 13. 15.	b Ţiud. 20. 36.	b Ţiud. 20. 36.	x Deut. 13. 15.
y Deut. 13. 14.	c Ţiud. 20. 37.	c Ţiud. 20. 37.	y Deut. 13. 14.
z Deut. 13. 15.	d Ţiud. 20. 38.	d Ţiud. 20. 38.	z Deut. 13. 15.
a Deut. 13. 14.	e Ţiud. 20. 39.	e Ţiud. 20. 39.	a Deut. 13. 14.
b Deut. 13. 15.	f Ţiud. 20. 40.	f Ţiud. 20. 40.	b Deut. 13. 15.
c Deut. 13. 14.	g Ţiud. 20. 41.	g Ţiud. 20. 41.	c Deut. 13. 14.
d Deut. 13. 15.	h Ţiud. 20. 42.	h Ţiud. 20. 42.	d Deut. 13. 15.
e Deut. 13. 14.	i Ţiud. 20. 43.	i Ţiud. 20. 43.	e Deut. 13. 14.
f Deut. 13. 15.	k Ţiud. 20. 44.	k Ţiud. 20. 44.	f Deut. 13. 15.
g Deut. 13. 14.	l Ţiud. 20. 45.	l Ţiud. 20. 45.	g Deut. 13. 14.
h Deut. 13. 15.	m Ţiud. 20. 46.	m Ţiud. 20. 46.	h Deut. 13. 15.
i Deut. 13. 14.	n Ţiud. 20. 47.	n Ţiud. 20. 47.	i Deut. 13. 14.
k Deut. 13. 15.	o Ţiud. 20. 48.	o Ţiud. 20. 48.	k Deut. 13. 15.
l Deut. 13. 14.	p Ţiud. 20. 49.	p Ţiud. 20. 49.	l Deut. 13. 14.
m Deut. 13. 15.	q Ţiud. 20. 50.	q Ţiud. 20. 50.	m Deut. 13. 15.
n Deut. 13. 14.	r Ţiud. 20. 51.	r Ţiud. 20. 51.	n Deut. 13. 14.
o Deut. 13. 15.	s Ţiud. 20. 52.	s Ţiud. 20. 52.	o Deut. 13. 15.
p Deut. 13. 14.	t Ţiud. 20. 53.	t Ţiud. 20. 53.	p Deut. 13. 14.
q Deut. 13. 15.	u Ţiud. 20. 54.	u Ţiud. 20. 54.	q Deut. 13. 15.
r Deut. 13. 14.	v Ţiud. 20. 55.	v Ţiud. 20. 55.	r Deut. 13. 14.
s Deut. 13. 15.	w Ţiud. 20. 56.	w Ţiud. 20. 56.	s Deut. 13. 15.
t Deut. 13. 14.	x Ţiud. 20. 57.	x Ţiud. 20. 57.	t Deut. 13. 14.
u Deut. 13. 15.	y Ţiud. 20. 58.	y Ţiud. 20. 58.	u Deut. 13. 15.
v Deut. 13. 14.	z Ţiud. 20. 59.	z Ţiud. 20. 59.	v Deut. 13. 14.
w Deut. 13. 15.	a Ţiud. 20. 60.	a Ţiud. 20. 60.	w Deut. 13. 15.
x Deut. 13. 14.	b Ţiud. 20. 61.	b Ţiud. 20. 61.	x Deut. 13. 14.
y Deut. 13. 15.	c Ţiud. 20. 62.	c Ţiud. 20. 62.	y Deut. 13. 15.
z Deut. 13. 14.	d Ţiud. 20. 63.	d Ţiud. 20. 63.	z Deut. 13. 14.
a Deut. 13. 15.	e Ţiud. 20. 64.	e Ţiud. 20. 64.	a Deut. 13. 15.
b Deut. 13. 14.	f Ţiud. 20. 65.	f Ţiud. 20. 65.	b Deut. 13. 14.
c Deut. 13. 15.	g Ţiud. 20. 66.	g Ţiud. 20. 66.	c Deut. 13. 15.
d Deut. 13. 14.	h Ţiud. 20. 67.	h Ţiud. 20. 67.	d Deut. 13. 14.
e Deut. 13. 15.	i Ţiud. 20. 68.	i Ţiud. 20. 68.	e Deut. 13. 15.
f Deut. 13. 14.	k Ţiud. 20. 69.	k Ţiud. 20. 69.	f Deut. 13. 14.
g Deut. 13. 15.	l Ţiud. 20. 70.	l Ţiud. 20. 70.	g Deut. 13. 15.
h Deut. 13. 14.	m Ţiud. 20. 71.	m Ţiud. 20. 71.	h Deut. 13. 14.
i Deut. 13. 15.	n Ţiud. 20. 72.	n Ţiud. 20. 72.	i Deut. 13. 15.
k Deut. 13. 14.	o Ţiud. 20. 73.	o Ţiud. 20. 73.	k Deut. 13. 14.
l Deut. 13. 15.	p Ţiud. 20. 74.	p Ţiud. 20. 74.	l Deut. 13. 15.
m Deut. 13. 14.	q Ţiud. 20. 75.	q Ţiud. 20. 75.	m Deut. 13. 14.
n Deut. 13. 15.	r Ţiud. 20. 76.	r Ţiud. 20. 76.	n Deut. 13. 15.
o Deut. 13. 14.	s Ţiud. 20. 77.	s Ţiud. 20. 77.	o Deut. 13. 14.
p Deut. 13. 15.	t Ţiud. 20. 78.	t Ţiud. 20. 78.	p Deut. 13. 15.
q Deut. 13. 14.	u Ţiud. 20. 79.	u Ţiud. 20. 79.	q Deut. 13. 14.
r Deut. 13. 15.	v Ţiud. 20. 80.	v Ţiud. 20. 80.	r Deut. 13. 15.
s Deut. 13. 14.	w Ţiud. 20. 81.	w Ţiud. 20. 81.	s Deut. 13. 14.
t Deut. 13. 15.	x Ţiud. 20. 82.	x Ţiud. 20. 82.	t Deut. 13. 15.
u Deut. 13. 14.	y Ţiud. 20. 83.	y Ţiud. 20. 83.	u Deut. 13. 14.
v Deut. 13. 15.	z Ţiud. 20. 84.	z Ţiud. 20. 84.	v Deut. 13. 15.
w Deut. 13. 14.	a Ţiud. 20. 85.	a Ţiud. 20. 85.	w Deut. 13. 14.
x Deut. 13. 15.	b Ţiud. 20. 86.	b Ţiud. 20. 86.	x Deut. 13. 15.
y Deut. 13. 14.	c Ţiud. 20. 87.	c Ţiud. 20. 87.	y Deut. 13. 14.
z Deut. 13. 15.	d Ţiud. 20. 88.	d Ţiud. 20. 88.	z Deut. 13. 15.
a Deut. 13. 14.	e Ţiud. 20. 89.	e Ţiud. 20. 89.	a Deut. 13. 14.
b Deut. 13. 15.	f Ţiud. 20. 90.	f Ţiud. 20. 90.	b Deut. 13. 15.
c Deut. 13. 14.	g Ţiud. 20. 91.	g Ţiud. 20. 91.	c Deut. 13. 14.
d Deut. 13. 15.	h Ţiud. 20. 92.	h Ţiud. 20. 92.	d Deut. 13. 15.
e Deut. 13. 14.	i Ţiud. 20. 93.	i Ţiud. 20. 93.	e Deut. 13. 14.
f Deut. 13. 15.	k Ţiud. 20. 94.	k Ţiud. 20. 94.	f Deut. 13. 15.
g Deut. 13. 14.	l Ţiud. 20. 95.	l Ţiud. 20. 95.	g Deut. 13. 14.
h Deut. 13. 15.	m Ţiud. 20. 96.	m Ţiud. 20. 96.	h Deut. 13. 15.
i Deut. 13. 14.	n Ţiud. 20. 97.	n Ţiud. 20. 97.	i Deut. 13. 14.
k Deut. 13. 15.	o Ţiud. 20. 98.	o Ţiud. 20. 98.	k Deut. 13. 15.
l Deut. 13. 14.	p Ţiud. 20. 99.	p Ţiud. 20. 99.	l Deut. 13. 14.
m Deut. 13. 15.	q Ţiud. 20. 100.	q Ţiud. 20. 100.	m Deut. 13. 15.
n Deut. 13. 14.	r Ţiud. 20. 101.	r Ţiud. 20. 101.	n Deut. 13. 14.
o Deut. 13. 15.	s Ţiud. 20. 102.	s Ţiud. 20. 102.	o Deut. 13. 15.
p Deut. 13. 14.	t Ţiud. 20. 103.	t Ţiud. 20. 103.	p Deut. 13. 14.
q Deut. 13. 15.	u Ţiud. 20. 104.	u Ţiud. 20. 104.	q Deut. 13. 15.
r Deut. 13. 14.	v Ţiud. 20. 105.	v Ţiud. 20. 105.	r Deut. 13. 14.
s Deut. 13. 15.	w Ţiud. 20. 106.	w Ţiud. 20. 106.	s Deut. 13. 15.
t Deut. 13. 14.	x Ţiud. 20. 107.	x Ţiud. 20. 107.	t Deut. 13. 14.
u Deut. 13. 15.	y Ţiud. 20. 108.	y Ţiud. 20. 108.	u Deut. 13. 15.
v Deut. 13. 14.	z Ţiud. 20. 109.	z Ţiud. 20. 109.	v Deut. 13. 14.
w Deut. 13. 15.	a Ţiud. 20. 110.	a Ţiud. 20. 110.	w Deut. 13. 15.
x Deut. 13. 14.	b Ţiud. 20. 111.	b Ţiud. 20. 111.	x Deut. 13. 14.
y Deut. 13. 15.	c Ţiud. 20. 112.	c Ţiud. 20. 112.	y Deut. 13. 15.
z Deut. 13. 14.	d Ţiud. 20. 113.	d Ţiud. 20. 113.	z Deut. 13. 14.
a Deut. 13. 15.	e Ţiud. 20. 114.	e Ţiud. 20. 114.	a Deut. 13. 15.
b Deut. 13. 14.	f Ţiud. 20. 115.	f Ţiud. 20. 115.	b Deut. 13. 14.
c Deut. 13. 15.	g Ţiud. 20. 116.	g Ţiud. 20. 116.	c Deut. 13. 15.
d Deut. 13. 14.	h Ţiud. 20. 117.	h Ţiud. 20. 117.	d Deut. 13. 14.
e Deut. 13. 15.	i Ţiud. 20. 118.	i Ţiud. 20. 118.	e Deut. 13. 15.
f Deut

43 până de el. Şi ei se întorseră de la hotarul lui Israil către calea pustiului şi lupta l-ormâtu grozniciu, şi ei din cetăţi îl călcară în pământ în mijlocul
48 lor. Şi înconjurară pe Benjaminiţi, îi goniră, îi zdrobiră cu uşurinţă, până spre Ghibea, către răsăritul soarelui. Şi căzură din Benjaminiţi optsprezece mii bărbaţi,
45 toţi bărbaţi viteji. Şi ei întorseră dosul, şi fugiră în pustiu către stînca ^a Rimmon; şi fărâmiţară pe cinci mii pe drumuri, celo mai
cinci mii de inşi, şi-i urmăriră până la Ghidoan, bătându-le şi încă două mii de bărbaţi.
46 Deci toţi cei căduţi din Benjaminiţi în ziua aceea fură douăzeci şi cinci de mii de bărbaţi, cari toţi erau viteji, tari oameni viteji.
47 Şi din cei ce întorseră dosul şi fugiră la stînca bărbaţi seişemi la pustiu la stînca Rimmon,
şi rămaseră la stînca Rimmon patru luni.
48 Şi bărbaţii lui Israil se întorseră la fiii lui Benjamin, şi-i loviră prin ascuţişul sabiei, pre oamenii de-odată cetăţi, şi vitele şi totă ce aflară; şi dădură foc tuturor cetăţilor ce găsiră în cale.

21 Şi ^a bărbaţii lui Israil făcuseră în Mitpa, ^b juraseră: Nimenea din noi să nu dea pre
2 fata sa de femeie lui Benjamin. Şi poporul veni la ^a Betel-Ela, rămase acolo până
în seră înaintea lui Dumnedeu, şi-şi
3 înălţară vocile lor şi plânseră tare. Şi zisă: Pentru-ce, o Iehova, Dumnedeul lui Israel, s'a întâmplat celui în Israel, ca Israel
4 să se lipsească de o semintiă? Şi a doua zi poporul se sculă, ^a zidi acolo unul altaru, şi aduse arderi de tot şi sacrificii de bucurie.
5 Şi fiii lui Israel ziseră: Cine d'intre toate semintiile lui Israel nu s'a suitu cu adunarea la Iehova? ^a Că fu unul jurământ mare asupra celui ce nu se va sui la Iehova la Mitpa, zicendu: Elu să se
6 omore. Şi fiilor lui Israel li se fu milă de Benjamin, fratele lor, şi ziseră: Astăzi-şi o semintiă întrega s'a perdut din
7 Israel. Ce să facemu de femei pentru cei rămaşi? că noi ne-amu jurată pe Iehova a nu li da lor din fetele noastre femei. Şi-şi
8 ziseră: Are vre-unu din semintiile lui Israel, care să nu se fi suitu la Iehova la Mitpa?
Şi deodată unul din ^a Iabeşi-Galaadu nu venită în tabără la adunare. Şi poporul se numeră, şi, ecce, nu era acolo nimenea din locuitorii Iabeşi-Galaadului. Şi
10 comunitatea trimise acolo doisprezece mii de oameni din cei mai viteji, şi li ordonară, zicendu: ^a Mergeţi şi treceţi pre locuitorii din Iabeşi-Galaadu prin ascuţişul sabiei şi pre femei şi pre copii. Şi deci
11 ceea ce veţi face: ^a Pre totă bărbatulu, şi pre totă femea care s'a culcatu cu bărbat, veţi nimici cu desăvârşire. Şi
12 ei găsiră între locuitorii din Iabeşi-Galaadu patru sute de fete fecióre, cari nu se culcaseră cu bărbatu, şi le aduseră la tabără la ^a Şilo, ce este în pământulu Canaan.
13 Şi toată comunitatea trimise, şi vorbi către fiii lui Beniamin, cari erau la stînca Rimmonu, şi le cuvântară pace. Şi Beni-
14 amin se întorse în acelu timpu, şi li dădură lor de femei acele pre cari le-ai lăsatu în viaţă d'intre femeile Iabeşi-Galaadului; dară ele nu ajunseră pentru ei.
15 Şi poporulu i se fu milă de Beniamin, că Iehova a turbatu o ştirbitură în semintiile lui Israel.
16 Şi bătrânii comunităţei ziseră: Ce să facemu de femei pentru cei rămaşi? că femeile s'au stârpitu din Beniamin!
17 Şi ei ziseră: Ecce, sărbătore lui Iehova se ţine de ani în ani în Şilo, care este spre medi-nópte de Betel-Ela spre resăritulu
soarelui, pe calea mare care duce de la Betel-Ela la Şechemu, şi spre miedi-di de la Lebona. Şi ei ordonară fiilor lui Beniamin,
18 zicendu: Mergeţi şi pândiţi în vii; Şi
când veţi vede pe fetele din Şilo eşi ^a spre a juca în chori, eşiţi din vii, şi răpiţi-vă
fie-care pre femeia sa din fetele din Şilo, şi duceţi-vă în pământulu lui Beniamin.
19 Şi când părinţii lor sau fraţii lor vor veni spre a se certa cu noi, noi le vomu
zice: Daţi-ni-le nouă-le, fiindu-că noi nu amu luatu câte o femeie pentru fie-care din ei în resboiu; şi nu voi să-i fi dată voi lor acum, ca să fiţi vinovaţi.
20 Şi fiii lui Beniamin făcură aşa, şi-şi luară femei, după numerulu lor, d'intre dănsele răpite pre cari le-au răpitu; şi mer-
seră şi se întorseră la moştenirile lor, şi ^a zidiră cetăţile, şi locuiră în ele. Şi în acelu
timpu fie-care din fiii lui Israelu se duse la semintia sa şi la rămulu său, şi eşiră de acolo fie-care la moştenirea sa.
25 ^a În zilele acelo nu era rege în Israel;
^b de-care fiecare ce se vede dreptu în ochii săi

---

a Deut. 13. 16. | Cap. 20. 1. | a Deut. 3. 18. | a Cap. 20. 2. | a Cap. 20. 18. | a Deut. 13. 15. | a Deut. 2. 34.
b Cap. 20. 11. | b Deut. 29. 12. | 1 Sam. 11. 7. | 1 Sam. 10. 17. | b Cap. 20. 21. | 2 Sam. 21. 1. | Cap. 20. 48. | b Cap. 17. 6.
c Deut. 20. 13. | 2 Sam. 24. 15. | 2 Sam. 11. 21. | 2 Sam. 14. 11. | 1 Sam. 14. 45. | 1 Sam. 18. 6.

CARTEA RUTU.

Elimelech şi fii săi mutându-se în Moabu, rămâne el cu soţia sa Naomi, şi cu cele două nurori ale sale Orfa şi Rut. Moartea lui Elimelech şi a celor doi fii ai săi. Naomi se întoarce în Betel-Lehemu, şi Rut o urmează.

1 Şi în dilele când judecau ^a judecătorii, fu
^a fămete pe pământ, şi s'a dusu
un bărbatu din ^a Betel-Lehemulu lui Iuda, ca
să locuiască în pământulu Moabului, elu şi
2 femea sa, şi cei doi fii ai săi. Numele
bărbatului seu Elimelechu, şi numele femeei
sale Naomi, şi numile celoru doi fii ai săi
erau Mahlonu şi Chilionu, ^a Efratiţi din Betel-
Lehemulu lui Iuda. Şi veniră ^a în pământulu
Moabului, şi locuiră acolo.
3 Şi muri Elimelechu, bărbatulu Naomei;
şi a rămasu ea cu cei doi fii ai săi. Şi-şi
luară lor femei Moabitene; numele unei
era Orfa, şi numele celei d'a doua Rut;
5 şi locuiră acolo ca la dece ani. Şi muriră
şi aceşti doi, Mahlonu şi Chilionu; şi ră-
mase femea fără cei doi fii ai ei şi fără
bărbatulu ei.
6 Şi ea se sculă cu nurorile ei, şi se în-
toarse din pământulu Moabului; că auzise în
pământulu Moabului, că Iehova a ^a cercetatu
pe poporulu seu, ^b dându-i pâne. Şi ea se
duse locului în care locuia, şi cele două nurori
ale sale cu d'insa; şi mersă pe cale, ca să se
întoarcă în pământulu lui Iuda. Şi zise Naomi
8 cătră cele două nurori ale sale: Duceţi-vă,
şi întoarceţi-se-care în casa mumei sale:
^a Facă-şi Iehova milă cu voi, cumu aţi făcutu
cu cei răposaţi şi cu mine. Dea-vi Ie-
hova, ca să aflaţi ^a repaosu fie-care în casa
bărbatului seu! Şi le sărută; şi ele înal-
9 ţară ^b glasu lor, şi plânseră. Şi-i ziseră:
10 Da tine vomu să ne întorcemu la popo-
rulu tău.
11 Şi Naomi zise: Întoarceţi-vă, fiicele mele;
pentru-ce să mergeţi cu mine? Au dău
eu mai fii în corpulu meu, ^a ca să vi fie
12 bărbaţi? Întoarceţi-vă, fiicele mele, duceţi-
vă; că sunt prea bătrână, spre a mai avé
bărbatu; şi de aş zice, ce nu-i nădejde
13 pentru mine, ca să fiu ale vostre bărbaţi
în acestă nópte, şi ele dăsă naşte fii:
14 Le-aţi aşteptă voi pentru ei până ce vor
creşte mari? Le-aţi opri voi pentru ei
de la bărbaţi? Nu, fiicele mele, că multu mai amară îmi este mie, decâtu vouă; căci ^a s'a lăsatu asupra mea mâna lui Iehova. Şi ele înălţară
15 vocile lor, şi plânseră érăşi. Şi Orfa sărută pre socra sa; dară Rut ^a se ţinea de ea.
Şi zise Naomi: Ecce, cumnata-ta s'a în-
toarsu la poporulu ei şi la ^a dei ei, întórce-te
16 şi tu după cumnata-ta. Dară Rut zise: ^a Nu
ela de mine ca să te părăsescu, şi să mă
depărtezu din urma ta; că încotro vei merge
tu, voiu merge şi eu; unde vei rămâne tu,
voiu rămâne şi eu; ^a poporulu teu va fi popo-
rulu meu, şi Dumnedeulu teu va fi Dum-
17 nedeulu meu; Unde vei muri tu, voiu muri
şi eu, şi acolo mă voiu înmormântă; ^a aşa
să-mi facă Iehova, şi încă mai multă, dacă
altă ce-va decâtu mórtea mă va despărţi
18 de tine! ^a Şi văzându Naomi că ea este bă-
tută să meargă cu d'insa, încetă de a vorbi
cătră ea.
19 Şi ei duseră amêndóue până ce ajun-
seră la Betel-Lehemu; şi după ce sosiră la
Betel-Lehemu, ^a toată cetatea era în mişcare pentru ele, şi femeile ziceau: ^b Acésta e
20 Naomi (Plăcuta)? Şi ea li zise: Nu mă chia-
maţi Naomi, ci chiemaţi-mă Mara, că A-tot-
Puterniculu m'a amărîtu forte: Plină m'am
21 dusu, ^a şi deşertă m'a întorsu Iehova; pentru-ce
dară să mă mai chiemaţi Naomi, fiindu-că Ie-
hova a mâhnitu-mă, şi A-tot-Puternicele m'a întristatu?
22 Şi se întórse Naomi cu Rută Moabitena,
nora ei, care se întórse din pământulu
Moabului; şi veniră în Betel-Lehemu ^a la în-
ceputulu secerişului orzului.

Boaz oferindu-i Rutei de la lucru, are de la d'însa şi părţile unui seceratoriu.

2 Şi bărbatulu Naomei avea o ^a rudă, unu
bogat, din semintia lui Elimelechu,
ale cărui nume era ^b Boaz. Şi zise Rutu,
2 Moabitena, către Naomi: Rogu-te, lasă-mi

Ruth | a Judg. 2. 1. | a Cap. 21. 25. | a Cap. 2. 18. | a Deut. 25. 5. | a Deut. 1. 17. | a Cap. 2. 11. | a Deut. 24. 17.
a Deut. 17. 9. | Judg. 3. 31. | b Cap. 4. 11. | Lev. 25. 25. | b Cap. 4. 1. | Deut. 24. 19. | b Cap. 4. 14. | Cap. 3. 22.
b Judg. 17. 7. | 2 Sam. 24. 1. | Deut. 28. 2. | Deut. 25. 5. | Deut. 24. 19. | Cap. 4. 11. | Cap. 3. 22.
Lev. 1. 16. | 1 Sam. 1. 16. | Num. 36. 8. | Cap. 4. 11.
[Illegible] 8*

să mă duc în țărâna și să culeg spice în urma celuia, în ochiu căruia voiu afla chariu.
5 Și-i dise: Du-te, fiica mea. Și dusă-se-a, ajunse înt'o țărână, și culese spice în urma secerătorilor; și cumu i se întîmplă, pe'nsăși acăstia era a lui Boozi, care era din nêmulu lui Elimelechu.
4 Și ecce Booz venia din Beth-Lehemu, și dise secerătoriloru: Domnulu fia cu voi! Și i respunseră: Binecuventedze-te Iehova.
5 Și dise Booz servului seu, ce era pusu preste secerători: A cui este tênăra acăsta? Și servulu ce era pusu preste secerători respunse, și dise: Ea este o tênără Moabitâncă, venită 'nsă întorsă cu Naomi din pămêntulu Moabului.
7 Și ea mi-a disu: Lăsa-mă, să culegu și să adunu d'intre snopi pe urma secerătoriloru; și venindu a rămasu de dimineță, și până acumu; și pușinel s'a reposatu în casă.
8 Și Booz dise către Rutu: Ascultă, fiica mea: nu te duce să culegi în altu țărână, și nu te depărta de aicea, ci ține-te de servele mele:
9 Aținte-ți ochii pe țărâna în care voru secera, și mergi pe urma loru. Au nu ți-am ordinatu servilorii să nu te atingă? Și de-ți este sete, du-te la vase, și bê din ceea ce voru scote servii.
10 Și ea 'ncădiu pe pămêntu, se prosternă la pămêntu, și-i dise: Cumu de am aflatu chariu în ochii tei, ca tu să ingrijeșci de mine, de mine o străină?
11 Și respunse Booz, și dise: Toți ce ai facutu socrei tale după mortea bărbatului ei, și ai părăsitu pe părintele tei, pre mama ta și pământulu nascerei tale, și ai venitu la unu poporu, pre care mai 'nainte nu l'ai cunoscutu.
12 Resplătéscă Iehova faptea ta, și de deplină plata ta de la Iehova, Dumnedieulu lui Israelu, 'nsuflu a căruia aripi ai venitu să te adăpostesci.
13 Și se dise: Aflu mil chariu în ochii tei, domnulu meu, că tu ai mângâiatu și ai vorbitu inimei serve tale, 'de și eu nu sunu chiar ca una din servele tale.
14 Și-i dise Booz: Când timpulu mâncărei: Apropiă-te aicea, și mănâncă din pâne, și înfundă bucătura ta în oțetu.
Și ea se puse lângă secerători; și ăl 'i dădu grăunțe prăjite, și ea mâncă, 'se sătură, și a și sdrobitu.
15 Și se sculă să culeagă, și a ordinatu Booz servilorii săi, dicându: Lăsați-o să culeagă și între snopi, și ei nu
16 o rușinați: Și chiaru scoteți pentru ea din mănunchi, și lăsați ca să culeagă, și nu o
17 certați. Și ea culese din țărână până sără,

a Deut. 24. 6. b Deut. 21. 17. c Deut. 25. 5. 6. — Cap. 3. a Cap. 1. 9. b Cap. 2. 12. c Cap. 2. 8.

și bătu cuse ce a culesă; și a fostă ca o efă de orză. Și luându o venitu în cetate, și vădiu socra sa ce a culesă. Și Rutu scotându-i afară 'cuse ce i-a rămasu după ce s'a săturatu.

Și i a disu socră-sa: Unde ai culesă astă-di? și unde ai lucratu? fie binecuventatu celu ce a 'ncăgetătu de tine! Și spuse socrei sale la cine a lucratu, și-i dise: Numele bărbatului, la care amu lucratu astă-di, este Booz. Și a disu Naomi nurorei sale: 'Binecuventatu fie el de Iehova; ca unulu care nu a părăsitu pre cei vii nici pre cei morți; și o mai zise Naomi: Acestu bărbatu mi este rudă, 'una din rudele ce au dreptulu răscumpărărei. Și Rutu Moabitâncă dise: Și a mai disu el către mine: Tine-te de servii mei, până ce voru sfârși totu secerișulu. Și Naomi dise către Rutu, nurorea sa: Bine-și este, fiica mea, să ieși cu servele sale, ca nu cumva să te întâmple ce va pe altă țărână. Așa ea se ținu de servele lui Booz, ca să culeagă, până ce se sfârși secerișulu orzului și secerișulu grâului; și locuia cu socr-sa.

Și Naomi, socra ei, 'i dise: Fiica mea, 'nu-ți voiu căuta eu 'repaosu, ca să-ți fie bine? Și acumu Booz, la a cărui servă tu ai fostu, nu este elu rudă nóstră? Iată, elu va vântura în nópte orzulu în arii. Iverti spăla-te, 'ungi-te, și pune pe tine vestmintele tale și coboră-te la arii. Nu te fa cunoscută bărbatului, până ce va sfârși de mâncare și de bâutu. Și când se va culca, luându locule unde se va culca, și descoperă-te acolo, descopere picioarele lui, și culcă-te; și ăl 'ți va spune ce ai să faci. Și ea 'i respunse: Totu ce-mi dici, voiu face.

Și se coborî la arii și făcu totu, cumu i-a ordinatu socră-sa. Și Booz a mâncatu și a bâutu, și 'i s'a veselitu inima lui, și ăle duse să se culce înt'o parte a mesei. Și ea veni încetu, descoperi picioarele lui, și se culcă. Și la mediulnopte sculându-se ăstuia bărbatulu, și se plecă spre ea, și iată, o femeia era culcată la picioarele lui. Și ăle 'i dise: Cine ești tu? Și ea respunse: Eu sunu Rutu, serva ta; întinde pulpa ta peste serva ta; căci 'rudă ești tu după dreptulu răscumpărărei. Și ăle dise: 'Binecuventată ești tu de Iehova, fiica mea! Bine-voiu-ai făcutu a doua cea din urmă, ce la cei-l-alți, căci nu te-ai dusu după bărbați, fie ei mici sau mari.

Cap. 3. a Deut. 25. 5. b Cap. 2. 20. c Cap. 1. 9. — Cap. 4. a Deut. 25. 7. b Cap. 3. 13. c Cap. 3. 9. d Cap. 3. 4. e Cap. 3. 8.

11 Acumu, fiica mea, nu te teme, totu ce mi vei dice, voiu face ție; că toți cetățeni poporului meu scie, că tu ești o femeia virtuósă.
12 Și acumu eu adevěrat că sunu 'rudă de, care amu dreptulu răscumpărărei; dară 'este o rudă mai aprópe decât mine.
13 Remâi nóptea acăsta, mâne dimineță de va vrea să te răscumpere, bine, ca o 'răscumpere; ěră de nu va voi să te răscumpere ele, te voiu răscumpěra eu, 'viu este Iehova: culcă-te aicea până dimineță.
14 Și ea culcată ca la picioarele lui până dimineță, și ăle sculatu înainte d'a se cunósce unulu pre altulu, că ělă dise: Nu trebue să se scie că a venitu o femeia la arii.
15 Și mai dise: Adu mantia ce ești pe tine și țină-o. Și ea o ținu; și ělă 'i măsură trei măsuri de orzu, și 'le puse pe ea; și ea duse ela în cetate.
16 Și ea a venitu la socra-sa, care dise: Cine? sor'mea cu tine, fiica mea? Și a spusu ei totu ce i-a facutu bărbatulu. Și mai dise: Acestu orzu mi-a datu, căci dise: Nu să nu mergi cu mâna golă la socră-ta.
17 Și ea 'i dise: 'Rămâi, fiica mea, până ce voi ști cumu va eși lucrulu; căci ăl nu va odihni bărbatulu până nu se va sfârși lucrulu astă-di.

Căsătoria lui Booz și a Rutei, numerse lui Obedu, strănepotul lui Iudeiu.

4 Și Booz se sui la porță, și ședu acolo; și ecce, celu ce dreptulu răscumpărărei, de care a vorbitu Booz, trecea; și la dise: Hei cutare! abate-te, ședi aicea! Și se abătu, și ședu. Și Booz luă dise barbați din 'cetățeni ai cetăței, și dise: Ședeți aicea; și ei ședură. Și ělă dise celui de rudă: Naomi, care s'a 'întorsu din țărâna Moabului, a vîndutu țărâna fratelui nostru Elimelechu. Și ěl mau gândit să 'ți descopěr urechea, și să-ți dicu: 'Cumpěră 'o în fața celoru ce ședu aicea, și în fața bătrâniloru poporului meu. Dacă vrei să te răscumperi, răscumpěră-o; ěră de nu vrei a te răscumpěra, spune-mi, ca să sciu: că altu de tine nu este altu chiar, care să 'răscumpere, și după tine sunu eu. Și ěl a disu: Eu voiu răscumpěra. Și dise Booz: În ziua ce vei cumpěra țărâna din mâna lui Naomi, vei cumpěra-o și de la Rutu, Moabitâncă, nurora răposatului, 'pentru a pěstra numele repausatului în moștenirea sa. 6 Și dise celui de dreptulu răscumpărărei: Nu potu să 'mi cumpěr, ca să nu stric moșcenirea mea: cumpěră pentru tine acea ce am eu de răscumpěrare, că nu potu să răscumpěr eu. 7 Și acésta dăruiedze era în vechime în Israilu în casu de răscumpărare și de schimbu, ca să se întărescă totu ce 'nsemna: încălțămintea, și o da 'n prepusulu seu, și acésta era mărturia în Israelu. 8 Răscumpěră-ți dise lui Booz: cumpěră-o pentru tine, și a scosu încălțămintea sa.
9 Și dise Booz bătrâniloru și la totu poporulu: Voi sunteți martori astădi, că am cumpěratu din mâna Naomei totu ce era a lui Elimelechu, a lui Chilionu și a lui Mahlonu. 10 Iară și pre Rutu Moabitâncă, femeia lui Mahlonu, am cumpěratu mie de femeia, ca să pěstrezu numele repausatului în moștenirea sa, și 'ți nu se pěrdă numele repausatului d'intre frații sei și din pórta locului seu; voi astă-di mărturi sunteți. 11 Și a disu tot poporulu, ce era la pórta, și bătrâniî: Martori sântemu. 'Dați Iehova pre femea ce vine în casa ta ca Rahela și ca Lea, cari au 'zidiematu amêndouă casa lui Israelu, ședigă-și cu vîrtute în Efrata, și fie 'nume în Betu-Lehemu; 12 și casa ta să fie ca casa lui Perețiu, pre 'care Tamara l'a născutu lui Iuda, prin 'urmașii ce Iehova îți va da din acésta tênără.
13 Și Booz 'luă pre Rutu, și ea fu lui femeia, și ělă intră la ea, și Iehova dându-i să concépă, ea născu unu fiu. 14 Și 'dicură femeile către Naomi: Binecuventatu fie Iehova, care n'a lăsatu astă-di lipsitu de răscumpărătoru, și numele sou să fie lăudatu în Israelu. 15 Acela te va 'nsenătoși, și va fi îngrijitoru bătrâneților tale; ci nora-ta, care te 'iubesce, și care 'ți este 'mai bună decât șepte fii, a născutu lui Naomi copilașulu acela. 16 Și Naomi copilașulu acela pune în sînu, și-i fu lui loc de dădă. 17 Și vecinele i-au dătu lui nume, dicându: Fiiu s'a născutu Naomiei; și l'au numitu Obedu: acesta 'i părintele lui Ișai, părintele lui Davidu.

18 Și acestea sunt generațiunile lui Perețiu: 'Perețiu a născutu pre Hețronu. Hețronu a 19 născutu pre Ramu și Ramu a născutu pre Amminadabu. 20 Amminadabu a născutu pre 'Nașonu. și Nașonu a născutu pre 'Salmonu; 21 Salmonu a născutu pre Booz, și Booz a născutu pre Obedu, 22 Obedu a născutu pre Ișai, și Ișai a născutu pe 'David.

Cap. 4. a Deut. 25. 7. b Cap. 3. 12. c Cap. 3. 11. d Cap. 3. 13. e Cap. 3. 18. — 1 Cron. 2. a Num. 26. 20. b Cap. 46. 12. c Num. 1. 7. d Num. 2. 3. e Cap. 29. 35. f Num. 10. 14. g Cap. 2. 1. h Cap. 1. 2. i 1 Cron. 2. 10. k Cap. 2. 11. l Cap. 2. 12. m Cap. 2. 13. n Cap. 2. 15. o Cap. 2. 16. p Cap. 2. 17. q Cap. 2. 18. r Cap. 2. 19. s Cap. 2. 20. t Cap. 2. 21. u Cap. 2. 22. v Cap. 2. 23. w Cap. 2. 24. x Cap. 2. 25. y Cap. 2. 26. z Cap. 2. 27. a Cap. 2. 28. b Cap. 2. 29. c Cap. 2. 30. d Cap. 2. 31. e Cap. 2. 32. f Cap. 2. 33. g Cap. 2. 34. h Cap. 2. 35. i Cap. 2. 36. k Cap. 2. 37. l Cap. 2. 38. m Cap. 2. 39. n Cap. 2. 40. o Cap. 2. 41. p Cap. 2. 42. q Cap. 2. 43. r Cap. 2. 44. s Cap. 2. 45. t Cap. 2. 46. u Cap. 2. 47. v Cap. 2. 48. w Cap. 2. 49. x Cap. 2. 50. y Cap. 2. 51. z Cap. 2. 52. a Cap. 2. 53. b Cap. 2. 54. c Cap. 2. 55. d Cap. 2. 56. e Cap. 2. 57. f Cap. 2. 58. g Cap. 2. 59. h Cap. 2. 60. i Cap. 2. 61. k Cap. 2. 62. l Cap. 2. 63. m Cap. 2. 64. n Cap. 2. 65. o Cap. 2. 66. p Cap. 2. 67. q Cap. 2. 68. r Cap. 2. 69. s Cap. 2. 70. t Cap. 2. 71. u Cap. 2. 72. v Cap. 2. 73. w Cap. 2. 74. x Cap. 2. 75. y Cap. 2. 76. z Cap. 2. 77. a Cap. 2. 78. b Cap. 2. 79. c Cap. 2. 80. d Cap. 2. 81. e Cap. 2. 82. f Cap. 2. 83. g Cap. 2. 84. h Cap. 2. 85. i Cap. 2. 86. k Cap. 2. 87. l Cap. 2. 88. m Cap. 2. 89. n Cap. 2. 90. o Cap. 2. 91. p Cap. 2. 92. q Cap. 2. 93. r Cap. 2. 94. s Cap. 2. 95. t Cap. 2. 96. u Cap. 2. 97. v Cap. 2. 98. w Cap. 2. 99. x Cap. 2. 100. y Cap. 2. 101. z Cap. 2. 102. a Cap. 2. 103. b Cap. 2. 104. c Cap. 2. 105. d Cap. 2. 106. e Cap. 2. 107. f Cap. 2. 108. g Cap. 2. 109. h Cap. 2. 110. i Cap. 2. 111. k Cap. 2. 112. l Cap. 2. 113. m Cap. 2. 114. n Cap. 2. 115. o Cap. 2. 116. p Cap. 2. 117. q Cap. 2. 118. r Cap. 2. 119. s Cap. 2. 120. t Cap. 2. 121. u Cap. 2. 122. v Cap. 2. 123. w Cap. 2. 124. x Cap. 2. 125. y Cap. 2. 126. z Cap. 2. 127. a Cap. 2. 128. b Cap. 2. 129. c Cap. 2. 130. d Cap. 2. 131. e Cap. 2. 132. f Cap. 2. 133. g Cap. 2. 134. h Cap. 2. 135. i Cap. 2. 136. k Cap. 2. 137. l Cap. 2. 138. m Cap. 2. 139. n Cap. 2. 140. o Cap. 2. 141. p Cap. 2. 142. q Cap. 2. 143. r Cap. 2. 144. s Cap. 2. 145. t Cap. 2. 146. u Cap. 2. 147. v Cap. 2. 148. w Cap. 2. 149. x Cap. 2. 150. y Cap. 2. 151. z Cap. 2. 152. a Cap. 2. 153. b Cap. 2. 154. c Cap. 2. 155. d Cap. 2. 156. e Cap. 2. 157. f Cap. 2. 158. g Cap. 2. 159. h Cap. 2. 160. i Cap. 2. 161. k Cap. 2. 162. l Cap. 2. 163. m Cap. 2. 164. n Cap. 2. 165. o Cap. 2. 166. p Cap. 2. 167. q Cap. 2. 168. r Cap. 2. 169. s Cap. 2. 170. t Cap. 2. 171. u Cap. 2. 172. v Cap. 2. 173. w Cap. 2. 174. x Cap. 2. 175. y Cap. 2. 176. z Cap. 2. 177. a Cap. 2. 178. b Cap. 2. 179. c Cap. 2. 180. d Cap. 2. 181. e Cap. 2. 182. f Cap. 2. 183. g Cap. 2. 184. h Cap. 2. 185. i Cap. 2. 186. k Cap. 2. 187. l Cap. 2. 188. m Cap. 2. 189. n Cap. 2. 190. o Cap. 2. 191. p Cap. 2. 192. q Cap. 2. 193. r Cap. 2. 194. s Cap. 2. 195. t Cap. 2. 196. u Cap. 2. 197. v Cap. 2. 198. w Cap. 2. 199. x Cap. 2. 200. y Cap. 2. 201. z Cap. 2. 202. a Cap. 2. 203. b Cap. 2. 204. c Cap. 2. 205. d Cap. 2. 206. e Cap. 2. 207. f Cap. 2. 208. g Cap. 2. 209. h Cap. 2. 210. i Cap. 2. 211. k Cap. 2. 212. l Cap. 2. 213. m Cap. 2. 214. n Cap. 2. 215. o Cap. 2. 216. p Cap. 2. 217. q Cap. 2. 218. r Cap. 2. 219. s Cap. 2. 220. t Cap. 2. 221. u Cap. 2. 222. v Cap. 2. 223. w Cap. 2. 224. x Cap. 2. 225. y Cap. 2. 226. z Cap. 2. 227. a Cap. 2. 228. b Cap. 2. 229. c Cap. 2. 230. d Cap. 2. 231. e Cap. 2. 232. f Cap. 2. 233. g Cap. 2. 234. h Cap. 2. 235. i Cap. 2. 236. k Cap. 2. 237. l Cap. 2. 238. m Cap. 2. 239. n Cap. 2. 240. o Cap. 2. 241. p Cap. 2. 242. q Cap. 2. 243. r Cap. 2. 244. s Cap. 2. 245. t Cap. 2. 246. u Cap. 2. 247. v Cap. 2. 248. w Cap. 2. 249. x Cap. 2. 250. y Cap. 2. 251. z Cap. 2. 252. a Cap. 2. 253. b Cap. 2. 254. c Cap. 2. 255. d Cap. 2. 256. e Cap. 2. 257. f Cap. 2. 258. g Cap. 2. 259. h Cap. 2. 260. i Cap. 2. 261. k Cap. 2. 262. l Cap. 2. 263. m Cap. 2. 264. n Cap. 2. 265. o Cap. 2. 266. p Cap. 2. 267. q Cap. 2. 268. r Cap. 2. 269. s Cap. 2. 270. t Cap. 2. 271. u Cap. 2. 272. v Cap. 2. 273. w Cap. 2. 274. x Cap. 2. 275. y Cap. 2. 276. z Cap. 2. 277. a Cap. 2. 278. b Cap. 2. 279. c Cap. 2. 280. d Cap. 2. 281. e Cap. 2. 282. f Cap. 2. 283. g Cap. 2. 284. h Cap. 2. 285. i Cap. 2. 286. k Cap. 2. 287. l Cap. 2. 288. m Cap. 2. 289. n Cap. 2. 290. o Cap. 2. 291. p Cap. 2. 292. q Cap. 2. 293. r Cap. 2. 294. s Cap. 2. 295. t Cap. 2. 296. u Cap. 2. 297. v Cap. 2. 298. w Cap. 2. 299. x Cap. 2. 300. y Cap. 2. 301. z Cap. 2. 302. a Cap. 2. 303. b Cap. 2. 304. c Cap. 2. 305. d Cap. 2. 306. e Cap. 2. 307. f Cap. 2. 308. g Cap. 2. 309. h Cap. 2. 310. i Cap. 2. 311. k Cap. 2. 312. l Cap. 2. 313. m Cap. 2. 314. n Cap. 2. 315. o Cap. 2. 316. p Cap. 2. 317. q Cap. 2. 318. r Cap. 2. 319. s Cap. 2. 320. t Cap. 2. 321. u Cap. 2. 322. v Cap. 2. 323. w Cap. 2. 324. x Cap. 2. 325. y Cap. 2. 326. z Cap. 2. 327. a Cap. 2. 328. b Cap. 2. 329. c Cap. 2. 330. d Cap. 2. 331. e Cap. 2. 332. f Cap. 2. 333. g Cap. 2. 334. h Cap. 2. 335. i Cap. 2. 336. k Cap. 2. 337. l Cap. 2. 338. m Cap. 2. 339. n Cap. 2. 340. o Cap. 2. 341. p Cap. 2. 342. q Cap. 2. 343. r Cap. 2. 344. s Cap. 2. 345. t Cap. 2. 346. u Cap. 2. 347. v Cap. 2. 348. w Cap. 2. 349. x Cap. 2. 350. y Cap. 2. 351. z Cap. 2. 352. a Cap. 2. 353. b Cap. 2. 354. c Cap. 2. 355. d Cap. 2. 356. e Cap. 2. 357. f Cap. 2. 358. g Cap. 2. 359. h Cap. 2. 360. i Cap. 2. 361. k Cap. 2. 362. l Cap. 2. 363. m Cap. 2. 364. n Cap. 2. 365. o Cap. 2. 366. p Cap. 2. 367. q Cap. 2. 368. r Cap. 2. 369. s Cap. 2. 370. t Cap. 2. 371. u Cap. 2. 372. v Cap. 2. 373. w Cap. 2. 374. x Cap. 2. 375. y Cap. 2. 376. z Cap. 2. 377. a Cap. 2. 378. b Cap. 2. 379. c Cap. 2. 380. d Cap. 2. 381. e Cap. 2. 382. f Cap. 2. 383. g Cap. 2. 384. h Cap. 2. 385. i Cap. 2. 386. k Cap. 2. 387. l Cap. 2. 388. m Cap. 2. 389. n Cap. 2. 390. o Cap. 2. 391. p Cap. 2. 392. q Cap. 2. 393. r Cap. 2. 394. s Cap. 2. 395. t Cap. 2. 396. u Cap. 2. 397. v Cap. 2. 398. w Cap. 2. 399. x Cap. 2. 400. y Cap. 2. 401. z Cap. 2. 402. a Cap. 2. 403. b Cap. 2. 404. c Cap. 2. 405. d Cap. 2. 406. e Cap. 2. 407. f Cap. 2. 408. g Cap. 2. 409. h Cap. 2. 410. i Cap. 2. 411. k Cap. 2. 412. l Cap. 2. 413. m Cap. 2. 414. n Cap. 2. 415. o Cap. 2. 416. p Cap. 2. 417. q Cap. 2. 418. r Cap. 2. 419. s Cap. 2. 420. t Cap. 2. 421. u Cap. 2. 422. v Cap. 2. 423. w Cap. 2. 424. x Cap. 2. 425. y Cap. 2. 426. z Cap. 2. 427. a Cap. 2. 428. b Cap. 2. 429. c Cap. 2. 430. d Cap. 2. 431. e Cap. 2. 432. f Cap. 2. 433. g Cap. 2. 434. h Cap. 2. 435. i Cap. 2. 436. k Cap. 2. 437. l Cap. 2. 438. m Cap. 2. 439. n Cap. 2. 440. o Cap. 2. 441. p Cap. 2. 442. q Cap. 2. 443. r Cap. 2. 444. s Cap. 2. 445. t Cap. 2. 446. u Cap. 2. 447. v Cap. 2. 448. w Cap. 2. 449. x Cap. 2. 450. y Cap. 2. 451. z Cap. 2. 452. a Cap. 2. 453. b Cap. 2. 454. c Cap. 2. 455. d Cap. 2. 456. e Cap. 2. 457. f Cap. 2. 458. g Cap. 2. 459. h Cap. 2. 460. i Cap. 2. 461. k Cap. 2. 462. l Cap. 2. 463. m Cap. 2. 464. n Cap. 2. 465. o Cap. 2. 466. p Cap. 2. 467. q Cap. 2. 468. r Cap. 2. 469. s Cap. 2. 470. t Cap. 2. 471. u Cap. 2. 472. v Cap. 2. 473. w Cap. 2. 474. x Cap. 2. 475. y Cap. 2. 476. z Cap. 2. 477. a Cap. 2. 478. b Cap. 2. 479. c Cap. 2. 480. d Cap. 2. 481. e Cap. 2. 482. f Cap. 2. 483. g Cap. 2. 484. h Cap. 2. 485. i Cap. 2. 486. k Cap. 2. 487. l Cap. 2. 488. m Cap. 2. 489. n Cap. 2. 490. o Cap. 2. 491. p Cap. 2. 492. q Cap. 2. 493. r Cap. 2. 494. s Cap. 2. 495. t Cap. 2. 496. u Cap. 2. 497. v Cap. 2. 498. w Cap. 2. 499. x Cap. 2. 500. y Cap. 2. 501. z Cap. 2. 502. a Cap. 2. 503. b Cap. 2. 504. c Cap. 2. 505. d Cap. 2. 506. e Cap. 2. 507. f Cap. 2. 508. g Cap. 2. 509. h Cap. 2. 510. i Cap. 2. 511. k Cap. 2. 512. l Cap. 2. 513. m Cap. 2. 514. n Cap. 2. 515. o Cap. 2. 516. p Cap. 2. 517. q Cap. 2. 518. r Cap. 2. 519. s Cap. 2. 520. t Cap. 2. 521. u Cap. 2. 522. v Cap. 2. 523. w Cap. 2. 524. x Cap. 2. 525. y Cap. 2. 526. z Cap. 2. 527. a Cap. 2. 528. b Cap. 2. 529. c Cap. 2. 530. d Cap. 2. 531. e Cap. 2. 532. f Cap. 2. 533. g Cap. 2. 534. h Cap. 2. 535. i Cap. 2. 536. k Cap. 2. 537. l Cap. 2. 538. m Cap. 2. 539. n Cap. 2. 540. o Cap. 2. 541. p Cap. 2. 542. q Cap. 2. 543. r Cap. 2. 544. s Cap. 2. 545. t Cap. 2. 546. u Cap. 2. 547. v Cap. 2. 548. w Cap. 2. 549. x Cap. 2. 550. y Cap. 2. 551. z Cap. 2. 552. a Cap. 2. 553. b Cap. 2. 554. c Cap. 2. 555. d Cap. 2. 556. e Cap. 2. 557. f Cap. 2. 558. g Cap. 2. 559. h Cap. 2. 560. i Cap. 2. 561. k Cap. 2. 562. l Cap. 2. 563. m Cap. 2. 564. n Cap. 2. 565. o Cap. 2. 566. p Cap. 2. 567. q Cap. 2. 568. r Cap. 2. 569. s Cap. 2. 570. t Cap. 2. 571. u Cap. 2. 572. v Cap. 2. 573. w Cap. 2. 574. x Cap. 2. 575. y Cap. 2. 576. z Cap. 2. 577. a Cap. 2. 578. b Cap. 2. 579. c Cap. 2. 580. d Cap. 2. 581. e Cap. 2. 582. f Cap. 2. 583. g Cap. 2. 584. h Cap. 2. 585. i Cap. 2. 586. k Cap. 2. 587. l Cap. 2. 588. m Cap. 2. 589. n Cap. 2. 590. o Cap. 2. 591. p Cap. 2. 592. q Cap. 2. 593. r Cap. 2. 594. s Cap. 2. 595. t Cap. 2. 596. u Cap. 2. 597. v Cap. 2. 598. w Cap. 2. 599. x Cap. 2. 600. y Cap. 2. 601. z Cap. 2. 602. a Cap. 2. 603. b Cap. 2. 604. c Cap. 2. 605. d Cap. 2. 606. e Cap. 2. 607. f Cap. 2. 608. g Cap. 2. 609. h Cap. 2. 610. i Cap. 2. 611. k Cap. 2. 612. l Cap. 2. 613. m Cap. 2. 614. n Cap. 2. 615. o Cap. 2. 616. p Cap. 2. 617. q Cap. 2. 618. r Cap. 2. 619. s Cap. 2. 620. t Cap. 2. 621. u Cap. 2. 622. v Cap. 2. 623. w Cap. 2. 624. x Cap. 2. 625. y Cap. 2. 626. z Cap. 2. 627. a Cap. 2. 628. b Cap. 2. 629. c Cap. 2. 630. d Cap. 2. 631. e Cap. 2. 632. f Cap. 2. 633. g Cap. 2. 634. h Cap. 2. 635. i Cap. 2. 636. k Cap. 2. 637. l Cap. 2. 638. m Cap. 2. 639. n Cap. 2. 640. o Cap. 2. 641. p Cap. 2. 642. q Cap. 2. 643. r Cap. 2. 644. s Cap. 2. 645. t Cap. 2. 646. u Cap. 2. 647. v Cap. 2. 648. w Cap. 2. 649. x Cap. 2. 650. y Cap. 2. 651. z Cap. 2. 652. a Cap. 2. 653. b Cap. 2. 654. c Cap. 2. 655. d Cap. 2. 656. e Cap. 2. 657. f Cap. 2. 658. g Cap. 2. 659. h Cap. 2. 660. i Cap. 2. 661. k Cap. 2. 662. l Cap. 2. 663. m Cap. 2. 664. n Cap. 2. 665. o Cap. 2. 666. p Cap. 2. 667. q Cap. 2. 668. r Cap. 2. 669. s Cap. 2. 670. t Cap. 2. 671. u Cap. 2. 672. v Cap. 2. 673. w Cap. 2. 674. x Cap. 2. 675. y Cap. 2. 676. z Cap. 2. 677. a Cap. 2. 678. b Cap. 2. 679. c Cap. 2. 680. d Cap. 2. 681. e Cap. 2. 682. f Cap. 2. 683. g Cap. 2. 684. h Cap. 2. 685. i Cap. 2. 686. k Cap. 2. 687. l Cap. 2. 688. m Cap. 2. 689. n Cap. 2. 690. o Cap. 2. 691. p Cap. 2. 692. q Cap. 2. 693. r Cap. 2. 694. s Cap. 2. 695. t Cap. 2. 696. u Cap. 2. 697. v Cap. 2. 698. w Cap. 2. 699. x Cap. 2. 700. y Cap. 2. 701. z Cap. 2. 702. a Cap. 2. 703. b Cap. 2. 704. c Cap. 2. 705. d Cap. 2. 706. e Cap. 2. 707. f Cap. 2. 708. g Cap. 2. 709. h Cap. 2. 710. i Cap. 2. 711. k Cap. 2. 712. l Cap. 2. 713. m Cap. 2. 714. n Cap. 2. 715. o Cap. 2. 716. p Cap. 2. 717. q Cap. 2. 718. r Cap. 2. 719. s Cap. 2. 720. t Cap. 2. 721. u Cap. 2. 722. v Cap. 2. 723. w Cap. 2. 724. x Cap. 2. 725. y Cap. 2. 726. z Cap. 2. 727. a Cap. 2. 728. b Cap. 2. 729. c Cap. 2. 730. d Cap. 2. 731. e Cap. 2. 732. f Cap. 2. 733. g Cap. 2. 734. h Cap. 2. 735. i Cap. 2. 736. k Cap. 2. 737. l Cap. 2. 738. m Cap. 2. 739. n Cap. 2. 740. o Cap. 2. 741. p Cap. 2. 742. q Cap. 2. 743. r Cap. 2. 744. s Cap. 2. 745. t Cap. 2. 746. u Cap. 2. 747. v Cap. 2. 748. w Cap. 2. 749. x Cap. 2. 750. y Cap. 2. 751. z Cap. 2. 752. a Cap. 2. 753. b Cap. 2. 754. c Cap. 2. 755. d Cap. 2. 756. e Cap. 2. 757. f Cap. 2. 758. g Cap. 2. 759. h Cap. 2. 760. i Cap. 2. 761. k Cap. 2. 762. l Cap. 2. 763. m Cap. 2. 764. n Cap. 2. 765. o Cap. 2. 766. p Cap. 2. 767. q Cap. 2. 768. r Cap. 2. 769. s Cap. 2. 770. t Cap. 2. 771. u Cap. 2. 772. v Cap. 2. 773. w Cap. 2. 774. x Cap. 2. 775. y Cap. 2. 776. z Cap. 2. 777. a Cap. 2. 778. b Cap. 2. 779. c Cap. 2. 780. d Cap. 2. 781. e Cap. 2. 782. f Cap. 2. 783. g Cap. 2. 784. h Cap. 2. 785. i Cap. 2. 786. k Cap. 2. 787. l Cap. 2. 788. m Cap. 2. 789. n Cap. 2. 790. o Cap. 2. 791. p Cap. 2. 792. q Cap. 2. 793. r Cap. 2. 794. s Cap. 2. 795. t Cap. 2. 796. u Cap. 2. 797. v Cap. 2. 798. w Cap. 2. 799. x Cap. 2. 800. y Cap. 2. 801. z Cap. 2. 802. a Cap. 2. 803. b Cap. 2. 804. c Cap. 2. 805. d Cap. 2. 806. e Cap. 2. 807. f Cap. 2. 808. g Cap. 2. 809. h Cap. 2. 810. i Cap. 2. 811. k Cap. 2. 812. l Cap. 2. 813. m Cap. 2. 814. n Cap. 2. 815. o Cap. 2. 816. p Cap. 2. 817. q Cap. 2. 818. r Cap. 2. 819. s Cap. 2. 820. t Cap. 2. 821. u Cap. 2. 822. v Cap. 2. 823. w Cap. 2. 824. x Cap. 2. 825. y Cap. 2. 826. z Cap. 2. 827. a Cap. 2. 828. b Cap. 2. 829. c Cap. 2. 830. d Cap. 2. 831. e Cap. 2. 832. f Cap. 2. 833. g Cap. 2. 834. h Cap. 2. 835. i Cap. 2. 836. k Cap. 2. 837. l Cap. 2. 838. m Cap. 2. 839. n Cap. 2. 840. o Cap. 2. 841. p Cap. 2. 842. q Cap. 2. 843. r Cap. 2. 844. s Cap. 2. 845. t Cap. 2. 846. u Cap. 2. 847. v Cap. 2. 848. w Cap. 2. 849. x Cap. 2. 850. y Cap. 2. 851. z Cap. 2. 852. a Cap. 2. 853. b Cap. 2. 854. c Cap. 2. 855. d Cap. 2. 856. e Cap. 2. 857. f Cap. 2. 858. g Cap. 2. 859. h Cap. 2. 860. i Cap. 2. 861. k Cap. 2. 862. l Cap. 2. 863. m Cap. 2. 864. n Cap. 2. 865. o Cap. 2. 866. p Cap. 2. 867. q Cap. 2. 868. r Cap. 2. 869. s Cap. 2. 870. t Cap. 2. 871. u Cap. 2. 872. v Cap. 2. 873. w Cap. 2. 874. x Cap. 2. 875. y Cap. 2. 876. z Cap. 2. 877. a Cap. 2. 878. b Cap. 2. 879. c Cap. 2. 880. d Cap. 2. 881. e Cap. 2. 882. f Cap. 2. 883. g Cap. 2. 884. h Cap. 2. 885. i Cap. 2. 886. k Cap. 2. 887. l Cap. 2. 888. m Cap. 2. 889. n Cap. 2. 890. o Cap. 2. 891. p Cap. 2. 892. q Cap. 2. 893. r Cap. 2. 894. s Cap. 2. 895. t Cap. 2. 896. u Cap. 2. 897. v Cap. 2. 898. w Cap. 2. 899. x Cap. 2. 900. y Cap. 2. 901. z Cap. 2. 902. a Cap. 2. 903. b Cap. 2. 904. c Cap. 2. 905. d Cap. 2. 906. e Cap. 2. 907. f Cap. 2. 908. g Cap. 2. 909. h Cap. 2. 910. i Cap. 2. 911. k Cap. 2. 912. l Cap. 2. 913. m Cap. 2. 914. n Cap. 2. 915. o Cap. 2. 916. p Cap. 2. 917. q Cap. 2. 918. r Cap. 2. 919. s Cap. 2. 920. t Cap. 2. 921. u Cap. 2. 922. v Cap. 2. 923. w Cap. 2. 924. x Cap. 2. 925. y Cap. 2. 926. z Cap. 2. 927. a Cap. 2. 928. b Cap. 2. 929. c Cap. 2. 930. d Cap. 2. 931. e Cap. 2. 932. f Cap. 2. 933. g Cap. 2. 934. h Cap. 2. 935. i Cap. 2. 936. k Cap. 2. 937. l Cap. 2. 938. m Cap. 2. 939. n Cap. 2. 940. o Cap. 2. 941. p Cap. 2. 942. q Cap. 2. 943. r Cap. 2. 944. s Cap. 2. 945. t Cap. 2. 946. u Cap. 2. 947. v Cap. 2. 948. w Cap. 2. 949. x Cap. 2. 950. y Cap. 2. 951. z Cap. 2. 952. a Cap. 2. 953. b Cap. 2. 954. c Cap. 2. 955. d Cap. 2. 956. e Cap. 2. 957. f Cap. 2. 958. g Cap. 2. 959. h Cap. 2. 960. i Cap. 2. 961. k Cap. 2. 962. l Cap. 2. 963. m Cap. 2. 964. n Cap. 2. 965. o Cap. 2. 966. p Cap. 2. 967. q Cap. 2. 968. r Cap. 2. 969. s Cap. 2. 970. t Cap. 2. 971. u Cap. 2. 972. v Cap. 2. 973. w Cap. 2. 974. x Cap. 2. 975. y Cap. 2. 976. z Cap. 2. 977. a Cap. 2. 978. b Cap. 2. 979. c Cap. 2. 980. d Cap. 2. 981. e Cap. 2. 982. f Cap. 2. 983. g Cap. 2. 984. h Cap. 2. 985. i Cap. 2. 986. k Cap. 2. 987. l Cap. 2. 988. m Cap. 2. 989. n Cap. 2. 990. o Cap. 2. 991. p Cap. 2. 992. q Cap. 2. 993. r Cap. 2. 994. s Cap. 2. 995. t Cap. 2. 996. u Cap.

CARTEA ANTEIA A LUI SAMUELU.

Nascerea lui Samuil și mulțămirea sa lui Dumnedeŭ; cântarea Anei.

1 FOSTU unŭ omŭ din Ramataim-Țofimŭ, din munțiĭ lui Efraimŭ, a cărŭia numa era *Elkana, fiiŭ lui Ieroham, fiiulŭ lui Eliu, fiiulŭ lui Țoŭ, fiiulŭ lui Țufŭ,
2 *unŭ Efratiŭ; și elŭ avea două femeĭ: numa unĕĭa era Hana, și numa celeĭlaltă Penina. Penina avea copiĭ, dară Hana nu avea copiĭ.
3 Și acestŭ omŭ se suĭa din cetate în cetate ca *din anu în anŭ, *ca să se închine, și să sacrifice lui Iehova, *Dumnedeŭlŭ oștiriloru, în *Șilo. Și acolo erau doĭ fiĭ ai lui Eli, Hofni și Finehasŭ, preoțiĭ ai lui Iehova.
4 Și în ziua, în care Elkana *sacrifica, elŭ da femeiĭ sale Penina și la toțĭ fiiĭ și fiicele ei părțiĭ.
5 Dară Hanaĭ *îi da o parte îndoită; că Hana *era Hana. *Dară Iehova închisese pântecele ei.
6 Și rivala ei *o întărîta forte, spre a o întrista, că Iehova închisese pântecele ei.
7 Așa se întîmpla în fiecare anŭ; de câte-orĭ se suĭa la casa lui Iehova, așa o întrista, încât ea plîngea și nu mînca.
8 Și Elkana, bărbatulŭ ei, îĭ zicea dînsa: Hana, de ce plîngi și de ce nu mănînci? și de ce e întristată inima ta? nu sînt eu maĭ bună pentru tine decît *zece fiiĭ?
9 Și Hana se sculă după ce ei mîncară și după ce băură în Șilo. (Și Eli preotulŭ ședea pe scaunŭ lîngă ușa templului Domnului.
10 Și ea, amărîtă *în suflet, *se rugă lui Iehova și plîngea forte.
11 Și *făcu o rugăciune, și zise: Iehova, *Dumnedeŭlŭ oștiriloru, dacă vei *cauta spre întristarea serviteĭ tale, și dacă Îțĭ vei *aduce aminte de mine, și nu voĭ uĭta pe serva ta, și dacă voĭ da servitoreĭ tale unŭ copilŭ parte bărbătescŭ, eu îlu voiŭ da lui Iehova pentru tóte ziĭle vieĭeĭ lui, și *briciulŭ nu se va cĭti pe capulŭ lui.
12 Și cîndŭ *ea urma a se ruga înaintea lui Iehova, Eli luĭ *păsa la gura ei.
13 Și Hana vorbia încetu în inimă ei; numaĭ buzele ei se mișcaŭ, dară vocea ei nu se auzia. Și Eli socotiă că era bețivă.
14 Și *ĭi zise Eli: Pînă cîndu te vei îmbăta? Du-te de te lecuiește! Ieĭ Hana răspunse, și zise: Nu, domnulŭ meu! femeĭa cu suflétulŭ întristatŭ sînt eu; mieĭ vinu nicĭ cervesa nu *mĭ-a băutŭ, ci numaĭ *mĭ-am vĕrsatŭ sufletulŭ meŭ înaintea lui Iehova.
15 Nu lua pe serva ta dreptŭ o femeĭ *fără-lege; că din mulțimea cugetăriloru mele și a întristărei mele amŭ vorbitŭ pînă acumŭ.
16 Și Eli respunse și zise: *Mergi în pace, și *Dumnedeŭlŭ lui Israĭlŭ să îĭ plinéscă cererea ta, ce ai *cerutŭ.
17 Și ea zise: *Să ce aflu în ochiĭ tĕĭ! Și femeia se duse în calea ei, și se mîncă, și *fața ei nu maĭ *era tristă.
18 Și ei se sculară de dimineță, și se închinară înaintea lui Iehova, se întorseră, și *venira la casa lorŭ la Rama. Și Elkana *cunoscu pre Hana, femeia lui, și *Iehova își aduse aminte de ea;
19 și după împlinirea *anilorŭ (*cursŭ de *Dumnedeŭ) ea *zise: Că *îĭ Iehova *maĭ cerutŭ pre elŭ.
20 Și bărbatulŭ Elkana *se culcă împreună cu *tóta casa lui, și Iehova își aduse aminte de Hana, și ea *concepu, și născu fiiŭ și *zise: Pentru-că *l-amŭ *cerutŭ de la Iehova.
21 Și bărbatulŭ Elkana *se duse cu *tóta casa lui, ca să *aducă sacrificiulŭ de totŭ anulŭ și votulŭ seu.
22 Și Hana nu se duse; că *zise bărbatului ei: *Nu voiŭ merge până ce pruncŭlŭ va fi înțărcatŭ, și atunci *îlŭ voiŭ *aduce, ca elŭ să *rămînă înaintea lui Iehova, și să *rămînă acolo *pentru tóta dina sa. Și *Elkana, bărbatulŭ ei, *îĭ zise: Fă ceea ce *este bună în ochiĭ tĕĭ, remîĭ rămîĭ-vei *până ce îĭ vei înțărca; numaĭ să *împlinéscă Iehova cuvîntulŭ seŭ! Și femeia rămase, și alĭpteă fiiulŭ ei, până ce-lŭ înțărcă.
23 Și înțărcîndu-lŭ, *îlŭ luĭ cu *sine d'asupra; și *cu trĭ viței, și cu *o efă de făină

Și Elkana se duse la Rama în casa sa, 11
*și copilulŭ servia lui Iehova înaintea lui Eli preotulŭ.

Relatarea fărădelegiloru lui Eli, pedépsa acestei familiĭ, și creșterea lui Samuelu.

Și fiiĭ lui Eli erau *oameni necredincioșiĭ, *nu 12
îșĭ băgau de séma pe Iehova. Și datorința 13
acestoră preoțiĭ către popor era: cîndŭ aducea cine-va unŭ sacrificiu, veniă servitorulŭ preotuluĭ, pe cîndu carnea se fierbea, cu o furculiță cu trĭ crăcane în mînă sa, Și o 14
vîrîa în lighenŭ, sau în căldare, sau în cratiță, sau în oală, tóte ce scotea furculița, o lua preotulŭ. Așa făceaŭ cu totŭ Israelulŭ ce venia acolo *în Șilo. Înainte încă de 15
ce se *ardea ce *era grăsime, veniă servitorulŭ preotuluĭ, și ziceă omuluĭ care sacrifica: Dă carne de friptŭ preotuluĭ, că elŭ nu *va lua de la tine carne fiartă, ci crudă. Și dacă omulŭ ziceă către elŭ: Să fumege 16
maĭ întîĭu grăsimea, și apoĭ *îĭ ia, după cumŭ dorește sufletulŭ tĕu, atunci elŭ *îĭ respundea: Ba, ci armăsarulŭ *va veĭ da, fiindŭ de nu, voiŭ lua cu *putere. Așa pă- 17
catulŭ acestoră tineri era mare forte *înaintea lui Iehova; că *oameniĭ *desprețuiaŭ darurile aduse lui Iehova.

*Fiiĭ Samuelŭ creșteaŭ înaintea lui Iehova, 18
*ună copilă, *încinsă cu unŭ efodŭ de in.
Și o mantiă mică îĭ *făcea mama ei, și-ĭ 19
o aducea din anŭ în anŭ, *cîndŭ *venia cu bărbatulŭ ei, ca să aducă sacrificiulŭ de totŭ anulŭ. Și Eli *binecuvîntă pre 20
Elkana și pre femeia lui, și *zise: Dea-ĭ Iehova semință din femeia aceasta în locul *împrumutatului, care s'a *împrumutatŭ lui Iehova. Și se duceaŭ la loculŭ lorŭ. Și Ie- 21
hova *cercetă pre Hana, și ea *concepu, și născu trĭ fiiĭ și două fete. Și copilulŭ Samuelŭ *creșteă înaintea lui Iehova.

Și Eli era bătrînŭ forte, și elŭ audiă 22
tóte *ziua Israelŭ fiiĭ săĭ la totŭ bracladulŭ, și că ei s'auŭ culcatŭ cu *femeile ce se adunau la ușa cortuluĭ întîlnirei. Și elŭ îĭ 23
*zise: Pentru-ce faceĭ lucruri ca acestea? că eu audŭ faptele rele ale voastre de la totŭ poporulŭ acesta. Nu, fiiĭ meĭ! nu este bună 24
faima pe care o audŭ audŭ, că voĭ pe poporulŭ lui Iehova. De *veĭ păcătui unulŭ în altulŭ, judecătorulŭ îĭ judecă, dară dacă unŭ omŭ

fiarĕ, și unŭ fiiŭ de viță, eu *îlŭ aduse în casa lui Iehova în Șilo; copilulŭ eraŭ *încă *forte. Și junjiseră unŭ taurŭ, și *aduseră pruncŭlŭ la Eli. Și ea ziseŭ: O 25
domnulŭ meu! *viĭ-ți sufletulŭ tĕu, domnule meu, eu sînt femeia, ce a stătŭ aici lîngă tine, spre a se ruga lui Iehova. *Pentru acestŭ pruncŭ mĭ-amŭ rugatŭ; și Iehova *mĭ-a împlinitŭ cererea ce amŭ *făcutŭ lui. De aceea *îlŭ împrumutezŭ lui Iehova; pentru tóte ziĭle vieĭeĭ lui se *va împrumutatŭ lui Iehova. Și se *închinară acolo înaintea lui Iehova.

Și Hana *se rugă, și ziseŭ: 2
*Inima mea *s'a veselit întru Iehova,
Cornulŭ meŭ s'a înălțatŭ întru Iehova,
Gura mea s'a deschisŭ asupra vrăjmașiloru [mei,
Că *mĭ-amŭ veseliță de ajutoriulŭ tĕu.
Nimenea nu este sfîntŭ ca Iehova, 3
Că nu este *altulŭ afară de tine,
Și nu este stîncă ca Dumnedeulŭ nostru.
Nu maĭ vorbiți cu mîndrie,
Nu *cerute îndrăzneațe să nu *vină din gura [voastră,
Că Dumnedeulŭ a totŭ cercetorŭ este Iehova,
Și *cu elŭ faptele se *cumpănescu.
Arculŭ viteziloru *s'a sfărîmatŭ, 4
Și pe cîndŭ s'au *împuțit pentru pîne,
Cei *ce *eraŭ flămînzĭ *s'au îndestulatŭ *s'a;
Chiar *cea stîrpă a născutŭ șepte,
Și *cea ce avea fiĭ mulțĭ *a lîncezitŭ.

Iehova *omóră *și *învie,
Coboră *în mormîntŭ, *și face să iasă,
Iehova *sărăcesce *și îmbogățesce,
*El smerește *și înalță.
El înalță din pulbere pre celŭ sermanŭ, 8
Ridică din gunoĭ pre celŭ lipsitŭ,
Ca *să-ĭ pună alăturea cu domniiĭ,
Și scaunŭ de slavă să le *dea moștenire.
Că *ai lui pămînturilu *sînt ale lui Iehova,
Și *a pus lumea *și *cei ce *locuescu *în ea.
Picĭoarele *cuviosŭlui *seŭ *el le păzesce,
Dară *cei *răĭ *în întunerecŭ *voru tăcea,
Că nu prin putere *învinge omulŭ.
Împotrivitorĭi lui Iehova *ai *sĭĭ *sfărîmaŭ în 10
*chipŭ; *în cerŭ *ai să tună *asupra lorŭ; [Domnul,
Iehova va *judeca marginile pămîntului,
Va da putere regelui *seŭ,
Și va *înălța cornulŭ *unsului *seŭ.

Și Elkana se duse la Rama în casa sa, 11
*și copilulŭ servia lui Iehova înaintea lui Eli preotulŭ.

Relatarea fărădelegiloru lui Eli, pedépsa acestei familiĭ, și creșterea lui Samuelu.

Și fiiĭ lui Eli erau *oameni necredincioșiĭ, *nu 12
îșĭ băgau de séma pe Iehova. Și datorința 13
acestoră preoțiĭ către popor era: cîndŭ aducea cine-va unŭ sacrificiu, veniă servitorulŭ preotuluĭ, pe cîndu carnea se fierbea, cu o furculiță cu trĭ crăcane în mînă sa, Și o 14
vîrîa în lighenŭ, sau în căldare, sau în cratiță, sau în oală, tóte ce scotea furculița, o lua preotulŭ. Așa făceaŭ cu totŭ Israelulŭ ce venia acolo *în Șilo. Înainte încă de 15
ce se *ardea ce *era grăsime, veniă servitorulŭ preotuluĭ, și ziceă omuluĭ care sacrifica: Dă carne de friptŭ preotuluĭ, că elŭ nu *va lua de la tine carne fiartă, ci crudă. Și dacă omulŭ ziceă către elŭ: Să fumege 16
maĭ întîĭu grăsimea, și apoĭ *îĭ ia, după cumŭ dorește sufletulŭ tĕu, atunci elŭ *îĭ respundea: Ba, ci armăsarulŭ *va veĭ da, fiindŭ de nu, voiŭ lua cu *putere. Așa pă- 17
catulŭ acestoră tineri era mare forte *înaintea lui Iehova; că *oameniĭ *desprețuiaŭ darurile aduse lui Iehova.

*Fiiĭ Samuelŭ creșteaŭ înaintea lui Iehova, 18
*ună copilă, *încinsă cu unŭ efodŭ de in.
Și o mantiă mică îĭ *făcea mama ei, și-ĭ 19
o aducea din anŭ în anŭ, *cîndŭ *venia cu bărbatulŭ ei, ca să aducă sacrificiulŭ de totŭ anulŭ. Și Eli *binecuvîntă pre 20
Elkana și pre femeia lui, și *zise: Dea-ĭ Iehova semință din femeia aceasta în locul *împrumutatului, care s'a *împrumutatŭ lui Iehova. Și se duceaŭ la loculŭ lorŭ. Și Ie- 21
hova *cercetă pre Hana, și ea *concepu, și născu trĭ fiiĭ și două fete. Și copilulŭ Samuelŭ *creșteă înaintea lui Iehova.

Și Eli era bătrînŭ forte, și elŭ audiă 22
tóte *ziua Israelŭ fiiĭ săĭ la totŭ bracladulŭ, și că ei s'auŭ culcatŭ cu *femeile ce se adunau la ușa cortuluĭ întîlnirei. Și elŭ îĭ 23
*ziseŭ: Pentru-ce faceĭ lucruri ca acestea? că eu audŭ faptele rele ale voastre de la totŭ poporulŭ acesta. Nu, fiiĭ meĭ! nu este bună 24
faima pe care o audŭ audŭ, că voĭ pe poporulŭ lui Iehova. De *veĭ păcătui unulŭ în altulŭ, judecătorulŭ îĭ judecă, dară dacă unŭ omŭ 25

26 ^a[e]-[i]-[n]-[e]-[t]-[e] [n]-[u]-[m]-[b]-[r]-[a] [l]-[u]-[i] [I]-[e]-[h]-[o]-[v]-[a], [c]-[a]-[r]-[e] [s]-[e] [v]-[a]
[r]-[u]-[a] [p]-[e]-[n]-[t]-[r]-[u] [d]-[u]-[m]-[n]-[e]-[z]-[e]-[u]-[l]-[u]-[i]? [Ş]-[i] [e]-[l] [n]-[u] [s]-[e] [m]-[i]-[r]-[a]-[d]-[ă]
[d]-[e] [v]-[i]-[a]-[ţ]-[a] [p]-[ă]-[m]-[â]-[n]-[t]-[e]-[a]-[s]-[c]-[ă] [l]-[o]-[c]-[u], [a] [c]-[ă]-[r]-[e] [I]-[e]-[h]-[o]-[v]-[a] [v]-[o]-[i]-[a]
[a] [l]-[u]-[i] [a]-[m]-[o]-[r].

26 Şi copilul Samuelŏ ^a[m]-[e]-[r]-[g]-[e]-[a] [t]-[r]-[e]-[c]-[â]-[n]-[d]-[u]-[-]-[s]-[e],
şi era ^b[p]-[l]-[ă]-[c]-[u]-[t] [ş]-[i] [l]-[u]-[i] [I]-[e]-[h]-[o]-[v]-[a] [ş]-[i] [o]-[a]-[m]-[e]-[n]-[i]-[l]-[o]-[r].

27 ^a Şi unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ veni la
Eli, şi-i [d]-[i]-[s]-[e]. Aşa dice Iehova: ^a Oare nu
m'amu descoperitŭ eu pĕrintelui tĕu, cându
ei erau în Egiptŭ, în casa lui Faraonu?
28 Şi l'amu ^a[a]-[l]-[e]-[s] pre elŭ din tóte semintiele
lui Israelu mie de preotu, ca să sacrifice
pe altariulu meu, să fiorĕ să fumege tĕmâia,
şi să pórte efodŭ înaintea mea;
şi ^a amu datŭ casei părintelui tĕu tóte sacrifi-
29 ciile cu focu ale fiiloru lui Israelu. Pen-
tru-ce ală ^a[l]-[c]-[i]-[t]-[u]-[i] în piciórele sacrificiului meu
şi darulu meu, pre care l'amu ordinatŭ la
^b locuinţa mea, şi onorezi pre fiii tei mai
multŭ decâtu pre mine? ingrăsându-vă cu
darurile cele mai alese ale poporului meu,
30 Israelu. De aceea, dice Iehova, Dumne-
dieulŭ lui Israelŭ: ^a Eu amu disu, că casa
ta şi casa părintelui tĕu va ámbla înaintea
mea totu-deuna; şi acumu Iehova dice:
^b Departe să fie acésta de mine; că pre cei
ce mă onorédia ^c voiu onora, şi ^d cei ce mă
31 despreţuescŭ voru fi despreţuiţi. Ecóe, ^a dile
voru, în care voiu tăia bérbatulŭ tĕu, şi bra-
ţiulŭ casei părintelui tĕi, încâtu nu va fi
32 nici unŭ bătrânu în casa ta. Şi tu veĭ vedé
unŭ manieriu în locuinţa mea în locŭ de
tótu binele ce Iehova îmi voiu a face pentru
Israelŭ, şi nu va fi ^b bătrânu în casa ta în
33 eternŭ. Şi omulŭ din ómenii tei, pre care
nu-lŭ voiu stârpi de la altariulu meu, va
veni spre a ti lipsi de ochiĭ tĕi, şi sufletulŭ
tĕu îlŭ va întristeze: şi toţi fiiĭ casei
34 tale voru muri în floréa vĕrstei. Şi aceésta
va fi ^a ţie de ^b semnu, ceea ce se va în-
tîmpla celoru doi fiiĭ ai tĕi, Hofni şi Fi-
neesu: ^c într'o singură di voru muri amân-
35 doi. Şi ^a eu mi voiu ridica unu preotŭ
credinciosŭ, care va face dupĕ cum îmi va
şi dupĕ sufletulŭ meu, şi-i voiu zidi lui
casă sigură, şi va ámbla înaintea ^b unsului
36 meu în eternŭ. ^a Şi va fi, că tótă casa ce
va fi rĕmasŭ în casa ta, va veni spre a se
închina lui pentru unŭ banu de argintŭ şi
o pâine, şi va dice: Aşĕdă-mă, rogu-te, în
vre-unu din diregetorióle preoţiei, ca să
mănânc o bucată de pâine.

SI ^a copilulŭ Samuelŏ sporiă înaintea lui Iehova şi între lui Eli. Şi ^a cuvêntulŭ lui Iehova
era rarŭ în dilele acele, vedeni nu era
ascunsŭ. Şi în timpulŭ acela Eli era cu-
cătu în loculŭ seu, şi ^a ochiĭ sei începeau a
se întunecă, încâtu nu putea vedé. Şi ^a candela
lui Dumnedeŭ încă nimă nestinsă, şi
Samuelu cucetă dându ^b în templulŭ lui Ie-
hova, unde era chivotulŭ lui Dumnedeŭ,
Chiĭmă Iehova pre Samuelu, şi elu re-
puse: Ecóe-mĕ! Atunci alergă la Eli
şi dise: Ecóe-mĕ; că tu mi chiămaiĭ.
Dară elu gise: Nu te amu chiămatŭ, întor-
ce-te şi te culcă. Şi elu se duse şi se
culcă. Şi Iehova érĕ-şi strigă: Samuele!
şi Samuelu se sculă, şi se duse la Eli, şi
dise: Ecóe-mĕ; că tu mi chiămaiĭ.
Şi elŭ
dise: Nu te amu chiămatŭ, fiiulŭ meu, în-
toarce-te şi te culcă. Şi Samuelŏ ^a nu
adăugea încă pre Iehova, şi cuvêntulŭ lui
Iehova nu-i se descoperise: Şi Iehova ér
strigă a treia óră: Samuele! şi elŭ se sculă,
şi se duse la Eli şi dise: Ecóe-mĕ; că tu
mi chiămaiĭ. Şi Eli înţelese, că Iehova
chiămă pre copilu. Şi Eli dise lui Sa-
muelŭ: Du-te şi te culcă, şi dacă te va
mai chiăma Iehova, tu să dici: Vorbesce,
Iehova, că ascultă serviciulŭ tĕu! Şi Samuelŭ
se duse şi se culcă în loculŭ seu. Şi Ie-
hova veni, se ţinse, şi chiămă ca mai
nainte: Samuele, Samuele! Şi Samuelu
dise! Vorbesce, că ascultă serviciulŭ tĕu!
Şi Iehova dise lui Samuelŭ: Ecóe, eu
voiu face unŭ lucru în Israelŭ, încâtu la
va audi, să-i junghie ambedoue urechile.
În diua aceea voiu împlini către Eli ^a tótu
aceea ce amu disu despre casa sa: de la
începutŭ şi pânĕ la sfîrşitulŭ. Că spusu-i-amŭ,
că voiu ^b judecă casa sa pentru fărădelegea,
pentru pĕcatulŭ pre care îlŭ scia: că ^c fiiĭ
sei şi-au atrasŭ blăstemu, şi elu ^d nu i-a im-
pedecatŭ. De aceea jurătŭ amŭ casei lui
Eli, că nici de-legiuirea casei lui Eli ^a nu va
se espieze cu ^b tămâi nici prin sacrificiŭ mai
prin darŭ de pâine.

Şi Samuelŏ rĕmase culcatu până dimi-
neţa, şi deschise uşele casei lui Ie-
hova. Şi Samuelŭ se temea de a spune vi-
sulŭ lui Eli. Şi Eli chiămă pre Samuelŏ
şi dise: Samuele fiiulŭ meu! Şi
elu respunse: Ecóe-mĕ. Şi elŭ întrebă: Ce
cuvêntŭ a ^a vorbitŭ Iehova cătră tine? rogu-

[1] [1] [1] [

2 dedo. Şi Filistenii chivotulŭ lui
Dumnedieŭ, îlu aduseră în casa lui ^a Dagon,
şi-l aşezară lîngă Dagon (Dăvid-Peatră).
3 Şi sculîndu-se Aşdodenii a doua di de dimineţă, ecce, Dagon ^a zăcea cu faţa sa în pămîntŭ înaintea chivotului lui Iehova. Şi ei luară pe Dagon, şi-lu ^b puseră ĭară şi la locul seu. 4 Şi sculîndu-se ei a doua-şi di de dimineţă, ecce Dagon jăcîndu-se cu faţa la pămîntŭ înaintea chivotului lui Iehova, şi capul lui Dagon cu amîndouĕ mînile sale tăiate pe pragŭ; rămăsesse-i numai ^a trupulŭ
5 lui Dagon. De aceea preoţii lui Dagon şi toţi cei ce intră în casa lui Dagon, nu ^a călcară pe pragŭlŭ lui Dagon în Aşdodŭ pînă în ziua de astă-di.

6 Şi ^a mîna lui Iehova se apăsă asupra Aşdodeniloră, şi ei îi ^b puse, şi-i bătu cu ^c hemoroide, atît pe Aşdod cît şi hotarele
7 sale. Şi locuitorii din Aşdodŭ văzîndu că aşa este, dîseră: Nu se rămînă chivotulŭ Dumnedieŭlui lui Israelŭ la noi, că greŭ este mîna sa asupra nostră şi supra ^a lui Dagon nostru. Şi trimiseră, şi adunară pe toţi domnii Filistenilorŭ la dînşii, şi dîseră: Ce să facemŭ cu chivotulŭ lui Dumnedieŭlui lui Israelŭ? Şi ei respunseră: Să se ducă ^a la Gaba chivotulŭ Dumnedieŭlui lui Israelŭ. Deci se duseră chivotulŭ
9 lui Israelŭ acolo. Şi după ce-l duseseră, ^a mîna lui Iehova ^b fu cătră cetăţi cu ^c grĭsă mare foarte, şi bătu pe locuitorii cetăţei de la mic pînă la mare, şi li deschiseră emoroidele.

10 Deci ^a trimiseră chivotulŭ lui Dumnedieŭ la Ekron. Şi cînd chivotulŭ lui Dumnedieŭ la Ekron, Ekroniţii strigară, zicînd: Ei ni aduseră la noi chivotulŭ Dumnedieŭlui lui Israelŭ, spre a ne ucide pre
11 noi şi pre poporulŭ nostru. Şi ^a trimiseră, şi adunară pe toţi domnii Filistenilorŭ, dicîndu: Lăsaţi chivotulŭ Dumnedieŭlui lui Israelŭ, şi să ia ĭară pe locŭ-lŭ, şi să nu ne ucidă pre noi şi pre poporulŭ nostru. Că o grĭsă de morte era în tŏtă cetatea, şi ^a mîna lui Dumnedieŭ
12 ^b păsă fórte. Şi cîţi nu ^a muriră erau loviţi de hemoroide; şi strigătŭ cetăţei se urcă la cerŭ.

6 Şi ^a fu chivotulŭ lui Iehova în pămîntulŭ
2 Filistenilorŭ ^b şepte luni. Şi Filistenii ^a chemară pre preoţi şi pre divinători, dicîndu: Ce să facemŭ cu chivotulŭ lui Iehova? Spuneţi-ne cum să-lŭ trimitemŭ la locŭlŭ seu.
3 Şi ei respunseră: ^a Dacă trimeteţi chivotulŭ Dumnedieŭlui lui Israelŭ, să nu-lŭ trimeteţi ^b în mînă gŏlă; ci numaĭ ^c sacrificiŭ pentru vină întorceţi-i lui; atunci vă veţi sănătosi, şi ^d numaĭ vă fi vouă, de ce mînă
4 nu se ^e depărtĕză de la voi. Şi ei dîseră: Ce sacrificiŭ pentru vină ^a vomŭ da? Şi ei respunseră: ^b După numĕrŭlŭ domniloră Filistenilorŭ, cîţi regi de cîndŭ cinciŭ de aurŭ, şi cîndŭ şĭrĕdŭ de aurŭ; că o aceeaşĭ plagă o ^c avuşĭ pe voi toţi şi pe domniĭ voştri.
5 Şi faceţi chipurile cancerilorŭ vóstre şi chipurile şĭrĕcilorŭ vóstre, cari vĭ-ŭ stric pămîntulŭ, şi ^a daţi mărire Dumnedieŭlui lui Israelŭ; pote, ^b va-şi-va uşĭ mîna sa de de-asupra vóstră, de d'asupra ^c zeiloră voştri, şi de d'asupra pămîntuluĭ vostru. Şi pentru-ce vĭ veţi ^a învĭrtoşa inima, ^b după cumŭ Egiptenii şi Faraonŭ şi-au învĭrtoşată inima lorŭ? Nu ne ^c-a lăsatŭ pe noĭ ^d cu voĭa sa? Şi
6 acum luaţi-vĕ şi faceţi o căruţă nouă, şi două ^a vaci cu lapte, cărora nu s'a pusŭ jugŭ pe ele; şi înjugaţi vacile la carŭ, şi mînaţi înapoĭ a lor vițĕi în locŭ. Şi luaţi chivotulŭ lui Iehova, şi puneţi-lŭ în carŭ, şi ^a scoateţi de aurŭ, pe cari i-le daţi ca sacrificiŭ pentru vină, puneţi-le în lădiţa din lăturea lui, şi trimiteţi-lŭ, ca să se ducă. Şi luaţi aminte la
7 ^a ele ca-n casa ^b fĕrĕi; dacă chivotulŭ va suĭ calea hotarului seu, către ^c Beth-Şemeşi, atunci ell ni-a lăsatŭ acestŭ rĕu mare, ĭară de nu, ^d vomŭ şti, că mîna sa nu ne-a atinsŭ, o întîmplare a venitŭ asupra nóstră din întîmplare.

8 Şi vacile făcură aşa. Ei luară două
vaci cu lapte, şi le înjugară la carŭ, şi vițĕi lorŭ ^a închisĕră acasă. 9 Şi ei puseră
pe carŭ chivotulŭ lui Iehova şi lădiţa cu
şĭrĕdŭ de aurŭ şi cu chipurile cancerilorŭ lorŭ. 10 Şi vacile mersără drepte pe cale,
pe calea către Beth-Şemeşi, unŭ drumŭ ţinîndu, şi mergîndu ţĭpînd; şi nu se suciră nici la dreapta nici la stînga. Şi domniĭ Filistenilorŭ mersără în urma lorŭ pînă la hotarulŭ Beth-Şemeşului. 11 Şi ei ^a-şi luară
pe carŭ chivotulŭ lui Iehova şi lădiţa cu şĭrĕcii de aurŭ şi cu chipurile şĭrĕcilorŭ lorŭ. 12 Şi vacile mersără drepte pe cale, pe calea către Beth-Şemeşi, unŭ drumŭ ţinîndu, şi mergîndu ţĭpînd; şi nu se suciră nici la dreapta nici la stînga. Şi domniĭ Filistenilorŭ mersără în urma lorŭ pînă la hotarulŭ Beth-Şemeşului. 13 Şi ei ^a-şi luară
ochiĭ lorŭ, văzură chivotulŭ; şi se bucurară văzîndu-lŭ. 14 Şi carulŭ veni în cîmpulŭ lui Iosua, Beth-Şemeşitulŭ, şi a stătutŭ acolo. Şi acolo era o pĭétră mare; şi ei despicară lemnele carului, şi vacile le aduseră olocaustŭ lui Iehova. 15 Şi Leviţiĭ luară pe
chivotulŭ lui Iehova şi lădiţa cu el în
care se aflaŭ scrulele de aurŭ, şi-lŭ puseră pe acestă pĭétră mare; şi locuitorii din Beth-Şemeşŭ aduseră olocaustŭ, şi sacrificară sacrificiŭ în ziua aceea lui Iehova.
16 Şi cînd ceĭ cinciŭ domniĭ ai Filistenilorŭ văzură acestea, se întorcură în aceeaşĭ zi la Ekron.

17 Şi aceştia sunt ^a scrulele de aurŭ, pe
cari ^b-le dăruiră Filistenii lui Iehova: Pentru Aşdod unŭ, pentru Gaza unŭ, pentru Aşkalon unŭ, pentru Gath unŭ, pentru Ekron
18 unŭ. Şĭrĕcii de aurŭ cîţi dăruiră numĕrŭlŭ cetăţilorŭ de cetăţi ce erau domniĭ ai Filistenilorŭ, ai cinciŭ cetăţi cu zidurĭ şi cu satele celor dreptĕ; şi pînă la pĭétra cea mare, pe care ell o ^a-şi puseră chivotulŭ lui Iehova, pĭétră ce a rămasŭ pînă în ziua de astă-di în cîmpulŭ lui Iosua, Beth-Şemeşitulŭ.

19 Şi Iehova ^a bătu pre locuitorĭ Beth-Şemeşului; că se uitară în chivotulŭ lui Iehova; şi bătu din popŏrŭ şepteset de bĭrbaţi din cincĭ-dieĭ miĭ de bĭrbaţi ai lorŭ. Şi bĭse poporulŭ, că Iehova ell îl lovise cu ^b lovitură mare. 20 Şi locuitorii din Beth-Şemeşŭ dîseră: ^a Cine póte sta înaintea lui Iehova, Dumnedieŭlŭ celŭ sfîntŭ? şi la cine
21 ell se va duce dela noi? Şi ei trimiseră soliĭ la locuitorĭ din ^a Kiriath-Iearimŭ, dicîndu: Filistenii ell aŭ adusŭ înapoĭ chivotulŭ lui Iehova; deci coborîţi-vĕ, şi luaţi-lŭ la voi.

7 Şi locuitorii din ^a Kiriath-Iearimŭ venirŭ, şi luară chivotulŭ lui Iehova, şi-lŭ aduseră în casa lui ^b Abinadab pe dĕlŭ; şi pre Eleazar, fiulŭ lui, îl ^c sfinţiră, spre a păzi chivotulŭ lui Iehova.

Pocăinţa lui Israel şi scăparea lui de la Filisteni; adunarea lui la Maţpe.

2 Şi din ^a ziua în care chivotulŭ a locuĭtŭ
pre ell în Kiriath-Iearimŭ, trecură dile multe, şi după două-dieĭ de ani, ell întregi, toată casa lui Israel ^a-a adunată după o mînă lui Iehova.
3 Şi Samuel vorbi către tŏtă casa lui Israelŭ, dicîndu: Dacă vóĭ voiţi a vĕ întorce din tŏtă inima voastră către Iehova, apoĭ ^a depărtaţi pre ceĭ străinĭ şi ^b Aştarteele din mĭlocŭlŭ vostru, şi ^c îndreptaţi inima voastră către Iehova, şi ^d lui slugaţi serviţi; şi ell vĕ va scăpa din mîna Filistenilorŭ. 4 Şi
fiiĭ lui Israel depărtară ^a Baalĭ şi Aştarteele, şi slugiră numaĭ lui Iehova.

5 Şi Samuel dîse: ^a Adunaţi tŏtŭ Israelulŭ
la Maţpe, ca să mĕ rogŭ pentru vóĭ la Iehova. 6 Şi ei se adunară la Maţpe, ^a şi scoseră apă, şi o ^b vĕrsară înaintea lui Iehova, şi ^c postiră în ziua aceea, şi dîseră acolo: ^d Păcătuit-amŭ lui Iehova! Şi Samuel judecă pre fiiĭ lui Israel la Maţpe.

7 Şi auzîndu Filistenii, că fiiĭ lui Israelŭ ell aduseră la Maţpe, domniĭ Filistenilorŭ se suiră asupra lui Israelŭ; şi fiiĭ lui Israelŭ auzindu aceste, se temură de Filisteni.
8 Şi fiiĭ lui Israelŭ dîseră către Samuel: ^a Nu înceta a strigă pentru noĭ către Iehova Dumnedieŭlŭ nostru, ca să ne mîntuie
9 din mîna Filistenilorŭ. Şi Samuel luă ^a unŭ mielŭ de lapte, şi-l aduse întregŭ olocaustŭ lui Iehova, şi ^b Samuel strigă către Iehova pentru Israel, şi Iehova îlu ascultă.
10 Şi cînd Samuel aducea olocaustulŭ, Filistenii se apropiară spre a se luptă cu Israel. ^a Şi Iehova tună cu mare tunetŭ
în acea di asupra Filistenilorŭ, şi-i puse în învĭlĭşĭre, şi fură bătuţi înaintea lui
11 Israel. Şi bărbaţii lui Israelŭ eşiră din Maţpe, şi goniră pre Filisteni, şi-i bătură până pe sub Beth-Cari. 12 Şi Samuel ^a luă
pĭétră, şi o aşĕdă între Maţpe şi Şenŭ, şi chĭămă numele ell Eben-Ezer, (Pĭétra de ajutoriŭ), şi dîse: Până acestă-a ne-a ajutatŭ Iehova.

13 ^a Aşa Filistenii fură mîniaţi, şi nu mai
venirŭ în cumpănă în hotarele lui Israelŭ; şi mîna lui Iehova ^b fu pre Filisteni în tŏte dilele lui Samuel. 14 Şi cetăţile pre cari Filistenii
le luaseră de la Israelŭ, se întorsĕră lui Israelŭ, de la Ekronŭ şi pînă la Gath; iară şi hotarele lorŭ le ^a scăpă Israelŭ din mîna Filistenilorŭ; şi a fostŭ pace între Israelŭ şi între Amoreĭ.

15 Şi Samuel ^a judecă pre Israelŭ tŏte şi-
16 lele vieţeĭ sale; şi ell mergea din anŭ în anŭ, şi ^a întra prin cercurilŭ Beth-Elchiĭ, Ghilgalulŭ şi Maţpe, şi judeca pre Israelŭ în tŏte locurile acestea. 17 Atunci ^a se întorcea
la Rama, că acolo era casa lui, şi acolo judeca pre Israelŭ. Şi ^b ell acolo clădi lui Iehova.

Poporulŭ vrea a fi dătŭ lui Samuel; Israeliţii cer rege.

8 Şi cînd Samuel îmbătrînĭ, ^a puse pre
^b fiiĭ săi judecătorĭ preste Israelŭ. 2 Şi numele celŭ-ĭ-întîiŭ-născutŭ ell fu Ioelŭ, şi numele celŭ de al doilea Abia; ell ei erau

9 judecătorii în Beerș-Șeba. Și fiii sĕi un
a Amos 3, 7. 'amblau în căile sale, ci se abăteau 'la câștigu,
și 'luau mită, și stricau dreptul judecății.
4 Și adunându-se toți bătrânii lui Israel,
5 veniră la Samuelu în Rama; Și-i ziseră:
Ecă, tu ai îmbătrânit, și fiii tĕi nu umblă
în căile tale; deci 'pune-ne acum rege să
ne judece, ca și la toate popórele.
6 Și lucrulu acesta lui Samuelu, când
el ziseră: Dă-ni rege, ca să ne judece. Și
7 Samuelu se rugă lui Iehova. Și Iehova
zise lui Samuelu: Ascultă de vócea poporului
în tot ceea ce vorĕ ție către tine;
că 'nu pe tine Te-au lepădatu, ci 'pe mine
m'au lepădatu, ca să nu domnescu preste
8 d'lngă. Dupre tóte faptele cóte mi făcutu
ei, din ziua în care l'amu scosu din Egiptu,
și până în ziua de astă-di, în care m'au
părăsitu și au servitu altorŭ dei, așa 'și facu
9 și ție. Și acumu, ascultă de vócea lorŭ;
numai mărturisesce-li, și fă 'spune cu ce fiulu
lorŭ regele, care va domni preste ei.
10 Și Samuelu spuse tóte cuvintele lui Ie-
hova către poporulu care cerea de la d'nsulu
11 rege. Și elu zise: 'Acesta va fiĭ
voștĭ regelu, care va domni preste voi: 'Își
va luă pre fiiĭ voștri, și-i va pune la carĕle
sale și între călărețiĭ sĕi, ca ei să alerge
12 înaintea carriĕloru sĕi. Și-i va pune mai mari
preste mii și mai mari preste cinci-dieci,
și unii vorĕ să are câmpulu sĕu, să secere
secerișurĭ sĕu, să facă armăsile lui de re-
13 bĕle și mădĕle carriloru sale; Și va luă
pre fetele vóstre, pentru a fi fóre amero-
14 sitóre de mirĕ, bucătărițe și pitărese. Și
'câmpurile voștre, viile voștre și cliții vo-
știi cei mai buni 'i va luă, și-i va da ser-
15 vitoriloru sĕi. Semănățele voștre și viile voștre
le va decĭmui, și le va da dregătoriloru
16 sĕi și servitoriloru sĕi; Și pre servii voștri,
pre slavele voștre, pre tinerii voștri cei
mai aleși, și pre asinii voștri, va luă, și-i
17 va întrebuința la lucrulu sĕu; Și cĭle voș-
18 tre le va decĭmui, și vĭi 'i fi servi. Și
vei voĭ strigă în ziua aceea asupra regelui
voștru, pre care-lĭ voĭ fi alesu, dară Ie-
hova 'nu vĭ va asculta în acea zi.
19 Dară poporulu 'nu voi să asculte de vócea
lui Samuelu, și ziseră: Nu! ci rege să fie
20 preste noi: Ca și noi să fimu 'ca tóte po-
pórele, și regele nostru să ne judece, și să
meargă înaintea nóstră, și să se lupte în lup-
tele nóstre. Și Samuelu auzi tóte cuvin-
tele poporului, și le spuse în urechile lui
21 Iehova. Și Iehova zise lui Samuelu: 'Ascultă
de vócea lorŭ, și pune rege preste ei. Și
Samuelu zise ostașilor lui Israelu:
Duceți-se fie-care la cetatea sa.

Aflarea și ungerea lui Saul de rege.

9 1 Și era unŭ omŭ din Beniamin, ală cărui
a 1 Sam. 14, 51. 'nume era 'Chișu, hădarulu viteazu, fiulu
lui Abiélu, fiulu lui Țeroru, fiulu lui Be-
corat, fiulu lui Aftaiu, unŭ Beniaminitu,
2 și elu era unŭ fiu, ală cărui nume era Saul,
tinerŭ vĭeșu și frumosu; și nimĭne d'intre
fiiĭ lui Israil nu era mai frumosu decâtu el;
'de la umĕrĭ sĕi și în susŭ elu era mai
3 multu decâtu tótă poporulu.
Și asinele lui Chișu, părintele lui Saul,
se perdură. Și Chișu dise catră Saulu, fiulu
sĕu: Ia acumu cu tine pre unulu din servi,
scólă-te, du-te de caută asinele. Și elu
4 trecu muntele lui Efraimu, și trecu prin
pămîntulu 'Șalișei, dară nu le găsi; atunci
trecu prin pămîntulu Șaalimi, dară nu erau
acolŏ; și trecură prin pămîntulu lui Be-
niamin, dară nu le găsi. Și când ajunse
5 în pămîntulu Țufu, zise Saulu servitorului sĕu,
ce era cu d'nsulu: Haide-ți să ne întor-
cemŭ, ca nu cumva-va părăsi tatălu meu și lucrulu
la o parte asinele, și să fie îngrijîți de
noi. Și elu 'i zise: Ecă rogu-te, 'unu omŭ
6 alŭ lui Dumnedeŭ este în cetatea aceasta, unŭ
omŭ onoratu; 'tóte cuvintele ale lui se
împlinescu; acumu să mergemŭ acolŏ, póte ni
va spune cătră ce cale să mergemŭ. Și
7 Saulu zise servitorului sĕu: Și de vomŭ merge
acolŏ, 'ce vomŭ duce omului? că pânea
s'a sfîrșitu din vasele nóstre, și unŭ dară nu
avemŭ, spre a-lŭ duce omului lui Dumnedeŭ.
8 Ce avemŭ noi? Și servitorulu éră și respunse
lui Saulu, dicêndu: Ecă! la mâna mea
se află o pătra parte dintr'unŭ siclu de ar-
gintu; acésta o voiu da omului lui Dum-
nedeŭ, ca să ni spună calea nóstră. (În
vechime în Israelu așa ziceau fie-care, când
'mergea să întrebe pre Dumnedeŭ: Haideți,
să mergemŭ până la videitoriŭ; că pro-
fetulu de astă-di i se ziceu din vechime 'vă-
9 ditoriŭ.) Și Saulu dise servitorului sĕu: Bine
ai cuvêntatu tu, haide, să mergemŭ. Și
ei se duseră la cetatea, unde era omulu
lui Dumnedeŭ.

10 Și când ei se suiau pe colțiĭ, 'aflară fetele
ce eșiau să scóță apă, și le disseră: Are
'videitoriulŭ? Și ele li respunseră, ziicêndu-
11 Da, ecă-lŭ înaintea ta; grăbește-te acumu,
12 căci astă-di a venitŭ în cetate, fiindu-că 'a-
zi-di poporulu aduce sacrificiŭ 'pe înăl-
13 time. Intrați-ve voi îndată în cetate. Și
voi ală, me 'aflați de a se sui pe înăl-
time, ca să mâncați; căci poporulu nu mân-
că până ce nu vine ela, fiindu-că ela bi-
necuvêntézĕ sacrificiulŭ, și după aceea
voi chiămați mĭeșcĭi. Și acumu suiți-vĭ,
14 că astă-di 'vi veți afla. Deci ei se sciră în
cetate. Și pe când ei se aflau în cetate,
dete Samuelu îi eși înaintea, spre a se sui
15 pe înălțime.
Și Iehova descoperise lui Samuelu cu o
16 di mai 'înainte de venirea lui Saulu, ădicêndu-
mâne, pe acestă timpŭ, voiu trămite vĕ-
nire unŭ bărbatŭ din pământulu lui Beniа-
min, 'pre d'acelu să-lŭ ungi spre
poporulu meu Israel; și elu va mântui pre
poporulu meu din mâna Filistenilorŭ; căci
am privitŭ spre poporulu meu, fiindu-că
17 a venitŭ până la mine. Și Samuelu vă-
zêndu pre Saulu, Iehova 'i zise: Ecă băr-
batulŭ de care ți-amŭ vorbitŭ! acesta va
domni preste poporulu meu!
18 Și Saulu se apropiă de Samuelu la porță,
și zise: Rogu-te spune mi, unde este casa
19 videitoriului? Și Samuel respunse lui
Saulu, și zise: Eu sunt videitoriulŭ. Sue-te
înaintea mea pe înălțime, și voi veți mânca
astă-di cu mine, și demănață te voiu lăsa,
și tótă ce este în inima ta 'ți voiu spune.
20 Iară pentru 'asinele ce ți s'au perdutŭ a-
zi-di trei dile, nu te îngriji de ele, că
vor găsiți. Și către cine 'se îndreptă tótă
dorința lui Israelu, de nu către tine și către
21 tótă casa părintelui tĕu? Și Saulu respunse,
și zise: Ah nu sunt eu fiulŭ lui Beniaminiteŭ,
din cea mai mică din semințele lui Israelu,
și 'familia mea cea mai mică de tóte familiile
seminției lui Beniamin? Pentru-ce deci
vorbești către mine unu cuvêntu ca acesta?
22 Și Samuelu luă pre Saul și pre ser-
vitorulŭ sĕu, și 'i duse în casulŭ, și li dete
locu între cei chiămațiĭ, cari erau
23 ca la trei-dieci de omĭ. Și Samuelu zise
bucătarului: Dă încóce porțiunea ce ți-amŭ
dată, despre care 'ți-amŭ ziși: Tine-o la
24 tine. Și bucătarulŭ ridică o 'spată și ceea
ce era pe dînsa, și le puse înaintea lui
Saulu. Și elu zise: Ecă, ceea ce a rămasŭ
este pusu înaintea ta, mănâncă; căci pentru
acestă timpŭ ți s'a păstratŭ, de când amŭ chiămatŭ poporulŭ. Și Saulŭ
mâncă cu Samuelu în ziua aceea.

25 Și el se pogorîră din înălțime în cetate.
și vorbi cu Saulu pe 'coperimêntă.
26 Și ce scularĭ dimineța; și când se re-
vărsa ziorile, Samuelu chiămă pre Saulu
pe acoperimêntă, și-i zise: Scólă-te, și te
voiu lăsa să te duci. Și Saulu se sculă, și
el eșiră amêndoi din casă, elu și Sa-
muelu.
27 Și pe când ei se pogorîră la capetulu
orășiĭ, Samuelu zise către Saulu: Dă ser-
vitorului să trécă înaintea nóstră; (și elŭ trecu);
și tu acumu opresce-te, ca să-ți spună cu-
10 1 noscutŭ cuvêntulŭ lui Dumnedeŭ. Și 'Sa-
muelu luă unŭ vasŭ cu oleiu, și-lŭ turnă
pe capulŭ lui Saulu, 'îl sărută, și zise: Óre
Iehova nu te-a unsu capŭ preste 'moștenirea
2 sa? Când te vei duce astă-di de la mine,
vei găsi doi bărbați la 'mormêntulŭ lui Rachel,
în hotarulŭ lui Beniamin, la 'Țelțahu, și-ți
vorŏ zice cătră tine: S'au găsitŭ asinele
pre cari te-ai dusŭ să le cauți, și ecă,
părintele tĕu a lăsatŭ la o parte îngrijirile
pentru asine, și este îngrijitu de voi zi-
cêndu: Ce să facu pentru fiiul meu? Și
3 când vei merge de acolo mai departe, și
vei ajunge la stejarulŭ din Taboru, te vorŏ
găsi acolo trei bărbați suindu-se 'la Dumne-
deŭ, la Bet-El, unulŭ ducêndu trei țapi,
și altulŭ ducêndu trei pâini, și alŭ treilea
ducêndu unŭ fiiŭ de vinŭ; Și ei te vorŏ
4 întreba de sănătate, și-ți vorŏ da două
pâini, pre cari le vei lua din mâna lorŭ.
După acésta vei sosi la 'Ghiba-Elohimŭ
(*Dealulŭ lui Dumnedeŭ*), unde este garnisóna
Filistenilorŭ. Și când vei intra acolo în
cetate, vei întâlni o ceată de profeți coborîn-
dŭ-se de pe înălțime cu lăcrĭ în fa-
ta lorŭ, cu dauĕrĭ și cu chitară înaintea lorŭ,
și ei vorŏ profeți; Și 'spiritulŭ lui Iehova
6 va veni asupra ta, și 'tu vei profeți cu ei-
nși, și te vei preface în alŭ omŭ. Și când
7 îți va întâmpla acestе 'semne, fă ceea ce
va afla mâna ta, că 'Dumnedeŭ este cu tine.
8 Și tu te coborî înaintea mea 'la Ghilgalŭ,
și ecă! eu mă voiu coborî spre tine, ca să
aduc olocaustele și să sacrificŭ sacrificiŭ de
mulțumiri. 'Șepte dile să mă aștepți acolo,
până ce voiu veni la tine, și-ți voiu spune
ce ai să faci?
9 Și s'a 'întîmplatŭ, când 'și întorse umărulŭ
său spre a se duce de la Samuel, Iehova
'i schimbă inima, și tóte semnele acele se
10 împliniră în ziua aceea. Și 'venindu acolo,
la Ghiba, ecă, o ceată de profeți 'i veni

înainte, și ᵃspiritulu lŭ Dumnedĕŭ vĕni cu putere preste elŭ, și elŭ profetisĭ în mĭlocŭlŭ lorŭ.
11 Și tŏțĭ cĕĭ ce-lŭ cunoscŭseră mai demultŭ înainte, vĕdură că elŭ profetĭseză cu profețiĭ, dară poporulŭ unulŭ cătră altulŭ: Ce s'a întîmplatŭ cu fiiulŭ lŭ Chiș? ᵃAŭ și Saŭlŭ este între profețiĭ?
12 Și unŭ omŭ de acolo respunse, și dise: Și cine este părintele lorŭ? De acea locu s'a proverbŭ: Aŭ și Saŭlŭ este între profețiĭ?
13 Și sfîrșindŭ elŭ profetisĭ, sĕĭ în înălțime.
14 Și unchiulŭ lŭ Saŭlŭ dise cătră elŭ și cătră cerculŭ lŭĭ: Unde v'aț dusŭ? și elŭ respunse: Spre a căuta asinele; și văzîndŭ, că nu sînt nĭcĭĭre, mĕ-am dusŭ la Samuelĭ.
15 Și unchiulŭ lŭ Saŭlŭ dise: Spune-mĭ rogu-te, ce v'a spusŭ Samuĭlŭ?
16 Și Saŭlŭ dise cătră unchiulŭ lŭĭ: Elŭ mĭ-a spusŭ că asinele s'aŭ găsitŭ. Dară ceea ce Samuelĭ-a ₍ĭsŭ despre împărățiă, nu i-a spusŭ nimĭcŭ.
17 Și Samuelŭ adună poporulŭ ᵃînaintea lŭ
18 Iehova, ᵃla Mițpa. Și elŭ dise cătră fiiĭ lŭ Israelu: ᵃAșa dice Iehova, Dumnedĕŭlŭ lŭ Israelŭ: Eu amŭ scosŭ pre Israelŭ din Egipetŭ, și v'amŭ mîntuĭtŭ pre voĭ din mîna Egiptenilorŭ și din mîna tuturorŭ regatelorŭ,
19 carĭ vĕ apĕsaŭ; ᵃDară voĭ astă-țĭ nĕțĭ lepădatŭ pre Dumnedĕulŭ vostru, care v'a mîntuĭtŭ de tŏate relele vóstre și strîmtorările vóstre, și aț disŭ lŭĭ: Nu, ci rege peste noĭ! Ședețĭ dară acum înaintea lŭĭ Iehova după semĭliile vóstre și după miile vóstre.
20 Și Samuelŭ ᵃapropiă tŏate semĭliile lŭ Israelŭ, și semĭlia lŭ Beniamĭnŭ fu mă-
21 rită. Și elŭ apropiă semĭlia lŭ Beniamĭnŭ după rădăcinile sale, și mărită lŭ Matrĭ fu mărĭtată; dară nu mărită lŭ Saŭlŭ, fiiulŭ lŭ Chiș, fu mărĭtată; și cĕrcîndu-lŭ, nu-lŭ găsiră.
22 Și elĭ dară-și ᵃîntrebară pre Iehova, ₍ĭcîndŭ: Vĕnitŭ-a încă bărbatulŭ acela? Și Iehova dise: Ecŏ, elŭ este ascunsŭ între vase.
23 Și ei alergară, și-lŭ luară de acolo; și stîndŭ elŭ în mĭjloculŭ poporuluĭ, era maĭ înaltŭ decîtŭ tŏțĭ poporiĭ de la umărulŭ seŭ la susŭ.
24 Și Samuelŭ dise cătră tŏtă poporulŭ: Vedețĭ voĭ cine pre acestă bărbatŭ, ₍ĭcînd Iehova, că nu este nimĭcŭ lŭĭ ca elŭ în tŏtă poporulŭ? Și tŏtă poporulŭ strigă de bucurĭă, și dise: ᵃTrĕĭască regele!
25 Și Samuelŭ vorbi cătră poporŭ ᵃdreptățilea regatului, și scrise într'o cartĕ, și pre ₍ĭsŭ o puse înaintea lŭ Iehova. Și Samuelŭ dimĭse pre tŏțĭ poporiĭ, pre fie-care la casa sa.
26 Și Saŭlŭ se dusŭ acasă la Ghibea, și ᵃo
27 duseră cu elŭ oștașiĭ, a căroră inimĭ Dumnedĕŭ o atinse. ᵃDară ₍ĭnșiĭ de nimĭcŭ dĭseră: Ce pote să ne ajute acestă? Și elŭ îlŭ disprețuĭră, și ᵃnu-lŭ aduseră dărĭ; dară elŭ se tăcŭ sĕmțĭtŭ.

Semĭa regĕ Nahaș-Ghibeadĭ, și asĕdiază pre cetățile lŭĭ; înfricoșează pre acestă.

1 Și ᵃNahaș, Amonitenilŭ, se suĭ, și tăbărî
2 asupra ᵃIabeș-Galaadulŭĭ. Și tŏțĭ bărbațiĭ din Iabeș ₍ĭseră cătră Nahaș: ᵃÎncheĭă alianță cu noĭ, și noĭ vomŭ servi.
3 Și Nahaș Amonitenilŭ lĭ dise: Cu acestă condițiune voiŭ încheĭa alianță cu voĭ: ca să scotă voĭ tŏțĭ ochiĭ drepțĭ, și așa amŭ acestă ocară asupra întregŭluĭ Israelŭ.
4 Și bătrînĭ din Iabeș dîseră: Dă-nĭ trĕĭ dile de pace, ca să trĭmițemŭ soțĭ în tŏtă hotarulŭ lŭ Israelŭ, și dacă nu va fi cine să ne scape, ne vomŭ supune ție.
5 Și soțiĭ venirĭ ᵃla Ghibea-Saulŭ, și vorbiră acestŏ cuvinte în auzulŭ poporuluĭ; și ᵃtŏțĭ poporiĭ ridicară glasulŭ și vocea, și plînseră.
6 Și ₍ĭnșiĭ, Saŭlŭ veniă de la câmpŭ în urma boĭlorŭ, și ₍ĭse: De ce plîngŭ poporulŭ, că pĕrdŭ? Și i-aŭ spusŭ vŏțe cuvintele bărbațilorŭ din Iabeș.
7 ᵃȘi spiritulŭ lŭ Dumnedĕŭ veni preste lŭ Saŭlŭ, cîndŭ aŭdĭ acele cuvinte, și mĭnia lŭ se aprinse forte. Și elŭ luă o pereche de boĭ, ᵃi tă-
8 iă-țĭ, și trĭmise în tŏțĭ ținuturilĕ lŭ Israelŭ prin soțĭ, ₍ĭcîndŭ: ᵃCoĭ nu va ĭĕși după Saŭlŭ și după Samuelĭ, așa se va face cu boĭ lorŭ. Și fricа lŭ Iehova căță asupra poporuluĭ, și eșiă ca unŭ singurŭ omŭ.
9 Și elŭ ᵃnumără în ᵃBezeculŭ, și fiiĭ lŭ Israelŭ erau trĕĭ sute de miĭ, și bărbațiĭ lŭ Iuda trĕĭ decĭ de miĭ.
10 Și dîseră cătră soțiĭ ce veniseră: Așa să spunețĭ bărbațilorŭ din Iabeș-Galaadulŭ: Mîne, cîndŭ sĕrele va străluci, va fi voĭ mîntuĭță. Și soțiĭ venirĭ, și spuseră acestŏ
11 bărbațilorŭ din Iabeș, și ei s'aŭ bucurată. Și bărbațiĭ din Iabeș ₍ĭseră: Mîne ne vomŭ supune voĭ, și voĭ veț face după tŏtă cĕ va fi bine în ochiĭ voștri.
12 Și a doua-țĭ Saŭlŭ aședă poporulŭ în trĕĭ cete, și în mĭjlocŭlŭ nopțiĭ ₍ĭse în

mĭjlocŭlŭ taberiĭ la strajă dimineță, și bătură pre Amoniță pînă la căldura ₍ĭleĭ, și cĕĭ ce-maĭ fură împrăștiațĭ de n'aŭ remasŭ dintr'înșiĭ doĭ împreună.
13 Și poporulŭ ₍ĭse cătră Samuelŭ: ᵃCine este cĕlŭ ce dise: Saŭlŭ să nu domnĕscă peste noĭ? ᵃDațĭ încŏce pre oamenĭ, ca să-ĭ
14 omorîmŭ. Și Saŭlŭ dise: ᵃNimĭcŭ nu va muri în ₍ĭua aceasta, căcĭ astă-țĭ ᵃa dată Iehova mîntuire în Israelŭ.
15 Și Samuelŭ dise poporuluĭ: Veniță și să mergemŭ la Ghilgalŭ, ca să ĭnoimŭ acolo regatulŭ. Și tŏtă poporulŭ se duse ᵃla Ghilgalŭ, și făcură acolŏ rege pre Saŭlŭ ᵃînaintea lŭ Iehova, în Ghilgalŭ, și aduseră ᵃacolo sacrificiĭ de mulțămire înaintea lŭ Iehova. Și Saŭlŭ și tŏțĭ bărbațiĭ lŭ Israelŭ se veseliră acolŏ fórte.

Samuelŭ se ĭndĭcă dreptatea și purtarea sa, și mustră pe poporŭ.

12 Și Samuelŭ dise cătră tŏtŭ Israelŭ: Ecŏ,
2 eu amŭ ascultatŭ de ᵃvŏce vóstră în tŏte cîte mĭ-aț disŭ, și ᵃamŭ pusŭ rege preste voĭ. Și acumĭ ĭată, regele
3 ᵃmerge înaintea vóstră. Și eu sînt îmbătrînitŭ, și amŭ cărunțitŭ; și ĭată sînt la voĭ, și eu amŭ umblatŭ înaintea vóstră din tinerețe mĕ până în ₍ĭua de astă-țĭ. Fațĭ-mĭ mărturiă în contra mea înaintea lŭ Iehova și înaintea ᵃunsulŭĭ seŭ! De la cine luaiămŭ boŭ? De la cine luaiămŭ măgarŭ? Pre cine amŭ nedreptățitŭ? Pre cine amŭ apăsatŭ? Și din mîna cui luaiămŭ mită, ca să ᵃînchĭĭ ochiĭ față de ₍ĭnsa? Și eu voiŭ întorce acestea.
4 Și elĭ disĕră: Nici ai nedreptățitŭ, nici ai apăsatŭ, nici ai luată ceva din mîna cuĭva.
5 Și elŭ dise cătră elĭ: Martorŭ este Iehova contra vóstră, și martorŭ ᵃunsulŭ seŭ în ₍ĭua aceasta, ᵃcă nu aț aflatŭ în mîna mea ceva. Și elĭ respunseră: Martorŭ este.
6 Și Samuelŭ dise cătră poporŭ: Martorŭ este ᵃIehova, care a ᵃpusŭ pre Moĭsi și pre Aaronŭ, și care a scosŭ pre părințiĭ voștri din pămîntulŭ Egiptenilorŭ.
7 Și acumĭ ședețĭ-vă, ca să mă ᵃjudecațĭ înaintea lŭ Iehova pentru tŏte bine-facerile Iehova, pre cari le-a făcută vŏă și părințilorŭ voștri.
8 ᵃCîndŭ Iacobŭ veni în Egipetŭ, părinții voștri ᵃstrigară cătră Iehova, și Iehova ᵃtrimise pre Moĭsi și pre Aaronŭ, și aduseră pre părinții voștri din Egipetŭ, și-ĭ aședă în loculŭ acesta.
9 Dară ei ᵃuitară pre Iehova Dumnedĕulŭ lorŭ, și vĕndŭ ᵃpre ei în mîna lŭ Sisera, căpetenia armeeĭ Hațorului, și în mîna ᵃFilistenilorŭ, și în mîna regelŭĭ ᵃMoabulŭĭ, care se luptară cu ei.
10 Și ei strigară cătră Iehova, și ₍ĭseră: ᵃNoĭ amŭ pĕcătuĭtŭ, că amŭ părăsită pre Iehova, și amŭ servită Baaliĭ și Astarteĭlorŭ; și acumĭ ᵃscapă-nă din mîna nemĭcilorŭ nostrĭ, și vomŭ servi ₍ĭe.
11 Și Iehova trĭmise pre ᵃIerubaalŭ, pre Bedanŭ, pre ᵃIftae și pre ᵃSamuelŭ, și vă scăpă pre voĭ din mîna vrăjmașilorŭ voștri de pre tŏte părțile, și ațĭ locuĭtŭ în siguranță.
12 Și cîndŭ aț văzută, că ᵃNahaș, regelŭ fiiloră lui Amonŭ, veniă asupra vóstră, ᵃmi-aț ₍ĭsŭ: Nu, ci va domnĭ peste noĭ un rege, deșĭ ᵃIehova Dumnedĕulŭ vostru era regele vostru.
13 Și acumĭ ĭată regele pre ᵃcare l'aț alesŭ, și pre care l'aț cerută: ĭată Iehova a pusŭ rege preste voĭ.
14 Dacă vă veț ᵃteme de Iehova, și veț servi lui, și veț ascultă de vŏce lŭĭ, și nu veț fi voĭ rĕĭ în contra ᵃporuncilorŭ lui Iehova, atunci atît voĭ cîtĭ și regele care domnesce peste voĭ, veț fi ᵃaĭ pre Iehova Dumnedĕulŭ vostru bunĭ vóstră.
15 Dară dacă nu veț ascultă de vŏce lŭĭ Iehova, ci veț fi voĭ rĕĭ în contra ᵃporuncilorŭ lui Iehova, atunci mîna lui Iehova va fi în contra vóstră, ᵃcumĭ a fostŭ în contra părinților voștri.
16 Și acumĭ ᵃstațĭ și vedețĭ acestă mare lucru, pre care Iehova îl va face înaintea ochiĭloră voștri.
17 Nu este oare acumĭ ᵃsecerișulŭ grîneĭ? ᵃEu voiŭ strigă cătră Iehova, și elŭ va da tunetŭ și ploĭă, ca să vedețĭ și să vedețĭ că mare este ᵃrăutatea ce aț făcută în ochiĭ lui Iehova, cerîndŭ vŏĭ voĭ.
18 Și Samuelŭ strigă cătră Iehova, și Iehova a datŭ tunetŭ și ploĭă în ₍ĭua aceea; și ᵃtŏtă poporulŭ fŭ forte cuprinsŭ de Iehova și de Samuelŭ.
19 Și tŏtă poporulŭ ₍ĭse cătră Samuelŭ: ᵃRogă-te pentru serviță tăĭ la Iehova Dumnedĕulŭ tĕŭ, ca să nu murimŭ; căcĭ la tŏte păcatele nóstre sĕ maĭ adăogămŭ rĕulŭ acesta: cerîndŭ nóĭ rege.
20 Și Samuelŭ ₍ĭse poporuluĭ: Nu vă temeță! Voĭ aț făcută tŏtă rĕulŭ acesta; totuș-ĭ ca să nu vă abațĭ de la Iehova, ci servițĭ lui Iehova din tŏtă inima vóstră.
21 ᵃ Și nu vă abateț, ᵃcă

cari nu folosească şi aici mâhnirea, pentru
22 că mâhnesc aşa. Că ᵃ Iehova nu va părăsi
pe poporul său ᵇ pentru numele său celu
mare; căci ᵃ s-a voit Iehova a vă face poporu
23 său său. Şi cât pentru mine, departe să
fie de mine să păcătuesc faţă de Iehova, ᶜ în-
cetând a mă ruga pentru voi; ci ᵃ am să vă
24 învăţ ᵈ calea cea bună şi dreaptă. ᵃ Numai
temeţi-vă de Iehova, şi serviţi-I întru
adevăr cu toată inima voastră; că ᵃ priviţi ce
25 ᵉ lucruri mari a făcut pentru voi! Iară de
veţi mai face rău, ᵃ veţi peri şi voi şi regele
vostru.

Filisteni se duc sub o Filimonară şi goloveşc
Israelitenii, neavându-se bi săcării.

13 Şi Saul[1] domnă unu[2] ană, şi domnind
2 doi[3] ani peste Israel, Saul îşi alese
trei mii din Israel, din care două mii
era dinaintea lui Mihmaş şi pe munţele Bete-
lului, iară o mie erau cu Ionatan în ᵃ Ghibea
lui Beniamin; şi rămăsese poporului o dumi-
3 nie pre fiecare la cortul său.
Şi Ionatan bătu ᵃ garnizoana Filistenilor,
care era în Ghiba; şi auziră Filistenii de
aceasta. Şi Saul sună în trâmbiţă prin toată
4 ţara, zicând: Evreii să audă aceasta. Şi
toţi Israeliţii auziră zicându-se: Saul a bătut
garnizoana Filistenilor, şi că Israel se
face urâtă Filistenilor; şi poporul s'a a-
5 dunat la Saul în Ghilgal. Şi Filistenii
se adunară să se lupte cu Israel: ei aveau
treizeci mii de care, şase mii călăreţi, şi ce
poporul la mulţime ca nisipul celui de pe
ţărmul mării; şi ei se suiră, şi tăbărâră
la Mihmaş spre răsărit de la Bete-Aven.
6 Şi bărbaţii lui Israel văzură că eram în
nevoie, că poporul era strâmtorat, şi po-
porul se ascunse în peşteri, în hârtoape,
7 în stânci, în pivniţi şi în gropi. Şi unii
din Evrei trecură Iordanul în ţinutul
lui Gad şi în Galaad; érĭ Saul încă era
în Ghilgal, şi tot poporul îl urmă după
8 d'însul tremurându. ᵃ Şi ală aşteptă şapte
zile până la timpul, pre care Samuil îl de-
terminase; érĭ Samuil nu venia la Ghil-
gal; şi poporul se împrăştie de la d'in-
9 sul. Şi zise Saul: Aduceţi la mine olocaustul şi sacrificiile de bucurie; şi ală sacrifică olocaustul.
10 Şi d'abie sfârşi ală de sacrificatu olocaustul, şi iată Samuil veniă, şi Saul
eşi întru întâmpinarea lui, spre a-l salu-
11 ta. Şi Samuil zise: Ce ai făcut? Şi Saul
respunse: Vedeam că poporul se împrăş-
tie de la mine, şi eu tu nu vinei la timpul
hotărîtu, şi că Filistenii erau adunaţi în
Mihmaş; dară mi-am zis: Filistenii se vor
coborî acuma asupra mea la Ghilgal, şi
eu nu m'am rugat lui Iehova; şi mi-am
constrâns, şi am adusu olocaustul. Şi ia-
mult zise către Saul: Nebunesce ai lu-
crat! Nu ai păzit cuvântul lui Iehova,
Dumnezeului tău, pre care El l-a ordinat;
că Iehova ară întărită acuma domnia ta
peste Israel în eternu: ᵃ Dară acuma
domnia ta nu va fi, că ᵃ Iehova şi-a căutat
unu omu dupre dorinţa sa, şi pre ală
l'a ᵇ ordinat Iehova domnu peste poporul
său, pentru-că tu nu ai păzit ceea ce ţi-a
ordinat Iehova.
Şi Samuil s'a sculă, şi se sui din Ghil-
gal la Ghiba lui Beniamin; şi Saul nu-
mără poporul care se afla cu d'însul, şi
era ᵃ că la şase sute de inşi. Şi Saul şi
Ionatan, fiiul său, şi poporul care se afla
cu d'însii, şedeau în Ghiba lui Beniamin;
Şi Filistenii tăbărâră în Mihmaş. Şi ei
ieşiră din tabăra Filistenilor, spre a prăda
trei cete: o ceată apucă calea către Ofra
în pământul Şualî; şi altă ceată apucă
calea către ᵃ Bet-Horonŭ; şi a treia ceată apucă calea către hotarulu ce cată spre
valea ᵇ Tebonim, către pustiu.
Şi în toată ţinutulu lui Israel ᵃ nu se
afla nici unu fierariu; că Filistenii nu gân-
diră să aibă Evreii vătăi sau lănci.
Şi toţi Israeliţii se pogorâră la Filisteni, ca
să-şi ascuţă fiecarii plugulu lui, cârligiu lui,
securile lui, şi securile lui. Când era
ascuţită ierulu plugului său ală, cârligiu, sau
ală furcuţa celoru cu trei crăcane, sau ală
securea; şi ală fură ţăpă mânătorului.
Aşa dară în ziua resboiului ᵃ nu se găsi
vătă nici lance în mâna nici unui din po-
porulu ce era cu Saul şi cu Ionatan; numai la Saul şi la Ionatan, fiiul său, se afla.
ᵃ Şi garnizoana Filistenilor eşi la trecătoarea Micmaşului.

Vitejia lui Ionatan, prin carea Israel eşe din
lanţul şi cumplitul lor.

Şi într'o zi zise Ionatan, fiiul lui Saul, la
ᵃ tână băiatulu, ce purta armele sale:
Vino, şi să trecem la straja Filistenilor,
ce este d'incolo de locului acesta; dară pă-
rintelui său nu îi-a spusu acesta. Şi Saul
şedeam la margines Ghibeei sub Rimmon, ce este în Migron, şi poporulu ce
era cu d'însulu era ᵃ ca la şase sute de inşi.

[1] 1 Cron. 8. 33. 9. 39. Fapt. 13. 21.
[2] Fapt. 13. 21.
[3] 2 Sam. 2. 10. 5. 4. 1 Împ. 2. 11. 1 Cron. 3. 4. 29. 27.
a 2 Sam. 23. 14. b Deut. 28. 36. 2 Împ. 17. 28. 2 Cron. 33. 11. c Deut. 4. 9. 6. 12. d 2 Cron. 16. 9. e Deut. 10. 21. 11. 7. Ps. 106. 21. Ier. 5. 15. Ioil 2. 21. Zah. 8. 15.
f 1 Împ. 18. 21. g Deut. 28. 15. Ier. 4. 18. 22. 5. Ps. 89. 30. h 1 Sam. 15. 11. 35. i Deut. 31. 29. Ier. 18. 8. 26. 3. 19. 42. 10. Ioil 2. 13. Iona 3. 9. 4. 2. k Deut. 28. 63. Ier. 32. 41. l 1 Sam. 15. 28. 28. 17. 2 Sam. 7. 15. 1 Împ. 11. 34. 1 Cron. 17. 13. 22. 10. 28. 7. 2 Cron. 7. 18. m Fapt. 13. 22.
a 1 Sam. 14. 1. b 1 Sam. 15. 4. c Deut. 20. 1. Iud. 7. 3. 1 Sam. 17. 11. 24. 22. 2 Sam. 10. 12. 1 Cron. 19. 13. d 1 Sam. 10. 8.
a Iud. 7. 6. b Iud. 6. 2. 1 Sam. 14. 11. c Iud. 6. 3. 33. 7. 12. 1 Sam. 14. 31. d Iud. 6. 2. 1 Sam. 14. 11. e Deut. 2. 36. 3. 16. Iud. 11. 26. Ier. 48. 20. Arnon. f Deut. 3. 16. Iud. 11. 13. Ier. 49. 1. g Deut. 3. 12. 16. Iud. 11. 22. h Deut. 3. 16. Iud. 11. 13. Ier. 49. 1. i Deut. 3. 12. 16. Iud. 11. 22.

6 şi ᵃ Ahia, fiiul lui Ahitub, fratele lui ᵇ Ică-
bod, fiiul lui Finees, fiiul lui Eli, preotul
ală lui Iehova în Silo, ᶜ purta efodulŭ. Şi
poporulŭ nu ştia, că Ionatan s'a dusu. Şi
între trecătorile pentru cari Ionatan căuta
să ajungă ᵃ la straja Filistenilor, era unu
perŭ de stâncă de o parte, şi unu perŭ
de stâncă de cea-l-altă parte, şi numele
unei era Boţeţ, şi numele celui l-altu Sene.
7 Şi pisculŭ unuia se înălţa în partea de
miadă-nópte în dreptulu Micmaşului, şi celă-
laltu către spre miadă-di în dreptulu Ghi-
beei. Şi zise Ionatan către tinerelŭ ce
purta armele sale: Vino, şi să trecemŭ la
straja acestoru necircumcişi; poate că
Iehova va lucra pentru noi; că pre Iehova
nimica nu îlŭ împedică ᵃ de a mântui, fie prin
mulţi de puţini. Şi zise purtătorele
armelori sale: Fă tot ce este în inima
ta, du-te acolo încă, eată sunt cu tine
cumu vei voi. Şi Ionatan zise: Eată,
noi vomŭ trece la aceşti bărbaţi, şi ne vomŭ
arăta lorŭ. Dacă ei ni vorŭ vorbi aşa: Aş-
teptaţi până ce vomŭ ajunge la voi, noi
vomŭ sta în locului nostru, şi nu ne vomŭ
sui către d'înşi. Ér de vorŭ zice aşa:
Suiţi-vă la noi, atunci ne vomŭ sui; că
Iehova le-a datŭ în mâna nóstra. Dară
aceasta ni va fi semnu.
Şi când amândoi se arătară străjei
Filistenilor, Filistenii ziseră: Eată, Evreii
ies din bârlogele în cari s'au ascunsŭ.
Şi bărbaţii străjei ziseră către Ionatan şi
către purtătorulŭ armelori sale: Suiţi-vă la
noi, că avemŭ a vă arăta ceva. Şi Ionatan
zise purtătorelui armelori sale: Suie-te după
mine, că Iehova i-a datŭ în mâna lui Is-
rael. Şi Ionatan se sui pe mânule sale
şi pe picióre sale, şi purtătorulŭ armelori
sale după d'însulŭ; şi străjeri căzură înain-
tea lui Ionatan; şi purtătorulŭ armelori
sale îi omorî în urma lui. Această întâia
lovitură, ce bătu Ionatan şi purtătorulŭ
armelori sale îi ce de dóue-jeci de inşi,
pe o semădere ca de jumătate de po-
stată.
Şi ᵃ în spaimă în tabără, în câmpŭ, şi în
tot poporulŭ; străjele chiară şi ᵇ prădătorii se înspăimântară, şi pământulŭ se cu-
tremură, de era ᶜ frica mare forte.
Şi străjeri lui Saul din Ghibea lui
Beniamin ce căutară, şi iacă, mulţimea
era turbată, şi ᵃ lovia în dóue părţile. Şi
Saul ţise poporului ce era cu d'însulŭ:
Numeraţi-vă şi vedeţi cine s'a dusu din
noi. Şi ei numărară, şi ércă, Ionatan şi
purtătorulŭ armelori sale lipsiau. Şi Saul 18
ţise lui Ahia: Adă încóce chivotulŭ lui
Dumnedeŭ; că chivotulŭ lui Dumnedeŭ era
în acele dile cu fiiŭ lui Israel. Şi pe când 19
ᵃ vorbia Saul cu preotulŭ, vuetulŭ ce era în
tabăra Filistenilorŭ, mergea tot înainte;
şi Saul ţise către preotŭ: Retrage mâna
ta! Şi Saul şi tot poporulŭ ce era cu 20
d'însulŭ se adunară, şi veniră la resboiu,
şi iacă, Filistenii ᵃ trimesseră săbiile unii a-
supra altora: era amestecŭ forte mare. Iară 21
şi Evreii cari erau la Filisteni mai de di-
nainte, cari s'aŭ suitŭ cu d'înşii în tabără
din ţinutulŭ de prin prejuru, şi ei s'aŭ unitŭ
cu Israeliţii cari erau cu Saul şi cu Io-
natan. Şi toţi bărbaţii lui Israel cari 22
erau ascunşi în munţele lui Efraim, când
auziră că Filistenii fugiau, şi ei i urmăriră
cu resbelŭ. ᵃ În ziua aceea mântui Iehova 23
pre Israel; şi resboiulŭ se întinse ᵇ preste
Bete-Aven.
Şi bărbaţii lui Israel fură forte necăjiţi 24
în ziua aceea, şi Saul ᵃ blestemă poporulŭ,
ţicându: Blestemată să fie omulŭ care va
gusta mâncare până în séră, şi până nu-mi
voiŭ resbuna asupra vrăjmaşilorŭ mei. Şi
tot poporulŭ nu gustă mâncare. ᵃ Şi toţi 25
cei ai pecei veniră într'o pădure, şi ᵇ mierea
era pe suprafaţa câmpiei. Şi poporulŭ ve- 26
ninduse în pădure, éncé mierea curgea; dară
nimenea nu scóse mâna sa de gura lui;
că poporulŭ se temea de jurământŭ. Ér 27
Ionatan nu auzise când părintele seŭ jură
poporulŭ; şi elŭ întinzându capătulŭ toi-
gului ce era în mâna sa, îlŭ înfundă în fa-
gurŭ de mieră, şiŭ aduse mâna la gură sa, şi
ochi seŭ se luminară. Şi vorbi din poporŭ 28
unulŭ răspunsă, ţicându: Părintele tĕu a ju-
rată poporulŭ, ţicându: Blestemată să fie
omulŭ care va gusta mâncare astă-di, de şi
poporulŭ era obosită. Şi Ionatan ţise: Pu- 29
ţinŭ mi-a turburată ţara! Priviţi, rogu-vă, cumŭ
ochi mei s'aŭ luminată, fiindŭ-că am gustată puţină din mâncarea
aceea. Dară poporulŭ ară fi mâncată as- 30
tă-di din prada vrăjmaşilorŭ sei, pre care
a găsită, ca ună mai forte mai mare
înfrângere a Filistenilorŭ?
Şi ei băturŭ în ziua aceea pe Filisteni 31
de la Micmaşŭ până la Ajalonŭ. Şi po-
porulŭ era forte obosită. Şi poporulŭ se 32
aruncă asupra prăzilorŭ; şi ei luarŭ oi, boi şi
viţei, îi junghiară pe pământŭ, şi ŏ mâncă
poporulŭ împreună cu sângele. Şi ei spusă 33
lui Saul, ţicându: Eată, poporulŭ păcătuesce în contra lui Iehova, mâncându carne

[1] 1 Sam. 22. 9. 20. 23. 28. 6. 30. 7. 2 Sam. 8. 17. 15. 24. 1 Împ. 2. 26. 35. 4. 4. 1 Cron. 18. 16. 24. 3. Ezec. 44. 15.
a 1 Sam. 22. 9. b 1 Sam. 4. 21. c Ex. 28. 4. 6. 29. 5. 39. 8. Lev. 8. 7. Num. 20. 26. 27. 28. 25. 7. 31. 10. Iud. 8. 27. 17. 5. 18. 14. 20. 18. 28. Ps. 99. 6. Ier. 49. 3. Ezec. 21. 19. Osea 3. 4.
a 1 Sam. 13. 16. b Iud. 7. 22. 1 Sam. 11. 11. c Deut. 2. 25. 11. 25. Iud. 7. 21. 2 Cron. 14. 14. 20. 29.
a Iud. 7. 22. 1 Sam. 11. 11. b Iud. 7. 22. 1 Sam. 13. 16.
a Iud. 21. 1. 18. b Deut. 20. 13. 14. Iud. 21. 10. 11. 12. 1 Sam. 15. 3. 18. 9. 30. 17. 2 Sam. 8. 2. 1 Împ. 20. 42. 1 Cron. 20. 3. c Deut. 20. 19. 20. Iud. 6. 4. 1 Sam. 23. 5. 27. 8. 30. 16. 2 Împ. 3. 19. 25. 19. 29. Ier. 48. 10. d Deut. 20. 14. Iud. 21. 10. 11. 12. 1 Sam. 15. 3. 18. 9. 30. 17. 2 Sam. 8. 2. 1 Împ. 20. 42. 1 Cron. 20. 3. e Deut. 20. 19. 20. Iud. 6. 4. 1 Sam. 23. 5. 27. 8. 30. 16. 2 Împ. 3. 19. 25. 19. 29. Ier. 48. 10.

împreună cu tîlhari; și ele ghise: Voĭ nu-l veți omorî! Răsplăți-i-voiŭ scumpă o pățică
34 mare ieșire. Și ghise Saul: Împrăștiați-vă prin popor și ghiceți-i: Aducă-și la mine fie-care boulă seŭ, și fie-care ghia sa, și-l ungeți voĭ înșivă și-l mâncați; ca nu păcătuiți în contra lui Iehova, mâncând carne împreună cu sângele. Și toți poporul își aduse fie-care boulă seŭ cu mâna în noptea aceea
35 și-l junghiară acolo. Și Saul *zidi un altariŭ lui Iehova; acesta fu întâiulŭ altariŭ ce ellu zidi lui Iehova.
36 Și Saul ghise: Să ne pogorîm noptea, și să urmărim pre Filișteni, și să-i prădăm, până ce va lumina de ghuă, și să nu lăsăm din ei nici unul. Și ei ghiseră: Fă tot acela ce este bun în ochiĭ tăĭ; și preotul ghise: Să ne apropiem aci *până
37 aicea de Dumnezeŭ. Și Saul întrebă pre Dumnezeŭ: Să mă pogor eu a urmări pre Filișteni? Îl vei da tu în mâna lui Israel? Și în ghua aceea *nu i-a răspunsu.
38 Și Saul ghise: *Apropiați-vă aicea tote căpeteniile poporului, cunoașteți și vedeți de
39 la ce vină și vine păcatul acesta până-ĭ? Că *viu este Iehova, care mântuesce pre Israel, că chiaru dacă ar fi venit de la Ionatan, fiiul meu, elu va muri. Și nimenea din tot poporul nu-i-a răspunsu.
40 Și ellu vorbi către tot Israelul: Voĭ stați de astă parte, și eu cu Ionatan, fiiul meu, de ceă-l-altă parte. Și poporul ghise lui Saul: Fă ceea ce este bun
41 în ochiĭ tăĭ. Și Saul ghise către Iehova: Dumnezeule lui Israel, *arată pre cine nevinovatul! *Și sorțuli căsu pe Saul, și Ionatan, și poporul scăpă. Și ghise
42 Saul: Aruncați sorțuli între mine și Ionatan, fiiul meu; și sorțuli căsu pe Ionatan.
43 Și Saul ghise către Ionatan: *Spune-mi ce ai făcutu? Și Ionatan i *spuse, și ghise: Da, capătulu bețiguli ce ere în mâna mea, *unu gustată puțină mâere; eŭ-mi, eŭ voi muri.
44 Și Saul respunse: *Așa să-mi facă Dumnezeŭ, și încă și mai multu, *de
45 aci voi muri, Ionatane! Dară poporulu ghise lui Saul: Să moră Ionatan care a făcutu acestă mare mântuire în Israel? Departe fie una ca aceasta! *Viu este Iehova, nici unu părulu din capulu seŭ nu va cădé pe pământu; că cu Dumnezeŭ a lucrată în ghuă acésta. Așa poporulu scăpă pre Ionatan,
46 ca să nu moră. Și Saul se întorse de la urmărirea Filișteniloră; și Filișteniĭ se duseră în loculiŭ lorŭ.

Războiele purtate de Saul; mărimea sa.

47 Și Saul apucă domnia preste Israel, și lupta în tote părțile asupra nemiciloră seĭ: asupra Moabului, asupra fiiloră lui *Amon, asupra Edomului, asupra regiloră din *Țoba și asupra Filișteniloră. Ori încotro se întorse, *birue pre Amalek, și scăpă pre Israel din mâna prădătoriloră seĭ.
48 Și *fiiĭ lui Saul lui: Ionatan, Iși și Melchișua; și numele fetelorŭ sale *fură-
49 lăĭ celeĭ mai mari Merab, și ală celeĭ mai mici Mical. Și numele femeiĭ lui Saul *fu: Ahinoam. Și fiiĭ lui Ahimaț; și numele oștiriĭ sale: Abner, fiiul lui Ner, unchiulŭ lui Saul.
50 *Că Kiș, părintele lui Saul, și Ner, părintele lui Abner, *fură fiiĭ lui Abiel.
51 Și războiulŭ asupra Filișteniloră fu pe toĭ anii în totă timpulă lui Saul; și de vedea Saul pre vr'unu bărbatu tare sau vitézu, *ellu îlu-*uă la sine.

Însărcinarea pusă lui Saul asupra Amalekiților; nesocotirea și ispășirea ei.

15 Și Samuel ghise lui Saul: *Pre mine m'a trimesu Iehova să te ungu rege preste poporulu seŭ, preste Israel. Și acuma
2 ascultă vocea cuvintelorŭ lui Iehova. Așa ghise Iehova, *Dumnezeulŭ oștiriloră: Aduc-
3 *mi-am aminte de ceea ce a făcutu Amalek lui Israel, *cumŭ ellu *i s'a opusu pe cale, când ele ieșia din Egipet. Acum
4 du-te, și bate pre Amalek, și *stârpesce tot ce este a lui; nu-lŭ cruța; ci-ĭ omorî de la bărbați până la femeĭ, de la copilŭ până la sugători, de la boĭ până la ghie, de la cămilă până la asină.
5 Și Saul adună poporulu, și-lu numeră în Telaim: *ĭ *fură două sute miĭ de pedestri afară de dece miĭ de bărbați ai lui
6 Iuda. Și Saul veni până la cetatea lui Amalek, și se luptă în vale. Și Saul ghise către *Kenițiĭ: *Duceți-vă, depărtați-vă, și coborîți-vă din mijlocul Amalekiților, ca să nu vă nimicescu împreună cu ei; că *voĭ
7 v'ați arătatu bunătate către toțĭ fiiĭ lui Israel, când ei eraŭ din Egipet. Deci Keniții se depărtară din mijlocul Amalekiților.
8 *Și Saul bătu pre Amalekiți de la *Havila până la *Șur, care este în fața Egiptului.
9 Și *elu prinse viŭ pre Agag, regele Amalekiților, și pre toțĭ poporulŭ lui *trase prin
10 ascuțitulu sabiei. Dară Saul și poporulŭ cruțară pre Agag și pre cele maĭ bune oi, boĭ, viței grași, mieĭ, și tot ce era bun, și nu voiră a le stârpi; dară tot lucrulŭ greŭ și nebăgatŭ în semă îl
11 stârpiră.
Și a fostŭ cuvêntulŭ lui Iehova către Samuel, ghicându: *Mă căiescu, că amŭ pusu pre Saul rege, fiindŭ-că *s'a abătutu de la mine, *și cuvintele mele nu le-a îndeplinitŭ. Atunci *mâhni pre Samuel, și ellu
12 strigă către Iehova tótă nópte*a* aceea. Și Samuel se sculă de dimineță spre a întâmpina pre Saul, și se spuse lui Samuel, ghicendu: Saul a venitŭ la *Carmel, și iată ellu *și-a înălțatŭ semnŭ de biruință, a plecatŭ mai departe, și s'a *pogorîtŭ la Ghilgal.
13 Și Samuel veni la Saul, și Saul *i ghise: *Binecuvêntatu ești tu de Iehova! Eu am îndeplinitŭ cuvêntulŭ lui Iehova. Și
14 Samuel ghise: Ce este dară sbierarea oilorŭ aceștia în urechile mele, și răgetulŭ boilorŭ ce aud eu?
15 Și Saul ghise: De la Amalekiți le-a adusu; *că poporulu a cruțatŭ cele maĭ bune oi și boĭ ca să aducă lui Iehova Dumnezeulŭ tĕu; dară restulŭ l-amŭ stârpitŭ. Și Samuel ghise către Saul: Ișteaptă, și-ĭ voiu spune ce mi-a ghisu
16 Iehova în nópte*a* aceasta. Și ellu ghise: Vorbesce!
17 Și Samuel ghise: Ai nu *cândŭ tu erai mic în ochiĭ tăĭ, ai fostu *făcutŭ capulŭ semințieiŭ lui Israel, și te-a unsu
18 Iehova rege preste Israel? Și Iehova te-a trimesu în cale, și *ghise: Du-te și stârpesce pre păcătoșii, pre Amalekiți, și te
19 luptă cu ei până voiŭ fi nimiciți. De ce dară n'ai ascultatŭ de vocea lui Iehova, ci te-ai aruncatŭ asupra prăzeĭ, și ai făcutŭ
20 ce este rĕŭ în ochiĭ lui Iehova? Și Saul ghise lui Samuel: Da, *eŭ am ascultatŭ de vocea lui Iehova, și *m'amŭ dusu în calea pe care m'a trimesu Iehova, și amŭ adusu pre Agag, regelu Amalekiților,
21 *și amŭ stârpitŭ pre Amalekiți! *Dară poporulŭ a luatŭ din prădă oi și boĭ, cele maĭ bune din cele de stârpitu, ca să sacrifice Iehova Dumnezeulŭ seŭ în Ghilgal.
22 Și Samuel ghise: *Aĭ *i plăce lui Iehova arderile de tótă și sacrificiile decât ascultarea de vocea lui Iehova? Ecce, *ascultarea este maĭ bună decâtŭ sacrificiulŭ, și luarea
23 aminte decâtŭ grăsimea berbeciloră. Căci ca și păcatulŭ magiei este resculatrea, și ca și fărădelegea idolatriei este opunerea. Pentru-că tu ai lepădatŭ cuvêntulŭ lui Iehova, *și
24 ellu te-a lepădatŭ de a fi rege. *Și Saul ghise lui Samuel: Păcătuiŭ-amŭ, că amŭ călcatŭ ordinulŭ lui Iehova și cuvintele tale, că mĭ *temeamŭ de popor, și amŭ ascultatŭ de
25 vocea lui. Și acumă, ertă-mi, rogu-te, păcatulŭ meu, și întórce-te cu mine, ca să mĭ închin lui Iehova.
26 Și Samuel ghise lui Saul: Nu mă voiu întórce cu tine, *că tu ai lepădatŭ cuvêntulŭ lui Iehova, și Iehova te-a lepădatŭ pre tine de a mai fi rege preste Israel.
27 Și Samuel întorcendu-se ca să plece, *elu *îlu apucă de colțiulŭ mantiei sale, care se
28 rupse. Și Samuel *i ghise: *Așa-ĭ a rupțŭ Iehova regatulŭ lui Israel de d'asupra ta, și l'a datŭ aprópelui tĕu, care este maĭ bunŭ
29 decâtŭ tine. Și *mărirea lui Israel *nu va mint, nici nu se va căi, că nu este elŭ omŭ ca să se răcească.
30 Și ellu ghise: Da, păcătuiamŭ; totuși *onorește-mă înnaintea bătrâniloră poporului meu și înnaintea lui Israel, și întórce-te cu mine, ca să mĭ închin lui Iehova Dumnezeulŭ tĕu.
31 Și Samuel se întorse după Saul, și Saul se închină lui Iehova.
32 Și Samuel ghise: Aduceți-*mi* pre Agag, regele Amalekiților. Și Agag veni la dânsulŭ cu veselie. Și Agag ghise: De
33 sigŭ amărăciunea morțiĭ a trecutŭ! Și Samuel ghise: *Dupre cumŭ sabia ta a lipsitŭ femeĭ de copiĭ, așa să fie lipsită de copiĭ mama ta între femeĭ! Și Samuel tăiă pre Agag înnaintea lui Iehova, în Ghilgal.
34 Și Samuel se dusŭ la Rama, și Saul
35 se sui la casa sa în *Ghibea lui Saul. Și *Samuel nu maĭ *văță pre Saul până în ghiua morțiĭ sale; dară Samuel *plânse pre Saul.

Samuel unge pre David.

16 Și Iehova ce ghise lui Samuel: *Până când vei plânge pentru Saul, pentru-că *l'amŭ lepădatŭ din domnirea preste Israel? *Umple cornulŭ tĕu cu oleiŭ, și mergi, că te voiu trimete la Iesi, Betleemitulŭ, că *mi-amŭ aleșŭ unulŭ d'între fiiĭ sĕi de rege. Și Samuel ghise: Cumŭ aș mă duce? Înfuriă-se

40 Dreĉ Daviđ la depărtă de pe ele. Şi ele
lui brăgălţ eră în mâna sa, şi-şi alese cinci
pietre netede din pârâu, şi le puse în glaga
sa de păstorii, în sacă, şi în mână luă
41 praştia, şi se apropiă de Filisteu. Şi Filis-
teulu se apropiă, totu mai multu de
Daviđ, şi purtătorulu paveseĭ sale îna-
intea lui.
42 Şi Filisteulu uităndu-se, şi văgîndu pe
Daviđ, îlu ^1 despreţuiă; ci elu era tenerĕ,
43 ^2 roşiatecu şi ^3 frumosu la faţă. Şi Filisteulu
dise lui Daviđ: ^4 Ai cîne sînt eu, de vii
tu asupra mea cu nuiele? Şi Filisteulu blăs-
44 ĕmă pre Daviđ de dei sei. Şi Filis-
teulu ^5 dise lui Daviđ: Vino la mine, şi voiu
da carnea ta paseriloru cerului şi fieraloru
câmpului.
45 Şi Daviđ dise Filisteului: Tu vii asupra
mea cu sabia, cu lance şi cu pavese, ^6 dară eu
viu asupra ta în numele lui Iehova Sa-
vaotu, Dumnedeulu oştiriloru lui Israilu,
46 pre care tu l'ai ^7 defăimatu. În diua acesta
Iehova te va da în mâna mea, eu voiu lovi,
şi-ţi voiu rădica capulu, şi voiu da astădi
^8 stîrvurile oştiei Filisteniloru paseriloru ce-
rului şi fieraloru pământului; şi ^9 va cunósce
tótă pământulu, că Israilu are Dumnedeu.
47 Şi tótă adunarea va cunósce că nu
prin sabia, nici ^10 prin lance mîntuesce Iehova;
că ^11 a lui Iehova este resbelulu, şi elu vă va
da în mânele nóstre.
48 Şi când Filisteulu se sculă, şi mersu şi
se apropiă spre întimpinarea lui Daviđ,
Daviđ se grăbi, şi alergă la locului de luptă
spre întimpinarea Filisteului. Şi Daviđu
49 şi mâna sa în glagă, şi luă de acolo o
pétră, o aruncă cu prăştia şi lovi pre Fi-
listeu în frunte; şi pétra se înfipse în
frunte lui, şi elu cădă cu faţa la pământu.
50 Aşa ^12 învinse Daviđ pre Filisteu cu praş-
tia şi cu pétra, şi lovi pre Filisteu, şi-lu
omorî, fără ca se fie sabie în mâna lui Da-
51 viđu. Şi Daviđu alergă, stătu lângă Filis-
teulu, luă sabia lui, o scósse din tecă, şi-lu
omorî, şi-i tăiă capulu cu ea.
Şi Filistenii ^13 văgîndu că a murită cam-
52 pionulu lorŭ, fugiră. Şi bărbaţii lui Israilu şi ai
lui Iuda se sculară, înfiorară strigându pe Filis-
teni, şi urmăriră pre Filisteni până în vâlcea
şi până la porţile Ekronului; şi căzură ră-
niţi Filisteenilor pe calea ^14 Şaraimului până
53 la Gata şi până la Ekron. Şi fiiĭ lui Israilu
se întórseră din urmărirea Filisteniloru, şi
54 prădară taberele lorŭ. Şi Daviđu luă capulu
Filisteului, şi-lu duse la Ierusalimu; şi ar-
mele sale le puse în cortulu seu.
Şi Saulu văgîndu pre Daviđu eşindu 55
spre întimpinarea Filisteului, dise lui Abe-
neru, mai marele oştiriloru: Abeneru, cui este
fiiulu, Abnere? Şi Abneru ^15 jură: Viu sufletulu
tĕu, regele, de voiu şti. Şi regele dise: 56
Întrebă tu ale cui fiiu este tînerulu acesta!
Şi Daviđu întorcându-se după uciderea Fi-
listeului, Abneru îlu aduse înaintea lui
Saulu ^16 cu capulu Filisteului în mâna lui.
Şi Saulu dise către d'însulu: Ală cui eşti 57
tu, tînĕre? şi Daviđu dise: ^17 Fiiulu servi-
torelui tĕu Iesei, Betleemitenulu, eŭ sînt.
Şi ^18 când elu de vorbiă cu Saulu, ^a cu 58
deosebi lui Ionatanu se lipi de sufletulu
lui Daviđu, ^b şi Ionatanu îlu iubiă ca pe
sufletulu seu. Şi Saulu îlu luă pre elu în
diua aceea, şi nu-lu lăsă să se mai în-
tórcă a casa tatălui seu. Şi Ionatanu
făcu legămîntu cu Daviđu; căci îlu iubiă ca
pe sufletulu seu. Şi Ionatanu deslăcă 4
mantia, ce era pe elu, şi o dădu lui Da-
viđu, şi cu vestimintele sale până şi sabia
sa, şarcăi sea şi cingătórea sa.
Şi Daviđu eşiă, şi era isbutitoru Saulu îlu 5
trămitea, unde nu-lu trimitea; şi Saulu îlu puse
peste bărbaţii de resbelu. Şi elu plăcu la
tótă poporulu şi chiaru şi servitorii lui Saulu.
Şi când veniau ei, Daviđ întorcându-se
de la înfrângerea Filisteului, ^c femeile
eşiră din tótă cetăţile lui Israilu, cântându şi
dănţuindu, spre a întimpina pre regele Saulu,
cu tîmpane, cu chiuitu şi cu triocórde.
Şi femeile ^d respundeă una altóia, când- 7
du şi jucându:
^e Saulu a bătutu pre miile sale,
Iară Daviđ miile sale.
Şi Saulu se aprinse de mâniă forte, şi 8
acestu cuvîntu i ^f displăcu, şi elu dise: Lui
Daviđ i dară miile, şi mie-mi dară mi-
numai ^g miile ! mai lipsesce. Şi Saulu
privi pre Daviđ, cu ochi pismaşi din 9
acea diua.

Saulu încearcă să ucidă pe David cu sabia sa.

Şi de a doua şi voiă ^h spiritulu celu reu de 10
la Dumnedeu asupră lui Saulu, ^i şi elu se în-
furiă în mijlocul casei sale; şi Daviđ cân-
ta cu mâna sa, ca şi în tóte-l-alte dile; ^k şi
Saulu avea lance în mână. Şi Saulu 11
lance şi dise: Voiu pironi pre Daviđ
în perete; dară Daviđu scăpă de două ori
lui se dise ori.

^a 1 Regi 18, 1. ^b 1 Regi 20, 17.
^c Exod. 15, 20. ^d 1 Regi 29, 5.
^e 1 Regi 21, 11. ^f Gen. 21, 11.
^g 1 Regi 20, 2. ^h 1 Regi 16, 14.
^i 1 Regi 16, 23. ^k 1 Regi 18, 10.

Şi Saulu se ^1 temea de Daviđu că ^2 Iehova 12
era cu Daviđu, ^3 ară de la Saulu se ^4 depărtase.
Şi Saulu îl depărtă de la sine şi-lu 13
puse mai mare preste o mie; şi ^5 elu eşiă şi
intra înaintea poporului. Şi Daviđu era pu- 14
ternicu în tóte câte sale, şi ^6 Iehova era cu
dînsulu. Şi Saulu ^7 văgîndu, că elu era pu- 15
ternicu forte, se temu de elu. Şi ^8 tótă Is-
raelulu şi Iuda iubiă pre Daviđu, că elu
eşiă şi intra înaintea lorŭ.
Şi Saulu dise lui Daviđ: Iată, Merabă, 17
fiica mea cea mai mare, ^9 îţi voiu da-o de
femeie, numai să fii vitézu, şi să porţi ^10 resbe-
lele lui Iehova; că Saulu gîndiă astfel: Mâ-
na mea să nu fie preste ea, ci mâna Filiste-
nilor să fie pe elu. Şi Daviđ dise lui 18
Saulu: ^11 Cine sînt eŭ? Ce este viéţa mea şi
familia părintelui meŭ în Israilu, ca eu să
fiu ginere regelui? Dară când fu dată 19
fiica lui Saulu, Merabă, ca să o dee lui Daviđu, ea
fu dată lui Adriel ^12 Meholatitulu de femeie.
Şi Micalu, fiica lui Saulu, iubiă pre Da- 20
viđu. Aceste ^13 spuse lui Saulu, şi lucrulu i
păru bunu. Şi Saulu dise: ^14 Voiu da-o
lui, ca să-i fie ^15 viéţa în cursă, şi ^16 bâtu pre Filis-
teni, şi ^17 Iehova a lucrulu mântuirea mea
în tótă Israelulu. Şi zise lui Saulu: Fă 21
cunoscută, fă-te-ai ginere, ^18 astăzi a doua
oră. Şi Saulu dise lui Daviđu: ^19 Prin
două lucruri să nu mâhnéşti ca-mi fii mi-
nerŭ şi ginere. Şi Saulu redise slugilor 22
sale: Vorbiţi lui Daviđu în secretu, ziceţi-i:
Iată, regele ^20 e cu tine plăcere pentru tine,
şi tóţi servitorii lui te iubescu; şi acum fii
ginere regelui! Şi servii lui Saulu vorbiră 23
urechilor lui Daviđu cuvintele acestea.
Şi Daviđ dise: Au este ^21 uşoră în ochii
voştri a fi ginere regelui? eŭ sînt omu
sărmanu şi lipsitu de tóte. Şi servii lui Saulu 24
i spuseră, ^22 zicându: Acestu cuvîntu a vor-
bitu Daviđ. Şi Saulu dise: Aşa să ziceţi 25
lui Daviđu: Regele nu dăruesce ^23 dotaru ca
sotiă, ci o sulă de prepuţuri de ale Fi-
listenilor, ca regele să-şi ^24 resbune asupra
vrăşmaşilor sei. Dară Saulu ^25 cugeta să
facă pe Daviđu să cadă în mâna Filiste-
nilor. Şi servii lui spuseră acestu cuvîntu 26
lui Daviđ; şi lucrulu păru lui Daviđ de
a fi ginere regelui. Şi până nu se îm- 27
plinisemu, Şi Daviđu se sculă, şi se duse,
el şi ^26 oamenii sei, şi bătu între Filisteni
două sute de ôrbi, şi ^27 Daviđ aduse prepu-
ţurile lorŭ, şi le dădu în numeru deplinu
regelui, ca-mi-va fi ginere regelui; şi
Saulu ^28 i dădu pre ^29 Micalu, fiica sa, de femeie.
Şi Saulu ^30 văgîndu şi cunoscu că Iehova era cu 28
Daviđu, şi Micalu, fiica lui Saulu, îl iubiă
lui se dise ori.

^1 Prov. 14, 21. ^2 1 Regi 16, 12. ^3 1 Regi 17, 42.
^4 1 Regi 16, 18. ^5 1 Regi 18, 6. ^6 1 Regi 16, 18.
^7 1 Regi 16, 21. ^8 1 Regi 18, 16. ^9 1 Regi 18, 27.
^10 1 Regi 25, 28. ^11 1 Regi 9, 21. ^12 1 Regi 4, 19.
^13 1 Regi 18, 20. ^14 1 Regi 18, 21. ^15 1 Regi 25, 29.
^16 1 Regi 17, 50. ^17 1 Regi 18, 3. ^18 1 Regi 3, 6.
^19 1 Regi 18, 17. ^20 1 Regi 16, 22. ^21 Gen. 34, 12.
^22 1 Regi 18, 23. ^23 Exod. 22, 16. ^24 1 Regi 14, 24.
^25 2 Regi 21, 1. ^26 2 Regi 23, 8. ^27 2 Regi 3, 14.
^28 1 Regi 18, 27. ^29 1 Regi 14, 49. ^30 1 Regi 16, 18.

Şi Saulu ^1 temându-se de Daviđu încă mai 29
mult, fu Saulu ^2 vrăşmaşu lui Daviđu pe
totă diua.
Şi ^3 căpeteniile Filisteniloru eşiră la 30
resbelu; şi de câte ori eşiă, Daviđu era mai
^4 înţeleptu decâtu toţi servii lui Saulu, şi numele sĕu era
forte preţuitu.
Şi Saulu dise lui Ionatanu, fiiului seu, şi 19
tuturoru servitoriloru sei, ca să ucidă pre
Daviđu; dară Ionatanu, fiiulu lui Saulu, 2
^5 avea pre Daviđu forte. Şi Ionatanu spuse lui
Daviđu, ^6 zicându: Părintele meu Saulu caută
să te omóre; acumu dară păzesce-te până
dimineaţă, şe stăi ascunsu, şi ascunde-te;
şi eŭ voiu eşi, şi voiu sta lângă părintele 3
meu în câmpulu în care vei fi, şi voiu vorbi
părintelui meu de tine, şi de voiu descoperi
ceva, îţi voiu spune.
Şi Ionatanu ^7 vorbi bine de Daviđu către 4
Saulu, părintele seu, şi dise către d'însulu:
Să nu ^8 păcătuiască regele contra servitoriului seu
Daviđu, că elu n'a păcătuitu ţie, şi faptele
sale sînt forte de folosŭ pentru tine. Că 5
elu ^9 şi-a ^10 viéţa în mâna, şi ^11 bătu pre Filis-
teni, şi ^12 Iehova a lucrulu mântuire mare
în totă Israelulu. Tu ai vĕjutu, şe te-ai bu-
curatu; dâră de ce vrei să ^13 păcătuiesci sânge-
lui nevinovatu, ca să omori pre Da-
viđ fără cuvîntu? Şi Saulu ascultă de vórba 6
lui Ionatanu, şi Saulu jură: Viu este Iehova,
că nu va muri! Şi Ionatanu chiemă pre 7
Daviđu, şi Ionatanu ^14 spuse tóte cuvintele
acestea; şe Ionatanu aduse pre Daviđu la
Saulu, şi elu fu înaintea lui ca mai nainte.
Şi resbelulu urmă, şi Daviđu eşi, şi se 8
luptă cu Filistenii, şi bătu între ei ^15 dodere
mare, şi ei fugiră de d'înaintea lui.

Despre atacul cu sabia, și fuga lui David la Rama.

Şi ^16 spiritulu reu de la Iehova veni 9
asupra lui Saulu, când elu şedea în casa
sa cu lance în mâna sa, şi Daviđu cânta
cu mâna. Şi Saulu căută a pironi cu lan- 10
ca pre Daviđu de părete, dară elu scăpă
de d'înaintea lui Saulu, care lovi lance
în părete. Şi Daviđ fugi, şi scăpă în a-
cea nópte. ^17 Şi Saulu trămise soţi la casa 11
lui Daviđu, ca să-lu păzéscă, şi să-lu o-
móre dimineaţă; dară Micalu, femeea lui
Daviđu, i spuse acésta, şi dise: De nu-ţi
scapi viéţa ta în nópte acésta, mâine vei
fi ucisu. Şi Micalu ^18 coborî pre Daviđu 12
pe ferestră, şi elu se duse, fugi şi scăpă.

^1 1 Regi 18, 12. ^2 1 Regi 18, 29. ^3 Jos. 13, 3.
^4 1 Regi 18, 5. ^5 1 Regi 18, 1. ^6 1 Regi 20, 32.
^7 1 Regi 19, 4. ^8 1 Regi 20, 32. ^9 1 Regi 28, 21.
^10 1 Regi 28, 21. ^11 1 Regi 19, 5. ^12 1 Regi 11, 36.
^13 Deut. 19, 10. ^14 1 Regi 18, 21. ^15 1 Regi 14, 20.
^16 1 Regi 16, 14. ^17 Ps. 59, 1. ^18 Jos. 2, 15.

13 Şi Mirall luĭ sau chipŭ, şi-lŭ puse în pace, şi puse o perină de perĭ de capră la capulu seŭ, şi-lŭ acoperi cu unŭ vestmîntu.
14 Şi cîndŭ Saulu trimese ômeni ca să ĭea pe Davidŏ, ce dîse: Elŭ este bolnavŭ. Şi Saulŭ trimese eĭ-şi ômeni, ca se vĕdă pe Davidŏ, dîcîndu-le: Duceţi-lŭ în patŭ la
16 mine, ca se-lŭ omoru. Şi la intrarea omeniloru, eĭ, unŭ chipŭ sau în patŭ, şi perină de
17 perĭ de capră la capulu luĭ. Şi Saulŭ dîse cătră Mirall: Pentru-ce aĭ înşelatŭ astfelŭ, şi aĭ lăsatŭ pe vrăjmaşulŭ meŭ să scape? Şi dîse Mirall luĭ Saulŭ: Elŭ mĭ-a dîsŭ: Lasă-mĕ să mĕ ducŭ; pentru ce să te omorîŭ.

18 Şi Davidŏ fugi şi scăpă, şi veni la Samuelŏ în Rama, şi-i spuse tŏte cîte i-a făcutŭ Saulŭ; şi elŏ se dusă cu Samuelŏ,
19 şi locuiră în Nacĕŭ. Şi s'a spusŭ luĭ Saulŭ, dîcîndu-i: Ecce, Davidŏ este în Nacĕŭ în
20 Rama. Şi Saulŏ trimese ômeni, ca să ĭea pe Davidŏ. Şi cîndŭ ei vădură adunarea profeţiloru, cari profeţiaŭ, şi pe Samuelŏ stătîndŭ ca maĭ mare întru ei, spiritulŭ lui Dumnedeŭ veni asupra trimeşiloru lui Saulŏ,
21 şi ei profeţiară şi eĭ. Şi spuseră-se şĕlŏ lui Saulŏ, elŭ trimese alţĭ ômeni, şi profeţiră şi eĭ asemenea. Şi Saulŏ maĭ trimese a treĭa óră ômeni, şi profeţiră şi eĭ.
22 Atunci se duse şi elŭ însuşi la Rama. Şi ajungîndŭ la grópa cea mare, care este în Socu, elŭ întrebă şi dîse: Unde sunt Samuelŏ şi Davidŏ? Şi-i se respunse: Ecce sînt la Na-
23 ută în Rama. Şi elŭ se duse la Naiotŭ în Rama; şi vasulŭ spiritului lui Dumnedeŭ şi asupra luĭ, şi a mersŭ profeţindŭ pînă
24 ce ajunse la Naiotŭ în Rama. Şi a despuiatŭ şi elŭ vestmintele sale, şi profeţi şi elŭ înaintea lui Samuelŏ, şi zăcu golŭ tótă diua aceea şi tótă nóptea aceea. De aceea şi-au dîsŭ: Ah şi Saulŏ este între profeţi?

Amărîciunea şi îngrĭjirea mare a lui Davidŏ şi Jonatanŭ.

20 Şi Davidŏ fugindŭ din Naiotŭ din Rama, veni la Ionatanŭ, şi-i dîse: Ce amŭ făcutŭ? Care este vina mea? Şi care este pă-
2 catulŭ meŭ înaintea părintelui teŭ, ca elŭ să caute vĭéţa mea? Şi elŭ i dîse: Ferească Dumnedeŭ, tu nu vei mori! Ecce, părintele meŭ nu face nică unŭ lucru mare nică micŭ, fără că mĭ-lŭ descopere; şi pentru-ce părintele meŭ aru ascunde acésta
3 de mine? Nu este aşa! Şi Davidŏ se jură maĭ multă odată, şi dîse: Părintele teŭ mĭ-a

[illegible]

bine, că amĭ aflatŭ eleru în ochiĭ teĭ, şi elŭ a dîsŭ: Acésta să nu ştiă Ionatanŭ, ca nu cumva se se întristeze. Însă, vĭu sunt Ieho-
4 va, şi vĭu sufletulŭ teŭ, maĭ departe sunt pasŭ între mine şi mórte. Şi Ionatanŭ dise
5 luĭ Davidŏ: Ce dorescĭ se-ţĭ facŭ? şi-lŭ voiŭ face ţie.

6 Şi Davidŏ dîse luĭ Ionatanŭ: Ecce mîne este *luna nouă, şi eŭ trebuiu să şedŭ cu regele la mîncare; dară tu dă-mĭ voiŭ a mĕ duce şi a mă *ascunde pe cîmpŭ pînă în séra a treia. Dacă părintele teŭ va lipsi
7 de mine, tu să dicĭ: Davidŏ m'a rugatŭ de la mine cu tărĭe să mĕ grăbescŭ *la Bet-Lehemŭ, oraşulŭ seŭ; căcĭ acolo este pentru tótă familia *sacrificiŭ de anŭ. *De va dîce: Bine;
8 mĭne va fi servitorulŭ teŭ; dară de se va mînia, să scĭi, că *răulŭ s'a hotărîtŭ de dînsulŭ. Fiĭ milŏ cu servitorulŭ teŭ, că *în legămîntulŭ lui Iehova ai primitŭ pe servitorulŭ teŭ cu tine. Dară *de este vre-o vină în mine, omoră-mĕ tu însuţi; de ce m'aĭ duce la la părintele teŭ.

9 Şi Ionatanŭ dîse: Să fie departe de mine acésta! căcĭ de voiŭ scĭ că *răulŭ s'a hotărîtŭ de la părintele meŭ ca să vină peste tine, oare nu aşĭ spune-o ţie?

10 Şi Davidŏ dîse lui Ionatanŭ: Cine mĭ va spune, dacă părintele teŭ va respunde ţie cu asprŭ?

11 Şi Ionatanŭ dîse lui Da-
vidŏ: Vino, şi să eşimŭ la cîmpŭ! şi eşiră amîndoĭ la cîmpŭ.

12 Şi Ionatanŭ dîse luĭ Davidŏ: Iehova, Dumnedeŭl lui Israel! cîndŭ voiŭ fi cercetatŭ pe părintele meŭ mîne pe diua sa a treia, eată, dacă va fi bine pentru David, şi de nu voiŭ trimite la tine, ca să-ţĭ descopere
13 urechea ta. Aşa să facă Iehova lui Ionatanŭ şi încă maĭ multŭ! Dară şi de va plăcé părintelui meŭ, ca să-ţĭ facă *răŭ ţie, şi acésta voiŭ descoperi-o ţie, şi voiŭ da drumulŭ, şi te voiŭ duce în pace; şi *Iehova va
14 fi cu tine, după cumŭ a fostŭ cu părintele meŭ. Şi de voiŭ maĭ trăi, fără numaĭ a
15 cărŭ mila lui Iehova, ca să nu mor! Şi nu *voiŭ nică cîndŭ a da la casa mea mea
16 odată, chiară cîndŭ Iehova va fi stîrpitŭ pe toţĭ aceştiă ai lui Davidŏ de pe faţa pămîntului. Şi Ionatanŭ dîsă legămîntŭ
17 casei lui Davidŏ, *şi dîse: Să cară Iehova *este din mîna vrăjmaşiloru lui Davidŏ.

18 Şi Ionatanŭ i dîse: *Mîne este lună nouă,

[illegible]

lipsi (a se) hăţa (a) mîncă; ea locului
19 lui se va depărtă. A treĭa zi cercetează-te cu grĭjă, şa *locului, unde eraĭ
20 ascunsŭ în ziua *lucrului, şi şedĭ lîngă pétra Ezel. Şi eŭ voiŭ arunca trĕĭ să-
21 geţi în laturea ei, ca şi cîndŭ aşĭ trage la ţintă. Şi ecce voiŭ trimite *servitorŭ, dîcîndu-i: Du-te, găsesce-mĭ săgeţile! de voiŭ dice servitorului: Ecce, săgeţile sunt dincóce de tine, adă-le; *atunci să vĭ, căci este pace şi nimicŭ de temutŭ, viu este Iehova;
22 dară de voiŭ dice tînĕrului aşa: Ecce, săgeţile sunt dincolo de tine, du-te, căci te-a lăsatŭ Iehova.
23 Şi cît pentru vorba pe care amŭ vorbitŭ eu cu tine, ecce Dumnedeŭ este între mine şi tine în vecĭ.

24 Şi David se ascunse pe cîmpŭ, şi cîndŭ sosi luna nouă, regele se puse la mîncare să mănînce. Şi regele şedu pe scaunulŭ seŭ ca
25 totdeauna, pe scaunulŭ de lîngă pétră, şi Ionatanŭ se sculă, şi Abner şedu lîngă Saulŏ, dară locŭlŭ lui Davidŏ rămase
26 gol. Şi Saulŏ nu dîse nimicŭ în diua aceea, că elŭ cugeta: Este o întîmplare, că n'a fostŭ curatŭ; de sigurŭ elŭ nu este curatŭ.

27 Şi în diua a doua a lunĭ nóue, la a dîsŭ şi locŭlŭ lui Davidŏ fusŭ deşertŭ, Saulŏ dise cătră fiulŭ seŭ Ionatanŭ: De ce n'a venitŭ fiulŭ lui Isaĭ la mîncare nică ĭerĭ nică
28 astăzĭ? Şi Ionatanŭ respunse lui Saulŏ: David'a cerutŭ de la mine cătră la Bet-Lehemŭ.
29 Şi elŭ dise: Lasă-mĕ, dă-mĭ drumulŭ, căci familia nóstră are sacrificiŭ anŭ în cetate, şi fratele meŭ mĭ-a ordinatŭ să mĕ aflŭ acolo. Şi acumŭ, de amŭ aflatŭ cruţare în ochiĭ teĭ, lasă-mĕ, dă-mi drumulŭ, ca se vădŭ pe fraţiĭ mei. De aceea n'a venitŭ la mésa regelui.

30 Şi mînia lui Saulŏ se aprinse asupra lui Ionatanŭ, şi elŭ dise cătră d'însulŭ, Fiiu de femeĭ rea şi nesupusă! nu scĭu eŭ, că ai ales pe fiiulŭ lui Isaĭ spre ruşinea ta, şi spre ruşinea goliciunei mamei
31 tale? Căcĭ cîtŭ va trĕĭ fiiulŭ lui Isaĭ pe pămîntŭ, nu vei fi tare nică tu, nică regatulŭ
32 teŭ. Şi acumŭ trimeţe, şi-lŭ adă la mine, căci elŭ este fiŭ de morte. Şi Ionatanŭ respunse părintelui seŭ Saulŏ, şi-i dise: Pentru-ce să fie omorîtŭ? Ce a făcutŭ?
33 Şi Saulŏ *aruncă lancea asupra lui, ca să-lŭ lovéscă. Atunci Ionatanŭ cunoscu că este
34 din mîna nemulţumirei lui Davidŏ. Şi Ionatanŭ se sculă de la mésa dîsă de mîniă, şi nu mîncă în diua a doua a lunĭ nóue;

[illegible]

ea era întristat pentru Davidŏ, şi pentru că părintele seŭ îl ruşinase.

35 Şi a doua dĭ Ionatanŭ eşi în cîmpŭ la 36 întîlnirea lorŭ cu Davidŏ, şi unŭ copilaşŭ era cu d'însulŭ; şi elŭ dise copilaşului: Alergă, găsesce săgeţile, pe cari le-oiŭ aruncă. Şi copilaşŭ alergă, şi elŭ
37 aruncă săgeţile d'incolo de d'însulŭ. Şi cîndŭ copilaşŭ ajunse la locŭlŭ săgeţiloru, 38 pe care-lŭ aruncă Ionatanŭ, Ionatanŭ strigă în urma copilaşului, şi dise: Nu mai eşĭ géba d'incoce de dinse? Şi Ionatanŭ eşi 39 strigă copilaşului Ionatanŭ, adă-mĭ săgeţile! şi copilaşŭ lui Ionatanŭ adună săgeţile, şi veni la domnulŭ seŭ. Şi copilaşŭ nu ştiă nimicŭ, numaĭ Ionatanŭ şi eŭ Davidŏ ştiaŭ
40 lucrulŭ acesta. Şi Ionatanŭ dădu armele sale copilaşului ce era cu d'însulŭ, şi dise-
41 lŭ: Du-te, dusă le cetate.

Şi cîndŭ copilaşŭ se duse, Davidŏ se sculă din cătrŭ méżă-di, căde cu faţa la pămîntŭ, şi se închină de trĕĭ orĭ, şi
42 se sărutară unulŭ pe altulŭ, şi plînseră unulŭ cu altulŭ, şi Davidŏ păcĭ maĭ multŭ. Şi Ionatanŭ dise lui Davidŏ: Mergĭ în pace! căci ne-amŭ jurată la numele lui Iehova, dicîndu-: Iehova este în mĭre semeţiă-
mea şi semînţa ta, vĕcĭ-vecĭ. Şi elŭ se sculă şi se duse; şi Ionatanŭ rămase în cetate.

Davidŏ fuge la Nobŭ, şi de acolo se duce şi se ascunde la Gat.

21 Şi Davidŏ veni la Nobŭ, la *Ahimelechŭ. Şi Ahimelechŭ mîniposă *cu
2 spaimă pe Davidŏ, şi-i dise: De ce este singurŭ, şi nu este nimenea cu tine?
3 Şi Davidŏ dise lui Ahimelechŭ, preotulŭ: Regele a însărcinatŭ mĭ-a dată, şi a dis-o-că-
4 trĕ mĭ: Nimenea să nu ştiă nimicŭ de cea ce te trimeciŭ, şi ce ţi-amŭ ordinatŭ; şi pre cîndŭ i-amŭ pusŭ să ĭea la anume
5 locŭ. Şi acumŭ ce ai la mînă? Dă-mĭ cinci pîinĭ, sau ce se va găsi. Şi preotulŭ respunse lui Davidŏ, şi dise: Pîne comună nu aveŭ la mînă, ci numaĭ *pîne sfinţită, *dacă numaĭ dacă ômeniĭ ei s'aŭ ferită de femeĭ. Şi Davidŏ respunse preotului, şi-i
6 dise: De, femeĭ aŭ fostŭ departate de noĭ de trĕĭ dile, de cîndŭ amŭ eşitŭ; şi vasele ômenilorŭ sunt sfinte, şi măcară pîne sau ce ar fi, este comună, cu atîtŭ cu atîtŭ mai
7 vîrtosŭ se sfinţesce, ce se va găsi *în vasă. Şi preotulŭ i *dădu sfinţită; căci nu era acolo altă pîne de cît pîne de punere înainte, care fusese luată de dinaintea lui Iehova, spre a pune pîne caldă, în diua în

[illegible]

Saulu va auzi de aceasta, mă va prinde. Şi
Iehova dise: Uită-te la ei bine, şi ştii
Tu că nu cred Iehova acum rămâi.
6 Şi rămase pe locul lui Samuel. şi Dumnezeu
Şi veni asupra celui de al treilea, şi el
proroci până ce sosi acasă; şi semnele
7 aceste se împliniră în ziua aceea. Şi
când ei veniră acolo la deal, iată o ceată
de proroci îl întâmpină; şi Duhul lui
Dumnezeu veni asupra lui, şi el proroci
8 în mijlocul lor. Şi când toţi cei ce îl
cunoşteau mai înainte văzură că el
proroceşte împreună cu proorocii, atunci
poporul zise unul către altul: Ce s'a
întâmplat fiului lui Chis? Oare şi Saul
9 este între proroci? Şi un om de acolo
răspunse şi zise: Şi cine este tatăl lor?
Pentru aceea s'a făcut proverbul: Oare
10 şi Saul este între proroci? Şi când
încetă el de a mai profeţi pe înălţime,
venind la casa lui, unchiul lui Saul îi
zise pe el şi pe tânărul său: Unde aţi
fost? Şi el răspunse: La măgari; şi
când am văzut că nu se găsesc, ne-am
dus la Samuel. Şi unchiul lui Saul zise:
11 Spune-mi, te rog, ce v'a zis Samuel?
Şi Saul răspunse unchiului său: Ne-a
spus că măgarii s'au găsit. Dar despre
12 împărăţie nu i-a spus nimic. Şi Saul
zise: Cine este tatăl lor? Pentru aceea
s'a făcut proverbul: Oare şi Saul este
13 între proroci? Şi când încetă el de a
mai profeţi, venind la înălţime, iată
14 unchiul lui Saul zise pe el şi pe tânărul
său: Unde aţi fost? Şi el răspunse:
La măgari; şi când am văzut că nu se
găsesc, ne-am dus la Samuel. Şi unchiul
15 lui Saul zise: Spune-mi, te rog, ce v'a
zis Samuel? Şi Saul răspunse unchiului
său: Ne-a spus că măgarii s'au găsit.
Dar despre împărăţie nu i-a spus nimic.
16 Şi Saul zise: Nu mă voiu duce la
casa mea, ci mă voiu întoarce la
turma mea. Şi Samuel zise lui Saul:
17 Nu mă voiu duce la casa mea, ci mă
voiu întoarce la turma mea. Şi Samuel
chemă pe popor la Iehova în Mţpa;
18 şi zise fiilor lui Israel: Aşa zice
Iehova, Dumnezeul lui Israel: Eu am
scos pe Israel din Egipt, şi v'am izbăvit
din mâna Egiptenilor şi din mâna tuturor
împărăţiilor care vă strâmtorau.
19 Dar voi aţi lepădat astăzi pe Dumnezeul
vostru, care este El însuşi Mântuitorul
vostru în toate nenorocirile şi necazurile
vostre, şi aţi zis: Nu, ci pune un
rege peste noi! Acum dar înfăţişaţi-vă
înaintea Iehovei după semiile voastre
şi după miile voastre.
20 Şi Samuel făcu să se apropie toate
semiile lui Israel, şi semia lui Beniamin
21 fu luată prin sorţi. Şi când făcu să se
apropie semia lui Beniamin după familiile
sale, familia Matriţilor fu luată prin
sorţi; şi când făcu să se apropie familia
Matriţilor după bărbaţii săi, Saul fiul
lui Chis fu luat prin sorţi. Şi când îl
căutară, nu-l găsiră.
22 Atunci întrebară iarăşi pe Iehova:
Mai este încă un om aici? Şi Iehova
răspunse: Iată, el s'a ascuns printre
23 calabale. Şi alergară şi îl luară de
acolo; şi când se înfăţişă în mijlocul
poporului, el era mai înalt cu capul
24 decât tot poporul. Şi Samuel zise către
tot poporul: Vedeţi pe cel ales de Iehova?
Nu este nimeni ca el în tot poporul!
Şi tot poporul strigă şi zise: Trăiască
25 regele! Şi Samuel spuse poporului
datinile împărăţiei, şi le scrise într'o
carte, pe care o puse înaintea Iehovei.
Apoi Samuel trimise tot poporul fiecare
26 la casa lui. Şi Saul se duse şi el la
casa lui în Ghibea; şi cu el merseră
oştenii, ale căror inimi Dumnezeu le
27 atinsese. Dar nişte oameni de nimic
zise: Cum ne poate mântui acesta? Şi
l-au dispreţuit şi nu i-au adus daruri.
Dar el se făcea că nu aude.

Biruinţa lui Saul asupra lui Nahaş, şi noua întărire a regatului.

11 Atunci Nahaş Amonitul se sui şi
tăbărî împotriva Iabeşului din Galaad.
Şi toţi oamenii din Iabeş zise lui Nahaş:
2 Fă legământ cu noi, şi îţi vom sluji.
Nahaş Amonitul le răspunse: Voiu face
cu voi legământ numai cu condiţia ca
3 fiecăruia din voi să-i scot ochiul drept,
şi să fac astfel ocară pe tot Israelul.
Bătrânii din Iabeş îi zise: Dă-ne şapte
zile, ca să trimitem soli în tot ţinutul
Israelului; şi dacă nu va fi nimeni să
ne scape, ne vom da în mâinile tale.
4 Solii veniră în Ghibea lui Saul, şi
spuseră cele de mai sus înaintea poporului;
şi tot poporul ridică glasul şi plânse.
5 Şi iată că Saul venea după boi de la
câmp, şi zise: Ce are poporul, de plânge?
Şi i-au spus cuvintele oamenilor din
6 Iabeş. Atunci Duhul lui Dumnezeu
veni asupra lui Saul când auzi aceste
cuvinte, şi mânia lui se aprinse foarte
7 tare. Şi luă o pereche de boi, îi tăie
bucăţi, şi trimise bucăţile prin solii în
tot ţinutul Israelului, zicând: Aşa se
va face cu boii celui ce nu va ieşi după
Saul şi după Samuel! Şi groaza lui
Iehova căzu asupra poporului, şi ieşiră
8 ca un singur om. Şi el îi numără în
Bezec: şi fiii lui Israel erau trei sute
de mii, şi bărbaţii lui Iuda erau treizeci
9 de mii. Şi ei zise solilor care veniseră:
Aşa să spuneţi bărbaţilor din Iabeş
Galaad: Mâine, până pe la căldura
zilei, veţi fi scăpaţi. Solii se duseră şi
dădură de veste bărbaţilor din Iabeş,
10 care se bucurară. Şi bărbaţii din Iabeş
zise: Mâine ne vom da în mâinile voastre,
şi ne veţi face tot ce vă va plăcea.
11 A doua zi Saul împărţi poporul în trei
cete, şi ei intrară în mijlocul taberei
în straja de dimineaţă, şi bătură pe
Amoniţi până pe la căldura zilei. Şi
cei ce scăpară se risipiră, aşa că nu
mai rămaseră nici doi dintre ei laolaltă.
12 Atunci poporul zise lui Samuel: Cine
este acela care zicea: Oare Saul va
domni peste noi? Daţi-i pe oamenii
13 aceştia, şi îi vom omorî! Dar Saul
răspunse: Nu se va omorî nimeni în
ziua aceasta, căci astăzi Iehova a făcut
14 izbăvire în Israel. Şi Samuel zise
poporului: Veniţi să mergem la Ghilgal,
şi să înnoim acolo împărăţia.
15 Şi tot poporul merse la Ghilgal, şi
acolo făcură pe Saul împărat înaintea
lui Iehova în Ghilgal; şi acolo aduseră
jertfe de mulţumire înaintea lui Iehova.
Şi Saul şi toţi bărbaţii lui Israel se
veseliră acolo foarte mult.

Cuvântarea de despărţire a lui Samuel.

12 Şi Samuel zise către tot Israelul:
Iată, am ascultat glasul vostru în
tot ce mi-aţi zis, şi am pus peste voi
2 un rege. Acum iată, regele merge
înaintea voastră; iar eu sunt bătrân şi
încărunţit, şi iată, fiii mei sunt cu voi;
şi eu am umblat înaintea voastră din
3 tinereţile mele până în ziua de astăzi.
Iată-mă aici! Mărturisiţi împotriva mea
înaintea lui Iehova şi a unsului Lui:
Pe al cui bou am luat, sau pe al cui
măgar am luat, sau pe cine am asuprit,
sau pe cine am năpăstuit, sau din mâna
cui am luat vreun dar ca să mă mituiesc
cu el, şi voiu da înapoi?
4 Ei răspunseră: Nu ne-ai asuprit, nici
năpăstuit, nici n'ai luat nimic din mâna
5 nimănui. Şi el le zise: Iehova este
martor împotriva voastră, şi unsul Lui
este martor astăzi, că n'aţi găsit nimic
în mâna mea. Ei răspunseră: Este
6 martor! Şi Samuel zise poporului:
Iehova este Acela care a rânduit pe
Moise şi pe Aaron, şi care a scos pe
7 părinţii voştri din ţara Egiptului.
Acum staţi, ca să mă judec cu voi înaintea
Iehovei, în privinţa tuturor binefacerilor
pe care Iehova le-a făcut vouă şi
8 părinţilor voştri. După ce a venit
Iacov în Egipt, şi părinţii voştri au
strigat către Iehova, Iehova a trimis
pe Moise şi pe Aaron, care au scos pe
părinţii voştri din Egipt şi i-au făcut
9 să locuiască în locul acesta. Dar ei
au uitat pe Iehova, Dumnezeul lor, şi
El i-a dat în mâna lui Sisera, căpetenia
oştirii lui Haţor, în mâna Filistenilor
şi în mâna împăratului Moabului, care
10 au luptat împotriva lor. Atunci ei au
strigat către Iehova şi au zis: Am
păcătuit, căci am părăsit pe Iehova şi
am slujit Baalilor şi Astarteelor; dar
acum izbăveşte-ne din mâna vrăjmaşilor
noştri, şi îţi vom sluji.
11 Iehova a trimis pe Ierubaal, pe Bedan,
pe Iefta şi pe Samuel, şi v'a izbăvit din
mâna vrăjmaşilor care vă înconjurau,
şi aţi locuit în pace.
12 Dar când aţi văzut că Nahaş, împăratul
fiilor lui Amon, venea împotriva
voastră, mi-aţi zis: Nu, ci un rege să
13 domnească peste noi! Deşi Iehova,
Dumnezeul vostru, este împărăţia voastră,
iată regele pe care l-aţi ales, pe care
l-aţi cerut: iată, Iehova a pus un rege
14 peste voi. Dacă vă veţi teme de Iehova,
dacă veţi sluji Lui, dacă veţi asculta
glasul Lui şi nu veţi fi răzvrătiţi împotriva
poruncii Lui, şi dacă atât voi cât
şi regele care domneşte peste voi veţi
15 urma pe Iehova, Dumnezeul vostru,
bine! Dar dacă nu veţi asculta glasul
Iehovei, ci veţi fi răzvrătiţi împotriva
poruncii Lui, atunci mâna Iehovei va fi
16 împotriva voastră, ca şi a părinţilor
voştri. Acum stăruiţi şi vedeţi acest
lucru mare pe care Iehova îl va face
17 înaintea ochilor voştri! Nu este acum
secerişul grâului? Eu voiu chema pe
Iehova, şi El va trimite tunete şi ploaie;
şi veţi cunoaşte şi vedea că mare este
răutatea pe care aţi făcut-o înaintea
Iehovei, cerând un rege pentru voi.
18 Şi Samuel chemă pe Iehova, şi Iehova
trimise în ziua aceea tunete şi ploaie;
şi tot poporul se temu foarte mult de
19 Iehova şi de Samuel. Şi tot poporul
zise lui Samuel: Roagă-te pentru robii
tăi către Iehova, Dumnezeul tău, ca să
nu murim, căci la toate păcatele noastre
am mai adăugat şi răutatea de a cere
pentru noi un rege.
20 Samuel răspunse poporului: Nu vă
temeţi! Voi aţi făcut toată această
răutate; totuşi nu vă abateţi de la
urmarea Iehovei, ci slujiţi Iehovei cu
21 toată inima voastră. Şi nu vă abateţi
căci ar fi după deşertăciuni, care nu
folosesc şi nu scapă, căci sunt deşertăciuni.
22 Iehova nu va părăsi pe poporul Său,
pentru Numele Său cel mare, căci
Iehova a binevoit să facă din voi
23 poporul Său. Şi departe de mine
păcatul de a înceta să mă rog pentru
voi, şi să nu vă învăţ calea cea bună
24 şi dreaptă! Numai să vă temeţi de
Iehova, şi să-I slujiţi cu credinţă din
toată inima voastră, căci vedeţi ce
mari lucruri a făcut El pentru voi!
25 Dar dacă veţi stărui în răutatea voastră,
şi voi şi regele vostru veţi pieri.

Şi Samuel zise către tot poporul: Iată
1 Eu sunt bătrân şi încărunţit, şi fiii mei
sunt cu voi. Iată, am umblat înaintea
voastră din tinereţile mele până în ziua
2 de astăzi. Iată-mă aici! Mărturisiţi
împotriva mea înaintea lui Iehova şi
înaintea unsului Lui: Pe al cui bou am
luat, sau pe al cui măgar am luat, sau
pe cine am asuprit, sau pe cine am
năpăstuit, sau din mâna cui am luat
vreun dar ca să mă mituiesc cu el, şi
voiu da înapoi?
3 Ei răspunseră: Nu ne-ai asuprit, nici
năpăstuit, nici n'ai luat nimic din mâna
4 nimănui. Şi el le zise: Iehova este
martor împotriva voastră, şi unsul Lui
este martor astăzi, că n'aţi găsit nimic
în mâna mea. Ei răspunseră: Este
5 martor! Şi Samuel zise poporului:
Iehova este Acela care a rânduit pe
Moise şi pe Aaron, şi care a scos pe
6 părinţii voştri din ţara Egiptului.
Acum staţi, ca să mă judec cu voi înaintea
Iehovei, în privinţa tuturor binefacerilor
pe care Iehova le-a făcut vouă şi
7 părinţilor voştri. După ce a venit
Iacov în Egipt, şi părinţii voştri au
strigat către Iehova, Iehova a trimis
pe Moise şi pe Aaron, care au scos pe
părinţii voştri din Egipt şi i-au făcut
8 să locuiască în locul acesta. Dar ei
au uitat pe Iehova, Dumnezeul lor, şi
El i-a dat în mâna lui Sisera, căpetenia
oştirii lui Haţor, în mâna Filistenilor
şi în mâna împăratului Moabului, care
9 au luptat împotriva lor. Atunci ei au
strigat către Iehova şi au zis: Am
păcătuit, căci am părăsit pe Iehova şi
am slujit Baalilor şi Astarteelor; dar
acum izbăveşte-ne din mâna vrăjmaşilor
noştri, şi îţi vom sluji.
10 Iehova a trimis pe Ierubaal, pe Bedan,
pe Iefta şi pe Samuel, şi v'a izbăvit din
mâna vrăjmaşilor care vă înconjurau,
şi aţi locuit în pace.
11 Dar când aţi văzut că Nahaş, împăratul
fiilor lui Amon, venea împotriva
voastră, mi-aţi zis: Nu, ci un rege să
12 domnească peste noi! Deşi Iehova,
Dumnezeul vostru, este împărăţia voastră,
iată regele pe care l-aţi ales, pe care
l-aţi cerut: iată, Iehova a pus un rege
13 peste voi. Dacă vă veţi teme de Iehova,
dacă veţi sluji Lui, dacă veţi asculta
glasul Lui şi nu veţi fi răzvrătiţi împotriva
poruncii Lui, şi dacă atât voi cât
şi regele care domneşte peste voi veţi
14 urma pe Iehova, Dumnezeul vostru,
bine! Dar dacă nu veţi asculta glasul
Iehovei, ci veţi fi răzvrătiţi împotriva
poruncii Lui, atunci mâna Iehovei va fi
15 împotriva voastră, ca şi a părinţilor
voştri. Acum stăruiţi şi vedeţi acest
lucru mare pe care Iehova îl va face
16 înaintea ochilor voştri! Nu este acum
secerişul grâului? Eu voiu chema pe
Iehova, şi El va trimite tunete şi ploaie;
şi veţi cunoaşte şi vedea că mare este
răutatea pe care aţi făcut-o înaintea
Iehovei, cerând un rege pentru voi.
17 Şi Samuel chemă pe Iehova, şi Iehova
trimise în ziua aceea tunete şi ploaie;
şi tot poporul se temu foarte mult de
18 Iehova şi de Samuel. Şi tot poporul
zise lui Samuel: Roagă-te pentru robii
tăi către Iehova, Dumnezeul tău, ca să
nu murim, căci la toate păcatele noastre
am mai adăugat şi răutatea de a cere
pentru noi un rege.
19 Samuel răspunse poporului: Nu vă
temeţi! Voi aţi făcut toată această
răutate; totuşi nu vă abateţi de la
urmarea Iehovei, ci slujiţi Iehovei cu
20 toată inima voastră. Şi nu vă abateţi
căci ar fi după deşertăciuni, care nu
folosesc şi nu scapă, căci sunt deşertăciuni.
21 Iehova nu va părăsi pe poporul Său,
pentru Numele Său cel mare, căci
Iehova a binevoit să facă din voi
22 poporul Său. Şi departe de mine
păcatul de a înceta să mă rog pentru
voi, şi să nu vă învăţ calea cea bună
23 şi dreaptă! Numai să vă temeţi de
Iehova, şi să-I slujiţi cu credinţă din
toată inima voastră, căci vedeţi ce
mari lucruri a făcut El pentru voi!
24 Dar dacă veţi stărui în răutatea voastră,
şi voi şi regele vostru veţi pieri.

Pedepsirea lui Saul pentru neascultarea lui de porunca lui Dumnezeu.

13 Saul era în vârstă de ... ani când
a început să domnească, şi a domnit
2 ... ani peste Israel. Saul îşi alese
trei mii de oameni din Israel: două mii
erau cu el la Micmaş şi în muntele
Betel, iar o mie erau cu Ionatan în
Ghibea lui Beniamin; şi pe ceilalţi
oameni îi trimise fiecare la cortul său.
3 Ionatan bătu garnizoana Filistenilor
care era în Ghibea, şi Filistenii auziră
de aceasta. Atunci Saul sună din trâmbiţă
în toată ţara, zicând: Să audă
4 Evreii! Şi tot Israelul auzi zicându-se:
Saul a bătut garnizoana Filistenilor,
şi Israel a ajuns în ură la Filisteni.
Şi poporul fu chemat să se adune la
5 Saul în Ghilgal. Şi Filistenii se adunară
să lupte împotriva lui Israel: aveau
treizeci de mii de care de război şi şase
mii de călăreţi, şi o oaste multă ca
nisipul de pe ţărmul mării. Ei se suiră
şi tăbărâră în Micmaş, la răsărit de
6 Beth-Aven. Când văzură bărbaţii lui
Israel că sunt în strâmtorare, căci
poporul era apăsat, poporul se ascunse
prin peşteri, prin crăpături, prin stânci,
prin gropi şi prin fântâni.
7 Unii dintre Evrei trecură Iordanul în
ţara Gad şi în Galaad. Dar Saul era
încă în Ghilgal, şi tot poporul care era
8 cu el tremura de frică. El aşteptă
şapte zile, până la vremea hotărâtă de
Samuel; dar Samuel nu venea în Ghilgal,
şi poporul se risipea de la el.
9 Atunci Saul zise: Aduceţi-mi arderea
de tot şi jertfele de mulţumire! Şi el
10 aduse arderea de tot. Dar când sfârşi
de adus arderea de tot, iată că Samuel
veni; şi Saul ieşi înaintea lui ca să-l
11 salute. Samuel îi zise: Ce ai făcut?
Saul răspunse: Fiindcă am văzut că
poporul se risipeşte de la mine, şi că
tu nu vii la vremea hotărâtă, şi că
Filistenii sunt adunaţi la Micmaş,
12 mi-am zis: Acum Filistenii se vor
coborî împotriva mea în Ghilgal, şi eu
n'am căutat încă faţa Iehovei! Atunci
m'am silit şi am adus arderea de tot.
13 Samuel zise lui Saul: Ai lucrat fără
pricepere! N'ai păzit porunca pe care
ţi-a dat-o Iehova, Dumnezeul tău; căci
Iehova ar fi întărit acum pentru totdeauna
domnia ta peste Israel.
14 Dar acum domnia ta nu va dăinui.
Iehova Şi-a căutat un om după inima
Lui, şi Iehova l-a rânduit căpetenie
peste poporul Său, fiindcă tu n'ai păzit
ce ţi-a poruncit Iehova.
15 Samuel se sculă şi se sui din Ghilgal
la Ghibea lui Beniamin. Şi Saul numără
poporul care era cu el, ca la şase sute
de oameni.

Ionatan bate garnizoana Filistenilor.

16 Saul, fiul său Ionatan şi poporul care
era cu ei rămaseră în Ghibea lui Beniamin,
iar Filistenii tăbărâră în Micmaş.
17 Şi din tabăra Filistenilor ieşiră cete
de prăpădire în trei părţi: o ceată
apucă pe drumul care duce la Ofra în
18 ţara Şual; o altă ceată apucă pe drumul
care duce la Bet-Horon; şi o a treia
ceată apucă pe drumul care duce la
hotarul ce domină valea Zeboim spre
19 pustiu. În tot ţinutul Israel nu se
găsea nici un fierar, căci Filistenii
ziceau: Ca nu cumva Evreii să-şi facă
20 sabie sau lance! Şi tot Israelul trebuia
să se coboare la Filisteni, ca fiecare să
îşi ascută plugul, sapa, securea şi
21 coasa. Şi muchia era de două treimi
de siclu pentru pluguri şi pentru sape,
şi de o treime de siclu pentru furci şi
pentru securi, şi pentru îndreptarea
22 vârfului mânăturilor. Şi în ziua luptei
nu se găsea nici sabie nici lance în
mâna nici unuia din tot poporul care
era cu Saul şi cu Ionatan; numai Saul
şi fiul său Ionatan aveau arme.
23 Şi o ceată de Filisteni ieşi la trecătoarea
Micmaş.

Ionatan bate garnizoana Filistenilor.

14 Într'o zi, Ionatan, fiul lui Saul,
zise tânărului care-i purta armele:
Haide, să trecem la straja Filistenilor
care este dincolo! Dar nu spuse nimic
2 tatălui său. Saul şedea la marginea
Ghibeei, sub rodiul care este în Migron;
şi poporul care era cu el era în jur de
3 şase sute de oameni. Ahia, fiul lui
Ahitub, fratele lui Icabod, fiul lui Fineas,
fiul lui Eli, preot al lui Iehova în Silo,
purta efodul. Poporul nu ştia că Ionatan
4 plecase. Între trecătorile pe care voia
Ionatan să treacă la straja Filistenilor
era câte o stâncă ascuţită de o parte şi
de alta; numele uneia era Boţeţ, şi
5 numele celeilalte era Sene. Una din
stânci se înfăţişa spre miazănoapte,
înaintea Micmaşului, iar cealaltă spre
6 miazăzi, înaintea Gheei. Ionatan zise
tânărului care-i purta armele: Haide,
să trecem la straja acestor netăiaţi-împrejur!
Poate că Iehova va lucra pentru
noi, căci nimic nu împiedică pe Iehova
să dea izbândă fie cu mulţi, fie cu puţini.
7 Tânărul care-i purta armele îi răspunse:
Fă tot ce este în inima ta! Du-te
unde vrei, şi voiu fi cu tine după inima
8 ta. Ionatan zise: Iată, noi vom trece
la oamenii aceştia, şi ne vom arăta
9 lor. Dacă ne vor zice aşa: Staţi până
când vă vom ajunge! atunci să rămânem
pe locul nostru, şi să nu ne suim la ei.
10 Dar dacă ne vor zice aşa: Suiţi-vă la
noi! atunci să ne suim, căci Iehova i-a
dat în mâna noastră. Şi aceasta să ne
11 fie semnul. Amândoi s'au arătat straja
Filistenilor. Şi Filistenii au zis: Iată,
Evreii ies din vizuinile în care se
12 ascunseseră. Şi oamenii din straja
au zis lui Ionatan şi tânărului care-i
purta armele: Suiţi-vă la noi, şi vă vom
învăţa noi ceva! Atunci Ionatan zise
tânărului care-i purta armele: Suie-te
după mine, căci Iehova i-a dat în mâna
13 lui Israel. Ionatan se sui cu mâinile şi
cu picioarele, şi tânărul care-i purta
armele veni după el. Filistenii căzură
înaintea lui Ionatan, şi tânărul care-i
14 purta armele îi omora după el. Această
primă lovitură dată de Ionatan şi de
tânărul care-i purta armele a ucis în
jur de douăzeci de oameni, pe o jumătate
de brazdă de pământ.
15 Şi s'a făcut spaimă în tabără, pe câmp
şi în tot poporul; straja şi cetele de
prăpădire s'au înspăimântat şi ele, şi
pământul a fost zguduit, şi a fost o
spaimă de la Dumnezeu.

Biruinţa lui Israel asupra Filistenilor.

16 Străjerii lui Saul din Ghibea lui
Beniamin priviră, şi iată că mulţimea
se risipea şi o lua la fugă în toate
17 părţile. Atunci Saul zise poporului
care era cu el: Faceţi acum numărătoarea
şi vedeţi cine s'a depărtat de noi!
Când făcură numărătoarea, iată că
18 lipseau Ionatan şi tânărul care-i purta
armele. Saul zise lui Ahia: Adu chivotul
lui Dumnezeu! Căci chivotul lui Dumnezeu
era în vremea aceea cu fiii lui Israel.
19 Pe când vorbea Saul cu preotul, tulburarea
din tabăra Filistenilor creştea
mereu. Atunci Saul zise preotului:
Trage-ţi mâna înapoi!
20 Saul şi tot poporul care era cu el se
adunară şi veniră până la locul luptei;
şi iată că sabia fiecăruia era întoarsă
împotriva aproapelui său, şi era o
21 mare învălmăşeală. Şi Evreii care
fuseseră mai înainte de partea Filistenilor,
şi care se suiseră cu ei în tabără
din ţinutul împrejurimilor, şi ei se
alăturară şi ei lui Israel care era cu
22 Saul şi cu Ionatan. Şi toţi bărbaţii lui
Israel care se ascunseseră în muntele
Efraim, când auziră că Filistenii fug,
şi ei îi urmăriră cu înverşunare în
23 luptă. Iehova dădu în ziua aceea
izbândă lui Israel, şi lupta se întinse
până dincolo de Bet-Aven.

Ionatan mănâncă miere şi este în primejdie de moarte.

24 Bărbaţii lui Israel erau în strâmtorare
în ziua aceea, căci Saul făcuse
pe poporul să jure, zicând: Blestemat
să fie înaintea Iehovei omul care va
mânca până seara, până ce mă voiu
răzbuna pe vrăjmaşii mei! Şi nimeni
din popor nu gustă mâncare.
25 Tot poporul intră în pădure, şi era
26 miere pe faţa câmpului. Când intră
poporul în pădure, iată că vedea curgând
miere; dar nimeni nu-şi duse mâna
la gură, căci poporul se temea de jurământ.
27 Ionatan însă nu auzise când tatăl său
pusese poporul să jure; el întinse
vârful toiagului pe care-l avea în mână,
şi-l înmuie în fagurele de miere, şi-şi
duse mâna la gură, şi ochii i se luminară.
28 Atunci unul din popor răspunse şi zise:
Tatăl tău a pus poporul să jure, zicând:
Blestemat să fie înaintea Iehovei omul
care va mânca astăzi! Şi poporul era
29 slăbit. Ionatan zise: Tatăl meu a
tulburat ţara! Vedeţi cum mi s'au luminat
ochii, fiindcă am gustat puţină
30 miere din acest fagure! Cât mai mult
ar fi fost de folos dacă poporul ar fi
mâncat astăzi din prada pe care a luat-o
de la vrăjmaşii săi! Căci nu s'a făcut
31 încă o mai mare înfrângere în Filisteni!
Şi în ziua aceea, după ce bătură pe
Filisteni de la Micmaş până la Aialon,
32 poporul era foarte istovit. Poporul se
aruncă asupra prăzii, şi luă oi, boi şi
viţei, pe care-i tăie pe pământ; şi poporul
mâncă împreună cu sângele.
33 Atunci spuseră lui Saul şi zise: Iată,
poporul păcătuieşte înaintea Iehovei,
mâncând cu sângele! Saul zise: Aţi
călcat legământul! Rostogoliţi acum
până la mine o piatră mare!
34 Saul zise: Duceţi-vă printre popor şi
spuneţi-i: Aduceţi-mi fiecare boul său
şi oaia sa, şi tăiaţi-le aici, şi mâncaţi!
Nu păcătuiţi înaintea Iehovei mâncând
cu sângele! Şi în noaptea aceea fiecare
35 din popor aduse boul său cu el, şi-l
tăie acolo. Saul zidi un altar Iehovei;
este cel dintâi altar pe care l-a zidit
Saul Iehovei.
36 Saul zise: Să coborâm noaptea împotriva
Filistenilor, să-i prădăm până
în zori de zi, şi să nu lăsăm pe nici
unul din ei în viaţă! Poporul răspunse:
Fă tot ce va fi bine în ochii tăi! Dar
preotul zise: Să ne apropiem aici de
37 Dumnezeu! Saul întrebă pe Dumnezeu:
Să mă pogor oare împotriva Filistenilor?
Să-i dai în mâna lui Israel? Dar
El nu-i răspunse în ziua aceea.
38 Atunci Saul zise: Apropiaţi-vă aici,
toţi căpeteniile poporului! Cercetaţi şi
vedeţi în ce păcat a căzut astăzi!
39 Căci viu este Iehova, Mântuitorul lui
Israel! Chiar dacă ar fi în Ionatan,
fiul meu, el va muri neapărat! Dar
nimeni din popor nu-i răspunse.
40 Apoi zise către tot Israelul: Voi să
fiţi de o parte, şi eu şi Ionatan, fiul
meu, vom fi de cealaltă parte! Poporul
răspunse lui Saul: Fă ce va fi bine în
41 ochii tăi! Atunci Saul zise lui Iehova,
Dumnezeul lui Israel: Dă-mi adevărul!
Şi Ionatan şi Saul au fost arătaţi prin
sorţi, iar poporul a scăpat.
42 Saul zise: Aruncaţi sorţi între mine
şi Ionatan, fiul meu! Şi Ionatan a fost
43 arătat prin sorţi. Saul zise lui Ionatan:
Spune-mi ce ai făcut! Ionatan îi spuse
şi zise: Am gustat numai puţină miere
cu vârful toiagului pe care-l aveam în
mână; şi iată, trebuie să mor!
44 Saul răspunse: Să-mi facă Dumnezeu
aşa şi să mai adaugă, dar Ionatan,
45 trebuie să mori neapărat! Poporul
însă zise lui Saul: Oare Ionatan să
moară, el care a făcut această mare
izbândă în Israel? Nu se va întâmpla
aşa! Viu este Iehova! Nici un fir de
păr din capul lui nu va cădea la pământ,
căci cu ajutorul lui Dumnezeu a
făcut el astăzi aceasta! Şi poporul a
scăpat pe Ionatan, ca să nu moară.
46 Saul se întoarse din urmărirea Filistenilor,
şi Filistenii se întoarseră în
47 ţara lor. Saul, după ce luă domnia
peste Israel, purtă războaie în toate
părţile împotriva tuturor vrăjmaşilor
săi: împotriva Moabului, a fiilor lui
Amon, a Edomului, a regilor Ţobei, şi
a Filistenilor; şi oriîncotro se întorcea,
48 era biruitor. El adună o oaste viteză,
bătu pe Amalec, şi izbăvi pe Israel din
mâna celor ce-l prădau.
49 Fiii lui Saul erau Ionatan, Işvi şi
Malchi-Şua. Numele celor două fete ale
lui erau: numele celei mai mari era
Merab, şi numele celei mai mici era
50 Mical. Numele femeii lui Saul era
Ahinoam, fiica lui Ahimaaţ. Numele
căpeteniei oştirii lui era Abner, fiul lui
Ner, unchiul lui Saul.
51 Chis, tatăl lui Saul, şi Ner, tatăl lui
Abner, erau fiii lui Abiel.
52 Tot timpul cât a trăit Saul a fost
război crâncen împotriva Filistenilor.
Şi când Saul vedea vreun om viteaz
sau vreun om de război, îl lua la sine.

Războiul lui Saul cu Amalec.

15 Samuel zise lui Saul: Iehova m'a
trimis să te ung împărat peste poporul
Său, peste Israel; ascultă dar acum
2 cuvintele Iehovei! Aşa zice Iehova
oştirilor: Eu mă voiu răzbuna pe Amalec
pentru ce a făcut lui Israel, pentru
3 că i-a stat împotrivă când se suia din
Egipt. Du-te acum, bate pe Amalec,
şi nimiceşte cu desăvârşire tot ce are!
Să nu-l cruţi, ci omoară bărbaţi şi
femei, copii şi sugari, boi şi oi, cămile
şi măgari!
4 Saul chemă poporul şi-l numără în
Telaim: erau două sute de mii de pedestraşi
şi zece mii de bărbaţi din Iuda.
5 Saul veni până la cetatea lui Amalec,
şi puse o pândă în valea pârâului.
6 Apoi Saul zise Chenitului: Du-te,
depărtează-te, ieşi din mijlocul Amalecului,
ca să nu te nimicesc împreună
cu el, căci tu ai arătat bunătate tuturor
fiilor lui Israel când se suiau din Egipt!
Şi Chenitul se depărtă din mijlocul
7 Amalecului. Saul bătu pe Amalec de
la Havila până la Şur, care este în
8 faţa Egiptului. El prinse viu pe Agag,
împăratul Amalecului, şi nimici cu
ascuţişul sabiei tot poporul.
9 Dar Saul şi poporul cruţară pe Agag,
pe cele mai bune oi şi boi, pe viţeii
cei graşi şi pe mieii cei graşi, şi tot
ce era bun; şi nu voiră să le nimicească
cu desăvârşire. Dar tot ce era
10 lepădat şi fără preţ, aceea nimicită
cu desăvârşire. Atunci cuvântul lui
11 Iehova veni către Samuel şi zise:
Mă căiesc că am făcut pe Saul împărat,
căci el s'a depărtat de la Mine şi n'a
împlinit poruncile Mele. Samuel se
mâhni foarte mult, şi strigă către
12 Iehova toată noaptea. Samuel se sculă
dimineaţă devreme ca să meargă în
întâmpinarea lui Saul. Şi i s'a spus
lui Samuel şi i s'a zis: Saul a venit în
Carmel, şi iată că şi-a ridicat un monument;
apoi s'a întors, a trecut mai
13 departe şi s'a coborât în Ghilgal.
Samuel veni la Saul, şi Saul îi zise:
Binecuvântat să fii de Iehova! Am
împlinit porunca Iehovei.
14 Samuel zise: Ce înseamnă dar behăitul
oilor acesta în urechile mele, şi
15 mugetul boilor pe care-l aud? Saul
răspunse: Le-au adus de la Amalecuţi,
căci poporul a cruţat pe cele mai bune
oi şi boi, ca să aducă jertfe Iehovei,
Dumnezeului tău; dar celelalte le-am
16 nimicit cu desăvârşire. Samuel zise
lui Saul: Stăi! Voiu să-ţi spun ce mi-a
zis Iehova în noaptea aceasta. Saul îi
17 răspunse: Spune! Samuel zise: Când
erai mic în ochii tăi, n'ai fost tu căpetenie
peste semiile lui Israel? Iehova
nu te-a uns El împărat peste Israel?
18 Iehova te trimisese în drum, şi-ţi zisese:
Du-te, bate pe păcătoşii aceştia,
pe Amalecuţi, şi fă război până ce-i
19 vei nimici cu desăvârşire! Pentru ce
dar n'ai ascultat glasul Iehovei? Pentru
ce te-ai aruncat asupra prăzii, şi ai
făcut ce este rău înaintea Iehovei?
20 Saul răspunse lui Samuel: Ba am
ascultat glasul Iehovei, şi am mers în
calea pe care m'a trimis Iehova; am
adus pe Agag, împăratul Amalecului,
şi am nimicit pe Amalecuţi cu desăvârşire.
21 Dar poporul a luat din pradă oi şi
boi, cele mai bune din ce era lepădat,
ca să aducă jertfe Iehovei, Dumnezeului
tău, în Ghilgal.
22 Samuel zise: Are Iehova tot atâta
plăcere de arderile de tot şi de jertfele
de mulţumire, ca de ascultarea glasului
Iehovei? Iată, ascultarea face mai
mult decât jertfa, şi supunerea face
mai mult decât grăsimea berbecilor.
23 Căci neascultarea este un păcat de
ghicire, şi împotrivirea este o nelegiuire
şi o închinare la idoli. Fiindcă ai lepădat
cuvântul Iehovei, şi El te leapădă
ca să nu mai fii împărat.
24 Saul zise lui Samuel: Am păcătuit,
căci am călcat porunca Iehovei şi
cuvintele tale, fiindcă mi-a fost frică
de popor şi am ascultat glasul lui.
25 Dar acum, te rog, iartă-mi păcatul,
întoarce-te cu mine, şi mă voiu închina
26 Iehovei! Samuel răspunse lui Saul:
Nu mă voiu întoarce cu tine, căci ai
lepădat cuvântul Iehovei, şi Iehova te
leapădă ca să nu mai fii împărat peste
27 Israel. Samuel se întoarse ca să plece,
dar Saul apucă pe mantaua lui, şi
28 mantaua se rupse. Samuel îi zise:
Iehova rupe astăzi de la tine domnia
peste Israel, şi o dă aproapelui tău,
29 care este mai bun decât tine. Şi Cel
Tare al lui Israel nu minte şi nu Se
căieşte, căci El nu este om ca să Se
30 căiască. Saul zise: Am păcătuit, dar
te rog să mă cinsteşti acum înaintea
bătrânilor poporului Meu şi înaintea
lui Israel, şi întoarce-te cu mine, ca
să mă închin Iehovei, Dumnezeului tău!
31 Samuel se întoarse, şi merse după
Saul; şi Saul se închină Iehovei.
32 Atunci Samuel zise: Aduceţi-mi aici
pe Agag, împăratul Amalecului! Agag
veni la el cu paşi mărunţi, şi zise:
Negreşit, amărăciunea morţii a trecut!
33 Samuel însă zise: Prec

Vecinii s'o fugă, cum-i obicĭ. Şi ava acolo unsprĕ-zĕce din sfinţii lui Saulu, cari nu scosĕ şi se oprise înaintea lui Iehova; şi mînecle lui era [1] Doegu, Edomitulu, mai mărele păstoriteĭ lui Saulu. Şi Davidu dîse lui Abimelechu: Nu-ĭ aĭnsa la îndĕmînă lance sĭu sabia? Că nu amu luată cu mine nici sabia mea nici armele mele; că însărcinarea regelui era grabnică. Şi preotulu dîse: Sabia lui Goliatu Filisteanulu, pre care tu l'aĭ omorîtu în [2] Valea Stejarului, [3] ĭată, este învĕlită în o pînzătură în dosulu efodului: de vreĭ să o ĭeĭ, ĭ-o, că nu este alta de cĭtu acésta aĭcea. Şi Davidu dîse: Nu este alta asemenea ei, dă-mi-o.

Şi Davidu se sculă, şi fugi în diua aceea de d'inaintea lui Saulu, şi veni la Achiş, regele Gatului. Şi [4] servitorĭ lui Achiş i dîsĕ: Aĭ nu este acesta Davidu, regele pĕmîntului? Aĭ nu l'aĭ cîntatŭ pre elŭ în chori, dicendu: [5] Saulu a bătutu miile sale, şi Davidu dzecile de miĭ ale sale? Şi Davidu [6] luă aceste cuvinte în inimă, şi se temu fórte de Achiş, regele Gatului. Şi [7] elu schimbă purtarea sa înaintea lorŭ, şi fĭcea pre bebzunulu în mînĭ Davidŭ lorŭ; scrĭa pe uşele porţeloru, şi lăsa să-i curgă balzlu pe barbă. Şi Achiş dîse cătră serviĭ sĕĭ: Ecce, voĭ vedeţĭ că omulŭ este nebunŭ, de ce l'aĭ adusŭ la mine? Amŭ eu lipsă de nebunĭ, de l'aĭ adusŭ pre acesta ca zebraséză înaintea mea? Cumŭ, intra-va acelu ca acesta în casa mea?

22 Şi Davidŭ plecă de acolo, şi [8] scăpă [9] în pesceria Adulamŭ. Şi audindŭ de acésta fraţiĭ lui şi tóta casa părintelui seu, se pogorîră acolo la d'însulu. Şi se adunară la d'însulu [10] tocĭ cei în nevóĭ şi tocĭ cei ce aveaŭ creditorĭ, şi tocĭ cei cu emfetalŭ amărîtŭ, şi elu fu căpetĭulŭ lorŭ; şi ca la patru sute de inşĭ eraŭ cu d'însulu.

3 Şi Davidŭ se duse de acolo la Mîţpe din Moabŭ, şi dîse regelui Moabuluĭ: Rogu-te, lasă pre părintelu meu şi pre mama mea să fiă şi ei pe la voi, pînă cîndŭ voiŭ scĭ ce va fĭce Dumnedieŭ cu mine. Şi elŭ 'i aduse înaintea regelui Moabuluĭ, şi ei rămaseră cu d'însulu tótă timpŭl cîtŭ Davidŭ în întăriturĭ.

5 Şi [11] profetulŭ [12] Gadŭ dîse lui Davidŭ: Nu şedé în întăritură, ci du-te, şi intră în pămîntulu lui Iudа; şi Davidŭ se duse, şi intră în pădurea Haretŭ.

Saulŭ ucide pre preoţiĭ din Nobŭ.

6 Şi Saulŭ audi, că Davidŭ s'a aflatŭ, pre cumŭ şi domenii cu cĭrcĭ cu d'însulu. (Saulu sedea sĭmeĭ în Ghibea supt stejarulŭ de pe înălţime, cu lancea în mînă, şi toţĭ serviĭ sĕĭ stăteaŭ înaintea lui). Şi dîse Saulŭ cătră serviĭ sĕĭ, cari stăteaŭ înaintea lui: Ascultaţĭ acumŭ, Beniaminiţilorŭ! Fiiĭ lui Iesaĭ vĭ va 'da elu tuturorŭ ţĕrănĭ şi viĭ, şi vĭ va pune elu maĭ mariĭ preste miĭ şi maĭ marĭ preste sute? Că voĭ toţĭ v'aţĭ unitŭ asupra mea; şi nimenea nu mi-a descoperitŭ că 'l fiiulŭ meu a făcutŭ legămîntŭ cu fiiulŭ lui Iesaĭ; şi n'a fostŭ nimene d'între voĭ care să se îndure de mine, şi să-mi descopere, că fiiulŭ meu a rescolatŭ pre servulŭ meu asupra mea, ca să mi pîndéscă, cumŭ e astă-dĭ.

Atunci respunse [13] Doegu Edomitulu, celŭ aşezatu preste serviĭ lui Saulŭ, şi dîse: Eu amŭ vĕdĕtŭ pre fiiulŭ lui Iesaĭ venindŭ la Nobŭ, la [14] Ahimelechu, fiiulŭ lui [15] Ahitubŭ; [16] şi acesta întrebă pre Iehova pentru d'însulu, şi-i [17] dădu merinde, şi sabia lui Goliatŭ, Filisteanulŭ.

Şi regele trimese, ca să chĭĕme pre Ahimelechu, fiiulŭ lui Ahitubŭ, preotulŭ, şi tótă casa părintelui seu, pre preoţiĭ din Nobŭ, şi ei veniră toţĭ la rege. Şi Saulŭ dîse: Ascultă acumŭ, fiiulŭ lui Ahitubŭ! Şi acesta dîse: Ecce-mă, domnulŭ meu! Şi Saulŭ 'i dîse: De ce v'aţĭ unitŭ asupra mea tu şi fiiulŭ lui Iesaĭ, dîndu-i tu pîne şi sabiă, şi întrebîndu pre Dumnedieŭ pentru d'însulu, ca să se scolle asupra mea, şi să mă pîndéscă, cumŭ e *astă-dĭ*. Şi Ahimelechŭ respunse regelui, şi dîse: Şi cine între toţĭ serviĭ tĕĭ este ca Davidŭ, credinciosŭl ginerĕ alŭ regelui, şi cu încetare în sfatulŭ teu, şi onorată în casa ta? Óre de astă-dĭ amŭ începută a întrebă pre Dumnedieŭ pentru d'însulu? Departe de mine una ca aceasta! Să nu arunce regele asupra servului seu o acusăre vină, cevĕ şi asupra a tótă casa părintelui meu: că servulŭ tĕu ĭĕĭ ticu acestea n'a ştiutŭ nimicŭ, nici micŭ nici mare.

Şi regele dîse: Ahimelechŭ, tu vei muri tu şi tótă casa părintelui tĕu. Şi regele dîse alergătoriloru ce stăteaŭ înaintea sea: Apropiaţi-vă, şi omorîţi pre preoţiĭ lui Iehova; că şi ei sînŭ cu Davidŭ; şi ceea că eraŭ fugiţi, şi nu mi-aŭ descoperitŭ. Dară serviĭ regelui 'nu voiră a întinde mînile lorŭ ca să se arunce asupra preoţiloru lui Iehova. Şi regele dîse lui Doegŭ: Apropiă-te tu ei, aruncă-te asupra preoţiloru. Şi Doegŭ Edomitulu se apropiă, şi se aruncă asupra preoţiloru, şi ucise în diua aceea optsprĕ-zĕce bărbaţi purtători de efodŭ. Şi pre Nobŭ, cetatea preoţiloru, o trecu prin ascuţitulŭ sabiĕĭ, de la bĕtrînŭ pînă la prunculŭ de la copilu pînă la sugĕtoriŭ; boiĭ şi măgarĭ, şi oiĭ trecu prin ascuţitulŭ sabiĕĭ.

Unŭ numaĭ fiiŭ alŭ lui Ahimelechu, fiiulŭ lui Ahitubŭ, abĭ scăpă numele său Abiatar, şi fugi la Davidŭ. Şi Abiatarŭ spuse lui Davidŭ, că Saulu a ucisŭ pre preoţiĭ lui Iehova. Şi Davidu dîse lui Abiatar: Sciamu din acea dĭ, că Doegŭ Edomitulŭ fiindu-le acolo, va spune sĭguru lui Saulu. Eu amŭ causatŭ morte tuturoru sufletelorŭ casei părintelui tĕu. Remaĭ cu mine, nu te teme; că cine va caută vĕţe mea, caută vĕţa ta, dară cu mine vei fi bine păzitŭ.

Davidŭ scapă Keila de la Filisteni; ĕlŭ este urmărit de Saulu, scapă [18] cu fuga sea.

23 Şi [19] s'a spusŭ lui Davidŭ, dicendu: Ecce, Filistenii [20] bat resbóiŭ cu [21] Keila, şi ei prada ariile. Şi Davidu [22] întrebă pre Iehova, dicendu: Să mă duc, şi să bat pre aceşti Filisteni? Şi Iehova dîse lui Davidŭ: Du-te şi bate pre Filisteni, şi mîntuĭ Keila. Şi oameniĭ lui Davidŭ dîseră cătră d'însulu: Ecce, noĭ în Iudа ne tememŭ noĭ, cu cîtă maĭ multŭ, dacă ne vomŭ duce la Keila asupra oştireĭ Filistenilorŭ. Şi Davidŭ maĭ pusŭ pre Iehova şi Iehova i respunse, şi dîse: Scolă-te, coborî-te în Keila, că eŭ dau pe pre Filisteni în mîna ta. Şi Davidu cu oameniĭ sĕĭ se duse la Keila, şi se bătu cu Filistenii, şi luă vitele lorŭ, şi fĭcea catre d'intre ei cu mare perdere; aşa Davidu mîntuĭ pre locuitoriĭ Keileĭ.

6 Şi cîndu Abiatarŭ, fiiulŭ lui Ahimelechu, fugi la Davidŭ în Keila, elu se pogorî, ducîndŭ efodulŭ în mînă sa.

7 Şi s'a spusŭ lui Saulu, că Davidŭ a sositŭ la Keila. Şi Saulŭ dîse: Dumnedieŭ l'a datŭ pre elu în mîna mea, că elŭ s'a închisŭ, venindŭ într'o cetate cu porţi şi zăvore. Şi Saulŭ chĭĕmă tótă poporulŭ la resbóiŭ, ca să se pogore la Keila, şi ca să înconjure pre Davidŭ şi pre oameniĭ sĕĭ.

8 Şi Davidŭ cunoscîndŭ, că Saulŭ unelteşte reŭ asupra lui, [23] dîse lui Abiatar preotulŭ: Adă, aceste efodulŭ. Şi Davidŭ dîse: O Iehova, Dumnedieulŭ lui Israil, servulŭ teu a auditŭ, că Saulŭ caută să vie la Keila, [24] spre a strica pentru mine cetatea. Óre maĭ morŭ Keilenii mă voru da în mîna lui? Pogorî-se-va Saulŭ, dupŭ cumŭ a auditŭ servulŭ teu? O Iehova! Dumnedieulŭ lui Israilŭ, rogu-te, spune acésta servului teu. Şi Iehova dîse: Elu se va pogorî. Şi Davidŭ dîse: Oare voiŭ bate Keila pre mine şi pre oameniĭ meĭ în mîna lui Saulŭ? Şi Iehova dîse: Ve voiŭ da.

Şi Davidu se sculă cu oameniĭ sĕĭ, [25] cam 13 cĭ cu la şese sute de inşĭ, şi eĭ eşiră din Keila, şi se duseră unde puteaŭ merge. Şi lui Saulu i se spuse, că Davidŭ a scăpatŭ din Keila: deci elu se opri de a mergе. Şi Davidŭ locuia în pustiŭ, în munţiĭ tarĭ, 14 şi acesta pe [26] muntele în pustiulŭ [27] Zifu, şi Saulu 'lu [28] căută pre elu în tótă dîua; dară Dumnedieŭ nu-lu dădu în mîna lui.

Şi Davidu văzŭ, că Saulŭ a eşitu 15 spre a caută vĕţa sa, Davidu şedé în pustiulŭ Zifu, în pădure. Şi Ionatan, fiiulŭ 16 lui Saulŭ, s'a sculatŭ, şi s'a dusŭ la Davidŭ în pădure, şi i întări mînile en Dumnedieŭ. Şi elŭ dîse cătră d'însulu: Nu te teme, 17 că mîna lui Saulŭ părintelu meu, nu te va află; tu tu veĭ domni preste Israil, şi eu voiŭ fi alu doilea dupŭ tine, şi [29] aşa şĭe Saulŭ părintelu meu bine este. Şi eĭ [30] în- 18 cheiară amîndoĭ legămîntŭ înaintea lui Iehova; şi Davidŭ rămase în pădure, ară Ionatan se duse a casă.

Şi [31] se suiră Zifenii cătră Saulŭ în Ghibea, dicendu: Ecce, Davidŭ s'a ascunsŭ la noĭ în locuri tarĭ, în pădure, în dealŭl Hachila, ce este spre meséză-ţĭ de pustiŭ. Şi 20 acum, dupre tótă dorinţa sufletuluĭ teu, rege, de a te pogorî pogorăse-te, şi noĭ [32] treba nóstră de a-lŭ da pre elŭ în mîna regelui. Şi Samuĭ dîse: Binecuvîntaţĭ aĭ 21 fĭ voi de la Iehova, ca voi v'aţĭ îndurată de mine. Şi acum mergeţĭ, maĭ pregătiţĭ încă, 22 încercaţĭ şi vedeţĭ loculŭ lui, pe unde pecioarulŭ lui stă, şi cine l'a văzutŭ acolo; ca mi s'a spusŭ că elŭ este viclenŭ fórte. Vedeţĭ şi încercaţĭ tótă ascunderea în unde ea se ascunde, şi întorcĭ-vĕ la mine cu ştirĭ sigure, şi mĕ voiŭ duce cu voi; şi dacă elŭ este în ţĕră, eu lŭ voiŭ căuta între tótă miile lui Iudа. Deci el se sculară, şi se du- 24 seră la Zifu înaintea lui Saulu.

Ară Davidŭ şi oameniĭ sĕĭ eraŭ în pustiulŭ [33] Maon, în câmpia dinspre meséză-dĭ de pustiŭ. Şi Saulŭ cu oameniĭ sĕĭ se duse spre a-lŭ 25 căuta, şi lui Davidu se spuse aceasta, şi elŭ se pogorî la stîncă, şi şedea în pustiulŭ Maonu. Şi Saulŭ audindŭ de Davidŭ, şi pe 26 unde Davidu se purtaŭ. Şi Saulŭ mergea pe o latură a muntelui, şi

Davidă cu dinsuri sĕ pe cas-l-aibă luĕrea a
mantelul. ᵃ Și Davidă se gîndĭ de n ce doue de
d'asemenea lui Saulă; ară Saulă și cu dan'ul
sĕu ᵇ încep pravra pre Davidă și pre dinsuri sĕ.
37 ce ai-l grimă. ᵃ Și eară trămesĕ vorn la Saulă,
gîrdindu: Grăbește, și vino, că Filistenĭ vorn
28 năpusti asupra țerei. Și Saulă se întorse
din urmărirea lui Davidă, și s'a dusă spre
întîmpinarea Filistenilorŭ: de aceea s'a numitŭ locurĭ acela Sela-Hammahlekoth (stînca
29 despărțirei). Și Davidă se mută de acolo, și
locui în locurile tarĭ din ᵃ Ein-Ghedi.

24 Și ᵃ întorsă Saulă-vă întorsă de la urmărirea
Filistenilorŭ, i s'a spusă lui, gîrdindu:
Iată, Davidă este în pustiulă Ein-Ghedi.
2 Și Saulă luă trei mĭi de bărbațĭ, aleșĭ din toță
Israelulă, și ᵃ se duse, ca să caute pre Davidă
3 și pre dinșiĭ sĕi pe stîncele caprelorŭ. Și
ajunsă elă vorn la staulele oilorŭ lîngă
cale, unde era o peșteră, ᵃ Saulă întră în ea,
spre a ᵃ face nevoile sale; ară ᵇ Davidă cu
4 dinșiĭ sĕi ședeaŭ în fundulă peșterei. ᵃ Atunce dinșiĭ dinșiĭ lui Davidă ziseră d'insulă: Iată dĭua, de care Iehova a ᵇ zisă
către tine: Iată, eŭ dau pre vrasmașulŭ tĕu
în mîna ta, ca să faĭ cu d'insulă după
cum va fi bine în ochiĭ tĭi. Și Davidă se
sculă, și tăie pe furișĭ colțulŭ mantiei
5 lui Saulă. Dară după aceea ᵃ s'a ui Davidă
și bătu, că a tăiatŭ colțulŭ mantiei
6 lui Saulă. Și elă dise către dinșiĭ sĕi: ᵃ Să
nu facă Iehova, ca eŭ să fac una ca aceasta domnuluĭ meŭ, a unsulŭ lui Iehova,
să cu ă întind mîna mea asupra lui;
7 că unsulŭ lui Iehova este elŭ. Și Davidă
ᵃ opri pre dinșiĭ sĕi prin cuvinte, și nu-i
lăsă de a se scula asupra lui Saulă. Și
Saulă se sculă din peșteră, și se duse în
8 cale. După aceea și Davidă se sculă, eșĭ din
peșteră, și strigă în urma lui Saulă, dicendu: Domnuluĭ meŭ, rege! Și Saulă se
uită în urma sa, și Davidă se plecă cu fața
9 la pămîntă, și se prosternă. Și Davidă dise
lui Saulă: ᵃ De ce ascultă cuvintele oamenilorŭ, cari gîrdescă: Iată, Davidă caută reĭ
10 tĕu! Iată, ță ține astăță vederile tale,
cumŭ Iehova te-a datŭ astăță-ță în mîna mea
în peșteră, și unŭ se dîsese să te omoru; dară
ți-a fostă cruțatŭ prin mine, și amŭ disu:
nu voiŭ pune mîna mea pe domnuluĭ meŭ,
11 că unsulŭ lui Iehova este elŭ. O părintele
meŭ! privește, da, privește colțulŭ mantiei
tale în mîna mea! Amŭ tăiatŭ colțulŭ mantiei tale, și nu te amŭ ucisŭ: cunóște și
vedi dară, că în mîna mea ᵃ nu este nimicŭ
de reĭ sau de fărădelege, și eŭ nu ți-amŭ păcătuitŭ,
12 cĕrĭ tu ᵃ pîndești viața mea, spre a o ridica. ᵇ Judece Iehova între mine și tine,
și Iehova să mĭ resbune de tine; dară mîna
13 mea nu se va ridica asupra ta. Din cei
vechĭ este dîsă, cumŭ ține vechiulŭ cuvîntă:
Dară mîna mea nu se va rădica asupra ta.
14 Și după cine a eșitŭ regele lui Israelŭ? ᵃ După cine urmărescĭ? ᵃ După ună mortŭ, ᵇ după
15 puricĭ? ᵃ Iehova va fi judecătorŭ, și va judeca între mine și tine, și ᵃ va privi,
și ᵇ va apăra causa mea, și mĭ va face dreptate din mîna ta.

16 Și Davidă sfîrșindă de vorbită aceste
cuvinte către Saulă, dise Saulă: Fiulă meŭ
Davidă, ᵃ vócea ta este? Și Saulă ᵇ își ridică
17 vócea sa, și plînse. ᵃ Și elă dise lui Davidă: Tu ești ᵇ maĭ dreptă decîtă mine, că
ᶜ tu mĭ-ai arătatŭ bunătate, ără eŭ ță amŭ
18 ᵈ răsplătitŭ reĭ. Și tu ai dovedită astă-ță,
că ai lucrată bine către mine; că ᵃ Iehova
m'a datŭ ție mîne în mîna ta, și tu n'ai
19 ucisŭ. De găsește cine-va pre vrasmașulŭ sĕu, óre îlŭ va lăsa ă se duce în calea bună?
Iehova să ță resplătéscă cu bine pentru
20 ce nu-mĭ-ai făcutŭ în ghiua aceasta. Și acumă,
ără, ᵃ eŭ scĭŭ că rege vei fi, și că regatulŭ
21 lui Israelŭ va sta în mîna ta. Și acumă,
ᵃ jură-mĭ pe Iehova, ᵇ că tu nu vei stîrpi sĕmînța mea după mine, și că nu vei nimici numele meŭ din casa părințelorŭ meĭ.

22 Și Davidă jură lui Saulă; și Saulă se
duse la casa sa, și Davidă cu dinșiĭ sĕi
se suiră la ᵃ întărătură.

Moartea lui Samuelă; căsătoria lui Davidă cu Abigail și cu Ahinoam.

25 Și ᵃ Samuelă muri, și tot Israelulă se a
dunată, și-l ᵇ plînse; și el la îngropată
la casa sa în Rama.

Și Davidă se sculă, și se pogorî în pus
tiulă Paran. 2 Și era unŭ bărbată în Maon,
a cărŭi averĭ era în ᵃ Carmelŭ; și omulŭ
acela era fórte avută: avea trei mĭi de oĭ și
mie de capre; și elŭ își ținea turmele
3 în Carmelŭ. Și numele omului acestuia era Nabalŭ, și numele femeiĭ sale Abigail; și femeia era de bună înțelegere și frumósă la chipŭ; dară bărbatulŭ ei
era aspru și reŭ în tóte ale sale; și elŭ era
4 din semințiă lui Caleb. Și Davidă auzi
în pustiŭ, că Nabalŭ ține oile sale. 5 Și
Davidă trămise dece tinerĭ, și dise tinerilorŭ: Suiță-vă la Carmelŭ, și mergeți
la Nabalŭ, și întrebați-l în numele meŭ de
6 sănătate; 7 și așa ăi ăi ziceți: Să trăiască,
ᵃ pace ță și pace casei tale și pace la tóte
8 cele ale tale. Și acumă amŭ auzită, că ai
de tunsă; acumă ciobaniĭ tĕi, cari au
fostă cu noi, nu ne-amŭ supărată, ᵃ și nu li
s'amŭ perdută nimicŭ în tóte dilele, cât au fostă
9 la Carmelŭ. Întrebă pre servi tĕi, și ei
ță vorn spune. De aceea ăile servi ai
domnuluĭ tĕŭ; că intrăm ᵃ în ghiua bună
sosimŭ. Dară-mĭ-se, dă servitorilorŭ tĕi și fiiă
10 tĕi lui Davidă ceea ce vei găsi la ta ală.
11 Și servi lui Davidă veniră, și vorbiră
lui Nabalŭ tóte aceste cuvinte în numele lui
David, și tăcură. 12 Și Nabalŭ respunse servilorŭ lui Davidă, și dise: Cine este Davidă,
și cine ă fiiă lui Iesĕ? Astă-ță vinŭ mulțĭ
servi cari fugă de la domnuliĭ lorŭ. 13 Să
iaŭ eŭ pîinea mea, apa mea, și carne ce amŭ
înjunghiată pentru tunzătoriĭ mei, și să o daŭ
unorŭ oameni pe cari nu i știŭ de unde
14 sunt? Și servi lui Davidă se întorsără pe
calea lorŭ, se întorsără, veniră, și-i spuseră
15 tóte cuvintele acestea. 16 Și Davidă dise
către dinșiĭ sĕi: Încingeți-se-care-va
ca și el încingerea lui-care-va ca și David
Și ei încinseră lui-care-va ca și David
încinse și elŭ sĕa; și se cam
dupe David ca la patru sute de omĭ, ără
17 dece rămaseră pe lîngă averĭ. Și Abigail, femeia lui Nabalŭ, spuse
18 din ură, dicendu: Ecĕ David a
trămisă dinșiĭ din pustiŭ după a noastră
domnă acestuia, și ăl-a purtată reĭ de
19 ei. Și bărbații aĭ fostă buni cu noi, ᵃ nu
ne-amŭ fostă supărați, și nimicŭ nu ni-a lipsită
în tóte dilele câte amŭ fostă cu ei, când
20 eramŭ la câmpiă. ᵃ Zidu-mĭ-aș bine omŭ și
acum și ăi, în tóte dilele câte amŭ fostă
21 cu ei, păzindă ei oile. Și acumă ce
gîndi, și vedi ce este de făcută, că ᵃ rea ăl-a
hotărîtă asupra domnuluĭ nostru și asupra
casei sale; căci elŭ este ᵇ rĭŭ de tot, și
22 nimeni nu pote vorbi cu elŭ.

23 Și Abigail se grăbi, și ᵃ luă dece oale
de vinŭ, dece mĭ de vasă, cinci oĭ pregătiți,
cinci sute de grămăjĭ prăjiți, o sută de
ciorchine de rasăse, și dîse ăile de turme de
măgărițe, și le puse pe asinĭ. 24 Și ea dise
către servi sĕi: ᵃ Treceți înaintea mea, ecĕ
eu vinŭ în urma vóstră; dară bărbatulŭ sĕu
Nabalŭ, nu i-a spusă. 25 Și călărindă ea pe
asină, și pogorîndu-se mĭ-mult locu
pe unŭ mĭ-colnă, ecĕ, Davidă cu ăi săĭ
26 veniră la ea în fugă; și ea se întîlni
cu ĭ. Și Davidă dise: În adevĕrŭ, în zadarŭ
amŭ păzită tóte cele ce aparțin lui, și nu
s'a perdută nimicŭ din tóte câte are
el: ăl-a ă răsplătită cu reŭ pentru
bine. 22 Așa să facă Dumnedeŭ vrasmașilorŭ
lui Davidă, și încă mĭ multă, dacă până
dimineța voiŭ ă lăsa rămășițe
din tóte ale lui.

23 Și Abigail văzîndă pre Davidă, se ă'a
dată josŭ cu grăbire de pe asină, căță pe
fațĭ înaintea lui Davidă, și se prosternă la
pămîntă, 24 și se ă'a la piciórele lui, și
dise: Asupra mea să fie greșéla, domnulă
meŭ! și lasă pre sluga ta să vorbescă în
urechiele tale, și ascultă cuvintele sclavei tale.
25 Rogu te, domnulă meŭ să nu ție amintă la
acestă omŭ de nimicŭ, la Nabalŭ, căci cumŭ
este numele lui, așa este: Nabalŭ (nebunŭ)
este numele lui, și nebunia este lucru d'însulă;
dară eŭ, sluga ta, nu amŭ văzută oameniĭ
domnuluĭ meŭ, pre cari ăi-ă trămisă. 26 Și
acumă, domnulă meŭ, viu este Iehova, și
viu este sufletulŭ tĕŭ: Iehova te-a ă oprită ca
să vinĭ la vărsare de sînge, și să-ță ă
ajutată mîna ta. Și acumă, ᵃ fie ca Nabalŭ
vrasmașiĭ tĕi, și cei ce caută să facă reŭ
domnuluĭ meŭ. 27 Iară acestă ă dăruință, pe care
sluga ta o ă adusă domnuluĭ meŭ, ca să se dea
oamenilorŭ cari urmézĕ domnuluĭ meŭ. 28 Iartă-ă
sluga ta fără-de-legea acestuĭ felŭ! Că
ᵃ Iehova va face domnuluĭ meŭ casă sta
tornică, că domnulă meŭ ᵇ purtă războaiele lui
Iehova, și nu s'a aflată ᶜ mĭ-nimicŭ rĭŭ în ție
în tóte dilele tale. 29 Și dacă omŭ s'a sculată
spre a te urmări, și a căutată viața ta, sufletulŭ
vieții domnuluĭ meŭ va fi legată la legătura
vieții cu Iehova Dumnedeulŭ tĕŭ, și sufletele vrasmașilorŭ tĕi o va ă arunca dă mijloculŭ
prăștiei. 30 Și când Iehova va face
domnuluĭ meŭ tóte bineli pre câte ți l'a
promisă, și te va pune domnă preste Israelu:
31 Atunci acésta nu va fi cădere și mustrare de cugetă domnuluĭ meŭ, că a vărsată
sînge zeĭmăritŭ, și că domnulă meŭ s'a
ajutată singură. Și când Iehova va face
bine domnuluĭ meŭ, atunci adu-ă aminte de
sluga ta.

32 Și Davidă dise către Abigail: ᵃ Binecuvîntată fiĭ Iehova, Dumnedeulŭ lui Israelŭ,
care ță a trămisă în dina aceasta spre întîmpinarea mea; 33 și binecuvîntată fiĭ înțelegerea ta, și bine-cuvîntată, că și tu, că

au'at [a] oprită în ființa aceasta de a veni la vărsare de sânge, și a-mi ajuta cu mâna mea. 34 Și cu adevărat viu este Iehova, Dumnezeul lui Israel, care m'a [b] oprit de a-ți face rău, că de n'ai fi venit cu grăbire spre întâmpinarea mea, [c] nu s'ar fi rămas lui Nabal până în dimineață nici o 35 ființă de parte bărbătească. Și David a luat din mâna ei ceea ce îi adusese, și-i zise: [d] Suie-te cu pace la casa ta; privește, eu am ascultat de vocea ta, și [e] am răsunat la fața ta.

36 Și Abigail a venit la Nabal, și, [f] iată, avea ospăț în casa sa, ca ospățul unui rege. Și inima lui Nabal era veselă, și el era foarte amețit, și nu i-a spus nici un cuvânt, nici mic, nici mare, până la 37 [g] lumina zilei. Ér dimineața, când amețeala lui Nabal era trecută, femeia lui i-spuse tâte aceste lucruri, și inima lui a amorțit în el, și el deveni ca o piatră.

38 Și peste zece zile, Iehova lovi pe 39 Nabal, încât el muri. Și David, când auzi că a murit Nabal, zise: [h] Binecuvântat să fie Iehova, care mi-a [i] făcut dreptate, pentru ocara ce am primit-o de la Nabal, și care a [k] oprit pe servul său de la rău, și a [l] întors asupra capului lui Nabal răutatea sa.

Și David trimese să se vorbească Abigailei, că o va lua ca să fie femeie. 40 Și servii lui David veniră la Abigail la Carmel, și-i vorbiră, zicându: David ne-a trimes la tine, spre a te lua de femeie. 41 Ea se sculă, și se prosternă cu fața la pământ, și zise: Iată, [m] roaba ta să fie slugă, spre a spăla picioarele servilor domnului meu. 42 Și Abigail se grăbi, și se sculă, și încălecă pe asin, având cu sine și cinci din slujnicele ei, mersă urmându, și se dete după trimeșii lui David; și-i fu femeie. 43 Și David luă și pe Ahinoam [n] din Izreel, și ambele dânse îi fură femeile sale. 44 Ér Saul dădu pe [o] Mical, fiica sa, femeia lui David, lui Palti, fiul lui Laiș, din [p] Galim.

Davidă cruță-și este amenințat de Ziful, și ucide-și o treaptă soția.

26 Și Ziful veniră către Saul la Ghibea, zicându: Nu [q] David se ascunde pe dâlul Keila în dreptul cu pustiul? 2 Și Saul se sculă, și se puse în pustiul Ziful, și cu d'însul trei mii de inși aleși ai lui Israel, ca să caute pe David în pustiul Ziful. 3 Și Saul tăbără pe dâlul Keila, care este în dreptul pustiului lângă cale, și David ședea în pustiu, și înțelese, că Saul a venit după d'însul în pustiu, 4 Trimese David spioni, și află că Saul într'adevăr a venit.

5 Și David se sculă, și veni la locul unde Saul tăbărise, și David văzu locul, unde Saul cu oștenii săi [r] Abner, fiiul lui Ner, mai marele oștirei sale. Și Saul era culcat în palancă, și poporul tăbărît în jurul său. 6 Și David luă cuvântul, și zise către Ahimelech, Hitteul, și către Abișai, fiiul [s] Țeruiei, fratele lui Ioab, zicându: Cine se va [t] pogorî cu mine la Saul în tabără? Și Abișai zise: Eu mă voiu pogorî cu tine.

7 Și David și Abișai veniră asupra poporului nopții; și iată, Saul zăcea dormind în palancă, și lancea sa înfipță în pământ la capătul său, și Abner și poporul jurau în jurul lui. 8 Și Abișai zise lui David: Dată [u] Dumnezeu astă-zi pe vrăjmașul tău în mâna ta, și acum îl voiu lovi cu lancea în pământ cu o singură lovitură, și nu i voiu mai da a doua. 9 Și David zise lui Abișai: Nu-l omorî, căci [v] cine a întins mâna sa asupra unsului lui Iehova, și a rămas nepedepsit? 10 Și David mai zise: Viu este Iehova! numai [w] Iehova o dată de-i va lovi; sau [x] ziua sa va veni ca să moară, sau se va [y] pogorî la război, și va pieri. 11 Mă ferească Iehova, ca să întind mâna mea asupra unsului lui Iehova. Și acum ia lancea, care-i la căpătâiul său, și ulciorul de apă, și să mergem.

12 Și David luă lancea și ulciorul de apă de la căpătâiul lui Saul; și se duseră, și nimeni nu s'a [z] împotrivit, nimeni n'a băgat în seamă, și nimeni nu s'a deșteptat; că toți dormeau [a] căci somnul adânc de la Iehova căzuse asupra lor.

13 Și David trecu de cea parte, și se puse pe vârful muntelui de departe, și depărtarea mare era între ei. 14 David strigă către poporul și către Abner, fiiul lui Ner, zicându: Nu-mi răspunde, Abner? Și Abner respunse și dise: Cine ești tu, care strigi către rege? 15 Și David dise lui Abner: Au nu ești tu bărbat, și cine-i ca tine în Israel? Pentru ce dară n'ai păzit pe domnul tău, pe regele? Că a venit unul din popor spre a omorî pe regele, domnul tău. 16 Nu este bine ceea ce ai făcut; viu este Iehova, că ați [b] merită moartea, voi, cari nu ați păzit pe domnul vostru, pe unsul lui Iehova. Și acum uită-te unde este lancea regelui și ulciorul de apă, ce erau la capătâiul lui!

17 Și Saul cunoscu vocea lui David, și zise: Fiiul meu David, [c] vocea ta este aceasta? Și David dise: Vocea mea, domnule meu, o rege. 18 Și mai [d] zise: Pentru ce continuă domnul meu urmărirea pre servul său? Că ce am făcut, și ce este rău în mâna mea? 19 Acum, rogu-te, să asculte domnul meu, regele, cuvintele servului său: Dacă Iehova te [e] ațâță asupra mea, să se aducă [f] prinos lui de plăcut; ér dacă fiii oamenilor sunt [g] blestemați să fie înaintea lui Iehova, [h] că ei mă gonesc, ca să nu mai am moștenire în hotarele lui Iehova, dicându: Du-te, servește [i] alți dei! 20 Și acum să nu cadă sângele meu pe pământul [k] departe de fața lui Iehova; că regele lui Israel a eșit să [l] caute o purice, [m] precum vânează cineva potârnichea în munți.

21 Și Saul dise: [n] Păcătuit-am; întoarce-te, fiul meu David, nu-ți voiu mai face rău, că viața mea fu în ochii tăi astă-zi de scumpă; iată, [o] nebunesc am lucrat, și de multe ori am greșit. 22 David răspunse, și dise: Iată lancea regelui; să vină unul din tineri, și să o ia. 23 Iehova să întoarcă fie-cărui după dreptatea lui și după credincioșia sa, că Iehova te-a dat astă-zi în mâna mea, dară nu am voit a întinde mâna mea asupra unsului lui Iehova. 24 Și după cum viața ta a fost astă-zi scumpă în ochii mei, așa viață mea va fi scumpă în ochii lui Iehova, și ele mă va scăpa de tâtă necaz. 25 Și Saul dise lui David, de rugară ta să fie, fiiul meu David, de rugară ta să lucrezi, și vei isbuti. Atunci David se duse în calea sa, și Saul se întoarse la locul său.

David face la curte pe Saul, și-i ajunge de Filisteni.

27 Și David dise în inima sa: Intr'o zi voiu peri de mâna lui Saul. Nimic nu este mai bine pentru mine decât să fug în pământul Filistenilor; atunci apa Israel se va lăsa de mine, de a mă mai căuta în tâte ținuturile lui Israel, și voiu scăpa din mâna lui. 2 Și David se sculă, și trecu, el și cei șase sute de inși, cari erau cu el, la Achiș, fiiul lui Maoc, regele Gatului. 3 Și David rămase cu Achiș în Gat, el și oamenii săi, fie-care cu familia sa, și David [p] cu amândouă femeile sale, Ahinoam Izreelitea, și Abigail Carmeleea, femeea lui Nabal. 4 Și spunându-se lui Saul, că David a fugit la Gat, el nu-l mai căuta.

5 Și David dise lui Achiș: Rogu-te, de am aflat chiar în ochii tăi, să mi se dee unul locuri la una din cetățile țerei, ca să șed acolo; de ce să șadă servul tău cu tine, în cetatea domniei? 6 Și Achiș [q] îi dădu în ziua aceea cetatea Țiklagu. De aceea Țiklagul a rămas până astă-zi regilor din Iuda pond în ființa de astă-zi. 7 Și a fost numărul dilelor, pre care David le petrece în pământul Filistenilor, un an și patru luni.

8 Și David se sui cu oamenii săi, și năvăli asupra [r] Ghețuriților, [s] Ghezriților și [t] Amalekiților; că aceștia locuiau vechi pământuri de mai înainte, până la Șur și până la pământul Egiptului. 9 Și David bătea ținutul pământu, și nu lăsa în viață nici bărbat nici femeie, și îi lua oile, boii, asinii, cămilele și vestimintele; și apoi se întorcea iarăși, și venia la Achiș. 10 Și Achiș dicea: [u] Unde s'[v] aruncat astă-zi? Și David răspundea: Spre [w] mieză-dina lui Iuda, spre mieză-dina [x] Ierahmeeliților și spre mieză-dina [y] Chineilor. 11 Și David nu lăsa în viață nici bărbat nici femeie, pentru a aduce știre la Gat, dicându: Nu cumva să spună cumva de noi, dicându: Așa a făcut David, și așa a fost deprinderea lui în tâte dilele câte a șădut în [z] pământul Filistenilor. 12 Și Achiș se încredea în David, dicându: Elu s'a făcut urâciosu poporului său Israelu, și elu mi va fi robu-de-mna veciu.

Înșelătorie asupra Filistenilor; Saul merge la o vrăjitore din Endor.

28 Și în ziua acele Filistenii adunară [a] oștirele lor spre luptă în ostire, ca să se lupte cu Israel; și Achiș dise lui David: Să știi că vei ieși cu mine în tabără, tu și oamenii tei. 2 Și David dise lui Achiș: De sigur, vei vedé ce póte face servul tei. Și Achiș dise lui David: Pentru aceea te voiu pune păzitorul capului meu în tâte dilele.

3 Și [b] Samuel murise, și tâtă Israelul îl plânsese; și-l înmormântaseră la Rama, la cetatea sa.

Și Saul depărtase din țeră pre [c] necromanți și pre vrăjitori.

4 Și când Filistenii se adunară, și veniră,

și tăbărâră la Șunem, adună și Saul pe tot
5 Israelul, și tăbărâră în Ghilboa. Și Saulu
văzând tabăra Filistenilor, s'a temut,
și inima sa tremura foarte. Și Saul întrebă
pre Domnul; dară Domnul nu-i respunse, nici
prin visiu, nici prin urîm, nici prin profeți.
7 Și Saul dise servilor sei: Căutați-mi o
femeie necromantă, ca să mă duc la ea,
și voiu întreba de ea. Și servii lui i dîseră:
Iată, o femeie necromantă este în Endor.
8 Și Saulu se prefăcu, și îmbrăcă alte vestminte, și se duse, el și doi oameni cu d'însulu, și veniră la femeia nóptea; și
el dise: Rogu-te, ghicesc-mi prin necromanție, și aduc-mi pre cine-ți voiu
9 dice. Și femeia dise către d'însulu: Iată,
tu scii ce a făcutu Saulu, cumu elu a stîrpitu din țeră pre cei necromanți și pre
vrăjitori. De ce dară pui curse vieții
10 mele, ca să mă omori? Și Saulu i se jură
pre Domnul, dicêndu-i: Viu este Domnul, de
nu se va întîmpla vr'unu rĕu din acestă lucru.
11 Și femeia dise: Pre cine-ți voiu scula? Și el
dise: Scóle-mi pre Samuelu.
12 Și femeia văzându pre Samuelu, strigă
cu voce tare; și vorbi femeia către Saul,
dicêndu: De ce m'ai înșelatu, că tu ești
13 Saulu. Și regele dise către d'însa: Nu te
teme, ce vedi? Și femeia dise lui Saul: Am
văzutu o ființă dumnedĕiască sculându-
14 se din pămîntu. Și el dise către d'însa:
Ce chipu are? Și ea dise: Unu omu bătrînu se scóla, și elu era acoperitu cu o
mantiă. Și Saulu cunoscu că acesta este
Samuelu, și elu se plecă cu fața la pămîntu,
și se prosternă.
15 Atunci Samuelu dise lui Saulu: De ce
mă neliniscești, sculându-mă? Și Saulu dise:
Sînt strîmtorat forte. Filistenii se lupță
contra mea, și Dumnedĕu s'a retrasu de la
mine, și nu-mi mai respunde nici prin
profeți, nici prin visuri: de aceea te-am
chiămatu, ca să mi faci cunoscutu ce să
16 fac. Și Samuelu dise: De ce mă întrebi,
dacă Iehova s'a depărtatu de la tine, și s'a
17 făcutu vrăjmașulu teu? Că Iehova a făcutu
după cumu a vorbitu prin mine: că Iehova
a luatu regatulu din mîna ta, și l'a datu
18 aprópelui teu Dăvidi. Că tu n'ai ascultatu
de vocea lui Iehova, și nici ai îndeplinitu
focósa sa mîniare asupra lui Amalĕk:
de aceea îți face Iehova acestă lu-
19 cru-ți. Și Iehova va da și pre Israelu cu
tine în mîna Filistenilor, și mîine tu și fiii
tei veți fi cu mine. Încă și pre tabăra lui
Israelu o va da Iehova în mîna Filistenilor.
20 Și Saulu căzu pe clipă întreg la pă-
mîntu, și se temu forte de cuvintele lui Sa-
muelu, și nici o putere nu era în el, căci
nu mîncase pîne tóte dilele și tóte nópțile
21 acestea. Și femeia veni la Saulu, și văzu
forte că elu era turburatu, și îi dise:
Iată, ascultă ori eu vocea ta, și am
pus viéța mea în mîna mea, și am ascul-
tatu de cuvintele tale, ce mi le-ai vor-
bitu către mine. Și acumă ascultă, rogu-te,
și tu de vocea servitei tale, că voiu așeza
înaintea ta bucată de mîncare, ca să mănînci
și să ai putere în tine, cînd vei pleca
la cale. Dară elu nu primi, ci dise: Nu voiu
mînca! Dară servii lui acumă și femeia stăruiră
de d'însulu, și elu ascultă de vocea lor,
se scóla de la pămîntu, și se puse pe pat.
24 Și femeia avea unu vițelu grăsu în
casă: și el se grăbi, și-lu înjunghiă, luă
și, frămîntă, și a coptu azime din ea.
25 Și le-a pusu înaintea lui Saulu și înaintea
servilor sei, și ei mîncară. Apoi sculându-se, plecară în nópțea aceea.

David se retrage înapoi în mijlocul Filistenilor; ei trimit pe el și pe oamenii lui înapoi, și resultatul pe care îl primesc pe urmă.

29 1 Filistenii adunară toate taberele lor la
Afecă, și Israelu tăbări la fîntîna ce
era în Izreelu. 2 Și domnii Filistenilor tre-
ceau cu sutele și cu mile înșiră, și Da-
vidu și oamenii săi trecură mai în urmă cu
Achiș. 3 Dară mai mulți Filistenilor dise-
seră: Ce caută acești Hebrei? Și Achiș
dise mai mulțiloră Filistenilor: Acesta nu
este Davidu, servulu lui Saulu, regelu lui Israelu,
care a fugitu cu mine aceste dile, sĕu mai
bine acești ani, și nu am aflatu în el
nici o vină, cîte dîle a trecutu el
până în dîua de astă-di. 4 Dară mai mulți
Filistenilor se mîniară pe d'însulu; și dom-
nii Filistenilor îi dîseră: Trimite înapoi pre omulu
acesta, ca să se întoarcă la locul său,
care l'ai așezatu, și să nu se pogoare
cu noi la resbelu, ca să nu fie protivnicu
nostru în resbelu. Că cu ce ar putea acesta a se
face plăcutu domnului seu? Nu cu capetele
acestor oameni oare? 5 Nu este acesta Da-
vidu, de care respundeau cîntînd unii către
alții, dicêndu: Saulu a bătutu mii
de ai lui, și Davidu zeci de mii de ai lui?
6 Și Achiș chiămă pre Davidu, și dise-
lui d'însulu: Viu este Iehova, că adevĕrat tu
ești de bună credință, și bună ar fi în ochii
mei ieșirea ta și intrarea ta cu mine în tabără, căci n'am aflatu în tine nimicu de
rĕu din dîua venirei tale la mine până în
dîua de astă-di; dară mai marii nu te
voiu plăcută. 7 Și acumă întoarce-te și mergi
în pace, ca să nu faci ceva rĕu în ochii
mai marilor Filistenilor. 8 Și Davidu dise lui
Achiș: Ce am lucratu, și ce ai aflatu la
servul tĕu, din dîua în care sînt înaintea
ta până în dîua de astă-di, ca să
nu merg și să lupt cu vrăjmașii domnului
meu, regelu? 9 Și Achiș respunse, și dise
lui Davidu: Știu eu că bun înaintea mea
ești ca un înger al lui Dumnedĕu; dară
mai marii Filistenilor dîseră: Să nu se ducă
cu noi la resbelu. 10 Și acumă te scoli de
dimineță cu servii domnului tĕu care au
venit cu tine, și sculați vă de dimineță, și
cînd va fi ziua, plecați.
11 Și Davidu se sculă de dimineță, el și
oamenii săi, ca să plece a dimineța, ca să
se întoarcă în pămîntulu Filistenilor; 2 dară
Filistenii se suiră la Izreelu.

30 1 Și Davidu și oamenii săi veniră în Țiklagu a treia di. Țiklagu, pămîntu ce 2 Amalĕkiții invadase în partea despre mĕdă-di și în Țiklagu, și bătuseră Țiklagu, și-lu incendiară cu foc. 2 Și luseră prinși pre femeile ce
erau acolo, dară nu ucisără pre nimenea,
nici de la mic și până la mare; ci îi luară cu
ei, și s'au dusu la drumulu lor. 3 Și Da-
vidu și oamenii săi veniră în cetate, iată, ea
era cu foc, și femeile lor, fii lor și
fiice lor erau luate prinse. 4 Și Davidu și
poporulu ce era cu d'însulu înălțară cîntîri,
și plînseră până ce nu mai fu pu-
tere în ei de plînsu. 5 Și 2 amîndouĕ femeile
lui Davidu erau luate prinse: Ahinoam, Iz-
reelitea, și Abigail, femeia lui Nabalu, Car-
melitea. 6 Și Davidu era strîmtorat forte,
căci poporulu vorbiă de pétre cu el, căci
tot poporulu avea sufletulu amărîtu, fie-
care pentru fiii săi și pentru fetele sale. 3 Ci
Davidu se întări în Iehova Dumnedĕul său.
7 Și Davidu dise lui Abiatari, preotelui,
fiului lui Ahimelech: Pune, rogu-te, efo-
dul pentru mine. Și Abiatari puse efodul
pentru Davidu. 8 Și Davidu întrebă pre Je-
hova, dicêndu: Să urmăresc oștirea aceea?
voiu ajunge-o? Și el i dise: Urmărește-o,
căci ajunge-o, și vei scăpăra ceva. 9 Și
Davidu se duse, el și cei șese sute de
oameni ce erau cu d'însulu, și veniră la pîrîul
Besorului, unde cei ce rĕmîneau în urmă se opriră. 10 Și Davidu continuă ur-
mărirea, el și patru sute de inși, 4 căci două
sute de inși se opriră; că erau prea obosiți
spre a mai trece pîrîul Besorului.
11 Și ei găsiră pre unu Egiptean în
câmpu, îl duseră la Davidu, și ei i dădură
lui pîne, și o mîncară; și-i dădură apă de
beutu. 12 Și ei îi mai dădură o bucată de
turtă de smochine și două turte de stafide,
și el mîncă, și-i reveni puterea, că
elu nu mîncase pîne nici băuse apă trei
dile și trei nopți. 13 Și Davidu i dise: Alu
cui ești? și de unde ești? Și el dise: Eu
sînt unu tînĕru Egiptean, servul unui
Amalĕkit, și domnulu meu m'a părăsitu,
fiindu-că m'am îmbolnăvitu, de trei dile.
14 Noi amu năvălitu în partea de mĕdă-di a
Cherethiților, și în ceea a lui Iuda, și partea
de mĕdă-di a lui Caleb; și Țiklagulu l'amu
arsu cu foc. 15 Și Davidu dise către d'in-
sulu: Voiești să mă duci către acea oștire?
Și elu dise: Jură-mi pe Dumnedĕu, că nu
mă voi omorî, și că nu mă vei da domnu-
lui meu, și eu voiu duce la acea oștire.
16 Și elu îl duse, și iată, erau împrăștiați
pe toată fața pămîntului, mîncînd, bînd,
și sărbătorind din cîte prăzile cele mari
ce le luseră din pămîntulu Filistenilor și
din pămîntulu lui Iuda. 17 Și Davidu i bătu
din zori de ziuă și până în sĕra dîlei a
doua, și nu scăpară nici unulu din ei, a-
fară de patru sute de tînĕri, cari încăle-
cară pe cămile și fugiră. 18 Așa Davidu scăpă
tóte câte luseră Amalĕkiții luându; încă și pre
amîndouĕ femeile sale scăpă Davidu. 19 Și
nu i-a lipsitu ceva, de la mic
până la mare, nici fii lui, nici fe-
prade, nici ceva din tóte câte luseseră
lor d'inapoi: tóte le aduse Davidu înderepte.
20 Și Davidu luă tóte oile și boii, și
mînară înaintea turmei acele; și diseră:
Aceasta 5 prada lui Davidu.
21 Și Davidu veni la cei 6 două sute de 21
inși, cari erau prea obosiți, ce n'a mers
după Davidu, și pe cari îi lăsase la pîrîul
Besorului, ei eșiră spre întîmpinarea lui Da-
vidu, și spre întîmpinarea poporului ce era
cu d'însulu: și Davidu apropiîndu-se de po-
por, îi întrebă de sĕnătate. 22 Și toți cei
răi și 6 de nimicu din oamenii ce s'au dusu
cu Davidu, luându-și cu ei, nu voiră
să dea prăzile ce am luatu cu noi, ci îi vomă
fiecăruia femeia sa și fii săi, pe unșilea i
goniră lua și să se ducă. 23 Ĕră Davidu dise:

Judec. 20, 26 | 1 Sam. 7, 6 | 1 Sam. 14, 24. 27. | 1 Sam. 28, 20
2 Sam. 1, 12 | 1 Sam. 14, 35 | 1 Sam. 14, 18
a Judec. 20, 1 | 1 Sam. 28, 19 | 1 Sam. 14, 18. 19
b Lev. 20, 27 | Deut. 18, 11 | 1 Sam. 14, 37 | c Num. 27, 21
c Lev. 19, 31 | Deut. 18, 11 | 1 Sam. 14, 41 | 1 Sam. 14, 18
d Lev. 20, 6 | 2 Sam. 21, 1 | 1 Sam. 28, 6 | e Num. 27, 21
3 Regi 22, 8 | 2 Cron. 18, 7 | 1 Sam. 28, 15 | 1 Sam. 23, 2
f Deut. 18, 10. 11. | 1 Sam. 28, 3 | 1 Sam. 28, 16 | 1 Sam. 23, 4
g Deut. 18, 11. | 1 Sam. 28, 9 | 1 Sam. 28, 17 | 1 Sam. 23, 9
h Num. 12, 6. | 1 Sam. 28, 10 | 1 Sam. 28, 18 | 1 Sam. 23, 10
i Num. 12, 8. | 1 Sam. 28, 12 | 1 Sam. 28, 19 | 1 Sam. 23, 11
k Deut. 13, 1. | 1 Sam. 28, 13 | 1 Sam. 28, 20 | 1 Sam. 23, 12
l Deut. 18, 15. | 1 Sam. 28, 14 | 1 Sam. 28, 21 | 1 Sam. 23, 13
m Deut. 18, 18. | 1 Sam. 28, 15 | 1 Sam. 28, 22 | 1 Sam. 23, 14
n Deut. 18, 19. | 1 Sam. 28, 16 | 1 Sam. 28, 23 | 1 Sam. 23, 15
o Deut. 18, 20. | 1 Sam. 28, 17 | 1 Sam. 28, 24 | 1 Sam. 23, 16
p Deut. 18, 22. | 1 Sam. 28, 18 | 1 Sam. 28, 25 | 1 Sam. 23, 17
q Num. 27, 21. | 1 Sam. 28, 19 | 1 Sam. 28, 26 | 1 Sam. 23, 18
r Deut. 17, 8. | 1 Sam. 28, 20 | 1 Sam. 28, 27 | 1 Sam. 23, 19
s Deut. 17, 9. | 1 Sam. 28, 21 | 1 Sam. 28, 28 | 1 Sam. 23, 20
t Deut. 17, 10. | 1 Sam. 28, 22 | 1 Sam. 28, 29 | 1 Sam. 23, 21
u Deut. 17, 11. | 1 Sam. 28, 23 | 1 Sam. 28, 30 | 1 Sam. 23, 22
v Deut. 17, 12. | 1 Sam. 28, 24 | 1 Sam. 28, 31 | 1 Sam. 23, 23
w Deut. 17, 13. | 1 Sam. 28, 25 | 1 Sam. 28, 32 | 1 Sam. 23, 24
x Deut. 17, 14. | 1 Sam. 28, 26 | 1 Sam. 28, 33 | 1 Sam. 23, 25
y Deut. 17, 15. | 1 Sam. 28, 27 | 1 Sam. 28, 34 | 1 Sam. 23, 26
z Deut. 17, 16. | 1 Sam. 28, 28 | 1 Sam. 28, 35 | 1 Sam. 23, 27
a Deut. 17, 17. | 1 Sam. 28, 29 | 1 Sam. 28, 36 | 1 Sam. 23, 28
b Deut. 17, 18. | 1 Sam. 28, 30 | 1 Sam. 28, 37 | 1 Sam. 23, 29
c Deut. 17, 19. | 1 Sam. 28, 31 | 1 Sam. 28, 38 | 1 Sam. 23, 30
d Deut. 17, 20. | 1 Sam. 28, 32 | 1 Sam. 28, 39 | 1 Sam. 23, 31
e Deut. 18, 1. | 1 Sam. 28, 33 | 1 Sam. 28, 40 | 1 Sam. 23, 32
f Deut. 18, 2. | 1 Sam. 28, 34 | 1 Sam. 28, 41 | 1 Sam. 23, 33
g Deut. 18, 3. | 1 Sam. 28, 35 | 1 Sam. 28, 42 | 1 Sam. 23, 34
h Deut. 18, 4. | 1 Sam. 28, 36 | 1 Sam. 28, 43 | 1 Sam. 23, 35
i Deut. 18, 5. | 1 Sam. 28, 37 | 1 Sam. 28, 44 | 1 Sam. 23, 36
k Deut. 18, 6. | 1 Sam. 28, 38 | 1 Sam. 28, 45 | 1 Sam. 23, 37
l Deut. 18, 7. | 1 Sam. 28, 39 | 1 Sam. 28, 46 | 1 Sam. 23, 38
m Deut. 18, 8. | 1 Sam. 28, 40 | 1 Sam. 28, 47 | 1 Sam. 23, 39
n Deut. 18, 9. | 1 Sam. 28, 41 | 1 Sam. 28, 48 | 1 Sam. 23, 40
o Deut. 18, 10. | 1 Sam. 28, 42 | 1 Sam. 28, 49 | 1 Sam. 23, 41
p Deut. 18, 11. | 1 Sam. 28, 43 | 1 Sam. 28, 50 | 1 Sam. 23, 42
q Deut. 18, 12. | 1 Sam. 28, 44 | 1 Sam. 28, 51 | 1 Sam. 23, 43
r Deut. 18, 13. | 1 Sam. 28, 45 | 1 Sam. 28, 52 | 1 Sam. 23, 44
s Deut. 18, 14. | 1 Sam. 28, 46 | 1 Sam. 28, 53 | 1 Sam. 23, 45
t Deut. 18, 15. | 1 Sam. 28, 47 | 1 Sam. 28, 54 | 1 Sam. 23, 46
u Deut. 18, 16. | 1 Sam. 28, 48 | 1 Sam. 28, 55 | 1 Sam. 23, 47
v Deut. 18, 17. | 1 Sam. 28, 49 | 1 Sam. 28, 56 | 1 Sam. 23, 48
w Deut. 18, 18. | 1 Sam. 28, 50 | 1 Sam. 28, 57 | 1 Sam. 23, 49
x Deut. 18, 19. | 1 Sam. 28, 51 | 1 Sam. 28, 58 | 1 Sam. 23, 50
y Deut. 18, 20. | 1 Sam. 28, 52 | 1 Sam. 28, 59 | 1 Sam. 23, 51
z Deut. 18, 21. | 1 Sam. 28, 53 | 1 Sam. 28, 60 | 1 Sam. 23, 52
a Deut. 18, 22. | 1 Sam. 28, 54 | 1 Sam. 28, 61 | 1 Sam. 23, 53
b Deut. 18, 23. | 1 Sam. 28, 55 | 1 Sam. 28, 62 | 1 Sam. 23, 54
c Deut. 18, 24. | 1 Sam. 28, 56 | 1 Sam. 28, 63 | 1 Sam. 23, 55
d Deut. 18, 25. | 1 Sam. 28, 57 | 1 Sam. 28, 64 | 1 Sam. 23, 56
e Deut. 18, 26. | 1 Sam. 28, 58 | 1 Sam. 28, 65 | 1 Sam. 23, 57
f Deut. 18, 27. | 1 Sam. 28, 59 | 1 Sam. 28, 66 | 1 Sam. 23, 58
g Deut. 18, 28. | 1 Sam. 28, 60 | 1 Sam. 28, 67 | 1 Sam. 23, 59
h Deut. 18, 29. | 1 Sam. 28, 61 | 1 Sam. 28, 68 | 1 Sam. 23, 60
i Deut. 18, 30. | 1 Sam. 28, 62 | 1 Sam. 28, 69 | 1 Sam. 23, 61
k Deut. 18, 31. | 1 Sam. 28, 63 | 1 Sam. 28, 70 | 1 Sam. 23, 62
l Deut. 18, 32. | 1 Sam. 28, 64 | 1 Sam. 28, 71 | 1 Sam. 23, 63
m Deut. 18, 33. | 1 Sam. 28, 65 | 1 Sam. 28, 72 | 1 Sam. 23, 64
n Deut. 18, 34. | 1 Sam. 28, 66 | 1 Sam. 28, 73 | 1 Sam. 23, 65
o Deut. 18, 35. | 1 Sam. 28, 67 | 1 Sam. 28, 74 | 1 Sam. 23, 66
p Deut. 18, 36. | 1 Sam. 28, 68 | 1 Sam. 28, 75 | 1 Sam. 23, 67
q Deut. 18, 37. | 1 Sam. 28, 69 | 1 Sam. 28, 76 | 1 Sam. 23, 68
r Deut. 18, 38. | 1 Sam. 28, 70 | 1 Sam. 28, 77 | 1 Sam. 23, 69
s Deut. 18, 39. | 1 Sam. 28, 71 | 1 Sam. 28, 78 | 1 Sam. 23, 70
t Deut. 18, 40. | 1 Sam. 28, 72 | 1 Sam. 28, 79 | 1 Sam. 23, 71
u Deut. 18, 41. | 1 Sam. 28, 73 | 1 Sam. 28, 80 | 1 Sam. 23, 72
v Deut. 18, 42. | 1 Sam. 28, 74 | 1 Sam. 28, 81 | 1 Sam. 23, 73
w Deut. 18, 43. | 1 Sam. 28, 75 | 1 Sam. 28, 82 | 1 Sam. 23, 74
x Deut. 18, 44. | 1 Sam. 28, 76 | 1 Sam. 28, 83 | 1 Sam. 23, 75
y Deut. 18, 45. | 1 Sam. 28, 77 | 1 Sam. 28, 84 | 1 Sam. 23, 76
z Deut. 18, 46. | 1 Sam. 28, 78 | 1 Sam. 28, 85 | 1 Sam. 23, 77
a Deut. 18, 47. | 1 Sam. 28, 79 | 1 Sam. 28, 86 | 1 Sam. 23, 78
b Deut. 18, 48. | 1 Sam. 28, 80 | 1 Sam. 28, 87 | 1 Sam. 23, 79
c Deut. 18, 49. | 1 Sam. 28, 81 | 1 Sam. 28, 88 | 1 Sam. 23, 80
d Deut. 18, 50. | 1 Sam. 28, 82 | 1 Sam. 28, 89 | 1 Sam. 23, 81
e Deut. 18, 51. | 1 Sam. 28, 83 | 1 Sam. 28, 90 | 1 Sam. 23, 82
f Deut. 18, 52. | 1 Sam. 28, 84 | 1 Sam. 28, 91 | 1 Sam. 23, 83
g Deut. 18, 53. | 1 Sam. 28, 85 | 1 Sam. 28, 92 | 1 Sam. 23, 84
h Deut. 18, 54. | 1 Sam. 28, 86 | 1 Sam. 28, 93 | 1 Sam. 23, 85
i Deut. 18, 55. | 1 Sam. 28, 87 | 1 Sam. 28, 94 | 1 Sam. 23, 86
k Deut. 18, 56. | 1 Sam. 28, 88 | 1 Sam. 28, 95 | 1 Sam. 23, 87
l Deut. 18, 57. | 1 Sam. 28, 89 | 1 Sam. 28, 96 | 1 Sam. 23, 88
m Deut. 18, 58. | 1 Sam. 28, 90 | 1 Sam. 28, 97 | 1 Sam. 23, 89
n Deut. 18, 59. | 1 Sam. 28, 91 | 1 Sam. 28, 98 | 1 Sam. 23, 90
o Deut. 18, 60. | 1 Sam. 28, 92 | 1 Sam. 28, 99 | 1 Sam. 23, 91
p Deut. 18, 61. | 1 Sam. 28, 93 | 1 Sam. 28, 100 | 1 Sam. 23, 92
q Deut. 18, 62. | 1 Sam. 28, 94 | 1 Sam. 28, 101 | 1 Sam. 23, 93
r Deut. 18, 63. | 1 Sam. 28, 95 | 1 Sam. 28, 102 | 1 Sam. 23, 94
s Deut. 18, 64. | 1 Sam. 28, 96 | 1 Sam. 28, 103 | 1 Sam. 23, 95
t Deut. 18, 65. | 1 Sam. 28, 97 | 1 Sam. 28, 104 | 1 Sam. 23, 96
u Deut. 18, 66. | 1 Sam. 28, 98 | 1 Sam. 28, 105 | 1 Sam. 23, 97
v Deut. 18, 67. | 1 Sam. 28, 99 | 1 Sam. 28, 106 | 1 Sam. 23, 98
w Deut. 18, 68. | 1 Sam. 28, 100 | 1 Sam. 28, 107 | 1 Sam. 23, 99
x Deut. 18, 69. | 1 Sam. 28, 101 | 1 Sam. 28, 108 | 1 Sam. 23, 100
y Deut. 18, 70. | 1 Sam. 28, 102 | 1 Sam. 28, 109 | 1 Sam. 23, 101
z Deut. 18, 71. | 1 Sam. 28, 103 | 1 Sam. 28, 110 | 1 Sam. 23, 102
a Deut. 18, 72. | 1 Sam. 28, 104 | 1 Sam. 28, 111 | 1 Sam. 23, 103
b Deut. 18, 73. | 1 Sam. 28, 105 | 1 Sam. 28, 112 | 1 Sam. 23, 104
c Deut. 18, 74. | 1 Sam. 28, 106 | 1 Sam. 28, 113 | 1 Sam. 23, 105
d Deut. 18, 75. | 1 Sam. 28, 107 | 1 Sam. 28, 114 | 1 Sam. 23, 106
e Deut. 18, 76. | 1 Sam. 28, 108 | 1 Sam. 28, 115 | 1 Sam. 23, 107
f Deut. 18, 77. | 1 Sam. 28, 109 | 1 Sam. 28, 116 | 1 Sam. 23, 108
g Deut. 18, 78. | 1 Sam. 28, 110 | 1 Sam. 28, 117 | 1 Sam. 23, 109
h Deut. 18, 79. | 1 Sam. 28, 111 | 1 Sam. 28, 118 | 1 Sam. 23, 110
i Deut. 18, 80. | 1 Sam. 28, 112 | 1 Sam. 28, 119 | 1 Sam. 23, 111
k Deut. 18, 81. | 1 Sam. 28, 113 | 1 Sam. 28, 120 | 1 Sam. 23, 112
l Deut. 18, 82. | 1 Sam. 28, 114 | 1 Sam. 28, 121 | 1 Sam. 23, 113
m Deut. 18, 83. | 1 Sam. 28, 115 | 1 Sam. 28, 122 | 1 Sam. 23, 114
n Deut. 18, 84. | 1 Sam. 28, 116 | 1 Sam. 28, 123 | 1 Sam. 23, 115
o Deut. 18, 85. | 1 Sam. 28, 117 | 1 Sam. 28, 124 | 1 Sam. 23, 116
p Deut. 18, 86. | 1 Sam. 28, 118 | 1 Sam. 28, 125 | 1 Sam. 23, 117
q Deut. 18, 87. | 1 Sam. 28, 119 | 1 Sam. 28, 126 | 1 Sam. 23, 118
r Deut. 18, 88. | 1 Sam. 28, 120 | 1 Sam. 28, 127 | 1 Sam. 23, 119
s Deut. 18, 89. | 1 Sam. 28, 121 | 1 Sam. 28, 128 | 1 Sam. 23, 120
t Deut. 18, 90. | 1 Sam. 28, 122 | 1 Sam. 28, 129 | 1 Sam. 23, 121
u Deut. 18, 91. | 1 Sam. 28, 123 | 1 Sam. 28, 130 | 1 Sam. 23, 122
v Deut. 18, 92. | 1 Sam. 28, 124 | 1 Sam. 28, 131 | 1 Sam. 23, 123
w Deut. 18, 93. | 1 Sam. 28, 125 | 1 Sam. 28, 132 | 1 Sam. 23, 124
x Deut. 18, 94. | 1 Sam. 28, 126 | 1 Sam. 28, 133 | 1 Sam. 23, 125
y Deut. 18, 95. | 1 Sam. 28, 127 | 1 Sam. 28, 134 | 1 Sam. 23, 126
z Deut. 18, 96. | 1 Sam. 28, 128 | 1 Sam. 28, 135 | 1 Sam. 23, 127
a Deut. 18, 97. | 1 Sam. 28, 129 | 1 Sam. 28, 136 | 1 Sam. 23, 128
b Deut. 18, 98. | 1 Sam. 28, 130 | 1 Sam. 28, 137 | 1 Sam. 23, 129
c Deut. 18, 99. | 1 Sam. 28, 131 | 1 Sam. 28, 138 | 1 Sam. 23, 130
d Deut. 18, 100. | 1 Sam. 28, 132 | 1 Sam. 28, 139 | 1 Sam. 23, 131
e Deut. 18, 101. | 1 Sam. 28, 133 | 1 Sam. 28, 140 | 1 Sam. 23, 132
f Deut. 18, 102. | 1 Sam. 28, 134 | 1 Sam. 28, 141 | 1 Sam. 23, 133
g Deut. 18, 103. | 1 Sam. 28, 135 | 1 Sam. 28, 142 | 1 Sam. 23, 134
h Deut. 18, 104. | 1 Sam. 28, 136 | 1 Sam. 28, 143 | 1 Sam. 23, 135
i Deut. 18, 105. | 1 Sam. 28, 137 | 1 Sam. 28, 144 | 1 Sam. 23, 136
k Deut. 18, 106. | 1 Sam. 28, 138 | 1 Sam. 28, 145 | 1 Sam. 23, 137
l Deut. 18, 107. | 1 Sam. 28, 139 | 1 Sam. 28, 146 | 1 Sam. 23, 138
m Deut. 18, 108. | 1 Sam. 28, 140 | 1 Sam. 28, 147 | 1 Sam. 23, 139
n Deut. 18, 109. | 1 Sam. 28, 141 | 1 Sam. 28, 148 | 1 Sam. 23, 140
o Deut. 18, 110. | 1 Sam. 28, 142 | 1 Sam. 28, 149 | 1 Sam. 23, 141
p Deut. 18, 111. | 1 Sam. 28, 143 | 1 Sam. 28, 150 | 1 Sam. 23, 142
q Deut. 18, 112. | 1 Sam. 28, 144 | 1 Sam. 28, 151 | 1 Sam. 23, 143
r Deut. 18, 113. | 1 Sam. 28, 145 | 1 Sam. 28, 152 | 1 Sam. 23, 144
s Deut. 18, 114. | 1 Sam. 28, 146 | 1 Sam. 28, 153 | 1 Sam. 23, 145
t Deut. 18, 115. | 1 Sam. 28, 147 | 1 Sam. 28, 154 | 1 Sam. 23, 146
u Deut. 18, 116. | 1 Sam. 28, 148 | 1 Sam. 28, 155 | 1 Sam. 23, 147
v Deut. 18, 117. | 1 Sam. 28, 149 | 1 Sam. 28, 156 | 1 Sam. 23, 148
w Deut. 18, 118. | 1 Sam. 28, 150 | 1 Sam. 28, 157 | 1 Sam. 23, 149
x Deut. 18, 119. | 1 Sam. 28, 151 | 1 Sam. 28, 158 | 1 Sam. 23, 150
y Deut. 18, 120. | 1 Sam. 28, 152 | 1 Sam. 28, 159 | 1 Sam. 23, 151
z Deut. 18, 121. | 1 Sam. 28, 153 | 1 Sam. 28, 160 | 1 Sam. 23, 152
a Deut. 18, 122. | 1 Sam. 28, 154 | 1 Sam. 28, 161 | 1 Sam. 23, 153
b Deut. 18, 123. | 1 Sam. 28, 155 | 1 Sam. 28, 162 | 1 Sam. 23, 154
c Deut. 18, 124. | 1 Sam. 28, 156 | 1 Sam. 28, 163 | 1 Sam. 23, 155
d Deut. 18, 125. | 1 Sam. 28, 157 | 1 Sam. 28, 164 | 1 Sam. 23, 156
e Deut. 18, 126. | 1 Sam. 28, 158 | 1 Sam. 28, 165 | 1 Sam. 23, 157
f Deut. 18, 127. | 1 Sam. 28, 159 | 1 Sam. 28, 166 | 1 Sam. 23, 158
g Deut. 18, 128. | 1 Sam. 28, 160 | 1 Sam. 28, 167 | 1 Sam. 23, 159
h Deut. 18, 129. | 1 Sam. 28, 161 | 1 Sam. 28, 168 | 1 Sam. 23, 160
i Deut. 18, 130. | 1 Sam. 28, 162 | 1 Sam. 28, 169 | 1 Sam. 23, 161
k Deut. 18, 131. | 1 Sam. 28, 163 | 1 Sam. 28, 170 | 1 Sam. 23, 162
l Deut. 18, 132. | 1 Sam. 28, 164 | 1 Sam. 28, 171 | 1 Sam. 23, 163
m Deut. 18, 133. | 1 Sam. 28, 165 | 1 Sam. 28, 172 | 1 Sam. 23, 164
n Deut. 18, 134. | 1 Sam. 28, 166 | 1 Sam. 28, 173 | 1 Sam. 23, 165
o Deut. 18, 135. | 1 Sam. 28, 167 | 1 Sam. 28, 174 | 1 Sam. 23, 166
p Deut. 18, 136. | 1 Sam. 28, 168 | 1 Sam. 28, 175 | 1 Sam. 23, 167
q Deut. 18, 137. | 1 Sam. 28, 169 | 1 Sam. 28, 176 | 1 Sam. 23, 168
r Deut. 18, 138. | 1 Sam. 28, 170 | 1 Sam. 28, 177 | 1 Sam. 23, 169
s Deut. 18, 139. | 1 Sam. 28, 171 | 1 Sam. 28, 178 | 1 Sam. 23, 170
t Deut. 18, 140. | 1 Sam. 28, 172 | 1 Sam. 28, 179 | 1 Sam. 23, 171
u Deut. 18, 141. | 1 Sam. 28, 173 | 1 Sam. 28, 180 | 1 Sam. 23, 172
v Deut. 18, 142. | 1 Sam. 28, 174 | 1 Sam. 28, 181 | 1 Sam. 23, 173
w Deut. 18, 143. | 1 Sam. 28, 175 | 1 Sam. 28, 182 | 1 Sam. 23, 174
x Deut. 18, 144. | 1 Sam. 28, 176 | 1 Sam. 28, 183 | 1 Sam. 23, 175
y Deut. 18, 145. | 1 Sam. 28, 177 | 1 Sam. 28, 184 | 1 Sam. 23, 176
z Deut. 18, 146. | 1 Sam. 28, 178 | 1 Sam. 28, 185 | 1 Sam. 23, 177
a Deut. 18, 147. | 1 Sam. 28, 179 | 1 Sam. 28, 186 | 1 Sam. 23, 178
b Deut. 18, 148. | 1 Sam. 28, 180 | 1 Sam. 28, 187 | 1 Sam. 23, 179
c Deut. 18, 149. | 1 Sam. 28, 181 | 1 Sam. 28, 188 | 1 Sam. 23, 180
d Deut. 18, 150. | 1 Sam. 28, 182 | 1 Sam. 28, 189 | 1 Sam. 23, 181
e Deut. 18, 151. | 1 Sam. 28, 183 | 1 Sam. 28, 190 | 1 Sam. 23, 182
f Deut. 18, 152. | 1 Sam. 28, 184 | 1 Sam. 28, 191 | 1 Sam. 23, 183
g Deut. 18, 153. | 1 Sam. 28, 185 | 1 Sam. 28, 192 | 1 Sam. 23, 184
h Deut. 18, 154. | 1 Sam. 28, 186 | 1 Sam. 28, 193 | 1 Sam. 23, 185
i Deut. 18, 155. | 1 Sam. 28, 187 | 1 Sam. 28, 194 | 1 Sam. 23, 186
k Deut. 18, 156. | 1 Sam. 28, 188 | 1 Sam. 28, 195 | 1 Sam. 23, 187
l Deut. 18, 157. | 1 Sam. 28, 189 | 1 Sam. 28, 196 | 1 Sam. 23, 188
m Deut. 18, 158. | 1 Sam. 28, 190 | 1 Sam. 28, 197 | 1 Sam. 23, 189
n Deut. 18, 159. | 1 Sam. 28, 191 | 1 Sam. 28, 198 | 1 Sam. 23, 190
o Deut. 18, 160. | 1 Sam. 28, 192 | 1 Sam. 28, 199 | 1 Sam. 23, 191
p Deut. 18, 161. | 1 Sam. 28, 193 | 1 Sam. 28, 200 | 1 Sam. 23, 192
q Deut. 18, 162. | 1 Sam. 28, 194 | 1 Sam. 28, 201 | 1 Sam. 23, 193
r Deut. 18, 163. | 1 Sam. 28, 195 | 1 Sam. 28, 202 | 1 Sam. 23, 194
s Deut. 18, 164. | 1 Sam. 28, 196 | 1 Sam. 28, 203 | 1 Sam. 23, 195
t Deut. 18, 165. | 1 Sam. 28, 197 | 1 Sam. 28, 204 | 1 Sam. 23, 196
u Deut. 18, 166. | 1 Sam. 28, 198 | 1 Sam. 28, 205 | 1 Sam. 23, 197
v Deut. 18, 167. | 1 Sam. 28, 199 | 1 Sam. 28, 206 | 1 Sam. 23, 198
w Deut. 18, 168. | 1 Sam. 28, 200 | 1 Sam. 28, 207 | 1 Sam. 23, 199
x Deut. 18, 169. | 1 Sam. 28, 201 | 1 Sam. 28, 208 | 1 Sam. 23, 200
y Deut. 18, 170. | 1 Sam. 28, 202 | 1 Sam. 28, 209 | 1 Sam. 23, 201
z Deut. 18, 171. | 1 Sam. 28, 203 | 1 Sam. 28, 210 | 1 Sam. 23, 202
a Deut. 18, 172. | 1 Sam. 28, 204 | 1 Sam. 28, 211 | 1 Sam. 23, 203
b Deut. 18, 173. | 1 Sam. 28, 205 | 1 Sam. 28, 212 | 1 Sam. 23, 204
c Deut. 18, 174. | 1 Sam. 28, 206 | 1 Sam. 28, 213 | 1 Sam. 23, 205
d Deut. 18, 175. | 1 Sam. 28, 207 | 1 Sam. 28, 214 | 1 Sam. 23, 206
e Deut. 18, 176. | 1 Sam. 28, 208 | 1 Sam. 28, 215 | 1 Sam. 23, 207
f Deut. 18, 177. | 1 Sam. 28, 209 | 1

Nu fiește așa, fiilorŭ, cu cuvîntul Domnului, care faceți voi să treacă pre norodul Domnului. 24 Pentru ce vă uitați la acest lucru? Căci așa grăiește Domnul: Iată, eu voiu aduce asupra voastră rău, pentru faptele voastre cele rele, înaintea Domnului nostru. 25 Dacă va păcătui un om împotriva altuia, îl vor judeca Dumnezeu; dar dacă va păcătui un om împotriva Domnului, cine se va ruga pentru el? Dar ei n'au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul voia să-i omoare. 26 Și tînărul Samuel creștea mereu și era bine primit și de Domnul și de oameni.

27 Și un om al lui Dumnezeu a venit la Eli și i-a zis: Așa grăiește Domnul: Nu M'am descoperit Eu casei tatălui tău, cînd erau în Egipt supuși casei lui Faraon? 28 Nu l-am ales Eu pe el din toate semințiile lui Israel, ca să-Mi fie preot, să se suie la altarul Meu, să aducă tămîie, să poarte haina de preot înaintea Mea, și să dau casei tatălui tău toate arderile de tot ale copiilor lui Israel? 29 Pentru ce dați cu picioarele la jertfa Mea și la darul de mîncare pe care l-am poruncit să-l aducă în Locuința Mea, și pui pe fiii tăi mai presus de Mine, ca să vă îngrășați cu cele mai bune bucăți din toate darurile de mîncare ale lui Israel, poporul Meu?

30 De aceea, așa grăiește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Eu zisesem: Casa ta și casa tatălui tău vor umbla înaintea Mea în veac. Dar acum, zice Domnul: Departe de Mine așa ceva! Căci pe cei ce Mă slăvesc, îi voiu slăvi, și cei ce Mă disprețuesc, vor fi disprețuiți. 31 Iată, vin zile, cînd voiu reteza brațul tău și brațul casei tatălui tău, așa că nu va mai fi în casa ta nici un bătrîn. 32 Vei vedea pe vrăjmașul în Locuința Mea, în tot binele care are să-l facă Israel, și nu va mai fi în casa ta nici un bătrîn în toate zilele. 33 Totuș nu voiu stîrpi pe tot omul de lîngă altarul Meu, ci numai ca să-ți mistuie ochii și să-ți întristeze sufletul; și toți cei născuți în casa ta vor muri ca bărbați. 34 Și iată ce-ți va fi semn de ceea ce va veni peste cei doi fii ai tăi, Ofni și Fineas: amîndoi vor muri în aceeași zi. 35 Și Mă voiu ridica un preot credincios, care va face după inima Mea și după sufletul Meu; îi voiu zidi o casă trainică, și va umbla înaintea unsului Meu în toate zilele. 36 Și oricine va mai rămînea din casa ta va veni să se închine înaintea lui pentru un bănuț și pentru o pîine, și va zice: Primește-mă, te rog, în vreuna din slujbele preoțești, ca să am o bucată de pîine de mîncat.

3 Tînărul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. În zilele acelea, cuvîntul Domnului era rar, și vedenia nu era des. 2 În ziua aceea, Eli era culcat în locul lui obișnuit. Ochii lui începuseră să slăbească, și nu mai vedea bine. 3 Lumina lui Dumnezeu nu se stinsese încă, și Samuel era culcat în Templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu. 4 Domnul a chemat pe Samuel, și el a răspuns: Iată-mă! 5 A alergat la Eli și i-a zis: Iată-mă, căci m'ai chemat. Eli a răspuns: Nu te-am chemat; culcă-te la loc. Și el s'a dus și s'a culcat la loc. 6 Domnul a chemat iarăș: Samuel! Samuel s'a sculat, s'a dus la Eli și i-a zis: Iată-mă, căci m'ai chemat. Eli a răspuns: Nu te-am chemat, fiule, culcă-te la loc. 7 Samuel încă nu cunoștea pe Domnul, și cuvîntul Domnului nu-i fusese încă descoperit. 8 Domnul a chemat pe Samuel a treia oară. El s'a sculat, s'a dus la Eli și i-a zis: Iată-mă, căci m'ai chemat. Atunci Eli a înțeles că Domnul chemase pe tînăr, 9 și a zis lui Samuel: Du-te și culcă-te la loc; și dacă te va chema cineva, să zici: Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă. Samuel s'a dus și s'a culcat la locul lui. 10 Domnul a venit, S'a înfățișat și a strigat ca mai înainte: Samuel, Samuel! Și Samuel a răspuns: Vorbește, căci robul Tău ascultă. 11 Domnul a zis lui Samuel: Iată, voiu face în Israel un lucru la care va răsuna urechea fiecăruia care va auzi de el. 12 În ziua aceea voiu împlini împotriva lui Eli tot ce am spus despre casa lui; voiu începe și voiu isprăvi. 13 Căci i-am vestit că voiu judeca casa lui pentru totdeauna, din pricina nelegiuirii pe care o știe, fiindcă fiii lui au adus blestem asupra lor, și el n'a oprit pe fiii lui. 14 De aceea am jurat casei lui Eli: Nelegiuirea casei lui Eli nu va fi ispășită nici prin jertfe, nici prin daruri de mîncare, în veac. 15 Samuel a rămas culcat pînă dimineața, apoi a deschis ușile Templului Domnului. Samuel se temea să spună lui Eli vedenia. 16 Dar Eli a chemat pe Samuel și i-a zis: Samuele, fiule! Și el a răspuns: Iată-mă! 17 Eli a întrebat: Ce ți-a spus? Nu-mi ascunde nimic. Așa să-ți facă Dumnezeu și așa să-ți mai adaoge, dacă-mi vei ascunde ceva din tot ce ți-a spus! 18 Samuel i-a spus totul, fără să-i ascundă nimic. Eli a răspuns: Este Domnul; să facă ce va găsi bine înaintea Lui! 19 Samuel a crescut, Domnul era cu el, și n'a lăsat să cadă la pămînt nici una din vorbele lui. 20 Tot Israelul, de la Dan pînă la Beer-Șeba, a cunoscut că Samuel era credincios ca proroc al Domnului. 21 Domnul S'a arătat iarăș în Silo, căci Domnul S'a descoperit lui Samuel în Silo, prin Cuvîntul Său.

4 Cuvîntul lui Samuel a fost vestit la tot Israelul. Israel a ieșit în întîmpinarea filistenilor la luptă, și a tăbărît lîngă Eben-Ezer, pe cînd filistenii tăbărîseră la Afec. 2 Filistenii s'au așezat în linie de bătaie împotriva lui Israel. Lupta s'a întins, și Israel a fost bătut de filisteni, cari au ucis pe pe cîmpul de luptă în jur de patru mii de oameni. 3 Cînd s'a întors poporul în tabără, bătrînii lui Israel au zis: Pentru ce ne-a bătut astăzi Domnul înaintea filistenilor? Să aducem la noi din Silo chivotul legămîntului Domnului, ca să meargă în mijlocul nostru și să ne scape din mîna vrăjmașilor noștri. 4 Poporul a trimis la Silo, și de acolo au adus chivotul legămîntului Domnului oștirilor, Care ședea pe heruvimi. Cei doi fii ai lui Eli, Ofni și Fineas, erau acolo cu chivotul legămîntului lui Dumnezeu. 5 Cînd chivotul legămîntului Domnului a intrat în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie așa de mari, încît a răsunat pămîntul. 6 Filistenii au auzit sunetul strigătelor de bucurie, și au zis: Ce înseamnă sunetul acesta de strigăte de bucurie în tabăra evreilor? Și au aflat că chivotul Domnului intrase în tabără. 7 Filistenii s'au înfricoșat, căci ziceau: A venit Dumnezeu în tabără! Și au zis: Vai de noi! Așa ceva nu s'a mai întîmplat pînă acum. 8 Vai de noi! Cine ne va scăpa din mîna acestor dumnezei puternici? Aceștia sînt dumnezeii cari au bătut pe egipteni cu tot felul de urgii în pustie. 9 Fiți tari, filistenilor, și arătați-vă bărbați, ca să nu slujiți evreilor, cum au slujit ei vouă! Arătați-vă bărbați și luptați! 10 Filistenii au luptat, și Israel a fost bătut, și fiecare a fugit în cortul lui. Înfrîngerea a fost foarte mare: au căzut din Israel treizeci de mii de pedestrași. 11 Chivotul lui Dumnezeu a fost luat, și cei doi fii ai lui Eli, Ofni și Fineas, au murit.

12 Un om din seminția lui Beniamin a fugit din tabără, și a venit în aceeași zi la Silo, cu hainele sfîșiate și cu pămînt pe cap. 13 Cînd a sosit, iată că Eli ședea pe scaun lîngă drum, și privea, căci avea inima tremurînd din pricina chivotului lui Dumnezeu. Omul a intrat în cetate, a spus ce s'a întîmplat, și toată cetatea a început să țipe. 14 Eli a auzit zgomotul țipetelor, și a întrebat: Ce înseamnă zgomotul acesta? Omul a venit în grabă și a dat de veste lui Eli. 15 Eli era în vîrstă de nouăzeci și opt de ani; ochii îi slăbiseră, și nu mai vedea bine. 16 Omul a zis lui Eli: Eu vin din tabără, eu am fugit astăzi din tabără. Eli a întrebat: Ce s'a întîmplat, fiule? 17 Cel ce aducea vestea a răspuns: Israel a fugit înaintea filistenilor, a fost bătut de ei, și poporul a suferit o mare înfrîngere. Și cei doi fii ai tăi, Ofni și Fineas, au murit, și chivotul lui Dumnezeu a fost luat. 18 Cînd a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, Eli a căzut de pe scaun pe spate, lîngă poartă, și și-a rupt grumazul, și a murit, căci era bătrîn și greoi. El judecase pe Israel patruzeci de ani.

19 Nora lui, nevasta lui Fineas, era însărcinată, și era aproape de vremea nașterii. Cînd a auzit vestea că a fost luat chivotul lui Dumnezeu, că au murit socrul și bărbatul ei, s'a aplecat și a născut, căci durerile i-au venit peste ea. 20 Pe cînd era pe moarte, femeile cari stăteau lîngă ea i-au zis: Nu te teme, căci ai născut un fiu! Dar ea n'a răspuns nimic și n'a luat seama la lucru. 21 Ea a numit copilul Ihabod, zicînd: Gloria S'a depărtat de la Israel! Și a zis aceasta pentru că a fost luat chivotul lui Dumnezeu, și pentru că socrul și bărbatul ei muriseră. 22 Și a zis iarăș: Gloria S'a depărtat de la Israel, căci chivotul lui Dumnezeu a fost luat.

5 După ce filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, l-au dus de la Eben-Ezer în Așdod. 2 Au luat chivotul lui Dumnezeu, l-au dus în templul lui Dagon, și l-au pus lîngă Dagon. 3 Cînd s'au sculat Așdodiții a doua zi dimineață, iată că Dagon era căzut cu fața la pămînt înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, l-au pus la locul lui. 4 Dar a doua zi dimineață, cînd s'au sculat, iată că Dagon era iarăș căzut cu fața la pămînt înaintea chivotului Domnului. Capul lui Dagon și amîndouă mîinile lui erau tăiate pe prag; numai trupul lui Dagon mai era întreg. 5 De aceea nici preoții lui Dagon, nici nimeni din cei ce intră în templul lui Dagon, nu calcă pragul templului lui Dagon în Așdod, pînă în ziua de astăzi.

6 Mîna Domnului a apăsat grozav pe Așdodiți, i-a spăimîntat, și a bătut cu bube pe Așdod și pe hotarele lui. 7 Cînd au văzut Așdodiții ce se întîmplă, au zis: Chivotul Dumnezeului lui Israel nu trebuie să rămînă la noi, căci mîna Lui apasă grozav pe noi și pe Dagon, dumnezeul nostru. 8 Au trimis de au strîns la ei pe toți domnitorii filistenilor, și au zis: Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel? Domnitorii au răspuns: Să se ducă chivotul Dumnezeului lui Israel în Gat. Și au dus chivotul Dumnezeului lui Israel. 9 După ce l-au dus, mîna Domnului a venit asupra cetății, și a pricinuit o mare spaimă. El a bătut pe oamenii cetății, mici și mari, și au ieșit bube pe ei. 10 Au trimis chivotul lui Dumnezeu în Ecron. Dar cînd a venit chivotul lui Dumnezeu în Ecron, Ecroniții au țipat și au zis: Au adus chivotul Dumnezeului lui Israel la noi, ca să ne omoare pe noi și pe poporul nostru! 11 Au trimis de au strîns la ei pe toți domnitorii filistenilor, și au zis: Trimiteți chivotul Dumnezeului lui Israel înapoi, ca să se întoarcă la locul lui, și să nu ne omoare pe noi și pe poporul nostru! Căci era o spaimă de moarte în toată cetatea; mîna lui Dumnezeu apăsa foarte grozav pe acolo. 12 Oamenii cari nu muriseră au fost bătuți cu bube, și strigătul cetății s'a înălțat pînă la cer.

6 Chivotul Domnului a stat șapte luni în ținutul filistenilor. 2 Filistenii au chemat pe preoți și pe ghicitori, și au zis: Ce să facem cu chivotul Domnului? Spuneți-ne cum trebuie să-l trimitem înapoi la locul lui. 3 Preoții și ghicitorii au răspuns: Dacă trimiteți înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu-l trimiteți fără nimic, ci să-i dați neapărat o jertfă pentru vină. Așa veți fi vindecați, și veți ști de ce nu s'a depărtat mîna Lui de la voi. 4 Ei au întrebat: Ce jertfă pentru vină să-i dăm? Ei au răspuns: Cinci bube de aur și cinci șoareci de aur, după numărul domnitorilor filistenilor, căci aceeași urgie a fost peste voi toți și peste domnitorii voștri. 5 Să faceți deci chipuri de bube și chipuri de șoareci cari strică țara, și să dați slavă Dumnezeului lui Israel. Poate că va ușura mîna Lui de peste voi, de peste dumnezeii voștri și de peste țara voastră. 6 De ce vă împietriți inimile, cum s'au împietrit inimile egiptenilor și ale lui Faraon? Nu cînd a lucrat El printre ei, n'au lăsat ei pe israeliți să plece, și au plecat ei? 7 Acum deci, luați și gătiți o căruță nouă, și două vaci cu lapte, cărora să nu li se fi pus jug, înhămați vacile la căruță, și aduceți vițeii înapoi, departe de ele, acasă. 8 Luați chivotul Domnului, și puneți-l pe căruță; și puneți într'un coș, lîngă el, obiectele de aur pe care Mi le dați ca jertfă pentru vină. Apoi trimiteți-l să plece. 9 Și luați seama: dacă va lua drumul spre ținutul lui, spre Bet-Șemeș, El ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, vom ști că nu mîna Lui ne-a lovit, ci că ne-a venit din întîmplare. 10 Oamenii au făcut așa. Au luat două vaci cu lapte, le-au înhămat la căruță, și au închis în grajd vițeii lor. 11 Au pus chivotul Domnului pe căruță, și coșul cu șoarecii de aur și cu chipurile bubelor. 12 Vacile au apucat drept spre ținutul lui Bet-Șemeș, și au mers pe drum, mugind mereu, fără să se abată nici la dreapta nici la stînga. Domnitorii filistenilor au mers după ele pînă la hotarul lui Bet-Șemeș. 13 Cei din Bet-Șemeș secerau grîul în vale, cînd și-au ridicat ochii, și au văzut chivotul, s'au bucurat cînd l-au văzut. 14 Căruța a venit pe ogorul lui Iosua din Bet-Șemeș, și s'a oprit acolo. Acolo era o piatră mare. Oamenii au despicat lemnele căruței, și au adus vacile ca ardere de tot Domnului. 15 Leviții au coborît chivotul Domnului și coșul care era lîngă el, în care erau obiectele de aur, și le-au pus pe piatra cea mare. Oamenii din Bet-Șemeș au adus în ziua aceea ardere de tot și jertfe Domnului. 16 Cei cinci domnitori ai filistenilor au văzut, și s'au întors în aceeași zi la Ecron. 17 Iată numărul bubelor de aur pe care le-au dat filistenii ca jertfă pentru vină Domnului: pentru Așdod una, pentru Gaza una, pentru Așchelon una, pentru Gat una, pentru Ecron una. 18 Și numărul șoarecilor de aur a fost după numărul tuturor cetăților filistenilor, ale celor cinci domnitori, atît ale cetăților întărite, cît și ale celor de la țară, pînă la mare mulțime. Piatra cea mare pe care au pus chivotul Domnului este o mărturie pînă în ziua de astăzi în ogorul lui Iosua din Bet-Șemeș.

19 Dumnezeu a lovit pe oamenii din Bet-Șemeș, fiindcă se uitaseră în chivotul Domnului. A bătut din norod cincizeci de mii de oameni. Poporul a jelit din pricina faptului că Domnul a lovit pe atîția din popor. 20 Oamenii din Bet-Șemeș au zis: Cine poate să stea înaintea Domnului, a acestui Dumnezeu sfînt? La cine să se suie chivotul de la noi? 21 Au trimis soli la locuitorii din Chiriat-Iearim, cu cuvîntul: Filistenii au adus înapoi chivotul Domnului; coborîți și luați-l cu voi.

7 Oamenii din Chiriat-Iearim au venit, au luat chivotul Domnului, l-au dus în casa lui Abinadab, pe deal, și au sfințit pe Eleazar, fiul lui, ca să păzească chivotul Domnului. 2 Chivotul a rămas mult timp în Chiriat-Iearim, și anii s'au făcut mulți, în număr de douăzeci. Tot Israelul a jelit după Domnul.

3 Samuel a vorbit astfel tuturor casei lui Israel: Dacă vă întoarceți la Domnul cu toată inima voastră, lepădați dumnezeii străini și Aștarteele din mijlocul vostru, îndreptați-vă inimile spre Domnul, și slujiți numai Lui, și El vă va izbăvi din mîna filistenilor. 4 Israeliții au lepădat pe Baalimi și Aștarteele, și au slujit numai Domnului. 5 Samuel a zis: Strîngeți pe tot Israelul la Mițpa, și Mă voiu ruga pentru voi Domnului. 6 Ei s'au strîns la Mițpa, au scos apă și au vărsat-o înaintea Domnului, au ținut post în ziua aceea, și au zis acolo: Am păcătuit împotriva Domnului. Și Samuel a judecat pe fiii lui Israel la Mițpa.

7 Cînd au auzit filistenii că fiii lui Israel se strînseseră la Mițpa, domnitorii filistenilor s'au suit împotriva lui Israel. Cînd au auzit fiii lui Israel, s'au temut de filisteni. 8 Și au zis lui Samuel: Nu înceta să strigi pentru noi Domnului Dumnezeului nostru, ca să ne scape din mîna filistenilor. 9 Samuel a luat un miel de supt, și l-a adus ca ardere de tot întreagă Domnului. A strigat Samuel Domnului pentru Israel, și Domnul l-a ascultat. 10 Pe cînd aducea Samuel arderea de tot, filistenii s'au apropiat să se bată cu Israel. Dar în ziua aceea Domnul a tunat cu un mare vuiet peste filisteni, i-a spăimîntat, și au fost bătuți înaintea lui Israel. 11 Bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa, au gonit pe filisteni, și i-au bătut pînă sub Bet-Car. 12 Samuel a luat o piatră, a pus-o între Mițpa și Șen, și a numit-o Eben-Ezer, zicînd: Pînă aici ne-a ajutat Domnul. 13 Așa au fost supuși filistenii, și n'au mai venit în hotarele lui Israel. Mîna Domnului a fost împotriva filistenilor în tot timpul vieții lui Samuel. 14 Cetățile pe cari le luaseră filistenii de la Israel au fost date înapoi lui Israel, de la Ecron pînă la Gat. Israel a scăpat și hotarele lui de mîna filistenilor. Era pace între Israel și Amoriți. 15 Samuel a judecat pe Israel în tot timpul vieții lui. 16 În fiecare an mergea în cerc la Betel, Ghilgal și Mițpa, și judeca pe Israel în toate locurile acestea. 17 Apoi se întorcea la Rama, căci acolo era casa lui, acolo judeca pe Israel, și acolo zidise un altar Domnului.

8 Cînd a îmbătrînit Samuel, a pus pe fiii lui judecători peste Israel. 2 Numele celui dintîi născut era Ioel, și numele celui de al doilea era Abia; ei judecau în Beer-Șeba. 3 Dar fiii lui n'au umblat pe căile tatălui lor, ci s'au abătut după cîștig, au luat mită, și au stricat dreptatea.

4 Toți bătrînii lui Israel s'au strîns, au venit la Samuel în Rama, 5 și i-au zis: Iată, tu ești bătrîn, și fiii tăi nu umblă pe căile tale. Rînduiește-ne deci un împărat, ca să judece pe noi, ca la toate neamurile. 6 Cuvîntul acesta a displăcut lui Samuel, căci ei ziseseră: Dă-ne un împărat, ca să judece pe noi. Samuel S'a rugat Domnului. 7 Și Domnul a zis lui Samuel: Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va zice, căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine Mă leapădă, ca să nu mai fiu Eu împărat peste ei. 8 Ei fac acum cu tine ca în toate zilele de cînd i-am scos din Egipt pînă în ziua de astăzi: Mă părăsesc și slujesc altor dumnezei. 9 Ascultă deci glasul lor, dar să le mărturisești lucrurile și să le arăți cum va domni peste ei împăratul care va stăpîni peste ei.

10 Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea un împărat. 11 Și a zis: Iată cum va domni peste voi împăratul care va stăpîni peste voi: Va lua pe fiii voștri, îi va pune la carele lui, și vor fi călăreții lui, și vor alerga înaintea carelor lui. 12 Îi va pune căpetenii peste mii și căpetenii peste cincizeci, îi va pune să-i ară ogorul, să-i secere recolta, să-i facă armele de război și uneltele pentru carele lui. 13 Va lua pe fetele voastre, ca să fie parfumatoare, bucătărese și brutărese. 14 Va lua cele mai bune ogoare, vii și livezi de măslini ale voastre, și le va da robilor lui. 15 Va lua a zecea parte din semănăturile voastre și din viile voastre, ca să dea eunucilor lui și robilor lui. 16 Va lua pe robii voștri și pe roabele voastre, cei mai frumoși tineri și măgarii voștri, și va întrebuința la lucrul lui. 17 Va lua a zecea parte din turmele voastre, și voi înșivă veți fi robii lui. 18 În ziua aceea veți striga din pricina împăratului pe care l-ați ales voi înșivă, dar Domnul nu vă va asculta în ziua aceea.

19 Poporul n'a voit să asculte de glasul lui Samuel, și a zis: Nu, ci să fie un împărat peste noi! 20 Și noi vrem să fim ca toate neamurile, să ne judece împăratul nostru, să meargă înaintea noastră și să poarte războaiele noastre. 21 Samuel a ascultat toate cuvintele poporului, și le-a spus în auzul Domnului. 22 Domnul a zis lui Samuel: Ascultă glasul lor, și dă-le un împărat. Și Samuel a zis bărbaților lui Israel: Să se ducă fiecare în cetatea lui.

9 Era un om din Beniamin, numit Chiș, fiul lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afia, din Beniamin, un om tare la avere. 2 Avea un fiu, numit Saul, un tînăr frumos și bun la înfățișare. Nu era nici un om mai bun decît el printre copiii lui Israel; era cu un cap mai înalt decît tot poporul.

3 Măgarii lui Chiș, tatăl lui Saul, se rătăciseră. Chiș a zis fiului său Saul: Ia cu tine unul din slujitori, scoală-te și du-te să găsești măgarii. Saul a luat cu el pe unul din slujitori, s'a sculat și a plecat să găsească măgarii. 4 A trecut prin munții lui Efraim, a trecut prin ținutul Șalișa, dar n'au dat de ei. Au trecut prin ținutul Șaalim, dar nu erau acolo. Au trecut prin ținutul lui Beniamin, dar n'au dat de ei. 5 Cînd au ajuns în ținutul Țuf, Saul a zis slujitorului care era cu el: Haide, să ne întoarcem, ca să nu lase tatăl meu măgarii, și să se îngrijească de noi. 6 Slujitorul i-a răspuns: Iată, în cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, un om foarte cinstit; tot ce spune se împlinește negreșit. Să mergem deci acolo; poate ne va spune ceva despre drumul pe care trebuie să-l luăm. 7 Saul a răspuns slujitorului său: Dar dacă mergem, ce vom duce omului? Căci s'a isprăvit pîinea în traistele noastre, și nu mai avem nimic de dat ca dar omului lui Dumnezeu. Ce mai avem? 8 Slujitorul a răspuns din nou lui Saul, și a zis: Iată, mai am la mine un sfert de siclu de argint; voiu da omului lui Dumnezeu, ca să ne spună drumul pe care trebuie să-l luăm. 9 (Înainte în Israel, cînd cineva se ducea să întrebe pe Dumnezeu, zicea: Haideți să mergem la văzător; căci cel ce se numește acum proroc se numea înainte văzător.) 10 Saul a zis slujitorului său: Bine ai zis; haide, să mergem. Și s'au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

11 Cînd se suiau la cetate, au dat de fete cari ieșeau să scoată apă, și le-au întrebat: Este văzătorul aici? 12 Ele le-au răspuns: Este; iată-l înaintea ta; grăbește-te acum, căci astăzi a venit în cetate, pentru că poporul are astăzi jertfă de mîncare pe înălțime. 13 Cînd veți intra în cetate, îl veți găsi înainte de a se sui la înălțime, ca să mănînce; căci poporul nu va mînca pînă nu va veni el, pentru că el trebuie să binecuvînteze jertfa; pe urmă mănîncă cei chemați. Suiți-vă deci acum, căci chiar astăzi îl veți găsi. 14 Ei s'au suit în cetate. Cînd intrau în cetate, iată că Samuel le ieșea înainte, ca să se suie la înălțime.

15 Cu o zi înainte de venirea lui Saul, Domnul descoperise urechea lui Samuel, și-i zisese: 16 Mîine pe vremea asta îți voiu trimite un om din ținutul lui Beniamin; să-l ungi domn peste poporul Meu Israel, și el va mîntui pe poporul Meu din mîna filistenilor, căci Mi-am plecat ochii spre poporul Meu, fiindcă strigătul lui a ajuns pînă la Mine. 17 Cînd a văzut Samuel pe Saul, Domnul i-a zis: Iată omul despre care ți-am vorbit; el va stăpîni peste poporul Meu. 18 Saul s'a apropiat de Samuel în mijlocul porții, și a zis: Spune-mi, te rog, unde este casa văzătorului? 19 Samuel a răspuns lui Saul: Eu sînt văzătorul. Suie-te înaintea mea la înălțime, căci astăzi veți mînca cu mine; mîine te voiu lăsa să pleci, îți voiu spune tot ce ai în inimă, 20 și nu te mai îngrijora de măgarii tăi cari s'au rătăcit de trei zile, căci s'au găsit. Și pentru cine este tot ce este mai bun în Israel? Nu este pentru tine și pentru toată casa tatălui tău? 21 Saul a răspuns: Nu sînt eu un Beniamit, din cea mai mică din semințiile lui Israel? Și familia mea nu este cea mai neînsemnată dintre toate familiile seminției lui Beniamin? De ce-mi vorbești așa? 22 Samuel a luat pe Saul și pe slujitorul lui, i-a dus în sală, și le-a dat un loc în capul celor chemați, cari erau în număr de vreo treizeci de oameni. 23 Samuel a zis bucătarului: Adu porția pe care ți-am dat-o și despre care ți-am spus: Pune-o deoparte. 24 Bucătarul a luat pulpa și ce era deasupra ei, și a pus înaintea lui Saul. Samuel a zis: Iată ce a fost păstrat; pune înaintea ta și mănîncă, căci a fost păstrat pentru tine pînă la ceasul hotărît, cînd am zis: Am chemat poporul. Așa a mîncat Saul cu Samuel în ziua aceea.

25 Au coborît de la înălțime în cetate, și Samuel a stat de vorbă cu Saul pe acoperișul casei. 26 S'au sculat dis-de-dimineață, și cînd se lumina de ziuă, Samuel a strigat pe acoperiș lui Saul, și a zis: Scoală-te, ca să te trimit. Saul s'a sculat, și amîndoi, el și Samuel, au ieșit afară. 27 Cînd coborîau la marginea cetății, Samuel a zis lui Saul: Spune slujitorului să meargă înaintea noastră, și el a mers înainte. Apoi a zis: Stai tu acum, ca să-ți spun cuvîntul lui Dumnezeu.

10 Samuel a luat un vas cu untdelemn, l-a vărsat pe capul lui Saul, l-a sărutat, și a zis: Nu te-a uns Domnul să fii căpetenie peste moștenirea Lui? 2 Cînd te vei depărta astăzi de la mine, vei găsi doi oameni lîngă mormîntul lui Rahel, la hotarul lui Beniamin, la Țelța. Ei îți vor zice: Măgarii pe cari te-ai dus să-i găsești s'au găsit; și iată că tatăl tău a lăsat grija măgarilor, și se îngrijește de voi, zicînd: Ce să fac pentru fiul meu? 3 Apoi vei merge mai departe de acolo, și vei ajunge la stejarul Taborului. Acolo te vor întîlni trei oameni cari se suie la Dumnezeu în Betel: unul va duce trei iezi, altul va duce trei turte de pîine, și altul va duce un burduf cu vin. 4 Ei te vor întreba de sănătate, și-ți vor da două turte de pîine, pe cari să le primești din mîna lor. 5 După aceea vei ajunge la dealul lui Dumnezeu, unde este o tabără filistenă. Cînd vei intra în cetate, vei întîlni o ceată de proroci coborînd de la înălțime, înaintea lor vor fi lăute, tamburine, fluiere și alăute, și ei vor proroci. 6 Atunci Duhul Domnului va veni peste tine cu putere, vei proroci împreună cu ei, și vei fi prefăcut într'alt om. 7 Cînd îți vor veni aceste semne, fă ce va găsi mîna ta de cuviință, căci Dumnezeu este cu tine. 8 Să te duci înaintea mea la Ghilgal; și iată că eu mă voiu coborî la tine, ca să aduc arderi de tot și jertfe de mîncări pentru jertfe de mulțumiri. Să aștepți șapte zile, pînă voiu veni la tine și-ți voiu spune ce ai de făcut.

9 Cînd a întors Saul umărul ca să plece de la Samuel, Dumnezeu i-a schimbat inima, și toate semnele acestea s'au împlinit în ziua aceea. 10 Cînd au ajuns acolo la înălțime, iată că o ceată de proroci a ieșit înaintea lui; Duhul lui Dumnezeu a venit cu putere peste el, și a proorocit în mijlocul lor. 11 Toți cei ce-l cunoșteau mai înainte au văzut că proorocește împreună cu proorocii, și poporul a zis unul către altul: Ce s'a întîmplat fiului lui Chiș? Oare și Saul este printre proroci? 12 Un om din locul acela a răspuns: Și cine este tatăl lor? De aceea s'a făcut proverbul: Oare și Saul este printre proroci? 13 După ce a isprăvit de proorocit, a venit la înălțime.

14 Un unchiu al lui Saul a zis lui Saul și slujitorului lui: Unde ați fost? Saul a răspuns: Am fost să căutăm măgarii; și cînd am văzut că nu se găsesc, am venit la Samuel. 15 Unchiul lui Saul a zis: Spune-mi, te rog, ce v'a zis Samuel? 16 Saul a răspuns unchiului său: Ne-a spus că măgarii s'au găsit. Dar n'a spus lui Saul nimic despre lucrul pentru care vorbise Samuel.

17 Samuel a chemat pe norod la Domnul la Mițpa, 18 și a zis fiilor lui Israel: Așa grăiește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Eu am scos pe Israel din Egipt, și v'am izbăvit din mîna egiptenilor și din mîna tuturor împărățiilor cari vă strîmtorau. 19 Dar voi astăzi nu voiți să mai fiți sub Dumnezeul vostru, Care v'a izbăvit din toate relele și din toate necazurile voastre, și ați zis: Nu, ci pune un împărat peste noi! Acum deci înfățișați-vă înaintea Domnului pe seminții și pe mii.

20 Samuel a făcut să se apropie toate semințiile lui Israel, și a căzut sorțul peste seminția lui Beniamin. 21 A făcut să se apropie seminția lui Beniamin, familie cu familie, și a căzut sorțul peste familia Matri. Apoi a făcut să se apropie familia Matri, bărbat cu bărbat, și a căzut sorțul peste Saul, fiul lui Chiș. L-au căutat, dar n'au dat de el. 22 Au întrebat iarăș pe Domnul: Mai este încă cineva aici? Domnul a răspuns: Iată, s'a ascuns printre catîri. 23 Au alergat și l-au luat de acolo. Cînd a stat în mijlocul poporului, era cu un cap mai înalt decît tot poporul. 24 Samuel a zis tuturor poporului: Vedeți pe cel ales de Domnul? Nu este nimeni ca el în tot poporul. Și tot poporul a strigat de bucurie, și a zis: Trăiască împăratul!

25 Samuel a spus poporului datinile împărăției, le-a scris într'o carte, pe care a pus-o înaintea Domnului. Apoi a trimis tot poporul acasă, fiecare la casa lui. 26 Și Saul s'a dus și el acasă la Ghibea, și cu el s'au dus oamenii cari le atinsese inima de bine, pe cari-i avea Dumnezeu în mîna Lui. 27 Dar niște oameni răi au zis: Cum ne poate mîntui el pe noi? Și l-au disprețuit, și nu i-au adus daruri. Dar el s'a făcut că n'aude nimic.

11 Nahaș, Amonitul, a venit și a tăbărît împotriva Iabeșului din Galaad. Toți oamenii din Iabeș au zis lui Nahaș: Fă legămînt cu noi, și-ți vom sluji. 2 Nahaș, Amonitul, le-a răspuns: Voiu face cu voi legămînt cu condiția să vă scot tuturor ochiul drept, și să fac astfel de ocară pe tot Israelul. 3 Bătrînii Iabeșului i-au zis: Dă-ne șapte zile de răgaz, ca să trimitem soli în tot ținutul lui Israel; și dacă nu va fi nimeni să ne scape, ne vom preda ție. 4 Solii au venit la Ghibea lui Saul, au spus cuvintele acestea înaintea poporului, și tot poporul a ridicat glasul și a plîns. 5 Saul venea de la arat cu boii după el, și a întrebat: Ce are poporul de plîns? Și i-au spus cuvintele oamenilor din Iabeș. 6 Duhul lui Dumnezeu a venit cu putere peste Saul cînd a auzit cuvintele acestea, și i s'a aprins mînia foc. 7 A luat o pereche de boi, i-a tăiat bucăți, le-a trimis prin solii în tot ținutul lui Israel, și a zis: Așa se va face boilor celui ce nu va ieși în urma lui Saul și în urma lui Samuel. Atunci a căzut frica de Domnul peste popor, și au ieșit ca un singur om. 8 Saul i-a numărat la Bezec: erau trei sute de mii de fii ai lui Israel, și treizeci de mii de oameni din Iuda. 9 Au răspuns solilor cari veniseră: Așa să spuneți bărbaților din Iabeș-Galaad: Mîine veți fi scăpați, cînd va fi căldura zilei mari. Solii au venit de au dat de veste bărbaților din Iabeș, și aceștia s'au bucurat. 10 Bărbații din Iabeș au zis: Mîine ne vom da în mîinile voastre, și ne veți face tot ce vă va plăcea. 11 A doua zi, Saul a împărțit poporul în trei cete, a venit în mijlocul taberei în straja dimineții, și a bătut pe Amoniți pînă în căldura zilei mari. Cei rămași au fost împrăștiați, așa că nu au mai rămas doi împreună.

12 Poporul a zis lui Samuel: Cine sînt aceia cari ziceau: Să domnească Saul peste noi? Dați-ne pe oamenii aceștia, ca să-i omorîm. 13 Saul a răspuns: Nu va fi omorît nimeni în ziua aceasta, căci astăzi a făcut Domnul izbăvire în Israel. 14 Samuel a zis poporului: Veniți să mergem la Ghilgal, ca să înnoim acolo împărăția. 15 Tot poporul a mers la Ghilgal, și acolo, înaintea Domnului, la Ghilgal, au făcut pe Saul împărat. Acolo au adus jertfe de mulțumiri înaintea Domnului, și Saul și toți bărbații lui Israel s'au veselit foarte mult.

12 Samuel a zis tuturor lui Israel: Iată, am ascultat glasul vostru în tot ce mi-ați zis, și am pus un împărat peste voi. 2 Acum, iată, împăratul umblă înaintea voastră. Eu sînt bătrîn și cărunt, dar fiii mei sînt cu voi. Am umblat înaintea voastră din tinerețe pînă în ziua de astăzi. 3 Iată-mă deci aici. Mărturisiți împotriva mea înaintea Domnului și înaintea unsului Lui: Am luat boul cuiva? Am luat măgarul cuiva? Am nedreptățit pe cineva? Am asuprit pe cineva? Am luat mită din mîna cuiva, ca să mă fac să nu văd? Și voiu da înapoi. 4 Ei au răspuns: Nu ne-ai nedreptățit, nu ne-ai asuprit, și n'ai luat nimic din mîna nimănui. 5 Samuel le-a zis: Domnul este martor împotriva voastră, unsul Lui este martor astăzi, că n'ați găsit nimic în mîna mea. Ei au răspuns: Este martor. 6 Samuel a zis poporului: Da, Domnul este martor, El Care a rînduit pe Moise și pe Aaron, și a scos pe părinții voștri din țara Egiptului. 7 Acum deci, stați locului, ca să vă judec înaintea Domnului, cu privire la toate binefacerile arătate de Domnul vouă și părinților voșt

11 Şi Aşmoreiŭ cuĭerĭ. căĭŭ Davidu a fostu
rege ĭu Hebronŭ preste casa lui Iudu, a
fostu preste anĭ şi şese luni.
12 Şi Abnerŭ, fiiulŭ lui Neri, eşi cu servĭĭ
lui Işboseth, fiiulŭ lui Saulŭ, din Mahanaimŭ
13 spre ^Ghibeonŭ. Şi Ioabŭ, fiiulŭ Țeruiei, şi
servĭĭ lui Davidu eşiră; şi ei se întîlniră cu
la ^Ierulŭ din Ghibeonŭ. Aceştia se aşedară
d'incoce de ĭaz, şi aceştia d'incolo de ĭaz.
14 Atunce ĭise Abnerŭ lui Ioabu: Să se scolĕ
d'intre ĭoĭĕri, şi să se bărbătescă înaintea
nóstră! Şi Ioabŭ ĭise: Să se scolĕ! Şi se
scularĕ, şi trecură dupe numĕru dóuă-spre-
dĕce din Beniaminŭ, care ai lui Işboseth
fiiulŭ lui Saulŭ, şi dóuă-spre-dĕce din servĭĭ
16 lui Davidŭ. Şi apucară unulŭ pre altulŭ
de capŭ; şi înfipseră unulŭ altuia cuĭa în
coĭtă; şi căzură de o dată. De aceea locu-
lŭĭ acelŭ-a se numi: Hocaiŭ-Hazzurim, ^ce
este ^zĭsŭ-vĕnerŭ, şi este lîngă Ghibeonŭ.
17 Şi fusŭ în aceeaşĭ dĭ o luptă grea; şi Ab-
nerŭ şi bărbaţiĭ lui Israelu fură bătuţĭ de
servĭĭ lui Davidu.
18 Şi erau acolo ^trei fiĭ ai Țeruiei: Ioabu,
şi Abişaĭ, şi Asahelŭ; şi Asahelŭ era ^lutu
19 de picĭóre ^ca căprĭóra câmpuluĭ. Şi Asa-
helŭ urmări pre Abnerŭ, şi nu se duse nici
într'o parte, nici spre dréptu, nici spre stîngu,
20 din urma lui Abnerŭ. Şi Abnerŭ se întórse,
şi ĭise: Tu eştĭ Asahelŭ? Şi elŭ respunse:
21 Ba eŭ! Şi ĭise Abnerŭ căt̆ră d'insulu: Plécă-te
spre drépta, séu spre stînga, şi
apucă pre unulŭ din bĕeţiĭ, şi-ţĭ iaŭ ar-
măsura sa! Dară Asahelŭ nu voĭ să se dea
22 la lături din dirépturĭ lui. Şi erĭ ĭise Ab-
nerŭ căt̆ră Asahelŭ: Depărtéză-te din ur-
mărea mea, că de ce aşĭ fi nevóĭtŭ la pĕmîntŭ?
cu cumŭ aşĭ puté ridĭcă
23 feţa înaintea lui Ioabŭ, fratelŭ teŭ? Dară
elŭ nu voĭa a se depărta; deci Abnerŭ ^l înfi-
pse códa lancei sale pĕmbere; şi lancea eĭ
pe cea parte. Şi elŭ căzu acolo, şi muri
pe locu. Şi toţĭ cĭĭ veniaŭ la loculŭ acelŭ,
unde căzuse şi murise Asahelŭ, se oprĭaŭ.
24 Dar Ioabŭ şi Abişaĭ urmăriră pre Abnerŭ.
Şi cănd apusŭ sórelŭ, ei ajunseră la dé-
lulŭ Amma, care este în drépturĭ Giahaiuluĭ,
pe drumulŭ deŏpre pustiŭa Ghibeonuluĭ.
25 Şi se adunară Beniaminiţiĭ după Ab-
nerŭ, şi se făcură o cĭĕtă, şi stătură pe vĕr-
fulŭ unuĭ délŭ.
26 Atunce strigă Abnerŭ căt̆ră
Ioabŭ, şi ĭise: Sfĭĭncia-se óre sabia fĭĕĭ în-
cĕ-vecĭ? Nu scĭĭ, că la sfĭrşitŭ va fi amărĭ?
Şi pănă cănd óre nu voĭ spune poporuluĭ,
ca să nu înceteze de la urmărirea fraţiloru-sĕĭ?
27 Şi Ioabŭ ĭise: Viŭ este Dumnedĕŭ de nu
a vorbĭtŭ nóptea aşa, de diminéţă ĭerĭ
poporulŭ s'arĭ fi retrasŭ, fie-care de la ur-
mărirea fratelui seŭ. Şi Ioabŭ sunĭă în trîm-
biţă, şi totŭ poporulŭ se oprĭ, şi ce nu mai
urmări pre Israelu, nĭcĭ nu se mai luptă.
28 Şi Abnerŭ cu bărbaţiĭ sĕĭ merseră prin
câmpiĭ tótă nóptea aceea, trecură Iordanulŭ,
şi merseră prin tótă Bitroniulŭ, şi ajunseră
la Mahanaimŭ. Şi Ioabŭ se întórse de la
urmărirea lui Abnerŭ; şi adunându totŭ po-
porulŭ, lipsiră din servĭĭ lui Davidŭ nouĕ-
spre-dĕce bĕrbaţĭ, şi Asahelŭ. Dară
30 servĭĭ lui Davidŭ loviseră din Beniaminŭ
şi din bărbaţiĭ lui Abnerŭ trei sute trei-
spre-dĕce de bărbaţĭ, carĭ aŭ şi murĭtŭ. Şi ei
luară pre Asahelŭ, şiŏ îngropară în mor-
mîntulŭ părinteluĭ sĕŭ, care era în Betha-
lahemŭ. Şi Ioabŭ merse tótă nóptea cu
bărbaţiĭ sĕĭ, şi li se ivĭră de ĭorĭ în
Hebronŭ.

Fiiĭĭ născuţĭ-o lui Davidŭ, şi fericĭrea ce
Abnerŭ luă în socotĕlă lui Davidŭ, fiind
vorba de Anaa

3 Şi lupta a fostŭ îndelungată între casa
lui Saulŭ şi casa lui Davidŭ. Şi Davidŭ
cĕa ce în ce se întărĭ, ér casa lui Saulŭ
din ce în ce slăbĭ. Şi ^lui Davidŭ se năs-
cură în Hebronŭ: Amnonŭ-întĭiulŭ-născutŭ, ce
fu Amnonŭ ^din Ahinoamŭ, Ezreeliténa; şi
alu doilea, Chileabŭ din Abigaiulŭ, femeia
lui Nabalŭ din Carmelŭ; şi alŭ treilea, Ab-
salomŭ, fiiulŭ Maachaeĭ, fiica Talmaiŭ, regelŭ
din ^Ghesuriŭ; şi alu patrulea, ^Adonia, fiiulŭ
Haggeiteĭ; şi alŭ cincilea, Șefatia, fiiulŭ Ab-
talieĭ; şi alŭ şaselea, Ieteamŭ din Ierla,
femeea lui Davidŭ. Aceştia se născură lui
Davidŭ în Hebronŭ.

6 Şi pe cănd urma trebaluluĭ între casa
lui Saulŭ şi casa lui Davidŭ, Abnerŭ era
jĕlŭ tare de casa lui Saulŭ. Dară Saulŭ
avea o concubină, ală cărĕĭ numĕ era ^Rizpa,
fiica lui Aiaŭ. Şi Işboseth ĭise lui Abnerŭ:
8 De ce aĭ intratŭ la concubina părintelui
meŭ? Şi Abnerŭ se mîniĭ foarte de cuvin-
tele lui Işboseth, şi ĭise: Ală dóră ^capŭ de
câne sĕlŭ lui Iudu sĕĭ eŭ, care astă-dĭ a
fostŭ milă căt̆ră casa lui Saulŭ, părintele
teŭ, căt̆ră fraţiĭ sĕĭ, şi căt̆ră amicĭ sĕĭ, şi
pre tine nu te-amŭ lăsatŭ să cadĭ în mîna
lui Davidŭ; şi tu astă-dĭ aĭ de reĭ pentru
păcătósa ca o femeĭ? ^Așa să facă Dum-
nedĕŭ lui Abnerŭ şi încă mai multŭ, de nu
voiŭ face eŭ, ^cumŭ a jurată Iehova lui
Davidŭ: De a mĭĭlocĭ regatulŭ de la casa
lui Saulŭ, şi de a sĭĭĭca tronulŭ lui Davidŭ
peste Israelŭ şi peste Iudu, ^de la Danŭ şi
până la Beer-Șeba. Şi elŭ nu mai putu
respunde lui Abnerŭ nici nĭcĭ cuvĕntŭ; ca
11 unu de elŭ.
Şi Abnerŭ trămise soĭĭ la Davidŭ, cari
să-i ĭa din partea-lŭ: A cui ţĭĕră? Şi ză-
dară: Incheĭă legămĕntŭ cu mine; şi ércĕ,
mâna mea va fi cu tine, spre a-ţĭ aduce
tótă Israelulŭ. Şi elŭ ĭise: Bine! voiŭ în-
cheĭa cu tine legămĕntŭ; dară unŭ lucru
13 de la tine, adecă: Să nu vedĭĭ faţa mea,
fără numaĭ vei aduce pre ^Mĭcolu, fiica lui
Saulŭ, cănd vei veni să vedĭĭ faţa mea.
14 Şi Davidŭ trămise soĭĭ la Işboseth, fiiulŭ
lui Saulŭ, ĭicĕndŭ: Dă-mĭ pre femeea mea,
pre Mĭcolu, care mĭ-am logodĭtŭ ^pentru o
sută de prepuţĭ de ală Filisteniloru. Şi
15 Işboseth trămise, şi o luă de la bărbatulŭ
sĕŭ de la ^Paltĭiĭ, fiiulŭ lui Laișu. Şi băr-
batulŭ ei merse cu dînsa, şi-i ĭnsoţĭ mer-
sulŭ în urma ei până la ^Bahurimŭ. A-
tunce ĭise Abnerŭ către d'insulu: Duce-
te, întórce-te! Şi elŭ se întórse.
17 Şi Abnerŭ sorbi bătrînilorŭ lui Israelŭ,
ĭicĕndŭ: Voĭ aĭ cercatŭ a-ĭ dată pre Da-
vidŭ de rege preste voĭ. Dară faceţĭ-o
18 acuma, căcĭ Iehova a vorbĭtŭ către Davidŭ, ĭicĕndu:
Davidŭ, servulŭ meŭ, voiŭ scăpa po-
porulŭ meŭ Israelŭ din mîna Filisteniloru şi din
mîna tuturoru vrăjmaşiloru sĕĭ. Şi Abnerŭ
19 vorbi şi la ^Beniaminiţĭ. Şi Abnerŭ
mersă şi la Hebronŭ ca să spună lui Davidŭ
tótă ceea ce bine-vĕzŭ Israelŭ şi tótă casa
20 lui Beniaminŭ. Şi cănd sosi Abnerŭ la Da-
vidŭ în Hebronŭ cu douĕsprĕce bărbaţĭ,
Davidŭ făcu unŭ ospĕţŭ lui Abnerŭ şi bărbaţiloru
21 ce erau cu dînsulŭ. Atunce ĭise Abnerŭ
către Davidŭ: Voiŭ merge şi voiŭ ^strînge cu totŭ
Israelulŭ la domnulŭ meŭ regele, ca să încheĭe cu tine
legămĕntŭ, şi tu să domnescĭ în totŭ cumŭ
îĭ va plăcea sufletulŭ teŭ. Şi Davidŭ dădu drumulŭ
lui Abnerŭ, şi elŭ merse în pace.
22 Şi iată, serviĭ lui Davidŭ şi Ioabŭ sosiră
de la ^cercetatŭ unŭ pelc şi aduseră
cu ei prădă multă; dară Abnerŭ nu mai
era la Davidŭ în Hebronŭ; că elŭ îĭ dăduse
drumulŭ, şi Abnerŭ se dusese în pace. Şi
23 Ioabŭ şi tótă oştea ce era cu elŭ sosiră.
Atunce spuse lui Ioabŭ şi bărbaţiloru ce
erau cu dînsulŭ, ĭicĕndŭ: Abnerŭ, fiiulŭ
lui Nerĭ, a venĭtŭ la rege, şi elŭ l-a dată
drumulŭ, şi elŭ s'a dusŭ în pace. Şi Ioabŭ
24 merse la rege, şi ĭise: Ce aĭ făcutŭ? Iată,

25 Abnerŭ a venĭtŭ la tine; pentru ce l-aĭ
dată drumulŭ, de s'a dusŭ? Tu cunoscĭ
pe Abnerŭ, fiiulŭ lui Nerŭ; că să te înșele
eĭ, şi cană ală tĭĭtrarea ta şi eşirea
ta, şi ca să scĭĭ tótă ce faci tu.
26 Şi Ioabŭ eşi de la Davidŭ, şi trămise
soĭĭ după Abnerŭ, şi ĭi întórseră înapoĭ
de la ^cópa Sirei, fără Davidŭ nu scĭe. Şi
27 întorcĕndu-se Abnerŭ la Hebronŭ, Ioabŭ îĭ
^trase de o parte supt pórtă, spre a vorbi
cu elŭ încetulŭ în diumulŭ; şi acolo îĭ lovi ^în
pîntecele de nouĕ, pentru sîngele lui ^Asa-
helŭ, fratelŭ sĕŭ.
28 Şi audĭndŭ Davidŭ acĕstă mulţĕ după
ĭĕ, ĭise: Nevinovaţĭ sĕmŭ eŭ şi regatulŭ meŭ înain-
tea lui Iehova în eternĭtate de sîngele lui Ab-
29 nerŭ, fiiulŭ lui Nerĭ: ^Să cadă elŭ preste ca-
pulŭ lui Ioabŭ şi preste tótă casa părintelui
seŭ; şi să nu lipsĕscă nĭcĭ o dată în casa lui
Ioabŭ unŭ ^ce scurge, séu ciopĭtŭ, séu
care se sprĕmescă în cĭrjĕ, séu care cadă de
sabiă, séu lipsĭtŭ de pîne. Aşa Ioabŭ şi
30 Abişaĭ, fratele sĕŭ, au ucisŭ pre Abnerŭ,
pentru că elŭ omorîse pre ^Asahelŭ, fratele
lorŭ, în resbelulŭ de lîngă Gibeonŭ.
31 Şi Davidŭ ĭise către Ioabŭ şi către tótă
poporulŭ care era cu elŭ: ^Rumpeţĭ vesmîn-
tele voastre, şi vĕ ^încingeţĭ cu sacĭ, şi
boceţĭ înaintea lui Abnerŭ. Şi regele Da-
vidŭ mergea în urma sicriului. 32 Şi îngro-
pară pe Abnerŭ în Hebronŭ; şi regele
şi-ridică vocea sa, şi plînse la mormîntulŭ lui Abnerŭ; şi totŭ poporulŭ plînsă.
33 Şi regele cîntă acestă plîngere pentru Ab-
nerŭ, şi ĭise:

Să mĭră Abnerŭ, cumŭ mĭră unŭ nĕbunŭ?
Mînele tale nu erau lĕgate,
Nicĭ piciorele tale nu erau ^strînse
Tu aĭ pocĭtŭ, cumŭ se pică înaintea ^fiilorŭ celorŭ rĕĭ!

Şi totŭ poporulŭ plînse mulţĕ după d'in-
35 sulŭ. Şi veni totŭ poporulŭ ^ca să facă pre
Davidŭ să mănînce, fiindŭ încă ziuă; dară
Davidŭ jură, ĭicĕndu: ^Așa să-mĭ facă Dumne-
dĕŭ şi încă mai multŭ, de voiŭ gusta pîne
sau altă ce-va ^înainte de apusulŭ sórelui.
36 Şi totŭ poporulŭ vĕdĕ acĕsta, şi-i plăcu a-
cĕsta; că tóte ce făcea regele plăceau la totŭ
poporulŭ.
37 Şi cunoscu în diua aceea totŭ poporulŭ şi
întregŭ Israelulŭ, că n'a fostŭ de la rege
omorîrea lui Abnerŭ, fiiulŭ lui Nerĭ. 38 Şi re-
gele ĭise servilorŭ sĕĭ: Nu scĭĭ voĭ, că o
căpetenie, şi chiarŭ unŭ mare căpitanŭ a
căzutŭ astă-dĭ în Israelu? 39 Şi eu slabŭ sîntu

j Cap. 5. 5.
1 Reg. 2. 11.
1 Cron. 3. 4.
k Deut. 21. 15.
l 1 Cron. 3. 1.
m 2 Cron. 11. 21.
n 1 Cron. 3. 2.
o Deut. 3. 10.
p Cap. 5. 13.
q Cap. 5. 14.
r 1 Cron. 14. 4.
s Cap. 5. 15.
t 1 Cron. 3. 3.
u Cap. 13. 37.
v Cap. 4. 5.
w Cap. 4. 6.
x Cap. 21. 8.
y 1 Reg. 2. 8.
z Cap. 19. 13.
a Cap. 2. 32.
b Cap. 19. 11.
c Cap. 21. 8, 9.
d Cap. 21. 10.
e Cap. 2. 8.
f Cap. 16. 5.
g Cap. 17. 27.
h Cap. 19. 31.
i Cap. 9. 7.
k Cap. 2. 23.
l Cap. 4. 6.
m Cap. 2. 13.
n Cap. 2. 31.
o Cap. 4. 12.
p Cap. 1. 2.
q Cap. 4. 8.
r Cap. 5. 1.
s Cap. 5. 3.
t Cap. 5. 4.
u Cap. 5. 5.
v Cap. 5. 6.
w Cap. 5. 7.
x Cap. 5. 8.
y Cap. 5. 9.
z Cap. 5. 10.
a Cap. 5. 11.
b Cap. 5. 12.
c Cap. 5. 13.
d Cap. 5. 14.
e Cap. 5. 15.
f Cap. 5. 16.
g Cap. 5. 17.
h Cap. 5. 18.
i Cap. 5. 19.
k Cap. 5. 20.
l Cap. 5. 21.
m Cap. 5. 22.
n Cap. 5. 23.
o Cap. 5. 24.
p Cap. 5. 25.
q Cap. 6. 1.
r Cap. 6. 2.
s Cap. 6. 3.
t Cap. 6. 4.
u Cap. 6. 5.
v Cap. 6. 6.
w Cap. 6. 7.
x Cap. 6. 8.
y Cap. 6. 9.
z Cap. 6. 10.
a Cap. 6. 11.
b Cap. 6. 12.
c Cap. 6. 13.
d Cap. 6. 14.
e Cap. 6. 15.
f Cap. 6. 16.
g Cap. 6. 17.
h Cap. 6. 18.
i Cap. 6. 19.
k Cap. 6. 20.
l Cap. 6. 21.
m Cap. 6. 22.
n Cap. 6. 23.
o Cap. 7. 1.
p Cap. 7. 2.
q Cap. 7. 3.
r Cap. 7. 4.
s Cap. 7. 5.
t Cap. 7. 6.
u Cap. 7. 7.
v Cap. 7. 8.
w Cap. 7. 9.
x Cap. 7. 10.
y Cap. 7. 11.
z Cap. 7. 12.
a Cap. 7. 13.
b Cap. 7. 14.
c Cap. 7. 15.
d Cap. 7. 16.
e Cap. 7. 17.
f Cap. 7. 18.
g Cap. 7. 19.
h Cap. 7. 20.
i Cap. 7. 21.
k Cap. 7. 22.
l Cap. 7. 23.
m Cap. 7. 24.
n Cap. 7. 25.
o Cap. 7. 26.
p Cap. 7. 27.
q Cap. 7. 28.
r Cap. 7. 29.
s Cap. 7. 30.
t Cap. 7. 31.
u Cap. 7. 32.
v Cap. 7. 33.
w Cap. 7. 34.
x Cap. 7. 35.
y Cap. 7. 36.
z Cap. 7. 37.
a Cap. 7. 38.
b Cap. 7. 39.
c Cap. 7. 40.
d Cap. 7. 41.
e Cap. 7. 42.
f Cap. 7. 43.
g Cap. 7. 44.
h Cap. 7. 45.
i Cap. 7. 46.
k Cap. 7. 47.
l Cap. 7. 48.
m Cap. 7. 49.
n Cap. 7. 50.
o Cap. 7. 51.
p Cap. 7. 52.
q Cap. 7. 53.
r Cap. 7. 54.
s Cap. 7. 55.
t Cap. 7. 56.
u Cap. 7. 57.
v Cap. 7. 58.
w Cap. 7. 59.
x Cap. 7. 60.
y Cap. 7. 61.
z Cap. 7. 62.
a Cap. 7. 63.
b Cap. 7. 64.
c Cap. 7. 65.
d Cap. 7. 66.
e Cap. 7. 67.
f Cap. 7. 68.
g Cap. 7. 69.
h Cap. 7. 70.
i Cap. 7. 71.
k Cap. 7. 72.
l Cap. 7. 73.
m Cap. 7. 74.
n Cap. 7. 75.
o Cap. 7. 76.
p Cap. 7. 77.
q Cap. 7. 78.
r Cap. 7. 79.
s Cap. 7. 80.
t Cap. 7. 81.
u Cap. 7. 82.
v Cap. 7. 83.
w Cap. 7. 84.
x Cap. 7. 85.
y Cap. 7. 86.
z Cap. 7. 87.
a Cap. 7. 88.
b Cap. 7. 89.
c Cap. 7. 90.
d Cap. 7. 91.
e Cap. 7. 92.
f Cap. 7. 93.
g Cap. 7. 94.
h Cap. 7. 95.
i Cap. 7. 96.
k Cap. 7. 97.
l Cap. 7. 98.
m Cap. 7. 99.
n Cap. 7. 100.
o Cap. 7. 101.
p Cap. 7. 102.
q Cap. 7. 103.
r Cap. 7. 104.
s Cap. 7. 105.
t Cap. 7. 106.
u Cap. 7. 107.
v Cap. 7. 108.
w Cap. 7. 109.
x Cap. 7. 110.
y Cap. 7. 111.
z Cap. 7. 112.
a Cap. 7. 113.
b Cap. 7. 114.
c Cap. 7. 115.
d Cap. 7. 116.
e Cap. 7. 117.
f Cap. 7. 118.
g Cap. 7. 119.
h Cap. 7. 120.
i Cap. 7. 121.
k Cap. 7. 122.
l Cap. 7. 123.
m Cap. 7. 124.
n Cap. 7. 125.
o Cap. 7. 126.
p Cap. 7. 127.
q Cap. 7. 128.
r Cap. 7. 129.
s Cap. 7. 130.
t Cap. 7. 131.
u Cap. 7. 132.
v Cap. 7. 133.
w Cap. 7. 134.
x Cap. 7. 135.
y Cap. 7. 136.
z Cap. 7. 137.
a Cap. 7. 138.
b Cap. 7. 139.
c Cap. 7. 140.
d Cap. 7. 141.
e Cap. 7. 142.
f Cap. 7. 143.
g Cap. 7. 144.
h Cap. 7. 145.
i Cap. 7. 146.
k Cap. 7. 147.
l Cap. 7. 148.
m Cap. 7. 149.
n Cap. 7. 150.
o Cap. 7. 151.
p Cap. 7. 152.
q Cap. 7. 153.
r Cap. 7. 154.
s Cap. 7. 155.
t Cap. 7. 156.
u Cap. 7. 157.
v Cap. 7. 158.
w Cap. 7. 159.
x Cap. 7. 160.
y Cap. 7. 161.
z Cap. 7. 162.
a Cap. 7. 163.
b Cap. 7. 164.
c Cap. 7. 165.
d Cap. 7. 166.
e Cap. 7. 167.
f Cap. 7. 168.
g Cap. 7. 169.
h Cap. 7. 170.
i Cap. 7. 171.
k Cap. 7. 172.
l Cap. 7. 173.
m Cap. 7. 174.
n Cap. 7. 175.
o Cap. 7. 176.
p Cap. 7. 177.
q Cap. 7. 178.
r Cap. 7. 179.
s Cap. 7. 180.
t Cap. 7. 181.
u Cap. 7. 182.
v Cap. 7. 183.
w Cap. 7. 184.
x Cap. 7. 185.
y Cap. 7. 186.
z Cap. 7. 187.
a Cap. 7. 188.
b Cap. 7. 189.
c Cap. 7. 190.
d Cap. 7. 191.
e Cap. 7. 192.
f Cap. 7. 193.
g Cap. 7. 194.
h Cap. 7. 195.
i Cap. 7. 196.
k Cap. 7. 197.
l Cap. 7. 198.
m Cap. 7. 199.
n Cap. 7. 200.
o Cap. 7. 201.
p Cap. 7. 202.
q Cap. 7. 203.
r Cap. 7. 204.
s Cap. 7. 205.
t Cap. 7. 206.
u Cap. 7. 207.
v Cap. 7. 208.
w Cap. 7. 209.
x Cap. 7. 210.
y Cap. 7. 211.
z Cap. 7. 212.
a Cap. 7. 213.
b Cap. 7. 214.
c Cap. 7. 215.
d Cap. 7. 216.
e Cap. 7. 217.
f Cap. 7. 218.
g Cap. 7. 219.
h Cap. 7. 220.
i Cap. 7. 221.
k Cap. 7. 222.
l Cap. 7. 223.
m Cap. 7. 224.
n Cap. 7. 225.
o Cap. 7. 226.
p Cap. 7. 227.
q Cap. 7. 228.
r Cap. 7. 229.
s Cap. 7. 230.
t Cap. 7. 231.
u Cap. 7. 232.
v Cap. 7. 233.
w Cap. 7. 234.
x Cap. 7. 235.
y Cap. 7. 236.
z Cap. 7. 237.
a Cap. 7. 238.
b Cap. 7. 239.
c Cap. 7. 240.
d Cap. 7. 241.
e Cap. 7. 242.
f Cap. 7. 243.
g Cap. 7. 244.
h Cap. 7. 245.
i Cap. 7. 246.
k Cap. 7. 247.
l Cap. 7. 248.
m Cap. 7. 249.
n Cap. 7. 250.
o Cap. 7. 251.
p Cap. 7. 252.
q Cap. 7. 253.
r Cap. 7. 254.
s Cap. 7. 255.
t Cap. 7. 256.
u Cap. 7. 257.
v Cap. 7. 258.
w Cap. 7. 259.
x Cap. 7. 260.
y Cap. 7. 261.
z Cap. 7. 262.
a Cap. 7. 263.
b Cap. 7. 264.
c Cap. 7. 265.
d Cap. 7. 266.
e Cap. 7. 267.
f Cap. 7. 268.
g Cap. 7. 269.
h Cap. 7. 270.
i Cap. 7. 271.
k Cap. 7. 272.
l Cap. 7. 273.
m Cap. 7. 274.
n Cap. 7. 275.
o Cap. 7. 276.
p Cap. 7. 277.
q Cap. 7. 278.
r Cap. 7. 279.
s Cap. 7. 280.
t Cap. 7. 281.
u Cap. 7. 282.
v Cap. 7. 283.
w Cap. 7. 284.
x Cap. 7. 285.
y Cap. 7. 286.
z Cap. 7. 287.
a Cap. 7. 288.
b Cap. 7. 289.
c Cap. 7. 290.
d Cap. 7. 291.
e Cap. 7. 292.
f Cap. 7. 293.
g Cap. 7. 294.
h Cap. 7. 295.
i Cap. 7. 296.
k Cap. 7. 297.
l Cap. 7. 298.
m Cap. 7. 299.
n Cap. 7. 300.
o Cap. 7. 301.
p Cap. 7. 302.
q Cap. 7. 303.
r Cap. 7. 304.
s Cap. 7. 305.
t Cap. 7. 306.
u Cap. 7. 307.
v Cap. 7. 308.
w Cap. 7. 309.
x Cap. 7. 310.
y Cap. 7. 311.
z Cap. 7. 312.
a Cap. 7. 313.
b Cap. 7. 314.
c Cap. 7. 315.
d Cap. 7. 316.
e Cap. 7. 317.
f Cap. 7. 318.
g Cap. 7. 319.
h Cap. 7. 320.
i Cap. 7. 321.
k Cap. 7. 322.
l Cap. 7. 323.
m Cap. 7. 324.
n Cap. 7. 325.
o Cap. 7. 326.
p Cap. 7. 327.
q Cap. 7. 328.
r Cap. 7. 329.
s Cap. 7. 330.
t Cap. 7. 331.
u Cap. 7. 332.
v Cap. 7. 333.
w Cap. 7. 334.
x Cap. 7. 335.
y Cap. 7. 336.
z Cap. 7. 337.
a Cap. 7. 338.
b Cap. 7. 339.
c Cap. 7. 340.
d Cap. 7. 341.
e Cap. 7. 342.
f Cap. 7. 343.
g Cap. 7. 344.
h Cap. 7. 345.
i Cap. 7. 346.
k Cap. 7. 347.
l Cap. 7. 348.
m Cap. 7. 349.
n Cap. 7. 350.
o Cap. 7. 351.
p Cap. 7. 352.
q Cap. 7. 353.
r Cap. 7. 354.
s Cap. 7. 355.
t Cap. 7. 356.
u Cap. 7. 357.
v Cap. 7. 358.
w Cap. 7. 359.
x Cap. 7. 360.
y Cap. 7. 361.
z Cap. 7. 362.
a Cap. 7. 363.
b Cap. 7. 364.
c Cap. 7. 365.
d Cap. 7. 366.
e Cap. 7. 367.
f Cap. 7. 368.
g Cap. 7. 369.
h Cap. 7. 370.
i Cap. 7. 371.
k Cap. 7. 372.
l Cap. 7. 373.
m Cap. 7. 374.
n Cap. 7. 375.
o Cap. 7. 376.
p Cap. 7. 377.
q Cap. 7. 378.
r Cap. 7. 379.
s Cap. 7. 380.
t Cap. 7. 381.
u Cap. 7. 382.
v Cap. 7. 383.
w Cap. 7. 384.
x Cap. 7. 385.
y Cap. 7. 386.
z Cap. 7. 387.
a Cap. 7. 388.
b Cap. 7. 389.
c Cap. 7. 390.
d Cap. 7. 391.
e Cap. 7. 392.
f Cap. 7. 393.
g Cap. 7. 394.
h Cap. 7. 395.
i Cap. 7. 396.
k Cap. 7. 397.
l Cap. 7. 398.
m Cap. 7. 399.
n Cap. 7. 400.
o Cap. 7. 401.
p Cap. 7. 402.
q Cap. 7. 403.
r Cap. 7. 404.
s Cap. 7. 405.
t Cap. 7. 406.
u Cap. 7. 407.
v Cap. 7. 408.
w Cap. 7. 409.
x Cap. 7. 410.
y Cap. 7. 411.
z Cap. 7. 412.
a Cap. 7. 413.
b Cap. 7. 414.
c Cap. 7. 415.
d Cap. 7. 416.
e Cap. 7. 417.
f Cap. 7. 418.
g Cap. 7. 419.
h Cap. 7. 420.
i Cap. 7. 421.
k Cap. 7. 422.
l Cap. 7. 423.
m Cap. 7. 424.
n Cap. 7. 425.
o Cap. 7. 426.
p Cap. 7. 427.
q Cap. 7. 428.
r Cap. 7. 429.
s Cap. 7. 430.
t Cap. 7. 431.
u Cap. 7. 432.
v Cap. 7. 433.
w Cap. 7. 434.
x Cap. 7. 435.
y Cap. 7. 436.
z Cap. 7. 437.
a Cap. 7. 438.
b Cap. 7. 439.
c Cap. 7. 440.
d Cap. 7. 441.
e Cap. 7. 442.
f Cap. 7. 443.
g Cap. 7. 444.
h Cap. 7. 445.
i Cap. 7. 446.
k Cap. 7. 447.
l Cap. 7. 448.
m Cap. 7. 449.
n Cap. 7. 450.
o Cap. 7. 451.
p Cap. 7. 452.
q Cap. 7. 453.
r Cap. 7. 454.
s Cap. 7. 455.
t Cap. 7. 456.
u Cap. 7. 457.
v Cap. 7. 458.
w Cap. 7. 459.
x Cap. 7. 460.
y Cap. 7. 461.
z Cap. 7. 462.
a Cap. 7. 463.
b Cap. 7. 464.
c Cap. 7. 465.
d Cap. 7. 466.
e Cap. 7. 467.
f Cap. 7. 468.
g Cap. 7. 469.
h Cap. 7. 470.
i Cap. 7. 471.
k Cap. 7. 472.
l Cap. 7. 473.
m Cap. 7. 474.
n Cap. 7. 475.
o Cap. 7. 476.
p Cap. 7. 477.
q Cap. 7. 478.
r Cap. 7. 479.
s Cap. 7. 480.
t Cap. 7. 481.
u Cap. 7. 482.
v Cap. 7. 483.
w Cap. 7. 484.
x Cap. 7. 485.
y Cap. 7. 486.
z Cap. 7. 487.
a Cap. 7. 488.
b Cap. 7. 489.
c Cap. 7. 490.
d Cap. 7. 491.
e Cap. 7. 492.
f Cap. 7. 493.
g Cap. 7. 494.
h Cap. 7. 495.
i Cap. 7. 496.
k Cap. 7. 497.
l Cap. 7. 498.
m Cap. 7. 499.
n Cap. 7. 500.
o Cap. 7. 501.
p Cap. 7. 502.
q Cap. 7. 503.
r Cap. 7. 504.
s Cap. 7. 505.
t Cap. 7. 506.
u Cap. 7. 507.
v Cap. 7. 508.
w Cap. 7. 509.
x Cap. 7. 510.
y Cap. 7. 511.
z Cap. 7. 512.
a Cap. 7. 513.
b Cap. 7. 514.
c Cap. 7. 515.
d Cap. 7. 516.
e Cap. 7. 517.
f Cap. 7. 518.
g Cap. 7. 519.
h Cap. 7. 520.
i Cap. 7. 521.
k Cap. 7. 522.
l Cap. 7. 523.
m Cap. 7. 524.
n Cap. 7. 525.
o Cap. 7. 526.
p Cap. 7. 527.
q Cap. 7. 528.
r Cap. 7. 529.
s Cap. 7. 530.
t Cap. 7. 531.
u Cap. 7. 532.
v Cap. 7. 533.
w Cap. 7. 534.
x Cap. 7. 535.
y Cap. 7. 536.
z Cap. 7. 537.
a Cap. 7. 538.
b Cap. 7. 539.
c Cap. 7. 540.
d Cap. 7. 541.
e Cap. 7. 542.
f Cap. 7. 543.
g Cap. 7. 544.
h Cap. 7. 545.
i Cap. 7. 546.
k Cap. 7. 547.
l Cap. 7. 548.
m Cap. 7. 549.
n Cap. 7. 550.
o Cap. 7. 551.
p Cap. 7. 552.
q Cap. 7. 553.
r Cap. 7. 554.
s Cap. 7. 555.
t Cap. 7. 556.
u Cap. 7. 557.
v Cap. 7. 558.
w Cap. 7. 559.
x Cap. 7. 560.
y Cap. 7. 561.
z Cap. 7. 562.
a Cap. 7. 563.
b Cap. 7. 564.
c Cap. 7. 565.
d Cap. 7. 566.
e Cap. 7. 567.
f Cap. 7. 568.
g Cap. 7. 569.
h Cap. 7. 570.
i Cap. 7. 571.
k Cap. 7. 572.
l Cap. 7. 573.
m Cap. 7. 574.
n Cap. 7. 575.
o Cap. 7. 576.
p Cap. 7. 577.
q Cap. 7. 578.
r Cap. 7. 579.
s Cap. 7. 580.
t Cap. 7. 581.
u Cap. 7. 582.
v Cap. 7. 583.
w Cap. 7. 584.
x Cap. 7. 585.
y Cap. 7. 586.
z Cap. 7. 587.
a Cap. 7. 588.
b Cap. 7. 589.
c Cap. 7. 590.
d Cap. 7. 591.
e Cap. 7. 592.
f Cap. 7. 593.
g Cap. 7. 594.
h Cap. 7. 595.
i Cap. 7. 596.
k Cap. 7. 597.
l Cap. 7. 598.
m Cap. 7. 599.
n Cap. 7. 600.
o Cap. 7. 601.
p Cap. 7. 602.
q Cap. 7. 603.
r Cap. 7. 604.
s Cap. 7. 605.
t Cap. 7. 606.
u Cap. 7. 607.
v Cap. 7. 608.
w Cap. 7. 609.
x Cap. 7. 610.
y Cap. 7. 611.
z Cap. 7. 612.
a Cap. 7. 613.
b Cap. 7. 614.
c Cap. 7. 615.
d Cap. 7. 616.
e Cap. 7. 617.
f Cap. 7. 618.
g Cap. 7. 619.
h Cap. 7. 620.
i Cap. 7. 621.
k Cap. 7. 622.
l Cap. 7. 623.
m Cap. 7. 624.
n Cap. 7. 625.
o Cap. 7. 626.
p Cap. 7. 627.
q Cap. 7. 628.
r Cap. 7. 629.
s Cap. 7. 630.
t Cap. 7. 631.
u Cap. 7. 632.
v Cap. 7. 633.
w Cap. 7. 634.
x Cap. 7. 635.
y Cap. 7. 636.
z Cap. 7. 637.
a Cap. 7. 638.
b Cap. 7. 639.
c Cap. 7. 640.
d Cap. 7. 641.
e Cap. 7. 642.
f Cap. 7. 643.
g Cap. 7. 644.
h Cap. 7. 645.
i Cap. 7. 646.
k Cap. 7. 647.
l Cap. 7. 648.
m Cap. 7. 649.
n Cap. 7. 650.
o Cap. 7. 651.
p Cap. 7. 652.
q Cap. 7. 653.
r Cap. 7. 654.
s Cap. 7. 655.
t Cap. 7. 656.
u Cap. 7. 657.
v Cap. 7. 658.
w Cap. 7. 659.
x Cap. 7. 660.
y Cap. 7. 661.
z Cap. 7. 662.
a Cap. 7. 663.
b Cap. 7. 664.
c Cap. 7. 665.
d Cap. 7. 666.
e Cap. 7. 667.
f Cap. 7. 668.
g Cap. 7. 669.
h Cap. 7. 670.
i Cap. 7. 671.
k Cap. 7. 672.
l Cap. 7. 673.
m Cap. 7. 674.
n Cap. 7. 675.
o Cap. 7. 676.
p Cap. 7. 677.
q Cap. 7. 678.
r Cap. 7. 679.
s Cap. 7.

ască-ți, și atâta rasă de rogu și acei fii-tăi, fiii Terumi, 'vóstr prí pretermisi pentru mine. 'Iehova să neașfârșească sentința, care a dicrit rélă, despre cărțătea ta.

Iehovă este scutul, scaunul ori puterea lui Davidă.

4 Și 'a mașindu dóilea lui Saulu, că Abnerú murise la Hebronú, 's'a slăbit mânele, și 2 tótă Israelulu s'a 'turburatú. Și fiiulu lui Saulu avea dúi capi pentr' óstea: numele unuia era Baana, și numele celui l-altu Recabu, fii ai lui Rimmonú Beerotéulu, din fii lui Beniamin. (Că 'Beerotulu iarăși se socotia catra Beniamin. 3 Și Beerotulu fugiră la 'Ghitaimu, și petrecură acolo până în dîlele de astă-dî.)

4 Și 'Ionatanu, fiiulu lui Saulu, avea unu fiiu, care era olegă de pitióre; era în vrésta de cinci ani, când veni scirea 'din Izreelú despre Saulu și Ionatanu; și dóica ea 'lu luă, și fugi; Și grăbindu-se ea să fugă, elu a căzutu, și a rămasu olegă: numele seu era Mefibóșeta.

5 Și fii mersi Recabu și Baana, fii lui Rimmonú Beerotéulu, și ai ajunsu în fierbințéla dîlei în casa lui Iebóșetu, care 'ședea somnulu seu de amédă. 6 Și 'intrară până în mediúlocul casei, dându-se ca 'cumpărători de grâu, și-i loviră 'în pântece; și atunci Recabu și Baana, fratele seu, scăpară. 7 Căci când intrară ei în casă, elu era culcatu pe patulu seu în camera sa de dormitú; și-lu loviră, și-lu omorîră, și i 'tăiară capulu; și luară capulu seu, și mersera drumulu prin câmpia tótă nóptea acéea; 8 Și aduseră capulu lui Iebóșetu la Davidu la Hebronú, și dîseră catra rege: Iată capulu lui Iebóșetu, fiiulu lui Saulu, 'vrăsmașulu teu, 'care a căutatu viéța ta! Așa 'n datu Iehova Dumnedéu mei regele astă-dî resbunare asupra lui Saulu și asupra semințéi lui.

9 Și 'respunse Davidu lui Recabu și lui Baana, fratele seu, fiilor lui Saulu, zeceiloru lui, și 'le qîse: Viu este Iehova, 'care a rescumpěrat sufletulu meu din tóte strîmtorările; 10 Pre acela 'care mi-a datu de scire, dîcêndu: Iată, Saulu a mortu! socotindu-se el ca unu de scire bună, 'l'am prinsu, și l'amu ucisu în Țiklagu, spre a-i răsplăti pentru scire; Cu cătu mai multe, când unii ri aă ucisu pre unu 'bărbatu nevinovatu în casa sa, pe patulu seu, nu va 'cere sângele lui de la mâna vóstră, și vă voiu nimici de pe pământu? 11 Și Davidu 'ordină servitorilor seĭ, și ei 'l ucisera, și li tăiară mânele și piciórele, și 'spânzurară lângă iéz la Hebronú. Și rapóiă lui Iebóșetu luîndu-lo, l'a înmormêntatu în 'mormêntulu lui Abnerú în Hebronú.

Israelul se face erăși pentru trei ani supus lui David, și o face capitală a sa, Ierusalimul.

SI 'venîra tóte semințiile lui Israelu la Davidu în Hebronú, și dîseră: Iată-ne 'osulu teu și carnea ta nóstră. 2 Și chiară mai 'nainte, când Saulu era rege preste noi, tótă 'tu erai cela ce conducerai în afară și înăuntru pre Israelu; Și Iehova 'ți-a dîsu: 'Tu vei păstori poporulu meu Israelu, și tu vei fi conducătorulu lui Israelu. 3 Deci s'au 'strînsu tótă anciánii lui Israelu la rege în Hebronú, 'și regele Davidu făcu cu d'înșii legământ în Hebronú 'înaintea lui Iehova, și ei unseră pre Davidu rege preste Israelu. 4 De trei-dieci de ani era Davidu, când se făcu rege, 'și patru-dieci de ani a domnitu elu. 5 În Hebronú domni elu preste Iuda 'șepte ani și șese luni; și în Ierusalimu domni elu trei-dieci și trei de ani preste tótă Israelulu și Iuda.

6 Și regele se duse cu ómenii săi 'la Ierusalimu în contra 'Iebusiților, care locuiau în locului acela. Și ei vorbiră lui Davidu, dîcêndu: 'Tu nu vei 'intra aicea, de nu vei lua pre orbi și pre olegi, voindu a dice: Davidu nu va intra aicea 'cât de cumva. 7 Davidu luă 'întăritura Sionului, 'adecă cetatea lui Davidu. 8 Și Davidu dîse în acea di: Cine va bate pre Iebusiți, și va pune mâna pe apeductu, și pe olegi și pe orbi, ce sînt urîți sufletului lui Davidu, 'acela va căpătâiul se fie. De acéea se dîce: Orbulu și olegulu nu vor intra în casa Domnului.

9 Și Davidu locui în întăritură, și o numi 'cetatea lui Davidu. Și Davidu 'clădi tótă de jurul împrejuru, de la Millo și până la Hinóm. 10 Și mergea Davidu luîndu 'creștinătate și mărindu-se, și Iehova, Dumnedéulu oștirilor, era cu d'înșulu.

11 Și 'Hiramu, regele Tirului, trimise soli la Davidu, și lemne de cedru, și 'zidari și tăietori de pétri, și zidiră casă lui David. 12 Și cunoscu Davidu, că Iehova l'a întărit rege preste Israelu, și că și a înălțatu regatulu său pentru poporulu seu Israelu.

13 Și 'Davidu 'și mai luă concubine și femei din Ierusalimu, după ce veni de la Hebronú; și lui Davidu se mai născură și alți fețe. 14 Și acestea sînt numele celoru ce i se născuseră în Ierusalimu: Șamua, Șobabu, Natan, și Salomonu; 15 Și Ibharu, Elișuău, Nefegu, Iafu; 16 Și Elișama, Eliada, și Elifeletu.

17 Și audiîndu Filistenii, că Davidu 'a mașiu rege preste Israelu, se suiră toți Filistenii ca unde pre Davidu. Și auzindu Davidu, s'a pogorîtu în întăritură. 18 Și Filistenii veniră și 'se răspândiră în 'valea Refaimului. 19 Și 'întrebă Davidu pre Iehova, dîcêndu: Să-mi suiu asupra Filistenilorŭ? Dai-mi pre e a mâna mea? Și Iehova dîse lui Davidu: Suiu-te, căci dai-voiu pre Filistenĭ a mâna ta. 20 Și Davidu veni la 'Baalu-Perațimi, și Davidu 'i bătu pre ei acolo, și dîse: Rupt'a Iehova pre semănții mei înaintea mea, ca rumpt apele. De acéea se și chiămă numele locului acestuia Baalu-Perațimi (Baalu rupetoriŭ). 21 Și ei lăsară acolo idolii lorŭ, și Davidu și ómenii seĭ 'i luară.

22 Filistenii se suiră din nou, și se răspândiră în valea Refaimu. 23 Și 'întrebă Davidu pre Iehova, și elu dîse: Să nu te sui, ci fă-ți din dinapoia, și să mergi asupr'a lor din dreptul dudíloru. 24 Și când vei auzi în sunetu dudíloru sunându-se de pași, atunci să 'lucrezi cu mânele tale; căci Iehova este înaintea ta, ca să bată Filistenilorŭ. 25 Și Davidu făcu așa, cum i 'ordină Iehova, și bătu pre Filistenĭ de la 'Gheba până la 'Gazeru.

Israelu aduce chivotulu în Ierusalimu.

SI Davidu adună din nou pre toți alegíi din Israelu, trei dieci de mii; 2 Și 'Davidu se sculă, și mersе de la Baale a lui Iuda cu tótă poporulu ce era cu d'însulu, ca să 'aducă de acolo chivotulu lui Dumnedéu, care 'se chiămă numele lui Dumnedéu Oștirilorŭ, 'ce șede între heruvimi. 3 Și puseră chivotulu lui Dumnedéu 'pe unu carŭ nou, și-lŭ ridicară din casa lui Abinadabu, ce era pe délu, și Uzasu și Ahio, fiii lui Abinadabu, conduceau carulŭ nou. 4 Și îl ridicară din casa lui Abinadabu, ce era pe délu, cu chivotulu lui Dumnedéu, și Ahio mergea înaintea chivotului. 5 Și Davidu și tótă casa lui Israelu jucau înaintea lui Iehova din tótă felulu de instrumente de lemnu, de brodíu, din citere și din harpe, din timpane, din fluere și din cimbale.

6 Și ajungêndu la aria lui 'Nacheme, Uzasu 'întinse mâna sa, și se apucă de chivotulu lui Dumnedéu, că boiĭ erau să-l răstórne. 7 Și se aprinse mânia lui Iehova preste Uzasu, și 'Dumnedéu 'lu lovi acolo pentru pecatulŭ seu, și muri acolo lângă chivotulu lui Dumnedéu. 8 Și s'a mâhnitu Davidu, că a 'strîpsu Iehova asupra lui Uzasu, și se chiămă numele locului acelui'a Perețí-Uzasu (*strîpsetea lui Uzasu*) până în dîua de astă-dî.

9 Și 'Davidu se temu în acea di de Iehova, și dîse: Cumu va intra la mine chivotulu lui Iehova? 10 Și Davidu nu voiu să aducă chivotulu lui Iehova la d'însulu în cetatea lui Davidu; ci a dusu-lo în casa lui Obedu-Edomu, a 'Ghitteului. 11 Și chivotulu lui Iehova remase în casa lui Obedu-Edomu, a Ghitteului, trei luni. Și Iehova 'bine-cuvîntă pre Obedu-Edomu și tótă casa lui.

12 Și se spuse regelui Davidu, dîcêndu-se: Iehova a bine-cuvîntatu casa lui Obedu-Edomu, și totulŭ ce este a lui, pentru chivotulu lui Dumnedéu. 'Atunci merse Davidu, și aduse chivotulu lui Dumnedéu din casa lui Obedu-Edomu în cetatea lui Davidu cu bucurîe. 13 Și la tótă 'pașii ce făceaŭ 'purtătorii chivotului lui Iehova, se sacrificau unu 'boŭ și unu vițeiŭ grasu. 14 Și Davidu 'juca din tótă puterile înaintea lui Iehova, și Davidu era încins 'cu efodu de mult subțiru. 15 'Așa aduse Davidu și tótă casa lui Israelu chivotulu lui Iehova în strigăre de bucurîe și în sunetulu trîmbițeloru.

16 Și 'când intră chivotulu lui Iehova în cetatea lui Davidu, Mical, fata lui Saulu, se uită prin fereastră, și văqu pre regele Davidu sărîndu și jucându înaintea lui Iehova, și ea 'îl disprețuí în inima sa.

17 Și 'a adusu chivotulu lui Iehova, și-lŭ puseră la 'loculŭ seu în mediúlocul cortului, pre care David 'lu întinse pentru elu. Și Davidu 'aduse olocaustе și sacrificii de bucurîe înaintea lui Iehova. 18 Și sfîrșindu Davidu să aducă olocaustele și sacrificiile de bucurîe, 'bine-cuvîntă poporulu în numele lui Iehova, Dumnedéulŭ oștirilorŭ; 19 Și împărți la tótă poporulu, la tótă mulțimea lui Israelu, la bărbați și la femei, fiecăruia câte o bucată de pâne și câte o bucată de carne, și câte o turtă de stra-

1 Cron. 13, 7. | Ezech. 28, 2. | 2 Sam. 6, 2. | 1 Cron. 13, 6. | 1 Sam. 4, 4. | 2 Sam. 6, 3. | 1 Cron. 13, 7. | 2 Sam. 6, 4. | 1 Cron. 13, 8. | 2 Sam. 6, 5. | 1 Cron. 13, 9. | 2 Sam. 6, 6. | 1 Cron. 13, 10. | 2 Sam. 6, 7. | 1 Cron. 13, 11. | 2 Sam. 6, 8. | 1 Cron. 13, 12. | 2 Sam. 6, 9. | 1 Cron. 13, 13. | 2 Sam. 6, 10. | 1 Cron. 13, 14. | 2 Sam. 6, 11. | 1 Cron. 14, 1. | 2 Sam. 6, 12. | 1 Cron. 14, 2. | 2 Sam. 6, 13. | 1 Cron. 14, 3. | 2 Sam. 6, 14. | 1 Cron. 14, 4. | 2 Sam. 6, 15. | 1 Cron. 14, 5. | 2 Sam. 6, 16. | 1 Cron. 14, 6. | 2 Sam. 6, 17. | 1 Cron. 14, 7. | 2 Sam. 6, 18. | 1 Cron. 14, 8. | 2 Sam. 6, 19. | 1 Cron. 14, 9. | 2 Sam. 6, 20. | 1 Cron. 14, 10. | 2 Sam. 6, 21. | 1 Cron. 14, 11. | 2 Sam. 6, 22. | 1 Cron. 14, 12. | 2 Sam. 6, 23. | 1 Cron. 14, 13. | 2 Sam. 7, 1. | 1 Cron. 14, 14. | 2 Sam. 7, 2. | 1 Cron. 14, 15. | 2 Sam. 7, 3. | 1 Cron. 14, 16. | 2 Sam. 7, 4. | 1 Cron. 14, 17. | 2 Sam. 7, 5. | 1 Cron. 15, 1. | 2 Sam. 7, 6. | 1 Cron. 15, 2. | 2 Sam. 7, 7. | 1 Cron. 15, 3. | 2 Sam. 7, 8. | 1 Cron. 15, 4. | 2 Sam. 7, 9. | 1 Cron. 15, 5. | 2 Sam. 7, 10. | 1 Cron. 15, 6. | 2 Sam. 7, 11. | 1 Cron. 15, 7. | 2 Sam. 7, 12. | 1 Cron. 15, 8. | 2 Sam. 7, 13. | 1 Cron. 15, 9. | 2 Sam. 7, 14. | 1 Cron. 15, 10. | 2 Sam. 7, 15. | 1 Cron. 15, 11. | 2 Sam. 7, 16. | 1 Cron. 15, 12. | 2 Sam. 7, 17. | 1 Cron. 15, 13. | 2 Sam. 7, 18. | 1 Cron. 15, 14. | 2 Sam. 7, 19. | 1 Cron. 15, 15. | 2 Sam. 7, 20. | 1 Cron. 15, 16. | 2 Sam. 7, 21. | 1 Cron. 15, 17. | 2 Sam. 7, 22. | 1 Cron. 15, 18. | 2 Sam. 7, 23. | 1 Cron. 15, 19. | 2 Sam. 7, 24. | 1 Cron. 15, 20. | 2 Sam. 7, 25. | 1 Cron. 15, 21. | 2 Sam. 7, 26. | 1 Cron. 15, 22. | 2 Sam. 7, 27. | 1 Cron. 15, 23. | 2 Sam. 7, 28. | 1 Cron. 15, 24. | 2 Sam. 7, 29. | 1 Cron. 15, 25. | 2 Sam. 8, 1. | 1 Cron. 15, 26. | 2 Sam. 8, 2. | 1 Cron. 15, 27. | 2 Sam. 8, 3. | 1 Cron. 15, 28. | 2 Sam. 8, 4. | 1 Cron. 15, 29. | 2 Sam. 8, 5. | 1 Cron. 16, 1. | 2 Sam. 8, 6. | 1 Cron. 16, 2. | 2 Sam. 8, 7. | 1 Cron. 16, 3. | 2 Sam. 8, 8. | 1 Cron. 16, 4. | 2 Sam. 8, 9. | 1 Cron. 16, 5. | 2 Sam. 8, 10. | 1 Cron. 16, 6. | 2 Sam. 8, 11. | 1 Cron. 16, 7. | 2 Sam. 8, 12. | 1 Cron. 16, 8. | 2 Sam. 8, 13. | 1 Cron. 16, 9. | 2 Sam. 8, 14. | 1 Cron. 16, 10. | 2 Sam. 8, 15. | 1 Cron. 16, 11. | 2 Sam. 8, 16. | 1 Cron. 16, 12. | 2 Sam. 8, 17. | 1 Cron. 16, 13. | 2 Sam. 8, 18. | 1 Cron. 16, 14. | 2 Sam. 9, 1. | 1 Cron. 16, 15. | 2 Sam. 9, 2. | 1 Cron. 16, 16. | 2 Sam. 9, 3. | 1 Cron. 16, 17. | 2 Sam. 9, 4. | 1 Cron. 16, 18. | 2 Sam. 9, 5. | 1 Cron. 16, 19. | 2 Sam. 9, 6. | 1 Cron. 16, 20. | 2 Sam. 9, 7. | 1 Cron. 16, 21. | 2 Sam. 9, 8. | 1 Cron. 16, 22. | 2 Sam. 9, 9. | 1 Cron. 16, 23. | 2 Sam. 9, 10. | 1 Cron. 16, 24. | 2 Sam. 9, 11. | 1 Cron. 16, 25. | 2 Sam. 9, 12. | 1 Cron. 16, 26. | 2 Sam. 9, 13. | 1 Cron. 16, 27. | 2 Sam. 10, 1. | 1 Cron. 16, 28. | 2 Sam. 10, 2. | 1 Cron. 16, 29. | 2 Sam. 10, 3. | 1 Cron. 16, 30. | 2 Sam. 10, 4. | 1 Cron. 16, 31. | 2 Sam. 10, 5. | 1 Cron. 16, 32. | 2 Sam. 10, 6. | 1 Cron. 16, 33. | 2 Sam. 10, 7. | 1 Cron. 16, 34. | 2 Sam. 10, 8. | 1 Cron. 16, 35. | 2 Sam. 10, 9. | 1 Cron. 16, 36. | 2 Sam. 10, 10. | 1 Cron. 16, 37. | 2 Sam. 10, 11. | 1 Cron. 16, 38. | 2 Sam. 10, 12. | 1 Cron. 16, 39. | 2 Sam. 10, 13. | 1 Cron. 16, 40. | 2 Sam. 10, 14. | 1 Cron. 16, 41. | 2 Sam. 10, 15. | 1 Cron. 16, 42. | 2 Sam. 10, 16. | 1 Cron. 16, 43. | 2 Sam. 10, 17. | 1 Cron. 17, 1. | 2 Sam. 10, 18. | 1 Cron. 17, 2. | 2 Sam. 10, 19. | 1 Cron. 17, 3. | 2 Sam. 11, 1. | 1 Cron. 17, 4. | 2 Sam. 11, 2. | 1 Cron. 17, 5. | 2 Sam. 11, 3. | 1 Cron. 17, 6. | 2 Sam. 11, 4. | 1 Cron. 17, 7. | 2 Sam. 11, 5. | 1 Cron. 17, 8. | 2 Sam. 11, 6. | 1 Cron. 17, 9. | 2 Sam. 11, 7. | 1 Cron. 17, 10. | 2 Sam. 11, 8. | 1 Cron. 17, 11. | 2 Sam. 11, 9. | 1 Cron. 17, 12. | 2 Sam. 11, 10. | 1 Cron. 17, 13. | 2 Sam. 11, 11. | 1 Cron. 17, 14. | 2 Sam. 11, 12. | 1 Cron. 17, 15. | 2 Sam. 11, 13. | 1 Cron. 17, 16. | 2 Sam. 11, 14. | 1 Cron. 17, 17. | 2 Sam. 11, 15. | 1 Cron. 17, 18. | 2 Sam. 11, 16. | 1 Cron. 17, 19. | 2 Sam. 11, 17. | 1 Cron. 17, 20. | 2 Sam. 11, 18. | 1 Cron. 17, 21. | 2 Sam. 11, 19. | 1 Cron. 17, 22. | 2 Sam. 11, 20. | 1 Cron. 17, 23. | 2 Sam. 11, 21. | 1 Cron. 17, 24. | 2 Sam. 11, 22. | 1 Cron. 17, 25. | 2 Sam. 11, 23. | 1 Cron. 17, 26. | 2 Sam. 11, 24. | 1 Cron. 17, 27. | 2 Sam. 11, 25. | 1 Cron. 18, 1. | 2 Sam. 11, 26. | 1 Cron. 18, 2. | 2 Sam. 11, 27. | 1 Cron. 18, 3. | 2 Sam. 12, 1. | 1 Cron. 18, 4. | 2 Sam. 12, 2. | 1 Cron. 18, 5. | 2 Sam. 12, 3. | 1 Cron. 18, 6. | 2 Sam. 12, 4. | 1 Cron. 18, 7. | 2 Sam. 12, 5. | 1 Cron. 18, 8. | 2 Sam. 12, 6. | 1 Cron. 18, 9. | 2 Sam. 12, 7. | 1 Cron. 18, 10. | 2 Sam. 12, 8. | 1 Cron. 18, 11. | 2 Sam. 12, 9. | 1 Cron. 18, 12. | 2 Sam. 12, 10. | 1 Cron. 18, 13. | 2 Sam. 12, 11. | 1 Cron. 18, 14. | 2 Sam. 12, 12. | 1 Cron. 18, 15. | 2 Sam. 12, 13. | 1 Cron. 18, 16. | 2 Sam. 12, 14. | 1 Cron. 18, 17. | 2 Sam. 12, 15. | 1 Cron. 19, 1. | 2 Sam. 12, 16. | 1 Cron. 19, 2. | 2 Sam. 12, 17. | 1 Cron. 19, 3. | 2 Sam. 12, 18. | 1 Cron. 19, 4. | 2 Sam. 12, 19. | 1 Cron. 19, 5. | 2 Sam. 12, 20. | 1 Cron. 19, 6. | 2 Sam. 12, 21. | 1 Cron. 19, 7. | 2 Sam. 12, 22. | 1 Cron. 19, 8. | 2 Sam. 12, 23. | 1 Cron. 19, 9. | 2 Sam. 12, 24. | 1 Cron. 19, 10. | 2 Sam. 12, 25. | 1 Cron. 19, 11. | 2 Sam. 12, 26. | 1 Cron. 19, 12. | 2 Sam. 12, 27. | 1 Cron. 19, 13. | 2 Sam. 12, 28. | 1 Cron. 19, 14. | 2 Sam. 12, 29. | 1 Cron. 19, 15. | 2 Sam. 12, 30. | 1 Cron. 19, 16. | 2 Sam. 12, 31. | 1 Cron. 19, 17. | 2 Sam. 13, 1. | 1 Cron. 19, 18. | 2 Sam. 13, 2. | 1 Cron. 19, 19. | 2 Sam. 13, 3. | 1 Cron. 20, 1. | 2 Sam. 13, 4. | 1 Cron. 20, 2. | 2 Sam. 13, 5. | 1 Cron. 20, 3. | 2 Sam. 13, 6. | 1 Cron. 20, 4. | 2 Sam. 13, 7. | 1 Cron. 20, 5. | 2 Sam. 13, 8. | 1 Cron. 20, 6. | 2 Sam. 13, 9. | 1 Cron. 20, 7. | 2 Sam. 13, 10. | 1 Cron. 20, 8. | 2 Sam. 13, 11. | 1 Cron. 21, 1. | 2 Sam. 13, 12. | 1 Cron. 21, 2. | 2 Sam. 13, 13. | 1 Cron. 21, 3. | 2 Sam. 13, 14. | 1 Cron. 21, 4. | 2 Sam. 13, 15. | 1 Cron. 21, 5. | 2 Sam. 13, 16. | 1 Cron. 21, 6. | 2 Sam. 13, 17. | 1 Cron. 21, 7. | 2 Sam. 13, 18. | 1 Cron. 21, 8. | 2 Sam. 13, 19. | 1 Cron. 21, 9. | 2 Sam. 13, 20. | 1 Cron. 21, 10. | 2 Sam. 13, 21. | 1 Cron. 21, 11. | 2 Sam. 13, 22. | 1 Cron. 21, 12. | 2 Sam. 13, 23. | 1 Cron. 21, 13. | 2 Sam. 13, 24. | 1 Cron. 21, 14. | 2 Sam. 13, 25. | 1 Cron. 21, 15. | 2 Sam. 13, 26. | 1 Cron. 21, 16. | 2 Sam. 13, 27. | 1 Cron. 21, 17. | 2 Sam. 13, 28. | 1 Cron. 21, 18. | 2 Sam. 13, 29. | 1 Cron. 21, 19. | 2 Sam. 13, 30. | 1 Cron. 21, 20. | 2 Sam. 13, 31. | 1 Cron. 21, 21. | 2 Sam. 13, 32. | 1 Cron. 21, 22. | 2 Sam. 13, 33. | 1 Cron. 21, 23. | 2 Sam. 13, 34. | 1 Cron. 21, 24. | 2 Sam. 13, 35. | 1 Cron. 21, 25. | 2 Sam. 13, 36. | 1 Cron. 21, 26. | 2 Sam. 13, 37. | 1 Cron. 21, 27. | 2 Sam. 13, 38. | 1 Cron. 21, 28. | 2 Sam. 13, 39. | 1 Cron. 21, 29. | 2 Sam. 14, 1. | 1 Cron. 21, 30. | 2 Sam. 14, 2. | 1 Cron. 22, 1. | 2 Sam. 14, 3. | 1 Cron. 22, 2. | 2 Sam. 14, 4. | 1 Cron. 22, 3. | 2 Sam. 14, 5. | 1 Cron. 22, 4. | 2 Sam. 14, 6. | 1 Cron. 22, 5. | 2 Sam. 14, 7. | 1 Cron. 22, 6. | 2 Sam. 14, 8. | 1 Cron. 22, 7. | 2 Sam. 14, 9. | 1 Cron. 22, 8. | 2 Sam. 14, 10. | 1 Cron. 22, 9. | 2 Sam. 14, 11. | 1 Cron. 22, 10. | 2 Sam. 14, 12. | 1 Cron. 22, 11. | 2 Sam. 14, 13. | 1 Cron. 22, 12. | 2 Sam. 14, 14. | 1 Cron. 22, 13. | 2 Sam. 14, 15. | 1 Cron. 22, 14. | 2 Sam. 14, 16. | 1 Cron. 22, 15. | 2 Sam. 14, 17. | 1 Cron. 22, 16. | 2 Sam. 14, 18. | 1 Cron. 22, 17. | 2 Sam. 14, 19. | 1 Cron. 22, 18. | 2 Sam. 14, 20. | 1 Cron. 22, 19. | 2 Sam. 14, 21. | 1 Cron. 23, 1. | 2 Sam. 14, 22. | 1 Cron. 23, 2. | 2 Sam. 14, 23. | 1 Cron. 23, 3. | 2 Sam. 14, 24. | 1 Cron. 23, 4. | 2 Sam. 14, 25. | 1 Cron. 23, 5. | 2 Sam. 14, 26. | 1 Cron. 23, 6. | 2 Sam. 14, 27. | 1 Cron. 23, 7. | 2 Sam. 14, 28. | 1 Cron. 23, 8. | 2 Sam. 14, 29. | 1 Cron. 23, 9. | 2 Sam. 14, 30. | 1 Cron. 23, 10. | 2 Sam. 14, 31. | 1 Cron. 23, 11. | 2 Sam. 14, 32. | 1 Cron. 23, 12. | 2 Sam. 14, 33. | 1 Cron. 23, 13. | 2 Sam. 15, 1. | 1 Cron. 23, 14. | 2 Sam. 15, 2. | 1 Cron. 23, 15. | 2 Sam. 15, 3. | 1 Cron. 23, 16. | 2 Sam. 15, 4. | 1 Cron. 23, 17. | 2 Sam. 15, 5. | 1 Cron. 23, 18. | 2 Sam. 15, 6. | 1 Cron. 23, 19. | 2 Sam. 15, 7. | 1 Cron. 23, 20. | 2 Sam. 15, 8. | 1 Cron. 23, 21. | 2 Sam. 15, 9. | 1 Cron. 23, 22. | 2 Sam. 15, 10. | 1 Cron. 23, 23. | 2 Sam. 15, 11. | 1 Cron. 23, 24. | 2 Sam. 15, 12. | 1 Cron. 23, 25. | 2 Sam. 15, 13. | 1 Cron. 23, 26. | 2 Sam. 15, 14. | 1 Cron. 23, 27. | 2 Sam. 15, 15. | 1 Cron. 23, 28. | 2 Sam. 15, 16. | 1 Cron. 23, 29. | 2 Sam. 15, 17. | 1 Cron. 23, 30. | 2 Sam. 15, 18. | 1 Cron. 23, 31. | 2 Sam. 15, 19. | 1 Cron. 23, 32. | 2 Sam. 15, 20. | 1 Cron. 24, 1. | 2 Sam. 15, 21. | 1 Cron. 24, 2. | 2 Sam. 15, 22. | 1 Cron. 24, 3. | 2 Sam. 15, 23. | 1 Cron. 24, 4. | 2 Sam. 15, 24. | 1 Cron. 24, 5. | 2 Sam. 15, 25. | 1 Cron. 24, 6. | 2 Sam. 15, 26. | 1 Cron. 24, 7. | 2 Sam. 15, 27. | 1 Cron. 24, 8. | 2 Sam. 15, 28. | 1 Cron. 24, 9. | 2 Sam. 15, 29. | 1 Cron. 24, 10. | 2 Sam. 15, 30. | 1 Cron. 24, 11. | 2 Sam. 15, 31. | 1 Cron. 24, 12. | 2 Sam. 15, 32. | 1 Cron. 24, 13. | 2 Sam. 15, 33. | 1 Cron. 24, 14. | 2 Sam. 15, 34. | 1 Cron. 24, 15. | 2 Sam. 15, 35. | 1 Cron. 24, 16. | 2 Sam. 15, 36. | 1 Cron. 24, 17. | 2 Sam. 15, 37. | 1 Cron. 24, 18. | 2 Sam. 16, 1. | 1 Cron. 24, 19. | 2 Sam. 16, 2. | 1 Cron. 24, 20. | 2 Sam. 16, 3. | 1 Cron. 24, 21. | 2 Sam. 16, 4. | 1 Cron. 24, 22. | 2 Sam. 16, 5. | 1 Cron. 24, 23. | 2 Sam. 16, 6. | 1 Cron. 24, 24. | 2 Sam. 16, 7. | 1 Cron. 24, 25. | 2 Sam. 16, 8. | 1 Cron. 24, 26. | 2 Sam. 16, 9. | 1 Cron. 24, 27. | 2 Sam. 16, 10. | 1 Cron. 24, 28. | 2 Sam. 16, 11. | 1 Cron. 24, 29. | 2 Sam. 16, 12. | 1 Cron. 24, 30. | 2 Sam. 16, 13. | 1 Cron. 24, 31. | 2 Sam. 16, 14. | 1 Cron. 25, 1. | 2 Sam. 16, 15. | 1 Cron. 25, 2. | 2 Sam. 16, 16. | 1 Cron. 25, 3. | 2 Sam. 16, 17. | 1 Cron. 25, 4. | 2 Sam. 16, 18. | 1 Cron. 25, 5. | 2 Sam. 16, 19. | 1 Cron. 25, 6. | 2 Sam. 16, 20. | 1 Cron. 25, 7. | 2 Sam. 16, 21. | 1 Cron. 25, 8. | 2 Sam. 16, 22. | 1 Cron. 25, 9. | 2 Sam. 16, 23. | 1 Cron. 25, 10. | 2 Sam. 17, 1. | 1 Cron. 25, 11. | 2 Sam. 17, 2. | 1 Cron. 25, 12. | 2 Sam. 17, 3. | 1 Cron. 25, 13. | 2 Sam. 17, 4. | 1 Cron. 25, 14. | 2 Sam. 17, 5. | 1 Cron. 25, 15. | 2 Sam. 17, 6. | 1 Cron. 25, 16. | 2 Sam. 17, 7. | 1 Cron. 25, 17. | 2 Sam. 17, 8. | 1 Cron. 25, 18. | 2 Sam. 17, 9. | 1 Cron. 25, 19. | 2 Sam. 17, 10. | 1 Cron. 25, 20. | 2 Sam. 17, 11. | 1 Cron. 25, 21. | 2 Sam. 17, 12. | 1 Cron. 25, 22. | 2 Sam. 17, 13. | 1 Cron. 25, 23. | 2 Sam. 17, 14. | 1 Cron. 25, 24. | 2 Sam. 17, 15. | 1 Cron. 25, 25. | 2 Sam. 17, 16. | 1 Cron. 25, 26. | 2 Sam. 17, 17. | 1 Cron. 25, 27. | 2 Sam. 17, 18. | 1 Cron. 25, 28. | 2 Sam. 17, 19. | 1 Cron. 25, 29. | 2 Sam. 17, 20. | 1 Cron. 25, 30. | 2 Sam. 17, 21. | 1 Cron. 25, 31. | 2 Sam. 17, 22. | 1 Cron. 25, 32. | 2 Sam. 17, 23. | 1 Cron. 25, 33. | 2 Sam. 17, 24. | 1 Cron. 25, 34. | 2 Sam. 17, 25. | 1 Cron. 25, 35. | 2 Sam. 17, 26. | 1 Cron. 25, 36. | 2 Sam. 17, 27. | 1 Cron. 25, 37. | 2 Sam. 17, 28. | 1 Cron. 25, 38. | 2 Sam. 17, 29. | 1 Cron. 25, 39. | 2 Sam. 18, 1. | 1 Cron. 25, 40. | 2 Sam. 18, 2. | 1 Cron. 25, 41. | 2 Sam. 18, 3. | 1 Cron. 25, 42. | 2 Sam. 18, 4. | 1 Cron. 25, 43. | 2 Sam. 18, 5. | 1 Cron. 25, 44. | 2 Sam. 18, 6. | 1 Cron. 25, 45. | 2 Sam. 18, 7. | 1 Cron. 25, 46. | 2 Sam. 18, 8. | 1 Cron. 25, 47. | 2 Sam. 18, 9. | 1 Cron. 25, 48. | 2 Sam. 18, 10. | 1 Cron. 25, 49. | 2 Sam. 18, 11. | 1 Cron. 25, 50. | 2 Sam. 18, 12. | 1 Cron. 25, 51. | 2 Sam. 18, 13. | 1 Cron. 25, 52. | 2 Sam. 18, 14. | 1 Cron. 25, 53. | 2 Sam. 18, 15. | 1 Cron. 25, 54. | 2 Sam. 18, 16. | 1 Cron. 25, 55. | 2 Sam. 18, 17. | 1 Cron. 25, 56. | 2 Sam. 18, 18. | 1 Cron. 25, 57. | 2 Sam. 18, 19. | 1 Cron. 25, 58. | 2 Sam. 18, 20. | 1 Cron. 25, 59. | 2 Sam. 18, 21. | 1 Cron. 25, 60. | 2 Sam. 18, 22. | 1 Cron. 25, 61. | 2 Sam. 18, 23. | 1 Cron. 25, 62. | 2 Sam. 18, 24. | 1 Cron. 25, 63. | 2 Sam. 18, 25. | 1 Cron. 25, 64. | 2 Sam. 18, 26. | 1 Cron. 25, 65. | 2 Sam. 18, 27. | 1 Cron. 25, 66. | 2 Sam. 18, 28. | 1 Cron. 25, 67. | 2 Sam. 18, 29. | 1 Cron. 25, 68. | 2 Sam. 18, 30. | 1 Cron. 25, 69. | 2 Sam. 18, 31. | 1 Cron. 25, 70. | 2 Sam. 18, 32. | 1 Cron. 25, 71. | 2 Sam. 18, 33. | 1 Cron. 25, 72. | 2 Sam. 19, 1. | 1 Cron. 25, 73. | 2 Sam. 19, 2. | 1 Cron. 25, 74. | 2 Sam. 19, 3. | 1 Cron. 25, 75. | 2 Sam. 19, 4. | 1 Cron. 25, 76. | 2 Sam. 19, 5. | 1 Cron. 25, 77. | 2 Sam. 19, 6. | 1 Cron. 25, 78. | 2 Sam. 19, 7. | 1 Cron. 25, 79. | 2 Sam. 19, 8. | 1 Cron. 25, 80. | 2 Sam. 19, 9. | 1 Cron. 25, 81. | 2 Sam. 19, 10. | 1 Cron. 25, 82. | 2 Sam. 19, 11. | 1 Cron. 25, 83. | 2 Sam. 19, 12. | 1 Cron. 25, 84. | 2 Sam. 19, 13. | 1 Cron. 25, 85. | 2 Sam. 19, 14. | 1 Cron. 25, 86. | 2 Sam. 19, 15. | 1 Cron. 25, 87. | 2 Sam. 19, 16. | 1 Cron. 25, 88. | 2 Sam. 19, 17. | 1 Cron. 25, 89. | 2 Sam. 19, 18. | 1 Cron. 25, 90. | 2 Sam. 19, 19. | 1 Cron. 25, 91. | 2 Sam. 19, 20. | 1 Cron. 25, 92. | 2 Sam. 19, 21. | 1 Cron. 25, 93. | 2 Sam. 19, 22. | 1 Cron. 25, 94. | 2 Sam. 19, 23. | 1 Cron. 25, 95. | 2 Sam. 19, 24. | 1 Cron. 25, 96. | 2 Sam. 19, 25. | 1 Cron. 25, 97. | 2 Sam. 19, 26. | 1 Cron. 25, 98. | 2 Sam. 19, 27. | 1 Cron. 25, 99. | 2 Sam. 19, 28. | 1 Cron. 25, 100. | 2 Sam. 19, 29. | 1 Cron. 25, 101. | 2 Sam. 19, 30. | 1 Cron. 25, 102. | 2 Sam. 19, 31. | 1 Cron. 25, 103. | 2 Sam. 19, 32. | 1 Cron. 25, 104. | 2 Sam. 19, 33. | 1 Cron. 25, 105. | 2 Sam. 19, 34. | 1 Cron. 25, 106. | 2 Sam. 19, 35. | 1 Cron. 25, 107. | 2 Sam. 19, 36. | 1 Cron. 25, 108. | 2 Sam. 19, 37. | 1 Cron. 25, 109. | 2 Sam. 19, 38. | 1 Cron. 25, 110. | 2 Sam. 19, 39. | 1 Cron. 25, 111. | 2 Sam. 19, 40. | 1 Cron. 25, 112. | 2 Sam. 19, 41. | 1 Cron. 25, 113. | 2 Sam. 19, 42. | 1 Cron. 25, 114. | 2 Sam. 19, 43. | 1 Cron. 25, 115. | 2 Sam. 19, 44. | 1 Cron

fiăc. Şi se duse totă poporulă fie-care la casa sa.

20 *Şi Davidă se întorse să şi binecuvêntedze casa; şi ieşi Micolu, fiica lui Saulu, înaintea lui Davidă, şi dise: Câtu de măritu s'a arătatu astădi regele lui Israilu, ^a descoperindu-se astă-şi înaintea ochilorŭ servitorilorŭ servilorŭ sei, cumu se descopere unulŭ 21 ne-ruşinatŭ! Şi dise Davidu către Micolu: Înaintea Domnului Dumnedieŭ, carele m'a alesŭ mai multŭ decâtŭ pre părintele tĕu, şi totă casa sa, ca să mĕ pună conducătoriu preste poporulu lui Iehova, preste Israilu; deci voiu juca înaintea lui Iehova; 22 şi voiu mĕ voiu acea şi mai micŭ decâtŭ acestŭ actu cată, şi voiu fi smeritŭ voiu fi în ochiĭ mei; şi cătră muerile voru fi de 23 servile, de cari ai vorbitŭ. Şi Micolu, fiica lui Saulu, n'avu copilŭ pênă în diua morţiĭ sale.

Incredinţarea lui Natanu de a zidi lui Iehova mănăstire; rugăciunea lui Davidu către Domnedieŭ pentru Natanu, mulţămirea şi rugăciunea sa.

7 Şi a fostŭ, *când locui regele în casa sa, şi Iehova îlŭ repausase de toţi vrăjmaşiĭ 2 lui de jurŭ împrejurŭ. Că dise regele către Natanu, profetulu: Ecă eŭ locuescu în ^a casă de cedru; ^b ară chivotulŭ lui Dumnedieŭ 3 locuesce în ^c perdece. Şi Natanu dise regelui: Totŭ ce aĭ ^d în inima ta mergi şi fă; că Iehova are cu tine.

4 Şi a fostŭ în acea nopte, că se îndreptă cuvêntulŭ lui Iehova către Natanu, dicêndu: 5 Mergi şi di servulu meu, lui Davidă: Aşa dice Iehova: Că vei zidi tu mie, ca să locuescu în ea? 6 Că n'amŭ locuitŭ casă ^a din diua în care amŭ scosŭ pre fiiĭ lui Israelŭ din Egiptu până în diua de astă-di; ci am 7 blatu-mŭ în ^a cortu şi drepţii locuiaţă. Oriunde ^a amblatŭ-amŭ între toţi fiiĭ lui Israelŭ, oreîndŭ-amŭ unŭ cuvêntŭ vre unŭ din semiiţiĭ lui Israelu, căroră i voruiescu, ca ^a păstoră poporulu meu Israelu, dicêndu: De 8 ce nu-mi ziditŭ casă de cedru? Acumŭ deci, aşa veĭ dice servului meu, lui Davidă: Aşa dice Iehova, Domnedieŭ oştiriloru: ^a Luaiu-te-amŭ din staulu, din urma oiloru, ca să fiĭ conducătoriu preste poporulu meu, 9 preste Israelu; Şi ^a fostŭ-amŭ cu tine, oriunde mergeaĭ, ^b şi pre toţi vrăjmaşiĭ tei stârpiĭ-amŭ de înaintea ta, şi făcu-ţi-voiu ^c nume mare, ca numele celoru mari de pe pământŭ. Şi voiu rêndui locu poporului meu, lui Israelu; ^a şi plântatu-l'voiu, ca să locuiască şi să nu mai fie neliniştitŭ. Şi ca ref să nu îlŭ mai apese, ca înainte, Şi ^a din diua, în care pusŭ-amŭ judecători preste poporulu meu Israelu; pre tine voiu ^b repausa-te-amŭ de toţi vrăjmaşiĭ tei. Şi Iehova ^c îţi spune ţie, ^d că tŭ casă ţi va zidi 12 ^e de su vîrfŭ inghini-dĕle tale, şi ^f voiu dormi 13 lângă părinţiĭ tei, ^a rădica-voiu pe semiiţa după tine, care va eşi din mĕruntăiele tale, şi voiu întări regatulŭ lui. ^a Acestuia va zidi casă numelui meu, ^b şi eu întări-voiu scaunulŭ 14 împărăţiei sale în eternŭ. ^a Eu îi voiu fi tatăle, şi elŭ ^b mi va fi fiŭ; ^c nedreptăţi-va fiŭ, în voiu mustra cu toiagulŭ bărbaţiloru şi cu bătăi omeneşti; Dară mila mea nu voiu va depărta de la elŭ, ^a cum 16 o depărtaiu de la Saulŭ, pre care eu îlŭ îndepărtaiu de la faţa mea. ^a Şi casulŭ tĕu şi regatulŭ tĕu va fi în veci înaintea ta; ^b scaunulŭ tĕu va fi în veci.

Şi după tóte aceste cuvinte şi după tóte aceste vedere, aşa vorbi Natanu lui Davidă.

Victoriele lui Davidu asupra Filisteniloru, a Moaviteloru, a Siriloru şi a Edomiteloru; guvernulŭ şi dregătoriiĭ lui Davidu.

8 ^a După aceea bătu Davidă pre Filisteni, şi-i supuse pre ei; şi Davidă luă Metegu-Hama (capitale) din mâna Filisteniloru.

2 Şi ^a elŭ bătu pre Moabiţi, şi-i măsură cu funiea, culcându-i pe pământŭ. Şi măsură cu două frânghiĭ pentru cei de omorîtŭ, şi o frânghiă plină pentru cei de trăitŭ. Şi ^b se făcură Moabiţiĭ sorgi ai lui Davidă, şi ^c aduseră daruri.

3 Şi Davidă bătu pre Hadadezeru, fiiulŭ lui Rehobŭ, regele din ^a Ţoba, când mergea ca să restoarne stăpânirea sa la rîulŭ Eufratu. 4 Şi luă Davidă o mie şi şepte sute călăreţi, şi două-deci miĭ de ómeni pedestri. Şi Davidă ^a tăiă totŭ cu- 5 rêndulŭ, reţinêndu din ei pentru o sută de care. ^a Şi venîră Sirianiiĭ de la Damasco lui Hadadezeru, regele din Ţoba, în ajutoriu; şi Davidă bătu din Sirianiiĭ două- 6 deci miĭ de ómeni. Şi după aceea puse Davidă garnisóne în Siria Damascului; şi Sirianiiĭ ^a se făcură sorgi ai lui Davidă, şi-i aduseră daruri. ^b Şi ajuta Iehova pre Davidă în tóte câte se duse. Şi Davidă luă ^a toiturile de aură, cari erau la sorgii lui Hadadezeru, şi le aduse în Ierusalimŭ; Şi din Betahu 8 şi din Berotai, cetăţi ale lui Hadadezeru, luă regele Davidă arămă multă fórte.

Şi Toi, regele Hamatului, audiendŭ, că 9 Davidă bătu tótă oştea lui Hadadezeru; Trămise Toi pre ^a Ioram, fiiulŭ seu, la regele Davidă, ca să-lu întrebe de sănătate, şi să-i bine-cuvêntedze că s'a luptatu cu Hadadezeru, şi l'o bătutŭ. Că Toi era în 10 ostă cu Hadadezeru. Şi în mânele lui erau tóte de argintu şi tóte de aurŭ, şi tóte de arămă. Şi şi pre aceste ^a le consacră 11 Davidă lui Iehova, cu argintulu şi cu aurulu consacratu din prăzile cuceririloru popóreloru, pe care le-a subjugatŭ: Din Siria, şi din Moabu, şi de la fiiiĭ lui Amonŭ, şi de la Filisteni, şi de la Amalechiţi, şi din prada lui Hadadezeru, fiiulŭ lui Rehobŭ, regele din Ţoba.

Şi Davidă ^a şi făcu nume, când s'a în- 13 turnatŭ de a bătutŭ din Siriani pe ^b optsprezece miĭ de ómeni în ^c Valea Sărată. Şi a pusŭ elŭ garnisóne în Edomŭ; în totŭ 14 Edomulŭ a pusŭ elŭ garnisóne; şi ^a toţi Edomiţiĭ se făcură sorgi ai lui Davidă. ^b Şi ajuta Iehova lui Davidă ori-unde mergea. Şi Davidă domnia preste totŭ Israelŭ, şi 15 făcea judecată şi dreptate la totŭ poporulŭ seu. ^a Şi Ioabŭ, fiiulŭ Ţeruiei, era preste ar- 16 mată, şi ^a Iosafatŭ, fiiulŭ lui Ahiludŭ, era memorariu; Şi ^a Zadocŭ, fiiulŭ lui Ahitubŭ, şi 17 Ahimelechu, ^b fiiulŭ lui Abiatar, erau preoţi; şi Seraia era scriitoriŭ; ^a Şi Benaia, fiiulŭ 18 lui Iehoiada, era preste ^b Creţi şi Pleţi; şi fiiiĭ lui Davidă erau guvernatori.

Mustrarea lui Davidu către unulŭ din fiiiĭ lui Amaleciu.

9 Şi dise Davidă: Mai este cine-va care să fiu rămasŭ din casa lui Saulŭ? ca voiu 2 face milă scriptu pentru Ionatanŭ. Şi din casa lui Saulŭ era unŭ servŭ, ală cărui nume era ^a Ţiba; şiĕ chiĭnuiră pre elŭ la Davidă; şi regele dise către elŭ: Tu eşti Ţiba? Şi elŭ respunse: Eu, servulŭ tĕu, sunt eu. Şi 3 dise regele: Mai este cine-va din casa lui Saulŭ? ca să fac ^a milă lui Dumnedieŭ cu elŭ. Şi dise Ţiba către rege: Mai este unŭ fiiŭ al lui Ionaranu, ^b ologi de amêndouă picĭórele. Şi dise regele către elŭ: Unde 4 este elŭ? Şi Ţiba respuse regelui: Ecă, elŭ este în casa lui ^a Machiru, fiiulŭ lui Amiĭelŭ, din Lodebaru. Şi trămise regele 5 Davidă, şi l'o luată pre elŭ din casa lui Machiru, fiiulŭ lui Amiĭelŭ, din Lodebaru.

Şi venîndŭ Mefiboşetŭ, fiiulŭ lui Ionă- 6

tatŭ, fĭiulŭi lui Saulŭ, la Davidŭ, eĭ cădŭ
pe frîge ei, şi se prosternă lui. Şi Davidŭ
7 dise: Mulţămescŭ! Şi elu respunse: Sucă
servulŭ tĕu! Şi-i dise Davidu: Nu te teme;
căci voiu face milă cu tine pentru Ionatanŭ,
părintele tĕu, şi-ţĭ voiu întorce tóte ţărinele
lui Saulŭ, părintele tĕu; şi tu vei mînca
8 pururea pîne la mĕsa mea. Şi elŭ se prosternă, şi dise: Ce sunt eu, servulŭ tĕu, de
ai cătatŭ la unu cîne mortu ascumtu mie?
9 Şi chĭămîndŭ regele pe Ţiba, servenlŭ
lui Saulŭ, dise cătră elu: Tóte cîte aŭ fostu
ale lui Saulŭ şi ale întregei sale case, le
10 dau fĭiului domnului tĕu. Şi-i vei lucra
pămîntulŭ, tu şi fiiĭ tĕi şi servii tĕi, şi vei
aduce rĕulŭi domnului tĕu pîne, ca să o mînînce; ĭeră Mefiboşetŭ, fĭiulŭ domnului
tĕu, va mînca pururea pîne la mĕsa mea.
Şi Ţiba avea cinci-spre-dece fii şi dĭece-
11 dĕi de servi. Şi dise Ţiba regelui: Dupre
tóte cîte a ordinatu domnulŭ meu, regele,
servulŭ seu, aşa va face servulŭ tĕu. Şi
Mefiboşetŭ, dise Davidŭ, va mînca la mĕsa
12 mea ca unulŭ din fiiĭ regelui. Şi Mefiboşetŭ
avea unŭ fĭiŭ micŭ, şi alŭ cărui numĕ era
Mica: şi toţi cîţi şedeaŭ în casa lui Ţiba
13 erau servi lui Mefiboşetŭ. Şi Mefiboşetŭ
locuĭ în Ierusalimŭ, căci mînca pururea la
mĕsa regelui. Şi era ologŭ de ambĭĕle
piciórele.

Resbelulŭ regelui dîn Amonŭ; Amoniţiĭ şi Sirienii bătuţi.

10 Şi fostu-a după aceea, că muri regele fiiĭ-
lorŭ lui Amonŭ, şi fiiulŭ seŭ Hanunŭ
2 domnĭ în locŭlŭ seu. Şi dise Davidu: Voiu
face milă cu Hanunŭ, fiiulŭ lui Nahaşŭ,
cumŭ a făcutŭ milă cu mine părintele seŭ.
Şi Davidŭ trămise să-şĭ mîngîĭe pe elŭ
servii sei prentru părintele seŭ. Şi servii lui Da-
3 vidŭ veniră în pămîntulŭ fiiloră lui Amonŭ; Şi dîseră mai marii dilorŭ lui Amonŭ
către Hanunŭ, domnulŭ lorŭ: Ai socotitŭ tu că Davidŭ, pentru că aĭ trimesu pre
părinţiĭ tĕi a trămesŭ mîngîĭĭtorĭ către
tine? Nu Davidu a trămisŭ pre servii sei
la tine, ca să cercetiasca cetatea, şi o iscodéscă şi să o surpe?
4 Atunci Hanunŭ luă pre servii lui Davidu, şi îi rase barba lorŭ
pe jumătate, şi tĕie vestmintele lorŭ pe jumătate pînă la şedutulŭ lorŭ, şi îi dădu
6 drumulŭ. Şi spuseră-se acestea lui Davidŭ,
trămese elŭ întru întîmpinarea lorŭ; că bărbaţiĭ eraŭ ruşinaţi forte; şi regele dise:
Rămîneţi în Ierichonŭ, pînă vi vorŭ creşte
bărbile, şi atunci vĕ veţi întórce.

7 Şi vĕdîndŭ fiiĭ lui Amonŭ, că aŭ
datŭ în urîciune la Davidu, trimiseră
lui Amonŭ, şi aŭ tocmitŭ pre Sirieni de la Bet-
Rehobŭ şi pre Sirienii de la Ţoba, dece
mii de bărbaţi pedestri; şi pre regele
din Maaca cu o mie bărbaţi, şi pre Is-
8 tobŭ din Ţoba, dóue-spre-dece mii. Şi
dîndă Davidu acestea, trămise pre Ioab
şi pe ostea cea tare a celorŭ viteji.
9 Şi eşiră fiiĭ lui Amonŭ, şi se rînduiră de
bătae la intrarea porţiĭ; şi Sirienii din
Ţoba şi din Rehobŭ, şi bărbaţiĭ din Ţoba şi
10 din Maaca se rînduiră deosebi pe cîmpŭ.
Vĕdîndŭ Ioabŭ, că înaintea lui era resbelulŭ
cu sei-lĕ spate din faţă şi din dosŭ, alese
elŭ din toţi aleşiĭ lui Israelŭ, şi se rînduĭ
11 asupra Sirienilorŭ. Şi rămasulŭ poporului
dede sub mîna lui Abişaĭ, fratelŭ seŭ,
şi-lŭ rîndui asupra fiiloru lui Amonŭ.
12 Şi dise: De voiŭ fi Sirienii mai tari decît
mine, vei fi mie spre ajutoru, ĭeră de voiŭ
fi eŭ fiiĭ lui Amonŭ mai tari decît tine, vei
13 fi tu spre ajutorulŭ teu: Fiĭ tari, şi
ne înmulţimŭ pentru poporulŭ nostru şi
pentru cetăţile Dumnezeului nostru. Şi
Ioabŭ se apropiă cu poporulŭ ce era
cu elŭ la luptă asupra Sirienilorŭ, şi aceştiĭ
14 fugiră de d'înaintea lui. Şi vĕdîndŭ fiiĭ lui Amonŭ, că Sirienii fugiaŭ,
şi eĭ de d'înaintea lui Abişaĭ, şi intrară în
cetate. Şi Ioabŭ, întorcîndu-se de la fiiĭ lui
Amonŭ, intră în Ierusalimŭ.

15 Şi Sirienii vĕdîndu-se loviţi de Israel,
se adunară la unŭ locŭ. Şi Hadadezer
trămese, şi aduse pe Sirienii de d'incolo
de rîu, şi veniră ai lui Helamŭ; şi Şobachŭ
mai marele oştiriĭ lui Hadadezer, îi conduse
16 lorŭ. Şi spuseră-se acestea lui Davidu, a-
dună elu tot Israelulu, trecu preste Iordanŭ, şi ajunse la Helamŭ. Şi Sirienii se
17 rînduiră asupra lui Davidu, şi se bătură
cu elŭ. Şi fugiră Sirienii de d'inaintea lui
Israelŭ, şi ucise Davidŭ şepte sute de care
de ale Sirienilorŭ şi patru-dĕci mii de că-
lăreţĭ; şi pre Şobachŭ, mai marele oş-
tirei lorŭ, îl lovi, şi elŭ muri acolo.
18 Şi vĕdîndu-se toţi regiĭ, servii lui Hadadezer,
bătuţi de Israelŭ, făcură pace cu Israel
şi-i fură supuşiĭ. Şi aşa se temură Sirienii
a mai ajuta pre fiiĭ lui Amonŭ.

Adulterulŭ comisu cătrănul cu Bet-Şeba, şi omorîrea lui Uria, bărbatulŭ ei.

11 Şi împlinindu-se anulŭ, pe timpulŭ cîndŭ
merŭ regiĭ în resbelŭ, trămese Davidu
pre Ioabŭ, servii sei şi pre toţi Israeliţiĭ; şi

CAP. 11, 12. 289

[illegible] pre fiiĭ lui Amonŭ, şi împresu-
[illegible] Ieĭ Davidu rămase la Ieru-

[illegible] de unŭ sĕrĭ, că Davidu scu-
[illegible] pe acoperĕmîntulŭ casei regelui, şi preaînălţîndu-se
[illegible] de acest domnescŭ, vĕdîe de
[illegible] o femeĭ strălucindu-se, şi
[illegible] era forte frumósă fĕrĕ. Şi Da-
[illegible] se corectase de femeĭ,
[illegible] ea cu ea; şi ea era Bat-Şeba fiica lui
[illegible] lui Uria, Hetheulŭ? Şi Da-
[illegible] şi o aduse. Şi ea veni
[illegible] şi ea se culcă cu ea, şi ea
[illegible] de curăţaşe ei, se întórse
[illegible] casa sa. Şi femeea concepu, şi trămise,
[illegible] lui Davidu, şi dise: Sunt
[illegible] Davidu la Ioabŭ, Trimite-
[illegible] pe Uria, Hetheulŭ! Şi Ioabŭ tră-
[illegible] Uria la Davidŭ.

[illegible] Uria la dînsulŭ, şi întrebă
[illegible] Ioabŭ, şi cumŭ stă ostea,
[illegible] şi cumŭ stă resbelulŭ. Şi dise Davidu lui
[illegible] ca ta, şi spală picio-
[illegible] Uria din casa regelui, şi îi
[illegible], Ascultă de la rege. Şi Uria
[illegible] la porta casei regelui cu toţi servii
[illegible], dară nu s'a pogorîtŭ a casă.
[illegible] lui Davidu, dicîndu: Uria nu
[illegible] casă. Şi Davidu dise lui Uria:
[illegible] de la drumŭ, de ce nu te
[illegible]? Şi dise Uria lui Davidu:
[illegible] şi Israelŭ şi Iuda locuescu
[illegible] şi domnulŭ meu Ioabŭ, şi servii
[illegible], unde tabărĭ în cîmpŭ, dară
[illegible] şi mîncă, şi bea, şi
[illegible] mea? Viu eu, şi
[illegible] lui, eu acestŭ lucru nu-lu
[illegible] Şi dise Davidu lui Uria: Mai
[illegible] şi astăzĭ vei da
[illegible] Uria la Ierusalimŭ.
[illegible] Şi Davidu în
[illegible] şi-lu face cu elŭ; şi-lu
[illegible] ca să se culce pe
[illegible] domnului seŭ, dară nu
[illegible].

[illegible] Davidu scrisóre lui
[illegible] Şi scrise
[illegible] Puseşi pre Uria la lo-
[illegible] unde
[illegible] şi întorşi-vĕ de
[illegible] ca să fie lovitŭ.
[illegible] Ioabŭ vĕdîndu de aprope ce-
[illegible] Uria la locŭlu, unde
[illegible] mai tari. Şi bărbaţiĭ
[illegible], şi se lupteră cu Ioabu;
[illegible] şi unĭ dintre servii lui Davidŭ;
[illegible] Hetheulŭ.

Şi trămese Ioabŭ, şi spuse lui Davidŭ to-
tă trebuinţa luptei. Şi porunci trămesulŭi, 19
dicîndu: Dacă va vĕ fi sfîrşitŭ de spusu
regelui tótă trebuinţa luptei, De va mîniă 20
regele, şi îĭ va dice: De ce v'aţi apropiatŭ
de cetate ca o luptă; au n'aĭ ştiutŭ voi
că vĕ veţi trage de pe zidŭ? Cine a ucisŭ 21
pre Abimelechŭ, fiiulŭ lui Ieruhbeşetŭ?
Au nu o femeĭ aruncă o bucată de gîtă de
mîcă de pe zidŭ, şi elŭ muri la Tebeţŭ?
de ce v'aţi apropiatŭ de zidŭ? Atunci şi-i
A mustrĭ şi servulŭ lui Uria, Hetheulŭ.

Şi porni trămesulŭ, şi sosi, şi spuse lui Da- 22
vidŭ tóte, pentru cari îl trămisese Ioabŭ.
Şi trămesulŭ dise lui Davidu: Fiindcă oa- 23
menĭ aceştiĭ aŭ eşitŭ în cîmpŭ
asupra mĕrĕ, şi nŏĭ nevenimŭ asupra lorŭ,
pînă la porta cetăţeĭ; Şi arcaşiĭ aŭ aruncatŭ 24
de pe zidŭ asupra servilorŭ tĕi, şi muriră
cîţĭva din serviĭ regelui, şi muri şi servulŭ
seu Uria, Hetheulŭ. Şi dise Davidu către 25
trămesŭ: Aşa vei spune lui Ioabŭ: Nu fie rĕŭ
în ochiĭ tĕi acestŭ lucru, căci unulŭ
pre altulŭ, căndŭ pre altulŭ, întăreşte resbe-
lulŭ asupra cetăţeĭ, şi o surpă; şi aşa îmbărbătează-lu.

Şi auzindŭ femeea lui Uria, că Uria, băr- 26
batulŭ eĭ a murită, îlĭ plînse bărbatulŭ eĭ.
Şi după ce trecu jalea, trămese Davidŭ de 27
ea, şi o luă în casa sa; şi ea fu femeea lui,
şi-i născu unŭ fiiŭ.

Dumnedeŭ mustră pre Davidŭ prin Nathanŭ, şi-i vesteşte lui Solomonŭ.

12 Şi trimise Domnulŭ pre Natanŭ la Da-
vidŭ. Şi venindŭ la elŭ, îi dise: Doĭ
bărbaţi eraŭ într'o cetate,
unulŭ bogatŭ şi celalaltŭ sĕracŭ. Bogatulŭ
2 avea oi şi boi multŭ fórte; Ĭeră sera-
celuĭ nu avea nimicŭ, afară numaĭ o mielŭşă,
pre care o cumpĕrase, şi o hrănise; şi ea
crescu cu dînsa şi cu copiiĭ sei la unŭ locŭ,
mîncă din bucata lui, şi bea din paharulŭ
lui, şi dormia în sînulŭ seu, şi-i era ca o
4 fiică. Şi unŭ călĕtoru la celu bogatŭ;
şi elu nu voi îndură să tae din oile sale şi
din boiĭ sei, ca să ospetăe pre călĕtorulŭ
ce trăgea la elŭ, şi luă dea celui sĕracŭ,
şi ospĕtă bărbatulŭ ce trăgea la elŭ.
5 Şi se aprinse forte mînia lui Davidŭ
asupra bărbatuluĭ acestuia; şi elu dise lui
Natanŭ: Viu este Domnulŭ, mortu va celu ce a
6 făcutŭ acestŭ; Şi îĭ va întórce împătritu, pentru-că a făcutŭ acestŭ lucru,
şi pentru-că n'a avutŭ milă.

19 — 37
19 Deut. 20, 19. 20.
20 Deut. 20, 19. 20.
21 Judec. 9, 53.
22 Judec. 9, 54.
23 Deut. 20, 19. 20.
24 Judec. 9, 53.
25 Deut. 20, 19. 20.
26 Judec. 9, 54.
27 Deut. 20, 19. 20.
1 Cron. 20, 1.
2 1 Regi 15, 18.
3 Cap. 10, 2.
4 Cap. 10, 4.
5 Cap. 10, 5.
6 Cap. 10, 6.
7 Cap. 10, 7.
8 Cap. 10, 8.
9 Cap. 10, 9.
10 Cap. 10, 10.
11 Cap. 10, 11.
12 Cap. 10, 12.
13 Cap. 10, 13.
14 Cap. 10, 14.
15 Cap. 10, 15.
16 Cap. 10, 16.
17 Cap. 10, 17.
18 Cap. 10, 18.
1 Cap. 10, 19.
2 Cap. 11, 1.
3 Cap. 11, 2.
4 Cap. 11, 3.
5 Cap. 11, 4.
6 Cap. 11, 5.
7 Cap. 11, 6.
8 Cap. 11, 7.
9 Cap. 11, 8.
10 Cap. 11, 9.
11 Cap. 11, 10.
12 Cap. 11, 11.
13 Cap. 11, 12.
14 Cap. 11, 13.
15 Cap. 11, 14.
16 Cap. 11, 15.
17 Cap. 11, 16.
18 Cap. 11, 17.
1 Cap. 11, 18.
2 Cap. 11, 19.
3 Cap. 11, 20.
4 Cap. 11, 21.
5 Cap. 11, 22.
6 Cap. 11, 23.
7 Cap. 11, 24.
8 Cap. 11, 25.
9 Cap. 11, 26.
10 Cap. 11, 27.
1 Cap. 12, 1.
2 Cap. 12, 2.
3 Cap. 12, 3.
4 Cap. 12, 4.
5 Cap. 12, 5.
6 Cap. 12, 6.
7 Cap. 12, 7.
8 Cap. 12, 8.
9 Cap. 12, 9.
10 Cap. 12, 10.
11 Cap. 12, 11.
12 Cap. 12, 12.
13 Cap. 12, 13.
14 Cap. 12, 14.
15 Cap. 12, 15.
16 Cap. 12, 16.
17 Cap. 12, 17.
18 Cap. 12, 18.
1 Cap. 12, 19.
2 Cap. 12, 20.
3 Cap. 12, 21.
4 Cap. 12, 22.
5 Cap. 12, 23.
6 Cap. 12, 24.
7 Cap. 12, 25.
8 Cap. 12, 26.
9 Cap. 12, 27.
10 Cap. 12, 28.
11 Cap. 12, 29.
12 Cap. 12, 30.
13 Cap. 12, 31.
14 Cap. 12, 32.
15 Cap. 12, 33.
16 Cap. 12, 34.
17 Cap. 12, 35.
18 Cap. 12, 36.
1 Cap. 12, 37.
2 Cap. 12, 38.
3 Cap. 12, 39.
4 Cap. 12, 40.
5 Cap. 12, 41.
6 Cap. 12, 42.
7 Cap. 12, 43.
8 Cap. 12, 44.
9 Cap. 12, 45.
10 Cap. 12, 46.
11 Cap. 12, 47.
12 Cap. 12, 48.
13 Cap. 12, 49.
14 Cap. 12, 50.
15 Cap. 12, 51.
16 Cap. 12, 52.
17 Cap. 12, 53.
18 Cap. 12, 54.
1 Cap. 12, 55.
2 Cap. 12, 56.
3 Cap. 12, 57.
4 Cap. 12, 58.
5 Cap. 12, 59.
6 Cap. 12, 60.
7 Cap. 12, 61.
8 Cap. 12, 62.
9 Cap. 12, 63.
10 Cap. 12, 64.
11 Cap. 12, 65.
12 Cap. 12, 66.
13 Cap. 12, 67.
14 Cap. 12, 68.
15 Cap. 12, 69.
16 Cap. 12, 70.
17 Cap. 12, 71.
18 Cap. 12, 72.
1 Cap. 12, 73.
2 Cap. 12, 74.
3 Cap. 12, 75.
4 Cap. 12, 76.
5 Cap. 12, 77.
6 Cap. 12, 78.
7 Cap. 12, 79.
8 Cap. 12, 80.
9 Cap. 12, 81.
10 Cap. 12, 82.
11 Cap. 12, 83.
12 Cap. 12, 84.
13 Cap. 12, 85.
14 Cap. 12, 86.
15 Cap. 12, 87.
16 Cap. 12, 88.
17 Cap. 12, 89.
18 Cap. 12, 90.
1 Cap. 12, 91.
2 Cap. 12, 92.
3 Cap. 12, 93.
4 Cap. 12, 94.
5 Cap. 12, 95.
6 Cap. 12, 96.
7 Cap. 12, 97.
8 Cap. 12, 98.
9 Cap. 12, 99.
10 Cap. 12, 100.
11 Cap. 12, 101.
12 Cap. 12, 102.
13 Cap. 12, 103.
14 Cap. 12, 104.
15 Cap. 12, 105.
16 Cap. 12, 106.
17 Cap. 12, 107.
18 Cap. 12, 108.
1 Cap. 12, 109.
2 Cap. 12, 110.
3 Cap. 12, 111.
4 Cap. 12, 112.
5 Cap. 12, 113.
6 Cap. 12, 114.
7 Cap. 12, 115.
8 Cap. 12, 116.
9 Cap. 12, 117.
10 Cap. 12, 118.
11 Cap. 12, 119.
12 Cap. 12, 120.
13 Cap. 12, 121.
14 Cap. 12, 122.
15 Cap. 12, 123.
16 Cap. 12, 124.
17 Cap. 12, 125.
18 Cap. 12, 126.
1 Cap. 12, 127.
2 Cap. 12, 128.
3 Cap. 12, 129.
4 Cap. 12, 130.
5 Cap. 12, 131.
6 Cap. 12, 132.
7 Cap. 12, 133.
8 Cap. 12, 134.
9 Cap. 12, 135.
10 Cap. 12, 136.
11 Cap. 12, 137.
12 Cap. 12, 138.
13 Cap. 12, 139.
14 Cap. 12, 140.
15 Cap. 12, 141.
16 Cap. 12, 142.
17 Cap. 12, 143.
18 Cap. 12, 144.
1 Cap. 12, 145.
2 Cap. 12, 146.
3 Cap. 12, 147.
4 Cap. 12, 148.
5 Cap. 12, 149.
6 Cap. 12, 150.
7 Cap. 12, 151.
8 Cap. 12, 152.
9 Cap. 12, 153.
10 Cap. 12, 154.
11 Cap. 12, 155.
12 Cap. 12, 156.
13 Cap. 12, 157.
14 Cap. 12, 158.
15 Cap. 12, 159.
16 Cap. 12, 160.
17 Cap. 12, 161.
18 Cap. 12, 162.
1 Cap. 12, 163.
2 Cap. 12, 164.
3 Cap. 12, 165.
4 Cap. 12, 166.
5 Cap. 12, 167.
6 Cap. 12, 168.
7 Cap. 12, 169.
8 Cap. 12, 170.
9 Cap. 12, 171.
10 Cap. 12, 172.
11 Cap. 12, 173.
12 Cap. 12, 174.
13 Cap. 12, 175.
14 Cap. 12, 176.
15 Cap. 12, 177.
16 Cap. 12, 178.
17 Cap. 12, 179.
18 Cap. 12, 180.
1 Cap. 12, 181.
2 Cap. 12, 182.
3 Cap. 12, 183.
4 Cap. 12, 184.
5 Cap. 12, 185.
6 Cap. 12, 186.
7 Cap. 12, 187.
8 Cap. 12, 188.
9 Cap. 12, 189.
10 Cap. 12, 190.
11 Cap. 12, 191.
12 Cap. 12, 192.
13 Cap. 12, 193.
14 Cap. 12, 194.
15 Cap. 12, 195.
16 Cap. 12, 196.
17 Cap. 12, 197.
18 Cap. 12, 198.
1 Cap. 12, 199.
2 Cap. 12, 200.
3 Cap. 12, 201.
4 Cap. 12, 202.
5 Cap. 12, 203.
6 Cap. 12, 204.
7 Cap. 12, 205.
8 Cap. 12, 206.
9 Cap. 12, 207.
10 Cap. 12, 208.
11 Cap. 12, 209.
12 Cap. 12, 210.
13 Cap. 12, 211.
14 Cap. 12, 212.
15 Cap. 12, 213.
16 Cap. 12, 214.
17 Cap. 12, 215.
18 Cap. 12, 216.
1 Cap. 12, 217.
2 Cap. 12, 218.
3 Cap. 12, 219.
4 Cap. 12, 220.
5 Cap. 12, 221.
6 Cap. 12, 222.
7 Cap. 12, 223.
8 Cap. 12, 224.
9 Cap. 12, 225.
10 Cap. 12, 226.
11 Cap. 12, 227.
12 Cap. 12, 228.
13 Cap. 12, 229.
14 Cap. 12, 230.
15 Cap. 12, 231.
16 Cap. 12, 232.
17 Cap. 12, 233.
18 Cap. 12, 234.
1 Cap. 12, 235.
2 Cap. 12, 236.
3 Cap. 12, 237.
4 Cap. 12, 238.
5 Cap. 12, 239.
6 Cap. 12, 240.
7 Cap. 12, 241.
8 Cap. 12, 242.
9 Cap. 12, 243.
10 Cap. 12, 244.
11 Cap. 12, 245.
12 Cap. 12, 246.
13 Cap. 12, 247.
14 Cap. 12, 248.
15 Cap. 12, 249.
16 Cap. 12, 250.
17 Cap. 12, 251.
18 Cap. 12, 252.
1 Cap. 12, 253.
2 Cap. 12, 254.
3 Cap. 12, 255.
4 Cap. 12, 256.
5 Cap. 12, 257.
6 Cap. 12, 258.
7 Cap. 12, 259.
8 Cap. 12, 260.
9 Cap. 12, 261.
10 Cap. 12, 262.
11 Cap. 12, 263.
12 Cap. 12, 264.
13 Cap. 12, 265.
14 Cap. 12, 266.
15 Cap. 12, 267.
16 Cap. 12, 268.
17 Cap. 12, 269.
18 Cap. 12, 270.
1 Cap. 12, 271.
2 Cap. 12, 272.
3 Cap. 12, 273.
4 Cap. 12, 274.
5 Cap. 12, 275.
6 Cap. 12, 276.
7 Cap. 12, 277.
8 Cap. 12, 278.
9 Cap. 12, 279.
10 Cap. 12, 280.
11 Cap. 12, 281.
12 Cap. 12, 282.
13 Cap. 12, 283.
14 Cap. 12, 284.
15 Cap. 12, 285.
16 Cap. 12, 286.
17 Cap. 12, 287.
18 Cap. 12, 288.
1 Cap. 12, 289.
2 Cap. 12, 290.
3 Cap. 12, 291.
4 Cap. 12, 292.
5 Cap. 12, 293.
6 Cap. 12, 294.
7 Cap. 12, 295.
8 Cap. 12, 296.
9 Cap. 12, 297.
10 Cap. 12, 298.
11 Cap. 12, 299.
12 Cap. 12, 300.
13 Cap. 12, 301.
14 Cap. 12, 302.
15 Cap. 12, 303.
16 Cap. 12, 304.
17 Cap. 12, 305.
18 Cap. 12, 306.
1 Cap. 12, 307.
2 Cap. 12, 308.
3 Cap. 12, 309.
4 Cap. 12, 310.
5 Cap. 12, 311.
6 Cap. 12, 312.
7 Cap. 12, 313.
8 Cap. 12, 314.
9 Cap. 12, 315.
10 Cap. 12, 316.
11 Cap. 12, 317.
12 Cap. 12, 318.
13 Cap. 12, 319.
14 Cap. 12, 320.
15 Cap. 12, 321.
16 Cap. 12, 322.
17 Cap. 12, 323.
18 Cap. 12, 324.
1 Cap. 12, 325.
2 Cap. 12, 326.
3 Cap. 12, 327.
4 Cap. 12, 328.
5 Cap. 12, 329.
6 Cap. 12, 330.
7 Cap. 12, 331.
8 Cap. 12, 332.
9 Cap. 12, 333.
10 Cap. 12, 334.
11 Cap. 12, 335.
12 Cap. 12, 336.
13 Cap. 12, 337.
14 Cap. 12, 338.
15 Cap. 12, 339.
16 Cap. 12, 340.
17 Cap. 12, 341.
18 Cap. 12, 342.
1 Cap. 12, 343.
2 Cap. 12, 344.
3 Cap. 12, 345.
4 Cap. 12, 346.
5 Cap. 12, 347.
6 Cap. 12, 348.
7 Cap. 12, 349.
8 Cap. 12, 350.
9 Cap. 12, 351.
10 Cap. 12, 352.
11 Cap. 12, 353.
12 Cap. 12, 354.
13 Cap. 12, 355.
14 Cap. 12, 356.
15 Cap. 12, 357.
16 Cap. 12, 358.
17 Cap. 12, 359.
18 Cap. 12, 360.
1 Cap. 12, 361.
2 Cap. 12, 362.
3 Cap. 12, 363.
4 Cap. 12, 364.
5 Cap. 12, 365.
6 Cap. 12, 366.
7 Cap. 12, 367.
8 Cap. 12, 368.
9 Cap. 12, 369.
10 Cap. 12, 370.
11 Cap. 12, 371.
12 Cap. 12, 372.
13 Cap. 12, 373.
14 Cap. 12, 374.
15 Cap. 12, 375.
16 Cap. 12, 376.
17 Cap. 12, 377.
18 Cap. 12, 378.
1 Cap. 12, 379.
2 Cap. 12, 380.
3 Cap. 12, 381.
4 Cap. 12, 382.
5 Cap. 12, 383.
6 Cap. 12, 384.
7 Cap. 12, 385.
8 Cap. 12, 386.
9 Cap. 12, 387.
10 Cap. 12, 388.
11 Cap. 12, 389.
12 Cap. 12, 390.
13 Cap. 12, 391.
14 Cap. 12, 392.
15 Cap. 12, 393.
16 Cap. 12, 394.
17 Cap. 12, 395.
18 Cap. 12, 396.
1 Cap. 12, 397.
2 Cap. 12, 398.
3 Cap. 12, 399.
4 Cap. 12, 400.
5 Cap. 12, 401.
6 Cap. 12, 402.
7 Cap. 12, 403.
8 Cap. 12, 404.
9 Cap. 12, 405.
10 Cap. 12, 406.
11 Cap. 12, 407.
12 Cap. 12, 408.
13 Cap. 12, 409.
14 Cap. 12, 410.
15 Cap. 12, 411.
16 Cap. 12, 412.
17 Cap. 12, 413.
18 Cap. 12, 414.
1 Cap. 12, 415.
2 Cap. 12, 416.
3 Cap. 12, 417.
4 Cap. 12, 418.
5 Cap. 12, 419.
6 Cap. 12, 420.
7 Cap. 12, 421.
8 Cap. 12, 422.
9 Cap. 12, 423.
10 Cap. 12, 424.
11 Cap. 12, 425.
12 Cap. 12, 426.
13 Cap. 12, 427.
14 Cap. 12, 428.
15 Cap. 12, 429.
16 Cap. 12, 430.
17 Cap. 12, 431.
18 Cap. 12, 432.
1 Cap. 12, 433.
2 Cap. 12, 434.
3 Cap. 12, 435.
4 Cap. 12, 436.
5 Cap. 12, 437.
6 Cap. 12, 438.
7 Cap. 12, 439.
8 Cap. 12, 440.
9 Cap. 12, 441.
10 Cap. 12, 442.
11 Cap. 12, 443.
12 Cap. 12, 444.
13 Cap. 12, 445.
14 Cap. 12, 446.
15 Cap. 12, 447.
16 Cap. 12, 448.
17 Cap. 12, 449.
18 Cap. 12, 450.
1 Cap. 12, 451.
2 Cap. 12, 452.
3 Cap. 12, 453.
4 Cap. 12, 454.
5 Cap. 12, 455.
6 Cap. 12, 456.
7 Cap. 12, 457.
8 Cap. 12, 458.
9 Cap. 12, 459.
10 Cap. 12, 460.
11 Cap. 12, 461.
12 Cap. 12, 462.
13 Cap. 12, 463.
14 Cap. 12, 464.
15 Cap. 12, 465.
16 Cap. 12, 466.
17 Cap. 12, 467.
18 Cap. 12, 468.
1 Cap. 12, 469.
2 Cap. 12, 470.
3 Cap. 12, 471.
4 Cap. 12, 472.
5 Cap. 12, 473.
6 Cap. 12, 474.
7 Cap. 12, 475.
8 Cap. 12, 476.
9 Cap. 12, 477.
10 Cap. 12, 478.
11 Cap. 12, 479.
12 Cap. 12, 480.
13 Cap. 12, 481.
14 Cap. 12, 482.
15 Cap. 12, 483.
16 Cap. 12, 484.
17 Cap. 12, 485.
18 Cap. 12, 486.
1 Cap. 12, 487.
2 Cap. 12, 488.
3 Cap. 12, 489.
4 Cap. 12, 490.
5 Cap. 12, 491.
6 Cap. 12, 492.
7 Cap. 12, 493.
8 Cap. 12, 494.
9 Cap. 12, 495.
10 Cap. 12, 496.
11 Cap. 12, 497.
12 Cap. 12, 498.
13 Cap. 12, 499.
14 Cap. 12, 500.
15 Cap. 12, 501.
16 Cap. 12, 502.
17 Cap. 12, 503.
18 Cap. 12, 504.
1 Cap. 12, 505.
2 Cap. 12, 506.
3 Cap. 12, 507.
4 Cap. 12, 508.
5 Cap. 12, 509.
6 Cap. 12, 510.
7 Cap. 12, 511.
8 Cap. 12, 512.
9 Cap. 12, 513.
10 Cap. 12, 514.
11 Cap. 12, 515.
12 Cap. 12, 516.
13 Cap. 12, 517.
14 Cap. 12, 518.
15 Cap. 12, 519.
16 Cap. 12, 520.
17 Cap. 12, 521.
18 Cap. 12, 522.
1 Cap. 12, 523.
2 Cap. 12, 524.
3 Cap. 12, 525.
4 Cap. 12, 526.
5 Cap. 12, 527.
6 Cap. 12, 528.
7 Cap. 12, 529.
8 Cap. 12, 530.
9 Cap. 12, 531.
10 Cap. 12, 532.
11 Cap. 12, 533.
12 Cap. 12, 534.
13 Cap. 12, 535.
14 Cap. 12, 536.
15 Cap. 12, 537.
16 Cap. 12, 538.
17 Cap. 12, 539.
18 Cap. 12, 540.
1 Cap. 12, 541.
2 Cap. 12, 542.
3 Cap. 12, 543.
4 Cap. 12, 544.
5 Cap. 12, 545.
6 Cap. 12, 546.
7 Cap. 12, 547.
8 Cap. 12, 548.
9 Cap. 12, 549.
10 Cap. 12, 550.
11 Cap. 12, 551.
12 Cap. 12, 552.
13 Cap. 12, 553.
14 Cap. 12, 554.
15 Cap. 12, 555.
16 Cap. 12, 556.
17 Cap. 12, 557.
18 Cap. 12, 558.
1 Cap. 12, 559.
2 Cap. 12, 560.
3 Cap. 12, 561.
4 Cap. 12, 562.
5 Cap. 12, 563.
6 Cap. 12, 564.
7 Cap. 12, 565.
8 Cap. 12, 566.
9 Cap. 12, 567.
10 Cap. 12, 568.
11 Cap. 12, 569.
12 Cap. 12, 570.
13 Cap. 12, 571.
14 Cap. 12, 572.
15 Cap. 12, 573.
16 Cap. 12, 574.
17 Cap. 12, 575.
18 Cap. 12, 576.
1 Cap. 12, 577.
2 Cap. 12, 578.
3 Cap. 12, 579.
4 Cap. 12, 580.
5 Cap. 12, 581.
6 Cap. 12, 582.
7 Cap. 12, 583.
8 Cap. 12, 584.
9 Cap. 12, 585.
10 Cap. 12, 586.
11 Cap. 12, 587.
12 Cap. 12, 588.
13 Cap. 12, 589.
14 Cap. 12, 590.
15 Cap. 12, 591.
16 Cap. 12, 592.
17 Cap. 12, 593.
18 Cap. 12, 594.
1 Cap. 12, 595.
2 Cap. 12, 596.
3 Cap. 12, 597.
4 Cap. 12, 598.
5 Cap. 12, 599.
6 Cap. 12, 600.
7 Cap. 12, 601.
8 Cap. 12, 602.
9 Cap. 12, 603.
10 Cap. 12, 604.
11 Cap. 12, 605.
12 Cap. 12, 606.
13 Cap. 12, 607.
14 Cap. 12, 608.
15 Cap. 12, 609.
16 Cap. 12, 610.
17 Cap. 12, 611.
18 Cap. 12, 612.
1 Cap. 12, 613.
2 Cap. 12, 614.
3 Cap. 12, 615.
4 Cap. 12, 616.
5 Cap. 12, 617.
6 Cap. 12, 618.
7 Cap. 12, 619.
8 Cap. 12, 620.
9 Cap. 12, 621.
10 Cap. 12, 622.
11 Cap. 12, 623.
12 Cap. 12, 624.
13 Cap. 12, 625.
14 Cap. 12, 626.
15 Cap. 12, 627.
16 Cap. 12, 628.
17 Cap. 12, 629.
18 Cap. 12, 630.
1 Cap. 12, 631.
2 Cap. 12, 632.
3 Cap. 12, 633.
4 Cap. 12, 634.
5 Cap. 12, 635.
6 Cap. 12, 636.
7 Cap. 12, 637.
8 Cap. 12, 638.
9 Cap. 12, 639.
10 Cap. 12, 640.
11 Cap. 12, 641.
12 Cap. 12, 642.
13 Cap. 12, 643.
14 Cap. 12, 644.
15 Cap. 12, 645.
16 Cap. 12, 646.
17 Cap. 12, 647.
18 Cap. 12, 648.
1 Cap. 12, 649.
2 Cap. 12, 650.
3 Cap. 12, 651.
4 Cap. 12, 652.
5 Cap. 12, 653.
6 Cap. 12, 654.
7 Cap. 12, 655.
8 Cap. 12, 656.
9 Cap. 12, 657.
10 Cap. 12, 658.
11 Cap. 12, 659.
12 Cap. 12, 660.
13 Cap. 12, 661.
14 Cap. 12, 662.
15 Cap. 12, 663.
16 Cap. 12, 664.
17 Cap. 12, 665.
18 Cap. 12, 666.
1 Cap. 12, 667.
2 Cap. 12, 668.
3 Cap. 12, 669.
4 Cap. 12, 670.
5 Cap. 12, 671.
6 Cap. 12, 672.
7 Cap. 12, 673.
8 Cap. 12, 674.
9 Cap. 12, 675.
10 Cap. 12, 676.
11 Cap. 12, 677.
12 Cap. 12, 678.
13 Cap. 12, 679.
14 Cap. 12, 680.
15 Cap. 12, 681.
16 Cap. 12, 682.
17 Cap. 12, 683.
18 Cap. 12, 684.
1 Cap. 12, 685.
2 Cap. 12, 686.
3 Cap. 12, 687.
4 Cap. 12, 688.
5 Cap. 12, 689.
6 Cap. 12, 690.
7 Cap. 12, 691.
8 Cap. 12, 692.
9 Cap. 12, 693.
10 Cap. 12, 694.
11 Cap. 12, 695.
12 Cap. 12, 696.
13 Cap. 12, 697.
14 Cap. 12, 698.
15 Cap. 12, 699.
16 Cap. 12, 700.
17 Cap. 12, 701.
18 Cap. 12, 702.
1 Cap. 12, 703.
2 Cap. 12, 704.
3 Cap. 12, 705.
4 Cap. 12, 706.
5 Cap. 12, 707.
6 Cap. 12, 708.
7 Cap. 12, 709.
8 Cap. 12, 710.
9 Cap. 12, 711.
10 Cap. 12, 712.
11 Cap. 12, 713.
12 Cap. 12, 714.
13 Cap. 12, 715.
14 Cap. 12, 716.
15 Cap

7 Şi Natan a zis lui David: Tu eşti omul acela! Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israil: Eu te-am uns rege peste Israel, şi te-am scăpat din mâna lui Saul; 8 şi ţi-am dat casa domnului tău, şi femeile domnului tău în sânul tău, şi ţi-am dat casa lui Israel şi a lui Iuda; şi dacă ar fi fost aceste prea puţine, 9 aş fi adăugat altele la acestea. De ce ai călcat cuvântul Domnului, făcând ce este rău înaintea ochilor Lui? Pe Urie, Heteul, l-ai omorât cu sabia; pe femeia lui ai luat-o de soţie, şi pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon. 10 Şi acum sabia nu se va depărta de casa ta în veacuri; pentru că Mă dispreţuieşti şi ai luat femeia lui Urie Heteul ca să-ţi fie de soţie. 11 Aşa zice Domnul: Iată că voi ridica împotriva ta nenorocire din casa ta însăţi; voi lua femeile tale de dinaintea ochilor tăi, şi le voi da aproapelui tău, care se va culca cu femeile tale în faţa soarelui acestuia. 12 Căci tu ai făcut aceasta ascuns, dar Eu voi face aceasta înaintea întregului Israel şi în faţa soarelui.

13 Şi David a zis lui Natan: Am păcătuit împotriva Domnului. Natan a zis lui David: Domnul a trecut şi El peste păcatul tău; tu nu vei muri. 14 Dar, pentru că prin fapta aceasta ai batjocorit pe vrăjmaşii Domnului, copilul născut ţie va muri. 15 Şi Natan s-a dus acasă.

Şi Domnul a lovit pruncul, pe care femeia lui Urie l-a născut lui David, de a îmbolnăvit foarte. 16 Şi David a rugat pe Dumnezeu pentru prunc; şi David a postit, şi a intrat şi a petrecut noaptea culcat pe pământ. 17 Atunci bătrânii casei lui s-au sculat lângă el, ca să-l ridice de la pământ; dar el n-a voit, şi nici n-a mâncat pâine cu ei. 18 În ziua a şaptea pruncul a murit. Şi robii lui David se temeau să-i spună că pruncul a murit; căci ziceau: Iată, când era încă pruncul viu, îi vorbeam şi nu ascultă glasul nostru; cât va fi mai rău pentru el dacă vom spune că pruncul a murit? 19 Dar David, când a văzut că robii lui şoptesc, înţelese că pruncul a murit. Deci David a zis robilor săi: Pruncul a murit? Ei i-au răspuns: A murit! 20 Atunci se sculă David de la pământ, se spălă, se unse, şi-şi schimbă veşmintele sale, şi merse în casa Domnului, şi se închină. Şi întorcându-se în casa sa, cu cererea, şi-a pus

3 a Deut. 21. 15. b Judec. 8. 30. c Deut. 17. 17. 3 Regi 11. 3. d Deut. 21. 15. e Judec. 8. 30. 4 Regi 15. 16. f Deut. 28. 30. Ier. 31. 22. g Deut. 28. 32. h Lev. 26. 16. Deut. 28. 65. i Deut. 28. 54. j Deut. 28. 56. k Lev. 18. 8. l Deut. 27. 20. m Deut. 22. 30. n Deut. 27. 22. o Lev. 18. 9. p Deut. 27. 23. q Lev. 18. 17. r Deut. 27. 23. s Lev. 20. 14. t Deut. 27. 23. u Deut. 22. 22. v Lev. 20. 10. w Deut. 22. 22. x Lev. 20. 10. y Deut. 22. 22. z Lev. 20. 10. a Deut. 22. 22. b Lev. 20. 10. c Deut. 22. 22. d Lev. 20. 10. e Deut. 22. 22. f Lev. 20. 10. g Deut. 22. 22. h Lev. 20. 10. i Deut. 22. 22. j Lev. 20. 10. k Deut. 22. 22. l Lev. 20. 10. m Deut. 22. 22. n Lev. 20. 10. o Deut. 22. 22. p Lev. 20. 10. q Deut. 22. 22. r Lev. 20. 10. s Deut. 22. 22. t Lev. 20. 10. u Deut. 22. 22. v Lev. 20. 10. w Deut. 22. 22. x Lev. 20. 10. y Deut. 22. 22. z Lev. 20. 10.

haina, şi mâncă. Şi slujitorii săi au zis: Ce este faptul acesta pe care l-ai făcut? Pentru pruncul, pe când era viu, ai postit şi ai plâns; iar acum, când pruncul a murit, te-ai sculat şi ai mâncat pâine? 21 El le-a zis: Când pruncul era încă viu, am postit şi am plâns; căci gândeam: Cine ştie, poate Domnul se va îndura de mine, ca să trăiască pruncul în viaţă. Dar acum, când a murit, de ce să postesc? Oare pot-voi să-l aduc înapoi? Eu mă duc la el, dar el nu va veni la mine.

22 Şi mângâie David pe Batşeba, femeia sa, şi intră la ea şi se culcă cu ea. Şi ea născu un fiu, şi-i dădu numele Solomon. Şi pe acesta l-a iubit Domnul. 23 Şi El trimise prin Natan, profetul, şi acesta chemă numele lui Iedidia pentru Domnul.

Răzvrătirea şi moartea lui Absalom, şi căinţa lui David.

24 Ioab bătu Rabba a fiilor lui Amon, şi luă cetatea domnească. 25 Şi Ioab trimise soli la David, ca să-i zică: Am luptat împotriva Rabbei, şi am luat cetatea apelor. 26 Şi acum strânge rămăşiţa poporului, tăbărăşte asupra cetăţii, şi ia-o, ca nu cumva să iau eu cetatea, şi să se numească numele ei după numele meu. 27 Şi atunci David a adunat pe popor, s-a mutat la Rabba, şi a luptat şi a luat-o. 28 El a luat coroana regelui Amonului de pe capul lui, a găsit greutatea ei de o talant de aur cu pietre preţioase, şi ea a fost pusă pe capul lui David; şi acesta a dus de acolo prăzi multe foarte. 29 Şi pe poporul din ea l-a scos, şi l-a tăiat prin ferăstrae, şi prin unelte de fier, şi prin topoare de fier, şi l-a trecut prin cuptorul cărămidăriei. Aşa face el tuturor cetăţilor fiilor lui Amon. Apoi s-a întors David cu tot poporul înapoi la Ierusalim.

Amnon seduce pe surâsa Absalom. Moartea lui Amnon.

30 După acestea Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă, care se chema Tamara, şi fiul pe care Amnon, fiul lui David, o iubea. 2 Şi Amnon ajunse atât de chinuit pentru Tamara, încât se îmbolnăvi din pricina ei, căci era fecioară; şi lui Amnon îi părea greu să-i facă ceva. 3 Dar Amnon avea un amic, al cărui nume era Iehonadab, fiul lui Şimea, fratele lui David; şi Iehonadab era bărbat foarte

1 a 2 Sam. 3. 2. b 1 Cron. 3. 1. c 2 Sam. 3. 3. d 2 Sam. 3. 3. e 1 Cron. 3. 2. f Deut. 22. 29. g Deut. 22. 29. h Deut. 22. 29. i Deut. 22. 29. j Deut. 22. 29. k Deut. 22. 29. l Deut. 22. 29. m Deut. 22. 29. n Deut. 22. 29. o Deut. 22. 29. p Deut. 22. 29. q Deut. 22. 29. r Deut. 22. 29. s Deut. 22. 29. t Deut. 22. 29. u Deut. 22. 29. v Deut. 22. 29. w Deut. 22. 29. x Deut. 22. 29. y Deut. 22. 29. z Deut. 22. 29.

2 a 2 Sam. 3. 3. b 1 Cron. 3. 1. c 2 Sam. 3. 3. d 2 Sam. 3. 3. e 1 Cron. 3. 2. f Deut. 22. 29. g Deut. 22. 29. h Deut. 22. 29. i Deut. 22. 29. j Deut. 22. 29. k Deut. 22. 29. l Deut. 22. 29. m Deut. 22. 29. n Deut. 22. 29. o Deut. 22. 29. p Deut. 22. 29. q Deut. 22. 29. r Deut. 22. 29. s Deut. 22. 29. t Deut. 22. 29. u Deut. 22. 29. v Deut. 22. 29. w Deut. 22. 29. x Deut. 22. 29. y Deut. 22. 29. z Deut. 22. 29.

3 a 2 Sam. 3. 3. b 1 Cron. 3. 1. c 2 Sam. 3. 3. d 2 Sam. 3. 3. e 1 Cron. 3. 2. f Deut. 22. 29. g Deut. 22. 29. h Deut. 22. 29. i Deut. 22. 29. j Deut. 22. 29. k Deut. 22. 29. l Deut. 22. 29. m Deut. 22. 29. n Deut. 22. 29. o Deut. 22. 29. p Deut. 22. 29. q Deut. 22. 29. r Deut. 22. 29. s Deut. 22. 29. t Deut. 22. 29. u Deut. 22. 29. v Deut. 22. 29. w Deut. 22. 29. x Deut. 22. 29. y Deut. 22. 29. z Deut. 22. 29.

4 Şi Amnon i-a zis: Fiu al regelui, de ce din zi în zi eşti tot mai slab? Vrei să-mi descoperi ce? Şi Iehonadab i-a zis: Mă culc pe patul meu, şi mă prefac că sunt bolnav; când tatăl meu va veni să mă vadă, să-i zici: Lasă să vină Tamara, sora mea, ca să-mi dea de mâncare şi să gătească mâncarea înaintea ochilor mei, ca să văd şi să mănânc din mâna ei. 6 Amnon deci s-a culcat, şi se prefăcu bolnav; şi când a venit regele să-l vadă, i-a zis Amnon regelui: Să vină Tamara, sora-mea, şi să-mi facă două turte înaintea ochilor mei, şi să mănânc eu din mâna ei.

7 Atunci David a trimis după Tamara în casă, şi i-a zis: Du-te acum în casa lui Amnon, fratele tău, şi-i gătească de mâncare. 8 Şi Tamara merse în casă la Amnon, fratele ei, care era culcat. Şi ea luă aluatul, îl frământă, şi făcu turte înaintea ochilor lui, şi le cose. 9 Şi ea luă tigaia, şi le vărsă înaintea ochilor lui; dară el n-a voit să mănânce; şi Amnon zise: Scoateţi pe toţi oamenii afară de la mine! Şi toţi ieşiră de la el câte unul. 10 Şi Amnon zise Tamarei: Adu-mi mâncarea în cameră, şi voi mânca din mâna ta. Şi luă Tamara turtele, pe le făcuse, şi le aduse lui Amnon, fratele ei, în cameră. 11 Şi când i-a întins, ca să mănânce, el o apucă de ea, şi-i zise: Vino, culcă-te lângă mine, sora-mea! 12 Ea îi răspunse: Nu, fratele meu! nu mă umili, căci nu se face aşa în Israel; nu fă această ruşine! 13 Căci unde voiu duce ruşinea mea? şi tu vei trece de nebun între israeliţi. Şi acum, rogu-te, vorbeşte cu regele, căci el nu mă va opri pentru tine. 14 Dar el nu voi să asculte de vorba ei; şi fiind mai tare decât ea, o umili, culcându-se cu ea.

15 Atunci o ură Amnon pe o ură mare foarte; căci ura cu care o urî era mai mare decât iubirea cu care o iubise. Şi Amnon îi zise: Scoală-te, du-te! 16 Dar ea îi zise: De ce treci? a mă respinge este mai rău decât tot răul pe care mi l-ai făcut de a mă goni. Dar el nu voi să o asculte. 17 Ci a chemat pe servul său, pe cel servia, şi a zis: Alungă pe asta de la mine, şi încuie uşa după dânsa! 18 Şi ea purta o haină împestriţată; căci în asemenea veşminte erau îmbrăcate fiicele regelui, care erau fecioare. Şi servul său o alungă afară, şi încuie uşa după ea.

19 Şi Tamara îndesă cenuşă pe capul ei, rupse haina împestriţată ce purta pe ea, îşi puse mâna pe cap, şi plecă strigând. 20 Şi Absalom, fratele ei, îi zise: Amnon, fratele tău, a fost cu tine? Ci acum, sora mea, taci, el este fratele tău, nu lua la inimă aceasta. Şi Tamara rămase mâhnită în casa lui Absalom, fratele ei.

21 Şi când a auzit regele David toate acestea, s-a mâniat foarte. 22 Dar Absalom nu vorbi cu Amnon fratele său nici de rău nici de bine; căci Absalom îl ura pe Amnon, că el umilise pe Tamara, sora sa.

23 După două ani de zile, când Absalom ţinea tunderea oilor la Baal-Hazor, ce este lângă Efraim, chemă Absalom pe toţi fiii regelui. 24 Şi Absalom merse la rege, şi zise: Iată, rogu-te, servului tău fie acum tunderea oilor; de voi bine-voi şi regele şi servii săi să vină la servul său. 25 Şi regele zise lui Absalom: Nu, fiule meu, nu vom merge noi toţi, ca să nu fim poveră; şi cât mai stărui de dânsul; dară David nu voi să meargă, ci-l binecuvântă. 26 Şi zise Absalom: Dacă nu, lasă oarecare pe Amnon, fratele meu, să meargă cu noi. Şi regele îi zise: De ce să meargă el cu tine? 27 Şi Absalom îndemnă atât de mult, încât el lăsă pe Amnon şi pe toţi fiii regelui.

28 Şi Absalom dădu poruncă, şi zise: Vedeţi, când îi va veni inima lui Amnon de vin, şi eu vă voiu zice: Loviţi pe Amnon! atunci omorâţi-l; nu vă temeţi: eu dară nu eu vă poruncesc? Fiţi tari şi îmbărbătaţi-vă! 29 Şi slujitorii lui Absalom îi făcură lui Amnon, precum i-a poruncit Absalom. Atunci toţi fiii regelui se sculară, şi încălecară fie-care pe catârul său, şi fugiră.

30 Şi pe când ei erau încă pe drum, veni până la David zvonul, zicându-i: Absalom a omorât pe toţi fiii regelui, şi nici unul dintre ei nu a mai rămas. 31 Atunci regele se sculă, şi-şi rupse veşmintele, şi se culcă pe pământ, şi toţi servii săi stătură înaintea lui cu veşmintele rupte. 32 Dar Ionadab, fiiul lui Şimea, fratele lui David, i-a zis: Să nu zică domnul meu, că pe toţi tinerii, fiii regelui, i-a omorât; căci Amnon singur a murit. Căci după ce a pus Absalom mâna pe sora sa Tamara, de când a umilit pe Tamara, sora sa, 33 acum să nu pună domnul meu regele

1 a 2 Sam. 3. 3. b 1 Cron. 3. 1. c 2 Sam. 3. 3. d 2 Sam. 3. 3. e 1 Cron. 3. 2. f Deut. 22. 29. g Deut. 22. 29. h Deut. 22. 29. i Deut. 22. 29. j Deut. 22. 29. k Deut. 22. 29. l Deut. 22. 29. m Deut. 22. 29. n Deut. 22. 29. o Deut. 22. 29. p Deut. 22. 29. q Deut. 22. 29. r Deut. 22. 29. s Deut. 22. 29. t Deut. 22. 29. u Deut. 22. 29. v Deut. 22. 29. w Deut. 22. 29. x Deut. 22. 29. y Deut. 22. 29. z Deut. 22. 29.

pe domna sa Israelu aceasta, ziceindu: Toți fii regelui au murită; că numai Amnonu singuru a muritu. [34] Și Absalomu fugi.

Și ridicându-și ochii servulu, ca unu de strajă, și uitându-se, iacă multi poporu venindu pe drumulu de dinapoia lui din partea muntelui! [35] Și disse Ionadabu regelui: Iacă, fii regelui vinu! cumu a spusu servulu teu, așa este. [36] Și fiindu, că elu tocmai sfârșindu de vorbitu, iacă, fii regelui venira, și au ridicatu vocea lorn, și plânsera. Și regele chiaru și toți servii lui plânseră cu lacrimi mari forte. [37] Și Absalomu fugi, și se duse la Talmai, fiiulu lui Ammihudu, regelu Ghesuriului. Și Davidu jalui după fiiulu seu in tóte dilele.

Absalomu fugitivu la Ghesuru, este readusu la Ierusalimu.

[38] Ér Absalomu fugi, și se duse la Ghesuru, și rămase acolo trei ani. [39] Și pre Davidu regelumu-l'a dorutu să mérgă la Absalomu; că se mângâiase de mórtea lui Amnonu.

14 Și cunoscându Ioabu, fiiulu Țeruiei, că animea regelui se 'lipesce de Absalomu; [2] trămese Ioabu la Tekoa, și aduse de acolo o femeia intieleptă, și disse către ea: Fă-te ca plângi, și 'îmbracă vestminte de jale, și nu te unge cu oleiu, ci fii ca o femeă, care [3] de multe dile plânge după morți. Și intră la rege, și vorbesce către elu după cuvintele acesta. Și 'a pusu Ioabu cuvintele in gura ei.

[4] Și vorbi femeea din Tekoa către rege, și 'căzu cu fața la pământu, și se prosterna, și disse: 'Ajută-mi, regele! [5] Și regele disse către ea: Ce ai (de ce)? Și ea respunse: Cu adeverătu, femeea vădnă sânt, și bărbatulu meu a muritu. [6] Și servu tu avea doi fii, și s'au certatu amêndoi la câmpu; și nu era cine să-i despartă; și a lovitu unulu pre celalaltu, și l'a ucisu. [7] Și iacă, 'se sculă tóta rudenia cu cuiva servul tău, și disse: Dă-ne pre celu ce a ucisu pre fratelu seu, ca să-lu omorîmu pentru vieța fratelui seu, pre care l'a voitu; și vomu perde și pre moștenitorii! Așa ei voiu să stingă cărbunele meu, care mi-a mai rămasu, ca să nu fiue bărbatului meu nici nume nici rămășiță pe fața pământului. [8] Și disse regele către femeă: Mergi la casa ta, și eu voiu 'ordina pentru tine.

[9] Și disse femeea din Tekoa către rege: 'Asupra mea, domnulu meu rege, se fie vina, și asupra casei părintelui meu; 'dară regele și scaunulu seu să fie nevinovate. [10] Și disse regele: Pre celu ce va vorbi asupra ta, aduă-l mie, și celu nu te va mai atinge. [11] Și ea disse: Aduți-și aminte regele de Iehova, Dumnezeulu teu, și să nu mulțiască 'resbunătorulu de sânge sa adaugă a mai fiue perdere, și să nu stârpească fiiulu meu. Și disse elu: 'Viu este Iehova! nici unu firu de părulu alu fiiului teu nu va cădă pe pământu.

[12] Atunci disse femeea: Rogu-te, ca serva ta unu cuvântu să vorbescă către domnulu meu regele. Și elu disse: Vorbesce. [13] Și disse femeea: Pentru ce dară unu lucru ca acesta ai gânditu in contra 'poporului lui Dumnezeu? Că dictându acestu regele, nu se judecă ca să fiuge vinovatu, de óre-ce regele nu lasă să se intârcă 'proscrisulu seu? [14] Că noi 'murimu, și asemenea ca apa vărsată pe pământu, ce nu se mai strânge. Dumnezeu nu ne ia vieța, ci 'întocmesce mijlôce, ca celu gonitu să nu rămână gonitu de la d'insulu. [15] Și acumu de mi-a venitu să spunu acestu cuvântu regelui, domnulu meu, este că poporulu m'a înspăimântatu; și serva ta disse: Voiu vorbi acumu către rege, póte va împlini regele dupre cererea servei sale. [16] Căci óre va regele ascultă pre serva sa, ca să scape din mâna omului, care voiă să mă pârdă pe mine și pre fiiulu meu împreună din moștenirea lui Dumnezeu. [17] Apoi disse in sine serva ta: Cuvântulu regelui, domnului meu, să mi aducă repausu; că 'ca pe unu îngeru alu lui Dumnezeu, așa este regele, domnulu meu, ca să deosebească binele și reulu. Dară Iehova, Dumnezeulu teu, să fie cu tine!

[18] Atunci regele respunse, și disse femeei: Nu ma ascunde cătră mine cuvântulu, ce eu te voiu întreba. Și femeea disse: Rogu-mi, să vorbescă domnulu meu, regele! Și disse regele: Ai mâna lui Ioabu cu tine in tóte acestea? Și femeea respunse și disse: Viu e sufletulu teu, domnulu meu, rege! Nimene nu se póte abate nici la dreptu, nici in stângu de la tóte câte vorbesce domnulu meu, regele; că servulu teu Ioabu elu mi-a orânduitu, și 'elu a pusu in gura servei tale tóte acestu cuvinte. [20] Și pentru ca să schimbe privirea lucrului, pentru acesta servulu teu Ioabu a făcutu cestia. Și domnulu meu este înțeleptu, 'ca înțelepciunea unui dorerii lui Dumnezeu, și cunósce tóte câte se facu in țéra.

[21] Și disse regele lui Ioabu: Facă, fu ai datu acésta; deci mergi și adă inapoi pre Absalomu! [22] Și Ioabu căduse pre fața sa la pământu, și se prosterna, și mulțumi regelui, și Ioabu disse: Astă-și a cunoscutu servulu teu, că am aflatu chiaru in ochii teu, domnulă meu, regel ca regele a indeplinitu cererea servului seu. [23] Și Ioabu se sculă, și 'mersse la Ghesuru, și aduse pre Absalomu la Ierusalimu. [24] Și regele disse: Intórcă-se la casa sa; și față 'mea să nu vadă. Și se'ntórse Absalomu la casa sa; dară fața regelui nu o vădu.

[25] Și in tóta Israelulu nu era bărbatu frumosu ca Absalomu. Ceva de lauduță forte. De la talpa piciorului seu și pănă la creștetulu seu nu era greșeală in elu. [26] Și când și tundea capulu, (că se 'întâmpla din anu in anu ca-lu tundă, căci 'i era greu), de atuncea 'lu tundea, de crâpea părulu capului seu două sute de sicli, dupre măsura regelui. [27] Și 'se născură lui Absalomu trei fii și o fiică, alu cărei nume era Tamară: era femeă frumósă la privire.

[28] Și locui Absalomu două ani de dile in Ierusalimu, și 'față regelui nu o vădu. [29] Și trimese Absalomu după Ioabu, spre a-lu trimite la rege; dară acesta nu voi să vină la d'insulu; și trimețându a dóua óră, nu voi nici așa să vină. [30] Atunci disse servilor sei: Vedeți ogorulu lui Ioabu cela alăturea cu mine, și pe care are orțiloi semănați și aprindeți-lu cu focu. Și servii lui Absalomu dădură focu ogorului. Și se sculă Ioabu, și merse la Absalomu in casă, și disse: De ce au cătă focu servii tei ogorului meu? [31] Și Absalomu respunse lui Ioabu: Iacă, eu mâ trimesei după tine, și am disu: Vino aicea, ca să te trimeciu la rege, să-i dici: De ce am venitu eu din Ghesuru? Mai bine 'mi era eu să fiu acolo încă! Și acumu să vădu fața regelui, și de este ca'n vină asupra-mă, să mi-o taie. [32] Și Ioabu merse la rege, și-i spuse; și elu chiamă pre Absalomu, și elu veni la rege, și se prosterna cu fața la pământu inaintea regelui. Și regele 'sărută pre Absalomu.

Absalomu lui Absalomă; fuga lui Davidu.

[33] Și 'a fostu după aceea, că Absalomu și-a 'gătitu carulu și cai, și cinci feciori bărbați înaintea lui. [2] Și Absalomu se sculă, și se așeză de inturile drumului la pórta. Și de avea vre-unu omu vr'o certă, și mergea la Imperatulu la rege, Absalomu 'lu chiamă, și disse: Din ce cetate ești tu? Și elu disse: Din una din semințiile lui Israelu este servulu teu. [3] Și Absalomu disse către d'insulu: Iacă, cuvintele tale bune și drepte; dară nu este nimene, care să te asculte din partea regelui. [4] Și Absalomu mai disse: 'O! de m'ară pune pre mine judecătoriu in țéră! Ca mine ară pută se vină tóți omulu, care are vr'o certă și judecată, și eu i-aș da dreptate. [5] Și de se apropia cine-va de elu, ca să se prosterne inaintea lui; elu intindea mâna sa, 'lu apuca, și-lu săruta. [6] Și așa făcea Absalomu tuturoru Israeliților, cari mergeau la judecată la rege; 'și Absalomu câștiga inimile bărbaților lui Israelu.

[7] Și după trecerea de patru-deci de ani, disse Absalomu regelui: Voiu să mă duc, și să indeplinescu votulu meu la Hebronu, pre care l'amă făcutu lui Iehova. [8] Că votu a făcutu 'servului teu, 'pe-când locuiam la Ghesuru in Siria, ziceindu: Dacă Iehova mă va întórce la Ierusalimu, voiu servi lui Iehova. [9] Și regele disse către d'insulu: Mergi in pace! Și așa elu se sculă, și merse la Hebronu.

[10] Și Absalomu trămese spioni in tóte semințiele lui Israelu, ziceindu: Când veți audi sunetulu trâmbiței, veți dice: Absalomu 'a inceputu rege in Hebronu. [11] Și cu Absalomu mersera două sute de bărbați din Ierusalimu, cari se 'chiemară; și mersera 'cu proste inimă, și nu scia nimicu. [12] Și Absalomu trimese după Ahitofelu Ghilonitulu, 'consilierulu lui Davidu, din cetatea sa 'Ghilo, când aduseră elu sacrificiu. Și se facu conjurare tare, și poporulu 'ținea se immulțiă lângă Absalomu.

[13] Și a venitu vorbirea la Davidu, ziceindu: 'Animele cărbaților lui Israelu sânt după Absalomu. [14] Și disse Davidu către toți servii cei, cari erau cu d'insulu in Ierusalimu: Sculați-vă, și să 'fugimu! că nu va fi nici scăpare de fața lui Absalomu. Stăruiți de o mergă, ca să nu străpungă elu, și să ne ajungă, și să aducă nenorocire preste noi, și să 'taie ascuțișulu sabiei. [15] Și servii regelui dierră către rege: Totulu ce domnulu nostru regele alege, iacă, noi sântemu servii tei!

[16] Și 'regele eși cu tóta casa sa in urma lui; și lăsă regele 'doue concubine ca să păzéscă casa. [17] Și eșa regele și totu poporulu in urma sa, și stătură la o casă departe. [18] Și toți servii lui mergeau de a'n lăturile lui, și 'toți Cretii și toți Fleții, și toți Gatiții, cei șase sute bărbați, cari veniau

remută de la Gată, mergênd înaintea re-
29 gelui. Atunci regele dîse lui Ittai, Ghi-
teulŭ: De ce vrei ŝi tu merge cu noi? Întórnă-te la loculu teŭ, ŝi remâi cu re-
pele, căci ŝtrăinŭ eşti tu, ŝi mutatŭ din
20 la locuinţa teŭ. Erĭ ai venitŭ, ŝi astă-ţi ai
to face ŝă mergi cu noi la rătăcire? Că
eu mergŭ 'unde voiu putea merge. Tu înapoiază-te, ŝi ia pre fraţii teĭ cu tine: mila
21 ŝi adevĕrulŭ ce va vine. Ŝi Ittai respunse regelui, ŝi dîse: Viu este Dómnulu, ŝi viu sufletulŭ meŭ, regele! în orĭ-ce locŭ unde va fi dom-
nulŭ meŭ regele viŭ, fie spre morte, fie
22 spre viĕţă, acolo va fi ŝi servulŭ teŭ. Ŝi David dîse lui Ittai: Trece, ŝi trecĭ! Ŝi trecu Ittai Ghiteulŭ, cu toţi ómenii lui ŝi toţi co-
piiĭ, cari erau cu d'insulŭ. Ŝi tóte ţĕrile
23 plînseu cu voce tare, ŝi toţi poporulŭ trecu, ŝi regele trecu preste pârêulŭ Kedronu, ŝi toţi poporulŭ trecu în drumulŭ către 'spre pustiu.

24 Ŝi ĭată, acolo era Zadoku ŝi toţi Leviţii
cu d'insulŭ, 'cari purtau chivotulŭ legeĭ lui Dumnedĕu; ŝi ei potecă josŭ chivotulŭ lui Dumnedĕu, ŝi Abiatar 'a suĭa până a
25 sfîrşitŭ toţi poporulŭ ŝi-veniau din cetate. Ŝi regele dîse către Zadoku: Du înapoi în cetate chivotulŭ lui Dumnedĕu! De voiu afla
26 eŭ har înaintea lui Iehova, elŭ 'mă va întorce, ŝi mă va lăsa ŝi vĕdu chivotulŭ seu,
27 ŝi locuinţa seă. Ŝi de va qîse: 'Nu te voiŭ, ĭată, eŭ sunt; 'facă-mi cu mine, dupe
28 cumŭ este bine în ochiĭ lui. Ŝi regele dîse lui Zadoku, preotulŭ: 'Vedi, întórnă-te cu pace în cetate, ŝi Ahimaaţ, fiulu teŭ, ŝi
Ionatanŭ, fiulu lui Abiatar, 'fiĭ voiŭ ŝi
29 amîndoĭ cu voi. Vedaţi, 'eu voiŭ mĕrĭ în şesulŭ pustiului, până ce va sosi cu-
30 vêntulŭ de la voi, ca să mĭ dea de scire. Deci Sadoku ŝi Abiatar chivotulŭ lui Dumnedĕu înapoi la Ierusalimŭ; ŝi rĕmaseră acolo.

30 Ŝi David sucia sunetulŭ a suiŭ'ŝi Oliveteĭ, suindu ŝi plîngêndu-ŝi ca 'capulu acoperitŭ, ŝi elŭ mergea 'descinsŭ, ŝi toţi poporulŭ
31 ce era cu elŭ 'ŝi 'acoperiţi fie-care capulŭ seu, ŝi se suiau, suindu ŝi plîngêndu. Ŝi se vesti lui David, dîcêndu-i: 'Ahitofelŭ este între conspiraţi cu Absalomŭ. Ŝi dîse
David: 'Zădărnicesce sfatulu lui Ahitofelŭ, Iehova.

32 Ŝi David a ajunsŭ în vêrfulŭ, unde se închina lui Dumnedĕu, ĭată, ca 'i eşi înaintea Husaiŭ, Archeulŭ, 'cu vestmêntulŭ sĕu ruptŭ ŝi
33 cu ţĕrîna pe capulŭ seŭ. Ŝi David dîse
către d'însulŭ: De vei merge cu mine, ai
34 'pervŏră 'mi vei fi. Ĭerĭ de te vei întorce la cetate, ŝi vei dîce lui Absalom: 'Voiu fi servulŭ teŭ, o rege, eramŭ servulŭ tatĕlui teŭ, aşa voiŭ ŝi servi eŭ acumŭ, ŝi atunci 'mi vei zădărnici sfa-
tulŭ lui Ahitofelŭ. Ai nu sînt cu tine ŝi
35 Zadoku ŝi Abiatar, preoţiĭ? Ŝi tótă ce va vor audi din casa regelui, 'spune lui Zadoku ŝi lui Abiatar, preoţiĭ-ĕră. Ĭată
36 acolo sînt 'cu d'inşiĭ ăn locu, a amîndoĭ fiiĭ lor, Ahimaaţ lui Zadoku, ŝi Ionatanŭ lui Abiatar. Trimeteţi-mi prin ei tótă cuvêntulŭ ce veţi audi. Ŝi aşa a ve-
nitŭ Husaiŭ, 'amiculŭ lui David, în cetate, ŝi Absalom intră în Ierusalimŭ.

16 Ŝi 'după ce trecuse David puţinŭ preste
vêrfŭ, ĭată, 'i veni înainte 'Ţiba, ser-
vitorulŭ lui Mefiboşetŭ, cu o pĕreche de măgariţe înşeuate, ŝi pe d'însele două sute de pîne, o sută de turte de poma, ŝi o sută
de turte 'de rĕsine, ŝi una fóie de vinu.
2 Ŝi regele dîse către Ţiba: Ce vrei ca tu
să faci? Ŝi Ţiba respunse: Asinii sînt pentru casa regelui, pentru călărit, ŝi pânile ŝi fragiile suntu pentru mînîncarea servito-
rilorŭ, ŝi vinulŭ de bĕutŭ 'pentru cei obosiţi în pus-
tiu. Ŝi regele dîse: Unde este fiulu domnu-
lui teŭ? 'Ŝi Ţiba dîse regelui: Ĭată, elŭ
rĕmase în Ierusalimŭ; căci elŭ a qisŭ: Astă-ţi casa lui Israĭlŭ 'mi va întorce îm-
părăţia părintelui meŭ. 'Ŝi regele dîse lui Ţiba: Ĭată, tótă ce aŭ-i-a, ea a fostŭ a lui Mefiboşetŭ. Ŝi Ţiba dîse: Mĕ plec
înaintea ta, să aflu chiaru înaintea domnului meŭ, regele.

Ŝi regele David veni până la Bahurimŭ,
ŝi ĭată, de acolo eşi 'forfotindu-se un
omŭ din familia casei lui Saulŭ, 'căruĭ numele era Şimeiŭ, fiiulŭ lui Ghera, şi eşindŭ blăstema.
Ŝi arunca cu pietre după David ŝi după toţi serviţi regelui David; ŝi toţi poporulŭ
ŝi toţi viteziĭ mergeau din dreptŭ la ŝi la stînga lui. Ŝi aşa dîse Şimeiŭ, cându blăstema: Dute, du-te, omŭ alŭ sîngelui, ŝi 'neisprăvitule! Iehova 'a 'resplătitŭ lui
'sîngele casei lui Saulŭ, în locŭlu căruia te ai făcutŭ rege, ŝi Iehova a dusŭ regatulŭ în mîna lui Absalom, fiiulŭ teŭ. Ĭată
acumŭ eşi în nefericirea ta, căci omŭ de sîngeluĭ eşi tu.

Atunci dîse Abişaĭ, fiiulŭ Ţeruiei, regelui: Pentru ce 'blăstemă acestŭ 'câne mortŭ pre domnulŭ meŭ, regele? Rogu-mă, să trec

a Deut. 31, 6. b Deut. 31, 8. c Deut. 31, 23. d Deut. 31, 25. e Deut. 31, 26. f Deut. 31, 27. g Deut. 31, 29. h Deut. 32, 1. i Deut. 32, 44. k Deut. 32, 45. l Deut. 32, 46. m Deut. 32, 48. n Deut. 33, 1. o Deut. 33, 2. p Deut. 33, 3. q Deut. 33, 4. r Deut. 33, 5. s Deut. 33, 6. t Deut. 33, 7. u Deut. 33, 8. v Deut. 33, 9. x Deut. 33, 10. y Deut. 33, 11. z Deut. 33, 12. a Deut. 33, 13. b Deut. 33, 14. c Deut. 33, 15. d Deut. 33, 16. e Deut. 33, 17. f Deut. 33, 18. g Deut. 33, 19. h Deut. 33, 20. i Deut. 33, 21. k Deut. 33, 22. l Deut. 33, 23. m Deut. 33, 24. n Deut. 33, 25. o Deut. 33, 26. p Deut. 33, 27. q Deut. 33, 28. r Deut. 33, 29. s Deut. 34, 1. t Deut. 34, 2. u Deut. 34, 3. v Deut. 34, 4. x Deut. 34, 5. y Deut. 34, 6. z Deut. 34, 7. a Deut. 34, 8. b Deut. 34, 9. c Deut. 34, 10. d Deut. 34, 11. e Deut. 34, 12. f Deut. 34, 13. g Deut. 34, 14. h Deut. 34, 15. i Deut. 34, 16. k Deut. 34, 17. l Deut. 34, 18. m Deut. 34, 19. n Deut. 34, 20. o Deut. 34, 21. p Deut. 34, 22. q Deut. 34, 23. r Deut. 34, 24. s Deut. 34, 25. t Deut. 34, 26. u Deut. 34, 27. v Deut. 34, 28. x Deut. 34, 29. y Deut. 34, 30. z Deut. 34, 31. a Deut. 34, 32. b Deut. 34, 33. c Deut. 34, 34. d Deut. 34, 35. e Deut. 34, 36. f Deut. 34, 37. g Deut. 34, 38. h Deut. 34, 39. i Deut. 34, 40. k Deut. 34, 41. l Deut. 34, 42. m Deut. 34, 43. n Deut. 34, 44. o Deut. 34, 45. p Deut. 34, 46. q Deut. 34, 47. r Deut. 34, 48. s Deut. 34, 49. t Deut. 34, 50. u Deut. 34, 51. v Deut. 34, 52. x Deut. 34, 53. y Deut. 34, 54. z Deut. 34, 55. a Deut. 34, 56. b Deut. 34, 57. c Deut. 34, 58. d Deut. 34, 59. e Deut. 34, 60. f Deut. 34, 61. g Deut. 34, 62. h Deut. 34, 63. i Deut. 34, 64. k Deut. 34, 65. l Deut. 34, 66. m Deut. 34, 67. n Deut. 34, 68. o Deut. 34, 69. p Deut. 34, 70. q Deut. 34, 71. r Deut. 34, 72. s Deut. 34, 73. t Deut. 34, 74. u Deut. 34, 75. v Deut. 34, 76. x Deut. 34, 77. y Deut. 34, 78. z Deut. 34, 79. a Deut. 34, 80. b Deut. 34, 81. c Deut. 34, 82. d Deut. 34, 83. e Deut. 34, 84. f Deut. 34, 85. g Deut. 34, 86. h Deut. 34, 87. i Deut. 34, 88. k Deut. 34, 89. l Deut. 34, 90. m Deut. 34, 91. n Deut. 34, 92. o Deut. 34, 93. p Deut. 34, 94. q Deut. 34, 95. r Deut. 34, 96. s Deut. 34, 97. t Deut. 34, 98. u Deut. 34, 99. v Deut. 34, 100. x Deut. 34, 101. y Deut. 34, 102. z Deut. 34, 103. a Deut. 34, 104. b Deut. 34, 105. c Deut. 34, 106. d Deut. 34, 107. e Deut. 34, 108. f Deut. 34, 109. g Deut. 34, 110. h Deut. 34, 111. i Deut. 34, 112. k Deut. 34, 113. l Deut. 34, 114. m Deut. 34, 115. n Deut. 34, 116. o Deut. 34, 117. p Deut. 34, 118. q Deut. 34, 119. r Deut. 34, 120. s Deut. 34, 121. t Deut. 34, 122. u Deut. 34, 123. v Deut. 34, 124. x Deut. 34, 125. y Deut. 34, 126. z Deut. 34, 127. a Deut. 34, 128. b Deut. 34, 129. c Deut. 34, 130. d Deut. 34, 131. e Deut. 34, 132. f Deut. 34, 133. g Deut. 34, 134. h Deut. 34, 135. i Deut. 34, 136. k Deut. 34, 137. l Deut. 34, 138. m Deut. 34, 139. n Deut. 34, 140. o Deut. 34, 141. p Deut. 34, 142. q Deut. 34, 143. r Deut. 34, 144. s Deut. 34, 145. t Deut. 34, 146. u Deut. 34, 147. v Deut. 34, 148. x Deut. 34, 149. y Deut. 34, 150. z Deut. 34, 151. a Deut. 34, 152. b Deut. 34, 153. c Deut. 34, 154. d Deut. 34, 155. e Deut. 34, 156. f Deut. 34, 157. g Deut. 34, 158. h Deut. 34, 159. i Deut. 34, 160. k Deut. 34, 161. l Deut. 34, 162. m Deut. 34, 163. n Deut. 34, 164. o Deut. 34, 165. p Deut. 34, 166. q Deut. 34, 167. r Deut. 34, 168. s Deut. 34, 169. t Deut. 34, 170. u Deut. 34, 171. v Deut. 34, 172. x Deut. 34, 173. y Deut. 34, 174. z Deut. 34, 175. a Deut. 34, 176. b Deut. 34, 177. c Deut. 34, 178. d Deut. 34, 179. e Deut. 34, 180. f Deut. 34, 181. g Deut. 34, 182. h Deut. 34, 183. i Deut. 34, 184. k Deut. 34, 185. l Deut. 34, 186. m Deut. 34, 187. n Deut. 34, 188. o Deut. 34, 189. p Deut. 34, 190. q Deut. 34, 191. r Deut. 34, 192. s Deut. 34, 193. t Deut. 34, 194. u Deut. 34, 195. v Deut. 34, 196. x Deut. 34, 197. y Deut. 34, 198. z Deut. 34, 199. a Deut. 34, 200. b Deut. 34, 201. c Deut. 34, 202. d Deut. 34, 203. e Deut. 34, 204. f Deut. 34, 205. g Deut. 34, 206. h Deut. 34, 207. i Deut. 34, 208. k Deut. 34, 209. l Deut. 34, 210. m Deut. 34, 211. n Deut. 34, 212. o Deut. 34, 213. p Deut. 34, 214. q Deut. 34, 215. r Deut. 34, 216. s Deut. 34, 217. t Deut. 34, 218. u Deut. 34, 219. v Deut. 34, 220. x Deut. 34, 221. y Deut. 34, 222. z Deut. 34, 223. a Deut. 34, 224. b Deut. 34, 225. c Deut. 34, 226. d Deut. 34, 227. e Deut. 34, 228. f Deut. 34, 229. g Deut. 34, 230. h Deut. 34, 231. i Deut. 34, 232. k Deut. 34, 233. l Deut. 34, 234. m Deut. 34, 235. n Deut. 34, 236. o Deut. 34, 237. p Deut. 34, 238. q Deut. 34, 239. r Deut. 34, 240. s Deut. 34, 241. t Deut. 34, 242. u Deut. 34, 243. v Deut. 34, 244. x Deut. 34, 245. y Deut. 34, 246. z Deut. 34, 247. a Deut. 34, 248. b Deut. 34, 249. c Deut. 34, 250. d Deut. 34, 251. e Deut. 34, 252. f Deut. 34, 253. g Deut. 34, 254. h Deut. 34, 255. i Deut. 34, 256. k Deut. 34, 257. l Deut. 34, 258. m Deut. 34, 259. n Deut. 34, 260. o Deut. 34, 261. p Deut. 34, 262. q Deut. 34, 263. r Deut. 34, 264. s Deut. 34, 265. t Deut. 34, 266. u Deut. 34, 267. v Deut. 34, 268. x Deut. 34, 269. y Deut. 34, 270. z Deut. 34, 271. a Deut. 34, 272. b Deut. 34, 273. c Deut. 34, 274. d Deut. 34, 275. e Deut. 34, 276. f Deut. 34, 277. g Deut. 34, 278. h Deut. 34, 279. i Deut. 34, 280. k Deut. 34, 281. l Deut. 34, 282. m Deut. 34, 283. n Deut. 34, 284. o Deut. 34, 285. p Deut. 34, 286. q Deut. 34, 287. r Deut. 34, 288. s Deut. 34, 289. t Deut. 34, 290. u Deut. 34, 291. v Deut. 34, 292. x Deut. 34, 293. y Deut. 34, 294. z Deut. 34, 295. a Deut. 34, 296. b Deut. 34, 297. c Deut. 34, 298. d Deut. 34, 299. e Deut. 34, 300. f Deut. 34, 301. g Deut. 34, 302. h Deut. 34, 303. i Deut. 34, 304. k Deut. 34, 305. l Deut. 34, 306. m Deut. 34, 307. n Deut. 34, 308. o Deut. 34, 309. p Deut. 34, 310. q Deut. 34, 311. r Deut. 34, 312. s Deut. 34, 313. t Deut. 34, 314. u Deut. 34, 315. v Deut. 34, 316. x Deut. 34, 317. y Deut. 34, 318. z Deut. 34, 319. a Deut. 34, 320. b Deut. 34, 321. c Deut. 34, 322. d Deut. 34, 323. e Deut. 34, 324. f Deut. 34, 325. g Deut. 34, 326. h Deut. 34, 327. i Deut. 34, 328. k Deut. 34, 329. l Deut. 34, 330. m Deut. 34, 331. n Deut. 34, 332. o Deut. 34, 333. p Deut. 34, 334. q Deut. 34, 335. r Deut. 34, 336. s Deut. 34, 337. t Deut. 34, 338. u Deut. 34, 339. v Deut. 34, 340. x Deut. 34, 341. y Deut. 34, 342. z Deut. 34, 343. a Deut. 34, 344. b Deut. 34, 345. c Deut. 34, 346. d Deut. 34, 347. e Deut. 34, 348. f Deut. 34, 349. g Deut. 34, 350. h Deut. 34, 351. i Deut. 34, 352. k Deut. 34, 353. l Deut. 34, 354. m Deut. 34, 355. n Deut. 34, 356. o Deut. 34, 357. p Deut. 34, 358. q Deut. 34, 359. r Deut. 34, 360. s Deut. 34, 361. t Deut. 34, 362. u Deut. 34, 363. v Deut. 34, 364. x Deut. 34, 365. y Deut. 34, 366. z Deut. 34, 367. a Deut. 34, 368. b Deut. 34, 369. c Deut. 34, 370. d Deut. 34, 371. e Deut. 34, 372. f Deut. 34, 373. g Deut. 34, 374. h Deut. 34, 375. i Deut. 34, 376. k Deut. 34, 377. l Deut. 34, 378. m Deut. 34, 379. n Deut. 34, 380. o Deut. 34, 381. p Deut. 34, 382. q Deut. 34, 383. r Deut. 34, 384. s Deut. 34, 385. t Deut. 34, 386. u Deut. 34, 387. v Deut. 34, 388. x Deut. 34, 389. y Deut. 34, 390. z Deut. 34, 391. a Deut. 34, 392. b Deut. 34, 393. c Deut. 34, 394. d Deut. 34, 395. e Deut. 34, 396. f Deut. 34, 397. g Deut. 34, 398. h Deut. 34, 399. i Deut. 34, 400. k Deut. 34, 401. l Deut. 34, 402. m Deut. 34, 403. n Deut. 34, 404. o Deut. 34, 405. p Deut. 34, 406. q Deut. 34, 407. r Deut. 34, 408. s Deut. 34, 409. t Deut. 34, 410. u Deut. 34, 411. v Deut. 34, 412. x Deut. 34, 413. y Deut. 34, 414. z Deut. 34, 415. a Deut. 34, 416. b Deut. 34, 417. c Deut. 34, 418. d Deut. 34, 419. e Deut. 34, 420. f Deut. 34, 421. g Deut. 34, 422. h Deut. 34, 423. i Deut. 34, 424. k Deut. 34, 425. l Deut. 34, 426. m Deut. 34, 427. n Deut. 34, 428. o Deut. 34, 429. p Deut. 34, 430. q Deut. 34, 431. r Deut. 34, 432. s Deut. 34, 433. t Deut. 34, 434. u Deut. 34, 435. v Deut. 34, 436. x Deut. 34, 437. y Deut. 34, 438. z Deut. 34, 439. a Deut. 34, 440. b Deut. 34, 441. c Deut. 34, 442. d Deut. 34, 443. e Deut. 34, 444. f Deut. 34, 445. g Deut. 34, 446. h Deut. 34, 447. i Deut. 34, 448. k Deut. 34, 449. l Deut. 34, 450. m Deut. 34, 451. n Deut. 34, 452. o Deut. 34, 453. p Deut. 34, 454. q Deut. 34, 455. r Deut. 34, 456. s Deut. 34, 457. t Deut. 34, 458. u Deut. 34, 459. v Deut. 34, 460. x Deut. 34, 461. y Deut. 34, 462. z Deut. 34, 463. a Deut. 34, 464. b Deut. 34, 465. c Deut. 34, 466. d Deut. 34, 467. e Deut. 34, 468. f Deut. 34, 469. g Deut. 34, 470. h Deut. 34, 471. i Deut. 34, 472. k Deut. 34, 473. l Deut. 34, 474. m Deut. 34, 475. n Deut. 34, 476. o Deut. 34, 477. p Deut. 34, 478. q Deut. 34, 479. r Deut. 34, 480. s Deut. 34, 481. t Deut. 34, 482. u Deut. 34, 483. v Deut. 34, 484. x Deut. 34, 485. y Deut. 34, 486. z Deut. 34, 487. a Deut. 34, 488. b Deut. 34, 489. c Deut. 34, 490. d Deut. 34, 491. e Deut. 34, 492. f Deut. 34, 493. g Deut. 34, 494. h Deut. 34, 495. i Deut. 34, 496. k Deut. 34, 497. l Deut. 34, 498. m Deut. 34, 499. n Deut. 34, 500. o Deut. 34, 501. p Deut. 34, 502. q Deut. 34, 503. r Deut. 34, 504. s Deut. 34, 505. t Deut. 34, 506. u Deut. 34, 507. v Deut. 34, 508. x Deut. 34, 509. y Deut. 34, 510. z Deut. 34, 511. a Deut. 34, 512. b Deut. 34, 513. c Deut. 34, 514. d Deut. 34, 515. e Deut. 34, 516. f Deut. 34, 517. g Deut. 34, 518. h Deut. 34, 519. i Deut. 34, 520. k Deut. 34, 521. l Deut. 34, 522. m Deut. 34, 523. n Deut. 34, 524. o Deut. 34, 525. p Deut. 34, 526. q Deut. 34, 527. r Deut. 34, 528. s Deut. 34, 529. t Deut. 34, 530. u Deut. 34, 531. v Deut. 34, 532. x Deut. 34, 533. y Deut. 34, 534. z Deut. 34, 535. a Deut. 34, 536. b Deut. 34, 537. c Deut. 34, 538. d Deut. 34, 539. e Deut. 34, 540. f Deut. 34, 541. g Deut. 34, 542. h Deut. 34, 543. i Deut. 34, 544. k Deut. 34, 545. l Deut. 34, 546. m Deut. 34, 547. n Deut. 34, 548. o Deut. 34, 549. p Deut. 34, 550. q Deut. 34, 551. r Deut. 34, 552. s Deut. 34, 553. t Deut. 34, 554. u Deut. 34, 555. v Deut. 34, 556. x Deut. 34, 557. y Deut. 34, 558. z Deut. 34, 559. a Deut. 34, 560. b Deut. 34, 561. c Deut. 34, 562. d Deut. 34, 563. e Deut. 34, 564. f Deut. 34, 565. g Deut. 34, 566. h Deut. 34, 567. i Deut. 34, 568. k Deut. 34, 569. l Deut. 34, 570. m Deut. 34, 571. n Deut. 34, 572. o Deut. 34, 573. p Deut. 34, 574. q Deut. 34, 575. r Deut. 34, 576. s Deut. 34, 577. t Deut. 34, 578. u Deut. 34, 579. v Deut. 34, 580. x Deut. 34, 581. y Deut. 34, 582. z Deut. 34, 583. a Deut. 34, 584. b Deut. 34, 585. c Deut. 34, 586. d Deut. 34, 587. e Deut. 34, 588. f Deut. 34, 589. g Deut. 34, 590. h Deut. 34, 591. i Deut. 34, 592. k Deut. 34, 593. l Deut. 34, 594. m Deut. 34, 595. n Deut. 34, 596. o Deut. 34, 597. p Deut. 34, 598. q Deut. 34, 599. r Deut. 34, 600. s Deut. 34, 601. t Deut. 34, 602. u Deut. 34, 603. v Deut. 34, 604. x Deut. 34, 605. y Deut. 34, 606. z Deut. 34, 607. a Deut. 34, 608. b Deut. 34, 609. c Deut. 34, 610. d Deut. 34, 611. e Deut. 34, 612. f Deut. 34, 613. g Deut. 34, 614. h Deut. 34, 615. i Deut. 34, 616. k Deut. 34, 617. l Deut. 34, 618. m Deut. 34, 619. n Deut. 34, 620. o Deut. 34, 621. p Deut. 34, 622. q Deut. 34, 623. r Deut. 34, 624. s Deut. 34, 625. t Deut. 34, 626. u Deut. 34, 627. v Deut. 34, 628. x Deut. 34, 629. y Deut. 34, 630. z Deut. 34, 631. a Deut. 34, 632. b Deut. 34, 633. c Deut. 34, 634. d Deut. 34, 635. e Deut. 34, 636. f Deut. 34, 637. g Deut. 34, 638. h Deut. 34, 639. i Deut. 34, 640. k Deut. 34, 641. l Deut. 34, 642. m Deut. 34, 643. n Deut. 34, 644. o Deut. 34, 645. p Deut. 34, 646. q Deut. 34, 647. r Deut. 34, 648. s Deut. 34, 649. t Deut. 34, 650. u Deut. 34, 651. v Deut. 34, 652. x Deut. 34, 653. y Deut. 34, 654. z Deut. 34, 655. a Deut. 34, 656. b Deut. 34, 657. c Deut. 34, 658. d Deut. 34, 659. e Deut. 34, 660. f Deut. 34, 661. g Deut. 34, 662. h Deut. 34, 663. i Deut. 34, 664. k Deut. 34, 665. l Deut. 34, 666. m Deut. 34, 667. n Deut. 34, 668. o Deut. 34, 669. p Deut. 34, 670. q Deut. 34, 671. r Deut. 34, 672. s Deut. 34, 673. t Deut. 34, 674. u Deut. 34, 675. v Deut. 34, 676. x Deut. 34, 677. y Deut. 34, 678. z Deut. 34, 679. a Deut. 34, 680. b Deut. 34, 681. c Deut. 34, 682. d Deut. 34, 683. e Deut. 34, 684. f Deut. 34, 685. g Deut. 34, 686. h Deut. 34, 687. i Deut. 34, 688. k Deut. 34, 689. l Deut. 34, 690. m Deut. 34, 691. n Deut. 34, 692. o Deut. 34, 693. p Deut. 34, 694. q Deut. 34, 695. r Deut. 34, 696. s Deut. 34, 697. t Deut. 34, 698. u Deut. 34, 699. v Deut. 34, 700. x Deut. 34, 701. y Deut. 34, 702. z Deut. 34, 703. a Deut. 34, 704. b Deut. 34, 705. c Deut. 34, 706. d Deut. 34, 707. e Deut. 34, 708. f Deut. 34, 709. g Deut. 34, 710. h Deut. 34, 711. i Deut. 34, 712. k Deut. 34, 713. l Deut. 34, 714. m Deut. 34, 715. n Deut. 34, 716. o Deut. 34, 717. p Deut. 34, 718. q Deut. 34, 719. r Deut. 34, 720. s Deut. 34, 721. t Deut. 34, 722. u Deut. 34, 723. v Deut. 34, 724. x Deut. 34, 725. y Deut. 34, 726. z Deut. 34, 727. a Deut. 34, 728. b Deut. 34, 729. c Deut. 34, 730. d Deut. 34, 731. e Deut. 34, 732. f Deut. 34, 733. g Deut. 34, 734. h Deut. 34, 735. i Deut. 34, 736. k Deut. 34, 737. l Deut. 34, 738. m Deut. 34, 739. n Deut. 34, 740. o Deut. 34, 741. p Deut. 34, 742. q Deut. 34, 743. r Deut. 34, 744. s Deut. 34, 745. t Deut. 34, 746. u Deut. 34, 747. v Deut. 34, 748. x Deut. 34, 749. y Deut. 34, 750. z Deut. 34, 751. a Deut. 34, 752. b Deut. 34, 753. c Deut. 34, 754. d Deut. 34, 755. e Deut. 34, 756. f Deut. 34, 757. g Deut. 34, 758. h Deut. 34, 759. i Deut. 34, 760. k Deut. 34, 761. l Deut. 34, 762. m Deut. 34, 763. n Deut. 34, 764. o Deut. 34, 765. p Deut. 34, 766. q Deut. 34, 767. r Deut. 34, 768. s Deut. 34, 769. t Deut. 34, 770. u Deut. 34, 771. v Deut. 34, 772. x Deut. 34, 773. y Deut. 34, 774. z Deut. 34, 775. a Deut. 34, 776. b Deut. 34, 777. c Deut. 34, 778. d Deut. 34, 779. e Deut. 34, 780. f Deut. 34, 781. g Deut. 34, 782. h Deut. 34, 783. i Deut. 34, 784. k Deut. 34, 785. l Deut. 34, 786. m Deut. 34, 787. n Deut. 34, 788. o Deut. 34, 789. p Deut. 34, 790. q Deut. 34, 791. r Deut. 34, 792. s Deut. 34, 793. t Deut. 34, 794. u Deut. 34, 795. v Deut. 34, 796. x Deut. 34, 797. y Deut. 34, 798. z Deut. 34, 799. a Deut. 34, 800. b Deut. 34, 801. c Deut. 34, 802. d Deut. 34, 803. e Deut. 34, 804. f Deut. 34, 805. g Deut. 34, 806. h Deut. 34, 807. i Deut. 34, 808. k Deut. 34, 809. l Deut. 34, 810. m Deut. 34, 811. n Deut. 34, 812. o Deut. 34, 813. p Deut. 34, 814. q Deut. 34, 815. r Deut. 34, 816. s Deut. 34, 817. t Deut. 34, 818. u Deut. 34, 819. v Deut. 34, 820. x Deut. 34, 821. y Deut. 34, 822. z Deut. 34, 823. a Deut. 34, 824. b Deut. 34, 825. c Deut. 34, 826. d Deut. 34, 827. e Deut. 34, 828. f Deut. 34, 829. g Deut. 34, 830. h Deut. 34, 831. i Deut. 34, 832. k Deut. 34, 833. l Deut. 34, 834. m Deut. 34, 835. n Deut. 34, 836. o Deut. 34, 837. p Deut. 34, 838. q Deut. 34, 839. r Deut. 34, 840. s Deut. 34, 841. t Deut. 34, 842. u Deut. 34, 843. v Deut. 34, 844. x Deut. 34, 845. y Deut. 34, 846. z Deut. 34, 847. a Deut. 34, 848. b Deut. 34, 849. c Deut. 34, 850. d Deut. 34, 851. e Deut. 34, 852. f Deut. 34, 853. g Deut. 34, 854. h Deut. 34, 855. i Deut. 34, 856. k Deut. 34, 857. l Deut. 34, 858. m Deut. 34, 859. n Deut. 34, 860. o Deut. 34, 861. p Deut. 34, 862. q Deut. 34, 863. r Deut. 34, 864. s Deut. 34, 865. t Deut. 34, 866. u Deut. 34, 867. v Deut. 34, 868. x Deut. 34, 869. y Deut. 34, 870. z Deut. 34, 871. a Deut. 34, 872. b Deut. 34, 873. c Deut. 34, 874. d Deut. 34, 875. e Deut. 34, 876. f Deut. 34, 877. g Deut. 34, 878. h Deut. 34, 879. i Deut. 34, 880. k Deut. 34, 881. l Deut. 34, 882. m Deut. 34, 883. n Deut. 34, 884. o Deut. 34, 885. p Deut. 34, 886. q Deut. 34, 887. r Deut. 34, 888. s Deut. 34, 889. t Deut. 34, 890. u Deut. 34, 891. v Deut. 34, 892. x Deut. 34, 893. y Deut. 34, 894. z Deut. 34, 895. a Deut. 34, 896. b Deut. 34, 897. c Deut. 34, 898. d Deut. 34, 899. e Deut. 34, 900. f Deut. 34, 901. g Deut. 34, 902. h Deut. 34, 903. i Deut. 34, 904. k Deut. 34, 905. l Deut. 34, 906. m Deut. 34, 907. n Deut. 34, 908. o Deut. 34, 909. p Deut. 34, 910. q Deut. 34, 911. r Deut. 34, 912. s Deut. 34, 913. t Deut. 34, 914. u Deut. 34, 915. v Deut. 34, 916. x Deut. 34, 917. y Deut. 34, 918. z Deut. 34, 919. a Deut. 34, 920. b Deut. 34, 921. c Deut. 34, 922. d Deut. 34, 923. e Deut. 34, 924. f Deut. 34, 925. g Deut. 34, 926. h Deut. 34, 927. i Deut. 34, 928. k Deut. 34, 929. l Deut. 34, 930. m Deut. 34, 931. n Deut. 34, 932. o Deut. 34, 933. p Deut. 34, 934. q Deut. 34, 935. r Deut. 34, 936. s Deut. 34, 937. t Deut. 34, 938. u Deut. 34, 939. v Deut. 34, 940. x Deut. 34, 941. y Deut. 34, 942. z Deut. 34, 943. a Deut. 34, 944. b Deut. 34, 945. c Deut. 34, 946. d Deut. 34, 947. e Deut. 34, 948. f Deut. 34, 949. g Deut. 34, 950. h Deut. 34, 951. i Deut. 34, 952. k Deut. 34, 953. l Deut. 34, 954. m Deut. 34, 955. n Deut. 34, 956. o Deut. 34, 957. p Deut. 34, 958. q Deut. 34, 959. r Deut. 34, 960. s Deut. 34, 961. t Deut. 34, 962. u Deut. 34, 963. v Deut. 34, 964. x Deut. 34, 965. y Deut. 34, 966. z Deut. 34, 967. a Deut. 34, 968. b Deut. 34, 969. c Deut. 34, 970. d Deut. 34, 971. e Deut. 34, 972. f Deut. 34, 973. g Deut. 34, 974. h Deut. 34, 975. i Deut. 34, 976. k Deut. 34, 977. l Deut. 34, 978. m Deut. 34, 979. n Deut. 34, 980. o Deut. 34, 981. p Deut. 34, 982. q Deut. 34, 983. r Deut. 34, 984. s Deut. 34, 985. t Deut. 34, 986. u Deut. 34, 987. v Deut. 34, 988. x Deut. 34, 989. y Deut. 34, 990. z Deut. 34, 991. a Deut. 34, 992. b Deut. 34, 993. c Deut. 34, 994. d Deut. 34, 995. e Deut. 34, 996. f Deut. 34, 997. g Deut. 34, 998. h Deut. 34, 999. i Deut. 34, 1000. k Deut. 34, 1001. l Deut. 34, 1002. m Deut. 34, 1003. n Deut. 34, 1004. o Deut. 34, 1005. p Deut. 34, 1006. q Deut. 34, 1007. r Deut. 34, 1008. s Deut. 34, 1009. t Deut. 34, 1010. u Deut. 34, 1011. v Deut. 34, 1012. x Deut. 34, 1013. y Deut. 34, 1014. z Deut. 34, 1015. a Deut. 34, 1016. b Deut. 34, 1017. c Deut. 34, 1018. d Deut. 34, 1019. e Deut. 34, 1020. f Deut. 34, 1021. g Deut. 34, 1022. h Deut. 34, 1023. i Deut. 34, 1024. k Deut. 34, 1025. l Deut. 34, 1026. m Deut. 34, 1027. n Deut. 34, 1028. o Deut. 34, 1029. p Deut. 34, 1030. q Deut. 34, 1031. r Deut. 34, 1032. s Deut. 34, 1033. t Deut. 34, 1034. u Deut. 34, 1035. v Deut. 34, 1036. x Deut. 34, 1037. y Deut. 34, 1038. z Deut. 34, 1039. a Deut. 34, 1040. b Deut. 34, 1041. c Deut. 34, 1042. d Deut. 34, 1043. e Deut. 34, 1044. f Deut. 34, 1045. g Deut. 34, 1046. h Deut. 34, 1047. i Deut. 34, 1048. k Deut. 34, 1049. l Deut. 34, 1050. m Deut. 34, 1051. n Deut. 34, 1052. o Deut. 34, 1053. p Deut. 34, 1054. q Deut. 34, 1055. r Deut. 34, 1056. s Deut. 34, 1057. t Deut. 34, 1058. u Deut. 34, 1059. v Deut. 34, 1060. x Deut. 34, 1061. y Deut. 34, 1062. z Deut. 34, 1063. a Deut. 34, 1064. b Deut. 34, 1065. c Deut. 34, 1066. d Deut. 34, 1067. e Deut. 34, 1068. f Deut. 34, 1069. g Deut. 34, 1070. h Deut. 34, 1071. i Deut. 34, 1072. k Deut. 34, 1073. l Deut. 34, 1074. m Deut. 34, 1075. n Deut. 34, 1076. o Deut. 34, 1077. p Deut. 34, 1078. q Deut. 34, 1079. r Deut. 34, 1080. s Deut. 34, 1081. t Deut. 34, 1082. u Deut. 34, 1083. v Deut. 34, 1084. x Deut. 34, 1085. y Deut. 34, 1086. z Deut. 34, 1087. a Deut. 34, 1088. b Deut. 34, 1089. c Deut. 34, 1090. d Deut. 34, 1091. e Deut. 34, 1092. f Deut. 34, 1093. g Deut. 34, 1094. h Deut. 34, 1095. i Deut. 34, 1096. k Deut. 34, 1097. l Deut. 34, 1098. m Deut. 34, 1099. n Deut. 34, 1100. o Deut. 34, 1101. p Deut. 34, 1102. q Deut. 34, 1103. r Deut. 34, 1104. s Deut. 34, 1105. t Deut. 34, 1106. u Deut. 34, 1107. v Deut. 34, 1108. x Deut. 34, 1109. y Deut. 34, 1110. z Deut. 34, 1111. a Deut.

trimetŭ în grabă, ş spuseşĭ lui Davidŭ şi dzisĕ: Nu rĕmîne acĕstŭ nŏrŏc ’ne şi-sturdă pustĭnĭcĭŭ, ca de-te mĭ dzĕrtă ca să nu te înghiţĭŭ regĕle şi tŏţĭ poporulŭ ce este cu d’însulŭ

17 Şi luară şi Absĭmasĭ ficiorŭl lui Sadŏcŭ şi ’Ion-Ruglelŭ, ca ĕl nu cutezară să ĭĕ sterĕ, căcĭ veniră în cetăţe. Şi o ĕrĕ se dusĕ, şi li spusĕ lui Ezĕchĭe; şi ĕl se dusĕră, şi spusĕră regĕlŭi Davidŭ. Dară maĭ ĭuţĭţĭ ’i vĕzŭ, şi spusĕ lui Absalomŭ. Şi ĕĭ amîndoĭ mersără cu grăbire, şi intrară în casa unŭ bĭrbătŭ ’la Bahurimĭ, carĕ avea o fîntînă în curtea sa, în carĕ se pogorîră.

19 Şi ’n femeĭa luĭ cea ţopîrgă, şi ĕĭ întinse preste gura fîntînĕĭ, şi împrăştĭ grîŭ de-asupra. Aşa lucrŭlŭ nu se descoperĭ.

20 Că veniră servĭĭ lui Absalomŭ la femeĭa ’n casă, şi dzisĕră: Undĕ sînt Ahĭmasaŭ şi Ionatanŭ? Şi ’femeĭa dzise cătră dînşiĭ: Ĭĕ aĭ trecŭ o pestĕ rîulŭ pîrăulŭi. Şi ĕĭ căutară; dară negăsindu-i, se întorsĕră lîngă

21 la Ierusalimĭ. Şi după dzĕcerea acestora, eşĭră acelă din fîntînă, şi mersără şi spusără regĕlŭi Davidŭ, şi dzisĕră lui Davidŭ: ’Sculĕaţĭ-vĕ şi trecĕţĭ în grabă apa; că aşa

22 a sfătuĭtŭ Ahĭtofĕlŭ în contra vostră. Şi se sculă Davidŭ, şi tŏţĭ poporiĭ ce ĕrĕ cu ĕĭ, şi ĭĕ trecură Iordanŭlŭ. Pînă la lumina dimineţĭĭ nu rămase unŭ, carĕ să nu fĕ trecută Iordanŭlŭ.

23 Şi văzînd Ahĭtofĕlŭ, că sfatŭlŭ lui n’a fostŭ urmatŭ, ş’ înşeuă asĭnulŭ, se sculă, şi se dusĕ în casa sa în ’cetatea sa, şi-şĭ rînduĭ casa sa, şi se ’spînzură şi muriĭ, şi fu îngropată în mormîntulŭ părinţĭlor sĕi.

Absalom trecŭtŭ prin Iordan, ĭĕşĭndu-ĭ ostea lui înaintea sa. Şi i-o luară ’nainte.

24 Atunceа Davidŭ veni la ’Mahanaĭm. Şi Absalomŭ trecu Iordanulŭ, ĕĭ şi toţĭ bărbaţĭĭ lui Israĭlŭ cu d’însulŭ. 25 Şi Absalomŭ puse pre Amasa în locurĭlŭ lui Ioabĭ preste ostaşĭ. Şi Amasa era ficiulŭ unuĭ bărbatŭ, alŭ cărŭĭ nume era Ĭra, din Ezrĕelĭ, carĕ

26 luase ’a ’Abigaĭlŭ, fĕta lui Nahaşĭ, sora Ţerueĭ, mama lui Ioabŭ. Şi Israelŭ şi Absalomŭ tăbărîră în pămîntŭlŭ Galaadŭlŭ.

27 Şe cănd Davidŭ veni la Mahanaĭm, ’Şobĭ, ficiulŭ lui Naḥaşĭ din Rabba a fĭilorŭ lui Ammonŭ, şi ’Machĭrŭ, ficiulŭ lui Ammĭĕlŭ din Lodebarŭ, şi ’Barzilaĭ, a Galaadĭtuluĭ din Roglelimĭ. Aducură patură, şi

28 oale şi ulĕ şi grîŭ, şi orzŭ şi făină, şi grîŭ uscat, şi fasole şi linte, şi mîncări, şi unsŭ, şi oĭ, şi lĭ trimĭsĕră lui Davidŭ şi poporuluĭ ce ĕrĕ cu d’însulŭ, spre mîncare. Că dzisĕră ĕĭ: Poporulŭ este fămĕndŭ şi obosĭtŭ şĭ însetatŭ în pustĭŭ.

Şi Davidŭ numĕră poporulŭ carĕ ĕra cu 18 d’însulŭ, şi puse preste ĕĭ maĭ mulţĭ preste mĭĭ şi maĭ marĭ preste sute. Şi spuse Davidŭ poporuluĭ, o treĭme supŭ Ioabŭ ş’ o treĭme supŭ Abĭşaĭ, fiulŭ Ţeruiĭ şi frateluĭ lui Ioabŭ, şi o treĭme supŭ Ĭtaĭ, Gateulŭ. Şi regĕle dĭse cătră poporŭ: Voĭ merge şi eĭ cu voĭ. ’Eu poporulŭ respunse: Tu nu vĕĭ merge cu noĭ; că dacă vomŭ fugĭ noĭ, nu ne vorĭ luă sĕma la noĭ, şi dacă va muri jumătate din noĭ, eĭ nu vorŭ luă sĕma la noĭ; că tu fĕĭ cătă dece mĭĭ de noĭ. Aşa dară maĭ bĭne estĕ, ca tu să ne vĕĭ din cetate în ajutoru. Şi dĭse regĕle cătră d’înşiĭ: Voĭ face ce va fi bunŭ în ochiĭ voştrĭ. Şi regĕle se puse de a lăturĭ porţeĭ, şi tŏţĭ poporiĭ eşĭ cu sutele şi cu miile.

Şi regĕle sfătuĭ pre Ioabŭ şi pre Abĭşaĭ şi pre Ĭtaĭ, dzicîndŭ: Cruţaţĭ-mĭ tînĕrulŭ, pe Absalomŭ! ’Şi tŏţĭ poporiĭ audzĭ, cănd regĕle a ordinatŭ tuturorŭ maĭ marilorŭ pentru Absalomŭ.

Şi ĕĭ eşĭ pogorîrĭ în cîmpŭ în contra lui Israelŭ, şi ĕĭ lupta în ’pădurea lui Efraimĭ. Şi poporiĭ lui Israelŭ fu acolŏ bătuţĭ de servĭĭ lui Davidŭ, şi fu acolŏ mărĭre mare în aceа zĭ, şi de dĭece mĭĭ de oĭ. Şi se întinse de acolŏ în pe preste tŏtă ţĕra; şi pădurea a mîncatŭ în aceа zĭ maĭ multĭ poporĭ, de cîţĭ a mîncatŭ sabĭa.

Şi întîlnĭ Absalomŭ pe servĭĭ lui Davidŭ. Şi Absalomŭ călcă pe unŭ catîrŭ; şi catîrulŭ veni supŭ desĭşuriĭ mărĭĭ şi groasse, şi capulŭ luĭ se aninŭ de stejarŭ, şi eĭ plecă între cerĭ şi pămîntŭ, şi catîrulŭ de sub dînsulŭ se dusĕ. Şi ce ’văzŭ acĕstŭ unŭ bărbatŭ, spuse lui Ioabŭ, şi dĭse: Ecĕ că amŭ vĕzŭtŭ pe Absalomŭ spînzuratŭ de unŭ stejarŭ. Şi dĭse Ioabŭ cătră bărbatŭlŭ, carele-i spusese aceа: Ecĕ, dacă l’aĭ vĕzŭtŭ, de ce nu l’aĭ ucisŭ acolŏ la pămîntŭ? Că eŭ ţĭ-aşĭ fi datŭ zece sĭclĭ de argintŭ şi unŭ brîŭ. Şi bărbatŭlŭ dĭse cătră Ioabŭ: Cădrŭ de mă voĭ cumpănĭ cu o mie sĭclĭ de argintŭ, eŭ n’aşĭ întinde mîna mea în contra fiuluĭ regĕluĭ; ’că în auzulŭ nostru ţĭ-a ordinatŭ regĕle ţie şi lui Abĭşaĭ şi lui Ĭtaĭ, dzicîndŭ: Păzĭţĭ-vĕ fie carele de a se atinge de tînĕrulŭ de Absalomŭ. Altĭmĭntrelea aşĭ fĭcŭ o nedreptate în preţulŭ vĕĭeĭ mele; că nimĭcĭ nu

1 Regi 2. 32. | 1 Regi 15. 8. | 1 Regi 2. 5. | Fapt. 20. 10. | 1 Regi 2. 31. | 1 Regi 2. 5. | 2 Regi 3. 27. | Deut. 23. 6. | 1 Regi 2. 32. | 2 Regi 17. 25. | 1 Regi 2. 5. | 2 Regi 17. 25. | 1 Regi 2. 5. | 2 Regi 17. 25. | 1 Regi 2. 5

bărcii de pace și din credincioșii lui Israelu;
în cuiu să nu mori o cetate și mumă în Israelu? Pentru ce voiesci să înghiți moștenirea
20 lui Iehova? Și Ioabu respunse, și disse: Departe, departe este de mine acesta!
21 Nu voiesci să înghiți, și nu voiesc să stricu. Nu așa lucrulu acesta; ci unu bărbatu din munțele lui Efraimu, numele Șeba, fiulu lui Bicri, a ridicatu mâna lui în contra regelui, în contra lui Davidu; pre elu numai dați-lu în mâna mea, și mă voiu depărta de cetate. Atunci disse femeea către Ioabu:
22 Iacă, capulu seu ți se va arunca preste sidu! Atunci femeea se dusse la tota poporulu cu înțelepciunea ei; și ei tăiară capulu lui Șeba, fiiulu lui Bicri, și-lu aruncară lui Ioabu. Și sunâ din trâmbiță, și ei se împrăștiară de lângă cetate, fiecare la cortulu seu. Și Ioabu se întorse înapoi la Ierusalimu, la rege.

Descendenții cei mai de frunte ai lui Davidu.

23 Și Ioabu era preste tota armata lui Israelu, și Benaia, fiiulu lui Iehoiada, preste
24 Cretii și preste Pleții. Și Adoramu preste dări, și Iosafatu, fiiulu lui Ahiludu, era cro-
25 nicariu; Și Șeva era scriitoriu; și Țadocu
26 și Abiatar erau preoți. Și Ira, Iairitulu era preotu pe lângă Davidu.

Pliocle se lovescu pentru răsbunarea pentru Gibeoniți.

21 Și fă fămete în dilele lui Davidu trei
ani unulu după altulu. Și întrebă Davidu pre Iehova. Și Iehova respunse: Pentru Saulu și pentru casa sa însângerată, că a
2 ucisu pre Gibeoniți. Și chiămă regele pre Gibeoniți și disse către d'înșii. (Gibeoniții nu erau din fiii lui Israelu, ci o rămășiță a Amoriților; și fiii lui Israelu li jurasără; dară Saulu căută să-i ucidă în zelulu seu pentru fiii lui Israelu și ai lui Iudă.)
3 Și disse Davidu către Gibeoniți: Ce să vi facu, și cu ce să vă ispășescu, ca să
4 binecuvântați moștenirea lui Iehova? Și Gibeoniții disseră către d'însulu: Nu voimu nici argintu nici auru de la Saulu și de la casa lui; și nici să omoru pentru noi vr'unu
5 bărbatu din Israelu. Și disse elu: Ceea ce veți dice voi, aceea și voiu face. Și ei respunseră regelui: Pre bărbatulu, care ne-a stricatu, și care a unelitu perderea nostră, ca să nu mai fiimu în toți ospețiele lui
6 Israelu. Dee-ni-se șepte bărbați d'între fii lui, ca să-i spânzurămu lui Iehova în Gibeea lui Saulu, alesulu lui Iehova. Și regele disse: Voiu da pre ei.

Ear regele cruță pre Mefiboșetu, fiiulu lui Ionatanu, fiiulu lui Saulu, pentru jurământulu lui Iehova, care era între d'înșii, între Davidu și Ionatanu, fiiulu lui Saulu. Dară regele luă pre cei doi fii ai Rițpei, fiica Aiei, pre care i născuse lui Saulu, Armoni și Mefiboșetu, și pre cei cinci fii ai Micolei, fiica lui Saulu, pre care i născuse lui Adrielu, fiiulu lui Barzilai, Meholatitulu. Și-i dădu în mâna Gibeoniților, care i spânzurară pe munte înaintea lui Iehova. Și cădură acești șepte împreună, și ei fură uciși în cele dintâie dile ale secerișului, în începutul secerișului orzului. Și Rițpa, fiica Aiei, luă unu sacu, și-lă întinse pentru sine preste stâncă, de la începutulu secerișului până ce s'a vărsatu apă preste ei din cerii, și nu au lăsatu pe ziua să se repuseze pasările cerului preste ei, nici nopțea fiarele câmpului.

Și se spuse lui Davidu ce făcuse Rițpa, fiica Aiei, concubina lui Saulu. Și merse Davidu, și luă oasele lui Saulu și ale lui Ionatanu, fiiulu seu, de la locuitorii din Iabeș-Galaadu, cari le furaseră din piața Beth-Șanului, unde îi spânzurară Filistenii, la ziua când Filistenii uciseră pre Saulu pe muntele Ghilboa. Și ei aduse de acolo oasele lui Saulu și oasele lui Ionatanu, fiiului seu, de acolo. Și adunară și oasele spânzuraților. Și ei îngropară oasele lui Saulu și ale lui Ionatanu, fiiului seu, în pământulu lui Beniamin, la Țela, în mormêntulu lui Chișu, părintele seu; și ei făcură tot ce ordonase regele. Și după aceea Dumnedeu îmbunătățiă pentru țeră.

Davidu se mai bate cu Filistenii.

Și Filistenii mai avură resboiu cu Israelu; și Davidu se pogorî și merse cu d'însulu, și se bătură cu Filistenii. Și Davidu se trudi. Și Isbi din Nobu, din nepoții lui Rafa, a cărui lance era grea de trei sute de sicli de aramă, și care era încins cu ceva nou, și voia să ucidă pre Davidu. Dară Abișai, fiiulu Țeruiei, îl ajută, lovi pre Filistenu și-l ucise. Și atunci bărbații lui Davidu îi jurară, dicându-i: Tu nu vei mai merge cu noi la luptă, ca nu cumva să stingi candela lui Israelu.

După aceea se mai făcu resboiu cu Filistenii în Gobă; atunci ucise Sibecai, Husatitulu, pre Saf, din fiii lui Rafa. Și mai

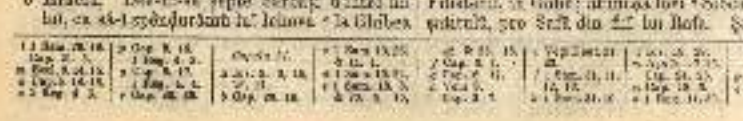

odată cu Filistenii la Gobă; și lovi Elhanan, fiiulu lui Iaare-Oreghimi, Betlehemitulu, pre Goliat, Ghitulu, și mânerulu lăncei lui era ca unu tesutu de stative. Și mai mai era resboiu la Gobă; și eroulu era unu bărbatu înaltu forte, și degetele mâniloru lui erau câte șase, dându-le și peste la numeru. Și el era și fiu de uriașu din Rafa. Și batjocori pre Israelu; și-lă bătu pre el Ionatan, fiiulu lui Șimea, fratele lui Davidu. Acești patru se născuseră lui Rafa la Gata, și căduseră prin mâna lui Davidu și prin mâna servitoriloru lui.

Cântarea de laudă a lui Davidu.

22 Și Davidu vorbi către Iehova cuvintele acestui cântecu, în ziua când Iehova îl mântuise din mâna tuturoru neamiciloru
2 lui și din mâna lui Saulu. Și elu disse:
Iehova este stânca mea și cetatea mea,
3 și mântuitorulu meu! Dumnedeulu este stânca mea, în care voiu căuta adăpostu,
[ca mea;
scutulu meu, și cornulu mântuirei mele,
4 înaltulu meu țărîmu, și scăparea mea,
Mântuitorulu meu! Tu de silnicia mi voi
[scăpa.
5 Pre vrednicu de laudă, pre Iehova, îl chiămu
[chiămatu,
și de vrăjmașii mei mă mântuiu.
6 Că mine valurile morții mă înconjurară,
și torentele fără-de-legi mă spăimântară.
7 Legăturile infernului mă cuprinseră,
Peste mine căzură lațurile morții.
8 În strâmtorarea mea chiămai pre Iehova,
și strigai către Dumnedeulu meu;
și elu audiă din templulu seu vocea mea,
și strigătulu meu veni la urechile sale.
9 Atunci se mișcă și s'a cutremurat pă-
[mêntulu;
Temeliile cerului s'au mișcatu și s'au agu-
[dulu,
cutatu de mâniă.
10 Fumulu se ridică din nările lui,
și focu din gura lui mistuiă,
cărbuni se aprinseră dinaintea lui.
11 Și plecă cerulu, și se pogorî,
și întunerecu era sub piciorele sale.
12 Și călări pe cherubimi, și zbură,
și se arătă pe aripele vêntului.
13 Întunerecu după cortulu puse împrejmuiri,
Admăsurări de apă adună dese.
Din strălucirea, ce de dinaintea lui, 13
Aprinseră-se cărbuni de focu.
Iehova tună din ceriu, 14
Și Celu-prea-înaltu își dă sa audă vocea sa.
Lăă aruncă săgețile sale, și-i risipiă, 15
Fulgeră, și-i resipiă.
Și se vădiră fundurile mărei,
Și temeliile lumei se descoperiră
Dupe certarea lui Iehova,
Dupe suflarea vêntului nărilor lui.
Eă întinse mâna sa de sus, mă apucă, 17
Mă scose din ape potențe.
Eă mă scăpă de puterniculu meu vrăjmașu, 18
De cei ce mă urîau,
Căci erau mai tari de câtu mine.
Năvăliseră asupra mea în ziua necazului meu: 19
Dară Iehova mi-a fostu sprijinu.
Și mă scose la largu, 20
Mă mântui, că a binevoitu pentru mine;
Iehova mă resplăti după dreptatea mea; 21
După curățenia mâiniloru mele mă a în-
[tors;
Că eu am păzitu căile lui Iehova, 22
Și nu am păcătuitu Dumnedeului meu.
Că toate judecățile lui le am ținutu înaintea mea,
și de la legile lui nu mi-am depărtatu.
Eu fusei nevinovatu înaintea lui, 24
Și de fără-de-lege mi-am păzitu.
Iehova mă resplăti-mă a Iehova după drep- 25
[tatea mea,
După curățenia mea înaintea ochiloru lui.
Cătră unu bărbatu bunu, bunu te-ai arătatu, 26
Cătră bărbatulu întregu, întregu te-ai ară-
[tatu,
Cătră celu curatu, curatu te-ai arătatu, 27
Și cu celu stricatu, cu totulu te-ai luptatu.
Pre poporu în necazu îl mântuiu tu; 28
Dară ochii tăi preste celu mândri îi feciu
să-i umilească pre ei.
Căci tu, Iehova, ești candela mea, 29
Și Iehova luminează întunerecu meu.
Că cu tine alergu asupra unei oștiri; 30
Cu Dumnedeulu meu sară preste zidu.
Dumnedeulu! desăvârșită este calea sa; 31
Curată este vorbirea lui Iehova;
Scută este elu pentru toți, cari caută întru-
[ulu adăpostă.
Că unu este Dumnedeu, afară de Iehova? 32

Şi chiar cu sfinţi, sfinţi de Dumnezeiul mostru?
31 Dumnezeu este [a] cetăţuia mea cea tare
[b] Că totalo acioda în [c] face calea mea.
34 Fiţi picioarele mele [a] ca ale cerboilor la fugă,
Şi [b] pe înălţimile mele mă'n pună.
35 [a] Eli o deprinde mâinile mele la luptă,
Ca braţoiu mele să încordă arcului de aramă.
36 Tu-mi dăruşi scutulu mântuirei tale,
Şi mila ta m'a ridicat'o.
37 Tu ai [a] lărgitu pasă mei sub mine;
Şi glesnele mele nu s'au clătinat. [sălrpitu
38 Urmărit-am pe vrăşmaşii mei, şi i-am
Şi nu m'am întors, până ce i-am nimicit.
39 Nimiciu-i-am, sfărmatu-i-am, de nu s'ar
[mai scula;
Cadu-vor [a] supt picioarele mele.
40 Că [a] încins-m'ai cu putere spre luptă;
Răpus-ai pre [a] protivnicii mei supt mine.
41 Şi întorsu-ai [a] spatele neamicilor mei,
Şi eu urâtorii mei îi voiu nimici.
42 Ei chiamă împrejuri, dară nu sfârşă mân-
[tuire;
[a] La Iehova, dară elu nu-i aude. [Iehova;
43 Ţărâna-i-am [a] ca pulberea gâmâitului
[b] Ca pre tină de pe uliţi i-am călcat,
Şi i-am sdrobitu.
44 [a] Mântuitu-m'ai din certele poporului meu,
Pentru a-m'ai [b] pusu ală popoarelor;
[c] Poporulu ce nu mam cunoscutu mă servesce.
45 Fiii străinului mă lingăşesc;
Ascultă mă dându de minte, se supună.
46 Fiii străinului se veştejesc;
Tremură [a] în întăriturile lor.
47 Viu este Iehova,
Şi bine-cuvântată este stânca mea;
Şi înălţatu fie Dumnezeu, [a]stânca mântuirei mele!
48 Dumnezeu, care mă răsbunară,
Şi popoarele mi [a] supusu.
49 Şi din vrăşmaşii mei mă scosu:
Da, d'intre protivnicii mei mă ridicaşi,
De [a] omul fără-legi mă mântuiră.
50 De aceea te lăudu eu, Iehova, între [a] popóre,
Şi cântu numele tău.
51 [a] Elu este turnulu mântuirei regelui seu,
Şi arată milă [b] unsului seu,
Lui Davidă şi [c] semânţiei sale în eternu.

Ultimele vorbe ale lui David.

23 Şi aceste sânt ele din urmă cuvinte ale
lui Davidu:
Dice Davidă, fiiulu lui Isai,

Dice [a] bărbatulă rădicatu în sus,
[b] Unsulu Dumnezeului lui Iacobă,
Şi dulce cântătoriţă a lui Israelă.
[c] Spiritulu lui Iehova vorbesce prin mine
Şi cuvântulu lui este în limba mea.
Dice Dumnezeulu lui Israelă,
[d] Stâncua lui Israelă vorbi către mine:
Celă ce dominesce pentru dreptate asupra
Celă ce dominesce [a] în frica lui Dumnezeu,
[b] Este ca lumina dimineţei, când resare
În dimineţa fără nori,
Ca lumina strălucită, care resplăteşce pentru
[lumă după plâiă.
Nu aşa este casa mea înaintea lui Dumnezeu?
[a] Că tocmă elă cu mine legământă,
Întocmă tóte şi asemenea şi cu credinţă plinită.
Fiiă mântuirea mea, şi tóte dorinţele,
Ah, nu vocu încolţi?
Dară cei fără de lege sânt cu toţii ca spinii
[ce sunt aruncaţi,
Pre cari mânuesca cu mâna nu-i apucă;
Şi cine se atinge de d'inşii,
Cu fieră şi cu lemnulu lăncei se înarmează,
Şi ei cu foculu se ardu la locului *loră*.

Numele vitejilorŭ celorŭ mari ai lui Davidŭ.

Aceste sânt numile celoru viteji ai lui
Davidu: Ispăsi-Bassebeeniu, Vachmoneulu,
mai marele căpităniloru. Elu to chiamă
Adino Eseneulu, pentru că ucisă opt sute, pe
cari i-a omorîtu de o-dată. Şi după d'însulu
[a] Eleazaru, fiiulu lui Dodu, fiiulu lui
Ahihu. Ace-a'i vestă d'între cei trei tari
cari sânt cu Davidă; când îşi provocară pre
Filisteni, aceia îşi eră adunaţi acolo la luptă,
şi bărbaţii lui Israelu eşiră şi ei. Acela se
sculă, şi bătu pre Filisteni, până ce se obosi
mâna, şi mâna lui se lipi de sabie. Şi în
tóte zi fiiulu lui acea că făcându mare,
poporulu se luă după d'însulu numai pentru a prăda.
După d'însulu [a]Şamma, fiiulu lui Ague,
Hararneulu. [b]Şi Filisteni se adunară în grămadă,
şi era acolo unu ogoru plinu de linte.
Şi poporulu fugi de d'înaintea Filisteniloru.
Dară elu se puse cufără în mijlocului a-
gorului, şi-lu apără, şi bătu pre Filisteni.
Şi Iehova [a] dădu isbândă mare.

Şi [a] trei d'intre cei trei-dieci căpi se po-
gorîră, şi veniră la timpulă secerişului la
Davidă în [a] peştera Adullamu, şi o ceată de

Rafaimi [a]Ghideoniu în [a]valea Rafaimă. Şi David
era atunci în [a]cetăţuia, şi garnisâna
Filisteniloru era atunci în Beth-Lehemă. Şi
poftindă Davidă, a dică: Cine-mi va da de
beută apă din fântâna din Beth-Lehemă,
care este la porţă? Şi cei trei viteji săi
străbătură prin tabăra Filisteniloru, şi scoseră
apă din fântâna din Beth-Lehemă care
este la o porţă, şi luară, şi o dusă la David.
Dară elu nu voi să o bea, ci o turnă
lui Iehova; Şi dise: Departe să fie dela
mine, Iehova, să fac acésta; Ară în-sesi
sângele bărbaţiloră, ce-şi-a dusă cu viéţa
lor? Şi elu nu voi să bea. Acésta făcură
cei trei viteji.

Şi [a]Abişai, fratele lui Ioabu, fiiulu Ţeruiei,
era mai marele celoru trei. Şi elu a ridi-
cată lancea sa asupra trei sute, şi-i-a ucisă,
şi era avea nume între cei trei. Căci nu
fusă el mai în cinste că cei trei, şi mai mare
loru a fostu; dară până la cei d'întâi trei
nu a agunsu.

Apoi Benaia, fiiulu lui Iehoiada, fiiulu
unui bărbatu viteză, care făcuse multe şi
mari fapte, din [a]Kabzeelu. Acesta ucise doi
bărbaţi din Moabă ca lei. Şi elu se pogorî,
şi ucise unu leu înlăuntru grópii în timpulu
zăpedei. Şi elu ucise pre unu Egipteanu,
bărbatu femeiesc. Şi în mâna Egipteanului
era lancea; dară elu se repedi asupra lui cu
un toiagu, şi smulse lancea din mâna Egi-
pteanului, şi-lu omorî cu lancea sa. Acésta
făcu Benaia, fiiulu lui Iehoiada, şi elu a-
vea nume între cei trei tari. Elu era mai
onorat decâtu cei trei-dieci, dară la cei trei
nu agunsu. Şi Davidă îl aşese [a]de credinţă
sa.

[a]Asahelu, fratele lui Ioabu, era unu din
cei trei-dieci: Elhanan, fiiulu lui Dodu din
Beth-Lehemă. [a]Şamma Harodeulu; Elika,
Harodeulu; Heleţei, Paltoniu; Ira, fiiulu
lui Ikkeşi, Tekoeulu; Abiezer, Anetho-
neulu; Mebunai, Husatheulu; Ţalmon, A-
hoheulu; Maharai, Netofateulu; Heleb,
fiiulu lui Baana, Netofateulu; Itai, fiiulu
lui Ribai, din Ghibea a fiilorŭ lui Benia-
min; Benaia, Piratoneulu; Hiddăi, de la
[a]valea Gaaşu; Abi-Albon, Arbateulu; Az-
mavet, Barhumeulu; Eliahba, Şaalboneulu;
Beneiu, Ionataneu; Şamma, Hararneulu;
Ahiam, fiiulu lui Şarar, Hararneulu; Eli-
felet, fiiulu lui Ahasbai, a fiiloră lui Maa-
thai. Eliam, fiiulu lui Ahitofel, Ghilo-
neulu; Hezrai, Carmeleulu; Paarai, Ar-
bateulu, fiiulu lui Naarai, de la Ţobe;

Ioel, Gadeulu; Ţelehi, Ammoniteulă; Na-
harai, Beerotheulu, purtătorulu armeloră lui
Ioabu, fiiulu Ţeruiei; [a]Ira, Ieireulu; Ga-
rebu, Ieireulu; [a]Uria, Heteulu. De toţi trei-
dieci şi cepte.

*Numărarea poporului; pentru ce fu pusă cărei,
şi ciumarea urmată.*

24 Şi [a]mânia lui Iehova erăşi se aprinse a-
supra lui Israelu. Şi elu mişcă pre
Davidă în contra lor, dicendu: [a]Mergi,
numără pre Israelu şi Iudă! Căci dise regelele
către Ioabu, mai marele ostei, care era cu
d'însulu: Treci prin tóte semiţiele lui Is-
raelă, [a]de la Dană până la Beer-Şeba; şi
numeraţi poporulă, ca să [b]scii numerulu
poporului. Şi Ioabu puse către regele: Să
mai adaugă Iehova Dumnezeulu teă la po-
porulu acesta ecă este acumă însă de o
mie ori atâtea, şi să vădă acésta ochii dom-
nului meu, regele; dară pentru ce doresce
lucrulu acesta domnulu meu, regele? Totuşi
cuvêntulă regelui rămase tare în contra lui
Ioabu şi în contra celoru mai mari ai ostei.
Şi Ioabu şi cei mai mari ai ostei eşiră
de d'înaintea regelui, ca să numere popo-
rulu lui Israelă. Şi ei trecură Iordanulu,
şi tăbărâră la [a]Aroeră, spre mâdă-di de la
cetate, care se află în mijlocul văii Gadu,
şi până la [b]Iazeru. Atunci ei veniră până
la Galaadă şi în pământulă Tahtim-Hodşi,
şi ei veniră la [a]Dani-Iaanu şi împrej-
jurâ până la [b]Sidonă; Şi ei veniră până la cetatea
Ţiru şi în tóte cetăţile Heveeniloră
şi a Canaaneniloră, şi eşiră apoi pe sudu-
şi a lui Iudă până către Beer-Şeba. Şi
apoi, după ce străbătură bătă ţiru, vo'ă,
după trecerea de unu an şi dinte-şeră
de dile, la Ierusalimă. Şi dadu Ioabă re-
gelui suma numerului poporului: şi eră în
Israelu opte sute de mii de bărbaţi tari,
cari trăgeau sabia, şi bărbaţii lui Iudă unu-
sprădece de mii de bărbaţi.

Şi [a]bătea lui Davidă inima, după ce
numerase poporulă. Şi David dise către
Iehova: Forte [a]mare păcătuiă, că mai
fecură acésta. Şi acumă, Iehova, dară fără-
de-legea servitorului teă, că forte [a]nebuneşte
amă păcătuită. Că cuvêntulă-se Davidă de-
mânecăţa, veni cuvêntulă lui Iehova către
[a]Gadu, profetulă [b]văzătorulă lui Davidă, dicendu: Du-te şi spune lui Davidă: Aşa dice
Iehova: Trei pusă înaintea-ţi, alege-ţi una
din ele, şi face-voiu ţie. Şi aşa veni Gadă
la Davidă, şi i spuse lui, şi dise către d'în-

vită. Și-L vină [a] pieptul tău, și dormi cu părinții tăi, și mă voiu scula eu și fiul meu Solomon de la locul acesta.

22 Și iată încă vorbind ea cu regele, a venit și Natan profetul. 23 Și au spus regelui, dicându: Iată Natan profetul! Și intrând la rege, se plecă înaintea lui cu fața la pământ. 24 Și Natan zise: Domnule mă, rege, ai tu zis: Adonia să fie rege după mine, și el va ședea pe scaunul meu? 25 Că el s'a pogorît astă-zi, și a junghiat boi, și vite grase și oi în mulțime, și a chemat pe toți fiii regelui și pe cei mari ai oștirii și pe preotul Abiatar; și iată ei mănâncă și beu înaintea lui, și zic: Trăiască regele Adonia! 26 Ér pe mine, robul tău, și pe Țadoc, preotul, și pe Benaia, fiiul lui Iehoiada, și pe Solomon, robul tău, nu ne-a chemat. 27 De la tine, domnule mă, rege, se fiu lucrurile acestea, și nu ne-ai spus robului tău pe cine va pune domnule mă, regele, după d'însul?

28 Atunci respunse regele David, și zise: Chemați-mi pe Bat-Șeba. Și ea veni la rege, și stătu înaintea regelui. 29 Și jură regele, și zise: Viu este Iehova, carele a izbăvit sufletul meu din toată necazul, 30 că precum jurai-i pe Iehova, Dumnedeul lui Israil, dicându: că fiiul tău Solomon va ședea după mine, și el va ședea pe scaunul meu în locul meu, așa voiu face și astă-zi. 31 Atunci Bat-Șeba plecându-și fața cu pâna la pământ, se închină regelui, și dise: Trăiască domnul meu, regele David, în veci!

32 Și regele David dise: Chemați-mi pe Țadoc, preotul, și pe Natan, profetul, și pe Benaia, fiiul lui Iehoiada. Și ei veniră înaintea regelui. 33 Și regele dise către ei: Luați cu voi pe servii domnului vostru, și puneți călare pe Solomon, fiiul meu, pe catârul meu, și-l pogorîți pe el la Ghihon: 34 Și să-l ungă pe el acolo Țadoc, preotul, și Natan profetul, rege preste Israil; și să sunați cu trâmbița, și dicați: Trăiască regele Solomon! 35 Și vă veți sui în urma lui, și el va veni, și va ședea pe tronul meu; că el va fi rege în locul meu; căci eu l'am ordinat ca el să fie domn preste Israil și preste Iuda. 36 Și respuse Benaia, fiiul lui Iehoiada, regelui, dicându: Amin; așa să dică și Iehova, Dumnedeul domnului meu, regelui! 37 Precum Iehova a fostu cu domnul meu regele, așa să fie el și cu Solomon, și să mărească tronul lui mai multu de cât tronul domnului meu, regelui David.

38 Atunci se pogorîră Țadoc, preotul, și Natan profetul, și Benaia, fiiul lui Iehoiada, și Cheli și Pleți, și puseră pe Solomon pe catârul regelui David, și-l duseră la Ghihon. 39 Și luă Țadoc, preotul, cornul de untelu din cort, și-l unse pe Solomon. Și sunară în trâmbiță, și dise tot poporul întregu: Trăiască regele Solomon! Și se sui tot poporul după el, și cânta poporul în fluere, și se desfăta cu bucuria mare, ca se despică pământul de strigătele lor.

41 Și auzi Adonia și toți chemații, cari erau cu d'însul, când sfârșiră de mâncat. Și auzind Ioâb sunetul trâmbiței, dise: Pentru ce este vestitul, de este oștirea zgomot? 42 Încă vorbindu ei, iată, Ionatan fiiul lui Abiatar, preotul, a venit. Și-i dise Adonia: Intră; că tu ești bărbat viteaz, și aduci veste bune. 43 Și respunzându Ionatan, dise lui Adonia: Da vo; domnul nostru, regele David, fiul nostru pe Solomon, 44 și trimise cu el pe regele pe Țadoc, preotul, și pe Natan, profetul, și pe Benaia, fiiul lui Iehoiada, și pe Cheli și pe Pleți, și-l încălecară pe

CARTEA ÂNTĂIA A REGILORU.

SĂU IN DE COMUNU, A TREIA A REGILORU.

Bătrânețele lui David; uzurparea lui Adonia. Solomon uns rege de David.

1 Și [a] regele David era bătrân și înaintat în dile, și se acoperia cu veșminte, dară nu se încălzia. 2 Deci disseră servii săi către el: Să se caute pentru domnul nostru, regele, o fecióră tenără, ca să stea înaintea regelui și să îngrijéscă de el, și să se culce la sînul tău, ca să se încălzéscă domnul mă, regele. 3 Și aco căutară în totă cuprinsulu lui Israil a fetelor frumóse, și aflară pe Abișag, [b] Șunamita; și 4 o aduseră la rege. Ér fetiția era frumósă forte, și îngrijia de rege, și servia lui; dară regele nu o cunoscu.

5 Și [a] Adonia, fiiulu Hagghitei, se ensufla, dicându: Eu voiu să fiu rege, și-mi [b] voiu face 6 trăsură. cară alergați înaintea lui. Și părintele său nici odată nu-l mâhnise pre elu, dicându: Pentru-ce faci așa? era și elu fru-

mosu forte la chipu; și [c] născuse pe el după Absalom. 7 Și elu vorbi cu Ioâb fiiulu Țeruiei, și cu [a] Abiatar, preotulu, și [b] ajutau urmându lui Adonia. 8 Ér Țadoc preotulu, și Benaia, fiiul lui Iehoiada, și Natan profetulu, și [a] Șimei și Rei și [b] vițejii lui David nu erau cu Adonia. 9 Și junghiă Adonia oi, boi și vite grase lângă [a] piétra Zoheletului, care este aprópe de En-Rogheli, și chiemă pre toți frații săi, pe regești, și pe toți bărbații lui Iuda, servii regelui. 10 Ér pe Natan, profetulu, și pe Benaia și pe vițejii și pre fratele său Solomon, nu i chiemă.

11 Atunci spuse Natan către Bat-Șeba, mama lui Solomon, dicându: Ai n'ai auditu că se face rege Adonia, fiiul Hagghitei, și domnulu nostru David nu scie nimic? 12 Și acum vino, rogu-te, să-ți dau sfatu, ca să scapi viéța ta și viéța fiiului tău Solomon. 13 Du-te și intră la regele David, și dî-i: Domnule mă, rege, nu ai jurat tu servei tăi, dicându: Solomon, fiiul teu, va fi rege după mine, și el va ședé pe scaunul meu? De ce dară domnesce Adonia? 14 Iată pe-când încă tu vei vorbi tu acolo cu regele, voiu intra și eu în urma ta, și voiu întări cuvintele tale.

15 Și intră Bat-Șeba la rege în cameră; și regele era bătrân forte, și Abișag, Șunamita, servia regelui. 16 Și plecându-se Bat-Șeba, se închină înaintea regelui. Și regele dise: Ce voiu ție? 17 Și ea dise către el: Domnule mă, [a] tu ai jurat servei tăi pe Iehova, Dumnedeulu teu, dicându: Solomon, fiiul teu, va fi rege după mine, și el va ședé pe tronulu meu. 18 Și acum, iată Adonia se face rege. Și tu, domnule mă, rege, nu scii acésta. 19 Și elu junghiă boi, vite grase și oi în mulțime, și chiemă pe toți fiii regelui, și pre Abiatar, preotulu, și pre Ioâb, mai marele oștei; dară pre servul tău Solomon nu l'a chiemat. 20 Și tu, domnule mă, rege, la tine este ochii întregului Israil, ca ei îi spui cine va ședé pe tronulu domnului mă regelui după el. 21 Fiindcă ce va fi, va fi, și îndată-ce domnulu mă regele va [a] adormi cu părinții săi, eu și fiiulu meu Solomon ne vomi socoti vinovați.

22 Și [a] iată încă vorbindu ea cu regele, a venit și Natan, profetulu. Și spuseră regelui dicându: Iată Natan, profetulu! 23 Și intrând la rege, se plecă înaintea regelui cu fața la pământ. 24 Și Natan dise: Domnule mă, rege, ai tu zis tu: Adonia să fie rege după mine, și el va ședé pe scaunul meu? 25 Că el s'a pogorît astă-zi, și a junghiat boi, și vite grase și oi în mulțime, și a chemat pe toți fiii regelui și pre cei mari ai oștirii și pe preotul Abiatar; și iată ei mănâncă și beu înaintea lui, și zic: Trăiască regele Adonia! 26 Ér pe mine, robul tău, și pe Țadoc, preotul, și pe Benaia, fiiul lui Iehoiada, și pe Solomon, robul tău, nu ne-a chemat. De la tine, domnule mă, rege, se fiu lucrul acesta, și nu ne-ai spus robului tău pe cine va pune domnule mă, regele, după d'însul?

27 Atunci respunse regele David, și dise: Chemați-mi pe Bat-Șeba. Și ea veni la rege, și stătu înaintea regelui. 28 Și jură regele, și dise: Viu este Iehova, carele a izbăvit sufletul meu din toată necazul, 29 că precum jurai-i pe Iehova, Dumnedeulu lui Israil, dicându: că fiiul tău Solomon va ședea după mine, și el va ședé pe scaunul meu în locul meu, așa voiu face și astă-zi. 30 Atunci Bat-Șeba plecându-și fața cu pâna la pământ, se închină regelui, și dise: Trăiască domnul meu, regele David, în veci!

31 Și regele David dise: Chemați-mi pe Țadoc, preotul, și pe Natan, profetul, și pe Benaia, fiiul lui Iehoiada. Și ei veniră înaintea regelui. 32 Și regele dise către ei: Luați cu voi pe servii domnului vostru, și puneți călare pe Solomon, fiiul meu, pe catârul meu, și-l pogorîți pe el la Ghihon: 33 Și să-l ungă pe el acolo Țadoc, preotul, și Natan profetul, rege preste Israil; și să sunați cu trâmbița, și dicați: Trăiască regele Solomon! 34 Și vă veți sui în urma lui, și el va veni, și va ședea pe tronulu meu; că el va fi rege în locul meu; căci eu l'am ordinat ca el să fie domn preste Israil și preste Iuda. 35 Și respuse Benaia, fiiul lui Iehoiada, regelui, dicându: Amin; așa să dică și Iehova, Dumnedeulu domnului meu, regelui! 36 Precum Iehova a fostu cu domnul meu regele, așa să fie el și cu Solomon, și să mărească tronulu lui mai multu de cât tronulu domnului meu, regelui David.

37 Atunci se pogorîră Țadoc, preotul, și Natan profetul, și Benaia, fiiul lui Iehoiada, și Cheli și Pleți, și puseră pe Solomon pe catârul regelui David, și-l duseră la Ghihon. 38 Și luă Țadoc, preotul, cornul de untelu din cort, și-l unse pe Solomon. Și sunară în trâmbiță, și dise tot poporul întregu: Trăiască regele Solomon! 39 Și se sui tot poporul după el, și cânta poporul în fluere, și se desfăta cu bucuria mare, ca se despică pământul de strigătele lor.

40 Și auzi [a] Adonia și toți chemații, cari erau cu d'însul, când sfârșiră de mâncat. Și auzind Ioâb sunetul trâmbiței, dise: Pentru-ce este vestitul, de este oștirea zgomot? 41 Încă vorbindu ei, iată, Ionatan fiiul lui Abiatar, preotulu, a venit. Și-i dise Adonia: Intră; că tu ești bărbat viteaz, și aduci veste bune. 42 Și respunzându Ionatan, dise lui Adonia: Da vo; domnulu nostru, regele David, fiul nostru pe Solomon, 43 și trimise cu el regele pe Țadoc, preotulu, și pe Natan, profetulu, și pe Benaia, fiiul lui Iehoiada, și pe Cheli și pe Pleți, și-l încălecară pe

45 elĭ pe ^a*Ţadoc* preotul, ^a*Natan*-profetul, ^a*Benaia* fiul lui Iehoiada, ^a*Şimei* şi ^a*Rei* şi viteaziĭ lui David, nu sunt cu Adonia.

46 Şi ^a*Benaia* fiul lui Iehoiada a eşit afară şi a lovit pe Adonia, şi acesta a murit. Şi ^a*împărăţia* a fost întărită în mâna lui Solomon.

47 Şi ^a*Ioab* pe ^a*tranşeele* împăratului. Iată şi ^a*robii* împăratului au venit şi felicitează pe domnul nostru, regele David, zicând: ^a*Să înmulţească* Dumnezeu numele lui Solomon mai mult decât numele tău, şi să mărească tronul lui mai mult decât tronul tău;

48 ^a*şi regele* s'a închinat pe pătuţul său. Şi regele mai vorbi aşa: Binecuvântat să fie Iehova, Dumnezeul lui Israel, Care astăzi ^a*dă* unuia din urmaşii mei pe tronul meu, văzând ochiĭ mei.

49 Şi toţi cei chemaţi cari erau cu Adonia, s'au spăimântat, şi sculându-se, s'au dus fiecare în calea sa. Şi Adonia se temu de Solomon; şi sculându-se, se duse, şi se ^a*ţinu* de coarnele altarului. Şi s'au spus lui Solomon, zicându-i: Iată, Adonia se teme de regele Solomon; căci iată el se ţine de coarnele altarului, zicând: Să-mi jure astăzi dă regele Solomon, că nu va ucide pe servul său cu sabia.

52 Şi Solomon zise: Dacă va fi fiiul vitejesc, nici un fir din perii lui nu va cădea pe pământ; ^ăr dacă se va afla răutate în el, va muri.

53 Şi trimise regele Solomon, şi-l aduseră de la altarul; şi el veni de se închină înaintea regelui Solomon; şi Solomon îi zise: Mergi la casa ta.

Instrucţiunile date de David lui Solomon; moartea lui David.

2 Şi se apropiară ^a*zilele* lui David, ca să moară; şi ordină lui Solomon, fiiul său, zicându:

2 ^aEu merg în calea a tot pământul; fiu-mi întărit-te şi să fii bărbat!

3 Şi păzeşte rânduiala păzirii ale lui Iehova, Dumnezeului tău, ^ăumblând în căile lui, păzindu-i legile lui şi ordinele lui şi judecăţile lui şi mărturiile lui, precum este scrisă în legea lui Moise, ca să fii ^a*fericit* în tot ce vei face, şi oriunde te vei întoarce;

4 Ca să ^a*întărească* Iehova cuvântul său, care-l vorbi pentru mine, zicând: ^aDacă fiiĭ tăi vor lua aminte la căile lor, umblând înaintea mea cu credincioşie, cu toată inima şi cu tot sufletul lor, ^ănu va lipsi din tine bărbat de pe tronul lui Israel.

5 Şi iată tu ştii ce ^a*făcut* mie Ioab, fiiul Ţeruiei, ce a făcut la cei doi mai mari ai oştirilor lui Israel: lui ^aAbner, fiiul lui Ner, şi lui ^aAmasa, fiiul lui Ieter, pre cari i-a ucis, şi a vărsat în pace sânge de război, şi a pătat cingătoarea războiului în cingătoarea ce era la coapsa sa, şi în încălţămintele de la picioarele sale.

6 Fă-deci ^adupă înţelepciunea ta; şi să nu lase bătrâneţa lui să se pogoare în pace în mormânt.

7 Ci către fiiĭ ^a*lui Barzilai* din Galaad să arăţi bunătate, şi să fie ei din numărul celor ce ^amănâncă la masa ta; căci ei veniră la mine, când am fugit de la faţa lui Absalom, fratele tău.

8 Şi iată la tine pe ^aŞimei, fiiul lui Ghera, Beniaminitul din Bahurim, carele mă blestemă cu blestem greu, în ziua când mergeam la Mahanaim; dară el ^a*mi* ieşi întru întâmpinare spre la Iordan, şi ^aeu i-am jurat lui pe Iehova, zicându: Nu te voiu omorî cu sabia.

9 Şi acum ^a*nu-l* lăsa pe el nepedepsit; ci fiindcă înţelept eşti tu, şi ştii ce ai să-i faci lui, ca ^ăsă pogori cu sânge sfânt-ul lui în mormânt.

Morţile lui Adonia, Ioab şi Şimei; urcarea pe tron a lui Solomon.

10 Şi ^a*adormi* David cu părinţii săi, şi ^a*fu* înmormântat în ^a*cetatea* lui David.

11 Şi zilele ^a*domniei* lui David peste Israel, pe care le-a domnit David, au fost patruzeci de ani: şapte ani a domnit în Hebron, şi trei-deci şi trei de ani a domnit în Ierusalim.

12 Şi ^a*Solomon* şade pe tronul lui David, părintele său; şi se întări ^a*forte* regatul său. Şi ^aAdonia, fiiul Haghitei, a venit la Bat-Şeba, mama lui Solomon; şi ea zise: ^aVii cu pace? Şi el zise: Cu pace.

14 Şi ^aeu mai am ceva să-ţi spun; şi ea zise: Vorbeşte.

15 Şi el zise: Tu ştii că ^a*eu* mai am regatul, şi către mine îşi îndreptase faţa tot Israel, ca să fie rege; dară ^amă-am răzgândit, şi s'a făcut al fratelui meu: căci de la Iehova ^a*i* s'a făcut lui.

16 Acum ^aeu cer ceva de la tine; să nu mă ^a*respingi*. Şi ea zise: Vorbeşte.

17 Şi el zise: Vorbeşte, te rog, către regele Solomon, (că el nu te va respinge), să-mi dea pe ^aAbişag, Sunamita, de soţie.

18 Şi Bat-Şeba zise: Bine, voiu vorbi pentru tine cu regele.

19 Deci Bat-Şeba veni la regele Solomon, ca să vorbească cu dânsul pentru Adonia. Şi regele se sculă înaintea ei, şi ^a*i* se închină, şi se puse pe tronul său, şi s'a pus tronul pentru mama regelui, şi ea şedea la dreapta lui. Şi ea zise: O mică

Vezi Pr. 16 ... Fapt. 17, 18 ... 1 Cron. 15, 16 ... 2 Cron. 1, 3 ... 1 Cron. 16, 39 ... 2 Cron. 1, 13 ... 1 Cron. 29, 22 ... 1 Cron. 29, 23 ... 1 Cron. 29, 26 ... 1 Cron. 29, 27 ... 1 Cron. 29, 28 ... 1 Cron. 29, 29 ... 1 Cron. 29, 30 ... 1 Cron. 2, 1 ... 1 Cron. 2, 3 ... 1 Cron. 2, 4 ... 1 Cron. 2, 5 ... 1 Cron. 2, 6 ... 1 Cron. 2, 7 ... 1 Cron. 2, 8 ... 1 Cron. 2, 9 ... 1 Cron. 2, 10 ... 1 Cron. 2,

pînă ce s-a răzbunat de vrăjmașii săi, și de toți cei ce ura lui Iehova. 54 Și după ce Solomon sfîrșise toată rugăciunea și cererea aceasta către Iehova, s-a sculat de înaintea altarului lui Iehova, de pe genunchi, cu mîinile întinse spre cer, 55 și a stat și a binecuvîntat cu glas tare pe toată adunarea lui Israel, zicînd: 56 Binecuvîntat fie Iehova, care a dat odihnă poporului Său Israel, după tot ce a vorbit; nu a rămas fără împlinire nici un cuvînt din toate bunele făgăduințe pe care le-a făcut prin robul Său Moise. 57 Iehova, Dumnezeul nostru, să fie cu noi, așa cum a fost cu părinții noștri; să nu ne părăsească și să nu ne lepede, 58 ca să plece inimile noastre la El, ca să umblăm în toate căile Lui și să păzim poruncile, legile și rînduielile pe care le-a dat părinților noștri. 59 Și cuvintele acestea ale mele, cu care m-am rugat înaintea Lui Iehova, să fie aproape de Iehova, Dumnezeul nostru, ziua și noaptea, ca să facă dreptate robului Său și dreptate poporului Său Israel, după cum va fi trebuință în fiecare zi, 60 pentru ca toate popoarele pămîntului să știe că Iehova este Dumnezeu, și nu este altul. 61 Fie deci inima voastră deplin închinată Iehovei, Dumnezeului nostru, ca să umblați după legile Lui și să păziți poruncile Lui, cum faceți astăzi.

62 Și împăratul și tot Israelul împreună cu el aduceau jertfe înaintea Iehovei. 63 Solomon a adus ca jertfă de mîncări pentru sfințirea Casei Iehovei douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Așa au sfințit împăratul și toți copiii lui Israel Casa Iehovei. 64 În ziua aceea, împăratul a sfințit mijlocul curții care era înaintea Casei Iehovei; căci acolo a adus arderile de tot, darurile de mîncări și grăsimea jertfelor de mîntuire, pentru că altarul de aramă care era înaintea Iehovei era prea mic ca să încapă arderile de tot, darurile de mîncări și grăsimea jertfelor de mîntuire. 65 În vremea aceea, Solomon a prăznuit sărbătoarea înaintea Iehovei, Dumnezeului nostru, timp de șapte zile, el și tot Israelul împreună cu el, o mare adunare, de la Intrarea în Hamat pînă la Pîrîul Egiptului. 66 În ziua a opta, a dat drumul poporului. Ei au binecuvîntat pe împărat și s-au dus în corturile lor, bucuroși și cu inima veselă pentru toate binefacerile pe care le arătase Iehova robului Său David și poporului Său Israel.

Răspunsul dat de Iehova la rugăciunea lui Solomon.

9 Cînd a isprăvit Solomon de zidit Casa Iehovei, casa împăratului și tot ce a dorit să facă, 2 Iehova S-a arătat lui Solomon a doua oară, cum Se arătase la Gabaon. 3 Iehova i-a zis: Am auzit rugăciunea și cererea pe care ai înălțat-o înaintea Mea; am sfințit casa aceasta pe care ai zidit-o, ca să Mi pun Numele acolo pentru totdeauna; Ochii Mei și inima Mea vor fi acolo în toate zilele. 4 Și tu, dacă vei umbla înaintea Mea cum a umblat tatăl tău David, cu inimă curată și în dreptate, făcînd tot ce ți-am poruncit, și dacă vei păzi legile și rînduielile Mele, 5 voi întări pentru totdeauna scaunul de domnie al împărăției tale peste Israel, așa cum am făgăduit tatălui tău David, cînd a zis: Nu va lipsi niciodată un om din neamul tău pe scaunul de domnie al lui Israel. 6 Dar dacă voi sau fiii voștri vă veți abate de la Mine, dacă nu veți păzi poruncile și legile Mele pe care le-am pus înaintea voastră, și dacă veți merge și vă veți închina altor dumnezei și vă veți pleca înaintea lor, 7 voi stîrpi pe Israel de pe fața țării pe care le-am dat-o, voi lepăda de Mine Casa pe care am sfințit-o Numelui Meu, și Israel va fi de basmă și de batjocură între toate popoarele. 8 Și Casa aceasta, oricît de înaltă ar fi, va fi pustiită; oricine va trece pe lîngă ea va rămîne uimit și va fluiera, și va zice: Pentru ce a făcut așa Iehova pămîntului acestuia și Casei acesteia? 9 Și i se va răspunde: Pentru că au părăsit pe Iehova, Dumnezeul lor, care a scos pe părinții lor din țara Egiptului, și au îmbrățișat alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit; de aceea a adus Iehova peste ei toată nenorocirea aceasta.

10 După douăzeci de ani, în care Solomon zidise cele două case, Casa Iehovei și casa împăratului, 11 Hiram, împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemn de cedru, lemn de chiparos și aur, după toată dorința lui, Solomon dăduse lui Hiram douăzeci de cetăți în ținutul Galileii. 12 Hiram a ieșit din Tir ca să vadă cetățile pe care i le dăduse Solomon, dar nu i-au plăcut. 13 El a zis: Ce cetăți sînt acestea, pe care mi le-ai dat, frate? Și le-a numit ținutul Cabul, cum se numesc și astăzi. 14 Hiram trimisese împăratului o sută douăzeci de talanți de aur.

15 Iată pricina lucrării de muncă silnică pe care a pus-o împăratul Solomon, ca să zidească Casa Iehovei, casa lui, Milo, zidurile Ierusalimului, Hațorul, Meghido și Ghezerul. 16 Faraon, împăratul Egiptului, se suise și luase Ghezerul, îl arsese în foc, omorîse pe canaaniții care locuiau în cetate și dăduse ca dar fiicei sale, nevasta lui Solomon. 17 Solomon a zidit din nou Ghezerul, Bet-Horonul de jos, 18 Baalatul, Tadmorul în pustie, în țara lui, 19 toate cetățile în care Solomon avea depozite, cetățile pentru carele lui, cetățile pentru călăreții lui, tot ce a voit Solomon să zidească în Ierusalim, în Liban și în toată țara stăpînirii lui. 20 Tot poporul care mai rămăsese din Amoriți, Hetiți, Ferezei, Hiviți și Iebusei, care nu erau din fiii lui Israel, 21 adică urmașii lor, care mai rămăseseră după ei în țară, pe care fiii lui Israel nu-i nimiciseră cu desăvîrșire, Solomon i-a pus să plătească bir de robie, și așa este și astăzi. 22 Dar Solomon n-a pus să robească pe fiii lui Israel; ei erau oameni de război, slujitorii lui, căpeteniile lui, căpitanii lui, căpeteniile carelor lui și călăreții lui. 23 Iată căpeteniile dregătorilor care erau puse peste lucrările lui Solomon: cinci sute cincizeci, care stăpîneau peste poporul care lucra la lucrare.

24 Fata lui Faraon s-a suit din Cetatea lui David în casa pe care i-o zidise Solomon. Atunci a zidit Milo.

25 Și Solomon aducea de trei ori pe an arderi de tot și jertfe de mîntuire pe altarul pe care-l zidise Iehovei, și ardea tămîie înaintea Iehovei, pe altarul care era înaintea Lui. Așa a isprăvit Casa.

26 Împăratul Solomon a făcut corăbii la Eț-Ghebер, care este lîngă Elot, pe țărmul Mării Roșii, în țara Edomului. 27 Hiram a trimis pe corăbieri cu corăbiile, pe niște oameni care cunoșteau marea, împreună cu slujitorii lui Solomon. 28 Ei au mers în Ofir, de unde au luat aur în cantitate de patru sute douăzeci de talanți, pe care l-au adus împăratului Solomon.

Vizita reginei din Șeba la Solomon.

10 Cînd a auzit regina din Șeba de faima lui Solomon, care era în legătură cu Numele Iehovei, a venit să-l încerce cu ghicitori. 2 A venit la Ierusalim cu o foarte mare alai, cu cămile încărcate cu mirodenii, cu foarte mult aur și cu pietre scumpe. Ea a venit la Solomon și i-a vorbit despre tot ce avea în inimă. 3 Solomon a răspuns la toate întrebările ei; nu a fost nimic ascuns pentru împărat, pe care să nu-l lămurească. 4 Cînd a văzut regina din Șeba toată înțelepciunea lui Solomon, casa pe care o zidise, 5 bucatele de la masa lui, locuința slujitorilor lui, rînduiala și îmbrăcămintea slujitorilor lui, cupele lui și arderile de tot pe care le aducea la Casa Iehovei, a rămas fără suflare. 6 Și a zis împăratului: Era adevărat ce auzisem în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta. 7 Nu credeam ce mi se spunea, pînă ce am venit și mi-au văzut ochii. Și iată că nu mi se spusese nici jumătate din mărimea înțelepciunii tale; ai întrecut faima pe care o auzisem. 8 Fericiți oamenii tăi! Fericiți slujitorii tăi, care stau totdeauna înaintea ta și aud înțelepciunea ta! 9 Binecuvîntat fie Iehova, Dumnezeul tău, care Și-a găsit plăcere în tine și te-a pus pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru că Iehova a iubit pe Israel în veac, te-a făcut împărat, ca să faci judecată și dreptate. 10 Și ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur, mirodenii în cantitate foarte mare și pietre scumpe. Niciodată nu s-au mai adus atîtea mirodenii cîte a dat regina din Șeba împăratului Solomon.

11 Și flota lui Hiram, care aducea aur din Ofir, a adus din Ofir, în cantități foarte mari, lemn de santal și pietre scumpe. 12 Împăratul a făcut din lemnul de santal stîlpi pentru Casa Iehovei și pentru casa împăratului, precum și alăute și harpe pentru cîntăreți. Niciodată nu s-a mai adus și nu s-a mai văzut lemn de santal ca în ziua aceea.

13 Împăratul Solomon a dat reginei din Șeba tot ce a dorit și ce a cerut, afară de ceea ce i-a dat el din belșugul lui împărătesc. Apoi ea s-a întors și s-a dus în țara ei, cu slujitorii ei.

14 Greutatea aurului care venea în fiecare an la Solomon era de șase sute șaizeci și șase de talanți de aur, 15 afară de ceea ce aduceau negustorii și de ceea ce aduceau cămătarii. Toți împărații Arabiei și dregătorii țării aduceau și ei aur și argint lui Solomon. 16 Împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut; pentru fiecare scut mare trebuiau șase sute de sicli de aur bătut. 17 A făcut trei sute de scuturi mici de aur bătut; pentru fiecare scut mic trebuiau trei mine de aur. Împăratul le-a pus în Casa Pădurii Libanului. 18 Împăratul a făcut un mare tron de fildeș, pe care l-a îmbrăcat cu aur curat. 19 Tronul avea șase trepte, și spătarul lui era rotunjit la partea de sus. Pe fiecare parte a locului unde ședea, erau cîte două brațe, lîngă brațe erau cîte doi lei, 20 și alți doisprezece lei stăteau pe cele șase trepte, cîte unul pe fiecare parte. Așa ceva nu s-a mai făcut în nici o altă împărăție. 21 Toate băuturile de băut ale împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele din Casa Pădurii Libanului erau de aur curat. Argintul nu era socotit de nimic în zilele lui Solomon. 22 Căci împăratul avea pe mare corăbii ale lui Hiram; o dată la trei ani, corăbiile lui Tarșișului veneau încărcate cu aur, cu argint, cu fildeș, cu maimuțe și cu păuni.

23 Așa a întrecut împăratul Solomon pe toți împărații pămîntului în bogăție și în înțelepciune. 24 Tot pămîntul căuta fața lui Solomon, ca să asculte înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui. 25 Și fiecare aducea în fiecare an darul lui: obiecte de argint și de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catîri.

26 Solomon a strîns care și călăreți; avea o mie patru sute care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a pus în cetățile pentru care și lîngă împăratul, la Ierusalim. 27 Împăratul a făcut ca în Ierusalim argintul să fie tot așa de obișnuit ca pietrele, și a făcut ca cedrii să fie tot așa de mulți ca sicomorii care sînt în cîmpie. 28 Caii pentru Solomon erau aduși din Egipt și din toate țările. 29 Carul de război din Egipt era adus cu șase sute de sicli de argint, și calul cu o sută cincizeci; tot așa erau aduși prin mijlocirea lor pentru toți împărații Hetiților și pentru împărații Sirienilor.

Căsătoriile lui Solomon. Pedeapsa lui.

11 Împăratul Solomon a iubit, pe lîngă fata lui Faraon, multe femei străine: Moabite, Amonite, Edomite, Sidoniene și Hetite, 2 din neamurile despre care Iehova zisese fiilor lui Israel: Să nu vă amestecați cu ele și să nu se amestece ele cu voi, căci cu siguranță vă vor întoarce inimile după dumnezeii lor. Solomon s-a alipit de ele cu dragoste. 3 Avea șapte sute de neveste, care erau prințese, și trei sute de concubine, și nevestele lui i-au întors inima. 4 Cînd era bătrîn, nevestele lui i-au întors inima după alți dumnezei, și inima lui Solomon nu a fost deplin a Iehovei, Dumnezeul lui, cum fusese inima tatălui său David. 5 Solomon a mers după Astarteea, zeița Sidonienilor, și după Milcom, urîciunea Amoniților. 6 Solomon a făcut ce este rău înaintea Iehovei, și nu a urmat deplin pe Iehova, ca tatăl său David. 7 Atunci Solomon a zidit pe muntele care este în fața Ierusalimului un loc înalt pentru Camoș, urîciunea Moabului, și pentru Moloh, urîciunea fiilor lui Amon. 8 Așa a făcut pentru toate nevestele lui străine, care aduceau tămîie și aduceau jertfe dumnezeilor lor.

9 Iehova S-a mîniat pe Solomon, pentru că inima lui se depărtase de Iehova, Dumnezeul lui Israel, Care Se arătase de două ori lui Solomon, 10 și-i poruncise în privința aceasta să nu meargă după alți dumnezei; dar Solomon n-a păzit ce-i poruncise Iehova. 11 Și Iehova a zis lui Solomon: Pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai păzit legămîntul Meu și legile Mele pe care ți le-am dat, voi rupe cu siguranță împărăția de la tine și o voi da unui slujitor al tău. 12 Totuși, nu voi face lucrul acesta în zilele tale, pentru tatăl tău David; voi rupe împărăția din mîna fiului tău. 13 Totuși, nu voi rupe toată împărăția; voi da un singur trib fiului tău, pentru robul Meu David și pentru Ierusalimul pe care l-am ales.

Dușmanii lui Solomon.

14 Iehova a ridicat împotriva lui Solomon pe Hadad Edomitul, din sămînța regelui Edomului. 15 Cînd David era în Edom, și Ioab, căpetenia oștirii, s-a suit să îngroape pe cei uciși, a ucis pe tot bărbatul din Edom. 16 Ioab și tot Israelul au rămas acolo șase luni, pînă ce a nimicit pe tot bărbatul din Edom. 17 Atunci Hadad a fugit, el și niște Edomiți dintre slujitorii tatălui său, ca să meargă în Egipt. Hadad era încă un copil mic. 18 Au plecat din Madian și au venit în Paran; au luat cu ei oameni din Paran și au venit în Egipt la Faraon, împăratul Egiptului, care i-a dat o casă, le-a hotărît hrană și le-a dat pămînt. 19 Hadad a găsit mare trecere înaintea lui Faraon, așa că Faraon i-a dat de nevastă pe sora nevestei sale, pe sora reginei Tahpenes. 20 Sora Tahpenesei a născut lui Hadad pe Ghenubat, fiul lui, pe care Tahpenes l-a înțărcat în casa lui Faraon. Ghenubat a locuit în casa lui Faraon printre fiii lui Faraon. 21 Cînd a auzit Hadad în Egipt că David a adormit împreună cu părinții lui și că a murit și Ioab, căpetenia oștirii, Hadad a zis lui Faraon: Dă-mi drumul să mă duc în țara mea. 22 Faraon i-a zis: Ce-ți lipsește la mine, de vrei să te duci în țara ta? El a răspuns: Nu-mi lipsește nimic, dar dă-mi totuși drumul să mă duc.

23 Dumnezeu a ridicat împotriva lui Solomon pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpînul său Hadadezer, regele Țobei. 24 El strînsese oameni în jurul lui și se făcuse căpetenia unei cete, cînd David a nimicit pe Țobiți. Ei s-au dus în Damasc, s-au așezat acolo și au domnit în Damasc. 25 Rezon a fost vrăjmaș lui Israel în toate zilele lui Solomon, pe lîngă răul pe care l-a făcut Hadad. El a urît pe Israel și a domnit peste Siria.

Ieroboam se ridică împotriva lui Solomon.

26 Ieroboam, fiul lui Nebat, un Efratit din Țereda, un slujitor al lui Solomon, a ridicat mîna împotriva împăratului. Numele mamei lui era Țerua, și era văduvă. 27 Iată pricina pentru care a ridicat mîna împotriva împăratului: Solomon zidise Milo și astupase spărtura zidului cetății tatălui său David. 28 Ieroboam era un om viteaz și tînăr. Solomon, văzînd că tînărul acesta era harnic, l-a pus peste toată slujba casei lui Iosif.

29 În vremea aceea, Ieroboam a ieșit din Ierusalim, și proorocul Ahia din Șilo l-a întîlnit pe drum. Ahia era îmbrăcat cu o haină nouă. Cei doi erau singuri în cîmp. 30 Ahia a apucat haina nouă pe care o avea pe el, a rupt-o în douăsprezece bucăți, 31 și a zis lui Ieroboam: Ia-ți zece bucăți, căci așa vorbește Iehova, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi rupe împărăția din mîna lui Solomon și-ți voi da zece seminții. 32 Dar el va avea o seminție, pentru robul Meu David și pentru Ierusalimul, cetatea pe care am ales-o din toate semințiile lui Israel. 33 Pentru că M-au părăsit și s-au închinat Astarteei, zeița Sidonienilor, lui Camoș, dumnezeul Moabului, și lui Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, și pentru că n-au umblat în căile Mele, n-au făcut ce este drept înaintea Mea, n-au păzit legile și rînduielile Mele, ca tatăl său David. 34 Totuși, nu voi lua deloc din mîna lui toată împărăția, ci voi face din el o căpetenie în toate zilele vieții lui, pentru robul Meu David, pe care l-am ales, și care a păzit poruncile și legile Mele. 35 Voi lua împărăția din mîna fiului său și-ți voi da ție zece seminții. 36 Fiului său îi voi da o seminție, pentru ca robul Meu David să aibă totdeauna o candelă înaintea Mea în Ierusalim, cetatea pe care Mi-am ales-o ca să Mi pun Numele acolo. 37 Pe tine te voi lua, și vei domni peste tot ce-ți va dori sufletul, și vei fi împărat peste Israel. 38 Dacă vei asculta tot ce-ți voi porunci, dacă vei umbla în căile Mele, dacă vei face ce este drept înaintea Mea, păzind legile și poruncile Mele, așa cum a făcut robul Meu David, voi fi cu tine, îți voi zidi o casă trainică, așa cum am zidit lui David, și-ți voi da Israel. 39 Voi smeri sămînța lui David din pricina aceasta, dar nu pentru totdeauna. 40 Solomon a căutat să omoare pe Ieroboam. Ieroboam s-a sculat și a fugit în Egipt, la Șișac, împăratul Egiptului, și a rămas în Egipt pînă la moartea lui Solomon.

Moartea lui Solomon.

41 Restul faptelor lui Solomon, tot ce a făcut el, și înțelepciunea lui, sînt scrise în cartea faptelor lui Solomon. 42 Timpul cît a domnit Solomon în Ierusalim peste tot Israelul a fost de patruzeci de ani. 43 Solomon a adormit împreună cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea tatălui său David. Roboam, fiul lui, a domnit în locul lui.

Ieroboam este făcut împărat.

12 Roboam s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem ca să-l facă împărat. 2 Ieroboam, fiul lui Nebat, care era încă în Egipt, unde fugise de înaintea împăratului Solomon, a auzit de lucrul acesta, și s-a întors din Egipt. 3 L-au trimis să-l cheme, și Ieroboam a venit împreună cu toată adunarea lui Israel. Ei au vorbit lui Roboam și au zis: 4 Tatăl tău ne-a pus un jug grozav; acum ușurează tu slujba grozavă a tatălui tău și jugul lui cel apăsător pe care ne l-a pus, și-ți vom sluji. 5 El le-a răspuns: Mai veniți la mine peste trei zile. Și poporul a plecat.

6 Împăratul Roboam a ținut sfat cu bătrînii care slujiseră înaintea lui Solomon, tatăl său, cînd trăia el, și a zis: Ce sfătuiți voi să răspund poporului acestuia? 7 Ei i-au răspuns: Dacă vei fi bun cu poporul acesta, dacă vei fi plăcut lui și dacă îi vei vorbi cuvinte bune, el va fi pentru totdeauna slujitorul tău. 8 Dar el a părăsit sfatul pe care i l-au dat bătrînii, și a ținut sfat cu tinerii care crescuseră cu el și care slujeau înaintea lui. 9 Le-a zis: Ce sfătuiți voi să răspundem poporului acestuia, care mi-a vorbit și mi-a zis: Ușurează jugul pe care l-a pus tatăl tău peste noi? 10 Tinerii care crescuseră cu el i-au răspuns: Așa să vorbești poporului care ți-a vorbit și ți-a zis: Tatăl tău ne-a pus un jug grozav, dar tu ușurează-l pentru noi; așa să-i vorbești: Degetul cel mic al meu este mai gros decît coapsele tatălui meu. 11 Și acum, dacă tatăl meu v-a pus un jug apăsător, eu voi face jugul vostru și mai apăsător; tatăl meu v-a bătut cu bice, eu vă voi bate cu scorpioni.

12 Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, așa cum le spusese împăratul: Mai veniți la mine peste trei zile. 13 Împăratul le-a răspuns cu asprime. Împăratul Roboam a părăsit sfatul bătrînilor, 14 și a vorbit după sfatul tinerilor: Tatăl meu v-a pus un jug grozav, dar eu voi face jugul vostru și mai apăsător; tatăl meu v-a bătut cu bice, eu vă voi bate cu scorpioni. 15 Așa n-a ascultat împăratul de poporul acesta, căci era o întîmplare de la Dumnezeu, pentru ca Iehova să împlinească cuvîntul pe care-l spusese prin Ahia din Șilo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

16 Cînd a văzut tot Israelul că împăratul nu-i ascultă, poporul a răspuns împăratului: Ce parte avem noi cu David? Nu avem moștenire cu fiul lui Iișai. La corturile tale, Israele! Acum caută-ți casa ta, David! Și Israel s-a dus la corturile lui. 17 Dar peste fiii lui Israel care locuiau în cetățile lui Iuda a domnit Roboam. 18 Împăratul Roboam a trimis pe Adoram, care era peste dajdii, dar fiii lui Israel l-au ucis cu pietre, și el a murit. Atunci împăratul Roboam s-a suit în grabă în carul lui, ca să fugă în Ierusalim. 19 Așa s-a răzvrătit Israel împotriva casei lui David, pînă în ziua de astăzi.

20 Cînd a auzit tot Israelul că Ieroboam s-a întors, l-au trimis să-l cheme la adunare și l-au făcut împărat peste tot Israelul. Nimeni nu a ținut cu casa lui David, afară numai de seminția lui Iuda.

21 Roboam a venit în Ierusalim, a adunat pe toată casa lui Iuda și pe seminția lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni aleși, viteji în război, ca să lupte împotriva casei lui Israel, și să aducă înapoi împărăția la Roboam, fiul lui Solomon. 22 Dar cuvîntul lui Dumnezeu a fost adresat lui Șemaia, omul lui Dumnezeu, în felul următor: 23 Spune lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și lui Beniamin, precum și celorlalți oameni din popor: 24 Așa vorbește Iehova: Nu vă suiți și nu luptați împotriva fraților voștri, fiii lui Israel! Întoarceți-vă fiecare acasă, căci Eu am făcut lucrul acesta. Ei au ascultat de cuvîntul Iehovei, și s-au întors acasă, după porunca Iehovei.

Ieroboam face doi viței de aur.

25 Ieroboam a zidit Sihemul în munții lui Efraim, și a locuit acolo. Apoi a ieșit de acolo și a zidit Penuelul. 26 Ieroboam a zis în inima lui: Acum împărăția se va întoarce la casa lui David. 27 Dacă poporul acesta se va duce să aducă jertfe de mîncări în Casa Iehovei din Ierusalim, inima poporului acestuia se va întoarce la stăpînul lor, la Roboam, împăratul Iudeii, și mă vor ucide, și se vor întoarce la Roboam, împăratul Iudeii. 28 Împăratul a ținut sfat, a făcut doi viței de aur, și a zis poporului: Destul v-ați suit la Ierusalim! Iată dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos din țara Egiptului! 29 A pus unul în Betel, și a pus pe celălalt în Dan. 30 Lucrul acesta a fost un păcat, căci poporul a mers înaintea unuia din ei pînă în Dan. 31 El a făcut case pe înălțimi, și a pus preoți luați din tot poporul, care nu erau din fiii lui Levi. 32 Ieroboam a rînduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care se ținea în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Așa a făcut în Betel, aducînd jertfe viților pe care-i făcuse. El a pus în Betel preoții înălțimilor pe care le făcuse. 33 Ieroboam a adus jertfe pe altarul pe care-l făcuse în Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, în luna pe care o hotărîse el în inima lui. El a rînduit o sărbătoare pentru fiii lui Israel, a adus jertfe pe altar și a ars tămîie.

13 Iată că un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, prin Cuvîntul Iehovei, cînd Ieroboam stătea lîngă altar ca să ardă tămîie. 2 Omul acela a strigat împotriva altarului, prin Cuvîntul Iehovei, și a zis: Altar, altar! Așa vorbește Iehova: Iată, se va naște un fiu în casa lui David, cu numele Iosia; el va junghia pe preoții înălțimilor care ard tămîie pe tine, și pe tine vor arde oase omenești. 3 În ziua aceea, omul acela a dat un semn, zicînd: Iată semnul pe care l-a spus Iehova: Iată, altarul se va despica, și cenușa care este pe el se va vărsa. 4 Cînd a auzit împăratul Ieroboam cuvîntul pe care omul lui Dumnezeu l-a strigat împotriva altarului din Betel, Ieroboam și-a întins mîna de pe altar, zicînd: Prindeți-l! Dar mîna pe care o întinsese împotriva lui a rămas uscată, și n-a mai putut-o trage înapoi la el. 5 Altarul s-a despicat, și cenușa s-a vărsat de pe altar, după semnul pe care omul lui Dumnezeu îl dăduse prin Cuvîntul Iehovei. 6 Atunci împăratul a luat cuvîntul și a zis omului lui Dumnezeu: Roagă-te, te rog, Iehovei, Dumnezeului tău, și roagă-te pentru mine, ca să-mi fie înapoi mîna! Omul lui Dumnezeu s-a rugat Iehovei, și mîna împăratului i-a fost înapoi, și a fost ca mai înainte. 7 Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: Vino cu mine acasă, ia ceva de mîncare, și te voi răsplăti. 8 Omul lui Dumnezeu a răspuns împăratului: Chiar dacă mi-ai da jumătate din casa ta, tot nu aș merge cu tine, nici n-aș mînca pîine, nici n-aș bea apă în locul acesta. 9 Căci așa mi-a fost dată porunca prin Cuvîntul Iehovei, care mi-a zis: Să nu mănînci pîine, nici să bei apă, și să nu te întorci pe drumul pe care ai venit. 10 Și a plecat pe alt drum, și nu s-a întors pe drumul pe care venise la Betel.

11 Un bătrîn profet locuia în Betel. Fiii lui au venit și i-au povestit tot ce făcuse omul lui Dumnezeu în ziua aceea la Betel, și cuvintele pe care le spusese el împăratului. Fiii lui i-au povestit tatălui lor. 12 Tatăl lor le-a zis: Pe ce drum a plecat? Fiii lui au văzut pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda. 13 El a zis fiilor lui: Înșeuați-mi măgarul! Ei i-au înșeuat măgarul, și el a încălecat. 14 A mers după omul lui Dumnezeu, și l-a găsit șezînd sub un stejar. Și i-a zis: Ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda? El a răspuns: Sînt. 15 Atunci i-a zis: Vino cu mine acasă, și mănîncă pîine. 16 Omul lui Dumnezeu a răspuns: Nu pot să mă întorc cu tine, nici să vin cu tine, nici să mănînc pîine, nici să beau apă cu tine în locul acesta. 17 Căci mi s-a spus prin Cuvîntul Iehovei: Să nu mănînci pîine, nici să bei apă acolo, și să nu te întorci pe drumul pe care ai venit. 18 Și el i-a zis: Și eu sînt profet ca tine, și un înger mi-a vorbit prin Cuvîntul Iehovei, și mi-a zis: Adu-l înapoi în casa ta, ca să mănînce pîine și să bea apă. Dar el l-a mințit. 19 Omul lui Dumnezeu s-a întors cu el, a mîncat pîine în casa lui, și a băut apă.

20 Pe cînd ședeau ei la masă, Cuvîntul Iehovei a fost adresat profetului care-l adusese înapoi. 21 El a strigat omului lui Dumnezeu care venise din Iuda, și a zis: Așa vorbește Iehova: Pentru că ai fost neascultător de porunca Iehovei, și nu ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Iehova, Dumnezeul tău, 22 ci te-ai întors, ai mîncat pîine și ai băut apă în locul în care ți se spusese: Să nu mănînci pîine, nici să bei apă acolo, trupul tău nu va intra în mormîntul părinților tăi. 23 După ce a mîncat pîine și a băut, el a înșeuat măgarul profetului pe care-l adusese înapoi. 24 Omul acela a plecat, și pe drum a fost omorît de un leu. Trupul lui zăcea aruncat pe drum, măgarul stătea lîngă el, și leul stătea și el lîngă trup. 25 Și iată niște oameni care treceau au văzut trupul aruncat pe drum, și leul stînd lîngă trup. Au venit și au spus în cetatea în care locuia bătrînul profet. 26 Cînd a auzit profetul care-l adusese înapoi din drum, a zis: Este omul lui Dumnezeu care a fost neascultător de porunca Iehovei; de aceea l-a dat Iehova în mîna leului, care l-a sfîșiat și l-a omorît, după cuvîntul pe care i-l spusese Iehova. 27 Apoi a zis fiilor lui: Înșeuați-mi măgarul! Ei i-au înșeuat măgarul, 28 și el a plecat. A găsit trupul aruncat pe drum, măgarul și leul stînd lîngă trup. Leul nu mîncase trupul și nu sfîșiase măgarul. 29 Profetul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar, și l-a adus înapoi. Bătrînul profet a venit în cetatea lui, ca să-l jelească și să-l îngroape. 30 A pus trupul în mormîntul lui, și l-au jelit, zicînd: Vai, frate mi-e! 31 După ce l-a îngropat, a zis fiilor lui: Cînd voi muri, să mă îngropați în mormîntul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; puneți oasele mele lîngă oasele lui. 32 Căci se va împlini cu siguranță cuvîntul pe care l-a strigat el, prin Cuvîntul Iehovei, împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor caselor de pe înălțimi din cetățile Samariei.

33 După întîmplarea aceasta, Ieroboam n-a părăsit calea lui rea, ci a făcut din nou preoți ai înălțimilor din orice fel de oameni din popor. Oricine voia, îl sfințea, și-l făcea preot al înălțimilor. 34 Lucrul acesta a fost un păcat pentru casa lui Ieroboam, și a pricinuit nimicirea și pieirea ei de pe fața pămîntului.

Ahia prezice pedeapsa casei lui Ieroboam.

14 În vremea aceea, Abia, fiul lui Ieroboam, s-a îmbolnăvit. 2 Ieroboam a zis nevestei sale: Scoală-te, te rog, și dă-te drept altcineva, ca să nu se știe că ești nevasta lui Ieroboam, și du-te în Șilo. Acolo este proorocul Ahia, care a spus despre mine că voi fi împărat peste poporul acesta. 3 Ia cu tine zece pîini, niște turte și un vas cu miere, și du-te la el. El îți va spune ce se va întîmpla cu copilul. 4 Nevasta lui Ieroboam a făcut așa. S-a sculat, a plecat în Șilo, și a venit la casa lui Ahia. Ahia nu mai vedea, căci ochii îi slăbiseră de bătrînețe. 5 Iehova zisese lui Ahia: Iată, nevasta lui Ieroboam vine să te întrebe despre fiul ei, care este bolnav; să-i vorbești așa și așa. Cînd va intra ea, se va da drept altcineva. 6 Ahia, auzind zgomotul picioarelor ei cînd intra pe ușă, a zis: Intră, nevastă a lui Ieroboam! De ce te dai drept altcineva? Sînt trimis la tine cu o veste grea. 7 Du-te, spune lui Ieroboam: Așa vorbește Iehova, Dumnezeul lui Israel: Fiindcă te-am înălțat din mijlocul poporului, te-am făcut căpetenie peste poporul Meu Israel, 8 am rupt împărăția din casa lui David și ți-am dat-o ție, dar tu n-ai fost ca robul Meu David, care a păzit poruncile Mele și a umblat după Mine cu toată inima lui, făcînd numai ce este drept înaintea Mea; 9 ci ai făcut mai rău decît toți cei ce au fost înaintea ta, te-ai dus și ți-ai făcut alți dumnezei, chipuri turnate, ca să Mă mînii, și Mă arunci înapoia ta, 10 de aceea voi aduce nenorocire peste casa lui Ieroboam, voi stîrpi pe tot bărbatul din casa lui Ieroboam, pe cel slab și pe cel neputincios în Israel, voi mătura casa lui Ieroboam, așa cum se mătură bălegarul, pînă va fi dus de tot. 11 Pe cel ce va muri din casa lui Ieroboam în cetate, îl vor mînca cîinii; și pe cel ce va muri la țară, îl vor mînca păsările cerului. Iehova a vorbit. 12 Tu, scoală-te, du-te acasă! Cînd vor intra picioarele tale în cetate, copilul va muri. 13 Tot Israelul îl va jeli și-l va îngropa, căci el este singurul din casa lui Ieroboam care va fi îngropat cu mormînt, pentru că este singurul din casa lui Ieroboam în care Iehova, Dumnezeul lui Israel, a găsit ceva bun. 14 Iehova Își va ridica un împărat peste Israel, care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. Și ce se va întîmpla chiar acum? 15 Iehova va bate pe Israel, așa cum se clatină trestia în apă; va smulge pe Israel din țara aceasta bună, pe care a dat-o părinților lor, și-i va risipi dincolo de Rîu, pentru că și-au făcut așerele, mîniindu-L pe Iehova. 16 Iehova va părăsi pe Israel din pricina păcatelor pe care le-a făcut Ieroboam și pe care le-a făcut să le facă și pe Israel.

17 Nevasta lui Ieroboam s-a sculat, a plecat, și a venit în Tirța. Cînd a ajuns pragul casei, copilul a murit. 18 L-au îngropat, și tot Israelul l-a jelit, după cuvîntul pe care-l spusese Iehova prin robul Său, profetul Ahia. 19 Restul faptelor lui Ieroboam, cum a luptat și cum a domnit, sînt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel. 20 Timpul cît a domnit Ieroboam a fost de douăzeci și doi de ani. El a adormit împreună cu părinții lui, și Nadab, fiul lui, a domnit în locul lui.

Roboam este făcut împărat.

21 Roboam, fiul lui Solomon, a domnit în Iuda. Roboam era în vîrstă de patruzeci și unu de ani cînd a început să domnească, și a domnit șaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea pe care o alesese Iehova din toate semințiile lui Israel, ca să Își pună Numele acolo. Numele mamei lui era Naama, Amonita. 22 Iuda a făcut ce este rău înaintea Iehovei, și a stîrnit gelozia Lui mai mult decît o făcuseră părinții lui, prin păcatele pe care le-au făcut. 23 Și ei și-au făcut înălțimi, stîlpi și așere pe orice deal înalt și sub orice copac verde. 24 Chiar și în țară erau sodomiți. Iuda a făcut toate urîciunile neamurilor pe care le izgonise Iehova înaintea fiilor lui Israel.

25 În al cincilea an al domniei împăratului Roboam, Șișac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului. 26 El a luat vistieriile Casei Iehovei și vistieriile casei împăratului, a luat totul, a luat și toate scuturile de aur pe care le făcuse Solomon. 27 În locul lor, împăratul Roboam a făcut scuturi de aramă, și le-a dat în mîna căpeteniilor care erau de strajă la ușa casei împăratului. 28 Ori de cîte ori intra împăratul în Casa Iehovei, veneau și gărzile cu scuturile, apoi le duceau

5 mîni împărătești ale Lui. 6Și Dumnezeu a rânduit casei acesteia lui Iehova. Dumnezeule vostru, 7Carele cunoștea a poruncă pe David, părintele meu, zicându: 8Fiul tău, pe care îl voiu pune în locul tău pe tronul tău, acela va zidi casa numelui meu. 9Și acum dă ordine, și-mi taie mie 8cedri din Libanu; și slugile mele vor fi împreună cu slugile tale, și-ți voiu da plată pentru slugile tale oricât vei zice tu; căci tu știi, că între noi nu este cine să știe a tăia lemne ca Sidonenii.

7 Și când auzi Hiram cuvintele lui Solomon, se bucură foarte, și zise: Binecuvântat să fie Iehova astăzi, care a dăruit lui David fiu înțelept peste atâția popoare mare. 8Și trimise Hiram către Solomon, zicându: Auzit-am ale cărei mi-ai mesaj; și voiu face toată voia ta pentru lemnele de cedru și pentru lemnele de pin: 9Slugile mele le voiu pune pe mare în plute la locul ce-mi vei hotărî, și le voiu descărca acolo; și tu le vei lua; dară să-mi faci și tu voia mea, 8dându hrană casei mele.

10 Și Hiram dădea lui Solomon lemne de 11 cedru și lemne de pin, câte voi. 8Și Solomon dădea lui Hiram câte douăzeci mii corăe de grâu pentru hrana casei lui, și douăzeci corăe de untdelemn curat; așa a dată 12 Solomon lui Hiram pe anu. Și Iehova dădu lui Solomon înțelepciune, 1precum i-a promis; și era pace între Hiram și Solomon: și amândoi încheiară legământ.

13 Și regele Solomon rădică dăcuri din 14 tot Israelul, și dăcul a fost de două-zeci mii bărbați. Și-i trimese pe ei în Libanu pe rând, câte două mii pe lună: o lună ședeau în Libanu, și două luni în casele 15 lor; 8și peste birîi fusese Adoniram. 8Și Solomon avea optzeci mii purtători de sarcini și treizeci mii de tăietori pe munți; 16 afară de dregătorii puși de Solomon peste lucrări, trei mii cinci sute care ședeau 17 peste oamenii ce lucrau. Și sculară regele, și aduseră pietre mari, pietre alese ca să pună temelie casei, din pietre cioplite; și zidiră pietre 18 pentru temelie casei. Și cioplitorii zidari ai lui Solomon și zidarii lui Hiram și Ghibliții, și pregătiră lemnele și pietrele spre zidirea casei.

6 1Și s-a întâmplat patru sute optzeci de ani de la ieșirea fiilor lui Israel din pământul Egiptului, în anul al patrulea al domniei lui Solomon asupra lui Israel, în luna Ziv, care este a doua lună, că 8a început a se zidi casa lui Iehova.

2 Și casa ce regele Solomon o zidi lui Iehova, avea lungimea de șase-deci coți, și lățimea ei de două-deci coți, și înălțimea ei de trei-deci coți. 3Și pridvorul, ce era înaintea templului casei, avea lungimea de douăzeci coți, în lățimea casei, și adâncimea de două coți înaintea casei. 4Și făcu la casă 8ferestre, largi din lăuntru și strâmte din afară. 5Și zidi lipită de zidirîi casei 8rânduri de cămări, anume peste altele până împrejur, peretelui de zidurile casei ce jurî împrejurul templului și a oracolului; așa făcu cămări până împrejur. 6Lățimea rândului de jos era de cinci coți, și lățimea celui din mijloc de șase coți, și lățimea celui al treilea de șapte coți; căci pe dinafară casei făcu niște ștende împrejur, ca grinzile să nu fie prinse în zidirîi casei. 7Și 8casa în clădirea sa se făcu din pietre pregătite mai înainte de a fi adusă acolo: așa că nici ciocan, nici secure, nici altă unealtă de fier nu se auzia la casă în clădirea ei. 8Și ușa rândului de mijloc era în laturea dreaptă a casei, și se suiau la rândul de mijloc pe o scară spirală, și apoi de la rând din mijloc la cel de al treilea. 9Așa zidi casa, și o sfârși; și acoperi casa cu 8rânduri și cu grinzi de cedru. 10Și zidi rândurile împrejurul întregei case, de cinci coți înălțime; și prinderă de casă prin lemnele de cedru.

11Și cuvântul lui Iehova a fost către 12Solomon, zicându: Pentru casa aceasta ce tu o zidești, dacă vei umbla după legile mele, și vei face judecățile mele, și vei păzi toate orânduirile mele, umblând după ele, voiu împlini cu tine cuvântul 8ce l-am vorbit către Davidă, părintele tău; 13Și 8voiu locui în mijlocul fiilor lui Israel, și nu voiu părăsi poporul meu Israel. 14Așa zidi Solomon casa, și o sfârși pe ea.

15Și înveliră părțile casei pe din lăuntru cu scânduri de cedru, de la pardoseala casei până la acoperământul zi; cu lemne 8 înlăuntrul pre ei pe din lăuntru, și pardoseala casei o înlocuiră cu scânduri de pin. 16Și mai înlăuntru cu scânduri de cedru douăzeci coți în fundul casei, de la pardoseală până la acoperământul zi; cu lemne 8 înlăuntrul pre ei pe din lăuntru, ca să fie oracolul. 17Casa 8dinaintea templului, adică templul de dinaintea oracolului, era de patruzeci coți. 18Și lemnul

/ 3 Deut. 3, 1-7 | / 2 Cron. 2, 1-16 | 4 Deut. 31, 23. 2 Cron. 2, 17. 1 Cron. 17, 12. Deut. 12, 10. 2 Cron. 6, 10. 2 Cron. 2, 1. 2 Cron. 2, 3. 2 Cron. 2, 9. 2 Cron. 2, 10. | 5 2 Cron. 2, 1. 2 Cron. 2, 4. 2 Cron. 2, 18. 2 Cron. 8, 16. | 6 Deut. 12, 5. 2 Cron. 3, 1. | 7 Deut. 12, 10. 1 Cron. 22, 9. 1 Cron. 28, 6. 2 Cron. 6, 4. 2 Cron. 6, 7. 2 Cron. 6, 8. 2 Cron. 6, 9. | 8 Deut. 12, 5. 2 Cron. 3, 1. | 9 2 Cron. 3, 4. | 10 2 Cron. 3, 5. | 11 2 Cron. 3, 6. | 12 2 Cron. 3, 8. | 13 2 Cron. 3, 10. | 14 2 Cron. 3, 14. | 15 2 Cron. 3, 15. | 16 2 Cron. 3, 16. | 17 2 Cron. 3, 17. | 18 2 Cron. 4, 1. 2 Cron. 4, 19. | 19 2 Cron. 4, 22. | 20 2 Cron. 4, 20. | 21 2 Cron. 4, 21. | 22 2 Cron. 4, 22. | 23 2 Cron. 3, 10. | 24 2 Cron. 3, 11. | 25 2 Cron. 3, 12. | 26 2 Cron. 3, 13. | 27 2 Cron. 3, 15. | 28 2 Cron. 3, 16. | 29 2 Cron. 3, 17. | 30 2 Cron. 4, 1. | 31 2 Cron. 4, 2. | 32 2 Cron. 4, 3. | 33 2 Cron. 4, 4. | 34 2 Cron. 4, 5. | 35 2 Cron. 4, 6. | 36 2 Cron. 4, 7. | 37 2 Cron. 4, 8. | 38 2 Cron. 4, 9. | 39 2 Cron. 4, 10. | 40 2 Cron. 4, 11. | 41 2 Cron. 4, 12. | 42 2 Cron. 4, 13. | 43 2 Cron. 4, 14. | 44 2 Cron. 4, 15. | 45 2 Cron. 4, 16. | 46 2 Cron. 4, 17. | 47 2 Cron. 4, 18. | 48 2 Cron. 4, 19. | 49 2 Cron. 4, 20. | 50 2 Cron. 4, 21. | 51 2 Cron. 4, 22. | 52 2 Cron. 5, 1. | 53 2 Cron. 5, 2. | 54 2 Cron. 5, 3. | 55 2 Cron. 5, 4. | 56 2 Cron. 5, 5. | 57 2 Cron. 5, 6. |

Şi elŏ erau la regele Solomonŭ, şi lucrŭ
15 tŏte lucrurile lui. Căci elŏ turnă [a]stîlpĭ
de aramĕ, de optŭ-spre-dece coţĭ înălţimea
fie-cărui stîlpŭ, şi unŭ firu de dece-spre-
ece coţĭ avŭ fi încungiuratŭ pre fie-care din ei.
16 Şi făcu două capitele de aramĕ vĕrsată, de
pusŭ în capetele stîlpilorŭ: înălţimea unui ca-
pitelŭ de cinci coţĭ, şi înălţimea celui-l-altŭ
17 capitelŭ cinci de cinci coţĭ. Asemenea făcu
împletiturĭ în chipulŭ reţelelorŭ, împletite cu
lanţurĭ, pentru capitelele de pe capetele stîlpi-
lorŭ; şepte pentru unŭ capitelŭ şi şepte pen-
18 tru cela-l-altŭ capitelŭ. Şi făcu stîlpiĭ, şi
douĕ rîndurĭ de rumĭ-granate împrejurŭ la
unŭ capitelŭ de cătră cele împletiturĭ, ca să acopere cu ele capitelele de pe capetele stîlpilorŭ; aşa făcu şi la alŭ doilea
19 capitelŭ. Şi capitelele cele de pe capetele
stîlpilorŭ portaŭ crinŭ lucrate ca chipulŭ
20 crinului, de patru coţĭ. Şi capitelele de pe
cei dece stîlpĭ aveaŭ asemenea pe deasupra
preste pîntecele, de lîngă reţele; şi
două-sute de rumĭ-granate împrejurŭ la
21 unŭ capitelŭ şi cela-l-altŭ capitelŭ. Şi înstîlpă stîlpiĭ
în [b]pridvorulŭ templului: puse dreptŭ stîlpŭ
la dreptŭ, şi-lŭ numi Iachinŭ, şi pre cela-l-
22 laltŭ stîlpŭ îl puse la stînga, şi-lŭ numi
Boazŭ. Şi pe capitelulŭ stîlpilorŭ eră
chipurĭ de crinĭ. Aşa se sfîrşi lucrulŭ stîl-
pilorŭ.

23 Şi alŭ maĭ făcu [c]o mare vĕrsată, de dece
coţĭ de la o margine pînă la cea-l-altă
margine, şi împrejurŭ rotundŭ: şi înălţimea
ei de cinci coţĭ; şi unŭ firu de trei-dece
24 coţĭ avŭ fi încungiuratŭ împrejurŭ. Şi sub
margineaĭ ei jurŭ împrejurŭ o împletiturĭ
tăiatăre în chipulŭ colocinteĭ, cîte dece
în unŭ [d]cubitŭ, încungiurau marea jurŭ împrejurŭ,
două şiruri de colocinte, turnate odată cu
25 marea. Stă pe [e]doi-spre-jece boĭ; dintre
cei trei priviaŭ cătră meĭădĭnăptea, şi trei priviaŭ
cătră apusŭ, trei priviaŭ cătră meĭădĭ-
nóptea, şi trei priviaŭ cătră resăritŭ; şi marea
puse pe ei; şi tŏte dosurile lorŭ eraŭ fe-
26 reşte în lĕuntru. Şi grosimea ei era de unŭ
latŭ de palmă, şi margineaĭ ei ca lucrulŭ de
margineaĭ paharului, ca floarea crinului; şi
încăpea [f]două mĭĭ de băuturĭ.

27 Şi alŭ maĭ făcu şepte postamente de a-
ramĕ; de patru coţĭ lungimea unuĭ postament,
şi de patru coţĭ lăţimea lui, şi de trei coţĭ
28 înălţimea lui. Şi iată postamentele erau
astă-felĭ: erau prinse şi privarele erau
29 încheiate. Şi pe privarele dintre încheiă-
turĭ eraŭ leĭ, boĭ, şi cherubimĭ; şi de asemenea
pe încheiăturĭ era unŭ soclŭ; şi de dea-
supraŭ leilorŭ şi boilorŭ eraŭ ghirlande,
30 lucrate ca spînzurătorĭ. Şi fie-care postament
avea patru roţĭ de aramĕ şi osiĭ de aramĕ;
şi cele patru unghiurĭ ale lui aveaŭ sus-
ţinătorĭ; şi sustinătorii aceştiă eraŭ turnaţĭ
sub spînzurătorĭ, alăturea cu fie-care ghirlandă.
31 Şi gura ei de sus înlĕuntrul capitelului şi
peste de-asupra era unŭ cotŭ; şi gura ei
era rotundă, lucrată ca lucrulŭ de unŭ
picĭorŭ şi jumĕtate; şi pe de-asupra gurii
ei eraŭ săpăturĭ şi privarele lorŭ eraŭ
pătrate, nu rotunde. Şi sub patru privare eraŭ
32 patru roţĭ, şi osiile roţelorŭ se aflaŭ în
podeaoa lui; şi înălţimea fie-cărei roţĭ era
unŭ cotŭ şi jumĕtate de cotŭ. Şi făptura
roţelorŭ era ca cea a roţeloră de la carulŭ
poate lorŭ, şi obezile lorŭ, şi spiţele lorŭ
şi butucĭ lorŭ, eraŭ toţĭ turnaţĭ. Şi sub
33 patru umerĭ la cele patru unghiurĭ ale fie-
cărui postamentŭ, umerĭ ca cea a
postamentuluĭ, umerĭ ca cea a roţeloră de
la carĭ. Şi obezile lorŭ şi butucĭ lorŭ
şi obezile lorŭ şi butucĭ lorŭ eraŭ toţĭ turnaţĭ.
34 Şi sub patru umerĭ la cele patru unghiurĭ
ale fie-cărui postamentŭ, umerĭ ca cea a
postamentuluĭ, umerĭ ca cea a roţeloră de
la carĭ. Şi obezile lorŭ şi butucĭ lorŭ
şi obezile lorŭ şi butucĭ lorŭ eraŭ toţĭ turnaţĭ.
35 Şi pe vîrfulŭ postamentuluĭ era o jumĕtate
de cotŭ; şi de-asupra postamentuluĭ margineaĭ
şi privarele postamentuluĭ eraŭ dintr'însul
însuşĭ. Şi pe pĕreţiĭ lucrulŭ el şi pe privarele
lucrului el eraŭ săpăturĭ, leĭ şi boĭ
şi fie-care leŭ [g]avea o aripă
jurŭ. Aşa făcu elŏ cele dece postamente; leă
avea acelaşĭ [h]turnătură, acelaşĭ măsură, şi
acelaşĭ chipŭ. Şi [i]elŏ maĭ făcu şi dece
spălătorĭ de aramĕ; în fie-care spălătore
încăpea cîte dece baturĭ, fie-care spălătore
era de patru coţĭ; şi pe fie-care din cele
dece postamente era unŭ spălătoriŭ. Şi aşezŭ
postamentele, cîte unŭ lîngă altulŭ, cîte
cinci la latura dreaptă a casei,
şi cinci la latura stîngă a casei; şi puse
marea la latura dreaptă a casei spre re-
sărită din partea de meĭădĭ-dĭ. Şi Hiramŭ
făcu spălătorĭ şi lopeţĭ şi cupe.

Aşa sfîrşi Hiramŭ lucrarea templuluĭ lui
Solomonŭ, ce lucră pentru regele Solomonŭ,
pentru casa lui Iehova: două stîlpĭ şi sfe-
rele capitelelorŭ de pe capetele lorŭ; două
stîlpi; şi două [k]reţele, ca să acopere cele
două sfere ale capitelelorŭ ce pe capetele
stîlpilorŭ; şi patru sute de mere-granate
pentru cele două reţele, două şiruri de
mere-granate pentru fie-care reţea, ca să a-
coperă cele două sfere ale capitelelorŭ de
stîlpi, şi cele dece postamente, şi cei dece
spălătorĭ de pe postamente; şi o mare, şi
cei dece boĭ de supt mare; şi
oalele şi lopeţile şi cupele: tŏte aceste vase,
ce lucră Hiramŭ le făcu regeluĭ Solomonŭ pentru
casa lui Iehova, eraŭ de aramĕ lustruită.
În cîmpiea Iordanuluĭ le vĕrsă regele, în
pămîntŭ argilos, între [l]Succoţĭ şi [m]Ţartanŭ.

47 Şi Solomonŭ lăsă tŏte acestea fără să cerce-
teze, căci eraŭ multe fórte, şi greutatea arameĭ
nu se putea socoti.

48 Şi Solomonŭ făcu tŏte vasele casei lui
Iehova: [n]altarulŭ celŭ de aurŭ şi [o]masa
de aurŭ, pe care se puneaŭ pîinile de pu-
nere înainte, 49 şi sfeşnicele de aurŭ curatŭ,
cinci dea dreptŭ, şi cinci de a stîngă,
înaintea cuvîntului, şi florile şi lămpile şi
mucarile de aurŭ; 50 şi cîuturile şi cuţitele şi
cupele şi linguriţele şi căţuile de aurŭ cu-
rat, şi ţîţînile de aurŭ, de la uşele casei
celei din lĕuntru, adecă ale Sfîntei Sfînteloră,
şi de la uşele casei, adecă a templuluĭ.

51 Şi sfîrşindu-se tŏtă lucrarea, ce-lŭ făcu
regeluĭ Solomonŭ pentru casa lui Iehova, a-
duse Solomonŭ lucrurile închinate de Davidŭ părintele seŭ, argintulŭ şi au-
rulŭ şi vasele punîndu-le în tesaurele casei
lui Iehova.

Inaugurarea templului, rugăciunea şi sacrificiile lui Solomon.

8 Atunci [p]Solomonŭ adună pe bătrînii lui Israĕlŭ şi pre tŏţĭ căpe-
teniiĭ seriilorŭ, pre maĭ marii căpetenĭ părin-
teştĭ ai fiilorŭ lui Israĕlŭ la sine, [q]ca să a-
ducă chivotulŭ legeĭ lui Iehova [r]din cetatea
lui Davidŭ, adecă Sionulŭ.

2 Şi tŏţĭ oameniĭ lui Israĕlŭ se [s]strînseră la
regele Solomonŭ în [t]serbătórea din luna
Etanimŭ, care este luna a şeptea. 3 Şi ve-
nind toţĭ bătrîniĭ lui Israĕlŭ, [u]şi preoţiĭ ri-
dicară chivotulŭ. 4 Şi aduseră chivotulŭ lui
Iehova şi [v]cortulŭ întîlnirii, şi tŏte vasele
cele sfinte, care eraŭ în cortŭ; preoţiĭ şi
Leviţiĭ le aduseră pre ele. 5 Şi regele So-
lomonŭ şi tŏtă comunitatea lui Israĕlŭ cea
adunată la elŏ, înaintea lui elŏ [w]sacrifi-
cară înaintea chivotuluĭ oĭ şi boĭ de nu
puteaŭ nici socoti, nici număra, de mulţi-
mea lorŭ. 6 Şi preoţiĭ [x]aduseră chivotulŭ
legeĭ lui Iehova [y]la locuiĭ sĕĭ, în cu-
vîntul casei, în Sfînta Sfînteloră, supt aripile
heruvimiloră. 7 Că heruvimiĭ aveaŭ
aripele întinse preste locuiŭ chivotuluĭ, şi
heruvimiĭ acoperiaŭ chivotulŭ şi pĕrţile
lui de deasupra. 8 Şi [z]părţile aceĭ de lemnŭ
eraŭ, încît capetele jóseĭ lor se vedeaŭ
din cuvîntul de dinaintea cuvîntului, dară
de afară nu se vedeaŭ, şi ele se află acolo
pînă în ziua de astă-di. 9 În chivotŭ ni-
micĭ nu [a]erau decît cele două table de pĕtră,
pe cari Moiseĭ le [b]puse acolo în Horeb,
[c]unde Iehova încheiă legĕmîntŭ cu fiiĭ lui
Israĕlŭ, cîndŭ eşiră din pămîntulŭ Egiptuluĭ.

10 Şi a fostŭ, cîndŭ eşiră preoţiĭ din sanc-
tuară, că [d]unŭ nourŭ umplu casa lui Iehova;
11 şi nu puteră preoţiĭ să stea ca să servéscă,
de înaintea lui, din pricina lui Iehova, [e]căci
casa lui Iehova.

12 [f]Atunci zise Solomonŭ: Iehova a zisŭ
că va locui în [g]întunerecŭ. 13 Zidiréamŭ pe casă
de lăcuinţă, [h]loc ca să locuéscĭ tu eternŭ.

14 Şi întorcîndu-şi regele faţa sa, [i]binecu-
vîntă tŏtă adunarea lui Israĕlŭ, (şi tŏtă a-
dunarea lui Israĕlŭ stă.) 15 Şi elŏ zise: [k]Bine-
cuvîntată să fie Iehova, Dumnezeulŭ lui Israĕlŭ,
carele [l]împlini prin mînă sa, ceea ce a
[m]promisŭ cu gura sa lui Davidŭ, părintele
meŭ, zicîndu: 16 [n]De [o]la ziua în care aduse
pe poporulŭ meŭ Israĕlŭ din Egiptŭ, nu
alesŭ d'intre tŏte seminţiile lui Is-
raĕlŭ nici o cetate, în care să se zidéscă
casă, şi [p]la care să fie numele meŭ; ci pre
[q]Davidŭ aŭ ales, ca să fie preste po-
porulŭ meŭ Israĕlŭ. 17 Şi [r]ară fi fostŭ în inima lui
Davidŭ, părintele meŭ, ca să zidéscă casă
numelui [s]lui Iehova, Dumnezeulŭ lui Israĕlŭ.
18 [t]Dară Iehova zise lui Davidŭ, părintelui meŭ:
Fiindcă ai fostŭ în inima ta să zideşcĭ casă
numelui meŭ, bine faci, că ai fostŭ în
inima ta. 19 Dară [u]tu nu vei zidi casa, ci
fiiulŭ tŏu, care va eşi din cĕlele tale, acela
va zidi casă numelui meŭ. 20 Şi Iehova
[v]împlini cuvîntulŭ seŭ, pe care l'a pro-
misŭ; şi m'am ridicatŭ eu în locuiŭ lui
Davidŭ, părintelui meŭ, şi şedŭ pe tronulŭ lui
Israĕlŭ, [w]după cumŭ a promisŭ Iehova, şi
am zidită casă numelui lui Iehova, Dum-
nezeulŭ lui Israĕlŭ. 21 Şi amŭ însemnatŭ acolo
locŭ pentru chivotŭ, în care se află legă-
mîntulŭ lui Iehova, ce-lŭ încheiă cu pă-
rinţiĭ noştrĭ, cîndŭ i a scosŭ pre aĭ din pă-
mîntulŭ Egiptuluĭ.

22 Şi [x]stătu Solomonŭ înaintea altariuluĭ
lui Iehova, înaintea [y]tuturoră adunărilor a lui
Israĕlŭ, şi [z]întinse mînile sale către cerŭ,
23 şi zise Iehova, Dumnezeulŭ lui Israĕlŭ: [a]Nu este
Dumnezeŭ asemenea ţie, în cerŭ
sus şi pe pămîntŭ josŭ, tu, carele păzeşti
legămîntulŭ şi îndurarea către serviĭ tĕĭ,
cari [b]umblă înaintea ta din tŏtă inima lorŭ:

24 Celo ce ai împlinit cuvîntul tău Davidu, părintele meu, căci ce ai promis lui cu ai împlinit cu gura ta şi cu mîna ta ai împlinit, cum vezi în ziua aceasta. 25 Şi acum Iehova, Dumnezeule lui Israel, păzeşte cuvîntul lui David, părintele meu, ceea ce ai promis lui, zicînd: Nu va lipsi din fire bărbat de dinaintea mea, şezătoriu pe tronul lui Israel, numai de vor lua aminte fiii tăi la căile lor, ca să umble înaintea mea cum ai umblat tu înaintea mea. 26 Şi acum, Dumnezeule lui Israel, rogu-mă să se adevărească cuvîntul tău, pe care l-ai promis robului tău David, părintele meu.

27 Că oare cu adevărat va locui Dumnezeu pe pămînt? Iată, cerul şi cerurile cerurilor nu te încapă; cu cît mai puţin casa aceasta, pe care am zidit-o eu! 28 Totuşi privește la rugăciunea robului tău şi la cererea lui, Iehova, Dumnezeule meu, să asculţi strigarea şi rugăciunea, cu care se roagă robul tău înaintea ta astăzi; 29 ca ochii tăi deschişi spre casa aceasta şi ziua, spre locul, de care ai zis: Numele meu va fi acolo: ca să asculţi rugăciunea, cu care robul tău se va ruga în locul acesta. 30 Şi ascultă cererea robului tău şi a poporului tău Israel, cu care se vor ruga în locul acesta; şi ascultă-i tu din locul şederii tale, din cer; şi ascultă-i-vei, şi iartă-i.

31 De va păcătui vreunul către aproapele său, şi i se va impune jurămînt, şi-l va face să se jure, şi jurămîntul va veni înaintea altarului tău în casa aceasta; 32 Atunci ia ascultă din cer, şi fă, şi judecă pe robii tăi, osîndeşte pe cel vinovat, aşa ca să se întoarcă purtarea lui spre el; şi îndreptăţeşte pe cel drept, aşa ca să-i dai lui după dreptatea lui.

33 Cînd va fi bătut poporul tău de vrăjmaşi, pentru că se vor păcătui ţie, şi se va întoarce către tine, şi va mărturisi numele tău, şi va ruga şi cere-te în casa aceasta; 34 Atunci auzi din cer, şi iartă păcatul poporului tău Israel, şi adă-i din nou în pămîntul pe care l-ai dat părinţilor lor.

35 Cînd se va închide cerul, şi nu va fi ploaie, pentru-că s-ai păcătuit ţie, de se vor ruga în locul acesta şi vor mărturisi numele tău, şi se vor întoarce de la păcatele lor, dacă ai smerit pe ei. 36 Atunci ascultă din cer, şi iartă păcatele robilor tăi şi ale poporului tău Israel, învăţîndu-i calea cea bună pe care se cade să umble; şi dă ploaie pe pămîntul tău, ce l-ai dat poporului tău ca moştenire.

37 Fămete de va fi pe pămînt, ciumă de va fi, arsură în grîne, pălitură, lăcustă, omidă de va fi, necazuiască-l vrăjmaşul din cetăţile ţării lor, în orice bîntuială de rană şi boală ar fi; 38 Orice rugăciune, orice cerere ce va face vreun om, sau întreg poporul tău Israel, cînd îşi va cunoaşte fiecare rana inimii sale, şi va întinde mîinile sale către casa aceasta. 39 Atunci tu asculţi din cer, din locul şederii tale, şi iartă, şi fă, şi dă fiecăruia dupre căile lui, după cum îi cunoşti inima lui, (căci tu, numai tu cunoşti inimile tuturor fiilor oamenilor) 40 Ca să se teamă de tine în toate zilele cît vor trăi pe pămîntul, pe care l-ai dat părinţilor noştri.

41 Şi pre străinul, carele nu este din poporul tău Israel, dacă pentru numele tău vine din ţări depărtate; (căci vor auzi numele tău celu mare, şi mîna ta cea tare, şi braţul tău celu întins, şi vor veni, şi se vor ruga în casa aceasta. 43 Auzi-le din cer, din locul şederii tale, şi fă tot ce va cere străinul către tine; ca să cunoască toate popoarele pămîntului numele tău, şi să se teamă de tine, ca şi poporul tău Israelu; şi ca să cunoască, că drept numele tău se numeşte casa aceasta, ce mi am zidit.

44 Cînd poporul tău va eşi la luptă cu oastea vrăjmaşului său, acolo unde îi vei trimite pre ei, şi se va ruga lui Iehova spre cetatea ce ai ales, şi spre casa ce am zidit numelui tău. 45 Atunci ascultă din ceriu rugăciunea lui şi cererea lui, şi fă-i dreptate.

46 Cînd vor păcătui ţie, (căci nu este om, care să nu păcătuiască) şi te vei mînia asupra lor, şi-i vei da să cadă înaintea vrăjmaşului, aşa că îmbogăţească ei vreo duce prinşi în pămîntul vrăjmaşului, departe sau aproape. 47 Şi aducea voia vor în ale-şi în pămîntul unde fură duşi prinşi, şi se vor întoarce, şi se vor ruga ţie în pămîntul acelora, care i-au dus prinşi, zicînd: Am păcătuit, am nelegiuit, am lucrat stricat; 48 Şi se vor întoarce către tine din tot inima lor, şi din tot sufletul lor, în pămîntul vrăjmaşilor lor, care i-au dus prinşi, şi se vor ruga ţie, privind către ţara ta, pe care ai dat-o părinţilor lor, către cetatea ce ai ales, şi către casa ce am zidit numelui tău. 49 Atunci ascultă din ceriu, din locul şederii tale, rugăciunea lor şi cererea lor, şi fă-le dreptate; 50 Şi iartă pre poporul tău, care a păcătuit ţie, şi a păcătuirilor lor, cîte au făcut împotriva ta, şi fă ca cei ce-i duc în robie să aibă milă de ei. 51 Căci ei sînt poporul tău şi moştenirea ta, pre care ai scos din Egipt, din mijlocul cuptorului de fier. 52 Fie deci ochii tăi deschişi spre cererea robului tău şi spre cererea poporului tău Israelu, ca să-i asculţi pre ei în toate cîte vor cere ţie. 53 Căci deosebit-ai pre ei de toate popoarele pămîntului, ca să fie moştenirea ta, dupre cum ai grăit prin Moise, servul tău, cînd ai scos pre părinţii noştri din Egipt, Doamne Iehova.

54 Cînd sfîrşindu Solomon toată rugăciunea şi cererea aceea către Iehova, se sculă de înaintea altarului lui Iehova, unde era îngenunchiat pe genunchi cu mîinile sale întinse către ceriu.

55 Şi stătu, şi binecuvîntă toată adunarea lui Israel cu voce tare, zicînd: Binecuvîntat fie Iehova, carele a dat repaus poporului său Israel, dupre toate cîte a promis; n'a căzut nici unul din bine cuvîntele sale bune, pre cari le-a promis lui Moise, servului său. 57 Fie Iehova Dumnezeul nostru cu noi, cum a fost cu părinţii noştri! Să nu ne lase pre noi, nici să ne părăsească; 58 Să plece inimile noastre spre el, ca să umblăm în toate căile lui, şi să păzim toate orînduirile lui şi legile lui şi judecăţile lui, ce a dădu părinţilor noştri! 59 Şi aceste cuvinte ale mele, cu cari m'am rugat înaintea lui Iehova, să fie pline şi aproape d'inaintea lui Iehova, Dumnezeului nostru, ca să facă dreptate servului său, şi dreptate poporului său Israel, dupre trebuinţa fie-cărei zile: 60 Ca să cunoască toate popoarele pămîntului, că Iehova, el singur este Dumnezeu, şi nimeni altul. 61 Fie deci inima vostră întreagă către Iehova, Dumnezeului nostru, ca să umblaţi în legile lui, şi să păziţi orînduirile lui, ca şi în ziua aceasta.

62 Şi împăratul şi tot Israelul cu el, aduseră sacrificii înaintea lui Iehova. 63 Şi aduse Solomon ca jertfă de mîntuire, ce aduse Solomon lui Iehova, o sută două-zeci mii de boi, şi o sută două-zeci mii de oi. Aşa sfinţiră regele şi toţi fiii lui Israel casa lui Iehova. 64 În acelaş timp sfinţi regele mijlocul curtei ce din faţa casei lui Iehova; căci acolo aduse olocaustele şi darurile de pace şi grăsimea sacrificiilor de mîntuire; fiindcă altarul de aramă ce făcuse Hiram lui Iehova era prea mic, spre a cuprinde olocaustele şi darurile de pace şi grăsimea sacrificiilor de mîntuire.

65 Şi Solomon serbă atunci sărbătoarea, şi tot Israelul împreună cu el: o adunare mare a ţării de la intrarea Hamatului pînă la pîrîul Egiptului înaintea lui Iehova, Dumnezeului nostru, şapte zile şi alte şapte zile, patrusprezece zile în totul, 66 şi a opta zi dădu drumul poporului, şi ei binecuvîntară pre rege, şi se duseră la corturile lor, bucurîndu-se şi veseli pentru tote bunătăţile, ce Iehova făcu către David, servul său, şi către Israel, poporul său.

Arătarea lui Dumnezeu şi răspunsul lui Solomon.

9 Şi sfîrşindu Solomon de zidit casa lui Iehova şi casa regelui şi tote cîte plăcu lui şi voi să facă, 2 Se arătă Iehova lui Solomon a doua oară, precum i s'a arătat în Gibeon.

3 Şi dise Iehova către el: Am auzit rugăciunea ta şi cererea ta, cu care te-ai rugat înaintea mea; am sfinţit casa aceasta, ce ai zidit-o, ca să pună acolo numele meu în eternu; şi ochii mei şi inima mea vor fi acolo toată-deauna. 4 Şi tu, de vei umbla înaintea mea, precum a umblat David, părintele tău, în integritate de inimă şi în dreptate, şi să faci tote cîte am ordinat-o, de vei păzi legile mele şi judecăţile mele: 5 Atunci voiu întări scaunul regatului tău în eternu deasupra lui Israel, precum am promis lui David, părintelui tău, zicînd: Nu va lipsi din fire bărbat de pe tronul lui Israel. 6 Dacă de vă veţi abate de la mine, voi şi fiii voştri, şi nu veţi păzi ordinele mele şi legile mele, ce am pus înaintea voastră, ci veţi merge, şi veţi servi altor dei, şi vă veţi închina lor, 7 Atunci voiu stîrpi pre Israel de pe pămîntul

cult, se l'amu datu Iuda; și casa acésta, ce amu edificatu numelui meu, voiu arunca-o de la fața mea; și Israelu va fi de proverbiu și de derdere intre tóte popórele. 8 Și casa acésta, cătu de inalta este, tuturor celor ce va trece pe lunga ea va remané uimiti, și va șuera, și va dice: Pentru ce a facutu Iehova asia pămîntului acestuia și casei acésteia? 9 Și se va respunde: Pentru-că parasira pre Iehova, Dumnedieul lóru, care scosese pre parintii lóru din pamentulu Egiptului, și se lipira de alți dei, și le inchinara lóru, și servira lóru, pentru acésta Iehova a adusu asupra lóru tóte relele acestea.

Marirea lui Solomon cu Hiram; facile și câștigurile lui, și fasta lui.

10 Și la sfîrșitulu celoru dóue-dieci de ani, in cari Solomonu zidi cele dóue case: casa 11 lui Iehova și casa regelui, Hiramu regele Tirului, ajută pre Solomonu cu lemne de cedru, și cu lemne de pinu, și cu aurii, dupe tóta dorința lui, atunci regele Solomonu dădu lui Hiramu dóue-dieci de cetăți in pamentulu Galileei. 12 Și esi Hiramu din Tiru, ca să védia cetățile, ce Solomonu 13 le dădu; și nu-i plăcură lui. Și dise: Ce sunt cetățile acestea, ce-mi ai datu, fratele meu? Și ele le numi pre ele pămîntulu Cabulu (*Negricióse*) pănă in diua de 14 astădi. Și Hiramu trimise regelui o sută dóue-dieci talente de aurii.

15 Și acésta-i, pentru care regele Solomonu a pusu dare, o Doamne, ca să zidésca casa lui Iehova și casa sa și Millo și zidulu Ierusalimului și Hazorulu și Magidduulu și 16 Ghezerulu. Căci Faraonu, regele Egiptului se suise, și cuceri Ghezerulu și lu arse cu focu, și pre Cananeii, ce locuiau in cetate, i-a omorîtu, și-i dadusu ginerelui seu, femei lui Solomonu. Și zidi 17 Solomonu Ghezerulu și Bet-Horonulu de 18 josu. Și Baalatulu și Tadmorulu in pustiu, in țară. Și tóte intăritele cetăți pentru pecetluinte ce Solomonu avea, și cetățile pentru carî, și intăritele pentru cavalerî, și tóte ce Solomonu a zidescu in Ierusalimu și in Libanu și in tóta pamentulu stepanirei sale.

20 Și tóte poporu remasu din Amoreii și Hetei și Ferezei și Hevei și Iebusei, cari nu erau din fii lui Israelu: 21 copiii lóru remasi in urma lóru in țară, pre cari fii lui Israelu n'au potutu nimici, acestora Solomonu le impuse dare de robi pănă in diua de astădi. Dar din fii lui Israelu Solomonu pre nimeni n'a facutu servu, căci erau barbati de resbelu și serva ai sei, și era mari și capitanii sei, și capi ai carelorii, și călărețu lui. 22 Și erau prevegătorii mai mari preste tóte lucrulu lui Solomonu cinci-sute cinci-dieci, stăpîni preste poporulu ce servia la lucru.

23 Și fiica lui Faraonu se sui din cetatea lui Davidu in casa ce-i edificase Solomonu; atunci edifică Millo.

24 Și trei ori pe anu Solomonu dă arderi de tămîie și sacrificii de mulțemiri pe altariulu ce edificase lui Iehova, și tămîia pe altariulu ce era inaintea lui Iehova; așa sfîrși casa.

25 Și regele Solomonu avea flote și o corabie la Eziongaber, care este apróape de Eilatu la țermulu Mării Rosie, in pamentulu Edomului. 26 Și Hiramu trimise in corabie cu vecii lui Solomonu pre servi sei marinari, cunoscători degrabă cu marea, cu vecii lui Solomonu. 27 Și esiră la Ofiru, și luară de acolo pentru sine dóue-dieci de talente de aurii, și le aduseră la regele Solomonu.

Visita regelui din Seba la Solomonu.

10 Și regina din Seba, cuțindă de numele lui Solomonu și de numele lui Iehova, veni, ca să-lu incerce prin intrebări grele. 2 Și veni la Ierusalimu cu o suită mare forte, cu camile incărcate cu aromate și cu mulțime forte mare de aurii pretiose. Și venindu la Solomonu, a vorbitu cu elu de tóte ce erau in anim'a ei. 3 Și Solomonu deslegă tóte intrebările ei, nu era nimicu ascunsu pentru regele ca să nu le dislege'a ei. 4 Și vediendu regina din Seba cătă intelepciune la Solomonu și casa ce o zidise; 5 și bucatele mesei lui, și locuința servitorilor lui, și rînduiala cu cari ședeau ei, și vestmintele lóru, și ceputii lui, și holocaustele ce le adeare in casa lui Iehova, remase in amiru. 6 Și dise regelui: Adeverată era cuvîntarea ce auziam in țera mea despre lucrurile tale și de intelepciunea ta. 7 Dară n'am crediutu vorbelor, pănă ce am venitu și mi-au vediutu ochii mei, și érăși, mi s'au spusu: nu jumetate mi s'a spusu: intrecut-ai cu mult intocmai fama ce o auziam. 8 Fericiți sînt oamenii tei, fericiți acești servi ai tei, ce stau pre totdeuna inaintea ta și aucliți intelepciunea

9 ta! Binecuvîntată fie Iehova, Dumnedieulu tău, ce a binevoitu intru tine, punîndute pe tronulu lui Israelu! Pentru-că Iehova a iubitu pe Israelu pentru-totdeuna pre Israelu, de aceea te-a pusu pre tine rege, ca să faci judecată și dreptate. 10 Și ea dădu regelui o sută dóue-dieci talente de aurii, și aromate multe forte și pietre prețiose; n'a mai sosit in urmă ridîca aromate, ca cele ce le-a dat regina din Seba regelui Solomonu.

11 Și corabia lui Hiramu, care aducea aurii de la Ofiru, aduse de la Ofiru și mare cantitate de lemne de almughimu și pietre prețiose. 12 Și regele făcu din lemnele de almughimu ingrădiri la casa lui Iehova și la casa regelui, și cetre și harpe pentru cîntători; astă-di de nime de almughimu n'a mai venitu, nici s'a mai vediutu, pănă in diua de astă-di. 13 Și regele Solomonu dădu reginei din Seba tóte câte dori, câte i-a cerutu, pe lîngă cele ce i dădu de la sine regele Solomonu, și așa ea se intorsă și se duse in pamentulu ei, ea și servii ei.

Bogăția, mărirea, cavergele și fasta lui Solomonu.

14 Și greutatea aurului, ce pe fie-care anu venia la Solomonu, era de șese sute șese-dieci și trei talente de aurii; 15 afară de cel ce-i veniau de la negustătorii cei mari și de la vînzările negustătorilor celoru mici, și de la toți regii Arabiei, și de la guvernatorii țerei.

16 Și a facutu regele Solomonu dóue sute scuturi de aurii ciocănită, șase sute șicli de aurii a datu de fie-care scutu. 17 Și trei sute scuturi mici de aurii ciocănită; trei mine le cari a pusu regele in casa numită: Pădurea Libanului.

18 Și a facutu regele unu tronu mare de fildeșu, și l'a acoperi cu aurii curatu. 19 Tronulu are șese trepte, și vîrfulu tronului era rotundu pe dinapoia sa, și ci dîmbrace de a parte și de alta a siezamului, și doui lei stăteau la mădulmecei. 20 Și pe cele șese trepte dinspre-acestea stau de o parte și de alta cîte doui; nici astă-felu nu s'a facutu in nici o regatu. 21 Și tóte vasele de bîutu ale regelui Solomonu erau de aurii, și tóte vasele casei, ce-mi Pădurea Libanului, erau de aurii curatu; nimicu de argintu; argintulu nu era nimicu se socotă in diilele lui Solomonu. 22 Că regele avea pe mare o corabie a lui Hiramu; o dată la trei ani venia corabia lui Tarsis, aducendu aurii și argintu, fildișu și maimuți și pauni.

23 Așa s'a marîtu regele Solomonu in averi și in intelepciune mai pre susu de toți regii pămîntului. 24 Și tóta pămîntulu căuta la fața lui Solomonu, ca să audă intelepciunea lui, pe care Dumnedieu o pusese in inim'a lui. 25 Și pe toți aceștia aduceau fie-care din ei darulu seu, vase de argintu, vase de aurii, și vestminte, și armature, și aromate, și cai, și catîri.

26 Și Solomonu a adunatu care și călărei, și avea o mie patru sute de care și dóue-spre-dieci mii de călărei, pre cari i așeză in cetățile pentru care, și apróape de regele in Ierusalimu. 27 Și regele făcu argintulu să fia in Ierusalimu ca pietrele, și cedrii să fia ca Sicomorii cei din valea prin multimea lóru. 28 Și aduseră lui Solomonu cai și tróe feliuri de marfa din Egipetu; negustătorii regelui cumpărau acésta marfă cu pretiu. 29 Și se aduce unu caru din Egipetu pentru șese sute sicli de argintu, și unu calu pentru o sută cinci-dieci; și așa se aduceau și pentru toți regii Heteilorii și pentru regii Siriei, prin mîinile acelora negustătorii.

Femeile sale streine ale lui Solomonu și idolatria lui; mânia lui Dumnedieu; amenințarea lui Ieroboam; peirea lui Adar.

11 Și regele Solomonu pe lîngă fiica lui Faraonu iubi multe femei streine: Moabite, Ammonite, Edomite, Sidonie și Hetee, 2 din poporulu, despre cari Iehova dîsese fiilóru lui Israelu: Să nu intrați la ele, nici ele să intre la voi, ca nu cumva ele să plece inimile voastre după dei lóru. De acestea se lipi Solomonu cu iubire. 3 Și avea femei prin- tese septe sute, și concubine trei sute; și femeile lui ai abătutu inim'a lui. 4 Căci s'a intemplatu, cătu-de-a imbătrînitu Solomonu, femeile lui i-au abătutu inim'a lui la alți dei; și nu era inim'a lui nu mai intrégă cu Iehova, Dumnedieulu seu, ca inim'a lui Davidu, părintele seu. 5 Și a ămblatu Solomonu după Astarteea, diua Fidonienilóru, și după Milcom, urîciunea Ammoniteniloru. 6 Și a facutu Solomonu reu inaintea lui Iehova, și n'a ămblatu cu desevîrșire după Iehova, ca David părintele seu. 7 Atunci zidi Solomonu o inălțime lui Chemoș, urîciunea Moabului, la muntele din fața Ierusalimului, și lui Moloch, urîciunea Ammoniteniloru. 8 Și așa făcu pentru tóte femeile sale cele streine, cari ardeiau și sacrificau deilóru lóra.

9 Și s'a mîniatu Iehova asupra lui Solomonu, fiindcă-și inim'a lui se abătuse de la

Iehova, Dumnezeulu lui Israelu, Care se a-
10 vorosc lui de două ori; Şi i *dădusse ordin
pentru lucrulu acesta: să nu mérgă după
11 alţi dumnezei: dară elu nu păzi ceea ce i *or-
dinase Iehova. Pentru acésta dise Iehova
lui Solomonu: Fiindu-că ta aĭ fostu acésta,
şi nu aĭ păzitu legământulu meu şi ordina-
dele mele, ce ţi-amu ordinatu ţie, *voiu rumpe
regatulu de la tine, şi-lu voiu da servului
12 tău. Dară nu voiu face acésta in dilele tale,
pentru Davidu părintele tĕu: din mânulu fi-
13 ilui tĕu îlu voiu rumpe. *Dară nu voiu
rumpe tótu regatulu: o *semińţie voiu da
fiiuluĭ tĕu, pentru Davidu, servulu meu, şi
pentru Ierusalimu, pre *cetatea mea alésa.
14 Şi *ridică Iehova in potrivnicu lui Solo-
monu, pre Hadadu, Edomitulu: acesta era
din semińţia regilorŭ Edomului. *Căci când
15 Davidu, când Davidu fu in Edomu, şi Ioabu,
mai marele óste, se suise că înmormêntéze pre cei morţi, şi *ucise pre tótu
16 bĕrbatulu din Edomu; (Căci şase luni
şeze acolo Ioabu cu tótu Israelulu, până ce
17 stérpi tótu partea bărbătésc din Edomu);
Atunci Hadadu a fugitu essulu, şi cu dânsulu
câţĭva Edomiţi din cerculu părinteluĭ seu,
ca să mérgă in Egiptu, érĭ Hadadu era
18 copilu micu. Şi pornindu din Madiamu, a
venitu la Paranu: şi luându óre cari bĕr-
dinţe de la Paranu, şi venindu in Egiptu la
Faraonu regele Egiptului, acesta i-a dătu casă,
şi-i fixă ale hrănésc, şi-i dădu şi pământu.
19 Şi *afă Hadadu mare *trecere la Faraonu,
şi-i dădu de femeĭ pre sora femeiĭ sale,
20 pre sora reginei Tahpenesa. Şi sora Tah-
penesei născu lui pre Ghenubatu, fiiulu seu,
pre care Tahpenesa îlu înţĕrcă in casa lui Fa-
raonu; şi ére Ghenubatu in casa lui Fa-
21 raonu cu fiiĭ lui Faraonu. Şi *audindu Ha-
dadu in Egiptu, că a adormitu Davidu cu
părinţiĭ sĕi, şi că a mortu Ioabu, mai ma-
relu óstei, dise Hadadu către Faraonu: Le-
22 ĭ-mĕ că mĕ duc in ţĕra mea. Şi dise
către elu Faraonu: Dară ce-ţĭ lipsesce lângă
mine, de cĕrĕ ca te ducĕ in ţĕra ta? Şi
respunse: Nimica; dară lasă-mĕ, rogu-te.
23 Şi *ridică Dumnedĕu lui Solomonu, şi
ună protivnicu, pre Rezonu, fiiulu lui
Elíada, carele fugise de la domnulu seu
24 *Hadadezeru, regele de Ţoba. Elu adunase
la sine bĕrbaţi, se fusse capitanu unei cete
*când Davidu ucise pre cei de Ţoba; şi ei mersĕră la Damascu, şi locuiră acolo,
25 şi domniră in Damascu. Şi fu protivnicu
lui Israelu in tótu dilele lui Solomonu, pe-
lângă reulu ce-lu *făcea Hadadu; şi uri pre Israelu, domnindu in
Siria.

26 Şi *Ieroboamu, fiiulu lui Nebatu, Efra-
titénu din Ţereda, servulu lui Solomonu, a
cărui mumă era Ţerua, femeĭe *văduvă, *ri-
dică şi elu mâna asupra regelui. Şi
27 acésta ĭ-e causa pentru care *ridică mâna
asupra regelui *Solomonu: *zidi Millo, şi în-
fundă spărturile cetăţiĭ lui Davidu, părin-
28 telui seu. Şi Ieroboamu era bărbatu vitézu; şi
Solomonu vĕdendu, că tĕnĕrulu era muncitoriu, îlu puse preste tótă sarcina casei lui
Iosif.

29 Şi *se întâmplă in timpulu acela, când
Ieroboamu eşia din Ierusalimu, că-lu află
pe cale profetulu *Ahiia Şilonitulu, îmbrăcatu cu o *haĭnă nóuă; şi ei amêndoĭ mai
30 erau sĕĭ pe câmpu. Şi apucându Ahiia haĭna
31 nóuă ce purta, şi-lu *rupse in dóuĕ-spre-dece cĕrĕĭ: Şi dise către Ie-
roboamu: Iaĭ-ţĭ dece cĕrĕĭ; căci *aşa dise
Iehova, Dumnedĕulu lui Israelu: Érĕ, voiu
rumpe regatulu din mâna lui Solomonu, şi
32 voiu da ţie dece semińţi; (Dară va fi
numaĭ *el o semińţie, pentru servulu meu
Davidu, şi pentru Ierusalimulu, cetatea ce
am alesu *din tóte semińţiele lui Israelu);
33 *Fiindcă ei mĕ părăsiră pre mine, şi se în-
chinară Astarteĭ, ţĕrei Sidonenilorŭ, lui
Chemoşu, dieĭului Moabiţilorŭ, şi lui Milcomu,
dieĭului fiiloru lui Amonu; Şi nu umblară
in căile mele, ca să facă dreptu înaintea
mea, şi ce păzescă legile mele şi judecăţile
mele, ca Davidu părintele seu. Dară nu
34 voiu lua tótu regatulu din mâna lui, ci-lu
voiu ţinĕ pre elu domnu in tóte dilele vieţiĕ
lui pentru Davidu, servulu meu, pre care
l-amu alesu, fiindcă elu păzi ordinele mele
şi legile mele. Dară voiu lua regatulu din
35 mâna fiiuluĭ seu, şi voiu da ţie dece se-
mińţi. Érĕ fiiuluĭ seu voiu da o semińţie,
ca *Davidu, servulu meu, să aibă lumina pu-
36 rurea înaintea mea in Ierusalimu, cetatea
ce amu ales-o mie, ca să pună numele meu
acolo. Şi ţie voiu lua, şi vei domni du-
pre tóte câte va dori sufletulu tĕu, şi vei
37 fi rege preste Israelu. Şi va fi, de vei ascu-
lta de tótu ce te-şi voiĕ ordina, şi vei um-
bla in căile mele, şi vei face dreptu ina-
intea mea, păzindu legile mele şi ordi-
nele mele, cumu a făcutu Davidu, servulu
meu, adunându *voiu fi eu tine, şi *voiu edi-
pe casa ta statornică, cumu amu edificatu şi lui
38 Davidu; şi pre Israelu îlu voiu da ţie. Şi

voiu lua sĕmińţia lui Davidu pentru a-
ceea, dară nu pentru tótă dilea.
40 Le-ascése cuţită Solomonu să omóre
pe Ieroboamu. Şe sculându-se Ieroboamu,
fugi in Egiptu la Sişaku, regele Egiptului,
şi fu in Egiptu până la mórtea lui Solo-
monu.

41 Şi cele-l-alte fapte ale lui Solomonu şi
tóte câte le făcu, şi înţelepciunea lui, dra
ele sunt scrise in Cartea Faptelorŭ lui So-
42 lomonu? *Şi dilele ce a domnitu Solomonu
in Ierusalimu preste tótu Israelulu, fură
patruzeci de ani. *Şi adormi Solomonu cu
părinţiĭ sĕi, şi se înmormêntă in cetatea lui
Davidu, părintele seu; şi domni in locului
lui *Rehoboamu, fiiulu seu.

*Adunarea de sorĕ a lui Rehoboamu; resculare
tribuiloru lorŭ rebelle.

12 1 *Iar Ieroboamu se dusse la Şechemu: căci
la Şechemu venise tótu Israelulu, ca
să-lu facă rege.

2 Când audi acésta *Ieroboamu, fiiulu
lui Nebatu, carele era incă in Egiptu, (căci
fugise de faţa regelui Solomonu, şi locu-
iá incă in Egiptu), Ieroboamu, şi-lu
chemară; şi veni Ieroboamu şi tótă adunarea
lui Israelu, şi vorbi către Rehoboamu. Ce-
5 Părintele tĕu a îngreunatu *jugulu
nostru, deci tu uşurézĕ acumu serviciulu
aspru ală părintelui tĕu, şi jugulu lui
seu greu, ce ell a pusu asupra nóstră, şi
vomu servi ţie. Şi elu li dise: Duceţi-vĕ
6 de aci, şi intorcaţi-vĕ la mine, şi pe
urmă se duse. Şi se sfătui regele Re-
hoboamu *cu cei mai de cĕrĕ, cari stătuseră
înaintea lui Solomonu, părintele seu, pre când acela mai trĕia, dicêndu-
le: Cum vĕ sfătuiţi voi să respundemu
acestui poporu? *Şi ei i respunseră, dicêndu-i: Dacă
vei fi slugă acestui poporu astădi, şi vei
servi, şi-i vei respunde, şi-i vei
vorbi bune, atunci va fi şi ell servu-
8 lui tĕu pururea. Dară elu părăsi sfatulu ce-lu
dădură bĕrbaţiĭ cei bătrêni, şi se sfătui cu tinerii, cari crescuseră
cu ell, şi cari stăteaŭ înaintea lui.
9 Şi le dise lorŭ: Cum vĕ sfătuiţi voi ca să respundemu
acestui poporu, carele mi-a vorbi,
dicêndu: Uşurézĕ jugulu, pe care părin-
tele tĕu a pusu asupra nóstră? Şi ei mi-
au respunsu lui *dicêndu, cari crescuseră cu ell,
dicêndu: Aşa vei vorbi poporului acestuia,
carele ţi-a vorbitu, dicêndu: Părintele tĕu
a îngreunatu jugulu nostru, dară tu uşurézĕ
de la noi; aşa vei vorbi către ei: Degetulu meu celu
mică va fi mai grosu, decâtu coapsele pă-
rintelui meu. Şi acumu părintele meu de 11
a pusu asupra-vĕ jugu greu, eu jugulu vos-
tru mai greu îlu voiu face: şi de a *pedosi-
părintele meu cu bíce, ell vĕ va cerca-
cu vĕ voiu pedosi.

Şi a treia di venită Ieroboamu şi tótă 12
poporulu la Rehoboamu, după cumu ordi-
nase regele, dicêndu: Intorceţi-vĕ la mine
a treia di. Şi regele respunse aspru po- 13
porului, şi părăsi sfatulu ce i-l dădură bĕr-
baţiĭ; Şi i vorbi dupe sfatulu tinere- 14
lorŭ, dicêndu: Părintele meu de a îngreu-
iatu jugulu vostru, eu şi mai greu voiu face
jugulu vostru; ell de a *pedositu părintele
meu cu bíce, eu cu cercănĕ vĕ voiu pe-
dosi.

Şi n'a ascultatu regele pre poporu; căci 15
aşa *s'a datu de la Iehova, ca să se ade-
vĕrĕscă cuvêntulu seu, ce Iehova *vorbi
prin Ahiia Şilonitulu lui Ieroboamu, fiiulu
lui Nebatu.

Şi vĕzêndu tótu Israelulu, că regele nu 16
le-a ascultatu, poporulu respunse regelui şi-
cêndu: *Ce parte avemu noi in David?
Nici o moştenire cu fiiulu lui Isai.
Israele, la corturile tale! acumu, Davide,
privesce la casa ta. Şi aşa se duse Israelu la
corturile sale. *Cât pentru fiiĭ lui Israelu, 17
cari locuiaŭ in cetăţile lui Iuda, preste a-
cestia domni Rehoboamu.

Şi *trămise regele Rehoboamu pre Ado- 18
ramu, care era preste dări, şi-l ucise tótu
Israelulu de morţi. Şi se grăbi regele Re-
hoboamu a se sui in carulŭ seu, ca să fugă
la Ierusalimu. Aşa s'a *rupt Israelu de 19
la casa lui Davidu până in diua de astă-ţi.

Şi când audi tótu Israelulu, că Iero- 20
boamu s'a intorsu, trimisera şi-lu chiemară
la adunare, şi-l făcură rege preste tótu
Israelulu: n'a rămasu casă lui Davidu de-
cât *singură semińţia lui Iuda.

Şe venindu *Rehoboamu la Ierusalimu, 21
a adunatu tótă casa lui Iuda şi semińţia
lui Beniamin, o sută optu dieĭ mii de
luptători aleşi, ca să se lupte cu casa lui
Israelu, şi spre a readuce regatulu spre
persona lui Rehoboamu, fiiulu lui Solomonu.
Dară *cuvêntulu lui Dumnedĕu a fostu către 22
Şemaia, omulu lui Dumnedĕu, dicêndu: Vor-
beşce către Rehoboamu, fiiulu lui Solomonu,
regele lui Iuda, şi către tótă casa lui Iuda
şi a lui Beniamin, şi către restulu po-
porului, dicêndu: Aşa dise Iehova: Nu vĕ 24
suiţi, nici vĕ luptaţi cu fraţiĭ vostri, fiiiĭ lui
Israelu; intórcĕţi-se dar-care la casa sa;

39 | 1 Reg. 12, 1. 2 Par. 10, 1. | 2 Par. 11, 22. | 1 Reg. 11, 26. | Deut. 17, 6. 19, 15. | 2 Par. 9, 29. | 1 Reg. 11, 41. | 2 Par. 9, 30. | 1 Reg. 11, 42. | 2 Par. 9, 31. | 1 Reg. 11, 43. | 2 Par. 10, 1. | 2 Par. 10, 2. | 1 Reg. 12, 2. | 2 Par. 10, 3. | 1 Reg. 12, 3. | 2 Par. 10, 4. | 1 Reg. 12, 4. | 2 Par. 10, 5. | 1 Reg. 12, 5. | 2 Par. 10, 6. | 1 Reg. 12, 6. | 2 Par. 10, 7. | 1 Reg. 12, 7. | 2 Par. 10, 8. | 1 Reg. 12, 8. | 2 Par. 10, 9. | 1 Reg. 12, 9. | 2 Par. 10, 10. | 1 Reg. 12, 10. | 2 Par. 10, 11. | 1 Reg. 12, 11. | 2 Par. 10, 12. | 1 Reg. 12, 12. | 2 Par. 10, 13. | 1 Reg. 12, 13. | 2 Par. 10, 14. | 1 Reg. 12, 14. | 2 Par. 10, 15. | 1 Reg. 12, 15. | 2 Par. 10, 16. | 1 Reg. 12, 16. | 2 Par. 10, 17. | 1 Reg. 12, 17. | 2 Par. 10, 18. | 1 Reg. 12, 18. | 2 Par. 10, 19. | 1 Reg. 12, 19. | 2 Par. 11, 1. | 1 Reg. 12, 20. | 2 Par. 11, 2. | 1 Reg. 12, 21. | 2 Par. 11, 3. | 1 Reg. 12, 22. | 2 Par. 11, 4. | 1 Reg. 12, 23. | 2 Par. 11, 5. | 1 Reg. 12, 24. | 2 Par. 11, 6. | 1 Reg. 12, 25. | 2 Par. 11, 7. | 1 Reg. 12, 26. | 2 Par. 11, 8. | 1 Reg. 12, 27. | 2 Par. 11, 9. | 1 Reg. 12, 28. | 2 Par. 11, 10. | 1 Reg. 12, 29. | 2 Par. 11, 11. | 1 Reg. 12, 30. | 2 Par. 11, 12. | 1 Reg. 12, 31. | 2 Par. 11, 13. | 1 Reg. 12, 32. | 2 Par. 11, 14. | 1 Reg. 12, 33. | 2 Par. 11, 15. | 1 Reg. 13, 1. | 2 Par. 11, 16. | 1 Reg. 13, 2. | 2 Par. 11, 17. | 1 Reg. 13, 3. | 2 Par. 11, 18. | 1 Reg. 13, 4. | 2 Par. 11, 19. | 1 Reg. 13, 5. | 2 Par. 11, 20. | 1 Reg. 13, 6. | 2 Par. 11, 21. | 1 Reg. 13, 7. | 2 Par. 11, 22. | 1 Reg. 13, 8. | 2 Par. 11, 23. | 1 Reg. 13, 9. | 2 Par. 12, 1. | 1 Reg. 13, 10. | 2 Par. 12, 2. | 1 Reg. 13, 11. | 2 Par. 12, 3. | 1 Reg. 13, 12. | 2 Par. 12, 4. | 1 Reg. 13,

*cari de la mine se facă lucrări străine. Şi
a ascultată de cuvîntul lui Dumnedeu, şi s'a
întors, ca să se ducă, după cuvîntul lui
Domnul.

Moartea lui Ieroboam, cu cuvîntare contra lui
de mai proiliu, a unui prooroc care avea
cuvînt adevărat în.

Ieroboam nici Ieroboamul *şedea mîndru pe
mîndrele Kiramuĭ, şi locuĭ în el; apoĭ s'a
dus de acolo, şi a zidit *Penuelul. Şi Ieroboam
a zis în inima sa: Acum stă să se întoarcă
împărăţia la casa lui David, dacă poporul
acesta va merge să facă jertfe în casa
Domnului din Ierusalim, atunci inima
poporului acestuia se va întoarce la
domnul său, la Roboam împăratul lui Iuda,
şi mă vor ucide pe mine, şi se vor întoarce
la Roboam, împăratul lui Iuda. Deci
împărat s'a sfătuit, şi făcînd două viţele de aur,
a zis către popor: Prea multă este vreme
de a vă sui la Ierusalim; Dumnedeul tău,
Israele, care te-a scos din pămîntul Egiptului!
Şi puse pe unul în *Betel, şi
pe altul îl puse la *Dan. Şi se făcu
faptă această *cercetare de păcătuire, căci
mergea poporul până la Dan, ca să se în-
chine înaintea unuia. Şi făcu *case de înă-
lţime, *şi puse preoţi din mulţimea poporului,
care nu erau din fiiĭ lui Levi. Şi Ieroboam
serbătoare în luna a opta, în ziua
a cincisprezecea din lună, ca *serbătoarea
ce din Iuda, şi sui pe altarul. Aşa
făcu în Betel-Dan, ca să aducă jertfe
viţeilor, pe cari-i făcuse, *şi a aşezat în Betel
preoţi ai înălţimilor, pe cari el le-a în-
tocmit. Şi sui pe altarul, ce-l făcu
în Betel-Vie, a cincisprezecea zi a lunei
a opta, ca luna ce el *născocise din inima
sa, şi făcu serbătoare fiiloră lui Israel, şi
a suit pe altariu, şi *tămîie.

13 Şi iată, *unul om al lui Dumnedeu
a fost de la Iuda prin cuvîntul lui
Domnul *şi Ieroboam era stînd lîngă altariu, ca
2 să tămîieze. Şi a strigat asupra altarului prin
cuvîntul lui Domnul, şi a zis: Altariu, altariu!
aşa zice Domnul: Iată! fiiŭ se va naşte
casei lui David, cu numele Iosia, şi va sa-
crifica deasupra ta pe preoţii înălţimilor,
cari tămîiază pe voi, şi oase de oameni se
3 vor arde preste voi. Şi în acea zi dădu
*unul semnul, zicînd: Acesta este semnul,
că Domnul a vorbit: Iată, altariul se va
despărţi, şi cenuşa de pe el se va vărsa.

4 Şi auzind Ieroboam, regele cuvîntul
omului lui Dumnedeu, ce a strigat asu-
pra altarului din Betel-Dan, întinse mîna sa de
pe altariu, zicînd: Prindeţi-l. Şi a secat
mîna lui, pe care a întins-o către
el, şi nu putea să o întoarcă la sine.
5 Şi altariul s'a despicat, şi s'a vărsat cenuşa
de pe altariu, după semnul, ce dădu
omul lui Dumnedeu prin cuvîntul lui Do-
mnul. Şi a răspuns regele, şi zise către
6 omul lui Dumnedeu: Rogu-te lui Domnul
Dumnedeul tău, şi cheamă pentru mine,
să se întoarcă mîna mea la mine. Şi a
rugat omul lui Dumnedeu faţa Domnului,
şi s'a întors mîna regelui la sine, şi a fost
ca şi mai înainte. Şi regele zise către
omul lui Dumnedeu: Vino cu mine acasă,
şi te mîngîiu, şi-ţi voiu da dar. Dară
omul lui Dumnedeu zise regelui: Dacă
7 mi-ai da casa ta de mi voiu da, nu voiu intra
în ea, nici voiu mînca pîne, nici voiu be
apă în locul acesta. Căci aşa mi este
dătută prin cuvîntul lui Domnul, zicînd:
8 Să nu mănînci pîne, şi să nu bei apă, şi
să nu te întorci pe calea, pe care ai mers.
9 Şi se puse pe *al său calo, şi nu se întoarse
pe calea, ce venise la Betel-Ilie.

10 Eră în Betel-Ilie bătrîn unul, bătrîn
profet; şi au venit fiiĭ săi, şi-i arătară
tote faptele, ce le făcuse omul lui Dum-
nedeu în ziua aceea în Betel-Ilie: şi spusă
părinteloră lorŭ şi cuvintele, ce le-a vorbit
către rege. Şi zise către ei părintele lorŭ:
11 Pe ce cale a călătorit? Că fiiĭ lui văzură
pe ce cale a călătorit omul lui Dumnedeu,
carele venise din Iuda. Şi zise către fiiĭ
12 săi: Puneţi-mi şăua pe asin. Şi puseră şăua
pe asin, şi el încălecă pe el. Şi se
duse pe urma omului lui Dumnedeu, şi-l
află şedînd supt un stejar, şi zise:
Tu eşti omul lui Dumnedeu, carele a ve-
nit din Iuda? şi elŭ zise: Eu sînt. Şi
13 zise către el: Vino cu mine a casă, şi mănîncă
pîne. Eră elŭ a zis: Nu pot să mă în-
torcŭ cu tine, nici să mă duc cu tine, nici
voiu mînca pîne, nici voiu bé apă cu tine
în locul acesta. Căci ordinaţiune mi-a
14 poruncit lui Iehova: Să nu mănînci pîne,
nici să bei apă acolo, nici să te întorci pe
calea, pe care ai mers. Dară elŭ i-a
15 zis: Şi eu profet sînt ca tine, şi unul înger
mi grăi mie prin cuvîntul lui Iehova, zi-
cînd: Întoarce-l pe elŭ cu tine în casa ta,
apoi să mănînce pîne şi să bea apă. Dară elŭ i

16 minţi. Şi se întoarse cu elŭ, şi a mîncat
pîne în casa lui, şi a băut apă.

17 Şi pe cînd şedea la masă, veni cuvîntul
lui Iehova către profetul, care-l întor-
sese. Şi a strigat către omul lui Dum-
nedeu, ce venise din Iuda, zicînd: Iată! tu
ai călcat ordinaţiunea Domnului, şi n'ai
păzit porunca, ce ţi-a dat Iehova Dum-
nedeul tău, şi te-ai întors, şi ai mîncat pîne şi ai băut
apă în locul *acela, de care ţi a zis: Să nu mă-
nînci pîne, nici să bei apă; cadavrul tău
nu va veni în mormîntul părinţilor tei.
18 Şi după ce a mîncat pîne şi a băut, şeaua
pe asin pentru profetul, pe care
l-a întors. Şi elŭ a plecat, şi-l întîlni
un leu pe cale, şi-l omorî; şi cadavrul
lui zăcea aruncat în drum, şi asinul
stătea lîngă elŭ, şi leul stătea lîngă
cadavru. Şi iată, bărbaţi trecînd, şi ve-
zură cadavrul aruncat în cale, şi leul,
19 ce stătea cadrelor; şi venind, ală spusă
în cetatea, unde locuia profetul celŭ
bătrîn. Şi când auzi profetul, ce l-a
întors din cale, zise: Acesta este omul
lui Dumnedeu, carele nu ascultă de vorba
lui Iehova; pentru aceea Iehova l-a dat
pe elŭ leului, care l-a sfîşiat şi l-a o-
morît, după cuvîntul lui Iehova, ce elŭ
i-a zis lui. Şi vorbi către fiiĭ săi, dicîndu-
le: Puneţi-mi şăua pe asinul; şi ei l-au pus
21 şeaua. Şi se duse, şi a aflat cadavrul aru-
cat în cale, şi asinul şi leul stînd lîngă
cadavru; leul nu mîncase asinul, şi nu
22 sfîşiase cadavrul. Şi ridicînd profetul cadavrul omului lui
Dumnedeu, şi l-a pus pe asinul, şi l-a a-
dus înapoi, şi veni în cetatea profetului celŭ
bătrîn, ca să plîngă şi să-l înmormînteze.
23 Şi a pus cadavrul omului în mormîn-
tul său, şi l-a plîns, prieteşă: * Vai,
frate mie! Şi după ce l-a înmormîntat,
24 fiiĭ lorŭ săi, dicîndu: După ce voiŭ
muri, înmormîntaţi-mă şi pe mine în mor-
mîntul, unde se înmormîntă omulŭ lui
Dumnedeu, şi puneţi oasele mele lîngă oasele
25 lui. Căci se va împlini ceea, ce vorbi
prin cuvîntul lui Iehova despre altariul
din Betel-Ilie, şi despre tote casele înălţi-
rilor, cari sînt în cetăţile * Samariei.

26 După întîmplarea acésta nu se întoarse
Ieroboam din calea lui cea rea, ci făcu
dintre din mulţimea poporului preoţi pentru
înălţimi; pre cine voi în consacră, pe el se

27 făcea preoţi ai înălţimilor. *Şi se făcu a-
28 ceasta cestiune de păcătuire casei lui Iero-
boam, şi s'a nimicit şi s'a nimicit
de pe pămînt.

Profeţia lui Ahiia despre Ieroboam şi familia sa.

14 IN acelŭ timpŭ se îmbolnăvi Abiia, fiiul lui
2 Ieroboam. Şi dise Ieroboam către
femea sa: Scoate-te, schimbă-ţi
vestmintele, ca să nu se cunoască, că tu eşti
femea lui Ieroboam; şi mergi la Silo; iată!
acolo este Ahiia profetulŭ, carele spusese
de mine, că voiu fi rege peste poporulŭ acesta.
3 Şi ia în mînă zece pîne şi nuci şi
vasŭ de miere, şi du-te la elŭ; elŭ îţi va
spune ce are să se întîmple copilului. Şi
4 făcu aşa femea lui Ieroboam, şi sculîn-
du-se, se duse la Silo, şi veni în casa lui
Ahiia. Eră Ahiia nu putea să vădă, căci
ochiĭ lui se întunecară de bătrînéţă. Şi
5 Iehova a dis lui Ahiia: Iată, femea lui
Ieroboam vine să te întrebe ceva pentru
fiiul seu, căci este bolnavŭ; aşa şi aşa vei
vorbi cătră ea, căci venind ea, se va pre-
face a fi altă.

6 Şi când auzi Ahiia vuetulŭ picioare-
lorŭ ei, pre când ea intra pe uşă, dise: Intră,
femeiă a lui Ieroboam! Pentru ce te prefaci a fi altă? sînt supus aşa
7 de mergi de şi lui Ieroboam: Aşa dice
Iehova, Dumnedeulŭ lui Israele: Fiindcă
eu te-amu înălţatŭ din mijloculŭ poporului,
şi te-amu numitŭ domnŭ peste poporulŭ
8 meu Israelŭ. Şi rupendu regatulŭ
de la casa lui Davidu, l'amŭ datŭ ţie,
şi tu nu fi fostŭ asemenea cu servulŭ meu Da-
vidu, care păzi ordinele mele, şi care mă
urmă din tótă inima sa, lucrându numai
dreptu în ochiĭ mei: Ci ai lucrată în
9 contra pre tóţi cîţi au fostŭ înaintea ta;
şi ai mersŭ, şi ţi-ai făcută ţie alţi dei
şi chipuri vérsate, spre a mă mînia, şi pre
mine mă ai aruncată dîrept în spate; Pentru
10 aceea, iată, voiu aduce nefericire asupra
casei lui Ieroboam, şi voiu stîrpi din al
lui Ieroboam pre tótă vrednicul de perire
lipitorĭ de zidŭ, şi voiu mătura în urma
casei lui Ieroboam, cum mătură cineva
gunoiulŭ până la cursătŭ. Cine din al lui 11
Ieroboam va muri în cetate, câinii îlŭ vorŭ
mînca; şi cine va muri în câmpiŭ pasările
cerului îlŭ vorŭ mînca; că Iehova este vorbesse. Tu dară, scóla-te, du-te la casa ta; 12
şi * când piciórele tale vorŭ intra în cetate,

11 rupsului va mai
fi. Şi îi va plăcea toată
Israelul, şi-l va lua înaintea lui; căci
eu sînt a lui Ieroboam va sta
în înaintea mea; pentru că acest lucru
11 a făcut Ieroboam, şi a adus rău înaintea
ochilor Domnului, Dumnezeului lui Israel.
12 Şi va zidi Iehova rău peste Israel,
pentru aceasta va stârpi casa lui Ieroboam în ziua
15 aceea, şi ce pieză? chiar acum. Căci Iehova va lovi pe Israel să se zdrăncăne ca
trestia de apă, şi va smulge pe Israel
din acest bun pământ dat, pe cât părinţii
lor, şi-i va împrăştia dincolo de
Râul, pentru că şi-au făcut Aşerim, mâniindu-
16 pe Iehova. Şi va părăsi pe Israel
pentru păcatele lui Ieroboam, care a păcătuit
17 şi face să păcătuiască pe Israel.
Şi ea s-a sculat Ieroboam, şi s-a
dus, şi a venit la Tirţa, şi a venit până la
18 pragul casei. Şi a murit băiatul, şi l-au
îngropat pe el tot Israelul, după cuvântul
lui Iehova, pe care l-a vorbit prin robul
său Ahiia, profetul.
19 Şi celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a
luptat şi cum a domnit, iată, sînt scrise
în Cartea Cronicelor regilor
20 lui Israel. Şi zilele pe care Ieroboam
a domnit au fost douăzeci şi două de ani; şi a adormit cu părinţii săi, şi în locul său a domnit Nadab, fiul său.

Domnia lui Roboam, a lui Abiiam şi a lui Asa în Iuda.

21 Şi Roboam, fiul lui Solomon, a domnit peste Iuda. Era de patruzeci şi unu de ani
când Roboam a început să domnească, şi a domnit şaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea,
pe care Iehova a ales-o dintre toate seminţiile lui Israel, ca să pună numele Său
22 acolo. Şi numele mamei lui
era Naama, Amonită. Şi Iuda a făcut
ce este rău înaintea lui Iehova, şi l-au mâniat
prin păcatele lor, pe care le-au făcut, mai mult decât
23 tot ce făcuseră părinţii lor. Căci şi aceştia
şi-au zidit înălţimi şi stâlpi şi Aşerim pe
tot deal înalt
şi sub tot stejarul
24 verde. Şi chiar şi sodomiţi a fost în ţară. Au făcut
toate urâciunile popoarelor, pe care Iehova
le alungase de dinaintea fiilor lui Israel.
25 Şi în anul al cincilea al regelui Roboam, Şişak, regele Egiptului, s-a suit
26 contra Ierusalimului, şi a luat tezaurele casei
lui Iehova, şi tezaurele casei regelui; totul
le-a luat; a luat şi toate scuturile de aur
pe care le făcuse Solomon le luase. Şi în locul acestora
27 regele Roboam a făcut scuturi de aramă, şi le-a dat în mâinile căpeteniilor
alergătorilor, care păzeau uşa casei regelui.
28 Şi a fost, ori de câte ori intra regele în casa
lui Iehova, alergătorii le purtau, şi erau şi
le aduceau în camera alergătorilor.
29 Şi celelalte fapte ale lui Roboam, şi
tot ce a făcut, oare nu sînt scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? Şi a
30 fost război între Roboam şi Ieroboam în
toate zilele lor. Şi Roboam a adormit cu
părinţii săi, şi a fost înmormântat cu părinţii săi în cetatea lui David. Şi numele mamei
lui era Naama, Amonită. Şi în locul său a
domnit Abiiam, fiul său.

Şi Abiiam a domnit peste Iuda în
anul al optsprezecelea al domniei lui Ieroboam, fiul lui Nebat. Trei ani a domnit
el în Ierusalim; şi numele mamei lui era
Maaca, fiica lui Abişalom. Şi a umblat în
toate păcatele pe care le-a făcut tatăl său înaintea lui; şi nu era inima lui întreagă cu Iehova,
Dumnezeul lui, ca inima lui David, părintele său. Dar pentru David, Iehova
Dumnezeul său, i-a dăruit lumină în Ierusalim, înălţându pe fiul său după el,
şi ţinând Ierusalimul; Fiindcă a făcut David ce este drept în ochii lui Iehova,
şi nu s-a abătut în toate zilele vieţii sale de
la tot ce i-a poruncit El, afară de lucrul
cu Uria, Hetitul. Şi a fost război între Roboam şi Ieroboam în toate zilele vieţii lui.

Şi celelalte fapte ale lui Abiiam şi
tot ce a făcut, oare nu sînt scrise în Cartea
Cronicelor regilor lui Iuda? Şi a fost război
între Abiiam şi Ieroboam. Şi Abiiam a
adormit cu părinţii săi, şi l-au înmormântat
în cetatea lui David; şi în locul său a domnit
Asa, fiul său.

Şi în anul al douăzecilea şi al lui Ieroboam, regele lui Israel, a domnit Asa peste
Iuda. Şi el a domnit în Ierusalim patruzeci şi unu de ani; şi numele mamei
sale era Maaca, fiica lui Abişalom. Şi Asa
a făcut ce este drept în ochii lui Iehova, ca şi
David, părintele său. Şi a alungat din ţară
pe toţi sodomiţii, şi a depărtat toţi idolii pe care îi făcuseră părinţii săi. Încă şi pe mama sa
Maaca a depărtat, ca să nu mai fie regină,
fiindcă ea făcuse stâlpi Aşerei; şi Asa
sfărâmat stâlpul ei şi l-a ars lângă pârâul

Kidron. Dar înălţimile nu s-au depărtat;
totuşi inima lui Asa era întreagă cu Iehova
toate zilele sale. Şi el a adus în casa
lui Iehova ale sale închinate şi ale tatălui său
argint şi aur şi vase.

Şi în război între Asa şi Baaşa, regele
lui Israel, în toate zilele lor. Şi Baaşa, regele lui Israel, s-a suit contra lui Iuda,
şi a zidit Rama, ca să nu lase pe nimeni să
iasă sau să intre la Asa, regele lui Iuda.

Atunci Asa a luat argintul şi aurul
ce rămăseseră în tezaurele casei lui Iehova şi în tezaurele casei regelui, şi le-a dat
în mâinile slujitorilor săi, şi Asa, împăratul
lui Iuda, i-a trimis pe Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Heţion, regele Siriei, care
locuia în Damasc, zicând: Să fie legământ
între mine şi tine, între tatăl meu şi tatăl
tău; iată, ţi-am trimis daruri de argint şi aur; mergi,
rupe legământul tău cu Baaşa, regele lui
Israel, ca să se tragă de la mine. Şi Ben-Hadad ascultă pe regele Asa, şi trimise
pe căpeteniile oştirilor sale împotriva cetăţilor
lui Israel, şi bătu Ioonul şi Dan şi Abel-Bet-Maaca, şi tot Chinneretul, împreună cu tot pământul Neftali. Şi
când auzi Baaşa de aceasta, se opri de la
zidirea Ramei, şi stătu în Tirţa.

Atunci chemă regele Asa pe tot Iuda,
nimeni nu fu crutat, şi ridică
de la Rama pietrele şi lemnele ei, cu
care Baaşa zidise; şi cu ele zidi pe Ghibea-Benjamin şi Miţpa.

Celelalte fapte ale lui Asa, şi toată
puterea lui, şi tot ce a făcut, şi cetăţile
pe care le-a zidit, oare nu sînt scrise în Cartea
Cronicelor regilor lui Iuda? Însă în timpul bătrâneţelor sale s-a îmbolnăvit de picioare.

Şi Asa adormi cu părinţii săi, şi
a fost înmormântat cu părinţii săi în cetatea
lui David, părintele său. Şi în locul său
domni Iehoşafat, fiul său.

Domnia lui Nadab, a lui Baaşa, a lui Ela şi a lui Zimri în Israel.

Şi Nadab, fiul lui Ieroboam,
a început să domnească peste Israel în anul al doilea al lui Asa,
regele lui Iuda; şi el a domnit peste Israel
doi ani. Şi a făcut ce este rău înaintea lui Iehova, şi a umblat în calea tatălui său
şi în păcatul lui, prin care a făcut pe Israel
să păcătuiască.

Şi Baaşa, fiul lui Ahiia, din casa lui Isa-
car, s-a ridicat împotriva lui, şi l-a bătut Baaşa
în Ghibetonul Filistenilor; căci Nadab
şi tot Israelul împresurau Ghibetonul.
Şi l-a ucis Baaşa în al treilea an al lui Asa,
regele lui Iuda, şi a domnit în locul său.
Şi când a fost el rege, atunci a lovit pe
toată casa lui Ieroboam; nu a lăsat din ai lui Ieroboam
nimic viu, până ce l-a nimicit după cuvântul
lui Iehova, pe care l-a vorbit prin robul său
Ahia, Şilonitul; Pentru păcatele lui Ie-
roboam, cu care a păcătuit, şi prin care
l-a făcut pe Israel să păcătuiască, şi pentru mânia,
cu care mânie pe Iehova, Dumnezeul
lui Israel. Şi celelalte fapte ale lui Na-
dab, şi tot ce a făcut, oare nu sînt scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Israel?
Şi a fost război între Asa şi Baaşa, regele lui
Israel, în toate zilele lor.

În al treilea an al lui Asa, regele
lui Iuda, a domnit Baaşa, fiul lui Ahiia, peste
tot Israelul în Tirţa; şi el a domnit douăzeci şi patru de ani. Şi a făcut rău înaintea lui Iehova,
şi a umblat în calea lui Ieroboam şi în
păcatul lui, prin care a făcut pe Israel
să păcătuiască.

Şi a fost cuvântul lui Iehova către Iehu,
fiul lui Hanani, în contra lui Baaşa,
zicând: Fiindcă te-am ridicat din
ţărână, şi te-am pus domn peste poporul meu Israel, şi tu ai umblat în
calea lui Ieroboam, şi ai făcut pe poporul meu Israel să păcătuiască, mâniindu-mă
prin păcatele lor; Iată, eu voi mătura
pe Baaşa şi casa lui, şi voi face
casa ta ca şi casa lui Ieroboam, fiului
lui Nebat. Pe cine din al lui Baaşa va muri
în cetate, îl vor mânca câinii; şi cine din
ai lui va muri în câmpie, păsările cerului îl
vor mânca.

Şi celelalte fapte ale lui Baaşa, şi
tot ce a făcut, şi puterea sa, oare nu sînt scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Israel?
Şi Baaşa adormi cu părinţii săi, şi a fost înmormântat în Tirţa, şi în locul său domni
Ela, fiul său.

Şi a fost încă şi cuvântul lui Iehova
prin Iehu, profetul, fiul lui Hanani, în
contra lui Baaşa şi în contra casei lui, pentru
toate relele pe care le-a făcut în ochii lui Ie-
hova, mâniindu-l prin faptele mâinilor sale,
fiindcă era ca casa lui Ieroboam; şi pentru că
l-a ucis pe acela. Şi celelalte fapte ale lui Ela,
şi tot ce a făcut el, oare nu sînt scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Israel?
În anul al douăzeci şi şaptelea al lui

Asa, regele lui Iuda, începu a domni Ela, fiul lui Baasa, pe deasupra peste Israel în Tirța doi ani. 9 Și conjură asupra lui robul său Zimri, mai marele jumătății carelor de războiu. Pe când el era în Tirța, îmbătându-se în casa lui Arța, mai marele peste casa lui în Tirța, 10 intră Zimri, îl lovi, și-l ucise, în anul al douăzeci și șaptelea al lui Asa, regele lui Iuda, și domni în locul său.

11 Și când se făcu rege, îndată ce ședu pe scaunul său, lovi toată casa lui Baasa; nu lăsă din ei nici măcar pe cel ce pișă de perete, nici pe rudele, nici pe amicii lui. 12 Așa Zimri stârpi toată casa lui Baasa, după cuvântul, ce l'a vorbit Iehova în contra lui Baasa, prin Iehu, profetul: 13 Pentru toate păcatele lui Baasa, și pentru păcatele lui Ela, fiului său, ce păcătuiră, și prin cari traseră pe Israelu în păcat, mâniându pre Iehova, Dumnedeulu lui Israelu, prin deșertăciunile lor.

14 Și cele-l-alte fapte ale lui Ela, și tóte câte făcu, iate nu sînt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Israelu?

15 În anulu alu douăzeci și șaptelea ale lui Asa, regele lui Iuda, domni Zimri șapte dile în Tirța. Și poporulu sălășluiâ asupra Ghibetonului, ce era alu Filistenilor. 16 Și auzindu poporulu, ce se alla în tabără, dicându-se: Zimri a conjurat, și chiară a lovitu pre rege, câmera tótă Israelului făcu pre Omri, mai marele armatei, rege în ginta otărî în acea di în tabără. 17 Și se sui Omri, și tótă Israelulu cu ea, de la Ghibetoni, și împresurară Tirța. 18 Și când vegă Zimri, că ocupată era cetatea, intră în întăritura casei domnesci, și aprinse cu focu deasupra sa casa domnésca, și muri; 19 Pentru păcatele sale, ce păcătui, făcându reu în ochii lui Iehova; umblându în calea lui Ieroboamu și în păcatele lui, ce a făcutu, trăgându pre Israelu în păcate.

20 Și cele-l-alte fapte ale lui Zimri, și conjurarea ce a făcut ell. Ele nu sînt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Israelu?

21 Atunci se despărți poporulu lui Israelu în două parți, jumătatea poporului urmă pre Tibni fiiulu lui Ghinatu, ca să-lu facă rege; și jumătatea urmă pre Omri. 22 Dară poporulu, ce urmă pre Omri, birui pre poporulu ce urmă pre Tibni, fiiulu lui Ghinatu; și așa Tibni muri, și Omri domni.

Domnirea lui Omri și a lui Ahab cu Jezabel; asprimea lui Ahab contra lui Israel, și alte crime.

23 În anulu alu trei-dieci și unulu alu lui Asa, regele lui Iuda, începu a domni Omri, și domni preste Israelu doi-spre-dieci ani; în Tirța domni ell preste tot. 24 Și cumpără de la Șemeri munțele Samariei cu doi talenți de argintu, și a zidit cetate pe munte, și numi numele cetății ce o zidise după numele lui Șemeru, stăpânulu munțelui: Samaria. 25 Și Omri făcu reu în ochii lui Iehova, întrecându mai reu decâtu toți înaintașii sei; 26 Căci umblă în tóte calle lui Ieroboamu, fiiulu lui Nebatu, și în păcatele lui, prin cari trase pre Israelu în păcate, și mâniâ pre Iehova, Dumnedeulu lui Israelu, prin deșertăciunile lor.

27 Și cele-l-alte fapte ale lui Omri, ce le făcu, și puterea, ce o avea, iate nu sînt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Israelu? 28 Și Omri adormi cu părinții sei, și fu îngropat în Samaria; și în locul său domni Ahabu, fiiulu seu.

29 Și Ahabu, fiiulu lui Omri, începu a domni preste Israelu în anulu alu trei-dieci și unulu alu lui Asa, regele lui Iuda; și Ahabu, fiiulu lui Omri, domni preste Israelu în Samaria două-dieci și unu de ani. 30 Și Ahabu, fiiulu lui Omri, făcu reu în ochii lui Iehova, mai multu decâtu înaintașii sei. 31 Și ca și cum i-ar fi fostu puțină lucru a umbla în păcatele lui Ieroboamu, fiiulu lui Nebatu, ell luă pre Izabela, fiica lui Etbaalu, regele Sidonienilor, și se duse, și servi pre Baalu, și se închină. 32 Și ridică altariu lui Baalu în Hramulu Baalului, ce-lu zidi în Samaria. 33 Și Ahabu făcu și stâlpu Astarteei; și ca să mânie pre Iehova, Dumnedeulu lui Israelu, făcu Ahabu mai multe decâtu toți regii lui Israelu, cari fură înaintea lui.

Ilie profetul e amărîtoriu, se ascunde cu ordin dumnedeiesc, unde este hrănit de corbi.

17 Și Ilie Tesbitulu, din locuitorii Galaadului, 1 dise lui Ahabu: Viu este Iehova, Dumnedeulu lui Israelu, înaintea căruia stau, că nu va fi în anii aceștia nici rouă, nici ploiă, fără numai după cuvântulu meu.

2 Și a fostu cuvântulu lui Iehova către ell, dicându: 3 Scăli-te, du-te la Răsărit, și te ascunde la pârâulu Cherit, care este în fața Iordanului. 4 Și vei bea din pârâu, și voiu porunci corbilor să te hrănescă acolo. 5 Și se duse ell, și făcu după cuvântulu lui Iehova; căci se duse și ședu la pârâulu Cherit, care este în fața Iordanului. 6 Și corbii îi aduceau pâne dimineța, și carne seara, și bea din pârâu. 7 După câtăva timpu însă pârâulu se uscă, fiindu-că nu era ploiă pe pământu.

8 Și a fostu cuvântulu lui Iehova către ell, dicându: 9 Scăli-te, du-te la Țarepta Sidonului, și șed acolo; iacă, eu am poruncitu acolo unei femei văduve să te întrețină. 10 Și se scăli, se duse la Țarepta; și când veni la poarta cetății, iacă, acolo era o femeie văduvă strângându vreascuri, și strigă către ea, și dise: Adă-mi, rogu-te, puțină apă în vasu, ca să beu. 11 Și pe când mergea ea să aducă, strigă ell la d'inea, și dise: Adă-mi, rogu-te, și o bucată de pâne în mâna ta. 12 Și ea dise: Viu este Iehova, Dumnedeulu tău, nu mai am nici o turtă, ci numai o mână de făină într'o vâsă, și puțin ulei în ulceru; și iacă, eu strângu câte-va lemne, ca să viu și să fac pentru mine și pentru fiiulu meu, ca să mâncămu, și apoi să murimu. 13 Și Ilie îi dise: Nu te teme; mergi, și fă, cum ai dis: dară fă mai întâiu o turtă mică din puținu ce ai, adă-mi-o și ție și pentru fiiulu tău. 14 Căci așa dice Iehova, Dumnedeulu lui Israelu: Vasulu cu făină nu se va sfârși, și ulceriul de ulei nu se va împuțina, până în ziua în care Iehova va da ploiă pe pământu. 15 Și ea se duse, și făcu după cuvântulu lui Ilie; și mâncă ea și ell și casa ei câte-va dile multe: 16 Vasulu de făină nu se sfârși, și ulceriulu de ulei nu se împuținâ, după cuvântulu lui Iehova, pe care îl rostise prin Ilie.

17 După acestea se întâmplară câte-va dile grele, așa că boala lui era așa de mare, încât nu mai rămase suflare în ell. 18 Și ea dise lui Ilie: 'Ce am eu cu tine, o tu, omule alu Dumnedeului? Venitu-ai ore la mine, ca să aduci în amintire eu nelegiuirile mele, și să omori pre fiiulu meu? 19 Și ell dise ei: Dă-mi pre fiiulu tău. Și-le luă pe d'înaintea din sînulu ei, și le sui în odaea de sus, unde locuiâ ell, și-lă culcă pe patulu seu. 20 Și strigă către Iehova, și dise: Iehova, Dumnedeulu meu! Ore în două viețe, pentru vedeva, în care locuescu eu, amărîndu pre fiiulu ei? 21 Și se întinse de trei ori pestre copilu, și strigă către Iehova, și dise: Iehova, Dumnedeulu meu, să se întoarcă, rogu-te, sufletulu copilului acestuia în trupulu! 22 Și Iehova auzi vocea lui Ilie; și se întoarse sufletulu copilului în trupulu seu, și trăi. 23 Și Ilie luă pre copilu, și-lu pogorî din camera de sus în casă, și-lu dădu mumei sale. Și Ilie dise: Iacă, fiiulu tău trăesce! 24 Și femeea dise către Ilie: Acuma din aceasta cunoscu, că tu ești omu alu lui Dumnedeu, și că cuvântulu lui Iehova în gura ta este adevĕrŭ.

Ilie întâmplă pre Abdiu, pentru pe profeții lui Iezabel ai ai ascunsi, și în urmărirea ce se face după ploiă.

18 Și după multe dile fu la cuvântulu lui Iehova către Ilie, în anulu alu treilea, 1 dicându: Du-te, arată-te lui Ahabu; și voiu da ploiă pe pământu. 2 Și se duse Ilie ca să se arate lui Ahabu.

Și era fómete mare în Samaria. 3 Și Ahabu chiămă pre Obadia, care era preste casa sa; (Și Obadia se temea de Iehova fórte; 4 Căci când Izabelu stârpi pre profeții lui Iehova, Obadia luă o sută de profeți, și-i ascunse pre ei, câte cinci-dieci într'o peșteră, și-i nutri cu pâne și cu apă). 5 Și Ahabu dise către Obadia: Străbate țara la tóte isvórele apelor și la tóte riurile; póte vomu afla iarbă, ca să păstrămu viețe cailoru și catârilor, ca să nu ne lipsimă de dobitóce. 6 Deci își împărțiră țara ca să o cutreere pre ea. Ahabu merse pe o cale deosebi, și Obadia merse pe altă cale deosebi.

7 Și mergându Obadia pe cale, iacă, îlu întâmpină Ilie; și acela îlu cunoscu, și căzu pe fața sa, și dise: Tu ești, domnulu meu Ilie? 8 Și ell i dise lui: Eu sînt; du-te, și domnului tĕu: Iacă, Ilie este aicea! 9 Și dise ell: Ce am păcătuitu, ca să dai pe servulu tĕu în mâna lui Ahabu, ca să mă omóre? 10 Viu este Iehova, Dumnedeulu teu! nu este poporu, nici regatu unde să nu fie trimesu domnulu meu, ca să te caute; și când i s'a spusu: Nu este; atunci făcea ell să jure regatulu și poporulu, că nu te aflasă. 11 Și acuma tu dici: Mergi, și dă-i domnului tĕu: Iacă, Ilie este aicea! 12 Și se fiu, când voiu merge și voiu spune lui Ahabu de tine, și ell nu te va afla, mă va omorî. Dară ell, servulu tĕu, me temu de Iehova din tinerețele mele. 13 Nu ai s'a spusu domnului meu ce am făcutu eu, când Izabelu ucise pre profeții lui Iehova, în ce chipu îmi ascunsei o sută de bărbați din profeții lui Iehova, câte cinci-dieci într'o peșteră, și îmi nutrii pre ei cu pâne și cu apă? 14 Și acuma tu dici: Du-te, de spune

dumnulŭi tău. Rostí, Ilie nu mĭ-e frică; ci slo-
16 mă ca muori. Și Ilie dĭse: Viu este Iehova, *Dumnezĕul oștirilor, înaintea căruĭa staŭ!* astă-zĭ mă voiŭ arăta lui.

16 Plecă deci Obadía spre întîmpinarea lui Ahaáb, și spuse-i-o. Și Ahaáb merse spre
17 întîmpinarea lui Ilie. Și cum văzu Ahaáb pe Ilie, dĭse către el Ahaáb: ^a Tu eștĭ cela
18 ce ^a tulburi pe Israél? Ĭar el dĭse: Eu nu tulbur pe Israél, ci tu și casa părintelŭi tĕu, ^a prin-că ați părăsit ordinele lui Iehova, și ați umblat după Baali.
19 Și acum trimite, și adună la mine pe tot Israélul pe muntele ^a Carmelu, și pe cei patru sute cinci-decĭ de profeți ai lui Baal, și ^a pe cei patru sute de profeți ai Astartéi, cari mănîncă la masa Izabélei.
20 Și trimese Ahaáb către toți fiiĭ lui Israél, și ^a adună pe profeți pe muntele Carmelu.
21 Și se apropiă Ilie de tot poporul, și dĭse: ^a Pînă cînd voiți șchiopăta? Dacă Iehova este Dumnezĕul adevărat, urmați-l pe el; ĭar dacă Baalu, ^a urmați pe acesta. Și poporul nu răspunse lui nici un cuvînt.
22 Atunci dĭse Ilie către popor: ^a Numaĭ eu sînt rămas profet al lui Iehova, ^a ĭar profeților lui Baál sînt patru sute cinci-decĭ
23 de bărbați. Deci să mi se dea două tăuri; și ei să-și aléagă unul tĕul bun, și să-l tăiațe, și să-l pună pe lemne, dar foc să nu pună, și eu voiŭ pregăti celălalt tĕul, și-l voiŭ pune pe lemne, dar foc nu voiŭ pune.
24 Apoĭ voi să chemați numele dumnezĕilor voștri, și eu voiŭ chĭema numele lui Iehova; și acela ^a să fie dumnezĕul, carele ^a va răspunde cu foc, acela să fie Dumnezĕul. Și răspunse tot poporul, și dĭse: Bun este cuvîntul.
25 Și dĭse Ilie către profeții lui Baalu: Alegeți-vĕ voĭ unul, și începeți-vĕ întîĭ voĭ, căcĭ sînteți mulți; și chĭemați numele dumnezĕilor voștri, dar foc să nu puneți. Și ei luară junincul, carele li s'a dat, și-l tăiară, și chĭemară numele lui Baál de dimineață până la amiadă-zĭ, zicînd: Aszultă-ne pre noĭ, Baale! dară nu era ^a nici o voce, nici ascultare; și săriau împrejurul altarului,
27 pre care-l făcuseră. Și la amiadă-zĭ, Ilie bătĕa-și joc de ei, dĭcînd: Chĭemați cu voce mare căcĭ dĕu sînt el: sînt vorbește, sînt se află în treabă, sînt este în călătorie, sînt, poate, dormĭe și se va scula!
28 Și ei chĭemau cu voce mare, și ^a se tăiau după datina lor cu cuțite și cu lănci, până ce sîngele se revărsa pre ei.
29 Și trecînd mezĭul dilei, și ei profețiră până la ora prinderei ^a darului de mîncare, dar nu era nici o voce, nici ascultare, nici luare aminte.

Atunci dĭse Ilie către tot poporul: Apropiați vĕ de mine. ^a Și tot poporul se apropiă de el mĭnă. Și a dărîmat altarul lui Iehova celu rĕsipit. Și luă Ilie dousprĕce pietre, după numĕrul semințiilor fiilor lui Iacób, cărora cuvîntul a fost venit-o lui Iehova, dĭcînd: ^a Israél va fi numele tĕu. Și cu pietrele zidi altarul în numele lui Iehova; și a făcută gîrlă în jurul altarului, capăt lăsînd de două măsurĭ de sămînță. Și așezînd lemnele și tăind junincul, și-l puse pe lemne. Și dĭse: Umpleți cu apă patru vădre și ^a le vărsați preste olocaustul și preste lemne. Și dĭse: Faceți apoĭ și de a doŭa oră, și ei făcură a doŭa oră. Și dĭse: Faceți apoĭ și de a treĭa oră; și ei făcură a treĭa oră. Și curse apa împrejurul altarului, și umplu o gîrlă cu apă.

Și se sui cînd se aduse sacrificiul de mîncare, se apropiă Ilie, profetul, și dĭse: Iehova, ^a Dumnezĕul lui Abraám, a lui Isaác și al lui Israél, ^a fie-mĭ astă-zĭ știut în cĕ Dumnezĕu în Israél, și eu sînt robul tĕu, și cĕ după cuvîntul tĕu ^a am făcut toate aceste lucruri. Auzĭ-mă, Iehova, auzĭ-mă, ca să cunoască poporul acesta că tu, Iehova, eștĭ Dumnezĕul, și tu întorci tĭnĭ inima lor înapoĭ. Atunci ^a a căzut foc de la Iehova și a mistuit olocaustul și lemnele, și pietrele și țărîna, și a supt și apa din gîrlă.

Și văzînd tot poporul, căzu pe fața sa, și dĭse: ^a Iehova, acela este Dumnezĕu! Iehova, acela este Dumnezĕul. Și dĭse Ilie: ^a Prindeți pe profeții lui Baál, nici unul din ei să nu scape! Și prinseră pe ei, și-i pogorî Ilie la pîrĕul Chison, și ^a i-a junghĭat acolo.

Și Ilie dĭse către Ahaáb: Sue-te, mănîncă și bea, căcĭ se aude vuĭet de mare ploĭe. Și se sui Ahaáb să mănînce și să bea; ĭar Ilie se sui în vîrfulu Carmelului, ^a și s'a plecat la pămînt, și-și puse fața sa între genunchiĭ săĭ. Și dĭse slugei sale: Suie-te, privește spre mare; și se sui el, și privi, și dĭse: Nu e nimica. Și ĭar dĭse: Mergi ĭară-și, până la a șeptea oră. Și a doŭa oră ĭară dĭse: Bine, nu aștepta mult, ca o palmă de mînă, ce rĭdică din mare! Și el dĭse: Sui-te, și lui Ahaáb: Înhamă, și pogoră, ca să nu te oprească ploĭa.

Și a qunt Ahaáb înaintea lui Ilie, și ^a a vestit lui Izabél tot ce a făcut Ilie, și cum a ^a omorît cu sabia pe toți profeții. Și trimese Izabéla pre cel-ce le zise lui Ilie să-i dică: ^a Așa să-mĭ facă lui și așa să adaogă, dacă mîine pe la ora aceĭa nu voiŭ face viața ta, ca viața unuia dintre ei. Și văzînd el acestea, s'a sculat, și se duse, care cum ĭi era viața, și veni la Beer-Șéba din Iuda, și lăsă acolo pe cerbulu sĕu. Ĭar el se duse în pustiŭ cale de o zi, și a venit și a șezut sub unĭ lemn pădurĕț, și ^a dorĭa în sine să mĭră; și dĭse: Ia-mĭ-o acum, Iehova, sufletul meŭ, căcĭ nu sînt mai bun decît părinții meĭ. Și culcîndu-se, adormi sub pomul pădurĕț. și iată că un înger îl atinse, și-i dĭse: Scoală-te, mănîncă! Și el privi, și iată că la capul sĕu era o turtă pe cărbuni, și un ulcĭu cu apă. Și a mîncat, și a bĭut, și ĭar s'a culcat. Și se întoarse îngerul lui Iehova a doŭa oră, și l'a atins și i dĭse: Scoală-te, mănîncă! căcĭ lungă îĭ va fi calea. Și sculîndu-se, a mîncat și a bĭut; și în puterea mîncărĭĭ aceleia ^a a pășit patruzecĭ de zile și patruzecĭ de nopțĭ până la ^a Horeb, muntele lui Dumnezĕu.

Și a intrat acolo într-o peșteră, și apoĭ acolo, și ĭată a fost cuvîntul lui Iehova către el, și i-a dĭs: Ce faci aicea, Ilie? Și el dĭse: ^a Arz fost-am ^a zelos zĭlele pentru Iehova, Dumnezĕul oștirilor, ci ^a fiiĭ lui Israél ^a și-au părăsit legămîntul tĕu; altarele tale le-au dărîmat, și pe profeții tĭĭ ^a i-au omorît cu sabia, și am rămas eu singur, și ei ^a caută să mĭ ia viața.

Și dĭse Iehova: Ieșĭ afară, și stăĭ în munte înaintea Domnuluĭ! ^a și iată că va trece pe lîngă el Dumnezĕul! Și înaintea Domnuluĭ a mers un vînt mare, ^a puternic, de rupea munțiĭ, și sfărîma stîncile; dar nu era Domnul în vînt. Și după vînt cutremur; ^a dar Iehova nu era în cutremur. Și după cutremur un foc; ^a dar Iehova nu era în foc; și după foc ^a un vuĭet blînd și subțire. Și cum a auzit Ilie, a acoperit fața sa cu mantia, și a ieșit, și a stat la intrarea peșterĭ. ^a și ĭată, vĕz a fost către el, dĭcînd: Ce faci aicea, Ilie? ^a Și el dĭse: Arz fost-am ^a zelos pentru Iehova, Dumnezĕul oștirilor, căcĭ ^a fiiĭ lui Israél ^a și-au părăsit legămîntul tĕu; altarele tale le-au dărîmat, și pe profeții tĭĭ ^a i-au omorît cu sabia, și am rămas eu singur, și ei caută să mĭ ia viața. Și dĭse Iehova către el: Mergi, întoarce-te pe calea ta, spre pustiul Damascului; ^a și cînd vei sosi, să ungi pe Hazaél rege peste Siria, ^a și pe ^a Iehu, fiiul lui Nimșí să-l ungi rege peste Israél; și pe ^a Eliseu, fiiul lui Șafát, de la Abel-Mehola să-l ungi de profet în locul tĕu. ^a Și se va întîmpla, și cel-ce va scăpa de sabia lui Hazaél, îl va omorî Iehu, și cel-ce va scăpa de sabia lui Iehu, îl va omorî Eliseu. ^a Și eu voiŭ lăsa în Israél șapte mii, toate genunchiurile cari n'au îngenuncheat înaintea lui Baál, ^a și toate gurile, cari nu l'au sărutat.

Și de acolo-se de acolo plecă el, și găsi pe Eliseu, fiiul lui Șafát, care ară, și douăsprĕce-jugĕ păreche ară înaintea lui, și el era la a doŭsprĕce-lea; și trecu Ilie pe lîngă el, și aruncă mantia lui asupra lui. Și el lăsă boiĭ, și alergă în urma lui Ilie, și dĭse: Rogu-te, să sărut pe părintele meŭ și pe mama mea, și apoĭ te voiŭ urma pe tine; și el dĭse lui: Du-te, întoarce-te-ĭ-ar-se ție! Și se întoarse de după el, și luă o pereche de boĭ, și-i junghĭă, și cu uneltele boilor ^a îi fierse carnea lor, și o dădu poporului, care a mîncat. Atunci se sculă el, și merse după urma lui Ilie, și i-l servi lui.

Atunci Adád-per regele Șirĭeĭ adună toată oștirea sa, și ară cu el treĭ-decĭ și doĭ de regĭ, și cai și care; și se sui și strînse împrejur Samaria, și se luptă cu dînsa. Și trimise soĭ la cetate către Ahaáb, regele lui Israél, și dĭse lui: Așa dice Ben-Hadad: Argintul tĕu și aurul tĕu este al meŭ, și femeile tale și copiiĭ tĕi cei frumoș sînt ai meĭ. Și răspunse regele lui Israél, și dĭse: Dupĕ cuvîntul tĕu, dómne, rege, alu tĕu sînt eu și tot ce este al meŭ.

Și se întoarseră soiĭ, și dĭseră: Așa răspunse Ben-Hadad cătrănul: Fiindu-că am trămes către tine, dĭcînd: Argintul tĕu și aurul tĕu, femeile tale și copiiĭ tĕi, să-mĭ daĭ mie: Mîine pe la ora aceĭa tri-

a Lag. 21, 20. | a 2 Regi 17, 4. | 15. | 1 Regi 19, 4. | a Deut. 7, 5. | a Deut. 12, 3. | 1 Regi 19, 10.
a Deut. 30, 17. | a 2 Regi 17, 4. | 18. | 19. | a Deut. 12, 5. | a Deut. 12, 11. | 1 Regi 19, 14.
Psal. 81, 10. | Mat. 6, 24. | a Deut. 12, 5. | a Deut. 12, 11. | 2 Regi 17, 15. | 2 Regi 17, 15. | 15.
a Deut. 13, 1. | 2 Regi 10, 19. | 2 Regi 10, 19. | 2 Regi 10, 19. | 2 Regi 17, 15. | 2 Regi 17, 15. | 16.
a Deut. 13, 3. | 19. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21.
a Deut. 13, 5. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21.
a Deut. 13, 5. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21.
a Deut. 13, 5. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21.
a Deut. 13, 5. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21. | a Deut. 18, 21.

male-voiu sorrî mei Ia Ieu, şi mîni ceresle
rasa ta şi cărnile servilorŭ tei; şi ceia va
fi gîlcevă cînilorŭ boi, ce va fi în mîncare
lorŭ, şi el vorŭ lua. Atunci chiămă re-
gele lui Israel pre vrei boieriĭ lorŭ, şi
disse: Luaţi aminte, rogu-vă, şi vedeţi, cumŭ
acesta caută rĕutate, căci trimese carta
mîne pentru femeile mele şi copiiĭ mei, şi
pentrŭ mei şi ogorulŭ meu, şi au luatŭ
6 spusă aiesta. Şi dîserŭ lui boi mei bă-
trînĭ şi lui poporulŭ: Să nu ascultaţi nici
şi nimicŭ. Deci dîse elŭ către solii lui
Benhadadŭ Syrianŭ: Spuneţi domnului meŭ, regelui:
Tóte pentru cĕle ce trimesei la servulŭ teŭ
la începutŭ voiu face, dară aceeă lucrŭ nu
potŭ eŭ face. Şi solii mergînd, i aduseră
7 ĭerăşi respunsulŭ.

Şi trimese ĭerăşi Benhadadŭ către
elŭ, şi disse: Aşa să-mi facă dei şi încă mai
multŭ, dacă ţĕrîna Samariei va ajunge spre
o legătură a tuturŭ poporaliloru celoru ce stau la pi-
8 cĭóre mele. Şi-i respunse regele lui Is-
raelŭ, şi disse: Spuneţi-i: Celŭ ce încinge
armăsa ca ceĭ ce să năbuşéscă, ca celŭ ce o scóte.
9 Şi cîndŭ Benhadadŭ audi cuvîntulŭ acesta,
se bĕ, băndu, elŭ şi regiĭ, în corturi, şi disse
servilorŭ sei: Luaţi-vĕ de lucrŭ; şi eĭ s'au
îngrăbitŭ de facură împresurărĕ cetăţei.

10 Şi ĭerăşi se apropiă de Ahabŭ, regelŭ lui
Israelu, unŭ profetŭ, dîcendŭ: Aşa disse Dom-
nulŭ: Vedi tóte mulţimile acestea mari?
Eĭ-le, eŭ le voiu da în mînaa ta astăzi şi ve-
11 i cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi Ahabŭ
disse: Prin cine? Şi elŭ respunse: Aşa disse
Domnulŭ: Prin tineriĭ mei marilorŭ provin-
ciiloru. Atunci disse Ahabŭ: Cine va începe
luptaa? Şi elŭ respunse: Tu. Almănse elŭ numĕrŭ
pre tineriĭ mei marilorŭ provin-
ciiloru: şi au fostŭ dooă-sute trei-deci şi doiĭ;
şi după ei numĕră pre toŧ poporulŭ, pre toţiĭ
12 fiiĭ lui Israelŭ, cepre mii. Şi ieşi pe
la amĕdi-dî. Eră Benhadadŭ bea şi se îm-
bĕa în corturi, elŭ şi regiĭ, cei trei deci şi
13 doiĭ de regi, cari-lŭ ajutaŭ. Şi eşiră ti-
nerii mai marilorŭ provinciiloru; şi Ben-
hadadŭ trimese, şi ei spuse lui, dîcendu-
14 Barbaţi aĭ eşiţi din Samaria. Şi elŭ disse:
De aŭ eşitŭ spre pace, prindeţi-i vĭi; şi de
15 aŭ eşitŭ spre resbelŭ, prindeţi-i vĭi. Eşiŧu
dară din cetate acestŭ tinerĕ şi mai marilorŭ
provinciiloru, şi dóue-sute trei-deci şi doiĭ
pre ei. Şi lorŭ fie-care-le pre urmăa sea;
şi Sirienii fugiră, şi-i urmări pre ei Israelu;
şi Benhadadŭ, regelŭ Siriei, scăpă pe unŭ
16 călŭ, împreună cu călărimea. Şi a eşitŭ re-
gele lui Israelu, şi a lovitŭ călărimea şi ca-
rele, şi făcu între Sirieĭ mcidere mare.

17 Şi se apropiă profetulŭ de regele lui
Israelu, şi disse lui: Du-te, întăreşte-te, şi
cugetă, şi vedi ce faci: căci după împli-
nirea anului regele Siriei se va sui asupra ta.

18 Eră sfetnicii regelui Siriei disseră cătră
Benhadadŭ: Dumnedeiĭ lorŭ sînt dumnedeiĭ munţiloru,
de aceea aŭ fostŭ mai tari decîtŭ noi; dară
să ne luptămŭ cu ei în câmpiă, şi sigur aŭ
19 să fiŭ mai tari decîtŭ noi. Şi face lucrulŭ
acesta: Scóte pe
fie-care rege din loculŭ seu, şi pune în lo-
culŭ lorŭ capitanĭ. Tu te numără armată,
ca cĕle ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
20 luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

21 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
22 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
23 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
24 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
25 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

26 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
27 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
28 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
29 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
30 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

31 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
32 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
33 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
34 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
35 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

36 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
37 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
38 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
39 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
40 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

41 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
42 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
43 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
44 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
45 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

46 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
47 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
48 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
49 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
50 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

51 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
52 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
53 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
54 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
55 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

56 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
57 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
58 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
59 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
60 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

61 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
62 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
63 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
64 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
65 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

66 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
67 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
68 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
69 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
70 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

71 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
72 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
73 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
74 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
75 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

76 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
77 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
78 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
79 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
80 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

81 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
82 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
83 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
84 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
85 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

86 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
87 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
88 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
89 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
90 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

91 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
92 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
93 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
94 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
95 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

96 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
97 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
98 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
99 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
100 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

101 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
102 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
103 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
104 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
105 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

106 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
107 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
108 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
109 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
110 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

111 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
112 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
113 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptămŭ cu ei
în câmpiă, şi sigur aŭ să fiŭ mai tari decîtŭ
114 noi. Şi face lucrulŭ acesta: Scóte pe regiĭ
din locurile lorŭ, şi pune în locŭ de ei
115 capitanĭ. Şi te numără armată, ca
armata ce perdutŭ, cal în locŭ de cal,
şi car în locŭ de car; şi ca în câmpiă să
luptămŭ cu ei, şi de sigură vomŭ repune.
Şi ele ascultă de vocea lorŭ, şi făcu aşa.

116 Şi după trecerea anului, numără Ben-
hadadŭ pre Sirieni, şi se sui la Afeku,
spre luptă cu Israelu. Şi fiiĭ lui Israelu se
numĕrară, şi proviădindu-se cu alle hrane,
se dusără spre întîmpinarea lorŭ; şi tăbă-
rîră fiiĭ lui Israelŭ în faţa lorŭ ca dooă
turmuliţe de capre; eră Sirienii împliniră
117 ţĕrîna. Şi se apropiă unŭ omŭ alŭ lui Dumnedeŭ,
şi vorbi cătră regele lui Israelu, şi disse:
Aşa disse Domnulŭ: Fiindcă-ĭ Sirienii dissĕ:
Domnulŭ este dumnedeŭ munţiloru, dară nu
este dumnedeŭ văiloru, de aceea voiu da pe
tóta acestă mare mulţime în mînaa ta, şi veĭ
118 cunósce că eŭ sînt Domnulŭ. Şi serviĭ lui
Sirianŭ disseră cătră elŭ: Dumnedeiĭ lorŭ
sînt dumnedeiĭ munţiloru, de aceea aŭ fostŭ mai
tari decîtŭ noi; dară să ne luptăm

vada cămîi ală lînăt sîngelo lui Nabotî, vero linge cămîi şi sîngele teu, da, pre ală tot.

20 Şi dise Ahabŭ cătră Ilie: ^a Oc mă aflaşi, mumicse? Şi elŭ respunse lui: ^b Te-am aflatŭ; căci ^c te-ai vîndutŭ pre tine, ca să faci rele
21 în ochiĭ lui Iehova. Ecă, *zise Iehova:* ^d Revarsă voiŭ asupra preste tine, şi voiŭ nimici-tora pe tine, şi voiŭ stîrpi din al lui Ahabŭ pre ^e totŭ mădularŭl pentru băţătorĭ, şi ^f pre celŭ închisŭ şi pre celŭ lăsatŭ din
22 Israelŭ; Şi voiŭ face casa ta ca ^g casa lui Ieroboamŭ, fiiulŭi lui Nebatŭ, şi ca şi casa lui ^h Baaşa, fiiulŭi lui Ahiia, pentru mîniarea, cu care M'aĭ mîniatŭ, şi pentru ⁱ că ai făcutŭ pe Israelŭ să păcătuiască.
23 Şi cătră Iezabela ^k zise Iehova, dicîndu: Cînĭi voru mînca pre Iezabelă sprepe de zidiulŭ de la Ezreelŭ.
24 ^l Cine din ai lui Ahabŭ va muri în cetate, cîinĭ îlŭ voru mînca, şi cine va muri în cîmpŭ, păsările cerului îlŭ voru mînca.

25 (Cu adevĕrată ^m nimenea n'a fostŭ asemenea cu Ahabŭ, care se vîndu pre sine ca să facă rele în ochiĭ lui Iehova, dupre cumu ^n îlŭ îndemna pre elŭ Iezabelă, femeea lui. Şi elŭ
26 făcu forte urîcĭune forte, umblîndu după ^o idoli, în tocmaĭ ^p cumu făcea Amoreiĭ, pre cărĭ Iehova ^q i alungă de dinaintea fiiloru lui Israelŭ).

27 Şi cumu audi Ahabŭ cuvintele acestea, şi sfîşiă vestmintele sale, şi ^r puse sacŭ pe dînsulu său, şi postĭ, şi se culcă în sacŭ, şi
28 umblă smeritŭ. Şi a fostŭ cuvîntulŭ lui Iehova către Ilie, Tişbitulu, ^s dicîndŭ:
29 Vedzi, cumŭ se umilĭă Ahabŭ înaintea mea? Pentrucă s'a umilĭtŭ înaintea mea, nu voiŭ aduce rele în dilele sale; ci ^t în dilele fiiului seŭ voiŭ aduce rele preste casa sa.

Ahabŭ face negociatorĭ cu Iosafatŭ; lăsată sfatulŭ lui adevĕrat, şi este ucisŭ în resboiŭ.

22 SEDURĂ trei anĭ cătră nu fostŭ resboiŭ între Siria
2 şi Israelŭ. Şi în anŭl alŭ treilea, mai ^a Iosafatŭ, regele lui Iuda, se pogorî către re-
3 gele lui Israelŭ. Şi dise regele lui Israelŭ către serviĭ seĭ: Cunoscuţĭ, că ^b Ramoth-Galaadulŭ este alŭ nostru, şi noĭ ^c tăcemu, şi nu-l luămu din mîna regelui Siriei?
4 Şi dise elŭ către Iosafatŭ: Mergi-vei cu mine la luptă pentru Ramoth Galaadŭ? Şi a disŭ Iosafatŭ către regele lui Israelŭ.
^d Eŭ sînt ca şi tine, poporulŭ meŭ ca şi poporulŭ teŭ, şi caĭ mei ca şi caĭ tĭĭ.
5 Şi a disŭ Iosafatŭ către regele lui Israelŭ: Întrebă, rogu-te, cuvîntulŭ lui Iehova astă-di. Şi ^e adună regele lui Israelŭ pe proorocĭ, cam la patru sute de bărbaţĭ, şi a disŭ către ei: Mergu-voiŭ asupra Ramoth-Galaadului la luptă, sau mă voiŭ lăsa? Şi ei aŭ disŭ: Suĭ-te, şi dumnedĭu ^f îl va da în mîna regelui.

6 Şi ^g a disŭ Iosafatŭ: Ore nu mai este aicĭ vre-unŭ proorocŭ alŭ lui Iehova, ca să-lŭ întrebămŭ?
7 Şi regele lui Israelŭ a disŭ către Iosafatŭ: Mai este unŭ bărbatŭ, prin carele putemŭ să întrebămŭ pre Iehova; dară ^h îlŭ urîscŭ, căci nu proorocesce despre mine bine, ci rĕu. Şi Iosafatŭ dise: Să nu dică aşa regele.

8 Şi ⁱ a chiămatŭ regele lui Israelŭ unŭ dregătoriu, şi a disŭ: ^k Grăbesce-te a aduce pre Micheiă, fiiulŭi lui Imla.
9 Şi regele lui Israelŭ şi Iosafatŭ, regele lui Iuda, ^l şedeaŭ fie-carele pe tronulŭ seŭ, îmbrăcaţĭ în veşmintele regescĭ, în locŭ deschisŭ la intrarea porţiĭ Samariei; şi toţĭ proorocĭĭ ^m profeţiaŭ înaintea lorŭ.
10 Şi Zedechiă, fiiulŭi lui Chenaana, şi ⁿ-şi făcuse corne de fĕrŭ, şi dise: Aşa dice Iehova: Cu acestea ^o veĭ împunge pre Sirieni, pînă ^p îi veĭ stinge.
11 Şi toţĭ proorocĭĭ profeţiaŭ aşa, dicîndŭ: Suĭe-te la Ramoth-Galaadŭ şi prosperează: ^q că Iehova ^r îl va da în mîna regelui.

12 Şi trimesulŭ, care se dusese să chiame pre Micheiă, vorbi cătră elŭ dicîndŭ: Ecă, cuvintele proorocilorŭ sînt de bună-voiă pentru rege; fie şi cuvîntulŭ teŭ ca cuvîntulŭ unuia dintre ei, şi vorbesce-le bine.
13 Micheiă dise: Viu ^s este Iehova! Ce-mi va dice Iehova, aceea voiŭ vorbi.

14 Şi regele ^t a disŭ: Micheiă, mergu-voiŭ la Ramoth-Galaadŭ la luptă, sau ne voiŭ lăsa? Şi elŭ a respunsŭ lui: Suĭe-te, şi prosperează, ca Iehova ^u îl dă pre elŭ în mîna regelui. Şi regele a disŭ lui: Cîte rĕle te voiŭ jura-le-voiŭ, ca să nu-mi spuĭ decît ^v adevĕrulŭ în numele lui Iehova?
15 Şi elŭ a disŭ lui: ^w Amŭ văzutŭ pre totŭ Israelulŭ ^x împrăştiaţĭ pe munţĭ, ca oile ce nu aŭ păstoriŭ. Şi Iehova a disŭ: Aceştiă nu aŭ domnŭ: să se întoarcă fie-carele la casa sa în pace.
16 Şi a disŭ regele lui Israelŭ către Iosafatŭ: ^y Nu ţĭ-amŭ spusŭ eŭ, ca nu va proroci nimeni despre mine, ci rĕŭ?

17 Micheiă ^z dise: Amŭ văzutŭ pre Israelŭ dară-dumbrăvindu pe tronulŭ seŭ, ^a şi toată oştirea cerului ^b stînd dreptŭ lîngă elŭ, de a dreptŭ

şi de a stîngă lui. 18 Şi Iehova a disŭ: Cine va amăgi pre Ahabŭ, ca să se suie şi să cadă la Ramoth-Galaadŭ? Şi unulŭ zicea aşa, şi altulŭ aşa. 19 Şi eşi unŭ spiritŭ, şi stătu înaintea lui Iehova, şi dise: Eŭ îlŭ voiŭ amăgi. Şi Iehova ^c îlŭ întrebă: Cu ce? 20 Şi elŭ a respunsŭ: Voiŭ eşi, şi voiŭ fi spiritŭ mincinosŭ în gura tuturorŭ proorocilorŭ lui. Şi a disŭ Iehova: ^d Îlŭ vei amăgi, şi vei şi isbuti, sĕ dacă şi aşa fă. 21 ^e Şi acumŭ, dară, Iehova a pusŭ spiritŭlŭ mincinosŭ în gura tuturorŭ acestoră proorocĭ ai tĕi, şi Iehova a rostitŭ rĕŭ de tine.

22 Atunci se apropiă Zedekia, fiiulŭ lui Chenaana, şi lovi pre Micheia preste faţă, şi dise: ^f Pe ce cale trecu spiritulŭ lui Iehova de la mine, spre a vorbi cu tine?
23 Şi a disŭ Micheia: Ecă, veĭ vede în ziua aceea, cîndŭ veĭ intra în camera cea mai din lĕuntru, ca să te ascunzi.

24 Şi a disŭ regele lui Israelŭ: Iaĭ pre Micheia, şi-lŭ dă înapoĭ la Ammonŭ, guvernatorulŭ cetăţiĭ, şi la Ioaşŭ, fiiulŭ regelui;
25 şi fiĭ. Aşa dice regele: Puneţĭ pre acesta în închisŭre, şi hrăniţi-lŭ cu pîne mărunţă şi cu apă întristĕtŭ, pînă ce mă voiŭ întorce în pace.
26 Şi a disŭ Micheia: Dacă ^g te vei întorce tu în pace, Iehova nu a vorbitŭ ^h prin mine; şi adause: Ascultaţĭ voi, tŏte popoarele!

27 Şi se suiră regele lui Israelŭ şi Iosafatŭ, regele lui Iuda, la Ramoth-Galaadŭ. 28 Şi regele lui Israelŭ dise către Iosafatŭ: Eu mă voiŭ schimba vestmintele, şi voiŭ ^i-mi lua lupta; ĭară tu îmbracă vestmintele tale de rege. Şi-şi ^k schimbă vestmintele regele lui Israelŭ, şi plecă la luptă.
29 Eră regele Siriei a fostŭ datŭ cĕdinŭ celorŭ trei-decĭ şi dece căpitanĭ ai carĭlorŭ sale, dicîndŭ: Nu vĕ luptaţĭ nici cu cei mici, nici cu cei mari, ci numaĭ cu regele lui Israelŭ.
30 Şi ^l cînd văzură căpitaniĭ carĭlorŭ pre Iosafatŭ, dicură: Da negreşĭtŭ acesta este regele lui Israelŭ. Şi-lŭ împresurară, ca să se lupte cu elŭ; şi Iosafatŭ ^m strigă.
31 Şi căpitaniĭ carĭlorŭ văzură, că nu era regele lui Israelŭ, se întorseră de la elŭ.
32 Dară unŭ trăgîndŭ din arcŭlŭ seŭ din întîmplare, lovi pre regele lui Israelŭ între ^n încheĭturile armăturei; şi elŭ dise cătră conducătorulŭ carului seŭ: Întorcă mîna ta, şi scote-mă din tabĕră, căci sînt rĕŭ.
33 Şi lupta s'a ţinutŭ totŭ unŭ crîncenă în acea ^o zi, şi regele lui Israelŭ ^p stătu pe carŭ în faţa Sirieniloru, şi cădea sĕră unulŭ;
34 şi sîngele curgea din rană în în-întrulŭ carului. Şi pe la apusulŭ sorĕlui se fŭ strigare în tabără, ţicîndŭ: Fie-carele să se ^q reverşe la cetatea sa, şi fie-carele în pămîntulŭ seŭ.
35 Şi aşa muri regele, şi fu dusŭ în Samaria; şi îngropară pre rege în Samaria.
36 Şi spălară carulŭ în dealŭ Samariei; spălară lotŭ şi armele lui. Şi cînĭi ăă linseră sîngele ^r dupre cuvîntulŭ lui Iehova, care ălŭ ^s vorbisă.

37 Şi cele-l-alte fapte ale lui Ahabŭ, şi tŏte 38 cîte le fĕcu, şi ^t casa de fildeşŭ, ce o zidi, şi tŏte cetăţile, ce le zidi, óre nu sînt scrise în Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Israelŭ?
Şi adormi Ahabŭ cu părinţiĭ seĭ, şi în lo- 40 cuĭă ară domni Ahazia, fiiulŭ seŭ.

Iosafatŭ domnesce preste Iuda, şi Ahazia preste Israelŭ.

41 Şi ^u Iosafatŭ, fiiulŭ lui Asa, începu a domni preste Iuda în alŭ patrulea-spre-dece anŭ al lui Ahabŭ, regele lui Israelŭ.
42 Iosafatŭ era de trei-decĭ şi cinci de anĭ cînd începu a fi rege, şi elŭ domni dŭă-decĭ şi cinci de anĭ în Ierusalim; şi numele mumeĭ lui era Azuba, fiica lui Şilhi.
43 Şi ^v elŭ umblă în tŏte căile lui Asa, părintelŭ seŭ; nu se depărtă de la ele, făcendŭ ceea ce drepte la ochiĭ lui Iehova. Dară ^w înălţimile nu se dăpărtară, ci poporulŭ ^x aducea şi ardea încă pe înălţimi.
44 Şi ^y Iosafatŭ era în pace cu regele lui Israelŭ.
45 Şi cele-l-alte fapte ale lui Iosafatŭ, şi 46 puterea ce o arătă, şi cumŭ se luptă, óre nu sînt scrise în Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Iuda? ^z Şi remăsiţa celorŭ sodomiţĭ, ce 47 rămăsese din dilele lui Asa, părintelŭ seŭ, o stîrpi şi ĭeră.
^a Atunci nu era rege în Edom, ci domnia unŭ guvernatoriŭ.
48 ^b Iosafatŭ ^c făcu şi corĕbiĭ de mare, ca să meargă la Ofiri pentru aurŭ; ^d dară nu mersără, căci corĕbiile se sfărîmară la ^e Eţiŏn-Gheberŭ.
49 Atunci Ahazia, fiiulŭ lui Ahabŭ, ^f zise lui Iosafatŭ: Să meargă serviĭ meĭ d'împreună cu serviĭ tĕi pe corĕbiĭ; dară Iosafatŭ nu voi.
50 Şi ^g Iosafatŭ adormi cu părinţiĭ seĭ, şi se îngropă cu părinţiĭ seĭ în cetatea lui Davidŭ, părintelŭ seŭ; şi în locŭlŭ seŭ domni Iehoram, fiiulŭ seŭ.

51 ^h Ahazia, fiiulŭ lui Ahabŭ, începu a domni preste Israelŭ în Samaria în anulŭ alŭ şeptes-spre-decilea ală lui Iosafatŭ, regelŭ lui Iuda;

32 şi ău domnit două ani preste Israël. Şi
33 iacu ceea ce este bine înaintea Domnului, şi
34 a umblat în calea lui Ieroboam, şi în păcatul
35 lui Ieroboam, fiiul lui Nebat, care a făcut pe Israël să păcătuiască. Celelalte
36 lucruri ale lui Iehu, şi tot ce a făcut, şi toată puterea lui, nu sînt ele scrise în cartea cronicelor regilor lui Israël?
37 Şi Iehu a adormit cu părinţii săi, şi l-au îngropat în Samaria. Şi în locul lui a
38 domnit în locul lui Ioahaz, fiiul său. Timpul cît a domnit Iehu peste Israël a fost de douăzeci şi opt de ani în Samaria.

CARTEA A DUOA A REGILORŬ.

SĂU IN DU COMUNŬ, A PATRA A REGILORŬ.

Ilie urcat a luatu cădere de la Elisei.

1 DUPĂ mórtea lui Ahabŭ ^a s-au răsculat Moabiţii în contra lui Israël. 2 Ochozia căzuse printr-o ingrădirile din cămara de sus a sa din Samaria, şi se îmbolnăvise; şi trimise nişte soli, cărora le zise: Duceţi-vă, întrebaţi pe Baal-Zebubŭ, dumnezeul ^b Ekronului, dacă mă voiu scula din boala aceasta. 3 Dară îngerul lui Iehova zise lui Ilie, Tişbitulu: Scoală-te, mă-te spre întîmpinarea îmbăsădorilor regelui Samariei, şi dă-le: Aĭ nu este Dumnezeŭ în Israël, de mergeţi să întrebaţi pe Baal-Zebubŭ, dumnezeul Ekronului? 4 Pentru aceea, aşa zice Iehova: Nu te vei pogorî din patulŭ, în care te-aĭ suit, ci vei muri. Şi Ilie s'a dus.

5 Şi se întorseră trimeşii către d'însulu, şi el li zise: De ce vă întorceţi? 6 Şi ei i răspunseră: Un om ni s'a ieşit spre întîmpinarea nóstră, şi a dis nóue: Mergeţi, întoarceţi-vă către regele, care v'a trimes, şi-i ziceţi: Aşa zice Iehova: Aĭ nu este Dumnezeŭ în Israël, de trimeţi să întrebaţi pe Baal-Zebubŭ, dumnezeul Ekronului? Dară nu te vei pogorî din patulŭ, în care te-aĭ suit, ci vei muri. 7 Şi le zise: Ce fel de om a fostu acela, care v'a eşitu înaintea voastră, şi care v'a spusu aceste cuvinte? 8 Ei i răspunseră: Era un om cu haină de peĭe, şi cu o curea de peĭe împrejurŭ la mijlocu. Şi el zise: Ilie, Tişbitulu, este.

9 Atunci trimise regele către elŭ pe un ^a căpetenie de cincidecimi cu cei cincideci ai săi. Şi se sui la dînsulu; şi iată-l şedea pe vîrfulu unui munte. Şi zise către elŭ: Omule alu lui Dumnezeŭ, regele a dis: Pogoră-te. 10 Şi răspunse Ilie, şi zise către unu căpetenie de cincidecimi: Dacă sînt eu omulu lui Dumnezeŭ, ^a să se pogoare foc din cerŭ, şi să te mistuiască pe tine şi pe cei cincideci ai tăi. Şi se pogorî foc din cerŭ, şi-lu mistui pe elŭ şi pe cei cincideci ai lui. 11 Şi deĭ-şi trimese către elŭ alt căpetenie de cincidecimi cu cei cincideci ai săi. Şi cuvîntă şi dise către elŭ: Omule alu lui Dumnezeŭ, aşa ^a zice regele: Coboară-te degrabă. 12 Ilie răspunse şi dise: Dacă sînt eu omulu lui Dumnezeŭ, să se pogoare foc din cerŭ, şi să te mistuiască pe tine şi pe cei cincideci ai tăi. Şi se pogorî foc din cerŭ, şi-lu mistui pe elŭ şi pe cei cincideci ai lui. 13 Deĭ-şi trimese iarăşi alt căpetenie de cincidecimi cu cei cincideci ai săi. Şi venindu-se acest al treilea căpetenie de cincidecimi cu cei cincideci ai săi, îngenunche înaintea lui Ilie, îl rugă, şi dise: Omule alu lui Dumnezeŭ, ^a rogu-mă înaintea ochilorŭ tăi vieţa mea, şi viaţa acestor cincideci ai tăi, slugile tale, să nu fie de nimicire. 14 Iată s'a pogorîtu foc din cerŭ, şi a mistuitu pe cei doĭ d'inaintea mei mai ^a marĭ peste căpetenie de cincidecimi, şi pe cei cincideci ai lor; ci acum, rogu-mă, să fiu de bine înaintea ochilorŭ tăi. 15 Atunci îngerul lui Iehova zise către Ilie: Du-te cu el, nu te teme de elŭ. Şi se sculă şi se pogorî cu elu la crăĭ. 16 Şi-i zise: Aşa zice Iehova: Fiindcă ai trimesu soli, să întrebe pe Baal-Zebubŭ, dumnezeul Ekronului, ca şi cumu n'ar fi Dumnezeŭ în Israël, ca să întrebi cuvîntulŭ lui, pentru aceea nu te vei pogorî din patulŭ, în care te-aĭ suit, ci vei muri.

17 Şi ^a a murit după cuvîntulu lui Iehova, pe care-l vorbise Ilie; şi în loculu seŭ domni Ioram, în anulŭ ală doilea lui Ioram, fiiul lui Iosafat, regele lui Iuda, căci el nu avea fiiu. 18 Celelalte fapte ale lui Ahazia, care le făcu, óre nu sînt scrise în Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Israël?

Înălţarea lui Ilie la cerŭ.

2 Şi cîndu ^a voi Iehova să ridice pe Ilie în cerŭ în vîrtejŭ de vîntŭ, atunci Ilie şi ^b Elisei mergeau de la Ghilgal. 2 Şi dise Ilie către Elisei: Şedi ^a aicia, rogu-te; căci Iehova mă trimese la Bet-El. Elisei dise: Viu este Iehova, şi viŭ este sufletulŭ teŭ! nu te voiu lăsa. Şi se pogorîră la Bet-El. 3 Şi ai ^a şcoleĭ din Bet-El ieşiră la Elisei, şi-i dîseră: Ştiĭ, că Iehova are să răpescă pre domnulu teŭ de pe capulu tĕu? Şi elu zise: Şi eu ştiu bine; tăceţi. 4 Ilie dise către elŭ: Şedi ^a aicia, rogu-te; căci Iehova mă trimese la Ierihon. Ear elu dise: Viu este Iehova, şi viŭ este sufletulŭ teŭ! nu te voiu lăsa. Şi merseră amîndoĭ. 5 Şi cincideci de bărbaţi din ^a şcoleĭ profeţilorŭ mersera, şi stătură în faţă departe; şi ei amîndoĭ şedeau lîngă Iordanŭ. 6 Şi Ilie luă ^a mantia sa, şi o făşîi, şi lovi apele, şi ^b se despărţiră încoce şi încolo, şi trecură amîndoĭ pe uscatŭ.

7 Şi după ce trecură, dise Ilie lui Elisei: Cere ce ^a voiu fi, mai ^b înainte de a fi ridicatŭ de la tine. Şi Elisei dise: Fie-mi, rogu-te, o îndoită parte a spiritului teŭ pe mine. 10 Ear elu dise: Greŭ lucru ai cerutŭ; dacă de mă voi vedea ridicîndu-mă de la tine, ^a aşa îţi va fi; ear-dacă nu, nu va fi aşa. 11 Şi a fostu, pe cîndu mergeau ei înaintea vorbiră, şi ^a unu carŭ de foc şi cai de foc ^b îi despărţiră pe amîndoĭ; şi se sui în vîrtejŭ de vîntŭ la cerŭ.

Întorcerea şi minunile lui Elisei.

12 Iar Elisei vedea şi strigă: ^a Părinte, părinte, carulŭ lui Israele şi călăreaţa ^b lui! şi nu-lŭ mai văzu nici o dată; şi apucă veşmintele sale, ^c le sfîşie în două bucăţi. 13 Şi ridicînde mantia lui Ilie, ce căzuse de la dînsulu, ^a se întorse, şi stătu pe ţermulu Iordanului. 14 Şi luîndu mantia lui Ilie, ce căzuse de la dînsulu, lovi apele, şi dise: Unde este Iehova, Dumnezeulu lui Ilie? şi cînd lovi şi ei apele, ^a se despărţiră încoce şi încolo, şi trecu Elisei.

15 Şi ^a şcoleĭ-le lui profeţilorŭ cari din faţa Ierihonului, dîseră: Spiritulu lui Ilie s'a ^b odihnitu peste Elisei. Şi veniră acasă înaintea lui, şi-i se închinară pînă la pămîntu. 16 Şi dîseră către elŭ: Ecă, cu servii tĕi sînt cincideci de bărbaţi puternici, rugămu-te, să meargă şi să caute pre domnulu teŭ; ^a póte, spiritulu lui Dumnedeu l'o rădicatŭ, şi l'a aruncatŭ pe vre-unŭ munte, sĕu în vre-o vale. Şi elu dise: Nu trimiteţi. 17 Dară l'au silitŭ, pînă ce s'a ruşinatŭ; şi elu dise: Trimiteţi. Trimiseră deci cincideci de bărbaţi, şi-lŭ căutară trei dile, dară nu-lŭ aflară. 18 Şi cîndu se întorseră ^a către elŭ, (căci rămăsese în Ierihonŭ), li dise elu: Aŭ nu v'amu spusu: Nu vă duceţi?

19 Şi ^a oameniĭ cetăţiĭ căută către Elisei: Ecă, aşezarea cetăţiĭ este bună, precumu domnulu nostru vede, dară apele sînt rele, şi pămîntulu sterpă. 20 Şi elu dise: Aduceţi-mi unu vasŭ nou, şi puneţi sare în elŭ. Şi ei ^a l'aduseră. 21 Şi elu eşi la izvorulŭ a- pelorŭ, şi ^a aruncă acolo sarea, şi dise: Aşa dice Iehova: Am ^b vindecatŭ apele acestea: nu vor mai fi din ele nici morte, nici sterpitóre. 22 Şi s'au ^a vindecatŭ apele pînă în- dina de astă-di, dupe cuvîntulŭ lui Elisei ce l'a rostitŭ.

23 Şi se sui de acolo la Bet-El; şi pre- cînde mergea pe drumŭ, nişte din celeîalte ^a copiĭ mici, şi-i ţineau, şi-i ^b ocărau, şi-i ziceau: Sui-te, pleşuvule! sui-te, pleşuvule! 24 Şi el se întorse, şi ^a văzîndu-i, i ^b blestemă în numele lui Iehova. Şi ^c eşiră din pădure doĭ urşi, şi ^d sfîşiară dintr'aceştiă patru-deci şi doĭ de copiĭ. 25 Şi se duse de acolo la muntele Carmelu, şi de acolo se întorse la Samaria.

Începutulu lui Ahazĭ, carele urmează ală lui Israël, ală lui Iuda şi ală lui Elisei.

3 IORAMŬ, fiiulu lui Ahabŭ, începu a domni preste Israël în Samaria în anulŭ ală optu-spre-decilea ală lui Iosafat, regele lui Iuda; şi ăĭ domni dece-spre-doĭ ani. 2 Şi făcu rele în ochiĭ lui Iehova, dară nu ca părintele seŭ şi ca mama sa; căci depărtă statuĭa lui Baal, ^a pre care-lŭ făcuse părin- tele seŭ. 3 Totuşi ^a el se lipi de ^b păcatele lui Ieroboam, fiiulu lui Nebat, care a trasu pre Israël în păcatŭ; de la ele nu se depărtă.

Şi Mesa, regele Moabului, avea turme 4 mari, şi dădea regelui lui Israelu o sută de miĭ de ^a mieĭ şi o sută de miĭ de berbeci cu lînă lavă. 5 Dară după ce ^a muri Ahabŭ, se ridică regele Moabului în contra regelui lui Israelŭ. 6 Şi eşi regele Ioramŭ din Samaria în timpulŭ acela, şi numeră pre tot Israelu. 7 Şi se duse, şi trimese către Iosafatŭ, re- gele lui Iuda, grăindu: Regele Moabului s'a ^a ridicatŭ contra mea: vrei-vĕ tu să te duci cu mine la resbelŭ în contra Moabului? Şi

zis: Mă voiu duce și eu la ai mei, la poporul meu ca și poporul tău, și vădă mă voiu ce îți va face!
8 Și el i-a răspuns: Pe ce cale se va lua? Și el a răspuns: Pe calea pustiului Edomului.
9 Și porniră regele lui Israel și regele lui Iuda și regele Edomului și, făcându-și cale de șapte zile, și nu era apă pentru oștenii și pentru vitele,
10 ce urmau după ei.
Și zise regele lui Israel: Vai! Iehova a chemat pe acești trei regi, ca să-i dea
11 în mâna Moabului. Și Iosafat zise: Oare nu este aici vreun profet ale lui Iehova, ca să întrebăm pe Iehova prin el? Și răspunse unul din slujitorii regelui lui Israel, și zise: Aici este Elisei, fiul lui Șafat, care a turnat apă pe mâinile lui
12 Ilie. Și zise Iosafat: Cuvântul lui Iehova este cu el. Și s-au pogorît la el regele lui Israel și Iosafat și regele Edomului.
13 Și zise Elisei către regele lui Israel: Ce este ție cu mine? Du-te la profeții părinților tăi și la profeții mamei tale.
Și zise către el regele lui Israel: Nu, căci Iehova
14 a chemat pe acești trei regi, ca să-i dea pe ei în mâna Moabului. Și zise Elisei: Viu este Iehova, Dumnezeul oștirilor, înaintea căruia stau, de n-aș căuta fața lui Iosafat, regelui lui Iuda, nu aș voi să te pri-
15 vesc, nici să te văd. Și acum aduceți-mi un cântăreț. Și s-a făcut, pe când cântărețul cânta, că mâna
16 lui Iehova a venit peste el. Și el a zis: Așa zice Iehova:
17 Faceți valea aceasta plină de gropi; Că așa zice Iehova: Nu veți vedea vânt, și nu veți vedea ploaie, și valea aceasta toată se va umple
18 de apă, și veți bea, voi și turmele voastre și vitele voastre. Și aceasta este mică lucru în
19 ochii lui Iehova; în mâna voastră va da și pe Moabi. Și veți zdrobi tot ce este întărit și tot ce este ales, și veți tăia tot pomul bun, și veți astupa toate izvoarele apelor, și veți strica cu pietre toată
20 ogoada.
Și dimineața, pe când se aduce darul
21 de pâine, iată, veni apă de pe calea Edomului, și se umplu pământul de apă. Și când auziră toți Moabiții că se suiseră toți regii ca să se lupte cu ei, adunară pe toți cei ce se încingeau cu brâul, și peste tot,
22 și stătură la hotară. Și se sculară dis de dimineață, și când răsări soarele peste apă, văzură în depărtare apa Moabiților ca
23 roșe ca sângele. Și ziseră: Aceasta este sânge; de sigur regii s-au nimicit, și s-au bătut unii cu alții; acum vino la pradă,
24 Moabiților! Și când veniră la tabăra lui Israel, se ridicară Israeliții, și bătură pe Moabiți, care fugiră dinaintea lor; și intrară în pământul Moabiților
25 și-l zdrobiră. Și cetățile le dărâmară, și fiecare aruncă câte o piatră pe orice bucată bună de pământ, și o umplură; și astupară toate izvoarele apelor, și tăiară tot pomul bun; până ce în Chir-Haraset lăsară numai pietrele de lut la locul lor, și fundașii înconjurară cetatea și o bătură.
26 Și când regele Moabului văzu că este prea tare pentru el în luptă, luă cu sine șapte sute de bărbați mânuitori de sabie, ca să se spargă până la regele Edomului, dară nu putură.
27 Atunci luă pe fiul său cel întâi-născut, care avea să domnească în locul său, și-l aduse arzător pe zid, și avură mare mânie în contra lui Israelu; și ei trebuiră să se depărteze de la el, și se întoarseră la țara lor.

Locuitorii din Betel și printre ei Elisei, batjocoriți de copiii care ieșiseră din cetate, sfâșiați de doi urși.

2 Și o femeie din femeile fiilor profeților strigă către Elisei, zicând: Sluga ta, bărbatul meu, a murit, și tu știi că sluga ta se temea de Iehova; și creditorul a venit, să-și ia pe amândoi copiii, ca să fie robi.
2 Și Elisei i-a zis: Ce vrei să-ți fac eu pentru tine? Spune-mi, ce ai în casă? Și ea a zis: Roaba ta n-are nimic în casă, numai untdelemn are cu oleiu.
3 Și a zis ei: Mergi, împrumută-ți vase de afară, de la toți vecinii tăi, vase deșarte; nu împrumuta puține.
4 Și apoi intră, și închide ușa după tine și după fiii tăi, și toarnă din acest untdelemn în toate vasele acestea, și ceea ce este plin să pui la o parte.
5 Și ea se duse de la el, și închise ușa după sine și după fiii săi; și ei îi aduceau vasele și ea turna.
6 Și după ce fură umplute vasele, zise ea către fiul său: Mai aduceți-mi încă vase; și el i-a zis: Nu mai sunt vase. Și se opri oleiul.
7 Atunci ea se duse și spuse omului lui Dumnezeu. Și el zise: Mergi, vinde oleiul, și plătește datoria ta, și tu cu ce va rămâne trăiește cu fiii tăi.
8 Și într-una din zile trecea Elisei pe la Șunem, unde era o femeie avută, și ea îl sili cu stăruință să mănânce pâine. Și de atunci ori trecea, se abătea acolo să mănânce pâine! Și ea zise soțului său: Iată acum, cunosc că acesta este sfânt om al lui Dumnezeu, care trece totdeauna pe la noi.
9 Să facem, te rugăm, o cameră mică de
10 zid, și să-i punem lui acolo un pat, o masă, un scaun și un sfeșnic; și va fi, când va veni pe la noi, să se abată acolo.
11 Și într-una din zile veni pe acolo, și se abătu în cameră de sus, și se
12 culcă acolo. Și zise către Ghehazi, servitorul său: Cheamă pe Șunamita aceasta. Și după ce o chemă, ea sta înaintea lui.
13 Și el zise lui Ghehazi: Zi către dânsa: Iată tu ai făcut toată această grijă pentru noi; ce vrei să facem pentru tine? Ai de a
14 ce vorbi pentru ce-va regelui, sau mai vorbă pentru cineva? Și el răspunse: Ea locuiește în mijlocul poporului meu.
15 Și el zise: Ce dară să facă pentru ea? Și Ghehazi răspunse: Ea odoarăși n-are fiu, și bărbatul ei este bătrân.
16 Și el zise: Cheam-o pe ea; și după ce o chemă, ea sta la ușă.
17 Și el zise: La anul viitor, pe la această vreme, vei îmbrățișa un fiu. Și ea zise: Nu, domnule meu, omule lui Dumnezeu! Nu minți roaba ta!
18 Și femeia zăcu, și născu un fiu la anul viitor, pe la vremea cea a spus-o Elisei.
19 Și după ce copilul se făcu mare, ei într-o zi la părinții săi. La secerători.
20 Și ea zise către părintele său: Capul meu, capul meu! Și el zise servitorului: Du-l la mama sa.
21 Și îndată-l. Și după ce la mama sa, și el șade pe genunchiul ei până la amiază, și muri. Și-l sui, și-l culcă pe patul omului lui Dumnezeu, și închise ușa după sine, și ieși.
22 Și chemă pe bărbatul său, și zise: Trimite-mi, rogu-te, pe unul din tineri și una din măgărițe, să alerg la omul lui Dumnezeu, și mă voi
23 întoarce. Și el zise: Pentru ce te duci la el? Nu este nici lună nouă, nici sâmbătă. Și ea a zis: Fie ca pace.
24 Și puse șaua, și zise servitorului său: Mână, și aleargă, nu mă lăsa să opresc din călărit la cea dintâi dată, până ce-ți voi zice. Și
25 se duse și veni la omul lui Dumnezeu în muntele Carmelului.
Și când o văzu pe ea omul lui Dumnezeu de departe, zise către Ghehazi, servitorul său: Iată, Șunamita!
26 Și acum aleargă, spre întâmpinarea ei, și-i zi: Bine ești? Bine este bărbatului tău? Bine copilului tău?
27 Și ea zise: Bine. Și după ce veni la omul lui Dumnezeu în munte, apucase picioarele lui; și Ghehazi se apropie, ca să o îndepărteze. Dară omul lui Dumnezeu i-a zis:
28 Lasă-o, căci sufletul ei este amărît în ea, și Iehova mi-a ascuns cauza, și nu mi-a spus.
29 Și ea zise: Oare am cerut fiu de la domnul meu? Nu am zis eu: Nu mă amăgi?
30 Și el zise către Ghehazi: Încinge-te coapsa, și ia toiagul meu în mâna ta, și mergi; de vei întâlni vreun om, să nu-l
31 saluți; și de te va saluta, să nu răspunzi lui, și pune toiagul meu pe fața copilului.
Și mama copilului zise: Viu este Iehova, și viu ești sufletul tău, nu te voiu lăsa. Și se sculă, și o urmă pe ea.
Și Ghehazi trecu
înaintea lor, și puse toiagul pe fața copilului; dară n-a fost nici viață, nici auzire.
Și el se întoarse spre întâmpinarea lui, și-i spuse, zicându: Nu s-a deșteptat copilul.
32 Și când veni Elisei în casă, iată, copilul era mort, întins pe patul său.
33 Și el intră, și închise ușa în urma lor amândoi, și se rugă lui Iehova.
34 Și se sui, și se culcă pe copil, și puse gura sa pe gura lui, și ochii săi pe ochii lui, și mâinile sale pe mâinile lui; și s-a întins pe copil, și s-a încălzit carnea copilului.
35 Apoi se întoarse, și se preumblă în casă, încoace încolo; și se sui iarăși, și s-a întins peste el, și strănută de șapte ori, și a deschis copilul ochii săi.
36 Atunci a chemat pe Ghehazi, și zise: Cheamă pe Șunamita aceasta. Și când o chemă, și când a intrat ea la el, zise el: Ia-ți
37 fiul tău! Și ea veni, și căzu la picioarele lui, și se închină la pământ, și luă fiul său, și ieși.
38 Și Elisei s-a întors la Ghilgal. Și era foamete în țară; și fiii profeților ședeau înaintea lui, și el zise slujitorului său: Pune cea cea mare, și fierbe fiertură pentru fii profeților.
39 Și unul ieși la câmpie, să culeagă verdețuri, și aflară unul curcubeu, și a adunat de pe el colocinte sălbatice, până ce se umplu vestmântul său, și intră
40 înapoi, și le tocă în oală de fiertură; căci nu le cunoșteau. Apoi au turnat celor mâncau, și ei, când mâncară din fiertură, strigară, și ziseră: Omule lui Dumnezeu, moarte este în oală. Și nu putură
41 mânca. Și el zise: Aduceți făină. Și a aruncat în oală; apoi zise: Toarnă pentru ai mânânce. Și nu era nimică rău în oală.
42 Și veni unul venit de la Baal-Șalișa, și aduse omului lui Dumnezeu pâine din prârgă: douăzeci pâini de orz și spice proaspete de grâu, în sacul său.
Și el zise: Dă poporului să mânânce.
43 Și

serveĭ săĭ díse: Óre, ar pute omórî Dumnezeŭ
ínsuș și o víță de ómeni? Și elĭ ĭĭ răspúse:
Dă-ĭ poporúluĭ să mănânce; căcĭ așa díce
Dómnul: Vor mânca, și încă vor și rămâne.
44 Și elĭ le puse înaintea lorĭ, și ei mâncară,
și bĕură, rămâșițe, după cuvêntul lui Ie-
hova.

Naamán vindecat de lepră; pedépsa lui Ghezi; Eliséĭ făcătorŭ de minúnĭ.

5 Și Naamán, maĭ marele preste ósta îm-
pĕratului Sirieĭ, era unŭ bărbat mare înaintea
domnuluĭ seŭ, și cunoscút; căcĭ Iehova
prin elŭ dădúse mântuíre Sirieĭ; dară acest
2 bărbat era un leprós. Și deci cete cete
eșíseră din Siria, și aduseseră de acolo
o copilă mică din pămêntul lui Israél:
5 și ĕa slújea femeeĭ lui Naamán. Și ea
díse stăpânei sale: O! de ară-ĭ domnuluĭ
meŭ înaintea profetuluĭ din Samaría, căcĭ
4 l-ar vindeca de lepra sa. Și dumnézeŭ-se
a spus domnuluĭ seŭ, dicêndŭ: Așa și așa
vorbește copila ceea din pămêntul lui Is-
rael.
5 Și regele Sirieĭ díse: Du-te, și eŭ voiŭ
trimíte o epístolă regeluĭ lui Israél. Și
elĭ se duse, și a luat în mâna sa dece talanțĭ
de argínt, și șese miĭ de galbenĭ de aur, și
6 dece rândurĭ de veșmínte. Și duse epis-
tola către regele lui Israél, în care se di-
cea: Și acumŭ, îndată ce va vení scrisóa
epístolă către tine, ĭată, am trimés
pre servulŭ meŭ Naamán către tine, ca
7 să-lŭ vindecĭ de lepra lui. Și când reĭ
regele lui Israél epístola, și-a rupt
vêșmintele sale, și díse: Óre sunt Dumnezeŭ
eŭ, ca să omór, sĭ să înviez, de trimete
acesta la mine, spre a vindeca unŭ
omŭ de lepra sa? Cunóște-ĭ deci, rogu-mă,
și vedeĭ, că acesta caută ocasíune în con-
tra mea.
8 Și când auzí Eliseĭ, omulŭ lui Dumne-
zeŭ, că regele lui Israél a sfâșiát vêș-
mintele sale, trimese către regele dicêndŭ:
Pentru ce ți-ai sfâșiát vêșmintele tale? Să
vină acumŭ la mine, și va cunóște că este
9 profétŭ în Israél. Deci Naamán vení cu
caiĭ sĭ cu carulŭ seŭ, și stătu la ușa
10 casei lui Eliseĭ. Și Eliseĭ trimese la el
pre unŭ bărbatŭ, dicêndŭ: Mergi și scaldă-te
de șapte orĭ în Iordán, și carnea ta se va
11 face ca maĭ nóuă, și tu vei curățí. Ér
Naamán se mâniá, și se duse, și díse: Ĭată,
eŭ gândíamŭ, zĭs-eŭ va eșí, și va chiámă
numele lui Iehova, Dumnezeŭlui seŭ, și va
12 pune mâna sa pe locúl acest, și se vin-
dece pre celŭ leprós. Óre Amana și Far-
par, fluviile Damascului nu sĕnt maĭ bune
de cât tóte apele lui Israél? Nu voiŭ pu-
téa oare de ĭĭ se mă spăl în ele, și a mă
curățí? Și întorcêndu-se, se duse cu mâ-
nie. Dară servíĭ seĭ se apropiară, și vorbiră
13 lui, și díseră: Părinte, dacă profetulŭ ĭĭ
ar fi zĭs vre unŭ lucru mare, ar fi îl nu l-aĭ
face? Cu atâtă maĭ multŭ, cêndŭ ĭĭ díce: Spală-
te și vei curățí? Și eĭ se pogorî, și se a-
mórfiă de șapte orĭ în Iordán, după cu-
vêntulŭ omuluĭ lui Dumnezeŭ; și carnea lui
se făcu ca carnea unuĭ copilaș mícŭ, și fu
se curățí.
15 Și se întórse la omulŭ lui Dumnezeŭ,
elŭ și tótă ósta lui, și vení, și stătu îna-
intea lui, și díse: Ĭată, acumŭ mĭ-am
recunóscut că nu este Dumnezeŭ în tótă pă-
mêntulŭ, ci numaĭ în Israél; și acumŭ
primește, rogu-te, dărĭ din partea ro-
buluĭ tĕu. Ér elŭ díse: Viŭ este Dómnul
16 în fața căruĭa stau eŭ, că nu voiŭ primí.
Și el îĭ sĭlĭ să priméscă, dară elŭ nu voĭa.
17 Naamán díse: Rogu-te, dacă nu va fi
dară robuluĭ tĕu două sarcíne de pământ,
căcĭ robul tĕu nu va maĭ aduce de acumŭ
arderĭ de tót sĕ sau jertfe altor dumnezeĭ,
18 fără numaĭ la Iehova. Iertă robuluĭ tĕu
în lucrul acesta: când se va duce stăpânul
meŭ în casa lui Rimón, ca să se închine
acolo și ea se sprijíne pe mâna mea, și eŭ mă închín în casa lui
Rimón, când mă închín în casa lui
Rimón, Iehova să erte robuluĭ tĕu pentru
19 lucrul acesta. Și elŭ díse lui: Mergi
în pace; și elŭ se duse de la dînsulŭ, o
mícă depărtare.
20 Ér Ghezí, servulŭ lui Eliseĭ, omulŭ
lui Dumnezeŭ, díse: Ĭată, domnulŭ meŭ a
cruțát pre Naamán Sirianulŭ, ca n-a luat
din mâna lui ceea ce a adusŭ; dară, viŭ
este Iehova! eŭ voiŭ alergá în urma lui, și
voiŭ lua ceva de la elŭ. Și a alergat
21 Ghezí după Naamán; și când l-a vĕ-
zutŭ Naamán alergându în urma lui, a sărit
din car spre întâmpinarea lui, și díse: Este
22 bine? Și elŭ díse: Bine, domnulŭ meŭ m-a
trimesŭ, dicêndŭ: Ĭată, ĭĭ venĭ la mine
acumŭ doĭ din fiiĭ profeților, din regiunea
muntelui Efraím; dă-le, rogu-te, un
talanțŭ de argínt și două rânduri de veș-
minte. Și Naamán díse: Iă maĭ bine două
23 talanțe. Și îĭ sĭlí, și a legat două ta-
lanțe de argínt în două saci, împreună
cu două rânduri de veșminte, și le-a pus
pe două din servíĭ seĭ, și le-a purtat înaintea

lui. Și când ajunse la unŭ deluș, le luară
din mânile lorĭ, și le-a ascuns în casă;
și díse oamenilorĭ înșiraților, și ei se
duseră. Și eŭ intrat, și stătu înaintea domnu-
lui seŭ. Și Eliseĭ ĭĭ díse: De unde vii,
Ghezí? Și elŭ díse: Servulŭ tĕu n-a fostŭ
nicĭ unde. Și elŭ ĭĭ díse: Au nu mergea
cu tine inimaș, când s-a întors omulŭ
de pe carŭ ca să te întâmpine? Este
timpulŭ de a lua argínt, și de a primí
vêșminte, și măslinĭ, și vie, și boĭ, și oiĭ, și slugĭ, și slujnice?
27 Și lepra lui Naamán va fi lipí de tine
și de semința ta în eternŭ. Și elŭ eșí
de dinaintea lui leprós, albŭ ca omătulŭ.

6 Și fiiĭ profeților díseră lui Eliseĭ: Ĭată,
locúl în care locuim cu tine
este prea strímtŭ pentru noĭ. Să mergem,
rogu-te, până la Iordán, și de acolo
să luăm fiecare câte o grindă, și să
facemŭ nouă locŭ, unde să locuim.
3 Și elŭ díse: Duceĭ-vă. Și unulŭ díse:
Primește, rogu-te, și mergi cu servíĭ tăĭ.
Și elŭ díse: Voiŭ merge. Și merse cu dînșiĭ.
4 Și când la Iordán, au tăiat lemne.
5 Și când unŭ cădea o grindă, o trăgea
cu securea în apă; și elŭ strigă, și díse:
Ah, domnulŭ meŭ, și care încă de împrumutŭ.
6 Și omulŭ lui Dumnezeŭ díse: Unde a că-
dut? Și i-a arătat lui locúl; atunci a tă-
iat un lemn, și-l aruncă acolo, și fe-
rulŭ a plutit. Și elŭ díse: Ridícă-ĭ-l
7 singurŭ mâna ta. Și el întinse

Asediul cetății pre timpul foametei.

mâna sa pe regele Sirieĭ, și vrăjmășiile
8 cu Israél. Și el avea tabĕre în locúl
cutare sau cutare. Și regele Sirieĭ se luptă
cu Israél, și făcu sfătuire cu servíĭ seĭ,
dicêndŭ: În cutare și cutare locŭ voiŭ tăbărî.
9 Și omulŭ lui Dumnezeŭ trimese regelui lui Israél,
dicêndŭ: Păzește-te, să nu treci prin locúl
cutare, căcĭ Sirienĭĭ sunt acolo ascunși.
10 Și regele lui Israél trimese la locúl, de
care-ĭ spusese omulŭ lui Dumnezeŭ, și se
păzi acolo, nu o dată, nicĭ de două ori.
11 Și inima regelui Sirieĭ se turbură pentru
acestă pricină, și chemă pe servíĭ seĭ,
și ĭĭ díse: Voiĭ spune voĭ din noĭ cine
este pentru regele lui Israél? Și unulŭ
din servíĭ lui, Nu, domnulŭ meŭ, rege,
dar Eliseĭ, profétulŭ celŭ din Israél,
spune regelui lui Israél cuvêntele ce vor-
bești în camera ta de dormitŭ. Și el
12 zise: Mergeĭ, și vedeĭ unde este, ca eŭ
să trimétŭ și să-lŭ prindŭ. Și i se spuse,
dicêndŭ: Ĭată, el este în Dotaím.
13 Deci elŭ trimese acolo cai și care și
o ostire grea; și veniră nóptea și înconju-

rară cetatea. Și când se sculă de dimi-
14 neță servulŭ omuluĭ lui Dumnezeŭ, și a
eșítŭ afară, ĭată, o ostire înconjurase cetatea
cu cai și cu care. Și díse stăpânulŭ seŭ:
15 O, domnulŭ meŭ, ce vomŭ face? Ér elŭ
16 respunse: Nu te teme, căcĭ maĭ mulțĭ sunt
cei cu noĭ, decât cei cu ei. Și se rugă
17 Eliseĭ, și díse: Iehova, deschíde, rogu-te,
ochiĭ lui, ca să vadă. Și Iehova deschise
ochiĭ servuluĭ, și elŭ văzu: și ĭĭată, muntele
era plinŭ de caĭ și de care de foc împre-
jurulŭ lui Eliseĭ. Și când sĭ-i pogorîtŭ
18 spre elŭ Sirienĭĭ, se rugă Eliseĭ lui Iehova,
și díse: Loveșce, rogu-te, poporulŭ acesta
cu nevederea. Și el a lovit pre ei cu nevede-
rea, după cuvêntulŭ lui Eliseĭ. Și díse
19 Eliseĭ ce ĭĭ: Nu este aceasta calea, nicĭ
acesta cetatea; urmaț-mĭ, și eŭ voiŭ duce
pe omulŭ pe carele-l căutați. Și-i duse
în Samaría. Și după ce sosiră în
20 Samaría, díse Eliseĭ: Deschide-ĭ, Iehova,
ochiĭ lorĭ, ca să vadă. Și Iehova deschise
ochiĭ lorĭ, și ei văzură, și ĭĭată, eraŭ în
mĭlocúlŭ Samaríeĭ.
21 Și când ĭĭ văzu regelŭ lui Israél, díse
către Eliseĭ: Voiŭ lovĭ-voiŭ, părinte?
22 Ér elŭ respunse: Să nu-ĭ lovești. Ai
fiĭ-voĭ cumpĕrat cu sabia ta și cu arcul
tĕu pe cei luațĭ? Pune pâne și apă înain-
tea lorŭ, ca mâncând și bĕând, să se
23 ducă la domnulŭ lorŭ. Și li făcu ospĕță
mare; și după ce mâncară și bĕură, îĭ dădu
drumulŭ, și ei se duseră la domnulŭ lorŭ;
și n-au maĭ venit cetele Sirieĭ în pământulŭ
lui Israél.

Ingrozirea și scăderea Samaríeĭ, și vindecarea
minunată a ei.

24 Și după aceste Benhadád, regelŭ Si-
rieĭ a adunat tótă ósta sa, și s-a suit,
și a împresurat Samaría. Și fómea mare
era în Samaría; și ĭată, o împresurară
până ce se vându unŭ cap de asinŭ dreptŭ
optzecĭ de șecĭ de arginți, și unŭ pă-
trariu de cenușă de gĭuncĭ de porumbŭ
dreptŭ cinci șecĭ de arginți. Și pre-
26 cându trecea cumva lui Israél pe zĭdŭ,
o femeĭe îĭ strigă, dicêndŭ: Ajută, dom-
nulŭ meŭ, regele! Ér elŭ díse: Dacă Ie-
hova nu te ajută, de unde oare să te ajută
eŭ? Din de la arie, sĭ din de la teascŭ? Și
28 díse regelŭ, cu regele: Ce aĭ? Și ea díse:
Femeea aceasta mĭ-a díse: Dă pre fiulŭ tĕu,
ca să-l mâncămŭ astă-ș, și mâne vomŭ
mânca pre fiulŭ meŭ. Așa amŭ fiertŭ pre
29 fiulŭ meŭ, și l-amŭ mâncatŭ; și díseamŭ eŭ
a doua zĭ. Ĕĭ pre fiulŭ tĕu, ca să-l mân-

elenii; dară ce o ascunsu pre fiulă seu. 10 Şi cumă audi regele curindele lemnei, 'şi
'adăgă vestimintele sale, pre-cumătă trecea
pe cădi; şi peporulă prinse, şi ferecă sacra
31 ere in Ierusalimu pe palea lui. Şi dise: 'Aşa
să-mi facă Domnedieŭ şi încă mai multă,
dacă sangele lui Enmei, fiulu lui Şafatia, va
sea derecepta cu sabi-a!
32 Şi Fliseŭ şedea in casa sa, şi 'bătrînii
şedeau cu d'insulu; şi trimise regele unu
curieru de d'inaintea sa; insa mai 'nainte
de a veni la elă trimesulu, dise elu către
bătrîni, "Ati vedutu, că acestu fiiu de "ucigaşu
'a trimisu să-mi ie capulu? Intuliţi
bine, cumu se va veni trimesulu, inchideţi
usa, şi opriţi-lă la uşe; sunetulu piciorelor
33 lui domnulu seu nu este dinapoia sa. Şi
cu'indă încă cu elă, 'iată, ela pogorîtă la
elă trimesulu, şi regele dise: Este de la
Iehova este vătă acesta: 'ce să mai aşteptu
de la Iehova?
7 1 ATUNCEA dise Fliseŭ: Ascultaţi cuvîntulu lui Iehova; aşa dice Iehova: "Mane,
pe la óra acésta, in pieţa Samariei se va
vinde o măsură de făină fină pentru unu
2 siclu, şi dóue măsure de orzu pentru unu
siclu. "Şi respunse căpitanulu lui Dumnedieŭ
căpitecu, pe mîna căruia se rădăma
regele, şi dise: Chiară 'dacă Iehova va face
guri ceriului, intîmpla-se-va lucrulu acesta?
Ert elu dise: Este, vei vedé cu ochii, dară
nu vei mînca din acelea.
3 Şi erau patru bărbaţi leprosi 'la intrarea
porţii; şi dise unulu către altulu: De ce
4 să sedemu aci acestu, pînă vomu muri? De
vomă dice: Să intrămă in cetate, fómetea e
in cetate, şi vomă muri acolo; şi de vomu
sedé acestu, vomă muri acumă. Deci acumă
să ne furişămu in tabăra Sirienilorŭ. De ne
vomă lăsa vii, vomă trăi, şi de ne vor omorî,
5 vomă muri. Şi se pornira, cătră sănătate,
ca să intre in tabăra Sirienilorŭ; şi după ce
ventră la capetulu taberei Sirienilorŭ, ecce,
6 nu era unu omu acolo. Căci Domnulu
făcuse "să se audă in tabăra Sirienilorŭ vuetu
de care, vuetu de cai şi sgomotu de óste
mare; şi dîseră unulu către altulu: Ecce,
regele lui Israelu a tocmitu pre 'regii Hetiţilorŭ şi pre regii Egiptului, ca să vină-in
7 contra nóstră. Drept care 's'au ridicatu-se,
şi fugiră séra, şi părăsiră corturile lorŭ şi
caii lorŭ şi măgarii lorŭ şi tabăra, cumu
era, şi fugiră viéţa lorŭ.
8 Şi după ce acesti leprosi veniră pînă
la capetulu taberei, ei intrară intr'unu
cortu, şi mîncară şi se bătură; şi luîndă
de acolo argintu şi auru şi vestminte, se duseră şi le-ă ascunsu; şi intorcîndu-se ei
intr'altu cortu, şi ală luară de acolo
şi ei mersă şi le-ă ascunsu. Atunci ei
9 disă unulă către altulu: Noi nu facemu bine;
diua acésta este o di de bună vestire, şi noi
nóue tacemu, şi vomă aşteptă pînă la
lumina demineţei, vor-fi nenorocire pre
noi; veniţi dară ei mergemu, spre a spune vestea in casa regelui. Deci ve-
10 niră, şi strigară către portarii cetăţii; şi
'le-ă spusu, dicîndu: Am intratu in tabăra
Sirienilorŭ, şi ecce nu era acolo nici unu
omu, nici vóce de omu, fără numai caii legaţi, şi
măgarii legaţi, şi cortulile cum se află.
11 Şi ei strigară pre portarii, cari au şi spusu
cesta in lăuntru in casa regelui.
12 Şi sculîndu-se regele nóptea, 'dise către
servii sei: Acumu vi voiu arăta ce v'au făcutu
Sirienii: ai sei ei, că sciuseră flămîndi,
deci ai eşitu din tabără, ca să se ascundă a
câmpii, dicîndu: Candă vorŭ eşi din cetate,
13 vomă prinde de vii, şi vomă intra in cetate. Şi respundîndu unulu din servii lui,
dise: Să se ie, rogu-te, cinci din caii remaşi, ce se mai găsescu in cetate, (ecce,
şi acestia sînt ca şi intregă mulţimea a lui
Israelu, ce ală mai rămasu in ea; ecce, sunt
ca şi băţi mulţimea Israelitiloră, cari s'a
sfîrşitu); şi să trimitemă, ca să vedemu.
14 Deci luară dóue călăreţi de caii ce remăsese
la tabăra Sirienilorŭ, dicîndu: Mergeţi, şi vedeţi. Şi mersără in urma lorŭ
pînă la Iordanu; şi ecce, bîta cetea
pînă de vestminte şi de vasele, pre cari
Sirienii le aruncase cătră ei grăbiţi. Şi
15 intorcîndu-se trimişii, spuseră regelui. Şi
16 Şi poporulu eşi, şi prădă tabăra Sirienilorŭ; şi ecce s'a vîndutu o măsură de făină
fină dreptu unu siclu, şi dóue măsure de orzu
dreptu unu siclu, 'după cuvîntulu lui Iehova.
17 Şi făcu regele mai mare pre'ţ pre cei
căpitenii, pe cari ei-i rădimase pre mîna
sa, şi 'le călcară pre ei poporulu în pórti, şi
muri, 'după cumu a dîsu omulu lui Dumnedieŭ, care aşa a vorbitu, cîndu regele
18 pogorî la ei. Şi s'a indeplinitu prorocia
a vorbitu omulu lui Dumnedieŭ cătră rege,
dicîndu: 'Dóue măsuri de orzu dreptu unu
siclu şi o măsură de făină fină dreptu
unu siclu se voru vinde mâne pe la óra acésta in pórta Samariei; Şi căpitanulu acelui
19 spusese omulu lui Dumnedieŭ, şi 'dise: Chiară
dacă Iehova ar face guri ceriului, intîmpla-se-va lucrulu acesta? Şi acela dise: Este,
vei vedé acésta cu ochii sei, dară nu vei
mînca din ea. Aşa s'a şi intîmplatu lui
20 căci poporulu în călcă in pórtă, şi muri.

8 1 Dară Elisei vorbi către femeea, "pre a cării
fiiu 'l'a inviatŭ, dicîndu: Scolă-te, şi
te du, tu şi casa ta, şi petrece, unde vei pu-
tea; că Iehova a 'chiămatŭ fómete, şi ésse
2 chiară vine pe pămîntă pentru şapte ani.
Şi sculîndu-se femea, facu dupre cuvîntulu
omului lui Dumnedieŭ; şi se duse, ea şi casa
ei, şi a petrecutu in pămîntulu Filistenilorŭ
3 şapte ani. Şi la sfîrşitulu celoru şapte ani
se intorse femea din pămîntulu Filistenilorŭ;
şi eşi, ca strige către rege pentru casa ei
4 şi pentru ţărîna sa. Şi a vorbitu regelui
'Ghehazi, servulu omului lui Dumnedieŭ,
dicîndu: Spune-mi, rogu-te, tóte lucrurile
mari, ce a facutŭ Elisei. Şi pre-cîndu ela
spunea regelui, cumu a 'înviatŭ pre mortŭ,
ecce, femea, pre a cării copilă îl inviase,
strigă către rege pentru casa ei şi pentru
5 ţărîna sa. Şi Ghehazi dise: Domnulu
meu, rege, acésta este femea, şi acesta fi-
iu-seu, pre care l'a inviatŭ Elisei. Şi re-
gele întrebă pre femeă, şi ea spuse lui pen-
tru. Şi dete-a regele unu dregătoriu, dicîndu:
Intorce-i tóte cîte ei, şi tóte venitulu tere-
nului ei, din 'ziua in care părăsi ţéra
pînă acumu.
7 Şi Elisei veni la Damascu. "Şi Benhadadu,
regele Siriei, era bolnavu, şi i se spuse, di-
cîndu: Omulu lui Dumnedieŭ a venitu aicea.
8 Şi 'dise regelui către 'Hazaelu: 'Ieu, ia darŭ
o rîsnă in tine, şi mergi spre intîmpinarea
omului lui Dumnedieŭ, şi 'întrebă prin ell pre
Iehova, dicîndu: Voiu-mi-voiu-da din bóla
acésta? Şi ase s'a dusu Hazaelu spre in-
tîmpinarea lui, 'luîndă in mîna sa mîrţoagă
din tóte bunătăţile Damascului, o încărcătură
de patruzeci de cămile; şi venindu, stătu
inaintea lui şi dise: Fiiulu lui Benhadadu,
regele Siriei, m'a trimesu la tine, ziscndu:
Voiu-mi-voiu da din bóla acésta? Şi dise
omulu lui Dumnedieŭ către elu: Du-te, spune-i: Cu
adevărată, tu poţi să te vindeci; dară Iehova
a 'arătatŭ că 'a'i va muri. Şi şedea omulu
lui Dumnedieŭ incătrău, pînă ce ruşină se topise,
şi a 'plînsu omulu lui Dumnedieŭ. Şi Ha-
zaelu dise: De ce plînge domnulu meu?
El respunse: Pentru-că ştiu ce 'voiu
face fiiloru lui Israelu. Tăriile lorŭ le
vei arde cu focu, şi pre 'junii lorŭ i-voi
ucide cu sabia, şi pre 'pruncii lorŭ îi voi
sfărîmă, şi pre 'femeile lorŭ le voi spin-
tecă. Şi Hazaelu dise: Cine 'servulu tău
este ore, ca să facă acestă lucru însemnatu?
Şi Elisei respunse: "Iehova mi-a arătatŭ, că
tu vei fi rege preste Siria. Şi a plecatŭ
de la Elisei, şi a venitu la domnulu seu,
care i dise: Ce ţi-a spusu Elisei? Şi
ela respunse: Mi-a dîsu: Cu adevărată tu
vei trăi. Şi a doua di a luatu 'Hazaelu
un cîlcîiu, şi mustindu-o in apă, a întinsu
preste faţa lui, şi a murită, şi in locul
lui domni Hazaelu.

Domnia lui Iehoramu şi a lui Ahazia ce Juda.

Şi in anulu alu cincilea alu lui Ioramu,
fiiulu lui Ahabu, regele lui Israelu, pre-cîndu
domnia Iosafatu preste Iuda, au fostu rege
"Iehoramu, fiiulu lui Iosafatu, regele lui Iuda.
17 'De 'treidieci şi dóue de ani era, cîndu
se facu rege, şi domni opte ani in Ierusalimu. Şi a 'umblatŭ in calea regilorŭ lui
19 Israelu, dupre cumu făcuse casa lui Ahabu;
căci 'fiica lui Ahabu 'i era femeie; şi face
reulu in ochii lui Iehova. Dară Iehova nu
19 voi să nimicéscă pre Iuda, din 'mărire către
Davidu, servulu seu, 'cărula le promisese,
că i va da lumina, lui şi fiiloru sei in tóte
dilele.
20 In dilele lui se rapse 'Edomulu de sub
porunca lui Iuda, "şi pusera peste densulu
21 impĕrat. Şi trecu Ioramu la Zairu, şi tóte
carăle lui cu ell; şi sculîndu-se nóptea
sîlnu pre Edomiţii cari îl incungiurau, şi
pre capeteniile carăloru; şi poporulu fugi la cor-
turile sale. Insă Edomulu s'a rapsu de
22 sub porunca lui Iuda, pînă in diua de
astă-di. 'Tot atunciu s'a rapsu şi Libna
23 Şi celelalte fapte ale lui Ioramu, şi tóte
cîte a facutŭ, óre nu sînt scrise in Cartea
Cronicelorŭ regilorŭ lui Iuda? Şi adormi
24 Iehoramu cu părinţii sei şi se 'înmormentă
cu părinţii sei in cetatea lui David; şi in
locul lui domni "Ahazia, fiiulu seu.
25 In anulu alu dóuăsprecee alu lui Ioram,
fiiulu lui Ahabu, regele lui Israelu,
incepu a domni Ahazia, fiiulu lui Iehoramu,
regele lui Iuda. "De dóue-dieci şi dóue de
26 ani era Ahazia cîndu se facu rege, şi
domni unu anu in Ierusalimu. Şi numele
mamei sale era Atalia 'fiica lui Omri, re-
gele lui Israelu. "Şi 'umblă in calea casei
27 lui Ahabu, şi făcu rele in ochii lui Iehova,
ca şi casa lui Ahabu; căci era ginere casei
lui Ahabu. Şi merse cu Ioramu, fiiulu lui
28 Ahabu, la resbelu contra lui Hazaelu, re-
gelui Siriei, la Ramot-Galaadu; şi ei răni-
ră Siricnii pre Ioramu. Şi "s'a intorsu
29 regele Ioramu, ca se se vindecă in Izreelu
de rănile, ce i 'făcuseră Sirienii la Rama,

rămâne se luptă cu Hazaelu, regele Siriei.
*Și Ahazia, fiiul lui Ioharamu, regele lui
Iuda, se pogorî în Ieroselu, ca să vădă pre
Ioramu, fiiul lui Ahabu, căci era bolnavu.

*Ieha unsulu lui Dzeu; ală nobile pre regele lui Israelu
și ală lui Zedechi, și pre nedreptatirile lui Izabelu, și
răsbunarea sângelui Profeților.

9 Și chiămă Eliseu profetulu, pre unulu
*din fiii profeților, și dise: Incinge-ți
ocăpuria, și ia în mâna ta vasulu cu
2 ulei, și te du la Ramoth-Galaadu. Și
când vei intra acolo, vei vedă acolo pre
Ieha, fiiulu lui Iosafatu, fiiulu lui Nimși;
și intră, și ridică-lu din mediulocelu *fra-
ților sei, și du-lu în camera cea mai din
3 lă intru. Și luându vasulu cu ulei, vérsă-lu
pe capulu seu, și di lui: *Așa dice Iehova:
Unsu-te-amu pre tine rege preste Israelu.
Atunci deschidându ușa, fugi, și nu te
4 întorce. Și se duse tînerelu, servulu pro-
fetului, la Ramoth-Galaadu.
5 Și când sosi, iată, mai marii preste
ôste ședeau; și elu dise: Cuvêntu am a ți
spune ție, mai mare voivodu! Și Ieha dise:
Cui dintre noi toți? Și elu dise: Ție, mare
6 voivodu. Și sculându-se, a intratu în casă;
și elu turnă uleiulu pe capulu lui, și i dise:
*Așa dice Iehova, Dumnedieulu lui Israelu:
Unsu-te-amu rege preste poporulu lui Ie-
7 hova, preste Israelu: Și tu vei lovi casa lui
Ahabu, domnulu tău, și so voiu resbuna
sângele servilorii mei, alu profeților, și
sângele tuturoru servilorii lui Iehova *asupra
8 Izabelei. Căci toată casa lui Ahabu so ra-
sêrpu; și *voiu nimici din ai lui Ahabu *toți
sulitarii porte bărbătêscă, și pre *celu in-
9 chisu și pre celu liberu din Israelu. Și
voiu face casa lui Ahabu ca și casa lui
*Ieroboamu, fiiulu lui Nebatu, și ca și casa
10 lui *Baasa, fiiulu lui Ahiu. Și pre Izabela
vănă o voiu mânca câni în ținerîmu din Reseelu,
și nu va fi cine să o îngroape. Și de-
schidându ușa, fugi.
11 Și Ieha eși către servii domnului seu;
și dzise-i cineva: Pace? pentru ce venu la
tine *nebunulu acesta? Și elu li dise: Voi
12 cunoscuți pre omulu și vorbele sale. Și ei
dzisără: Nedreptu este; spune nouă, rogu-
mu-te. Și el dise: Așa și așa vorbi elu cătră
mine, dicêndu: Așa dice Iehova: Unsu-
13 te-amu pre tine rege preste Israelu. Atunci
se grăbiră, și *luându fie-care vestmêntulu
seu, le puseră supt d'înșii pe trâptă,
și au cuflatu în trîmbițe, dicêndu: Ieha
14 va fi rege. Și așa Ieha, fiiulu lui Iosafatu,

*fiiulu lui Nimși, conjurâ în contra lui Io-
ramu; (și Ioramu veghiâ în Ramoth-Galaadu
elu și tótu Israelulu, în contra lui Hazaelu,
regele Siriei. Dară *se întorsese regele Io- 15
ramu în Ieroselu, ca să se vindece de ră-
nile, cari Sirienii, când *se luptă
în contra lui Hazaelu, regele Siriei.)

Și Ieha dise: Dacă este voința voastră,
să nu iasă nimenea, scăpate să fugă din ce-
tate ca să mărgă să spună acesta în Ie-
roselu. Și călărindu Ieha, se duse la Ieze-
clu, căci Ioramu ședea acolo. *Și Ahazia, 16
regele lui Iuda se pogorîse, ca să vădă pe
Ioramu. Ere pe turnulu din Ieroselu când
unu străjeru, și văzêndu oștea lui Ieha ve-
nindu, dise: Văd o ôște. Și Ioramu dise: Ia
mulu călăreți, și trimete-lu spre întâmpi-
rea lui, să dică: Așa vorbesce regele: Pace?
Și se duse unu călărețu spre întâmpinarea lui,
și dise: Pace? Și dise Ieha: Ce-ți pasă ție de
pace? Întórce-te înapoia mea. Și străjerulu
spuse, dicêndu: Trimesulu a mersu la ei, dară
nu se întórce. Și elu trimise pre unu alu 17
doilea călăreță, carele venindu la ei, dise: Așa
vorbesce regele: Pace? Și Ieha respunse:
Ce-ți pasă ție de pace? Întórce-te înapoia
mea. Și străjerulu spuse, dicêndu: Fiiulu a
mersu la ei, dară nu se întórce; și mânarea
este ca mânarea lui Ieha, fiiulu lui Nimși, căci
mâna furiosă. Și Ioramu dise: Înhămați!
Și înhămară la carulu seu, și *ei Ioramu
regele lui Israelu, și Ahazia, regele lui Iuda,
fie-care în carulu seu, și se duseră spre în-
tâmpinarea lui Ieha, și-lu aflară la ținerîmu
lui Nabutu, Izreelitulu.

Și când văzu Ioramu pre Ieha, dise: 18
Pace, Ieha? Ér elu respunse: Cumu pace,
când ușe multe mâre desfrêulu mumei tale
Izabela, și fermecătoriele ei? Și se întâmplă
Ioramu ca să fugă, dicêndu lui Ahazia: Vi-
clene, Ahaziă! *Și apucându Ieha arcalu 19
lui pre Ioramu între brațele sale; și săgeta
trece prin ficâtulu lui. Și elu căcâi în ca-
rulu seu. Atunci dise Ieha căpitaniului 20
oștei sale: Ia-lu, și-lu aruncă în ținerîmu
lui Nabutu, Izreelitulu, căci adă-ți aminte
că când eram, călări eu și tu umeru în umeru
după Ahabu, părintele seu, *Iehova îl împovără
cu ast'a: Da, amu văzutu eu sângele
lui Nabutu și sângele fiiloru lui, dice Ie-
hova; și îți voiu răsplăti în ogorulu acesta,
dice Iehova. Și acumu ridică-lu, și arun-
că-lu în ogorulu acesta, dupre cuvêntulu lui
Iehova.

10 Eră Ahazia, regele lui Iuda, când vădi
acestea, fugi pe calea casei din grădină. Și-lu
urmări Ieha, și dise: Loviți și pe acesta
în carulu seu, la suirișu Gurî, aprope de
Ibleam. Și elu fugi la *Megiddo, și muri
2 acolo. Și *slugile sale îl aduseră în carulu
lui, și-l îngropară în mormêntulu seu cu părinții săi în cetatea lui Da-
3 vid. Și Ahazia preste Iuda în anulu alu unspre-dzecilea alu lui Ioramu,
fiiulu lui Ahabu.

4 Și când Ieha la Ieroselu, și audiându Ie-
zebelu, *și cum ajunsese sosi, și și împo-
dobi capulu seu, și se uită prin ferestră.
5 Și când Ieha intra pe porță, ea dise:
*Este-e pacea, Zimri, celu ce a omorîtu
6 pe domnulu seu? Și elu ridicându-și fața
spre ferestră, dise: Cine este cu mine?
Cine? și se uitară doi, trei dregători ai
7 curții. Și elu dise: Aruncați-o josu!
Și o aruncară josu, și se stropiră de sân-
gele ei zidulu și caii; și el călcâ-o pre ea
8 cu piciorele. Și după ce elu o lăsase a
mâncată, și a *bêtu, dise: Duceți-vă de
vedeți acum și pre blăstemata aceea, și o în-
mormêntați; căci ea *este fiica de rege. Dară se
duseră, ca să o îmormêntedie: dară nu aflară
din ea nici cesătu craniulu, piciorele și
palmele mâniloru. Și întorcându-se *i spu-
seră acesta. Și elu dise: Acesta este cu-
vêntulu lui Iehova, ce-l dise prin servulu
seu Ilie Tișbitulu, dicêndu: În ogorulu din
Izreel voiu mânca câinii carnea Izabelei,
9 și cadavrulu Izabelei va fi *ca gunoiulu pe
fața câmpului în ogorulu din Izreel, așa
că nici să se poată dice: Acesta este Izabelă.
10 Și Ahabu avea șapte-dieci de fii în Sa-
maria. Și scrise Iehu epistole, și le trimise
în Samaria către cei mai mari din Izre-
el, către cei bătrâni și către crescătorii
de fii ai lui Ahabu, dicêndu: Și acumu,
când va va sosi această epistolă la voi, fiindu-
că voi aveți pre fiii domnului vostru, carii
vi și o vecue întărită, și arme, Vedeți
care din fiii domnului vostru este mai bun
și mai vrednicu, și-lu puneți pe tronulu pă-
rintelui seu, și vă luptați pentru casa dom-
nului vostru. Dară ei se spăimântară forte
și dzisără: Fără, când cei doi nu puteau sta
înaintea lui, și cumu vomu sta noi? Deci
cel ce este preste casa și cel ce este preste
cetate, și crescătorii fiiloru trimiseră către
Iehu, dicêndu: Noi suntemu servii tei, și
tóte câte ne vei dice nu vomu pune
pre nimenea rege; fă ce este bine în ochii tei.
Atunci scrise elu către ei o a doua

Iehu face acelea cu înțelepciune, care a părut
20 prea bine lui Dumnezeu. Și Iehu dise: Preaînțeleptul cerbădare astăzi pentru Baal. Și
21 prooroc[a]rea. Și Iehu bătu pe toți închinătorii, și veniră toți servii lui Baal, încât
nu rămase nimeni, care să nu vină. Și veniră în casa lui Baal, și se umplu casa lui
22 Baal de la un capăt la celălalt. Și zise celui ce
dise cărții acelia care era peste vistierie: Scoate veșmintele pentru toți servii
23 lui Baal. Și îi scose veșmintele. Și Iehu și Ionadab, fiiul lui Recab, intrară în casa lui Baal; și dise către servii lui Baal: Căutați, și vedeți să nu fie aici
cu voi nimeni dintre servii lui Iehova, ci numai servii lui Baal.
24 Și după ce intrară ca să aducă sacrificii și arderi de tot, Iehu își puse afară optzeci de oameni, și dise: De
va trăpa vre-unul din oamenii ce eu am dat în mânele vóstre, atunci sufletul celui ce va scăpa va fi pentru viața acestuia.
25 Și când sfârși de adus arderea de tot, dise Iehu către alergătorii și căpitanii săi: Intrați, loviți-i; nimeni să nu scape. Și-i loviră alergătorii și căpitanii cu sabia; și aruncară afară cadavrele, și de acolo se duseră la cetatea casei lui
26 Baal; Și aduseră idolii casei lui Baal,
27 și-i arseră. Și dărâmară idolul lui Baal, și dărâmară casa lui Baal, și o prefăcură
28 într'o casă de ședință până în ziua de astă-zi.
Așa stârpi Iehu pe Baal din Israel.
29 Numai Iehu nu se depărtă de păcatele lui Ieroboam, fiiul lui Nebat, care a făcut
pe Israel să păcătuiască, adică de viții de aur, cari din Bet-El și cari în Dan.
30 Și Iehova dise către Iehu: Fiindcă-ai făcut bine, lucrând după dreptul ochiu meu,
și ai făcut casei lui Ahab tot ce era în inima mea, fiii tăi până la al patrulea
31 neam vor ședea pe tronul lui Israel. Dar Iehu n'a luat aminte să umble cu
toată inima în legea lui Iehova, Dumnezeul lui Israel; nu se depărtă de păcatele lui Ieroboam, care a făcut pe Israel
32 să păcătuiască. În zilele acelea Iehova începu a rumpe din Israel; și Hazael îi bătu în toate
33 hotarele lui Israel. De la Iordan spre resărit bătu pământul Galaadului, pe Gadiți, pe Rubeniți și pe Manasiți, de la
Aroer, ce este pe râul Arnon, până în Galaad și în Vasan.
34 Și celelalte lucruri ale lui Iehu, și tot ce a făcut și toată puterea lui, care nu sunt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui
Israel? Și adormi Iehu cu părinții săi; și-l îngropară în Samaria; și în locul
35 lui domni Ioahaz, fiiul său. Și timpul cât Iehu domni peste Israel în Samaria fu douăzeci și opt de ani.

Povestirea despre Atalia, Iehoiada, uciderea lui Atalia, și urcarea lui Ioas pe tron.

11 Atalia, mama lui Ahazia, văzând că
a murit fiiul ei, se sculă și stârpi
2 toată sămânța regească. Dară Iehoseba, fata regelui Iehoram, sora lui Ahazia, luându pe
Ioas, fiiul lui Ahazia, îl fură din mijlocul fiilor regelui, cari se omorâră, și-l puse pe el și pe doică-sa în camera
paturilor, și-l ascunse de Atalia, și așa nu fu omorât. Și stătu în ascuns cu dânsa în
3 casa lui Iehova trese ani. Erî preoția fusese domni Atalia.
4 Și în anul al șeptelea Iehoiada trimese, și luându pe sutașii Carienilor și pe alergătorilor, îi aduse la dânsa în casa lui
Iehova, făcu legământ cu dânșii, îi puse în casa lui Iehova, și le arătă pe fiiul re-
5 gelui. Și le porunci, dicându: Aceasta este ceea ce veți a face: o treime din voi, cari veți lua de sâmbătă, veți păzi casa regelui. Și o treime va fi la poarta
6 Sur, și o treime la poarta din dinapoia alergătorilor; așa veți păzi templul, ca
7 să nu fie altare. Și două cete din voi, toți cari ați ieșit de sâmbătă, veți păzi casa lui Iehova de lângă rege. Și veți
înconjura pe rege de jur împrejur, fiecare cu armele sale în mână; și cela ce va intra în cetele sale, să se omâie; și
8 veți fi cu regele, când va ieși și când va intra.
Și făcură întocmai toate câte li ordonă Ie-
9 hoiada preotul: Luă fie-care pe oamenii săi, adică cei ce intrau de sâmbătă, cu
cei ce ieșiau din sâmbătă, și veniră la Iehoiada, preotul. Și dădu preotul ce-
10 lor peste sute lăncile și scuturile regelui Davidă, cari erau în casa lui Iehova. Și alergătorii
fiecare cu armele sale în mână se așezară împrejurul regelui, de la latura dreaptă a templului până la cea stângă, pentru
11 altariu și de templu. Atunci eșiră fiiul regelui, și-i puse diadema, și-i dădu mărturia, și-l făcu rege; și-l unseră și
bătându din palme, strigară: Trăiască regele! Și auzindu Atalia vocea alergătorilor și a poporului, veni și se uită pe
12 la casa lui Iehova. Și ce vădu, și
iată, regele era lângă stâlpul după datina

Și cumânțiră preoții, că nu este bine
6 de la popor, și să nu dureze cheltuelile casei; Și Iehoiada preotul, luă la sine
7 pe preoții la cari intrară bani în inimă, și le dise: Pentru ce nu reparați stricăciunile casei? Deci acum să nu mai luați bani de la cunoscuții voștri, ci să-i dați pentru stricăciunile casei.

8 Și preoții consimțiră să nu mai ia bani de la popor, și să nu dureze cheltuelile
9 casei; Și Iehoiada preotul, luă o lădă, și găuri o gaură în capacul ei, și o puse lângă altariu, în dreptul intrării în casa lui Iehova; și preoții cari păzeau pragul, puneau în ea toți banii ce se aduceau în casa lui Iehova.
10 Și când vedeau, că sunt mulți bani în lădă se suia cancelarul regelui, și arhiereul, și-i legau în sac, și numărau banii ce se aflau în casa lui Iehova. Și dădeau banii
11 cei cântăriți în mâinile meșterilor, cari făceau lucrul, cari aveau privighitorea asupra casei lui Iehova: și aceștia împărțiau lemnăriei și zidarilor, cari lucrau la casa lui Iehova;
12 Și pietrarilor și cioplitorilor de pietre, și spre cumpărarea de lemne și pietre cioplite, ca să dregă stricăciunile casei lui Iehova,
13 și pentru tóte, câte trebuiau la dregerea casei. Dară din banii ce se aduceau în
casa lui Iehova, nu se făcu pentru casa lui Iehova cupe de argint, tăieri, tălmbițe,
14 nici vase de sunet, nici vase de argint; Ci dădeau lucrătorilor, și ei dregeau
15 casa lui Iehova. Și nu cereau socotélă de la oamenii, în mâinile cărora dădeau banii, ca să împărtășească lucrătorilor, căci ei lucrau cu credință.
16 Banii cari se aduceau pentru vini. și bani de sacrificiu nu se aduceau la casa lui Iehova, fiindcă erau ai preoților.
17 Atunci se sui Hazael, regele Siriei, și se luptă asupra Gatului și-l cuceri; și-și
întoarse Hazael fața sa, ca să se suie asupra Ierusalimului.
18 Și luă Ioaș, regele lui Iuda, tóte câte consacrară Iehoșafat, Iehoram, și Ahazia, părinții săi, regii lui Iuda, și lucrurile dăruite de dânsul, și tot aurul, ce se
află în tesaurele casei lui Iehova și ale casei regelui, și le trimise lui Hazael, regele Siriei; și acesta se retrase de la Ierusalim.
19 Și celelalte lucruri ale lui Ioaș, și tóte câte le făcu, óre nu sunt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? Dară sculându-
20 se servii lui, făcură conjurare între ei, și uciseră pe Ioaș în casa Milo, la pogorîrea
21 către Silla. Căci Iozacar, fiiul lui Șimeat, și Iehozabad, fiiul lui Șomer, servii săi, îl loviră pe el, încât muri. Și-l îngropară cu părinții săi în cetatea lui Davidă; și în locul lui domni Amasia, fiiul său.

Domnia lui Ioahaz și a lui Ioaș ce Israel; cruda lui Ioahaz și Ioaș, și bine-voința Domnului pentru ei.

13 IN anulŭ alŭ dŏue-dieĭ și treilea alŭ lui Ioaș, fiiulŭ lui Ahazia, regele lui Iuda, începu a domni Ioahaz, fiiulŭ lui Iehu, preste Israelu in Samaria, și domni șepte-spre-dece ani. 2 Și făcu reŭ in ochiĭ lui Iehova, și urmă pecatele lui Ieroboamu, fiiulŭ lui Nebatŭ, care a trasŭ pre Israel in pecatŭ; nu se depărtă de ele. 3 Și ^a se aprinse mania lui Iehova asupra lui Israelu, și-lŭ dădu in mâna lui ^bHazaelŭ, regele Siriei, și in mâna lui Benhadadu, fiiulŭ lui Hazaelŭ, in tote dilele loru. 4 Și ca rugă Ioahaz pre Iehova, și-lŭ ascultă pre elŭ Iehova; căci ^cvediu apesarea lui Israelu; că regele Siriei ^dapesa pre ei. 5 ^eȘi Iehova dădu lui Israelu unŭ mântuitoriŭ, și ei scăpară de supt mâna Siriencilorŭ, și locuiră ĭerĭ lui Israel in cetățile loru, ca maĭ nainte. 6 Totuși ei nu se depărtară de pecatele casei lui Ieroboamu, care a trasŭ pre Israelu in pecatŭ; in ele ămblau ei, ^fși ordinulu Astarteĭ ale (loru in Samaria.) 7 Căci nu lăsase lui Ioahaz din acĕ poporulu decâtŭ cinci-dieĭ călăreț, șese care și dece miĭ de pedestri; căci regele Siriei i-a perdutŭ, și i-a făcutŭ ca pravulŭ calcatŭ in ceriŭ.

8 Și cele-l-alte fapte ale lui Ioahazu, și tŏte câte le făcu, și puterea lui, óre nu sŭnt scrise in Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui 9 Israelu? Și adormi Ioahaz cu părinții sei, și-lŭ ^gîngropară in Samaria; și in locuiu ĕiŭ domni Ioaș, fiiulŭ seŭ.

10 In anulŭ alŭ trei-dieĭ și șaptelea alŭ lui Ioaș, regele lui Iuda, începu a domni Ioaș, fiiulŭ lui Ioahazu, preste Israelu in 11 Samaria, și domni șasĕ-spre-dece ani. Și făcu reŭ in ochiĭ lui Iehova; nu se depărtă de tŏte pecatele lui Ieroboamu, fiiulŭ lui Nebatŭ, care a trasŭ pre Israelu in pecatŭ: in ele ămblă. 12 ^hȘi cele-l-alte fapte ale lui Ioaș, și tŏte câte le făcu, și puterea lui, cum se luptă cu Amasia, regele lui 13 Iuda, óre nu sŭnt scrise in Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Iuda? Și adormi Ioaș cu părinții sei, și ședu Ieroboamu pe tronulŭ seŭ; și ⁱse îngropă Ioaș in Samaria cu regiĭ lui Israelu.

14 Și Eliseŭ se ^jîmbolnăvi de o bŏlă, de care muri; și se pogorî către elŭ Ioaș, regele lui Israelu, și plânse pe fața lui, și 15 ^kzise: Părinte, părinte, ^lcarulŭ lui Israelu și călărimea lui! Și Eliseŭ ^mzise către elŭ: Ia mĭ arcŭ și săgețĭ; și elŭ luă la mĭ arcŭ și săgețĭ. 16 Și elŭ ⁿzise către regele lui Israelu: Pune mâna ta pe arcŭ; și puse mâna sa; și Eliseŭ puse mâinile sale pe mâinile regelui; 17 și ^odise: Deschide ferestra despre resărită. Și o deschise. Și Eliseŭ ^pzise: Săgetădă; și săgetă. Și ^qzise: Acesta e săgeta mântuirei lui Iehova, și ^rsăgeta mântuirei de la Siria: că vei bate pre Sirieni la ^sAfeki, până vei nimici. 18 Și maĭ ^tzise: Ia săgețĭ; și luă. Și ^uzise către regele lui Israelu: Lovesce in pămêntŭ; și lovi de trei orĭ, și se opri. 19 Și se mâniă asupra lui omulŭ lui Dumnedeŭ, și ^vzise: Trebuiă să fi lovitŭ de cinci sau șese orĭ; atunci ai fi bătută pre Sirieni până la nimicire; ^wdară acumă acumă de trei orĭ vei bate pre Sirieni.

20 Și muri Eliseŭ, și-lŭ ^xîngropară. Și in locuriĭ anului ^yvenia de Moabiți năvălia in țară. 21 Și ^zse întâmplă pe când ^aerau îngropându unŭ omŭ, ^bcă vădură o ceată; și aruncară pre omŭl in mormêntulŭ lui Eliseŭ; și ^cdându acesta cu omulŭ, și se atinse de oseliĭ lui Eliseŭ, a înviatŭ, și a ^dstătŭ pe picĭorele sale.

22 Și ^eHazaelŭ, regele Siriei, a apăsatŭ pre Israelu ce tote dilele lui Ioahazu. 23 ^fȘi lui Iehova se făcu milă, și se îndură de ei, și ^gcontă spre ei, ^hpentru legământulŭ seŭ cu Abraamu, Isaacŭ și Iacobŭ; și nu voi mai nimicĭ pre ei, și nu i-amŭ ⁱscosŭ de la fața ea, până acumă. 24 Și ^jHazaelŭ, regele Siriei, muri, și in locuiu ĕiŭ domni Benhadadu, fiiulŭ seŭ. 25 Și Ioaș, fiiulŭ lui Ioahazu, luă ^kerăș din mâna lui Benhadadu, fiiulŭ lui Hazaelŭ, cetățile, ce ^lluase cu resboiŭ din mâna lui Ioahazu, părintelŭ seŭ. Ioaș de trei orĭ ^mlu bătu, și luă înapoĭ cetățile lui Israelu.

Domnia lui Amasia in Iuda, resbelulŭ seŭ cu Ioaș, regele lui Israel.

14 IN anulŭ ^aalŭ dŏue-dieĭ alŭ lui Ioaș, fiiulŭ lui Ioahazu, regele lui Israelu, se făcu rege ^bAmasia, fiiulŭ lui Ioaș, regele lui 2 Iuda. De dŏue-dieĭ și cinci de anĭ era elŭ, când se făcu rege, și domni dŏue-dieĭ și nŏue de anĭ in Ierusalimŭ. Și numele mamei lui era Ioadan din Ierusalimŭ. 3 ^cEra drept in ochiĭ lui Iehova, dară nu ca David, părintele seŭ; a făcutŭ tŏte cele după cum făcuse Ioaș, părintele seŭ. 4 ^dTotuși înălțimile nu se depărtară, poporulŭ sacrifica și ardea ^etămâe pe înălțimi. 5 Și cumŭ se întări regatulŭ in mâna lui, ucise pre cei ce ^fucisese pre regele, părintele seŭ. 6 Dară pre fiiĭ ucigașilorŭ nu i-a ucisŭ; după cum ^gstă scrisŭ in cartea legiĭ lui Moise, unde a dată Iehova ordinŭ, dicêndu: ^hPărinții să nu se omŏre pentru fiiĭ, și fiiĭ să nu se omŏre pentru părinții; ci fie-care să se omŏre pentru pecatulŭ seŭ. 7 ^iElŭ bătu din Edomu dece miĭ in ^jValea Sării, și luă Sela cu resbelu, ^kși chiemă numele ei Iehteela (până in ^lZiua de astădi).

8 ^mAtunci trimise Amasia sol către Ioaș, fiiulŭ lui Ioahazu, fiiulŭ lui Iehu, regele lui Israelu, dicêndu: Vino, ca ne privimŭ in față. 9 Și Ioaș, regele lui Israelu, trimise către Amasia, regele lui Iuda, dicêndu: ⁿSpinulŭ din Libanu a trimesŭ către ^ocedrulŭ din Libanŭ, dicêndŭ: Dă pre fata ta lui fiiulŭ meŭ; dară o fiară din Libanu trecu, și călcă spinulŭ. 10 Edomul te-a ^pbătutŭ pe tine, și ți-a ^qluatŭ inima; te ^rfălesci de mărirea ta, și rămâi in casa ta; pentru-ce ațîțezi unŭ reŭ, de care se ^sdădŭ, tu și Iuda cu tine? 11 Dară Amasia nu ascultă. Deci Ioaș, regele lui Israelu, se sui, și se priviră in față, elŭ și Amasia, regele lui Iuda, la ^tBet-Șemeș, lui Iuda. 12 Și Iuda fu bătutŭ de către Israelu; și a ^ufugitu fie-care in cortulŭ seŭ. 13 Și Ioaș, regele lui Israelu, prinse pe Amasia, regele lui Iuda, fiiulŭ lui Ioaș, fiiulŭ lui Ahazia, in Bet-Șemeș; și veni la Ierusalim, și ^vsfărîmă zidulŭ Ierusalimului de la ^wpôrta lui Efraimŭ până la ^xpôrta cotiului, patru cote de cotĭ. 14 Și luă tŏte ^yaurulŭ și argintulŭ și tŏte vasele, ce se aflaŭ in casa lui Iehova și in tesaurele casei regelui, și ostateciĭ, se ^zîntôrse in Samaria.

15 ^aȘi cele-l-alte fapte ale lui Ioaș, câte le făcu, și puterea lui, și cumŭ se luptă cu Amasia, regele lui Iuda, óre nu sŭnt scrise in Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui 16 Israelu? Și Ioaș adormi cu părinții sei, și se ^bîngropă in Samaria cu regiĭ lui Israelu; și in locuiu ĕiŭ domni ^cIeroboamu, fiiulŭ seŭ.

17 Și Amasia, fiiulŭ lui Ioaș, regele lui Iuda, a trăitŭ după mórtea lui Ioaș, fiiulŭ lui Ioahazu, regele lui Israelu, cinci-spre-dece anĭ. 18 ^dȘi cele-l-alte fapte ale lui Amasia nu sŭnt scrise in Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Iuda? 19 ^eCătră elŭ făcură conspirațiune in Ierusalimŭ, și elŭ fugi la ^fLachiș; dară trimiseră pe urma lui la Lachiș, ^gși-lŭ omorîră acolo. 20 Și l'am ^hluată pe caĭ, și se ^iîngropă cu părinții sei in Ierusalim, in cetatea lui Davidu.

21 Și tŏte poporulŭ lui Iuda luă pe ^jAzaria, când de șese-spre-dece anĭ, și-lŭ făcu rege in loculuĭ părintelui seŭ Amasia. 22 Elŭ zidi ^kElatulŭ, și-lŭ aduse inapoĭ lui Iuda, după ce regele a adormitŭ cu părinții sei.

Domnia lui Ieroboamu II in Israelu.

23 In anulŭ alŭ cinci-spre-decilea alŭ lui Amasia, fiiulŭ lui Ioaș, regele lui Iuda, începu a domni in Samaria Ieroboamu, fiiulŭ lui Ioaș, regele lui Israelu, și domni patruspre-dece de anĭ. 24 Și a făcutŭ reŭ in ochiĭ lui Iehova; nu se depărtă de la tŏte pecatele lui Ieroboamu, fiiulŭ lui Nebatŭ, care a trasŭ pre Israelu in pecatŭ. 25 Elŭ a ^lrestituitŭ hotarulŭ lui Israelŭ, de la ^mintrarea Hamatului până la ^nmarea din șesu, după cuvêntulŭ lui Iehova, Dumnedeulŭ lui Israelŭ, a ^orostitŭ prin servulŭ seŭ ^pIona, fiiulŭ lui Amitaĭ, profetulŭ, de la ^qGat-Hefer. 26 Căci Iehova ^rvăzu strîmtorarea lui Israelŭ ce a mare fórte; căci ^sera ce maĭ fie-care, mic și mare, și nici era cine să mântuiască pre Israelu. 27 ^tȘi Iehova nu dîse, că ^uvoiu șterge de supra ceriĭ numele lui Israelŭ; dară îl mântuĭ prin mâna lui Ieroboamu, fiiulŭ lui Ioaș.

28 Și cele-l-alte fapte ale lui Ieroboamu, și tŏte câte le făcu, și puterea lui, și cumŭ se luptă, și cumŭ a readusŭ pre Damasculŭ, și ^vHamatulŭ lui Iuda, pentru Israelu, óre nu sŭnt scrise in Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Israel? 29 Și Ieroboamu adormi cu părinții sei, cu regiĭ lui Israelu; și in locuiu ĕiŭ domni ^wZaharia, fiiulŭ seŭ.

Domnia lui Azaria in Iuda.

15 IN anulŭ alŭ dŏue-dieĭ și șaptelea alŭ lui Ieroboamu, regelu lui Israelŭ, ^xîncepu a domni Azaria, fiiulŭ lui Amasia, regelu lui Iuda. 2 De șasĕ-spre-dece anĭ era elŭ, când se făcu rege, și ^yelŭ domni cinci-dieĭ și dŏue de anĭ in Ierusalimŭ. Și numele mamei sale era Iecolia din Ierusalimŭ. 3 ^zEra drept in ochiĭ lui Iehova, in tŏtă cumŭ făcuse Amasia, părintele seŭ. 4 ^aTotuși înălțimile nu se depărtară, poporulŭ sacrifica și ardea ^btămâe pe înălțimi. 5 ^cIehova ^dlovi pre rege, și elŭ fu lepros pênă in diua mortiĭ sale, și ^elocuiă intr'o casă deosebită. Și Iotam fiiulŭ regelui, judecându poporulŭ țerei.

6 Și cele-l-alte fapte ale lui Azaria, și tŏte

alte le fiau, óre nu sînt scrise în Cartea
7 Cronicelorŭ regilorŭ lui Iuda? Şi Azaria
adormí cu părinţii sei, şi-lu îngropară cu
părinţii sei în cetatea lui Davidŭ; şi
în locŭlŭ seŭ a domnitŭ Iotam, fiulŭ seŭ.

Domnia lui Zaharia, a lui Şalumŭ, a lui Menahemŭ, a lui Pecahia şi a lui Pecahŭ în Israilŭ; sacrificiulŭ Asiriloriŭ.

8 În anulŭ alŭ trei-dşeci şi optulea alŭ lui
Azaria, regele lui Iuda, începu a domni în
Samaria preste Israelŭ Zaharia, fiulŭ lui
9 Ieroboamŭ, şi domni şese luni. Şi făcu reulŭ
înaintea lui Iehova, precumŭ făcuseră părinţii lui; nu se depărtă de la păcatele lui
Ieroboamŭ, fiulŭ lui Nebatŭ, care a trasŭ pre
10 Israilŭ în păcate. Şi în contra lui conjură Şalumŭ, fiulŭ lui Iabeşu, şi-lŭ lovi în
faţa poporului, îlŭ omorî, şi domni în locŭlŭ seŭ.
11 Şi celelalte fapte ale lui Zaharia, iată,
sînt scrise în Cartea Cronicelorŭ regilorŭ
12 lui Israelŭ. Acesta este cuvîntulŭ lui Iehova, ce-lŭ spusese lui Iehu, dicendŭ: Fiii
tăi vorŭ şedea pe tronulŭ lui Israelŭ pînă
la patru generaţiuni. Şi se făcu aşa.
13 Şalumŭ, fiulŭ lui Iabeşu, se făcu regŭ
în anulŭ alŭ trei-dşeci şi noulea alŭ lui
Uzia, regelŭ lui Iuda, şi el domni o luna
14 de dile în Samaria. Căci Menahemŭ, fiulŭ
lui Gadi, se sui de la Tirţa, şi veni la Samaria, şi lovi pre Şalumŭ, fiulŭ lui Iabeşu, în Samaria, şi-lŭ ucise, şi domni în locŭlŭ seŭ.
15 Şi celelalte fapte ale lui Şalumŭ, şi
conjurarea ce făcu, iată, sînt scrise în
Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Israelu.
16 Atunci Menahemŭ bătu pre Tifsahŭ şi
pre toţi cei d'intr'însulu, şi hotarele lui de
cătră Tirţa; căci nu-i deschisese porţile: pentru aceea îlŭ bătu; şi pre toate femeile îngrozite d'intr'însele le spintecară.
17 În anulŭ alŭ trei-dşeci şi noulea alŭ lui
Azaria, regele lui Iuda, începu a domni
Menahemŭ, fiulŭ lui Gadi, preste Israelŭ,
18 şi deece dşeci ani în Samaria. Şi făcu reulŭ
înaintea lui Iehova, nu se depărtă de la
dilele lui de la păcatele lui Ieroboamŭ,
fiulŭ lui Nebatŭ, care a trasŭ pre Israelŭ
19 în păcate. Atunci a venitŭ Pulŭ, regelŭ
Asiriei, asupra ţerei, şi Menahemŭ dete lui Pulŭ o mie talante de argintŭ, ca să
fiu cu sine mîna lui, ca să întărească regatulŭ
20 în mîna sa. Şi Menahemŭ storse argintulŭ
din Israelŭ, de la toţi cei puternici în averi,
câte cinci-dşeci de sicli de argintŭ de la
fie-cărue, spre a le da regelui Asiriei. Şi
regele Asiriei se întorse, şi n'a stătŭ
în ţeră.
21 Şi celelalte fapte ale lui Menahemŭ, şi
tóte câte le făcu, óre nu sînt scrise în
Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Israelŭ?
22 Menahemŭ adormi cu părinţii sei; şi în locŭlŭ seŭ domni Pekahia, fiulŭ seŭ.
23 În anulŭ alŭ cinci-dşeci-lea alŭ lui Azaria, regelui lui Iuda, începu a domni Pekahia, fiulŭ lui Menahemŭ, preste Israelŭ
în Samaria, şi domni doĭ ani.
24 Şi făcu reulŭ înaintea lui Iehova; nu se depărtă de la păcatele lui Ieroboamŭ, fiulŭ lui Nebatŭ, care a trasŭ pre Israelŭ în păcate.
25 Pekah, fiulŭ lui Romelia, căpitanulŭ oştirei lui, conjură asupra lui, îlŭ lovi în
Samaria, în palatulŭ casei regeşti, cu Argob
şi Ariu, avîndŭ cu sine şi cinci-dşeci de
bărbaţi d'intre Galaaditi; îlŭ ucise, şi domni
în locŭlŭ seŭ.
26 Şi celelalte fapte ale lui Pekahia, şi
tóte câte le făcu, iată, sînt scrise în Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Israelŭ.
27 În anulŭ alŭ cinci-dşeci şi dŭoilea alŭ
lui Azaria, regele lui Iuda, începu a domni
Pekah, fiulŭ lui Romelia, preste Israelŭ
în Samaria, şi domni dece dşeci de ani.
28 Şi făcu reulŭ înaintea lui Iehova; nu se depărtă de la păcatele lui Ieroboamŭ, fiulŭ
lui Nebatŭ, care a trasŭ pre Israelŭ în
29 păcate. În dilele lui Pekahŭ, regelŭ lui Israelŭ
a venitŭ Tiglatŭ-Pileserŭ, regelŭ Asiriei, şi luă
Ioniă, şi Abelŭ-Beĭt-Maaca, şi Ianoahul,
şi Kedeşulŭ, şi Hazorulŭ, şi Galaaditŭ, şi
Galilea, tóte pămîntulŭ lui Neftali, şi le
duse pre ei prinşi în Asiria.
30 Şi Hoşea, fiulŭ lui Ela, făcu conjurare
asupra lui Pekahŭ, fiulŭ lui Romelia, îlŭ
lovi, îlŭ ucise, şi domni în locŭlŭ seŭ, în
anulŭ alŭ dece-dşeclea alŭ lui Iotam, fiulŭ
lui Uzia.
31 Şi celelalte fapte ale lui Pekahŭ, şi
tóte câte le făcu, iată, sînt scrise în Cartea
Cronicelorŭ regilorŭ lui Israelŭ.

Domnia lui Iotam şi a lui Ahaz în Iuda.

32 În anulŭ alŭ dŭoilea alŭ lui Pekahŭ, fiulŭ
lui Romelia, regelŭ lui Israelŭ, începu a
domni Iotamŭ, fiulŭ lui Uzia, regele lui
33 Iuda. De dece-dşeci şi cinci de ani era elŭ,
cîndŭ se făcu rege, şi şese ani domni preste Ierusalimŭ. Numele mamei sale era Ieruşa, fata lui Ţadokŭ.
34 Şi făcu dreptŭ în ochiĭ lui Iehova; făcu
tóte câte le făcuse Uzia, părintele seŭ.
35 Înse înălţimile nu se depărtară; poporulŭ sacrifica şi ardea tămîe pe înălţimi. Ziditu-a
el porta cea mai înaltă a casei lui Iehova.
36 Şi celelalte fapte ale lui Iotamŭ, şi tóte câte le făcu, óre nu sînt scrise în Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Iuda?
37 În dilele acelo începu Iehova a trămete
asupra lui Iuda pre Rezinŭ, regele Siriei,
şi pre Pekahŭ, fiulŭ lui Romelia.
38 Şi Iotamŭ adormi cu părinţii sei, şi se îngropară cu părinţii sei în cetatea lui Davidŭ,
părintele seŭ. Şi în locŭlŭ seŭ domni Ahaz,
fiulŭ seŭ.

16 În anulŭ alŭ şepte-spre-dece alŭ lui Pekahŭ, fiulŭ lui Romelia, începu a domni
Ahaz, fiulŭ lui Iotamŭ, regele lui Iuda.
2 De dece-dşeci de ani era Ahaz, cîndŭ se
făcu rege, şi elŭ domni şese-spre-dece ani
în Ierusalimŭ, dară nu făcu dreptŭ în ochiĭ
lui Iehova, Dumnedeulŭ seŭ, ca Davidŭ,
3 părintele seŭ. Ci imblă în calea regilorŭ
lui Israelu, trecu chiaru pre fiulŭ seŭ prin
foc, după spurcăciunile popóreloru, pre cari
le alungase Iehova de la faţa fiiloru lui
4 Israelŭ. Şi sacrifica şi tămîia pe înălţimi
şi pe colini şi supt tóte arborii verdi.
5 Atunci se sculă asupra Ierusalimului
cu rescóla Rezinŭ, regelŭ Siriei, şi Pekahŭ,
fiulŭ lui Romelia, regele lui Israelu, şi împresurară pre Ahaz, dară nu putură
6 să-lŭ învingă. În timpulŭ acela Rezinŭ,
regele Siriei, recuperă Elanulŭ pentru Siria,
şi alungă pre Iudeii din Elat; şi sirianiĭ
veniră în Elat, unde locuescŭ pînă în diua
de astă-di. Şi Ahaz trămise soli la Tiglatŭ-Pileserŭ, regelŭ Asiriei, dicendŭ: Eu
sînt servulŭ teŭ şi fiiulŭ teŭ: suie-te, şi mă
scapă din mîna regelui Siriei şi din mîna
regelui lui Israelŭ, cari s'au sculatŭ asupra mea. Şi Ahaz luă argintulŭ şi aurulŭ
care se află în casa lui Iehova şi în tesaurele casei regelui, şi le trămise dară peşcheş
8 Asiriei. Şi-lu ascultă pre elŭ regele Asiriei, şi se sui regele Asiriei în contra Damascului, 'şi-lŭ luă, şi strămută pre popóre
la Chiru, şi pre Rezinŭ îlŭ omorî.
9 Şi se duse regele Ahaz la Damasch
spre întîmpinarea lui Tiglatŭ-Pileserŭ, regelŭ Asiriei, şi văţlă altarulŭ din Damasch.
Şi trămise regele Ahaz lui Uria, preotulŭ,
asemenarea altarului, şi forma lui după tóte
10 lucrările lui. Şi Uria, preotulŭ, zidi
altarulŭ în totulŭ, pînă trămise regele
Ahaz din Damasch. Apoi în timpulŭ
11 venirei regelui Ahaz din Damasch, Uria, preotulŭ, aduse pe altarulŭ celŭ mare înaintea lui Iehova, în faţa templului, între altarulŭ seŭ şi între templulŭ lui Iehova, şi-lŭ
puse la latulŭ altarului, spre miadă-nópte.
12 Şi Ahaz se întorse de la Damasch, şi
văţlă regele altarulŭ, şi se apropiă
13 regele de altarŭ, şi aduse pe elŭ dăruirea.
Şi făcu ca fumegă ardoarea sea şi darea
sea de pace, şi vărsă libaţiunea sa,
şi stropi altarulŭ cu sîngele ostiei-de-mulţemire
14 sale de laudă. Şi altarulŭ de aramă, celŭ de d'inaintea lui Iehova, din
faţa casei, d'intre altarulŭ seŭ şi casa lui
Iehova, şi-lŭ puse de latulŭ de către miadă-nópte a altarului. Şi ordină regele
15 Ahaz lui Uria, preotulŭ, dicendŭ: Pe cel
mai mare focŭ aprinde arderea de
dimineţă, şi darea de pace a celui de
sără, şi arderea regelui şi darea sea
de pace, împreună cu arderea întregului
popóru ală ţerei, şi cu darea sea de pace
şi libaţiunea sea; şi să stropeşti preste elŭ
tóte sîngele arderei-de-tóte şi tóte sîngele
ostei-de-mulţemire, ér altarulŭ celŭ de
aramă va fi de mine pentru a întreba pre
Dumnedeŭ. Şi făcu Uria, preotulŭ, în to-
16 tóte cumŭ ordinase regele Ahaz. 'Şi făcu
17 regele Ahaz 'tăerea de la pedestali, şi
depărtă de pe ele spălătórea, şi tobori
'marea de pe boĭ de aramă ceĭ de dessubtulŭ
ei, şi o puse pe unŭ substratŭ de pétră.
18 Şi cătrăra sea acoperită pentru sabatulŭ,
care se zidise în templu, şi intrarea regelui
sea de afară, le depărtă din casa lui Iehova, pentru a satisface pre regele Asiriei.
19 Şi celelalte fapte ale lui Ahaz, câte le
făcu, óre nu sînt scrise în Cartea Cronicelorŭ regilorŭ lui Iuda? Şi adormi Ahaz
20 cu părinţii sei, şi fu îngropatŭ cu părinţii sei în cetatea lui Davidŭ; şi în locŭlŭ
seŭ domni Ezechia, fiiulŭ seŭ.

Domnia lui Hoşea de Israelŭ; ruinarea ţerei de către Asiria; captivitatea popóreloru.

17 În anulŭ dece-şepte-dece alŭ lui Ahaz,
regelŭ lui Iuda, începu a domni 'Hoşea,
fiiulŭ lui Ela, în Samaria preste Israelŭ,
şi domni nóue ani. Şi elŭ făcu reulŭ în ochiĭ
2 lui Iehova, dară nu ca regiĭ lui Israelŭ,
cari fuseseră înaintea sa. Şi 'Salmanasseŭ,
3 regelŭ Asiriei, se sui contra lui; şi Hoşea i
se supuse, şi-i dădu tribută.
Dară regele Asiriei descoperi conjurare
4 în Hoşea, căci elŭ trămisese soli către Şua,
regelŭ Egiptului, şi nu dădu tributulŭ regelui
Asiriei, ca la fie-care anŭ; deci îlŭ închise
regele Asiriei, şi-lŭ
5 închise. Atunci se sui 'regele Asiriei prin
6 toată ţéra, şi, suindu-se la Samaria, o împresură trei ani. Într'un anulŭ alŭ nóuălea alŭ

lui Hosea, regele Asiriei lui Samaria, și
a strămutat pe Israeli în Asiria, și i-a așezat
la Halahu și la Habor, lângă râul Go-
zanu, și în cetățile Mediloru.

7 Și aceasta se întâmplase, pentru că fiii
lui Israel păcătuiră în contra lui Iehova,
Dumnezeulu lor, care i-a scosu din pămân-
tulu Egiptului, de supt mâna lui Faraonu,
regele Egiptului, și ei se închinară altor
8 dei; Și umblară în așezămintele popóre-
lor, pre care le alungase Iehova de d'in-
aintea fiiloru lui Israel, și de cele pus de
9 Sușaru regii lui Israelu. Și fiii lui I-
sraelu făcură în ascunsu lucruri, care nu erau
drepte, în contra lui Iehova, Dumnezeulu
lor, și și-au zidiu înălțimi în tóte cetă-
țile lor, de la turnulu străjeriloru până la
10 cetatea cea întărită. Și și-au rădicatu stâlpi
și Așerele pe tóte dâlurile și supt tótu
11 arborelu verde. Și acolo tămâiară pe tóte
înălțimile, ca și popórele, pre cari Iehova
le alungase de d'inaintea lor; și făcu rele,
mâniându pre Iehova. Și serviră idoliloru,
12 pentru cari Iehova îi dise: „Să nu faceți
lucrulu acesta.

13 Totuși Iehova deseopli pre Israelu și pre
Iuda prin toți profeții și toți „văzătorii, di-
cându: „Întorceți-vă de la căile voastre cele
rele, și păziți cuvintele mele și legile mele,
dupre tótă orânduirea legii ce amu ordi-
natu părinților voștri, și pre care amu tri-
misu voue prin servii mei, profeții. Dară
14 ei nu ascultară, ci „îndurară cerbicea lor,
ca cerbicea părinților lor, cari nu cre-
15 duseră în Iehova, Dumnezeulu lor. Și des-
prețuiră legile lui și „legământulu seu, pre
care-lu încheiase cu părinții lor, și mărtu-
riile lui, pre cari le dăduse lor; și urmară
după „deșertăciune, și „se făcură deșerți, și
urmară după popórele din jurulu lor, de-
spre cari Iehova li ordinase să nu facă ca
16 ele. Și părăsiră tóte ordinele lui Iehova,
Dumnezeulu lor, „și-și făcură lor chipuri
turnate, cei doi viței, „și făcură o Așerea, și
se închinară la tótă oștirea cerului, „și serviră
17 lui Baalu. „Și-și trecură pre fiii lor și pre
fiicele lor prin foc, și „se dădură la vrăji și
la descântece, și „se vândură pre sine, ca să
facă rele în ochii lui Iehova, mâniându-lu.
18 Dreptu aceea Iehova se mâniă forte asupra lui Israelu,
și-lu depărtă de la fața sa, așa încât „de-
19 cătu numai seminția lui Iuda. Dară și „Iuda
nu păzi orânduirile lui Iehova, Dumnezeulu
lui, ci umblă după deprinderile făcute de
Israel.

20 Și Iehova lepedă pre tótă semința lui Is-
rael, și-i smeri, și-i dădu în mâna ja-
fuitoriloru, până ce i scăpă de la fața sa.
21 Că Israel „s'a rupt de la casa
lui David, și „făcu rege pre Ieroboam,
fiiulu lui Nebatu; și Ieroboam abătu pe
Israelu din calea lui Iehova, și-lu făcu să
păcătuiască mare. Ca fii lui Israel umblară
în tóte păcatele, pre cari Ieroboam le făcu,
nu se depărtă de la ele; Până ce Iehova
22 depărtă pre Israelu de la fața sa, „cum a
disu prin „servii săi profeți. „Așa se stră-
mută Israelu din pământulu seu în Asiria,
până în diua de astă-di.

Colonizarea și închinarea lui Israelu de pagâne
reînființate.

23 „Și adusu regele Asiriei „veni din Ba-
bilonu, de la Cuta, de la „Ava, de la Ha-
mathi, și de la Sefarvaimu, și „așă în
cetățile Samariei în locuri fiiloru lui Is-
rael, și ei luară în stăpânire Samaria, și lo-
cuiră în cetățile ei. Și s'a întâmplatu, la
începutulu locuirei lorii acolo, că ei nu se
24 rugau lui Iehova; dreptu aceea trimise Iehova
lui între ei, cari-i mâncară. Și ei ajunseră
25 până regele Asiriei, dicându: Popórele, pre
cari le-ai strămutatu, și le-ai așezatu în ce-
tățile Samariei, nu cunosc datina Dumne-
zeului lorei; pentru aceea ei trimise lui
printre ei, și iată „mâncă, fiindu că nu cu-
26 nosc datina Dumnezeului țării. Și regele
Asiriei ordină, dicându: Duceți acolo pre
unulu din preoții, cu cari ați strămutatu de
acolo, ca să meargă și să locuiască acolo, și
să-i învețe pre ei de datina Dumnezeului
țării. Și unulu din preoții, pre cari i-a
mutatu din Samaria, veni, și locui în Bet-
El, și-i învață cumu au se închine lui Ie-
hova.

28 Și fie-care popóre își făcea dei, și-i pu-
se în casele înălțimiloru, pre cari Samaritenii
le făcuseră, fie care popóre în cetățile, unde
locuia: Babilonii din „Sukhoth și Lucuru pe
Fucutu-Ienoth, și bărbații din Cuta își fă-
cură pre Nergalu, și bărbații din Hamathu își
făcură pre Așima. 31 „Și Avviții „și Dezuții pe
Nibhasu și Tartaku, și Sefarvenii „arseră pe
fiii lorii în foc lui Adramelechu și lui Ana-
melechu, dei Sefarvaimului. Așa se închinau
lui Iehova, „și-și făcură încă din mulțimea
lor preoți ai înălțimiloru, cari sacrificară
pentru ei în casele înălțimiloru. 33 Se închi-
nau lui Iehova, și serviră și deilorui lorii,
dupre datina popórelorui, de unde se strămu-
tară.

34 Până în ziua de astă-di facu ei după
datinele de mai 'nainte; nu se închină lui
Iehova, și nici nu facu dupre așezămintele
sale și dupre rânduiala lui, și mai dupre
legea și orânduirile, pre care Iehova le ordinase
fiiloru lui Iacobu, „pre care îlu numi Israelu;
35 cu care Iehova făcuse legământu, și căruia a
ordinatu, dicându: „Să nu vă închinați la alți
dei, și nici „să vă prosternați lorui, nici să le
serviți lorui, nici să le sacrificați lorui; Ci de
36 Iehova, care v'a scosu din pământulu Egip-
tului cu putere mare și cu „brațu întinsu,
să vă închinați, și lui să vă prosternați,
și lui să sacrificați. Și așezămintele, ju-
decățile, legea și orânduirile, pre cari ei
le-a scrisu pentru voi, „să păziți a le face
tóte dilele, dară și la alți dei nu vă închinați.
38 Și legământulu, ce amu încheiatu cu voi, „să
nu uitați, și nu vă închinați la alți
39 dei; Ci lui Iehova, Dumnezeulu vostru, vă
închinați; și elu vă va scăpa din mâna
tuturoru vrăjmașiloru voștri. Dară n'au as-
cultatu, ci au făcutu dupre datinele lorii de
40 mai 'nainte.

41 „Așa-dară popórele acestea se închinau lui
Iehova, dară serviau și chipurilorui lorui sfe-
cate, și fiii lorui și fiii fiiloru lorui; precumu
facură părinții lorui, așa facu ei până în
ziua de astă-di.

Domnia cea lungă a lui Ezechia, urmărirea și luarea în captivitate a împăratului Israelului. Și respunsul său prin Isaia, către Ierusalim. Vezi Isaia.

18 Și în anulu alu treilea alu lui Hosea, fiiulu
lui Ela, regele lui Israelu, începu a
domni „Ezechia, fiiulu lui Ahazu, regele lui
2 Iuda. De dece-dece și cinci de ani era elu,
când se făcu rege, și dece-dece și nóue
de ani domni elu în Ierusalimu. Și numele
mamei lui era „Abi, fiica lui Zaccaria. Și elu
făcu dreptu în ochii lui Iehova, în tótă
calea lui Davidu, părintele seu. „El înlătu-
ră înălțimile, și sfărâmă „stâlpii, și dărâmă
Așerele, și sfărâmă șarpele de aramă, pre care făcuse Moise, căci până în
acele dile fiii lui Israelu „i tămâiară;
acela se numia Nehuștanu (Șarpele de aramă).
5 El „se încrezu în Iehova, Dumnezeulu lui
Israelu, „și nu s'a mai fostu după d'însulu nime-
nea între toți regii lui Iuda; și nici
înainte era unul 'asemene de elu. Căci „se lipi 6
de Iehova, nu se depărtă de d'înapoia lui,
ci păzi orânduirile, ce Iehova le ordină lui
Moise. Și Iehova „era cu elu; unde mergea, ală 7
„prosperă; și „se răsculă asupra regelui Asiriei,
și nu-i servi. „Bătu până pre Filistenii 8
până la Gaza și hotarele ei, „de la turnulu
străjeriloru până la cetatea cea întărită.

Și „în alu patrulea anu alu regelui Eze- 9
chia, care era alu șeptelea anu alu lui
Hosea, fiiulu lui Ela, regele lui Israelu,
Salmanasar, regele Asiriei, se sui asupra
Samariei, și o împresură. Și după sfârși- 10
trilu-a trei ani o luă; în alu șeselea anu
alu lui Ezechia, care era „alu nóuelea anu
alu lui Hosea, regele lui Israelu, se luă
Samaria. „Și regele Asiriei strămută pre 11
Israelu în Asiria, și-i așeză la „Halahu și
la Habori lângă fluviulu Gozanu, și în ce-
tățile Mediloru. „Căci ei nu ascultară de 12
vocea lui Iehova, Dumnezeulu lorui, ci călcară
legământulu seu, tóte câte li ordinase
Moise servulu lui Iehova, și nu le ascultară,
nici le făcură.

Și „în alu patrulea-spre-dece anu alu lui 13
Ezechia, regele, se sui Sennacherib, regele
Asiriei, asupra tuturoru cetăților tărâte
ale lui Iuda, și le luă. Și Ezechia Ezechia, 14
regele lui Iuda, trimise regelui Asiriei în Lachi,
dicându: „Greșii-am, retrage-te de
la mine; ori ce-mi vei pune asupra-mi,
voiu purta. Și puse regele Asiriei asupra
lui Ezechia, regelui lui Iuda, trei sute ta-
lanțe de argintu și trei-dieci talanțe de aurU.
Și-i dădu Ezechia tótă argintulu aflatu în 15
casa lui Iehova și în tesaurele casei re-
gelui. În timpulu acela Ezechia tăiă de 16
pe ușile templului lui Iehova și de pe
stâlpii serveiți, ce zidise Ezechia, regele lui
Iuda, „i sevârși, și-i dădu regelui A-
siriei.

Și „trimise regele Asiriei din Lachisu 17
pre Tartanu și pre Rabsaris și pre Rab-
șake, asupra regelui Ezechia cu potere mare
la Ierusalimu. Și ei se suiră, și venind la
Ierusalimu. Și după ce „s'au suitu, venind ei
„stătură lângă apeductulu șesului de susu,
„care este în calea ce mâna a spălătoriei albi-
toriului. Și strigară regelui acela; și eșită la 18
ei Eliakimu, fiiulu lui Hilkia, care era prin-
cepele casei, și Șebnă, secretariulu, și Ioahă, fiiulu
lui Asaf, cancelariulu.

Și „ce vădă ei Rabșake Spusă-i, re- 19
gelui Ezechia: Așa dice regele celu

mare, regele Asiriei: "Care este încrederea, 20 pe care te bizuești? Tu dici (dară acesta
nu sînt decît o vorbă: sfaturi și puteri
sînt de trebuință la războiu): deci în cine
te încrezi, de te-ai răsculat asupra-mi. "Și
acum vezi, tu te încrezi în acelă trăstie
de trestiă frîntă, în Egipet, pe care, de
se va rezima omu-va, și va intra sub
el, și o va străpunge; așa este Faraon,
regele Egiptului, către toți cei ce se încred
în el. 22 Eră de mi veți zice în Iehova,
Dumnedeulu nostru, ne încredem; oare nu
este acela, "căruia înlăturat și altare le
dărîmase Ezechia, și dise lui Iuda și Ie-
rusalimului: Înaintea altarului acestuia veți
închina în Ierusalim? 23 Și acum, da-te-ți
dară domnului meu, regelui Asiriei, și eu îți
voiu da două mii de cai, dacă poți să
porți la tine cîți călăreți sînt cu tine
24 călare pe ei. Și cumu vei întoarce înfrîngerea
fețe unui căpetenii d'intre cei mai mici
servi ai domnului meu, și te încrezi în Egipt
25 pentru care și căruțe? "Și acumu
dară fără Iehova m'amu suitu eu spre
locului acestuia, ca să-l stric? Iehova 'mi
dise: Suie-te în contra țerei acesteia, și o
26 strică pre ea.
Atunce disera Eliachim, fiulu lui Hilkia,
și Șebna și Ioahă către Rabșachi: Rogămu-te,
vorbește către servii tăi în limba
Siriană, căci o înțelegemu; și nu ni vorbi
în limba Iudeilor, în auzulu poporului
27 de pe zidu. Iară Rabșache le dise: Oare
domnulu meu către domnulă tău și către
tine m'a trimisu, ca să vorbescu cuvintele
acestea? Oare nu către bărbații cărții ședători
lîngă tine, ca să mănînce fecalele
lorîn, și să bee chiorul lorîn cu voi?
28 Și a stătutu Rabșache, și strigă în limba
Iudeeștă cu voce tare, și vorbi, dicîndu:
Ascultați cuvîntulu regelui celui mare, al
29 regelui Asiriei: Așa dice regele: "Să nu vă
înșele Ezechia! căci nu va putè el vă scăpa
30 din mîna lui. Și să nu vă încingă Ezechia
cu încredere, dicîndu: Iehova ne va
scăpa, și cetatea acesta nu se va da în
31 mîna regelui Asiriei. Să nu ascultați de
Ezechia, căci așa dice regele Asiriei: Faceți
cu mine împăcăciune, și ieșiți la mine;
și mîncați fie-care din vița sa de vie, și fie-
care din smochinulu său, și beți fie-care din
32 apele cisternei sale; "pînă-ce voiu veni, și
vă voiu lua în înfățișare pămîntu asemenea cu
pămîntulu vostru, "pămîntulu grîului și mu-
stului, pămîntulu pîinei și viei, pămîntulu
măslinilorî și mîi mierei; ca să trăiți și
să nu muriți; și nu ascultați de Ezechia,
cîndu-să înșela, dicîndu: Iehova ne va
scăpa. "Dară oare scăpatu-l-au dei
lora din mîna regelui Asiriei? "Unde
dară Dumnedeii Și ai Arpadului? Unde
sînt dei Sefarvaimului, ai Henei și ai Ivei?
Oare scăpatu-au ei din mîna mea Samaria?
Care d'intre toți dei țerilorî și scăpară țeri
din mîna mea, "pentru ca să scape Iehova
Ierusalimul din mîna mea?
Și poporulu tăcu, și nici o respunse nici
unul cuvîntu; căci poruncă regelui era în
acest înțelesu.
Atunce Eliakim, fiiulu lui Hilkia, care
era preste casă, și Șebna, secretariulu, și
Ioahă, fiiulu lui Asaf, cancelariulu, veniră
la Ezechia "cu vestmintele rupte, și spuseră
cuvintele lui Rabșake.

Și "regele Ezechia audindu-le rupse
și el vestmintele sale, și se acoperi
cu sacu, și intră în casa lui Iehova.
Și trimise pre Eliakim, care era preste
casă, și pre Șebna secretariulu, și pre cei
mai bătrîni d'intre preoți, acoperiți cu saci,
la "Iesia, profetulu fiiulu lui Amoțu. Și
disera: Așa dice Ezechia: Ți-e ziua aceasta
de strîmtorare, de certare, și de blăstămu ca
cînd pruncii să ajungă pînă la naștere,
și nu este putere ca să nască. "Poate va
auzi Iehova, Dumnedeulu tău, tóte cuvin-
tele lui Rabșache, "pre care regele Asiriei,
domnulu său, l'a trimisu, să blăstăme pre
viulu Dumnedeii, și să-l certe prin cuvin-
tele, ce le audi Iehova, Dumnedeulu tău;
pentru acesta înalță rugăciune pentru re-
mășița, ce a mai rămasu.
Și apa venită servii regelui Ezechia la
Iesia. "Și le dise Iesia: Așa veți dice
domnule vostru: Așa dice Iehova: Nu te
teme de cuvintele, ce le-ai auditu, cu care
servii regelui Asiriei mă blăstemară. Eată
eu voiu despune "spiritulu său, ca el să
dîndu-i veste, se va întorce în țera sa; eu îlu
voiu face să cadă cu sabia în țera sa.
Și Rabșake se întorse, și află pre re-
gele Asiriei luptîndu-se asupra Libnei: căci
elu audise, că "regele a plecatu "din Lachiș.
Și veghe, "cumu audi dicîndu-se despre Tir-
haka, regele Etiopiei: Eată, elu este, ca să
se lupte cu tine; a trimesă țărî-și noi
către Ezechia, dicîndu: Așa veți spune
lui Ezechia, regelui lui Iuda, dicîndu: Dum-
nedeulu teu, "în care te încrezi, să nu te
înșele, dicîndu: Ierusalimulu nu se va da în
mîna regelui Asiriei. Eată, tu ai audito
ce au făcutu regii Asiriei tuturoră țerilorî,

N'ai auditu, că eu de demultiu "amu fă- 25
[cutu acésta?
Și ce din vechi 'amu voitu? — Și nu amu
[făcutu,
Ca "a fi spre prefacerea cetățilorîntă-
[rîte în grămădi de ruine.
De aceea locuitorii lorîn nu aveau, 26
N'au înspăimîntatu, și s'au rușinatu;
N'au prefăcutu ca ierba câmpului, și ca ver-
[dețea,
Ca "erbo de pe acoperemînte, și ca grîulu,
[cărî pălitu înainte de înșurare.
Iară "amu cunoscutu șederea ta, și eșirea ta, 27
[și intrarea ta,
Și înfuriarea ta asupra mea.
Fiindu-că furia ta asupra mea și mîndria 28
[ta aŭ ajunsu la urechile mele,
De aceea 'voiu pune cerigu mea în nările
Și zăbala mele în laturile tale, [tale,
Și te voiu întorce 'pe calea, pe care ai venitu.
Și acésta ca "și pe 'semnu: 29
Anulu acesta veți mînca ceea-ce nesce din
[gură de la sine;
Și alu doilea anu ori-ce va resări din
[nescre;
Și alu treilea anu să semănați, să secerați,
Și să plantați vie, și să mîncați fructulu
[lorîn.
"Și scăpații casei lui Iuda, cîți o rămasi, 30
Voru-și va prinde rădăcini de desuptu, și de-
[supra va da fructe.
Căci din Ierusalimu va eși rămășiță, 31
Și din muntele Sionu cei ce vorb scăpa;
"Zelulu lui Iehova va face acésta.
Pentru acésta așa dice Iehova pentru 32
[regele Asiriei:
Nu va intra în cetatea acésta, nici va să-
[geta în ea săgéță,
Nici va sta înaintea ei cu scutulu, nici va
[prăsi val asupra ei.
Pe calea, pe care a venitu, pe acea se va 33
[întorce;
Și în cetatea acésta nu va intra, dice Iehova.
Căci "voiu apăra cetatea acésta, ca să o 34
[mîntuescu
Pentru mine și "pentru servulu meu Davidi.
Și "în nóptea aceea, eșî îngerulu lui Ie- 35
hova, și ucise în tabăra Asiriencilorî o sută
optădeci și cinci de mii; și cîndu locu-
torii s'au sculatu dimineța, eră, toți ce-
rești corpuri moarte. Și a plecatu Senache- 36
ribo, regele Asiriei, și s'a dusu, și a'n-
tocmă, și locu în "Ninive. Și a fostu, pe- 37
cîndu se închina în casa lui Nisroch, dei lui

soŭ, Adramelec și Șarețer, fiii soĭ, l-au lovit cu sabia, și ei au fugit în pămîntul Armeniei; și în locul lui a domnit Esarhadon, fiul seu.

Boala și rugăciunea lui Ezechia. Cele zece trepte ale lui Ahaz, care s-au întors înapoi prin minunea lui Isaia.

20 ¹ În zilele acele Ezechia se îmbolnăvi de moarte, și veni la el Isaia, prorocul, fiul lui Amoț, și îi zise: Așa zice Domnul: Rînduiește-ți casa ta, căci vei muri, și nu vei trăi. ² Atunci el întoarse fața sa la 2
perete, și se rugă lui Domnul, zicînd: ³ O 3
Doamne, ¹aminteșce-Ți, rogu-Te, cum am umblat înaintea Ta cu credință și cu inimă întreagă, și am făcut ce este plăcut în ochii Tăi. Și a plîns Ezechia plîngere mare. 4
⁴ Și mai înainte de a ieși Isaia în curtea 4
de mijloc, i-a vorbit Domnul, zicînd: ⁵ Întoarce-te, și zi lui Ezechia, 5
²domnul poporului meu: Așa zice Domnul, Dumnezeul lui David, părintele tău: ³Am auzit rugăciunea ta, văzut-am lacrimile tale; iată, te voiu vindeca; a treia zi te 6
vei sui în casa lui Domnul. ⁶ Și voiu adăuga la zilele tale cincisprezece ani; și te voiu scăpa pe tine și cetatea aceasta din mîna regelui Asiriei, și voiu apăra cetatea aceasta, pentru mine și pentru robul meu, David.
⁷ Și Isaia zise: Luați o turtă de smochine! 7
Și au luat, și și-au pus la buboiașe, și s-a însănătoșit.
⁸ Și Ezechia zise către Isaia: Care este 8
semnul, că Domnul mă va vindeca, și că mă voiu sui în casa lui Domnul a treia zi?
⁹ Și a zis Isaia: Acesta va fi tie semnul 9
de la Domnul, că Domnul va face lucrul ce a promis: Vrei ca umbra să meargă înainte cu zece trepte, sau să se întoarcă cu zece trepte înapoi?
¹⁰ Și Ezechia răspunse: Este lucru ușor, 10
să se pogoare umbra cu zece trepte; dară nu așa: ci să se întoarcă umbra cu zece trepte înapoi.
¹¹ Și Isaia, prorocul, strigă către Domnul, 11
și El a întors umbra cu zece trepte pe treptele pe cari se pogorîse pe ceasornicul lui Ahaz.
¹² ¹La acelă timp Berodaec Baladanu, fi- 12
ul lui Baladaĭ, regele Babilonului, trimese epistole și daruri lui Ezechia; căci auzise că Ezechia a fost bolnav.
¹³ Și l-a ascultat Ezechia, și a arătat lor 13
toată casa vistieriei sale, argintul, aurul, aromatele și alabastrele cele prețioase, și toată casa de arme, și tot ce se afla în tezaurele sale: n'a fost nimic în casa sa, sau în regatul seu, ce Ezechia să nu le fi arătat.
¹⁴ Atunci veni Isaia, prorocul, către îm- 14
păratul Ezechia, și zise: Ce au spus oamenii aceștia? și de unde au venit la tine? Și Ezechia zise: Din țeri mult depărtate au venit, de la Babilon. ¹⁵ Și el zise: Ce 15
au văzut în casa ta? Și Ezechia respunse: ²Vedeți tot ce este în casa mea; nimic nu este în tezaurele mele, care să nu i-l fi arătat lor.
¹⁶ Atunci zise Isaia către Ezechia: Ascultă 16
cuvîntul lui Iehova Dacă, vine 17
zile, în cari tot ce este în casa ta, și ceea ce părinții tăi au adunat pînă în ziua de astăzi, se va duce la Babilon; nu va rămînea nimic, zice Iehova. ¹⁸ Și din 18
tine vor ieși din case, cari vor naște. Și vor fi ei eunuci în palatul regelui Babilonului.
¹⁹ Și zise Ezechia către 19
Isaia: ³Bun este cuvîntul lui Iehova, pe care l-ai vorbit. Și adause: Dară este pace, dacă va fi pace și siguranță în zilele mele!
²⁰ Și celelalte fapte ale lui Ezechia, și 20
toată puterea lui, și în ce chip ⁴a făcut scăldătoarea și apeductul, prin care a adus apa în cetate, iată ele sînt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? Și ³Ezechia adormi cu părinții săi, și în locul său domni Manase, fiul seu.

Domnia rea a lui Manase.

21 ¹ Ezechia avea douăsprezece ani cînd 21
se făcu rege; și domni cincizeci și cinci de ani în Ierusalim; și numele mamei lui era Hefțiba. ² Și făcu rele în ochii 2
lui Iehova, ¹după urîciunile popoarelor, pe cari Iehova le alungase de dinaintea fiilor lui Israil. ³ Căci a zidit din nou înălțimile, 3
pe cari Ezechia, părintele seu, le dărîmase, și a ridicat altare lui Baal, și făcu Așerim, precum făcuse Ahab, regele lui Israel; și s'a închinat la toată oștirea cerului, și le-a servit. ⁴ Și a zidit altare în casa lui Iehova, de 4
spre care Iehova zisese: ²În Ierusalim voiu pune numele meu. ⁵ Și a zidit altare la 5
toată oștirea cerului în cele două curți ale casei lui Iehova. ⁶ Și făcu pe fiul seu să 6
treacă prin foc, și prezicea ³timpurile și întrebuința descîntecele, avea lîngă sine vrăjitori și magi, și se făcu înaintea lui Iehova foarte mult rău, ca să-L mînie.
⁷ Și puse chipul cioplit al idolului 7
pe care îl făcuse, în casa, de care Iehova zisese lui David și lui Solomon, fiului seu: ²În casa aceasta și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semințiile lui Israel, voiu pune numele meu în veci.
⁸ Și nu voiu mai scoate picioarele lui Israel din pămîntul, pe care l-am dat părinților lor; numai dacă vor avea grijă să facă tot, cîte le-am ordonat lor, după toată legea, ce servul meu Moise le-a dat lor.
⁹ Dară nu ascultară; și ¹a-i face să rătăcească Manase, ca să facă mai rele decît popoarele, pe cari Iehova le-a stîrpit de dinaintea fiilor lui Israel.
¹⁰ Și a vorbit Iehova prin servii săi, pro- 10
rocii, zicînd: ¹¹ Fiindcă ¹Manase, regele lui Iuda, face urîciunile acestea, mai rele decît făcu amoriții, pe cari i-a trasă și pre Iuda în păcatul prin idolii săi, 12
De aceea, așa zice Iehova, Dumnezeul lui Israil: Iată, eu voiu aduce rele asupra Ierusalimului și asupra lui Iuda, încît cui va auzi de ele, îi vor țiuia amîndouă urechile. ¹³ Și voiu întinde peste Ierusalim 13
măsura Samariei, și cumpănă casei lui Ahab, și voiu șterge Ierusalimul, precum șterge cineva urcioarele, și ștergîndu-le 14
le întoarce cu gura în jos. ¹⁴ Și voiu părăsi rămășița moștenirii mele, și o voiu da în mîna vrăjmașilor lor, și vor ajunge pradă și jaf tuturor dușmanilor lor,
¹⁵ fiindcă au făcut ce este rău înaintea 15
Mea, și Mă mîniară din ziua, în care părinții lor au eșit din Egipt, pînă în ziua de astăzi.
¹⁶ Manase vărsă și sînge nevinovat multă 16
vreme, pînă ce a umplut Ierusalimul de la un capăt la celălalt, afară de păcatul cu care făcu să păcătuiască pe Iuda în păcat, făcînd rău în ochii lui Iehova.
¹⁷ Și celelalte fapte ale lui Manase, și 17
tot ce făcu, și păcatul seu, ce a păcătuit, iată ele sînt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? ¹⁸ Și adormi Ma- 18
nase cu părinții săi, și se înmormîntă în grădina casei sale, în grădina lui Uza. Și în locul seu domni Amon, fiul seu.

Domnia rea a lui Amon.

¹⁹ ¹În doi-deci și doi de ani era Amon 19
cînd se făcu rege; și domni doi ani în Ierusalim; și numele mamei lui era Mașulemeț, fiica lui Harus, din Iotba. ²⁰ Și făcu rele 20
în ochii lui Iehova, ¹cum făcuse Manase, părintele seu; ²Și umblă în tote căile, în cari 21
umblase părintele seu: și tot idolilor, cărora le închină părintele seu, și se prosternă înaintea lor. ²² Și a părăsit pe Iehova, 22
Dumnezeul părinților săi, și n'a umblat în calea lui Iehova. ²³ Și conjurați 23
ai lui Amon îl omorîră, și ²au pus pe rege în casa sa. ²⁴ Dară poporul țării omorî pe toți cei ce au făcut conjurația asupra regelui Amon; și poporul țării făcu rege în locul seu pe Iosia, fiul seu.
²⁵ Și celelalte fapte ale lui Amon, cîte 25
le-a făcut, iată nu sînt scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? ²⁶ Și l-a înmor- 26
mîntat în mormîntul seu în grădina lui Uza. Și în locul seu domni Iosia, fiul seu.

Domnia lui Iosia, reformele sale, și descoperirea Legei.

22 ¹ Iosia era de opt ani cînd se făcu rege, 22
și domni în Ierusalim trei-deci și unu de ani; și numele mamei lui era Iedida, fata lui Adaia din ²Boscata. ² Și făcu 2
drepte în ochii lui Iehova, și umblă în tote căile lui Davidu, părintele seu, și ³nu se abătu nici în dreapta nici în stînga.
³ Și în anul al optsprezecelea al lui 3
regelui Iosia, trimese regele pe Șafan, fiul lui Azalia, fiului lui Mesullam, secretarul, în casa lui Iehova, zicînd: ⁴ Sui-te 4
la marele Hilchia, arhiereul, și fie să strîngă argintul ²adus în casa lui Iehova, pe care l'au adunat de la popor. ⁵ Și să-l 5
dea în mîna lucrătorilor, cari au supravegherea preste casa lui Iehova; și ei să-l dea celor lucrătorilor la casa lui Iehova, ca să dirieze stricăciunile casei: Tîmplarilor, zidarilor, pietrarilor, și ca să cumpere lemne și pietre cioplite, ca să dărîme casa. ⁶ Iar ¹de la ei nu se lua sama de ar- 6
gintul, ce se da în mîinile lor, căci lucrau cu credință.
⁷ Și Hilchia, arhiereul, zise către Șafan, 8
secretarul: ²Am găsit cartea legei în casa lui Iehova. Și dădu lui Șafan cartea; și el o ceti. ⁸ Și a venit la rege Șafan, 9
secretarul, și spuse regelui următorul, și zise: Servii tăi au vărsată toată argintul, ce se afla în casa, și l'au dată în mîna lucrătorilor, cari au supravegherea preste casa lui Iehova. ⁹ Și spuse Șafan, secretarul, 10
regelui, zicînd: Hilchia, preotul, mi-a dată o carte. Și Șafan o ceti înaintea regelui.
¹⁰ Și cînd auzi regele cuvintele cărții legei, 11

13 ştea regelui vecinătăţile sale. Şi regele ne-
ză lui Hilchia, preotului, şi lui Ahicaiu,
fiului lui Şafan, şi lui Acbor, fiului lui
Mihia, şi lui Şafan, scriitorului, şi lui
15 Asaia, servului regelui, zicându: Duceţi-
vă, întrebaţi pre Iehova pentru mine şi
pentru popoţi şi pentru întregul Iuda, pentru
cuvintele cărţei acesteia, ce s'a aflat; căci
mare este ^aMânia lui Iehova, care s'a aprins
asupră-ne, pentru că părinţii noştri nu au ascultat
de cuvintele cărţei acesteia, ca să facă
dupre tóte câte ne sînt scrise.

14 Şi ^aa mers Hilchia, preotul, şi Ahicaiu, Acbor,
Şafanu şi Asaia dusă-s'ă la Hulda,
profetisa, soacra lui Şalum, fiiului lui ^bTicva,
fiiul lui Harhaiu, custodele vestmintelor;
ĕră ea locuia în Ierusalimul, în Mişeţ; şi
15 au vorbit cu ea. Şi ea i-a zis: Aşa dice
Iehova, Dumnedeulu lui Israél: Spuneţi o-
mului, care v'a trimes la mine: Aşa dice
Iehova: Ecce, ^aeu voiu aduce rele asupra
locului acestuia şi asupra locuitoriloru lui,
dupre tóte cuvintele cărţei, ce regele lui
16 Iuda le-a cetit. ^aPentru că m'au părăsit,
şi au ^bfumatu la alţi dei, şi mânie
m'au întărîtat prin tóte lucrările mâiniloru lor;
pentru aceea s'a aprins mânia mea preste locului
17 acestu, şi nu se va stinge. Eu ^aăstea
spuse lui Iuda, care v'a trimes să întrebaţi
pre Iehova, aşa veţi spune: Aşa dice Ie-
hova, Dumnedeulu lui Israél: Cuvintele
18 ce le-ai ascultat, a căroru ^bauditu,
Pentru-că ^cinima ta s'a rumpt, şi te-ai ^dumilit
înaintea lui Iehova, cându ai auditu
ce, când am disu asupra locului acestuia
şi asupra locuitoriloru lui, că va fi ^apustiire
şi ^bblestemu, şi ţi-ai rupt vestmintele tale,
şi ai plânsu înaintea mea; pentru aceea
19 şi eu te-am auditu, qice Iehova. Ecce
dară, eu te voiu aduce la părinţii tei,
şi ^atu-ţi vei aduce la mormêntulu teu în pace,
şi nu vorú vedé ochii tei tóte relele, ce eu
voiu aduce asupra locului acestuia. Şi dă-
rară regelui cărţă rege.

23 Şi ^a a trimesu regele, şi s'aŭ adunatu la
ă ell toţi bătrânii lui Iuda şi ai Ierusa-
2 limului. Şi regele s'a suitu în casa lui Ie-
hova, şi cu el toţi bărbaţii lui Iuda, şi toţi locu-
itorii Ierusalimului cu dînsulu, şi preoţii,
şi profeţii, şi toţi poporulu, de la mai
până la mare; şi a cetitu în urechile lorŭ
tóte cuvintele cărţei legământului, ce s'a a-
3 flatu în casa lui Iehova. Şi ^astându regele
lângă stâlpu, a tăiatu unu legământu înain-
tea lui Iehova, că se voru duce în urma lui
Iehova şi va păzi cuvintele lui, mărturiile
lui şi legile lui, din tótă inima şi din tótă
sufletulu, ca să se adeverédscă cuvintele le-
gământului acestuia, ce sûnt scrise în cartea
acestei; şi toţi poporulu stătea la acestu le-
gământu.

4 Şi regele ordină lui Hilkia, archiereulu,
şi preoţiloru de rîndulu alu doilea şi
uşieriloru, să scótă din templulu lui Iehova
tóte vasele cele făcute pentru Baal şi
pentru ^aAstarteea şi pentru tótă oştirea ce-
rului; şi le-a arsu afară din Ierusalim,
în câmpiile Kedrenului, şi cenuşa lorŭ o
5 duse la Betel. Şi a desfiinţatu pe
preoţii închinătorii, pre cari puseră regii lui Iuda
^bsă tămâieze pe înălţimi, în cetăţile lui Iuda, şi în împrejurimile Ierusa-
limului; a desfiinţatu şi pre cei ce tămâiau
lui Baal, soarelui, lunei, zodiilorŭ şi la
tótă oştirea cerului. Şi a scosŭ afară ^a Astar-
teea din casa lui Iehova afară din Ierusa-
limu în pârâulu Kedrenu, şi l'a arsu la pâ-
râulu Kedrenu, şi l'a prefăcutŭ în pulbere,
şi pulberea o arunică pe ^bmormintele fi-
ilorŭ poporului. Şi a dărîmatu casele ^a so-
domiţiloru, cari erau lângă casa lui Ie-
hova, unde femeile ţesură perdéle pentru
Astarteea.

7 Şi aduse pre toţi preoţii din cetăţile
lui Iuda, şi a spurcatu înălţimile, unde po-
poţii tămâiaseră, de la ^aGheba până la Beer-
Şeba; şi a dărîmatu înălţimile porţiloru,
ce erau la intrarea porţii lui Iosua, mai-
8 narele cetăţii, ce se aflau în stânga porţii
cetăţii. ^aDară preoţii înălţimiloru nu se
puteau la altarulu lui Iehova în Ierusalim,
ci mâncau numai între fraţii lorŭ.

9 Şi a spurcatu pre ^a Tofetulu din ^b valea
fiiloru lui Hinnomu, ^cca nime-nu să nu poată
face pre fiiulu seu sau pre fiica sa să
10 ^a treacă prin foc pre lângă Moloc. Şi desfiinţă caii,
ce regii lui Iuda i consacraseră soarelui,
la intrarea în casa lui Iehova, aproape de locuinţa lui
Natan-Meleu, dregătorulu, ce era în Par-
varimu, şi arse cu foc carăle soarelui. Şi
altarele ^a de pe acoperimulu sălei rândului de
sus ale lui Ahaz, pre cari le făcuseră regii lui Iuda; şi altarele, ce făcuse
Manase în cele două curţi ale casei lui
Iehova, le-a sfărîmatu, şi de acolo dărîmate
le-a aruncatu în pârâulu Kedrenu. Şi înălţimile ce erau din
fuga Ierusalimului, cele din dreptulu Mun-

telui Nimicirilorŭ, pre cari le zidise Sole-
monŭ, regele lui Israél, pentru Astarteea,
urâciunea Sidonienilorŭ, şi pentru Chemoşu,
urâciunea Moabiţiloru, şi pentru Milcomu,
urâciunea fiiloru lui Amonu, ace le spurcă
regele. Şi a ^a sfărîmatu statuile, şi a tăiatu
lucrurile, şi împlu locurile lorŭ cu óse de
omeni.

15 Şi altarulu din Betel-Elu, înălţimea, pre
care o făcuse Ieroboamu, fiiulu lui Nebatu,
care a făcutu pre Israelu să păcătuiască, pre
acelu altarŭ şi înălţime le dărîmă, şi arse
înălţimea, o prefăcu în pulbere; arse şi ^a ăs-
tarteea. Şi când se întorse Iosiu, şi
vădu mormintele, ce erau acolo pe munte,
a trimesu, şi a luatu óse din morminte,
şi a ^a arsu pe altarŭ, şi-l spurcă, dupre
cuvântulu lui Iehova, pre care l'a strigatu
omulu lui Dumnedeu, când proclamă ce-
lele acestea. Şi a ^a qisu: Ce monumentŭ
este acesta ce vădŭ? Şi bărbaţii cetăţii i
disără: ^bMormêntulu omului lui Dumnedeu,
care veniă din Iuda, şi prochiniseră celor ce
le-ai făcutu cu altarulu din Betel-Elu. Şi
a qisu: Lăsaţi-lu: să nu mişce cineva
óse-le lui. Deci lăsară în pace óse-le lui,
împreună cu óse-le ^a profetului, ce venise din
Samaria.

19 Aşa şi tóte casele înălţimiloru, ce erau
în cetăţile Samariei, pre cari le făcuseră regii
lui Israél, ca să înfurie pre Iehova, le
depărtă Iosiu, şi făcu cu ele tóte cu ferme
ca la Betel-Elu. Şi ^a ucise pe tóţi preoţii
pre cari preoţii înălţimiloru, ce erau acolo,
îi aveă dreptu lorŭ óse de omeni, şi se
întorse la Ierusalimu.

21 Şi ordină regelu la tótă poporulu, di-
cându: ^aFaceţi paştele lui Iehova, Dumne-
deului vostru, ^bdupre cele scrise în cartea
acestui legământu. Că nici când nu s'a
mai ^a ţinutu ca paştele din dilele
judecătoriloru, cari judecară pre Israél,
nici în tóte dilele regilorŭ lui Israél şi
ale regilorŭ lui Iuda; Ci numai în anulu
^a optesprezecelea alu regelui Iosiu se făcu
paştele acestea lui Iehova în Ierusalimu,
în urma căruia Faraonu-Necoh, regele Egip-
tului, se suise, ca să se ^a lupte la Carchemişu
pe Eufratu. Şi regele Iosiu merse spre întâmpi-
narea lui; acelu carele l'a ^a ucisu, în mormêntulu
lui. Şi regele Iosiu, l'a ^a luatu pre Ioahasu, fiiulu lui Iosiu, l'a uns, şi l'a fă-
cutŭ rege în locului părintelui seu.

*Domnia lui Ioahasu şi a lui Ioiachim, urmaşulu lui, regelu lui Egipetu, asediază Ierusa-
limul şi Ioiachim cade sub stăpânirea lui Nebucadnetsar*

31 Di dece ^a qisă şi trei de ani era Ioahasu,
când se luă rege, şi domni trei luni în
Ierusalim. Şi numele mamei lui era ^aHa-
mutalu, fata lui Ieremia din Libna. Şi
32 face rele în ochii lui Iehova, în tóte cele
făcuseră părinţii săi. Şi Faraonu-Necoh l'a
33 puse în cătene în ^a Ribla, în pământulu Ha-
matului, ca să nu domnéscă în Ierusalimu,
şi puse asupra ţerei gloabă de o sută de
talenturi de argintu şi de unu talentu de
aurŭ.

34 Şi ^a Faraonu-Necoh făcu pre Eliakimu, fi-
iulu lui Iosiu, rege în locului lui Iosiu, părin-
tele seu, şi ^bschimbă numele lui în ^c Ioiakimu;
ĕră pe Ioahasu l'a luatu, şi-l dusă
în Egipetu, şi ^dacolo muri acelu. Şi Ioakimu dădu
35 lui Faraonu ^a argintulu şi aurulu; dară a
pusă birŭ asupra ţerei, ca să dee banii
dupre ordinulŭ lui Faraonu; câţi aŭ arătatu
şi aunaliţi de la poporulu ţerei, dupre
locuitu cumu l'a pusă lui Faraonu, ca să-i
dee lui Faraonu-Necoh.

36 ^a Ioakimu era de dece-şi-cinci de ani

1 Cron. 8. 30. | 1 Cron. 9. 36. | 1 Cron. 3. 15. | 1 Cron. 3. 15. | 1 Cron. 3. 15

ani, când se făcu rege, şi domni trei luni în Ierusalim. Şi numele mamei lui era Zebuda, fata lui Pedaia din Ruma.
37 Şi făcu rele în ochii lui Iehova, după tot cele ce făcuseră părinţii săi.

24 1 ÎN zilele lui se sui Nebucodonosor, regele Babilonului, şi Ioiachim 2 ajunse supus trei ani; şi după aceea s'a întors, şi s'a răsculat asupra lui. 2 Şi Iehova trimese asupra lui ostaşi Chaldeilor, ostaşi Sirieni, ostaşi Moabiţi, şi ostaşi fiilor lui Ammon; şi îi trimese asupra lui Iuda, ca să-l nimicească, după cuvântul lui Iehova, pe care-l vorbi prin robii săi, profeţii. 3 Cu adevărat, după porunca lui Iehova se făcu asupra lui Iuda, ca să-l depărteze de la faţa sa, 4 pentru păcatele lui Manase, în tot ce făcu el, 4 şi pentru sângele nevinovaţilor ce îl vărsase, căci a umplut Ierusalimul de sânge nevinovat; şi Iehova nu voi să-l ierte.
5 Şi cele-l alte fapte ale lui Ioiachim, şi tot ce făcu el, oare nu sunt scrise în cartea cronicelor regilor lui Iuda? 6 Şi adormi Ioiachim cu părinţii săi, şi în locul său domni Ioiachin, fiul său.
7 Iar 2 regele Egiptului nu eşi mai mult din ţara sa, căci 3 regele Babilonului cuprinse, de la pârâul Egiptului până la Eufratul Mare, tot ce erau ale regelui din Egipt.

Domnia lui Ioiachin; năvălirea a două o'ştiri caldeeşti; cu Ierusalimul pustiit; deportarea lui Ioiachin şi a familiei sale

8 De optsprezece ani era Ioiachin, când se făcu rege, şi domni trei luni în Ierusalim. Şi numele mamei lui era Nehuşta, fata lui Elnatan din Ruma.
9 Şi făcu rele în ochii lui Iehova, după tot cele ce făcuse părintele său.
10 În acele timpi sui-se-au asupra Ierusalimului, regele Babilonului, şi se împresură cetatea. 11 Şi când a venit Nebucodonosor, regele Babilonului, asupra cetăţii, şi slugile lui o împresurau, 12 Ioiachin, regele lui Iuda, împreună cu regele Babilonului, cu 4 mama lui, cu robii lui, cu mai marii lui şi cu dregătorii lui; şi-l 5 prinse 6 regele Babilonului în 7 anul al optulea al domniei sale. 13 Şi scoase de acolo tot 8 comorul casei lui Iehova, şi comorile casei regelui, şi sfărâmă toate vasele de aur, pe care le făcuse Solomon, regele lui Israel, în templul lui Iehova, 9 după cum a zis Iehova. 14 Şi 10 strămută tot Ierusalimul, pe toţi mai mari şi pe toţi bărbaţii de arme, 11 câte unul de prinse, şi pe 12 toţi meşterii şi fierarii; un-a 13 rămase decât partea 14 cea mai săracă a poporului ţării.

15 Şi 15 strămută la Babilon pe Ioiachin şi pe mama regelui, pe femeile regelui, pe dregătorii lui şi pe puternicii ţării pe care 16 îi duse în robie din Ierusalim în Babilon. 16 Şi pe 17 toţi bărbaţii, şapte mii, şi pe meşteri şi pe fierari, o mie, şi pe toţi puternicii şi viteji deprinşi la luptă, i-a strămutat regele Babilonului la Babilon. 17 Şi 18 regele Babilonului făcu rege, în locul lui *Ieoiachin*, pe Mataniia, 19 fratele părintelui său, şi 20 schimbă numele lui în Zedechia.

Începutul lui Zedechia; răzvrătirea acestuia şi a lui Ioiachin împotriva lui Nebucodonosor; rezistenţa cetăţii şi a templului; al treilea exil şi a şaptesprezecea deportare la Babilon

18 21 De două-zeci şi unuia de ani era Zedechia când se făcu rege, şi domni unsprezece ani în Ierusalim. Şi numele mamei lui era 22 Hamutal, fata lui Ieremia din Libna. 19 Şi făcu rele în ochii lui Iehova, după tot cele ce făcuse Ioiachim. 20 Din mânia lui Iehova asupra Ierusalimului şi asupra lui Iuda, ca să-i arunce de la faţa sa, s'a întâmplat, până la urmă, ca Zedechia să se răscoale împotriva regelui Babilonului.

25 1 SI 23 în anul al nouălea al domniei sale, în luna a zecea, în ziua a zecea a lunei, veni Nebucodonosor, regele Babilonului, el şi toată oastea lui asupra Ierusalimului, şi tăbărî asupra-i; şi să zidiră împotriva lui valuri împrejur. 2 Şi cetatea fu împresurată, până în anul al unsprezecelea al regelui Zedechia. 3 Şi în a zecea zi a lunei 24 s'a putea întocmai cruntă foametea în cetate, aşa că nu era pâine pentru poporul ţării. 4 Şi 25 s'au spart cetatea, şi toţi bărbaţii de război fugiră noaptea pe calea porţii cuprinse între cele două ziduri, aproape de grădina regelui (iar Chaldeii erau împrejurul cetăţii); şi 26 apucară calea câmpului. 5 Dar oastea Chaldeilor urmări pe rege, şi-l ajunse în câmpiile Ierichonului; şi toată oastea lui se împrăştie de la el. 6 Şi prinse

pe rege, şi l'aduse la regele Babilonului în Ribla; şi-lu osândească. 7 Şi ucise pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui, şi 27 orbi ochii lui Zedechia, şi-l legă-lu cu lanţuri de aramă, l'aduse în Babilon.

8 În luna a cincea, 28 în a şaptea zi a lunei, în anul al nouăsprezecelea al lui Nebucodonosor, regele Babilonului, 29 veni asupra Ierusalimului Nebuzaradan, căpetenia gardei domneşti, servitor regelui Babilonului. 9 Şi arse casa lui Iehova, 30 casa regelui, şi toate casele Ierusalimului; şi toate casele mari le arătase cu foc. 10 Şi toată oastea Chaldeilor, care era sub căpetenia gărzii domneşti, 31 a dărâmat zidurile Ierusalimului jur împrejur.

11 32 Şi pe ceilalţi poporeni, ce rămăseseră în cetate, şi pe cei ce trecuseră la regele Babilonului, şi rămăşiţa mulţimei o strămută Nebuzaradan, căpetenia gărzii domneşti. 12 Dar din 33 săracii ţării căpetenia gărzii domneşti lăsă vierit şi lucrători de vii şi lucrători de pământ.

13 Şi 34 stâlpii cei de 35 aramă ai casei lui Iehova, şi 36 postamentele, şi 37 marea de aramă din casa lui Iehova le-au sfărâmat Chaldeii, şi aramă lor au luat-o la Babilon. 14 Au luat şi 38 oalele şi lopăţelele şi foarfecele şi strecurătorile şi toate vasele de aramă cu care se făcea slujba. 15 Şi 39 cădelniţele şi 40 cupele, şi ceea ce era de aur şi de argint. Cel dintâi căpetenie a gărzii domneşti a luat. 16 Cei doi stâlpi, marea şi postamentele, pe care le făcuse Solomon pentru casa lui Iehova, 41 aramă tuturor acestor vase nu era de cumpănit. 17 Înălţimea unui stâlp era de opt-sprezece coţi, şi capitelul de aramă era pe el; şi înălţimea capitelului de trei coţi, şi reţelele şi merele granate de pe capitelul jur împrejur erau toate de aramă. Tot astfel era şi al doilea stâlp, împreună cu reţelele.

18 Şi 42 capul gărzii luă pe 43 Seraia, întâiul preot, şi pe 44 Zefania, al doilea preot, şi pe cei trei uşieri. 19 Şi luă din cetate un dregător, care era prisligherul peste luptătorii de război, şi 45 cinci bărbaţi din cei ce erau faţă-de-vorbă cu regele, cari şe află în cetate, şi pe scriitorul celui mai mare cel de oşti, care scria la

---

pe poporul ţării, şi pe şaizeci bărbaţi ai poporului ţării, care se găsiră în cetate. 20 Şi Nebuzaradan, căpetenia gărzii, 21 îi duse la regele Babilonului în Ribla. 21 Şi regele Babilonului 1 îi lovi, şi-i omorî în Ribla, în pământul Hamatului. 2 Aşa se strămută Iuda din pământul său.

Gedalia e spus guvernatorul şi este ucis. Ieoiachin este eliberat din închisoare

22 Şi peste poporul ce rămase în ţara-lui Iuda, pe care Nebucodonosor, regele Babilonului, îl lăsase, aşeză căpetenie pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiului lui Şafan.

23 Şi când toţi 3 căpeteniile oştirii, ei şi bărbaţii lor, că regele Babilonului a aşezat pe Ghedalia, au venit la Ghedalia la Mizpa: Ismaïl, fiul lui Netania, şi Iohanan, fiul lui Careah, şi Seraia, fiul lui Tanhumeth, Netofatitul, şi Iaazania, fiul 4 unui Maacatit, ei şi bărbaţii lor. 24 Şi Ghedalia 5 le-a jurat lor şi bărbaţilor lor, şi le-a zis: Nu vă temeţi de a fi robii Chaldeilor; locuiţi în ţară, şi 6 serviţi regelui Babilonului, şi vă va fi bine.

25 Dar 7 în luna a şaptea Ismaïl, fiul lui Netania, fiului lui Elişama din sămânţa regelui, veni, venind cu zece bărbaţi, şi bătu pe Ghedalia, încât muri; încă şi pe Iudaei şi pe Caldeii ce erau cu el în Mizpa. 26 Şi se sculă tot poporul, de la mic până la mare, şi căpeteniile oştirii, 8 şi'şi luă drum în Egipt; 9 de fiică temuţi de Chaldei.

Ieoiachin este eliberat de Evil-Merodac

27 10 În anul al treizeci şi şaptelea al 11 strămutării lui Ioiachim, regele lui Iuda, în a două zece-dzeci luna, în două zeci şi şapte a lunei, Evil-Merodac, regele Babilonului, în anul ce începe a domni, 12 înălţă din închisoare capul lui Ioiachin, regele lui Iuda. 28 Şi-i vorbi cu bunătate, şi-i puse 13 scaunul lui deasupra scaunelor regilor ce erau la el în Babilon. 29 Şi-i schimbă veşmintele lui cele de închisoare; şi el 14 mânca pâine înaintea lui tot-de-una în tot-le zilele vieţei sale. 30 Şi hrana lui, hrană necurmată, 15 i se dădu din partea regelui pe fie-care zi, în tot-le zilele vieţei sale

---

CARTEA ÂNTĂIA A CRONICELORŬ.

Genealogiele de la Adamŭ până la Avraam.

1 ADAMŬ, *Setŭ, Enosŭ, 2 Cainanŭ, Malaleelŭ, Iaredŭ, 3 Enochŭ, Metusalemŭ, Lamechŭ, 4 Noe, Semŭ, Hamŭ și Iafetŭ.*

5 *Fiĭ lui Iafetŭ: Gomerŭ, și Magogŭ, și Madaĭ și Iavanŭ, și Tubalŭ, și Mesechŭ, și 6 Tiraŭ. Și fiĭ lui Gomerŭ: Aschenazŭ, și Ifatŭ, și Togarma. 7 Și fiĭ lui Iavanŭ: Elisa, și Tarsisŭ, Chitimŭ, și Dodanimŭ.

8 *Fiĭ lui Hamŭ: Cusŭ, și Misraimŭ, Putŭ, și Canaanŭ. 9 Și fiĭ lui Cusŭ: Seba, și Hevila, și Sebta, și Rama, și Sebteca. Și 10 fiĭ lui Rama: Seba și Dedanŭ. 11 Și Cusŭ *născu pre Nimrodŭ; acesta începŭ a fi puternicŭ pe pământŭ. 12 Și Misraimŭ născu pre Ludeimi, și Anameimi, și Lehabeimi și Naftuheimi, 13 Și Patruseimi și Casluheimi, (din carii ieșiră Filisteiĭ), și pre *Caftoreimi. 14 Și *Canaanŭ născu pre Sidonŭ, pre întâiu-născutulŭ seŭ, și pre Hetŭ. 15 Și pre Iebuseĭ și 16 Amoreu și Ghergheseu, 17 Și pre Heveu, și Arkeŭ, și Sineu, 18 Și pre Arvadeŭ, și Semareŭ, și Hamateŭ.

Fiiĭ lui *Șemŭ: Elamŭ, și Assurŭ, și Arfaxadŭ, și Ludŭ, și Aramŭ, și Uțŭ și Hulŭ. 19 Și Gheberŭ, și Meșeca. 20 Și Arfaxadŭ născu pre Selahŭ, și Selahŭ născu pre Eberŭ. 21 Și lui Eberŭ i se născură două fii: Numele unuia era Peleg (*împărțire*); căci în zilele lui s'a împărțit pământulŭ; și numele fratelui seŭ era Iohtanŭ. 22 Și *Iohtanŭ născu pre Almodadŭ, și Selefŭ, și Hasarmavetŭ, și Ierahŭ, 23 Și pre Hadoramŭ, și Uzalŭ, și Diklŭ, 24 Și pre Ebalŭ, și Abimaelŭ, și Seba, 25 Și pre Ofirŭ, și Havila, și Iobabŭ. Toți aceștia sînt fiiĭ lui Iohtanŭ.

26 *Șemŭ, Arfaxadŭ, Selahŭ, *Eberŭ, Peleg, Reŭ, 27 Serugŭ, Nahoru, Terahŭ, *Avramŭ, adecă Abraamŭ.

Genealogiele lui Avraamŭ, ale lui Ismael, ale lui Isaac și ale lui Esavŭ.

28 Fiiĭ lui Abraamŭ: *Isaacŭ și *Ismaelŭ. 29 Acestea sînt generațiunile lorŭ. *Întâiu-născutulŭ lui Ismaelŭ, Nebaioth, apoi Kedarŭ, și 30 Adbeel, și Mibsam, Mișma, și Duma, 31 Massa, Hadadŭ, și Tema, Ietur, Nafeș, și Kedema. Aceștia sînt fiiĭ lui Ismaelŭ.

32 Și fiiĭ Ketturei, concubinei lui Avraamŭ: Ea născu pre Zimranŭ, și Iokșanŭ, și Medanŭ, și Madianŭ, și Ișbocŭ, și Șuahŭ, și fiiĭ lui Iokșanŭ: Șeba și Dedanŭ. 33 Și fiiĭ lui Madianŭ: Efa, și Ifferŭ, și Hanoch, și Abida, și Eldaa. Toți aceștia sînt fiiĭ Ketturei.

34 Și *Avraamŭ născu pre Isaacŭ. *Fiiĭ lui Isaacŭ sînt: Esavŭ și Israelŭ.

35 Fiiĭ lui *Esavŭ sînt: Elifazŭ, Reuelŭ și Ieușŭ, și Ialamŭ, Korahŭ. 36 Fiiĭ lui Elifazŭ sînt: Temanŭ, Omarŭ, Zefŭ, și Gatamŭ, Kenazŭ și Timna, și Amalekŭ. 37 Fiiĭ lui Reuelŭ sînt: Nahatŭ, Zerahŭ, Șamma, și Miza. 38 Și fiiĭ lui Seirŭ sînt: Lotanŭ, și Șobalŭ și Tibeonŭ, și Ana și Dișonŭ, și Ețerŭ, și Dișanŭ. 39 Și fiiĭ lui Lotanŭ sînt: Hori, și Homamŭ; și sora lui Lotanŭ: Timna. 40 Fiiĭ lui Șobalŭ sînt: Alianŭ, și Manahatŭ, și Ebalŭ, Șefŭ și Onamŭ. Și fiiĭ lui Tibeonŭ: Aiahŭ, și Ana. 41 Fiiĭ lui Ana sînt: *Țeșonŭ; și fiiĭ lui Țeșonŭ: Amramŭ, și Eșbanŭ, și Iitranŭ, și Cheranŭ. 42 Fiiĭ lui Ezerŭ sînt: Bilhanŭ, și Zavanŭ, și Iekanŭ; fiiĭ lui Dișonŭ: Uțŭ și Aranŭ.

43 Și acestea sînt *regiĭ, ce domniră în pământulŭ Edomului, înainte de a domni vreunŭ prinț fiiĭ lui Israelŭ: Bela, fiiulŭ lui Beorŭ, și numele cetățiĭ sale era Dinhaba. 44 Și muri Bela, și locŭlŭ seŭ domni Iobabŭ, fiiulŭ lui Zerahŭ din Bețra. 45 Și muri Iobabŭ, și locŭlŭ seŭ domni Husamŭ, din pământulŭ Temaniților. 46 Și muri Husamŭ, și locŭlŭ seŭ domni Hadadŭ, fiiulŭ lui Bedadŭ, care bătu pre Madianŭ în câmpiea Moabului; și numele cetățiĭ sale era Avit. 47 Și muri Hadadŭ, și locŭlŭ seŭ domni Samlaŭ din Masreka. 48 Și muri Samlaŭ, și locŭlŭ seŭ domni Șaulŭ din Rehobotŭ de lângă rîŭ. 49 Și muri Șaulŭ, și locŭlŭ seŭ domni Baalu-Hanonŭ, fiiulŭ lui Acborŭ. 50 Și muri Baalu-Hanonŭ, și locŭlŭ seŭ domni Hadadŭ; și numele cetățiĭ sale era: Pau, și numele femeiĭ sale era: Meheteabelu, fiica lui Matredu, fiica lui Mezahabu. 51 Și muri Hadadŭ. Și *domniră în Edomŭ: Domniторulŭ Timna, domniторulŭ Alia, domniторulŭ Ietheŭ, 52 domniторulŭ Oholibama, domniторulŭ Ela, domniторulŭ Pinonŭ, 53 domniторulŭ Chenazŭ, domniторulŭ Teimanŭ, domniторulŭ Mibțarŭ, 54 domniторulŭ Magdielŭ, domniторulŭ Iramŭ. Aceștia sînt domniторiĭ din Edomŭ.

II 1 ACESTEA sînt fiiĭ lui Israelŭ: *Rubimŭ, Simeonŭ, Leviĭ și Iudaș, Issacharŭ și Zabulonŭ, 2 Dană, Iosifŭ și Beniaminŭ, Neftali, Gadŭ, și Aserŭ.

Descendenții lui Iudaș, și înșirarea lor până la David.

3 Fiiĭ lui *Iudaș: Er, și Onanŭ, și Șela; aceștiа trei i se născură de la fata *lui Șuaŭ, Cananiteanca. *Er, întâiu-născutulŭ lui Iudaș, era rău înaintea lui Iehova, și elŭ îl 4 omorî. 5 *Tamara, nora lui, i născu pre Perețŭ și Zerahŭ. Toți fiiĭ lui Iudaș erau cinci.

6 Fiiĭ lui *Pereț sînt: Hețronŭ, și Hamulŭ. 7 Și fiiĭ lui Zerahŭ: Zimri, *și Etanŭ, și Hemanŭ, și Calcolŭ, și Dara: de toți cinci. 8 Și fiiĭ lui *Carmi: Acanŭ, celŭ ce a turburatŭ pre Israelŭ, și a păcătuitŭ în lucrulŭ celŭ anatemat. 9 Și fiiĭ lui Etanŭ: Azaria. 10 Și fiiĭ lui Hețronŭ, carii i se născură: Ierahmeelŭ, și Ramŭ, și Chelubaĭ.

11 Și Ramŭ născu pre Aminadabŭ; și Aminadabŭ născu pre Nașsonŭ, prințŭ *peste fiiiĭ lui Iudaș; 12 Și Nașsonŭ născu pre Salmonŭ, și Salmonŭ născu pre Boazŭ; 13 Și Boazŭ născu pre Obedŭ; și Obedŭ născu pre Iesei; 14 Și Iesei născu pre întâiu-născutulŭ seŭ, pre Eliabŭ, și pre Abinadabŭ, cel de-alŭ doilea; și pre Șamma, alu treilea; 15 Pre Nețanaelŭ, alu patrulea; pre Radaiŭ, alu cincilea; 16 Pre Ozemŭ, alu șaselea; pre Davidŭ, alu șaptelea. 17 Și surorile lorŭ erau: Țeruia și Abigailŭ. Și fiiĭ Țeruiei erau: Abișaĭ, și Ioabŭ, și Asahelŭ, trei. 18 Și *Abigailŭ născu pre Amasa, și *părintele lui Amasa era Ieteru, Ismaelitulŭ.

19 Și Calebŭ, fiiulŭ lui Hețronŭ, născu cu femeia sa, Azuba, și cu Ierioța; și aceștia născură pre: Ieșeru, și Șobabŭ, și Ardonŭ. 20 Și Uri născu pre Betsaleel, și *Betsaleelŭ, 21 După aceea, Hețronŭ intră la fata lui *Machir, părintele lui Galaadŭ; și elŭ o luă de femeie, când era de șeșezeci de ani, și ea i născu pre Segubŭ. 22 Și Segubŭ născu pre Iaireŭ; și acesta avea douăzeci și trei de cetățiĭ în pământulŭ Galaadului. 23 Și luă Ghesurulŭ și Aramulŭ cu satele lui Iaireŭ, și Kenatŭ cu cincizeci de cetățiĭ. Toți aceștia sînt fiiĭ lui Machir, părintele lui Galaadŭ. 24 Și după mórtea lui Hețronŭ la Calebŭ-Efrata, atunci Abia, femeia lui Hețronŭ, îi *născu pre Așcurŭ, părintele Tekoei.

25 Și fiiĭ lui Ierahmeelŭ, întâiu-născutulŭ lui Hețronŭ, erau: întâiu-născutulŭ, Ramŭ, apoi Buna, și Orenŭ, și Ozemŭ, și Ahia. 26 Și Ierahmeelŭ mai avea o femeiă, și numele ei era Atara; aceasta este mama lui Onamŭ. 27 Și fiiĭ lui Ramŭ, întâiu-născutulŭ lui Ierahmeelŭ, erau: Maațŭ, și Iamin, și Eherŭ. 28 Și fiiĭ lui Onamŭ erau: Șamaĭ și Iada. Și fiiĭ lui Șammaĭ: Nadabŭ și Abișuru. 29 Și numele femeiĭ lui Abișuru era Abihailu; și ea i născu pre Abbanŭ și Molidu. 30 Și fiiĭ lui Nadabŭ erau: Seleduș și Appaimŭ; dar Seleduș muri fără copiĭ. 31 Și fiiĭ lui Appaimŭ: Iișeĭ; și fiiĭ lui Iișeĭ: Șeșanŭ; și *fiiĭ lui Șeșanŭ: Aholaĭ. 32 Și fiiĭ lui Iada, fratele lui Șammaĭ: Ieteru și Ionatanŭ. Și Ieteru muri fără copiĭ. 33 Și fiiĭ lui Ionatanŭ erau: Peleth și Zaza. Aceștia erau fiiĭ lui Ierahmeelŭ.

34 Și Șeșanŭ nu avea fiiĭ, ci fete. Și avea Șeșanŭ unŭ servitorŭ egiptenŭ, alŭ cărui nume era Iarha. 35 Și Șeșanŭ dădu pre fata sa lui Iarha, servitorulŭ seŭ, de femeie; și ea i născu pre Atai. 36 Și Atai născu pre Nabanŭ, și Nabanŭ născu pre *Zabadŭ; 37 Și Zabadŭ născu pre Ifelalŭ; și Ifelalŭ născu pre Obedŭ; 38 Și Obedŭ născu pre Iehu; și Iehu născu pre Azaria. 39 Și Azaria născu pre Helețŭ, și Helețŭ născu pre Eleasa; 40 Și Eleasa născu pre Sismaĭ, și Sismaĭ născu pre Șalumŭ; 41 Și Șalumŭ născu pre Iekamia; și Iekamia născu pre Elișama.

42 Și fiiĭ lui Calebŭ, fratelui lui Ierahmeelŭ, erau: Mișa, întâiu-născutulŭ seŭ; acesta este părintele lui Zifŭ; și fiiĭ lui Mareșa, părintele lui Hebronŭ. 43 Și fiiĭ lui Hebronŭ erau: Corahŭ, și Tapuahŭ, și Rekemŭ, și Șema. 44 Și Șema născu pre Rahamŭ, părintele lui Iorkeamulŭ, și Rechemŭ născu pre Șammaĭ. 45 Și fiiulŭ lui Șammaĭ era Maonŭ; și Maonŭ era părintele Bați-Țurului. 46 Și Efa, concubina lui Calebŭ, născu pre Haranŭ, și Mosa, și Gazezŭ. Și Haranŭ născu pre Gazezŭ. 47 Și fiiĭ lui Iahdaiŭ erau: Reghemŭ, și Iotamŭ, și Gheșamŭ, și Pelețŭ, și Efa, și Șaafŭ. 48 Maaca, concubina lui Calebŭ, născu pre Șeberŭ și Tirhanaŭ. 49 Și născu și pre Șaafŭ, pre părintele Madmannei, și Șeva, pre părintele Machbenei, și pre părintele Ghibeei. Și fiica lui Calebŭ era *Acsa.

50 Aceștia sînt fiiĭ lui Calebŭ. Fiiiĭ lui Hur, întâiu-născutulŭ Efratei: Șobalŭ, părintele Kiriath-Ieearimului, 51 Salma, părintele

Beth-Lehemului. Dascăl părintele Beth-
52 Gaderului. Şi fiii lui Şobalu, părintele Kiriat-Iearimului, adecă: Haroe, şi jumătatea
53 Manahetiţilor. Şi familiile Kiriat-Iearimului: eseu: Ithriţii, şi Puhiţii, şi Şumatiţii, şi Mişraiţii; dintru aceştia au eşit Zoratiţii, şi Eşthauliţii. Fiii lui Salma: Beth-Lehemul, şi Netofatiţii, Atarot, Beth-Ioabu, şi jumătatea Manahetiţilor, a Ţoriţilor,
54 Şi familiile Soferatiţilor, eari locuiau în Iabeţu, ale Tiraiţilor, ale Şimeaiţilor, ale Sucatiţilor. Aceştia sânt Chenţii, cari s'au născut de la Hamath, părintele casei lui Recab.

Familia lui David.

3 Şi aceştia sânt fiii lui David, cari i s'au născut lui în Hebron: întâiu-născutul, Amnon, de la Ahinoam, Carmelitea; al
2 doilea, Daniel, de la Abigail, Carmelitea; Al treilea, Absalom, fiiul lui Talmai, regelui Ghesurului; al patrulea, Adonia, fiiul Hagithei. Al cincilea, Şefatia, de la Abital, al şaselea, Ithream,
4 de la Egla, femea lui. Aceşti şase i s'au născut în Hebron, unde el domni şapte ani şi şeese luni; şi treizeci şi trei de ani domni
5 el în Ierusalim. Şi aceştia i s'au născut lui în Ierusalim: Simea, şi Sobabu, şi Natan, şi Salomon, patru, din Batşua, fata
6 lui Ammiel; Şi Iobaru, şi Elişama, şi Fe-
8 lioletu, Şi Noga, şi Nefegi, şi Iafa, Şi
9 Elişama, şi Eliada, şi Elifeleţ, nouă. Toţi aceştia eraŭ fiii lui David, afară de fiii concubinelor; şi Thamara era sora lor.

10 Şi fiiul lui Solomon era Roboam, fiiul acestuia era Abia, fiiul acestuia, Asa;
11 fiiul acestuia, Iosafat. Fiiul acestuia, Ioram; fiiul acestuia, Ahazia; fiiul acestuia, Ioas;
12 Fiiul acestuia, Amasia; fiiul acestuia, Azaria; fiiul acestuia, Iotam;
13 Fiiul acestuia Ahaz, fiiul acestuia Hezechia; fiiul acestuia, Manase. Fiiul acestuia, Amon; fiiul acestuia Iosia.

15 Şi fiii lui Ioia eraŭ: Ataliu-născutul, Iohanan, al doilea, Iehoiachim, al treilea, Sedechia, al patrulea, Şalum.

16 Şi fiii lui Iehoiachim eraŭ: Ieconia, fiiul lui; Zedechia, fiiul lui.

17 Şi fiii lui Ieconia eraŭ: Asirir; fiiul acestuia, Salatiel, Şi Malchiram, şi Pedaia,
18 şi Şenatţar, Iecamia, Hoşama, şi Nedabia.

19 Şi fiii lui Pedaia eraŭ: Zorobabel şi Şimei; şi fiii lui Zorobabel: Mesullam şi
20 Hanania; şi Şelomita, sora lor; Şi Hasuba şi Ohel, şi Berechia, şi Hasadia, Iuşab-Hesedu, cinci.

21 Şi fiii lui Hanania: Pelatia şi Iesaia, fiii lui Refaia, fiiul lui Arnan, fiiul lui Obadia, fiiul lui Şecania.

22 Şi fiii lui Şecania: Şemaia. Şi fiii lui Şemaia: Hatuş, şi Igal, şi Bariah, şi Nearia, şi Şafat, şase.

23 Şi fiii lui Nearia: Elioenai, şi Ezechia, şi Azrikam, trei.

24 Şi fiii lui Elioenai: Hodavia şi Eliaşib şi Pelaia, şi Akkub şi Iohanan şi Dalaia şi Anani, şapte.

Alţi urmaşi ai lui Iuda, şi urmaşii celorlalţi fii.

4 Fiii lui Iuda: Pereţ, Hetron, şi Carmi, şi Hur, şi Şobalu. Şi Reaia fiiul lui Şobalu, născu pe Iahat; şi Iahat născu pe Ahumai şi Lahadu. Aceştia sânt familiile Zoraiţilor. Şi aceştia sânt şi părinţii lui Etam: Izreelu, şi Işma, şi Idbaş; şi numele surorei lor era Haţelelponi; Şi Penuel era părintele lui Ghedor, şi Ezer, părintele lui Huşa. Aceştia sânt fiii lui Hur, întâiu-născutul lui Efrata, părintele lui Betleemului.

Şi Aşur, părintele Tecoei, avea două femei: Hela şi Naara. Şi Naara i născu lui pre Ahuzam, şi Hefer şi Temeni, şi Ahaştari. Aceştia sânt fiii Naarei. Şi fiii lui Hela eraŭ: Zereţ, Iezoar, şi Etnan. Şi Coţ născu pre Anub, şi Hobebela, şi familiile lui Aharhel, fiiul lui Harum.

Şi Iabeţ era mai cinstit decât fraţii săi, şi mama lui chiămă numele lui: Iabeţ (durere), dicându: Căci eu l'am născut cu durere. Şi Iabeţ chiămă pre Dumnezeul lui Israel, şi zise: O de mi-ai bine-cuvânta, şi mi-ai lărgi hotarul meŭ, şi mâna ta să fie cu mine, şi tu să-l feri de nenorocire, ca să fiu ferit de durere! şi Dumnezeu i dădu ceea ce cere.

Şi Chelubi, fratele lui Şua, născu pre Mehir: acesta era părintele lui Eştonu. Şi Eştonu născu pre Bet-Rafa, Paseah, şi Tehinna, pre părintele Ir-Nahaşului. Aceştia sânt oamenii de la Reha. Şi fiii lui Kenaz eraŭ: Otniel şi Seraia. Şi fiii lui Otniel: Hatat. Şi Meonotai născu pre Ofra, şi Seraia născu pre Ioab, pre părintele Ghe-Haraşimului, căci ei eraŭ meşteri. Şi fiii lui Caleb, fiiul lui Iefunne, eraŭ: Iru, Ela, şi Naam: şi fiii lui Ela: Kenaz. Şi fiii lui Iehalelel eraŭ: Zif, şi Zifa, şi Tiria, şi Asareel. Şi fiii lui Ezra eraŭ: Ieter, şi Mered, şi Efer, şi Ialon; şi ea născu pre Miriam, şi pre Şamai, şi Işbah, pre părintele Eştemoei. Şi femeea lui, Iehudia, născu pre Iered, pre părintele Ghedorului, şi pre Heberi, pre părintele Socoului, şi pre Iekutiel, pre părintele Zanoahului. Aceştia sânt fiii Bitiei, fata lui Faraon, pre care o luase Mered. Şi fii lui Hodia, femeea lui Eahumi, părintele Keilei, eraŭ: Ghemi, şi Eştemoa, Maahatiţii. Şi fii lui Şimon eraŭ: Amnon, şi Rinna, Benhanan, şi Tilon: şi fii lui Iişi: Zoheţ şi Beni-Zoheţ.

Şi fii lui Şela, fiiul lui Iuda, eraŭ: Er, părintele Lecai, şi alt Laadă, părintele Mareşei, şi alt familiilor casei lucrătorilor în pănză din casa Aşbeei, Şi Iocăim, şi oamenii din Cheba, şi Ioaş, şi Saraf, cari domniră preste Moabu, şi Iaşubi-Lehem. Însă aceste sânt lucruri vechi. Aceia eraŭ olari, şi locuiau în Ţreţi şi în Net pe lângă regi; pentru lucrurile lui şedeau acolo.

Urmaşii lui Simeon, şi locurile unde locuiau.

24 Fii lui Simeon eraŭ: Namuelu, şi Iamin, Iarib, Zerahu, şi Şaulu: Fiiul acestuia era Şallumu, fiiul acestuia, Mibsam, fiiul acestuia, Mişma. Şi fii lui Mişma eraŭ: Hamuelu; fiiul acestuia, Zacur, fiiul acestuia, Şimei. Şi Şimei avea şaisprezece fii şi şase fete; dară fraţii lui nu avură mulţi fii, şi toate familiile lora nu s'înmulţiră, ca fiii lui Iuda. Şi ei locuiau la Beer-Şeba, şi în Molada, şi în Hasar-Şual, şi la Bilha, şi la Ţiţom, şi în Ţeţlaf, şi la Beth-Marcabot, şi la Hasar-Susim, şi în Beth-Biri, şi în Şaraimu. Aceştia eraŭ cetăţile lori, până ce David a fost rege. Şi satele lora eraŭ: Etam, şi Ain, Rimmonu, şi Tochenu, şi Aşan, cinci cetăţi: Şi toţi satele lori cele din jurul acestor cetăţi până la Baalu. Aceştia sânt locuinţele lori; ori genealogia lora: Meşobabu, şi Iamlech, şi Ioşa, fiiul lui Amasia. Şi Ioel, şi Iehu, fiiul lui Iosibia, fiiul lui Seraia, fiiul lui Asiel, Şi Elioenai, şi Iaacoba, şi Iehohaia, şi Asaia, şi Adiel, şi Isimiel, şi Benaia. Şi Ziza, fiiul lui Şifi, fiiul lui Allon, fiiul lui Iedaia, fiiul lui Şimri, fiiul lui Şemaia. Aceştia, cari sânt numiţi după nume, eraŭ căpetenii în familiile lori; şi casele lora părinteşti se înmulţiră forte.

Şi pentru acestea mergeau ei de mână în mână, până spre răsăritul văii, căutând pentru turmele lora. Şi găsiră şi pentru grase, bune, şi pământul lăcuiau în vale până la Ghedor, şi până în mijlocul văii, căci ei de la Hami locuiră mai 'nainte acolo. Şi veniră aceştia, cei scrişi cu numele în 41 zilele lui Iezechia, regele lui Iuda, şi nimiciră cortelele şi locuinţele lori, cari s'aŭ găsit acolo, şi le nimiciră, până în ziua de astă zi, şi locuiră acolo în locul lora; căci acolo era păşune pentru turmele lor. Şi ce dintre ei, d'intre fiii lui Simeon, 42 cătră muntele Seiri, cinci sute bărbaţi, şi Pelatia şi Nearia şi Refaia şi Uziel, fiii lui Işi, le fruntea lor. Şi băteau rămăşiţa 43 Amalekiţilor, carii scăpaseră, şi locuiră acolo până în ziua de astă-zi.

Ocupaţii ale Rubenu, şi lui Gad, şi al jumătăţei seminţei lui Manase, şi locurile acestor fii.

5 Şi fiii lui Ruben, întâi-născutul lui Israel, (căci el era întâiu-născutul, dară fiindcă-s'a spurcat patulu părintesc'u, se dădu drepturile de întâiu-născutu fiilor lui Iosif, fiiul lui Israel, dară nu aşa ca să fie trecuţi în genealogie ca întâiu-născuţi; Căci Iuda era 'celu mai puternic între fraţii săi, şi dintr'însulu s'a născut domnitorul, dară drepturile de întâiu-născutu le avea Iosif.) Fiii lui Ruben, 2 întâi-născutulu lui Israel, eraŭ: Hanoch, şi Pallu, Hesronu, şi Carmi. Fiii lui Iodu: 4 Semaia; fiiul acestuia era Gog; fiiul acestuia, Simei; Fiiul acestuia, Mica; fiiul 5 acestuia Reaia; fiiul acestuia, Baal; Fiiul 6 acestuia, Beera, pre cărue Tiglat-Pilneseru, regele Asirei, îl duse prinsu; ăsta era căpetenia lui Ruben.

Şi fraţii lui după familiile lora, 'cumu 7 s'aŭ înscrisu după genealogiele lori, eraŭ căpeţi: Iehiel, şi Zecaria, Şi Bela, fiiul lui Azaz, fiiul lui Şema, fiiul lui Ioel, 8 cari locuiau în 'Aroer, şi până la Nebo şi Baalu-Meon. Şi ei locuiau la resărit 9 până la intrarea în pustiiă de lângă râulu Eufratu; căci vitele lora se înmulţiseră în pământulu Galaadu. Şi în zilele lui 10 Saulu purtară ei resboiu 'cu Hagariteii, şi aceştia căzură prin mâna lora; şi ei locuiră în cortelele lora în toată răsăritulu Galaadului.

Iar fiii lui Gadu locuiau faţă în faţă 11 pământulu 'Lanmului până la Salca: Ioelu, capulu, şi Şafamu al doilea, şi Iaanai, şi Şafatu în Başan. Şi fraţii lora după 13 casa lor: părinţeschi eraŭ: Mihaelu, şi Mesullamu, şi Şeba, şi Iorai, şi Iacanu, şi Zia, şi Heberu, şapte. Aceştia eraŭ fiii lui Abi- 14 haiil, fiiul lui Huri, fiiul lui Iaroahu, fiiul lui Galaadu, fiiul lui Miheleu, fiiul

lui Iesșan, fiulu lui Iahda, fiulu lui Rech.
15 Alí, fiulu lui Abdeélu, fiulu lui Guni, ave
16 capulu casei loru părințesci. Și ei locuiá în Galeádu, în Basánu, și în cetățile
lui, și în ținutulu împrejurimile lui Șaronului până
17 la margínile loru. Ei toți s'au fostu înscrisi
în cronicele în dilele lui Iotámu, regele lui Iude, și în dilele lui Ieroboámu,
regele lui Israél.

18 Fiíi lui Rubenu, și Gadiți, și jumătatea seminției lui Manase, d'intre bărbați
tari, cari purtau scutu și sabie, și trăgeau cu arcu, și cunoșteau resbelulu, erau
patru-dieci și patru de mii, șepte sute și șeptedieci, cari ațe mergé la oștire. Și ei au
19 fostu resbelu cu Hagariténii, și cu Ietúru, și
20 Nefișu, și Nodabu. Și când i ajutară, și Hagariténii au fostu daț în mânele loru,
și toți cari erau lângă dînșii; căci catra
Dumnedieu au strigatu ei în resbelu, și elu
se înduplecă de rugăciunea loru, fiindu-ca aveau
21 încredere în elu. Și ei luară turmele loru:
cămilele loru, cinci-dieci mii; și oile, dou-
zeci și cinci șieri mii; și asíni, dou-sute mii;
22 și omeni, o sută mii. Căci mulți omorîți
au picatu: că de la Dumnedieu resbelulu. Și ațe
locuitu ei în locurile loru până la strămutarea.

23 Și fiíi jumătății seminției lui Manase au
locuitu în țéra, începându-se la Basánu
până la Baalu-Hermonu, și Senírulu, și pe
24 muntele Hermonu. Și aceștia erau șefii
casei loru părințesci: Efféru, și Ișí, și
Elíelu, și Azrielu, și Ieremía, și Hodavía,
și Iahdíelu, bărbați tari, bărbați de nume,
capi ai casei loru părințesci.

25 Dară ei au păcătuitu în contra Dumnedieului părinților loru, și s'au desfrînatu cu dii
pogorîți ai țerei, pre cari Dumnedieu le stârpise de d'inaintea loru. Ieri deseptă Dum-
26 nedieulu lui Israél sufletulu lui Púlu, regelu Asíriei, și sufletulu lui Tiglat-Pilesáru,
regelu Asíriei; și ei îi strămutară: pre Ru-
benți, pre Gadiți, și jumătate din semințiea lui Manase, și i duseră la Halahu, și Ha-
bóru, și Hara, și la fluviulu Gozánu, până
în ziua de astă-di.

Genealogia seminției lui Levi.

6 1 Fiíi lui Levi sunt: Gherșonu, Cehatu, și
2 Merari. Și fiíi lui Cehatu: Amramu,
3 Ițharu, Hebronu, și Uzielu. Și copiíi lui Am-
ramu: Aaronu, și Moise, și Mariamu. Și
fiíi lui Aaronu: Nadabu și Abiu, Eleazaru,
4 și Itamaru. Eleazaru născu pre Finehasu;
5 Finehasu născu pre Abișuu; Și Abișuu născu
6 pre Bukí, și Bukki născu pre Uzi; Și
Uzi născu pre Zerahía; și Zerahía născu
pre Meraiotu, Și Meraiotu născu pre A-
7 maría, și Amaría născu pre Ahitubu, Și
8 Ahítubu născu pre Zadoku, și Zadoku născu
pre Ahímaatu, Și Ahímaațu născu pre A-
9 zaría, și Azaría născu pre Iohananu, Și
10 Iohananu născu pre Azaría, (acesta este
acela, care era preutu în templulu pe
care l'a edificatu Solomonu în Ierusalimu:) Și Azaría născu
11 pre Amaría, și Amaría născu pre Ahítubu,
12 Și Ahítubu născu pre Zadoku, și Zadoku născu pre Șalumu. Și Șalumu născu pre
13 Hilkía, și Hilkía născu pre Azaría. Și Azaría născu pre Seraía, și Seraía născu pre
14 Iehozadaku. Și când Iehova strămută pre
Nebucadnețar pre Iuda și pre Ierusalimu,
prin mâna lui Iehozadaku.

15 Fiíi lui Levi erau: Gherșonu, Cehatu,
16 și Merari. Și aceștia sunt numile fiíilor lui
17 Gherșonu: Libni și Șimei. Și fiíi lui Ru-
18 bíni: Amramu, Ițharu, și Hebronu, și Uzielu. Fiíi lui Amramu,
19 Aaronu, și Moise, și Mariamu. Și fiíi lui Aaronu: Nadabu și Abiu, Eleazaru, și Ita-
20 maru. Fiíi lui Merari: Mahli și Musi.

Și aceștia sunt familiile lui Levi după
părinții loru: De la Gherșonu: Libni, fiiulu
său; fiiulu acestuia era Iahatu, fiiulu acestuia,
21 Zimma; fiiulu acestuia, Ioahu, fiiulu acestuia,
Idde; fiiulu acestuia, Zerahi; fiiulu
22 acestuia, Iearai. Fiíi lui Cehatu: Aminadabu, fiiulu acestuia, Corahi; fiiulu acestuia
23 Asíru; fiiulu acestuia, Elkana; fiiulu acestuia, Ebiasafu; fiiulu acestuia, Asíru;
24 fiiulu acestuia, Tahatu; fiiulu acestuia, Ui-
riélu; fiiulu acestuia, Uzía; și fiiulu acestuia, Șaulu. Și fiíi lui Elkana: Amasai și
25 Ahímothi. Elkana; fiíi lui Elkana erau:
Țofai, fiiulu său; fiiulu acestuia, Nahatu;
26 Fiiulu acestuia, Eliabu, fiiulu acestuia, Iero-
hamu, fiiulu acestuia, Elkana. Și fiíi lui Samuelu: întâiu-născutulu, Iocheniu; Vasni, al
28 doilea. Fiíi lui Merari: Mahli; fiiulu acestuia
29 Libni, fiiulu acestuia, Șimei, fiiulu acestuia,
30 Uza; fiiulu acestuia, Șimei, fiiulu acestuia,
Haghia; fiiulu acestuia, Asaía.

Genealogia familiei cântărețe: Heman, Asaf și Etan.

31 Și aceștia sunt acei, pre cari i-a pus
Davidu peste cântarea în casa lui Iehova,
32 după ce s'se cătă chivotulu odihnească. Și ei
serviau înaintea locuinței cortului întrunirei
cu cântări, până la zidirea casei lui Iehova
de către Solomonu în Ierusalimu; și ei ve-
33 neau după rîndulu loru.

34 Și ei și fiíi loru erau așa, cari erau pen-

tru: Dintre fiíi lui Cehatu: Heman cân-
tărețulu, fiiulu lui Ioelu, fiiulu lui Samuelu,
35 fiiulu lui Elkana, fiiulu lui Ieroháma, fiiulu
36 lui Eliélu, fiiulu lui Toahu, fiiulu lui Sufu,
37 fiiulu lui Elkana, fiiulu lui Mahatu, fiiulu
lui Amasai, fiiulu lui Elkana, fiiulu lui Iohe-
38 lu, fiiulu lui Azaría, fiiulu lui Sofonia,
39 fiiulu lui Tahatu, fiiulu lui Asíru, fiiulu lui
40 Ebiasafu, fiiulu lui Korahu, fiiulu lui Ițharu,
41 fiiulu lui Cehatu, fiiulu lui Levi, fiiulu lui
42 Israélu. Și fratele seu Asaf, care sta din
partea lui: Asaf, fiiulu lui Berechiu, fiiulu
43 lui Șimea, fiiulu lui Micaelu, fiiulu lui
44 Baaseiu, fiiulu lui Malchia, Fiiulu lui Etni,
fiiulu lui Zerahu, fiiulu lui Adaía, Fiiulu
45 lui Etanu, fiiulu lui Zimmu, fiiulu lui Șimei,
46 fiiulu lui Iahatu, fiiulu lui Gherșonu, fiiulu
47 lui Levi.

Și fiíi lui Merari, frații loru, erau stând
de stânga: Etanu, fiiulu lui Kișí, fiiulu lui
Abdi, fiiulu lui Malluch, Fiiulu lui Hașabiu,
fiiulu lui Amaziu, fiiulu lui Hilkia, Fiiulu
48 lui Amți, fiiulu lui Bani, fiiulu lui Șamaru,
49 Fiiulu lui Mahli, fiiulu lui Mușe, fiiulu lui
Merari, fiiulu lui Levi. Și frații loru, Le-
viții, erau puși spre toată serviciulu la lo-
cașulu casei lui Dumnedieu.

Familia lui Aaronu, și oficiurile sale.

50 Și Aaronu și fiíi lui Eu'aiu s'au pus pe altarulu de
arderea-de-tămâie, și pre altarulu de tămâie,
pentru tot lucrulu sântelui locu, și spre a face espiare pentru Israelu,
după tot ce ordinase Moise, servulu lui
51 Dumnedieu. Și aceștia erau fiíi lui Aaronu:
Fiiulu lui era Eleazaru, și fiiulu acestuia,
Finehasu, fiiulu acestuia, Abișuu; Fiiulu a-
52 cestuia, Bukki; fiiulu acestuia, Uzi, fiiulu
acestuia, Zerahiu; fiiulu acestuia, Meraiotu, fiiulu acestuia, Amaría; fiiulu acestuia,
53 Ahitubu, fiiulu acestuia, Zadoku, fiiulu a-
54 cestuia, Ahimaațu.

Și aceștia sunt locuințele loru după
satele loru în hotarele loru, ale fiíilor lui
Aaronu din familia Kehațiților, (căci pe
55 ei i-a picatu sorțulu) Și le-a dătu
Hebronulu în pământulu lui Iuda, și îm-
56 prejurimile sale, Dară câmpiile cetății și
satele ei le-a dătu lui Caleb, fiiulu lui
57 Iefune. Și fiíilor lui Aaronu i-a dătu cetățile lui de scăpare: Hebronulu, locuința de scăpare
pentru ucigași, și Libna cu împrejurimile sale, și Iatir
58 cu împrejurimile sale, și Eștemoa cu împrejurimile loru,
59 Holonulu cu împrejurimile sale, și Debi-
60 rulu cu împrejurimile sale, Și Așanulu
cu împrejurimile sale, și Betu Șemeșulu cu
împrejurimile sale: Și din semințiea lui Be-

fața Ierichonului, la răsăritulu Iordanului, de la amiadi'a lui Rubimu: Bezerulu in pustiiu cu imprejurimile sale, și Iahsa cu imprejurimile sale, 79 Kedemothulu cu imprejurimile sale și Mefaatulu cu imprejurimile sale; 80 și de la semidi'a lui Gadi: Ramothulu in Galaadu cu imprejurimile sale, 81 și Mahanaimulu cu imprejurimile sale. 82 Hesebonulu cu imprejurimile sale, și Iazerulu cu imprejurimile sale.

Urmașii lui Issahariu și ai lui Benjamin, și ai lui Naftali, și ai lui Manase, și ai lui Aseru, cu numerulu loru și cu familiile loru, și descendenții din casele loru.

7 Și fiii lui Issahariu erau: Tola, Pua, Iașubu, și Șimronu, patru. 2 Și fiii lui Tola: Uzi, Refaiu, Ieriehi, Iahmai, Ibsamu, și Samuelu, capi ai casei loru părintești; erau ai lui Tola, bărbați viteji în generațiunile loru; numerulu loru în dilele lui Davidu erau dóue-dieci și dóue mii șese sute. 3 Și fiii lui Uzi: Izrahia. 4 Și fiii lui Izrahia: Micaelu, și Obadia, Ioelu, și Ișiu, cinci; cești trei. 5 Și la d'ingii loru după generațiunile loru, după casele loru părintești, erau mulți de ântâiu de oste, trei-deci și șese mii; că ei aveau femei multe și fii multi. 6 Și fiii lui Beniamin: Bela, Becheru, și Iediaelu, trei. 7 Și fiii lui Bela erau: Eț-bonu, și Uzi, și Uzielu, și Ieremoth, și Iri, cinci; capi ai casei părintești, bărbați viteji; și toți înscriși în cartea neamuriloru loru: dóue-deci și șepte mii. 8 Fiii lui Beniamin: Bela, Becheru, și Iediaelu, trei. 9 Și fiii lui Bela erau: Eț-bonu, și Uzi, și Uzielu, și Ieremoth, și Iri, cinci; capi ai casei părintești, bărbați viteji; și toți înscriși în cartea neamuriloru loru: optu-deci și șepte mii. 10 Fiii lui Iediaelu: Bilhanu. Și fiii lui Bilhanu: Ieușu, și Beniamin, și Ehudu, și Chenaana, și Zetanu, și Tarșișu, și Ahișaharu. Toți aceștia erau fii lui Iediaelu, capi ai casei părintești, bărbați viteji, cari eșiau în oștea la lupte. 11 Și Șuppimu și Huppimu, fii lui Iru, și Huppimu, fiiu lui Aheru. 12 Fiii lui Neftali erau: Iahțiel, și Guni, și Iezeru, și Șalumu, fii Bilhei.

13 Fiii lui Manase erau: Asrielu, pe care l'a născutu și Siri'a cea de lângă Galaadu; 14 și Machiru, pe care l'a născutu. Și Machiri luă de nevastă pe sora lui Hupimu și a lui Șupimu, și numele surorei sale era Maaca; 15 și numele celui de al doilea era Țelofchadu; și Țelofchadu avea numai fete. 16 Și Maaca, femeia lui Machiru, născu fiiu, și numi numele lui Peresu. Și numele fratelui lui erau Șereș; și fii acestuia erau: Ulamu și Rekemu. 17 Și fiii lui Ulamu: Bedanu. Aceștia erau fii lui Galaadu, fiiul lui Machiri, fiiul lui Manase. 18 Și sora lui Hammoleheth, născu pe Ișhodu, și pe Abiezeru, și pe Mahla. 19 Și fiii lui Șemida erau: Ahianu, Șechemu, Liahi și Aniamu.

20 Și fiiu lui Efraimu erau: Șutelahu; și fiiulu acestuia era Beredu, și fiiulu acestuia, Tahatu; și fiiulu acestuia, Eladu; și fiiulu acestuia, Tahatu; 21 Și fiiulu acestuia, Zabadu; și fiiulu acestuia, Șutelahu; și Ezeru și Elesadu. Și bărbații din Gatu, născuți pământenii acelui locu; căci au pogorîtu, ca să răpiască vitele loru. 22 Și pâinea lui Israiil, părintele loru, multe dile, și frații lui veniră, ca să-lu mângâie. 23 Și el intră la femeia sa, și ea concepu, și născu fiiu; și el dete numele numelui lui Beria; căci erau necazuroase pentru casa sa. 24 (Și fiica sa era Șeera; și ea zidi Bet-Horonulu celu de sus, și celu de sus, și Uzen-Șeera; 25 și Refahu era fiiulu lui, și Reșefu; și fiiulu acestuia era Telahi; și fiiulu acestuia, Tahanu; 26 fiiulu acestuia, Ladanu; fiiulu acestuia, Ammihudi; fiiulu acestuia, Elișama; 27 fiiulu acestuia, Nun; fiiulu acestuia, Iosua.

28 Și stăpânirile și locuințele loru erau: Betel-Filulu cu cetățile sale; și apoi cătra Naaranu; și apoi apusu, Ghezeru cu cetățile sale, și Șechemulu cu cetățile sale, până la Gaza și cetățile sale; 29 și cătra hotarulu fiiloru lui Manase: Bet-Șeanulu cu cetățile sale, Taanachulu cu cetățile sale, Megiddoulu cu cetățile sale, Dorulu cu cetățile sale. În acestea ei locuiă fii lui Iosefu, fiiulu lui Israilu.

30 Fiii lui Aseru erau: Imna, și Ișua, și Iși, și Beria; și Sarahi era sora loru. 31 Și fii lui Beria erau: Heberu și Malchielu, acesta era părintele Birzavitului. 32 Și Heberu născu pe Iafletu, și Șomeru, și Hotamu, și sora loru. 33 Și fii lui Iafletu: Pasaru, și Bimhalu, și Așvatu. Aceștia erau fii lui Iafletu. 34 Și fii lui Șomeru erau: Ahiu, Roga, Iehubba, și Aramu. 35 Și fii lui Helemu, fratelui seu: Țofchu, și Imna, și Șhelesu, și Amalu. 36 Fii lui Țofahu: Suahu, și Harnefheru, și Șualu, și Beri, și Imra, 37 Bețeru, și Hodu, și Șama, și Silșa, și Itranu, și Beeru. 38 Și fii lui Ieteru: Ieftune, și Pișpa, și Ara. 39 Și fii lui Ulla: Arahi, și Haniselu, și Riția.

40 Toți aceștia erau fii lui Aseru, capi ai caselor loru părintești, aleși, bărbați viteji, capi mari mai mulți. Și cei înscriși ci loru în cartea neamuriloru pentru serviciulu la lupte, era dinsii: dóue-deci și șese mii de oameni.

Alți fiii ai descendenților lui Beniamin; genealogia lui Saulu.

9 BENIAMINU născu pe Bela, întâiu-născutulu seu; pre Așbelu, alu dilea; Aharahu alu treilea; Nohia, alu patrulea; Rafa, alu cincilea. 2 Și fii lui Bela erau: Addaru, Ghera, Abihudu, Abișuu, Naamanu, Ahoahu, Ghera, Șefufanu, și Huramu. 3 Și aceștia erau fii lui Ehudu, cari erau capi ai casei părintești ai locuitoriloru din Gheba, și i strămutară la Manahatu: Adaeu, Ghevuelu, Abia și Ghera, Abiud, 4 Abișuu, și ell. Abiia, Meșulamu, și Sihri, Iezeru, și Iahleelu. 5 Și Saharaimu născu copii în pământulu Moabului, după ce a lepădatu pre Husimu și pre Baara, soțiele sale. 6 Și născu dela Hodeșu, femeia sa, pre Iobabu, Țibiu, Șahia, Mesamu. 7 Iauți, Șachia, și Mirmu. Aceștia erau fii lui, capi ai casei părintești. 8 Și din Husimu născu pre Abitubu și pre Elpaalu. 9 Și fii lui Elpaalu erau: Eberu, Meșamu, și Șamedu; acesta zidi Ononulu și Lodulu, și cetățile loru; 10 Și Beria și Șema, cari erau capi ai casei părintești ai locuitoriloru de Aialonu; ei ei alungară pre locuitorii Gatului. 11 Și Aihu, Șeșpaiu, Ieremoth, Zebadiu, Aradi, Aderi. 12 Micaelu, Ișpa, și Ioha, fii lui Beria. 13 Și Zebadiu, Meșulamu, Hiziki, Heberu, Ișmerai, Leliu, și Iobabu, fii lui Elpaalu. 14 Și Iakimu, Zichri, Zabdiu, 15 Eberu, Țebadiu, Și Aduia, Beria, și Șimeiu, fii lui Șemei. 16 Și Iehpeiu, Obadi, Micaelu, Ișpa, și Ioha, fii lui Beria. 17 Și Zadocu, Meșulamu, Hezeki, Heberu, Ismerai, Leliu, și Iobabu, fii lui Elpaalu. 18 Și Iakimu, Zichri, Zabdiu, 19 Iedihaelu, Aggadu, Abiezeru, 20 Iohanan, Elihai, și Zicri, fii lui Șemei. 21 Aceștia erau capi ai caselor părintești ai locuitoriloru din Ierusalimu.

22 Și la Ierusalimu locuiau câțiva fii ai lui Ghibeon, și numele femeii sale era Maaca. 23 Și Abdonu, născutulu seu era Abiemelu și Țurul, și Chișu, și Baalu, și Nadabu, 24 Și Ghedoru, și Ahiu, și Zacheu. 25 Și Mikleth născu pre Șimea. Și aceștia locuiau în fața fraților loru, cu frații loru în Ierusalimu, 26 Și Nera născu pre Chișu; și Chișu născu pre Saulu, și Saulu născu pre Ionatanu, Malchișua, Abinadabu, și Esbaalu. 27 Și fiiul lui Ionatanu era Meribu-Baalu; și Meribu-Baalu născu pre Micha. 28 Și fii lui Micha erau: Pitonu, Melech, Tarea, și Ahazu. 29 Și Ahazu născu pre Iehoadu, și Iehoada născu pre Alameth, Azmavetu, și Zimri. Și Zimri născu pre Moța, 30 Și Moța născu pre Binea; fiiul acestuia era Rafa; fiiul acestuia, Eleasa; fiiulu acestuia, Ațelu. 31 Și Ațelu avea șese fii, și aceștia sunt numele loru: Azrikamu, Bocru, Ismaelu, Șearia, Obadia, și Hananu. Toți aceștia erau fii lui Ațelu. 32 Și fii lui Eșecu, fratelui seu, erau: Ulamu, Ieușu-și-Ialeelu, și Ielpalu, alu dóilea; Eliflelehu, alu treilea. 33 Și fii lui Ulamu erau bărbați viteji, cari întrebau arculu. Și ei aveau mulți fii și nepoți: o sută cinci-deci. Toți aceștia erau din fii lui Beniamin.

9 Așa toți Israilu s'a înscrisu în cartea neamuriloru; și iată, scrisi sunt în cartea regilor lui Israilu. Și Iuda fu dusu la Babilon pentru pățalele sale.

Alte locuitoare din vechiu ocupați, cari locuiau în Ierusalimu.

2 Și cei ce ai locuiți dintâiu în stăpânirile loru, în cetățile loru, erau: Israiliți, preoți, Leviți, și nerodii templului. 3 Și în Ierusalimu locuiau din fii lui Iuda, și din fii lui Beniamin, și din fii lui Efraimu și ai lui Manase:

4 Utai, fiiul lui Amihudu, fiiul lui Omri, fiiulu lui Imri, fiiul lui Bani, din fii lui Pereț, fiiulu lui Iuda. 5 Și din Șilaniți: Asaia, întâiu-născutulu, și fii săi. 6 Și din fii lui Zerahi: Ieuelu, și frații loru, șease-sute, nouă-deci.

7 Și din fii lui Beniamin: Sallu, fiiulu lui Meșullamu, fiiulu lui Hodaviu, fiiulu lui Hasenua; 8 Ibneia, fiiulu lui Ieroham, și Ela, fiiulu lui Uzi, fiiulu lui Micri; și Meșullamu, fiiulu lui Șefatia, fiiulu lui Reuelu, fiiulu lui Ibnia; 9 și frații loru, după neamurile loru: nouă sute, nouă-deci și șase. Toți aceștia erau capi părinteșci ai caselor loru părintești.

10 Și din preoți: Iedaia, Ioiaribu, Iachin, 11 Și Azaria, fiiulu lui Hilchia, fiiul lui Meșullamu, fiiulu lui Zadoku, fiiul lui Meraioth, fiiulu lui Ahitubu, mai-marele casei lui Dumnezeu; 12 Și Adaia, fiiul lui Ieroham, fiiulu lui Pașhuru, fiiulu lui Malchiia; și Maasai, fiiulu lui Adiela, fiiulu lui Iahzera,

fiului lui Mașullam, fiului lui Hașșubia, 10 fiului lui Ieroham, și Iahi lui, capi ai caselor lor părintești, o mie șapte sute și șase zeci, bărbați viteji pentru lucrul serviciului, în casa lui Dumnezeu.

14 Și din Levi: Șemaia, fiul lui Hașșub, fiului lui Azricam, fiului lui Hașabia, 15 din fiii lui Merari; Și Bacbacar, Heres, Galal, și Matania, fiului lui Mica, 16 fiului lui Zicri, fiului lui Asaf; Și Obadia, fiului lui Șemaia, fiului lui Galal, fiului lui Iedutun; și Berechia, fiului lui Asa, fiului lui Elcana, care locuia în satele Netofiților. 17 Și Șallum, Acchub, Talmon, Ahiman, și frații lor; Șallum era capul. Acestia până atunci ei păzeau la porțile mișcării cântă semnită; erau ajutori 18 luișeri fiilor lui Levi. Și Șallum, până la Ioram, fiului lui Ebiasaf, fiului lui Core, și frații ei din casa cu părinții săi, Korahiți, erau supra lucrului serviciului, și cumpăniau pragurile cortului; și părinții lor erau peste tabăra lui Iehova, și cu 20 locau intrarea. Și Fineeș, fiul lui Eleazar, a fost mai înainte domn preste 21 ei în vremea trecută, și Iehova era cu dânsul. Zecaria, fiul lui Meșelemia, era ușierul cortului 22 întâlnirei. Toți acestia, aleși ca să fie ușieri, erau două sute, două-spre-dece. Ei erau înscriși în cartea genealogiei lor după satele lor, pe care David și Samuel, văzătorul, le 23 rânduiseră în credința lor. Ei și fiii lor dară aveau paza porților casei lui Iehova, adecă 24 casa cortului, ca să o păzească. Până vânt ușieri către cele patru părți ale lumei, 25 adecă de răsărit, de apus, de miază-noapte, și de miază-zi. Și frații lor, locuind în satele lor, și venind câte șapte zile din când în când 26 la locul care erau pus cu ei, Pentru că acești patru mai mari, ai ușierilor, erau puși peste camerele și tezaurele 27 casei lui Dumnezeu. Și ei mânuiau împrejurul casei lui Dumnezeu, căci ei le păzeau, și ei aveau cheile a o deschide în 28 fiecare dimineață. Și unii din ei erau puși preste vasele serviciului, căci ei le aduceau în și le luau dupăi număr, și le așezau 29 după număr. Și unii din ei erau puși preste vasele, preste toate vasele sfințitului și preste făina, preste vinul și alei, și tă- 30 mâia și aromele. Și unii din fiii preoților 31 pregăteau untdelul din aromele. Și Matitia, unul din Leviți, întâiu-născutul lui Șallum, Korahitul, era în cercetătul slujbei 32 celor lucrate în tigăi. Și unii dintre frații lor, Kehatiții, erau puși preste pâinile punerei-înainte, ca să le pregătească în fiecare sâmbătă. Și unii 33 erau cântăreții, capii caselor părinților leviți ai Levitilor, și ședeau în camere, fiind slobozi de alt serviciu, căci ziua și noaptea erau datori cu lucrul lor. Acești 34 capi ai părinților printre Leviți, capi după neamurile lor, capi care ei, și locuiau în Ierusalim.

Genealogia lui Saul și a casei sale.

35 Și în Ghibeon locuia părintele lui Gabaon, Iehiel; și numele femeei sale era 36 Maaca. Și fiul-său-mai-mare lui era Abdon, apoi Zur, Chis, Baal, Ner, Nadab, 37 Ghedor, Ahio, Zecaria, și Miklot. Și Miklot născu pre Șamam. Și acestia locuiau și ei în fața frăților lor, cu frații lor în Ierusalim. 38 Și Ner născu pre Chis, și Chis născu pre Saul, și Saul născu pre Ionatan, Malchișua, Abinadab, și Eșbaal. 39 Și fiul lui Ionatan era Meriba-Baal; și Meriba-Baal născu pre Mica. 40 Și fiii lui Mica erau: Pitom, și Melec, și Tarea, 41 Și Ahaz născu pe Iara; și Iara născu pre Alemeth, Azmaveth, și Zimri, și Zimri născu pre Moța. 42 Și Moța născu pre Bina. Fiul acestuia era Rafaia; fiul lui era Elasa, Elasa născu pe Așel. 43 Și Așel avea șase fii, și acestia sânt numele lor: Azricam, Bocru, Ismael, Șearia, Obadia, și Hanan. Acestia sânt fii lui Așel.

Moartea lui Saul și a lui Ionatan.

10 Și Filistenii s-au luptat cu Israelul, și bărbații lui Israelu fugiră de dinaintea Filistenilor, și căzură uciși pe muntele Ghilboa. 2 Și Filistenii urmară pe Saul și pe fiii lui, și Filistenii uciseră pe Ionatan, pe Abinadab, și pe Malchișua, fiii lui Saul. 3 Și se îngreuie lupta împotriva lui Saul, și îl ajunseră săgeții, și el fu rănit de mâna 4 Și Saul dise către purtătorul său de arme: Trage sabia ta, și străpunge-mă cu ea, ca să nu vină acești necircumcișii, și să bată joc de mine; dară purtătorul de arme ală sau nu voia, căci se temea foarte. Atunci luă Saul sabia, și se aruncă peste dânsa. 5 Și văzând purtătorul de arme că Saul murise, și-a aruncat și el pe ale sale peste sabie, și muri. 6 Așa muri Saul, și cei trei fii ai săi, și toată casa lui muri împreună cu ele. 7 Și când toți bărbații lui Israelu, cari locuiau în valea cea de lângă, și cei de lângă și fiii lui muriră, plinseră cetățile lor, și fugiră; și veniră Filistenii, și locuiau ele.

8 Și a doua zi veniră Filistenii ca să dezbrace pe uciși, și găsiră pe Saul și pe 9 trei săi căzuți pe muntele Ghilboa. Și-lo dezbrăcară, și luară capul său și armele sale, și trimiseră în prejurul Filistiei ca să dea de veste idolilor lor și poporului. 10 Și puseră armele sale în casa dumnezeilor lor, și capul său la pironiră în templul lui Dagon.

11 Și când toți cei din Iabeș-Galaad din 12 Filistenii făcuse lui Saul: Se sculară toți bărbații viteji, și luară corpul lui Saul, și corpurile fiilor săi, și le aduseră în Iabeș, și îngropară oasele lor sub stejarul din Iabeș, și postiră șapte zile.

13 Așa muri Saul pentru păcatul său, pe care îl făcuse în contra lui Iehova, pentru cuvântul lui Iehova, pe care nu l-a ținut, și pentru că a întrebat pre 14 Iehova; Iehova nu l-a întrebat pre dânsul, și l-a omorât pre David, fiului lui Iși.

David se face rege la Hebron, și ține Ierusalimul de la Iebusei.

11 Și s-a adunat tot Israelul la David în Hebron, și dise: Iată noi suntem 2 oase ale tale și carne ta. Și chiar și mai înainte, pe când Saul era rege, tu erai acela care conduceai și aduceai pre Israelu. Și Iehova, Dumnezeul tău, dise către tine: Tu vei paște pe poporul meu, Israel, și tu vei fi domn preste poporul meu, Israelu. 3 Deci veniră toți bătrânii lui Israel la rege la Hebron; și încheie David legământ cu dânșii la Hebron, înaintea lui Iehova; și unseră pre David rege peste Israel, după cuvântul lui Iehova prin Samuel.

4 Și David și pornă cu tot Israelul la Ierusalim, adecă Iebus, când Iebusul erau acolo, care locuia în țară. 5 Și ziseră locuitorii din Iebus către David: Tu nu vei intra aci. Dară David luă cetățuia Sionului, care este Davidul. 6 Că dise David: Cine va bate mai întâiu pre Iebusei, va fi capu și căpitenia. Și se sui mai întâiu Ioab, fiului Țeruiei, și se făcu capul. 7 Și David locui în cetățuie; de aceea s-a numit cetatea lui David. 8 Și zidi cetatea jur împrejuru, adecă de la Millo până împrejur; și Ioab direse rămășița cetății. 9 Și David se mări din ce în ce mai mult, și Iehova, Dumnezeiu oștirilor, era cu dânsul.

Vitejii lui David.

10 Și acestia sânt capii vitejilor lui David, cari se țineau tare împreună pentru regatul său, cu tot Israelul, ca să-lu facă rege peste Israel, după cuvântul lui Iehova pentru Israel. 11 Acesta este numărul vitejilor lui David: Iașobeam, fiiul lui Hacmoni, capul căpitenilor; el își ridică lancea de odată peste trei sute, pre cari i ucise. 12 Și după el Eleazar, fiiul lui Dodo, Ahoheanul; el era între cei trei viteji. 13 Acesta era lângă David la Pași-Dammim, când Filistenii se adunară acolo la luptă, și era acolo o fâșie semănată cu orz. și poporul fugi de dinaintea Filistenilor. 14 Și se opriră în mijlocul holmei, și o apărară, și bătură pre Filisteni, și Iehova îi dădu izbândă mare.

15 Și trei din cei treizeci capi ⁱ se pogo- râră la stânca cătră Ișaiului, în peștera Adullamului; și tăbăra Filistenilor era așezată în valea Refaimi. 16 Și David era atunci în întăritură, și garnizoana Filistenilor era în Bete-Lehemul. 17 Și zise David, și dise: Cine mi va da apă de beută din fântâna din Bete-Lehemu, ce-i de la poartă? 18 Atunci viteilor ceilalți trei în tabăra Filistenilor, și scoseră apa din fântâna de la poartă, din Bete-Lehemul, ce-i de la poartă, și o aduseră lui David. Dară David nu vru să o bea, ci o vărsă lui Iehova; 19 și dise: Dumnezeilă mie! departe fie de mine, ca facă lucrul acesta! Să oare voiu fie sângele oamenilor acestora? Că cu viața lor aduseră ei apa acăsta. Așa dar nu voi să o beu. Acestea făcură cei trei viteji.

20 Și Abișai, fratele lui Ioab, era capul celor trei. Și el își ridică lancea peste 21 aceștia trei sute, și-i ucise; și avea nume între cei trei. Pentru că era mai cu nume între cei trei decât cei două de acești în mai marele lor; numai el nu ajunse pre cei 22 dintâiu trei. Benaia, fiiul lui Iehoiada, fiiul unui bărbat din Kabțeel, care era vestit la fapte. Acesta ucise doi bărbați ai Moabului asemenea lowăi. Și el se duse și bătu un leu în mijlocul cetății, în timpulu căderei. 23 Și el ucise pre un Egiptean, bărbat în stătură mare, de cinci coți înălțime. Și în mâna Egipteanului era o lance ca tesălul de stătător; și el se coborî asupra lui cu un toiag, și smulse lancea din mâna Egipteanului, și-lu ucise cu chiar lancea sa. 24 Acesta făcu Benaia, fiiul lui Iehoiada, și

---

1 Sam. 31. 8. | 1 Regi 11. 7. | 1 Sam. 31. 9. | 1 Sam. 31. 10. | Ps. 3. | 1 Sam. 31. 11. | Gen. 36. 24. | 1 Sam. 31. 12.
1 Regi 11. 5. | 1 Sam. 31. 13. | 2 Sam. 5. 4. | 1 Sam. 16. 1. | 2 Sam. 5. 1. | 2 Sam. 5. 2. | 2 Sam. 5. 3. | 2 Sam. 5. 4.
2 Sam. 5. 5. | 2 Sam. 5. 6. | 2 Sam. 5. 7. | 2 Sam. 5. 8. | 2 Sam. 5. 9. | 2 Sam. 5. 10. | 2 Sam. 5. 11. | 2 Sam. 5. 12.

23 avu mâna întro cot trei-zeci. Elu era
mai cu mare întro cei trei-zeci, dară la
cei trei nu ajunge. Şi David'e în elsu
de credincionsiu ceu.
25 Şi cei mai vîrtoşi erau: Asahelu, fratele
lui Ioabu; Elhanan, fiulu lui Dodi din
27 Betsi-Lehemu; Şammotu Haroreulu; He-
28 lţai, Peloneulu; Ira, fiulu lui Ikkesu Te-
29 koulu; Abiezeru, Antotoulu; Sibecai, Hu-
30 şatulu; Ilai, Ahohulu. Maharai, Netofa-
31 tulu; Heledu, fiulu lui Baana, Netofa-
tulu; Ithai, fiulu lui Ribai, din Ghibea a
32 fililoru lui Beniamin; Benaia, Firatonulu;
33 Hurai, din Nahale-Gaaşi; Abiel'u, Arbatulu;
34 Azmaveth, Baharumulu; Eliaba, Şaalbo-
35 nculu; Bene-Hasemu, Ghizonulu; Iona-
36 tanu, fiulu lui Şage, Hararulu; Ahiam,
fiulu lui Sacaru, Hararulu; Elifalu, fiulu
37 lui Uru; Heferu, Mecheratulu; Ahia, Pe-
38 lonulu; Hesro, Carmelulu; Naarai, fiulu
39 lui Ezbai; Ioelu, fratele lui Natanu, Mi-
40 cari, fiulu lui Hagr; Țeleki, Ammonitulu;
Nehrai, Beerotulu, purtătorulu de arme
41 ală lui Ioabu, fiulu Țeruiei; Ira, Ieretu;
42 Gareb'u, Ietreulu; Uria, Hetitulu; Zabadu,
43 fiulu lui Ahlai; Adina, fiulu lui Șiza, Pe-
rubitulu, capitanu alu Rubeniţiloru, şi cu
44 d'insulu trei-zeci. Hananu, fiulu lui Ma-
45 aca, Ieoşafatu, Mitneulu; Uzia, Astarateulu;
Șama şi Iehiel'u, fiii lui Hotamu, Aroereulu;
46 Iediaelu, fiulu lui Șimri, şi Ioha, fratele
47 seu, Tiseulu; Eliel'u, Mahaveulu; Ieribai,
şi Iosavia, fii lui Elnaamu, şi Ieta, Moa-
bitulu; Eliel'u, şi Obedu, şi Iaasiel'u din
Mesobaia.

Lista celoru ce se unira cu David'e în pustiu.

12 "A CESTIA sînt acei, carii s'a venitu la
David în "Țiklagu, pre cîndu se ţinea
fugitu de faţa lui Saulu, fiulu lui Chişu,
şi-ei erau între voinţi, ajutători în lupte;
2 Şi erau înarmaţi cu arcuri, şi cu drepte şi
cu "stînga aruncă pietre, şi săgetau din arcu
3 din fraţii lui Saulu, din Beniamini: Ca-
pulu, Ahiezeru, apoi Ioasi, amîndoi fii ai
lui Șemaa, Ghibeatulu; Iaziel'u, şi Pelet'u,
fii lui Azmaveth; şi Beraca, şi Iehu, Anato-
4 tulu; Şi Ismaia, Ghibeonitulu, unu viteazu
din voi trei-zeci, şi care era preste trei-
deci; Ieremia, Iehaziel'u, Iohananu, şi Io-
5 zabadu, Ghederiţeulu, Eluzai, Ierimotu, Be-
6 aliu, Șemariu, şi Șefatia, Harufeulu; El-
cana, Ieziia, Azareelu, Ioezer'u, şi Iaşobeamu,
7 Korhiti; Ioelanu, Zebadia, fii lui Ieroamu
din Ghedoru.
8 Şi din Gadiţi s'au despărţitu către Da-
vidu în întăritura din pustiu viteji din
oste bătăuşi armaţi de luptă, provăţaţi ca
scuti şi cu lance şi feţa lorŭ era ca faţa
leului, şi "era săritorii pe munţi ca de
uşi. Ezer, capulu: Obadia, alu doilea
Eliabu, alu treilea; Mmanuia, alu patrulea;
Ieremia, alu cincilea. Atai, alu şaselea; Ei-
liel'u, alu şaptelea; Iohananu, alu optulea;
Zikri'u, alu nouălea; Ieremia, alu decilea.
Machbanai, alu unu-spre-decilea. Atunci
unii din fii lui Gadu, trupi ei oştiri
mai mari d'a lupteri ca o oste, veni mai
mari cu o mie forfoţi. Ei sînt aceia, carii
trecură preste Iordanu în luna întîiu, cîndu
acesta a eşitu din "malurile lui, şi ei luară
pe fugă pre toţi locuitorii văilorŭ spre re-
sărită şi spre apusu.

Şi veniră şi din fii lui Beniamin şi
ai lui Iudă la întăritura către David.
David eşi la d'însii, şi luându cuvîntulu,
le dise: Dacă veniţi spre bine la mine, ca
să me ajutaţi, va fi şi lesne mea mea cu
voi; ér de veniţi, ca să me daţi mainei
ciloru mei, deşi eu n'o cedreptate în
mînele mele, să vedă Dumnedieu şi ră-
spundiure nostru şi să judece. Şi spiritulu
veni preste "Amasai, capulu căpitaniloru,
şi elu dise: Davidu! al tĕu sîntemu şi cu
tine, Fiulu să lui Iesi! Pace, pace ţie, şi
pace ajutătoriloru teĭ căci pre Ele'u ajută
Dumnedieu teu. Atunci i primi David,
şi i făcu capi ai ceteţei.

Şi veni din Manase la David,
"pre-cîndu acesta eşi cu Filistenii asupra lui
Saulu la luptă, dară nu i ajutară, pentru
că domnii Filistenilorŭ cu sfatu le dosîrîră
şi dîseră: Cu capulu său către "a trece
la Saulu, domnulu său. Şi mergînde ală
spre Ţiklagu, trecură la ală de la Manase
Adna, Iozabadu, Iediaelu, Micaelu, Iozabadu,
Elihu, şi Țilleti, capi preste mii din Ma-
nase. Şi aceştia ajutară pre David asupra
"cetelorŭ; căci ei toţi erau viteji de căţă,
şi ajunseră mai mari ei înşeşi. Căci din di
în şi veniau la David, ca să fie ajutu,
pînă ce se "făcu o tabără mare, ca tăbăra lui
Dumnedieu.

Lista secţiuniloru ce treceau la David de diferite căi şi în fiecare zi.

Şi aceste sînt numerulu luptătoriloru înar-
maţi de luptă, carii "veniră către David în
Hebronu, ca să "aducă regatulu lui Saulu
asupra lui, "după cuvîntulu lui Iehova.
Fiii lui Iudă, carii purtau scutulu şi lancea,
erau, după oste, şăsemaţi pentru luptă: Din

fiii lui Simeonu, voinici, viteji la luptă,
oste mai, o sută. Din fiii lui Leviu, patru
mii, trei sute; Şi Iehoiada, mai marele
Aaroniţiloru, şi cu d'însulu trei mii, şepte
sute; Şi "Zadocu, tînĕru voinicu şi viteju,
şi casa cu părinţeĭ, două-deci şi doi
mai mari. Şi din fiii lui Beniamin, fraţii
lui Saulu, trei mii, căci pînă atunci "parte
cea mai mare din ei ţinea cu casa lui
Saulu; Şi din fiii lui Efraimu, două-deci
mii, oşti sute bătăuşi voinici, vestiţi res-
pin casa loru părinţească; Şi din jumă-
tatea semînţiei lui Manase, opu-spre-dece
mii, carii erau numiţi, veniră, ca să pue
pre David rege; Şi din fiii lui Isaharu, "care
s'a legatu la cunoscinţa timpuriloru, carii
ştiau ce trebuia să facă Israelu,
căpetenii lorŭ, două sute; şi toţi fraţii lorŭ
erau supt ordinele lorŭ. Din lu Zabulonu,
carii puteau eşi armaţi, şi carii erau înar-
maţi pentru lupte cu bătăuşe de arme
de resbelu, cinci-deci mii, gata a se pune
în rendu, carii nu aveau nici o "gîndire
a minţi cu lesime resolutăre; Şi din Ne-
fali veniră mai mari, o mie; şi cu d'înşii
cu scuturi şi lănci, trei-deci şi şepte mii
de bărbaţi, înarmaţi de luptă, două-deci
şi opt mii şi şese sute; Şi din Aseriu,
cari eşiau la oştire şi mărşăluiau spre lupte,
patru-deci mii; Şi din cei de dincolo de
Iordanu, din Rubeniţi şi din Gadiţi, şi din
semînţia semînţiei lui Manase, cu toţi
înarmaţi de resbelu, o sută şi două-deci
mii.

Toţi aceştî bărbaţi de resbelu, în şiruri
de luptă, veniră cu inimă neîndoită la He-
bronu, ca să facă pre David rege preste
tot Israelulu. Şi tŏtă semînţia lui Israelu
o mai avea ca să facă rege pre David;
şi eram ai acolo la David trei dîle, şi
mîncară, şi "i bîură; căci fraţii loru pre-
gătiseră pentru dînşii. Şi acela ce locuiau
pînă d'incolo în apropiere până întocmo spre
Isaharu, Zabulonu, şi Nefali, aduseră pane
în asini, pe cămile, pe catîri, şi pe boi,
mîncăre, mucătură, ferpre secate, vinu, uleiu,
boi, şi oi multime; căci era bucurîă în
Israelu.

Davidu îşi aduce pe Arcivele-Sfîntului, şi-lu pune în casa lui Obede-Edom.

Şi se sfătui David cu mai marii peste
mii şi peste sute, şi cu toţi capiţii.
Şi David dise către toţi adunarea lui Is-
rael: De credeţi că e bine, şi sorocîţi că
este de la Iehova, Dumnedieu'l nostru,
să trimitemu preste toţi fraţii noştri îm-
prejuru în ţinutu nostru "cari rămaşi în ţîra
lui Israel, şi cu d'înşii şi la preoţi
şi la Leviţi în cetăţile şi împrejurimile loru,
ca să se adune la noi: Ca să aducemu chi-
votulu Dumnedieului nostru la noi; "căci în
dîlele lui Saulu nu l'amu întrebatu. Şi dise
întrega adunare ca aşa să se facă; căci
lucrulu era drept în ochii poporului întregu.

Deci "strînse David toţi Israeliţii de la
"Șihorŭ în Egiptu până la intrarea Hama-
tului, ca să aducă chivotulu lui Dumnedieu
de la Kiria-Iearimu. Şi pleca David cu
toţi Israeliţii spre "Baala, adecă Kiriatu-
Iearimu, care este în Iudea, ca să ridice de
acolo chivotulu lui Dumnedieu, alu Iehova,
care "şede preste cherubimi, cari se chiamă
după numele seu. Şi ei duseră chivotulu lui
Dumnedieu "pe unu carru nou din casa lui
Aminadabu. Şi Uza şi Ahio conducea car-
rulu. "Şi David şi toţi Israeliţii jucau îna-
intea lui Iehova din tŏte "puterile, cu cîn-
tece şi cu chitare, cu harpe, cu dobe, cu
cimbale, şi cu trîmbiţe. Şe venindu şi la
aria lui Chidonu, întinse Uza mîna sa, ca
să apuce de chivotu; căci boii erau să-lu
răstoarne. Şi se aprinse mînia lui Iehova
asupra lui Uza, şi-lu lovi; "pentru-că şi-a în-
tinsu mîna spre chivotu; şi ală "muri acolo
înaintea lui Dumnedieu. Şi Davidu se mîhni,
că a fîcutu Iehova o spărtură cu Uza; şi
numi acelu locu Perets-Uza, "spărtura lui
Uza, până în ţîlele de astă-di. Şe Davidu
se temu de Dumnedieu în ţîua ăi, şi dise:
Cumu voiu duce chivotulu lui Dumnedieu la
mine? Deci Davidu nu "duse chivotulu la
d'însulu, în cetatea lui Davidu, ci-lu abătu
în casa lui Obede-Edomŭ Ghitteulu.

"Şi chivotulu lui Dumnedieu rămase cu
familia lui Obede-Edomŭ în casa lui, trei
luni. Şi Iehova bine-cuvîntă "casa lui Obede-
Edomu, şi tŏte ce eră ale lui.

Fericirea lui Davidu şi copiii sei.

Şi "Hiramu, regele Tirului, trămise soli 14
către Davidu, şi lemnu de cedru, şi
zidari şi tăietori, ca să-i zidească casă. Şi 2
cunoscu Davidu, că Iehova îl întări rege
preste Israelu, şi că regatulu seu "se pre-
înălţă pentru poporulu seu, Israelu.

Şi David'e şi mai luă femei în Ierusa- 3
limu; şi Davidu mai născu fii şi fete. Şi 4
"acestea sînt numile copiiloru ce'i născu "i
născuse lui în Ierusalimu: Șammua, Șobabu,
Natanu, Salomonu, Ibharu, Elişua, Elpe- 5
leţu, Nogu, Nefegu, Iafia, Elişama, Bee- 6 7
liada, şi Elifeleţu.

Legatele lui David cu Hiram.

8. Şi când[a] Filistenii, că[b] David a fost uns
rege preste toţi Israeliţii, s'au suit toţi Filis-
tenii, ca să caute pre David. Şi când a
auzit David acestea, a eşit înaintea lor.
9 Şi venind Filistenii, şi-au întins tabăra
10 în valea Refaimi. [c] Şi David a întrebat pe
Dumnezeu, zicând: Să mă sui oare la
Filistenii, şi îmi vei da în mâna lor? Şi
Domnul a zis către el: Suie-te, căci
11 voiu da în mâna ta. Deci s'au suit la
Baala-Perasimi; şi David i-a bătut acolo.
Şi David a zis: Rupt a Dumnezeu pe vrăj-
maşii mei prin mâna mea, asemenea unei
crumpeturi de apă. De aceea s'a numit a-
cestui locului acelaşi: Baala-Perasimi (Lo-
12 cul crumpeturi). Şi ei l-au lăsat acolo pre dei
lor, şi David a ordonat, ca să se ardă cu
foc.
13 [d] Şi Filistenii s'au întors din nou în vale.
14 Şi David a întrebat încă-şi pre Dumnezeu; şi
Dumnezeu i-a zis către el: Nu te sui
după ei; întoarce-te de la dânşii, şi mergi
15 asupra lor din partea de unde dese. Şi când
vei auzi un sunet de paşi în vârfurile duzilor, atunci vei eşi la luptă; căci Dum-
nezeu merge înaintea ta, ca să bată tabăra
16 Filistenilor. Deci David a făcut, cum i-a po-
runcit Dumnezeu: şi ei bătut tabăra Fi-
listenilor de la [e] Ghibeon până la Ghezer.
17 [f] Şi numele lui David s'a răspândit în
toate ţările, şi Iehova [g] pune spaima lui preste
toate popoarele.

David face altarele în Ierusalim.

15 Şi [h] David şi-a făcut case în cetatea lui
David, şi pregăti locu pentru chivo-
tul lui Dumnezeu, [i] şi-i întinse lui cortu.
2 Şi zise David: [k] Chivotul lui Dumnezeu
nimeni să nu-l poarte fără Leviţii, căci
pre aceştia i-a ales Iehova, ca să poarte
chivotul lui Dumnezeu, şi ei-i servească în
eternu.
3 Şi [l] adună David toţi Israeliţii la Ieru-
salim, ca să sue chivotul lui Iehova la
4 locul său, pre care i l'a pregătit. Şi a-
dună David pre fiii lui Aaron şi pre Le-
5 viţi: Din fiii lui Kehati: Uriel, pre celă
mai mare, şi pre fraţii lui, o sută
6 dieci. Din fiii lui Merari: Asaia, pre celă
mai mare, şi pre fraţii lui, două sute şi
7 dieci-deci; Din fiii lui Ghersonu. Ioelu,
pre celă mai mare, şi pre fraţii lui, o sută
8 şi trei-deci; Din fiii lui [m] Elţafanu: Şe-
maia, pre celă mai mare, şi pre fraţii lui,
două sute; Din fiii lui [n] Hebroni: Eliel,
pre celă mai mare, şi pre fraţii lui, optu-
zeci. Din fiii lui Uziel: Amminadab, pre
celă mai mare, şi pre fraţii lui, o sută şa-
12 dueci-deci. Şi chemă David pre preoţii Sadoc şi Abiatar, precum şi pre Leviţii: Uriel, Asaia, Joelu, Şemaia, Eliab, şi Amminadab;
13 Şi zise către dânşii: Voi sînteţi capii părinţilor dela Leviţi: sfinţiţi-vă pre voi şi pre fraţii voştri, şi aduceţi chivotul lui Iehova, Dumnezeul lui Israel, în locul pre care eu i l'am pregătit. [o] Căci la
14 voi nu aţi făcut acesta întâiaşi dată, de aceea Iehova, Dumnezeul nostru a ră-
pus între noi; căci nu l'am căutat după
15 rânduială. Şi s'au sfinţit preoţii şi Leviţii, ca să sue chivotul lui Iehova, Dumnezeul
16 lui Israel. Şi fiii Leviţilor au purtat chi-
votul lui Dumnezeu pe umerii lor, cu pă-
răjelele pe dânşii, aşa precum [p] ordonase Moise
după cuvântul lui Iehova.
17 Şi zise David către cei mai mari dintre Leviţi, ca să aşeze pre fraţii lor, cân-
tăreţii, cu instrumente de cântare, cu lăute
şi cu chitare, şi cu chimbale, ca să sune din
18 cântări răsunătoare de bucurie. Deci Leviţii
aşezară pre [q] Heman, fiiul lui Ioel, şi din fraţii lui, pre [r] Asaf, fiiul lui Berechia;
şi din fiii lui Merari, fraţii lor, pre [s] Ethan,
fiiul lui Cusaia: Şi cu dânşii fraţii lor de
19 al doilea rând, pre Zacharia, Ben, Iaaziel, Şemiramot, Io-
20 hiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Ma-
tatia, Elifelu, Mikneia, Obed-Edom, şi Ie-
21 iel, [t] pre uşieri. Şi cântăreţii Heman,
Asaf, şi Ethan, cântau cimbale de aramă;
22 şi Zaharia, Aziel, Şemiramot, Iehiel, Unni,
Eliab, Maaseia, şi Benaia, cu harpe, [u] după
23 Alamot; Şi Matatia, Elifelu, Mikneia, O-
bed-Edom, Iehiel, şi Asaia, pre cân-
tăreţi cu optă coarde, spre întărirea ce-
tului.
24 Şi Chenaia, mai marele de cântări cu le-
viţii, conducea cântarea; că era învăţat.
25 Şi Berechia şi Elkana erau uşieri chi-
votului.
26 Şi Şebania, Iosafat, Natanaelu, Amasai, Zecharia, Benaia, şi Eliezer, preoţii
[v] sufla în trâmbiţe înaintea chivotului lui
Dumnezeu. Şi Obed-Edom şi Iehia erau
uşieri chivotului.
27 Şi eşa mezereă [x] David, îmbrăcat în
sumelu şi cei mai mari peziţe ai lui, ca şi
leviţii, cântăreţii, şi Chenaia, mai marele
de cântări cu cântăreţii; şi David avea pe
28 sine efod de in. [y] Aşa atunci toţi fiii chivo-
tului lui Iehova au strigat de bucurie, şi
au sunat trâmbiţele, surle mari, şi chim-
bale, şi resunară harpe şi citarele.
29 Şi [z] când sosise chivotul legii lui Ie-
hova la cetatea lui David, mulă Mical,
fata lui Saul, pe fereastră, şi văzu pre
regele David sărind şi jucând, şi-a în-
30 grozit în inimă.

16 Şi [a] au adus chivotul lui Dumnezeu,
şi l'au pus în mijlocul cortului, pe
care David îl întinsese pentru el, şi adu-
seră arderile de tot şi jertfele de mul-
ţumire lui Dumnezeu. Şi sfârşind David
aducerea arderilor de tot şi a jertfelor de
2 mulţumire, el binecuvântă poporul în numele
3 lui Iehova. Şi împărţi între toţi oamenii din
Israel, între bărbaţi şi femei, de câte o
pâne, o bucăţă de carne, şi o turtă de struguri.

Cântările lui David pentru cultul divin stabilit
în templul cu adăugirile Psalmilor ai lui David.

4 Şi [b] înaintea chivotului lui Iehova unii
dintre Leviţi, [c] ca să slujească, să laude, şi
să mărească pre Iehova, Dumnezeul lui
5 Israel: Pre Asaf, capul; Zecharia, al
doilea după el; Iaiela, Şemiramot, Io-
hiel, Mattitia, Eliabu, Benaia, Obed-E-
dom, şi Ieiela cântau cu resunet harpe şi citare,
şi Asaf, [d] care cu zgomot cimbale. Şi
Benaia şi Iahaziel, preoţii, sufla neîncetat
6 în trâmbiţe înaintea chivotului legii
lui Dumnezeu.
7 În acelaşi zi dede David în mâinile
lui Asaf şi a fraţilor săi acest psalm,
când [e] începu să binecuvânteze pe Iehova.
8 „Lăudaţi pre Iehova, chemaţi-i numele lui,
Faceţi cunoscute popoarelor faptele lui,
Cântaţi-i, cântaţi-i psalmi,
Vestiţi de tote minunile lui.
9 Fiţi-vă în numele său cel sfânt,
Bucure-se inima celor ce caută pre Iehova şi pururea lui. [Iehova.
10 Căutaţi bărbăţie şi de-a pururea faţa lui.
11 Aduceţi-vă aminte de lucrările sale, pre cari le-a [făcut,
De semnele sale, şi de judecăţile gurei sale.
12 Voi, seminţa lui Israelu, servitorii săi,
Fii ai lui Iacobu, alegerii săi!
13 Eu, Iehova, sînt Dumnezeul nostru,
Preste tot pământul sunt judecăţile sale.
14 Aduceţi-vă în eternu de legământul său,
De cuvântul, ce l'a ordonat pentru o mie
[de generaţiuni,
15 Pre care l'a încheiat cu Abraamu,
Şi de jurământul său cătră Isaacu;
16 Pre care l'a întărit lui Iacobu drept lege,
Lui Israelu drept legământ eternu,
17 Când: Ţie-ţi voiu da pământul Canaanu,
Sorţu din al moştenirei vostre;
18 Când erau încă mulţi oameni puţini,
Foarte puţini, şi străini acolo.
19 Şi umblară de la poporu la poporu,
20 Şi de la unu regatu la altu poporu;
Elu nu lăsă oameni, ca să-i apese,
21 Ci [f] pedepsi pre regi pentru d'înşii,
Zicând: „Nu vă atingeţi de unşii mei,
Şi proorocilor mei nu faceţi rău nici unul!
22 „Cântaţi lui Iehova, pământule-n eteră;
Daţi veste zi cu zi de mântuirea sa!
23 Spuneţi popoarelor mărirea sa,
Tuturoru neamurilor minunile sale!
24 Căci mare este Iehova şi vrednic de [laudă
Şi înfricoşat preste toţi dei.
25 Căci toţi dei ai [g] popoarelor idoli sînt;
Dară Iehova a făcut cerurile.
26 Măreţie şi măreţie-n faţa lui,
Putere şi bunăvoie în locuiţa sa.
27 Daţi lui Iehova, voi semintii popoarelor,
Daţi lui Iehova mărire şi putere!
28 Daţi lui Iehova mărirea numelui său,
Aduceţi daruri şi veniţi înaintea lui,
Închinaţi-vă lui Iehova în podoabe sfinte;
29 Tremure înaintea lui toţi pământenii!
Căci lumea o întăriră, şi ea nu se va clătina.
Bucurese-se cerul, şi veselească-se pământul;
30 Şi să se spună popoarelor: Iehova este
[regele!
Mugească marea, şi tot ce o umple;
31 Veselă-se câmpiile, şi tot ce este-n ele,
Să chiue atunci pădurea
Naintea lui Iehova; căci el vine,
Să judece pământului.
32 „Lăudaţi pre Iehova, căci bun este elu,
Căci eterna este îndurarea sa.
33 Şi dicaţi: Mântuiesce-ne, Dumnezeule mân- [tuirei noştre
Şi ne adună, şi ne scapă d'între popoare,
Ca să lăudăm numele tău celu sfânt,
Şi să ne lăudăm cu laude tu.
34 „Binecuvântat fie Iehova, Dumnezeul lui Is- [rael,
Israeli, din eternă şi în eternă!

Și toți poporul dise: Amin! și lăudă pre Iehova.

37 Și ede Iosă acolo înaintea chivotului legei lui Iehova pre Asafu, și pre frații lui, ca să servească înaintea chivotului, 38 cumă cerea lucrul fie-căreĭ ființe; Și pre Obed-Edom și frații lui, șese-deci și opt; și pre Obed-Edom, pre fiiul lui Iedutun, și pre Hosa, ca să păzéscă. 39 Și pre Zadoc, preotul, și pre frații lui, preoții înaintea Locașului lui Iehova, pe înălțimea din Ghibeon: 40 Ca să aducă jertfe lui Iehova arderile de tot pe altarul arderilor de tot, dimineța și sera, întocmaĭ după cele scrise în legea lui Iehova, pre care a dat-o lui Israel: 41 Și cu dînșii pre Heman, Iedutun, și pre ceilalți aleși, cari au fost numiți cu numele, ca să laude pre Iehova, căci *este* veșnică *este* îndurarea lui; 42 Și cu dînșii pre Heman, și Iedutun, cu sunete de trîmbițe, de chimvale, și de instrumente de cîntare ale lui Dumnezeŭ: și pre fiiĭ lui Iedutun i-a așezat la ușe. 43 Și tot poporul s'a dus fie-care la casa lui, și David se întorse, ca să bine-cuvînteze casa sa.

Dorința lui David de a zidi un templu; răspunsul lui Natan; rugăciunea lui David; mulțumirea lui David.

17 Fost-a, pre-cînd locuia David în casa sa, că a zis David către Natan, proorocul Domnului, el locuesce în casă de cedru, iară chivotul legei lui Iehova este supt cortine. 2 Și a zis Natan către David: Tot ce este în inima ta, fă! căci Dumnezeŭ este cu tine.

3 În noaptea aceea fost-a cuvîntul lui Dumnezeŭ către Natan, dicînd, 4 Mergi, și spune lui David, servului meŭ: Așa dice Iehova: Tu să nu-mi zidești casă de locuit; 5 Căci nici într'o casă n'am locuit din ziua cînd am scos pre Israel din Egipet și pînă astă-zi, ci am umblat din cort în cort, și din locuință în locuință. 6 Pretutindenea unde am umblat cu tot Israelul, oare vorbit-am vre unuia din judecătorii lui Israel, căruia i-am poruncit să pască poporul meŭ, și dis-am: De ce nu-mi ziditu casă de cedru? 7 Și acum așa să zici servului meŭ David: Așa dice Iehova, Domnul oștirilor: Eu te-am luat dela staulul oilor, de dinapoia oilor, ca să fii cîrmuitor preste poporul meŭ, Israel; 8 Și am fost pretutindenea cu tine, unde ai mers, și am stîrpit de dinaintea ta pre toți vrăjmașii tăi; și îți voiu face

1 Cron. 28, 2–7. | 2 Cron. 6, 7–11. | Ps. 132, 1–5. | 1 Cron. 22, 8–10. | 2 Cron. 6, 4–6. | 2 Sam. 7, 1–17. | 2 Sam. 7, 18–29.

vume ascemenea numelui celor mari de pe pămînt. 9 Și voiu rîndui poporului meŭ Israel un loc, și l'am sădit în pre el, ca să locuiască în locul său, și să nu mai fie neliniștit; și fiilor nedreptății să nu mai le adaogă a-i asupri, cum făceau mai înainte 10 Și din ziua cînd am rînduit judecători preste poporul meŭ Israel; și umilesc pe toți vrăjmașii tăi. Și-ți spun că Iehova îți va zidi casă. 11 Și cînd-vor fi împliniți zilele tale, și te vei duce la părinții tăi, voiu ridica sămînța ta după tine, care va fi din fiii tăi, și voiu întări tronul lui. 12 Acela îmi va zidi casă, și eu voiu întări tronul lui pînă în eternă. 13 Eu îi voiu fi tată, și el îmi va fi fiiu; și nu voiu îndepărta de la el bunătatea mea, precum am îndepărtat-o de la cel ce a fost înaintea ta. 14 Ci voiu așeza în casa mea și în regatul meŭ în eternă, și tronul său va fi întemeiat în eternă.

15 Dupre toate aceste cuvinte, și dupre toată acéstă vedenie, așa vorbi Natan către David.

16 Atunci intră regele David, și ședea înaintea lui Iehova, și dise: Cine sînt eu, Iehove, Dumnezeule, și ce este casa mea că m'ai lăudat pînă aci? 17 Și, și mai mică părută a fost aceasta înaintea ta, Dumnezeule, tu ai dată încă și casei servului tău pentru îndelungă vreme; și m'ai privit după rînduiala omului celui mai mare, și m'ai proslăvit, Iehove Dumnezeule! 18 Ce să mai vorbească David către tine dupre cinstea servului tău? Tu cunoști pe servul tău, Iehova! 19 pentru servul tău și după inima ta, ai făcut toată această mărire, și ai proslăvit toate aceste lucruri! Iehova! nimeni nu este asemenea ție, nici este Dumnezeŭ afară de tine, dupre tot ce am auzit cu urechile noastre. 21 Și cine este ca poporul tău, ca Israel? pentru care a mers Dumnezeŭ, ca să-și răscumpere el de popor, ca să-și facă un nume, și să facă mărețe și înfricoșate lucruri, izgonind popoarele de dinaintea poporului tău, pe care l'ai răscumpărat din Egipet. 22 Și ai pus poporul tău Israel să fie pe veci popor în care-va; și tu, Iehova, te-ai făcut Dumnezeŭ lui. 23 Și acum, Iehovă, cuvîntul, pre care l'ai zăgăduit în servul tău și casei sale, întocmește-l pînă în eternă, și fă în chipul ai dis! 24 Și întărească-se *el*, și mare să fie numele tău în eternă, ca să se dică: Iehova, Dumnezeŭ oștirilor, *este* Dumnezeŭ lui Israel, ca Dumnezeŭ preste Israel; și

1 Cron. 28, 2–7. | 2 Cron. 6, 7–11. | Ps. 132, 1–5. | 1 Cron. 22, 8–10. | 2 Cron. 6, 4–6. | 2 Sam. 7, 1–17. | 2 Sam. 7, 18–29.

casa lui David, servul tău, să înființeze înaintea ta. 25 Căci tu, Dumnezeule meu, ai descoperit servului tău, că 'i voiu zidi casă; de aceea a aflat servul tău a se ruga înaintea ta. 26 Și acum, Iehove! tu ești Dumnezeu, și ai zăgăduit bunătate acestui servul tău. 27 Și acum începe-vei și bine-cuvînta casa servului tău, ca să fie în eternă înaintea ta; căci tu, Iehova, ai bine-cuvîntat, și bine-cuvîntată va fi în eternă.

Victoriile lui David asupra Filistenilor, Moabiților, Ammoniților și Arameilor; înțelepciunea sa.

18 După aceea bătu David pre Filisteni, și supuse; și luă Gatul și cetățile sale din mîna Filistenilor.

2 Și bătu pre Moabiți, și Moabiții se supuseră lui David, și aduseră dărăi.

3 David bătu pre Hadarezer, regele lui Țoba, la Hamat, cînd mergea spre a întinde domnirea sa la fluviul Eufrat. 4 Și îi luă David o mie de care, și șapte mii călăreți, și șase-deci mii de oameni pedeștri. Și David tăie vinele tuturor cailor de tracțiune, lăsînd din ei pentru o sută de care.

5 Și veniră Sirienii de la Damasc lui Hadarezer, regele din Țoba, ca ajutoriŭ, și David bătu din Sirenii două-deci și două de mii de oameni. 6 După aceea puse David garnizoane în Siria Damascului, și Sirenii se făcură supuși lui David, și aduseră dărăi. Și Iehova ajuta pre David tot-unde se ducea. 7 Și David lua scuturile de aur, cari erau la servii lui Hadarezer, și le aduse în Ierusalim. 8 Și din Tibhath și Cunn, cetățile lui Hadarezer, luă David arămi multe, din cari făcu Solomon marea de aramă, și stîlpii, și vasele de aramă.

9 Și auzind Toi, regele Hamatului, că David bătu toată oștea lui Hadarezer, regele din Țoba, 10 Trimese pre Hadoram, fiiul său, la regele David, ca să întrebe de sănătate pe el, și să-i felicitese, pentru că a luptat cu Hadarezer și l'a bătut; (căci Toi era în ceartă cu Hadarezer); și a trimes toată felulă de vase de aur și de argint și de aramă. 11 Pre acestea consacră și regele David lui Iehova, pe lîngă argintul și aurul pe care l'a luat de la toate popoarele acestea: De la Edomu, de la Moabu, de la fiiĭ lui Ammon, de la Filisteni, și de la Amalechiți.

12 Și Abișai, fiiul Țeruiei, bătu din Edom în valea Sării optsprezece mii de oameni. 13 Și și-a pus garnizoane în Edom, și toți Edomiții se făcură servi lui David. Și ajuta Iehova pre David în tot-unde se ducea.

Ierusalim regnul lui Ammon; Ammoniții și Sirenii bătuți; înfrîngerea și fuga Perșilor; Hanun supus lui.

19 Fost-a după aceea, că muri Nahaș, re- 19
gele fiiilor lui Ammon, și fiiul său domni în locul său. 2 Atunci dise David: Voiu face milă cu Hanun, fiiul lui Nahaș, căci și părintele său a făcut milă cu mine. Și David trimese soli, spre a-l mîngîia pentru părintele său. Și veniră servii lui David în pămîntul fiiilor lui Ammon, la Hanun, spre a-l mîngîia. 3 Atunci dîseră cei mai mari ai fiiilor lui Ammon către Hanun: Socotești tu oare, că David pentru că ți-a trimes mîngîietori? Oare n'ați venit servii săi la tine, ca să cerceteze bine, și să o strice, și să o nimicească? 4 Atunci luă Hanun pre servii lui David, și-i bărbi, și tăie veștmintele lor pe jumătate pînă la șoldurile lor, și îi dădu drumul. 5 Și ei se duseră; și spuseră-se acéste lui David despre bărbați, căci a trimes înderepte înfricoșarea lor; căci bărbații erau rușinați forte; și regele dise: Rămîneți în Ierihon, pînă vă veți crește bărbile, și atunci vă veți întoarce.

6 Și văzînd fiii lui Ammon, că sînt în mirosul lui David, trimeseră Hanun și fiii lui Ammon o mie talanți de argint, spre a-și lua care și călăreți din Mesopotamia, din Siria-Maaca și din Țoba. 7 Și-și luară treĭ-deci și două mii care, și pre regele din Maaca cu poporul său; și ei veniră, și tăbărîră înaintea Medebei. Și fiii lui Ammon se adunară de pe cetățile lor, și veniră la luptă.

8 Și auzind aceea David, trimese-a pre 9
Ioab și pre tot oștea oștenilor viteji. 9 Și eșiră fiii lui Ammon, și se rînduiau de bătaie la ușa cetății, și regii, cari veniseră, erau deosebiți pe cîmpă. 10 Și văzînd Ioab,

1 Cron. 18, 1. | 2 Sam. 8, 1. | 2 Sam. 8, 2–14. | 2 Sam. 8, 15–18. | 2 Sam. 9, 1–13. | 2 Sam. 10, 1–5. | 2 Sam. 10, 6–19.

leşi lui Israelŭ, şi se rădică asupra Si-
11 rienilorŭ. Şi rămăşiţa poporului o dă în
mâna lui Abişai, fratele seŭ, şi-lŭ
12 rădică asupra fiilorŭ lui Ammonŭ; Şi qice:
De voiŭ fi Sirienii mai tari decâtŭ mine,
tu vei fi mie întru ajutoriŭ; érĭ de voiŭ fi
fiiĭ lui Ammonŭ mai tari decâtŭ tine, eŭ
13 voiŭ ajuta ed pre iine: Fiĭ tare, şi să fimu
puternicĭ pentru poporulŭ nostru şi pentru
cetăţile Dumnedeului nostru; şi Iehova să
facă ce va fi bine în ochiĭ seĭ.
14 Şi Ioabŭ se apropiă cu poporulŭ ce era
cu elŭ la luptă asupra Sirienilorŭ; şi aceştia
15 fugiră de d'înaintea lui. Şi voĭndu şi fiiĭ lui
Ammonŭ, că Sirienii fugiră, fugiră şi ei de
d'înaintea lui Abişai, fratelŭ seŭ, şi intrară
în cetate. Şi Ioabŭ veni la Ierusalimŭ.
16 Şi Sirienii, voĭndu-se bătuţi de Israelŭ,
trimiseră soliĭ, şi scosără pre Sirienii de
d'incolo de rîu; şi Şofahŭ, mai marele oştiriĭ
17 lui Hadarezerŭ, era în frunteа lorŭ. Şi spu-
indu-se aceste lui Davidŭ, adună tot Is-
raelulŭ, trecu Iordanulu, şi ajungându-i,
se rînduì de bătaiă asupra lorŭ. Şi după
ce Davidŭ se rînduì de bătaiă asupra Si-
18 rienilorŭ, el se luptară cu d'însulŭ. Şi fugiră Sirienii de d'înaintea lui Israelŭ; şi
ucise Davidŭ peste set mie de ale Siri-
19 enilorŭ şi patruzecĭ mie pedestrimĭ; şi pre
Şofahŭ, mai marele oştiriĭ, îl ucise. Şi ve-
zându-se serviĭ lui Hadarezerŭ bătuţi de
Israelŭ, făcură pace cu Davidŭ, şi-i se as-
cultară. Şi aşa Sirienii nu mai voiră să a-
jute pre fiiĭ lui Ammonŭ.
20 Şi *întâmplându-se anulŭ, pe timpulŭ când
regiĭ eşiĭ la resboiŭ, Ioabŭ ce duse ostea
puterei lorŭ, şi pustiì pămîntulŭ fiiloră lui
Ammonŭ; şi se duse şi şedè asupra Rabba.
Érĭ Davidŭ rămase în Ierusalimŭ; şi *Ioabŭ
2 bătù Rabba, şi o sfărîmă. Şi Davidŭ luă
cunâna regelui lorŭ de pe capulŭ seŭ, şi
o găsì în greutatea unuĭ talantŭ de aurŭ;
şi în ea era petre prepóse; şi se puse
pe capulŭ lui Davidŭ; şi aduse prăzilĭ din
3 cetate multe forte. Şi pre poporulŭ din
ea îl scóse, şi-lŭ tăià cu ferestrăi şi cu
unelte de fierŭ, şi cu topóre. Aşa făcu
Davidŭ tuturorŭ cetăţiloră fiiloră lui Am-
monŭ. Atunci se întorse Davidŭ şi tot
poporulŭ împreună la Ierusalimŭ.
4 Şi *întâmplându-se după aceste resboiŭ
cu Filistenii, şi luă *Sibbecaĭ, Hușatheanulŭ,
pre Sipai, din fiiĭ lui Rafa; şi ei fură umiliţi.
5 Şi eră iarăşi o luptă cu Filistenii; şi bătu
Elhanan, fiiulŭ lui Iairu, pre Lahmi,
fratele lui Goliatŭ, Gatheulŭ, şi coada lănceĭ
sale era ca unŭ tesătoriŭ de stative.

Şi unŭ *fiu a luptă în Gatŭ, şi fusese unŭ
bărbatŭ înaltŭ forte, care avea câte şase
6 degete, şi ghiarĭ de şeĭsprezece, dinŭ-două
mâni şi dinŭ-două picióre ale lui Rafa.
7 Acesta batjocoriă pre Israelŭ; şi-lŭ ucise Ionathan,
fiiulŭ lui Şimea, fratele lui Davidŭ.
8 Aceştia se născuseră lui Rafa în Gatŭ, şi căzură prin
mâna lui Davidŭ, şi prin mâna servitoriloră seĭ.

*Recensarea poporuluĭ; peirea lui prin ciumă,
şi depărtarea acesteĭa.

Şi *se sculă *Satana asupra lui Israelŭ, şi
1 ademeni pre Davidŭ să numere pre Is-
2 raelŭ. Şi Davidŭ qise către Ioabŭ şi către
cei maĭ mariĭ ai poporuluĭ: Mergeţĭ, numeraţĭ pre Israelŭ de la Beer-Şeba până la
Danŭ; *şi aduceţi-mi numerulŭ lorŭ, ca să îlŭ
3 cunoscŭ. Şi Ioabŭ dise: Iehova să facă pe
poporulŭ seŭ însuşĭ de o sută ori pre câţĭ
este acumŭ! Domnule mieŭ, rege, nu sunt
oare toţĭ serviĭ domnuluĭ meŭ? Pentru ce
lucrulŭ acesta domnulŭ meŭ? Pentru ce
va fi causă acestuĭ lucru pĕcătosŭ lui Israelŭ?
4 Însă cuvîntulŭ regeluĭ rămase tare în con-
tra lui Ioabŭ. Şi eşì Ioabŭ, şi merse prin
5 tot Israelulŭ; şi se întorse la Ierusalimŭ.
Şi dădu Ioabŭ lui Davidŭ numerulŭ po-
porului numeratŭ, şi eraŭ în Israelŭ
o mie de miĭ şi o sută miĭ bărbaţĭ, cari
trăgeaŭ sabia, şi în Iuda erau patru sute şap-
6 te de miĭ bărbaţĭ, cari trăgeaŭ sabia. *Fără
7 pre Leviĭ şi Beniaminŭ nu-i numerase în
mĕsulŭ lorŭ; căci cuvîntulŭ regeluĭ era urît
lui Ioabŭ.
Şi fără acestă lucru în ochiĭ lui Dum-
nedeŭ, şi elŭ bătù pre Israelŭ. Şi qise
Davidŭ către Dumnedeŭ: *Păcătuiĭ forte,
că aĭ făcutŭ acestă lucru; *şi acumŭ rogu-
te, ertă nelegiuirea servului tĕŭ; căci nebunèce
8 am lucrată.
Şi Iehova vorbì către Gadi, *văzătorĭulŭ
9 lui Davidŭ, dicêndu: Du-te şi spune lui
10 Davidŭ, qicêndu: Aşa dice Iehova: Eŭ pro-
pun peste tine trei; alege-ţi unŭ din ele,
şi voiŭ veni în tine. Şi qise Gadi la Davidŭ,
şi dise către d'însulŭ: Aşa dice Iehova:
Alege ţie *trei ani de fóme, eŭ le voiŭ
11 face de trei luni să fiĭ nimicitŭ, cheĭmându de
12 vrăjmaşiĭ tĕĭ, spre ca ei să te ajungă;
sau trei dile ciuma în ţara, şi pre îngerulŭ lui Iehova, stricând
în tóte hotarele lui Israelŭ. Şi acumŭ vedi
ce voiŭ respunde eŭ celuĭ ce m'a trimesŭ!
13 Şi qise Davidŭ către Gadi: Mĭ-e în
strîmtóre mare sufletulŭ: să cadŭ eŭ în mâna
lui Iehova; căci mare sunt îndurările sale; dară să nu cadŭ în mâna omeniloră!

Şi trimise Iehova ciumă preste Israelŭ,
şi periră din Israelŭ şepte-decĭ miĭ de băr-
14 baţĭ. Şi trimise Dumnedeŭ înger la Ie-
rusalimŭ, ca să-lŭ stârpiască. Şi stricându-o elŭ,
15 văzu Iehova, *şi-i păru rĕŭ de acelŭ rĕŭ, şi
qise către îngerulŭ nimicitoriŭ: Destulŭ, opreşte-ţi mâna ta. Şi îngerulŭ lui Iehova
era lângă aria lui Ornanŭ, Iebuseulŭ. Şi
16 ridică Davidŭ ochiĭ seĭ, şi văqìu îngerulŭ
lui Iehova stându între pământŭ şi între
cer, şi sabia sa scosă în mâna sa, întinsă
peste Ierusalimŭ. Atunci căzură Davidŭ
şi bătrînii cu faţa în pĕmîntŭ, îmbrăcaţĭ cu
17 saci. Şi Davidŭ qise către Dumnedeŭ: Óre
nu eŭ sunt cel ce am disŭ să se numere
poporulŭ? Eŭ sînt acela care a pĕcătuitŭ şi a făcutŭ rĕŭ; dară acestea oĭ, ce
au făcutŭ eleĭ? Iehova, Dumnedeulŭ meŭ,
rogu-te, să fie mâna ta peste mine şi peste
casa părintelui meŭ, dară nu preste popo-
rulŭ tĕŭ, ca să-lŭ pierzĭ.
18 Şi *îngerulŭ lui Iehova dise către Gadi
să spună lui Davidŭ, ca Davidŭ să se ur-
19 cĕ, şi să ridice altariŭ lui Iehova în aria lui
Ornanŭ, Iebuseulŭ. Şi Davidŭ se sui dupe
cuvîntulŭ lui Gadi, pre care l'a vorbitŭ în
numele lui Iehova. Şi întorcêndu-se Ornanŭ,
şi văzându îngerulŭ, se ascunse elŭ şi cei
patru fiiĭ ai seĭ, cari erau cu elŭ. Şi Or-
nanŭ trăeà grîŭ. Şi Davidŭ veni la Or-
20 nanŭ; şi Ornanŭ căută, şi văqìu pre Davidŭ
şi eşì din aĭă, şi se prosternă lui Davidŭ
21 cu faţa la pĕmîntŭ. Şi Davidŭ qise către
Ornanŭ: Dă-mĭ locŭlŭ aĭeĭ, ca să zidescŭ
altariŭ lui Iehova. Pentru argintŭ dă-mi-l
de faţă, ca să înceteze plaga de la po-
22 por. Şi qise Ornanŭ către Davidŭ: Ia-ţi-lŭ
şi fiă domnulŭ meŭ, regelŭ, ce este bunŭ
în ochiĭ lui. Vedĭ, dŏ-ţi boĭ pentru ardere
de tótŭ, şi carele de treerŭ pentru lemne, şi grîŭ
23 pentru darulŭ de mîncare, dŏ-le tótŭ. Şi
24 regele Davidŭ qise către Ornanŭ: Ba nu-mĭ-le
voiŭ cumpĕra pentru argintŭ deplinŭ, şi
nu voiŭ lua ce este alĕ tĕĭ pentru Iehova,
ca *a vorbi ardere de tótŭ fără plată.
25 Atunci dădu Davidŭ lui Ornanŭ pentru locŭ
26 şase sute sicli de aurŭ cumpĕnĭţĭ. Şi Da-
vidŭ zidì acolo altariŭ lui Iehova, şi aduse
ardere de tótŭ şi sacrificiĭ de bucuriĭ; şi elŭ se
rugă lui Iehova, şi *elŭ îl ascultă prin foc
27 pe cerŭ pe altariulŭ arderiloră de tótŭ; Şi
Iehova vorbì îngeruluĭ, şi acesta vîrì sabia
28 sa în tecŭ. În timpulŭ acela, când văqìu Davidŭ,
că Iehova *îl ascultă în aria lui Ornanŭ,
29 Iebuseulŭ, sacrifică ală acolo. *Căci locuinţa
lui Iehova, pre care *a făcutŭ Moiseĭ în
pustiŭ, şi altariulŭ arderiloră de tótŭ
30 erau pe înălţime în Gabaonŭ; *Dară Da-
vidŭ nu potè să se ducă înaintea lorŭ,
ca să întrebe pre Dumnedeŭ; căci elŭ se
temea de sabia îngeruluĭ lui Iehova.

Şi qise Davidŭ: *Aceasta este casa lui Dum- 22
nedeŭ Iehova, şi aceea este altariulŭ ar-
2 derilorŭ de tótŭ lui Israelŭ.

*Pregătirile lui Davidŭ pentru templŭ; îndemnul
ce dă arhitecŭ de asemenea şi lui Sal.

Şi ordinà Davidŭ, ca să se adune *străi- 2
niĭ cari eraŭ în pămîntulŭ lui Israelŭ; şi
elŭ *a aşedĭatŭ cioplitorĭ de petre, cari să
taie petre cióplite, ca să zidéscă casa lui
3 Dumnedeŭ. Şi fieră în mulţime pentru uşile
la uşiĭle porţeloră şi pentru soldŭ, pregătì
Davidŭ, şi aramă multă, *fără măsură; Şi
4 lemne de cedru fără numĕrŭ; căci *Sidonenii
şi Tirenii aduseră lui Davidŭ lemne de ce-
5 dru multime. Şi Davidŭ qise: *Solomonŭ,
fiiulŭ meŭ, este tînĕrŭ şi gingaşiŭ, şi casa,
care are să se zidă lui Iehova, să fie mare forte,
spre fămă şi mărire în tóte ţerile; eŭ voiŭ
pregăti dară ele de trebuinţă spre zidirea ei.
Aşa pregătì Davidŭ la mulţime înaintea morţeĭ sale.

Şi elŭ chiămă pre Solomonŭ, fiiulŭ seŭ, 6
şi-lŭ ordinà ca să zidéscă casă lui Iehova,
Dumnedeulŭ lui Israelŭ. Şi Davidŭ dise 7
către Solomonŭ: Fiiulŭ meŭ, *Iehova-mi
am fostŭ în inimă să zidescŭ casă *numelui lui Iehova,
Dumnedeulŭ meŭ; Dară cuvîntulŭ lui Ie- 8
hova *a fostŭ către mine, dicêndu-mi: *Tu ai vărsatŭ
multă sînge şi ai făcutŭ resboaie mari; nu
vei zidi casă numelui meŭ,
căci tu ai vărsatŭ sînge multŭ pe pămîntŭ înaintea mea. Iată, fiiŭ ţi se va naşte; 9
acesta va fi omŭ de repaosatŭ; şi-i voiŭ
da *repaosŭ înaintea tuturoră vrăjmaşiloră sei de jurŭ împrejurŭ; căci Solomonŭ (pace)
va fi numele lui, şi pace şi linişte voiŭ da lui
Israelŭ în ziĭele lui. *Acesta va zidi casă nu- 10
melui meŭ; şi *elŭ îmi va fi fiiŭ, şi eŭ îi voiŭ fi
părinte; şi voiŭ întări tronulŭ regatuluĭ seŭ
preste Israelŭ în veciŭ. Acumŭ, fiiulŭ meŭ! 11
*Iehova fiĭe cu tine, ca prosperă, şi casă lui Ie-
hova, Dumnedeulŭ tĕŭ, ca cidescĭ, precumŭ
a vorbitŭ elŭ de tine. Numaĭ *să-ţi dea Ie- 12
hova înţelepciune şi minte, şi *să te pună
preste Israelŭ, pentru-ca să păzescĭ legea
lui Iehova, Dumnedeulŭ tĕŭ. *Că atunci 13
vei prosperă, dacă vei avea grijă de a face

lemle și judecățile, ce vrea Iehova la cari lui Moise pentru Israilu. 31 Intercede-te și înaintea Iehovei-lui! nu te lăsa și au te apăsă!

24 Eară, ca fără relațiune mea ară pregătiți pentru casa lui Iehova a cărei mii talanți de argint, și de a cărei arămi de argint mii talanți, și de cărora nu s'a cumpănit greutatea, căci sunt fără măsură; și ară pregătiți lemne și pietre, și 25 tu la mă mai adăugi. Și tu ține sânt mulți lucrători: cioplitori de pietre și pietrari, și tâmplari, și alți fără toți fără de lucru; Și aură, argint, arămi și fieră, fără număr. Scoală-te dară, și lucrează și Iehova fie cu tine!

17 Și David[a] ordină tuturora mai marilor lui Israelu că ajută pre Șalomon, fiiul seu, 18 zicându: Ală nu este Iehova, Dumnezeul vostru, cu voi, și ală să au vă dată repaus de toți împrejurul? Că eli a dată în mâna mea pre locuitorii țerei, și țara s'a supus înaintea lui Iehova și înaintea poporului seu. Acumu[a] puneți dară inimile voastre și sufletele voastre ca caute pre Iehova, Dumnezeule vostru. Scoală-te dară și zidiți sanctuariulu lui Dumnezeu, Iehova, ca să aduceți chivotulu legământului lui Iehova, și vasele sânte ale lui Dumnezeu, în casa, ce va a se zidi numelui lui Iehova.

23 Și îmbătrânindu David, și ședându fiiul de ală fiea pre[a] Șalomon, fiiul seu, regă preste Israilu.

Numerarea și orânduirea Leviților.

2 Și adună pre toți mai marii lui Israelu, 3 și pre preoți, și pre Leviți. Și s'ară numerat Leviții de la trei-deci de ani și mai susu, și numerați lor eră, dupre capetele lorâ, bărbați și optă mii de bărbați. 4 Dintre aceștia dară douăzeci și patru mii ară a înainta lucrulu casei lui Iehova, și șase mii ară a fi diregători și judecători, 5 și patru mii ară a fi ușieri, și patru mii ară a lăuda pre Iehova din instrumentele, pre[a] cari eli le-ară făcutu, dice David, pentru cântare de laudă.

6 Și[a] David i împărți în cârduri dupre fiii lui Levi: Gherșonu, Cahatu, și Merari.

7 Dintre[a] Ghersoniți ară: Laadanu și Și-8 mei. Fiii lui Laadanu: Iehielu, apoi Țetamu, și Ioelu, trei. Fiii lui Șimei: Șelomitu, Hazielu, și Haranu, trei; aceștia ară capiții familiilor părințești ai lui Laadanu. 9 Și fiii lui Șimei: Iahatu, Zina, Ieușu, Beria. Aceștia pentru ară fiii lui Șimei: Iahat ară capu, și Zina ală doilea, dară Ieușu și Beria nu avură multi fii, pentru ară un numerat dreptu o casă părintească.

10 Fiii lui Kehatu ară: Amramu, Ițeharu, Hebronu, și Uzielu, patru. 11 Fiii lui[a] Amramu ară Aaronu și Moise. Și[a] Aaronu ară deosebit ca să sfințească lucrurile prea sfinte, ară și el, și fiii lui, în eternu; ca să tămâieze înaintea lui Iehova, să[a] servească și să bine-cuvânteze numele seu în eternu. 12 Fiii lui Moise, omulu lui Dumnezeu, ară numerați cu semințiia lui Levi. 13 Fiul lui Moisi ară: Gherșom și Eliezeru. 14 Fiii lui Gherșom: Iahatu ară capiță. 15 Și fiii lui Eliezeru ară: Rehabia capiță. Și Eliezeru n'avu ală și fii lui Rehabia erau numeroși forte. 16 Fiii lui Ieharu Șelomitu ară capiță. 17 Fiii lui Ieheziel Amaria ară capiță. Fiii lui Uzielu: Micha, și Iesia, ală doilea.

18 Fiii lui Merari ară: Mahli și Muși. Fiii lui Mahli: Eleazaru și Chișu. 19 Și[a] Eleazaru n'ară ală fii, ci fete; și fiii lui Eleazaru, fiii lui Șelomit, ară capiță. 20 Fiii lui Ieheziel: Amaria ară capiță; Iesiia, ală treilea; și Iekmeamu, ală patrulea. 21 Fiii lui Uzielu: Micha ară capiță, și fiii lui Micha: Șamiri. 22 Eleazaru, ară Eleazaru n'ară fii, ci numai fete; și fiii lui Chișu, fiii lui Ieramel, frații lorâ, le luară ca femei. 23 Fiii lui Muși: Mahli, Ederu, și Ieremoth, trei.

24 Aceștia ară fiii lui Levi, dupre casele părințești, capii părinților, dupre numerulu numelorâ pe cap, dupre cum ară fără făcutu lucrulu serviciului casei lui Iehova, de la[a] douăzeci de ani și mai susu. 25 Căci David[a] ziseră: Dumnezeulu lui Israelu, ce dete repaus poporului seu, și va locui în Ierusalime în eternu; 26 Deci Leviții nici vor mai avea lipsă de locuință, și tâte uteriile ale lui pentru serviciulu seu. 27 Că după cuvintele ale[a] din urmă ale lui David, se numerară fiii lui Levi, de la două-deci de ani și mai susu; 28 Căci datorie lorâ era, ca ei să stea la mâna fiilor lui Aaronu spre serviciul casei lui Iehova, în curți și la camere, și spre curățirea tuturoră celoră sânte, și pentru lucrulu serviciului casei lui Dumnezeu; 29 pentru[a] pânile de punere-înainte, și pentru[a] făina de jertfă de mâncare, și pentru turtele nedospite, și pentru cele coapte, și pentru[a] prăjitură, și pentru tâtă măsura și greutatea; 30 Și ca să stee în tâtă dimineța și tâtă séra, să laude și să mărească pre Iehova; 31 Și ca să aducă lui Iehova tâte arderile de tot, dupre numerulu și dupre regula lorâ, în[a] dilele de sâmbătă, la lună nouă și la sărbători, dupre numerulu și legea lorâ, pentru totdeuna înaintea lui Iehova; 32 Și să[a] țină paza cortului întâlnirei, și paza sanctuariului, și paza fiilor lui Aaronu, frații lorâ, la serviciulu casei lui Iehova.

Împărțirea preoților, și servitorilor templului.

24 Și[a] cârdurile fiilor lui Aaronu ară acestea: Fiii lui Aaronu ară: Nadabu, Abiu, Eleazaru, și Itamaru. 2 Și[a] Nadabu și Abiu muriră înaintea părintelui lorâ, și nu avură fii; deci Eleazaru și Itamaru ară fără preoți. 3 Și[a] David împărți, adecă pre Zadoku din fiii lui Eleazaru, și pre Ahimeleh din fiii lui Itamaru, dupre ordinile lorâ în servitoriulu lorâ. 4 Și ară găsit mai mulți capi între fiii lui Eleazaru decâtu între fiii lui Itamaru; deci împărți, apoi din fiii lui Eleazaru, șesprece capi de familii dupre casele părințești, și din fiii lui Itamaru opturi, dupre casele lorâ părințești. 5 Și împărți ală pre ală pre sorți; căci mai mulți sânt cârmuitori ai casei lui Dumnezeu erau și din fiii lui Eleazaru și din fiii lui Itamaru.

6 Și Șemaia, fiiulu lui Natanaelu, scriitorulu din Leviți, 7 înaintea împăratului și a mai marilor și a lui Zadoku, și a lui Ahimeleh, și a capilor părințești ai preoților și ai Leviților; câte o casă părintească era luată pentru Eleazaru, și câte una era luată pentru Itamaru.

8 Și ară sorțiulu întâiu pentru Iehoiaribu; ală doilea pentru Iedaia, 9 ală treilea pentru Harimu, ală patrulea pentru Seorimu, 10 ală cincilea pentru Malchia, ală șeselea, pentru Miaminu, ală șeptelea: Pentru Hacheț, ală optulea: Pentru Abia, ală optulea: Pentru Iașubu, ală nouălea: pentru Șechaniu, ală dece-lea: Pentru Eliașibu, ală unu-spre-dece-lea: pentru Iachimu, ală doi-spre-dece-lea; pentru Hupa, ală trei-spre-dece-lea; Pentru Iașebeab, ală patru-spre-dece-lea; Pentru Bilga, ală cinci-spre-dece-lea, pentru Imeru, ală șese-spre-dece-lea; Pentru Hezir, ală șepte-spre-dece-lea; pentru Appiției, ală optu-spre-dece-lea; Pentru Petahia, ală nouă-spre-dece-lea; pentru Iehezchelu, ală dou-zeci-lea; Pentru Iachinu, ală dou-zeci și unu-lea; pentru Gamulu, ală dou-zeci și doi-lea; Pentru Delaia, ală dou-zeci și trei-lea; pentru Maasia, ală dou-zeci și patru-lea.

19 Aceștia ară rândulu lorâ în serviciulu lorâ, dupre cum ară fără ei rânduiți în casa lui Iehova, dupre îndatoririle date lorâ prin Aaronu, părintele lorâ, așa precumu l'ară ordinat Iehova, Dumnezeulu lui Israelu.

20 Și cei-l-alți fii ai lui Levi ară: din fiii lui Amramu: Șubaelu; din fiii lui Șubaelu, Iehdeia. 21 Cătă pentru Rehabia: din fiii lui Rehabia, Iișia ară capulu; 22 Din fiii lui Izharite: Șelomotu; din fiii lui Șelomoth, Iahatu. 23 Și fiii lui Hebronu: Ieria, deâsemenea, Amaria, ală doilea; Iehaziel, ală treilea; Iekmeamu, ală patrulea. 24 Fiii lui Uzielu: Micha; din fiii lui Micha, Șamiri. 25 Fratele lui Micha, Iișia; din fiii lui Iișia, Zaharia. 26 Fiii lui Merari: Mahli și Muși; fiii lui Iaazia: Beno. 27 Fiii lui Merari: din Iaazia: Beno, și Șoham, și Zaccuru, și Ibri; 28 Din Mahli: Eleazaru; și acestia nu avea fii. 29 Cătă pentru Kișu: Fiiulu lui Kișu: Ieerahmeelu. 30 Și fiii lui Muși: Mahli, Ederu, și Ieremoth. Aceștia ară fiii Leviților, dupre casele lorâ părintești. 31 Și aceștia ară aruncată sorți înaintea fraților lorâ, fiii lui Aaronu, înaintea lui Davidu, regelui, și a lui Zadoku și a lui Ahimeleh, și înaintea capilor părințești ai preoților și ai Leviților, casa unu-lui părinte de-a preotului ca și ală lui mai mică.

Aparatul și rânduirea cântăreților și a muzicanților.

25 Și[a] asemenea David și cei mai mari ai 25
ostei spre serviciu, din fiii lui Asaf, ai lui Eimanu și ai lui Iedutunu, care profeția cântând cu cetre, cu harpe, și cu cimbale. Și numerulu oamenilorâ de lucru spre serviciulu lorâ era: 2 Din fiii lui Asaf: Zaccuru, Iosifu, Netania, și Asarela. Fiii lui Asaf; supt conducerea lui Asaf, care profeția supt conducerea regelui. 3 Din Iedutunu: pre fiii lui Iedutunu: Ghedaliu, Zeri, Iesaia, Hașabia, și Matitia, șese, supt conducerea părintelui lorâ, Iedutunu, care profeția cu citeră cu cu el laude și să mărească pre Iehova. 4 Din Heman: pre fiii lui Hemanu: Bukkia, Mattania, Uziel, Șebuelu, Ieremoth, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidaltiu, Romamti-Ezeru, Iașbekașa, Mallothi, Hotiri, și Mahazioth. 5 Toți aceștia ară fiii lui Heman, văzătorulu regelui în cuvintele lui Dumnezeu; ca să-i înalțe cornulu; căci Dumnezeu dădu lui Heman trei-spre-dece fii și trei fiice. 6 Toți aceștia ară supt conducerea părintelui lorâ la cântarea în casa lui Iehova, cu cimbale, harpe și citere, pentru serviciulu în casa lui Dumnezeu, dupre ordinulu regelui, ală lui Asaf, lui Iedu-

7 tună și lui Hemanù. Și numerulù loru cu celu alù fraților loru celi învățați în cântările lui Iehova, toți învățați, era: dece sute, optu-deci și optu.

8 Și aruncară sorți pentru cine-va cătu, pentru celu micu ca și pentru celu mare, pentru învățătoriu ca și pentru celu învățatu; și pentru Asafù celi dintâiù sorțu lu Iosefu; Gunâlù, său alù doilea, elù, fraților sei și fii sei, dece-spre-doue; Alù treilea, Zaccuru, 11 elù, fii sei și frați sei, dece spre-doue; Alù patrulea, Izri, elù, fii sei și frații sei dece-spre-doue; Alù cincilea, Netaniu, elù, fii sei 12 și frații sei, dece-spre-doue; Alù șeselea, Ukkaiu, elù, fii sei și frații sei, dece spre-doue; 13 Alù șeptelea, Israelù, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù optulea, Iesaiu, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; 14 Alù nouilea, Matania, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù decelea, Șimei, elù, fii 15 sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù unu-spre-decelea, Azareelù, elù, fii sei și frații sei, 16 dece-spre-doue; Alù doue spre-decilea, Hașabia, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; 17 Alù trei-spre-decilea, Șubaelù, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù patru-spre-18 decelea, Matiția, elù, fii sei și frații sei, dece spre-doue; Alù cinci-spre-decelea, Ieremotù, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-19 doue; Alù șese-spre-decelea, Hanania, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù șepte-spre-decelea, Iosbekașa, elù, fii sei 20 și frații sei, dece-spre-doue; Alù opte spre-decelea, Hanani, elù, fii sei și frații sei, 21 dece-spre-doue; Alù nóue spre-decilea, Maloti, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue: 22 Alù dóue-decilea, Iliata, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù dóue-deci și unulù, 23 Hatirù, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù dóue-deci și doilea, Ghidalți, elù, fii sei și frații sei, dece spre-doue. 24 Alù dóue-deci și treilea, Mahaziotù, elù, fii sei și frații sei, dece-spre-doue; Alù dóue-deci și patrulea, Romamti-Ezeru, elù, fii sei și frații sei dece-spre-doue.

Ordinea și numerulù de preoțimea și de cea lui Dumnedieu; diregătoriî ai fiului Aaronù.

26 Și rîndurile ușieriloru: d'intre Ksorhiți, Meșelemia, fiiulù lui Kore, din fiii lui 2 Asafù. Și fii lui Meșelemia: Zecaria, celu întâiu-născutulù; Iedihaelù, alù doilea; Zebadia, alù treilea; Iatniel, alù patrulea; Elam, alù cincilea; Iohanù-ezerù, alù șeselea; 4 Filemu, alù șeptelea. Fii lui Obedù-Edomù: Șemaia, întâiu-născutulù; Iozabadù, alù doilea; Iohanù, alù treilea; Sacari, alù patrulea; Natanaelù, alù cincilea; Ammielù, alù șeselea; Issacaru, alù șeptelea; Peulatai, alù optulea, căci Dumnedieu îlu binecuvântă. Și lui Șemaia, fiiuluì seu, născură fii, cari domniră în casa părinteloru lorù; căci ei erau bărbați descepți. Fii lui Șemaia: Otni, Rafaelù, și Obeda-Edom, frații sei bărbați descepți. Elitai și Șemaia. Toți aceștia erau din fii lui Obeda-Edom, ei, fii lorù și frații lorù, bărbați descepți, puternici pentru servițiù, șese-deci și doue din Obeda-Edom. Fii și frați lui Meșelemia, bărbați descepți, optu-spre-dece. Fii lui 'Hosa, d'intre fiii lui Merari: Șimri, căci-lu-și n'ară întâiu-născutulù, dară pentru cumcă 'lu puse ară: Filkia, alù doilea; Ta-kelia, alù treilea; Zecaria, alù patrulea; toți fii și frații lui Hosa, trei spre-dece.

Aceștia erau rîndurile ușieriloru după capii lorù bărbățoșî, și erau sarcini ca pruncă ca frații lorù, de a servi în casa lui Iehova. Și aruncară sorți, pentru celu micu și pentru celu mare, după casele lorù pentru fie-care porță. Și sorțulu despre resărita pîne pe Șelemia; și aruncară sorți pentru Zecaria, fiiulu lui, învățătoriu lu alunte; și sorțulu cu cel spre meédă-nópte; Pentru Obeda-Edom spre meédă-nópte, și pentru fii lui casa de aprovisionare; Pentru Șupțim și Hosa spre apus, lângă porta Șallecheth, unde se urcă cărarea în susu, una fie-care strajă după rîndulu. Către resărita erau șese: Leviți spre meédă-nópte, patru pe di, cătu merge și patru pe nópte; și lângă casa de provisiune cu dâmu: Lângă Parbare, către apusu, patru pe calu, și doi lângă Parbare. Acestea sînt rîndurile ușieriloru d'in fiii lui Kore și din fiii lui Merari.

Și din Leviți era Ahia 'spre treburile casei lui Dumnedieu și peste tesaurele sfinte lorù consacrate. Cătu pentru fii lui Ladanù, fii lui Gherșonitulù Ladanù, capi ai casei părinteloru, adecă din Ladanù Gherșonitulù erau: Iehieli. Fii lui Iehieli: Zetam, și Ioelu, frattele seu, cari erau peste tesaurele casei lui Iehova. Din Amramiți și din Ișhariți, din Hebroniți, și din Uzieliți, Așa Șebuelù, fiiulu lui Gherșonu, fiiulu lui Moise, mai rîndulu preste tesaure. Și frații sei din Eliezeru: Rehabia, fiiulu seu, Iesaia, fiiulu acestuia; Ioramù, fiiulu acestuia; Zicru, fiiulu acestuia; și 'Șelomita fiiulu acestuia. Acestu Șelomita și frații sei erau preste tóte tesaurele celoru consacrate, pre cari regele Davidù și capii ai sutelor pătrușeiloru, căi mai mari peste mii

și preste sute, și cei mari ai óstei în resboiu consacrate. Din pôrta cătătorîlu în resbelu consacrate erau, pentru ordinea casei lui Dumnedieu, și Șerăi, fiiulu lui Kețu, și Abrei, fiiulu lui Șerăi, și Ioabu, fiiulu Țeroiei; din casa consacrate erau sapti mâna lui Ghezeri și a fraților sei.

Iar Șelomiți: Ghezonia și fii sei erau peste tóte tesaurele lui dimiarâ pentru lucrurile consacrate, pe cari le judecară regele Davidù și capii părinteloru, căpitanii peste mii și peste sute, și căpitanii ai óstei. Din Hronia, și fiii și frații sei, o sute optu-spre-dece bărbați descepți, erau peste lucrulu din afară peste Israelu pentru servițiulu lui Iehova și la servițiulu regelui. Din Hebroniți: Hașabia cu cetele sale, după generațiunile Hebroniților și după casele părinteloru, în anulu patru-decilea alu domniei lui Davidù fură cercetați, și afară găsiți între d'înșiî bărbați descepți, în Iazeru în Galaadu. Și frații sei, bărbați descepți, două mii șepte sute, capii cumetrelor părinteloru; și Davidù regele 'i puse preste Rubeniți, și Gadiți, și preste jumătatea seminției lui Manase, la tóte lucrurile lui Dumnedieu și ale regelui.

Diregătoriî regelui sînt sorți numindu-se; cei mai mulți de numerulù ale regelui, și alții diregătoriî.

27 Și fii lui Israelu după numerulù lorù, capii părinteloru, căpitanii peste mii și sute, și cei lorù diregătoriî, servîau regelui în tóte pe rîndurî, cari intrau și eșiau din lună în lună, în tóte lunile anului; fie-care rîndu avea dóue-deci și patru mii. Preste rîndulu anei dóue-deci și patru mii era Iașobeamu, fiiulu lui Zabdielu; și rîndulu cui erau dóue-deci și patru mii. Era din fii lui Fareța, capulu tuturoru celoru mai mari pentru luna întâiu. Și preste rîndulu pentru luna a dóua era Dodai, Ahohitulu, și din rîndulu lui era Mikloth, căpitanulu cetății; și în rîndulu lui erau dóue-deci și patru mii. Cel al trei mare și căpitanu pentru luna a treia era Benaia, fiiulu lui Iehoiada, preotulu, capulu; și în rîndulu lui erau dóue-deci și patru mii. Acesta Benaia era mai 'nsemnatu din cei trei, și preste cei trei; și în rîndulu lui era Amizabadu, fiiulu seu. Alu patrulea, pentru luna a patra, era 'Asahelu, fratele lui Ioabu, și Zebadia, fiiulu seu, după elù; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù cincilea, pentru luna a cincia, era mai mare Șamhutu, Izrahitulu; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù șeselea, pentru luna a șesa, era Ira, fiiulu lui Ikkeșu, Tekoitulu; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù șeptelea, pentru luna a șeptea, era 'Helețî, Peloneulu, din fiii lui Efraimù; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù optulea pentru luna a opta, era 'Sibbecai, Hușatitulu, din Zerahiți, și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù nouilea, pentru luna a nóua, era 'Abiezerîlu, Anatotitulu, din Beniaminiți; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù decelea, pentru luna a decia, era 'Maharai, Netofatitulu, din Zarhiți; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù unu-spre-decelea, pentru luna a unu spre decia, era 'Benaia, Piratonitulu, din fiii lui Ephraimù; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii. Alù dóue-spre-decelea, pentru luna a dóue-spre-decia, era 'Heldai, Netofatitulu, de la Otnielù; și în rîndulu seu erau dóue-deci și patru mii.

Și preste semințiele lui Israelu erau: 16 mai mare preste Rubeniți Eliezer, fiiulu lui Ștori; preste Șimeoniți, Șefatia, fiiulu Maachei; Preste Leviți, 'Hașabia, fiiulu lui Kemuelù; preste Aaroniți, Zadocù, Preste Iude, 17 'Eliihu, din frații lui Davidù; preste Isacaru, Omri, fiiulu lui Mihaelù; Preste Zabuluni, 18 Ișmaia, fiiulu lui Obadia; preste Neftali, Ieremotù, fiiulu lui Azrielù; Preste fiii lui 19 Efraimù, Hoșea, fiiulu lui Azazia; preste jumătatea seminției lui Manase, Ioelu, fiiulu lui Pedaia; Preste cealaltă jumătate a seminției lui Manase în Galaadu, Iddo, fiiulu lui Zecaria; preste Beniaminu, Iaasielù, fiiulu lui 20 Abnerî; Preste Dani, Azareelu, fiiulu lui 21 Ieroamelù. Acestea erau mai mari semințieloru lui Israelu.

Numerulù Israeliților de dóue-deci de 22 ani și mai josù, unt-a-pasu Davidu, căci 'Iehova dîsese, că va înmulți pe Israelù, ca pre cele cerîlor. Iocbù, fiiulu Țeruiei, începu a numera, dară nu sfîrși; căci 'n-ară pentru aceea mânia lui Iehova preste Israelù; de aceea, numerulu nu s'a pusu în istoria Cronicelorî regelui Davidu.

Și preste tesaurele regelui-ară Azmavetù, 25 fiiulu lui Adielu; și preste magasiniile din câmpi, din cetăți, din sate și din turnuri, era Iozabadù, fiiulu lui Uzia. Și preste lucrătorii rîndurilî la lucrarea pămîntului ară Ezri, fiiulu lui Chelubi; Și preste vii 27 ară Șimei, Ramatitulu; și preste argaziculu de vinu ară fiiulu lui Zabdi, Șifmitulu. Și preste 28

1 Cron. 11. 11. | Num. 1. 16. 2 Cron. 17. 14. 1 Cap. 11. 11. | 2 Cap. 17. 16. 1 Cap. 11. 11. | 2 Cap. 17. 17. 1 Cap. 11. 11. | 2 Cap. 17. 18. 1 Cap. 11. 11. | 2 Cap. 17. 19. 1 Cap. 11. 11. | 2 Cap. 17. 19. 1 Cap. 11. 11. | 2 Cap. 17. 19

preste olivi și sicomorii din șesul-cel Readolan. 29 Ghederitul; și preste vistieriile de untdelemn. Iosi. Și preste boii, cari pășeau în Șaronu, era Șikrî, Șaronitul; și 30 preste boii din văi era Șafati, fiiul lui Adlai. Și preste cămilele era Obilă, Ismaelitul; și preste asini, Iehdiia, Meronotitul. 31 Și preste oi era Iaziz, Hagareul. Toți aceștia erau supraveghietorî preste averile regelui Davidu.

Și Ionatanu, unchiulu lui Davidu, era consilierul, bărbatu cu minte și învățat; și Iehiclu, fiiulu lui Hacmoni, era lângă fiiî 33 regelui; Și Ahitofel era consiliariu alu regelui; și Hușaî, Arachitulu, era amicu alu 34 regelui. Și după Ahitofel erau Iehoiada, fiiul lui Benaia, și Abiatar; și mai marele 35 dătî regelui era Ioabu.

Davidu numește pe Salomon urmașul său la tronul Israelului. Amănunte în privința pregătirilor pentru templu; însărcinarea și regulamentele ce i-a dat David.

28 Și adună Davidu pre toți mai mari ai Israelu, pre *mai mari seminciilorŭ, și pre *mai mari rîndueriloră, carî serviau regelui, și pre mai mari preste sute, și pre mai mari preste mii, și preste tot 2 averea, și pre fiiî lui, la Ierusalimu. Și Davidu regele stătu în picióre, și qise: Auziți mă, frații mei, și poporulă meu! *Eu'n inimă mea sî aveamu casă de repausu pentru chivotulu legei lui Iehova, și pentru *așternutulu piciórelorŭ Dumnedeiu nostru; și pregătiam lucrulu pentru 3 zidire. Iară Dumnedieu qise către mine: *Tu să nu zidești casă numelui meu; căci ești omu de resbelu, și ai vĕrsatu sînge. 4 Iehova Dumnedieulu lui Israelu, *m'a alesu pre mine din tótă casa părintelui meu, ca să fiu regu preste Israelu în vecĭ; căci pre *Iuda alesu la conducĭtorĭu; și din casa lui Iuda, casa părintelui meu; și dintre fiiî 5 părintelui meu a binevoitu la mine, ca să fiu regu preste tótă Israelulu. Și dintre toț fiiî mei, (căci mulțî fiî am dată Iehova) *mi-a ălesu pe Salomon, fiiulu 6 meu, ca să ședă pe tronulu regatului lui Iehova, preste Israelu. Și mi-a disu mie: *Salomon, fiiulu teu, se zidĕ casa mea 7 și curțile mele; căci eu mi l'amu alesu de fiiu, și eu *i voiu fi părinte; Și voiu întări regatulu seu în eternu, *de va fi statornică în împlinirea ordineloră mele, ca și astă-di. Și acum înaintea întregiei Israelu, adunarea lui Iehova, și 8 înaintea urechiloră Dumnedieului nostru, păziți tóte ordinele lui Iehova, Dumnedieului vostru, pentru-ca să vĕ rĕmâneți în stăpînirea acestui pămîntu bunu, și să-lă lăsați moștenire fiiloră voștri după voi în eternu.

Și tu, Salomoane, fiiule meu! *recunóște pre Dumnedieulu părinteloră teî, și-i servesce cu tótă anima și cu bună voință; căci 9 *Iehova cercetézĕ tóte inimile, și înțelege tóte închipuirile ongetelorŭ. *De-lo vei căuta, se va lăsa să fie găsită de tine; dară de-lo vei părăsi pre elu, și elu te va lepăda pre tine în eternu. Caută acum, căci 10 *pe tine te-a alesu Iehova ca să zidești casă pentru sanctuariu. Fiiu-ți tare, și fă!

Și dădu Davidu lui Solomon, fiiulu său, 11 *forma pridaniului, și a casiloră sale, și a tesaurileloră sale, și a camereloră sale din lă-untru, și a casei pentru ispășitoriulŭ; Și forma tuturoră, ce venia 12 la inimă lui, a curțiloră casei lui Iehova, și a tuturoră camereloră de jurŭ împregiuru, a tesaureloră casei lui Dumnedieŭ, și a tesaureloră celoră sănetuite; Și pentru cĕlăndrele preoțiloră și ale Leviților, și pentru tóte lucrurile servițiului casei lui Iehova, și pentru tóte uneltele serviciului în casa lui Iehova; Și tranulu în aură alu tuturoră uneltelorŭ pentru fie-care servițiu, și tranulu tuturoră uneltelorŭ de argintŭ pentru tóte uneltele fie-căruĭ servițiu; Și tranulu policandreloră de aură, și a candeleloră lorŭ de aură, tranulu fie-căruĭ policandru, și ale candeleloră salle; și tranulu policandreloră de argintŭ, și a policandreloră și a candeleloră lorŭ, după tenerimea fie-căruĭ candru; Și tranulŭ în aură pentru mesele punerii pâne-ei-fróntie, pentru fie-care masă, și tranulu în argintŭ pentru mesele de argintŭ; Și pentru furcĭ, cupe, și potĭ de aură curată, și pentru cupele de aură, tranulu fie-căreĭ cupe, și în argintŭ pentru cupele de argintŭ, tranulŭ fie-căreĭ cupe; Și tranulu în aură curată pentru altarulu tămîiĕrei; și forma tranului celui de aură pentru carĭ cu heruvimĭ și cu acoperiș chivotului legei lui Iehova. Tóte acestea, bată lucrul formeloră, *le-a înscrisu în scrisu prin inspirațiune de la dată Iehova.

Și Davidu dise lui Solomon, fiiulu seŭ: Întăresce-te, și îmbărbătézĕ-te, și fă-o; nu te teme, și nu te spăimîntă, căci Dumnedieu, Dumnedieulu meu, este cu tine! *El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, până ce vei sfîrși tóte lucrurile pentru serviciulu casei lui Iehova. Și iată sînt 21 *rîndueliele preoțiloră și ale Leviților pentru tóte serviciulu casei lui Dumnedieŭ; și va sta cu tine pentru tóte lucrurile 22 fie-cărueĭ de bună-voință, pentru tóte felurile de lucru, și mai mărĭ și micĭ poporulă la tóte ordinele tale.

Și regele Davidu dise către întrega adunare: Solomon, fiiulu meu, singurulu, pre carele l'a alesu Dumnedieu, este tînĕru 23 și fragedu, și lucrulu este mare; căci nu pentru omu este o sĕ palatulŭ, ci pentru 24 Iehova, Dumnedieu. Și acumă, după tóte câte le-am pregătitŭ: aurĭ pentru tóte cele de aură, argintŭ pentru cele de argintŭ, aramă pentru cele de aramă, feriĭ pentru cele de feru, și lemne pentru cele de lemnu, pietre de onisă, și pietre de înfrumusețare, pietre de 25 stibiŭ și de diferite colorĭ, și tóte felurile de pietre prețióse, și petre de marmoră, în 26 mulțime. Și încă fiindu-că am bine-voitu pentru casa Dumnedieului meu, și averea mea de aură și de argintŭ, ca la tóte câte le-am pregătitŭ pentru casa casei Dumnedieului meu, pe lângă tóte, pre 27 trei mii talanțĭ de aură din aurulu de Ofiră, și șepte mii talanțĭ de argintŭ curățitŭ, pentru îmbrăcarea pereților caseloră, și aurĭ pentru cele de aură, și argintŭ pentru cele de argintŭ, și pentru tóte lucrurile 28 meșterilorŭ. Și cine este gata a consacra astă-di serviciului seŭ lui Iehova?

Și adunară de bună-voia *capiĭ familieloră părinteștĭ, și capiĭ seminciiloră lui Israelu, și mai mariĭ preste mii și preste sute, și mai mariĭ preste averea regelui; Și 29 dară pentru lucrurile casei lui Dumnedieŭ, cinci mii talanțĭ de aură, și dece mii drahme de aură, și dece mii talanțĭ de argintŭ, și optsprădece mii talanțĭ de aramă, și o sută de mii talanțĭ de feru. Și la cine s'au găsitŭ petre prețióse, acelea deă dată la tesaurulŭ casei lui Iehova, în mâna lui Iehiel 30 Gherșonitulu. Și poporulŭ se bucură, căci a voluntariu de bună-voiă; că dĕ cu inimă dreptă Iehovei voluntariĭ dărueau. Și 31 David însuși se bucură cu bucuriă mare.

Și David bine-cuvîntă pre Iehova înaintea întregei adunări, și dise: Bine-cuvîntată să fiĭ tu, Iehova, Dumnedieulu lui Israelu, părintele nostru, din eternu și în 32 eternu! A ta, Iehova, este mărirea și puterea, mărirea și biruința, și măreția; căci tótă ale tale sînt în ceriu și pe pămîntu este ală tĕu; a ta, Iehova, este împărăția, și tu ești înălțat capŭ preste tóte. *Și averea și onórea 33 de la tine vinu; și tu ești domnu preste tóte, și în mâna ta este tăria și puterea, în mâna ta stă de a face totulŭ mare și tare. Și acumă, Dumnedieulu nostru, *îți mul- 34 țumimŭ, și lăudămŭ numele teŭ celŭ strălucitu. Căci cine sînt eu, și ce este poporulŭ meu, ca să putemu dărui ceva? Căci 35 de la tine este totulŭ, și din ală tĕu *ți-amŭ dată noi; Căci *străini sîntemŭ înaintea ta, 36 și nemerniciĭ, ca toț părinții noștri; ca o umbră sînt *dilele nóstre pe pămîntu, și nu este nici o rĕmânere. Iehova, Dumnedieule 37 nostru! acésta întrega adunare, ce amŭ pregătitŭ, spre a ți zidi casă pentru numele teŭ cel sfîntu, din mâna ta este ea, și ală tĕu este totulŭ. Știu, Dumnedieulu meu, că 38 *cercetezi anima, și că *ți-este drăgulŭ. Și eu cu anima dreptă amu dăruitu tóte acestea, și pre poporulŭ teu, care se ală aicia, l'amŭ vĕzutŭ cu bucuriă dăruindu-ți. Iehova, 39 Dumnedieulŭ lui Abraamu, alŭ lui Isaacŭ și alu lui Israelŭ, părinților nostrĭ! păstrézĕ în vecĭŭ aceste în închipuirea cugetăriloră inimeĭ poporului teŭ, și îndreptă inimile lorŭ către tine. Și *lui Solomonŭ, fiiulu meu, 40 dă-i fiiuluĭ desevîrșirĭ, ca să păzescă cerințele tale, mustrările tale și legile tale, și să facă tóte acestea și să zidéscă palatulŭ, pentru care amŭ făcutŭ pregătirile.

Și Davidŭ dise către întĕ adunarea: Bine- 41 cuvîntați pre Iehova, Dumnedieulŭ vostru. Și tótă adunarea bine-cuvîntă pre Iehova, Dumnedieulŭ părinteloră lorŭ, și se plecară, și se prosternară lui Iehova și regelui; Și 42 junghiară sacrificĭ lui Iehova, și aduseră a doua-dĭ lui Iehova olocaustĭ: o mie boĭ, o mie berbecĭ, o mie mieĭ, cu libațiunile lorŭ, și alte sacrificĭ în mulțime, pentru tótă Israelulŭ. Și mâncară și bură înaintea lui 43 Iehova în acestă zi cu bucuriă mare.

Solomon este uns de rege; Davidu moare în pace și cinste.

Și făcură pentru a doua óră pre Solomon, fiiulu lui Davidŭ, rege, și-lŭ *unseră

lui Iehova să fie domnă, și pre Zadoăi să fie preoți.

21 Și Solomonu șede pe tronul lui Iehova ca rege în locului lui Davidu, părintelui său; și stă prosperu, și toți Israelitii îl ascultă pre elu. 24 Și toți mai mari și tari și toți fiii regelui David-i s'au supusu lui Solomonu, regelui. 25 Și Iehova făcu pre Solomonu mare forte înaintea a toți Israelitii, și 'dădu atâta strălucire regiască, că nimenea nu s'a mai aflatu unu rege precum Israelu mai înainte de elu.

26 Așa David, fiiul lui Iși, domni preste 27 totu Israelulu. 'Și dilele cât a domnitu elu preste Israelu fură patru-dieci ani. 'La Hebronu a domnitu șepte ani, și la Ierusalimu a domnitu trei-dieci și trei ani. 'Și bătrânețe fericită 'avutu de dile multe, de averi și de onóre; și Solomonu, fiiulu seu, ce fatu rege în locului seu. 'Și Solomonu, fiiulu lui David, regelu, este 'întăritu în tronulu seu, și Iehova, Dumnedieulu lui, îl 'mări forte mare, și 'dădu lui o strălucire regiască, cum nu a avutu nici unu rege preste nici unu dintre toți cari 'au fostu mai înainte de elu.

CARTEA A DOUA A CRONICELORU.

Rugăciunea lui Solomonu la Gabaonu, unde se găsea tabernacolulu, și răspunsulu lui Dumnedieu către elu.

1 ȘI 'Solomonu, fiiulu lui Davidu, se întări în regatulu seu; și 'Iehova, Dumnedieulu seu, era cu d'însulu, și îl 'făcu mare forte. 2 Și Solomonu vorbi către totu Israelulu, către 'căpitanii peste mii și preste sute, și către judecătorii, și către toți conducătorii a totu Israelulu, capi ai familiiloru părintesci; 3 Și Solomonu, și totu adunarea cu d'însulu, se duseră la înălțimea din 'Gabaonu; căci acolo era cortulu întrunirei lui Dumnedieu, pre carele Moisi, servulu lui Iehova, îl făcuse în pustiu. 4 Ferì chivotulu lui Dumnedieu îl adusese Davidu de la Kiriath-Iearim în locurile, pre cari i-le pregătise Davidu; căci 'i întinsese cortu la Ierusalimu. 5 Ferì altarulu de aramă, pre care îl făcuse 'Bețaleelu, fiiul lui Uri, fiiul lui Hur, era acolo înaintea lăcașului lui Iehova; deci Solomonu și totu adunarea pre acelu la căutară. 6 Și Solomonu se sui acolo înaintea lui Iehova pe altarulu de aramă, care era înaintea cortului întrunirei, și 'aduse o mie de olocauste pe elu.

7 'În acestu-și nópte se arătă Dumnedieu lui Solomonu, și dise către d'însulu: Cere 8 ce ai-ți dă Eu! Și Solomonu dise către Dumnedieu: 'Tu ai arătatu mare bunătate lui Davidu, părintelui meu, și 'm'ai făcutu rege 9 în locului seu; Acumu Iehova, Dumnedieule, să-și se adeverească cuvêntulu tău, dată lui Davidu, părintelui meu; 'căci tu m'ai făcutu rege preste unu poporu numerosu forte, ca 10 elu preste Israelu fără peteu-ți-ori nu. 'Dă-mi acumu a domnitu sepre unu, și la Iehova a domnitu sepre unu, și la Iehova a domnitu trei-dieci și trei ani. 'Și bătrânețe fericită 'avutu de averi și de onóre; și Solomonu, fiiulu seu, ce fatu rege în locului seu. 'Și Solomonu, fiiulu lui Davidu, regelu, este 'întăritu în tronulu seu, și Iehova, Dumnedieulu lui, îl 'mări forte mare, și 'dădu lui o strălucire regiască, cum nu a avutu nici unu rege precum Israelu mai înainte de elu.

Așa David, fiiulu lui Iși, domni preste totu Israelulu. 'Și dilele cât a domnitu elu preste Israelu fură patru-dieci ani. 'La Hebronu a domnitu șepte ani, și la Ierusalimu a domnitu trei-dieci și trei ani. 'Și bătrânețe fericită 'avutu de averi și de onóre; și Solomonu, fiiulu seu, ce fatu rege în locului seu. 'Și Solomonu, fiiulu lui David, regelu, este 'întăritu în tronulu seu, și Iehova, Dumnedieulu lui, îl 'mări forte mare, și 'dădu lui o strălucire regiască, cum nu a avutu nici unu rege precum Israelu mai înainte de elu.

lui de argintu, și unu cală pentru o sută trei-dieci. Și așa se aduseră și pentru toți regii Hetheilorii și pentru regii Siriei prin mânele negustoriloru.

Solomonu face lui Salomonu ca Hiramu, și alte pregătiri pentru zidirea templului.

2 Și Solomonu 'hotărî să zidiască casă numelui lui Iehova, și o casă domniei sale. 2 'Solomonu numeră șepte-dieci mii de purtători de greutăți, și opt-dieci de mii 'tăietori de munte, și trei mii, peste sute supraveghietori preste aceștia.

3 Și Solomonu trămese la Hiramu, regele Tirului, ziicându: 'Precumu ai făcutu lui David, părintelui meu, adecă, 'i-ai trămesu cedri ca să zidească casă, ca să locuiască într'însa, și iată eu 'zidescu o casă numelui lui Iehova, Dumnedieului meu, ca să o sfințească lui, și 'să fumeze înaintea lui tămâie aromatică, și să pună în ea 'pâinile puse pe rânduri-rânduri, și să aducă 'olocaustele dimineței și sêra și la sâmbete, și la lunele noue, și la serbătorile lui Iehova, Dumnedieului nostru; ci aceasta este în'datorirea în veci a lui Israelu. 5 Și casa, care o zidescu, să fie 'mare; căci mai mare este Dumnedieulu nostru decâtu toți dumnedeii. 6 Dară cine ore poate să zidi casă lui, când cerulu și cerurile cerurilor nu-l 'cuprinde, și cine sunt eu, ca să-i zidescu casă, fără numai spre a 'tămâia înaintea lui? 7 Deci trămite-mi unu bărbatu, meșteru în lucrulu aurului și a argintului și a aramei și a fieruluĭ și a purpurului și a cârmâzului și a 'viorelei, și care să scie să facă săpături, și care să stea pre mânile cu unii meșteri, pe cari i-le pregătiu David, părintelu meu, la Iehuda și în Ierusalimu, pre cari 'i-a pregătitu Ieliu-a pregătitu; 8 Și mi trămite-mi de pe Libanu lemne de cedru, de pini și de algumimu; căci eu, ca servii mei, știu să tăiu lemne de pe Libanu; și iată servii mei vor fi cu servii tei, 9 Ca să-mi pregătiască lemne multe; căci casa, care o zidescu, să 'fie mare și minunată. 10 Și iată, 'tăietorilor tei, cari vor tăia lemnele, li voiu da grâu trieratu, douăzeci mii core, și orzu, douăzeci mii de core, și 'vinu, douăzeci mii de batoși, și elaiu douăzeci mii de 'vasari.

11 Și Hiramu, regele Tirului, respunse prin scrisore, pre care o 'trămise lui Solomonu: 'Pentrucă Iehova își iubește poporulu seu, de aceea te-a făcutu rege preste d'însulu. Hiramu mai dise: 'Binecuvêntată fie Iehova, Dumnedieulu lui Israelu, 'care a făcutu cerulu și pământulu, că 'dădu regelui David unu fiiu înțeleptu, prevăzutu și cu minte, care va zidi casă lui Iehova și casă domniei sale. 13 Și acumu 'am trămesu la tine un bărbatu înțeleptu și cu minte, pre Hiram-Abi, 14 'Fiiulu unei femei din dicele lui Dan, ală cărui părinte era unu Tirianu; el va lucra în lucrurile aurului, a argintului, a aramei, a fieruluĭ, a petrelorŭ, a lemnului, a purpurului, a viorelei, a inului subțire și a cârmâzului, și 'în fiecare a totu felulu de gravături, care va 'încredința totu felulu de planuri, ce i se vorŭ da, cu cei înțeleptĭ ai tei, și cu cei înțeleptĭ ai domnului meu Davidu, părintelui tău. 15 Și acumu, grâulu, orzulu, uleiulu, și vinulu, de cari 'a vorbitu domnulu meu, să le trămită servilorŭ săi: 16 Și noi vomu tăia lemne din Libanu, după câtă trebuința ta, și ți le vomu aduce în plute pe mare la Iopa, și tu 'îi vei sui la Ierusalimu.

17 'Deci Solomonu numeră pre toți străinii, cari erau în pământulu lui Israelu, după numărarea, cu care 'Davidu, părintele seu, i 'numerase; și s'aĭ găsitŭ o sută cinci-dieci și trei de mii, 18 Din acestea făcu 15 să 'poarte-șepte-dieci de mii purtători de greutăți, și opt-dieci de mii tăietori de munte, și trei mii peste sute supraveghietori, cari să îndemne pre poporu la lucru.

Zidirea și prosperitatea templului.

3 Și 'Solomonu începe a zidi casa lui Iehova 3 în 'Ierusalimu, pe muntele Moria, unde Dumnedieu s'a arătatu părintelui seu Davidu, pe acelu locu, pre carele l'a pregătitu David în aria lui 'Ornanu Iebusneulu. 2 Și începu a zidi în prima a 'două a lunei a doua, în alu patrulea anu alu domniei sale.

3 Și acestea e 'temeiulu lui Solomonu 3 pentru zidirea casei lui Dumnedieu; 'cele dintâi cubite lungime și dinți-dieci cubite lărgime după măsura vechiă a cubitului. 4 Și 'pridvorulu, care era la față casei în totulu casei, avea dinți-dieci cubite înălțime și o sută dinți-dieci cubite în înălțime.

Și pe din lă-inkn o acoperi cu aur curatu. 5 Și casa cea mare o 'lambrisă cu lemne de pini, și lambrisă pre acestea cu aur curatu, și făcu săpături asupra peteloru și înlănțuituri. 6 Și acoperi casa cu petre de prețu spre 'frumusețe, și aurulu era aurŭ din Parvaimu. 7 Și lambrisă casa, grinzile, pragurile, pereții ei și ușele ei cu aurŭ; și săpă cherubini pe pereți.

8 Şi făcu casa sfântă sfinţilor: lungimea ei, după lăţimea casei, douăzeci de coţi, şi lăţimea ei, douăzeci de coţi; şi o îmbrăcă cu cinci mii talanţi de aur curat. 9 Şi greutatea cuielor era cinci sute de sicli. Şi grăi tot aurul pentru case mari cu cinci-deci mii sicli. Şi căptuşi de sus şi încăperi cu aur.

10 Şi în casa sfântă sfinţilor făcu două cherubimi, lucru de săpătură, şi-i îmbrăcă cu aur. 11 Şi lungimea aripilor cherubimilor era de douăzeci de coţi; aripa unuia, de cinci coţi, atingea peretele casei, şi cealaltă aripă, tot de cinci coţi, atingea aripa celui-l-alt cherubim; 12 şi o aripă a celui-l-alt cherubim, de cinci coţi, atingea de perete-l-altă parte a casei, şi aripa cea-l-altă a sa, tot de cinci coţi, se lipea de aripa celui d'întâiu cherubim; 13 aşa că aripile acestor cherubimi se întindeau în lăţime de două-deci de coţi. Şi ei stăteau pe picioarele lor, şi feţele lor erau întorse spre casă. 14 Şi făcu catapeteasma de albastru, de purpură de cărmâiu, şi de in subţire, şi puse cherubimi pe dînsa.

15 Şi înaintea templului făcu două stâlpi, lungi de trei-deci şi cinci de coţi; şi capitelul, care era pe cunotalul fie-cărora din dînşii, era de cinci coţi. 16 Şi făcu rafturi, ca şi în oracol, şi le puse pe capetele stâlpilor; şi făcu o sută de mere-granate, şi le puse pe rafturi. 17 Şi înaintea templului înaintea lui Dumnezeu, unul de o dreaptă şi unul de o stângă, şi numi celui din dreapta Iachin, şi numi celui din stânga Boaz.

4 Şi făcu încă altariu de aramă, douăzeci de coţi lungimea sa, douăzeci coţi lăţimea sa, şi dece coţi înălţimea sa.

2 Şi făcu marea turnată, de zece coţi de la o margine până la cea-l-altă margine, rotundă împrejur; şi cinci coţi înălţimea ei; şi un fir de două-deci coţi era împrejurul ei. 3 Şi sub ea era asemănarea de boi de jur împrejurul ei, înconjurând marea de jur împrejur; două rânduri de boi erau turnaţi d'întru vărsarea sa. 4 Ea sta pe dece boi: trei priveau către miază-noapte, trei priveau către apus, trei priveau către miază-zi, şi trei priveau către răsărit, şi marea sta pe d'asupra; şi toţi dinapoi lor erau către înăuntru. 5 Grosimea ei era de un lat, şi marginea ei făcută ca marginea unui cupe, în chipul florei de crin; trei mii de baturi încăpea în ea.

6 Şi mai făcu şi dece spălătoare, şi puse cinci de o dreaptă şi cinci de o stângă, pentru spălarea cu dînsele: ceea ce era pentru arderea de tot o spălau cu dînsele; iară marea era pentru preoţi, ca să se spele în ea.

7 Şi mai făcu dece policandre de aur, după forma ce trebuiau să aibă, şi le puse în templu, cinci de o dreaptă şi cinci de o stângă.

8 Şi făcu dece mese, şi le puse în templu, cinci de o dreaptă şi cinci de o stângă; şi făcu o sută cupe de aur.

9 Şi făcu curtea preoţilor, şi curtea cea mare, şi uşi spre curte, şi îmbrăcă uşile lor cu aramă. 10 Şi marea o aşeză pe partea dreaptă, către răsărit-miază-zi.

11 Şi Huram făcu căldările şi lopeţile şi cupele. Şi aşa Huram sfârşi de făcut lucrul, pe care îl avea de făcut regelui Solomon pentru casa lui Dumnezeu: două stâlpi, şi căpetele şi capitelurile de pe capetele celor două stâlpi, şi cele două rânduri de mere-granate pentru cele două rânduri de mere-granate pentru fie-care rând, ca să acopere cele două sfere ale capitelurilor de pe stâlpi. 13 Şi patru sute de mere-granate pentru cele două rânduri de mere-granate pentru fie-care rând, ca să acopere cele două sfere ale capitelurilor de pe stâlpi. 14 Şi făcu şi policandrele, şi spălătoarele de pe policandre. 15 Şi marea şi cei doisprezece boi de sub ea; 16 şi căldările, lopeţile, furculiţele, şi toate uneltele lor le făcu Huram-Abi regelui Solomon pentru casa lui Iehova din aramă lustruită. 17 În şesul Iordanului le turnă regele, în pământul argilos dintre Sucoth şi Zereda.

18 Şi făcu Solomon toate aceste unelte multe forte, aşa că nu se cercetă greutatea aramei. 19 Şi făcu Solomon şi toate uneltele casei lui Dumnezeu: altarul cel de aur, şi mesele, de asupra cărora se puneau pâinile punerii înainte; 20 şi policandrele şi candelele lor, ca să ardă, după datină, înaintea oracolului, de aur curat; 21 şi florile, şi candelele, şi cleştele, de aur; acestea erau tot de aur desăvârşit; 22 şi cuţitele, şi cupele, şi tămâietoriile, de aur curat, şi pârţile uşilor casei dinlăuntru, ale sfântului sfinţilor, şi uşile casei templului, de aur.

5 Aşa s'au sfârşit-se tot lucrul, pe care îl făcu Solomon pentru casa lui Iehova. Şi Solomon aduse înăuntru cele toate ce sfinţise David, părintele său; argintul şi aurul şi cele unelte le puse în tezaurele casei lui Dumnezeu.

CAP. 5, 6. 865

Aducerea arcei lui Iehova în templu.

2 Atunci adună Solomon pre bătrânii lui Israel, şi pre toţi capii semănăturilor, pre mai marii caselor părinteşti ale fiilor lui Israel, în Ierusalim, ca să aducă chivotul legământului lui Iehova din cetatea lui David, adecă Sionul.

3 Deci se adunară la rege toţi bărbaţii lui Israel în serbătoarea din luna a şeptea. 4 Şi veniră toţi bătrânii lui Israel; şi Leviţii luară chivotul. 5 Şi aduseră chivotul şi cortul întâlnirii şi toate uneltele sfinte, care erau în cort; preoţii şi Leviţii le duseră. 6 Şi regele Solomon şi toată comunitatea lui Israel, care se adunase la el înaintea chivotului, înaintea căruia se jertfeau atâtea oi şi boi, cari nu se puteau număra nici numera din pricina mulţimei lor. 7 Şi aşa preoţii aduseră chivotul legământului lui Iehova în locul său, în oracolul casei, în sfânta sfinţilor, supt aripile cherubimilor. 8 Şi cherubimii întindeau aripile peste locul chivotului, şi cherubimii acoperiau chivotul şi drugurile lui pe de asupra. 9 Şi aşa de lungi erau drugurile, că capetele drugurilor se vedeau, eşă din naintea locului sfânt; dară nu se vedeau din afară; şi se află acolo până în ziua de astă-zi. 10 Nimic nu era în chivot, decât cele două table, pe cari Moise le puse în Horeb, unde Iehova încheiă legământ cu fiii lui Israel, când aceştia eşiră din Egipt.

11 Şi s'a întâmplat, când aceşti preoţi din sfinţire, (căci toţi preoţii, cari erau de faţă, se sfinţiseră, că nu se uită pe rând rânduiala; 12 şi Leviţii tot cântăreţii, anume: Asaf, Heman, Iedutun, şi fiii lor, şi fraţii lor, îmbrăcaţi în in subţire, cântând cu chimvale şi harpe şi citere în partea de răsărit a altariului, şi lângă dânşii o sută douăzeci preoţi, cari sunau din trâmbiţe; 13 şi când cei ce sunau din trâmbiţe, şi cântăreţii, cari erau ca unul, făceau să răsune, ca cu o singură voce, laudă şi mărire lui Iehova, şi când ridicau vocea din trâmbiţe şi chimvale şi alte instrumente de muzică, şi când lăudau pe Iehova, zicând: „Bun este el, căci în veac ţine îndurarea sa;“ atunce unul altuia îngăduia casa, casa cea lui Iehova; 14 aşa că preoţii nu puteau sta, ca să servească din pricina norului; căci mărirea lui Iehova umplea casa lui Dumnezeu.

6 Atunce a dis Solomon: Iehova a dis, că va locui în întunerecul va lumi. 2 Dară eu am zidit pe casă de locuinţă, şi loc, ca să locuească în eternă. Şi întorcându-şi regele faţa, binecuvântă toată adunarea lui Israel, şi toată adunarea lui Israel stătea.

3 Şi el dise: Binecuvântată să fie Iehova, Dumnezeul lui Israel, care împlini prin mâna sa ceea, ce a poruncit cu gura sa lui David, părintele meu, dicând: 4 Din ziua, în care am scos pe poporul meu din pământul Egiptului, n'am ales o cetate din toate semiiţele lui Israel ca să zidească casă, în care să fie numele meu, şi n'am ales nici un bărbat, care să fie domn peste poporul meu Israel; 5 ci Ierusalimul l'am ales, ca numele meu să fie acolo, şi pre David l'am ales, ca să fie preste poporul meu Israel. 6 Şi era în inima lui David, părintele meu, 7 să zidească casă numelui lui Iehova, Dumnezeul lui Israel; 8 dară Iehova a dis lui David, părintele meu: Fiindcă ai avut în inima ta să zideşti casă numelui meu, bine faci, că ai avut în inima ta; 9 dară tu să nu zideşti casa; ci fiiul tău, care va eşi din coapsele tale, acela să zidească casă numelui meu. 10 Şi Iehova îndeplini cuvântul său, pe care l'a promis; că m'am ridicat eu în locul lui David, părintele meu, şi şed pe tronul lui Israel, după cum a promis Iehova, şi am zidit casă numelui lui Iehova, Dumnezeului lui Israel; 11 şi am pus acolo chivotul, în care se află legământul lui Iehova, pe care l'a încheiat cu fiii lui Israel.

12 Şi s'a suit înaintea altariului lui Iehova, înaintea întregei adunări a lui Israel, şi întinse mâinile sale: 13 Căci Solomon făcuse o tripiă de aramă, şi o aşezase în mijlocul curţei celei mari: cinci coţi era lungimea acesteia, şi cinci coţi lăţimea ea, şi trei coţi înălţimea ea; pe acésta ei stătea, şi îngenunchiă pe genunchiele sale înaintea întregei adunări a lui Israel, şi-şi întinse mâinile sale către cer, 14 şi dise: Iehova, Dumnezeule lui Israel! în cer nu este Dumnezeu asemenea ţie în cer şi pe pământ; tu cauţi pământ legământul şi îndurarea către robii tăi, cari umblă înaintea ta din toată inima sa; 15 care ai împlinit ce ai promis robului tău David, părintele meu, aşă ca şi promisiu lui; cu gura ta ai promis, şi cu mâna ta ai împlinit, cum este-se în ziua de astă-zi. 16 Şi acum, Iehova, Dumnezeule

dumlŭ lŭĭ Israĭlŭ, ĭndeplinĭnd sĕrmănŭ sĕŭ
Davidĭ, părintĕlŭ mĕŭ, ĭnsuĭ ĕŭ sĭ pronunțaĭ
lŭĭ, dĭcênd: 4 Nŭ vĕĭ mĕĭ lĭpsĭ dĭn tînĕ
bărbățĭ dĕ d'înșĭntea mĕa, șĕzătorĭ pe tronŭlŭ
lŭĭ Israĭlŭ; numaĭ dĕ vorŭ lua ămĭnte
dĭ sĭ lă călea lor, ca ĕĭ ămblĕ în lĕgea
17 mea, cumŭ aĭ ămblătŭ ĕŭ ĭnaĭnte mea. Ș
acum, Dumnĕzĕŭlŭ lŭĭ Israĭlŭ, să sĕ
adĕvĕrĕască cuvîntŭlŭ tĕŭ, pre care l'aĭ pro-
10 mĭsŭ sĕrvŭlŭĭ tĕŭ Davidĭ! Că ĭată ĕŭ ădu-
cĕrĕ vă lucrŭ Dumnĕzĕŭ cu ămĕnĭ pe pă-
mîntŭ? Ĕată! cerŭlŭ și cerŭrĭlĕ cĕlŭrălŭĭ
nu lĕ încapĕ, cu cît mĕĭ puțĭnŭ casa a-
19 ceĭsta, pe care aĭ zĭdĭtŭ-o ĕŭ. Totuș ĭntorcĕ-
tĕ-vĕ la rugăcĭunea sĕrvĭtŭlŭĭ tĕŭ și la ro-
gĭrea lŭĭ Iehova, Dumnĕzĕŭlŭ mĕŭ! Audĭ
strigărea și rugăcĭunea, ce ĕŭ sĕ rĭdĭc sĕr-
20 vĭtŭ tĕŭ înaĭnte-tĕ. Fĭĭ ochĭĭ tĕĭ deschĭșĭ
dĭuă și nŭptea pestĕ casa aceasta, pestĕ
locŭlŭ, în carĕlă-aĭ dĭsŭ că pusŭ numĕlŭ
tĕŭ acolŏ! Audĭ rugăcĭunea, cu care sĕ va ruga
21 sĕrvŭlŭ tĕŭ în locŭlŭ acesta. Și ascultă
cĕrĕrĭlĕ sĕrvŭlŭĭ tĕŭ și alĕ pŏporŭlŭĭ tĕŭ
Israĭlŭ, cu cărĭ sĕ vŏră ruga în locŭlŭ a-
cesta; ascultă-lĕ din locŭlŭ șĕdĕrĭĭ tălĕ, dĭn
cĕrĭ, și ascultându-lĕ, ĭartă-lĕ.
22 Dă vă păcătuĭ cĕva cătră aprŭpĭatul sĕŭ,
și i sĕ va pune jurămîntŭ, și dă-lŏ
23 sĕ vĭnă și jurămîntŭlŭ tĕŭ în casa aceasta: Atunca
tu ascultă dĭn cĕrĭ, și fă, și judecă pre sĕrvĭ-
ĭĭ tĕĭ, condămnînd pre celŭ vĭnovatŭ, aș-
tă sĕ întorcă pesta capŭlŭ lŭĭ lucrŭ lŭĭ;
și îndreptîndă pre celŭ drĕptŭ, și dă-i lu-
cru lŭĭ dupĕ drĕptatea lŭĭ.
24 Și cîndă pŏporŭlŭ tĕŭ Israelŭ va fi lo-
vĭtŭ de vrăjmașĭ, pentru-că a păcătuĭtŭ
lŭĭ, și sĕ va întorcĕ cătră tîne, și va măr-
turĭsĭ numelŭ tĕŭ, și va ĕdŭcĕ rugă și cĕ-
25 rerĕ lĕ în casa aceasta: Atunca ascultă
dĭn cĕrĭ, și ĭartă păcatŭlŭ pŏporŭlŭĭ tĕŭ
Israelŭ, și adă-i ĭărășĭ în pămîntŭlŭ, pe
carĕ l'aĭ dătŭ lorĭ și părințĭlorŭ lorĭ.
26 Cîndă cerŭlŭ sĕ va închĭde și nu va
vĕnĭ plĭe, pentru-că aĭ păcătuĭtŭ lŭĭ, și sĕ
vŏră ruga în locŭlŭ acesta, și vorŭ mărtu-
rĭsĭ numelŭ tĕŭ, și sĕ vorŭ întorcĕ de la
păcatŭlŭ lorŭ, dupĕ ce i-aĭ umilĭtŭ pre ĕĭ:
27 Atunca ascultă dĭn cerĭ, și ĭartă păca-
tŭlŭ sĕrvĭtorŭlŭ tĕŭ și alŭ pŏporŭlŭĭ tĕŭ Is-
raelŭ, învățîndu-i calea cea bună, pe carĕ
să ămblĕ; și dă ploĭĭ pe pămîntŭlŭ tĕŭ, pre
carĕ l'aĭ dătŭ pŏporŭlŭĭ tĕŭ de moștenire.
28 Fămetĕ dĕ va fĭ pe pămîntŭ, cîndă de
va fĭ, arsorĭ în grîŭ, pălămurĭ, lĕcustă sĕ
omoșĭ dĕ vorŭ fĭ, sĕŭ dacă vrăjmașŭlŭ lorĭ
i va împresura pre ĕĭ în cĕtățĭ lorĭ, în orĭ-
cĭ lĕ lorĭ, dacă vŏră-o plăgĭ ori ă, orĭ vŏră
lovĭtŭ; 29 atunca dacă rugăcĭunea și tŏtă sĕ-
rerea, ce va face vrŭ-unŭ omŭ sĕŭ Israelŭ,
cînd vŏră cŭnŏște fĭĭ-sĕĭ rănĭlĕ inĭmĭĭ sălĕ
și durerea sa, și va întinde
mînălĕ sălĕ către casa aceasta: 30 Atunca
ascultă dĭn cerŭ, din locŭlŭ șĕdĕrĭĭ tălĕ, și
ĭartă-lĕ! și dă fĭĕ-cărŭĭa dupĕ cĭlĕ lŭĭ, ca
care cunŏște ĭnĭma lŭĭ; căcĭ numaĭ tu sĭngur
cunŏștĭ ĭnĭmĭlĕ fĭĭlorŭ ŏmenĭlorŭ; 31 Ca sĕ mĕ
dĕ tĭmĕ, ală ămblă în cĭlĕ tălĕ în tŏtĕ zĭ-
lĕlĕ, cîtă vorŭ trăĭ pe pămîntŭlŭ, ce l'aĭ
dătŭ părințĭlorŭ noștrĭ.

Și pre străinŭlŭ, carĕ nu va fĭ din pŏ-
porŭlŭ tĕŭ Israelŭ, dacă va vĕnĭ din pămîntŭ
depărtatŭ, pentru numelŭ tĕŭ celŭ mărĕ și
mîna ta cea tărĕ și brațulŭ tĕŭ celŭ în-
tins, dacă va vĕnĭ, și sĕ va închĭna în casa
aceasta: 33 Atunca ascultă dĭn cerĭ, dĭn lo-
cŭlŭ șĕdĕrĭĭ tălĕ, și fă tŏtĕ pentru cĕ va
strigă străinŭlŭ cătră tine; ca să cunŏască
tŏtĕ pŏporălĕ pămîntŭlŭĭ numelŭ tĕŭ, și să
sĕ tĕmă de tine, cumŭ și pŏporŭlŭ tĕŭ I-
sraelŭ; și să cunŏască, că dupĕ numelŭ tĕŭ
sĕ numĕsce casa aceasta, pre carĕ ĕŭ aĭ
zĭdĭtŭ-o.

Cîndă pŏporŭlŭ tĕŭ va eșĭ la luptă cu
vrăjmașŭlŭ sĕŭ pe calea, pe carĕ î vĭ trĭ-
mĭtĕ, și sĕ vorŭ ruga lĭe, grĭcînd la ca-
sa aceasta, pre care aĭ zĭdĭtŭ-o numelŭ tĕŭ:
35 atunca ascultă dĭn cerĭ rugăcĭunea lorĭ și
cerĕrea lorĭ, și fă-lĭ dreptate.

Cîndă vorŭ păcătuĭ tĭe, (căcĭ nŭ este
omŭ, carĕ să nu păcătuĭască,) și tu vĭ mĭnĭa
asupra lorĭ, și vĭ da sĕ sŭfĕră nĕmĭcĭ,
lŭĭ, și ĭa-vă sĕ vĭ ducă prĭnsĭ în țărĭ
dĭsă prĭnsĕ, fie în țărĭ depărtate sĕŭ apropĭa-
tĕ, 37 și vorŭ vĕnĭ în sĭne-șĭ în pămîntŭlŭ, undĕ
vorŭ fĭ duși prinșĭ, și sĕ vorŭ întorcĕ, și sĕ
vorŭ ruga ție în pămîntŭlŭ robĭrĭĭ lorŭ, cărĭ
i-aŭ dusŭ prinșĭ, grĭcînd: Amŭ păcătuĭtŭ, amŭ
călcătŭ lĕgea, amŭ lucrătŭ fără-dumnĕzĕŭ:
38 și sĕ vorŭ întorcĕ cătră tine dĭn tŏtă ĭnĭma lorŭ și
dĭn tŏtă sufletŭlŭ lorŭ în pămîntŭlŭ nĕ-
mĭcĭlorŭ lorŭ, cărĭ i-aŭ dusŭ prinșĭ, și sĕ
vorŭ ruga, grĭcînd către țărĭa lorŭ, carĕ
l'aĭ datŭ părințĭlorŭ lorŭ, cĕ l'aĭ datŭ părințĭlorŭ lorŭ,
cetățĭa carĕ aĭ alĕsŭ, și casa ce
aceasta, pre carĕ aĭ zĭdĭtŭ-o numelŭ tĕŭ: 39 Atunca ascultă
dĭn cerĭ, dĭn locŭlŭ șĕdĕrĭĭ tălĕ, rugăcĭunea
lorŭ și cerĕrea lorŭ, și fă-lĭ dreptate,
și ĭartă pŏporŭlŭ tĕŭ cĕlŭ ce a păcătuĭtŭ ție,
și tŏtă fărădelegĭlĕ lorŭ cu carĕ aŭ
călcătŭ lĕgea.

Și acum, Dumnĕzĕŭlŭ mĕŭ, dĭsrĭnĭ de
orbĭĭ tĕĭ, și urechĭlĕ tălĕ fĭĭ ascultătŏrĭ la
rugăcĭunea dĭn locŭlŭ acesta! 41 Și acum să
rădĭcă-te Iehova Dumnĕzĕŭlŭ mĕŭ în locŭlŭ tĕŭ
de repaus, tu și chivotŭlŭ puterĭĭ tălĕ! Ca
să prĭnză lĕĭ Iehova, Dumnĕzĕŭlŭ mĕŭ,
în mîntuĭrĕ, cu mîntuĭrea, și sfinții lŭĭ să
sĕ bucure întru bunătățĭ. 42 Iehova, Dumne-
zĕŭlŭ mĕŭ, întorcĕ nu întorce fața ta, și
aminte de milĕle tale către Davidŭ, ro-
bŭlŭ tĕŭ.

7 1 Și dupĕ ce a sfîrșĭtŭ Solomonŭ a sĕ ruga,
2 s'a pogorît focŭ din cerĭ, și mîncă ar-
derea-de-tŏtŭ și sacrĭfĭcĭĭle, și mărĭrea lŭĭ Ie-
3 hova ĭnplŭ casa. Și preoții nu putură în-
tra în casa lŭĭ Iehova, pentru că mărĭrea
lŭĭ Iehova ĭnplŭ casa lŭĭ Iehova. Și cîndă
tŏțĭ fiĭ lŭĭ Israelŭ văzură pogorîndu-sĕ pe
focŭlŭ și mărĭrea lŭĭ Iehova, plecară
sĕ fețe la pămîntŭ pestĕ pardosĭlă pe-
tră, sĕ închinară, și lăudară pre Iehova,
dĭcênd: Bună este dă, căcĭ în eternĭ ĭĭ este în-
durarea ta!

4 Atunca regĕlŭ și tŏt pŏporŭlŭ aduse
5 sacrĭfĭcĭĭ înaĭnte lŭĭ Iehova. Și ca-
pele Solomonŭ sacrĭfĭcă dĭnșĭ-ĭĭ cĭ și dĭnșĭ
dĕ boĭ, și o sută dĭnșĭ-ĭĭ mĭĭ dĕ oĭ. A-
șa fĭĭĭ sĭnĭlŭĭ regĕlŭĭ și tŏt pŏporŭlŭ
6 casa lŭĭ Dumnĕzĕŭ. Și preoții stătură la
posturile lorŭ, și Leviții cu instrumentele de
cîntare lŭĭ Iehova, pe cărĭ le făcusĕ Da-
vidŭ, regĕlŭ, ca să laude pre Iehova, ghĭdîndŭ:
La vĭnă fĭĭĕ-ĭndurărĕa sa în vĭnătorea
de laudă a lŭĭ Davidŭ în mîna lorŭ; și
preoții sunĕau în trîmbițĭ înaĭnte lorŭ, și
tŏt Israelŭ stătea. 7 Și maĭ 'nsămnă Solomonŭ
mĭjlocŭlŭ curțĭĭ, carĕ ĕră înaĭnte casĕĭ
lŭĭ Iehova; căcĭ acolŏ adusĕ olocaustele și
grăsĭmea sacrĭfĭcĭilorŭ de bucurĭă; căcĭ al-
tarŭlŭ de aramă, pe carĕ îl făcusĕ Solo-
monŭ, nu putea încăpĕ olocaustele și da-
rurĭle de pîne și grăsĭmĭle.

8 În timpŭlŭ acela serbă Solomonŭ sacrĭ-
fĭcînd de șapte dĭle, și tŏt Israelŭ cu dîn-
sŭlŭ, adunare mare fŏrtĕ, de la întrarea
Hamatŭlŭ, pînă la pîrîŭlŭ Egĭptŭlŭĭ. 9 Și în
ĭĭa a opta făcură sĕĭrĕ; căcĭ sfințirea al-
tarŭlŭĭ o făcusĕ șapte dĭle, și serbătŏrĭ
șapte dĭle. 10 Și în dĭua a douăzecĭ-șĭ-cĭncĭ a lunĭĭ
a șaptea dĭmĭsĭ pe ŏmenĭ la corturĭ-
lĕ lorŭ a șaptea dĭnă cătră dreptul pŏ-
porŭlŭ, bucurîndu-sĕ și veselĭ pentru bunătățĭlĕ, pre cărĭ le făcusĕ
Iehova lŭĭ Davidŭ, lŭĭ Solomon, și lŭĭ Is-
raelŭ, pŏporŭlŭ sĕŭ.

11 Așa sfîrșĭ Solomonŭ casa lŭĭ Iehova și
casa regĕlŭĭ; și tŏtŭ ce a fĭĭtŭ în cugetŭlŭ
lŭĭ Solomonŭ să facă în casa lŭĭ Iehova, și
în casa sa, i-a ĭĭșĭtŭ cu nĭsŭcĭre.

Răspunsŭlŭ lŭĭ Dumnezĕŭ la rugăcĭunea lŭĭ Solomonŭ.

12 Atunca sĕ arătă Iehova lŭĭ Solomonŭ
nŏptea, și-ĭ dĭse: Audĭtŭ-aĭ rugăcĭunea ta,
și aĭ alesŭ mĭĭ locŭlŭ acesta drept casă
13 de sacrĭfĭcĭŭ. Dacă voĭ închĭde cerŭlŭ, și
nu va fĭ plĭe, și dă vorŭ dĭce lăcustĕĭ să
mănînce pămîntŭlŭ, și dă voĭ trĭmĭte cîncă
14 pestĕ pŏporŭlŭ meŭ; Dacă sĕ va umĭlĭ pŏ-
porŭlŭ meŭ, carĕ este numĭtŭ dupĕ numelĕ
meŭ, și de sĕ vorŭ ruga, și vorŭ căuta fața
mea, și sĕ vorŭ întorcĕ de la cĭlĕ lorŭ rele,
atunca și eŭ voĭ asculta din cerĭ,
și voĭ ĭerta păcatele lorŭ, și voĭ vindecă
15 pămîntŭlŭ lorŭ. Și acŭmă voĭ fĭ de
16 acelș, și urechĭlĕ mele ascultătŏrĭ la rugă-
cĭunea-de-sorŭ fĭĭe din locŭlŭ acesta. Și
acumă aĭ alesŭ, și aĭ sfințĭtŭ casa a-
17 ceasta, ca numelĕ meŭ în vecĭŭ să fĭe a-
colŏ; și ochĭĭ meĭ și ĭnĭma mea vorŭ fĭ a-
colŏ în tŏtĕ dĭlele.

18 Cătă pentru tîne, dacă vĭ ămblă înaĭntea
mea, cumŭ a ămblatŭ Davidŭ, părintĕlŭ tĕŭ,
și vĕĭ făcĕ tŏtŭ ce aĭ mă ordĭnatŭ tĕ, și vĕĭ
păzĭ legĭĭ mele și judecățĭle mele; 19 Atunca
și eŭ voĭ întări tronŭlŭ regĕlŭĭ tĕŭ,
dupĕ legămîntŭlŭ ce l'aĭ încheĭatŭ cu
Davidŭ, părintĕlŭ tĕŭ, dĭcêndŭ-tĕ: Nu va lĭpsĭ
dĭn tĭne bĭrbățĭ dornĭtorĭĭ în Israelŭ.

20 Dacă însă vĕĭ întŏrce, și vĕĭ părăsĭ
legĭle mele și ordĭnile mele, pre cărĭ le-aĭ
pusŭ înaĭnte vŏstră, și vĕĭ merge, și vĕĭ
sluĭ altorŭ dĭi, și vĕĭ închĭna lorŭ; A-
tunca și eŭ voĭ slăpĭ dĭn pămîntŭlŭ
meŭ ce l'aĭ dătŭ lorŭ; și sfințĭtă casă, ce
aĭ sfințĭtŭ numelŭĭ meŭ, o voĭ arunca
de la fața mea, și o voĭ face de pĭldĭră
și de derădere către tŏtĕ pŏporălĕ. 21 Și casa
aceasta, că a fĭĭtŭ atîtă, tŏțĭ cĕĭ ce va
trece pe lîngă ea, va rămînă înspăimîntată,
și va dĭce: Pentru ce a făcutŭ Iehova așa pă-
mîntŭlŭ acestŭ și casa aceasta? 22 Și se
va răspunde: Fiindcă-și părăsĭră pre Iehova,
Dumnezĕŭlŭ părințĭlorŭ lorŭ, carĕ i-a scosŭ
pre ĕĭ din pămîntŭlŭ Egĭptŭlŭĭ, și se lipiră
de alțĭ dĭi, și se închinară lorŭ, și servîră
lorŭ; de aceea adusĕ elŭ tŏtŭ reŭlŭ acesta
asupră-lĭ.

Alte arătărĭ ale lŭĭ Solomonŭ; dărnĭcărĭ ale și corăbĭĭ ale; și sfîrșĭtŭl ale pentru Solomonŭ
împărățĭĭ.

8 1 Și la sfîrșĭtŭlŭ celorŭ dĭnșĭ-ĭĭ dĕ anĭ, 8
în cărĭ Solomonŭ a zĭdĭtŭ casa lŭĭ Iehova

2 și casa ei. Zidi Solomonu și templu, pre
care l'a dădu Hiramu Asorel, și pusu să
locuiască intr'însulu pre fiu lui Israelu.
3 Atunci pleca Solomonu la Hamathi-Țoba,
4 și a cuprinsu'lu. Și 'n Tadmorulu in pus-
tiu și tóte intăriturile pentru provisiune, pre
5 cari le zidi in Hamathi. Și zidi Betu-Horonulu de susu și Betu-Horonulu de josu,
cetăți intărite cu zidiri, cu porți și cu za-
6 vore. Și Baalatulu, și tóte intăriturile pen-
tru provisiune pre cari le avea Solomonu,
și tóte intăriturile pentru carĕ, și intăriturile
pentru călăreți, și ori-ce dori Solomonu să zidiască in Ierusalemu și in Libanu și in
7 tóta pămentulu stăpănirei sale.
'Cĕi remași dintru Hetei, Amoreilor,
Ferezeilor, Heveilor și Iebuseilor, cari nu
8 erau din Israelu, — fiii loru cari remăseseră
după ei in țĕră, pre cari nu i perdusĕră fiii
lui Israelu, — pre aceștia i făcu Solomonu
să dee dare pănă in diua de astădi. Dară
9 din fiii lui Israelu Solomonu n'a pusu
pre nimenea să servĕscă la lucrulu seu; ci
ei erau bărbați de resbelu, și unii erau căpeteniile căpitaniloru sei, unii erau căpeteniile carĕloru sale,
10 și călăreții sei.
Și capuchiihii cei mari, pre cari
'i avea regele Solomonu, ou *două
sute și cinci-deci, cari nu stătea preste
11 poporu.
Și 'n adusu Solomonu pre fiica lui Faraonu
din cetatea lui Davidu in casa ce o zidi
pentru ea, căci qise: Femeia nu-mi va locui
in casa lui Davidu, regelui lui Israelu; căci
locuri sunte sfinte acelea, in cari chivotulu
lui Iehova a intratu.
12 Atunci Solomonu aduse lui Iehova olo-
caustele pe altariulu lui Iehova, pre care 'lu
13 zidise inaintea porticului, Adecă dupe mă-
sură hotărîtă a sacrificiului ce 'i qise dupe
legea lui Moisi, la sabĕtele, la lunile noue,
și la serbătorile cele trei de preste anu: la
serbătórea azimeloru, la serbătórea septĕmĕ-
nilorŭ, și la serbătórea corturiloru. Și
14 aședă dupe ordinulu lui Davidu, părintele
seu, 'rîndurile preoțiloru la servitiulu
lorŭ, și pre 'Leviți la posturile lorŭ, ca să
laude și să servĕscă inaintea preoțiloru, dupe
trebuințe de-cătră qĭle; și pre 'ușieri, dupe
rîndurile lorŭ, la fie-care porță; căci așa
era ordinulu lui Davidu, omulu lui Dumne-
15 qĕu. Și nu se abătură de la ordinulu re-
gelui pentru preoți și Leviți, in cele ce pri-
16 veau servițiulu sĕu lăuntricu. Așa s'a
ingrijitu tótă lucrarea lui Solomonu, din qina

b 1 Reg. 9. 15. | c 1 Reg. 9. 19. 2 Cron. 8. 4. | f 1 Cron. 23. 28. 2 Cron. 29. 25. Neem. 12. 45. | g 1 Cron. 6. 49. 2 Cron. 29. 21. Neem. 10. 33.

h 1 Cron. 6. 49. | Deut. 16. 16. | i 1 Cron. 23. 31. 2 Cron. 31. 3. Neem. 10. 33.

17 intemeierei casei lui Iehova, pănă ce qĭsă
casa lui Iehova cu totulu.
Atunci s'a dusu Solomonu la *Eziun-
Gheberu, și la Elatu, pe țermulu mărei in
18 pămentulu Idumeiloru. 'Și Hiramu a trămesu
lui prin sorții sĕi corĕbii și cărmi, inotători
pe mare; acestia se dusĕră cu cărmi lui
Solomonu la Ofiru, și luară de acolo patru
sute și cinci-deci talante de aură, și le a-
dusĕră la regele Solomonu.

Visita reginei din Șeba.

Și 'n qinele din Șeba auqindu de renumele
9 lui Solomonu, vĕnì la Ierusalimu, cu
să încerce pre Solomonu prin întrebări grele,
cu o cetă mare forte, și cu cĕmile, incăr-
cate cu aromate și mare pre multu și pie-
tre prețióse. Și venindu la Solomonu, a
vorbitu cu elu de tóte cu cari o avea in anima.
2 Și Solomonu deslegă tóte întrebările ei; nu
era nimicŭ ascunsu lui Solomonu, care să
nu-i fi deslegatu.
3 Și qĭnduĭ regina din Șeba înțelepcu-
nea lui Solomonu, și casa ce o zidise,
4 bucatele mesei lui, și locuința servitoriloru
lui, și rîndurile stătătoriloru sei, și vestmintele
lorŭ, și cupării lui, și vestmintele lorŭ, și
urcĭorul pe care se suia elŭ in casa lui Ie-
hova, remase in uimire. Și dise regelui
5 Adoniramu ce cuvintatu, ce in țĕra mea am
auqitu de lucrurile tale și de înțelepciunea
ta; Dară n'amu crezutu acelorŭ cuvinte,
pănă ce nu amu venitu și nu mi-au vĕqutu ochii mei,
și ĭacă, nici jumĕtatea nu mi s'a spusu de
mărimea înțelepciunei tale; la intrecut fama
ce auqisemu.
6 Fericiți sunt oamenii tei, fericiți
7 acești servi ai tĕi, cari pururea stau in
8 fața ta, și audă înțelepciunea ta! Fie
binecuvîntatu Dumnedĕŭ tĕu Iehova
pre Israelu, și voindu a-lu statornici in e-
ternu, de aceea te făcu pre tine rege preste
d'însulu, ca să faci judecată și dreptate. Și
el dădu regelui o sută și dĕcĕ-deci talante
de aură, și aromate multe forte, și pietre
prețióse; nici odată n'a mai fostu asemenea
9 cĕlorŭ ce regina din Șeba dădu regelui
Solomonu.
Și vecĭi lui Hiramu și vecĭi lui Solo-
monu, cari aduseră aură de la Ofiru, a-
10 dusĕră încă și lemnu de *algumimu, și pie-
tre prețióse. Și regele făcu din lemnulu
de algumimu îngrădiri la casa lui Iehova și
la casa regelui; și citare și harpe pentru

k 1 Reg. 10. 11. | l 1 Reg. 10. 12. | m 1 Reg. 10. 22. 2 Cron. 9. 21.

cântĕți; nici-odată de atunci nu s'a vĕqutu
11 nici s'a pomenitu in pămentu'lu lui Iuda.
Și regele Solomonu dădu reginei din Șeba
tóte cele ce le dori, și cĕte ea le ceru,
afară de darulu pentru cele ce ea adusese
regelui. Și apoi ea se întorse, și se duse in
țĕra ei, ea și servii ei.

Averea, înțelepciunea, mărirea și sfârșitul lui Solomonu.

13 Și greutatea aurului, ce veniă la Solo-
14 monu pe decursu anŭ, era șase sute șese-
deci și nou talante de aură. Afară de cele
aduse de la negustorii cei mari și de la
negustorii cei mici, și de la toți regii Ara-
biei, și de la guvernatorii țĕrei, cari aduceau aură și argintu lui Solomonu.
15 Și a făcutu regele Solomonu două sute
de scuturi de aură bătută; șase sute sicli de
aură bătută a pusu de fie-care scutu;
16 Și trei sute scuturi mici de aură bătută;
trei sute sicli de aură a pusu de fie-care
scutu. Și le-a pusu regele in casa numită:
Pădurea Libanului.
17 Și mai făcu regele unu tronu mare de
fildeș, și-lu acoperi cu aură curată. Șase
trepte avea tronulu, și unu așternutu pentru
picĭre de aură, care era lipitu de tronu,
și scaune de o parte și de alta a ta-
nărului de ședere; și două fiare stătea lângă
scaune; Și două-spre-dĕce fiare de o
parte și de alta stătea pe acele șase trepte.
Nu s'a mai făcutu in nici unu
regatu. Și tóte vasele de beutu ale regelui
erau de aură, și tóte vasele casei
Pădurea Libanului, erau de aură
curată; nimicu de argintu; căci nu se
socotia in qilele lui Solomonu. Că
corĕbiile regelui călătoriau la Tarșișu cu
slugile lui Hiramu; odată in trei ani veniau
corĕbiile de la Tarșișu, și aduceau aură,
argintu, fildeș, maimuțe și păuni.
22 Așa s'a mărită regele Solomonu in averi
și in înțelepciune mai pre sus decât toți
23 pămentenii. Și toți regii pămentului
căutau la fața lui Solomonu, ca să audă în-
țelepciunea lui, pre care Dumnedĕŭ o pu-
24 sese in inima lui. Și pe lângă darurile aduse
de unulu și altulu: vase de argintu, vase de
aură, vestminte, armătură și aromate, cai și
catĕri.
25 Și 'n avea Solomonu patru mii de grajduri
pentru cai și care, și două-spre-dĕce mii de
călăreți, și-i ședĕ in întăriturile pentru carĕ
și aprope de rege, in Ierusalimu.
26 Și domni Solomonu preste toți regii 'de
la fluviulu Eufratu, și pănă la hotarulu Filistenilorŭ,
și pănă la hotarulu Egiptului. Și
28 regele făcu argintulu să fie la Ierusalimu ca pie-
trele, și cedrulu să fie ca sicomorii cĕi
mulțĭmea lorŭ. 'Și aduseră cai pentru So-
lomonu din Egiptu și din tóte țerile.
'Și celelalte fapte ale lui Solomonu, cele
d'ântĭiu și cele de pe urmă, nu-su ele
scrise in istoria lui Natanu, profetulu, in
profetia lui 'Ahia, Silonitulu, și in vĕqinile
lui 'Idda, vĕqĭtorulu, despre Ieroboamu,
fiiulu lui Nebatu? 'Și domni Solomonu in
Ierusalimu preste tótă Israelulu patru-dĕci
de anĭ. Și adormi Solomonu cu părinții sĕi,
și-lu înmormîntară in cetatea lui Davidu,
părintele seu. Și Rehoboamu, fiiulu seu,
domni in locului seu.

*Rebeliunea urmată lui Solomonu pe urmă; ale
doue seminții a rĕcnoitu regatulu.*

10 Și 'n dusu Rehoboamu la Șechemu; că
la Șechemu venise tótă Israelulu, ca
să-lu facă rege.
2 Și cumu audi acésta Ieroboamu, fiiulu lui
Nebatu, încelu era încă in Egiptu, 'unde fugise de regele Solomonu,) se'ntorsă Iero-
boamu din Egiptu. Și ei trămiseră și-lu
3 chiemară. și veni Ieroboamu și tótă Israe-
lulu, și vorbiră către Rehoboamu, qicendŭ:
4 Părintele tĕu a ingreunatu jugulu nostru;
dară tu ușurézĭ acumă cumplitulu robiei tatĕi sĕu,
și jugulu seu celŭ greu, ce ni l'a pusu asupra nóstra; și-ți vomu sluji.
5 Ĕra elŭ li qise: Dupĕ trei qile veniți la
mine! și poporulu plecă.
6 Și se sfătui regele Rehoboamu cu bă-
trînii, cari stătuseră înaintea lui Solomonu,
părintele sĕu, pre-cându incă trăi, qicendu:
Cumu staturĭ voi, ca să respundu poporului
acestuia? Și ei i responseră, qicendu: Dacă
te vei arăta bunu poporului acestuia, și vei
7 plăcé lorŭ, și le vei vorbi cuvinte bune, a-
tunci și ei vorĭ fi servii tĕi in tóte qilele.
8 Dară elŭ părăsi sfatulu ce bătrînii i-au
datu, și se sfătui cu tinerii, cari crescuseră
cu elŭ, și cari stăteau inaintea lui; Și a
9 qisu lorŭ: Cumu sfătuiți voi, să respundemu
poporului acestuia, care 'mi vorbi, qicendu:
Ușurézĭ jugulu, ce ne pusese tatĕl tĕu pe
10 noi asupra noastră? Și cei crescuți cu elŭ
vorbi poporului acestuia, care 'i-a vor-
bitu, qicendu: Părintele tĕu a ingreunatu ju-
gulu nostru, dară tu ușurézĭ-lu-ĕ; așa vor-
bescé-ĭ: Degetulu mĕu celŭ mică va fi
mai grosu decât șalele părintelui meu;
11 Și acumă părintele mĕu de o pusu asupra-vĕ
jugŭ grosu, eu jugulŭ vostru mai greu 'lu

n 1 Reg. 10. 14. 2 Cron. 9. 13. | o 1 Reg. 10. 15. | p 1 Reg. 10. 26. 2 Cron. 1. 14. | q 1 Reg. 10. 28. | r 1 Reg. 11. 29.

voiŭ face; și de v'a pedepsiĭ părinții mei cu bice, eŭ ve voiŭ pedepsi cu scorpioane.
12 Și a treĭa zi veni Ieroboamŭ și tot poporŭl la Roboboamŭ, cum ordinase regele, dicêndŭ: Întorceți-vĕ la mine a treĭa
13 zi. Și regele li respunse aspru; și părăsi regele Roboboamŭ sfatulŭ bătrînilorŭ, 14 și vorbi dupe sfatulŭ tinerilorŭ, dicêndŭ: Părintele meŭ de a îngreuiatŭ jugulŭ vostru, eŭ și mai greŭ îlŭ voiŭ face; și de v'a pedepsiĭ părintele meŭ cu bice, eŭ vă voiŭ pedepsi cu scorpioane.
15 Și nu ascultă regele pe poporă; căci așa era dată de la Dumnedeŭ, ca să adeverescă Domnulŭ cuvîntulŭ seŭ, ce l'a vorbitŭ prin Ahia Silonitulŭ, lui Ieroboamŭ, fiiulŭ 16 lui Nebatŭ. Și văzêndŭ tot Israelulŭ, că regele nu l'a ascultatŭ, poporulŭ respunse regelui, dicêndŭ: Ce parte avemŭ noĭ în David? Nici o moștenire n'avemŭ în fiiulŭ lui Isaĭ: fie-care la corturile seŭ, Israele! Acuma, David, păzesce-ți casa ta! Și se duse Israelulŭ la corturile sale. 17 Dară peste fiiĭ lui Israel, carĭ locuiaŭ în cetățile lui Iuda, prestă acelea domni Roboboamŭ.
18 Și trămise regele Roboboamŭ pre Adoniramŭ, care era preste dări; și fiiĭ lui Israel îlŭ uciseră cu pietre, de muriĭ. Și se grăbi regele Roboboamŭ a se sui în carulŭ seŭ, ca 19 să fugă la Ierusalim. Așa s'a ruptŭ Israelŭ de la casa lui David, până în ziua de astă-di.
11 Și *veni Roboboamŭ la Ierusalimŭ, a adunatŭ casa lui Iuda și a lui Beniamin, o sută și optŭ-zecĭ miĭ de bărbațĭ, luptători aleșĭ, ca să lupte cu Israelŭ, spre a readuce regatulŭ la Roboboamŭ.
2 Dară cuvîntulŭ lui Iehova a fostŭ către Șemaia, omulŭ lui Dumnedeŭ, ședêndŭ:
3 Vorbește către Roboboamŭ, fiiulŭ lui Solomon, regele lui Iuda, și către tot Israelulŭ din Iuda și Beniamin, ședêndŭ:
4 Așa dice Iehova: Nu vă suiți, nici vă luptați cu frații voștri; întorcĕți-vĕ fie-care la casa sa; căci de la mine s'a făcutŭ acestŭ lucru. Și ascultară de cuvîntulŭ lui Iehova, și s'a întorsŭ de la a merge cu Ieroboamŭ.

Măsurile lui Roboboamŭ pentru întărirea regatului seŭ, și numĕrulŭ lor.

5 Și Roboboamŭ ședea în Ierusalimŭ, și zidi
6 cetățĭ spre întărire în Iuda. Zidi aceste: Betleemŭ, Etamŭ, Tecoa, Bet-Țurulŭ,
7 Șoheŭ, Adullamŭ, Gatŭ, Mareșa, Zi-
8 fŭ, Adoraimŭ, Lachișŭ, Azeka, Țora,
9 Aialonŭ, și Hebronŭ, carĭ sînt cetățĭ întărite în Iuda și Beniamin. Și întări
10 acele cetățĭ, și puse în ele căpitanĭ și provisiuni de hrană, de oleiŭ și de vinŭ.
11 Și în de care scutŭ și puse sulițe, și le întări forte; și mĭ lui Iuda și lui Beniamin.
12 Și veniră și leviții, carĭ erau în tot Israelulŭ, se unîră cu elŭ, venindŭ din hotarele lorŭ. Căci leviții părăsiră împrejurimile lorŭ și moșiile lorŭ, și se duseră la Iuda și la Ierusalimŭ, pentrucă *Ieroboamŭ și fiiĭ seĭ îĭ vătămase de la dregătoria preoției lui Iehova, 14 și își alesese preoțiĭ pentru înălțimile și pentru Țapiĭ și vițeiĭ, pe carĭ făcuse. 15 Și după ei veniră din toate semințiile lui Israel cĕ-carĭ își îndreptaŭ inima să caute pe Iehova, Dumnedeulŭ lui Israelŭ, și veniră la Ierusalimŭ ca să aducă jertfe lui Iehova, Dumnedeulŭ părinților lorŭ. 16 Așa că întăriră regatulŭ lui Iuda, și făcură tărie pe Roboboamŭ, fiiulŭ lui Solomon, timpŭ de trei anĭ; căci timpŭ de trei anĭ umblară pe calea lui David și a lui Solomon.

17 Și-și luă Roboboamŭ de femeĭ pe Mahalatŭ, fiica lui Ieriotŭ, fiiulŭ lui David, și pe Abihaĭl, fiica lui Eliabŭ, fiiulŭ lui Isaĭ. 18 Care și născuse lui de la ea pe Iaeș, Șamaria, și Zaham. 19 Și după aceasta luă pe Maaca, fiica lui Absalom; și ea îĭ născu pe Abia, Ataĭ, Ziza, și Șelomit. 21 Și Roboboamŭ iubi pe Maaca, fiica lui Absalom, mai multŭ decîtŭ pe toate femeile sale și concubinele sale; căci luă optŭ-spre-dece femeĭ și șeseș-deș de concubine, și făcu treĭ-spre-dece-deș de fiiĭ și șeseș-deș de fete. 22 Și puse Roboboamŭ pe Abia, fiiulŭ Maacăi, capŭ peste domni, preste frațiĭ seĭ; căci voiă să îĭ facă rege. 23 Și lucră cu minte, și împărți pe toțĭ feciorĭ luĭ în toate ținuturile lui Iuda și Beniamin, prin toate cetățile cele întărite, și dădu hrană multă lorŭ. Și căută femeĭ multe.

Invasiunea lui Șișacŭ, regele Egiptului, în Iuda. Supunerea lui Roboboamŭ prin pocăință.

12 Și *cînd se urcă lui Roboboamŭ regatulŭ, și se întări, părăsi el legea lui Iehova, și tot Israelulŭ cu elŭ.
2 Și în de-cinci ani ai regelui Roboboamŭ, se sui Șișacŭ, regele Egiptului, asupra Ierusalimului, căci păcătuiseră
3 înaintea lui Iehova, 1200 de care, 60 de miĭ de călăreț, și nu era număru de oștire ce venise cu elŭ din Egipt: Libienĭ, Sukkiĭ, și Etiopienĭ. 4 Și căută cetățile cele întărite ale lui Iuda, și ajunse pînă la Ierusalimŭ.
5 Și veni *Șemaia, proorocŭl, la Roboboamŭ și la maĭ mulțiĭ lui Iuda, carĭ se adunaseră la Ierusalimŭ de dinaintea lui Șișacŭ, și le zise cătră dînșiĭ: Așa dice Iehova: Voĭ v'aĭ părăsitŭ, de aceea vă las și eŭ pe voĭ în mîna lui Șișacŭ. 6 Deci *se umiliră maĭ marĭ lui Israelŭ și regele, și ziseră: Drept este Iehova.
7 Și Iehova văzêndŭ, că se umiliră, fu cuvîntulŭ lui Iehova către Șemaia, ședêndŭ: S'aŭ umilitŭ; nu-i voiŭ stîrpi, ci voiŭ pune pe unŭ mĭcŭ ajutoru mieŭ în Ierusalimŭ prin mîna lui Șișacŭ. 8 Dară *ei vorŭ fi supușĭ lui, și vor cunoaște deosebirea ce *e între mine și între slujirea împărăției pămînteștĭ.
9 Și se sui Șișacŭ, regele Egiptului, în Ierusalimŭ, și luă tesaurele casei lui Iehova și tesaurele casei regelui: luă totŭ; și luă scuturile de aurŭ, pe carele *le făcuse Solomon. 10 În locuiŭ luĭ luă regele Roboboamŭ scuturi de aramă, și le dădu în mîinile capilorŭ alergătorilorŭ, carĭ păzeaŭ ușa palatului regelui. 11 Și ori-cînd intra regele în casa lui Iehova, veniaŭ alergătorĭi, și le purtaŭ, și erăŭ-le aduse la camera alergătorilorŭ. 12 Și pentrucă se smeri, de acolo se întoarse mînia lui Iehova de la d'însulŭ, și nu-lŭ stîrpi cu totulŭ; căci era în Iuda ceva bunŭ.
13 Și se întări regele Roboboamŭ în Ierusalimŭ, și domni; *de patru-deș și unŭ de aniĭ era Roboboamŭ, cînd se făcu rege, și a *patru-spre-deș aniĭ domni în Ierusalimŭ, la cetatea, pre care Iehova o alesese din toate semințiile lui Israelŭ, ca să-și pună numele seŭ acolo. Și numele mumeĭ lui era Naama, *Amonită. 14 Și elŭ făcu reŭ; căci nu și-a îndreptatŭ inima ca să caute pe Iehova.
15 Și faptele lui Roboboamŭ, cele d'întîiŭ și cele de pe urmă, iată ele sînt scrise în cartea lui Șemaia, proorocŭl, și a lui Iddo, văzătorŭl, în cartea cercetăriloră: *Și ja pentru lui Roboboamŭ și pentru Ieroboamŭ fură totŭ-deauna. 16 Și adormi Roboboamŭ cu părinții seĭ, și se înmormîntă în cetatea lui David. Și Abia, fiiulŭ seŭ, domni în locul seŭ.

Domnia lui Abia, fiiulŭ lui Roboboamŭ, și a lui Asa, nepotulŭ lui.

13 În anulŭ alŭ optŭ-spre-decilea alŭ regelui Ieroboamŭ se făcu Abia rege preste Iuda. 2 Trei anĭ domni elŭ în Ierusalimŭ; și numele mumeĭ lui era *Micaia, fiica lui Uriel, din Ghibea.
Și a fostŭ resbelŭ între Abia și între Ieroboamŭ. 3 Și Abia începu lupta cu trupe de viteaziĭ de oștire, patru-sute miĭ de bărbațĭ aleșĭ; și Ieroboamŭ înșiruĭ de resbelŭ asupra lui oștire de optŭ-spre-deș de miĭ de bărbațĭ aleșĭ, bărbațĭ viteaziĭ.
4 Și se puse Abia pe munțele *Țemaraimŭ, care se află pe munțiĭ lui Efraimŭ, și dise: Ieroboame, și tot Israelŭ, ascultați-mĭ! 5 Oare nu știțĭ, că Iehova, Dumnedeulŭ lui Israelŭ, *a datŭ regatulŭ preste Israelŭ lui Davidŭ în eternŭ, lui și fiiĭloră lui, *prin legămîntŭ de sare? 6 Dară Ieroboamŭ, fiiulŭ lui Nebatŭ, unŭ servitorŭ alŭ lui Solomon, fiiulŭ lui Davidŭ, se ridică și se răsculă asupra domnului seŭ. 7 Și se *adunară la d'însulŭ oameni neroșiniĭ, irecheșĭ, și se arătară fățișĭ asupra lui Roboboamŭ, fiiulŭ lui Solomon; căndŭ Roboboamŭ era tînărŭ și slabŭ la inimă, și nu putu a li se împotrivi. 8 Și acumŭ, dicețĭ, că vĕ vețĭ împotrivi regatuluĭ lui Iehova în mîna fiiloră lui Davidŭ, pentrucă sînțĭ în mulțime mare, și aveț cu voĭ vițeĭ de aurŭ, pre carĭ Ieroboamŭ vĕ-i *făcutŭ dumneĭ. 9 Au nu aĭ respinsŭ voĭ pre preoțiĭ lui Iehova, pre fiiĭ lui Aaron, și pre leviță, și vĕ aț făcutŭ preoțiĭ, ca pe popoarele altorŭ țerĭ? Toți cîțĭ ce vin cu un boŭ tînĕrŭ și cu șeseș berbecĭ, ca să se consacre, aceștia se fac preoțiĭ celoră ce nu sînt Dumnedeĭ. 10 Dară pentru noĭ, Iehova este Dumnedeulŭ nostru, și nu l'amŭ părăsitŭ; și preoțiĭ, carĭ slujescŭ lui Aaron, servescŭ lui Iehova, și Leviții sînt în dregătoriile lorŭ. 11 Și ard lui Iehova în fie-care dimineță și în fie-care seară arderi de tămîe; și pîne *pe masa curată, și pălămîdarulŭ de aurŭ cu candelele sale, ca să ardă în fie-care seară, căci noĭ păzimŭ cele de păzitŭ ale lui Iehova, Dumnedeulŭ nostru, dară voĭ l'aț părăsitŭ. 12 Și iată, cu noĭ în fruntea noștră Dumnedeŭ *și preoțiĭ lui, și trîmbițele resunătore, carĭ să sune în contra voastră. Fiiĭ ai lui Israelŭ, nu vĕ luptați cu Iehova, Dumnedeulŭ părinților voștri, căci nu veț propăși.

13 Dară Ieroboamŭ pusese pândaşĭ, carĭ să
viue pe din dosulŭ lorŭ, aşa că oştirea era
în faţa lui Iuda, şi pândaşiĭ în dosulŭ lorŭ.
14 Şi cănd s'a uitatŭ Iuda, iacă lupta era din faţă
şi din dosŭ! Atunci strigară către Iehova,
15 şi preoţiĭ sufleră din trîmbiţĭ. Şi bărbaţiĭ lui Iuda sunară; şi s'a întîmplatŭ, cănd băr-
baţiĭ lui Iuda au sunatŭ, că a lovit Dumnedeŭ
16 pe Ieroboamŭ şi pe toţĭ Israeliţiĭ înaintea
lui Abiia şi a lui Iuda. Şi fiiĭ lui Israel
fugiră de dinaintea lui Iuda, şi Dumnedeŭ
17 i-a dată în mînele lorŭ. Şi Abiia şi popo-
rulŭ seŭ făcură mărire mare între eĭ, şi
căzură morţi din Israeliĭ cinci sute miĭ de
18 bărbaţi aleşi.
19 Aşa fură smeliţi atunci fiiĭ lui Israel;
şi fiiĭ lui Iuda se făcură tari; căcĭ s'au în-
credinţatŭ în Iehova, Dumnedeŭl părinţilorŭ
20 lorŭ. Şi urmări Abiia pre Ieroboamŭ, şi-i
luă cetăţile: Beth Elulŭ cu cătunele sale, Ie-
şana cu cătunele sale, şi Efraimulŭ cu ca-
21 tunele sale. Şi Ieroboamŭ nu mai avu pu-
tere în zilele lui Abiia; şi Iehova l-a lovit,
22 şi a murit. Şi Abiia se întări, şi-şi luă pentru-sine
femeĭ, şi făcu douăzecĭ şi cinci de
fiiĭ şi şease-spre-dece fete.
23 Şi celelalte fapte ale lui Abiia, şi căile
sale, şi vorbele sale, sunt scrise în scrierea
profetului Iddo. Şi Abiia adormi cu pă-
rinţiĭ seĭ, şi fu înmormîntatŭ în cetatea lui
Davidŭ.

Domnia lui Asa; războiŭ şi întemeiere lui Zerahŭ şi a armatei sale.

14 Şi Asa, fiiulŭ seŭ, domni în locul seŭ.
În zilele lui fură sece de ani de pace.
2 Şi Asa ce era bunŭ şi drept în
ochiĭ lui Iehova, Dumnedeŭl seŭ; 3 şi dă-
rîmă altarele străine şi înălţimile, şi
4 sfărîmă stîlpiĭ, şi tăĭă Aşerimile; şi zise
lui Iuda să caute pe Iehova, Dumnedeŭl
părinţilorŭ lorŭ, şi să împlinească Legea şi
5 porunca. Şi depărtă din toate cetăţile lui
Iuda înălţimile şi chipurile stîlpaĭ. Şi re-
gatulŭ seŭ păce sugeă d'înaintea.
6 Şi zidi cetăţi întărite în Iuda; căcĭ ţără
avea pace, şi nu fusă nici unŭ resbelŭ a-
supra lui în anii aceştiĭ; căcĭ Iehova i dădu
7 repaus. Şi ală dise către Iuda: Să zidimŭ
aceste cetăţi, şi să le împrejmuimŭ cu zidurĭ,
cu turnurĭ, porţi şi zăvoare. Ţara mai este
liniştă a noastră, pentru-că noi căutămŭ pe
Iehova, Dumnedeŭl nostru; noi l'amŭ că-
utatŭ, şi ellă ne-a datŭ repaus de jurŭ împre-
juru. Deci zidirĭ şi prosperară. 8 Şi avea
Asa o oste din Iuda, treĭ sute miĭ, purtă-
torĭ de scuturĭ şi de lănci, şi din Beniamin
două sute optă-deci miĭ, purtătorĭ de scu-
turĭ, şi întinzătorĭ de arcŭ; toţĭ aceştia erau
bărbaţi viteziĭ.
9 Şi eşi în contra lorŭ Zerahŭ, Etiopianulŭ,
cu o oste de o mie de miĭ, şi trei
sute care; şi veni până la Maresa. 10 Şi eşi
Asa înaintea lui, şi se înşiră de bătaiă în
valea Tefata, lîngă Maresa. 11 Şi strigă Asa
către Iehova, Dumnedeŭl seŭ, şi dise: Ie-
hova, Nimicĭ nu-ţĭ este a ajuta pre celŭ pu-
ternicŭ sau pre celŭ fără putere. Ajută-ne,
Iehova, Dumnedeŭlŭ nostru! căcĭ pe tine ne
rezimămŭ, şi în numele tĕu amŭ venitŭ a-
supra acestŭi mulţimi. Tu, Iehova, eşti Dum-
nedeŭlŭ nostru; să nu capete în tine nimicŭ
12 nimica. Şi bătu Iehova pre Etiopianĭ înain-
tea lui Asa şi a lui Iuda; şi Etiopianiĭ fugiră.
13 Şi Asa şi poporulŭ, carele era cu elŭ,
i urmăriră până la Gherara, şi căzură
morţi d'între Etiopianĭ că n'avură mîntuire
de înaintea lui Iehova şi înaintea oştirei lui. Şi Iuda
duse de acolo o mulţime de prădă. 14 Şi bătură toate
cetăţile d'împrejurulŭ Gherarului; căcĭ spai-
ma lui Iehova era preste d'înşiĭ; şi ei prădară
toate cetăţile; că prădă multă era în
ele. 15 Şi loviră corturile vitelorŭ, şi duseră
de acolo oĭ multe şi cămile, şi se întorseră
la Ierusalim.

Cuvîntarea lui Dumnedeŭ către Asa prin Azaria; reformarea lui Asa; pace şi prosperitate pe vremea lui.

15 Şi a fostŭ spiritulŭ lui Dumnedeŭ peste
2 Azaria, fiiulŭ lui Odedŭ. 2 Şi eşi pe în-
tîmpinarea lui Asa, şi dise către d'însulŭ: Ascul-
taţĭ-mă, tu Asa şi tot Iuda şi Beniamin! Ia
Iehova este cu voi, cănd voi sînteţĭ cu elŭ;
şi dacă-l veţĭ căuta, şi elŭ se va lăsa
să fie găsitŭ de voi; ară dacă-l veţĭ părăsi
pre elŭ, şi elŭ vă va părăsi pre voi. 3 Multe
zile Israel a fostŭ fără de adevăratulŭ Dum-
nedeŭ, şi fără de preotŭ învăţătorĭ, şi fără
de lege. 4 Dară s'a întorsŭ în strîmtorarea
lorŭ către Iehova, Dumnedeŭl lui Israel,
şi l'a căutatŭ, şi elŭ se lăsă să fie găsitŭ
de eĭ. 5 În acele timpurĭ nu era pace pentru
celŭ ce eşia şi pentru celŭ ce intra, că
mari turburărĭ erau între toţĭ locuitorĭ
pămîntenĭ. 6 Una popora se lovea de altă
naţiune, şi o cetate de altă cetate; că Dum-

nedeŭ l'a turburatŭ cu tot felulŭ de strîmto-
rare. 7 Dară voi întăriţi-vă, şi să nu slăbească
mînele vostre! Căcĭ este resplătire pentru
lucrulŭ vostru.
8 Şi audiŭ Asa aceste cuvinte şi profeţia
lui Odedŭ, profetulŭ, se întări, şi de-
părtă urîciunile din toată ţara lui Iuda
şi ale lui Beniamin, şi din cetăţile, pre
cari le luase în munţiĭ lui Efraimŭ; şi în-
noi altarulŭ lui Iehova, care era înaintea
pridvorului lui Iehova. 9 Şi adună pre toată
Iuda şi Beniamin, şi cu d'însiĭ pre străiniĭ
din Efraim, din Manase şi din Simeon;
căcĭ mulţi din Israelŭ trecură la d'însulŭ,
văzîndu-se Iehova, Dumnedeŭlŭ seŭ, era cu
elŭ. 10 Şi se adunară la Ierusalim în
luna a treia, a anului alŭ cinci-spre-dece-lea
al domniei lui Asa; 11 şi sacrificară lui Ie-
hova în acestă di din prada pe care o adu-
seseră, şapte sute de boĭ, şi şapte miĭ de oĭ;
12 şi intrară în legămîntŭ, de a căuta pre Ie-
hova, Dumnedeŭl părinţilorŭ lorŭ, cu toată
inima lorŭ şi cu toată sufletulŭ lorŭ: 13 Ca de-
sigur, cine nu va căuta pre Iehova, Dum-
nedeŭlŭ lui Israel, acela să se omoare, de
la mic până la mare, de la bărbaţi până
la femeĭ. 14 Şi ei jurară lui Iehova cu voce
tare şi cu strigăte de bucurie, şi cu trîm-
biţe şi bucium. 15 Şi întregulŭ Iuda se bu-
cură de acestŭ jurămîntŭ; căcĭ cu toată
inima lorŭ jurasără, şi cu toată voinţa lorŭ
l'au căutatŭ; şi elŭ se lăsă să fie găsitŭ de
eĭ, şi Iehova le dădu repaus jur împrejurŭ.
16 Şi pe Maaca, mumaa lui Asa, regele, ală
o depusă, ca să nu fie regină; fiindcă fă-
cuse unŭ chipŭ alŭ Aşerimei. Şi Asa tăiă
chipulŭ eĭ, îlŭ sfărîmă, şi-l arse lîngă pîr-
ciulŭ Kedronŭ. 17 Dară înălţimile nu s'au dă-
rîmatŭ din Israelŭ; totuşĭ inima lui Asa
era întregă în toate zilele sale. 18 Şi a adusŭ
în casa lui Dumnedeŭ pre cele consacrate de
părinţiĭ seĭ, şi pre cele consacrate de
sine-însŭ: argintŭ şi aurŭ şi vase. 19 Şi
n'a mai fostŭ nici unŭ resbelŭ, pînă la alŭ
treĭ-dec-şi-cincilea anŭ alŭ domniei lui Asa.

Războiŭ lui Baasa în fostă; Asa, neascultînd cuvîntarea lui Dumnedeŭ, se mîniă şi-l pedepseşte; bolile şi moartea lui Asa.

16 În anulŭ alŭ treĭ-spre-şi şeselea alŭ dome-
nieĭ lui Asa, se sui Baasa, regele lui Is-
rael, asupra lui Iuda, şi zidi Rama, ca să
nu lase pe nimenea să iasă sau să intre la
2 Asa, regele lui Iuda. Atunci lui Asa scoase
argintŭ şi aurŭ din tezaurele casei lui Ie-
hova şi ale casei regelui, şi trimise la
Benhadadŭ, regele Siriei, care locuia la
Damasc, dicîndu-i: 3 Să fie legătură între
mine şi între tine, cum a fostŭ între părinţiĭ
meĭ şi părinţiĭ tĕi; iacă, ţĭ-am trimes
argintŭ şi aurŭ: mergi, desfă legămîntulŭ
tĕu cu Baasa, regele lui Israelŭ, ca să
se tragă de la mine. 4 Şi ascultă Benhadadŭ
pe regele Asa, şi trimise pre maĭ marii
oştirei sale asupra cetăţilorŭ lui Israelŭ,
şi bătură Ijonulŭ, şi Danulŭ şi Abelŭ-Maimulŭ
şi toate întăriturile de provizieĭ ale lui
Neftali.
5 Şi cumŭ audi Baasa de aceste, se opri de
la zidirea Ramei, şi puse capătŭ lucrului seu.
6 Dară Asa, regele, luă pre întregulŭ Iuda,
şi rădicară de la Rama pietrele şi lemnele
ei, cu cari zidise Baasa; şi ellă cu d'însele
zidi Gheba şi Miţpa.
7 În acelŭ timpŭ veni Hanani, vidzătorulŭ,
la Asa, regele lui Iuda, şi dise către d'în-
sulŭ: Fiindă-că te-ai rezimatŭ pe regele Si-
riei, şi nu te-ai rezimatŭ pe Iehova, Dum-
nedeŭlŭ tĕu, pentru aceea a scăpatŭ ostea
regelui Siriei din mîna ta. 8 Aĭ nu erau Eti-
opianiĭ şi Libieniĭ o oste mare, cu multe
care şi călăreţĭ? Dară fiindă-că te-ai rezi-
matŭ pe Iehova, de aceea l-a datŭ în mîna
ta. 9 Căcĭ ochiĭ lui Iehova vădŭ preste totŭ
pămîntulŭ, ca să se arete tare către acelŭ,
care stă cu inima întregă către d'însulŭ.
În nebunescŭ ai lucratŭ în aceasta; deci de
acumŭ înainte vei avea resbele.
10 Şi Asa se mîniă asupra văzătorului, şi-l bă-
gă în închisóre; căcĭ era înfuriatŭ asupra
lui pentru aceasta. Şi totŭ în acelŭ timpŭ
apăsă Asa pe uniĭ din popor.
11 Şi iacă, faptele lui Asa, celŭ d'întîiŭ şi
celŭ de pe urmă, iacă, acestea sunt scrise
în Cartea Regilorŭ lui Iuda şi ai lui Israel.
12 În anulŭ treĭ-deci şi noulea alŭ domni-
eĭ sale se îmbolnăvi Asa de picióre, şi boa-
la sa se întări; dară nici în boala sa n'a căutatŭ
pe Iehova, ci pre medicĭ. 13 Şi adormi Asa
cu părinţiĭ seĭ, şi muri în anulŭ alŭ patru-
deci şi unulea alŭ domniei sale. 14 Şi-l în-
mormîntară în mormîntulŭ seŭ, pre care
şi-lŭ săpase în cetatea lui Davidŭ; şi-lŭ
culcară pe unŭ aşternutŭ, pe care îl în-
plinse cu aromate şi cu tot felulŭ de mes-
teşugite mirodenii, pregătite după artea fă-
cătorilorŭ de mirŭ, şi-i făcură o arătosă arsóre.

Domnia cea bună şi faptele cele bune ale lui Iosafat.

17 Şi a lui Iosafatŭ, fiiulŭ seŭ, domni în loculŭ seŭ,
şi se întări împotriva lui Israelŭ. 2 Aşădă

a 2 Cron. 20. 31. b 1 Rege. 22. 43. c 2 Cron. 20. 32. d 2 Cron. 19. 3. e 2 Cron. 19. 4. f 2 Cron. 19. 5. g 2 Cron. 19. 6. h 2 Cron. 19. 7. i 2 Cron. 19. 8. k 2 Cron. 19. 9. l 2 Cron. 19. 10. m 2 Cron. 19. 11. n 2 Cron. 20. 1. o 2 Cron. 20. 2. p 2 Cron. 20. 3. q 2 Cron. 20. 4. r 2 Cron. 20. 5. s 2 Cron. 20. 6. t 2 Cron. 20. 7. u 2 Cron. 20. 8. v 2 Cron. 20. 9. w 2 Cron. 20. 10. x 2 Cron. 20. 11. y 2 Cron. 20. 12. z 2 Cron. 20. 13. a 2 Cron. 20. 14. b 2 Cron. 20. 15. c 2 Cron. 20. 16. d 2 Cron. 20. 17. e 2 Cron. 20. 18. f 2 Cron. 20. 19. g 2 Cron. 20. 20. h 2 Cron. 20. 21. i 2 Cron. 20. 22. k 2 Cron. 20. 23. l 2 Cron. 20. 24. m 2 Cron. 20. 25. n 2 Cron. 20. 26. o 2 Cron. 20. 27. p 2 Cron. 20. 28. q 2 Cron. 20. 29. r 2 Cron. 20. 30. s 2 Cron. 20. 31. t 2 Cron. 20. 32. u 2 Cron. 20. 33. v 2 Cron. 20. 34. w 2 Cron. 20. 35. x 2 Cron. 20. 36. y 2 Cron. 20. 37. z 2 Cron. 20. 38. a 2 Cron. 20. 39. b 2 Cron. 20. 40. c 2 Cron. 20. 41. d 2 Cron. 20. 42. e 2 Cron. 20. 43. f 2 Cron. 20. 44. g 2 Cron. 20. 45. h 2 Cron. 20. 46. i 2 Cron. 20. 47. k 2 Cron. 20. 48. l 2 Cron. 20. 49. m 2 Cron. 20. 50. n 2 Cron. 20. 51. o 2 Cron. 20. 52. p 2 Cron. 20. 53. q 2 Cron. 20. 54. r 2 Cron. 20. 55. s 2 Cron. 20. 56. t 2 Cron. 20. 57. u 2 Cron. 20. 58. v 2 Cron. 20. 59. w 2 Cron. 20. 60. x 2 Cron. 20. 61. y 2 Cron. 20. 62. z 2 Cron. 20. 63. a 2 Cron. 20. 64. b 2 Cron. 20. 65. c 2 Cron. 20. 66. d 2 Cron. 20. 67. e 2 Cron. 20. 68. f 2 Cron. 20. 69. g 2 Cron. 20. 70. h 2 Cron. 20. 71. i 2 Cron. 20. 72. k 2 Cron. 20. 73. l 2 Cron. 20. 74. m 2 Cron. 20. 75. n 2 Cron. 20. 76. o 2 Cron. 20. 77. p 2 Cron. 20. 78. q 2 Cron. 20. 79. r 2 Cron. 20. 80. s 2 Cron. 20. 81. t 2 Cron. 20. 82. u 2 Cron. 20. 83. v 2 Cron. 20. 84. w 2 Cron. 20. 85. x 2 Cron. 20. 86. y 2 Cron. 20. 87. z 2 Cron. 20. 88. a 2 Cron. 20. 89. b 2 Cron. 20. 90. c 2 Cron. 20. 91. d 2 Cron. 20. 92. e 2 Cron. 20. 93. f 2 Cron. 20. 94. g 2 Cron. 20. 95. h 2 Cron. 20. 96. i 2 Cron. 20. 97. k 2 Cron. 20. 98. l 2 Cron. 20. 99. m 2 Cron. 20. 100. n 2 Cron. 20. 101. o 2 Cron. 20. 102. p 2 Cron. 20. 103. q 2 Cron. 20. 104. r 2 Cron. 20. 105. s 2 Cron. 20. 106. t 2 Cron. 20. 107. u 2 Cron. 20. 108. v 2 Cron. 20. 109. w 2 Cron. 20. 110. x 2 Cron. 20. 111. y 2 Cron. 20. 112. z 2 Cron. 20. 113. a 2 Cron. 20. 114. b 2 Cron. 20. 115. c 2 Cron. 20. 116. d 2 Cron. 20. 117. e 2 Cron. 20. 118. f 2 Cron. 20. 119. g 2 Cron. 20. 120. h 2 Cron. 20. 121. i 2 Cron. 20. 122. k 2 Cron. 20. 123. l 2 Cron. 20. 124. m 2 Cron. 20. 125. n 2 Cron. 20. 126. o 2 Cron. 20. 127. p 2 Cron. 20. 128. q 2 Cron. 20. 129. r 2 Cron. 20. 130. s 2 Cron. 20. 131. t 2 Cron. 20. 132. u 2 Cron. 20. 133. v 2 Cron. 20. 134. w 2 Cron. 20. 135. x 2 Cron. 20. 136. y 2 Cron. 20. 137. z 2 Cron. 20. 138. a 2 Cron. 20. 139. b 2 Cron. 20. 140. c 2 Cron. 20. 141. d 2 Cron. 20. 142. e 2 Cron. 20. 143. f 2 Cron. 20. 144. g 2 Cron. 20. 145. h 2 Cron. 20. 146. i 2 Cron. 20. 147. k 2 Cron. 20. 148. l 2 Cron. 20. 149. m 2 Cron. 20. 150. n 2 Cron. 20. 151. o 2 Cron. 20. 152. p 2 Cron. 20. 153. q 2 Cron. 20. 154. r 2 Cron. 20. 155. s 2 Cron. 20. 156. t 2 Cron. 20. 157. u 2 Cron. 20. 158. v 2 Cron. 20. 159. w 2 Cron. 20. 160. x 2 Cron. 20. 161. y 2 Cron. 20. 162. z 2 Cron. 20. 163. a 2 Cron. 20. 164. b 2 Cron. 20. 165. c 2 Cron. 20. 166. d 2 Cron. 20. 167. e 2 Cron. 20. 168. f 2 Cron. 20. 169. g 2 Cron. 20. 170. h 2 Cron. 20. 171. i 2 Cron. 20. 172. k 2 Cron. 20. 173. l 2 Cron. 20. 174. m 2 Cron. 20. 175. n 2 Cron. 20. 176. o 2 Cron. 20. 177. p 2 Cron. 20. 178. q 2 Cron. 20. 179. r 2 Cron. 20. 180. s 2 Cron. 20. 181. t 2 Cron. 20. 182. u 2 Cron. 20. 183. v 2 Cron. 20. 184. w 2 Cron. 20. 185. x 2 Cron. 20. 186. y 2 Cron. 20. 187. z 2 Cron. 20. 188. a 2 Cron. 20. 189. b 2 Cron. 20. 190. c 2 Cron. 20. 191. d 2 Cron. 20. 192. e 2 Cron. 20. 193. f 2 Cron. 20. 194. g 2 Cron. 20. 195. h 2 Cron. 20. 196. i 2 Cron. 20. 197. k 2 Cron. 20. 198. l 2 Cron. 20. 199. m 2 Cron. 20. 200. n 2 Cron. 20. 201. o 2 Cron. 20. 202. p 2 Cron. 20. 203. q 2 Cron. 20. 204. r 2 Cron. 20. 205. s 2 Cron. 20. 206. t 2 Cron. 20. 207. u 2 Cron. 20. 208. v 2 Cron. 20. 209. w 2 Cron. 20. 210. x 2 Cron. 20. 211. y 2 Cron. 20. 212. z 2 Cron. 20. 213. a 2 Cron. 20. 214. b 2 Cron. 20. 215. c 2 Cron. 20. 216. d 2 Cron. 20. 217. e 2 Cron. 20. 218. f 2 Cron. 20. 219. g 2 Cron. 20. 220. h 2 Cron. 20. 221. i 2 Cron. 20. 222. k 2 Cron. 20. 223. l 2 Cron. 20. 224. m 2 Cron. 20. 225. n 2 Cron. 20. 226. o 2 Cron. 20. 227. p 2 Cron. 20. 228. q 2 Cron. 20. 229. r 2 Cron. 20. 230. s 2 Cron. 20. 231. t 2 Cron. 20. 232. u 2 Cron. 20. 233. v 2 Cron. 20. 234. w 2 Cron. 20. 235. x 2 Cron. 20. 236. y 2 Cron. 20. 237. z 2 Cron. 20. 238. a 2 Cron. 20. 239. b 2 Cron. 20. 240. c 2 Cron. 20. 241. d 2 Cron. 20. 242. e 2 Cron. 20. 243. f 2 Cron. 20. 244. g 2 Cron. 20. 245. h 2 Cron. 20. 246. i 2 Cron. 20. 247. k 2 Cron. 20. 248. l 2 Cron. 20. 249. m 2 Cron. 20. 250. n 2 Cron. 20. 251. o 2 Cron. 20. 252. p 2 Cron. 20. 253. q 2 Cron. 20. 254. r 2 Cron. 20. 255. s 2 Cron. 20. 256. t 2 Cron. 20. 257. u 2 Cron. 20. 258. v 2 Cron. 20. 259. w 2 Cron. 20. 260. x 2 Cron. 20. 261. y 2 Cron. 20. 262. z 2 Cron. 20. 263. a 2 Cron. 20. 264. b 2 Cron. 20. 265. c 2 Cron. 20. 266. d 2 Cron. 20. 267. e 2 Cron. 20. 268. f 2 Cron. 20. 269. g 2 Cron. 20. 270. h 2 Cron. 20. 271. i 2 Cron. 20. 272. k 2 Cron. 20. 273. l 2 Cron. 20. 274. m 2 Cron. 20. 275. n 2 Cron. 20. 276. o 2 Cron. 20. 277. p 2 Cron. 20. 278. q 2 Cron. 20. 279. r 2 Cron. 20. 280. s 2 Cron. 20. 281. t 2 Cron. 20. 282. u 2 Cron. 20. 283. v 2 Cron. 20. 284. w 2 Cron. 20. 285. x 2 Cron. 20. 286. y 2 Cron. 20. 287. z 2 Cron. 20. 288. a 2 Cron. 20. 289. b 2 Cron. 20. 290. c 2 Cron. 20. 291. d 2 Cron. 20. 292. e 2 Cron. 20. 293. f 2 Cron. 20. 294. g 2 Cron. 20. 295. h 2 Cron. 20. 296. i 2 Cron. 20. 297. k 2 Cron. 20. 298. l 2 Cron. 20. 299. m 2 Cron. 20. 300. n 2 Cron. 20. 301. o 2 Cron. 20. 302. p 2 Cron. 20. 303. q 2 Cron. 20. 304. r 2 Cron. 20. 305. s 2 Cron. 20. 306. t 2 Cron. 20. 307. u 2 Cron. 20. 308. v 2 Cron. 20. 309. w 2 Cron. 20. 310. x 2 Cron. 20. 311. y 2 Cron. 20. 312. z 2 Cron. 20. 313. a 2 Cron. 20. 314. b 2 Cron. 20. 315. c 2 Cron. 20. 316. d 2 Cron. 20. 317. e 2 Cron. 20. 318. f 2 Cron. 20. 319. g 2 Cron. 20. 320. h 2 Cron. 20. 321. i 2 Cron. 20. 322. k 2 Cron. 20. 323. l 2 Cron. 20. 324. m 2 Cron. 20. 325. n 2 Cron. 20. 326. o 2 Cron. 20. 327. p 2 Cron. 20. 328. q 2 Cron. 20. 329. r 2 Cron. 20. 330. s 2 Cron. 20. 331. t 2 Cron. 20. 332. u 2 Cron. 20. 333. v 2 Cron. 20. 334. w 2 Cron. 20. 335. x 2 Cron. 20. 336. y 2 Cron. 20. 337. z 2 Cron. 20. 338. a 2 Cron. 20. 339. b 2 Cron. 20. 340. c 2 Cron. 20. 341. d 2 Cron. 20. 342. e 2 Cron. 20. 343. f 2 Cron. 20. 344. g 2 Cron. 20. 345. h 2 Cron. 20. 346. i 2 Cron. 20. 347. k 2 Cron. 20. 348. l 2 Cron. 20. 349. m 2 Cron. 20. 350. n 2 Cron. 20. 351. o 2 Cron. 20. 352. p 2 Cron. 20. 353. q 2 Cron. 20. 354. r 2 Cron. 20. 355. s 2 Cron. 20. 356. t 2 Cron. 20. 357. u 2 Cron. 20. 358. v 2 Cron. 20. 359. w 2 Cron. 20. 360. x 2 Cron. 20. 361. y 2 Cron. 20. 362. z 2 Cron. 20. 363. a 2 Cron. 20. 364. b 2 Cron. 20. 365. c 2 Cron. 20. 366. d 2 Cron. 20. 367. e 2 Cron. 20. 368. f 2 Cron. 20. 369. g 2 Cron. 20. 370. h 2 Cron. 20. 371. i 2 Cron. 20. 372. k 2 Cron. 20. 373. l 2 Cron. 20. 374. m 2 Cron. 20. 375. n 2 Cron. 20. 376. o 2 Cron. 20. 377. p 2 Cron. 20. 378. q 2 Cron. 20. 379. r 2 Cron. 20. 380. s 2 Cron. 20. 381. t 2 Cron. 20. 382. u 2 Cron. 20. 383. v 2 Cron. 20. 384. w 2 Cron. 20. 385. x 2 Cron. 20. 386. y 2 Cron. 20. 387. z 2 Cron. 20. 388. a 2 Cron. 20. 389. b 2 Cron. 20. 390. c 2 Cron. 20. 391. d 2 Cron. 20. 392. e 2 Cron. 20. 393. f 2 Cron. 20. 394. g 2 Cron. 20. 395. h 2 Cron. 20. 396. i 2 Cron. 20. 397. k 2 Cron. 20. 398. l 2 Cron. 20. 399. m 2 Cron. 20. 400. n 2 Cron. 20. 401. o 2 Cron. 20. 402. p 2 Cron. 20. 403. q 2 Cron. 20. 404. r 2 Cron. 20. 405. s 2 Cron. 20. 406. t 2 Cron. 20. 407. u 2 Cron. 20. 408. v 2 Cron. 20. 409. w 2 Cron. 20. 410. x 2 Cron. 20. 411. y 2 Cron. 20. 412. z 2 Cron. 20. 413. a 2 Cron. 20. 414. b 2 Cron. 20. 415. c 2 Cron. 20. 416. d 2 Cron. 20. 417. e 2 Cron. 20. 418. f 2 Cron. 20. 419. g 2 Cron. 20. 420. h 2 Cron. 20. 421. i 2 Cron. 20. 422. k 2 Cron. 20. 423. l 2 Cron. 20. 424. m 2 Cron. 20. 425. n 2 Cron. 20. 426. o 2 Cron. 20. 427. p 2 Cron. 20. 428. q 2 Cron. 20. 429. r 2 Cron. 20. 430. s 2 Cron. 20. 431. t 2 Cron. 20. 432. u 2 Cron. 20. 433. v 2 Cron. 20. 434. w 2 Cron. 20. 435. x 2 Cron. 20. 436. y 2 Cron. 20. 437. z 2 Cron. 20. 438. a 2 Cron. 20. 439. b 2 Cron. 20. 440. c 2 Cron. 20. 441. d 2 Cron. 20. 442. e 2 Cron. 20. 443. f 2 Cron. 20. 444. g 2 Cron. 20. 445. h 2 Cron. 20. 446. i 2 Cron. 20. 447. k 2 Cron. 20. 448. l 2 Cron. 20. 449. m 2 Cron. 20. 450. n 2 Cron. 20. 451. o 2 Cron. 20. 452. p 2 Cron. 20. 453. q 2 Cron. 20. 454. r 2 Cron. 20. 455. s 2 Cron. 20. 456. t 2 Cron. 20. 457. u 2 Cron. 20. 458. v 2 Cron. 20. 459. w 2 Cron. 20. 460. x 2 Cron. 20. 461. y 2 Cron. 20. 462. z 2 Cron. 20. 463. a 2 Cron. 20. 464. b 2 Cron. 20. 465. c 2 Cron. 20. 466. d 2 Cron. 20. 467. e 2 Cron. 20. 468. f 2 Cron. 20. 469. g 2 Cron. 20. 470. h 2 Cron. 20. 471. i 2 Cron. 20. 472. k 2 Cron. 20. 473. l 2 Cron. 20. 474. m 2 Cron. 20. 475. n 2 Cron. 20. 476. o 2 Cron. 20. 477. p 2 Cron. 20. 478. q 2 Cron. 20. 479. r 2 Cron. 20. 480. s 2 Cron. 20. 481. t 2 Cron. 20. 482. u 2 Cron. 20. 483. v 2 Cron. 20. 484. w 2 Cron. 20. 485. x 2 Cron. 20. 486. y 2 Cron. 20. 487. z 2 Cron. 20. 488. a 2 Cron. 20. 489. b 2 Cron. 20. 490. c 2 Cron. 20. 491. d 2 Cron. 20. 492. e 2 Cron. 20. 493. f 2 Cron. 20. 494. g 2 Cron. 20. 495. h 2 Cron. 20. 496. i 2 Cron. 20. 497. k 2 Cron. 20. 498. l 2 Cron. 20. 499. m 2 Cron. 20. 500. n 2 Cron. 20. 501. o 2 Cron. 20. 502. p 2 Cron. 20. 503. q 2 Cron. 20. 504. r 2 Cron. 20. 505. s 2 Cron. 20. 506. t 2 Cron. 20. 507. u 2 Cron. 20. 508. v 2 Cron. 20. 509. w 2 Cron. 20. 510. x 2 Cron. 20. 511. y 2 Cron. 20. 512. z 2 Cron. 20. 513. a 2 Cron. 20. 514. b 2 Cron. 20. 515. c 2 Cron. 20. 516. d 2 Cron. 20. 517. e 2 Cron. 20. 518. f 2 Cron. 20. 519. g 2 Cron. 20. 520. h 2 Cron. 20. 521. i 2 Cron. 20. 522. k 2 Cron. 20. 523. l 2 Cron. 20. 524. m 2 Cron. 20. 525. n 2 Cron. 20. 526. o 2 Cron. 20. 527. p 2 Cron. 20. 528. q 2 Cron. 20. 529. r 2 Cron. 20. 530. s 2 Cron. 20. 531. t 2 Cron. 20. 532. u 2 Cron. 20. 533. v 2 Cron. 20. 534. w 2 Cron. 20. 535. x 2 Cron. 20. 536. y 2 Cron. 20. 537. z 2 Cron. 20. 538. a 2 Cron. 20. 539. b 2 Cron. 20. 540. c 2 Cron. 20. 541. d 2 Cron. 20. 542. e 2 Cron. 20. 543. f 2 Cron. 20. 544. g 2 Cron. 20. 545. h 2 Cron. 20. 546. i 2 Cron. 20. 547. k 2 Cron. 20. 548. l 2 Cron. 20. 549. m 2 Cron. 20. 550. n 2 Cron. 20. 551. o 2 Cron. 20. 552. p 2 Cron. 20. 553. q 2 Cron. 20. 554. r 2 Cron. 20. 555. s 2 Cron. 20. 556. t 2 Cron. 20. 557. u 2 Cron. 20. 558. v 2 Cron. 20. 559. w 2 Cron. 20. 560. x 2 Cron. 20. 561. y 2 Cron. 20. 562. z 2 Cron. 20. 563. a 2 Cron. 20. 564. b 2 Cron. 20. 565. c 2 Cron. 20. 566. d 2 Cron. 20. 567. e 2 Cron. 20. 568. f 2 Cron. 20. 569. g 2 Cron. 20. 570. h 2 Cron. 20. 571. i 2 Cron. 20. 572. k 2 Cron. 20. 573. l 2 Cron. 20. 574. m 2 Cron. 20. 575. n 2 Cron. 20. 576. o 2 Cron. 20. 577. p 2 Cron. 20. 578. q 2 Cron. 20. 579. r 2 Cron. 20. 580. s 2 Cron. 20. 581. t 2 Cron. 20. 582. u 2 Cron. 20. 583. v 2 Cron. 20. 584. w 2 Cron. 20. 585. x 2 Cron. 20. 586. y 2 Cron. 20. 587. z 2 Cron. 20. 588. a 2 Cron. 20. 589. b 2 Cron. 20. 590. c 2 Cron. 20. 591. d 2 Cron. 20. 592. e 2 Cron. 20. 593. f 2 Cron. 20. 594. g 2 Cron. 20. 595. h 2 Cron. 20. 596. i 2 Cron. 20. 597. k 2 Cron. 20. 598. l 2 Cron. 20. 599. m 2 Cron. 20. 600. n 2 Cron. 20. 601. o 2 Cron. 20. 602. p 2 Cron. 20. 603. q 2 Cron. 20. 604. r 2 Cron. 20. 605. s 2 Cron. 20. 606. t 2 Cron. 20. 607. u 2 Cron. 20. 608. v 2 Cron. 20. 609. w 2 Cron. 20. 610. x 2 Cron. 20. 611. y 2 Cron. 20. 612. z 2 Cron. 20. 613. a 2 Cron. 20. 614. b 2 Cron. 20. 615. c 2 Cron. 20. 616. d 2 Cron. 20. 617. e 2 Cron. 20. 618. f 2 Cron. 20. 619. g 2 Cron. 20. 620. h 2 Cron. 20. 621. i 2 Cron. 20. 622. k 2 Cron. 20. 623. l 2 Cron. 20. 624. m 2 Cron. 20. 625. n 2 Cron. 20. 626. o 2 Cron. 20. 627. p 2 Cron. 20. 628. q 2 Cron. 20. 629. r 2 Cron. 20. 630. s 2 Cron. 20. 631. t 2 Cron. 20. 632. u 2 Cron. 20. 633. v 2 Cron. 20. 634. w 2 Cron. 20. 635. x 2 Cron. 20. 636. y 2 Cron. 20. 637. z 2 Cron. 20. 638. a 2 Cron. 20. 639. b 2 Cron. 20

ascuși de óste în tóte cetățile întărite ale lui Iuda, și puse garnisóne în pămînturile lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pre [a] care Asa, 2 părintele seŭ, le luase. Și Iehova era cu Iosafat; căci umblă în calea cea d'ântâiu ale lui Davidŭ, părintele seŭ, și nu căuta 4 pre Baali; Ci pre Dumnedeulu părintelui seŭ căuta elu, și umblă dupre ordinele sale, 5 și nu dupre [b] faptele lui Israelu. Și Iehova întări regatulu în mâna lui, și întregŭ Iuda [c] aduse daruri lui Iosafat, și elŭ avu avere 6 mare și onóre multă. Și inima lui se înălță din ce în ce în calea lui Iehova; și [d] depărtă chiarŭ și înălțimile și Astarteele din Iuda.

7 Și în alŭ treilea anŭ alu domniei sale trămise pre căpeteniĭ sei: pre Ben-Hailu, pre Obadia, pre Zecaria, pre Netanelŭ și pre Micaiu, ca să învețe în cetățile lui Iuda; Și cu dînșiĭ pre Leviți: pre Șemaia, pre Netania, pre Zebadia, pre Asaelŭ, pre Șemiramotu, pre Ionatanŭ, pre Adonia, pre Tobia și pre Tobŭ Adonia, Leviți; și cu dînșiĭ pre Elișama și pre Iorama, 9 preoți. [e] Și ei învețară în Iuda, și aveau la sine cărtea legei lui Iehova, și mersera prin tóte cetățile lui Iuda, și învețară pre popóră.

10 Și a fostŭ [f] frica lui Iehova preste tóte regatele țerilorŭ, cele d'împrejurulu lui Iuda, și nu se luptară cu Iosafat. Și d'intre Filisteni [g] aduseră celŭ Iosafat daruri, și arginții datorĭ ca dare lui Iosafat. Și Arabiĭ [h] aduseră oĭ, 12 epte miĭ epte sute de berbațĭ, și epte miĭ epte sute de țapi. Iosafat se făcu din ce în ce mai mare; și zidi palate în Iuda, și în 13 cetățĭ pentru provisiuni. Și avea multă avere în cetățile lui Iuda, și ómeniĭ de resbelu, oștegĭ sĭ[i]ețĭ, în Ierusalimŭ.

14 Și acésta era numerulu lorŭ dupre casele lorŭ părintescĭ: Din Iuda erau miĭ mari preste miĭ: Adna, capulu; și cu dînsulu erau 15 miĭ de bărbațĭ viteji ca sine. Și după dînsulu era Iohanan, mai nouŭ; și cu dînsulu erau 16 optu-dieci de miĭ ca sine. Și după acesta era Amația, fiulŭ lui Zicri, [i] cărele se dădu cu deplină lui Iehova, și cu dînsulu erau 17 sute miĭ de bărbațĭ viteji. Și din Beniamin: Eliada, bărbată viteză; și cu dînsulu erau 18 dieci sute miĭ de bărbațĭ, carĭ erau înarmațĭ cu arcurĭ și scuturĭ. Și după d'însulu Iozabadŭ; și cu dînsulu erau cu sine o sută optu-dieci de 19 miĭ oștegĭ înarmațĭ. Acestia aveau servitorĭ pe lângă rege; afară de [k] aceștia, pre carĭ i-a pusŭ regele prin cetățile întărite în tótă pămîntulŭ lui Iuda.

[a] Zugidurile lui Israelŭ ce Asa[b] expeliașe. [b] Sau ce Asa urmase Israelului, respectînd lui Dumnedeŭ și ale lui Iehu.

SI [a] după Iosafatŭ avură și moștenitorĭ, și [b] se înmulțiră în Ahaziu. [c] Și după Iosafat 2 ctitoriĭ-au ani vecĭ la Ahaziu în Samaria. Și Ahaziu [d] împărăți lui și poporulŭ, ce avea d'înaintea lui, și lui muriĭ. Și elu în adunarea sa se uniă cu [e] Iehoram Ramoth-Galaadulu? Și 3 Iehu d'înaintea lui. Și elu în adunarea sa se uniă cu [e] Iehoram Ramoth-Galaadulu? Și 4 Iehu d'înaintea lui. Și elu în adunarea sa se uniă cu [e] Iehoram Ramoth-Galaadulu? Și 5 Iehu d'înaintea lui. Și elu în adunarea sa se uniă cu [e] Iehoram Ramoth-Galaadulu? Și

[a] vor şi peste fraţii voştri. Aşa lucraţi, şi nu
11 veţi fi vinovaţi. Şi iată, Amaria, archiereul, este preste voi [b] în tote lucrurile lui Iehova, şi Zebadia, fiiulu lui Ismaelu, guvernatorulu preste casa lui Iuda în tote lucrurile regelui; şi Leviţii sînt dirigetori înaintea voştră. Întăriţi-vă, şi aceea ţîne lucraţi, şi Iehova va fi [c] cu celu bunu.

Mustrarea Moabiţilorŭ şi a celoru, carii năvăliseră în Iuda; pregătiri de rugăciune a lui Iehoşafat, şi încuragiarea sa.

20 După aceste veniră fiii lui Moabu, şi fii lui Ammonu, şi cu d'înşii din Edomiţi, asupra lui Iosafatu cu resbelu. Şi venindu unii şi spuseră lui Iosafatu, dîcendu: Vine asupră-ţi mare mulţime de d'incolo de mare, din Siria; şi iată, că sînt [d] la Haţaţon-Tamari, adecă [e] Engadi. Şi se temu Iosafatu, 2
3 şi îndreptă faţa sa, spre a [f] căuta pre Iehova. Şi [g] proclamă pesti tota Iuda spre a se rugă
4 Iuda. Şi se adună Iuda ca să caute pre Iehova; şi chiaru din ostarile lui Iuda veniră că să caute pre Iehova.

5 Şi stătu Iosafatu în adunarea lui Iuda şi a Ierusalimului în casa lui Iehova, înaintea portiunei celei noue. Şi dîse: Iehova, Dumnedieulu părinţiloru nostri! că nu eşti tu [h] Dumnedieu în ceriu? nu eşti tu [i] domnitorulu preste tote regatele poporeloru? şi nu este [k] în mîna ta tăria şi puterea, casu că nimenea nu ţi se pote opune? Nu [l] şi alungaşi tu, Dumnedieulu nostru, pre locuitorii acestei ţeri de d'înaintea poporului teu Israelu, şi ai datu semînţiei lui Abrahamu, care te [m] iubi la eternu? Şi ei au locuitu în ea, şi-şi-au zidită sanctuariu pentru numele teu, dîcendu: [n] Dacă va veni asupra-ne 9
nenorocirea preste noi, sabia judecăţei, ori ciuma, ori fometea, şi vomu sta înaintea acestei case şi înaintea feţei tale, (căci [o] numele tău este în acestă casă,) şi vomu strigă la tine în strîmtorarea nostră, tu să ne asculţi şi
10 să ne mîntui. Şi acuma ecce, fiii lui Ammonu, şi Moabulu, şi cei de pe muntele Seirii, prin a căroru ţeri [p] nu ingăduiai lui Israelu că venindu din pămîntulu Egiptului, ci [q] se abătură de la d'înşii, şi nu-i nimicii:
11 Ecce, ceea ni resplătescu acestia, [r] venindu, ai ne gonitură din stăpînirea ta, pre care ai [s] dat'o nouă de moştenire.
12 Dumnedieule nostre, nu ne-i vei [t] judeca pre ei? căci noi nu avemu nici o putere înaintea acestei mari mulţimi, care vine asupra nostră, şi nu scimu ce să facemu, ci [u] către tine îndreptămu ochii nostri.

Şi întregulu Iuda sta înaintea lui Iehova, 13
cătură şi pruncii lorŭ, femeile lorŭ şi fiii lorŭ.

Şi [v] a fostu spiritulu lui Iehova în mediulu adunării preste Iehaziel, fiiulu lui 14
Zecharia, fiiulu lui Benaia, fiiulu lui Ieiel, fiiulu lui Mattania, Leviţu din fiii lui Asaf. Şi dîse: Ascultaţi, voi Iuda, şi voi, locuitori ai Ierusalimului, şi tu, rege Iosafate! aşa dîce Iehova către voi: [w] Nu vă temeţi şi nu vă îngroziţi înaintea acestei mari mulţimi; căci lupta nu este a vostră, ci a lui Dumnedieu. Mîne pogoriţi-vă asupra-le; 17
ecce ei suiaţi pe ascensiunea Zizi, şi voi îi veţi întîlni la capetulu riului în deşertulu Ieruelu. [x] Nu veţi avea de lupta în acestă 18
ocasiune; aşedaţi-vă, staţi, şi priviţi mîntuirea lui Iehova pre care vă dă, Iuda şi Ierusalime! Nu vă temeţi, şi nu vă îngroziţi; mîne eşiţi înaintea lorŭ, şi [y] Iehova va fi cu voi. Şi Iosafatu şi [z] plecăciune la pămîntu, şi toţi Iuda şi locuitorii Ierusalimului căzură înaintea lui Iehova, ca să se închine lui Iehova. Şi Leviţii d'intre fiii Kehatiţilorŭ şi 19
din fiii Korahiţilorŭ ce stateau, ca să laude cu vôce tare pre Iehova, Dumnedieulu lui Israelu.

Dară să se scolară de dimineţă, şi eşiră 20
spre pustiulu Teăua; şi cîndu eşiră, stătu Iosafatu, şi dîse: Ascultaţi-mă, Iuda şi voi, locuitori ai Ierusalimului! [a] Încredinţaţi-vă în Iehova, Dumnedieulu vostru, şi veţi fi căuri; încredinţaţi-vă în profeţii lui, şi veţi prosperă. Şi se sfătui cu poporulu, şi [b] 21
puse cîntăreţi lui Iehova, [c] cari cîntau şi podidau sacre, în timpul ce eşiau înaintea celoru înarmaţi, şi dîcea: [d] Lăudaţi pre Iehova, [e] căci în eternu ţine îndurarea sa.

Şi în timpulu acelu, cîndu începură ei 22
cîntarea şi cu laudă, atunci a [f] pusu Iehova pîndă asupra fiiloru lui Ammonu şi ai lui Moabu, şi acei de pe muntele Seirii, cari veniseră contra lui Iuda; şi fură bătuţi. Căci fiii lui Ammonu şi Moabulu se 23
sculară împotriva locuitoriloru muntelui Seirii, ca-i stîrpească şi să-i nimicească, şi după ce săvîrşiră cu locuitorii de la Seir, ajută unulu să nimicească pre celu-laltu.

Şi veniră Iuda pînă la castrulu din pus- 24
tiiu, şi căutîndu la mulţime, ecce căzuseră cadavre, zăcînde pe pămîntu, şi nici

[a] Vers. 3, 13. [b] 1 Cron. 26, 30. [c] Deut. 19, 2. — Deut. 33. [d] Gen. 14, 7. [e] 1 Sam. 15, 6. [f] Deut. 4, 29. [g] Deut. 11, 2. [h] 1 Cron. 29, 11. [i] Dan. 4, 14. [k] Prov. 21, 30. [l] Deut. 9, 3. [m] Isa. 41, 8. [n] 1 Sam. 7, 9. [o] 1 Cron. 22, 8. [p] Deut. 2, 4. [q] Num. 20, 21. [r] Deut. 2, 5. [s] Deut. 2, 9. [t] Gen. 18, 25. [u] Psal. 121, 1. [v] Num. 24, 2. [w] Deut. 1, 29. [x] Exod. 14, 13. [y] Num. 14, 9. [z] Gen. 24, 26. [a] Isa. 7, 9. [b] Cap. 32, 7. [c] 1 Cron. 16, 4. [d] Psal. 106, 1. [e] Esra 3, 11. [f] Judec. 7, 22. [g] Cap. 26, 8. [h] Deut. 28, 7. [i] Judec. 7, 22. [k] Esra 3, 11.

cădu în colpate. Şi venindu Iosafatu şi 25
poporulu seu, ca să facă prăda de la d'înşii, ei găsiră la d'înşii mulţime de averi şi cadavre, şi vase preţiose; şi au cătrănitu, până ce nu mai putură duce, fiindu-că era prădă multă preste mesură. Şi a patra di se 26
adunară în valea Berachia (binecuvîntare); căci acolo lăudară pre Iehova: pentru aceea se numesce numele acestui locu Valea Berachia, pînă în diua de astă-di.

Şi plecară toţi bărbaţii din Iuda şi din 27
Ierusalimu, şi Iosafatu în frunte lorŭ, ca să se întorcă cu bucuriă în Ierusalimu; căci Iehova îi făcuse bucuriă asupra nemiciloru lorŭ. Şi intrară în Ierusalimu în casa lui 28
Iehova cu harpe, cetre şi trîmbiţi. Şi veni [a] frica de Dumnedieu preste tote regatele acelora ţeri, cîndu auziră, că Iehova s'a luptatu cu nemiciii lui Israelu. Şi regatulu lui Iosafatu avea pace; căci [b] Dumnedieu său i 'l dădu pace de jură împregiuru.

Domnirea, greşelile şi morte lui Iosafatu; resbelulu lui Ioramu cu Edomiţii, ce remase fără resapire.

Şi Iosafatu domni preste Iuda: de trei- 29
deci şi cinci de anŭ era elu, cîndu se făcu rege, şi dece-dieci şi cinci de anŭ domni în Ierusalimu; şi numele mamei lui era Azuba, 30
fiica lui Silhi. Şi elu [c] umblă pe calea lui Asa, părintelui seu; nu se abătu din ea, ci făcea ce drepte în ochii lui Iehova. Dară [d] înălţimile nu le dărîmă; căci poporulu încă 31
nu-şi [e] îndreptă inima sa către Dumnedieulu părinţiloru lorŭ.

Celelalte fapte ale lui Iosafatu, cele 32
dîntîiu şi cele de pe urmă, ecce sînt scrise în istoria lui Iehu, fiiulu lui Hanani, [f] care este cuprinsă în Cartea Regiloru lui Israelu.

Şi după aceste [g] se unî Iosafatu, regele 33
lui Iuda, cu Ahazia, regele lui Israelu, care [h] păcătuia în faptele sale. Elu se unî cu d'însulu, ca să facă corăbii, ca să meargă la Tarşiu; şi făcură corăbii la Ţiun-Gheber. Atunce profeţi Eliezer, fiiulu lui Dodava, de la Mareşa, asupra lui Iosafatu, dîcendu: Fiindu-că te-ai unitu cu Ahazia, de acea Iehova a rumpătu lucrările tale. Şi corăbiile fură sfărîmate, şi nu putură merge la Tarşiu.

Şi [i] Iosafatu adormi cu părinţii sei, şi fu 34
înmormîntatu lîngă părinţii sei în cetatea lui Davidu.

Şi [k] Iehoramu, fiiulu seu, domni în locu- 35
lu seu. Şi avea fraţi, fii ai lui Iosafatu: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Micaelu, şi Şefatia; toţi aceştia erau fii lui Iosafatu, 36
regelui lui Israelu. Şi părintele lorŭ le-a făcutu dărnicie multe în argintu, în aure, şi în lucruri preţiose, şi cetăţi întărite în Iuda; dară regatulu îl dădu lui Iehoramu; că elu era mai-mare-născutulu. Şi Iehoramu 4
ajunsu-se în regatulu părintelui seu, şi întărindu-se, ucise pre toţi fraţii sei cu sabia, şi încă cîţiva din mai marii lui Israelu.

[a] Douăzeci şi doue de anŭ era Iehoramu, 5
cîndu se făcu rege, şi opturi ani domni în Ierusalimu. Şi umblă pe calea regiloru lui 6
Israelu, după cum făcuse casa lui Ahabu; că o fată a lui [b] Ahabu 'i era femeie; şi elu făcea rele în ochii lui Iehova. Dară Iehova 7
nu voi să pîardă casa lui Davidu, pentru legămîntulu, pre care îl încheiase cu Davidu, şi fiindu-că dîsese, că 'i va da rendelă lui şi [c] fiiloru lui pentru totă-dea-una.

[d] În diilele lui se rumpse Edomulu de supt 8
stăpînirea lui Iuda, şi puse rege preste sine. Şi 9
Iehoramu cu mai mulţi căpitani ai sei, şi tote carăle lui cu d'însulu, şi porni nôptea, şi bătu pre Edomiţi, cari îl încunjurară, şi pre căpitanii carăleloru lorŭ. Totuşi 10
Edomulu se rumpse de supt stăpînirea lui Iuda pînă în diua de astă-di. Tot în acelu timpu se rumpse Libna de supt stăpînirea lui Iehoramu; fiindu elu părăsitu pre Iehova, Dumnedieulu părinţiloru sei.

Şi fiecu făcătură pe munţii lui Iuda, şi traseră 11
pre locuitorii Ierusalimului ca să desfrîneze, şi amăgi pre Iuda. Şi veni o scrisôre de la 12
Ilie, profetulu, către d'însulu, dîcendu: Aşa dîce Iehova, Dumnedieulu lui Davidu, părintelui teu: Fiindu-că n'ai ambulatu pe căile lui Iosafatu, părintele teu, şi pe căile lui Asa, regulu din Iuda: Ci ai ambulatu 13
pe calle regiloru lui Israelu, şi [e] ai făcutu pre Iuda şi pre locuitorii Ierusalimului să [f] curvărească, precumu casa lui Ahabu [g] a făcutu curvărească pre Israelu; şi pre [h] fraţii tei, casa părintelui teu, cari erau mai buni decîtu tine, i-ai ucisu: Ecce, cu mare lovitură va 14
lovi Iehova pre poporulu teu, pre fii tei, şi pre femeile tale, şi tăta averea ta; Şi tu 15
vei căde în bolă grea, în [i] bolă de mînecătune, pînă-ţi-o fi bolă vorba căldă din fine mînecătunile şi pe ţi.

Şi [k] deşteptă Iehova asupra lui Iehoramu 16
spiritulu Filistenilorŭ şi alu Arabiloru, cari locuiau lîngă Etiopieni. Şi se unîră asupra 17
lui Iuda, şi năvăliră asupr'ă, şi duseră cu ei tăta averea ce se afla în casa regelui,

[a] 2 Cron. 8, 18. [b] 1 Cron. 18, 13. [c] 1 Cron. 17, 7. [d] 2 Cron. 5, 20. [e] 1 Cron. 29, 18. [f] Cap. 17, 7. [g] Cap. 18, 1. [h] Cap. 22, 3. [i] Cap. 21, 15. [k] Esra 3, 11. [l] Cap. 22, 1. [m] Cap. 22, 11. [n] 1 Sam. 16, 13. [o] 1 Cron. 3, 15. [p] Cap. 22, 1. [q] Cap. 22, 11. [r] Cap. 22, 1. [s] Cap. 22, 11. [t] Cap. 22, 1. [u] Cap. 22, 11. [v] 1 Cron. 3, 15. [w] Cap. 22, 1. [x] Cap. 22, 11. [y] Cap. 22, 1. [z] Cap. 22, 11. [a] Cap. 22, 1. [b] Cap. 22, 11. [c] 1 Cron. 3, 15. [d] Cap. 22, 1. [e] Cap. 22, 11. [f] Cap. 22, 1. [g] Cap. 22, 11. [h] Cap. 22, 1. [i] Cap. 22, 11. [k] Cap. 22, 1. [l] Cap. 22, 11. [m] Cap. 22, 1. [n] Cap. 22, 11. [o] Cap. 22, 1. [p] Cap. 22, 11. [q] Cap. 22, 1. [r] Cap. 22, 11. [s] Cap. 22, 1. [t] Cap. 22, 11. [u] Cap. 22, 1. [v] Cap. 22, 11. [w] Cap. 22, 1. [x] Cap. 22, 11. [y] Cap. 22, 1. [z] Cap. 22, 11. [a] Cap. 22, 1. [b] Cap. 22, 11. [c] Cap. 22, 1. [d] Cap. 22, 11. [e] Cap. 22, 1. [f] Cap. 22, 11. [g] Cap. 22, 1. [h] Cap. 22, 11. [i] Cap. 22, 1. [k] Cap. 22, 11. [l] Cap. 22, 1. [m] Cap. 22, 11. [n] Cap. 22, 1. [o] Cap. 22, 11. [p] Cap. 22, 1. [q] Cap. 22, 11. [r] Cap. 22, 1. [s] Cap. 22, 11. [t] Cap. 22, 1. [u] Cap. 22, 11. [v] Cap. 22, 1. [w] Cap. 22, 11. [x] Cap. 22, 1. [y] Cap. 22, 11. [z] Cap. 22, 1.

precumă şi pre [a]Ieu lui şi femeile lui, aşa că unul rămase nici unu fiu, afară de Ioa-
17 haz, celui mai tînără din fiii săi. Şi în urma loviturei acesteia îl lovi pre elu Iehova [b]în zmintinile sale cu o bolă fără de
18 leac. Şi a fostu, că [c]trecendu-se şi cu ele dilele, cătră sfîrşitulu de doi ani de dile, căşuri mădulările sale de bola sa, şi muri
19 de bolă grea; dară poporulu seu nu-i făcu ardere, dupre cumă făcuse [d]părinţilorŭ seu.
20 De trei-deci şi unu de ani era elu, cîndu se făcu rege, şi opta ani domni în Ierusalimu. Şi merse fără de a fi dorită; şi l'au îngropatu în cetatea lui Davidă, dară nu în mormînturile regilorŭ.

Ioram se face rege a lui Ahazia; Atalia ucide familia regală, dară Ioas scapă.

22 Şi făcură locuitorii din Ierusalimu pre [a]Ahazia, fiiulă seu celu mai tînără, rege în locuulŭ lui; căci pre toţi cei [b]mai mari îi omorîse Ţ unise oştea, care venise cu Arabii, în tabără. Aşa se făcu Ahazia, fiiulu lui Io-
2 ioramu, rege lui Iuda. [a]De patru-deci şi duoi de ani era Ahazia, cîndu se făcu rege, şi unu anu domni elu în Ierusalimu. Şi numele mumei lui era [a]Atalia, fiica lui Omri.
3 Iară şi elu Ambă pe căile casei lui Ahabă, căci mumă lui l'au sfătuitu la fărdelege.
4 De unde. Şi făcu rele în ochii lui Iehova, ca şi casa lui Ahabă; căci acestia erau sfătuitorii lui după mărtea părintelui seu, spre
5 nefericirea lui. Dupre sfatulu lorŭ Ambă elu; şi [a]merse cu Ioramu, fiiulu lui Ahabu; regelu lui Israeli, la luptă asupra lui Hazaelu regelu Siriei, la Ramoth-Galaadi; şi
6 Sirienii loviră pre Iehoramu. Şi se întorse înapoi, să se vindece la Ezreelu de rănile, pre cari le-căpetase la Rama, cîndu se lupta cu Hazaelu, regele Siriei.

Şi Ahazia, fiiulu lui Iehoramu, regele lui Iuda, se pogorî la Ezreelu, ca să vădă pre Ioramu, fiiulă lui Ahabă; căci era bolnavu.
7 Şi [a]era de la Dumnedeu spre nefericirea lui Ahazia, că venî la Ioramu; căci cumă venî, [a]joi elu cu Ioramu asupra lui Iehu, fiiulu lui Nimşi, pre [b]care Iehova îlu unsă,
8 ca să stîrpéscă casa lui Ahabu. Şi a fostu, cîndu Iehu [a]făcu judecată asupra casei lui Ahabă, că [a]găsi pre unii mai mari lui Iuda şi pre fiii fraţilorŭ lui Ahazia, cari serviaŭ lui
9 Ahazia, şi-i ucise şi pre ei. Dupe aceea [a]căută elu pre Ahazia, şi-lu prinseră, de şi se ascunsese în Samaria; şi îlu aduseră la Iehu; şi-lu ucisără, şi-lu înmormîntară pre elu; căci ziseră: Elu este fiiulu lui Iosafatu, [b]care a căutatu pre Iehova cu tótă inima sa.

Astă-felu casa lui Ahazia nu era putere spre a se ţine în regatu. Şi [a]şedîndu Atalia, mumă lui Ahazia, că fiiulu ei era mortu, se sculă, şi stîrpi tótă semînţa regéscă a casei lui Iuda. Dară [a]Iosabeta, fata regelui, luă pre Ioaşu, fiiulă lui Ahazia, şi-lu fură din mădulările fiilorŭ regelui, cari fuseseră ucişi, şi-lu puseră pre elu şi pre dadaca lui în camera paturiloră; şi-lu ascunseră de Atalia, fata regelui Ioramu, sora lui Iehoiada preotulu, fiindă ea soră lui Ahazia, de a-lu ucide. Şi a fostu ascunsu la dînşii, în casa lui Iehova, preste anŭ; şi Atalia domni preste ţară.

Ioaşu se încoronédă, şi strigóie pe Atalia.

23 Iară în anulu alu şeptelea [a]unise Iehoiada, şi luă cu sine pe fiiî [b]căpitaniloră cu sutele, pre Azaria, fiiulu lui Ieroboamu, pre Ismaelu, fiiulu lui Iohananu, pre Azaria, fiiulu lui Obedă, pre Maaseia, fiiulu lui Adaia, şi pre Elişafatu, fiiulu lui Zicri; şi
2 încheiă preste sine leginile în Iuda, şi adunară pre Leviţii din tóte cetăţile lui Iuda, şi pre capiî familiiloră părinţeşti din Israeli, şi veniră la Ierusalimu. Şi tótă adunarea încheiă cu regele legămîntulu în casa lui Dumnedeu. Şi elu [a]le zise către d'inşii: Iată, fiiulu regelui se domnă, dupre cumă a [a]promisu Iehova fiiloru lui Davidă. Acesta este
3 lucrulu, ce aveţi a face: o treime din voi, cei ce intraţi în Sabatu, din preoţi şi Leviţi, să fiţi [a]purtători de uşi; şi o treime
4 de la casa regelui, şi o treime la porta Temedie, şi tótă poporulu în curţile casei lui Iehova. Dară nimenea să nu vină în casa lui Iehova, decîtu preoţii şi Leviţii, cari
5 sînt de servire; aceştia să vină, căci sînt sfinţi; şi tótă tótă [a]tótă poporulu să păzéscă cele de păzitu ale lui Iehova. Şi Leviţii
6 să înconjure pre rege de jurulu împregiuru, fie-care cu armele lui în mînă, şi cine va pătrunde în casă, acela să se omóre; şi voi să fiţi pe lîngă regele, cîndu intră şi cîndu
7 iesă. Şi făcură Leviţii şi tótă Iuda întocmai dupre cumă ordinase Iehoiada, preotulu, şi luă fie-care omenii săi ce vine, precum cei ce aveaŭ de săptămînă, şi pre cei ce şi-ai fi terminatu săptămîna; căci Iehoiada preotulu nu dimisese [a]vr'unu ordinu.
8 Şi [a]făcură Leviţii şi tótă Iuda întocmai dupre cumă ordinase Iehoiada, preotulu, şi luă fie-care omenii săi ce vine, precum cei ce aveaŭ de săptămînă, şi pre cei ce şi-ai fi terminatu săptămîna; căci Iehoiada preotulu nu dimisese [a]vr'unu ordinu.
9 Şi [a]dete Iehoiada preotulu sutelorŭ căpitaniloră lăncile şi pavezele şi scuturile regelui Davidă, cari erau în casa lui Dumnedeu;
10 şi aşedă tótă poporulu, pre fie-care cu arma sa în mînă, de la partea dreptă a casei până la stînga casei, de-lungulu altarului şi a casei, pentru împregiurulu regelui. Atunci scósără pre fiiulu regelui, şi-i puseră cunun, şi-i [a]dădură mărturia, şi-lu făcură rege. Şi Iehoiada şi fiii săi îlu unsără, şi ziseră: Să trăiésă regele.
11 Şi auzindă Atalia strigătulu poporului, care alérgă şi lăudă pre rege, veni cătră poporu în casa lui Iehova; Şi se uită, şi [a]iată regele stătea la intrare, şi căpitaniî şi trîmbiţaşii la lîngă rege, şi tótă poporulu
12 care era vesélă, şi sunaă din trîmbiţi, şi [a]cîntaă cîntări din instrumente de muzică, şi [b]dădea cîntări de laudă. Atunci Atalia şi-rupse vestmintele sale, şi zise: Vicleşsug! vicleşsug! Dară Iehoiada, preotulu, ordină
13 căpitaniloră sutelorŭ, pre cari [a]mai mărî oştei, şi zise cătră d'inşii: Scóteţi-o din şiruri, şi cine o va urma, să se omóre cu sabia. Căci preotulu zisese: Nu o ucideţi în casa lui Iehova. Şi i [a]scóseră locu, şi cîndă ajunse prin intrarea porţii cailoră la casa regelui, acolo o uciseră.
14 Şi [a]făcu Iehoiada legămîntulu între sine şi tótu poporulu şi rege, ca să fie poporulă lui Iehova. Şi tótu poporulu merse în casa lui Baalu, şi o dărîmară; şi altarele sale şi chipurile sale le sfărîmară; şi pre [b]Matan, preotulu lui Baalu, îlu ucisără înaintea altarelorŭ. Şi Iehoiada încredinţă dregătoriile în casa lui Iehova preoţiloră şi Leviţiloră, pre cari le [a]împărţise David pre case în casa lui Iehova, ca să aducă lui Iehova arderile de tóte, dupre cumă este scrisu în [b]legea lui Moisi, cu bucuriă şi cu cîntări, dupre ordinulu lui Davidă. Şi aşedă [a]păzitori pe la porţile casei lui Iehova, pentru ca nici unu să nu intre pentru vr'unu lucru ca un ne-
15 curatu. Şi luă pre sutaşi, şi pre cei mai însemnaţi, şi pre cîrmuitorii poporului, şi pre tótă poporulu de pe pămîntu; şi pogorî pre rege din casa lui Iehova; şi intrară prin porta de sus la casa regelui, şi puseră pre rege pe scaunulu regiloră. Şi se bucură tótă poporulu de pămîntu, şi cetatea era liniscită; dară pre Atalia o uciseră cu sabia.

Iehoiada face o alianţă între rege, popor şi preoţi; distruge templulu lui Baal, şi pune paza prin ostaşii credincioşi.

16 Şi [a]făcu Iehoiada legămîntu între Iehova, şi între poporu, şi între rege, ca să fie poporu al lui Iehova; şi tótă între poporulu şi regele.
17 Şi merse tótă poporulu în casa lui Baalu, şi o dărîmară; şi altarele sale şi chipurile sale le sfărîmară; şi pre [a]Matan, preotulu lui Baalu, îlu ucisără înaintea altarelorŭ. Şi [a]preoţii [b]aşedară pe la casa lui Iehova, ca să aducă lui Iehova arderile de tóte, dupre cumă este scrisu în legea lui Moisi, cu bucuriă şi cu cîntări, dupre ordinulu lui Davidă. Şi aşedă [a]păzitori pe la porţile casei lui Iehova, pentru ca nici unu să nu intre pentru vr'unu lucru ca un ne-
18 curatu. Şi luă pre sutaşi, şi pre cei mai însemnaţi, şi pre cîrmuitorii poporului, şi pre tótă poporulu de pe pămîntu; şi pogorî pre rege din casa lui Iehova; şi intrară prin porta de sus la casa regelui, şi puseră pre rege pe scaunulu regiloră. Şi se bucură tótă poporulu de pămîntu, şi cetatea era liniscită; dară pre Atalia o uciseră cu sabia.

Iehoiada face o alianţă între rege, popor şi preoţi; distruge templulu lui Baal, şi pune paza prin ostaşii credincioşi.

19 Şi [a]făcu Iehoiada legămîntu între Iehova, şi între poporu, şi între rege, ca să fie poporu al lui Iehova.
20 Şi merse tótă poporulu în casa lui Baalu, şi o dărîmară; şi altarele sale şi chipurile sale le sfărîmară; şi pre [a]Matan, preotulu lui Baalu, îlu ucisără înaintea altarelorŭ. Şi [a]preoţii [b]aşedară pe la casa lui Iehova, ca să aducă lui Iehova arderile de tóte, dupre cumă este scrisu în legea lui Moisi, cu bucuriă şi cu cîntări, dupre ordinulu lui Davidă. Şi aşedă [a]păzitori pe la porţile casei lui Iehova, pentru ca nici unu să nu intre pentru vr'unu lucru ca un ne-
21 curatu. Şi luă pre sutaşi, şi pre cei mai însemnaţi, şi pre cîrmuitorii poporului, şi pre tótă poporulu de pe pămîntu; şi pogorî pre rege din casa lui Iehova; şi intrară prin porta de sus la casa regelui, şi puseră pre rege pe scaunulu regiloră. Şi se bucură tótă poporulu de pămîntu, şi cetatea era liniscită; dară pre Atalia o uciseră cu sabia.

Şi după acesta fostu în anulu lui Ioaşu, 4
să înnoiéscă casa lui Iehova. Şi adună pre 5
preoţi şi Leviţi, şi zise cătră d'inşii: Eşiţi în cetăţile lui Iuda, şi [a]strîngeţi banî de la tótă Israelulu, pentru diregerea casei Dumnedeului vostru din anu în anu; şi grăbiţi-vă cu lucrulu. Dară Leviţii nu se grăbiră.
[a]Atunci chemă regele pre Iehoiada, ca- 6
pulu, şi zise cătră d'însulu: Pentru ce n'ai luatu séma de Leviţi, ca să aducă din Iuda şi din Ierusalimu, dupre lui [a]Moisi, servulu lui Iehova, şi a adunătorei lui Israelu, pentru [b]cortulu mărturiei? Căci [a]fiii Ataliei, a pă- 7
cătosei, sfărîmaseră casa lui Dumnedeu, şi tóte [b]lucrurile consacrate ale casei lui Iehova le le-întrebuinţaseră spre cele ale lui Baal.
Şi cîndă regele, [a]să se facă o lădă, şi 8
să se pună afară la porta casei lui Iehova. Şi se [a]vestiră în Iuda şi în Ieru- 9
salimu, să se aducă lui Iehova [b]darea, pre care Moisi, servulu lui Dumnedeu, o puse preste Israeli în pustiu. Şi se bucurară tóţi 10
mai marii şi tótă poporulu, şi aduseră, şi aruncară în lădă, până ce s'a împlutu. Şi 11
cîndă Leviţii aduceau lada din ordinulu regelui, [a]cînd vedeaŭ că era argintu multu în ea, venea scriitorulu regelui şi dregătorulu arhiereului, şi deşertaŭ lada, o ridicaŭ, şi o duceaŭ înapoi la loculu ei. Aşa făceaŭ în tóte dilele, şi strînseră argintu multu. Şi regele şi Io- 12
hoiada îlu dădură lucrătoriloră ordinaţi spre lucrulu lui Iehova; şi aceştia tocmiaŭ meşteri de petre şi tăietori, spre a înnoi casa lui Iehova, şi lucrători de feru şi de armă, pentru diregerea casei lui Iehova. Şi lucrătorii 13
lucraŭ, şi diregerea se făcu prin mîna lorŭ, şi restaurară casa lui Dumnedeu în starea ei, şi o întăriră. Şi după ce o sfîrşiră, a- 14
duseră argintulu rămasu înaintea regelui şi a lui Iehoiada. Şi [a]din acesta unelte pentru casa lui Iehova, unelte pentru servisiŭ şi pentru sacrificare, şi lingure, şi alte unelte de aură şi de argintu. Şi el aduseră în casa lui Iehova [a]pe tótă dilele lui Iehoiada.
Şi Iehoiada se făcu bătrînu şi sătulu de 15
dile, şi muri; de o sută trei-deci de ani era elu, cîndă muri. Şi [a]îngropară-lu în co- 16
drulu lui David lîngă regi; căci lucrase bine în Israelu şi cătră Dumnedeu şi către casa sa.
Şi după mărtea lui Iehoiada veniră mai 17
mari lui Iuda, şi se închinară regelui; a- 18
tuncea regele [a]i ascultă. Şi părăsiră casa lui Iehova, Dumnedeulu părinţiloră lorŭ, şi [a]serviră [b]Astarteeloră şi idoliloră; şi veni

a Iuda, fiul Iehose prestele Iuda, și Ierusalimul
13 pentru ocăr'a ce a adus Atalia. Și l-a omorît pe
profeți la d'regătorii ei, ca să-l întoarcă la Iehova;
și le mustrară; dară ei nu ascultară.

20 Și a venit la Iehoiada preotul, fiiul lui Zaharia, fiiul lui Iehoiada, povestă, care
stătu de-asupra poporului, și-i zise: Așa dice Dumnedeŭ: a Pentru ce călcați
dumnedeile Iehova? cine nu veți prospera.
a Fiindcă-ați lăsat pe Iehova, și El v'a părăsit pe voi. 21
Atunci ei s'au unit asupra lui, și l-au b omorît cu pietre,
după ordinul regelui, în curtea casei lui
22 Iehova. Așa regele Ioaș nu și-a adus de
la cugetare, pe care T o făcuse Iehoiada,
părintele lui, ci omorî pe fiiul acestuia. Și
când muri acesta, dise: Vădă Iehova, și cără.
23 Și după trecerea anului, se ridică
o b oștie de Sirieni și veniră la Iuda și la
Ierusalim, și stârpiră pe toți mai marii
poporului d'intre popor, și tâte prăda lor
24 o trimiseră la regele din Damasc. Căci
cu puțină numeri de oameni veni oștea Si-
riencă, dară Iehova c dădu în mâna lor
o oștire mare foarte, pentru-că ei părăsiseră pe
Iehova, Dumnedeŭl părinților lor. Așa fălă
d Ioaș și judecăți asupra lui lucru.
25 Și după ce se duseră de la d'însul,
(căci l'au lăsat pe el în bolî grele), se
puseră asupra-i e servii săi, pentru sângele
f fiilor lui Iehoiada, preotului, și-l omorîră
pe patulă seŭ, și muri; și-lu înmormântară în
cetatea lui Davidă; dară nu l'ă înmormân-
26 tat în mormintele regilor. Și acești,
cari s'ă ridicat asupra-i, erau: Zabadu,
fiiul Șimeatului Amonitulu; și Iozabadu, fiiul
27 Șimritului, Moabitu. Cât pentru fiii lui, și mulțimea
g profețiloră ce a contra lui, și întemeierea casei lui Dumnedeŭ, ăcestea
sânt scrise în istoria Cărții Regilor. h Și Amația, fiiul seu, domni în locul seŭ.

Domnia lui Amația; său Azaria pre Evreesce, fiiul Ieroboam-ului și Iona lui sânt numerați de regele lui Israel.

25 1 Dă a douăzeci și cinci de ani era Amația,
când se făcu rege, și douăzeci și nouă
de ani domni în Ierusalimă; și numele mamei
2 lui era Ioadan'a din Ierusalimă. Și elu făcu
cele în ochiĭ lui Iehova, b dară nu cu o
3 inimă întregă. c Și când se întări regatulu
seŭ, ucise pre acelă lui, care ucisese pre
4 regele, părintele seŭ. Dară pre fiiĭ lorŭ nu
i-a omorît; că așa precum este scrisă în
legea, în cartea lui Moisi, unde ordină Iehova, ziclndă: d Părinții nu vor muri pentru

fiiĭ, și nici fiiĭ să nu moră pentru părinți,
ci fie care să moră pentru păcatulu seŭ.

5 Și adună Amația pre Iuda, și-i puse pre
ei, după case, după fețe părintești, mai mari
preste mii și mai mici preste sute, pentru
tot Iuda și Beniamin; și-i numeră, de la
dusprezece de ani și mai sus, și găsi că
sânt de aĭ lui, cari puteaŭ ieși la oștire
și a purta lancea și scutulă. 6 Și tocmi și
Israelă o sută de mii bărbați viteji pentru
o sută talante de argintă.

7 Și veni către elă unulă din lumea lui Dum-
nedeŭ, și dise: Rege! să nu meargă cu tine
oștea lui Israelă; căci Iehova nu este cu
Israelă, cu toți fiiĭ lui Efraimă; 8 ĭră de vei
să mergi, fie ce vrei, întăresce-te de lupte,
dară să vezi că Dumnedeŭ te va face să cazi
înaintea unui vrăjmașă; căci Dumnedeŭ are
e puterea de a ajuta, și de a face să cazi.
9 Amația dise către omulă lui Dumnedeŭ: Ce
se va face cu cele o sută de talante, pre cari
le-am dată celoră de la Israelă? Și omulă lui
Dumnedeŭ dise: f Ia putința lui Iehova este
a-ți da pe și mai multe de cât acestea.
10 Atunci Amația deosebi oștea, care
venise la d'însulă de la Efraimă, ca să mear-
gă la locurile de la d'însulă; și se aprinse fórte mânia lor
preste Iuda, și se întorseră înapoĭ în mare
mânie la locurile lorŭ.

11 Și se întări Amația, și conduse popo-
rulă seŭ, și merse în g Valea Sării, și lo-
vi din fiiĭ lui Seiriĭ șese mii. 12 Și alțĭ fiiĭ
ai lui Iuda luară viĭ de nevoință.
Dară cându, pre cari o trimisese Amația
înapoĭ, ca să nu meargă cu d'însulă la lupte,
se revărsă preste cetățile lui Iuda, de la Sa-
maria până la Bet-Horonă, și bătură din
ele trei mii inși, și luară mare pradă.

13 Și oștenii se întorse Amația de la lupta
contra Edomiților, h căci se pusese împo-
trivă d'însulă, și ucise dintre ei
Sării, și-ĭ aședă pre ei viĭ-și, și se întoarse
lor, și li tăiă. 14 Și se aprinse mânia
lui Iehova asupra lui Amația, și trimise
profeță către d'însulă, care T dise: Pentru
ce cauți pre i poporulă, care l'a pu-
tută scăpa pre poporulă lorŭ din mâna
ta? 15 Și când vorbia el către d'însulă, îi
zise T dise: Facutu-ți-ai pre tine sfetnic
regelui? Lasă! Pentru ce să te lovescă
pre tine? Atunci tăcă profetulu,
dară dise: Cunosc, că Dumnedeŭ k a să-
tuită să te pârză, pentru-că ai făcută a-
ceasta, și n'ai ascultată de sfatulu meu.

16 Și pe când vorbia Amația, regelele lui Iuda, și
dise către Ioaș, fiiul lui Iehoaș, fiiul
lui Iehu, regele lui Israelă, ghiciță: Vină
să ne măsurăm în față! 17 Și Ioaș, regele lui
Israelă, trimise către Amația, regele lui
Iuda, ghiciță: Spinulu din Libanu a trămesă
către cedrulă din Libanu, ghiciță: Dă fiia
ta de femeĭ fiiului meu. Dară o fieră din
Libanu trecu, și călcă spinulă. 18 Ecce, tu
dici, că ai bătută Edomulă, și inima ta te
înalță, și te lă mândresci. Rămâi mai bine
a casă! De ce scornești rană mă, prin care
să cazi tu și Iuda cu tine? 19 Dară Amația
nu ascultă, căci era de la Dumnedeŭ, ca
să dea în mâna acestora fără, fiindă-că
căutaseră pre dei Edomului. 20 Atunci se
luptă regele lui Israelu, și se măsură în
față cu el, Amația, regele lui Iuda, la Bet-
Șemeș, a lui Iuda. 21 Și Iuda fu bătută îna-
intea lui Israelu, și fugiră, fie-care la cor-
tulu seu. Și pre Amația, regelu lui Iuda,
pre fiiulu lui Ioaș, fiiulu lui l Iehoaș, îlu
prinse Ioaș, regele lui Israelu, la Bet-
Șemeș, și-lu duse la Ierusalimă; și dărâmă
de zidulu Ierusalimului de la porta lui
Efraim până la porta colțului, patru sute
de coți. 22 Și luă tote aurulu și argintulu,
și tote vasele, cari s'ă aflatu în casa lui
Dumnedeŭ la Obed-Edom, și tesaurele
casei regelui, și ostateci, și se întorse în
Samaria.

23 Și Amația, fiiulu lui Ioaș, regele lui
Iuda, trăi după mórtea lui Ioaș, fiiulu lui
Iehoaș, regele lui Israelu, cinci-spre-dece
ani. 24 Și cele-lalte fapte ale lui Amația,
cele d'nteiu și cele de pe urmă, nu sânt
scrise în Cartea Regilor lui Iuda și ai lui
Israelu? 25 Din timpulu acela, când Amația
se retrase de la Iehova, se făcu o conju-
rație asupra lui în Ierusalimă, și elu fugi la
Lachis; dară trămiseră după d'însulu la
Lachis, și-l ucisără acolo. 26 Și l'ă aduși
pre elu pe cai, și l'ă înmormântată lângă
părinții săi în cetatea lui Iuda.

Domnia lui Ozia; sănătatea lui cea de pe urmă și perirea lui.

26 1 Atunci tot poporulă lui Iuda luă pre
a Ozia, care era de șese-spre-dece ani,
și-l făcu rege în loculă părintelui seŭ Ama-
2 sia. Elu zidi Elotulu, și-lu aduse înapoĭ
la Iuda, după ce adormi regele cu părinții săi.
3 a Șese-spre-dece ani era Ozia, când
se făcu rege, și cinci-deci și doi de ani
domni în Ierusalimă; și numele mamei

lui era Ioadin din Ierusalimă. 4 Elu făcu
drepte în ochiĭ lui Iehova, întocmaĭ cumă
făcuse Amația, părintele seŭ. 5 b Elu căută
pre Dumnedeŭ în ghiduleĭ lui Zaharia, omu
c cu prilepere în vederile lui Dumnedeŭ; și
câtă a căutată pre Iehova, Dumnedeŭ l'a
dată fericire.

6 Elu eși și d se luptă cu Filisteniĭ, și sfă-
rămă zidulu Gatului și zidulu Iabnei și zi-
dulu Așdodului, și zidi cetățĭ în Așdod și
între Filisteni. 7 Și Dumnedeŭ l'a ajutată îm-
potriva e Filistenilorŭ și împotriva Arabilorŭ, cari
locuiaŭ în Gur-Baală, și împotriva Meunilorŭ.
8 Și Amoniții f dădură lui Ozia daruri; și
numele lui se respândi până la intrarea
Egiptului; căci se întărise forte.

9 Și Ozia zidi turnuri în Ierusalimă des-
pre g porta colțului, și despre porta
văiĭ, și despre colțulu ziduluĭ, și le în-
tări. 10 Și zidi turnuri în pustiu, și săpă fân-
tâni multe; căci avea turme mari, atâtă în
vale, câtă și pe șesă, plugarĭ și viță pă-
mânțĭ și pe câmpuri mănoase; căci iubia
lucrarea pământului.

11 Și avea Ozia șese de miĭ, cari eșiaŭ 11
la resbelă în cete, după numerulă numă-
rărei lorŭ prin Iehiel, secretarulu, și prin
Maaseia, căpitanulu, supt conducerea lui Ha-
nania, unulă din mai mariĭ regelui. 12 Totă
numerulu capiloră casei părintești a bă-
trâniloră viteji era: șese miĭ șepte sute. 13 Și
supt conducerea lorŭ era o oștire înarmată,
de trei sute șepte miĭ și cinci sute de oșteni,
puternici în oștire, ca să ajute pe rege în-
potriva vrăjmașului. 14 Și Ozia pregăti pentru
bâta întrâ oștenĭ și lănci și coifurĭ și plă-
șue și arcurĭ și pietre de prăștiă. 15 Și făcu
în Ierusalimă mașine ivenite de meșteri
meșteșugiți, cari să fie așezate pe turnurile
și colțurile zidurilorŭ, ca să arunce să-
geți și pietre mari. Și numele lui se re-
spândi departe; căci minunată a fostă ajuta-
tă, până ce s'a întărită.

16 Dară h când se s'a întărită, s'a înălțată i- 16
nima lui până la nimicătórea sa; căci elă
peri în contra lui Iehova, Dumnedeŭlă seŭ,
și i trase în templulu lui Iehova, ca să ardă
tămâe pe altarulu tămâeĭ. 17 Și i Azaria, 17
preotulu, merse pe urma lui, și cu Zeciă
optă-deci de preoțĭ ai lui Iehova, bărbațĭ
viteji; 18 și se opriră lui Ozia, regelui, și 18
disără către d'însulu: Nu ție se cade, Ozie, să
tămâeĭ înaintea lui Iehova, ci k preoțiloră,
fiiloră lui Aaronă, cari sânt consacrați să
tămâieze. Eșĭ din sanctuariu, căci preo-

lucrul, şi nu şi se va scoate spre cinstea de către Iehova, Dumnezeiul.

19 Aburea se mîhnea Uzia, şi la mînia-i cea 19
mare fără; spre a lăsăda; şi omul şi mîniă preoţii, vezînd pe frunţea lui lepra, înaintea cuhnarea preoţilor, în casa lui Iehova, înaintea altarului tămîierii. Şi îl privi Azaria, marele preot, şi toţi preoţii, şi iacă, era leprosit pe frunţea lui; şi-lo scoaseră cu grăbire de acolo, şi chiară ele 20
şi el să iasă, fiindu-că Iehova îl lovise. Şi Uzia, regele, a fostu leprosit pînă la ziua morţii sale, şi locuia lăturea casei deosebită, fiindcă era leprosit; căci a fostu cîpetenie de casa lui Iehova; şi Iotam, fiiul său, era peste casa regelui, şi judeca poporul ţării.

22 Şi celelalte lucruri ale lui Uzia, cele 22
d'întîiu şi cele de pe urmă, le a scrisu Isaia, profetul lui Amoţ, profetul. Şi adormi 23
Uzia cu părinţii săi, şi îl îngropară lîngă părinţii săi pe cîmpiile mormîntelor regilor; căci ziseră, El fusese leprosu. Şi Iotam, fiiul său, domni în locul său.

Domnia lui Iotam; a lui bun sfîrşit; domnia se asemăna cu a lui Ozia.

27 Dă douăzeci şi cinci de ani era Iotam 27
cînd se luă rege, şi şasă-spre-deci de ani domni el în Ierusalim; şi numele mamei lui era Ieruşa, fiica lui Zadoc. Şi făcea 2
cele bune în ochii lui Iehova, întocmai cum făcu Uzia, părintele său; numai că nu intră în templul lui Iehova; dară poporul încă mai multă se strică. Ele zidi porta de 3
sus a casei lui Iehova, şi la zidirea zidului (Ofelului) mai mult lucră.

4 Şi zidi cetăţi în munţii lui Iuda; şi în 4
păduri zidi palate şi turnuri. Şi se luptă cu regele fiilor lui Amoniu, şi-lo învinse; şi fiii lui Amoniu îi dădură în anul acela o sută talante de argint, şi doue mii core de grîu, şi doue mii core de orză. Aceasta 5
îi dădură fiii lui Amoniu şi în alţi doi ani a doua şi a treia oară. Aşa se face 6
Iotam tare, fiindu-că îşi îndreptă căile lui înaintea lui Iehova, Dumnezeiului său.

7 Şi celelalte fapte ale lui Iotam, şi bă- 7
taliele sale, şi căile sale, iacă, sînt scrise în Cartea Regilor lui Israel şi ale lui Iuda. El era dă douăzeci şi cinci de ani 8
cînd se luă rege, şi şasă-spre-deci de ani 9
domni în Ierusalim. Şi adormi Iotam cu părinţii săi, şi îl îngropară în cetatea lui Dăvid. Şi Ahaz, fiiul său, domni în locul său.

Domnia lui Ahaz; căderea lui; asemănare cu Ieroboam, fiiul lui Nebat, şi cu Omri.

Dă douăzeci de ani era Ahaz, cînd se luă rege, şi şasăsprezece ani domni el în Ierusalim; şi nu făcea ce era drept în ochii lui Iehova, ca Iacovă, părintele său. Ci umblă pe căile regilor lui Israel, şi făcu şi chipuri turnate lui Baalim. Şi tămîia în valea fiului lui Hinnom, şi ardea pe foc pe fiii săi, după urîciunile popoarelor pe care le dărîmase Iehova de dinaintea fiilor lui Israelu. Şi sacrifică şi tămîia pe înălţimi şi pe coline şi sub tot arborele verde.

5 Drept aceea Dumnezeiul său îl dădu în mîna regelui Siriei; şi ei îl bătură, şi luară din el mulţime de prinşi, şi îi duseră la Damasc. Şi îl dădu şi în mîna regelui lui Israel, care îl bătu cu mare măcel. Căci Pecah, fiiul lui Romelia, ucise în Iuda o sută şi douăzeci de mii într'o zi, toţi bărbaţi viteji; fiindcă părăsiseră pe Iehova, Dumnezeiul părinţilor lor. Şi Zicri, un 7
voinic din Efraim, omori pe Maaseia, fiiul regelui, pe Azrikam, mai marele casei, şi pe Elcana, cîrmuitorul după rege. Şi 8
fiii lui Israel luară prinşi de la fraţii lor două sute de mii de femei, fii şi fete; şi luară mare pradă de la ei, şi aduseră prada la Samaria.

Dară era acolo unu profet al lui Iehova, cîlu cărui nume era Odeu; şi el 9
înaintea lui ieşi, care veniia la Samaria, şi dise către dînşii: Iacă, fiindcă Iehova, Dumnezeiul părinţilor voştri, era mîniat pe Iuda, de aceea dădu-le-a în mînile voastre, şi voi aţi ucisu între dînşii cu o furie care a ajuns pînă la cer. Şi acum 10
voiţi să supuneţi sub voi pe fiii lui Iuda şi pe Ierusalim, ca să fiu robi şi roabe ale voastre. Dară nu sînteţi şi voi cu păcate asupra lui Iehova, Dumnezeiul vostru? Şe acum ascultaţi-mă, şi daţi înapoi pe prinşii pe care i aţi prinsu de la fraţii voştri; căci mînia lui Iehova e aprinsă asupra-vă. Atunci se sculară 12
cîţiva bărbaţi dintre capii fiilor lui Efraim: Azaria, fiiul lui Iohanan; Berechia, fiiul lui Meşillemot; Iehizchia, fiiul lui Şalum, şi Amasa, fiiul lui Hadlai, împotriva celor ce se întorceau din luptă; şi le 13
zise dînşii: Voi să nu aduceţi aicea pe prinşi; căci voiţi să aduceţi asupra Iehova peste păcatele noastre şi peste vina noastră? căci mare e vina noastră, şi mînia aprinsă asupra lui Israelu. Deci ostaşii lăsară 14
pe prinşi şi prada înaintea căpeteniilor şi a

de a lui adunare. Şi se sculară bărbaţii, 15
cîţi fură numiţi cu nume, şi luară pe cei prinşi, şi pe toţi, cîţi dintre ei erau goli, îmbrăcară din prada, şi îi dădură de mîncare şi de băutură, şi ungeau şi îi duseră pe toţi cei neputincioşi pe măgari, şi îi aduseră la Ierihon, cetatea palmierilor, la fraţii lor; şi apoi se întoarseră în Samaria.

16 În vremea aceea trimise regele Ahaz 16
la regii Asiriei, ca să-i ajute. Că ceilalţi Idumeiţi se bătuseră pe Iuda, şi luaseră din el prinşi. Şi Filistenii se 18
luptau pe cîmpiile din şesu şi de la meazăzi ale lui Iuda, şi cuceriseră Bet-Şemeşul, Aialonul, Ghederotul, şi Şocoul cu cele sate ale sale, şi Timna cu cetăţile sale, şi Ghimzo cu cetăţile sale, şi locuiau acolo. Fiindcă Iehova umilise pe Iuda pentru Ahaz, regele lui Israel, căci el a făcut pe Iuda fără frîu, şi a păcătuit forte mult împotriva lui Iehova. Şi veni Tilgat-Filneser, re- 20
gele Asiriei, la dînsul, şi îl strîmtoră, în loc de a-l întări. Căci Ahaz luă parte din casa lui Iehova, din a împăratului şi a căpeteniilor, şi dete regelui Siriei; şi el îi ajută. Cînd Ahaz în strîmtorarea 22
sa asupra lui Iehova, şi mai adăugă păcate peste păcate, el acesta, regele Ahaz. Căci el aduse dumnezei ai Damascului, care îl bătuseră, şi zise: Fiindcă dumnezeii regilor Siriei îi ajută, voiu aduce şi eu sacrificii la dînşii, ca să mă ajute şi pe mine. Dară ei fură pricina pierzării lui şi a întregului Israel. Şi Ahaz adună vasele casei lui Dumnezeu, şi sfărîmă vasele casei lui Dumnezeu, şi închise uşile casei lui Iehova, şi îşi făcu altare în toate colţurile Ierusalimului. În toate cetăţile lui Iuda făcu înălţimi, ca să tămîieze altor dumnezei, şi mînie pe Iehova, Dumnezeiul părinţilor săi.

27 Şi celelalte fapte ale lui, şi toate căile sale, cele d'întîiu şi cele de pe urmă, iacă, sînt scrise în Cartea Regilor lui Iuda şi a lui Israelu. Şi adormi Ahaz cu părinţii săi, şi îl îngropară în cetate, în Ierusalim, căci nu îl băgară în mormintele regilor lui Israel. Şi domni în locul său Ezechia, fiiul său.

Domnia lui Ezechia; a lui bun sfîrşit; asemănare cu a lui Iosia.

29 Ezechia începu să domnească cînd era de douăzeci şi cinci de ani, şi douăzeci şi nouă de ani domni în Ierusalim; şi numele mamei lui era Abia, fiica lui Zaharia. Şi făcea 2
drepte în ochii lui Iehova, întocmai cum a făcut David, părintele său.

3 În anul întîiu al domniei sale, în luna 3
întîiu, deschise uşile casei lui Iehova, şi le dădu. Şi aduse pe preoţi şi pe Le- 4
viţi, şi îi adună pe locul de apus spre ră-sărit. Şi dise către dînşii: Ascultaţi-mă, voi Leviţilor! Sfinţiţi-vă acum şi sfinţiţi casa lui Iehova, Dumnezeiului părinţilor voştri, şi scoateţi din sfîntul-sfinţilor, căci 5
părinţii noştri au păcătuit, şi au făcut cele rele în ochii lui Iehova, Dumnezeiului nostru, şi l-au părăsit, şi îşi au întors feţele de la locuinţa lui Iehova, şi i-au dat spatele. Ba, ei au închis şi uşile 7
tindei, şi au stins candelele, şi n'au ars tămîieri, şi n'au adus arderi de tot Dumnezeiului lui Israelu în cetatea-sfîntă. Fiindcă mînia lui Iehova preste Iuda 8
şi Ierusalim, şi el i-a dăruit de groază, a de cîrlă şi de şuierat, precum vedeţi cu ochii voştri. Iacă, pentru aceea 9
au căzut părinţii noştri de sabie, şi fiii noştri şi fetele noastre şi femeile noastre sînt în robie. Acuma eu în inima mea 10
voiu să închei legămînt cu Iehova, Dumnezeiul lui Israelu, ca să se întoarcă de la noi aprinsoarea mîniei sale. Ne fiilor, aţi fost 11
fără îndoială; căci pe voi v'a ales Iehova, ca să staţi înaintea lui, să-l slujiţi, să fiţi slujitori şi să-i aduceţi tămîieri.

Atunci se sculară Leviţii: Mahat, fiiul 12
lui Amasai, şi Ioila, fiiul lui Azaria, dintre fiii Kehatiţilor; şi dintre fiii Merariţilor: Chis, fiiul lui Abdi, şi Azaria, fiiul lui Iehalelel; şi dintre Ghersoniţi: Ioah, fiiul lui Zimma, şi Eden, fiiul lui Ioah; 13
şi dintre fiii Elmafaţi: Şimri şi Ieiel; şi dintre fiii Asafi: Zecaria şi Matania. Şi dintre fiii lui Heman: Iehiel şi Şimei; 14
şi dintre fiii lui Iedutun: Şemaia şi Uzzi-el. Şi adunară pe fraţii lor, şi se sfin- 15
ţiră, şi intrară, după porunca regelui, în lucrul lui Iehova, ca să curăţească casa lui Iehova. Şi leviţii aduseră afară 16
pe preoţi în tinda casei lui Iehova, şi scoaseră tot ce aflară necurăţenie, pe care îl găsiră în templul lui Iehova, în curtea casei lui Iehova, şi Leviţii îl adunară, spre a-l scoate afară la pîrîul Kedron. Şi ei începură a sfinţi 17
la ziua întîiu a lunei întîiu; şi în a opta zi a lunei veniră la pridvorul lui Iehova, şi sfinţiră casa lui Iehova în opt zile, şi în

ţina a jertfe-spre-ardere a lui Iehova este gata.

15 Şi merseră la Iehizchiáu împăratul, şi dinsul: Anunţaţi lui Iehova, şi a avut de dăruire, şi toţi cei
16 ţi toţi cei umiliţi sufletul; şi mâna păzitorilor de porţi-lângă-prag
19 şi toţi cei umiliţi sufletul. Şi vinu-ţinutele multe, pe care le-a împărtăşit regele Abiam, în ţinutul dumnezeului său în neîmpărţirile sale, le-au gătit şi sfinţit şi toţi, văzut înaintea altarului lui Iehova.

20 Şi Iehizchiáu, regele, se sculă dimineaţă şi adună pe toţi mai marii cetăţei, şi se sui în
21 casa lui Iehova. Şi aduseră şapte boi, şapte berbeci, şapte miei şi şapte capi pentru ^a-mânioşirea de păcate, pentru regatul şi pentru sanctuarul şi pentru Iuda. Şi ale ordină fiilorŭ lui Aaróm, preoţilorŭ, ca să
22 aşeze pe altarul lui Iehova. Şi ei junghiară boii, şi preoţii luară sângele, şi îl ^stropiră pe altar; şi junghiară berbecii, şi stropiră sângele pe altar; şi junghiară mieii, şi stropiră sângele pe altar.
23 Şi duseră capii ai sacrificiului pentru păcat înaintea regelui şi a adunării, şi a-
24 şeză pe ei mâinile lor şi îi junghiară: şi-l junghiară preoţii, şi curăţiră altarul cu sângele lor, ca să facă ispăşire pentru toţi Israeliţii; căci pentru toţi Israeliţii ordonase regele arderea de tot şi sacrificiul pen-
25 tru păcat. Şi puse pe Leviţi în casa lui Iehova cu cimbale, harpe şi citare, după rânduiala lui Dauíd şi a lui ^Gad, văzătorul regelui, şi a lui Natán, profetul; ^căci porunca era de la Iehova prin profeţii săi.
26 Şi Leviţii stăteau cu instrumentele lui ^Dauíd, şi preoţii cu trâmbiţele.
27 Şi Iehizchiáu ordină să se aducă arderea de tot pe altar; şi în vremea când începu arderea de tot, începu cântarea lui Iehova cu trâmbiţele şi cu instrumentele lui Da-
28 uíd, regele lui Israél. Şi toată adunarea se închină, şi cântăreţii cântară, şi trâmbiţaşii sunară; toate aceste lucruri până ce se
29 aduse arderea de tot. Şi când isprăviră de adus, se plecară ^regele şi toţi, câţi se
30 aflau cu el, şi se închinară. Şi regele Iehizchiáu şi mai marii dădură Leviţilor, să laude pe Iehova cu cuvintele lui Dauíd şi ale lui Asáf, văzătorul; şi ei lăudară cu bucurie, se plecară şi se închinară.

31 Şi Iehizchiáu răspunse, şi zise: Acuma v'aţi sfinţit lui Iehova; apropiaţi-vă, şi aduceţi sacrificii şi laude în casa lui Iehova! Şi adunarea aduse sacrificii şi ^laude; şi tot cel cu inimă ^gata aduse arderi de tot.

32 Şi numărul arderilor de tot, ce le aduse adunarea, era: şapte-zeci de boi, o sută de berbeci, două sute de miei; toate acestea le Iehova era arderi de tot.

33 Şi închinările aduse erau: şase sute de boi şi trei mii de oi.
34 Dară preoţii erau puţini, şi nu puteau despoia toate dobitoacele; deci fraţii lor, Leviţii, până ce s'a sfârşit lucrul, şi până ce s'au sfinţit preoţii; căci Leviţii aveau din toată inima dorinţă să sfinţească pe ai lor. Căci aceştia fură şi mai ^gata în inimă decât preoţii să aducă arderile de tot grase pe altarul arderilor de tot.
35 Astfel fu slujba casei lui Iehova bine rânduită.

Ezechia face şi o serbare pascală mare pentru lui Israél şi Iuda, şi se vestesc cu viteză pe toţi.

30 Şi trimese Iehizchiáu către tot Israél şi Iuda, şi scrise epistole şi către fraţii şi Manase, ca să vină la casa lui Iehova în Ierusalím, să facă pasca lui Iehova, Dumnezeului lui Israél. Şi se sfătui regele cu mai marii săi şi cu toată adunarea în Ierusalím, să facă pasca în a
3 doua lună. Că nu o puteau face ^în acelaş timp, căci nu se sfinţiseră îndeştul preoţii, şi poporul nu se adunase încă în Ierusalím.
4 Şi lucrul era drept în ochii regelui şi în ochii a toată adunarea. Aşa se hotărî să facă proclamare în tot Israél, de la Beer-
5 Şeba până la Dand, ca să vină, să facă pe Iehova, Dumnezeul lui Israél, pasca la Ierusalím: căci nu o făcuseră de demult
6 după cum era orânduit. Şi trimeseră alergătorii cu scrisorile regelui şi ale mai marilor săi în tot Israél şi Iuda, şi după porunca regelui. Voi fiilorŭ lui Israél, întoarceţi-vă către Dumnezeul lui Abraám, ale lui Isaác, şi ale lui Israél, ca şi el să se întoarcă la rămăşiţa, ce a mai rămas din mâna ^regilorŭ Asiriei. Şi nu fiţi ca părinţii voştri, şi ca fraţii voştri, cari au păcătuit
7 contra lui Iehova, Dumnezeul părinţilor lor, care de aceea i-a dat la ^pieire, cum vedeţi.
8 Şi acum nu vă înţepeniţi ca părinţii voştri, daţi mâna lui Iehova, şi veniţi la sanctuarul său, pe care l'a sfinţit în veac, şi slujiţi lui Iehova, Dumnezeului vostru, ca să se întoarcă de la voi
9 mânia aprinsă a lui. Căci dacă vă veţi întoarce la Iehova, fraţii voştri şi fiii voştri vor găsi îndurare înaintea celor ce i-au luat în robie, şi se vor întoarce în ţara aceasta; căci ^milostiv şi îndurător este Iehova, Dumnezeul vostru, şi nu-şi va întoarce faţa de la voi, dacă veţi întoarce la el.
10 Şi alergătorii din cetate în cetate prin ţinutul lui Efraím şi până la Zabulón; dară ei râseră
11 de ei, şi-şi bătură joc de dânşii. Numai câţiva din bărbaţii din Aşér şi din Manase şi din Zabulón se umiliră, şi veniră la Ie-
12 rusalím. Şi peste Iuda a fost ^mâna lui Dumnezeu, şi li dădu o inimă, ca să împlinească ordinul regelui şi al mai marilor, după cuvântul lui Iehova.
13 Aşa se adună popor mult în Ierusalím, ca să sărbătorească ^sărbătoarea azimelor în
14 luna a doua, o adunare mare foarte. Şi se sculară, şi depărtară altarele, care erau în Ierusalím, şi toate altarele de tămâiere le depărtară, şi le aruncară în pârâul Kedrón.
15 Şi junghiară pasca în a patra zi-spre-ziuă a lunei a doua, şi preoţii şi Leviţii ^se ruşinară, şi se sfinţiră, şi aduseră închinări în casa lui Iehova.
16 Şi se aşezară în locul lor, după rânduiala lui, după legea lui Moíse, omului lui Dumnezeu. Preoţii stropiră sângele, ce-l primiră din mâna Leviţilor.
17 Căci mulţi erau în adunare, cari nu se sfinţiseră; ^pentru aceea Leviţii luară sea-
18 ma jertfelor pentru toţi, câţi nu se curăţiseră, spre a-i sfinţi lui Iehova. Căci o mulţime din popor, mulţi din Efraím, din Manase, din Isácar şi din Zabulón nu se curăţiseră, căci mâncară pasca altfel de-
19 cât prescris era scris; dară Iehizchiáu se rugă pentru dânşii, zicând: Iehova cel bun să ierte pe-oricine,
20 care şi-a ^îndreptăţit inima, spre a căuta pe Dumnezeu Iehova, Dumnezeul părinţilor săi, de-şi nu după curăţirea sanctuarului. Şi
21 Iehova ascultă pe Iehizchiáu, şi vindecă pe popor.
22 Şi fiii ^cei mari ai lui Israél, cari se aflau în Ierusalím, serbătoriră sărbătoarea azimelor şapte zile cu bucurie mare; şi Leviţii şi preoţii lăudau pe Iehova din zi în zi, ^cântând cu instrumentele puternice de Iehova.
23 Şi Iehizchiáu vorbi la inima tuturor Leviţilor, cari aveau pricepere bună în lucrurile lui Iehova, şi ei mâncară în cursul serbării şapte zile, aducând sacrificii de bu-
24 curie, şi mărturisiră lui Iehova, Dumnezeul părinţilor lor.
Şi toată adunarea se sfătui a mai ţine încă şapte zile, şi ţinură încă şapte zile cu
25 bucurie. Căci Iehizchiáu, regele lui Iuda, dădu adunării o mie de boi şi şapte mii de oi; şi mai mulţi dăruiră adunării o mie de boi şi
26 zece mii de oi; ^se sfinţiră preoţii mulţi la număr. Şi se bucură toată adunarea lui Iuda, şi preoţii, şi Leviţii şi toată adunarea celor veniţi din ţinutul lui Israél, şi străinii veniţi din ţinutul lui Israél, şi cei cari locuiau în Iuda.
27 Şi se făcu mare veselie în Ierusalím, căci de zilele lui Şelomóh, fiiul lui Dauíd, regele lui Israél, nu se mai făcuse ceva
28 ^asemenea în Ierusalím. Şi preoţii Leviţii se sculară, şi binecuvântară poporul; şi glasul lor fu ascultat, şi rugăciunea lor veni până la locuinţa sa cea sfântă, la cer.

31 Şi când se sfârşi toate acestea, toţi Israeliţii, cari se aflaseră faţă de Iuda, şi ^sfărâmară stâlpii, şi tăiară Aşerele şi surpară înălţimile şi altarele din toată Iuda şi Beniamín, din Efraím şi Manase, până ce le nimiciră cu totul. Atunci se întoarseră fiii lui Israél, fie-care la moştenirea sa, la cetăţile lor.

Ezechia rânduieşte serviciile de templu.

Şi ^regele Iehizchiáu rânduia ^cetele preoţilor 2
şi ale Leviţilor, după rândurile lor, pe fie-care după serviciul său, după cele ale preoţilor, şi ale Leviţilor ^pentru arderile de tot şi jertfele de mâncare, spre a servi şi spre mărire şi spre laudă, pe la porţile taberei lui Iehova. Şi cotăţi par- 3
tea regelui din averea sa pentru arderile de tot, adecă pentru dimineţile şi serile de tot şi pentru arderile de tot ale sâmbetelor şi ale lunilor noue şi ale serbătorilor, după cum este scris în ^legea lui Iehova.
Şi ordină poporului, celui locuitor în Ie- 4
rusalím, să dea preoţilor şi Leviţilor ^partea lor, pentru ca să se ţină mai tare de legea lui Iehova. Şi când ordinul adu- 5
serăţiii în Israél în mulţime ^primele grâne, ale mustului, şi ale uleiului şi ale mierei, şi ale tuturor venitoarelor câmpului; şi aduseră decimea de la tot în mulţime. Şi fiii lui Israél şi ai lui Iuda, cari 6
locuiau în cetăţile lui Iuda, aduseră şi ei decimea din boi şi oi, şi ^închinarea din lucrurile sfinte, cari erau consacrate lui Iehova, Dumnezeului lor, şi puseră grămăjoi lângă gră-

7 mîşî. In luna a treia începură a pune
8 grămăjdele, şi în a şeptea lună le sfîrşiră. Şi
venind Ezechia şi mai marii, şi vădiră
grămăjdele, ei binecuvîntară pe Iehova şi
9 pe poporul său Israel. Atunci Ezechia
întrebă pe preoţi şi pe Leviţi în privinţa
10 grămăjdelor. Şi-l respunse Azaria, archi-
ereul, din casa lui Zadoc, şi ‘zise: Ode vădu
s'a început a se aduce darurile voluntarii în
casa lui Iehova, noi amu mîncarăm, ne-amu
îndestulatu, şi a rămasu şi multime; căci Ie-
hova a bine cuvîntatu pe poporulu seu; şi
11 ce a mai rămasu este grămada acésta.
Şi ordină Ezechia, ca să pătăţască camări
12 în casa lui Iehova, şi le gătiră. Şi aduseră
darăle voluntarii şi decimele şi lucrurile con-
sacrate cu credinţă; şi mai mare averea le
consacră era Conania, Leviteulu, şi Şimei, fra-
13 tele seu, cea cîtu dîndea. Şi Iehiela, Azazia, Nahata, Asael, Ieremotu, Iozabadu, Ie-
liela, Ismachia, Mahatu, şi Benaia, eraŭ vi-
ghitorî supţi Conaniu şi Şimei, fratelu seu,
dupre ordinulu lui Ezechia, regelu, şi alu
lui Azaria, mai marele casei lui Dumnedieu.
14 Şi Core, fiiulŭ lui Iemna, Leviteulŭ, usieriulŭ
de ostea resăritului, era preste darurile de
bună-voiă ale lui Dumnedieu, a împărţi de-
rutăţi voluntarii ală lui Iehova şi lucrurile cele
15 mai sfinte. Şi supţi lîngă elŭ eraŭ Edenu,
Miniamin, Iesua, Şemaia, Amaria, şi Şe-
caniu, în ‘cetăţile preoţilorŭ, cu îndatorire
statornică, să le împartă fraţilorŭ loru du-
pre rîndurî, celŭ mare pentru cel mică,
16 asemenea. Pe lîngă aceştia, bărbăţiloru celoru
d'antîiu născuţi, cari eraŭ înscrişi în cartea
genealogică de peste bărbăţiloru de trei anî
şi mai sus, a tuturoru celoru ce intrară
în casa lui Iehova, cîte de trebuinţa pentru
fiecare zi, dupre serviciulŭ loru în cele de
17 pază ale loru dupre rîndurile loru; şi a
preoţilorŭ cei înscrişi dupre casele loru părin-
teşti, şi a Leviţilorŭ de la dece-şi-doi de
ani şi mai sus, în cele de păzăţi ale loru,
18 dupre rîndurile loru; şi a tuturoru prunci-
lorŭ loru, a femeiloru loru şi fiiloru loru,
şi feteloru loru, cari înscrişi din sînulŭ adu-
nărei; căci ei îndeletnicire credincioşă loru
19 sînţiţi pentru lucrurile celŭ sfinte. Şi pen-
tru fiii lui Aaronŭ, preoţii, în ‘ocolopole lo-
cuinţeloru loru, în fiecare cetăţă a loru, eraŭ
cetăţi bărbaţi, cari ‘numiţi eraŭ anumiţi spre
a împărţi pentru tuturoru celoru de parte
bărbătescă d'intre preoţi, şi la toţi înscrişii
d'intre Leviţi.

20 Şi aşa făcu Ezechia în totŭ Iudu; şi ‘făcu
ce era bunŭ, dreptŭ şi adevăratŭ înaintea
21 lui Iehova Dumnedieului seu. Şi în tote
lucrulŭ, pe care l'a începutu în serviciulŭ
casei lui Dumnedieu alŭ lege, şi alu po-
runcei, ca să caute pe Dumnedieulŭ seu, le
făcu cu tută inima sa, şi prosperă.

Sennacherib face ameninţări şi ocărăşte pe Dumnedieu; mustrarea lui Isaia.

32 DUPĂ ‘acéste lucruri şi acéstă statornicire
ca vera Sennacherib, regele Asiriei,
şi ‘căută scăpa cetăţile întărite, şi gîndi
2 să le bată a-şi le lua. Şi, văzîndŭ Ezechia
că a venitŭ Sennacherib, şi că are de gîndŭ
să bată în Ierusalimŭ,
3 Se sfătui cu mai marii sei şi cu
vitejii sei, ca să oclupe apele isvoreloru
celŭ din afară de cetăţe; şi ei îl ajutară.
4 Şi s'a strînsu poporŭ multŭ, şi astupară
tote isvoreleŭ şi pîrîulŭ ce curge prin mi-
jlocŭlu pămîntului, dîcendŭ: Pentru ce să vină
regii Asiriei, şi să găsăscă apă multă?
5 Şi se întări, şi zidi tută zidirea surpată,
ridică turnuri pînă la cer, şi întări Ierusalimŭ,
şi făcu şi lucrarea de afară mai multă
6 pînă la cetate, şi o întări. Şi ‘făcu căpe-
tenii de resboiŭ peste poporŭ, şi-i strînse la
sine în piaţa porţii cetăţei, şi li vorbi la
inimă, dîcendŭ: ‘Fiţi tari, şi îndrăzniţi!
Nu vă temeţi, şi nu vă înspăimîntaţi înaintea
regelui Asiriei, nici de totă mulţimea
ce este cu elŭ; căci ‘cu noi sînt mai mulţi
decîtu cu d'însulŭ. Cu d'însulŭ este unŭ
‘braţŭ de carne, dară ‘cu noi este Iehova
Dumnedieulŭ nostru, ca să ne ajute, şi să
părăsăscă resboiele nostre. Şi poporulŭ se
întări pe cuvintele lui Ezechia, regelŭ lui Iudu.

9 ‘După aceea trimise Sennacherib, re-
gele Asiriei, pe sluşitorii săi la Ierusalimŭ
(elŭ însă era înaintea Lachişului cu totă
forţa lui cea d'întîiŭ), către Ezechia, regele
lui Iudu, şi către totŭ Iudu care era la Ie-
rusalimŭ, dîcendŭ: ‘Aşa grăesce Sennacherib,
regele Asiriei: În ce vă încredeţi voi, de
staţi împresmuraţi în Ierusalimŭ?
11 Au nu vă
amăgesce Ezechia, ca să vă dea morţei prin
fămeŭ şi prin setă, cîndŭ dîce: Iehova, Dum-
nedieulŭ nostru, ne va mîntui din mîna lui
12 Asiriei? ‘Au nu acela şi Ezechia depărtă
înălţimile aduse şi altarele sale, şi zise lui
Iudu şi Ierusalimului, dîcendŭ: Numai
înaintea unui altariŭ să vă închinaţi, şi numai
pe d'însulŭ să tămîiaţi?
13 Nu ştiţi ce am
făcutŭ eu şi părinţii mei tuturoru popoa-
relŭ pămînteşti? ‘Pe cînd oare dumnedeii
tuturoru popoareloru acelora ţerîlŭ aveaŭ
14 putere să scape ţerîle loru de mîna mea?
Care dintre toţi dumnedeii acelora
pentru cari părinţii mei le perdură,
putu mîntui pe poporulŭ seu din mîna
mea, ca şi Dumnedieulŭ vostru să vă pută
15 scăpa din mîna mea? Şi acumŭ, ‘să nu vă
amăgescă Ezechia, şi să nu vă amăgiască în chi-
pulŭ acesta! să nu vă încredeţi în elŭ. Căci
nu este nici unŭ dumnedeŭ dintre toţi dum-
nedeii tuturoru popoareloru pe pămîntŭ, cari
să fi pututŭ mîntui pe poporulŭ seu din mîna
mea, şi din mîna părinţilorŭ mei; şi cu atîta
mai puţinŭ Dumnedieulŭ vostru vă va
putea mîntui din mîna mea!
16 Şi sluşitorii
săi vorbiră încă şi mai multe lucruri în
contra lui Iehova Dumnedieu şi în contra
17 lui Ezechia, robulŭ seu. Şi ei mai scrisără
epistole, blăstămîndŭ pe Iehova, Dumnedieulŭ lui Israelŭ, şi vorbindŭ
în contra lui dîcendŭ: ‘Precumŭ nici dum-
nedeii tuturoru popoareloru pe pămîntŭ
n'aŭ pututŭ mîntui pe poporulŭ seu din
mîna mea, aşa nici
Dumnedieulŭ lui Ezechia nu va mîntui pe po-
18 porulŭ seu din mîna mea. ‘Şi strigară cu
glasŭ tare în limba iudaică către poporulŭ
din Ierusalimŭ, ‘care era pe ziduri, spre
a spăimînta, şi a-l turbura, ca să pută
19 stăpîni cetatea; şi vorbiră despre Dumne-
dieulŭ Ierusalimului, ca despre dumne-
dieii popoareloru pămînteşti, care sînt ‘lucrare
mîniloru omeneşti.

20 Şi atunci rugară se rugară Ezechia,
regele, şi ‘Isaia, fiiulŭ lui Amoţ, profetulŭ,
şi strigară către ceriŭ. 21 Şi trimise Iehova
pe unŭ îngeru, care stîrpi pe toţi bărbaţii
vitejî şi pe căpeteniile şi pe mai marii
din tabăra regelui Asiriei, şi aşa elŭ ‘se
întorse cu ruşine faţă în faţă la ţera sa.
Şi intrînd în casa dumnedeului seu, cei ce eşiră
din sînulŭ lui îl ‘omorîră acolo cu sabia.
22 Aşa mîntui Iehova pe Ezechia şi pe
locuitorii Ierusalimului din mîna lui Sennache-
rib, regelu Asiriei, şi din mîna tuturoru
celoru-l-alţi, şi-i apără din toate părţile. Şi
mulţi aduseră daruri lui Iehova la Ierusa-
lim, şi lui Ezechia, regelui lui Iudu, ‘lucrări
scumpe; şi elŭ ‘se înălţă înaintea ochi-
lorŭ tuturoru păgînilorŭ.

Boala lui Ezechia, căruia nu i se împlinesc promisiunile, şi mulţumirea sa.

24 ‘În dilele acelea Ezechia se îmbolnăvi de
moarte, şi se rugă către Iehova; şi elŭ
îi vorbi şi-i dete ‘unŭ semnŭ. Dară
Ezechia ‘nu respunse după cuviinţa ce i s'a
făcutŭ, ci ‘mîndria lui se înălţă: de aceea veni
mînia peste dînsulŭ şi peste Iudu şi Ie-
rusalimŭ. ‘Dară Ezechia se umilă pentru 26
mîndria inimei sale, elŭ şi locuitorii Ie-
rusalimului, şi atunci nu l'a lovitŭ Iehova în
dilele d'ingîmfarea lui Ezechia.

Ezechia era forte mare bogat şi onorat, 27
şi-şi făcu tesaure pentru argintŭ şi aurŭ,
pentru pietre preţiose, aromate şi scuturi,
şi pentru totă felulŭ de unelte scumpe;
şi case de vistierŭ pentru venitulŭ grînelorŭ, 28
şi mustaţi şi uleiŭ de unsŭ, şi staule pentru
totă felulŭ de vite, şi cîrduri pentru turme.
Şi-şi zidi cetăţi, şi avea turme de oi şi boi 29
multime; căci ‘Dumnedieu i dăduse averi
multe forte.

‘Tocmai acesta Ezechia a astupatŭ şi gura 30
de sus a apei Ghihonŭl, şi a dusŭ în josŭ
pe la partea dosperă spre apusŭ a cetăţei lui Da-
vidŭ. Şi Ezechia propăşea în totă lucrarea
sa. Numai în privinţa soliliorŭ mai ma- 31
rilorŭ din Babilonŭ, cari ‘trimiseră la dîn-
sulŭ ca să întrebe despre minunea ce
s'a întîmplatŭ în ţera ‘la stîlpiŭ Dumnedieŭ,
ca ‘să-lŭ încerce, şi să cunoscă totŭ ce era
în inima sa.

Şi celelalte fapte ale lui Ezechia şi 32
bunătăţile sale sînt scrise în vedenia lui Isaia, profetulŭ, fiiulŭ
lui Amoţ, în ‘Cartea Regeloru lui Iudu şi
a lui Israelŭ. ‘Şi adormi Ezechia cu pă- 33
rinţii săi, şi-lŭ înmormîntară în celŭ mai
mare din cimiteriile fiiloru lui Davidŭ;
şi la moartea lui îl ‘onorară totŭ Iudu şi
locuitorii Ierusalimului. Şi Manase, fiiulŭ
lui, domni în locŭlŭ lui.

Domnia cea rea a lui Manase; căinţa, şi îndreptarea sa.

33 DE ‘douăsprezece-deci-ani era Manase, cîndŭ 33
se făcu regŭ, şi cincî feri şi cincî-deci de ani
a fostŭ regŭ în Ierusalimŭ. Şi făcu rele în 2
ochiiŭ lui Iehova, dupre ‘urîciunile popoareloru,
pe cari Iehova le alungase de dinaintea
fiiloru lui Israelŭ. Şi vidi dără-şi înălţă- 3
rile, pe cari le ‘zidîse Ezechia, părintele seu,
şi ridică altare pentru Baalŭ, şi ‘făcu Aşe-
rimi, şi se închină înaintea ‘totă oştirea
cerului, şi-i ‘servi. Şi zidi altare în casa 4
lui Iehova, despre cărora dîsese Iehova: ‘În
Ierusalimŭ îlŭ voiu numi mele în veci.
Şi zidi altare la totă oştirea cerului în ambe 5
ogrăzile casei lui Iehova. ‘Şi făcu 6
pe fiii săi să trecă prin foc în valea fiiloru lui Ilnom;
şi ‘întrebuinţă descîntece şi farmece,
şi ‘întocmi cu aceste cercetări şi semne

elo le-au mulțu rele în ochii lui Iehova, întărîtîndu-l. Și 7 pusu-și chipul cioplit, idolulu, pre care-l făcuse, în casa lui Dumnedieu, despre care disese Dumnedieu lui Davidu și lui Salomonf, fiiulu seu: În Ierusalimul acesta și în Ierusalimul, pre care l-amu alesu din tóte semințiile lui Israilu, voiu pune numele meu 8 în eternu; 8 Și piciorul din Israilu nu voiu mai stărnui din pămîntulu, pre care l'amu datu părințiloru vostri; numai dacă voru lua séma să facă tóte, cu tóte cîte le-amu ordinatu prin Mușe, despre tóte legea și ordinațiunile și judecățele.

9 Și Manase ademeni pre Iuda și pre locuitorii Ierusalimului, spre a face mai reu, decîtu popórele, pre care le nimicise 10 Iehova de dinaintea fiiloru lui Israelu. Și Iehova dise prin profeți lui Manase și poporului 11 seu; dară nu voiu ai ascultat. 11 Drept aceea aduse preste d'insii pre căpeteniile oștirei regelui Asiriei, și aceștia prinseră pre Manase cu lațuri, și îlu legară cu lanțuri, și-lu duseră la Babilonu. Și cîndu ese în strîmtorare, au rugat pre Iehova, Dumnedieulu seu, și s'a smerit multu înaintea Dumnedieului părinților sei. 13 Și rugîndu-se elu lui, l'a înduplecat, și ascultîndu rugăciunea lui, și-lu duse iarăși la Ierusalimu, în regatulu seu; și Manase cunoscu, că Iehova este Dumnedieu.

14 Și după aceea zidi unu zidu pe afară, împrejurulu cetății lui Davidu, pre partea despre apusu până în Ghihonu, în vale, până în ușa pesciloru, și până cătră Ofelu, înălțîndu-l (foarte) și-l făcu înaltu forte; și așeză căpetenii de oștire în tóte cetățile întărite ale lui Iuda. 15 Și depărtă pre dumnezeii străini și idolulu din casa lui Iehova, și tóte altarele, pre care le zidise pe muntele casei lui Iehova și în Ierusalimu, și le aruncă afară din cetate. 16 Și drese altarulu lui Iehova, și sacrifică pe elu ospețe de mulțumire și de laudă, și ordină lui Iuda să servéscă lui Iehova, Dumnedieului lui Israelu. 17 Dară poporul încă sacrifică pe înălțîmi, dară numai lui Iehova, Dumnedieulu lor.

18 Și cele-l alte fapte ale lui Manase și rugăciunea cătră Dumnedieulu seu, și cuvintele vădzătorilor, cari i vorbiau în numele lui Iehova, Dumnedieulu lui Israelu, iată, acestea sînt scrise în istoria regilorii lui Israelu. 19 Și rugăciunea lui, și cum Dumnedieu în ascultă, și tóte păcatele sale și nelegiuirile sale și locurile, pe unde a zidit înălțîmi și a așezat Asherați și chipuri cioplite, înainte ca să fi umilitu, iată, scrise sînt scrise în cuvintele vădzătorilor.

20 Și adormi Manase cu părinții sei, și-lu înmormîntară în casa lui Amon, fiiulu seu, domnul în locu-i.

Domnia lui Amon a lui Amon.

21 De dece-și doi de ani era Amon când se făcu rege, și dusă ani domni în Ierusalimu. 22 Și făcu rele în ochii lui Iehova, precumă făcuse Manase, părintele seu; că Amon sacrifică tuturoru chipuriloru cioplite, pre care le făcuse Manase, părintele seu; și servi lor. 23 Și nu se smeri înaintea lui Iehova, precumu se umilise Manase, părintele seu; ci Amon mai adause la vină. 24 Și se fîcură asupră-i servi ai lui, și-l omorîră în casa sa. 25 Dară poporulu țerei ucise pre toți cei ce făcuseră servi lui Amon; și poporulu țerei făcu pe Iosia, fiiulu seu, rege în locu-i.

Domnia lui Iosia; Începutul îndreptărei și pilduri dăte de ea.

34 1 Dece-și opt ani era Iosia, când se făcu rege, și trei-dece și unulu de ani domni în Ierusalimu. 2 Și făcu drepte în ochii lui Iehova, și umblă pe căile lui Davidu, părintele seu, și nu se abătu nici la dreapta nici la stînga. 3 Căci în anulu alu optulea alu domniei sale, încădă încă fiindu, începu a căuta pre Dumnedieulu lui Israelu, părintele seu, și în alu dolea-spre-dece-lea anu începu a curăți Iuda și Ierusalimul de înălțîmi, de Asherați, de chipuri cioplite și vădzate. 4 Și a sdărîmată înaintea lui altarele Baaliloru, și ștîrpi soarele, cari se aflau de asupra lorii, și Asherele; și sfărîmă și prefăcu în pulbere chipurile cioplite și vădzate, și le împrăștiă pe mormintele celoru, cari le sacrificaseră; 5 și arse oseminte de preoți pe altarele lorii, și curăți Iuda și Ierusalimul. 6 Așa făcu și în cetățile lui Manase, ale lui Efraimu și ale lui Simeonu până la Neftali, cu topórele lorii prin împregiurul lor. 7 Și sfărîmă altarele și Asherele, și pisămile cioplite le sfărîmă, și le prefăcu în pulbere, și tóți stîlpii soarelui în tótă țerea lui Israelu. Și se întórse la Ierusalimu.

8 Și în alu optu-spre-dece-lea anu al domniei sale, după ce curățise țera și casa, trimise pre Șafanu, fiiulu lui Azaliu, pre Maaseia, guvernatorulu cetății, și pre Ioahu, fiiulu lui Ioiahaz, cancelarulu, ca să dirigă casa lui Iehova, Dumnedieulu seu. 9 Și ei merseră la Hilkia, archiereulu, și dădură

argintulu, care s'a adusă în casa lui Dumnedieu, pre care-l strînseseră Leviții, ușierii, de la Manase și Efraimu, și de la tótă rămășița lui Israelu și de la tótă Iuda și Beniamin și a locuitorilor Ierusalimului; 10 Și ei l-au dată în mâna meseriașilorii, cari aveau supravegherea peste casa lui Iehova; și aceștia l-au dată lucrătoriloru, cari lucrau în casa lui Iehova, spre întocmirea și reparațiunea casei. 11 Și l-au dată lucrătorii și pietrarii, cari cumpere petre cioplite și lemnu pentru închegări, spre a pune grinzi peste edificiile, pre cari le stricase regii lui Iuda. 12 Și acești oameni lucrau cu credință; și aveau supravederea lorii Iahat și Obadia Leviții, din fiii lui Merari, și Zaharia și Meșulam, dintre fiii Kehatiților, ca să grăbéscă lucrulu; și toți Leviții, cari cunoscuseră instrumentele de cîntare. 13 Și ei erau preste purtătorii de poveri, și erau îndreptători la tóte preste toți meseriașii a tótă lucrulu; și dintre Leviți erau și scriitorii, și ofițerii și ușierii.

14 Și scoțîndu-l ei argintulu, care fusese adusu în casa lui Iehova, găsi Hilkia, preotulu, cartea legei lui Iehova dată prin Moise. 15 Hilkia luându-și cuvîntulu, dise cătră Șafanu, scriitorulu: Carte legei am găsită în casa lui Iehova! Și Hilkia dădu lui Șafanu cartea. 16 Și Șafanu aduse cartea la rege, și spuse regelui, și-i dise: Tóți, ce a fostu orînduiți servitorii tăi, s'a făcutu. 17 Și ei au strînsă argintulu, care se găsi în casa lui Iehova, și l'au dată în mâna supraveghetoriloru și în mâna lucrătoriloru. 18 Apoi spuse Șafanu, scriitorulu, regelui, și-i dise: O carte mi-a dată Hilkia, preotulu. Și Șafanu citi în fața regelui. 19 Și cumu auzi regele cuvintele legei, își rumpse vestmintele. 20 Și ordină regelui lui Hilkia și lui Ahikam, fiiulu lui Șafanu, lui Abdonu, fiiulu lui Mica, lui Șafanu, scriitorului, și lui Asaia, servitorulu regelui, zicîndu: Mergeți, întrebați pre Iehova pentru mine și pentru rămășița din Israilu și din Iuda despre cuvintele cărții, care s'a găsită; căci mare este mânia lui Iehova, care s'a vărsată preste noi, fiindu-că părinții nostri n'au ținută cuvîntulu lui Iehova, ca să facă în tótă ce este scrisu în acésta carte.

22 Deci se duseră Hilkia și cei trimiși regelui la Hulda, profetesa, femeia lui Șalumu, fiiulu lui Tocheatu, fiiulu lui Hasra, păzitorulu vestmintelorii, (și ea locuia la Ierusalimu în despărțirea Mișcei), și vorbiră cu dînsa după cele cătră ea. 23 Și ea i-se dăse d'napoi. Așa dise Iehova, Dumnedieulu lui Israelu: Spuneți bărbatului, care v'a trimisă la mine! 24 Așa dice Iehova: Eată, voiu aduce nenorocire preste acestu locu și preste locuitorii sei, tóte blăstemele cari sunt scrise în carte, care o'au citită înaintea regelui lui Iuda; 25 Fiindu-că m'au părăsită, și au tămîiată altorii dei, întărîtîndu-mă cu tóte lucrările mâiniloru lorii, și mânia mea s'a vărsată preste acestu locu, și nu se va stinge. 26 Dară către regele lui Iuda, care v'a trimisă să întrebați pre Iehova, așa să-i spuneți: Așa dice Iehova, Dumnedieulu lui Israelu: Cuvintele, ce ai auzită, 27 28 fiindcă inima ta s'a înduioșată, și tu te-ai umilită înaintea lui Dumnedieu, cîndu ai auzită cuvintele sale asupra locului acestuia și asupra locuitoriloru sei, și te-ai umilită înaintea mea, rumpendu vestmintele tale și plîngîndu înaintea mea: de aceea și eu te-amu auzită, dice Iehova. 28 Eată, te voiu adăugi la părinții tei, și în vei fi adăugită în mormîntulu tău în pace, și ochii tăi nu vorŭ vedă tótă nenorocirea, pre care o voiu aduce preste acestu locu și preste locuitorii sei. Și o aduseră regelui respunsulu.

29 Atunce trimise regele, și adună pre tóți bătrînii din Iuda și din Ierusalimu. 30 Și se sui la casa lui Iehova, și cu d'însulu tóți bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului, preoții și Leviții și tótă poporulu, de la mare până la mic; și citi cătră urechile loru tóte cuvintele cărții legămîntului, care s'a găsită în casa lui Iehova. 31 Și stătu regele la locu-i sei, și încheie legămîntu înaintea lui Iehova, să umble după Iehova, și să țină poruncile sale, mărturiile sale și legile sale cu tótă inima lorii și cu tótă sufletulu lorii, și să împlinéscă cuvintele legămîntului, cari sînt scrise în acéstă carte. 32 Și făcu ca tóți, cari se găsiau în Ierusalimu și în Beniamin, să stea de legămîntu: și locuitorii Ierusalimului făcură după legămîntulu lui Dumnedieu, Dumnedieulu părinților lorii.

33 Și Iosia depărtă tóte ^a urîciunile din tóte țerile fiilorŭ lui Israelu, și făcu ca tóți, cari se aflau în Israelu, să servéscă lui Iehova, Dumnedieulu lorii: tótă dîlele lui nu se abătură de la Iehova, Dumnedieulu părinților lorii.

^a Sau: idoli; cu cpus. regulei Legăturîle, și este scrisă în Ieș.

35 1 Și ^a Iosia în Ierusalimu prăzi lui Iehova, și se junghiară paștele în a ^b patrusprezece-dîlea a lunei întâiu. 2 Și așeză elu

gov preuț în ²vindarea lor, și-l încurajiți
3 la ²strădanie casei lui Iehova. Și ziceți Le-
viților, carii învățați pe tot Israilul, și cari e-
rați ²sfinți lui Iehova, ziceți: Așezați ²chi-
votul celui ²sfânt în casa, pe care a zidito
Solomon, fiiul lui David, regele lui Israel. Nu
4 ²aveți a-l mai purta pe umeri! ²Slujiți acum
Domnului Dumnezeu vostru, și poporului său, Israil; Și pregătiți-vă
5 după ²casele voastre părintești după rân-
durile voastre, după ²scrierea lui David, re-
gele lui Israil, și după ²scrierea lui Să-
lomon. Și stați în ²sfințenie
pentru rândurile caselor părintești ale fra-
ților voștri, ale fiilor poporului, și pentru
rândurile caselor părintești ale Leviților:
6 Și rânduiți-vă, și ²lucrați-vă ²la pregătiri
pentru frații voștri, ca să facă după cu-
vântul lui Iehova dat prin Moisi.

7 Și Iosa ²dădu fiilor poporului mulți
ei, toți pentru parte, turturei, cari se
dau după numărul hărăzit de mai și toți boi
8 mulți, scoși din averea regelui. Și ma-
mont ²dădură de bună-voă poporului
preoților și Leviților; și Hilchia, Zaharia
și Iehiil, căpitanii casei lui Dumnezeu, dădură
preoților pentru parte două mii șase
sute de mei și trei sute de boi. Și Conania,
Semaia și Natanael, frații ei, și Hașabia,
Ieiiel și Iozabad, mai marii Leviților, dă-
dură Leviților pentru parte cinci mii de
mei și cinci sute de boi.

10 Așa se pregăti ²serviciul, și preoții ²se
așezară la locul lor, și Leviții după rân-
11 durile lor, după ²porunca regelui. Și jun-
ghiară paștele; și preoții ²stropiră sângele cu
12 mâinile lor, și Leviții ²despuiară pielea. Și
depărtară arderea-de-tot, ca să o dea rân-
durilor caselor părintești ale fiilor popo-
rului, ca să ²aducă lui Iehova, precum
este scrisă în cartea lui Moise; și așa și cu
13 ²junincile boi. Și au fript paștele cu foc,
după ²prescripție; și pe celelalte ²lucruri sfinte
le-au ²fiert în oale, în cazane și în tigăi; și le-au împărțit iute
14 tuturor fiilor poporului.

După aceste pregătiri pentru sine și
pentru preoți; căci preoții, fiii lui Aaron,
erau ocupați până în noapte cu ²aducerea
arderilor-de-tot și a grăsimilor; de aceea
Leviții au pregătit pentru sine și pen-
15 tru preoți, fiii lui Aaron. Și cântăreții,
fiii lui Asaf, erau la locul lor, după
²porunca lui David, a lui Asaf, a lui Ie-
duthun, și a lui Heman, văzătorul regelui;
16 și ușierii ²la fie-care poartă: nu trebuiau
să se depărteze din ²serviciul lor,
căci frații lor, Leviții, pregătiau pentru ei.
Așa s'a pregătit în acea zi toată ²slujba
17 lui Iehova, ca să serbeze paștele, și să aducă
²arderile-de-tot pe altarul lui Iehova, după po-
runca regelui Iosia. Și fiii lui Israil, cari
se aflară acolo, serbară în acel timp paștele
18 și ²sărbătoarea ²azimelor, timp de șapte zile.
Nu s'a ²făcut paște ca acesta în Israil
din zilele lui Samuel, profetul; și nici
unul din regii lui Israil nu serbase un
paște ca acela pe care l'a serbat Iosia, cu preoții, Leviții,
19 cu tot Iuda și Israilul, ce era de față, cu
locuitorii Ierusalimului. În anul al ²dou-
zecilea și opt-lea domnie lui Iosia fu
²serbat acest paște.

20 După toate aceste, după ce Iosa în-
²tocmise ²casa lui Dumnezeu, regele Faraon-Necho
²urcă spre Carchemișul, la Eufrat; și Iosa
eși înaintea lui. Și acela ²trimise
soli la dânsul, zicându-i: Ce am eu a face
cu tine, o rege al lui Iuda? Nu chiar asupra
ta, ci asupra casei, care îmi este războiu
și Dumnezeu mi-a ²ordonat să mă grăbesc.
Lasă-te de a te împotrivi lui Dumnezeu,
care este cu mine, ca să nu te ²nimicească.
Dară Iosa nu-și întoarse fața de la el,
ci se ²deghizează ca să se ²lupte cu el, și
nu ²ascultă de cuvintele lui Necho din gura lui Dum-
nezeu, ci se duse să se lupte în câmpia
Megheddo. Și trăgătorii ²arcului au ²ră-
nit pe Iosia; și el zise ²slujitorilor săi: Duceți-mă
departe, căci sunt ²rănit greu! Și slujitorii lui
îl luară din ²carul de luptă, îl puseră în
²carul al doilea pe care îl avea, și îl aduseră
în Ierusalim, unde muri. Și fu îngropat în
²mormintele părinților săi. Și tot Iuda și Ierusalimul jeli pe Iosia.
Și Ieremia ²cântă o ²cântare de jale pentru
Iosia; și toți cântăreți și cântărețe rostesc
în plângerile lor de Iosia, până în ziua de
astă-zi, și ²ele ²sânt-²stau ²drept o datină în
Israil; și iată, ele ²sânt scrise în plân-
gerile.

Și celelalte ²fapte ale lui Iosia și ²bu-
nele sale ²lucruri, după cele scrise în legea
lui Iehova, Și istoria ei, cea întâiu și cea
²de pe urmă, iată, ²sânt scrise în
Cartea Regilor lui Israil și ai lui Iuda.

Ierusalim sub Ioahaz, a lui Necho, a lui Ioiachim și a lui Zedechia. Ierusalim împreună cu Babilonul, și robia în Babilon.

Și ²poporul luă pe Ioahaz, fiiul
lui Iosia, și-l făcu rege în Ierusalim
în locul părintelui său. Ioahaz domnea
[illegible]

[illegible] ani era Ioahaz, când se făcu rege,
[illegible] trei luni domnia el în Ierusalim. Dară
[illegible] Egiptului îl detronă în Ierusalim,
[illegible] puse peste țara un tribut de o sută
[illegible] de arginți și o sută de aur.
[illegible] Egiptului făcu pe Eliachim, fra-
[illegible] celui, rege peste Iuda și Ierusalim,
[illegible] schimbă numele lui în Ioiachim; și pe
[illegible], fratele lui, îl luă Necho și-l duse
[illegible] Egipt.

Ioiachim era de douăzeci și cinci de ani când se făcu rege,
și unsprezece ani domni el în Ierusalim; și făcu rele
înaintea lui Iehova, Dumnezeul său. Împo-
triva lui se sui Nebucadonosor, regele
Babilonului, și-l legă cu lanțuri, ca să-l ducă
la Babilon. Și din vasele casei lui
Iehova aduse Nebucadonosor la Babilon, și
le puse în cămara sa din Babilon.

Celelalte fapte ale lui Ioiachim, și
urâciunile sale, cari îmi fură furnia, și ce s'a
găsit asupra-i, iată, acestea sânt scrise în
cartea regilor lui Israil și ai lui Iuda
Ioiachin, fiiul său, se făcu rege în lo-
cul său.

Optsprezece ani era Ioiachin, când se făcu
rege, și trei luni și zece zile domni el în
Ierusalim; și făcu rele în ochii lui Iehova.
Împotriva acestuia [illegible] regele Ne-
bucadonosor, și-l duse la Babilon, împre-
ună cu vasele prețioase ale casei lui
Iehova, și făcu pe Țidchia, fratele său,
rege peste Iuda și Ierusalim.

Douăzeci și unu de ani era Zedechia
când se făcu rege, și unsprezece ani
domni în Ierusalim. Și făcu rele în
ochii lui Iehova, Dumnezeul său, și nu se
smeri înaintea lui Ieremia, profetului, care
vorbea din gura ²Domnului lui Iehova. Și
[illegible] regele Babilonului, care
[illegible] pe Dumnezeu, și [illegible]
[illegible] lui, și [illegible]
[illegible] lui Iehova, Dumnezeul lui
Israil.

Și [illegible] și preoților și popo-
rului [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], și [illegible] casa lui Iehova, pe
care chiar o sfințise în Ierusalime. Și Iehova, Dumnezeul părinților lor, trimise
vorbă către ei [illegible], scuitându-se
de dimineață și trimițându-i, căci îi se
făcea milă de poporul său și de locașul său.
Dară ²ei batjocoriră pe trimișii lui Dum-
nezeu, ²și disprețuiră cuvintele lui, și ²bat-
jocoriră pe profeții lui, până ce [illegible]
[illegible] a lui Iehova peste popor, și nu
fu nici de îndreptat.

Dară ²el aduse asupra lor pe regele Chaldeilor, care
²ucise pe feciorii lor cu sabia în casa sanctuarului lor, și nu
cruță nici pe fecioară, nici pe bătrân, nici
pe bătrână; el dete totul în mâna lui. Și
bătu toate vasele casei lui Dumnezeu, mari
și mici, tezaurele casei lui Iehova, și
tezaurele regelui și ale mai marilor săi,
totul duse la Babilon. Și arseră casa
lui Dumnezeu, și stricară zidul Ierusalimului, și arseră toate palaturile sale cu
foc, și nimiciră toate vasele sale cele prețioase. Și ²pe cei ce mai rămaseră de sabie
²strămută la Babilon, și ei i fură robi,
lui și fiilor lui, până la domnia Perșilor. Ca să se ²împlinească cuvântul lui
Iehova prin gura lui Ieremia, până când pă-
mântul ²se bucură de sabatele sale; căci
pe toți timpii cât a ²stat pustiu, ²a ținut sabatul, până la împlinirea a șapte-zeci
de ani.

Proclamația lui Cirus ce îl vede Israelului a se întoarce, și în Ierusalim.

Dară în ²anul întâiu al lui Cirus, regele 22
Persiei, ²ca să ²se ²împlinească cu-
vântul lui Iehova spuindu-l în ²gura
lui Ieremia; ca să se ²împlinească cu-
vântul lui Iehova prin gura lui Ieremia;
și să fi ²scrisă în toată ²împărăția
sa, fără și ²prin ²scriere, zicându: ²Așa zice 23
Cirus, regele Perșilor: Toate regatele pământului mi le-a dată Iehova, Dumnezeul ce-
rului, și mi-a ²ordonat să-i zidesc casă
în Ierusalimul din Iuda. Cine dintre voi
este din tot ²poporul ²său? Iehova Dum-
nezeul său ²să fie cu el, și să se ducă.

CARTEA LUI EZRA.

Proclamarea lui Cirus, și dă voie Israeliților să se întoarcă și să zidească templul.

1 ÎN anul întâiu al lui Cirus, regele Perșilor, dăscepții Domnul spusele lui Dumnezeu prin gura lui Ieremia, și a făcut proclamare în tot împărăția sa, iară și cu scrisóre, zicându:

2 Așa dice Cirus, regele Perșilor: Toate regatele pământului mi le-a dat Domnul, Dumnezeul cerului, și mi-a rânduit să-i zidesc casă în Ierusalimul din Iuda: Cine între voi este din tot poporul său? Dumnezeul său fie cu dânsul, și să se ducă la Ierusalimul din Iuda, să zidească casa lui Domnul, Dumnezeul lui Israel (El este Dumnezeul, care este în Ierusalim); 4 și toți câți vor rămâne, în-oricare alt loc ar petrece, să-l ajute oamenii locului său cu argint, cu aur, cu avere și cu vite, pe lângă darurile de bună voie pentru casa lui Dumnezeu, care este în Ierusalim.

5 Atunci s-au sculat capii caselor părintești ale lui Iuda și ale lui Beniamin, și preoții și Leviții, cu toți acei, a căror spirit l-a deșteptat Dumnezeu, ca să se suie, să zidească casa lui Domnul, care este 6 în Ierusalim. Și toți, cari erau împrejurul lor, întăriră mâinile lor cu vase de argint, cu aur, cu avere, cu vite și cu lucruri prețioase, pe lângă acelea ce adusese *de bună-voie*.

7 Și până și regele Cirus scoase casele lui Domnul, pe cari le luase Nabucodonosor din Ierusalim, și le pusese în casa dumnezeilor săi. 8 Pe acestea le scóse Cirus, regele Perșilor, prin Mitridat, vistiernicul, și le numără lui *Șeșbațar, mai marele lui Iuda. 9 Și acesta este numărul lor: treizeci blide de aur, o mie blide de argint, douăsprezece 10 și nouă de cuțite, Treizeci cope de aur, patru sute de *alte* cope de argint de al doilea fel, și alte vase o mie. Toate vasele de aur și de argint erau cinci mii și patru sute. Pe toate acestea le rădică Șeșbațar cu cei din captivitate, cari s'au suit din Babilon la Ierusalim.

Lista celor ce s'au întors din robie cu Zorobabel.

2 1 ACESTIA sânt fiii provinciei, cari s'au suit din captivitate, d'între acei ce fusese strămutați, pe *cari Nebucadnețar, regele Babilonului, i strămutase la Babilon, și cari se întoarseră la Ierusalim și în Iuda, fie-care la cetatea sa; 2 Cari au venit cu Zorobabel: Iosua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilșan, Mispar, Bigvai, Rehum, și Baana.

Numărul bărbaților poporului lui Israel *a fost acesta*: 3 Fiii lui Parosu, două mii o sută șapte-zeci și doi; 4 Fiii lui Șefatia, trei sute șapte-zeci și doi; 5 Fiii lui Arahu, *șapte sute șapte-zeci și cinci*; 6 Fiii lui *Pahați-Moabu, din fiii lui Iosua și ai lui Ioabu: două mii opt sute doisprezece; 7 Fiii lui Elamu: o mie două sute cinci-zeci și patru; 8 Fiii lui Zatu, nouă sute patru-zeci și cinci; 9 Fiii lui Zacai, șapte sute șase-zeci; 10 Fiii lui Bani: șase sute patru-zeci și doi; 11 Fiii lui Bebai: șase sute douăsprezece; 12 Fiii lui Azgad: o mie două sute douăzeci și doi; 13 Fiii lui Adonikam: șase sute șase-zeci și șase; 14 Fiii lui Bigvai: două mii cinci-zeci și șase; 15 Fiii lui Adin: patru sute cincizeci și patru; 16 Fiii lui Ater, din al lui Ezechia: nouă-zeci și opt; 17 Fiii lui Bețai: trei sute douăzeci și trei; 18 Fiii lui Iora: o sută doisprezece; 19 Fiii lui Hașum: două sute douăzeci și șapte; 20 Fiii lui Ghibar: nouă-zeci și cinci; 21 Fiii lui Betleem: o sută douăzeci și trei; 22 Bărbații din Netofa: cincizeci și șase; 23 Bărbații din Anatoți: o sută două-zeci și opt; 24 Fiii lui Azmaveth: patru-zeci și doi; 25 Fiii lui Chiriat-Arim, al Chefirei și al Beerotului: șapte sute patru-zeci și trei; 26 Fiii lui Rama și ai Gebei: șase sute două-zeci și unu; 27 Bărbații din Micmas: o sută două-zeci și doi; 28 Bărbații din Betel și din Ai: două sute două-zeci și trei; 29 Fiii lui Nebo: cincizeci și doi; 30 Fiii lui Magbiș: o sută cincizeci și șase; 31 Fiii celuilalt *Elam: o mie două sute cincizeci și patru; 32 Fiii lui Harim: trei sute și douăzeci; 33 Fiii lui Lodă, ai lui Hadida și ai lui Ono: șapte sute douăzeci și cinci; 34 Fiii Ierichonului: trei sute patru-zeci și cinci; 35 Fiii lui Senaa: trei mii șase sute și treizeci.

36 Preoții: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosua: nouă sute șaptezeci și trei; 37 Fiii lui *Imer: o mie cincizeci și doi; 38 Fiii lui Pașhur: o mie două sute patruzeci și șapte; 39 Fiii lui Harim: o mie și șaptezeci.

40 Leviții: fiii lui Iosua și ai lui Kadmiel, din fiii lui Hodavia: șapte-zeci și patru. 41 Cântăreții: fiii lui Asaf: o sută douăzeci și opt. 42 Fiii ușierilor: fiii lui Șalum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Șobai, toți: o sută treizeci și unu.

43 Slujitorii templului: fiii lui Țiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaoth, 44 Fiii lui Keros, fiii lui Siaha, fiii lui Padon, 45 Fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub, 46 Fiii lui Hagab, fiii lui Șamlai, fiii lui Hanan, 47 Fiii lui Ghiddel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia, 48 Fiii lui Rețin, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam, 49 Fiii lui Uza, fiii lui Paseah, fiii lui Besai, 50 Fiii lui Asna, fiii lui Meunim, fiii lui Nefusim, 51 Fiii lui Bakbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur, 52 Fiii lui Bațluț, fiii lui Mehida, fiii lui Harșa, 53 Fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah, 54 Fiii lui Nețiah, fiii lui Hatifa. 55 Fiii *servitorilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Hasoferet, fiii lui Peruda, 56 Fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel, 57 Fiii lui Șefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pochereth-Hațebaim, fiii lui Ami. 58 Toți servitorii templului și fiii *servitorilor lui Solomon: trei sute nouăzeci și doi.

59 Și acestea sânt acelea, cari se suiră de la Tel-Melah, Tel-Harșa, Cherub, Addan, și Imer, și *dară* nu puteau arăta casa părintească a lor și sămânța lor, că sânt ei din Israel: 60 Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda: șase sute cincizeci și doi. 61 Și dintre fiii preoților: fiii lui Habaia, fiii lui Hațțț, fiii lui Barzillai, care a luat de femeie pe una din fetele a lui *Barzillai, Galaditeul; și se numea după numele el. 62 Aceștia își căutară însemnarea lor în cărțile neamurilor, dară nu o găsiră; *de aceea au fost scoși necurați din preoție. 63 Și dișe lor cârmuitorul, ca *să nu mănânce din sfinte lucruri până va sta la *Ioșua, *până ivanicul, *deși lor de Cirus, regele Perșilor.

64 Și *toți* adunați împreună erau patruzeci și două de mii trei sute șaizeci, 65 Afară de robii și roabele lor, cari erau șapte mii trei sute treizeci și șapte; și aveau ei două sute cântăreți și cântărețe. 66 Caii lor: șapte sute treizeci și șase; catârii lor: două sute patruzeci și cinci; 67 Cămilele lor: patru sute treizeci și cinci; și asinii lor: șase mii șapte sute douăzeci.

68 Și unii din mai marii caselor părintești, când *au ajuns* la casa lui Iehova, care este în Ierusalim, dădură darul de bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu, spre a o înălța la locul ei. 69 După puterea lor dădură în vistieria lucrului trei mii și una mie drahme de aur, cinci mii mine de argint, și o sută de veșminte preoțești.

70 Și *așa* preoții și Leviții, și cei din popor, și cântăreții și ușierii și servii templului locuiră în cetățile lor, și tot Israelul în cetățile sale.

Altarele se ridică, și sărbătorile și sacrificiile se așează; zidirea templului se începe.

3 1 Și sosindu-le a șaptea lună, și fiii lui Israel *fiind* prin cetățile lor, se adunară poporul ca un singur om la Ierusalim. 2 Atunci se sculară Iosua, fiul lui Iozadac, și frații săi preoți, și Zorobabel, fiul lui *Șealtiel, și frații săi, și zidiră altarul Dumnezeului lui Israel, ca să aducă pe el arderile de tot, după cum *scrisă este în legea lui Moisi, omul lui Dumnezeu.

3 Și așezară altarul pe podoabele sale; căci spaima îi era de popoarele țerei, și aduseră pe el arderile de tot lui Iehova, *adică* arderile de dimineață și de seară. 4 Și sărbătoară sărbătoarea corturilor, *după cum scrisă este; și aduseră arderile de tot după numărul și după datina, 5 După rânduiala fie-cărei zile; Și după aceea *aduseră* arderea de tot perpetuă, și cele de lunile noue, și cele de toate sfințitele sărbători ale lui Iehova, și *cele* de fie-care de bună-voie *aducere* lui Iehova. 6 Din ziua întâiu a lunei a șeptea începură a aduce arderile de tot lui Iehova, deși încă nu se pusese temelia templului lui Iehova. 7 Și dădură arginți cioplitorilor și pietrarilor, și *bucate, băutură și ulei Sidonienilor și Tirienilor, ca să aducă de pe Libani lemne de cedru pe mare la *Iopa, *după învoirea, *dată lor de Cirus, regele Perșilor.

8 Și în anul al doilea de la sosirea lor în casa lui Dumnezeu la Ierusalim, în a doua lună, începură Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Iozadac, și cei-l-alți ai lor, preoții, și Leviții, și toți cari din captivitate veniseră la Ierusalim, *și așezară pe Leviți de *cinci-zeci de ani și mai sus*, ca să aibă supraveghiarea peste lucrul

9 casteiul Iehova. Şi stătură Iosua, fiii lui, şi
Cadmiel cu fiii săi, fiii lui Iuda, ca toţi supraveghietori pentru lucrătorii în casa lui Dumnezeu; fiii lui Henadadu, fiii lor, şi fraţii lor, Leviţii.

10 Şi pe când zidiră zidarii temelia templului lui Iehova, a fost aşezaţi preoţii în veşmintele lor cu trâmbiţe, şi pe Leviţii, fiii lui Asaf, cu chimvale, ca să laude pe Iehova după rânduiala lui David, regelui lui Israel. 11 Şi ei cântară, lăudând şi mulţumind pe Iehova: „Căci bun este El, căci în veci ţine îndurarea Sa pentru Israel.“ Şi tot poporul strigă cu strigare mare, lăudând pe Iehova, căci se întemeiase casa lui Iehova. 12 Dară mulţi dintre preoţi şi Leviţi şi dintre capii caselor părinteşti, bătrânii, cari văzuseră casa cea dintâiu, când temeliile acestei case erau înaintea ochilor lor; şi mulţi intre ei strigau tare cu strigare de bucurie. Aşa încât poporul nu putea deosebi vocea cântării de strigătul de bucurie al norodului de plâns a poporului, că poporul înălţa strigare de bucurie, şi strigarea se auzia de departe.

Opunerea duşmanilor, şi urmările rămân fără resultat.

4 Şi când vrăjmaşii lui Iuda şi ai lui Beniamin, când ei fii celor duşi în robie zidiau templu lui Iehova, Dumnezeului lui Israel, 2 se apropiară de Zerubabel şi de capii caselor părinteşti, şi ziseră către dânşii: „Lucrăm şi noi cu voi ca voi, căci ca voi, pe Dumnezeul vostru îl căutăm, şi Lui îi aducem jertfe din zilele lui Asarhaddon, regele Asiriei, care ne-a adus aici.“ 3 Dară Zerubabel şi Iosua şi ceilalţi capi ai caselor părinteşti ale lui Israel îi răspunseră: „Nu este vouă şi nouă, ca să zidim casa Dumnezeului nostru, ci noi singuri vom zidi Domnezeului lui Israel, precum ne-a poruncit nouă Ciru, regele Perşiei, regele Persiei.“

4 Atunci poporul ţării slăbi mâinile poporului lui Iuda, şi-i turbură la zidire. 5 şi mituiră pe consilieri ca contra lor, ca să zădărnicească sfatul lor în toate zilele lui Ciru, regele Persiei, până la împărăţia lui Darius, regele Persiei.

6 Şi sub împărăţia lui Ahaşveros, la începutul domniei sale, scriseră pârâ asupra locuitorilor lui Iuda şi ai Ierusalimului. 7 Şi în zilele lui Artaxerxes scrisese Bişlam, Mitridat, Tabeel şi ceilalţi soţi ai lor către Artaxerxes, regele Persiei; şi scrisoarea epistolei era în limba siriacă. Redactată, tâlmăcită.

8 Rehum, cancelarul, şi Şimşai, cronicarul, scriseră epistolă contra Ierusalimului către Artaxerxes, regele, în chipul următor: 9 Rehum, cancelarul, şi Şimşai, cronicarul, şi ceilalţi soţi ai lor, Dinaiţii, Afarsatchiţii, Tarpeliţii, Aferseii, Arhevaiţii, Babiloneenii, Susanchiţii, Dehaveii, Elamiţii, 10 şi ceilalte popoare, pe care le-a strămutat cel mare şi cel cinstit Asnappar, şi le-a pus în cetăţile Samariei, şi ceilalţi dincolo de Râul, şi aşa mai departe. Scrisoarea 11 Epistolei cu care trimiseră către El, către Artaxerxes, regele: Servii Tăi, bărbaţii de dincolo de Râul, şi aşa mai departe. Scrisoarea 12 Epistolei, ca Iudeii cari s-au suit de la tine la noi, s-au venit la Ierusalim, zidesc cetatea cea răzvrătită şi rea, şi zidurile le isprăvesc şi temeliile le-au pus. Acum 13 să fie regelui, că, dacă cetatea aceea se va zidi şi zidurile se vor isprăvi, ei nu vor mai da, nici bir, nici dreptate, şi venitul 14 împărăţiei îl vor păgubi. Şi fiindcă cu sărătură sarea palatului, şi nu ni se cade să privim ocara regelui, pentru aceea am trimes, şi am adus veste la 15 stăpânirea ta regelui; Ca să se caute în cartea cronicelor părinţilor tăi, şi în cartea cronicelor tale vei găsi şi vei şti că cetatea aceea este cetate răzvrătită şi rea pentru împărăţi şi ţări, şi pentru aceea s-a fost zidind. Acum 16 fiindcă aceasta vestim pe rege, că dacă cetatea aceea se va zidi şi zidurile sale se vor isprăvi, ţie pentru aceasta nu vei mai avea parte de dincolo de Râul.

17 Atunci trimise regele răspunsul către Rehum, cancelarul, către Şimşai, cronicarul, şi către ceilalţi soţi ai lor, cari locuiau în Samaria, şi către cei l-alţi de dincolo de Râul: Pace, şi aşa mai departe. 18 Epistola, pe care aţi trimes către noi cu tâlmăcire înaintea mea. Şi dată s-a poruncă de către mine, şi s-a căutat, şi s-a găsit că cetatea aceea din vechime s-a răzvrătit împotriva regilor, şi s-a făcut în ea răzvrătire şi răzvrătiri. 19 Şi eu am fost rege peste 20 Ierusalim, care se şi domnea peste toată regiunea de dincolo de Râul, şi li s-a dat bir, dări şi dreptate. Deci dă poruncă 21 să oprească pe aceşti bărbaţi, şi cetatea aceea să nu mai fie zidită, până ce se va da 22 poruncă de mine. Luaţi aminte, să nu vă slăbiţi de la această; ce să nu crească răul spre paguba regilor?

23 Când atunci ce copie scrisă epistolei Artaxerxes, regelui, înaintea lui Rehum şi a lui Şimşai, cronicarul, şi a ceilalţi fraţi ai lor, Dinaiţii, Afarsatchiţii, Tarpeliţii, Aferseii, Arhevaiţii, Babiloneenii, Susanchiţii, Dehaveii, Elamiţii, 24 şi ceilalţi soţi ai lor, Dinaiţii, Afarsatchiţii, Tarpeliţii, Aferseii, Arhevaiţii, Babiloneenii, Susanchiţii, Dehaveii, Elamiţii,

tefat să îndeplinească cu credință acea casă a 8 lui Dumnezeu pe locurile ei. Încă și ordinăm dar pentru cele ce veți face bătrânilor 9 acestor iudei spre zidirea acelei case a lui Dumnezeu: ca din venitul regelui, din dările de dincolo de Râu, să se dea bărbaților aceștia îndată cheltuielile, pen- 10 tru ca să nu fie împiedicați. Și ce este de trebuință, adecă: tauri, berbeci și miei pentru arderea-de-tot a Dumnezeului cerului, grâu, sare, vin și untdelemn, după porunca preoților, care sunt în Ierusalim, să li se dea zi cu zi, așa fiindu să nu se facă nici o lipsă. Pentru-ca să aducă mirosuri plăcute Dum- 11 nezeului cerului, și să se roage pentru viața regelui și a fiilor săi. Încă și ordinăm dar, ca, oricine ar călca acest ordin, să se scoată din casa lui o grindă, și să se fie răstignit și spânzurat pe ea, și casa lui pentru 12 aceasta să se prefacă în grămadă de gunoiu. Și Dumnezeu, care a pus numele său să locuiască acolo, să răstoarne pe orice rege și popor, care va întinde mâna sa să calce ceea-ce, și să nimicească acea casă a lui Dumnezeu, care este în Ierusalim. Eu, Darie, am dat ordinul; să se facă cu sârguință.

Atunci Tatnai, căpetenia dincolo de Râu, 13 Șetar-Boznai, și tovarășii lor, au făcut așa precum le trimisese împăratul Darie, așa au făcut cu sârguință. Și bătrânii iudeilor zidiră, și propășiră prin îndemnarea lui Hagai, profetul, și a lui Zaharia, fiiul lui Ido; și ei au zidit, și s'au săvârșit după porunca Dumnezeului lui Israel, și după ordinele lui Cir, ale lui Darie, și ale lui Artaxerxe, regele Persiei. Și se sfârși casa aceasta în ziua 15 a treia a lunei Adar, care era anul al șaselea al domniei regelui Darie.

Și serbară cu bucurie fiii lui Israel, preoții, și Leviții, și ceilalți fii ai captivilor, 16 și 'sfințirea casei acesteia a lui Dumnezeu. Și 'aduseră pentru consacrarea casei acesteia a lui Dumnezeu o sută de boi, două sute de berbeci, patru sute de miei; și pentru sacrificii de ispășire pentru întregul Israel: dusprezece țapi, după numărul 17 semințiilor lui Israel. Și așezară pe preoți după 'rânduirile lor, și pe Leviți după 'rânduirile lor, la serviciul lui Dumnezeu, care este în Ierusalim, după cele scrise în cartea lui Moise.

Și serbară fiii captivilor paștele cu a pa- 19 sprezecea zi a lunei întâiu. Căci preoții și Leviții se curățiseră cu toții, toți erau curați; și înjunghiară paștele pentru toți fiii captivilor și pentru frații lor, preoții și pentru sine-și. Și mâncară fiii lui Israel, cari 20 se întoarseră din captivitate, și toți cari s'au deosebit către dânșii din 'necurăția popoarelor țerei, spre a căuta pre Iehova, Dumnezeul lui Israel. Și serbară cu bu- 21 curie 'sărbătoarea azimelor șapte zile, căci Iehova i bucurase, și 'întorsese inima 'regelui Asiriei către dânșii, întărindu mâinile lor la lucrul casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

Sora până la Ierusalim cu însărcinarea de a ... și dată cu ofrande o casă ... de Zeul

După acestea, sub domnia lui 'Artaxerxe, regele Persiei, se sui Ezra, 7 'fiiul lui Seraia, fiiul lui Azaria, fiiul lui Hilkia, fiiul lui Șalum, fiiul lui Zadoc, fiiul lui Ahitub, fiiul lui Amaria, fiiul lui Azaria, fiiul lui Meraiot, fiiul lui Zerahia, fiiul lui Uzi, fiiul lui Bukai, fiiul lui Abișua, fiiul lui Finehas, fiiul lui Eleazar, fiiul lui Aaron, arhiereul; Acest Ezra se sui din Babilon; și el era cărturarul 'învățat în legea lui Moise, pe care o dase Iehova, Dumnezeul lui Israel, și regele 'împlinise toată cererea lui, 'fiindcă mâna lui Iehova, Dumnezeului său, era preste dânsul. Și se sui și unii din fiii lui Israel, din preoți, din Leviți, din cântăreți, din ușieri, și din 'slujitorii templului la Ierusalim, în anul al șaptelea al regelui Artaxerxe. Și el veni la Ierusalim în luna a cincea, 8 din anul al șaptelea al regelui. Căci în prima lună el începu a se sui din Babilon, și în ziua întâiu a lunei a cincea veni la Ierusalim, 'fiindcă mâna bună a Dumnezeului său era preste dânsul. Căci Ezra își pregătise anima, spre a 10 'căuta legea lui Iehova, și a o face, și a învăța în Israel legile și judecățile.

Acesta este cuprinsul epistolei, pe care 11 a dat'o Artaxerxe lui Ezra, preotului, cărturarul, adecă cărturarului în cuvintele ordinelor lui Iehova și ale legilor lui pentru Israel:

Artaxerxe, 'regele regilor, către Ezra, 12 preotul, cărturarul în legea Dumnezeului cerului, deplină pace, și așa mai departe. Ordinăm dar, ca fie-care din regatul meu, 13 ce voiește se meargă la Ierusalim de bunăvoie d'între poporul lui Israel, d'între preoți ai și Leviți ai săi, pote să meargă cu tine. Tu sai trimes de rege și de cei șapte consilieri ai lui, să cercetezi despre Iuda și Ierusalim după legea Dumnezeului 14 tău, care este în mâna ta; și să duci argintul și aurul, pe care l'a dăruit regele și consilierii lui cu bună-voință Dumnezeului lui Israel, 'a cărui lăcaș este în Ierusalim; 'și tot argintul și aurul, pe care îl vei găsi în toată provincia Babilonei pe lângă darurile de bună-voiă, pre cari le vor da poporul și preoții pentru casa Dumnezeului lor, ce este în Ierusalim; Ca 15 cu aceștia pe dânșii din argintul acesta să cumperi grabnic, berbeci, miei, cu 'darurile lor de pâne și cu libațiunile lor, și să le aduci pe altarul casei Dumnezeului vostru, ce vor fi în Ierusalim. Și ce se va părea bine pe și frații 16 tăi, ca cu restul argintului și aurului, acesta după voia Dumnezeului vostru. Și vasele, cari îți vor fi date pentru serviciul casei Dumnezeului tău, pune-le înaintea lui Dumnezeu în Ierusa- 17 lim. Și ce va mai fi de trebuință pentru casa Dumnezeului tău, ce ar va trebui să mai sfătuiești tu, acela vei lua din casa 18 visteriei regelui. Și noi am dat, eu Artaxerxe, regele, către toți vistieriii celei-lalte părți a râului, ca tot ce va cere de la voi Ezra, preotul, cărturarul 'legii Dumnezeului cerului, să i-se facă cu sârguință, Până la o sută talante de argint, și o sută core de grâu, și o sută baturi de vin, și o sută baturi de untdelemn, și sare fără măsură. Toți, ce este 20 cere Dumnezeului cerului, să se îngrijească bine cu sârguință pentru casa Dumnezeului cerului; căci pentru ce să vină mânia asupra regatului regelui și al fiilor săi. Și ei 21 vă și facem știre, că, asupra tuturor preoților, Leviților, cântăreților, ușierilor, servitorilor templului și slujitorilor acestei case a lui Dumnezeu, nu aveți voie a pune bir, dare și dezmată. Și tu, Ezra, 'pune, după înțelepciunea Dum- 25 nezeului tău, care este în tine, judecători și cârmuitori, cari să judece toată poporul, ce este d'incolo de Râu, pre toți, cari cunosc legile Dumnezeului tău; și cari nu le cu- 26 noasc, pe aceștia 'învățați. Și fie-care, ce nu va îndeplini legea Dumnezeului tău și legea regelui, să fie pe dată condamnatu sau la moarte, sau la exilii, sau la globă, sau la închisóre.

'Binecuvântată fie Iehova, Dumnezeul 27 părinților noștri, 'care a pus în inima regelui, pentru-ca să mărească casa lui Iehova, ce este în Ierusalim, Și 'a întins spre mine îndurarea regelui, 28 a consilierilor săi și a tuturor mai mărimilor, precumpănitorilor regelui. Și m'am întărit; căci 'mâna lui Iehova, Dumnezeului meu, era peste mine; și am adunat capi ai lui Israel, ca să se sue cu mine.

Aceștia sunt capii familiilor și 8 cartea rudeniei acelora, cari s'au suit cu mine de la Babilon, cupta domniei lui Artaxerxe regele: Din fiii lui Finees, Ghersom; din fiii lui Itamar, Daniil; din fiii lui Da- 2 vide, 'Hatuș; Din fiii lui Șecania, din 3 fiii lui 'Parioș, Zaharia, și cu d'însul sunt în cartea rudeniei o sută cinci-zeci de bărbați. Din fiii lui Pahat-Moabi: Elioe- 4 nai, fiiul lui Zerahia, și cu d'însul două sute de bărbați. Din fiii lui Șecania, fiiul 5 lui Iahaziel, și cu d'însul trei sute de bărbați. Și din fiii lui Adin, Ebed, fiiul 6 lui Ionatan, și cu d'înșii cinci-zeci de bărbați. Și din fiii lui Elam, Iesaia, fiiul 7 Atalie, și cu d'însul șapte-zeci de bărbați. Și din fiii lui Șefatia, Zebadia, fiiul lui Mi- 8 haiil, și cu d'însul optă-zeci de bărbați. Din fiii lui Ioabi: Obadia, fiiul lui Iehiel, 9 și cu d'însul două sute optă-spre-zece bărbați. Și din fiii lui Șelomit, fiiul lui Io- 10 sifia, și cu d'însul o sută șese-zeci de sărbați. Și din fiii lui Bebai, Zecaria, fiiul lui 11 Bebai, și cu d'însul două-zeci și optă de bărbați. Și din fiii lui Azgad: Iohanan, 12 fiiul lui Hakkatan, și cu d'însul o sută zece bărbați. Și din fiii celor de pe urmă ai lui Adonikam, ale căror nume sunt acestea: Elifelet, Ieiel, și Șemaia, și cu d'înșii șase-zeci de bărbați. Și din Ii 14 fiii lui Bigvai: Uthi și Zabbud, și cu d'înșii șapte-zeci de bărbați.

Și-i adunai la pârâiul ce curge la A- 15 hava, și noi rămaserăm acolo trei dile; și cătând între popoară și între preoți, nu găsii nici pre unul din fiii lui Levi. Atunci trimisei la Eliezer, la Ariel, la Șemaia, la Elnatan, la Iarib, la Elnatan, la Natan, la Zecaria, și la Meșullam, capii, și la Ioiarib, și la Elnatan, bărbați înțelepți; Și-i-am trimeși către Iddo, capul 17 din locul Casifia; și am pus în gura lor cuvintele, ce trebue să le vorbească către Iddo și către frații săi, servii templului, la locul Casifia, ca se ni aducă slujitori pentru casa Dumnezeului nostru. Și ei ni 'aduseră 18

sară, fiindcă-mi mâhnesc cu toții. a Dumnezeului nostru cu preoții noi, cu noi bărbați cu minte din 68 lui Manli, fiului lui Levi, fiului lui Israel, și pe Șerebia, pe
19 fiul cel și pe frații săi, optsprezece; Și pe Hașabia, și cu dânsul pe Iesaia, din fiii lui Merari, pe frații săi și pe fiii lor,
20 douăzeci; De dincoace servii templului, pe care îi dăduse David și cei care erau puși pentru slujirea leviților, două sute și douăzeci de servi ai templului; toți ei fiind
21 numiți pe nume. Și proclamasem acolo la pârâul Ahava, postul ca să ne umilim înaintea Dumnezeului nostru, ca să căutăm de la El o
22 cale dreaptă pentru noi, pentru copiii noștri și pentru toți averea noastră. Căci mă era rușine, să cer de la regele oște și călăreți, ca să ne ajute pe cale în contra vrăjmașului, fiindcă îi vorbisem regelui, zicând: Mâna Dumnezeului nostru este peste toți, care îl caută, spre
23 bine, dară puterea și mânia Lui peste toți cei ce-L părăsesc. Deci postind noi și rugându-ne lui Dumnezeu pentru aceasta, El
24 ne-a ascultat. Atunci am despărțit douăsprezece dintre mai marii preoților dintre-aceștia: pe Șerebia, pe Hașabia, și cu dânșii pe zece dintre frații lor;
25 Și le-am cumpănit argintul, aurul și vasele, darul pentru casa Dumnezeului nostru, pe care îl dăruiseră regele și consilierii săi, mai marii săi și tot Israelul, care
26 era de față. Și le-am cumpănit în mâna lor șase sute și cincizeci de talanți de argint, și vase de argint de o sută de talanți, și aur de aur de o sută talanți;
27 Și două zeci de cupe de aur, care a mie de drahme, și două vase de aramă lustruită, strălucitoare ca aurul și prețioase ca
28 aurul. Și le-am zis: Voi sînteți sfinți lui Iehova, vasele sînt sfinte; argintul și aurul sînt o jertfă de bunăvoință lui Iehova, Dumnezeul părinților voștri.
29 Fiți deci veghetori și păziți-le până veți cumpăni înaintea mai marilor preoților și a leviților, și fruntașilor caselor părintești ale lui Israel, în Ierusalim, în odăile casei lui Iehova.
30 Deci preoții și leviții au luat cumpănirea argintului, aurului și vaselor, ca să le ducă în Ierusalim în casa Dumnezeului nostru.
31 Și noi am plecat de la râul Ahava în a douăsprezecea zi a lunii întâi, ca să mergem în Ierusalim; și mâna Dumnezeului
nostru era peste noi, și ne-a scăpat de mâna vrăjmașului și a pândarilor pe cale.
32 Așa am venit în Ierusalim, și am rămas acolo trei zile.
33 Și în ziua a patra s-a cântărit argintul, aurul și vasele în casa Dumnezeului nostru, în mâna preotului Meremot, fiul lui Uria, preotul; și cu el era Eleazar, fiul lui Fineas; și cu ei erau leviții, Iozabad, fiul lui Iosua, și Noadia, fiul lui Binui, leviți.
34 După numărul și greutatea fiecăruia; și toată greutatea s-a trecut în scris.
35 Și fiii celor ce fuseseră duși în robie, cei ce se întorseseră din captivitate, aduseseră ofrande arse lui Dumnezeu, lui Israel, douăsprezece viței pentru tot Israelul, nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șase de miei, douăsprezece țapi drept jertfă pentru păcat; toate acestea ofrande arse lui Iehova.
36 Și dăduseră ordinele regelui împăratului către mai marii regelui și către cârmuitorii de dincolo de râu, și aceștia ajutară pe popor și casa lui Dumnezeu.

Jurământul lui Ezra cu privire la căsătorii; dezbaterea și hotărârea în acest caz; rezolvarea și încheierea lucrării.

După ce s-au făcut aceste, mai marii s-au apropiat de mine, și au zis: Poporul lui Israel, preoții și leviții nu s-au despărțit de popoarele țărilor cu urâciunile lor, de cele ale Canaanului, Hetului, Ferezeului, Amoreului, Moabului, Egiptului și Amoreului. Căci ei și-au luat fetele lor de soții pentru ei și pentru fiii lor, așa încât sămânța sfântă s-a amestecat cu popoarele țărilor acestora; și mâna mai marilor și a cârmuitorilor a fost întâia în această necredință. Și când am auzit lucrul acesta, mi-am sfâșiat haina și mantaua mea, mi-am smuls părul din cap și din barbă și am șezut mâhnit. Atunci s-au adunat la mine toți cei ce se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel, pentru necredința celor ce fuseseră duși în robie, și eu am șezut mâhnit până la jertfa de seară.

Și mă sculai la smerirea de sine din umilința mea, și cu veșmântul și mantaua mea rupte, plecai genunchii, și mâinile mele întinse către Iehova, Dumnezeul meu;

Și zisei: Dumnezeule, mi-este rușine, și mă rușinez, să ridic ochii mei către Tine, Dumnezeule meu; căci fărădelegile noastre s-au înmulțit peste capetele noastre, și greșeala noastră a ajuns până la cer. Din zilele părinților noștri, până în ziua aceasta, am fost în mare vină; și din pricina fărădelegilor noastre, noi, regii noștri și preoții noștri am fost dați în mâna regilor țărilor, la sabie, la robie, la pradă, și la rușinea obrazului, precum se vede astăzi. Și acum, pentru puțină vreme, ni s-a arătat îndurare din partea lui Iehova Dumnezeul nostru, ca să ne lase mântuire, și să ne dea însemnare în locul Său cel sfânt; ca Dumnezeul nostru să ne lumineze ochii, și să ne dea puțină viață în robia noastră. Căci suntem robi; dar în robia noastră Dumnezeul nostru nu ne-a părăsit, ci a întins spre noi bunătate înaintea regilor Persiei, ca să ne dea viață, să înălțăm casa Dumnezeului nostru, și să-i dreagă ruinele, și să ne dea un zid în Iuda și în Ierusalim. Și acum, Dumnezeule nostru, ce vom zice după aceasta? Căci noi am părăsit poruncile Tale, Pe care le-ai dat prin robii Tăi, proorocii, zicând: Pământul în care intrați, ca să-l stăpâniți, este un pământ necurățit, cu necurățiile popoarelor țărilor acestora, cu scârnăviile cu care l-au umplut de la un capăt până la celălalt cu necurăția lor. Voi deci să nu dați fetele voastre fiilor lor, și să nu luați fetele lor pentru fiii voștri, și în veci să nu căutați pacea lor sau fericirea lor; ca să fiți tari, și să mâncați bunătățile pământului, și să lăsați moștenire pământul pentru totdeauna fiilor voștri. Și după tot ce ne-a venit din pricina faptelor noastre rele și a vinovăției noastre celei mari, pentru că, Dumnezeule nostru, Tu ne-ai pedepsit mai puțin decât merită fărădelegile noastre, și ne-ai dat o scăpare ca aceasta, Dumnezeule nostru, să călcăm iarăși poruncile Tale și să ne încrucișăm cu popoarele acestor urâciuni? Nu ești Tu mânios pe noi până să ne nimicești, așa că să nu mai fie nici o rămășiță, nici scăpare? Iehova Dumnezeul lui Israel, Tu ești drept, căci am rămas o rămășiță scăpată, așa cum se vede astăzi. Iată-ne înaintea Ta în vinovăția noastră, căci din pricina aceasta nu putem sta înaintea Ta.

Și pe când se ruga Ezra și pe când făcea mărturisire, plângând și zăcând înaintea casei lui Dumnezeu, s-a strâns la el din Israel o foarte mare adunare de bărbați, de femei și de copii; căci poporul plângea cu amar. Și Șecania, fiul lui Iehiel, din fiii lui Elam, a luat cuvântul și a zis lui Ezra: Noi am păcătuit contra Dumnezeului nostru, ne-am luat femei străine din popoarele țării; dară totuși este încă o speranță pentru Israel în această privință. Drept aceea, să încheiem legământ cu Dumnezeul nostru, ca să mânăm toate aceste femei, și pe cei născuți din ele, după sfatul domnului meu și al celor ce tremură de porunca Dumnezeului nostru; și după Lege să se facă. Scoală-te! căci a ta este această treabă; și noi suntem cu tine. Fii tare, și lucrează.

Atunci a sculat Ezra, și pe cei mai mari ai preoților, ai leviților, și pe tot Israelul, să facă după cuvântul acesta; și ei jurară. Atunci se sculă Ezra de dinaintea casei lui Dumnezeu, și merse în camera lui Iohanan, fiului lui Eliașib; și intrând acolo, nu mâncă pâine și nu bău apă, căci ședea pentru pricinile celor din captivitate. Și să strige astăzi în Iuda și în Ierusalim către toți cei ce-au fost duși în robie, ca să se adune la Ierusalim; Și ca acela ce-ar veni cam în vreo două trei zile, după sfatul mai marilor și al bătrânilor, să fie amenințat; și să se despartă din adunarea celor din captivitate.

Atunci se adunară toți bărbații din Iuda și din Beniamin la Ierusalim în trei zile; aceasta a fost în luna a noua, a douăzecea zi a lunii; și tot poporul ședea pe locul cel mare din fața casei lui Dumnezeu, tremurând pentru acest lucru și de ploaie. Și Ezra, preotul, se sculă, și din către dânsul: Voi ați păcătuit, ca și când ați luat femei străine, ca să adăugați pricină vinovăției lui Israel. Deci dați mărturisire lui Iehova, Dumnezeului părinților voștri, și faceți voia Lui, și despărțiți-vă de popoarele țărilor acestora și de femeile străine.

Și răspunse toată adunarea și zise cu glas tare: Așa este, așa trebuie să facem. Dară poporul este mult, este timpul ploios, și nu putem sta afară; și acest nu este lucru de una sau de două zile; căci noi stăruim mulți, cari am păcătuit în această privință. Deci să se aștepte mai marii din toată adunarea, și toți, cari au luat femei străine în cetățile noastre, să vină la hotărâte timpuri, și cu dânșii câte o dregătorie a fiecărei cetăți și judecătorii ei, până ce se va întoarce de la noi mânia aprinderea mâniei Dumnezeului

15 zestru pentru ocâna. Și locuitorii fiilor lui
Asaelu, și Iohanin, fiulu lui Tiksa, fură
preste locuitorii acestia; și Mesullamu și Șabtai,
14 Levitulu, 7 ajutara. Asemenea Iozabadu și Ke-
nanitulu și.

Și se adunară Ezra, preotulu, și bărbații,
capii părințiloru, dupre casele loru părințești,
și toți unulu, dupre numele loru, fură puși
în ziua întâia a lunei a șeptea, ca să cer-
17 cetede lucrulu. Și în ditia întâia a lunei
întâiu stârșira cu toți bărbații, cari luaseră
18 femei străine. Și se găsiră dintre fiii preo-
țiloru, cari au luatu femei străine: dintre
fiii lui Iesua, fiiulu lui Iozadaku, și dintre
frații sei: Maaseia, Eliezeru, Iaribu și Ghe-
19 dalia. Și ei "deloră mâna loru, ca ei voru scote
pre femeile loru; și ei voru, ca aducerea unu
20 berbece din turmă pentru vina loru. Și dintre
21 fiii lui Imeru: Hanani și Zebadia. Și
dintre fiii lui Harimu: Maaseia, Elia, Șe-
22 maia, Iehiilu și Uzia. Și dintre fiii lui
Pașhuru: Elioenai, Maaseia, Ismaelu, Neta-
23 neelu, Iozabadu și Elasa. Și dintre Leviți:
Iozabadu, și Șimei, și Kelaia, (aceea este Ke-
24 lita), Petahia, Iuda și Eliezeru. Și dintre
cântăreți: Eliașibu; și dintre ușieri: Șallumu,
Telemu și Uri. Și din Israelu: dintre fiii
lui Paroș: Ramia, Iezia, Malkiia, Mia-
Elezaru, Malkiia și Benaia. Și dintre
fiii lui Elamu: Matania, Zaharia, Iehiel,
Abdi, Ieremotu și Ilia. Și dintre fiii
lui Zatu: Elioenai, Eliașibu, Matania,
Ieremotu, Zabadu și Aziza. Și dintre fiii lui
Bebai: Iohanan, Hanania, Zabbai și Atlai.
Și dintre fiii lui Bani: Meșullamu, Malluc,
Adaia, Iașubu, Șeală și Ieramotu. Și dintre
fiii lui Pahatu Moabu: Adna și Chelalu, Be-
naia, Maaseia, Matania, Beșaleelu, Binuiu
și Manase. Și dintre fiii lui Harimu: Eliezeru, Iși, Malchia, Șemaia, Șimeonu, Ben-
iamin, Malluc și Șemaria. Dintre fiii Ha-
șumi: Matenai, Matata, Zabadu, Eliefelet,
Ieremai, Manase și Șimei. Dintre fiii lui
Bani: Maadai, Amramu, Uelu, Benaia,
Bedeia, Chelluh, Vania, Meremoth, Eliașibu,
Matania, Matenai, Iaasau, Bani, Binuiu,
Șimei, Șelemia, Natanu, Adaia, Macnadebai,
Șașai, Șarai, Azareelu, Șelemia, Șemaria, Șallumu,
Amaria și Iozefu. Dintre fiii lui Nebo: Iei-
Matitia, Zabadu, Zebina, Iadau, Ioelu și Be-
naia. Toți aceștia luaseră femei străine, și unii
dintr'înșii aveau copii de la femeile acestea.

CARTEA LUI NEEMIA.

Neemia petrece veste despre nenorocirile sale; dorește și rugăciunea sa

1 CUVINTELE lui "Neemia, fiiulu lui Acaliia.
Și luna Chisleu, în anulu alu dou-spre-
zecilea alu "domniei lui Artaxerse, mărîi crainu
2 în Șușanu, venise pământului, Vani Hanani, u-
nulu dintre frații mei, elu și unii bărbați din
Iuda, și i amu întrebatu despre Iudeii ce ră-
mași, cari rămaseră din captivitate, și despre
3 Ierusalimu. Și el mi dise: Remășița ce
a mai rămasu din captivitate acolo în pro-
vinția, este în mare rău și în ocară, și
"zidirea Ierusalimului este "răsturnată și por-
țele lui ară arse cu foculu.

4 Și cumu amu auditu cuvintele acestea, eu
ședutu, și amu plânsu, și m'amu bocitu câte-
va dile, amu postitu, și m'amu rugatu înain-
5 tea Dumnedieului ceriului. Și amu disu: Ro-
gu-te, "Iehova, Dumnedieulu ceriului! Dumne-
dieulu celu mare și înfricoșetu, "care păzesce
legământulu și mila către cei ce îlu iubescu
6 și păzescu ordinile lui. Rogu-te, fie urechia
ta ascultătore și "ochii tei deschiși, ca să
audi rugăciunea servului teu, ce eu mi rogu
astăzi înaintea ta, ziua și nopțea, pentru fiii lui
Israelu, serviî tei, și "mărturisescu păcatele
fiiloru lui Israelu, ce noi Ți-amu pecătuitu
eu și casa părintelui meu amu pecătuitu.
7 "Forte și amu nelegiuitu, și "n'amu păzitu po-
runcile, legiile și judecățile, ce ai ordinatu
servului tei Moise. Aminteze-Ți, rogu-te, de
cuvîntulu, ce Ți ai ordinatu servului tei Moise,
dicendu: "De veți păcătui, eu vi voiu îm-
prăștia pe voi în popore. "Dară de veți re-
'ntorce la mine, și veți păzi ordinile mele,
și le veți face, "chiară de ară fi aruncați
voi d'intre voi până la marginea cerului,
încă și de acolo i voiu aduna, și voiu a-
duce în locuiulu, ce l'amu ales, ca să facă
să locuiască numele meu acolo. "Și acestea
sînt servii tei și poporulu teu, pre care Tu
l'ai răscumpărat cu puterea Ta cea mare și
cu mâna Ta cea tare. Rogu-te, Iehova, "fie u-
rechia ta ascultătore la rugăciunea servului
tei și la rugăciunea servilorii tei, cărora le
place a se teme de numele tei; și dă, ro-
gu-te, astăzi norocire servului teu, și mă lasă
aflu cetățeni milă înaintea bărbatului acestia.
Căci eramu "copanulu regelui.

Neemia primește însărcinarea de la rege, merge în Ierusalim, și începe să repare o mare parte a zidului cetății.

2 Și în luna Nisanu, în anulu alu dou-
spre-zecilea alu regelui "Artaxerse, era vinu
înaintea lui; și "vinulu eramu, eu dară l'amu
luatu. Și nici odată nu fusesemu tristi înain-
2 tea lui. De aceea regele "mi dise: Pentru
ce te faci la ațe trecli, căci nu ești
bolnavu? Acésta nu pote și fără de câtă
tristețe inimei. Atunci m'amu temutu
3 forte. Și "amu regelui: "Să o trăiască re-
gele în veci! de ce să facă mea ei nu de
tristu, când ce "cetatea, locului mormintelo-
rilor părințiloru mei, este pustiită și porțele
4 ei sînt mistuite de focu?

Atunci regele "mi dise: Ce cereri dară
tu? Deci m'amu rugatu la Dumnedieulu
5 ceriului. Și amu disu regelui: De va plăcé
regelui, și dacă servulu teu a aflatu chiară
înaintea ta trimeteți-mă în Iuda, la cetatea mor-
mintelor părințiloru mei, ca să o rezidiescu.
6 Și regele, (ședeâ lângă mine
reina), mi dise: Câtă de lungă va "fi călă-
toria ta? Și când te vei "întorce? Și aș
fi bine-voitu regelu, a me trimete; și i-amu lo-
7 cuitu timpulu. Și amu disu regelui: De
va plăcé regelui, să-mi se dee epistole către
guvernatorii de dincolo de Iordanu, ca să me
lase, până voiu trece în Iudeea. Și o epis-
tolă către Asafu, păzitorulu pădurei regelui,
ca să-mi dee lemne, ca să facă grinzi
pentru porțele palatului castrului, pentru zidulu
cetății, și pentru casa în
care voiu intra. Și-mi încuviință regele ace-
stea, "după cum bună a Dumnedieului meu
9 spre mine.

Deci amu venitu la guvernatorii de dincolo
de Iordanu, și amu datu-le epistolele re-
gelui. Și regele "mi trimisese cu mine un
mare poporu de ostași călăreți. Când Sanballatu,
Horonitulu, și Tobia, servulu, Amonitulu,
auditu acestea, se supărară forte, că a venitu
10 un omu, ca să caute binele fiiloru lui Israelu.
11 Și amu venitu la Ierusalimu, și amu ședutu
acolo trei dile. Și m'amu sculatu
noptea, eu și câți-va bărbați cu mine, și
n'amu spusu nimănui ce punea Dumnedieulu
meu în inima mea, ca să facă în Ierusa-
limu; și altă animalu nu era cu mine, fără
12 numai animalulu, pe care călăream. Și
amu eșitu noptea pe porta văiei, și amu
venitu în față fântânei cumplui, și pe porta
gunoiului, și amu privitu zidurile Ierusali-
mului, cari erau "rămase, și porțele lui mis-
tuite de focu. Apoi amu trecutu la "porta
fântânei și la șesulu regelui, dară nu era
locu pe unde să trăcă animalulu de supt
mine. Apoi m'amu suitu noptea la "pârâu,
și după ce amu privitu zidulu, m'amu în-
torsu, și amu intratu erăși pe porta văiei,
și așa m'amu întorsu.

Și dregătorii nu sciură, unde amu mersu,
nici ce amu făcutu; căci nu spusesemu încă
nici lucrătorilor, nici proorocilor, nici nici
nimărui, nici dregătorilor, nici celorlalți,
cari făceau lucrulu. Și dise-li-amu: Ve-
deți starea rea, în care ne aflămu, cumu
Ierusalimulu este pustiitu și porțele lui mistuite
de focu; haideți, să zidimu zidulu Ierusalimu-
lui, ca să nu mai fie "de ocară. Și li-amu
spusu de "mâna, ce bună a Dumnedieului
meu către mine, și încă și cuvintele regu-
lui, ce le vorbise către mine. Și ei disseră:
Să ne sculămu, și să zidimu. Așa "și-au în-
tărită mâinile loră pentru acestă lucru bună.

Dară când auziră Sanballatu, Horo-
nitulu, și Tobia, servulu, Amonitulu, și
Ghișemu, Arabulu, "ne disseră, și ne disprețuiră,
și disseră: Ce este lucrulu acesta, ce o
faceți? "Voiți să vă răsculați contra regelui?
Atunci "respunsu-i-amu și li-amu disu: Dum-
nedieulu ceriului, acela ne va face să prospe-
răm; de aceea noi, servii lui, ne sculămu
și vomu zidi; "dară voi nu aveți nici
parte, nici dreptu, nici amintire în Ierusalimu.

Restaurarea zidurilor și a porților cetății.

3 ATUNCEA se sculă "Eliașibu, archiereulu, și
frații lui, preoții, și "zidiră poarta oi-
lorii; o sfințiră, și puseră ușile ei; și
sfințiră "până la turnulu Mea, până la tur-
nulu lui "Hananeelu. Și lângă elu zidiră 2
"bărbații din Ierichonu; și lângă el zidi Zac-
curu, fiiulu lui Imri.

"Și porta peștilorii o zidiră fiii lui Asse- 3
nua, ceea o întocmiră cu scânduri, și "pu-
seră ușile sale, încuietórile sale, și zăvorîle
sale. Și lângă el direse Meremotu, fiiulu 4
lui Uria, fiiulu lui Hakocu; și lângă el direse
lui Meșullamu, fiiulu lui Berechia, fiiulu lui Me-
șezabelu; și lângă el direse Zadocu, fiiulu
lui Baana. Și lângă ei direse Tekoiții; 5
dară frumseții loră nu-și plecară cerbicile
la "lucrulu Domnului loru.

6 §. Porta cea veche o dregeau Ioiada, fiiul lui Fasea, și Mesulam, fiiul lui Besodia; acestia o lambrisară cu scânduri, și puseră ușile sale, încuietorile sale, și zăvoarele sale. 7 Și lângă ei dregeau Melatia Gabaonitul și Iadon, Meronotitul, bărbații din Gabaon și din Mițpa, până la scaunul guvernului satrapei de dincolo de râu. 8 Lângă el dregea Uzziel, fiiul lui Harhaia, dintre argintari; și lângă el dregea Hanania, fiiul unuia dintre făcătorii de mir; și se întăriră Ierusalimul până la zidul lat. 9 Și lângă el dregea Refaia, fiiul lui Hur, mai marele preste jumătate din ținutul Ierusalimului. 10 Și lângă ele dregea Iedaia, fiiul lui Harumaf, pe dinaintea casei sale; și lângă el dregea Hatuș, fiiul lui Hașabnia. 11 Malchia, fiiul lui Harim, și Așub, fiiul lui Pahat-Moab, dregeau cea l'altă bucată și cuptoarele cu foc. 12 Și lângă ei dregea Șallum, fiiul lui Haloheș, mai marele preste jumătate din ținutul Ierusalimului, el și fiicele sale.

13 Porta cea o dregeară Hanun și locuitorii din Zanoa; acestia o zidiră, și puseră ușile sale, încuietorile sale și zăvoarele sale; și făcură o mie cu coți de zid până la 14 poarta gunoiului. Și porta gunoiului o dregea Malchia, fiiul lui Rechab, mai marele preste ținutul Bet-Haccherem; acesta o zidi, și puse ușile sale, încuietorile sale și zăvoarele sale. 15 Și zidul fântânei o dregea Șalun, fiiul lui Col-Hoze, mai marele preste ținutul Mițpa; acesta o zidi, și o acoperi, și puse ușile sale, încuietorile sale și zăvoarele sale, până și zidul lacului Șilo de lângă grădina regelui, și până la treptele de pogorire din cetatea lui Davida.

16 După ele dregea Neemia, fiiul lui Azbuc, mai marele preste jumătate din ținutul Bet-Zur, până la fața mormintelor lui Davida și până la lacul celui făcut, și până la casa celor tari. 17 După ele dregeau leviții: Rehum, fiiul lui Bani, și lângă el dregea Hașabia, mai marele preste jumătate din ținutul Ceilei, pentru ținutul său. 18 După ele dregeau fraților lor: Bavai, fiiul lui Henadad, mai marele preste cea-l'altă jumătate din ținutul Ceilei. 19 Și lângă el dregea Ezer, fiiul lui Iașua, mai marele preste Mițpa, o bucată din dreptul suișului la zeghelul dinunghiu. 20 După el Baruc, fiiul lui Zabai, dregea cu sârguință cea l'altă bucată, din unghiu până la intrarea casei lui Eliașib, arhiereului. 21 După el dregea Meremot, fiiul lui Uria, fiiul lui Hacoț, o altă bucată, de la ușa casei lui Eliașib până la sfârșitul casei lui Eliașib. 22 După el dregeau preoții din împrejurimi. 23 După el dregea Beniamin și Hașub în fața caselor lor. După el dregea Azaria, fiiul lui Maaseia, fiiul lui Anania lângă casa sa. 24 După el dregea Binui, fiiul lui Henadad, altă bucată, de la casa lui Azaria până la cotitură, și până la unghiu. 25 Palal, fiiul lui Uzai, dregea cotitura și turnul, care ese din casa cea înaltă a regelui, ce este lângă curtea închisorii. După el dregea Pedaia, fiiul lui Parosh.

26 §. Nerii templului locuiau în Ofel, până vizavi de poarta apelor dinspre răsărit, și până la turnul ce ese afară.

După ei dregeau Tekoiții o altă bucată, din dreptul turnului celui mare ce ese afară, și până în zidul lui Ofel.

28 De deasupra porții calului dregeau preoții, fie care pe dinaintea casei sale. 29 După el dregea Zadoc, fiiul lui Imaer, pe dinaintea casei sale; și după el dregea Șemaia, fiiul lui Șecania, păzitorul porții dinspre răsărit. 30 După el dregea Hanania, fiiul lui Șelemia, și Hanun, al șaselea fiiu al lui Țalaf, o altă bucată; după el dregea Meșullam, fiiul lui Berechia, pe dinaintea odăiței sale. 31 După el dregea Malchia, fiiul argintarului, până la casa nerilor templului și a negustătorilor, pe dinaintea porții Mihaiade, și până la colțul înălțimii. 32 Și între colțul înălțimii și poarta oilor dregeau argintarii și negustătorii.

Ogarenia semnătorii, și mărirea ce-o dă Dumnezeu celor ce sporesc lucrul.

IAr când auzi Sanbalatu, că noi zidim zidul, se mânie, și se aprinse foarte, și bătu de Iudei; 2 și vorbi înaintea fraților săi și a ostașilor Samariei, și dise: Ce face acești Iudei neputincioși? Oare îngăduie-se-va ei lor? Oare sacrifică? Oare isprăvesc într'o singură zi? Din grămăjdi de moloz și de țărână, voiu face să învie pietrele acestea arse?

3 Și Tobia, Amonitul, era lângă el, și dise: Chiar de ar zidi, o vulpe s'ar sui, și ar dărâma zidul lor de piatră.

4 Ascultă, Dumnezeul nostru! căci suntem batjocoriți; și întoarce ocara lor asupra capului lor, și dă-i spre pradă în pământul robiciunei; 5 și să nu acopere nelegiuirea lor, și păcatul lor să nu se șteargă de dinaintea ta; căci ne batjocoresc pe noi cei ce zidesc.

6 Așa am zidit zidul; și se închegă tot până la jumătatea lui; căci poporul avea inimă de lucru.

7 Iară, când auziră Sanbalatu și Tobia și Arabii și Amoniții și Așdodiții, că se tămăduiește zidirea Ierusalimului, că începură a se astupa și spărturile începură a se închide, se mâniară foarte; 8 și se legară toți împreună, ca să vină să lupte asupra Ierusalimului, și să facă stricăciune. 9 Iară noi ne rugară Dumnezeului nostru, și rânduirăm străjeri pentru ei ziua și noaptea, de frica lor. 10 Și Iuda zise: Puterea purtătorului de poveri slăbește, și mulțimea este multă, și nu putem zidi. 11 Și vrăjmașii noștri ziseră: Nu vor ști nici vor vedea până când vom veni în mijlocul lor, și-i vom ucide, și vom face să înceteze lucrul.

12 Și când veniră Iudeii, care locuiau aproape de ei, ni spuseră de zece ori, pe toate locurile, prin care ne-ați întoarce-ți-ați voi la noi. 13 Și am rânduit în locurile cele mai de jos ale cimitirului, în locuri rare, pe popoare, după semințiile sale, cu săbiile lor, cu lăncile lor, și cu arcurile lor. 14 Și am privit, și m'am sculat, și am zis celor mai mari și celor dregători și celor-l'alți popoare: Nu vă temeți de dânșii; aduceți-vă de Domnul cel mare și înfricoșat, și luptați-vă pentru frații voștri, fiii voștri, fiicele voastre, femeile voastre și casele voastre.

15 Și când auziră vrăjmașii noștri aceasta, că știută le-a fost nouă cugetarea aceea, și le-a dat Dumnezeu la nimic, ne-am întors cu toții la zidul fie-care la lucrul său. 16 Și din ziua aceea, jumătate din oamenii mei lucrau la lucru, și ceal-l'altă jumătate din ei aveau lănci, scuturi, arcuri și platoșe, și dregătorii erau după tot poporul a casei lui Iuda. 17 Ei cei ce zideau zidul, și cei ce duceau pre purtătorii de poveri, cu o mână lucrau, și cu cea-l'altă ținea arma. 18 Cari peterau, fie-care avea sabia sa peste coapsele sale, și așa zideau; și sunătorul din trâmbiță era lângă mine. 19 Și am zis eu către mai marii, dregătorii și celor-l'alți popoare: Lucrul este lucrător și mare, și noi suntem împrăștiați pe zid, departe unii de alții. 20 Deci în orice loc veți auzi sunetul trâmbiței, acolo vă adunați la noi; și Dumnezeul nostru va lupta pentru noi.

21 Așa lucrarăm lucrul, și jumătate din ei ținură lăncile din zorile zilei până la ieșirea stelelor. 22 Și în acelaș timp am zis și poporului: Viețuiască cu cercetă-rea sa și unii dintre ai lui în mijlocul Ierusalimului, ca să fie de strajă în noapte, și de lucru ziua. 23 Și nici eu, nici frații mei, nici cercetașii ce mi urmau, nimeni dintre noi nu ne dezbrăcam de vestmintele sale; și fie-care în mână ne ținea apa.

Necazul săracilor și jăfuirea averilor.

Și fu strigare mare în popor și între femeile lor asupra fraților lor, iudeii lor. 2 Căci unii ziceau: Noi, fii noștri și fiicele noastre suntem mulți; dreptul este să luăm grâu, ca să mâncăm și să trăim. 3 Și unii ziceau: Noi ținem ogoarele noastre, viile noastre și casele noastre, ca să luăm grâu în timpul de foame. 4 Și mai erau unii, care ziceau: Noi ne-am împrumutat cu argint pentru birul regelui și câmpurile noastre și viile noastre. 5 Și acum trupul nostru este ca trupul fraților noștri, și copiii noștri ca copiii lor; și iată, noi supunem sclavie pe fiii noștri și pe fiicele noastre, ca să fie sclave, și unele din fetele noastre sunt supuse sclaviei, și nu este în puterea mâinilor noastre și le scoatem; pentru că alții stăpânesc peste câmpurile noastre și peste viile noastre.

6 Și mânie mare mi-am făcut, când am auzit strigarea lor și cuvintele acestea. 7 Și m'am sfătuit în inima mea și am mustrat pe mai mari și pe dregători, și le-am zis: Voi luați fie-care camătă mare de la alt-ul! Și am chemat asupra-le o adunare mare. 8 Și le-am zis: Noi după puterea noastră am răscumpărat pe frații noștri, iudeii, cari erau vânduți popoarelor, și voi înșivă-vă veți vinde pe frații voștri? Oare sunt ei să se mi se vândă? Ei și tăcură, și nimic găsiră a răspunde. 9 Și am mai zis: Fie cele ce faceți, ce vor face? Oare nu trebuie să umblați în frica Dumnezeului nostru, de ocara popoarelor, vrăjmașilor noștri? 10 Și eu și frații mei și cercetașii mei luăm împrumutat cu argint și cu grâu, dați să le dăruim, rogu vă, de acea camătă. 11 Înapoiați-li grâul, ogoarele, viile-ți, livezile lor, casele lor, ori și cămătă ce ați luat de la dânșii, cu grâul, cu mustul, cu untdelemnul și cu mirodul, ce ați luat de la dânșii.

12 Atunci ziseră ei: Vom înapoia și nu vom cere nimic de la ei; așa vom face precum zici tu. Atunci am chemat pe preoți, și i-am făcut să jure, ca vor face cuvântul.

13 Am mai scuturat poala hainei mele, și am zis: Așa să scuture Dumnezeu din casa sa și din agoniseala sa pe tot omul, care nu va împlini cuvântul acesta, și așa să fie scuturat și deșert! Și toată adunarea a zis: Amin! și au lăudat pe Domnul. Și poporul a făcut cum a zis cuvântul acesta.

sentenați și pălăi multe, și am ținut. Așa se scutură Dumnezeŭ pe tot omul din casa sa și de la munca sa, care nu va împlini cuvîntul acesta; și așa să fie scuturat și despuiat. Și toată adunarea ȝise, Amin, și lăudă pe Iehova. Și poporul făcu după cuvîntul acesta.

14 Și din ziua, în care mi s'au fost dat guvernătorii ală lui în pămîntul lui Iuda, de la anul ală dou-ȝecilea ală lui Artaxerxe, adecă până la anul ală trei-dec-și-doilea ală regelui Artaxerxe, adecă doi-spre-dece ani, eu și frații mei n'am mîncatu pîinea de guvernatoriu.

15 Ci guvernatorii de mai înainte, cari fuseră înaintea mea, încărcaseră poporul, și luară de la el pîne și vinu, afară de cei patruȝeci sicli de argintu; încă și servii lorŭ domineau peste poporu; dară eu n'amu făcutu astă-feliu, căci mă temeamu de Dumnedeŭ.

16 Și n'amu dedatu la lucrulu zidirii acestui zidu, și pămînt n'amu cumpărătu; și toți servii mei s'au adunatu acolo la lucru.

17 Încă și cei dela mesa mea erau o sută cinci-deci de bărbați dela Iudei și din dregătorii, afară de cei ce veniau la noi de la poporile din jurulu nostru.

18 Și ceea ce s'a pregătitu de cătră ȝi pentru mine: unŭ bou și ȝece oi alese; și păsări s'au pregătitu pentru mine; și o dată în ȝece ȝile cu multime de tot felulu de vinu, și cu tóte acestea n'amu cerutu pîinea de guvernatoriu, căci lucrulu apăsă greu asupra poporului acestuia.

19 Dumnedeŭle meŭ, aduc-Ți aminte de mine spre bine, după tóte câte am făcutu pentru poporulu acesta.

Complotul făcutu asupra lui Neemia, credința și îndărătnicia sa.

6 Și *cumu audiră Sanballatu, Tobia și Ghi-ȝeamu, Arabulŭ, și ceilalți vrăjmași ai mei, că eu zidiramu zidulu, și că nu mai remăsese spărtură în d'însulu, (*deși până la vremea aceea încă nu la pusesemu 2 la porți), Sanballatu și Ghi-ȝeamu trimiseră la mine, dicêndu: Vinîĭ, să ne întîlnimu împreună în unulu din satele din Valea 3 *Ono; căci vrăjmășia-mi făcea reu. Și îi-amu trimesu soli ȝicêndu: Amu unu lucru mare de lucrătu, și nu potu să mă pogoru; de ce să înceteze lucrulu, făcêndu-lu, și pogorîndu-mă la voi?

4 Și ei trimiseră la mine de patru ori după în chipulă acesta; și eu li-amu 5 respunsu ȝece în chipulu acesta.

Atunci trimise Sanballatu la mine pe 6 servulŭ seu, cătă în chipulă acesta, a cincia óră, cu o epistolă deschisă în mînă sa; în care era scrisu: Se audîe între popore și Gașmu o ȝice, (că tu și Iudeii cugetați să vă resculați; după acestu vostru de zidesci zidulŭ, ca să vrîngi regele lorŭ, 7 și după locă o ȝici, ca să te proclamezi în Ierusalimu, dicêndu: Este rege în Iuda; și acumu se va da de știre regelui după cuvintele acestea, și acumu vino, și ne sfătuimu împreună.

Atunci mă trimesei la elŭ, dicêndu: 8 Ceea ce ȝici nu este, ci de la tine o născocești. Căci toți aceștia voiaŭ a ne înspăimînta, dicêndu: Mînele lorŭ vor slăbi de la lucru, și nu se va sfîrși. Și acumu *Dumnedeule, întăresce-mi mîinele!

Și amu intrare în casa lui Șemaia, fiulu 10 lui Delaia, fiulŭ lui Mehetabeelu, care se închisese pre sine; și elŭ ȝise: Să ne întîlnimu împreună în casa lui Dumnedeu, în lă'untrulu templului, și să închidemu ușile templului; căci ei vinu să te ucidă; chiaru diuă'se vinu să te ucidă. 11 Eară eu amu respunsu: Unŭ omŭ ca mine fugi-va óre? Și cine, ca mine, ară intra în templu, ca să-și scape viéța sa? Nu voiu intra. Și érte-mă cunoscuiu, că Dumnedeŭ nu l'a trimesu, și a născocitu profețiea 12 acésta în contra mea, ci Tobia și Sanballatu la bonă sema. De acea aceștia mi-au dată de plătă, ca eu să mă înspăimîntu, și așa să păcătuiescu, și să-și facă și lor 13 mie rea, și să mă ocărască.

*Dumnedeule meŭ! aminteșce-Ți de Tobia și Sanballatu după lucrările lorŭ, și de profetesa Noadia, și de ceilalți profeți, cari voiaŭ să mă înspăimînte.

Așa se sfîrși zidirea în a 25-dec-și-a cincia *lună a anului Elulŭ, în cinci-deci și două 16 de ȝile. Și cîndŭ audiră toți vrăjmașii mei, tóte neamurile ce împregiurau din jurulu nostru, și cădeau Sidon în ochii lorŭ, *cunoscuiu, că de la Dumnedeule nostru s'a făcutu lucrulu acesta.

Și în ȝilele acelea scriau din mulți ai 17 lui Iuda trimeteau epistole, ce o duceau la Tobia, și epistole de la Tobia veniau la ei. Căci mulți în Iuda erau legați cu el, fiindu 18 prin ginerădi, că ave ginere ală lui Șecănia, fiulŭ lui Arahi; și Iohanan, fiiulŭ seu, luase de femeie fata lui Mesulam, fiiulŭ lui Berechia. Și încă istoriseau înaintea mea și lăuda mea în față, și ceea ce ȝiceam eu îi spuneau ei. Și Tobia trimise epistole, ca să mă înșăle.

Măsurile luate pentru siguranța orașului. Lista celor întorși din robia Babilonului.

7 Și după ce se zidi zidulu, și *aședaiu ușile, și fură puși ușierii, cîntăreții și Leviții, Anu aședară pre Hanani, fratele 2 meu, și pre Hananiu, mai mărele preste palatu, pentru Ierusalimu, (căci elu era omŭ credinciosu, și ca *temeia de Dumnedeŭ mulți de cătă mulți); Și ȝisei către ei: Să 3 nu se deschidă porțile Ierusalimului, pănătre în arșiță soarelŭ; și pe cînd încă ei erau încă porțile se închiseră bine; și rînduiră din locuitorii Ierusalimului, de-ostă în strajă sa, și fie-care dinaintea casei sale.

Și orașulu era largŭ și mare, dară po- 4 porulŭ puținŭ *fără în el, și case nu erau încă.

Și puse Dumnedeule meŭ în inimă mea, 5 și adunai pre mai mării pre domnitorii, și pre poporă, ca să-i *înscriŭ în cartea-înșemnărilor. Și amu aflatu cartea-înșemnărilor acelora, cari-ei suiseră mai 'nainte; și amu aflatu scrisă în ea:

*Aceștia sînt fiii provinciei, ce se suiră 6 în captivitate, din cei ce furase strămutați, pe cari i-a strămutatu Nebucodonosoru, regele Babilonului, și cari s'au întorsu la Ierusalimu și la Iuda, fie-care la cetatea sa; cari au venitu cu Zorobabelŭ: Iosua, Ne- 7 hemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheŭ, Bilșan, Mispereth, Bigvai, Nehum, Baana. Numerulŭ bărbaților poporului lui Israel a fostu: Fiii lui Paroșu, două mii o 8 sută șepte-deci și doi; Fiii lui Șefatia, trei sute șepte-deci și doi; Fiii lui Arahu, șese 9 sute cinci-deci și doi; Fiii lui Pahat-Moabu din fiii lui Iosua și ai lui Ioabu, două mii opt sute opt-spre-dece; Fiii lui Elam, o mie două sute cinci-deci și patru; 10 Fiii lui Zatuu, opte sute patru-deci și cinci; 11 Fiii lui Șacai, șepte sute șese-deci; Fiii lui Bebai, șese sute dou-deci și opte; 12 Fiii lui Azgadu, două mii trei sute șese- 13 deci și doi. Fiii lui Adonikamu, șese sute șase-deci și șepte; Fiii lui Bigvai, două mii 14 șase-deci și șepte; Fiii lui Adinu, șese sute cinci-deci și cinci; Fiii lui Aterŭ de la 15 Ezechia, cinci-deci și opt; Fiii lui Hașumu, 16 trei sute dinci-deci și șepte; Fiii lui Besai, 17 trei sute opt-deci și patru; Fiii lui Ha- 18 rifu, unŭ sută opt-spre-deci; Fiii lui Gi- 19 beon, nouă-deci și cinci; Barbații din Betleem și Netofa, o sută opt-deci și șepte; 20 Bărbații de la Anatoth, o sută dou-deci și 21 opt; Bărbații din Beth-Azmaveth, patru- 22 deci și doi; Bărbații din Kiria-Iearim, Chefira și din Beerot, șepte sute patru- 23 deci și trei. Bărbații din Rama și Geba, 24 șase sute dou-deci și unulu; Bărbații din 25 Micmas, o sută dou-deci și doi; Bărbații 26 din Beth-Elu și Ai, o sută dou-deci și trei; Bărbații celui-l'altu Nebo, cinci- 27 deci și doi; Fiii celui-l'altu Elamu, o mie 28 două sute cinci-deci și patru. Fiii lui Ha- 29 rimu, trei sute și dou-deci. Fiii Ierichonu- 30 lui, trei sute patru-deci și cinci. Fiii lui 31 Lodă, lui Hadidă și lui Ono, șepte sute dou- 32 deci și unulu. Fiii din Senaa, trei mii nouă sute și trei-deci.

Preoții: Fiii lui *Iedaia, din casa lui Io- 33 sua, nouă sute șepte-deci și trei; Fiii lui 34 Immer, o mie două-deci și doi; Fiii lui 35 *Pașhur, o mie două sute patru-deci și șepte; Fiii lui *Harimu, o mie și șepte-spre-dece. 36

Leviții: Fiii lui Iosua, din Kadmiel, din 37 fiii lui Hodava, șepte-deci și patru.

Cîntăreții: Fiii lui Asafu, o sută pa- 38 trû-deci și opt.

Ușierii: Fiii lui Șalumu, fiii lui Ater, 39 fiii lui Talmonĭ, fiii lui Akkubu, fiii lui Ha- tita, fiii lui Șobai, o sută trei-deci și opt.

Servii templului: Fiii lui Țiha, fiii 40 lui Hasufa, fiii lui Tabaoth, Fiii lui Keros, 41 fiii lui Sia, fiii lui Padonu, Fiii lui Lebana, 42 fiii lui Hagaba, fiii lui Șalmai, Fiii lui Ha- 43 nanu, fiii lui Ghidel, fiii lui Gaharu, Fiii lui 44 Reaia, fiii lui Rezinu, fiii lui Nekoda. Fiii lui 45 Gazamu, fiii lui Uzza, fiii lui Paseahu, Fiii 46 lui Besai, fiii lui Meunimu, fiii lui Nefișesimu, Fiii lui Bakbuku, fiii lui Akifa, fiii lui Ha- 47 hur, Fiii lui Bacbuth, fiii lui Mehida, fiii lui 48 Harșa, Fiii lui Barkos, fiii lui Sisera, fiii 49 lui Tamaĭ. Fiii lui Nețiu, fiii lui Hatifa. 50

Fiii servilorŭ lui Solomonŭ: Fiii lui Sa- 51 tai, fiii lui Soferetu, fiii lui Perida; Fiii lui 52 Iaala, fiii lui Darkonu, fiii lui Ghidelu, Fiii 53 lui Șefatia, fiii lui Hatrilu, fiii lui Pocheretu de la Iebaimă, fiii lui Amonu. Toți servii 60 templului și fiii servilorŭ lui Solomonŭ erau trei sute nouă-deci și doi.

*Și acestia ședeau scrîș de cătră de la 61 Tela-Melahu, și Tela-Harșa, Cherubu, Addonu, și Imerĭ; dară nu puteau arăta casa lorŭ părintéscă, nici semința lorŭ, de sînt din Israelu: Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, 62 fiii lui Nekoda, șese sute patru-deci și doi.

Și dintre preoți: Fiii lui Habaia, fiii 63 lui Hakoțu, fiii lui Barzillaĭ, care și-a luatu femeie din fetele lui Barzillaĭ, Galaditulu, și s'a numitu după numele lorŭ. Acestia 64

și căutară cărțile însemnărilor lor, dară n'o găsiră; pentru-că s'au respins din preoție
65 că: Și Tirșata le-a zis, să nu mănânce din cele prea sânte, până ce nu se va scula preotul cu Urim și Tumim.
66 Toți adunarea împreună era patru-zeci
67 și două mii trei sute șase-deci; afară de serbii lor și de roabele lor, care erau șapte mii trei sute trei-deci și șapte; și pe lângă acestia, dânșii aveau cântăreți și cântărețe;
68 două sute patru-zeci și cinci de cămile; trei mii, șase sute șase-deci și cinci de
69 măgari. Unii din căpeteniile părinților au dat la lucrul lor. Tirșata a dat în vistieria lucrului o mie de drahme de aur, și cincizeci de cupe, cinci sute trei-deci de rânduite preotești. Și unii din căpeteniile părinților au dat în vistieria lucrului o mie de
71 drahme de aur, și două mii două sute
72 mine de argint. Și ce au dărui celelalte popoară fu: două mii două sute de drahme de aur, două mii mine de argint, și șase-deci și șase de rânduite preotești.

Cetirea și explicarea legii. Serbarea sărbătorii corturilor.

73 Așa locuiau Leviții, cântăreții, ușierii, unii din popoară, slujii templului, și toți Israeliții lăcuiau în cetățile lor, și când veni a șaptea lună, fiii lui Israel erau în cetățile lor.

8 Și toți *poporul s'a adunat, ca un singur om, în piața de *dinaintea ușii porții spre răsărit, și dise lui Ezra, cărturarul, să aducă cartea legei lui Moisi, pe care a po-
2 runcit Domnul lui Israel. 8 *În ziua întâia a lunei a șaptea a venit Ezra preotul, și *legea înaintea Nevestei lor, a bărbaților și a tuturor, cari puteau auzi cu înțelegere,
3 în ziua întâia a șaptea. Și a citit din ea în piața ce se află înaintea porții spre răsărit, de dimineața până spre amiază, de față cu bărbații, și cu femeile și cu cei ce puteau înțelege; și urechile tuturor ascultau spre cartea
4 legei. Și Ezra, cărturarul, sta pe o înălțătură de lemn, ce o făcuseră anume spre acest lucru, și stătea lângă el Matatia, Șema, Anaia, Uria, Hilchia, și Maseia, la mâna lui cea dreaptă; și la stânga lui: Pedaia, Misael, Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia, și Mesullam.
5 Și Ezra deschise cartea înaintea a tot poporului, (căci era mai sus de tot poporul), și când o deschise, tot poporul se ridică.
6 Și Ezra bine-cuvântă pe Domnul, Dumnezeul cel mare; și tot poporul răspunse: Amin, amin; și *plecându-și capetele, închinară Domnului cu fața la pământ.
7 Și Iosua, Bani, Șerebia, Iamin, Akkub, Șabbetai, Hodiia, Maseia, Kelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, și Leviții *explicau poporului legea; și poporul sta la locul său.
8 Și *citiau în cartea legii lui Dumnezeu, și-i lămuriau înțelesul, și explicau celor ce
9 *citiau înțelesul. Și Nemia, (acesta este Tirșata), și Ezra preotul, cărturarul, și Leviții cari explicau poporului, dîseră către tot poporul: *Ziua acesta este sfântă lui Domnul Dumnezeul vostru, nu *bociți, nici plângeți. Căci tot poporul plângea, când auzi cuvintele legei. Și a dîs către ei: Mergeți, mâncați
10 dulce grase, și beți din dulci dulci, și *trimiteți părți la cei ce nu au nimic pregătit; căci ziua acesta este sfântă Domnului nostru; și nu vă întristați; căci bucuria lui Domnul este puterea voastră.
11 Și Leviții liniștiau tot poporul, zicând: Liniștiți-vă, căci ziua este sfântă, și nu vă întristați. 12 Și tot poporul a mers să mănânce și să bea, și să *trimită părți, și să facă dușă mare veselie; căci înțeleseseră cuvintele ce li se ceti.

13 Și a doua zi se adunară capii caselor părintești din toți poporul, preoții și Leviții, la Ezra cărturarul, ca să fiseze de cuvintele legii. 14 Și aflară scris în lege, pe care Domnul a dat-o prin Moisi, ca să locuiască fiii lui Israel în *corturi la sărbătoarea lunei a șaptea. 15 Și să vestească și să facă să se audă în toate cetățile lor și în Ierusalim, zicând: Eșiți la munte și aduceți ramuri de măslin, și ramuri de pomi sălbatici, și ramuri de mirt, și ramuri de finic, și ramuri de arbori umbroși, ca să se facă
16 corturi, după cum este scris. Deci eșiră poporul, și aduseră, și-și făcură fiecare colibă, în curțile sale, și în curțile casei lui Dumnezeu, și în piața *porții apelor, și în piața porții lui Efraim. 17 Și toată adunarea celor ce se întorseseră din robie, și făcu colibe, și locuiau în colibe; căci din zilele lui Iosua fiul lui Nun, până în ziua aceea, fiii lui Israel nu mai făcuseră așa. Și se făcu *veselie mare foarte.
18 *Și în fie-care zi, de la cea dintâi până la

cea de pe urmă zi, ceti în cartea legii lui Dumnezeu. Și au ținut sărbătoarea opt zile, dară a opta zi fu adunare după rânduială, după *datina ei.

*Rugăciunea Leviților. Mărturisirea păcatelor și recunoașterea binefacerilor lui Dumnezeu.

9 Și în a douăzeci-și-patra zi a acestei lunei, s'au adunat fiii lui Israel cu post, cu saci *și cu cenușă pe capete lor. 2 Și s'a despărțit sămânța lui Israel de toți străinii; și stând ei înșiși mărturisiră păcatele lor și fărădelegile părinților lor. 3 Și s'au sculat la locul lor, *și au citit în cartea legii lui Iehova, Dumnezeul lui, a patra parte din zi, și alta a patra parte mărturisiră, și se închinară lui Iehova, Dumnezeul lor. 4 Atunci s'au suit pe înălțătura, ce se făcuse, d'către leviții Iosua și Bani, Kadmiela, Șebania, Bani, Șerebia, Bani și Chenani, și strigară cu voce tare către Iehova, Dumnezeul lor.

5 Și Leviții: Iosua, Kadmiela, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodia, Șebania și Petahia, dîseră:

Sculați-vă, binecuvântați pe Iehova, Dumnezeul vostru, din veșnicie în veșnic; și binecuvântat fie *numărul său mare, care nu poate fi mai presus de toată binecuvântarea și laudă.

6 Tu singur ești Iehova, tu *ai făcut cerurile, *cerurile cerurilor, și *toată oștirea lor, pământul și tot ce de desupra lui, mările și tot ce este în ele, și tu *prisosești pe toate; și ție se închină oștirea cerurilor.

7 Tu ești Iehova, Dumnezeul, care ai ales pe *Abram, și l'ai scos din Ur-Chaldeilor, și *Abraam ai pus numele lui; 8 și ai aflat inima sa *credincioasă înaintea ta, și ai încheiat cu el *legământ, ca să dai pământul Chananeilor, ală Heteilor, ală Amoreilor, ală Ferezeilor, ală Iebuseilor, și ală Ghirgașeilor, ca la sămânța sa; *ai împlinit astfel cuvintele tale, căci ești drept; 9 și ai văzut *strâmbătatea părinților noștri în Egipt, și *ai auzit strigarea lor la Marea Roșie, 10 *și ai arătat semne și minuni asupra lui Faraon, și asupra tuturor *servitorilor lui, și asupra *tuturor oamenilor țării sale, căci știuseși că *s'au semețit asupra lor. Și ți-ai *făcut nume, cum

11 se vede până în ziua de astăzi. Și ai *despărțit marea înaintea lor, de au trecut prin mijlocul mării pe uscat; iară pe cei ce-i urmăreau, i-ai aruncat în adâncuri, *ca pietre în ape puternice. 12 Și i-ai *condus ziua în stâlpul de nor și noaptea în stâlpul de foc, ca să le lumineze calea, pe care aveau să meargă.

13 *Și te-ai pogorît pe muntele Sinai, și ai vorbit cu ei din cer, și le-ai dat *judecăți drepte și legi *adevărate, *rânduieli bune și *porunci sfinte; 14 și le-ai făcut cunoscută *sfânta ta sâmbătă, și le-ai dat *porunci, rânduieli și legi prin mâna lui Moisi, robul tău; 15 și *pâine din cer le-ai dat în *foamea lor, și *apă din stâncă le-ai scos la *sete lor; și ai poruncit lor să *intre ca să stăpânească pământul, ca ți-l juruiseși *cu mâna ridicată că-l vei da lor.

16 *Dară ei și părinții noștri s'au semețit, și *și-au întărtocat *ceafa lor, și n'au ascultat de *rânduielile tale, 17 și *n'au voit să asculte, și n'au mai adus aminte de minunile tale, ce ai *făcut printre ei; ci și-au întărtocat ceafa, și în *răzvrătirea lor s'au pus *capu, ca să se întoarcă în *robia lor. Dară tu ești Dumnezeu *gata-de-iertare, milostiv și îndelung-răbdător, și *mare în milă, și plin de bunătate și nu *părăsești. 18 Nici *când ai făcut ei *vițel turnat, și au zis: Acesta este Dumnezeul tău, care te-a scos din Egipt, și au *lucrat mari hule. 19 Dară tu cu *îndurările tale cele mari nu ai părăsit în pustiu; *stâlpul de nor nu s'a depărtat de la ei ziua, ca să-i conducă în cale, nici stâlpul de foc noaptea, ca să le lumineze calea, pe care aveau să meargă.

20 Și ai dat *spiritului tău cel bun spre a-i înțelepți, și *gura ta n'ai lăsat-o să le lipsească, și le-ai dat apă în setea lor. 21 *Și patruzeci de ani i-ai *hrănit în pustiu, n'au dus lipsă, *veșmintele lor nu s'au învechit, și picioarele lor nu s'au *umflat. 22 Și le-ai dat regate și popoare, și le-ai *împărțit în *hotare; și au luat în stăpânire pământul lui *Sihon, adecă pământul regelui Hesebonului, și pământul lui Og, regele Basanului. 23 *Și ai înmulțit *pe fiii lor ca stelele cerului; și *ai adus *în pământul, în care ai *zis părinților lor să intre ca să-l *ia în stăpânire. 24 Și au *intrat fiii lor și *și-au *stăpânit pământul, și *ai

seminția lor pre hotarîrile părinților lor, pre
Chananei; și i-a dătut în mâinile lor pre cei în-
frînți, pre regii lor și pre popoarele pământului,
25 ca să facă cu dînșii după voia lor. Și au cu-
prins cetăți tari și pământ gras, și au
luat în stăpînire case pline cu tot binele,
fîntîni de apă, vii, arii, și pomi roditori
cu prisosință; și au mîncat, s'au săturat,
30 au îngrășat și s'au desfătat din
marea ta bunătate.

Totuș s'au răsculat, și s'au răsculat
asupră-Ți, și au aruncat legea ta înapoia
corăbiilor lor și au ucis pre profeții tăi,
cari îi mustrau în contra lor, ca să-i
întoarcă la tine; și au făcut hule mari.
27 De aceea dat-ai pe mâna vrăjmașilor
lor, cari i strîmtorau; și în timpul necazu-
lui lor, strigîndu-să către tine, și tu dat
ai ascult din ceriu; și în îndurările tale cele
mari dete-le mîntuitori, cari i-au mîntuit
30 luîndu-i din mâna vrăjmașilor lor. Dară, în-
dată ce aveau răpaus, erau-și făcută rele
înaintea ta; de aceea ai lăsat în mâna
vrăjmașilor lor, cari i-au stăpînit; și dară-și
au strigat către tine, și tu dat ai ascult din
ceriu, și de multe ori ai mîntuit după
îndurarea ta. Și ai mustrat în contra
lor, ca să-i aducă la legea ta, dară s'au
semețit, și n'au ascultat de orînduirile tale,
ci au păcătuit în contra judecăților tale,
(care 'omul de le va face, viu va fi în ele),
și au dat umărul rece, și grumazul lor s'a întețit,
și n'au ascultat. Și totuș mulți ani ai îndelungat,
și 'i-ai mustrat prin spiritul
tău, 'prin profeții tăi; dară n'au ascultat;
'pentru aceea i-ai dat în mâna popoarelor
pe cheiași. Dară în îndurările tale mari
nu 'i-ai nimicit, nici i-ai părăsit; căci ești
Dumnezeu 'milos și îndurător.

Și acum Dumnezeule nostru, celu mare,
celu 'puternic, celu înfricoșeți, celu ce păzești
legămîntului și îndurărei! Să nu se
pară micșă înaintea ta toată strîmtorarea, ce
a venit asupra noastră, asupra regilor noș-
tri, a mai marilor noștri, a preoților noș-
tri, a profeților noștri, a părinților noș-
tri, și a tutu poporului tău, 'din zilele regi-
lor Asiriei până în ziua de astă-zi. Dară 'tu
ești drept în tote cîte ai venit asupra noas-
tră; căci tu ai făcut adevărul, dară 'noi
am păcătuit. Și regii noștri, mai marii
noștri, preoții noștri și părinții noștri n'au
păzit legea ta, și n'au dătut ascultare la
cadințele tale și la mustrările tale, cu care
ai mărturisit în contra lor. Căci ei,
'împușă regilor lor, și în 'marea ta bună-
tate, ce ți-ai arătat'o, și în 'pămîntul cel
larg și gras ce l'ai dătut lor, nu 'i-au ser-
vit, nici s'au întors de la căile lor cele
rele. Iată, 'sîntem sclavi în ziua aceasta;
și de 'pămîntul, ce ai dătut părinților noș-
tri, spre a mînca fructul lui și bunătățile
lui, iată, sîntem sclavi asupra lui. Și el
dă venit mare regilor, pe cari (ai pus
asupra noastră pentru păcatele noastre; și ei
'domnesc peste corpurile noastre și peste
vitele noastre după placul lor; și noi sîn-
tem în strîmtorare mare.

De aceea, pentru cele ce stau, noi facem
'încheiere legămîntu statornică, și pe-
cetluim; și mai marii noștri, Leviții noștri, și
preoții noștri l'au 'sigilat.

Și sînt pecetluitorii: 'Nehemia, Tirșata, 'fiiul lui Hacalia, și Sedechia, 'Seraia, Azaria, Ieremia, Pașhur, Amaria, Malhiia, Hatuș, Șebania, Malluc, Harim, Meremot, Obadia, Daniel, Ghinetoi, Baruc, Meșulam, Abia, Miamin, Maazia, Bilgai, Șemaia: acești sînt preoții.

Și Leviții: Iașua, fiiul lui Azania, Binui, din fiii lui Henadad, Chedmiel; și frații lor: Șebania, Hodia, Kelita, Pelaia, Hanan, Micha, Rehob, Hașabia, Zaccur, Șerebia, Șebania, Hodia, Bani și Beninu.

Capii poporului: 'Paroș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani, Bunni, Azgad, Bebai, Adonia, Bigvai, Adin, Ater, Hizchia, Azzur, Hodia, Hașum, Bezai, Hariff, Anatot, Nebai, Magpiaș, Meșulam, Hezir, Meșezabeel, Zadoc, Iadua, Pelatia, Hanan, Anaia, Hoșea, Hanania, Hașub, Haloheș, Pilha, Șobec, Rehum, Hașabna, Maaseia, Ahia, Hanan, Anan, Malluc, Harim și Baana.

Și celu-l-alt popor, preoții, Leviții, ușierii, cîntăreții, servii templului, și toți cari se deosebiseră de popórele pentru legea lui Dumnezeu, femeile lor, fiii lor, și fiicele lor, toți cei ce aveau cunoscință și înțelegere, stau lipiți de frații lor, mai marii lor, și s'au închinat sub blăstăm și jurămînt, ca 'umblă în legea lui Dumnezeu, ce dată prin Moisi, servul lui Dumnezeu, și să vorbă și să facă toate porun-

cile lui Iehova, Domnul nostru, judecățile lui și legile lui. Și ca nu vomă da
fiicele noastre la popórele țerei, și fetele lor
le vomă lua pentru fiii noștri; 'și dacă
popórele țerei 'va aduce mărfuri și tot fe-
lul de grîne, ca să le vîndă în ziua sa-
batului, nu vomă cumpăra nimic de la ei
în sabat și în ziua sfîntă; și vomă lăsa în
anul al 'șeptelea cultura, și toată datoria.

Și am dătut legea, ca noi însine
să ne impunem o datorie de trei pătrare
de siclu pe fiecare an pentru slujba casei
Dumnezeului nostru, pentru pîinile punerei
înainte, pentru darul de mîncare cel necurmat,
pentru arderea de tot necurmată, pentru
sîmbete, pentru lunile noue, pentru sărbătorile,
și pentru cele sfinte, și pentru jertfele pentru păcate,
ca să facă ispășire pentru Israel, și pentru
tot lucrul casei Dumnezeului nostru.

Și am aruncat sorți între preoți, Le-
vîți și popor pentru 'darul lemnelor, de
adus în casa Dumnezeului nostru, după
casele părinților noștri, în timpuri hotărîte
din an în an, ca să arde pe altarul lui
Iehova Dumnezeul nostru, după 'cele scrise
în lege, și să 'curățească din casa lui Dumnezeu
în casa lui Iehova pîinile punerei înainte și
darul de mîncare necurmat, arderea de tot necurmată, sîmbetele, lunile noue, sărbătorile,
după cele scrise 'în lege, și darurile
de bunăvoință ale preoților noștri și ale Leviților
și ale tuturor lui Israel, și lucrul casei Dumnezeului nostru; și să aducem prinosul
arderei noastre și darurile noastre rădicate,
și fructele din toată pomada, din must și
din untdelemn, la cămările casei Dumnezeului nostru; și 'să aducă preoților cari
slujesc în casa

18 Galalu, fiiulu lui Iedutunu. Toţi Leviţii în
cetate erau două sute optu-dieci şi
patru.

19 Şi usuriu, Akkubi, Talmonu şi fraţii lorŭ,
purtătorii de porţi erau o sută şepte deci
şi doi.

20 Şi remăşiţa lui Israelu, a preoţiloru şi
a Leviţiloru eraŭ în tote cetăţile lui Iuda,
fiecare la moşiunea sa.

21 Ér nevoi templului locuiau în Ofelu;
şi Ziha şi Ghispa eraŭ preste cei de lucru
alu templului.

22 Şi supraveghiatoriulu Leviţiloru în Ieru-
salimu era Uzi, fiiulu lui Banu, fiiulu lui A-
saphu, fiiulu lui Matania, fiiulu lui Mi-
cha. Din fiii lui Asafu cântăreţii eraŭ asupra
serviciului casei lui Dumnedieu. Căci lor
unu ordinu alu regelui pentru ei, şi o por-
unchiă pe fiecare di pentru cântăreţi.

24 Şi Petahia, fiiulu lui Meşezabeelu, d'in-
tre fiii lui Zera, fiiulu lui Iuda, era pe lângă
unu regelui pentru tote cuvintele cu
poporulŭ.

25 Cătă pentru satele cu câmpiele lorŭ, unii
dintre fiii lui Iuda locuiau în Kiriati-Arba
şi în satele sale, şi Dibonu şi în satele sale,
26 în Iekabseelu şi în satele sale, în Iesua,
27 în Moladă, în Beet-Pelet, în Hasari-Şu-
28 ală, în Beeri-Şeba şi în satele sale. În Hasari-
29 Iegu, şi în Rekabu şi în satele sale. În
30 Ene-Rammonu, în Zorea, în Iarmutu. Şi în
Zanoelu, în Adullamu şi în satele sale, în
Lachisu şi în câmpiele sale, în Azeka şi în
satele sale. Şi au locuitŭ de la Beeri-Şe-
ba până la valea lui Hinnomu.

31 Şi fiii lui Beniamin începeau de la Ghe-
ba în Micmasu, şi Aia, şi în Beti-El şi
32 în satele sale, în Anatotu, în Anobi, în Ana-
33 niia, în Hasoru, în Rama, în Ghitaimu,
34 în Hadidă, în Zeboimu, în Neballatu, în Lodă,
şi în Ono, valea lucrătoriloru.

36 Şi unii din Leviţi locuiau în părţile lui
Iuda şi ale lui Beniamin.

Lista preoţiloru şi a Leviţiloru, care s'au întorsu
de la Babilonu.

12 Şi aceştia sunt preoţii şi Leviţii, care s'au
suitu cu Zerubabelu, fiiulu lui Şealtiilu,
şi cu Iosua: Seraia, Ieremia, Ezra, Amar-
3 ia, Maluchu, Hattusu, Şecania, Rehumu, Me-
4 remotu, Idda Ghinetoiu, Abiia, Miiamin, Ma-
5 adia, Bilga, Şemaia, şi Ioiarimu, Iedaia,
6 Sallu, Amoku, Hilkia, Iedaia. Aceştia eraŭ
capii preoţiloru şi ai fraţiloru lorŭ în zilele
lui Iosua.

Şi fiii Leviţi: Iosua, Binnui, Kadmiel,
Şerebia, Iuda, şi Mataniu, carele cu fraţii
lorŭ erau preste cântări. Şi în rân-
duri d'inaintea lorŭ. Şi Bakbukia şi
Uni, fraţii lorŭ, eraŭ înaintea lorŭ în
strajă.

Şi Iosua născu pe Ioiakimu, şi Ioiakimu
născu pe Eliaşibu, şi Eliaşibu născu pe
Ioiada, Şi Ioiada născu pe Ionatanu, şi Io-
natanu născu pe Iadua.

Şi în zilele lui Ioiakimu eraŭ preoţi, ca
şefi ai familieloru părintesci: alu lui Se-
raia, Meraia alu lui Ieremia, Anania,
Alu lui Esra, Mesullamu; alu lui Amaria, Iehoha-
nan; alu lui Melichu Ionatanu, a lui Şebania,
Iosefu; A lui Harimu, Adna; a lui Meraiot
Helkia; A lui Idaia, Zecharia; a lui Gine-
toiu, Mesullamu. A lui Abiia, Zicri; a lui
Miniamin şi a lui Moadia, Piltai; A lui
Bilga, Şammua; a lui Şemaia, Ionatanu; a
lui Iodaiu, Mulenat; a lui Iodua, A lui Sa-
lu, Kelai; a lui Amoku, Eberu; A lui Hilkia, Hasabia; a lui Iedaia, Ne-
tanelu.

Leviţii în zilele lui Eliaşibu, Iodaiu, Io-
hanan, şi Iadua, eraŭ înscrişi capi de
case părinteşci; şi preoţii până la domnia lui Dariu, Persianulu. Fiii lui Le-
vi, capi ai casei părinteşci, eraŭ înscrişi în cartea cronicelorŭ până în zilele lui Iohanan
fiiulu lui Eliaşibu. Şi capii Leviţiloru: Ha-
şabia, Şerebia, şi Iosua, fiiulu lui Kadmiel,
şi fraţii lorŭ, cari stăteaŭ înaintea lorŭ
despre a lăuda şi mulţumi, (ca unu
ordinu) lui Davidu, omului lui Dumnedieu
strajă pe rendu. Mataniu, Bakbukia, O-
badia, Mesullamu, Talmonu, şi Akubi, fra-
ţii lorŭ, eraŭ purtătorii de porţi, păzitorii
de strajă la pragurile porţiloru.
Ei fură în zilele lui Ioiakimu, fiiulu lui Io-
sua, fiiulu lui Iozadacu, şi în zilele lui Ne-
hemia, guvernatoriulu, şi ale preotului Ezra
cărturarulu.

Sfinţirea cetăţiei Ierusalimu.

Şi la sfinţirea zidurilorŭ Ierusalimului
au căutatŭ pre Leviţi din tote locurile lor
ca să-i aducă la Ierusalimu, ca să facă sfin-
ţirea cu bucuriă, cântări şi cu laude
şi cimbale, psalmi şi citare. Şi s'au adu-
natu fiii cântăreţiloru şi din ţinutulu îm-
prejurulu Ierusalimului şi din satele Netofatiţi-
loru; şi din casa Ghilgalului, şi din ţinu-
turile Gheba şi Azmavetu; căci cântăreţii
şi-zidiseră sate în jurulu Ierusalimului şi pe
cuntţiră preuţii şi Leviţii, şi au curăţitŭ pe
poporu, porţile şi zidulu.

Şi am suitu pe capii lui Iuda pe
zidu, şi am rânduitu două mari cetăţi
de laudă; şi unulu merse la dreapta, pe
zidu d'inaintea gunoiului. Şi în ru-
dul merse Osaia şi jumătate din ca-
pii lui Iuda, Iuda şi Azaria, Esra, Mesullamu,
Iuda, Beniamin, Semaia şi Ieremia. Şi
de fiii preoţi cu trâmbiţe: Zaharia, fiiulu lui Ionatanu, fiiulu lui Şemaia,
fiiulu lui Matania, fiiulu lui Micaia, fiiulu
lui Zacuru, fiiulu lui Asafu; şi fraţii lui:
Şemaia, şi Azarelu, Milalai, Ghilalai, Maai,
Netaneelu, Iuda şi Hanani, cu instrumentele
cântăreţi ale lui Davidu, omulu lui
Dumnedieu, şi Esra cărturarulu, înain-
tea lorŭ. Şi la porta fântânei care era
în faţa lorŭ s'au suitu pe treptele cetăţii lui
Davidu, pe drumulu muru sidiului deasupra ca-
sei lui Davidu şi până la porta apeiŭ de
spre resăritu.

Şi a doua cetă de cei ce cântaŭ mergea
de cea-lalta parte şi eu m urmă lorŭ
şi jumătate de poporu pe zidulu de sus
de la turnulu cuptoreloru şi până la zidulu
lat, Şi pe de-asupra porţii lui Efraim,
şi pe de-asupra porţii celei vechi, şi pe de-asupra
porţii peştiloru, a turnului Hana-
neelu, şi a turnului Mea, şi până la porta
oilorŭ; şi au stătu la porta închisorei.

Şi aşa au stătu amendóue cetăţi ale cân-
tăreţiloru în casa lui Dumnedieu, şi eu şi
jumătate din dregătorii cu mine. Şi pre-
oţii Eliakim, Maseia, Miniamin, Micaia,
Elioenai, Zacaria şi Hanania cu trâmbiţe;
şi Maseia, Semaia, Eleazar, Uzi, Io-
hanan, Malchia, Elam, şi Ezeru; şi
cântăreţii îşiaŭ sunatu vocea lorŭ, cu Izrahia.
Şi au adusu în ziua
aceea mari, şi s'au bucuratu, căci
Dumnedieu i umpluse cu bucuriă mare. Şi
femeile şi copiii s'au bucuratŭ. Aşa că
bucuriă Ierusalimului se audi până departe.

Asemenea măsuri luate; cântăreţi şi portari
numiţi.

În ziua aceea s'au rânduitu câteva
dregătorii pentru camerile
pentru prinosi, şi pentru decimi,
şi câmpe în ele din terenele cetăţiloru
pentru cei de lege preuţi şi Le-
viţi; căci Iudeea bucuriă de preuţi şi de
Leviţi care eraŭ de faţă. Căci ei păzi-
ră rânduiala Dumnedieului lorŭ,
şi rânduiala curăţiei, şi cei de păzitŭ pentru curăţire. Şi cântă-
reţii şi portarii după rânduiala lui Davidu şi a lui Solomonu, fiiulu lui
Davidu, şi a lui Solomonu, fiiulu lui
Davidu şi a lui Asafu, căci pe vechi capi preuţi cântăreţi,
şi preuţi cântările de laudă şi mulţumire pen-
tru Dumnedieu. Şi toţi Israeliţii în zilele
lui Zerubabelu şi în zilele lui Neemia dădeau
părţile datorite cântăreţiloru şi portariloru
pe fiecare di; şi consacrau Leviţiloru, şi
Leviţii consacrau fiiloru lui Aaronu.

În ziua aceea se ceti în cartea lui Moise în
audiţiă poporului, şi s'au aflatu scrisu în ea,
ca Amoneanulu şi Moabitulu nu se va
deşi în adunarea lui Dumnedieu nici
odată. Pentrucă n'au întâmpinatu pre fiii
lui Israelu cu pâne şi cu apă, ci au tocmitu
pre Balaam contra lorŭ, spre a i blestema;
dară Dumnedieulu nostru a preschimbatu blestemulu în binecuvântare. Şi când audiră
legea, au despărţitu din Israelu tótă amestecătura.

Ér mai 'nainte de aceea Eliaşibu, preo-
tulu, care era pusu preste camerile casei Dumnedieului nostru, ce rudă era Tobia; Şi făcuse
pentru elu o cameră mare, unde mai 'nainte
se puneaŭ darurile de câne, tămâia, uneltele
şi decimile de grâu, de mustu şi de oleiu,
adică dăruinile pentru Leviţi, cântăreţi, şi uşi-
eri, şi darurile pentru preoţi. Şi în-
tâmpinase el nu eramu în Ierusalimu, căci
în anulu alu treidecilea al lui Ar-
taxerse, regelu Babilonului, mă venisu la
rege, şi după câteva zile m'amu rugatu de
la rege. Şi eu venitu la Ierusalimu, şi
amu înţelesu reulu, ce făcuse Eliaşibu pentru
Tobia, făcându-i o cameră în curţile ca-
sei lui Dumnedieu. Şi mi a părutu reu forte;
şi amu aruncatu afară din casa lui Tobia tóte uneltele
casei lui Tobia. Şi amu ordinatu,
şi s'au curăţitu camerile, şi eu m amu în-
tors uneltele casei lui Dumnedieu şi darurile
de pâne şi tămâia.

Şi mi s'au datu, că părţile Leviţiloru nu
se dădeaŭ; şi că Leviţii şi cântăreţii, cari
făceau serviciulu, fugiseră fiecare la câmpu-
sa. Şi m'amu certatu cu dregătorii, şi le-
amu ţisu: De ce este casa lui Dumnedieu? Şi i amu adunatu, şi i amu aşe-
zatu la locurile lorŭ. Atunci tótă Iuda
aduse în vistierie zeciuiala de grâu
şi de mustu şi de oleiu. Şi eu am rânduitu
trezorari preste vistierie: pre Şelemia, pre-

ului, și pre Zadokŭ, răsturnatŭlŭ, ș d'intre Leviți, pre Pedaia; și pre Hanŭ d'inșĭ pre Hananeu, fiulŭ lui Zaccheu, fiulŭ lui Mardoheu, cari eraŭ ajutaș credincioșĭ, și însărcinarea lorŭ era să îngrĭjéscă trebĭlorŭ lorŭ.

14 Amintesce-ți de mine, Dumneqĕulŭ meu, despre acĕstă, și nu șterge milele mele, ce le am făcutŭ casei Dumneqĕului meŭ și la serviciŭlŭ ei.

15 În qĭlele cele mari regelŭi în Iuda pre acĕstă vrĕme căzŭ la lenevĭ în sabatŭ, și adunară acopĕ, și întrară acĕștia cu vinŭ, cu stropĭ și cu cuțite, și eraŭ ei foștĭ de servițĭ, pre cari îi aședasă la Ierusalim în ajunŭ de sabatŭ, și amĕsteca în casa Lui în qĭua cĕlŭi vrednicŭ de casa Lui în qĭua cĕlŭi vrednicŭ de casa.

16 Și Tirenŭ, cari lăsasĕ acolo adunarea acĕștĭ și toți fiĭĭlŭ de mărĭșori, și o vătămară în sabatŭ în fața lui Iuda și în Ierusalim.

17 Și atunci cuvîntŭlŭ cu atîtă mărire lui Iuda, și în-sasă qĕlŭ: Ce este acĕstă qĭlă rea, ce voi faceți, profanîndu qĭua sabatului?

18 Nu așa făcură părinții voștri cu acĕstea qĭlă rea, și n'a adusŭ Dumneqĕulŭ nostru toate relele acestea asupra noastră și asupra cetățiĭ acesteia? Și voi mai adăugați mînia asupra lui Israelŭ, profanîndu sabatulŭ!

19 Și cîndŭ sĭrĭa începu să se întunece în pĭrțile Ierusalimului înainte de sabatŭ, amĕ ordonatŭ, și s'ad închisĕ porțile, și amĕ zisŭ, să nu se deschidă pînă după sabatŭ; și la poarte amŭ așezatŭ pre unii din servițiĭ mei, ca să nu se aducă vinŭ o greutate în qĭua sabatului. Și eșe negustorĭ afarŭ și vîndeaŭ de tot felŭ de mărfĭ.

21 Ierusalimŭ o chĭa și de două orĭ. Atunci amŭ mărturisitŭ asupra-lŭ și amŭ qĭsŭ: Pentru ce mănîncă voștri Cananeĭ înaintea zidurilorŭ? De veți mai face așa, voiŭ pune mînă pe voi. De atunci n'aŭ mai venĭtŭ în sabatŭ.

Și ordinaiŭ Leviților să se curețe și să vină să păzească porțile, pentru a sfinți qĭua sabatului.

Amintesce-ți de mine, Dumneqĕulŭ meu, și dăpre acĕstă, și arată-mĭ după mare mĭlostĭvirea ta!

Pe lîngă acestea în qĭlele acelea amŭ văzutŭ Iudeĭ, cari luaseră femeĭ Azotene, Amonite și Moabite; și copiiĭ lorŭ vorbeaŭ jumătate limba Azdodului, și nu sciaŭ să vorbească limba Iudeilorŭ, ci limba cĕrnĭĭ unŭĭ și acelŭĭ poporu. Și amŭ certatŭ, și amŭ blăstămatŭ, și unŭ din ei, și amŭ bătutŭ pre unii din ei, și amŭ smulsŭ părulŭ lorŭ și amŭ jurată pre Dumneqĕu, zicîndu: nu deă fetele voastre fiilorŭ lorŭ, și nu luați din fetele lorŭ pentru fiiĭ voștri, pentru voĭ înșivă. Ad nu păcătuitŭ asupra Salomonŭ, regelŭ lui Israelŭ? Dar printre multe popóre nu era regĕ asemenea lui, și care să fi fostŭ iubitŭ de Dumneqĕulŭ seŭ, și-lŭ fi pusŭ Dumneqĕulŭ regĕ peste tot Israelulŭ; dară și pre elŭ femeile străine l'aŭ făcutŭ să păcătuiască.

Deci voĭ ascultați oare să faceți tot acestŭ rĕŭ mare, să vă răsculați în contra lui Dumneqĕu, luînd femeĭ străine?

Și unulŭ din fiiĭ lui Ioiada, fiulŭ lui Eliașibŭ, archierculŭ, era ginere lui Sanaballat, Horonitulŭ; pentru acĕea l'amŭ alungatŭ de d'înaintea mea.

Amintesce-ți de dînșiĭ, Dumneqĕulŭ meŭ, căcĭ aĭ profanatŭ preoția și legămîntulŭ preoției și ală Leviților.

Așa fĕlŭ-amŭ curățitŭ de tot și de tot și amŭ rînduitŭ răndurilŭ preoților și ală Leviților, pre fiecare în serviciulŭ seŭ.

Și pentru lemnele de lemne, în timpurile fixate, și pentru primĭsele lorŭ.

Dumneqĕulŭ meŭ, amintesce-ți de mine spre bine.

CARTEA ESTEREI.

Capitolulŭ celŭ mare face de Assuerŭ. Regĕ dupăcă fuse detronatŭ de regatŭ.

1 În dilele lui Assuerŭ, (acestŭ Assuerŭ domnĭ de la India pînă la Etiopia, preste o sută douăzĕci și șepte provincĭĭ,) în dilele acelea, cîndŭ regelŭ Assuerŭ a ședutŭ pe prea înaltulŭ scaunŭ alŭ seŭ în Șusan, reședința palatuluĭ.

3 Întrĕ anulŭ alŭ treilea alŭ domniĭ sale, făcu o cină boĭerilorŭ seĭ și servitorilorŭ seĭ; oștirea Perșilor și a Mediloru, guvernatorĭĭ și maĭ marĭ provinciilorŭ ună dinaintea lui.

4 Și arătă bogăția slăvitei sale împărății și strălucirea măreței sale mărimĭ multe qĭle, în curs de o sută optdĕci de qĭle.

5 Și cînd aŭ fostŭ împlinite qĭlele acestea, regele a făcutŭ tuturorŭ popóreloru, cari se aflaŭ în cetatea Șusan, de la mare pînă la mic, o cină de șĕpte qĭle, în curtea grădinĭĭ palatuluĭ regescŭ.

6 Cu cortine albe, verdĭ și vînĕtĭ, întinse pe funiĭ de in subțirĭ și de purpură, pe vergi de argintŭ și pe stîlpĭ de marmură; paturĭ de aur și de argintŭ erau pe gĕlețĭ de marmură verde, roșiĕ albĭ și negrĭ.

7 Și beuturĭ în pahare de aurŭ, (și pahare se deosebiaŭ forte), și vînŭlŭ regelui în prisosŭ, după bogăția regelui.

8 Și dată de a lui beție nu era constrîngere, căcĭ așa rînduise regele înaintea tuturorŭ boĭerilorŭ palatuluĭ seŭ, ca să facă după voia fie-cĭruia.

9 Și Vaști, regina, a făcutŭ banchetŭ unŭ femeĭ în casa regescă a regelui Assuerŭ.

10 Și în qĭua a șeptea, cîndŭ a vĕzutŭ bine în inimă a ordonatŭ lui Mehumanŭ, lui Bizta, lui Harbona, lui Bigta, lui Abagta, lui Zetar și lui Carcasŭ, celorŭ șepte eunuchĭ, cari serviaŭ înaintea regelui Assuerŭ,

11 să aducă pre regina Vaști înaintea regelui cu diadema domniĕĭ, ca să arate frumusețea ei popórelorŭ și maĭ marilorŭ; căcĭ era frumoasă de vĕzutŭ.

12 Dară regina Vaști nu a voĭtŭ să vină după cuvîntŭlŭ regelui, ce i s'a părutŭ prea rĕŭ d'intre eunuchĭ, de aceea regele se mîniă forte, și urgia lui se aprinse în ĕlŭ.

13 Și dise regele către înțelepțiĭ, cari cunoșcaŭ dreptŭ (căcĭ așa era obĭceiulŭ regelui cu toțĭ cĭ se aflaŭ lîngă ĕlŭ și despre de ĕlŭ erau:

14 Carșena, Șetar, Admata, Tarșiș, Meresă, Marsena, Memucan, cei șepte maĭ mari ai Perșiĭ și ai Mediĭ, cari vedeaŭ fața regelui, și ședeaŭ întîĭ în regatŭ):

15 Ce se va face regelui Vaști după lege, pentru-că nu a făcutŭ cuvîntŭlŭ regelui Assuerŭ ce l'a trimisŭ prin eunuchĭ?

16 Și respunse Memucan înaintea regelui și a maĭ marilorŭ: Regina Vaști n'a nedreptățitŭ numaĭ pre rege, ci și pre toțĭ maĭ marii și pre toate popórele din toate provinciile regelui Assuerŭ.

17 Căcĭ fapta reginei se va respîndi între toate femeile, și ele își vorŭ disprețui bărbații în ochiĭ lorŭ, cîndŭ se va spune, că regele Assuerŭ a ordonatŭ, ca să aducă înaintea sa pe regina Vaști, și ea nu a venitŭ. Și astă-qĭ domnele Perșiĭ și ale Mediloru cîte aŭ auzitŭ faptă reginei, vorŭ vorbi așa mai multŭ toțĭ maĭ marilorŭ regelui, și va veni disprețŭ și mîniă mare.

18 Dacă-i place regelui, să iasă un edictŭ împărătesc de la ĕlŭ, și să se scrie între legile Perșilor și ale Mediloru, ca să nu se schimbe: Ca să nu maĭ vină Vaști înaintea regelui Assuerŭ; și regele să dee tronulŭ ei de regină la altă maĭ bună decît ĕa.

19 Și cîndŭ edictulŭ, ce regele va face, se va proclămа în tótă regatulŭ seŭ, (că ĕlŭ este mare), toate femeile vorŭ da cinste bărbaților lorŭ, de la mare pînă la micŭ.

21 Și cuvîntŭlŭ plăcu regelui și maĭ marilorŭ, și regele făcu după cuvîntŭlŭ lui Memucan.

22 Că trămise scrisori la tóte provinciile regelui, în fie-care provinciă după chipulŭ scrierei sale, și la fie-care poporŭ după limba sa, pentru-ca fie-care bărbată să fie domnŭ în casa sa și să proclămădă în limba fie-cărui poporŭ său.

Estera se alege regină.

2 După întîmplările acestea, liniștindu-se mînia regelui Assuerŭ, și aducîndu-și ale de Vaști, și de ceea ce făcuse ea, și ce s'a hotărîtŭ asupră-i.

2 Atunce cerură regelui, cari îi serviaŭ, ghoșĭ: Să se caute pentru regele fecĭore tinere, frumóse la chipŭ;

3 și să pună regele cîrmuitorĭ în tóte provinciile regatului seŭ, ca să adune în Șusanŭ, cetatea palatului, la casa femeilorŭ, prin mîna lui Hegheu, eunucŭlŭ regelui, păzitorulŭ femeilorŭ, și să li se dea drĕsurĭ.

4 Și fĕta, care va plăcea regelui, să fie regină în locŭlŭ Vaști. Și cuvîntŭlŭ a plăcutŭ regelui, și ală așa a făcutŭ.

5 În Șusanŭ eraŭ palatulŭ, un omŭ cerŭ, Iudeu, numitŭ Mardoheu, fiiulŭ lui Iaĭrŭ, fiulŭ lui Șimeĭ, fiulŭ lui Chiș, Beniaminitŭlŭ,

6 Care a fostŭ dusŭ prinsŭ din Ierusalimŭ cu cei prinșĭ ai lui cu Ieconia, regele lui Iuda, pre cari Nebucodonosorŭ, regelŭ Babilonuluĭ, îl dusŭ prinsŭ.

7 Și acestă creștĭn pre Hadasa, fiica unchiului seŭ; căcĭ ea, adecă Estera, fiica unchiului seŭ; căcĭ ea nu avea nicĭ părinte, nicĭ mumă; și fata era frumóse la chipŭ și plăcută la vedere; și Mardoheu, după ce părinții ei muriră, și-o luă.

8 Și cîndŭ se auziră cuvîntŭlŭ regelui și ordinulŭ seŭ, și cîndŭ se adunară în Șusanŭ, sub mîna lui Hegheu, și fată dusă Estera în casa regelui sub mîna lui Hegheu, păzitorulŭ femeilorŭ.

9 Și fata îi păcu, și află mărire înaintea lui, și ală se grăbi să-i deă cele de trebuință și ale sale, și șepte slujnice alese din casa regelui, și o strămută pre ea și pre ale sale în cea maĭ bună din casa femeilorŭ.

10 Și Estera nu-și arătă nici poporulŭ seŭ nici rudele sale; căcĭ Mardoheu

11 ² ordinase, să nu le facă. Şi în fiecare
zi se prelumbla Mardoheiu pe dinaintea
curţii casei femeilor, ca să vadă cum
se află Estera, şi ce se face cu ea.

12 Şi venirea rîndul fiecărei fete la
regele Ahaşverş după ce fusese
douăsprezece luni, pentru că aşa
se cădea să se împlinească zilele
înfrumuseţării lor: şase luni se
ungeau cu ulei de mir, şi şase luni cu
13 miresme şi cu alte unsori femeieşti. Aşa
intra fiecare la rege; şi tot ce cerea, ca
să fie ea dată din casa femeilor la
14 casa regelui, i se da. Seara intra, şi dimi-
neaţa se întorcea în a doua casă a femeilor,
cu ³ Şaşgaz, eunucul regelui, păzitorul femeilor, şi n-
15 chema ca să mai intre la rege, decît dacă
îi era voia lui Ahaşverş, ori o chema. Şi
când Estera fiica lui Abihail, unchiul lui
Mardoheiu, care o luase de fiică, venea
ca să intre la rege, nu cerea nimic
altceva decît ce îi sfătuise Hegai, eunucul
regelui, păzitorul femeilor, şi Estera afla
16 har înaintea tuturor, cari o vedeau. Şi
aşa Estera fu dusă la regele Ahaşverş, în
casa lui domnească, în luna a zecea, adică luna
Tebeth, în anul şaptelea al domniei sale.
17 Şi regele iubi pe Estera mai mult decît
pe toate femeile, şi ea află har şi bună-
voinţă înaintea lui mai mult decît toate fe-
cioarele, deci puse diadema domnească pe
capul ei, şi o făcu regină în locul Vaşti.
18 Atunci ⁴ dete regele mare ospăţ către toţi
mai marii săi şi slujitorii săi, ospăţul Es-
terei, şi uşură ⁵ cuvinte provinciilor, şi făcu
daruri după bogăţia regelui.

19 Şi pe-când strîngeau mai multe fe-
cioare rîndul de fiecare, Mardoheiu şedea
20 la regelui. ⁶ Şi Estera nu-şi mărturisise rudenia,
nici ⁷ poporul său, cum i poruncise
Mardoheiu; căci ea făcea şi acum ce po-
runcise Mardoheiu, ca şi atunci când era
lîngă dînsul.

Mardoheiu descoperă o conjuraţie şi scapă regelui.

21 În vremea aceea, pe când Mardoheiu şedea
la porţile regelui, două din eunucii regelui,
Bigtană şi Terăş, din rîndul paznicilor, se
mîniară, şi căutau să pună mâna pe rege-
22 le Ahaşverş. Şi Mardoheiu luînd cunoş-
tinţă de lucrul acesta, îl spuse Esterei re-
gina, şi Estera îl
25 spuse regelui în numele lui Mardoheiu. Şi
luîndu-se la cercetare lucrul, se află aşa;
deci amîndoi fură spînzuraţi pe lemn; şi
ce scrise în ⁸cartea cronicelor înaintea re-
gelui.

Haman, neamicul lui Mardoheiu, caută să-l omoare pe el şi pe tot poporul iudeilor.

3 DUPĂ întîmplările acestea regele Aha-
şverş mări pe Haman, fiul lui Ha-
mmedata, ¹ Agagitul, şi-l înălţă şi puse scau-
nul său mai sus de cît toţi mai marii de pe lîngă el.
2 Şi toţi slujitorii regelui, cari şedeau ² la porţile regelui, se plecau şi se închinau lui Haman; căci
aşa se dăduse regele poruncă cu el. Dară Mardoheiu
nu se pleca, nici nu se închina lui.
3 Atunci slujitorii regelui, cari şedeau la porţile regelui, zise lui Mardoheiu: Pentru ce calci
⁴ porunca regelui?
4 Şi ei îi tot zise şi ³ zi de zi, dară
el nu asculta de ei; şi ei spuseră lui Ha-
man, ca să vadă, dacă Mardoheiu va fi ho-
tărît în luptătoria sa, căci el le-a spus
5 că este Iudeu. Şi Haman văzînd
că Mardoheiu ⁵ nu se pleacă şi nu se închină
lui, Haman s'⁶ se umplu de mînie. Şi găsi
⁷ cu cuviinţă pentru sine să-l piardă numai
pe Mardoheiu; căci i se spusese po-
porul lui Mardoheiu; de aceea ⁸ căută Ha-
man să nimicească pe toţi Iudeii, cari
erau în toată împărăţia lui Ahaşverş, anume
pe poporul lui Mardoheiu.

6 În luna întîia, care este luna Nisan, în
anul al dousprezecelea domniei lui Ahaşverş, ⁹ aruncă Pur, adecă sorţul, în-
naintea lui Haman, din zi în zi, şi din lu-
ni în luni, ¹⁰ a şaptea lună, adică luna Adar.
7 Şi Haman ¹¹ zise regelui Ahaşverş: Este un
popor împrăştiat şi risipit printre po-
poarele din toate ţinuturile regatului tău; şi
¹² legile lui se deosebesc de legile tuturor
popoarelor, şi nu ţine legile regelui; deci
nu este ¹³ de folosul regelui, ca să-l sufere.
8 De place regelui, adăugea să se scrie, ca
să fie nimicit; şi eu voiu cîntări pe mîi-
de talanţi de argint în mîinile celor în-
sărcinaţi cu lucrările, ca să le aducă în te-
zaurele regelui. Şi ¹⁴ scoase regele ¹⁵ inelul
său din mînă şi-l dădu lui Haman, fiul
lui Hammedata, Agagitul, vrăjmaşul
Iudeilor. Şi regele zise către Haman:
Argintul îţi fie-le, şi ¹⁶ poporului îi fac cum
îţi va plăcea.

10 Deci se chiămară scriitorii regelui în a
treisprezecea zi a ¹⁷ lunei întîi, şi se scrise
cu totul, cum porunci Haman, către satra-

gpii şi către guvernatorii fiecărei provin-
cii şi către mai marii fiecărui popor din
fiecare provincie, ¹ după chipul scrierei lui
şi după fiecare popor în limba lui; în nu-
mele regelui Ahaşverş se scrise, şi se sigilă
cu inelul regelui. Şi ² se trimiseră scri-
sorile prin alergători în toate ţinuturile re-
gelui, ca să nimicească, să omoare şi să
piardă pe toţi Iudeii, tineri şi bătrîni, copii
şi femei, pe toţi ³ într'o zi, în a treis pre-
zecea zi a dousprezece-lea, adecă luna
Adar, şi să prade averile lor. ⁴ Cîte
copii de pe scrisoare s'a trimesă în toate
ţinuturile, ca să grozăvească ca oameni toate
popoarele, ca ele să fie gata în acea zi
pentru răzbunarea regelui. Alergătorii, grăbiţi de porunca regelui,
porniră îndată. Şi regele şi Haman
şedeau la băut; ⁵ dară cetatea Şuşan era
în zăpăceală.

Mardoheiu se îndreptează către Estera, care se hotărăşte a vorbi regelui pentru ai săi.

4 Şi Mardoheiu luînd ştire de tot ce se fă-
cuse, Mardoheiu ¹ rumpse veşmintele
sale, şi se îmbrăcă în sac şi ² cenuşă, şi
ieşi în mijlocul cetăţii, şi ³ strigă strigăt
mare şi amar. Şi veni d'înaintea porţii re-
gelui; căci cineva nu putea intra în poar-
tele împăratului în sac. Şi în cetăţi pre-
tutindeni, unde sosia ordinul regelui şi se-
mnul său, era mare bucluc între iudei,
plîngere şi strigăt, şi mulţi se culcau
în sac şi cenuşe.

Şi slujitoarele eunucului Esterei şi eunuchii
ei o spuseră acestea. Şi regina se sperie
foarte, şi trimise veşminte, ca să îmbrace
pe Mardoheiu, şi să ia de pe el sacul;
dară el nu le primi. Atunci Estera chemă
pe Hatah, unul din eunuchii regelui, ce
era rînduit spre servirea ei, şi-i dădu în-
sărcinare pentru Mardoheiu, ca să afle ce
este şi pentru ce este aşa. Deci ieşi Ha-
tah la Mardoheiu în piaţa cetăţii, ce
era înaintea porţii regelui. Şi Mardoheiu
i spuse tot, ce i se întîmplase, şi ⁴ suma
de argint, ce Haman a poruncit să se cân-
tărească în vistieria regelui, ca să piardă pe
iudei. Şi chiar o ⁵ copie de pe scrisoarea
dată, ca să piardă pe toţi, să i-o dea
Esterei, ca să arate Es-
terei şi să-i încunoştinţeze ca să
meargă la rege, şi să-l roage, şi să stăruiască
la el pentru poporul său.

Şi veni Hatah, şi spuse Esterei cuvin-
tele lui Mardoheiu. Şi Estera ¹ zise că-
tră Hatah, trimiţîndu-l către Mardo-
heiu: Toţi robii împăratului şi ţara
provinciilor împărăţiei sale ştiu că un om
fie bărbat sau femeie, care ² va intra la rege în curtea
cea mai dinlăuntru, fără a fi chemat, ³ o
lege are o singură soartă, adecă să moară,
afară numai dacă regele va întinde asupră-i
sceptrul de aur, ca să trăiască; şi eu de treizeci de zile
nu sînt chemată la rege.
Şi ⁴ spuseră lui Mardoheiu cuvintele Esterei.
Atunci Mardoheiu ⁵ zise, răspunzînd
Esterei: Nu-ţi închipui, că în casa ta vei
scăpa singură dintre toţi Iudeii, pentru-că
eşti în casa regelui. Căci dacă ai vei tăcea cu to-
tul în timpul acesta, va veni de altă
parte ajutor şi mîntuire Iudeilor; ⁶ ară tu şi
casa părintelui tău ce veţi pieri; şi cine
ştie dacă n'ai venit la regatul pentru
un timp ca acesta?
Atunci ⁷ zise Estera să răspundă lui Mar-
doheiu: Mergi, adună pe toţi Iudeii afla-
ţi în Şuşan, şi postiţi pentru mine, şi
nici să mîncaţi nici să beţi trei zile, nopte
şi zi; şi eu şi slujitoarele mele voiu posti
la fel. Şi apoi voiu intra la rege, deşi
⁸ este ca o lege împotriva legii; şi dacă voiu pieri, voiu pieri.
Şi Mardoheiu ⁹ se duse şi făcu după
tot cuvîntul Esterei.

5 Şi a ¹ treia zi, îmbrăcîndu-se Estera cu
haine împărăteşti, ² se puse în por-
tiunea cea de înaintea casei regelui, ³ vis-a-vis de casa regelui, unde şedea regele pe
scaunul său domnesc, în faţa intrării pa-
latului. Şi cum văzu pe regina Estera
² stînd în curte, ⁴ se află înaintea ei; ⁵ şi regele întinse Esterei sceptrul
de aur, ce era în mîna sa; deci se a-
propie Estera şi atinse vîrfului sceptrului.
Şi regele îi ⁶ zise: Ce-ţi este, regină
Estero, şi care ⁷ este cererea ta? ⁸ Chiar
la jumătatea regatului meu ţi se va da.
Şi Estera ⁹ răspunse: Dacă i place regelui,
să vină regele şi Haman astă-zi la ospăţul,
ce i l'am pregătit u pentru el. Şi regele
¹⁰ zise: Cu grabă chemaţi pe Haman, ca
să facă după cuvîntul Esterei. Şi apoi
veni regele şi Haman la ospăţul, ce îi
pregătise Estera.
¹¹ Şi la băutura de vinu-i zise regele către
Estera: ² Care este rugămintea ta? şi ţi se
va da; şi care este cererea ta? ³ ce şi până
la ¹² jumătatea regatului, şi ţi se va face. ¹³ Şi
răspunzînd Estera, zise: Rugămintea şi ce-

a vrea mea este: De voiu găsi eu har înaintea regelui, și dacă va părea regelui să facă cererea mea, și să împlinească cererea mea, ca viu regele și Haman la ospățul ce-lu voiu găti pentru ei, și mâne voiu face după cuvântul regelui.

Povestea lui Haman și a morții lui Mardoheu. Mărirea lui Mardoheu.

5 Și zise Împăratul și Haman la ospățul Estirei împărătesei. 6 Și zise împăratul Estirei la ospăț în ziua a doua, după cum era beutura de vin: Ce este cererea ta, Estiră împărăteasă, și se va da ție; și ce este rugămintea ta, până la jumătatea împărăției, și se va face. 7 Atunci răspunse Estira împărăteasă și zise: De am aflat, doamne împărate, înaintea ta har, și dacă va părea împăratului, dă-mi viața mea la cererea mea, și poporul meu la rugămintea mea. 8 Căci suntem vânduți eu și poporul meu, spre nimicire, a ucidere și pierdere. Dară de am fi fost vânduți numai ca robi și roabe, aș fi tăcut, căci nu este asupritorul vrednic de paguba împăratului. 9 Și zise Estira împărăteasă: Cine este acela și unde este acela, care a cugetat în inima sa să facă așa? Și Estira a zis: Omul, pe care urăște ochiul meu, este acest Aman cel rău. Și Aman s-a spăimântat înaintea împăratului și a împărătesei. 10 Și împăratul, mâniindu-se, s-a sculat de la ospățul ce bea cu vin și a mers în grădina palatului; iară Haman a stat să roage pe Estira împărăteasă, căci a văzut că i s-a umplut răul de la împărat. 11 Și când s-a întors împăratul din grădina palatului la casa ospățului cu vin, Haman era căzut pe patul pe care era Estira. Și a zis împăratul: Oare și pe împărăteasă vrea să o asupărească în casa mea? Cuvântul a ieșit din gura împăratului, și au acoperit fața lui Haman. 12 Și a zis Harbona, unul din eunucii înaintea împăratului: Iată și lemnul pe care a gătit Haman lui Mardoheu, care a grăit bine pentru împărat, stă la casa lui Haman, înălțat de cincizeci de coți. Și a zis împăratul: Spânzurați-l pe el. 13 Și au spânzurat pe Haman pe lemnul pe care îl gătise lui Mardoheu. Și așa s-a domolit mânia împăratului.

În ziua aceea regele Ahaverș a dat casa lui Haman, vrăjmașul iudeilor, împărătesei Estira. Și Mardoheu a intrat înaintea împăratului, căci Estira i-a spus ce este el pentru ea. 2 Și împăratul și-a scos inelul pe care l-a luat de la Haman, și l-a dat lui Mardoheu. Și Estira a pus pe Mardoheu stăpân peste casa lui Haman.

3 Și Estira a grăit iarăși înaintea împăratului și a căzut la picioarele lui și a plâns și l-a rugat cu lacrimi să strice răul lui Haman agaghitul și gândul lui cel rău, pe care l-a cugetat asupra iudeilor. 4 Și a întins împăratul sceptrul de aur către Estira. Și Estira s-a sculat, și a stat înaintea împăratului, 5 și a zis: De va plăcea regelui, și de am aflat eu har înaintea lui, și de va părea bine împăratului și mi va fi mie plăcut în ochii lui, să se scrie, ca să revoace scrisorile celo meșteșugite de Haman, fiiul lui Hamedatei, Agaghitul, pe care le-a scris, ca să nimicească pe iudeii din toate ținuturile regelui; 6 Căci cum voiu putea vedea răul, ce va veni peste poporul meu? Sau cum voiu putea vedea peirea rudeniei mele?

7 Atunci împăratul Ahaverș a zis către Estira, împărăteasă, și către Mardoheu, Iudeul: Iată, casa lui Haman am dat-o Estirei, și pe el l-au spânzurat la spânzurătoare, pentru-că a întins mâna sa asupra iudeilor. 8 Deci scrieți pentru iudei cum vă va părea mai bine, în numele regelui, și sigilați cu inelul regelui; căci scrisoare scrisă în numele regelui, și sigilată cu inelul regelui, nu se desleagă.

9 Și chemați s-au eunucii pe scriitorii regelui în luna a treia, adică luna Sivan, în a douăzeci și treia zi a ei, și se scrise în cărți după tot ce a poruncit Mardoheu către iudei și către scriptori și cârmuitori și mai-marii provinciilor, de la India până la Etiopia, o sută douăzeci și șapte de provincii, la fie-care provincie după chipul scrierei sale, și la fie-care popoară în limba sa, și către iudei după scrierea lor și în limba lor.

10 Și scrise scrisori în numele regelui Ahaverș, și le sigilă cu inelul regelui, și le trimise prin alergători călări, cari călătoresc pe cai iuți și pe catâri din rasa: 11 Scrisă-le-a ca să se adune iudeii din orașe, să stea pentru viața lor, să piarză, să omoare și să nimicească toată puterea a poporului și a provinciei, ce le-ar năpăsti, pe copiii și femeile lor, și prădăciunea averilor lor, 12 într-o zi, în toate ținuturile regelui Ahaverș, anume în a treisprezecea zi a lunei a doisprezecea, adică luna Adar.

13 «Câte o copie de pe acestă scrisoare s'a dat ca edict, și să se proclamă în fie-care provincie către toate popoarele, ca iudeii să fie gata în ziua aceea, ca să-și răzbune de vrăjmașii lor. 14 Și pe cai iuți, călătorii, călăreții pe catâri iuți și pe cătâri, alergători, au eșit grăbiți și îndemnați prin porunca regelui. Și edictul s-a dat și în Susa, cetatea palatului.

15 Iară Mardoheu eșit de dinaintea regelui în veșmânt de rege albastru și alb, și cu cunună mare de aur și mantie de in subțire și de purpură; și Cetatea Susanu se veseli și se bucură. 16 Și pentru iudei fu lumină, veselie, bucurie și onoare. 17 Și în orice provincie și în orice oraș, unde ajungea porunca regelui și edictul său, bucurie și veselie, ospețe și zi de bună ziua iudeilor. Și mulți din popoarele țării se făceau iudei, căci frica de iudei căzuse peste ei.

Iudeii se apără împotriva dușmanilor lor, și îi învinge.

9 Și în a treia zi a lunii a dousprezecea, care este Adar, în a cărei zi poruncile împăratului trebuiau să fie împlinite, în ziua în care nădăjduiau ca vrăjmașii iudeilor să domnească asupra lor, (fiindcă s'a întors lucrul, căci iudeii domniau asupra celor ce-i urau), 2 adunându-se Iudeii în cetățile lor, în toate provinciile regelui Ahaverov, ca să pună mâna pe cei ce căutau nenorocirea lor, și nimănui nu i-a stat înainte; căci frica 3 de dânșii căzuse peste toate popoarele. Și toți mai marii provinciilor și căpeteniile și guvernatorii și ocârmuitorii regelui ajutau pe Iudei; căci frica de Mardoheu căzuse peste 4 ei. Căci Mardoheu era mare în casa regelui, și faima lui răsuna în toate provinciile; căci omul acesta, Mardoheu, mergea mereu înaintând. 5 Și astfel Iudei pe toți vrăjmașii lor îi loviră cu lovitura sabiei, și cu ucidere și cu nimicire; și făcură cu vrăjmașii lor după voia lor. 6 Chiar și în Șușan, cetatea pa- 7 latului, Iudeii ucisără și nimiciră cinci sute de bărbați. Și pe Parșandata, Dalfon, 8 Aspata, Pe Poratа, Adalia, Aridata, Pe 9 Parmașta, Arisai, Aridai, și Vaizata: Pe cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamme- 10 datа, asupritorul Iudeilor, îi ucisără; dară nu au întins mâna lor spre pradă. 11 Și în ziua aceea, când s'a spus regelui în Șușan, cetatea palatului, Iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de bărbați, și pe cei zece fii ai lui Haman; ce oare fi făcut în celelalte provincii ale regelui? Și acuma, care este cererea ta? și ți se va da; și care este 12 cererea ta mai departe? și ți se va face. Și Estera zise: De va plăcea regelui, 13 să se învoiască Iscălitorii din Șușan să facă și astăzi după edictul de astă-zi; și pe cei zece fii ai lui Haman să-i spânzure 14 la spânzurătoare. Deci porunci regele, ca așa să fie; și proclamația edictului s'a dat în Șușan; și spânzurară pe cei zece fii ai lui 15 Haman. Și se adunară Iudeii din Șușan și în ziua a paisprezecea a lunii Adar, și ucisără trei sute de bărbați în Șușan, dară nu au întins mâna lor spre pradă. 16 Și ceilalți Iudei din celelalte provincii ale regelui se adunară, și își apărară viața lor, și căpătară repaus de la vrăjmașii lor, și ucisără din vrăjmașii lor șapte-zeci și cinci de mii; dară nu au întins mâna lor spre pradă. 17 Aceasta s'a făcut în ziua a treisprezecea a lunii Adar; iară în ziua a paisprezecea se repausară, și o făcură zi de ospăț și de veselie. Dară Iu- 18 deii cei din Șușan se adunară în ziua a treisprezecea și a paisprezecea a lunii, și în a cincisprezecea zi a aceleiași luni, și o ținură zi de ospăț și de veselie. Pentru aceea Iudeii din sate, 19 cari locuiau în cetăți nemărginite, făcură a paisprezecea zi a lunii Adar, zi de veselire și de ospăț și zi bună, și de trimetere de daruri unul altuia.

Instituirea sărbătorii Purimilor; scrisoarea lui Mardoheu.

Și a scris Mardoheu lucrurile acestea, 20 și a trimes scrisori către toți Iudeii din toate provinciile regelui Ahaverov, către cei din apropiere și către cei din depărtare, Ordinându-le, ca să prăznuiască ziua a 21 paisprezecea a lunii Adaru și a cincisprezecea zi a aceleiași pe fiecare an: Zile, 22 în cari Iudeii s'au repausat de vrăjmașii lor, și luna, în care amărăciunea lor s'a prefăcut în bucurie, și bucuria în zi bună; ca să le facă zile de ospăț și de veselie, și de trimetere de daruri unul altuia, și de daruri săracilor. Și Iudeii primiră ca 23 fiind cele ce au început a face, și cele ce le-a scris Mardoheu. Căci Haman, fiul lui Hammedata, Agagheul, nemicul tuturor Iudeilor, a uneltit asupra Iudeilor, ca să 24 piardă, și a aruncat Pur, adecă sorțul, ca să-i piardă și să-i nimicească; Dară când 25 a venit Estera înaintea regelui, a ordonat prin epistole, ca să se întoarcă asupra capului lui uneltirea lui cea rea, ca și a lui, și să atârne pe dânșii și pe fiii lui în spânzurători. Pentru aceea 26 s'au numit zilele acestea Purimi, de la numele Pur. Deci pentru toate lucrurile scrisorii acesteia, și pentru ce au văzut ei despre aceasta, și ce a venit ca să le 27 fie lor, Iudeii au întocmit și au luat asupra lor și asupra semințiilor lor, și asupra tuturor celor ce s'ar uni cu ei, ca să nu lipsească ca să prăznuiască aceste două zile, după cele scrise și în timpul hotărît, în fiecare an; Și aceste zile să se amintească și să se prăznuiască în tot 28 neamul, în fiecare familie, în fiecare provincie, în fiecare cetate; și aceste zile ale Purimilor să nu înceteze între Iudei, și pomenirea lor să nu piară din semința lor.

29 Și Estera, regina, fiica lui Abihail, și Mardoheu, Iudeul, au scris cu toată puterea, ca să întărească această a doua scrisoare pentru Purimi. 30 Și au trimes scrisori către toți Iudeii în cele o sută douăzeci și șapte de regate ale regelui Ahaverov, cuvinte de pace și de adevăr, 31 ca să întărească zilele acestea, Purimi, în timpurile lor, cum li-a rânduit Mardoheu, Iudeul, și Estera, regina, și cum își rânduiseră ei înșiși și semințiilor lor, pentru ceea ce ținea de ale lor posturi și rugăciune. Și astfel 32 Estera a întărit hotărîrea acestor Purimi, și s'a scris în carte.

10 Și a pus regele Ahaverov dare asupra pământului și ostrovelor mării. 2 Și toate faptele puterii lui și ale mării lui, și descrierea măririi lui Mardoheu, la care l-a înălțat regele, iată nu sunt scrise în Cartea Cronicelor regilor Mediei și ai 3 Persiei? Căci Mardoheu, Iudeul, era al doilea după regele Ahaverov, și mare între iudei, și plăcut mulțimei fraților săi, căutând binele poporului său, și vorbind de pace semânței sale.

CARTEA LUI IOVU.

Prosperitatea lui Iov, încercarea sa, și mângâierea sa.

1 Era în pământul Uț un bărbat, al cărui nume era Iov, și bărbatul acela era fără prihană și drept, și temător de Dumnezeu, și se ferea de orice lucru de rău. 2 Și i se născură șapte fii și trei fete. 3 Și averea lui era șapte mii de oi și trei mii de cămile, cinci sute perechi de boi, și cinci sute de asine, cu multime mare de sclavi. Și așa bărbatul acesta era cel mai mare între toți fiii răsăritului.

4 Și mergeau fii lui unul la altul, și dădeau ospețe. Fie-care în casa sa în ziua sorocită a sa, și mâncau și și-bă beau cu dânșii. 5 Și când zilele ospețelor dure treceau, trimetea Iov, ca să-i sfințească, și se scula de dimineață forte, și aducea ardere-de-tot după numărul tuturor. Căci zicea Iov: Poate, au păcătuit fii mei, și s'au despărțit de Dumnezeu în inima lor. Așa făcea Iov totdeauna.

6 Și s'a făcut într'o zi, când veniră fii lui Dumnezeu, spre a se înfățișa înaintea lui Iehova, veni și Satana în mijlocul lor. 7 Și Iehova zise către Satana: De unde vii? Și Satana respuse lui Iehova, și zise: Din cutreierarea pe pământ și din preumblarea pe el. 8 Și Iehova zise către Satana: Ai băgat spre samă pe robul meu, Iov? Căci nu este ca dânsul pe pământ, bărbat fără prihană și drept, temător de Dumnezeu, și care se ferește de tot lucrul rău. 9 Și Satana luă cuvântul înaintea lui Iehova, și zise: Oare în zadar se teme Iov de Dumnezeu? 10 Nu l-ai împrejmuit pe el și casa lui și tot ce are în jurul lui, de mâna lui? Lucrul cu mâinile lui ai binecuvântat, și turmele lui s'au înmulțit pe pământ. 11 Dară întinde mâna Ta, și lovește tot ce este al lui, și el sigur, de nu te va blăstăma în față? 12 Și Iehova zise către Satana: Iată, tot ce are în mâna ta, numai asupra lui nu întinde mâna ta. Și așa Satana din fața lui Iehova.

13 Și într'o zi, când ai lui și frații lui 14 mâncau și beau vin în casa fratelui lor celui întâiu-născut, 15 veni un sol la Iov, și zise: Boii arau, și asinele păsceau lângă dânșii, 16 și se aruncară Sabeii pe ei, și i luară cu sine, și ucisără pe servi cu ascuțișul sabiei; și numai eu, eu sunt scăpat, ca să-ți spun ție de aceasta. 17 Încă vorbindu-acesta, veni și unul altul, și zise: Focul lui Dumnezeu pică din cer, și arse oile și servii, și-i mistui; și numai eu, eu singur, sunt scăpat, ca să-ți spun ție de aceasta. 18 Încă vorbindu-acesta, veni și unul altul, și zise: Caldeii, formându-se în trei cete, se aruncară asupra cămilelor, și le luară cu sine, și ucisără pe servi cu ascuțișul sabiei; și numai eu, eu singur, sunt scăpat, ca să-ți spun ție de aceasta. 19 Încă vorbindu-acesta, veni și unul altul, și zise: Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau

Nici în casa fraților lor celui întâiu-născut;
19 Și aceștia, care aveau puterea să despre pretiu,
au fost ca pietre aruncate din ceruri; și ea ră-
mase fiilor, și ei pieriră; și cunoscu-te,
asigurat, sunt scăpat, spre a-ți da de veste
20 Atuncea se rădică Iova, și aruncă mâ-
nia sa, și-și luase capul său; și ziua pe ju-
21 mătate, și se prefăcu. Și ziseră: Oare mult
ești tu dintre oameni mulți și vulu me-
rică între aceștia; Iehova a dis, și Iehova
a lovit; și blăs-cuvântat fie numele lui Ie-
22 hova! Și Iobu acestea toate nu păcătui, și
n'a lovit lui Dumnedieu.

2 Și fost-a iară-și zi, când veniră fiii lui
Dumnedieu, spre a se înfățișa înaintea
lui Iehova, că veni Satana în mijlocul lor,
spre a se înfățișa și el înaintea lui Iehova.
2 Și dise Iehova către Satana: De unde vii?
Și răspunse Satana lui Iehova, și dise: De
cutreierarea pe pământ și din preumblarea
3 pe ele. Și Iehova dise către Satana: Cu-
tat-ai spre cercetă-mi, Iobu? Nimenea nu
este ca d'însul pe pământ, bărbat fără
prihană și drept, temător de Dumnedieu,
și care să ferească de rele. Încă el
ține cu tărie la curăția sa, deși
m'ai îndemnat împotriva lui, spre a-l perde fă-
4 ră vină. Și răspunse Satana lui Iehova, și
dise: Pele pentru pele! Tot ce are omul,
5 va da pentru viața sa. Însă întinde mâna
ta acum, și lovește oasele lui și carnea sa,
și să vedem, că nu te va blăstăma în față.
6 Și dise Iehova către Satana: Iată, el este
în mâna ta, numai de viața lui păzește-te.
7 Și așa se duse Satana din fața lui Ie-
hova, și lovi pe Iobu cu rele grele, de la
talpa picioarelor sale până la creștetul său.
8 Și-și luă unu țăndă, și se scărpina cu el, și
ședea în cenușe.
9 Atuncea dise femeea sa către dânsul:
Încă ești încă neînfricoșat în nevinovăția ta?
10 Blăstămă pe Dumnedieu, și mori! Dară el
dise către ea: Cum vorbești ca una din
fețe rușinate! și tu? — să primim noi de la
Dumnedieu binele, și răul să nu-l pri-
mim? În toate acestea Iobu nu păcătui cu
buzele sale.
11 Și trei amici ai lui Iobu, Elifaz, Temo-
anulu, și Bildadu, Șuhanulu, și Țofaru, Naa-
matulu, auzindu toate nenorocirile ce veni-
seră preste el, plecară fie care de la locul
unde era, și se vorbiră unul cu altul, ca
12 spre a-i înștiința și a-l mângâia. Și
ridicându de departe ochii lor, nu l'au re-
cunoscut; și înălțându voces lor, plânseră
și rămaseră fie-care mantia sa, și aruncă
cătă cenușe preste capetele lor spre cer.
13 Și ședură lângă el șapte dile și șapte
dile și șapte nopți, și nici unul nu vorbi
un cuvântu către dânsulu; căci vedură, că
durerea-i era mare forte.

Plângerea lui Iobu.

14 După aceste deschise Iobu gura sa, și blăs-
tămă ziua sa.
15 Și Iobu începu, și zise,
16 Pieră ziua, în care m'am născutu;
Și nopțea, care a disu: S'a concepută unu
Acea zi să nu fie de sărbătă întunecosu; [fiu!
17 Dumnedieu să nu o caute de sus,
Și lumina să nu o lumineze;
Întunecosulu și umbra morței să-și o ceară,
Nouri grei să facă pentru ea;
18 Înfiorătu să o înspăimânte!
Acele nopțe întunecoase să o răpească,
Să nu se numere între dilele anului,
Să nu vină în numerulu lunilor!
19 Leșă, acea nopte să fie stearpă;
Nici o bucurie să nu afle locu într'însa!
20 Să o blăstăme cei ce blăstămă ziua,
Cei ce cu iscusință deștepță Leviatanulu!
21 Să se întunece stelele amiezului ei,
Să aștepte lumină, și ea să nu vină,
Nici să vază ochii ei ai zorilor!
22 Căci n'a închis porțile pântecelui mamei mele,
Și n'a ascuns necazurile dinaintea ochilor mei!
23 De ce n'am murit în mine născut?
De ce n'am eșit din pântece, și n'am perit?
24 Pentru ce m'au primit genunchii?
Și pentru ce sânii, pe cari să sugu?
25 Căci acum aș fi zăcut, și aș fi avut pace,
Aș dormi, și aș fi avut odihnă
26 Cu regii și cu sfetnicii pământului,
Cari își zidiră palate,
27 Sau cu cei mari, cari aveau aur,
Și umpleau casele lor cu argint,
28 Sau ca un născut ascuns, care nu există,
Ca pruncii, cari n'au văzută lumina!
29 Acolo răi încetează de a turbura,
Și cei obosiți își repausă.
30 Acolo cei în lanțuri se vesel toți odată,
Și n'au auzită vocea celui ce-i asuprește.
31 Acolo sânt și cei mici și cei mari,
Și sclavulu e liberu de domnulu său.
32 Pentru ce dă ell lumina celui nenorocit, și
Și vieță celui amărât în sufletu?

Cari * așteptă morțea și ea nu vine,
Cari o caută mai multu, decâtu pe tesaure
Cari se bucură,
Cari se bucură forte,
Și se veselesc, când găsescu mormêntulu;
Pentru ce dă lumina omului, carula-i este
ascunsă calea sa,
Și pe care Dumnedieu l'a îngrădită?
Că, înainte mâncării 'mi vine suspinulu,
Și urletele mele se revarsă ca apa.
Căci, de ce m'amu temutu, acest m'a lovitu;
Și ce m'amu înspăimântatu, acest m'a ajunsu.
Nici mi liniscea, nici pace, nici repausu,
Și vaiulu a venitu preste mine.

Vorba celui de al doilea Amicu.

4 Și începu Elifaz, Temanulu, și zise:
2 De voiu cânta ași-ți vorbindi, ore mâhni-
ți-voiu pôte spusa cuvintulu? [te-vei
Iată, pe cându ai învățatu pe mulți,
Și pe cându ai întărită mâni slăbite,
Cuvintele tale cădeau pe cel ce cădea,
Și genunchiele celui ce se clătină le-ai întărită;
Și acum, când ție ți se întâmplă acestea, te
mâhnești?
Oare frica ta nu este credința ta?
Și nu nădejdea în o fiță speranța ta?
Și nu ți-aducă aminte, te rogu, cine nevinovat a
perit vre-odată?
Și unde oameni drepți au fostu nimiciți?
După ce am văzută eu, cei ce ară nelegiuire,
Și cei ce semănă răutate, o secerară.
Prin suflarea lui Dumnedieu perdură,
Și prin vânturile mâniei sale sfârșiră.
Leulu răcnește, și urletul leului, și dinții
leilor tineri pere sunt rupți.
Leulu bătrânu pere din lipsa de prădă,
Și puiștii leșilor se împrăștie.
Mie mi-s'a furișatu un cuvântu,
Și urechea mea abia i-a prinsu șoptirea.
În gândurile viseărilor de nopte,
Când somnulu adâncu cade preste oameni,
Mi s'a întâmplatu frica și cutremurul,
Și s'au cutremurat toate oasele mele.
Și unu spiritu trecu pe dinaintea fetei mele,
Și perulu mi se sbârli pe corpu.
Stă unu, dară nu cunoscui fața sa,
O chipă era înaintea ochilor mei;
Și mi-auzii o voce șoptă,
Oare omulu mai drept decâtu Dumnedieu?
Sau mai curat decâtu Facătorulu seu?
Iată, ell 'n'au în inimile servitorilor sei, 16
Și găsesce greșeli în îngerii sei,
Cu cât mai mult cei ce au în case de lută, 19
Ale căror temelie e în țărână,
Cari se turtesc ca o haină roasă de molii!
De la dimineță până la seră sânt sfărâmați, 20
Pe nesimțite pieru pentru totu-de-una.
Nu-i așa, * se răpesce mica prin-prinderea lor, 21
Și mor fără înțelepciune.

5 Strigă acuma! Îți va răspunde ore cine-va? 1
Și către un care din cei sfinți te vei întoarce?
Căci mânia ucide pe cel prostu,
Și zavistia omoră pe celu proștu. 2
Eu văzuiu unu prostu cum prindea rădăcină, 3
Dară pe dată acelu locuință blăstămă lo-
cuitoriulu seu.
Fiii săi, departe de a fi în siguranță, 4
Sânt sfărâmați în judecată,
Și nu este nimenea să-i apere.
Fiindu-ca nimenea să-i ajute, 5
Ba mănâncă chiar secerișulu seu,
Cu ce-va spini îl culege,
Și capcana ingâmfaților înșfacă averea lor.
Căci adevărulu nu pulbere nu resare, 6
Și rodu nu încolțesce din pământu,
Ci omulu * se naște pentru trudă, 7
Precum fiii răpitorilor se nasc, spre a
zbura.
De aceea nu dară și aș cânta spre celu
A-lotu-puternicu,
Și înțelepția cuiva-și voiu descoperi Dumnedieu;
Care face lucruri mari, necuprinse, 9
Lucruri minunate și fără numeru;
Care dă ploiă pe pământu, 10
Și trimite apă pe fețele câmpuriloru,
Care înalță pe cei umiliți, 11
Și ridică la mântuire pre cei ce jăluiți;
Care zădărnicesce uneltirile celoru vicleni, 12
Pentru ca mâinile lora să nu îndeplinească
ceea ce-au în gându.
Care prinde pre cei înțelepți în viclenia lora, 13
Și sfaturile celoru stricați se resturnă;
Ziua întâmpină întunecimea,
Și în a mijlocă și pipăiem ca nopțea.
Și scapă pe sărmanu de sabia lora, 15
Din gura lora, și de mâna celui puternicu,
Și e speranță omenească sărmanului,
Și închide-și omului nelegiuirea.
Iată, fericită este omulu, pe care Dum- 17
nedieu îl mustră;

Dorí nu osîndesce mustrarea celui A-toto-puternicu),
18 a Căci nîci răsboiu, și nîci frigu;
Ellu învesce și tărîne lui vînțură.
19 a Căci din norodu de vese ceî ce te va scote,
Și în o sîngură nenorocire totu cu te va scote.
20 a În fămete, de mórte te va scăpa. [junge;
Și în resbelu, de sabiă)
21 a De bîrfirî limbei te va ascunde,
Și de pustiiri nîmîre nu te vei teme.
22 În pustiiri și în fămete tu te vei rîde,
Și a de fiarele pămîntului nu te vei teme;
23 Pănă și cu pietrele câmpului vei fi în linște
Și vei fi în pace cu fiarele; [fugere,
24 Și pace vei ști în cortulŭ tĕu;
Și cercetîndu staulele tale, nimicŭ nu-ți va lipsi
25 Tu vei vedé a semînța ta a înmulțindu-se.
Și odraslele tale ca ierburile pămîntului.
26 a Copiiĭ vei intra în mormîntŭ, [ieși;
Ca snopulŭ strînsŭ la timpulŭ seĭ.
27 Ecĭ acestea sînt ceĭ ce cănŭ cercetatŭ,
Audi-le, și cunóce, ce sînt spre folosulŭ tĕu.

Răspunsulŭ lui Iovă.

6 ȘI Iovă respunse, și disse:
2 O, de s'ară cîntări cumpănîle superarea mea!
Și de s'ară și pune în arețĭ cumpănă cu nefericirea mea!
3 Ba ea ară fi mai grele sînt de cît nisipulŭ mărilorŭ,
De aceea cuvintele mele sînt aspre.
4 a Căci săgețile A-toto-puternicului sînt în mine,
Și veninulŭ lorŭ bea spiritulŭ meŭ;
a Spăimele lui Dumnedeŭ se înarmeză asupră-mĭ!
5 Ore răcnéscŭ asinulŭ sălbatecŭ, cîndŭ are earbă?
Sau rage boulŭ, cîndŭ are nutrețŭ? [dîra?
6 Se póte mîncá ce este fără gustŭ cu nesarată?
Óre sărulŭ este gustosŭ?
7 Lucrulŭ, de care sufletulŭ meŭ nu se atinge,
S'a făcutŭ pîinea desgustătóre mea.
8 De s'ară împlini dumnedeŭ speranța mea!
De ară dăruí Dumnedeŭ speranța mea!
9 a De ară plăcé lui Dumnedeŭ să mĭ sdrobéscă!
Să întindă mîna sa, și să mĭ stîrpéscă!
10 Așĭ avé încăltoŭ nefĭ mîngîiere,
De care mĭ-aș vesĭlí în durerea cea mai crudă;
Că a nu mĭ-amŭ lepădatŭ de cuvintele a celui Prea sînțitŭ.
11 Dară care este tăria mea, pentru ca să mĭ mai pot aștepta;
Și care este sfîrșitulŭ meŭ, pentru ca să mĭ potŭ sufletŭ în răbdare?
12 Tăria mea este óre ca tăria pelicĭorĭ?
Sînt carnea mea óre ca cea de aramă?
13 Ore nu sînt fără ajutoriŭ?
Ad n'a fugitŭ mîngîerea de la mine?
a Nenorocitulŭ se cere compătimire de la semenulŭ seŭ.
14 Dară de părăsesce cineva de A-toto-puternicŭlŭ.
15 a Fraciĭ meĭ sînt necredincioșĭ ca unŭ pîrîŭ,
Și ca cursulŭ pîrîiașelorŭ ce trecŭ;
16 Pre cariĭ o brumă le negréscă,
Și pe cariĭ să îngrămădésce omătulŭ.
17 Cîndŭ vinŭ căldurile ele lipsescŭ;
Cîndŭ, cumŭ sîntŭ căldura, dispară,
18 Și se scurgŭ din locurĭ lorŭ.
Șerpuindŭ pe drumurile scurgerĭ lorŭ
Pănă se aniniescŭ și perŭ.
19 Caravanele din a Tema le caută,
Și cetele din a Șeba le aștéptă;
20 Dară ele se a rușinéză de speranța lorŭ,
Ajungîndŭ la dînsele, mîhnescŭ.
21 Așa a vĕțiță și vĕ pierdeț mĭne;
Aĭ vĕdutŭ nenorocirea mea, și a vĕ-ațĭ îngrozí.
22 Dară v'amŭ disŭ: „Dați-mĭ-ce-va?“ [pară,
Sĕu: „Dăruiț-mĭ din averea vostră?“
23 Sĕu: „Mîntuiț-mĭ din mîna nemiloșilorŭ?“
Sĕu: „Răscumpărați-mĭ din mîna hoțilorŭ?“
24 Învățați-mĭ, și voiŭ tăcé;
Și arătați mĭ în ce mĭ greșĭ!
25 Cîte de tari sînt cuvintele drepte!
Dară la ce sînt bune mustrările vóstre?
26 Óre a'nțelegĭ cuvinte, de cărĭ spre a vĕ mustra?
Și ce sînt pentru vĕ cuvintele unuĭ omŭ desperatŭ, de cărĭ vîntŭ?
27 Vĕ vîțĭ arunca ochiĭ și asupra orfanuluĭ,
De dră-ce a săpațĭ groapă amicului vostru
Și acumŭ cătațĭ, rogați-vĕ, spre mine.
28 Și vedețĭ, de mințescu față-vĕ!
a Întorceți-vĕ în vĕ rogŭ-mĭ, rogu-vĕ, ca să nu fiu nedreptatŭ;
Întorceți-vĕ, căcĭ dreptulŭ este în partea mea.
29 Ore că în nedreptate-a limba mea!
Ore gustulŭ meŭ nu pote deosebí intre reutăți?

7 Ore cĭne-va nu pote dovedí o luptă în lume?
Ad n'a vĕ dilele lui ca ș'ale unuĭ mercenarĭ?
2 Ca unŭ sclavŭ doresce după umbră,
Ca unŭ mercenarŭ așteptă plata sa.
3 Așa mĭ s'a datŭ a lună de durere,
Și mĭ s'amŭ numĭrată nopțĭ grele de trudă.
4 De mĭ voiŭ culcá, disŭ:
„Cîndŭ mĭ voiŭ scula, și sĕrele dă lăpădă
Și voiŭ frămîntá visurĭ“)
Și sînt sătulŭ de cercĭnări pănă la resăritulŭ dimineții.

5 Carnea mea este îmbrăcată de viermĭ și de murdăriile pulberei,
Pielea mea crapă și puroiază.
6 Zilele mele trecŭ mai repede decîtŭ suveniulŭ țesătorilorŭ,
Și se perdŭ fără speranță.
7 Amintescŭ-mĭ, că viața mea este dreptă o suflare,
Și ochiulŭ meŭ nu va mai vedé fericire;
8 Ochiulŭ celorŭ ce mĭ privescŭ nu mĭ va mai vedé;
Ochiĭ tĕĭ voră căuta spre mine, și eŭ nu voiŭ mai fi.
9 Ca norulŭ, ce se împrăștie și trece,
Așa și cĭne coboră în mormîntŭ nu va mai ieșí;
10 Nu se va mai întórce la casa sa,
Și loculŭ seŭ nu-lŭ va mai cunóște.
Dară nici eŭ nu voiŭ mai tăcé gura mea;
Voiŭ vorbi în strîmtorarea spiritului meŭ,
Și voiŭ plîngé în amărăciunea sufletului meu.
11 Ore sînt o mare, sĕu o balenă,
De mĭ-aĭ împrejmuit cu strajă?
12 Dacă disŭ: Patulŭ mĭ va mîngîiá,
Culcușulŭ mĭ va alina durerea mea
13 Atunci tu mĭ-ai spăimîntatŭ prin visurĭ,
Și mĭ-ai îngrozitŭ cu vedenĭ;
14 De aceea sufletulŭ meŭ doresce sugrumarea,
Și mai bine mórte, de cît șirele mele de oseĭ!
15 Mĭ-e greață, nu voiŭ trăí în eternŭ!
Lasă-mĭ, căcĭ zilele mele sînt o suflare!
16 Ce ești ómule, de-lŭ mărescĭ atîtŭ,
Și te gîndescĭ la tine deosebĭ?
17 Și le cercetezĭ în fiecare dimineță,
Și le cercetezĭ pe fiecare clipelă?
18 Dacă cătră mine nu te vei depărtá, de la mine,
Și nu mĭ vei lăsa măcară ce să înghită sumeții mei?
19 Ce sînt păcatele, ce ț-amŭ făcutŭ, o păzitorule de ómeni?
De ce mĭ-aĭ luatŭ ca țintă ție ție?
De ce mĭ-aș fi mie ómeni de povară?
20 Și pentru ce nu ridicĭ păcatulŭ meŭ,
Și ce faci cĭ fărădelegea mea?
Căcĭ peste puținŭ voiŭ adormí în pulbere,
Și mĭ vĕ căuta dară eŭ nu voiŭ mai fi.

Partea dublă a lui Bildad.

8 ȘI Bildad, șuhaitulŭ, respunse, și disse:
2 Pănă cîndŭ vĕ veț vorbí astfelŭ,
Și cuvintele gurei vóstre a fi ca unŭ vînțŭ puternicŭ?
3 Ore a'ne răsturnă Dumnedeŭ dreptatea?
Sĕu va răsturnă A-toto-puternicŭlŭ dreptatea?
4 De a'nu păcătuĭtŭ fiiĭ lui înaintea lui,
Și elŭ i-a datŭ în mîna fărădelegeĭlorŭ lorŭ,
5 De vĕ veț căutá pe Dumnedeŭ,
Și te vei ruga la A-toto-puternicŭlŭ,
6 De veț curățí și umblá:
Atunci de sigurŭ elŭ se va vegheá preste tine,
Și va întorce căminŭ dreptățeĭ tale;
7 De a fostŭ mica începutulŭ tĕŭ,
Și fericitulŭ lorŭ va fi mare fără.
8 a Că, întrebă, rogu-te, generațiunile trecute,
Și ia'nțelegĭ de cĭ, și ne'nțelegĭ nimicŭ,
(Căcĭ a noĭ sîntemŭ de cĭ, și nu știmŭ nimicŭ,
Pentru-că dilele nóstre pe pămîntŭ sînt o umbră:)
Și cĭ ți vorŭ învăța, și vorŭ scóte cuvinte
Și din înțelepciunea lorŭ vorŭ scóte cuvinte.
11 „Óre cănĭ-va crește papura fără de baltă?
„Óre ervaa trestia fără de apă?
12 „Încăltoŭ fiindŭ, încă nu te taie,
„Se usucă înaintea tuturorŭ ierburilorŭ.“
13 Așa va cursulŭ tuturorŭ celorŭ ce uită pre-Dumnezeĭlŭ,
„Așa se perde speranța nelegiuitului“)
14 „Speranța lui se va curmă,
„Și încrederea lui se va face ca pînza de păianjĭnŭ.
15 „Elŭ se va reazămă de casa sa, dară ea nu va sta,
„Elŭ se va ținé de d'însa, dară ea nu va fi
16 „Că se va ținé de d'însa, dară ea nu va fi
„Și la ceasulŭ sĕŭ, încărcată de ierburi,
17 „Rădăcinile sale prestea grămădescŭ,
„Și în locurĭ pietróse se ține tare.
18 „Dară de la va stîrpí cineva ce din loculŭ seŭ,
„Acela va zĭce: eŭ nu mĭ cunóscu de locŭ.
19 „Așa-i-ară ave mersulŭ seŭ ceĭ mai mare!
„Și din țărîna altora vorŭ crește altele.“
20 Așa Dumnedeŭ nu lapădă pre omŭ drepta,
Și nici a ajută pre cĭ reĭ.
21 Și, de va gură-ți încă cu rîsŭ,
Și buzele tale cu strigătŭ de bucurie;
22 Cĕĭ ce te urăsc vorŭ acoperí cu rușine,
Și cortulŭ celorŭ reĭ nu se va mai află.

Răspunsulŭ lui Iovă.

9 ATUNCEA Iovă respunse, și disse:
2 Ca adevĕrată scĭu, că așa este;
Cumŭ ar fi omŭ îndreptățit înaintea lui Dumnedeŭ?

3 De are voi să se jeluiesc eu d'insulă,
Ba o mâe la mine nu am voi putè să-i re-
spundu:
4 Ochĭi tĕĭ sunt de cărnĭ omenĕscĭ și tărîe pe pămînt.
Care i-a împedecatu pe d'a crezutu în pace?
5 Nu-i fiindă vecĭe stăpînitu omu?
Și restimpu în mînile sale?
6 Ală ^a-ți pusu pămînteștĭ dinaintea sea.
De se ascundă ^a-ți sfîrșitu sĕu.
7 Ele dacă mîrîu, să mă rescol,
Și pînă stelele cerĭ sfîrșitu sĕu.
8 Ală, ^a-ți cunoscutu pînă cîndu
Și pînă ce nu înțelegĭ mîrîea mea.
9 Ală ^a-ți dusu Ordinu, Ordinulu și Pămîntu,
Și stătutu de către mîșĭ-ți.
10 Ală ^a-ți facĭ lucrurĭ mari, negrămădĭtore.
Și minunate, fără numĕru.
11 ^a Ercă, de vine asupra-mi, ală nu-ți vede;
De trece înainte-mi, eu nu-lu ținŭ minte.
12 ^a Ercă, de sparĭe, cine-lu oprescu?
Cine-i dîce: Ce faci?
13 De nu reținŭ Dumnedĕŭ mînia sa,
Se plecă supți d'insulu chiarŭ ^a ajutătorĭ in-
dărătnicĭ;
14 Cu cîtu mai puțină mi-i respundu eŭ,
Și să alegă mi cuvinte, ca să-i respundu?
15 ^a Chiarŭ de sunt fĭu drepta, nu i-aș respunde,
Ci pre judecătoriulu meu îl voiu ruga.
16 De aș striga, și ală mi-ar respunde,
Încă n'aș crede, că ală o luată sîmă la vo-
cea mea!
17 Fiu, care în furtună mă sdrumină,
Și înmulțesce rănile mele ^a fără causată;
18 Care nu mă lasă să respiru,
Ci mă satură de amărăciuni.
19 De este vorba de putere, ércă, ală pe semĭ
sunt!
De este de judecată, cine mă va rocĭ?
20 Drepțu de aș fi, rătăcu gura mea mă va
condemna;
Nerăutatea de aș fi, ală mi-ar întorce.
21 Sînt dreptu; eu-mi pasă că trăescu?
Sînt desgustatu de viața mea!
22 Totulu este la nemerĭ, de aceea amu qîcu:
^a Pre nevinovatu ală nimicesce!
23 Dacă bătaĭ vedĭ dintr'una,
Ală ți rîde de suferințele celoru nevinovațĭ;
24 Pămîntulu este datu în mînele celui necredincĭosu;
^a Ală astupă vederile judecătoriloru sĕĭ;
De nu ală, apoĭ cine altulu?
25 ^a Qilele mele lucră mai răpede decîtu unu
alergătoriu.
Ele trecŭ, fără de a vedè fericirea;

Trecu înainte, ca corăbiele celoru înțĕ,
^a Precumu vulturulu se răpede asupra prăzĭ.
^a Cîndu dicu: Voiu uita plîngerea mea,
Mĭ voiu lăsa întristarea, și voiu fi voiosu;
Atunce chiaru ^a mĭ spăimîntă de totĭ anecĭ,
Scĭu, că ^a nevinovatu nu mă voiu ținè.
Deșĭ sînt condamnatu;
Dară pentru ce să mă osteneșcu a zadarnicu?
Cădu-mĭ-voiu înșĭ stratîța în apă de zăpadă,
Chiaru eu lejĭa de mĭ-șĭ curățĭ mînile,
Totuși m'ai scufundatu în bălțĭ,
Ca nu mĭ voiŭ chiaru vestmintele mele
Ja urîțĭ, ^a ală nu este unu omu ca mine,
ca să-i respundu,
Și să ne ducemu împreună înaintea judecă-
^a Între noĭ nu este arbitru,
Care să pună mîna preste amîndoĭ.
^a Depărtezĕ ală vărga sa de de-supra mea,
Și spaimele sale nu mĭ te mai turburĕ;
Atunci voiu vorbi, fără să mĭ tem de
d'insulu;
Dară în starea mea de acumu, nu mĭ este
în ginte.

Mĭ-e desgustu de viața;
Cerŭ libertate mĭ de plîngerea mea;
^a Voiu vorbi în amărăciunea sufletului meu.
Voiu qîce lui Dumnedĕŭ: Nu mă condamna;
Fă-mĭ să scĭŭ pentru ce te cerĭ cu mine!
Ore, ți pare ie apoĭ,
Să desprețuescĭ lucrulu mîneloru tale,
Și să strălucescĭ în sfatulu celoru reĭ!
Ai tu ochĭ de carne?
Sau ^a vedĭ tu cumu vedĭ omulu?
Sînt qilele tale ca qilele omuluĭ?
Și anĭ ai tu qilele omuluĭ?
Ca să cercetezĭ greșelile mele,
Și să aperoĭ păcatulu meu;
De și ^a scĭĭ, că nu sunt pămînteștĭ,
Și că nimenea nu pote să scape din mîna ta?
^a Mîinile tale mĭ-au făcutu,
Ele au alcătuitu tote părțile corpului meu;
și tu te vĭ perde!
Aduțĕ-ți, rogu-te, că ^a ca lutu mĭ-ai datu-o,
Și ore să mĭ pretacĭ ca pulberea? (lut).
^a Ală nu te-ai topitu mĭ-ai muls?
Și ca pre unu caș mĭ-ai închegatu?
Mĭ-ai îmbrăcatu cu pele și cu carne,
Cu oase și cu nervĭ mĭ-ai împletitu?
Viață și milă mĭ-ai acordatu,
Și îngrijirea ta a păzitu spiritulu meu,
Și ascĭ ce ascundĕ ei cu gîndulu
De unu pecetluitu, ^a ți-ai aflatu gîndulu,
Și nu mĭ-ai lăsatu pecetluitu;

^a Dacă ală aparĕ, bucĭte, și ridicămĭ-te pede-
apsă, cine-ți pote opune?
Căci ^a ală cunosce pre lucrătorĭ de rĕu,
Și vede pașĭ și fără de-legea ce săvîrșescŭ;
Dară și un vîrtu la cercocîtatu,
^a Vină dară omulu ceĭ departe la mînia,
Și mînerile scînteĭ sfărîmate pretacă-se în
cenușă!
Ere ^a de-ți voi ^a pregăti inima,
Și vei ^a întinde mînele tale către d'însulu,
Vaĭ-de-lega de-o vei depărta din mîna ta,
Și răutatea nu va locui în cortulu tĕu:
^a Atunce ți-ai ridicatu fruntea fără pată;
Vei fi tare, și nu te vei teme de nimicu;
Atunci vei ^a uita ostenelele tale;
Amărîtulu-ți de ală ca de apa ce aru curs
curendu;
^a Mai senină de cîtu mîdĭa-ți fi și se va ridica
viĕța;
Și întunerecululu de acumu se va preface în
dimineță;
Vĭnĭ de încredere și de speranță vei fi,
Și odihnindu-te în jurulu tĕu, ^a vei repausa fără
temere;
Te vei culca, și nimenea nu te va spăi-
mîntă,
Și mulțĭ vorĭ căuta fața ta.
Dară ochiĭ celoru reĭ se vorŭ perde;
Scăparea va perĭ pentru eĭ,
Și ^a speranța lorŭ va fi—dîcea sufletului.

Răspunsulu lui Iov.

Și Iov respunse, și qîse:
Cu adevĕratu, sînteți voi poporŭ înțelĕptu!
Și înțelepciunea va muri cu voi!
^a Amu și eu minte ca voi;
Și deștĕptu voi nu sînt mai pe josu;
Și, cine nu scie asemenea?
^a Sînt eu celu batjocoritu de către amiculuĭ seĭ,
Care ^a chiamă pre Dumnedĕŭ, și ela îlu ude;
Celu drepțu și nevinovatu, ca ore aparĕ
Despreță nenorocitulu, ca ore aparĕ
A vătăma cu picĭorulu? ași crăpa ochiĭ-
celoru.
^a Linișteă-se cortururile hoțilorŭ:
În siguranță sînt cei ce întărîtă pre Dum-
nedĕŭ,
Cari ce părtă pre Dumnedĕŭ lorŭ în mîna
lorŭ!
Dară întrebă, roga-te, de animale, și ele te
voru învĕța.
Și de păsările cerĭuluĭ, ele ți vorŭ spune;

Dară ală aparĕ, bucĭte, și ridicămĭ-te pede-
apsă, cine-ți pote opune?
Căci ^a ală cunosce pre lucrătorĭ de rĕu,
Și vede pașĭ și fără de-legea ce săvîrșescŭ;
Dară și un vîrtu la cercocîtatu,
^a Vină dară omulu ceĭ departe la mînia,
Și mînerile scînteĭ sfărîmate pretacă-se în
cenușă!
Ere ^a de-ți voi ^a pregăti inima,
Și vei ^a întinde mînele tale către d'însulu,
Vaĭ-de-lega de-o vei depărta din mîna ta,
Și răutatea nu va locui în cortulu tĕu:
^a Atunce ți-ai ridicatu fruntea fără pată;
Vei fi tare, și nu te vei teme de nimicu;
Atunci vei ^a uita ostenelele tale;
Amărîtulu-ți de ală ca de apa ce aru curs
curendu;
^a Mai senină de cîtu mîdĭa-ți fi și se va ridica
viĕța;
Și întunerecululu de acumu se va preface în
dimineță;
Vĭnĭ de încredere și de speranță vei fi,
Și odihnindu-te în jurulu tĕu, ^a vei repausa fără
temere;
Te vei culca, și nimenea nu te va spăi-
mîntă,
Și mulțĭ vorĭ căuta fața ta.
Dară ochiĭ celoru reĭ se vorŭ perde;
Scăparea va perĭ pentru eĭ,
Și ^a speranța lorŭ va fi—dîcea sufletului.

Răspunsulu lui Iov.

Și Iov respunse, și qîse:
Cu adevĕratu, sînteți voi poporŭ înțelĕptu!
Și înțelepciunea va muri cu voi!
^a Amu și eu minte ca voi;
Și deștĕptu voi nu sînt mai pe josu;
Și, cine nu scie asemenea?
^a Sînt eu celu batjocoritu de către amiculuĭ seĭ,
Care ^a chiamă pre Dumnedĕŭ, și ela îlu ude;
Celu drepțu și nevinovatu, ca ore aparĕ
Despreță nenorocitulu, ca ore aparĕ
A vătăma cu picĭorulu? ași crăpa ochiĭ-
celoru.
^a Linișteă-se cortururile hoțilorŭ:
În siguranță sînt cei ce întărîtă pre Dum-
nedĕŭ,
Cari ce părtă pre Dumnedĕŭ lorŭ în mîna
lorŭ!
Dară întrebă, roga-te, de animale, și ele te
voru învĕța.
Și de păsările cerĭuluĭ, ele ți vorŭ spune;

5 Sînt vecinătăţile pămîntului, şi nici de ce te-ai întrista;
Căderea şi peirea rîdere-ţi-o vor stîrvii.
9 Cine va cunoaşte către acestea,
Şi cui mîna lui Iehova le-a făcut?
10 Că în mîna sa este suflarea tuturor vieţuitoare,
Şi suflarea tuturor muritorilor.
11 Oare dicţiunea nu va cerceta cuvintele,
Cum gura gustă bucatele?
12 Înţelepciunea este la bătrîni,
Şi înţelegerea în îndelungime zilele!
13 La Dumnezeu este înţelepciunea şi tăria;
Lui îi sînt sfatul şi înţelegerea.
14 Iată, ce va zidi omul nimicnicia nu o va mai zidi;
Pe cine va închide el, nimenea nu îl va putea scăpa.
15 Iată, cînd va opri apele şi ele vor seca,
Ele le va trimite, şi ele pustiesc pămîntul.
16 La El înţelepciune şi înţelegere sînt,
Ştiutul şi ştiutorul sînt ai Lui.
17 El duce pe consilieri în prada,
Şi judecătorii îi face nebuni.
18 El desleagă legătura împăraţilor,
Şi le leagă brîul coapselor lor.
19 El duce pe preoţi în prada,
Şi răstoarnă pe cei puternici.
20 El ia vrednicia celor încrezuţi,
Şi ne ia sfatul bătrînilor.
21 El varsă dispreţul peste cei mari,
Şi slăbeşte brîul celor puternici.
22 El descoperă adîncimile în întunerecuri;
Şi aduce la lumină umbra morţii;
23 El înmulţeşte neamurile şi le nimiceşte,
El măreşte popoarele, şi iarăşi le mîrşăveşte.
24 El ia minţile capilor popoarelor pămîntului,
Şi le lasă să rătăcească prin cîmpii fără cărări.
25 Ele pipăie prin întuneric fără lumină,
Şi îi face să se poticnească ca cei beţi.

13 Iată, pe toate le văzu ochiul meu,
Urechia mea le auzi şi le înţelese.
2 Ceea ce voi şti, şi eu şi
Departe voi nu sînt mai pe jos.
3 Dară eu Atotputernicului aş voi să vorbesc,
Şi cu Dumnezeu aş dori să mă judec;
4 Căci voi nu sînteţi de cît meşteşugari de minciuni,
Toţi voi sînteţi nişte doctori de nimic.
5 Pre-ncît ca tăcînd de tot să vă fie înţelepciune.
6 O, de aţi fi tăcut!
Căci înţelepciune aţi fi arătat!
Ascultaţi întîmpinarea mea,
Şi luaţi seama la apărarea buzelor mele!
7 Ce oare să vorbiţi nedreptăţi pentru Dumnezeu?
Şi ce să spuneţi mincinos pentru el?
8 Ce oare să faceţi părtinitori pentru dînsul,
Ori să vă certaţi pentru Dumnezeu?
9 Oare bine ar fi, dacă ne va cerceta?
Ori poate cu el îl înşelăciune,
Cum se înşală unul pe altul?
10 De siguri el vă va mustra,
Dacă în ascuns faţă vă veţi fi părtinitori.
11 Măreaţa sa nu vă va trepăda oare?
Şi teroarea de dînsul nu va cade peste voi?
12 Proverbele voastre sînt sfaturi de cenuşă,
Şi argumentele voastre sînt lărîi de lut.
13 Tăceţi înaintea mea.
Şi eu voi vorbi, oricare ce poate să-mi lovească
Căci am-mă luat carnea în dinţi,
Şi am-mă pus viaţa în mîinile.
15 Iată, îl voi ucide, nu voi mai avea nădejde
de speranţă,
Şi-i voi susţine umblările mele înaintea lui.
16 Aceasta îmi va pune mîntuirea;
Căci făţarnicul nu poate intra
Înaintea lui.
17 Ascultaţi cuvintele mele bine,
Şi vorbirea mea să intre în urechile voastre!
18 Iată, în-am rînduit judecata mea,
Ştiu, că voi fi îndreptăţit.
19 De mi-ar cine să mă certească, oricare,
Ce voi tăcea, voi muri atunci.
20 Numai două lucruri să nu mi le faci mie,
Atunci nu mă voi ascunde de înaintea feţei tale:
21 Pune departe mîna ta de la mine,
Şi spaima ta să nu mă înspăimînte.
22 Atunci chiamă-mă, şi eu voi răspunde;
Sau lasă-mă să vorbesc, şi răspunde-mi.
23 Cîte fărădelegi şi păcate am?
Ale mele fă-mi cunoscute nelegiuirile şi păcatele mele!
24 Pentru ce îţi ascunzi faţa,
Şi mă ţii de vrăjmaşul tău?
25 Oare pe o frunză luată de vînt vrei să o sfărîmi,
Şi pe vreascurile uscate să le urmăreşti?
26 Căci scrii împotriva mea lucruri amare,
Şi mă faci să moştenesc păcatele tinereţilor mele.
27 Şi picioarele mele le bagi în butuci,
Şi toate cărările mele le iscodeşti,
Pe rădăcinile picioarelor mele le pîndeşti.
28 Şi el ca o haină se mănîncă,
Ca o haină mîncată de molii.

14 Omul, născutul din femeie,
Are puţine zile, dară multe necazuri;
2 Ieşeşte ca o floare, şi se taie,
Fuge ca umbra, şi nu rămîne.
3 Şi pe el îndreptăţi ochiul tău asupra unuia ca acesta!
Şi mă aduci la judecată cu tine?
4 Cine poate scoate unul curat din cele necurate? [nimeni!
5 Cînd zilele lui sînt hotărîte,
Numărul lunilor lui este la mîna ta,
Ai pus margine, peste care să nu treacă,
6 Întoarce privirea ta de la el, încît să se odihnească,
Pînă ce va zîmbi, ca mercenarul ziua sa.
7 Căci arborele are speranţă;
Ce va fi tăiat, şi odrăslirile îi-şi,
Şi rădăcina lui să nu îmbătrînească în ţărînă,
8 De răsăriturile va pămîntul rădăcina sa,
Şi de pare în ţărînă trunchiul său,
9 De mirosul apei înverzeşte,
Şi dă ramuri, ca o plantă nouă.
10 Dară omul, odată mort, rămîne întins:
Omul expiră, şi unde este?
11 Cum se pierd apele din lacuri,
Şi rîul seacă şi usucă,
12 Aşa şi omul se culcă, şi nu se mai scoală;
Cînd va fi cerurile, nu se vor deştepta,
Şi nu se vor scula din somnul lor.
13 O, de mi-ai ascunde în mormînt,
De mă-ai acoperi, pînă ce-ţi va trece mînia;
De mi-ai pune vreun termin, după care să-mi aminteşti ţie-ţi de mine!
14 Dacă de mort omul, oare va trăi?
În toate zilele luptei mele aş aştepta,
Pînă mi-ar veni schimbarea.
15 Atunci m-ai chiama, şi eu ţi-aş răspunde,
Ţie ai dori de făptura mîinilor tale.
16 Dară acum numeri paşii mei,
Şi păzeşti păcatele mele;
17 Greşalele mele în sac le sigilezi,
Şi faci să-mi acoperi păcate mari.
18 Căci se prăbuşeşte şi se destramă munte,
Şi o stîncă se mută din locul ei; [nume,
19 Cum apa sapă pietrele,
Cum şuvoaiele duc cu ele pulberea pămîntului,
Aşa nimiceşti speranţa omului!
20 Tu îl urmăreşti neîncetat, pînă ce pere;
Şi-i dă trimeţi, după ce al schimbată faţa lui!
21 De ajungă fii ai lui la cinste, n'are de ştire,
De sînt înjosiţi, n'o simţeşte nimeni de ei.
22 Carnea ce simte numai durerile sale,
Sufletul ce se chinuieşte numai pentru sine.

Vorba a doua a lui Elifaz.

15 Şi Elifaz Temanciul, respunse, şi dise:
2 Cade-se oare ca înţeleptul să respundă
cu înţelepciune deşartă,
Şi să-şi umple pieptul cu vînturi de răsărit?
3 Să se apere cu cuvinte, cari nu ajută nimica,
Sau cu vorbe, cari nu folosesc nici de cum?
4 Tu nimiceşti temerea de Dumnezeu,
Şi desfiinţezi rugăciunea către Dumnezeu.
5 Căci gura ta arată vina ta,
De şi alegi limba vicleanilor.
6 Gura ta te condamnă, şi nu eu;
Da, buzele tale mărturisesc împotriva ta.
7 Ai tu oare omul cel întîiu născută?
Sau ai fost zidit înaintea dealurilor?
8 Ai ascultat sfatul lui Dumnezeu?
Şi din el ţi-ai tras înţelepciunea?
9 Ce ştii, ce nu ştim noi?
Ce înţelegi, ce nu ne înţelegem?
10 Între noi sînt bătrîni şi cărunţi,
Mai mulţi de zile decît părinţii tăi.
11 Mîngîierile lui Dumnezeu îţi sînt prea puţine,
Şi cuvîntul său cel blînd de blîndă că
Ia oare te lasă somn în [tra ţine? 12
Şi în ochii se holbează cătră tăi?
13 Ca-şi întorci în contra lui Dumnezeu suflarea ta?
Şi ce eşti din gura ta cuvinte ce ieşesc?
14 Ce este omul, ca să fie curată?
Ca să fie drept cela născută din femeie?
15 Iată, în sînţii săi el nu se încrede,
Şi cerurile nu sînt curate în ochii săi,
16 Cu cît mai urît şi mai stricată este omul,
Care bea nelegiuirea ca apa. [cuvîntă,
17 Voiu să te învăţ, ascultă-mă;
Şi ce am văzut, voiu să-ţi spun
18 Ceea ce înţelepţii, povestind de la părinţi
Şi n'au ascuns; [hotă oricui,
19 Cărora singuri li s'a dată pămîntul lor,
Şi în a căror mijloace n'a străinul n'a străbătută.
20 Omului celui rău în toate zilele sale este
În dureri de [scare,

„Şi semnĕ́ĭ́ sunt celŏ́ venitoriŭ de aĭ este pă-
lĭtĭ́ţ pentru ochiĭ aceştiĭ:
31 „Tipetĭ de spaimă voiŭ fi ceĭ-hĭ̆ĭ sale,
„Şi nedĭ́ndecĭ́ţ pănĭ́ voiŭ eŭ se trimĕ́ţ o-
supra lŭĭ pretĭ́nsoriĭ.
32 „Elĭ nu speră că se voiŭ scăpa de întunerecĭ,
„Şi se cruţă pentru sabiĭ.
33 „Alergă pretenĭ́ndenea dreptĕ́ pĕ́tre, dicĕ́ndŭ-i:
Unde-eĭ?
„Scĭe-vă-ţĭ, că întunerecŭ-lŭĭ ĭ-voiŭ prepĭ́dĭ
34 „Mĭĭlŭ şi strălucirea în spaimĕ́ntă;
„Fĕ́ră de nĭ́ĭ́nţă, că unŭ regĕ ĭ-voiŭ surpa lŭĭ
legiĭ.
35 Căcĭ eĭ a întinsŭ mânaş se scăpa lŭĭ Dumne-
dĕ́ŭ;
„Şi s'a întunecatŭ-n nesupra celuĭ A-toti-puter-
nicŭ.
36 „Elĭ alergă asupra-ĭ cu scutulŭ celuĭ,
„Cu putĕ́rea cea mai tare a săgeţilorĭ sale;
37 „Căcĭ n'aŭ cunoscŭtŭ-le acoperemîntŭ luĭ,
„Şi a depusŭ sŭĭe pe răspeţiĭ sei.
38 „Pentru aceea ĭ-voiŭ întoarce în ceĭĭ pentru
„Şi case sălbatice, [ţĭ-ceĭĭ,
„Cărĭ vĭ̆nĭ hotărîţĭ spre dĕ́zlănuire.
39 „Eŭ nu se voiŭ mai înarmaţĭ, şi avubŭlŭ seŭ
nu se ĭ-voiŭ;
„Aceea ce nu se va lupĭ pe pămîntĭ,
40 „Elĭ nu va eşĭ cu întunerecŭ,
„Nĭ̆dĭ̆jdele sale le va vedea deşerte,
„Şi ochiĭ va clevetĭ-o la dulcerea sĭ̆rĭ sale.
41 „Elĭ, lanciulŭ, se va întrebă în de-
sfetĭ́ndunŭ:
„Căcĭ depărtĭ́nsu-ĭ-voiŭ fi resplata.
42 „Înţĕ́ĭ́ţa de lungĭ se va împlinĭ dĭ̆nŭ-ĭ;
„Şi ramurile sale nu vorŭ înverzi.
43 Căcĭ berzeaŭa de sine se va scutura sĭ̆rĭ̆nŭ-ĭ-sĕ;
„Şi ea sĭ̆nulŭ va lepădă fĭ̆ĭ̆ţĭ-sĕ. [nerocĭ.
44 „Căcĭ nerodŭ-ĭ-voiŭ eŭ pe sĭ̆nulŭ neînţĕ́leptĭ̆nŭ,
„Şi focurĭ mistuitorĭ cortulŭ mĭ̆ĭ̆nerĭ.
45 „Căcĭ-ĭ-voiŭ ĭ-voiŭ ĭ-voiŭ

16 *Ţie* chiamă pre vecinîă mea, ară ea-mi re-
spunde,
Ş. şi 'Ţi rogu ca chemă sora mea.
17 Şi fiarea mea a fiinţă o *ş* înnoiască fe-
reştî mele.
Şi cheamă-o forte corpulut meă trebue să mă
18 Luu şi 'copiî mei despreţuesă; [rogă
Căndu mă scolă, ei mă surbesce de reă.
19 'Toţi amicî mei mă urăsc;
Chiarî şi cei, pre cari i-amă iubită, s'aă
întorsu asupra-mi.
20 *Ile* pele şi carne mi se pună dreptu.
Şi buzele mele abia scapetu dinţî mei.
21 Indurăţi-vă de mine, indurăţi-vă, amicîî mei!
'Căci mâna lui Dumnedeŭ m'a lovită.
22 Pentru ce mă 'urmăriţi, ca şi Dumnedeŭ,
Şi nu vă săturaţi de carnea mea?
23 O, de seu fiă scrise cuvintele mele;
In carte de seu fiă săpate!
24 Cu condeiŭ de fieră de seŭ fiă tăiate,
La plumbu, în stîncă, în eternă!
25 Dară scîu, că resbunătorulu meu trăesce,
Şi că se *ş* scolă de pe urmă, tre'se va arăta
pe pămîntu;
26 Şi *de* si acestă pele este spărcută,
Totă 'n carnea mea voiu în cerca pre Dumnedeŭ,
27 Pre d'însulu 'lă voiu priví, eŭ pre densulu meu;
Ochiî mei 'lă voru vedă, şi nu ca altulu;
De acestă dorŭ se consumă rărunchiî mei în
sînulă meu.
28 Atunci veţî dice:
'Pentru ce 'l'amă urmărită,
Şi se va vedă rădăcina cuvintelorŭ mele.
29 Temeţi-vă de sabiă:
Căci mănia *lui Dumnedeŭ* se va pedepsi
prin sabiă,
'Ca să veţî ştia că este o judecată.

Vorba a doŭa a lui Zofară.

20 Şi Zofară, Naamatculă, respunse şi dise:
2 Pentru acestea gîndurile mele mi se
facu să respundu,
Şi de aceea mă grăbescu.
3 Amă audită mustrarea ce-mi face, mustrare ru-
şinósă,
Dară din adîncurile cunoscinţeî mele spiritulă
'mi respunde.
4 Nu scîi ac'asta?
Cum se a fostu din vechiu,
De candă omulu este pusă pe pămîntu:
5 'Că scurtă este bucuriea răuluĭ,
Şi ce curmă nu bucuriea celoru spîrcuţi
o clipelă?
6 'Deca înălţarea sa 'l'ară sui pînă la cerŭ,
Şi capulă seŭ ară atinge nŭorîi,
Elŭ totŭ va perî 'ca lepădătura sa în eternă;
Şi cei, cari l'aŭ văsutŭ, voru dice: Unde
este elŭ?
8 'Ca unŭ visŭ va perî, şi nu se va mai află;
Va fugi ca o nălucare a nopţeĭ.
9 'Ochiulu care l'a vădutŭ nu-lŭ va mai vede;
Nici d'acolŭ nu-lŭ va mai dîtă locuiă sa.
Fiiî sei voru 'ngădui prin sermană,
Şi mînele lorŭ 'voru întoarce dră-şi averea
răpită a lorŭ.
Oasele sale, pline de *p'ăcatele* tinereţeĭ sale
'Voru rogazui cu d'însele în pulbere.
De şi răutatea a dulce în gura sa,
O ascunde sugetă limba sa,
Se desmerdă cu d'însa, şi nu o lasă,
Că o reţine în gura sa:
Pentru hrana sa se va preface în mînarea
şelor sale;
Venină de şerpi va *ş* în lă-untrulă seŭ.
Tesaurele pre cari le-a 'nghiţită, ară-şi le va
vărsa,
Ele 'l pîntecele lui le va scôte Dumnedeŭ.
Venină de viperă va sugă:
Şi-lu va scăte limba nepăsărei,
Nici o dară nu va vedă 'pîrîiă, fluvii,
Riurî de mîere şi de lapte!
Cele ostăşguite le 'va da înapoi,
Ele nu şi gustată din *ele* ce-va;
După averea ce va *ş* şi ceea ce eă va fa-
pace, *ş*i de ar fi ce va face,
Unuia-că speră, ei părerea pre sermană.
Pentru-că 'l'aŭ călcată, şi părăsită pre sermană,
Pentru-că nu 'şi edată n'a crecjută fără-de-lăţirea sea;
Pofta lui nimică nu scăpă;
Mîncarea lui nu scăpă de lăcomia sa:
Pentru aceea fericirea sa nu va ţină,
Speranţa sa şi în plină îndestulare;
Şi rea rădă preste eă toţă loviturile mîniei
Cându va 'mplea pîntecele seŭ,
Dumnedeŭ va trămete asupra-i aprinderea
mîniei sale.
Şi o va plouă de-asupra-i 'n dreptu mîncare
'Va fugi de d'însulu armă de fieră,
Şi-lŭ va străpunge arcaşă de aramă;
Săgeţa este va eşi din corpulu seŭ,
Şi 'n'ţepiulă resăritorie va străpunge fiere sa;
'Grîzele morţeĭ vore cădé preste d'însulu.
Întunerecurile se va scufundă în lă-turulă seŭ,
'Unŭ focu de nime aţăsată 'lu va mîncă;
Nenorocita va fi celu rămasă în cortulă seŭ.
Cerulă va descoperi fără-de-legea sa,
Şi pămîntulă se va rădica asupra-i.

22 Averea casei sale se va perde;
Fiindă va peri în ziua mîniei sale.
23 Iată ce dă la Dumnedeŭ parte omuluĭ reă,
Şi moştenirea hotărîtă pentru elŭ de la Dum-
nedeŭ-puternicŭlu.

Respunsulu lui Iova.

21 Şi Iova respunse, şi dise:
2 Luaţi, ascultă la cuvîntulu meŭ!
Acesta să fie mîngîierea vóstră!
3 Ingăduiţi-mă să vorbescu,
Şi după ce-oiă vorbi, voiu puteă să mă 'ndeşeĭ!
4 Are óre cîngînirea mea vreunu om?
Cum n'ară fi cuprinsă mea sufletă de mîhnire?
5 Priviţi la mine, şi vă mirăţi,
Şi puneţi mîna la gura!
6 Eu, când mi amintescu, mă cutremuru,
Şi carnea mea se cuprinde de grôză!
7 Pentru ce voiŭ trăesce,
Îmbătrînesce, sporescă în putere?
8 Semînţa lorŭ creşte cu ei împreună,
Şi odrasla lorŭ înaintea ochiloru lorŭ;
9 Casele lorŭ sînt în pace, fără temă,
Şi 'n'tru nimic Dumnedeŭ nu vine preste d'înşiĭ;
10 Taurulă lorŭ generădă, şi nu-şi perde sămînţa;
Vaca lorŭ fată, şi 'n'u lepădă,
11 Ei resfaţă pruncii lorŭ ca pe o turmă,
Şi copiiî lorŭ sălta în jocuri.
12 Ei se desfăţă cu timpine şi citare,
Şi se bucură la resunetulă hîrmanelor:
13 Îşi 'şi petrecu ziliele în fericire,
Şi într'o clipită se pogoră la mormîntă:
14 'Ile şi ei ziseră lui Dumnedeŭ: „Depărtează-te
de la noi;
Căci cunoscinţa căiloru tale nu o dorimu!
15 'Ce este A-totă-puternicŭlu, ca să-l servimă?
'Ce ni folosesce, de ne vomă ruga lui?“
16 Ac'asta nu stă în mîna lorŭ fericirea lorŭ?
Sfatulă relelorŭ departe de de mine!
17 'Ore adesea se stinge candela relelorŭ,
Adesea vine nenorocirea preste ei,
Şi sorţurile óre le 'mparte óre Dumnedeŭ
în mînia sa?
18 Ore adesea sîntă 'n ca paiele în faţa vîntului,
Şi ca pleava spulberată de furtună?
19 Dumnedeŭ, „Dumnedeŭ păstrădă 'pentru fiiî
sei pedăpsa lor.“
Răsplătească-şi-o în însu-şi, ca-lu să 'n simtă,
20 Cu ochiiî ochiî săi să vadă nimicirea sa,
'Pre urgiaŭ A-tom-puternicŭlui!
21 Cărŭ ceă păsă de casa sa în urma sa,
Candă numerulu anilorŭ sei e la 'mpărţire?
'Cine va învăţa minte pre Dumnedeŭ? 22
Pe d'însulu, care judecă pre ceĭ mari?
Unulă moare în mediulă prosperităţeĭ sale, 23
Ca totulă fericită şi liniscită;
Vinele sale sîntă pline de sucă, 24
Şi măduvă este măduva oaseloru sale;
Altulă moare cu sufletulă mîhnită, 25
Fără să fi gustată din alue vre-o-dată.
Dimpreună sîntă 'culcaţi în pulbere, 26
Şi vermiiî acoperă pre amîndoiĭ.
Ecce, eŭ cunoscu gîndurile vóstre, 27
Şi întrebările cu cari mă 'mpresuraţi!
Căci ziceţi: „'Unde este casa apăsătorului? 28
„Şi unde locuiă, în care locuescă ceĭ reĭ?“
De ce n'aţi întrebată de călători? 29
Nu cunoscuţi mărturiile lorŭ
„'Celu reŭ, ziceţi, este păstrată pentru ziua 30
pedepsei,
„Elŭ se va aduce în ziua mîniei.“
Dară cine va cutezá să-i spună 'în faţa urmări- 31
lor sale?
Şi cine i va resplăti ce a făcută?
'Le duce sfîrcă la mormîntă, 32
Şi veghiază, cărei păzescă mausoleulă.
Lutulă pare ascuţi-i tărîmele sale, 33
Şi elŭ trage după sine o 'lume întregă.
Aşa cumă 'l'a precedată o mulţime nenume-
rată.
Dară, ce-mă daţi deşărtă mîngîiere óreşte, 34
Căci întîmpinările vóstre nu sîntă decît o
minciună!

Vorba a treia a lui Elifaz.

22 Şi Elifaz, Temanculă, respunse, şi dise: 22
2 'Póte omulu să folosescă pre Dumnedeŭ? 2
Nu, ci pe sine folosesce înţeleptulu.
3 Are óre vre-o bucuriea celui A-tom-puternicu, 3
de ce eşti dreptu?
Sêŭ are cîştigulu seŭ, de eşti fără ne-
prihăniţă calle tale?
4 Da frică, de mine cerca-se-va cu tine? 4
Sêŭ merge va cu tine la judecată?
5 Ară dóra răutatea ta nu este mare? 5
Şi fără capetă fără-de-legile tale?
6 Căci ai 'luatŭ amăneţi fără temeiu de la 6
fraţiî tăi,
Şi ai despuiată pe cei gă de veşmintele lorŭ;
7 Nu dată apă de bóută celui setosă, 7
Şi ai 'oprită pînea de la celu flămîndu.
Dară cu puterea ţăreĭ, ai stăpînită pă- 8
mîntulă seŭ,
Şi locuitoriă ţăreĭ, ai locuită cu preţă în-
tr'însulu.

5 Pre vădeve l-ai dată afară cu cuvinte deşerte,
Şi broşchil ^ orfanilor ţ-ai fălcat.
10 Pentru aceea eşti cuprinsu de curse,
Şi spaima te umple de odată.
11 Ai nu ţ-ai întunecat,
Şi nu-ţi mai ^ apoi care te acoperă?
12 Nu ne ved Dumnezeu în înălţimea cerului?
Priveşte înălţimea stelelor, căci sînt de sus!
13 Şi tu ţi-ai: „Ce poate să ştie Dumnezeu?
Cum poate el să judece din desimea întunerecului de nori?
14 „Norii deşi îl acoperă, şi-i e ascuns a
Cuteră cerului cerului.” [Iară;
15 Ore voiesc să urmezi calea cea veche,
Pe care aŭ călcat oamenii stricăcioşi,
16 Cari ^ au fost rupţi înainte de timp,
Şi preste a căror temelii s'a vărsat potopul;
17 „Cari ziceă celui Dumnedeu: [lupte;
„Depărtează-te de noi!
„Ce ^ ce ni poate face Atot-puternicul?”
18 Dar şi împlinise casele lor cu bunătăţi;
Dară departe fie de mine ^ cătatura celora rei!
19 „Cînd o vădi dreptul, şi se bucură:
Şi ^ celui nevinovat îşi rîde de dînşii:
20 „Ba, ca dar ^ ceea, oamenii noştri sînt stîrpiţi,
„Şi ^ ceea lui mistuit de foc!
21 „Împacă-te cu El, şi fii în pace, şi-ţi va fi bine,
Şi fericirea prin aceasta ^ va-ţi fi va veni;
22 Primeşte învăţătura din gura lui,
Şi ^ ţi-o lasă cuvintele ^ ale.
23 „De te vei întoarce către Atot-puternicul, [ta-ţi fi ca mai nainte;
Şi vei zidi ^ ca mai nainte;
Depărtează ^ de nedreptăţea din cortul tău;
24 „Arunca aurul în pulbere,
În prundul pîrîielor aurul ^ ca din Ofîr.
25 Atunci Atot-puternicul va fi aurul tău,
Şi argintul teă cult strălucitor;
26 Atunci ^ în adevăr ţi-vei ^ bucura de Atot-puternicul,
Şi ^ vei ridica faţa ta către Dumnezeu;
27 „Îi vei ruga către El, şi El te va asculta,
Şi-ţi vei împlini ^ votele; [cultu,
28 Şi tot ce vei întreprinde, vei isbuti,
Şi pe căile tale va luci lumină.
29 Apăsaţilor vei spune: „Înălţă-te!
Căci ^ pre celui ce umblă plecat Dumnezeu îl va scăpa.
30 Mîntui-va chiaru pre celui ^ nevinovat;
Da, şi acesta se va mîntui prin curăţenia mîinilor tale.

Răspunsul lui Iov.

ATUNCEA Iov respunse, şi dise:
„Astă-zi ^ amară este plîngerea mea;
Şi ^ mîna mea apasă mult pe mine, [mă pot
Oh, ^ de aşi şti, unde Mă-aşi putea găsi!
Şi aş putea veni la locuinţa Lui!
Aşi rîndui înaintea Lui înşirarea lor,
Şi gura mea aşi împle-o cu dovezi;
Aşi şti ce-mi va răspunde,
Şi aşi înţelege ce are să-mi zică.
Ore ^ oare-va cu o mare putere să se apere?
Nu, ci aşi lua aminte la mine.
Atunci drept ^ ar judeca cu El,
Şi aşi scăpa pentru tot-de-una de judecata mea.
„Ecă, în ^ caut înainte, dară ele nu este,
Şi înapoi ca în zădar;
Ba aud la stînga, unde lucrează,
Dară nu-le văd;
La dreapta ^ de ascunsese se ascunde,
Şi nu-le descopăr.
Dară ele ^ cunosce calea mea.
„Cercă-mă ele ca aurul curăţit aşi.
De cumva lui se ţine piciorul meu.
Pe calea lui aşi umbla, şi-i fi la ea se nu mă abată.
Ordinele buzelorŞi lui nu le aşi călca,
„Mai multă decît hotărîrile mele aşi pă zi cuvintele gurei sale.
Dară ^ el fie de una, ^ cine-le poate opri?
Ce ^ voieşte, aceea face.
Dară va împlini cele ^ orînduite cu mine,
Şi multe ca acestea are la îndemînă.
De aceea înaintea lui,
Cînd mă uit la ^ ele, mă înspăimîntă deodată.
Dumnedeu a ^ moliftă inima mea;
Şi Atot-puternicul m'a înspăimîntat.
O, de ce ^ aşi fost ^ ţinut de întuneric
Şi ne mă-a ^ întunerecul acesta!

PENTRU ce ^ nu-s ascunse de înaintea ochilor de Atot-puternicul?
Pentru ce oii, cei ^ cunosc, nu văd ziua lui de judecată?
Cetiţe ^ stăpînesc ^ hotarele,
Răpesc turme, şi le pasc.
Asinului orfanilor îi ^ ia asinul,
Şi boului văduvei ^ îl ţin amanetă;
Pre cei ^ sărmani ^ îi împing din calea lor,
Şi ^ sînt ^ siliţi să se ascundă.
Ecă, aceştia ^ ca nişte sălbatici ^ ies în Cîmpul cu munca lor, [pentru

Îngrăşarea vitelor ei îl dau mîncare pentru copiii lor!
De ^ ce ^ strîng, şi adună noaptea,
Şi pînzătura hoţeşte îmbrăţoşează.
Ei ^ ţaprează ^ roşiile grîului, Şi ^ vierme,
Fără îmbrăcăminte ca ^ ^ ţiganii;
Sînt udaţi de ploile munţilor,
Şi mădădă ^ ^ ^

Urmările celui ce se scoală a lui Iov.

22 SI Iov[a] urmă cuvîntarii sei pentru, și dise:
2 „Iov[e] pe Dumnedeŭ[l] meŭ viŭ, ^care mi-a luatŭ dreptulŭ meu.
Și pe A-tote-puternicŭlu, care-mi amărîse viéța,
3 Că pînă voiŭ fi sufletŭ în mine,
Și suflarea lui Dumnedeŭ în nările mele:
4 Limbele mele nu voru vorbi nedreptăți,
Nici limba mea nu va spune înșelăciuné.
5 Nu mă voiŭ da dreptaciĭ!
Pînă voiŭ muri, ^eu nu mi se va lua nevinovăția mea.
6 ^Țîn care la dreptatea mea, și nu o lasŭ;
^Conșciința mea nu mă osîndéșce nici una din dilele mele.
7 Întîmple-se vrăsmașiulŭ meŭ, cumŭ ^se întîmplă celui rĕŭ,
Și împotrivitorĭulŭ meŭ, cumŭ ^se întîmplă celui nelegiuitŭ!
8 ^Căci[i] care ^se va aștepta fără nădéjde,
Cîndŭ Dumnedeŭ va tăia, va trage la d'înșiĭ ^sufletŭl seŭ?
9 Óre ^va asculta Dumnedeŭ rugăciunea lui,
Cîndŭ strîmtorare va veni preste elŭ?
10 ^Va putĕ elŭ ^să se bucure de A-tot-puternicŭlu?
Să chĕme pre Dumnedeŭ în tŏtŭ timpulŭ?
11 Vă voiŭ învăța ce ^este în mâna lui Dumnedeŭ;
Ce ^e cătră la A-tot-puternicŭlu nu ^le voiŭ ascunde.
12 Ișĭ, voi toțĭ ^ați văzutŭ,
De ce dară zădărnicĭ ^vă ^socotiți preste dosĕrîșinŏ?
13 *Dĭcșe* „Acésta ^este sórtea omuluĭ celuĭ reŭ de la Dumnedeŭ,
„Și partea de moștenire a apăsătorilorŭ,
Pre care o primescŭ de la A-tote-puternicŭlu:
14 „De ^se vor înmulți fiiĭ sei, pentru sabiă ^e ^menită;
„Și urmașiĭ lui nu voru ^avea pâne cu îndestulare;
15 Rĕmășiții lui ^va fi prin ciumă mormîntați sei,
„Și ^văduvele sale nu voru plînge;
16 „De va aduna argințŭ ca pulberea,
„Și va pregăti vestmintŭ ca lutulŭ:
17 „Elŭ ^le va pregăti dară ^îmbrăcămîntŭ, ^le va îmbrăca,
„Și celŭ nevinovatŭ va împărți argințiulŭ seŭ;
18 „Casa ^sa și ^o zidi, ^va ^fi ca a unuĭ fĕi,
„Ca colibă, ^ce și-o face păzitorulŭ ^ogorului.
19 „De va culca bogatŭ, dară pentru ^sine ^din urmă dată;
„Căci ^și va deschide ochiĭ ^sei, și nu ^va mai ^fi.
20 „Ca valurile ^îl vorŭ ^ajunge apoĭ,
„Furtuna ^îl va răpi ^de locșulŭ nostru;
„Îl va rădica vîrtulŭ de resĕritŭ, ^îl va duce,
„Și-lŭ va spulbera din locșulŭ seŭ;
„*Dumnedeŭ* va arunca fără cruțare ^asupră-i.
„Și ^va scăpă de mâna lui, ^va ^va încerca de a fugi.
„Își ^vorŭ bate în palme la elŭ,
„Și din locșulŭ seŭ ^îl ^vorŭ ^șuera.“

ZOPHARULŬ ^are ^ună ^se.

27 Aurulŭ ^are ^locșŭ ^de ^unde ^se ^strecóră,
Fierulŭ din pămîntŭ ^se ^scóte.
2 Și topindu-^se ^pĕtra, ^ese ^arama.
Omulŭ pune ^capĕtŭ întunecimiĭ,
Și cercetĕză ^până ^în ^adîncimile cele mai de josŭ,
Pînă la pĕtra întunecimiĭ ^și a umbreĭ morțiĭ.
4 Elŭ ^sĕpă, departe de drumurile lăsate, ^străinĭ,
Pe cari pĕșcrelŭ ^nu ^le-o ^cunoșcuseră,
Se ^scaldă ^și ^se ^clătină, departe de ^locșulŭ ^omenilorŭ.
5 Pămîntulŭ, din care ^rĕsare pâne,
Pe de dreptŭ ^se ^rupe ^și de ^focŭ;
Pietrișulŭ ^sĕŭ ^este locșulŭ safiruluĭ,
Acelŭa ^se ^găsesce ^și ^prăfŭ ^de ^aurĭ;
6 Vulturulŭ ^nu ^cunóscе ^calea ^acéstŭ,
Și ochiulŭ ^nu ^o ^ghicnesce.
7 *Fiĭ*[ĭ]ĭ ^sălbatecĭ ^nu ^o ^calcă,
Și leulŭ nici o dată ^nu ^trecŭ ^pe ^ea.
8 *Omulŭ* pune mâna ^se ^pe ^ună ^de ^cremene,
Și ^răstórnă ^munțiĭ ^din ^rădăcina lorŭ.
9 Elŭ ^sĕpă ^canaluri ^în ^stîncă,
Și ochiulŭ ^seŭ ^vede ^tóte ^lucrurile ^lorŭ;
10 Elŭ ^oprĕșce ^șirurile, ^ca ^să ^nu ^curgă,
Și ^aduce ^la ^lumină ^ochiŭ ^ascunșĭ.
11 „Dară înțelepciunea, ^unde ^se ^va ^afla?
Și ^unde ^este ^locșulŭ ^priceperiĭ?
12 Omulŭ ^nu ^cunóscе ^^prețulŭ ^sĕŭ;
Și ^nu ^se ^află ^în ^pămîntulŭ ^celorŭ ^viĭ.
13 „Adîncululŭ ^dice: „Nu ^este ^în ^mine“.
Și marea ^dice: „Nu ^se ^află ^la ^mine“.
14 Ea ^nu ^se ^dă ^pentru ^aurŭ ^curățŭ ^nici ^bani ^nu ^se ^potŏrescŭ ^ca ^prețŭ ^pentru ^ea.
15 Ea ^nu ^se ^schimbă ^nici ^cu ^mărgĕ ^din ^Ofiru,
Nici ^cu ^onichinŭ ^celŭ ^prețiosŭ, ^nici ^cu ^safirulŭ;
16 Nimicŭ ^nu ^se ^potŏrescе, ^nici ^aurulŭ, ^nici ^diamantulŭ;
17 Ea ^nu ^se ^schimbă ^pentru ^vasă ^de ^aurŭ,
Nu ^mai ^amintesce ^de ^mărgĕ ^și ^de ^cristalŭ;
18 Și ^ființa ^culorĕĭ ^o ^întrecĕ ^cu ^mult ^pre ^ală ^mărgăritarelorŭ;
Ea ^este ^scumpă ^ca ^mărgăritarulŭ ^de ^Etiopiă;
19 Ea ^nu ^se ^asĕmănă ^topazuluĭ ^Etiopiĕĭ;
Ea ^nu ^se ^schimbă ^cu ^aurŭ ^curățŭ.
20 „Dară înțelepciunea, ^de ^unde ^vine ^dară?
Și ^unde ^este ^locșulŭ ^priceperiĭ?
21 Și ^ascunsă ^este ^de ^ochiĭ ^tuturorŭ ^celorŭ ^viĭ,
Și ^se ^ține ^de ^ascunsă ^și ^păsărilorŭ ^cerului.
22 ^Abadonŭ ^și ^amêndoĭ ^^ăi ^cer ^a ^audi ^de ^ea ^numaĭ ^cu ^urechea.
23 „Dumnedeŭ ^știe ^calea ^cĕtră ^ea,
Și ^elŭ ^cunóscе ^locșulŭ ^ei ^de ^șĕdere.
24 Căci ^elŭ ^vede ^până ^la ^marginile ^pămîntului,
Și ^privĕșce ^tóte ^ce ^este ^supt ^cerŭ.
25 „Când ^dădu ^greutate ^vînturuluĭ,
Și ^cumpănĭ ^apele ^cu ^măsură;
26 Când ^dădu ^legĕ ^ploiĭ,
Și ^calea ^fulgerĕĭ ^sunetelorŭ:
27 Atunci ^o ^văzu, ^și ^o ^descrise,
Și ^pregătĭ, ^și ^o ^pĕtrunse;
28 Și ^dise ^omuluĭ: „Ițĭ,
Temerea ^Domnuluĭ ^este ^înțelepciune,
Și ^fugirea ^de ^rĕle ^este ^priceperea!“

Urmările celui ce se scoală a lui Iov.

29 SI Iov[a] urmă cuvîntarea sei pentru, și dise:
2 „O, de aș fi ^ca ^în ^lunile ^trecute,
Ca ^în ^dilele ^când ^mă ^păzĭa ^Dumnedeŭ!
3 Când ^a ^lui ^candelă ^strălucĭa ^preste ^capulŭ ^meu,
Și ^eu ^la ^lumina ^lui ^trecŭ ^prin ^întunerecĭ!
4 Ca ^în ^dilele ^^ămiĭ ^de ^la ^Dumnedeŭ ^în ^casa ^meă,
Când ^Atotputernicŭlu ^era ^încă ^cu ^mine,
Și ^copiiĭ ^mei ^erau ^în ^giurulŭ ^meŭ;
6 Când ^mĭ ^spălamŭ ^picĭóre ^cu ^smîntînă,
Și ^stîncă ^mĭ ^vĕrsa ^pîrĕe ^de ^untdelemnŭ!
7 Când ^eșĭamŭ ^la ^porta ^cetățiĭ,
Și ^mĭ ^gătĭamŭ ^scaunŭ ^în ^piață:
8 Tinerĭĭ ^mĭ ^vedĕamŭ ^și ^se ^ascundĕaŭ,
Și ^bătrînĭ ^se ^sculaŭ ^și ^stĕteaŭ ^în ^picĭóre;
9 Cĕĭ ^mari ^se ^abțineaŭ ^de ^la ^vorbă,
Și ^mâna ^o ^puneaŭ ^la ^gură;
10 Vocea ^fruntașilorŭ ^amuțĭa,
Și ^limba ^lorŭ ^se ^lipĭa ^de ^cerulŭ ^gurĕĭ ^lorŭ;
11 Urechea ^celŭ ^ce ^mĭ ^audĭa, ^mĭ ^fericĭa;
Și ^ochiulŭ ^celŭ ^ce ^mĭ ^vedea, ^mĭ ^dădea ^mărturiă;
12 Căci ^scăpamŭ ^pre ^cerșetorŭ, ^cari ^strigaŭ,
Pre ^orfanŭ ^și ^pre ^celŭ ^fără ^ajutorŭ;
13 Binecuvîntarea ^celuĭ ^ce ^era ^să ^piérdă ^venea ^preste ^mine,
Și ^făceamŭ ^cărarea ^o ^încĕpĕțînă;
14 ^Mă ^îmbrăcamŭ ^cu ^dreptate ^și ^mĭ ^era ^de ^vestmîntŭ;
Mantia ^și ^diadema ^mĕ ^era ^neprihănirea;
15 ^Ochiĭ ^eramŭ ^celŭ ^orbŭ,
Și ^picĭórele ^eramŭ ^celŭ ^șchiopŭ,
16 Și ^părintele ^eramŭ ^celŭ ^ce ^mĭ ^apĕramŭ ^pre ^celŭ ^ce ^nu ^mĭ ^eraŭ ^cunoscuțĭ;
17 Sfărîmamŭ ^fălcile ^celuĭ ^nedreptŭ,
Și ^din ^gura ^lui ^scotĕamŭ ^prĕda;
18 Și ^eu ^ziceamŭ: „În ^cuibulŭ ^meŭ ^voiŭ ^muri,
Și ^ca ^nisipulŭ ^voiŭ ^înmulți ^dilele.
19 ^Rădăcina ^mea ^se ^va ^întinde ^^în ^apă,
Și ^roua ^va ^sta ^nópte ^pe ^ramurile ^mele;
20 Mărirea ^mea ^se ^va ^reînnói,
Și ^arcul ^meŭ ^se ^va ^întări ^în ^mâna ^mea.
21 Mĭ ^mă ^ascultaŭ ^și ^așteptaŭ,
Și ^tăcĕaŭ ^la ^sfatulŭ ^meŭ;
22 După ^cuvîntarea ^mea ^nimenĭ ^nu ^mai ^vorbĭa,
Și ^asupra ^lorŭ ^se ^vedea ^ca ^o ^rouă ^cuvîntulŭ ^meŭ;
23 Mĭ ^așteptaŭ, ^ca ^pre ^ploiă,
Și ^își ^deschideaŭ ^gura ^cĕtră ^mine ^ca ^la ^o ^ploiă ^târdiă;
24 De ^le ^surîdeamŭ, ^nu ^li ^veniă ^a ^crede;
Cu ^lumina ^feciei ^lorŭ ^mĭ ^lucrŭ ^inimĭ.
25 De ^mergeamŭ ^eu ^ca ^să ^șĕdĕscŭ ^în ^fruntea ^lorŭ,
Și ^ședeamŭ, ^ca ^unŭ ^rege ^în ^mĭjlocŭlŭ ^armatei,
Ca ^mângâitorŭ ^alŭ ^celorŭ ^tristĭ.

30 Dară ^acumŭ ^cĕĭ ^de ^mine ^mĭ ^mai ^fărîe ^de ^ascĕră ^anĭ,
Pre ^ai ^cărora ^părinți ^mĭ-ar ^fi ^urîtŭ ^a ^i ^pune ^cu ^câiniĭ ^turmeĭ ^mele.
2 Și ^ce-mĭ ^folosiă ^puterea ^mâiniloră ^lorŭ,
Din ^care ^a ^perită ^mĭjlocŭ ^de ^a ^se ^ține ^tarĕ?
3 Scărgiĭ ^de ^lipsă ^și ^de ^fóme,
Rodiaŭ ^în ^pămîntŭ ^stĕrpŭ, ^de ^demultŭ ^pustiŭ ^și ^pustiŭ;
4 Tăiaŭ ^bolóca ^bălăriloră,
Și ^mădularĕ ^de ^jneapănŭ ^eraŭ ^pîrĕa ^lorŭ;
5 Din ^mĭjlocŭlŭ ^dereĭlorŭ ^eraŭ ^alungațĭ,
Se ^se ^scriă ^la ^ei, ^ca ^la ^unŭ ^fură;
6 Locuiaŭ ^în ^vălĭ ^spăimîntătóre,
În ^prăpăstiile ^pămîntului ^și ^ale ^stâncelorŭ;
7 Sbierau ^în ^rĕstĭșcuri,
Și ^se ^adunaŭ ^supt ^spinĭșuri;
8 Fiiĭ ^celorŭ ^fără ^nume ^și ^ai ^celorŭ ^nemaĭ ^pomenițĭ.
Cu ^lovituri ^de ^vărgă ^eraŭ ^alungațĭ ^din ^ceĭ ^pămîntŭ ^locuițĭ.
9 „Și ^acumŭ ^sunŭ ^ajunsŭ ^o ^cîntĕcŭ ^de ^ocĕrîre ^lorŭ,
Și ^de ^vorbă ^lorŭ!
10 Mĭ ^urîscŭ, ^mĭ ^stau ^departe ^de ^mine,
Și ^nu ^se ^sfiescŭ ^a ^mĭ ^scuipa ^în ^față;
11 Căci ^mĭ-^și ^desfăcu ^arcul ^și ^mĭ ^smĕri,

Și ^înfrînarea ^de ^la ^mine ^înaintea ^lorŭ.
12 Pre ^dreapta ^mea ^se ^ridică ^puiĭ ^de ^cĕlĕrașĭ,
Îmĭ ^împingŭ ^picĭórele,
Și ^își ^facŭ ^cărări ^de ^perire ^împotrivă-mĭ;
13 Îmĭ ^surpă ^cărarea,
Lucrŭ ^la ^perirea ^mea,
Fără ^să ^aibă ^cine ^se ^împiedĕce ^de ^ei.
14 Vinŭ ^ca ^prin ^o ^spărtură ^largă,
Se ^rostogolescŭ ^în ^mĭjlocŭlŭ ^ruinelorŭ.
15 Spaimele ^se ^întorcŭ ^asupra ^mea,
Îmĭ ^gonescŭ ^cinstea ^ca ^unuĭ ^vîntŭ,
Și ^mântuirea ^mea ^a ^trecutŭ ^ca ^unŭ ^nourŭ.
16 „Și ^acumŭ ^sufletulŭ ^meŭ ^se ^topĕsce ^în ^mine,
Mĭ ^aŭ ^apucatŭ ^zilele ^de ^necasŭ.
17 Nópte ^mĭ ^străpunge ^oseleleŭ ^mele,
Și ^durerile ^mele ^nu ^dormŭ.
18 Cu ^mare ^putere ^mĭ ^se ^schimbă ^vestmîntulŭ,
Mĭ ^se ^strînge ^ca ^gulerulŭ ^haineĭ ^mele.
19 Dumnedeŭ ^mĭ ^aruncă ^în ^tină,
Și ^semĕnu ^cu ^țărîna ^și ^cu ^cenușa.
20 „Strigu ^cătră ^tine, ^și ^nu ^mĭ ^răspunșĭ;
Stau ^în ^picĭóre, ^și ^mĭ ^privescĭ ^de ^departe.
21 Te ^faci ^crudŭ ^pentru ^mine,
Mĭ ^urîșĭ ^cu ^tăria ^mâniloră ^tale.
22 Mĭ ^ridicĭ ^în ^sus ^și ^mĭ ^faci ^să ^călărescŭ ^pe ^vînturĭ,
Și ^mĭ ^topescĭ ^ființa ^în ^vîrtejŭ.
23 Căci ^știu ^că ^mĭ ^vei ^da ^la ^morțĭ,
La ^casa ^unde ^se ^adună ^tóțĭ ^celĭ ^viĭ.
24 „Dară ^nu ^se ^întinde ^mâna ^la ^cel ^ce ^cade?
Și ^nu ^strigă ^elŭ ^în ^nevoia ^lui?
25 Nu ^plîngeamŭ ^eu ^pre ^celŭ ^ce ^trecea ^prin ^vremĭ ^grele?
Sufletulŭ ^meŭ ^nu ^se ^mîhnia ^pentru ^celŭ ^lipsițŭ?
26 Dară ^eu ^aștĕptamŭ ^binele, ^și ^mĭ ^venia ^răulŭ;
Nădăjduiamŭ ^lumina, ^și ^mĭ ^venia ^întunerecŭlŭ.
27 Fierea ^mea ^fierbe ^și ^nu ^se ^liniștesce,
Mĭ ^aŭ ^întîmpinatŭ ^zilele ^de ^necasŭ.
28 Mĭ ^umblu ^posomorîtŭ ^fără ^soare,
Mă ^ridicŭ ^în ^adunare ^și ^strigŭ ^de ^ajutoriŭ.
29 Sunŭ ^frate ^cu ^șacaliĭ,
Și ^tovarășŭ ^cu ^struțiĭ ^pustieĭ.
30 Pelea ^mea ^se ^înnegresce ^și ^se ^lapădă ^de ^mine,
Oseleleŭ ^mele ^se ^usucă ^de ^căldură.
31 Cîntarea ^mea ^se ^prefacŭ ^în ^tînguire,
Și ^sunetulŭ ^fluerului ^meŭ ^în ^plînsŭ ^de ^jale.

Şi frîulu Ţi lasă sudorĭ-mĭ;
18 O pleduriŭ se rădĭcĭ la drépta mea,
Şi vĕrsă ai degetĕlor gŏdĭrelu meu.
Şi ^descoperĭ acuşĭ-mĭ ochiĭ strĭcĭuniĭ
19 Cĕrurĭ mei o înfricĭ, [lorĭ;
Peptu meu o gătescu,
Ri, cei fără voiŭ o sŏcotĕsc!
14 Ce ghiarĕ'ĭ spărîiă mare strĭcĭunŭ,
Cu suetŭ se rŭtogŏlescĭ aci;
15 Spăimĕle mĭ înmulţescu,
De dĕrĭtoriŭ s'ă spulberătŭ prospĕrĭtatea mea,
Şi ca nĭcĭunŭ a trecutŭ fericirea mea.
16 Şi acumă se topĕsce în mine sufletŭlŭ meŭ,
Dile de întristare m'ăŭ cuprinsŭ!
17 Nóptea mĭ se strĭpungĭ oasele,
Şi rĕlele ce mĕ rodŭ n'aŭ astîmpĕrĭ;
18 Ĕle prin puterea lorŭ, c'aŭ fărîmătŭ vecmĭntulŭ meu.
Ĭĭ mĭ'ă strînsŭ ca gulerulŭ vecmĭntuluĭ meŭ.
19 Şi mĭ strîngĭ ca gulerulŭ vecmĭntuluĭ meŭ.
Ĭĭĭ mĭ'ă aruncatŭ în tină,
Şi amŭ ajunsŭ pulbere şi cenusă.
20 Eu strîgŭ cătră tine, şi tu nu mĭ asculţĭ;
Stau ĭnaintea-tĭ, şi nu mĭ vedĭ;
21 Crudŭ te-aĭ făcutŭ a pentru mine.
Cu tărĭ cĭocĭu mîniĭ tale mĭ urmărescĭ;
22 M'aĭ rădicatŭ, m'aĭ datŭ vîrtĭcĭuluĭ,
Ce sufĕresc furtunĭ mĭ topescĭ!
23 O scĭu, la mórte mĭ duc,
Locŭlŭ ^unde se vorŭ întorcĕ toţĭ oştiĭ vĭi.
24 Fără fĭeu celu strîmtoratŭ nu va întinde mîna sa?
Celŭ în peĭre nu va strîgă: Scăpare?
25 Oare n'amŭ plînsŭ pre celŭ amărîtŭ?
Pentru sufletŭ mĭ'ŭ mĭ-amĭ întristatŭ sfătuitulŭ?
26 Şi ĕrĭ ^cătrĭ-mĭ aşteptamŭ fericire, ĭată vĕ-nĭ întunerĭre;
Aşteptam lumina, şi întunerecŭlŭ cădŭ asupră mĭ.
27 Mĭĭnĭmĭle mele fĕrbŭ în sinŭ fără încetare;
Dilele suferinţeĭ mĭ'ăŭ cuprinsŭ.
28 ^Amblu îngrĭtŭ, dară nu de sórĕ,
Mă mĭ scolŭ în adunare, strîgă de ĭĭerĕ;
29 M'amĭ făcutŭ frate fiilorŭ şacalilorŭ,
Şi soţŭ struţilorŭ;
30 ^Pelea mĭ s'a înegrĭtŭ,
Şi ^oasele mĭ s'aŭ uscatŭ de ardóre;
31 De aceea în jale întorsŭ-s'a cĭterа mea,
Şi lerpa mea în tînguire de plîngĕre.

31 FĂCUŢĂMĬ legămîntŭ cu ochiĭ meĭ;
Dară cumŭ oşĭ fi cugetatŭ eŭ cĭntă la verŭ-o fecĭorĭ?
Dară ce ^sorţĭ de la Dumnedĕŭ din sus?
Ce moştenire de la Atotŭ-puternicŭlŭ din înălţĭmĭ!
Aŭ nu celŭ fără de Dumnedĕŭ se cĭamă strĭcĭunŭ,
Şi peĭre făcătorĭ de rĕle?
Aŭ ^n'a vĕdutŭ elŭ cĭile mele,
Şi să n'o numĕrătŭ elŭ tóţĭ paşiĭ meĭ?
De amĭ înşĭrătŭ cĭnĭ-va cu nemĭnunată,
Şi a alergatŭ pedorilŭ meĭ spre înşĭelăcĭune,
Cumpĕnescă-mĭ cu cumpĕnĭ dreptĕ,
Şi Dumnedĕŭ va cunóscĕ nesuinţĕlĭa mea!
De a părăsitŭ pĭrĭcĭulŭ meŭ cĭăcĭu,
Ĭar ochiĭ meĭ ^de s'a rătăcĭtŭ în urma mea,
Şi de s'a lipitŭ vr'o pete de mînĭle mele,
Atunce ^eŭ a mĭĭ semănatŭ eĭ, mĭĭncĭe
Ĭar altulŭ;
Ce amĭ cultĭvatŭ, dărîmătŭ-mĭ-se!
De aş fi amăgitŭ ĭnĭma mea de vr'o femeĭe,
Sau de amĭ păndĭtŭ la uşa ^aproapelui meu,
Atunce nevasta mea ^altuĭa să mĭ-o frĭcĭe în
Şi alĭĭ să se plece peste ea! [casa mea,
Căcĭ fapta ar fĭ rĭuşĭnĭe, ea ĭ ^mĭĭcĭune,
O ^fără-de-legĕ, pedepsĭtă de judecătorĭ,
Fĭ-va focŭ ce arĭ, care până la stricĭune
Şi ară pe de rădăcĭnĭ tóte rodurile mele.
De n'aş fi ascultatŭ dreptulŭ servitorŭluĭ meŭ
Sau alĭuĭa,
Când aĭ ^sĭ-mĭ ĭa dreptatea,
Ce voĭ face, dacă ^s'ară ridica Dumnedĕŭ
Şi de mĭ-ar cercetă, ce i-aşĭ răspunde?
Aŭ ^n'a Ĭa făcutŭ şi pre d'însul cĭnĭ
Şi nu Dumnedĕŭ pre mine, în mĭĭnĭcĭe mea?
Şi nu mĭ-a pregătĭtŭ ĭarăşĭ mĭĭnĭcĭe în mĭĭnĭcĭe?
De amĭ respinsŭ dreptatea vecmĭnĭlorŭ,
Sau celŭ ce ĭnvĕţătŭ mĭ-amĭ ĭĭertatŭ să fiu cu
De amĭ mâncatŭ singurŭ bucăţĭa mea, [credĕrĭle;
Şi din acĕea n'a mâncatŭ şi orfanulŭ,
(Dară ^de tinerĕţe amĭ crescutŭ elŭ ca unŭ
Şi de mĭĭcĭĭ ĭa ^eŭ a condusŭ);
Şi dacă vr'unulŭ muriĭ fără ĭmbrăcĭĭmĭnte,
De amĭ văzutŭ pre cĭne va perĭtŭ din lipsă
Şi de vecmĭnte,
Şi fără ^a mĭ-l binecuvîntă coĭle lui,
Şi de nu s'a încălzĭtŭ de lînĭle mĭĭcĭĭlorŭ meĭ;
De eŭ mĭ-amĭ cătă mână mea ^s'aspră asupra
Sciindu-mĭ ajutorĭ la judecată; [celuĭ,
Atunce să-mĭ pice mâna din spată,
Şi braţu'ĭ de să mĭ se rupă din încheĭătura sa.
Dară ^frica mĭ-amĭ fĭ pedĭtŭ de Dumnedĕŭ
Şi n'amĭ pututŭ face de mĭĭcĭune ea.

37 „Ĭo amĭ pusŭ înscrĭerea mea în scrĭŭ,
Ce ^n'amĭ dĭsŭ aurelŭ celŭ vrĕĭ cercetă:
Ĭo vrĕĭ înscrĭerea mea!
„Ĭo nĭ-amĭ înşĭrătŭ-o, pentru-că mĭ-ară
Ca unŭ cĭocĭu
Purtatŭ mĭĭcĭe a cĭĭnstĭtŭ-o mea mĭ-ară
Şi ca unŭ mĭĭnĭstru aş ^înaintă-o lui Dumnedĕŭ.
„Ĭo n'amĭ mâncatŭ în zĭlele mele,
Şi la lorĭ, pentru-că mĭĭnĭa trecŭ:
Ce n'a lucrătŭ în acestŭ ^cĭnstĭtŭ mea,
Şi pulberea în ochiĭ mĭ-amĭ aruncatŭ?
„Ĭo amĭ ^ascultatŭ de glasulŭ ^slugĭlorŭ meĭ,
Şi ^n'amĭ ĭĭertatŭ să vorbĕscă împotrĭva mea;
„Ĭo nĭ-amĭ ^ascunsŭ ^ca ^oamenĭĭ păcatele mele,
Ascunzîndu-mĭ în sînŭ vĭna mea;
„Ĭo amĭ ^temutŭ ^mulţĭmea cea mare,
Şi ^m'amĭ ^spăimîntatŭ de ^ocara familĭeĭ,
Şi nu amĭ ĭĭertatŭ să ĭĭes din ^ușa mea!
„Cine mĭ-ară ^da să fiu ascultatŭ!
Ĭată ^semnătura mea! ^A-lui-puternicŭlŭ să
Şi ^cartea ^pĭrîtĭnĭlorŭ mĭĭcĭ, [răspundă-mĭ,
„Pe umerĭ mĭĭ-o ^voĭ purta,
Şi mĭ-ară ^lega-o ca o dindemă.
„Calea-mĭ ^voĭ da de tóte mĭĭcĭĭle mele,
Ca unŭ domnŭ ^voĭ apropĭa de ĭĭel —
De ^n'amĭ ^stăpînĭtŭ sufletŭ-mĭ-ară mĭĭ,
Şi de ^n'amĭ ^chĭnuitŭ sufletulŭ ^vĕĭĭtorĭuluĭ meŭ.
Atunce ^mĭ-ară ^pedĭ ^spĭnĭ în locŭ de grîŭ,
Şi ^urzĭtŭ în locŭ de cocĭĭ!
Sfîrşitŭ-s'ară ^cuvîntele lui Ĭov.

32 Şi ceĭ trĭĭ bărbaţĭ ^încetară de a maĭ ră-
spunde lui Ĭov, cară ĭĭĭ ochiĭ lui ĕĭ ^sînt
^înţelepţĭ ^ĭĭĭ ^ĭĭĭĭ.

Furia lui Elĭhu.

2 Atunce se aprĭnse mînĭe lui Elĭhu, fiulŭ
lui Barachelu, ^Buzeulu, din nĭmĭlĭa lui Ram;
împotrĭva lui Ĭov se aprĭnse mînĭa lui, fĭindă-că s'a judecatŭ pre sĭnĭe maĭ drept decâtŭ pre Dumnedĕŭ! 3
Şi încă şi asupra celorŭ trĭĭ amĭcĭ ai lui se aprĭnse mînĭa lui, pentru-că n'aĭ ĭĭĭ ^ĭĭĭ ^ĭĭĭ ^

Voiŭ deschide buzele mele, şi voiŭ respunde;
21 Fiţa mi'i vorbi nu voiŭ crăta,
Şi pre mi'i vorbi nu voiŭ înşela;
22 Fiĭ-va înse lingurĭ;
Ale-fiĭ lotro chipiŭ mărit chĭ Făcătorulu meŭ!

33 DECĂ Iovu, rugatu-le ascultă cuvintele mele,
Şi în urechi tĕce cuvintele mele
2 Ecoĭ, deschidetu-voiŭ gura mea,
Limba începutu-a vorbi în gura mea;
3 Cuvintele mele vorŭ mărturisi înseptămă adevĕrată.
4 *Spiritulu lui Dumnedĕu m'a făcutu,
Şi sufletea A-totŭ-puternicului mi-u dete.
5 De potŭ, respunde-mi; [vieţă.
Răndueşte-te cuvĕrŭ-mi, fiĭ gata!
6 *Ecoĭ, eu şi tine sîntŭ ca înaintea lui Dumnedĕu;
Din lutŭ sîntŭ făcutŭ şi eu. [Dĕu,
7 *Ecoĭ, frica de mine nu te va spăimîntă,
Nici mîna mea nu va apăsa preste tine.
8 De, dişi'ai în auduluĭ meŭ,
Şi auduĭ'amŭ vocea cuvintelorŭ tale:
9 „Sîntŭ curatŭ, fără păcatŭ,
„Sînt fărŭ prihană, şi nicĭ o vină nu este în mine.
10 „Ecoĭ, elu caută cuvinte asupra-mĭ, [mine.
„Şi *mĕ socotĕşte ca unŭ vrăjmaşŭ alŭ seŭ:
11 „În butucă pune picĭorele mele,
„Şi păzĕşte toţi paşiĭ mei.*
12 Ecoĭ, 'ĭ respundŭ, fărĭ'asĕmĕnă n'ai dreptate;
Căci Dumnedĕu mai mare este decîtŭ omulŭ.
13 De ce te *cerĭ cu d'insulu?
Căci elu nu dă sĕmă asupra tuturorŭ de faptele sale.
14 *Dumnedĕŭ vorbesce o dată, şi de dŏue orĭ,
Dar n'a luatŭ sĕmă cuvĕrŭ în acestu chipiŭ.
15 'În visŭ, în vedere de nŏpte,
Cîndŭ somnulu adîncŭ cade preste ómeni,
Şi sĕĭ adormiţi în patulu lorŭ,
16 *Atunce elŭ deschide urechiă ómeniloră,
Şi le întipăresce învĕţăturile;
17 Ca să întorcă pre omŭ de la faptele sale,
Ca să scape pre omŭ de trufie;
18 Ca să oprĭască sufletulu seŭ de la perdere,
Şi ca viaţa lui să nu pĕrĭ de sabiă.
19 Elŭ se chinuesce cu durere pe patulŭ seŭ,
Şi tóte óselĕ lui cu sguduĭŭ mare,
20 *Sufletulu seŭ urîciosu pînea,
Şi pofta lui mîncarea cea mai aleasă;
21 Carnea lui pere văzîndu-se cu ochiĭ,
Şi óselĕ lui, cari nici se băteau, se ară
22 Sufletulu seŭ se apropiă de mormîntu,
Şi viaţa lui de îngerĭ pusetorĭ.

Dacă de se află la d'însulu unŭ tălmaciŭ,
unŭ cĭ'vĕrnicŭ,
Unulu din mulţe cîte vorbescŭ, ca să spună omuluĭ direptu sa,
Şi a-l se îndura de d'însulu, şi dîse;
„Apucă'lu, să nu se pogĕe în mormîntu,
„Amŭ găsitŭ eu cale de la cea;
Atunce carnea lui răsĕrĕsce mai multă decîtŭ în copilăriă,
Şi elŭ se întórce în dilele tinereţelorŭ sale.
Se rogă lui Dumnedĕŭ, şi elŭ 'l ascultă cu bunăvoinţă,
Şi vĕdĕ cu bucuriă feţa lui,
Şi resplătesce omuluĭ înapoĭerea sa.
Atunce elŭ cîntă înaintea oameniloră, şi dîse:
Păcătuiamŭ, şi direptulu strîmbătăţiamŭ,
Dar n'amŭ fostŭ resplătiţi după păcatele noastre.
Elŭ 'şĭ apăr'a sufletulu seŭ, să nu se pogĕe în mormîntu,
Şi viĕţa mea vede lumina.
Iată toţi acestea
Le face Dumnedĕŭ de dŏue, de trei orĭ cu omulŭ,
Ca să-şĭ apropie de la peire, [multă
Şi să fie luminat cu lumina vieţei.
Ia ascultă, Iovu, ascultă-mĭ!
Taci! şi voiu vorbi.
Dacă de ai cevă de spusŭ, respundemĭ;
Vorbescŭ! căci doresc să te îndreptezcŭ.
Ĕră de nu, ascultă-mĭ;
Taci! şi înţelepciune te voiŭ învĕţa.

Urmarea vorbei lui Elihu.

SI Elihu amŭ, şi dîse:
Ascultaţi, voĭ înţelepţilorŭ, cuvintele mele,
Şi, voĭ cĭ'titorilorŭ, audiţi-mĭ!
*Căci urechea cercetézĕ cuvintele,
Precumu gura gustă bucatele.
Să alegemŭ ce este dreptu,
Şi să vedemŭ între noĭ ce este bunŭ!
Căci Iovŭ a dîsŭ: *„Sînt fărŭ prihană,
„Şi Dumnedĕŭ 'mĭ ia dreptulu meŭ.
*„Pentru cu ajută dreptulu meŭ, sĕ trecu fără de mărturisire!
„Rană 'mĭ este fără vindecare, de şi sînt fărŭ
De ori şi ce greşelă Iovŭ. [fărădelege.
*Cine bea batjocura ca apă;
Care se însoţesce cu făcătorĭ de rele,
Şi umblă cu ómeniĭ cei reĭ!
Căci 'a dîsŭ: „Nimicŭ nu folosesce omuluĭ
„De a plăcé lui Dumnedĕu.“
Deci ascultaţi mĭ, voĭ bărbaţi cu pricepere în gurĭ!
*Departe de Dumnedĕu este rĕulŭ,
Şi de A-totŭ-puternicŭ, nedreptatea.

Ori dupre faptele omuluĭ 'l 'şĭ dă,
Şi dupre purtarea fie-cărŭia 'l resplătesce;
Ba, nu! Dumnedĕŭ nu condemnă pre nedrept,
Şi A-totŭ-puternicŭl nu 'şĭ-îmbată pre celŭ drepta.
Cine 'i dete stĕpînire asupra pămîntuluĭ?
Şi cine 'a întocmitŭ întregŭ locuinţa?
De nu 'şĭ va întorce cu totulŭ inimă sa,
Şi nu va culege la sînu-i suflarea şi respirarea,
Toţi ómeniĭ
Ar muri 'ndată ce 'i cuprinde morţea,
Şi omulŭ în pulbere s'ară întórce.
De aĭ pricepere, ascultă acésta,
Şi ia aminte la vorbele mele!
Poate să domnéscă cel ce urĕsce dreptulŭ?
Condamna-veĭ pre celŭ Prea-dreptŭ?
Pre celŭ A-totŭ-puternicŭ?
Care dice către regi: Netrebnicilorŭ!
Către domni: Ticăloşilorŭ!
Care nu 'i caută la faţa unoră mărimi,
Şi cu prisosire pre bogaţi nu-i mai multŭ decît pre sĕracĭ;
Căci 'i operile ale mîinilorŭ sale sînt şi toţi
Şi dîrdîie.
La mĭ-nŏpte chipiŭ, 'i în mijlocŭlu zilei, [mulţi,
Poporulŭ se scutură şi trece;
Fără silinţă despre cei tari.
Căci ochiĭ lui Dumnedĕu sînt cătrănaţi pe căile omuluĭ,
Şi vede toţi paşiĭ sei.
Nu este întunerecŭ, nici umbră a morţeĭ,
Ca unde să se ascundă făcătorulŭ de rele.
Căci nimu cercetézĕ că prisosire de dîle ori pre omŭ,
Pre a 'l trage înaintea lui, judecată.
*Cercetézĕ pre cei puternicĭ fără cercetare,
Şi pune pre alţiĭ în locurile lorŭ;
Căci 'şĭ cunóscŭ lucrele lorŭ,
Şi 'i întorce, cu pre ficĭorii de nĭ,
În nŏpte, şi ei sĕ sfărîmă;
Pre cĭ-i bate ca pre 'nfăcătorĭ de la ei,
Pentru-că 'şĭ abătură dela cale,
Şi nu băgară în semă cĕile sale;
Ca să 'i facă să ajungă strigarea celui nenorocitŭ,
Şi *să audă strigarea celui apăsatŭ.
Ce de ală linişte, cîndŭ pune pace? Şi
De-şĭ ascunde faţa, cine o póte vede?
Fie o semeţă, fie de unŭ poporŭ, fie de unŭ singurŭ,
Ca să împărăţescă domnitŭ, celŭ rĕŭ, [şi cursă.
Şi nu fiinţeze pentru ei.

Ore dîse Iovŭ către Dumnedĕŭ:
*„Sufer'amŭ, deré nu voiu mai păcătui?
„Ce nu înţelegŭ, învĕţă-mĭ;
„De amŭ făcutŭ nedreptate, nu voiŭ mai face.“
Ore! Răsplătesce-şĭ elŭ dupre cugetulu tĕu;
Dacă o vrei respinge sĕŭ o vrei primi, elŭ o va face!
Căci spune ce scĭĭ! [ceptĕşti, şi nu eŭ:
Vorbaţi cu înţelegere 'mĭ voiŭ dîce,
Şi voiŭ cercetă înţelepţiĭ va asculta:
*Iovŭ n'a vorbitŭ cu înţelepciune,
Şi cuvintele sale n'ară fostŭ înţelepte;
Ce Iovŭ fie încercatŭ cu desăvîrşire,
Căci a răspunsŭ ca unŭ tîlharŭ de rĕŭ;
Fiindcă a adausŭ păcatŭ păcatŭ;
Şi rîde de noĭ în faţa nóstră,
Şi înmulţesce cuvintele sale asupra lui Dumnedĕŭ.

Urmarea vorbei lui Elihu.

SI Elihu amŭ, şi dîse:
Socoţi dreptŭ acésta, cînd dicĭ:
„Sînt mai dreptu decîtŭ Dumnedĕŭ?“
Căci a dîsŭ: „Ce-ĭ folosesce dreptulu?
„De căştigŭ eŭ mai multŭ păcatŭ, decîtŭ cînd aşĭ păcta?“*
Voiŭ respunde şi la vorbele tale
Şi amicilorŭ tĕi cu tine.
Caută spre cerŭ şi vedĕ!
Uită-te la nŏri, cĭ vedĕ, cĕĭ mai înalţĭ sînt ei, decîtŭ tine!
De păcătuescĭ, ce faci 'Mĭ?
Şi de vorbescĭ fără-de-legĭ: tale ce potŭ face?
De multe, ce faci?
*De ĭ-ai dreptate, ce daĭ?
Sĕŭ ce primesce elŭ din mîna ta?
Numaĭ pre omŭ, semĕnelui tĕŭ, poţi se-lŭ vatămĕ ca răutatea ta,
Şi pre fiulŭ omuluĭ poţi folosi dreptatea ta.
*Cĕĭ înşeptă strigă pentru mulţimea apăsărorŭ,
Se tîngueşte de asupririle celorŭ puternicĭ;
Dară nici unulŭ nu dice:
*„Unde este Dumnedĕŭ, făcătorulŭ meŭ?
*„Care dăruesce pre ai sĕi cu cîntece nópte;
„Care 'mĭ-a făcutŭ mai multŭ decîtŭ dobitoacele pămîntuluĭ,
„Şi mĭ-a datŭ înţelepciune mai multŭ decîtŭ păsărilorŭ cerului?“
*Ei strigă pentru îngîmfarea celorŭ reĭ,
Dară nimenea nu 'şĭ respunde.
*Deŭ, Dumnedĕŭ nu ascultă deşertăciune,
Şi A-totŭ-puternicŭlŭ nu ia sĕmă.

14 'Ca sfîrșit mai puțină ființă, că nu-i
pasă de ea.
Judecata lu este înșelătoare lui,
"Așteptă-l!
16 Dară, fiindcă-ți mânia sa nu 'pedepsească pe
dară;
Și elu cu foc sumă la fără-de-legea ieșă.
15 'De aceea Iovă deschide gura cu deșertăciune;
Și rostește multe cuvinte fără înțelesu.
Strămută cuvinte lui Elihu.
36 Și Elihu urmă, și ziseă:
2 Așteptă puțină, și voiu ți voiu arăta;
Căci încă mai sunt încă de vorbită pentru Dumnedeu.
3 Voiu departe 'mi sumu adusu dorințele mele
Și voiu îndreptăți pre Făcătorulu meu.
4 Și fi sigură, fără îndoială mele sunt fi cuvintele mele;
Cine cu scințiă deplină este cătă-ți servește.
5 Iacă, Dumnedeu este mare, și nu disprețuiește pre nimenea,
'Este mare prin tăria înțelepciunei sale.
6 Elu nu pre celu rea nu îl lasă să trăiască,
Și celoru năpăstuiți le face dreptate.
7 'Elu nu-și trage ochii săi de la celu drepta.
Ci i pune pe tronu, cu regi;
Iar, elu îi pune pentru totu-dă mai ridicați;
8 Și 'cându sânt încuiați cu lanțuri,
Prinși în funiile năpăstei,
9 Li pune înainte faptele lor,
Și fărădelegile lori, că curi s'ai semețiți;
10 'Li deschide urechia spre îndreptare;
Și îi dice, să se întoarcă de la rele.
11 De ascultă și se supună,
'Și 'întârnesc ființele lori cu fericire,
Și anii lori cu bucurie;
12 Eră de nu ascultă, cadă de sabiă,
Și moră prin neștiințe;
13 Iar, cei necredincioși 'îngrămădesc mâniă în mânia sa.
Nu se rugă, cându elu 'i încuiă;
14 'Mori de tinerî,
Și petrecă viața între cei desfrânați.
15 Pre celu sufernndu îl scapă prin suferința sa;
Prin năpăstea deschide urechia sa.
16 Pre cine ațâră cu-adevărat îl scosă din gura apăsării
'La locu largă, unde nu este sumeță,
Și 'mesa ta ară fi încărcată cu 'grăsime.
Dară tu ai fi sumțit pe deplină lucrulu celui
Cărui judecata și dreptatea îi-ai apucat.
Și ca să nu fugească să nu te ia
Cu 'grămadă mare de răscumpărări să nu te
înșelăciască!
Căci 'cine-va dice elu în stimă averea ta
Nu! nici aurulu, nici tote tesaurele avuției!
Nu-ți dori nopțea,
Când popărlori din locurile!
Păzește-te de a te mai 'întorce la acestă
singură pricină,
Căci ăsta l'ai ales să 'înlături mai bine decât
durerea suferinței.
Iacă Dumnedeu este mărește în puterea sa;
'Cine dă învățătură ca elu?
'Cine-i prescrie calea sa?
Și 'cine-i poate dice:
„Tu faci nedreptate?"
Aduți stea gândește-te a 'înălța faptele lui,
Pre cari oamenii le disprețuiesc.
Toți oamenii le văd,
Fie-care îl privește de departe.
Iacă, Dumnedeu este mare și noi 'l privim
'pricepe.
'Numerulu anilor săi este greu de aflată,
Căci 'răspândește picătă stropilor sei;
'Norii o varsă,
Și o picură asupra oamenilor cu îmbelșugare.
Cine pôte pricepe răspândirea norilor),
Și bubuitulu cerului sei?
Iacă, acesta 'răspândește în jurul lui lumina sa,
Acoperă vârfurile fundului mărei.
Iar, 'prin ele judecă pre popăre;
Și 'dă de mâncare cu îmbelșugare.
Elu 'acoperă 'în mâinile sale fulgerulu,
Și-lu ațâră asupra celui ce îl împiedică.
'Tunetulu său 'îl dă de veste.
Până și turmele prevestesc apropierea furtunei.
De la auzirea acestui se cutremură lumea,
Și sare din locurile ei.
Ascultați bubuitulu tunetului său,
Și resunetulu, ce ese din gura lui!
Prin tote cerurile duce fulgerulu său,
Și-lu duce până în marginile pământului.
La urmă-i se aude 'unu bubuitu;
El 'tună din măreția sa vâce;
Și fulgerele nu le opresce, îndată ce resună
vâcea sa.
Dumnedeu 'tună din minunata sa vâce,

Elu face 'lucruri mari, nepătrunse de noi:
Elu dice omătului: „Tu pe pământă!"
Așa și torni și ploilorî mari ale puterei sale;
Legându astfel mâna omului,
'Ca toți să cunoască lucrarea sa.
Atunci fiările 'se ragă în pescerea lor.
Și se ascundă în colțișurile lorș.
Vântulu vinerei vine furtuna,
Și de la nâgă-rele frigulu.
Prin suflarea lui Dumnedeu se face ghiața,
Și apele cele mari le se strâgă.
Elu sărce cu norii grâu scumpetea lui;
Și împrăscie pregiuru grâu lumina sa.
Ei se dâncă după a sa cârmă, după voința
sa,
Ca să 'împlinâscă tâte, cele ce le ordonă,
Pre la fața pământului:
'Fie dâcă spre binele lor, fie spre mustrare,
Fie spre îndurare le încheie.
Iacă, ascultă acestea!
Stă, și 'ține minte la minunile lui Dumnedeu!
Ore știi, cum Dumnedeu rânduiește ploile,
Și face să strălucâscă din el fulgerulu său?
Ore cunoscă împărțirea nâorilor,
Minunile 'sale Desăvârșite în înțelepciune?
Ori cum se mâhnesc hainele tale,
Când se înăbușe pământulu de sudore?
Ori cu 'întinde ca 'i cerulu cortinele,
Ca unu turnu ca o oglindă turnată?
Învățâ-ne ce-i-am putea spune?
Căci nu putem vorbi nimică din întunerecu
nostru.
Cine va spune celui ce vorbesce?
Ori e omulu, ce dăcesce perțirea sa?
Și acum nu vedă nu soarele lămâia ora ru
sită, ce curgă în cerin,
Până când vine vântulu trece, și-lă curăță.
Așa în auriță vine de ciue aurore;
O mărire înspăimântătore a lui Dumnedeu!
Pre Atotu-puternicul 'nu-lu aflăm
'Mărita în putere și judecată, plină,
Și plină de dreptate, elu nu respunde nimenui.
Și acestă împrejurare, 'cumpănesc-o de dinsulu,
Înțelepții, toți înțelepții, nu-și pot vedă.

(Continuarea 'în tâtesa cătră Iacob)

38 Atunci Iehova respunse lui Iovă 'din
furtună, și dise:
2 'Cine este celu ce întunecă sfatulu
Prin cuvinte fără scințiă?
3 Încinge-te 'lucrurile răspunde-mi, ca un bărbată;
Eu voiu te întreba, și tu să mă înveți!
'Unde erai, când eu întemeiam pământulu?
Spune, de ai pricepere!
Cine a hotărâtu măsurile lui, de scii?
Sâu cine a 'tesut mătura lui?
Pe ce stâlpi ogeacurile temeliei sale?
Sâu cine a pusu pâtra lui unghiulară,
Când cându stelele dimineței cântau în
cheru,
Și toți 'fiii lui Dumnedeu scoteau strigăte
de bucurie?
'Cine a închisu marea cu porți,
Când, eșă gâtă mitra mumei se
năștă?
Când 'i dădui nori de veștmântă,
Și întunerecu drepți fașă,
Când i 'hotărâi lucrarea,
Și-i am pusu porți și zăvore,
Și am disu: 'Până aicea să vii, și mai departe nu
Și aicea 'întregă-se mândreța valurilor tale.
'Ordinat-ai tu vr'odată dimineței?
Sâu învățat-ai tu aurorei locurile ei?
Ca să apuce de marginile pământului,
Și să scuture 'rei de pe elu:
Când-colo pământulu, ca argilă se lută,
Și ese ca pe fiindu-i o vestmântă;
Ca să oprâscă celoru rei 'lumina lor,
Și să nu fiăgă mai 'înălțată rădăcină spre
'a înălța la vederea mărei. [jefe
Sâu 'ai intrat pe fundulu adâncului?
Deschisu-ți-au 'porțile morței?
Și vădut-ai porțile umbrei morței?
Cuprins-ai întregulu pământ cu ochii?
Spune-mi, ori tote le scii!
Unde este calea unde locuiesce lumina? 19
Și unde-și are locuțu întunerecu?
Ca să le poți la hotarele lori,
Și cunoscă cărările casei lori le cunoscă:
De ai scii, căci atunci erai deja născută,
Și este numerulu zilelorî tale?
Ventri până la 'tesaurele omătului?
Și vădut-ai tesaurele grâdinei?
Și tu ce-ți le-ai păstrată pentru timpulu strâmtorărei?
Pentru ziua de luptă și de resbelă.
Pe care cale se împarte lumina? 24
Sâu împrăștie vântulu de resărită pesta pământ?
Cine 'deschide scorgerile torențului de ploie, 25
Și calea fulgerului?
Ca să plâie preste pământulu nelocuită,
Preste deșertulu, liperi de omeni.
'Ca să sature sălbăticiunea cea uscată,

Şi să fugă să rămână celŭiă ertat.
28 Cine este părintele ploiĭ?
Sŭu cine a născutŭ picăturele rŏuĭ?
29 Din ale cui sînu a eşitŭ ghiaţa?
Sŭu brumă cerească cine a născutŭ?
30 *Apele* care se ascundŭ ca *pe* o pétră,
Şi faţa adîncului se 'lăgă.
31 Prinde-vei tu legătorile 'Pleiadelorŭ?
Sŭu deşchide-vei tu lanţurile Orionelui?
32 Aĭ tu fi-vei în stare a scóte constelaţiile la timpulu lorŭ,
Şi Ursa Mare cu fiiĭ ei tu o vei conduce?
33 Cunóscĭ tu rînduelile cerului?
Hotărîrĭle lui domnéscŭ se pŏtu pămîntă?
34 Ridica-vei tu vóce ta către norĭ,
Ca să te acopere mulţimea apeĭ?
35 Aĭ tu trimesŭ fulgerŭ ca să jŏacĕ,
Să-ţĭ dică: Iacă-ne?
36 'Cine puse înţelepciune în rărunchĭ?
Sŭu cine dă pricepere minţeĭ?
37 Cine numără norĭĭ prin înţelepciune sa?
Şi bóte cerului, cine-i răsbóră?
38 Ca se adună prăfuire şi se lăbădă,
Şi brazdele se prindă.
39 'Tu óre vînezĭ leŏĭ pentru sa?
Sŭu ai dată tu sînŭ leuluĭ tinerĭ?
40 Candŭ stau culcaţĭ în vizuinele lorŭ,
Şi o aşteptă, pîndindu-o în tufărĭ.
41 Cine dă corbuluĭ hrana sa,
Cîndu puiiĭ aĭ strigă către Dumnedeŭ,
Rătăciţĭ fără mîncare?

39 'Ştĭĭ tu cîndu nasc caprele sălbatice?
Păzescĭ tu fătăturile cerboaĭcelorŭ?
2 Numeri-vei tu lunile ingrăşerei lorŭ,
Sŭu scĭ tu timpulu fătăturiĭ lorŭ?
3 Ele îngenunchiază, fiiĭ lorŭ scapă,
Şi se ugurăsc de durerile sale.
4 Fiiĭ lorŭ se îngraşă, crescŭ supra cerĭĭ,
Se duc, şi nu se maĭ întorc la dînsele.
5 Cine a lăsatŭ libertĭ măgăruluĭ?
Şi cine a deslegatŭ frînele asinuluĭ sălbatecŭ?
6 'Căruia fumă dată descretulŭ drepturĭ casă,
Şi sărăturĭ drepţĭ locuinţă?
7 Lui 'şi rîde de vuetulŭ cetăţiloră,
Şi nu audă strigările mînătorĭuluĭ;
8 Cercă munţiĭ în munţiĭ săĭ locuinţa sa,
Şi-şĭ caută păşune ori unde.
9 Óre ţĭ va lăcea 'rămătorulŭ de bunăvoiă?
Pune-va-se el la culcuşu tăŭ?
10 Pune-vei legea la brazdă rămătorĭuluĭ cu frînă?
Grăpa-va el văile în urma ta?
11 Încrede-vei-te în mărea sa putere,
Şi lăsa-vei în lucrulŭ săŭ greutatea ta?
12 Ai tu credinţă în sămînţa ta?
Adŭna-vei pe arĭa ta?

13 Şi lăsa-vei în lucrulŭ săŭ greutatea ta?
Lăsa-te-vei pe tine pentru căruţulŭ cerealelorŭ tăĭ?
14 Şi o va aduce el în arĭa ta?
Aripa struţuluĭ bate fără tărĭe,
Dară óre este aripa sŭu pana cucoşĭlorŭ?
15 Elu încredinţădă pămîntuluĭ ouăle sale,
Şi lasă ală se încălzéscă în rărîne;
16 Şi uită, că piciorulŭ le pŏte călca,
Şi că fiarele câmpuluĭ le pŏt sfărîma.
17 Dară 'cătră ei gîndŭ nu are,
Şi ală sĭ ei sunt;
Lucrŭlŭ-i este zadarnicŭ, nu gîndŭ nicĭ o grijă de ei;
18 Căci Dumnedeŭ l'a lipsitŭ de înţelepciune,
Şi nu i-a 'dată pricepere.
19 Acŭm-iĭ! candŭ se ridică,
Rîde de calŭ şi de călăreţulŭ seŭ.
20 Tu daĭ putere calului?
Tu îmbrăcaĭ gîtulŭ seŭ cu sbor mîndru?
21 Tu-lĭ faĭ se sară ca lăcusta?
Că de măreţĭ şi înspăimîntătore e nechezatulŭ seŭ!
22 Pămîntulŭ pămînteştĭ, şi sare-lĭ de pretenĭa sa,
23 Se repede asupra celorŭ înarmaţĭ,
Şi rîde de temere, şi nu tremură,
24 Nu dă îndărăpte înaintea săbieĭ;
Căcĭ săgeţile ţiuieră deasupra luĭ,
Şi suliţe şi lăncĭa lucesc.
25 Fierbînte gonindŭ, sapă pămîntulŭ cu furiă,
Şi nu are de răspŏrŭ, de îndată ce resună trîmbiţa;
26 La sunetulŭ trîmbiţeĭ grăe-a dicĕ: Hahŏ!
Din departe miroséă lupta,
Fărmecelŭ căpeteniilorŭ şi strigarea armatei.
27 Ală prin înţelepciunea ta sboră sĭlnicŭ,
Şi-şĭ întinde aripi ca să'ĭ ia năĭă-şĭ?
28 Óre din ordinele tale se rădică vulturulŭ,
Şi-şĭ clădesce cuibulŭ seŭ pe înălţimi?
29 Elu locuesce şi nóptea pe stîncĭ,
La dinţenii stîncelorŭ şi pe locurĭ tarĭ;
30 Căută descoperire cu prédă;
Pe care ochĭ săĭ o vădă de departe;
31 Puiiĭ seĭ 'ĭ sucă sîngele,
Şi 'unde sînt morţĭ, acolo este şi elu.

Răspunsulŭ lui Iova la mustrarea lui Dumnedeŭ.

40 Şi urmă Iehova, şi dîse lui Iova:
2 Maĭ voescĭ să te 'judece cu Atotŭ-puternicŭlu, tu, ţîitorulŭ seŭ?
Mustrătorulŭ de Dumnedeŭ, voescĭ ală să răspundă?
3 Atunci răspunse Iova lui Iehova, şi dîse:
4 Iacă, sînt prea mică; ce să-ţĭ răspundu?

Mîna mea voiŭ pune mĭnă mea la gura mea.
5 Unŭ-mĭ-aĭ vorbĭtŭ, dară aŭ voiŭ maĭ răspunde,
Sŭu de două orĭ, dară nu voiŭ maĭ adăugi.

Cercetarea a doua a lui Iehova.

6 Şi Iehova răspunse lui Iova din furtună, şi dîse:
7 Încinge-ţĭ cópsele tale ca unŭ bărbatŭ,
Eu te voiŭ întrebă, şi tu mĭ vei învăţă!
8 Ai tu dóră voiŭ să frîngĭ dreptatea mea,
Condamna-mĭ-vei, spre a te îndrepta?
9 Ai tu braţŭ ca a lui Dumnedeŭ,
Şi tunĭ tu cu vóce ca dînsulŭ?
10 Te îmbracă-te, înspăimîntătore şi măreţe,
Şi te îmbracă cu podóbă şi strălucire!
11 Revarsă-ţĭ mîniile tale;
Vezĭ pe toţĭ mîndrĭĭ, şi-ĭ doborĭ;
12 Vezĭ pe toţĭ mîndrĭĭ, şi-ĭ smereşte,
Şi calcă pe toţĭ pe cei răĭ!
13 Ascunde-ĭ pe toţĭ în gulbure;
Leagă lor ochĭĭ-e cu întunerecŭ!
14 Atunci voiŭ mărturisĭ şi eu ţĭ laudă ta,
Că dreptatea ta póte să te mîntuéscă.
15 Iacă Behemotulŭ, pe care ca şi pre tine
Eu l'amŭ făcutŭ,
Ce mîncărĭ érbe ca boulŭ!
16 Iacă vaĭă, ce putere în rărunchĭ sĭ!
Şi ce tărĭe e în mușchĭ viĭ-rĕlor sale!
17 Elu nuĭeĭ códa sa ca unŭ cedru,
Şi nerviĭ rărunchĭlorŭ sĭ sînŭ întrețesuţĭ;
18 Oasele sale sînt ţevĭ de aramă,
Şi mĭdŭlŭ sĭ ca drugĭ de fĕrĭ;
19 Elu este capŭ-d'opera lui Dumnedeŭ;
Făcătorulŭ seŭ i-a dăruitŭ sabia sa.
20 Munţiĭ i 'aducŭ hrana sa,
Şi tóte fiarele câmpuluĭ joacă ală;
21 Sub frunzĭ de umbră se culcă,
În ascunsulŭ trestiei şi mlaştinei.
22 Umbrele pădurĭĭ îl acoperŭ cu umbra sa,
Salcîmiĭ pîrîuluĭ îl înconjură.
23 Iacă, de se trage riulŭ, elŭ nu se înfricoşéză,
Are îndrăsnélă, chiară dacă Iordanulŭ până în gura sa s'ară rădica.
24 Cine-lŭ va înconjură sĭ-lŭ ială în faţă!
Cu înşelătorĭ strîngĭ-i-ar cineva?

41 'Tragĭ-vei 'Leviatanulŭ cu undiţa?
Sŭu prinde-vei limba lui cu funiă?
2 Turna-vei-ĭ papură prin nările lui,
Sŭu străpunge-vei cu cîrligulŭ falcile sale?
3 Îţĭ va face el multe rugĭuninĭ?
Ţĭ va vorbi óre cu blîndeţă?
4 Încheia-va legămîntŭ cu tine,
Ca să-lŭ ĭeĭ sĭ pentru totdĕuna?
5 Jucă-va-ĭ ca ală ca cu o pasere?
Sŭu lega-vei pre ală ca unŭ jŏcŭ, spre bucuria copiloră tăĭ?
6 Negustorĭĭ potĭ óre-a-lŭ împărţĭ între dînşiĭ?
Împărţi-vei pielea lui cu ţepuşe,
Sŭu capulŭ seŭ cu undiţe pescăreştĭ?
7 Pune mîna ta pe dînsulŭ!
Vei ţĭnè o minte, şi nu 'ţĭ va maĭ veni voea să mărturisĕscĭ lupta!
8 Fiiĭ, nădejdea-ĭ este perdută; nu amĭgĭtŭ!
Cădŭ numaĭ la pămîntŭ ală!
9 Cine este crud de ajunge, ca să-lŭ întărîte,
Dară cine va pune mîna înaintea mea?
10 'Cine mĭ-a îndatorată, ca să-ĭ răsplătescŭ?
Tóte cerurile sunt ale mele!
11 Nu voiŭ tăcè de membrele sale, nicĭ de puterea sa,
Şi nicĭ de frumuseţa armăturiĭ sale.
12 Cine póte dăsveli pŏla vestmîntuluĭ seŭ,
Cine se póte apropiă de înşăluita sa dinţaturĭ?
13 Cine póte deschide canaturile gurei sale?
Jĭrurile dinţilorŭ sĭ,
Cătră sine de înspăimîntătore!
14 Mîndrăstele părţĭ ale solduluĭ sĭ,
Strînsŭ legate ca cu scut sigilat.
15 Se ţĭnŭ unŭ de altŭ;
Aşa că aerulŭ nu le străbate;
16 Ele de altă lipite.
Sînt prinse între d'însele, şi nu se despărtă.
17 Strănutulŭ lui face să strălucéscă fulgerulŭ,
Şi ochiĭ lui sînt ca gĕna dimineţeĭ;
18 Din gura lui ală ieşescŭ flăcărĭ,
Se scapă scînteĭ de focŭ.
19 Din nările lui eşe fumŭ,
Ca dintr'unŭ vasŭ, ce dă la clădare fierbĕndŭ.
20 Suflarea lui aprinde cărbunĭ,
Şi flăcărĭ ală din gura lui;
21 La cerbicea lui locuesce tăriă,
Şi turmă pĕşcre înaintea sa.
22 Muchiĭ sei cărnoşĭ, bine închegaţĭ,
Stau ca turnaţĭ în d'însulŭ, neclintiţĭ.
23 Anima lui este tare ca pĕtra,
Tare ca o pĕtră stătătóre de móră.
24 Cîndŭ ală se ridică, sîntŭ înspăimîntaţĭ,
De uimire ală din sfărîmă.
25 Cela ce ar ajŭnge la elŭ cu espĭa?
Nu-lŭ prindŏ săbiĭ lucrate, nicĭ săgeţĭ, nicĭ pavăce.
26 Pentru elŭ fierulŭ este ca pĕiŭ tocĭ,
Şi aramă lemnĕ putredŭ.
27 Săgĕta nu-lŭ face să fugă;
În pĕtră se prefacŭ pentru elŭ pietrele ţeseleĭ.
28 Plĕvă pentru d'însulŭ este ghioga;
Şi de sgomotulŭ flămîndei îşĭ rîde.

30 Pentru fiecare scrierile suptă d'inevăţă,
Ce bună sunt ca grupi în glodu.
31 Ca o dă locu să ne chivotească adîncurile,
Şi gîndirea mească întrînsă amestecă de rămă.
32 Elu face strălucirea mării ca dupt d'inevăţă,
Şi adîncurile ar părea că sunt de cărunţă.
33 Nimică nu i se asemăna pe pămînt;
Este făcută, să nu aveasă frică:
34 Privească tu despre tăte înalte celu
pretutindine.
Este regele tuturoră răpitorilorŭ.

Josă se mărturisesce de grăbire.

42 ATUNCEA Iosă respunse lui Iehova, şi
2 Sună, cu „tăte în pupă,
Şi se bucurară-tele mărunte ca se păte împărţiri.
3 „Cine este cărţă ce înconjoară ţărinile cu nesfîrşire?
Iată, vecinumu de cele ce nu înţelegeamă,
Lucrare mai înalte decîtu mine, pre care
nu le pasemu pătrunde.
4 Ascultă, rogu-te, şi să sărbătoresc;
„Te voiu întrebă, şi tu învăţă-mă!
5 Cu auditu urechilorŭ eule auzisemu de tine,
Dară acumă şi ochiulŭ meŭ te vede;
6 De aceea mi ²lepăd cu cenuşă,
Şi mă căsesc în pulbere şi tenigă.

Mărturisirea căinţei lui Iosă.

7 Şi după ce vorbi Iehova aceste cuvinte
către Iosă, ţise Iehova către Elifaţ, Temanulŭ: Aprinsă-s'a mînia mea asupra ta
şi asupra celorŭ doi amici ai tei; căci voi
n'aţi vorbitŭ aşa de drepte de mine, ca ser-
8 vulu meu Iosă. Şi acumă luaţi-vi ²şapte

boi şi şeptă berbeci, şi ³mergeţi la servulu meŭ Iosă, şi aduceţi-i olocaustele pentru voi; şi servulu meŭ Iosă, se va ³ruga pentru voi; căci pe elu voiu priimi, ca să nu vi facă
pre nebăgătorilorŭ nesocotinţa voastră; căci voi n'aţi
vorbitŭ dreptu de mine, ca servulu meŭ Iosă.
Deci se duseră Elifaţ, Temanulŭ, şi
Bildad, Şuhitulŭ, şi Ţofar, Naamatulŭ, şi
făcură precumu li ţise Iehova; şi Iehova
bineţinu pre Iosă.
9 Şi Iehova sc'bineţinu pre Iosă cîndu se rugă pentru amicii sei; şi Iehova rotundă îndoitulŭ lui Iosă tăte cîte are
10 sunt. Atunci veniră la d'însulu ²toţi fraţii sei, tăte surorile lui şi toţi cunoscuţii sei de mai ³nainte, şi mîncară cu d'însulu
pîinea în casa lui, şi compătimiră pre
d'însulu, şi îl mîngîiară de tote relele, pre
cari Iehova le adusese preste elu; şi fie-
11 care-i dete cîte o ²bucată şi cîte o ³cercelă de aurŭ.
12 Şi Iehova bineţinu pre urmele lui Iosă mai
mult de cîtu cele dîntîi ale sale.
Aşa Iehova bineţinu pre urmele lui Iosă
de pe urmă a cel Iosă, decîtu pre cele dîntîi;
şi el avu ²patrusprezece mii de oi, şase
mii de cămile, şi o mie de pluguri de boi
şi o mie de mame. ³Şi avu şeptă fii şi trei
fete; Şi elu dădu numele celei dîntîie, Ieminei;
şi numele celei a dóua, Kesiei; şi numele
celei a treia, Kerenu-Hapuţu. Şi nu se
află în tote ţerile femei atîtu de frumóse
ca cele fiice ale lui Iosă; şi tatăle lorŭ li dădu moscenire între fraţii lorŭ.
16 Şi Iosă ²trăi după aceea şase-decî de ani,
şi vădi pe fii sei şi pe fiii fiilorŭ sei, patru generaţiuni. Şi muri Iosă
bătrînŭ şi ²săturată de ţile.

CARTEA PSALMILORU.

PSALMULŬ 1.

1 FERICITU ²bărbatulŭ, care nu ³umblă în
sfatulŭ nebăgătoriloru,
Şi în calea păcătoşiloru nu stă,
Şi ³în scaunulŭ batjocoritoriloru nu şede:
2 Ci în legea lui Iehova este ²plăcerea lui,
³Şi în legea lui cugetă diua şi nóptea.
3 Acela este ca pomulŭ ²sădită lîngă curgă-
tóre apeloru,
Care ³rupulŭ seŭ îlu dă la timpulŭ seu,
Şi a cărui frundă nu vestejesce,
Şi totŭ ce fiu face ²prosperădă.
Nu aşa sunt nebăgătoriĭ!
Ci ca pulbere, pre care o spulberă vîntulŭ.
De aceea nebăgătoriĭ nu se vorŭ pute ţine
în judecată,
Nici păcătoşiĭ în adunarea dreptiloru;
Căci ²Iehova cunósce calea dreptiloru,
Dară calea nebăgătoriloru va peri.

PSALMULŬ II.

DE ce ²s'aŭ întărîtată popórele,
Şi națiunile cugetă deşertăciune?
Regii pămîntului s'aŭ ²sculată,
Şi mai mulţi împăraţi se sfătuescŭ,
Asupra lui Iehova şi asupra ³Unsului seu,
zicendŭ:
„Să rumpemŭ legăturele loru,
Şi de la noi frînele loru!“
⁴Cela ce locuesce în ceriu ³râde,
Domnulŭ îşi bate joc de d'înşii;
Atunci va vorbi cătră d'înşii cu mînia sa,
Şi în spăimîntarea sa îi va spăimîntă:
„Eu aşi, dise-va-elu, ²pre regele meŭ
Pe Sionu, ³muntele meu celu sfîntă.“
Voiu predică ²legiuinţa lui:
Iehova a dîsu cătră mine:
„Tu eşti ³fiulŭ meŭ,
Astăţi ⁴te-amŭ născută.
Cere de la mine;
Şi voiu ²da popóle ³drept moscenire,
Şi marginile pămîntului drept ⁴stăpînire:
Tu ve vei sfărîma de fiarŭ ²cu sceptru,
Ca unu vasŭ olariulŭ ³le vei sfărîma.“
Acumă, regilorŭ, înţelepţiţi-vă,
Lăsaţi-vă, judecătorĭ ai pămîntului!
²Serviţi lui Iehova cu frică,
Şi ³cutremuraţi-vă ⁴cu cutremurŭ!
²Sărutaţi pre Fiiu, ca să nu se mînie,
Şi să nu perdeţi în cale;
Căci ³mînia lui curendu se aprinde;
⁴Fericiţi pe toţi, cari se încredŭ într'însulŭ!

PSALMULŬ III.

Un psalmu alu lui Davidu, cîndu fugea dinaintea lui Absalomŭ, fiiulŭ seu.

1 IEHOVA, ²cătă de mulţi sînt neamicii mei!
Mulţi se ridică asupra-mi.
2 Mulţi qicu de sufletulŭ meŭ:
³„Pentru Dumnedeu nu e nici unŭ ajutoru la
Dumnedeu, Sela.“
3 Dară tu, Iehova, eşti ²scutŭ în jurulŭ meu,
Mărirea mea, şi ³înălţătorulŭ capului meu.
4 Cu vocea mea mă strigaiu cătră Iehova,
Şi ²el mi-a respunsŭ din ³muntele seu celu
sfîntă. Sela.
5 Eu mă culcaiu şi adormiiu,
Deşteptatu mi-amŭ, căci Iehova mă ²sprigi-
neşte.
6 Nu mă voiu teme de miriadele popórelorŭ,
Cari, ²de ²tăte părţile ²aşăzată-mi se pun împrejuru.
Scóle-te, Iehova, ajută-mi, Dumnedeule
meŭ,
Căci ²tu ai bătutŭ pre tăţi pre toţi neamicii
Dinţii nebăgătoriloru ²ai sfărîmată. ³ [mei;
7 La Iehova este mîntuirea,
Preste poporulŭ tăŭ este bine-cuvîntarea ta.
Sela.

PSALMULŬ IV.

Mulţămiri de căutare şi sfătuire. Unu psalmu alu lui Davidu.

RESPUNDE-mi, cîndu ²strigu, Dumnedeulu
dreptăţei meleĭ!
În strîmtorare la locŭ largŭ m'aĭ scosu;
Îndură-te de mine şi ascultă rugarea mea!
O voi, fiiĭ ²omeniloru! până cîndŭ mă-
rirea mea se ³va batjocori?
Până cîndŭ veţi iubi deşertăciunea, şi veţi
căuta minciuna? Sela.
Ştiţi dară, că ²Iehova şi-a aleşŭ pre celŭ
cuviosŭ;
Iehova aude, cîndu strigu cătră d'însulu.
²Cutremuraţi-vă, şi nu păcătuiţi,
³Cugetaţi în inimile voastre
Pe patulu vostru, şi tăceţi. Sela.
Sacrificaţi ²sacrificiu de dreptate,
Şi ³încredeţi-vi în Iehova.
Mulţi qicu: „Cine ne va arăta fericirea?
³Înalţă preste noi lumina feţei tale, Iehova!
Tu ai datŭ ²veselia în inima mea,
Mai mare decîtu în timpulŭ, cîndu grîulŭ
şi mustiulŭ lorŭ erau cu îmbelşugare.
²În pace mă voiu culca, şi voiu dormi,
Căci numai tu, Iehova, mă faci să locuescŭ
în siguranţă.

PSALMULŬ V.

Mulţămiri de căutare în faţă. Unu psalmu alu lui Davidu.

ASCULTĂ, Iehova, cuvintele mele, ţiă a-
mîne în gîndirea mea.
Ascultă ²vocea strigărei mele, regele meŭ şi
Dumnedeulu meŭ!
Căci ²rugă-me-voiu ³ţie!
Iehova, de dimineţă vei audi ²vocea mea;
De dimineţă mă voiu îndreptă către tine, şi
voiu păndi.
Căci tu nu eşti unŭ Dumnedeŭ, căruia să-i
placă nedreptatea,
Celŭ rĕŭ nu va locui

5 Mântuiește-mă pentru bunătatea ta cea mare!
Tu pe toți fiorbirii de rele îi urăști.
6 Tu pe cei ce vorbesc minciuni îi pierzi,
Pe bărbatul sângeroși și cel viclean îl urăște
Domnul.
7 Eu cu mulțimea îndurărei tale voiu
intra în casa ta,
Și mă voiu închina în templul tău sfânt
intru frica ta.
8 Doamne, conduce-mă prin dreptatea ta; pentru
cei ce mă pândesc,
Îndreptă înaintea mea calea ta;
9 Căci în gura lor nu este adevăr,
Ei-întrulu lor este lucruri stricătoare,
Gâtlejul lor este un mormânt deschis,
Limbele lor lingușesc.
10 O Dumnezeule, judecă-i,
Ca să cadă prin planurile lor;
Pentru mulțimea fără-de-legilor lor izbu-
cnește-i,
Căci s'au răsculat asupra-ți.
11 Dară să se bucure toți cei ce se încred
în tine,
În veci să se veselească, și în ei să
locuești.
Și să se laude întru tine cei ce iubesc numele
tău.
12 Căci tu, Doamne, binecuvântezi pe cel
drept,
Ca cu un scut îl vei acoperi cu bunăvoința ta.

PSALMULUĂ VI.

*Mustrările de căință ale lui David, pe care le-a
scris în pocăință. Către președintele lui Dumnezeu.*

1 DOAMNE, nu mă mustra în mânia ta
Și nici nu mă pedepsi în urgia ta.
2 Îndură-te de mine, Doamne, căci slăbu sânt;
Vindecă-mă, Doamne, căci cutremurat sânt
oasele mele,
3 Chiar și sufletul meu s'a cutremurat forte;
Și tu, Doamne, până când?
4 Întoarce-te, Doamne, mântue sufletul meu,
Ajută-mă pentru îndurările tale.
5 Căci în morte nu este aducere aminte de tine,
În infern, cine te va lăuda?
6 Obosit-am de suspinele
În veci scăldez culcușul meu,
Cu lacrimile mele mi-adun așternutul meu;
7 Ochiul meu se topește de mâhnire,
Îmbătrânește din cauza tuturor vrăjmașilor
mei.
8 Depărtați-vă de la mine, toți făcătorii
de rele!
Căci Domnul a auzit vocea plângerei mele.
9 Domnul a auzit cererea mea,
Domnul primește rugăciunea mea.
10 Să se rușineze și să se spăimânte foarte toți
vrăjmașii mei,
Întoarcă-se înapoi și să se rușineze în
mod grabnic.

PSALMULUĂ VII.

*Cântarea cea lui David, pe care a cântat-o
Domnului pentru cuvintele lui Cuș, Benieminitul.*

1 DOAMNE, Dumnezeul meu, întru tine mă
încred;
Mântuiește-mă de toți cei ce mă urmăresc, și
scapă-mă;
2 Ca să nu sfâșie ca un leu sufletul meu,
Sfâșiindu-l, fără să fie cine să mă scape.
3 Doamne, Dumnezeule meu, dacă am făcut
aceasta,
De este nedreptate în mâinele mele,
De am răsplătit cu rău celui ce trăia în
pace cu mine,
De n'am spoliat pe vrăjmașul meu fără
pricină:
4 Vrăjmașul să mă urmărească sufletul meu,
Și să-l ajungă,
Să calce la pământ viața mea,
Și mărirea mea în țărână să o târască. Pauza
5 Ridică-te, Doamne, în mânia ta,
Înalță-te împotriva furiei vrăjmașilor mei,
Și scoală-te pentru mine, poruncă judecată
Și adunarea popoarelor să te înconjure,
Și pentru dânsa dregătorește-te în înălțime.
6 Doamne, judecă popoarele
Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea,
Și după nepriihănirea mea.
Pună-se capăt relelăței celor nelegiuiți,
Și întărește pe cel drept:
Căci cercetezi inimile și rărunchii,
Dumnezeule drept.
7 Scutul meu este la Dumnezeu,
Care mântuește pe cei drepți.
8 Dumnezeu este judecător drept,
Și Dumnezeu, ce se mânie pe toți zilele
pe cei ce nu se pocăiesc.
9 De nu se întoarce, își ascute sabia sa,
Arcul și l-a întins, și-l îndreptă;
Și pregătit l-a îndreptat armele morții,
Săgețile sale pe cei ce ard le face săgeți arzătoare.
10 Iată, nelegiuirea concepe nedreptate,
Ambă însărcinată cu răutate
Și naște dezmățătănia;
11 A săpat groapă, și a săpat'o:
Dară va cădea în groapa ce a făcut.
12 Întoarce-se-va răutatea lui la capul său cel întâiu,
Și asupra creștetului lui pogorî-se-va silnicia sa.

13 Voiu lăuda pe Domnul după dreptatea lui,
Și voiu cânta numelui lui Domnul, celui Prea-
înalt.

PSALMULUĂ VIII.

*Mărirea lui Dumnezeu pe temeiul zidirei
cât și a lui Hristos.*

1 DOAMNE, Dumnezeul nostru!
Cât de măreță este numele tău în tot
pământul!
Tu cel ce ți-ai pus măreția în ceruri!
2 Din gura pruncilor și a sugarilor
Ți-ai întemeiat tărie,
Pentru vrăjmașii tăi,
Ca să amuțească pe vrăjmaș și pe răzbunător.
3 Când privesc cerurile tale, lucrul degetelor
tale,
Luna și stelele, pe care tu le-ai rânduit:
4 Ce este omul, de-ți aminteșți de dânsul,
Și fiul omului, de-l cauți la el?
5 Căci puțin mai mică decât îngerii l-ai făcut,
Și cu mărire l-ai încoronat;
6 Tu l-ai făcut domn peste lucrurile mâinelor
tale,
Tu le-ai pus supt picioarele lui:
7 Toate oile și boii,
Și și dobele câmpului;
8 Păsările cerului și peștii mării,
Tot ce străbate cărările mărei.
9 Doamne, Dumnezeul nostru!
Cât de măreț este numele tău în tot pământul?

PSALMULUĂ IX.

*Mulțumiri de căință după Mult-Labeth. Către
președintele lui David.*

1 LĂUDA-VOIU pe Domnul din tot inima
mea,
Voiu-vesti toate minunile tale;
2 Mă voiu bucura și mă voiu veseli întru tine,
Voiu cânta numelui tău, Prea-înaltule!
3 Pentru-că vrăjmașii mei se întorc înapoi,
Dărâmă și pier înaintea feței tale
4 Căci tu ai săpărat dreptatea mea și judecata
mea,
Șediu-ai pe scaunul de domnie judecând
drept.
5 Mustrat-ai popoarele,
Pierdut-ai pe cei nelegiuiți,
Numele lor l-ai șters în veci și pentru-
totdeauna.
6 Pe vrăjmași i-a sfârșit pentru-totdeauna,
Și cetățile ale lor le-ai dărâmat:
Perită-i amintirea lor.
7 Dară Domnul va rămâne în veci,
Și-a pregătit scaunul său spre judecată;
8 Și el va judeca pe lume cu dreptate,
Va judeca popoarele
Cu echitate.
9 Și va fi Domnul scăpare celui apăsat,
Scăpare în timpuri de strâmtorare!
10 Și vor nădăjdui în tine cei ce cunosc numele tău,
Căci tu nu părăsești pe cei ce te caută,
O Doamne.
11 Cântați lui Domnul, ce locuește în Sion,
Vestiți între popoare de faptele sale!
12 Căci el, răzbunătorul sângelui, își aduce
aminte de ei,
Nu uită strigarea nenorociților.
13 Fii-mi milostiv, Doamne!
Privește mâhnirea mea din partea celor ce
mă urăsc,
Tu, care mă ridici din porțile morței;
14 Pentru-ca să spun toate laudele tale în por-
țile fiicei Sionului,
Ca să mă bucur de ajutorul tău.
15 Popăre s'au cufundat în groapa ce ele
au făcut;
În cursa, pe care au ascuns'o, s'o prins
piciorul lor.
16 Făcutu-s'a cunoscută Domnul, făcând ju-
decată;
Împiedicându pe cel rău în lucrul mâinilor sale. Higgaion, Selah.
17 Întorcându-se vor cei nelegiuiți în iad,
Toate popoarele ce uită pe Dumnezeu.
18 Căci nu pentru totdeauna va fi uitat sa-
racul,
Nici în eternă va pieri speranța nemân-
gâiaților.
19 Scoală te, Doamne, ca să nu se întărească
pieritori muritorii!
Ca popoarele să se judecate înaintea feței
tale.
20 Înspăimântă, Doamne, în ei temerea!
Cu să cunoască popoarele, că ei sânt decât
oameni! Selah.

PSALMULUĂ X.

1 DE ce, Doamne, stai departe,
Te ascunzi în timpurile de strâmtorare?
2 Întru mândria sa nelegiuitul în mânie se urmărește pe
celui sărman;
Să cadă în lucrul descoperite.
3 Pentru-că nelegiuitul se laudă cu pofta sufletului său,
Și pe răpitor îl binecuvântează, îl urăște pe Domnul.
4 Nelegiuitul în mândria sa nu urmărește pe
Dumnezeu;
Nu este Dumnezeu în toate cugetările lui.
5 Umblă în toate timpurile cu căile sale;
Departe de fața ta sânt judecățile tale,
Pe toți vrăjmașii săi îi suflă.
6 Zice în inima sa: Nu mă voiu clătina,
Din neam în neam nu voiu fi în nenorocire.
7 Gura lui este plină de blăstăm, de înșelăciune și de
asuprire;
Sub limba lui este răutate și nelegiuire.
8 Șediu-ai în ascunzișul satelor,
În locurile ascunse ucide pe cel nevinovat;
Ochii lui pândesc pe cel sărman.
9 Pândește în ascunzișul ca leul în vizuina sa,
Pândește ca să răpească pe cel sărman,
Răpește pe cel sărman când îl trage în mreaja sa.
10 Se pleacă, se culcă,
Și cad în puterea lui cei sărmani.
11 Zice în inima sa: Uitat-a Dumnezeu,
Și-a ascuns fața, nu vede în veci.
12 Scoală-te, Doamne, Dumnezeule, ridică mâna ta,
Nu uita pe cei nenorociți.
13 De ce să hulească nelegiuitul pe Dumnezeu,
Zicând în inima sa: Nu cercetezi tu?
14 Tu vezi, căci tu privești necazul și amărăciunea,
Ca să le pui în mâinile tale;
Ție ți se lasă în seama ta cel sărman,
Orfanului tu îi ești ajutător.
15 Sfărâmă brațul celui nelegiuit și rău,
Cercetează răutatea lui până când nu o vei mai găsi.
16 Domnul este Împărat în veci și pentru-totdeauna,
Popoarele au pierit din țara lui.
17 Dorința celor smeriți o auzit, Doamne,
Întărește inima lor, pleacă urechea ta
18 Ca să judece pe orfan și pe cel asuprit,
Ca să nu mai adauge a mai stârni spaimă omul
de pe pământ.

Să ^a ogărîtulŭ hiŭsteană şi defaimă pre Iehova.
4 Nelegiuitulŭ în mîndria sa dice:
„^a Elŏ nu pedepsescu;“
„Nu este Dumnedeŭ,“ sunt tóte idée ^b cugetările lui.
5 Căile sale propăsescŭ în tótă timpulŭ.
Departe sunt ^a judecăţile tale de dînsulŭ,
Pre toţi semenii sei ^b i sufla.
6 ^a Elŏ dice în inîma sa:
„Nu mă voiŭ clăti,
„Voiŭ rămînè din generaţiune în generaţiune,
„Şi nimi o dată nu voiŭ fi în nevoiă.“
7 Gura sa este plină de blăstemŭ, de viclesugŭ şi de ameninţare.
^a Supt limba sa este ^b jăle şi nedreptate.
8 Elŏ şede în pîndă prin curţi,
În locuri ascunse ucide pre celŭ nevinovatŭ,
^a Ochiĭ sei pîndescŭ pre celŭ neferiritŭ.
9 ^a Elŏ pîndesce în locŭ ascunsŭ, ca unŭ leu în tufăriŭ;
Pîndesce, ca să prindă pre celŭ sermanŭ;
Elŏ prinde pre celŭ sermanŭ, trăgîndu-lu în cursa sa.
10 Elŏ se ţapănă, se gîrbŏvă,
Şi nefeririţiĭ cadŭ supt labe lui.
11 Lui dice în inîma sa: „Dumnedeŭ uĭtă;
^a Elŏ ascunde faţa sa, nu vede mai o dată.“
12 Scolă-te, Iehova! Dumnedeŭle, ^a ridică mîna ta!
Nu uĭta pre cei sermanĭ!
13 Pentru ce defaimă nelegiuitulŭ pre Dumnedeŭ?
Elŏ dice în inîma sa: [negre,
„Tu nu pedepsescĭ?“
14 Tu vedi aceste:
Căci tu privescĭ amărăciunea şi întristarea, spre a le pune în mînele tale:
Ţie ţi se ^a încredinţézĕ nefeririţiĭ;
^b Orfaniĭ tu ĭ aĭ ajutatŭ.
15 ^a Sfărîmă braţu celŭ nelegiuitŭ şi alŭ răuluĭ.
Pedepsesce cutarea sa, ca să nu găsescă de dînsulŭ ta.
16 ^a Iehova este rege în veacŭ şi în eternŭ,
Dar-sunt popórele din pămîntulŭ seu.
17 Dorinţa celoră remaşi ĭ ascultă Iehova;
Tu întăresci inîma lorŭ, şi fseĭ să asculte urechia ta,
18 Ca să ^a facĭ dreptate celŭ orfanŭ şi celŭ apăsatŭ.
Ca omulŭ de pe pămîntu să nu mai adaugă a ^b turbura.

PSALMULŬ XI.

Mustrătoriŭ de cîntare. Unŭ psalmŭ alŭ lui Davidŭ.

1 ^a ÎN Iehova mĭ ĭncredŭ;
^b Cumŭ de dicĭ sufletuluĭ meu:
„Fugi în munţiĭ vostri, ca paserea?“
2 Căci iată, ^a nelegiuiţiĭ întindŭ arculŭ,
^b Aţîtă săgeţile lorŭ pe cărdă,
Ca să săgetieze în întunerecŭ pre cei drepţi cu inîma.
3 Căci ^a temeliile de ce surpă,
Dreptulŭ ce pote să facă?
4 ^a Iehova în căsulŭ seŭ locuesce,
Iehova, al cărŭia ^b tronŭ este în cerŭ.
^c Ochiĭ sei privescŭ, pleoapele sale cercetădŭ pre fiiĭ oamenilorŭ.
5 Iehova ^a cercetădŭ pre celŭ drepţi,
Dar pre celŭ nelegiuiţiĭ şi pre celŭ ce iubescŭ violenţa, urăsce sufletulŭ seu:
6 ^a Elŏ va face să plouă asupra celoră reĭ laţŭ, foculŭ şi pucioasă,
Vîrtej arzătorŭ: ^b ca ^c parte paharului lorŭ.
Căci drepţi este Iehova, ^a dreptate iubesce.
Drepţiĭ vorŭ ^b vede faţa lui.

PSALMULŬ XII

Mustrătoriŭ de cîntare pe unŭ instrumentŭ cu opt strune. Unŭ psalmŭ alŭ lui Davidŭ.

1 AJUTĂ, Iehova, căcĭ ^a evlaviosulŭ se ^b împuţinézĕ,
Căci credincioşiĭ se ^c sfîrşescŭ dintre fiiĭ oamenilorŭ,
2 ^a Deşerte vorbescŭ unulŭ altuia,
Cu buze linguşitóre, cu inîmă ^b şi cu ^c vorbescŭ.
3 ^a Stîrpescă Iehova, tóte buzele linguşitóre,
Limba celoră ce vorbescŭ ^b cu trufiă;
4 Cari ^a dicŭ: „Prin limbăcia nóstră învingemŭ,
^b Buzele nóstre sunt cu noi;
Cine ne este domnŭ?“
5 ^a Pentru apăsarea sermanilorŭ, pentru suspinele ^b lipsiţiloru,
Mă voiŭ scula acumŭ, dice Iehova;
^c Voiŭ mîntuì pe cel ce ^d voiŭ.
6 Cuvintele lui Iehova sunt ^a curate curate,
Argintŭ curăţitu în cuptorŭ de pămîntu curăţitu de şepte orĭ.
7 Tu, Iehova, ĭ vei păzì,
Îi vei apăra de generaţiunea acésta în eternŭ,
Cînd nelegiuiţiĭ ^a umblă prin tóte părţile,
Cîndŭ înălţa se ^b ridică fiiĭ oamenilorŭ.

PSALMULŬ XIII.

Mustrătoriŭ de cîntare. Unŭ psalmŭ alŭ lui Davidŭ.

1 ^a PÎNĂ cîndŭ, Iehova, de totŭ mĭ vei uità?
^b Pînă cîndŭ vei ascunde faţa ta de la mine?
2 Pînă cîndŭ voiŭ pune sfaturi în sufletulŭ meu,
Întristare în inîmă, ghiţu şi năpăstă?
^a Pînă cîndŭ se va înălţa asupramĭ vrăşmaşulŭ meu?
3 ^a Cercetézămĭ, respunde-mĭ, Iehova, Dumnedeulŭ meu!
^b Luminézămĭ ochiĭ mei, ^c ca să nu dormĭ somnulŭ morţiĭ;
4 ^a Ca să nu dică vrăşmaşulŭ meŭ:
„I-am învinsŭ!“
Nici să se bucure apăsătoriĭ mei, că mă clătescu.
5 Eŭ ^a mĭ-am încredinţatŭ în mîlaua ta inimă;
Voiŭ-se-va bucurà inîma mea de ajutoriulŭ tĕu;
Cîntă-voiŭ lui Iehova,
Căci ^b mi-a făcutŭ bine.

PSALMULŬ XIV.

Mustrătoriŭ de cîntare. Unŭ psalmŭ alŭ lui Davidŭ.

1 ^a NEBUNULŬ dice în inîma sa: „Nu este Dumnedeŭ!“
^b Stricaţi, urîţi sunt în lucrările lorŭ,
Nici unulŭ nu face bine.
2 Iehova din cerĭ se uită peste fiiĭ oamenilorŭ,
Să vădă, de este vre-unŭ înţeleptŭ,
Care caută pre Dumnedeŭ:
3 ^a Toţi sunt abătuţi,
Sunt stricaţi de totŭ,
Nimenea nu face bine, nici unulŭ chiarŭ.
4 ^a Nu s'aŭ pricepere toţi păstoriĭ de rele,
Cari cătămînză pre poporulŭ meu,
Mîncînd arĭ mîncare pînă? / Lui Iehova nu ĭ ŭ rugatŭ.
5 Dară cuprinsŭ l-a cuprinsŭ;
Căci Dumnedeŭ este în generaţiunea celoră drepţi.
6 Aĭ rușinatŭ sfatulŭ celŭ sermanŭ;
Dară Iehova este ^a scăparea sa.
7 ^a O, de arĭ veni din Sionŭ mîntuirea lui Israilŭ!
Cîndŭ Iehova va întorce captiviĭ poporuluĭ seŭ,
Bucura-se-va Iacobŭ, veseli-se-va Israilŭ.

PSALMULŬ XV.

Unŭ psalmŭ alŭ lui Davidŭ.

1 IEHOVA, ^a cine va locuì în cortulŭ tĕu? 1
Cine va petrece în ^b muntele tĕu celŭ sfîntŭ?
2 ^a Celŭ ce ămblă cu neprihănire şi face dreptate, 2
Şi ^b vorbesce adevĕrŭ în inîma sa. [ţe,
3 ^a Nu clevetesce cu limba sa, 3
Nu face rĕu aproapelui seu,
Şi ^b nu aduce ocară asupra amicului seu:
4 ^a În ochiĭ căruia celŭ reĭ este disprețuitŭ, 4
Şi pre cei ce se tem de Iehova ĭ onorézĕ,
Jură, de va ^b jurà cĕiva şi în paguba sa,
Şi-şĭ schimbă cuvîntulŭ:
5 ^a Banii seĭ nu ĭ dă cu camătă, 5
Şi mită în contra celuĭ nevinovatŭ nu ia:
Celŭ ce face aceste ^b nu se va clătì.

PSALMULŬ XVI.

O mărire de aură a lui Davidŭ.

1 PĂZESCE-mĭ, Dumnedeule: 1
^a Căci ţie mĭ ĭ-am credŭ.
2 Eŭ amŭ ^a dis lui Iehova: „Tu eşĭ Domnulŭ meu! 2
Fericirea mea ^b nu este fără tine.“
3 ^a Către cei sfinţi, ce sunt pe pămîntu, 3
Şi către cei alegĕ, în cari ^b mĭ-am pusŭ toată plăcerea mea.“
Durerile ^c înmulţescu cei ce alergă după alţi dei:
Eŭ nu voiŭ aduce libaţiunile lorŭ de sînge,
Şi ^d numele lorŭ nu voiŭ luà pe buzele mele.
5 ^a Iehova este partea moştenirei mele şi ^b paharulŭ meu, 5
Tu ĭmĭ ĭ sorţiĭ sorţiulŭ meu.
6 Mĭ-a ^a căzutŭ în lucrŭ plăcute, 6
Moştenirea mĭ-a ^b căzutŭ în lucrŭ plăcutŭ.
Da, plăcută mĭ-i moştenirea.
7 Binecuvîntezŭ pre Iehova, care mĭ-a datŭ sfatŭ, 7
Încă şi nóptea mĭ ^a învîrtescŭ ^b rărunchiĭ mei.
8 ^a Pururea pun pre Iehova înaintea mea, 8
^b Fiindcă mĭ stă dreptŭ, ^c nu mă voiŭ clătì.
9 De aceea ^a bucurŭ-se inîma mea, şi ^b veselesce-se valurile meŭ, 9
Şi în siguranţă ^c locuesce corpulŭ meu.
10 ^a Căci tu nu voiĭ lăsa infernului ^b sufletulŭ meu, 10
Nici nu voiĭ lăsa pre credinciosulŭ tĕu să vădă mormîntulŭ:
11 Tu-mĭ faci cunoscută ^a calea vieţiĭ; 11
Plinătate bucuriĭ ^b de înaintea feţiĭ tale;
Plăcĕri la ^c dreptra ta ^d sînt desfătări fără capătŭ.

PSALMULŬ XVII.

O rugăciune a lui David.

1 ASCULTĂ, Iehova, cererea dreptăţii,
Iă aminte strigarea mea.
Ie în urechi ruga mea din buze fără vicleşug.
2 Fie dreptăţii meĭ din faţa ta;
Ochiĭ tăĭ vădĕ dreptatea.
3 Tu ai cercetat inima mea,
Cercatu-m-ai nóptea;
Cercetatu-m-aĭ, şi nimic aflatu-mĭ-aĭ:
Cugetarea nu m'a trecutŭ preste gura mea.
4 În faptele omeneşci, după cuvîntulŭ buzelorŭ tale,
Pentru-a'mĭ nu de cărările celui fără-de-lege.
5 Întăriduĭ paşiĭ meĭ în cĭle tale:
Pĭrĭnele mele nu s'au clătitu.
6 Eŭ chĭamu-te, Dumnedĕule; căcĭ tu te-aĭ dăruitŭ a mĕ auzĭ;
Pléca urechea ta către mine, ascultă cuvîntulŭ meŭ.
7 Minunate fă îndurările tale, [tăĭ mei;
Tu, celŭ ce mîntuescĭ cu dréptă ta
Pre cei ce se încredŭ în tine de cei ce stau împotrivă-le!
8 Păzesce-mă ca lumina ochiuluĭ,
Supt umbra aripeloră tale ascunde-mă,
9 De nelegiuiţiĭ carĭ m'aŭ cuprinsŭ,
De vrăşmaşiĭ meĭ de morte, carĭ mĭ înconjóră.
10 Închisŭ-aĭ inima lorŭ,
Cu gura lorŭ vorbescu semeţă.
11 Acumŭ, la mersulŭ meŭ ne încunjóră ei, îmĭ întorc
ochiĭ ca să mĭ dea la pămîntŭ, [Lorŭ,
12 Asemenea leuluĭ, ierocnit de vrĕme,
Şi pitulatŭ de lei, ce şedu ascunşi.
13 Scóle-te' Iehova, întîmpină-lŭ! doboră-lŭ!
Scapă sufletulŭ meŭ de celŭ necredinciosŭ prin sabia ta,
14 De dumnĕi mereŭ prin chĭpurile tale, Iehova,
De oamenĭ lumeĭ acesteia: a lor viéţă să aibă
în ce ei pentru lorŭ;
Şi cu trupurile tale să împlinĕscă pîntecele lorŭ;
Ei să fiĭ sătuĭ de fiĭ, şi prunceĭ lorŭ să lăsă copiilorŭ lorŭ.
15 Eară eŭ voiŭ prin dreptate vedé faţa ta;
Cănd voiŭ deştepta, mă voiŭ satură de chipulŭ tău.

PSALMULŬ XVIII

Mulţămire de cîntare. Către Pastorŭ alŭ lui Iehova, care a cuvîntatŭ lui Iehova cele a cestei cîntări de mulţămire, în ziua când l'a mîntuitŭ Iehova din mînaŭa tuturorŭ vrăşmaşiloră sĕi, şi din mînaŭa lui Saulŭ, şi a zisŭ

1 IUBESCU-te, Iehova, tăria mea!
2 Iehova este stînca mea, cetăţuia mea şi mîntuitorulŭ meŭ,
Dumnedĕulŭ meŭ, stînca mea. În care voiŭ cuta adăpostŭ,
Scutulŭ meŭ şi cornulŭ mîntuirei mele cel înalt meŭ.
3 Fie-mi-va lăudatŭ de lumĕ, pre Iehova l'aŭ chĭematŭ,
Şi de vrăşmaşiĭ meĭ mĭ-aŭ mîntuitŭ.
4 Pre mine încunjurasĕ-mă legăturile morţeĭ,
Şi torentele fără-de-legeĭ mă înspăimîntaŭ.
5 Legăturile iadului mă înconjurară
Cursele morţeĭ mă întîmpinară.
6 În strîmtorarea mea chĭamaĭ pre Iehova,
Şi strigaĭ către Dumnedĕulŭ meŭ:
El ascultă din templulŭ seŭ vocea mea,
Şi strigătulŭ meŭ veniŭ la urechile sale.
7 Atunci s'a zguduitŭ şi s'a cutremuratŭ pămîntulŭ,
Şi temeliile munţiloră s'aŭ mişcatŭ, şi se clătiră,
Că eĭ s'a mîniatŭ:
Fumŭ se ridică din nările lui,
Şi foc se mistuĭ din gura lui,
Cărbuniĭ se aprinsĕră dĕntr'însulŭ.
8 Eĭ plecă cerurile, şi se pogorî,
Şi întunerecŭlŭ era supt piciórele sale.
9 Eĭ călăria pe unŭ cherubinŭ, şi zbură,
Şi 'plutĭ pe aripele vînturilor.
10 Drepta sa întocmiseră pusă în întunecimi,
Dreptŭ 'corturi în jurŭ-i.
Adunătură de apă, nóre deşi.
11 De strălucirea ce d'înaintea lui treceaŭ
Grĕndinĭ şi cărbuniĭ de foc.
12 Şi Iehova tună din ceriŭ,
Şi celŭ Prea-înaltŭ făcu să audă 'vóca sa
Grĕndinĭ şi cărbuniĭ de foc.
13 Aruncă săgeţile sale, şi-i împrăştiă,
Fulgere multe, şi-i răsipi.
14 Şi 'albiile apeloră se vădiră,
Şi temeliile pămîntuluĭ se descoperiră,
De certarea ta, Iehovă!
De suflarea vînturiloră nărilorŭ tale!
15 Eĭ trimise sŭsŭ şi mĭ luă,
Mĭ-aŭ scosŭ din ape puternice.
16 Eĭ mĭ scăpă de puterniculŭ meŭ vrăşmaşŭ,
Şi de ceĭ ce mĭ urîaŭ,
Căcĭ eraŭ mai tari de cît mine.
17 Surprinsu-mĭ-aĭ în ziua nenorocireĭ meĭ,
Dară Iehova mĭ-a fostŭ sprigînŭ,
18 Şi mĭ-a scosŭ la largŭ;
Mîntuitu-mĭ-aĭ, pentru-cĭ a bine-voitŭ pentru mine.

19 Răsplătitu-mĭ-a Iehova dupŭ dreptatea mea,
Dupŭ curăţenia mîinilorŭ mele mĭ-a întorsŭ.
20 Căcĭ eŭ am păzitŭ căile lui Iehova,
Şi nu am săvîrşitŭ fărădelegĭ sub Dumnedĕulŭ meŭ.
21 Căcĭ toate judecăţile lui înaintea mea sŭnt,
Şi legile lui nu le-am depărtatŭ de la mine.
22 Fiindŭ curatŭ înaintea lui,
Şi mă feresc de nelegiuirea mea.
23 Şi Iehova mĭ-a răsplătitŭ mie după dreptatea mea,
După curăţenia mîinilorŭ mele înaintea ochiloră lui.
24 Cu cel bun, bunŭ te-aĭ arătatŭ,
Cu bărbaţiĭ integri, integru te-aĭ arătatŭ;
25 Cu cel curatŭ, curatŭ te-aĭ arătatŭ,
Şi cu cel stricatŭ, stricatŭ te-aĭ arătatŭ,
26 Şi pre poporŭ cu cuvîntulŭ ce l'aĭ mîntuitŭ,
Şi ochiĭ mîndriĭ i-aĭ umilitŭ.
27 Căcĭ tu faĭ să luminezĕ candela mea,
Iehova, Dumnedĕulŭ meŭ, luminezĕ întunerecul meŭ.
28 Şi cu tine alergŭ asupra mulţimeĭ,
Şi cu Dumnedĕulŭ meŭ sar preste ziduri.
29 Dumnedĕulŭ seŭ calea lui Iehova,
Cuvîntulŭ seŭ curăţit lui Iehova,
Scutŭ este tuturorŭ celoră 'pentru cĭ, carĭ se încredŭ în dînsulŭ.
30 Căcĭ cine este Dumnedĕŭ, afară de Iehova?
Şi cine este stîncă, afară de Dumnedĕulŭ nostru?
31 Dumnedĕŭ, celŭ ce mĭ 'încinge cu putere,
Şi face calea mea curată;
32 Face picĭórele mele ca alŭ cerboiloră le face,
Şi pre înălţimile mele ca alŭ mĭ le pune;
33 Care învaţă mîinile mele de luptă,
Şi braţele mele să întindă arcŭ de aramă.
34 Şi mi-aĭ dată scutulŭ mîntuireĭ tale,
Şi dreptatea ta mĭ-a sprigînitŭ,
Şi mărirea ta mĭ-a înălţatŭ.
35 Tu ai lărgitŭ paşiĭ meĭ supt mine,
Şi picĭórele mele nu s'aŭ clătitŭ.
36 Urmăresc pre vrăşmaşiĭ meĭ, şi-i ajungŭ,
Şi nu mĭ-am întorsŭ, pînă ce n'aŭ fostŭ nimiciţiĭ;
37 Zdrobitu-i-am, de nu s'aŭ mai ridicatŭ:
Căzutŭ-aĭ supt picĭórele mele.
38 Şi încinsu-mĭ-aĭ cu putere spre luptă;
Supturŭ-aĭ pe vrăşmaşiĭ meĭ supt mine,
39 Şi pe urîtorĭ ai mĭeĭ îi nimicescŭ.
Strigară dară nu aĭ fostŭ cine să mĭ mîntuiască,
Lă strigară dară nu aĭ fostŭ cine să mĭ mîntuiască
Către Iehova, dară nu-i răspunse.
40 Şi eŭ îi sfărîmaĭ ca pe praful ce-l spulberă vîntulŭ,
Ca nămolŭ dară pe uliţe îi călcaĭ.
41 Mîntuitu-mĭ-aĭ din certurile poporuluĭ;
Pusu-mĭ-aĭ capŭ popóreloră;
Popóre, ce nu aveaŭ cunoscutŭ, mĭ servescŭ,
42 Numaĭ auduseră de mine, mĭ s'aĭ supusŭ;
Fiiĭ străinilorŭ mĭ se închinaŭ 'linguşindu-mĭ;
43 Fiiĭ străinilorŭ veştedĭ,
Şi tremură în întăriturile lorŭ.
44 Viu este Iehova, şi binecuvîntată este stînca mea.
Prea-înălţatŭ este Dumnedĕulŭ mîntuireĭ mele,
45 Dumnedĕulŭ, care mĭ răsbună,
Şi popóre mĭ-a supusŭ:
46 Dar scăpătatŭ mîntuitorŭ mĭ mĭ sculaĭ,
Dar 'din cerbiciunea nimiciţiloră mĭ mĭ scosesĕ,
Dar apărătorŭ mĭ mĭ-aĭ [scăpatŭ.
47 De aceea te laudŭ, Iehova, între popóre,
Şi cîntŭ numelui tĕu:
48 'Care măreţe mîntuiri regeluĭ seŭ,
Şi arătă milă unsuluĭ seŭ,
Lui Davidŭ şi semenţiei sale 'în eternŭ!

PSALMULŬ XIX

Mulţămire de cîntare. Către Pastorŭ alŭ lui Davidŭ.

1 CERURILE 'proclamă mărirea lui Dumnedĕŭ,
Şi lucrulŭ mîiniloră lui îl arată întinsulŭ.
2 Ziua cu ziua 'dă răsbŭtŭ cuvîntului,
Şi nóptea cu nóptea 'dă vestire cunoscută.
3 Nu sunt nici cuvinte, nici vorbe,
Nu se aude cu urechea lorŭ.
4 'În tótă pămîntulŭ este vuetulŭ lorŭ,
Şi pînă la margenile lumeĭ cuvintele lorŭ.
Întru ele 'ngrădi cortŭ soarelui;
5 Şi acesta ca unŭ mire ce este din camera sa de nuntă,
Se bucură ca unŭ viteză 'fă calea cursuluĭ seŭ.
6 De la o margine a cerului pléca,
Şi 'înconjură până la cealaltă margine a lui,
Şi nimicŭ nu se ascunde de căldura sa.
7 'Învăţătura cea legeĭ lui Iehova, ea înviorăză sufletulŭ;
Credinciosŭ este mărturiseĭ lui Iehova, ea înţeleptesce pre celŭ simplŭ;
8 Drepte sunt aşezămintele lui Iehova, ele înveseléză inima;
Şi ele curată ce mĭ mîncă, ca să-l mîntuiască.
Fie cuvintele dară nu aĭ gurĭ meĭ mĭ mĭ-aĭ [41
Şi cugetul dară nu aĭ înaintea ta mĭ mĭ-aĭ [41
Iehovă,
Căcĭ Iehova, dară mĭ-aĭ ajutatŭ:
Atunci eu puteam, spăimîntatŭ devenitŭ, [42
Scăpatu-mĭ-aĭ.
Ca ţîna de pe altarŭ ce am călcatu.
Mîntuitu-mĭ-aĭ din certurile poporuluĭ; [43
Pusu-mĭ-aĭ capŭ popóreloră;
Popóre, ce nu aveaŭ cunoscutŭ, mĭ servescŭ,
Numaĭ auduseră de mine, mĭ s'aĭ supusŭ; [44
Fiiĭ străinilorŭ mĭ se închinaŭ 'linguşindu-mĭ;
Fiiĭ străinilorŭ veştedĭ, [45
Şi tremură în întăriturile lorŭ.
Viu este Iehova, şi binecuvîntată este stînca mea. [46
Prea-înălţatŭ este Dumnedĕulŭ mîntuireĭ mele,
Dumnedĕulŭ, care mĭ răsbună,
Şi popóre mĭ-a supusŭ:
Dar scăpătatŭ mîntuitorŭ mĭ mĭ sculaĭ, [48
Dar 'din cerbiciunea nimiciţiloră mĭ mĭ scosesĕ,
Dar apărătorŭ mĭ mĭ-aĭ [scăpatŭ.
De aceea te laudŭ, Iehova, între popóre, [49
Şi cîntŭ numelui tĕu:
'Care măreţe mîntuiri regeluĭ seŭ, [50
Şi arătă milă unsuluĭ seŭ,
Lui Davidŭ şi semenţiei sale 'în eternŭ!

PSALMULŬ XIX

Mulţămire de cîntare. Către Pastorŭ alŭ lui Davidŭ.

1 CERURILE 'proclamă mărirea lui Dumnedĕŭ,
Şi lucrulŭ mîiniloră lui îl arată întinsulŭ.
2 Ziua cu ziua 'dă răsbŭtŭ cuvîntului,
Şi nóptea cu nóptea 'dă vestire cunoscută.
3 Nu sunt nici cuvinte, nici vorbe,
Nu se aude cu urechea lorŭ.
4 'În tótă pămîntulŭ este vuetulŭ lorŭ,
Şi pînă la margenile lumeĭ cuvintele lorŭ.
Întru ele 'ngrădi cortŭ soarelui;
5 Şi acesta ca unŭ mire ce este din camera sa de nuntă,
Se bucură ca unŭ viteză 'fă calea cursuluĭ seŭ.
6 De la o margine a cerului pléca,
Şi 'înconjură până la cealaltă margine a lui,
Şi nimicŭ nu se ascunde de căldura sa.
7 'Învăţătura cea legeĭ lui Iehova, ea înviorăză sufletulŭ;
Credinciosŭ este mărturiseĭ lui Iehova, ea înţeleptesce pre celŭ simplŭ;
8 Drepte sunt aşezămintele lui Iehova, ele înveseléză inima;

[a] Luminâte-ochiĭ mei ordinele tăĭ Ieh˘ova; ele dau lumină-
ochiĭ;
9 Cuviĭntă este frica de Ieh˘ova; ea rămâne în
veci;
Adevărurile lui Ieh˘ova, în totŭ chipul drepte;
10 Mai de dorită decât aurŭ, da, decât mulţĭ
aurŭ curaţĭ,
Şi [a] mai dulci decât mierea şi fagurele;
11 Şi de ele se luminează servulŭ teŭ;
[a] În păzirea lor mare resplată este.
12 [a] Greşelile cine le cunoaşte?
[a] De cele ascunse [curăţeşte-mă.
13 [a] Feresce încă pre servulŭ teŭ de păcatele
mândrieĭ,
[a] Ca nu să nu mă stăpânească:
Atunci voiŭ fi nevinovatŭ,
Şi curatŭ de mare păcatŭ.
14 [a] Fie bine-plăcute cuvintele gurii mele
Şi cugetarea inimeĭ mele înaintea ta,
O, Ieh˘ova, stâncă mea şi [a] răscumpărătorulŭ meŭ!

PSALMULŬ XX.

Mai-marelui de cântare. Cânt pentru ziua lui Davide.

1 [a] AUDĂ-TE Ieh˘ova în ziua strâmtorărei.
Scutéscă-te [a] numele Dumnedeulŭi lui Iacóbŭ;
2 Trimiţă-ţi ajutorulŭ teŭ din [a] sănetŭrĭ.
Şi din Sionŭ neclintéscă-te;
3 Aducă-ţĭ-aminte de toate darurile tale de pâne,
Şi ofrandele teŭ fie bine-primite. Sela.
4 [a] Dee-ţi după inima ta.
Şi toate sfatulŭ teŭ să-lŭ împlinéscă.
5 Noĭ ne vomŭ [a] bucura de mântuirea ta,
Şi în numele Dumnedeulŭi nostru să ridicămŭ stégulă;
Împlinéscă Ieh˘ova toate cererile tale.
6 Acumŭ cunoscŭ eŭ că Ieh˘ova ajută pre unsulŭ seŭ;
Elŭ îĭ va respunde din cerulŭ seŭ celŭ sântŭ,
Prin [a] tărĭ-puterileă ajutorŭ alŭ dreptei sale.
7 [a] Aceştia se cuĭnescŭ în care, şi aceştia în caĭ fugŭ:
[a] Dară noĭ ne aducemŭ de numele lui Ieh˘ova, Dumnedeulŭ nostru;
8 Eĭ sŭnt picaţĭ, şi nu căduţĭ;
Dară noĭ sculaţĭ-ne şi ne ţinemŭ.
9 Ieh˘ova, ajută pre rege;
Respunde-ne în ziua în care te vomŭ chĭema.

PSALMULŬ XXI.

Mai-marelui de cântare. [a] Cânt pentru ziua lui Davide.

1 IEH˘OVA, bucura-se regele de puterea ta,
Şi cumplită [a] veseliă-se de [a] ajutorulŭ teŭ!
2 [a] În dorinţa inimeĭ sale aĭ [a] dăruitŭ,
Şi cererea buzeloră lui nu aĭ respinsŭ. Sela.
3 Căci [a] întâmpinatŭ-l-aĭ cu bine-cuvântările tale,
[a] Pusŭ-aĭ pe capulŭ lui cunună de aură.
4 [a] Viéţă a cerutŭ de la tine, şi-aĭ dată
[a] Lungime de ţile în eternă şi preaperină.
5 Mare este mărirea lui prin ajutorulŭ teŭ,
Strălucire şi măreţiă pui pre densa Dumnedeŭ.
6 Căci îĭ pui-aĭ [a] binecuvântări înaintea ta,
Îĭ umpli cu bucurie de faţa ta.
7 [a] Fiindcă regele se încrede în Ieh˘ova,
Şi prin îndurarea celuĭ Prea-înaltŭ [a] nu se va clăti.
8 [a] Ajunge-va mâna ta pre toţĭ vrăjmaşiĭ tăĭ,
Ajunge-va dreptŭ ta pre cei ce te urăscŭ.
9 În cuptorulŭ de foc îĭ prefăcŭ-vei în lumină [a] mâniei tale;
Ieh˘ova în urgiă sa [a] înghiţi-va pre ei,
[a] Şi foc îĭ va mistui.
10 Rodulŭ-vei [a] ruptulŭ lorŭ de pe pământŭ,
Şi semenţa lorŭ dintre [a] fiiĭ oameniloră.
11 Căci au uneltitŭ rele asupra-ţĭ,
[a] Cugetatŭ-aŭ vicleşugŭ, dară nu vorŭ isbuti.
12 Căci îĭ vei face să întorcă dosulŭ,
Cu străjile tale îĭ vei ţinta în faţă.
13 Înalţă-te, Ieh˘ova, în puterea ta;
Cântă-vomŭ şi vomŭ psalmodia puterea ta.

PSALMULŬ XXII.

Mai-marelui de cântare [a] după Aiéle-dĭmineţeĭ. Cânt psalmŭ aĭ lui Davide.

1 [a] DUMNEDEULŬ meŭ! Dumnedeulŭ meŭ!
[a] De ce m-aĭ părăsitŭ?
Departe de ajutorulŭ meŭ sunt [a] cuvintele strigărei mele.
2 Dumnedeule meŭ! strigu ziua, şi tu nu mă asculţi,
Strigu şi nóptea, şi nu aflu repaosulŭ!
3 Totuşi tu eştĭ sfânt,
Tronulŭ preste [a] laudele lui Israél.
4 În tine aŭ încrezutŭ părinţiĭ noştri;
S'aŭ încrezutŭ, şi tu îĭ aĭ mântuitŭ;
5 Către tine aŭ strigatŭ, şi aĭ fostŭ scăpaţĭ;
[a] În tine aŭ încrezutŭ, şi n'aŭ fostŭ ruşinaţĭ.
6 Dară eu [a] sermă sânt şi nu omŭ,

Un [a] ocară oameniloră şi disprețuitŭ poporulŭ;
7 Toţĭ cei ce mă văd îşi bată joculŭ de mine,
Buzele lorŭ [a] clătină din capă, şoptindŭ:
8 [a] Încrede-se în Ieh˘ova, scape-lŭ elŭ,
[a] Mântuéscă-lŭ, de are plăcere [asupra-i]!
9 Dară tu eşĭ celŭ ce m'aĭ scosŭ din mamă,
Care mi inspiraĭ [a] de la ţîţele mameĭ mele.
10 La tine mă [a] aruncaiŭ din sînulŭ mameĭ;
Din mama mea [eşĭ] elŭ tu eşĭ Dumnedeulŭ meŭ.
11 Nu te depărta de la mine, căci strâmtorarea este aprópe,
Şi nu mĭ-este cine să ajutore!
12 Mulţĭ [a] taurĭ m'aŭ înconjurat,
[a] Tari puteriĭ din Basanŭ mă aŭ încunjurat;
13 [a] Deschisŭ-şĭ-aŭ [a] lorŭ gura asupra mea,
Ca [a] un leu ce sfâşiă şi mugesce.
14 [a] Ca apa m'aŭ vărsatŭ,
Şi toţĭ [a] oaseliĭ mei s'aŭ risipitŭ;
Inima mea [a] s'a făcutŭ ca ceara,
Topitŭ-s'a în mijlocŭlŭ mieĭ;
15 [a] Uscatŭ-s'a ca un hârdăŭ puterea mea,
Şi limba mea lipitŭ-s'a de cerulŭ gurii mele,
Şi în ţărîna morţiĭ mă [a] pui.
16 Căci [a] mulţĭ [a] câinĭ mă înconjură,
[a] Adunarea celoră răi mă [a] cercuesce.
[a] Împunsŭ-aŭ mâinile mele şi picioarele mele.
17 Pot număra toate oaseleă mele.
[a] Ei caută şi mĭ se uită pe mine,
18 [a] Împărţescŭ hainele mele între ei,
Şi pentru cămaşa mea [a] aruncă sorţĭ!
19 [a] Dară tu, Ieh˘ova, nu te depărta!
Tăria mea, grăbesce-te spre ajutorulŭ meŭ!
20 [a] Scapă de sabia sufletulŭ meŭ,
Pre unica [a] mea [fiinţă] pre [a] mânulŭ meŭ,
21 [a] Scapă-mă din gura leului,
Şi [a] de [a] coarnele [a] bivolilorŭ! [Tu] mă vei [a] răspunde.
22 [a] Voiŭ vesti numele tău fraţilorŭ mei,
În mijlocŭlŭ adunăreĭ te voiŭ lăuda.
23 [a] Cei ce vă temeţĭ de Ieh˘ova, lăudaţi-lŭ.
Toată semenţa lui Iacóbŭ, măriţi-lŭ,
Şi înfricoşaţĭ-vă de elŭ, toată semenţa lui Israél.
24 Căci nu [a] urîtŭ, şi nu [a] disprețuitŭ [a] lovitura [celui] lovitŭ,
Nici nu [a] ascunsŭ faţa sa de la elŭ,
Ci [a] când a strigatŭ către dînsulŭ, l'a ascultatŭ.
25 De la tine [e şi laudele mele în] [a] mare mulţĭ;
[a] Voiŭ [a] plini cuvintele mele înaintea celoră ce se tem de elŭ.
26 [a] Mâncă-vorŭ săracĭ, şi se vorŭ sătura;
[a] Lăuda-vorŭ pre Ieh˘ova cei ce-lŭ caută;
[a] Voiŭ-ră inima vóstră în eternă.
27 Aduce-şĭ-vorŭ aminte, şi se vorŭ întórce către Ieh˘ova [a] toate marginile pământuluĭ,
Şi se vorŭ închina înaintea ta [a] toate semeniile popóreloră.
28 [a] Căci a lui Ieh˘ova este împărăţia,
Şi elŭ domnesce preste popóre.
29 Mâncă-vorŭ şi se vorŭ închina [a] toţĭ cei graşĭ ai pământuluĭ;
Înaintea lui vorŭ plăca genunchiiĭ [a] toţĭ cei ce se coboră în ţărînă,
Şi cela ce nu-şĭ pótă întreţine viéţa.
30 Semenţia mea îl va servi,
[a] Şi-va da seamă despre Domnulŭ [generaţiuneĭ]:
[a] Vorŭ-va sosi, şi va [a] vesti dreptatea sa
Poporuluĭ ce se va naşce, că elŭ a făcutŭ aceste.

PSALMULŬ XXIII.

Cânt pentru ziua lui Davide.

1 IEH˘OVA este [a] păstorulŭ meŭ,
[a] Nimicŭ nu-mĭ va lipsi:
2 [a] În păşuni verdĭ mă face să odihnescu;
[a] La apele odihneĭ mă îndrumă;
3 Sufletulŭ meŭ îl întărescu;
[a] Mă conduce pe cărĭ drepte, pentru numele seŭ.
4 Fie şi [a] mânile în valea [a] umbreĭ morţeĭ,
[a] De mă voiŭ teme nu mĭ voiŭ [a] teme de niĭ un rău,
Fiindcă tu eştĭ cu mine; [a] toiagulŭ teŭ şi [a] nuiaua ta,
Ele mĭ [a] sunt de mângâiere.
5 Întinsŭ-vei [a] mesă înaintea mea în faţa vrăjmaşiloră mei;
[a] Tu gătescĭ mea [a] mânărea mea în faţa vrăjmaşiloră mei,
Ungi [cu ulei] capulŭ meŭ, [cupa mea] [a] curge-va.
6 Fie şi [a] numaĭ bine şi îndurare mă vorŭ urmări
Toate zilele vieţeĭ mele,
Şi voiŭ [a] locui în Ieh˘ova [ziua] [a] lungă.

PSALMULŬ XXIV.

Cânt pentru ziua lui Davide.

1 [a] ALŬ lui Ieh˘ova este [a] pământulŭ şi plinătatea lui,
Lumea şi cei ce locuescŭ întrînsa;
2 [a] Căci elŭ l'a întemeiatŭ pe mări,

și pe dumnezeul mântuirii sale.
3 Cine este omul care se urcă la muntele lui Iehova?
Și cine va sta în locul său cel sfânt?
4 Cel curat cu mâinile și cu inima pură,
Care nu și-a ridicat sufletul la deșertăciune,
și nu s-a jurat cu înșelăciune:
5 El va lua binecuvântare de la Iehova,
Și răsplată de la Dumnezeul mântuirii lui.
6 Acesta este neamul celor ce-l caută,
Care caută fața ta, Dumnezeule lui Iacob.
Șela.
7 Înălțați-vă, porților, capetele voastre;
Ridicați-vă, porți eterne!
Ca să intre regele măririi.
8 Cine este acest rege al măririi?
Iehova cel tare și puternic,
Iehova cel puternic în război.
9 Înălțați-vă, porților, capetele voastre,
Ridicați-vă, porți eterne!
Ca să intre regele măririi.
10 Cine este acest rege al măririi?
Iehova, Dumnezeul oștirilor, el este regele măririi. Șela.

PSALMULUI XXV.

Cânt pentru sine de lui David.

1 CĂTRE tine, Iehova, înalț sufletul meu.
2 Dumnezeul meu, în tine mă încred:
Nu lăsa să fiu rușinat;
Să nu se laude vrăjmașii mei asupra mea.
3 Da, toți cei ce speră în tine nu se vor rușina,
Rușinate se vor cei ce violează fără cuviință.
4 Căile tale, Iehova, arată-mi,
Cărările tale învață-mă;
5 Conduc-mă în adevărul tău, și învață-mă;
Căci tu ești Dumnezeul mântuirii mele,
În tine aștept în toată ziua.
6 Adă-ți aminte de îndurările tale, Iehova, și de milele tale;
Căci din veacuri sânt ele.
7 Păcatele tinereților mele și călcările mele
Nu le aminti;
După îndurarea ta adă-ți aminte de mine,
Pentru bunătatea ta, Iehova!
8 Bun și drept este Iehova,
De aceea ne arată păcătoșilor-ți calea.
9 El conduce pe cei smeriți în dreptate,
Și învață pe cei smeriți calea lui.
10 Toate cărările lui Iehova sânt îndurare și adevăr,
Pentru cei ce păzesc legământul său și mărturiile sale.
11 Pentru numele tău, Iehova, erte-mi fărădelegea,
Căci multă este.
12 Cine este omul, care se teme de Iehova,
El îl va învăța calea, ce trebue să aleagă;
13 Sufletul său își va locui binele,
Și semința sa va moșteni pământul.
14 Secretul lui Iehova este cu cei ce se tem de el,
Și el le va face cunoscut legământul său.
15 Ochii mei sânt totdeauna spre Iehova,
Căci el va scoate din cursă picioarele mele.
16 Întoarce-te spre mine, și îndură-te de mine,
Căci singur și mâhnit sânt.
17 Necazurile inimei mele se lățesc;
Din strâmtorările mele scoate-mă!
18 Privește spre mizeria mea și truda mea,
Și erte-mi toate păcatele mele.
19 Privește pe vrăjmașii mei, căci mulți sânt,
Și cu ură violentă mă urăsc.
20 Păzește sufletul meu și izbăvește-mă,
Nu lăsa să fiu rușinat, căci în tine mă încred.
21 Neprihănirea și dreptatea mea să mă păzească,
Căci în tine am speranță.
22 Scapă, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile sale.

PSALMULUI XXVI.

Cânt pentru sine de lui David.

1 JUDECĂ-mă, Iehova!
Căci în neprihănirea mea am umblat,
Și în Iehova am pus încrederea: nu mi voiu cli[ti].
2 Cercă-mă, Iehova, și cercetează-mă.
Cercă rărunchii mei și inima mea.
3 Căci îndurarea ta este înaintea ochilor mei,
Și umblu înaintea ta în adevărul tău.
4 Cu oameni deșerți n'am ședut,
Și cu cei viclenii n'am umblat;
5 Urăsc adunarea făcătorilor de rele,
Și cu cei răi nu ședu.
6 La nevinovăție spăl-voiu mâinile mele,
Și așa voiu înconjura altarul tău, Iehova!
7 Ca să fac să se audă vocea mulțumirii,
Și să proclam toate minunile tale.
8 Iehova, iubesc locuința casei tale,
Și locul, în care locuește mărirea ta.
9 Nu răpi sufletul meu cu păcătoșii,
Nici viața mea cu vărsătorii de sânge;
10 În ale căror mâini este răutate,
Și a căror mână este plină de mită.
11 Eu voiu umbla în neprihănirea mea: voiu răscumpăra-mă, și îndură-te de mine.
12 Piciorul meu stă pe ceriul cel drept;
În adunări voiu binecuvânta pe Iehova.

PSALMULUI XXVII.

Cânt pentru sine de lui David.

1 IEHOVA este lumina mea și mântuirea mea (mea;
De cine să mă tem?
Iehova este scutul vieții mele
De cine să mă înfricoșez?
2 Când se apropiară de mine făcătorii de rele,
Ca să mănânce trupul meu,
Asupritorii mei și vrăjmașii mei:
Ei se poticniră și căzură.
3 Fie o oștire asupră-mi o tabără chiară,
Inima mea nu se teme;
Fie se ridică asupra-mi război,
Încă și atunci sânt încrez.
4 Una cer de la Iehova,
Aceea o caut:
Ca să locuesc în casa lui Iehova toate zilele vieții mele,
Ca să văd frumusețea lui Iehova
Și să cercetez templul său.
5 Căci el mă va ascunde în coliba sa în ziua pericolului,
El mă va acoperi cu ascunzișul cor-
De stânca mă va înălța. (tului său;
6 Și acum, ca va înălța capul meu asupra vrăjmașilor mei din jurul meu,
Și voiu aduce în cortul său sacrificii de bucurie:
Voiu cânta și psalmodia lui Iehova.
7 Ascultă, Iehova, vocea mea,
La strigă: îndură-te de mine, și răspunde-mi.
8 De dorit „Caută fața mea!"
Aceea mare fie răspunsul:
„Fața ta, Iehova, voiu căuta."
9 Nu ascunde fața ta de la mine,
Nu lepăda în mânie pe servul tău;
Tu, ești ajutorul meu, nu mă lăsa,
Nici nu mă părăsi, Dumnezeul mântuirii mele!
10 Căci părinții mei și mama mea m'au părăsit;
Dară Iehova mă primește. (dit:
11 Arată-mi, Iehova, calea ta, și conduc-mă pe calea cea dreaptă.
De cauza vrăjmașilor mei;
12 Nu mă lăsa în voia apăsătorilor mei;
Căci asupra-mi ridică se mărturi mincinoși,
Și cei ce mă respiră de câtă silnicie.
13 Ași fi perdut, de n'aș crede, că voiu vedea bunătatea lui Iehova
În pământul celor vii; 14 speră în Iehova,
Întărește-te, și fie-ți inima tare;
Da, speră în Iehova!

PSALMULUI XXVIII.

Cânt pentru sine de lui David.

1 CĂTRE tine, Iehova, strigă stânca mea,
să nu-mi taci!
Ca nu, tăcându-mi, să mă asemăn cu cei ce se pogoră în groapă.
2 Ascultă vocea cererii mele, când strigă către tine,
Când ridică mâinile mele către sfântul lui locaș.
3 Nu mă răpi cu răufăcătorii și cu făcătorii de rele,
Cari cuvintează pace aproapelui lor,
Și răutatea este în inima lor.
4 Dă-li după faptele lor,
După răutatea lucrărilor lor;
După lucrul mâinilor lor dă-li,
Dă-li plata lor.
5 Căci nu iau în seamă la faptele lui Iehova,
Nici la lucrul mâinilor sale;
Surpă-i, și nu-i zidi.
6 Binecuvântat să fie Iehova,
Pentru-că a ascultat vocea cererii mele.
7 Iehova este puterea mea și scutul meu;
În el s'a încrezut a mea, și am fost ajutat;
Veseli-se-va deci forte inima mea,
Și prin cântarea mea îl voiu mulțumi.
8 Iehova este puterea poporului,
Și tăria mântuirei unsului său este el.
9 Ajută pe poporul tău, și binecuvântează moștenirea ta,
Păstorește-i, și înalță-i până în veacuri.

PSALMULUI XXIX.

Cânt pentru sine de lui David.

1 DĂ-ți lui Iehova, fii celor puternici!
Dă-ți lui Iehova mărire și putere!
2 Dă-i lui Iehova mărirea cuvenită numelui său,
Închinați-vă înaintea lui Iehova în podoabă sfântă!
3 Vocea lui Iehova este peste ape:
Dumnezeul măririi tună,

Iehova se pede pe ape multe;
4 Vócea lui Iehova cea puternică,
Vócea lui Iehova este mărétia.
5 Vócea lui Iehova sfărîmă cedrii,
Da, Iehova sfărîmă cedrii Libanului,
6 Şi-i face să sălte ca un vițél,
Pe Libanu şi pe Sirionu ca pe un tînăr rimocerU tînerel.
7 Vócea lui Iehova vérsă flăcări de foc;
8 Vócea lui Iehova cutremură deşertul,
Iehova cutremură deşertul Cadeşu.
9 Vócea lui Iehova face cerboaicele să nască,
Şi desgolesce pădurile,
Şi în templulu seu totulu dice: Mărire
10 Iehova a şedut preşedinte preste diluviu,
Şi va şedea rege ca preşedinte Iehova în veacuri.
11 Iehova va da putere poporului seu,
Iehova va binecuvînta pre poporulu seu cu pace.

PSALMULŬ XXX

Cîntă psalmă, o cîntare scoasă la casa-sfinţire a casei lui David.

1 Te voiu înălța, Iehova; căci m'ai înălțatu,
Şi n'ai lăsatu pre vrasmaşii mei să se bucure de mine.
2 Iehova, Dumnedieulu meu, strigaiu-am către tine,
Şi m'ai vindecatu.
3 Iehova, scosu-ai din infernu sufletulŭ meu,
Păstratu-mi-ai viția, ca să nu mă coborîu în groapă.
4 Cîntați lui Iehova, cei cuvioşi ai lui!
Şi lăudați aminterea sa cea sfîntă;
5 Căci o clipă ține mînia sa,
O viață întrĕga îndurarea sa;
Se pote ca plînsulu-voiu fi,
Pre la mine mane plăngerea,
Dimineța voiu bucuria.
6 Dară eu disesemu în fericirea mea:
„Nu mă voiu clătina în eternu.“
7 Iehova, prin bunăvoința ta dedesi tăriă muntelui meu;
Ascunsu-ai fața ta, şi eu fusu-mi-am înspăimîntatu.
8 Către tine, Iehova, eu strigaiu,
Şi pre lîngă Iehova, te-amu rugatu:
9 „Ce folosu este de sîngele meu,
De mă voiu pogorî în groapă?
Ară pulberea te va lăuda, pote da ea adevĕrulŭ tău?“
10 Ascultă, Iehova, şi îndură-te de mine;
Iehova, fi ajutătorulŭ meu!
11 Schimbatu-ai plîngerea mea în chiotu,
Desfăcutu-ai cingătorea mea, şi m'ai încinsu cu bucurie,
12 Ca să-ți cînte sufletulŭ meu, şi să nu tacă;
Iehova, Dumnedieulu meu, în veacuri te voiu lăuda.

PSALMULŬ XXXI

Maestrului de cîntece. Psalm pentru cîntăreții lui Israilu.

1 În tine, Iehova, mă încredu,
Nu lăsa ca să fiu ruşinatŭ mai nu dată;
Întru dreptatea ta scapă-mă.
2 Pleca spre mine urechea ta;
Grabesce scapă-mă, fii mie stîncă tare
Cetate, ca să mă mîntuiți.
3 Căci stînca mea şi cetatea mea eşti;
Deci pentru numele tău îndrĕptă-mă, şi mă ocrotesce;
Scote-mă din cursa, ce în ascunsu ei mi-au întinsu;
Căci tu eşti întărirea mea.
4 Mîinile tale încredințezu duhulŭ meu;
Tu m'ai mîntuitu, Iehova, Dumnedieulu adevĕrului!
5 Urîtoriu pre cei ce se dedau deşertăciunei lorŭ amăgitore;
Şi în Iehova mă încredu.
6 Îți şi mă veseleşcu şi mă bucuru de îndurarea ta;
Căci ai văzutu amărĕla mea;
Tu ai cunoscutu strîmtorările sufletuluĭ meu,
7 Şi nu m'ai datu în mîna vrasmaşului;
Pusesemu mă pasulŭ în largu.
Îndură-te de mine, Iehova, că mîni mă curîmburare,
Topitu de întristare este ochiulŭ meu,
Sufletulŭ meu şi corpulŭ meu.
8 Căci viața mea se trece în întristare,
Şi anii mei în suspinuri;
Scăzutu de nefericirea este puterea mea, din cauză de fără-de-legea mea.
Şi oasele mele se topescu.
9 Din causa tuturoru apăsătorilorŭ mei a fostu ruşinatŭ de aceştia,
Vecinilorŭ mei forte,
Şi spaimă cunoscuțilorŭ mei;
Cei ce mă văduri afară
Fugiră de dinaintea mea.
10 Din cugetulŭ mortu-am, ca unuĭ mortu uitatŭ.
Ajunsu-am ca vasulŭ celŭ stricatŭ.
11 Căci audiiemu pre mulți defăimîndu-mă,
Cuprinsu-m'a spaima din tóte părțile;

Pe când ei sfătuescu la unu locu amîndoi-mi,
Cugetându să-mi răpésca viața.
12 Eu însă în tine mă încredeiu, Iehova,
Şi am disu: „Tu eşti Dumnedieulu meu.“
13 În mîna ta sînt timpurile mele,
Mîntui-mă din mîna vrasmaşiloru mei,
Şi de cei ce mă urmăresc.
14 Fă ca luminea feții tale să resplăta servitoriului tău,
Ajută-mă întru îndurarea ta.
15 Iehova, să nu fiu ruşinatŭ, căci pre tine te chiemu;
Ruşinați-se cei stricătoriŭ, tacă în infernu.
16 Amuțească buzele mincinose,
Cari vorbescu asupra dreptuluĭ nevinovatŭ
Cu mîndrie şi despreciu!
17 Cîtă de mare este bunătatea ta,
Pre care ai păstratu-o celoru ce se tem de tine.
Pre care ai lucratu-o celoru ce se încred în tine înaintea fiiloru omuluĭ!
18 Îi acoperi cu acoperimîntul feții tale de conjurările omeniloru.
Îi ascunzi în cortulŭ tău de ocara limbiloru.
19 Binecuvîntată fie Iehova,
Că în chipu minunatu proftiri-mi-a bunătatea sa
Într'o cetate tare.
20 Şi în cutezarea mea gîndeamu:
„Ruptu este de dinaintea ochiloru tei;“
Însă tu auzi'ai vocea rugăminții mele,
Cînd am strigatu către tine.
21 Iubiți pre Iehova, toți cuvioşii săi!
Pe cei credincioşi îi păzesce Iehova,
Şi resplătesce cu prisosu celoru ce lucreză mîndriu.
22 Întăriți-vă, şi îmbărbătezu-se inima vóstră,
Toți cei ce aşteptați pre Iehova!

PSALMULŬ XXXII

De la David o învățătură.

1 Fericitu! îndreptățitu, căruia i s'a ertatu fărădelegea,
Acoperitu-i-a păcatulŭ.
2 Fericitu omulŭ, căruia Iehova nu-i socotesce păcatulŭ,
Şi nu este vicleşugŭ în spiritulŭ seu.
3 Căci mi-amu ținutu mutu oasele mele
Prin strigarea mea cea tot de una.
4 Căci ziua şi nópte mîna ta s'a îngreuiatŭ asupra mea,
Vlaga mea prefăcutu-s'a în secetărimi de vară. Sela.
5 Păcatele mele şi le-amu mărturisitu,
Şi fără-de-legea mea nu amu acoperit'o;
Disesemu:
„Mărturisi-voiu abaterile mele lui Iehova,
Şi tu mi-ai ertatu vinovăția păcatului meu. Sela.
6 Pentru aceea rugă-se-va tot cinevaşi cătră tine
Într'o vreme de aflare;
Totuşi, în timpulŭ năvălirii mari,
Ea nu va ajunge pînă la mine.
7 Tu mă eşti scăpare,
Tu mă vei păzi,
De necazuri mă vei înconjura.
Cîntări de mîntuire mă vei înconjura. Sela.
8 Te voiu învăța şi-ți voiu arăta calea, în care să umbli,
Cu ochiulŭ meu te voiu îndruma;
9 Nu fiți ca calulŭ,
Ca măgarulŭ, fără înțelegere;
Cu frîu şi cu zăbală pedîcha lorŭ,
Pe tine-te-voiu,
Altmintrea ei nu se apropiă de tine.
10 Multe dureri cuprinsu-va pre celŭ necredințatŭ;
Însă pre celŭ ce speră în Iehova îl înconjură îndurarea.
11 Bucurați-vă în Iehova, şi veseliți-vă, drepților!
Şi chiuiți cu bucurie, toți cei drepți cu inimă?

PSALMULŬ XXXIII

1 Bucurați-vă, dreptilorŭ, în Iehova;
Celoru drepți se cuvine lauda.
2 Mulțumiți lui Iehova din chitară,
Cîntați-i cîntare nouă,
Din harfă cu dece strune cîntați-i.
3 Cîntați-i cîntare nouă,
Cîntați-i cu măiestrie, cu strigăte!
4 Căci dreptu este cuvîntulŭ lui Iehova,
Şi tóte faptele sale sînt cu credință;
5 El iubesce dreptatea şi judecata;
Plin este pămîntulŭ de îndurarea lui Iehova.
6 Prin cuvîntulŭ lui Iehova cerurile s'au făcutu,
Şi prin suflarea gurei sale toată oştirea lorŭ.
7 Adună în grămadă apele mării,
Şi pune adîncurile în cămări.
8 Tremure de Iehova tot pămîntulŭ,
Cutremure-se de el toți locuitorii lumei!
9 Căci el a disu, şi s'a făcutu,
El a ordinatu, şi s'a zidit.
10 Iehova nimicesce sfaturile popóreloru,
Zădărnicesce planurile popóreloru,
Cugetările națiuniloru le zădărnicesce.
11 Sfatulŭ lui Iehova rămîne în eternu,

Şi cu dreptatea ta celor ce sînt drepţi cu inima.
11 Să nu mă calce piciorul celui trufaş,
Şi mîna necredincioşilor să nu mă alunge.
12 Acolo căzură făcătorii de rele,
Ei fură resturnaţi, şi nu pot să se scoale.

PSALMUL XXXVII.

Este pentru ale lui David.

1 VĂ cu mînie cu făcătorii de rele,
Nu vă pizmuiţi pe cei ce fac nelegiuire.
2 Căci curînd îi vor cosi ca iarba,
Şi ca verdeaţa vor veşteji.
3 Încrede-te în Iehova, şi fă bine,
Locuieşte pămîntul, şi pasă adevărul;
4 Desfătează-te în Iehova,
Şi El îţi va da dorinţele inimei tale.
5 Încredinţează lui Iehova calea ta,
Şi încrede-te în El, şi El va face aceasta:
6 Va scoate, ca lumina, dreptatea ta,
Şi judecata ta, ca amiaza zilei.
7 Tăcut înaintea lui Iehova, şi aşteaptă-L;
Nu te mînie acelui ce izbuteşte în calea sa,
Acelui omului, ce aduce întru îndeplinire planurile sale.
8 Încetează de mînie, şi părăseşte furia;
Nu te mînia spre a face şi tu rău.
9 Căci făcătorii de rele vor fi stîrpiţi;
Iară cei ce speră în Iehova, aceia vor moşteni pămîntul.
10 Încă puţină, şi nelegiuitul nu va mai fi,
Şi de vei căuta cu luare aminte locul său, el nu va mai fi.
11 Dară cei blînzi vor moşteni pămîntul,
Şi se vor desfăta întru belşugul păcii.
12 Nelegiuitul urzeşte asupra celui drept,
Şi scrîşneşte la el cu dinţii săi;
13 Domnul Îşi rîde de el,
Căci vede, că vine ziua lui.
14 Nelegiuiţii scot sabia, îşi întind arcul,
Ca să doboare pe cei sărmani şi nevoiaşi,
Ca să junghie pe cei ce îndreaptă pe calea cea dreaptă;
15 Dară sabia lor va intra în inima lor,
Şi arcurile lor se vor sfărîma.
16 Mai bună este puţinătatea celui drept,
Decît prisosul multora nelegiuiţi;
17 Căci braţele nelegiuiţilor se vor sfărîma;
Iară pe cei drepţi îi sprijină Iehova.
18 Iehova ştie zilele celor fără prihană,
Şi moştenirea lor va fi în veşnicie;
19 El nu vor fi ruşinaţi în timpul nenorocirii,
Şi în zilele foamei se vor sătura.
Iară nelegiuiţii vor pieri,
Şi vrăjmaşii lui Iehova, ca grăsimea mieilor,
Se vor stinge, vor fumu se vor stinge.
20 Nelegiuitul împrumută, şi nu plăteşte;
Iară dreptul este îndurător şi dă.
21 Căci cei binecuvîntaţi de el vor moşteni pămîntul,
Şi cei blăstămaţi de el se vor stîrpi.
22 De la Iehova se îndreaptă paşii omului bun,
Şi de drept,
Căci calea sa îi bine-plăcută lui.
23 Chiar dacă ar cădea, nu se va sfărîma;
Căci Iehova sprijină mîna lui.
24 Tînăr fiind, şi am îmbătrînit,
Şi n'am văzut pe cel drept părăsit,
Nici seminţia lui cerşind pîine.
25 În totdeauna este îndurător, şi împrumută,
Şi seminţia lui este binecuvîntată. (mută,
26 Depărtează-te de rău, şi fă bine,
Şi vei rămînea în veci;
27 Căci Iehova iubeşte dreptatea,
Şi nu va părăsi pe cuvioşii săi;
În veci vor fi păziţi;
Iară seminţia nelegiuiţilor se va stîrpi.
28 Cei drepţi vor moşteni pămîntul,
Şi vor locui întru el în veci.
29 Gura dreptului grăieşte înţelepciune,
Şi limba lui cuvinte drepte.
30 Legea Dumnezeului său este în inima sa,
Şi paşii săi nu se vor clăti.
31 Nelegiuitul pîndeşte pe cel drept,
Şi caută să-l omoare.
32 Iehova nu-l va lăsa în mîna lui,
Şi nu-l va face să fie osîndit cînd se va judeca.
33 Speră în Iehova, şi păzeşte calea lui,
Şi El te va înălţa, ca să moşteneşti pămîntul;
Cînd vor fi nimiciţi cei răi, tu vei vedea.
34 Văzut-am eu pe cel nelegiuit cu cruzime,
Înălţîndu-se ca un cedru verde pămîntesc.
35 Trecui pe-acolo, şi iată, nu mai era,
Căutai-l-am, şi el nu se găsea.
36 Ţine minte de cel nevinovat, şi caută la cel drept,
Căci omului acestuia îi este viitorul pace.
37 Iară fărădelegile deopotrivă se vor nimici,
Viitorul nelegiuiţilor se va stinge.

38 Dară mîntuirea celor drepţi vine de la Iehova,
El este tăria lor în vreme de necaz.
39 Iehova îi ajută şi îi scapă;
El îi scapă de cei nelegiuiţi, şi-i mîntuieşte,
Căci în El se încred.

PSALMUL XXXVIII.

Un psalm ale lui David, spre aducere-aminte.

1 IEHOVA, nu mă mustra în mînia ta,
Şi nici nu mă pedepsi în urgia ta.
2 Căci săgeţile tale s'au înfipt în mine,
Şi mîna ta m'a apăsat.
3 Nimică nu este sănătos în carnea mea,
De mînia ta; nici o vlăguire în oasele mele,
De păcatele mele.
4 Căci fărădelegile mele au covîrşit capul meu;
Ca o sarcină grea s'au îngreuiat peste mine.
5 Rănile putrezesc şi sînt urîte,
Din pricina nebuniei mele.
6 Încovoiat, sînt adînc gîrbovit;
Toată ziua umblu plin de întristare.
7 Căci coapsele mele sînt pline de arsură,
Şi nimică nu este sănătos în carnea mea.
8 Istovit, sfărîmat sînt foarte,
Mugesc de mulţimea inimei mele.
9 O Doamne, înaintea ta este toată dorinţa mea,
Şi suspinul meu de tine nu este ascuns.
10 Inima mea este iute, părăseşte-mă puterea mea,
Şi lumina ochilor mei, nici ea nu este cu mine.
11 Prietenii mei şi cunoscuţii mei stau departe de rana mea,
Şi rudele mele stau departe.
12 Cei ce caută sufletului meu îi întind curse,
Cei ce vor răul meu vorbesc de pieire,
Şi toată ziua plănuiesc înşelăciuni.
13 Iară eu, ca unui surd, nu aud;
Sînt ca unui mut, ce nu-şi deschide gura sa;
14 Sînt ca unul ce n'aude,
Şi în a cărui gură nu este răspunsuri.
15 Căci pe tine, Iehova, te aştept,
Tu vei răspunde, Doamne, Dumnezeule meu!
16 Căci am zis: Să nu se bucure de mine!
Cînd piciorul meu se clăteşte, ei se înalţă asupra-mi.
17 Căci aproape de căzătură sînt,
Şi durerea mea este pururea înaintea mea.
18 Căci îmi mărturisesc fărădelegea mea,
Mă întristez de păcatul meu.
19 Iară vrăjmaşii mei sînt vii, sînt tari,
Şi mulţi sînt cei ce mă urăsc fără vină,
20 Şi răsplătesc cu rău pentru bine,
Îmi urăsc, pentru că urmez binele.
21 Nu mă părăsi, Iehova, Dumnezeule meu!
Nu te depărta de la mine.
22 Grăbeşte-te spre ajutorul meu,
Doamne, mîntuirea mea.

PSALMUL XXXIX

Mîngîierea şi mîntuirea lui Iedutun. Este pentru ale lui David.

1 DISAMĂ: Păzi-voi căile mele,
Ca să nu păcătuesc cu limba mea;
Pune-voi frîu gurii mele,
Cînd se ridică nelegiuitul înaintea mea.
2 Amuţeam în tăcere,
Tăcui-voi chiar de bine;
Iară durerea mea mă săcîi.
3 Dară dogoarea mea mă aprinse în întrul meu,
Şi cugetînd eu, focul a cuprins;
Atunci vorbii-voi cu limba mea:
4 Fă-mi cunoscută, Iehova, sfîrşitul meu,
Şi măsura zilelor mele, cîtă este,
Ca să ştiu cît de trecătoare sînt.
5 Iată, pe degete ai făcut zilele mele,
Şi vîrsta mea o nimică este înaintea ta:
Da, o suflare este tot omul, cît stă de tare încă în picioare. Sela.
6 Da, ca o arătare umblă omul,
Le zădarnic se neliniştesc:
Adună averi, şi nu ştie cine le va strînge.
7 Şi acum ce aş aştepta, Doamne?
Speranţa mea este în tine!
8 Din toate fărădelegile mele scapă-mă;
Nu mă face de ruşine nebunului.
9 Amuţii, gura mea n'aveu deschis,
Căci tu ai făcut aceea.
10 Depărtează de la mine rana ta,
Căci pier de lovirea mîinei tale.
11 Cînde mustri pe om, pentru păcate pedepseşti,
Pe faci să se topească, ca molia, cele mai dragi ale lui;
Da, o suflare este tot omul. Sela.
12 Ascultă rugăciunea mea, Iehova!
Şi ia în urechi strigarea mea;
La lacrimile mele nu tăcea!

Căci stearnă sufletul la ţină,
Nimicnicesc ca ţerîna mă.
15 Înfăţoşează-te de la mine, ca să mă ţie ruşinea,
Mai înainte de a mă duce şi a nu mai fi.

PSALMUL XL.

Mulţumeşte de eliberare. Cere ajutorul celui bun. David.

1 SPERÂND AM în Iehova.
Şi El s'a plecat către mine, şi a auzit strigarea mea.
2 Şi mă scoase din gropa nimicniciei,
Din ţărîna tinderei;
Şi puse pe o stîncă picioarele mele,
Întări-mi paşii mei,
3 Şi puse în gura mea o cîntare nouă,
Laudă Dumnezăului nostru.
Mulţi o vor vedă, şi se vor teme,
Şi se vor încrede în Iehova.
4 Fericită bărbatul, ce pune speranţa sa în Iehova,
Şi nu caută spre cei îngîmfaţi şi spre cei mincinoşi!
5 Înmulţit-ai Tu, Dumnezăule mult, minunile tale, pe care le-ai făcut;
Şi cugetările tale, pre care le arăţi către noi,
Nu se pot cine să se asămene;
Voiu spune, şi voiu vorbi de dînsele,
De ar fi ca să se pătă numără.
6 Sacrificiul şi darul nu voeşti,
Urechile mi-ai înveştit,
Ardereale-de-tot şi jertfele pentru păcate n'ai cerut.
7 Atunci dîs'am: Iată, viu; [scrisă
În sulul cărţei e scrisă ce pentru mine;
8 Mi-a plăcut să fac voia ta, Dumnezăule meu,
Şi legea ta este în mijlocul meu.
9 Vestit-am dreptatea ta în adunare mare;
Iată, buzele mele nu le-am oprit, Iehova,
Tu ştii.
10 Dreptatea ta n'am ascuns în inima mea,
Credincia ta şi mîntuirea ta am pomenit.
N'am ascuns îndurarea ta şi adevărul tău în adunare mare.
11 Tu, Iehova, nu vei opri îndurările tale de la mine,
Mila ta şi adevărul tău pururea mă vor păzi.
12 Căci înconjurat-au nenorociri nenumărate,
Ajuns-au să fie-de-legile mele,
De nu pot vedă;
Mai mărginesc sînt de cît părul capului meu.
Şi inima mi lipseşte.

O, mîntuieşte-mă, Iehova, a mă milui,
Iehova, spre ajutorul meu grăbeşte-te!
Ruşinaţi-se şi roşească toţi
Cei ce caută sufletul meu, ca să-l ţie pierdă;
Dea înapoi şi ruşinaţi-se
Cei ce doresc vătămarea mea.
Să se pîrdă, şi să aibă ruşinea de răsplată
Cei ce-mi zic: Hai! hai!
Veselească-se şi veselească-se în tine
Toţi cei ce te caută;
Să zică pururea: „Mare este Iehova!”
Cei ce iubesc ajutorul tău.
De şi sînt sărmanu şi sărac,
Dară Dumnezăul va îngriji de mine;
Ajutătorul meu şi mîntuitorul meu tu eşti,
Dumnezăule meu, nu întîrzia!

PSALMUL XLI.

Mulţumeşte de eliberare. Unul pentru celălalt David.

FERICITU-l celui, ce ţine seamă de sărmanul!
În ziua năcăjirei îl va scăpa Iehova.
Iehova îl va păzi, şi-l va ţine în viaţă,
Şi va fi binecuvîntat pe pămînt;
Şi nu-l vei da în voia vrăjmaşilor săi.
Iehova îl va ajutori pe patulu durerilor.
Tu vei face tot aşternutul său în bolea sa.
Eu am qisu: „Iehova, îndură-te de mine,
Vindecă sufletul meu; căci am păcătuit faţă de Tine.”
Vrăjmaşii mei vorbesc rău de mine,
„Cînd va muri şi va pieri numele lui?”
Şi cînd vin cumva să mă vadă,
Vorbesc neadevăr, [dară rele;
Inima lor adună în sine fărădelegi,
Împrăştiu afară şi spun.
Împreună şoptesc asupra-mi toţi cei ce mă urăsc,
Cugetă stricăciunea mea; [zic:
„Bolă rea se ţine de dînsul,
Şi cel ce zace nu se va mai scula”!
Chiar şi omul, cu care trăiam în pace,
În care mă încredeam,
Care mîncă pîinea mea, rădicat-a călcîiul asupră-mi.
Dară tu, Iehova, îndură-te de mine,
Şi rădică-mă, ca să-i răsplătesc!
În aceasta voiu cunoaşte că ai plăcere de mine:
Că vrăjmaşului meu nu-i va ţinea de mine.
Căci pre mine în neprihănirea mea tu m'ai sprijinit,
Şi m'ai pus înaintea feţei tale în veşnic.
Binecuvîntată fie Iehova, Dumnezăul lui Israel,
Din veşnic şi în veşnic!
Amină şi Amină.

PSALMUL XLII.

Mulţumeşte de eliberare. O închinătoare de la fiii lui Korah.

1 CERBUL cerînd dorească după izvoarele de apă,
Aşa doreşte sufletul meu după Tine,
Dumnezăule!
2 Sufletul meu însetează după Dumnezău,
După Dumnezăul cel viu:
Cînd voiu veni şi mă voiu arăta înaintea lui Dumnezău?
3 Lacrămile mele făcutu-s'au pîinea mea ziua şi noptea,
Cînd mi se zice în tot ceasul: „Unde este Dumnezăul tău?”
4 Cînd aduc aminte-mi şi vărs în mine sufletul meu:
Cum mergeam cu gloată, aveă mă duceam la casa lui Dumnezău
Cu strigăte de bucurie şi de laudă,
Cu mulţime ce sărbătoreşte.
5 De ce eşti întristat, suflete al meu?
Şi de ce mă tulburi?
Aşteaptă pre Dumnezău, căci încă îl voiu lăuda,
Ajutorul feţei mele şi Dumnezăul meu!

PSALMUL XLIII.

JUDECĂ-MĂ, Dumnezăule, şi apără cauza
Drepturilor mele împotriva unui popor necredincios; [mele,
De omului viclean şi înşelător izbăveşte-mă.
Căci tu eşti Dumnezăul meu cel tărîu!
Pentru ce m'ai lepădat?
De ce trebue să umblu gînd de durere supto apăsarea vrăjmaşului?
Trimete lumina ta şi adevărul tău,
Ca să mă călăuzească,
Ca să mă ducă la muntele tău cel sfînt
Şi la locuinţele tale;
Ca să viu la altarul lui Dumnezău,
La Dumnezăul, bucuria mea cea mare,
Şi să te laud din alăută, Dumnezăule, Dumnezăul meu!
De ce eşti întristat, suflete al meu,
Şi de ce strigăi în mine?
Aşteaptă pre Dumnezău, căci încă îl voiu lăuda,
Ajutorul feţei mele şi Dumnezăul meu!

PSALMUL XLIV.

Mulţumeşte de eliberare. O închinătoare de la fiii lui Korah.

DUMNEZĂULE, cu urechile noastre noi
Părinţii noştri ne-au spus [auzit:
Faptele, ce le-ai făcut în zilele lor,
În zilele străvechi.
Tu prin mîna ta alungat-ai neamuri,
Iară pre dînşii i-ai plantat;
Pornit-ai popoare,
Iară pre ei i-ai lăţit.
Că nu prin sabia lor luat-au pămîntul
Nici nu braţul lor ajutat-o pre ei;
Ci dreapta ta şi braţul tău şi lumina feţei tale, [căci
Căci vrut-ai bine.
Tu eşti regele meu, Dumnezăule!
Fă mîntuiri lui Iacob.
Prin tine vrem împinge pre apăsătorii noştri,
La numele tău călcă-vom în picioare pre nerecunoscătorii noştri.
Căci nu în arcul meu mă voiu încrede,
Şi sabia mea nu ne va ajuta!
Ci tu ajutatu-ne-ai împotriva apăsătorilor noştri,
Şi pre cei ce ne urăsc ai ruşinat. [mult
Pre Dumnezăul lăudat vrem lăuda,
Şi numele tău în veşnicime în veşnic. Sela.
Dară acum lepădat-ne-ai, şi ruşinat-ne-ai,
Şi nu tot ai ieşi cu oştirile noastre; [(mult,
Întors-ne-ai înapoi şi ne întăritură înaintea
de d'înaintea vrăjmaşilor noştri,
Şi cei ce ne urăsc au şi ne jăcuit pradă lor.
Dat-ai ne-ai ca pe oile hrănite spre mîncare,
Şi printre popoare ne-ai împrăştiat.

12 *Vezi-voiu! pruncu pușinu peporniță tea
Și n'ai uită prețiulu vrednicei tei.
13 *Fiindu-mi-este de rușine semințiloru nostri,
De mirâ și de batjocura celoru d'impregiurulu
nostru.
14 *Facutu-mi-ai de proverbiu între popore,
*De clătinare cu capulu între semințe.
15 In tótă qiua rușinarea mea este înaintea-mi,
Și fața mea de rușine mi-a acoperitu,
16 La sunetulu vocei luptătoriloru și a batjocoritoriloru,
*La fațiulu vrăjmașiloru și a celui lacomu
de resbunare.
17 *Venitu-a tóte acestea preste noi,
Dară noi nu te-amu uitatu,
Nici amu fostu necredinciosi legământului
tău;
18 Anima nóstra nu s'a întorsu îndăretru,
Și 'pașii nostri nu s'au abătutu din calea ta;
19 Dă-ți-ai qisu pre dragonii în-ai sdrobitu,
Și cu-ai acoperitu cu umbrirea morții.
20 De amu fi uitatu numele Dumnedieului nostru,
Și de amu fi *întinsu mânile nóstre, către
qeiu străin:
21 *Ală nu ară cercetatu Dumnedieu acésta?
Căci ară cunóscere secreturiloru. Anima.
22 *Da, în căte dilele statemu noi pentru tine,
Socotiți ca nisce óstiele la junghiere.
23 *Scolo-te! pentru ce dórmi, Dómne?
Deștépta-te! *nu ne lepăda pentru totu-déuna.
24 *De ce întorci fața ta? [tura.
De ce uiți nepoliția și apăsarea nóstră?
25 Căci *plecatu-s'a spre pulbere calcâiulu nostru,
Corpulu nostru lipitu de pământu. [tra.
26 Scólă-te întru ajutoriulu nostru,
Și mântuiesce pentru indelinirea ta.

PSALMULU XLV

*Mai-mainte de alesulu pe Șoșanim. O învățătură fiilor a lui Core. La fine. Cântare de iubire.

1 ANIMA mea ferbe de o vorbire bună(ă);
Eu dicu nóue ale mele lucrare a mea,
Limba mea este condeiulu unui scriitoriu îndemânatecu!
2 Tu eșci mai frumosu de cât fiii omeniloru,
*Cătărilă este vérsată pe buzele tale:
De aceea Dumnedeu te-a binecuventatu-o în
eternu.
3 *Vitézule! încinge-ți spada la coapsă-ți, mărirea ta și strălucirea ta,
4 *Propășesce în strălucirea ta.
Incalecă pentru apărarea adevĕrului și a dreptății mansuetudinei.
Și dreptu în ce va învăța lucruri înfricoșate!
5 Ascuțitesse-vor sĕgețile tale în inima vrăjmașiloru mei semințiloru regelui;
Sĕgeți peșii lui cădă popóre
*Prentre tei, Dumnedeule, ară în eternu și pesteputu,
6 Sceptrulu dreptății este sceptrulu împărăției tale.
7 Tu iubești dreptatea, și urăști nelegiuirea;
De aceea *unsu-te-a *Dumnedeu, Dumnedeulu teu,
Cu oleiulu *bucuriei mai multă de cât pe soții tei.
8 *Smirnă și aloe și casie sunt tóte vestmintele tale,
In palaturi de fildeșu ne căntări de organe te-ară veselitu.
9 *Fete de regi sunt între scumpele tale,
*Regina ĕtă la dreptulu tĕu în aurii de Ofira.
10 Audi, fiică, și vedi, și pléca urechea ta,
*Uită-ți poporulu tĕu și casa părintelui tĕu.
11 Atunci va pofti regele frumusĕța ta,
*Căci ară este domnulu teu, și închină-te lui.
12 Și cu daruri Tirulu a Tirului
Vorŭ rădica *unulu poporului fața ta.
*Toți mărețulu împărătesei regelui în cameră
Țesutură cu aurŭ sunt vestmintele ei. [ta,
13 *In vestminte prestate ea se aduce la rege,
In urma fecióreloru, amicele ei,
Se aduce la tine:
Se aducu cu bucurĭă și veselie,
Intră în palatulu regelui.
14 In locului părințiloru tĕi vorŭ fi fiii tei,
Pre *toți-i vei pune domni preste tótă țéra.
15 *Voiu face să se amintescă numele tĕu din generațiune în generațiune.
Și popórele te vorŭ lăuda în eternu și pesteputu.

PSALMULU XLVI

*Mai-mainte de cântare. O învățătură de la fiii lui Core. La sfârșitu, pe alămoth.

1 DUMNEDEU *nóstru *scăpare și putere,
*Ajutoriu cesutŭ forte în necazu.
De aceea nu ne tememu,
Cându s'ară pământulu clătină cutremuru,
Cându munții vorŭ cădea în inima mărei;
2 Cându apele sale ară vui și ară spumega,
Și munții vorŭ cădé de ingrozirea ei. Sela.
3 Riulu este *fluviulu,

Ale cărui pârâe desfetă *cetatea lui Dumnedeu,
Sânctuariulu locuințeloru celui Prea-înaltu.
4 Dumnedeu este în mĕdiulu ei,
Nu se va clăti;
Dumnedeu o va ajuta la resĕritulu dimineții.
5 *Popóre s'ară vuitu, regate s'ară clătinatu;
El și-ară datu vóce sa, *pământulu se topesce.
6 Iehova, Dumnedeulu oștiriloru, este cu noi,
Scăparea nóstră este Dumnedeulu lui Iacobu. Sela.
7 *Veniți, priviți lucrurile lui Iehova,
Cari ce pustiiri a făcutu pe pământu!
8 *El pune la marginile pământului pace până
la capetele;
Frânge arculu și sfarmă lancea,
*Cu foc arde carrele.
9 Fiți liniștiți, și recunosceți că eu sunt Dumnedeu!
*Voiu fi între popóre, [ceiu,
Voiu fi pe pământu!
10 Iehova, Dumnedeulu oștiriloru, este cu noi,
Scăparea nóstră este Dumnedeulu lui Iacobu. Sela.

PSALMULU XLVII

*Mai-mainte de alesulu. Cântare pentru fiii lui Core. La sfârșitu.

1 POPÓRELORU tóte, *bateți în palme;
Strigați lui Dumnedeu cu vóce de bucurie!
2 Căci Iehova este Prea-înaltu, *înfricoșatu este,
*Este mare preste tótă pământulu.
3 *El supune-mi-a popórele,
Și semințile sub piciórele nóstre,
4 Alegutu-mi-a *moștenirea nóstră,
Fala lui Iacobu, pe care *o iubește. Sela.
5 *Suitu-s'a Dumnedeu cu strigări de bucurie,
Iehova cu vóce de trîmbiță. [cerea,
6 Cântați lui Dumnedeu, cântați-i!
Cântați regelui nostru, cântați-i!
7 Căci rege preste tótă pământulu este Dumnedeu:
*Cântați-i cântarea! [ceiu,
8 Dumnedeu domnesce peste popóre,
Dumnedeu șede pe sĕdiulu seu sfântu.
9 Domnii popórelori s'ară adunatu,
*Poporulu Dumnedeului lui Abraamu:
*Căci ale lui Dumnedeu sunt scuturile pĕmân-
tului; tulu este înaltu forte [mântu-

PSALMULU XLVIII.

O cântare sau un psalmu. Ai fiilor lui Core.

1 MARE este Iehova, și vrednicu de laudă,
*În cetatea Dumnedeului nostru, pe *muntele seu celu sfântu.
2 *Frumosă înălțime, *bucuria a tótă pământulu este muntele Sionu;
*La laturile de nórdă mĕdiu-nópte ale 'celei cetăți regelui celui mare.
3 Dumnedeu, în palatulu ei, este cunoscutu ca o întărire înalță.
4 Căci ĕtă, *regii s'au adunatu,
Trecutu-au de la olaltă.
5 *Ei vĕdură; și se stupeziră,
Se spăimântară, și fugiră răpede.
6 Tremurŭ i-a *cuprinsu pe ei,
*Dureri, ca pe femeĭ în facere.
7 *Prin vântulu de resărită *ai sfărâmatu
Corĕbiile Tarsișului.
8 Dupre cumu amu auditu, așa amu și vĕdutu
În cetatea lui Iehova, Dumnedeulu oștiriloru, în cetatea Dumnedeului nostru:
Dumnedeu o va *întări în eternu. Sela.
9 Cugetatu-amu, Dumnedeule, la *îndurarea ta, [ta,
În trupulu teu.
10 Cumu este numele tĕu, Dumnedeule!
Așa este și laudea ta până la marginile pământului:
De dreptate este plină driptea ta.
11 Muntele Sionu se veselesce,
Și fiĭcele lui Iuda se bucură pentru judecățile tale.
12 Înconjuraț Sionulu, și-lu ocoliți,
Numerați turnurile sale.
13 Luați semnu la ziduri sĕ, priviți palaturile lui,
Ca să spuneți ne ale generațiunei viitóre.
14 Căci acestu Dumnedeu este Dumnedeulu nostru în eternu și pesteputu,
Și el va fi conducĕtoriu nóstru până la mórte *a.

PSALMULU XLIX.

Mai-mainte de cântare. Ai fiilor lui Core. Un psalmu.

1 AUDIȚI acestea, tóte popórele,
Luați în urechi, voi locuitori lumei!
2 Câți *mici, ce și câți mari,
Avutulu și sermanulu împreună.
3 Intĕleptulu vi va vorbi gura mea,
Și cugetarea inimei mele va fi o pricepere.
4 *Plecu-voiu urechea mea la o parabolă,
Cu cîtara descoperi-voiu adînca mea sentință.
5 De ce să mu temu în dilele de nefericire,
De ce să mu temu de *fărădelegea celoru ce mă pândescu.
6 Celoru ce se *încred în averea lor,
Și se dîcu în mulțimea avuției lor?

7 Fratele pre frate nu póte nescumpěra de morte,
Nu póte ⁴da lui Dumnedieŭ preciulŭ rescumpěrării sale:
8 (Pré scumpă este ⁵rescumpěrarea sufletului lorŭ,
Şi în eternŭ nu se póte face ;)
9 Ca să trăiască în eternŭ,
Şi nu vědă stricăciunea.
10 Da, ei ⁶le va vedě, căci ⁷înţeleptii morŭ,
Şi ca dîntr'unŭ pěrŭ şi nebunulŭ şi prostulŭ,
⁸Şi lorŭ altora averea lorŭ.
11 Le-întrebă lorŭ e ⁹ca şi cum casele lorŭ vorŭ ţine de veciŭ,
Şi locuinţele lorŭ din generaţiune în generaţiune ;
Şi ¹⁰numescŭ fiecare cu numele lorŭ pămînturile sale.
12 Totuşi ¹¹în mărire omulŭ nu se póte ţinè,
Ci asemenea vitelorŭ pere.
13 Acésta este calea lorŭ, ¹²nebunia lorŭ ;
Şi pre dîntrii ¹³urmaşii lorŭ vorŭ plăcè cuvintele lorŭ. Sela.
14 Ca nişte în infernŭ voiŭ ¹⁴fi puşi,
Mórtea ¹⁵i va paşte ;
Şi ¹⁶a doua dimineaţă aceştia voiŭ domni preste dîntrii celi drepţi,
Şi ¹⁷rusina lorŭ o va mînca infernulŭ, încăpŭ nu voiŭ mai avè.
15 Dară Dumnedieŭ ¹⁸va rescumpěra sufletulŭ meŭ din puterea infernuluĭ,
Şi mă va primi. Sela.
16 Nu te teme cîndŭ se îmbogăţesce cineva,
Cîndŭ se înmulţesce mărirea casei sale :
17 ¹⁹Căci nimicŭ va lua cu sine la mórtea sa,
Mărirea lui nu se va pogorî dupĕ dînsulŭ.
18 Ca ²⁰şi cînd ară a ²¹binecuvîntatŭ sufletulŭ seŭ în viéţa sa
(Şi vorŭ lăudaţi, cîndŭ ²²le faceaĭ bunătăţi),
19 Elŭ ²³se va duce la generaţiunea părinţilorŭ sĕi,
Cari în eternŭ nu vědŭ ²⁴lumina.
20 ²⁵Omulŭ în mărire şi fără de minte
²⁶Asemenea vitelorŭ va perì.

PSALMULŬ L.

Cum poate să fie dreptă.

1 ¹A-TOTŬ-PUTERNICULUI Dumnedieŭ, Iehova, vorbesce,
Şi ²chiamă pămîntulŭ
Dela resăritulŭ soarelui pînă în apusulŭ lui.
2 Din Sionŭ, ³desăvîrşita frumuseţe,
⁴Dumnedieŭ străluceşte.
3 Dumnedieŭlŭ nostru vine şi nu tacè ;
⁵Foculŭ mistuie înaintea lui,
Şi în jurulŭ seŭ viforŭ cumplitŭ.
4 ⁶Elŭ chiamă cerulŭ de susŭ şi pămîntulŭ
Ca să judece pre poporulŭ seŭ :
5 „Adunaţi-mi pre ⁷cuviosiĭ mei,
⁸Cari aŭ încheiatŭ legămîntulŭ cu mine prin ⁹sacrificiŭ.“
6 Şi ¹⁰cerulŭ proclamă dreptatea lui,
Căci ¹¹Dumnedieŭ este însuşi judecătorŭ. Sela.
7 „Ascultă, poporulŭ meŭ, şi-ĭ voiŭ vorbì,
„Israile, Israile, că voiŭ mărturisì împotrivă-ţi :
„Dumnedieŭ, Dumnedieŭlŭ tĕu, eu sînt.
8 „Nu pentru sacrificiile tale ¹²te voiŭ mustrà,
„Nici pentru ¹³arzătoale tale, ce pururea sînt înaintea mea.
9 „Nu voiŭ lua din casa ta tauri,
„Nici din staulele tale ţapi ;
10 „Căci ¹⁴ale mele sînt tóte fiarele pădurei,
„Şi vitele ce pasc în mii de munţi ;
11 „Cunosc tóte păsările munţilorŭ,
„Şi tóte ce se mişcă pe cîmpŭ ¹⁵mi sînt cunoscute.
12 „De ¹⁶aş fi flămîndŭ, nu ţi-aşĭ spune ;
13 „Căci ¹⁷a mea este lumea şi plinătatea ei.
„Ar mănîncŭ eu carnea taurilorŭ,
„Şi beŭ sîngele ţapilorŭ ?
14 „Sacrifică lui Dumnedieŭ mulţumire,
„Şi ¹⁸plineşte celŭi Prea înaltŭ voturile tale,
15 „Şi ¹⁹chiamă-mă în diua necasuriĭ :
„Eu te voiŭ mîntuì, şi tu ²⁰mă vei măriì.“
Dară celuĭ nelegiuitŭ ²¹Dumnedieŭ îi va zice :
„Ce ai tu să precugetĕ asupra legilorŭ meleĭ
„Şi în gura ta să iei legămîntulŭ meŭ ?
17 „Căci urîceĭ învăţătura,
„Şi ²²lepezeşĭ cuvintele mele înapoi ta.
18 „De vedeaĭ vreunŭ furŭ, cu ²³acesta eraĭ cu ellŭ,
„Şi ²⁴cu adulteriiĭ este partea ta.
19 „Gura ta ²⁵împărăţeaĭ spre rele,
„Şi ²⁶limba ta unĕşte vicleşugurĭ.
20 „Şedeaĭ şi vorbeaĭ asupra fratelui teŭ,
„Şi ²⁷fiiului mumeĭ tale îĭ imputaĭ.
21 „Aceste aĭ făcutŭ, şi eŭ am ²⁸tăcutŭ,
„Şi ²⁹socoteaĭ pe ³⁰cînd, că am ³¹fostŭ ca tine ;
„Dară ³²te voiŭ mustra, şi voiŭ pune înaintea ochilorŭ tei.
22 „Luaţi-vĕ dară ³³aminte de aceste, cei ce ³⁴uitaţi pe Dumnedieŭ !
„Ca nu cumvă, fără să ve ³⁵scap eu,
„Să ³⁶rupă ³⁷cineva (zice),
„Şi ³⁸să nu fie mîntuire în ³⁹ceea ce,
„Te voiŭ ⁴⁰vătămà mărturisindu ⁴¹Dumnedieŭ.“

PSALMULŬ LI.

Mustrătŭ de mărire. Cînd profetul Natan îi dăduse cuvîntele Domnului, după ce a fostŭ la Batşeba.

1 MILUEŞTE-mĭ, Dumnedieule,
După mila ta ;
După mulţimea îndurărilorŭ tale
Şterge fără-de-legea mea.
2 ¹Spală-mĭ de totŭ de fără de-legea mea,
Şi de păcatulŭ meŭ curăţesce-mĭ.
3 Căci ²fără-de-legea mea o cunoscŭ,
Şi păcatulŭ meŭ este pururea înaintea mea.
4 ³Numaĭ pe tine am greşitŭ,
Şi rĕulŭ cel ⁴înaintea ta amŭ făcutŭ,
Ca să te îndreptedĭ întru cuvintele tale,
Şi să fiĭ curatŭ la judecăţile tale.
5 Da, eată, întru fără-de-legĭ m'amŭ născutŭ,
Şi în păcate m'a concepută mama mea.
6 Că dară, adevĕrulŭ iubeştĭ ⁵în cĕ-l-a tainulŭ ascunsŭ,
Şi înţelepciunea ce m'aĭ învăţatŭ în ascunsulŭ inimeĭ mele.
7 ⁶Stropĭ-mĭ-vei cu isopŭ, şi mă voiŭ curăţì,
Spală-mă-vei, şi maĭ tare decîtŭ zăpada mă voiŭ albì.
8 Auduluĭ meŭ dă bucuriă şi veselie,
Ca ⁷să se bucure oasele, ce le-aĭ sfărîmatŭ.
9 ⁸Întorce faţa ta de la păcatele mele,
Şi toate fără-de-legile mele.
10 ⁹Ziditŭ-mĭ-vei curată zidire, o inimă, Dumnedieule,
Şi spiritŭ dreptŭ înnoeşte în la-întrulŭ meŭ.
11 Nu mă lepădă ¹⁰de la faţa ta,
Şi ¹¹spiritulŭ tĕu celŭ sfîntŭ nu-lŭ lua de la mine.
12 Dă-mĭ erăşĭ bucuria mîntuireĭ tale,
Şi cu ¹²spiritŭ bine-voitorŭ sprijineşte-mĭ.
13 Atunci voiŭ învăţa pre cei fără-de-legĭ căile tale,
Şi cei păcătoşĭ la tine se voiŭ întórce.
14 Izbăveşte-mă de ¹³sîngerĭ,
Dumnedieule, Dumnedieulŭ mîntuireĭ mele,
Şi limba mea va lăudà cu bucuriă dreptatea ta.
15 Doamne, deschide buzele mele,
Şi gura mea va cuvinta lauda ta.
16 Căci ¹⁴sacrificiŭ de ară, bine-voescŭ, aşĭ ¹⁵da-o :
Ardere-de-tot nu cerĭ.
17 ¹⁶Sacrificiele lui Dumnedieŭ sînt unŭ spiritŭ zdrobitŭ.
O inimă zdrobită şi umilită nu vei urgisì, Dumnedieule.
18 Fă bine întru bună-voinţa ta Sionuluĭ,
Zidescu ziduriele Ierusalimuluĭ.
Atunci vei bine-primì ¹⁷sacrificiile dreptăţiĭ, ¹⁸ardere-de-tot şi arderile de tot ;
Atunci vorŭ aduce pe altarulŭ teŭ tauri.

PSALMULŬ LII.

Mustrătŭ de mărire. O înţelepciune a lui David, cînd veniră Ziftiĭ, şi ziseră lui Saulŭ, că David e ascunsŭ la noi.

1 ¹Dicè celŭ nebunŭ în inimă sa : „Nu este Dumnedieŭ“.
Stricaţi şi urîţi sînt în fără-de-legile lorŭ,
²Nici unulŭ nu face bine.
2 Dumnedieŭ din cerĭ ³privesce la fiiĭ oamenilorŭ
Şi vede, de este vre-unŭ înţeleptŭ, [luĭ,
Care ⁴caută pre Dumnedieŭ.
3 Toţi s'aŭ abătutŭ, S'aŭ stricatŭ de totŭ ;
Nimenea nu face bine, chiarĭ nici unulŭ.
4 Aŭ ⁵n'aŭ ştiinţă lucrătoriĭ de rele,
Cari mănîncă pre poporulŭ meŭ,

Care? are mâhna place? Lui Dumnedeŭ nu
s'ai rugatŭ.
5 'Deci cutremurŭ l-a cuprinsŭ, unde fiind nu
incepea;
Câci Dumnedeŭ a *împrăscîatu oasele spăimîntătorilorŭ lui:
Văzutŭ-i-ai de rușine, pentru-că Dumnedeŭ
i-a lepădatŭ.
6 *O! de ară vină din Sionu mîntuirea lui Israel!
Când Dumnedeŭ va întorce pre captiviĭ
poporului seŭ,
Bucura-se-va Iacobŭ, veseli-se-va Israelŭ.

PSALMULŬI LIV.

Mainteanul de cîntare pe strune. O învățătură a lui Davidŭ asupra, când Zifiĭ veniră, și-i serîse lui Saulŭ: Óre David nu ascunde la noi?

1 DUMNEDEULE, mîntuĭ-mĕ prin numele
tĕŭ.
Și prin puterea ta apără dreptatea mea!
2 Dumnedeŭle, ascultă rugămintea mea,
Ié în urechi cuvintele gurei mele.
3 Câci *străiniĭ s'aŭ sculatŭ asupra mea,
Și ómenĭ cumplițĭ caută vĕțile mele.
Ceĭ nu punŭ pre Dumnedeŭ înaintea lorŭ.
Sela.
4 Ițĭ, Dumnedeŭ 'mĭ este ajutorŭ,
*Domnulŭ este între ceĭ ce sprijinescŭ viața mea.
5 Răutățile lorŭ o va întorce asupra împotrivitorilorŭ meĭ;
*Întru adevĕrulŭ tĕŭ nimicește-i.
6 Ți voiŭ sacrifica cu spiritŭ binevoitorŭ,
Voiŭ lăuda numele tĕŭ, Iehova, *câci este bun.
7 Câci din tóte necazurile mĭ-a scosŭ mĭ,
*Și ochiĭ meĭ aŭ văzutŭ răsplătirea vrăjmașilorŭ meĭ.

PSALMULŬI LV.

Mainteanul de cîntare pe strune. O învățătură a lui Davidŭ.

1 IÉ în urechĭ, Dumnedeŭle, ruga mea,
Și nu te ascunde de cererea mea!
2 Ascultă-mĕ, și respunde-mĭ;
*Aiurĭ rătăcindu în întristarea mea, și vaĭ-
3 Din vóces vrăjmașului, [ma,
De apăsarea nelegiuitului;
*Câci ei aruncă preste mine nefericire,
Și cu mâne mĕ urăsc.
4 *Inima mea tremură în mine,
Și spaimele de mórte aŭ căzutŭ preste mine.
5 Temerea și cutremurŭ aŭ venitŭ preste mine,
Și groza mĭ-a acoperitŭ.
6 Și eŭ disĕmĭ: „Cine 'mĭ va da aripĭ, ca
Ca porumbă?
*Să zburŭ, și să găsescŭ repaus.
*Ferŏ, departe aș alerga,
În pustiŭ mĭ-aș face aș[ă]ră; Sela.
*Mĭ-aș grăbi să scăpŭ
De furtuna vînturilorŭ aprigĭ, de vîrtejul
lor furios!"
Nimicește-i, Dómne, împarte limbile lorŭ;
Câci vĕdu *silnicia și ceartă în cetate.
Ziduri și nópte înconjoră ĭ[n]tr'însa,
Și nĕcazurĭ și suferințe sînt în mijlocul
ei;
Răutăți este în lĭ[n]tr'însa;
Apăsarea și vicleșugul nu se dépărtează de
pĭețele ei.
7 Căci nu mă vrăjmășŭ m'a batjocorită;
Aș fi suferitŭ acésta;
Nu celŭ ce mĭ urăa s'a *înălțatŭ asupra mea;
Căci aș fi ascunsŭ de ell;
Ci tu, omule, care erai de o potrivă mie,
*Amiculŭ meŭ și cunoscutulŭ meŭ;
Aveaŭ cu dulce întovărășire,
*Împreună mergeamŭ în casa lui Dumnedeŭ
cu mulțimea.
Surprindă-i mórtea!
Coborâ-se de vĭ în iadŭ!
Căci răutățile sînt în locuința lorŭ, în lăuntrul lorŭ.
Strigă-voiŭ către Dumnedeŭ,
Și Iehova mĭ va mântui.
Séra și dimineța și la mĕdĭ-nópte mĭ voiŭ tângui
Și voiŭ suspina; [lașă,
Și elŭ va asculta vócea mea.
Scutește-mĭ cu pace viața mea de luptă, ce mĭ
se face;
Câci *mulțĭ sînt asupra-mĭ
Dumnedeŭ va asculta, și i va umili.
Ell, *care locuescŭ din vechime. Sela;
*Pre aceștiă, pentru câcĭ nu aŭ schimbare,
Pre aceștiă ce nu se tem de Dumnedeŭ.
*Își pună mânele lorŭ pe ceĭ ce *trăesc în pace cu ei,
Și aŭ frîntŭ legămîntulŭ fĭesce-cui de ei.
*Cuvintele gurei ceĭ-ceștiă din ei sînt mai
ca unsóre dreptă ca untulŭ,
Dară inimeĭ lorŭ este în ămice ai;
Cuvintele lorŭ sînt mai moĭ decâtŭ uleiulŭ,
Dară ele sînt totŭ săbiĭ scóse.
*Aruncă în Iehova sarcina ta,
Și elŭ te va susține;
*Nu va lăsa în veciŭ pe celŭ drept să se
clatine.

23 Ci pre ei Dumnedeŭ 'i va coborî în mâncatu
corupțiunei,
Bărbațiĭ sângeroșĭ și aĭ vicleșugului *nu
vorŏ ajunge nici la jumătatea ziĭlorŭ lorŭ;
Dară eŭ, eŭ mĭ voiŭ încrede în tine.

PSALMULŬ LVI.

Mainteanul de cîntare, după Ionat elem-rehokim. O cîntare de aură a lui Davidŭ, când filistenii 'l prinseră în Gata.

1 ÎNDURĂ-te de mine, Dumnedeŭle!
Căci ómenĭ muritorĭ fornăesc la mine,
Tot dîna luptându-se, mĭ asupresc.
2 Tot dîna *fornăescŭ pizmașiĭ meĭ:
Că mulțĭ sînt ceĭ ce se luptă cu mine din
3 În ziua când mĭ voiu teme, [înălțime.
Tu în tine mĭ voiu pune.
4 În Dumnedeŭ, a cărui cuvîntŭ laudŭ,
În Dumnedeŭ încrezŭ-mĭ-voiu: *nu mĭ voiu
Ce mĭ pote face ómenŭ? [teme:
5 În tótă dîna ĭ[n]torc ei vorbele mele,
Asupra-mĭ sînt toțĭ gîndurile lorŭ.
6 *Se adună, se ascundŭ,
Păzescŭ călcâiele mele,
Câcĭ caută sufletulŭ meŭ.
7 *Ei dară potrĭ răutățile vorŏ scăpa?
Dumnedeŭle, cu mânie să sfărîmă popórele
acestea!
8 Tu ai numĕrat pașiĭ meĭ;
Le-ai și pusŭ lacrimile mele!
*Óre nu sînt ele în cartea ta?
9 Ceĭ ce mĭ-ar fi vrutŭ chiarŭ, întórce-se-vorŏ
înapoĭ, atunciă când
*Eŭ voiŭ striga. Știŭ că mĭ este Dumnedeŭ.
10 În Dumnedeŭ, alŭ cărui cuvîntŭ laudŭ,
În Iehova, alŭ cărui cuvîntŭ laudŭ,
11 În Dumnedeŭ mĭ voiu încrede: nu mă voiu teme;
Ce mĭ pote face omulŭ?
12 Preste mine, Dumnedeŭle, sînt voturile
tale,
Ție-ĭ voiŭ plăti.
13 Căci *ai scăpatŭ pe sufletulŭ meŭ
De mórte, nu, aĭ scăpatŭ
Ca eŭ să umblu înaintea lui Dumnedeŭ în *lumina
vieței.

PSALMULŬ LVII.

Mainteanul de cîntare, „Nu strica!" O cîntare de aură a lui Davidŭ, când fugi de la fața lui Saulŭ în peșteră.

1 ÎNDURĂ-te de mine, Dumnedeŭle, îndură-
te de mine,
Căci în tine se încrede sufletulŭ meŭ,
Și *voiŭ umbri aripeleŭ tale până ce
*Până va trece fortuna. [nește,
2 Strigă-voiŭ către Dumnedeŭlŭ celŭ Prea-
Către Dumnedeŭ, *care mĭ-a împlinitŭ.
3 Elŭ va trămite din ceriŭ, și mĭ va ajuta;
Va batjocori pre celŭ ce *îmĭ[n]ghite la mine-
Dumnedeŭ *va trămite întinerea sa și adevĕrulŭ seŭ.
4 *Sufletulŭ meŭ din mijlocŭl leilorŭ,
De jocŭ aprinșiĭ se jerŭ eĭ.
Ce fiĭ ómenilorŭ, *ai căroră dințĭ sînt lănci
și săgețĭ,
Și limba lorŭ sabiă ascuțită.
5 *Înălță-te mai sus de ceriuri, Dumnedeŭle!
Preste tótă pămîntulŭ *fie mărirea ta!
6 *Ți pregătiseră cursă pașiĭ meĭ,
Sufletulŭ meŭ se încovoiă;
Groapă sĕpa înaintea mea;
Și ceĭ ce *o făcuseră în ea. Sela.
7 Gata este *ânima mea, Dumnedeŭle, gata este
ânima mea.
Voiu cânta și voiŭ psalmodia.
8 Deșteptă-te, *sufletulŭ meŭ, deșteptă-te,
harpă și citeră!
Să deștept și ziorile.
9 *Lăuda te-voiŭ între popóre, Dumnedeŭle,
Cânta-te-voiŭ între națiuni.
10 *Căci mare până la ceriŭ este îndurarea ta,
Și până la córiĭ odĭĭ-orului tĕŭ.
11 *Înălță-te mai sus de ceriuri, Dumnedeŭle!
Preste tótă pămîntulŭ *fie mărirea ta!

PSALMULŬ LVIII.

Mainteanul de cîntare, „Nu nimici!" O cîntare de aură a lui Davidŭ.

1 ADEVĂRAT adevĕrŭ, drepțiĭ, vechiĭ judecătorilorŭ?
Judecați, óre cu cuibare, voĭ fiĭ ai dreptățiĭ?
2 Fără în ânimă mulțĭ răutăți.
Și cu mânele vĕrsați *corupțiunĭ silniciĭ pe
pământŭ.
3 *Încă nașteri mișeĭ lorŭ se abat de la fațăa
ceĭ nelegiuiți.
Din ziuă în zi se rătăcescŭ ceĭ ce vorbescŭ
minciună.
4 *Veninŭ este întocmaĭ ca veninŭl de șerpe,
Ca *o viperă ce surdă, ce-și astupă urechea
sa; [5
Ce nu ascultă de vócea încântătorilorŭ,
De a fermecătorului ce știe mai iscusită.

6 Dumnedzule, ^a sfarămă dinții lorŭ in gura lorŭ,
Dinții mășelori ai leilorŭ celorŭ tinerĕ sdrobesce-i, Iehova.
7 / Topésck-se ca apa, ce se scurge;
Inkulă-și sagetele lui pănă se vorŭ tocmi.
8 Pĕra ca culbecului, care ^b trecŭndu-se, se topesce;
^c Ca sfortulu femeei, că nu vĕdŭ soarele.
9 Mai nainte de ce dilele vostre ală vĕdĕ ^d ferulŭ de spinŭ,
Pre celŭ verde, ca și pre celŭ uscatŭ ^e îl va spulbera.
10 ^f Celŭ dreptŭ se va bucura, că va vedĕ resbunarea sa;
/ Picĭorele sale le va spăla in sîngele celŭ-
11 ^g Și omulu va dice: [răutatĭ;
„Da, este unŭ fiumedeŭ, care ^h judecă pă mĕmîntulŭ.

PSALMULŬ LIX.

Mustrebŭ de căutare, după alŭ-Asșeth. O cîntare de David a lui Davidu, cîndŭ trimise Saulu omeni, și păzeau casa, ca să-lu omŏră.

1 MĂNTUI-^a mĕ de neamicĭ mei, Dumnedeulŭ meŭ!
Apĕră-mĕ de cei ce se scolă asupra-mĕ!
2 Mîntui-mĕ de făcătorĭ de reŭ,
Și scapă-mĕ ^b de oamenĭ de sînge!
3 Căci iată, pîndescŭ sufletulŭ meŭ, [lorŭ.
Asupra mĕ se adună ^c cei puternicĭ,
^d Fără vinovăția mĕ, și fără să fiu greșitŭ, Iehova!
4 Fără ca eŭ vinŭ, alergă, și se pregătescŭ:
^e Deșteptă-te să me ajŭți, și privesce.
5 Tu, Iehova, Dumnedeulŭ ostilorŭ, Dumnedeulŭ lui Israilu,
Deșteptă-te, că pedepsească tóte popórele;
Nu te îndura de toțĭ acelĭ nelegiuțĭ vicleni. Sela.
6 ^f El se întorcu séra, latră ca cînele,
Și înconjură cetatea.
7 Iată, ei vĕrsă cuvinte cu gura lorŭ;
^g Sabie sunt in buzele lorŭ;
Căci dicu: „ ^h Cine audŭ acésta?
8 Dară ^i tu, Iehova, ți vei de d'îngĭi,
Ți vei jocu de tóte popórele.
9 Puterea mea, pre tine te aștepță;
^k Căci Dumnedeŭ este scăpărea mea.
10 Dumnedeulŭ indurărei mele mă va ^l prelĭmpina;
Dumnedeŭ ^m mĕ va face să vĕdu înșelătóre dorințe mele, asupra nemicilorŭ mei:
^n Nu-i ucide, ca popórele mele să nu uite nimica;
Sgudui-i prin puterea ta, și surpă-i,
Scutulŭ nostru, o Dómne!
^o Toți cuvintele gurei lorŭ și tóte buzele lorŭ sunt păcatŭ;
Prindă-se deci in mîndria lorŭ,
Pentru blăstemele și minciunile ce rostescŭ.
^p Nimicesce-i in mînia ta, nimicesce-i, ca să nu mai fie,
^q Ca să scie, că Dumnedeŭ domnesce in Iacobŭ,
Pănă la marginile pămîntului. Sela.
12 Și ^r se întorcŭ séra, latră ca cînele,
Și înconjură cetatea;
13 Ei ^s rătăcescŭ din locŭ la locŭ după mîncare,
Și mărĭescu de nesatŭ.
14 Dară eŭ voiŭ cînta puterea ta,
Dimbĕța vomŭ lauda indurarea ta;
Căci tu mi-ai fostŭ tărĭ și scăpare in ^t ziua strîmtorĭrei mele.
15 ^u Puterea mea, ție-ți voiŭ psalmodia;
^v Căci Dumnedeŭ este tăriа mea, Dumnedeulŭ indurărei mele.

PSALMULŬ LX.

Mustrebŭ de căutare după Șușan-Edŭth. O cîntare de mărĭre a lui Davidu, spre învățătură, asemenea, cîndŭ cîntă Aram-Naharaimul și Aram-Țoba, și Ioabŭ se întorse și bătu din Edom cu Vĕlea dĕce mii de oșteni sĕrĭ de luptă.

1 DUMNEDEULE, ^a tu ne ai lepădatŭ și ne ai rĭmpitŭ,
Te-ai mîniatŭ; întórce-te dĕci și spre noi.
2 Cutremuratu-ai pămîntulŭ, l'ai despicatŭ;
^b Vindecă stricăciunile lui, căci se clatină.
3 ^c Făcutu-ai pre popórulŭ tĕu să vĕdĕ nevoĭ mari,
^d Adăpatu-ne ai cu vinŭ ametitorĭ;
4 Dară ți ai dată ^e celorŭ ce se tem de tine steagu,
Ca să-lŭ înalțe pentru ^f adevĕrulŭ sĕu. [Sela.
5 Ajută cu dréptа ta, și respunde-mĕ
Dumnedeu a ^g promisŭ in sănĕtatea sa;
Bucura-mĕ-voiŭ, ^h împărțĭndu-le Sichemulŭ,
Și ^i valea Sucótelui mĕsurîndu-o;
6 Alŭ meŭ este ^k Galaadulŭ, și alŭ meŭ Manase,
^l Efraimulŭ este tăriа capuluĭ meŭ, ^m Iudа legĭuitorulŭ meŭ;
7 ⁿ Moabulŭ este ^o spălătorĭul meŭ,
^p Asupra Edomului voiŭ întinde încălțămintea mea;
^q Filistee! bucură-te de mine! [Dómne!
Cine mĕ va duce la cetatea cea întărită?
Cine mĕ va duce la Edomŭ?
Ah nu tu, Dumnedeule, ^r cel ce ne-ai lepădatŭ
Și nu mai ieși, Dumnedeule, cu ^s oștile noastre?
11 Dă-ne ajutoriŭ contra celui ce ne strîmtorĕză,
Căci ^t zădărnicĭe este ajutorulŭ omului.
12 Cu Dumnedeŭ ^u vomŭ face lucruri mărĭ,
Și el va ^v călca in picĭóre pre nemicĭi noștrĭ.

PSALMULŬ LXI.

Mustrebŭ de căutare pe Iedutun. Unŭ psalmŭ alŭ lui Davidu.

1 ASCULTĂ, Dumnedeule, strigărea mea!
Ia ^a seama la rugămintea mea!
2 De la marginea pămîntului strigu către tine,
Cîndŭ ^b inima mi se mŏle;
Tu mĕ pui pe stîncă ^c ce este prea inalta pentru mine.
3 Căci tu ești fostu adĕpostulŭ meŭ,
^d Turnulŭ cel tare contra inimicului nostru.
4 ^e Voiŭ ședea in cortulŭ tĕu pentru cĭ,
Voiŭ căuta adĕpostŭ supt acoperĕmîntulŭ aripeloru tale. Sela.
5 Căci tu, Dumnedeule, ai ascultatŭ voturile mele,
Ai dată moștenirea celorŭ ce se tem de numele tĕu.
6 ^f Adaogĭ dile la dilele regelui,
Anii sĕi ^g ce ca ținŭ generațiunilorŭ;
7 Ședea-va in veci inaintea lui Dumnedeŭ;
Indurarea și credința mea ^h să-lŭ păzescă.
8 Așa voiŭ cînta numelui tĕu pururea;
Ca să plătescu votulŭ meŭ in fie-care di.

PSALMULŬ LXII.

Mustrebŭ de căutare, lui Iedutun. Unŭ psalmŭ alŭ lui Davidu.

1 NUMAI ^a in Dumnedeŭ este liniscita sufletulŭ meŭ;
De la d'însulŭ vine ajutorulŭ meŭ.
2 Numai elŭ este stînca mea și ajutorulŭ meŭ,
Scăpărea mea: ^b eu lucrulŭ nu mĕ voiŭ clăti.
3 Pănă cîndŭ ne vĕ^c năpădi tuțĭ mea sa-
Voiți cădĕ toți asupra-mi, [geți omŏ?
Ca pe unŭ zidŭ, gata a cădĕ,
Ca pe unŭ gardŭ, gata a se surpa?
4 Da, se sfătuescŭ să-lŭ restórne din înălțimea sa, iubescŭ minciuna;
^d Ce-mi dară bine cuvîntădă, și in secretŭ
Îmi blăstĕmă. Sela.
5 Numai in Dumnedeŭ este liniscită sufletulŭ meŭ,
Căci de la d'însulŭ vine ^e speranța mea.
6 Numai elŭ este stînca mea și ajutorulŭ meŭ,
Adĕpostulŭ meŭ: nu mĕ voiŭ clăti.
7 ^f In Dumnedeŭ este ajutorulŭ meŭ și onórea mea;
Stînca puterei mele, adĕpostulŭ meŭ este in Dumnedeŭ.
8 Încredeți-vĕ in elŭ in tot timpulŭ, popórele,
^g Vĕrsați inaintea lui inimile voastre!
Dumnedeŭ este ^h adĕpostulŭ nostru. Sela.
9 / O ardĕnĭ numaĭ sînt cei mĭcĭ, minciună cei marĭ,
Puși in cumpănă, cu toții sînt mai ușorĭ decîtŭ suflarea.
10 Ca speranță in apĕsare să nu aibă,
Și răpirea să nu dea nĕdejdĕ;
Ca sporiți in bogățiĭ, să nu vĕ alipiți inimile de ele.
11 ^i Odată vorbi Dumnedeŭ, de două orĭ cîndŭ
Auzitu-mi-am:
Că ^k puterea este a lui Dumnedeŭ.
12 Și a ta, Dómne, este ^l indurarea;
Căci ^m tu respĭți omului după faptele lui.

PSALMULŬ LXIII.

Cîndŭ petrecea alŭ lui Iudeia, asemenea cîndŭ era in deșertulŭ lui Iudeia.

1 DUMNEDEULE, Dumnedeulŭ meŭ tu ești,
pre tine te caŭ;
^a Sufletulŭ meŭ insetĕză după tine, carnea mea tînjĕsce după tine
Intr'unŭ pămîntŭ uscatŭ, secatŭ și fără apă;
2 Ca să voiŭ ^b privĭ la tĭ in locașulŭ tĕu,
Ca să vĕdŭ puterea ta și mărĭrea ta.
3 Așa, pentrucă bunătatea ta este mai bună decîtŭ viĕța;
^c Cĭlele mele te vorŭ lăudă.
4 Așa te voiŭ bine-cuvîntă in viĕța mea;
In numele tĕu voiŭ ridică mînile mele.
5 Sufletulŭ meŭ ^d se satură de mădŭlă și de grăsime,
Și gura mea te laudă cu buze de bucurĭă;
6 Cîndŭ mĭ ^e aduc aminte de tine in așternutulŭ meŭ,
Cîndŭ mĭ ^f aduc aminte de tine in nopțile mele.
7 In vegĭuțele cĭnțeĭ rugătu-mĕ la tine.
Căci tu mi-ai fostŭ ajutorulŭ meŭ,
Și ^g supțĭ mulți aripeloru tale voiŭ cîntă răpaosatŭ.
8 Sufletulŭ meŭ este lipitŭ de tine,
Drépta ta mĕ sprĭjĭnă.
9 Dară cei ce caută să pĕrdă viĕța mea,
Vorŭ intră in adîncimile pămîntuluĭ;
10 ^h Vorŭ cădĕ de sabie,
Vorŭ fi partea șacalilorŭ.

11 Veseli-se-va regele în Dumnedeŭ;
Laude-se ₍toţi cei₎ ce se jură în numele seŭ:
Căci astupa-se-va gura celoră ce vorbescŭ minciună.

PSALMULŬ LXIV.

Mulţemiri de cântare. Dată poporului ală lui Dumnedeŭ.

1 ASCULTĂ, Dumnedeŭle, rugămintea mea,
Din spaima nemicului păzesce viéţa mea.
2 Ascunde-mĕ de adunarea celoră răuvoitori,
De cetă ₍făcătorilorŭ de rele₎;
3 *Cari ascuţă, ca o sabiă, limba lorŭ,
*Armézĕ, ca pre săgeţi, cuvintele lorŭ amare;
4 Ca să săgetezĕ întru ascunsă pre celŭ fără prihană;
Îlu o dată ₍în ₍ăsta₎₎, şi nu se temŭ.
5 *Se întăresc în planulŭ reŭ,
Fură la cale, ca să ₍ascundă cursa₎;
*Dică: ¿Cine va vedé?
6 Lucrézĕ rĕle:
Sînt gata la planulŭ ₍meditatŭ₎!
Le-ieşimea fie-cărora şi adîncă fiĕ-cărŭ cătrĕ ₍ală₎ seŭ!
7 *Dară Dumnedeŭ îi va lovi de o dată cu săgéta,
Şi rănile lorŭ se vorŭ ivi.
8 Şi ₍ast-fel₎ limbele lorŭ îi vorŭ resturna;
*Cătră-va ce capulŭ lorŭ celŭ ce-i va privi.
9 *Şi se vorŭ teme ₍toţi₎ omenii, şi ₍vorŭ da în scire₎ faptele lui Dumnedeŭ,
Şi vorŭ înţelege lucrarea sa.
10 *Celŭ drept₍ŭ₎ bucura-se-va în Iehova, şi se va încrede în elŭ.
Şi se vorŭ lăuda-toţi cei drepţi cu inimă.

PSALMULŬ LXV.

Mulţemiri de cântare. Dată poporului ală lui Israelŭ.

TIE, Dumnedeŭle, cuviosŭ-se laudă în Sionŭ,
Şi ţi se va plăti votulŭ.
2 Tu celŭ ce asculţi rugăciuna,
*Cătră tine alérgă ₍toţi₎ fiinţa.
3 *Învinsu-mĕ-aŭ fărdelegile;
Tu *vei ₍ş₎terge ₍celŭ₎ ale noştre.
4 *Fericitŭ ₍ală₎ pre care îl-ŭ *alegi,
Şi-lŭ faci să se apropie, ca să locuiéscă în curţile tale!
*Săturu-ne-vomŭ de bunurile casei tale,
Templuluĭ tĕu celŭ sfîntŭ.
5 Tu ni răspunzi, *fiindcă lucrezĕ înfricoşate cu dreptate,
Dumnedeŭle mîntuitorŭ nóstru,
Speranţa *tuturorŭ celorŭ ce locuescŭ până în marginile pămîntului,
Şi ale mărei celeĭ mai îndepărtate.
6 Tu ceĭ ce întăresci munţiĭ prin puterea ta,
Ţi *eşti ₍de ₍ajutorŭ₎₎ cu tărĭ;
7 Care alini mugetulŭ mărilorŭ,
Mugetulŭ valurilorŭ şi *învălmăşéla popóreloră.
8 Şi cei ce locuescŭ ₍departe₎ la marginile pămîntului se temŭ de semnele tale.
*Ieşirile dimineţiĭ şi ale sereĭ tu le faci *să cânte de curmeziş.
9 *Cercetezĭ pămîntulŭ, şi-lŭ *adăpaţi;
Şi-lŭ imbogăţeşti.
₍Plinŭ₎ de apă este *pîrâulŭ lui Dumnedeŭ₍;₎
Tu pregătescĭ grâulŭ lorŭ;
Aşa îl pregătescĭ:
Brăzdele sale adăpaţi,
Bulgării ei îi mĕruntaĭ,
Cu ploĭ îl moi,
Şi binecuvîntezĭ ₍cu₎ plantele sale;
Încoronezĭ anulŭ cu bunătăţile tale,
Şi din cărările tale stropescŭ grăsime.
Stropescŭ câmpiĭ şi pîrâiaşele pustiuluĭ;
Şi colinele se înjosescŭ;
Cu turme se îmbracă câmpiele,
Şi *văile în grâŭ se ₍ve₎lescŭ:
Se ₍în₎tâmpinăscŭ, şi cântă.

PSALMULŬ LXVI.

Mulţemiri de cântare. O cântare şi un psalmŭ.

TEOŢI lumi, *strigaţi₍de bucurie₎ ₍a₎ lui Dumnedeŭ,
Cântaţi mărirea numelui seŭ.
Daţi-i mărire şi laudă;
Ziceţi lui Dumnedeŭ: ¿Cât de *înfricoşate *sînt lucrele tale!
*De mărimea puterei tale ₍mincinoşiĭ₎ ţi se închină ₍ţie₎.
*Toţi pămînteniĭ ţi se prosternă, şi-ţi *cântă,
¿Cântă numelui tĕu.* Sela.
*Veniţi, şi vedeţi lucrurile lui Dumnedeŭ;
Înfricoşate sunt elŭ în lucrele sale asupra fiilorŭ omenilorŭ:
*Prefăcutŭ-a mareaŭ uscatŭ,
*Prin fluviŭ treceraŭ pe josŭ;
Acolo ne-amŭ bucuratŭ de dînsulŭ.
Elŭ domneşte prin puterea sa în eternŭ.
*Ochiĭ săĭ privescŭ popórele,
Ca să nu se ridice ₍necredincioşiĭ₎. Sela.
Binecuvîntaţi, popóreloră, pre Dumnedeŭ₍l₎ nóstru,
Şi faceţi să se audă ₍bine₎ laudele sale,
A celui ce pune ₍ă₎ sufletulŭ nostru ₍în viéţă₎, şi nu lasă să ne clătinĕ picĭórele nóstre.

10 Căci Tu, Dumnedeŭle, ne-aĭ cercetatŭ pre noĭ,
Ne-aĭ curăţitŭ, cumŭ se curăţă argintulŭ.
11 *Ne-aĭ adusŭ în mrejă;
Pusĕ năcazŭ grea pe cĕpeţele nóstre;
12 *Lăsaĭ pre ómeni să încalece pe capulŭ nostru;
*Trecurĕ ₍ameninţĕ₎ prin foc şi prin apă:
Şi scosu-ne-aĭ la loc îmbelşugatŭ.
13 *Voiŭ-veniĭ în casa ta cu olocaustele
Şi *voiŭ plăti voturile mele,
14 Pre care le aŭ cuvîntatŭ buzele mele.
Şi le-aŭ vorbitŭ gura mea în strîmtorarea mea.
15 Olocauste de ţăĭ grase şi voiŭ aduce cu ₍ă₎ruturĭ berbecilorŭ;
Voiŭ jertfi boĭ şi ţapi. Sela.
16 *Veniţi şi ascultaţi, toţi cei ce vă temeţi de Dumnedeŭ!
Căci voiŭ spune ceea ce a făcutŭ sufletuluĭ meŭ:
17 Cătră dînsulŭ eramŭ strigatŭ cu gura mea,
Şi eramŭ de laudă a fiĕ-cărŭ limba mea.
18 De aşĭ fi cugetatŭ reŭ ₍în₎ inima mea,
Domnulŭ nu m'arĭ fi ascultatŭ;
19 Însă m'aĭ ₍ascultatŭ₎! Dumnedeŭ ₍a₎ ascultatŭ,
A luatŭ aminte la vocea rugăciuneĭ meleĭ.
20 Binecuvîntatŭ ₍să fie₎ Dumnedeŭ,
Care n'a respinsŭ rugăciunea mea, şi nu m'a îndepărtatŭ de la mila sa ₍îndurerea sa₎.

PSALMULŬ LXVII.

Mulţemiri de cântare, pe circă. Dată poporului ală lui Israelŭ.

MILUESCE-NE, Dumnedeŭle, şi ne binecuvîntézĭ;
*Şi să faciĭ faţa ta să preste noĭ. Sela.
2 Ca să se cunóscă pe pămîntŭ *calea ta,
Între tóte popórele *mîntuirea ta.
3 *Să te laude ₍pre ₍tine₎, Dumnedeŭle₎,
Să te laude ₍pre ₍tine₎ tóte popórele!
4 *Popórele să se bucure şi să-şĭ cânte de bucurĭă;
Căci *tu judecĭ ₍cu dreptate₎ la judecată,
Şi cârmuescĭ naţiunile pe pămîntŭ. Sela.
5 *Pre tine să te laude ₍tóte₎ popórele, Dumnedeŭle!
Pre tine să te laude ₍tóte₎ popórele!
6 *Pămîntulŭ să dea ₍seceriş₎ ₍său₎,
Binecuvîntatŭ ₍să₎ ne binecuvîntézĭ Dumnedeŭ, Dumnedeŭle nóstru;
7 Binecuvîntézĭ-ne Dumnedeŭ,
Şi *să se ₍teamă de ₍el₎₎ ₍tóte₎ marginile pămîntului.

PSALMULŬ LXVIII.

Mulţemiri de cântare. Dată poporului ală lui Israelŭ.

1 *SCULE-SE Dumnedeŭ, risipéscă-se ₍atunci₎ vrăjmaşiĭ seĭ,
Şi să fugă de ₍înaintea₎ lui cei ce-lŭ urĕsc!
2 *Cumŭ se spulberă fumulŭ, aşa să ₍i₎ spulberĭ;
*Cumŭ se topesce ₍ceră₎ înaintea focului,
Aşa pĕră ₍ne₎legiuiţiĭ de înaintea lui Dumnedeŭ.
3 Drepţiĭ ₍cei drepţi₎ să se bucure, ₍saltă₎
Şi să se laude ₍înaintea lui Dumnedeŭ₎.
Şi să se veseléscă în desfătare!
4 *Cântaţi lui Dumnedeŭ, psalmodiaţi numelui seŭ,
*Faceţi calea celui ce călăresce prin deşerturi;
*Iehŭ este numele lui, şi bucuraţi-vă înaintea lui.
5 *Părinte alŭ orfaniloră şi judecătoră alŭ văduveloră
Este Dumnedeŭ în sfîntulŭ seŭ lăcaşŭ.
6 *Dumnedeŭ aşédă pre cei singuraticĭ în familie;
*Scote pre cei încătuşaţi la fericire; ₍lit,
Însă ₍cei ce se răzvrătescŭ₎ rămînŭ în uscăciune.
Dumnedeŭle, *când ai eşitŭ înaintea poporului tĕu,
Când ai păşitŭ în pustiŭ, Sela:
7 ₍Cutremuratŭ-s'a pămîntulŭ,
Cerurile însăşi vărsară-s'aŭ în ape înaintea lui Dumnedeŭ,
Chiarŭ şi Sinaĭulŭ tremurŭ înaintea lui Dumnedeŭ, Dumnedeŭlui lui Israelŭ.
8 *Ca ploĭ îmbelşugate răspîndeaĭ, Dumnedeŭle, moştenirea ta;
Şi slăbită fiindŭ, ei întărit'o.
9 Turma ta locuĭ întrînsa;
Dară *tuturor ajutatu-le-aĭ pregătit'o ₍ală₎ bunătăţile tale, Dumnedeŭle!
10 Domnulŭ dă cuvîntŭ,
Mare este oştirea vestitoriloră lui.
11 *Ca ₍ş₎oimiĭ ₍ăşĭ₎ *regi oştiriloră fugă,
Şi dorma-i-voiŭ ₍ca₎ ₍ş₎oimiĭ în ₍ş₎oimăriĭ₍e₎ ₍lor₎,
12 *Când regumeaŭ ₍ei₎ în ₍ş₎oimăriĭ₍e₎ ₍lor₎,
*Sfărîmaŭ-se-vorŭ ₍ei₎ ₍ca₎ zăpada ₍ş₎oimiĭ ₍ală₎ pomenabilă.
Şi ce pămîntŭ ₍ală₎ ₍ş₎oimiĭ, ce ₍ţ₎ese în verde şi amiră:
13 Munţiĭ *cĕdriĭ ₍ai₎ lui Basanŭ₍lui₎ ₍sînt₎ munţiĭ cu mulţĭ cocoşaţi.
Munţiĭ ₍ală₎ cocoşaţiloră ₍sînt₎ munţiĭ ₍ală₎ Basanŭlui.
14 *Ce ₍ş₎oimiĭ ₍ală₎ cocoşaţiloră ₍sînt₎ munţiĭ ₍ală₎ Basanŭlui.
15 Munţiĭ ₍ală₎ cocoşaţiloră ₍sînt₎ munţiĭ ₍ală₎ Basanŭlui.
16 Munţiĭ ₍ală₎ cocoşaţiloră ₍sînt₎ munţiĭ ₍ală₎ Basanŭlui.

Morte cu plăceri multe este mantaua Dumnezeului.
16 'De ce priviți cu pismă, munților cu înălțime
multă,
*La muntele, pre care n'a binevoit Dumnezeu
să-și aleagă locuința sa?
Da, Iehova va locui pe ele în eternu.
17 *Carele lui Dumnezeu se numără cu mii
de mii,
În mijlocul lor este Domnulu: Sinaiu a
ajuns Locului cu sfințenie.
18 *Suiu-te-ai pe înălțime, *luai-ți captivi,
*Primiși daruri de la oameni,
Chiar și de cei *ce vor să locuiască, *ca să
trouască acolo Iehova, Dumnezeu.
19 Binecuvântatu fie Domnulu în tote dilele;
Sarcina ne va pune asupră-ni, Dumnezeu
este spărgerea nostra. Sela.
20 Dumnezeulu nostru este Dumnezeu ală
mântuirei,
Și ale lui Iehova, Domnulu, sînt ieșirile din
morte.
21 Dară *Dumnezeu va sfărâma capulu nemi-
ciloru sei,
*Craniulu pilosu alu celui, ce purcede
amăgit în păcatele sale.
22 Domnulu a șisu: „Din Basanu 'i voiu *în-
toarce,
*I voiu întorce *din adâncurile mării;
23 *„Ca piciorulu tău, sfarmându-l să cufe în
sângele lorŭ,
*Și limba câinilorŭ tei să aibă parte de ne-
mici.“
24 Ved, ei văd duceria ta, Dumnezeule,
Duceria Dumnezeului meŭ,
Regelui meu, în sanctuariu.
25 Înainte mergă *cântăreți, în urmă cei ce joacă
din cimbru,
În mijlocul fecioarele ce cântă din timpane.
26 Binecuvântați în adunări pre Dumnezeu,
Pre Domnulu, voi cei din *izvorulu lui Israelŭ!
27 Acolo este Beniamenulu, 'celu mai tînĕru,
dominând lorŭ,
Mai mariĭ lui Iuda, cetu lorŭ,
Mai mariĭ lui Zabulonu, mai, mariĭ lui
Neftali.
28 Dumnezeulu teŭ a *rînduitŭ puterea ta:
Întăresce, Dumnezeule, ceea ce ai lucrată
pentru noi.
29 Pentru templulŭ tĕu sînt din Ierusalimu,
*Aduc-ți regi daruri.
30 Mustră fără frâncĭ, *mulțimea lăncierilorŭ cu
viței poporeloru,
Ca să se *supună cu plăci de argintŭ.
Ele a risipitŭ popórele ce iubescŭ resboiele.
31 *Mai mariĭ Egiptului vinu,
*Etiopia 'întinde mâinile sale către Dum-
nezeu.
Regnele ale pământului, cântați lui Dum-
nezeu, Psalmodiați Domnului, Sela! [Iacov.
Lui, celui 'ce călărește pe cerurile cerurilorŭ
din vechime!
Ecoŭ, *ele fâcu să trouce vôcea sa, vôce
puternică.
32 Dați putere lui Dumnezeu;
Preste Israelu este mărirea lui,
Și puterea lui în nori.
33 *Înfricoșată ești, Dumnezeule din sanctua-
rele tale!
Dumnezeulu lui Israelŭ dă putere și tărie
poporului seu.
Binecuvântatu fie Dumnezeu.

PSALMULŬ LXIX.

Mustrările de cântare. Spre Sumuinos. Dun
cuiene alŭ lui David.

1 AJUTĂ-mi, Dumnezeule!
Căci *apele au străbătutŭ până la su-
fletulu meu.
2 *Afundatu sînt în tîmelle adîncă, unde nu
este locŭ de stătută;
Ajuns dusŭ de adâncimile apeloru, și valu-
rile mau înecată.
3 Obositŭ sînt de strigarea mea, uscată este
gîtlejulŭ meu,
*Slăbescŭ ochiĭ mei, aștepțându pre Dum-
nezeulu meu.
4 Mai mulțiĭ decâtŭ perulŭ capuluĭ meu,
Sînt cei ce mă *urăsc fără cuviință;
Tari sînt cei ce cercă a mă pierde, pe mi-
dregătă mincinoșĭ ai mei;
Ceea ce n'amŭ răpitŭ, aceea sîntu silită
dacă.
5 Dumnezeule, tu ești cunoscută mea,
Și greșelile mele nu sînt ascunse de tine.
6 Să nu se rușinezu prin mine
Cei ce speră în tine, Iehova, Domnulŭ oști-
lorŭ!
Să nu se rușinezu prin mine
Cei ce caută pre Dumnezeulu lui Israelŭ!
7 Căci pentru tine suferu ocară,
Rușinea acopere fața mea.
8 *Ajunsŭ-mi străin fraților mei
Și străinŭ fiiloru mamei mele.
9 *Căci râvna pentru casa ta m'a mistuitŭ;

Și defăimele celoru ce te defaimă, căduse-
peste mine.
10 Și de voiu plânge, cu ajunu sufletulu meu
Și acesta 'mi fu de defăimă.
11 Și am pusŭ haină sacă dreptu vestmîntu,
Și fui astfelŭ locu de proverbiŭ.
12 De mine vorbescu cei ce ședu în porță,
Și de cântecĭ sînt beutorii.
13 Dară eu înălțu rugăciunea mea către tine,
Doamne la *timpulu binevoinței tale;
Cu mulțimea îndurărei tale, Dumnezeule,
Respunde-mi cu adevărulu mântuirei tei.
14 Scapă-mă din nămolu, ca să nu me afundu,
Fie să sălvu de cei ce mă urăsc și din
*adâncimile apeloru!
15 Să nu me înece șuvoiulu valuriloru apeloru,
Și să nu me înghită adâncimea,
Și puțulu să nu-și închidă asupră-mi gura sa.
16 Respunde-mi, Iehova, *căci bună este mulțu-
mirea ta,
După mulțimea milei tale *întorce-te spre
mine.
17 Și nu *ascunde fața ta de la servulŭ teŭ,
Căci strîmtorată sînt, fiă respunde mi!
Apropiă-te de sufletulu meu, scapă-lu,
Fiă ca urmărei mei mântuitorŭ.
18 Tu cunoscŭ *ocara mea, rușinea mea și de-
făimarea mea,
Înaintea ta sînt toți apăsătorii mei.
19 Ocara mea frânse inima mea, și bolnavŭ de mâ-
hnire sînt fiirŭ;
Și *așteptămu-se unŭ mopțiună,
Însă nimeni nu este;
Și *mângâitorĭ: și n'amŭ aflată.
20 Și mâncare dată-mu-aŭ fierŭ,
Și în setea mea mi oțetŭ mi'au adăpată.
21 La *cruță prefacă-se mesa lorŭ înaintea
lorŭ în laț celorŭ. Cruță de groază! [lorŭ.
22 Întunecate-se ochiĭ lorŭ, ca să nu vădă,
Și la ca cârnele lorŭ pururea să se clatine!
23 *Vărsă preste dînșiĭ mânia ta,
Și aprinderea mâniei tale ajungă-i!
24 *Pustiă-se curțile lorŭ,
În cortele lorŭ să nu fie locuitorĭ!
25 Căci *pre cela ce tu l'ai lovită,* ei 'lu vorŭ
urmări,
Și la fiarea o bucată din durerea celorŭ rănițĭ [de tine.
26 *Adaugă-le vină preste vină,
*Și să nu intre în dreptatea ta!
27 *Șteargă-se din cartea celorŭ vii,
*Și cu cei drepțĭ să nu se înscrie!
28 Dară pre mine, *care sînt sărac și în su-
ferințĭ,
Ajutorulu teŭ, Dumnezeule, mă va înălța.
29 *Lăuda-voiu numele lui Dumnezeu cu cântare,
Îlu voiu mări cu laude;
30 Mai plăcută va fi lui Iehova ovine, decâtu un
Ox cornutu și copitatu. [Israel! Israel
Vedĕ-vorŭ ovinii 'cei sărmanĭ, și se vorŭ bu-
cura;
Cei ce căutați pre Dumnezeu, *reînsufleți-
ească-se inima vostra.
31 Căci Iehova ascultă pre cei lipsiți,
Și nu desprețuiește pe cei *încătușațĭ ai săi.
32 *Lăude-vorŭ pre elu cerulŭ și pământulu,
Mările *și tote ce se mișcă într'însele.
33 *Căci Dumnezeu va mântui Sionulu, și va zi-
dĭ cetățile lui Iuda,
Și iară-vorŭ locui, și le vorŭ stăpâni;
34 Și *sămînța servilorŭ sei le va moșteni,
Și cei ce iubescŭ numele lui vorŭ locui într'în-
sele.

PSALMULŬ LXX.

Mustrările de cântare. Unu cantecŭ alŭ lui
David, spre amintire.

1 *DUMNEZEULE, spre mîntuirea mea,
Iehova, spre ajutorarea mea, grăbesce-te.
2 Rușinezu-se și roșească cei ce caută sufle-
tulu meu;
Întorcă-se îndărăpt și fie de defăimă
Cei ce doresc nenorocirea mea,
3 Cei ce dicu: „Ha! Ha!“
4 Fiă bucurŭ-se și veselească-se în Tine
Toți cei ce te caută, fiă pururea:
„Mare este Dumnezeu!“ cei ce iubescŭ ajuto-
rulu teŭ.
5 *Eu 'sîntu sărac și lipsită [rîdă mea.
Dumnezeule, *grăbesce-te către mine;
Ajutorulu meu și mântuitorulu meu tu ești,
Iehove, nu întârdia.

PSALMULŬ LXXI.

1 LA *tine, Iehova, reazimu adăpostu,
*Nu me lăsa să fiu rușinată niri odată!
2 În dreptatea ta *mîntuă-mă și scapă,
*Pleacă urechea ta către mine, și ajută-mi.
3 *Fiă-mi stîncă de adăpostire, la care tot-
de-una să alergu,
*Decretasi mîntuirea mea
Căci stîncea mea și întărirea mea tu ești.
4 Dumnezeule meu, *scapă-mă din mâna ce-
lui răutăcios,
Din pumnul celui rĕŭ și asupritoriu.

5 Cĕci tu eşĭ ^a speranţa mea, Dĭnnezĕule Iehóva;
Încĕ de mĭ încrĕdu din tinerĕţele mele.
6 ^b Pe tine mĕ sprĭjinĭ din mĭnte mĕ scoşĭ,
Din sînţu mămĭ mele tu eşĭ îngrĭjitorul meŭ;
Îţi voĭ pururea cînta lauda mea.
7 ^c Ca o arătare eşĭ pentru mulţĭ;
Dară în aşĭ scăpărea mea eşĭ tare.
8 De laudă ta este plină gura mea,
De mărirea ta tŏtă ţĭua.
9 ^d Nu mĭ lepădă în timpulŭ bătrînĕţĕlor,
Nu mĭ lăsa în despărţirea puterĭ mele;
10 Cĕci nemernicĭĭ mĭĭ vorbescu de rĕu,
Şĭ cĕĭ ce păndescŭ sufletulŭ meŭ ţ'se sfătuĭesc
unŭ cătră el.
11 Dĭcîndu: „Dumnezĕu l'a părăsĭt, urmărĭţĭ-lă, şĭ-lŭ apucaţĭ;
„Cĕci nu este ni unŭ mîntuĭtorŭ pentru el.“
12 ^e Dumnezĕule, nu fĭ departe de mine,
Dumnezĕulŭ meŭ, ^f grăbeşte-te întru ajutorĭŭ meŭ.
13 ^g Ruşinezĕ-se, pĭerdă-se,
Cĕĭ ce urmăresc sufletulŭ meŭ;
Învĕlĕască-se cu ocară şĭ ruşine,
Cĕĭ ce căută nefericirea mea.
14 Dară eŭ pururea voĭ aşteptă,
Şĭ voĭ mai multĕ la voĭŭ laudă.
15 ^h Gura mea va spune dreptăţĭle tale,
Tŏtĕ ţĭua ajutorĭele tale;
Cĕci nu vŏ şĭ pŏte numĕra.
16 Voĭ veni cu faptele cele maĭ ale lui Iehóva, Dumnezĕule,
Voĭ aminti dreptăţĭea ta, da, numaĭ a ta.
17 Dumnezĕule, tu aĭ învĕţătŏ pe mine din tinerĕţele mele,
Şĭ pînă acumŭ proclamaĭ minunĭle tale;
18 Şĭ tu ĭ-mĭ voĭ părăsĭ încă ^i până la bătrînĕţe şĭ cărunteţĭ;
Dumnezĕule, nu mĭ părăsĭ,
Pînă voĭ da eŭ acestŭ pĭerdere ta generaţĭunĭĭ vĕnĭtŏre,
Tărĭa ta tuturorŭ celorŭ ce vorŭ veni.
19 Pînă în înălţĭme este ^j dreptăţĭea ta, Dumnezĕule,
Care aĭ făcutŭ lucrurĭ mărĭ, ^k Dumnezĕule,
cine este ca tine?
20 ^l Tu, care mĭ-aĭ făcutŭ să vĕdĕ^m multe şĭ
Rĕĭ, şĭ te voĭ întoarce,
Şĭ mĭ voĭ însufleţĭ, [lume,
Şĭ din adîncurile pămîntuluĭ crăşĭ mĭ voĭ
21 Voĭ înmulţĭ măreţĭa mea,
Şĭ te voĭ întoarce, ca să mĭ mîngîĭ.
22 Dară deŭ şĭ eŭ în voĭŭ lăuda ^n harpă,
Pentru credĭnciosŭl tĕu, Dumnezĕule meŭ!
Ţĭ voĭ psălmŭĭ la ceteă,
Tu, ^o Sfîntule lui Israĕle!
23 Buzele mele să se bucure,
Cînd îţĭ cîntŭ,
Şĭ ^p sufletulŭ meŭ, pe care l'aĭ mîntuĭtŭ.
24 Şĭ ^q limba meă va vorbĭ tŏtă ţĭua de dreptăţĭea ta;
Cĕci ^r ruşinaţĭ, cĕĭ roşĭĭ sînt cĕĭ ce caută nefericirea mea.

PSALMULŬ LXXII

Dar pentru ală lui Solomon.

DUMNEZĔULE, dă judecăţĭle tale regelŭĭ,
Şĭ dreptăţĭea ta fĭĭuluĭ regelŭĭ;
2 Ca ^a să judece pe poporulŭ ţĕu cu dreptate,
Şĭ pe sermanĭĭ tĕĭ cu dreptate.
3 ^b Munţĭĭ să aducă pace poporuluĭ,
Şĭ colinele înţelepciune.
4 ^c Să judece pe sermanĭĭ poporuluĭ,
Să ajute pe fiĭĭ sărăcĭeĭ,
Şĭ să sfărîme pe celŭ apăsătorŭ.
5 Să se ţĕmă de tine, ^d cîtă va dăinuĭ soarele,
Şĭ lunа cît va ţĭnea,
În bătĭ generaţĭunĭle.
6 ^e Să se cobŏare ca ploĭa pe ĭarbă cosită,
Ca picăturile ploĭĭ ce ^f udă pămîntulŭ;
7 În zilele luĭ celŭ drepţĭ,
Şĭ belşugulŭ păcĭĭ, pînă nu va maĭ fĭĭ lună.
8 ^g Domneşte şĭ de la mare pînă la mare,
Şĭ de la rîu pînă la marginile pămîntuluĭ.
9 Fiecĕ-ĭ-se înainte ^h locuitorĭĭ deşertelorŭ,
Şĭ vrăjmaşĭĭ luĭ să ĭa pulbere.
10 ^i Regĭĭ Tarşuluĭ şĭ ai ţĕrmurilorŭ să-ĭ aducă
ca tributŭ,
Regĭĭ din Şeba şĭ Seba să-ĭ aducă daruri;
11 Şĭ ^j prosternă-se înaintea luĭ toţĭ regĭĭ,
Tŏte popŏarele să-l servĕască.
12 Cĕci elŭ ^k va scăpa pe celŭ sermanŭ, care ţĭpă,
Şĭ pe celŭ apăsatŭ, care nu maĭ are
ajutorŭ.
13 Va cruţa pe celŭ sĕracŭ şĭ pe celŭ sermanŭ,
Şĭ sufletele lipsiţĭlorŭ le va mîntuĭ;
14 De apăsare şĭ de violenţă va scăpa sufletele lorŭ,
Şĭ ^l sîngele va fi scumpŭ înaintea ochĭlorŭ luĭ.
15 Şĭ va ^m trăĭ, şĭ celŭ ţĭ se va da din aurulŭ lui
Şeba[1],
Şĭ se va ruga pentru elŭ neîncetat,
Tŏtă ţĭua îl va ^n binecuvîntă.
16 Va ^o fĭĭ belşugŭ de grîŭ pe pămîntŭ, pe vîrfurile
munţĭlorŭ,
Rodulŭ luĭ va fĭĭ ca Libanulŭ înspre sĕra,
Şĭ ^p înverzi din cetăţĭ ca ĭarba pămîntuluĭ vară
şĭ tinĕră.

17 ^a Numĕlŭ luĭ va fĭĭ în eternŭ; cît va ţĭnea
soarele, numĕlŭ luĭ se va lăţĭ;
Şĭ ^b se vor binecuvîntă întru dînsulŭ
Tŏte popŏarele, şĭ-l vor ferĭcĭ.
18 ^c Binecuvîntată fiĭ Iehóva, Dumnezĕul, Dumnezĕulŭ luĭ Israĕl,
Care singurŭ face minunĭ!
19 Şĭ ^d binecuvîntată fiĭ mărirea luĭ cea mare în
eternŭ.
Şĭ ^e tŏtă pămîntulŭ să se umplă de mărirea luĭ.
Amin şĭ Amin!
20 ^f Sfîrşĭtŭ-s'aĭ rugăcĭunĭle lui Davĭd, fiĭulŭ
lui Işaĭ.

PSALMULŬ LXXIII.

Dar pentru ală lui Asaf.

DĂ, bună ală Dumnezĕu celŭ Israĕlĭt,
Celŭ cu cu ĭnimă curată.
2 Dară eŭ pĭĭcĭoarele mele mĭ-s'aŭ clătĭt,
Faşĭ aĭ gunoĭŭ a apucă să alunecu.
3 Căcĭ pizmuĭamŭ pe cĕĭ mîndrĭ,
Văzîndu fericirea celorŭ rĕĭ.
4 Cĕĭ nicĭ o ţĭ se ĭa grĭjă de ĭĕĭ,
Ce grăsĭ e corpulŭ lorŭ.
5 ^a În necazurile dumenecŏrŭ nu sînt,
Şĭ nu sînt loviţĭ ca cĕĭ ĕlţĭ.
6 De aceea podŏba gîtulŭ lorŭ este mîndrĭe,
Şĭ ^b violenţa ^c îmbracă ca unŭ veştmîntŭ.
7 ^d Ochĭĭ lorŭ ĭĕĭ ca grăsĭmea,
Ĭĕĭ ^e cuvîntează poftele ĭnĭmeĭ lorŭ;
8 ^f Batjocoresc şĭ ^g vorbescŭ cu răutate de asupriră;
^h Vorbescŭ cu mîndrĭe,
9 Ĭarĭ gura lorŭ pînă la cerŭ.
Şĭ limba lorŭ colindă pămîntulŭ.
10 Pentru aceea ĭoporulŭ se apropĭe şĭ poporulŭ
Şĭ ^i căştigă cu belşugŭ apă de ĭorĭ. [lorĭ.
11 Şĭ zicŭ: „Ore ştĭe Dumnezĕu,
Şĭ ^j ştĭe Prea-înaltulŭ ore ce ştĭĭnţă ar avea?“
12 Ĭată, aceştĭa sînt cĕĭ nelegĭuĭţĭ,
Şĭ totuşĭ ^k fără grĭjă, adună avuţĭĭ.
13 ^l De, în zădărnĭcŭ mĭ-aŭ ĭubĭtŭ ĭnĭma mea,
Şĭ ^m mĭ-aŭ spălatŭ mîĭnĭle mele,
Ca să fĭĭ nevĭnovată?
14 Căcĭ în tŏtă ţĭua sînt lovĭtŭ,
Şĭ pedepsĭtŭ în tŏte dĭmĭnĭţele.
15 De aşĭ fĭ dĭs: „Voĭ vorbĭ aşĭ,“
Ĭată, aşĭ fĭ fostŭ necredĭnciosŭl cărora glasŭ
vătămă ^n fĭiĭ tĕĭ.
16 ^o Totuşĭ gîndĭndu-mă a înţelege acestă
Dară aĭ ^p fostŭ pĭerdută în ochĭĭ lui
17 Pînă eŭ ^q nu mĭ-am intrată în sfîntŭărĭ lui
Dumnezĕu,
Şĭ am înţelesŭ ^r sfîrşĭtulŭ lorŭ!
18 ^s Pentru-că numaĭ în locurĭ lunecóse,
Îĭ faĭ să-şĭ ĭa în nĭmĭcnĭre.
19 Cumŭ se pustĭĭ într'o clĭpĭtă!
Se sfîrşĭ, pĭerĭ de spaĭmă!
20 ^t Că, mĭ-ĭ vĭĭ după descîntare,
Dĭnnezĕule, ^u la trezĭrea ta, ai desprĕţĭ ală lorŭ
gol.
Cînd s'aŭ mîniată mĭĭ mele, ^v m'aŭ înţepată,
Şĭ pînă la rărunchĭĭ meĭ mĭ-aŭ junghĭa.
22 Şĭ pînă la nĭmĭcnĭcĭ mĭ-aŭ lovĭtŭ,
^w Nĕştĭutŭ eramŭ şĭ nu înţelegeam;
Ca unŭ dobĭtŏcŭ eramŭ înaintea ta.
23 Totuşĭ sînt pururea cu tine,
Tu mĭ ĭeĭ mîna dreaptă mea.
24 Tu mĭ ^x vĭĭ călăuzĭ cu sfatulŭ tĕŭ,
Şĭ ^y în urmă mĭ voĭ primĭ în mărĭre.
25 ^z Pe cine aşĭ avea în cerŭ afară de tine?
Şĭ ĭubĭtŭ fĭĭ nu aşĭ pe pămîntŭ
Ală ^a Dumnezĕu ese stîncĭ de mĭeĭ
Şĭ ĭubĭtŭ fĭĭ nu aşĭ pe pămîntŭ
26 ^b Carnea mea şĭ ĭnĭma mea se topescŭ;
Dară Dumnezĕu ese stîncĭ ĭnĭmĭĭ mele şĭ
^c porţĭa mea în eternŭ.
27 Căcĭ ĭată, ^d cĕĭ ce stau depărtaţĭ de la
Tine pĭerĭ,
Tu perdĭ pe tŏţĭ cĕĭ ce ^e desfrînează de
la tine.
28 Ĭară eŭ, fĭĭnd-mĭ mĭe ală a mĭ ^f apropĭa de
Dumnezĕu;
Caută ^g în Iehóva, Dumnezĕulŭ meŭ,
Ca să ^h spunŭ tŏte lucrurĭle tale.

PSALMULŬ LXXIV.

O cugetare a lui Asaf.

PENTRU ce, Dumnezĕule, ne-aĭ ^a lepădatŭ
pentru tŏtdeauna,
^b Fumegă mînia ta pentru ^c oiţa păşunĭĭ tale?
2 Adu-ţĭ aminte de ^d adunarea ta, ^e pe care
ai ^f achiziţionat-o de la începută,
Pe ^g seminţa moştenirĭĭ tale, pe care ai
răscumpărată,
De muntele Sionŭ, pe care ţĭ l-aĭ locuĭtŭ.
3 Rădică-ţĭ paşĭĭ tĕĭ spre ruinele eterne;
Nĕmĭculŭ tŏte strică în sanctuarŭ.
4 ^h Mugĭtulŭ nemicilorŭ tĕĭ în lăcaşulŭ tĕŭ.
^i Rădicară ^j semnele lorŭ drept semne
Ĭară în prĭsosŭ, ca cĕĭ ce rădică în codru
securile în desişulŭ pădurĭĭ;
6 Apoĭ dărîmară şĭ acumŭ tŏte ^k sculpturile lui
Cu topóre şĭ ciocane.
7 ^l Dară armaseră în sanctuarulŭ tĕŭ,
Profanară lăcaşulŭ numelŭĭ tĕŭ ^m aşĭ pĕră
la pămîntŭ.
8 ^n Gîndĭ-şĭ-aŭ în ĭnĭma lorŭ;

„I vomŭ minte cu tocule:
Aceştí bine lucrătorii lui Dumnedieŭ în țără.
9 Sciința nóstre nu le-a vătĕmatŭ;
'Nu mai este nici unŭ profetŭ,
Şi ce nóĭ nu scie nimenea cătĕ va mai fi,
cătĕ timpŭ va fi mereŭ.
10 Pînă cîndŭ, Dumnedieule, numaĭ decît va-ți bate joc,
Să blestemeze vrăsmaşiulŭ numele teŭ pentru-vecĭ?
11 *Pentru-ce-ți întorci mîna în sînulŭ teŭ?
Scóte-o din mănecă ca, nĕîmpuțĭnatŭ-le!
12 Cărŭ din vechime este Dumnedieŭ regele meŭ,
Care a făcutŭ mîntuiri pe pămîntŭ!
13 *Despărțitŭ-ai mărea prin puterea ta;
*Sfărîmatŭ-ai pe apĕ capetele cocodrililorŭ;
14 Sdrobitŭ-ai capetŭ Leviatanului,
Dare l'ai *dătŭ mîncare unoĭ popoarĕ, locuitorĭ
și deșertulŭĭ.
15 *Rumpetŭ-ai izvóre și pîrîe.
'Secatŭ-ai rîuri puternice-curgătóre.
16 A ta este ziua și a ta nópte,
*Tu ai pregătitŭ lumina și sórele.
17 Tu ai *tăiatŭ tóte marginile pămîntului,
*Vĕra și tĕrna tu le-ai formatŭ.
18 *Adu-ți aminte de acésta, că vrăsmaşiulŭ și-a bătutŭ joc de Dómnulŭ,
Și că *unŭ poporŭ nebunŭ a blăstematŭ numele teŭ.
19 Nu da fĕrelosŭ lucrumŭ = turturice ta.
Viĕța sărmanilorŭ nu o *uita pentru totdĕ-una;
20 'Caută legămîntulŭ, căcĭ s'a înghițitŭ de întunerecŭ asupririle
Ochĭlorŭ și surorile ocne maĭ întunecóse ale țerei.
21 Celŭ înpilatŭ să nu se întorcă rușinatŭ,
Celŭ sĕracŭ și lipsitŭ să laude numele teŭ.
22 Scóle-te, Dumnedieule, apĕră dreptatea ta.
*Adu-ți aminte de ocara ce-ți face celŭ nebunŭ tóte-de-una.
23 Nu uita strigătele neamiciloru teĭ, sgomotulŭ îngîmfărilorŭ teĭ.
Căcĭ pornirea se ridică necurmatŭ.

PSALMULŬ LXXV.

Mulțemirĭ de sĕrbătore, dîndu-se lucrul. Cîntĕ-rĕ pentru alŭ s. Asafŭ o cîntare.

1 TIE-ți mulțemimŭ, Dumnedieule!
*Tie-ți mulțemimŭ, și aprópe este numele Numnile tale istorisescŭ scrise. [tău:
2 Cîndŭ voiŭ luă timpŭ cuvenitŭ,
*Atunci eu dreptate voiŭ judecă:
3 Țĕra se topĕ, și toțĭ locuitorĭ eĭ;
Eŭ îmĭ țin stîlpiĭ eĭ. Sela.
[Pĭrîuri cărŭ cu înțelepciune:
4 „Nu fiĭ îngîmfațĭ;“
Şi cătră cei nelegiuțĭ:
„*Nu înălțați cornulŭ;
5 „Nu înălțați cornulŭ vostru în sús,
„Nu vorbiți cu grumazŭ drept!“
6 Căcĭ nu de la resărită, nicĭ de la apusŭ,
Şi nicĭ din muntiĭ nu este înălțare!
7 Căcĭ *Dumnedieŭ este judecătorŭ:
*Elŭ umilesce pre unulu, și pre altulŭ înalță.
8 Căcĭ *o cupă este în mînaŭ lui Iehova,
Şi vinulŭ spumegă în ea, *de amestecătură
Şi elŭ tórna dintr'însa. este pĭrîuri
Cu adevĕratŭ, toțĭ nelegiuțiĭ pămîntului vorŭ
sugе din ea, *drojdiile, și le vorŭ bĕ.
9 Eară eŭ voiŭ vestĭ totdĕ-una,
Voiŭ psalmodiă Dumnedieuluĭ lui Iacovŭ.
10 Şi tóte cornele nelegiuțiloră le voiŭ rumpe;
Eară *cornele celui drepțĭ se vorŭ înălță.

PSALMULŬ LXXVI.

Mulțemirĭ de sĕrbătore pe unŭ. Unŭ psalmŭ alŭ s. Asafŭ o cîntare a lui Asafŭ.

1 CUNOSCUTŬ este Dumnedieŭ în *Iuda,
În Israĭl mare este numele luĭ;
2 Fiindcă în Salemŭ cortulŭ seŭ,
Şi la Sionŭ locuința sa.
3 Acolo sfărîmatŭ-a elŭ fulgerele arcului
Scutŭ, sabiă și óste ală resbelului. Sela.
4 Strălucitŭ, mĭnunatŭ ești tu,
*De munțiĭ veșnicĭ de prădĕ.
5 Despuiatŭ-s'au *cei tari de inimă,
*Dormŭ somnulŭ lorŭ,
Şi toțĭ viteziĭ nu aŭ putere în mînele lorŭ.
6 De mustrarea ta, Dumnedieule luĭ Iacovŭ!
Cufundatŭ-s'au în somnŭ adîncŭ carĭ și caĭ.
7 Tu, tu numaĭ ești înfricoșatŭ!
Şi *cine pote ședĕ înaintea ta, cîndŭ te mîniĭ?
8 Din cerŭ *ai lăsatŭ să se audă judecata;
*Țĕrămîntŭ-s'a pămîntulŭ și tĕcu,
9 Cîndu Dumnedieŭ *se sculă la judecată,
Ca să scape pre toțĭ cei *supușĭ ai țerei. Sela.
10 Căcĭ *furia omuluĭ te laudă.
Şi cu rĕmășița furieĭ te încingi.
11 *Jurațĭ și plătiți voturi lui Iehova, Dumnedeulu vostru;
*Toțĭ cei de prin prejurulŭ lui aducă daruri
celui înfricoșatŭ.
12 Elŭ taie sufletulŭ domnilorŭ,
*Înfricoșatŭ este de regiĭ pămîntului.

PSALMULŬ LXXVII.

Mulțemirĭ de sĕrbătore, lui Iedutumŭ. Unŭ psalmŭ alŭ lui Asafŭ.

1 INSPRE TATĂMĬ cătră Dumnedieŭ voiŭ
mea, și mĭ voiŭ strigă;
Înspre tatămĭ cătră Dumnedieŭ voiŭ mea,
și elŭ mĭ va ascultă.
2 În ziua chĭmbuririĭ mele *căutatŭ-am pre
Domnulŭ;
Rana mea în nópte era întinsă naĭnte fără
încetare,
Sufletulŭ meu nu voiă să fie mîngîiatŭ.
3 De Dumnedieŭ *mĭ aduseiamŭ, și resuspinamŭ.
Cugetamŭ și *spiritulŭ meu lăncedĕ. Sela.
4 Pleoapele mele *ținŭ pleoapele ochĭlorŭ mei.
Sunt zĭdărit, și nu potŭ vorbi.
5 Mĭ aduseiamŭ la ziĭle din vechime,
La anĭ vecĭ din cei de demultŭ.
6 Şi mĭ aducŭ aminte de *cîntarea mea nópte,
Cugetamŭ în inima mea,
Şi spiritulŭ meu scĭotrebŭ:
7 *Oare lepĕdatŭ-va Dumnedieŭ pentru-totdĕ-una?
Oare maĭ mulțĭmi nu maĭ va mîhni?
8 Oare *s'a perdutŭ totŭ-de-una bunătatea sa?
Oare s'a *sfîrșitŭ vorba sa de generațiune în generațiune?
9 Oare *a uitatŭ Dumnedieŭ, că a fi îndurătorŭ?
Oare închisŭ-a în mînia îndurărĭ sale? Sela.
10 Şi am *dis:
„Aceasta *e *slăbiciunea mea.
„A venitŭ schimbărĭ dreptei celui Prea-naltŭ.“
11 *Voiŭ *aminte-mĭ-voiŭ de lucrurile lui Iehova,
Căcĭ aminte-mĭ-voiŭ de minunile tale din vechime.
12 Cugetămĭ asupra tuturorŭ lucrurilorŭ tale,
Şi cugetămĭ asupra lucrărilorŭ tale.
13 Dumnedieule, în *sfințenia este *calea ta;
Ce dieŭ este mare ca Dumnedieŭ?
14 Tu ești Dumnedieule, *care faci minuni!
Tu aĭ arătatŭ poporĭlorŭ puterea ta;
15 *Răscumpĕratŭ-aĭ cu braciŭ *pre popolulŭ teŭ,
Pre fiiĭ lui Iacovŭ și pe aĭ lui Iosifŭ. Sela.
16 *Vĕzutŭ-te-aŭ apele, Dumnedieule,
Vĕzutŭ-te-aŭ apele, și se *cutremurară,
Şi adîncurile tremurară.
17 Norĭ vĕrsară apĕ,
Ceriurĭ fecŭ să resune vóces ea,
*Şi săgețile tale alunecă încóce și încolo.
18 În vîrtejurĭ era vocea tunetului tĕu.
*Fulgerele tale luminară lumea;
*Şi cutremură și se clătĭ pămîntulŭ.
19 *Prin mărĭ era calea ta,
Şi cărările tale prin *mulțĭ apĕ,
Şi urmele tale nu se cunoscură.
20 *Conduși-aĭ, ca pe o turmă, pre poporulŭ teŭ
Prin mînaŭ lui Moiseĭ și Aaronŭ.

PSALMULŬ LXXVIII.

*O *cîntare a lui Asafŭ.*

1 ASCULTĂ, poporulŭ meu, legĭuirea mea.
Plecați urechia vóstră la cuvintele gurei mele.
2 *Deschide-voiŭ în parabole gura mea,
Descoperi-voiŭ cele ce mĭ-aŭ eșitŭ din timpiŭ vechiĭ;
3 'Cele ce mĭ-aŭ auzitŭ și aŭ aflatŭ,
Şi pĕrinții nostrĭ mĭ-aŭ istorisitŭ.
4 *Nu vomŭ ascunde de la fiiĭ lorŭ,
*Arĕtîndu-le pe cei de la fiiĭ lorŭ
Laudele lui Iehova și puterea lui,
Şi minunile lui ce le-a făcutŭ.
5 Căcĭ *elŭ a așezatŭ mărturiă în Iacovŭ,
Şi a pusŭ legĕ în Israelŭ,
Ordinându părinților nostrĭ,
Ca să le facă cunoscute fiiloră lorŭ;
6 'Ca să le cunoscă generațiune viitóre,
Fiiĭ, ce se voiŭ naște;
Cari să se scóle și să le spună fiiloră lorŭ:
7 Să pună în Dumnedieŭ speranța lorŭ,
Şi să nu uite faptele lui Dumnedieŭ,
Şi ordinele lui să le păzescă;
8 Şi 'să nu ajungă ca părinții lorŭ:
'O generațiune neascultătóre și răsvrătitóre.
O generațiune, *ce nu și-a pregătitŭ inimŭ,
Şi a cĕreĭ spiritŭ nu s'a credinciosŭ cătră Dumnedieŭ.
9 Fiiĭ lui Efraimŭ, arcașĭ înarmațĭ,
Se întorseră îndĕrătŭ în ziua luptei.
10 'Nu păzeau legămîntulŭ lui Dumnedieŭ,
Şi nu voiă să umble în legea lui;
11 Şi *uitară faptele sale,
Şi minunile ce scie, pre cari le-a arĕtatŭ lorŭ.
12 Înaintea părinților lorŭ lucră *minuni,
În pămîntulŭ Egiptului, *în cîmpiŭ Zoanului.
13 *Despică mărĭ, și-i trece, [ui 14
Şi 'face să stea apele ca o grămadă.
14 'I conduse ziua în nóre mare,
Şi tótă nópte întru lumina de focŭ.
15 *Despică stînci în pustiŭ.

Și i-a bătut, ca din adîncurile celo mari;
14 Scose 'din stanco ziori,
Făcu să curgă apo ca fluviu.
17 Dară el totū urmară a păcătui asupra-i,
*Resculîndu-se asupra celui Prè-înaltu în deșert.
18 Și *ispitiră pro Dumnedeŭ în anima lorŭ
Cerêndŭ mâncare dupre pofta lorŭ.
19 *Și vorbiră asupra lui Dumnedeŭ, ghicîndu
„Dumnedeu potè-va óre să pregătéscă mésă în pustiŭ?"
20 *Ércè elu lovi stîncă, și apele curseră,
Și pîrêie se revérsară;
„Pot-va óre și pâne să dee?
„Pregăti-va óre carne pentru poporulŭ seŭ?"
21 Drept aceea audîndu Domnulŭ, *se mîniă;
Și se *aprinse focŭ în Iacobŭ,
Și urgiă se rădică în Israelŭ.
22 Căci nu *credură în Dumnedeŭ,
Și nu se încrediură în ajutoriulŭ lorŭ.
23 Totuși elŭ a ordinată nŭorilorŭ celorŭ de
*Și deschise porțile ceruluĭ;
24 *Și plouă preste dînșiĭ mannă spre mîncare,
Și dădu-le-a grânele cerului.
25 Pâine celoru puternicĭ mâncă fie-cine;
Hrană trimise-le-a spre îndestulare.
26 *Lĕ sorĭ în cerŭ vîntulŭ de resărită,
Și conduse prin puterea sa pre celŭ de méză-zi.
27 Și ploiă carne preste dînșiĭ ca pulberea,
Și păsări aripate ca nisipulŭ mărĭ;
28 Și le fură că cădă în mijlocŭlŭ taberei lorŭ,
În jurulŭ locuințeloru lorŭ.
29 *Și ei mâncară și prè se săturară;
Că dorința lorŭ li o împlini.
30 Ei încă nu-și părăsiseră pofta,
*Mâncarea lorŭ era încă în gura lorŭ:
31 Când mâniă lui Dumnedeŭ se rădică asupra-le,
Și ucise între grașiĭ lorŭ, [lorŭ-le,
Și dobori pre luceriĭ lui Israelu.
32 Cu tóte aceste *ei mai păcătuiră,
*Și nu avuseră în vedere pe ĭ lor.
33 *Drept ace'a lăsă să pără ca o suflare zilele lorŭ,
Și aniĭ lorŭ cu spaimă.
34 *Când 'i omorîă, atunci întrebaŭ de elŭ,
Și se întorceaŭ și căutaŭ pre Dumnedeŭ;
35 Și își aduceaŭ aminte, că *Dumnedeu este-a-
cu lorŭ,
Și Dumnedeŭ celŭ Prè-înaltŭ, *mîntuitorulŭ lorŭ.
36 Dară îl *înșelăciaŭ cu gura lorŭ,
Și cu limba lorŭ *îl mințeaŭ;
Căci *inimă lorŭ nu era neprefăcută cu
ellŭ,
Și nu erau credincioșĭ legămîntuluĭ seŭ.
37 *Totuși elŭ îndurător fiindŭ
Iertă fără-de-legile lorŭ, și nu *perdea
Ci adesă ori își *întorcea mînia sa,
*Și nu deștepta tóte urgiile sale.
38 Căci *își aduse tóte aminte, *că ei sunt carne,
*Unŭ vîntu ce trece și nu se mai întorce.
Do câte ori semîntă-o-aŭ scupiŭ-o în pus-
*Amărîră-l-aŭ în deșertu! [tiŭ,
40 Și *ispitiră ché mai pre Dumnedeŭ,
Și *întărîtară pre Sînteluĭ lui Israelŭ!
Neamintindu-și de mâna lui,
De ziua, când l'a mîntuită de vrăjmașiĭ;
42 Când *a lucrată în Egipta semnele sale,
Și minunile sale în câmpiă Zoanuluĭ;
43 *Când a prefăcută în sînge fluviile lorŭ,
Și ei nu puteaŭ bé;
44 Când *a trimisă asupra-le lorŭ hóle de
insecte, care-i mâncaŭ,
Și *broscele ce îi adeceaŭ stricăciune;
45 *Și vermiĭ lorŭ în dauă ondĭ,
Și lucrulŭ lorŭ lăcustelorĭ;
46 Când *a bătută cu grindină viile lorŭ,
Și sicomorele lorŭ cu ploiă de pétre;
47 *Când grădinile viile lorŭ,
Și în gerulŭ cumulu lorŭ;
48 Trimeteaŭ asupră-le aprinderea mîniei
sale, sa,
Furia și scîrbăunarea;
O sulță de îngeriĭ ai rufericirei.
49 Gătă-le calea mîniei sale,
Necruțându de morte sufletele lorŭ,
Ci vieța lorŭ dădu-o morței.
50 *Și a bătutŭ pre totu întîiulŭ-născutŭ în
Egipte,
Începutulŭ puteriĭ în *corturile lui Nauĭ.
51 Și *a pornită pre poporulŭ seŭ ca pre oĭ,
Și-i duse ca pre turme ca pre o turmă.
52 Și i-a *dusă în siguranță, așa că nu s'a te-
mută de nimeni;
Eră *pre inamicĭ lorŭ marea i-a acoperită
I-a adusă în *cătunulŭ sea Sînteluĭ, la muntele
53 *Pentru că dobîndiseră dreptu cu. [munte,
Și *a alungată de d'înaintea lorŭ popórele,
Și *le-a împărțită sorțurile moșteniriĭ lorŭ,
Și i-a lăsată în corturile lorŭ semănăciosĭ.
54 Dară ei *ispitiră pre Prè-înaltulu Dum-
nedeŭ, și se resculară asupra-i,
Și mărturiile sale nu le păzeaŭ;

55 Ele abătură și se făcură necredincioșĭ, ca și
părinții lorŭ,
Se întorseră, ca un arcu amăgitorŭ.
56 *Și mîniară pre *înălțimile lorŭ,
Și cu idoliĭ lorŭ l'au întărîtată.
57 Audî Dumnedeŭ acésta, și se mîniă,
Și fu cu totŭ forte pre Israelu:
58 Și *lăsă locuința din Șilo,
Cortulŭ, ce-și-l pusese între oameni.
59 Și dădu în captivitate puterea sa,
Și mărirea sa în mâna vrăjmașiloru;
60 Și dădu sabiei pre poporulŭ seŭ,
Și asupra moșteniriĭ sale se mîniă!
61 Pe tineriĭ sei *i mistui focŭlŭ,
Și fecioarele sale nu fură date în căsătorie
de nuntă;
62 Preoțiĭ sei căzură de sabiă,
Și *văduvele lorŭ nu plînseră.
63 Atunci *se deșteptă Domnulŭ ca din
somnŭ,
Ca unŭ viteză veselŭ de vinŭ;
64 Și bătu pre vrăjmașiĭ seĭ în spate,
Și puse rușine pesnicĭă preste dînșiĭ.
65 Și lepădă cortulŭ lui Iosifŭ,
Și nu alese semințiă lui Efraimŭ.
66 Ci alese semințiă lui Iudă, pre muntele Sionŭ,
Pre care-lu iubi.
67 Și zidi sanctuariulŭ seŭ înaltŭ, ca cerulŭ,
Asemenea cu pămîntulŭ, pre care l'a întă-
rită pentru eternŭ.
68 *Și alese pre Davidŭ, servulŭ seŭ
Și-lu luă de la turmele oilorŭ;
69 De după *mame ovătărăță îndată l'a,
Ca *să pască pre Iacobŭ, poporulŭ seŭ,
Și pre Israelŭ, moșteniriea sa. [le,
70 Și *păstoriși-i cu curățiă inimeĭ sale,
Și cu înțelepciune *conpărăință mâiniĭ sale
să le povățuiască.

PSALMULŬ LXXX.

Ună cântare ală lui Asafu.

DUMNEZEULE, popórele venîră în *moș-
teniréa ta,
Întinseră *templulŭ tău sfîntŭ,
Ca unŭ *adăpostŭ servitorilŭ tĭ
Dărîmară pomeliorĭ cetățiloru,
Cortura cuvîntelorŭ tĭ
Fiarelor pămîntului.
2 Vinerĭ-va sîngele lorŭ ca apa în jurulŭ Ie-
rusalimului,
Și nimenea nu-i îngroapă.
3 De ocară ajunserămŭ vecinilorĭ nostrĭ,
De risu și de batjocură celorŭ din jurulŭ
nostru.
4 *Până cândŭ, Iehova, te vei mînia?
Óre pururea va focŭlŭ *se arde zêva ta?
5 Óre turnare-va focŭlŭ *ce arde zêva ta?
*Vérsă mânia ta preste popórele ce nu te
cunoscu,
Și preste regatele, ce nu *chiamă numele tĕŭ?
6 Căci mîncară pre Iacobŭ,
Și pustiiră locuințele sale.
7 *Nu-ĭ aminti strămoșiloru fără-de-legile ace-
stora nóstre;
Fie să se întîmpine îndurarea ta;
Căci *smîrșiți forte sîntemŭ.
8 *Ajută-ne, Dumnedeulŭ mîntuirei nóstre,
Pentru mărirea numelui tĕŭ;
Scapă-ne, și curățésce păcatele nóstre,
*Pentru numele tĕŭ.
9 *De ce să dică popórele: „Unde este Dum-
nedeŭl lorŭ?"
Facă-se cunoscută între popóre înaintea
ochilorŭ nostri
Resbunarea sângelui vĕrsatŭ-lu de servitorĭ tĕĭ!
10 *Vină înaintea ta suspinulŭ celui închisŭ!
Păstrează, prin puterea ta cea mare, pre cei
ce sînt hotărîți morțeĭ,
11 Și întórce vecinilorŭ nostrĭ
*De șepte orĭ în sînulŭ lorŭ
*Defăimarea, cu care te-aŭ defăimată, Dómne!
12 *Dară noĭ, poporulŭ tĕŭ și oile păscuteĭ tale
Ți vomŭ mulțami în eternŭ; [laŭ.
Din generațiune în generațiune *vomŭ po-
vĕsti laudele tale.

PSALMULŬ LXXX.

Către cântărețulŭ de cîntece, după *strănulŭ-Edut.
Ună psalmŭ ală lui Asafu.

PĂSTORULE a lui Israelŭ! ie la urechi;
tu ce *ești ca cerbulŭ pre Iosifŭ *ca pre
o turmă,
*Tu ce ești ună cherubinŭ! *Fĕ să lu-
cească strălucirea ta.
2 Înaintea lui Efraimŭ, a
lui Beniaminŭ și a lui Manase,
Și vino întru ajutoriulŭ nostru.
3 Dumnedeule! întoarce-ne óre-și,
*Și fă să lucească fața ta, ca să fimŭ mîntuiți.
4 Iehova, Dumnedeulŭ oștiriloru!
Până cândŭ te vei mînia în rugă poporu-
lui tĕŭ?

5 Dată-le-ai de mâncare pâine de lacrimi,
Şi adăpatu-i-ai de lacrimi cu măsură;
6 Pentru-ai de vecină vecinilor mei.
Şi vrăjmaşii mei îşi râd de mine.
7 Dumnezeul oştirilor! întoarce-ne dar,
Şi fă să lucească faţa Ta, ca să fim mântuiţi.
8 Viţă ai scos din Egipt,
Ai gonit popoare, şi ai sădit;
9 Locul ai curăţit înaintea ei,
Ai înrădăcinat-o, şi a umplut ţara;
10 Munţii s-au acoperit de umbra ei,
Şi mlădiţele ei erau ca cedrii cei înalţi;
11 Întindea vlăstarii săi până la mare,
Şi până la Râul odraslele sale.
12 De ce ai dărâmat zidurile ei,
Încât o culeg toţi trecătorii pe drum?
13 Pădurile sălbatice o rod,
Şi fiarele câmpului o pasc.
14 Dumnezeul oştirilor! întoarce-te, te rugăm,
Caută din cer, uită-te şi cercetează via aceasta,
15 Şi sprijin sădirea cu a Ta dreaptă,
Şi viţa ce ţi-ai întărit.
16 Arsă de foc, tăiată este,
De ameninţarea feţei Tale pier.
17 Fie mâna Ta pe bărbatul dreptei Tale,
Pe fiul omului, pe care ţi l'ai întărit.
18 Şi noi nu ne vom abate de la Tine;
Înviorează-ne, şi numele Tău îl vom chema.
19 Iahve, Dumnezeule oştirilor! întoarce-ne dar,
Fă să lucească faţa Ta, ca să fim mântuiţi.

PSALMULŨ LXXXI.

Mustrarea de atunci, după Ghenta. Cine poruncă ale lui Dumnezeu.

1 CÂNTAŢI lui Dumnezeu, puterea noastră,
Strigaţi cu bucurie Dumnezeului lui Iacob!
2 Sunaţi cântarea, loviţi timpanul,
Citara cea plăcută cu harpa împreună.
3 Sunaţi din trâmbiţă la lună nouă,
La lună plină, în ziua sărbătorii noastre.
4 Căci poruncă dată este lui Israel,
Legea a Dumnezeului lui Iacob.
5 Pe care a pus-o drept mărturie în Iosif,
Când ieşi el asupra pământului Egiptului.
Limbă ce nu pricepeam auzii grăind.
6 Despărţit-am de sarcină umărul lui,
Mâinile sale scăpat-au de coşniţă.
7 În strâmtorare strigat-ai, şi te-am mântuit,
Răspuns-am tainic în locului ascuns din tunet,
Încercat-a-te-am la apa Meriba. Sela.
8 Ascultă, poporul meu, şi voiu mărturisi împotrivă-ţi;
Dacă mă ai ascultat, Israele,
9 Să nu fie în tine zeu străin,
Şi să nu te închini vre-unui zeu străin.
10 Eu Iahve, Dumnezeul tău,
Care te-am scos din pământul Egiptului,
Şi mă ţi gură:
Lărgeşte gura ta, şi o voiu umple!
11 Dară poporul meu nu ascultă de vocea mea,
Şi Israelu nu mă voia.
12 De aceea dădu-l-am în închipuirea inimii lui,
Să umble în sfaturile lor.
13 O! de m'ar asculta poporul meu!
Ce veri Israel în căile mele!
14 Îndată aş smulge pe vrăjmaşii lor,
Şi asupra apăsătorilor lor aş întoarce mâna mea;
15 Cei ce urăsc pe Iahve ar fi în robie,
Ar fi vremea lor în veci.
16 Eu l'aş hrăni cu măduva grâului,
Şi cu miere din stâncă te-aş sătura.

PSALMULŨ LXXXII

Dar judecăţi vor fi în Asaf.

DUMNEZEU stă în adunarea zeilor,
În mijlocul dumnezeilor judecă.
2 Până când veţi judeca strâmbătate,
Şi veţi părtini pe cei răi?
3 Judecaţi pe cel sărac şi pe cel orfan,
Îndreptăţiţi pe cel amărât şi pe cel lipsit de toate;
4 Scăpaţi pe cel sărac şi pe cel lipsit,
Din mâna celor răi izbăviţi-i!
5 Ei n'au cunoştinţă, nici nu înţeleg,
Umblă în întunerecuri,
Toate temeliile pământului se clătesc.
6 Eu zisei: Sunteţi dei,
Şi fii ai celui Prea-înalt cu toţii.
7 Da, ca orice oameni veţi muri,
Şi ca unul din voi mari veţi cădea.
8 Scoală-te, Dumnezeule, judecă pământul,
Căci tu vei stăpâni întregul popoarelor.

PSALMULŨ LXXXIII.

O cântare sau un psalm ale lui Asaf.

DUMNEZEULE, ce vei tăcea!
Nu taci, nu te odihneşti, Dumnezeule!
2 Căci iată vrăjmaşii tăi fac sgomot,
Şi cei ce te urăsc ridică capul.
3 Asupra poporului tău uneltesc viclenie,
Şi se sfătuesc asupra celor ascunşi de tine.
4 Zic: „Haideţi! să-i stârpim de printre popoare,
Şi să nu se mai amintească numele lui Israel!“
5 Căci s'au sfătuit bă! într'una. (rară!)
Împotriva Ta încheiat legământ
6 Locuitele Idumeii şi Ismaeliţii,
Moabiţii şi Agareni,
7 Ghebaliţii, Amoniţii şi Amalechiţii,
Filistenii cu locuitorii Tirului;
8 Încă şi Asiria s'a unit cu dânşii,
Ajutând pe fiii lui Lot. Sela.
9 Fă cu ei ca cu Madianiţii, ca lui Sisara,
Ca lui Iabin la pârâul Kison;
10 Cari fură nimiciţi în Endor,
Cari ajunseră gunoiul pământului.
11 Fă pe ei, pe fruntaşii lor, ca pe Oreb
Şi pe Zeeb;
Ca pe toţi fruntaşii lor ca pe Zebah şi pe Ţalmuna
12 Cari ziseră: „Să luăm în stăpânire pentru noi
Locuinţele lui Dumnezeu!“
13 Dumnezeule meu! fă-i ca vârtejelii,
Ca arsenul înaintea vântului,
14 Ca focul, ce mistue pădurea,
Şi ca flacăra ce aprinde munţii;
15 Aşa urmăreşte-i cu furtuna ta,
Şi spăimântă-i cu vijelia ta;
16 Acoperă faţa lor cu ruşine,
Ca să caute numele tău, Iahve!
17 Ruşinaţi-se şi spăimântaţi-se pentru totdeauna,
Înfruntaţi şi pieriţi!
18 Şi să cunoască că tu, al cărui nume este Iahve, Tu ai singur
Ale tot pământul. Psalm. Psalmul preaînţelepţilor.

PSALMULŨ LXXXIV.

Mustrarea de atunci, după Ghenta. Cât de iubite sunt locuinţele lui Dumnezeu.

CÂT de iubite sunt locuinţele Tale de lângă,
Iahve, Dumnezeul oştirilor!
2 Sufletul meu tânjeşte, înnebuneşte,
După curţile lui Iahve;
Inima mea şi carnea mea strigă
Către viul Dumnezeu.
3 Da, pasărea a aflat casă, rândunica cuibu
Unde să depună puii lui,
Şi altarele Tale, Iahve, Împărate meu
Regele meu şi Dumnezeul meu!
4 Fericiţi sunt cei ce locuesc în casa Ta,
Ce pururea te laudă! Sela.
5 Fericit bărbatul, a cărui putere este în Tine,
Care iubeşte călătoriile către
6 Trecând prin valea plângerii, o face o
prăsitoare,
Şi ce bine cuvântări o acoperă ploia.
7 El merge din putere în putere,
Se arată înaintea lui Dumnezeu în Sionul
8 Iahve, Dumnezeule oştirilor, ascultă
rugămintea mea!
Ia aminte, Dumnezeule lui Iacob! Sela.
9 Fie-ne, Dumnezeule, în scutul nostru,
Şi caută spre faţa unsului Tău.
10 Căci mai bună este o zi în curţile Tale
decât o mie aiurea;
Mai curând voiu pune pragul în casa
Dumnezeului meu,
Decât să locuesc în cuturile relelor ne-
legiuiţi.
11 Căci soare şi scut este Iahve Dumnezeu;
Har şi mărire dă Iahve;
Nu va opri nimic bun
De la cei ce umblă în nepătimire.
12 Iahve Oştirilor! fericit omul ce se
Iahve, Dumnezeule, în Tine.

PSALMULŨ LXXXV

Rugăciune de atunci, luată poate de la cea din Kerioth.

BINE-VOIEAZĂ, Iahve, pământul Tău,
Aşază înapoi captivii lui Iacob;
2 Iartă-le fărădelegea poporului Tău,
Acoperi-vei toate păcatele lor. Sela
3 Înlătură-vei de la apăsările mâniei Tale,
Potoli-vei-o de la aprinderea mâniei Tale.
4 Întoarce-ne dar pe noi,
Dumnezeule mântuirei noastre!
Da să înceteze mânia Ta asupra noastră?
5 Vei dărâma eternă la noi mânia asupra-ne?
Nu dară ne vei înviora iarăşi în generaţiune în generaţiune,
Ca poporul Tău să se bucure în Tine?
6 Arată-ne, Iahve, îndurarea Ta,
Şi ne dă mântuirea Ta.
7 Ascult ce voiu vorbi,
Căci va vesti pace Dumnezeu Iahve,

Căci ^a-Mi învățătura pune pogorîtorii mei și
cunoștințeii ei;
Numai căci ^b-se nu se mai întîrce la rebe-
lia ei.
9 De, ^cspăimîntați de cei ce se tem de D-zeii
este răsplătirii ei.
^d Ca țeră-și se locuiască mărirea în pămîntulu
nostru.
10 Îndurarea și adevărulu se vor întîlni,
^e Dreptatea și pacea se vor săruta;
11 Adevărulu din pămîntă va resări:
Dreptatea va cădea din ceriu;
12 ^a-Da, Iehova va da binele,
Și ^b-pămîntulu nostru va da fructulu seu;
13 ^c Dreptatea va înainta înaintea lui,
Și va urma pe calea pașilorŭ sei.

PSALMULU LXXXVI.

O rugăciune a lui David.

1 PLEGĂ, Iehova, urechia ta, răspunde-mi,
Căci sunt-eŭ și lipsit sînt.
2 Păzesce sufletulu meu, căci cuviosŭ sînt-eŭ.
Ajută, Dumnedieule meu, pre servulu teu,
^a-Carele în tine se încrede.
3 ^a-Iehova te du mîne, Dómne!
Căci către tine strigu tótă diua.
4 Veselesce sufletulu servului teu;
^a-Căci către tine, Dómne, eu înalțu sufletulu meu.
5 ^a-Căci tu, Dómne, ești bună și erătóre,
Plină de îndurare către toț cei ce te
chiamă.
6 Fă în urechi, Iehova, ruga mea,
Și ascultă vocea rugăciuniloru mele.
7 ^a-În diua strîmtorei mele te chiamu,
Căci tu mă vei auzi.
8 Nimenea nu este ca tine între dei, Dómne,
Și nimică ca lucrele tale.
9 ^a-Tóte popórele pre cari le-ai făcutu
Vorŭ veni și se vorŭ închina înaintea ta,
Dómne!
Și vorŭ mări numele teu.
10 Căci mare ești tu și ^a-faci-ŭri de minuni;
^b-Numai tu ești Dumnedieu.
11 ^a-Învață mă, Iehova, calea ta,
Ca umblu în adevĕrulu teu;
Unesce fórma mea, ca să se témă de numele
teu.
12 Pre tine te voiu lăuda, Dómne, Dumnedieule
meu, din tótă inima mea,
Și voiu mări numele teu în veci.
13 Căci îndurarea ta asupra mea este mare,
Și tu ai ^a-scos viața sufletului meu din adîn-
cului celui mai de josŭ.

Dumnedieule! cei ^a-fără-legĕ s'au revoltatu
s'aŭ năpustitu-mă,
Și róta semeților căutat'aŭ sufletulu
meu.
Și nu te-aŭ pusŭ pre tine înaintea lorŭ.
^a-Dară tu, Dómne, Dumnedieu îndurătoriu și
milosu ești,
Tărgĕț la mînă și plinu de îndurare și
adevĕrŭ!
^a-Întórce-te către mine, și îndură-te de
Dă tăriă ta servului teu, [mine;
Și ajută pre ^b-fiiulŭ serve tale.
Arĕtă-mi vre-o semnă spre bine,
Ca să-și vădă cei ce mă urăsc, și să se
rușinezе;
Căci tu, Iehova, mi-ai ajutatu și mi-ai mîn-
gîiatu.

PSALMULŬ LXXXVII.

Acest psalm este o cântare de la fiiĭ lui Korah.

1 ÎNTEMEIATU ^a-pe munți sfinți este fundulŭ
^b-Iehova iubesce porțile lui mai multu de
cătă tóte locuințele lui Iacob.
2 ^a-Mărețe se spunu de tine,
Tu cetate a lui Dumnedieu. Sela.
3 Amintescu-mi ^a-Rahabu și Babilonulu, ce
pre cunoscuții mei;
Iată fiiĭ și Tirulu, Tirulu și Kuşiții.
Să dicu: „Acesta acolo s'a născutu.“
4 Ĕră despre Sionŭ se va dice: „Din Sionŭ dîn-
sa și
Lui s'a născutu fiiĭ-omului!“
Căci însuși cel ^a-Prea-înaltu îl întăriă
^b-Iehova numerîndu popórele va numera:
Acesta acolo s'a născutu. Sela.
Cîntărețiĭ și dănțuitoriĭ vine-vor:
Tóte izvórele mele spre tine sînt.

PSALMULŬ LXXXVIII.

O cântare mai mult pentru de la fiiĭ lui Korah. Maiestrului de cântare, ca Mahalat Leannot. O învățătură a lui Heman, Ezrahitulu.

1 IEHOVA, ^a-Dumnedieulŭ mîntuirei mele
^b-Ziua și nópte strigat'aŭ înaintea ta.
2 Fie-ți rugăciunea înaintea ta,
Pléacă urechia la ogĕrea mea.
3 Căci sufletulŭ de rele este săturatŭ de mine,
^a-Și viața mea se apropiă de mormîntŭ.
4 ^a-Asemenatu sînt celorŭ ce cobor în mor-
^b-Sînt ca omulŭ fără putere; [mîntŭ,
5 Între morțiĭ este eliberatulŭ meu ca cei uciși
Cu jurŭ se mormîntă.
Pe cari nu-ți mai aduci aminte,

Și cari s'aŭ rupțu / de mîna mîrei ta.
6 Tu mi-ai pusŭ în groapă cea mai de josŭ,
În întunerecŭ, în adîncime.
7 Asupra mea jace mînia ta,
Și cu tóte ^a-valurile tale mă apeși. Sela.
8 ^a-Depărtat-ai pre cunoscuții mei de la mine,
Pentru-mi urîciune i-ai făcutu;
Închisŭ sînt, și nu potu ieși.
9 Ochiulŭ meu lăcrămézе de mîhnire;
^a-Chiamu-te pre tine,
Iehova, pe tótă diua
Întindu către tine mînile mele.
10 ^a-Oare morțiloru le vei face minuni?
Sau se voru scula umbrele, ca să te laude? Sela.
11 Ore spune-vor în mormîntu de îndurarea
ta credincĭósă ta în gróse? [tea?
12 Oare se voru fi cunoscutu minunile tale,
Și dreptatea ta în pămîntulŭ uitărei?
13 Și eu către tine, Iehova, strigat'aŭ,
Și dimineța ruga mea te-a preîntîmpinatu.
14 ^a-De ce, Iehova, lepezi sufletulŭ meu?
Ascunzi fața ta de la mine?
15 Din tinerețe ta năcăjit sînt și aprópe de
mórte,
Îndur spaimele tale, am stătŭ nóde sîrte
asupra-mi trecu mîniile tale,
Înfricoșările tale mă perdu;
17 Ca o apă pe tótă diua l'aŭ înconjurată,
Tóte mă cuprinsŭ.
18 ^a-Depărtat-ai de la mine amicu și aprópe,
Cunoscuții mei sînt în întunerecŭ.

PSALMULŬ LXXXIX.

O cântare a lui Etan Ezrahitulu.

1 Îi voiu ^a-cînta-eŭ îndurările lui Iehova
În veci,
Din generațiune în generațiune voiŭ pro-
clama cu gura mea ^b-credincĭósa ta.
2 Căci ți-am, în veci în îndurare se va
clădi,
În cerĭ ți-ai ^a-întemeiatu credincĭósa ta.
3 ^a-Am făcutu legămîntŭ cu alegutulŭ meu,
^b-Am jurat lui David, servului meu:
4 Ca sémînța ta voiu întemeia în veci,
Și ca scaunulŭ tĕu în generațiune în gene-
rațiune. Sela.
5 Și cerurile laudă vor minunea ta, Iehova!
Și credincĭósa ta în adunarea ^a-sfinților.
6 Căci cine în ceriu semenă pe Iehova?
Cine este asemenea lui Iehova între fiiĭ celorŭ
tari,
7 Dumnedeŭ este mult înfricoșatŭ în adunarea sfin-
ților,
Și înfricoșatŭ este preste toț cei din jurulŭ lui!
8 Iehova, Dumnedeulŭ oștirilorŭ! cine este pu-
^a-ternicŭ ca tine, Iehova?
Și credincĭósa ta este în jurulŭ lui.
9 ^a-Tu stăpînești îngîmfarea mărei;
Când valurile ei se ridică, tu le aci-
^a-Tu ai sfărîmatŭ, ca pre cei uciși, Rahabu, [mai.
Cu brațiulŭ teu celŭ tare ai resipitŭ pre ne-
micii tei.
11 ^a-Mĕ tĕu este ceriulŭ, ală tĕu pămîntulŭ,
Lumea și plinătatea ei tu o-ai întemeiatŭ.
12 ^a-Miéza-nópte și miéza-diua tu le ai făcutu,
^b-Tabocariŭ și ^c-Hermoniŭ se bucură în numele
tĕu. [Ier. 13
Brațiŭ puternicŭ ai,
Tare este mîna ta, înaltă dreptă ta.
14 ^a-Temeiulŭ și judecata sînt temeiulŭ tronu-
lui tĕu,
Îndurarea și adevĕrulŭ merg înaintea ta.
15 Fericitŭ popórulŭ, ce cunóscе ^a-jubilulŭ
(chiotulŭ),
Ce umblă în ^b-lumina feței tale, Iehova!
16 Ziŭ se bucură în numele tĕu tótă diua,
Și se înalță prin mărimea ta,
17 Căci tu ești podóba puterei lorŭ;
^a-În bună-voința ta înălți cornulŭ nostru.
18 Căci Iehova este scutulŭ nostru,
Și sfîntulŭ lui Israeliŭ regelŭ nostru.
19 Și ^a-bădiului lui Israeliŭ regelŭ nostru
În visiune cuvîntaï-ai o dată și ai
zisŭ: [vioșiŭ teu,
„Pus-am ajutorŭ celui viteză,
Înălțat-am mă ^b-bărbat ală poporu.
20 ^a-Aflat-am pre Davidŭ, servulŭ meu,
Cu oliulŭ meu celŭ sfîntŭ l'am ^b-ungtu;
21 Cu ela purcesa-va-ŭ mîna mea,
^c-Cu ela brațiulŭ meu îl va întări.
22 ^a-Nemicŭlŭ nu-lŭ va stăpîni,
Și fiulŭ răutățiĭ nu-lŭ va apăsa,
23 ^a-Voiŭ sfărîma înaintea lui pre vrăjmașiĭ săi.
Și voiŭ bate pre cei ce-lŭ urăsc.
24 ^a-Credincĭósa mea și îndurarea mea vor fi cu
Și în numele meu se va înălța cornulŭ seu. [el,
25 ^a-Mîna lui o voiŭ pune asupra mării,
Și asupra fluviiloru dréptă ta.
26 Ziŭ va strigă către mine: Tu ești ^a-Părintele
meŭ,
Dumnedeulŭ meu, și ^b-stînca mîntuirei
mele!
27 Eu, eu îlŭ voiŭ face ^a-întîiu-născutulŭ meu,
Înaltŭ preste regiĭ pămîntului.
28 În veciŭ ^a-voiŭ păstra îndurarea mea,

Şi legămîntulu meŭ cu dînsulŭ va fi sta-
tornicŭ.
29 Semînţa sa o voiŭ face se fie în veciŭ,
Tronulŭ seŭ ca dilele cerului.
30 Fiiĭ sei de voiŭ părăsi legea mea,
Şi nu umblaĭ ĭ în judecăţile mele;
31 De voiŭ profana sevîrşinicele mele,
Şi ordinile mele nu le voiŭ păzi;
32 Prădepsi-voiŭ cu toiagŭ fărădelegile lorŭ,
Cu bătăĭ fărĭ de legiuirea lorŭ.
33 Darŭ nu voiŭ retrage îndurările mele de la
dînsulŭ,
Nici voiŭ minţi credinciosulŭ meŭ.
34 Legămîntulu meŭ nu-lu voiŭ sfărîma,
Ceea ce a eşitŭ din buzele mele nu
voiŭ schimba.
35 Una amŭ jurat pe sînţenia mea, şi nu voiŭ
minţi lui Davidŭ:
36 Semînţa sa va fi în veciŭ
Tronulŭ seŭ ca soarele înaintea mea;
37 Ca luna va sta în veciŭ,
Şi ca martorulŭ celŭ credinciosŭ în nŏuri.
Sela.
38 Totuşi l-aĭ lepădatŭ şi l-aĭ dispreţuitŭ,
Mîniatu-te-aĭ asupra unsuluĭ tĕu.
39 Legămîntulu tĕu legiuitŭ servitoruluĭ tĕu,
Spurcatu-aĭ cununa lui la pămîntŭ amestecată.
40 Surpatu-aĭ toate îngrădirile lui,
Ai ruinatŭ cetăţile întăriturile lui.
41 Prădatu-l-aŭ toţi trecătorii pe drumŭ,
De ocară ajunsu este vecinilorŭ seĭ;
42 Înălţatu-aĭ dreptaa năvălitorilorŭ seĭ,
Veselitu-aĭ pe toţi vrăjmaşiĭ seĭ;
43 Tocitu-aĭ ascuţitula săbiiĭ sale,
Şi n'aĭ stătutu la lupte să nu pŏată sta.
44 Perdutu-aĭ cinstea sceptrului sĕu,
Şi scaunulŭ seŭ l-aĭ răsturnatŭ la pămîntŭ.
45 Scurtatu-aĭ zilele tinereţilorŭ sale,
Acoperitu-l-aĭ cu ruşine. Sela.
46 Pînă cîndu, Dŏmne, Te voiŭ ascunde?
Ore pururea va foculŭ mîniiĭ tale?
47 Adu-Ţĭ aminte, ce trecătorĭ sîntŭ;
Ai Tu în deşertŭ ai făcutŭ pe toţi fiiĭ
din omenĭ?
48 Care este omulŭ, ce va trăi, şi nu va vedea
ceea?
Care va scăpa sufletulŭ seŭ de mînaŭ? Sela.
49 Unde sîntŭ îndurările tale celeĭ de mai în-
tîiŭ, Dŏmne!
Pe care juratu-aĭ lui Davidŭ pe credin-
cĭosŭ tĕu?
50 Adu-Ţĭ aminte, Dŏmne, de ocara servi-
lorŭ tĕi,
Pe care o port în sînulŭ meŭ de la toate
acele mulţĭ popŏre;
Prin care vrăjmaşiĭ tĕi se dumireă, Iehova,
Prin urmele unsuluĭ tĕu.
Fie binecuvîntatŭ Iehova în veciŭ. Amin
şi Amin.

PSALMULŬ XC.

Mulţămescu lui Moise, omulŭ lui Dumnedeŭ.

DOMNE, *Scăpătorĭ adĕverată Tu fostĭ
Tu generaţiuniĭ;
Mai înainte de ce munţiĭ sĕ fi născutŭ
Sĕu că ai fi făcutŭ pămîntulŭ şi lumea,
Din veciŭ şi în veciŭ Tu eştiĭ, Dumnedeŭ!
Tu întorci pe omulŭ prin pocăinţă,
Şi dicĭ: Întorceţi-vĕ, feciorĭ *omenescĭ!
Căci o mie de aniĭ înaintea ochilorŭ tĕi
Sîntu ca ĭerĭa de ĭeri, care a trecutŭ,
Ca o strajă de nŏpte.
Ca unŭ şuvoiŭ îĭ răpeşĭ, *ca unŭ vis sîntŭ;
Dimineaţa lucrŭ ca ierba, ce creşte,
Ca *dimineaţa înfloreşte, şi creşte.
Seraa sîntu veştejitoare şi uscate
Că perdemŭ sîmţirea prin mînia ta,
Înspăimîntaţi de urgia ta;
Tu-aĭ fărădelegile nóstre înaintea ta,
Ochiĭ secretelor nóstre înaintea luminiĭ fe-
ţei tale.
Că tóte dilele nóstre peru trecîndu-ne mînia
Ca gîndulu petrecemu anii nóştri. Sela.
Dilele anilorŭ nóştri sînt şeptezecĭ de aniĭ,
Şi de sînt puternicĭ fórte, optu-zecĭ de aniĭ;
Şi cea mai frumóse din ele nu-i decît mîh-
nire şi trudă;
Căci trece iute, şi noi dispărem.
Cine cunŏsce puterea mîniiĭ tale?
Cîtă după temerea de Tine are şi mînia ta.
Învĕţă-ne a numera dilele nóstre
Ca căpătîniĭ o înimă înţeleptă.
Întorce-te, Iehova; pînă cîndu ai să zăbo-
veştĭ? Fiĭ-ţi milă de sraciiĭ tĕi.
Satură-ne de îndurarea ta,
Ca să ne bucurămu şi să ne veselimu în
tóte dilele nóstre.
Bucură-ne acum pe noi, *pentru cîţĭ ai apăsatŭ,
Pentru anii, în cariĭ vĕdurămu nefericirea.
Arătaŭ-se-vor lucrurĭ tĕi *faptele tale.
Şi măreţia ta fiiĭ-lorŭ.
Fiĭ-va-ĭ-se preste noi frumseţa Domnului Dumnedeŭ nóstru,
Şi întăreşte precum nu se poate mĭlcĭ nóstre;
Da, întăreşte mîinile nóstre!

PSALMULŬ XCI.

CELŬ *ce locuĕşte supŭ adăpostulŭ celuĭ
Cu preaînaltŭ
Şi petrece subŭ umbra Atotŭ-puternicului,
Dice-voiŭ eŭ Iehovei: Tu eştiĭ adăpostulŭ
meŭ şi cetăţuia mea,
Dumnedeulŭ meŭ, în care mă încredŭ!
Că *elŭ te va mîntui de lațulŭ păsărarilorŭ,
De ciuma pernicĭosă.
Cu umerile sale te va acoperi,
Şi supŭ pĕnnele sale te vei adăpostĭ;
Scutŭ şi pavĕză e ca de credinciosulŭ seŭ.
Nu te vei teme de ceea ce întunecimeă
de nópte, de săgeta, ce sboră ziua,
De ciuma, ce trebă prin întunerecŭ,
De bóla, ce pustiĕşte, ce vestĕşte a mi-
dia Qiua.
Cădea-va o mie de alăturea ta, şi dece mii
de a dreptŭ tĕu,
Darŭ nu se va apropia ea ție.
Numaĭ vei privi cu ochiĭ tĕi,
Şi vei vedea resplătirea celoru necredin-
cĭoşĭ,
Căci pre Iehova, *adăpostulŭ meŭ,
Pre celŭ Preaînaltŭ l-aĭ făcutŭ locuinţa tĕi.
Nu-ţĭ va veni nici unŭ reŭ şi nu se va atinge
de cortulŭ tĕu
Căci *îngeriĭ seĭ va porunci pentru tine
Ca în tóte căile tale să te păzéscă.
Pe mîni te vorŭ purta,
Ca nu cumva să ĭi vreunŭ peticlu pietrei
Pe leŭ şi viperă vei călcă,
Vei călca şi pe leulŭ cu pielea vie calcă.
Fiindcă în mine pune Iehova nădejdea sa, *zice
Dumnedeŭ,
Ca scutu-lŭ voiŭ scăpa, şi-lu voiŭ înălța;
Căci *cunŏsce numele meu.
*Elŭ mă va chĕma, şi eŭ îĭ voiŭ răspunde,
În strîmbŏrare voiŭ fi cu dînsulŭ voiŭ fi;
Îlŭ voiŭ mîntui, şi-lŭ voiŭ slăvi.
Cu ĭĕle îndelungate îl voiŭ sătura
Şi voiŭ arăta mîntuirea mea.

PSALMULŬ XCII.

Pus pentru ziua a cĭ-cĭncea pentru duse sabatele.

BINE *ce a mulţumi lui Iehova,
Şi a cînta numelui tĕu, Prea-înaltule;
A vesti dimineaţa *mĭla ta,
Şi nopţile credinciosia ta,
Cu instrumente cu dece strune şi pe arpă,
Cu lăutoare şi pe chitară.
Că tu, Iehova, desfătatu-mĭ-aĭ *cu lucrurile
tale,
Şi de mînile *tale sînt cugetările tale.
*Cîtă de mărĭ sîntu lucrurile tale, Iehova!
*Adînci fórte sînt cugetările tale.
*Omulŭ tîmpitŭ nu cunŏsce,
Nebunulŭ nu înţelege scrisa:
Că *cînd nĕbuniĭ ca ierba răsarĭ,
Şi toţi lucrătoriĭ de rele înfloresc,
Ca să se stîrpéscă pentru totdeauna;
*Darŭ tu, Iehova, ai eternă cumpătare înaltă!
Căci ĭată vrăjmaşiĭ tĕi, Iehova,
Chiar ĭată, vrăjmaşiĭ tĕi voiŭ pieri;
Toţi lucrătoriĭ *cîrmuirii voiŭ fi risipiţĭ.
*Darŭ tu înălţatu-mĭ-aĭ cornulŭ meŭ ca pe alu
unuĭ-cornutŭ;
*Eu oleiu proaspetu sînt unsŭ.
Şi *ochiulŭ meŭ va vedea căderea vrăjmaşiĭ
Şi *urechiĭ mei vorŭ auzi cazna celoru reĭ
Ce se scolă asupra mea.
Asupra celoru ce se scolă asupră-mĭ.
*Ca finicele voiŭ înflori ca dreptulŭ,
Creşte-voiŭ, ca cedrulŭ pe Libanŭ.
Sădiţĭ în casa lui Iehova,
În curţile Dumnedeului nostru voiŭ înflori;
Chiarŭ în bătrînéţe voiŭ rodi,
Plini de sevă şi verdeţă voiŭ fi
Ca să arăt, că drept *este Iehova, *stîncuaua mea,
Şi că *nu este nedreptate.

PSALMULŬ XCIII.

IEHOVA domneşte, *cu măreţă este îm-
brăcată.
Îmbrăcată-se-a Iehova, cu tărĭ *încinsu-se-a
*Întemeiatu-s'a lumea, şi nu se va clăti;
*Tronulŭ seŭ întăritu-s'a ĭi temeiŭ veciŭ.
Din eternă eraĭ.
Iehova, înălţatu-aŭ fluviile,
Înălţatu-aŭ fluviile vocea lorŭ,
Înălţatu-aŭ fluviile valurile lorŭ.
Din vocile apeloru mulţi multe,
Din voĭnicile puteriri ale mărĭ se sună
*, Iehova este puternică în înălţime.
Mărturiile tale sînt sigure fórte,
Casă tale, Iehova, cuviine se cînte în lun-
gule ĭĕlĭ.

PSALMULŬ XCIV

IEHOVA, Dumnedeulŭ *răsbunărĭ,
Dumnedeulŭ răsbunărĭ, arată-te!
Înalţă te, *judecătorĭ alŭ pămîntuluĭ,

Dă aregistire celora înțelepți!
3 Până când cei necredincioși, Doamne,
Până când cei necredincioși se vor lăuda?
4 Ei vorbesc, vorbesc cu îngâmfare,
Toți lucrătorii de rele se laudă.
5 Ei popoarele tale, Doamne, le calcă în picioare,
Și moștenirea ta o apasă.
6 Pe văduve și pe străini ucigașii,
Și pe orfani îi omoară.
7 Și zic: Domnul nu vede aceasta,
Nici Dumnezeul lui Iacov
nu ia aminte la aceasta.
8 Înțelegeți-vă, dară voi cei proști din popor.
Și voi nebunilor, când veți fi înțelepți?
9 Cel ce a sădit urechea, nu va auzi?
Cel ce a întocmit ochiul, nu va vedea?
10 Celui ce pedepsește popoarele,
Celui ce învață pe oameni știința, nu va mustra?
11 Domnul cunoaște gândurile omenești,
Că deșertăciune sânt.
12 Fericit este omul pe care îl mustri, Doamne,
Și căruia îl înveți legea ta,
13 Ca să-i dai odihnă de zilele de nefericire,
Până se va săpa groapa celui necredincios.
14 Căci Domnul nu va lepăda pe poporul său,
Și moștenirea sa nu o va părăsi;
15 Căci la dreptate se va întoarce judecata,
Și pe dânsa o vor urma toți cei drepți cu inimă.
16 Cine se va scula în locul meu împotriva celor răi?
Cine se va împotrivi cu mine împotriva făcătorilor de rele?
17 De n-ar fi fost ajutorul Domnului,
Puțin și sufletul meu ar fi locuit în locul tăcerii.
18 De câte ori am zis eu: Mi se clatină piciorul meu,
Pe dată îndurarea ta, Doamne, mă sprijinea.
19 În mulțimea grijilor mele în lăuntrul meu
Mângâierile tale desfătau sufletul meu.
20 Oare are cu tine scaunul de scaun al nelegiuirii,
Care întocmește nedreptate prin lege?
21 Ei se adună cătă sufletul celui drept,
Și condamnă sânge nevinovat.
22 Dar Domnul mi este întăritură înaltă,
Și Dumnezeul meu mi este stâncă de adăpostire.
23 El va întoarce asupra-le răutatea lor,
Și prin răutatea lor îi va stârpi;
Îi va stârpi Domnul, Dumnezeul nostru.

PSALMUL XCV.

1 VENIȚI, să cântăm lui Iehova,
Să strigăm cu bucurie către stânca mântuirii noastre!
2 Să ne înaintăm cu mulțumire înaintea lui,
Cu cântări de bucurie să-i strigăm!
3 Căci Iehova este Dumnezeu mare,
Și rege mare peste toți dei.
4 În mâna lui sânt locurile cele mai de jos ale pământului,
Ale lui sânt înălțimile munților.
5 A lui este marea, și el a făcut-o,
Și uscatul mâinile sale au întocmit.
6 Veniți, să ne prosternăm și să ne plecăm,
Să îngenunchiem înaintea lui Iehova, Făcătorul nostru;
7 Căci el este Dumnezeul nostru,
Și noi suntem poporul păscutei sale, și turma mâinii sale.
Oh! dacă ați asculta glasul lui astăzi,
8 Nu vă împietriți inima, cum s-a întâmplat la Meriba,
La ziua ispitei în pustiu;
9 Unde părinții voștri mă ispitiră,
Mă cercetară, de și văzuseră lucrarea mea.
10 Patruzeci de ani urâciu-mă un popor
Și zisei: Este un popor cu inima rătăcită,
Ei nu cunosc căile mele;
11 De aceea jurai în mânia mea,
Că nu vor intra în odihna mea.

PSALMUL XCVI.

1 CÂNTAȚI lui Iehova cântare nouă,
Să cânte lui Iehova, tot pământul!
2 Cântați lui Iehova, binecuvântați numele lui,
Vestiți de la o zi la alta mântuirea lui!
3 Spuneți între popoare mărirea lui,
Între toate neamurile minunile sale!
4 Căci mare este Iehova, și vrednic de laudă,
Înfricoșător este el mai presus de toți dei.
5 Căci toți dei popoarelor sânt idoli,
Dar Iehova face cerurile.
6 Măreție și strălucire înaintea lui sânt,
Tărie și podoabă în sanctuarul său.
7 Dați lui Iehova, voi neamuri popoarelor,
Dați lui Iehova mărire și putere!
8 Dați lui Iehova mărirea cuvenită numelui său,
Aduceți daruri, și veniți în curțile sale!
9 Închinați-vă lui Iehova în podoabă sfântă,
Înfricoșați-vă înaintea lui toți pământenii!
10 Spuneți între popoare: Iehova domnește!

Lumea este întărită, ca să nu se clatine;
El judecă popoarele cu dreptate.
11 Să se bucure cerurile, și să se veselească pământul,
Să mărească marea și tot ce o umple!
12 Să se înveselească câmpia și tot ce este pe ea,
Să strige de bucurie toți arborii pădurei
13 Înaintea lui Iehova; căci vine,
Căci vine să judece pământul;
El va judeca lumea cu dreptate,
Și popoarele cu credincioșia sa.

PSALMUL XCVII.

1 IEHOVA domnește! veselească-se pământul!
Bucurați-se insulele cele multe!
2 Norii și negura sânt în jurul lui,
Dreptatea și judecata sânt temelia scaunului său.
3 Un foc merge înaintea lui,
Și ca dească vrăjmașii din cea parte pe unde merge.
4 Fulgerele sale luminează lumea,
Pământul vede, și se cutremură.
5 Munții se topesc ca ceara înaintea lui Iehova,
Înaintea Domnului a tot pământul.
6 Cerurile proclamă dreptatea lui,
Și toate popoarele văd slava sa.
7 Rușinați-se toți cei ce servesc la chipuri cioplite,
Cei ce se laudă în idoli.
Închinați-vă lui, toți dei!
8 Sionul a auzit și se bucură,
Și fiicele lui Iuda se veselesc,
Pentru judecățile tale, Iehova!
9 Căci tu, Iehova, ești prea înalt peste tot pământul,
Prea înălțat preste toți dei.
10 Cei ce iubiți pe Iehova, urâți răul!
El păzește sufletele credincioșilor săi,
Din mâna celui rău îi scapă.
11 Peste cel drept răsare lumina,
Și veselie peste cei neprihăniți în inimă.
12 Drepților, bucurați-vă în Iehova,
Și aduceți aminte de sfințenia sa!

PSALMUL XCVIII.

Cânt festiv.

1 CÂNTAȚI lui Iehova cântare nouă,
Căci el a făcut minuni!
Ajutorul-i-a dreapta lui
Și brațul său sfânt.
2 Iehova a făcut cunoscută mântuirea sa,
Înaintea neamurilor a descoperit dreptatea sa.
3 Și-a adus aminte de bunătatea sa și de credincioșia sa
Către casa lui Israel;
Toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.
4 Strigă de bucurie lui Iehova, tot pământul,
Chiuiți, strigați și cântați!
5 Cântați lui Iehova cu chitara,
Cu chitara și cu glasul de cântă!
6 Cu trâmbițe și cu sunetul din goarnă
Strigați de bucurie înaintea lui Iehova, regelui!
7 Mugească marea și tot ce o umple,
Lumea și cei ce locuesc în ea!
8 Bată în palme râurile,
Munții să se veselească împreună
9 Înaintea lui Iehova; căci vine să judece pământul,
Va judeca lumea cu dreptate,
Și popoarele cu dreptate.

PSALMUL XCIX.

1 IEHOVA domnește, cutremure-se popoarele!
El ședă între heruvimi, clatine-se pământul!
2 Iehova este mare în Sion,
Și înălțat preste toate popoarele.
3 Laude-se numele lui cel mare și înfricoșător!
Căci sfânt este el!
4 Zădaș e puterea regelui, că dreptatea îl iubește;
Întocmești tu dreptate,
Judecată și dreptate în Iacov tu faci.
5 Înălțați pe Iehova, Dumnezeul nostru,
Închinați-vă înaintea așternutului picioarelor lui!
Căci sfânt este el.
6 Moise și Aaron sânt între preoții săi,
Și Samuel între cei ce chiamă numele său;
Ei chiemară pe Iehova, și el îi a răspuns.
7 În stâlpul de nori îi vorbi;
Ei păziră mărturiile sale,
Și așezământul ce le-a fost dat.
8 Iehova, Dumnezeul nostru! răspuns-ai tu lor,
Dumnezeu erai tu, fost-ai-ți,
Și răzbunător pentru faptele lor!
9 Înălțați pe Iehova, Dumnezeul nostru,
Prosternați-vă la muntele cel sfânt al lui!
Căci sfânt este Iehova, Dumnezeul nostru.

PSALMUL C.

Cânt festiv de mulțumire.

1 STRIGAȚI de bucurie lui Iehova, toți pământenii!
2 Slujiți lui Iehova cu veselie!
Cu cântare veniți înaintea lui!
3 Cunoașteți că Iehova este Dumnezeu!
El ne-a făcut, și noi suntem ai lui,
Suntem poporul său și turma pășunei sale.
4 Intrați pe porțile lui cu mulțumire,
În curțile lui cu laudă!
Lăudați-l, binecuvântați numele lui!
5 Căci bun este Iehova, veșnică este bunătatea lui,
Și din neam în neam ține credincioșia lui.

1 Aflați, că Iehova este Dumnedeŭ,
El ne-a făcut, și nu noi înșine;
Poporul Seŭ și turma pășunei Seĭ.
4 Intrați în porțile lui cu mulțumire,
În curțile sale cu laudă:
Mărturisiți-i, și binecuvântați numele seu.
5 Căci bun este Iehova, în veacu îndurarea sa,
Și credincioșia sa până în generațiune și generațiune.

PSALMULŬ CI

Cîntec pentru ală lui David.

1 MILA și judecata voiu cînta
Ție, Iehova, îți voiu cînta.
2 Voiu lua aminte la calea neprihănirei;
Cînd voi veni la mine?
Voiu umbla în neprihănirea inimei mele
În mijlocul casei mele.
3 Nu voiu pune înaintea ochilor mei nici
un rău,
Urîtorul lucrurilor rele voiu ură;
Nu se va lipi de mine;
4 Inima îndărătnicului se va depărta de la mine,
Răul nu voiu cunoaște.
5 Pre celui ce va vorbi de rău ascuns de
El voiu stinge;
Pre celui cu ochi mîndri și inimă ne-
Nu-l voiu sufera. [gîcioșă,
6 Ochii mei vor fi spre cei credincioși ai țe-
ră, ca ei să locuiască cu mine;
Celui ce umblă pe calea neprihănirei, acela
singur îmi va sluji.
7 Celui ce viclenește lucrînd, nu va locui în
mijlocul casei mele.
Celui ce mincinoase spune, înaintea ochilor
mei nu va sta.
8 În toate diminețile voiu stinge pre toți ră-
ufăcătorii țerei,
Ca să nimicesc din cetatea lui Iehova pre toți
lucrătorii fărădelegei.

PSALMULŬ CII

Rugăciune unui năcăjit, cînd va fi slăbănogit și va vărsa înaintea lui Iehova plîngerea sa.

1 IEHOVĂ, ascultă rugă mea,
Și strigarea mea vie până la tine.
2 Nu ascunde fața ta de mine în ziua ne-
cazului meu,
Pleacă urechea ta către mine;
În ziua în care te chem, grăbește,
Răspunde-mi!
8 Căci zilele mele pier ca fumul,

Și oasele mele ca tăciune ard.
Inima mea bătută ca iarba se usucă,
Căci uit mîncarea mea cea de pîine.
De vocea suspinului meu
Oasele mele se lipesc de carnea mea;
Asemănat am ca pelicanului pustiei,
Sînt ca bufnița dărîmăturilor.
Vegheez și sînt ca pasărea singuratică
pe acoperemînt.
Toată ziua mă ocărăsc vrăjmașii mei,
Cei ce mă batjocoresc mă jură pe mine.
Căci drept pîine mănînc cenușă,
Și băutura mea cu lacrimi am amestecat
De mînia ta și urgia ta,
Căci tu m-ai ridicat, și mă arunci.
Ca o umbră înclinată sînt zilele mele,
Și eu ca iarba mă usuc.
Dară tu, Iehova, în veacul veacuri,
Și amintirea ta de la generațiune la ge-
nerațiune.
Scoli-te vei, îndura-te vei de Sion,
Căci timpul este să te îndurezi de el;
Căci sosit a timpul hotărît.
Căci servitorii tăi a plăcut de pietrele sale,
Și țerinei galbenei lui.
Și vor teme neamurile de numele lui Ie-
hova,
Și toți regii pămîntului de mărirea ta.
Căci Iehova a rezidat Sionul,
Se va arăta în mărirea sa.
La rugăciunea neîndestulătorilor privi-
Și nu va urgisi cererea lor. [va
Scrie-se-va aceasta pentru generațiune viitoare,
Ca popor să nască pe Iehova.
Căci el a privit din înălțimea sfîntului său,
Iehova din cer a văzut pe pămînt;
Ca să audă suspinele celui închisoriat,
Ca să scape pre cei osîndiți la moarte,
Ca să se proclame în Sion numele lui
Și lauda lui în Ierusalim, [Iehova,
Cînd se vor aduna împreună popoare
Și regatele, ca să servească lui Iehova.
Pe cale el a slăbănogit puterea mea,
A scurtat zilele mele.
Dzic eu: Dumnedeule meu! nu mă răpi
în mijlocul zilelor mele,
Ție generațiune și generațiune anii tăi.
Din vechime întemeiat-ai pămîntul,
Și cerurile lucrul mîinilor tale sînt.
Ele vor pieri, dară tu vei remînea,
Da, ca unul vestmînt o să se învechească,

Ca unu veșmînt le voiu schimba, și se vor
schimba.
Dară tu ești același,
Și anii tăi nu se vor sfîrși.
Fiii servitorilor tăi îi vor sălășlui,
Și sămînța lor înaintea ta o va întări.

PSALMULŬ CIII

Cîntec pentru ală lui David.

1 BINE-CUVÂNTEZĂ, suflete-al meu, pre Ie-
hova!
Și tot ce este în mine, numele celui
sfînt al lui!
2 Bine-cuvântează, suflete-al meu, pre Iehova,
Și nu uita toate bine-facerile lui.
3 Cela ce iartă toate fărădelegile tale,
Cela ce vindecă toate bolile tale,
4 Cela ce scapă de nimicenie viața ta,
Cela ce te încununează cu milă și îndurări!
5 Cela ce îngrașă de bunătăți sufletul tău,
Apoi se înnoiește, ca ale vulturului, bie-
nile tale.
6 Dreptate și judecată face Iehova
Tuturor celor apăsați.
7 Căile sale a făcut cunoscute lui Moise, celor ale,
Fiilor lui Israel isprăvile sale.
8 Îndurat și milos este Iehova,
Încet la mînie și plin de îndurare;
9 Nu va mustra în veșnic,
Nici păstrează va mînie asupra sa;
10 Nu după greșalele noastre ne-a făcut,
Nici după fărădelegile noastre ne-a răsplă-
tit.
11 Căci, pe cît este înălțimea cerului preste pă-
mînt,
Întărește-a mila sa asupra celor ce se tem de
el mult,
12 Pe cît de departe este răsăritul de la apus,
Depărtează de la noi fărădelegile noastre.
13 Ca ce alege mișcare părintele pre fi-
lii săi,
Mișcare Iehova pre cei ce se tem de el.
14 Căci cunoaște zidirea sa,
Adusu-și aminte, că e țărînă stătornă.
15 Omul, ca iarba zilele lui,
Ca floarea cîmpului, așa va înflori,
16 Căci vînt trece de o-mi-va-fi, și nu mai este,
Și locului său nu se va mai cunoaște
17 Dară mila lui Iehova ține din veacu și în
veacu pre cei ce se tem de dînsul,
Și mîntuirea sa fiilor fiilor,
18 Celor păzind legămîntul său,

Și își aduc aminte de ordinele lui, ca să
le facă.
Iehova gătit-a în ceruri tronului său, 19
Și împărăția sa peste toate domnește.
Binecuvântați pre Iehova voi îngeri ai lui, 20
Cei tari în putere, ce faceți ordinile lui,
Ascultînd de vocea cuvîntului lui!
Binecuvântați pre Iehova, toate oștirile lui, 21
Servi ai lui, ce faceți voia lui!
Bine-cuvântați pre Iehova, toate lucrurile lui, 22
În toate locurile stăpînirei lui!
Bine-cuvînteză, suflete-al meu, pre Iehova!

PSALMULŬ CIV

1 BINE-cuvîntați, suflete-al meu, pre Ie-
hova!
Iehovă, Dumnedeule meu, mărit-te-ai foarte.
În mîndrie și strălucire te-ai îmbrăcat.
2 Cela ce se învăluie, ca cu o manta, de lu-
mină,
Cela ce întinde cerul ca o pînză,
3 Cela ce își așază în ape odăile sale,
Cela ce face norii carul său;
Cela ce umblă pe aripele vîntului,
4 Cela ce face vînturile solii săi,
Flăcările de foc servi ai săi.
5 Întemeiat-a pămîntul pe temeliile sale,
Ca în veacu și perpetuu el nu se clătească.
6 Cu adîncul ca cu o mantă l-ai acoperit;
Apele peste munți stăteau. perită;
7 Fugiau de mustrarea ta,
La glasul tunetului tău luau-o fuga,
8 (Munți ridicându-se, văile gîndându-se)
Spre locul, ce l-ai întemeiat.
9 Margini puse-le-ai, pre care să nu treacă,
Să nu se întoarcă, ca să acopere pămîntul.
10 Trimete izvoare în văi,
Printre munți străbat apele.
11 Dau ele adăpat tot fiarele cîmpului,
Asmut sălbatecii își potolesc setea lor.
12 Aproape de ele locuiesc păsările cerului,
Cînt fiecă să resune vîrfu lor d'intre
ramuri!
13 Elă adapă munții din odăile sale,
Din fructul lucrurilor tale rotește pămîntu
14 Elă face să crească iarba pentru vită,
Și verdeță pentru trebuința omului,
Ca să scoată pîine din pămînt,
15 Și vinul, ce veselește inima omului,

Şi face să stea nebună faţa lui Moise celui
drept înaintea lui,
Şi pământul se deschise şi înghiţi pe Dathan
şi acoperi adunarea lui Abiron.
Şi focul se aprinse în adunarea lor,
Şi flacăra arse pe cei răi.
Au făcut un viţel în Horeb,
Şi s'au închinat chipului turnat.
Şi au schimbat slava lor
Cu asemănarea unui bou care mănâncă iarbă.
Au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor,
Care a făcut lucruri mari în Egipt,
Minunate în pământul lui Ham,
Înfricoşate la Marea Roşie.
Şi El a zis să-i nimicească,
Dacă Moise, alesul Lui, n'ar fi stat înaintea Lui în despărţitură,
Ca să abată mânia Lui de la nimicire.
Au dispreţuit şi pământul cel dorit,
Nu au crezut în cuvântul Lui,
Şi au murmurat în corturile lor,
Nu au ascultat de glasul Domnului.
Şi El le-a ridicat mâna Lui asupra lor,
Ca să-i doboare în pustie,
Şi să doboare sămânţa lor între neamuri,
Şi să-i risipească în ţări.
Şi s'au închinat lui Baal-Peor,
Şi au mâncat jertfele celor morţi.
Şi L-au mâniat cu faptele lor,
Şi a izbucnit ciuma între ei.
Atunci Finees s'a sculat şi a judecat,
Şi ciuma s'a oprit.
Şi i s'a socotit lui spre dreptate,
Din neam în neam până în veac.
Şi L-au mâniat la apa Meriba,
Şi a pătimit rău Moise din pricina lor,
Pentrucă au amărât pe duhul lui,
Şi a vorbit fără chibzuinţă cu buzele lui.
Nu au nimicit popoarele
Pe care le spusese Domnul lor,
Ci s'au amestecat între neamuri,
Şi au învăţat faptele lor.
Şi au slujit idolilor lor,
Şi le-au fost lor spre sminteală.
Şi au adus pe fiii lor şi pe fiicele lor ca jertfă
diavolilor,
Şi au vărsat sânge nevinovat,
Sângele fiilor şi fiicelor lor,
Pe care le-au jertfit idolilor Canaanului,
Şi pământul s'a spurcat cu sânge.
Şi s'au întinat cu faptele lor,
Şi au curvit cu lucrurile lor.
Şi S'a aprins mânia Domnului împotriva poporului Său,
Şi S'a scârbit de moştenirea Lui.
Şi i-a dat în mâna neamurilor,
Şi stăpânitorii urăşcilor lor au domnit peste ei.
Şi i-au apăsat vrăjmaşii lor,
Şi s'au smerit sub mâna lor de multe ori.
Dar El i-a izbăvit de multe ori,
Iar ei s'au răzvrătit cu sfatul lor,
Şi au fost smeriţi pentru fărădelegile lor.
Şi El a văzut când i-a strâmtorat pe ei necazul,
Când a auzit El rugăciunea lor.
Şi Şi-a adus aminte de legământul Său cu ei,
Şi S'a milostivit după mulţimea îndurărilor Sale.
Şi le-a dat milă înaintea tuturor celor ce i-au robit.
Mântuieşte-ne, Doamne, Dumnezeul nostru,
Şi adună-ne din mijlocul neamurilor,
Ca să mărturisim Numelui Tău cel sfânt,
Şi să ne lăudăm întru lauda Ta.
Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israil,
De la veac până la veac.
Şi tot poporul să zică: Amin! Amin!

PSALMUL CVI

LĂUDAŢI pe Domnul, căci El este bun,
Căci în veac ţine bunătatea Lui.
Aşa să zică cei răscumpăraţi ai Domnului,
Pe care i-a răscumpărat din mâna vrăjmaşului,
Şi i-a adunat din ţări,
De la răsărit şi de la apus,
De la miazănoapte şi de la mare.
Rătăceau prin pustie, în locuri fără apă,
Şi nu găseau calea spre o cetate de locuit.
Flămânzi şi însetaţi,
Sufletul lor se topea în ei.
Dar au strigat către Domnul în necazul lor,
Şi El i-a izbăvit din strâmtorările lor.
Şi i-a călăuzit pe o cale dreaptă,
Ca să meargă spre o cetate de locuit.
Să laude pe Domnul pentru bunătatea Lui,
Şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor.
Căci a săturat pe sufletul însetat,
Şi a umplut de bunătăţi pe sufletul flămând.
Cei ce şedeau în întuneric şi în umbra morţii,
Legaţi în mizerie şi în fier,
Pentrucă se răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu,
Şi nesocoteau sfatul Celui Prea Înalt,
Şi inima lor era smerită prin osteneală,
Se poticneau şi nu era cine să-i ajute.
Dar au strigat către Domnul în necazul lor,
Şi El i-a izbăvit din strâmtorările lor.
Şi i-a scos din întuneric şi din umbra morţii,
Şi le-a rupt legăturile.
Să laude pe Domnul pentru bunătatea Lui,
Şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor.
Căci a sfărâmat uşile de aramă,
Şi a zdrobit zăvoarele de fier.
Nebunii, din pricina căii fărădelegii lor,
Şi din pricina nedreptăţilor lor, au fost smeriţi.
Sufletul lor se scârbea de orice fel de mâncare,
Şi ajunseseră până la porţile morţii.
Dar au strigat către Domnul în necazul lor,
Şi El i-a izbăvit din strâmtorările lor.
A trimis cuvântul Său şi i-a tămăduit,
Şi i-a scăpat din mormintele lor.
Să laude pe Domnul pentru bunătatea Lui,
Şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor.
Şi să aducă jertfe de mulţumire,
Şi să vestească lucrările Lui cu veselie.
Cei ce se pogoară pe mare cu corăbii,
Şi fac negoţ pe ape mari,
Ei au văzut lucrările Domnului,
Şi minunile Lui în adâncul mării.
Căci El a zis şi a stârnit vânt de furtună,
Care a ridicat valurile mării.
Se suiau până la cer, se pogorau până în adânc,
Sufletul lor se topea în primejdii.
Se clătinau şi se legănau ca un om beat,
Şi toată înţelepciunea lor era înghiţită.
Dar au strigat către Domnul în necazul lor,
Şi El i-a izbăvit din strâmtorările lor.
A potolit furtuna în adiere de vânt,
Şi valurile mării s'au liniştit.
Şi s'au veselit că s'au potolit,
Şi El i-a dus la limanul dorit.
Să laude pe Domnul pentru bunătatea Lui,
Şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor.
Şi să-L înalţe în adunarea poporului,
Şi în scaunul de judecată al bătrânilor să-L laude.
Pune râurile în pustie,
Şi izvoarele de ape în pământ uscat,
Ţara roditoare în sărătură,
Din pricina răutăţii celor ce locuiesc în ea.
Pune pustia în bălţi de ape,
Şi pământul uscat în izvoare de ape.
Şi acolo face să locuiască pe cei flămânzi,
Şi ei întemeiază o cetate de locuit.
Şi seamănă ogoare şi sădesc vii,
Şi ele aduc roade de pământ bun.
Şi El îi binecuvântează şi se înmulţesc foarte,
Şi nu lasă să le scadă vitele.
Dar ei sunt micşoraţi şi smeriţi
Prin asuprire, rău şi durere.
Şi El a turnat ocară peste căpeteniile lor,
Şi i-a făcut să rătăcească în pustie, unde nu este cale.
Dar a înălţat pe sărac din sărăcia lui,
Şi i-a dat familii ca turmele.
Cei drepţi văd şi se veselesc,
Şi toată nelegiuirea îşi astupă gura.
Cine este înţelept şi va păzi aceste lucruri,
Şi va înţelege îndurările Domnului?

PSALMUL CVII

CÂNTARE. Psalm al lui David.

GATA este inima mea, Dumnezeule,
Gata este inima mea,
Voi cânta şi voi spune laude.
Deşteaptă-te, slavă a mea,
Deşteaptă-te, psaltire şi alăută,
Voi deştepta zorile.
Te voi mărturisi printre popoare, Doamne,
Şi Îţi voi cânta laude printre neamuri,
Căci mai presus de ceruri este bunătatea Ta,
Şi până la norii cerului credincioşia Ta.
Înalţă-Te mai presus de ceruri, Dumnezeule,
Şi mai presus de tot pământul slava Ta!
Ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi,
Mântuieşte cu dreapta Ta şi ascultă-mă!
Dumnezeu a grăit în sfinţenia Lui:
Mă voi bucura şi voi împărţi Sichemul,
Şi voi măsura valea Sucot.
Al Meu este Galaadul, al Meu este şi Manase,
Efraim este tăria capului Meu,
Iuda este toiagul Meu de domnie.
Moab este vasul în care Mă spăl,
Peste Edom voi arunca încălţămintea Mea,
Voi birui pe filisteni.
Cine Mă va duce în cetatea întărită?
Cine Mă va conduce până în Edom?
Nu Tu, Dumnezeule, Care ne-ai lepădat,
Şi nu mai ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre?
Dă-ne ajutor împotriva vrăjmaşului,
Căci deşartă este mântuirea de la oameni.
Cu Dumnezeu vom face lucruri mari,
Şi El va călca în picioare pe vrăjmaşii noştri.

PSALMUL CVIII

CÂNTĂREŢULUI. Psalm al lui David.

DUMNEZEUL laudei mele, nu tăcea,
Căci gura păcătosului şi gura vicleanului
S'au deschis împotriva mea,
Au vorbit împotriva mea cu limbă înşelătoare,
Şi m'au înconjurat cu cuvinte de ură,
Şi Mi-au făcut război fără pricină.
În schimbul iubirii Mele, ei Mă pârăsc,
Dar Eu mă rugam.
Şi Mi-au întors răul în schimbul binelui,
Şi ura în schimbul iubirii Mele.
Pune pe cel rău să stăpânească peste el,
Şi satana să stea la dreapta lui.
Când va fi judecat, să iasă vinovat,
Şi rugăciunea lui să fie socotită ca păcat.
Zilele lui să fie puţine,
Şi altul să-i ia slujba.
Copiii lui să rămână orfani,
Şi nevasta lui văduvă.
Copiii lui să fie duşi de colo până colo şi cerşească,
Şi să-şi caute pâinea departe de locurile pustiite de ei.
Cămătarul să pună mâna pe tot ce are,
Şi străinii să-i prade agoniseala.
Să nu aibă nimeni milă de el,
Nici să aibă milă de orfanii lui.
Urmaşii lui să fie nimiciţi,
Şi numele lor să fie şters în al doilea neam.
Să-Mi aducă aminte Domnul de fărădelegea părinţilor lui,
Şi păcatul mamei lui să nu fie şters.
Ci să fie totdeauna înaintea Domnului,
Şi El să stârpească din pământ pomenirea lor,
Pentrucă nu Şi-a adus aminte să facă milă,
Ci a prigonit pe omul sărac şi lipsit,
Şi pe cel cu inima zdrobită, ca să-l omoare.
Şi a iubit blestemul, şi blestemul a venit peste el,
Şi n'a voit binecuvântarea, şi binecuvântarea a fugit de el.
Şi s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină,
Şi blestemul a intrat ca apa în măruntaiele lui,
Şi ca untdelemnul în oasele lui.
Să-i fie ca o haină cu care se acoperă,
Şi ca o cingătoare cu care totdeauna se încinge.
Aceasta să fie plata celor ce Mă pârăsc la Domnul,
Şi celor ce vorbesc rău de sufletul Meu.
Dar Tu, Doamne Dumnezeule, fă cu Mine pentru Numele Tău,
Căci bună este îndurarea Ta, izbăveşte-Mă!
Căci sunt sărac şi lipsit,
Şi inima Mea este zdrobită înlăuntrul Meu.
Mă duc ca umbra când se pleacă,
Sunt scuturat ca lăcustele.
Genunchii Mei sunt slăbiţi de post,
Şi trupul Meu este uscat de foame.
Şi Mie Mi-au ajuns de ocară,
Cei ce Mă văd clătesc din cap.
Ajută-Mă, Doamne Dumnezeule,
Mântuieşte-Mă după îndurarea Ta,
Şi să cunoască ei că mâna Ta este aceasta,
Că Tu, Doamne, ai făcut-o.
Ei vor blestema, dar Tu vei binecuvânta.
Cei ce se scoală împotriva Mea vor fi ruşinaţi,
Dar robul Tău Se va veseli.
Cei ce Mă pârăsc se vor îmbrăca cu ruşine,
Şi se vor acoperi cu mantia lor ca de sânge.
Voi mărturisi cu gura Mea mult pe Domnul,
Şi Îl voi lăuda în mijlocul mulţimii,
Căci El stă la dreapta celui sărac,
Ca să-l mântuiască de cei ce-i judecă sufletul.

Cine poate spune faptele cele minunate ale lui
Iehova?
Cine va face să răsune toată lauda Lui?
Fericiţi cei ce se ţin de judecată,
Şi Îşi fac dreptate Dumnezeului!
Adu-Ţi aminte de mine, Iehova, după bunăvoinţa ce porţi poporului Tău,
Cercetează-mă cu ajutorul Tău;
Ca să văd bunăstarea aleşilor Tăi,
Să mă bucur de bucuria poporului Tău,
Şi să mă laud cu moştenirea Ta.
Păcătuit-am şi noi şi părinţii noştri,
Am făcut nelegiuire, răutăţi.
În Egipt părinţii noştri nu luară seamă de minunile Tale,
Nu Şi aminteau de mulţimea îndurărilor Tale;
Ci s'au răzvrătit la mare, la Marea Roşie.
Totuşi i-a mântuit pentru numele Său,
Ca să facă cunoscută puterea Sa.
Certat-a Marea Roşie şi ea a secat,
Şi i-a trecut prin adâncuri ca prin pustie.
Mare laudă a dat mâinii celui ce-i scăpa,
Şi a răscumpărat din mâna vrăjmaşului.
Şi apele au acoperit pe apăsătorii lor,
Nici unul dintre ei nu a rămas.
Atunci au crezut în cuvintele Sale,
Cântat-au laude Lui.
Dar curând au uitat faptele Sale,
Şi n'au aşteptat sfatul Lui,
Şi s'au cuprins de poftă în pustie,
Şi L-au ispitit pe Dumnezeu în neştiinţă deşertă.
Şi El a dat cererea lor,
Dar a trimes ucigătoare în corpurile lor.
Şi pizmuit-au pe Moise în tabără,
Pe Aaron, sfântul lui Iehova.
Şi s'a deschis pământul şi înghiţit
Pe Dathan şi acoperit adunarea lui Abiron;
Şi s'a aprins foc în adunarea lor,
Flacăra a ars pe cei răi.
Au făcut un viţel în Horeb,
Şi s'au închinat chipului turnat.
Şi au schimbat slava lor
În asemănarea unui bou care mănâncă iarbă.
Au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor,
Care a făcut lucruri mari în Egipt,
Minunate în pământul lui Ham,
Înfricoşate la Marea-Roşie.
Şi El a zis să-i nimicească,
Dacă Moise, alesul Lui, n'ar fi stat în despărţitură înaintea lui,
Ca să abată mânia lui de la nimicire.
Au dispreţuit şi pământul cel dorit,
Nu au crezut în cuvântul Lui,
Şi au murmurat în corturile lor,
Nu au ascultat de glasul Domnului.
Şi El le-a ridicat mâna Lui asupra lor,
Ca să-i doboare în pustie,
Şi să doboare sămânţa lor între neamuri,
Şi să-i risipească în ţări.
Şi s'au închinat lui Baal-Peor,
Şi au mâncat jertfele celor morţi.
Şi L-au mâniat cu faptele lor,
Şi a izbucnit ciuma între ei.
Atunci Finees s'a sculat şi a judecat,
Şi ciuma s'a oprit.
Şi i s'a socotit lui spre dreptate,
Din neam în neam până în veac.
Şi L-au mâniat la apa Meriba,
Şi a pătimit rău Moise din pricina lor,
Pentrucă au amărât pe duhul lui,
Şi a vorbit fără chibzuinţă cu buzele lui.
Nu au nimicit popoarele
Pe care le spusese Domnul lor,
Ci s'au amestecat între neamuri,
Şi au învăţat faptele lor.
Şi au slujit idolilor lor,
Şi le-au fost lor spre sminteală.
Şi au adus pe fiii lor şi pe fiicele lor ca jertfă
diavolilor,
Şi au vărsat sânge nevinovat,
Sângele fiilor şi fiicelor lor,
Pe care le-au jertfit idolilor Canaanului,
Şi pământul s'a spurcat cu sânge.
Şi s'au întinat cu faptele lor,
Şi au curvit cu lucrurile lor.
Şi S'a aprins mânia Domnului împotriva poporului Său,
Şi S'a scârbit de moştenirea Lui.
Şi i-a dat în mâna neamurilor,
Şi stăpânitorii urăşcilor lor au domnit peste ei.
Şi i-au apăsat vrăjmaşii lor,
Şi s'au smerit sub mâna lor de multe ori.
Dar El i-a izbăvit de multe ori,
Iar ei s'au răzvrătit cu sfatul lor,
Şi au fost smeriţi pentru fărădelegile lor.
Şi El a văzut când i-a strâmtorat pe ei necazul,
Când a auzit El rugăciunea lor.
Şi Şi-a adus aminte de legământul Său cu ei,
Şi S'a milostivit după mulţimea îndurărilor Sale.
Şi le-a dat milă înaintea tuturor celor ce i-au robit.
Mântuieşte-ne, Doamne, Dumnezeul nostru,
Şi adună-ne din mijlocul neamurilor,
Ca să mărturisim Numelui Tău cel sfânt,
Şi să ne lăudăm întru lauda Ta.
Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israil,
De la veac până la veac.
Şi tot poporul să zică: Amin! Amin!

PSALMUL CVI

LĂUDAŢI pe Domnul!
Mulţumiţi lui Iehova, căci bun este,
Şi în veşnică pace îndurarea Sa.

24 Şi defăimară ᵃpămîntul cel dorit,
ᵃNu crediră la cuvîntul seu;
26 ᵃCîrtiră în corturile lor,
Nu ascultară de glasul lui Iehova.
26 ᵃAtunci ᵃridică-Şi El mîna spre ei,
Jurînd, ca-i va stinge în pustiu,
27 ᵃŞi că va stinge sămînţa lor între popóre,
Şi-i va risipi prin lumi.
28 ᵃŞi ei se alipiră de Baal-Peor,
Şi mîncară sacrificiile ᵃidolilor morţi.
29 Şi întărîtară pe *Dumnezeu* prin faptele lor,
Şi plaga isbucni între dînşii.
30 ᵃAtunci se sculă Finees, şi făcu judecată,
Şi plaga încetă.
31 Aceasta ᵃi-s-a dat în seamă
Din generaţiune în generaţiune până în veci.
32 Şi ei Îl mîniară la apa Meriba (certei),
Şi fiinţa sufletului Său pe Moisi pătimi;
33 Căci amărîră spiritul seu,
Până cînd vorbi necugetat cu buzele sale.
34 Şi nu stinseră popórele
ᵃPre cari le-a dis Iehova,
35 Ci se amestecară cu păgînii,
Şi învăţară faptele lor;
36 Şi ᵃserviră idolilor lor,
Cari le fură spre cursă;
37 Şi ᵃsacrificară pe fiii lor
Şi pe fiicele lor *demonilor*;
38 Vărsară sînge nevinovat,
Sîngele fiilor lor şi al fiicelor lor
Cu care-i sacrificară idolilor Canaanului;
Şi ᵃpămîntul se stinse cu sîngele vărsat;
39 Şi ajunse ᵃspurcat prin faptele lor,
Şi ᵃdesfrînară prin asemănările sale.
40 Atunci ᵃaprinse-Se mînia lui Iehova asupra
poporului seu,
Şi urî pe ᵃmoştenirea sa;
41 Şi ᵃdădu-i în mînile păgînilor,
Şi urîtorii lor stăpîniră peste ei.
42 ᵃDe multe ori i-a scăpat,
Dară ei sînt răzvrătiţi cu sfatul lor,
Şi împilaţi sînt prin fărdelegile lor.
44 Totuşi ele cuteţă la necazul lor
Cînd ᵃauzi strigătul lor.
45 ᵃŞi-şi aduse aminte de legămîntul seu pentru
ei,
Şi ᵃse îndură ᵃdupă mulţimea îndurărei sale.
Şi-i făcu ca să aibă milă
Înaintea tuturor celora ce i-au robit.
47 ᵃMîntuieşte-ne, Iehova, Dumnezeule nostru,
Şi adună-ne dintre popóre,
Ca să mulţumim sfîntului Tău nume,
Ca să ne îndemn în laudele Tale.
48 ᵃBine-cuvîntată *să fie* Iehova, Dumnezeul lui
Israil,
Din eternă şi în eternă;
Şi tot poporul să zică: Amin!
Lăudaţi pre Iehova!

PSALMULŬ CVII

MULŢUMIŢI lui Iehova, că ᵃeste bun,
Şi în eternă *Lui* îndurare *ne*.
2 Aşa dică cei mîntuiţi de Iehova,
Pre cari i-a mîntuit din mîna apăsătorului
Şi ᵃi-a strîns din ţările
De la resărit, şi de la apus,
De la miază-noapte şi de la mădădi.
4 Rătăciră în sălbatec, în sale nelocuite,
Cetate de locuit nu aflară,
Flămînzi şi setoşi,
Sufletul lor în ei leşinîndu-se.
6 ᵃAtunci strigară către Iehova în necazul lor,
Şi ele-i scăpă din strîmtorările lor;
Şi-i conduse pe ᵃcale drepte,
Ca să ajungă în cetate de locuit.
8 Mulţumească lui Iehova pentru îndurarea sa,
Pentru minunile Lui către fiii oamenilor,
Căci ᵃsăturată sufletul însetoşat,
Şi sufletul flămînd îl umplură de bunătăţi.
10 Şedeau în întunerec şi în umbra morţei,
Cei ce ᵃerau în lanţuri şi în ferecătură de
fier,
11 Fiindcă ᵃse răzvrătiseră împotriva cuvintelor
lui Dumnezeu,
Şi ᵃdispreţuiseră sfatul Celui Prea-înalt.
12 De aceea umilă El sufletul lor prin muncă;
Cădeau, şi nu era cine să-i ajute.
13 ᵃAtunci strigară către Iehova în necazul
lor,
Şi ele-i scăpă din strîmtorările lor;
14 Şi-i scoase din întunerec şi din umbra morţei,
Şi rupse lanţurile lor.
15 Mulţumească lui Iehova pentru îndurarea sa,
Pentru minunile Lui către fiii oamenilor,
16 Căci ᵃsfărîmă uşile de aramă,
Şi zăvoarele de fier le tăie.
17 ᵃNebunii, pentru calea fărădelegii lor,
Şi pentru nelegiuirile lor, fură chinuiţi.
18 Sufletul lor se scîrbi de orice mîncare,
Şi ele ajunseră pînă la porţile morţei.
19 ᵃAtunci strigară către Iehova în necazul lor,
Şi ele-i scăpă din strîmtorările lor;
20 Trimise cuvîntul Său şi-i vindecă,
Şi-i mîntui din gropile lor.
21 Mulţumească lui Iehova pentru îndurarea sa,
Pentru minunile Lui către fiii oamenilor,
22 Şi ᵃaducă jertfe de mulţumire,
Şi spună lucrările Lui cu strigăte de bucurie.
23 Cei ce în corăbii se pogoră pe mare,
Cari fac negoţ pe ape puternice,
24 Aceştia văd faptele lui Iehova,
Şi minunile lui în adîncuri.
25 Căci ᵃel dice şi ᵃse ridică furtuna,
Care înalţă valurile mării.
26 Ei se suie la ceruri,
Şi adîncurile se pogoară,
Sufletul lor se topeşte în nenorocire;
27 Se clatină şi ameţesc ca cei beţi,
Şi toată înţelepciunea lor se perde.
28 Atunci ei strigă către Iehova în necazul lor,
Şi ele-i scoate din strîmtorările lor;
29 Preface furtuna în adiere a *prefăcut*
Şi valurile se tac.
30 Atunci ei se bucură că s'au liniştit,
Şi ele-i conduce în limanul dorit de ei.
31 Mulţumească lui Iehova pentru îndurarea sa,
Pentru minunile Lui către fiii oamenilor;
32 Şi ᵃînalţe-L în adunarea poporului,
Şi în adunarea bătrînilor să-L laude.
33 ᵃCel ce preface rîurile în deşert,
Şi izvoarele de apă în pămînt uscat,
34 Pămîntul roditor în pîrloagă sărată,
Din răutatea locuitorilor lui;
35 ᵃPreface deşertul în scară de apă,
Şi pămîntul uscat în izvoare de apă;
36 Şi acolo El lăcuieşte pe cei flămînzi,
Şi întemeiază cetate de locuit,
37 Şi ei semănă ţarini, şi sădesc vii,
Cari le produc fructe de belşug.
38 Şi ᵃle binecuvîntează, şi ei ᵃse înmulţesc
foarte,
Şi nu lasă să se împuţineze vitele lor.
39 Ei sînt ᵃîmpuţinaţi şi smeriţi
De apăsarea nefericirei şi a necazului.
40 ᵃCel ce varsă dispreţul asupra voevodului,
Îi face să rătăcească în pustiu fără cale,
41 ᵃDară ele rădică pe cel sărac din apăsare,
Şi-i face familii ca turmele.
42 Cei fără-legi văd, şi se bucură,
Şi toată fărădelegea îşi astupă gura ei.
43 ᵃCine este înţelept, vădă acestea,
Şi ia aminte la îndurările lui Iehova.

PSALMULŬ CVIII

O cîntare şi un psalm *de* lui Davida.

GATA este ᵃinima mea, Dumnezeule!
Voiu cînta, şi voiu psalmodia;
Aşa şi sufletul meu.
3 Deşteaptă-te, arpă şi citară,
Da să deştept în zorire.
Te voiu lăuda între popóre, o Iehova,
Ţi voiu psalmodia între naţiuni
5 Căci mare peste ceruri este îndurarea ta,
Şi până la cîmpi adevărul tău.
6 ᵃÎnalţă-te preste ceruri, Dumnezeule,
Preste toată pămîntul mărirea ta;
Ca să fie mîntuiţi subiecţii tăi.
7 ᵃDa să fie mîntuiţi subiecţii tăi.
Ajută cu dreapta ta, şi răspunde mi;
Dumnezeu a grăit în sfinţenia sa
Bucura-mă-voiu, împărţindu-i Siechemului,
Şi voiu măsura *moştenirea* văilor.
8 Al meu este Galaadul, al meu Manase,
Efraimul este tăria capului meu, Iuda este
poporul meu.
9 Moabul este lighenul meu,
Asupra Edomului voiu arunca încălţămintea
Asupra Filistei voiu lăcui. [mea.
10 ᵃCine mă va duce la cetatea cea întărită?
Cine mă va duce la Edom?
11 Au nu *Tu* ce ai, Dumnezeule, care ne-ai lepădat?
Şi nu ieşi Tu, Dumnezeule, cu oştirile noastre?
12 Ba-ai ajutori, căci zadarnic este ajutorul omului.
Cu Dumnezeu vom face fapte mărete!
13 Şi El va călca în picióre pe asupritorii noştri.

PSALMULŬ CIX

Mărturisirea de credinţă, fără pericol către Dumnezeu.

DUMNEZEULUI laudei mele, nu tăcea;
Căci gura nelegiuitului şi gura vicleanului
Vorbiră cu mine cu limba mincinoasă.
Da cuvinte de ură m'au înconjurat,
Şi ᵃfără cuvînt se luptară cu mine.

Iehova ᵃpentru-a'mi ᵃpreţui cele bune
Pentru fiul-de-legiuire lor, [pe urmă.
Iubesc ᵃeu pe ᵃcel ce-mi urăsc pe mine.
Pune ᵃpeste el pe ᵃcel rău, şi ᵃsatan să stea
la dreapta
Şi ᵃcînd va fi judecat, să iasă vinovat,
Şi ᵃrugăciunea lui să-i fie spre păcat!
Fiindcă nu-şi aduse aminte de a face
Îndurare,
Ci ᵃa urmărit pe omul sărac şi lipsit,
Şi pe cel cu inima zdrobită, ca să-l ucidă.
Şi ᵃa iubit blestemul, şi el îi va veni;
Şi n'a voit binecuvîntarea, şi ea se va depărta
de el.
Şi ᵃs'a îmbrăcat cu blestemul ca cu haina lui,
Şi a intrat ca apa în măruntaiele lui,
Şi ca untdelemnul în oasele lui.
Să-i fie ca o haină pe care o înfăşoară,
Şi ca un brîu cu care totdeauna se încinge.
Aşa să fie ᵃplata celor ce mă pîrîsc
Dinaintea lui Iehova, şi celor ce grăesc rău
asupra sufletului meu.
Şi ᵃTu, Doamne Iehova, lucrează cu mine
Pentru numele Tău, căci bună este îndurarea
Ta, izbăveşte-mă!
Căci ᵃsărac şi lipsit sînt eu,
Şi inima mea este zdrobită înlăuntrul meu.
Ca umbra ce se duce mă duc eu,
ᵃSînt scuturat ca lăcusta.
Genunchii mi s'apără şi fără
Pentru-că ᵃse depărtează mîngîierea lui
Dumnezeu.
Şi ᵃeu sînt ocara lor:
De mine mişcă din cap cînd mă văd.
Ajută-mă, o Iehova, Dumnezeul meu!
Mîntuieşte-mă după îndurarea Ta,
Ca să cunoască că mîna Ta este aceasta,
Că Tu, Iehova, ai făcut-o.
ᵃAtunci ei vor blestema, dară Tu vei binecuvînta;
Cînd se vor scula, vor fi ruşinaţi,
Şi robul Tău se va veseli.
Să se îmbrace cei ce mă pîrîsc cu ruşine,
Şi să se acopere ca cu o manta cu ocara lor.
Voiu mulţumi cu gura mea foarte mult lui
Iehova,
Şi în mijlocul mulţimei voiu lăuda pe El,
Căci ᵃstă la dreapta celui sărac,
Ca să-l mîntuiască de cei ce judecă sufletul
lui.

4 Pentru iubirea mea ei mă pârăsesc,
Dară eu, eu mănânc rugăciuni pentru ei.
5 Şi ei pentru bine mi-au rău şi urâciune pentru iubirea mea.
6 Pune preste-l pe unul pe cela ce-l judecă,
Şi *pârâtorul să stee de a dreapta lui;
7 Când va fi judecat, să se dea vinovat,
Şi rugăciunea lui să se prefacă în păcat.
8 Fiiule de dile să fie puţine,
Dregătoria sa *altuia să o ieie!
9 *Orfani să fie fiii săi, şi femeia sa văduvă!
10 Să rătăcească fiii săi şi să cerşitorească,
Să caute pâne în ruinele casei lor!
11 *Împrumutătorul să apuce tot ce are el,
Şi străinii să prade munca sa! [lui,
12 Să nu aibă pre cineva, care să întindă îndurare spre el,
Nimeni să nu fie care să aibă milă de orfanii lui!
13 *Să fie-şi nimicită viaţa! [Iacov!
În generaţiunea viitoare să dispară *numele
14 *Vina părinţilor lui aminteacă-se înaintea lui Iehova,
Păcatul mumei sale să nu se şteargă!
15 Fiindcă totdeauna să fie înaintea lui Iehova,
Ca el să *şteargă de pe pământ numirea lor!
16 Fiindcă nu-şi adusese aminte a face milă,
Ci urmărească pe cela sărac şi lipsit,
Pre cela ce frânge *sdrobită până la moarte.
17 *Iubit-a blăstemele, dară ele să vină peste-l!
Fiindcă n-a voit binecuvântarea, dară ea să depărteze de dânsul!
18 Ca blăstemul, ca o haină să se îmbrace,
Şi să vie ca apa în lăuntrul său,
Ca untdelul în oasele lui!
19 Fie-l blăstemul ca vestmântul, ce-l are să se învelească,
Ca cingătoare, ca care se încinge totdeauna!
20 Aceasta să fie plata pârâtorilor mei de la Iehova,
A celor ce vorbesc de rău asupra mea!
21 Dară tu Iehovă, pentru mine, [Iehova,
Pentru numele tău
Căci bună este îndurarea ta, scapă-mă!
22 Căci sărac şi lipsit sânt,
Şi inima mea zbuciumată în lăuntrul meu.
23 Ca o umbră, ca ce se în[cli]ne, pier eu,
Alungată sânt ca lăcustele.
24 *Genunchiele mele se clatină de *jeună,
Şi carnea mea s'a stins de grăsime;
25 Am ca unul ajuns *de ocară,
Când mă vede, *clatină din capu.
26 Ajută-mă, Iehova, Dumnedeul meu!
Mântuieşte-mă dupre îndurarea ta;
27 Ca ei să cunoască că aceasta este mâna ta,
Că tu Iehova ai făcut'o.
28 *Blastema-vor ei, dară tu binecuvântează,
Ei se vor scula, ruşinea-se;
Dară *servitorul tău să se bucure.
29 *Pârâtorii mei să se îmbrace cu ruşine,
Ca o manta să se învălească cu ocara sa.
30 Mulţumi-voiu forte lui Iehova cu gura mea,
În mijlocul mulţimei îl voiu lăuda,
Căci *el stă de a dreapta celui lipsit,
Ca să-l scape de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMULŬ CX.

Dat pentru stă pe tronŭ.

DISA *Iehova Domnului meŭ,
„Şezi de a dreapta mea,
*Până voiu pune pe vrăşmaşii tăi aşternut picioarelor tale.
2 Toiagul puterei tale îl va trimete Iehova din Sionu;
Să domneşti în mijlocul vrăşmaşilor tăi.
3 *Poporul tău va aduce daruri de bună voie în ziua puterei tale,
În podoabă sfântă, se din sânulu aurorei,
Îţi va fi aducere rouă tinereţelor tale.
4 Iehova a jurat, şi *nu se va căi:
„Tu eşti preutu în veacuri dupre chipulu lui Melchisedecu.“
Domnul *de a dreapta ta va sdrobi
Pre regi în ziua mâniei sale.
6 Elu va judeca între neamuri,
De cadavre le va umple,
Va sdrobi pre capii mulţimei pre mulţi.
7 Din *izvorul *din potecă va bă,
*De aceea îşi va înălţa capul.

PSALMULŬ CXI.

LAUDAŢI pre Iehova!
*Laudu-voiu pre Iehova din tot inimă,
În sfatulu celoru drepţi şi în adunare.
2 *Mari sânt faptele lui Iehova. [Iehova,
*Cuiuşi de toţi cei ce se plac în ele le studiază.
3 *Măreţie şi strălucire este lucrarea sa,
Şi dreptatea sa ţine în eternu.
4 Pentru *a amintire lucrările sale a făcutu,
*Milostivu şi îndurătoriu este Iehova.
5 *Hrană dă celoru ce se tem de dânsulu,
*Şi aminteşce în veacuri de legământulu seu.

6 Puterea lucrăriloru sale *descoperi'a poporului seu,
Dându-i moştenirea popoareloru.
7 Lucrările mâiniloru sale sânt *adevĕrŭ şi dreptate,
Toţi mai sânt ţâte ordinele sale, [tate;
8 Întărite în veacuri şi pe-pururi,
Făcute cu adevĕrŭ şi dreptate.
9 *Răscumpărare a trimisŭ poporului seu,
Întocmi în eternu legământulŭ seu,
Sfântu şi înfricoşatu este numele lui.
10 *Începutulŭ înţeleptiunei este temerea de Iehova;
Bine de minte sânt toţi cei ce fac aceste[a lui;
Laudă lui dăinuesce în eternu.

PSALMULŬ CXII.

LAUDAŢI pre Iehova!
*Fericitŭ este barbatulŭ, ce se teme de Iehova,
*Ce are plăcere forte în ordinele lui! [Iehova,
2 *Viteziă va fi sămânţa sa în pământu;
Generaţiunea celoru drepţi va fi binecuvântată.
3 Averea şi avuţii sânt în casa sa, [pururi.
Şi dreptatea sa în eternu ţine.
4 Lumină a resărit în întunerecŭ pentru cei drepţi:
El este milosŭ, îndurătoriu şi dreptu.
5 Fericitu este bărbatulŭ, ce dăruesce şi împrumută,
Ce-şi susţine afacerile sale *cu cumpĕtu.
6 Căci în *eternu nu se va clăti:
Spre amintire eternă va fi celu drepţiu.
7 De o veste rea nu se va teme.
Inima sa este *tare, *încredinţându-se în Iehova.
8 Inima sa este *tare, *nu se va teme. [se,
Până ce va vede vrăşmăşiea dorinţei sale asupra neamiciloru sei.
9 A împărţitu, a datu săracilorŭ,
*Dreptatea sa în eternu ţine,
*Cornulu său se va înălţa în mărire.
10 *Necredinciosulŭ vede acesta, şi se mâniesce,
*Dinţi şi cruceşte-şi *va topesce:
*Pofta necredinciosului va peri

PSALMULŬ CXIII.

LAUDAŢI pre Iehova!
*Laudaţi, voi servi lui Iehova,
Laudaţi numele lui Iehova.
2 *Fie numele lui Iehova binecuvântatŭ
De acumu şi până în eternu.
3 De la resăritulŭ soarelui până la apusulŭ lui,
Fie numele lui Iehova lăudatŭ.
4 *Înaltă preste tóte popórele este Iehova,
*Preste cerduri mărirea sa.
5 *Cine este ca Iehova, Dumnedeulŭ nostru?
Care troneză în înălţime,
6 *Care se înjosesce, spre a prisi
La cerduri şi pe pământu;
7 *Care ridică pre celŭ sermanŭ din gunoiŭ,
Care din lutŭ înalţă pre celŭ lipsitŭ;
Ca să-lŭ pună alăturea cu cei mari mari,
Alăturea cu mai marii poporului seu;
9 *Care face ca sterpa casei să ajungă
Mumă veselă de copii.
Laudaţi pre Iehova!

PSALMULŬ CXIV.

CÂNDU *eşi din Egiptu Israelŭ,
Casa lui Iacobŭ *din mijlocŭlu unui poporu străinu,
2 *Iudeiă făcutu-s'a sanctuariulŭ seu,
Israelu stăpânirea sa.
3 *Marea vĕzu, şi fugi,
*Iordanulu se întorse îndĕrĕptŭ;
4 *Munţii săltară ca berbeci,
Colinele ca mieii.
5 *Ce-ţi are ţie, mare, de fugi?
Tu, Iordanule, de te întorci îndĕrĕptŭ?
Voi, munţilorŭ, de săltaţi ca berbeci,
Voi, colinelorŭ, ca mieii?
7 Înaintea Domnedeului cutremură-te, pământule!
Înaintea Domnedeului lui Iacovŭ:
8 *Care preface stânca în ézeru de apă,
Şi cremenea în izvoru de apă.

PSALMULŬ CXV.

NU *nouă, Iehova, nu nouă,
Ci numelui tĕu dă mărire,
Pentru îndurarea ta, pentru adevĕrulŭ tĕu!
2 Pentru ce să dică popórele:
„Unde este Dumnedeulŭ lorŭ?“
3 *Dară Dumnedeulŭ nostru este în ceriuri,
Tóte câte-a-u plăcutŭ, le-a făcutŭ.
4 *Idolii lorŭ sânt argintŭ şi aurŭ,
Lucru de mânĕ omenescă.
5 Gură au, şi nu vorbescŭ;
Ochi au, şi nu vĕdŭ;
6 Urechi au, şi nu audŭ;
Nasŭ au, şi nu mirosŭ;
7 Mâni au, şi nu pipăescŭ;
Picióre au, şi nu umblŭ;
Nu sunetŭ scotŭ prin gâtlejulŭ lorŭ.

8 Cei ce-i fac sînt ca d'însii,
Toți cîți se aîncred în ei.
9 Israele, încrede-te în Iehova!
Ajutorul lor și scutul lor ele este.
10 Casă a lui Aaron, încredințează în Iehova,
Ajutorul lor și scutul lor ele este.
11 Cei ce se tem de Iehova, încredințează-vă în
Iehova,
Ajutorul lor și scutul lor ele este.
12 Iehova cînd ne ține aminte de noi, va bine-cuvînta,
Va bine-cuvînta casa lui Israele,
Va bine-cuvînta casa lui Aaron;
13 Va bine-cuvînta pre toți cei ce se tem de
Pre cei mici și pre cei mari. [Iehova,
14 Iehova să vă adaugă,
Vouă și fiilor voștri.
15 Bine cuvîntați fiți de Iehova,
Cel ce face cerurile și pămîntul.
16 Cerurile sînt cerurile lui Iehova,
Și pămîntul l'a dat fiilor oamenilor.
17 Nu morții vor lăuda pre Iehova,
Nici toți cei ce pogoară în locul tăcerei;
18 Ci noi vom bine-cuvînta pre Iehova
De acum și pînă în eternu.
Lăudați pre Iehova!

PSALMULU CXVI.

1 IUBESCU pre Iehova, căci a auzit
Vocea mea, plîngerea mea.
2 Căci a plecat urechia sa către mine,
În zile dilele mele îl voiu chiema.
3 Funiile morții mă încunjurasseră,
Strîmtorările infernului mă aflaseră,
Necazu și întristare aflasem;
4 Atunci chiamaiu numele lui Iehova,
„Ah Iehova, scapă sufletulu meu!"
5 Milosu și drepții este Iehova,
Îndurat! Dumnedieul nostru.
6 Iehova păzesce pre cei simpli;
Eramu slabu, și mîn ajutatu.
7 Întórce-te, sufletu-mu meu, la repausulu tău,
Căci Iehova ți-a făcutu bine.
8 Căci tu ai scăpatu sufletulu meu de morte,
Ochiulu meu de lacrumi, și piciorulu meu
de cădere.
9 Voiu umbla înaintea lui Iehova
În pămînturile celor vii.
10 Credui-amu; de aceea amu vorbitu;
Apăsatu forte amu fostu.
11 Disu-mi în mînia mea
„Toți omenii mincinoși."

Cumu să resplătescu lui Iehova
Tóte bine-facerile ce către mine?
Paharulu mîntuirei voiu lua,
Și voiu chiama numele lui Iehova.
Voturile mele le voiu plăti lui Iehova
Înaintea întregului seu poporu.
Scumpă este în ochii lui Iehova
Morte cuviosilor sei.
Aoh, Iehova, iu sînt eu servulu tău,
Servulu tău, fiulu roabei tale;
Tu ai desfăcutu legăturile mele.
Tuturor voiu sacrifica sacrificiu de mulțumire
Și voiu chiama numele lui Iehova.
Voturile mele le voiu plăti lui Iehova
Înaintea întregului seu poporu,
În curțile casei lui Iehova,
În mijlocul tău, Ierusalime!
Lăudați pre Iehova.

PSALMULU CXVII.

LĂUDAȚI pre Iehova, tóte popórele!
Serbați-lu, tóte semințiile!
Căci mare este îndurarea lui spre noi,
Și adevěrulu lui Iehova în eternu.
Lăudați pre Iehova!

PSALMULU CXVIII.

MULȚUMIȚI lui Iehova, că bunu este,
Și în eternu ține îndurarea sa.
Și Israelu qică:
Că în eternu ține îndurarea sa.
Și casa lui Aaronu qică:
Că în eternu ține îndurarea sa.
Cei ce se tem de Iehova qică:
Că în eternu ține îndurarea sa.
Din strîmtorare chiamaiu pre Iehova;
Iehova mi-a respunsu, și m'a lusu largu afară.
Iehova este pentru mine; nu me voiu teme;
Ce-mi pote omu face mie?
Iehova este pentru mine, între ajutătorii mei,
Și eu voiu vede cu bucuria pe urîtorii mei.
Mai bine este a se încrede în Iehova,
Decît a se bizui în omeni.
Mai bine este a se încrede în Iehova,
Decît a se bizui în domni.
Tóte popórele mă încunjurasseră;
În numele lui Iehova le-amu stîrpitu.
Încunjurat-mi-aii, da, mi-aii încunjurat,
În numele lui Iehova le-amu stîrpitu.
Mi-aii încunjurat ca albinele,

Au stîrnitu 'ca foculu din spini!
În numele lui Iehova le-amu nimicitu.
Me împinsesi-mi forte, ca să cadu,
Dar Iehova mi-a ajutatu.
Tăria mea și cîntarea mea este Iehova,
Și este-mi-a de ajutoriu.
Glasulu strigărei de bucuria și de mîntuire
este în cortelele celui drepți:
„Dreptulu lui Iehova face fapte mari!
Dreptulu lui Iehova face fapte mari!
Nu voiu muri, ci voiu trăi,
Și voiu spune faptele lui Iehova.
Iehova mi-a mustratu,
Dar nu m'a datu morții.
Deschideți-mi porțile dreptății;
Voiu intra prin ele, voiu lăuda pre Iehova.
Aceasta este porta lui Iehova, [Iehova.
Cei drepți intră prin ea.
Laude-te-voiu, că mi-ai respunsu;
Și ești fostu spre mîntuire.
Piatra, pre care zidarii au lepădatu,
Este ajunsă în fruntea
De la Iehova s'a făcutu aceasta;
Minunată este acésta în ochii noștri.
Aceasta este ziua, pre care Iehova a făcutu,
Să ne bucurăm și să ne veselim întrînsa.
Aoh, Iehova, ajută, rogu-te,
Aoh, Iehova, izbăvește, rogu-te, prosperéză etc.
Binecuvîntat fie cel ce vine în numele
lui Iehova:
Binecuvîntatu-vi pre voi cei din casa lui
Iehova.
Iehova este Dumnedieu, și ne luminéză;
Legați sacrificiulu cu funi până la cornele
altarului.
Dumnedieulu meu tu ești, și eu te voiu lăuda;
Dumnedieulu meu, te voiu înălța.
Mulțumiți lui Iehova, că bunu este,
Că în eternu ține îndurarea sa.

PSALMULU CXIX.

Aleph.

FERICIȚI sînt cei fără prihană în cale,
Cari umblă în legea lui Iehova.
Fericiți cei ce păzesc mărturiile sale,
Și-l caută din tótă inima;
Cari cu adevěrat nici o fărădelege
Că umblat în căile sale.
Tu ai dat ordinați, ca să păzim cu îngrijire
poruncile tale.
Aoh, de aș fi întărit căile mele,
Ca să păzesc rînduelile tale.
Atunci nu mi-aș fi rușinea,
Privindu la tóte poruncile tale.
Te voiu lăuda cu inimă curată,
Învățându-mă judecățile dreptății tale.
Voiu păzi rînduelile tale;
Nu mă părăsi de tot!

Beth.

În ce chipu tînărul își curăță calea?
Păzindu-o după cuvîntul tău.
Cu tótă inima mea te-amu chiamatu;
Nu mă lăsa să rătăcesc de la ordinațiunile tale.
În inima mea ascunsu-amu cuvîntul tău,
Ca să nu mă păcătuiesc.
Binecuvîntatu ești, Iehova!
Învață-mă ordinațiunile tale.
Cu buzele mele spusu-amu
Tóte judecățile gurei tale.
De calea mărturiilor tale mi bucuru,
Ca de tóte averile.
Cugetu-voiu la poruncile tale,
Și voiu păzi cărările tale.
Desfăta-me-voiu în ordinațiunile tale,
Cuvîntulu tău nu-lu voiu uita.

Ghimel.

Fă bine servului tău, ca să trăiesc;
Și voiu păzi cuvîntulu tău.
Deschide ochii mei,
Ca să văd minunile legei tale.
Sărman sînt pe pămînt,
Nu ascunde de la mine poruncile tale.
Sdrobitu este sufletulu meu
De dorulu judecăților tale în tótă vremea.
Mustrați pre cei mîndri, cei blăstemați,
Cari se abat de la ordinațiunile tale.
Înlătură de de asupra mea ocara și disprețulu,
Căci mărturiile tale le-amu păzitu.
Chiar și cei mai mari ai poporu, și ei
vorbiau asupra mea;
Dară servulu tău la cugetările tale cugetă.
Și mărturiile tale sînt desfătarea mea,
Sfătuitorii mei.

Daleth.

Lipitu-s'a de țerînă sufletul meu;
Înviorează-me-voiu după cuvîntul tău.
Spusu-amu căile mele, și tu mi-ai respunsu;
Învăța-me ordinațiunile tale.
Calea ordinațiunilor tale fă-mă să înțeleg;

Şi ² voiŭ cugeta la mădularele tale.
28 ²Sufletulu meŭ lacrimădie de întristare;
Rădică-mĕ dupĕ cuvîntulŭ teŭ.
29 Calea mincinosului depărtĕză de la mine;
Cu legea ta mĭ-o întăresce-mĕ.
30 Calea credinciosĕĭ alesĕ-amŭ,
Judecăţile tale pus'amŭ înaintea mea.
31 Lipitu-amŭ de mărturiile tale
Iehova! nu lăsa să fiŭ ruşinatŭ.
32 Pe calea ordinelorŭ tale voiŭ alerga;
Căci ²la largă vei scóte inima mea.

He

33 ²Învĕţă-mĕ, Iehova, calea aşĕdămintelorŭ tale
Şi o voiŭ păzi ²până în sfîrşitŭ. [le,
34 ²Dă-mĭ înţelepciune, ca să păzescu legea ta,
Şi să o ţĭnu cu tótă inima.
35 Fă-mĭ să înaintez în calea ordinelorŭ tale,
Căci în ea ²aflŭ plăcere.
36 Plécă inima mea la mărturiile tale,
Şi nu la ²agónisire.
37 ²Întórce ochiĭ mei de la ²zădărnicie de lăcuire;
²Reînsufleţesce-mĕ în calea ta. [tăciune;
38 ²Împlinesce servitulŭ teŭ cuvîntulŭ teŭ,
Ce îĭ este închinată cătră ce se temŭ de tine.
39 Depărtă ocara mea, de care mĭ temu;
Căci judecăţile tale bune sînt.
40 Iată, ²dorĭ dreptulŭ ordinelorŭ tale;
Întru dreptatea ta ²reînsufleţesce-mĕ.

Vaf

41 Şi ²vină preste mine îndurările tale, Iehova,
Mîntuirea ta, după cuvîntulŭ teŭ;
42 Şi voiŭ răspunde celuĭ ce mĭ defaimă;
Că în cuvîntulŭ teŭ mĕ încrezu.
43 Şi nu lua de tótă din gura mea cuvîntulŭ adevĕrului,
Căci judecăţile tale sunŭ aşteptate.
44 Şi voiŭ păzi legea ta pururea
În veacŭ şi perpetuŭ.
45 Şi voiŭ lărgi voiŭ limba;
Căci ordinele tale le cautŭ.
46 ²Voiŭ vorbi de mărturiile tale înaintea re-
Şi nu mĕ voiŭ ruşina. [gilorŭ,
47 Şi mĕ voiŭ ²desfăta în ordinele tale,
Pre care le iubescu.
48 Voiŭ ridica mîinile mele spre ordinele tale,
pre care le iubescu.
Şi voiŭ ²cugeta la aşĕdămintele tale.

Zain.

49 Adă-ţĭ aminte de cuvîntulŭ tĕu către ser-
vulŭ teŭ,
Pre care mĭ-aĭ făcutŭ să-lu ²aştept.
Aceasta este ²mîngîierea mea în necazulŭ meŭ,
Căci cuvîntulŭ teŭ mĭ-a reînsufleţitu.
Cei mîndri forte şi-au ²bătut de mine;
De legea ta nu mĭ-amŭ ²depărtatu.
Adusu mi-amŭ aminte de judecăţile tale din
eternă, Iehova,
Şi mĭ-amŭ mîngîiatu.
²Fiori cuprinsu-mĭ-aĭ pentru cei nelegiuiţi
Cari părăsescu legea ta.
Cîntĕ-mĭ-se legile tale
În casa nemerniciei mele.
Noptea ²aduse-mi-amŭ aminte de numele teŭ,
Şi amŭ păzitu legea ta. [Iehova,
Aceasta mi s'a făcutŭ:
Căci ordinele tale le-amŭ păzitŭ.

Heth.

²Parte mea şi cea Iehova!
Jurămîntu, ca să păzescu cuvintele tale
Din tótă inima rugatu-mĭ-amŭ fie;
Îndură-te de mine ²după cuvîntulŭ teŭ.
Ăn d'înţelesŭ ²cugetaiu la căile mele,
Şi amŭ întorsŭ piciorele mele către mărturiile tale.
Grăbitu-mĭ-amŭ, şi n'amŭ întîrdiatu,
A păzi ordinele tale.
Cetele celorŭ nelegiuiţi încungiurat-u-mĭ-au,
Legea ta nu amŭ uitatŭ.
²La mediulŭ nopţiĭ scolu-mĕ, spre a-ţĭ mul-
Pentru judecăţile dreptăţiĭ tale. [ţumi,
Soţiŭ sunt tuturorŭ celorŭ ce se temu de tine
Şi celorŭ ce ţĭnu ordinele tale.
²De îndurarea ta, Iehova, este plinŭ pă-
mîntulŭ;
²Învaţă-mĕ aşĕdămintele tale.

Teth.

Făcutu-ai bine servitulŭ teŭ, Iehova,
După cuvîntulŭ teŭ.
Înţelegere bună şi cunoscinţă învaţă mĕ;
Căci credŭ ordinelorŭ tale.
²Mĭ-amŭ smintitŭ de cŭ aş fi fostŭ umilitŭ, ere-
Şi acumŭ cuvîntulŭ teŭ îlu păzescu. [ţînd;
²Bună eşti şi binefăcătóre;
²Învaţă-mĕ aşĕdămintele tale.
Mincinósă mĭ-a ²zugrăvitŭ asupră-mĭ cel mîndri;
Eŭ cu tótă inima păzescu ordinele tale.
²Grasă ca sînŭlŭ este inima lorŭ;
Eŭ mĕ ²dau legea ta mĭ desfătu.
²Bine îmi ²este-mĭ-a, că mĭ-am fostŭ umilitŭ
Ca să învăţŭ aşĕdămintele tale.

Jod

73 Mîinele tale mĭ-aŭ făcutŭ şi mĭ-aŭ zidituŭ:
²Înţelepţesce-mĕ, ca să învăţŭ ordinele tale.
74 Cei ce se tem de tine mĭ vorŭ vedĕ, şi
se vorŭ bucura;
Căci ²cuvîntulŭ teŭ amŭ aşteptatŭ.
75 Ştiu, Iehova, că dreptu sunt judecăţile tale,
Şi că cu credinciosĭă mĭ-ai smeritu.
76 Fie, rogu-te, îndurarea ta spre mîngîie-
rea mea.
După cuvîntulŭ teŭ către servulŭ teŭ.
77 Vie asupră-mi mila ta, ca să trăescu;
Căci legea ta este desfătarea mea.
78 Ruşinesce-se cei mîndri; căci fără cuvîntu
au nelegiuitu asupră-mĕ;
Eŭ mĕ voiŭ la ordinele tale ²cugetă.
79 Întorcă-se spre mine cei ce se temu de tine,
Şi cei ce cunoscu mărturiile tale.
80 Fie inima mea fără prihană în aşĕdămin-
tele tale,
Ca să nu mĕ ruşinezŭ.

Caf.

81 ²Lîncedŭ sufletulu meŭ după ajutorulŭ
²Cuvîntulŭ teŭ amŭ aşteptatŭ. [teŭ;
82 ²Lîncedŭ ochiĭ mei după cuvîntulŭ teŭ.
Ziceaiu: „Cînda mĭ vei mîngîia?”
83 Căci ²ajunsu-mi-aŭ ca unu fóle în fumŭ;
Aşĕdămintele tale nu le-amŭ uitatŭ.
84 Cîte sînt ²zilele servitului teŭ?
Cînda vei face judecată celorŭ ce mĭ ur-
măresculŭ?
85 Groapă săpatu-mi-aŭ ²cei mîndri,
Cari nu sunt după legea ta.
86 Toate ordinele tale cu credinciosĭă sunt;
²Fără cuvîntu ci mĭ ²urmăresculŭ; ajută-mĭ!
87 Puţinu-lipsitu-aŭ să mĕ stîrgă de pe pămîntŭ;
Dară eŭ ordinele tale n'amŭ părăsitŭ.
88 După îndurarea ta ²reînsufleţesce-mĕ,
Şi voiŭ ţĭnè mărturia gurei tale.

Lamedh

89 ²În eternŭ, Iehova,
Stă cuvîntulŭ teŭ în cerŭ.
90 Din generaţiune în generaţiune credinciosĭa ta;
Întemeiatu-aĭ pămîntulŭ, şi stă. [ta;
91 Toate după ²ordinăle ta stă până astă-ţĭ-
Căci tóte sunŭ ale tale sîrŭ.
92 De nu ar fi ²legea ta desfătarea mea,
Apoi fi perit-amu pentru necazulŭ meŭ.
93 Nici o dată nu voiŭ uita ordinele tale;

Căci prin'tr'însele mĭ-aĭ reînsufleţitu.
94 Alŭ teŭ sunŭ: mîntui-mĕ;
Căci ordinele tale amŭ cautatu.
95 Nelegiuiţi mĕ aşteptă, ca să mĭ pierdă;
Dară eŭ voiŭ aminte la mărturiile tale.
96 ²La tótă desăvîrşirea vedŭ'amŭ margine;
Dară ordinulŭ teŭ nemărginitu este.

Mem.

97 Cîtŭ iubescu legea ta
Tótă ²ziua ²cugetarea mea ca este.
98 Mai multŭ de cătră pre neamicĭ mei mĭ-ai
²înţeleptitu prin ordinele tale;
Căci îlu ²ţinu sunt cu mine.
99 De cătră învăţătorii mei mai înţeleptu amŭ
ajunsu,
²Căci mărturiile tale sunt cugetarea mea.
100 De cătră bătrînĭ ²mai cu minte sînt;
Căci ordinele tale amŭ păzitŭ.
101 ²Oprit'amŭ piciorulŭ meŭ de la ori-ce cale
Ca să păzescu cuvîntulŭ teŭ. [rea.
102 De judecăţile tale nu mĭ-amŭ depărtatŭ,
Căci tu mĭ-aĭ învăţatŭ.
103 ²Cătă de dulci sînt cuvintele tale gurei mele cu-
vintele tale!
Da, mai dulci sînt ²gurei mele de cătră mie-
Din ordinele tale mĭ ²căpătŭ-cunoscinţă; [rea.
104 De aceea ²urăsc tótă calea mincinósă.

Nun

105 ²Candelă piciorului meŭ este cuvîntulŭ teŭ;
Şi lumină cărărei mele.
106 ²Jurat-u-mĭ'amŭ, şi amŭ ţinutŭ
Pexa judecăţiloru dreptăţiĭ tale.
107 Mîhnitu-mĭ-aŭ rare ²mîhnire! Iehova!
²Înţelepţesce-mĕ după cuvîntulŭ teŭ.
108 ²Jertfele de bună-voiă ale gurei mele pri-
meşte-le, Iehova.
Şi judecăţile tale ²învaţă-mĕ.
109 ²Sufletulŭ meŭ pururea este în mîna mea.
Şi legea ta nu mĭ amŭ uitatŭ.
110 ²Întinsu-mi-aŭ rurea neleguinţă!
Dară de la ordinele tale ²nu m'amŭ rătăcitŭ.
111 ²Moscenire în eternŭ luaiu'amŭ mărturii-
le tale:
Căci ²ele sînt bucuria inimei mele.
112 Plecatu'amŭ inima mea a împlini pre-
dămînturile tale
În eternŭ, ²până în sfîrşitŭ.

Samech

113 Urîtoru pre cei mei urîmĭ.
Dară Iehoveĭ legea ta.
114 ²Scăpătoru mea şi scutulŭ meŭ tu eşti.

*Cuvîntulu reu Ti acoperé.
115 *Depărtaţi-vĕ de la mine, făcitorĭ de rele,
Ca eu păzescŏ rendurile Dumnedĕului meu.
116 Sprijinesce-mĕ dupĕ cuvîntulu teŭ, ca să trĕiescu,
Şi nu lăsa să *fiu ruşinatu în aşteptarea mea.
117 Sprijinesce-mĕ, ca se fiu mîntuitu,
Ca să cauţu pururea spre *poruncile tale.
118 Tu calcĕ pre toţĭ cĕĭ se *abat de la *rendurile tale;
Căci minciuna este sorţea lorŭ.
119 *Ca spurcĭ faĭ pre toţĭ nelegiuiţĭĭ pĕmîntului;
De aceea iubescu mărturiile tale.
120 *Cărnea mea se spăimîntă de temerea ta,
Şi de *judecăţile tale mĕ temu.

Ainŭ.

121 Făcutu-amŭ judecată şi dreptate;
Nu mĕ lăsa în puterea *asupritorilorŭ meĭ.
122 *Asigurédă binele servului teŭ,
Nu lăsa pre cĕĭ mîndrĭ să mĕ apese.
123 *Ochiĭ meĭ îmĭ slăbescŏ după ajutoriulŭ teŭ,
Şi după cuvîntulŭ dreptăţiĭ tale.
124 Fă cu servulŭ teŭ dupĕ îndurarea ta;
Şi *poruncile tale învaţă-mĕ.
125 *Servulŭ teŭ sînt, înţelepţesce-mĕ,
Ca să cunoscu mărturiile tale.
126 *Este timpu, ca lucrŭ să lucrezĭ, Iehova;
Ei strîcaŭ legea ta.
127 *De aceea iubescu *rendurile tale maĭ multŭ
de cît aurulŭ,
Ca, de cît aurŭ curatŭ.
128 De aceea *socotescŭ drepte tóte *rendurile
Tóte celea *mincinóse sunt *urîte. [tale;

Pe.

129 Minunate sunt mărturiile tale,
De aceea le-a păzitŭ sufletulŭ meu.
130 Descoperirea cuvintelorŭ tale luminédă;
Pre cĕĭ simplĭ *înţelepţesce.
131 Gura mea sumă deschisă, şi sunu sorbită;
Căci după *poruncile tale *eramu dorîtoriu.
132 *Întórce-te cătră mine şi îndură-te de mine,
*Cumu obicinuescĭ cătră cĕĭ ce iubescu numelŭ teŭ.
133 Paşiĭ meĭ *întăresce-i prin cuvîntulŭ teŭ,
Şi *nu lăsa să dŏmnescă preste mine fărdelegea.
134 *De apĕsarea omenéscă scapă-mĕ,
Ca să păzescu rendurile tale.
135 *Faţa ta fă să lumînezĕ preste servulŭ teŭ,
Şi *învaţă-mĕ legile tale.
*Isvorĭ de apă curgŭ din ochiĭ meĭ;
Căci nu se păzescŏ legea ta.

Tsadi.

*Dreptu eştĭ, Iehova,
Şi dreptŭ sînt *judecăţile tale.
Dreptate ai *mărturiile ce tu ai datu
Şi *mare fiere.
*Zelulŭ meu mĭa stăpînitŭ,
Căci *vrăjmaşiĭ meĭ aŭ uitatŭ cuvintele tale.
*Lămuritŭ fiindu cuvîntulŭ teŭ,
Şi servulŭ teŭ îlŭ iubescu.
Micŭ sînt şi dispreţuitŭ;
Dară rendurile tale nu uitŭ uitărĭ.
Dreptatea ta este dreptate eternă,
Şi legea ta *adevĕrŭ.
Necazu şi strîmtorare mĭ aŭ datŭ preste mine;
Totuşĭ *ordinele tale sînt *desfătarea mea.
Dreptate mărturiilorŭ tale este în eternŭ.
*Înţelepţesce-mĕ, ca să trĕiescu.

Koţo.

Din tótă inima strigŭ; respundu-mĕ, Iehova!
Aşĕdămintele tale voiŭ păzi.
Te chĕmaiŭ; ajută-mĕ;
Şi voiŭ păzi mărturiile tale.
*Întunecatŭ-amŭ gîndirile, şi amŭ strigatu
*Aşteptîndŭ cuvintele tale.
*Întrecutŭ-aŭ ochiĭ meĭ străjele nopţeĭ,
Ca să cugetŭ la cuvîntulŭ teŭ.
Ascultă vocea mea dupĕ îndurarea *ta;
Iehova, dupĕ judecăţile tale *mîntuieşte-mĕ.
Apropiatu-s'aŭ cĕĭ ce urmăresc pîrnaĭ [tale;
viclene,
Depărtaţi-s'aŭ de legea ta.
*Aproape eştĭ, Iehova,
Şi tóte cărările tale sînt adevĕrŭ.
De de multŭ cunoscutŭ-amŭ din mărturiile
Ca *în vecĭ le-aĭ întemeiatŭ. [tale,

Reşu.

*Priveşte spăimîntarea mea, şi scapă-mĕ;
Căci legea ta nu uitu.
*Apără dreptatea mea, şi mîntuĭ-mĕ;
*Întăreşte-mĕ după cuvîntulŭ teŭ.
*Departe este mîntuirea *de cĕĭ nelegiuiţĭ;
Căci aşĕdămintele tale nu le caută.
Mĭlele tale îndurătóre sunt, Iehova!
După judecăţile tale *reînsufleţesce-mĕ.
Mulţĭ sînt urmăritorĭ meĭ şi apăsătorĭ meĭ;
Dară de la mărturiile tale *nu mĭ amŭ
plecatu.

Vĕdaĭ *cu calcătorĭ de lege, şi *mĭ-amŭ în-
grozitŭ,
Cĕĭ cuvîntulŭ teŭ nu'lŭ păzescŏ.
Vedĕ, cătră iubescŭ rendurile tale!
Iehova, după îndurarea ta *reînsufleţesce-
mĕ.
Temelia cuvîntuluĭ teŭ este adevĕrulŭ,
Şi în eternŭ viŭ judecăţile dreptăţiĭ tale.

Şin.

*Cĕ mulţĭ mariĭ fără cuvînt aŭ urmărit-mĕ'nfĭĕ,
Dară inima mea cuvenitu-s'aŭ numaĭ
cuvintelorŭ teŭ.
Veselescu-mĕ de cuvîntulŭ teŭ,
Ca unŭ ce găsescŏ prĕdă mare.
Urîciune urîciosŭ, şi îlŭ urîtŭ o mulţĭ,
Legea ta iubescŭ.
De şapte orĭ pe zĭ te laudŭ,
Pentru judecăţile dreptăţiĭ tale.
Mulţĭ pace aŭ cĕĭ ce iubescŭ legea ta,
Şi preste nicĭ o peatră nu dă.
*Aşteptatŭ-amŭ la *ajutoriulŭ teŭ, Iehova,
Şi poruncile tale făcutŭ-amŭ.
Sufletulŭ meu păzescŏ mărturiile tale,
Şi le iubescŏ forte.
Păzitŭ-amŭ ordinele şi mărturiile tale,
Căci tóte căile mele sînt înaintea ta.

Tavo

Apropie-se tînguirea mea înaintea ta, Io-
vova.
După cuvîntulŭ teŭ *înţelepţesce-mĕ.
Vie cererea mea înaintea ta;
După cuvîntulŭ teŭ scapă-mĕ.
Ca *buzele mele să isvorĕscă laudă;
Căci ca mĕ înveţĭ aşĕdămintele tale.
Vorbescŏ limba mea de cuvîntulŭ teŭ;
Căci tóte *ordinele tale sînt dreptate.
Fie mîna ta în ajutoriulŭ meŭ;
Căci ordinele tale *aleŭ cătrĭ.
*Doresc după ajutoriulŭ teŭ, Iehova,
Şi legea ta este desfătarea mea.
Trăiască sufletulŭ meu, şi laude-ta,
Şi judecăţile tale ajutŏ-mĕ.
*Rătăcitŭ-amŭ ca o oaie pierdută; caută pre
servulŭ teŭ;
Căci *rendurile tale nu le-amŭ uitatŭ.

PSALMULŬ CXX.

O cĕlătorie de suire.

STRIGATAMŬ cătră Iehova în *strîmtora-
rea mea,
Şi mĭ-a respunsŭ.

Iehova, scapă sufletulŭ meu de buzele min- 2
cinóse,
De limba vicléna.
Ce-ţĭ să ţĭe,
Ce-ţĭ adaugĕ limba vicléna?
Ascuţite săgeţĭ de ostaşŭ cu cĕrbuĭ vîrtosĭ,
Cu cĕrbunĭ de junĭperŭ.
Vaĭ mie, că *zăbovescŏ în *Meşecŭ,
Că locuescŏ în cortelĕ Kedarului!
*Că locuescŏ în cortelĕ Kedarului! 5
Multŭ şĕde locuinţa sufletuluĭ meŭ
Cu cĕĭ ce urîcŭ pacea.
Eŭ cĕ sînt pentru pace; 7
Dară cînd vorbescŭ, ĕĭ cătră de resboiŭ.

PSALMULŬ CXXI.

O cĕlătorie de suire.

RĂDICU ochiĭ meĭ spre munţĭ, 1
De unde vine ajutoriulŭ meŭ.
*Ajutoriulŭ meŭ vine de la Iehova, 2
Care o făcutŭ cerulŭ şi pĕmîntulŭ.
Nu va lăsa *ca să clătine piciorulŭ teŭ, 3
*Nu dŏrme păzitorulŭ teŭ.
Iacă, nu dŏrme, 4
Nici nu dormitézĕ păzitorulŭ lui Israilŭ.
Iehova este păzitorulŭ teŭ,
Iehova *umbra ta *la dreptŭ ta. 6
Ziua *ţĭ-va nu te va lovi,
Nici luna nóptea. 7
Iehova te va păzi de totŭ reulŭ,
Va *păzi sufletulŭ teŭ. 8
Iehova va *păzi eşirea ta şi intrarea ta,
De acumŭ şi pînă în eternŭ.

PSALMULŬ CXXII.

O cĕlătorie de suire a lui David.

BUCURATU-M'AMŬ, cînd mi-aŭ ţisŭ: 2
"Să mergemŭ la casa lui Iehova!"
Picĭorele nóstre 3
Le-aŭ pusŭ în porţile tale, Ierusalime!
Ierusalime, care eşĭ zidită,
Ca o cetate *bine-închegată!
*Unde se suiŭ seminţiile, 4
Seminţiile lui Iehova, după *mărturia dată
lui Israilŭ,
Ca să mulţămescŏ numelŭi lui Iehova.
*Că acolo sînt aşĕdate scaunele de judecată, 5
Scaunele casei lui David.
*Rugaţi-vĕ pentru pacea Ierusalimului, 6
Să prospereze cĕĭ ce te iubescŭ!
Fiŭ pace în zidurile tale, 7
Prosperitate în palatiĭle tale.
Pentru fraţiĭ şi amiciĭ meĭ voiŭ ţice 8
"Pace ţie."
Pentru casa lui Iehova, Dumnezĕulŭ nostru, 9
Voiŭ căuta *fericirea ta.

PSALMULŬ CXXIII.

O cântare de suire.

1 CĂTRĂ tine *sunt ridicaţi ochii mei,
O Celui ce *locuesce în ceriuri.
2 Ecoĭ, precum ochiĭ servitorilor *sunt îndreptaţi
către mâna stăpânului lorŭ,
Precumŭ ochiĭ serve[illegible] către mâna stăpânei
sale,
Aşa ochiĭ nostri sunt îndreptaţi către Iehova,
Dumnedeulŭ nostru,
Pânĕ se va îndura de noi.
3 Îndură-te de noi, Iehova, îndură-te de noi;
Căci sătui fuseserămŭ de disprețŭ;
4 De sătulŭ este sufletulŭ nostru
De batjocura celorŭ fără de grijă,
De disprețulŭ celorŭ mândri.

PSALMULŬ CXXIV.

O cântare de suire a lui Davidŭ.

1 DE n'ar fi fostŭ pentru noi Iehova,
*Dică acumŭ Israilŭ;
2 De n'ar fi fostŭ pentru noi Iehova,
Când oameniĭ s'aŭ sculatŭ asupră-ni,
3 Atunci de vi *ne-ar fi înghiţitŭ
În aprinderea mâniei lorŭ asupră-ni,
4 Atunci apele ne-aru fi înecatŭ,
Pârâulŭ aru fi trecutŭ peste sufletulŭ nostru:
5 Atunci apele înfăcate aru fi trecutŭ peste
sufletulŭ nostru.
6 Bine-cuvêntatŭ fie Iehova,
Că nu ne-a datŭ prădei dinţilorŭ lorŭ.
7 Sufletulŭ nostru e scăpatŭ, *ca *pasere din
laţulŭ păsărarilorŭ;
Laţulŭ s'a ruptŭ, şi noi scăpaţi sîntemŭ.
8 *Ajutorulŭ nostru este în numele lui Iehova,
*Celŭ ce a făcutŭ cerulŭ şi pământulŭ.

PSALMULŬ CXXV.

O cântare de suire.

1 CEĬ ce se încred în Iehova sunt ca munteleŭ
Sionŭ.
Ce nu se clătesce, ci stă în eternŭ.
2 Cumŭ sunt munţiĭ în jurulŭ Ierusalimului,
Aşa este Iehova în jurulŭ poporuluĭ seŭ,
De acumŭ şi până în eternŭ.
3 Căci *sceptrulŭ nelegiuiţilorŭ nu va repausa pe
sorculŭ celorŭ drepţi,
Ca să nu întindă cei drepţi mânile lorŭ la
fărădelegi.
4 Fă bine, Iehova, celorŭ buni
Şi celorŭ drepţi în inimile lorŭ.
5 Iară pre cei ce se abat în *căi strâmbe
Iehova *îi va face să meargă cu făcătorii de
*rĕue!
Pace peste Israilŭ!

PSALMULŬ CXXVI.

O cântare de suire.

CÂNDU a întorsŭ Iehova capetenia Sionului,
*Ca cei în visuri eramŭ.
Atunci *gura nóstră de risŭ era plină,
Şi limba nóstră de cântare;
Atunci se ziceaŭ între popóre:
„Lucruri mari *a făcutŭ Iehova cu aceştiĭ!"
Da, lucruri mari *a făcutŭ Iehova cu noi;
Fuseserămŭ veseli.
La rêndŭ, Iehova, captivităţeĭ nóstre,
Ca pre pâraiele în [illegible] *sudicŭ.
*Cei ce au semănatŭ în lacrămi,
Secerŭ-vorŭ în bucurie.
El merge şi plânge, ducêndŭ sêmânţa,
Dară vor-veni cu bucuria, purtêndŭ snopiĭ lorŭ.

PSALMULŬ CXXVII.

O cântare de suire a lui Solomon.

DE n'ar zidi Iehova casa,
În zadarŭ s'aŭ ostenitŭ cei ce o zidescŭ;
De *n'ară păzi Iehova cetatea,
În zadarŭ ară vegheŭ păzitoriĭ.
În zadarŭ vi sculaţi dimineţa, şi prieteniţi
până târdiŭ,
*Mâncândŭ pânea durerilorŭ:
Căci în somnulŭ de acestŭ iubituluĭ seŭ.
Ecoĭ, fiiĭ sunt moştenire de la Iehova,
*Fructulŭ uteruluĭ e resplătirea sa.
Ca săgeţile în mâna *viteazuluĭ,
Aşa sunt fiiĭ tinereţeloră.
Fericitŭ bărbatulŭ, care îngluĭaŭ cu ei tolba!
*Ceĭ ce nu se vor ruşina,
Ci pre vrăjmaşiĭ *i vorŭ mustŭ în poartă.

PSALMULŬ CXXVIII.

O cântare de suire.

FERICITŬ *este tot celŭ, ce se teme de Iehova,
Celŭ ce umblă în căile lui.
*Căci în vĕ[illegible] mânca munca mâiniloră tale,
Fericitŭ eşti, şi bine *îţi va!
Femeia ta ca *o viţă roditóre de viĕ vei fi
în laturileŭ casei tale.
Fiiĭ tăi ca *nuĕrulŭ de olivĕ în jurulŭ mesei tale.
Ecoĭ aşa va *fi omulŭ ce se teme de Iehova.
Fie-ţi binecuvêntatŭ Iehova din Sionŭ,

Şi vedi fericirea Ierusalimului în tóte zilele vieţeĭ tale;
Şi *vedi pre fiiĭ fiiloră tăi;
Pace peste Israilŭ.

PSALMULŬ CXXIX.

O cântare de suire.

MULTU m'aŭ strâmbătatŭ de din *tinereţele mele,
Dică acumŭ Israilŭ,
Multu m'aŭ strâmbătatŭ de din tinereţele mele;
Dară nu mi-aŭ biruitŭ.
Pe spatele meŭ plugarii *şi aruncatŭ,
Şi-aŭ lungitŭ brazde lungi.
Iehova este dreptŭ,
Şi-a tăiatŭ legăturileŭ
Necredincioşiloră, şi întorşi-se îndărăptŭ,
Toţi cei ce urâsc Sionulŭ.
Fie ca *ierba de pe acoperemintŭ,
Ce se usucă, înainte ce a *o smulge:
Cu care mânĕ mâne secerătorulŭ nu *şi va umple,
Nici legătorulŭ de snopi braţeleŭ seŭ.
Şi nu vorŭ zice
*Binecuvêntarea lui Iehova preste voi!
Noi binecuvêntămŭ în numele lui Iehova!

PSALMULŬ CXXX.

O cântare de suire.

DIN *adâncuri te chiĕmŭ, Iehova!
Doamne, ascultă vocea mea,
Urechiĭle Ţe urechiĭle tale la vocea cererilorŭ meleŭ!
Iehova, *de vei lua aminte la fărădelegiĭ,
Doamne, cine va *fi oare în picĭoare?
Dară *la tine este *erbirea,
Ca *temutŭ să fiĭ.
*Aşteptu pre Iehova, sufletulŭ meŭ *îl
Şi *la cuvêntulŭ seŭ sperŭ.
Sufletulŭ meŭ aşteptă pre Domnulŭ,
Mai multŭ de cât străjeriĭ dimineţeĭ,
Da, mai multŭ de cât străjeriĭ dimineţeĭ.
*Aşteptă Israile pre Iehova;
Căci *la Iehova este îndurarea,
Şi la *elŭ va mărinu pre Israilŭ
Din tóte fărădelegiile lui.

PSALMULŬ CXXXI.

O cântare de suire a lui Davidŭ.

IEHOVA, *inima mea nu *s'a înălţatŭ,
Nici ochiĭ meĭ nu *s'aŭ înălţatŭ,
*Nici mă voiu *ocupa *cu lucruri cele prea mari,
Nici lucruri cele prea înalte pentru mine;
Ci domolitŭ-mi, şi tăcutŭ *sufletulŭ meŭ, 2
*Ca celŭ înţărcatŭ lângă mama sa,
Ca unŭ înţărcatŭ este în mine sufletulŭ meŭ.
*Aşteptă, Israile, pre Iehova, 3
De acumŭ şi până în eternŭ.

PSALMULŬ CXXXII.

O cântare de suire.

ADĂ-Ţi aminte, Iehova, în Davidŭ 1
Şi de tóte *strâmtorile lui;
Care jurŭ lui Iehova, 2
*Fiindu-vătŭ *Puternicului lui Iacobŭ
„De voiu intra în cortulŭ casei mele, 3
„Nici de *voiu sui pe patulŭ, în care mă
*culcŭ;
*„De voiu da somnŭ ochiloră mei, 4
„Nici pleoapeloră mele dormitare:
„Până voiu *afla unŭ locu pentru Iehova, 5
„Locuinţă Puternicului lui Iacobŭ."
Ecoĭ, noi auzirămŭ de acésta *în Efrata, 6
Şi o aflarămŭ în locurile ceŭ.
Să intrămŭ în locuinţele lui, 7
*Să ne prosternămŭ înaintea aşternutului pi-
cĭoreloră lui.
*Scólă-te, Iehova, *şi vină la repausulŭ teŭ, 8
Tu şi *chivotulŭ gloreiĭ tale.
Preoţiĭ tăi *îmbrăcaţi-se cu dreptate, 9
Şi cuviosiĭ tei bucure-se.
Pentru Davidŭ, servulŭ teŭ, 10
Nu întorce faţa *a *de la unsulŭ teŭ.
*Iehova a jurată lui Davidŭ adevĕru, 11
Nu *se va întórce de la acésta:
*„Din fructulŭ cĭpăniceĭ tale *pune-voiu pe
Locnlŭ tĕu.
„De vorŭ păzi fiiĭ tĕi legământulŭ meŭ, 12
„Şi mărturiile mele, pre care le voiŭ învĕţa.
„Şi *ei vorŭ şedea în locu-voiu pune pe
Locnlŭ tĕu.
*Căci Iehova a alesŭ Sionulŭ, 13
Voitŭ-l'a de reşedinţă *sĕu.
*„Aceasta este locuinţa mea de repausŭ în eternŭ, 14
„Aici voiŭ locui, căci de aceea am voitŭ.
„Prada *ei voiŭ bine-cuvêntă, 15
„Pre ligheiĭ ei de pâne *i voiu sătura.
„Pre preoţiĭ ei *voiu îmbrăca *cu mântuire, 16
*„Şi cuviosiĭ ei vorŭ *cânta cu bucurie.
„Acolo face-voiu să crésră cornulŭ lui Da- 17
„Candelă *pregătitŭ-amŭ unsuluĭ meŭ (vid,
„Întocmaĭ-voiu pre vrăjmaşiĭ ei cu ruşine, 18
„Iară coróna lui pe elŭ va înflori.

PSALMULŬ CXXXIII.

O cântare de sus, a lui David.

1 FECIORĂ, cătă de frumosă și cătă de plăcută
Căndă *fraţii locuescŭ în unire!
2 Asemenea cu *mirulŭ celŭ bunŭ de susŭ pe capŭ,
Ce curge pe barbă, pe barba lui Aaronŭ,
Și se scurge pe marginile veșmîntuluĭ seŭ.
3 Ca rouă, *Hermonulŭ
Ce cade pe munţiĭ Sionuluĭ;
Căcĭ *acolo a rînduitŭ Iehova binecuvîntarea,
Viaţă până în vecĭ.

PSALMULŬ CXXXIV.

O cîntare de sus.

1 IATĂ, binecuvîntaţĭ pe Iehova,
Voĭ *toţĭ serviĭ lui Iehova,
*Cariĭ staţĭ nopteĭ în casa lui Iehova!
2 *Ridicaţĭ mînile voastre în sanctuarŭ,
Și binecuvîntaţĭ pe Iehova!
3 *Din Sionŭ să te binecuvînteze Iehova,
*Care a făcutŭ ceriulŭ și pămîntulŭ.

PSALMULŬ CXXXV.

1 LĂUDAŢĬ pe Iehova!
Lăudaţĭ numele lui Iehova!
*Lăudaţĭ-vă, voĭ serviĭ lui Iehova
2 *Cariĭ staţĭ în casa lui Iehova,
În *curţile casei Dumnezeŭluĭ nostru!
3 Lăudaţĭ pe Iehova; căcĭ *bunŭ este Iehova;
Psalmodiaţĭ numelui lui; *căcĭ este plăcută
4 Căcĭ pe *Iacobŭ Iehova și-a alesŭ,
Pe Israĭl de moștenire a sa.
5 Căcĭ eŭ știŭ, că *mare este Iehova,
Și Domnulŭ nostru maĭ pe sus de toţĭ dumnezeiĭ.
6 *Tot ce vrea Iehova a făcutŭ în Cerŭ și Iehova
În pămîntŭ, în mărĭ și în tot adîncurile.
7 *Dă rădică norĭĭ de pe marginile pămîntuluĭ,
*Face fulgerele pentru ploĭ,
Și scoate vînturile din *cămările sale.
8 *Celŭ ce bătu pre întîĭ-născuţiĭ Egiptuluĭ,
De la cel dintîĭ la cel de pe urmă;
9 *Trimise semne și minunĭ în mĭjlocul tău,
Egiptule!
*Asupra lui Faraonŭ și asupra tuturorŭ servitorilorŭ seĭ;
10 *Celŭ ce bătu gonĭĭ mulțĭ,
Și ucise regĭ puternicĭ:
11 Pre Sihonŭ, regele Amoreiloră,
Pre Ogŭ, regele Basanuluĭ,
Și *toate regatele Canaanuluĭ;
12 *Și dădu pămîntulŭ lorŭ spre moștenire,
Spre moștenire lui Israĭl, poporulŭ seŭ
13 Iehova, *numele tău este în eternŭ,
Iehova, amintirea ta din generaţiune în generaţiune.
14 *Căcĭ Iehova apără dreptatea poporuluĭ seŭ,
Și de serviĭ săĭ se îndură.
15 *Idoliĭ popoarelorŭ sînt argintŭ și aurŭ,
Lucrul de mînă omenescă.
16 Gurĭ aŭ, și nu vorbescŭ;
Ochĭ aŭ, și nu vădŭ;
17 Urechĭ aŭ, și nu audŭ;
Și nicĭ o suflare nu este în gurile lorŭ.
18 Cei ce îĭ fac sînt ca dînșiĭ,
Totĭ cîtĭ se încred în eĭ.
19 Casă a lui Israĭl, *binecuvîntaţĭ pe Iehova!
Casă a lui Aaronŭ, binecuvîntaţĭ pe Iehova!
20 Casă a lui Levi, binecuvîntaţĭ pe Iehova!
Cei ce se temĭ de Iehova, binecuvîntaţĭ
pre Iehova!
21 Binecuvîntată *să fie Iehova din Sionŭ,
Celŭ ce locuește în Ierusalimŭ.
Lăudaţĭ pe Iehova!

PSALMULŬ CXXXVI.

1 *MULŢUMIŢĬ lui Iehova, că bunŭ este,
*Să în eternŭ ține îndurarea lui
Mulţumiţĭ *Dumnezeiuluĭ dumnezeilorŭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui.
Mulţumiţĭ Domnuluĭ domniloră,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
4 Celŭ *ce singurŭ a făcutŭ minunĭ mari,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
5 *Celŭ ce a făcutŭ cerurile cu înțelepciune,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
6 Celŭ ce a întinsŭ pămîntulŭ preste ape,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
7 *Celŭ ce a făcutŭ luminătorĭ cei mari,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
8 *Soarele, ca să guverneze ziua,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
9 Luna și stelele, ca să guverneze nopțile,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
10 Celŭ ce bătu pre Egiptŭ în întîĭ-născuţiĭ lorŭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
11 *Și scoase pre Israĭl din mĭjlocul lorŭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
12 *Cu mînă tare și cu brațŭ întins,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
13 Celŭ ce tăĭe *Marea Roșiĭ în două,

Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
14 Și trecu pre Israĭl prin mĭjlocul ei,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
15 *Și scutură pre Faraonŭ și oștirea lui în Marea-Roșiĭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
16 Celŭ ce duse pre poporulŭ seŭ prin pustiŭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
17 Celŭ ce bătu regĭ mariĭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
18 Și ucise regĭ puternicĭ:
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
19 Pre Sihonŭ, regele Amoreiloră,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
20 Și pre Ogŭ, regele Basanuluĭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
21 Și dădu pămîntulŭ lorŭ spre moștenire,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
22 Spre moștenire lui Israĭl, poporulŭ seŭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
23 Celŭ ce ne-a *adusŭ aminte de smerenia noastră,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
24 Și ne-a *scăpatŭ de vrăjmașiĭ noștrĭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
25 Celŭ ce dă hrană la tot cărnosul,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui;
26 *Dați laudă Dumnezeuluĭ cerurilorŭ,
Căcĭ în eternŭ ține îndurarea lui.

PSALMULŬ CXXXVII.

1 LÎNGĂ *rîurile Babilonuluĭ, acolo ședeamŭ,
Și plîngeamŭ,
Cînd *ne aduceamŭ *cuĭnte de Sionŭ.
2 Pe sălciile, ce erau acolo, spînzuraserămŭ
*harpele nostre;
3 Căci acolo *cei ce ne-aŭ robitŭ cereaŭ-ne-ară cîntece
*de veselie,
Și *veselie, cei ce ne aŭ *despoiatŭ:
*Cîntaţĭ-ne din cîntecele Sionuluĭ!
4 Cum să cîntămŭ cîntarea lui Iehova
Pe pămîntŭ *străinŭ?
5 De te voiŭ uita, Ierusalime,
*Să-mĭ *fie mîna mea *de *uitare!
6 *Lipească-se *limba mea de cerulŭ gurĭĭ meleĭ,
De nu mĭ voiŭ aduce aminte de tine,
De nu voiŭ pune Ierusalimulŭ în capulŭ bucuriilorŭ meleĭ.
7 *Adu aminte, Iehova, *fiilorŭ Edomuluĭ,
În ziua Ierusalimuluĭ,
Cînd ziceaŭ: „Surpaţĭ-l,
*surpaţĭ-l pînă la temeliile lui.“
8 Fiică a Babiloniuluĭ, *cea pustiită,
Fericită este celŭ *ce îĭ va resplăti
Plata ce ne-aĭ dată-o!
9 Fericită este celŭ
Ce a apucată pre prunciĭ tăĭ, și de pĕtră
*îĭ va sfărîma.

PSALMULŬ CXXXVIII.

Cînd psalmŭ de lui David.

1 LĂUDA-te voiŭ din tot inima mea,
*Înaintea *fiilorŭ *și voiŭ psalmodia:
*Înaintea sfîntuluĭ templu *mă voiŭ pro-
sterna,
Și voiŭ lăuda *numele tĕŭ pentru îndurarea
ta și adevĕrulŭ tĕŭ,
Căcĭ *mărirea *ĭngîmfărĭĭ ta preste tot ce-
mele tĕŭ.
3 În ziua, cîndŭ mĭ strigaĭ, răspunseĭ-mĭ-aĭ,
*Încurajatu-mĭ-aĭ;
În sufletulŭ meŭ ere o mare putere.
4 Te vor lăuda, Iehova, *toţĭ regiĭ pămîntuluĭ;
Căcĭ auziră cuvintele gurei tale.
5 Și vor cînta căile lui Iehova,
Căcĭ mare este mărirea lui Iehova.
6 *De și înaltŭ este Iehova, totuș *privește spre
celŭ umilă,
Și de departe *cunoscă pe celŭ mîndrŭ.
7 *De voiŭ *fi strîmtorat, tu mĭ veĭ *păstra viața.
Asupra mîniei *vrăjmașilorŭ meĭ mĭ veĭ întinde mîna,
Și dreapta ta mĭ va ajuta. [ea,
8 *Iehova va *sfîrși pentru mine ceea ce a în-
Iehova, îndurarea ta este în eternŭ; lucrurile mîinilorŭ tale *nu le părăsi.

PSALMULŬ CXXXIX.

Mustrările și sfaturile lui David.

1 IEHOVA, *cercetă-mĭ, și mĭ *cunoscĭ!
2 *Cunoscŭ *șederea mea și scularea mea,
*De departe *pricepĭ cugetele mele;
3 Ambularea mea și culcarea mea *cercetĕzĭ,
Și toate *căile mele le cunoscĭ.
4 Căcĭ încă nu este *cuĭnt pe limba mea,
Cărora tu, Iehova, *să nu le dobîndĭ *îndată sfîrșitŭ.
5 *Și îndărăt și înainte mĭ-aĭ *zidit,
Împreunatu-mĭ-aĭ *din dărăptŭ și din față,
Și *pusu-mĭ-aĭ mîna ta pe mine.
6 *O *minunată *e *știința *mĭ-a *devenit pen-
tru mine,
*Și *pre de înaltă, la *căĭ nu o potŭ *ajunge.
7 *Unde *să mă *duc *de *înaintea *spiritului *tĕŭ?
Și unde *să *fug *de *înaintea *feței *tale?
8 *De mă voiŭ sui *în *cerĭ: *ești *acolo *celŭ;
Și *de *mă voiŭ *culca *în *infernŭ: *ĭată, *ești *și
Aripele aurorei *de voiŭ *lua, [*acolo *ești;
Și la *margineŭ *mărĭeĭ *de *mĭ voiŭ *sălășlui

10 Şi acolo mâna ta mă va conduce,
Şi dreapta ta mă va apuca.
11 De voiu dice: Ca întunerecul să mă acopere,
Şi lumina de împregiurul meu să se prefacă în noapte;
12 Întunerecul nici el nu se întunecă înaintea ta,
Ci noptea ca ziua se luminează;
Întocmai cum este întunerecul şi lumina.
13 Căci tu ai stăpânit rărunchii mei,
M'ai acoperit în mâtra mumei mele.
14 Mulţumescu-ţi, că sînt făcut într'un chip
[minunat de înfricoşată şi minunată;
Minunate sînt faptele tale,
Şi sufletulu meu bine ştie acesta.
15 Nu-ţi erau ascunse oasele mele,
Când în ascuns am fostu lucrată,
Când în cuptoriţa pământului fusei lucrată,
Şi cu măiestrie împletită în cele mai de jos
[părţi ale pământului.
16 Ochii tei vădiră mâna mea, când era
[încă fărîmă;
Şi cărţile tale se scriseră toate,
Zilele, ale mele fură scrise, când încă nu
[era nici una din ele.
17 O, cât de preţioase îmi sînt cugetările
tale, Dumnedeule!
Cât de mare este totalu lor!
18 De aşi voi să le numeri:
Mai numerose sînt de cât nisipulu;
Când mă deştept, eu tine încă.
19 Dumnedeule, o de aşi omorî pre cei ne-
[legiuiţi!
Deci depărtaţi-vă de la mine, bărbaţi sân-
[gerăroşi!
20 Căci vorbesci cu mâsturi împrotivă-ţi,
Nemicii tei îşi iau în deşertă numele tău.
21 Aşi nu voiu urî, Iehova, pre cei ce te urăsc?
Şi să nu am desgustu de cei ce se scolă
[împrotivă-ţi?
22 Cu urâ desăvîrşită îi urăsc,
Nemicii mi sînt inimă-mi devin.
23 Cercă-mă, Dumnedeule, şi cunosce inima
mea,
Cercetéză-mă, şi cunosce cugetele mele,
24 Vedi, de este vreo îi mină,
Şi du-mă în calea cea veşnică.

PSALMULŬ CXL.

Rugăciune de sărăcie. Cîntă poetul ce îşi Domnului.

1 MÂNTUL-MĂ, Iehova, de omulă reu,
De omulă sprigin strîmtorează-mă;
2 Cari cugetă răutăţi în anima lorŭ,
Şi tóte dîue scîle resboiulu
3 Ca şerpelu ascuţă limba sa;
Venină de viperă am sub buzele lorŭ. Sela.
4 Păzesce-mă, Iehova, de mânele reului mele,
De omulă sprigin strîmtorează-mă.
Care cugetă să resturne paşirile mele.
5 Cei mândri ascunsŭ şi întinseră mreaua mi
Cursu lăturea în calea mea,
Puseră-mi capcane. Sela.
6 Ţiceam către Iehova: Tu eşti Dumne-
[dieulu meu;
Ţîne în urechi vocea rugăciuni mele
Iehova, Dâmne, puterea mântuirei mele!
7 Acoperi capulŭ meŭ în diua luptei.
8 Nu Ţi, Iehova, dorinţele nelegiuitului,
Nu lăsa să se împlinescă cugetarea lui!
Căci eşti sîmeşe. Sela.
9 Acoperi-va rătăcirea buzeloru lorŭ
Capetenia celoru ce mă împresoră
Carbunii cădeţ-vorŭ asupră-li
În foculŭ îi va arunca,
În gropi adînci, ce să nu se mai scolă.
10 Vorbitoriulŭ de reŭ nu se va întări pe pă-
[mîntu;
Pre celŭ spurcat nenorocirea îlu va goni
[până la peire.
11 Scîu, că Iehova va apăra causa celui apăsatŭ,
Dreptăţiă celoru lipsiţi.
12 Da, cei drepţi vorŭ mulţumi numelui tău,
Cei fără prihană vorŭ şedé înaintea ta.

PSALMULŬ CXLI.

Rugăciune de sărăcie. Cîntă poetul ce îşi Domnului.

1 IEHOVA, strigatu-mi-am către tine, grăbesce
[a veni la mine.
Ţîne aminte vocea mea, când strigă către tine.
2 Înderepteze-se rugăciunea mea ca o tămâia îna-
[intea ta,
Ridicarea mâneloru mele ca ofrandia de
[séra.
3 Pune, Iehova, strajă gurei mele,
Păzesce uşa buzeloru mele
4 Nu abate inima mea la lucruri rele,
Ca să mi se facă fapte rele din răutatea ce
[comită lucrătorii de reŭ;
Şi să nu mănânce din celea mai gustóse mân-
[cări ale lorŭ.
5 Celŭ drepŭ lovescă-mă milă! voi fi ca
[Mustre mi.
[sedu;
Ceiŭ pentru capulŭ meŭ nu fi scîre.
Capulŭ meŭ nu o va mulţumi;
Ci chiaru rugă-mă-voiŭ în nenorocirile lorŭ.
6 Când de pe stînci vorŭ fi aruncaţi pe mâ-
[inile lorŭ,
Atunci vorŭ asculta de cuvintele mele, şi
[voru fi plăcute.
7 Cumă se brăzdăresce şi se sparge pământulŭ,

Aşa răspîndiţi-se oasele nóstre la gura mor-
[milorŭ.
8 Da, către tine, Iehova, Dâmne, îndrep-
[tezi ochii mei,
La tine caută adăpostu-mi nu vărsa viaţa mea.
9 Păzesce-mă de laţulu, ce mi-a fostu întinsŭ,
Şi de pironăriile lucrătorilor de reŭ.
10 Cadă în mreţele lorŭ aşi cei nelegiuiţi,
Până ce voiu trece.

PSALMULŬ CXLII.

O rugăciune, făcută atunci cînd era în peşteră.

1 Cu vocea mea strigu către Iehova,
Cu vocea mea rugu-mă lui Iehova.
2 Vărsu înaintea lui plângerea mea,
Spunu lui strîmtorarea mea.
3 Când spiritulŭ meŭ îlăncuiesce în mine,
Tu cunoscі calea mea:
În calea, în care îmblu,
Ei mi-au ascunsŭ cursă.
4 Caută la dreptea, şi vedi,
Nimenea nu mă cunosce.
Scăpare perise de la mine,
Nimenea nu se îngrijesce de sufletulŭ meŭ.
5 Strigu către tine, Iehova,
Ţiu dicu: Tu eşti adăpostulŭ meŭ,
Partea mea în pămîntulŭ celoru vii.
6 Ţîne aminte la strigarea mea, căci sînt a-
[pesatŭ forte;
Scapă-mă de cei ce mă urmăresc,
Căci mai tari de cât mine sînt ei
7 Scoate sufletulŭ meŭ din închisóre,
Ca să laude numele tei;
Înconjura-mă-voiŭ drepţi,
Că mi-ai făcutŭ bine.

PSALMULŬ CXLIII.

Cîntă poetul ală lui David.

1 IEHOVA, ascultă rugăciunea mea:
Ţîne în urechi cererea mea;
Respunde-mi în credincioşia ta, în drep-
[tatea ta.
2 Şi nu intra în judecată cu servulŭ tău,
Căci nici unŭ omŭ viu nu pôte fi drepţi
[înaintea ta.
3 Căci vrăjmaşulŭ urmăresce sufletulŭ meŭ,
Calcă pe pămîntă viaţa mea,
Pune-mă la întunerecŭ,
Ca pe cei de multă morţi.
4 Şi spiritulŭ meŭ îlăncuiesce în mine,
Şi inima mea este neînfrigurată în la-la-
[untru meŭ.
5 Aduc-mi aminte de dilele de demultŭ;
Gândescu-mă la tóte faptele tale;
La lucrulŭ mâinilorŭ tale cugetŭ.
6 Întindu mânile mele către tine,
Sufletulŭ meŭ dupa tine însetéză, ca unŭ pă-
[mîntŭ lăsatŭ. Sela.
7 Iute respunde-mi, Iehova; aci se perde
sufletulŭ meŭ:
Nu ascunde faţa ta de la mine,
Ca nu să mă asemăn cu cei ce se cobor
la mormîntu.
8 Fă-mă să aud îndurarea ta, dimineţa;
Căci în tine mă încredu;
Fă-mi cunoscută calea, în care să îmblu,
Căci către tine îmi înalţu sufletulŭ meŭ.
9 Scapă-mă de neamicii mei, Iehova;
La tine mă încredu.
10 Învaţă-mă să facă voia ta,
Căci tu eşti Dumnedeulŭ meŭ;
Spiritulŭ teŭ celŭ bunŭ îmveţe-mă calea
cea dreptă.
11 Pentru numele tău, Iehova, reînsufleţesce-mă,
Întru dreptatea ta scóte din akimtorare sufletulŭ meŭ.
12 Şi întru îndurarea ta nimicesce pre nes-
[muţii mei,
Şi perde pre toţi apăsătorii sufletului meŭ;
Căci eu sînt servulŭ teŭ

PSALMULŬ CXLIV

Cîntă poetul ală lui David.

1 BINE eşti cuvântatŭ Iehova, stînca mea.
Celŭ ce deprinde mânile mele la oştire,
Degetele mele la resboiŭ.
2 Îndurarea mea şi cetăţuea mea,
Turnulŭ meŭ celŭ înaltu şi mântuitorulŭ meŭ,
Scutulŭ meŭ, în care mă încredu,
Celŭ ce supune popórele sub capulŭ meŭ.
3 Iehova! ce este omulă, că la-lă cunoscі?
Sau fiiulŭ omului, că îşi ţîne cuvintulŭ?
4 Omulă, asemănatŭ se semănă,
Dilele lui ca umbra trecu.
5 Iehova, pleacă cerurile tale, şi te coborî.
Atinge-le de munţi, şi voru fumega.
6 Aruncă fulgere, şi-i resipesce,
Trimete săgeţile tale, şi-i înfrîngetorce.
7 Întinde mâna ta din înălţime,
Mîntui-mă, şi scapă-mă de ape puternice
Din mâna fiilorŭ celorŭ străini,
8 A căroru gură deşertăciune vorbesce,
Şi a căroru dreptă este dreptă amăgire.
9 Dumnedeule, cântare nouă îţi voiu cânta.

Îo lucrá cu fiere strâne ’şi voiŭ psalmodia
10 Celui ce a dată regilorŭ mântuire,
Celui ce a mântuitŭ pre Davida, servulŭ seŭ,
de sabia vecinetĕţei.
11 Mîntuĕscu-mĭ şi scapă-mĕ din mâna fiilorŭ strĕinĭ,
A căroră gură vorbesce deşertăciune
Şi a căroră dreptă este dreptă strîmbătate.
12 Ca fiiĭ nostrĭ să fie ca plăntele
Ce crescŭ în tinereţele lorŭ,
Fetele nóstre ca petrele de unghiŭ,
Tăiate pentru podóba unui palatiŭ;
13 Grînţele nóstre pline,
Dîndă hrană dintr’ într’ însele;
Oile nóstre înmulţindu-se cu mii,
Cu decile de mii în câmpiile nóstre;
14 Boiĭ nostrĭ de încărcatŭ de greutăţi;
Nici o dărîmă, nici o perdere,
Nici o strigare se nu fiă în târgurile nóstre.
15 O, fericiţi este poporulŭ, căruia-i va merge astfĕliu!
Fericitŭ este poporulŭ, căruia Dumnedĕŭ este Iehova.

PSALMULŬ CXLV.

O cîntare de laudă a lui Davidŭ.

1 ÎNĂLŢA-TE-VOIŬ, Dumnedĕulŭ meŭ, o rege,
Şi voiŭ bine-cuvînta numele teŭ în vecĭŭ şi pentrŭ totdĕuna.
2 În fiĕcĕ ţiĕ voiŭ bine-cuvînta,
Şi voiŭ lăuda numele teŭ în vecĭŭ şi pentrŭ totdĕuna.
3 Mare este Iehova, şi lăudatŭ forte,
Şi mărirea Sa nepătrunsă.
4 Lăuda-va o generaţiune altĕia alta lucrurile Tale
Şi va spune faptele tale cele mari.
5 De strălucirea măririĭ măreţiei tale
Şi de minunile tale voiŭ vorbi.
6 Şi se va istorisi puterea înfricoşătorelorŭ tale
Şi de mărirea le voiŭ cuvînta.
7 Respîndi-va amintirea marei tale bunătăţi,
Şi ţîncţa-se-voiŭ de dreptatea ta.
8 Îndurată şi milosŭ este Iehova,
Tărdiŭ la mîniă şi mare în îndurare.
9 Bunŭ este Iehova către toţi,
Şi îndurarea Sa preste tóte lucrurile sale.
10 Laudă-te, Iehova, tóte lucrurile tale,
Şi cuvioşiĭ tei bine-cuvînta-te-vorŭ.
11 Vorbi-vorŭ de mărirea împărăţiei tale,
Şi de tăriea ta voiŭ istorisi,
12 Ca să facă cunoscute fiiloră oŭle cele mari
Şi mărirea măreţĕi a împărăţiei sale.
13 Împărăţia ta este împărăţie eternă,
Şi domnia ta în tóte generaţiunile.
Iehova sprijinŭ pre toţi cei căduţi,
Şi îndreptă pre toţi cei încovoiaţi.
14 Ochiĭ tuturorŭ pre tine te aşteptă,
Şi tu le dĕi hrana la timpulŭ cuvenitŭ.
15 Deschidi-Tu mâna ta,
Şi saturi tot ce trăesce de bunăvoinţa.
16 Îndreptătĕsce Iehova în tóte căile sale,
Şi îndurătŭ în tóte lucrurile sale.
17 Aproape este Iehova tuturorŭ celorŭ ce-lŭ chiamă,
Tuturorŭ celorŭ ce-lŭ chiamă în adevĕrŭ.
Dorinţa celorŭ ce se tem de dînsulŭ o va împlini,
Şi strigarea lorŭ o va auzi, şi-i va ajuta.
18 Iehova păzesce pre toţi cei ce-lŭ iubescŭ,
Dară pre toţi nelegiuiţiĭ îi nimiceşte.
19 Laudă lui Iehova să spună gura mea,
Şi numele lui tot cĕlŭ sfîntŭ să lăudăscă pre vĕcĭ eternă în eternŭ şi perpetuŭ.

PSALMULŬ CXLVI.

LĂUDAŢĬ pre Iehova!
Laudă, suflete alŭ meŭ, pre Iehova!
2 Voiŭ lăuda pre Iehova, în timpiŭ voiŭ trăi,
Voiŭ psalmodia Dumnedĕuluĭ meŭ, cîtă voiŭ fi.
3 Nu vĕ încredeţi în cei mari, în fiiĭ oamenilorŭ,
La care nu este ajutorŭ.
4 Eĭ-va spiritulŭ seŭ, şi în ţărînă se va întorce,
Şi în acĕea zi perĭ planurile lorŭ.
5 Fericitŭ este acela a cărŭi ajutorŭ este Dumnedĕulŭ lui Iacobŭ,
A cărui speranţă este în Iehova, Dumnedĕulŭ seŭ;
6 Celŭ ce a făcutŭ cerulŭ şi pămîntulŭ,
Marea şi tóte cele dinlĕuntru,
Celŭ ce păzesce adevĕrulŭ în eternŭ,
Celŭ ce face dreptate celorŭ asupriţi,
Celŭ ce dă pîne celorŭ flămînzi.
Iehova deslegă pre cei încătuşaţi.
7 Iehova vindecă pre orbi;
Iehova îndreptă pre cei încovoiaţi,
Iehova iubesce pre cei drepţi;
8 Iehova păzesce pre cei străini,
Pre orfanŭ şi pre vĕduvă ţine,
Dară calea nelegiuiţilorŭ o strîmbătĕsce.
9 Domnesce Iehova în eternŭ!
Dumnedĕulŭ teŭ, Sioane, din generaţiune în generaţiune.
Lăudaţi pre Iehova!

PSALMULŬ CXLVII.

1 LĂUDAŢĬ pre Iehova!
Căci bine este a psalmodia Dumnedĕuluĭ nostru;
Căci frumosă şi plăcută este laudarea de cĕtre
2 Zidesce Ierusalimulŭ. Iehova
Pe cei risipiţi ai lui Israelŭ îi adună;
Vindecă inimile sdrobite,
Şi leagă rănile lorŭ;
4 Numĕrulŭ stelelorŭ numără,
Pre tóte pe nume le numesce.
5 Mare este Domnulŭ nostru şi multă putere,
Şi înţĕlepciunea lui este nemărginită;
6 Iehova tine pre cei smeriţi,
Dară la pămîntŭ aruncă pre cei nelegiuiţi.
7 Începeţi lui Iehova cîntare de mulţumire,
Psalmodiaţi în citră Dumnedĕului nostru!
8 Care se încarcă cerulŭ cu nori,
Care se gătesce pămîntului ploiă,
Care în resare în munţi iarbă,
Şi dă ori cărei hrană ei,
Puilorŭ de corbi, cînd strigă.
10 Nu de puterea calului se bucură,
Nici bine-voesce omului în picĭoré.
11 Bine-voesce Iehova celorŭ ce se tem de dînsulŭ,
Celorŭ ce aşteptă îndurarea sa.
12 Laudă, Ierusalime, pre Iehova!
Laudă pre Dumnedĕulŭ teŭ, Sioane!
13 Căci a întărită zăvoarele porţiloră tale,
Şi a binecuvîntată pre fiiĭ tĕi în mĕdiulŭ teŭ.
14 Cela ce pune hotarelorŭ tale pacea,
Şi te satură grăuntelui celui mai bunŭ.
15 Cela ce trimite cuvîntulŭ seŭ pe pămîntŭ,
Forte iute aleargă cuvîntulŭ seŭ;
16 Cela ce dă zăpadă ca lînă de albă,
Şi presară bruma ca pre cenuşă;
17 Cela ce aruncă în josŭ ghiaţa sa ca bucăţi,
Înaintea gerului seŭ cine poate sta?
18 Cela trimite cuvîntulŭ seŭ, şi le topesce,
Face ca adie vînturile seŭ, şi apele curgu.
19 Cela face cunoscutŭ lui Iacobŭ cuvîntulŭ seŭ,
Legiuirile şi judecăţile sale lui Israelŭ.
20 Nu aşa a făcutŭ popoarelorŭ,
Şi ele nu au cunoscutŭ judecăţile lui.
Lăudaţi pre Iehova!

PSALMULŬ CXLVIII.

1 LĂUDAŢĬ pre Iehova!
Lăudaţi pre Iehova în ceriŭri!
Lăudaţi-lŭ în înălţimi!
Lăudaţi-lŭ, toţi îngerĭ seĭ!
Lăudaţi-lŭ, bite oştilor lui!
3 Lăudaţi-lŭ, soare şi lună!
Lăudaţi-lŭ, tóte stelele luminei!
4 Lăudaţi-lŭ, ceriurilorŭ ceriurilorŭ!
Şi apele, ce sînt preste ceriŭri!
5 Să laude numele lui Iehova;
Căci el a dată, şi s’a făcutŭ,
Şi le-a întărită în eternŭ şi perpetuŭ;
6 Lege a impus-o, ce nu se călcă.
7 Să laude pre Iehova de pe pămîntŭ,
Balaurii şi tóte adîncurile!
8 Focul şi grindina, omătul şi ceaţa,
Furtuna ce împlinesce cuvîntulŭ lui!
9 Munţi şi tóte colinele!
Pomiĭ roditorĭ şi toţi cedriĭ!
10 Fiarele şi tóte vitele,
Tîrîtorile şi păsările aripate!
11 Regiĭ pămîntului şi tóte popórele,
Mariĭ mercĭ şi toţi judecătoriĭ pămîntului!
12 Tinerĭ şi fecióre,
Bătrînĭ şi prunci.
13 Să laude numele lui Iehova;
Căci numai numele lui este înălţată,
Mărirea sa este preste pămîntŭ şi ceriŭ;
14 Şi el a înălţată cornulŭ poporului seŭ.
Laudă tuturorŭ cuviosiloră seĭ, Fiiloră lui Israelŭ,
Poporulŭ, ce este aprope de dînsulŭ;
Lăudaţi pre Iehova.

PSALMULŬ CXLIX.

1 LĂUDAŢĬ pre Iehova;
Cîntaţi lui Iehova cîntare nouă.
Laudă lui în adunarea cuviosiloră.
2 Bucuraţi-se Israelŭ de Făcătorulŭ seŭ,
Fiiĭ Sionului veselească-se întru regele lorŭ.
3 Laude numele lui în dănţŭ,
În timpiniţă şi în citare să-lŭ psalmodieze.
4 Căci Iehova bine-voesce pentru poporulŭ seŭ.
Înnobilĕsce pre cei smeriţi cu ajutorulŭ seŭ.
5 Tresalte cuviosiĭ cu mărire,
Cînte de bucuriă pe paturile lorŭ!
6 Înălţările lui Dumnedĕu să fie în gura lorŭ,
Şi sabia cu două tăişuri în mîna lorŭ;
7 Ca să facă resbunare între popóre,
Mustrări între naţiuni;
8 Ca în cătuşe să lege pre regiĭ lorŭ,
Şi pre cei mărinţi ai lorŭ cu obezi de fierŭ;
9 Ca să facă între ei judecata cea scrisă:
Această mărire să aibă toţi cuviosiĭ seĭ.
Lăudaţi pre Iehova!

PSALMUL CL.

1 LAUDAȚI pre Iehova!
Lăudați pre Dumnezeŭ în sanctuariulu
Lăudați-lŭ în tăria puterei lui! [seu.
2 Lăudați-lŭ pentru faptele sale celе mărі!
Lăudați-lŭ dupŏ mărimea măreției sale!
3 Lăudați-lŭ în sunetŭ de trîmbițĕ,
Lăudați-lŭ în harpe și chitare;
Lăudați-lŭ în timpane și în chorŭ!
Lăudați-lŭ cu skrипe și fluerŭ!
Lăudați-lŭ cu cimbale bine-resunătóre,
Lăudați-lŭ cu cimbale de strigătŭ!
6 Tótŭ suflarea laude pre Iehova!
Lăudați pre Iehova!

PROVERBIELE LUI SOLOMONU.

Introducerea generală.

1 PROVERBIELE lui Solomonŭ, fiiulŭ lui
Davidŭ, regelŭ lui Israelŭ;
2 Pentru ca să se cunŏscă înțelepciunea și
învățătura,
Pentru a înțelege cuvintele pricepерei,
3 Pentru ca să căpetĕ învățătura prevederei,
Dreptății, judecății și nerecerei în sine;
4 Pentru a da agerime de minte celoru proști,
Cunoscință și prevedere celoru tinerі.
5 Cu înțelepciune să înțeleagă, ană ascultă și
se facă,
Și celŭ cu pricepere chemările de sfatŭ să
câștige,
6 Și să pricepă proverbulŭ și cuvîntarea adîncă,
Cuvintele înțelepțiloru și enigmele lorŭ.

Îndemnări și descripțiuni.

7 Începutulŭ științei este temerea de Iehova,
Ișteptă nebuniĭ înțelepciunea și învățătura, le
disprețuescu.
8 Ascultă, fiiulŭ, învățătura părintelui tĕŭ,
Și nu părăsi cuvîntarea mamei tale.
9 Căci sunŭ cunună plăcută ală vostră capŭ,
Și lanțŭ gingașŭ la grumadzĭ gîtuluĭ tĕŭ.
10 Fiiulŭ, de voră zîce păcătoșiĭ să te amăgescĕ, nu te lăsa!
11 De voră dice: „Veĭ cu noĭ, să pîndimŭ sîngele,
„Să ascundemŭ curse fără cuvîntŭ celuĭ nevinovatŭ!
12 „Să-l înghițimŭ de vĭŭ, ca infernulŭ,
„Și tótŭ cel întregŭ, ca pre cei ce se pogoră în mormîntŭ;
13 „Să găsimŭ averi scumpe de totŭ felulŭ,
„Și să împlemŭ casele nóstre de prădă;
14 „Unŭ sorțŭ tĕŭ va fi cu noĭ,
„O pungă va fi pentru cei toțĭ!
Fiiulŭ, pe unŭ drumŭ cu aĭ lor nu umblă,
Ci oprește piciorulŭ tĕŭ de la cărările lorŭ!
16 Că piciorele lorŭ la rĕutate aleargă,
Și sîngele cătră a vărsa grăbescu.
17 Fiindă în zădarŭ se întinde lațulŭ
În fața a tótŭ ce are aripĭ;
18 Aceștĭ păndescŭ sîngele lorŭ însuși,
Și întindŭ curse chiară asupra sufletelorŭ.
19 Așa sunŭ căile tuturorŭ celoru ce caută unŭ
câștigŭ nedreptŭ;
Acesta costă viața celoru ce-l câștigă.

Chemarea și amenințarea înțelepciunei.

20 Afară înțelepciunea în locuri deschise răsună,
În uliță face să se audă vocea sa,
21 La strigătŭ în resonanță,
La intrarea porțiloră, în cetate, dice ei
vorbele sale:
22 „Până cîndŭ, proștilorŭ, veĭ iubi prostia
„Și batjocoritorĭ se voră desfăta în batjocurĭ,
„Și nebunĭ voră urî cunoscința?
23 „Întoarceți-vă la mustrarea mea!
„Iată, eŭ voiŭ revărsa spiritulŭ meŭ,
„Vă voiŭ face să cunoscețĭ cuvintele mele.
24 „De óre ce strigaiŭ, și n'aĭ voitŭ a asculta,
„Și amŭ întinsŭ mîna mea, și nimenea n'a ascultatŭ;
25 „Ci voiĭ lepădațĭ orĭ-ce sfatŭ ală mieŭ,
„Și n'aĭ voitŭ de mustrarea mea,
26 „Eŭ voiŭ rîde de nenorocirea vóstră,
„Voiŭ vorbi de batjocură, când va ajunge frica
vóstră,
27 „Când frica aŭ vîrtejĭ ca o furtună va ajunge,
„Când nevoĭ voră veni preste voĭ lipsă și strîmtorare.
28 „Atunci mĭ voră chiema, dară eŭ nu voiŭ
răspunde,
Mĭ voră căuta dară eŭ nu voiŭ afla!
29 „Pentru-că aŭ urîtŭ știința,
„Și frica lui Iehova nu aŭ ales'o;
30 „Sfatulŭ meŭ nu aŭ vrutŭ voința,
„Și au disprețuitŭ-mĭ-se mustrarea mea mea;
31 „Mănîncă dară fructele urmăreĭ lorŭ,
„Și săturațĭ-se din sfaturile lorŭ.
32 „Că pre cei proștĭ îĭ va omorî întorsătura lorŭ,
„Și pre cei fără-de-legĭ îĭ va perde
neîngrijirea.
33 „Ci cine mĭ-va ascultă va locui în siguranță,
„Și liniștit, fără frică de orĭ-ce rĕŭ.

Folosul și fălosul înțelepciunei.

2 FIIULE, de veĭ primi cuvintele mele
Și veĭ înmagazină la tine diselе mele;
2 Ca să ascultĭ cu urechea la de înțelepciune,
Și vei înclina la o vei pleca înțelegerea;
3 Da, de veĭ chiămă în ajutoriŭ pricepерea,
Și veĭ înălța vocea ta înțelegerei;
4 Dacă veĭ căuta ca argintŭ ea,
Și ca pre cară ascunsă o veĭ căută cu sete,
5 Atunci veĭ înțelege frica de Iehova,
Și veĭ afla cunoscința lui Dumnedeŭ.
6 Căci Iehova dă înțelepciune,
Din gura lui vine cunoscința și înțelegerea:
7 El pregătesce ajutoră celoră drepțĭ,
Este scută celoră ce umblă în neprihănire,
8 Păzescе cărările dreptății,
Și ocrotesce calea celoră ce-lĭ sunŭ credincioșĭ.
9 Atunci veĭ înțelege dreptatea și dreptulŭ
Și cinstea, tótă calea cea bună.
10 De va intra înțelepciunea în inima ta,
Și sufletŭ va fi plăcută științei tale,
11 Atunci chibzuința va vegheă preste tine,
Cumințenia te va păzi:
12 Ca să te scape de calea celoră reĭ,
De omenĭ ce vorbescu rĕutăți,
13 De cei ce aŭ părăsitŭ căile neprihănirei,
Ca să umblĭ în căile întunerecului,
14 De cei ce se bucură a face rĕŭ,
Și se veseleșcu în rĕutățile celoră reĭ,
15 Ale căroră căĭ sunŭ strîmbe,
Și cari sunt întortocheațĭ în căile lorŭ.
16 Ca să te scape de femeea altuia,
De străina care cuvîntezĕ cu mișcătură,
17 Care părăsesce pre conducătorulŭ junețiĭ sale,
Și uită legămîntulŭ Dumnedeŭluĭ seŭ. [sale.
18 Căci spre casa ei se afundă picioarele ei,
Și spre umbrele căilor ei. [Iacă,
19 Toțĭ cei ce mergŭ la ea nu se mai întorc
Și nu mai ajungŭ pe căriĭle vieții.
20 Ámblă deci pe calea celoră buni,
Și păzescĕ cărările celoră drepțĭ!
21 Căci cei curațĭ voră locui pămîntulŭ,
Și cei fără prihană voră rămînè pe el.
22 Ear cei fără-de-legĭ voră pieri de pe pămîntŭ,
Și cei fără-de-legĭ voră fi dați morțiĭ.

Îndemnări și sfaturi cătră copilă necopți.

3 FIIULE, nu uita învățătura mea,
Și fiarma ta păzească sfaturile mele;
2 Căci viața lungă, anĭ lungĭ și pace îĭ
voră adaugă.
3 Milă și credinciosă să nu te părăsească:
Leagă-le în jurulŭ gîtuluĭ tĕŭ;
Scrie-le pe tabla inimeĭ tale!
4 Și veĭ afla căută și bună repută
În ochiĭ lui Dumnedeŭ, și ai omenĭ.
5 Ține-tă inima cătră Iehova, încrede-te în Iehova,
Și nu te sprijini pe pricepерea ta!
6 În tóte căile tale recunoște-lŭ,
Și elŭ va face drepte cărările tale.
7 Nu fi înțeleptŭ în ochiĭ tĕĭ;
Teme te de Iehova, și depărtĕză-te de rĕŭ.
8 Aceasta va fi vindecare corpuluĭ tĕŭ,
Și mădulĕ dochiuri tale.
9 Onŏră pre Iehova din averea ta,
Și din primeliĭ a tótŭ venitulŭ tĕŭ;
10 Și grînele tale voră umplè jitnițele,
Și vinurile tale voră revărsa cuvele.
11 Învățătura lui Iehova, fiiulŭ, nu o disprețui,
Și ceĭ ală-lŭ în gură de mustrarea lui;
12 Căci Iehova mustră pre cine iubesce,
Și bate-mustră, ca unŭ părinte fiiulŭ seŭ.

Fericirea ce resultă înțelepciunei adevărate.

13 Fericită este omulŭ, care a aflată înțelepciunea,
Și omulŭ, care a căștigată înțelegerea.
14 Căci căștigarea ei e mai bună decît de cătră argintŭ,
Și venitulŭ ei de cătră aŭ aurulŭ;
15 Mai prețiosă este de cătră mărgăritarele,
Și nimicŭ cele de dorită nu se asĕmănă ei.
16 În dreptŭ ei este lungimea dilelorŭ,
În stîngă ei averile și onórea;
17 Căile sale sunŭ căĭ plăcute,
Și tótĕ cărările ei sunŭ pașnice.
18 Ea este unŭ arbore de viață celoră ce o apucă,
Și cei ce o țină sunŭ fericițĭ.
19 Iehova a întemeiată pămîntulŭ prin înțelepciune,
Și a întărită cerurile prin pricepere;
20 Prin știința lui s'aŭ despărțită adîncurile,
Și norĭi picură rouă.
21 Fiiulĕ, nu se depărteze ele de ochiĭ tĕĭ,
Păzescĕ sfatulŭ și chibzuința,
22 Și voră fi viață sufletuluĭ tĕŭ,
Și podoabă gîtuluĭ tĕŭ.
23 Atunci veĭ merge la drumulŭ tĕŭ în siguranță,
Și piciorulŭ tĕŭ nu se va împiedecă.
24 De veĭ dormi, nu veĭ fi spăimîntată,
Și veĭ adormi, și somnulŭ tĕŭ va fi dulce.
25 Nu te teme de spaimă subită,
Nici de nimicirea celoră reĭ, când va veni;
26 Căci Iehova va fi încrederea ta,
Și va păzi piciorulŭ tĕŭ, ca să nu fie prinsŭ.
27 Nu opri binele de la cei ce-lŭ merită,
Când este în potința mînei tale a-l face.
28 Nu dice aprópelui tĕŭ: „Mergi, și vino mîne,
„Și-ți voiŭ dă!” când ai ceva la tine.
29 Nu urdi reĭ în contra aprópelui tĕŭ,
Care locuesce cu încredere lîngă tine.
30 Nu te certa fără causă cu cineva,
Când nu ne-a făcută nimicŭ reŭ.
31 Nu pizmui pe omulŭ violentŭ,
Și nu alege nici unŭ din căile lui;
32 Căci Iehova urĕște pre omulŭ stricată,
Ear cu cei drepțĭ este în sfatulŭ seŭ.
33 Blăstămulŭ lui Iehova este în casa celuĭ reŭ,
Ear locuința celoră drepțĭ o binecuvîntĕză.
34 De batjocoritorĭ elŭ își bate joculŭ,
Ear celoră smerițĭ le dă favore.
35 Înțelepțiĭ voră moșteni slava,
Ear nebunĭ voră căștigă rușinea.

17 "Căci ei sînt cît pîinea,
Și bîtе cîrîmba ei sînt pace:
18 'Pentru ală Vieții este pentru cei ce o îmbrățișează,
Și cel ce o ocrotește sînt fericiți.
19 "Iehova prin înțelepciune a întemeiat pămîntul,
Cu înțelegere a întărit cerurile.
20 'Prin cunoștința lui despicatu-s'au adîncurile,
Și 'norii picură rouă.
21 Fiule, să nu se depărteze acestе de ochiі tăi;
Păzește dreptа cumpănire și prevedere!
22 Și ele vor fi vieață pentru sufletul tău,
Și 'podoabă pentru gîtul tău.
23 'Atunce vei merge cu siguranță în calea ta,
Și piciorul tău nu se va lovi.
24 'De te vei culca, nu te vei teme,
Și culcatu-te-vei, dulce va fi somnul tău.
25 'De spaima neprevăzută nu te vei teme,
Nici de ruina celor nelegiuiți, cînd i va
26 Căci Iehova va fi speranța ta, [lovi.
Și va feri piciorul tău de a fi prins!

Despre purtarea cuviincioasă în raport de învățătură.

27 "Nu opri binе făcerea celui ce se cuvine,
De stă în puterea mîinei tale a o face.
28 'Nu zice celui aproapele tău: „Du-te, și mai
„Mîine îți voiu da,“ cînd ai ce lua. [vino!
29 Nu născoci rea-unii cel aproape aproapelui tău,
De drept ce ședă lîngă tine încrezător în tine.
30 "Nu stărui judecată cu nimenea fără cuvînt,
Dacă nu ți-a făcut nici unu rău.
31 Pe nărăvașule aproape 'nu-ți pizmui,
Și nici alege vre-una din căile sale.
32 Căci urîciune este lui Iehova celui fărădelegiticlos,
'Dară elu odrăslі drepți este amic.
33 'Blestemulu lui Iehova este în casa celui ne-
legiuiți,
Dară 'adă binе cuviincioșilor celiba dreptățiloru.
34 De și 'Și bate joc de batjocoritori,
Iși face chiaru celoră umiliți
35 Cei înțelepți vorn moșteni mărire,
Dară rușinea va răpi pre cei nebuni.

Folosu înțelepciunei, deosebită și asupra exemplului celor ți o desprețuesc.

4 ASCULTAȚI, 'fiilorî, învățătura părintelui,
Și luați aminte ca să învățați minte.
2 Căci vi dau bună învățătură;
Nu părăsiți cele ce vă învăț.
3 Căci și eu unuiu fiiu fost-am unuiu părinte,
'Gingaș și unicu la mama mea,
4 Care mă învăța, și-mi zicea:
„Inima ta ocrotească cuvintele mele,
'Păzește sfaturile mele, și vei trăi.“
5 'Căștigă înțelepciune, căștigă pricepere,
Nu uita, și nu te abate de la cuvintele gu-
rei mele.
6 Nu o părăsi, și ea te va păzi;
'Iubește-o, și te va feri.
7 'Începutul înțelepciunei: căștigă înțelepciune,
Și lasă bine cîte ai căștiga, căștigă pricepere.
8 'Înalță-o și ea te va înălța,
La mărire te va duce, de o vei îmbrățișa.
9 Ea pune ca pe capulu tău 'cunună plăcută,
Coroană strălucită îți va da.
10 Ascultă, fiule, și primește cuvintele mele,
'Ca mulți ani-ți fie vieță.
11 Învățătură-ți voiu da în calea înțelepciunei,
Conducu-te pe cărări drepte.
12 De vei umbla ele, 'nu se vor stîmta pașii tăi,
'Și de vei alerga, nu te vei clăti. [ca,
13 Ține-te de învățătură, și nu o părăsi!
Păzește-o, căci ea este viața ta!
14 "Nu intra în cărarea celoră nelegiuiți,
Și nu păși în calea celoră răi.
15 Părăsește-o, nici trece pe lîngă ea,
Abate-te de la dînsa, și treci înainte!
16 "Căci ei n'au somn, de n'ar fi făcut rău,
Și somnul îi 'fură-li lasă, de n'ară fi făcută
vre un rău;
17 Căci pîinea răutăților mănîncă,
Și bău vinulu fără-de-lege.
18 'Dară cărarea celoră drepți este ca ziorile
strălucitóre,
Cari tot mai multu luminéză pînă ce ziua
ajunge deplină.
19 "Calea celoră nelegiuiți este ca întunerecul,
Ei nu scii de ce se împiedică.
20 Fiiule, iă aminte la cuvintele mele,
Pleacă urechia ta dreptelor mele!
21 "Să nu se depărteze din ochiі tăi,
'Păzește-le în îndestulă înimă-ta!
22 Că vieță sînt pentru cei ce le află,
Și 'vindecare a tutu corpului lorŭ.
23 Cu tóte străjuința păzește înima ta!
Căci din ea sînt ieșirile vieței.
24 Depărtează de la tine stricăciunea gurei,
Și lepădă de la tine răutatea buzelorŭ.
25 Ochiі tăi drepți înainte să caute,
Și pleoapele tale să se îndrepte înaintea ta.
26 'Netezește calea, pe care calci picioarele tale,
Și toate căile tale vor fi temeinice. [tor.
27 Nu abate nici la dreapta, nici la stînga!
'Depărtă piciorul tău de rele!

5 FIIULE, ia aminte la înțelepciunea mea,
Și pleacă urechia ta la mintea mea,
2 Ca să ții prevedere,
Și buzele tale să 'păstreze știință.
3 'Căci ai din fagurі străină-ar mierea
Și lunecă fumeei străine,
4 Dară urmările ei cătră sine cercetă
pasul tău;
5 Căci 'amară va părea mai curînd ție ca pe-
linul, sînt ascuțite ca sabia cu două tăișuri
picioarele ei decătră morte,
Pașii ei cătră mormîntu.
6 Ea să nu cunoască calea vieței,
Cărările ei sînt rătăcite, ea să nu le
poată cunoasce.
7 Deci, fiilorŭ, ascultați-mă,
Și să nu abateți de la cuvintele gurei mele.
8 Depărtă calea ta de la dînsa,
Și nu te apropia de ușa casei ei,
9 Ca să nu-ți să dai fiorea vieței tale al-
tuia, [tora,
Și anii tăi celui crudă;
Ca să nu se satureze străinii de puterea ta,
Și roadele muncei tale în casa altuia;
10 Și să pui mînă și au gemi,
Cînd carnea ta și corpulu tău vor fi pe-
rite,
11 Și să zici: „O, cătă aveai urît mustrarea,
Și inima mea a 'disprețuit îndemnul!
12 Nici ascultatu-m'am de vocea învățătorilorŭ mei,
Și n'am plecatu urechea mea la cei ce
mă învățau;
13 Puțină a lipsitu, să nu cadu în tóte soiurile
de rele,
Înaintea întregei adunări și a co-
munității.“
14 Bă apă aveai din fîntîna ta,
Și din izvorele gurei tale;
15 Ca să nu revarși afară apele fîntînei tale,
Și pîraiele de apă în ulițî.
16 Numai ale tale să fie,
Și să nu fie ale străinilor cu tine!
17 Izvorul tău fie binecuvîntatu,
Și bucură-te de 'femeia tinereței tale,
18 Cerboaică iubită, căpriță plăcută,
Sînii ei îndestul-te-vor în tóte dile,
Și mereu în iubirea ei să te bucuri.
19 Și de ce ai voi, fiule, să te 'bucuri de la o
străină?
Și să îmbrățișezi sînulu unei alteia?
20 Căci căile fie-cărui sînt înaintea ochiloră
lui Iehova,
Și el îți cumpănește cărările tale.
21 'Pre celu nesupusu 'nu-și fură-de-legiuirile
lui vinovăția,
Și în funii ale păcatului său se prinde;
22 'Că din lipsă de învățătură va muri,
Și se va rătăci în mulțe-a sa nebunie.

Despre datorii, bunătate și castitate.

6 FIIULE, 'de ai dat chezășie pentru ami-
cul tău,
Sau de ai lovită palma ta pentru un străin,
2 Ți-ai prins [ai luat] prin cuvintele gurei tale,
Ți-ai prins prin cuvintele gurei tale,
3 Fiule, fă dest acestе, și scapă-te,
Căci căzut'ai în mîna amicului tău:
Mergi, grăbește-te, și silește pre amicul
4 'Nu da somnu ochiloră tei, [tău
Nici adormire pleopeteloră tale.
5 Mîntuiește-te, ca o cerbă din mîna vînătorului,
Și ca o pasere din mîna păsărarului.
6 'Mergi la furnică, leneșule,
Vedi căile ei, și fii înțelept:
7 Care, neavîndu nici căpitenie, nici ome sa
o povăguiască, nici domnu,
8 'Și gătește de cu vără hrana sa,
Și adună cu secerișă adună hrănire.
9 'Pînă cînd, leneșule, vei jăcé?
Cînd te vei scula din somnulu tău?
10 O fîță de somnă, o fîță de ațipire,
O fîță de gulere cu mînele încrucișate,
11 'Și sărăcia ta, ca unu hoțu, te va ajunge,
Și lipsa ta, ca unu unitosu.
12 Omu de nimicu, inticătitu,
Anu calu se ținblă cu gură clevetitóre,
13 'Cătă cu clipesce din ochiі sei,
Calcă ce vorbesce cu piciorele sale,
Delă cu degetele sale;
14 Răutate în inima lui tocă-de-unu 'machinéză,
Și 'semănă desbinări.
15 De aceea peirea lui 'într'o clipă îi va so-
sí; [juge,
Fără de veste va fi lovitu, și 'vindecare nu
va avé.
16 *Acestе șese urîște Iehova,
Da, șepte sînt 'urîciune sufletului său:
17 'Ochi trufași, 'limbă mincinosă,
Și 'mîini ce vérsă sînge nevinovatu;
18 'Anima ce machinéză gînduri rele,
'Picioare cele grabnice a fugi cătră
19 'Martorulu mincinosu, ce rostesă minciuni, [rău,
Și celu 'ce semănă desbinări între frați.

Despre adulter.

20 Fiiule, ¹ținde atențiă la cuvintele mele,
Și ia pleacă ²urechea la vorbirea mea!
21 ³Leagă-le de a ta privire de dimineață,
Și le pune în fundul inimei tale!
22 Și ⁴când vei merge, te vor conduce,
Când vei fi culcat, ⁵vor veghia asupră-ți;
Când te vei deștepta, vor vorbi cu tine
23 ⁶Căci cuvântul este o lumină, și legea o lumină,
Și mustrările spre învățătură sunt drumul
24 ⁷Ca să te păzească de femeia rea, [vieții:
De limba lingușitore a străinei.
25 ⁸Nu dori în inima ta frumusețea ei;
Și nu lăsa să te prindă prin pleoapele ei.
26 Căci ⁹pentru femeă curvei ajungi până la pâinea cea de pe urmă;
¹⁰Iar femeea altuia ¹¹vânează până și viața cea prețioasă de oameni!
27 Ar putea cineva lua foc în sânul său
Fără să-și ardă vemintele sale?
28 Ar putea cineva să umble pe cărbuni aprinși,
Fără să i se frigă picioarele?
29 Așa întâmplă-se celui ce intră la femeea aproapelui său;
Tot răul, care o va atinge, nepedepsit nu
30 Furului nu se trece cu vederea, [va rămâne.
Când fură, ca să se sature, pentru foamea-i;
31 Când, de se va prinde, înapoiază de șapte,
Până și toată averea casei sale o va da.
32 Dară celui ce desfrânează cu femeea altuia
¹²este fără minte.
Și pierde sufletului său va căuta.
33 Lovituri și rușine va afla,
Și ocara lui nu se va șterge
34 Căci gelozia bărbatului este o furie,
Și lui nu-i va fi milă de zua răzbunării.
35 El nu va se va uita la nici o răscumpărare,
Și nu va primi ori câți vei înmulți darurile.

7 FIULUI, păzește cuvintele mele,
Și ¹porunca ce ține amintirea mea!
2 Păzește-mi ²poruncile, și vei trăi,
³Și învățătura mea ca lumina ochiului tău.
3 ⁴Înfășură-le în jurul degetelor tale,
Scrie-le pe tabla inimei tale!
4 Pe înțelepciune: „Ești sora mea,“
Și chiamă ⁵amicii minții:
5 ⁶Ca să te ferească de femeea altuia,
De străina, care lingușește cu cuvintele ei.
6 Căci prin ferestra casei mele,
Prin grătiile mele priveghiu;
7 Și căutat-am între cei proști,
Văzut-am între tineri pre unul tânăr fără de minte.

Trecea pe ulită, pe la colțul unei case, 8
Și mergea drumul cu pași la casa ei
9 În amurg, în ziua dinți,
În nopțea negră și de mărțișor.
10 Și iată, o femeă i-ei întâmpină,
Cu o port[are] înfoiată și cu inima vi- [clean;
11 ¹Bună de gură și fără astâmpăr, [nică,
Și ²picioarele ei nu stă niciodată;
12 Când în ulită, când în drumă,
Și la tâte colțurile pândindă.
13 Ea îl cuprinse, și-l sărută,
Și cu fruntea neroșinată îi zise:
14 „Datorii de mulțumită aveă asupră-mi,
„Astă-și plătit-am voturile mele.
15 „De aceea ieșit-am înaintea ta,
„Să te caut, și te-am găsit!
16 „Cu așternut în podoabe am pătruns mult,
„Cu așternut de ³pânzeturi de Egipt.
17 „Scropitam pe ⁴pat meu
„Cu amiroși, aloe, și scorțișoară!
18 „Vino, să ne îmbătăm cu iubire până de
„Cu iubire să ne desfătăm; [mâne,
19 „Căci bărbatul meu nu-i acasă,
„S'a dusă în cale îndepărtată;
20 „Pungă cu argintă luând în mâna sa,
„Până la ziua plinei va întârzia
„a casă“.
21 Și l'a atras cu ⁵vorbele ei mulțămitore,
Cu mângâierile buzelor ei l'a silit.
22 Îndată merge după ea,
Și ca mielușelul, ⁶care la tăiere, la pedeapsă
Până când săgeta ⁷i va străpunge ficatului.
⁸Ca când pasarea ce se grăbește la laț,
Necunoscând, că este întinsă viața sa.
Și acuma, fiilor, ascultați-mă,
24 Și luați aminte la cuvintele gurei mele!
25 Nici o dată inima ta să nu se abată în ea,
Să nu te rătăcești în cărările ei; [ten ei;
Căci ea a făcută pre mulți să cadă răniți
Și mulți o aceia au. [de morte,
Calea spre infern este casa ei,
Ducătore la cămările morței.

Înțelepciunea divină, înțelepciunea și deșertăciunea ei.

8 Aii ¹înțelepciunea nu strigă?
Și nu-și dă ea glasul său?
2 În vârful înălțimilor, pe drumă,
În despărțiți ei.
3 Ea strigă la porți, la intrarea cetății,
La intrarea în porți:
4 „Către voi, bărbați, strigă,
„Și vocea mea se ridică la fii omenilor:

5 „Înțelegeți, proștilor, minte;
„Și voi nebuni, luați-vă înțelegători cu dânșii!
6 „Ascultați-mă, căci ¹pentru mărețenii vechi,
„Și din buzele mele drepturile vor ieși.
7 „Căci gura mea adevărul va vorbi,
„Și fiii-de-lăgare îi urăsce ²și buzele mele.
8 „În dreptate sunt ³toate cuvintele gurei mele,
„Și nimic răsucit sau strâmbă în ele nu
„este;
9 „Toți sunt ⁴drepți pentru celui cu pricepere,
„Și drepți celor ce au căpătat știință.
10 „Primiți învățătura mea, și nu argintul,
„Și știința mai bine decât aurul ales!
11 „Căci înțelepciunea mai bună este de cât mărgăritarele,
„Și tâte cele de dorită ce se nu pot să se asemene
12 „Eu, înțelepciunea, am mâna încercată,
„Și pricepul cele mai isteațe descoperi.
13 „Temerea de Iehova este a urî răul;
„Mândria și trufia,
„Iarba pornirea și ⁵gura rea le urăsc.
14 „Al meă sfat sfatuiu și isteațiă;
„Eu sunt mintea, ⁶la mine este puterea.
15 „Prin mine domnesc regii,
„Și domnii prescriu dreptate;
16 „Prin mine dominează domnitorii,
„Și cei mari, toți judecătorii pământului,
17 „Eu iubesc pre cei ce mă iubesc,
„Și cei ce mă caută de timpuriu mă găsesc;
18 „La mine sunt ⁷averea și onore,
„Bunurile statornice și fericirea.
19 „Mai bună este ⁸rodul meu decât aurul
„celui mai curată,
„Și câștigul meu este bun de cât argintul
„celui mai ales.
20 „În ⁹calea dreptății umblu,
„În calea judecății;
21 „A-și dă în moștenire bunuri celor ce mă iubesc,
„Și să li umplu tesaurele lor.
22 „Iehova m'a avut în începutul calei sale,
„Înaintea lucrărilor sale, de demultu.
23 „De ¹⁰veacuri eram uns de foc,
„De la început, înainte de a fi pământul.
24 „Născută am fost-o, când adâncurile încă
„nu erau,
„Când izvoarele încărcate cu apă
25 „Mai înainte de ce s'au înfipt munții,
„Înainte de coline am fost născută.
26 „Când încă nu făcuse pământul și câm- [piele,
„Nici începutul pulberei lumii. [pitele,

27 „Când el a gătit cerurile, acolo eram eu, 27
„Când trăgea cercul în jurul adâncurilor,
28 „Când întărea sferii de sus, 28
„Și izbucniau fiarele adâncului:
29 „Când puterea mării espăimântă, 29
„Ca apele ei să nu treacă peste porunca sa,
„Și când sfera temeliile pământului;
30 „Alături Lângă el eram, ca unul înfiată 30
„el eu,
„Bucuria sa de tâte zilele, veselindu-mă pu-
„rure înaintea feței sale.
31 „Și mă plăcerea în lumea pământului său, 31
„Și ¹¹plăcerile mele erau cu fiii omenilor.
32 „Și acuma, fiilor, ascultați-mă, 32
„Căci ¹²fericiți sunt cei ce vor păzi căi-
„le mele!
33 „Ascultați învățătura, și fiți înțelepți, 33
„Și n'o ¹³părăsiți.
34 „Fericit ¹⁴este omulă, care ascultă de mine, 34
„Veghiându la ușele mele în tâte zilele,
„Păzind pragurile ușilor mele.
35 „Căci celă ce mă găsesce, găsesce 35
„Și ¹⁵bunul vostru ¹⁶[Iehova cl.]!
36 „Dară celă ce păcătuesce asupra-mi, ¹⁷mas- 36
„jurea sufletului său face;
„Toți cei ce mă urăsc, iubesc[i] morțea.

9 „ÎNȚELEPCIUNEA ¹este sa, 9
„Și ²și-a pus stâlpi al ei;
2 „Înjunghiat-a viile sale, 2
„Amestecat-a vinul ei, și întins-a masa sa:
3 „Și a trimis pe ³roabele sale, 3
„Ea strigă cu ⁴pe cetățile locurilor înalte
„de căutat, zicându:
4 „Celui ⁵cel[ui] lipsit de minte zice: 4
„Celui fără de minte zice:
5 „Veniți, mâncați din pâinea mea, 5
„Și beți din vinul dereu de mine;
6 „Lăsați ⁶nerozeșcile, și veți trăi, 6
„Și ⁷umblați pe calea înțelegerii.“
7 Celui ce ⁸mustă pre batjocoritor, rușine 7
își câștigă,
Și celui ce mustră pre celu nelegiuit, pată.
8 ⁹Nu mustra pre batjocoritul, ca să nu 8
te urască;
Mustră pre celui înțelept, și el va te iubi.
9 Dă ¹⁰celui înțelept, și mai înțelept 9
se va face;
Arată celui drept, și va adăuga a învăța.
10 ¹¹Începutul înțelepciunei este temerea de Iehova, 10
Și știința celui Sfânt este pricepere;
11 ¹²Căci prin mine ¹³[dilele tale se vor înmulți], 11
Și ți se vor adăuga ani de viață

22 * De rest înțelepții, pentru tine îșau-și înțelepți cari,
Și de cari deriliștorii, cinguri vei srânci.
23 * Femeia nebună, cea lună de gură,
E fără înțelegere, și nu știe nimică.
24 Ea ședește în ușa casei sale,
Pe scaun, * în locurile înalte ale cetății:
25 Ca să chiuiască pe trecătorii de pe drumă,
Cari merg drept în drumurile lor, zicându-le:
26 * Cine e proștă să între încoa!" [lor-li
Și celui fără de minte îi zice:
27 — * Dulce este apa furată,
Și plăcut îmbie pe ascuns pâinea!"
28 Și el nu știe că acolo sînt umbrele morților,
Și că cei chemați de ea sînt în adâncul mormântului.

Sfaturi morale și religioase, maximi și învățături folositoare.

10 PROVERBELE lui Solomonu:
* Fiiul înțelept face bucuria părintelui său,
Iară fiiul * nerodu este întristarea mumei sale.
2 * Nimicuri nu folosesc tesaurele nedreptei,
* Dară dreptatea mântuiește de moarte.
3 * Domnul nu lasă să flămânzească sufletul celui drept,
Dară respinge pofta celor rei.
4 * Mâna leneșă sărăcește,
Iară * mâna celor harnici îmbogățește.
5 Fiiul înțelept adună de cu vară,
Iară cel ce doarme pe timpul secerișului este
* fiiu aducător de rușine.
6 Bine-cuvântări sînt pe capul celui drept,
Iară * gura celor răi ascunde nedreptăți.
7 * Amintirea dreptului rămâne în bine-cuvântare
Iară numele celor răi se pierde.
8 Celui cu inimă înțeleaptă primește sfaturile,
* Iară celui cu buze nesocotite îi se apropie ruina.
9 * Celui ce umblă în neprihănire, în siguranță umblă,
Iară celui ce strâmbă căile sale i se va vedi.
10 * Celui ce face din ochiu, îi pune scârbă,
* Și celui cu buze nesocotite îi se apropie ruina.
11 * Gura dreptului este izvorul vieții,
Iară * gura celor răi ascunde nedreptăți.
12 Ura deșteaptă certe,
Dară * dragostea acoperă toate greșalele.
13 În buzele celui cu pricepere se găsește înțelepciune,
Dară * vergă este pentru spatele celui lipsit de minte.
14 Înțelepții ascund știința lor,
Iară * gura celui nesocotit este o ruină apropiată.
15 * Averea bogatului este cetatea lui tare,
Ruina sărmanilor este sărăcia lor.
16 Lucrarea dreptului duce la viață,
Iară câștigul celui rău la păcat.
17 Pe calea vieții dovadă celui ce păzește învățătura,
Iară cel ce nesocotește mustrarea, se rătăcește.
18 Celui ce tăinuește ura, are buze mincinoase,
Și * celui ce respândește vorbiri de rău este nebun.
19 În vorba multă greșeala nu lipsește,
Iară * celui ce-și înfrânează buzele este înțelept.
20 Limba celui drept este ca argintul ales,
Dară * inima celor răi nu prețuiește nimica.
21 Buzele dreptului pun mulți în pășune,
Iară cei nesocotiți mueri din lipsă de minte.
22 * Bine-cuvântarea lui Iehova, ea îmbogățește,
Și grija nimica nu adaogă la ea.
23 Prostului * nesocotința îi este bucurie a face rău,
Așa este înțelepciunea celui cu minte.
24 * De ce se teme cel rău, îi se va întâmpla,
Dară * dreptului îi va fi dată împlinirea.
25 Precum trece furtuna, așa celui nelegiuit nu-i mai e,
Dară * celui drept este ca temelia veșnică.
26 Precum oțetul pentru ochiu și orbitori fumul,
Așa este leneșul pentru cei ce-l trimit.
27 * Temerea de Iehova înmulțește zilele,
Iară * anii celor nelegiuiți se scurtează.
28 Așteptarea dreptului este bucurie,
Iară speranța nelegiuiților va peri.
29 Calea lui Iehova este scăpare celui fără de prihană,
* Dară ruină făcătorilor de rele.
30 * Dreptul nici odinioară nu se va clăti,
Iară nelegiuții nu vor locui pământul.
31 Gura dreptului scoate înțelepciune,
Iară limba răsturnătoare se va tăia.
32 Buzele celui drept cunosc bunăvoința,
Iară gura nelegiuiților este de cât răsturnătoare.

11 * CUMPĂNA nedreptății este urâciune lui Iehova,
Iară greutatea dreptului îi este plăcută.
2 * Când vine îngâmfarea, vine și rușinea,
Dară * cu cei modești este înțelepciunea.
3 Neprihănirea celor fără prihană îi conduce,
Iară răsucirea celor vicleni îi strică.
4 Averea nu folosește ziua în care mânia,
Iară * neprihănirea izbăvește de moarte.
5 Neprihănirea celui fără prihană îi drege calea lui,
Iară cel rău cade prin răutatea sa.
6 Neprihănirea celor drepți îi izbăvește,
Iară cei vicleni vânzători îi strică.
7 Când moare omul rău, nădejdea lui piere,
Și așteptarea celor nedrepți se risipește.
8 Cel drept se izbăvește din strâmtoare,
Iară cel rău vine în locul său.
9 * Cu gura, cel fără Dumnezeu își pierde aproapele,
Iară prin știința lor cei drepți se izbăvesc.
10 Când merge bine celor drepți, se veselește cetatea,
Și când pier cei răi, e strigăte de bucurie.
11 Prin binecuvântarea celor drepți se înalță cetatea,
Iară prin gura celor răi se surpă.
12 * Cel ce defaimă pe aproapele său este lipsit de minte,
Iară omul cu pricepere tace.
13 * Cel ce umblă cu clevetiri descoperă taina,
Iară cel ce are credință ascunde lucrul.
14 Unde nu este cârmuire, poporul cade,
Iară mântuirea vine de la mulțimea celor ce dau sfaturi.
15 * Cine face ajungă celui ce se pune chezaș pentru un străin,
Iară cel ce urăște mâna de mână, este în siguranță.
16 * Femeia plăcută capătă cinste,
Și cei puternici capătă avere.
17 * Omul milos aduce și lui și lui bine,
Iară celui crud carnea se taie și o chinuește.
18 Nelegiuitul își dobândește câștigul înșelător,
Iară * celui ce răsădește dreptatea, plată sigură.
19 Precum dreptatea duce la viață,
Așa cele ce urmărește răul merge la moarte.
20 Urâciune sînt lui Iehova cei cu inimă întunecată,
Dară * bine-plăcuți îi sînt cei ce umblă în neprihănire.
21 * Fie sînt în mână celui rău nu va rămâne pedepsit,
Iară * sămânța celor drepți se va mântui.
22 * Ca un cerc de aur în nările porcului,
Așa de urât în vederea poporului,
Este femeia frumoasă fără de minte.
23 Dorința dreptului nu are de cât bine,
Așteptarea celor * răi, mânie.
24 Unuia * împarte, și mai avută încă se face,
Altuia cruțare mai multă de cât se cuvine,
Iară cruțat spre lipsă ea.
25 * Sufletul bine-făcătorii se îngrașă,
* Și cel ce adapă, însuși se va adăpa.
26 * Celui ce oprește grâne, pe acela îl blestemă popoarele,
Dară * bine-cuvântare este pe capul celui ce le vinde.
27 Celui ce caută cele bune, bunăvoință îi prisosește,
* Iară celui ce caută rele, rău i se va întâmpla.
28 * Cine își încrede în averea sa, cade-va,
Dară * ca frunza verde înverzesc cei drepți.
29 Cine își chinuește casa sa, * moștenește vânt,
Și celui nesocotit îi ajunge sclavului celui înțelept în dărnicie.
30 Rodul dreptului este pom al vieții,
Și * celui ce câștigă înțelepciune, înțelepciune.
31 * Iată, dreptului i se va răsplăti pe pământ,
Cu cât mai mult celui nelegiuit și păcătosului.

12 CELUI ce iubește învățătura, iubește cunoștința,
Iară celui ce urăște mustrarea, prostiei rămâne.
2 * Celui bun îi va dobândi bunăvoință de la Iehova,
Iară pe omul meșteșugiu îl va osândi.
3 Nimeni nu se va întări prin nelegiuire,
Dară * rădăcina dreptului nu se va clătina.
4 * Femeie cu caracter bărbătesc este cunună soțului său,
Iară cea rușinoasă e ca putregaiul în oasele lui.
5 Gândurile dreptului privesc la dreptate,
Iară sfaturile nelegiuiților sînt la pândă sângelui.
6 * Vorbirea nelegiuiților stă la pândă sângelui,
Iară gura celor drepți îi va scăpa.
7 * Nelegiuiții se răstoarnă și nu mai sînt,
Iară casa dreptului va sta.

5 Dupre o se amble se lauda lâcheţiulŭ,
Ér celŭ ce are inima înaintĕţită, spre dreptĕţiŭ va fi
6 Mai bună este ocâra, o nu ce fălesce, şi aco ascundĕ.
Decâtŭ celŭ ce face pre mândru, şi n'are pâne.
10 Drepţiulŭ sue pâcea şi trebuinţele animalelorŭ sale.
Ér ânima nelegiuiţilorŭ este stearpă.
11 Celŭ ce lucrézĕ, ogorulŭ seŭ, se va sătura de pâne.
Ér celŭ ce umblă dupe desertăciuni, este lipsiţŭ de minte.
12 Nelegiuiţiulŭ doresce întăriturea reilorŭ,
Ér rădăcinele drepţiloriŭ dă rezistenţa loru însă.
15 * Este o cursă rea ce prindĕ pe omŭ,
Ér celŭ drepţiulŭ va eşi din strâmtorare.
14 * Sătura-se-va omulŭ de bunurile ce isŭ-şi înţeleptulŭ gurei sale,
Şi de-va-se cumăt plata mâneloriŭ sale.
15 * În ochiŭ nebunuluiŭ drépta sa este ca sa.
Dară celŭ ce ascultă sfatulŭ, este înţeleptŭ.
16 * Nesuferinţiulŭ pe dată şi vădesce mânia sa.
Ér celŭ ce minte ascundĕ ocara.
17 * Celŭ ce mărturisesce adevĕrulŭ, dă mărturiŭ dreptŭ,
Ér mărturiulŭ mincinosŭ înşelăciune.
18 * Vorbele multora sânt ca loviturele de sabiă.
Ér limba înţeleptiloriŭ este vindecătore.
19 Buza adevĕruluiŭ în veciŭ se va întări.
* Ér limba mincinosă numai o clipă.
20 Înşelăciune este în inimă celoru ce urzescŭ reliu,
Ér celoru ce fac pace, veseliă li-se-va.
21 Celŭ drepţiŭ nici unŭ rĕŭ nu i se va întâmpla.
Ér cei nelegiuiţi se vorŭ umplea de nenorociri.
22 * Urâciune sânt lui Iehova buzele mincinóse,
Ér aceia ce lucrézĕ cu credinciosiă, sânt plăcerea lui.
23 * Omulŭ cu minte ascunde scirea,
Ér inima nebuniloriŭ prochiămă nebunia sa.
24 * Mâna celoriŭ harnici domnesce,
Ér cea leneşă plătesce dare.
25 * Întristare în inimă plécă pe omŭ,
Şi cuvêntulŭ bunŭ îlŭ veseleşte.
26 Celŭ drepţiŭ rătăceşce şi pre aproapele seŭ,
Ér calea nelegiuiţiloriŭ îi rătăcesce.
27 Leneşulŭ nici nu frige roşca cu a sa vênatŭ,
Dară averea omuluiŭ este hărniciŭ.

Pe căsuţa drepţiţei este viţă,
Şi calea celoriŭ este nu duce la morte.

FIIULŬ celŭ înţeleptŭ ascultă învăţătura părintelui,
* Ér celŭ defăimătoriŭ nici mustrări nu ascultă.
2 Celŭ bunŭ mănâncă din fructele gurei sale,
Ér sufletulŭ celoriŭ fără credinciosiă, silniciă.
3 * Celŭ ce-şi păzesce gura sa, vĕţĕ şi păzesce.
Ér celŭ ce cutedă pre tare buzele sale, de stricăciune îşi pregătesce.
4 * Sufletulŭ leneşuluiŭ doresce, dară nimicŭ nu capătă,
Ér sufletulŭ celoriŭ harnici se satură.
5 Cuvêntulŭ mincinosŭ îl urăsce celŭ drepţiŭ,
Ér celŭ nelegiuiţiŭ ajungĕ ruşine şi ocară.
6 * Dreptatea păzesce pre celŭ fără prihană în calea sa,
Ér reulŭ perde pre celŭ păcătosŭ.
7 * Cutare se dă de bogat, nimica avêndŭ,
Şi cutare se dă de sărac, având mari averi.
Unora averea lorŭ nu li servesce de răscumpĕrare vieţiiŭ,
Ér unuia ce nici unŭ lucru de ameninţare n'audă.
Lumina drepţiloriŭ arde bine.
* Ér candela celoriŭ nelegiuiţi se va stinge.
9 Mândria n'aduce de cât ceartă,
Ér cu cei ce primescŭ sfaturi este înţelepciune.
10 * Averea se înmulţinézĕ cu mâna ce o adună cu spor,
Ér celŭ ce strînge cu mâna va o va împuţina.
11 Speranţa întârdiată îmbolnăvesce inima,
Ér dorinţa împlinită este pomŭ alŭ vieţiiŭ.
12 Celŭ ce dă nu bagă în seamă cuvêntulŭ, nimicŭ se va pierde.
Ér celŭ ce se teme de ordinul, respectă-se-va.
* Învăţătura înţeleptului este unŭ izvorŭ alŭ vieţiiŭ,
Ca să depărtezĕ de la laţiurile morţiiŭ. [pr.
14 Înţelegere bună face pre omŭ plăcutŭ,
Dară calea celoru fără credinciosiă este stearpă.
15 * Tote le face cu cunoscinţă cu stricăciune, [pr.
Ér nebunulŭ dă de gâlcă reliniţe.
16 Trimesulŭ fără de lege cădĕ-va în nenorociri,
Ér * solulŭ credinciosu aduce vindecare.
17 Sărăcia şi ocara vorŭ fi pre celŭ ce lapădă învăţătura,
Ér * celŭ ce se fălesce de mustrări se va onori.
18 Tută * poftă împlinită este dulce sufletului,
Dară nimicŭ este nebuniloriŭ de a se feri de rĕŭ.
19 Celŭ ce umblă cu înţelepţiŭ, înţelepţi va fi,
Ér celŭ ce se întovărăşesce cu nebuniŭ, suferi
* Pre proorocŭ îl urmăresce reliŭ, [va fi

Ér pre drepţi îi resplătesce binele. [ver.
Celŭ bunŭ lasă moştenire fiiloriŭ nepoţiloriŭ,
Ér averea păcătosuluiŭ păstru-se-va pentru celŭ drepţiŭ.
Locuinţa sătulŭi este în tărâna arăturiloriŭ,
Dară nepăsarea aceştia prin nedreptăţiŭ.
Celŭ ce crâcĕ nuiua sa, urâsce pre fiiulŭ seŭ,
Ér celŭ ce-lŭ iubesce, îlŭ cărcă de timpuriu.
Celŭ drepţiŭ mănâncă până la săturarea sufletului seŭ,
Dară pântecele celoru reiŭ va suferi pentru lipsă.

14 * Înţelepţiunea înţeleptului zideşce casa sa,
Ér cu nebunia o surpă cu mânile sale.
Celŭ ce umblă în cărările sale, îşi urâsce viaţa sa.
Ér celŭ ce se îndreptează se pătrunde de frica lui Iehova,
Ér celŭ ale cărui căi sânt strâmbe, îşi disprăţuesce calea sa.
Din gura celoru înţelepţi resare mândria lorŭ,
Dară buzele înţeleptiloriŭ le păzescŭ.
Unde nu sânt boi, ieslea curată este,
Dară multă rĕsplată se scote din puterea boiului.
Mărturiulŭ credinciosŭ nu mincinosă,
Dară mărturiulŭ mincinosŭ spune înşelăciune.
Înţeleptulŭ caută înţelepciune, dară nu găsesce,
Ér cunoscinţa este înlesnită celoru ce înţeleg.
Du-te de la omulŭ nebunŭ, căci nu vei căpăta buzele cunoscinţei.
Înţelepciunea celui ce înţelege este a-şi chibzui calea sa,
Ér nebunia nebuniloriŭ e amăgire.
Între cei nesupuşi este hotă-rîndu-se pedepse grele,
Dară cine urăsce mustrarea va muri.
În locuinţa celui drept este bucată mare,
Ér în venitulŭ celui reŭ este sdrobire.
Buzele celoru înţelepţi duc ştiinţa mai departe,
Dară inima celoru nebuni nu este dreaptă.
Jertfa celoru rei este o urâciune pentru Iehova,
Ér rugăciunea celoru drepţi le este plăcută.
Calea celui reŭ este urâciune pentru Iehova,
Ér pre celŭ ce urmăresce dreptatea îlŭ iubesce.
Mustrare rea este celui ce părăsesce calea,
Celŭ ce urăsce mustrarea va muri.
Locuinţa morţiiŭ şi a pierzăriiŭ este înaintea lui Iehova,
Cu cât mai vârtos inimile fiiloriŭ omeniloriŭ!
Batjocoritorulŭ nu iubesce pe cei ce-lŭ mustră,
Nici nu se duce la cei înţelepţi.
Inima veselă face faţa înfloritore,
Ér prin întristarea inimei se rănesce duhulŭ.
Inima celui priceput caută înţelepciune,
Ér gura celoru nebuni se hrănesce cu nebunie.
Toate zilele celui amărîtŭ sânt rele,
Ér celŭ ce are inimă veselă are ospăţŭ necurmat.
Mai bună este puţinătate cu frica lui Iehova,
Decâtŭ mare bogăţie şi cu ea turburare.
Mai bună este o bucată de verdeţă unde este iubire,
Decâtŭ un vită îngrăşată şi cu ea urâ.
Omulŭ mâniosŭ ţâţâne certe,
Ér celŭ încet la mânie linişteşce pricina.
Calea celui leneşŭ este ca un gard de spini,
Ér calea celoru drepţi este netedită.
Fiiulŭ înţeleptŭ veseleşte pe tatălŭ seŭ,
Ér omulŭ nebunŭ defaimă pe mamă-sa.
Planurile se întemeiază prin sfat,
Şi cu înţelepciune se face resboiŭ.
Şi bărbatulŭ vesélă este răspunsulŭ gurei sale,
Ce prinţă mustrarea la timpulŭ seŭ!
Drumulŭ celoru cuminţi se ridică în sus, ca să se depărteze de locuinţa morţiiŭ.
Casa celui trufaşŭ o surpă Iehova,
Ér hotarele văduvei le întăresce.
Gândurile celui reŭ sânt urâciune pentru Iehova,
Ér cuvintele curate sânt plăcute.
Celŭ ce urăsce mita va trăi,
Celŭ ce iubesce darurile va muri.
Inima celui drept cugetă ce să răspundă,
Ér gura celoru rei varsă lucruri rele.
Iehova este departe de cei rei,
Ér rugăciunea celoru drepţi o ascultă.
Lumina ochiloriŭ veseleşte inima,
Ér o veste bună îngraşă oasele.
Urechea ce ascultă mustrarea vieţiiŭ,
Va locui în mijlocul celoru înţelepţi.
Celŭ ce nu ţine în semă învăţătura, nimiceşce sufletulŭ seŭ,
Ér celŭ ce ascultă mustrarea, câştigă înţelepciune.
Frica de Iehova este învăţătura înţelepciuniiŭ,
Şi înaintea măririiŭ este smerenia.

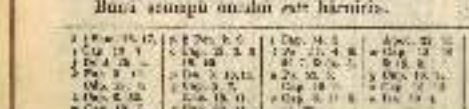

Fără învățătură le va fi spăimîntat sufletul.
5 Necumpătatul necunoscînd înțelepciunea părinteluĭ,
Și fără cel ce ia aminte la mustrări va ajunge cu viclenie.
6 În casa dreptului este multă bucurie,
Dar în venitul celui răutăcios este zdruncinătură.
7 Buzele înțelepților răspîndesc știință,
Dar inima necredincioșilor nu drept.
8 Sacrificiul celor răi este urîciune înaintea lui Iehova,
Dară rugăciunea celor drepți îl bucură.
9 Urîciune este lui Iehova calea necredinciosului,
Dară pe cel ce urmează dreptatea îl iubește.
10 Grea pedeapsă pentru cel ce părăsește calea cea dreaptă,
Și cel ce urăște mustrarea va muri.
11 Locuința morților și pierzarea sînt înaintea lui Iehova,
Cu cît mai mult inimile fiilor oamenilor!
12 Batjocoritorul nu iubește pe cel ce-l mustră,
Cu cei înțelepți nu merge.
13 Inimă veselă înveselește fața,
Dară prin tristeța inimei se frînge sufletul.
14 Inima celui înțelegător caută știință, [lui
Dară gura nebunilor paște nebunia.
15 Toate zilele celui amărît sînt rele,
Dară o inimă veselă este ca un ospăț neîncetat.
16 Mai bine este puținul cu frica lui Iehova,
De cît o mulțime de bogății și neliniște cu ele.
17 Mai bine este un prînz de legume cu cineva,
De cît un bou îngrășat, și ură cu dînsul.
18 Omul iute stîrnește ceartă,
Dară cel încet la mînie potolește certa.
19 Drumul leneșului este ca un gard de spini,
Era cărarea celor drepți se șeaă bătută.
20 Fiiul înțelept înveselește pe părintele său,
Era omul nebun nesocotește pe mama sa.
21 Nebunie este bucurie celui fără de minte,
Dară bărbatul cuminte merge drept pe drumul său.
22 Unde nu este sfat, planurile se nimicesc,
Dară prin mulți sfetnici se întăresc.
23 Omului are bucurie de răspunsul gurii sale,
Și cînd cuvîntul la timpul său, cît de bun este!
24 Calea vieții merge sus la cel înțelept,
Ca să se depărteze de Șeol cel de jos.
25 Casa mîndrilor o surpă Iehova,
Dară hotarele văduvei le întărește.
26 Gîndurile celui rău sînt urîciune lui Iehova,
Dară cuvintele celor curate sînt plăcute.
27 Celui ce caută cîștig rănește casa sa,
Era cel ce urăște mituirile va trăi.
28 Inima dreptului gîndește ce are a răspunde,
Dară gura necredincioșilor izvorăște rele.
29 Departe este Iehova de cei răi, [cei drepți
Dară rugăciunea celor drepți o ascultă.
30 Lumina ochilor înveselește inima;
Și veștile bune îngrașă oasele.
31 Urechea ce ascultă mustrarea vieții
Între înțelepți va petrece.
32 Cel ce respinge învățătura urăște sufletul său,
Era cel ce ascultă mustrări capătă minte.
33 Temerea de Iehova este o învățătură a înțelepciunii,
Și înaintea de mărire este smerenia.

16 Pregătirile inimei sînt ale omului,
Dară de la Iehova vine răspunsul limbii.
2 Toate căile omului sînt curate în ochii lui,
Dară Iehova cumpănește duhurile.
3 Încredințează lui Iehova faptele tale,
Și planurile tale vor reuși.
4 Iehova a făcut toate pentru răspunsul său,
Și pe cel rău pentru ziua răului.
5 Urîciune este lui Iehova tot cel trufaș cu inima,
Mînă în mînă, nu va rămînea nepedepsit.
6 Prin bunătate și credință se ispășește nelegiuirea,
Și prin frica de Iehova se depărtează cineva de rău.
7 Cînd căile omului sînt plăcute lui Iehova,
El face să fie în pace cu el chiar vrăjmașii săi.
8 Mai bine puțin cu dreptate,
Decît venituri mari cu nedreptate.
9 Inima omului plănuiește calea sa,
Dară Iehova îi îndreaptă pașii.
10 Ghicire este pe buzele regelui,
În judecată gura lui nu trebuie să greșească.
11 Cumpănă și talere drepte sînt ale lui Iehova,
Toate lucrările sacului sînt opera Lui.
12 Urîciune este regilor să facă răutate,
Căci tronul se întărește prin dreptate.
13 Buzele drepte le plăcute regilor sînt,
Și pe cel ce vorbește drept îl iubesc.
14 Mînia regelui este trimetitorul morții,
Și omul înțelept o va înjosa.
15 În lumina feței regelui este viață,
Și bunăvoința lui este ca un nor de ploaie de primăvară.
16 Dobîndirea înțelepciunii cu cît mai mult decît a aurului!
Și dobîndirea înțelegerii mai bună de cît o argintului!
17 Calea bătută a celui drept este a se feri de rău,
Acela își păzește sufletul său, care își veghiază calea sa.
18 Înaintea pierzării este trufășia inimii,
Și înaintea căderii mîndrie a duhului.
19 Mai bine este a fi smerit în duh cu cei umili,
Decît a împărți prada cu cei mîndri.
20 Cel ce ia aminte la vorbă, află bine,
Și cel ce se încrede în Iehova, fericit va fi.
21 Cel înțelept cu inima cuminte se numește,
Și dulceața pildelor înmulțește învățătura.
22 Izvor de viață este mintea celui ce o are,
Era cît privește pedeapsa nebunilor, nebunia lor.
23 Inima înțeleptului face cuminte gura sa,
Și înmulțește învățătura pe buzele lui.
24 Fagure de miere sînt cuvintele plăcute,
Dulci pentru suflet, și tămăduitoare oaselor.
25 Este cale ce se pare dreaptă omului,
Dară sfîrșitul ei sînt căile morții.
26 Sufletul celui ce se gură cumplit dregte îl silește,
Căci gura lui îl silește la dînsa.
27 Omul de nimic sapă răutate,
Și pe buzele lui este ca un foc ucigător.
28 Omul răzvrătit răspîndește ceartă,
Și bîrfitorul desparte pe cei apropiați.
29 Omul silnic își amăgește pe semenul său,
Și îl duce pe o cale ce nu este bună.
30 Cel închide ochii săi ca să născocească răsturnări,
Cel ce strînge buzele le a săvîrșit răul.
31 Cunună de strălucire sînt cărunții,
Pe calea dreptății se află.
32 Cel încet la mînie este mai mare decît cel viteaz,
Și cel ce își stăpînește sufletul este decît cel ce ia o cetate.
33 În sînul se aruncă sorțul,
Dară de la Iehova vine toată hotărîrea lui.

17 Mai bună este o bucată de pîine uscată,
Și cu liniște cu ea,
Decît o casă plină de cărnuri pregătite, cu ceartă.
2 Servitor cuminte va domni peste fiiul a dezonorat de rușine,
Și cu frații moștenire va împărți moștenirea.
3 Tigaia este pentru lămurirea argintului, și cuptorul pentru a aurului,
Era Iehova cercetează inimile.
4 Făcătorului de rele plăcă urechea la buze răutăcioase,
Și mincinosului ascultă limba dărîmătoare.
5 Cel ce rîde de cel sărac își bate joc de Făcătorul său,
Cel ce se bucură de nenorocirea altuia, nu va rămînea nepedepsit.
6 Cununa bătrînilor sînt fiii fiilor lor,
Și fala fiilor părinții lor.
7 Cuvintele alese nu se potrivesc la prea nebunului,
Cu cît mai puțin cuvintele mincinoase la cei aleși ai poporului.
8 Cu ochii mei pungașul vede mîngîiere în ochii celui ce îl primește,
Pe unde se întoarce el izbutește.
9 Cel ce acoperă greșeala caută iubire,
Era cel ce tălmăcește greșeala aduce despărțire pe amici.
10 Mustrarea pătrunde mai adînc pe cel cuminte,
Decît o sută de lovituri pe cel nebun.
11 Cel rău caută numai răzvrătire,
Dară împotriva-i va trimite un sol crud.
12 Mai bine să întîmpini pe ursă căreia i-au răpit puii,
Decît pe nebun în nebunia lui.
13 Celui ce răsplătește rău cu bine,
De la casa acelui om răul nu se va depărta.
14 Începutul ceartă este ca și cînd ai da drumul apelor,
De aceea părăsește certa, înainte de a se aprinde.
15 Cel ce îndreptățește pe cel răzvrătit,
și cel ce osîndește pe cel drept,
Amîndoi sînt urîciune lui Iehova.
16 La ce servește prețul în mîna nebunului,
să-și cumpere înțelepciune?
Dară i apropie inimă!
17 Amicul iubește în toată vremea,
Și la nevoie frate se face.
18 Lipsește de minte este cel ce dă mînă,
Chezășește pentru aproapele său.
19 Cel ce iubește certa, pricinuiește păcatul,
Cel ce își înalță ușa caută prăpastia.
20 Cel cu inimă răzvrătită nu află bine,
Și cel cu limbă îndoită cade în nenorocire.
21 Cel ce naște pe nebun o naște spre mîhnire,
Și tatăl nebunului nu are bucurie.
22 Inimă veselă este bună doctorie,
Era duhul mîhnit usucă oasele.
23 Mită ia din sînul celui rău,
Ca să abată căile dreptății.
24 Înaintea celui cu pricepere este înțelepciunea,
Era ochii nebunului sînt la marginile pămîntului.
25 Fiiul nebun este amărăciune tatălui său,
Și întristare celei ce l-a născut.
26 Nu este bine a pedepsi pe cel drept,
Nici a bate pe cei de neam pentru dreptatea lor.
27 Cel ce își reține cuvintele știe mult,
Și cel cu duh rece este om cu pricepere.
28 Și nebunul, cînd tace, este socotit înțelept,
Cînd își închide buzele este socotit cu pricepere.

18 Cel ce se desparte caută ce-l dorește inima lui,
Se dezlănțuie împotriva oricărei înțelepciuni.
2 Nu găsește nebunul plăcere în pricepere,
Decît numai în ce a descoperit inima lui.
3 Cînd vine cel rău vine și disprețul,
Și cu rușinea, ocara.
4 Cuvintele din gura omului sînt ape adînci,
Izvor de înțelepciune, pîrîu curgător.
5 Nu este bine a lua partea celui rău,
Ca să abați pe cel drept la judecată.
6 Buzele nebunului aduc ceartă,
Și gura lui cheamă bătaie.
7 Gura nebunului este pieirea lui,
Și buzele lui sînt cursă sufletului său.
8 Cuvintele bîrfitorului sînt ca niște bucăți gustoase,
Și ele coboară în cămările pîntecului.
9 Și cel ce este leneș în lucrul său,
Este frate cu cel ce este nimicitor.
10 Turn tare este Numele lui Iehova,
În el fuge cel drept și este în înălțime.
11 Averea celui bogat este cetatea lui cea tare,
Și ca un zid înalt în închipuirea lui.
12 Înainte de prăpădire se trufește inima omului,
Și înainte de mărire este smerenia.
13 Cel ce răspunde înainte de a auzi,
Aceasta îi este nebunie și rușine.
14 Duhul omului îl susține în boală,
Dară duhul mîhnit cine îl poate ridica?
15 Inima celui cu pricepere dobîndește știință,
Și urechea celor înțelepți caută știință.
16 Darul omului îi face loc,
Și îl duce înaintea celor mari.
17 Cel dintîi în pricina lui pare că are dreptate,
Dară vine altul și îl cercetează.
18 Sorțul face să înceteze certele,
Și hotărăște între cei puternici.
19 Un frate jignit este mai greu de cîștigat decît o cetate tare,
Și certele sînt ca zăvoarele unui palat.
20 Din rodul gurii omului se satură pîntecul lui,
Se satură de venitul buzelor lui.
21 Moarte și viață sînt în puterea limbii,
Și cei ce o iubesc îi vor mînca rodul.
22 Cel ce găsește o nevastă găsește un lucru bun,
Și capătă favoare de la Iehova.
23 Cel sărac vorbește cu rugăciuni,
Era cel bogat răspunde cu asprime.
24 Omul cu prieteni trebuie să se arate prietenos,
Și este un prieten mai lipit decît un frate.

19 Mai bun este cel sărac ce umblă în curăția lui,
Decît cel cu buze îndoite și care este nebun.
2 Și fără știință sufletul să nu fie,
Și cel ce se grăbește cu picioarele greșește calea.
3 Nebunia omului îi strică calea,
Și inima lui se mînie pe Iehova.
4 Averea aduce mulți prieteni,
Era cel sărac este despărțit de prietenul său.
5 Martorul mincinos nu va rămînea nepedepsit,
Și cel ce suflă minciuni nu va scăpa.
6 Mulți caută fața celui darnic,
Și tuturor este prieten cel ce dă cu mîna.
7 Toți frații celui sărac îl urăsc,
Cu cît mai mult prietenii lui se depărtează de el!
Caută cuvinte, dar nu sînt nimic.
8 Cel ce capătă înțelepciune își iubește sufletul,
Cel ce păzește priceperea găsește binele.
9 Martorul mincinos nu va rămînea nepedepsit,
Și cel ce suflă minciuni va pieri.
10 Nu se potrivește nebunului desfătarea,
Cu cît mai puțin robului să domnească peste prinți!
11 Înțelepciunea omului îi face să fie încet la mînie,
Și este podoaba lui să treacă peste o greșală.
12 Mînia regelui este ca răcnetul unui leu tînăr,
Era bunăvoința lui este ca roua pe iarbă.
13 Nenorocire tatălui este fiul nebun,
Și certele unei femei sînt ca un jgheab care picură mereu.
14 Casa și averea sînt moștenire de la părinți,
Dară de la Iehova este o nevastă cu pricepere.
15 Lenea aduce cufundare în somn adînc,
Și sufletul leneș va flămînzi.
16 Cel ce păzește porunca își păzește sufletul,
Cel ce disprețuiește căile Lui va muri.
17 Cel ce are milă de cel sărac împrumută lui Iehova,
Și El îi va răsplăti binefacerea lui.
18 Mustră pe fiiul tău cît este încă nădejde,
Și să nu pui sufletul tău să-l omoare prin strigătele lui.
19 Cel mînios trebuie să sufere pedeapsa,
Căci dacă îl vei scăpa, tot va trebui să faci iarăși așa.
20 Ascultă sfatul și primește mustrarea,
Ca să fii înțelept la sfîrșitul tău.
21 Multe sînt planurile în inima omului,
Dară hotărîrea lui Iehova rămîne în picioare.
22 Ceea ce este dorită la omul este bunătatea lui,
Și mai bun este cel sărac decît omul mincinos.
23 Frica de Iehova este spre viață,
Și cel ce o are va locui mulțumit, nu va fi vizitat de rău.
24 Leneșul își bagă mîna în blid,
Și nu o mai aduce la gură.
25 Bate pe batjocoritor, și cel fără de minte va deveni cuminte,
Mustră pe cel cu pricepere, și el va înțelege știința.
26 Cel ce jefuiește pe tatăl său și gonește pe mamă,
Este fiu care aduce rușine și ocară.
27 Încetează, fiul meu, a asculta învățătura,
Ca să te rătăcești de la cuvintele științei.
28 Martorul de nimic își bate joc de judecată,
Și gura celor răi înghite fărădelegea.
29 Judecăți sînt gata pentru batjocoritori,
Și bătăi pentru spatele nebunilor.

Şi celui ce are limbă aleasă în necunoştinţă
cade.
21 Celui ce varsă pre robime, aşteptare de rău
va avé,
Şi niri o bucurie nu va avé părintele ne-
bunului.
22 Inima veselă dă sănătate corpului;
Iară cugetătă frântă usucă oasele.
23 Mituire din sînu o iă celui nelegiuit,
Ca să întoarcă căile judecăţei.
24 Înţelepciune e vecinică în faţa celui cuminte.
Iară ochii nebunului vecinică în marginile pă-
mîntului.
25 Mîhnire părintelui său este fiiul nebun,
Şi amărăciune celui ce l'a născut.
26 Nu e bine a pedepsi pre cel drept,
Nici a bate pre cei mari pentru dreptate.
27 Celui cu cunoştinţă întrebează cuvintele sale,
Şi celui ce alege rece este unul cuminte.
28 Chiară celui nebun i se socoteşte înţelept,
Şi priceput, cându închide gura lăcrele sale.

15 OMULUI îmbrăcat cu haine de sărbătoare îi
plăcerea lui,
Şi bucură-se în cele trebuie.
2 Cugetul cuminte pune cunoştinţa,
Ci nesuse descoperiri de nebuni este.
3 Cându sunt ochii Domnului, vine şi despre-
ţuitu Ziplei de rugine sînt ceştii. (cel).
4 Aşa mîncări sînt tămăduitele gustul omului;
Dară corupţiune este în ele sfărîmare.
5 Nu se bucură cuvîntă în faţa unui nebun,
Ca să întoarcă pre celui drept la judecată.
6 Bucate multe sînt în casa celui drept,
Şi grea lui cîştigul celui rău.
7 Gura cuvîntului este cuna lui,
Şi inimile celui rău nu vor aşa.
8 Jertfa celui nelegiuit este urîciune lui Iehova,
Iară rugăciunea celui drept îi este plăcută.
9 Calea celui rău este urîciune lui Iehova
Cine urmează pe dreptate îl iubeşte.
10 Certare rea este celui ce părăseşte calea,
Şi cine urăşte mustrarea va muri.
11 Locuinţa şi pierzarea sînt înaintea lui Iehova,
Cu atîta mai vîrtos inimile fiilor omului.
12 Batjocoritorul nu iubeşte pe cel ce-l mus-
trează,
Şi nu va merge la cei înţelepţi.
13 Inima veselă face faţa bună,
Iară prin întristarea inimii se zdrobeşte duhul.
14 Inima celui înţelegător dăruieşte ştiinţă,
Şi gura celor nebuni paşte nebunia.
15 Toate zilele celui amărît sînt rele,
Iară cel cu inimă veselă are o petrecere
mereu.
16 Mai bună este puţină cu frică de Iehova,
Decît comoară mare şi cu tulburare în ea.
17 Mai bună este o ospăţ de verdeţuri, unde
este dragoste,
Decît un bou îngrăşat şi ură cu el.
18 Omul mînios ridică certe,
Iară cel încet la mînie potoleşte ceartă.
19 Calea celui leneş este ca un gard de spini,
Iară calea celor drepţi este netezită.
20 Fiiul înţelept veseleşte pe tată,
Iară omul nebun disprăţuieşte pe mamă sa.
21 Nebunia este veselie celui ce este lipsit de
înţelepciune,
Iară omul înţelept umblă drept.
22 Unde nu sînt sfaturi, gîndurile se strică,
Iară unde sînt mulţi sfetnici, se întăresc.
23 Omul are veselie în răspunsul gurii sale,
Şi cuvîntul la vremea lui, cît este de bun!
24 Calea vieţii este în sus pentru cel înţelept,
Ca să se depărteze de locuinţa cea de jos.
25 Casa celor trufaşi o surpă Iehova,
Iară hotarele văduvei le întăreşte.
26 Gîndurile celui rău sînt urîciune lui Iehova,
Iară cuvintele curate sînt plăcute.
27 Lacom de cîştig îşi tulbură casa sa,
Iară cel ce urăşte mituirile va trăi.
28 Inima celui drept cugetă ce să răspundă,
Iară gura celor nelegiuiţi varsă lucruri rele.
29 Departe este Iehova de cei nelegiuiţi,
Iară rugăciunea celor drepţi o ascultă.
30 Lumina ochilor veseleşte inima,
Şi o veste bună îngraşă oasele.
31 Urechea ascultătoare de mustrarea vieţii
Va locui în mijlocul celor înţelepţi.
32 Cine leapădă învăţătura, nesocoteşte sufletul
său,
Iară cine ascultă mustrarea, dobîndeşte
minte.
33 Frica de Iehova este învăţătura înţelepciunii,
Şi înaintea măririi este smerenia.

16 OMULUI îi sînt pregătirile inimii,
Iară de la Iehova este răspunsul limbii.
2 Toate căile omului sînt curate înaintea lui,
Iară Iehova cîntăreşte duhurile.
3 Încredinţează lui Iehova lucrurile tale,
Şi gîndurile tale se vor întări.
4 Iehova a făcut toate pentru răspunsul lui,
Şi pre cel nelegiuit pentru ziua răului.
5 Urîciune este lui Iehova tot cel trufaş cu inima,
Cu siguranţă nu va fi nepedepsit.
6 Prin milă şi adevăr se curăţă fărădelegea,
Şi prin frica de Iehova se depărtează de rău.
7 Cînd căile omului sînt plăcute lui Iehova,
Şi pre vrăjmaşii lui îi face să fie în pace cu el.
8 Mai bună este puţină cu dreptate,
Decît venituri mari fără judecată.
9 Inima omului îşi face calea sa,
Iară Iehova îi îndreptează paşii.
10 Ghicire este pe buzele regelui,
Nu va greşi gura lui la judecată.
11 Cumpănă şi talere de dreptate sînt ale lui Iehova,
Toate lucrările sacului sînt lucrul lui.
12 Urîciune este înaintea regilor a face rău,
Căci prin dreptate este întărit scaunul.
13 Plăcerea regilor sînt buzele drepte,
Şi pre cel ce vorbeşte drept îl iubesc.
14 Mînia regelui este solii morţii,
Iară omul înţelept o va potoli.
15 În lumina feţei regelui este viaţă,
Şi bunăvoinţa lui este ca un nor de ploaie de
primăvară.
16 Dobîndeşte înţelepciune, cît este de bine mai
mult decît aurul!
Şi a dobîndi pricepere este mai de dorit decît
argintul.
17 Calea celor drepţi este de a se feri de rău,
Păzeşte-şi sufletul său cel ce-şi veghiază calea.
18 Înaintea pierzării este trufia inimii,
Şi înaintea căderii este trufia duhului.
19 Mai bun este a fi smerit cu duhul împreună
cu cei umili,
Decît a împărţi prada cu cei trufaşi.
20 Cel ce ia aminte la cuvînt va găsi bine,
Şi fericit este cel ce se încrede în Iehova.
21 Cel înţelept cu inima se numeşte priceput,
Şi dulceaţa buzelor sporeşte învăţătura.
22 Izvor de viaţă este înţelepciunea celui ce o are,
Iară certarea nebunilor este nebunie.
23 Inima celui înţelept îi face gura sa înţeleptă,
Şi pe buzele lui sporeşte învăţătura.
24 Fagure de miere sînt cuvintele plăcute,
Dulci sufletului şi sănătate oaselor.
25 Este o cale care pare dreaptă omului,
Iară sfîrşitul ei sînt căile morţii.
26 Sufletul celui ce lucrează lucrează pentru sine,
Căci îl mînă gura lui.
27 Omul nelegiuit sapă răul,
Şi pe buzele lui este ca un foc ce arde.
28 Omul stricat varsă certe,
Şi bîrfitorul desparte pe cei mai buni prieteni.
29 Omul violent amăgeşte pe aproapele său,
Şi-l duce pe o cale care nu este bună.
30 Cel ce-şi închide ochii ca să născocească lucruri
stricate,
Cel ce-şi muşcă buzele, a adus la bun sfîrşit
răul.
31 Podoaba bătrînilor este părul alb,
Pe calea dreptăţei se găseşte.
32 Cel încet la mînie este mai bun decît cel
puternic,
Şi cel ce stăpîneşte duhul său decît cel ce ia
cetăţi.
33 În poală se aruncă sorţii,
Dar de la Iehova este toată hotărîrea lor.

17 MAI BUNĂ este o bucăţică de pîine uscată
cu pace,
Decît o casă plină de ospeţe cu ceartă.
2 Slugă înţeleaptă va stăpîni asupra fiului ruşi-
nos,
Şi va împărţi moştenirea în mijlocul fraţilor.
3 Cuptorul este pentru argint, şi cuptorul pentru
aur,
Iară Iehova cercetează inimile.
4 Cel rău ia aminte la buzele nedrepte,
Şi cel mincinos ascultă cu urechea la limba
stricată.
5 Cel ce-şi bate joc de cel sărac, ocărăşte pe
Făcătorul lui,
Şi cel ce se bucură de nenorocirea altuia nu va
rămînea nepedepsit.
6 Cununa bătrînilor sînt fiii fiilor,
Şi podoaba fiilor sînt părinţii lor.
7 Nu se cuvine limbii alese buzelor nebune,
Cu atît mai puţin unui prinţ buzelor mincinoase.
8 Mită este o piatră scumpă în ochii celui ce o
are,
Oriîncotro se întoarce, izbuteşte.
9 Cel ce acoperă o greşală caută iubire,
Iară cel ce o pomeneşte desparte pe prieteni.
10 O mustrare pătrunde mai mult în cel înţelept
Decît o sută de bătăi în cel nebun.
11 Cel rău caută numai răzvrătire,
Şi un mesager crud va fi trimis împotriva lui.
12 Mai bine să întîlnească cineva o ursoaică căreia
i-au fost luaţi puii,
Decît pe un nebun în nebunia lui.
13 Cel ce răsplăteşte răul pentru bine,
Răul nu se va depărta de casa lui.
14 Începutul certei este ca cînd cineva dă drumul
apei,
Înainte de a începe ceartă, lasă-o.
15 Cel ce îndreptăţeşte pe cel rău, şi cel ce osîn-
deşte pe cel drept,
Amîndoi sînt urîciune lui Iehova.
16 De ce este preţ în mîna nebunului să cumpere
înţelepciune,
Cînd nu are inimă?
17 Oricînd iubeşte prietenul, şi frate se naşte la
strîmtorare.
18 Omul lipsit de înţelepciune bate palma,
Şi se face chezaş înaintea aproapelui său.
19 Cel ce iubeşte certa iubeşte păcatul,
Cel ce-şi înalţă mult poarta caută sfărîmare.
20 Cel cu inimă stricată nu va găsi bine,
Şi cel cu limbă răsucită va cădea în rău.
21 Cel ce naşte pe un nebun, o face spre mîhnirea
lui,
Şi părintele nebunului nu se bucură.
22 Inima veselă face bine ca un leac,
Iară duhul mîhnit usucă oasele.
23 Mită ia cel rău din sînul celui nelegiuit,
Ca să abată căile judecăţii.
24 Înţelepciune este înaintea celui priceput,
Iară ochii nebunului sînt la marginile pămîntului.
25 Mîhnire pentru tatăl său este fiiul nebun,
Şi amărăciune pentru cel ce l'a născut.
26 Nu e bine a pedepsi pe cel drept,
Nici a bate pe cei mari pentru dreptate.
27 Cel ce-şi ţine cuvintele ştie cunoştinţă,
Şi cel cu duh rece este un om cuminte.
28 Chiar cel nebun, cînd tace, este socotit înţelept,
Şi priceput, cînd îşi închide gura.

18 CEL CE SE DESPARTE caută ce-i place lui,
Se mînie împotriva oricărei înţelepciuni.
2 Nu găseşte nebunul plăcere în pricepere,
Ci numai în descoperirea inimii sale.
3 Cînd vine cel rău, vine şi dispreţuirea,
Şi cu ruşinea ocara. (cel).
4 Apele adînci sînt cuvintele gurii omului;
Izvor curgător, un izvor de înţelepciune.
5 Nu e bine a ridica faţa celui nelegiuit,
Ca să întoarcă pe cel drept în judecată.
6 Buzele nebunului vin în ceartă,
Şi gura lui cheamă loviturile.
7 Gura nebunului este cuna lui,
Şi buzele sale sînt unealta vieţii sale.
8 Cuvintele clevetitorului sînt ca mădularele
celor aleşi,
Ele se coboară în lăcaşul pîntecului.
9 Cel leneş în lucrul său
Este frate cu risipitorul.
10 Turnul celui nume este numele lui Ie-
hova
Într'însul se aleargă cel drept, şi se în-
altă.
11 Averea avutului îi este cetatea sa cea tare,
Şi ca un zid înalt în închipuirea sa.
12 Înainte de surpare se înalţă inima omului,
Şi înainte de mărire este smerită.
13 Cel ce răspunde înainte de a asculta,
Aceasta nebunie şi ruşine îi este.
14 Spiritul omului îl susţine în neputinţa sa,
Iară cine poate suferi sdrobirea cînd îl pără-
seşte?
15 Inima celui înţelegător dobîndeşte ştiinţă,
Şi urechea înţelepţilor caută ştiinţă.
16 Darul omului îi face loc,
Şi-l aduce înaintea celor mari.
17 Drept pare cel ce la judecată cel dintîi,
Dară vine cela-i-alalt, şi-l dă dinapoi.
18 Sorţii fac să înceteze certele,
Şi celor tari le taie cei puternici hotărîre.
19 Un frate jignit e mai greu de cîştigat decît
o cetate tare,
Şi certele lor sînt ca zăvoarele unei lăcuinţe.
20 Din fructul gurii sale se satură corpul lui,
Se satură de rodul buzelor sale.
21 Moarte şi viaţă sînt în puterea limbii,
De aceea cei ce o iubesc, vor mînca din
fructele sale.
22 Cel ce a găsit o femeie găseşte ceea ce e
bun,
Şi dobîndeşte-a lui Iehova o mulţumire.
23 Cu cereri curbează săracul,
Dară cu asprime răspunde avutul.
24 Cîte ori iubeşte mulţi, toţi, ce va rămîne,
Şi este iubitor mai mult decît un frate.

19 MAI BUN este un sărac, care umblă în
neprihănirea sa,
Decît cel cu buze curbate şi nebun.
2 Şi ca nebunia să fie fără prevedere nu e bine,
Şi cel ce se grăbeşte cu picioarele, face
greşeală.
3 Nebunia omului strâmbătăţeşte calea sa,
Şi inima lui se aprinde asupra lui Iehova.
4 Averea înmulţeşte numărul amicilor,
Dară sărmanul se desparte chiară şi de a-
micului său.
5 Mărturie mincinoasă nu rămîne nepedepsită,
Şi cel ce suflă minciuni nu va scăpa.
6 Mulţi îngrăşează faţa celui darnic,
Şi fiecine este amicul celui ce dă daruri.
7 Toţi fraţii sărmanului îl urăsc,
Cu atît mai mult îi depărtează de d'însul amicii săi!
Fie urmăritorul îngăduinţelor lor, dară ele nu fiinţează nimică.
8 Celui ce-şi dobîndeşte minte, îubeşte sufletul său,

Merinarul de minte îşi află de dreptate,
Şi gura celor nelegiuiţi înghite nelegiuirea.
9 Pregătite sînt judecăţile pentru batjocoritori,
Şi loviturile pentru spinarea nebunilor.

20 BĂTĂCOCORITOR e vinul, şi asemo- 20
bită băutura tulburătoare,
Şi cel ce se înbată în ele nu este înţelept.
2 Ca mugetul leului este spaima de rege, 2
Cine-l va aţîţa păcătuieşte asupra-şi, pătămînează
sieşi-se chiară.
3 Mărire este părăsirului a se feri de ceartă, 3
Iară tot nesocotită se vîră fiecare.
4 De frica frigului leneşul nu ară, 4
Cercetează-se pe la secerat, dară în zadar.
5 Ca o apă adîncă este sfatul în inima o- 5
mului,
Dară omului cu minte îl scoate din să.
6 Cei mai mulţi oameni se laudă cu bunătatea 6
lor,
Iară cine se află pre o bărbăţie credincioasă?
7 Un nepreihănit se umblă celui drept, 7
Fericiţi şi-vor fi după d'însul fiii săi.
8 Regele şezînd pe tronul judecăţei, 8
Cu simplă privire va risipească toată rîmă.
9 Cine poate zice: „Curăţit-am cu totul inima; 9
„Curăţit-am de păcatul meu?"
10 Greutăţea mare şi măsură mare şi 10
micică,
Amîndouă urîciune sînt lui Iehova.
11 Cunoaşte-se copilul cîtuşi de puţin din jocurile sale, 11
De va fi curat şi va purtare curată şi dreptă.
12 Auzului urechii şi văzului ochiului, 12
Iehova pre amîndoi le-a făcută.
13 Nu iubi somnului, ca nu cumva să sărăceşti, 13
Deschide-ţi ochii tăi, şi vei avé pîine de-
juns.
14 Rău, rău! zice cel ce cumpără, 14
Dară cînd se duce, se laudă cu cumpărătura sa.
15 Este aur, şi mulţumire multă sînt, 15
Dară scumpe sînt buzele înţelepte.
16 Ia-i veştmîntului, căci a chezăluit pentru 16
un străin,
Şi pentru femei străine înpleteşte-i.
17 Dulce este bărbatului pîinea înşelăciunii, 17
Dară la urmă-i pămîntul împle-se gura lui.
18 Prin consfătuiri se întemeiază planurile. 18

* Un norod începe rebeliă cu chibzuinţă.
17 * Vorbitorul de rău descoperă secretele;
Cu celui * credincios dacă nu umblă.
20 * Celui ce blăstămă pre părintele seu, stîn pre
lumină sa,
* Lumina acelui se va stinge-va în întunerecului
celui mai negru.
21 * Moştenirea, pentru care cine-va s'a pre grăbit
la început,
* La urmă nu ce va bine-cuvîntată.
22 * Nu dice: „Cu aşă voiu resplăti!"
* Aşteptă pre Iehova, şi elu te va ajuta!
23 * Greţiune este lui Iehova greutatea mare şi
mică,
Şi cumpăna înşelătore nu este bună.
24 * De Iehova sînt îndreptate paşii omului,
Căci omulu, ce înţelege aşă din calea sa?
25 Laţă este pentru unu a jice cu lăcomie:
„Sfinte este!"
Şi * după o cercetă mărirea.
26 * Regele înţeleptu risipesce pre cei răi,
Şi pietră roată preste ei.
27 * Lumină a lui Iehova este sufletulu omului,
Ea cătră tote cămările cele ale întrului
trupului.
28 * Iubirea şi adevărulu ocrotescu pre rege,
Şi prin iubire îşi sprijină tronulu seu.
29 Falu tinerilorŭ este puterea lorŭ,
Şi * podôba bătrînilorŭ părulu cărunt.
30 Mustruirile de vindecare pentru celui răi
sînt bătăile, şi răutăţile pînă în rărunchi.

21 CA pîrîiele de apă sînt ânima regelui în
mâna lui Iehova,
O îndreptă tot-unde voesce.
2 * În ochii omului tote căile sale drepte sînt,
* Iară Iehova cumpenesce inimele.
3 * A face dreptate şi judecată
Mai plăcută este lui Iehova de cîtu aducere
de jertfe.
4 * Privire semeţă şi inimă îngîmfată,
Şi candelă celorŭ răi păcate sînt.
5 * Gîndurile celorŭ harnici numai îndestulare
aduc,
Iară oricine pré grăbesce, lipsă numai.
6 * Câştigare de tesaure cu limbă înşelătore,
Nu-i de cătă o deşertăciune, pre care o vînă
cei ce caută morte.
7 Pre cei necredincioşi îi vor prăda mereu hoţii
Ţărîi lorŭ,
Căci nu voescu a face dreptate.
8 Sinuosă este drumulă celui îngreunatu de pă-
cate,
Iară curatulu îndreptăţesce lucrarea sa.
* Mai bine este a locui în colţulă unui acoperiş
periculosu,
De cîtă într'o casă mare cu o femeiă vîl-
ciosă.
* Sufletulu celui răutăcios voiesce pohtă;
Ochiulu şi aproapelui seu nu află chiară în o-
chii lui.
* De se va pedepsi celui batjocoritorii, atunci
cel proştulu se va face înţeleptu;
De se va învăţa celui drepţi, atunci şi cei-
noţe va crăsce.
* Celui Prè-dreptă îşi cătă la casa celui răi
tuturoru,
Şi aruncă pre nenorociri în perzare.
Celui ce-şi astupă urechea la strigătulu sa-
racului,
Va chiăma şi elu, şi nu va fi ascultatu.
* Darulu în ascunsă înţelepciunea mînie,
Şi mîniarea în sîne, furia cea mai mare.
Bucurie este dreptului de a face dreptate,
* Dară pierdere lucrătoriloru de rele.
Omulu ce se rătăcesce din calea înţelep-
ciunei,
Răspausa-se-va în adunarea umbreloru.
Celui ce îubesce petrecerile, omă alu lipsei
va fi,
Celui ce îubesce vinulă şi oleiulă nu se va
îmbogăţi.
* Răscumpărarea fi celui nelegiuitu pentru
celui dreptă,
Şi rîndătorulă pentru cei curaţi.
* Mai bine este a locui în pămîntulu pustiu,
De cîtă cu o femeiă vîlciosă şi supărăcioşă.
* Tesaure preţiose şi oleiu suntu în casa
înţeleptului,
Iară omulu nebunu le nimiceşce.
* Celui ce urmăsă dreptatea şi îubirea
Află vîţă, fericire şi onore.
* În ostatea celorŭ tari intră înţeleptulu,
Şi cuprinde tăriea încrederei lorŭ.
* Celui ce-şi păzesce gura sa şi limba sa,
Păzesce şi sufletulu seu de strîmbătăţi.
Batjocoritoriu şi mîndru şi îngîmfatu este nu-
mele acestuia,
Ce lucrăză cu aprindere de mîniă.
* Pre leneşulu îlu omoră poftele sale,
Căci mînele lui nu voiescu a lucra.
Celui leneşu tote ţîlele numai în poftă o duce,
Iară celui dreptă dă, şi nu cruţă.
* Sacrificiulu celorŭ nelegiuiţi urîciune este,
Cu cătă mai vîrtosă de-lu aduce cu gîndu reu?

CAP. 21, 22, 23. 527

Mărturiulu mincinosu va peri,
Iară celui ce ascultă omulu care se aude,
vorbesce cu isbîndă.
Omulu nelegiuitu pre obrazulu său obrăznicu,
Iară celui cuviosu îşi ajustă la căile sale.
Nici o înţelepciune, nici o minte,
Nici unu sfatu nu folosesce asupra lui Iehova.
Calulu pote fi cătă de bine pregătitu pen-
tru ziua de luptă,
Iară biruinţa vine de la Iehova.

22 MAI de alesă este unu * nume bună de cătă
averi mare,
Şi înţelepciunea de cătă argintulu şi aurulu.
Averulu şi săraculu se întîlnescu unulu cu
altulu,
Iehova i-a făcutu pre toţi.
Omu cu minte vede reulu, şi se ascunde,
Iară cei proşti trecu înainte, şi suferă.
Resplata smeritiei şi a temerei de Iehova
Averea şi cuviinţa şi vieţa.
Spini şi laţuri sînt în calea celui stricătosu,
Cine * celui ce voesce-şi pentru vieţă, să se
depărteze de dînsulu.
Învaţă pre copilu calea, pe care trebue să
meargă,
Şi cîndă va îmbetrîni, nu se va abate de
la ea.
Averulu domnesce preste sermani,
Şi celui ce se împrumută, se face sarcina cre-
ditorului seu.
Cine va semănă nedreptate, amărăciune va
secera,
Şi * toiagulu pregătitoriu virgei pedepsei sale.
Omulu bine-voitoriu bine-cuvîntatu va fi,
Căci din pîinea sa dă săracului.
Izgoneşce pre batjocoritoriu, şi ce d'antîiu a
ajunge va ieşi,
Şi certa şi ocara vor înceta.
Cela ce iubesce curăţenia inimei
Şi buze plăcute, omenului acelula rege va fi
prietenu.
Ochii lui Iehova apără ştiinţa,
Iară sarpe cuvintele vînătătorului.
Lenevosulu dice: „Leulu este afară,
Voiu fi sugrumatu în uliţă."
Gîtu femeilorŭ străine este o groapă adîncă,
* Acela cade în ea, pre care-lu mîniă Iehova.
Nebunia este legată de inima copilului,
Iară * virga pedepsitoriu o va scote din ea.
Cela ce apasă pre celu sermanu, ca să se
înmulţescă,
Şi dă celui avutu, numai lipsă va vedea.

Pleca-ţi urechea ta, şi ascultă cuvintele înţe-
lepciunei,
Şi îndreptă-ţi inima ta către învăţătura
mea.
Căci este plăcutu, de le vei păstra în la-
untrulu tău,
Şi se voru înfăţişa pe buzele tale.
Pentru ca încrederea ta să fie în Iehova, 19
Pentru aceea astă şi învăţatu-te-amu pre tine.
Ată nu ţi-amu prescrisu de demultu 20
* Sfaturi şi cunoştinţă?
* Ca să te învăţu adevărulu, cuvintele cre- 21
dinciose,
* Ca să respunzi cu cuvintele adevărului ce-
lorŭ ce te trimiţu.
* Nu despoia pre cătă sermană, pentru-că ne- 22
putincioasă este,
* Nici nu spăsa pre celu cernutu la pîrîă.
* Căci Iehova apără dreptatea lorŭ, 23
Şi prada răpa celoru ce-i prădă.
Nu te însoţi cu bărbatulu iute la mînie, 24
Şi nu pocresce cu omulu furiosu,
Ca să nu înveţi deprinderile lui, 25
Şi să nu fii laţu în sufletulu tău.
Şi nu fi unulu d'intre cei ce dau mîna, 26
D'intre cei ce dau chezăşie pentru datorii.
Cîndu n'ai ninicu, ce te pădi, 27
Cîndu ţi-se-ţîne patulu tău de sub tine?
Da ce * să-ţi fure pămîntu tău de sub tine?
* Nu muta peatra de hotară cea veche, pre 28
* care ţi-o pusu părinţii tei.
Vedi tu unu bărbatu iscusitu în treburile sale? 29
Să ştii, că va sta înaintea domniloru,
Şi nu va sta înaintea omeniloru de josu.

23 CÂNDU vei fi la masa unui domnu, 23
Cumtă seamă la cele ce ţi se pun
înainte,
Şi-ai pune cuţitulu la gîtu. 2
De te vei arăta omu lacomu. 3
Nu pofti dupre mîncările lui cele alese,
Căci sînt mîncărime sînte ale. 4
* Nu te osteni să te îmbogăţeşci,
* Încetă de acestu hotărîre a ta. 5
Ară ţi vei pune ochii tăi pe ceea ce în cu-
rendu nu va mai fi?
Căci se aripi ţi va face,
Şi asemenea vulturului se vîntura la cer.
* Nu mînca din pîinea * celui pizmătoriu, 6
Şi nu pofti mîncările lui cele alese:
Căci precumu socotesce este în sufletulu 7
seu, aşa este şi elu.
„Mănîncă şi bă!" * îţi dice,
Dară inima sa nu este cu tine.
Hucsele, ce ai mîncatu, o vei vărsa, 8
Şi astă-felu perdute ţi vorbi-vei cuvintele tale
cele bune.

9 / În urechîle ascultătóre nu vorbi,
Căci nu vor înțelege cele ce sunt de înțelepciune,
Ci vor batjocori.
10 * Nu muta pétra de hotarul cel vechiu,
Și nu intra în câmpurile orfanilor;
11 * Căci răscumpărătorul lor este puternic,
El va apăra dreptatea lor în contra ta.
12 Pleacă inima ta la învățătură,
Și urechile tale la cuvintele științei.
13 / Nu cruța copilului mustrarea,
Căci, de-l vei bate cu vérga, nu va muri.
14 Bate-l cu vérga,
/ Ca să scapi sufletul său de peire.
15 Fiule, / de va fi înțeléptă inima ta,
Bucura-se-va inima mea, de cu tine-ți;
16 Și rărunchii mei se vor veseli, când buzele tale vor vorbi ce este drept.
17 / Inima ta să nu pizmuiască pe cei păcătoși,
Ci * fără încetare de frica Domnului.
18 * Căci va odrăslí bună sfârșitul cel nou,
Și speranța ta nu se va stinge.
19 Ascultă, fiule, și fii înțelept,
Și îndreptă inima ta pe calea cea bună.
20 * Nu petrece cu bețivii de vinuri,
Nici cu mâncătorii de cărnuri;
21 Căci bețivul și mâncătorul de cărnuri sărăcesc,
Și vârtos în odrențe înbracă pre cel amorțit.
22 / Ascultă pre părintele tău, care ți-a născut,
Și nu disprețui pre mama ta, când ea va îmbătrâni.
23 / Cumpără adevărul, și nu-l vinde,
Înțelepciune, învățătură și minte.
24 * Părintele celui drept va fi mulțămit,
Și cel ce a născut pre cel înțelept, va avea bucurie de el.
25 Fie-ți tatăl tău și mama ta se vor bucura,
Și acea, care te-a născut, se va veseli.
26 Dă-mi, fiule, inima ta,
Și ochii tăi se fie sfinți la căile mele.
27 * Căci o prigă adâncă este curvăsirea,
Și cea puțin străină / este strâmtă.
28 Ea pândește ca un hoț,
Și face pre mulți fărădelegi necredincioși.
29 * A cui este vaiet? A cui este oftarile?
A cui sunt certările? A cui este plângerile?
A cui / ochi sunt sângeroși?
30 Aceștia nu-s oricâtva, cei ce întârzâie la vin?
Aceștia nu-s oricâtva, cei ce caută amărâciunile dulcețe?
Nu te uita la vin când e roșu,
Și când își arată culoarea în pahar, când el alunecă ușor!
Căci la urmă mușcă ca un șarpe,
Și înțeapă ca o viperă;
Ochii tăi vor vedea lucruri străine,
Și inima ta va vorbi greșit.
Și vei fi ca cela ce dórme în mijlocul mării,
Și ca cela ce dórme pe căpătâiul cârmei;
Și vei zice: „Bătutu-m-au, și durere nu am simțit.
Jecmănitu-m-au, și nu am știut nimica.
/ Când voi mai deștepta, încă și atunci
Mai / voi căuta încă o dată vinul.

NU * pizmui pre oamenii cei răi,
Nici nu pofti a fi cu ei:
Căci sfătuiesc stricăciune inima lor,
Și buzele lor nemulțămire vorbesc.
Cu înțelepciune se zidește o casă,
Și cu cumpătare se întărește.
Și cu sfătuiri se umplu cămările
Cu toate bucatele cele scumpe și plăcute.
Bărbatul înțelept este puternic,
Și bărbatul cu știință își mărește puterea.
/ Căci cu sfaturi bune poți să-ți faci resboiul tău,
Și biruința este de la mulți sfătuitori.
/ Prea înalță este nebunului înțelepciunea,
La judecata sa el deschide gura sa.
Cela ce face gândește a face rele,
Oamenii numesc viclenitor pe acest om.
Cugetarea nebunului este păcatul,
Și batjocurile urâciune sunt oamenilor.
De poți cumpăni în pâță cercul,
Folosește și ce va mâncare.
* Scapă pre cel ce se duce la moarte,
Și pre cel ce sâne aproape de a fi ucis,
O, oprește-te, / [de acolo.
Ar dóra / cela ce cumpănește inimile n'a luatu vênă?
Și nu vede cela ce păzește sufletul tău?
Și nu va resplăti fie-cărui / după lucrul său?
* Mănâncă, fiule, mâere, că plăcută este,
Și fagurul celui dulce curgând tare tale.
/ Așa / știi să fie înțelepciunea pre sufletul tău;
Că de vei afla o, viitorul vieții tale va fi,
Și speranța ta nu se va stinge. [după,
De aceea, * nu pândi locuința celui drept,
Și nu răsipi cămara sa cea liniștită.
/ Căci de șapte ori va cădé cela drept, și iarăși se va scula;

Nu te bucura la ruina celui ce trage.
Și nu-ți veselește inima când el alunecă cu piciorul,
Ca nu cumva să vadă Domnul, și să-i pară rău,
Și să întoarcă mânia Sa de la el.
Nu te aprinde pentru răufăcătorii de rele,
Nici nu pizmui pre cei nelegiuiți;
Căci pentru cela rău nu va fi viitoriu bun /
Candela nelegiuiților se va stinge.
/ Teme-te de Domnul, fiule, și de rege;
Și nu amestecă cu cei înșelători,
Căci fără o clipă vor veni ruina lor;
Și nenorocirea de la amândoi cine o poate prevedé?

Alte șiruri de înțelepciune.

Iarăși și acestea le aveau de la cei înțelepți:
A / face bine la judecată
Nu este bine, a întoarce ochii de la judecată,
Celui ce zice nevinovatului: „Drept ești,
Pre acela îl vor blăstăma popoarele, și urâciune îl va urâ pe acel om.
Dar / cei ce-l mustră, bine îl vor fi, [bună
O proble ei vor veni binecuvântarea celor
Cela ce răspunde cu dreptate cel-ce,
/ Ca o sărutare cu buzele.
* Gătește afară lucrul tău,
Și îngrijește-ți câmpul tău,
Și după aceea-ți vei zidi casa.
/ Fără cuvânt nu fii martor asupra aproapelui tău;
Căci poți să amăgești dreptatea cu buzele tale.
Nu / zice: „Precum mi-a făcut, așa îi voi face și eu,
Voi răsplăti acestui om după faptele sale.“
Trecui-am pe lângă țarina unui om leneș,
Și pe lângă via unui om fără de minte;
Și iată, * erau în totul numai ortiș înălțați,
Și fața lui acoperiseră mărăcinii,
Și îngrădirea lor de pietră era surpată.
/ Văzui-am acestea, și de-a mea luare la inimă,
Am văzut,
Am dormitat, și unu trasă ochii înțelepciunii:
O / Ești de somni, o leș de dormitare,
O leșă de culcare cu mădulele culcate,
Și sărăcia, ce mână hoțiș, le va ajunge,
Și lipsa, ca unul haiduc.

Alături aceștia și celelalte, ai Sfinților proverbe.

IACĂ și * acestea sunt proverbele de ale lui Solomon,
Pre cari le-au scumpănit bărbații lui Ezechia, regele lui Iuda:

CAP. 24, 25 529

Mărirea lui Dumnezeu stă în a ascunde unii lucru,
Dară mărirea regilor stă în a cerceta unii lucru.
Cerului pentru înălțimea sa, și pământului pentru adâncimea sa,
Și inimei regilor nepătrunsătóre sânt.
Scoate spuma din argintu,
Și va ieși argintarului unu vasu curat.
* Depărtează pre cel nelegiuit de dinaintea regelui.
Și / tronulu său prin dreptate se va întări.
Nu te semeți înaintea regelui,
Și nu sta în locul celor mari;
Căci mai bine este să-ți zică: „Sui-te aicea!
De cât să te pogori de față celui-mai mare,
Pre / care îl văd ochii tăi.
* Nu grăbi o cei la judecată,
De vină ca nu la urmă să fii cu rușine,
Când pocitorului tău îi va răspunde.
* Apără pricina ta în neînțelegerea cu aproapele tău,
Și nu descoperi taina altuia;
Ca să nu te defaime cela ce va auzi,
Și să nu-ți ajungă unu vinovat rău, care nu se va duce de la tine.
/ Mere de aur în pânare de argintu
Este cuvântul dintu la timpul.
Cercelu de aur și podóbă de aur alesu
Este înțeleptul / cu mustră, pentru o urechie ascultătóre.
* Ca răcoreala zăpedei în timpulu secerului,
Așa solulu credincios pentru cei ce-l trimite;
Căci sufletul stăpânului său înviorează.
Nori și vântu fără ploiă,
Așa / bărbatulu ce se laudă cu unu dară mincinosu.
* Prin îndelungă răbdare se înduplecă cela cu stăpânire,
Și limba multe frânge ósele. [puternici,
* De găsești miere, mănâncă numai cât-ți este destulu,
Ca să nu te grețuiești de ea, și să o verși.
Pune rari picioarele tale în casa amicului tău,
Ca să nu se îngrețe de tine, și să te urască.
* Cela ce mărturisește mincinósă asupra aproapelui său
Este ca unu buzduganu, ca o sabiă și o săgétă ascuțită.
Încrederea în cine în timpă de necaz / [ală
Este ca unu dinte stricat, ca o mișcare a piciorului.
* Ale cui cântă cântări unei inimi rele
Celui ce rănit cu frigu îi ia haina,
Și ca oțetul pre nitru,
Așa este cela ce cântă cântări unei inimi rele.
Dacă / vrăjmașul tău îți este flămând, dă-i pâne de mâncare,
Și dacă îți este însetat, dă-i apă de băut;
Căci cărbuni aprinși vei grămădi pe capul lui,
Și Domnul îți va răsplăti ție.
Vântul de miază-zi aduce ploiă,
Așa și limba cea ascunsă, fețe mânioase.
Mai bine este a locui în colțul unui acoperiș,
De cât cu femeia certătóre în casă mare.
Ca apa rece pre sufletul însetat,
Așa este și vestea bună din țară depărtată.
Fântână spurcată și izvor stricat
Este / cel drept, care cade înaintea celui rău.
Mâncând miere multă nu este bine,
Și a căuta slava sa nu este slavă.
Ca o cetate dărâmată, fără de ziduri,
Așa este omul / care nu-și stăpânește duhul său.

Éste ce şi celui ce se desbracă de vestminte
Şi ce oţetulu pe nitru. [lătu'o şi rece,
21 *De este dimpotrivă nemicule teu, satură-lu cu
pâne,
Şi de este însetatu, adapă-lu cu apă:
22 *Căci aste-feliu grămădesci cărbuni de focu a-
supra lui,
Şi Domnulu ţi va resplăti.
23 *Vêntulu de mădi-nôpte rasce ploiă,
Şi *limba cu clevetîtore o faţă urîtă.
24 *Mai bine este a locui în colţulu unui acope-
rementu,
De cât într'o casă mare cu o femeiă sălciitore.
25 O apâ bună din ţeră depărtată [ţă,
Este ce apa resuflătore pentru sufletulu însetă-
26 Drepţiulu, ce se clatină înaintea celui nelegiuitu,
Este ce o fântână turburu, şi ca unu isvoru
stricatu.
27 *Nu este bine a mânca pre multă miere,
Şi nu este de laudă *a alergă după mărire.
28 Ce o cetate carpătă, fără ziduri, este celui
*Ce nu-şi stăpînesce sufletulu seu.

26 PRECUM ninsórea vêra, *şi ploiă la tulesu,
Aşa nu se cade mărire celui nebunu.
2 Precumu pasarea, când'i sboră şi rulesce,
Precumu rondunica, când sboră,
Aşa *blăstemulu celui nemeritatu
Nu cade şi nepoată nemerită.
3 *Biciulu este pentru calu, hăţulu pentru măsă,
Şi biegla pentru spinarea nebunilorŭ.
4 Nu răspunde nebunului dupre nebunia sa,
Ca nu cumva tu fiiu asemenea lui.
5 *Răspunde nebunului dupre nebunia lui
Ca să nu fie înţeleptu în ochii sei.
6 Celui ce trămite vorbe prin mâna nebunului
Este ce celui ce şi taie piciorele, ce celui ce
bea dăunu.
7 Piciorele şchiopului sînt slabe,
Aşa este proverbulu în gura nebunilorŭ.
8 Ca celui ce lîgă petre în prăştiă,
Aşa este şi celui ce dă mărire celui nebunu.
9 Că unu teiegiu de spini, înălţatu în mâna
celui bêtu,
Aşa este proverbulu în gura nebunilorŭ.
10 Că arcaşiĭ cu tăinuire în tîte,
Aşa este celui ce şi răsimeşte nebuni, celui ce-
*i nemereşte trecătorii.
11 *Precum se întôrce câinele la *vărsătura sa,
Aşa nebunulu se întôrce la nebunia sa.
12 *Vedut'ai pre omu-ne, ce înţeleptu se crede?
Mai multă speranţă pentru unu nebunu este
de cât pentru dînsulu.

13 *Leneşulu dice: Leulu este în drumu!
Leulu este pe uliţă!
Cumu uşa se învîrtesce în ţîţânele sale,
Aşa şi leneşulu în patulu său.
15 *Leneşulu pune mâna în strachină,
Dară cu anevoiă o duce la gură.
16 Leneşulu mai înţelepciune are în ochii sei
De cât şepte omeni cari dau bun respunsu.
17 Celui ce în trêcătă se amestecă cu certa-
dore lui'o ţâră, este unu ce-lu apucă de
Acelui ce apucă de urechi unu câne urechi
Ce nebunulu ce amestecă turbă, aprinsă, se-
get şi mârte.
19 Aşa este celui ce înşeală pre amicumă seu,
Şi qice: Óre n'amu glumitu?
20 Unde lemne nu mai sînt, foculu se stinge,
Şi *unde clevetitoriulu nu mai este, cărta se
potolesce.
21 *Cumu cărbunii aduşi la jaratecu, şi lemne
multe la focu,
Aşa aţîţătorulu la ogîtarea certei.
22 *Cuvintele clevetitoriului sînt ca nişte rane
rele rău,
Şi se coboră în lăuntrulu pântecului.
23 Arginţiu pusu de spumă, cumulu pusu vasu
de lutu,
Sînt buzele arţîtore şi o inimă rea.
24 Numescă-şi cu buzele sa pre vrăşmaşulu seu,
Şi pôrtă în lăuntrulu său înşelătorea
25 *De şi surîsulu lui este plăcutu, nu-lu crede,
Căci şepte urî sînt în inima sa:
Ura se va acoperi prin ascăţîşe,
Fiiu-şi reu'tatea se va da pe faţă la a-
dunare.
27 *Celui ce sapă groapă, într-ea cădi-va în ea,
Şi pêtra cădi-va asupra celui ce o rostogolesce.
28 Limba mincinosă urăsce pre cei ce i-au
umilită,
Şi gura linguşitore aduce stricăciune.

27 *Nu te lauda cu ţiua de mâne;
Căci nu scii ce póte aduce o ţi.
2 *Altulu să te laude, iară nu gura ta,
Străinulu, iară nu buzele tale.
3 Greu este petra, şi greă este nisipulu,
Dară mânia celui nebunu mai grea este de
cât amêndue.
4 Urgiulu sălbatecă, şi ce-a inundare este furia,
Dară *cine póte sta înaintea gelosiei?
5 Mai bună este *mustrarea pe faţă de cât
iubirea în ascunsu.
6 *Rănile făcute de amicu cu bună credinţă
îţi vine,
Dară mai gorite sînt sărutările neamicului.

7 Celă sătulu calcă în picióre fagurulu;
Dară celui fămêndu i tóte amărăciunile dulci
i se parŭ.
8 Ca pasarea alungată din cuibulu ei,
Aşa este bărbatulu gonitu din locuiă sea.
9 Uleiulu şi tămâia veselescu inima,
Aşa şi dulcéţa amicului, venită dintr'unu
sfatu din inimă.
10 Pre amicuiă teu şi pre amicuiă părintelui
teu nu'i părăsi,
Şi în casa fratelui teu să nu intri în ţiua
necazului teu;
*Mai bună este vecinu în apropiare, de cât
frate în depărtare.
11 Fiiu înţeleptu, *fiiulu, şi înveseleşce inima
mea mie;
Ca să potu da respunsu celui ce mă defaimă.
12 *Celui ce vede reulu, şi se ascunde;
Dară cei proşti trecu înainte, şi suferă.
13 *Ia vestmêntulu celui ce chezăşuesce pentru
unu străinu.
Şi pentru femea străină impleteşce-lu.
14 Celui ce bine-cuvêntă pre amicuiă seu cu
voce tare de de dimineţă,
Drept blăstemă i se va socoti.
15 O picătură neîncetată în ţi de ploiă,
Şi o femeiă gălăgiosă una sînt;
16 Celui ce cearcă să o oprească este ca şi cumu
ară cuiva să oprească vêntulu,
Şi să ţină cleştiĭ în drépta sa.
17 Fierulu cu fierulu se ascute,
Aşa şi vederea omului ascute pre amicuiă.
18 *Celui ce păzesce smochinulu va mânca din
rodulu seu,
Şi celui ce păzesce pre domnulu seu va fi
onoratu.
19 Precumu în apă faţă respunde la faţă,
Aşa şi inima unui omu la dorinţa altuia.
20 *Infernulu şi adîncuiă nu se satură,
Aşa nu se satură nici ochiĭ omului.
21 *Pentru lămuirea argintelui, şi cuptoriulu pentru a aurului,
Aşa este omulu pentru gura celui ce-lu laudă.
22 Pre nebunu *chiară în piuă de-lu vei sdrobi
în unu locu cu grăunţele supţi pilagă,
Dară nebunîa sea nu se va duce nicăiuma.
23 Ingrijesce-te bine de cătră tine,
Şi ţi vină la luare-minte tóte;
24 Căci avuţia în veacuiă nu ţine,
Nici corónă din generaţiune în generaţiune.
25 *Fânulu se strânge, şi otava se vêră,
Şi cărările din munţi se adună;
26 Mieiuiă ţi vor fi pentru a te îmbrăca,
Şi berbecii vor fi preţiulu ogorului tĕu;
27 Şi laptele îndestulă-vă ţie mâncarea ta,
Pentru hrana casei tale,
Şi mesticat de traiu pentru servele tale.

28 CELU *celegiuitu fuge, fără ca nimenea să-lu gonéscă.
Dară cumu fiiulu ca leulu stă cel drepţi.
2 Pentru păcatele unei ţeri adese multi domni
îu ea,
Dară prin *omu înţeleptu şi cu minte
va cepelă stabilitate.
3 *Omulu sermanu, care apasă pre cei lipsiţi,
Este ca ţîrcalulu de ploiă, ce nu mai
de pâne.
4 *Cei ce părăsescu legea laudă pre nelegiuiţi;
*Dară cei ce păzescu legea se cértă cu dînşii.
5 *Omenii cei nu scii ce este dreptu,
Dară *cei ce cercă pre Domnulu tóte le înţeleg.
6 *Mai bunu este sermanulu, ce umblă în neprihănirea sa,
De cât celu îngreunatu în căile sale, şi este avutu.
7 *Celui ce păzesce legea este unu fiiu cuminte,
Dară celu ce îmbla cu cei lacomi, rusinea face părintelui seu.
8 *Celui ce înmulţesce averea sa prin camătă şi prin dobêndi,
O adună pentru celui ce milueşte pre cei sermani.
9 *Celui ce-şi întórnă urechea sa, ca să nu audă legea,
*Chiară şi rugăciunea lui urîciune este.
10 *Celui ce pe cei mai cărăcsce pre cei curaţi,
Căde-va în insă şi grópa sa;
*Dară cei fără prihană vor bune moşteniri.
11 Omulu avutu *este de înţeleptu în ochii sei,
Dară sermanulu celu cuminte îlu va cercetă.
12 *Când lucrezu cei drepţi, multă mărire se face;
Dară când se scólă cei nelegiuiţi, toţi se ascundu.
13 *Celui ce ascunde fără-de-legile sale nu va
prosperă,
Dară celui ce le mărturisesce şi le părăsesce va afla îndurare.
14 Fericită este celu *ce totu-di-una se teme,
*Dară celui ce-şi întăresce inima în ofensă
*Leu mugitoru şi urs *lacomu [va cădé.
*Este domnulu cel prostu unu poporu sermanu.
Domnulu lipsiţu de minte mare este în apă-
sările sale,

Dară celŭ ce măsóre aghiresnia prelungesce
dilele sale.
17 Omulŭ îngrozenti cu sfărgu de omu,
Fugarĭŭ va fi pusŭ la mormêntŭ, nimenea
apucându-lŭ.
18 Celŭ ce ămblă în negrĭbănire va fi răs-
tulitŭ;
Dară celŭ fĭgernicu de rĕŭ-sŭ va cădé.
19 Celŭ ce lucrézĕ pĕrêna sa, cĕlura-se-va de
pâne;
Dară celŭ ce se îi dăgă dreptŭ, de
sĕracŭ se va sĕrăce.
20 Bărbatŭlŭ cu credinciosĭă bogătu va fi în
lóc cuvĕnătŭ;
Dară celŭ ce pră se grăbesce să se îmbo-
gătĕscă, nu va fi nevinovatŭ.
21 Nu este bine a cĕuta la fĕţa celŭ-ce,
Cĕci pentru o bucată de pâne elŭ, pote să
22 Celŭ pismuţŭ s'érge după averĕ, [păcătuĕscă.
Şi nu scie, că lipsa îlu va lovi.
23 Celŭ ce mustră pre omenĭ
Aflŭ-va în urmă mai multe cĕară,
De cătŭ celŭ ce lingusésce cu limbă sa.
24 Celŭ ce pradă pre părinţĭ-sĕi şi pre mă-
Şi ţĭce: „Nu-i păcătŭ celŭ-ta,” [ma sa,
Soţŭ este cu hoţiĭ.
25 Prufundŭ scóţĭă sfadă;
Dară celŭ ce se încrede în Dĕu-nostru se va
îngrăşa.
26 Celŭ ce se încrede în ânima sa, nebunŭ este;
Dară celŭ ce umblă ce înţĕlepciune va scăpa.
27 Celŭ ce dă săracilorŭ, lipsa nu va sufĕri;
Dară celŭ ce închide ochiĭ sĕi, bogăţĭe va
fi în blăstemŭ.
28 Când cĕi nelegiuiţĭ se scólă, omenĭĭ se
ascundŭ.
Dară când pĕrĭ, dreptĭ se înmulţescu.

29 CELŬ ce cu fĕţa mustrătŭ résĕlnu tare
De la cerbĭce,
Sĕrăcŭ-se-va, intru cĕlpă, fără vindecare.
2 Când dreptĭ se înmulţescŭ, se bucură po-
porulŭ;
Dară când celŭ nelegiuŭ domnésce, po-
porulŭ gémĕ.
3 Celŭ ce iubésce înţĕlepciunea înveselésce
pre părintele sĕu;
Ér celŭ ce este soţŭlŭ mereţĭloriŭ ră-
sipésce averea.
4 Regele bĕra prin dreptate o ţĕrĭşóră,
Dară celŭ ce rĕdică dări, o surpă.
5 Omulŭ ce lingusésce pre aprópele sĕu,
Întinde curséĭ paşiloriŭ lui.
6 În răŭ-lucrŭlŭ celuĭ reŭ este lăţulŭ sĕu,
Dară celŭ dreptŭ va cânta, şi se va bucura.
7 Celŭ dreptŭ ştiŭ judecăţĭ săracilorŭ,
Dară celŭ nelegiuŭ nici nu voiesce să scie
de ce.
8 Cei batjocoritorĭ scólă cĕtătĕ;
Dară înţĕleptiĭ 'mpacă mĭnia ei.
Când înţĕleptŭ cĕrcĕ cu nebunulŭ se cĕrtă,
Séu se rĕsbună séŭ de rîde, pace nuŭ e.
10 Bărbaţiĭ sângerĭcĭoşĭ urăsc pre celŭ fără
Şi caută vĕţĕ ochiloriŭ curaţĭ. (prihană,
11 Nebunulŭ 'şĭ arétă tótă mĭnia sa
Dară înţĕleptulŭ o 'nfrânge.
12 Când domnulŭ de cuvĕntĕ cuviĕnciosĕ
nĕmulţescŭ,
Toţĭ sluşiĭ sĕi sunt nelegiuţĭ.
Sărăcĭĭ şi apĕsătorulŭ sunŭ întâlnescŭ;
Iehova ochiĭ amêndurora i lumĭnézĕ.
15 Biciulŭ ce 'ncarcă cuviĕnciosĭă, judecă pre cĕrcĕtă;
Tinerulŭ nedusă în mânĭ se va înfĕra.
16 Când cei reĭ se 'nmulţescŭ, fĕrădelegĭ se
Dară copiiĭ, dinaintea ochiloriŭ lor, ['nmulţescŭ,
Vor privi căderea lorŭ.
17 Mustră pre fiulŭ tĕŭ, şi elŭ îţĭ va da
odihnă
Şi desfătări sufletului tĕŭ.
18 Când nu este vedĕnie, poporulŭ se desfrînă;
Fericitŭ este celŭ ce păzĕscă legea.
19 Nu cu vorbe se mustră robulŭ,
Cĕci înţĕlege, cĕ nu răspunde.
20 Bărbatŭlŭ năgĭurĕză mânĭa pre celŭ fără
Şi mai multe nĕdĕjdĭ sunt pentru celŭ
nebunŭ ca pentru elŭ.
21 Pre cel ce 'şĭ dă slugĭ dela fragedă vîrstă,
Mai pe urmă îlŭ va avea fiŭ.
22 Omulŭ mâniosŭ ţĭţĕră certă,
Şi celŭ cu sufletŭlŭ fierbinte multŭ păcătuĕscă.
23 Mândrĭa omuluĭ îlŭ va smĕri,
Dară celŭ smĕritŭ cu duhulŭ va dobândi
slavă.
24 Celŭ ce se 'mpărtăşĕscă cu furulŭ ură-şĭ
sufletulŭ sĕu;
Elŭ aude blăstemulŭ, şi nu spune.
Celŭ ce se tĕmă de omenĭ cade şi înfundă;
Dară celŭ ce se încrede în Dĕu-nostru se va
înălţa.
Mulţĭ caută faţa domnitoriuluĭ,
Dară de la Iehova vine judecata fie-cĕruia.
27 Omulŭ nedreptŭ în urâciune este celorŭ dreptĭ,
Şi urâciune este celuĭ ce este dreptŭ în
căile sale.

Cuvintele lui Agur.

30 CUVINTELE lui Agurŭ, fiulŭ lui Iake.
„Inţĕlepciune, pre care a cuvĕntatŭ omulŭ
cuvĕntă către Ităilŭ,
Către Ităilŭ şi Ucalŭ
2 Cu adevĕrată mai tĕmpĕ sunt de cătŭ oa-
ce nici o înţĕlepciune a unuĭ om. [menĭ,
3 Înţĕlepciune a mea nu mĭ-o dă. [ritŭ
Nici scrimpĕ pe cei cu sfinţĭ a cunóscŭ.
4 Cine a suitŭ pe cĕr şi s'a coborîtŭ pe pă-
Cine a adunatŭ vîntulŭ în pumniĭ sĕi? [mêntŭ?
Cine a legatŭ apa în vestimêntulŭ seŭ?
Cine a înfiinţatŭ tóte margenile pământuluĭ?
Care este numele sĕu? care numele fiuluĭ
sĕu? spune, dacă scii?
5 „Tótă cuvĕntul zĕuĭ tĕĭ curăţitŭ este;
Elŭ este scutŭ celoriŭ ce se încrediŭ în elŭ.
6 Nu adăugă cuvinte la cuvintele luĭ,
Ca să nu te mustre, şi să aĭ fostŭ găsitŭ min-
cinosŭ.
7 Două lucruri Ţĭ-am cerutŭ;
Nu mi le opri înainte de ca voiŭ muri:
8 Departĕdĕ mine şi cuvintele mincinóse dă-
Nu mă da nici sĕracĭă nici avuţĭă; [peteriĭ-le la mine.
Hrăneşte-mă cu pânea ce mi se cuvine
9 Ca nu cumva să mă 'ndestulŭ, şi să te lepădŭ
Şi să ţĭcă: „Cine este Iehova?”
Séu să fiŭ sĕracŭ, şi să furu,
Şi să mă fac dosnicŭ numelui Dumnedĕulŭ meŭ!
10 Nu vorbi reŭ despre sluga la domnulŭ sĕu,
Ca să nu te blăstĕme, şi să aĭ de fĭ vinovatŭ.
11 Este unŭ nĕmŭ de omenĭ, care blăstĕmă pre
părinţiĭ lorŭ,
Şi nu bine-cuvîntĕză pre mama lorŭ.
12 Este unŭ nĕmŭ de omenĭ, cari sunt curaţĭ în
ochiĭ lorŭ,
Şi nu-şĭ stau spălaţĭ de murdăriĭa lorŭ.
13 Este unŭ nĕmŭ de omenĭ, cari sunt 'nmuĭ-
Cum se pot ei lorŭ. [ţĭţĭ
Şi înălţĭ în ghiocĭle lorŭ.
14 Este unŭ nĕmŭ, ai cărorŭ dinţĭ sunt săbiĭ,
Şi măsêle lorŭ cuţĭte;
Ca să mănânce pre cei smeriţĭ din ţĕră,
Şi pre cei lipsiţĭ d'între oameni.
15 Lipitóreaua dună face ace, ce ţĭcŭ: „Adă, adă.” Trei lucruri sunt ce nu se mai satură,
Trei sunt cari nu ţĭcŭ: Destulŭ
16 Pământulŭ mnădĭuluĭ de apă,
Tinerulŭ, mîta sterpă,
Pământulŭ nesăturatŭ de apă,
Şi focurlŭ, ce nici o dată nu ţĭce: Destulŭ
17 Ochiulŭ, ce-şĭ bate joculŭ de părinţiĭ sĕi,
Şi disprĕţuesce a ascultă pre mama sa,
Să-lŭ scobéră pre elŭ corbiĭ.
Şi să-lŭ mănânce puiĭ de vulturŭ!
18 Trei lucruri sunt, pre cari le găsescŭ prea
Da trei patru, pre cari nu le cunoscŭ
19 Calea vulturuluĭ în sorŭ,
Calea şerpeluĭ pe stîncă,
Calea corăbiĭ în mĕdiŭlŭ mărĭ,
Şi calea bărbatuluĭ cu fecĭoră.
20 Aşa este calea femeeĭ adulterĕ:
Ea mănâncă, şi şterge gura,
Şi ţĭce: „N'amŭ lucrată nici unŭ rĕŭ.”
21 De trei lucruri se clătină pământulŭ,
De trei nu pote să sufĕră,
22 De sclavŭ, când ajunge regĕ,
Şi de nebunŭ, când se satură de hrană,
25 De o femeĭ urîtă, când se mărită,
Şi de o sorĕ, când moştenĕsce pre stă-
pâna sa.
24 Patru lucruri sunt mĭcĭ pe pământŭ,
Dară cu multă înţĕlepciune.
25 Furnicile, poporŭ nepotenticŭ,
Ce şi pregătĕscă în ver-ĕra hrana lorŭ;
26 Şoriciĭ de munte, poporŭ negreşĭtŭ,
Cărora-şĭ pun stînciĭ casele lorŭ;
27 Lăcustele, poporŭ fără de regĕ,
Ce merg în cete;
28 Păianjenulŭ, care cu mânele se apucă,
Şi este şi pe la palatele regilorŭ.
29 Trei lucruri sunt ce sunt mărcţe în pa-
şĭ lorŭ,
Da trei patru sunt ce merg frumos:
Leulŭ, celŭ maĭ puternicŭ între animale,
Care nu se întórce d'înaintea nicĭ unuĭa,
31 Gâlcă închisă la clĕce, şi berbecŭlŭ.
Şi regĕle cu poporulŭ sĕŭ lângă dînsulŭ.
32 De aĭ lucrată cu nebunĭă, semeţindu-te,
Şi de aĭ gândită reŭ,
Pune-ţĭ mâna pe gură.
33 Căcĭ din bătutulŭ laptelŭ se scóte unsóre,
Din sdrăpănatulŭ nasulŭ se scóte sânge,
Şi din lovirea în furiă se scóte ceartă.

Cuvintele date lui Lemuelŭ de mama sa.

31 CUVINTELE regelui Lemuelŭ,
„Înţĕlepciune, pre care i-o învĕţă mama
O fiule, 2 fruptulŭ mĭcĕĭ mele,

O lu, ómulu vorniloru mele:
3 *Ce dz tóte ta fumedoru.
Nici ródlu tele *celoru ce sboru pre sugr.
4 *Nu se cade negreiu a lei sóre,
Nu se cade negreiu a lei sóre,
Nici domnitoriulu *ngheuare spre bórburi su-
btelére.
5 / Cu nu lóndu ai-ti unu legeu,
Şi ai fringi dreptulu intarori vorniloru
6 *Dupi lecture inselatóre celui spunpe de pri-
Şi vinu celui cu rudlatu cuventu
7 Acesta ai bes, ca ai sire sorbirea sa,
Şi ai au-şi mai a mulcesci nitrosulu seu.
8 *Inselatu-i unu pentru celu multu,
*Zeurea judecate intoroni cerutoriu.
9 Inselatu-şi gura, *judecati in desperare,
Şi *apecu pre celi apécati şi lipsiti

Pentru desertulu si desertea.

10 *Pentr vorniloru celoru póte ghisi?
Celi pretutii cu cuviinciune ca multu pre alti
mărgăritariori.
11 Tu ca ca incredi ánima barbatului ei,
Şi celuiguln au-i ingreuca
12 Ea 'i arétá bleule, şi nici o dará réulu,
In tóte dilele vieţei sale.
13 Ea cauta de lúna şi reu,
Şi lucrieză cu mánule sale sirguintiore.
14 Ea este ca şi corabiu negutitoriului,
Ce de departe 'şi aduce hrana sa.
15 *Se scólá, cándu mai-i nópte,
Şi *dá de mánecare casnicóre sei,
Şi *imparte lucrulu de preste şi servitori sei.
16 Ea 'şi pune in gándu unu cámpu, şi lu cumpere;
Din sumere mánciorii sei sádiesce viia.
17 Cu putere 'şi incinge órtiele ei,
Şi-ei intaresce bráciele sale la lucru
18 Ea vede, ca bunu este castigulu ei;
Lumenarea sa nu se stinge nici in nópte.
19 Ea pune mánele pe furcu,
Şi degetele sale apuca fusulu.
20 *Ea inchide mánu sa sarmanului,
Da, ea intinde mánele sale catre lipsitu.
Ea nu are temá de ometu pentru casnicii sei,
Căci toţi casnicii sei su vestmintu de ás
rosiu.
22 Singură 'şi face invelitórile de patu;
In sáu subţire şi in purpură este imbrácata
23 *Barbatulu ei este cunoscutu in porti,
Cándu sede sántirea cu bătránii terei.
24 Face cámesi, şi le vinde,
Şi cingetóri de negutitoriu.
25 Poteru putere şi mărétia se imbracá,
Şi-şi róde de ghiua cu voe.
26 Cu cuventiá 'şi deschide gura,
Şi legea bunătăţei este pe limba ei.
27 Ea vegheză purtarea casnicilori sei,
Şi nu mancáre alu pánce lenevirei.
28 Fii ai ei se scóla, fericită o numescu,
Barbatulu ei o lauda, ghicendu:
29 „Multe fete au lucratu cu virtute,
„Dară tu pre tóte le-ai intrecutu.“
30 Vanu este amagirea, şi frumuseţea o desiertu
ciune:
Dară femeea ce se teme de Domnu acesta
se va lauda
31 Dagi-i din frugele mánuloru ei;
Şi se o marésca in porti fapte-şi lucrele ei.

ECCLESIASTULU.

Desertaciunea si nesigurtatea lucrului.

1 CUVINTELE *ecclesiastului, fiiulu lui Da-
vidu, regele in Ierusalimu.
2 *Desertaciune a desertaciuniloru! dice ec-
clesiastulu; desertaciune a desertaciuniloru!
3 *Ce sunt desertaciune! *Ce folosu are omulu
din tóte trudá sa, cu care se trudesce supt
4 sóre? O generatiune trece, şi alta geneze;
5 *dară pamentulu remane in vecinu. / Só-
rele resare, şi sfiresce apune; şi grabesce-se
6 la locului seu, unde resare. *Vintulu la sudu,
merge-spre, şi se intórce la midi-nópte; vin-
tulu totu se intórce, şi cu intórcere sa
7 vintulu se. *Totu riurile curgu in mare, şi
marea nu se mai imple; la locului de unde
au venitu riurile, acolo ele su se intorcu.
8 Tóte lucrurile sunt in trudá, mai multi de
cátu póte spune omulu: *ochiulu nu se sa-
tura de privire, şi urechia nu se mai imple
de audire. 9 *Ce e cela ce a fostu, acela
va-şi-va fi; şi ce se va face facutu, acela
va-şi se va mai face; de, sórelui nu este nou nimicu
sore. 10 Adi este-va cev, de care sa se dica:
„Vedi, acesta este nou!“ acésta a fostu de
la inceputulu de demultu, ce a fostu inaintea
nóstra mea.
11 *Nu este nici o adducere-aminte
de lucrurile trecute, nici nu va fi nici o
adducere-aminte de lucrurile, ce voru fi, la
cei ce voru veni in urma lorii.

Experienta sciintiei si a cunoscerei pamentului.

12 *Eu ecclesiastulu fostu-am rege preste Isra-
ilu in Ierusalimu. 13 Şi indrectatu-mi-am ánu-
mea la a cercetá şi a cautá cu intielepciune
tóte cele ce se facu supt cerile: *acésta
trudá grea dat'-o Dumneidieu fiiloru omi-
nilori, ca sé se amarésca cu ea.
14 Privitu-am tóte ce se facu supt sóre; şi
iacá, tóte sunt desertaciune si vinare de
vintu! 15 *Ce este strambu nimenea nu pote in-
dreptá; şi lipsurile nici unulu a le numera.
16 Vorbitu-am cu ánima mea, dicendu: Iacá
eu sunt *mai mare şi mai multu intielepciu-
ne de cátu toţi cei ce au fostu inaintea
mea in Ierusalimu: da, ánima mea a ve-
dutu multu intielepciune si sciintia. 17 *Şi la-
dreptatu-mi-am ánima mea, ca sá cunoscu
intielepciune, şi sa cunoscu nebunia şi ne-
socotinti; şi adusu-mi-am, ca şi acésta este vi-
nare de vintu. 18 Cáci *unde este multa intie-
lepciune, acolo este şi multa scărbă: şi celui
ce immultesce sciinti, immultesce durerea.

1 DICEAMU in ánima mea: Haidi! sa te in-
cercu cu bucuriá; deci pucá bunătăţi
sa vedi, *şi acésta este desertaciune celu-
i. 2 Dicemu risului: *Este nebunu! şi bucuriei:
Ce folosesce?
3 *Cugetatu-am in ánima mea cu vinu sá
depunu corpulu meu, si tota-şi ánima mea
sá se tiedie la intielepciune, şi sá intielegu
nebunia, pánă voiu vedé, ce este mai bunu
pentru fii-omeniloru d'intre tóte cele facute
supt cerii in tóte dilele vieţei lorii.
4 Facutu-mi-amu lucrari mari: zidiu-mi-
amu palaturi; sadiu-mi-amu vii; 5 facutu-mi-
amu gradini şi rauri; şi sadiu-mi-amu
in ele totu *felulu de pomi roditori;
6 facutu-mi-amu iezere de apá, ca sá adapu
din ele padurea de pomi; 7 dimpotrivu-mi-
amu sersi şi serve; şi aviu-amu sersi nás-
cuti in casá; şi aviu-amu o turma de vite
mari şi mici, mai numerósa de cátu toţi
cei ce au fostu inainte de mine in Jerusa-
lim; 8 adunatu-mi-amu şi argintu şi aurú
şi tesaurele celu scumpe ale regiloru şi a-
le provinciiloru; facutu-mi-amu cantoreti şi
cantarete, şi desfatarile fiiloru omeniloru:
femei multe. 9 Asiu-deliu *fostu-am mai mare
şi mai avutu decátu toţi cei ce au fostu in-
ainte de mine in Ierusalimu; şi intielepcio-
nea mea ce mane a remasu. 10 Şi tóte cele
ce ochii mei aveau cerutu, nu le-amu indepar-
tatu de la ei; n'amu oprimatu ánima mea de
la nici o veselime: cáci órdina sa n'a lu-
cratu din tóta trudá sa: *şi acésta a fostu
sórtea mea din tóta trudá mea. 11 Şi apoi
privitu-am la tóte lucrurile, pre care le-au lu-
cratu mánele mele, şi la trudá mea, cu care
m'amu trudituu, ca sá le facu: şi érasi, tóte
sunt *desertaciune şi vinare de vintu; şi ca
sá nu aiba folosu nici unu supt sóre.
12 Intorsu-m'amu dentru a privecá intielepcio-
nea şi *nebunia şi prostia; cáci ce pote face
omulu care va urma pre rege? celu ce s'au
facutu deja. 13 Şi vediutu-am, ca intielepciu-
nea cu atáta mai pre susu este de cátu
nebunia, pre cátu ómenea este mai de folosu
de cátu intunecosulu. 14 *Intielepciunea in capetiu
sei are ochii sei, dară nebunulu umblá in
intunerecu; dară mi-amu cunoscutu, ca *a-
ceea şi la unu şi la altulu va fi.
15 Şi *amu disu in ánima mea: Ce, intemplá-se
ce va cu celu nebunulu? Deci pentru ce eu sa fiu
mai intielepciu? Amu disu dar'amu in ánima
mea: Şi acésta este desertaciune. 16 Cáci nu
este adducere-aminte de celui intielepciu, cumá
nu este cáte de celui nebunu, in veciu; cáci
tóte cele din trecutu se voru uitá in dilele
ce voru veni. Şi intielepciulu adecu intocmai
ca şi celui nebunu!
17 De aceea urâtu-amu vietia; cáci mi va fi
cumá desgustu de tóta ce se face supt sóre;
cáci tóte sunt desertaciune si vinare de
vintu. 18 Şi urâtu-amu tóte trudele mele, cu
cari m'amu trudituu supt sóre; fiindu-cá
trebue sá le lasu celui ce va fi dupá mine.
19 Şi cine scie sei, de va fi intielepciu sei ne-
bunu? Totu-şi sei va stepani tóte lucrulu
meu, cu care m'amu trudituu şi cu care
m'amu intielepciatu supt sóre; dest şi a-
césta este o desertaciune. 20 Şi ajunsu-amu
la sciinta, ca ánima mea a perdutu tóte re-
tragulu pentru tóte lucrulu meu, cu care
m'amu trudituu supt sóre. 21 Cáci sunt o-
meni, cari au lucratu cu intielepciune, cu
sciinta şi cu iscusintia, şi cari éte-şi au le-
satu celoi celoru ce n'au lucratu, ca sá fie
partea lorii. Deci şi acésta este o desertá-
ciune si unu reu mare. 22 *Cáci ce are omulu
de tóta trudá sa, şi de pofiele ánimei sale,
cu cari s'a trudituu supt sóre? 23 Cáci tóte
dilele lui nu sunt de cátu *durere, şi ostene-
lele lui de cátu scărbe; nici nópte ánima
lui nu are repausu, deci şi acésta este o
desertaciune.

Recomandare de a se mulțumi rânduielilor providenței.

24 *Nu este altceva mai bun pentru omul să mănânce și să bea, și să-și bucure sufletul de lucrul său. Și văzut-am, că și aceasta vine de la 25 mâna lui Dumnezeu. Căci cine a mâncat și s'a desfătat mai mult de cât mine? 26 Căci el dă celui bun înaintea sa înțelepciune, știință și bucurie; dară celui păcătos îi dă ostenința d'a strânge și a aduna, ca să dee celui bun înaintea lui Dumnezeu; dară și aceasta este o deșertăciune și vânare de vânt.

3 TOATE să împlinesc timpul, și *pentru toate lucrurile supt cerul este timpul:

2 Timpu este de a se naște, și *timpu de a muri;
Timpul de a sădi, și timpul de a smulge celce sădită;

3 Timpul de a ucide, și timpul de a vindeca,
Timpul de a surpa, și timpul de a zidi;

4 Timpul de a plânge, și timpul de a râde;
Timpul de a jăli și timpul de a juca;

5 Timpul de a arunca pietre, și timpul de a
strânge pietre;
Timpul de a îmbrățișa, și *timpul de a se depărta de îmbrățișare.

6 Timpul de a căuta, și timpul de a perde;
Timpul de a ține, și timpul de a lepăda.

7 Timpul de a rumpe, și timpul de a coase,
*Timpul de a tăcea, și timpul de a vorbi;

8 Timpul de a iubi, și timpul de a urî,
Timpul de războiu, și timpul de pace.

9 *De folosu ore celui ce lucrează de bunăvoie, cu care se ostenește?

10 *Văzut-am aceasta, pre care o dete Dumnezeu fiilorii omenilorii, ca să se chinuiască cu ea. 11 Pe bine făcutu-l-a Dumnezeu la timpulu lorii; și puse înțelegerea în inima lor, *fără ca omulu să potă ajunge, din începutu până în sfârșitu, lucrulu, pre care l'a făcutu Dumnezeu. 12 Cunoscut-am, că nu este bunu, decâtu a se bucura omulu de o se vesele în viața lorii. 13 Și chiarii ca mâncare și a bei și a gusta bunătățile din tote ostenelile sale, acest *e mâna dumnedieu dată de la Dumnedeu. 14 Scii-am, că tote ce face Dumnezeu, ele vorii pentru totu-de-una; *nimicu nu se potu adăugă la ele, nici nimicu nu i se potu lua; și Dumnezeu face aceste, ca oamenii să se teamă de 15 el. *Ceea ce este, a fostu deja; și ceea ce se fi, a fostu de demultu; și Dumnezeu cerchedămă trecutule.

Observațiune asupra pentrea dreptului în societate.

16 Și am *văzutu în cupla côre, că în locului de judecată, acolo este nedreptate, și în locului, unde trebue să se facă dreptate, acolo este nedreptate. 17 Și *gândit-am în inima mea, *Dumnedeu va judeca pre celu drepte și pre celu necredințiosu; căci timpul pentru totu lucrulu, și eli îl va la fiă tuțe. 18 Atunci vorbit-am în inima mea, eu Dumnedeu voiu descoperi pre fiiorii omenilorii, ca ei intre ei se vadă ce sunt ca fiarele. 19 Căci soarta fiiorilorii omenilorii este ca soarta vitelorii, a amândurora este aceeași soarta; cumu moru unulu acestea, așa mâre și celu lalt, și unulu ală tuțe are; și nimicu mai multu decâtu animalu de cătu vita; căci tuțe sunt la olalte deșertăciune sânt. 20 Tuțe la același locu se duco: *tuțe sânt din pulbere, și tuțe se întorcu în pulbere. 21 Cine scie, dacă sufletulu fiiorilorii omenilorii se sue în susu, și dacă sufletulu vitelorii se pogore în josu în pământu? 22 De aceea *văzut-am, că nimicu nu este mai bunu, decâtu ca omulu să se bucure de lucrurile sale; căci *acésta este partea sa. *Căci cinevă pote aduce de acasă ca se vorbescă de cele, ce vorii fi în urma lui?

4 Și *văzut-am eră-și tote *asupririle, ce se facu supt sore; și *ecce, lacrimile celoru asupriți, *fără ca ei să aibă unu mângâitoriu; și puterea este pe partea asupritoriloru lorii, dară acești n'au unu mângâitoriu. 2 Și *laudat-am pre cei morți, pre cei ce deja s'a stinsu, mai multu de cât pre cei vii, pre cei ce trăescu încă. 3 *Fericitu este decâtu amândoi acela, care încă n'a fostu, *care n'a vădutu reutățile ce se facu supt sore.

Vederea de nesemnata vânitate a lucrului omenescu, și de necesitatea unei vieți cu Dumnedeu.

4 Și *văzut-am eu tote ostenelile și tote isbânzile meșteșugului, că ele nu sunt decâtu pizma unuia asupra altuia. *Și și acésta este o deșertăciune și vânare de vânt.

5 *Nebunulu încrucișează mânele sale, și mănâncă iarăși carnea sa.

6 *Mai bunu este o mână plină cu pace de cât amândouă pumnii cu ostenelă și vânare de vânt.

7 Și *văzut-am eră-și o deșertăciune supt sore; *anume: 8 Este unulu, ce nu are pre nimenea, chiarii fiiu sau frate nu are, și totu-și nu este sfârșitu la tuțe ostenelile lui, și ochiulu lui n'este sătulu de avuții; *și nu dice nici cui: „Pentru cine mă cinuiescu eu, și lipsescu de bunătățile sufletului meu?

Și aceasta este o deșertăciune și o greutate rea. 9 Mai bine *doi de cât unulu! căci mai 10 plină este resplata ostenelei lorii. Căci de voru cade, unulu pre celalaltu se va ridică; dară 11 vai de celu ce este singuru, căndu cade, și nu are unu altu, ca se-lu ridice! Chiarii de voru dormi doi, li este caldu; dară unulu singuru cumu se va încălzi? 12 Apoi de voru fi doi cari se voru scăpă unulu pre altulu, dară unulu singuru cumu se va scăpă? Și funia cu trei capete nu se rumpe așa de ușoru.

13 *Mai bunu este unu tenăru sărmanu și înțelept, decâtu unu rege bătrânu, și nebunu, care nu scie să mai fie învățatu. 14 Căci *prin casă acelu pote eși din închisore, ca să domnescă, așa și cela ce s'a născutu rege pote sărăci. 15 *Vădzut-am pre toți viețuitorii, ce umblă supt sore, în partea celui tenăru, care 'l va urmă, și care 'i fusese locului. 16 Nemărginită cătimea a stetu, ce fusese înaintea lorii; și cei ce voru veni mai pe urmă nu se voru bucura de dânsulu; că și acésta este o deșertăciune și vânare de vânt.

Sfaturi practice.

5 PĂZESCE *piciorulu teu, când mergi în casa lui Dumnezeu, și apropiă-te mai bine spre a asculta, *decâtu să aduci sacrificiulu nebunilorii; căci ei nu scii *ce facu, 2 ce voră puté răspunde rele. Nu te grăbi cu gura ta, și nici *inima ta să nu se pripescă a cuvântă lucruri de la Dumnezeu; căci Dumnezeu este în ceriu, și tu pe pământu; pentru aceea *pușine fie cuvintele tale! 3 Căci ce multimea grijeloru aduce visu, și *vorba nebunului cunosce-se din multimea cuvintelorii. 4 *De ți facu vreunu votu lui Dumnezeu, nu ta întârdiă a-lu împlini; căci eli nu e plăcere nebuniloru; ceea ce ți voiu votă, împlinesce. 5 Mai bine este, să nu faci votu, decâtu să faci votu, și să nu plinescă. 6 Nu lăsa gura ta să te tragă a pecetui; și *nu dice înaintea îngerului lui Dumnezeu: „Că greșitu a fostu;“ pentru ce va se se mânie Dumnezeu de vorba ta, și să pârdă lucrulu mânelorii tale. 7 Căci cumu în multimea visuriloru sânt multe deșertăciuni, așa și în vorbele multe; dară *teme-te de Dumnezeu.

8 Când *vei vedă apăsarea celui sărmanu și călcarea dreptului și a dreptății într'o provincie, să nu te înspăimânți de acésta; căci *unul mai înaltu vegheză preste celu mai multu, și alții mai înalți preste acestia. 9 Și în plus este unu folosu pentru țéra: Regele dedatu lucrurilorii țerei.

Observațiuni pentru cei bogați și săraci.

10 Celu ce iubesce argintulu, de argintu nu se satură; nici celu ce păzesce avuția, de venitu; acésta ésce eră o deșertăciune. 11 Când se înmulțescu bunurile, înmulțescu-se și cei ce le mănâncă; și ce folosu are 12 stăpânulu lorii, decâtu că le privesce cu ochii sei? Dulce este somnulu lucrătorului, fie că mănâncă multu sau puținu; dară pre de altă parte nu lasă să dormă îmbuibăciunea celui bogatu.

13 *Mai este unu reu, pre care *vădzut-am supt sore: averile păstrate chiaru spre reulu celui ce o stăpânesce. 14 Căci perde-se acelă avuția prin o întâmplare rea; și de a născutu elu unu fiiu, nimicu dee-se în mâna lui: 15 *Precumu a eșitu din mitra mumei, gol se va și întorce, precumă a venitu; și nimicu din tote ostenelile sale 16 nu va luă cu dânsulu în drumulu. De și *acésta i unu mare reu: așa, cumu a venitu, așa se și va duce; și *ce folosu are, *ca s'a ostenitu în vântu? 17 Da, tóte zilele lui *va mâncată în întunerecu, și o sete multă durere, grijă și scârbă.

18 Ecce, *vădzut-am eu *ca este bunu și plăcutu pentru ca omulu a mâncă, și a bă, și a gusta bunătățile din ostenelile, cu care se ostenesce supt sore, în dilele vieții sale sale pușine, câte i-a dată Dumnedeu; *căci acésta este partea sa. 19 Căci *dacă unui omu i-a dată Dumnedeu avuții și bunuri, și i-a dată putere să mănânce din ele, și să-și ție partea sa, ca să se bucure de ostenela sa: acésta este dară este de la Dumnedeu. 20 Căci elu nu-și va fi multă semă la dilele vieții sale, căci Dumnedeu 'lu îndeletnicesce prin bucuriă cea de sus a inimii sale.

6 *Mai *vădzut-am și altu reu supt sore, și 2 *de care dese se întâlnesce între oameni: Unu omu, căruia îi a dată Dumnedeu avuții, bunuri, și onóre, *și nimicu nu i lipsă din tote câte dorescă; *dară Dumnedeu nu 'i-a dată putere să gusde dintr'însele, ci altulu mănâncă din ele; și aceésta este o deșertăciune și unu mare reu. 3 De ară *unulu din ace omeni o sută de copii, și ară trăi mulți ani, ori câtă s'ară prelungi dilele vieții sale, dară sufletulu nu va sătură de bunătăți; și *chiară nici înmormântare n'ară avé: *dicu . Mai mecnitu de-

cătă d'întâiu este celă zăcerătă inteliptă de
1 lumpe. Cătă scrisă în deșertă a vestită, și
în întunerecă s'a dusă, și în întunerecă
6 s'a acoperită a numelă seă. Căci mu dîce
un'a vejută, și nu s'a cunoscută; acesta
mai multă repausă are decâtă acela. Și
5 cătură de ani mai mulți de dură omă o mulți
de ani, și bucă și bunătăți nu va vede; nă
nu ciștiă dreptă la locură luță?

7 Tâtă ostenéla omenéscă este pentru gura se-
8 ă; și totușă dorința se nu se satură. Ce cătă
dreptă este unuă înțeleptă asupra nă-
lui nebunu? Ce cătă mai bine este celui să-
racă, care este a umbla înaintea celoră vi?
9 Mai bună este luminea ochiloră de cătă zăl-
cirea dorinței; și acesta deșertă este despe-
tărîme și vânare de vântă.

10 Ceea ce este, de multă s'a chiămată cu
numele seă; și se este omenă, se cunâsce;
și nu'i se pâte să se judece cu cătă cu este
11 mai puternică de cătă d'însulă. Căci de
sânt multe lucruri, cari înmulțescă drep-
tățimea, ce folosă are omulă?

12 Căci cine scie ce este bună pentru omă în vi-
ță, în dilele celo puține ale vieței sale, pe care
o petrece ca o umbră? Căci cine va spune
omului ce va fi după d'însulă supta sore?

Folosele înțelepciuneĭ, mângâerea și îndreptarea.

7 MAI bună este unuă *nume bună de cătă
alabastru de peșcă,
și ziua morțiĭ de cătă ziua nașcerei.
2 Mai bine este a merge în casa de jale,
decâtă a merge în casa de cepște;
Căci acesta este sfârșitulă fie-cărui omă,
și celă ântâiu ascultătoriu se gândescă la ele.
3 Mai bună este mâhnirea decâtă risulă;
*Căci prin mâhnirea fețeĭ inima mai bună
se face.
4 Inima înțeleptuluĭ este în casa de jale,
Eră inima celuĭ nebunu în casa de veselie.
5 *Mai bine este a asculta mustrarea înțe-
leptuluĭ,
Decâtă a asculta cântarea celoră nebuni.
6 *Căci ca țăcănitulă spinuriloră supta oalâcea,
Așa este și risulă nebunuluĭ: și acesta este
o deșertăciune.
7 Apăsarea răbdă și pre înțeleptă în scâte
din minte,
Și mitirea strică inima.
8 Mai bună este sfârșitură unuĭ lucru decâtă
începutulă seă.
Mai bună este răbdă cu sufletă răbdătoriă,
decâtă celă cu sufletă înfumurată.

*Nu te grăbi să te mânii în sufletulă tău;
Căci mânia odihnesce în sînulă nebuniloră se
odihnescă.
Nu dice: „Cum se face acesta, că
dilele trecute mai bune erau decâtă
de acumă?
Căci nu cu înțelepciune întrebi de una ca
aceea.
Bună este înțelepciunea la unu locă cu
moșteniri,
Și *este de folosă celoră ce vedă soarele.
Căci de umbrită este înțelepciunea, de umbră
este și argintă acesta;
Totușă folosulă științeĭ este: că înțelepciu-
nea păstrădă viața celuĭ ce o ară.
Privesce lucrulă lui Dumnedeŭ!
Cine pâte îndrepta una ce a strâmbată el?
În vesele zi îți dina fericire,
Și privesce-te în dina necăzerei;
Căci Dumnedeŭ a pusă față cu cea-laltă,
Ca omulă să nu afle nimică de față în urma sa.
Tâte lucrurile vădzute în dilele deșertăciu-
nei mele: *găsescu ce unulă drept, ce pere
ea fără dreptulă lorŭ; și altulă nepedepsită,
cu lucrarea sa mulțe în reutatea lorŭ. *Nu
fi prea drepta, *și nu te face prea înțeleptă:
pentru ce să te pierdi tu-țĭ? Nu fi prea
rea, și nu fi nebunu! *pentru ce să mori
înainte de timpulă teŭ? Bine este să te
ții de acesta, și să nu retragi pre de acela,
Căci celă ce se teme de Dumnedeŭ din tâte
scapă.
*Înțelepciunea dă înțeleptuluĭ mai multă
tărîă decâtă zece domni potențați. *Nu este
unu omu pe pământă care să drepta,
încâtu să facă numai bunătăți și să nu greșescă.
Și lui nimă la tâte vorbele ce se vor
dice, ca să nu vedi, că servulă teŭ te blăs-
tămă de multe ori pre tine.
Tâte acestea cercetă-le-amŭ cu înțelepciune, și amŭ dis: *Mă voiu înțelepți! Dară
ea era departe de mine; *departe a fostă
mulță ceea ce depărte era, și *adâncă cine
o va găsi? Eŭ amŭ întorsă inima mea, ca
să cunoscă, să cercetădă și să cerce înțelepciu-
nea și socotința, și a cunâsce nebunia celuĭ
rĕă și prostia zăpăcitiloră. *Și aflaiŭ ca
mai amară decâtă mórtea pre femeĭ; lață
ce este, și o rețe-i inima ei, și cătușe mâi-
nile ei; celă ce este bunu înaintea lui
Dumnedeŭ, acela va scăpa de d'însa; eŭ
păcătosulă va fi prinsă de ea. Iacă, ace-

*Iată aceea, dice *ecclesiastulă, cercetândŭ
cu una după alta, ca să aflu socotința lucru-
lui: ce cere încă inima mea, dară n'am aflată;
*unu bărbată dintr'o mie am aflată
aflată; dară o femeĭă din tâte acestea n'amŭ
aflată. Iacă, numaĭ acesta amŭ aflată: că
Dumnedeŭ a făcută pre omă fără prihană,
Eră *el amă omă căută de multe.

Ale omeniloră de cătră înțelepciune.

8 CINE este ca celă înțeleptă? și cine pri-
cepe înțelesulă unuĭ lucru? *Înțelepciu-
nea omuluĭ face să-și lucciască fața sa; și
*îndărătnicia fețeĭ sale se schimbă în ură-ți.
Păzesce, dicu-țĭ, cuvîntulă regeluĭ, și cu-
vîntulă jurămîntuluĭ lui Dumnedeŭ. *Nu te
grăbi de a te depărta de la fața lui; nu
fi în pornire de rele în cale; căci *el
va face tâte câte voiesce, le face: Că puterniă este
cuvîntulă regeluĭ, și *cine-i va dice: Ce faci?
Cine ce păzesce scrisoarea, nici unu reŭ nu
va cunâsce, și inima celuĭ înțeleptă scie tim-
pulă și chipulă seă. Căci *tâtă-lucrulă își
are timpulă seă și chipulă seă; căci rele-
tatea omuluĭ este mare pesce el. *Căci
nu scie ceea ce se va întâmpla; și cumă
se va întâmpla, cine i-va spune?
Precum *unu omă nu este stăpână pe
vîntă, și nu pâte opri vîntulă; și precum
nimenea nu este stăpână pe ziua morțiĭ, și
precum nici o scăpare nu are în resbelă;
așa nici răutatea nu va scăpa pre cei ce
o fac.
Tâte acestea vădzu-le-amŭ, și luaiŭ ini-
ma-mĭ asupra tutoră lucruriloră ce se fac supta
sore, că totă lumea o stăpânesce pre altulu spre
vetămarea sa însă-și. Și așa vădzuiŭ pre
nebuniĭ înmormântându-și veniĭ în sâte-
ri, eră pre cei ce lucrară drepta mișcân-
du-se departe de la locură sântă și uitați
în cetate; și acesta este o deșertăciune.
*Pentru-că hotărîrea pentru fapta rea nu
se împlinesce pe dată, de aceea inima
fiiloră oamenilorŭ este plină de fărdre de rele.
*Deși păcătosulă face de o sută de
ori, și prelungesce-și cătă de îndelungu-se
va *Dumnedeŭ, dară eŭ știu că va fi bine
cu cĭ se tem de Dumnedeŭ,
și că lucră de d'inaintea lui. Dară bine nu va
fi celuĭ necredincĭosu, și își va vorbi
puținu; ci va fi ca o umbră, pentru-că
nu se teme de Dumnedeŭ.
Mai este o deșertăciune ce se întâmplă
pe pământu: că sânt drepțiĭ cărora li se
întâmplă după lucrele celoră nedrepțiĭ; și
sânt nedrepțiĭ, cărora li se întâmplă după
lucrele celoră drepțiĭ; deșĭ dicu eŭ, că și
acesta este o deșertăciune. *Atunci laudaiŭ
veselia; că nimica mai bună nu o-
mulu supta sore decâtă a mânca, și a bé,
și a se bucura; și aceea îlu însoțescă în
ostenéla lui în dilele vieței sale, câte i-a
dată Dumnedeŭ supta sore.
Când mi-amŭ *întinsă a inima mea,
ca să cunâsc înțelepciune, și să vedi lu-
crurile ce se fac pe pământă: (căci nici
unŭ ce nu vede nimic în ochiĭ lorŭ nici
dina nici nópea); Atunci vădzuiŭ tâtă
lucrulu lui Dumnedeŭ, că *omulă nu pâte
lucrulu lui Dumnedeŭ, ca *ceea ce se face supta sore; căci
cât se va ostenĭ omulă ca să le cerce, dară
de și dorĭ acestă omă să le cunâscă, dară
acesta nu le va afla, și chiaru de va dice
celă înțeleptă, că le scie, *el-și nu le pâte
afla.

Dară, gust-mi-amŭ în luminea tâte aceste
ce va urmă: *omenĭ drepțiĭ și înțelepțiĭ și faptele lorŭ sânt în mâna
lui Dumnedeŭ: nici înaintea ură sau omulă
nu le scie; tâte se păzescă totă-de-una de
ce. *Și unulă și altulă totă o sorță are;
sórta are celă dreptu ca și celă nelegiuitu;
celă bunu și celă curatu, ca și celă ce nu
curată; celă ce sacrifică, ca și celă ce nu
sacrifică sórta celuĭ ce este bunu, așa și celuĭ
păcătosu este; celă ce jură, ca și celă ce se
gândescă să jure. Da, *este și această mâ-
rșnă de înaintea tâtă: că este sórta unuĭ
și pe lângă tâte acestea inima fiiloră omenĭ este
plină de rele, și *nebunia este în inima lorŭ în vîță lorŭ,
și *după aceea la cei morțiĭ. Că *cine
va *fi unită cu tâțĭ cei vĭ, căci este
nădejde de în acelu cățănă? Pentru căci
cei ce trăescă știu o *speranță; și unŭ câne
viu este mai bună decâtă unŭ leu mortă.
Căci ce știescă celă ce pier în, că voră mori;
Eră *cei morțiĭ nu știu nimică, și nu mai
știu *cel morțiĭ nici de unŭ nimică, și nu mai
pentru totdeuna din tâte câte se
fac supta sore.
De-te dică, *mănâncă în bucuria ta pâ-
nea ta, și bă cu animă veselă vinulă teŭ, de are
Dumnedeŭ plăcere de lucrările tale de de-
multă. Totă-de-una vestmintele tale să fie
albe, și pe capulă teŭ să nu lipsescă uleiulu.
Trăesce vĭța cu femeea ce o iubescĭ în tâte
dilele vieței tale celei deșerte, pre care ți

lea-a dată sufletă sărac în dilele despărțirei- tale; / cari acésta ele pe tine în vîrșă și în ostenelele tale, ca când te ostenești supt 10 sóre. Tóte cîte-ți vîn în îndemână, fă-le cu tăriă puterea ta; căci nu este nici lucru, nici rațiune, nici sciință, nici înțelepciune în mormînt, unde tu duci.

Întrebuințarea înțelepciunei în diferite împrejurări ale vieței.

11 *Vădzutu-mi-amă supt sóre, că nu a celorŭ iuți este alergarea, nu a puternicilorŭ resbelulŭ, nu a înțelepților pîinea, și nu a celorŭ învățați cu minte avuția, și nu a celorŭ înțelegători charulŭ; ci pre toți î vîne timpŭ și întîmplare. Căci / nici omulŭ nu-și cunósce timpulŭ seŭ; ruma-i se prindă pescrile în lață, așa se prindŭ fiiĭ oamenilorŭ în rea- 12 dăți, când vine fără de scire scumpŭ-li.

Vădzutu-mi-amă și acésta înțelepțiune supt sóre, și mare mi-a părutŭ: / Eră o cetate 14 mică, și în ea puțini omeni; și veni asupra-i unŭ rege mare, și o încungiură, și 15 zidi-i valuri mari. Dară s'a găsită în ea unŭ omŭ sermanŭ, forte înțeleptŭ; și acesta scăpă cetatea cu înțelepciunea sa, de și nimenea nu gândiă la acelŭ omŭ sermanŭ. 16 *Și amŭ stimatu: Mai bună este înțelepciunea decâtŭ tăriă; răbdă de ore ce desprețuită / înțelepciunea celuĭ sermanŭ, și ore- 17 cărora nu ascultară cuvintele lui.

Mai bune sunt cuvintele înțelepțilorŭ cu mulțe în tăcere,
De cât strigătulŭ celuĭ mai mare între nebuni.

18 *Mai bună este înțelepciunea, decâtŭ armele resbelului;
Dară *unŭ singurŭ păcătosŭ multe bunurĭ strică.

10 PERCEPTORI morților móre bună și le impută și să despérdă micșină amăruțe- chiciunŭ de mirĭ;
*Așa fiore și o lécă de nebunie ce este în cinstitŭ pre înțelepciune și onóre.
2 Inimă înțeleptului este de a drépta sa,
Iară inima nebunului de a stânga sa.
3 Chiarŭ de-a reĭ nebunŭ merge pe rale,
/ Dîcendu mereŭ în sine,
*Și spune tuturorŭ, că este nebunŭ.
4 De se va ridica asupra-ți mânia domnu- lui,
*Nu părăsi loculuĭ teŭ;
Căci / liniscea alină multe greșeli.
5 Este și altă bóră rea ce l'amŭ vădzutŭ supt sóre;

Greșélă ceĭndŭ de la domnitorĭ?
6 *Nebunia pusă în locuri înalte.
Și cei avuțĭ ședendŭ în locuri de josŭ;
7 Vădzutŭ-amŭ sclavĭ pe caĭ,
Și pre nacĭ mari mergendŭ pe josŭ ca sclavĭ.
/ Celŭ ce sâpă groapă, într-ensa va cădé- 8 dé în ea,
Și celŭ ce dărîmă zidulŭ, șarpele îl va muș- ca.
Celŭ ce rostogolesce pétre, rămâne și va 9 face durere în elle;
Celŭ ce taie lemne, însu-și se primejduiesce cu ele.
Ferulŭ de este tocmaĭ și nu se ascute 10 tăișulŭ seŭ,
Mai multă putere trebue să se pună.
Dară înțelepciunea de folosŭ este pentru o bună rentuiță.
Când muș- carea șarpelui, fiindŭ-că nu este descântată,
Atunci nu folosesce limbutelorŭ nu-l de nacĭ sau folose de chirŭ.
*Cuvintele din gura înțeleptuluĭ sunt plăcute de chirŭ,
Eră buzele nebunuluĭ pre elŭ îlu- 12 pr'undŭ.
Cătră o începutulŭ cuvintelorŭ gurei seleĭ este nebunie,
Eră sfîrșitulŭ cuvintelorŭ selle este o nebu- 13 nie forte rea.
/ Nebunulŭ spune multe; [ție perdută. 14
Dară omulŭ nu scie ce se va face;
Cine-l póte spune *ce se va face după acesta ?
Ere nebunŭ osteneșce lucru nu mică și ne- 15 s-l vrednŭ;
Căci forte / și usucă oamenĭ nu scie drumulŭ de mersŭ în cetate.
/ Vaĭ de tine, țără! cândŭ regele tĕu este 16 copilŭ,
Și cândŭ mai mariĭ tĕi se mulțoșă dimâneța.
Fericit de tine, țără! cândŭ regele tĕu este fiiŭ de oameni slavĭ,
Și cândŭ mai mariĭ tĕi se mănâncă la timpulŭ 17 cuviințiĭ,
Ca să se întărescă, eră nu ca să se îmbete.
Prin mulță lene se afundă cusăturile,
Și din lenevirea mâineloră pătrunde în casă 18 Pentru petrecere se prepătesce mesenicrile,
Și *vinulŭ, pre cât înveselesce,
Eră argintulŭ este pentru tóte.
Nici chiarŭ în gândulŭ teŭ *nu vorbi de reĭ pe 20 rege,
Nici chiarŭ în camerele tale de dormitŭ nu vorbi de rĕŭ pre celŭ avutŭ;
Căci o pasere a cerului va duce vórea ta,
Și o înaripată va spune sorbia.

11 ARUNCĂ pîinea ta *în ape,
*Și după multe dile o vei află érășĭ.
2 Împarte-o *în șepte, ba și în opte părțĭ.
Căci tu scĭi ce nenorocire va cădé pre- ste pămîntŭ.
3 Când norii sunt înplutĭ, ei pornescă ploĭ pre pămîntŭ,
Și când cade arborele spre méșă-și sŏŭ spre meșădzŭ,
În locŭ unde arborele, acolo rămâne.
4 Cine ce se uită la vîntŭ nu va semăna, Și cine cunscă la núori, nu va secera.
5 Cum / nu scĭi care este calea vîntului, Cum cresc și *țesŭ óstele în mîrnŭ celŭ însărcinatŭ,
Așa nu scĭi lucrarile lui Dumnedeŭ, care pre tóte le a făcutŭ.
6 Dimineța sémănă-ți semînța, Și sera nu lasa ca ce odihnéscă mânele tale;
Căci tu scĭi, care va merge, acésta sŏŭ acela,
Sau dacă amîndouă sunt *și de o potrivă bune.
Adevĕrata înțelepciune se precurmă numai pentru Atotputernicul, acela ce judecă.
7 Dulce este lumina,
Și plăcută este ochiloră *a vedé sórele.
8 De va trăi omulŭ ori-câtŭ de mulțĭ ani, Pre toți să-i cuprindă bucuria în dînșiĭ,
Și să-și aducă aminte de dilele întunecosĭ, Căci multe vorŭ fi;
Tóte ce vor să vină, despretuindu-se *și facendu-le, lăsare, în cupîlarea ta,
Și bucură-te, tinere, în copilăria ta,
Și inima ta să se veselescă în dilele tinereței tale,
Și bucură-te de căile inimei tale,
Și de vederile ochilorŭ tei;
Dară să scĭi că pentru tóte acestea, Dumnedeŭ te va duce la judecată.
10 Depărtează forte scârba din inima ta,
Și îndepărtează durerea din corpulŭ tĕŭ;
Căci / copilăria și tinerețele sunt deșertăciune.

12 DARĂ *adă-ți aminte de Făcetorĭulŭ teŭ în dilele tinereței tale;
Înainte de ce se vină dilele celea rele,
Și se apropie anii,
De cari ai să dicĭ: Nu mĭ plăcere în ei,
2 Înainte de ce se întunece *lumina, și luna și stelele, [pușĭ.
Și de ce se se întârne nóuĕ ploĭ după furtuna de ce plutescă negurĭ, (núorĭ), să 3 fremete,
Și să se mențină celŭ tarĭ, (puternicĭ),
Și încetă de ce cei ce măcină, (măcinătorĭ) să încetéze, fiindu-că s'au împuținatŭ,
Și fereștile de ce cei ce cercă prin ferestre, (ochiuri), să se întunece,
Și ușile de ce spre, (deschi), de din afară 4 să se închidă,
Când vócea morăriĭuluĭ slăbesce,
Și se ridică la vócea unuĭ pasĕrĭ;
Și se plecă tóte fiicele cântăreț, (cantărețe);
Fiindcă de ce nă-și le bină de arĕ-ce înălțime, 5
Și să le spăimînte pe cale
Înfloresce de o-ți înfiorĭ migdalulŭ cu peri albĭ,
Și să ți se facă nepăsătorĭ lăcustiĭ;
Și fiindcă de ce nă-și trecŭ pofteĭ;
Căci omulŭ plăcere spre *casa sa eternă,
Și *bocitorĭĭ îi încep pe afară.
Înainte de ce să se rumpă șnurulŭ de argintŭ, 6
Și să se sfărîme vasulŭ de aurŭ;
Și ciocnelulŭ să se sfărîe la fîntînă,
Și roata pușeĭ să se sfărîme;
Și / să se întârne acéstă pulbere în pămîntŭ, 7
precumŭ a fostŭ,
*Și sufletulŭ să se întârne înapoĭ la Dumnedeŭ, Acela l'a dătŭ.

Concluziunea tutoră din tóte urmărindu-se.

*Deșertăciune deșertăciunilorŭ, qice Eccle- 8
siastulŭ, tóte sunt deșertăciune!

Și fiindcă de acésta, Eccleziastulŭ fiindu în- 9
țeleptŭ, mai învĭță pre poporulŭ seŭ încă, cerca și cercă, și / face proverbie multe. Ne- 10
dezmințitŭ caută să găsescă cuvinte plăcute, și scrie cu o'n scrisŭ cele adevĕrate cuvin- tele adevĕrulŭ. Cuvintele înțeleptilorŭ sunt 11
ca nște ghimpĕ, și ca niște piețĭ înfipte. Ele au fostŭ date de unŭ învățătorŭ pentru o- meniĭ adunărei. Și afară de acestea, fiiule, 12
păzesce-te; facerea multoră cărțĭ nu are sfîrșitŭ, și *prea multă cetire este obositore cărnĭĭ.

Să ascultămŭ sfîrșitulŭ a tótă lucrulŭ: 13
/ Temete de Dumnedeŭ, și păzesce ordinele lui! Căci *aceasta este tótă datoria omuluĭ! Căci / tóte faptele se vor aduce Dumnedeŭ în- 14
tr'un judecățĭu, cu tóte cele ascunse, fie bune sau rele.

CÂNTAREA CÂNTĂRILORU.

Dorește sărutări dupĕ mirosul ei.

1 CÂNTAREA cântărilorŭ lui Solomonŭ.
2 Să mĭ sĭarbe cu sĭarbulŭ gurei sale!
Căcĭ mai plăcută este dezmerdărĭle tale ca
ceĭa vĭnulŭ!
3 Mirosulŭ sĕŭ mirositorĭ aromele tale;
Aromă resĕrtată este numele tĕŭ;
De aceea fetĭĭrile te iubescŭ.
4 Trage-mĕ dupĕ tine! să alergămŭ!
Adusŭ-mĭ-a regele în cămărĭle sale.
Vomŭ se veĭ veseli şi se vomŭ bucura
dzmerĕ în tine;
Amintĭ-ne-vomŭ dzmerdărĭle tale mai multĕ
decâtŭ de cĕĭa vĭnulŭ;
Tine se dzĕpcŭ te iubescŭ.
5 Negră sumŭ, dară plăcută, fiicelorŭ Ierusalimului;
Negră ca cortinele Kedarului, frumosĕ ca
cortinele lui Solomonŭ.
6 Nu mĭ vedzĕĭ, că sumŭ negră;
Căcĭ soarele mĭ-a pĭrlitŭ;
Mămăsa-mĕu fiiĭ mĕĭ mĭniaţĭ mulţĭ;
Pusu-mĭ-aŭ păzitoare prestĕ vĭĭ;
Dară vĭĭa frumuseţĭ sale n'amŭ păzitŭ.
7 Spune-mĭ, tu, pre care iubescŭ sufletulŭ meŭ,
unde păşunĭ,
Unde poposĭĭ fiindŭ la amĭdzĭ?
Căcĭ de ce să rătăcescu pe la turmele ce-
loriĭa tĕĭ?
8 De nu scĭĭ tu, fĭĭa mai frumosĕĭ d'intre
Ĭeĭ pe urmele oilorŭ, [femeĭ,
Şi pasă-ţĭ ĭedĭĭ aprĭĕpe de colibele păstorĭ
9 Te asemĕnĭ, amicĭa mea, [lorĭ]
Cu cĭle de frameţĭ sânt cĭtăţĭĭ tĕĭ cu mulţĭmĭle.
10 Gâtŭ-ţĭ este dzĕ frumosĕ cu nirurĭ,
Şi grumadzĕ tĕu cu şirurĭ de mărgăritĕ!
11 Ţĭ vomŭ face dzĕ frumuseţĭ cu aurĭ,
Cu sfărgăĭ de argintŭ.
12 Cându regele sĕŭ la mĕsă,
Nardulŭ meŭ şĭ mosĭĭ-dzĕcesc mirosulŭ seŭ.
13 Ĭubitulŭ meŭ mĭrrĕ mĭ este ca o legătură
de mirĕ,
Ce se odihnescŭ pe sânulŭ meŭ.
14 Iubitulŭ meŭ păşunĕ mĭ este,
de cĭpru
Dĭn viile Ĕn-Ghedĭ.

Dzĕĭ, frumosă eştĭ, amicĭa mea,
dzĕĭ, frumosĕ eştĭ cu ochiĭ tĕĭ de porumbă.
Ĭeşĭ, frumosĕ şĭ păsuĭ eştĭ, [lorĭ]
Verdĕţă este aşternutulŭ nostru.
Cedrĭĭ sânt căpĭĭorĭle casei nóstre, [lorĭ]
Şĭ bradĭĭ bolţĭĭ plăcĭĭ.

2 ROSĂ Şaronuluĭ,
Crinulŭ cânpiĭeĭ sânt eŭ.
Ca crinulŭ între spinĭ,
Ĭată amicĭa mea între fiiĭne.
Ca mărulŭ între arborĭĭ pădurĭĭ,
Ĭată iubitulŭ meŭ între fiiĭ lorŭ;
Mĭ-am şezutŭ umbra sub, cuptŭ nu mĭ-am pĭerdzutŭ;
Şĭ dulcĭ este rĕsplatulŭ seŭ cătrĕ gurĭa mea.
Dusu-mĭ-a în casă de cĭpsĭĭ,
Şĭ stindardulŭ seŭ cătrĕ mĭne este dragostea.
Imbĭĭaţĭ-mĭ cu mustĕ de strugurĭ;
Ĭmpresĭĭaţĭ-mĭ cu mărĭ de mirĕ!
Căcĭ sânt imbĭĭatĕ de iubirea tĕĭ.
3 Stânga sa să mĭ fiĭe supt capŭl meŭ!
Şĭ dreptŭ sa să mĭ îmbrăţĭĭoşĕze!
Ĭată ale Ierusalimuluĭ, vă jurŭ
Pe gazele şĭ pe cĕrboĭĭle câmpuluĭ,
Nu treziţĭ şĭ nu deşteptaţĭ iubirea; căcĭ de
sine se vĭne.
Dzĕĭ vocea Iubitulŭ meŭ!
Ĭată, ĕlu vĭne trecându pestĕ munţĭ,
Sărĭndŭ pe cĕĭĭ!
4 Ca gazelă, ca pruncŭ de cerbĭ este iubitulŭ
meŭ;
Ĭată-lŭ stă în dosulŭ zĭdulŭ nostru,
Prin ferestrĭ se uĭtă, prin latse grata cată.
Iubitulŭ meŭ mĭ-a cuvântatŭ, şĭ mĭ-a dzĕs:
Scólă-te, amicĭa mea, frumosa meŭ, şĭ vĭnĭ!
Căcĭ ĭată, ĭérna a trecutŭ,
Trecutŭ-s'aŭ ploĭle, s'aŭ dusŭ;
Florĭ s'aŭ arătatŭ pe câmpĭĭ,
Timpulŭ cântăreĭ pĭĭoĭnĭţeĭ a sositŭ,
Şĭ vocea turturelĭĭ se audze în ţĭara noastră;
Smochinulŭ înghite cu dzĕnă verdzĭĭle sale
cele dintĭĭ rodĭĭ;
Viĭ înflorescŭ, şĭ respĭndescŭ mirosulŭ seŭ.
Scólă-te, amicĭa mea, frumosa meŭ, şĭ vĭnĭ!
Porumbĭţa mea, ce şĭĭ în crăpăturile stâncĭĭ,
În adăpostirea prăpăstĭoreĭ, [lorĭ]

Ca crinulŭ ce este între spinĭ,
Ĭată amicĭa mea între fiiĭne.
Ca mărulŭ între arborĭĭ pădurĭĭ,
Ĭată iubitulŭ meŭ între fiiĭ lorŭ;
Mĭ-am şezutŭ umbra sub, cuptŭ nu mĭ-am pĭerdzutŭ;
Şĭ dulcĭ este rĕsplatulŭ seŭ cătrĕ gurĭa mea.
Dusu-mĭ-a în casă de cĭpsĭĭ,
Şĭ stindardulŭ seŭ cătrĕ mĭne este dragostea.
Imbĭĭaţĭ-mĭ cu mustĕ de strugurĭ;
Ĭmpresĭĭaţĭ-mĭ cu mărĭ de mirĕ!
Căcĭ sânt imbĭĭatĕ de iubirea tĕĭ.
3 Stânga sa să mĭ fiĭe supt capŭl meŭ!
Şĭ dreptŭ sa să mĭ îmbrăţĭĭoşĕze!
Ĭată ale Ierusalimuluĭ, vă jurŭ
Pe gazele şĭ pe cĕrboĭĭle câmpuluĭ,
Nu treziţĭ şĭ nu deşteptaţĭ iubirea; căcĭ de
sine se vĭne.
Dzĕĭ vocea Iubitulŭ meŭ!
Ĭată, ĕlu vĭne trecându pestĕ munţĭ,
Sărĭndŭ pe cĕĭĭ!
4 Ca gazelă, ca pruncŭ de cerbĭ este iubitulŭ
meŭ;
Ĭată-lŭ stă în dosulŭ zĭdulŭ nostru,
Prin ferestrĭ se uĭtă, prin latse grata cată.
Iubitulŭ meŭ mĭ-a cuvântatŭ, şĭ mĭ-a dzĕs:
Scólă-te, amicĭa mea, frumosa meŭ, şĭ vĭnĭ!
Căcĭ ĭată, ĭérna a trecutŭ,
Trecutŭ-s'aŭ ploĭle, s'aŭ dusŭ;
Florĭ s'aŭ arătatŭ pe câmpĭĭ,
Timpulŭ cântăreĭ pĭĭoĭnĭţeĭ a sositŭ,
Şĭ vocea turturelĭĭ se audze în ţĭara noastră;
Smochinulŭ înghite cu dzĕnă verdzĭĭle sale
cele dintĭĭ rodĭĭ;
Viĭ înflorescŭ, şĭ respĭndescŭ mirosulŭ seŭ.
Scólă-te, amicĭa mea, frumosa meŭ, şĭ vĭnĭ!
Porumbĭţa mea, ce şĭĭ în crăpăturile stâncĭĭ,
În adăpostirea prăpăstĭoreĭ, [lorĭ]

Lasă-mĭ să vĕĭŭ faţa ta, lasă-mĭ să audzŭ
vocea ta;
Căcĭ dulce este vocea tĕĭ şĭ ghizdavă este fa-
ţa ta.
15 Prindĕţĭ-ne vulpile vulpile cele mĭcĭ, ce
strică viile,
Căcĭ viile nóstre înflorescŭ.
16 Ĭubitulŭ meŭ este iubitulŭ meŭ, şĭ eŭ a lui sânt.
Ĭeĭ paşte pĭĭoĭnĭţele.
Până la resĕrirea dzilei, şĭ până umbrele fugŭ,
Întórce-te, iubitulŭ meŭ, asĕmĭnĕ-te gazelă,
Sau pruncŭ de cerbĭ,
Peste munţĭĭ despărţitorĭ.
3 1 În patulŭ meŭ în nópte [lorŭ].
Cercatŭ-l-amŭ pre celŭ ce iubescŭ sufletulŭ
meŭ;
Cercatŭ-l-amŭ, dară nu l'amŭ aflatŭ.
2 Voiŭ scula-mĭ-voiŭ, şĭ voiŭ cutrĕera cetatea,
Pe uliţĭ şĭ pe pĭeţĭ,
Şĭ voiŭ cercă pre celŭ ce iubescŭ sufletulŭ
meŭ?
Cercatŭ-l-amŭ, dară nu l'amŭ aflatŭ.
3 Aŭ aflatŭ pre mine strejerĭĭ, ce înblă prin cetate,
Pre celŭ ce iubescŭ sufletulŭ meŭ?
Puŭ-mĭ-aŭ vĕĭŭ pre celŭ ce iubescŭ sufletulŭ
meŭ?
4 Şĭ abĭe aveamŭ trecutŭ pe lângă ĕĭ,
Când aflatŭ-l-amŭ, pre celŭ ce iubescŭ sufletulŭ
meŭ;
Apucatŭ-l-amŭ, şĭ nu l'amŭ lăsatŭ, până
Ce amŭ adusŭ pre elŭ în casa mameĭ meŭ,
În camera celŭ ce m'a născutŭ.
5 Ĭată ale Ierusalimuluĭ, vă jurŭ
Pe gazele şĭ pe cĕrboĭĭle câmpuluĭ,
Nu treziţĭ şĭ nu deşteptaţĭ iubirea, căcĭ de
sine se vĭne.

Acestea vorbe Solomon cătră mireasa sa.

6 Cine este acesta ce se rădică din deşărtă?
Ca stâlpĭ de fum.
Parfumată cu mirŭ şĭ tămâe,
Şĭ cu tóte deosebĭrile negustĕrilorŭ de aromĕ?
7 Ĭată, patulŭ lui Solomonŭ!
Şasĕdecĭ de vitezĭ în împrejurŭ din cei maĭ
mulţĭ ai lui Israelŭ;
8 Toţĭ ţinŭţĭ cu sabĭa, deprinşĭ la resbelŭ,
Fiĕ-care cu sabĭa sa la coapsă, de frica nopţeĭ.
9 Faĕtŭ-şĭ-a regele Solomon scaŭnŭ-pĭ-aşa
din lemnŭ de Libanŭ;
10 Stâlpiĭ ĭ-a făcutŭ-i-a de argintŭ,
Aşĕzĕmêntulŭ ĭ-a de aurŭ, şĭ sedĭĭtórea ĭ-a
de purpurĕ,
Lăuntrulŭ ĭĕ fruntaşĭ împodobiţĭ de fetele
Ierusalimuluĭ.
11 Ĭeşĭ, fetele Sionuluĭ, şĭ privĭţĭ la regele
Solomonŭ,
Cu cununa cu care l'a încununatŭ mumă-sa,
În ziua nunĭĭeĭ sale,
Şĭ în ziua înveseliriĭ inimeĭ lui

Regele Solomon laudă o dată mireasa.

4 1 ECCE, frumosă eştĭ, amicĭa mea, ecce, fru-
mosă eştĭ!
Ochiĭ tĕĭ sânt ca o turturică de după
Cu pĭĭoĭnĭţa ta;
Părulŭ tĕĭ este ca o turmă de capre,
Ce pogorâtŭ-s'aŭ pe muntele Galaadŭ;
2 Dinţĭ tĕĭ ca o turmă de oĭ tunşĭ, 2
Ce eşĭ din scăldătóre,
Cărĭ tóte nasc gemenĭ,
Şĭ între cărĭ nu-i sterpă nu se găsesce.
Ca drobŭ de purpură sânt buzele tale, 3
Şĭ gura ta plină de dulcĕţă;
Ca bucata de rodiu-ĭ ar fi obrazŭ-l-ai tĕŭ
Ĭeşĭt cel cuptă vĕlulŭ tĕŭ:
Gâtulŭ tĕŭ ca turnulŭ de ivorĭŭ al lui 4
Davidŭ, zidită pentru arme-a sale,
De care atârnă o mie de scuturĭ,
Tóte scuturĭ de vitezĭ.
Sâniĭ tĕĭ de vĭĭŭ 5
Ca doĭ puĭ ai căĭ sânt ce dzĕu pe dĕ gemenĭ
Ce pĭĭoĭnĭţe crinĭ.
Până resĕrirea dzilei, când umbrele fugŭ, 6
Voiŭ merge la tine, munte de mirŭ, şĭ colină
de tămâe!
Tu toţĭ frumosĕ eştĭ, amicĭa mea. 7
Şĭ nicĭ unŭ defectŭ nu este în tine.
De pe Libanŭ vino cu mine, mirésă mea, 8
De mine de pe Libanŭ!
Caută de pe vĕrfulŭ muntelui Amana,
De pe vĕrfulŭ muntelui Şenirŭ şĭ Hermonŭ,
Din vizuinile leilorŭ şĭ din munţĭĭ pantelo-
rilorŭ!
Răpusu-mĭ-aĭ inima, sora mea, mirésă mea! 9
Răpusu-mĭ-aĭ inima cuiva cu o cătătură a
ochilorŭ tĕĭ.
Numaĭ cu unu mărgĕlŭ alu gâtuluĭ tĕŭ!
Câtŭ de dulcĭ sânt dezmerdările tale, sora 10
mea, mirésă mea!
Cu câtŭ maĭ plăcute de cĕĭa vĭnulŭ sânt dez-
merdările tale!
Şĭ mirosulŭ parfemurilorŭ tale de câtŭ tóte
aromele!
Mirésă sunŭ, sporŭ picură din buzele tale, 11
Mĭere şĭ lapte sub limba ta,
Şĭ mirosulŭ vestmintelorŭ tale ca mirosulŭ
Libanuluĭ.
Grădină închisă eştĭ, sora mea, mirésă mea! 12
Izvorŭ mĭ-ĭ eştĭ închisŭ, o fântână sigilată.
Vlăstarele tale sânt o grădină de rodzĭ-grá-
nate cu fragde plăcute:

14 Chitarele ei sunt de aur, sunt şi sulemă.
Trestiile mirositóre ei sunt pline, cu tóte soiurile de buróe şi arómă,
Mîini şi alóe, cu tóte scumpele celor alese.
15 Fóntâna a grădinei, isvorŭ de *apă vie,
Ce curge din Libanŭ.

Răspunsurile mirelui.

16 DESCÉPTĂ-TE, crivățule! şi vĕdi-te, vîntule de médă-di!
Adiereze grădina mea,
Ca să curgă aromele sale!
*Vie iubitulŭ meŭ în grădina sa,
Şi mănînce fructele sale celе plăcute.

Răspunsurile fetei iubitóre.

5 *VENIT'AM în grădina mea, sóra mea, mireasa mea,
Sunt'am strînsŭ smirn'a mea cu plăntele mele mirositóre.
*Mănînc'am fagurii mei şi mierea mea,
Beŭ'am vinulŭ meŭ cu laptele meŭ.
Mîncaţi, *amicilor*, şi beţi; şi îmbetaţi-vĕ, iubiţilor!

O crainică a mirelui.

2 DORMIT'AM, dară ínima mea veghia;
Vócea iubitului! cĕlu bate, ci plînge:
Deschide-mi, sóra mea, amica mea, porumbiţa mea, curăţitóra mea!
Căci capulŭ mi este plinŭ de rouă,
Buclele mele pline de picăturile nopţei.
3 *Dară n'am dezbrăcatŭ de vestminte, dîce ea,
Cumŭ să mă îmbrac'eŭ érăşi?
Spăl'am picióre le mele;
Cumŭ să le murdăresc érăşi? [mâna sa,
4 Iubitulŭ întinsŭ mĕi prin crăpătura uşei
Şi mele îi mişcară mĕi s'a mişcatŭ pentru dînsulŭ.
5 Sculaiu-mĕ-amŭ, să deschidŭ iubitului meŭ,
Şi picuraŭ'am amĭnă mirósă mele,
Şi degetele mele smirn'a cea plăcută pe mînerile zăvorului.
6 Deschis'amŭ iubitului meŭ;
Dară iubitulŭ meŭ se dăsese, fugise.
Sufletulŭ meŭ se lupă, cându mĕ vorbise.
*Căutaiu-l'amŭ, dară nu l'amŭ aflatŭ,
Chiamatu-l'amŭ, dară nu mi-a respunsu.
7 Aflaru-mĕ'aŭ păzitorii, ce tutoiaŭ cetatea,
Bătutu-mĕ'aŭ, şi mĕ'aŭ rănitŭ,
*Luatu-mĕ'aŭ cĭdarii de vĕlulŭ mĕ-aŭ ruptŭ.
8 Fete ale Ierusalimului, vĕ jură,
De veţi afla pre iubitulŭ meŭ, spuneţi-i,
Că sînt bolnavă de iubire.
9 Ce fel iubitulŭ teŭ este mai multă decît altŭ iubitŭ?
O tu cea mai frumósă d'intre femei!
Ce fel iubitulŭ teŭ este mai multă decît altŭ iubitŭ,
De ce juri astfelŭ?
Albŭ şi rumenă este iubitulŭ meŭ,
Aleasă între zeci de mii!
Capulŭ seŭ este ca aurulŭ celŭ mai curatŭ,
Buclele sale ca ramurile de palmieri,
negre ca corbulŭ;
*Ochiĭ săi sînt ca porumbiĭ la cursurile apei,
Scăldaţi în lapte, şezĭ în deşertură;
Obrajiĭ lui sînt ca straturile de flori mirositóre,
ca turnuri de aromă;
Buzele sale ca criniĭ, ce picură smirnă curată.
Mînile sale ca nisce verigi de aurŭ, fermecate cu crisolitŭ.
Corpulŭ lui ca unŭ chipŭ de fildeşŭ acoperitŭ cu safirŭ;
Şalele lui ca stîlpiĭ de marmoră, puşi pe piedestalŭ de aurŭ curatŭ;
Privirea sa ca Libanulŭ, unŭ tînĕrŭ arborŭ ca cedrulŭ;
Dulce de este a sa gură, ea tótă este dulce;
Aşa este iubitulŭ meŭ,
Aşa este amiculŭ meŭ,
Fete ale Ierusalimului!
UNDE s'a dusŭ iubitulŭ teŭ,
O tu, cea mai frumósă d'intre femei?
In cótre s'a întorsŭ iubitulŭ teŭ?
Ca să-lŭ căutămŭ cu tine.
Pogorîtu-s'a în grădina sa iubitulŭ meŭ,
La straturile de flori mirositóre,
Să pască în grădini, şi să culeagă crini.
*A iubitulŭ meŭ sunt eŭ, şi iubitulŭ meŭ este alŭ meŭ,
Elŭ pasce între crini.

Răspunsul cavalerului către o doamnă curtean.

Frumósă eşti, iubita mea, ca Tirsa,
Plăcută ca Ierusalimulŭ, şi înspăimîntătóre ca cei
ce se ridică în jurulŭ steguleloru!
Întórce ochiĭ tĕi de la mine,
Căci ei mĕ răpescă;
Părulŭ teŭ este ca o turmă de capre,
Ce pogorăsce pe Galaadŭ;
Dinţiĭ teĭ ca o turmă de mieluţe,
Ce ies din scăldătóre;
Ce bine mănîncă gemeni,
Şi între ei nici o stîrpă nu este.
Ca broderiile de mere-granate sunt tîmplele tale
printre voalulŭ teŭ.
Sese-şăpte de regine şi optă-dĕci de concubine sunt,
Şi fecióre numerose;

*Şi elă de mine dorite.
Hăte, iubitulŭ meŭ, ei vĭnŭ la câmpă. 11
Să petrecemu în sate!
Demineţa să ne sculămŭ către la vĭĭ, 12
Să vedemu, de a înflorită viţa,
De s'au deschisŭ dorile, şi de s'au înfiorată mere-granatele.
Acolo îţi voiu da dezmierdările mele.
*Mandragorile respîndescŭ mirosulŭ lorŭ. 13
Şi la uşe sunt ele. Tóte soiurile de fructe alese, nóue şi vechi,
Ce eŭ, iubitulŭ meŭ, ţi-amŭ păstratŭ.

O de ai fi fostŭ mieŭ,
Ca unŭ sînu fiiĭ mamei mele!
Te-aşŭ afla de te-aşŭ săruta,
Şi nimenea nu mĕ arĕ hulĭ de rĕu;
Te-aşŭ duce şi te-aşŭ aduce în casa mamei mele, 2
Care m'arĕ învăţa, să îţi adăpatu *vinŭ mirositoru.
Şi cu mustulŭ din mere-granatele mele.
Că şi acum ţi-e stînga lui supŭ capulŭ meŭ, 3
Şi dreptulŭ lui mĕ'aŭ îmbrăţişatŭ.
O fete ale Ierusalimului, *vĕ jurĕ 4
Nu treziţi, şi nu faceţi pe iubitulŭ să dîcă de sine vă veni.

Mărturisirile iubitei cum cere ea să ocrotească mirele.

*CINE-I acela, ce se ridică din deşertu? 5
Rezimatu pe iubitulŭ seŭ? *poetulŭ*
Deştept-a-te sub de scăpă mărulŭ,
Unde te născu mumă-ta,
Unde te născu cea ce te-aŭ născutŭ.
*Pune-mĕ ca unŭ sigilŭ pe ínima ta, 6
Ca unŭ sigilŭ pe braţulŭ teŭ;
Căci tare ca mórtea este iubirea;
Pasiunea cu iadulŭ gelosiă ei;
Jăratecile ei sunt cumŭ, o flăcără a lui Dumnedeŭ.
Apa puternică nu potŭ stinge iubirea, 7
Nici torentele a o înnecă;
*De ară da cine-va şi tótă averea casei sale pentru iubire,
Şi-ar fi tare ţină ei nicidecumŭ.
*Mica este sora nóstră, pieptu-i încă nu, 8
Ce vomŭ face cu sora nóstră,
La dina, cându voru ceri-o?
De sora-i e zidu, sacă ară unŭ palatu de argintă pe ea;
De este o uşă, sanu închidem-o cu scîndură de cedru.
Zidu zidu, şi ţîţele mele ca turnurile; 10
De aceea fostŭ'am în ochiĭ teĭ ca una ce află pacea.

11 Solomonŭ avea o vie în Beala-Hamon;
*Dete pĕzitorilorŭ via,
Ca la-cine aducĕ pentru rodulŭ ei o mie de arginţi.
12 Via mea este a mea pentru mine:
Ale tale, Solomone, fie ceia mie de arginţi,
Şi dece sute celora ce păzescu rodulŭ ei!
O, tu, cĕ ce locuescĭ în grădini!
Soţii ascultă vocea ta:
'Lasă-mĕ să aud!
'Fugesce cĭprele, iubitule meu,
Ĭute ca gazela, ca puiulŭ de cerbĭ pe munţii de aromate!

CARTEA LUĬ ISAIA.

Pedepsele şi mângĭerile lui Israĭl; chiamarea şi fericirea Bisericeĭ.

1 *VISIUNEA lui Isaia, fiulŭ lui Amoţ, pre care o văzŭ despre Iuda şi Ierusalim
în dilele lui Ozia, ale lui Ioatam, ale lui Ahazŭ şi ale lui Ezechia, regĭ ai lui Iuda.
2 *Audĭ, cerurilorŭ, şi ascultă, pămîntule!
Căci Iehova vorbesce, zicendŭ:
*Fiĭ eŭ crescutŭ şi mărĭ crescutĭ,
Dară ei necredinciosĭ mi-au fostŭ.
3 *Boulŭ cunoscŭ pre stăpînulŭ seŭ,
Şi asinulŭ ştiutŭ domnuluĭ seŭ.
Dară Israĭlŭ nu mĭ-a cunoscutŭ,
Poporulŭ meŭ nu mĭ-a înţelesŭ.
4 Vaĭ, naţiune păcătosă, poporŭ încărcatŭ de nedreptăţi,
*Semenţă de făcătorĭ de rele, fiĭ sĭguraţĭ!
Aŭ părăsitŭ pre Iehova,
Aŭ despreţuitŭ pre Sfîntulŭ lui Israĭl,
S-aŭ întorsŭ îndĕsĭrate.
5 *Pre ce parte să vĕ mai bat?
Voĭ şi mai mulţĭ vĕ veţĭ resculă:
Toţĭ capiĭ sunt bolnavĭ, toată inima nedregheă;
6 De la talpa picĭorului pînă la capŭ nu este întregĭme în ĕĭ,
Numaĭ rană, vinĕtăĭ, şi plăgĭ proaspete,
Ce nu sunt nicĭ stoarse, nicĭ ămu legatŭ,
Nicĭ ămu muiatĕ cu alĭnĭ.
7 *Pămîntulŭ vostru este pustiitŭ,
Cetăţile voastre arse de focŭ,
Pămîntulŭ vostru vĭĭ mîncatŭ străinĭ în faţa voastră,
Este pustiitŭ, ştirbitŭ de străinĭ.
8 Şi fiica Sionuluĭ a rămasŭ ca o colibă în viă,
Ca unŭ colibă într'unŭ câmpŭ de castraveţĭ,
Ca o cetate împresurată.
9 *De nu mĭ-arĭ fi lăsatŭ puţinĭ Dumnedeŭ oştirilorŭ, o ziceă Ieruselimŭ,
Şi amŭ fi ca Sodoma,
Ne-amŭ asemăna cu Gomora.
Ascultaţĭ cuvîntulŭ lui Iehova, căpeteniĭ ale Sodomeĭ!
Luaţĭ în urechĭ legea Dumnedeŭluĭ nostru, poporŭ alŭ Gomoreĭ!
Ce mĭ-e mie mulţimea *sacrificiilorŭ voastre? zice Iehova.
Sătulŭ sunt de ofrandele de berbecĭ şi de grăsimea viţeilorŭ;
Şi nu mĭ-aŭ sufferitŭ sîngele taurilorŭ, alŭ mieilorŭ şi alŭ ţapilorŭ.
Cînd veniţĭ voĭ să vĕ arătaţĭ înaintea mea,
Cine vĕ-aŭ cerutŭ de la voĭ,
Ca să călcaţĭ curţile mele?
Să nu mĭ maĭ aduceţĭ *darurĭ deşerte;
Le urîciune-mĭ este tămîia,
Luna nouă şi sîmbăta şi *adunările mari;
Nu potŭ răbdă fărĭ-de-legĭ şi serbătorile
'Lunilorŭ voastre cele nouă şi *orînduite
Le urăsce sufletulŭ meŭ:
Mĭ-aŭ ajunsŭ o sarcină;
*Nu maĭ potŭ s-o ţĭnŭ.
De aceea, *cînd veţĭ întinde mînile voastre,
Ascunde-voŭ ochiĭ meĭ de la voĭ;
*Cînd veţĭ face multe rugăciunĭ, eu nu voŭ asculta:
Ciorî mînile voastre sunt pline de *sînge.
*Spălaţĭ-vĕ deci, şi curăţiţĭ-vĕ,
Depărtaţĭ răutăţile faptelorŭ voastre de la ochiĭ meĭ,
Încetaţĭ de a face rĕŭ;
Învăţaţĭ-vĕ a face bine:
*Căutaţĭ dreptatea, ajutaţĭ pre celŭ apăsatŭ,
Faceţĭ dreptate orfanuluĭ, şi apăraţĭ dreptatea văduveĭ.

18 'Veniţĭ acumŭ, şi să ne judecămŭ, dice Iehova:
De voru fi păcatele voastre roşiĭ ca cărmîzulŭ, *facĕ-se-voru albe ca zăpada,
Şi de voru fi roşiĭ ca stacojiulŭ, voru ajunge albe ca lîna.
19 De veţĭ voĭ, şi vĕ veţĭ supune,
Veţĭ mînca bunătăţile pămîntuluĭ acestuia.
20 Dară de nu veţĭ voĭ, ci vĕ veţĭ împotrivi,
Şi vĕ veţĭ scoŭ şi înghiţĭţĭ;
Căci gura lui Iehova a vorbitŭ aşa.
21 'Cetatea cea credincĭosă, cumŭ s'a făcutŭ o prădă, de desfrîuă!
Ierusalimŭ era plinŭ de dreptate; [mereŭ!
Locuiaŭ în ĕa nevinovăţiĭ; dară acumŭ ucigaşĭ.
22 Argintulŭ teŭ în spumă s'aŭ prefăcutŭ-o,
Vinulŭ teŭ amestecatŭ-l-aŭ cu apă.
23 Maĭ marĭĭ tĕĭ sunt răsculătorĭ, *părtaşĭ fărăcelorŭ:
Toţĭ iubescu mită şi aleargă după plată,
Orfanuluĭ dreptate nu facŭ,
Şi judecata văduveĭ nici nu ajunge până la eĭ.
24 De aceea dice Iehova, Dumnedeŭl oştirilorŭ, Atotputernicul lui Israĭl: [locŭ,
'Voiŭ *răzbuna-mă asupra protivnicilorŭ meĭ,
Şi voiŭ resbună-mă asupra vrăjmaşilorŭ meĭ,
25 Şi voiŭ întinde mîna mea asupra ta,
Şi voiŭ curăţi, ca cu leşiă, spuza ta,
Şi voiŭ depărta din tine tot arama ta;
26 Voiŭ reînnoi judecătorĭ ai tĕĭ, *sfetnicĭ ca cei de la început;
Pe urmă te voiŭ numi
Cetatea fărăpeleaĭ, Cetatea credincĭosă.
27 Sionulŭ se va răscumpăra prin judecată,
Şi cei ce voru rămînea în ĕa prin dreptate.
28 Dară *zdrobirea celorŭ fărădelegĭ şi a păcătoşilorŭ vorŭ aduce o la fugă,
Şi cei ce aŭ părăsitŭ pre Iehova se vorŭ nimici.
29 Căci vĕ veţĭ ruşina de *terebinţiĭ de alegereă,
Pre cari aveaţĭ se iubiţĭ,
Şi vĕ veţĭ roşi de grădinile, pre cari aveaţĭ să le alegeţĭ.
30 Că veţĭ fi ca stejarulŭ, carele-şĭ leapădă frunza,
Şi ca grădina, în carea nu este apă.
31 Şi 'tăriaŭ vostră va ajunge *ca cĭnepa,
Şi lucrulŭ seŭ ca scînteia;
Şi amîndouă vorŭ arde împreună,
Şi nu va fi cine să-i stingă.

2 *CUVÎNTULŬ, pre care lŭ văzŭ Isaia, fiulŭ lui Amoţ, despre Iuda şi Ierusalimŭ:

2 *Se va întîmpla în dilele de pe urmă,
'Că muntele casei lui Iehova
Se va înălţa pe vîrfulŭ munţilorŭ,
Şi se va înălţa preste colinĭ;
Şi voru merge la dînsulŭ toate neamurile.
3 Mulţĭ popoare se voru duce, şi voru dice:
*Veniţĭ, să ne suimŭ pe muntele lui Iehova,
La casa Dumnedeŭluĭ lui Iacovŭ;
Şi ne va învăţa căile lui, şi noĭ vomŭ umbla în cărările lui.
'Căci din Sionŭ va eşi legea,
Şi cuvîntulŭ lui Iehova din Ierusalimŭ.
4 Şi elŭ va judeca între naţiunĭ,
Şi va hotărî între popoare multe;
Şi-şĭ *vorŭ face săbiile lorŭ de fieru de plugŭ,
Şi lăncile lorŭ în cosoare;
Popoarele nu vorŭ mai ridica sabie unele asupra altora,
*Nici nu vorŭ mai deda războiŭlui.
5 Casa a lui Iacovŭ, *veniţĭ!
Şi 'umblămŭ în lumina lui Iehova!
6 Căci ai părăsitŭ pre poporulŭ teŭ, pre casa lui Iacovŭ,
Pentru-că s'aŭ umplutŭ *de idolatriile resăritului,
Şi *ghicĭ precumĭ de timpuriŭ, ca Filistenĭ,
'Şi s'aŭ unitŭ cu fiiĭ străinilorŭ.
7 Ţĭnutulŭ lorŭ pămîntulŭ lorŭ de argintŭ şi de aurŭ,
Şi tesaurele lorŭ nu voru sfîrşi; [şi voru,
Şi ţĭnutulŭ lorŭ pămîntulŭ lorŭ de cai,
Şi nu voru sfîrşi carăle lorŭ;
8 Şi *ţĭnutulŭ lorŭ pămîntulŭ lorŭ de idoli,
Voru închinăciune la lucrarea mîniloră lorŭ,
La ceea ce făcurăm degetele lorŭ.
9 Deci omulŭ se pleacă,
Şi bărbatulŭ se umileşte,
Şi tu nu-i vorŭ ierta.
10 'Intră în stîncă, şi ascunde-te în pămîntŭ,
De înfricoşarea înaintea a lui Iehova şi de mărirea măreţiei sale!
11 Căci *ochiĭ celŭi mîndrĭ ai omuluĭ se voru smeri,
Şi trufia bărbaţilorŭ se va pleca; [ţă,
Şi Iehova singurŭ va fi înălţatŭ în ziua aceea.
12 Căci ziuă lui Iehova, Dumnedeŭ oştirilorŭ,
va fi asupra,
Peste toţĭ celŭ mîndrŭ şi înaltŭ,
Preste toţĭ celŭ semeŭ; şi elŭ se va umili;
13 Şi preste toţĭ *cedriĭ Libanuluĭ, cei înalţĭ şi falnicĭ,
Şi preste toţĭ stejariĭ din Basanŭ;
Preste toţĭ munţiĭ cei înalţĭ, 14

Şi preste tóte odórele cele frumóse;
15 Preste tóte turnurile înalte,
Şi preste tóte zidurile întărite;
16 Preste tóte corăbiile Tarsisului,
Şi preste tóte lucrurile de plăcere.
17 Mândreţa omului se va pleca,
Trufia bărbaţilor se va umili,
Şi Domnul singur se va înălţa în ziua aceea,
18 Şi idolii îi va peri cu totul.
19 Şi vor intra în peşterile stâncilor,
Şi în cetăţuile pământului,
De urîtarea înfricoşată a lui Iehova şi de
mărirea măreţiei sale,
Când se va scula, ca să înspăimânte pă-
mântul.
20 În ziua aceea omul va arunca idolii săi
de argint şi idolii săi de aur,
Pe cari i-a făcut, ca să li se închine,
La cârtiţe şi la lilieci;
21 Ca să intre în găurile stâncilor,
Şi în crăpăturile pietrelor,
De urîtarea înfricoşată a lui Iehova şi de
mărirea măreţiei lui,
Când se va scula, ca să înspăimânte pă-
mântul.
22 Încetaţi voi pre om,
Care nu aveţi în nările sale
Ce să fie socotit de ele?

3 Căci, iată, Iehova, Domnul oştirilor,
Va depărta Ierusalimului şi Iudei
Din tóte sprijinirea şi sprijinul,
Sprijinirea de pâine, şi sprijinirea de apă:
2 Pre cel viteaz şi pre bărbatul de resbelu,
Pre judecătorul, pre profetul, pre divinătorul
şi pre bătrânul,
3 Pre mai marele peste cincizeci şi pre cel
cinstit cu înaintarea,
Pre consilierul, pre celui meşteşugarul în vrăjbi,
şi pre descântătorul iscusit;
4 Şi îi voiu da, zice Iehova, tinerii drepţi gu-
vernatori,
Şi copiii vor domni preste dânşii.
5 Şi poporul va fi apăsat,
Omul de către omul, şi fie-care de aproa-
pele său;
Cel tînăr se va semeţi asupra bătrânului,
Şi celui desprepţuit asupra celui onorabil.
6 Că se va apuca omului de fratele său, din
casa părintelui său, zicându:
„Tu ai veşmânt, fii şi domn peste noi,
„Şi ruina aceasta fie supt mâna ta!"
7 Însă el va va zice în ziua aceea, zicându:
„Nu voiu fi nici învăţător;
„Că în casa mea nu este nici pâine nici
veşmânt;
„Nu mă iei dregător peste popor!"

Căci Ierusalimul este ruinat, şi Iuda
este căzută,
Pentru-că limba lor şi faptele lor sunt
împotriva lui Iehova,
Întărâtând ochii măririi lui.
Însăşi-şi purtarea feţei lor mărturiseşte sau
pare fie:
Şi vădesc păcatul lor ca Sodoma; nu-l
ascundu.
Vaĭ de sufletele lor! căci şi lor îşi-şi fac
rău.
Spuneţi celui drepţi, că bine îi va fi,
Căci vor mânca fructele faptelor lor.
Vaĭ de cele nelegiuiţi! rău îi va fi;
Căci resplătirea mâinilor lui îi va fi dată.
Ceea ce pe poporul meu, copiii săi îl apasă,
şi femeile domnesc preste ele.
Poporul meu! conducătorii tăi te rătăcesc,
Şi strică direcţia căilor tale.
Iehova stă pentru a pârî,
Şi stă să judece popoarele.
Iehova va intra în judecată
Cu bătrânii poporului său şi cu mai marii
Căci voi aţi mâncat via,
Şi roba ce aţi răpit-o din casele voastre
în cantităţi mari.
Ce socotiţi, de zdrobiţi pre poporul meu,
Şi rupeţi faţa sracilor?
Zice Iehova, Domnul oştirilor.
Iehova mai zice încă:
Pentru-că fetele Sionului sunt mândre,
Şi umblă cu gâtele întinse,
Şi cată semeţ cu ochii,
Umblă mărunţele,
Şi cu zăngănire lovesc cu picioarele
De aceea Domnul va pârli creştetul
Ceafelor fetelor Sionului,
Şi Iehova va goli rușinea lor.
În ziua aceea Domnul îi va zădăr pe
toate podoabele gleznelor lor,
Scufiţele şi lunişoarele,
Cerceii, brăţările şi vălurile;
Legătorile de cap, zăngăniţele şi brâiele,
Cutiile de parfumuri şi amuletele
Inelele şi cercei de nasu;
Veşmintele de sărbători şi epanţele,
Mantiile şi pungile;
Oglinzile şi cămăşile,
Turbele şi vemintele lungi.
Atunce va fi, ce în locu de mireasmă păcatul
va fi putoare;
În locu de tăngătore, funie;
În locu de părul încreţit, pleşuvie;
În locu de mânecuţe largue, sac;

Căci frumuseţea lor va pieri.
Bărbaţii tăi vor cădea de sabie,
Şi puterea ta, în resbelu.
Şi porţile Sionului vor plânge, şi vor fi
pustii,
Şi neprecăzută şezând, va şedea pe pământu.

4 Şi în ziua aceea şapte femei se vor apuca
de unul singur bărbat, zicându:
„Noi ne vom îngriji de vestmintele noastre
„Şi ne vom îngriji de mâncările noastre:
„Numai să fim numiţi după numele tău:
„Înlătură-ne ocara noastră."

2 În ziua aceea odrasla lui Iehova va fi
spre frumuseţă şi mărire,
Şi rodul pământului spre mândrie şi slă-
virea
Pentru cei scăpaţi ai lui Israil.
3 Şi va fi, că cela rămas în Sion,
Şi cela rămas în Ierusalim,
Se va numi sfânt,
Tot care [scris spre viaţă în Ierusalim:
4 Când Domnul va spăla pre fiicele Sio-
nului,
Şi va stârge sângele Ierusalimului din mijlo-
cul lui,
Prin spiritul judecăţei şi prin spiritul stri-
cătunei.
5 Atunci Iehova va crea preste tóte locuin-
ţele muntelui Sionu,
Şi preste adunările lui,
Fumu şi fumu ziua,
Şi lucire de focu fără-mistuitu nóptea;
Căci preste tóte mărirea va fi acoperire.
6 Şi ţeasa va fi o colibă de adumbrire în con-
tra căldurei,
De adăpostul şi ascunsore din vijelii şi ploi.

Parabola cu cântecul şi Semnificarea ei.

5 Cânta-voiu acuma iubitului meu
Cântarea iubitului meu de viia sa.
Via este iubitului meu
Pe o coastă mănoasă forte;
2 Şi a săpat-o, de petre a curăţit-o,
Şi a sădit-o cu vităe cele mai alese;
Zidirea şi turnul în mijlocul ei,
Şi teascul săpat în el:
Atunci a aşteptat să facă struguri;
Dară ea făcut-a struguri sălbatici.
3 Şi acuma, locuitorilor Ierusalimului şi băr-
baţilor lui Iuda!
Judecaţi, rogu-vă, pre Iehova, între mine şi
via mea:
4 Ce putuiu să mai facă pentru via mea,
Şi n-am făcut-o?

De ce dară, când mă aşteptam să facă
A făcut struguri sălbatici?
5 Şi acuma să vă spun
Ce voiu face viei mele:
A lua-voiu gardul ei, şi se va pustiui;
Surpa-voiu zidirea ei, şi va fi călcată;
6 Şi o voiu pustii,
Şi va fi neîngrăşată şi necopilită:
Ca să rezarăe în ea rane şi spini;
Şi voiu ordina norilor
Să nu mai verse ploaie preste ea.
7 Căci via lui Iehova, Domnul oştirilor, este
casa lui Israil,
Şi bărbaţii lui Israil cârdul cel plăcut a lui;
Şi el aşteptă judecată, dară ecce spăimân-
tare;
Dreptate, dară ecce ţipăre.
8 Vaĭ de cei ce ioaşte casă la casă,
Şi lipesc câmpă câtre câmpă,
Până ce nu mai rămâne loc,
Şi să rămână de sine şi singuri locuitori
în mijlocul pământului!
9 În auzulu meu zise Iehova, Domnul oşti-
rilor:
Cu adevărat multe case vor rămânea pustii,
Case mari şi frumóse, fără locuitori;
10 Ba, zice preţece pogone de vii vor da numai
unu baticu,
Şi unu homeriu de semănătă va da numai o efa.
11 Vaĭ de cei cari, sculându-se de dimi-
neţă, alergă după beuturi îmbătătóre,
De cei ce şed până târziu nóptea, până
ce îi înfierbântă vinulu;
12 Şi cărora şi harpa, lăutoarea şi dfantalu şi
cimbalu sună la ospeţele lor;
Dară lucrarea lui Iehova nu privesc,
Şi la lucrulu mânilor lui nu iau sémă!
13 De aceea poporulu meu este dusu în cap-
tivitate, pentru lipsa de cunoscinţă:
Bărbaţii lui cădură de fómă,
Şi mulţimea lui se topesce de sete.
14 De aceea se lăţesce infernulu,
Şi deschide gura sa cea fără de margini;
Şi se adâncesce locu, mulţimea lui, şi vuetulu
lui,
Şi cel ce e plin de desfătări se cufundă într-in-
sulu. Isaiă. 15
Şi omulu se va pleca,
Bărbaţii se va umili,
Şi ochii celoru mândri se vor umili;
16 Dară Iehova, Domnul oştirilor, se va înăl-
ţa prin judecată,
Şi sfântulu Dumnezeu se va sfinţi prin dreptate.
17 Şi atunci mieii vor paşte ca de obiceiu,
Şi străinii vor bate cu dinţii pe locurile pus-
tiite ale bogaţilor.

18 Vai de cei ce trag nedreptatea cu funiile minciunei,
Și păcatul, ca cu frânghiile de care!
19 Ce zic: Să se grăbească ele, să facă iute lucrul seu,
Ca să-l vedem;
Și hotărîrea Sfântului lui Israel apropie-se, și se vie,
Ca să o știnem.
20 Vai de cei ce zic lui bine rău, și lui rău bine,
Ce fac întunerecului lumină, și lumină întunerec,
Ce fac amarului dulceață, și dulcelui amar!
21 Vai de cei ce sânt înțelepți în ochii lor,
Și cuminți înaintea fețelor lor!
22 Vai de cei tari în bărbăție de vin,
Și de bărbați vrednici în amestecarea băuturei îmbătătóre!
23 Cari îndreptățesc pre celu nelegiuitu pentru daruri,
Și dreptatea celui drept o răpesc de la el.
24 De aceea, precumu limba mănâncă mirisea,
Și flacăra mistuie pleava,
Așa rădăcina lor va putrezi cu totulu,
Și floarea lor se va risipi ca pulberea;
Căci-că ei lepădatu legea lui Iehova,
Disprețuit cuvêntulu Sfântului lui Israel.
25 De aceea mânia lui Iehova s'a aprinsu asupra poporului seu,
Și a întinsu mâna sa asupra lui;
Și l'a lovitu, de se clătiră munții,
Și stârvurile lor stătu pentru cu totulu ca gunoiu în mijlocul ulițelor.
Cu tóte acestea mânia sa nu se întórce,
Și mâna lui încă întinsă este.
26 El va ridica steagu popórelor îndepărtate,
Și li va fluera de la marginea pământului,
Și iată, vor veni iute, în grabă!
27 Nici unulu, dintrînșii nu va fi obositu, nici unulu poticnându-se;
Nimenea nu va dormi, și nici va dormita,
Nici unuia nu i se va deslega cingătórea șoldului seu,
Nici îi se va rumpe curêua încălțămintei sale.
28 Săgețile lui sânt ascuțite,
Și toți arcurile lui întinse.
Copitele cailor lui asemenea cu pétra,
Și rótele carelor lui, ca furtuna.
Răgetulu lui este ca a leului,
De mugetu ca puii de leu!
Mugesc, și prindu prada,
O iau cu dânșii, și nimenea nu scapă.
29 In ziua aceea vor zmuci asupră-li, ca mugetulu mării;
Vor privi la pământu, și iacă întunerecu și sfâșietóre,
Și lumina se va întuneca în norii lui.

Vindecarea lui Israel și răsplătirea ce va primi prin Domnul.

VI. 1 In anulu morții împăratului Ozia *văzui pe Domnul ședêndu pe unu tronu înaltu și ridicatu, și poalele lui umpleau templulu.
2 Serafimii stăteau deasupra lui; cătă pre unulu avea de-cinci fețe: cu două își acoperia fața sa, cu două își acoperia piciorele sale, și cu două sburá.
3 Și strigá unulu către altulu, și dicea:
*Sânt, sânt, sânt este Iehova Dumnedieulu oștiriloru;
*Totu pământulu este plinu de mărirea lui!
4 Și se cutremurară ușiorii celui de sus de vocea celui ce strigá, și casa se umplu de fumu.
5 Atunci disei: Vai mie, căci sânt pierdutu; căci sânt omu necurată la buze, și locuescu în mijloculu unui poporu necurată la buze; căci ochii mei să văzuți pre Iehova, regele oștiriloru. Atunci unulu dintre acei serafimi, sburându la mâna sa unu cărbune aprinsu, pe care cu cleștele de pe altariu. Și-l atinse de gura mea, și dise: Iacă, aceștia te-a atinsu de buzele tale, nedreptatea ta s'a depărtatu, și împlinirea ta s'a curățitu.
8 Și auzi vocea Domnului, ce dicea: Pre cine să trimetu-voiu, și cine va merge pentru noi? Și disei: Iacă-mă, trimite-mă!
9 Și elu dise:
Du-te și spune poporului acestuia:
*Auziți dară un inteleptu;
Și vedeți, dară nu cunoscuți.
Ingrașă inima poporului acestuia,
Îngreuiază-i urechi-chi lui, și orbește-i ochii lui;
*Ca se nu vadă cu ochii lui, nici se audă cu urechile lui,
Nici să înțeleagă cu inima lui;
Ca să nu se întórcă, și să nu se însănătoșeze.
11 Atunci disei: Până când, Domne, până când?
Și elu a respunsu:
*Până se voru pustii cetățile, rămânându fără locuitori,

CAP. 6, 7, 8. 531

Și casele fără oameni,
Și pământulu se va pustii cu totulu;
12 Și Iehova va depărta pre omi de pe fața lui,
Și multime mare se fie în țară.
13 Și de va rămâne încă a zecea parte în ea,
Și ea va fi iarăși spre prădare,
Ca și un terebinte și ca stejarulu la care-și rămâne trăncea,
Așa în mijlocu ei *sămânță sfântă va fi.

Profeția despre nașterea lui Isaia și de semnificația numelui și a lui Isaia, și despre primejdiea ce avea pom Ahaziu, ca fiindcă despre aceștia urmează

VII. 1 Și la dilele lui *Ahaz, fiiulu lui Iotam, fiiulu lui Uzia, regele lui Iuda, se ridică Rețin, regele Siriei, și Pecah, fiiulu lui Romelia, regele lui Israelu, asupra Ierusalimului, ca să-lu bată, dară nu putură să-lu învingă. 2 Și s'a spusu casei lui Davidu, și-a dis: Siria s'a unitu cu Efraim. Atunci se cutremură inima lui Ahaz și inima poporului seu, cum se cutură arborii pădurei de frica vêntului.
3 Și dise Iehova către Isaia: Eși spre întâmpinarea lui Ahaz, tu și *Seariașub, fiiulu teu, la marginea *apiderniței de sus, pe calea terinei scăunelui, și-i zi: 4 Ia seama, și fii liniștitu; nu te teme, și nu-ți fie inima moale de cele doue coade de tăciuni fumegători, de aprinderea mâniei lui Rețin și a Siriei și a fiiului lui Romelia. 5 Fiindcă-s Siria, Efraim și fiiul lui Romelia s'au sfătuitu rele asupra ta, zicându: 6 Să ne suimu împotriva lui Iuda, și să-lu turburăm, și să ne facemu spărtură în el pentru noi, și să punemu rege în mijlocul lui pe fiiulu lui Tabeal; 7 De aceea așa dice Iehova Dumnedieu:
*Acésta nu va sta, nici va fi;
8 Căci capulu Siriei este Damascul,
Și capulu Damascului, Rețin;
Și în șese-deci și cinci de ani de acum Efraim se va sfărâma, așa, că nu va mai fi un poporu;
9 Și capulu lui Efraim este Samaria,
Și capulu Samariei este fiiulu lui Romelia;
De nu credeți acésta, cu siguranță va nu se veți susține.
10 Și Iehova adause a vorbi către Ahaz, dicendu:
11 *Cere-ți unu semnu de la Iehova, Dumnedeulu teu;
Cere-lu în adâncimea sau sus în înălțime.
Dară Ahaz dise: Nu voiu cere, nici voiu ispiti pre Iehova.
13 Și elu dise: Ascultă dară, casa lui Davidu: Ară ți puțină ți nu a obosi pre oameni,
Că obosești și pre Dumnedeulu meu?
14 De aceea Domnulu însu-și vi dă unu semnu: Iacă, *fecióra este grea, și va naște unu fiiu,
Și va chiama numele lui, *Emanuelu (Dumnedeu este cu noi);
15 Unsu și mâncare va mânca,
Până când va ști a lepăda reulu și a alege binele.
16 Căci înainte de ce va fi copilulu,
Să lepede reulu și să aleagă binele,
Va fi părăsită pământulu,
De ai cărui *doi regi te îngrozești.
17 *Iehova va aduce asupra ta,
Și asupra poporului teu, și asupra casei părintelui teu,
Zile, cumcum chiorv n'ați fi avut
Din ziua când, când s'a rupt Efraim de lângă
Regele Asiriei.
18 Și în ziua aceea Iehova va *fluera
Muscei, ce este la marginea fluviului Egiptului,
Și albinei, ce este în pământulu Asiriei;
19 Și vor veni, și vor tăbărî se vor tóte
În văi deșerte și în crăpăturile stâncelor,
Pe tóte mărăcinile și pre tóte plopișurile
În ziua aceea Domnul va rade cu brîciulu,
Tomnesc din ținutulu de dincolo,
Cu regele Asiriei,
Capulu și părulu piciorelor;
Și barba o va lua.
21 Și în ziua aceea,
Va nutri unu omu o vacă și două oi;
Și din laptele ce vor da ele se va mânca unt;
Că unde și mâne va rămâne totu celu ce va fi rămasu în țară.
23 Și în ziua aceea, veri-ce loru,
În care se vor da o mie de viță pentru o mie de sicli de argintu,
*Se va preface în spini și neci.
24 Cu săgeți și arcuri vor veni într'acolo;
Căci în spini și neci se va preface tótă țéra.
25 Și la tóți munții, ce va scurta se vor tăia,
Nu te vei teme de spini și de neci,
Că se vor preface în pascuntea pentru boi,
Și în bătătură de oi.
8 1 Și Iehova dise către mine:
*Ia-ți o tablă mare, și *scrie pe dinsa cu

cundaiu de omu: Mahers-Salal, Haș-Baz.
2 Și Eu voiu a, pentru mărturie fidele, pre preotulu Uria, și pre Zaccaria, fiiulu lui Iberechiá.
3 Și m'am apropiatu de profetésa, care a concepu și a născutu fiiu, și Domnulu mi-a disu: Chiamă numele lui: Mahers-Salal, Hașt-Baz.
4 Căci înainte de a ști copilulu să strige: Tatăle meu! și mumă-sa! se va purta înaintea Damascului și prădăciunea Samariei înaintea regelui Asiriei.
5 Și Domnulu mi-a vorbitu erăși, dicendu:
6 Fiindu-că poporulu acesta disprețuiesce apele celea lini-curgătóre ale Siloahului, și se bucură de Rezinu și de fiiulu lui Remaliá;
7 De aceea, iată, Domnulu va face să vină peste densii
Apele celea puternice și multe ale Eufratelui, Pre regelu Asiriei cu tóta oștirea lui; Acesta se va scurge tóte cătdele sale erăși, Și va eși din tóte malurile sale
8 Și va străbate prin Iuda; Va inunda, și se va revărsa, Va ajunge până la gâtu; Și aripele sale cele întinse VorU umple lărgimea pământului tău, Emanuele!
9 Informați-vă, voiți voi, popóreloru! voi toți să veți descurajați; Ascultați voi toți, voi de margínile pământului! Încingeți-vă! voi totu să veți descurajați; Încingeți-vă! voi totu să veți descurajați.
10 Faceți-vă planuri! voiu să se zădărnicéscă; Vorbiți vorbe! ele nu voiu sta, Căci cu noi este Dumnedieu.
11 Căci așa qîce Iehova către mine în puterea înțelegerei, Învățându-mă să nu umblu în calea poporului acestuia,
12 Dicendu: Să nu qiceți conjurare Tóte cele ce qice poporulu acesta la o mestecă conjurare, Și de ceea, de care elu se teme, voi să nu vă temeți, nici să vă înfricoșați.
13 Pre Iehova, Dumnedieulu oștiriloru, pre Dînsulu să-lu sanctificați, Și Elu să fie temerea voastră, Elu înfricoșarea voastră!
14 Și Elu va fi un locu de sanctificare; Iar nu o piétră de poticnire și o stâncă de sminteare, Pentru amendóue casele lui Israelu, Un laț și o cursă pentru tóte locuitórele Ierusalimului.
15 Și mulți dintre ei se vor poticni, Vor cădé, Se vor sfărîmă, vor da în curse, Și se vor prinde.
16 Leagă cartea mărturiei, Sigilează acestă învățătură între discipulii mei!
17 Și eu aștept pre Iehova, Care Își ascunde fața de la casa lui Iacobu, Și Îl aștept în ale
18 Iată, eu și copiii mei, pre cari mi i-a dătu Iehova, Suntemu semne și minuni în Israel De la Iehova Oștiriloru, ce locuiesce pe muntele Sionu.
19 Și când vi voru qice: „Întrebați pre necromanți și pre vrăjitori, Ce cârtescu și murmură! Nu este unu poporu pre Dumnedieulu seu? „Cerbonu să întrebe morții pentru cei morți?
20 La legi și mărturia! Căci pentru cei ce nu vorbescu dupre cuvântulu acesta, Nu li va resări nici o lumină;
21 Ci vor cutrieră în acesta prea mult grea și flămândi; Și când vor fi flămândi, se vor înfuria Și vor blăstema pre regele lorU și pre dumnedeulu lorU; Și de voru căuta în susu,
22 Sau de vorU privi pre pământu, Iată, necasu și întunerecu; — Ziua strâmtorăciloru apăsătóre și ale negurei va pieri.
23 Că nu va fi așa întunerecu pentru celu ce fusesă În timpulu de demultu ală celoru de josu, Pentru țéra lui Zabulon și pământulu lui Neftali; Dară în cele din urmă a mai mărită Pentru cea de lângă mare, dincolo de Iordanu, Galilea națiuniloru.
1 Poporulu ce umbla în întunerecu, vede o lumină mare, Asupra celoru ce ședeau în pământulu umbrei morții, străluce o lumină.
2 Tu înmulțescu poporulu, Îi măresci bucuria sa; Se bucură înaintea Ta ca cu bucuria secerișului, Cumu se bucură când împărțescu prada.

3 Căci jugulu ceiu împovărătu ală sou, Și toiagulu de pe spinarea lui, Și vergea apăsătorului seu, Le-ai sfărîmatu, ca în ziua Madianului.
4 Căci tóță armătura resbelnicului în învălmășéla, Și tóte veșmintele tăvălite în sânge, Se vor arde, și va fi mâncare focului.
5 Căci unu copilu ni s'a născutu, Unu fiiu ni s'a dătu, Și domnirea sea pusă pe umerulu seu; Și se va chiamă numele lui: Minunatu, Sfătuitoriu, Dumnedieu Puternicu, Părinte Veșnicu, Domnu alu Păcei;
6 Ca să sporéscă domnirea lui și a pănei sale, Și nu se va sfârși Pe tronulu lui Davidu și în împărăția sa, Ca să o întărească și să-o sprijinéscă Cu dreptate și cu dreptate, De acumu și până în eternu. Zelulu lui Iehova, Dumnedieulu oștiriloru, va face acestea.

Pedepse naționale pentru pentru Israelu.

7 Cuvântulu trimisu de Domnulu asupra lui Iacobu, Și se va resfrânge asupra lui Israelu
8 Și se va cunósce poporulu întregu, Locuitorii Samariei, Cari vorbescu cu mândrie și cugetu înfumuratu:
9 „Cărămidi au căzutu, dară noi vomu zidi cu petre cioplite; „Sycomori s'au tăiatu, dară noi vomu sădi în locu cedri.“
10 Așa pentru ce Iehova va redică pre unii vrăjmași ai lui Rezinu asupra lui; Și pre unii vrăjmași ai lui îi va întărîtă:
11 Pre Sirieni din față, și pre Filisteni din dreptu, Cari vorU înghiți pre Israelu cu tóță gura! Și cu tóte acestea mânia Lui nu se va întórce, Și mâna Lui va fi încă întinsă ală.
12 Dară poporulu nu se va întórce spre celu ce-lu lovesce, Și nu va căută pre Iehova, Dumnedieulu oștiriloru.
13 De aceea Iehova va stârpi din Israelu și capulu și cotca, Ramurile și rugurile, într'o di.
14 Bătrânulu și fruntașulu, acesta e capulu, Și prooroculu ce învață minciuna, acesta e cotca.
15 Căci conducătorii poporului acestuia îl fac să rătăcéscă, Și cei conduși de dânșii se perdu.
16 De aceea Domnulu Își va întinde mâna Peste-ei, voiți voi! Și Își va spune cuvântulu, Și bâta sea pre orfanii și pre văduve, Căci toți sunt lipsiți de evlavie și răi, Și nu se va mai îndura de junii lui

10 „Pentrucă mâna mea a lovit împărăţiile i-
dolilor,
„Al căror chipuri cioplite erau mai multe
de cât ale Ierusalimului şi ale Samariei;
11 „Pentrucă după ştiinţa Samariei şi idolii
ei,
„Aşa voiu face şi Ierusalimului şi idolilor
lui?
12 De aceea dacă va fi Domnul va sfârşi
tot lucrul său
„În muntele Sionă şi în Ierusalim,
„Voiu pedepsi pe rodnicul împărăţiei mândre a
regelui Asiriei,
Şi trufia ochilor săi înalţi.
13 „Pentrucă a zis:
„Prin puterea mâinei mele am făcută aceea,
„Şi prin înţelepciunea mea; căci sânt cu
minte:
„Am stăpânit hotarele popoarelor,
„Şi le-am prădat lor ce aveau scump;
„Am surpat, ca un viteaz, locuitorii lor,
14 „Şi „mâna mea a găsit, ca pe un cuib,
averea popoarelor;
„Şi precum se strâng ouăle părăsite,
„Aşa mâna mea a strâns tot pământul;
„Şi nimeni n'a fâlfâit cu aripa,
„Să deschidă gura, sau să ciripească."
15 Ar trândăvea-se securea asupra celui ce taie
cu dânsa?
Ar mândreşte-se ferăstrăul asupra celui
ce-l mişcă?
Ca şi când toiagul ar ridica pe cel ce
îl ridică!
Ca şi când nuiaua ar ridica pe cel ce
nu e lemn!
16 De aceea Domnul, Domnul oştirilor, va
trimete
Lanţului celor mari slăbiciune,
Şi sub mărirea lui va trimete aprindere,
Ca arderea focului.
17 Şi lumina lui Israel le va fi foc, şi Sfântul
lui flacără,
Ca va aprinde şi va înghiţi spinii săi
Şi pe cei ce îmi sânt ostaşi ai lui,
18 Şi va mistui mărirea pădurei sale şi a câmpiei
cele roditoare,
De la suflet până la trup,
Ca şi când ar fi un steag fâlfâitor.
19 Şi numărul arborilor pădurei sale va fi
puţin,
Aşa, ca un copil va putea scrie
20 Şi în ziua aceea
„Nu se va mai răzima rămăşiţa lui Israel,
Şi cei scăpaţi ai casei lui Iacov,
Pe cel ce-l loveşte;
Ci se vor răzima pe Iehova,
Sfântul lui Israel, cu credinţă.
21 „Rămăşiţa se va întoarce,
Rămăşiţa lui Iacob, către puternicul Dum-
nezeu.
22 Căci chiar de ar fi poporul tău Israel ca
nisipul mării
„Numai o rămăşiţă din el se va întoarce;
Căci „nimicirea este hotărâtă, revărsătoare de
dreptate.
23 Căci nimicire de hotărâre, revărsătoare de
Dreptate
Va face Domnul, Dumnezeu oştirilor,
În mijlocul întregului pământ.
24 De aceea aşa zice Iehova, Domnul oşti-
rilor:
„Nu te teme, poporul meu, cela ce locuieşti
Sionul, de Asiriani,
Care te loveşte cu toiagul
Şi care ridică bâtaia sa asupra ta, după
cumpăt „Egiptului.
25 „Căci, încă foarte puţină, şi urgia mea va
înceta,
Şi mânia mea a se sfârşi spre nimi-
cirea lor.
26 Şi va ridica Iehova, Oştirilor, bâtaia
sa asupra lui,
Ca în lovirea „Madianului la stânca Horeb;
Şi „toiagul său îl va înălţa peste mare,
Dupre cumpăt Egiptului.
27 Şi în ziua aceea
„Se va depărta sarcina sa de pe umă-
rul lui,
Şi jugul său de pe grumazul său,
Şi se va sfărâma jugul de mare „grăsime.
„El a venit la Aiath; a trecut prin
Migron,
A lăsat la Micmas unsăle sale,
A trecut „strâmtoarea.
A poposit în Gheba,
Rama se cutremură,
„Ghibea a lui Saul fugi.
Înalţă vocea ta, fiică „a lui Galim!
Ascultă, „Laişa!
„Sermanule Anatoţule!
„Madmena fuge.
Locuitorii Gebimului fugi pentru scăpare.
Încă azi va mai oprit în Nobi,
Flutură-şi mâna spre muntele fiicei
ceii Sionului!
Iată, Stăpânul Iehova Oştirilor,
Frânge, Iehova, Dumnezeu oştirilor,
Va rumpe ramurile cu putere oamenilor,
Şi cei înalţi le vor tăia de tot,
Şi se vor smeri cei mândri.
Cu fierul va fi tăiat desimea pădurei,
Şi Libanul va cădea de către puternic.

Domnia va stărui şi pace şi de prosperitate
a Sa Mesia.

11 ATUNCEA „va eşi o odraslă din tulpina
lui „Isai,
„Şi o mlădiţă va creşte din rădăcinile lui;
2 „Şi va repausa pe ea „spiritul lui Iehova,
„Spiritul înţelepciunei şi al priceperei,
„Spiritul sfaturei şi al puterei,
„Spiritul ştiinţei şi al temerei de Iehova.
3 „Şi plăcerea lui va fi în temerea de Iehova,
„Şi nu va judeca dupre părerea ochilor săi,
Şi nu va hotărî după auzirea urechilor
sale;
4 „Ci va judeca pre cei săraci cu dreptate,
Şi va hotărî cu echitate pentru cei smeriţi
ai ţerei;
„Va lovi pământenii cu vârga gurei sale,
Şi va sufla cu suflarea buzelor sale pe
cei nelegiuiţi.
5 „Dreptatea va fi cingătoarea coapselor sale,
Şi credincioşia va împrejura şalele sale.
6 „Atunci „va locui lupul la un loc cu
mielul,
Şi leopardul se va culca împreună cu ie-
dul;
Vitelul şi puiul leului şi vitele îngrăşate
vor fi la un loc,
Şi un copilaş mic le va mâna.
7 Vaca şi ursoiţa vor păşte,
Împreună se vor culca puii lor;
Leul va mânca paie, ca şi boiul;
8 Şi pruncul sugătoriu se va juca la gura
„Aspei viperei,
Şi la vizuina basiliscului va băga mâna sa
copilul înţărcat.
9 „Nu vor face rău nici nu vor nimici
pe tot muntele meu cel sfânt;
Căci „pământul va fi plin de ştiinţa lui
Iehova,
Precum apele acoperă fundul mării.
10 „Şi în ziua aceea „rădăcina lui Isai,
Ce va sta dreptă stegă ale popoarelor,
O vor căuta „naţiunile;
Şi „locuinţa sa de repaus va fi măreaţă.
11 „Şi în ziua aceea se va întâmpla,
Că Domnul îşi va întinde mâna sa, de
a doua oară,
Ca să răscumpărească rămăşiţa poporului seu,
Ce va fi rămas, „de la Asiria şi de la Egipt,
De la Patros, de la Etiopia, şi de la Elam,
De la Şinear, de la Hamath, şi de la insu-
lele mării.
12 Şi va înălţa stegă naţiunilor,
Şi va aduna pe cei împrăştiaţi ai lui Is-
rael,
Şi va strânge pe „cei risipiţi ai lui Iuda
Din cele patru colţuri ale pământului.
13 Atunci „gelozia lui Efraim se va depărta,
Şi asupritorii lui Iuda se vor nimici;
Efraim nu va mai pizmui pe Iuda,
Şi Iuda nu va mai asupri pe Efraim.
14 Ci vor sbura pe spinarea Filistenilor că-
tră apus;
Vor prăda împreună pe fiii răsăritului!
„Asupra Edomului şi Moabului vor întinde
mâna lor,
Şi fiii lui Ammon „vor asculta de ei.
15 Iehova „va despica limba mării Egiptului,
Şi va mişca mâna sa asupra „râului cu
spiritul său cel tare,
Şi-l va lovi în şapte râuri,
Şi „va face să pască pieptul d'asupra în încălţăminte.
16 Şi va fi o cale pentru rămăşiţa poporului seu,
Ce va fi rămas, de la Asiria;
Precum i s'a fost pentru Israel în ziua,
Când a eşit din pământul Egiptului.

12 Şi vei zice în ziua aceea:

„Te voiu mulţumi, Iehova;
„Că mâniindu-te pre mine, mânia ta s'a în-
coiat de la mine,
Şi mi-ai mângâiat.
2 „Iată, Dumnezeu „mă va mântui eu,
„Voiu fi încrezător, şi nu mă voiu teme:
„Căci „Tăria mea şi laudă mea este Iehova,
„Iehova;
Şi „El va fi mântuirea mea.
3 Şi cu veselie veţi scoate ape din izvoarele mân-
tuirei,
4 Şi în ziua aceea veţi zice:
„Mulţumiţi lui Iehova,
„Chemaţi numele lui,
„Faceţi cunoscute faptele lui între popoare,
„Faceţi-le, căci „înălţată este numele lui!
5 „Cântaţi Iehovei, căci „fapte mari a făcut,
„Fie-cunoscute pe tot pământul!
6 „Strigă şi bucură-te, locuitoare a Sionului,
„Căci mare este în mijlocul tău „Sfântul
lui Israel.

Profeţie asupra Babilonului.

13 „PROFEŢIA împotriva Babilo-
nului, pe care o văzu Isaia, fiiul lui
Amoţ:
2 „Ridicaţi steag „pe munţele pleşuvi!
Înălţaţi spre ei vocea, „faceţi cu mâna!

Ca să intre în porțile puternicilor *Babilonului*!
3 Dar eu voiu aduce aminte Assiriciĭ de mine:
Gândul lor pentru îndeplinirea relelor mele
pre vrăjmașĭ mei,
Pre *Israel* voiu și tulbura ei sunt.
4 *Israel* vine de mulțime ca nisipul, ca și cum
o unită pogoră numerosă;
Vocea sunetului popoarelor, adusate din sud
de jos:
Iehova, *D-zeŭle* oștirilor vorbește de oștenĭ
spre de resboiŭ.
5 Ei vin din pământul de departe,
De la marginea cerului,
Iehova și uneltele mâniei sale,
Ca să strice tóte țara.
6 Urlați, că aprope este ziua lui Iehova:
Ca vine ca o desperțiunea de la Atotputernicul.
7 De aceea tóte mâinile slăbesc,
Și fiecare a tutĭ omenĭ se topesce;
8 Ți e înspăimîntă.
Durerĭ și chinurĭ i cuprindu;
Sfâcĭ în dureri, ca o femeiă ce fetăresce:
Cu înfricoșare se uită unulĭ la altulŭ,
Fețe de flacără sunt fețele lorŭ.
9 Este: Ziua lui Iehova vine,
Ziuă de groză, de mâniĭ și de aprinderea
mâniei,
Ca să prefacă pământul acela în pustiu,
Și să nimicească de pe elu *păcătoșiĭ* lui.
10 Căci stelele cerurilorŭ și constelațiunile lorŭ
Nu-și vorŭ da lumina lorŭ;
Soarele se va întuneca în resăritulŭ seŭ,
Și luna nu va respândi lumina sa.
11 Și voiu pedepsi lumea pentru reutatea ei,
Și pre cei răufăcătoriĭ pentru nelegiuirea lorŭ:
Voiu face să înceteze trufia celor semeț!
Și voiu smili îngâmfarea celorŭ puternicĭ!
12 Maĭ rarĭ voiu face pre bărbațiĭ de cât aurulŭ curatŭ,
Și pre mulțĭ decât aurulŭ de Ofirŭ.
13 De aceea voiu cutremura cerurile,
Și se va clăti pământulŭ din loculŭ seŭ,
La urgia lui Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ
Și în *ziua* aprinderei mâniei lui.
14 Și ca o căprioră vânată,
Ca oiŭ, pre cariĭ nu-i le adună nimenea,
Își va întoarce fie-care ochiĭ poporuluĭ seŭ,
Și va fugi în tóte părțile pământuluĭ seŭ.
15 Cine dă se se găsi, va fi străpunsŭ,
Și cine cădă luĭ va cădea de sabie.
16 Copiiĭ lorŭ vorŭ fi zdrobițĭ înaintea ochiloriĭ lorŭ,

Casele lorŭ prădate, și femeile lorŭ siluite.
17 Este! voiu deștepta asupra lorŭ pre Mezi,
Ce nu prețuesc argintulŭ,
Și nu aŭ plăcere de aurŭ.
18 Arcurile lorŭ vorŭ zdrobi pre tinerĭ,
Și de fructulŭ sânțeiĭ nu se vorŭ îndura,
Ochiulŭ lorŭ nu va cruța nici chiarŭ pre copiiĭ.
19 Așa Babilonulŭ, podoba împărățieiloriĭ,
Mândria falnicei a Caldeiloriĭ, va ajunge,
Ca Sodoma și Gomora, pre cari Dumnedeŭ
le-a nimicitŭ.
20 Ea odinioră, nu va fi locuită,
Nu va fi locuită din generațiune în generațiune;
Nici și va întinde acolo Arabulu cortulŭ seŭ,
Nici păstoriĭ vorŭ popasa acolo turmele lorŭ.
21 Ci fiarele sălbatice ale deșertuluiĭ se vorŭ
odihni acolo,
Și bufnițe vorŭ umplé casele lorŭ;
Acolo vorŭ locui struțiĭ,
Și caprele pieptene acolo vorŭ juca.
22 Și vrednicĭ vorŭ urla în palatele lorŭ,
Și șacaliĭ în casele ce le plăceaŭ.
Că aprope este ea ziua Luĭ,
Și zilele luĭ nu se vorŭ indelungi.

14 Că Iehova se va îndura de Iacobŭ,
Și *Israel* va alege pre Ierusalim,
Și-i va așeză în pământulŭ lorŭ.
Și străiniĭ se vorŭ lipi cu dînșiiĭ,
Și se vorŭ lipi de casa lui Iacobŭ.
2 Popoarele îi vorŭ lua, și-i vorŭ aduce la loculŭ lorŭ:
Dară casa lui Israel îi va moșteni în pământulŭ lui Iehova,
Ca roabe și roțe;
Și vorŭ fi robi pre cari îi vorŭ robi,
Și vorŭ stăpâni pre apăsătoriĭ lorŭ.
3 Și în ziua, când Iehova îi va da repaosŭ
de necazulŭ seŭ, de turburarea ta, și de
sarcina cea grea, în care ai fostŭ
supusă, 4 Rădica-vei acestă cântare batjocoritore asupra regeluiĭ Babilonului; și vei qice:

Cum mai repausă cela ce apăsa!
„Încetă urgia lui Iehova a sfărâmat toiegulŭ nelegiuiților,
„Sceptrulŭ domnitoriloriĭ!
„Cela ce a lovitŭ popoare cu urgiă,
„Cu loviturĭ fără de încetare,
„Care ce-a domnitŭ cu mâniă peste națiuni
„Este înșă-și este urmărită fără cruțare.
„Tótă pământulŭ se odihnesce, este liniștită,
„Și erumpe în strigătŭ de bucuriă.
„Și chiar de Chipariș,
„Și de Libanŭ,

Un că au pe voiŭ, nici să mescerăvescă pământulŭ:
Nici să vorŭ umple fața lumeiŭ de turburătorĭ.
Căci așa mi voiŭ zice noiŭ lorŭ, 32
Dice Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ,
Și voiŭ zidi din Babilonu *numele* și *pe*
Rămășa și neapoblu, dice Iehova [*lăstarĭ*
Și *fiiĭ* și nepoțiĭ, dice Iehova.
Așa voiŭ preface în mocirlă ariniștiĭ, și 23
în bălți de apă.
Și-i voiŭ mătura cu mătura nimicirei, dice
Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ.
Iurat-a Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ, și- 24
qicându:
Da, cumŭ amŭ gândit, așa se va face,
Și precumŭ amŭ hotărîtŭ, așa va rămâne:
Ca voiŭ sfărâma pre Asiriciĭ în pământulŭ 25
meŭ,
Și-i voiŭ călca la picĭore pe munțiĭ meiŭ;
Atunce jugulŭ seŭ se va depărta de pe ei,
Și sarcina lui se va lua de pe umerĭi lorŭ.
Aceasta este hotărîrea, hotărîta asupra a tótă 26
pământuluĭ,
Și aceasta este mâna care întinsă asupra pe
[tóte popórele.
Căci Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ, a *hotărîtu*, 27
și cine va răsturnă?
Mâna lui e *a lui* întinsă, și cine o va întórce?

Profeția asupra Moabu.

În anulŭ, în care a murită regele Ahaz, se 28
fostŭ acésta profețiă împovărătore.
Nu te bucura tu, tótă Filistee, 29
Ieșitorĭ,
Că s'a sfărâmatŭ toiegulŭ celŭ ce te a lovitŭ,
Căci din rădăcina șerpelui va eși basiliscŭlŭ,
Și fructulŭ seŭ va fi arșiță sburătore.
Dară întâiiĭ născuțiĭ sărmanilorŭ vorŭ paște, 30
Și lipsiții vorŭ repausa în siguranță;
Dară voiŭ omorî rădăcina ta cu fóme,
Și ea va ucide rămășița ta.
Urlă, porțĭ! țipă, cetate! 31
Tu, întregulŭ *pământu* alu Filisteeiloriĭ, te
vei topi!
Căci fumu vine de la nórdă tóte,
Și nici unŭ nu rămâne singurŭ de ostile sale.
Și ce se va respunde solilorŭ acestui poporŭ? 32
Că Iehova a întemeiatŭ Sionulu,
Și la elu vorŭ alla adăpostŭ *sărmaniĭ* popo-
[rului seŭ.

Osânda Moabului și a celor

PROFEȚIA împovărătore *Moabului*. 15
Da, căpătat'a perdută Arulŭ Moabului,

„Și vrednicĭ Libanulŭ, „Sicedru
„Ca cândŭ ți dormi,
„Nimeni nu s'a suitŭ preste voiŭ.“
8 „Infernulŭ de desupta s'a întrebuințatŭ
pentru tine,
Ca să te întimpine la venirea ta;
Pentru tine ei a deșteptatŭ umbrele
Ca pre cei mariĭ pământuluĭ;
Ei a ridicatŭ de pe tronurile lorŭ
Pre toțĭ regiĭ popóreloriĭ.
10 Toțĭ aceștia îți vorŭ zice, și qicî tăĭ tine:
„Ești și tu slăbitŭ ca și noi, ești asemenea nóue!“
„Pompa-ți-se și ta cu sunetulŭ cobeiloriĭ
Ți s'a coborîtŭ pogorîș-o'n Iadu ta,
Așternutŭ întunecosŭ tie;
Viermiĭ îți vorŭ fi așternutulŭ supt tine, și viermiĭ
vorŭ te acoperi.
12 „Cumŭ ai căzutŭ din cerŭ,
Luceferŭ, fiiŭ alŭ zorilorŭ!
„Ai fostŭ aruncatŭ la pământu,
„Tu, biruitorule alŭ popóreloriĭ.
13 „Și tu qiceaĭ în inimă ta:
„Eu mă voiŭ sui în cerŭ,
„Deasupra stelelorŭ lui Dumnedeŭ
„Voiŭ ridica tronulŭ meŭ mai pe susŭ de
[stelele lui Dumnedeŭ;
„Și voiŭ ședé pe muntele întâlnirei pórteiloriĭ,
„În fundulŭ celŭ mai depărtatŭ;
14 „Voiŭ sui preste înălțimile norilorŭ,
„Voiŭ fi asemenea celui Prea-înaltu.“
15 Iată că ți-aĭ fostŭ *dusŭ* mândriea.
În groapa cea maĭ adâncă!
16 Cei ce te vădŭ, stărnescŭ la tine, ațintin-
du-te ochiĭ *lor*:
„Este omulŭ care făcea să se cutremure pă-
mântulŭ!
„Care turna să se clatine împereațiĭ!
17 „Care preface lumea întrunŭ pustiu,
„Și nimicia cetățile sale!
„Care nu dădea drumu prinsoniloriĭ seĭ.“
18 Toțĭ regiĭ popóreloriĭ, da, toțĭ
Se odihnescŭ în mărire, *fie-care* în locu-
[șulŭ seŭ.
19 Dară tu ești aruncatŭ fără mormêntŭ,
Ca o ramurĭ pețitóre,
Îmbrăcat de resturiĭ pus de cei uciși, pus cu
[sabia
Și înșirați de sabiă,
Ce se pogóră la pietrele mormêntului;
Ești ca stârvulŭ ce se calcă și se pisiue.
20 Nu te vei mai uni cu dînșiiĭ în înmormêntare;
Căci ai pierdutŭ țĕrîna pământuluĭ teŭ,
Și ai ucisŭ *fiiĭ* pre poporulŭ teŭ;
Sêmința celorŭ fărădelegiĭ de mai nainte nu
[va fi
Pre vecĭ deștinată.
21 Pregătiți înșiruirea copiiloriĭ lui
Pentru nelegiuirea părinteloriĭ lorŭ:
Ca să nu se scóle, nici să mosteniască pă-
mântulŭ:
Nici să vorŭ umple fața lumeiŭ de turburătorĭ.
Căci și eu mă voiŭ scula asupra lorŭ, 22
Dice Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ,
Și voiŭ șterge din Babilonu *numele* și *pe*
Rămășa și neapoblu, dice Iehova. [*lăstarĭ*
Încă și eu voiŭ preface în moșnenire arinișteĭ, și 23
în bălți de apă.
Și-i voiŭ mătura cu mătura nimicirei, dice
Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ.
Iurat-a Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ, și- 24
qicându:
Da, cumŭ amŭ gândit, așa se va face,
Și precumŭ amŭ hotărîtŭ, așa va rămâne:
Ca voiŭ sfărâma pre Asiriciĭ în pământulŭ 25
meŭ,
Și-i voiŭ călca la picĭore pe munțiĭ meiŭ;
Atunce jugulŭ seŭ se va depărta de pe ei,
Și sarcina lui se va lua de pe umerĭi lorŭ.
Aceasta este hotărîrea, hotărîta asupra a tótă 26
pământuluĭ,
Și aceasta este mâna care întinsă asupra pe
[tóte popórele.
Căci Iehova, *D-zeŭle* oștirilorŭ, a *hotărîtu*, 27
și cine va răsturnă?
Mâna lui e *a lui* întinsă, și cine o va întórce?

Profeția asupra Moabu.

În anulŭ, în care a murită regele Ahaz, se 28
fostŭ acésta profețiă împovărătore.
Nu te bucura tu, tótă Filistee, 29
Ieșitorĭ,
Că s'a sfărâmatŭ toiegulŭ celŭ ce te a lovitŭ,
Căci din rădăcina șerpelui va eși basiliscŭlŭ,
Și fructulŭ seŭ va fi arșiță sburătore.
Dară întâiiĭ născuțiĭ sărmanilorŭ vorŭ paște, 30
Și lipsiții vorŭ repausa în siguranță;
Dară voiŭ omorî rădăcina ta cu fóme,
Și ea va ucide rămășița ta.
Urlă, porțĭ! țipă, cetate! 31
Tu, întregulŭ *pământu* alu Filisteeiloriĭ, te
vei topi!
Căci fumu vine de la nórdă tóte,
Și nici unŭ nu rămâne singurŭ de ostile sale.
Și ce se va respunde solilorŭ acestui poporŭ? 32
Că Iehova a întemeiatŭ Sionulu,
Și la elu vorŭ alla adăpostŭ *sărmaniĭ* popo-
[rului seŭ.

Osânda Moabului și a celor

PROFEȚIA împovărătore *Moabului*. 15
Da, căpătat'a perdută Arulŭ Moabului,

Da, zăpăcire a poporului Său Moabului,
și a pierit.
2 Așezările vor sunt în ruine pustiite, și Di-
bonul pe înălțimi, ca să plângă;
Peste Nebo și peste Medeba va face Moabul
și a Kiriheu;
Toate capetele sînt plegate,
Toți barba ne-au tăiată.
3 În ulițe se încing cu saci;
Cu toții sînt pe acoperișurile lor și în ti-
ngiadse de plâns. [Toate locu-
4 Și vocile Hesbonului, și Eleale;
Vocalul lor se aude până la Iaza;
Pentru aceea se bocesc cei înarmați ai
Și este urletul sufletului lor. [Moabului,
5 Inima mea țipește pentru Moabi.
Ai carelă fugiră până la Țoar, până
la Eglat-Șelișia;
Căci în suișul Luhitului plângînd se suie,
Și în calea Horonaimului înalță strigare de
Auzit-a Nimrimul să fie pustiit. [pierzare.
6 Și sărăcia s-a lucrat), secerișe s-a dus,
Nu mai este nimică verde.
7 De aceea bunătățile ce vor fi-au câștigat,
Și averea ce s-a păstrat,
Le-a dus în circuit de pârâul sălciilor.
8 Strigarea fără încetare a înconjurat ținutul Moa-
Urletul lui până la Eglaim, [bului,
Și urletul lui până la Beer-Elim;
9 Căci apele Dimonului se umplu de sânge;
Căci aceea Dumnezeu îi aduce încă mai
Lei asupra celui scăpat din Moabi, [multe
Și asupra rămășiței țării.

16 [MĂRIȚI] mielul domnitorului țării,
De la Sela prin deșert
Către muntele fiicei Sionului!
2 Căci, ca pasărea ce se rătăcește,
Așa vor fi fiicele Moabului
Care vor fi la trecătorile Arnonului, zicînd:
3 „Sfătuiește-te, lucrează dreptate;
„Ca umbra ta să fie ca noaptea în mijlocul zilei;
„Ascunde pe cei goniți,
„Nu da la iveală pe cei fugari;
4 „Ca ființă să mai stea Moabu ascuns la mine,
„Fii-Și lor loc de scăpare de fața prăda-
torului.
„Căci va înceta apăsarea,
„Va trece nimicirea,
„Și va pieri cel înălțătorul din țară.
5 „Atunci tronul va fi întemeiat cu milă,
„Și pe el va ședea cu credincioșie în cortul
lui Davidă,
„Cel judecătorul va căuta judecata și va
stărui în dreptate.
Auzit-am trufia lui Moabului, că este
mîndru este),
De tăria lui, trufia lui și mînia lui;
„Dară ele nu vor fi așa cum zice el.
Pentru aceea Moabul va urla pentru Moab,
Toți vor boci;
Veți suspina pentru oamenii Kir-Haresetului,
Înfrînți cu totulu.
Căci câmpiile Hesbonului lîncetează,
Vița Sibmei se usucă;
Domnii popoarelor au nimicit vițele cele
mai alese;
Care ajungeau până la Iazer,
Rătăceau prin pustiu,
Și ale sale ramuri se întindeau, treceau
la mare.
De aceea cu plânsul Iazerului voi plânge și eu
vița Sibmei;
Și te adăpa cu lacrimile mele, o Hesbone
și Eleale;
Căci asupra culesului fructelor tale și asu-
pra secerișului tău
A răpedut strigăre de război.
„Și bucuria și veselia, din rodnicele tale
dumi câmpii,
Și în viile vale nu se vor cînta cîntări de
bucurie, nici se vor chiuiesc;
Călcătorul nu va calca vinul în lenuri;
Strigătului cerealei am făcut-o să înceteze.
De aceea sufletul meu plînge ca o alăută pentru Moab,
Și ființa mea pentru Kir-Hareset.
Și va fi așa, Moabule, după ce s-a răsbunat,
Și va obosit pe înălțimi,
Vine în sanctuarul său, ca să se roage;
Dară nu izbutește.
Acesta este cuvîntul, pre care l-a vorbit
Iehova despre Moabu de demult;
Dară acum Iehova vorbește, zicînd:
„În trei ani, ca anii unui mercenar,
„Mărirea Moabului se va lepăda,
„Cu toată marea mulțime a lui;
„Și rămășița lui va fi puțină, de toți ne-
glijată și slabă.

Profeții despre Siria, o fel Asiriei și a Israelului.

17 [PROFEȚIA împotriva Damascului.
Iată, Damascul se va duce cetății,
Și va fi grămadă de ruine.
2 Cetățile Aroerului se vor părăsi:
Vor fi ale pășunilor turmelor,
Și se vor culca pe locul lor, și nu va
cine să le sperie.
3 Cetatea și lui Efraim va înceta cele,
Și împărăția Damascului și rămășița Siriei
Va fi ca și mărirea fiilor lui Israel,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor.
4 Și în ziua aceea mărirea lui Iacob se va
sleiți,
Grăsimea corpului său se va usca;
Și va fi, ca și secerătorul, ce culege grîul,
Și brațul său secerătorului îl culege,
Și va fi ca și culegătorul de spice în valea
Refaim.
5 Și va rămînea culegătoare, ca și culesul de
măslinul Ofrei;
Două sau trei mărgini pe vârful ramului
celui mai înalt,
Patru sau cinci pe crengile celei mai
roditoare,
Zice Iehova, Dumnezeul lui Israel.
6 În ziua aceea oamenii își privi-va către Fă-
cătorul lor,
Și ochii lui se vor uita spre Sfântul lui
Israel;
Și nu va mai privi către altarele, lucrul mâi-
nilor sale,
Nici nu se va uita la ceea ce au făcut
degetele lui,
Nici la Astarteele, sfeți le chipurile închi-
nate.
7 În ziua aceea vor fi cetățile sale întărite
ale sale ca o pădure părăsită,
Și ca vârfurile munților,
Care erau lăsate pe Israel; și va fi
pustiu.
8 Pentru-că el uitat pe Dumnezeul mân-
tuirii sale,
Și nu ți-ai adus-aminte de stînca pute-
rii sale,
De aceea tu vei sădi plante plăcute,
Și vei sădi vlăstare străine:
11 În ziua când dasă, tu vei face plinte ca,
Și în ziua semănăței va înmulți se-
mințe tu;
Dară secerișul se va pierde în ziua durerii,
Și a nădejdei fără-de-vindecare.
12 Ah! mulțimea multor popoare!
Ca vuietul mărilor vuiesc;
Și zgomotul oștilor!
Ca zgomotul, ca vuietul apelor puternice.
14 Iată, în vremea serii, înspăimîntare!
Dară înainte de ce va dimineța, și nu va fi
deputat:

Aceasta este partea celor ce ne jefuiesc,
Și soarta celor ce ne prădă.

18 Of, pământul cu aripile umblătoare,
Care este peste rîurile Etiopiei!
2 Celui ce trimeți soli pe mare,
Și în vase de papură pe ape!
Mergeți, sfătuși voi, la poporul ager, celui
înalt și neted,
La neamul groaznic din începutul
cât și până acum,
Popoarei ce măsoară și frânghie și intinde,
Pre ale cărui pământuri le-au împărțit fluviile.
3 Toți locuitorii lumei, și cei ce locuiți pe
pământ,
Când va înălța steagul pe munți,
Auziți, și când se va sufla din trâmbiță!
4 Căci așa a zis Iehova către mine:
Eu voiesc privi-voi
Din locuința mea,
Ca arșița strălucitoare pe verdeață,
Ca norul de rouă în zăpușeala secerișului;
5 Dară mai înainte de secerăș, după ce s-a
trecut floarea,
Și floarea s-a făcut ageadă,
Și mugurii tăi s-au maturile au copt,
Și el va îndepărtat vițele, tăindu-le,
Și mlădițele le va pentru pentru răpitori ale
și pentru fiarele pământului; [munților,
Ca să rămîne în ele jocurile răpitor,
Și toate fiarele fiarele pământului.
7 În vremea aceea va fi adus daruri Iehovei
Dumnezeului oștirilor, [lui
Un popor înălțat și strălucitor,
De la poporul groaznic din începutul cât
și până acum,
Popoarei ce măsoară și frânghie și intinde,
Pre ale cărui pământuri le-au împărțit fluviile,
La locul numelui lui Iehova, Dumnezeul oș-
tirilor, la muntele Sionului.

*Profeții și judecăți asupra Egiptului, ca fiind-
duși de Iehova.*

19 [PROFEȚIA asupra Egiptului.
Iată, Iehova călărește pe un nor ușor
și va intra în Egipt;
Și idolii Egiptului se vor cătri d'înaintea lui,
Și inima Egiptului se va topi în el.

2 Că voiu *înfăcăra pe Egipteni asupra Egip-
teniloru;
Şi voru lupta unulu cu altulu,
Şi de acea cu aprópele seu,
Cetate cu cetate,
Regatu cu regatu.
3 Şi va peri spiritulu Egiptului din mediulu lui,
Şi voiu reduce sfatulu seu. [Isai.
Puse-vor atunci se *ce alerecă cu idolii
şi cu fermecătorii loru,
Cu necromanţii loru şi cu magii loru!
4 Dară voiu da pe Egiptenii *în mâna unui
domnu aprigu,
Şi unu regu aspru va domni,
Dice Iehova Dumnedeulu oşiriloru.
5 *Apele voru seca din mare,
Şi riulu va peri, şi se va usca:
6 Rîurile *vor sfârdi,
Şi se voru împuţinâ, şi se voru
Trestia şi papura se voru vestedi. [ucide.
7 Locurile din *vecinătatea riuriloru, de la gura
riuriloru,
Şi tóte semănăturile din *vecinătatea riuriloru,
Se voru usca, se voru spulberá, şi nu voru
8 Şi pescarii se voru lamentá, [mai fi.
Toţi cei ce arunca cu undiţa în riuriu voru
plânge,
Şi cei ce întindu mreje asupra apeloru voru
9 Cei ce lucrăza *mulţi pestriţi, [slăbi.
Şi cei ce impletescu lâne, voru fi de ha-
ţormisi.
10 Stâlpii ţerei se voru sdrobi,
Şi toţi cei ce lucrédi pentru simţîriu voru
fi cu sufletu întristatu.
11 Ce adevěratu *înţeleptiloru sunt sfaturi
Faraonului,
Ritulu înţeleptiloru consiliaţi ai lui Faraonu
s'au împrostitu?
Cumu voi dice voi lui Faraonu:
„Nói sîntemu fii înţeleptiloru,
„Fii vechiloru regi?"
12 Dară *unde voru înţeleptii toi, *Faraone?
Spunetji de voiu, şi ei voru scí,
Ce a *hotărîtu Iehova, *Dumnedeulu oşiriloru,
asupra Egiptului!
13 Mai marii Zoanului s'au *nebunitu,
Mai marii Nofului s'au amăgitu;
Au rătăcitu Egiptulu capii semintieloru sale.
14 Iehova a *amestecatu în *mediulu lui spiritu de
ameţîre,
Şi voru face pe Egiptu să rătăcăscă în tóte
lucrurile sale,
Ca pe unu beţivu *care se resfăţa cu
vomitulu seu.
15 Şi nimicu nu va ajută pre Egiptu
Unde voiu face să se prostéscă *capulu şi
coda,
ramura şi papura.
16 In diua aceea Egiptenii voru fi ca femeile:
Şi voru înspăimentá şi se voru teme
De mişcarea mâinei lui Iehova, *Dumnedeu
oşiriloru,
Pre care o va mişcá asupra loru.
17 Şi pămêntulu lui Iudeu va fi spaimă Egi-
ptenilorú;
Ori care va *aduce aducere-aminte de elu, se va
înfricoşá,
Pentru sfatulu lui Iehova, *Dumnedeu oşiriloru,
Pre care l'a hotărîtu asupra loru.
18 In diua aceea cinci cetăţi voru fi în pă-
mêntulu Egiptului,
Vorbindu limba Canaanului,
Şi jurându pe Iehova, *Dumnedeu oşiriloru;
Una se va numi: Heliopolis (cetatea Soarelui).
19 In diua aceea va fi altariu lui Iehova
în mijlocul Egiptului,
Şi unu stâlpu la hotarulu lui pentru Iehova.
20 Şi va fi unu semnu şi mărturiă
Pentru Iehova, *Dumnedeu oşiriloru, în pămêntulu
lui Egiptului:
Căci strigându ei către Iehova de rĕulu apă-
sătoriloru,
Elu li va trimite unu mîntuitoriu mare,
Şeu va mântui.
21 Şi se va cunóce Iehova la Egipteni:
Şi Egiptenii voru cunóce pre Iehova în
diua aceea,
Şi-voru servi cu sacrificiu şi cu daruri de
Voru face voturi lui Iehova, [mâncare,
Şi le voru împlini.
Lovi-va Iehova Egiptulu; lovi-va lovi, şi-lu va
Şi se voru întorce în Iehova, [vindecă,
Care se va plecá la rugăciunile-i, şi-l va vin-
deca.
22 In diua aceea va fi cale de la Egipt
până la Asiria:
Asirienii voru veni în Egiptu,
Şi Egiptenii în Asiria;
Şi Egiptenii voru servi cu Asiriniî lui Iehova.
23 In diua aceea Israelu va fi al treilea
Un Egiptulu şi cu Asiria,
O binecuvântare în pămêntulu:
Pre cari Iehova, *Dumnedeu oşiriloru, l-a bine-
cuvêntatu, dicêndu:
„Fie binecuvêntatu Egiptulu, poporulu meu,
Şi Asiria *lucrulu mâiniloru mele,
Şi Israelu, moştenirea mea.

*Profeţia simbolică despre înrobirea şi captivitatea
lui Egipteniloru şi a Etiopiloru.*

20 IN anulu, când a venitu *Partanu în Asdod, (când l'a trimisu Sargonu, regele Asiriei,) şi s'a luptatu asupra Asdodului,

21 În timpulu acela Iehova a vorbitu
prin Isaia fiulu lui Amoţ, dicêndu-i:
„Du-te şi desleagă *vrerea de la olduri, şi
scóte-ţi încălţămintea de pe piciorulu tău."
Şi el a făcutu aşa: a umblatu gol şi desculţu.
2 Şi a disu Iehova: „Precum servulu meu I-
saia umblă golu şi desculţu, *dovadă semnu
şi minune pentru *ceia ce se voru *uita la
voi asupra Egiptului şi asupra Etiopiei; Aşa
va duce Asiriei pe Egiptenii captivi
şi pe Etiopieni captivi, pre tineri şi bătrêni,
goli şi descinşi, cu olduri şi cu picióre golo,
spre ruşinea Egiptului. 3 Şi ei voru înspăi-
mêntă, şi se voru ruşina *voindu-se de Ar-
gonii lor şi de Etiopia, nădejdea loru, şi de E-
giptu, fala loru. 4 Şi locuitorii acestui ţermu
voru dice în diua aceea: Iată ce este întâmpla-
tu cu aceia ce am pusu nădejdea noastră în
ei, şi cărora ne-amu rugatu de ajutoriu, şi
de la cari ne-amu aşteptatu să scăpămu!
Cumu vomu mai scăpá noi?

Profeţia asupra Babilonului, a Duniei şi a Arabiei.

21 PROFEŢIA *spăimêntătore despre Babi-
lonu.
Cum *vêntoşii de amiédi-di, aşa vinu
deserturile
Din ţera cea *din groaznicul *vrĕ pământ!
2 Vestire *crâncină mi s'a arătatu:
*Prădătorulu prădă, şi *răpitorulu răpesce;
„Sui-te, Elame! împresoară, Mediă!
Am *pusu să înceteze tóte suspinurile aces-
tora."
3 De aceea *rărunchii mei s'au umplutu de du-
rere;
Mă *chinuiu dureri, ca chinurile femeii
*care naşte;
Sunt *zăpăcitu, de nu potu audí;
Mă turbură, de nu potu vedé.
4 Inima mi se rătăcesce,
Groaza mă înspăimêntă.
Amurgul dorulu meu mi l'a schimbatu în tre-
mur.
5 Ei pregătescu masa, pună fóga pe ea, mân-
cărea şi beu;
„Sculaţi-vĕ, mai marilorú, ungeţi scutulu!"
6 Căci Domnulu mi-a disu cătră mine
„Du-te, pune străjă,
Ce va vedé *ea va vedé."
7 Şi a văzutu *călăreţi, călăreţi *doi câte
doi,
Călăreţi pe măgari, călăreţi pe cămile.
Şi a ascultatu cu *mare-amăruntu cu multă
luare-aminte.
8 Şi a strigatu ca unu leu:
„Doamne, de stătu stau mereu dilele
Şi de vegiu cam câte nópte,
9 „Şi iacă, bărbatulu vine călărindu, *doi câte doi!"
Şi grăieşte şi respunde, şi a disu:
„A căzutu, a căzutu Babilonulu!
„Şi *tóte chipurile cioplite ale dumnedeilor sĕi
celoru, sfărâmate la pământu.
10 „O, poporulu meu *strivitu şi mălaiu-te picióre!
Ceea ce am auditu de la Iehova,
Dumnedeulu oşiriloru şi ale lui Israelu,
Vestitu-ţi-am eu vouă.

Profeţia spăimêntătore împotriva Idumeei.

„Din Seiru mi se strigă din Seiru: 11
„Păzitorule, câtă mai este din nópte?
„Păzitorule, câtă mai este din nópte?
„Şi păzitorulu dice: 12
„Iacă, vine dimineţa, dară ea este încă
nópte.
„De voiţi să întrebaţi, întrebaţi;
„Şi érĕşi veniţi."

Profeţia spăimêntătore Arabiei.

„În pădurea Arabiei înnoptaţi, 13
Caravane ale *Dedanoniloru!
Aduceţi apă la întâmpinarea celui setosu, 14
Locuitori ai pământului Temanu!
Şi reîntâmpinaţi cu pâine pre celu fugaviu,
Căci fugă de sabie, 15
De sabia scósă,
De arcului celui încordatu,
Şi de greutatea războiului.
Căci aşa a disu Domnulu către mine 16
Încă unu anu, precumu sînt anii unui mercenariu,
Şi va peri tóta mărirea *Kedarului:
Şi rămăşiţa numerului arcaşiloru celoru pu- 17
ternici ai fiiloru Kedarului se va împuţină;
Căci Iehova, Dumnedeulu lui Israelu, a *dis.

*Descrere profetică a înpresurărei Ierusalimului;
înşelarea lui prinsi, şi înfrângerea lui Sinaherib.*

PROFEŢIA spăimêntătore cătră vizionariu. 22
Ce-ţi este,
Că te sui toţi *preumblă pe învêrfuri? 2
Tu ce eşti plină de tumultu,
Cetate spăimêntată, *cetate veselă?
Ucişii tăi n'au fostu ucişi de sabie,
Nici n'ai murită în resbelu.
Toţi voiu mearge tei au luptat împreună, 3
De departe *voiu fi fostu prinşi,
Toţi cei ce se află în tine voiu fi toţi siliţi îm-
preună
Cari *din depărtare fugiseră de ţine.
De aceea *am disu: 4
Îndepărtaţi-vĕ privirea de la mine; *voiu plân-
ge cu amărĕ:
Nu vĕ *voiu sfârşi a mă mângâia pentru
deşertăciunea fiicei poporului meu.

5 Că ea e ţîţa de turbare, de ştiinţe şi de
pocăinţe
A unei rămăşiţe, a lui Iehova, Dumnezeulu
oştiriloru;
Ele vor purta ruşinea
Ce a strîmbat, ce s'a luptat pînă la moarte,
6 Şi Ţîţînulu pentă lupta
Cu cele de Sărbat şi de rătăcelă,
Şi / Ţîţînulu desnădăjduesce sumbrăli.
7 Vîţîţe tale cele alese s'aă împlutu de sînge,
Şi colibrăli cîţi apucaţi la pregătiţe sale-
8 A mea s'a rotocolit vulţiu ce pe cîţi lui
Iuda:
Şi beaţi vîţîţa în ţîţa mea la armele s'aă dat
cu pîţîne;
9 Şi s'aă sălbatecit cu spăimîntătoare ostaşii lui Da-
vide sînt mulţi;
Şi cîţi adunaţi spele ţîţului de fiare;
10 Aţi numerat casele Ierusalimului,
Şi aţi stricatu casele, ca să întăriţi zidulu:
11 Şi cîţi facuţi isvor între doue ziduri pentă
Ca să cuprindeţi apele celui vechiu;
Dară nu v'aţi uitatu la / Făcătorulu acestora,
Nici nu v'aţi uitatu la cel ce din vechime
a zugrăvitu acestea.
12 In ţîţa aceea Iehova, Dumnedeulu oştiriloru,
s'a chiamatu
La plîngere şi la bocetă,
La pîrpăreală şi la încingere cu sacu;
13 Dară iacă bucurie şi veselia,
Junghierea boilorŭ şi tăierea mieiloru,
Mîncarea cărnei şi beerea vinului!
„Să mîncămu, şi să bemu,
„Căci mîine vomu muri.”
14 Şi s'a descoperitu urechiloru mele prin Je-
hova, Dumnedeulu oştiriloru:
Că adevărată, necurăţenia aceasta nu vi se
va ierta pînă la morte vóstră,
Dice Iehova, Dumnedeulu oştiriloru.
15 Aşa dice Iehova, Domnulu oştiriloru,
Du-te, vină la acestu locuitoru,
La Şebna, / mai marele preste palată,
16 Şi dî: „Ce ai tu aci? şi pre cine ai aci?
„Că ai tăiatu săpătură mormîntului aci?
„Mormîntulu lui îlu săpă,
In pîtră scobesce locuşiţă sa.
17 Iată, Iehova te va arunca d'iertă aruncătură,
omule,
„Apucîndu-te cu putere;
18 Că pre tine ghemuindu te va învîrti,
Şi ca pre o minge în ţîţă întinsă
Arunca-te-va
Şi acolo vei muri, [palată
Şi acolo sunt şi carele tale cele frumóse
O de, ruşinea casei Domnului tău.
19 Te voiu alunga din starea ta,
Şi din ţîţa ta te voiu smulge din postulu tău
Şi te voiu scoate.
20 Voiu chiamă pre robulu meu Eliachim, pre
fiiulu lui Hilchia,
Îlu voiu îmbrăcă cu vestmîntulu tău,
Şi-i voiu întări cu cingătórea ta;
Domnia ta o voiu da în mîna lui,
Şi va fi părinte locuitoriloru Ierusalimului
Şi casei lui Iuda.
21 Şi voiu pune pe umerulu celui alesu casei
lui Davide;
Şi va / deschide, şi nimenea nu va închide
Şi va închide, şi nimenea nu va deschide.
22 Le voiu întări, ca pre unu ţîţînu în locu sigură,
Şi va fi ca unu scaunu de mărire la casa
părintelui seu;
23 Şi pe el voru atîrna toţi mădulările casei
părintelui seu,
Pre copiii şi nepoţii sei.
Tóte vasele cele mici, de la vasele cupelori
pînă la vasele ulcioarelor.
24 In ţîţa aceea dice Iehova, Domnulu oştiriloru,
Despre, înţepenitu pe locu tare, va fi
Şi va luneca şi va cădé; [depărtatu
Şi sarcina atîrnată pe el va peri;
Căci Iehova a grăitu.

Cădere Tirului, descoperită prin ea după mare.

23 PROFEŢIA asupra Tirului.
Urlaţi vasalii ale Tarşişului,
Dacă Tirulu s'a pustiitu
De nu va mai fi la Tirulu căsi casă sau
locuinţe;
Din pămîntulu Chitiiloru vi se va descoperi
acesta.
Amuţiţi locuitori ai ţîrmului,
Pre voi pe cîţi v'aă îmbogăţitu negustorii Sidonului,
Ce treceaţi pe faţa mărei:
A cărei venituri erau semînţa Sihorului,
secerişiulu Nilului, aducă pe ţîţi mulţi;
Şi voi era târgulu poporeloru.
Ruşinează-te, Sidone! căci mărea a vorbitu,
Cetăţea mărei, ţîţînulu,
„Nu mai aflaţi în dureri de facere, nici nu
mai aveţi copii,
„Nici nu mai nutresc tinerei, nici nu mai
cresceu fecióre.”
5 Când va veti sosi scirea Egiptenilor,
Scire despre Tirulu se vor cutremura.
6 Treceţi la Tarşişi!
Urlaţi, locuitori ai ţîrmului!
Aă nu este ăsta / vostru cetăţean cu care agoniseaţi
Ale cărui începutu vor fi din dilele vechi?
Ele vă vor duce picioarele ei o departe
ca să depărteze!

CAP. 23, 24. 363

7 Este o bucuriă vostră, asupra Tirului,
Cetăţe începută vechiă,
Ale cărui picioare vă vor duce departe
Ca să şi aşeze cetăţile sale.
8 Cine a dis cestă despre Tirulu, cel ce
dă cununi strălucite, a cărui negustori erau ca
nişte domni, a căror negustori erau cei mai de
vază ai pămîntului?
9 Iehova, Domnulu oştiriloru, a hotărîtu acésta
ca să strîmbe mîndria a tóte măriile,
Ca să înjosească pre toţi cei mai de vază
ai pămîntului.
10 Ieşi-o Tarşişului, ară-te pămîntulu tei,
Cetăţene, ca unu / pîrîu lărgit,
Fiică, nimica nu este peste mări,
Ţîţa regatelor;
Iehova a dată ordină împotriva acestora: Ca-
ţă să pîrîe cetăţile lorŭ. [naanti,
11 Şi a disu: „Nu te vei mai bucura,
Fecióră călcată, fiică a Sidonului;
Scóla-te, treci la Chitiei;
Nici acolo nu vei avé resimţă!
12 Pentă pămîntulu Chitiiloru!
Asupritoriulu acesta nu are nimicu;
Asupritoriulu în întunecată pentru / sine ca lo-
cuinţă dejertată;
El a clădiţu vasalii asupra Tarşişului
Asupra palatelorŭ lui,
Ca le prefacă în ruine.
13 Urlaţi vasalii ale Tarşişului!
Că cetăţile vóstre
Şi le dîsu nouă,
Tirulu s'a resipitu în adâncu peste-hotări de mări,
Şi pre dilele nóstre voge:
Şi la eforiulu celoru sapte-dieci de ani se
va uitá de Tiru ca şi o muiere:
La fi ca cîntă, kobiă prin cetate,
„Resunaţi mărilă;
„Este bine, cîntă răsăfăţă multu,
„Pentru ca să-şi aducă aminte de tine.”
14 Dară la sfîrşitulu celoru sapte-dieci de ani
Iehova / şi va aminti de Tiru,
Şi ea se va întorce la răsăfăţă sea,
Şi va fi în legătură cu tóte regatele de pe
faţa pămîntului.
15 Dară răsăfăţă lui şi plata lui se vor întorce
sfîntu lui Iehova:
Nu se vor grămădi, şi nu se vor strînge;
Ci răsăfăţă lui va fi pentru cei ce locuescu
înaintea lui Iehova,
Ca se mănînce, să se sature, şi să aibă vestă-
minte îndestule.

Profeţii vorbesc adesea de Judecata şi răsplata ce aşteaptă pe cei nelegiuiţi; Judecătorii îi numesce şi mântuitori, pentru că ei aveaă misiunea de a mântui pe cei asupriţi de cei nedrepţi.

24 IACĂ, Iehova deşertă pămîntulu, îlu pustiesce,
Îi strîmbă faţa, şi împrăştie pre locuitorii sei!

Şi va fi poporulu, ca şi preotulu; 2
Servitoriulu, ca şi domnulu sei;
Servitori, ca şi dómnei sale;
Cumpărătoriulu, ca şi vînzătoriulu;
Împrumutătoriulu, ca şi celui împrumutatu;
Creditoriulu, ca şi datornicului.
Se deşertă pămîntulu, şi se pustiă; 3
Căci Iehova a disu cuvîntulu acesta.
Pămîntulu jălueşte, şi se veştejesce; 4
Lumea lăcuitoriloru, şi se veştejesce;
Mai mulţi poporului pămîntului deşertă.
Că / pămîntulu s'a pîngărită prin locuitorii sei: 5
Căci aă călcatu legile, aă schimbatu aşe-
zămîntulu,
Aă fărîmatu eternulu legămîntu.
Pentru aceea s'a blăstămatu a lăcuitoare pămîntu, 6
Şi locuitorii din ea vorŭ pedepsiţi;
Pentru acésta fiinţele locuitoriloru jo-
Şi numaĭ puţini oameni aă rămasu. [cu,
/ Mustul îndoresce, viţa îngălbenesce, 7
Toţi cei cu inimă veselă suspină.
Deşertatu / împunetatu e tobosiţi; 8
Vuetulu veseliloru ce se veselescu a conteniţu;
A lăcuitului desertatu citarea.
Nu mai beŭ vinu cu cîntece; 9
Berturi cea îmbătătore amară celoru ce
ce o beu.
Deşertatu cea-deşertă s'a sfărîmatu; 10
Tóte casele s'aă închisu aşa, că nimenea nu
mai intră înlăuntru.
O strigare este în cele pieţe pentru vinu, 11
Întunerecu orice veselă, bucuria pămîntului a fu-
Pustiu-se a rămasu în cetate, [giţi.
Şi porta cu sunet s'a lovitu. 12
Căci tace ce-va fiinţă şi omînţelorŭ sale,
/ De la semănătorulu oliveloru,
Ce la bătaia sa după sfîrşitulu culesului;
Pentru acestu ce sunt resunaţi 14
Vocea lăuţilorŭ va tace, vocea celui ce bucură,
Şi cel de cîntă nouă vorŭ cîntă de bucuriă,
Şi cel de cîntă nouă vorŭ lăuda măreţia lui
Iehova.
De acolo măriţi pre Iehova, cei de la resăritŭ, 15
A Numele lui Iehova, Dumnezeulu lui Israiŭ,
cei din insulele mării.
Din mărginea pămîntului auzimŭ cîn- 16
„Mărire Dreptului!” [tările:
Dară eu diseamŭ:
Mă stingu, mă stingu, vai mie!
/ Făcătorii perdu,
Da, făcătorii perdu forte.
Groza şi groapa şi cursa 17
Sunt asupra ta, locuitorule alŭ terei.
Şi va fi, că cela ce va fugi de vocea groa- 18
sei, va cădé în groapă;
Şi cela ce se va ridica din groapă,

Se va prinde în cură;
Căci ᵃstâlpele cerului s'au clătinat,
Şi ᵇtemeiele pământului se cutremură.
19 ᵃPământul s'a zdrobit,
Pământul s'a fărâmat,
Pământul s'a mişcat *din temelii* *din locul său*;
20 Pământul ᵃse clatină ameţit şi încoace, ca unul bătut,
Şi se mişcă în ate părţile ca unul legănat
spăimântat;
Că nelegiuirea lui este grea peste el:
Cade, şi nu se va mai ridica.
21 Şi în ziua aceea,
Iehova va pedepsi ostirea celor înalţi între
înălţime,
Şi pre ᵃregii pământului de pe pământ;
22 Şi îi vor aduna,
Cum se adună închişii la grămadă,
Şi vor ᶻ închide la închisoare;
Şi după zile multe vor ᶻ pedepsiţi.
23 Atunci ᵃluna va roşi, şi soarele se va ruşina,
Căci Iehova, *D-deul* oştirilor, va domni pe
ᵇmuntele Sionului,
Şi în Ierusalim, şi înaintea bătrânilor săi
în mărire.

25 IEHOVA, tu eşti Dumnezeul meu;
Pre tine ᵃte înalţ, *şi laud* numele tău:
ᵇCă tu ai făcut *lucruri* minunate,
Şi ᶜsfaturile cele vechi de demult *sunt* *cu*
credinţă şi adevăr.
2 Căci ai ᵃdat cetăţii mele de pere,
Şi ruine din cetăţie întărită,
Palatului ᵇnemernicilor, *ca* să nu mai
fie cetăţi,
Şi nici odată nu se vor zidi.
3 De aceea te vor ᵃslăvi poporele puternice,
Şi cetăţile năpăstuitorilor ruginei îţi vor
grăi *cu* mare de tine;
4 Căci tu ţinut ai fost sărmanilor,
Ţinut celor nevoiaşi în strâmtorarea lor,
ᶻ Loc de scăpare în contra furtunei, umbră
în contra arşiţei,
Căci suflarea *celor* ᵃgroaznici semănă cu
furtuna *peste* zidiri.
5 Ca un *ca căldura* în locuri uscate,
Ai umilit tăria *nemernicilor* străini;
Ca pre arşiţă prin umbra unui nor,
Aşa ai umilit *tăria* groaznicilor necredincioşi.
6 Şi ᵃIehova, *D-deul* oştirilor, va face pe
ᵇtoate popoarele *aceste* muntele *acesta* ospăţ
de grăsimi,
Ospăţ de vin *vechi*, ospăţ de grăsimi pe
drojdiile lor,
De vin grase, pline de măduvă, de vinuri
bine limpezite pe drojdiile lor.
7 Şi în muntele acesta *el* va despărţi
Acoperământul, ce acoperă toate popoarele,
Şi ᵃvălul ce învăluie toate naţiunile.
8 ᵃ Înghiţi morţii pentru totdeauna;
Şi ᵇIehova, Dumnezeul, va şterge lacrimile de
pe toate feţele,
Şi va depărta ocara poporului său de pe tot
Căci Iehova a vorbit. [pământul;
9 Şi în ziua aceea vor zice:
ᵃ Iată, acesta este Dumnezeul nostru,
ᵇ Îl aşteptăm, ca să ne mântuiască;
ᶜ Acesta este Iehova;
ᵈ Îl aşteptăm;
ᵉ Ne vom bucura şi ne vom desfăta în
mântuirea lui.
10 Căci în muntele acesta mâna lui Iehova
va repausa,
Şi Moabul va fi călcat supt d'însul,
Cum se calcă paiele din bălegărie.
11 Şi va întinde mâinile sale *înotând* în el,
Cum întinde *înotătorul* ca să înoate;
Şi va umili mândria lui
Prin lucrările mâinilor sale.
12 Şi ᵃînaltele ziduri ale zidurilor tale le va
pune jos,
Le va înjosi, le va aduce la pământ, în
ţărână.
26 În ᵃziua aceea în pământul lui Iuda se
va cânta cântarea aceasta:
Cetate tare avem,
Şi Dumnezeu pune *ca* ᵇ mântuirea *ca* ziduri
şi val.
2 ᵃDeschideţi porţile,
Şi va intra în ele poporul drept, ce păzeşte credincioşia *sa*.
3 Pre cele cu cugetare statornică
Tu vei păzi în pace desăvârşită;
Căci în tine se încred,
Încredeţi-vă în Iehova pururea,
4 Căci ᵃcând eternă este în Iah, Iehova,
Căci ele înjosesc pre cei ce locuesc înalt
Ale ᵇcetăţei *sale* înalte; [în înălţime
Până la pământ o pleacă,
Aruncându-le în pulbere.
5 Picioarele *celor* calcă,
Picioarele sărmanilor, paşii celor nevoiaşi.
6 Şi ᵃIehova, *D-deul* oştirilor, va face pe
ᵇarestă muntele Ierusalimului popoarelor
Cuplet de vite grase, cuplet de vinuri pe
drojdiile lor,
De vite grase, pline de măduvă, de vinuri
bine limpezite pe drojdiile lor.
7 Şi în muntele acesta *el* va despărţi
Acoperământul, ce acoperă toate popoarele,
Şi ᵃvălul ce învăluie toate naţiunile.
8 ᵃ Înghiţi morţii pentru totdeauna;
Şi ᵇIehova, Dumnezeul, va şterge lacrimile de
pe toate feţele,
Şi va depărta ocara poporului său de pe tot
Căci Iehova a vorbit. [pământul;
9 Şi în ziua aceea vor zice:
ᵃ Iată, acesta este Dumnezeul nostru,
ᵇ Îl aşteptăm, ca să ne mântuiască;
ᶜ Acesta este Iehova;
ᵈ Îl aşteptăm;
ᵉ Ne vom bucura şi ne vom desfăta în
mântuirea lui.
10 Căci în muntele acesta mâna lui Iehova
va repausa,
Şi Moabul va fi călcat supt d'însul,
Cum se calcă paiele din bălegărie.
11 Şi va întinde mâinile sale *înotând* în el,
Cum întinde *înotătorul* ca să înoate;
Şi va umili mândria lui
Prin lucrările mâinilor sale.
12 Şi ᵃînaltele ziduri ale zidurilor tale le va
pune jos,
Le va înjosi, le va aduce la pământ, în
ţărână.
26 În ᵃziua aceea în pământul lui Iuda se
va cânta cântarea aceasta:
Cetate tare avem,
Şi Dumnezeu pune *ca* ᵇ mântuirea *ca* ziduri
şi val.
2 ᵃDeschideţi porţile,
Şi va intra în ele poporul drept, ce păzeşte credincioşia *sa*.
3 Pre cele cu cugetare statornică
Tu vei păzi în pace desăvârşită;
Căci în tine se încred,
Încredeţi-vă în Iehova pururea,
4 Căci ᵃcând eternă este în Iah, Iehova,
Căci ele înjosesc pre cei ce locuesc înalt
Ale ᵇcetăţei *sale* înalte; [în înălţime
Până la pământ o pleacă,
Aruncându-le în pulbere.
5 Picioarele *celor* calcă,
Picioarele sărmanilor, paşii celor nevoiaşi.
6 Şi ᵃIehova, *D-deul* oştirilor, va face pe
ᵇarestă muntele Ierusalimului popoarelor

De, va spiritului tocă în li-intului mâ te-ami
[cunoaşte];
Căci, când judecăţile tale sânt pe pământ,
Locuitorii lumei învaţă dreptatea.
10 Să nu ᵃnelegiuitul *cheamă* să se va face,
Nu va învăţa dreptatea;
În ᵇpământul dreptăţei va nedreptăţi,
Şi nu va vedea la mărirea lui Iehova.
11 Iehova, înălţată-se, dacă ᵃnu se o
vadă;
Vor vedă zelul tău pentru popor
Şi se vor ruşina,
Focul vrăjmaşi, ce mistue pre nemernicii tăi;
Şi se vor ruşina.
12 Iehova, tu ai vei da pace;
Căci tote lucrurile noastre, tu ai ţinut făcută,
Ne le-ai lucrat tu.
13 Iehova, Dumnezeule nostre, ᵃalţi domni afară de tine ai domnit preste noi;
Numai *numai* pe tine *pe* tine singur
Te numele tău vrem lăuda.
14 Ei sânt morţi; nu vor învia;
Sânt umbre; nu se vor scula;
Căci tu i-ai pedepsit, i-ai ᵃdistrus,
Şi ai nimicit tot sunetul lor.
15 Înmulţit-ai poporul tău, Iehova,
Înmulţit-ai poporul tău, te-ai mărit;
Ai lărgit tote hotarele ţărei lui.
16 ᵃ În strâmtorarea lor ţi-au ţinut ca rătăcire,
Iehova,
Apăsarea vrăjitorii tăi *ca* când pe
Femeia ca să nască lovi.
17 Ca o ᵃîngreunată, aproape de facere,
Ce se zbate de durere, şi în durerile
sale strigă,
Aşa suntem noi înaintea ta, Iehova.
18 Fiind îngreunaţi, ursuzi în durere de facere;
Dacă ne am născut, vântul *ne*;
Nici o mântuire n'am făcut pentru ţară,
Nici nu ţăduri ᵃlocuitori lumei.
19 Morţii tei vor învia,
Morţii mei se vor scula.
Deşteptaţi-vă şi cântaţi, voi locuitori ai pulberei!
Căci rouă a este ca rouă erbaţilor,
Şi pământul va arunca afară pre cei morţi.
20 Vino, poporule mieu, ᶻintră în camerele
Şi închide uşile tale după tine; [tale.
Ascunde te ᵃpentru puţină lumpă, până va
trece mânia *mea*.
21 Căci, iată, Iehova vine din locuinţa sa,
Ca să pedepsească pre locuitorii pământului
pentru nelegiuirea lor;
Şi pământul va descoperi sângiurile lui,
Şi nu va mai acoperi pre ucişii săi.

27 În ziua aceea va pedepsi Iehova cu sabia
sa cea grea şi mare şi tare,
Pre ᵃLeviatanul, pre şerpele cel răpede,
Da, pre ᵇLeviatanul, pre şerpele cela încleştat;
Şi va ucide pre ᶜcrocodilul din mare.
2 În ziua aceea să ᵃcântaţi viia ᵇcea plă- [pită:
cută:
3 Eu, Iehova, o păzesc;
La tăiă clipa o udă;
Ca nimeni să nu o vătăme,
Nâpte şi zi o păzesc.
4 Urgie nu voi eu în mine;
O de aş avea ţepi *şi spini* şi aş ieşi cu ostire!
Aş merge asupra-le, pre toţi i-aş arde.
5 Dacă cer *Mie* apuce-se ᵃ de mine, tărie *să* [facă
ᵇ Pace să facă cu mine;
Pace *să facă cu mine*.
6 În zilele viitore Iacobul ᵃva prinde rădă-
cini, Israil va înflori, va înfiori, [cină,
Şi va umple faţa lumei de rodu.
7 Au dară lovitu-l-a pre elu, cum a lovit
pre cei ce-l-a lovit a fost el ucis?
Sau fiarea elu ucisă cu mulţimea celora ucişi
pentru d'însul?
8 Ai ᵃ cu schimbarea le lupţi cu elu,
La ᵇsbuciumul ce ai venit puternici
În ziua vântului de resărită.
9 Deci cu aceea pedepsire se va împăca ne-
dreptatea lui Iacob,
Şi acesta va ᶻ fi rezultatul ca: îndepărtarea a
tot păcatului său:
Că va zdrobi toate pietrele altarului *idolilor*,
ca pietrele de var,
Şi Astarteele şi chipurile soarelui nu se vor
mai scula.
10 Dară cetatea cea întărită va ᶻ singurătate,
Ca o locuinţă lăsată şi părăsită în pustiu;
Pe locuită să vor paşte vaţii, se vor
pune culcuşuri.
Şi vor mânca ramurile arborilor uscaţi
în ea.
11 Când ramurile ei se usuca, se vor rupe;
Femeile venind, le vor aprinde;
Că ᵃfără de minte este poporul acesta.
De aceea *Făcătorul* său nu se va îndura de
d'însul,
Şi ᵃ Creatorul său nu-l va mântui.
12 Şi în ziua aceea,
Iehova se va bate *de pe*
Din cursul Eufratului până în râul E-
gipetului.
Şi voi se veţi aduna unul câte unul, voi
fii lui Israil!
13 Şi va fi în ziua aceea că se va suna din trâmbiţă
cu mare;

Şi vreţi voi ceî gata de peire la pămîntul Arielu?
Şi veţi risipiţi în pămîntul Egyptului;
Şi ve voiu închide inimăţea lui Israel, pe mandrele celui sfînt, în Ierusalim.

Pedeapsa celoru ce nu credu, şi a celoru ce Iuda va fi pedepsitu.

28 VAI de ^a cununa ^b mîndriei beţivilor lui Efraimu,
A cărora ^c mărire frumseţe este ca o floare sfeştită,
De pe valurile mănoase ceî ce sunt ^d doborîţi de vinu.
2 Iată, Domnul are la sine pre unu ce este tare şi puternicu,
Care, ca ploia cu grindina, ca furtuna cea nimicitore,
Ca vărgarile rele puternice ale apeloru ce inundă,
O ve surpa la pămîntu cu mîna sa.
3 ^aCununa cea mîndră a beţivilor lui Efraimu
Va fi călcată în piciore.
4 Şi floarea cea sfeştită a frumseţei lorŭ frumuseţe,
De pe valurile mănoase ceî ce sunt doborîţi de vinu,
Va fi ca unu timpuriu cuptu înaintea verei;
Pre care cine-va n'apucă deşe a-lu vede,
Şi a-lu mîncă în mînă, pe locu îl înghite.
5 În ^a diua aceea Domnul Oştiloru va fi cununa frumseţei,
Şi diadema mîndriei pentru rămăşiţa poporului seu,
6 Şi spiritu de judecată pentru celui ce şede la judecată,
Şi tăriă pentru celui ce gonescu pînă la porţi.
7 Iarŭ şi aceştia ^a se rătăcescu de vinu,
Şi se clatină de băutura îmbătătore:
^bPreoţii şi profeţii se rătăcescu de băutura îmbătătore;
Sunt înghiţiţi de vinu,
Se clatină de băutura îmbătătore;
Se rătăcescu, cîndŭ profeţescu,
Se poticnescu, cîndŭ judecă.
8 Căci toate mesele sunt pline de vărsătură scîrbicioasă,
Nicî unu locu nu este curatu.
9 *Eraŭ*, ^a Pre cine voiu învăţa elu să înţeleagă învăţătura?
Şi pre cine voiu să facu să înţeleagă învăţăturea?
^bOre pre cei înţercaţi de la ţîţe?
10 ^aDe să dă ordinŭ preste ordinŭ, ordinŭ preste ordinŭ,
^bLinie preste linie, învăţătură preste învăţătură,
^cPuţinŭ aci, puţinŭ acolo.
11 De aceea cu ^a buze gîngave, şi de limbă
Va vorbi către acestu poporŭ
12 Celui ce a ^a disu: Acesta este repausulu! daţi repausu celui obositŭ;
Şi acesta este odihna!
Iarŭ el nu voiă să asculte.
13 De aceea cuvîntulu lui Iehova va fi către ei:
Ordinŭ preste ordinŭ, ordinŭ preste ordinŭ,
Învăţătură preste învăţătură, învăţătură preste învăţătură,
Puţinŭ aci, puţinŭ acolo;
Ca să meargă şi cadă înapoi, şi să fiă sdrobiţi, şi prinşi în laţu, şi luaţi.
14 Pentru aceea ascultaţi cuvîntulu lui Iehova, voi bărbaţi batjocoritorî,
Care stăpîniţi poporulu acestu din Ierusalim!
Pentru că aţi disu:
„Noi am încheiată legămîntu cu morţii,
„Şi cu infernulu amu făcutu învoelă;
„Cîndŭ bîciulă inundatore va trece, ele nu va ajunge la noi:
„Căci amu făcutu minciuna locului nostru de scăpare,
Şi sub ^a minciună ne vomu ascunde!
15 Pentru aceea, aşa dice Iehova, Dumnedieulu:
Iată, punu în Sionu ^a pétre,
Pétre cercată, preţiosă, pietre unghiulară, de unu fundamentu:
Celui ce credu nu va se fugă!
16 Şi voiu pune judecata în linie,
Şi dreptatea în cumpănă;
Şi grindina va mătura ^a locuiulu de scăpare alu minciunei,
Şi apele vorŭ inunda locuiulu de ascunderi.
17 Şi legămîntulu vostru cu morţii se va rumpe,
Şi învoelă vóstră cu infernulu nu va sta:
Cîndŭ bîciulă inundatoriu va trece,
Veţi fi călcaţi de d'însulu.
18 De cîte ori va trece, ve va răpi;
Căci pe dimineţe dimineaţă va trece,
Ziua şi noptea;
Şi numaĭ ^a vorba ^b despre cuvîntu îmi va fi o spaimă grozavă.
19 Căci ^a aşternutulu este prea scurtu: La pămîntu nu se poţi întinde;
Şi cu acoperemîntulu dogorit nu se poţi înfăşura.
20 Căci Iehova se va scula, ca de munţiulu ^a Perazimu,
Se va răsvrăti, ca în valea ^a Ghibeaonului;
Ca să facă lucrarea sa, lucrarea sa ciudată;
Şi să îndeplinéscă faptea sa, ^b faptea sa ciudată!
21 Acum nu batjocoriţi,

CAP. 28, 29. 569

Ca să nu se facă voştri lanţuri mai tari:
Căci auditu de la Iehova, Domnulu oştiloru,
Va vorbi către acestu pamîntu ^a întregu.
22 Ve ^a botăriţi urechea voastră şi veniţi la mine,
Luaţi în ureche, şi sufletu vostru va trăi:
Şi voiu ^a glorifica ară în ăsta ţîrlă, cu ajutoriulu?
Au dîra ală sucrotească brăzdăr, şi grăpe cu tinăre ară?
25 Au nu, după ce a ^a nivelitu faţa ei,
Nu va semăna mărarîţa, şi va ^b presera chimenulu:
Şi va pune grîu în rînduri,
Şi va ^c orzulu în locuiulu ală,
Şi alacîa împrejmuirea sorocită?
26 Dumnedieulu său ^a l'a învăţa ce trebue să facă,
Şi-la învăţă ele.
27 Mărarîţa nu se treeră în bîci,
Nici rota carului nu se învîrtesce asupra chimenului;
Ci cu bîţulu se bate mărarîţa, şi chimenulu cu ^a nuĭelu.
28 Grîulu pentru pîne se mănîncă;
Căci nu totdeuna va veţi ară, şi veţi sdrobi cu roţele carului vostru,
Nici cu calulu nu-lu veţi călca.
29 Şi acesta a ieşitu de la Iehova, *O-faceă* cu sfătuirea,
Şi mare în lucru.

Ameninţări contrarie asupra lui Ariel cu asupra lui şi fericirea ce va urmă pentru Sionu.

29 VAI de ^a Ariel, de Ariel,
De cetatea ^b unde a locuitu David!
Adăugaţi anŭ preste anŭ;
Intocmaţi serbătorile în cerculu lorŭ:
2 Totu voiu stringe pe Ariel,
Şi va fi unŭ boceetu şi vaetu:
Şi-mi va fi unu Ariel adevăratu ^a altariu de arderĭ.
3 Şi voiu ^a tăbără în jurulu tĕu
De voiu strămbă cu valu,
Şi voiu ridica întăriturĭ asupra ta;
4 Şi vei fi ^a injosită, vei vorbi ca din pămîntu,
Şi vocea ta va fi slabă, ca şi cumu ceva ar fi din pulbere;
Şi vocea ta va fi ca a necromantului, ajunsă din pămîntu,
Şi cuvîntulu tĕu va fi ca o şoptă din ţărîna.
5 Dară ca pulberea ^a mărunţită va fi mulţimea ^b străinilorŭ tĕi,
Şi mulţimea celorŭ ^c grozavi ca pleava ce trece:
Şi acésta se va fiinţă într'o clipă, de o dată.
6 ^a Va fi pedepsită de către Iehova, *Atotputerea* cu tunetu,
Cu cutremurŭ şi cu mare sgomotu,
Cu vîrtoşă şi furtună,
Şi cu vîrtelniţe de foc mistuitoriu.
7 Şi, ^a mulţimea tuturoru popóreloru,
Ce se voru luptă contra Arielului,
Tóte cîte o voru luptă asupra lui şi asupra întăriturilorŭ lui şi-lu voru strămtură,
Vorŭ fi ca visulu cu o vedere de nópte:
8 ^aCa fi, cumu o visulă celui flămîndu, căruia i pare că mănîncă,
Dară când se deşteptă, şi sufletulu lui este neîmplinitu,
Sĕu, cumu o visulă celui însetatu, căruia i pare că bea,
Dară când se deşteptă, şi sufletulu lui este neîmplinitu,
Aşa va fi mulţimea tuturoru popóreloru,
Ce se voru luptă contra muntelui Sionu.
9 Împrestîpiţi-vĕ, şi ţi-veţi, *fiţi ca beţivi!* Jucaţi!
Orbiţi-vĕ, şi fiţi orbi,
Fiţi ca ^a beţivii fără vin, dară nu de vinu,
Fiţi ca ei clătinaţi, dară nu de băutura îmbătătore:
10 Căci ^a Iehova a vărsatu asupra voastră spiritu de somnu adîncu,
Şi a ^b închisu ochiĭ voştri;
Preoţiloru şi proşe capiĭ voştri, pentru ^c vedĕtori, a pusu vĕlu:
11 Aşa că vĕ va visiunea tuturoru ca cuvîntulu unui cărţi ^a sigilatu,
Ce se da celui ce scie carte,
Dicendu-i: Citesce ăsta rogu-te;
Şi elu respunde: Nu scii carte.
12 Dar se va da cartea celui ce nu scie carte,
Dicendu-i: Citesce ăsta, rogu-te;
Şi elu respunde: Nu scii carte.
13 Dar ^a Domnul qice:
^bPentru că poporulu acesta se apropie de mine cu gura sa,
Şi mĕ onorédă cu buzele sale:
Dară inima lui este departe de mine,
Şi temerea lui de mine este ca unu ordinu ^c învăţatu de la omeni:
14 ^aDe aceea, ĭată, voiu face încă o dată cu acestu poporu lucru minunatu şi ciudatu;
Înţelepciunea înţeleptiloru lui va pieri,
Şi cunoştinţa cunoscĭtoriloru lui se va ascunde.
15 ^aVaĭ de cei ce voiescu adîncu să ascundă planurile lorŭ de Iehova,

Şi feţele cărora sînt de întunerec.
Şi ^a ţipă: Unde este, unde va vedé?
Şi cine dintre noi va fi în stare?
16 O, nerecunoscătorea voastră!
Să dăm să se socotéscă olarulu cu lutulŭ?
Să dică vr-o lucru celui ce l-a făcutŭ:
Nu ştii m'a făcutŭ?
Sŭu va dice ţesătore de cĕlŭ ce a făcutŭ,
Că nu ţi-e priincĕ?
17 Iată nu întrĕ prĕ puţinŭ timpŭ,
Şi ^a Libanulŭ se va schimba în câmpiŭ roditoriŭ,
Şi câmpiŭ roditoriŭ se va socoti ca o pădure.
18 Şi ^a în diua aceea surdiĭ vorŭ audi cuvintele cărţeĭ,
Şi ochiĭ orbiloru vorŭ vedé din cĕţă şi din întunerecŭ;
19 Şi ^a cei blînzi vorŭ înmulţi bucuria lorŭ în Iehova,
Şi ^a cei lipsiţi între oameni se vorŭ deschide în cătrele lui Israĭlŭ
20 Căci celŭ grozavŭ se va stărpi şi ^a celŭ batjocoritoriŭ va perí,
Şi toţi cei ce ^a veghiă nedreptatea, se vorŭ stărpi:
21 Cei ce rumĕnescŭ pre cineva la judecată.
Şi ^a pună curcă celui ce mustră la porĭ,
Şi ^a prin înşelătorie strică pre celŭ drept.
22 De aceea Iehova, ^a care a mîntuitŭ pre Abraam, aşa dice casei lui Iacobŭ:
Iacobŭ nu se va maĭ ruşina,
Şi faţa lui nu se va maĭ îngălbĕni.
23 Căci, cîndŭ vorŭ vedé pre copiiĭ lorŭ, ^a lucrul mîinilorŭ mele,
În mĕdlocŭlŭ lorŭ, vorŭ sfinţi numelu meu,
Vorŭ sfinţi pre Sfîntulŭ lui Iacobŭ,
Şi se vorŭ teme de Dumnezĕulŭ lui Israelŭ
24 Şi cei ^a rătăciţi cu spiritulŭ vorŭ înţelege pricepere,
Şi cei îndărătnicĭ vorŭ primi învĕţătură.
30 VAĬ de fiiĭ nesocotiţilorŭ, dice Iehova,
^a Cari iaŭ sfatulu, dară nu de la mine;
Şi cari facŭ legĕmîntŭ, dară nu prin spiritulu meu,
^b Ca să adaugă păcatŭ preste peccată;
2 ^a Cari se pogoră în Egiptŭ,
Şi ^b n'aŭ întrebatŭ gura mea;
Ca să se întărescă cu puterea lui Faraone,
Şi să se încrédă în umbra Egiptului!
3 ^a De aceea puterea lui Faraonŭ va fi ruşinea vóstră,
Şi încrederea în umbra Egiptului va fi ocară.
4 Căci maĭ marĭi lorŭ fură în Zoanŭ,
Şi soliĭ lorŭ s'aŭ ajunsŭ până în Hanesa.
5 ^a Toţi se vorŭ ruşina de unŭ poporuŭ, ce nu-i puteaŭ ajută şi le folosească,
Ci nu pótŭ aduce nici folosŭ,
Dară fi un fi de ruşine şi de ocară.
6 Cosŭ ^a vitelor înseamnă pe care de sarcină
spre mĕdă-di,
În pămîntulŭ întristărei şi alŭ strîmtorărei
Unde se află leulŭ celŭ tare şi leulŭ bătrînŭ,
Viperă, şi şerpele aburitoriŭ rea vipĕrată;
Aceştiă adură averile lorŭ pe spinarea asiniloru,
Şi tesaurele lorŭ pe gîrbaua cămililoru
La unŭ poporuŭ, ce nu-i va folosi.
7 Căci Eu greşiiĭ în deşertŭ şi fără folosŭ vorŭ ajută;
De aceea numescŭ pre aceştiă
^a Rahaba Hema şezătoriu. (ţeluri de fiară stînd liniştită.)
Acuma du-te, ^a scrie această înaintea lorŭ
În mormîntŭ-e în carte,
Ca să fie pentru diile viitóre în eternă şi perpetuă
Cu ^a acestă este poporuŭ rescălătoriu, fiiĭ mincinoşi,
Fiiĭ carĭ nu vorŭ să audă legea lui Iehova;
9 ^a Carĭ dicu cătră văzătorĭ:
„Nu vedeţi;“ Şi cătră profeţi:
„Nu profeţiţi pentru noĭ ceea ce e drept;
^a Cuvintaţi-ni lucruri plăcute,
„Profeţiţi greşiri mincinóse:
10 „Depărtaţi vĕ din cale,
„Daţi-vĕ în lături din cărare,
„Lăsaţi de dinaintea noastră pre Sfîntulu lui Israelŭ.“
11 Dă aceea aşa dice Sfîntulŭ lui Israelŭ:
Fiindcă vĕ nesocotiţi cuvîntulŭ acesta,
Şi vĕ încredeţi în apăsare şi răsĕlaţi,
Şi vĕ rezimaţi pe ele:
12 De aceea ă-va pentru voĭ această pĕcate ca o spărtură unuĭ zidŭ înaltŭ,
Care spărgîndu-se, ameninţă să cadă,
Şi a cărui venire se face de o dată,
Şi în ^a o clipă.
13 Şi a cărui venire se face de o dată,
Ca se sfărîmă vasulŭ olarului,
Ce se sfărîmă fără milă,
Ca nu se maĭ găsească nici măcar o ţăndără în sfărîmăturile lui,
Cu ce să se ia foc din vatră,
Sŭu să se scóţă apă din puţŭ.
14 Căci aşa dice Iehova, Dumnezĕulŭ, Sfîntulŭ lui Israelŭ:
^a Prin întoarcere şi repaus veţi fi feriţi mîntuiţi,
În liniştea şi în încrederea vóstră fi-va puterea voastră; ^b dară n'aţi voitŭ;
15 Ci aţi dis: Nu; căci vomŭ fugi pe caiĭ;
De aceea veţi fugi;
Şi aţi mai dis: Vomŭ încălecă pe caĭ iuţi;
De aceea goniţiĭ vĕstri vorŭ fi iuţi:
16 Un singurŭ va fugi înaintea ameninţărei unuia,
Şi la ameninţările a cinciŭ veţi fugi,
Până cîndŭ veţi rămînè ca unŭ stîlpŭ pe vîrfulŭ unuĭ munte,
Şi ca unŭ stégŭ mărcatŭ pe o gîlmă.
17 Dară-şi va aşteptă Iehova, ca să vĕ aibă în grăciă,
Şi iară-şi se va înălţa, ca să se îndure de voi:
Pentru că Iehova este Dumnezĕiulŭ adŭ judecăţiĭ:
Fericiţi toţi aceia cariĭ-lŭ aşteptă.
18 Căci, popoare din Sionŭ, ce eraţi ca locuitori în Ierusalimŭ,
Nu maĭ plîngeţi:
Că are să te ia mîlă la vocea strigărei tale:
Cîndŭ o va audi, ţi va răspunde.
19 Şi Domnulŭ ţi va dă
Pîne în strîmtorare şi apă în întristare,
Şi învăţătorĭi tĕi nu se vorŭ maĭ ascunde:
Ci ochiĭ tĕi vorŭ vedé pre învăţătorii tĕi;
20 Şi urechile tale vorŭ audi cuvîntulŭ îndĕrtŭ de tine, dicendu-ţi:
Aceasta este calea, umblaţi în ea;
Fie de vĕ veţi ^a întorce la dréptă,
Fie de vĕ veţi îndrepta la stînga.
21 Şi veţi socoti de păgînătore
Vălurile chipurilorŭ vĕstre cele de argintŭ,
Şi îmbrăcămintea vĕstră cea de aurŭ curatŭ,
Şi le veţi lepădă, ca pre o stricăciune necurată.
Ţi-vom da: „Afară!“
22 Atuncea ară fi da pămîntŭ semnŭ la ce,
Ce vĕ va semănă ploaĭa ta;
Şi pîinea venitului pămîntului va
Fi grasă şi hrănitóre:
La diua aceea vitele tale vorŭ paşte în pajiştĭ întinse.
23 Şi boiiĭ şi asinele tale, cariĭ lucrăŭ pămîntulŭ,
Vorŭ mîncă grîu curatŭ.
Cumŭ prin ciurŭ şi prin vînturătóre
24 Şi se vorŭ ivi pe toţi munţiĭ înalţi,
Şi pe toţi colinĭi înălţaţi,
Cîndŭ şi rîuri de apă:
Pe care acelŭ în ziua înfrîngerei celei mari a întăriturilorŭ,
Cîndŭ turnurile vorŭ cădé.
25 Atuncea ^a lumina lunei va fi ca lumina soarelui,
Şi lumina soarelui va fi de şapte orĭ pe ndile, ca lumina a şapte dile,
În ziua în care Iehova va fărîmă rănile poporului seŭ.
26 Iată, numele lui Iehova vine de departe!
Aprinsă este mînia lui, şi fărîma greoĭ;
Buzele lui sînt pline de furiă,
Şi limba lui ca foculŭ mistuitoriu.
28 Şi ^a suflarea lui ca unŭ torentŭ umflătoriu,
Ce ^b ajunge până la grumadzĕ:
Ca să cearnă naţiunile în sita peirei.
Şi să pună pe falcile popóreloru ^c carĭ îndĕ-alŭ rătăcirĭ.
29 Dară pentru voi va fi cîntare, ca şi în nópte ^a sfinţitóreĭ unei sărbătŭ,
Şi bucuriă a inimeĭ, ca şi a aceluia ce merge cu fluerŭ,
Ca să vină la ^a muntele lui Iehova, către stînca lui Israelŭ.
30 Şi va face Iehova să se audă vocea sa cea mărétă,
Şi va arăta coborîrea braţuluĭ seŭ.
Cu aprindere ursuzĕ, şi cu flacăra de foc mistuitoriu, [plină
Cu furtună, şi cu ploiĭ şi ^a pietre de grăsime.
31 Căci ^a prin vocea lui Iehova va fi zdrobiţi Asiriu.
Prin ^a toiagulŭ ce va bate cu tărîmă sună.
32 Şi fiă-care ce va bate cu toiagulŭ seŭ,
Pre care Iehova îlu va dă pe spinarea ei,
Cu timpane şi citare ară fi;
Căci cu mîndrie ^a resbelnicĭ se vorŭ luptă cu dînsa.
33 Căci ^a Tofetulŭ ei este de multŭ pregătitŭ.
Da, pentru regele s'aŭ pregătitŭ.
Dumnezĕiŭ l'a făcutŭ adîncŭ şi lată;
Rîngă grămădi multă cu lemnă înfocatŭ,
Pot cărŭ cuflarea lui Iehova ca unŭ rîu de pucĕiŭ îlu va aprinde.

VAĬ de cei ^a ce se coboră în Egiptŭ pentru ajutoriŭ. 31
Şi se ^a razimă pe caĭ,
Şi se încredŭ în carĭ, pentru că sînt mulţi,
Şi în călăreţi, pentru că sînt puternicĭ fórte:
Şi nu se uită la Sfîntulŭ lui Israelŭ, ^b nică cu Iehova nu-lu caută.
2 Şi totuşi el este celŭ ce este înţeleptŭ,
Şi aduce celŭ ce adună reliile, şi cuvîntulŭ seŭ nu întórce cuvintele sale;
Ci se scolă asupra casei făcătoriloru de rele,
Şi asupra ajutoriului celoră ce fac nedreptăţile.
3 Dară Egipteniiĭ sînt ^a oameni şi nu Dumnezĕiŭ,
Şi caiĭ lorŭ cărnuri şi nu spiritu; [ţiă,
Cîndŭ Iehova îşĭ va întinde mîna sa,
Atuncea celŭ ce ajută se poticnesce, şi celŭ ajutatŭ cade,
Şi amîndoĭ perĭ împreună.
4 Căci aşa a dis Iehova către mine:

Dupe cumă lesă ele pucă de leă sm-
gece asupra prada,
Şi cânele de ale sălbatice asupra-i sudpine
Nu se teme de săgeţi lungi, [de ploaie,
Nici nu se sinchiseşte la aruncarea lorii;
Aşa Iehova, Domnul oştirilor, se va coborî,
ca să se lupte
Pe muntele Sionului şi pe colinele lui.
Ca păsările zburătoare pe cuiburi deasupra,
Aşa Iehova, Domnul oştirilor, va apăra Ierusalimul, îl va şi scăpa,
Curăţându-l şi va şi mântui, [răsplătindu,
Curăţându-l şi va şi scăpa.
Întoarceţi-vă la mine,
De la care voi, fii ai lui Israel, v-aţi dat
adâncului.
În ziua aceea, când fie-care va lepăda
idolii săi de argint şi idolii săi de aur,
Pe care i-a făcut mâna voastră păcătoasă ei
vă vor
Asiria va cădea de sabie, nu de om.
Şi o sabie nu de om, o va mistui;
Şi va fugi de sabie,
şi tinerii ei se vor face robi;
Şi de frică va trece pe dinaintea cetăţei ei,
Şi mai marii ei, spăimântându-se, vor părăsi steagul,
Zice Iehova, al cărui foc este în Sionul,
Şi cuptorul este în Ierusalimul.
32 Iată, Regele va domni cu dreptate,
Şi toţi mai marii vor guverna după dreptate;
Şi fie-care va fi ca unul adăpostit împotriva vânturilor,
Şi un loc de scăpare împotriva furtunei,
Ca pâraie de apă în locuri secetoase,
Ca umbra unei stânci mari pe unde pământ însetat.
Ochii celor ce văd nu vor fi întunecaţi,
Şi urechile celor ce aud vor fi ascultătoare.
Şi inima necugetătorilor va cunoaşte înţelegerea,
Şi limba gângavilor va grăi cu repezeală curată.
Proastelui nu se va mai zice mărinimos,
Nici răutăcioşului nu se va mai zice darnic;
Căci proastul spune prostii, şi inima lui lucrează nelegiuirea,
Făptuind răutate, şi povestind rătăcirea împotriva lui Iehova:
Aşa că face să lipsească sufletul celui flămând,
Şi să facă să lipsească băutura celui însetat.
Şi mijloacele răutăcioase sunt rele:
El urzeşte uneltiri rele
Ca să piardă pe cei amărâţi cu vorbe mincinoase,
Chiar şi atunci când cel sărac vorbeşte cu dreptate în judecată.
Dar cel binevoitor face lucruri binevoitoare,
Şi prin binevoitoare lucruri el va dăinui.
Sculaţi-vă, femei liniştite, ascultaţi glasul meu!
Fiice încrezătoare, luaţi aminte la cuvântul meu!
Peste mai puţin de un an, voi vă veţi cutremura,
Femei încrezătoare!
Căci culesul viilor a pierit, adunarea roadelor nu va veni.
Tremuraţi-vă, voi care sunteţi liniştite!
Cutremuraţi-vă, voi care sunteţi încrezătoare!
Dezbrăcaţi-vă şi despuiaţi-vă,
Şi încingeţi-vă coapsele
Şi bateţi-vă sânurile; plângând câmpiile rele şi
Viile roditoare, [pentru
Pentru pământul poporului meu care va creşte spini şi mărăcini,
Da, pentru toate casele bucuriei din cetatea veselă.
Căci palatul va fi părăsit,
Mulţimea oraşului va fi lăsată,
Ofelul şi turnul vor fi vizuini pentru totdeauna,
Spre veselia măgarilor sălbatici, o pentru turmele de vite;
Până când Spiritul din înălţime se va turna peste noi,
Şi pustiul va deveni o grădină roditoare,
Şi grădina roditoare va fi socotită ca o pădure.
Atunci judecata va locui în pustiu,
Şi dreptatea va locui în câmpia roditoare;
Şi lucrarea dreptăţii va fi pace,
Şi fructul dreptăţii liniştire şi siguranţă în veci.
Şi poporul meu va locui în colibă a păcii,
În locuinţe liniştite şi în locuri fără grijă
Şi grindina va fi coborând peste pădure,
Şi cetatea va fi adânc smerită.
Fericiţi voi cei ce veţi semăna lângă toate ape,
Care trimiteţi afară boul şi măgarul.

Vai de voi, prădătorilor, care n-aţi fost prădaţi!
Şi de voi, înşelătorilor, care n-aţi fost înşelaţi!
Când veţi sfârşi de a prăda, veţi fi prădaţi;
Când veţi sfârşi de a înşela, veţi fi înşelaţi.

O Iehova, miluieşte-ne; pe tine te aşteptăm.
Fii braţul nostru în fiecare dimineaţă,
Mântuirea noastră în timpul de strâmtorare.
La vuietul mulţimilor fug popoarele,
La ridicarea ta se împrăştie neamurile.
Şi prada voastră, duşmanilor! se culege
cum culege omizile,
Ca cum pornesc ele, cum sare lăcusta ici şi
colea.
Iehova e înălţat,
căci locuieşte în înălţime.
Umple Sionul de judecată şi dreptate.
Şi credinţa va fi tăria timpurilor tale,
bogăţia mântuirei:
Înţelepciunea şi ştiinţa sunt tezaurul tău;
Frica de Iehova este comoara lui.
Vezi, vitejii lor strigă afară,
Soliile păcei plâng cu amar;
Căile sunt pustiite;
Călătorul încetează
Fără a respecta legământul, de pace, a despre-
Cetăţile [ţuit
Necinstesc pe om.
Pământul jeleşte, înveştejeşte,
Libanul se ruşinează, veştejeşte;
Sharonul rămâne o pustie;
Şi Basanul şi Carmelul îşi dezbrăcară
de frunze.
Acum mă voi scula, zice Iehova;
Acum mă voi înălţa, acum mă voi înălţa!
Voi aţi zămislit cu fân, aţi născut miriştea!
Suflarea voastră este un foc care vă mistuie;
Aşa că popoarele vor arde ca varul,
Ca spini tăiaţi ce ard cu foc.
Voi, cei departe, auziţi ce am făcut!
Şi cei de aproape, recunoaşteţi puterea mea!
Păcătoşii în Sion se înfricoşează;
Groaza a pironit pe cei necredincioşi, şi ei zic:
Care dintre noi poate locui cu focul mistuitor?
Care dintre noi poate locui în focuri veşnice?
Cel ce umblă în dreptate, şi vorbeşte cu
credinţă dreptate,
Cel ce nu a câştigat răpirea celui asuprit,
Cel ce şi-a scuturat mâinile sale, ca să nu
ia mită,
Cel ce îşi astupă urechile sale, ca să nu
audă de vărsare de sânge,
Şi îşi face ochii închişi ca să nu vadă
Acela locuieşte pe înălţimi; [răul:
Locul său de scăpare va fi
Pâinea va i se dă,
Apa lui va sigură.
Ochii lui vădi pe cel ce în frumuseţea lui,
Vede o ţară întinzându-se în depărtare.
Şi acolo inima ta cugetă la groaza trecută, 18
şi zice:
„Unde este cel ce înşiruia tributul?
„Unde este cel ce număra turnurile?"
Poporul tău răutăcios nu îl mai vezi, 19
„Poporul cu limbă încâlcită, de n-ai pricepe
limbajul.
Ce limbă gângavă, de n-ai pricepe!
Ierusalimul nostru, locuinţa noastră liniştită, 20
Cortul care nu se va desface;
Ţărugii lui nu se vor smulge niciodată,
Şi nici unul din frânghiile lui nu se va rupe;
Ci Iehova Atotputernicul va fi acolo pentru 21
noi
Un loc de râuri, de canale late,
Pe care nici o corabie cu vâsle,
Nici un vapor cu mare pânză nu va trece.
Căci Iehova este judecătorul nostru; 22
Iehova este legiuitorul nostru;
Iehova este regele nostru; el ne va mântui.
Funiile sale s'au slăbit,
Nu mai poate întinde catargul său,
Nu mai întinde pânza:
Atunci prada se împarte în atâta mulţime, 23
Că şi şchiopii se împărtăşesc din pradă.
Şi nici un locuitor nu va zice: Sunt bolnav;
Poporului ce locuieşte în ea, îi va fi
păcatul şters.
Apropiaţi-vă, popoarelor, ca să ascultaţi; 34
Şi voi, naţiuni, ca să luaţi aminte!
Auda pământul şi tot ce-l umple,
Lumea şi tot ce răsare din ea!
Căci mânia lui Iehova este peste toate 2
Domnie,
Şi urgia lui peste toate oştirile lor;
El le dă spre nimicire,
Le-a dat junghierei.
Şi celor uciş şi cadavrele lor se aruncă, 3
Putoarea lor se ridică,
Şi munţii se topesc de sângele lor.
Toată oştirea cerului pere,
Cerurile se înfăşură ca o carte;
Şi toată oştirea lor cade
Cum cade frunza de viţă,
şi ca o smochin veştejită din smochin.
Căci sabia mea s'a adăpat în cerur; 5
Iată, asupra Edomului se coboară
Şi asupra poporului blestemului meu, la ju-
decată.

6 Sabia lui Iehova este plină de sânge,
S'a îngrăşat cu grăsime,
Cu sângele mieilor şi alu ţapilor,
Cu grăsimea rărunchilor berbecilor;
Fiindcă este a Iehova are sacrificiu în Bosra,
Şi junghiere mare în pământul Edomului.
7 Şi cu ei toţi cu rinocerii se vor coborî
Viţei şi tauri;
Şi pământulu lor se adapă de sânge,
Şi ţărâna lor se îngraşă de grăsime.
8 Căci este ziua ^ răsbunărei lui Iehova,
Anulu resplătirilorcu dreptu Sionului.
9 Şi văiile lui se prefacu în cacaş,
Şi ţerâna lui în pucioasă;
Şi ţara lui se face smoală ce arde;
10 Şi nu se va stinge nici nóptea, nici ziua;
^ Fumulu ei se va sui în veacuri,
^ Din generaţiune în generaţiune va remâne
deşertă;
Nimenea nu va trece prin ea în eternu şi
pepetuu.
11 Ci pelicanulu şi ariciulu o vorî moşteni,
Şi bufniţa şi corbulu vorî locui în ea.
Şi ^ Iehova va întinde peste ea funiă de pustiire,
Şi cumpăna deşertăciunei.
12 Chiamă-vorî la regatu pre fruntaşii ei,
Dară nu se va găsi nici unulu;
Că toţi mai marii ei îi vomă sfârşi peatecuru.
13 Şi aspinii vorî resări în palatiurile ei,
Urzicî şi scaiî în fortăreţele ei,
Şi ^ ei va fi locuinţă şacalilorî,
Curte struţilorî.
14 Şi fiarele deşertăciuniî se vorî întâlni cu
^ vulpi;
Şi satirulu va striga unulu cătră celalaltu;
Ci şi acolo se va aşăduci şi odihna nopţei,
Găsindu-şi locu de repaosu.
15 Şi ea va cuibări curbulu de şapte ori
Şi va oua,
Va clocî, şi-şi va aduna puii sub umbra ei;
Acolo se vorî întruni vulturii,
Unulu cu altulu.
16 Căutaţi în ^ cărtea lui Iehova, şi citiţi:
Nici una din ele nu va lipsi;
Nici una din ele nu va fi grăsă;
Căci acésta a ordinatu gura mea, şi suflarea
sa le-a adunatu.
17 Şi ell le-a împărţitu sorţulu,
Şi mâna sa le-a împărţitu cu măsurătóre
acestu pământu;
Şi-lu vorî moşteni în veacu,
Din generaţiune în generaţiune vorî locui
într'însulu.

35 PUSTIULU şi uscatulu se vorî bucura
Deserturi se va veseli, şi va înflori
^ Ca ^ inforî, şi se va veseli;
Da, se va veseli, şi va cânta de bucuriă;
Do-se-va lui mărirea Libanului,
Măreţia Carmelului şi a Şaronului;
Acestu vorî-vorî mărirea lui Iehova,
Măreţia Dumnedeului nostru.
3 ^ Întăriţi-vorî mânile slabe,
Şi întăriţi genunchiele celu slăbite!
4 Spuneţi cătră cei slabi de ânimă:
„Fiţi tari, nu vă temeţi;
„Iată, Dumnedeulu nostru vine cu resbunare,
„Dumnedeu cu o resplătire,
„El vine, şi vă mântue."
5 Atunci ochii orbiloru se vorî deschide,
Şi ^ urechile surdiloru se vorî deschide.
6 Atunci ^ şchiopulu va sări ca cerbulu,
Şi ^ limba mutului va cântă;
Căci în pustiu vorî ^ isbucni apă,
Şi tauri în deşertu.
7 Aerea de nisipi în lacu se va preface,
Şi pământulu însetatu în isbucni de apă;
Locuiulu ^ unde locuescu şacalii,
Va fi locuiu trestiei şi altă paguri.
8 Şi va fi acolo o cale şi unu drumu,
Ce se va numi: Drumulu Sântu;
Celu necuratu printr'însulu nu va trece, el
^ este ell acestui pentru cei neînţelepţi;
Călătorii, chiaru şi cei ce nu cunoscu căile,
nu se vorî rătăci.
9 ^ Leu acolo nu va fi,
Nici fiară sălbatică nu se va sui pe d'însulu
Nu se va afla pe ell;
Ci ^ cei mântuiţi vorî umbla pe d'însulu.
10 Şi cei mântuiţi ai lui Iehova se vorî întorce,
Vorî veni cu cântare de bucuriă în Sionu,
Cu bucuria veniă pe capulu lorî;
Veselia şi bucuriă vorî dobândi,
Eră ^ plânsulu şi suspinulu vorî fugi.

Sennacherib îşi face batjocura de Iehova, respingerea lui Ezechia şi respunsulu ce-i aduce prin Isaia. Ezechia se roagă şi Iehova îi trimite mântuirea.

36 Şi ală patru-spre-dieci-lea anu alu lui Ezechia, regele, Sennacherib, regele Asiriei, se sui asupra întregeî cetăţuiri întărite ale lui Iuda, şi le luă.
2 Şi trimise regele Asiriei pre Rabşache din Lachiş la Ierusalimu cătră regele Ezechia cu putere mare. Şi ^ stătu lângă apeductulu eleiu de susu în ariile cea mare a terâniei albitorului. 3 Şi eşiră la ell Eliachim, fiiulu lui Hilchia, finăciu lui Sebna, cancelariulu, şi Ioahu, fiiulu lui Asaf, cronicariulu.
4 Şi disse rabşache cătră ei: Spuneţi, rogu, lui Ezechia: Aşa dice regele celu mare, regele Asiriei: Care este încrederea acésta
5 ce o ai tu? Eu dicu, (dară nu sânt
numai vorbe cu sfaturi şi putere
pentru resbel): Sfarmă şi pu-
ne-ţi ^ încrederea în Egipetu, pe
care te încrezi, de te-ai resculatu asu-
pra mea? Iată, te încrezi în ^ acestu toiagu de
trestiu frântu, în Egipetu, pe care de se va
rezimă cineva, şi ea va întepa mâna ea, şi o
va străpunge; aşa este Faraonu, regele Egi-
petului, cătră toţi ce se încredu în el.
7 Iară de mi vei dice: În Iehova, Dumnedeulu
nostru, ne încredemu; óre nu ell acelu,
ale cărui înălţimi şi altare le depărtă
Ezechia, şi dice lui Iuda şi Ierusalimului:
Înaintea acestui altariu vi veţi închină?
8 Şi acum dă-ţi cuvântulu domnului meu, regelui
Asiriei, şi ell îţi voiu da două mii de cai,
dară poţi din parte-ţi să dai atâţia călă-
reţi, care pe ei? Şi cumu vei întoarce
faţa unui guvernatoru d'unu ce
mai micu sclavu ai domnului-meu, şi te vei în-
crede în Egipetu pentru care şi călăreţi? Şi
acum, óre fără Iehova m'amu suitu ell as-
pra pământului acestuia, ca să-lu stricu?
Iehova mi dice: Sui-te asupra pământului
acestuia, şi-lu stricâ.
11 Atunci disse Eliakim şi Şebna şi Ioahu
cătră Rabşache: „Vorbesce-te, rogu, servilor
tei în limba Siriei, căci o înţelegemu,
şi nu ne vorbi în limba Iudeilorui, în auzu
12 poporului de pe ziduri." Dară Rabşache
le disse: „Oare domnulu meu m'a trimesu ell
pe domnulu teu şi pe tine, ca să vorbescu
cuvintele acestea? Oare nu m'a trimesu ell
bărbaţilor, cari ceiu pe ziduri, ca să mănânce
balega lorn, şi să bee ellorn udulu lorn
ca ell?
13 Şi a stătu Rabşache, şi strigă cu tărie în
limba Iudeilor cu vâce mare, şi disse: „Ascultaţi
cuvintele regelui celui mare, ale regelui A-
14 siriei. Aşa dice regele: Să nu vă înşele
Ezechia, căci nu va putea să vă scape. Şi
15 să nu vă încredă Ezechia cu Iehova, gi-
cându: Iehova ne va scăpa, şi cetatea a-
ceasta nu se va da în mâna regelui Asiri-
16 ei. ^ Să nu ascultaţi de Ezechia, căci aşa
dice regele Asiriei: „Faceţi cu mine îm-
păcuire, eşiţi la mine, şi mâncaţi fie-
care din via sa şi fie-care din smo-
chinulu său, şi beţi fie-care din apele ce-
17 sterne sale; Până ce voiu veni, şi vă voiu
lua într'o ţeră ca ţera voastră, o ţeră cu
grâu şi mustu, pământu cu pâne şi cu vii.
18 Să nu vă înşele Ezechia, dicându: „Iehova
ne va mântui." Oare au mântuit dumnedeii
poporeloru fie-care ţera sa din mâna regelui
19 Asiriei? Unde este Dumnedeulu Amatului şi
Arpadului? Unde este dumnedeulu Sefarvaimului? Óre scăpat-
au Samaria din mâna mea? Cine din
20 toţi dumnedeii acestoru ţeri au scăpatu ţera
lor, ca să scape Iehova Ierusalimulu din mâna mea?"
21 Dară ei tăcură, şi nici respunseră nici
un cuvântu; căci ordinulu regelui era, di-
cându: „Să nu i respundeţi."
22 Atunci Eliakim, fiiulu lui Hilchia, cancelariulu, Şebna, scriitoriulu, şi Ioahu,
fiiulu lui Asaf, cronicariulu, veniră la Eze-
chia cu vestimintele rupte, şi spuseră cu-
vintele lui Rabşache.

37 Şi ^ audiendu Ezechia auiindu, şi rumpse ves-
timintele sale, se acoperi cu sacu, şi in-
tră în casa lui Iehova. 2 Şi trimise pre Eli-
akim, care era preste casă, pre Şebna, scri-
itoriulu, şi pre cei mai bătrâni dintre
preoţi, acoperiţi cu sacu, la Isaia, profetulu,
fiiulu lui Amoţ; 3 şi ^ ellorn: Aşa dice Ez-
chia: „Ziua de strâmtorare, de certare, şi
de ^ ocară este ziua acésta; căci pruncii
ajuni până la naştere, şi este putere,
ca să nască. 4 Poate, va audi Iehova, Dum-
nedeulu tău, cuvintele lui Rabşache, pre care
regele Asiriei, domnulu seu, l'a trimesu ell
ca să ocărască pre viul Dumnedeu, şi să-lu nă-
dăjduiască cu cuvintele ce le audi Iehova, Dum-
nedeulu tău; şi acum înalţă rugăciune în
pentru rămăşiţa ce a mai remasu.
5 Şi apoi veniră servii regelui Ezechia la
Isaia. 6 Şi ell disse lorn: „Aşa veţi dice domnu-
lui vostru: Aşa dice Iehova. Nu te teme
de cuvintele, ce ai audiţi, cu cari servii
regelui Asiriei mi blestemară. 7 Eiată, eu
voiu deşepta spiritulu său, ca ell auiindu
veste, să se întorcă în ţera sa; şi ell voiu
face să cadă de sabie în ţera sa."
8 Şi Rabşache se întorse, şi află pre regele
Asiriei bătându-se asupra Libnei; căci ell
audise, că regele o părăsise din Lachiş.
9 Şi regele audiă despre ^ Tirhaca, regele Etiopiei: „Eiată, ell este ca să
vină, regele Etiopiei." Şi audiendu aceste, trimise
10 sol la Ezechia, regele lui Iuda, şi-i
se bată cu ele. Aşadară aceste, trimise
dicându: „Aşa
veţi spune lui Ezechia, regele lui Iuda, şi-
cându: Dumnedeulu teu, în care te încrezi,
să nu te înşele, dicându: Ierusalimulu nu
va fi dat în mâna regelui Asiriei. Eiată, tu
11 ai audiţi, ce au făcutu regii Asiriei tuturoru
ţerilorn, prin cari le-a ^ nimicitu; şi óre tu
12 scăpa? Oare dei poporeloru scăpară pre
cei scăpaţi? Oare scăpară pre cei din
Gozanu, Haranu, Rezefu şi pre fiii Edenului, cari

18 oștiĭ din Thelassar? Unde sunt regele
Hamathului, regele Arpadului, și regele cetății
Sefarvaim, Hena și Iva?'
14 Și Ezechia luă epistola din mâna soli-
lorŭ, o ceti; și se sui Ezechia în casa lui
15 Iehova, și o întinse înaintea lui Iehova. Și
se rugă Ezechia lui Iehova, dicându: „Ie-
hova, Dumnedeule oștirilorŭ și a lui Israi-
ilu, cari ce ședi între heruvimĭ, tu singurŭ
ești Dumnedeŭ alu tuturorŭ regatelorŭ pă-
mîntului; tu ai făcutu cerulŭ și pămîntulu.
17 Iehova, pleacă-ți urechia, și ascultă; deschi-
de-ți, Iehova, ochii, și vedi; și ascultă tóte
cuvintele lui Sennecherib, care a trimesŭ, ca
să blăstăme pre Dumnedeŭ celŭ viŭ. În adevĕru,
18 Iehova, regii Asiriei pustiiră tóte popó-
rele și țerile lorŭ; Și aruncară în focŭ pre
dreiĭ lorŭ; pentru că nu erau dii, ci lucrulŭ
mâneloru omenescĭ, lemnŭ și petre; pentru
20 aceea le nimiciră. Și acumŭ Iehova, Dum-
nedeulŭ nostru! mântuiește-ne din mâna lui, ca
să cunóscă tóte regatele pământului, că tu
ești Iehova, numai tu singurŭ.'
21 Atunci trimise Isaia, fiulu lui Amoțiu,
către Ezechia, dicându: Așa qice Iehova,
Dumnedeulŭ lui Israil: Câte te-ai rugatŭ
mie asupra lui Sennecherib, regelui Asiriei,
22 Acesta este cuvêntulu, ce Iehova a qisŭ pentru dînsulŭ:
Fecioră, fiica Sionului, te desprețuesce,
Și rîde de tine;
Fiica Ierusalimului clătesce din capŭ d'înapoi
după ta.
23 Pre cine ai injuratŭ și ai blăstematŭ?
Asupra cui ai înălțatŭ vocea
Și ți ridicatŭ mai ochii tĕi?
Asupra Sfîntului lui Israilu.
24 Ai injuratŭ pre Dumnedeŭ prin servii tĕi, și ai qisŭ:
„Cu mulțimea carĕloru mele m'amŭ suitŭ
„Pe înălțimea munțiloru, pe costele Libanului,
Și amŭ tăiatŭ cedrii lui cei mai înalțĭ și pinii
ceĭ mai aleșĭ;
„Și amŭ intratŭ până la înălțimile sale cele mai
îndepărtate în pădurea Carmelului tĕu.
25 „Eu amŭ săpatŭ și amŭ bĕutŭ ape străine,
„Și cu talpele piciorelorŭ mele amŭ secatŭ
tóte duriele fluviiloru.'
26 Nu l'ai auditŭ, că de demultŭ am făcutŭ
Și că din vechĭ timpĭ l'amŭ plănuitŭ?
Acumŭ amŭ făcutŭ,
Ca să fii spre prefacerea cetățiloru întărite
în grămedĭ de ruine.
27 Ér ariera sĕ slabiți locuitoriĭ lorŭ,
Sînt înspăimîntațĭ și sĕ rușinați;
Sînt fĭenŭ de ogóre câmpiloru, ca verdeța,
Ca fĭenŭ de pe acoperemințe,
Și ca grîulŭ crescŭtŭ înainte de împlinire.
Dară amŭ cunoscutŭ șederea ta, ieșirea ta, 28
intrarea ta,
Și furiosirea ta asupra mea.
Fiindcă-ți furia ta asupra mea, și răsunetul 29
tĕu amŭ ajunsŭ la urechile mele,
De aceea voiŭ pune cerigu mea în nările tale
Și zăbelele mele în buzele tale,
Și te voiŭ întorce pe calea, pe care ai venitŭ.
Și acesta va fi ție semnulŭ: 30
Anulŭ acesta vei mânca cei-ce crescu sin-
guriŭ de la sine;
Și în alŭ dilelea anŭ cel-ce va rodi din
sĕmîntă:
Și în alŭ treilea anŭ sĕ semănați, și sĕ se-
ceraț,
Sĕ sădiți vii, și sĕ mâncați fructulŭ lorŭ.
Și rămășiță casei lui Iudu, celŭ a mai 31
rămasŭ,
Își-va prinde rădăcină de desuptŭ,
Și de asemenea va da fructu.
Căci din Ierusalimŭ va ieși o rămășiță,
Și din muntele Sionu cei ce vorŭ scăpa:
Râvna lui Iehova. Dulcele-stăpînitorŭ, va face
acésta.
Pentru acésta așa qice Iehova de re- 32
gele Asiriei:
Nu va intra în cetatea acésta,
Nici va săgeta în ea săgĕți,
Nici va înaintea cu scutulŭ,
Nici va ridica vale asupra ei.
Pe calea, pe care a venitŭ, pe aceea se va în- 33
toarce;
Și în cetatea acésta nu va intra, qice Iehova.
Căci eu voiŭ apăra cetatea acésta ca s'o mân- 34
tuiescu,
Pentru mine și pentru servulŭ meŭ Davidu.
Atunci a ieșitŭ îngerulŭ lui Iehova, și 35
nóue și șăsĕ sute optĕdecĭ de miĭ în tabăra Asiriților; și când oșteni
ce mari de mulțĭ; și când deșteptară ei
ceĭ-lalțĭ dimineța, ecce, toțĭ jăceau corpuri moarte.
Și se porni Sennecherib, regele Asiriei, 36
se duse, și se întorse; și locui în Ni-
nive. Și a fostŭ, pe când se închina în
casa lui Nisroch, dumnĕdeulŭ seu, Adramelech și
Sarasara, fiiĭ sĕi, îlu loviră cu sabia; și
fugiră în pămîntulŭ Armeniei; și în locŭlu
sĕu domni Esarhaddon, fiiulŭ seu.

Bolĕ și însănătoșarea neașteptată a lui Ezechia; și
gratulațiunea sea de mulțumire.

În acelŭ timpŭ Ezechia se îmbolnăvi de mor- 38
te; și veni la elŭ Isaia, profetulŭ, fiiulŭ
lui Amoțiu, și-i qise: Așa qice Iehova: „Ie-
rănduĭește pentru casa ta, căci vei muri, și nu vei trăi.'
Atunci își întoarse Ezechia fața la părete, 2
și se rugă lui Iehova, și qise: „O Iehova, 3
aduc-ți aminte, rogu-te, că amŭ îm-
blatŭ înaintea ta cu credință și cu inimă
curată, și amŭ făcutŭ ce este plăcutŭ în o-
chiĭ tĕi.' Și o plânsŭ Ezechia plângere
mare.
Atunci veni cuvêntulŭ lui Iehova către 4
Isaia, dicându: Mergi și di lui Ezechia:
Așa qice Iehova, Dumnedeulŭ lui Davidu,
părintelŭ tĕu: Auditŭ-amŭ rugăciunea ta, vă-
zutŭ-amŭ lacrămile tale; ércă, voiŭ adăuga
la dilele tale cinci-spre-dece anĭ; Și te 5
voiŭ scăpa pre tine și ceteatea acésta din
mâna regelui Asiriei, și voiŭ apăra cetatea
acésta. Și acésta va fi ție semnulŭ de la 6
Iehova, că va face Iehova lucrulŭ, ce o pro-
mis: Ecce, voiŭ întórce înapoi cu qice
trepte umbra treptelorŭ, care s'a pogorîtŭ
în orologiulŭ lui Ahaz; și s'a întorsŭ soarele
cu zece trepte pe treptele pe cari se pogorîse.
Scrisórea lui Ezechia regele lui Iudu, 8
când s'a îmbolnăvitŭ, și s'a vindecatŭ din
rana sa:
Eu amŭ qisŭ la mĕdiulŭ dilelorŭ mele:
Mă voiŭ duce la porțile locuințiloru morților;
Lipsitŭ-amŭ de rămășița anilorŭ meĭ.
Eu amŭ qisŭ: Nu voiŭ mai vedé pre Iehova,
Pre Iehova în pămîntulŭ celorŭ viĭ;
Nu voiŭ mai vedé pre omeni, locuitoriĭ lumeĭ.
Locuința mi se rupe și se mută de la mi- 12
ne ca unŭ cortŭ de păstori:
Ca un-a viața mea, ca pentru țesătorulŭ;
Mă va tăia din tors:
De dimineță până în sĕră mă va pune capătŭ.
Până dimineța mă voiŭ liniști, ca un leu, așa îmi va sfărîma, ca unŭ leu, tóte oasele mele;
De dimineță până în sĕră mă va pune capătŭ.
Ca o rîndunică, ca cocorulŭ, așa ciripăamŭ; 14
Mă vaetamŭ ca porumbea;
Ochiĭ mei lăcrămară, ațintindu-se la susŭ;
Iehova, sînt în strîmtorare, scapă-mă.
Ce să qicu? 15
Eu mi-a promisŭ, și a făcutŭ;
Voiŭ mă-voiŭ în toțĭ aniĭ mei ai sufletului meŭ,
Căci sufletulŭ meŭ va fi amărîtŭ.
Iehova, în acestea trăiescŭ omenii. 16
Și în tóte acestea se află viața sufletu-
lui meŭ;
Căci tu mă-ai însănătoșitŭ, și mă-ai vindecatŭ.
Iată amărăciunea mea cea mare s'o preface- 17
rat în pace,
Și tu ai iubire ai scăpatŭ sufletulŭ meŭ din
groapa stricăciunei;
Căci ai aruncatŭ în dosulŭ tĕu tóte păcatele mele.
Căci nu mormîntulŭ te va lăuda, 18
Nici moartea te va mări;
Nici cei ce se coboră în groapă vorŭ aștepta
credincioșia ta.
Ci celŭ ce trăiesce, celŭ ce trăiesce te va 19
lăuda, precumŭ fac eu în dina acésta;
Părintele va da în scirea dilorŭ sĕi credinciosia ta.
Iehova a venitŭ să mă mântuiască; 20
Iehova a venitŭ să mă mântuiască;
De aceea vomŭ cânta cântarea mea în in-
strumentele pe strună
În tóte dilele vieții nóstre, în casa lui
Iehova.'
Când qicu-Si-a Isaia, ca să ție o turtă de 21
smochine, și să o pună ca blastemŭ pe în-
fășătură, și să va vindeca. Și qisŭ-a Ezechia: 22
Care este semnulŭ, că voiŭ mă-voiŭ sui în casa
lui Iehova?

Sosirea din Babilonu.

În acelŭ timpŭ Merodach-Baladanŭ, regele 39
Babilonului, trimise epistole și daruri lui
Ezechia; căci audise, că a fostŭ bolnavŭ,
și s'a vindecatŭ. Și s'a bucuratŭ de acésta 2
Ezechia, și îi-a arătatŭ casa lucrurilorŭ co-
lóre prețióse ale sale: argintulŭ, aurulŭ,
aromatice, și untdelŭ celŭ prețiosŭ, și în-
tréga casă de arme, și tótă ce se afla în
tesaurele sale; n'a fostŭ nimicŭ în casa lui,
nici în regatulŭ seŭ, pre care Ezechia să nu
îl fi arătatŭ.
Atunci veni Isaia, profetulŭ, către re- 3
gele Ezechia, și-i qise: Ce au qisŭ oamenii
acestia? Și de unde că veniță la tine?
Și Ezechia qise: Din pămîntŭ depărtatŭ să 4
veniță ei la mine, de la Babilonŭ. Și elŭ
qise: Ce văzutŭ-au în casa ta? Și Ezechia re-
spunse: Văzutŭ-au tóte ce este în casa mea; ni-
micŭ nu este în tesaurele mele, care eŭ să
nu îl fi arătatŭ.
Atunci qise Isaia către Ezechia: Ascul- 5
tă cuvêntulŭ lui Iehova. Dumnedeulŭ oștiri-
lorŭ: Ecce, vinŭ dile, în care tótă ce este 6
în casa ta, și tótă ce părinții tĕi au adunatŭ
până în qiua de astă-di, se va duce la Ba-
bilonŭ; nu va rămînè nimicŭ, qice Iehova.
Și din fiiĭ tĕi ce vorŭ eși din tine, ce-i vei 7
naște, ei vorŭ luă, și ei vorŭ fi de eunuchi
în palatulŭ regelui Babilonului.
Atunci qise Ezechia către Isaia: „Bună 8
este cuvêntulŭ lui Iehova, pre care l'ai ros-
titŭ. Și mai qise: „Ah! nu este așa, dacă va
fi pace și siguranță în dilele mele.

Invitațiu mângâietóre pentru fiiĭ-Sionului de a urmări
acésta a lui Iehova și Dumnedeŭ.

MÎNGÂIAȚI, mîngâiați pre poporulŭ meŭ, 40
qice Dumnedeulŭ vostru.

2 Vorbiți la inima Ierusalimului, și strigați-i că
a trecut oștirea lui,
Că fărădelegea lui s'a împlinit,
Că nelegiuirea lui este iertată,
Că a luat din mâna lui Iehova
Îndoită pedeapsă pentru toate păcatele lui.
3 ¶ O voce strigă în pustiu:
„Gătiți calea lui Iehova,
„Drepte faceți cărările Dumnezeului
nostru.
4 Toate văile să se umple,
Toți munții și dealurile să se plece,
„Drept să fie ce este strâmb,
Și potecile să se facă câmpie.
5 Că să se arate mărirea lui Iehova,
Și toți oamenii să o vadă
Căci gura lui Iehova a vorbit.
6 Dată este voce: „Strigă!“ și el a zis: „Ce să
strig?“
„Toți oamenii sunt iarbă,
Și toată bunătatea lor ca floarea câmpului.
7 Iarba se usucă, floarea vestejește,
„Pentru că suflarea lui Iehova a suflat
peste ea.
„Cu adevărat iarba este poporul,
8 Iarba se usucă, floarea vestejește,
„Dar cuvântul Dumnezeului nostru va
rămâne în veșnicie.“
9 Tu, cel ce aduci de Sion veste bună,
Urcă-te pe munțele cele înalte;
Tu, cel ce aduci veste bună Ierusalimului,
Înalță puternic vocea ta,
Înalță-o, nu te teme;
Zi cetăților lui Iuda,
„Iată, Dumnezeul vostru!“
10 Iată, Iehova, Dumnezeul, va veni cu putere,
Și brațul său va stăpâni pentru el.
Iată plata lui este cu El,
Și răsplătirea lui înaintea lui.
11 Va păstori turma sa ca un păstor,
Va strânge mieii în brațele sale,
Și-i va purta în sânul său,
Și va conduce blând pe cei ce sug.
12 ¶ Cine a măsurat apele în dreptul mâinii
sale,
Și a măsurat cerurile cu palma sa,
Și a cuprins în măsură măsură țărâna
pământului,
A cântărit munții cu cântarul,
Și colinele cu balanța?
13 Cine a îndrumat Spiritul lui Iehova?
Sau fiindu-i sfătuitorul său l-a învățat?
14 Cu cine s'a sfătuit și l-a dat înțelegere,
Și l-a învățat calea dreptului;
Și l-a învățat cunoștință,
Și-i arătat calea înțelepciunii?
15 Iată, popoarele sunt ca picătura de apă,
Ca praful din balanță;
Iată, ele ridică insulele, ca praful
Libanul nu este de ajuns pentru foc,
Nici animalele lui ca ardere de tot pentru
Toate popoarele o ¶ nimic sunt înaintea lui,
¶ Mai puțin decât nimicul, și deșertăciune
socotește-se de El.
18 Cu cine dară veți ¶ asemăna pe Dumnezeu?
Sau ce chip veți ¶ asemăna pe El?
19 Cel ce este meșterul vărsă un chip,
Și argintarul îl întinde cu aur,
Și-i face lanțuri de argint.
20 Celui prea sărac pentru astfel de dar
Îi alege un lemn ce nu putrezește,
Își caută un meșter iscusit,
„Ca să pregătească un chip cioplit
„Nu cunoașteți? n'ați auzit?
Nu v'a fost dată în știre de la început?
N'ați înțeles de la întemeierea pământului?
22 Cel ce șade peste cercul pământului,
Ale cărui locuitori sunt ca lăcustele,
Cel ce întinde cerurile ca pânză,
Și le lățește ca un cort ca să locuiască;
23 Cel ce preface în nimic pe ¶ domnii,
Și face pe judecătorii pământului
Ca ceea ce nu este,
Abia sunt sădiți,
Abia sunt semănați,
Abia își dă rădăcinile în pământ cei
pline lor;
El le suflă preste ei, și ei se usucă,
Și vârtejul ¶ i-ar lua ca pe o pleavă.
25 „Cu cine dară mă veți asemăna,
Ca să fiu de o potrivă?
Zice celui Sfânt.
26 Ridicați în sus ochii voștri, și vedeți!
Cine a făcut acestea?
Scoate-i oștirea lui după număr;
Chiamându-le pe toate pe nume,
Înaintea măreței puteri a lui, și a tărie
Nimeni nu lipsește.
27 De ce zici, Iacobe, și vorbești, Israele:
Calea mea este ascunsă de la Iehova,
Și judecata mea se trece cu vederea de Dumnezeul meu?

28 Nu o cunoști tu? n'ai auzit?
Dumnezeul celui veșnic, Iehova,
Creatorul marginilor pământului,
Nu se osteneșce, nici nu se sfârșește;
Înțelegerea lui nu se poate cuprinde.
29 El dă tărie celui osteneșt,
Și celui puterea celui neputincios;
30 Tinerii se osteneșc și se sfârșesc,
Și chiar tinerii poticnesc;
31 Dară cei ce așteaptă pe Iehova ¶ înnoiesc
puterea lor,
Își iau aripele ca vulturii;
Aleargă, și nu se obosesc;
Umblă, și nu se trudesc.

Dumnezeu vorbește cu Iehova despărțit prin pro-
fețirile sale și prin lucrările sale de mântuire.

41 ¶ TĂCEȚI înaintea mea, voi depărtărilor,
Și popoarele își înnoiască și puterea;
Apropie-se, și vorbească;
Să venim împreună la judecată!
2 Cine a trezit pe înțeleptul ¶ de la
răsărit?
Cine l'a chemat, ca să-i meargă pasul
ca pare?
Cine a supus popoarele înaintea lui,
Și l'a făcut domn și peste regi?
Le-a dat sabia lui ca praful pulbere,
Și arcului lui ca pleiei purtate de vânt.
3 Le-a urmărit, și a trecut în siguranță,
Pe o cale, pe care cu picioarele sale
4 ¶ Cine a lucrat și a făcut aceste,
Chemându-le generațiile de la început?
Eu, Iehova, ¶ cel dintâiu,
Și cu cei din urmă, eu sunt.
5 Țărmurile înțepărate văzură și se te-
meră,
Marginile pământului se cutremurară,
Se apropiară, și veniră.
6 ¶ Ajutătă fie care pe aproapele său,
Și a zis unuia către altuia:
Fii tare!
7 ¶ Lucrătorul îndrăzni pe argintar,
Și cel ce bătea cu ciocanul pe cel ce
lovea cu nicovala pe zicând:
„Bună este!
Întărește-o cu cuie, ca să nu se clatine.
8 Dară tu, Israele, sărmanul meu,
Iacobe, pe care te-am ¶ ales,
Sămânța lui Abraham, ¶ prietenul meu!
9 Tu, pe care te-am luat din margenile pă-
mântului,
Și te-am chemat de la latura lui,
Și ți-am zis: Tu ești servul meu;
Eu te-am ales și nu te voiu lepăda
„Nu te teme; căci eu îți sunt cu
„Nu te îngrozi; ¶ căci eu sunt Dumnezeul
Eu te voiu întări, și te voiu ajuta, [tău,
Te voiu sprijini cu dreapta mea cea înțeleaptă.
Iată, toți cei ce s'au mâniat asupra ta, 11
Se vor rușina și vor fi
Voi îi nimiciți;
Și cei ce te se vor împotrivi vor fi pieri.
Tu îi vei căuta, dară nu-i vei găsi, 12
Pe cei ce s'au certat cu tine;
Cei ce ți-au luptat asupra ta
Voi îi nimiciți pe deplin.
Căci eu, Iehova, Dumnezeul tău, voiu ține 13
ca pe dreapta ta,
Pe cel ce-ți zice: „Nu te teme, eu te voiu
ajuta.
Nu te teme, vierme al lui Iacobe, gândăcel 14
al lui Israele!
Eu te voiu ajuta, zice Iehova,
Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel.
Iată, ¶ eu te voiu face mistreț ascuțit, 15
nou, cu multe tăișuri;
Vei bate munții, și-i vei mărunți,
Și vei face colinele ca pleava.
16 Le vei vântura, și vântul le va duce,
Și vârtejul le va risipi;
Iară tu te vei bucura în Iehova,
„Te vei făli în Sfântul lui Israel.
17 „Când sărmanii și nevoiașii vor căuta
apă, și zadarnic,
Limba lor se va usca de sete,
Eu Iehova îi voiu asculta,
Eu Dumnezeul lui Israel nu-i voiu părăsi.
18 Voiu deschide ¶ șuvoaie pe înălțimi,
Și izvoare în văi;
Voiu face ¶ deșertului baltă de apă,
Și pământului uscat izvoare de apă;
Sădi-voiu în pustiu cedrul, acacia, 19
Mirtul și măslinul;
Voiu pune în deșert chiparosul
La un loc cu pinul și cu bradul;
20 „Ca să vadă, și să știe,
Să privească, și să înțeleagă cu toții,
Că mâna lui Iehova a făcut aceasta,
Și cel Sfântul lui Israel a creat-o.
21 Aduceți judecata voastră, zice Iehova;
Apropiați-vă cu dovezile voastre, zice regele
lui Iacobu.
22 „Apropiați-vă, și spuneți-ne ce se va întâmpla;
Spuneți ce s'au spus mai înainte,
Ca să ne gândim la ele, și să ne pre-
gătim astfel inimile;

Sêu încă ce să rugămu celo viitóre.
23 Spuneţi celo ce se vorŭ întîmpla la urmă,
Ca să cunóscemu, că sînteţi voi;
Da, faceţi bine sêu rêle,
Ca să ne mirămŭ şi să vedemŭ cu toţii.
24 Voi, *vedeţi* nimicu,
Şi lucrulu vostru este *pentru* decîtă nimicu;
Urîciosu este celu ce vĕ alége.
25 Scularu-l'amŭ de la mîia-nópte, şi elu
a venitu,
De la resĕritulŭ sórelui va chĕmatu numele
meu.
*Şi a călcatu preste domni ca pe lutu,
Cumu calcă olarulu lutulu.
26 'Cine ală a spusu mai de la începutŭ, ca să
cunóscemu,
Şi mai 'nainte de a se întîmpla, ca să gi-
cemŭ: „Drépte?"
Nimenea ală *fostu*, care să ĭ fi spusu,
Da, nimenea n'a *fostu*, care să fi fi datu
la scire,
Nimenea ală *fostu*, care se fi auditu cuvin-
tele vóstre.
27 *Eu sînt celu d' întîiu, *care spunu Sionului:
Ecce, ecce aceste!
Şi dau Ierusalimului unu spunătoriŭ de scire
bună.
28 *Căci priamu uitaiu, şi nu era nimenea,
Da, între d'inşii nu era unu sfătuitoriu, care se
fi întrebatu,
Care să fi respunsu unui cuvîntu, cîndŭ l'amu
29 'Ecce, toţi sînt deşertăciune. [întrebatu.
Lucrurile lora nimicu;
Chipurile celo ţoplite ale lorŭ sînt vîntu
şi deşertăciune.

42 ECCE *serculu meu, pre care-lŭ sprijinescu,
Alesulu meu, *intru care 'mi-a voiosu su-
fletulu meu.
'Pusu-amŭ spiritulŭ meu preste d'insulu;
Va respîndi dreptulu între nemuri.
2 Nu va strigă, nici nu va ridica vocea sa,
Nici nu va lăsa să o audă pe afară.
3 Trestia sdrobită nu o va sfărîmă,
Nici nu va stinge mucedu ce se fumegă;
Va respîndi dreptulŭ după adevĕrŭ.
4 Nu va obosi, nici va slăbi,
Pînă ce va întemeia dreptulŭ pe pămîntu,
Şi *insulele-aşteptate voru aşteptă învăţa-
5 Aşa dice Iehova, Dumnedeŭ, [turile lui.
'Celŭ ce a creatu cerurile, şi le-a întinsu;
'Celŭ ce a lăţitŭ pămîntulŭ cu fiinţele lui,
«Celŭ ce dă sufletu poporului de pe d'însulu,
Şi spiritŭ la cei ce îmblă pe elu:
6 'Eu Iehova chiamatu-te-amŭ spre mîntuire,
Şi voiu sprijini mîna ta;
Te voiu păzi, 'şi te voiu face legămîntŭ
/ Lumei, mîntuitoriŭ; [poporului,
*Ca se deschidŭ ochii orbiloru celui,
'Ca se scotă din închisóre pre cei legaţi,
Pre cei ce şedu în *întunerecŭ din prinsóre.
Eu sînt Iehova, acesta este numele meu;
Şi nu voiu da *mărirea mea altuia,
Nici laudele mele chipuriloru ţoplite.
Ecce, s'au împlinitu cele d'întîiu,
Şi eu spun cele noue;
Înainte de ce ele să se arate, să le dau la
Cîntaţi lui Iehova cîntecu nou, [auzulu vostru.
Laudele lui, voi cei de la margineale pămîntului,
*Voi, ce vă coborîţi pe mare şi cele d'intr'ensa,
Ţerri îndepărtate şi locuitoriŭ lora:
Pustiul şi cetăţile lorŭ ridice-şi vocea,
Cătunele, pre cari locuesce Kedarulŭ;
Să cînte locuitoriĭ stâncei,
Şi strige din vîrfulŭ munţiloru;
Dee mărire lui Iehova,
Şi spue laudele sale în ţeri îndepărtate.
Iehova va eşi ca unu viteazu,
Deştéptă rîvna sa, ca unu luptătoriu;
Strigă *şi mugesce,
Biruesce pre vrăjmaşii sei.
Multă timpŭ tăcutu-amŭ,
Stătutu-amŭ la linisce,
Şi mi-amŭ stăpînitu!
Acumŭ voiu strigă, ca femea la facere;
Voiu sfărîmă, şi voiu înghiţi la-o-dată;
Voiu pustiă munţii şi colinele,
Şi voiu usca ierburile lorŭ;
Voiu preface fluviile în pămîntŭ uscatu,
Şi lacurile le voiu usca.
Şi voiu conduce pre orbi pe o cale, ce nu o
ştiau.
'I voiu îndreptă în căiŭ, pre cari nu îi
cunoscuŭ;
Întunerecŭlu lumină le voiu face înaintea
Şi cele strîmbe drepte; [lora,
Acestea le voiu face pentru ei, şi nu-i voiu
părăsi.
'Întorsu-se-voru înapoi, rușina-se-voru
Cei ce se încred în chipuri ţoplite,
Cei ce qicu chipuriloru turnate:
„Voi sînteţi dei mei."

Surdilor, ascultaţi-vĕ şi voi orbilor; uitaţi-vĕ bine ca să vedeţi!
Cine este orbu, decîtŭ robulŭ meu? Cine este surdu, ca solulŭ meu
pre care l'amu trimisu? Cine este orbu, ca servulŭ lui Iehova?

Şi auditu, dar nu iei sémă la ele.
Deschide-se-voru urechile, dară nu voru
Voit multu, 'dară nu îi sémă la ele, [auzi.
Deschisu-a lui Iehova din milă sa,
Ca legea să se mărescă şi mărească să fie.
Dară acesta este unu poporu jăfuitu şi
spoliatu;
Toţi sînt prinşi în închisóre;
Şi sînt ca ţinuţi fără mîntuitoriu.
De pradă, şi nimenea nu dice: Da înapoi!
Cine din voi va lua aceasta în urechi?
Va ascultă şi va auzi pentru viitoriu?
Cine a datu pre Iacobu jăfuitu,
Şi pre Israel prădătoriloru?
Nu va Iehova, acelu căruia noi amu pă-
cătuitu?
Căci în căile lui n'aŭ voitu să îmble,
Şi de învĕţătura lui n'aŭ ascultatu.
De aceea a revărsatu elu asupra lorŭ
Aprinderea mîniei sale şi puterea resbelului;
Ca ajetimu ce jură împregiuru;
Dară elu n'a înţelesu;
Şi arsu, dară elu n'a luatu la inimă.

43 Şi acumŭ aşa dice Iehova,
'Creatorulu teu, Iacobe,
'Şi Făcătorulŭ teu, Israele:
Nu te teme: 'căci eu te-amu mîntuitu,
'Te-amu chiamatu pe numele teu; *tu mie eşti.
'Cînd vei trece prin apŭ, 'eu îmi voiu fi;
Şi prin fluvii, nu te voru acoperi;
Cînd vei 'umbla prin focu, nu te vei frige,
Nici pe la tine arsóre flacăra:
'Căci eu, Iehova, Dumnedeulŭ teu,
Sfîntulŭ lui Israelu, *mîntuitorulŭ teu;
'Pentru tine desertu-amŭ Egiptulŭ
Pentru tine dar'amu Etiopia şi Seba.
Pentru-că eşti scumpŭ în ochiĭ mei,
Pentru-că eşti onoratu, şi te-amu iubitu,
Eu acumŭ dar'amu omeni în locŭ pentru tine,
Şi popore pentru viéţa ta.
*Nu te teme; căci eu sînt cu tine;
De la resĕritŭ voiu aduce semînţia ta,
Şi de la apusŭ te voiu adună;
Qicu-voiu celoru-lalţi: Dă;
Şi celoru-lalţi-lu: Nu-ĭ opri;
Adă pre fiiĭ mei din depărtare,
Şi pre fetele mele de la margineale pă-
mîntului;
Pre toţi cei ce se 'chiamă cu numelu meu,
Pre cei ce *l'amu creatŭ pentru mărirea mea,
pre care *l'amu formatŭ,
Şi l'amu făcutŭ.
*Scote pre poporulŭ celŭ orbŭ, ce are ochi;
Şi pre celu surdu, ce are urechi; [cei,
Adunate-se toate neamurile,
Şi strîngă-se toate popórele!
*Care d'intre ele póte să ni spună acésta?
Sêu ni dee în scire cele de mai 'nainte?
Aducă pre martoriĭ lora, ca să se îndreptăţe,
Ca să se audă, şi să se qică: Cu adevĕrŭ!
*Voi sînteţi martoriĭ mei, dice Iehova,
*Şi servulŭ meu, pre care l'amu alesu:
Ca se cunóscetĭ şi să credeţi în mine,
Şi să înţelegeţi că eu sînt;
'Înainte de mine nici unŭ Dumnedeŭ n'a
Nici va fi după mine. [fostŭ,
Eu, eu *sînt Iehova;
Şi afară de mine mîntuitoriu nu este.
Eu aniu prediseu, şi aniu mîntuitu,
Şi datu-l'amu în urmă, pre când *nu era
un fiiu ală intre voi;
'De aceea voi sînteţi martoriĭ mei, dice Ie-
Că eu sînt Dumnedeŭ. [hova,
*De la începutu diuloru sînt,
Şi nu este cine să mîntuiască din mîna mea:
Lucrezu, şi cine voru 'împedeca?
Aşa dice Iehova,
Răscumpĕratorulŭ vostru, Sfîntulŭ lui Israelŭ:
Pentru voi aniu trimesu la Babilonŭ,
Şi aniu datŭ jos tóte zăvórele lui;
Şi cântarea de mustrare a Chaldeiloru în nă-
pustiu *voiu preface'o.
Eu sînt Iehova, Sfîntulŭ vostru,
Făcătorulŭ lui Israelŭ, Regele vostru.
Aşa dice Iehova,
Care *a datŭ drumŭ prin mare,
Şi *cărare în apele cele puternice;
Celu ce *a scosu carĕ şi cai, armată şi
puteri;
Toţi la unŭ locŭ staŭ întinşi josŭ, nu se
voru mai scula.
Trestia-s'au, stinsu-s'aŭ, ca mucedu.
*Şi nu vĕ aduceţi aminte de cele de mai
multe?
Şi să nu vĕ gîndiţi la cele din vechimea?
Ecce! facu *unŭ lucru nou;
Cumcă să se va fi: au îlŭ cunoscetĭ?
Da, *facu drumŭ în pustiu,
Fluvii în locuri secetóse.
Fĕrele câmpului,
Şacalii şi struţii urla-mă-voru;
Pentru că *dată apa în pustiu,

Fiarăși în locuri sterpe.
Ca să adăpu poporulu meu alesu alu meu.
21 Pre poporulu, pre care mi l'amu formatu;
Elu va povestiâ laudele mele!
22 Dară tu, Iacobe, nu mi'ai invocatu,
/Obositu-te-ai de mine, Israele;
23 *Tu nu mi-ai adusu mieiu de arderi-de-tămâia tale,
Nici mi'ai onoratu cu sacrificiele tale.
Eu nu te-amu îngreunatu cu darurile de pâne;
Nici nu te-amu obositu, cerându-mi de tămâiare,
24 Tu pentru mine cu arginţii teu negustorâ mirodenii,
Nici mi'ai îndestulatu cu grăsimea sacrificiuriloru tale,
Ci ingreuiatu-mi'ai cu păcatele tale
*Obositu-mi'ai cu fărădelegile tale.
25 Eu, eu sînt celu ce ştergu fărădelegile tale,
/pentru mine,
*Şi păcatele tale nu mi le voiu aduce.
26 Adă-mi aminte, ca se judecămu împreună;
Vorbesce, ca să te îndreptezi!
27 Anteiulu teu a pecetuitu,
Şi profeţii tei ad mărturisitu impotriva mea
28 pentru acesta 'profanat'amu pre mai marii sanctuariului,
*Şi amu datu pre Iacobu blestemului,
Şi pre Israelu ocărei.
44 DARĂ acumu, servulu meu, Iacobe,
Şi Israele, pre care te-amu alesu,
2 Aşa dice Iehova, care te-a facutu,
*Şi te-a formatu din mâtea, care te va ajuta:
Nu te teme, servulu meu, Iacobe,
Şi tu Iesurune, pre care te-amu alesu;
3 Căci *voiu pune-voiu apă pe desertu acelu,
Şi fluvii pe uscatu;
Inspăimântă-voiu spiritulu meu preste semin-ţia ta,
Şi bine-cuventarea mea preste urmaşii tei
4 Verdi voiu eşi *ca între iarbă,
Ca'nalcia lângă pârâiele de apă.
5 Unulu dice-va
Eu sînt alu lui Iehova:
Şi altulu numi-se-va cu numele lui Iacobu;
Şi unulu altulu scrie-va cu mâna sa: al lui Iehova sînt,
Şi se va numi cu numele lui Israelu.
6 Aşa dice Iehova, regele lui Israelu,
/Şi răscumpărătorulu lui Iehova, *D-zeulu oşteniloru:
/Eu sînt celu d'întâiu şi celu din urmă,
Şi afară de mine nu este Dumnedieu.
7 *Şi cine pote dice, ca este asemenea cu mine?
Proorocésca-se, şi spună şi să înşire mie alte
/cele întemplate!
Apoi să numă celu viitoriu.
Cele ce să vie să fie!
Nu te teme, nici te înspăimenta!
'Au nu ţi-amu datu de la acelu timpu, şi să ţi-amu spusu mesiu,
*Voi sînteţi martorii mei
Că nu este altu Dumnedieu afară de mine,
/Nici altă stâncă
Eu nu scimu de nici una.
8 *Idolesce de idoli toţi sînt deertăciune,
Şi lucrurile lori cele mai frumóse nu folosescu
Şi apoi ei înşi-şi mărturisescu singuri de sine, că
nu vedu, nici nu înţeleg,
Ruşine să le fie!
Cine a formatu vreun dieu,
Séu a turnatu unu chipu cioplitu, *ce de nici unu folosu nu este?
10 Eacă! toţi soţii lui *rămânu de ruşine!
Căci meşteri nu sînt altcineva!
Se adună toţi împreună, ce stau,
Se temu şi se ruşinédă la unu locu.
11 *Fierarulu luă o secure de fieru cu cărbuni,
Lucrédă cu ciocanulu, şi cu cheutele îl dă formă;
O lucrédă cu braciulu seu celu tare,
Şi flămându-se, slăbesce;
Nu bându apă, obosesce.
12 Altulu lucrédă lemne, întinde dreptarulu, îl
însemnédă cu condeiulu;
Lu netedesce cu obliulu;
Lu însemnédă cu compasulu,
Şi-lu face dupre chipulu omului,
Dupre frumseţea omenésca;
Ca să rămâna în casă.
13 Şi taie cedri,
Şi lu cipresulu şi stejarulu,
Pre cari şi-i alege din arborii pădurei,
Sau sădesce ramulu, şi pôte ’l nâscă ploiele.
14 Şi pe urmă servesce omului de arsu;
Elu îi dă-din'ercula, şi se încălduresce;
Arde *focu'focului, şi cóce pâne;
Şi apoi ’şi sue face şi unu dieu, şi se închină lui;
'Lu face chipiă cioplită, şi înşemnédză înaintea lui!
O parte din'ercula o arde cu foru;
Cu carne-alte parte mănâncă cărnea;
Frige friptură, şi se satură;
Şi se încălduresce, qicându:
„Mi-amu încălditu, vădu'amu focula.“

Şi cu rămăşiţa din elu o face dieu, chipiă cioplită,
Înaintea căruia se, şi i se închină,
Şi se rógă, şi dice:
„Scapă-mă, căci tu eşti dieulu meu!“
16 Ei nu înţeleg, şi nu înţelegu:
Căci *ochii lori s'amu închisu ochi ca se nu vădă,
Şi inimile lori, ca să nu înţelégă.
17 Şi nu *'şi'aducu aminte în mine,
Nici nu este cumpătaţi şi înţelegere între-lângă, ca să qică:
„Am ardu o parte din'ercula în foc,
Şi pe cărbuni pâne pe cărbuni ei,
Friptură carne, şi amu mâncatu,
Şi rămăşiţa din elu să o facu urâciune,
Înaintea-voiu la buturuga de lemnu.“
18 Pentru aceea: 'inima lui amăgită l'a rătăcitu,
Ca să nu-şi pôtă mântui sufletulu, nici
să qică:
„La dreptu mea óre nu este minciuna?

Proorocirea lui Isaia cătră cu mângâiare şi cătră lui Ciru, căruia i se arată
cine să fie adevăratul lui Dă.

47 Pun mâne aceea, Iacobe şi Israele!
Căci *'vorbă ală mei sei:
Eu te-amu formatu; servă ală meu sei;
Israele, nu voi fi uitatu de mine.
22 *Risipitu-amu ca pe unu norii, fără-de-legile tale,
Şi ca pe unu oblonu, păcatele tale;
Întórce-te la mine, că *eu te-amu răscumpăratu.
23 *Cântaţi, cerurilor! căci Iehova a făcutu!
Strigaţi, cele de supto pământuri! [sesete:
Isbiţi cântare de bucuriă, voi munţilor!
Pădurilor, şi voi arborei din ele!
Căci Iehova a răscumpăratu pre Iacobu,
Şi va mărâ în Israelu.
24 Aşa dice Iehova, *Răscumpărătorulu teu,
Şi *care te-a formatu din mâtea sacrul:
Eu sînt Iehova, care a facutu tóte;
*Care singuru a întinsu cerurile;
Care de la sine a bătutu pământulu;
25 Care *zădarnicesce semnele *vrăjitoriloru de mirâmă,
Şi da de ruşinătă pre divinători;
Care întórce înţelepţi pre cei înţelepţi,
*Şi înpeetresce ştiinţa lori;
26 *Care întăresce cuvântulu servului seu,
Şi împlinesce sfatulu mesiloru sei;
Care dice către Ierusalimu:
„Voi fi locuitu,“
Şi către cetăţile lui Iuda:
„Ve veţi rezidi,
Şi voiu rădica ruinele lui;“ 27
/Care dice către adâncime:
„Usucă-te,“
„Secu-voiu fluviile tale;“ 28
Care dice către Ciru:
„Acesta este păstorulu meu,
/Care va împlinâ tóta voia mea;“
Şi care dice către Ierusalimu:
*„Te voi rezidi:“
Şi către templu:
„Se vorâ pune temeliele tale.“
45 AŞA dice Iehova către unsulu seu, 45
Către Ciru, pre care l'amu *apucatu la
/dreptă,
*Ca se supunu popórele înaintea lui;
Ca să deslegu cingătorile regilorâ;
Ca să deschidă uşele înaintea lui;
Şi porţile să nu se închidă
Eu merge-voiu înaintea ta, 2
*Şi netedi-voiu frăşimile cele mărete:
*Sfărâma-voiu uşele de aramă,
Şi tăia-voiu zăvórele de fieru;
Şi-ţi voiu da tesaurele întunecóse, 3
Şi averile ascunse:
/Ca să cunóscu, că eu Iehova,
Care /pe nume te chiamu,
Sînt Dumnedieulu lui Israele.
Pentru *Iacobu, servulu meu, 4
Şi pentru Israelu, alesulu meu,
Te-amu chiamatu pe nume teu;
Te-amu numitu, de şi *nu m'ai cunoscutu.
Eu *sînt Iehova, şi altu Dumnedieu nu este, 5
Afară de mine nu este alt Dumnedieu;
*Eu te-amu încinsu, de şi nu m'ai cunoscutu;
/Ca să cunóscă de la resăritulu sórelui, 6
Şi de la apusu, că afară de mine nu este nimenea;
Eu sînt Iehova, şi nu este altulu;
Ogiu *eu face lumina, şi creéză întunerecul; 7
Celu ce face pacea, şi *creéză rêulu:
Eu Iehova facu tóte acestea.
Picuraţi de susu, cerurilor! 8
Şi norilorâ, fiacă-şi curgă dreptatea!
Deschidă-se pământulu, şi resară mântuirea,
Şi dreptatea resară împreună!
Eu Iehova sînt facutu acésta.
Vaî celui, care *certă cu *Făcătorulu seu, 9
Unu fiu-bu d'intre fiu-bu pământesci!
/Lutulu ci dică óre olariu lucrului seu:
„Ce faci?“

Séŭ tăptura ta
„Elŭ n'are mâni?“
10 Vaĭ celui ce qice pătratelui seŭ
„Ce naști?“
Séŭ către femeĭ
„La ce mi dureri de facere?“
11 Așa dice Iehova,
Sfîntulŭ aŭ Israelŭ și Făcătorulŭ seŭ
Âĭ dorĭ întrebа-mĭ-veți de cele viitóre do
Fiiĭ mei?
Și da-mi veți orînduĭ pentru lucrulŭ mîneleĭ
mele?
12 Eŭ aŭ făcutŭ pămîntulŭ,
Și amŭ creatŭ omulŭ de pe d'însulŭ;
Eŭ cu mâinile mele aŭ întinsŭ cerurile,
Și tuturor dare ordine la toțĭ óștirea lorŭ.
13 Eŭ amŭ sculatŭ pre acela spre mîntuire,
Și voiŭ face drepte bine căile lui:
Elŭ va zidi cetatea mea, și va da drumŭ
captiviloră meĭ,
Nu pentru preță, nicĭ pentru daruri,
Qice Iehova, Domnedeŭ oștiriloră.
14 Așa dice Iehova:
Câștigulŭ Egiptuluĭ și comerțulŭ Etiopieĭ,
Și alŭ Saheiloră, bărbațĭ mariĭ de corpŭ,
Vorŭ trece la tine, Ierusalimule, și ale tale
vorŭ fi;
Din dărăptŭ le voru urma; cu lănțurĭ voru
Ți se vorŭ prosterne, și de voru înaintea ta
Dicînde: Numaĭ în tine este Dumnedeŭ,
Nu este altŭ Dumnedeŭ afară de d'însulŭ!
15 Cu adevěratŭ ca unŭ Dumnedeŭ, în celŭ ce
te ascundi,
Dumnedeŭ alŭ lui Israelŭ, Mîntuitorulŭ!
16 Se vorŭ rușina și vorŭ fugi cu toțiĭ
Voră ajunge de rușine în unŭ locŭ
Toțĭ făcătorĭ de ídoliĭ.
17 Dară Israelŭ se va mîntuĭ prin Iehova
cu mîntuire eternă,
Nu se veți rușina nicĭ veți roși în eternă
și prepusă.
18 Căcĭ așa qice Iehova, celŭ ce a creatŭ cerurile,
Acestŭ Dumnedeŭ care a formatŭ pămîntulŭ, l'a făcutŭ,
Și l'a întemeiatŭ;
Nu în zădarĭ alŭ l'a creatŭ, ci l'a formatŭ
ca să se locuiască:
Eŭ sîntu Iehova, și nuĭ altulŭ nu este
19 Nicĭ amŭ vorbitŭ în ascunsŭ, în vre-unŭ locŭ
întunecosŭ alŭ pămîntuluĭ
Nicĭ amŭ qisŭ semințeĭ lui Iacovŭ
Căutați-mĭ în zădarĭ;
Eŭ, Iehova, vorbescŭ dreptăciune, spunŭ cele
drepte.
Adunați-vă, și veniți!
Apropiați-vă împreună voĭ cei scăpațĭ ai
popóreloră!
Sînt fără pricepere cei ce poartă lemnul de
chipulŭ cioplitŭ,
Și se rogă către unŭ dumnedeŭ ce nu l'a pututŭ mîntuĭ.
Spuneți-ĭ, și aduceți-l înainte,
Și sfătuiască se
Âĭ dorĭ voiŭ a datŭ în scurs acésta din vechime?
Ace cine a spusŭ de atunce?
Âĭ nu eu, Iehova?
Și nu este altŭ Dumnedeŭ afară de mine
Dumnedeŭ drepțiĭ și mîntuitorĭ, afară de
mine unulŭ altulŭ nu este.
Căutați la mine, și mîntuiți-vă, voĭ toțĭ
cîțĭ pămîntuluĭ!
Căcĭ eŭ sîntu Dumnedeŭ, și altulŭ nu este.
Pe mine însu-mĭ amŭ jurată;
Mîntuirea a eșitŭ din gura mea,
Cuvîntŭ, ce nu se va întorce
Că toțĭ genunchiulŭ se va plecă înaintea mea,
Tótă limba voĭ se va jură,
Și voĭ vorbi dicîndŭ:
„Numaĭ în d'însa, Iehova, este mîntuirea și
La elŭ voru veni,
Și se voră rușina toțĭ cîțĭ se se mîniaŭ asupra lui
În Iehova se va îndreptă, și se va lăudă
Tótă semînția lui Israelŭ.

Dumnedeŭ este Iehova scriitorŭ în repetate rîndurĭ.
Nu este o idolatrizare în Babilonŭ.

BELŬ a căzutŭ pe genunchi, Nebo
Idolĭ aĭ lorŭ s'aŭ pusŭ cu totŭ pe dobitóce și pe vite,
Idolĭi, pre cărĭ voițĭ duce înșiși și a-i purta,
Ia-aĭ împovorată;
Ei s'aŭ cocîrbată, căduți pe genunchi,
Nu potŭ scăpa sarcina,
Și ei înșiși sîntu duși la captivitate
Ascultați-mĭ, casă a lui Iacovŭ,
Și tótă rămășița casei lui Israelŭ,
Voĭ, cari aĭ fostŭ încărcațĭ din mațele
mameĭ,
Cari ați fostŭ purtațĭ din sînulŭ eĭ!
Până la bătrînețele voastre voĭ veți avea și voĭ

Până la perĭ cărunțĭ voĭ vă voiŭ purta;
Eu v'amŭ făcutŭ, și voĭ vă veți duce,
Eu, vă voiŭ purta, și vă voiŭ scăpa.
Cu cine mă veți asemăna și mă veți pe-
reche?
Ca cine mă veți asemănă-mĭ, de a potrivi voiŭ fi?
Ia vîrfă aurulŭ din sacŭ,
Și cumpănesce argintŭ cu balanța;
Răsplătesc pre argintarŭ, ca să-ĭ facă
o dĭeŭ;
Și apoĭ îngenunchiază, și se închină lui:
Îl ridică pe umerĭ, îl aducŭ,
Și-l așăză la locŭlŭ seŭ, ca să stea;
Din locŭlŭ seŭ nu se mai mișcă;
Și de strigă cineva către elŭ, elŭ nu pote
răspunde:
Din necaz nu-lŭ pote scăpa.
Țineți minte acésta, și arătați-vă bărbați.
Întorceți-o la inimă, voĭ cei fărĭ de legeă;
Țineți minte cele de mai 'nainte, din ve-
chime!
Căcĭ eŭ sîntu Dumnedeŭ, și nimenea nu este ca mine;
Care fiu începută apoĭ sfîrșitulŭ,
Și de mai 'nainte cele nefăcute,
Dicîndŭ: „Sfatulŭ meŭ va stă,
Și voiŭ împlini tótă voința mea:“
Chemîndŭ pasărea răpitóre de la resăritŭ,
Pre bărbatulŭ sfatuluĭ meŭ din țără îndepărtată;
Da, amŭ qisŭ, și o voiŭ face să vină,
Amŭ cugetată, și o voiŭ și face.
Ascultați-mĭ, voĭ cei cari aveți înimă,
Cei departațĭ de la mîntuire!
Amŭ apropiată lucrarea mea; nu mai este
departe,
Și mîntuirea mea nu va întîrdiă;
Voiŭ da Sionuluĭ mîntuire,
Pentru Israelŭ, mărirea mea.

47 COBORÂ-TE, și ședĭ în țărînă, fecióră,
fiică a Babelonuluĭ,
Ședĭ pe pămîntŭ,
Fără tronŭ, fiică a Chaldeiloră!
Căcĭ nu te voiŭ mai numi moliă și gingașă.
Iĭ râșniță, și mănîncă tainăĭ
Rădică vălulŭ, sufleteă-țĭ pulpele!
Descalțe-ți șoldurile, trecĭ rîurile!
Goliciunea ta se va descoperĭ,
Da, rușinea ta se va vedĕ;
Răsbunare voiŭ lua,
Și nu voiŭ crușa pre nimenea.
Celŭ grabnicŭ răscumpărătoriŭ nostru,

Iehova, Dumnedeŭ oștiriloră, este numele lui,
Sfîntulŭ lui Israelŭ.
Ședĭ mîhnită, și intră în întunerecŭ, fiică
a Chaldeiloră!
Căcĭ nu te voiŭ mai numi regina coperemîntuluĭ.
Mîniatu-m'amŭ asupra poporuluĭ meŭ,
Și-amŭ datŭ în mîna ta;
Dară tu nu liĭ arătată îndurare:
Aĭ îngreuiată forte jugulŭ tău chiarŭ și asupra bătrînuluĭ.
Și ai qisŭ: „În eternă voiŭ fi regină“:
Și n'aĭ pusŭ aceste lucruri în inima ta,
Nicĭ ți-aĭ adusŭ aminte de cele de pe urmă.
Acumŭ dară ascultă acésta, tu cea dedată
plăcerilorŭ,
Cea ce locuesci fără grijă,
Cea ce qici în inima ta:
„Eŭ sînŭ, și afară de mine alta nu este;
Nu voiŭ ședé vădană,
Și nu voiŭ cunóște perderea de copiĭ.“
Dară amîndouă aceste vorĭ veni asupra-țĭ
de o dată, într'o qi:
Perderea de copiĭ și vădănia;
Vinŭ veni peste tine în tótă plinătatea lorŭ,
Pentru mulțimea farmeceloră tale,
Și pentru multa îndeletnicire a descîntătoreloră tale.
Și ai fostŭ sigură în reutatea ta;
Aĭ qisŭ: „Nu mă vede nimenea“,
Înțelepciunea ta și cunoștința ta te-aŭ amăgită;
Și ai qisŭ în inima ta:
„Eŭ sînŭ, și afară de mine alta nu este.“
Pentru aceea va veni nefericirea preste tine,
Fără să o poțĭ afla prin încîntările tale;
Și peirea va veni preste tine de o dată, pe
neașteptate.
Opresce-te acumŭ cu descîntecele tale,
Și cu mulțimea farmeceloră tale,
Cu care te-aĭ muncită din tinerețele tale;
Poate, vei trage din ele vre-unŭ folosŭ.
Poate, veĭ reuși!
Ore sfaturile-le-aĭ în mulțimea sfătuitoriloră tăĭ?
Șeadă ca acumŭ și să te ajute cei ce împartă cerulŭ, privitoriĭ stelelorŭ,
Cărora ce qicŭ pe tótă lună
Le cele ce te voru întîmpla!
Eĭĭ, ei sunt ă ca nemenea,
Pre care focŭlŭ îl arde!

Ei nu vorŭ pute să se mîntuiască de gotoa- [rea flăcării,
*Care va aprinde-o nu va fi ca cărbunele, ca
care să se poată înălța cu-n-sa.
Aceasta va fi pedeapsa, ce va veni cu-n-tune-
ricime lui

16 Așa 'I vorŭ fi sfîrșita, ca cari te-ai ostenit,
*Cu cari ai avut a face din tinerețele tale;
Fie-care se va trage la o parte,
Nimenea nu te va mîntui.

*Mustrare, mîngîiere și făgăduință lui Israelu.

48 ASCULTĂ acéstă, casă a lui Iacovŭ,
Voi cei ce vă chiămați cu numele lui
Israelu,
Și cari 'v-ați eșit din isvórele lui Iuda;
*Cari ce jurați în numele lui Iehova,
și mărturisiți pre Dumnedeulu lui Israelu,
*Dară nu cu adevĕrŭ, nici în dreptate.
2 Căci 'și iau numele *de la cetatea cea sfîntă,
Și 'se rezémă pe Dumnedeulu lui Israelu.
Pe Iehova, căi cărui nume este *Dumnedĕ oș-
tirilorŭ.
3 *Spusei-am de demultu celu de dinaintea ;
Eșiŭ-am din gura mea, și le-amŭ dată la scire;
Pe neașteptate făcutu-le-amŭ, și ele s-au împli-
nit.
4 Pentru că știamŭ, că cei îndărătnici, „pleoa
*Gîtuiului lor sînt de fĕră,
Și frunteа 'le de aramă :
5 De aceea spusu-ți-amŭ de demultu acésta ;
Până a nu se fi fost, dată-ți-amŭ la scire,
Ca să nu dici: Idolulu meŭ le-a făcutŭ,
Și chipulu meŭ celŭ cioplitŭ și chipulu meŭ
celŭ turnatŭ le-a ordinatŭ.
6 *Le-ai auditŭ; dară vedi-le tote,
Aĭ nu le veĭ mărturisi ?
Și anumĭ nouĕ 'ți dau în scire lucruri nóue
Și ascunse, pre cari nu le-ai scĭutŭ.
7 Acumŭ se facŭ, nu de demultu,
Înaintea ție nu auziseĭ de dinsele ;
Ca să nu dici: Iacă, le scĭamŭ !
8 Nici auziseĭ, nici scĭuseĭ,
Nici de demultu nu se deschidea urechea ta,
Căci scĭamŭ, că cu necredinciosie te porți,
Și că din mĭeza nascerei prevestitorŭ te chiemaĭ
9 *Pentru numele meŭ 'amînŭ mînia mea,
Și pentru laudа mea mă stăpînescu,
Ca nu te stîrpescu.
10 Iacă, *topitu-te-amŭ, dară nu ca argintulu ;
Alesu-te-amŭ în cuptorulu strîmtorărei
11 *Pentru mine, pentru mine facŭ-voiu aceste,
Căci altfĕ-fără 'ș-ar lua numele ;
Și nu voiŭ da altuĭa mărirea mea.
Ascultă-mă, Iacove,
Și tu, Israele, pre care te-amŭ numitŭ,
*Eŭ sînt, eu sînt *celŭ d'întîiŭ și celŭ de
la urmă,
13 *Mîna mea întemeiază chiarŭ și pămîntulŭ
Dreapta mea întinde și cerurile;
*Când 'le chiĕmu, ele se înfățișézŭ
*Adunați-vĕ, voi toți, și ascultați
Cine din ei prediseseră acéste ?
*Iehova l'a iubitŭ : dară *va face voĭa lui cu
pre Babilonieni,
Și brațiulŭ seŭ cu *Și pentru Chaldei.
Eŭ, eu amŭ rostitŭ ; da, eu l'amŭ chiematŭ,
L'amŭ adusŭ, și calea îi va prosperă
16 Apropiați-vĕ de mine, ascultați acésta :
De la începutŭ n'amŭ vorbitŭ pe ascunsŭ
Când s'a fostŭ acolo, eu l'amŭ trimisŭ pe
mine și pre Spiritulŭ seŭ.
Așa dice *Iehova,
Răscumpărătorulŭ lui Israelu, Sfîntulŭ lui Israelu
Eŭ sînt Iehova, Dumnedeulŭ teŭ, celŭ ce te
învĕță pentru folosulŭ teŭ,
*Celŭ ce te conducu pe calea, pe care vaĭ merge
*Ahă, de ai fi ascultatŭ de ordinele meле !
Atunci pacea ta ară fi fostŭ ca unŭ fluviŭ,
Și fericirea ta ca valurile mărei ;
19 Semințiа ta ară fi fostŭ ca nisipulŭ,
Și urmașiĭ mădularelorŭ tale ca prundișulŭ ;
Numele lui nu s'ară fi stîrpitŭ nici s'ară fi
*șters de dinaintea mea.'
*Eșiți din Babilonŭ !
Fugiți de Chaldei !
Cu voce de cîntare spuneți, dați în scire acésta,
Respîndiți acésta până la marginile pămîn-
tului ;
Ziceți : „Iehova a *răscumpĕrat pre ser-
vulŭ seŭ Iacovŭ !"
21 Și ei n'au însetatŭ *pentru drumurile prin
deșerturi ;
*Facŭ-voiu să curgă pentru ei apă din stîncă
Despicată-voiu, și apele au curs.
*Pace nu este pentru cei nelegiuiți, dice Ia-
UDIȚI-mă, *ostașilor! [hova
Și ascultați, popóre îndepărtate,
Iehova m'a chiematŭ din mĭeza
Din sînulŭ mameĭ mele a amintitŭ numele meu;
Și a făcutŭ *gura mea ca unŭ sabiă ascuțită,

*Umbră mîniei sale m'a ascunsŭ,
Și m'a făcutŭ ca o săgĕtă polită
În tolba sa m'a ținutŭ ;
3 Și a disŭ mĭĕ :
*Tu ești servulŭ meŭ,
Israele, *în care mă voiŭ mări."
4 Eŭ eu dis'amŭ : „În zădĕrŭ m'amŭ ostenitŭ
În deșertŭ și fără folosŭ mi amŭ sfîrșitŭ pu-
terea mea ;
Dară dreptulŭ meŭ este cu Iehova. [Iehova
Și resplătirea mea cu Dumnedĕulŭ meŭ."
5 Și acumŭ, dice Iehova,
Care m'a făcutŭ din mĭeză, ca-i *să pot servi
La sa întorcŭ la elŭ pre Iacovŭ
Ție și Israelŭ *a se mai strînge ;
Fiindcă voiŭ fi măritŭ în ochiĭ lui Iehova,
Și Dumnedĕulŭ meŭ va fi puterea mea."
6 Și a disŭ : „Este lucru puținŭ, să fiĭ servulŭ
*La mine
La ridicĭ semințiле lui Iacovŭ, [mea;
Și să întorcĭ pre cei scăpațĭ ai lui Israelŭ
De voiŭ face și *Luminăŭ popóreloră,
Ca să fiĭ mîntuirea mea până la marginea
pămîntuluĭ *
7 Așa dice Iehova,
Răscumpĕrătorulŭ lui Israelŭ, Sfîntulŭ seŭ,
Celŭ urîtŭ, pre care-lŭ disprețuiaŭ popórele,
Celŭ servitŭ domniloră :
*Regiĭ a vorŭ privi, și se vorŭ scula,
Și domniĭ ; și ei vorŭ închina ție,
Pentru Iehova, care este credincios,
Pentru Sfîntulŭ lui Israelŭ, care te-a ales."
8 Așa dice Iehova.
La unŭ timpŭ îndĕrătnicŭ te-amŭ ascultatŭ,
Și ca ziua mîntuireĭ tale te-amŭ ajutatŭ ;
Și te voiŭ păzi, *și te voiŭ da de legĕmîntŭ
poporuluĭ :
Ca să ridicĭ țĕra, și să fiĭ *a moșteni
moșteniле pustiite ;
9 Ca să ziciĭ *celoră închiși : „Ieșiți !"
Celoră din întunecŭ :
„Arătați-vĕ !"
Vorŭ paște pe lîngă căi,
Și pășunile lorŭ vorŭ fi pe toate înălțimile,
10 Nu vorŭ *flămînzi, nici nu vorŭ însetă,
Nici *a lorŭ nici arșiță, nici sĕrele,
Căci celŭ ce-lŭ mîngîie *i va conduce,
Și pe lîngă izvóre de apă *i va purta
11 *Și voiŭ face tot muntiĭ mei căi,
Și căile mele se vorŭ înălța.
12 Iacă *acestia vinŭ de departe,
Și iacă! acestia de la miază nópte și de la
apusŭ,
Și acestia din ținutulŭ Sinimului!

*Cîntați, cerurilor ! și bucură-te, pă- 13
mîntule ! [munților
Izbucniți cîntări mulțĭtóre
Căci Iehova a mîngîiatŭ pre poporulŭ seŭ,
Și pre cei nĕfericiță ai lorŭ i-a miluitŭ
*Din Sionŭ. 14
Iehova mă părăsi,
Și domnulŭ meŭ m'a uitatŭ
Ară dicĕ *poate-va femeia să uite pruncŭ de 15
sînŭ pre sugătorulŭ sĕu,
Încetŭ să n'aibă milă de fiiulŭ mameĭ sale ?
Și chiară de va uita ea,
*Iacă eŭ pre tine nu te voiŭ uita
Ziduri *ție pămîntule mele te-amŭ săpatŭ, 16
Mîinile mele tatŭ-dĕ-amŭ *fiilorŭ mieĭ
Fiiĭ tĕi alergă, 17
Dară *cei ce te-aŭ surpatŭ și te aŭ pustiitŭ
ți duși de la tine.
*Ianță în jurŭ ochiĭ tĕi, și vedĭ 18
Toți acestia se adună, vinŭ către tine
Viŭ sînt ! dice Iehova,
Căci ți acestia, *ca cu podóbă, te voiŭ îmbrăca,
Și ca o mireasă te voiŭ încinge, ca o mireasă cu podóbe.
Căci deșerturile tale, și locurile cele pus- 19
tiite ale tale, și pămîntulŭ teŭ celŭ stricatŭ,
*Vorŭ fi acumŭ prea strîmte pentru locuito-
riĭ lui ;
Fiĭ cei ce te mîncaŭ te voiŭ îndepărta
de tine.
*Fiiĭ, pre cari i aĭ cĕpătŭ, *după perderea 20
ta de cei-l-ĕlĭ,
Vorŭ dice încă în urechile tale
„Strîmtă mi este locul pentru mine ;
Îndĕmă-mă să locuescŭ."
Atunci vaĭ dice în inima ta, 21
Cine-mi născu pre acestia ?
Iacă eŭ fusesem lipsită de copiĭ și stearpă,
Robă și înstrăinată : cine dară a crescută
pre acestia ?
Iacă, remasesem singură ; unde erau ei ?
Așa dice Iehova, Dumnedĕu 22
Iacă, mîinĭa voiŭ mîna mea către popóre,
Și voiŭ ridica steagulŭ meŭ către popóre
Și vorŭ aduce pre fiiĭ tĕi în brațe,
Și pre fetele tale le vorŭ duce pe umerĭ.
*Și regiĭ vorŭ fi îngrijitorĭ ai tĕi, 23
Și reginile lorŭ doicele tale,
Închine-se-vorŭ ție cu fața la pĕmîntŭ,
Și vorŭ linge țerîna piciorelorŭ tale ;
Și vaĭ cunóște că eŭ sînt Iehova.
Și că *cei ce mă nădăjduescŭ nu vorŭ rușina.
*Ară-se luă prădă de la cei tari, 24
Sĕu celŭ prinsŭ să scape de la nemiloștivŭ ?
Ĕră Iehova așa dice :

23 Chiaru și eriă pruncii lui-se-va de la colă
bere,
Și vrăjile scălpa-se-va ale lui de ochiu puterniciă;
Căci să mă voiă teme cu cei ce se cărtă
cu dîne,
Și voiă mîntui pre fiii lui.
25 Dîrnă pre cei ce te-au apăsată voiă face-o-și
mîncare unii-și carnea lorii,
Și se voiă îmbăta, ca de mustă, ca inimă-
sîngele lorii;
Și va cunăsce tută cărnea,
Că eă, Iehova, sînt Mîntuitoriulă tău și Răs-
cumpărătoriulă tău,
Puternicelă lui Iacobă.
50 Așă dice Iehova:
Unde este ^a cartea de despărțenie a mă-
neî vîeare,
Cu care amă lepădată'o?
Séă cine este ^b împrumutătoriă mei, la
care ^c amă vîndută?
Ecoă pentru nedreptățile voastre ^d v'ați vîn-
dută,
Și pentru fărădelegile voastre este lepădată
mama vóstră!
2 Pentru ce, cîndă amă venită, nu este nimenea,
^a cîndă amă chiămată, nu este nimenea, ca
să răspundă?
^b Mîna mea este scurtată de scumpă, încîtă
să nu potă răscumpăra?
Séă n'amă putere de a mîntui?
Ecoă, cu ^c mustrarea mea ^d usucă marea,
Și ^e fluviile în deșerturi le prefacă.
Pescii lorii se împuțescă de lipsa de apă,
Și de sete mor.
3 ^a Eu îmbrăcă cu întunerecă le înălțeă,
^b Și sacă îi pună drept învălăși.
4 ^a Iehova, Dumnedeu, mi-a dată o limbă
învățată,
Ca să scii, cumă să vorbescă cuvîntulă la
timpă cîndă ^b este obosită:
Mi deșteptă în fiecă dimineță, mi deșteptă
urechia,
Ca să ascultă, ca un ă discipulă. [cuvîntare lui.
5 Iehova, Dumnedeu, ^a mi-a deschisă urechia,
Și eu n'amă fostă ^b nesupusă,
Nici nu mi'amă dată înapoi.
6 ^a Dosulă meă dedu-l'amă celoră ce mă băteă,
Și ^b obrajii mei celoră ce mă smulgeă;
Față-mi n'amă ascunsă de la
Și scuipată și ^c de întunerecă de va fostă,
Și iarăși de nu va ară,
Vătă-și-va se întoarcă în mîinele lui Iehova,
Și să se răsbune în Dumnedeulă meă.
Ecoă! eă toți, cei ce aprinși focură,
Și punerî lucruri,
Ambîlați în lumina focului vostru,
Și în flăcările, pre cari l-ați aprinsă;
^a Din mîna mea vi se trage aceste, cu să jă-
cați în durere.

Chiamarea la bucurie și mîngîiarea celui fi-
deu și celui pocăită vor.

7 ^a ASCULTAȚI mă, ^b voi cei ce urmăriți drep-
tatea, Cei ce căutați pre Iehova; [tuea,
Căutați în stîncă, ală cărei sîndeșă ați fostă
Și la gaura gropei, ală cărei ^c vălă ați fostă tă-
7 ^a Căutați în Abrahamă, părintele vostru,
Și la Sara, care v'a născută;
^b Căci eă l'amă chiămată, pre-când eră sin-
gură;
^c L'amă binecuvîntată, și l'amă înmulțită.
Căci Iehova ^a va mîngîia Sionulă;
Va mîngîia tută ruinele lui;
Va face pustiulă lui asemenea Edenuluă,
Și deșertulă lui asemenea grădinei lui Iehova.
Află-se-voră în mîjlocă bucurie și veselă,
Mulțumire și vôce de cîntare.
Ascultă-mă, poporulă meă,
Și ni în urechiă, națiunea mea!
^a Căci legea va eși de la mine,
Și voiă pune judecata mea ^b pentru lumină
poporeloră.
^a Mîntuirea mea aprope este; fericirea mea a
eșită,
Și brațele mele voiă face dreptățile popo-
relo depărtate mă aștăptă. [reloră;
Și speră ^a în brațulă meă.
^b Înălțați-vă ochiă voștri la ceriuri,
Și căutați la pămîntulă josă;
De aceea ^a facutu-amă-voiă fîngă ca pre o cre-
Și eriă, ca nu mă voiă rămînea. [mene,
^a Aprope este cela ce mă va îndreptăți;
Cine are să judece cu mine? să stămă la
pricină!
Séă este pricinuitoriulă meă? apropiu-se de
Ecoă, Iehova, Dumnedeu, mă ajută! [mine!
Cine mă va condămna?
Ecoă, toți acestia se voiă învechi, ca unu
^a haină, îi va mînca molia. [vestmîntă;
Cine este între voi se tămă de Iehova
Și se asculte de vôcea servului lui?
Acela, căruă și ^a îi fie întunerecă de va fostă,
și lumină de nu va ară,
Voiă-și-va se încrede în numele lui Iehova,
Și să se razime în Dumnedeulă seă.
Ecoă! voi toți, cei ce aprinși focură,
Și puneți lucruri,
Ambîlați în lumina focului vostru,
Și în flăcările, pre cari l-ați aprinsă;
^a Din mîna mea vi se trage aceste, cu să jă-
cați în durere.

^a ASCULTAȚI mă, ^b voi cei ce urmăriți drep-
tatea, Cei ce căutați pre Iehova; [tuea,
Căutați în stîncă, ală cărei sîndeșă ați fostă tă-
Și la gaura gropei, ală cărei ^c vălă ați fostă tă-
Căutați în Abrahamă, părintele vostru,
Și la Sara, care v'a născută;
^a Căci eă l'amă chiămată, pre-când eră sin-
gură;
^b L'amă binecuvîntată, și l'amă înmulțită.
Căci Iehova ^a va mîngîia Sionulă;
Va mîngîia tută ruinele lui;
Va face pustiulă lui asemenea Edenuluă,
Și deșertulă lui asemenea grădinei lui Iehova.
Află-se-voră în mîjlocă bucurie și veselă,
Mulțumire și vôce de cîntare.
Ascultă-mă, poporulă meă,
Și ni în urechiă, națiunea mea!
^a Căci legea va eși de la mine,
Și voiă pune judecata mea ^b pentru lumină
poporeloră.
^a Mîntuirea mea aprope este; fericirea mea a
eșită,
Și brațele mele voiă face dreptățile popo-
relo depărtate mă aștăptă. [reloră;
Și speră ^a în brațulă meă.
^b Înălțați-vă ochiă voștri la ceriuri,
Și căutați la pămîntulă josă;

Căci ^a cerurile, ca fumulă, voiă despări,
Și pămîntulă se va învechi, ca unu vest-
mîntă,
Și cei ce locuescă într'însulă voiă muri, ca
asemenea;
Dară mîntuirea mea va fi în eternă,
Și fericirea mea nu va se frîngă.
^a Ascultați-mă, voi ce cunoșcețî dreptatea,
Poporulă, ^b în inima căruia este legea mea:
Nu vă temeți de ocara oamenilorii,
Nici vă înspăimîntați de batjocurele lorii;
Căci ^a îi va mînca molia, ca pre unu vest-
mîntă,
Și mînca vermele, ca pre lînă;
Dară mîntuirea mea va fi în eternă,
Și fericirea mea fiiu generațiune în gene-
rațiune.
^a Scolă-te, scolă-te, ^b îmbracă-te cu putere,
Tu brațiulă lui Iehova!
Scolă-te, ^c ca în dilele din vechime, ca în ge-
nerațiunile trecute!
^d Nu tu ești ce ai ^e tăiată ^f Rahabă,
Care ai străpunsă ^g crocodilulă?
Nu tu ești ce ai ^a secată marea,
Apele adîncului celui mare?
Celă ce ai făcută adîncurile mărei cale de
trecută celoră răscumpărați?
Acei-feliă ^a cei răscumpărați ai lui Iehova
se voiă întorce,
Viră veni în cîntare de bucurie la Sionă,
Și veselie eternă va fi pe capulă lorii;
Veselie și bucurie voiă dobîndi,
Și întristarea și suspinulă voiă fugi.
12 Eu, eu sînt ^a mîngîietorulă vostru,
Tu cine ești, că te temi ^b de unu omă mu-
ritoră,
Și de fiiulă omului, care ajunge ca ^c iarba?
13 Și ești pre Iehova, Făcătoriulă tău,
^a Care este ce a întinsă cerurile, și a întemeie-
la, a pămîntulă;
Și ^b te temi în tôte dilele totă-de-una
De ^c ungia apăsătoriului,
Ca și cumă ară fi gata să ă pără.
^d Și să unde este ungia apăsătoriului?
14 Celă ap fostă cucuiată va fi scăpată,
Și nu ^a va muri în grăpă,
Nici nu-i va lipsi pîinea sa.
15 Căci eu sînt Iehova, Dumnedeulă teă,
^a Celă ce stărnescă marea,
Și facă să vuiescă valurile ei;
Iehova, D-peșilă oștiloră, este numele lui.
16 ^a Amă pusă și cuvintele mele în gura ta,

Și ^b te-amă acoperită cu umbra mîinei mele,
^c Ca să plantezî cerulă, și să întemeiezî pă-
mîntulă,
Și să ĭî dică către poporulă Sionului:
^a Tu ești poporulă meă?
17 ^a Scolă-te, scolă-te, deșteptă-te, Ierusalime,
Tu, care ^b ai bîută din mîna lui Iehova cupa
mîniei sale,
^c Bîută'o, deșertată cupa cea mare a ame-
țelă! [jelei!
Nu este cine să-lă conducă
Din toți fiii, pre cari i-a născută:
Din toți fiii, pre cari i-a crescută, nici u-
nulă nu este,
Care să-lă ție de mînă
^a Vecinică sorte dîră asupra ta; [ruină,
Cine te va mîngîia?
Dărîmarea ca sfărîmarea, și fămetea și
^a Prin cine să te mîngîiă? [sabia,
^b Fiii tei ^c au ^d leșinată.
Jacă la respînturile tuturorii căilorii, ca unu
taurii sălbatică prinsă în lață:
Sînt plini de mînia lui Iehova,
De mustrarea Dumnedeului teă.
Deci, ascultă aceste, tu ce ești ^a întristată,
Și îmbătată, ^b dară nu de vină:
Așa dice Domnulă teu, Iehova,
Și Dumnedeulă teu, ^a care apără dreptatea po-
porului seă:
Ecoă! luaiă din mîinele tale cupa amo-
țelă: cupa cea mare a ungiei mele: [jelei,
Mai multă nu vei bé din ea:
Ci ^a o voiă pune în mîna apăsătoriloră tei,
Cari diseă sufletului tău:
Plecă-te; ca să trecemă',
Și tu ai făcută cremată teă una ca pămîn-
Și ca o ulițe pentru trecători. [tă,
Scoală-te, ^a scolă-te, îmbracă-te cu puterea ta,
Sionе;
Îmbracă vestmintele tale celе mărețe, Ieru-
salime, ^b cetate sfîntă!
Căci ^a mai multă nu va intra la tine
Celă necurcumcisă, ^b nici celă necurată.
^a Scutură-ți țerîna!
Scoală-te, drepți, Ierusalime!
^b Desleagă legăturile de la grumazulă teă,
Fiică captivă a Sionului!
Căci așa dice Iehova:
Poporele ^a pe nimica ați fostă vîndută,
Așa și nescumpărați veți fi fără argintu.
Căci așa dice Iehova, Domnulă:
Poporulă meă coborîse-a o dată în ^a Egipetă,
Ca să petrecă acolo;

Cap. 8, 20. 2 Cron. 28, 16. Isaia 18, 11. Cap. 49, 26. Ezec. 34, 4. Cap. 49, 24. Ezec. 20, 33. Cap. 49, 25. Cap. 49, 26. Cap. 49, 25. Cap. 49, 26. Cap. 49, 25. Cap. 49, 26

Așa și Asiriul fără cuvânt s-a spăimântat.
5 Și acum ce-mi voi aduce, dice Iehova,
Că poporul meu pe nimica a luat lumea?
Cui ce-l răpinească, zice Iehova,
Și mânie mare s-a întărâtat lui-Israil în
lele-zilele.
6 De aceea poporul meu va cunăsce numele-Meu în ziua aceea, De mine,
Că eu sânt cel ce cuvântez; iacă, eu.
7 Cât de frumoase sânt pe munți
Picioarele celui ce dă de veste bucuria, celui
ce face să se audă pacea,
Celui ce dă de veste bucuria, celui ce face
să se audă mântuirea,
Celui ce dice către Sionu:
Dumnezeulu tău domnesce!
8 Vocea celor ce păzesc ai tăi ei înalță vocea,
Ei cântă cu bucurie,
Căci vedu, ochiu către ochiu,
Că Iehova s'a întors în Sionu.
9 Izbucniți, chiuiți cu bucuria,
Voi, ruine ale Ierusalimului!
Căci Iehova a mângâiat poporul seu, a
răscumpărat Ierusalimul.
10 Iehova a descoperit sfântul seu braciu
înaintea ochilor tuturor popoarelor;
Și toate marginile pământului
Vedă mântuirea Dumnedeului nostru.
11 Depărtați-vă! depărtați-vă! eșiți d'acolo!
Și de necuratu să nu vă atingeți!
Eșiți din mijlocul lui!
Curățiți-vă, voi ce purtați vasele lui
12 Căci nu veți eși cu grabă,
Nici cu fugă veți merge,
Căci Iehova merge înaintea voastră,
Și Dumnedeulu lui Israel este cătă-acoperă
voastră.

Prefigurarea credinței celei drepte sub figura slăbirei lui Israel; mântuirea, mărturisirea și răsplătirea ei.

13 Iacă, servulu meu va prospera,
Se va ridica, și se va înălța, și va fi foarte
înalt.
14 Precumu mulți ingroziți-s'au de tine,
(Atâta era de lipsă lui skimbată cea mai mică decât la ori-care,
Și chipulu seu mai multu decât ală fiilor omenilor,)
15 Așa trage-va la sine popóre multe;
Înșel vorbi naționi asupra lui vor închide-și;
Că vorbi vedé ceea ce încă nu li se spusese,
Și vorbi înțelege ceea ce încă nu auziseră.

CINE a crezut la scirea nóstră? 53
Și brațiulu lui Iehova cui s'a descoperitu?
Căci ca odrăslă în naintea lui va o odrăslă tânără,
Ca o rădăcină din pământulu uscatu;
Nu are nici chipu nici frumusețe;
Și noi vedemu-lu,
Și nu vedemu-lu,
Ca să-lu dorimu.
Fu disprețuitu și cel mai din urmă dintre
oameni,
Omulu durerilor și cunoscutu cu patimi;
Fu ca și celu ce își ascunde fața de noi;
Disprețuitu-s'a, și nu l'am socotitu.
Dară el a purtatu păsurile nóstre,
Și cu durerile nostre s'a încărcatu;
Iară noi socotiamu, că de la Dumnedeu
este bătutu, lovitu și chinuitu.
Dară elu rănitu-s'a pentru fără-de-legile
nóstre,
Sfrobitu-s'a pentru nelegiuirile nóstre;
Pedépsa, ce ne dă nouă mult de pace, cea
spre lui,
Și prin rănile lui noi ne-amu vindecatu.
Noi toți rătăciți-ne-amu, ca oile,
Întorsu-ne-amu fie-care în calea sa;
Iară Iehova lovitu-a pe dânsulu
Pentru nelegiuirea tuturoru.
El asemenea și oilmuită era,
Și totu-și n'a deschisu gura sa;
Adusu-s'a ca unu mielu spre junghiere,
Și ca dâna mută înaintea tunditorului ei,
N'a deschisu gura sa.
Răpitu a fostu de apăsare și judecată;
Dreptu generațiunilor lui cine o va spune?
Căci tăiatu-s'a din pământulu celor vii;
Lovitu a fostu pentru fără-de-legea poporului meu.
Și s'a bătutu mormântulu seu cu nelegiuiții,
Și cu celu avutu a fostu mormântarea lui;
Deși n'a făcutu nedreptate nici,
Nici a fostu înșelăciune în gura lui.
Dară plăcutu-i-a lui Iehova să-lu bolnăvească.
Să-lu întristeze;
Dară dacă va aduce viața lui jertfă pentru
vină,
Vedé-va urmași, va prelungi-se-va-i viața,
Și voința lui Iehova va prosperu în mâna lui.
Vedé-va fructulu durerei sufletului seu, și se va
satura;
Prin cunoscerea lui servulu meu celu
drepte pre mulți va îndrepta;
Căci purtatu-va fără-de-legile lor.

Și voi ce ați părăsitu pe Iehova,
Și ce ați uitatu muntele meu celu sfântu,
Și ați pusu masă pentru Gadu,
Și ați umplutu pentru Meni
Vinu fermentatu,
Eu vă voiu da numai pe sabie,
Și toți veți cădé la junghiere;
Pentru că am chematu, și nu mi-ați răspunsu,
Am vorbitu, și nu ați ascultatu,
Ci ați făcutu ce este reu în ochii mei,
Și ați alesu ceea ce nu-mi place,
Pentru aceea așa dice Domnulu Iehova:
Iacă, servii mei vor mâncă, iară voi veți fi
flămânzi;
Iacă, servii mei vor bea, iară voi veți fi
însetați;
Iacă, servii mei se vor veseli, iară voi veți
fi rușinați;
Iacă, servii mei vor strigă de bucuria inimei,
Iară voi veți strigă de durerea inimei,
Și veți urlă de frângerea spiritului.
Și veți lăsă numele vostru spre blestemu
alesilor mei;
Așa te va omorî pe tine Domnulu Iehova,
Iară servii săi va numi cu alt nume,
Ca cine-va se va binecuvântă în țeră,
Se va binecuvântă în Dumnedeulu celu adevărat,
Și cine-va se va jură în țeră,
Se va jură în Dumnedeulu celu adevărat;
Căci cele dintâiu necazuri vor fi uitate,
Și ele vor fi ascunse de ochii mei.
Căci iacă, eu creez ceruri noue și pământ nou,
Și cele dintâiu nu se vor mai aduce aminte,
Nici nu se vor mai suie în inimă.
Ci veți bucurați-vă și veți veseli-vă pentru
totdeuna de ceea ce creez eu;
Căci iacă, eu creez Ierusalimul veselie,
Și poporul seu bucurie.
Și voiu veselă pe Ierusalim,
Și voiu bucură pe poporul meu;
Și nu se va mai audi în el
Nici glasulu plângerei,
Nici glasulu strigărei.
Nu va mai fi de acolo
Prunculu de câteva dile,
Nici bătrânulu care nu-și va împlini
Dilele sale;
Căci cel mai tânără va muri de o sută de ani,
Și păcătosulu de o sută de ani va fi blestematu.
Și vor zidi case, și vor locui în ele,
Și vor sădi vii, și vor mâncă rodulu lor.
Nu vor zidi, ca altulu să locuiască,
Nu vor sădi, ca altulu să mănânce;
Căci ca dilele pomului vor fi dilele poporului meu,
Și lucrulu mâinilor lor îl vor folosi cei aleși ai mei.
Nu vor lucră în deșertu,
Nici nu vor naște pentru spaimă;
Căci sămânța binecuvântaților lui Iehova sânt ei,
Și odrăslele lor cu ei.
Și va fi, înainte de a chiemă eu, ei voru
răspunde;
Încă vorbescu ei, și eu voiu ascultă.
Lupulu și mielulu vor pășuni împreună,
Și leulu ca boulu va mâncă fân,
Și șarpelui pulbere va fi mâncarea lui;
Nu vor face reu, nici vor strică în tot muntele
sfântu alu meu,
Dice Iehova.

Așa dice Iehova:
Cerulu este tronulu meu,
Și pământulu este scaunulu picioarelor mele;
Ce casă voiți să-mi zidiți,
Și care este locul odihnei mele?
Căci mâna mea a făcutu toate acestea,
Și așa s'au făcutu toate acestea, dice Iehova.
Dară la acela voiu privi,
La omulu smeritu și cu spiritu mâhnitu,
Și care tremură de cuvântul meu.
Cine junghie bou, este ca și cum ar omorî
pe omu;
Cine jertfesce oiu, este ca și cum ar frânge
grumazulu câinelui;
Cine aduce dar de mâncare, este ca și cum
ar aduce sângele porcului;
Cine își aduce aminte de tămâie, este ca și
cum ar binecuvântă pe idolu.
Precumu ei și-au alesu căile lor,
Și sufletulu lor și-a găsitu plăcere în urâciunile lor,
Așa voiu alege și eu relele lor,
Și voiu aduce asupra lor ceea ce se temeau;
Căci am chematu, și nu mi-a răspunsu nimenea,
Am vorbitu, și nu au ascultatu,
Ci au făcutu ce este reu în ochii mei,
Și au alesu ceea ce nu-mi place.
Ascultați cuvântul lui Iehova,
Voi cari tremurați de cuvântul lui:
Frații voștri cari vă urăsc,
Cari vă gonescu pentru numele meu,
Au dis: Să se arete Iehova în slava sa,
Ca să vedemu bucuria voastră!
Dară ei vor fi rușinați.
Glasu de strigare din cetate, glasu din templu,
Glasulu Iehovei, care resplătesce vrășmașilor săi!
Înainte de a fi născută, a născut;
Înainte de a-i veni durerea, a născut un fiu.
Cine a auditu vreodată ceva asemenea?
Cine a vădutu lucruri ca acestea?
Va fi pământulu născut într'o singură zi?
Va fi o națiune născută deodată?
Căci Sionu a născut, și îndată a născut pe fiii săi.
Eu, care fac să nască, nu voiu închide?
Dice Iehova.
Eu, care fac să nască, voiu închide?
Dice Dumnedeulu tău.
Veseliți-vă cu Ierusalimul, și vă bucurați pentru
el toți cei ce îl iubiți;
Veseliți-vă cu veselie pentru el toți cei ce
ați fostu mâhniți pentru el;
Ca să sugeți și să vă săturați de sânulu mângâierilor lui,
Ca să stoarceți și să vă desfătați de bogăția
slavei lui.
Căci așa dice Iehova:
Iacă, eu voiu întinde spre ea pacea ca unu
râu,
Și ca unu torentu umflatu slava neamuriloru;
Și veți sugă, veți fi purtați pe brațe,
Și veți fi mângâiați pe genunchi.
Ca pe unulu căruia mama sa îl mângâie,
Așa voiu mângâia eu pe voi,
Și în Ierusalim veți fi mângâiați.
Veți vedé, și inima vostră se va veseli,
Și oasele vostre ca verdeața voru înflori;
Și mâna lui Iehova se va arătă spre servii săi,
Iară spre vrășmașii săi furia sa.
Căci iacă, Iehova va veni în foc,
Și carele sale ca vârtejulu,
Ca să resplătescă mânia sa cu urgie,
Și certarea sa cu flăcări de foc.
Căci cu foculu și cu sabia sa
Va judecă Iehova pe tot trupulu,
Și cei uciși de Iehova voru fi mulți.
Cei ce se sfințescu și se curățescu în grădini,
Unulu după altulu în mijlocu,
Cei ce mănâncă carne de porcu,
Și lucruri spurcate și șoricei,
Voru peri împreună,
Dice Iehova.
Și eu, cu faptele și cu cugetările lor,
Voiu veni ca să adunu pe toate neamurile și limbile;
Și voru veni, și voru vedé slava mea.
Și voiu pune în ei un semnu,
Și voiu trimite din ei scăpați la neamuri,
La Tarsis, Pul și Lud, cari trag cu arcul,
La Tubal și Iavan,
La insulele depărtate,
Cari n'au auditu de numele meu,
Și n'au vădutu slava mea;
Și voru spune slava mea între neamuri.
Și voru aduce pe toți frații voștri
Din toate neamurile
Ca dar lui Iehova,
Pe cai, în care, și pe catâri,
Și pe dromadari,
La muntele meu celu sfântu, la Ierusalim,
Dice Iehova,
Precumu fiii lui Israel aduc darulu
Intr'unu vasu curatu în casa lui Iehova.
Și voiu luă dintre ei și pentru preoți, pentru leviți,
Dice Iehova.
Căci precumu cerulu celu nou și pământulu celu nou
Pe cari eu le voiu face voru remâne înaintea mea,
Așa va remâne semenția voastră și numele vostru.
Și va fi ca din o lună nouă până la alta,
Și din unu sabatu până la altulu,
Toți oamenii voru veni să se închine înaintea mea,
Dice Iehova.
Și voru eși, și voru vedé stârvurile oamenilor
Cari s'au resculatu în contra mea;
Căci viermele lor nu va muri,
Și focul lor nu se va stinge,
Și voru fi spre scârbă tuturoru oamenilor.

6 [a] Căutaţi pre Iehova, câtă încă se póte afla,
Chiămaţi-lu, câtă încă este aprópe;
7 [b] Părăséscă nelegiuitulu calea sa,
Şi nedreptulu [c] cugetările sale.
Să se întórne-se la Iehova, [d] şi îi va mila;
Şi la Dumnedieulu nostru, că multu [e] va erta.
8 [f] Căci cugetările mele nu sunt cugetările vóstre,
Nici căile vóstre căile mele, dice Iehova.
9 Ci [g] câtu este înaltu cerulu de la pămêntu,
Aşa sunt de înalte căile mele de căile vóstre,
Şi cugetările mele de cugetările vóstre.
10 Că [h] precumu se pogóră ploia şi omătulu din
Şi nu se reîntórce; [cerîu,
Ci adapă pământulu,
Şi-lu face să rodéscă şi să odrăslésscă,
Ca să dea semênţă celui ce sémănă, şi pâne
celui ce mănâncă;
11 [i] Aşa va fi cuvêntulu meu, care voiu fi gura mea;
Nu se va întórce la mine deşertu,
Ci va împlini ce câtu amu voitu,
Şi va prosperá fe mea câtu l'amu trimisu.
12 [k] Căci cu bucurie veţi eşi,
Şi veţi fi conduşi în pace;
Munţii şi colinele vorŭ [l]esclamá cu chiuituri înaintea vóstră,
Şi toţi arborii câmpului vorŭ bate în mâni.
13 [m] În locului [n]spinilorŭ va rodí cipressulu,
Şi în locului urzicei va rodí murtulu;
Şi acésta va fi la Iehova [o]spre nume,
Spre semnu vecinicu care nu va fi şersu.

Urmarea pedepsirii de împărăţia lui Antihu; în-semnătatea celu de pe urmă.

56 AŞA dice Iehova:
[a] Păziţi judecata, şi faceţi dreptulu:
[b] Că aprópe este să vină mântuirea mea,
Şi îndreptarea mea să se descopere.
2 Fericitu bărbatulu, ce face acésta,
Şi fiiulu omului, ce ţine tare de acésta:
[c] Care ce păzesce sâmbetulu, ca să nu-lu profanese,
Şi-şi ţină mâinile sale, ca să nu facă nici unu rĕu.
3 Şi [d] fiiulu străinului, celu ce s'a lipitu către Iehova, să nu qăsă,
Dicêndu: Iehova mi'a despărţitu de poporulu seu,
Nici eunuchulu să nu dică: Eccé, eu sunt unu lemnu uscatu.
4 Căci aşa dice Iehova eătră eunuchi,
Cari păzescu sâmbetele mele,
Şi alegu celu ce-mi este mie,
Şi ţinu tare de legemêntulu meu:
5 Le-voiu da în [e] casa mea,
Şi în lă zidulu mieŭ un [f] nume mai bunu decâtu alu fetiorilorŭ şi alu fetelorŭ;
Le-voiu da unu nume eternu, [cătorîtoriu],
Care nu se va stinge.
6 Şi preste fiiĭ străinului, cari se lipescu de Iehova,
Ca să fie servi lui;
Cari păzescu sâmbetulu, ca să nu-lu profanese,
Şi ţinu tare de legemêntulu meu;
7 Voiu [g]aduce la muntele meu sântu,
Şi-i voiu dă bucuria în casa mea de rugăciune;
[h]Olocaustele lorŭ şi sacrificiele lorŭ vorŭ fi bine-primite pe altarulu meu:
Căci [i]casa mea se va numi: Casă de rugăciune [pentru tóte popórele.
8 Aşa dice Iehova, Dumnedieulu, [k]celu ce adună pre cei respândiţi ai lui Israilu:
[l]Voiu aduna încă şi pre alţii la dînşii,
Afară de cei ce sunt acumu adunaţi.

Invectivă celu crudu; pedepsirea pe viitoriu a celoru ce se vor găsi.

Veniţi, mâncaţi, [m]fiare vêtrei câmpului!
Tóte fêrele pădurei!
9 [n]Orbii sunt cuprinşi cu toţi; toţi sunt fără luare de legare;
[o]Toţi câni mueţi, nepotêndu să latre;
Visêză, dormiţi, iubiţi a dormita.
10 Şi câni sunt lacomi, ca unu consecu sufletulu;
Şi sunt păstori, ce au înţelegu stricată;
Toţi s'au întorsu în calea lorŭ,
Fie-care în partea sa pentru câştigulu seu.
Veniţi, [p]ce dicu, aducu-vomu vinu,
Şi să ne îmbetămu cu băutura îmbătătóre;
[q]Şi mâne de mâne va fi ca şi astăţi,
Şi încă şi mai multe.
PERE dreptulu, şi nimenea nu bage sémă în acésta; [57]
Răpescu-se bărbaţii cuviinţei, [r]şi nimenea nu ia sémă,
Că celu drepta se răpescu de d'naintea nefericirei, [s]ce ne stă înfaţă.
Intră în pace, se repaosédă la [t]patulu lorŭ, [u]
Cei ce aŭ umblatŭ [v]cu cre ce dreptulu lui.
Dară voi apropiaţi-vă aci, [x]fii fermecătorései,
Semênţă a adulterului şi a meretrícei!

[a] Ps. 32. 6.
[b] Deut. 4. 29. 30. 2 Cron. 15. 2. Ier. 29. 13. Osea 10. 12. Amos 5. 4. 6. Zah. 1. 3. Mal. 3. 7.
[c] Prov. 28. 13.
[d] Ier. 3. 12.
[e] 2 Reg. 5. 18. Ps. 103. 3. 8. 9. 10. 11. 12. Mich. 7. 18. 19.
[f] Ier. 23. 23. 24.
[g] Ps. 103. 11.
[h] Deut. 32. 2. Iov 36. 27. 28. Ps. 147. 8. 18. Ier. 14. 22.
[i] Ps. 33. 9. Ier. 1. 12. Ezech. 12. 25. 28. 17. 24. 22. 14. 24. 36. 36. Mat. 24. 35. Marc. 13. 31. Luc. 21. 33. 1 Pet. 1. 25.
[k] Deut. 30. 3. Ps. 106. 47. Ier. 29. 14. Ezech. 34. 13. 36. 24. Mat. 24. 31. Marc. 13. 27.
[l] Ps. 96. 11. 12. 98. 8. Ier. 51. 48. Ezech. 6. 11. Mich. 7. 8. Nah. 1. 15. Hab. 3. 18. Sof. 3. 14. 15. Zah. 2. 10. Apoc. 18. 20.
[m] Ier. 12. 9. Ezech. 39. 17. Dan. 4. 11. 14. 21. Apoc. 19. 17. 18. 21.
[n] Ezech. 34. 2. 3. Mat. 15. 14. Rom. 2. 19.
[o] Ezech. 33. 6. 7. Mat. 15. 14. Luc. 6. 39.
[p] Ps. 50. 18. Ier. 5. 31. Mich. 2. 11. Mat. 24. 48. 49. Luc. 12. 45.
[q] Ier. 44. 16. 17.
[r] Ps. 12. 1. Mich. 7. 2. Mat. 24. 12.
[s] Ps. 37. 37. Ier. 22. 15. 16. Mat. 24. 40. 41. Luc. 17. 34. 35.
[t] Iov 3. 13. 14. 17. 18. 21. 22. Ps. 49. 14. Ecl. 6. 5. Ier. 51. 39. 57. Dan. 12. 2. Mat. 9. 24. Luc. 8. 52. Ioan 11. 11. 1 Cor. 15. 18. 20. 51. 1 Tes. 4. 13. 14. 15. 5. 10.
[u] Ps. 125. 5. Prov. 2. 15. Ecl. 10. 3. Ier. 9. 5. Rom. 3. 12.
[v] Ps. 14. 3. 53. 3. Rom. 3. 12.
[x] Deut. 18. 10. 11. 12. 2 Reg. 9. 22. 2 Cron. 33. 6. Mal. 3. 5. Gal. 5. 19. 20. Apoc. 21. 8. 22. 15.

Cu cine vă batjocoriţi voi?
Cui vĕ faceţi gura,
Şi scoteţi limba?
Nu sunteţi voi fii ai fărădelegei, semênţa mincinosă,
Voi cari vă aprindeţi după idoli [sămi?
Sub tótă verdeaţa verde;
Cari sacrificaţi pre fii vostri în văi,
Sub crepăturile stâncilorŭ?
Partea ta este între petrele netedi ale văiĭ,
Acésta, acésta este sorta ta;
Şi acestora ai vĕrsatŭ libaţiune,
Ai adusŭ dară de pâne;
Pe aceste mă voiu mângâia pentru acestea?
Pe munţi înalţi şi [a]gârlă pe numele lorŭ ai pusŭ patulu tĕu;
Acolo te-ai suitŭ ca să aduci sacrificiŭ;
Şi în dosulu uşeloru şi a stâlpiloru pusu-ţi ai aducerea ta;
Căci depărtându-te ai aflatŭ dreptate mine;
Ai urcatŭ-o, şi ţi-ai largitŭ patulu tĕu,
Şi ai încheiatŭ cu acelia;
Iubitu-ai patulu lorŭ, câtutu-ţi-ai locu [mâinei.
Duse-te-ai cătră la rege cu alifiŭ scumpe,
Şi ai înmulţitŭ mirurile tale;
Ai trimesu soli de departe,
Şi te-ai umilitŭ până la infernŭ.
Osteniţu-te-ai în drumuri lorŭ cătă îndestulare;
Dicutu-ai: „La deşertă”;
Aflatu-ai încă putere în mâna ta;
De aceea nu te întristai.
11 [b]De cine te-ai sfiitŭ, sĕu te-ai temutŭ,
Că ai mintitŭ necredinciosă,
Şi nu ţi-ai adusu aminte de mine, nici ai pusu
[ai vĕrsa la [c]inimă?
Au dară pentru-că [d]mă prefacu eu tăcutu,
De aceea nu te-ai temutŭ de mine?
12 Eu voiu da-o-voiu la scire dreptăţei tale, dară lu-
crile tale nu te folosescu.
13 Când vei striga, să te scape mulţimea tale de idoli!
Dară vêntulu i va răpi pre toţi,
O suflare îi va lua;
Dară celu ce se [e]crede în mine
Va moşteni ţĕra,
Şi va stăpâni sântulu meu munte;
14 Şi va dice: [f]Înălţaţi, înălţaţi, pregătiţi calea,
Scoteţi sĕcă petrele din calea popo-
[rului meu.
15 Căci aşa dice celu Prè-înaltu şi Înălţatu,
Celu ce trenţăe în eternu,
[g]Numele căruia este Sântulu:

Eu locuescu locu înaltu şi sântu,
Şi cu celu sdrobitu şi umilitu la sufletu,
Ca să înviorezu sufletulu celoru umiliţi,
Şi să înviorezu inimile celoru sdrobiţi.
16 [h]Căci nu voiu certa în eternu,
Nici voiu fi forte-de-una mâniosu;
Căci vecĭi fi forte-de-una înaintea mea spiritulu,
Şi sufletele [i]ce le-amu făcutŭ.
17 Pentru nedreptatea [k]câştigului seu m'amu mâniatŭ,
Şi l'amu lovitu;
[l]M'amu ascunsu, şi m'amu mâniatŭ;
Dară elu a urmatŭ cu nesupunere drumulu inimei sale.
18 Aceşti veĭ căile lui, şi-lu voiu vindecă,
Şi-lu voiu conduce, şi-voiu da ertă-şi mân-
gâieri,
Lui şi [m]plângătoriloru lui.
19 Eu voiu [n]face rodulu buzeloru:
Pace pace celui depărtatu şi celui de aprópe,
Dice Iehova: şi-lu voiu vindecă.
20 [o]Dară nelegiuiţii sunt ca marea furtunată,
Când nu se póte linişti,
Şi valurile ei arunca afară lutu şi jeţu.
21 [p]Pace nu este cu nelegiuiţii, dice Dumne-
dieulu meu.

58 STRIGĂ cu gură mare, nu te opri,
Ca o trîmbiţă înalţă vôcea ta,
Şi spune poporului meu fără-de-legile lui,
Şi casei lui lui Iacobu păcatele sale
2 În tóte dilele mi caută,
Li place să afle căile mele,
Ca unu poporu, ce lucrédă dreptate,
Şi n'a părăsitu ordinulu Dumnedieului seu;
Cerŭ de la mine lucrurĭ drepte,
Li place să se apropie de Dumnedieu.
3 [a]Cumu postimu, dicu ei, şi tu nu vedi?
[b]Chinuimu sufletulu nostru, şi tu nu ştĭi nimic?
Eccé, pentru-că în dilele postului vostru
Şi găsiţi plăcerile vóstre,
Şi asupriţi pre toţi cerrii vostri!
4 [c]Eccé, pentru ură vĕrtă şi ceartă,
Şi bateţi cu pumnulu nelegiuirei:
Nu postiţi câtu se cuvine în ziua şi,
Ca să se audă tare vôcea vóstră.
5 Oare [d]acesta este postulu, pe care l'amu alesu?
Să-şi chinuiască omulu sufletulu seu în ţi!
Şi-şi pléce capulu ca papura,
Şi cenuşă-i întinde'n cilŭ-şi aşternu sacu şi cenuşă.
Postu vei numi acesta şi ţi bine-primita
de Iehova?
6 Nu acesta este postulu, pe care l'amu
alesu?
Să deslegi lanţurile nelegiuirei,

[a] Ier. 44. 17.
[b] Iov 21. 14. 15. 22. 17. Mal. 3. 14.
[c] Ps. 35. 20. Prov. 10. 12. 15. 18. 26. 21. Mat. 5. 22. 1 Pet. 4. 8.
[d] Zah. 7. 5. 6. 7.
[e] Ps. 37. 9. 11. 22. Mat. 5. 5.
[f] Ps. 68. 4. Ier. 31. 21. Mat. 3. 3. Marc. 1. 3. Luc. 3. 4. 5. 6.
[g] Ps. 111. 9. Luc. 1. 49.
[h] Ps. 30. 5. 103. 9. Ier. 3. 12. Mich. 7. 18.
[i] Ezech. 20. 9. 14. 22. 44.
[k] Ier. 6. 13. 8. 10.
[l] Deut. 31. 17. 18. Ps. 30. 7. 104. 29. Ier. 33. 5. Mich. 3. 4.
[m] Ps. 126. 5. 6. Ier. 31. 9. Ioan 16. 20. 21. 22.
[n] Ps. 85. 8. Ier. 33. 6. Ioan 14. 27. 20. 19. 21. Rom. 5. 1. Efes. 2. 14. 17.
[o] Ps. 107. 25. 26. Ier. 6. 23. 50. 42. Iuda 13.
[p] Ps. 34. 14. Rom. 14. 19. Evr. 12. 14. 1 Pet. 3. 11.

[a] Mal. 3. 14.
[b] Lev. 16. 29. 31. 23. 27. 32. Num. 29. 7. Ps. 35. 13. Fapt. 27. 9.
[c] Iac. 4. 2.
[d] Zah. 7. 5.
[e] Ps. 37. 9. 11. 22. Mat. 5. 5.
[f] Ps. 68. 4. Ier. 31. 21. Mat. 3. 3. Marc. 1. 3. Luc. 3. 4. 5. 6.
[g] Ps. 111. 9. Luc. 1. 49.
[h] Ps. 30. 5. 103. 9. Ier. 3. 12. Mich. 7. 18.
[i] Ezech. 20. 9. 14. 22. 44.
[k] Ier. 6. 13. 8. 10.
[l] Deut. 31. 17. 18. Ps. 30. 7. 104. 29. Ier. 33. 5. Mich. 3. 4.
[m] Ps. 126. 5. 6. Ier. 31. 9. Ioan 16. 20. 21. 22.
[n] Ps. 85. 8. Ier. 33. 6. Ioan 14. 27. 20. 19. 21. Rom. 5. 1. Efes. 2. 14. 17.
[o] Ps. 107. 25. 26. Ier. 6. 23. 50. 42. Iuda 13.
[p] Ps. 34. 14. Rom. 14. 19. Evr. 12. 14. 1 Pet. 3. 11.

Si decară legiuitorii legile,
Şi Îşi întocmesc scrisori nedrepte,
7 Ăi nu vor să scape pe cei nenorociţi,
Şi să răpească dreptul celor lipsiţi,
Ca văduvele să fie prada lor,
Şi să jefuiască pe orfani!
8 Dar ce veţi face în ziua pedepsei,
În ruina care va veni de departe?
La cine veţi fugi după ajutor,
Şi unde veţi lăsa bogăţiile voastre,
Ca să nu cădeţi printre prinşi,
Şi să nu fiţi doborâţi printre morţi?
*Cu toate acestea,
Mânia Lui n'a încetat,
Şi mâna Lui este încă întinsă!
9 Iată, voi veţi fi nimiciţi de Asiria,
Care este toiagul mâniei Mele,
Şi în mâna căreia este sabia Mea!
10 Voi o trimet împotriva unui popor necredincios,
Şi o însărcinez împotriva poporului care este obiectul mâniei Mele,
Ca să-l prade şi să-l jefuiască,
Şi să-l calce în picioare ca lutul de pe uliţe.
11 Dar el nu gândeşte aşa,
Şi inima lui nu cugetă aşa,
Ci în inima lui este să nimicească,
Şi să stârpească nu puţine neamuri.
12 Când Domnul va isprăvi toată lucrarea Lui
Pe muntele Sionului şi în Ierusalim,
Voi pedepsi pe regele Asiriei
Pentru rodul inimii lui mândre
Şi pentru trufia ochilor lui.
13 Căci el a zis:
Prin puterea mâinii mele am făcut aceasta,
Şi prin înţelepciunea mea,
Căci sunt priceput;
Am mutat hotarele popoarelor,
Le-am prădat comorile,
Şi, ca un viteaz, am doborât pe locuitori.
14 Mâna mea a găsit bogăţiile popoarelor ca un cuib,
Şi cum strângi nişte ouă părăsite,
Aşa am strâns tot pământul;
Nu a fost nici o aripă care să bată din ele,
Nici o gură care să deschidă ciocul şi să ciripească.
15 Se laudă oare securea împotriva celui ce loveşte cu ea?
Se semeţeşte oare ferăstrăul împotriva celui ce-l mânuieşte?
Ca şi când toiagul ar mişca pe cel ce-l ridică,
Ca şi când nuiaua ar ridica pe cel ce nu este de lemn!
16 De aceea, Domnul, Dumnezeul oştirilor,
Va trimete slăbiciune printre cei graşi ai lui,
Şi sub slava lui va aprinde
Un foc ca focul unui arzător de var.
17 Lumina lui Israel va fi un foc,
Sfântul lui, o flacără,
Care va arde şi va mistui
Spinii şi mărăcinii lui într'o singură zi.
18 Slava pădurii lui şi a livezii lui roditoare
Va fi nimicită cu totul, de la suflet până la trup,
Şi va fi ca atunci când un bolnav se topeşte.
19 Rămăşiţa copacilor pădurii lui va fi atât de mică,
Încât un copil le va putea număra.
20 În ziua aceea,
Rămăşiţa lui Israel,
Şi cei scăpaţi din casa lui Iacov,
Nu se vor mai reazima pe cel ce-i bate,
Ci se vor reazima cu credinţă pe Domnul,
Sfântul lui Israel.
21 Un rest se va întoarce,
Un rest din Iacov se va întoarce
La Dumnezeul cel puternic.
22 Căci, Israele, chiar dacă poporul tău ar fi ca nisipul mării,
Numai o rămăşiţă din el se va întoarce;
Nimicirea este hotărâtă,
Şi va face să curgă dreptatea ca un potop.
23 Căci Domnul, Dumnezeul oştirilor,
Va face nimicirea hotărâtă
În mijlocul întregului pământ.
24 De aceea, aşa zice Domnul, Dumnezeul oştirilor:
Poporul Meu, care locuieşti în Sion,
Nu te teme de Asiria,
Când te bate cu toiagul
Şi-Şi ridică nuiaua împotriva ta, ca Egiptul.
25 Căci încă puţină vreme, şi mânia Mea va înceta,
Şi furia Mea va fi îndreptată spre nimicirea lor.
26 Domnul oştirilor va stârni împotriva lui o bătaie,
Ca aceea cu care a lovit pe Madian la stânca Oreb;
Va ridica nuiaua Lui peste mare,
Şi o va ridica cum a făcut în Egipt.
27 În ziua aceea,
Povara lui va fi luată de pe umărul tău,
Şi jugul lui, de pe grumazul tău,
Şi jugul va fi nimicit din pricina grăsimii tale.
28 El a venit la Aiat,
A trecut prin Migron,
La Micmas a lăsat bagajele lui.
29 Au trecut prin strâmtoare,
Au poposit la Gheba.
Rama tremură,
Ghibea lui Saul fuge.
30 Ridică-ţi glasul, fiică a Galimului!
Ia seama, Laişa!
Răspunde-i, biată Anatot!
31 Madmena este în fugă,
Locuitorii Gheboimului caută adăpost.
32 Încă astăzi el va sta în Nob,
Va flutura mâna împotriva muntelui fiicei Sion,
Împotriva dealului Ierusalimului.
33 Iată, Domnul, Dumnezeul oştirilor,
Va retezat ramurile cu o putere înfricoşătoare;
Cei înalţi la statură vor fi tăiaţi,
Cei semeţi vor fi smeriţi.
34 El va tăia desişurile pădurii cu fierul,
Şi Libanul va cădea sub mâna Celui Puternic.

11 Din tulpina lui Isai va ieşi o Odraslă,
Şi un Vlăstar va odrăsli din rădăcinile lui.
2 Duhul Domnului se va odihni peste El,
Duhul înţelepciunii şi al priceperii,
Duhul sfatului şi al puterii,
Duhul cunoştinţei şi al fricii de Domnul.
3 El va găsi o plăcută mireasmă în frica de Domnul.
El nu va judeca după înfăţişarea ochilor,
Nici nu va osândi după auzul urechilor;
4 Ci va judeca pe cei nenorociţi cu dreptate,
Şi va osândi cu nepărtinire pe cei smeriţi din ţară.
El va lovi ţara cu toiagul gurii Lui,
Şi va omorî pe cel rău cu suflarea buzelor Lui.
5 Dreptatea va fi brâul coapselor Lui,
Şi credincioşia, brâul mijlocului Lui.
6 Atunci lupul va locui împreună cu mielul,
Şi leopardul se va culca lângă ţapul;
Viţelul, puiul de leu şi vitele îngrăşate vor fi împreună,
Şi un copilaş le va mâna.
7 Vaca şi ursoaica vor paşte împreună,
Puii lor se vor culca laolaltă,
Şi leul va mânca fân ca boul.
8 Sugarul se va juca lângă vizuina năpârcii,
Şi copilul înţărcat îşi va pune mâna în scorbura năpârcii.
9 Nu se va face nici rău, nici pagubă
În tot muntele Meu cel sfânt;
Căci pământul va fi plin de cunoştinţa Domnului,
Cum sunt apele mării de mari.
10 În ziua aceea,
Rădăcina lui Isai va sta ca un semn înălţat pentru popoare;
Neamurile se vor strânge la El,
Şi locuinţa Lui va fi slăvită.
11 În ziua aceea,
Domnul Îşi va întinde din nou mâna
Ca să răscumpere rămăşiţa poporului Său,
Care a mai rămas în Asiria, în Egipt,
În Patros, în Cuş, în Elam, în Şinear, în Hamat,
Şi în ostroavele mării.
12 El va ridica un semn înălţat printre neamuri,
Şi va strânge pe surghiuniţii lui Israel;
El va aduna pe cei risipiţi ai lui Iuda
De la cele patru colţuri ale pământului.
13 Gelozia lui Efraim va înceta,
Şi cei vrăjmaşi ai lui Iuda vor fi nimiciţi;
Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda,
Şi Iuda nu va mai fi vrăjmaş lui Efraim.
14 Ci ei se vor repezi asupra coastelor filistene spre apus,
Vor prăda împreună pe fiii răsăritului;
Vor pune mâna pe Edom şi pe Moab,
Şi fiii lui Amon le vor fi supuşi.
15 Domnul va seca limba mării Egiptului,
Şi va flutura mâna Lui peste Râu
Cu suflarea aprinsă a vântului Său,
Şi-l va lovi în cele şapte braţe ale lui,
Ca să poată trece cu încălţările uscate.
16 Va fi o cărare pentru rămăşiţa poporului Său,
Care a mai rămas în Asiria,
Cum a fost pentru Israel
În ziua când s'a suit din ţara Egiptului.

12 În ziua aceea, vei zice:
Te voi lăuda, Doamne!
Căci, deşi Te-ai mâniat pe mine,
Mânia Ta S'a potolit şi Tu Mă mângâi.
2 Iată, Dumnezeu este mântuirea mea;
Voi avea încredere şi nu voi mai tremura,
Căci Domnul Dumnezeu este tăria mea şi cântarea mea,
Şi El a fost mântuirea mea.
3 Veţi scoate apă cu bucurie
Din izvoarele mântuirii.
4 În ziua aceea, veţi zice:
Lăudaţi pe Domnul, chemaţi Numele Lui,
Vestiţi faptele Lui printre popoare,
Spuneţi că Numele Lui este preaînălţat!
5 Cântaţi Domnului, căci a făcut lucruri măreţe,
Să fie cunoscute în tot pământul!
6 Strigă şi te bucură, locuitor al Sionului,
Căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel!

13 Proorocie împotriva Babilonului, pe care a văzut-o Isaia, fiul lui Amoţ.
2 Ridicaţi un semn pe un munte gol,
Strigaţi cu glas tare spre ei,
Faceţi semne cu mâna,
Ca să intre pe porţile celor nobili!
3 Eu am poruncit celor ce Mi-au fost închinaţi,
Am chemat pe viteazii Mei,
Pe cei ce se bucură de slava Mea,
Ca să împlinească mânia Mea.
4 Ce zgomot pe munţi,
Ca de un popor mare!
Ce vuiet de regate,
De neamuri adunate!
Domnul oştirilor trece în revistă oştirea unui popor de război.
5 Ei vin dintr'o ţară depărtată,
De la marginile cerului,
Domnul şi uneltele mâniei Lui,
Ca să nimicească tot pământul.
6 Vaiet, căci ziua Domnului este aproape!
Ea va veni ca o pustiire din partea Celui Atotputernic.
7 De aceea, toate mâinile vor slăbi,
Orice inimă de om se va topi,
8 Ei vor fi înspăimântaţi,
Chinuri şi dureri îi vor apuca,
Se vor zvârcoli ca o femeie în durerile naşterii,
Se vor uita cu groază unii la alţii,
Feţele lor vor fi arse de văpaie.
9 Iată, ziua Domnului vine,
Ziua înfricoşată, plină de mânie şi de aprinsă urgie,
Ca să prefacă ţara în pustiu,
Şi să nimicească din ea pe păcătoşi.
10 Căci stelele cerului şi constelaţiile lui
Nu-şi vor mai trimete lumina;
Soarele va fi întunecat când va răsări,
Şi luna nu-şi va mai face să strălucească lumina.
11 Voi pedepsi lumea pentru răutatea ei,
Şi pe cei fără lege pentru nelegiuirea lor;
Voi face să înceteze trufia celor mândri,
Şi voi smeri semeţia celor asupritori.
12 Voi face ca omul să fie mai rar decât aurul curat,
Şi omul, mai rar decât aurul de Ofir.
13 De aceea, voi face să tremure cerurile,
Şi pământul se va clătina din temeliile lui,
La mânia Domnului oştirilor,
În ziua aprinsă a urgiei Lui.
14 Şi ca o căprioară fugărită,
Ca o oaie fără păstor,
Fiecare se va întoarce către poporul lui,
Şi fiecare va fugi în ţara lui.
15 Oricine va fi găsit va fi străpuns,
Oricine va fi prins va pieri de sabie.
16 Pruncii lor vor fi sfărâmaţi înaintea ochilor lor,
Casele lor vor fi prădate,
Şi nevestele lor vor fi siluite.
17 Iată, voi ridica împotriva lor pe Mezi,
Care nu dau nici o valoare nici argintului,
Nici nu găsesc plăcere în aur.
18 Arcurile lor vor sfărâma pe tinerii lor,
Nu vor avea milă de rodul pântecelui,
Ochii lor nu vor cruţa copiii.
19 Babilonul, podoaba regatelor,
Mândria şi slava caldeilor,
Va fi ca Sodoma şi Gomora,
Când le-a nimicit Dumnezeu.
20 Nu va mai fi niciodată locuit,
Nu va mai fi locuit din neam în neam;
Arabul nu-şi va mai întinde acolo cortul,
Păstorii nu-şi vor mai duce acolo turmele la culcare.
21 Ci fiarele pustiului se vor culca acolo,
Casele lor vor fi pline de bufniţe,
Struţii vor locui acolo,
Şi acolo vor sări satirii.
22 Hienele vor urla în palatele lui,
Şacalii, în casele de desfătare.
Vremea lui este aproape să sosească,
Şi zilele lui nu vor fi lungite.

14 Căci Domnul va avea milă de Iacov,
Va mai alege pe Israel,
Şi-i va aşeza în ţara lui.
Străinii se vor alătura lor,
Se vor lipi de casa lui Iacov.
2 Popoarele îi vor lua
Şi-i vor aduce în locul lor.
Casa lui Israel îi va stăpâni în ţara Domnului
Ca robi şi roabe.
Ei vor ţine în robie pe cei ce-i ţinuseră în robie,
Şi vor stăpâni peste asupritorii lor.
3 În ziua când Domnul îţi va da odihnă
De durerea, de frământarea şi de aspra robie
În care ai fost ţinut,
4 Vei rosti cântarea aceasta despre împăratul Babilonului,
Şi vei zice:
Cum a încetat asupritorul!
Cum a încetat goana!
5 Domnul a sfărâmat toiagul celor răi,
Sceptrul stăpânitorilor,
6 Care, în mânia lui, lovea neamurile
Cu lovituri fără încetare,
Şi, în furia lui, supunea popoarele
Cu o goană fără stăvilire.
7 Tot pământul se odihneşte, are pace,
Izbucneşte în strigăte de bucurie.
8 Şi chiparoşii se bucură de căderea ta,
Şi cedrii din Libanul zic:
De când ai căzut tu,
Nu s'a mai suit nici un tăietor de lemne împotriva noastră.
9 Locuinţa morţilor de dedesubt se mişcă din pricina ta,
Ca să-ţi iasă înainte la venirea ta;
Ea deşteaptă din somn umbrele pământului,
Pe toţi cei ce au fost mai-mari ai pământului,
Şi face să se scoale de pe scaunele lor de domnie
Pe toţi cei ce au fost împăraţi ai neamurilor.
10 Toţi vor lua cuvântul şi-ţi vor zice:
Şi tu ai ajuns slab ca noi,
Eşti asemenea nouă!
11 Mândria ta a fost coborâtă în locuinţa morţilor,
Cu zgomotul alăutelor tale;
Viermele este culcuşul tău,
Şi viermii te acoperă.
12 Cum ai căzut din ceruri,
Luceafăr, fiu al zorilor!
Cum ai fost doborât la pământ,
Tu, care biruiai neamurile!
13 Tu ziceai în inima ta:
Mă voi sui în ceruri,
Voi înălţa scaunul Meu de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu,
Voi şedea pe muntele adunării,
În fundul miazănoptei.
14 Mă voi sui mai presus de înălţimea norilor,
Mă voi face asemenea Celui Preaînalt.
15 Dar ai fost coborât în locuinţa morţilor,
În fundul gropii.
16 Cei ce te văd se uită ţintă la tine,
Te privesc cu luare aminte şi zic:
Oare acesta este omul care clătina pământul,
Care făcea să tremure împărăţiile,
17 Care prefăcea lumea în pustiu,
Care surpa cetăţile ei,
Care nu dădea drumul celor ce-l aveau în robie
Ca să se întoarcă acasă?
18 Toţi împăraţii neamurilor,
Toţi, dimpreună, dorm în slavă,
Fiecare în mormântul lui;
19 Dar tu eşti aruncat departe de mormântul tău,
Ca o mlădiţă urâtă,
Ca o haină de cei ucişi, străpunşi de sabie,
Care se coboară la pietrele gropii,
Ca un trup călcat în picioare.
20 Tu nu vei fi împreună cu ei în mormânt,
Căci ţara ta ai nimicit-o,
Ai omorât pe poporul tău.
Sămânţa celor răi nu va mai fi pomenită în veac.
21 Pregătiţi-i un loc de junghiere pentru fiii lui,
Din pricina nelegiuirii părinţilor lor!
Să nu se scoale ei să stăpânească pământul,
Şi să umple faţa lumii de cetăţi!
22 Mă voi ridica împotriva lor,
zice Domnul oştirilor,
Voi nimici din Babilon numele şi rămăşiţa,
Odraslele şi mlădiţele,
zice Domnul.
23 Voi face din el o moştenire a ariciului,
Şi o baltă cu apă,
Şi-l voi mătura cu mătura nimicirii,
zice Domnul oştirilor.
24 Domnul oştirilor a jurat:
Precum M'am gândit,
Aşa va fi,
Şi precum am hotărât,
Aşa se va întâmpla.
25 Voi zdrobi pe Asirianul din ţara Mea,
Îl voi călca în picioare pe munţii Mei;
Jugul lui va fi luat de pe ei,
Şi povara lui, de pe umărul lor.
26 Iată hotărârea luată pentru tot pământul,
Iată mâna întinsă peste toate neamurile.
27 Căci Domnul oştirilor a hotărât,
Şi cine ar putea să zădărnicească?
Mâna Lui este întinsă,
Şi cine ar putea s'o întoarcă înapoi?
28 În anul în care a murit împăratul Ahaz
A fost rostită proorocia aceasta:
29 Nu te bucura, Filistee, toată,
Că toiagul care te lovea s'a sfărâmat,
Căci din rădăcina şarpelui va ieşi o năpârcă,
Şi rodul ei va fi o năpârcă înaripată.
30 Cei mai săraci dintre cei nenorociţi vor paşte,
Cei lipsiţi vor dormi în pace;
Dar Eu voi face să moară de foame rădăcina ta,
Şi rămăşiţa ta va fi omorâtă.
31 Urlă, poartă,
Strigă, cetate,
Filistee, toată, să te cuprindă spaima!
Căci vine din miazănoapte un fum,
Şi nu este nici un rătăcit în oştirile lui.
32 Ce vor răspunde solilor neamului?
Că Domnul a întemeiat Sionul,
Şi că în el îşi găsesc adăpost cei nenorociţi ai poporului Său.

15 Proorocie împotriva Moabului.
Căci într'o noapte Ar din Moab este pustiit, nimicit;
Căci într'o noapte Chir din Moab este pustiit, nimicit.
2 Se suie la templu şi la Dibon,
La înălţimile unde se face închinare;
Moab plânge pentru Nebo şi pentru Medeba.
Pe toate capetele lor este rădă,
Toate bărbile sunt tunse.
3 În uliţele lor se încing cu saci,
Pe acoperişurile şi în pieţele lor
Toţi se tânguiesc şi varsă lacrimi.
4 Hesbonul şi Eleale strigă,
Până la Iahaţ li se aude glasul.
De aceea, cei înarmaţi ai Moabului strigă,
Şi sufletul lui tremură.
5 Inima Mea strigă după Moab.
Fugarii lui ajung până la Ţoar,
Până la Eglat-Şelişia.
Căci, la suirea Luhitului,
Ei merg plângând;
Căci, pe drumul Horonaimului,
Ridică strigăte de durere pentru nimicirea lor.
6 Apele Nimrimului sunt secate,
Iarba este uscată,
Verdeaţa a pierit,
Nu mai este nimic verde.
7 De aceea, ei îşi duc în spate
Ce au agonisit şi ce au strâns,
Trec pârâul Sălciilor.
8 Căci strigătul de durere a înconjurat hotarele Moabului,
Bocetul lui se aude până la Eglaim,
Până la Beer-Elim.
9 Apele Dimonului sunt pline de sânge,
Şi voi aduce şi mai multe peste Dimon,
Şi peste cei ce vor mai scăpa din Moab,
Şi peste rămăşiţa din ţară.

16 Trimeteţi mielul stăpânitorului ţării
Din Sela, prin pustiu,
La muntele fiicei Sion.
2 Ca o pasăre fugară,
Ca puii scoşi din cuib,
Aşa vor fi fiicele Moabului
La vadurile Arnonului.
3 Dă sfat, fă dreptate,
Întinde-ţi umbra ca noaptea în mijlocul zilei,
Ascunde pe cei izgoniţi,
Nu vinde pe fugari.
4 Fie ca izgoniţii Mei să locuiască la tine,
Moabule,
Fii-le adăpost împotriva celui ce prădează!
Căci asupritorul a încetat,
Prădarea a luat sfârşit,
Cei ce călcau în picioare pe alţii au dispărut din ţară.
5 Tronul va fi întărit prin bunătate,
Şi pe el va şedea cu credincioşie,
În cortul lui David,
Un judecător care caută dreptatea
Şi este grabnic la dreptate.
6 Am auzit de trufia Moabului,
Cât este de mândru!
Am auzit de trufia lui, de mândria lui,
De semeţia lui, de îngâmfarea lui,
De neîntemeiatele lui laude.
7 De aceea, Moab va plânge pe Moab,
Toţi vor plânge;
Veţi geme pentru întemeietura de Chir-Haraset,
Căci este lovită.
8 Căci ogoarele Hesbonului sunt pustiite,
Şi viţa de vie a Sibmei,
Ale cărei mlădiţe loveau pe stăpânitorii neamurilor,
Ajungeau până la Iaezer,
Se întindeau până în pustiu,
Ramurile ei se întindeau departe,
Treceau dincolo de mare.
9 De aceea, voi plânge pentru viţa de vie a Sibmei,
Ca pentru Iaezer;
Te voi uda cu lacrimile mele, Hesbon şi Eleale!
Căci peste roadele tale şi peste secerişul tău
Au căzut strigăte de război.
10 Bucuria şi veselia au fost luate
Din câmpiile roditoare;
În viile nu se mai cântă, nu se mai strigă de bucurie,
Teascurile nu mai calcă vinul,
Căci Eu am pus capăt strigătelor de bucurie.
11 De aceea, inima Mea vibrează ca o harpă pentru Moab,
Şi lăuntrul Meu, pentru Chir-Haraset.
12 Când se va arăta Moab
Că este istovit pe înălţimile unde se face închinare,
Când va veni la templul lui
Ca să se roage,
Nu va izbuti.
13 Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul despre Moab de mult.
14 Dar acum Domnul zice:
În trei ani, ca anii unui argat,
Slava lui Moab va fi nimicită,
Cu toată mulţimea lui cea mare;
Rămăşiţa va fi foarte mică,
Fără însemnătate.

17 Proorocie împotriva Damascului.
Iată, Damascul va fi nimicit ca cetate,
Va fi o grămadă de dărâmături.
2 Cetăţile Aroerului vor fi părăsite,
Vor fi date turmelor,
Care se vor culca acolo fără să fie tulburate de nimeni.
3 Cetăţile întărite ale lui Efraim vor dispărea,
Împărăţia Damascului,
Şi rămăşiţa Sirienilor;
Vor fi ca slava fiilor lui Israel,
zice Domnul oştirilor.
4 În ziua aceea,
Slava lui Iacov va fi stearsă,
Şi grăsimea trupului lui va slăbi.
5 Va fi ca atunci când secerătorul adună grâul,
Când cu mâna lui taie spicele,
Ca atunci când adună spicele în Valea Refaimului.
6 Totuşi vor rămâne câteva spice,
Ca la scuturarea măslinului,
Două, trei boabe în vârful ramurii celei mai înalte,
Patru, cinci pe ramurile cele mai roditoare,
zice Domnul, Dumnezeul lui Israel.
7 În ziua aceea,
Omul va căuta cu ochii spre Ziditorul lui,
Şi ochii lui vor privi spre Sfântul lui Israel.
8 El nu va căuta cu ochii spre altarele,
Lucrarea mâinilor lui,
Nu va privi ce au făcut degetele lui,
Nici spre Astarteele,
Nici spre chipurile închinate soarelui.
9 În ziua aceea,
Cetăţile întărite ale lui vor fi ca ramurile
Şi ca vârfurile de ramuri
Pe care le-au părăsit din pricina fiilor lui Israel,
Şi va fi pustiu.
10 Căci ai uitat pe Dumnezeul mântuirii tale,
Şi nu Ţi-ai adus aminte de Stânca tăriei tale.
De aceea, deşi sădeşti grădini plăcute,
Şi pui mlădiţe străine,
11 Deşi le sădeşti în ziua când te gătesc de plecare,
Şi dimineaţa faci să odrăslească sămânţa ta,
Totuşi, în ziua durerii şi a unei dureri fără leac,
Roada va fi luată.
12 Vai de mulţimea multor popoare,
Care vuiesc ca vuietul mării!
Vai de zgomotul neamurilor,
Care mugesc ca mugetul apelor celor mari!
13 Neamurile mugesc ca mugetul apelor celor mari;
Dar El le ceartă, şi ele fug departe,
Sunt mânate ca pleava de pe munţi de vânt,
Ca vârtejul de praf de furtună.
14 Seara, iată, spaimă!
Înainte de dimineaţă, ele nu mai sunt!
Aceasta este partea celor ce ne prădează,
Şi soarta celor ce ne jefuiesc.

18 Vai de ţara cu aripi de lăcuste,
Care este dincolo de râurile Etiopiei,
2 Care trimete soli pe mare,
Pe ape, în corăbii de papură!
Duceţi-vă, soli iuţi,
La neamul înalt şi cu pielea netedă,
La poporul înfricoşat de la începutul lui până acum,
La neamul puternic şi biruitor,
Care are ţara străbătută de râuri!
3 Voi, toţi locuitorii lumii,
Voi, cei ce trăiţi pe pământ,
Când se va ridica un semn înălţat pe munţi, priviţi!
Când va suna din trâmbiţă, ascultaţi!
4 Căci aşa Mi-a zis Domnul:
Voi rămâne liniştit şi voi privi din locuinţa Mea,
Ca o căldură strălucitoare după ploaie,
Ca un nor de rouă în căldura secerişului.
5 Căci, înainte de secerat,
Când floarea va fi trecut,
Când strugurele va fi început să se coacă,
El va tăia mlădiţele cu cuţitele de podgorie,
Va lepăda şi va tăia ramurile.
6 Ele vor fi lăsate deopotrivă
Păsărilor de pradă de pe munţi
Şi fiarelor pământului.
Păsările de pradă vor veni la ele vara,
Şi fiarele pământului, iarna.
7 În vremea aceea,
Un dar va fi adus Domnului oştirilor
De către poporul înalt şi cu pielea netedă,
De către poporul înfricoşat de la începutul lui până acum,
De către neamul puternic şi biruitor,
Care are ţara străbătută de râuri,
La locul numelui Domnului oştirilor,
La muntele Sionului.

19 Proorocie împotriva Egiptului.
Iată, Domnul vine călare pe un nor uşor,
Şi intră în Egipt.
Idolii Egiptului tremură înaintea Lui,
Şi inima Egiptenilor se topeşte în mijlocul lor.
2 Voi stârni pe Egipteni împotriva Egiptenilor,
Ei se vor bate între fraţi,
Între prieten şi prieten,
Între cetate şi cetate,
Între împărăţie şi împărăţie.
3 Duhul Egiptului va fi zădărnicit în mijlocul lui,
Voi nimici planurile lui,
Şi ei vor întrebă idolii şi vrăjitorii,
Pe cei ce cheamă duhurile
Şi pe cei ce ghicesc din stele.
4 Voi da Egiptul în mâna unor stăpâni aspri,
Şi un împărat crud va stăpâni peste ei,
zice Domnul, Dumnezeul oştirilor.
5 Apele vor seca din mare,
Şi fluviul va seca şi va rămâne uscat.
6 Râurile vor deveni urâcioase,
Braţele Egiptului vor scădea şi se vor seca,
Trestia şi papura se vor ofili.
7 Pe malurile Nilului, pe malurile Nilului,
Tot ce este semănat pe malurile Nilului se va usca,
Va fi luat de vânt şi nu va mai fi.
8 Pescarii vor fi mâhniţi,
Toţi cei ce aruncă undiţa în Nil vor jeli,
Şi cei ce întind mreje pe faţa apelor vor fi mâhniţi.
9 Cei ce lucrează inul pieptănat vor fi ruşinaţi,
Ţesătorii vor fi cuprinşi de spaimă.
10 Stâlpii lui vor fi zdrobiţi,
Toţi lucrătorii cu simbrie vor fi mâhniţi.
11 Ce proşti sunt mai-marii din Ţoan!
Sfatul înţelepţilor sfetnici ai lui Faraon este o sfătuire fără pricepere.
Cum puteţi voi să ziceţi lui Faraon:
Eu sunt fiul înţelepţilor,
Fiul vechilor împăraţi?
12 Unde sunt înţelepţii tăi?
Să-ţi spună şi să ştie ce a hotărât Domnul oştirilor împotriva Egiptului.
13 Mai-marii din Ţoan au fost înşelaţi,
Mai-marii din Nof au fost amăgiţi,
Căpeteniile seminţiilor lui au dus Egiptul în rătăcire.
14 Domnul a turnat în mijlocul lui
Un duh de ameţeală,
Şi ei au făcut pe Egipt să se rătăcească în toate lucrările lui,
Ca un om beat care se clatină în vărsământul lui.
15 Egiptul nu va mai avea nimic de făcut,
Nici capul, nici coada,
Nici ramura, nici trestia.
16 În ziua aceea,
Egiptenii vor fi ca nişte femei;
Vor tremură şi se vor înfricoşa
De mâna pe care o clatină Domnul oştirilor împotriva lor.
17 Ţara lui Iuda va fi o pricină de groază pentru Egipteni;
Oricine va auzi pomenindu-se de ea va fi înfricoşat
De hotărârea pe care Domnul oştirilor a luat-o împotriva lui.
18 În ziua aceea,
Cinci cetăţi din ţara Egiptului
Vor vorbi limba Canaanului
Şi vor jură pe Domnul oştirilor;
Una din ele se va numi Cetatea Nimicirii.
19 În ziua aceea,
Va fi un altar al Domnului în mijlocul ţării Egiptului,
Şi o stâlpare a Domnului lângă hotarul ei.
20 Va fi un semn şi o mărturie
Pentru Domnul oştirilor în ţara Egiptului.
Când vor striga către Domnul din pricina celor ce-i apasă,
El le va trimete un Mântuitor şi un Apărător,
Care să-i izbăvească.
21 Domnul Se va face cunoscut Egiptului,
Şi Egiptenii vor cunoaşte pe Domnul în ziua aceea;
Ei vor aduce jertfe şi daruri de mâncare,
Vor face juruinţe Domnului şi le vor împlini.
22 Domnul va lovi Egiptul,
Va lovi şi va tămădui;
Ei se vor întoarce la Domnul,
Şi El Se va lăsa înduplecat de rugăciunile lor şi-i va tămădui.
23 În ziua aceea,
Va fi o cale ferată de la Egipt la Asiria;
Asirianul va veni în Egipt,
Şi Egipteanul în Asiria,
Şi Egiptenii vor sluji împreună cu Asirienii.
24 În ziua aceea,
Israel va fi al treilea
Împreună cu Egiptul şi cu Asiria,
O binecuvântare în mijlocul pământului,
25 Căci Domnul oştirilor îl va binecuvântă şi va zice:
Binecuvântat să fie poporul Meu Egiptul,
Lucrarea mâinilor Mele Asiria,
Şi moştenirea Mea Israel!

20 În anul în care a venit Tartan la Aşdod,
Trimis de Sargon, împăratul Asiriei,
Care a luptat împotriva Aşdodului şi l-a luat,
2 În vremea aceea,
Domnul a vorbit prin Isaia, fiul lui Amoţ, şi i-a zis:
Du-te şi dezbracă sacul de pe coapsele tale,
Şi scoate-ţi încălţămintea din picioare!
El a făcut aşa,
Şi a umblat gol şi desculţ.
3 Domnul a zis:
Precum robul Meu Isaia a umblat gol şi desculţ
Timp de trei ani,
Ca semn şi ca prevestire împotriva Egiptului şi a Etiopiei,
4 Tot aşa va duce împăratul Asiriei pe prinşii Egiptului
Şi pe surghiuniţii Etiopiei,
Tineri şi bătrâni,
Goi şi desculţi,
Cu fesele descoperite,
Spre ruşinea Egiptului.
5 Vor fi înspăimântaţi şi ruşinaţi
De Etiopia, în care îşi puseseră nădejdea,
Şi de Egipt, de care se fălau.
6 În ziua aceea,
Locuitorii ţărmului acestuia vor zice:
Iată ce s'a întâmplat cu cei în care ne puseserăm nădejdea,
La care alergaserăm ca să fim ajutaţi şi izbăviţi de împăratul Asiriei!
Şi cum vom mai scăpa noi?

21 Proorocie împotriva pustiului mării.
Ca nişte vârtejuri de furtună care trec prin partea de miazăzi,
Vine din pustiu, din ţară înfricoşată.
2 O viziune grozavă mi s'a arătat:
Cel viclean viclenieşte,
Cel pustiitor pustieşte.
Suie, Elam!
Asediază, Media!
Voi face să înceteze orice suspin.
3 De aceea, mijlocul Meu este plin de chinuri,
Dureri m'au apucat
Ca dureri de femeie în naştere;
Sunt zăpăcit când aud,
Sunt înspăimântat când văd.
4 Inima Mea bâjbâie,
Groaza Mă tulbură;
Amurgul pe care-l doream Mi l-a prefăcut în spaimă.
5 Pregătesc masa,
Pun straja,
Mănânc, beau.
Sculaţi-vă, voi, căpetenii,
Ungeţi-vă scuturile!
6 Căci Domnul mi-a zis aşa:
Du-te, pune străjer,
Şi ce va vedea el să spună!
7 Când va vedea o trăsură cu doi călăreţi,
O trăsură cu măgari,
O trăsură cu cămile,
El să ia bine seama,
Cu multă luare aminte.
8 Şi a strigat ca un leu:
Stăpâne, stau mereu pe turnul de pază ziua,
Şi sunt la postul meu toate nopţile.
9 Iată, vine o trăsură cu doi călăreţi!
Ea răspunde şi zice:
Babilonul a căzut, a căzut!
Toate chipurile cioplite ale dumnezeilor lui
Au fost sfărâmate la pământ.
10 Poporul Meu, care ai fost călcat în picioare şi zdrobit ca grâul pe arie,
Ce am auzit de la Domnul oştirilor,
De la Dumnezeul lui Israel,
Vă vestesc.
11 Proorocie împotriva Idumeei.
Mi se strigă din Seir:
Străjerule, ce mai este din noapte?
Străjerule, ce mai este din noapte?
12 Străjerul răspunde:
Dimineaţa vine,
Dar şi noaptea.
Dacă aveţi de întrebat, întrebaţi,
Întoarceţi-vă şi veniţi!
13 Proorocie despre Arabia.
În pădurea din Arabia veţi petrece noaptea,
Caravanele de Dedanim!
14 Aduceţi apă celui însetat,
Voi, locuitorii ţării Tema!
Întâmpinaţi cu pâine pe fugar!
15 Căci ei fug dinaintea sabiei,
Dinaintea sabiei scoase,
Dinaintea arcului încordat,
Dinaintea grozăviei războiului.
16 Căci Domnul mi-a zis aşa:
Peste un an, ca anii unui argat,
Toată slava lui Chedar va fi nimicită.
17 Numărul arcaşilor,
Viteji ai fiilor lui Chedar,
Va fi mic.
Domnul, Dumnezeul lui Israel, a vorbit.

22 Proorocie despre Valea Vedeniei.
Ce ai tu acum,
Că te-ai suit cu toţii pe acoperişuri?
2 Tu, plină de zgomote,
Cetate gălăgioasă, veselă,
Morţii tăi nu sunt morţi de sabie,
Nici nu au murit în luptă.
3 Toţi mai-marii tăi au fugit împreună,
Au fost prinşi fără arc;
Toţi cei găsiţi şi prinşi împreună au fugit departe.
4 De aceea, zic:
Lăsaţi-Mă să plâng amarnic,
Nu stăruiţi să Mă mângâi
Pentru nimicirea fiicei poporului Meu!
5 Căci este o zi de tulburare, de călcare în picioare şi de zăpăceală
Trimisă de Domnul, Dumnezeul oştirilor,
În Valea Vedeniei.
Se dărâmă zidurile,
Se aud strigăte de durere spre munte.
6 Elamul ia tolba,
Cu carele de luptă şi cu călăreţii,
Şi Chir scoate scutul.
7 Văile tale cele mai frumoase sunt pline de care de luptă,
Şi călăreţii se aşează în faţa porţilor.
8 Apărarea lui Iuda este ruptă.
În ziua aceea,
Tu priveşti spre armele din Casa pădurii.
9 Şi vedeţi că multe spărturi sunt în zidurile cetăţii lui David,
Le strângeţi laolaltă pe cele de jos ale iazului de sus,
10 Număraţi casele din Ierusalim,
Dărâmaţi casele ca să întăriţi zidul,
11 Faceţi un rezervor între cele două ziduri
Pentru apa iazului celui vechi.
Dar nu vă uitaţi spre Cel ce a făcut aceste lucruri,
Nu vedeţi pe Cel ce le-a hotărât de demult.
12 În ziua aceea,
Domnul, Dumnezeul oştirilor,
Vă cheamă la plângere şi la bocet,
La rădere şi la îmbrăcare cu saci.
13 Dar iată, este veselie şi bucurie,
Se taie boi şi se înjunghie oi,
Se mănâncă carne şi se bea vin:
Să mâncăm şi să bem,
Căci mâine vom muri!
14 Domnul oştirilor Mi-a descoperit la urechi:
Nu, păcatul acesta nu vi se va ierta până veţi muri,
zice Domnul, Dumnezeul oştirilor.
15 Proorocie împotriva lui Şebna, vistiernicul.
Aşa zice Domnul, Dumnezeul oştirilor:
Du-te, mergi la vistiernicul acesta,
La Şebna, care este peste casa mea:
16 Ce ai tu aici?
Ce rude ai aici,
Ca să-ţi sapi aici un mormânt?
Îţi sapi mormântul în înălţime,
Îţi faci locuinţa în stâncă!
17 Iată, Domnul te va lua cu o mare smucitură,
Te va apuca

Şi dreptatea pre judecătorii tei.
18 Nu se va mai auzi silnicia în pământul tău,
Distrugerea şi ruinarea în hotarele tale;
Ci vei numi *zidurile tale: Mântuire,
Şi porţile tale: Laudă.
19 Nu *va mai fi în tine soarele lumina ziloi,
Nici luna prin lucirea ei nu te va lumina;
Ci Iehova va fi ţie lumină veşnică,
Şi *Dumnezeiul tău măreţia ta.
20 *Soarele tău nu va mai apune,
Nici nu se va trage luna în de la sine;
Căci Iehova va fi eternă ta lumină,
Şi zilele plângerei tale vor fi sfârşite.
21 Şi *poporul tău tot va fi *drept,
*Vor moşteni pământul în veşnică,
*Odrasla sădirei mele,
*Lucrul mâinilor mele, ca să mă măresc.
22 *Cel mai mic nu se va face,
Şi puţinul, puternic ţară:
Eu, Iehova, voiu grăbi aceasta în timpul său.

Invitarea celor mântuiţi, proorocii, mulţămitorii şi rentoarcerea celor trişti

61 *SPIRITUL lui Iehova, Domnului, este asupra mea,
Fiindcă mi Iehova *m'a uns,
Ca să înving oamenilor cuvinte semnate:
M'a trimes ca să *vindecu pre cei sfrâmaţi în inimă;
Ca să proclamu *libertatea celora ce gemu,
Şi deschidere închisorei celora ce zac în legături;
2 *Ca să proclamu anulu îndurărei lui Iehova,
Şi *ziua răsplătirei Dumnezeului nostru:
*Ca să mângâiu pre toţi cei plângu;
3 Ca să pun celor îndureraţi ai Sionului
Ca *în să se dea podoabă în locul cenuşei,
Oleiulu bucuriei în locul plângerei,
Şi vestmântulu laudei în locul cugetului întristat:
Ca să se numească: Arbori ai dreptăţii,
*Sădire a lui Iehova, *ca să se slăvească.
4 Şi vor *zidi ruinele cele vechi;
Vor ridica pustiirile de mai 'nainte,
Şi vor reînnoi cetăţile pustiite,
Cele ruinate de multe generaţiuni.
5 Şi *străinii vor sta, şi vor păşuna turmele voastre,
Şi fii străinilor vor fi plugarii voştri, şi viilorii voştri;
6 *Ear voi vă veţi numi: Preoţii lui Iehova;
Slujitori Dumnezeului nostru vă vor zice:
*Veţi mânca averile popoarelor,
Şi în mărirea lor vă veţi făli.
*In locul ruşinei voastre veţi avea îndoită,
Şi în locul ocărei se vor veseli în moştenirea lor:
Deci în pământulu lor vor moşteni îndoită,
Bucuria veşnică va fi a lor.
Căci *eu Iehova iubesc dreptatea,
*Urăsc răpirea şi nedreptatea;
Deci li voiu da plata lor în credinţă,
*Şi voiu încheia cu dânşii unu legământ veşnic.
Şi sămânţa lor va fi cunoscută între popoare,
Şi urmaşii lor între neamuri:
Toţi, văzându-i, vor cunoaşce,
*Că sânt sămânţa, pe care Iehova a bine-*Mă bucuru în Iehova, [cuvântat.
Sufletulu meu este veselu în Dumnezeulu meu:
Căci *m'a îmbrăcatu cu vestmintele mântuirei,
M'a învelitu cu mantia fericirei,
*Ca pre unu mire, ce-şi pune podoabe,
Şi ca pre o mireasă, ce se împodobeşce cu
odoarele sale.
Căci precumu pământulu face să resară vlăstarii sei,
Şi precumu grădina face să răsară semănăturile sale,
Aşa Iehova, Domnulu, va face *fericirea şi *laudea
Să resară înaintea tuturoru popoarelor.

PENTRU Sionu nu voiu tăcea,
Şi pentru Ierusalimu nu voiu înceta;
Până când fericirea lui va ieşi ca lumina,
Şi mântuirea lui ca facla ce arde.
Şi vor vedă popoarele fericirea ta;
Şi toţi regii măreţia ta:
*Şi te voi numi cu unu nume nou,
Pre care-lu va numi gura lui Iehova.
Şi vei fi *o cunună măreţă în mâna lui Iehova,
Şi diademă regească în palma Dumnezeului tău.
*Nu te voi mai numi: *Părăsită; [tot.
Nici ţeri ta nu se va mai zice: *Despărţită;
Ci te voi numi: Hefzi-ba (*plăcerea mea este în ea*);
Şi ţera ta: Beula (*căsătorită*);
Căci Iehova *are plăcere în tine, şi ţera ta va fi măritată.
Căci precumu tânărulu se însoţesce cu o fecioră,
Aşa fiii tăi se vor însoţi cu tine;
Şi precumu mirele se bucură de mireasă,
*Aşa Dumnezeulu tău se va bucura de tine.
Pe zidurile tale, Ierusalime, *am aşezatu
păzitori,

Cari nici o dată nu vorŭ tăcé, nici ţine-
ţi răpusu:
*Voi, chemaţi pre Iehova, nu ve odihniţi,
Şi nu-i daţi repusu,
Până când va întemeia Ierusalimulu, şi-lu va
face de laudă pe pământu.
8 Iehova a jurat pe dreptate-a, şi pe bra-
ţulu seu celu puternicu:
Nu voiu mai *da grâulu teu
Hrană vrăjmaşiloru tei,
Nici fiii străinilor nu vorŭ mai bé vinulu teu,
Pentru care ţi-ai adunatu.
9 Ci cei ce l'au adunatu îlu vorŭ mânca,
Şi vorŭ lăuda pre Iehova,
Şi culegătorii de vii îlu vorŭ bé
*În curţile mele cele sfinte.
10 Treceţi, treceţi prin porţi!
Pregătiţi drumulu poporului!
Înălţaţi, înălţaţi calea!
Scoteţi afară pietrele!
*Înălţaţi steag popoarelor!
11 Căci Iehova a proclamatu până la mar-
ginile pământului:
*Spuneţi fiicei Sionului:
*Iată mântuirea ta vine,
Iată, plata lui este cu d'însulu, şi resplă-
tirea lui înaintea lui!
12 Şi vorŭ numi: Poporŭ sfântu,
Răscumpăraţii lui Iehova;
Şi tu te vei numi: Căutată,
*Cetate neparăsită.

63 CINE este acesta, ce vine din Edomu?
Cu vestminte roşie, din Bosora?
Acesta cel măreţu în vestmântulu seu,
Ambulându în puternica puterei sale?
*Eu celu ce vorbesce de dreptate,
Celu ce am putere, ca să mântuiescu.
2 De ce *vedi roşeţe pe hainele tale,
Şi pe vestmintele tale ca ale celui ce calcă în teasc?
3 Eu am călcatu teascul singuru,
Şi dintre popoare nu era nici unu cu mine:
Le-am călcatu în mânia mea,
Şi le-am călcatu în furia mea;
Sângele lorŭ a stropitu vestmintele mele,
Şi am mânjitu toată îmbrăcămintea mea.
4 Căci *ziua răsplătirei era în inima mea,
Şi anulu răscumpărărei mei a sositu.
5 Şi mă uitaiu, dar nu era nimeni de ajutoriu,
Şi mă mirai, că nu era cine să mă
sprijine:
*Deci mi-a venitu braţulu meu în folosu,
Şi mânia mea m'a sprijinitu.
6 Şi am călcatu popoarele în mânia mea,
Le-am îmbătatu cu urgia mea,
Şi le-am doborîtu la pământu sângele lorŭ.*

Laude pentru mântuirile de care Israelu s'a bucurat, şi rugă pentru îndurarea Dumnezeului nostru cel Dreptu.

7 Voiu aminti îndurările lui Iehova,
Laudele lui Iehova,
După tote bunătăţile, câte mi-a făcutu Iehova,
Şi bunătatea ce are către casa lui
Israelu,
Pre care a făcutu-o pentru ei după îndu-
rarea sa,
Şi după multa sa milă.
8 Căci a disu: Da, poporulu meu este acesta,
Fiii, cari nu-mi vorŭ fi necredincioşi;
Şi el a fostu mântuitorulu lorŭ.
9 În tota strâmtorarea lorŭ fostu-s'a şi el în strâmtorare,
Şi îngerulu feţei lui le-a mântuitu.
Prin iubirea sa şi prin mila sa le-a răscumpăratu,
Le-a ridicatu şi le-a purtatu în tote zilele din vechime.
Dară ei fură nerecunoscători, *şi supărară să-
tul său Spiritu; 10
*Deci schimbându-se în vrăjmaşu pentru ei,
Şi a luptatu singuru asupra lorŭ.
Atunci şi-a adusu aminte de poporulu 11
seu, şi de zilele din vechime, ale lui Moisi:
Unde i-a *scosu din mare,
Cu păstorulu turmei sale?
Unde a pusu pre sfântulu său Spiritu în
mijloculu lorŭ;
Conducându-i la dreapta lui Moisi *cu măreţe- 12
ţulu seu braţiu;
*Despicându apele înaintea lorŭ,
Pentru ca să-şi facă nume eternu;
*Conducându-i prin adâncuri, 13
Ca unu calu pe câmpii netedu: aşa nu se
poticniră.
Ca pre o vită, ce se coboră în vale, 14
Aşa spiritulu lui Iehova l'a călăuzitu:
Aşa ai conăucu tu pre poporulu teu,
*Ca să-ţi faci nume măritu.
*Caută din ceriu, 15
Şi vedi din locuinţa ta cea sântă şi măriţă!
Unde este zelulu tău şi puterea ta,
Mila ta şi îndurările tale?

Oprîtu-s'aŭ pentru mine?
14 *De, la cei plîngînde nostre:
Chiarŭ de *un ce sale Abrasamŭ,
Şi Israelŭ va se omôsnu;
Tu, Iehova, eşti plîmbde nostru, veşnicu
[mîntuitoriŭ nostru,
Ŭnu eternitate ace numele teŭ.
17 De ce, Iehova, *lăsatu-ne-ai să rătăcimu de
[la căile tale,
Şi să se *înţăpetăsce ĭnima nóstră, încătu
[nu ne *tememu de tine?
*Întórce-te pentru serviĭ teĭ,
Semînţele moştenirei tale.
18 *Poporulŭ teŭ celŭ sfîntŭ pusesĭ a fostŭ în
[mostenirea sa,
*Nemicnicĭ nostri ai călcatŭ în piciore sanc-
[tuariulŭ teŭ;
19 Ajunsŭ-amu-ne noĭ, dupre câtva nici u-
[dată n'aĭ domnitŭ,
Nici nu s'aŭ chiămatŭ dupre numele teŭ.

64 A H! de *aĭ despica cerurile, şi te-aĭ
pogorî,
Munţiĭ s'arŭ topi înaintea ta,
2 Ca de mult foc, ca acelŭ vrăjmaşulŭ,
Ca de unŭ foc, ce face se clocotéscă apa;
Ca să fiĭ numele teŭ cunoscutŭ la împo-
[trivitorĭ teĭ,
Ca să se spăimînte popórele înaintea ta!
3 Cîndŭ *făceaĭ lucrurile înfricoşate, ce nu le
[aşteptarămŭ,
Te-aĭ coborîtŭ, şi munţiĭ s'aŭ topitŭ înain-
[tea ta.
4 Căci din veacurĭ *nu s'a pomenitŭ,
Nici cu urechile nu s'e auditŭ,
Nici ochiulŭ n'a vĕzutŭ afară Dumnedeŭ
[afară de tine,
Care să fiĭ făcutŭ unde ce aceştea la cei ce
[aşteptă într'însulŭ.
5 Întîmpinaĭ-aĭ pre cel ce veseli în lucrurile, *îm-
[blîndu-se calea dreptă.
*Cari-şi aducea-vă aminte de tine în căile tale:
Iacă, mîniatu-te-aĭ, pentru că *păcătuimu
[necurmatŭ în rostiţa lorŭ;
Şi tot-şi vomŭ fi mîntuiţĭ.
6 Făcutu-ne-amŭ cu toţiĭ necuraţĭ:
Şi toţi *dreptăţile nóstre ca cîrpa celŭ ce
[are în fire;
De aceea *ne-plîngîtu-ne-amŭ cu toţiĭ ca frunzea,
Şi fărădelegile nóstre, ca vîntulŭ, ne-aŭ
[răpitŭ.
7 Şi *nimenea nu chiamă numele teŭ,
Nici se scóle, ca să ţie de tine,
Căci *aĭ ascunsŭ faţa ta de la noĭ,
Şi ne-aĭ lăsatŭ să perimu prin *fărădelegile
[nóstre.
*Şi acumŭ, Iehova, tu eşti părintele nostru;
Noĭ *sîntemŭ lutulŭ, şi tu olarulŭ nostru;
Toţiĭ *lucrulŭ *mîinilorŭ tale.
Nu te *mînia tare, Iehova,
Nici nu ţinè minte în veecurĭ fără de legea
[nóstră;
Ecceĭ! uită-te, *noĭ poporulŭ teŭ suntemŭ noiĭ.
Sînţiĭ tăi cetăţiĭ îţi pustiiĭ *pustiu s'aŭ;
Sionulŭ este unŭ pustiu, *Ierusalimulŭ o pus-
[tiire.
*Sînta şi frumósa mórră a noastră,
În care părinţiĭ nostri te laudaŭ,
S'a arsŭ cu focŭ,
Şi tóte *locurile plăcute ale nóstre s'aŭ pustiitŭ.
După tóte acestea, *opri-te-vei, Iehova?
*Taci-vei încă, şi ne vei *smeri tare până?

*Mîngîierea lui Israel în mijlocul de mari nenorociri.

65 *AUNSAMŬ *căutatŭ-mi-aĭ de cei ce nu întrebaŭ
de mine;
Aflatu-m'aŭ cei ce nu mĕ căutaŭ;
Disu-aĭ: Ecceĭ-mĕ, ecceĭ-mĕ!
Unui poporŭ, ce *nu se numia după numele
[meu.
2 *Întinsu-mĕ mîinile mele tota diua
Unui poporŭ nerecunoscătorŭ,
Care umbla în o cale, ce nu e bună,
După cugetările lorŭ;
Unŭ poporu *ce mĕ întăriia totu-diuna
[oliarŭ în faţa mea,
*Care sacrifică în grădinĭ,
Şi tămîiază pe acoperemîntŭ;
3 Care şede în mormîntŭ,
Şi nopteză în peşteri,
*Mănîncă carne de porcŭ,
Şi în vasele sale are zămă de asemene
[urîciune;
4 Cari dicu: Retrage-te, nu mĕ atinge,
Că sînt mai sfîntă decîtŭ tine.
Unŭ astfeliu este fumulŭ mieu,
Unŭ foc arzetoriŭ în tóte diuele.
Ecceĭ! *scrisŭ este înaintea mea,
Nu voiu tăcea, *ci voiu resplăti,
Da, îi voiu resplăti în sînulŭ lorŭ
Fărădelegile *părinţiloră vostri a totŭ-
[de-odată, dice Iehova, şi fărăde-
[legile părinţiloră vostri a totŭ-de-odată;
*Căci aŭ tămîiatŭ pe munţi,
Şi *mĕ aŭ disonoratŭ pe coline:
Pentru acea voiu resplăti în sînulŭ lorŭ
[faptele lorŭ cele d'ântîiŭ.

8 Aşa dice Iehova:
Precumŭ *cînda se află mustă în strugure,
Şi se dice: Nu-l strica, căci este *binecuvîn-
[tare în elŭ:
Aşa voiu face pentru serviĭ mieĭ, ca să nu
[pierd pre toţi.
9 Şi voiu *scóte o semenţiă din Iacobŭ,
Şi din moştenitorŭ ală mieĭ pre diĭ
[aleşiĭ mieĭ vorŭ moşteni pre ei,
Şi serviĭ mieĭ vorŭ locui acolo
10 Şi *Saronulŭ va fi stînă turmeloră,
Şi *valea Achorului locŭ de odihnă pentru ei,
Pentru poporulŭ mieu, care mĕ caută.
11 Dară pre voi, cari ne părăsiţi pre Iehova,
Cari uitaţi muntele mieu celŭ sfîntŭ,
Cari gătiţi *o masă lui Gadŭ (Norocŭ),
Şi cari faceţi mulţime lui Meni (Destinŭ);
12 Vă voiu hărăzi sabiei,
Şi toţi vă veţi pleca spre junghiere;
Pentru că chiămatu-v'amŭ, şi nu răspundeaţi;
Vorbitu-mĕ-aĭ, şi nu ascultaţi;
Ci lucraţi reu în ochiĭ mieĭ,
Şi alegeaţi ce-va, de care nu mĕ plăcusu.
13 Pentru acea dice Iehova, Domnulŭ:
Ecceĭ, serviĭ mieĭ vorŭ mînca,
Dară voi veţi fi flămînzi;
Ecceĭ, serviĭ mieĭ vorŭ bé;
Dară voi veţi fi setoşĭ;
Ecceĭ, serviĭ mieĭ se vorŭ bucura,
Dară voi veţi fi rĕşinaţi;
14 Ecceĭ, serviĭ mieĭ vorŭ cînta în veselia inimeĭ;
Dară voi veţi urla de *întristarea inimeĭ,
Şi veţi urla de *zdrobirea sufletului.
15 Şi veţi lăsa numele vostru la *blăstĕmŭ mieĭ
[aleşiloră mieĭ;
Căci Iehova, Domnulŭ, te va omorî,
Şi *va altŭ numŭ se numi pre serviĭ sei;
16 *Ca cine se binecuvîntéză pre sine pe pă-
[mîntŭ, va se binecuvînteze în Dumne-
[dieŭ credinciosulŭ,
Şi cine se va jura pe pămîntŭ să se jure pe
[Dumnedieŭ credinciosulŭ;
Că *nemulţemirile cele de mult *sunte sînt
Şi vorŭ ascunde de la ochiĭ mieĭ.
17 Căci ecceĭ! creezŭ *cerŭ nouŭ şi pă-
[mîntŭ nouŭ,
Aşa că nu se vorŭ aminti cele de mai 'nainte,
Nici nu vorŭ veni în minte.
18 Ci veţi bucura şi veţi veseli în sîreŭ
În ceea ce creezŭ;
Căci, ecceĭ! eŭ facŭ Ierusalimulŭ spre bucu-
[rie,
Şi pre poporulŭ lui spre desfătare.
19 Şi *mĕ voiu bucura de Ierusalimŭ;
Şi mĕ voiu veseli de poporulŭ meu,
Şi *nu se va mai auzi în elŭ sóce de plîn-
[gere,
Nici sóce de jale.
20 Nu va mai fi acolo pruncŭ ce dîce cîţiva,
Nu va mai fi acolo pruncŭ ce dîce cîţiva,
Nici bătrînŭ care să nu împlinéscă dilele lui;
Căci, cu unu copilu, se va mori cel de o sută
[de ani,
Şi cel ce nu va împlini o sută de ani se fi blăs-
[tămatŭ cu unŭ păcătosŭ.
21 *Voru zidi case, şi voru locui în ele,
Voru sădi vii, şi voru mînca fructulŭ lorŭ;
22 Nu voru zidi ei, şi altulŭ să locuéscă;
Nu voru sădi ei, şi altulŭ să mănînce;
Căci *dilele poporului meu voru fi ca dilele
[arborelui,
Şi lucrulŭ mîiniloră lorŭ voru gusta multu timpŭ lucrulŭ
[mîiniloră lorŭ.
23 Nu voru munci în deşertŭ, (mînelorŭ lorŭ.
Nici nu voru naşte spre mórte grabnică;
Căci *sîntemŭ semenţiă celoră binecuvîntaţĭ ai
[lui Iehova,
Şi urmaşiĭ lorŭ cu ei.
24 Şi, *pare-mĕ nu mĕ chiăma ei, eu voiu re-
[spunde,
Şi încă ei vorbiră, *eŭ voiu auzi. (spunde,
25 *Lupulŭ şi mielulu voru paşte împreună;
Şi leulu ca mînca paie, ca boulŭ;
Şi *pîrea şerpelui va fi ţerîna.
Le voru Sfărîmă nici strica
Dice Iehova [ceĭ sfinţiĭ mieĭ,

*Mîngîierea Sionului sortită a lucrurilor urîcioase ce se vorŭ face, înmulţită celor adevĕraţĭ pentru ne-
[mulţemirea celor ce fac rĕul, şi răsplătirea celor
[drepţĭ şi fericiţĭ.

66 AŞĂ dice Iehova:
*Cerulŭ este tronulŭ meu.
Şi pămîntulŭ, aşternutulŭ picioreloră mele;
Ce casă voiĭ zidi pentru mine?
Şi ce locu voiĭ zidi pentru repaosulŭ meu?
Căci mîna mea a făcutŭ tóte acestea,
Ca tóte acestea să fie, dice Iehova:
*Şi la acestea mĕ uitu,
*La celŭ sermanŭ şi la celŭ sdrobitŭ cu spi-
[rituluŭ,
Care *tremură de cuvîntulu meu. (Sela.
Care *treieră pe cineva unŭ bouŭ, este ca celŭ
[ce ucide pre unŭ omŭ;
Celŭ ce sacrifică unŭ mielu, ca celŭ ce *taiă
[gîtulŭ câinelui;
Cel ce aduce darŭ de pâne, ca şi celŭ ce
[aduce sânge de porcŭ;
Celŭ ce arde *tămîia, ca celŭ ce bine-cuvîn-
[teză pre unŭ idolŭ.
Precumŭ şi-aŭ ălesŭ ei căile lorŭ,
Şi sufletulŭ lorŭ se bucură de urîciunile lorŭ,

4 Așa și eu voiu alege asupririle lor,
Și voiu aduce asupra lor ce se teme,
Pentru-că chemasem, și nimenea nu re-
Cuvântasem, și nu ascultară; [spunse,
Ci făcură rău în ochii mei,
Și alegeau lucruri, de cari n'aveam plăcere.
5 Ascultați cuvântul lui Iehova,
Voi cei ce tremurați de cuvântul seu:
Frații voștri, cari vă urăsc,
Și vă lapădă pentru numele meu, au ziș:
Mărească-se Iehova,
Dară voiu se vă arăt spre bucuria voastră,
Și ei se vor rușina.
6 Vâiet de vuetu din cetate!
Vâiet din templu!
Vâietu lui Iehova, care resplătesce pe vrăș-
mașii sei!
7 Mai 'nainte de a suferi dureri de facere, a
născut,
Până a veni vreo durere, s'a ușurat de
copilu!
8 Cine a auzit asemenea lucruri?
Cine o văzută asemenea lucruri?
Póte o țeră să aibă dureri de facere într'o zi?
Sau o națiune să se nască de o dată?
Căci dîm Sionul, îndată ce avu durerea de
facere, a și născut pre fiii sei.
9 Ah dară deochiul-vostru nu voiu face
să se nască? zice Iehova;
Ah dară facere-voiu-și-o nască, și ar-o-stăvi
voiu închide oare? zice Dumnedeulu lui.
10 Bucurați-vă cu Ierusalimu,
Și veseliți-vă cu d'însulu, toți cei ce-lu iubiți.
Bucurați-vă cu bucuriă cu d'însulu,
Toți cei ce ați plânsu pentru d'însulu;
11 Ca să sugeți, și să vă săturați din țîțele
mângâierilorŭ lui,
Ca să supeți, și să vă desfătați din plini-
tatea măriri lui.
12 Căci așa zice Iehova:
Iată! Eu face-voiu să curgă în ali pucea, ca
pre unu râu,
Și averea popoarelorŭ, ca unu pârâu ce se
Atunce veți 'nsuge, [revărsă;
Veți fi purtați pe brațe,
Și veți fi desmerdați pe genunchi.
13 Ca unul căruia, pre care-lu mângâie mu-
Așa eu vă voiu mângâia; [mele,
Da, vă veți mângâia în Ierusalimu.
14 Și veți vedé acestea, și ființa vóstră se va
bucura,
Și oasele vóstre vorŭ înflori, ca érba;
Și mâna lui Iehova se va cunóscu la servi
Dară mânia ei la vrășmașii lui. [ei,
15 Căci ecce! Iehova vine cu focu,
Și cu carele lui, ca unu vârtegiu,
Ca să verse mânia sa cu arsóre,
Și mustrarea sa cu flăcări de focu;
Căci cu focu și cu sabia lui
Va judeca Iehova pre tótă carnea;
Și voiu fi mulți uciși de Iehova.
17 Cei ce se sfințeau și se curățau în dumbrăvi, 17
dumbrăvi unulu după altulu,
Cari mâncau carne de porcu și urâciune
și șoreci,
Voru peri împreună, zice Iehova;
Căci eu cunósc faptele lorŭ și cugetele 18
lorŭ lorŭ.
Dară va veni timpulu, când voiu a-
duna tóte popórele și limbele;
Și voru veni, și voru vedé mărirea mea.
19 Și voiu pune semnu între d'înșii; 19
Și pre cei scăpați dintr'înșii voiu trimite
la popóre:
La Tarșișu, Pulu și Ludu, cari trăgănă arculu,
La Tubalu, Iavanu, și în insulele depărtate,
Cari nu auziră faima mea,
Mi nu văzură mărirea mea;
Și voru da la vóstre mărire mea între popóre.
20 Și voru aduce pre toți frații vostri din tóte 20
țîle unu dară, la Iehova, [popóre,
Pe cai, în care și pe pilosi,
Pe catâri și pe dromadări,
La sfântulu mieu munte, Ierusalimu, zice
Iehova,
Precumu fiii lui Israilu aduc darulu
În vasu curatu în casa lui Iehova.
21 Și din'tr'înșii voiu lua,
Ca să fie preoți și Leviți, zice Iehova.
22 Căci, precumu cerurile nóue și pă-
mêntulu nou ce
Pre care le voiu face,
Se voru statorni înaintea mea, zice Iehova,
Așa va sta sêmenția vóstră și ve-
nele vostru.
23 Și se va întâmpla, de la o lună nouă până
la cea-l-altă,
Și de la unu sabatu până la cel-l-altu,
Că va veni tótă carnea, ca să se închine
Zice Iehova. [înaintea mea,
24 Și voru eși, și voru vedé cadavrele ómeniloru, 24
Cari au păcătuitu asupra mea;
Căci viermele lorŭ nu se va muri,
Nici focului lorŭ nu se va stinge;
Și voru fi urâți la tóta carnea.

CARTEA LUĬ IEREMIA.

Chiemarea lui Ieremia și mărirea ce de urmează; și două vedenii simbolice.

1 CUVINTELE lui Ieremia, fiulŭ lui Hilkia, 1
2 dintre preoții, cari erau în Anatot, în pămêntulu lui Beniamin: Către
3 care a fostu cuvêntulu lui Iehova în dilele lui Iosia, fiulŭ lui Amonu, regele lui Iuda, în anulu alu trei-spre-dieci-alu domniei
4 lui. Asemenea a fostu și în dilele lui Iehoiachim, fiulŭ lui Iosia, regele lui
5 Iuda, până la sfârșitulu anului alu unsprezecelea alu lui Zedechia, fiiulŭ lui Iosia, regele lui Iuda; adecă, până la strămutarea
6 Ierusalimului în luna a cincea.
Atunce cuvêntulu lui Iehova a fostu către mine, ziicându:
7 Mai 'nainte de a te 'formă în mâtra ma-
mei 'te-am cunoscutu;
Mai 'nainte de a ești tu din mațerea, ți te-
am sfințitu,
Și te-am hărăzitu profetu popóreloru.
8 Atunce eu respunsei: 'O Iehova, Dómne!
Eată, eu nu scriu să vorbescu, că tînerelu sînt.
9 Iar Iehova a ziisu către mine: Nu, ziicu-
rând;
Că tu vei merge către tóți aceia le cari te
voiu trimite,
Și ce voiu vorbi 'i tóți aceia 'i vei ordinea.
10 Nu te teme de d'înșii, că Eu cu tine sunt,
Ca să te scapu, ziice Iehova.
11 Atunci 'mi-a 'ntinsu Iehova mâna sa, și atin-
se gura mea; și Iehova a ziisu către mine:
Eată, 'pe'mâni cuvintele mele în gura ta.
12 Vedi, astăzi-ți pusu-te-amu preste popóre și
preste regate, ca să 'smulgi și să rumpi, ca
să nimicnesci și să strici, ca să zidesci și să
sădesci.
13 Cuvêntulu lui Iehova fostu-a-și către
mine, ziicându: Ce vedi, Ieremia? Și amu
respunsu: „Vedu unu toiegiu de migdalu fer-
14 chezitu." Și a ziisu Iehova către mine:
Bine ai vedutu; căci eu veghiezu, ca să im-
plinescu cuvêntulu meu.
15 Și fostu-a cuvêntulu lui Iehova către mine
a doua óră, ziicându: Ce vedi? Și amu re-
spunsu: „Vedu unu cazanu fierbându, și
față lui fiorindu, către miédă-nópte." Și Ie- 14
hova a ziisu către mine:
De la miédă-nópte se va versa reulu
Preste tóți locuitorii țerei.
Căci eată, eu voiu chiemă tóte sêmințele re- 15
gatelorŭ de la miédă-nópte,
Ziice Iehova, și voru veni,
Și va 'pune fie-care tronulu seu
La intrarea porțilorŭ Ierusalimului,
Și împrejurulu întregei cetățuiri lui,
Și a tuturoru cetățilorŭ lui Iuda.
16 Și voiu pronunțâ judecățile mele asupra lo- 16
rorŭ pentru tóte reutățile lorŭ;
Pentru-că mă lăsară, și arseră tămâie
străinilorŭ,
Și se închinară, înaintea faptelorŭ mâne-
lorŭ lorŭ.
17 Tu dară 'ncinge-ți coapsele tale, și scólă-te, 17
Și spune-le tóte câte-ți voiu ordinea;
'Nu te teme de d'înșii,
Ca să nu te scotiu înaintea lorŭ.
18 Căci eată, eu te-amu făcutu astăzi-și cetate 18
întărită și stâlpu de fieru,
Și zidiu de aramă preste țóta lutărșia,
Preste regii lui Iuda și preste boierii lui,
Preste preoții lui, și preste popórulu țerei.
19 Și te voru lupta asupra ta; 19
Dară nu te voru învinge,
Căci eu sînt cu tine, ziice Iehova,
Ca să te scapu.

Și cuvêntulu lui Iehova fostu-a către mine, 2
ziicându: Du-te, și strigă în urechile
Ierusalimului, ziicându: Așa ziice Iehova: 3
Aducu-mi-aș aminte de tine,
De bunătatea ta 'n tinerețe ta,
De iubirea ce dăpedi ai-o-dăruitu tu,
Că urmai cu dăpedi după mine în pustiiu,
Într'unu pământu nesemănatu.
Israilu era sfințenia sântu lui Iehova,
Primiciile semănăturei sale;
Toți cei ce 'l-au înghițitu, ai fostu pe-
depsiți;

Roulu a venită preste d'inşii,
Dice Iehova!
4 Auziţi cuvêntulŭ lui Iehova, casa lui Iacobŭ!
Şi voi, tóte némurile casei lui Israelŭ!
5 Aşa dice Iehova:
'Ce ne-dreptate aflară în mine părinţii voştri,
De se depărtară de la mine,
'Şi 'umblară după deşertăciune, şi se făcură deşerţi?
6 Şi nu dîseră: Unde este Iehova?
Care ne-a 'scos din pămêntulŭ Egiptului,
Care ne-a condusŭ prin 'pustiŭ,
Prin pămêntulŭ deşertăriloră şi alu gropiloră,
Prin pămêntulŭ secetei şi alu umbrei morţei,
Prin pămêntulŭ, prin care nu trecuse nici unŭ
Şi unde omenesce nu locuise [omŭ,
7 Şi v'amŭ adusŭ într'unŭ 'pămêntŭ roditoriŭ,
Ca să mănâncĭ fructele lui şi bunătăţile lui;
Dară după ce aţi intratŭ, aţi 'necurăţitŭ pămêntulŭ meŭ,
Şi aţi perzătoriŭ moştenirea mea în urĭciune!
8 Preoţii nu mai dîseră: Unde este Iehova?
Şi cei ce ştiu de 'lege nu mă cunoscură;
Păstorii se resculară contra mea,
'Şi profeţii profeţiră pentru Baalu,
Şi umblară după lucruri 'fără de folosŭ.
9 Pentru acêsta 'mai voiŭ certa cu voi, dice Iehova,
Şi 'cu fiiĭ fiiloru vostri mă voiŭ certa.
10 Căci treceţi ar insulele Chitimuluĭ, şi vedeţi;
Şi trimeţeţi la Kedarŭ, şi luaţi sêmă bine;
Şi vedeţi, dacă se întêmplă ca-va asemenea?
11 Schimbatŭ-a vre-unŭ poporu pre dĕi săi, de şi acestea 'nu sînt dĕi?
'Dară poporulŭ meŭ a schimbatŭ mărirea sa cu 'ceva fără de folosŭ.
12 'Spăimêntaţi-vĕ, cerurilorŭ, de acêsta,
Şi înfiorocaţi-vĕ!
Cutremuraţi-vĕ forte! dice Iehova.
13 Căci poporulŭ meŭ face două rĕle:
Mă lăsă pre mine, 'izvorulŭ apeloru viĕ,
Şi-şi sapă sie-şi cisterne, cisterne crepate,
Care nu potŭ ţină apa.
14 Óre este Israelŭ 'robŭ, sŭ fiŭ de sclavŭ?
De ce a ajunsŭ prĕdă?
15 'Puiĭ de leŭ mugiră asupra-i, ruhnitu-şi-a răcnetele.
Şi ţĕrîna pămêntuluĭ seŭ s'amŭ deşertatŭ;
Cetăţile sale arse-s'aŭ, şi nu rĕmasă fără locuitoriŭ.
Chiarŭ şi fiiĭ Nofuluĭ şi ai 'Tahpanesuluĭ şi [voştri pasce creştetulŭ capuluĭ
16 «Ai nu ţi-ai făcutŭ acêsta sieşi,
Părăsindu-pre Iehova, Dumnedĕulŭ tĕu,
Pre-cându 'ĕlu te conducea pe cale?
Şi acumŭ ce ai a face 'cu calea Egiptului,
Ca să bei ape 'tulburi?
Sŭu ce ai a face cu calea Asiriei,
Ca să bei ape 'râuluĭ Eufratelui?
17 'Răutatea tă are să te pedepsească,
Şi abaterile tale aŭ să te mustre;
Cunóşce dară şi vedĕ,
Că'n de rĕu şi amărîtu este,
Că ai lăsatŭ pre Iehova, Dumnedĕulŭ tĕu,
Şi că nu este frică de mine în tine,
Dice Iehova, Dumnedĕulŭ oştiriloră.
Căci de demultŭ ai sfărîmatŭ jugulŭ tĕu,
Ai rupţă legăturile tale,
Şi ai dîsŭ: Nu voiŭ sluji străinilorŭ,
Căci 'pe tóte colinele înalte,
Şi supŭ tótu arboriulŭ verde,
Te ai culcatŭ, 'ca o meretrice.
Dară eŭ te 'sădisemŭ ritŭ alesŭ,
Ce sămĕnă cu totulu curatŭ;
Deci cumŭ te-ai prefăcutŭ lăstăriţa mea în 'răsăr de viĕ străină?
Chiarŭ şi 'cu sâpa de lie ce spăl
Şi 'săponi multŭ 'pĕ vei lua,
'Pecatulŭ tĕu încă va rĕmânea semnŭ înaintea mea,
Dice Iehova, Dumnedĕulŭ.
'Cumŭ poţi dice: Nu mă'mpuiŭ necurăţitu,
Nu'mŭ urmezĕ Baaliniĭ?
Vedĕ calea ta 'în valea 'fiiloru Hinomului,
Cunóşce ce ai făcutŭ;
'Dromaderŭ uşoru eşti, ce lasă tóte drumurile,
Asinŭ sălbatecŭ deprinsă în pustiŭ,
Ce în aprinderea sa înghite vêntulŭ;
Poftă sa, cine o poate înfrênă?
Toţi cĕi o caută nu trebue să se ostenescă,
În luna sa o voru afla.
Păzesce piciorulŭ tĕu, că nu fiiĭ desculţi, şi gîtulŭ tĕu de la sete!
Dară 'tu ai dîsŭ: În zădarŭ, nu!
'Căci iubescŭ pre 'ceĭ străinĭ,
'Şi la urma lorŭ voiŭ merge.»
Precumŭ furulŭ se ruşinézĕ, cându se prinde,
Aşa se va ruşina casa lui Israelŭ,
E. regiĭ lorŭ, mai mariĭ lorŭ,
Preoţiĭ lorŭ şi profeţiĭ lorŭ;
Cari dîcŭ lemnului:
'Tu eşti părintele meŭ;»
Şi pietrei: «Tu m'ai născutŭ;»

Căci ei întorseră spre mine dosulŭ, şi nu faţa:
Dară în timpulŭ 'necazuriloră lorŭ dîcu:
«Scóle-ne, şi mântuĭ-ne!
28 Unde sînt dĕiĭ tĕi, pre cariĭ ţi-ai făcutŭ?
Ei să se scóle, de 'potu să te mântuĭ în timpulŭ necazuriloră tale;
Căci 'pe câte sînt cetăţile tale, pe atâţia sînt dĕiĭ tĕi, o Iudo.
29 'Pentru ce vă certaţi cu mine?
Voi toţi v'aţi resculatŭ contra-mi, dice Iehova.
30 În zadarŭ amŭ 'lovitŭ pre fiiĭ voştri;
Ei n'aŭ primitŭ îndreptare;
Sabia voastră a 'nfăcutŭ pre profeţiĭ voştri,
Ca unŭ leŭ perzătoriŭ.
31 O rĕ generaţiune de voi dĕ!
Cuvêntulŭ lui Iehova, oare dîsŭ-v'amŭ
'Fostŭ-amŭ pustiŭ lui Israelŭ?
Sŭu pământŭ alu întunecimuluĭ?
'Ce ne dice poporulŭ meŭ:
«Suntemŭ domni şi nu mai venimŭ la tine?»
32 Ar pote fecióra să uite podóbele sale, sŭ uite gurgîa sa?
Totu-şi poporulŭ meŭ 'mă uitatŭ de zile numerate.
33 Cum 'îţi îmbunătăţeştĭ calea ta, cându cauţi iubire!
Ce adevĕrată chiarŭ pre cele mai rele le-ai învĕţatŭ căile tale.
34 Şi la gîtele tale aflatu-s'aŭ 'sângele sărmanilorŭ nevinovaţi,
Pre cariĭ nu i-ai prinsŭ spărgêndu-i zidulŭ,
35 Şi totuşi tu dîşi: «Sînt nevinovată,
«Ca dregătă cuvêntŭ mâniaŭ-se va Iehova de la mine.»
Iacă, eŭ mă voiŭ judecа cu tine,
'Pentru-că dîşi: N'amŭ 'păcătuitŭ.
36 'De ce alergi atâtu de multŭ, schimbêndu-ţi
'Calea ta-ai de Egiptu, [drumurile?
'Ceea ce-ai ruşinatŭ de Asiria;
37 De, şi vei eşi de acolo
'Cu mânele tale pe capulŭ tĕu;
Fiindcă-i Iehova a lepădatŭ pre cei în cariĭ
şi nu vei pompa cu dînşiĭ. [În încredĕ,

3 Dacă se 'dă cine-va bărbatu pre femeia sa,
Şi ea se duce de la d'însulŭ şi se face
femeie altui bărbatŭ,
'Mai pote acela să se întorcă la d'însa?
Nu 'pământulŭ acela nu ară fi cu totulŭ necurăţitŭ?
Şi 'tu ai curvitŭ cu mulţĭ amanţĭ:
Totuşi să te întorci la mine, dice Iehova.
2 Ridică-ţi ochiĭ tĕi 'spre locurile înalte,
Şi caută, unde nu te-ai necinstitŭ;
'Aşteptatu-le-ai cale,
Cum Arabulŭ aşteaptă călĕtoriloră pustiului;
'Şi ai necurăţitŭ ţĕra
Cu desfrênările tale şi cu relele tale.
3 Tu ascunsă 'ploiloră ţi-ai ghiţelu,
Şi nici ploaiea pânăă târziŭ nu s'a datŭ;
'Şi ţ'ai fostŭ de meretrice s'ai fruntea femeiei tale,
Nici rușine n'ai voitŭ să ai.
4 Ară nu este apa: şi atunci să mai strigi către mine:
«Părintele meŭ, tu eşti 'conducătorulŭ 'tinereţiĭ meleĭ!
5 'Ară pote-va urmâe să pentru totă-dĕa-una?
'Până în sfîrşitŭ o va păzi?»
Iacă, aşa ai vorbitŭ, şi aşa ai făcutŭ rele,
câtă ai pututŭ.
Israeliteşte semper lui Iuda şi semper-rĕu Israeliţi;
ce urmează, chemărĭ catastice, şi fărădelegĭ.
6 Iehova 'mi-a dîsŭ cându mine în dilele regelui Iosia: Vĕzutŭ-ai ce a făcutŭ Israelŭ 'cea necredinciósă? Dusŭ-s'a pe totă colina înaltă, şi supŭ totă arboreaua verde,
şi a desfrênatŭ acolo. 7 'Şi după ce a făcutŭ totă acestea, gîndi-mă-voiŭ: Întórce-te către mine; dară nu s'a întorsŭ. Şi vĕzută-a sora
8 'sôră-sa cea necredincióşă, Iuda lui Iuda. Şi amŭ vĕzutŭ, că, 'de şi amŭ 'lăsatŭ pre Israel lui Iacobŭ cea necredinciósă, pentru adulterîulŭ seŭ, şi i-amŭ datŭ cartea de despărţenie, Iuda, 'sora-sa cea necredincióşă, nu s'a temutŭ; ci s'a dusŭ, şi a desfrênatŭ. Şi 9 după desfrênarea sa cea uşoră a ei a 'necurăţitŭ ţĕra, şi a făcutŭ adulteriŭ cu 'pietrele şi cu lemnele. Şi pe lîngă tóte acestea, 10 Iuda, sora sa 'cea necredincióşă, nu s'a întorsŭ către mine 'cu tóta inima sa, ci cu mincinósă, dice Iehova.
'Şi Iehova a dîsŭ către mine: Arătatŭ-s'a 11 Israeliţi 'cea necredincióasă în înfrîptarea sa mai multŭ de câtŭ Iuda cea necredincióasă. Mergi şi proclamă cuvêntele 12 acestea spre 'miază-nópte, şi dî:
Întórce-te, Israele necredincióşă, dice Iehova,
Şi nu voiŭ face ca să cadă mânia mea preste voi;

Căci sînt *milostiv, dice Iehova;
Și nu voiu ține mînie pentru totdeauna.
13 *Numai cunoaște-ți greșeala ta,
Că ai păcătuit împotriva lui Iehova, Dumnezeul tău,
Și ai *risipit umblările tale la *ori-cine,
Sub tot arborele verde;
Și n'ați ascultat de vocea mea, dice Iehova.
14 Întoarceți-vă, fii necredincioși,
Dice Iehova,
Căci eu sînt proprietarul amîndurora vostru;
Și vă voiu lua *cîte unul din cetate și cîte două din semă,
Și vă voiu duce la Sion;
15 Și vă voiu da *păstori după inima mea,
Cari vă vor paște cu știință și cu mîncare.
16 Și cînd vă veți înmulți și veți crește în țările acele, dice Iehova, [zică,
Nu vor mai zice: Chivotul legei lui Iehova,
Nici el nu va sui în gîndă,
Nici își vor aduce aminte de el: nici îl
Nici nu se va mai face. [vor cerceta,
17 La timpurile acele vor numi Ierusalimul: Tronul lui Iehova,
Și toate popoarele se vor aduna către el: Ierusalimul,
La numele lui Iehova, la Ierusalim;
Și nu vor mai *urma învîrtoșarea inimei lor celei rele.
18 La zilele acele [casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israil,
Și vor veni împreună din pămîntul de la *miază-nópte
În *pămîntul, pe care eu l'am dat de moștenire părinților voștri.
19 Dară eu diceam: Cum să te pun între
Și să-ți dau *pămîntul plăcut, [fii,
Moștenirea, podóba între podóbele popoarelor!
Dară gîndeam: Tu mă vei numi *părinte,
Și nu te vei mai întorce de la mine.
20 Ca adevărată, precum o femeie este necredincioasă bărbatului său,
Așa *v'ați făcut necredincioși cu voi mie,
Casă a lui Israil, dice Iehova.
21 O voce s'a auzit din *locurile înalte,
Plîngerea și rugămintea fiilor lui Israil;
Pentru că au uitat calea lor,
Căci nu pun Iehova, Dumnezeul lor.
22 *Întoarceți-vă, fii abătuți,
Și *voiu vindeca abaterile voastre.
Iată, noi venim la tine;
*Pentru că tu ești Iehova, Dumnezeul nostru.
23 *Cu adevărat, la dealuri se așteaptă [vure de la înălțimi,
*Și de la mulțimea munților;
*Numai în Iehova, Dumnezeul nostru este mîntuirea lui Israil.
24 De, încă, *rușinea a mîncat, de mult, toată [muncă
Munca părinților noștri de la tinerețele lor,
Oile lor și boii lor,
Fiii lor și fiicele lor.
25 La rușinea noastră ne culcăm,
Și acoperișul nostru ne înspăimîntă;
Căci *noi am păcătuit împotriva lui Iehova, Dumnezeul nostru,
Noi și părinții noștri, din tinerețea noastră până în ziua de astă-zi,
Și n'am ascultat de vocea lui Iehova Dumnezeul nostru.

4 ISRAEL, de ce vei întorce
Dice Iehova, de ce vei *întorce către mine,
Și de vei depărta de dinaintea mea urîciunile tale,
Și nu vei mai rătăci; [vălui,
2 *Și de ce vei jura: [vălui lui
Viu este Iehova!
*În adevăr, în dreptate și în dreptate
Atunci *popórele se vor bine-cuvînta în [trînsul,
Și *se vor lăuda întrînsul.
3 Căci așa zice Iehova
Către bărbații lui Iuda și ai Ierusalimului:
*Arați pămîntului vostru cele înfiorătoare,
Și *nu semănați în spini!
4 Voi tăiați-vă lui Iehova și înlăturați-vă inimile voastre,
*Circumcideți-vă lui Iehova,
Și depărtați prepușul inimei voastre,
Ca nu cumva să vă aprindeți mînia mea, ca un foc,
Și să ardă, și nimeni să nu poată să o stingă,
De răutatea faptelor voastre.
5 Spuneți voastre în Iuda,
Și *prochiniți în Ierusalim, și cuvîntați,
Sunați în trîmbiță în țara;
Strigați cu voce tare, și ziceți:
*Strîngeți-vă și să intrăm în cetățile cele tărîțate! [Iacătați]
Înălțați o flamură spre Sion!
Fugiți, nu stați:
Că aduc rău de la *miază-nópte,
Și nimicire mare.
*Leul a eșit din desișul său,
Și *pierzătorul popórelor a plecat;
A eșit din locul său, ca să *prefacă pămîntul tău în pustiu;
Cetățile tale se vor surpa, [locuitor.
Ca să nu mai fie nici un
6 De aceea *încingeți-vă cu saci, jăluiți și urlați;
Pentru că mînia cea înfiorată a lui Iehova nu s'a întors de la noi.
7 Și se va face acest, dice Iehova,
Inima regelui și inima mai-marilor se va pierde,
Și preoții se vor spăimînta, și profeții se vor înspăimînta.
8 Atunci am zis: O Iehova, Doamne!
De, *ai amăgit pre poporul acesta și Ierusalimul,
Zicînd: Veți avé pace;
Și sabia a ajuns până la sufletul [zice popórului
În timpul acela se va zice popórului acestuia și Ierusalimului:
*Un vînt arzător suflă de pe hotarele [fiicei
Din deșert, [vătuire,
Nicidecum pentru vînturat, nici pentru curățit,
10 Ba, un vînt *tărî puternic vine din locurile acestea de la mine;
Și acum *voiu pronunță hotărîrea mea asupra lor.
11 Iată, ele se înalță ca norii,
Și *carele lor ca un vîrtej;
Caii lor sînt mai ușori decît vulturii:
Vai de noi, căci sîntem prădați!
12 Ierusalime, *spală inima ta de răutate,
Ca să te mîntuiești;
Până cînd vor locui în mijlocul tău cugetările tale rele?
13 Căci o voce spune *de la Dan,
Și dă în știre nenorocirea de la munții lui Efraim.
14 Amintiți acest popórelor,
Iată! publicați Ierusalimului,
Că împresurătorii sosesc *din o țară îndepărtată,
Și scot strigăte cătră cetățile lui Iuda.
17 Împrejmuiți-vă în jurul lui, *ca păzitorii de ținute;
Pentru că s'a răsculat contra mea, dice Iehova.
18 *Purtarea ta și faptele tale ți-au adus acestea,
Nenorocirea ta, ce este până de amară,
Care a ajuns până la inima ta.
19 *Mădularele mele! mădularele mele!
Mi se cutremură rărunchii mei;
Inima mea se bate în mine: nu pot să tac!
Pentru că ai auzit, suflete al meu,
Sunetul trîmbiței, chiotul războiului.
20 *Sfărîmare peste sfărîmare! mult [pustiu!
Cuprinsul țării este pustiit;
Perdelele-mi *corturile mele se o dată,
Covoarele mele într'o clipă.
21 Până cînd voiu vedé stegulețul,
Și voiu auzi sunetul trîmbiței?
22 „Pentru că poporul meu este fără de minte, [mine;
„Nu mă cunoscu;
„Sînt fii nebuni,
„Și n'au minte;
„Sînt înțelepți ca să facă răul,
„Dară a face bine nu știu."
23 *Mă uitu pre pre pământ, și iată el este [formă și deșertă;
Și la ceruri, și iată, nu mai lumină îmi e!
24 *Mă uitu la munți, și iată ei tremură,
Și toate colinele se zdruncină!
25 Mă uitu, și iată, nu este nici unu om,
Și *toate păsările cerului au fugit!
26 Mă uitu, și iată, Carmelul este pustiu,
Și toate cetățile lui sînt ruinate,
De fața lui Iehova,
Din aprinderea mîniei lui!
27 Căci așa zice Iehova:
Tot țara va ajunge un pustiu;
*Voiu-și nu o voiu nimici cu totul.
28 De aceea *pământul este în jale,
Și *cerurile de d'asupra se întunecă,
Pentru că eu am zis, am hotărît.
Și *nu-mi va părea rău, nici mă voiu întorce de la aceasta.
29 Tot cetatea fuge
Din sunetul călăreților și ai arcașilor;
Intră în tufiș,
Și se urcă pe stînci,
Toată cetatea este părăsită,
Și nici unu om nu mai locuește întrînsa
Și tu, ce pustiită, ce vei face?
De te vei îmbrăcă cu purpură,
De te vei împodobi cu podóbe de aur,
*De-și vei boi ochii cu drestarî,
Le zădarnic te vei împodobi:
Cîți *iubiți îți te disprețuesc,
Ei caută viața ta.
31 Căci auzii o voce, ca a unei femei în [ceste,
Unui sgomot, ca celui ce naște prea întîiu-născutului ei
Vocea fiicei Sionului;
Suspină, *întinzînd mînile sale, și zicînd:
„Vai de mine!
„Căci sufletului meu se cîtinge de ucigași."

5 CUTREIERAȚI ulițele Ierusalimului,
Și uitați-vĕ, și luați aminte, și căutați în
piețele lui,
a De puteți aflà pe cine unu omu,
b De este vre-unulŭ, care să facă dreptate,
Care să caute credința; și-i voiu fi bun.
2 c De și dicu ei: d Viu este Domnul!
Totu-și e jurà strîmbĕ.
3 Doamne, e ochii tĕi nu au credință spre adevĕrŭ?
Tu i-ai e lovitu, dară ei n'aŭ simțitŭ;
Tu i-ai mistuitŭ, dară ei n'aŭ voitŭ să se îndrepte;
Împetriță e'aŭ fețele lorŭ mai multŭ decâtu
stâncile,
N'aŭ voitu să se întorcă.
4 Atunci amŭ disŭ: Aceștia sînt numai nescĕi,
sînt proști,
Ce f nu cunoscu calea lui Domnedeŭ,
Judecata Dumnedeului lorŭ.
5 Mĕ voiu duce dară la cei mari,
Și voiu vorbi cu ei!
Căci g acestia cunoscu calea lui Domnedeŭ,
Judecata Dumnedeului lorŭ;
Dară aceștia au h sfărîmată cu totulŭ jugulŭ,
Și au rupțĭ legăturile.
6 De aceea i leulŭ din pădure îi va lovi,
k Lupulŭ deșertului îi va pustii,
l Leopardulŭ va pîndi cetățile lorŭ;
Tótă cela ce va eși din ele va fi sfîșiată;
Pentru că s'aŭ înmulțit păcatele lorŭ,
Și s'aŭ mărit abaterile lorŭ.
7 Cumŭ să te iertu pentru aceștia?
Fiii tĕi m'aŭ lăsatŭ,
Și m jură pe aceĭ ce nu sînt dei:
n Deșĭ ce i-amŭ îndestulatŭ, aceĭ au curvăsitŭ
și o adunară în casa curvelorŭ.
8 o Sînt ca niște cai sătui și cotoloș:
p Nechézŭ de-care după femea aproapelui seu.
9 q Să nu pedepsescŭ pentru aceste? dice Iehova;
r Și sufletulŭ meŭ să nu se răzbune asupra
unui așa poporŭ?
10 s Suiți-vĕ pe zidurile lui, și le sfărîmați;
t Dară să nu le nimicŭ cu totulŭ,
Smulgeți curmeiĭ lui;
Căci nu sînt ai lui Iehova.
11 Căci u casa lui Israĭlŭ și casa lui Iuda,
S'aŭ purtatŭ cătră mine cu necredință, dice
Iehova.
12 v Se lepădară de Iehova,
Și ați disŭ: w „Elŭ nu este,
„Și nici nu va veni asupră-ni vre-unu rĕu,
„Nici vomŭ vedé nici sabiă, nici fămete;
„Și profeții se vorŭ preface în vîntŭ,
„Și cuvîntulŭ lui Iehova nu este în elĭ!
Așa li se va întîmpla lorŭ lorŭși.
Do aceea așa dice Iehova, Dumnedeulŭ ose-
lorŭ:
Fiindă-că voi rostiți aceste cuvinte,
x Iată, eu voiŭ face vorbele mele să fie
foculŭ în gura ta,
Și pe poporulŭ acesta să fie ca lemnele
și-l va mistui.
O casă a lui Israelu, dice Iehova
Iată, aduc asupra-vĕ unŭ y poporu de de-
parte;
Poporŭ puternicu, unŭ poporŭ vechiŭ,
Unu poporŭ a cărui limbă nu o cunoșci,
Nici înțelegi ce vorbesce;
Tolba lui este ca unu mormîntu deschisŭ,
Toți sînt viteji.
Vorŭ mînca z secerișulŭ tĕu și pîinea ta,
Pe carĕ fiiĭ tĕi și fiicele tale trebuiaŭ să le
mănînce;
Vorŭ mînca oile tale și turmele tale;
Vorŭ mînca viile tale și smochinii tĕi;
Și vorŭ nimici prin sabiă cetățile tale celе
întărite,
În cari te încrezi.
Dară cu tóte acestea, dice Iehova, în dilele
le acele
a Nu vĕ voiu nimici cu totulŭ.
Și ca ŭ, cândŭ vorŭ dice:
b Pentru ce ni-aŭ făcutŭ Iehova, Dumnedeulŭ
nostru, tóte acestea?
Atunci le voĭ respunde:
Precumŭ c m'aŭ lăsatŭ,
Și aŭ servitŭ pe ĭi străinĭ în pămîntulŭ
vostru:
Așa d veŭ servi pe ĭi străinĭ într'unŭ pămîntu
care nu este alŭ vostru.
Spuneți aceasta casei lui Iacobŭ,
Și dați în scire aceasta în Iuda, dicendu:
e O poporŭ nebunŭ și fără de mintea, carele
aŭ ochi și nu vedŭ;
Carĭ aveŭ urechi, și nu audŭ;
f Aŭ nu vĕ temeți de mine? dice Iehova. Nu
Și nu tremurați înaintea mea?
Celŭ ce mareĭ nisipulŭ g hotarŭ mărei,
Drept vecinicŭ peregrinŭ, peste care nu
pote trece;
Și numescŭ valurile ei, dară nu-lŭ potŭ
trece;
Ele mugescŭ, dară nu-lŭ potŭ trece.

Și acestŭ poporŭ are o inimă fără
frîne!
Ei rescumpĕrați, și s'aŭ dusŭ;
Și nu gîndi în inima lorŭ: Să ne tememŭ
de Iehova, Dumnedeulŭ nostru,
Care dă ploia h timpuriu și mai tîrziu, la
timpulŭ seŭ;
i Păzesce pentru noi septemănile hotărîte
ale secerișului.
k Nelegiuirile vostre le-aŭ îndepărtatŭ,
Și păcatele vóstre vĕ aŭ oprit acele bunătăți
de la voi.
l Căci aflŭ-se în poporulŭ meŭ nelegiuiți,
Ce pîndescŭ la marginea, cumŭ ar fi păsărarii
Așteptă cătră, punendŭ pre ómeni
Ca să prindă oameni, ce pierd de pîcrei.
Ca o cușcă plină de păsĕri,
Așa și casele lorŭ sînt pline de înșelăciune;
Ei s'aŭ mărită și s'aŭ îmbogățită,
Ei s'aŭ îngrășată, s'aŭ făcută lorŭ,
Și trecŭ cu mulțime faptele celorŭ reĭ:
Ei n'aŭ judecată,
Judecata orfanului, ca să prospereze;
Și n'aŭ dreptatea săracilorŭ nu o voiŭ.
Să nu pedepsescu pentru acestea? dice Ie-
hova,
Și sufletulŭ meŭ să nu se răzbune asupra
unui așa poporŭ?
Lucruri înspăimîntătóre și m cumplite se fac
în țeră:
Profeții profețescŭ n'aŭ mincinŭ,
Și preoții domnescŭ cu ajutorulŭ lorŭ;
Și poporulŭ meŭ o voiŭ așa aflatŭ:
Ce veĭ face dară în sfîrșitŭ?
o Voĭ a fi Ierusalimŭ, fugiți
Din mĕdiulŭ Ierusalimului,
Trîmbițați în Tekoa,
Și ridicați un semnŭ de foc în p Bet-
Haccherem:
Căci rĕulŭ se aprinde de la miĕ-nópte,
Și o ruină mare.
Pe cea frumósă și gingașă,
Pe fata Sionului, o voiu dezrădăcina.
q Turburi și corturile lorŭ vorŭ fi de'mpre-
jurulŭ ei;
Își vorŭ întinde tendele în jurulŭ ei,
Fiecare își va paște pe partea lui.
r Pregătiți războiulŭ asupra ei,
Sculați-vĕ, și să ne suimŭ s cătră mĕdi-di,
Fiindă-că soarele se pleacă,
Că se întinde umbrele de sĕră.
Sculați-vĕ, și să ne vomŭ sui noptea,
Și vomŭ vătui palatele sale.
t Căci așa dice Iehova, D-deulŭ oștirilorŭ:
Tăiați arbori,
Și faceți valŭ asupra Ierusalimului;
Acésta este cetatea de pedepsit,
Întrĕga ei ființă este numai apăsare.
u Precumŭ fîntîna izvorăsce apa sa,
Așa izvorăsce ea reutatea sa;
v Silnicia și răpirea se aude într'însa;
Înaintea mea necurmatŭ sînt durerĭ și răni.
Înțelepțescu-te, Ierusalime! Și să nu te depărtez
de la tine;
Ca nu cumŭ voiu să te prefacŭ într'unŭ de-
șertu, într'unŭ pămîntŭ nelocuitŭ.
Așa dice Iehova, Domnedeulŭ oștirilorŭ:
Vorŭ culege, ca pre o viță, rĕmășițele lui
Israĭlŭ,
Mînă întinde-o mîna, ca pe culegătorulŭ ou
panerulŭ seŭ!
Cătră cine voiŭ vorbi?
Și pre cine voiu deștepta, să mĕ asculte?
Fiindă urechea lorŭ au este circumcisă,
Și n'a putŭ să audă;
Iată, cuvîntulŭ lui Iehova li este de bu-
curiă.
Nu aŭ plăcere de dînsulŭ.
Dară eu sînt plinŭ de mînia lui Iehova; Nu
Și sînt stulŭ de a o ține mai multŭ.
w Voiu vĕrsa asupra jocurilorŭ pe cale,
Și asupra adunărilorŭ tinerilorŭ:
Căci prinde și bărbatulŭ și femea,
Și bătrînulŭ și celŭ sătulŭ de ani;
Și casele lorŭ vorŭ trece mișunate altora, Nu
Cu ogrădile și femeile lorŭ împreună;
Căci voiu întinde mîna mea
Asupra locuitorilorŭ pămîntului acestuia,
dice Iehova.
Căci de la celŭ mai micŭ până la Nu
celŭ mai mare din loc,
Pe care e dornicŭ x agoniseală;
Și de la profetŭ până la preotŭ,
Fie-care lucrăză înșelătorie.
Și y vindecă cu ușurință rănile fiiceĭ poporu- Nu
lui meŭ,
z Dicendu: Pace, pace!
Și pace nu e.
Oare a rușinatu-s'aŭ, cândŭ aŭ făcutŭ urîciune? Nu
Nu, nici decumŭ nu s'aŭ rușinatŭ,
Nici nu cunoscu ce e a roși.
De aceea vorŭ cădé unulŭ preste altulŭ;
Cândŭ îi voiŭ pedepsi, vorŭ rămîne, dice
Iehova. Nu
Așa dice Iehova:
a Stați la drumuri, și cătați,
Și întrebați de b cărările cele vechi,

Căci ele calcă cea bună; și ochiul ne dîmea;
Și așa voiți tăia ⁴ repaosul pentru cuierele
vóstre.
Dară el vă dice:
Nu veniți să ascultați ⁵ de mine!
17 Pentrucă încă și ⁶ cuiburile vóstre,
Cari să ziceți: „Ascultă-ți cuiburile trimbițe!“
Dară el au dice:
„Nu vrem să ascultăm.“
18 De aceea ascultați popoarelor! și tu
comunitate, cunóște,
Ce se petrece între ele.
19 ⁷ Ascultă, pămîntule:
Fiește, eu voiu aduce nenoră asupra poporului acestuia
Rodul cugetărilor lor;
Pentru că n'au ascultat de cuvintele mele.
Nici de legea mea; ci au lepădat-o.
20 ⁸ La ce-mi folosesc tămîia adusă ⁹ din Șeba?
Și trestia aromatică din pămîntul depărtat?
¹⁰ Olocaustele vóstre nu-mi sînt bine-primite,
Și sacrificiile vóstre nu-mi plac.
21 De aceea așa dice Iehova:
Fiește, eu voiu pune pietre de poticnire pentru poporul acesta,
De cari și părinți și fii lui se vor poticni;
Vecinulu și amicul lui vor pieri.
22 Așa dice Iehova:
Iată, vine un popor din pămîntulu de către ¹¹ miédă-nópte.
Și o națiune mare ¹² se ridică de la mărginea pămîntului.
23 Arcu și sulița vor ține;
Sînt cruți și fără de milă;
Fiește lor ¹³ sunetu, ca marea,
Și vor călare pe cai,
Înșiruiți, ca bărbați de resbel
Asupra-ți fiica a Sionului.
24 Noi auzirăm fama lor;
Sălbit-au mâinile vóstre;
¹⁴ Apucă-ne-a suprinsa,
Și chinuri, ca ale unei femei în facere.
25 Nu ieșiți la câmpu, nici vă îmblați pe cale;
Căci ochiu nemicului și grîza de ală este pretutindenea.
26 Fată a poporului meu, ¹⁵ încinge-te cu sacu,
¹⁶ Și colcă-te în cenușă.
¹⁷ Fă-ți jale, ca pentru fiiu unicu-născutu,
Și plângeri amare;
Că pustiitorulu a venitu fără de veste asupra noastră.
27 Eu ¹⁸ pusei de sentă în mediulu poporului meu,
Ca să cunoscă și să cercetezi urmările lor.
28 Toți sînt neascultători, ¹⁹ corbitori de rele;
²⁰ Arămă și fieră; ei toți sînt stricați.
Foc se ²¹ arde;
Plumbulu s'a mistuit de foc;
Lepitorulu topește în zadaru.
Căci răi nu s'au despărțit.
²² Argintă lepădată se vestește numu,
Pentru că Iehova l'a lepădat.

Mustrări și amenințări împotriva celor ce urmează în închipuire

CUVÂNTULU, care a fostu de la Iehova către Ieremia, ²³ zicându: Stă la porta casei lui Iehova, și proclamă acolo cuvântulu acesta, și dă:

Audiți cuvântulu lui Iehova, toți aceia ²⁴ din Iuda,
Cari intrați prin porțile acestea, ca să vă ²⁵ închinați lui Iehova!
Așa dice Iehova, Dumnedeulu oștirilor, Dumnedeulu lui Israelu:
²⁶ Îndreptați urmările vóstre și faptele vóstre,
Și vă voiu lăsa să locuiți în locul acesta.
²⁷ Nu vă încredeți în cuvinte mincinóse, zicându:
„Templulu lui Iehova,
„Templulu lui Iehova,
„Templulu lui Iehova sînt acestia!“
Căci de veți îndrepta urmările vóstre și faptele vóstre;
De veți ²⁸ face judecată între omu și aproapele seu;
De nu veți asupri pre străinu, pre orfanu și pre vădnă,
Și nu veți vărsa sînge nevinovatu în locul acesta,
²⁹ Nici nu veți umbla pre ²⁹ căile altor dumnedei vóstri,
Spre reulu vóstru:
³⁰ Atunci vă voiu lăsa să locuiți în locul acesta,
În ³¹ pămîntulu, ce dete Tatăl vóstru părinților vóstri, în eternă și pergetu.
Fiește, ³² vă încredeți în ³³ cuvintele mincinóse, cari nu folosesc nimicu.
Cumă? ³⁴ furați, uciideți și sevârșiți adulteriu,
Jurați strîmbu, ³⁵ tămîiați lui Baalu,
Și ³⁶ umblați după dei, pre cari nu-i cunoșteți,
Și apoi veniți și staț înaintea mea în casa aceasta,
Care se numește după numele meu,
Și ziceți: „Sîntem scăpați!“ ³⁷ ca să putem face apoi tóte urîciunile acestea!
³⁸ Casa aceasta, care se numește după numele meu,

Ea dîre înaintea-Mi în ochii vostri ³⁹ peșteră de tâlhari?
Fiește, eu însu-mi sunt ⁴⁰ văzîndu-acestea, dice Iehova.
⁴¹ Dară duceți-vă acumă la ⁴² loculu meu,
Care era în Șilo,
Unde am pusu numele meu la începutu,
Și vedeți ⁴³ ce i-amu făcutu,
Pentru reulatea poporului meu Israelu!
⁴⁴ Și acumă, fiindu că ați făcutu tóte aceste fapte, dice Iehova,
Și Eu am vorbitu,
Sculându-mă de dimineță, și vorbindu,
Dară n'ați ascultat;
Și v'amu strigatu, dară n'ați respunsu:
⁴⁵ Pentru aceea voiu face casei, care se numește după numele meu,
În care vă încredeți,
Și locului, pe care v'amu datu vóue și părinților vostri,
Precumu amu făcutu ⁴⁶ Șilonului:
⁴⁷ Și voiu arunca de la fața mea,
⁴⁸ Precumu amu aruncatu pre toți frații vostri,
Pre tóta semința lui Efraimu.
⁴⁹ Tu însă ⁵⁰ nu te ruga pentru poporulu acesta,
Nici nu ridica rugare sâu rugăciune pentru dînsulu,
Nici nu mijlăci către mine;
Căci nu te voiu asculta.
⁵¹ Nu vedi ce facu ei în cetățile lui Iuda,
Și în ulițele Ierusalimului?
⁵² Fiii culeg lemne, și părinții aprinde foculu,
Și femeile frămîntă aluatulu,
Ca să facă turte reginei cerului,
Și să ⁵³ verse libațiuni dșilorî străini,
Ca să mă întărîte.
⁵⁴ Oare pre mine mă întărîtă? dice Iehova;
Oare nu pre ei înșiși, spre rușinea fețelor lorî?
⁵⁵ De aceea, așa dice Iehova, Dumnedeulu:
Fiește, mânia mea și furia mea se va vérsa asupra locului acestuia,
Asupra omului, și asupra animalului:
Asupra arborilorî câmpului;
Și asupra fructelorî pământului;
Și va arde, și nu se va stinge.
⁵⁶ Așa dice Iehova, Dumnedeulu oștirilor, Dumnedeulu lui Israelu:
⁵⁷ Adăugați olocaustele vóstre cu sacrificiile vóstre,
Și mâncați ⁵⁸ carnea lorî.
⁵⁹ Căci n'amu vorbitu cu părinții vostri, nici 22
li-amu datu ordine,
În ziua în care i amu scosu din pământulu Egiptului,
Pentru olocaustele și sacrificiile,
Ci cuvântulu acesta li amu ordinatu, ziceându: 23
„Ascultați de vôrba mea,
Și eu voiu fi Dumnedeul,
Și voi ⁶⁰ mi veți fi poporu:
Și umblați pe ⁶¹ căile, cele ce vi le voiu [ordina,
Ca să vi se bine
⁶² Dară n'au ascultatu, nici nu și-au plecatu 24
urechea;
Ci ⁶³ urmatu după sfaturile și învârtoșarea reu a inimei lorû celei rele;
⁶⁴ Și nu-mi fostu ingeri, și n'au privitu.
Din ziua în care au eșitu părinții vostri din 25
pământulu Egiptului,
Până în ziua de astă-di
Amu ⁶⁵ trimisu la voi pre toți servii mei,
pre profeți,
⁶⁶ Sculându-mă în fie-care dimineță, și îmi trimițându-i:
⁶⁷ Totu-și nu m'au ascultatu, nici nu și-au 26
plecatu urechea:
Și ⁶⁸ și îndîrjită cerbicea lorû.
⁶⁹ Au făcutu mai reu decâtu părinții lorî.
Și chiară ⁷⁰ de îi voi vechi cătu acelu cuvântu, 27
Nu te vor asculta:
Și de vei ⁷¹ striga la d'însii,
Nu-ți vor respunde.
De aceea, ți li lorî: 28
Aceste sînt unii popoarî, cari au ascultatu de vôrba lui Iehova, Dumnedeului seu,
⁷² Nici au primitu învățătură; [lorû.
Adevărulu a gonitu și s'a stîrsu din gura
⁷³ Tunde-ți părulu tău, Ierusalime! și-lu 29
lepădă,
Și ridică lamentu pe înălțările înalte!
Că Iehova a ⁷⁴ lepădatu și a părăsitu generațiunea mâniei sale.
Căci fiii lui Iuda au făcutu reu înaintea-mi, 30
dice Iehova:
⁷⁵ Au pusu urîciunile lorî în casa,
Care se numește după numele meu,
Ca să o necurățească;
Și au zidit ⁷⁶ înălțimile Tofetului, 31
Care este în valea fiiului lui Hinnomu,
Ca să ardă pre fiii lorû și pre fetele lorî în foc;
⁷⁷ Ceea ce n'amu ordinatu, și în cugetă nu mi-a venitu.

32 De aceea ióte, viné dîlele, dice Iehova,
Ín cari nu se va numi, Tofetû,
Nîci, Valea Fiilor lui Hinnomû,
Ci, Valea Măcelului;
Căci vor îngropá în Tofetû, ne mai
fiindû altu locû.
33 Şi ᵃ cadavrele acestui poporû se voru face
hrană
Păsărilor cerului şi fiarelor pămîntului;
Şi nu va fi cine să li sperie.
34 Şi voiû face să se ᵃ audă din cetăţile lui
Iuda,
Şi din uliţele Ierusalimului,
Vôcea bucuriei şi vôcea veseliei,
Vôcea mirelui, şi vôcea miresei;
Căci ᵃ pămîntulu acesta în preciû se va pro-
face.

8 ÎN timpulu acela, dice Iehova, voiû scôte
diselo regilorû lui Iuda şi diselo mai ma-
rilorû lui,
Oselo preoţilorû, şi diselo profeţilorû,
Şi diselo locuitoriloru Ierusalimului, din mor-
mîntele lorû;
2 Şi le voiû întinde în faţa sôrelui şi a lunei,
Şi în faţa întregei oştiri a cerului, pe
cari le au iubitu,
Pre cari le-au cercetatu, şi pre cari le-au ur-
matu,
Pre cari le-au rugatu, şi ᵃ cărora s'au în-
chinatu.
Nu se vorû ᵃ mai aduna, ᵃ nici nu se vorû
ᵃ mormîntá;
Ci se voru face ᵃ gunoiu pe faţa pămîntului.
3 Şi ᵃ mórte va fi mai dorită decîtu viéţa
De tôtă rămăşiţa celoru ce vorû fi rămasu
din acestu generaţiune rea,
Ce voiu fi împinsu în tôte locurile, undu-i voiu
fi alungatu,
Dice Iehova, Domnedieulu oştiriloru.

Nerecunoscerea Judecăţei, care se face cătu mai rea, şi neapărare ei pedepsită.

4 Şi óre ce di cătră ei:
Aşa dice Iehova:
De cade cineva, oû nu se scolă?
De rătăceşte cineva, oû nu se întórce?
5 De ce deci poporulu acestu alu Ierusalimului
e ᵃ rătăritu,
Cu rătăcire perpetuă?
ᵃ El ţine tare la înşelătorime.
Şi ᵃ nu voiesce să se întórcă.
6 ᵃ Iamu ascultatu, şi iamu auditu;
Nu vorbescu dreptu;
Nu este nimenea, căruia să-i pară rîu de
rătăcirea sa,
Să să dică: Ce amu făcutu?
Pre cătu se întórce la alergătura sa,
Ca calulu ce se aruncă în luptă.
7 Chiaru şi ᵃ cocorîculu în aeriu cunóşce
vrémea sa;
ᵃ Turturica, rîndunica, şi ciocîrlia păzescu tim-
pulu venirei lorû;
Dară ᵃ poporulu meu nu cunósce dreptulu lui
Iehova.
8 Cumu dîceţi: Sîntemu înţelepţi,
ᵃ Şi legea lui Iehova este cu noi?
Cu adevêratu, în zadaru a ᵃ făcutu
Pana scriitoriloru ᵃ cu prefăcerea în scrisóre
ᵃ Înţelepţii sînt ruşinaţi,
Se spăimîntara şi sunt prinşi;
Ecce, ei îngrădiră cuvêntulu lui Iehova;
Ce înţelepciune dară sea într'însii?
9 De aceea ᵃ voiu da femeile lorû altoru,
Şi pămînturile lorû unoru stăpînitori;
Pentru că de-la celu mai micu pînă
la celu mai mare
Toţi dedau ᵃ agoniseliei;
De la profeţi pînă la preoţi,
Fie-care lucrează înşelătorime,
10 Şi ᵃ vindecă cu uşurinţă rănile fiiei popo-
rului meu,
Dicêndu: ᵃ Pace! pace!
Şi pace nu este.
Óre ᵃ ruşinatu-s'au, cîndu aû făcutu urîciune?
Nu, ei deloru nu s'au ruşinatu,
Nici nu cunoscu ce este ruşinea;
De aceea vorû cădé unulu preste altulu;
Cîndu i voiu pedepsi, vorû cădé,
Dice Iehova.
11 Cu totulu i voiu nimici, dice Iehova;
Nu se vorû găsi struguri ᵃ în viiă,
Nici smochine pe ᵃ smochinu;
Şi frunda va vesteji;
Şi ᵃ lucrurile, pe cari li-amu dată, se vorû
duce de la sine.
12 De ce sedemu?
ᵃ Adunaţi-vă, să intrămu în cetăţile întărite,
Şi să rămînemu acolo;
Căci Iehova Dumnedieulu nostru, ne-a adusu
la tăcere,
Şi ne-a adăpatu ᵃ cu fiere;
Că lui Iehova amu păcătuitu.
13 ᵃ Aşteptatu-amu pace, dară nici unu bine nu
s'a ivitu;
Timpu de vindecare, şi érăşi spaimă.
14 Forcătulu cailoru lui s'a auditu în Dan de la ᵃ fluerulu

Limba loru este ca o săgéta ucigătóre;
Ea vorbesce ᵃ amăgire;
Fie-care vorbesce de pace cu gura lui către
aprópele seu,
Dară în inimă i pune cătă.
9 Nu voiu pedepsi óre pentru acestea? dice Ie-
hova;
Şi sufletulu meu nu-şi resbuna asupra
unui aşa poporu?
10 Pentru munţi voiu scóte plîngeri şi tîngue, 10
Şi ᵃ pentru păşunile pustiului, bocete;
Căci pustiite-s'aû, încătu nici unu omu nu
póte să trécă prin ei,
Nici ca să audă vôcea de turme în ei;
Fugitivii ᵃ păsărei cerului şi animalele,
Depărtatu-s'aû;
11 Şi voiu preface Ierusalimulu în ᵃ grămăşi, în 11
ᵃ locuinţa de şacali,
Şi cetăţile lui Iuda le voiu face unu deşertu,
fără locuitori.
12 ᵃ Cine este omulu celu înţeleptu, care póte 12
să înţeléga acestea?
Şi celui cărui a cuvêntatu gura lui Iehova,
ca să spună,
Pentru ce ţéra s'a perdutu,
Şi s'a pustiitu ca unu pustiu, încătu nimenea
nu póte să trécă prin ea?
13 Iehova a mai disu: 13
Pentru că lăsaru legea mea,
Pre care le-amu pusu înaintea lorû,
Şi nu ascultaru de vôcea mea,
Nici nu umblaru după ea
14 Ci aû ᵃ umblatu după închipuirea animei 14
lorû,
Şi după Baalii, ᵃ pre cari i-au învăţatu pă-
rinţii lorû:
15 De aceea aşa dice Iehova, Dumnedieulu oş- 15
tiriloru şi alu lui Israilu:
Ecce, eu îi voiu ᵃ hrăni, pre acestu poporu
pre acesta, cu pelinu,
Şi-i voiu adăpa cu apa de fiere;
Şi-i voiu ᵃ împrăştiá pe'ntre popóre,
Şi-i voiu ᵃ trimetemite după ei sabia, 16
Pînă cîndu i voiu nimici.
16 Aşa dice Iehova, Domnedieulu oştiriloru: 17
Luaţi şi chiemaţi ᵃ plîngătóre, ca să vină;
Chiemaţi şi chiemaţi după cele deprinse a fi;
17 Şi ᵃ cîntecele după cele deprinse a fi, ca- 18
să vină;
Să se grăbescă, şi să radice plîngeri pen-
tru noi;
Ca ochii lorŭi să lase lacrimi,
Şi pleopele nóstre să isvorăscă apă.

19 Cărĭ ᵃ vĭĕ de jĭle se audĕ din Sionŭ:
„Cătĕ sîrcumĭ de rĭmicĭĭ sîntemŭ rușinațĭ,
„Cărĭ trebŭe sĕ părăsîmŭ țĕra; [Cărĭ]
„Cărĭ nĭ surpară locuințele nóstre.“
20 Ascultați dară, femeĭ cuvîntele lŭĭ Iehova,
Și sĕ primĕscă urechĭa vóstră cuvîntele gurĭĭ sale.
Și învățați pre fiĭcĕle vóstre plîngere,
Și fiĕcare pre vecĭna sa cîntarea de jĭle.
21 Căcĭ mórtea sĕ sue prĭn ferestrele nóstre,
Intră în palatele nóstre,
Ca sĕ stîrpéscă pre ᵃ pruncĭ în ulĭță,
Și pre cherĭ în pĭețe.
22 Dĭ, așa dîce Iehova:
Cadavrele omenilorŭ vorŭ cădé, ᵃ ca gunoĭŭlŭ pe fața pămîntului,
Și ca mănunchĭŭlŭ în urma secerătorĭlorŭ,
Și pre care nĭmĭ nu-lŭ culege.
23 Așa dîce Iehova:
ᵃ Sĕ nu sĕ laude înțeleptulŭ cu înțelepcĭunea sa,
Sĕ nu sĕ laude puternicŭlŭ cu puterea sa,
Sĕ nu sĕ laudĕ avutulŭ cu avuțiile sale;
24 Ci ᵃ celŭ ce sĕ laudĕ sĕ sĕ laudĕ cu aceea,
Că mĕ înțelege, și mĕ cunóscĕ,
Că eu sîntŭ Iehova, celŭ ce fac milă,
Dreptatea și dreptatea pe pămîntŭ;
ᵃ Căcĭ în aceste mĭ placĭŭ, dîce Iehova.
25 Ecĭ, vinŭ dĭlele, dîce Iehova,
Când ᵃ voiŭ pedepsí pre tóțĭ, și pre circumcișĭ și pre necircumcișĭ:
26 Pre Egĭptŭ, pre Iuda și pre Edomŭ,
Pre fiiĭ lui Amonŭ și pre Moabŭ,
Și pre toțĭ cășĭ ᵃ tăĭĕ mărginile perulŭĭ sĕu-
Cărĭ locuescŭ în pustiŭ; [locuĭtorĭ lorŭ,
Cărĭ tóte aceste popóre sînt necircumcise,
Și toată casa lui Israelŭ sînt ᵃ necircumcișĭ la cĭrnă.

Dumnezĕŭ arată nĭmicnicĭa, fărădelegea și ne-bunĭa ĭdolilorŭ.

10 ASCULTAȚĬ cuvîntulŭ, pre care vĕ-lŭ dîce Iehova, casă a lui Israelŭ!
2 Așa dîce Iehova:
ᵃ Nu vĕ deprindeț în urmările păgînilorŭ,
Și nu vĕ spăimîntațĭ de semnele cerĭlorŭ,
De și păgîniĭ sĕ spăriă de ele.
3 Căcĭ ănkinările păgînilorŭ sînt deșertăciune,
Căcĭ ᵃ tăĭ lemnŭ unŭ lemnŭ din pădure,
Mînele de meșterŭ lŭ lucrĕză cu secure;
4 Îlŭ împodobescŭ cu argintŭ și cu aurŭ;
Îlŭ ᵃ întăresc cu cuie și cu ciocane,
Ca sĕ nu sĕ clatine.
Sînt ca unŭ ᵃ stîlpŭ de palmierŭ, lucrat cu [1]
5 ᵃ Dară nu vorbescŭ; [șlefuĭtŭ;
ᵃ Se portă de sînĭ sîgĭ;
Căcĭ nu potŭ sĕ facă rĕŭ,
Nu vĕ temeț de d'însiĭ, că ᵃ rĕŭ nu potŭ sĕ facă,
Nĭcĭ a face bine nu potŭ. [Iară]
6 Nimenea nu este ᵃ asemenea ție, Iehova!
Mărĭ mare, și numele tĕŭ este mare în putere.
7 ᵃ Cine sĕ nu te témă de tine, Rege alŭ pe- [1]
Căcĭ acesta ți se cuvine; [porilorŭ!
Căcĭ ᵃ între toțĭ înțelepțiĭ popóreloră,
Și într'tóte regatele lorŭ, nu este nimenea asemenea ție.
8 Ci cu totŭ sînt ᵃ proștĭ și nebunĭ,
ᵃ Învățătura lorŭ-și este numaĭ lemnŭ deșertăciunĭ lorŭ.
9 Argintŭ ciocănitŭ se aduce din Tarșișŭ,
Și ᵃ aurŭ din Ufazŭ,
Lucru de meșterŭ,
Și de mînă de argintarĭ:
ᵃ Vestmîntulŭ lorŭ este vînătŭ și purpurĭŭ,
Tóte acestea sînt ᵃ lucrŭrĭ de meșterĭ iscusițĭ.
Dară Iehova este Dumnezĕŭlŭ celŭ adevĕrată, [10]
Este ᵃ Dumnezĕŭlŭ celŭ viŭ, și ᵃ regele vecĭĭ.
De mînia lŭĭ pămîntulŭ se cutremură,
Și popórele nu potŭ sĕ sufere urgia lŭĭ.
(Așa vețĭ zîce voĭ cătră ei: [11]
ᵃ „Deiĭ, cărĭ n'aŭ făcută cerulŭ și pămîntulŭ,
ᵃ „Vorŭ perĭ de pe fața pămîntuluĭ și de supt cerulŭ acesta.“)
Elŭ ᵃ face pămîntulŭ cu puterea sa,
ᵃ Întemeiă lumea cu înțelepciunea sa,
Și ᵃ întinde cerurile cu rĭntea sa.
12 La vocea lŭĭ se face vĕlvă de ape în [12]
ᵃ Înalță aburĭ dela marginile pămîntuluĭ, [cerĭ,
Întocmă fulgerele în ploĭ,
Și scóte vîntulŭ din tesaurele sale.
Atunci ᵃ omulŭ se arată cătă este de [13]
ca să înțeleagă ea;
Și ᵃ tóte cioplitorĭĭ sînt rușinațĭ de chipurile sale cele cioplite:
ᵃ Căcĭ chipurile sale turnate sînt o minciună,
Și nu e suflare în ele înșĕlătóre.
Sînt deșertăciunĭ, lucru de ocărîre,
La timpulŭ pedepseĭ lorŭ ᵃ voru perĭ.
ᵃ Moșteniréa lŭĭ Iacovŭ nu este ca acestea, [14]
Căcĭ elŭ este Făcătorulŭ a tóte;
Și ᵃ Israelŭ este semĭĭa moșteniréĭ lŭĭ;
ᵃ Numele lŭĭ este Iehova Zĕvaóth oștirilorŭ.

Nenorocirea ce se apropie dată în mîna popórelorŭ.

ᵃ Adună de pe pămîntŭ lucrurile tale,
Tu, celŭ ce locuescĭ în împresurare!
17 Căcĭ așa dîce Iehova:
Ecĭ eŭ ce sunt dată voiŭ ᵃ azvîrlí departe pe locuitorĭĭ țerĭĭ;
Căcĭ i-amĭ ținută din strîmtorĭ, ᵃ ca să-mĭ
ᵃ Vaĭ mie de zdrobirea mea! [jăcnească.
Rana mea este mare; și amĭ dîsŭ:
„Cu cĭnŭ, scĭe-o bólă, și trebŭe să:
„Cercată mea ᵃ a pustiĭtŭ, și tóte funiile mele s'aŭ ruptŭ;
„Fiiĭ meĭ s'aŭ dusŭ de la mine, și nu maĭ sînt.
„Nu este cine să maĭ întindă cortulŭ meŭ,
„Și să ridice cearșafele mele.“
21 Căcĭ păstoriĭ s'aŭ înpuținătŭ,
Și n'aŭ căutatŭ pre Iehova;
Pentru aceĭa nu prosperézĕ,
Și tóte turmele lorŭ s'aŭ risipitŭ.
22 Vocea vestei, ecĭ, vine!
Și mișcarea mare din ᵃ pămînturile de la mĕdĭănópte;
Pentru ca să prefacă cetățile lui Iuda în pustiŭ,
În ᵃ locuință pentru șacali.
23 Iehova, cunoscŭ, că nu a omuluĭ este ᵃ calea sa,
Că nu este în puterea omuluĭ ce înaintézĕ, da a lui Iehova pașiĭ sei.
24 Iehova, ᵃ, dojenesce-mă, dară cu măsurĕ;
Nu cu mĭnia ta, ca să nu mĕ nimicnescĭ.
25 ᵃ Vérsă mĭnia ta asupra popóreloră, ᵃ cărĭ nu te cunóscu,
Și asupra semințiloră, cărĭ nu chiamă numele tĕŭ;
Căcĭ aŭ mîncatŭ pre Iacovŭ,
ᵃ L'aŭ mîncatŭ, l'aŭ nimicitŭ,
Și aŭ pustiĭtŭ locuința lui.

Pedeapsă și cuĭ cunoscŭ să călcăndu legĭuirea lŭĭ Dumnezĕŭ, dreptate că se pedepsĕscă orgoĭŭ.

11 CUVÎNTULŬ, care a fostŭ către Ieremia de la Iehova, dîcîndŭ:
2 Ascultați cuvintele legĭuĭréĭ acestéia,
Și spuneț bărbațilorŭ lui Iuda și locuitorĭĭ lorŭ ierusalimițĭ; [1]
3 Și dați-lorŭ să: Așa dîce Iehova, Dumnezĕŭlŭ lui Israelŭ:
ᵃ Blestemată de omulŭ, care nu ascultă de cuvintele legĭuĭréĭ acestéia,
4 Pre care l'amĭ dată părinților vostri,
În dĭua în care i amĭ scosŭ din pămîntulŭ Egĭptuluĭ,
ᵃ Din cuptorulŭ de fĕrĭ, dîcîndŭ:
ᵃ Ascultați de vocea mea, și faceț
Tóte câte vĕ ordĭnecŭ:
Așa ce eŭ mĭ vĕ fĭĭ popórŭ,
Și eŭ să vĕ fiŭ Dumnezĕŭ;
5 Ca să împlinescŭ ᵃ jurămîntulŭ, ce l'amĭ jurată părinților vostri,
De a lĭ da unŭ pămîntŭ, în care curge lapte și mĭere,
Precumŭ se vede în dĭua de astă-dĭ.
Atunci eŭ amĭ răspunsŭ, și amĭ dîsŭ:
Așa să fie, Iehova.
6 Iehova a maĭ dîsŭ către mine:
Pro-lămă tóte cuvintele acestea în cetățile lui Iuda,
Și pe ulițele Ierusalimuluĭ, dîcîndŭ:
Ascultați cuvintele legĭuĭréĭ acesteia,
ᵃ Și faceț-le
7 Căcĭ mĭ mărturisĭ pre părinții vostri,
În dĭua în care i-amĭ scosŭ din pămîntulŭ Egĭptuluĭ până în dĭua de astă-dĭ,
ᵃ Sculându-mă de dimineță, dimpedecându-i, și dîcîndŭ:
Ascultați vocea mea.
8 Dară ei nu ascultară, și nu și plecară urechea;
Ci ᵃ umblară fiecare după îndărătnicirea inimeĭ lorŭ celeĭ rele;
Pentru aceea voiŭ aduce asupra lorŭ cuvintele acestei legĭuĭrĭ,
Pre care le-amĭ ordĭnată de a le face, dară nu le-aŭ făcută.
9 Și Iehova dîse către mine:
Între bărbații lui Iuda,
Și între locuitorĭĭ Ierusalimuluĭ este ᵃ o răzvrătire;
10 Ei ᵃ s'aŭ întors la fărădelegile strămoșilorŭ lorŭ,
Cărĭ nu voiră să audă de cuvintele mele,
Și aŭ mersŭ după alțĭ dumnezĕĭ, ca să le servéscă;
Casa lui Israelŭ și casa lui Iuda aŭ ruptŭ legĭuĭréa mea,
Pre care l'amĭ ordĭnată cu părinții lorŭ.
11 De aceea așa dîce Iehova:
Ecĭ, voiŭ aduce preste ei nenorocire,
De care nu vorŭ puté scăpa;
Și ᵃ vorŭ strigă către mine,
Dară nu voiŭ ascultă;
12 Ci mărgă cetățile lui Iuda și locuitorĭ Ierusalimuluĭ,
Și ᵃ strigă către dĕiĭ, cărora li ᵃ aducŭ;
Dară ei nu vorŭ puté să-i scape.
În timpulŭ nenorocireĭ lorŭ.
Căcĭ pre câte sînt ᵃ cetățile tale, pre atâția ai dĕiĭ tĕĭ, o Iudă!

Şi pre cât *sînt* cetăţele Iuriasălimului
Atîţi ridicaţi altare pentru acestă hîrcă ruşinătore de tămâiare lui Baalu. [sînt.
14 Şi acumă * nu te ruga pentru poporulu acesta,
Nici nu ridica cerere, nici rugăciune pentru d'înşii;
Cacî nu-i voiu asculta cîndu voru strigă
Din năcazurile lorî. către mine
15 * Ce va face iubitulu meu în casa mea,
De are multe * nerăbdări înfăptuite lorî acolo,
Şi s'a luatu de la tine * carnea cu sfinţă?
Cacî cîndu lorî rîulu, atuncea * te bucuri.
16 Iehova te a numitu:
* Olivu pururea-verde, frumosu cu fructe mărete;
Dară cu vîcet de tăună mare s'a aprinsu
Şcrîşă preste d'însulu,
Şi ramurele lui sunt rupte.
17 Cacî Iehova, *D*omnulu oştiriloru, * care ţi-a
T'a cuvestuitu nenorocire, [zisîtu
Pentru rîutatea casei lui Israelu şi a casei
Pre care şi şi făcutu,
Înfuriindu-mă, şi închinându lui Baalu.
18 Şi Iehova mi-a datu la scîre, ca să o
cunoscu;
De atunci vădutu-mi-a faptele lorî.
19 Dară eu eramu ca unu mielu domolitoriu,
ce se-lă duce spre junghiare;
Şi n'amu înţelesu, că ei mă * făcuţi asfaltu
asupra-mi, *zicendu:*
„Să nimicimu pomulu şi fructele lui.
„Şi-lă stîrpimu din * pămîntulu celor vii,
„Ca nici numele lui să nu se mai amintiască!"
20 Dară o Iehova, *D*ejindu oştiriloru, celu ce
judecî dreptu,
Celu ce * cerci rărunchii şi inima,
Fă-mi-să vădă resbunarea ta asupra acestora;
Pentru că ţi-amu încredinţatu causa mea.
21 De aceea aşa dice Iehova
De bărbaţii din Anatotu * care caută după
vîţa ta, şi dicu:
* Să nu profeţeşti în numele lui Iehova,
Ca să nu mori de mânule nóstre!
22 De aceea aşa dice Iehova, *D*omnulu oştiriloru:
Ecce, eu î voiu pedepsi:
Tinerii voru muri de sabiă;
Fiii lorî şi fetele lorî voru muri de fome.
23 Şi nu va fi nici o rămăşiţă din ei:
Cacî voiu aduce rele peste bărbaţii din
Anatotu,
Adecă, * anulu pedepsirei lorî.

DREPTU * eşti, Iehova, cîndu mă judecu cu tine;
Totu-şi în întrebu de judecăţile tale:
* De ce calea relelorî prospereză?
*De ce toţi fariciţii voşî cei ce se plătu cu
necredincioşiă?
Sădiseşi-i, şi şi prinsu rădăcină;
Crescu, şi facu şi fructulu daţi;
* Tu eşi aprope de gura lorî,
Dară departe de rărunchii lorî.
Dară tu, Iehova, * mă cunoşci;
Mi-ai vădutu, şi ai * cercatu inima mea către
Tinge-i-ai pre ei la junghiare, [tine
Şi pregăteşce-i pentru * ziua junghierei!
Pînă cîndu * ţéra va jăli,
Şi ierba se va usca de pe tóte ţerîle?
* De reaua locuitoriloru ei?
* Vitele şi păsările s'aŭ stîrpitu;
Cacî qîsu-aŭ ei: *Nu-şi va vede* sfîrşitulu nostru!
Dacă fugindu cu cei pedestri te lassă
să cădescî,
Atuncea cumu te voiu lăsa cu cai?
Şi de n'ai siguranţă într'unu pămîntu de pace,
Atuncea ce voiu face la * mîndreţea Iordanului?
Cacî şi * fraţii lui şi casa părintelui teu,
Şi aceştia sunt perfidi cu tine,
Da, aceştia aŭ strigatu în urma ta cu voce tare:
* Nu te încrede în ei
Cîndu ţi voru vorbi cu fine cuvinte plăcute.
Părăsitu-amu casa mea,
Lassatu-amu moştenirea mea,
Datu-amu pre iubita sufletului meu în mânule
de vrăsmaşîi ei.
Moştenirea mea Iloruiu-mi este ca
unu leu în pădure;
Datu-mi-aŭ voce asupra mea;
De aceea eu amu urîtu.
Moştenirea mea *Iloruiu-mi* pentru mine o
pasere răpitore pestriţă;
Paseri răpitóre dară de-acolo în jurulu ei;
Veniţi, adunaţi-vă tóte fîrele câmpului,
Veniţi să o mâncaţi.
Mulţi * păstori stricatu-aŭ via mea,
Aŭ * călcatu în picióre partea mea.
Prefăcutu-aŭ partea mea cea plăcută
într'unu pustiu deşertu.
Prefăcutu-o-aŭ într'o pustietate;
Se pustiesce *forte*, * mi jălesce în jurulu.
Tóta ţéra s'a pustiitu,
Pentru că nu este *nimenea* care să o ieă la
inimă.

Pe tóte înălţimile în pustiiu venitu pustiitori!
Cacî sabia lui Iehova mănâncă
De la o margine a ţérei până la cea-l-altă;
Nici unu omu nu are pace.
Semănatu-aŭ grîu, dară voru secera spini;
Trudituri-şi-aŭ, dară nici unu folosu nu voru
Şi voiu rămâne de ruşinile voastre, [avea;
Pentru aprinderea mîniei lui Iehova.
Aşa dice Iehova
Asupra tuturoru vecinîloru mei celoru reî,
Cari se atingu de moştenirea, ce amu datu'o
în stăpînire poporului meu Israelu
Ecce, î voiu smulge de pe pămîntulu lorŭ,
Şi voiu smulge casa lui Israelu din mijlocîulu
lorŭ,
Şi va fi, după ce i voiu smulge,
Că voiu mai întorce la mueşnirea sa, şi pre locuitorii
la pămîntulu seŭ.
Şi va fi, de voru învăţa cătră poporulu meu,
Ca voru jură pe numele meu:
Viu este Iehova!
Cumu învăţaŭ poporulu meu să jure pe
Baalu;
Atuncea şi voru fi * zidiţi în mijlocîulu
poporului meu;
Dară de nu voru * asculta,
Voiu smulge pre acestu poporu, smulgându-lu şi nimicindu-se,
Qice Iehova.
Aşă a qisu Iehova către mine: Du-te, şi
cîmpără-ţi o cingetóre de in, pune-o
pe lumi căpetîiulu tăŭ, dară să nu o dai
în apă. Deci cumpărai una cingetóre, dupe
cuvîntulu lui Iehova, şi am'o pusu în
lumi căpetîiulu mieu
Şi a fostu către mine cuvîntulu lui Iehova
a doua óră, qicendu: Ia cingetóra
ce ţi-ai cumpărat'o, pe care este în jurulu căpetîiului tăŭ, şi sculându-te, mergi la
Eufrată, şi o ascunde în crăpătura unei stînci.
Deci duse mi-amu, şi amu ascunsu'o
lîngă Eufrată, precumu Iehova mi-a ordinatŭ.
Şi după trecerea a mai multoru qile, a
qisu Iehova către mine: Scóla-te, mergi la
Eufrată, şi ia de acolo cingetóra, de care
ţi-amu ordinatu, ca să o ascundi acolo. Atunciu mersu-mi-amu la Eufrată, săpatu-amu,
şi amu luatu cingetóra din locuiu, în care
o ascunsesemu, şi ecce, cingetóra era stricată, nu mai era bună de nimicŭ. Atuncea
cuvîntulu lui Iehova a fostu către mine, qicendu:

Aşa qice Iehova:
Astfeliu * voiu strica mândria lui Iuda,
Şi mândria cea mare a Iorusalimului.
Acestu poporu reŭ, care nu voiesce să asculte 10
de cuvintele mele,
Ce * îmbîlă după închipuirea inimei lorŭ,
Şi merge după alţi dei,
Ca să li servéscă şi să li se închine:
Precumu-se-voru ca cingetóra aceasta, ce nu
mai e bună de nimicŭ.
Cacî, precumu cingetóra este lipită de 11
coşele omului,
Aşa şi eŭ amu lipitŭ de mine tótă casa lui
Israelu,
Şi tótă casa lui Iuda, qice Iehova;
Ca să-mi * fie mie poporu
Şi * renume, laudă şi mărire,
Dară n'aŭ voitu să asculte.
Da acest lucru mi-ai qice cuvîntulu acesta: 12
Aşa qice Iehova, Dumnedieulu lui Israelu:
Tótă burduşulu se împle de vinŭ;
Şi de-ţi voru qice:
Da, nu scimŭ că tótă burduşulu se împle
de vinŭ?
Atuncea ţi voi qice: Aşa qice Iehova: 13
Ecce, voiu împle de beţiă pe tóţi locuitorii
pământului acestuia,
Pre regii, cari şedu pe tronulu lui Davidŭ,
Pre preoţii, pre profeţii,
Şi pre tóţi locuitorii Iorusalimului.
Şi-i * voiu chiemă pre ei unulu de altulu, 14
Şi-i voiu sfărîmă,
Ero părinţii şi feciorii la unŭ locŭ, qice Iehova;
Nu mă voiu îndură, nici mă voiu cruţa,
nici mă voiu milă,
Ci-i voiu nimici
Auqiţi şi ascultaţi, şi nu vă îngîmfaţi. 15
Cacî Iehova o vorbitŭ.
Daţi Iehovei Dumnedieului vostru, 16
* Deşi mărire lui Iehova, Dumnedieului vostru,
Mai 'nainte de ce el să 'ntunece-la,
Şi mai 'nainte de ce să se împedece picióre
vóstre pe munţi întunecoşi,
Şi voi * aşteptându lumina,
Elŭ o va schimbă în * umbră de mórte,
Elŭ o va preface în întunerecŭ deasŭ.
Şi-i va prefăce în întunerecŭ deasŭ. 17
Deu de nu veţi asculta acésta,
Sufletulu meu va plângă în ascunsŭ pentru
mărirea vóstră,
Şi * vărsîtu mai voiu plângă amarŭ, şi voiu
scóte lăcrime;
Că turma lui Iehova se va duce în captivitate. 18
Spuneţi împăratului şi regineĭ:
Umiliaţi-vă, înjosiţi-vă,
Căci de pe capetele vóstre este căzută
Cununa vóstră cea măreţă.
Cetăţile de la mîdă şi sînt închise, 19

Și nu este cine să le deschidă;
Toate fiile se duse la captivitate,
Se fure captivi cu totulă.
20 Rădicați ochii voștri, și uitați-vă la cei ce vin de la mĕdia-nópte:
Unde este turma dată ție, frumosa ta turmă?
21 Și ce vei dice, când acești stăpâni te vor pedepsi?
Căci ei au deprins să fie mai mari și capi preste tine.
Nu dóre vor te vor cuprinde durerĭ, ca pre o femeĭe în nascere?
22 Și de vei dice în inima ta:
De ce mi s'a întâmplatŭ acestea? Respundu.
Pentru mulțimea fĭre-de-legĭloru tale s'au descoperitŭ pólele tale,
S'au desgolitŭ ca să nu-ți vadă călcâiele tale.
23 Póte Etiopianulŭ să schimbe pielea lui, seu pardosa pelicĭe sale?
Atunci voiŭ puté și voi să facĭ bine, voi cei ce sînteți deprinși a face rĕulŭ.
24 De aceea îi voiŭ împrăștia, ca pe pulele,
Ce se duc de vêntulŭ deșertului.
25 Aceasta este sórtea ta, partea ta ce ți-o hotărîi de mine, dice Iehova.
Căci m'ai uitatŭ, și te-ai încrezutŭ în minciună.
26 Dar acum voiŭ desgoli pólele tale, și le voiŭ rosĭpi pe fața ta,
Și se va vĕdé rușinea ta.
27 Vĕdut'am adulterĭele tale și nechezările tale,
Desfrînarea ta cea rea,
Și urîciunile tale.
Pe dĕalurĭ și pe câmpurĭ;
Vaĭ de tine, Ierusalime!
Pînă când te curățescĭ, abia până când!

Prigonirea și rĕul pentru popoară, dară în cădere.

14 CUVÂNTULŬ lui Iehova, care a fostŭ cătră Ieremia despre secetă:
2 Iuda jălueșce,
Și porțile Ierusalimului stau
Jarĭ în jale pe pămîntŭ; (Ierusalimŭ:
Și țĭpetul cetățiĭ s'a înălțatŭ la cer.
3 Și cei puternicĭ ai lorŭ își mĕtu pre cei mĕruțĭ;
Și lorĭ după apă;
Ei vinu la fîntînă, și apă nu găsescŭ,
Se întorcu cu vasele lorŭ deșerte;
Se rușinează, și roșescŭ,
Și își învĕlescu capetele.
4 Căci pămîntulŭ e crăpatŭ,
Pentru că n'a plouatŭ pe pămîntŭ;
Plugarĭi sînu rușinațĭ,
Învĕlescu-și-au capetele.
5 Chiară cerboĭca pe câmpu,
Născându pre puiĭ săĭ, îi părăsesce, căci nu este iérbă;
Și măgarĭi sĕlbaticĭ stau pe locurile înalte,
Și trag aerŭ ca șacaliĭ;
Ochiĭ lorŭ se întunecă, căci nu este iérbă.
6 Deși fĕrădelegile ne mărturisescu împotriva noastră,
Iehova, de și fiĭi-de-legile dintre noĭ,
Fă-va-și pentru numĕlu tĕu;
Da, abătutele noastre sînt multe;
Păcătuitu-ți-amŭ.
7 Speranța a lui Israelŭ, mîntuitorulŭ lui la timpulŭ de strîmtorare:
De ce vrei ca unŭ străinŭ în țară,
Și ca unŭ călĕtoru ce se abate, ca să nóptedie?
De ce vrei ca unŭ omŭ surprinsu,
Ca unŭ viteazŭ, ce nu póte să ajute?
Dară tu, Iehova, ești la mĕdiulŭ nostru,
Și noĭ ne numimŭ după numĕlu tĕu;
Nu ne lăsa.
8 Așa dice Iehova cătră poporulŭ acesta:
Îmĭ place că n-a păzitŭ a rătăci;
Și n'au oprită picĭórele lorĭ;
De aceea Iehova n'are plĕcere de dînșiĭ;
Acumŭ își va aduce aminte de fĕrădelegea lorŭ,
Și pedepsesce păcatele lorŭ. [lorĭ,
9 Și Iehova a dis cătră mine:
Nu te ruga pentru poporulŭ acesta spre binele lui.
10 De vor posti, nu voiŭ asculta a rigorea lorŭ,
Și de voiŭ aduce ardereĭ de tóte și daruri de pâne, nu le voiŭ primi;
Ci voiŭ mistui prin sabiă,
Prin fómete și prin ciumă.
11 Atunci dis'amŭ: O Iehova, Dómne!
Iată, profeșiĭ îĭ dicu:
„Nu veĭ vedé sabiă, nici veĭ avé fómete;
Ci voiŭ da de voiŭ adevĕrată, în locu acesta, în mijlocu acesta”.
12 Și Iehova a dis cătră mine:
„Profeșiĭ profețescu minciună în numĕlu meu;
„Eu nu i-amŭ trimesu, nici nu li-amŭ scrisu,
Nici n'amŭ vorbită cu dînșiĭ. [nulŭ,
Ei vĕ profețescu vĕdenia mincinósă, ghicitórelo,
Deșertăciunea și înșelătunea inimeĭ lorŭ.
13 De aceea așa dice Iehova
Cătră profeșiĭ ce profețescu în numĕlu meu, pre cariĭ eu nu i-amŭ trimesu,
„Și cariĭ dicu: „Sabiă și fómete nu vorŭ ave în pămîntulŭ acesta;
Prin sabiă și fómete se vorŭ mistui profeșiĭ acestia;
14 Și poporulŭ, căruia îĭ profețescu,
Vorŭ fi aruncațĭ pe ulițele Ierusalimului,

Pĕrinților lorŭ și a sĕiloru,
Și nu va fi cine să-i îngroape,
Pre ei, pre femeile lorŭ, pre fiiĭ lorŭ și pre fiicele lorŭ;
Și voiŭ versa pirele d'înșiĭ pedepsa rĕutăților lorŭ.
15 De aceea așa-mi-a zisu Iehova:
„Iată noĭ vomŭ lăcrmă nóptea și ziua,
Și nu încetĕmŭ
„Căci fecĭórea, fiica poporului meu, cu sdrobire mare
Și cu rană dorĭtă fórte.
16 De voiŭ ieși în „câmpŭ,
Iată cei uciși de sabiă!
Și de voiŭ intra în cetate,
Iată, cei ce morĭ de bólele fómetei!
Chiară și profeții și preoții
Cutreeră pămîntulŭ, și nu scĭu ce să facă.
17 „Lepĕdatu-ai óre pre Iuda?
Sufletulŭ tĕu urîțĭ-lea-mu de Sionŭ?
De ce ne-ai lovitŭ fără vĕste,
Și nu mai vedemŭ pentru noĭ?
„Așteptămŭ pace, dară zisu-amŭ bine nu vine;
Timpulŭ vindecărei, și ecĭ neliniscea!
18 Cunoscutu-amŭ, Iehova, reutatea nóstră,
Și fĕrădelegea părinților noștri;
Căci „ți-amu păcătuitŭ.
19 Pentru numĕlu tĕu nu ne lepĕda;
Nu lăsa de batjocură scaunulŭ măreței tale:
„Adu-ți aminte de legămîntulŭ tĕu cu noĭ, nu-l rumpe.
20 „Au este între „idolii popórelorŭ ceĭ-vecinĭ,
Care să pótă da ploĭ?
Sau óre cerurile de sine dau ploĭ?
„Ore nu ești tu oare, O Iehova, Dumnezĕulŭ nostru? [nostra?
De aceea speranța în tine; (sperăm
Căci tu-ĭ faci tóte acestea.
15 Și mi-a disu Iehova cătră mine:
„Chiară „Moise și Samuilŭ de ară ași rămînea mie,
Sufletulŭ meu n'ară „pentru poporulŭ acesta,
Alungă-i de la fața mea, ca să se ducă.
2 Și ce îĭ, de-și vorŭ qice: Unde să ne ducemŭ?
Atunci îĭ vei respunde: Așa dice Iehova:
„Cĭ(ĭ) sînt destinaț spre morte, la morte;
Și cĭ spre sabiă, la sabiă;
Și cĭ spre fómete, la fómete;
Și cĭ spre captivitate, la captivitate.
3 Căci „hotărîtu-amŭ asupra lorŭ patru rĕuri de pedepse, dice Iehova:
Sabiă, ca să ucidă; și câni, ca să sfîșie;

„Păsĕrile cerului și fĕrele pămîntului,
Ca să mănînce și să strice.
4 Și-i voiŭ da de „spectacol tuturorŭ regatelorŭ pămîntului,
Pentru „Manase, fiiul lui Ezechia, regele lui Iuda,
Pentru cĕ a făcutŭ în Ierusalimŭ.
5 Cine va jĭ de tine, Ierusalime? [lui?
Sĕu cine va jĭ pentru tine?
Și cine va întorce, ca să te întrebe de sĕnătatea?
6 „Tu m'ai părăsitŭ, dice Iehova.
Ai „mersŭ înderĕptu;
De aceea voiŭ întinde mâna mea asupra ta, și te voiŭ strica;
Căci „sînt stulŭ de a mi-ĭ.
7 Și voiŭ vĕntura cu vĕntulŭ în porțile țĕrei,
Voiŭ lipsi de copiĭ, și voiŭ nimici pre poporulŭ meu:
Căci nu se întorcu de la căile lorŭ.
8 Vĕdutu-s'au mai mulțĭ decât nisipulŭ mărei
Vĕturile lorŭ săĭ. Înmulțit-am ego împotriva mea mai multĭ decât asupra mumei tinerilorŭ lorŭ,
Adusu-am asupra lorŭ, asupra mumei tinerilorŭ lorŭ,
Une pradă și spaimă.
9 Cea ce născu în șapte dĭ,
Făcutu-s'au să-și dea sufletulŭ de o dată cu fremuri și spaimă.
Chiară ce sĕrise țĕpos, ascunsŭ lucrulŭ, [9
Și dă sufletulŭ,
„I apusu sórele, mai dîua încă,
Rușinatu-s'au, și a roșitŭ;
Și rĕmășița lorŭ o voiŭ da sabiei
Înaintea vrăjmașilorŭ lorŭ, dice Iehova.
10 „Vaĭ de mine, mumă mea,
Că m'ai născutŭ, ca să fiu bărbatu de ceartă,
Și bărbatu de sfadă tutor lumei!
Nici unu împrumutatŭ pre cĕmătu, nici
„mumă împrumutatŭ de la ală,
Și toți mă blĕstĕmă.
11 Dice Iehova:
Cu adevĕrată, te voiŭ mîntui spre binele tĕu,
Face-voiŭ ca „vrăjmașiĭ să te ruge
În timpulŭ nenorocirei și alŭ strîmtorărei.
12 Óre frîngu-se-va fĕrul pre fierulŭ de la mĕdiă-nópte și aramă?
Averile tale și tesaurele tale le voiŭ da 13
„pradă, fără preță,
Și pentru tóte pecatele tale și în tóte hotarele tale.
14 Și te voiŭ face ca nevrăjmășiĭ tĕi
În țĕra ce nu cunóscĭ;
„Căci focu s'a aprinsŭ în mînia mea,
Pentru că „turbat mînia mea a izbucnitŭ,
Și ea arde asupra vóstră.

15 Tu, Iehova, ᵃ o scii; adă-ți aminte de mine,
Și caută la mine, și ᵇ mă resbună de cei ce mă urmăresc;
Cu îndelungerea ta nu mă răpi;
Cunoște, că ᶜ pentru tine ocară am suferit,
16 Cuvintele tale ᵃ le-am aflat, și ᵇ le-am mâncat;
Și ᶜ cuvîntul tău fusese mie bucuria și veselia inimei mele!
Căci eu mă numesc după numele tău,
Iehova, Dumnedeulă oștirilor!
17 ᵃ În adunarea celor veseli n'am șezut, nici m'am veselit cu ei;
Șezând singur pentru inspirațiunea ta,
Căci tu m'ai umplut de mânia ta.
18 De ce ᵃ durerea mea este perpetuă,
Și rana mea ardă de greu, să nu pot a se vindeca?
Ai fi vrut pentru mine ᵃ ca izvorul celă mincinos
ᵇ Ce apele se nu țină?
19 De aceea așa zice Iehova:
ᵃ Dacă te vei întorce, eu te voiu reaședa,
Și vei ᵇ sta înaintea mea;
Și de vei ᶜ despărți ce este de prețiu și ce este fără prețiu,
Vei fi ca gura mea;
Ei să se întoarcă la tine,
Dară tu să nu te întorci la ei.
20 Și te voiu face să fii către acestă popor
ᵃ mică tare de aramă;
Se vor lupta cu tine dară ᵇ ca la vorbă bine;
Căci eu sînt cu tine, ca să te mântuiu,
Și să te scapă, dice Iehova.
21 Da, te voiu scăpa din mâna celora rei,
Și te voiu mântui din mâna celora ce se ingrozesc.

Ordonarea și mărginirea Israelului pregătită

16 Și cuvîntul lui Iehova a fostă către mine, ziclndă:
2 Femeă să nu-ți iei.
Nici să nu ai fii sau fete în locul acesta.
3 Căci așa dice Iehova
De fii și fetele născuți în acestă loc,
Și de mamele lor, cari i-a născută,
Și de părinții lor, cari i-au făcută în pământul acesta:
4 Ei vor muri de ᵃ bôlă grea,
Nu vor fi ᵃ plânși, nici îngropați;
Vor sî ajunge ᵃ ca gunoiul pe fața pământului;
Și se vor sfîrși de sabiă și de fămă;
Și ᵃ cadavrele lor vor ajunge de hrană
Păsărilor cerului și fiarelor pământului.
5 Căci așa dice Iehova:
ᵃ Să nu intri în casă de jale,
Nici să te duci ca să jelești, nici să plângi pentru d'înșii;
Căci rușinată de la pepornlă acesta pe ceea nouă,
Dumnedeiasca și îndurarea mea, dice Iehova.
6 Mari-mari și cei mici și cei morți în pământul acesta:
Nu vor fi îngropați, ᵃ nici plânși;
Nici ᵃ vor face tăieturi în carnea lor,
Nici ᵃ se vor pleșui pentru d'înșii
7 Nici li va împărți cineva pâine în timpul ᵃ jalei,
Ca să-i mângâie pentru celo morți;
Nici li va ᵃ întinde cu păharul mângâierei
Pentru părintele lor sau pentru mama lor,
Să nu intri în casă de ospăț,
Ca să ședi cu d'înșii mâncînd și bând.
9 Căci așa dice Iehova, Dumnedeulă oștirilor și alui Israil:
Iată, ᵃ voiu face ca să înceteze din locul acesta
În auzirea ochilor voștri și în zilele voastre,
Vocea bucuriei și vocea veseliei,
Vocea de mire și vocea de mireasă.
10 Și va fi, când voi spune poporului acesta
toate aceste cuvinte, și-ți voiu zice:
ᵃ De ce Iehova a cuvestuit tote acestea rele asupra noastră?
Ori care este fărădelegea noastră? și care este păcatul nostru, cu care am ᵇ păcătuit asupra lui Iehova, Dumnedeulă nostru?
11 Atunci să îi răspunzi:
ᵃ Pentru că mi-au părăsit părinții voștri, dice Iehova,
Și că umblă după alți dei,
Li-au servit, și li s'au închinat,
Dară pe mine mă părăsit, și n'au păzit legea mea;
12 Și voi ați făcut ᵃ mai rele decât părinții voștri;
Și iată, ᵃ fie-care din voi umblă după înfrîcșarea inimei sale rele,
Nemîndrii să mă asculte de mine;
13 ᵃ De aceea vă voiu arunca din pământul acesta
În țerîna
ᵃ Intr'unul pământ, pe care nu l'ați cunoscut, nici voi nici părinții voștri;
Și acolo veți servi altor dei dăi și nópte;
Căci nu voiu cruța a vi face îndurare.
14 De aceea iată, ᵃ vomi-vor zilele, dice Iehova,
Când nu se va mai dice:
Viu este Iehova!
Care a scos pe ᵃ fiii lui Israel din pământul Egiptului;
15 Ci: Viu este Iehova!
Care a scos pe fiii lui Israel din pământul de la mădă-noapte,
Și din toate țerile, unde ca alungați;
Căci ᵃ îi voiu întorce iarăși în pământul lor,
Pe care l'am dat părinților lor.
16 Iată, trimite-voiu ᵃ pescari mulți, dice Iehova,
Cari îi vor pescui;
Și după aceea trimite-voiu vînători mulți,
Cari îi vor vîna de pe toți munții,
Și pe toate colinele și din tote crepăturile stâncelor.
17 Căci ᵃ ochii mei sînt îndreptați în spre toate căile lor;
Ele nu sînt ascunse de la fața mea,
Nici nici-o-dată nu va este ascunsă de înaintea ochilor mei.
18 Întâiu mai întâiu resplăti-voiu ᵃ îndoită fărădelegea lor și păcatele lor,
Pentru că ᵃ au profanată pământul meu;
Cu urîciunile și spurcăciunile lor celo fără de viață
Au împlut moștenirea mea.
19 Iehova, ᵃ puterea mea, întărirea mea,
Și ᵃ scăparea mea în ți de strămutare!
La tine vor veni popoarele de la marginile pământului,
Și vor dice:
Cu adevărat, părinții noștri nu moșteniră minciună,
Deșertăciune, și lucruri ᵃ fără de folosă.
20 Au omulă vedea-va-și face dei
Care fiindă ce nu sînt dei?
21 De aceea iată, îi voiu face de astă-dată să cunoască
Îi voiu face să cunoască mâna mea și puterea mea;
Și vor cunosce, că ᵃ numele meu este Iehova.

17 Păcatul lui Iuda este scris cu ᵃ condeiu de fer,
Cu unghia de diamant;
Este ᵃ săpat pe tabla inimei lor,
Și pe colțele altarelor voastre.
2 Ca aducere aminte fiilor lor, așa la altarele și ᵃ Astartele lor,
De lângă arborii verdi, pe colinele înalte.
3 Muntele meu din câmpă va fi!
ᵃ Averea, tote cu câmpă va fi!
ᵇ Înălțimile tale pentru păcatul ce ai făcut în tote ogoarele tale.
4 Și înălțimile tale, pentru păcatul ce ai făcut în tote ogoarele tale,
Și va pentru păcatele tău vei lăsa în reposată
Moștenirea ta, pre care eu ți-am dată;
Și te voiu face să servești pre vrăjmașii tăi
Într'unul pământ, pre care nu l'ai cunoscută;
Căci focul ați aprins în mânia mea.
Care va arde în eternă.
5 Așa dice Iehova:
ᵃ Blestemată să fie omulă ce se încrede în omă,
Și-și face ᵇ din carne sprijinul său,
Și inima căruia se depărtează de Iehova.
6 Și va fi ca unu arbore sec în locuri deșerte,
Și nu va ști când vinire binelui;
Ci locui-va în locuri uscate în deșertă,
În țeră sărată și nelocuită.
7 Fericită omulă celă ce se încrede în Iehova,
Și a cărui speranță este Iehova;
8 Fi-va ca unu arbore sădită lângă apă,
Ce întinde rădăcinele sale până la rîu,
Și nu simte venirea arșiței;
Ce verdi este frunda,
Și nu se teme de anulu de secetă,
Nici nu încetează de a face rodă.
9 Amăra mai înșelătore decât tote este,
Și sfîrșită fără: cine poate să o cunosce?
10 Eu, Iehova, ᵃ cercetezu inima,
Cerbu rărunchii,
ᵃ Ca să dau la cădută după urmările sale,
După rodulă lucrărilor sale.
11 Perdrea petrecătore ouase pui, pe cari nu i-a născută,
Așa și celu ce adună cu nedreptate averi
ᵃ La va lăsa în mijlocul dilelor sale,
Și la sfîrșitulă său va fi ᵃ un nebunu.
12 Locul sanctuariului nostru este
Unu scaunu de mărire, înălțată de la început,
Iehova, ᵃ speranța lui Israel!
13 ᵃ Toți cei ce te părăsescu se vorii rușina,
Și cei ce se abată ai le dice vorii în ᵇ scrisă în țeriă;
Pentru că ai părăsită pre Iehova, ᵃ izvorul de apă vie.
14 Vindecă-mă, Iehova, și voiu fi vindecată;
Mântuiu-mă, și voiu fi mântuită;
Căci ᵃ tu ești laudă mea.
15 Iată, acestia dicu mâiă mâna:
ᵃ Unde este cuvîntulă lui Iehova?
Fie vină acumă!
16 Dară eu ᵃ nu m'amă dată înapoi de a te urma, ca unu păstoru,

Nici n'ami dorită ziua nenorocirei;
Tu bine o ştii.
Ceea ce-a ieşit din buzele mele este drept înaintea ta.
17 Nu-mi fi de spaimă,
Tu, speranţa mea în ziua de nenorocire!
18 Ruşinea să cadă asupra celor ce mă prigonesc,
Iară nu eu să mă ruşinez;
Spăimânteze-se ei,
Iară eu să nu spăimânt;
Adă asupră-le ziua nenorocirei,
Şi zdrobeşte-i cu zdrobire îndoită.

Păzirea sâmbetei ordonată.

19 Aşa zice Domnul către mine: Mergi şi stă la porta fiilor poporului, prin care intră şi ies regii lui Iuda, şi la toate porţile Ierusalimului;
20 Şi zi către ei: Ascultaţi cuvântul lui Domnul, regi ai lui Iuda, şi tot Iuda, precum şi voi toţi locuitorii Ierusalimului, cari intraţi prin porţile acestea!
21 Aşa zice Domnul: Luaţi seamă asupra-vă, şi să nu purtaţi sarcină în ziua sâmbetei, nici să o aduceţi prin porţile Ierusalimului!
22 Nici să scoateţi sarcină din casele voastre în ziua sâmbetei, şi nici o muncă să nu faceţi; ci sfinţiţi ziua sâmbetei, precum am poruncit părinţilor voştri.
23 Dară ei n'au ascultat, nici n'au plecat urechea lor, ci şi-au întărit cerbicea lor, ca să nu audă, şi să nu primească învăţătură.
24 Şi va fi, de mă veţi asculta, zice Domnul, necontenit luând parte porţile cetăţei acesteia în ziua sâmbetei, şi de veţi sfinţi ziua sâmbetei, nefăcând nici o lucru în ea,
25 Va intra prin porţile cetăţei acesteia regi şi mai mari, şezând pe tronul lui David, călări în care, şi călări, ei şi mai mari lor, domnii lui Iuda şi locuitorii Ierusalimului; şi cetatea aceasta va fi locuită în veci.
26 Şi vor veni din cetăţile lui Iuda, şi din împrejurimile Ierusalimului, şi din pământul lui Beniamin, de la şes, de la munţi şi de la meaza-zi, aducând arderi de tot şi jertfe, şi mâncări de prinos şi tămâie, şi aducând mulţumire în casa lui Domnul.
27 Dară de nu mă veţi asculta, ca să sfinţiţi ziua sâmbetei, şi să nu purtaţi sarcină, şi să nu intraţi prin porţile Ierusalimului în ziua sâmbetei; atunci voi aprinde foc în porţile lui, care va arde palatele Ierusalimului, şi nu se va stinge.

Ovreiul lui Dumnezeu aduce poporului său vase prin mestecătorul unui olariu. Încăpăţânarea lui Israel.

CUVÂNTUL ce a fost către Ieremia de la Domnul, zicând: Scoală-te, şi pogoară-te în casa olarului, şi acolo voiu face să audă cuvintele mele. Deci pogorâi-mă la casa olarului; şi iată, acesta lucra cu roata. Şi s'a sfărâmat în mâinile olarului vasul din lut, pe care-l făcuse; şi făcu iarăşi altă vasă, aşa cum i s'păru olarului să-i fie.

Atunci a fost cuvântul lui Domnul către mine, zicând:
Casa a lui Israel! n'aş putea eu să fac cu voi, casă a lui Israel, la fel ca olarul acesta? zice Domnul. Iată, ca lutul în mâna olarului, aşa sânteţi şi voi, casă a lui Israel, în mâna mea.
În clipa, în care voiu zice de un popor şi de un regat,
Că-lu voiu smulge, şi-lu voiu surpa, şi-lu voiu nimici;
Dacă acelu popor, de care mi-am rostit, se va întoarce de la răutatea lui:
Atunci şi eu mă voiu căi de răului, ce mi-am voit să-i fac.
Şi în clipa, în care voiu zice de un popor şi de un regat,
Că-lu voiu zidi, şi-lu voiu sădi;
Dacă va face rău înaintea mea, şi nu va asculta de vocea mea:
Atunci şi eu mă voiu căi de binele ce mi-am zis că i voiu face.
Şi acum spune bărbaţilor lui Iuda şi locuitorilor Ierusalimului, zicând:
Aşa zice Domnul:
Iată, vă pregătesc rău şi plănuesc asupra-vă.
Şi întoarceţi-vă fie-care de la calea sa cea rea,
Îndreptaţi-vă deci fie-care de la calea sa cea rea,
Şi îndreptaţi-vă căile voastre şi faptele voastre.
Dară ei au zis: E zadarnic;
Căci vom urma cugetărei noastre,
Şi fie-care va face după învârtoşarea inimei sale celei rele.
De aceea aşa zice Domnul:
Întrebaţi printre neamuri,
Cine a auzit ceva ca acestea?
Pentru că fecioara a lui Israel a făcut lucru grozav forte.
Lasă-va oare cineva pentru totdeauna zăpada unui câmpiu venind de pe stâncile Libanului?

Ori se vor seca pentru totdeauna, pentru apa depărtată, ce se varsă apele reci ce curg din depărtare?
15 Căci mi-a uitat poporul pe mine, a tămâiat deşertăciunei,
Şi s'a abătut din calea lor, din căile cele vechi,
Ca să umble pe cărări, pe căi neîngrădite,
16 Pentru ca pământul lor să fie pustiu, batjocură veşnică;
Toţi trecătorii ce trec pe lângă dânsul vor rămâne uimiţi, şi vor clăti din capul lor.
17 Împrăştia-voiu pe ei ca pe vânturile răsăritului, înaintea vrăjmaşului;
Voiu arăta lor spatele, iară nu faţa, în ziua peirei lor.

18 Atunci ei zisără: Veniţi, să facem uneltiri asupra lui Ieremia;
Căci legea nu va peri de la preoţi,
Nici sfatul de la înţelepţi,
Nici cuvântul de la profeţi;
Veniţi, şi să-lu lovim cu limba,
Şi să nu luăm seama la cuvintele lui!
19 Ia ţină la mine, Doamne,
Şi auzi vocea celor ce se cârtesc cu mine.
20 Să se dea rău ca răsplătire pentru bine?
Căci mi-au săpat groapă pentru viaţa mea.
Adă-ţi aminte, cum am stătut înaintea ta,
Ca să vorbesc de bine pentru dânşii,
Ca să întorc mânia ta de la dânşii!
21 De aceea dă pe fiii lor foametei,
Şi pe ei să-i dai sabiei;
Femeile lor să fie lipsite de copii şi de bărbaţi soţie;
Bărbaţii lor să fie loviţi de moarte,
Şi tinerii lor să fie loviţi de sabie în luptă.
22 Auzia-se ţipăt din casele lor,
Când cetele năvale de-odată vor veni asupra-lor;
Căci mi-au săpat groapă, ca să mă prindă,
Şi mi-au ascuns capcane pentru picioarele mele.
23 Tu, Doamne, cunoşti toate sfaturile lor
Împotriva mea, pentru ucidere vor,
Nu le ierta fără-de-lege,
Şi ştergându-le lor păcatul de dinaintea ta;
Fie răsturnaţi înaintea ta;
Întreabă-te în timpul mâniei tale.

19 Aşa zice Domnul: Du-te, şi cumpără-ţi un vas de lut de olariu, şi ia cu tine
Pe unii din bătrânii poporului şi din cei mai bătrâni ai preoţilor. Şi ieşi în Valea lui Hinom, care este la intrarea porţii olarilor, şi proclamă acolo cuvintele, ce-ţi voiu spune,
3 Şi zi:
Ascultaţi cuvântul lui Domnul, regi ai lui Iuda, şi locuitori ai Ierusalimului! Aşa zice Domnul, Dumnezeul oştirilor şi al lui Israel: Iată, eu voiu aduce peste locul acesta nenorociri, de cari toţi cei ce le vor auzi, îmi vor ţipa urechile.
4 Pentru că m'au părăsit, au profanat locul acesta, şi au tămâiat alţi dumnezei, pe cari nu i cunoşteau, nici ei, nici părinţii lor, nici regii lui Iuda; şi au umplut locul acesta de sângele nevinovaţilor;
5 Şi 'şi-au zidit înălţimi lui Baalu, ca să ardă pe ele fiii lor în foc, aduse ofrande lui Baalu, ceea ce n'am poruncit, nici n'am zis, şi nici nu mi-a venit în gând nu mă o vorbă;
6 De aceea, vedeţi, zice Domnul, vinde locului acestuia nu se va mai zice Tofeth, nici Valea fiilor lui Hinom, ci, Valea Uciderei.
7 Şi voiu nimici în locul acesta sfaturile lui Iuda şi ale Ierusalimului; voiu face să cadă de sabia înaintea vrăjmaşilor lor, şi de mâna celor ce caută viaţa lor; şi le voiu da trupurile moarte ca hrană păsărilor cerului şi fiarelor pământului;
8 Şi voiu preface cetatea aceasta în ceva de spaimă şi de batjocură: toţi cei ce vor trece pe lângă ea se vor uimi şi vor şuiera pentru toate rănile ei.
9 Şi voiu face să mănânce carnea fiilor lor şi carnea fetelor lor; şi va mânca fie-care carnea semenului său în timpul împresurărei şi al strâmtorărei, cu care vrăjmaşii lui îl vor strâmtora.
10 Atunci să sfarii vasul înaintea ochilor oamenilor, ce vor merge cu tine;
11 Şi zi-le: Aşa zice Domnul oştirilor: Aşa voiu sfărâma pe acest popor şi această cetate, precum sfarmă cineva vasul olarului, ca nu se mai poată drege; şi voiu îngropa în Tofeth, de nu vor fi alte locuri de înmormântare aceste.
12 Aşa voiu face locului acestuia, zice Domnul, şi locuitorilor lui, şi voiu face cetatea aceasta asemenea Tofetului.
13 Şi casele Ierusalimului şi casele regilor lui Iuda vor fi necurate, ca locul Tofetului, ori care case, pe ai căror acoperişuri a închinat întregul oştirilor cerului, şi a vărsat libaţiuni altor dei.
14 Atunci s'a întors Ieremia din Tofetu, unde Domnul îl trimisese să profeţească, şi

stăpînă în cetatea casei lui Iehova, dică că-
15 tră tot poporulu. Așa dice Iehova, Dumne-
zeulu oștiriloră și alu lui Israelu: Iacă,
voiu aduce asupra celoră ce și ascupere întăreți
omețiloră ei tote nenorocirile, cîte amu bo-
tărîtu asupră-i; pentru că ș-ai întărîtu cer-
bicea loră, nesocotindu-ți cuvintele mele.
20 DARĂ Pașuru, fiiulu lui Imeru, preotele,
care era și supraveghiă-ceiu în casa lui
Iehova, audindu pe Ieremia profetisîndu la-
cmirile acestea; Atunci Pașuru lovi pre Ie-
remia, profetulu, și l'a pusu în butucele din
pórta de susu a lui Beniamiu, în casa lui
Iehova.
3 Și a dîcu și a doua di Pașuru pre Ieremia
din butuce; și Ieremia a dîsu către elu:
Iehova nu te-a chiămatu Pașuru, ci numai
din tóte părțile). ci, Magor-Missabîb (spai-
4 ce din tóte părțile). Căci așa dice Ieho-
va. Iacă eu te voiu face de spaimă pe ți
tatorulu amicilorii tei; și vorai cădé cu sa-
biă inimicilorii lorii, și ochii tei vorai vedé
acesta; și voiu da pre tóte Iuda în mîna
regelui Babilonului, care va duce pe unii
5 la Babilonu, și va ucide cu sabia. Și voiu
da tóte averea cetății acesteia, și tóte ostă-
șiculu ei, și tóte cele de prețiu ale ei, și
tóte tesaurele regilorii lui Iuda, în mîna ne-
amicilorii lorii, carii i vorii prăda, i vorii lua,
6 și-i vorii duce la Babilonu. Și tu, Pașuru,
și toți cei ce locuescii în casa ta, veți merge
în captivitate; și tu vei veni la Babilonu,
acolo vei muri, și acolo te vorii înmormîntă tu
pre tine și pre toți amicii tei, carora li-ai
profețitu minciuni.
7 Iehova, numai tu-mi-ai, și mi-ai amăgitu:
Tu ai fostu mai tare decîtu mine, și ai le-
vuitu,
Aș mai fi de rîsu în tóte dîlele:
Fie-care mă bălțuiește.
Căci, de cîte ori vorbescu,
8 Țipă pentru silințe, și strigu pentru devă-
stările ce voiu face.
Căci cuvintele lui Iehova mi-a făcutu
Spre rușine și batjocură în tóte dîlele.
9 Deci dîcu-mi-amu:
Nu voiu aminti de Iehova,
Nici nu voiu mai vorbi în numele lui.
Dară cuvintele ară era în inima mea ca unu
focu aprinsă, închisă în oasele mele;
Obosîtu-m'amu purtîndu le, și nu mai potu.
10 Căci aud amăgiri multora de la mulți: frică din
tóte părțile,
Ei dîcu: Pîrîți-o, și voiu pîrî;
Toți cîți eramu în pace cu mine păndescu
greșéla mea, dicêndu-și:
Pôte se va amăgă, și lui vomu birui
Și ne vomu resbuna de d'însulu.
11 Dară Iehova este cu mine, ca unu viteazu pu-
ternicu;
Din acesta cei ce mă urmăresc voru cădé,
și nu voru birui;
Se voru rușina fórte, că nu voru isbuti,
Cu rușine eterna, ce nu se va mai uita.
12 Dar, Iehova, Dumnezeule oștiriloră, cerci cu
dreptate pre celu drepta,
Celu ce vedi rărunchii și inima,
Lasă mă să vedu resbunarea ta asupra lorii,
Căci pe ți mamă încredințatu judecata mea.
13 Cîntați lui Iehova, lăudați pre Iehova,
Căci a mîntuitu vieța sărmanului din mîna
celoru reî.
14 Blăstemată fie ziua, în care m'amu născutu;
Dîua di, în care mama mea m'a născutu,
nu fie binecuvîntată.
15 Blăstemată fie omulu, care a datu de veste
părintelui meu,
Dicêndu: Ți o'a născutu unu fiu,
Bucurându-te forte
Omulu acela fie ca cetățile,
Pre cari Iehova le a nimicitu, și fără mîngîiere,
Și se audă dimineța strigătulu reu,
Și la amiédi ți urletele reie.
16 Do ce n'amu fostu mortu mai nainte de
nascerea mea,
Ca să vedu nefericirea și întristarea,
Să se sfîrșiască dîlele mele cu rușine?

Zedekia se îndreptăza către profetu, rugându-l să intercedeze.

CUVÎNTULU ce a fostu de la Iehova că-
tră Ieremia, cîndu a trimisu la elu
regele Zedechia fiiulu lui Malchia, și pre Sefania, fiiulu lui Maasia,
preotulu, dicêndu: Întrebă, rogu-te, pre Ie-
hova pentru noi; căci Nebucodonosoru
regele Babilonului, se lupță cu noi; pôte
că Iehova va lucra pentru noi dupre tóte
minunile sale, ca acela să se dîcă de
la noi.
2 Și Ieremia li-a respunsu: Așa să spuneți
lui Zedechia: Așa dice Iehova, Dumnezeulu
lui Israelu: Iacă, armele resbelu, ce sînt
în mînele vóstre, cu cari vă luptați voi
împrotiva regelui Babilonului și a Chaldeilorii, ce vă
împresoară, și voiu strînge în mijlocul
cetății vóstre. Și Eu voiu lupta cu
voi cu mînă întinsă și cu brațiu
puternicu, cu mînia și furia și cu aprinde-
5 rea mare. Și voiu lovi pre locuitorii cetății
acesteia și omu și vite; și voru muri de
ciumă mare. Și după aceea dice Iehova,
Voiu da pre Zedechia, regele lui Iuda, pre
servii sei, pre poporulu, și pre cei ce vorai fi
remasi în cetatea aceasta după ciumă, sabia
și fomete, în mîna lui Nebucodonosoru, re-
gele Babilonului, și în mîna inamicilorii lorii,
și în mîna celora ce caută vîța lorii; și elu
i va lovi cu ascuțitulu sabiei; nu-i va cru-
ța, nici nu va compătimi, nici va avea
mil se va îndura de d'însii.
6 Și poporului acestuia să ți dîci: Așa dice
Iehova: Iacă, eu vi pun înainte calea vie-
ței și calea morței: Cine va remînă în ce-
tatea acesta va muri de sabie, de fómete
și de ciumă, dară cine va eși și va trece
la Chaldeii ce vă împresoară, va trăi, și va
avea viața sa ca prădă. Căci a pusu față
mea spre cetatea acesta spre reu, dîce Ie-
hova, și va fi dată în mînele
regelui Babilonului, care o va arde
cu focu.
8 Și către casa regelui lui Iuda vei dice: Au-
diți cuvîntulu lui Iehova,
9 Casă lui David! Așa dice Iehova: Judecați dreptu
dimineța, și mîntuiți pre celu pradatu din
mîna apesătorului; ca nu cumva mînia
mea se isbucnescă, ca unu focu, și se ardă,
fără ca se fie cine ca o stingă, pentru reu-
10 tatea lucrurilor vóstre. Iacă, Eu sînt în contra
vóstră, cu cîți ce șed în valea în stînca
câmpului, dice Iehova, cari dîceți: Cine
vom se ne coboră? Cine se va pogorî asupra-ne?
11 Și cine va intra în locuințele nóstre? Iară
pe cînd voiu judecă dupre faptele lor,
și voiu aduce asupra-le, dice Iehova, cîte
12 rele, și voiu nimici tóte împrotivirile lor.

Așa dice Iehova: Popriți-te în casa re-
gelui lui Iuda, și rostiți acolo cuvîn-
2 tulu acesta, Și di: Ascultă cuvîntulu lui
Iehova, rege alu lui Iuda! tu celu ce ședi
pe tronulu lui David, tu, servii tei și po-
porulu teu, cari intrați prin porțile acestei
3 case. Așa dice Iehova:
Faceți dreptu și dreptate,
Și scăpați pre celu prădatu din mîinele a-
pesătorului;
Și nu asupriți, nici răpiți
Pre străinu, pre orfanu și pre vêduvă;
Și nu vărsați în loculu acesta sînge nevi-
4 novatu. [zocatu.
Căci de veți face acestu lucru cu adevă-
Atunci vorai intra prin porțile casei acesteia
Regi ce ședu pe tronulu lui David,
Trași de cărucri, și călări,
Ei, servii lorii și poporulu lorii.
5 Dară de nu veți ascultă cuvintele acestea,
Jurat-am pe mine însu-mi, dice Iehova,
Că casa acesta se va preface în ruine.
6 Căci așa dice Iehova de casa regelui lui Iuda:
Tu mi-ești mie ca Galaadulu, și ca unu vîrfu
alu Libanului;
Dară te voiu preface în pustiu,
În cetăți nelocuite.
7 Și voiu pregăti asupră-ți nimicitori,
Pre fie-care cu armele sale.
Și vorai tăia cedrii tei cei aleși,
Și vorai cădé în focu.
8 Și mulți vorai trece pe d'aproape la
cestă cetate,
Și popóre multe vorai întrebă pe d'aproape a-
cestui cetăți,
Vorai dice omulu către altulu:
De ce Iehova a facutu așa-ți acestei
cetăți mari?
9 Și vorai respunde:
Pentru că părăsiră legământulu lui Iehova,
Dumnezeului lorii,
Și se închinară la alți dei, și li servîră
10 Nu plângeți pre celu mortu,
Și nu vă tînguiți în pentru d'însulu!
Plângeți mai bine pre celu dusu;
Căci nu se va mai întorce,
Și nu va mai vedé pămîntulu nascerii sale.
11 Căci așa dice Iehova
Despre Șalumu, fiiulu lui Iosia, regele lui Iuda,
Care domnîndu în loculu lui Iosia, părintelui seu,
Și care a eșitu din locuță acesta:
Aicea nu se va mai întorce:
12 Ci va muri în locuță,
În care l'au dusu prinsu,
Și nu va mai vedé pămîntulu acesta.
13 Vai de celu ce zidesce casa sa pe nedrep-
tate
Și cămerile sale pe nedreptate;
Ce'a ce essercesce de aproapele seu pe si-
meră,
Și nu-i dă plată;
14 Celu ce dice: Mi voi zidi casa mare
Și camări întinse;

Şi-l face ferească,
Şi o acopere cu rodiu, şi o stăpânească cu rușine.
15 Óre regne oare, că se ți întreci cu cedrii?
[a] Ață părintele tău nu mâncă şi bea şi face
Judecată şi dreptate,
Atunci a prosperat.
16 Când apăra dreptatea cercatului şi ață lui:
Atunci a prosperat.
Aceasta nu este a mă cunoaşte? dice Iehova.
17 [b] Dară ochii tăi şi inima ta nu sînt îndreptate
decât către câştigul tău,
Şi în vărsarea de sînge nevinovatul,
Şi către facerea apăsării şi a silniciei.
18 De aceea aşa dice Iehova
De Iehoiakim, fiiul lui Iosia, regele lui Iuda:
[c] Nu-l vor plânge, zicînd:
[d] Vai de fratele meu, şi vai de soru-mea!
Nu-l vor plânge, zicînd:
Vai, dâmnele! şi vai măreaţa sa!
19 Ca [e] un măgar înmormântare de măgar
Târâtă şi aruncată d'incolo de porțile Ierusalimului.
20 Suie-te, Ierusalime, în Libanu,
Şi strigă,
Înalță vocea ta din Basan,
Şi strigă din Abarim!
Pentru că au pierit toți iubiții tăi.
21 Vorbit-am cu tine în fericirea prosperității tale;
Dară ai zis: Nu voiesc să ascult.
[f] Aceasta a fost purtarea ta din tinerețele tale,
Că n'ai ascultat de vocea mea.
22 Vîntul va paşce pre toți [g] păstorii tăi,
Şi [h] iubiții tăi vor merge în captivitate;
Atunci te vei ruşina, şi vei roşi
Pentru toată răutatea ta.
23 Tu care locuesci în Libanu, fiie Iehova,
Care faci cuibul tău în cedri,
Când ai să fii cuprins de dînsii, când vină
vaiul durerile ca pe ea,
[i] Chinuri, ca ale unei femei în facere!
24 Viu eu! dice Iehova,
Şi [k] dacă ar fi Conia, fiiul lui Iehoiakim, regele lui Iuda,
[l] Ar fi un sigiliu pe mâna mea eu dreptă,
Chiară şi de acolo te-aşi smulge
25 Şi [m] te-aş voi în mâna celor ce caută viața ta.
Şi în mâinile celora de a căror față tu te
temi,
În mâinile lui Nebucadnețar, regele Babilonului,

[a] Şi în mâna Chaldeilor.
Şi te voiu arunca, pre tine,
Şi pre mama ta, care te-a născut,
În țara străină, în care nu v'ați
născut;
Şi acolo veți muri.
Dară în pământul, unde doresci să se întoarcă
Acolo nu se vor întoarce.
Acest om Conia, este ață ură vas rupt de
prețuit şi sfărâmat?
O [n] unealtă de care nu mai este
De ce s'au aruncat el şi semința lui,
Şi s'au aruncat într'un pământ, pre care
nu-l cunosc?
O [o] pământule! pământule! pământule auzul cu-
vîntului lui Iehova.
Aşa dice Iehova:
Scrieți pe omul acesta [p] fără copii,
Une om ce nu va prospera în zilele lui
Căci nu va prospera din sămânța lui nici
unul om,
[q] Care să şadă pe tronul lui Davidu,
Şi să domnească încă în Iuda.
[r] VAI de păstorii, ce sfărâmă şi răspândesc oile
păşunei mele,
Dice Iehova.
De aceea, aşa dice Iehova, Dumnezeul lui
Israel,
De păstorii ce păstoresc pre poporul meu:
Voi ați împrăştiat oile mele, şi le-ați
lungate,
Şi n'ați luat sama de d'însele;
[s] Poiată, eu vă voiu pedepsi
Pentru răutatea faptelor voastre, dice Iehova.
Şi [t] voiu aduna rămăşiția oilor mele
Din țările unde le-am alungat,
Şi le voiu aduce ceo-ți la staulele lor,
Şi vor creşte şi se vor înmulți.
Şi voiu ridica [u] păstori peste d'însele, cari
le vor păstori:
Şi nu se vor mai teme, nici se vor înspăi-
mânta,
Şi nici unele d'intr'însele nu se vor pierde, dice Ie-
hova.
Ecoă, [v] vine ziile, dice Iehova,
Că voiu ridica lui David odrăsle dreptă,
Şi regi va domni, şi va prospera,
[w] Şi va face dreptate şi dreptate pe pământ.
[x] În zilele sale Iuda se va mântui,
Şi Israele [y] va locui în siguranță;
Şi [z] acesta este numele lui, cu care se va numi:
Iehova, Mântuirea Noastră.
De aceea ecoă, [a] vine ziile, dice Iehova,

Că nu vor mai zice: Viu este Iehova,
Care a scos pre fiii lui Israel din pământul Egiptului;
[b] Ci: Viu este Iehova,
Care a scos şi care a adus semința casei lui Israel,
Din pământul de la miază-noapte [c] şi din toate țările, unde i alungasem;
Şi vor locui în pământul lor.

Mustrări şi amenințări împotriva celor proaste conducători.

[d] Către proroci. Inima mea se sfărâmă în mine,
Toate oasele mele;
Sînt ca omul celui bătut,
Şi ca omul copleşit de vin,
De fața lui Iehova,
Şi de fața cuvintelor celor sfinte ale lui.
Căci [e] pământul acesta este plin de adulteri;
[f] Pentru blăstăm plânge țara,
Şi [g] pășunile pustiului sînt uscate;
Purtarea lor este rătăcirea, şi puterea lor
nu coreptarea.
Căci şi profetul şi preotul s'au spurcat;
Chiară şi în casa mea am aflat reaua
Zice Iart, dice Iehova.
De aceea calea lor va ajunge pentru ei
Ca locuri de alunecuşuri în întunerecuri;
Vor fi împinşi, şi vor cădea într'însa;
Căci [h] voiu aduce asupra lor rele
Anului pedepsei lor, dice Iehova.
Şi [i] în profeții Samariei:
[k] Au profețiau în numele lui Baal, şi [l] pe al
meu popor Israel l-au rătăcit.
Şi în profeții Ierusalimului am
văzut ceva foarte îngrozitor:
[m] Fac adulter, [n] umblă cu minciuna,
Şi [o] întăresc mâinile celor răi,
Ca să nu se întoarcă fiecare de la răutatea sa;
Toți aceştia s'au făcut înaintea mea ca [p] Sodoma,
Şi locuitorii lui ca al Gomorei.
De aceea aşa dice Iehova. *De privitor cu profeții,*
de proroci:
Ecoă, voiu [q] pelini,
Şi voiu adăpa cu apă de fiere;
Căci de la profeții Ierusalimului
[r] S'a răspândit spiritul spurcat în toată țara.
Aşa dice Iehova. *De proroci cari vă*
profețesc:
[s] Ei vă umplu de zădărnicie;
Arătări şi odăcăreseuri le descoperă ei,
[t] Vorbesc vedenii din inima lor,
Şi nu din gura lui Iehova.
Ei [u] zic mereu celor ce mă desprețuesc:
Aşa dice Iehova: „Pace veți avea!"
Şi oricui umblă cărare după
închipuirea inimei sale:
„[v] Nu va veni nimic asupra voastră."
Dară [w] cine a fost în sfătuirea lui Iehova,
Încât să fi privească şi să fi audă cuvântul
său?
Cine a ascultat cuvântul său, înainte să-l
audă?
Iată, furtuna lui Iehova, furia sa, ese,
Şi ună vârtejă puternică,
Care va învârti capul celor răi.
[x] Mânia lui Iehova nu se va întoarce,
Până ce nu va face, şi până ce nu va
împlini cugetările inimei sale;
[y] În zilele de apoi veți înțelege acestea pe
deplin.
[z] Nimă trimesă eu pe aceşti profeți, totuşi
ei au alergat:
Nu le-am vorbit lor, totuşi ei profețesc.
Când de nu [a] ar fi fost la sfătuirea mea,
Atunci ară fi făcută pre poporul meu să
audă cuvintele mele.
Şi [b] ară fi întors de la calea lor cea rea
Şi de la reaua faptelor lor.
Óre sunt eu de aproape eu, Dumnezeu,
dice Iehova,
Şi nu sînt şi de departe Dumnezeu?
De se ascunde cine-va în locuri secrete,
Al dech nu pot eu să-l văd? dice Iehova;
[c] Nu eu umplu cerul şi pământul? dice Iehova.
Audit-am ce dică proroci,
Cari [d] profețesc în numele meu minciuna,
Dicînd: Am visat! am visat!
Până când va fi aceasta în inimile profeților,
cari profețesc minciuna?
Ale căror [e] profeți cearcă închipuirile
inimei lor;
Cari [f] ungeți să facă pre poporul meu
Să uite numele meu prin visurile lor,
Pre cari le spune pe[g] fiecare pre vecinul său,
[h] Precum părinții lor uitară numele meu
pentru Baalu.
Profetul, care visează, să spună visul său;
Şi acela ce are cuvântul meu, să predice
cu cuvântul meu în credință.
Ce are a face grâul cu grânile? dice Iehova.
Al meu-i cuvântul meu? dice
Iehova,
Şi ca unui ciocanu ce sfarămă stânca?

30 De aceea dară, ²tu vei profetisi tuturor cuvintele acestea, și le vei dice:
Căci Iehova rucnesce din înălțime,
Și din locuința sfințeniei sale Își dă glasul;
Rucnesce cu tărie asupra turmei sale,
Strigă ca cei ce calcă cu piciorele în teascuri,
Contra tuturor locuitorilor pământului.
31 Sgomotul a ajuns până la marginile pământului,
Căci Iehova are pricină cu neamurile,
Intră la judecată cu tot trupul,
Pe cei răi îi dă spadei, zice Iehova.
32 Așa dice Iehova Savaot:
Iată, nenorocirea merge de la un neam la altul,
Și o furtună mare se ridică din marginile pământului.
33 În ziua aceea, cei uciși de Iehova vor fi de la un capăt
până la celălalt capăt al pământului;
Nu vor fi nici plânși, nici strânși, nici îngropați;
Vor fi ca gunoiul pe fața pământului.
34 Urlați, păstori, și strigați,
Și tăvăliți-vă în cenușă, voi, căpetenii ale turmei,
Căci a sosit vremea să fiți junghiați și risipiți de voi,
Și veți cădea ca un vas prețios.
35 Nu va mai fi scăpare pentru păstori,
Nici scăpare pentru căpeteniile turmei.
36 Se aude strigătul păstorilor,
Și urletul căpeteniilor turmei,
Căci Iehova pustiește pășunea lor.
37 Locuințele pașnice sunt nimicite
Prin mânia aprinsă a lui Iehova.
38 Ca leul și-a părăsit vizuina,
Așa a părăsit țara lor,
Din pricina urgiei celui asupritor,
Din pricina mâniei aprinse a lui Iehova.

25 Cuvântul care a fost către Ieremia pentru toți locuitorii lui Iuda, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, adică în anul întâi al lui Nebucadnețar, regele Babilonului,
2 cuvântul pe care l-a rostit proorocul Ieremia către tot poporul lui Iuda, și către toți locuitorii Ierusalimului, zicând:
3 De la anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, până în ziua aceasta, care este anul al douăzeci și treilea, cuvântul lui Iehova a fost către mine, și eu v-am vorbit necontenit de dimineață și vechiță; dar n-ați ascultat.
4 Și n-a trimes Iehova către voi pe toți robii săi, pe profeți, sculându-se de dimineață și trimițându-i; dar n-ați ascultat, nici ați plecat urechia voastră, ca să auziți,
5 când ați zis: „Întoarceți-vă fiecare de pe calea sa cea rea și de la relele faptelor voastre, și locuiți pe pământul pe care l-a dat vouă și părinților voștri, în veac și în veci;
6 Și nu urmați după alți dumnezei, ca să îi serviți și să vă închinați lor; și nu mâniați prin lucrurile mâinilor voastre și nu aduceți rău vouă înșivă.
7 Dară n-ați ascultat de mine, zice Iehova, ca să mâniați prin lucrurile mâinilor voastre, spre a vă aduce nenorocire.
8 De aceea așa zice Iehova, Savaot: Fiindcă n-ați ascultat de cuvintele mele,
9 Iată, eu voiu trimete, și voiu lua pe toate semințiile de la miază-noapte, zice Iehova, și pe Nebucadnețar, regele Babilonului, robul meu, și le voiu aduce asupra pământului acestuia, asupra locuitorilor lui, și asupra tuturor popoarelor acestora de jur împrejur, și le voiu nimici; le voiu face de groază, de despreț și de ruină eternă.
10 Și voiu face să înceteze dintre ei glasul bucuriei și glasul veseliei, glasul de mire și glasul de mireasă, zgomotul petrelor de moară și lumina de candelă.
11 Și tot pământul acesta va fi prefăcut în ruină și pustiu, și popoarele acestea vor sluji pe regele Babilonului șapte-deci de ani.
12 Dară, la împlinirea celor șapte-deci de ani, voiu pedepsi, zice Iehova, pe regele Babilonului și pe poporul acela pentru fărădelegea lor, și pe pământul Caldeilor, pe care-l voiu preface în pustiu pentru totdeauna.
13 Și voiu trimete asupra acelui pământ toate cuvintele mele, pe care le-am rostit împotriva lui, anume tot ce este scris în cartea aceasta, ce Ieremia a profețit asupra tuturor popoarelor.
14 Căci și multe popoare și mari mari vor supune și pe ei înșiși; și li voiu resplăti după faptele lor și după lucrările mâinilor lor.
15 Căci așa dice către mine Iehova, Dumnezeul lui Israel: Ia acest pocal de vin al mâniei mele din mâna mea, și adapă din el toate popoarele către cari te voiu trimete.
16 Vor bea, vor gemi și se vor înnebuni de frica săbiei, pe care o voiu trimete între ele.
17 Atunci am luat pocal din mâna lui Iehova, și am adăpat din el toate popoarele, la cari Iehova m'a trimes,
18 Adecă: Ierusalimul, și cetățile lui Iuda, pe regii lui și pe mai marii lui, ca să-i aducă în pustiire, în groază, în batjocură și în blestem, precum sunt și astăzi;
19 Pe Faraon, regele Egiptului, pe slugile lui, pe mai marii lui, și pe toată poporul său;
20 Și pe toate popoarele vălii amestecate, și pe toți regii pământului Hus, și pe toți regii pământului Filistenilor, și pe Ascalon, și pe Gaza, și Ekronul, și Așdodul;
21 Edomul și Moabul, și Amoniții;
22 Și pe toți regii Tirului, și pe toți regii Sidonului, și pe regii ostrovului de dincolo de mare;
23 Pe Dedanul și Tema, și Buzul, și pe toți cei ce își rad marginile perului capului;
24 Și pe toți regii Arabiei, și pe toți regii popoarelor amestecate, cari locuesc în pustiu;
25 Pe toți regii Zimriului, pe toți regii Elamului, și pe toți regii Mediei;
26 Pe toți regii de la miază-noapte, pe cei de de aproape și pe cei de departe, unul cu altul, și pe toate regatele pământului, ce se află pe fața pământului; și regele Șeșacului va bea după ei.
27 Și îi voi zice: Așa dice Iehova, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel: Beți, îmbătați-vă și vărsați, veți cădea și veți muri, de frica săbiei, pe care o voiu trimete între voi.
28 Și de nu vor voi să ia cupa din mâna ta, de a bea, atunci să le zici: Așa dice Iehova Savaot: Trebuie să beți!
29 Căci iată, voiu începe a aduce rele asupra cetății peste care este numit numele meu, și voi să rămâneți cu totul nepedepsiți? Nu veți rămâne nepedepsiți; căci voiu chema sabia

---

Strofa aceasta dată după Septuaginta ale poporului a căruia soartă este hotărîtă a fi cea mai grea.

24 * IEHOVA mi-a dat să văd, și iată, două panere de smochine erau puse înaintea templului lui Iehova, după ce strămutase Nebucadnețar, regele Babilonului, din Ierusalim pe * Iehonia, fiul lui Iehoiachim, regele lui Iuda, pe mai marii lui Iuda, pe meșteri și pe lăcătuși, și i-a dus la Babilon.
2 Unul panier era cu smochine bune foarte, ca smochinele celor dintâi coapte; dară celălalt panier era cu smochine rele de tot, cari de rele ce erau nu puteau fi mâncate.
3 Atunci mi-a întrebat Iehova, zicând: Ce vezi, Ieremia? și eu am răspuns: Smochine; smochinele bune, foarte bune; și rele, rele foarte de nu pot fi mâncate, de rele ce sunt.
4 Și a fost cuvântul lui Iehova către mine, zicând:
5 Așa zice Iehova, Dumnezeul lui Israel: Precum pe aceste smochine bune,
Așa voiu recunoaște pre cei strămutați din Iuda,
Pre cari i-am trimes din locul acesta
În pământul Caldeilor, spre binele lor.
6 Căci voiu îndrepta asupra lor ochii mei spre bine,
Și-i voiu aduce în pământul acesta,
Și-i voiu zidi, și nu-i voiu surpa,
Și-i voiu sădi, și nu-i voiu smulge.
7 Și le voiu da inimă să mă cunoască,
Că eu sunt Iehova:
Și ei * vor fi poporul meu,
Și eu îi voiu fi Dumnezeul;
Căci se vor întoarce către * mine din toată inima lor.
8 Și precum sunt smochine rele ce nu pot fi mâncate, de rele ce sunt,
Așa zice Iehova:
Așa voiu da pe Zedechia, regele lui Iuda,
Pre mai marii lui,
Pre rămășița Ierusalimului, care rămâne în pământul acesta,
Și pre cei ce locuesc în pământul Egiptului.
9 Îi voiu da la întoarcere spre răutate,
Ca să fie de ocară, de nenorocire, de rușine,
Și de proverb, de rîsă și * de blestem,
În toate locurile, unde îi voiu alunga.
10 Și voiu trimete asupră-le sabie, foamete și ciumă,
Până ce ar sterge nimicul de pe pământul, pre care l-am dat lor și părinților lor.

Profetul descrie cuvintele și fapte ale sale ca cele ale altuia, pentru a arăta cât de puțin a voit să facă.

CUVÂNTUL care a fost către Ieremia despre toți poporul lui Iuda, în * anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, adică în anul întâi al lui Nebucadnețar, regele Babilonului,

his asupra tuturorŭ locuitoriloru pămîntului, dice Iehova, Dumnedieŭ ostiriloru.

30 De aceea tu profeţeza asupra-le tote cuvintele aceste, şi li di:
Iehova 'şuieră din înălţime
Şi face să resune vocea Lui din 'locaşulu celŭ sfîntŭ;
'Face puternicŭ resunetŭ 'celŭi sale;
Strigă ca cei ce calcă strugurii, de contra
Asupra tuturorŭ locuitoriloru pămîntului.

31 'Vuetulŭ pănă la marginile pămîntului;
Căci Iehova 'are o judecată cu popórele;
'Intră în judecată cu tŏtă carnea;
Pre cei răi îi dă la sabie, dice Iehova.

32 Aşa dice Iehova, Dumnedieŭ ostiriloru:
Iată, reulŭ va da la popóre în popóre,
Şi 'unŭ vîrtegiŭ mare se va ridica
De la marginile pămîntului.

33 Şi în dina aceea 'cei de la Iehova vorŭ zăcé
De la o margine a pămîntului pănă la cealaltă margine a lui:
Nu vorŭ fi 'plînşi, 'nici strînşi, nici chiaru îngropaţi;
Voru fi ca gunoiulu pe faţa pămîntului.

34 'Urlaţi, păstoriloru, şi strigaţi!
Tăviliţi-vă de pulbere conducătoriloru turmei!
Căci s'a venitŭ dilele tăieriloru vóstre şi ale împrăştieriloru vóstre;
Şi veţi cădé pe pămîntŭ, ca unŭ vasŭ de preţiu.

35 Şi păstorii nu voru avé unde o scăpare;
Şi conducătorii turmei nu voru avé unde adăpostí.

36 Resuna strigarea păstoriloru,
Şi urlecaŭ conducătoriloru turmei;
Căci Iehova a pustiitŭ păşunea lorŭ.

37 Şi colibele celе paşnice aruncatе
De aprinderea mâniei lui Iehova.

38 Ele a părăsitŭ 'colivinda sea, ca unŭ leu;
Căci pămîntulu lorŭ s'a prefăcutŭ întrŭ o pustietate
Înaintea fiereĭ celeĭ perzătóre,
Înaintea aprinderei mâniei sale.

Invăţătura profetică asupra Ierusalimului; şi ce au suferit acestă scriere de la soarte

26 La începutulŭ domniei lui Iehoiakim, fiulŭ lui Iosia, regele lui Iuda, a fostŭ cuvîntulŭ acesta de la Iehova către Ieremia, dicêndu: 2 Aşa dice Iehova: Stă în 'picioare în 'curtea casei lui Iehova, şi vorbesce tuturorŭ celoraltŭ din cetăţile lui Iuda, cari vinŭ se se închine în casa lui Iehova, 'tóte cuvintele ce ţi amŭ ordonatŭ se le vorbescĭ; 'nu lăsa nici unu cuvîntu. 3 'Póte, ca voru audí, şi se voru întorce fie-care de la calea sa cea reŭ, şi eu mi va 'păré rĕu de nĕcazŭ, ce mĕ gîndescu să li facă pentru reutatea lucrărilorŭ lorŭ. 4 Şi spune-le: Aşa dice Iehova: 'De nu voĭ asculta, ca să umblaţi dupĕ legea mea, ce v'amŭ datŭ înaintea voastră, 5 de cuvintele serviloru mei, profeţiloru, pe cari i trimetŭ eŭ către voĭ, sculîndu-mă de dimineaţă şi trimeţîndu-i; 'de nu voĭ asculta, 6 atunci voiŭ face casa aceasta ca 'Silóulu, şi pre cetatea aceasta o voiŭ face de blăstemŭ tuturorŭ popóreloru pămîntului.

7 Şi 'ei audiră preoţiĭ şi profeţiĭ şi tŏtă poporulŭ pe Ieremia rostindŭ cuvintele acestea în casa lui Iehova.

8 Şi după ce Ieremia a încetatŭ de a vorbí tŏte cele ce le porunci Iehova să rostescă către tŏt poporulŭ, preoţiĭ şi profeţiĭ şi tŏtă poporulŭ l'au prinsŭ, dicêndu: 'Vei fi ucisŭ! 9 'Pentru ce ai profeţitŭ în numele lui Iehova, dicêndu: Casa aceasta va ajunge ca Silóulu, şi cetatea aceasta se va pustií, fără să mai fie locuitorŭ în ea? Şi 'tŏtŭ poporulŭ s'a strînsŭ asupra lui Ieremia în casa lui Iehova.

10 Şi 'auzindŭ unii dintre boĭerii lui Iuda cestea, s'au suitŭ din casa regelui în casa lui Iehova, şi au 'şedutŭ la intrarea porţiĭ celeĭ nóue a casei lui Iehova. 11 Atunci preoţiĭ şi profeţiĭ au vorbitŭ către unii dintre boĭeri şi către tŏt poporulŭ, dicêndu: 'Omulŭ acesta 'este vinoviatŭ de morte, căci a profeţitŭ în contra cetăţeĭ acesteia, 'cum aţi auzitŭ cu urechile voastre cele ascultătóre.

12 Atunci Ieremia vorbi către tŏţi boĭerii şi către tŏt poporulŭ, dicêndu: Iehova mă 'trimesŭ, ca să profeţescŭ asupra casei acesteia şi asupra cetăţeĭ acesteia tŏte cuvintele, pe cari le-aţi auditŭ. 13 Şi acumŭ 'îndreptaţi-vă căile voastre şi faptele voastre, şi ascultaţi de vocea lui Iehova, Dumnedieŭ vostru; şi lui Iehova 'i va păré rĕŭ de reulŭ, ce a pronunciatŭ în contra-vĕ. 14 'Eŭ mă aflu în mînele vóstre; faceţi cu mine cumŭ vĕ va părea bine şi dreptŭ în ochiĭ vóstri. 15 'Dară să ştiţi, că de mă veţi omorî, veţi aduce sînge nevinovatŭ asupra vóstră, asupra cetăţeĭ acesteia şi asupra locuitoriloru ei; căci Iehova m'a adevĕratŭ ca trimesŭ către voĭ, ca să vorbescu în auzulŭ vóstru tŏte cuvintele acestea.

16 Atunci dîseră maĭ marii şi tŏt poporulŭ către preoţiĭ şi către profeţiĭ: Pedepsă de morte nu se cuvine omului acestuia; căci a vorbitŭ către noĭ în numele lui Iehova, Dumnedieŭ nostru.

17 'Atunci s'au ridicatŭ bŏtrînii dintre locuitoriĭ ţereĭ, şi s'au sorocitŭ către tŏtă adunarea poporului, dicêndu: 18 'Michia Morastitulŭ, profeţiă în dilele lui Ezechia, regele lui Iuda, şi vorbi către tŏtă poporulŭ lui Iuda, dicêndu: Aşa dice Iehova, Dumnedieŭ ostiriloru: 'Sionulŭ se va ară ca unŭ ogoru, şi Ierusalimulŭ va ajunge o grămadă de peatră, şi muntele templului se va face ca înălţimile unei păduri. 19 Óre Ezechia, regele lui Iuda, şi tŏtŭ Iuda l'a omorîtŭ? 'Au nu s'a temutŭ de Iehova, şi nu a rugatŭ pe Iehova, şi Iehova 'i-a părutŭ rĕŭ de reulŭ ce a pronunciatŭ asupra-le? 'Noĭ amŭ face deci unŭ reŭ mare sufletelorŭ nóstre.

20 'Un omŭ maĭ fusese, care profeţiă în numele lui Iehova, anumĕ, Uria, fiulŭ lui Şemaia, din Chiriat-Iearim, şi profeţi asupra cetăţeĭ acesteia şi asupra pămîntuluĭ acestuia, dupĕ tŏte cuvintele lui Ieremia; 21 şi când a audităt regele Ioiachim, şi tŏţi voiniciĭ lui, şi tŏţi maĭ marii lui, cuvintele lui, regele a căutatŭ să-l omorîe; dară când audi Uria, se temu, şi fugi, şi 22 se duse în Egipetŭ; şi regele Ioiachim trimese oameni în Egipetŭ: pe Elnatan, fiiulŭ lui Acbor, şi câţi-va cu dînsulŭ în Egipetŭ. 23 Şi scosĕ pe Uria din Egipetŭ, şi-l aduseră către regele Ioiachim, carele ucise cu sabia, şi aruncă cărpanŭ seŭ morţiĭ în mormintele fiiloru poporuluĭ de rîndŭ.

24 Dară 'mâna lui Ahikamŭ, fiiulŭ lui Şafan, era cu Ieremia, ca să nu-lŭ dea în mînele poporuluĭ, ca să-lŭ omoare.

Profeţiile adresate prin Ieremia şi prin regulŭ Sedechia asemenea cu o cr[illegible] lui Nebucadnezar; precum şi faptele mai însemnate ale acestuia, spuse[illegible] lui Ieremia, şi numaĭ şi ce povăţuesce

27 La începutulŭ domniei lui Ioiachimŭ, fiiulŭ lui Iosia, 'regele lui Iuda, a fostŭ acestŭ cuvîntŭ de la Iehova către Ieremia: 2 Aşa dice Iehova către mine: Fă-ţi lanţuri şi jugurĭ, 'şi le pune pe grumadzulŭ tĕŭ; 3 şi le trimite regelui Edomului, regelui Moabului, regelui fiiloru lui Amonŭ, regelui Tirului, şi regelui Sidonului, prin mînele solilorŭ, cari au să vinŭ la Ierusalim 4 lui către Zedechia, regele lui Iuda; 'Şi ordinéză-le să zică domniloru lorŭ: Aşa dice Iehova, Dumnedieŭ ostiriloru şi Dumnedieŭ lui Israilŭ; aşa voiŭ dice domniloru vostri: 5 'Eŭ sunŭ, cu mare putere a mea şi cu braţulŭ meŭ celŭ tare, şi 'dau pămîntulŭ cui mĕ place. 6 'Şi acumŭ dară am dată tŏte aceste ţerĭ în mîna lui Nebucadnezar, regele Babilonului, 'servulŭ meŭ; şi chiaru şi pre fiiulŭ câmpuluĭ dobitóce i-amŭ dată ca să-i fie supuse. 7 'Şi tŏte popórele vĕ vorŭ servi, pre elŭ şi pre fiiulŭ seŭ, şi pre fiiulŭ fiiuluĭ seŭ, 'până când va veni şi ciasulŭ pămîntuluĭ seŭ: 'şi atunci popóre multe şi regi mari îlŭ vorŭ supune şi pe d'însulŭ. 8 Şi 'ce popóre şi ce împerăţiĭ, care nu va servi pre Nebucadnezar, regele Babilonului, şi care nu se va supune jugului regeluĭ Babilonului, pre popórele acelea le voiŭ pedepsi, dice Iehova, cu sabia, cu fómea şi cu ciuma, până când le voiŭ nimici prin mîna lui.

9 Dară voĭ să nu ascultaţi de profeţiĭ vostri, nici de ghicitorii vostri, nici de visătorii vostri, nici de prorocitorii vostri de timpuri, nici de fermecătorii vostri, cari vĕ zicu cătră voĭ, dicêndu: Nu veţi servi pre regele Babilonului; 10 'Căci ei vĕ profeţescŭ minciuni, ca să vĕ depărtesze din pămîntulŭ vostru, şi să vĕ alungu, şi ca voĭ să perideţi. 11 Dară pre popórulŭ care va pune grumadzulŭ seŭ supt jugulŭ regeluĭ Babilonului, şi îlŭ va servi, pre acela îlŭ voiŭ lăsa să rĕmînă lucră în pămîntulŭ seŭ, dice Iehova; 'şi va lucra, şi va locui în elŭ.

12 Vorbi'amŭ şi lui 'Zedekia, regelui lui Iuda, dupĕ tŏte cuvintele acestea, dicêndu: Puneţi grumadzii vostri supt jugulŭ regeluĭ Babilonului, şi-l serviţi, pre elŭ şi pre popórulŭ seŭ; şi veţi trăi. 13 'De ce să muriţi, tu şi cu popórulŭ tĕu, de sabiă, de fómete şi de ciumă, precumŭ Iehova a disŭ de popórulŭ, ce nu va servi pre regele Babilonului? 14 De aceea să nu ascultaţi de cuvintele profeţiloru, cari vĕ vorbescŭ, dicêndu: Nu veţi servi pre regele Babilonului: căci ei vĕ profeţescŭ 'minciună. 15 Căci eŭ nu amŭ trimesŭ, dice Iehova; dară ei profeţescŭ mincinos în numele meu, ca să vĕ alungu, şi ca să perideţi voĭ şi profeţiĭ, cari profeţescu către voĭ.

16 Vorbi'amŭ şi preoţiloru şi la tŏt poporulŭ acesta, dicêndu: Aşa dice Iehova: Să nu ascultaţi de cuvintele profeţiloru vostri,

cari vi profețesc, zicându: Iată, vasele
casei lui Iehova se vor aduce înapoi în
curând din Babilonia; căci el vi profețesc
17 minciună. Nu-i ascultați; serviți pre regele
Babilonului, și veți trăi; de ce acest oraș
18 este să se prefacă în ruine? Dacă ei sunt
profeți, și cuvântul lui Iehova de este cu
d'ânșii, să se roge acuma lui Iehova, Dom-
nul oștirilor, ca să nu fie duse în Ba-
bilonia vasele ce au rămas în casa lui
Iehova și în casa regelui lui Iuda și în Ieru-
19 salima; Căci așa zice Iehova, Domnul oș-
tirilor, pentru stâlpi, pentru mare, pentru
postamentele și pentru restul vaselor ce s'au
20 mai rămas în acestu oraș; Pre cari
Nebucodonosor, regele Babilonului, nu le-a
luat, când a strămutat din Ierusalim în
Babilon pre Ieconia, fiiul lui Iehoiachim,
regele lui Iuda, și pre toți nobilii lui Iuda și
21 ai Ierusalimului: Da, așa zice Iehova Dum-
nedeul oștirilor, Dumnedeul lui Israel, pentru
vasele ce au mai rămas în casa lui Iehova
și în casa regelui lui Iuda și în Ieru-
22 salima; Ele vor fi duse în Babilonia, și
vor rămâne acolo până în ziua, în care
Eu voiu aduce aminte de ele, zice Iehova;
atunci le voiu scoate și le voiu aduce
înapoi în locul acesta.

28 Și în anulaș acel, la începutul domniei
lui Zedechia, regele lui Iuda, anul pe
la omul alu patrulea, în luna a cincea, Ha-
nania, fiiul lui Azur, profetul, care era
din Gabaon, a vorbit către mine în casa
lui Iehova înaintea preoților și a tutu-
2 turor, zicându: Așa zice Iehova, Dum-
nedeul oștirilor Dumnedeul lui Israel, zicând:
3 Frâng în doi jugul regelui Babilonului!
Până în doi ani de zile voiu aduce îndă-
rătă în locul acesta tote vasele casei lui
Iehova, pre cari Nebucodonosor, regele Ba-
bilonului, le a luat din locul acesta și
4 le-a dus în Babilon. Și voiu aduce în-
dărăpt în locul acesta, zice Iehova, pre
Ieconia, fiiul lui Iehoiachim, regele lui Iuda,
și pre toți prinșii lui Iuda, cari s'au dus
în Babilonia: căci voiu sfărâma jugul re-
gelui Babilonului.

5 Atunci a zis Ieremia, profetul, către
profetul Hanania înaintea preoților, și
înaintea a tutu-turor, cari stăteau în
6 casa lui Iehova; A zis profetul Ieremia:
Amin! Iehova să facă așa; Iehova împli-
nească cuvintele tale, pre cari le-ai pro-
fețit, să aducă înapoi din Babilon în
locul acesta vasele casei lui Iehova și pre
7 toți prinșii. Dară, rogu-mă, ascultă cu-
vântul acesta, pre cuvântul ațoni ce îl la audiția
tine și la audiția a tutu-turor: Profeții,
cari sunt înainte de mine și înainte de tine
din vechime, au profețit asupra lui și
asupra țerilor mari, de resbele, rele și ciumă.
8 Profetul care profețește pace, când se
va împlini cuvântul profetului se va cunoaște profetul,
că l-a trimes cu adevărat Iehova.
9 Atunci Hanania, profetul, a luat pe
grumazul profetului Ieremia,
și l-a sfărâmat. Și a vorbit Hanania în
audiția a tutu-turor, zicând: Așa zice
Iehova: Așa voiu sfărâma jugul lui
Nebucodonosor, regele Babilonului, în doi
ani de zile. Și profetul Ieremia s'a dus
în calea sa.

12 Și a fost cuvântul lui Iehova către
Ieremia după ce Hanania, profetul, a sfă-
rîmat jugul de pe grumazul profetului
Ieremia, zicând: De la și spune lui Ha-
nania, zicând: Așa zice Iehova: Tu ai sfă-
rîmat jugurile de lemn, dară în locul
acestora vei face juguri de fer. Căci așa
zice Iehova, Dumnedeul oștirilor și al
lui Israel: Jugu de fer pus-am pe gru-
mazul tuturor acestor popóre, ca să ser-
vească pre Nebucodonosor, regele Babilo-
nului; și îi vor servi; și chiar și pre
fiarele câmpului le-am dat.

Atunci a zis Ieremia, profetul, către
Hanania, profetul: „Ascultă, rogu-mă, Ha-
nania: Iehova nu te-a trimes, și Tu faci
ca poporul acesta să se încreadă în min-
cună. De aceea așa zice Iehova: Eată
arunc-te-voiu de pe fața pământului: în
anulu acesta vei muri; că ai vorbit ră-
zvolire contra lui Iehova. Și a murit Ha-
nania în anulu acela, în luna a șeptea.

Scrisórea ce a trimes profetul Ieremia din Ierusalim, cu cuvântul despre profețirea mincinosă.

Acestea sunt cuvintele scrisórei, ce Ieremia, 29
profetul, a trimes din Ierusalim cătră
rămășița bătrânilor din captivitate, cătră
preoți, cătră profeți, și cătră tot poporul,
pre care Nebucodonosor îl dusese prinși
din Ierusalim în Babilon: (După
ce a ieșit regele Ieconia, și cucoana,
mama lui Iuda și de Ierusalimul,
căpeteniile lui Iuda și ale Ierusalimului
și fierarii, și meșterii din Ierusalim)
prin Elasa, fiiul lui Șafan, și prin Ghe-
maria, fiiul lui Hilchia, pre cari Zedechia,

regele lui Iuda, i trimesese în Babilon cătră
Nebucodonosor, regele Babilonului, zicând:
Așa zice Iehova Domnul oștirilor, Dumnedeul
lui Israel: tuturor celor ce sunt strămutați din Ieru-
salim în Babilon:
Zidiți case, și le locuiți; sădiți grădini,
și mâncați fructul lor; Luați femei, și
nășiți fii și fete; luați femei pentru fii
voștri, și dați pre fetele voastre după bar-
bați, ca să nască fii și fete; și vă înmulțiți
acolo, și nu vă împuținați. Și căutați pa-
cea cetății, în care v'am strămutat, și
vă rugați pentru Iehova pentru dânsa; căci în
pacea ei veți avea și voi pace.
Căci așa zice Iehova, Dumnedeul oști-
rilor și al lui Israel: Să nu vă înșele
profeții voștri, cari vă stau în mijlocul vo-
stru, și ghicitorii voștri; și nu luați sémn la
visurile voastre, pre cari le faceți să vi se vi-
seze: Căci ei profețesc minciună în nu-
mele meu: eu nu-i am trimes. Căci așa
zice Iehova: După ce vor fi împlinit șap-
te ani de zile în Babilon, mă voiu
uita asupra de voi, și voiu intări pentru
voi cuvântul meu celu bun, de a vă voiu
întorce în locul acesta. Căci eu cu-
nosc, zice Iehova, cugetele ce le am despre voi,
cugete de pace, și nu de rău; ca
să vă dau sfârșitul, pre care-l doriți. Și
veți chema mie, și veți veni, și mă veți
ruga mie, și eu vă voiu asculta. Mă veți
căuta, și veți afla; când mă veți căuta
din tótă inima voastră. Și Eu mă voiu fi
la voi, zice Iehova; și voiu întorce
pre prinșii voștri, și vă voiu aduna
dintre tóte popórele și din tóte locurile,
unde v'am alungat, zice Iehova; și vă
voiu întorce în locul de unde v'am stră-
mutat.
Fiindă-că ați zis: Iehova a ridicat pro-
feți nóui în Babilon; De aceea așa
zice, de sigur, Iehova de regele, ce
șede pe tronul lui David, și de tótă po-
porul, ce locuește în cetatea aceasta, de
frații voștri, cari n'au mersu cu voi în captivi-
tate: Așa zice Iehova, Dumnedeul oștiri-
lor: Iată, eu voiu trimete asupra lor
sabia, fómete și ciumă, și voiu face ca
smochine stricate, cari de rele ce sunt, nu
pot fi mâncate: Și-i voiu urmări cu sabia,
cu fómete și cu ciumă; și-i voiu da la tóte
regatele pământului, ca să fie de blăstem,
de groază, de batjocore și
de sfârșire, de ocară în tóte neamurile, unde Eu îi
voiu fi împrăștiat, pentru
că n'au ascultat de cuvintele mele, zice Iehova, când Eu am trimes
la d'ânșii pre servii mei, profeții, sculându-
mă de dimineță și trimițându-i; și n'au
ascultat, zice Iehova.
Ascultați cuvântul lui Iehova, voi 20
toți cei strămutați, pre cari i-am trimes
din Ierusalim în Babilon! Așa zice Ie- 21
hova, Domnul oștirilor Dumnedeul lui Israel,
de Ahab, fiiul lui Colaia, și de Zedechia,
fiiul lui Maasia, cari vi profețesc mun-
cind în numele meu: Eată, eu îi voiu da în
mâna lui Nebucodonosor, regele Babilo-
nului, care îi va ucide înaintea ochilor
voștri. Și din aceștia jurăciune va lua blăstemă 22
toți prinșii lui Iuda, cari s'au dus
în Babilon, zicându: Iehova să te facă ca pe
Zedekia și ca pe Ahabu, pre cari regele
Babilonului îi-a ferit în foc: Fiindă că 23
făcură lucruri de rușine în Israel, și-au
curvit nevestele cu femeile aproapelui lor,
și vorbiră cuvinte mincinóse în numele
meu, ceea ce Eu nu le-am ordonat; da,
Eu sunt și sfat martoru, zice Iehova.
Vei vorbi și lui Șemaia, Nehelamulu, 24
zicându: Așa vorbește Iehova, Dumnedeul 25
oștirilor și al lui Israel, zicând: Fi-
indă-că tu ai trimes scrisori în numele teu
întru-tot tuturor poporului din Ierusalim, și că-
tră Țefania, fiiul lui Maasia, preotul, și
către toți preoții, zicându: Iehova te-a 26
pus preot în locul lui Iehoiada, preotul,
ca să fii supraveghitori în casa lui Iehova
peste tot omul, ce este nebun și care pro-
rocește, ca să-l pui în butuc și în lan-
țuri: Și acum de ce n'ai mustrat pre Ie- 27
remia din Anatot, care profețește către voi?
Căci de aceea el a trimes către noi în 28
Babilon, zicându: Cerdisitate mare va fi
lungă; zidiți case, și locuiți în ele, și sădiți
grădini, și mâncați fructul lor. Și Ze- 29
faia, preotul, citi scrisórea aceea în auzi-
ția profetului Ieremia.
Atunci a fost cuvântul lui Iehova că- 30
tră Ieremia, zicându: Trimete către tot 31
cei din captivitate, zicându: Așa zice Ie-
hova de Șemaia, Nehelamulu: Fiindă-că
Șemaia a profețit către voi, fără ca eu
să-lu fi trimes, și v'a făcut să vă încre-
deți în mincinós, Da acea așa zice Ie- 32
hova: Eată, eu voiu pedepsi pre Șemaia,
Nehelamulu, și semința sa; el nu va avea

nici unul omul, ceea să locuiască în mijlocul poporului acestuia, nici să vadă hinele ce vor veni spre poporul acesta, zice Iehova;
pentru că eu a curmat'o rugămintea mea pentru binele lui Iehova.

Făgăduințe de mântuire și restaurare a lui Israel, și de încă mai deplină glorie în viitor.

30 CUVÂNTUL ce a fost către Ieremia de
2 la Iehova, zicând: Așa vorbește Iehova Dumnezeul lui Israel, zicând:
Scrie-ți în carte toate cuvintele ce le-am
3 vorbit către tine; Căci, iată, vin zilele, zice Iehova, când voi întoarce pe cei prinși ai poporului meu, pe Israel și Iuda, zice Iehova; și-i voi aduce înapoi în pământul, pe care l-am dat părinților lor, și-l vor lua în stăpânire.
4 Și acestea sunt cuvintele, ce a vorbit Iehova de Israel și de Iuda.
5 Așa zice Iehova:
Auzit-am un glas de spaimă,
Și de frică, și nu este pace.
6 Întrebați, și vedeți:
Are vre un bărbat dureri de facere?
De ce dar văd pe toți bărbații cu mâini pe coapsele sale,
Ca pe o femeie în facere,
Și toți fețele lor s-au prefăcut?
7 Vai! căci mare este ziua aceea;
Nu este alta ca ea;
Este timpul strâmtorării lui Iacob,
Totuși el va scăpa din ea.
8 Și în ziua aceea, zice Iehova, Domnul oștirilor,
Voi zdrobi jugul său de pe grumazul tău,
Și voi rupe legăturile tale apoi,
Că străinii nu-l vor mai sluji;
9 Ci vor sluji pe Iehova Dumnezeul lor,
Și pe David, regele lor, pe care-l voi ridica lor.
10 Iară tu, servule meu, Iacob, nu te teme, zice Iehova:
Nici nu te înspăimânta, Israele;
Căci iată, eu te voi mântui din țară depărtare,
Și sămânța ta din pământul robiei lor;
Și Iacob se va întoarce,
Și va fi în liniște și în tihnă,
Și nu va fi nimeni să-l înspăimânte.
11 Căci eu sunt cu tine, zice Iehova, ca să te mântuiesc;
Și de și voi zdrobi pe toate popoarele, la care te-am împrăștiat,
Pe tine însă nu te voi zdrobi,
Ci te voi mustra după dreptate,
Și nu te voi lăsa cu totul nepedepsit.
Căci așa zice Iehova:
12 Lovitura ta este fără de vindecare,
Și rana ta este dureroasă.
13 Nu este cine să apere dreptatea ta, ca să te vindece;
Pentru tine nu se găsesc leacuri de vindecare.
14 Toți amanții tăi te-au uitat;
Nu te caută;
Căci eu te-am lovit cu lovirea unui vrăjmaș,
Cu o pedeapsă crudă,
Pentru mulțimea fărădelegilor tale,
Pentru că ți s-au înmulțit păcatele.
15 De ce dar strigi pentru rana ta?
Durerea ta este fără vindecare pentru mulțimea fărădelegilor tale;
Și pentru păcatele tale cele multe ți-am făcut acestea.
16 Toți cei ce te mănâncă vor fi mâncați;
Și toți vrăjmașii tăi cu toții vor fi duși prinși;
Și cei ce te despoaie vor fi despoiați,
Și toți cei ce te prădă îi voi lăsa prădă.
17 Căci voi pune tămăduire pe tine,
Și te voi vindeca de rănile tale, zice Iehova;
Ele și ți-au zis-o: Cea izgonită, Sionul este!
18 Așa zice Iehova:
Iată, voi readuce pe prinșii corturilor lui Iacob,
Și voi avea milă de locuințele lui;
Și cetatea se va zidi pe ruinele sale,
Și palatul va fi locuit, cum se cuvine;
19 Și din ele vor ieși mulțumiri,
Și glasul celor ce se bucură;
Îi voi înmulți, și nu se vor împuțina;
Îi voi mări, și nu se vor micșora.
20 Și fiii lui vor fi ca mai înainte,
Și adunarea lor se va întări înaintea mea,
Și voi pedepsi pe toți apăsătorii lor.
21 Și mai-marele lor va fi dintre ei,
Și guvernătorul lor va ieși din mijlocul lor;
Și-l voi face să se apropie de mine,
Căci cine ar îndrăzni să se apropie de mine?
Zice Iehova.
22 Și voi fi Dumnezeul vostru,
Și voi vă voi fi Domnul.

23 Iată, furtuna lui Iehova, furia ei, sare,
Și este vârtej năpraznic; el se învârtește pe capul celor răi.
24 Nu se va întoarce mânia lui Iehova până ce nu va face,
Și până ce nu va împlini cugetările inimii sale.
În zilele de apoi veți înțelege aceasta.

31 În timpul acela, zice Iehova,
Voi fi Dumnezeul tuturor semințiilor lui Israel, și ei vor fi poporul Meu.
2 Așa zice Iehova:
Poporul care a scăpat de sabie a aflat har în pustiu,
Israel, când a fost dus la odihnă de către
3 Iehova, acum de demult mi s-a arătat:
Te-am iubit cu o iubire veșnică;
De aceea am prelungit mila Mea către tine.
4 Te voi zidi iarăși,
Și vei fi zidită, fecioară a lui Israel;
Te vei împodobi iarăși cu timpanele tale,
Și vei ieși iarăși în horele celor ce joacă.
5 Vei sădi iarăși vii pe munții Samariei:
Săditorii vor sădi, și vor mânca ca pe ceva de rând.
6 Căci va fi o zi,
În care străjerii vor striga pe munții lui Efraim:
„Sculați-vă, să ne suim la Sion,
La Iehova, Dumnezeul nostru!"
7 Căci așa zice Iehova:
„Cântați cântări de bucurie pentru Israel,
Și chemați în fruntea neamurilor;
Dați în strâns, lăudați, și ziceți:
„Mântuie, Iehova, pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel!
8 Iată, eu îi voi aduce din pământul de nord-triple,
Îi voi aduna de la marginile pământului,
Și cu dânșii și pe orbul și pe șchiopul,
Pe femeia cea gravă, și pe cea ce naște,
Adunate mari se vor întoarce aici.
9 Vor veni cu plânsul,
Și-i voi aduce în rugi,
Îi voi conduce pe lângă izvoarele apelor,
Pe calea dreaptă, în care nu se vor poticni;
Căci eu sunt părintele lui Israel,
Și Efraim este întâiul-născutul Meu.
10 Ascultați, popoare, cuvântul lui Iehova!
Și spuneți departe în depărtate, și ziceți:
Cel ce a împrăștiat pe Israel, îl va aduna,
Și-l va păzi, ca păstorul pe turma sa.
11 Căci Iehova a răscumpărat pe Iacob,
Și l-a răscumpărat din mâna celui mai tare decât el.
12 Vor veni, și vor răsuna pe înălțimea Sionului,
Și vor alerga la binefacerea lui Iehova:
La grâu, la mustar și la ulei,
La cei și la lână;
Și sufletul lor va fi ca o grădină udată,
Și nu se vor mai întrista.
13 Atunci fecioara se va bucura în joc,
Și cu dânsa tinerii și bătrânii;
Căci voi schimba jalea lor în bucurie,
Îi voi mângâia, și voi înveseli, depărtându-le de întristare.
14 Și voi sătura sufletul preoților de grăsime,
Și poporul Meu se va sătura de binele Meu,
Zice Iehova.
15 Așa zice Iehova:
„O voce s-a auzit în Rama,
Durere și plângere amară:
Rahel plângându-și pe fii ei,
Nu voiește a fi mângâiată pentru fii ei, căci
Aceștia nu mai sunt." (Cuvânt vechi.) 16
Oprește-ți vocea de la plânsu,
Și ochii tăi de la lacrimi!
Căci iată ce va fi răsplătit, zice Iehova:
Și ei se vor întoarce din pământul vrăjmașului:
17 Și este speranță pentru viitorul tău, zice Iehova;
Și fiii se vor întoarce în ogorul lor.
18 Auzit-am pe Efraim plângându-se:
„Tu m-ai mustrat, și m-am mustrat,
Ca un junic neobișnuit la jug:
„Întoarce-mă, și mă voi întoarce;
„Căci tu ești Iehova, Dumnezeul meu!
19 „Și cu adevărat, după ce m-am întors, mă căiesc;
Și după ce am înțeles, cioc în piept;
„Rușinat m-am și rușinat;
„Căci poartă ocara tinereților mele."
Efraim nu-mi este dar un fiu scump? 20
Un copil plăcut?
Căci de câte ori vorbesc de dânsul,
Îmi aduc aminte de el;
De aceea măruntaiele mele se mișcă pentru el,
Și mă îndur negreșit de el, zice Iehova.
21 Pune-ți semne pe cale,
Și stâlpi de petre;
Ia aminte la țintă, la calea cea bătută,
Ține calea, pe care ai dus!
Întoarce-te, fecioară a lui Israel!

Ferbece-te în aceste cetăți ale tale,
22 Fiica rătăcită? vei rătăci, dîce neascultătorea,
Căci Iehova a făcută ceva nou pe pămîntu,
Femeea va peți pre bărbatu.
23 Așa dice Iehova, Dumnedeulu oștiriloru
Și alu lui Israilu:
Voiu dice încă și cuvîntulu acesta
În pămîntulu lui Iuda, și în cetățile lui,
Cîndu voiu schimbra pre prinții loru:
„Iehova să te binecuvînteze, Muntele alu dreptății
„Muntele sfîntu!“ [țății,
24 Și va locui în Iuda însuși,
Și în tote cetățile lui cu d'însulu
Plugarii și cei ce pornescu cu turmele.
25 Căci voiu adăpa pre cei sufletesce obosiți,
Și voiu îndestula pre tuti cei ce înfometați.
26 La acestea m'amu deșteptatu, și m'amu
uitatu;
Și dulce mi-a fostu somnulu.
27 Eacă, vinu dîlele, dice Iehova,
Cîndu voiu semăna casa lui Israilu și casa
lui Iuda
Cu sămînță de omu și cu sămînță de vita:
28 Și precumu amu *vegheatu asupra loru
*Ca să-i derădăcinezu, să-i sfărîmu, să-i
Să-i perdu, și să i facu reu; [surpu,
Așa voiu vegheа asupra loru,
*Ca să-i zidescu, și să-i sădescu,
Dice Iehova.
29 *În dîlele acele nu voru mai dice:
Părinții să mîncatu aguridă,
Și dinții fiiloru s'au întricosiatu;
30 *Ci fie-care va muri pentru fărădelegea sa,
Și fiacu omulu care va mînca aguridă,
Îi vor întricosia dinții.
31 Aiacă dîlele voru sosi,
Eacă, vinu dîlele, dice Iehova,
Cîndu voiu încheia legămîntu nou
Cu casa lui Israilu și cu casa lui Iuda;
32 Nu cu legămîntulu ce l'amu încheiatu cu
părinții loru,
În dîua, cîndu amu *luatu mîna de mîna,
Ca să-i scotu din pămîntulu Egiptului;
Legămîntu, pe care l'au frîntu,
De și eramu dreptulu soțului asupra loru,
Dice Iehova.
33 *Ci acesta va fi legămîntulu,
Pre care voiu încheia cu casa lui Israilu:
După dîlele acele, dice Iehova,
*Voiu pune legea mea în mădularele loru,
Și o voiu scrie în inimile loru;
*Și le voiu fi Dumnedeu,
Și ei mi voru fi popor.
Și nu voru mai învăța fie-care pre aprópele
său, și fie-care pre fratele său,
Dicendu „Cunósceți pre Iehova;“
Căci toți *mă voru cunósce
De la cel mai mică alu lorŭ până la cel
mai mare alu lorŭ, dice Iehova;
Căci *voiu ierta fără-de-legile loru,
Și nu-mi voiu mai aminti de păcatulu loru.
Așa dice Iehova,
Căci ce dă zorele spre lumina dilei,
Și așezămintele lunei și ale stelelorŭ spre
lumina nopții;
Cari ce mișcă marea, de voiu turbura și stîrni valurile
*Iehova, Dumnedeulu oștiriloru, este numele lui:
*Acestu așezămîntu de voiu peri de d'inaintea
mea, dice Iehova,
Atunce semința lui Israilu va înceta de a
fi popor înaintea mea pentru tuti dilele.
Așa dice Iehova:
*Dacă unu cerulu se póte măsura,
Și sub temeliile pămîntului a se cercetă,
Atunce și eu voiu lepăda tóta sămînța lui
Israilu,
Pentru tóte câte a făcutu, dice Iehova.
Eacă, vinu dîlele, dice Iehova,
Cîndu cetatea se va rezidă lui Iehova
*De la turnulu lui Hananeelu până la porta
de la unghiu:
Și *funigina de măsură va trece încă pe
Preste colina Garebi, [departe
Și se va întorce spre Goatu.
Și tóta valea cadaverelorŭ și a cenușei,
Și tóte ogórele până la rîulu Kedronu,
Până la unghiulu porții cailoru spre re-
*Vărul *sfîntu lui Iehova; [sărit,
Nu se voru mai smulge
Nici nu se voru mai surpa în veciu.

*Așezămîntu de nerăsturnare despre cei ce întorcu pe Israil, și pe cei ce nu voiescu să împlinescu cuvîntulu.

CUVÎNTULU ce a fostu de la Iehova
Ca cătră Ieremia *în anulu alu zecelea alu
lui Zedechia, regelu lui Iuda, care a fostu anulu
optsprezecelea alu lui Nebucodonosoru.
Atunce ostea regelui Babilonului încon-
jurà Ierusalimulu; și profetulu Ieremia era
închisu *în curtea închisorei, ce e spre la
casa regelui lui Iuda. Căci Zedechia, re-
gele lui Iuda, îlu închisese, dicendu: Pentru
ce profetesci și dici: „Așa dice Iehova: Eacă,
Eu voiu da cetatea acésta în mânile regelui
lui Babilonu, care o va cuprinde; Și Ze-
dechia, regele lui Iuda, nu va scăpa de mâna
Ci aldăreaș, ci va fi dată în mâna regelui
Babilonului, și va vorbi cu d'însulu gură cătră
gură, și ochi cu ochi va vedé pre el. Și va
duce pre Zedekia în Babilonu; și acolo va
fi, până voiu mai *vedé eu de d'insa, dice Iehova: Și de vă voiu lupta cu
Chaldeii, nu veți isbuti.“
Și a dîsu Ieremia: Cuvîntulu lui Iehova
a fostu cătră mine, dicendu: Eacă, Hana-
neelu, fiulu lui Șallumu, unchiulu teu, va
veni la tine, și-ți va dice: Cumpără-ți ogórea
mea din Anatoda: căci ție îți este dreptu-
lu de răscumpărare, ca să o cumperi. Și
a venitu la mine Hananeelu, fiulu unchiu-
lui meu, în curtea închisorei, după cuvîntulu
lui Iehova, și a dîsu cătră mine: Cumpără,
rogu-te, ogórea mea din Anatoda, din pă-
mîntulu lui Beniamin; căci ție îți este
dreptulu de moscenire, și a ta este răscum-
părarea: cumpără-o pentru tine. Atunci scii
cuvîntulu, că cuvîntulu lui Iehova a fostu
adevărat. Deci am cumpărată de la Hana-
neelu, fiiulu unchiului meu, ogórea din
Anatoda, și am *cumpărată pentru ele bani,
adecă șepte-spre-dece sicli de argintu. Și
am scrisu cumpărătur, l'amu sigilatu, amu
luatu martori, și amu cumpărată banii în
cumpănă. Și amu luatu cumpărătur de pă-
mîntu, sigilatu după lege și învoiélă, cumu și
pre cela deschisu. Și amu luatu cumpărătur
de sigilatu lui Dumnedeu, fiiulu lui Neria, fiiulu
lui Maseia, de față cu Hananeelu, fiiulu
unchiului meu, și de față cu *martorii, cari
au subscrisu cumpărătur de sigilatu, și de
toți cei din toți Iudeii, cari se aflau în curtea
închisorei. Și am ordonatu lui Baruc de
față cu ei, dicendu: Așa dice Iehova, Dum-
nedeulu oștiriloru, Dumnedeulu lui Israil: Ia
cumpărătur acestea, cumpărătur sigilatu de vân-
dare și cela sigilatu și cela deschisu; și le
pune într'unu vasu de lutu, ca să remâie
acolo multe dile. Căci așa dice Iehova, Dum-
nedeulu oștiriloru, Dumnedeulu lui Israil: Case,
ogóre și vii vom cumpěra în pămîntulu
acesta.
După ce amu datu cumpărătur de vân-
dare lui Baruc, fiiulu lui Neria, m'amu
rugatu la Iehova, dicendu: O, Iehova Dum-
nedeule! Eacă, Tu ai făcutu cerulu și pă-
mîntulu cu puterea Ta cea mare și cu brațulu
Tău cel celu întinsu, — nimicu Ție nu-i va
fi cu neputință! Tu cela ce *faci îndurare
mii, și resplătesci fiiilor de legea părinților
în sînulu loru după d'insii, Dumnedeule
mare, puternicu, Iehova, Dumnedeulu oștiri-
loru, este numele Tău, Mare la sfaturi, pu-
ternicu în fapte; căci Tu ai deschisu
urechile la tóte căile fiiilor omeniloru,
ca să dai fie-cuiu-a după căile sale
și după rodulu lucrurilorŭ sale; Tu ce
ai făcutu semne și minuni în pămîntulu E-
gipetului, care se țină pînă în dîua acésta și în
Israil, și între oameni, și ți-ai făcutu Tie
nume, ca în dîua de astădi; Și ai scosu pre po-
porulu Tău Israil din pămîntulu Egiptului
cu semne și minuni, cu mână tare, și cu
brațiu întinsu, și cu groză mare; Și Ți-ai
dată pămîntulu acesta, pre care cu jură-
mîntu Ți l'ai promisu părinților loru, țéră
care curge lapte și miere; Și au venitu
și l'au luatu în posesiune, dar n'au ascultatu
de vocea Ta, nici au umblatu după legea Ta; tóte
câte le-ai poruncitu să facă, nu le-au făcutu;
de aceea ai adusu asupra loru tóte
relele acestea. Eacă, valurile au venitu până
la cetate, ca să o cucerească, și cetatea
este gata a se da în mânile Caldeilorŭ,
care bat, ca să dea prada sabiei, fămetei și
ciumei; și ceea ce ai vorbitu s'a împlinitu, și
iacă, Tu o vedi. Și tu, Doamne Dumnedeule,
ai dîsu cătră mine: Cumpără-ți ogórea
cu bani, și ia martori; cu tóte că cetatea
este gata a se da în mânile Caldeilorŭ.
Și a fostu cuvîntulu lui Iehova către Ie-
remia, dicendu: Eacă, eu sînt Iehova, *Dum-
nedeulu a tótă carnea; *Óre este pentru mine
ceva cu neputință? De aceea așa dice Ie-
hova: Eacă, *eu voiu da cetatea acésta în mânile lui Nebu-
cadonosoru, regelu Babilonului, care o va
lua: Și Caldeii, cari bat cetatea acésta,
vorr veni și voru pune foc cetății acesteia,
și o voru arde, pre ea și pre casele, pe
acoperimînturile cărora au închinatu lui Baal,
și au vărsatu închinări altoru dei, ca să mă
mîniu; Căci fiii lui Israil și fiii lui Iuda
făcutu numai rele ca lucrarea mâniloru mele din te-
nerețile loru; da, fiii lui Israil nu m'au
făcutu, decât să mă mânie prin faptele
mâniloru loru, dice Iehova. Căci cetatea
acésta a fostu spre mânia mea și spre
urgia mea de când o zidiră până în dîua acésta;
până la care o voiu și depărta de la fața mea, Pentru tóte
*ca ale lor păcate ale lui Israil, și a fiiilor lui
Iuda, cari au făcutu, ca să mă întărîte, ei, regii
lor, mai marii loru, preoții lor, proo-
rocii lor, bărbații lui Iuda și locuitorii Ie-

18 nemăsurată. Și nu va lipsi oșteanul spre mine,
ca să fugă; de și-a mea Arvăjelu,
ca să aducă jertfă, și să ardă
jertfă de mâncărime și arzătoare; ție mă
34 aștepta, ca să pământesc Arvăjelu. Ci cu
puși mădularile lui în ceea, ca să mănânce
dupre numele meu, ca să o întărească;
35 Și au zidit înălțimi lui Baal, din Valea
Fiului lui Hinnom, ca să aducă pre fiii lor și pre fiicele lor lui Moloh;
ceea ce nu le-am ordinat, nici în minte
nu mi-a venit, ca să fie făcut această urâciune, și să trag pre Iuda în păcat.

36 Și acum așa dice Iehova, Dumnezeul
lui Israel, despre cetatea aceasta, de care
voi dicețe: să o va da în mâinele regelui
Babilonului prin sabie, foamete și ciumă;
37 Iată, eu o voi aduna din tote țerele, unde
i-am împrăștiat în mânia mea și în furia
mea, și în aprinderea mea cea mare; și voiu
întorce în locul acesta, și voi face să lo
38 cuiască în siguranță. Și ei vor fi poporul
39 meu, și eu le voi fi Dumnezeu; Și le voiu da
inimă și o umblare, ca să se teamă de mine
în tote dilele, pentru binele lor și ale fiilor
40 lor, după dânșii. Și voi tăia cu ei legământ veșnic, că nu mă voiu întorce
îndărătul de la dânșii, făcându-le de bine; și voi pune frica mea în inima lor,
41 ca să nu se abată de la mine. Mă voiu bucura de dânșii, când le voi face bine; și-i voi
sădi în pământul acesta întru credință, din
42 tută inima mea și din tută sufletul meu.
Căci așa dice Iehova: Precum voiu aduce asupra poporului acestuia tăte reletele mari, așa voiu aduce asupra lor tăte
43 bunătățile, ce eu le voiu promite. Și se vor cumpăra ogóre în pământul acesta, de care voi dice: „Este deșert, fără de om și fără de vită, este dată în mâinele Caldeilor.“
44 Vor cumpăra ogóre pentru arginți, voiu subscrie cu creiele și le voiu sigila, și voiu lua martori în pământul lui Beniamin, în împrejurimile Ierusalimului, în cetățile lui Iuda, în cetățile munților și în cetățile șesului, și în cetățile despre mădădi; căci voiu întorce pe prinșii lor, dice Iehova.

33 Și a fost cuvântul lui Iehova de a doua
oră către Ieremia, pe când era închis în curtea închisorei, dicându:
2 Așa dice Iehova, Făcătorul va face acesta,
Iehova, Cel ce o va desăvârși, întocmindu-o;
Iehova este numele lui:
3 Strigă către mine, și-ți voiu asculta,
Și-ți voiu da să știi lucruri mari și neprecepute,
Pe care tu nu le cunoști.
4 Căci așa dice Iehova, Dumnezeul lui Israel,
Pentru casele cetății acesteia,
Și pentru casele regilor lui Iuda,
Care se dărâmară prin șanțuri și prin sabie
5 Când se războiră cu Caldeii,
Ca să umple de cadavrele oamenilor,
Pre care i-am lovit în mânia mea și în furia mea,
Și pentru reutatea căreia am ascuns fața mea de la cetatea aceasta:
6 Iată, eu o voiu da să sănătate și îndreptare, și voiu vindecă,
Și-i voiu face să vadă îndestulare de pace și de adevăr.
7 Voiu întorce pre cei prinși ai lui Iuda
Și pre cei prinși ai lui Israel,
Și-i voiu zidi ca mai înainte.
8 Îi voiu curăți de tută fără-de-legile lor,
Cu care au păcătuit asupră-mi,
Și voiu ierta tote fără-de-legile lor,
Cu care au păcătuit,
Și prin care s'au rupt de la mine.
9 Și cetatea aceasta îmi va fi mie ca un nume de bucurie,
De laudă și mărire înaintea tuturor popoarelor pământului,
Cari voru audi tută binele, ce voiu face,
Și se voru spăimânta și se voru cutremura de tută binele
Și de tută prosperitatea, ce-i voiu aduce.
10 Așa dice Iehova:
Încă se va audi în locul acesta,
De care voi dice:
„Este deșert, fără de om și fără de vită,“
În cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului,
Cari sînt deșerte, fără de locuitori,
Și fără de lăcuitori, și fără de vite:
11 Vocea de bucurie și vocea de veselă,
Vocea de mire și vocea de mireasă,
Vocea celor ce dicu:
„Lăudați pre Iehova Dumnezeul oștirilor,
Căci bun este Iehova,
Căci în eternu ține îndurarea lui,“
Și aduc colarii cu sine sacrificii de mulțămire în casa lui Iehova:
Căci voiu întorce pre cei prinși ai pământului acestuia,
Ca să fie ca mai înainte, dice Iehova.
12 Așa dice Iehova, Dumnezeul oștirilor:
Încă se va audi în locul acesta,
Care este deșert, fără de om și fără de vită,
Și în tote cetățile lui,
Locuri de odihnă ale păstorilor,
Care voru face turme să poposească.
13 În cetățile munților, în cetățile șesului,
În cetățile de la mediădi și în pământul lui Beniamin,
În împrejurimile Ierusalimului și în cetățile lui Iuda,
Vor mai trece din nou turme pre lângă mâinile celui ce le numără, dice Iehova.
14 Iată, vine și dile, dice Iehova,
Când voiu împlini cuvântul cel bun, pre care l-am promis
Casei lui Israel și casei lui Iuda.
15 În dilele acele și la timpulu acela
Voiu face să resară lui Davidu o odraslă dreptă,
Și va face dreptate și dreptate pe pământ.
16 În dilele acele Iuda va fi mântuit,
Și Ierusalimul va locui în siguranță:
Și numele cel numit va fi acesta:
Iehova Mântuirea Noastră. [cimul:
17 Căci așa dice Iehova:
Nu va lipsi lui Davidu bărbat,
Care să ședă pe tronulu casei lui Israel!
18 Și d'intre preoți, Leviți, nu va lipsi bărbat înaintea mea,
Care să aducă olocaustele, să facă să fumege darurile de pâne,
Și să facă sacrificii în tote dilele.
19 Și a mai fost cuvântul lui Iehova către Ieremia, dicându:
20 Așa dice Iehova:
De poți tu rumpe legământul meu de di,
Și legământul meu de nópte,
Așa ca să nu fiă dilă și nópte la timpulu lor,
21 Atunci va se rumpă și legământul meu cu David,
Ca să nu aibă fiu, care să domnéscă pe tronulu seu,
Și cu Leviții preoți, cari mă servescu.
22 Precum oștirea cerului nu se poate numeră,
Nici nisipul mărei a se măsură,
Așa voiu înmulți sămânța lui David, servitorul meu,
Și pe Leviți, cari mă servescu.
23 Și a mai fost cuvântul lui Iehova către Ieremia, dicându:
24 Ai dóră n'ai băgat semă ce a vorbit poporul acesta dicându:
„Cele două semințe, pe cari Iehova le-a ales,
Le-a lepădat?“ [leon,
Așa batjocoresc ei poporul meu,
Încât nu îl mai este popor.
25 Așa dice Iehova:
De n'aveți făcută legământul meu cu dilele și cu nópte,
Și de nu aveți rânduite legămintele cerului și ale pământului:
26 Atunci voiu lepăda sămânța lui Iacob și a lui David, servitorul meu,
Încât să nu mai iau din sămânța lui odraslă, ca să domnéscă
Sămânței lui Abraham, a lui Isaac și a lui Iacob;
Căci voiu întorce-voiu pre prinșii lor, și mă voiu milui de dânșii.

Profeția lui Ieremia, scrisă și trasmisă de el lui Zedechia

34 CUVÂNTUL ce a fost către Ieremia de
la Iehova, când Nebucadnețar regele Babilonului, și tóte ostile lui, și regatele pământului de supt stăpânirea mâinei sale, și tóte popórele, se luptau asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților sale, dicându:
2 Așa dice Iehova Dumnezeul lui Israel: Mergi și vorbesce lui Zedechia, regele lui Iuda, și-i dă: Așa dice Iehova: Iată, eu voiu da cetatea aceasta în mânele regelui Babilonului, și el o va arde cu focu:
3 Și tu nu vei scăpa din mâna lui, ci vei fi prins, și eu îl voiu da în mâna lui, ochii tăi vor vedé ochii regelui Babilonului, și gura lui va vorbi cu gura ta, și tu vei merge la Babilonu.
4 Totu-și, o, Zedechia, rege alu lui Iuda, ascultă cuvântul lui Iehova! Așa dice Iehova de tine: Nu vei muri de sabie,
5 Vei muri în pace; și ca focurile de mirodenie făcute pentru părinții tăi, regilor de mai înainte, cari au domnit înaintea ta, așa se voru face pentru tine, și te voiu boci, zicându: Vai, dómne! căci eu am rostit cuvântul acesta, dice Iehova.
6 Și a vorbit profetul Ieremia către Zedechia, regele lui Iuda, tóte cuvintele acestea în Ierusalim.
7 Pe când regelui Babilonului se lupta asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda, cari mai rămăseseră, adecă: Lachișului și Azeka; căci acestea cetăți întărite mai rămăseseră dintre cetățile lui Iuda.

Asemănarea robească pentru eliberarea sclavilor și a sclavelor.

8 Acesta este cuvântul, ce a fost către Ieremia de la Iehova, după ce regele Ze-

dekia a lochelatĭ legĭmîntu-le mele ce
9 ebĭtune 'naintea lor d'nsu-le, Iehova, * ca
fie-care se lase liberĭ pre cerbulu seu, și fie-
care pre serva sa. Eleru seu Evreŭ, * ca nimenea
să nu se servéscă de vre-unŭ Iudeŭ,
10 frabele seŭ, ca sclavŭ; Și tĕtulu ascultă bucĭ
mari mariĭ și tĕtĭ poporulu, care intra in le-
gĭmîntulu, ca fie-care să lase liberĭ pre ser-
vulu seu, și fie-care pre serva sa, * ca să nu
se servéscă de ei ca sclavĭ, * ci să-i lase
11 tĕtĭ, și d-lor liberĭ. Dară * după aceea ĭși
schimbară gîndulŭ, și adusera înapoĭ pre
servĭ și pre servele, pre cărora lăsaseră liberĭ,
și-i făcură să fie servĭ și serve.
12 Atunci a fostu cuvîntulu lui Iehova către
13 Ieremia de la Iehova, dicendu: Așa dice
Iehova, Dumnedĕulŭ lui Israilŭ: Incheiaiŭ unŭ
legĭmîntu cu părinții vostri, in diua in care
i-amu scosu din pămîntulu Egiptului, din
14 casa serbiei, dicendu: La sfîrșitulu a septe
anĭ fie-care să lase pre fratele seu, Ebreu,
care s'a vîndutu ție, și după ce-ți va fi slujitu
șese anĭ, atunci să-lŭ lași liberŭ de la tine; Dară
părinții vostri nu m'au ascultatu, nici nu
15 și-au plecatŭ urechea lor. Și eraŭ voi
astăzi, și aĭ făcutu cele drepte naintea
mea, proclămându fie-care libertate aproa-
pelui seu, și aĭ * încheiatu legĭmîntu nain-
tea mea, * in casa, ce se numesce de pre
16 numele meu; Dară ve deși voi schimbatu
gîndulŭ, și * profanatu numele meu, și ați
adusu înapoĭ fie-care pre servulu seu,
și fie-care pre serva sa, pre cari i-ați scosu
liberĭ la voia lorŭ, și i-ați supusu, ca
să vĭ fie d-lor servĭ și serve.
17 De aceea așa dice Iehova: Voĭ nu m'aĭ
ascultatŭ, ca să proclămațĭ fie-care libe-
rate frateluĭ seu, și fie-care aproapelui seu
și străe, dice Iehova. * Eată proclămu acumu
pentru libertate * vorbesc, dice-a
Iehova, * sabiei, ciumeĭ și fămetei;
și voi vŭ voiu da spre îngrozire tuturoru regi-
18 lorŭ pămîntului. Și voiu da pe oamenĭi
cari au călcatŭ legĭmîntulu meu, și cari
n'aĭ implinitŭ cuvintele legĭmîntului, ce au
încheiatŭ inaintea mea, * cîndu aĭ tăiatŭ viŭ-
țelulŭ in doue, și aĭ trecutŭ prin bucățile
19 lui: Pe maĭ marĭ lui Iuda, și pe maĭ
marĭ Ierusalimului, pe eunuchiĭ, și pre pre-
oțiĭ și pre tŏtă poporulă țĕrei, care a trecu-
20 tŭ printre bucățile viețuitei. Și voiu da
in mîinile vrăjmașilorŭ lorŭ, și in mîinile ce-
lorŭ ce umblă cutărĭ sufletulŭ lorŭ, și * cadavrele
lorŭ vorŭ fi spre mîncare păsărilorŭ cerului
și fiarelorŭ pămîntului. §i pre Zedechia, 21
regele lui Iuda, și pre maĭ marĭ lui 'l voiu
da in mîinile vrăjmașilorŭ lorŭ: și in mîi-
nile celorŭ ce cutră viĕța lorŭ, și in mîinile
oștirei regelui Babilonului, * care s'a dusu de
la voi. * Iată voiu porunci, dice Iehova, și îi 22
voiu aduce înapoĭ la cetatea aceasta; și o voiu
ataca, * o voiu cuceri, și o voiu arde
cu focŭ; și * voiu preface cetățile lui Iuda
intr'unu pustiŭ, fără locuitorĭ.

*Jertfa unui fiu-de-boĭerŭ pre Rechabiți dupre o-
rînduelile și datinele și de ospătarea ei.*

CUVÎNTULŭ ce a fostu de la Iehova 35
către Ieremia in diĕle lui Iehoiachim
fiiulŭ lui Iosia, regele lui Iuda, dicendu:
Du-te la casa *Rechabiților, și vorbesce-le
ci, și adă-i in casa lui Iehova, in unŭ din
*odăĭle, și dă-li vinŭ să bee.
Atunci am luatŭ pre Iaazania, fiiulŭ lui 3
Ieremia, fiiulŭ lui Habaținia, pre frațiĭ sĕi,
pre toțĭ fiiĭ sĕi, și pre tŏtă casa Rechabiți-
lorŭ; Și i-amŭ adusŭ in casa lui Iehova, 4
in cerdacul fiiloru lui Hanani, fiiulŭ lui Ig-
daliu, omulŭ lui Dumnedĕu, ce este aprope
de cerdacul maĭ marilorŭ, de asupra chi-
liei lui Maaseia, fiiulŭ lui Șalumŭ, păzitoriu
și unu pragŭ lucrătoriu dinlorĭ ai casei. 5
Și amŭ pusŭ inaintea fiiloru casei Rechabiți-
lorŭ vase pline de vinŭ, și cupe, și le-
amŭ qisŭ: „Bețĭ vinŭ!“
Dară ei au respunsu: „Noĭ nu vomŭ 6
bea vinŭ; căci *Ionadabŭ, fiiulŭ lui Rechabŭ, pă-
rintele nostru, ne-a cerutŭ ast, dicendu: Să nu
beți vinŭ, voĭ nu nici fiiĭ vostri in eternŭ;
Nici să zidiți case, nici să semănați sĕ-
mînță, nici să aveți vii, nici să le aveți;
ci in corturi să locuiți tŏte diilele voastre, * ca
să fiți multĕ dîmpĕ pe pămîntulu, in care
petreceți. Și noĭ amŭ ascultatŭ de vocea lui 8
Ionadabŭ, fiiulŭ lui Rechabŭ, părintele nos-
tru, in tŏte cele ce ne-a ordinatŭ, ca
noĭ nu bemŭ vinŭ in tŏte diilele nostre, noĭ,
nevestele nostre, fiiiĭ nostri, și fiicele nostre;
Nici să zidimŭ case, ca să le locuimŭ; și 9
nici să avemŭ vii, să țerinĭ, nici sĕmînță;
Ci locuimŭ in corturi, și amŭ ascultatŭ, și 10
amŭ facutŭ dupre tŏte ce ne-a ordinatŭ
Ionadabŭ, părintele nostru. Dară cîndŭ 11
Nebucodonosorŭ, regele Babilonului, s'a suitŭ
in acestŭ pămîntŭ, amŭ qisŭ: Veniți, să
mergemŭ in Ierusalimŭ de d'naintea ostirei
Chaldeilorŭ și a ostirei Sirieniloru; așa lo-
cuimŭ in Ierusalimŭ.
Atunci a fostu cuvîntulŭ lui Iehova că- 12

tră Ieremia, dicendu: Așa dice Iehova Dum- 13
nedĕulŭ ostiriloru, și alŭ lui Israelŭ: Mergi
și vorbesce omeniloru lui Iuda, și locuito-
riloru Ierusalimului: Oare nu veți * primi in-
vățătură, ca să ascultați de cuvintele mele?
dice Iehova. Cuvintele lui Ionadabŭ, fiiulŭ 14
lui Rechabŭ, care a ordinatŭ fiiloru sĕi să
nu bea vinŭ, se indeplinescŭ; căci pînă in
diua de astă-di nu bŏ, și ascultă de or-
dinulŭ părintelui lorŭ. * Dară eu v'amŭ cu- 15
vîntatŭ, * scriindu-mi de dimineță și vor-
bindu, și trimițîndu-vĭ pe toțĭ servĭĭ meĭ pro-
feți, și trimițîndu-vĭ de maĭ multe orĭ, ca
să vĕ intorceți fie-care de la calea sa cea
reĭ, și să vĕ indreptați lucrurile voastre, și
să nu mergeți după alțĭ dumnedĕĭ, ca să
le serviți; și atunci veți locui in pămîn-
tulŭ, pre care l'amŭ datŭ voĭ și părinți-
lorŭ vostri; dară voĭ nu v'ațĭ plecatŭ urechea
vostră, și nu m'ațĭ ascultatŭ. Pentru-că fiiiĭ 16
lui Ionadabŭ, fiiulŭ lui Rechabŭ, indepli-
nescŭ cuvîntulŭ ce părintele lorŭ l'a porun-
citŭ lorŭ, dară poporulŭ acesta nu m'ă as-
cultatŭ; De aceea așa dice Iehova, Dum- 17
nedĕulŭ ostiriloru și alŭ lui Israelŭ: Eată eu
aduc asupra lui Iuda și asupra tu-
turoru locuitoriloru Ierusalimului tŏte ne-
norocirile cu cari amŭ amenințatŭ pe ei;
*pentru-că amŭ vorbitŭ cătră ei, dară ei nu m'aŭ
ascultatŭ; și amŭ chiamatŭ cătră ei, dară
ei nu mi-aŭ respunsŭ.
Și a cuvîntatŭ Ieremia către casa Re- 18
chabiților: Așa dice Iehova, Dumnedĕulŭ
ostiriloru și alŭ lui Israelŭ; Pentru-că ați
ascultatŭ de cuvîntulŭ lui Ionadabŭ, părin-
tele vostru, și vĕ păziți tŏte ordinele lui,
și vĕ faceți dupre tŏte cele ce v'a ordi-
natŭ elŭ; De aceea așa dice Iehova Dum- 19
nedĕulŭ ostiriloru și alŭ lui Israelŭ: Nu
va lipsi lui Ionadabŭ, fiiulŭ lui Rechabŭ,
bărbatŭ, * carele să stea inaintea mea totdeauna.

*Profeția lui Ieremia cătră Iehoiachim și scrierea
acestei a doua cărți, in care se află acesta.*

36 SI in anulŭ alŭ patrulea alu lui Iehoia- 1
chim, fiiulŭ lui Iosia, regele lui Iuda,
a fostu către Ieremia cuvîntulŭ acesta de
la Iehova, dicendu: Iată * ați de carte,
și scrie intr'insulŭ tŏte cuvintele, ce și amŭ
cuvîntatŭ asupra lui Israelu și asupra lui
Iuda, și asupra *tuturoru popoarelorŭ, din
diua in care v'amŭ vorbitŭ cătră voĭ, din 2
diilele lui *Iosia, pînă in acestă *zi. *Poate 3
că va audi casa lui Iuda tŏte relele, ce eu,
voiu da de gîndŭ să le facŭ, pentru ca să 'mi
intorcă fie-care de la calea sa cea reĭ, și
eu să le fiu milă de nelegiuirea lorŭ și de
păcatulŭ lorŭ.
Atunci a *chiematŭ Ieremia pre Baruch, 4
fiiulŭ lui Neria, și *Baruch a scrisŭ in cărțile
de carte, tŏte cuvintele lui Ieremia, pe care
i le cuvîntase Iehova, de la gura sa, in
cărțile de carte.
Și a ordinatŭ Ieremia lui Baruch, dicendu: 5
Eu sînt inchisŭ, nu potŭ să mĕ duc la casa
lui Iehova; Deci intră tu, și citesce din pe 6
cărțile la auditulŭ poporului cuvintele lui Ie-
hova ce le-aĭ scrisŭ din gura mea, in casa
lui Iehova in diua de postu; și citesce-le
și la auditulŭ intregului Iuda, de unde
vinŭ din cetățile lorŭ. * Poate, ca 7
cugetarea lorŭ va fi înaintea lui Ie-
hova, și ca se va intorce fie-care de la
calea sa cea reŭ; căci mare este mînia și
furia ce Iehova a rostitŭ asupra acestui
poporŭ.
Și a făcutŭ Baruch, fiiulŭ lui Neria, du- 8
pre cîte ceĭ ca le-a ordinatŭ Ieremia, profe-
tulŭ, cuvîntă de pe carte cuvintele lui
Iehova in casa lui Iehova.
§. In anulŭ alŭ cincilea alu lui Iehoia- 9
chim, fiiulŭ lui Iosia, regele lui Iuda, in
luna a nona, s'a proclămatŭ postŭ inain-
tea lui Iehova, pentru tŏtă poporulŭ din
Ierusalimŭ, și pentru tŏtă poporulŭ, ce vi-
nea de prin cetățile lui Iuda la Ierusalimu.
Și a cetitŭ Baruch de pe carte, in auditulŭ 10
a tŏtŭ poporulŭ, cuvintele lui Ieremia, in
casa lui Iehova, in cămara lui Ghemaria,
fiiulŭ lui Șafanŭ, scriitorulŭ, in curtea de
sus, la *intrarea porții celei nouĕ a casei
lui Iehova.
Și a auditŭ Micheia, fiiulŭ lui Ghemaria, 11
fiiulŭ lui Șafanŭ, tŏte cuvintele lui Iehova din
cartea aceea. Și s'a pogorîtŭ ajse casa re- 12
gelui in camera scriitorului; și eĭ erau,
toțĭ maĭ marĭ ședeaŭ acolo; adecă: Elisama,
scriitorulŭ; Delaia, fiiulŭ lui Șemaia; Elna-
tan, fiiulŭ lui Acbor; Ghemaria, fiiulŭ lui
Șafanŭ, și Zedechia, fiiulŭ lui Hanania, toțĭ
maĭ marĭ. Și Micheia și-a spusŭ tŏte cuvin- 13
tele, pre cari le a auditŭ, cîndŭ Baruch ce-
tia din cartea in auditulŭ poporului.
Și au trimesŭ toțĭ maĭ marĭ dintre Ie- 14
huda, fiiulŭ lui Natania, fiiulŭ lui Șelemia, fiiulŭ lui Cusi, dicendu-i: Ceteștĭ in auditulŭ poporului, și-lŭ in mîinele
tale, și vino. Deci a luatŭ Baruch, fiiulŭ lui Neria, cărțile in mîinele sale, și a
venitŭ la d'nșiĭ. Și ei i-aŭ qisŭ: Asează-te 15

și celelalte lucruri în această moștenire, și a celui Baruch în vederea lor.

16 Și când auziră toate oștirile care
17 veniseră asediate, și au venit pe Baruch, zicându-i: Spune-ne acum cum ai scris
18 tu toate cuvintele acestea din gura lui? Și le răspunse Baruch: Din gura mi a spus el toate cuvintele acestea, și eu le-am scris cu
19 cerneală în carte. Și au zis îndată lui Baruch mai marii: Du-te, și te ascunde, tu și Ieremia; și nu să știe nimenea unde vă aflați!
20 Și au intrat la regele în curte; dară au lăsat rotulul în camera lui Elișama, scriitorul; și au spus în auzul regelui toate
21 cuvintele. Deci a trimis regele pe Iehudi să ia rotulul; și l-a luat din camera lui Elișama, scriitorul. Și l-a citit Iehudi în auzul regelui și în auzul tuturor mai-
22 lorilor, care stăteau împrejurul regelui. Iară era regele șezând în casa de iarnă, în luna a noua, și focul ardea înaintea lui în vatra de cărbuni aprinși.
23 Și îndată ce Iehudi ceti trei sau patru foi, regele le tăie cu cuțitașul de scris, și le aruncă în focul de pe vatră, până când s-a mistuit tot rotulul în focul
24 de pe vatră. Dară ei nu s-au spăimântat, nici și-a rupt vreunul hainele sale, nici regele, nici vreunul din slujitorii lui
25 care auziră toate acestea. Deși Elnatan și Delaia și Ghemaria au rugat pe rege să nu ardă rotulul, el nu i-a ascultat.
26 Și a poruncit regele lui Ierameel, fiului lui Hamelec, lui Seraia, fiului lui Azriel și lui Șelemia, fiului lui Abdeel, să aducă pe Baruch, scriitorul, și pe Ieremia, proorocul. Dară Iehova i-a ascuns.
27 Și a fost cuvântul lui Iehova către Ieremia, după ce regele a ars rotulul și cuvintele pe care le-a scris Baruch din gu-
28 ra lui Ieremia, zicându: Ia-ți încă alt rotul, și scrie într-însul toate cuvintele de mai înainte, care au fost scrise în rotulul întâiu, pe care l-a ars Iehoiachim, regele lui Iuda;
29 Și lui Iehoiachim, regelui lui Iuda, să-i spui: Așa zice Iehova: Tu ai ars rotulul acesta, zicând: De ce ai scris într-însul, zicând: Negreșit Babilonul va veni, și va nimici pământul acesta, și va stârpi
30 de pe el om și vită? De aceea așa zice Iehova de Iehoiachim, regele lui Iuda: „Nu va avea pe nimeni, care să șadă pe tronul lui Daviid; și cadavrul lui se va
31 lepăda la căldura ziuei și la frigul nopții; și-l voi pedepsi, pe el și pe sămânța lui, și pe robii săi, pentru nelegiuirea lor, și voi aduce asupra lor, și asupra locuitorilor Ierusalimului, și asupra bărbaților lui Iuda, toate relele cu care le-am amenințat, și pe care nu le-au ascultat.

32 Și a luat Ieremia încă alt rotul, și l-a dat lui Baruch, fiului lui Neria, cărturarul, care a scris în el din gura lui Ieremia toate cuvintele cărții, pe care a ars-o Iehoiachim, regele lui Iuda, în foc; și i s-au adăugat încă și alte asemenea cuvinte.

Eșirea lui Ieremia cu vestea, și cum a fost dus în casa de închisoare.

37 Și în locul lui Conia, fiului lui Iehoiachim, s-a făcut rege Zedechia, fiului lui Iosia, pe care Nebucadnețar, regele Babilonului, îl făcu rege în pământul lui
2 Iuda. Dară nici el, nici slujitorii lui, nici poporul țării nu ascultară cuvintele, pe care Iehova le-a vorbit prin Ieremia, proorocul.
3 Și a trimis regele Zedechia pe Iehucal, fiul lui Șelemia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, către proorocul Ieremia, zicându: Rogă-te pentru noi la Iehova, Dumnezeul nostru. Și Ieremia intra și ieșia prin popor, căci încă nu-l puseseră în închisoare. Și a ieșit oștirea lui Faraon din
5 Egipt; și când Chaldeii cari împresurau Ierusalimul, au auzit de veștile lor, s-au depărtat de Ierusalim.

6 Și a fost cuvântul lui Iehova către Ieremia, proorocul, zicându: Așa zice Iehova, Dumnezeul lui Israel: Așa să spuneți regelui lui Iuda, care v-a trimes la Mine să
7 Mă întrebați: Iată, oștirea lui Faraon, care a ieșit spre ajutorul vostru, se va întoarce în pământul său, în Egipt.
8 Și Chaldeii vor veni iarăși, și vor lupta în contra cetății acesteia, o vor cuprinde, și o vor arde cu foc. Așa zice Iehova: Nu vă înșelați, zicându: Chaldeii se vor depărta de la noi! căci nu se vor depărta. Chiar dacă ați
9 bate toată oștirea Chaldeilor, care se luptă cu voi, și ar fi rămas din ei numai bărbați răniți, care ieșiră fiecare din cortul său, și ard cetatea aceasta cu foc.

10 Și când oștirea Chaldeilor s-a depărtat de Ierusalim, de frica oștirii lui Faraon,
11 Atunci a venit Ieremia din Ierusalim, ca să se ducă în pământul lui Beniamin, ca să fie acolo, ca să împărțească poporului;
12 Și când era el în porta lui Beniamin, avea-se acolo căpetenia străjei, și numele ei era Iriia, fiiul lui Șelemia, fiiul lui Ana-
13 nia, și a pus mâna pe proorocul Ieremia, zicând: Tu treci la Chaldei. Și a răspuns Ieremia: Mincinos! nu trec la Chaldei. Dară el nu l-a ascultat; deci Iriia a prins pe Ieremia, și l-a dus la mai-marii
14 săi, și i-a dus la mai-mari. Și mai-marii s-au mâniat asupra lui Ieremia, și l-au bătut, și l-au pus în închisoare, în casa lui Ionatan, logofătul, căci din ea au făcut închisoare.

15 Ieremia a intrat în închisoare și în grajdul
16 subțiratic Ieremia acolo zile multe, Atunci Zedechia, regele, și l-a trimis; și l-a întrebat regele în ascuns la sine, și a zis: Este vreun cuvânt de la Iehova? Și Ieremia a răspuns: Este; și a zis: Vei fi dat în mâinile regelui Babilonului.
17 Și a zis Ieremia regelui Zedechia: Ce am greșit înaintea ta, ție, slujitorilor tăi, sau acestui popor, de m-ați pus în închisoare?
18 Și unde sunt proorocii voștri, cari vă vestiau proorocind: Regele Babilonului nu va veni asupra voastră și asupra pământului acestuia? De aceea ascultă acum, rogu-te, domnule mieu regele, și fie rugămintea mea înaintea ta, rogu-te, rugându-mă
19 să nu mă trimeți iarăși în casa lui Ionatan, logofătul, ca să nu mor acolo.
20 Atunci a ordonat regele Zedechia, de a încredința pe Ieremia în curtea închisorii, și a dădea acolo pe fiecare zi o pâine din ulița pitarilor, până când s-a sfârșit toată pâinea din cetate. Așa a rămas Ieremia în curtea închisorii.

38 Și a auzit Șefatia, fiiul lui Metan, și Ghedeliu, fiiul lui Pașur, și Iucal, fiiul lui Șelemia, și Pașur, fiiul lui Malchia, cuvintele ce Ieremia a cuvântat la tot
2 poporul, zicându: „Așa zice Iehova: Cine va rămâne în această cetate va muri de sabie, de foamete și de ciumă; dară cine va ieși la Chaldei va trăi, și viața lui îi va
3 fi de pradă, și va trăi. Așa zice Iehova: Cetatea aceasta se va da în mâinile oștirii regelui Babilonului, care o va cuprinde.
4 Deci au zis mai marii către rege: „Să se omoare oamenii aceștia: căci prin aceasta ar slăbi mâinile bărbaților de război, cari vă rămân în cetatea aceasta, și mâinile a tot poporul, cuvintându-le cele
5 de mai sus; căci omul acesta nu caută binele poporului acestuia, ci răul. Și a
6 răspuns Zedechia, regele: Iată că el este în mâinile vostre; căci regele nu poate nimica
7 împotriva voastră. Atunci ei l-au luat pe Ieremia, și l-au aruncat în groapa lui Malchia, fiiul lui Hamelec, care era în curtea închisorii; și au pogorît pe Ieremia cu funiile; și în groapă nu era apă, ci numai
8 tină, și Ieremia s-a afundat în tină.
9 Și când Ebedmelec Etiopianul, unul din eunucii cari erau în casa regelui, a auzit, că au pus pe Ieremia în groapă, — când regele ședea la poarta lui Beniamin, A ieșit Ebedmelec din casa re-
10 gelui, și a vorbit regelui, zicându: Domnule mieu rege, numai acestor oameni le-au făcut rău în tot ceea ce au făcut proorocului Ieremia, pe care l-au aruncat în groapă; și
11 el are să fie mort de foame în locul unde este; căci nu mai este pâine în cetate. Și a poruncit regele lui Ebedmelec Etiopianul, zicându-i: Ia de aici cu tine pe
12 Ieremia din groapă, mai înainte de a muri.
13 Deci a luat Ebedmelec oamenii cu sine, și a intrat în casa regelui de sub vistieriul vechi, și a luat de acolo petice și zdrențe vechi, și le-a pogorît cu funiile
14 în groapă la Ieremia. Și a zis Ebedmelec Etiopianul, lui Ieremia: Pune acum zdrențele și petecele cele rupte supt subțioarele tale, și prestul funiei. Și a făcut Ieremia așa.
15 Și au tras pe Ieremia cu funiile, și l-au scos din groapă; și a rămas Ieremia în curtea închisorii.
16 Și a întrebat Zedechia, regele, în ascuns pe Ieremia, proorocul, zicându: Să nu dai pe nimeni să te audă pentru aceste cuvinte, și să nu mori. Și a jurat Zedechia, regele, lui Ieremia, zicându: Viu este Iehova, Cel ce ne-a dat această suflare, că nu te voi omorî, nici nu te voi da în mâna oamenilor aceștia, cari caută viața ta.
17 Atunci Ieremia zise lui Zedechia: Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: De vei „ieși cătră mai-marii regelui Babilonului, atunci viața îți va fi cruțată, și cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc; vei trăi și tu și casa ta.
18 Dară de nu vei ieși cătră mai-marii regelui Babilonului, atunci cetatea aceasta va fi dată în mâinile Chaldeilor, cari o vor arde cu foc, și „tu nu vei scăpa din mâinile lor.
19 Și a zis Zedechia, regele către Ieremia: Mă tem de Iudei, cari s-au lăsat la Chaldei, ca nu cumva să mă dea în mâinile lor, și ei să bată joc de mine.

20 Atunci Ieremia a răspuns: Nu! Ci voiul
de. Acuma vinea lui Iehova în ceia ce-și
răsplătească, și-ți va bine, și sufletul tău va
21 trăi. Dară de va răspunde și ești, acestea este
28 cuvântate cu Iehova mi-o arătat: Fiiă,
bite Ismael, ei au rămasă în casa regelui
Iuda, au voiu vinde ostirea mei vrăjmași
regelui Babilonului, și mă voiu ține:
Amicii tăi în înșelară, și te răpuseră;
Întărirele tale se afundară, și ală dară în-
dărăpt.
23 Și bite femeile tale și fiii ș răpeii lui se
voră lua d. Chaldei, și ș tu na vei scăpa din
mâinele lorii, ci vei 2 prinsă de regele Ba-
bilonului; și vei fiinu ca cetatea aceasta să
fie arsă cu foc.
24 Și a dară Zedekia către Ieremia: Să nu
vină nimene cuvintele acestea, și atunci
25 nu vei muri. Dară de vorii auzi mai mai
mă, că amu vechiți ce tine, și voiu veni la
tine, și ți vorii ține: «Spune-ni ce ai vor-
bită cu regele; nu ascunde nemic de noi;
26 regele ș: Ademene-ți-le: Eu amu în-
științată rugarea mea înaintea regelui, să
nu mă retrimită în casa lui Ionatan, ego
o mori acolo.
27 Venitu-ai deci toți mai mării la Ieremia,
și l'au întrebată; și li-a spusă după tâte
aceste cuvinte, ce i-a ordonată regele; și
ei nă încetară de a-lă mai întrebă; căci
28 lucrul nu se fusă cunoscută. Și ș'a re-
masă Ieremia în curtea închisorei până în
ziua în care s'a cuprinsă Ierusalimul; și
atunci acolo, când Ierusalimul s'a cuprinsă.

A treisprezecea regnare de Nebucodonosor; Ieremia pune în închisore; Abdel-Melec scapătă în acelaș

39 În anulu 9 alu noilea alu lui Zedekia, re-
gelui lui Iuda, în luna a 10-a, a venită
Nebucodonosoru, regele Babilonului, și toți
ostea lui asupra Ierusalimului, și l'a îm-
presurată.
2 Și în anulu alu nău-spre-decilea alu lui
Zedekia, în luna a 4-a, la nău a lunei,
3 s'a spartă cetatea. 3 Și toți mai mării regelui
Babilonului ai intrată, și au ședută în
porta de mediloci: adecă Nergalu-Șareseri,
Șangarî-Nebo, Sarsechimă, mai mărîu re-
chabiloră, și Nergalu-Șareseri, mai mărîu
magiloră, și ceî lalți mai mări ai regelui
Babilonului.
4 3 Și când l-a văzută Zedekia, regele lui
Iuda, și toți bărbații de resboiu, să fugiră,
și să eșiră nopțea din cetate pe calea gră-

dinei regelui, prin porta d'între dóue ziduri,
și eșiră spre drumulă pe șesă. Dară de
6 Zon Chaldeiloră l-a urmărită; și 3 a ajunsă
pre Zedekia în câmpiile din Ieriolo, l'a prinsă,
și l'a dusă la Nebucodonosoru, regele Ba-
bilonului, în 3 Ribla din pămentulă Hamat-
lui, unde l'a și condamnată. Și a tăiată
7 regele Babilonului pre fiii lui Zedekia în
Ribla înaintea ochiloră lui; și a tăiată re-
gele Babilonului pre toți mai mării lui Iuda.
8 Și 3 a scosă ochii lui Zedekia, și l'a legată
cu dóue lanțuri de aramă, ca să-lă ducă
la Babilonu. 4 Și Chaldeii au arsă și casa
regelui și casele poporului, și au stricată
ziduriele Ierusalimului.
9 5 Dară rămășița poporului, care a rămasă
în cetate, și pre cei ce au trecută la Chal-
deiă, pre cele rămășiță poporului ce a mai
rămasă, a dusă prinsă în Babilonu Nebu-
zarî-Adanu, regimă gardei domnesci. Dară
10 din poporă, pre cei seraci, cari n'aveau ni-
mică, i-a lăsată Nebuzarî-Adanu, capulă
gardei domnesci, în pămentulă lui Iuda, și
le-a datu atunci și grădine în ținutu acela.
11 Și a datu ordinu Nebucodonosoru re-
gelui Babilonului, lui Nebuzarî-Adanu ca-
pului gardei domnesci, pentru Ieremia, zi-
cendu: 12 Ia pre acesta, și ai grigă de
el, și să nu-i faci vre-unu reu; ci cum
îți va ghici așa să i faci. 13 Și a trimisă
Nebuzarî-Adanu, capulă gardei domnesci,
și Nebuzegârbanu, mai marele eunuchiloră,
și Nergalu-Șareseri, mai marele magiloră,
și toți mai mării regelui Babilonului; 14 a tri-
misă, și au luată pre Ieremia din curtea
închisorei, și l'au datu lui Ghedalia, fiiului
lui Ahikamă, fiiului lui Șafanu, ca să-lă ducă
în casa lui; și a locuită în mediloculă po-
porului.
15 Și a fostă cuvântulă lui Iehova către Ie-
remia, pre când'e era închisă în curtea în-
chisorei, ședendă. Du-te, și vorbesce lui E-
bed-Melec, Etiopianulă, ședendă:
17 Așa ghice Iehova, Dumnedeulă oștiloră
și alu lui Israelu:
Iată, 4 eu voiu împlini cuvintele mele asupra
cetății acesteia
spre rău, și nu spre bine;
și ele voră întâmpla înaintea ta în ziua a-
ceea.
18 Dară pre tine te voiu scăpa în ziua aceea,
dice Iehova;
Și nu vei fi datu în mânele omeniloră,
De cari te temi;
19 Ci cu te voiu scăpa,

CAP. 39, 40, 41. 641

Și nu vei cădé de sabiă;
Ci 4 viața ta ți va fi dreptă prădă:
4 Pentru că ai avut încredere în mine, dice Ie-
hova.

Ieremia în libertate; a lui Ieremia; pustiirea lui Ierusalim și fugirea fiiloră în Egiptu; Ieremia în Mițpa; Ismael ucide pe Ghedalia.

40 1 Cuvêntulu ce a fostă de la Iehova că-
tră Ieremia, 2 după ce Nebuzarî-Adanu,
capulă gardei domnesci, l'a lăsată liberă din
Rama, după ce l'a fostă luată, pre când'e
era legată în lanțuri împreună cu toți cei
ce mergeau din Ierusalim și din pămentele
lui Iuda, cari să fiă fostă duși prinși la Ba-
bilonu.
3 Și a luată capulă gardei domnesci pre
Ieremia, și 4 i-a disă: Iehova, Dumnedeulă
tău a rostită cătră tóte aceste nenoro-
4 cirea. Iehova deci a adusă acestea
și a făcută precumă a disă; căci voi
ați păcătuită înaintea lui Iehova, și n'ați
ascultată de vocea lui, pentru aceea vi s'au
întâmplată acestea. Și acumă dară, vedi
bine, de te-ți slobodi de lanțurile, cari ai
le pe mâne: 5 de-ți place să mergi cu mine în
Babilonu, vino; și voiu avé grigă de tine;
dară de nu-ți place a merge cu mine
în Babilonu, lasă-te; vedi, 4 ție îți este
înaintea ta tóta țera: unde vei socoti tu că este bine și
6 drept să mergi, acolo du-te. Și pre când
nu se întóce el încă, dice-i-se: Întórce te
dară la Ghedalia, fiiulă lui Ahikamă, fiiulă
lui Șafanu, 4 pre cel ce regele Babilonului l'a
pusă preste cetățile lui Iuda, și locuesce cu
el în mediloculă poporului; sâ dă de
unde îți pare că mergi. Și i-a datu capulă
gardei domnesci merinde și daruri, și i-a
7 dată drumulă. 7 Deci s'a dusă Ieremia la Ghedalia,
fiiulă lui Ahikamă, în 3 Mițpa, și a locuită cu
el în mediloculă poporului ce rămăsese
în țeră.
8 Când căpeteniile oștiloră ce se aflau în câmpiă, ei și bărbații lorii,
că regele Babilonului a pusă pre Ghedalia,
fiiulă lui Ahikamă, preste țeră, și că a în-
credințată pre bărbați, femeile și copiii,
și din cei sărmani lăsați pre acolo în ță-
rinătorii în Babilonu; 9 atunci la Ghe-
dalia la Mițpa 3 Ismael, fiiulă lui Nethania,
Iohanan și Ionatan, fiii lui Karuhă, și
Seraia, fiiulă lui Tanhumetă, și fiii lui Efai
Netofateulă, și Iezania, fiiulă unui Maa-
nateu, ei și bărbații lorii.
10 Și a jurată lor și bărbaților lorii Ghe-
dalia, fiiulă lui Ahikamă, fiiulă lui Șafanu,
dicendă: Nu vă temeți a fi serbi Caldeiloră;
locuiți în țeră, și serviți regelui Babilonului,
și vă va fi bine! Dară eu, vedi bine, voiu locui
în Mițpa, ca să primescu pre Chaldei, ce voru
veni să ne afle; și voi să strângeți vinulu, fructele
și uleiulu, și le puneți în vasele voastre; și
locuiți în cetățile voastre, pre care le stăpâniți.
11 Așa și toți Iudeii ce se aflau în Moabu
și printre fiii lui Amonu, și în Idumeia, și
în celelalte țeri, când au auditu că regele
Babilonului a lăsată o rămășiță în Iuda, și
că preste dânșii a pusă pre Ghedalia, fiiulă
12 lui Ahikamă, fiiulă lui Șafanu; 12 atunci
toți Iudeii din tóte locurile
unde erau împrăștiați, și să veniră în pă-
mentulă lui Iuda la 3 Ghedalia în Mițpa,
și nă culeseră vinulu și fructe multe fórte.
13 Dară Iohanan, fiiulă lui Karuhă, și
tóte căpeteniile oștiloră ce se aflau în
câmpiă, au venită la Ghedalia în Mițpa,
14 și i-au disă: Scii, că 3 Baalem, regele fiiloră
lui Amonu, a trimisă pre Ismael, fiiulă
lui Nethania, ca să te omóre? Dară Ghedalia,
fiiulă lui Ahikamă, nu i-a crezută. 15 Ci
Iohanan, fiiulă lui Karuhă, a vorbită
în secretă lui Ghedalia în Mițpa, dicendă:
Să mă duc, rogu-te, și să ucidu pre Ismael,
fiiulă lui Nethania, fără ca nimenea să
scie; de ce ar fi să te omóre, și așa toți Iudeii,
cari sunt adunați în jurulă ta, să se îm-
prăștie, și remășița lui Iuda să perâ? Dară
16 Ghedalia, fiiulă lui Ahikamu, a respunsă lui
Iohanan, fiiulă lui Karuhă: Să nu faci
acestă lucru; căci vorbesci minciună de Ismael.

41 1 Și în luna a șeptea a venită Ismael, fiiulă
lui Nethania, fiiulă lui Elișama, din se-
mința regelui, cei mai mărî regelui, deci bărbați, la Ghedalia, fiiulă lui
Ahikamă, în Mițpa, și ei au mâncată pâne
împreună în Mițpa. Atunci s'au sculată 2
Ismael, fiiulă lui Nethania, și cei zece bar-
bați ce erau cu dânsul, și 3 au lovită pe
Ghedalia, fiiulă lui Ahikamă, fiiulă lui Șa-
fanu, cu sabia, au omorîtu pre acela pre
care regele Babilonului îlu pusese preste
țeră. Și a mai omorîtu Ismael pre toți Iu- 3
deii ce erau cu dânsul, cu Ghedalia în
Mițpa, și pre Chaldeii ce se aflau acolo, bărbați de resboiu.
4 Și a doua zi după ce îlu omorîtu pre Ghe- 4
dalia, fără ca nimenea să scie, 5 Veniră băr- 5
bați din Șecheme, din Șilo, și din Samaria,
optzeci de bărbați, având bărbile rase
și vestmintele sfâșiate și ei tăiați, având

în ținutul Ioen dinaintea lor. 6 Și ei au plecat și au trecut
cu ei pe oameni și pe femei, și pe copii și pe fiicele
împăratului, și pe toate ființele pe care le lăsase Nebuzar-
adan, căpetenia oștirii, cu Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul
lui Șafan, și pe profetul Ieremia, și pe Baruh, fiul lui Neri-
ia. 7 Și au intrat în țara Egiptului, căci n-au ascultat de
glasul Domnului; și au ajuns până la Tahpanes.

Pedeapsa ce va urma pentru neascultare.

8 Atunci a fost cuvântul Domnului către Ieremia în Tah-
panes, zicând: 9 Ia în mâna ta niște pietre mari, și ascunde-le
în cuptorul de cărămidă, care este la intrarea casei lui Faraon
din Tahpanes, în vederea oamenilor din Iudea; 10 și
le vei spune: Așa zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Iată, voi trimite și voi lua pe Nebucadnețar, regele Babilonului,
robul Meu, și voi pune tronul său deasupra acestor pietre,
pe care le-am ascuns, și va întinde cortul său deasupra lor. 11 El
va veni, și va lovi pământul Egiptului, dând
pe cei pentru moarte, pe cei pentru robie, și pe cei pentru
sabie. 12 Și voi aprinde foc în casele dumnezeilor Egiptului; el
le va arde, și pe ei îi va duce prinși; și își va înfășura pământul
Egiptului, cum își înfășoară păstorul haina sa, și va ieși de acolo cu pace. 13 El va sfărâma
coloanele din Bet-Șemeș (casa soarelui), care
este în pământul Egiptului; și casele
zeilor Egiptului le va arde cu foc.

44 (VII, 1) Cuvântul care a fost către Ieremia pentru
toți iudeii care locuiau în pământul Egiptului, care locuiau în Migdol, în Tahpanes, în Nof și în pământul Patros, zicând:

2 Așa zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Voi ați văzut toată nenorocirea
pe care am adus-o peste Ierusalim și peste toate cetățile lui Iuda; și iată, ele sunt astăzi pustii și
nelocuite, 3 din pricina răutății lor pe care au făcut-o, mâniindu-Mă, ducându-se să aducă tămâie și să slujească altor dumnezei pe care nici ei, nici voi, nici părinții voștri nu-i cunoșteau. 4 Totuși
am trimis la voi pe toți robii Mei proorocii, trimițându-i
în zori de zi și vorbindu-vă, zicând: Nu faceți, vă rog, acest lucru
urât, pe care îl urăște sufletul Meu! 5 Dar ei n-au ascultat și
n-au plecat urechea, ca să se întoarcă de la răutatea lor și să nu aducă tămâie altor dumnezei.
6 De aceea S-a vărsat mânia Mea și urgia Mea, și s-a aprins în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, și s-au prefăcut în ruine și în pustiu, așa cum se vede și astăzi.

7 Acum, așa zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: De ce faceți voi un rău atât de mare împotriva sufletelor voastre, ca să se nimicească din mijlocul lui Iuda bărbat și femeie, prunc și sugar, fără să mai rămână nimeni dintre voi, 8 mâniindu-Mă cu lucrările mâinilor voastre, aducând tămâie altor dumnezei în țara Egiptului, unde ați venit să locuiți, ca să vă nimiciți și să fiți de blestem și de ocară între toate neamurile pământului? 9 Oare v-ați uitat la răutățile părinților voștri, la răutățile regilor lui Iuda, la răutățile nevestelor lor, la propriile voastre răutăți și la răutățile nevestelor voastre, pe care le-au făcut în țara Egiptului și în Ierusalim? 10 Până astăzi nu s-au umilit, nu s-au temut și nu au umblat după Legea Mea și după rânduielile Mele, pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri.

11 De aceea, așa zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră spre rău și voi nimici pe tot Iuda. 12 Voi lua
rămășița lui Iuda, care Și-a întors Fața către țara Egiptului, ca să meargă să locuiască acolo, și toți vor fi nimiciți în țara Egiptului; vor cădea prin sabie și vor pieri de foame, de la cel mai mic până la cel mai mare; prin sabie și de foame vor pieri. Și vor fi de blestem, de groază, de ocară și de batjocură. 13 Căci voi pedepsi pe cei ce locuiesc în țara Egiptului, așa cum am pedepsit Ierusalimul, prin sabie, prin foame și prin ciumă. 14 Și nu va scăpa și nu va rămâne nici unul din rămășița lui Iuda, care s-a întors să locuiască în țara Egiptului, ca apoi să se întoarcă în țara lui Iuda, unde își doresc cu ardoare să se întoarcă să locuiască; căci nu se vor întoarce decât foarte puțini dintre cei scăpați.

15 Atunci toți bărbații care știau că nevestele lor aduc tămâie altor dumnezei, toate femeile care stăteau în picioare, o mare mulțime, și tot poporul care locuia în țara Egiptului, în Patros, au răspuns lui Ieremia, zicând: 16 Cât despre cuvântul pe care ni l-ai vorbit în Numele Domnului, noi nu vrem să te ascultăm. 17 Ci vom face întocmai cu tot ce a ieșit din gura noastră: vom aduce tămâie Împărătesei Cerului și-i vom turna jertfe de băutură, așa cum am făcut noi, părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului; căci atunci aveam pâine din belșug, eram fericiți și nu vedeam nenorocirea. 18 Dar de când am încetat să aducem tămâie Împărătesei Cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, ducem lipsă de toate și suntem nimiciți prin sabie și de foame. 19 Și când aduceam tămâie Împărătesei Cerului și-i turnam jertfe de băutură, oare fără bărbații noștri îi făceam turte cu chipul ei și-i turnam jertfe de băutură?

20 Atunci Ieremia a vorbit tuturor oamenilor, bărbaților și femeilor, tuturor celor ce-i dăduseră acest răspuns, zicând: 21 Tămâierea pe care ați adus-o în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, voi, părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre, și poporul țării, oare n-a adus-o Domnul aminte de ea? Nu I-a venit la inimă? 22 Domnul n-a mai putut răbda din pricina relelor faptelor voastre, din pricina urâciunilor pe care le-ați făcut; de aceea țara voastră a ajuns pustiu, o groază și un blestem, fără locuitori, așa cum se vede și astăzi. 23 Pentru că ați adus tămâie și ați păcătuit împotriva Domnului, pentru că n-ați ascultat de glasul Domnului și n-ați umblat după Legea Lui, după rânduielile Lui și după mărturiile Lui, de aceea v-a venit peste voi această nenorocire, așa cum se vede și astăzi.

Ce i s-a făgăduit lui Baruh.

24 Ieremia a mai zis tuturor oamenilor și tuturor femeilor: Ascultați cuvântul Domnului, tot Iuda care sunteți în țara Egiptului! 25 Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, zicând: Voi și femeile voastre ați vorbit cu gura și ați împlinit cu mâna, zicând: Vom împlini cu siguranță jurămintele noastre pe care le-am făcut, de a aduce tămâie Împărătesei Cerului și de a-i turna jertfe de băutură! Voi chiar ați împlinit jurămintele voastre și chiar le-ați împlinit cu siguranță! 26 Totuși ascultați cuvântul Domnului, tot Iuda care locuiți în țara Egiptului! Iată, Mă jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, că Numele Meu nu va mai fi chemat de gura nici unui om din tot Iuda, din toată țara Egiptului, zicând: Viu este Domnul Dumnezeu! 27 Iată, Eu veghez asupra lor pentru rău și nu pentru bine; și toți oamenii din Iuda care sunt în țara Egiptului vor pieri prin sabie și de foame, până când nu vor mai fi deloc. 28 Și cei puțini care vor scăpa de sabie se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda; și tot rămășița lui Iuda, care a venit în țara Egiptului ca să locuiască acolo, va ști a cui va fi cuvântul, al Meu sau al lor. 29 Și iată semnul pe care vi-l dau, zice Domnul, că vă voi pedepsi în locul acesta, ca să știți că Mi se vor împlini cu siguranță cuvintele Mele împotriva voastră spre rău: 30 așa zice Domnul: Iată, voi da pe faraonul Hofra, regele Egiptului, în mâna vrăjmașilor lui și în mâna celor ce-i caută viața, așa cum am dat pe Zedechia, regele lui Iuda, în mâna lui Nebucadnețar, regele Babilonului, vrăjmașul lui și cel ce-i căuta viața.

Ci Iohanan, fiul lui Kareah, și toți căpeteniile oștirii au luat pe toată rămășița lui Iuda, care se întorsese de printre toate popoarele, unde se împrăștiaseră, ca să locuiască în pământul lui Iuda, pe bărbați, 6 pe femei, pe copii, pe fiicele regelui și pe toți oamenii, pe care Nebuzar-Adan, căpetenia gărzii domnești, îi dăduse lui Ghedalia, fiului lui Ahikam, fiul lui Șafan, și pe profetul Ieremia, precum și pe Baruh, fiul lui Neria. 7 Și au intrat în pământul Egiptului, căci n-au ascultat de glasul lui Iahve; și au venit până la Tahpanes.

Alte amenințări la adresa celor rămași.

8 Și a fost cuvântul lui Iahve către Ieremia în Tahpanes, zicând: 9 Ia în mână niște pietre mari, și ascunde-le înaintea oamenilor din Iuda în lutul cuptorului de cărămidă, ce se află la intrarea casei lui Faraon din Tahpanes. Și să le zici: 10 Așa zice Iahve, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel:

Iată, voi trimite și voi lua pe Nebucadnețar, regele Babilonului, robul Meu, și voiu pune tronul său de asupra acestor pietre, pe care le-am ascuns, și va întinde cortul său de asupra lor. 11 El va veni, și va lovi pământul Egiptului, și va da pe cei de moarte, la moarte, și pe cei de robie, la robie, și pe cei de sabie, la sabie. 12 Și voiu aprinde foc în casele zeilor Egiptului; și casele le va arde, și pe ei îi va duce prinși; și își va înfășura pământul Egiptului, cum își înfășoară păstorul haina sa, și va ieși de acolo cu pace. 13 El va sfărâma stâlpii din Bet-Șemeș (casa soarelui), care este în pământul Egiptului; și casele zeilor Egiptului le va arde cu foc.

44 (VII, 1) Cuvântul care a fost către Ieremia pentru toți iudeii care locuiau în pământul Egiptului, care locuiau în Migdol, în Tahpanes, în Nof și în pământul Patros, zicând:

2 Așa zice Iahve, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel: Voi ați văzut toată nenorocirea pe care am adus-o peste Ierusalim și peste toate cetățile lui Iuda; și iată, ele sunt astăzi pustii și nelocuite, 3 din pricina răutății lor pe care au făcut-o, mâniindu-Mă, ducându-se să aducă tămâie și să slujească altor dumnezei pe care nici ei, nici voi, nici părinții voștri nu-i cunoșteau. 4 Totuși
am trimis la voi pe toți robii Mei proorocii, trimițându-i
în zori de zi și vorbindu-vă, zicând: Nu faceți, vă rog, acest lucru
urât, pe care îl urăște sufletul Meu! 5 Dar ei n-au ascultat și
n-au plecat urechea, ca să se întoarcă de la răutatea lor și să nu aducă tămâie altor dumnezei.
6 De aceea S-a vărsat mânia Mea și urgia Mea, și s-a aprins în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, și s-au prefăcut în ruine și în pustiu, așa cum se vede și astăzi.

7 Acum, așa zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: De ce faceți voi un rău atât de mare împotriva sufletelor voastre, ca să se nimicească din mijlocul lui Iuda bărbat și femeie, prunc și sugar, fără să mai rămână nimeni dintre voi, 8 mâniindu-Mă cu lucrările mâinilor voastre, aducând tămâie altor dumnezei în țara Egiptului, unde ați venit să locuiți, ca să vă nimiciți și să fiți de blestem și de ocară între toate neamurile pământului? 9 Oare v-ați uitat la răutățile părinților voștri, la răutățile regilor lui Iuda, la răutățile nevestelor lor, la propriile voastre răutăți și la răutățile nevestelor voastre, pe care le-au făcut în țara Egiptului și în Ierusalim? 10 Până astăzi nu s-au umilit, nu s-au temut și nu au umblat după Legea Mea și după rânduielile Mele, pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri.

11 De aceea, așa zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră spre rău și voi nimici pe tot Iuda. 12 Voi lua
rămășița lui Iuda, care Și-a întors Fața către țara Egiptului, ca să meargă să locuiască acolo, și toți vor fi nimiciți în țara Egiptului; vor cădea prin sabie și vor pieri de foame, de la cel mai mic până la cel mai mare; prin sabie și de foame vor pieri. Și vor fi de blestem, de groază, de ocară și de batjocură. 13 Căci voi pedepsi pe cei ce locuiesc în țara Egiptului, așa cum am pedepsit Ierusalimul, prin sabie, prin foame și prin ciumă. 14 Și nu va scăpa și nu va rămâne nici unul din rămășița lui Iuda, care s-a întors să locuiască în țara Egiptului, ca apoi să se întoarcă în țara lui Iuda, unde își doresc cu ardoare să se întoarcă să locuiască; căci nu se vor întoarce decât foarte puțini dintre cei scăpați.

15 Atunci toți bărbații care știau că nevestele lor aduc tămâie altor dumnezei, toate femeile care stăteau în picioare, o mare mulțime, și tot poporul care locuia în țara Egiptului, în Patros, au răspuns lui Ieremia, zicând: 16 Cât despre cuvântul pe care ni l-ai vorbit în Numele Domnului, noi nu vrem să te ascultăm. 17 Ci vom face întocmai cu tot ce a ieșit din gura noastră: vom aduce tămâie Împărătesei Cerului și-i vom turna jertfe de băutură, așa cum am făcut noi, părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, și atunci aveam pâine din belșug, eram fericiți și nu vedeam nenorocirea. 18 Dar de când am încetat să aducem tămâie Împărătesei Cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, ducem lipsă de toate și suntem nimiciți prin sabie și de foame. 19 Și când aduceam tămâie Împărătesei Cerului și-i turnam jertfe de băutură, oare fără bărbații noștri îi făceam turte cu chipul ei și-i turnam jertfe de băutură?

20 Atunci Ieremia a vorbit tuturor oamenilor, bărbaților și femeilor, tuturor celor ce-i dăduseră acest răspuns, zicând: 21 Tămâierea pe care ați adus-o în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, voi, părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre, și poporul țării, oare n-a adus-o Domnul aminte de ea? Nu I-a venit la inimă? 22 Domnul n-a mai putut răbda din pricina relelor faptelor voastre, din pricina urâciunilor pe care le-ați făcut; de aceea țara voastră a ajuns pustiu, o groază și un blestem, fără locuitori, așa cum se vede și astăzi. 23 Pentru că ați adus tămâie și ați păcătuit împotriva Domnului, pentru că n-ați ascultat de glasul Domnului și n-ați umblat după Legea Lui, după rânduielile Lui și după mărturiile Lui, de aceea v-a venit peste voi această nenorocire, așa cum se vede și astăzi.

Ce i s-a făgăduit lui Baruh.

24 Ieremia a mai zis tuturor oamenilor și tuturor femeilor: Ascultați cuvântul Domnului, tot Iuda care sunteți în țara Egiptului! 25 Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, zicând: Voi și femeile voastre ați vorbit cu gura și ați împlinit cu mâna, zicând: Vom împlini cu siguranță jurămintele noastre pe care le-am făcut, de a aduce tămâie Împărătesei Cerului și de a-i turna jertfe de băutură! Voi chiar ați împlinit jurămintele voastre și chiar le-ați împlinit cu siguranță! 26 Totuși ascultați cuvântul Domnului, tot Iuda care locuiți în țara Egiptului! Iată, Mă jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, că Numele Meu nu va mai fi chemat de gura nici unui om din tot Iuda, din toată țara Egiptului, zicând: Viu este Domnul Dumnezeu! 27 Iată, Eu veghez asupra lor pentru rău și nu pentru bine; și toți oamenii din Iuda care sunt în țara Egiptului vor pieri prin sabie și de foame, până când nu vor mai fi deloc. 28 Și cei puțini care vor scăpa de sabie se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda; și tot rămășița lui Iuda, care a venit în țara Egiptului ca să locuiască acolo, va ști a cui va fi cuvântul, al Meu sau al lor. 29 Și iată semnul pe care vi-l dau, zice Domnul, că vă voi pedepsi în locul acesta, ca să știți că Mi se vor împlini cu siguranță cuvintele Mele împotriva voastră spre rău: 30 așa zice Domnul: Iată, voi da pe faraonul Hofra, regele Egiptului, în mâna vrăjmașilor lui și în mâna celor ce-i caută viața, așa cum am dat pe Zedechia, regele lui Iuda, în mâna lui Nebucadnețar, regele Babilonului, vrăjmașul lui și cel ce-i căuta viața.

4 ringă vostri. Şi aud trimes la voi pre
toţi servii mei, pre proorocii sculându-mă de
demineaţă şi trimiţându-i, ce voi n'aţi ascul-
tat nici aţi plecat urechea voastră ca să
5 audă, prin care o ziceam: Întoarceţi-vă
acum fiecare de pe calea voastră cea rea
6 şi de reutăţile faptelor voastre, şi veţi
locui pe pământul pe care l-a dat Dom-
nul vouă şi părinţilor voştri din veac în
veac. Şi nu mergeţi după alţi dumnezei
ca să le slujiţi şi să vă închinaţi lor, şi nu
mâniaţi cu lucrul mâinilor voastre, şi nu
7 vă voi face rău. Dar nu m'aţi ascultat pe
mine, zice Domnul, ca să mă mâniaţi cu
lucrul mâinilor voastre spre rău vouă.
8 Pentru aceea aşa zice Domnul oştirilor:
Fiindcă n'aţi ascultat cuvintele mele,
9 iată voi trimite şi voi chema pe toate
seminţiile de la miazănoapte, zice Dom-
nul, şi pe Nebucadnezar împăratul Babi-
lonului, robul meu, şi-i voi aduce asupra
acestui pământ şi asupra locuitorilor lui
şi asupra tuturor acestor neamuri îm-
prejur, şi-i voi nimici cu totul şi-i voi
face o pustiire şi o batjocură şi o pus-
tiire veşnică.
10 Şi voi pierde dintre ei glasul veseliei
şi glasul bucuriei, glasul mirelui şi glasul
mirelei, zgomotul petrei de moară şi lu-
mina candelei.
11 Şi tot acest pământ va fi pustiit şi
pustiire, şi aceste neamuri vor sluji îm-
păratului Babilonului şaptezeci de ani.
12 Şi când se vor împlini şaptezeci de ani,
voi pedepsi pe împăratul Babilonului şi
pe neamul acela, zice Domnul, pentru
fărădelegea lor, şi pe pământul Caldeilor,
şi-l voi face pustiiri veşnice.
13 Şi voi aduce asupra pământului aceluia
toate cuvintele mele, pe care le-am rostit
împotriva lui, tot ce este scris în cartea
aceasta, ce a profeţit Ieremia împotriva
tuturor neamurilor.
14 Căci şi pe ei îi vor robi neamuri mari
şi împăraţi mari, şi le voi răsplăti după
faptele lor şi după lucrul mâinilor lor.

15 Căci aşa mi-a zis mie Domnul, Dumnezeul
Israilului: Ia din mâna mea paharul
acesta cu vinul mâniei acesteia şi adă-
pează cu el toate neamurile la care te voi
16 trimite. Şi vor bea şi se vor clătina şi
vor înnebuni de sabia pe care o voi trimite
17 între ei. Şi am luat paharul din mâna
Domnului şi am adăpat cu el toate neamu-
rile la care m'a trimis Domnul:
18 Ierusalimul şi cetăţile Iudei şi pe împă-
raţii lui şi pe căpeteniile lui, ca să le dau
în pustiire, în batjocură, în pustiire şi în
blestem, cum este şi astăzi;
19 Faraon, împăratul Egiptului, şi slugile
lui şi căpeteniile lui şi tot poporul lui;
20 Şi tot amestecul de oameni şi toţi împă-
raţii ţării Uţ şi toţi împăraţii ţării Filis-
tenilor şi Ascalonul şi Gaza şi Ecronul şi
21 rămăşiţa Azotului; Edomul şi Moabul şi
22 fiii lui Amon; Şi toţi împăraţii Tirului şi
toţi împăraţii Sidonului şi împăraţii ţă-
rmului de dincolo;
23 Dedan şi Tema şi Buz şi toţi cei ce îşi
rad colţurile părului;
24 Şi toţi împăraţii Arabiei şi toţi împăraţii
amestecului de oameni care locuiesc în
25 pustiu; Şi toţi împăraţii Zimriului şi toţi
împăraţii Elamului şi toţi împăraţii Me-
26 dilor; Şi toţi împăraţii de la miazănoapte,
de aproape şi de departe, unul după altul,
şi toate împărăţiile lumii care sunt pe faţa
pământului; şi împăratul Şeşacului va
27 bea după ei. Şi să le zici: Aşa zice Dom-
nul oştirilor, Dumnezeul Israilului: Beţi
şi vă îmbătaţi şi vărsaţi şi cădeţi şi nu vă
mai sculaţi de sabia pe care o voi trimite
28 între voi. Şi dacă nu vor să ia paharul din
mâna ta ca să bea, să le zici: Aşa zice
Domnul oştirilor: Bând, veţi bea.
29 Căci iată, în cetatea peste care este chemat
numele Meu, Eu începu să aduc pedeapsă,
şi voi fi voi nepedepsiţi? Nu veţi fi nepe-
depsiţi, căci sabie chem peste toţi locuitorii
pământului, zice Domnul oştirilor.
30 Şi tu să le prorocesti toate cuvintele
acestea şi să le zici: Domnul va răcni din
înălţime şi din locuinţa sfinţeniei Sale va
face să-şi audă glasul; va răcni cu putere
asupra locuinţei Sale, va striga ca cei ce
calcă în picioare vinul, împotriva tuturor
locuitorilor pământului.
31 Vuietul a ajuns până la marginile pă-
mântului, căci Domnul are judecată cu
neamurile, intră la judecată cu tot trupul,
pe cei răi îi dă sabiei, zice Domnul.
32 Aşa zice Domnul oştirilor: Iată, răul
merge de la neam la neam, şi o furtună
mare se ridică din marginile pământului.
33 Şi cei ucişi de Domnul în ziua aceea vor
fi de la un capăt până la celălalt capăt al
pământului; nu vor fi plânşi, nu vor fi
strânşi, nu vor fi îngropaţi, ci vor fi ca
gunoiul pe faţa pământului.
34 Urlaţi, păstori, şi strigaţi, şi tăvăliţi-vă
în ţărână, voi, căpeteniile turmei, căci
zilele voastre de junghiere şi de risipire
s'au împlinit, şi veţi cădea ca un vas de
35 preţ. Şi nu va fi scăpare pentru păstori,
nici izbăvire pentru căpeteniile turmei.
36 Iată, se aude strigătul păstorilor şi urlă-
tul căpeteniilor turmei, căci Domnul pus-
teşte pe păşunea lor.
37 Şi locuinţele de pace sunt pustiite, din
pricina mâniei aprinse a Domnului.
38 A părăsit ca leul culcuşul Său, căci ţara
lor a ajuns pustiire, din pricina urgiei
celui ce apasă, şi din pricina mâniei Lui
aprinse.

39 CUVÂNTUL, pe care l-a vorbit Ieremia
către toţi locuitorii Ierusalimului, în
vremea lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele
lui Iuda, zicând:
2 Aşa zice Domnul oştirilor, Dumnezeul
Israilului: Du-te şi spune-le tuturor celor
din Iuda şi locuitorilor Ierusalimului:
3 Poate vor asculta şi se vor întoarce fie-
care de la calea lui cea rea, şi Mă voi
căi de răul pe care mă gândesc să-l fac
lor din pricina relelor faptelor lor.
4 Şi să le zici: Aşa zice Domnul: Dacă nu
Mă veţi asculta, ca să umblaţi în legea
Mea pe care v'am dat-o înaintea voastră,
5 Ca să ascultaţi cuvintele robilor Mei pro-
orocii, pe care i-am trimis la voi, pe
care i-am trimis de dimineaţă şi i-am
trimis, dar nu M'aţi ascultat,
6 Voi voi face casa aceasta ca Silo, şi voi
face din cetatea aceasta o pricină de blas-
tem pentru toate neamurile pământului.
7 Şi preoţii şi proorocii şi tot poporul au
auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în
casa Domnului.
8 Şi când a isprăvit Ieremia de spus tot ce
i-a poruncit Domnul să spună către tot
poporul, au pus mâna pe el preoţii şi pro-
orocii şi tot poporul, zicând: Să fie osân-
dit la moarte!
9 De ce ai proorocit în numele Domnului
şi ai zis: Casa aceasta va fi ca Silo, şi
cetatea aceasta va fi pustiită, fără locui-
tori? Şi s'a adunat tot poporul împotriva
lui Ieremia în casa Domnului.
10 Când au auzit cuvintele acestea căpe-
teniile lui Iuda, s'au suit din casa împă-
ratului în casa Domnului şi s'au aşezat
la intrarea porţii celei noi a Domnului.
11 Şi preoţii şi proorocii au vorbit căpe-
teniilor şi tot poporului, zicând: Omul
acesta este vrednic de moarte, căci a pro-
orocit împotriva cetăţii acesteia, cum aţi
auzit cu urechile voastre.
12 Şi Ieremia a vorbit tuturor căpeteniilor
şi tot poporului, zicând: Domnul M'a
trimis să proorocesc împotriva casei
acesteia şi împotriva cetăţii acesteia tot
ce aţi auzit.
13 Acum îndreptaţi-vă căile voastre şi fap-
tele voastre şi ascultaţi glasul Domnului
Dumnezeului vostru, şi Se va căi Dom-
nul de răul pe care l-a rostit împotriva
voastră.
14 Iar eu iată-mă în mâinile voastre, faceţi
cu mine ce vă va părea bine şi drept.
15 Numai să ştiţi bine că dacă Mă veţi
omorî, veţi aduce asupra voastră şi asupra
cetăţii acesteia şi asupra locuitorilor ei
sânge nevinovat, căci cu adevărat Dom-
nul M'a trimis la voi să rostesc în auzul
vostru toate cuvintele acestea.
16 Atunci căpeteniile şi tot poporul au zis
preoţilor şi proorocilor: Omul acesta nu
este vrednic de moarte, căci în numele
Domnului Dumnezeului nostru ne-a vor-
bit.
17 Şi s'au sculat unii dintre bătrânii ţării
şi au zis către toată adunarea poporului,
zicând:
18 Pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda,
a proorocit Miheia Morastitul şi a zis către
tot poporul lui Iuda: Aşa zice Domnul
oştirilor: Sion va fi arat ca ogor, Ierusa-
limul va ajunge grămezi de ruine, şi
muntele casei acesteia ca înălţimile unei
19 păduri. Oare l-au omorât pentru aceasta
Ezechia, împăratul lui Iuda, şi tot Iuda?
Oare n'a temut Ezechia de Domnul şi n'a
căutat cu rugăciune faţa Domnului, şi
Domnul Se va căi de răul pe care l-a
rostit împotriva lor? Noi însă facem un
20 mare rău sufletelor noastre. Şi era încă
un om care proorocea în numele Domnu-
lui, Uria, fiul lui Şemaia din Chiriat-Iearim,
care a proorocit împotriva cetăţii acesteia
şi împotriva acestui pământ, întocmai ca
21 Ieremia. Şi când a auzit împăratul Ioiachim
cu toţi viteazii şi cu toţi căpeteniile cu-
vintele lui, împăratul a căutat să-l omoare;
dar când a auzit Uria, s'a temut şi a fugit
22 şi s'a dus în Egipt. Atunci împăratul Ioia-
chim a trimis în Egipt pe Elnatan, fiul lui
Ahbor, şi nişte oameni cu el în Egipt.
23 Aceştia au scos pe Uria din Egipt şi l-au
adus la împăratul Ioiachim, care l-a omorât
cu sabia şi a aruncat trupul lui în mor-
mintele fiilor poporului.
24 Dar mâna lui Ahicam, fiul lui Şafan, a
fost cu Ieremia, ca să nu fie dat în mâna
poporului, ca să-l omoare.

40 CUVÂNTUL, pe care l-a fost Ieremia
de la Domnul, după ce l-a slobozit
Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, din
Rama, când l-a luat pe el fiind legat cu
lanţuri printre toţi robii din Ierusalim şi
din Iuda, care erau duşi robi în Babilon.
2 Căpetenia străjerilor a luat pe Ieremia şi
i-a zis: Domnul Dumnezeul tău a rostit
3 acest rău împotriva locului acestuia. Şi
Domnul l-a adus şi a făcut după cum a
zis, pentru că aţi păcătuit împotriva Dom-
nului şi n'aţi ascultat glasul Lui, şi de
4 aceea v'a venit lucrul acesta. Dar acum
iată, te slobozesc astăzi de lanţurile care
erau pe mâinile tale. Dacă-ţi place să
vii cu mine în Babilon, vino, şi voi avea
grijă de tine; dar dacă nu-ţi place să vii
cu mine în Babilon, lasă! Iată, toată ţara
este înaintea ta; du-te unde crezi că-ţi
5 este bine şi drept să mergi. Şi dacă nu
vrei să rămâi, întoarce-te la Ghedalia,
fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, pe care l-a
pus regele Babilonului cârmuitor peste
cetăţile lui Iuda, şi locuieşte cu el în mij-
locul poporului, sau mergi unde crezi că
este drept să mergi. Şi căpetenia străjerilor
i-a dat merinde şi daruri şi l-a slobozit.
6 Ieremia s'a dus la Ghedalia, fiul lui Ahi-
cam, la Mţpa, şi a locuit cu el în mijlocul
poporului care a rămas în ţară.
7 Când au auzit toţi căpeteniile oştirilor
care erau prin ţară, ei şi oamenii lor, că
regele Babilonului a pus pe Ghedalia, fiul
lui Ahicam, cârmuitor în ţară şi i-a dat în
grijă bărbaţi, femei, copii şi oameni din
cei mai săraci ai ţării, care nu fuseseră
duşi robi în Babilon,
8 Au venit la Ghedalia în Mţpa: Ismael,
fiul lui Netania, Iohanan şi Ionatan, fiii
lui Carea, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii
lui Efai Netofatitul, Iezania, fiul lui Maa-
9 cati, ei şi oamenii lor. Şi Ghedalia, fiul lui
Ahicam, fiul lui Şafan, le-a jurat pe ei şi
pe oamenii lor, zicând: Nu vă temeţi să
slujiţi Babilonului; rămâneţi în ţară şi
slujiţi regelui Babilonului, şi vă va fi bine.
10 Iată, eu rămân în Mţpa, ca să stau înain-
tea Caldeilor care vor veni la noi; voi
însă strângeţi vinul, roadele verii şi undel-
emnul şi puneţi-le în vasele voastre, şi
locuiţi în cetăţile voastre pe care le stă-
pâniţi.
11 Şi când au auzit toţi iudeii care erau în
Moab, între fiii lui Amon, în Edom şi în
toate celelalte ţări că regele Babilonului
a lăsat rămăşiţă în Iuda şi a pus peste ei
12 pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan,
toţi iudeii s'au întors din toate locurile
unde fuseseră împrăştiaţi şi au venit în
ţara Iuda, la Ghedalia în Mţpa, şi au
strâns vin şi roade de vară foarte multe.
13 Şi Iohanan, fiul lui Carea, şi toţi căpe-
teniile oştirilor care erau prin ţară au
venit la Ghedalia în Mţpa,
14 Şi i-au zis: Ştii bine că Baalis, regele fiilor
lui Amon, a trimis pe Ismael, fiul lui Ne-
tania, să te omoare? Dar Ghedalia, fiul
lui Ahicam, nu le-a dat crezare.
15 Atunci Iohanan, fiul lui Carea, a vorbit
în taină lui Ghedalia în Mţpa, zicând:
Lasă-mă să mă duc să omor pe Ismael,
fiul lui Netania, şi nimeni nu va şti. De ce
să te omoare el, ca să se adune toţi iudeii
care s'au strâns la tine şi să piară rămă-
şiţa lui Iuda?
16 Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, a zis lui
Iohanan, fiul lui Carea: Să nu faci lucrul
acesta, căci minţi în privinţa lui Ismael.

41 În luna a şaptea, Ismael, fiul lui Ne-
tania, fiul lui Elişama, din sămânţa
regelui, unul din căpeteniile regelui, şi
zece bărbaţi cu el au venit la Ghedalia,
fiul lui Ahicam, în Mţpa, şi au mâncat
2 împreună pâine în Mţpa. Şi s'au sculat
Ismael, fiul lui Netania, şi cei zece bărbaţi
care erau cu el, şi l-au lovit cu sabia pe
Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan,
şi l-au omorât pe acela pe care regele Ba-
bilonului îl pusese cârmuitor în ţară.
3 Şi pe toţi iudeii care erau cu el, cu Ghe-
dalia în Mţpa, şi pe caldeii care se aflau
acolo, pe oamenii de arme, Ismael i-a
4 omorât. A doua zi după uciderea lui Ghe-
dalia, când nimeni nu ştia încă,
5 Au venit nişte oameni din Sihem, din Şilo
şi din Samaria, optzeci de bărbaţi, cu
barbile rase şi cu hainele sfâşiate, şi cu
trupurile zgâriate, şi aveau în mâini
prinos şi tămâie, ca să le aducă în casa
6 Domnului. Şi Ismael, fiul lui Netania, a
ieşit din Mţpa înaintea lor, mergând şi
plângând. Când i-a întâlnit, le-a zis: Veniţi
la Ghedalia, fiul lui Ahicam!
7 Dar când au ajuns în mijlocul cetăţii,
Ismael, fiul lui Netania, i-a omorât şi a
aruncat trupurile lor în mijlocul unei
8 gropi, el şi oamenii care erau cu el. Dar
între ei s'au găsit zece bărbaţi care au zis
lui Ismael: Nu ne omorî, căci avem în
câmp comori de grâu, de orz, de untde-
lemn şi de miere. Şi el s'a oprit şi nu i-a
9 omorât printre fraţii lor. Groapa în care
a aruncat Ismael trupurile tuturor oame-
nilor pe care i-a omorât lângă Ghedalia
este aceea pe care a făcut-o împăratul
Asa din pricina lui Baasa, împăratul Is-
10 raelului. Ismael, fiul lui Netania, a umplut
de robi pe tot restul poporului care era în
Mţpa, pe fiicele împăratului şi pe tot
poporul care mai rămăsese în Mţpa, peste
care Nebuzaradan, căpetenia străjerilor,
l-a pus cârmuitor pe Ghedalia, fiul lui
Ahicam. Ismael, fiul lui Netania, i-a luat
robi şi a plecat ca să treacă în ţara fiilor
11 lui Amon. Când a auzit Iohanan, fiul lui
Carea, şi toate căpeteniile oştirilor care
erau cu el de toată răutatea pe care o
12 făcuse Ismael, fiul lui Netania, au luat pe
oamenii lor şi s'au dus să se bată cu Is-
mael, fiul lui Netania, şi l-au găsit lângă
apele cele mari din Gabaon.
13 Când a văzut tot poporul care era cu Is-
mael pe Iohanan, fiul lui Carea, şi pe toate
căpeteniile oştirilor care erau cu el, s'au
14 bucurat. Şi tot poporul pe care l-a luat
Ismael din Mţpa s'a întors şi a venit la
Iohanan, fiul lui Carea.
15 Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat cu
opt bărbaţi de Iohanan şi a plecat la fiii
16 lui Amon. Şi Iohanan, fiul lui Carea, şi
toate căpeteniile oştirilor care erau cu el
au luat pe tot restul poporului pe care
l-au scăpat din mâinile lui Ismael, fiul lui
Netania, din Mţpa, după ce acesta l-a
omorât pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe
oamenii de arme, pe femei, pe copii şi pe
eunucii pe care i-a adus înapoi din Ga-
baon.
17 Şi au plecat şi s'au oprit în Gherut-Chi-
ham, care este lângă Betleem, ca să meargă
18 în Egipt, de frica caldeilor, căci se temeau
de ei, fiindcă Ismael, fiul lui Netania, a
omorât pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe
care regele Babilonului îl pusese cârmuitor
în ţară.

42 Atunci toate căpeteniile oştirilor, Io-
hanan, fiul lui Carea, şi Iezania, fiul
lui Osaia, şi tot poporul, de la cel mic până
2 la cel mare, s'au apropiat şi au zis lui Ie-
remia, proorocul: Te rugăm să primeşti
rugăciunea noastră şi roagă-te Domnului
Dumnezeului tău pentru noi, pentru toată
rămăşiţa aceasta, căci de mulţi am rămas
3 puţini, cum ne vezi cu ochii tăi. Şi Dom-
nul Dumnezeul tău să ne arate calea pe
care trebuie să umblăm şi ce trebuie să
4 facem. Ieremia, proorocul, le-a zis: Am
înţeles; iată, voi Mă voi ruga Domnului
Dumnezeului vostru după cuvintele voas-
tre, şi tot ce va răspunde Domnul vă voi
spune şi nu vă voi ascunde nimic.
5 Ei au zis lui Ieremia: Domnul să fie între
noi martor credincios şi adevărat dacă nu
vom face întocmai după tot cuvântul cu
care te va trimite Domnul Dumnezeul tău
6 la noi. Fie bine, fie rău, vom asculta de
glasul Domnului Dumnezeului nostru, la
care te trimitem noi, ca să ne fie bine
când vom asculta de glasul Domnului
Dumnezeului nostru.
7 După zece zile, Domnul a vorbit lui Ie-
remia.
8 Şi el a chemat pe Iohanan, fiul lui Carea,
şi pe toate căpeteniile oştirilor care erau
cu el, şi pe tot poporul, de la cel mic până
9 la cel mare, şi le-a zis: Aşa zice Domnul
Dumnezeul Israilului, la care m'aţi trimis
să-I înfăţişez rugăciunea voastră:
10 Dacă veţi rămâne în ţara aceasta, vă voi
zidi şi nu vă voi dărâma, vă voi sădi şi nu
vă voi smulge, căci Mă căiesc de răul pe
care vi l-am făcut.
11 Nu vă temeţi de împăratul Babilonului,
de care vă temeţi; nu vă temeţi de el, zice
Domnul, căci Eu sunt cu voi ca să vă mân-
tuiesc şi să vă scap din mâinile lui.
12 Voi arăta îndurare faţă de voi şi el va
avea îndurare faţă de voi şi vă va lăsa să
rămâneţi în ţara voastră.
13 Dar dacă veţi zice: Nu vrem să rămânem
în ţara aceasta, şi nu veţi asculta de glasul
Domnului Dumnezeului vostru,
14 Şi veţi zice: Nu, ci vrem să ne ducem în
ţara Egiptului, unde nu vom vedea război
şi nu vom auzi sunetul trâmbiţei şi nu
vom duce lipsă de pâine, şi acolo vrem să
15 locuim, Atunci ascultaţi cuvântul Domnu-
lui, voi, rămăşiţă a lui Iuda! Aşa vorbeşte
Domnul oştirilor, Dumnezeul Israilului:
Dacă voi vă veţi îndrepta faţa ca să intraţi
în Egipt şi veţi merge să locuiţi acolo,
16 Sabia pe care o temeţi va ajunge acolo în
ţara Egiptului, şi foametea de care vă
temeţi va urma îndeaproape în Egipt, şi
acolo veţi muri.
17 Toţi oamenii care îşi vor pune faţa ca să
intre în Egipt ca să locuiască acolo vor
muri de sabie, de foamete şi de ciumă.
Nici unul din ei nu va scăpa şi nu va
rămâne în faţa nenorocirii pe care o voi
aduce asupra lor.
18 Căci aşa zice Domnul oştirilor, Dumnezeul
Israilului: Cum Mi-a vărsat mânia şi urgia
Mea asupra locuitorilor Ierusalimului, tot
aşa Mi-o voi vărsa asupra voastră când
veţi intra în Egipt, şi veţi fi un blestem,
o groază, un prilej de batjocură şi de ocară,
şi nu veţi mai vedea locul acesta.
19 Domnul a vorbit rămăşiţei lui Iuda: Nu
mergeţi în Egipt! Să ştiţi bine că v'am
20 dat astăzi de ştire. Căci aţi înşelat sufletele
voastre, căci voi Mă trimiteţi la Domnul
Dumnezeul vostru şi zic: Roagă-te pentru
noi Domnului Dumnezeului nostru, şi
după tot ce va zice Domnul Dumnezeul
nostru, spune-ne şi vom face.
21 Şi v'am dat astăzi de ştire, dar nu aţi as-
cultat de glasul Domnului Dumnezeului
vostru, nici de nimic din ce mi-a trimis
22 El să vă spun. Acum să ştiţi bine că veţi
muri de sabie, de foamete şi de ciumă în
locul unde doriţi să intraţi ca să locuiţi.

43 Când a isprăvit Ieremia de spus tot
poporului toate cuvintele Domnului
Dumnezeului lor, cu care Domnul Dum-
nezeul lor îl trimisese la ei, adică toate
2 cuvintele acestea, Azaria, fiul lui Osaia,
şi Iohanan, fiul lui Carea, şi toţi oamenii
trufaşi au zis lui Ieremia: Minţi! Nu te-a
trimis Domnul Dumnezeul nostru să zici:
Nu intraţi în Egipt ca să locuiţi acolo!
3 Ci Baruh, fiul lui Neria, te îndeamnă îm-
potriva noastră, ca să ne dea în mâinile
caldeilor, ca să ne omoare sau să ne ducă
robi în Babilon.
4 Şi Iohanan, fiul lui Carea, şi toate căpe-
teniile oştirilor şi tot poporul n'au ascul-
tat de glasul Domnului, ca să rămână în
5 ţara Iuda. Ci Iohanan, fiul lui Carea, şi
toate căpeteniile oştirilor au luat pe toată
rămăşiţa lui Iuda, care se întorsese din
toate neamurile unde fusese împrăştiată,
ca să locuiască în ţara Iuda,
6 Pe bărbaţi, pe femei, pe copii, pe fiicele
împăratului şi pe toate persoanele pe care
le lăsase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor,
cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan,
şi pe profetul Ieremia şi pe Baruh, fiul lui
7 Neria. Şi au intrat în ţara Egiptului, căci
n'au ascultat de glasul Domnului. Şi au
8 ajuns până la Tahpanhes. Atunci Domnul
a vorbit lui Ieremia în Tahpanhes, zicând:
9 Ia nişte pietre mari în mâna ta şi ascunde-
le în lut, în cuptorul de cărămidă, care
este la intrarea casei lui Faraon în Tah-
panhes, înaintea ochilor unor oameni din
10 Iuda. Şi să le zici: Aşa zice Domnul oşti-
rilor, Dumnezeul Israilului: Iată, voi
trimite şi voi lua pe Nebucadnezar, împă-
ratul Babilonului, robul Meu, şi-i voi pune
tronul deasupra acestor pietre pe care le-
am ascuns, şi-şi va întinde cortul său
11 deasupra lor. Şi va veni şi va bate ţara
Egiptului; cine este de moarte, la moarte;
cine este de robie, la robie; cine este de
sabie, la sabie.
12 Şi voi aprinde foc în templele dumnezeilor
Egiptului, şi-i va arde şi-i va lua robi; şi
se va înfăşura în ţara Egiptului cum se
înfăşoară un păstor în haina lui, şi va
13 ieşi de acolo în pace. Şi va sfărâma stâlpii
templului Soarelui, care este în ţara Egip-
tului, şi templele dumnezeilor Egiptului
va arde cu foc.

44 CUVÂNTUL, pe care l-a fost Ieremia
pentru toţi iudeii care locuiau în ţara
Egiptului, în Migdol, în Tahpanhes, în
Nof şi în ţara Patros, şi anume:
2 Aşa zice Domnul oştirilor, Dumnezeul
Israilului: Voi aţi văzut toată nenoro-
cirea pe care am adus-o Eu asupra Ieru-
salimului şi asupra tuturor cetăţilor Iudei,
care sunt acum pustii şi pustiite,
3 Din pricina răutăţii pe care au făcut-o,
ca să Mă mânie, ducându-se să aducă
tămâie şi să slujească altor dumnezei pe
care nu-i cunoşteau nici ei, nici voi, nici
4 părinţii voştri. Şi v'am trimis la voi pe
toţi robii Mei proorocii, pe care i-am
trimis de dimineaţă şi i-am trimis, zicând:
Nu faceţi, vă rog, lucrul acesta urât pe
care îl urăsc.
5 Dar n'au ascultat şi n'au plecat urechea
ca să se întoarcă de la răutăţile lor, ca să
6 nu aducă tămâie altor dumnezei. De aceea
S'a vărsat mânia Mea şi urgia Mea şi s'a
aprins în cetăţile lui Iuda şi în uliţele Ie-
rusalimului, de s'au prefăcut ele în ruine
şi pustiire, cum se vede în ziua aceasta.
7 Şi acum aşa zice Domnul, Dumnezeul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel: De ce
faceţi voi rău mare împotriva voastre, ca
să se stârpească dintre voi, din mijlocul
lui Iuda, bărbat şi femeie, copil şi prunc,
8 şi să nu vă scoateţi nici o rămăşiţă? Înfu-
riindu-mă prin lucrurile mâinilor voas-
tre, şi aducându-vă tămâie altor dum-
nezei în pământul Egiptului, unde aţi venit ca să petreceţi în
chip de străini, şi ca pricină de blas-
tem şi de ocară la toate popoarele pămân-
9 tului. Aţi dat uitării relele părinţilor
voştri, relele regilor lui Iuda, relele fă-
cute de ei, relele voastre şi relele femeilor
voastre, pe care le-au făcut în pământul
10 lui Iuda şi în uliţele Ierusalimului? Nu s'au
umilit până în ziua de astăzi şi nici n'au
temut, nici n'au umblat în legea Mea şi
în rânduielile Mele, pe care vi le-am dat
11 dinaintea voastră şi a părinţilor voştri.
De aceea aşa zice Domnul oştirilor, Dum-
nezeul Israilului: Iată, Îmi voi întoarce
faţa Mea împotriva voastră spre rău şi voi
12 pierde pe tot Iuda. Şi voi lua rămăşiţa lui
Iuda care şi-a îndreptat faţa ca să intre în
pământul Egiptului, spre a petrece acolo,
şi ei vor sfârşi cu toţii în pământul Egip-
tului, vor cădea de sabie, şi se vor sfârşi
de foamete: vor muri, de la mic până la
mare, de sabie şi de foamete; şi vor fi o
jurământ, de blestem, de groază, de ocară şi de ocară.
13 Şi voi pedepsi pe cei ce
14 locuiesc în pământul Egiptului, cum am
pedepsit Ierusalimul, prin sabie, foame
şi ciumă. Şi nimeni din rămăşiţa lui Iuda,
care s'a dus în pământul Egiptului, ca să
petreacă acolo, nu va scăpa, nici nu va rămâne, ca să se întoarcă în pământul lui
Iuda, unde doresc cu drag să se întoarcă
15 şi să locuiască acolo, afară de câţiva fugari.
Atunci toţi bărbaţii care ştiau că ardeau
tămâie altor dumnezei, şi toate femeile care
stăteau de faţă, adunate mare mulţime,
tot poporul, în pământul
Egiptului, în Patros, a răspuns lui Ie-
remia, zicând:
16 Nu Te vom asculta cuvântului pe care
ni l-ai vorbit în numele lui Iehova. Ci vom face
17 tot ce a ieşit din gura noastră, vom aduce
tămâie Împărătesei cerului, şi vom face turtiţe,
ca să-i aducem jertfe, noi, părinţii noştri,
împăraţii noştri, căpeteniile noastre şi
oraşele lui Iuda şi uliţele Ierusalimului; căci atunci eram sătui
de pâine, ne simţeam bine, şi nu vedeam
18 nici o nenorocire. Dară de când am în-
cetat să aducem tămâie Împărătesei cerului, şi să
vărsăm libaţiuni, ne simt lipsiţi de
19 tot şi suntem nimiciţi de sabie şi de foame.
Şi când noi aducem tămâie Împărătesei cerului, şi
vărsăm libaţiuni, să dară fără de bărbaţii
noştri i facem turte, în care o închipuim,
şi i vărsăm libaţiuni?
20 Şi a răspuns Ieremia către tot poporul
către bărbaţi şi femei, către tot
poporul, care-i dădea acest răspuns,
zicându:
21 Au nu de tămâierea cu care aţi ars
voi şi părinţii voştri, regii voştri, mai marii
voştri, şi poporul ţării, şi-a adus aminte
Iehova, şi aşa nu s'a suit în
22 minte? De nu mai putea Iehova a răbda
voi şi pricina faptelor voastre şi
pentru urâciunile ce aţi făcut, pentru care
pământul vostru a ajuns pustiire, de groază,
şi de blestem, fără locuitori, cum se vede
23 astăzi. Pentrucă aţi tămâiat, şi pentrucă
aţi păcătuit împotriva lui Iehova, şi
n'aţi ascultat de vocea lui Iehova, şi nu
umblat în legea lui, în rânduielile lui,
şi în mărturiile Lui, de aceea vi s'a întâm-
plat nenorocirea aceasta, ca se vede astăzi.
24 Şi a zis Ieremia către tot poporul
şi către toate femeile: Ascultaţi cuvântul
lui Iehova, tot Iudeii, care sunteţi în pământul
Egiptului! Aşa vorbeşte Iehova, Dum-
nezeul oştirilor şi al lui Israel, zicând:
Voi şi femeile voastre aţi vorbit cu gura
voastră şi aţi împlinit cu mâinile voastre cele
ce aţi zis: „Vrem să voi să ne ţinem
cuvintele noastre, pe care le-am făcut,
să tămâiem Împărătesei cerului,
şi să-i aducem jertfe, ca atunci
vestul ei vostru, şi făcută cele scrise. Deci să
ascultaţi cuvântul lui Iehova, tot Iudeu,
voi care locuiţi în pământul Egiptului: Iată
eu jurat pe numele Meu cel mare, zice Iehova,
că numele Meu nu se va mai
rostească de gura a nici unui om din Iuda

în toată pământul Egiptului, Ghedalia: Vă
21 zice Iehova, Dumnezeul Israel: „Lasă, să voia ieşită
peste voi spre rău, şi nu spre bine; şi
toţi bărbaţii lui Iuda, ce sunt în pământul
Egiptului, ce vor pieri de sabie şi de fo-
28 ame, până ce va fi totalu vero pier. Fără cei
ce vor scăpa de sabie, puţini la număr,
se vor întoarce din pământul Egiptului în
pământul lui Iuda: şi toţi rămăşiţa lui
Iuda ce s'a dus să locuiască în pământul Egiptului,
va şti pe cine va sta cuvântul Meu, al
Mi sau al lor. Şi aceasta vă va fi semn, zice Iehova,
29 că Eu vă voi pedepsi în locul acesta, ca
să cunoaşteţi, că cuvintele mele se vor împlini
30 vor împlini peste voi spre rău. Aşa zice Iehova:
Iată, pe Faraon-Hofra, regele Egiptului, îl voi da în mâinile vrăjmaşilor lui
şi în mâinile celor ce caută viaţa lui, cum
am dat pe Zedechia, regele lui Iuda, în
mâinile lui Nebucadnezar, regele Babilo-
nului, vrăjmaşul lui, ce căuta viaţa lui.

Mângâiere trimisă lui Baruh.

45 CUVÂNTUL, pe care profetul Ieremia
l-a vorbit lui Baruh, fiul lui Neria,
când acesta a scris cuvintele acestea în
carte de gura lui Ieremia, în anul al pa-
trulea al lui Iehoiachim, fiului lui Iosia,
regele lui Iuda, glăsuind: Aşa zice Iehova,
2 Dumnezeul lui Israel, despre tine, Baruh!
Zici: Vai mie!
Că Iehova a adaos întristare peste durerea
Obosit sunt în suspinările mele, [mea;
Şi nu aflu răspuns!
3 Dară zi către el:
Aşa zice Iehova:
Iată, Pe ce am zidit voiu rumpe,
Şi ce am sădit voiu smulge;
Adică, întru pământul acesta.
4 Şi tu zici tot pentru tine mărimi mari!
Nu cere!
Căci iată, voi aduce rele asupra a toată
carnea, zice Iehova;
Dară ţie îţi voi da viaţa ta ţipere pradă,
Oriunde vei merge.

Profeţii despre popoarele străine. Nimicirea şi căderea lui Egipt.

46 CUVÂNTUL lui Iehova, care a fost că-
tre Ieremia, profetul, asupra popoarelor
2 Asupra Egiptului, asupra oştirii lui Faraon-
Neco, regele Egiptului, care era aproape de
râul Eufrat la Carchemiş, pe care
Nebucadnezar, regele Babilonului, a bătut-o în anul al patrulea al lui Iehoia-
kim, fiului lui Iosia, regele lui Iuda.
3 Pregătiţi scutul şi pavăza,
Şi apropiaţi-vă de luptă!
4 Înhămaţi caii, şi urcaţi-vă, călăreţilor!
Înfăţişaţi-vă cu coifurile!
Ascuţiţi lăncile, îmbrăcaţi zalele!
5 De ce văd! Ei sunt spăimântaţi, şi dându-se înapoi?
Da, viteji lor sunt sfărâmaţi,
Şi fugi, fără să caute înderăpt;
Frică este în toate părţile, zice Iehova.
6 Cel iute nu va putea fugi,
Şi cel viteaz nu va scăpa;
Spre miază-noapte lângă râul Eufrat
Ei se împiedică şi cad.
7 Cine este acela, care se ridică ca Nilul?
Ale cărui ape se mişcă, ca apele fluvi-
ilor?
8 Egiptul se ridică ca Nilul,
Şi apele lui se mişcă ca apele fluvi-
ilor;
Şi zice: „Mă voi sui, voiu acoperi ţara,
„Voiu nimici cetăţile şi pe locuitorii lor!
9 Suiţi-vă, călăreţi, alergaţi ca furia, carelor!
Ieşiţi, viteji!
Cei din Etiopia şi din Libia, cari mânuiesc
scutul,
Şi Ludienii, cari mânuiesc şi întind arcul!
10 Căci această zi este pentru Iehova, Dumne-
zeul oştirilor,
Zi de răzbunare, ca să-Şi răzbune vrăjmaşii
pe vrăjmaşii Săi:
Ca sabia să-i m

Și dugi și ocna în Noft și Tahpanes!
Dicși: Înjiniște, și te pregătește!
Căci sabia va mînca pe cei din prejurul
15 Ce-ai fugit viteji cei? [tău.
Nu s'au ingenuchiat, pentru că Iehova i-a
pustiit;
16 A făcut pre mulți să se poticnească,
Da, ’s’au căzut unii preste alții;
Atunci dîsu ei: Sculați-vă și să ne întoarcem
la poporiul nostru,
Și la pămîntulu nascerei noastre,
De d'naintea sabiei porțitóre.
17 Ei strigă acolo: Faraonu, regele Egiptului,
este pierdută,
A lăsatu să trécă timpulă potrivitu!
18 Viu eu, dice Regele,
Al cărui numiu este Iehova, Dumnedieulu
ostiriloru,
Cumu este Taborulu între munți,
Și Carmelulu lîngă mare, așa necontenitu vine.
19 Pregătesce-ți unelteale captivitățeĭ,
Ou locuitoriu de pe pămîntu,
Și va ajunge unu desertu, fără locuitori.
20 Junica pre frumósa, Egiptulu!
Jungherulu de la miédă-nópte, vine, vine.
21 Chiaru și lui în mijlocelu lui sunt ca niște
cei îngrășați;
Căci și aceștia întorse dosulu,
Fugă ’mpreună nu se oprescu;
Căci ’i dîua perderei lorŭ a venitu preste ei,
Timpulu pedepsirei lorŭ.
22 Vôrba lui șiue, ca sunetu unei șerpe;
Căci ei vu apropiă cu putere de óste,
Și sunt cu securile asupra lui,
Ca chiaburii de lemne.
23 Voru tăia, dice Iehova, pădurea lui,
Deși ei este fără cusetu;
Sunt mai numerosi decâtu o lăcustele,
Da sunt fără numeru.
24 Rușina-se va fiica Legiptului;
Dată-va în mânele ’noporului de médă-nópte.
25 Iehova, Dumnedieulu ostiriloru și alu lui Is-
raeli, dice:
Ecce, voiu pedepsi pre Amonu, dîsulu din ’No,
Pre Faraonu și Egiptulu,
Cu dei lui lora și pre regii lorŭ,
Da, pre Faraonu și pre cei ce se lucrădă
în elu;
26 Și voiu da în mânele celoru ce cercă viéța
lorŭ,
În mânele lui Nebucodonosoru, regelui Ba-
Și în mânele servitoriloru lui; [bilonului,
Și d'apoi va fi locuită,
Ce ai mai ’nainte, dice Iehova.
27 «Dară tu servulu meu, Iacobe, nu te teme,
Nici nu te înspăimenta, Israele!
Căci iată, te voiu mântui din ’depărtare,
Și pre sămînța ta din pămîntulu captivită-
ței ei,
Și Iacobu se va reântórce, va avea liniște
Și repausă, și nu va fi cine să-lu înspăimente.
28 Nu te teme tu, servulu meu, Iacobe!
Căci eu sînt cu tine, dice Iehova;
Căci ei de toate nemurile voiu pre tóte pe-
pierde,
Iéra ție cari te-am încredințatu,
Dară pre tine ’nu te voiu nimici de totu;
Ci te voiu mustra dupre dreptate,
Și nu te voiu lăsa cu totulu nepedepsitu.

Asupărea Filistenilor prefisă.

CUVÂNTULU lui Iehova, care a fostu
către profetulu Ieremia ’asupra Filisti-
nilorŭ, ’mai ’nainte de ca Faraonu a ’ncun-
tiua:
Așa dice Iehova:
Ecce, ape se ridică ’de la médă-nópte,
Și se facu șiroiu ce vîrtă,
Și inundă țéra și tótă ce e pe ea,
Cetatea și locuitorii ei;
Și omeni voru strigă,
Și toți locuitorii țerei voru urla,
’De frecătitulu copitelorŭ-puternicilorŭ ei cai,
De uruitulu carelorŭ sale,
Și de vuetulŭ roțilorŭ sale;
Părinții nu se voru întorce spre copiii lorŭ,
Ca unii ce și-au voiŭ mâinile slăbite,
Din ziua ce vine
Să pustiiu pre toți Filistenii,
Să nimicescă din Tiru și din Sidonu
Totŭ ajutorulu ce-i e mai rămasu;
Căci Iehova va nimici pre Filisteni,
’Rămășița insulei ’Caftori.
Pre țéra a și ajunsu plângere,
’Așteptarea cu rîmâșițe vîrtoșe cale a nemu-
pătă în vecuri!
Până cîndu ’Și vei face tăiări?
O ’sabiă a lui Iehova!
Până cându ai să nu mai înceți?
Intra în téca ta,
Liniscesce-te, și cumpănesce!
Dară cum să înceteze?
Cîndu Iehova ’i-a dat ordine
Asupra Așkelonului și țermului mărei?
Acolo ’a însărcinatu.

Pedepsirea Moabului prefisă.

48 A PUPRA ’Moabului.
Așa dice Iehova, Dumnedieulu ostiri-
loru și alu lui Israeli:
Vai de ’Nebo! căci este pustiită,
Kiriataimu ’a ’Kiriataimului, rușinată-s’a;
Cetățea ’a fostu luată, și ea stătătórea!
’Cetățea-’și a pierdut Moabulu;
În ’Hesbonu cugetară gânditorii ei reléle a-
supra lui:
„Mergiți să-lu stîrpimu ca să nu mai fie
unu poporu!”
Și tu, Madmenule (vei) și ti vei tăcé;
După-tine sabia.
Vuetu strigătu se aude din Horonaimu,
Pustiire și nimicire mare.
Moabulu e sfărîmatu!
Micii ai lorŭ strigă;
Căci la suiușul Luhitului,
Cu plîngere voiu pieste voiă,
Căci la scorțișulu Horonaimului
Chiaru vrăjmașii audu strigarea lorŭ de
„Fugiți, scăpați-vă vîéța!” [jale:
Și fiți ca ’ienupărul singuraticŭ și pus-
tiitu!
Pentru că te-ai încrezută în lucrurile tale
și în tesaurele tale,
Vei fi capturată;
Și Chemoșiu va fi dusu în captivitate,
’Preoții ei, și mai marii ei tot o dată.
Și va veni ’pustiitoriu la fiă-cărei cetăți,
Nici o cetate nu va scăpa:
Și valea se va pierde,
Și podișu se va nimici,
Cumu a ’grăitu Iehova.
„Dați sarea Moabului,
Că să sfărîme, și să fugă!
Cari rețiște sale se voru preface ’ntr-o
pustiire,
Și nu va fi cine să locuiască ’ntr-însele.
10 ’Blestemațiu fie celu ce va face cu lenevire
acestu lucru alu lui Iehova,
Și blestemațiu fie celu ce va împedeca sa-
biea sa de la vărsarea sângelui!
11 Dela tinerețile sale Moabulu a fostu neatinsu
Și s’a’ odihnitu pe drojdiile sale,
Nu a fostu turnatu d’într’unu vasu în altulu,
Nici n’a fostu dusu în captivitate;
De aceea gustulu său a remasu ’nsuși-sa,
Și mirosulu său nu s’a schimbatu.
12 Da acestea, ’ziși, vinu dîlele, dice Iehova
Când voiu trimite la d’însulu rotitători,
și-lu voru roti,
Și voru vasele lui,
Și voru sfarîma
Și ulciorele lui.
Și Moabulu va fi rușinatu pentru ’Chemoșu,
Cumu ’s’a rușinatu casa lui Israelu pentru
’Betel-Elu, nădejdea sa.
Cumu dîceți: ’„Sîntemu viteji,
Și bărbați voinici în resbelu?”
’Moabul s’a pustiitu, cetățile lui s’au arsu,
Și bărbații ai săi ’s’au pierdut jungând
ei, dice ’Regele,
Al cărui numiu este Iehova, Dumnedieulu
ostiriloru.
Perderea Moabului este aprope să vină,
Și nenorocirea lui se grăbesce forte.
Toți cei ce-i înconjuriți, adunați-vă!
Și toți cei ce cunoscuți numiulu lui, dîceți:
„Cumu s’a sfărîmatu sceptrulu ce este pu-
ternicu,
Toiagulu ce este măreță!”
Coboriți-vă din măriția ce o aveți în acestu,
’Tu locuitóre fiică a ’Dibonului!
Căci ’nimicitoriulu Moabului se vine despre-
tra,
Distrugându fortărețile tale.
’Stă lungă-te, și ședi în ’sete,
Locuitóre a ’Aroerului!
Întrebă pre fugari și pre cei scăpați,
De ’ce s’a făcutu?”
Rușinatu-s’a Moabulu, pentru-că;
’Vaiați-vă și strigați!”
Spuneți în ’Arnonu, că Moabulu s’a pustiitu,
Și judecata a venitu în țéra ’câmpiei: 21
Asupra Holonului, asupra Iaței și asupra
Mefaatului,
Asupra Dibonului, asupra Kebonului, și a- 22
supra Bet-Diblataimului,
Și asupra Kiriatabeculuĭ, asupra Bet-gamulului 23
și asupra Bet-Meonului,
Asupra ’Kiriotului și asupra Bocrei, 24
Și asupra tuturoru cetățiloru ’depărtatului
Moabului, celor de aprópe, și celor de ’n-
prepe.
Frânsu-s’a ’corn du Moabului, 26
Și sfărîmatu-s’a ’brațulŭ său, dice Iehova.
’Îmbătați-l!
Căci el ’s’a semețitu asupra lui Iehova,
Ca să se tăvălească Moabulu în vîrsatu-a sa,
Și să ajungă și elu de derîdere.
’Au Israelu nu ți-a fostu de ’derîdere? 27
’Ai fostu ’oare printre ei furi?
De câtuși din ceapă, de câtu ai vorbitu
de d’însulu?
Locuitori ai Moabului! 28

Digitized by Google

Lăcașii cetății, și locuiții în ele.
Și foc voiu aprinde în pomii ei,
Care vor mistui împrejurările sale.
29 Așteptați mândria Moabului, (este mândru foarte,)
Trufia lui și de îngâmfarea lui,
Ze semețiunea și îngâmfarea inimei lui.
30 Cunosc furia ta, zice Iehova;
Nu este așa cum zic ei;
Nu este așa faptele lui.
31 De aceea cu voi vaită pentru Moabu,
Da, strig pentru tot Moabul,
Suspin pe pentru oamenii din Chir-Haresa.
32 Și cu mai mult decât pentru Iazer
Plâng pentru tine, viță de vie a lui Sibma!
Mlădițele tale au trecut peste mare,
Ajung până la marea Iazerului;
Prădătorul cade în roada fructelor tale de vară și culesul tău.
33 Bucuria și veselia au pierit
Din câmpiile roditoare și din pământul Moabului;
Și vinul l-am făcut să înceteze din teascuri;
Nimeni nu va mai călca în strigăte de culesuri;
Strigătă de veselie, nu de culesuri!
34 De la Hesbon până la Eleale răsună strigătul până la Iahaz;
De la Țoar până la Horonaim, până la Eglat-Șelișia,
Căci și apele Nimrimului în deșert vor seca.
35 Și voiu face să pără din Moabu, zice Iehova,
Cel ce se aduce pe înălțimi,
Și pre cine ce tămâieză dzeilor săi.
36 De aceea inima mea bocește pentru Moabu ca flueriile,
Da, ca flueriile bocește inima mea pentru bărbații din Chir-Haresa;
Pentru că ce a agonisit s-a perdut.
37 Pe toate capetele și va pleșuvi,
Și toate vor fi tăiate barbă,
Pe toate mâinile săpate tăieri,
Și pe coapse
38 Pe toate acoperămintele Moabului și pe ulițele lui,
Pentru că am sfărâmat pe Moabu ca pe un vas de care nu este plăcere, zice Iehova.
39 Cât e de sfărâmat! strigă!
Cât de tare a întors Moabul dosul, și e rușinat!
Așa va fi Moabul de râs,
Și de înfricoșare pentru toți cei ce-l înconjură.
40 Căci așa zice Iehova:
Iată, ca vulturul va zbura,
Și va întinde aripele sale asupra Moabului.
41 Cetățile sale s-au cucerit, și întăriturile sale s-au luat;
Și inima vitejilor Moabului în ziua aceea va fi ca inima femeei în durere.
42 Și Moabul va fi nimicit, încât să nu mai fie un popor,
Pentru că s-a semețit împotriva lui Iehova.
43 Frică, groapă și cursă vor fi asupra ta,
Locuitorule din Moab, zice Iehova.
44 Cela ce va fugi de frică va cădea în groapă,
Și cela ce va ieși din groapă va fi prins în cursă;
Căci voiu aduce asupra-i, asupra Moabului,
Anul pedepsei lui, zice Iehova.
45 La umbra Hesbonului se vor opri
Fără putere fugarii;
Dară a ieșit un foc din Hesbon,
Și flacără din mijlocul Sihonului
Și a mistuit mușchiul Moabului,
Și creștetul celor ce se fălesc.
46 Vai de tine, Moabe,
Poporule din Chemoș va fi pedepsit;
Căci fiii tăi vor fi duși în prinsoare,
Și fiicele tale prinse.
47 Dară eu voiu întoarce pe prinșii Moabului
În ziua cea de pe urmă, zice Iehova.
Până aici merge judecata Moabului.

Profetul denunță pe Amonu pentru fapte rele asemenea cu ale Moabului.

49 Despre fiii lui Amon.
Așa zice Iehova:
Au Israele nu are fii?
Nu are moștenitori?
De ce dar Milcom a moștenit pe Gad
Și poporul său locuește în cetățile acestuia?
2 Pentru aceea, viue dile, zice Iehova,
Când voiu face să se audă strigăte de resboiu
În Rabba a fiilor lui Amon;
Ea grămadă de ruine se va preface,
Și cetățile ei se vor arde cu foc.
Atunci Israel va moșteni pe cei ce l-au moștenit pre dânsul, zice Iehova.
3 Vaită, Hesbone, căci Ai s-a pustiit,
Strigați, fiice ale Rabbei!
Încingeți-vă cu saci, bocește!
Da, Malcom va merge în prinsoare,
Preoții lui și căpeteniile lui împreună.
4 Ce te mândrești cu văile tale?
Valea ta se va scurge, o fiică vânzătoare!
Tu te încrezi în tezaurele tale, zici tu: Cine va veni asupra-mi?
5 Iată, eu voiu aduce asupra ta frică,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor,
De la toți vecinii tăi;
Și veți fi împrăștiați fie-care dreptu-înaintea sa,
Și nu va fi cine să adune pe fugari.
6 Dară după aceea voiu readuce pre cei prinși ai fiilor lui Amon,
Zice Iehova.

Pedeapsa Idumeei asemenea.

7 De Edom.
Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor:
Au nu mai este înțelepciune în Teman?
Perit-a sfatul de la cei ce mint?
Cuprins-a-l înțelepciunea?
8 Fugiți, lăsați-vă, locuitorilor Dedanului, fugiți grăbiți de locuit!
Căci voiu aduce asupra Edomului nenorocirea,
Timpul, în care îl voiu pedepsi.
9 De ar-veni culegători,
Nu ar lăsa ei boboțeni?
De și cei ce fură ziua, strica-vor cât le ajunge!
10 Dară eu voiu descoperi pe Esau,
Voiu descoperi locurile sale ascunse,
Ca să nu se mai poată ascunde;
Semința lui va fi nimicită, cu frații săi și vecinii săi,
Și nu va mai fi cine să fie.
11 Lasă pe orfanii tăi, eu îi voiu ține,
Și văduvele tale să se încreadă în mine.
12 Căci așa zice Iehova:
Iată, cei ce nu erau datori să bea din cupă, au băut,
Și tu te-ai face nepedepsit!
Nu vei rămâne nepedepsit, ci o vei bea.
13 Căci jurat-m-am pe mine însu-mi, zice Iehova,
Că Bosra va fi dată pustiirei,
Și toate cetățile ei se vor preface într-o ruină perpetuă.
14 Auzit-am veste de la Iehova,
Și un trimis s-a la popoare, și zice:
„Adunați-vă și năvăliți asupra-i,
„Și sculați-vă la luptă!"

15 Căci iată, te voiu face mic între popoare,
Și disprețuit între oameni.
16 Frica de tine, îngâmfarea inimei tale,
Te-ai înșelat, tu care te ascunzi în crăpăturile stâncilor,
Cela ce stăpânești înălțimea muntelui.
Și de-ai clădi-o-vei ca vulturul cuibul tău, te voiu surpa,
Zice și Iehova.
17 Și Edomul va ajunge pustiu,
Toți cei ce va trece pe lângă el se va înspăimânta,
Și va hăjdui pentru toate plăgile lui.
18 Precum s-a surpat Sodoma și Gomorra și vecinătățile lor,
Zice Iehova,
Așa nu va locui nici unul acolo,
Nici fiul de om nu va petrece acolo.
19 Iată, ca un leu se va ridica,
Ce vină lui la verzișul Iordanului,
Către locuința lui cea tare!
Dară în curând o voiu face să fugă și de acolo;
Și cui voiu pune pre aleșii aceia?
Căci cine este ca mine și cine mă va provoca?
Și care ar fi acel păstoriu, care să poată sta înaintea mea?
20 De aceea ascultați sfatul Iehovei pentru Edom,
Ce a luat asupra Edomului,
Și gândurile lui, pre cari le-a gândit asupra locuitorilor Temanului:
Cu adevărat îi voiu târî, ca pe cei mai mici ai turmei;
Cu adevărat stâlpul lor va pustii pe locuința lor.
Pământul se va cutremura de sunetul căderei lor, când va striga, sunetul se va auzi până la Marea Roșie.
21 Iată, ca vulturul, și va sbura și va întinde aripele sale asupra Bosrei;
Și în ziua aceea inima viteziloru Edomului va fi ca inima femeei în durere.

Profetul descrie starea Damascului.

22 De Damasc.
Rușinatu-s-a Hamatul și Arpadul,
Auzit-au veste rea, și s-au tulburat,
Ca marea este în neliniște,
Nu poate să se liniștească.
Damascul a slăbit,
S-a întors ca să fugă,
Și frământare l-a cuprins;
Strâmtorări și dureri l-au apucat,
Ca pe o femeie în durere.
23 Cum a fost părăsită cetatea de laudă,
Orașul bucuriei mele!
24 Da, tinerii lui vor cădea în ulițele lui,
Și toți oamenii de resboiu vor pieri în ziua aceea,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor.
25 Și voiu aprinde foc în zidurile Damascului,
Și va mistui palatele Benadadului.

Profetul descrie starea Arabiei.

26 De Chedar și de împărățiile Hațorului, pe cari le-a bătut Nebucadnețar, împăratul Babilonului.
Așa zice Iehova:
Sculați-vă, suiți-vă asupra Chedarului,
Și pustiți pe fiii răsăritului!
27 Corturile și turmele lor vor lua,
Perdelele lor și toate vasele lor,
Și cămilele lor le vor duce cu ele;
Și vor striga asupra lor: Frică de toate părțile!
28 Fugiți, lăsați-vă, locuitorilor Hațorului, zice Iehova,
Căci Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a făcut sfat asupra voastră,
Și gând a gândit asupra voastră.
29 Sculați-vă, suiți-vă asupra unui popor liniștit, care locuește în siguranță,
Zice Iehova,
Care nu are nici porți nici zăvoare,
Care locuește singur.
30 Cămilele lor vor fi de pradă,
Și mulțimea vitelor lor de jaf;
Și voiu risipi pe toți cei ce-și rad colțurile părului,
Și voiu aduce peirea din toate părțile lor, zice Iehova.
31 Și Hațorul va ajunge pustiu,
Un loc de locuință pentru șacali,
Un pustiu în veci;
Nimeni nu va locui acolo,
Nici fiul de om nu va petrece acolo.
32 Și cămilele lor vor fi de pradă,
Și mulțimea vitelor lor de jaf;
Și voiu risipi în toate părțile pe cei ce-și rad colțurile părului,
Și voiu aduce peirea din toate părțile lor, zice Iehova.
33 Și Hațorul va ajunge pustiu,
Un loc de locuință pentru șacali,
Un pustiu în veci;
Nimeni nu va locui acolo,
Nici fiul de om nu va petrece acolo.
34 Și cămilele lor vor fi de pradă,
Și mulțimea vitelor lor de jaf;
Și voiu risipi în toate părțile pe cei ce-și rad colțurile părului,
Și voiu aduce peirea din toate părțile lor, zice Iehova.

Cumnat şi dăruri l'ăr spurcată,
De pre o limbă la nestre.
25 Cumă ia ca toată cruţată *sfărâtea ca frumseţa,
Celebrat bucuriei mele!
26 De, *cămeşi ca vom cădé pe uliţele ei,
Şi toţi bărbaţii de resbelu vorŭ *a cămeşi
în ziua aceea,
Ziue Iehova, *Domnedieŭ oştirilorŭ.
27 Şi voiŭ aprinde *foc în zidurile Damascului,
Care va trage jeluirile lui Ben-Hadadŭ.

*Judecăţi asupra Kedarului şi a Asiriei proţine.

28 De *Kedarŭ şi de regatele Hazorului, pre
cari le-a bătut Nebucodonosorŭ, regele
Babilonului,
Aşa ziue Iehova:
Sculaţi-vĕ, şi vă suiţi asupra Kedarului,
Şi prădaţi pre *fiii resăritului!
29 *Cortelele lorŭ şi turmele lorŭ se vorŭ lua,
Voru lua pentru d'însii cheltuelile lorŭ,
Tóte vasele lorŭ şi cămilele lorŭ;
Şi voru strigă cătră d'însii:
*„Frică din tóte părţile!"
30 *Fugiţi, duceţi-vĕ departe,
Locuiţi grabnic adîncŭ de locuire, locuitorilorŭ
Hazorului, zice Iehova;
Căci Nebucodonosorŭ, regele Babilonului,
căută vĕtămă asupra-vĕ
Şi a luat hotărîre asupra vóstră.
31 Sculaţi-vĕ, şi vă suiţi la *poporulŭ celu li-
niştitŭ,
Ce locuesce în siguranţă, zice Iehova;
Care n'are nici porţi nici zăvorŭ,
Care locuesce singuru.
32 Şi cămilele lorŭ voru fi spre prădă,
Şi mulţimea vitelorŭ lorŭ spre desdaunare;
Şi voiŭ *împrăştia în tóte vînturile, *pre
cei ce-şi tundŭ părulŭ rotundŭ;
Şi voiŭ aduce nimicirea
Din tóte părţile lorŭ, zice Iehova.
33 Şi Hazorulŭ *va ajunge lăcaşŭ vacuităţi,
Ună pustiŭ eternŭ;
*Nimĕ nu va mai locui, nici va petrece fi-
reştea fiulŭ de omŭ.

*Proorocie asupra cuceririi şi împrăştierii Elamiţilorŭ, ca o prefacere de norocire viitore.

34 Cuvîntulŭ lui Iehova care a fostŭ *către
Ieremia, profetulŭ, asupra *Elamului, în în-
ceputulu *domniei lui Zedechia, regele lui Iuda,
dicendu:
35 Aşa ziue Iehova, *Domnedieŭ oştirilorŭ:
Iată, eŭ voiŭ frînge *arcul Elamului,
Puterea lorŭ cea mai mare;
36 Şi voiŭ aduce asupra Elamului celŭ patru vînturi
De la celŭ patru margini ale cerului,
Şi-i voiŭ împrăştia în tóte aceste vînturi;
Şi nu va fi *celŭ unu poporu,
La care chiemaţii Elamului să nu meargă.
37 Şi voiŭ face ca Iehova Elamiţii înaintea *vră-
jmaşilorŭ sei,
Şi înaintea celorŭ ce cearcă vĕţĕ lui;
Şi voiŭ aduce reu asupra-i,
Aprinderea mîniei mele, zice Iehova;
Şi voiŭ trimite sabia pe urma lorŭ,
Pînă voiŭ *vecĕ nimici
38 Şi voiŭ *aşeză tronulŭ meu în Elamu,
Şi voiŭ stîrpi de acolo
Pre rege şi pre *căpeteniĭ, dice Iehova.
39 *Dară în ziilele de pe urmă,
Voiŭ *întoarce pre prinţiĭ Elamului, dice
Iehova.

*Profeţii despre nimicirea Babilonului, şi despre
eliberarea şi mîntuirea lui Israel.

50 CUVÎNTULŬ ce Iehova a rostitŭ *a
supra Babilonului, asupra pămîntului
Chaldeilorŭ prin Ieremia, profetulŭ:
2 Spuneţi între popóre,
Daţi în scire, şi ridicaţi *stindardŭ!
Faceţi în scire, nu ascundeţi!
Ziceţi: „Babilonulŭ *a *căpituitŭ!
*„Idolulŭ este ruşinatŭ,
„Mormolocurile este sfărîmate!
*„Regiunea *a *lui idoliĭ sei,
Şi chipurile sale sfărîmate s'au!
3 *Căci de la *neşte *popóre *a venitŭ *poporŭ
asupra-i,
Care va preface pămîntulŭ sei într'una de
pustiŭ,
Şi nu va *fi *cine să locuiască în elŭ;
De la *om până la vită,
Sînt mutaţi de-acum, fugi-voiŭ.
4 În ziua aceea şi în timpulŭ acela, zice
Iehova,
Voru-veni fiiĭ lui Israelŭ,
*Ei şi fiiĭ lui Iudă împreună,
*Mergînde şi plîngîndu;
Ducîndu-se, *şi voru căuta pe Iehova, Dum-
nedieulŭ lorŭ.
5 Întrebaţi-voiŭ de *calea Sionului,
Şi întorcendu-şiĭ feţele lorŭ într'acolo, ziceŭ-voiŭ:
*Veniţi, şi vĕ *veţi *alipi de Iehova
*Cu *legămîntulŭ eternŭ, care nu se va *uita".
6 *Ómeniĭ poporuluĭ meu *s'au *făcutŭ pierduţi;
Păstorii lorŭ i-au rătăcitŭ,

Şi pe *munţi i-au *scos *rătăciţi;
Umblaţi de pe munte pe colină,
Uitaţi de *staulŭ lorŭ.
7 Toţi cari *i-aŭ aflatŭ, *i-aŭ *mîncatŭ-o,
Şi *vrăjmaşiĭ lorŭ aŭ ziseŭ:
„Nu vinovaţi vomŭ fi;
Căci *păcătuiaŭ asupra lui Iehova *de *lo-
cuinţa *dreptăţiĭ,
Da, asupra lui Iehova, *speranţa părinţiloru
lorŭ".
8 *Fugiţi din Babilonŭ!
Şi eşiţi din pămîntulŭ Chaldeilorŭ!
Şi fiiţi ca ţapiĭ înaintea turmeloru!
9 Că *iată voiŭ scolă,
Şi voiŭ aduce asupra Babilonului,
O adunătură de popóre mari din pămîntulŭ
de la *nóptea-răsărit,
Şi *se voru înşira asupra-i;
Şi *apoi va fi cuprinsu.
Săgeţile lorŭ *sînt ca ale vitézului lui
nimicitoru;
Nu se voru întorce deşerte.
10 Şi Chaldeea va ajunge o pradă,
Şi *toţi prădătorii ei se voru înfruptă, zice
Iehova.
11 *Pentru că v'aţi bucurată şi v'aţi veselitŭ,
Vătămători ai moştenirei mele,
Pentru că aţi sburdatŭ, *ca junce înaripate
*de verdeaţă,
Şi aţi nechezatŭ ca nisce cai;
12 De aceea mama voastră *ruşinată s'a forte,
Şi născătórea voastră *s'a rosŭ:
Iată, ea *s'a fostŭ popóre cea mai fără po
arată,
Pustiu, pămîntŭ secosŭ şi deşertŭ.
13 Din mînia lui Iehova *s'a *nelocuitŭ,
*Pentru-se va ca întrega întinsă deşertu;
*Tóte celŭ ce va trece pe lîngă Babilonŭ va
rămîne înmărmitŭ,
Şi-lŭ va *bate *cu *toate plăgile lui.
14 *Înşiraţi-vĕ asupra Babilonului de jurŭ îm-
prejuru,
*Toţi *cei *ce întindeţi arcurile!
Săgetaţi asupra-i, nu cruţaţi săgeţile!
Căci a *păcătuitŭ asupra lui Iehova.
15 *Strigaţi cu *tărie dîn tóte părţile!
Elŭ *întinde mînele,
*Zidurile sale se surpă;
Căci *răsbunarea lui Iehova;
*Răsbunaţi-vĕ asupra-i;
*Cumă elŭ a făcutŭ, faceţi-i.
16 Seceraţi *din Babilonŭ pre semănătorŭ,

Şi pre celŭ ce ţine secerea în timpulŭ se-
cerişului!
De d'înaintea *sabiei pergătóre,
*Întorce-se-va fie-care la poporulŭ seu,
Şi va fugi fie-care la pămîntulŭ seu.
17 Israelŭ este *o oaie rătăcită;
*Leiĭ aŭ gonitŭ;
Mai întîiu a *mîncatŭ-o *regele Asiriei,
Şi după aceea acestŭ *Nebucodonosorŭ, re-
gele Babilonului, i-a sfărîmatŭ oasele.
18 De aceea aşa ziue Iehova, Dumnedieulŭ *oş-
tirilorŭ şi alŭ lui Israelŭ:
Iată, eŭ voiŭ pedepsi pre regele Babilonu-
lui şi pămîntulŭ seu,
Cumă amŭ pedepsitŭ pre regele Asiriei,
19 Şi voiŭ *întórce pe Israelŭ la locuinţa sea, şi
va paşte pe *Carmelŭ şi pe Basanŭ,
Şi sufletulŭ lui *se va *îndestula
Pe munţiĭ lui Efraimŭ şi pe Galaadu.
20 În ziilele acele şi în timpulŭ acela, zice Ie-
hova,
*Fără-de-legea lui Israelŭ se va căuta, şi nu
va fi;
Şi păcatele lui Iuda, şi nu se vorŭ afla;
Căci *voiu-voiu ierta pe *cei *ce voiŭ fi lăsaţi re-
maşiţă.
*Asupra pămîntuluĭ îndîrjirei *zeiloru. 21
Suiţi-vĕ asupra-i şi asupra locuitoriloru pă-
mîntului *pedepsei!
Pustiiţi-o şi nimiciţi-o în urmă, zice Ie-
hova,
Şi fă *tóte cumă *ţi-amŭ ordinatŭ.
*Voce de resbelu în ţéră, 22
Şi nimicire mare!
Cumă *s'a ruptŭ şi *s'a sfărîmatŭ *ciocanulŭ 23
*a tótă pămîntulŭ,
Cumă *s'a *ajunsŭ Babilonulŭ de grămă *ruine
*pentru *lume!
*Întinsu-*şi-amŭ cursă, şi te-ai *prinsŭ *fără ca 24
*Babilonule! *fără *să *pricepi acésta,
Aflatu-te-ai şi *fostŭ prinsŭ;
Căci *ai *sfădit *asupra lui Iehova.
Iehova deschide *tesaurulŭ seu, 25
Şi *a scosŭ *armele mîniei sale:
Căci Iehova, Dumnedieulŭ *oştirilorŭ are de
lucru
Asupra pămîntuluĭ Chaldeilorŭ.
Veniţi *asupra-i de la margineĭ *pămîntului; 26
Deschideţi grînarele sale;
Umpleţi-lŭ ca grămădi şi-lŭ *nimiciţi,
Să *nu *i *rămînă *nici o rămăşiţă!
Jertfiţi-i *tóte *taurii sei; 27
Pogorîţi-se la junghiere!

Vai de el! că vestea-l dău,
Înțeleptu 'prăpădește lotu.
25 Vocea ingerilor și a celui strigați din pă-
mântul Basilonului,
Că să proclame în Sion resbunarea lui
Iehova, Dumnedeulu resbu,
Însămnarea templului său!
28 Adunați-vă asupra Babilonului, arcașilor:
'Voi să-l loviți cu toții,
Întindeți asupră-i locul împrejuru!
Să nu scape nimenea din hotarele sale;
'Răsplătiți-i după faptele sale.
După câte a făcut, faceți-i;
'Căci s'a semețit asupra lui Iehova,
Asupra Sfântului lui Israel.
30 'De aceea tinerii săi vor cădea pe ulițele
sale,
Și toți bărbații săi de resboiu li-vor mine-
ca în ziua pe care, zice Iehova.
31 Iată, eu sunt asupră-ți, semețule!
Zice Iehova, Dumnedeulu oștirilor;
Căci venită 'ți-a ta, timpul în care te voiu
judeca.
32 Celu semeț pe tine va cădea, și va cădă,
Și nu va fi cine să-l ridice;
Și 'voiu aprinde foc în cetățile lui,
Care va arde tote împrejurimile lui.
35 Așa zice Iehova, Dumnedeu oștirilor:
Fiii lui Israelu și fiii lui Iuda 'sunt îm-
preună apăsați,
Și toți cei ce i-au luată prinși, țin'u-i-a
strînși,
Și voiu voi nu a-i da drumulu.
34 Zice 'Mîntuitorulu lor, are puternică;
'Numele lui este Iehova, Dumnedeu oștirilor.
Eu voiu apăra dreptulu lui,
Și va se liniștească pămîntulu,
Și va turbura pe locuitorii Babilonului!
35 Sabie asupra Caldeilor! zice Iehova,
Asupra locuitorilor Babilonului!
'Asupra mai-marilor săi și asupra 'înțelep-
ților săi!
36 Sabia 'asupra mincinoșilor, ca să înne-
bunească!
Sabia asupra viteziloru săi, ca să se spăi-
mînte!
37 Sabia asupra cailor săi și asupra trăsu-
rilor sale,
Și asupra 'amestecăturei lui, ca să fie ca
muierile în.
Ca 'să ajungă ca frunzele!
Sabia asupra vistieriloru lui, ca să se ja-
fuiască!
38 Uscătura asupra apeloru-i, ca să se usuce!
Căci este pământulu 'chipurilor cioplite,
Și 'locuitorii lui au înnebunit în ființele
'de spaimă.
Și sirienii vor locui acolo,
Și struții vor locui în 'înșiși;
se oprind nu va 'i locuită.
Niminea nu va mai locui în vecinicie din ge-
nerațiune în generațiune.
40 'Cumă a răsipit Dumnedeu Sodoma și Go-
mora
Și vecinătățile lor, zice Iehova,
Așa nici unul om nu va locui acolo,
Nici un fiu de om nu va petrece în
'însule.
41 'Iată, unul popor vine de la miază-noapte,
Și o națiune mare,
Și regi mulți se scolă de la marginile pă-
mîntului!
42 'Arcul și sulița;
'Sînt crudi și fără de milă;
'Vocea lor resună ca marea,
Și 'călărește pe cai,
Și sînt înșirați ca bărbați de resbelu,
Asupra-ți, fiică a Babilonului!
43 Regele Babilonului auzit-a vestea de dînșii,
Și mîinile sale sînt moleșite;
'O strîmtă l'a cuprins,
Dureri, ca ale femeei în nascere.
44 'Iată, asemenea se ridică,
Ca unul leu în curățenia Iordanului,
Către locuința tărei are este;
Dară în curîndu îi voiu face să fugă și de
acolo.
Și cine-va 'voiu pune pre alesulu meu
Căci cine este de o potrivă cu mine? și cine
mă va chiăma la judecată?
Și 'cine este păstoriu, care se pună să mi-
stee mea?
De aceea ascultați 'hotărîrea lui Iehova, ce
a luată elu asupra Babilonului,
Și gîndurile lui, ce are gîndite asu-
pra pămîntului Caldeilor:
Cu adevărată 'i voră trăgă cei mai mici
turmei,
Ca odihnească 'staulele 'vor surpa-se-vor cu
ei împreună.
45 'De strigătulu: 'Babilonulu s'a cutremurat' se va
clăti pămîntulu,
Și 'țipetulu lui va auzi-se-va între popoare.

51 Așa zice Iehova:
Iată, voiu scula asupra Babilonului,
Și asupra celoru ce locuesc în mijlocirea
'potrivnicilor mei,
'Un vînt stricătoriu;
2 Și voiu trimete asupra Babilonului 'vînte-
rători
Care îl vor vîntura, și vor deșerta pă-
mîntulu său
Căci în diua nenorocirei de pretutindeni
vor sta asupră-i!
3 Către arcașul asupra 'celui ce 'întinde arcul
Și asupra celui ce se ridică în zale sa!
Nu cruțați pre tinerii săi!
'Nimiciți cătă oștire a.
4 Și vor cădă răniți de morte în țara 'Caldeilor,
Și 'străpunși pe ulițele lui. [deilor.
5 Căci Israelu nu este lăsată
Nici Iuda, de Dumnedeulu său de Iehova
Oștirilor,
De 'Sînlulu lui Israelu: cu toți pămîntulu a-
cesta 'este împlută de 'păcate
În fața 'Sfîntului lui Israelu.
6 'Fugiți din mijlocul
Și mîntuiți-vă fie-care viața!
Ca să nu pieriți pentru fără-de-legea lui;
Căci 'acesta este timpulu resbunărei lui Ie-
hova,
'Îi resplătesce pentru cele ce ea a făcută
7 Paharu din 'mîna o erau de aurū în mîna lui
lui Iehova,
Care îmbăta tota pămîntulu;
'Din vinulu lui beuseră popórele;
De aceea popórele 'sînt nebunatice.
8 De o dată 'căzu Babilonulu și s'a sfă-
'Vaiați-vă! [rîmat
'Luați balsamu pentru durerea lui,
Póte că se va vindecă.
9 Vindecătorii ei vindecatu Babilonulu,
Însă nu s'a vindecată,
Părăsiți-lu, și 'să ne ducemu fie-care în pă-
mîntulu seu!
Căci judecata lui ajunge pînă în cerîu,
Se înalță pînă în nori.
10 Iehova a 'scos mîntuirea noastră: 'Haideți
Și să 'spunemu în Sion fapta lui Iehova
Dumnedeulu nostru.
11 'Ascuțiți săgețile, aprodi, tunerele!
'Iehova a deșteptată spiritulu regilor Me-
dilor,
'Căci 'gîndulu seu este asupra Babilonului,
ca să-lu strice.
Căci este 'resbunarea lui Iehova,
Resbunarea templului său.
12 'Asupra zidurilor Babilonului
Înălțați pavăza,
Prepăriți prinderi!
Căci Iehova a gîndită și a 'făcută
Ceea ce a vorbită asupra locuitorilor
Babilonului!

13 'O tu, celu ce locuesci pe ape multe, cîți
ai avere în tesaure,
Venită 'ți-a sfîrșitulu teu, măsura lăcomiei tale
14 'Iehova Dumnedeu oștirilor, jurată-și-a pe
sine gîndă:
Că adevărată, împle-te-voiu de oameni, 'ca
de lăcuste;
Și voiu 'rădica asupra-ți strigătu de resboiu.
15 'Elu a făcută pămîntulu cu puterea sa,
Întemeiată lumea cu înțelepciunea sa,
Și cu 'întinsă cerurile cu mintea sa.
16 'La vocalul său ele 'vor, răsună elu pune mul-
țimea apelorū în ceriuri,
Și 'rădică nouri de la marginile pămîntului,
Și întocmă fulgerele cu ploiă,
Și scote vîntulu din tesaurele sale.
17 Atunci 'Omulu se arată cătă este de prostu
cu scîință sa,
Și tota sculptorulu rămîne rușinată de chi-
murile sale cioplite;
Căci turnatulu său 'turnată este în zădarnică mi-
Și nici o suflare nu este în 'acestea. [zeră,
18 'Sînt deșertăciune, lucru de nerîsu;
La vremea 'pedepsei lor vor peri.
19 'Nemărginita 'lui bucată nu este ca acestea
Căci elu este făcătoriulu a tote
Și Israelu este semințiea moștenirei lui;
Numele lui este Iehova, Dumnedeu oștirilor.
20 'Tu ești 'ciocanulu meu, armele mele
de resboiu;
Prin tine am sfărîmată popóre,
Și prin tine am stricată regate;
21 Prin tine am sfărîmată pre cătu și sfărîtor-
ii săi;
Prin tine am sfărîmată carulu și conducă-
torulu lui;
22 Prin tine am sfărîmată pre bărbați și pre fe-
mei,
Prin tine am sfărîmată pre 'bătrîni și pre tî-
nerī;
Prin tine am sfărîmată pre feciorū și pre fe-
ciore;
23 Prin tine am sfărîmată pre păstoriu și tur-
ma sa;
Prin tine am sfărîmată pre plugarii și pă-
rechile lui de boi,
Și prin tine am sfărîmată pre guvernatori
și capitanii.
24 'Și voiu 'resplăti Babilonului
Și tuturoru locuitoriloru Chaldeei,
Tóte răutățile lor ce ai făcută în Sion,
Înaintea ochiloru vostri, zice Iehova.
25 Iată, eu sînt asupră-ți, 'munte stricătoriu,
zice Iehova,

Care să răsară toți nemulțumiții;
Voiu trimite străini mei asupra-i,
Ce vor resturna de pe scaun,
Și le voiu preface în morminte mărețele de fiară.
26 Din fine până în unghiu nu se va lua
Nici piatră de temelie;
Că în veci pustiită va rămâne,
dice Iehova.
27 Ridicați stindard în țară,
Sunați din trâmbițe între popoare!
Pregătiți popoarele asupra-i!
Chemați asupră-i regatele Araratului, ale
Minniului și ale Așcenazului!
Puneți căpetenii asupra-i,
Înaintați pe cai, ca lăcuste de sbârlite!
28 Pregătiți asupra-i pre popoare, pre regii
Mezilor,
Pre guvernatorii lor, pre căpetenii toți,
Și pre toți pământenii stăpânirei lor!
29 Pământul să se clatine, și să tremure!
Căci toate gândurile lui Iehova se vor realisa
asupra Babilonului,
De a preface pământul Babilonului într'un
deșert,
Fără de locuitori.
30 Viteții Babilonului încetează de a se mai
bate;
Ei stau în fortărețele lor;
A perit puterea lor;
Ajuns'au ca femeile;
Arsă locuințele lui,
Stâlpii cuprinși sânt de foc.
31 Unul curierul întâmpină pre altul,
Și unul vestitorul întâmpină pre altul,
Ca să spună regelui Babilonului
Că cetatea lui s'a cuprins din toate părțile;
32 Și că vadurile sânt luate,
Și oștile s'au arsă cu foc trestiișului,
Și ai bărbați de războiu s'au înspăimântat.
33 Căci așa dice Iehova, Dumnedeiul oștirilor
și al lui Israil:
Fiica Babilonului este ca o arie,
De timpule treerată ea;
Încă puțină, și va veni timpulă secerișului
ei.
34 Mâncatu-m'a, rupt'a Nebucadnețar, rege Babilonului, m'a
Mi'a stârcitu,
Mi'a lăsatu vasu deșertu,
Înghițitu-m'a ca unu șarpe,
Și a umplutu pântecele sei din dulcețurile
Mele alesurate,
Mâturatu-m'a.
35 Silnicia făcută asupra mea și asupra cor-
pului meu să vină asupra Babilonului!
Vecinu dice locuitorii Sionului;
Și sângele meu să fie asupra locuitorilor
din Chaldeia!
Va dice Ierusalimulă.
De aceea așa dice Iehova:
Iată-Mă voiu apăra dreptatea ta, și voiu re-
sbuna răsbunarea ta;
Dară-Mă voiu preface marea sa în secetă, și
voiu usca izvorele lui
Și Babilonulă se va face în grămădi,
Le locuința alu șacalilor,
Înfiorare de groză și de sulțuerare,
Fără de locuitorii.
Mugi-vor toți, ca lei,
Sdrăngăni-vor, ca puii de lei.
Când vor fi însărcinați ce vine, prepară
Le-voiu ospețe,
Și-i voiu îmbăta, ca să se veselească,
Și să dârmă unu somnu eternu, și să nu se
Dice Iehova. [mai deștepte,
I voiu goni, ca pre mieii în junghiare,
Ca pre berbeci și capri.
Cumu s'a luatu Șeșacul!
Și cumu s'a prinsu mândr'a tot pământulu!
Cumu a ajunsu Babilonulă de groză popo-
relorui!
Înființatu-s'a marea vesse Babelonă;
Acoperita s'a de mulțimea valurilor ei.
Cetățile sale ajunsu-au pustiu,
Pământă secetă și deșertu,
Pământă, în care nu locuiesce unu omu,
Nici fiiu de omu nu trecu prin ea.
Și voiu pedepsi pre Bel în Babelonu,
Și voiu scote din gura lui ceea a înghițitu,
Și popoarele nu se vor mai aduna la dân-
sulă:
Și zidurile Babelonului va cădă.
Poporulă meu, eșiți din mijlocul!
Și mântuiți-și fiecare viața
De aprinderea mâniei lui Iehova!
Ca nu cumva rămâ să se moliu,
Și să vă temeți de vestea ce se va auzi în
acest țeru;
Căci vine-va vestea anulă în anulă,
Și după vestea unei vestiri va veni vestea,
Și-va fi silnicie în țeră, domnă asupra dom-
Iar aceea fiară, vine diule, [nului.
Când voiu face judecată cu pământeni stă-
pâni ai Babelonului;
Și țeră pământului seu va fi rușinată,
Și toți răniții ei vor cădă în mijlocului lui.
Atunci va țesuită și peste cerii și cele din
prinsuri vor cânta de bucurii asupra Ba-
bilonului,
Că pustiitorii vor veni asupr'a-i de la
aquilone, dice Iehova.
Babelonulă va cădă, ucișilorui ai lui Is-
rail;
Și cu Babelonulă cădé-vor răniții a toată
pământulă.
Voi ce vi scăpați de robiă, ieșiți!
Nu stați!
Aduceți-vi aminte de departe de Iehova,
Și Ierusalimulă să vie vă în gândulă vostru.
Înfruntare-mamă, căci pentr'a mea sușinare,
Căci am înfruntare străinii în sânctuarele casei
lui Iehova.
De aceea, iacă, vinu dilele, dice Iehova,
Și voiu face judecată cu pământeni stă-
pâni ai lui,
Și pretutindeni pământulă seu vorbi gemă-
tură.
Că Babelonulă și până la cerii de sburi
mergă,
Și chiară de sea înălță întăriturile înălțimei
sale,
Și acele voiu veni asupr'a-i de la aduse stri-
cători, dice Iehova.
Voce de strigare din Babelonă,
Și a sfărâmare mare din pământulă Chal-
deilorui!
Căci Iehova a pustiit pe Babelonă,
Și stricatoare sânt în mijlocului ei sunetele
celi mare.
Căci vaiudie lui zmeurele, ca ape multe sânt,
Auite-se vuietulu vocei lui.
Căci stricătorulă va veni asupr'a-i,
Asupra Babelonului;
Viteții lui vor fi prinși,
Toți arcurile lui vor fi frânte;
Căci Iehova, Dumnedeiulă resplății, va ne-
părăsi.
Voiu îmbăta pre mai marii ei și pre în-
țelepții ei,
Pre mezilorui ei, pre căpetenii ei și
pre viteții ei;
Și voiu dârmi unu somnu eternu, și nu se
vor mai deștepta
Dice Regele, alu cărui nume este Iehova,
Dumnedeiulă oștirilor.
Așa dice Iehova, Dumnedeiulă oștirilor:
Zidurile celi late ale Babelonului se vor
dărâma cu totulu,
Și porțile lui celei înalte se vor arde cu foc,
Așa că în zădar vor lucrat popoarele,
Și neamurile pentru focu vor obosi.
Cuvântul, ce profetulă Ieremia a dată
lui Seraia, fiiulă lui Neriia, fiiulă lui Maasia,
când el a mersu la Babilon cu Zedechia,

regele lui Iuda, în anulă alu patrulea alu
domniei sale. Era Seraia unu mai-mare că-
petenie. Și a scrisu Ieremia într'o 60
carte tote relele, ce aveau să vină asupra
Babelonului, tote aceste cuvinte, care sânt
scrise asupra Babelonului. Și a disu Iere- 61
mia lui Seraia: Când vei veni la Babilonu,
și te vei uită, și vei ceti tote aceste cuvinte,
62
Atunci vei dice: Iehova, tu ai vorbitu
acestu locu, ca să-lu nimicescu, ca să nu mai
rămână în elu nici unu locuitoru, nici omu,
nici vită, ci să fie pustiu de-a pururea.
Și după ce vei sfârși de ceti cărțuia, 63
vei atârna o petră, și o vei aruncă în mijlocul
Eufratului, și vei dice: Așa se va cufundă Babilonulu, și nu 64
se va scula din reliele, ce eu voiu aduce
asupr'a lui; și Babilonenii voră ajunge la
pustiiciune.
Până aci sânt cuvintele lui Ieremia.

Regele Sedechia era de unu-spre-dece ani 52
când a domnitu în Ierusalimă; și numele
mamei sale era Hamutalu, fiica lui Ieremia
din Libna. Și el a făcutu ce este reu înaintea 2
lui Iehova, întocmai cum făcuse și Ioiachim.
Căci din mânia lui Iehova ajunse Ierusalimulă și a lui 3
Iuda, ca să-i dea afară de la fața sa, în ce-
sfârșitu ea Zedechia se revoltă contra regelui
Babelonului.
Și în anulă alu nouălea alu domniei sale, 4
în luna a zecea, în diua a zecea a lunei,
vine Nebucadnețar, regele Babelonului,
elu și toți oștenii lui asupra Ierusalimului,
și tăbărâră împregiurulă lui, și clădiră valu de
împregiurare în giurulă lui.
Și cetatea fu strâmtorată până în anulă 5
unsprezecelea alu regelui Zedechia.
În a noua di a lunei a patra fămetea 6
ereșce în cetate, așa că nu se găsia pen-
tru poporulă pâne. Și se sparse cetatea, 7
și toți bărbații de războiu fugiră,
și ieșiră din cetate pe calea porții,
celei dintre dou'e ziduri, aprope de grădina
regelui; și apucară calea câmpului. Dară 8
oștirea Chaldeilor urmări pre rege, și ajunse
pre Zedechia în pustiile Ierichonului; și
toți oștenii lui se risipiră de la elu. Și a 9
luatu pre rege, și l'a dusu la regele Babe-
lonului în Ribla, și a spusu în Emathului
Babelonulu la Ribla, ce va judecă asupr'a-i. 10
Și a junghiatu regele Babelonului pre fiii lui Zede-

âle Sionului celui bun sel; a junghiat tot
11 ce Rîula și pre cei mai mari fiĭ Iudei. Și
pre cei Babilonului a orîndit ochiu în Zedechia, și legătura-lui ca amîndoi de aramă, la
dusă în Babilonu și l'a ținut în casa închisorei pînă la diua morțiĭ sale.

12 Și în luna a cincia, în deciua lunei, (în
anulu alu nouă-spre-diecilea alĭ lui Nebuchodonosoru, regele Babilonului,) a venit Nebuzar-Adană, capulu gardei domnesci, care ședea pre naintea lui Dumnedieŭ, și a arsu casa lui Iehova și casa regalĭ, și tóte casele din Ierusalimu și tóte casele mărețiloru a arsu cu focu. Și
14 tóte ostile Caldeiloru, cari de dinaintea capului gardei domnesci a dărîmatu tóte zidurile Ierusalimului de giuru împregiurŭ.

15 Și Nebuzar-Adană, capulu gardei domnesci, strămutatu a în Babilonu dintre cei
sĭraci ai poporului, și pre ceilalți ai poporului ce rămasse în cetate, și pre fugarii, cari trecuse la regele Babilonului, și pre ceilalți
16 ai poporului. Dară din sĭracii țerei a lăsatu Nebuzar-Adană, capulu gardei domnesci, ca să fie lucrători de vii și lucrători
17 de pămîntu. Și stîlpiĭ de aramă, cari erau în Iehova, și podobitele și marea de aramă din casa lui Iehova, bună dimineță Caldeiĭ, și ducă arama lorŭ au dusu-o în Babilon. Lonturi și vădice și lopețele și fărfecele și cupele, și linguriile și tóte vasele
19 de aramă, cu cari se făcea serviciulŭ, Luaŭ iară capulu gardei domnesci și strachirele, și tămîiările, și cupele, și ólele
20 și pre cei de aurŭ și de argintŭ: Cei doi stîlpi, o mare și cei dusprezece boi ușori de aramă, cari erau sub podobitele lorŭ, pre cari făcuse regele Solomonŭ pentru casa lui Iehova: arama tuturorŭ vaselorŭ
22 acestora nu era de cumpănitu. Și stîlpii aceia a stîlpi, înălțimea unuĭ stîlpiŭ era de optu-spre-diece coți, și unŭ lanŭ de dinaspre giosŭ era; erau și zăbrelurĭ; și zăbrelele lui de pe stîlpi era de aramă; și altulŭ unuĭ asemenea era de ceĭ
23 alțiĭ, și cîțiva și merile grănate de amîndouă părțile rețelului erau nóue de aramă; tóte acelea aveaŭ și stîlpiĭ ală duoilea
24 și merele grănate. Și unuĭ multu dintre
preoți, și pre Țefania, alu doilea preotu, și pre cei trei ușieri. Și l'a luatu
25 de acolo cetățeanulŭ, și l'a dusu la regele, și a dusu-spre-diece bărbațĭ dintre cei ce vedeaŭ fața regelui, cari se aflaŭ în cetate; și pre scriitorulŭ mai mareliĭ ostiriĭ, care scria la
pre poporulŭ țerei, și șase dintre cei bărbațĭ ai poporuluĭ țerei, cari se aflaŭ în cetate. Și Nebuzar-Adană, capulu gardei domnesci, i-a dusu la regele Babilonului, la
27 Ribla. Și i-a lovitu regele Babilonului, și i-a omorîtu la Ribla în pămîntulu Ematului. Așa a strămutatu Iuda din pămîntulu seu.

28 Acesta este poporulu, pre care l'a strămutatu Nebucodonosoru: în anulu alu șeptelea alu lui Nebucodonosoru trĭ miĭ și douăzecĭ și trei de Iudei; Anu alu optulea alu lui
29 Nebucodonosoru a strămutatu din Ierusalimu opt sute treĭ-decĭ și doi de suflete; În anulu alu douăzecĭ și
30 unulea alu lui Nebucodonosoru, Nebuzar-Adană, capulu gardei, a strămutatu din Iudei șapte sute patru-decĭ și cinci de suflete: tóte sufletele au fostu patru miĭ și șase sute.

Ispășirea lui Ioiachin și mărirea lui de către Evil-Merodach.

31 * Eră în anulu alu treĭ-decĭ și șeptelea alu strămutăriĭ lui Ioiachin, în, regele lui Iuda, în a dousprezecea lună, la diua dou-spre-diece a lunei, Evil-Merodach, regele Babilonului, în anulu în care a domnit, a înălțatu capulu lui Ioiachin, regele lui Iuda, și l'a scosu din casa închisorei. Și cu bună
32 vorbă a vorbitu, și a pusu scaunulu seu deasupra scaunuluĭ regilorŭ ce erau cu dînsulu în Babilon. Și a schimbatu vestmintele celoru închisĭ; * și totu mîncarea
33 lui a mîncatu înaintea lui toțĭ-diĭ-nea în tóte ziliele vieții sale. Și arma lui, hrană neîncetată, i s'a dată din partea regelui Babilonului pe
34 fie-care di până la diua morțiĭ lui, în tóte ziliele vieții sale.

PLÂNGERILE LUĬ IEREMIA.

Elegie și lamentare despre nenorocirile, și păcatele și suferințele poporului.

1 Cetatea șede singurătică, odinioră cea
* plină de popóre!
Văduvă s'a făcutŭ, cea mare între popóre!
Domna provinciiloru ajunsu-s'a robită!
2 Plînge și * suspină * plîngeu, și lacrimile ei
curg pe obrajiĭ ei.
* Nu este cine să o mîngîie dintru tóțĭ aĭ ei
iubiți;
Toțĭ amicĭ ei cu necredinciosie purtatu-s'aŭ
cătră ea; făcutu-i-s'aŭ vrăjmași.
3 Din causa de mare * asuprire-s'a Iuda, pentru
suferință și aspră grea;
Ea locuesce printre popóre, nu află repaosu;
Toțĭ ceĭ ce 'l urmăriaŭ, ajunsu l'aŭ în strîmtorile-i.
4 Căile Sionului bocescu, căci nu este nimenea care să vină la serbătorĭ;
Toate porțile lui sînt pustiite; preoții lui suspină,
Fecioarele lui sînt întristate, și ele însă-și
sînt plină de amărăciune.
5 Protivnicii lui s'ajunsu-s'aŭ capiŭ lui, vrăjmașiĭ lui
prosperézĭ;
Căci Iehova l'a întristatu pentru mulțimea
fără-de-legiuriloru lui;
* Pruncii lorŭ duși-s'aŭ înaintea vrăjmașului.
6 Și lesne-s'a dusu de la fiica Sionului tóte mărirea ei:
Mai mărețiĭ ei ajunsu-s'aŭ asemenea cerbiloru
care nu află pășune,
Și fără tărîa de putere înaintea goniteloru.
7 Ierusalimulu își aduce în minte zilele sale
de suferință și amărîte
De tóte cele plăcute, ce erau în zilele celor
de mai 'nainte.
Cîndŭ a căzutŭ poporulŭ ei în mîna vrăjmașului, și nu era cine să-lŭ ajute,
Vrăjmașiĭ l'aŭ văzutŭ, și rîdeaŭ de peirea lui.
8 * Păcătosulŭ greŭ s'a păcătositŭ, de aceea s'a
făcutŭ de rîs;
Desprețuitorĭ-i-aŭ toțĭ ceĭ ce l'aŭ onoratŭ, căci
* au văzutŭ goliciunea lui;
Ea însă-și suspină, și se întorce îndărătŭ.
9 Necurățenia lui în poalele lui;
* Nu și-a adusu aminte de sfîrșitulŭ seu;
De aceea s'a înjositŭ până în adîncŭ, și * nu
este cine să-lŭ mîngîie.
Vedi, o Iehova, suferința mea; căci vrăjmașulŭ se înfumurează.
Iehova a întinsŭ mîna sa peste * tóte cele
maĭ plăcute ale lui;
Da, văzutŭ-a popórele intrîndŭ în sanctuarulŭ seu,
De cărora ai poruncitŭ să nu intre în adunarea ta.
Suspină toțĭ poporeniĭ ei, căutîndu-și pîne,
Dară-și-aŭ date cele prețiose ale lorŭ pentru hrană, ca să prindă la suflețŭ.
Caută, Iehova, și vedi câtă de despreținută
am ajunsu.
Au nu vĭ pasă nimenea, voĭ ce treceți cătră
calea pe care?
Căutați și vedeți, de este vre o durere asemenea
cu durerea mea, care mă a fostă,
Cu care m'a întristatŭ Iehova în ziua aprinderiĭ mîniiĭ sale.
Armată a din înălțime focu în oasele mele,
care le a rupturatu;
* Întinsă mreje picioarelor mele, întorsu-m'a
îndărătŭ;
Pustiitu m'a, zăcîndŭ-mĭ tótă ziua,
* Jugulŭ fără-de-legiuriloru mele cătrănitu-s'aŭ
mîna sa; împletitu-s'aŭ,
Și puse-s'aŭ pe grumadiĭ mei; sfîrșitŭ-m'a
puterea mea,
Dată-m'a Iehova în mîni, de unde nu potu să scapŭ.
Resturnatu-s'a Domnulu pre toțĭ puterniciĭ mei în mijlocŭlu meŭ,
Chiămatu-s'a asupra-mi o adunare, care să sfărîme pe tineriĭ mei,
* Calcatu-s'a, ca în tasĭu, Domnulu pre fecioara,
fiica lui Iuda.
De aceea plîngu; * ochiĭ mei, ochiĭ mei îmĭ
varsă lacrimi;
Căci departe de mine este * mîngîitorulŭ,
care ar recorderă sufletulŭ meŭ;
Fiiĭ mei sînt pierdușiĭ, căci inamicul
a învinsŭ.
* Scoteă întinde mînile sale, și * nu este cine
să-lŭ mîngîie;

Iehova chibzuit-a asupra lui Iacobŭ pre mi-
nunat, ca de jurĭ împrejurŭ;
Iar ură aprinse Iehova-numĭle lui ca ei.
18 Drept'n ce Iehova, ochĭ [a]nevoitu-m'am i
împotriva cuvîntului tĕu.
Ascultaţi, popŏrurĭ tŏte, şi vedeţi durerea
mea!
Tinerĭle mei şi fetele mei mĕrs'au pe calĕ
19 Strigat-am'n pre iubiţĭ mei, dară ei m'au
amĕgitu;
Preoţĭi mei în cetate pe[ri]ţi mĕrĭ'au mei,
Dĕ şi îi ŏ'a căutat hrană, ca să prindă la
suflet.
20 Uitŭ, Iehova, căci stat-ai în chinuire, [a]vĕ-
nĭmenile mele;
Zuince mea se bate în mine, căci sunt fost
răsvrătitoriu.
[a]Afară mĕ ucide sabĭa, în casă ciuma.
21 Auzit-au, cumĭ suspinu, dară n'ai tu ale dăci
să mă mîngîĭ;
Toţĭ vrăjmaşiĭ mei audĭt'au nenorocirea mea,
ei sînt bucuraţi, ca tu ai făcutu acestea.
Fă să vie ziua, în care ai porŏbĭlitu-o,
ei să fie asemenea mie.
22 [a]Să vă înainteze la rĕu răutatea lor;
Şi fă li acestŏr ai tĕi şi mie pentru tŏte
fără-de-lĕgile mele;
Căci multe sînt suspinurile mele, şi [a]bolnavă
este inima mea.

Despre fii-a Ierusalimului şi fiicĕle supuse-ei
de năpaste înfricoşătorĭ.

2 CUMĬ Domnulu-şi mînie, să a acoperitu
cu nŏrĭ pre fiica Sionului!
[a]Aruncat-a numaĭ din cerĭ pe pămîntu [a]măr-
ĭrea lui Israĭl,
Şi nu ş-a adusu aminte în ziua mîniei sale
de aşternutulŭ picĭorelor sale!
2 Devorat-a Domnulu fără de cruţare tŏte lo-
cuinţele lui Iacobŭ,
Surpat-a în mînia sa cĕle întărite ale fiicei lui
Iudă;
Aruncat-a-le la pămîntu, [a]profanat-a regat-
ulu şi pre maĭ marĭ'i lui.
3 Frînsu-a în [a]prinderea mîniei sale tŏtă pu-
tĕrea lui Israĭl;
[a]Întors'a îndĕrĕptŭ-şi dreptŭ-n de dinaintea
vrăjmaşului;
[a]Şi s'a aprinsu asupra lui Iacobŭ, ca pară fo-
cŭlŭ, care mîncă de juru împrejuru.
4 [a]Întins'a arcŭlŭ său ca unŭ vrăjmaşŭ, înfor-
dat-a-lu-a dreptŭ-n ca unŭ gudurătoriŭ,
Şi a ucisŭ tŏtă cĕ era plăcută ochĭlorŭ în
cortulŭ fiicei Sionului;
Vĕrsat-a mînia sa ca unŭ focŭ.
5 [a]Devenitu-s'a Domnulu ca unŭ vrăjmaşŭ, pre-
cum a pre Israĭlu,
[a]Perdutu-şi tŏte palatĕle sale; stricat-a lo-
curile sale,
Şi a înmulţitŭ fiicei lui Iuda suspinuri şi
gemete.
6 [a]Destrămatu-şi-a locuinţa sa, ca pe a unei
grădinĭ, stricatu-şi locul întîlnirilorŭ sale;
[a]Lăsatu-le-a Iehova să se uite în Sionŭ sĕr-
bĕtore şi sabatŭ,
Şi în mînia mîniei sale leşĭnatu-le-a şi pre rege şi
pre preotŭ.
7 Lepĕdatu-a de tŏte Domnulu altarulu sĕu,
urîtu-a sanctuariulŭ sĕu;
Dată în mînĕle vrăjmaşilorŭ zidurile palate-
lorŭ-i sale;
[a]Sunatu-s'a strigătu în casa lui Iehova, ca în ziua
serbătorĭ;
8 Iehova hotărîtu-s'a să stîrce zidulŭ fiicei
Sionului,
[a]Întinsu-s'a funiŭ, nĕmĭ au tĭnutu mîna de la pe-
dărea sa;
A facutu să bocĕască zidulŭ de [a]înfrîntu şi
zidulŭ ŏlĭ-la-laltu; împreună s'au [a]mîhnitu.
9 Cufundatu-s'au în pămîntu porţile lui; [a]nĭmi-
cit-a şi a [a]sfărîmatu zăvorîle lui;
Regele său şi maĭ marĭ'i săi sînt între popŏre,
[a]Legea nu maĭ este, căci [a]profeţiĭ lui nu văd
vedĭ vĭsurĭ de la Iehova.
10 Şedŭ fiicei Sionului [a]şedŭ în pămîntu cu
tĕcere;
[a]Presărat-au cenuşă pe capulŭ lorŭ, [a]încins-
u-şi cu saci;
Terĭorelŭ Ierusalimului plecat-au capulŭ
lorŭ spre pămîntu.
11 [a]Ochiĭ mei pierd de lăcrĭmi, [a]mĭnunchiurile mele
ardŭ, şi [a]ficatŭ-mi mĭ s'a vĕrsatu-o la pămîntu,
De sfărîmarea fiicei poporului meŭ;
Căci [a]copiĭ şi sugĕtorĭ leşĭnatu-s'au în pieţele
cetăţiĭ.
12 Dîşĭ mămĭ-lorŭ:
„Unde-s grîule şi vinu?“ [a]
Cînd ei leşinaţi ca unŭ rănĭţĭ
Cînd răsvrătiţi ostenelŭ lorŭ în sînulŭ mamĕ-
lorŭ-lorŭ.
13 Cumĭ să te mărturisescŭ de ĭ-ŏ?
Cu ce să te asemăn, fiică a Ierusalimului!
Cu ce să te alăturezŭ, ca să te mîngîĭ,
fecĭorĭ fiica Sionului?
Căci sfărîmatu-te-a mare, ca marea;
cine pŏte să te vindece?
14 [a]Profeţiĭ tĕĭ vĕdut'ai pentru tine visurĭ de-
şerte şi amăgitŏre,
Şi n'ai [a]descoperitŭ fărădelegea ta, ca să
aşezaĭ sĕrbătorĭle tale;
Ai vĕdut pentru tine visurĭ deşerte şi
amăgitŏre.
15 Toţĭ trecĕtorĭĭ pe cale [a]bătutu-şi-au în palme,
Şuieratu-a şi [a]dat-au din capete fiicei Sio-
nului, ziselŭ:
„Acesta-i cetatea, care se numĭa:
„Desăvîrşirea frumuseţiĭ, bucuriea a totŭ pă-
mîntulŭ!“
16 [a]Deschisu-şi-au asupra-ţi gura toţĭ vrăj-
maşiĭ tĕĭ,
Şuieratu-au şi scrîşnitu-au din dinţi, ziselŭ:
„Amu înghiţitu-l-amu:
Cu adevĕrată acĕsta-i ziua, pre care amŭ
aşteptat'o, amŭ aflat'o, amŭ văzut'o.“
17 Iehova a făcutu ce ĕlŭ a [a]hotărîtu: a împ-
linitŭ cuvîntulŭ sĕu, pre care din vechime
l'a rostitu,
[a]Nimicitu-ai şi n'ai cruţatŭ, şi făcutu-ai pre ne-
mulŭ să se bucure de tine;
Înălţatu-ai puterea apĕsătorilorŭ tĕĭ.
18 Astfĕlŭ lorŭ strigatŭ-a cătră Domnulu:
„O zidŭrĭ ale fiicei Sionului!
Ca unŭ rîuletŭ ziua şi nŏptea să unŭ pîrĕĭ;
Nu-ţĭ dă odihnă, lumina ochĭlorŭ tĕĭ să
nu încetezŭ de a plînge!
19 Scolă-te, strigă nŏptea, la-nceputulŭ străjilorŭ nopţiĭ,
[a]Vĕrsă ĭnima ta ca o apă, înaintea feţeĭ
Domnului!
Ridică spre dĭnsulŭ mînile tale pentru viţa
prunciloră tĕĭ,
Cari înseteazŭ de fome [a]prin începĕtorile
tuturorŭ uliţelorŭ.
20 Caută, Iehova! şi vĕdĭ cui ai făcutŭ astă-felĭu!
„Să mănînce femeile rodulŭ lorŭ,
pre prunceĭ din faşe lorŭ?
„Să se ucigă în sanctuariulŭ lui Domnezĕu
preoţiĭ şi profeţiĭ?
21 „Copilulŭ şi bătrînulŭ pre la pămîntŭ pe ulĭţe:
Fecĭorĭle mele şi fĕtelĕle mele la sabĭă
căzutŭ!
„Ucisu-ai-le în ziua mîniei tale, junghiatu-ai-le
fără cruţare.
22 Chĭemat-ai pre [a]spaimele mele din tŏte părţĭ-
le, ca într'o zi de serbătore
Şi nimenea n'a fostŭ în ziua mîniei lui Iehova,
[a]Pre acĕĭ ce l-amu hrănitu şi l-amu crescutŭ
nimĭcitu-i-a vrăjmaşulŭ meŭ.

Iarăşi fiic. Ierusalimului pre scurt
arătată cale şi de speranţă cĕ.

3 SUNT omulŭ, care a văzutŭ năcazinţa supt
verga mîniei sale:
Conducutu-m'a, şi m'a făcutŭ să umblu în în-
tunerecŭ, şi nu în lumină;
Cu adevĕrată, cĭĭ întorsu-s'a asupra mĕa; în-
dreptu-mĭ-mĭ mîna se pe tŏtă ĭ[a]ziua.
Învechitu-mĭ-a carnea mea şi pĭĭlea mea; [a]sfă-
rîmatu-mĭ-a oasele mele;
Zidĭtu-mĭ-a în jurulŭ, înconjurându-mĭ-ă şi
amărăciune şi osteneală;
[a]Pusu-mĭ-a în întunerecŭ, ca pre cei morţĭ de
demultŭ.
[a]Îngrăditu-mĭ-a, ca să nu mĭ eşĭ; îngreuiatu-mĭ-a
lanţulŭ meŭ.
Chiarŭ [a]strigŭ şi mĭ rogŭ, opresce
rugămea.
Acuşatu-a cu petre cioplite căile mele, sfărî-
mat-a cărările mele.
[a]Fĭĭsat-u-mĭ-a, ca unŭ lo pîndă, şi ca
leulŭ în ascunsŭ-sele-ale.
Abătutu-mĭ-a căile mele, şi [a]mĭ-a sfîşĭatŭ, şi
ast-a-mĭ-a nimicitŭ.
Întinsu-a arcŭlŭ sĕu, şi [a]pusu-mĭ-a de ţintă să-
geţiĭ.
Lăsat-a în rărunchiiĭ meĭ odăjdiele tolbeĭ sale.
Ajunsu-mĭ-a de rîsu la tŏtă poporulŭ meŭ,
şi [a]de cîntecŭlŭ lorŭ tŏtă ĭ[a]ziua.
Îmbătatu-mĭ-a de amărăciune, îmbătatu-mĭ-a
cu pelinŭ,
Şi sfărîmatu-mĭ-a dinţiĭ [a]cu petre; acoperitu-
mĭ-a cu cenuşă.
Şi sufletulŭ meŭ este departe de pace, ui-
tatu-mĭ-am fericirea.
[a]Şi dĭsu-mĭ-amŭ: Perdutu-s'a înverşinarea mea
şi speranţa mea în Iehova.
Aducerea-aminte de sfărîmarea mea şi de
mizĕlia mea, este ca [a]pelinulŭ şi fierea!
Aducu-şi aminte sufletulŭ meŭ de ele şi eĭ [b]
este abătutŭ în ĭ[a]nĭmĭlŭ meŭ.
Aceste-mĭ vinŭ în ĭnimă, de aceea ĭ[a]aşteptu.
[a]Îndurărĭ-le Iehova este, că n'amŭ fostŭ
stinsŭ de totŭ, căcĭ nu s'a [a]sfîrşitŭ
mĭlŭ-lorŭ.
Ba se înnoescŭ [a]pe tŏte dimineţĭle; mare
pe credinciosŭ-ta.
Iehova este [a]moştenirea mea, dĭsu-şi sufle-
tulŭ meŭ; de aceea voiŭ aşteptă în[a]tînsulŭ.

25 Bună este Domnul pentru cel ce-l nădăjduește,
pentru sufletul ce-l caută.
26 Bine este a aștepta și a nădăjdui în liniște
mântuirea lui Iehova.
27 Bine este pentru om, să poarte jugul în tinerețea sa;
28 să șadă și să tacă, când i s'a pus *jugul*;
29 să pună gura sa în țărână, de nu este încă
speranță;
30 să-și dea obrazul lui cel ce-l lovește; să
se îndestuleze de ocară.
31 Căci Iehova nu lepădă pentru totdeauna;
32 ci de întristează, apoi și îndură după mulțimea
îndurărei sale.
33 Căci nu *întristează* cu voe bună fiii oamenilor
pe fiii oamenilor.
34 Când se calcă în picioare toți cei închiși
ai pământului;
35 când se strâmbătățește dreptatea omului
înaintea feței celui Prea-înalt;
36 când se nedreptățește unu om în judecată; Iehova nu va vedea oare?
37 Cine *dice*: „Să se facă", fără ca Iehova să
nu ordinee?
38 Ad *răul* și binele nu ese din gura celui
Prea-înalt?
39 De ce să se plângă omul în viață,
omul pentru pedâpsa păcatelor sale?
40 Să cercetăm căile noastre, să le cercetăm,
și să ne întoarcem la Iehova.
41 Să înălțăm inimile cu mâinile către
Dumnezeu în ceri, *zicând*:
42 „Noi am fost răsvrătiți, necredincioși, și nu ne-ai
iertat.
43 Te-ai ascuns cu mânie și ne-ai urmărit; ai
omorît *și* n'ai cruțat.
44 Te-ai ascuns cu un nor, ca să nu străbată
la tine rugăciunea *noastră*.
45 Ne-ai pus ca *gunoiu* și lepădătură între
popoare.
46 Toți vrăjmașii noștri deschiși-au gura lor
asupra-ne.
47 Frica și cursa, *prăpădul* și nimicirea sunt
cădute asupra-ne.
48 Șiroi de apă vărsă ochiul meu pentru nimicirea fiicei poporului meu.
49 Ochiul meu lacrimează, și nu se oprește,
și nu este repaus,
50 până când Iehova din ceriu ? se va uita și
va privi.
51 Ochiul-ne meu întristează pentru toate fiicele
cetății mele,

Urmăresc-ne nemernic mai *tare* decât vulturii cerului;
Munților ne gonesc, prin pustie ne pun la pândă.
Nările-ne sunt suflarea vieții noastre, *și* ea peste noi s'a prins;
Despre care ziceam: „Sânt pradă lui!"
Lu chemat numele tău, Iehova, din groapa cea mai adâncă.
Auzit-ai vocea mea, nu ascunde urechea ta de la
ușurarea mea, de la strigarea mea.
În ziua, în care te chemam, *apropiat-te-ai*, și ziceai:
„Nu te teme."
Apărat, Iehova, dreptatea mea; *mântuit*-ai
viața mea.
Văzut, Iehova, nedreptățirea mea, *ai* să *fac*: *pe*
dreptatea mea.
Văzut toate răzbunările lor, toate *uneltirile* lor
asupra-mi.
Auzit, Iehova, ocările lor, toate uneltirile
lor asupra-mi:
Ostilele celor ce s'au sculat asupra-mi, și
gândurile lor asupra-mi în toată ziua.
Caută, când ei *ședă* și când se scoală, *eu* le
sânt de zădarnicie lor.
Răsplătește-li, Iehova, după lucrul mâinilor
lor!
Dă-li învârtoșare de inimă, blăstemul tău
asupra-le!
Urmărește-i cu mânie, și stârpește-i *de sub*
cerurile lui Iehova.

Stihul 17. Mustrările pătimașului clocotesc ca un potop cumplit.

CUMÎU s'a întunecat aurul! *cum s'a* 4
schimbat aurul cel bun!
Când pietrele sanctuarului s'au împrăștiat
prin colțurile tuturor ulițelor!
Când fiii cei scumpi ai Sionului, cari ca aurul
cel mai curățit erau prețuiți,
Când acuma *ca* vasele de lut, lucru ale
mânuitorei dibaciului!
Când și halmaș aplecă țâțele, și alăptează
pui lor;
Când fiica poporului meu *fărădelegea* crudă
ca struții deșertului.
Limba sugătorului de sete lipită-s'a de cerul
gurei sale!
Cerut-au pâine pruncii, dar n'au cui să
le-o rupă.
Cei ce mâncau bucate alese, pierit-au pe ulițe;
Cei crescuți în purpură *îmbrățișează* pe gunoaie.

Pe când fără spăsenie *eram*, speranță
luat-*mi*-a poporul, ce nu *puteu* să se mântuiască.
Ei păzeau pași *noștri*, ca să nu *umblăm* pe ulițele *noastre*;
Apropiată-se sfârșitul nostru, plinite *nostre*
zile împuținate, da, *venit* sfârșitul nostru.
Urmăritori *noștri* sânt *mai repezi* decât vulturi cerului;
Urmărit-ne-ai prin munți, pândit-ne-ai
în pustiu.
Suflarea nărilor *noastre*, unsul lui Iehova,
prins-o în gropile lor,
Despre care ziceam:
„Sub umbra lui vom trăi între popoare."
„Bucură-te și veselește-te, fiică Edomului, 21
ce ședi în ținutul lui Uț!
Trece-va și la tine *cupa*; îmbată-te-vei, și
te vei dezgoli.
Fiică a Sionului! *pedâpsa* fără-de-lege *tale* 22
împlinită-s'a, *ea* nu te va mai strămuta;
Dară *va pedepsi* fără-de-legea ta, fiică a
Edomului, descoperi-va păcatele tale.

Stihul 1/2. Poporul stinge pâcatele și suferințele sale, și se roagă pentru izbăvire.

Adă-ți aminte, Iehova, de cele ce s'au 5
făcut cu noi;
Caută, și vezi *ocara noastră*.
Moștenirea *nostră* străinilor s'a *dat*,
Casele *noastre* le străinii,
Ajunși-am orfani, fără de părinți,
Mamele *noastre* văduve.
Ne bem *bunătatea* apei *noastre*;
Cumpărător-ni-s'au lemnele *noastre*.
Pâtra la grumaz ne prigonește;
Ne osteneim, și nu ne este răsuflare.
Întinsu-s'au mâna *către* Egipteni,
Asiriani *noștri* pâinii, ca să ne îndestulăm de pâine.
Părinții noștri, ei *s'au* dus, *și* nu *mai sânt*,
Și noi purtăm fărădelegile lor.
Sclavi stăpânesc *asupra-ne*;
Nu este cine să ne răpească din mâna lor.
Ne odihnim, pâinea *ne* procurăm *cu* viața *noastre*,
Din fața sabiei pustiului.
Ca *un* cuptor arde *pielea* pe *noi*,
De spaimele foamei.
Siluit-au femeile *noastre* în Sion,
Și fecioarele în cetățile lui Iuda.
Mai marii *noștri* spânzurați-s'au de ei,
Fețele bătrânilor n'au onorate.
Tinerii *lor* în pui *s'au* aruncat,
Și copiii au căzut sub *povara* lemnelor.

6 Și pedâpsa fără-de-legei fiicei poporului meu
mai mare este *de* cât pedâpsa păcatului
Sodomei,
Care s'au prăbușit ca într'o clipă, fără ca mâini
să se fi *ostenit* pentru ea *acolo*.
7 Mai curați *ai* săi *erau* ei *de* cât *o* zăpadă,
Mai albi de cât laptele,
Mai strălucitori *ca* mărgeanul *de* safir *erau*
ei, și fața *lor* decât *a* safirului;
8 Dară *acuma* întunecată-s'a fața lor mai
mult decât cărbunele, pe ulițe nu se mai
cunosc;
Lipită-s'a pielea lor de osele lor; uscată-
s'a, ca *un* lemn.
9 Cei uciși de sabie mai norocoși sânt decât
cei uciși de *foame*;
Cari acestia pier *ca* înțepați ai lipsei de
roade de *câmp*.
10 Mâinile femeilor *cu răsvrătire* duiosă *fiu*-au pe
copii lor;
Fost-au *spre* mâncare în ziua sfârșitului
fiicei poporului *meu*!
11 Iehova îndeplinit-a *mânia*, *vărsat*-a *aprinderea* mâniei *sale*,
Și în Sionul *aprins*-a *foc*, ce a mistuit *te*meliile lui.
12 Nu s'ar crezut regii pământului, și toți locuitorii lumei,
Că va intra *vrăjmaș* și *năpăstuitor* în porțile Ierusalimului.
13 Iacă-se *de vină* *pentru* *păcatele* profeților *săi*, și *pentru* fără-de-legile preoților *săi*:
Cari vărsau sângele celor drepți în mijlocul lui.
14 Rătăcesc-vor ei *ca* orbii în ulițe, *mânjiți-se-vor* cu sânge,
Încât nimeni nu *mai* poate să se atingă de *veșmintele* lor.
15 „Depărtați-vă, *necurățiților*! strigat *le* s'a;
Duceți-vă! nu *vă* atingeți de noi!
Și când fugiau și rătăceau, *zis*-s'a între *popoare*:
„Să nu mai locuiască *ca* noi".
16 Mânia lui Iehova va împrăștiat-o, și *să* nu *mai* caute *spre* *d'însii*;
Nu cauță la fața preoților, *nu* milostivi *pe* cei bătrâni.
17 Și pe când încă eram, *zadarnic* *ajutor* Ieșit-*ne*-a *dupe* *zădărnicele* *noastre* *ajutoare*;

14 Răsărind inimile de a voștr în judecată,
Și lepădați de a voștr chipuri.
15 Înmulțiți lucrurile înșelătorie;
Proorocii vostri proorocesc-au în Baccalu.
16 Căutați a mamona de pe capulu vostru;
Voi de nuiĕ vreți ami pĕrăsiți.
17 De aceea a Domnulu vostru este dumnedieu,
Și Domnulu vostru este dumnedieu,
Pentru mantele Stomatului, cu este pustiĭe;
Părăsiți-se vĕțiŭ în ele.

Iehova, în a trecutul în eternă; 17
Frumosu vostru este din generațiune în generațiune.
Do cu ați, ne uĭț pentru ficșt-dă-una? 18
Și ne părăsesc ziulu lungu?
Întoarceți-ve, Iehova, la mine, 19
Și ne vomu întoarce; înnoiți-ve ziulu vostru
ca mai nainte.
Lepădați-ve-ați cu totulu:
Mĭniosu-te-ați amară-mi forte. 20

CARTEA LUĬ EZEKIELŬ.

Vĭsiune dumnedĕiască de Ezekielŭ, și mĭniunea ce și dĭscoperi sub de greutĕți; și învățătura

1 Și annulŭ alu trĕĭ-dzecilea, în luna a patra,
la cinci a lunĭ, pre-cându eramŭ eu
pre printre vĕnegĭ riulŭi Chebarŭ, deschisu-se
ceriulŭ, și eu vĕțiŭ vĕsiuri dumnedĕĭască.
2 În ziua a cincea a lunĭ, cest ere annulŭ
alu cincilea alu capĭvĭtĭeĭ regelui Iehoiachin,
3 cĭlĭnŭ, A fostu cuvêntulŭ lui Iehova către
Ezechiel, preotulŭ, fiiulu lui Buzi, în pămêntulŭ Chaldeilorŭ, lângă riulŭ Chebarŭ,
și mânа lui Iehova a fostu acolo preste
4 lumŭ vĕțiŭ, și ecce, a unŭ vêntoiŭ venia
de la mĕdădzi nipte, unŭ norŭ mare, și focŭ
învălĭtoriŭ-se-a; și în giurulŭ lui splendore,
și mĭjlocŭlŭ lui ca colóre de electrŭ, din
mĭjlocŭlŭ focului.
5 Și în mĭjlocŭlŭ lui ere ecĕa chipulŭ a
patru animale. Și acesta ere privirea lorŭ:
6 semĕnă omenescĭ de unŭ. Și fie-care ave pa-
tru fețe și fie-care ave patru aripĭ. Și
picĭorêlele lorŭ ere picĭore drepte; și talpa
picĭorêlorŭ lorŭ semĕna cu talpa copĭtĭ-
lorŭ; și scĭnteiau ca colóre arămiŭ
7 strălucitóre. Și aripĭ subțirĭ de amêndoi aripĭ
aiule lorŭ la ĭe-patru părțĭ lorŭ; și
8 aiĕ patru aveaŭ fețe și aripĭ. Și
lorŭ ere prinsóre de aripĭ; și nu
10 întorcea. Ĭară pentru chipulŭ fețeloră lorŭ,
aiĕ patru aveaŭ ca o față de omŭ; și a-
veaŭ aiĕ o față de leŭ la dreptŭ; și aiĕ
patru la stânga aiĕ o față de boŭ; și aiĕ
11 patru aveaŭ aiĕ o față de vulturŭ. Așa
ere fețele lorŭ; și aripele lorŭ ere întinse
în susŭ; câte dóuĕ la fie-care se prindeaŭ
una de alta, și câte dóuĕ acoperiaŭ corpu-
rile lorŭ. Și fie-care dreptŭ înaintea
12 lui; în câtŭ ĭ ere dusŭ să mĕrgă, nu-
mai; și mersulŭ nu se întorcea.
13 pentru chipulŭ animalelorŭ, privirea lorŭ
ere asemenea cărbunilorŭ de focŭ aprinși,
ca privirea facliloră; foculŭ se purta pe
lângă animale; și strălucirea, și fulgere eșiaŭ
14 din focŭ. Și animalele alergaŭ și întorceaŭ-
se-ă, ca ochiulŭ la privire ca fulgerulŭ.
Ară când vĕțiaŭ animalele, și eraŭ, ere
15 și câte o rotă pe pĕmêntulŭ aprope de animale
cu câte patru fețe ale lorŭ. Privirea rotelorŭ
16 și lucrulŭ lorŭ ere ca colóre de crisolitŭ;
câte patru unŭ chipŭ aveaŭ; și privirea lorŭ
și lucrulŭ lorŭ ere ca cumŭ ară fi o rotă
în rotă. Când vĕțiaŭ ei mĕrgĕ, pe patru ai
17 lorŭ mĕrgĕ în câte patru laturi lorŭ; și ne
întorceaŭ când se mĕrgea. Ĭară obrazele lorŭ
18 eraŭ așa de înalte, că făceaŭ spaimă; și
obrazele o câte patru rotele eraŭ de jură-împre-
jurŭ pline de ochi.
19 Și când animalele mergeaŭ, mergeaŭ și
rotele lângă d'însele; și când animalele se
înălțaŭ de la pĕmêntulŭ, se înălțaŭ și rotele.
20 Unde li ere dată să mĕrgă, ede mĕrgeaŭ
spiritulŭ; ce loc aveaŭ ei să mĕrgă,
și rotele se înălțaŭ împreună cu ele; căci
spiritulŭ animaleloră ere în rote. Când
21 mergeaŭ aceștia, mergeaŭ și aceștia; și când
aceștia stăteaŭ, stăteaŭ și aceștia; și când
aceștia se înălțaŭ de la pĕmêntŭ, și rotele

se înălțaŭ împreună cu ele; căci spiritulŭ
animaleloră ere în rote.
22 Și chipŭ de boltă ere de asupra capu-
lorŭ animaleloră, ca colóre cristalulŭ strălu-
citorŭ, întinsă pe deasupra capetelorŭ lorŭ.
23 Și de desubtulŭ boltei aripele lorŭ, îndrep-
tate una către altă cu alta; la care aveaŭ câte
două acóperă, cari li acoperiaŭ corpurile. Și
când stăteaŭ, aripămĕ lorŭ scĭnteiaŭ
lor, ca cumetulŭ de ape puternice, ca a lui
Atotu-puternicŭ; și când
mergeaŭ, ca sgomotulŭ ostĭ; și când
stăteaŭ, lăsaŭ în josŭ aripele lorŭ.
25 Și a ecee peste de deasupra boltei, ce ere
preste capulŭ lorŭ; când ei stăteaŭ, lăsaŭ
în josŭ aripele lorŭ.
26 Și deasupra boltei, ce ere preste capulŭ
lorŭ, ere ca chipŭ de tronŭ, ca înfă-
țișare de safirŭ; și pe chipulŭ de tronŭ ședea
ca ecĕa chipŭ, asemenea unui omŭ ce ședea
27 pe tronŭ. Și am văzută ca colóre de a-
rămiŭ de curatŭ, asemenea cumŭ focŭ, în lă-
untru și împrejuru; de la chipulŭ ședutorĭ
lui în susŭ, și de la chipulŭ ședutorĭ
lui în josŭ văzuiŭ chipulŭ de focŭ, ce
28 strălucia de jură împrejuru. Și ca privi-
rea arcului ce se întinde în nóriĭ
asemenea curcubeiŭ, care se face în ziulŭ
ploiĭ. Așa ere înfățișarea splendorei
Domnului. Și când o văzuiŭ, căzuiŭ
pe fața mea. Și auziiŭ vocea vorbindŭ.

2 Și dise către mine: Fiiulŭ omului, stă
pe picĭorêlele tale, și voiu vorbi cu tine.
2 Și când a vorbitŭ cu mine, spiritulŭ în mine
a venitŭ, și puse mă pe picĭorêle mele; și
am audiță pre celŭ ce vorbia cu mine.
3 Și dise către mine: Fiiulŭ omului, eu
te trimetŭ la fiiiĭ lui Israelu, către popo-
rulŭ resculătoriŭ ce s'a resculatŭ asupra-mi. Și ei și părinții lorŭ s'aŭ răsculatŭ asu-
4 pra-mi până în diua de astă-di; Și fiiĭ obraznicĭ și cu inimă îndărătnică. Eu la ei
mă trimetŭ la d'inșiĭ și voi dice către ei: Așa
5 dice Iehova, Dumnedĕulŭ! Și ei, ori de a vorbi
auziĭ, ori de ai voi lăsa, (căci sunt o
casă resculătore) vorŭ ști, că unŭ profetŭ
a vorbitŭ între ei.
6 Și tu, fiiulŭ omului, nu te teme de d'in-
șiĭ, și nu te spăimênta de cuvintele lorŭ, de
și ți-ară fi pentru dinș spăimêntă și spinĭ, și
vei ședea printre scorpiĭ; nu te teme de
cuvintele lorŭ, nici de fața lorŭ că ei o

împlinescŭ, de și ei sunt o casă resculă-
7 tore. Și spune-le cuvintele mele, fie-că de
ei vorŭ asculta, ori de ne vorŭ asculta; căci
sunt resculătorĭ.
Ĭară tu, fiiulŭ omului, ascultă ce
8 ți dicu: Nu fi resculătoriŭ ca casa
ei și deschide gura ta, și mĕ mĕnîncă ce
9 ți dau. Și când vedeamŭ, și
iată mânа întinsă spre mine, care ținea
10 unŭ libru de cartă. Și l'a desfășuratŭ în
ainte-mi, și era scrisŭ și în lĕturĭ și în
afarĕ; și în ele erau scrise bocete, plângeri
și vĕiĕrĭ.

3 Și dise către mine: Fiiulŭ omului, mă-
2 nîncă ceea ce vĕi; mănîncă această
mâță; și mergi, și vorbesce casei lui Israelŭ.
3 Deci eŭ deschisŭ gura mea, și mĕ dădu să
mănîncŭ acelŭ libru. Și dise către mine:
Fiiulŭ omului, îți dă mĕnînca pântecele
tĕŭ, și îngrașă mațele tale cu acestŭ
libru, ce ți dau. Și eŭ îl mâncaiŭ, și ere
în gura mea dulce ca mierea.
4 Și dise către mine: Fiiulŭ omului, mergi
de te du la casa lui Israelŭ, și vorbesce
5 cuvintele mele către d'înșiĭ. Căci nu ești
trimesŭ către unŭ poporu adîncŭ la ca-
6 racŭ și greŭ la limbă, ci către casa lui
Israelŭ; Nu către popóre multe, adîncĭ la
caracŭ și greŭ la limbă, a căror cuvinte
nu le înțelegi. Cu adevĕratŭ, dacă te-aŭ trimi-
7 te către ei, ei te-aŭ asculta. Ĭară
casa lui Israelŭ nu va voi să te asculte,
căci pre mine nu voescŭ să mĕ asculte; căci
toță casa lui Israelŭ are sfruntare și cu i-
8 nimă îndărătnică. Ĭată, întăriiĭ-ți fa-
ța ta în contra obrazelorŭ lorŭ, și întări-
9 frunta ta în contra frunțiloră lorŭ. Ca
frunta ta ca a unui diamantŭ, mai tare de cât
cremenea; nu te teme de d'înșiĭ, și nu te spăi-
mênta de fața lorŭ, de și ei sunt o casă resculă-
10 toare. Și dise către mine: Fiiulŭ omului, tu în
inimă ta, și ascultă cu urechile tale toță
cuvintele mele, pre cari ți le voiu dice.
11 Mergi și te du la cei din captivitate, la fiiiĭ
poporului tĕŭ, și le vorbesce, și îi spune:
Așa dice Iehova Dumnedĕulŭ; ĕĭ de ne vorŭ
asculta, ĕĭ de ne vorŭ lăsa.
12 Și m'a ridicatŭ spiritulŭ, și amŭ auzitŭ în
dosulŭ mieŭ vuetŭ de cutremurŭ mare,
care dice: „Binecuvêntată de mărirea lui
13 Iehova din loculŭ seŭ!“ Și eraŭ auzindŭ bă-
taia aripeloră animaleloră ceĭ ce ațintiaŭ una

de ele și Israilulu răsvelesce în acelaș timpu,
14 și voiu fi de rukinarea mare. Și 'mîi redimă
spiritulu, și 'mi-a luatu; și eu mă mustrai cu
rușine, în apropierea spiritului meu; și mâna
Lui Iehova era tare preste mine.

Alți multi ieu gîmnuri sunt profetați, ca multe pro-
fetisme a unoru altoru profeți, și prevăzuți de adev-
rulu, care nu se vedu scrise în Scriptura.

15 Aruncă-mă voiu la mei din captivitatea
la Tsid-Aimbi, care locuiesce lângă Mare
Chinaro, și-i voiu asculta și eu strigă,
căci o, și aud numerii acelui forte d'orgii
ingrozite spre ghiu.

16 Și la aducerea aduce spre ghiu,
17 'Pitulu ascultat, puneți-vă pe strajă preste
cara Lui Israilu; căcălți dacă curioși ați
17 gura mea, și decoperiți de la mine. Căndu
ghiu voiu asculta neîncetată: „Voi mari,“ și la multe
voi descopere, și eu voi voiu descoperi de-
lă, ca să-i zadarnică să se mărească de la
lor ca cea neîncetată, ca să-și mărească vieța,
acelui neîncetată numai-va în fără-de-legea sa;
fără dacă mâna ta voiu cere sângele ochi.
11 Eu de voi descopere pre ochi neîncetată; și
ele nu se va întâmpla de la zelosimea sa
și de la ochii ei neîncetată, ca să mărească în
fără-de-legea sa: 'dacă în și voi asupra su-
fletele

20 Așa și dacă 'voiu despăre eu ca abuse de
la dreptatea sa și se face fără-de-legi, pe-
ne-voia pierii de gelosimea luminei lui, și
nu voiu mai; pentru că nu voiu descopere-
ghiu ca mari în păcatul său; nu se vor a-
mări despre ghiu, pre care l-a făcut: dacă
21 din mâna ta voiu cere sângele său. Dară
dară ta voi descopere pre colă dreptă, ca
ochi dreptu să nu pătimească, și ală va re
pentire; ală va fi, pentru-că a fost des-
coperită; și ea și voi scăpa sufletulu.

22 'Și a fostă acolo mâna lui Iehova asu-
pră mă, și dîse către mine: Scolă-te, 'ești în
23 vale, și acolo voiu vorbi cu tine. Deci mă
sculai și mă dusei în vale; și acolă 'mărirea
Lui Iehova era acolo, ca mărirea, pre care
'mă vădusă lângă râulu Chebari; 'și mă
24 culcai pe fața mea. Și 'a intrată Spiritulu
în mine, și a pusă pe picioarele mele, și a
vorbită cătră mine și a dîsă cătră mine:
Mergi de te închide în mijlocul casei tale.
25 Și tu, fiiulă omului, iată 'pune-te-voiu în le-
ațe, și te voiu lega cu ele, ca să nu ieși
26 între ei. 'Și voiu lipi limba ta de cerulu
gurei tale, ca să fii mută, și să nu fii pentru

'dinșii ca unu mustrătoriu; 'căci sînt o casă
amărîciune. 'Dară când voiu vorbi cu
tine, deschide-voiu gura ta, și îi voi dice
'Așa dice Iehova, Domnulu: Celu ce ascul-
să asculte; și celu ce se lasă, să se lase; căci
sînt o casă amărîciune.

Și tu, fiiulă omului, ie-ți o cărămidă, și
o pune-o înaintea ta, și scrie pe ea o
cetate, Ierusalimulu. Și pune asupra-ți
în jură-ți, și dacă întăriturî împotriva ei, și
rădică valu în jurulă ei; așează pune în
locuri împotriva ei, și pe-lîngă berbeci împotriva
de jură împrejuru. Și ie-ți o ploscă de fer,
și o pune ca zidu de fer între tine și ce-
tate, și îndreptă ața ta spre ea, ca să fie în
de împresurată, și tu o vei împresura.
'Semnă ca și acesta pentru casa lui Israilu.

Și tu culcă-te pe ceste, stângă, și pune
fără-de-legea casei lui Israilu preste ea;
după numerulă zilelorî, ce vei ședea culcată
pe ea, vei purta fără-de-legea lor. Căci pune-
voiu pentru tine anii fără de-legei lor, du-
pre numerulă zilelorî, trei sute nouă-zeci
de zile; și 'așa vei purta fără de-legea ca-
sei lui Israilu. Și după ce vei fi împlinită
acestea zile, culcă-te apoi pe cătră dreptă,
și vei purta fără-de-legea casei lui Iuda pe-
tru patru-zeci de zile; ți pune-ți-voiu pentru
anu unu ziua.

Și tu vei întinde ața spre împresurarea
Ierusalimului, și brațulă tău va fi golă, și
vei profeți asupra-i. 'Iată voiu pune-te-voiu în
frîie, și nu te voi întoce de pe o coastă pe
alta, până ce vei sfîrși zilele împresurării.
Și ie-ți grîu, orză, bobi, linte, mei și sămă,
și le pune într'unu vasu, și fă-ți din ele
pîne; după numerulă zilelorî, ce vei ședea
culcată pe coastă-ți, trei sute nouă-zeci de
zile vei mânca din ele. Și mâncarea ce
vei mânca, va fi cu măsură, două-zeci de
sicli pe zi; din când în când vei mânca
din ele. Și apă vei bé cu măsură, o șesi-
me de hinu; pe vei bé din când în când.
Și o vei mânca, ca pe turte de orză, pre
cari le vei coce la belșug înaintea oameni-
lor înșiși cu balega ieșită dintr'ânșii.

Și a dîsă Iehova: Așa 'vorbi mânca fii
lui Israilu pîinea lor, spurcată, între popăr-
dile unde 'i voiu împrăștia.

Și am dîsă: 'Ah! Iehova, Doamne, iată
sufletulă meu nu a'i spurcată încă; căci
din tinerețele mele până acumu mâncată
carni ori 'mortăciune ori sfîșiată; și nici a
intrată în gura mea vreo de urâciune.

Și dîsă către mine: Iată 'îți dau bale-

Așa 'Și voiu frânge judecățî
în mijlocul lor; și mulți din ei vor cădea
'răsturnați.
Și voiu face cadavrele fiilor lui Israilu
înaintea idolilor lor,
și voiu împrăștia oasele
Ocolo altarelor lor;
în toate locuințele voastre cetățile vor fi pustii, și înălțimile vor fi
pustiite,
Ca altarele voastre să fie pustii și pustiite,
Ca idolii voștri să fie sfărîmați și să înceteze,
Ca soarele voștri să fie tăiate,
Și lucrările mâinilor voastre să fie șterse.
Și voiu pune cadavrele fiilor lui Israilu înaintea idolilor lor,
Și voiu împrăștia oasele voastre ocolo altarelor voastre.
În toate locuințele voastre cetățile vor fi pustii, și înălțimile vor fi pustiite,
Ca altarele voastre să fie pustii și pustiite,
Ca idolii voștri să înceteze și să fie sfărîmați,
Ca soarele voștri să fie tăiate,
Și lucrările mâinilor voastre să fie șterse.
Și cadavrele fiilor lui Israilu voiu pune înaintea idolilor lor,
Și oasele voastre voiu împrăștia ocolo altarelor voastre.
În toate locuințele voastre cetățile vor fi pustii, și înălțimile vor fi pustiite,
Ca altarele voastre să fie pustii și pustiite,
Ca idolii voștri să înceteze și să fie sfărîmați,
Ca soarele voștri să fie tăiate,
Și lucrările mâinilor voastre să fie șterse.

Așa 'Și voiu face judecăți
în mijlocul tău înaintea ochilor neamurilor.
Și voiu face în tine ce n'am mai făcut
și ce nu voiu mai face vreodată,
Din pricina tuturor urâciunilor tale.
Și tu vei fi în mijlocul tău
Și vei cunoște că Eu sînt Iehova,
Când voiu face în tine judecăți
În mijlocul neamurilor,
Și voiu face în tine ce n'am mai făcut

Focŭ, voiŭ aduce asupra-vi sciŭ,
Şi voiŭ mînîncă inimile vóstre.
4 Şi cîrmele vóstre se voru gustă,
Şi cîrmuile vóstre se voru afundă;
Şi voiŭ bate şi cuşĭ mîşĭ voştri mulţimea
idolilorŭ voştri;
5 Şi voiŭ asterne cadaverile fiilorŭ lui Israelŭ
înaintea idolilorŭ lorŭ;
Şi voiŭ împrăştiă oasele vóstre
La jurulŭ altăriloru vóstre.
6 În tóte locuinţele vóstre, cetăţile voru fi pustiite,
Şi înălţimile se voru pustiĭ,
Aşa că altările vóstre se voru gustă, şi se
voru sfîrşi,
Şi idolii voştri se voru sfărîmă, şi voru înce-
ta,
Şi cîrmuile aşezăriloru vóstre se voru tăie,
Şi lucrările mîiniloru vóstre voru peri.
7 Şi voru cădé în mesŭ ocisŭ vostru nóduri;
Şi voiŭ cunóşce, ca eu sînt Iehova.
8 Dară voiŭ lăsa o rămăşiţă,
Ca să aveţi voiŭ scăpaţi dintre cei de sabiă între
popóre,
Cîndu vi veţi împrăştiă prin ţeri.
9 Şi aceştiă scăpaţi ai voştri îşi voru aduce a-
minte de mine
Între popórele unde voru fi duşi prinşi,
Cîtŭ Mă frîngu-voiu inimea lorŭ cea desfrînată,
Care se abătea de la mine,
Şi pre ochiĭ lorŭ, cari desfrînaŭ după idoliĭ
lorŭ;
Şi ei se voru dezgustă de rîndu, cîte au ne-
lu tóte urîciunile lorŭ. [bunŭ
10 Şi voru cunóşce, că eu sînt Iehova.
Şi nu în cadere am disŭ, că voiu a-
duce asupră-li acestŭ rĕu.
11 Aşa qîce Iehova, Domnulŭ:
Bate-ţi mînile şi pocĭtnesce-ţi picĭorulŭ,
Şi lovesce cu pocĭtnelŭ tĕu, şi qi:
Vaiŭ! pentru tóte urîciunile rele complăite ale
casei lui Israelŭ!
Căci va cădé de sabiă, de fómete şi de ciumă.
12 Cine e va fi departe va muri de ciumă,
Şi celŭ ce va fi aprópe va cădé de sabiă;
Şi celŭ ce va fi rămasŭ şi va fi împresurată
va muri de fómete:
Aşa voiŭ împlinî mîniea mea asupră-li.
13 Şi voiŭ cunóşce, că eu sînt Iehova,
Cîndu voiŭ mijlocí d'între d'înşiĭ voştri idoşi
prĭmprejurulŭ idolilorŭ lorŭ în jurulŭ altăreloru a-
cestora,
În tóte dîlnile înalte şi pe tóte vîrfurile
munţiloru,
Supt tóte arborele verde şi supt tóte stej-
ariile rărcoş,
Locurĭ, unde aduceaŭ mirositŭ plăcutŭ tu-
turoru idoliloru lorŭ.
Şi voiŭ mete mîna mea asupra-li,
Şi voiŭ preface pămîntulŭ lorŭ mirare şi
pustiu,
Mai desert'u decîtŭ desertulŭ Diblatĭ,
În tóte locuinţele lorŭ;
Şi voru cunóşce că eu sînt Iehova.
SI a fostu cuvîntulŭ lui Iehova
cătră mine qicîndu: Şi tu, fiiulŭ omului, vaiŭ
spre dîne Iehova, Domnulŭ, de pămîntulŭ lui
Israelŭ:
Sfîrşitŭ! venitŭ-a sfîrşitulŭ
Preste cele patru colţuri ale ţerei.
Acumŭ va veni sfîrşitulŭ asupră-ţi;
Voiŭ trămete mînia mea asupra-ţi,
Şi te voiŭ judecă dupĕ urmările tale,
Şi-ţi voiŭ resplăti pentru tóte urîciunile tale.
Ochiulŭ meu nu te va crutŭ,
Şi nu mĕ voiŭ îndură.
Ci-ţi voiŭ resplăti pentru urmările tale,
Şi urîciunile tale se voru vedé în mesŭ-
ulŭ tĕu;
Şi veţi cunóşce, că eu sînt Iehova, care e-
lovesc.
Iată qice,
Iată vine!
Sfîrşitulŭ a venitŭ,
Sfîrşitulŭ a venitŭ în contra ta, iată-lu-legiuĭ!
Nu se vĕndue cumpĕrătorulŭ,
Nici dîn mînile vînzătorului
Şi nici nu e cu jĭlea pentru el,
Vine timpulŭ, aprópe-se qîlele!
Vîndutŭ-a vînzătorulŭ,
Dară cumpĕrătorulŭ nu se bucură,
Căci mînia este pentru tóte mulţimea lorŭ.
Vînzătorulŭ nu se va mai întórce la
ceea ce vîndue,
Chiarŭ de va fi încă cît vĭu;
Căci visiunea este pentru tóte mulţimea lorŭ;
Nimenea nu se va mai întări,
Şi nimenea, care trăieşce în fiarĕ-de-legue ea,
Nu se va întări.
Ei voru dîn trîmbiţă, şi tóte se gătescŭ;
Dară nimenea nu se va duce la luptă;
Căci mînia mea vine peste tóte mulţimea
lorŭ.
Afară se fiĭ sabiă, şi în lăuntru ciumă şi fi-
ertre;
Cîtŭ ţe va fi la cîmpŭ va muri de sabiă;
Iară pre celŭ din cetate îlŭ voru mînca fi-
ertre şi ciumă.
Şi fugarĭi lorŭ de ei voru scăpa,
Dară vorŭ fi pe munţiĭ ca porumbiĭ vĕilorŭ,
Toţi văitându-se fie-care pentru fiarĕ-de-lo-
Tóte mînilele vorŭ slăbi, [gue sa;
Şi tóte genunchiele se apa voru umplé.
Ca unŭ cîne voru încingé,
Şi groza îi va acoperi;
Ruşine va fi pe tóte fóţe,
Şi pe tóte capetele lorŭ pleşuvie.
Argintulŭ lorŭ îl voru aruncă pe uliţĕ,
Şi aurulŭ lorŭ ajunge-va ca necurăţenie;
Argintulŭ şi aurulŭ lorŭ nu va puté sca-
pa în qîua mîniei lui Iehova; [pe
Nu voru puté nici sătură sufletulŭ lorŭ, şi nu
voru puté umplé corpulŭ lorŭ;
Căci ele vĭ fostu cauza fiarĕ-de-legiei lorŭ.
Şi arătatu podóbei frumóse a lorŭ profecuŭ
o-nĕ în semeţiă,
Şi facutŭ-au din ea chipurile urîciuniloru lorŭ
şi a idoliloru lorŭ;
De aceea şi eu o voiŭ face ca ajungé în
necurăţenie pentru ei.
Şi o voiŭ jefuí în mînile străiniloru spre răpire,
Şi spre prădă celoru-lalţi lorŭ păcătoşi;
Şi o voiŭ pocĭtní.
Şi voiŭ întórce faţa mea de la d'înşiĭ;
Şi prădătorii voru pocĭtní sanctuarulŭ meu;
Voru intra înlĕuntru, şi-lu voru pocĭtní.
Fă lanţŭ;
Căci e plinŭ pămîntulŭ de vine de sînge,
Şi cetatea este plină de silniciă.
De aceea voiŭ aduce popórele cele mai rele,
Şi voru stăpîní casele lorŭ;
Şi voiŭ face să înceteze semeţiă celoru pu-
ternici,
Şi sfinţiile lorŭ voru fi profanate.
Venitŭ-a vîna!
Voru căuta pace, dară nu voiŭ fi.
Nenorocire preste nenorocire va veni, şi zvo-
ni preste zvonu va fi;
Atunci voru căuta visiune de la profetŭ;
Dară preoţiă va fi lipsa de la preoţi,
Şi sfătuiri de la cei bĕrbaţi.
Regele va jîli,
Şi mai marele se va îmbrăcă cu pîngerea,
Şi mînile poporului ţerei se voru înspăimîntă.
Dupre urmările lorŭ îi voiŭ face,
Şi dupre judecăţile lorŭ îi voiŭ judecă;
Şi veţi cunóşce, că eu sînt Iehova.

*) Vinovăţiile părinţilor sale cercetate asupra fiilor
în descendenţă, şi păcătoşii necunoscuţi cunoscuţi
pedepsiţi.

SI în anulŭ alŭ şeselea, în a cincea di a
lunei a şasea, pre când şedeamŭ înaintea mea, şi *bătrînii lui Iuda şedeau înaintea mea, *mîna lui Iehova, Domnulŭ, căzu-
tu-a mea, *mîna lui Iehova. Dumnedĕi, văzu-
semĕnarea, văzutu-am înfăţişarea focului! De la a-
numĕ chipŭ, ca asemĕnarea focului! De la a-
semĕnarea, văzutu-am ca o jăratecă ca arămă;
şi de la chipulŭ lui în sus ca un aspectŭ
lucitoriŭ, *ca culoarea arămei strălucĭ.
*Întinsu chipulŭ unei mîni, şi mĕ apucă de
zulitulŭ capului meu, şi *rădicându-mĕ Spiri-
tulŭ între pămîntŭ şi cerŭ, *aduse-mĕ în
visiunile lui Dumnedĕi la Ierusalimŭ, la us-
perţul de din lĕuntru, ce cată spre miedă-
nópte, *unde era aşezămîntulŭ idolului geloziei,
*care întărîtă la gelozie. Şi dacă, iată, mărirea
Dumnedĕului lui Israelŭ era acolo, ca în vi-
siunea ce *aveŭ văzutŭ în câmpŭ.
Şi qisu-mi-a: Fiiulŭ omului, ri-
dică-ţi acumŭ ochiĭ tĕi spre calea despre miedă-nópte.
Şi eată ridicatu-am ochiĭ mei spre calea de-
spre miedă-nópte, şi la miedă-nópte în porta
altarului era idolulŭ acestŭ alŭ gelozieĭ la
intrarea aceştiă.
Acumŭ qisu-mi-a cătră mine: Fiiulŭ omului,
vedi tu ce facŭ aceştia? urîciunile cele mari,
ce casa lui Israelŭ face aicĭ, ca să mĕ de-
părtezu de sanctuarulŭ meu? Iară întórce-
ţi-mai mari voi vedé.
Şi mi-a aduse în porta curţeĭ, şi amu vă-
dutŭ, şi iată, o gaură în perete! Şi qisu-
cătră mine: Fiiulŭ omului, sapă în perete!
şi sapă săpatu în perete, şi iată o uşă. Şi
qisu-mi: Intră, şi vedĕ urîciunile
cele complăite de aceştia facŭ aicĭ. Şi am
intratu şi am văzutu: şi iată, tóte chi-
purile de târîtóre şi de animale urîcióse,
şi toţi idolii casei lui Israelŭ erau zugrăviţi

11 părți de jurt împrejur. Și stăteau înaintea
lor șapte bărbați din bătrânii casei lui
Israilu, ere în mijlocul lor ală Iazaniu,
fiiul lui Șafani; și unul ne-avea în mâna
sa tămâiătorea sa, și se ridica unu
nor de fumu.

12 Și qis'a către mine: Tu, o omule, vezuși
ce face în întunerecu bătrânii casei lui Is-
railu, fie-care în camerele cuprinsurei sale?
Căci ei qic': „Iehova nu ne vede; Iehova a
părăsitu pe'mu.“ Și qis'a către mine: Încă o
vedi mai mari vi urîte că aceste.

14 Și m'a dusu la intrarea porții casei lui
Iehova, ce este spre meiădi-nopte, și iată,
acolo ședeau femei, ce plângeau pentru Tamuz.

15 Și qis'a către mine: Vezi-ai, fiiulu o-
mului? Încă mai mari vi mai urîte decâtu a-
ceste vei vedi.

16 Și m'a dusu în curtea cea din lăuntru a
casei lui Iehova, și iată, la ușa templului
lui Iehova, între pridvoru și altariu, vre
dóue-dieci de bărbați, cu spatele lor spre
templulu lui Iehova, și cu fețele lor spre
resărită; și închinau-se ei spre resărită.

17 Și qis'a către mine: Vezi-ai, fiiulu o-
mului? Ară mică este casei lui Iudau a face
lucrurile urîciune, ce săvârșescu ei aici
cu mine? Căci au umplutu de violență țeara,
și se întorcu mereu, ca spre a mă mâni-
ia; și iată, ei duc ramulu la nasulu loru.

18 Și eu voiu face și mânia mea să lucre;
ochiulu meu nu va cruța, nici nu voiu
avea milă; și chiară când voru striga în urechile mele cu voce tare, nu-i voiu
asculta.

9 Și a strigatu în auzulu meu cu voce tare,
qicându: Să se apropie supraveghietorii
cetății, fie-care cu unealta sa de nimicire
în mâna sa. Și, iată, șase bărbați veniau
de pe calea porții celei de sus, ce este
spre meiădi-noapte, având fie-care în mâna
sa unealta sa de nimicire; și unulu dintre ei,
îmbrăcatu cu in, avea la cingetore sa o
lăcuire de scriitoru; și intrându, s'a ținutu
lângă altariulu de aramă. Atunci slava
lui Dumnezeiului lui Israelu se înălță de-
asupra cherubiloru-ui, de unde era, până
la pragulu casei.

Și a strigatu către bărbatulu îmbrăcatu cu
in, care avea la cingetore sa călimara de
scriitoru; și a qisu Iehova către densulu:
Treci prin mijlocu cetății, prin mijlocu Ieru-
salimului, și fă semnu pe frunțile bărbaților, cari gemu și cari
plângu pentru tote urîciunile, ce se facu în
mijlocul lui. Și către ceilalți a qisu
în auzulu mei: Treceți în urma lui prin
cetate și loviți; ochiulu vostru să nu cru-
țe, și voi să nu vă indurați; bătrâni,
juni și fecióre, copii și femei ucideți
până veți sfârși; dar la tótu omulu, pe
care este semnulu, să nu vă atingeți;
și începeți de la sanctuariulu meu.

Deci ei au începutu de la bărbații cari
erau înaintea casei. Și le-a qisu: Spurcați
casa, și umpleți curțile cu morți; eșiți! Și ei au eșitu,
și au lovitu în cetate.

Și când ucideau ei pe ceilalți, și eu
eram singuru rămasu, am căzutu cu fața
la pământu, și am qisu: Aă! Doamne
Iehova, vei nimici tu pe tótu ce a mai
rămasu din Israilu, când vei vărsa mâ-
nia ta asupra Ierusalimului?

Și qis'a către mine: Fărădelegea casei
lui Israelu și a lui Iudau este mare forte, și
țeara este plină de sânge, și cetatea plină
de nedreptate; căci qicu: „Iehova a părăsitu
țeara, și „Iehova nu vede nimicu.“ De
aceea și eu nu voiu cruța cu ochiulu
meu, și nici voiu avea milă, ci voiu
pune lucrulu loru pe capulu loru.

Și iată, bărbatulu îmbrăcatu cu in, care
avea călimara la cingetore sa, aduse cu-
vântu, qicându: Amu făcutu, precumu mi-ai
ordinatu.

APOI am vețutu, și iată, pe firmamentulu
ce de pe capulu cherubiloru ară ce
se vedea ca o piétra de safiru, ca
o formă asemenea unui tronu. Și a qisu
bărbatului îmbrăcatu cu in, și a qisu:
Intră între rotele de sub cherubini, și
umple-ți mâna cu cărbuni de foc din mij-
locul cherubiloru, și împrăștie pentru
acestu. Și a intratu înaintea ochiloru mei.

Și cherubinii stăteau la dreptulu casei,
când omulu intră; și norulu a umplutu
curtea cea de lăuntru. Și mărirea lui Ie-
hova a înălțatu-se de asupra cherubiloru
la pragulu casei; și casa s'a umplutu de nor,
și curtea s'a umplutu de strălucirea mării
lui Iehova. Și sunetulu aripeloru cherubi-
loru se auzia până în afară-curte, ca
vocea lui Dumnezeiu celui-a-tótu-puter-
nicu, când vorbesce.

Și când a ordinatu bărbatului îmbrăcatu
cu in, qicându: „Ié foc dintre rotele,
dintre cherubini,“ acela intră, și stătu
lângă roți. Și unul cherubinu a întinsu
mâna sa din mijlocul lui, dintre cherubini, și
a luatu: Focu ce era între cherubini, și
l'a pusu în mâinile celui îmbrăcatu cu in,
care luă, și eși afară. Și se vedea ase-
mănare de mână de om la cherubini supt
aripele loru.

Și am vețutu, și, iată, patru roți lângă
cherubini: câte o rótă lângă fie-care cheru-
bini; și asemănarea rótelor era ca a pie-
trei de Tarsolitu. Și sunt patru ase-
mănări, dóue patru având același chipu,
ca și când una a ró'ă în ró'ă. Și când
mergeau, mergeau pe cele patru laturi ale lor;
și când mergeau, nu se întorceau: ci la
locul unde mergea capulu, într'acolo în urmă;
nu se întorceau, când mergeau. Și tótu
corpulu cherubiloru, spatele loru, mâinele
loru, și aripele loru, și rótele, câte patru
aveau ele, erau pline de ochi de jurt împre-
jurul. Și ele erau numite în auzulu
mei „Galgalu“ (rotogolu). Și fie-
care avea câte patru fețe; fața cea-
dă de cherubu, și a doua a ființă față
de om; și a treia a ființă față de leu, și
a patra a ființă față de vulturu. A-
cestea cherubinii erau înălțați; aceasta era
animalulu, ce l'am vețutu lângă riulu
Chebaru.

Și când cherubinii mergeau, mergeau și
rótele lângă ei, și când cherubinii ridicau
aripele loru, ca să se înalțe de la pământu,
rótele nu se depărtau de ei. Și când ei
stăteau, stăteau și ele; și când se înălțau
ei, se înălțau și ele cu dinșii; căci spi-
ritulu animalului era în rótă.

Atunci a mersu slava lui Iehova de-asupra
pragului casei, și a stătu deasupra
cherubiloru. Și cherubinii au ridicatu
aripele loru, și eau înălțatu de la pământu
înaintea mea; când ei eșiau, eșiau și ró-
tele lângă ei; și ședeau ele la ușa de
spre partea de resărită a casei lui Ie-
hova; și mărirea Dumnezeiului lui Israelu
era de-asupra loru. Acesta era animalulu, ce
l'am vețutu supt Dumnezeiulu lui Israelu
lângă riulu Chebaru; și eram convinsu, că
eră cherubini. Fie-care avea câte patru
fețe, și fie-care câte patru aripi; și asemă-
narea de mână de om supt aripele loru.
Și ochi pentru ființele loru, cari
fețele le-a avut ființa lângă riulu Che-

baru, chipulu loru și ele însu-și; și ședeau
drept unu. Și ele mergeau fie-care înaintea
sa; și se duceau unde mergea capulu, ne-
întorcându-se când mergeau. Și ședeau
și mergeau împreună cu ele.

Și mărirea lui Iehova a eșitu de la pragulu
casei, și a stătu deasupra cherubiloru. Și
cherubinii au ridicatu aripele loru, și eau
înălțatu de la pământu înaintea mea; când
ei eșiau, și rótele lângă ei, până la
intrarea porții casei lui Iehova, ce este
spre meiădi-noapte, și mărirea lui Dumne-
zeiu era de-asupra loru. Acesta era animalulu, ce
l'am vețutu supt Dumnezeiulu lui Israelu
lângă riulu Chebaru; și eram convinsu, că
eră cherubini. Patru fețe avea fie-care,
și fie-care câte patru aripi; și asemă-
narea de mână de om supt aripele loru.
Și chipulu fețelor loru, ele însu-și
fețele ce le-a vețutu lângă riulu Che-

baru, chipulu loru și ele însu-și; și ședeau
drept unu; și ele mergeau drept înainte.

Și vițu-și sunt-a rădicatu spiritulu, și m'a 11
dusu în porta *despre resărită a casei
lui Iehova, ce este spre resărită: și iată,
în ușa porții dinu-ființă cu barbă, și
între acestia unu vețiu pe Iaazaniu,
fiiulu lui Azuru, și pe Pelatia, fiiulu lui
Benaiu, mai mari ai poporului. Și qisu-mi-a 2
mine: Fiiulu omului, acestia sunt oamenii,
ce meditează nedreptatea, și ce dau sfa-
turile cele rele în cetatea acésta: Cei ce 3
qicu: „Timpulu încă nu este aprópe, ca
să zidimu case nóue; cetatea acésta este ca
oala, și noi suntemu carnea.“ De aceea profetisesce 4
asupra-lu, profetisesce, fiiulu omului! Și Spi-5
ritulu lui Iehova a rădicatu asupra-mi, și
mi-a qisu: Vorbesce:

Așa qice Iehova:
Așa ați qisu, casă a lui Israelu!
Căci eu scriu ce vi vine în minte.
Ați amoritu pre mulți în cetatea acésta, 6
Și ați impluțitu ulițele ei de uciși.
De aceea așa qice Iehova Dumnedieu: 7
Uciși-vostri, pe cari i-ați pusu în mijlocul cetății,
Aceștia sunt carnea, și ea ôla:
Dară pre voi vi voiu scóte din mijlocul ei. 8
Vă voiu da de mână,
Și adică voiu răsbune asupra vă, qice Iehova Dumnedieu;
Și ve voiu scóte din mijlocul cetății, 9
Și ve voiu da în mâinile străinilor,
Și voiu implini răsbunări asupra-vostră:
Cădea-veți sub sabia, eu vi voiu judeca la 10
Hotarele lui Israelu vă voiu judeca,
Și veți cunósce, că eu sunt Iehova.
Cetatea acésta nu va fi vostră oală, 11
Nici voi nu veți fi carnea din ea;
La hotarele lui Israelu vă voiu judeca,
Și veți cunósce, că eu sunt Iehova; 12
Pentru că după datinele popórelor, ce
sunt în giurul vostru,
Nu ați umblatu după datinele mele,
Nici ați făcutu judecățile mele;
Ci ați umblatu după datinele popórelor, ce
sunt în giurul vostru.

Și pe când profetisamu, muriâ Pelatia, 13
fiiulu lui Benaiu. Atunci *căzu-mi-am
pe fața mea, și strigai cu voce tare,
și qisu qisu: Vai, Iehova Dumnedieu, ai oimi-
sesci cu totulu rămasiță lui Israelu? Și a 14
mai fostu către mine cuvântulu lui Iehova,
dicându: Fiiulu omului, frații tei, frații tei, 15
bărbații rădemării tăi, și tótă casa lui Is-

casă, ci adet casă către casa răzvrătirii. Ieremiadmihi: „Depărtați-vă de la Iehova, casa-mi s'a părăsit-o acuma de moștenire.

15 De aceea zi:
Așa zice Iehova, Dumnezeu:
De și depărtatu-i-am foarte departe,
De și împrăștiatu-i-am prin țări,
Dară Eu voiu păzi pentru ei un sanctuariu mic
În țările, unde au venit.

17 De aceea zi:
Așa zice Iehova, Dumnezeu:
Vă voiu aduna dintre popoare,
Și vă voiu strânge din țările, în care sunteți împrăștiați,
Și-mi voiu da cuvântul lui Israelu
18 Și veniți acolo,
Voiu depărta din ele toți idolii și toate urâciunile lui.
19 Și îi voiu da altă inimă neimpărțită;
Și voiu pune în voi un spirit nou:
Și voiu lua din corpul lor inima cea de pétră,
Și li voiu da inimă de carne;
20 Ca să umble în rânduielile mele,
Ca să păzească judecățile mele, și să le facă;
Și ei vor fi poporu-mi, și eu le voiu fi Dumnezeu.
21 Iară pentru cele, a căror inimă umblă
După inima idolilor lor și după urâciunile lor,
Voiu răsplăti cu capul lor pe urmările lor,
Zice Iehova, Dumnezeu.

22 Atunci heruvimii își ridicară aripele, și pănile împreună cu ei; și mărirea Dumnezeului lui Israel era asupra lor.
23 Și mărirea lui Iehova s'a suit din mijlocul cetății, și a stat pe munțele care-i de către răsăritul cetății.

24 Și duhul a luat-o înapoi, și m'a dus în vizione prin Spiritul lui Dumnezeu în Chaldea, la cei din captivitate. Atunci vizionea ce aveam văzută, s'a suit de la mine. 25 Și am spus celor din captivitate tote lucrurile, cele ce-mi arătase Iehova.

Ași urmare profeției contra casei rebele.

12 Și a fost către mine cuvântul lui Iehova, zicând: 2 „Fiule omului, tu locuești în mijlocul casei răzvrătite, care are ochi ca să vadă, și nu vede; are urechi ca să audă, și nu aude; căci ea este casă răzvrătită.

3 Tu dară, fiule omului, pregătește-ți lucruri de strămutat, și strămută-te ziua înaintea ochilor lor; strămută-te din locul tău în alt loc înaintea ochilor lor; poate ei vor înțelege, ei sunt casă răzvrătită. 4 Și vei scoate lucrurile tale afară ziua înaintea ochilor lor, ca lucruri de strămutat; iară tu vei ieși seara înaintea ochilor lor, ca cei ce ies afară în surghiun. 5 Înaintea ochilor lor sapă-ți tu un zid, și scoate-le prin el. 6 Înaintea ochilor lor să-ți pui sarcina pe umeri, și scoate-le în întuneric; acoperă fața ta, ca să nu vezi pământul; căci pusu-te-am semn casei lui Israel.

7 Și am făcut așa, cum mi s'a poruncit; scoteam afară lucrurile mele ziua ca lucrurile de strămutat, și seara săpai cu mâna în zid; le scosei în întuneric, purtându-și sarcina ochilor lor pe umeri.

8 Și dimineață fusă către mine cuvântul lui Iehova, zicând: 9 „Fiule omului, casa lui Israel, casa răzvrătirii, nu te-a întrebat: ‚Ce faci?' Răspunde-li: Așa zice Iehova, Dumnezeu: „Sarcina aceasta privește pe domnul în Ierusalim, și pe toată casa lui Israel, în care sânt ei și mai mulți decât ei.

10 Ia: „Ți voiu servi lucrurile; 11 Cum mi-am făcut eu, așa ei cu ei se va face, Strămutați-vor prinși în captivitate.
12 Și domnul, ce este în mijlocul lor, va lua sarcina pe umeri
În întuneric, și se va duce;
Săpa-vor zidul, ca să scoată prin el lucrurile sale;
Acoperi-se va cu ea, ca să nu vadă pe pământ cu ochii săi.
13 Dară voiu întinde „mreaja mea peste el, și va fi prins în mrejile mele;
Și-l voiu duce în Babilon, în pământul Chaldeilor,
Dară nu-l va vedé, de și va muri acolo.
14 Și voiu împrăștia în tote vânturile
Pre toți cei ce-l înconjură, ca să-i ajute, și toate ordiile lor;
Și „voiu scoate sabia în urma-lor.
15 Și voiu răsipi pe ei între popoare,
Și-i voiu împrăștia prin țări.
16 Dară voiu lăsa pe ei
Ca să arate lăsă rămășiță lor
Dintre de acești lui, foamă, ciumă, pentru ca să-și spună toate urâciunile lor între neamurile unde vor veni; și vor cunoaște că Eu sânt Iehova.

17 Și a fost către mine cuvântul lui Iehova, zicând: 18 „Fiule omului, mănâncă-ți pânea ta cu cutremur,
Și bea apa ta cu frică și cu întristare;
19 Și zi poporului țării:
Așa zice Iehova, Domnul, de locuitorii Ierusalimului și de pământul lui Israelu:
Mănâncă-vor pânea lor în întristare,
Și vor bea apa lor cu grâță,
Căci pământul lor va fi pustiu, lipsindu-se de plinătatea sa,
Pentru silnicia tuturor celor ce locuesc în el.
20 Cetățile cele locuite se vor pustii,
Și pământul în deșert se va preface;
Și veți cunoaște că Eu sânt Iehova.

21 Și a fost cuvântul lui Iehova către mine, zicând: 22 „Fiule omului, ce este proverbul, ce aveți în pământul lui Israel, zicând: ‚Zilele se lungesc, și visiunea nu se împlinește'? 23 Dară zi-le: Așa zice Iehova, Dumnezeu:
Voiu sili să înceteze proverbul acesta,
Și nu-l vor mai întrebuința în Israelu;
Ci-i zi: „Apropiat-au zilele
Și împlinirea tuturor visiunilor.
24 Căci „nu va mai fi nici o „visiune mincinoasă,
Nici ghicitură lingușitore în casa lui Israel.
25 Căci eu, Iehova, o zic,
Și „cuvântul, ce voiu grăi, se va face,
Și nu va mai întârdia:
Ci în zilele voastre,
O casă răzvrătită, voiu spune cuvântul, și-l voiu împlini, zice Iehova, Domnul.
26 Și a mai fost către mine cuvântul lui Iehova, zicând:
27 „Fiule omului, iată, casa lui Israelu zice:
Visiunea ce aceste vede, este „pentru zile multe,
Și el proorocește pentru timpuri depărtate.
28 De aceea zi către ei:
Așa zice Iehova, Domnul:
Nici unul cuvântul meu nu se va întârdia,
Ci cuvântul ce voiu grăi, împlini-se-va,
Zice Iehova, Domnul.

Acuzația profeților mincinoși.

13 Și a fost către mine cuvântul lui Iehova, zicând: 2 „Fiule omului, profețește asupra profeților lui Israelu, care profețesc, și zi-le celor ce profețesc după inima lor:

Ascultați cuvântul lui Iehova!
Așa zice Iehova, Dumnezeu:
Vai de proorocii nebuni,
Cari umblă după cugetul lor, și n'au văzut nimic!
Israele, proorocii tăi sânt ca vulpile în deșerte.
Nu v'ați suit pe spărturile zidurilor,
Nici v'ați rădicat ziduri în jurul casei lui Israel,
Ca să pótă sta în lupte în ziua lui Iehova.
Vădiri mincinoase și ghicituri mincinoase ei ghicesc;
„Iehova zice'; și Iehova nu i-a trimes!
Și nădăjduesc ca cuvântul lor să se împlinească.
Nu dóra vă visiuni deșerte ați văzut?
Și ați ghicit minciuni când ați zis:
„Iehova zice'; și eu n'am vorbit?
De aceea așa zice Iehova, Domnul:
Pentru că vorbiți deșertăciuni, și visiuni mincinoase,
De aceea iată, sânt împotriva voastră, zice Iehova, Domnul.
Și mâna mea va fi asupra profeților,
Cari văd deșertăciuni, și ghicesc minciuni.
Ei în adunarea poporului meu nu vor ședé,
Și în cartea casei lui Israelu nu se vor mai înscrie,
Și nici în pământul lui Israelu;
Și veți cunoaște că Eu sânt Iehova, Domnul.
Pentru că, da, pentru că au amăgit pre poporul meu,
Dicându-i: „Pace'; și pace nu avea;
Și unul a zidit un zid,
Și ecolo alții l'au „tencuit cu albeală.
Spune celor ce l'au tencuit cu albeală, că va cădé:
„Ploi va plăsă revărsătore,
Și voi, pietroare de grindină, veți cădé,
Și mari vânturi se vor stârni.
Când dară se va surpă zidul,
Nu-i vor zice vouă: „Unde este tencuiala cu care l'ați tencuit?
Ci așa zice Iehova, Domnul:
Voiu stârni în mânia mea mari vânturi cu vijelii,
Și în furia mea va fi o ploă revărsătore,
Și în aprinderea mea mari grindini pentru de prăpădire, ca să-l nimicească.
Și voiu surpa zidul,
Ce ați tencuit cu albeală l'ați lovit;
L'a voiu arunca la pământă,
Și se vor descoperi temeliile lui;
Va cădé, și voi veți fi nimiciți supt dărâmă;

[1] Și veți cunósce că eu sînt Iehova.
10 Așa voiu umplini mînia mea asupra sodomiților,
Și cuprinși de ea vor zăbovi în ținutul
Și ei voiu ține: Nicăiri nu este așa, nici
cel ce l'am înecatŭ!
16 Atunci profetŭ lui Israelŭ, care profețiseră
pentru Ierusalime
Și cari vedeă viziuni de pace pentru Ierusalim,
Și prezic cu ele, ține Iehova, Domnulŭ.
17 Și tu, fiiulŭ omului,
Indrépță-ți fața spre fiiulŭ poporului teŭ,
Care profețiseză din inima lorŭ,
18 Profețiseză împotriva lorŭ, și ține:
Așa dice Iehova, Domnulŭ:
Vaĭ de acele ce vorŭ pune perine pentru
mînecore
Și vorŭ legători pentru capetele de tótŭ mărimea,
ca să vîneze sufletele!
Ați dorŭ sufletele poporului meŭ și voiți viĭ,
Și sufletele vóstre voiți păstra în viață?
19 Cînd mă profanați eŭ pe poporulŭ meŭ
Pentru mîini pline de orzŭ și bucăți de
pîne,
Omorîndŭ, ce voiŭ muri eŭ,
Și ce voiŭ lăsa sufletele, cari nu voiŭ trăi,
Spunîndŭ minciuni poporului meŭ, ce ascultă
minciunile vóstre.
20 De aceea așa dice Iehova, Domnulŭ:
Iată, eŭ sînt asupra perineloră vóstre,
Cu cari vînați sufletele ce pe păsări,
Și le voiŭ rumpe din brațele vóstre,
Și voiŭ lăsa sufletele ce văzŭ,
Sufletele pe cari voiŭ le vînezŭ, să fie pă-
21 Voiŭ rumpe legătorile vóstre. [sări.
Și voiŭ scăpa poporulŭ meŭ din mînele
vóstre,
Și nu voiŭ mai fi în mînele vóstre spre vînare;
Și veți cunósce, că eŭ sînt Iehova.
22 Pentrŭ că cu minciuni ați întristatŭ sufletulŭ
celuĭ drepțiŭ,
Pre care eŭ nu l'amŭ întristatŭ;
Și l'ați întărită mîinele celuĭ nelegiuiŭ,
Ăsa că nu s'a mai întorsŭ de la calea sa
răzvătăcitore-i vițiosă; [ța,
23 De aceea nu veți mai vedé deșertăciune,
Și nu veți mai ghici ghicíri;
Căci voiŭ scăpa pre poporulŭ meŭ din mî-
nele vóstre;
Și veți cunósce, că eŭ sînt Iehova.

Figurile ce urmézŭ pentru ghicitorĭ, și pentru cei ce se
ocupaŭ cu idolatrie, de unde nu lipsiaŭ cei din

14 Atunci [a] venitŭ la mine unii din bă-
trînii lui Israelŭ, și ați șezutŭ înaintea
mea. Și a fostŭ cătră mine cuvîntulŭ lui
Iehova, ținîndŭ: Fiiulŭ omului, bărbați a-
cestia rădăcinat-și-au idolii în inimele lorŭ,
și cusu-și-au înaintea feței [a] pîne de pe-
dîne a nelegiuiriĭ lorŭ; și [b] oare-mă voiŭ fi
lăsa de dînșiiĭ? De aceea vorbește-le
cătră ei, și ține-le: Așa dice Iehova, Dom-
nulŭ: Tótŭ omulŭ din casa lui Israelŭ, care
își va rădica idolii în inima sa, și-și va pu-
ne pietra de poticnire a nelegiuiriĭ sale
înaintea feței sale, și va veni la profetŭ,
eŭ Iehova voiŭ răspunde-voiŭ aceluia după
mulțimea idolilorŭ sei;
Ca să prindă casa lui Israelŭ prin inima
lorŭ; căci toțĭ s'ați înstrăinatŭ de
mine prin idolii lorŭ.
De aceea ți-voiŭ ține casei lui Israelŭ: Așa dice
Iehova, Domnulŭ: Chiĭ-vă, și întorceți-vă
de la idolii vóștri, și întoarceți-vă fețele
de la tóte urîciunile vóstre.
Căci la tótŭ omulŭ din casa lui Israelŭ, și dintre străi-
nii, ce locuescŭ în Israelŭ, care se va de-
părta de la mine, și-și va rădica idolii în
inima sa, și își va pune pietra de poticnire
a nelegiuiriĭ sale înaintea feței sale, și va
veni la profetŭ, ca să-și întrebe de mine
eŭ, Iehova, singurŭ îi voiŭ răspunde pen-
tru mine. Și voiŭ îndrepta fața mea în-
potriva omului aceluia, și-lŭ voiŭ face
semnŭ și proverbŭ și-lŭ voiŭ stérpe
din poporulŭ meŭ; și veți cunósce, că eŭ
sînt Iehova.
Și de se va amăgi profetulŭ, vorbindŭ
vr'unŭ cuvîntŭ, eŭ Iehova amăgitŭ-amŭ pe
profetulŭ acela: și voiŭ întinde mîna mea
asupra-i, și-lŭ voiŭ nimici din poporulŭ meŭ
Israelŭ. Și vorŭ purta pedépsa fărădelegiĭ
lorŭ; pedépsa profetuluĭ va fi ca și pe-
dépsa celuĭ ce-l-ŭ întrebă;
Pentrŭ ca casa lui Israelŭ să nu se mai rătăcéscă de la mine,
și să nu se mai pîngărésc în tóte fărădele-
gile lorŭ; ci să-mĭ fie poporŭ, și eŭ să
fiu Dumnezeŭ, ține Iehova, Domnulŭ.
Și a venitŭ cătră mine cuvîntulŭ lui Iehova, ținîndŭ: Fiiulŭ omului, cînd o
țară mi va păcătui, făcîndŭ fărădelegi,
voiŭ întinde mîna mea asupra-i, și voiŭ
sfărîma [c] toiagulŭ pîneĭ ei, și voiŭ trimite
asupra-i foamete, și stérpindŭ și omŭ și animalŭ
din ea: Adecă [d] de ar fi acești trei
bărbațĭ, Noe, Daniilŭ și Iobŭ în ea, ei
singuri își vorŭ mîntui sufletele lorŭ prin dreptă-
tatea lorŭ, ține Iehova, Domnulŭ.
De voiŭ face să trécă prin țără [e] fiare rele,

ca să o desființ de prepuși, și să ajungă
prin ele nimeni, să nu pótă trece prin
ele de fiare;
Și de voiŭ [f] aduce sabie peste ținutulŭ
ăla, și voiŭ ține: Sabie, treci prin țără!
Și voiŭ stérpi din ea omŭ și animalŭ;
Și acești trei bărbațĭ în ea vii, viu,
ține Iehova, Domnulŭ, ei nici pre fiiĭ nici pre
fete nu vorŭ mîntui; ei singuri vorŭ mîntui
pre [g] ei înșiși, și numaĭ ei vorŭ
rămînea.
Căci așa dice Iehova, Domnulŭ: Cu a-
tît mai multŭ, cînd [h] voiŭ trimite asupra
Ierusalimuluĭ cele patru județe ale mele
rele, sabia, fómetea, fiarele rele, și ciu-
ma, ca să stérpescŭ din ea omŭ și ani-
mal,
[i] Dară iată, va rămînea în ea o mîntuire
care se va scóte: ei și fiiĭ și fete: iată,
voiŭ ca la voi, și [k] veți vedé purtarea
a lorŭ și faptele lorŭ; și ve veți mîngîia pentru
răul ce am adusŭ asupra Ierusa-
limuluĭ, pentru tóte câte amŭ adusŭ asupra-i;
Și mîngîia-vă veți văzîndŭ-le faptele și
purtarea lorŭ; și veți cunósce, că n'amŭ făcutŭ fără cuviință tóte
câte amŭ făcutŭ în ea, ține Iehova, Domnulŭ.

Asemenea și Domnulŭ ordonă, că unii dintre

15 [1] Și a fostŭ cătră mine cuvîntulŭ lui Iehova,
ținîndŭ:
Fiiulŭ omului, ce pre cele lemnulŭ de
viță mai multŭ de-cît lemnulŭ
Ce este de viță mai sus între arborii de
mei luĭ Israelŭ, pădurei?
3 Ală lemnŭ ore ală lemnŭ, luaĭ de lucru?
Ală lemnŭ ore din ele cuĭ cuiŭ, ca să fie
de spînzurat în ele vre vasŭ?
4 Iată, [a] este-l de focŭ dată, mistuire
Focului mîncă-i amîndoă capetele lui,
Și mijlocŭl lui se pîrjolésce,
Ală este acesta de vr'unŭ folosŭ?
5 Iată, cînd era întregŭ, ală era bunŭ de
lucru,
Cu cît mai puțină va mai fi bunŭ de nimic,
Cînd focŭl l'a mistuitŭ, și s'a pîrjolitŭ!
6 De aceea așa dice Iehova, Domnulŭ:
Ca lemnŭ ală viței între lemnele pădurei,
Cărora eŭ le-amŭ dată de mîncare focului,
Așa voiŭ face și locuitoriĭ Ierusalimuluĭ!
7 Și voiŭ îndrepta fața mea asupra-lĭ:
De voiŭ scăpa dintr'aceĭ focŭ,
Dară alte focŭ îi vorŭ mistui;
Și veți cunósce, că eŭ sînt Iehova,
Cînd voiŭ îndrepta fața mea asupra-lĭ.
8 Voiŭ ruinare și eŭ ală țară,
Căci ați lepădatŭ lucrŭ-de-lege, dice Iehova,
Domnulŭ.

Asemenea și ordonă Domnulŭ Iehova Ierusalimuluĭ

16 [1] Fiiulŭ omului, [a] te pre Ie-
rusalimŭ să cunóscă urîciunile sale, și ți-
vestésce-le
Și ține: Așa dice Iehova, Domnulŭ, cătră Ieru-
salimŭ:
Obîrșia ta și [b] nascerea ta sînt din pă-
mîntulŭ Canaanului;
Tatălŭ-tĭ [c] era Amoreŭ, și mumă-ta Hi-
teĭ.
Și la nascerea ta,
În ziua, în care te-aĭ născutŭ, nu ți-aĭ
tăiatŭ
Și în apă nu te-aĭ scăldatŭ spre curățire;
Cu sare nu te-aĭ sărată, și în pelinŭ nu te-
aĭ înfășatŭ.
Ochiŭ meŭ nu s'a îndurerată de tine, să-ți
facă ceva din acestea,
Din milă către tine;
Ci ai fostŭ aruncată pe cîmpŭ, din urîcĭu-
nile către tine,
În ziua în care te-aĭ născutŭ.
Și eŭ am trecutŭ pe lîngă tine, și te-
am văzutŭ
Călcîndŭ-te-ai cu picióre în sîngele tĕu,
Și ține-ți-amŭ: Fiiulŭ ce ești în sîngele tĕu
Trăiesce!
Da, ține-ți-amŭ, fiiulŭ ce ești în sîngele tĕu:
Trăiesce!
Și te-amŭ făcutŭ ca pe [d] mărăcini de
țarină, și ai crescutŭ, te-ai mărită,
Și ai ajunsŭ la culmea frumuseței;
Rădicat-ți-s'ați țîțele și perulŭ ți s'ați crescutŭ;
Dară tu ești gólă și fără rușinare.
Atunci trecutŭ-amŭ pe lîngă tine, și te-
amŭ văzutŭ.
Iată, vremea ta era vremea iubirei;
Și întinde-voiŭ-mă pănlă ta asupra-ți, acoperi-
voiŭ goliciunea ta,
Și jurîndŭ-mă-voiŭ față de ție, și voiŭ intra în legă-
mîntŭ cu tine,

Dice Iehova, Domnulu, şi ^aspusu-a mie:
9 Şi tu fiiulu omului, in apă,
Ami ^apălatu mingelu tau de pe tine,
Şi te-amu pusu cu obile;
10 Şi te-amu incinsu cu vestminte ^bspate'nchise,
Te-amu incăltatu cu ciubote de pelle de viţelu de mare,
Te-amu incinsu cu fiau subţire,
Te-amu imbracatu cu matasa;
11 Şi te-amu impodobitu cu podobe,
^aPuru-amu bratiele pe mainele tale,
Şi lantiu pe grumazulu tau:
12 Puramu cercu in nasulu tau,
Şi cercei in urechiele tale,
Şi cununa frumosa pe capulu tau.
13 Aşa ai fostu impodobitu cu auru şi argintu,
Şi vestmintele tale erau de fiau subţire, de matasa, şi vestminte ^bspate'nchise;
^cMancatu-ai flauru, mierea şi oleiu;
Şi fostu-ai ^dfrumosa forte, forte.
Şi ai ajunsu a fi domna.
14 Şi ^anumele tau scolobitu-a intre popore pentru frumseţea ta;
Ca-ci era desavarşita in podobele,
Ce le-amu pusu pe tine, dice Iehova, Domnulu.
15 ^aDară tu increzutu-te-ai in frumseţe ta,
^bŞi desfrenatu-ai din cauza renumelui tau,
Şi varsatu-ai desfrenarile tale la toti trecetorii, ficiendu-le a fi.
16 ^aŞi ai luatu din vestmintele tale,
Şi ai facutu a tale inalţime ^bspate'nchise,
Şi ai desfrenatu pe dinsele,
Ceea ce nici o data nu s'a ^cvediutu, nici se va mai vedé.
17 Şi ai luatu scumpele tale cele marunte,
Facute din auru şi argintulu meu, ce ti-amu datu.
Şi ai facutu chipuri de barbaţi,
Şi ai desfrenatu cu dinsele,
18 Şi ai luatu vestmintele tale cele pentru ^ape acoperite-le-ai cu ele;
Şi pusu-ai uleiulu cădiloru meu, tamaia mea,
19 ^aŞi painea mea, ce ti-amu datu,
Fiorea finei, uleiulu şi mierea, ce eramu te-amu cibitu,
Pre candu pusu-ai inaintea lora spre mirosu placutu;
Aşa a fostu intemplatu, dice Iehova, Domnulu.
20 ^aŞi luatu-ai pre fiii tei şi pre fiicele tale,
Pre cari mi i-ai nascutu,
Şi-ai sacrificatu lora spre ^bmancare.
Au dara pré putinu intre cele desfrenarea ta,
21 De ai junghiatu şi pre fiii mei, şi i-ai datu
Ca ei fia trecuţi prin focu pentru dinsele?
22 Şi in tote urîtiunile tale şi desfrenarile tale
Ai nu ai adusu aminte de ^azilele tinereţei tale,
Candu erai gola şi fora vestminte, candu ^bdeie te sdrobiai.
23 Şi dupa tóte reutatile ta,
(Vai, vai de tine! dice Iehova, Domnulu,)
24 ^aZidit-ai mosiri,
Şi ^bfacutu-ai inaltimi in tóte ulitele.
^cLa capetulu a tutu drumulu zidit-ai inaltimea ta,
Şi urîtatu-ai frumseţea ta,
Şi deschisu-ai picidrele la tuti trecetorii,
Inmultiendu desfrenarile tale,
25 Şi ai desfrenatu cu ^aEgipteni, vecini tei, cei mari la corpu;
Multu desfrenatu-ai, ca se mi traneti.
26 Iata dara, eu mi-amu intinsu mana mea spre tine,
Şi te-amu micsioratu dreptulu tau,
Şi te-amu datu in voia celoru ce te urescu,
^aFiicelor Filistenilor, cari se rusinau de calea ta cea desfrenata.
27 ^aAi desfrenatu şi cu Asiriani,
Cari cari nesaţiosi;
Da, desfrenatu-ai cu ei,
Şi totu nu ti-ai sfarsitu.
28 Ai ^atramisitu desfrenarea ta
In pamentulu Canaanului ^bpana la Caldeia,
Şi nici cu aceea nu ti-ai astamperatu
Cătu cu a ta desfrenata faima te, dice Iehova, Domnulu,
29 De fudi ^fost eratecu!
Lucrezi, ca ale unei mari naruşatore meretrici!
30 Cătu ^aslăbitu-ti-ai mintea, dice Iehova, Domnulu,
Candu tu faci tóte acestea,
Lucrulu unei ^bnerusinate meretrici!
31 ^aCa-ci ziditu-ti-ai inaltimea ta in capetulu a tutu drumului,
Şi facutu-ti-ai inaltimea ta in tóta ulita,
Dară nici ca o meretrice n'ai fostu; ci ai desperatu platea;
32 Ci ca ^afoiţa ce o lasa barbatulu,
Ce primesce pre straini in locu-i de ea.
33 Tuturor meretricilor se da mana,
Dară ^atu dai-ai platu tuturoru iubitiloru tei,
Şi darutu-ai, ca ei intre la tine din tóte părţile.
34 Şi deci numai cu tine
Are desfrenarea ta a fostu alta-filiu decătu la alte femei.
Ceea ce nu s'a intemplatu cu tine la desfrenare:

Ca ai datu dară plata, şi ei plata nu ţi-a datu;
Deci foiţa ta fiu cu totulu altu-feliu.
35 ^aDe aceea curtiă, meretrice, cuvantulu lui Iehova;
36 Aşa dice Iehova, Domnulu:
Fiindcă-ti cuvantulu ast-fliu perdutu,
Şi descoperita ta ti descoperita in desfrenările tale cu iubiţii tei,
Şi cu toţi idolii ta cei scîrboşi,
Şi cu ^asângele fiiloru ta, ce dedeai-ai lora;
37 Iacă, dară, voiu: Eu mi pre toţi iubiţii tei,
Cu cari ti-ai incredintiatu,
Şi pre toţi, cărora ai iubitu,
Impreuna cu toţi acei, pre cari i-ai urîtu,
Voiu adunâ împotriva-ţi din tóte părţile,
Voiu descoperi goliciunea ta inaintea lora,
Şi vorî vedé tóta goliciunea ta.
38 Şi te voiu judecâ
Dupe judecăţile ^afemeilor ce a ucidu
Şi ce varsa sânge;
Şi voiu aduce sangerâ-ţi sângele mâniei şi alu gelosiei!
39 Şi te voiu da in mânele lora!
Voiu dărîmâ ^amosiile tale,
Şi voiu sdrumâ inaltimile tale;
^bDe vestmintele tale te voiu desbracâ, şi-ţi voiu lua podobele cele marunte,
Şi te voiu lăsâ golă şi fora vestminte.
40 Şi voiu aduce asupra-ţi mult nea,
^aCare ce pietre te va ucide,
Şi te voiu strapunge cu sabiele lora.
41 Şi voiu ^aardecâ casele tale cu focu,
Şi voiu ^bindeplini asupra-ti sentie judecăţi inaintea multoru femei;
Aşa te voiu face să ţi-o pierdi de a fi meretrice,
Şi platâ nu voiu mai dă.
42 Şi asa ^avoiu pune capetu mâniei mele asupra-ţi,
Şi gelosia mea se va departe de la tine;
Şi mă voiu linisci, şi nu me voiu mai mâniâ.
43 Pentru ca n'ai ^afostu adusu aminte de ^bzilele tinereţei tale,
Ci te-ai infuriatu asupra-mi in tóte acestea lucruri,
De aceea dară, eu ti voiu respălăti urmările tale asupra capului tău,
Dice Iehova, Domnulu,
Şi nu voi mai face o fapta desfrenata asemenea in tóte urmările tale.
44 Iacă, tóta omulu, care se serveste de proverbe, facendu asupra-ţi proverbulu acesta:
Precum este mama, aşa şi fiica sa.
45 Tu esti fica mamei tale,
Care s'a desgustatu de bărbaţii ei şi de copiii ei;
Şi esti sora surorilori tale,
Cari s'au desgustatu de bărbaţii lori şi de copiii lori;
^aMama ta a fostu Hetiită, şi părintele tau Amoreu.
46 Sora-ta cea mai mare este Samaria,
Ea şi fiicele ei ce locuiescu la stânga ta;
Şi ^asora-ta cea mai tenără, ce locuesce la dreptu-ţi,
Este Sodom, şi fiicele ei.
47 Dară tu n'ai umblatu numai in căile lora,
Şi n'ai facutu dupe urîciunile lora;
Ci, ca si cumu, abia a fostu acestea lucruri prea mici,
^aCandu-le-ai mai stricatu de cătu d'intr'ale tale tóte caile tale.
48 Viu eu, dice Iehova, Domnulu:
Sora-ta, Sodom, n'a facutu, nici ea şi nici fiicele ei,
Cumu ai facutu tu şi fiicele tale.
49 Iacă, aceasta a fostu fora de lenea surorei tale, Sodom:
Ingâmfarea, ^aindestularea de pâne şi lipsa de grigi
Avusu ea şi fiicele ei;
Dară pre celu cerosi şi pre celu necerutu ai lo ajutatu.
50 Ci se ingâmfara, şi ^afacura urîtiuni inaintea mea;
Şi asiediu vediendu-le eu, le-amu departatu.
51 Aşa şi Samaria n'a pecătuitu nici cu jumetate din pecatele tale;
Ci tu facutu-ai multe urîciuni decătu ea;
Şi aşa ^ai indreptăţitu pre surorile tale prin tóte urîciunile cele le-ai facutu.
52 Deci pórtă rusinea, pre care ai ^aimpotrivitu surorilori tale,
Pentru pecatele tale, ca cari le-ai facutu mai urîte decătu dinsele:
Dedîtu vine ele mai drepte sûnt
Tocî cu totulu şi tu, şi porta rusinea ta;
Căci ai indreptăţitu pre surorile tale.
53 ^aŞi voiu intórce pre captesii lora,
Pre ^bcaptesii Sodomei şi ai fiicelorâ sale,
Şi pre captesii Samariei şi ai fiicelorâ ei;
Şi cu ei intorce-voiu şi pre captesii captesimei tale
Ce ai pusu rusinea ta,
Ca să te rusinezi pentru tóte cele ai facutu,
Şi ca ti fii de mângâiare.

56 Cînd încă nu-ta Sodoma şi fetele ei nu vorbeai
intórce în gura ta de mai 'nainte,
Şi Samaria şi fetele ei nu vorbeai intórce în
gura ta de mai 'nainte;
Atunci tu şi fetele tale aţi veţi intórce în
gura voastră de mai 'nainte.
56 De şi în gura ta nu s'a auzit de cea-la
Sodoma
În dilele îngîmfărei tale,
57 Mai 'nainte de ce s'a vădit reutatea ta:
Cînd se vădia, cînd *le-a ocărît fetele
Siriei,
Şi toţi cei ce o înconjoară, fetele Filistimilor,
Cari te urăsc din toate părţile.
58 Ţi-ai fost purtat *nedrept desfrînarea ta
Şi a ruşinărei tale, dice Iehova.
59 Căci aşa zice Iehova, Domnul:
Drept ce ţi-ai vătămat jurămîntul, călcînd
Legămîntul,
Ţie îţi voiu aduce aceste de legămîntul meu
cu tine,
Ce l'ai încheiat în dilele tinereţei tale;
Şi voiu întări cu tine unu *legămînt eternu.
61 Şi aceasta şi *vei aduce aminte de purtările tale,
şi te vei ruşina,
Cînda vei primi la tine pre surorile tale,
pre cele mai mari şi pre cele mai mici;
Şi le-ţi voiu da *de fete.
*Dară nu dupre legămîntulu, ce facuşi cu
dînsa ca ele.
62 *Şi voiu întări legămîntulu meu cu tine,
Şi vei cunósce că eu sînt Iehova:
63 Ca să-ţi *aduci aminte, şi să te ruşinezi,
*Şi să nu-ţi mai deschidi gura de ruşine,
Cînda îţi voiu şterge tóte cîte ai facutu,
Dice Iehova, Domnulu.

*Judecăţi asupra casei necredincióse şi fiei fedele, ce o
făgăduinţe despre viitor.

17 Fiusta cătră mine cuvîntulu lui Iehova, ţicîndu-mi:
2 Fiulu omului, pune o ghicitóre, şi spune parabola către casa lui
3 Israel, Şi dii: Aşa dice Iehova:
*Unu vulturu mare cu aripi mari,
Cu aripi lungi, plini de pene pestrite,
Venîa în Libanu, şi 'a rupsu din cetina
cea mai de sus;
Rupse vîrfurile vlăstarilor lui,
4 Şi 'a dusu în ţera negustorilor;
Pusu-le-a într'o cetate de negustori.
5 Atunci a luatu din sementa ţerei,
Şi a pusu-o în ţarînă de semenatu;
A dusu lîngă ape multe, sădit-o-a *ca pe
o salce.
6 Şi ea a crescutu, şi s'a făcutu vetre de
viţă viţeroasă, dară *mică;
Vîţele sale se întorceau spre d'însulu, şi
rădăcinele sale sub d'însulu;
Aşa a ajunsu lăstaru de viţă
A făcutu ramuri, şi a datu lăstăriş.
7 Şi mai era unu mare vultur, cu aripi mari
şi cu pene multe;
Şi iată, vlăstarulu de viţă şi-a întorsu rădă-
cinele sale spre d'însulu
Şi şi-a întinsu vîţele sale spre elu.
Pentru ca să-i adape în straturile sădi-
rei sale;
8 De şi era sădită în pămîntu bunu, lîngă
ape multe,
Ca să facă vîţe,
Şi să dee fructe,
Şi aşa să ajungă o viţă aleasă.
9 Ţi. Aşa dice Iehova, Domnulu; Îsbîndi-va?
*Nu-şi va smulge elu rădăcinele ei,
Şi va reteza fructele ei, ca să se usuce,
Şi să se usuce tóte frunzele vădrelor sale;
Fără să fie nevoie de o putere mare sau de
unu popor multu, ca să o smulgă din
rădăcinele ei?
10 Iată este sădită! Dară ore înbuni-va?
*Nu cum se va usca, cu totul va *veni
de resbelu? ară atunci se va?
Cum se va înbuni în straturile, unde creşte
Şi o vor lovi cătră mîne uscătorii lui
Iehova, dicîndu:
11 Şi scrisu-i-a acestu cuvîntu către
Ia cu voi? ce însemnă acestea?
Să fii: Iată, regele Babilonului a venitu la
Ierusalim,
A luatu pre regele lui şi pre mai mulţi ai lui,
Şi i-a adusu la sine în Babilonu;
12 *Şi a vorbitu pre unulu din mădulările casei
Împărăteşti a ei,
*Şi l'a pusu să facă
Legămîntu cu ei,
Şi l'a pusu să jure.
Luatu-a cu sine şi pre cei luntreaţi ai pămîn-
tului,
Ca regatulu *să se smădească,
Şi să nu se mai ridice:
Ca numai păzindu legămîntulu seu să pătă stea.
Dară *elu răsculatu s'a trimiţîndu soli săi în
Egipetu.
*Ca să-i dee cai şi popor multu
*Îsbuti-va dară? Scăpa-va celu ce face a-
cestea?
Ore călcîndu legămîntulu, mîntui-se va?
Viu eu, dice Iehova, Domnulu;

16 Cătră locuesce regele, care l'a pusu pre
d'însulu rege,
Ale cărui jurămînt l'a desprăţuitu, şi a
cărui legămîntu l'a stricatu,
Anume cu d'însulu va muri, în Babilonu.
17 *Şi Faraonu, cu mare oştire şi cu mulţemită
şi cu mulţime lui cea mare, nu va face
pentru d'însulu resbelu,
Cînda vor zidi *întăriturile şi va tăia
întîrzi ca să nimicăscă suflete multe.
18 Căci a desprăţuitu jurămîntulu, călcîndu
legămîntulu:
Iată, dîndu-şi o 'a dată mîna sa,
A făcutu tóte acestea; elu nu va scăpa.
19 De aceea aşa dice Iehova, Domnulu:
Viu eu, pre jurămîntulu meu, ce l'a des-
prăţuitu,
Şi pre legămîntulu meu, pre care l'a căl-
cată,
Le voiu resplăti pe capulu lui.
20 Voiu *întinde mreje, mea asupra-i,
Şi se va prinde în laţulu meu,
Şi-l voiu aduce în Babilonu,
Şi acolo *mă voiu judeca cu d'însulu pentru
*călcarea lui,
Ca care s'a abătutu de la mine.
21 Şi *toţi fugarii lui şi tóte cetele lui vorŭ cădea
de sabiă,
Şi cei rămaşi vorŭ fi împrăştiaţi în tóte
vînturile.
Şi veţi cunósce, că eu Iehova amu vorbitu.
22 Aşa dice Iehova, Domnulu:
Voiu lua eu *ramura cea mai de vîrfu a ce-
drului celui înalt, şi o voiu sădi;
Voiu tăia din mlădiţele lui cele tinere *o
mlădiţă fragedă,
Şi o voiu sădi pe unu munte înaltu şi ri-
dicatu.
23 *Pe muntele celu înaltu alu lui Israelu o
voiu sădi,
Şi va face mlădiţe, va da fructă, şi se va
face unu cedru măreţ,
*Încît păsările tuturor felurilor de aripi
vor locui sub elu,
La umbra ramurelor sale vorŭ locui.
24 Şi toţi arborii câmpului vorŭ cunósce,
Că eu Iehova *am smulsu pre arborele
celu înaltu, şi am *înălţatu pre arborele
celu micu,
Uscat-am pre arborele celu verde, şi fă-
cut-am să înverdăţască arborele celu us-
cată:
*Eu, Iehova, am vorbitu şi voiu face.

Porunceşte cum să fie a fiei Israel fără nicio îndo-
ială; şi arată-le răsplătirea o nădăjduesc de cădere.

18 Şi a mai fostu către mine cuvîntulu lui
2 Iehova, dicîndu: Ce este voiu, ca şi
voi să pîlmăluiţi în Israelu proverbiulu a-
cesta: *Părinţii au mîncatu aguridi, şi dinţii
fiilorŭ sunt strepeziţi?
3 Viu sînt, dice Iehova, Domnulu:
Nu vi va mai fi dată a vă servi de pîlmă-
luiţi acesta în Israelu.
4 Iată tóte sufletele sînt ale mele;
Precum sufletulu părintelui, aşa şi sufle-
tulu fiiului alu mieu este;
*Sufletulu ce păcătuesce, acela va muri.
5 Dară de este unu omu drepta,
Face lucre dreptă şi dreptate
6 Nu a mîncatu pe munţi,
Nu-şi ridică ochii către idolii casei lui Israelu,
Nu *pîngăreşte pre femeea aproapelui seu,
Şi nu se apropiă de femee, *ce este în ne-
curăţenia ei;
7 Nu *înşelă pre nimenea,
Ci întîrce datoriciului *amanetulu seu;
Nu face mal o răpire,
Ce *îşi pune celui flămîndu,
Şi îmbracă cu vestminte pre celu golu,
8 Nu dă cu *dobîndă,
Şi nu ia mai multu decîtă a datu;
*Şi întîrce mîna de la nedreptate,
Şi face judecată dreptă între omu şi omu;
9 Amblă în aşezămintele mele,
Şi păzesce judecăţile mele, în adevăru fă-
cîndu-le:
Acela este drept; va *trăi, dice Iehova,
Domnulu.
10 Dară de naşce unu fiiu *nelegiuitu, *vătă-
tură de sînge,
Şi care face vre-unulu din acestu feliu,
11 Şi nu face nici unu din acele datorii,
Ci şi pe munţi mănîncă,
Ci şi pe femeea aproapelui seu pîrgălceşte,
12 Şi pe celu sărmanu şi *şeptă *îl înnădă,
Face răpiri,
Amanetulu nu-l întîrce,
Şi-şi ridică ochii către idoli,
*Faptele urîciunei;
13 Dă cu dobîndă,
Şi de unu multu decîtă a datu:
Trăi-va acela ce acestea?
Nu va trăi;
Făcutu-a tóte urîciunile acestea; va muri,
*Sîngele său va fi asupra lui.
14 Ecce, dă naştere acestui fiiu,

Curŭ, vădêndu cĕle pĭrĕtĕle, ce le-a fĭcutŭ
vorĭtorĭle sĕu,
Jĕ vĭĕŭ, şĭ nu fusĕ sătŭle ca nĕcĕstea:
15 Pe munţĭ nu mĕnĭncĕ,
Şĭ cătrĕ rĕdĭcĭ nĕlĭ cĕută idolĭĭ casĕĭ lui
Israĭlŭ,
Nu prĭngĕnuse pre femĕea sprĭcĕlulŭĭ sĕŭ,
16 Nu zăcŭtŭ pre nĭmĕnĭ,
Amăsŭtulŭ mŭltŭ cĕpresse,
Şĭ nu fusĕ răpĭre;
Zĭ dĭ pâne celŭĭ fămĕnĭtŭ,
Ca vestmêntŭle rŭpere pre celŭ golŭ,
17 Şĭ mĭnĭre mĭĕa de la nĕdrĕptăţĭrĕa celŭĭ
nĕcurătŭ,
Şĭ dulcĕţĭ sĕŭ mai mŭltŭ dĕcâtŭ a dătŭ
nu lĭ;
Ĭz fĭcu judecăţĭle mĕle, şĭ lĕgĭlĕ le aspĕ-
cĭtăţĭle mĕle:
Acĕstă nu va mŭrĭ pentru fĭrĕ-de-lĕgĕa pă-
rĭnţĭlŭĭ sĕĭ: cĭ va trĕĭ
18 Pĕntrulŭ sĕŭ, fiindŭ-că apĕsă fórte,
Fĭcu răpĭrĭ de la frăţĭ-sĕĭ,
Şĭ fĭcu în mĕdĭulŭ popolulŭĭ sĕŭ ceea
ce nu cu bĭne:
Ĭată, *acestŭ va mŭrĭ în fĭrĕ-de-lĕgea sa.
19 Dară vĕĭ dĭcĕ: Cu? nu dŏră fĭĭulŭ
nu pĕrtă fĭrĕ-de-lĕgĕa părĭnţĭlŭĭ sĕĭ?
Cându fĭĭulŭ fĭcu drĕptŭ şĭ dreptăţĭ,
Şĭ păzĭ tóte lĕgĭuĭrĭle mele, şĭ le fĭcu,
Elŭ va trĕĭ.
20 *Sufletulŭ ce păcătŭĭĕşte, acela va mŭrĭ.
*Fĭĭulŭ nu va purta fĭrĕ-de-lĕgĕa părĭnţĭlŭĭ,
Nĭcĭ părĭnţĭlŭ nu va purta fĭrĕ-de-lĕgĕa
fĭĭulŭĭ;
*Dreptăţĭa celuĭ drĕptŭ va fĭ asupra luĭ,
*Şĭ fĭrĕ-de-lĕgĕa celuĭ nĕlĕgĭuĭtŭ va fĭ a-
supra luĭ.
21 Dară *dacă se va întórce celŭ nelegĭuitŭ de
la tóte pĕrătĕle ce le-a făcutŭ,
Şĭ va păzĭ tóte mĕdĭulócele mele, şĭ va face
dreptăţĭa şĭ dreptăţĭa,
Acĕstă va trĕĭ, nu va mŭrĭ.
22 *Tóte fĭrĕ-de-lĕgĭle, cărĭ le-a făcutŭ,
Nu i sĕ vorŏ aminti;
Elŭ va trĕĭ în dreptăţĭa, ce a făcutŭ.
23 *Ĭă dŏră plăcĕ-mĭ-vă mórtea celuĭ nele-
Dice Iehova, Domnulŭ, [giuĭtŭ?
Şĭ nu în întórcerea luĭ de la căĭle sălĕ, ca
să trĕĭască.
24 Dară *când celŭ drĕptŭ se va întórce de la dreptă-
tea luĭ,
Şĭ *va fĭcutŭ fĭrĕ-de-lĕgĕa,
Şĭ va fĭcutŭ după tóte urĭcĭunĭle căĭle le face
celŭ nelegĭuitŭ,

Elŭ trăĭ-va dŏră?
*Tóte nedrĕptăţĭle ce a făcutŭ, nu i sĕ vo
aminti;
În fĭrĕ-de-lĕgea, în care a călcătŭ,
Şĭ în pĕrătĕle, în care a pĕcătuĭtŭ,
În ele va mŭrĭ.
Dară vĕĭ dĭcĕŭ:
*„Urmarea Domnulŭĭ nu este drĕptă.“ 25
Şĭ ascultă acumă, casă a lui Israĭlŭ!
Urmarea mea nu nu este drĕptă?
Nu nu căĭle vóstre sĕnt nedrĕptate?
*Când celŭ drĕptŭ se abate de la dreptă- 26
tea luĭ,
Şĭ *face nedrĕptăţĭa şĭ mŭrĕ întrĕnsa,
Elŭ mŭrĕ pentru nedrĕptatea, pe care a
făcutŭ;
Şĭ *când celŭ fĭrĕ-de-lĕgĕ se întórce 27
De la fĭrĕ-de-lĕgea, ce a făcutŭ,
Şĭ face dreptăţĭa şĭ dreptatea,
Elŭ îşĭ *va fĭe în vĭĕţă;
Fĭindă-că *a luatŭ sémă,
Şĭ s'a întorsŭ de la tóte fĭrĕ-de-lĕgĭle, cărĭ 28
le-a făcutŭ,
Vă trĕĭ, nu va mŭrĭ.
*Dară casa lui Israĭlŭ dice: 29
„Urmarea Domnulŭĭ nu este drĕptă.“
Oară a lui Israĭlŭ, urmarea mea nu nu este
drĕptă?
Aĭ nu urmările vóstre sĕnt nedrĕpte?
*De aceea, casă a lui Israĭlŭ, vĕ voiu judecă, 30
Pre fĭĕ-căre după urmările sale, dice Do-
mnulŭ Dumnedĕŭ:
*Călĭĭ-vĕ, şĭ întórceţĭ-vă de la tóte fărăde-
lĕgĭle vóstre;
Şĭ nu vĕ fĭe nelegĭuĭtăţĭa vóstră spre
ruĭna vóstră.
Lepădaţĭ de la voĭ tóte fărăde-lĕgĭle, cărĭ aĭ
călcătŭ dĭnsele,
Şĭ faceţĭ-vĕ o *fĭrĕ nóuă ĭnimă şĭ unŭ spĭrĭtŭ nóŭ;
De ce să muriţĭ, casă a lui Israĭlŭ?
Căcĭ *eŭ nu mă plăcu în mórtea celuĭ ce să
mórĕ,
Dice Iehova, Dumnedĕŭ; de aceea întórceţĭ-vĕ,
şĭ trăĭţĭ.

Plânsul asupra căpĕtenĭĭlŏr lui Israĭlŭ.

ŞĬ tu *rădică plângĕre pentru căpĕtenĭĭ 19
lui Israĭlŭ. Şĭ dĭ:
Ce a *fostŭ mumă-ta? o leoĭcă;
Ea şĭedea cu leĭ,
Şĭ a crescutŭ pre puĭ sĕĭ între puĭĭ de leŭ.
Şĭ a *rădicatŭ pre unulŭ din puĭĭ sĕĭ, 3
Puĭ-şĭ-a fostŭ leulŭ,
Şĭ s'a deprinsŭ a mâncă dumnĕĭ;

Şĭ mâncatŭ pe omenĭ de dĭnsulŭ,
Puĭ puseră la grópa sa,
Şĭ ĭată adusĕră în laţŭ pe părĭnţĭlŭ-lĕŭ [Iehu.
Şĭ duse cuvêntŭ celuĭ-lalt.
Văzêndu-se, cĭ deşărtă mĭ-a fostŭ nĕdĭ-
ĭdĭa-mĭ-a *mâĭ prĕa,
Şĭ *a luatŭ pe unulŭ din puĭĭ sĕĭ,
Puĭ-şĭ-a fostŭ leulŭ,
Şĭ s'a deprinsŭ a mâncă dumnĕĭ;
Şĭ *a pustĭatŭ cetăţĭle lorŭ,
Aşĭ cĭ s'a spăimêntatŭ ţĭnutulŭ şĭ cĭ-
Dă cuprinsŭlŭ răcnetulŭĭ lui [mea
Şĭ *a mâncatŭ popórele din prĭmĕĭle din prĭmĕĭ de
pretutĭndĕnĭ-şĭ,
Şĭ-a-nsŭ-şĭ-a strâmtŭ hotă-
Şĭ *a prinsŭ-o în grópa lorŭ.
Şĭ l'au pusŭ în gaĭă cu lanţurĭ,
Şĭ l'aŭ adusŭ în regĕlŭ Babĭlonulŭĭ;
Puseră-lĭ în închĭsórĭ,
Ca să nu se mâĭ audă vóĭcea luĭ
Pe *munţĭĭ lui Israĭlŭ.
Mumă-ta ca *o viţă în pasĕrea ta, — ea
a sătŭ sădită lângă apĕ;
Rămurĭ *mulţĭ şĭ plĭnĭ de mlădiţe, de
mărĭmea apelorŭ,
Şĭ *a fostŭ dĭn ea tulpĭnă tărĭ, ce servĭă
de sceptre domnilorŭ;
Şĭ *înălţĭmea ei se înălţă în mezdĭĭrĭle mâl-
dĭĭlorŭ vĭţĕe,
Aşĭ cĭ se înmulţĭ prĭn înălţĭmea ei şĭ prĭn
mulţĭmea ramurĭlorŭ ei.
Dară fostŭ-s'a cu fĭerĕ mĭnĭe,
Şĭ aruncată la pămêntŭ;
Ună *vêntŭ de resĕrĭtŭ a uscatŭ fructele sĕĭ,
Sĕ tocĭle cele tărĭ rupte-s'aŭ, s'aŭ uscatŭ,
Şĭ focŭlŭ le-a mistuĭtŭ.
Şĭ acumă ea este sădĭtă în pustĭŭ,
Într'unŭ pământŭ secŭ şĭ uscatŭ.
Şĭ *a ĭesŭtŭ foc din o mlădiţă a rămu-
Mistuĭtŭ fructulŭ ei, [rilorŭ sale,
Şĭ în ea nu mâĭ este nĭcĭ unŭ toĭagŭ tărĭ,
O sceptru *spre a domni dumnĕzĕŭ.
*Acesta-i plângĕre, şĭ plângĕre va fĭ.

*Unele versete ale acestui capĭtolŭ sĕnt duble.

ŞĬ *a fostŭ cĭnĭ anĭ, în cĭnĭ a lunĭ, 20
Cuvêntulŭ lui Iehova, grĭnzĭndu-mĭ:
Fĭĭulŭ omenescŭ, vorbĕşte bătrânĭlorŭ lui Israĭlŭ, şĭ dĭ-
Aşa dĭce Iehova, Dumnedĕŭ: Aĭ dóră vĕ
*vĕĭ să mă întrebaţĭ? Viu sĕnt, dĭce Ie-
hova, Dumnedĕŭ, *aş vrea să întrebaţĭ de vĕĭ. 4
Şĭ nu vĕ *judecĭ ce eŭ? Fĭĭulŭ omenescŭ, să nu
le judecĭ? *Faĭ-le cunoscută urĭcĭunĭle părĭnţĭlorŭ
lorŭ; Şĭ dĭ-lĭ: Aşa dĭce Iehova, Dumnedĕŭ: 5
În dĭua, în care *eŭ mĭ-am ălesŭ pre Israĭlŭ,
Şĭ mĭ-am rădicatŭ mâĭna mea spre semênţĭa
casei lui Iacobŭ,
Şĭ mă-nsŭ-şĭ-am făcutŭ cunoscută în pămêntŭ-
lŭĭ Egĭptĭlui,
Când mĭ-am rădicatŭ mâĭna mea spre dĭnşĭĭ,
dĭcêndu-le
*Eŭ sĕnt Iehova, Dumnedĕŭlŭ vostru;
În dĭua aceea mĭ-am rădicatŭ mâĭna mea spre 6
dĭnşĭĭ,
*Că-mĭ vor scóte din pămêntulŭ Egĭptĭlui
Le am plănuĭtŭ, pre care l'am descoperĭtŭ
pentru ei,
Dară *pământŭ în curge mĭere şĭ lapte,
*Cărĭ mai frumosŭ din tóte pământĕnĭle!
Atunci *am mĭ-am cĭărĭ ei: 7
*Fĭĭ-va fiĕ-căre *urîciunile ochĭlorŭ sĕĭ,
Şĭ să nu vĕ spurcaţĭ cu *ĭdolĭ Egĭptĭlui;
Eŭ sĕnt Iehova, Dumnedĕŭlŭ vostru.
Dară ei mĭ-aŭ *răsvrătĭtŭ asupră-mĭ, 8
Şĭ n'aŭ vrutŭ să mă asculte;
Fĭecarĭ unulŭ n'a lepădatŭ urîciunile ochĭlorŭ
Şĭ n'a părăsĭtŭ ĭdolĭ Egĭptĭlui. [sĕĭ,
Atunci *am mĭ-am zĭsŭ-o: *Voĭ-mĭ-voĭ turna mĭa
asupră-lĭ,
Să *împlinescŭ cĭnĭa mea asupra-lĭ
În pămêntulŭ Egĭptĭlui.
*Dară-mĭ pentru numĕle meŭ, 9
Ca să nu se pĕrdză înaintea popórelorŭ,
Între cărĭ ei se află,
Şĭ înaintea cărora *mĭ-am făcutŭ fiĕ-că-
cunoscută,
Lucrêndu-mĭ, scóţêndu-i din pămêntulŭ Ĕ-
gĭptĭlui.
Însă *scosĕ din pămêntulŭ Zĭptĭlui, 10
Şĭ *i-am adusŭ în pustĭŭ;
*Dară-mĭ-am *datŭ legămêntulŭ mĕŭ, 11
Şĭ *le-am făcutŭ cunoscută judecăţĭle mele,
*Pre cărĭ, dacă le va fĭ cĭnĭ omulŭ, va trăĭ prĭn ele;
Şĭ *dară-le-am şĭ sâmbetele mele, 12
Ca să fĭe semnŭ între mĭne şĭ dĭnşĭĭ;
Şĭ să cunoască, cĭ eŭ sĕnt Iehova, cărĭ *vĕ
*sfĭnţĕsc.

15 Dară casa lui Israilu a ajunsu-o la pecatu
asupra-mi:
In ascĭutimile mele s'o dimblară.
Că a 'desprețuitu judecățile mele,
Precumu, de le va face omulu, va trăi prin ele;
Și sabatele mele le-a 'profanatu forte;
Atunci dîsei-amu: 'Voiu-voiu mănie mea
asupr'ală în 'pustiiu,
Ca să le mistuescu.
14 'Dară fiu, lucrulu-amu pentru numele meu,
Ca să nu se 'nefiarăscă înaintea popóreloru,
Înaintea cărora i-amu scosu.
15 Și ață-i 'ridicatu mâna mea asupr'ală
în pustiiu,
Ca să nu-i ducu pre ei în
pămîntulu, pre care l-amu datu lor,
In care curgu mlere și lapte,
Celu mai frumosu din tóte pămînturile;
16 Pentru-că ală desprețuitu judecățile mele,
Și n'au 'umblatu în ascĭutimile mele, și au
profanatu sabatele mele;
Căci 'inimile lorŭ îmbla după idolii lorŭ.
17 'Totu-și ochiulu meu cruțatu-i-a, ca să nu-i
stricu,
Și nu le-amu nimicitu în pustiiu;
18 Ci disei-amu fiilorŭ lorŭ în pustiiu:
Nu umblați în ascĭutimile părințilorŭ vostri,
Și nu păziți judecățile lorŭ,
Și nu vă spurcați cu idolii lorŭ;
19 Eu sînt Iehova, Dumnedĕulu vostru:
'In ascĭutimile mele vă umblați, și judecățile mele să păziți,
Și să le faceți;
20 Și sabatele mele,
Și vĕ să fie semnu între mine și voi spre semnu,
Ca să cunoșteți, ca eu sînt Iehova, Dumnedĕulu vostru.
21 Dară și 'fiii ală stau scularea asupr'ală:
N'au umblatu în ascĭutimile mele,
Și n'au cătatu să facă judecățile mele,
'Pre cari, de le va face omulu, va trăi prin ele;
Ci au profanatu sabatele mele;
Atunci disei-amu să: 'Voiu-voiu furia mea asupr'ală,
Ca să împlinescu-vĕrsĭarea mea asupra-li în pustiiu.
22 'Totu-și oprit'amu mâna mea,
Și 'lucrat'amu pentru numele meu,
Ca să nu se profanezze înaintea popóreloru,
Înaintea cărora i-amu scosu.
23 Ridicat'amu asupr'ală-și ață-și mâna mea în pustiiu,
Ca 'să-i împrăștiu pe între popóre,
Și să-i răsĭpescu prin țeri;
'Pentru-că judecățile mele n'au facutu,
Ci au 'desprețuitu ascĭutimile mele,
Au profanatu sabatele mele,
Și 'ochiulu lorŭ se fostu după idolii părinților lorŭ lorŭ.
25 De aceea 'dată li-amu și ascĭutimi ce nu
sînt bune,
Și judecăți, prin cari nu potĕră trăi.
Și i-amu lăsatu să se spurce cu darurile lorŭ,
Cînd tóte 'cel ce deschid pîntecele
Le-amu 'pierdutu pre toți întru-acestea,
Ca să-i 'pustiescu;
Ca să cunoșteți, că eu sînt Iehova.
26 De aceea, fiule omului, vorbesce
lui Israelu, și di-li:
Așa dice Iehova, Dumnedĕulu:
Și încă 'încă-mi batjocuriră părinții vostri,
Căci 'au călcatu cu nerĭușire față de mine;
Și de aceea 'i voiu scote din pămîntulu lu Israelu,
Pentru-că ală 'ridicatu mâna mea, jurîndu-le
lorŭ lorŭ,
Că voiu da lorŭ,
O țeră curgĕtore de mlere și lapte,
Cea 'mai frumosă din tóte pămînturile;
Pentru-că ală desprețuitu judecățile mele,
Și n'au 'umblatu în ascĭutimile mele, și au profanatu sabatele mele;
Căci 'inimile lorŭ îmbla după idolii lorŭ.
17 'Totu-și ochiulu meu cruțatu-i-a, ca să nu-i stricu,
Și nu le-amu nimicitu în pustiiu;
18 Ci disei-amu fiilorŭ lorŭ în pustiiu:
Nu umblați în ascĭutimile părințilorŭ vostri,
Și nu păziți judecățile lorŭ,
Și nu vă spurcați cu idolii lorŭ;
19 Eu sînt Iehova, Dumnedĕulu vostru:
'In ascĭutimile mele vă umblați, și judecățile mele să păziți,
Și să le faceți;
20 Și sabatele mele,
Și vĕ să fie semnu între mine și voi spre semnu,
Ca să cunoșteți, ca eu sînt Iehova, Dumnedĕulu vostru.
21 Dară și 'fiii ală stau scularea asupr'ală:
N'au umblatu în ascĭutimile mele,
Și n'au cătatu să facă judecățile mele,
'Pre cari, de le va face omulu, va trăi prin ele;
Ci au profanatu sabatele mele;
Atunci disei-amu să: 'Voiu-voiu furia mea asupr'ală,
Ca să împlinescu-vĕrsĭarea mea asupra-li în pustiiu.
22 'Totu-și oprit'amu mâna mea,
Și 'lucrat'amu pentru numele meu,
Ca să nu se profanezze înaintea popóreloru,
Înaintea cărora i-amu scosu.
23 Ridicat'amu asupr'ală-și ață-și mâna mea în pustiiu,
Ca 'să-i împrăștiu pe între popóre,
Și să-i răsĭpescu prin țeri;
24 'Pentru-că judecățile mele n'au facutu,
Ci au 'desprețuitu ascĭutimile mele,
Au profanatu sabatele mele,
Și 'ochiulu lorŭ se fostu după idolii părinților lorŭ lorŭ.
25 De aceea 'dată li-amu și ascĭutimi ce nu
sînt bune,
Și judecăți, prin cari nu potĕră trăi.
Și i-amu lăsatu să se spurce cu darurile lorŭ,
Cînd tóte 'cel ce deschid pîntecele
Le-amu 'pierdutu pre toți întru-acestea,
Ca să-i 'pustiescu;
Ca să cunoșteți, că eu sînt Iehova.
26 De aceea, fiule omului, vorbesce
lui Israelu, și di-li:
Așa dice Iehova, Dumnedĕulu:
Și încă 'încă-mi batjocuriră părinții vostri,
Căci 'au călcatu cu nerĭușire față de mine;
Și de aceea 'i voiu scote din pămîntulu lu Israelu,
Pentru-că ală 'ridicatu mâna mea, jurîndu-le
lorŭ lorŭ,
Că voiu da lorŭ,
O țeră curgĕtore de mlere și lapte,
Cea 'mai frumosă din tóte pămînturile;
Pentru-că ală desprețuitu judecățile mele,
Și n'au 'umblatu în ascĭutimile mele, și au profanatu sabatele mele;
Căci 'inimile lorŭ îmbla după idolii lorŭ.
27 'Totu-și ochiulu meu cruțatu-i-a, ca să nu-i stricu,
Și nu le-amu nimicitu în pustiiu;
28 Ci disei-amu fiilorŭ lorŭ în pustiiu:
Nu umblați în ascĭutimile părințilorŭ vostri,
Și nu păziți judecățile lorŭ,
Și nu vă spurcați cu idolii lorŭ;
29 Eu sînt Iehova, Dumnedĕulu vostru:
'In ascĭutimile mele vă umblați, și judecățile mele să păziți,
Și să le faceți;
30 Și sabatele mele,
Și vĕ să fie semnu între mine și voi spre semnu,
Ca să cunoșteți, ca eu sînt Iehova, Dumnedĕulu vostru.
31 Dară și 'fiii ală stau scularea asupr'ală:
N'au umblatu în ascĭutimile mele,
Și n'au cătatu să facă judecățile mele,
'Pre cari, de le va face omulu, va trăi prin ele;
Ci au profanatu sabatele mele;
Atunci disei-amu să: 'Voiu-voiu furia mea asupr'ală,
Ca să împlinescu-vĕrsĭarea mea asupra-li în pustiiu.
32 'Totu-și oprit'amu mâna mea,
Și 'lucrat'amu pentru numele meu,
Ca să nu se profanezze înaintea popóreloru,
Înaintea cărora i-amu scosu.
33 Ridicat'amu asupr'ală-și ață-și mâna mea în pustiiu,
Ca 'să-i împrăștiu pe între popóre,
Și să-i răsĭpescu prin țeri;

Că nimă puterosu, ca brațu întinsu,
Și cu mînie 'vĕrsată,
Voiu domni peste voi în mîniă pușcinosă,
Și voiu 'judeca-vă față în față.
Cumu m'amu judecatu cu părinții vostri în
pustiiu pămîntenescu Egiptului,
Așa mă voiu judeca cu voi, dice Iehova,
Dumnedĕulu:
Și voiu 'trece pe supt nuiŭ,
Și vă voiu aduce în legătorile legămîntului.
Și voiu decurăți d'între voi pre cei resculățitori,
Și pre cei ce se 'răscolă de la mine;
Pre aceștia îi voiu scote din pămîntulu în
care locuescu,
Și 'nu voiu 'vĕni în pămîntulu lu Israelŭ;
Și vĕ veți cunósce, că eu sînt Iehova.
Și voi, casă a lui Israelu, așa dice Iehova, Dumnedĕulu:
'Mergeți de serviți fie-care pre idolii sei,
Și de acumă înainte, de nu veți să mă ascultați!
'Dară nu mai 'profanați numele meu celu sfîntu
Cu darurile vóstre și cu idolii vostri.
Că 'pe muntele meu celu sfîntu,
Pe muntele înălțimei lu Israelu, dice Iehova,
Dumnedĕulu,
Acolo mă va servi tótă casa lui Israelŭ în
acelu 'pămîntu pînă tótă ea,
Acolo voiu primi-o,
Și acolo voiu cere darurile vóstre,
Și primîțele darurilorŭ vóstre cu tóte lucrurile cele sfinte ale vóstre.
Mirósă-mă-voiu bine voi, cu mirósă 'mirositóre
celă plăcutu ală vóstru,
Cînd vă voiu scóte d'intre popóre,
Și vă voiu aduna din țerile, în cari sînteți împrăștiați;
Și mă voiu sfinți în vóă înaintea popóreloru
Și mă voiu sfinți în voi înaintea vóstră, Iehova,
Dumnedĕulu vostru.
Și veți cunósce că eu sînt Iehova,
'Cînd ve voiu aduce în pămîntulu lu Israelŭ,
În pămîntulu, pentru care amu rădicatu mîna mea,
Jurîndu-amu, că-li voiu da părinților vostri.
Și veți aduce-vĕ acolo
Și 'lucrurile vóstre,
Și tóte darurile vóstre ale vóstre,
Cu cari vĕți spurcatu-vĕ;
Și vĕ veți deosebi în voi înșivĕ
Pentru tóte relele, cele le-ați făcutu
Pentru tóte cîte, cîte le-ați făcutu.
44 'Și veți cunósce, că eu sînt Iehova,
Cîndu-voiu face-o pentru numele meu,
Nu dupe 'căile vóstre rele nici
dupe 'faptele vóstre rele ale strîmbe,
Casă a lui Israelu, dice Iehova, Dumnedĕulu.

Așa mi-a 'vorbitu Iehova:
Fiule omului, ață-ți fața spre Ierusalimu,
Și 'picură-i cătătur'ală spre 'locurile sfinte,
Și 'profețesce asupra pămîntului lu Israelŭ:
Și dă pămîntului lu Israelŭ: Așa dice Iehova;
Iată, eu sînt împotrivă-ți,
Și voiu scóte sabia mea din vîrsa ei,
Și voiu stîrpi din tine și 'pre celu dreptu și
pre celu nelegiuitu.
Fiindu-că voiu stîrpi din tine și
pre celu dreptu și pre celu nelegiuitu,
Din acesse cause mea va 'eși sabia din vîrsa ei
Împotriva a tótă carnea 'de la mîdă-di și
pînă la mîdă-nópte.
Și va cunósce tótă carnea,
Că eu, Iehova, amu scosu sabia mea din
vîrsa ei;
Ea 'nu se va mai întórce înapoi.
De aceea tu, fiule omului,
'Suspină, pînă ce vor 'spune rămînîndu-ți
Suspinî cu amărĭune înaintea lorŭ.
Și fiindu-le 'vorbă dîce: 'De ce te suspini?
Vei respunde: 'Pentru veștea; căci vine,
Și tóte inimile se va topi, tóte mînile se
vor-o rumpe,
'Tóte spiritele se vor-o înlănțui, și tóte genunchiele vor-o 'ușoră ca apă;
'Ecce, vine, și se face' dice Iehova, Dumnedĕulu.
Și a fostu cătra mine cuvîntulu lui Iehova, dicendu:

FIULE omului, ață-ți fața spre Ierusalimu, dicendu:
'Picură cătătur'ală spre locurile celu sfinte,
Și profețesce asupra pămîntului lu Israelŭ.
Și dă pămîntului lu Israelŭ: Așa dice Iehova;
Iată, eu sînt împotrivă-ți,
Și voiu scóte sabia mea din vîrsa ei,
Și voiu stîrpi din tine și 'pre celu dreptu și
pre celu nelegiuitu.
Fiindu-că voiu stîrpi din tine și
pre celu dreptu și pre celu nelegiuitu,
Din acesse cause mea va 'eși sabia din vîrsa ei
Împotriva a tótă carnea 'de la mîdă-di și
pînă la mîdă-nópte.
Și va cunósce tótă carnea,
Că eu, Iehova, amu scosu sabia mea din
vîrsa ei;
Ea 'nu se va mai întórce înapoi.
De aceea tu, fiule omului,
'Suspină, pînă ce vor 'spune rămînîndu-ți
Suspinî cu amărĭune înaintea lorŭ.
Și fiindu-le 'vorbă dîce: 'De ce te suspini?
Vei respunde: 'Pentru veștea; căci vine,
Și tóte inimile se va topi, tóte mînile se
vor-o rumpe,
'Tóte spiritele se vor-o înlănțui, și tóte genunchiele vor-o 'ușoră ca apă;
'Ecce, vine, și se face' dice Iehova, Dumnedĕulu."
Și a fostu cătra mine cuvîntulu lui Iehova, dicendu:

2 Fiulŭ omului, profeţesce, şi ţi: Aşa dice
Domnulŭ Dumnedieŭ:
Ţie: Sabie, sabie ascuţită-se, şi ce strălucesce;
10 Ascuţită-se spre junghiare,
Oţelită-se, ca să lucésca;
Unŭ proorocŭ ce asemenĕză,
Unŭ lucru ce vătĕmă, ce despreţuesce tótă
lemnulŭ!
11 Şi Domnulŭ a datŭ să se oţelĕscă, ca să se
pue în mână;
Ascuţitu-s'a şi oţelitu-s'a sabia ucigĕtórĕ,
Pentru a o pune în mâna celui ce va ucide,
12 Strigă, şi vaită-te, fiiulŭ omului!
Căci asupra poporului meŭ este ea,
Asupra tuturoru mai mariloru lui Israilŭ:
Groaznic sŭntŭ supuşi sabiei împreună cu po-
porulŭ meŭ,
De aceea bate-te preste şoldurĭ.
13 Căci este încercare de este şi ce va fi,
Şi ce, dacă sceptrulŭ celŭ a-nesce-despreţuitorŭ
nu va fi,
Va peri, dice Domnulŭ Dumnedieŭ!
14 De aceea tu, fiiulŭ omului, profeţesce,
Şi bate-te cu o mână în cea-l'altă,
Şi îndoiesce sabia, şi întreiesce sabia celoru
ucişi!
Acésta-i sabia celoru mari ucişi,
Care va străbate până la curţile lorŭ.
15 Pentru ca să lăţescă spaimă de sabiă în tóte porţile
lorŭ,
Ca să se mulţămescă tótă înima, şi să se înmul-
ţéscă ruinele;
Vaĭ, sabia este ca să lucre,
Ascuţită-se pentru ucidere.
16 Întăresce-te, sabiă!
Loveşte în drépta, în stânga,
Ori unde se va îndrepta ascuţimea ta.
17 Şi eŭ voiŭ bate şi o mână în cea-l'altă,
Şi-mi voiu astâmpĕra mânia mea;
Eŭ, Domnulŭ, amŭ vorbitŭ.
18 Şi a fostŭ cuvêntulŭ meŭ către mine, zicêndŭ:
19 Şi tu, fiiulŭ omului, fă-ţi drumŭ ţie,
Prin care să străbată sabia regelui Babi-
lonului;
Amêndouĕ căile să pléce din o ţéră.
Şi fă-ţi unu semnu;
Fă-ţi la începutulŭ căiĭ cĕtĕ oraşe,
20 Ca şi o cale, prin care să vină sabia la Rabba
a fiilorŭ lui Amonŭ,
Şi alta în Iuda asupra Ierusalimului celui
întăritŭ.
21 Căci regele Babilonului stă în răspîntia
căiloru,

La capetulŭ ambeloru căiĭ, ca să ia
Fie semnu ghicitorie,
Întrebă pe terafimi,
Şi caută maţiŭ.
La dreptulŭ său sorgulŭ pentru Ierusalimu, ca
De a bătăliloru asupra-i berbeciĭ,
Să înfiinţéze la ucidere,
Să ridice strigătulŭ de chiamă,
Să înfrepteze berbeciĭ asupra porţiloru,
Să rădice valuri, şi să zidéscă întăriturĭ.
Dară acésta li-va o ghicitură deşertă în
ochiĭ
Acelora, carii au jurată juraminte cătră ei;
Dară ele îi va aduce aminte-de nerecu-
noşcuta lorŭ,
Ca să fie prinşi.
De aceea aşa dice Domnulŭ Dumnedieŭ:
Pentru-că v'a adusŭ a minte, păcŭ,
Li-veţi prinşi cu mâna.
Şi tu, domnŭ fără-de-legĕ şi nelegiuitŭ
al lui Israilŭ, va sosi şi a ta
Fiindcă fără-de-legea de căpetenie la cul-
mea ei,
Aşa dice Domnulŭ Dumnedieŭ:
Să se scóţă diadema, şi să se îea cununa!
Acésta nu se va mai fi, cumŭ a fostŭ;
Înalţă pre celŭ umilitŭ, şi umilesce pre celŭ
înălţatŭ,
O ruină ruinezu, o voiŭ resturna, o voiŭ ru-
ina,
Şi nu va mai fi, până ce nu va veni
celŭ a cărŭia este dreptulŭ;
Şi acestuia o voiŭ da.
Şi tu, fiiulŭ omului, profeţesce, şi ţi:
Aşa dice Domnulŭ, Dumnedieŭ, de fiiiŭ lui Amo-
Şi de batjocurea lorŭ: da, ţi: [nuŭ
Sabia, sabia este scósă,
Oţelită pentru măcelărire,
Ca să mănânce, fulgerându
Tre cătră ei cătră pentru tine ghicitorĭ de-
şerte,
Pentru-ca ei dacă în ucişi pentru tine pă-
cătoşiĭ nelegiuiţiĭ,
Fiindcă ziua, de ce sosi pe genunchiulŭ celoru
urmă,
Acelora fără-de-legĕ, a căroru fărădelegĕ a ajunsŭ la culme.
Oare voiŭ întârzia în cătă ei?
Te voiŭ judeca în locuriŭ, unde aĭ născută-ţi,
În pământulŭ obârşieĭ tale;

Şi voiŭ vĕrsa asupră-ţi mânia mea;
Voiŭ sufla asupră-ţi focŭlŭ mâniei mele,
Şi te voiŭ da în mâna celoru fără-de-legĕ,
meşteri în stricăciune.
Vei fi mâncă de focŭ focŭlŭ;
Sângele tău va fi în mijlocŭ pe pământu.
Nu va fi cine să-ţi mai aducă aminte de tine;
Căci eŭ, Domnulŭ, amŭ vorbitŭ.
Şi a fostŭ cuvêntulŭ Domnului către mine,
22 Zicêndŭ:
Şi tu, fiiulŭ omului, nu vei judeca?
Nu vei judeca pe cetatea vinovăţiloru?
Fă-i să-şi cunŏscă urîciunile ei;
Şi zi: Aşa dice Domnulŭ Dumnedieŭ:
Cetate, ce verşi sânge în mijlocŭlŭ tĕu,
Ca-să-ţi vină ceasulŭ,
Şi care faci idoli, spurcându-te;
Ai vinovată sângele ce ai vĕrsatŭ,
Şi te-ai spurcată cu idolii ce ţi-ai făcută;
Ai apropiată ziua ta,
Şi ai ajunsŭ până la ani pe cari aĭ să-i plângi.
De aceea fărîma-te-voiu de ocară popóreloru,
Şi de batjocura tuturoru ţăriloru.
Şi cele apropiate şi cele depărtate de tine şi
vor bate joc de tine,
Cu spurcată ca nume şi plină de turburare.
Fiecare, cari vor fi în tine, ce-şi vor întinde
dreptu pretextu sŭ;
Iată dar, căci vor vĕrsa sângele şi vinovaţiloru
Şi în tine se vor găsi asupritori cari omoră
În tine în mijlocŭ pe cei ce sŭntŭ în ţéră.
În tine au disprepuitŭ părinţiloru mei celu strâmbu,
Şi în mijlocŭ au apăsată pe străinŭ;
În tine au stârnită pe orfanŭ şi pe văduvă.
Ai disprepuitŭ lucrurile mele celu sfinte,
Şi ai spurcată sâmbetele mele;
În tine au stată bărbaţiĭ vorbitorĭ de rĕŭ, spre
vĕrsare de sânge;
La tine se mănâncă în munţi;
În mijlocŭlŭ tĕu se face desfrînărĭ;
În tine se descoperă goliciunea părinteloru;
În tine umilescu pe cea necurată prin li-
rea ei;
Unulŭ face urîciuni cu femeia aproapelui seu,
Şi altulŭ spurcă cu desfrînare pe
nora sa,
Unŭ altulŭ umilesce în tine pe sora-sa, pe
fiica părintelui seu;
În tine se dau mită pentru vĕrsare de sânge;
Ai luată camătă şi dobîndă şi mai multŭ decâtŭ s'a datŭ,
Şi ce omeni răpitori de la aproapele tĕu, a-
păsându-ţi;
Şi m'ai uitată pe mine, dice Domnulŭ
Iată, am bătută din mână
Pentru câştigulŭ rĕu celu nedrept, ce l-ai
făcută
Şi pentru sângiurile ce sunt în mijlo-
cele tale.
Va putea inima ta să se ţină? Îi vor fi tari
mânile tale
În dilele, în cari voiŭ lucra asupra-ţi?
Eŭ, Domnulŭ, amŭ vorbitŭ, şi voiŭ face.
Te voiŭ împrăştia printre popóre,
Şi te voiŭ vĕrsa prin ţéri,
Şi te voiŭ curăţi din tine necurăţenia ta.
Şi te voiŭ face pe tine însuţi moştenire la
popóre;
Şi vei cunŏsce că eŭ sŭntŭ Domnulŭ.
Şi a fostŭ cuvêntulŭ Domnului către mine,
Zicêndŭ:
Fiiulŭ omului, casa-le pentru mine unii
În Israilŭ ca spumă;
Toţi sunt aramă şi cositoru, fieră şi plumbŭ
Sunt spumă de argintu.
Dă topitóre;
Dă aceea aşa dice Domnulŭ Dumnedieŭ:
Pentru-că voi toţi vĕ ajunseşi spumă,
Fiindcă, de aceea vă voiŭ aduna în mijlo-
culŭ Ierusalimului.
Precum se adună în topitóre argintulŭ, a-
rama, fierulŭ, plumbulŭ şi cositoru,
Ca să aprindă focŭlŭ suflându, ca să le topéscă;
Aşa în mânia mea şi în aprinderea mea es
voiŭ aduna,
Şi voiŭ pune acolo şi vă voiŭ topi:
Da, vă voiŭ aduna, şi voiŭ sufla asupra vo-
stră în focŭlŭ mâniei mele,
Şi vă voiŭ topi înlĕuntru.
Precum argintulŭ se topesce în topitóre,
Aşa vă veţi topi înlĕuntru;
Şi veţi cunŏsce, ca eŭ Domnulŭ amŭ vĕrsatŭ
mânia mea asupra vóstră.
Şi a fostŭ cuvêntulŭ meŭ către mine, zicêndŭ:
Domnulŭ Dumnedieŭ:
Fiiulŭ omului, ţi:
Tu eşti ţéră curăţită, ce nu va cuprinsă
În ziua mâniei,
Şi preste care ca ploiosă în ziua mâniei
Ai căi o conjuraţie de profeţi;
Ca ună leu, ce mugesce şi sfâşiă
Ai mâncată sufletele.
Ai luată averi şi lucruri preţióse,
Ai înmulţită văduvele în mijlocŭlŭ tĕu.

28 a Pentrucă Iei aĭ stăruit legea mea,
Şi aĭ a profanatu lucrurile mele celе sfinte;
N'aĭ ținut b deosebire între cănĭ şi profanu,
Şi între curatu şi necuratu el deosebire
n'aĭ făcutu;
Şi şĭ-aĭ c ascunsu ochiĭ lorŭ de la sabatele mele;
Aşĭ mĭ-aĭ profanatu în mĭdlocŭlŭ lorŭ.
29 d Mĭ-aĭ mortu lui şĭ-aĭ în mĭdlocŭlŭ lui ca nisce lupi, ce răpescu prédă,
Ca să verse sânge şi să pĭardĭ suflete,
Ca să câştige câştiguri nedrepte.
30 Şi e preoţiĭ ei batjocoriră-o cu sălbĭ,
f Vedĭnd aceste deşerte şi prorocindu-lĭ minciune, zicêndu:
Aşa qice Iehova, Domnulu: şi Iehova n'a vorbitu.
31 g Proorocĭ-aĭ pusu fără sfĭrşĭtu mĭnile mele asupra-ĭ;
Ĭĭ-aĭ h batjocoritu în chipulu minciĭ lorŭ;
Şi aĭ amăgitu i cuvêntele lorŭ scumpe cu preceperi lorŭ,
Qice Iehova, Domnulu.

Nĭrĭ-răsplată lui Ierusalim şi aĭ lui fudu, şi mărturisirea lorŭ în privirea străinĭlorŭ.

23 FIULŬ omului, întorce-ĭ faţa ta spre Ohola, şi profeţisĕşte asupra lorŭ,
2 Şi qi: Fiiulŭ omului, eraĭ k două femeĭ,
Fete ale aceleiaşĭ mame:
3 Şi l'aĭ desfrînatu în Egiptu;
Aĭ desfrînatu în tinerĕţile lorŭ:
Acolo aĭ fostu sfîrşitu sînilorŭ lorŭ fecioresc,
Acolo aĭ fostu atinsu sînulŭ lorŭ fecioresc.
4 Numile lorŭ erau: a celeĭ mai mare, Aholu, şi a surorĕĭ eĭ, Aholiba;
m Vestiţĭ sînt mulţĭ, şi aĭ rămasu ĕĭ şi ficĭ.
Şi numile lorŭ: Aholu este Samaria, şi Aholiba, Ierusalimulu.
5 Şi Aholu a desfrînatu, fiindu a mea,
Şi nebunia după iubiţiĭ eĭ, după n Asiriĭ, vecinĭ sĕĭ,
6 Carĭ erau îmbrăcaţĭ în vînătu, şi erau guvernatorĭ şi dregătorĭ,
Toţĭ tinerĭ plăcuţĭ, călăreţĭ, călărind pe caĭ
7 Şi a fluatu desfrînările sale cu dînşiĭ,
Carĭ erau toţĭ cei maĭ aleşĭ aĭ Asiriĕĭ;
Şi cu toţĭ pe cĭĭ, după carĭ rîvnia,
Se spurcă cu toţĭ ĭdoliĭ lorŭ,
Nu'ĭ o părăsit desfrînările sale aduse din Egiptu;
Căci cu ea s'aĭ culcatu ei în tinerĕţile ei,
Şi a cîmenţă sînulŭ sĕĭ celŭ fecioresc,
Şi vĕrsă desfrînarea lorŭ peste dînsa.
8 De aceea aceĭ datu-o în mînile iubiţilorŭ sĕĭ,
În mînile o Asiriĕĭ, după carĭ arsese
Atrasă p desfrînările sale,
Loviţĭ-au pre ĕĭ şi pre ficiĭ ei,
Şi pre dînsa o-aĭ omorîtu cu sabĭa;
Aşa rămasă-a de nume între femeĭ,
Căci facusă judecăţĭ asupra-ĭ.
9 Şi dată-o-aĭ în mînile Aholibeĭ surorĕĭ sale,
q Străcutu-s'a în nebunia ei şi aĭ mulţĭ deochĭ ai,
Şi în desfrînările ei aĭ mulţĭ dreptu urâ-se în desfrînările ei:
10 Nebunitu-s'aĭ după r Asiriĕĭ, vecinĭ sĕĭ,
s Guvernatorĭ şi dregătorĭ îmbrăcaţĭ falnicĕşte,
Călăreţĭ, călărinduşĭ pre caĭ,
Toţĭ tinerĭ plăcuţĭ.
11 Şi văzutu-aĭ aceasta surorĭ-sa-se,
Aţîndrăcit-aĭ maĭ mult în desfrînările ei,
12 Şi în desfrînările ei aĭ mulţĭ dreptu urâ-se în desfrînările ei:
Nebunitu-s'aĭ după t Asiriĕĭ, vecinĭ sĕĭ,
u Guvernatorĭ şi dregătorĭ îmbrăcaţĭ falnicĕşte,
Călăreţĭ, călărinduşĭ pre caĭ,
Toţĭ tinerĭ plăcuţĭ.
13 Şi văzutu-aĭ spurcîndu-se,
Amîndouĕ una drumu urmară,
14 Dară ea înmulţia ĭĭ-se şi la ce desfrînăţilo eĭ:
Căci văzutu vederĭ bărbaţĭ zugrăviţĭ pe pĕreţĭ,
Chipurĭ de la Chaldeĭ zugrăviţĭ cu roşŭ,
15 Încinşĭ cu brîĭe preste cîşlele lorŭ,
Părîndu-se pe capetele lorŭ cununĭ de ţĭtuluĭ colorĭ,
Şi cĭ toţĭ semănaŭ a v fruntaşĭ,
Dupe chipulu Babiloniĕnilorŭ din Chaldeu,
Pămîntulŭ naşterĕĭ lorŭ:
16 Îndată cu vĕrsta cu ochiĭ sĕĭ, ea se înamorîă după dînşiĭ,
Şi trămisă-aĭ soţĭ la Chaldeu.
17 Şi Babiloniaĭ cĭ veniră la dînsa în patulŭ iubirĭ,
Şi aĭ spurcatu-o cu desfrînările lorŭ,
Şi ea s'a spurcatu cu eĭ; şi după aceea w sătulŭ-aĭ se înstrăina de dînşiĭ.
18 Căci a vădĭtu desfrînările ei, şi a descoperitu goliciunea eĭ,
Atunce x sătulŭ-aĭ mĭ-a înstrăinatŭ-se eu,
Cumĭ se înstrăinase sufletulŭ meu de sorĕ-sa.
19 Fără-şĭ ea a înmulţĭtu desfrînările ei,
Amintindu-şĭ de zilele tinereţeĭ ei,
y Cînde fusese desfrînată în pămîntulŭ Egiptuluĭ.
20 Carĭ aĭ usŭ se îmbolnăviră după iubiţiĭ ei,
z După caĭ cu vinĭ, ca vîna de măgarĭ,
Şi cu curgerea, ca curgerea de hamaxarĭ.
21 Aşa rĕdusă-aĭ aminte ziua de nevinţele de nevinţele tinereţeĭ sale,
Cînde se alingeau Egipteniĭ de sînilĕ tĕĭ
Pentru pulzĭ ale tale fecioresc.
22 Pentru, Aholibo, aşa qice Iehova Domnulu:
a Iacă, voiŭ scula împrecurĭ-ţĭ pre iubiţiĭ tĕĭ,
De carĭ s'a înstrăinatŭ sufletulŭ tĕu,
Şi voiŭ aduce asupră-ţĭ din tóte părţile:
23 Pe Babiloniĕnĭ, şi pre toţĭ Chaldeiĭ,
b Pekodiĭ, Şoa şi Koa, şi pre toţĭ Asiriĕnĭ cu dînşiĭ,
Toţĭ tinerĭ plăcuţĭ,
Guvernatorĭ şi dregătorĭ fruntaşĭ şi vestiţĭ,
Toţĭ călărinduşĭ pe caĭ.
24 Şi vorŭ veni asupră-ţĭ cu care, cĭrdŭ şi cu mulţime de oameniĭ;
Carĭ vorŭ scuda scutură-şĭ scuturĭ, pavese şi coifurĭ;
Şi da-le-voiŭ judecată,
Şi ĭĭ vorŭ judeca dupre legile lorŭ.
25 Şi voiŭ întinde gelosia mea împotrivă-ţĭ,
Şi ĭĭ vorŭ purta cu fiere în faţă;
Ţĭ vorŭ tăia urechile şi nrĕchiule;
Şi ce va rĕmînea din tine va cădĕ de sabĭă;
Ei vorŭ lua pre ficiĭ tĕĭ şi pre fiicele tale;
Şi ce va rĕmînea din tine se va mîncă de focŭ.
26 c Te vorŭ dezbrăca şi de vestmintele tale,
Şi-ţĭ vorŭ lua podoabele tale cele de preţŭ.
27 Aşa d voiŭ face ca înrĕutăţirea din tine desfrînarea ta,
Şi e desfrînăţile tale aduse din pămîntulŭ Egiptuluĭ;
Şi nu ţĭ vei mai ridica ochiĭ spre dînşiĭ,
Nĭcĭ nu-ţĭ vei mai aduce aminte de Egiptu.
28 Căci aşa qice Iehova, Domnulu:
Iacă, te voiŭ da în mînile celor, f pe carĭ
ĭĭ urîşĭ,
În mînile celor, g de carĭ s'a înstrăinatŭ sufletulŭ tĕu;
29 Şi ce vorŭ purta cu tine cu urĭ:
Vorŭ lua tóte ostenelile tale,
h Te voiŭ lăsa goală şi fără veşmîntu,
Şi se va descoperi goliciunea curviei tale,
Înrĕutăţirea ta şi desfrînăţile tale.
30 Acestea ţĭ vorŭ face,
Pentru că aĭ i desfrînatu după popóre,
Cu cari te-aĭ spurcatu cu ĭdoliĭ lorŭ.
31 Pĭrăsĭ-aĭ aĭ umblatŭ în urmele surorĕĭ tale,
De aceea voiŭ pune în mîna ta j paharu ei.
32 Aşa qice Iehova, Domnulu:
Cupa adîncă şi largă vei bĕ, carĕ adîncă şi largă,
Ca să rîzĭ şi să fiĭ de ocară;
Şi vĕĭ bĕ de vinu şi de îmbătare,
Cupa mîhnirĕĭ şi de întristare,
Cupa surorĕĭ tale Samaria.
33 Da, vei bĕ din ea, şi vei sorbi.
Vei rode hîrburile ei,
Şi-ţĭ vei rupe ţîţele;
Căci eu amu vorbitŭ, qice Iehova, Domnulu.
34 Pentru aceea aşa qice Iehova, Domnulu:
Pentru că aĭ uitatŭ de mine şi aĭ aruncatu la dosŭ-ţĭ,
De aceea pórtă şi tu pedĕpsa desfrînĕrei tale şi a desfrînăţiuniĭ tale.
35 Şi qice Iehova:
Pentru aceea, iacă, te voiŭ judeca eu, Aholiba,
Şi Aholibo!
Dacă k îĭ le ai aretatŭ urîcĭunile lorŭ:
Căci aĭ fostu adulterĭ, şi este sînge pe mînele lorŭ,
Aĭ fostu adulterĭ cu ĭdoliĭ lorŭ,
Şi pre ficiĭ lorŭ, l pre carĭ ĭĭ-aĭ născutŭ,
Trecutu-i-aĭ lorŭ pre ficiĭ, spre mîncare.
36 Fĭindu-mi-aĭ încă şi aceea.
Te-aĭ spurcatu şi în sfînta mea,
Şi m în profanatu sabatele mele.
37 Căci, cumĭ aĭ jurîdŭ pre ĭĭ lorŭ ĭdoliĭ lorŭ,
Aşĭ aĭ fostu şi în sfînta mea,
Şi aĭ săvîrşitu aceste,
Şi aĭ spurcatu locaşulŭ meu,
Şi aĭ profanatu sabatele mele.
38 Şi aĭ mai făcutu şi aceea.
Pămîntulŭ cumĭ aĭ spurcatu-lŭ,
Şi în ziua aceea aĭ spurcatu sînilorŭ mele,
Şi aĭ profanatu sabatele mele.
39 Şi cînd aĭ junghiatu pre ĭĭ lorŭ ĭdoliĭ lorŭ,
Dară lorŭ,
Intrară în sînilorŭ mele în ziua aceea,
Şi aĭ profanatu,
Iacă, aşa făcutu-aĭ în casa mea.
40 Da, trămisĕ-aĭ după bărbaţĭ, carĭ veniră de departe,
Cărora ĭĭ, după carĭ mĭ-aĭ trămisŭ soţĭ,
Iacă, veniră şi aĭ spălatu-te-aĭ,
Pentru aceĭa n'aĭ ţĭtuluĭ-te-aĭ,
o Vopsitu-ţĭ-aĭ ochiĭ, şi înfrumuseţatu-te-aĭ cu podóbe.
41 Şi şedutu-aĭ pe unu p pată măreţă, şi înaintea lui aĭ pusu mĕsa mea,
q Pe care aĭ pusu tĕmîia mea şi uleiulŭ meu.
42 Şi sŭnetu de mulţime veselă era la jurŭ-i,
Şi cu dînşiĭ din deşert
Şabeneĭ din depărtare,
Şi puse-aĭ mănuşĭ pe mînele lorŭ,
Şi cunună frumóse pe capetele lorŭ.
43 Atunce dĭsemĭ de cea îmbătrînită în adulterĭi:
Acum voiŭ mai fine desfrînărĭ ea ea, fiindu ea
Pote şi ea numa'n d'ĭce, [curvă-ţĭ!
44 Pentru mĭ-aĭ intratu la o femeĭ curvă,
Aşa intrară la Aholu şi la Aholiba, femeĭ rele desfrînate.
45 De aceea bărbaţĭ drepţĭ o vorŭ r judeca după legile adulterĕĭ,
Şi după legea femeeĭ, ce vĕrsă sîngele,
Căci sunt adulterĭ, şi s sînge este pe mînele lorŭ.
46 Căci aşa qice Iehova, Domnulu.

* Voiŭ aduce aminte-li o mulțime ab omeni,
Și le voiŭ da apoteorĭ și răpeșiŭ.
47 * Și mulțimea le va ucide cu petre,
Și le va tăia cu sabiele;
* Va ucide pre fiĭ și pre fiĭcele lorŭ,
Și casele lorŭ le va arde cu focŭ.
48 Așa * voiŭ face să înceteze desfrînarea din
pĕmîntŭ,
* Ca să se învețe tŏte femeile, să nu facă
dupe desfrînările vóstre.
49 Vi se vor resplăti desfrînările vóstre,
Și veți * purta pecatele idolilorŭ voștri;
* Și veți cunósce, că eu sînt Iehova, Domnulŭ.

Ordinea cea de apoiŭ a Ierusalimului.

24 IN anulŭ alŭ nouălea, în luna a dĕcea, la
dĕce a lunei, a fostŭ cuvîntŭ mĭeŭ cătră
2 mine lui Iehova, dicêndu-mi: Fiiŭ omuluĭ,
scrie-ți numele acestŭia, a dilei acesteia; căci
* în acestă di regele Babilonului va încrepă
3 tată asupra Ierusalimului. * Și spune unuĭ
casei nesupusĭtóre o pĭldă, și dă-i:
Așa dice Iehova, Domnulŭ: * Pune oliĭa,
Pune-o, și tŏrnă apă în ea;
4 Strînge în ea bucățele ei,
Tóte bucățele cele bune, șoldulŭ și umerulŭ;
Și umple-o cu oseminte celor mai alese.
5 Ia și fiĭ celor mai alesŭ din turmă, și aprin-
dĭă și o grămădă din oseminte sub densele;
Fierbe bine, ca să fiérbă în ea și oseminte-
din ea.
6 Căci așa dice Iehova, Domnulŭ:
Vaĭ de * orașulŭ sîngerilorŭ,
De oliĭa a cărei rugină nu îș va ea, și a cărei
rugină nu eșiĭ din ea!
Scóte bucățĭ după bucățĭ din ea, să nu se
arunce * sorțiĭ preste ĭ însele.
7 Căci sîngele ei este în mĭĭlocŭlu ei,
Pune-l pe pétră netedă;
8 * Nu l'a vĕrsatŭ pe pămîntŭ, ca să-lŭ acopere
cu țerînă;
* Pentrucă ei să răsplătescă mĭnia, ca să se
răsbune,
Pusu-am sîngele ei pe pétră netedă,
Ca să nu rămînă descoperitŭ.
9 Pentru ca așa dice Iehova, Domnulŭ:
* Vaĭ de orașulŭ sîngerilorŭ! mărĭ-voiŭ rugu-
lulŭ ei.
10 Îngrămădescu lemne, aprindu focŭlŭ,
Mănînc carnea, și amestecu bine, ca să se
facă și oseminte.
11 Și apoĭ pun-o deșertă pe cĭrbuni, ca să se
încălzéscă aramа ei, și să se ardă,
Ca * în ea să topéscă în ea murdăriile ei,
* Să și se dŭcă rugina ei.
Zadarnicĭ este ostenélă,
Căci rugina ei nu va ĭĭși din ea prin focŭ.
Rugina ĭĭĭ va fi în focŭlu ar fi a vóstră.
Fiĭ * curățată, pentru că am curățat
Ție, și tu nu te-ai curățată de necurăția
ta; nu te voiŭ curăți,
Nu mai fi te voiŭ curăți,
* Pînă ce voiŭ face se repaosezĭ mînia mea
asupra-ți.
* Eu, Iehova, amŭ dis:
Profeția mea, și ea s'a facŭ,
Nu mă voiŭ întórce, nu voiŭ cruța, nici
nu mă voiŭ căi;
Te voiŭ judeca dupe urmările tale și dupe
faptele tale,
Dice Iehova, Domnulŭ.
Și a mea fusă cătră mine cuvîntarea lui
Iehova, dicêndu-mi:
Fiiŭ omuluĭ, ĭată eŭ voiŭ lua de la tine
plĭcerea ochilorŭ tĭĭ dintr'o lovire,
Totuș tu nu jĕli, nu plînge,
Și să nu curgă lacrimele tale.
Oprește-te de la suspine, și * nu jĕli
la morțĭ,
* Înfășură cu turbanŭ capulŭ tĕŭ, și * pune
în picĭórele tale încălțămintele tale,
Nu acoperi bărbile tĕĭ, și pîne ómenilorŭ
nu vor mîncă.
Dicêndu-mi poporulŭ dimineța, și
mĭĭ a murit femeia mea, și a doua zi fă-
cutŭ-am cum mi s'a ordonată.
Și poporulŭ mi-a dis: Ară nu ni vei spune
ce înțelesŭ pentru noĭ are ceea ce faci?
Și eŭ
le-amŭ răspunsŭ: Cuvîntulŭ lui Iehova a fostŭ
către mine, dicêndu-mi, și mi-a dis:
Așa dice Iehova, Domnulŭ:
Ĭată, * eu voiŭ profana sanctuarulŭ meŭ,
Mîndria puterei vóstre,
* Aleŭ de plĭcerea ochilorŭ voștri,
Aleŭ de dorința de sufletele vóstre!
Și fiiĭ voștri și fiicele voastre, ce-ați lăsată
voiŭ cădé pe sabiă.
Și veți face așa cum amŭ făcută eŭ:
* Nu veți acoperi bărbile voastre, și nu veți
mînca pîne dinaintea celor de jale.
Și turbanele voastre vor fi pe capetele
voastre,
Și încălțămintele voastre în picĭórele vóstre;
* Nu veți jĕli, nici veți plînge;
Ci veți lăsa-o pentru fărădelegile voastre,
Și veți suspina unulŭ cătră altulŭ;
Și * Ezechiil vĭ este semnŭ;
Tóte cîte a făcută eŭ, veți face și voi;
Și când se va întîmpla,
* Veți cunósce, că eŭ sînt Iehova, Domnulŭ.
Tŭ fiiŭ omuluĭ, oare nu voiŭ lua de la dînșiĭ
* puterea lorŭ,
Bucuria măririĭ lorŭ, plĭcerea ochilorŭ lorŭ,
Și dorința sufletelorŭ lorŭ:
Pe fiiĭ lorŭ și pe fiicele lorŭ;
În dina aceea vă veni la tine * unŭ scăpatŭ,
Ca să facă să audă urechilorŭ tale.
În dina aceea gura ta se va deschide cu
scăpatŭ,
Și voiŭ vorbi, și nu voiŭ mai fi mutŭ:
* Voiŭ fi pentru dînșiĭ semnŭ;
Și veți cunósce, că eŭ sînt Iehova.

Judecățĭ asupra amoniților, Moabiților, Edomiților și Filistenilorŭ.

25 IOSTA cătră mine cuvîntulŭ lui Iehova,
dicêndu-mi: Fiiŭ omuluĭ, * îndreptă-ți
* fața ta în lui Amanonŭ, și profețesce a-
supra-i; Și spune fiilorŭ lui Amanonŭ:
Ascultați cuvîntulŭ lui Iehova, Domnulŭ;
Așa dice Iehova, Domnulŭ:
* Pentru că ați dis:
Ha! ha! sanctuarulŭ meŭ, că s'a profanatŭ,
Și pămîntulŭ lui Israĭlŭ, că s'a pustiită,
Și casa lui Iuda, că s'a dusŭ în captivitate;
Iată de aceea eŭ te voiŭ da de moștenire
fiilorŭ-de răsărită,
Și ei vor face locuințele lorŭ în tine,
Și vor face locuințele lorŭ în tine;
Vor mînca roadele tale, și vor bé lap-
tele tĕŭ;
Și voiŭ face din * Rabba * Amîlĭ de cămile,
Și din provinciile fiilorŭ lui Amanonŭ oĭ de oĭ.
Și veți cunósce, că eŭ sînt Iehova.
Căci așa dice Iehova, Domnulŭ:
Pentrucă * ai bătută în mînă, și ai lovită cu
piciorulŭ,
Și * te-ai bucurată cu tótă dragostea sufle-
tului tĕŭ de pustiirea lui Israĭlŭ:
Iată de aceea eŭ voiŭ întinde mîna mea asu-
pra ta,
Și te voiŭ da de pradă popóreloră,
Și te voiŭ stĕrge d'intre popóre,
Și te voiŭ perde din țĕrĭ;
Te voiŭ nimici; și veĭ cunósce, că eŭ sînt
Iehova.
Așa dice Iehova, Domnulŭ: [Iehova.
Pentrucă * Moabulŭ și * Seĭrulŭ dicu:
Ĭată, casa lui Iuda este ca tótă popórele,
Iată de aceea ĭată, eŭ voiŭ deschide [Iehova
Moabulŭ dinspre cetățile,
Dinspre cetățile lui de pe hotarele lui, cele
mĭrĭ:
Fiilorŭ fiiĭ-legiuirĭ, Baal-Meonu, și Kiri-
a-Aimŭ:
* Popóreloră resăritului, ce voiŭ asupra fiilorŭ
lui Amanonŭ;
Și le voiŭ da lorŭ de moștenire,
Ca * astfel se nu mai amintéscă fiiĭ lui Amanonŭ
între popóre.
Voiŭ face judecăți asupra Moabului;
Și veți cunósce, că eŭ sînt Iehova.
Așa dice Iehova, Domnulŭ:
* Pentru că Edomulŭ s'a purtată cu resbu-
nare către casa lui Iuda,
Și s'a resbunată asupra-i;
Pentru aceea așa dice Iehova, Domnulŭ:
Voiŭ întinde mîna mea asupra Edomului,
Și voiŭ stîrpi de pe elŭ oameni și vite,
Și-i voiŭ pustiĭ de la * Teman până la Dedanŭ;
Vor cădé de sabiă.
Și * voiŭ împlini resbunarea mea asupra Ș-
domului prin mîna poporului meŭ Israĭlŭ,
Și vor face Edomiții dupe mînia mea și
dupe furia mea,
Și vor cunósce resbunarea mea,
Dice Iehova, Domnulŭ.
Așa dice Iehova, Domnulŭ:
* Pentru-că * Filistenii s'au purtată cu res-
bunare,
Și s'au resbunată cu desprețŭ în sufletŭ,
Ca să-lŭ nimicéscă din pricinĭa urei sale
vechĭ,
Iată de aceea așa dice Iehova, Domnulŭ.
Voiŭ * eŭ voiŭ întinde mîna mea asupra Fi-
liștenilorŭ, [Filistenilor,
Și voiŭ stîrpi pre * Cheți,
Și voiŭ * nimici rĕmășița malurilorŭ mărĭĭ;
Și voiŭ face * resbunări mari asupra lorŭ cu
mĭnie o resbunare mare;
* Și voiŭ cunósce, că eŭ sînt Iehova,
Cînd voiŭ împlini asupra-lĭ resbunarea mea.

*Profeție asupra Tirului și a Sidonului; că e pe
pĕmîntŭ de restîrnărĭ pentru Israĭl.*

IN anulŭ alŭ unsprădecilea, în ĭĭĭa lu- 26
nĭĭ a lunei, a fostŭ cătră mine cuvîn-
tată lui Iehova, dicêndu-mi:
Fiiŭ omuluĭ, * pentru-că Tirulŭ a dis 2
asupra Ierusalimului:
* Ha, ha! ea care era poarta popóreloră s'a
sfărîmată,
Acelŭa a trecută la mine;

„Şi noi voiŭ împle, dacĭ ne a ajuns mĭnia
dezertĭunĭ;"
5 Fiindcă aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Iacă eu sînt împotrivă-ţi, Tirule!
Şi voiu redica asupra-ţi popóre multe,
Precumŭ marea redică valurile sale.
4 Acestea vorŭ sfărîma zidurile Tirului,
Şi voiu surpa turnurile lor;
Iar eŭ voiŭ rade' pulberea lŭi de pe d'însulŭ,
Şi-lŭ voiŭ preface în stîncă goală;
5 Şi va fi loculŭ de unde ar se întindă mreje-
le 'n mĭjloculŭ mărei.
Căci eŭ amŭ vorbitŭ, dice Iehova, Domnulŭ:
Şi va ajunge de prădă popóreloră.
6 Şi cetăţile lor cele din cîmpŭ se vorŭ ni-
mici de sabiă;
'Şi voiŭ cunóaşte, că eŭ sînt Iehova.
7 Căci aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Iacă, eu voiŭ aduce asupra Tirului
Pe Nabucodonosore, regele Babilonului,
'Regele regilorŭ, de la mĭjlocŭ-nópte,
Cu cai şi cu care,
Cu călăreţi şi cu adunătură de multe popóre.
8 Elŭ va omorî cu sabia toţĭ fiiĭ tĭi cei
din cîmpŭ;
Va 'ridică întăriri asupra-ţi,
Va redica val asupra-ţi,
Şi se va întinde pavéza împotrivă-ţi.
9 Va da lóvĭturĭ de berbeci zidurilorŭ tale.
Şi cu securile sale va dărîma turnurile tale.
10 Pulberea de la mulţimea cailorŭ săi te va acoperi,
Zidurile tale vorŭ tremura de vacarulŭ că-
lăreţilorŭ,
A roţilorŭ şi a carĭlorŭ,
Cînda va intra în porţile tale,
Cum intră omeniĭ într'o cetate deschisă.
11 Cu copitele cailorŭ lŭi va călca toate ulicele tale;
Pe popórele tĕu 'lu va omorî cu sabiă.
12 Şi stîlpiĭ tĭi cei tari vorŭ fi trîntiţĭ la pă-
mîntŭ.
Apoĭ voiŭ prăda de avuţiĭ tale,
Voiŭ răpi mărfurile tale,
Voiŭ dărîma zidurile tale,
Voiu rumpe casele tale cele frumóse,
Şi voiŭ trămite pietrele tale, lemnăria tale şi
pulberea ta
În mĭjloculŭ apeĭ.
13 'Voiu face să înceteze vacarulŭ 'cîntăreţilorŭ
tale,
Şi nu se va maĭ audi sunetulŭ citaristorŭ.
14 'Te voiŭ preface în stîncă goală; [tale;
Voĭ ajunge unŭ locŭ de unde să se întindă
mreje,
Şi nu te veĭ maĭ zidi;
Căcĭ eŭ Iehova amŭ vorbitŭ, dice Iehova,
Domnulŭ.
Aşa dice Iehova, Domnulŭ, către Tir:
Aĭ nu vorŭ 'tremura ţĕrmurile la vuietul
cădereĭ tale,
Cîndu răniţiĭ tĭ vorŭ geme,
Cîndu măcelărea va fi în mĭjlocŭ-ţi?
Atunci toţĭ 'aceĭ mărĭ mĭcĭ se vorŭ po-
gorî de pe tronurile lorŭ,
Se vorŭ dezbrăca de mantalele lorŭ, şi ve
vorŭ dezbrăca de veşmintele lorŭ cele
brodate;
Şi se vorŭ îmbrăca cu spaimă,
'Vorŭ şedé la pămîntŭ,
Vorŭ 'tremura în ceĭ clipă;
Şi 'se vorŭ ingrozí de tine;
Şi vorŭ ridica 'plîngere asupra-ţi, şi-ţi vorŭ
dice:
„Cumŭ aĭ perită tu, cea ce eraĭ locuită de
oĭ ce se duc pe mare,
„Cetate vestită, care eraĭ 'tare pe mare,
„Tu şi locuitoriĭ tĭ,
„Cari înspăimîntaĭ spaimă la toţĭ, cĭĭ locuiaĭ
lîngă d'însulŭ!
„Acum 'tremurăĭ: tremură în ziua cădereĭ tă-
le,
„Da, ţĕrmurile de marea sînt înfricoşate de
perirea ta."
Căcĭ aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Cîndu te voiŭ preface în cetate deşertă,
Cu case rămase-n urmă:
Cîndu voiŭ aduce asupra-ţi adîncuriă,
Şi apele mărĭ-le te vorŭ acoperi;
Cîndu te voiŭ pogorî
'Cu cei ce se pogoră în groapă, la popórele
străvechi,
Şi te voiŭ pune în locŭ de desupra ale pă-
mîntuluĭ, în locurile deserte din vechime,
Cu cei ce se pogoră în groapă, ca să nu
maĭ fiĭ locuită;
Şi eŭ voiŭ pune mărire 'n pămîntulŭ celor vĭ
'Iară-şĭ clipă te voiŭ perde, şi nu maĭ fiĭ;
'Vaĭ fi căutată, şi tu veĭ maĭ fi aflată în
veciĭ.
Dice Iehova, Domnulŭ.

SI a 'fost către mine cuvîntulŭ lui Iehova, dicêndu: Şi tu, fiulŭ omuluĭ, 'redică plîngere asupra Tirului; Şi di Tirului:
'Tu cele ce şedĭ la întrarea mărei,
Celŭ 'ce faĭ negoţŭ cu popórele multor ţĕrmurĭ:
Aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Tirule, tu aĭ dis:

'Eu sînt desăvîrşită în frumseţă.'
4 Hotarele tale sînt în mĭjloculŭ mărilorŭ,
Zidarĭĭ tĭ ĭĭ desăvîrşiră frumseţa ta:
5 Ei zidiră tóte lăturile corăbiloră tale de
cipariŭ din 'Senirŭ;
Au luatŭ cedrŭ din Libanŭ, ca să facă ca-
targul tĕu:
6 Din stejariĭ Basanuluĭ aŭ făcutŭ vîslele
tale,
Şi scăunele tale de fildeşŭ, din Ielişa,
Incrustate cu fildeşŭ din 'insulele Chitiiloră.
7 Pînzele tale erauŭ din in subţire şi bro-
dat de Egipt, ca-ţi eraŭ ţĕre steagŭ:
Vînătă şi purpură din insulele Elişei
Era acoperiŭ tĕu.
8 Locuitoriĭ Sidonuluĭ şi ai Arvadului erauŭ
vîslaşiĭ tĕi,
Cei maĭ înţelepţĭ din tine, Tirule, aceştia e-
rauŭ cîrmaciiĭ tĕi.
9 Bătrîniĭ 'Ghebalului şi cei maĭ înţelepţĭ ai
lui erauŭ cei ce astupauŭ spărturile tale:
Toţĭ corăbiiĭ mărei şi marinariĭ lorŭ erauŭ
în tine spre a face negoţulŭ tĕu.
10 Perşiĭ şi Liŭiĭ şi 'Puziĭ erauŭ în oştea ta,
bărbaţiĭ tĕi de resbelŭ;
Ei spînzurauŭ în tine pavéza şi coifurile:
Acestia făceauŭ mărirea ta!
11 Bărbaţiĭ Arvaduluĭ erauŭ cu oştea ta pe zi-
durile tale de jurŭ împrejurŭ,
Şi bărbaţiĭ viteziĭ în turnurile tale;
Ei spînzurauŭ pe zidurile tale de jurŭ îm-
prejurŭ pavezele lorŭ;
Acestia desăvîrşiauŭ 'frumseţa ta.
12 'Tarşiŭlŭ făcea negoţŭ cu tine cu toată ză-
huĭul de avuţiĭ;
Vendeaŭ la târgulŭ tĕŭ cu argintŭ, cu fieru,
cu cositorŭ şi cu plumbŭ.
13 'Iavanŭ, Tubalŭ şi Mesecŭ erauŭ negu-
ţătoriĭ tĕiĭ;
Făceauŭ cu tine negoţŭ cu 'ómeniĭ şi vase de
aramă.
14 Cei din casa 'Togarmei aduceauŭ
La târgulŭ tĕŭ cai, călăreţĭ şi catîrĭ.
15 Fiiĭ lui 'Dedanŭ erauŭ negustoriĭ tĕiĭ;
Ţĕrmurĭ multe fură marfurile tale;
Aduceauŭ la tine bucăţĭ de fildeşŭ şi abanos
în schimbŭ.
16 Siria făcea negoţŭ cu tine cu mulţimea lu-
crurilorŭ făcute de tine:
Cu smaragdŭ, purpură şi broderiĭ;
Cu inŏ subţire, mărgĕnŭ şi agate vendeaŭ ai
târgulŭ tĕŭ.
17 Iuda şi pămîntulŭ lui Israĭlŭ erauŭ negusto-
riiĭ tĕiĭ;
Cu 'grîu de 'Minitŭ şi cu turte,
Cu miere, cu untŭ şi cu 'balsamŭ, vendeaŭ la
târgulŭ tĕŭ.
18 Damasculŭ era negustorulŭ cu cei mulţĭ în
mare lucrurilorŭ facute de tine,
Cu toţĭ bănĭĭ de avuţiĭ,
Pentru vinulŭ de Libanŭ şi lînă albă.
19 Dannŭ, Iavanŭ şi Mesecŭlŭ veniaŭ la tîr- 19
gulŭ tĕŭ
Cu fieru lucrată, casiă şi trestiă;
Ce aveaŭ negoţŭ cu tine.
20 'Dedanŭlŭ negoţa cu tine cu ţĕrmurile 20
lui de pregătiri pentru căi.
21 Arabia şi toţĭ maĭ marĭ 'Kedariţĭ eraŭ ne- 21
gustoriĭ tĕiĭ,
Căcĭ negoţaŭ cu tine
Cu mieĭ, berbecĭ şi ţapi.
Negustoriĭ din 'Şeba şi din Ramoa nego- 22
ţaŭ cu tine.
Cu mirosŭ alesŭ;
Cu orĭ şi fel de pietre scumpe şi cu aurŭ
vendeaŭ la târgulŭ tĕŭ.
23 'Haranŭlŭ, Canneeniiĭ şi Edenulŭ,
Negustoriiĭ 'Şebei, 'Asiriulŭ şi ai 'Chil-
maduluĭ negoţaŭ cu tine;
Negoţaŭ cu tine în veşmîntŭ de luxŭrĭ: 24
Cu vestminte în vîrtejŭ şi broderiĭ,
Şi cu lăzĭ cu altanuri legate cu frînghiĭ şi
făcute din cedrŭ,
La târgulŭ tĕŭ.
25 'Corăbiile Tarşiŭluĭ erauŭ caravanele negu- 25
ţului tĕŭ;
Aşa eraĭ înpărţită
Şi ajungeaĭ mărirea ţĕreĭ 'tale în mĭjlocŭlŭ
mărilorŭ.
Vîslaşiĭ tĕi te duceauŭ pe ape mari: 26
'Dară 'vîntulŭ de răsărită te-a sfărîmată
în mĭjlocŭlŭ mărilorŭ.
27 'Averile tale şi târgurile tale,
Negoţulŭ tĕŭ, marinariĭ tĕiĭ şi cîrmaciiĭ tĕiĭ,
Cei ce drugeaŭ spărturile tale, şi cei ce fă-
ceaŭ negoţŭlŭ tĕŭ,
Şi toţĭ bărbaţiĭ tĕiĭ de resbelŭ, ce eraŭ în
tine,
Şi toată mulţimea din tine,
Cădeaŭ în mĭjlocŭlŭ mărei, în ziua că-
derei tale.
28 Ţărmurile cele 'vecĭ cutremuraŭ
La vacarulŭ strigătelorŭ cîrmaciiloră tĕi;
29 Şi toţĭ vîslaşiĭ,
Marinariĭ şi toţĭ cîrmaciiĭ mărei,
Pogorîndu-se din corăbiile lorŭ,
Se vorŭ pune pe pămîntŭ, 30
Şi vorŭ face să se audă vocea lorŭ asupra-ţi,
Şi se vaĭtă cu amărŭ,

Prescurt pulbere pe capetele lor,
Şi se tăvălesc în cenuşă;
31 Fac tuturor feţelor o pleşuvie pentru ei,
Se încing cu saci,
Şi te plâng cu amărăciune sufletească, cu plângere amară.
32 În vremea lor de jale pentru tine,
Şi te vaetă, zicând:
„Cine este ca Tirulu,
„Ca acela care piere în mijlocul mării?
33 Când mărfurile tale treceau mările,
Tu săturai popoare multe;
Cu mulţimea averilor tale şi a negoţului tău
Ai îmbogăţit pe regii pământului.
34 Şi acum eşti zdrobită de mări, în adâncurile apelor,
Negoţul tău şi toată mulţimea ta a căzut cu tine!
35 Toţi locuitorii ţărmurilor se îngrozesc de tine,
Şi regii lor se înfioară,
Feţele lor se întristează.
36 Negustorii popoarelor îţi fluieră ruşinos;
Ai ajuns o ţipă de groază, şi în veci nu vei mai fi.

28 A mai venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând:
2 Fiule omule, zi-i cârmaciului Tirului:
Aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Pentrucă inima ta s'a înălţat, şi ai zis:
„Eu sânt Dumnezeu,
„Şi şed ca Dumnezeu în mijlocul mărilor;"
Tu, pe când eşti om şi nu Dumnezeu,
Îţi faci inima ca inima lui Dumnezeu;
3 Ecă-te mai înţelept decât Daniel!
Nici o taină nu te doboară;
4 Cu înţelepciunea ta şi cu mintea ta ţi-ai făcut avuţie,
Şi ai adunat în tezaurele tale aur şi argint;
5 Cu deosebită iscusinţă în negoţul tău ţi-ai înmulţit avuţiile tale,
Şi ţi-ai înălţat inima din pricina avuţiilor tale;
6 De aceea aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Pentrucă ţi-ai închipuit inima, ca şi când ai fi inima de Dumnezeu,
7 Ecă, de aceea voi aduce asupră-ţi pe străini,
Pe cele mai groaznice dintre popoare,
Şi vor scoate săbiile lor asupra frumuseţii înţelepciunii tale,
Şi vor pângări strălucirea ta.
8 În ţipă te vor pogorî,
Şi vei muri cu mărţea celor ucişi în mijlocul mărilor.
9 Aî tu încă să zici: „Sânt Dumnezeu" celui ce te va ucide?
Când vei fi în mâna celui ce te va răni de moarte,
Dar-vei de mâna străinului, ca unora din celor necircumcişi;
Căci eu am vorbit, zice Iehova, Dumnezeu.
10 Şi a mai fost către mine cuvântul lui Iehova, zicând:
11 Fiule omule, înalţă plângere asupra regelui Tirului,
Şi-i zi: Aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Ajuns-ai până la desăvârşirea ta cea mai înaltă,
Deplin de înţelepciune, şi desăvârşit în frumuseţe.
12 Fost-ai în Eden, grădina lui Dumnezeu,
Toată pietre de preţ pentru podoaba ta ai avut:
Sardonicul, topazul şi adamantul,
Crisolitul, onixul şi iaspul,
Safirul, smaraldul, cărbunculul şi aurul,
Acestea toate împodobeau cu măiestrie şi cu artă ale tale,
Pentru ziua când fost-ai zidit.
13 Fost-ai heruvimul cu aripi întinse şi ca ocrotitor,
Şi pus-te-am pe muntele sfânt al lui Dumnezeu;
Umblat-ai în mijlocul pietrelor înfocate,
Fost-ai desăvârşit în căile tale din ziua când fost-ai zidit,
Până când s'a aflat nelegiuire în tine,
De mulţimea negoţului tău,
Umplut-ai cu nelegiuire lăuntrul tău de silnicii, şi ai păcătuit;
De aceea te voiu arunca de pe muntele lui Dumnezeu, ca pe un fiare stricată;
Şi te voiu nimici, heruvimul ocrotitor,
Din mijlocul pietrelor înfocate.
14 Înălţatu-s'a inima ta de frumuseţea ta;
Stricatu-ţi-ai înţelepciunea prin strălucirea ta.
Dară te voiu arunca la pământ;
Şi te voiu da înaintea regilor, ca să îi ai privitori.
15 Prin mulţimea fărădelegilor tale, prin nelegiuirea negoţului tău,
Pângărit-ai sanctuarele tale.
De aceea voiu scoate foc din tine,
Care te va mistui, şi în cenuşă te voiu preface pe pământ
Înaintea ochilor celor ce te privesc.
16 Toţi cei ce cunosc între popoare te vor ului cu uimire de tine;
Ai ajuns o ţipă de groază,
Şi în veci nu vei mai fi.

Şi a mai fost către mine cuvântul lui Iehova, zicând:
18 Fiule omule, întoarce faţa ta spre Sidonul, şi proorocesc asupră-i,
19 Şi zi:
Aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Ecă-mă sânt împotriva-ţi, Sidonule,
Şi mă voiu mări în mijlocul tău;
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova,
Când voiu face judecăţile mele între locuitorii,
Şi mă voiu sfinţi în ei.
20 Căci voiu trimete asupră-i ciumă, şi sânge pe uliţele lui,
Şi cei de moarte răniţi vor cădea în mijlocul său
De sabie, ce va veni asupră-i din toate părţile;
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova.
24 Şi nu va mai fi pentru casa lui Israel
Spin înţepător, şi mărăciune
Din partea celor ce-l înconjoară, şi-l dispreţuesc;
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova, Dumnezeu.
22 Aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Ecă-mă voiu ridica asupra Sidonului,
Şi mă voiu slăvi în mijlocul tău;
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova,
Când voiu face judecăţi în el,
Şi mă voiu sfinţi în el.
23 Căci voiu trimete în el ciumă, şi sânge pe uliţele lui,
Şi cei răniţi vor cădea în mijlocul său
De sabie, ce va veni asupra-i din toate părţile;
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova.
24 Şi nu va mai fi pentru casa lui Israel
Spin înţepător, şi mărăciune
Din partea celor ce-l înconjoară, şi-l dispreţuesc;
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova, Dumnezeu.
25 Aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Când voiu aduna casa lui Israel dintre popoarele, printre care sânt împrăştiaţi,
Şi mă voiu sfinţi în ochii neamurilor prin ei;
Atunci vor locui în pământul lor, pe care l'am dat robului meu Iacob.
26 Vor locui încrezători în siguranţă,
Vor zidi case şi vor sădi vii;
Da, vor locui în siguranţă,
Când voiu face judecăţile mele asupra tuturor celor ce-i jefuesc împrejur, care-i dispreţuesc;
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova, Dumnezeul lor.

Profeţia asupra Egiptului, cu făgăduinţă de restabilire pentru Israel.

29 În anul alu zecelea, în luna a zecea, la douăsprezece ale lunei, a fost cuvântul meu către Iehova, zicând:
2 Fiule omule, întoarce faţa ta spre Faraon, regele Egiptului, şi proorocesc asupră-i şi asupra a tot Egiptul;
3 Vorbeşte, şi zi:
Aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Ecă-mă sânt împotriva-ţi, Faraone, rege alu Egiptului!
Crocodilului celui mare, ce zace culcat în mijlocul fluviilor sale;
Care a zis: „Fluviul acesta este al meu, şi eu l'am pentru mine făcut."
4 Dară voiu pune cârligul în fălcile tale,
Şi voiu lipi de solzii tăi pe peştii fluviului tău,
Şi te voiu scoate din mijlocul fluviului tău
Cu toţi peştii fluviului tău ce sânt lipiţi de solzii tăi.
5 Şi te voiu arunca în pustiu,
Pe tine şi pe toţi peştii fluviului tău;
Vei cădea pe faţa câmpului;
Nu te voiu aduna, nici voiu strânge;
Te voiu da ca hrană vietăţei
Şi păsărei cerului;
6 Şi toţi locuitorii Egiptului vor cunoaşte, că eu sânt Iehova,
Pentru-că ei ai fost o nuia de trestie pentru casa lui Israel.
7 Când ei voiau apuca cu mâna de tine,
Tu te-ai rupt,
Şi ai străpuns tot umărul lor;
Şi când ei vroiau să se reazime pe tine,
Tu te-ai frânt,
Şi ai zdruncinat tot şoldul lor.
8 De aceea, aşa zice Iehova, Dumnezeu:
Ecă, eu voiu aduce asupră-ţi sabie,
Şi voiu stârpi din tine om şi vită;
9 Şi pământul Egiptului va ajunge pustiu şi pustiit,
Şi vor cunoaşte, că eu sânt Iehova;
Pentru-că el a zis:
„Fluviul este al meu, şi eu l'am făcut."
10 De aceea, ecă, eu sânt împotriva ta şi împotriva fluviilor tale;
Şi voiu face pământul Egiptului cu totul deşert şi pustiu,
De la Migdol până la Seve şi până la hotarele Etiopiei.
11 Picioarele de om nu va trece printr'însul,
Nici picioarele de vită nu va trece prin el,
Şi nici va fi locuit patruzeci de ani.
12 Voiu preface pământul Egiptului în ţinut pustiit
În mijlocul pământurilor pustiite,
Şi cetăţile lui vor fi pentru patruzeci de ani deserte în mijlocul cetăţilor pustiite,
Şi voiu împrăştia pe Egipteni între popoare,
Şi voiu risipi prin ţări.
13 Totuşi aşa zice Iehova, Dumnezeu:
La sfârşitul celor patruzeci de ani voiu aduna pe Egipteni
Dintre popoarele, între cari ah fost împrăştiaţi;
14 Voiu întoarce pe prinşii Egiptului,

§ci voiŭ aduce óre-şi în pămîntulu Patrosu, în pămîntulu obîrşiei lóru;
Şi acolo voru a fi unu mare regatu smeritu.
15 Va fi mai smeritu decâtu alte regatele,
Şi nu se va mai înălţa preste popóre;
Căci eu i voiu micşiora, ca să nu mai domnéscă preste popóre.
16 Şi elu nu va mai fi reazimu lui Israelu spre încredere,
Aminteindu-i forti-de-legatu ei, ca a ghiorfi.
Prin-cîndu voiŭ la elu;
Şi voru cunósce, ca eu sîntu Iehova, Dumnedieulu.
17 Şi în anulu alu dou-spre-decilea, în diu'a a dou'a a lunei, în anulu alu unspre-decilea a lunei, a fostu cătra mine cuvêntulu lui Iehova, dicêndu:
18 Fiiulă omului, Nebucodonosoru, regelu Babilonului, a facutu pre óstea sa
Să servéscă servitiu mare asupra Tirului;
Totu capulu e pleşuvitu, şi totă umerulu e jupuitu,
Dară n'a lucrat de la Tiru, nici elu nici óstea lui, pentru
Pentru servitiulu ce a facutu asupr'a.
19 De aceea aşa dice Iehova, Dumnedieulu,
Eacă eu dau pămêntulu Egiptului lui Nebucodonosoru, regelu Babilonului,
Care va lua mulţimea lui,
Va răpi prăda lui, şi-lu va jăfui;
Şi acésta va fi plat'a óstei lui.
20 De o plat'a a sa, pentru care a servitu, dau-i-o eu pămêntulu Egiptului;
Pentru-că a lucratu pentru mine, dice Iehova, Dumnedieulu.
21 In diua aceea voiu face se înfrunzéscă cornulu casei lui Israelu,
Şi-ţi voiu da deschidere gurei în mijloculu loru;
Şi voru cunósce, ca eu sîntu Iehova.

30 Şi a mai fostu cătra mine cuvêntulu lui Iehova, dicêndu:
2 Fiiulă omului, profetiseze, şi di
Aşa dice Iehova, Dumnedieu:
Urlaţi-vĕ: „Vai de diua!
3 Căci a *apropiatu-se diua,
Da, diua lui Iehova este aprope;
Şi va fi de nouri va fi timpulu *pângăririi popóreloru.
4 Căci va veni sabie preste Egiptu,
Şi va fi cutremuru mare în Etiopia,
Cându voru cade morţi în Egiptu,
Şi va lua multimea lui,
Şi se voru surpa *temeliele lui!
5 Etiopia şi Libia şi Lidia,
Şi tóte popórele colo amestecate, şi Chubulu,
Şi fiii pretî ainoru,
Voru cădé cu ei împreună de sabie.
Aşa dice Iehova:
Voru cădé şi cei ce sprijinescu pre Egiptu,
Şi îngâmfarea în puterea ei se va lăpăd'a;
*De la Migdolu până la Sieneu voru cădé în ea'însăşi de sabie,
Dice Iehova, Dumnedieulu.
*Şi se voru pustii în mijloculu pustiitelor pustiite,
Şi cetăţile lui voru fi în mijloculu cetăţiloru pustiite.
8 Şi voru cunósce, că eu sîntu Iehova,
Când voiŭ pune foc în Egipetu,
Şi voru sta'n voru stărâma toţi cei ce le ajuta.
9 In diua aceea *voiŭ eşi du la mine cătr'a corăbii,
Ca să spăimîntedu pe Etiopenii cei fără le mere;
Şi va veni cumplită-li cutremuru mare, ca la diua Egiptului;
Căci eacă, vine!
Aşa dice Iehova, Dumnedieu:
10 Voiu face să înceteze mulţimea Egiptului
Prin mâna lui Nebucodonosoru, regelu Babilonului.
El şi poporulu seu cu d'însulu, *cei mai grozavi d'intre popóre
Voru fi aduşi ca strice ţîra.
Şi voru scóte sabiele lóru asupra Egiptului,
Şi voru umplé ţîra de morţi,
Şi *cei voru sece riurile,
11 Şi voiu *da ţîra în mânele reilóru,
Şi voiu pustii ţîra şi tóte ce este'n ea prin mâna străinilóru;
Eu Iehova sunu vorbitu.
Aşa dice Iehova, Dumnedieu:
12 Voiu *nimici şi idolii,
Şi voiu face să înceteze chipurile din Nofu,
*Şi nu va mai fi domnu din pămîntulu Egiptului;
Şi voiu respândi frica în pămîntulu Egiptului;
13 Şi voiu pustii *Patrosulu, şi voiu
Şi voiu pune foc în Zoanu, *şi voiu face judecăţi în No;
14 Şi voiu vĕrsa mânia mea asupra Sinului, tăriei *(Pelusiu), celui mai Egiptului,
Şi *voiu stârpi mulţimea din No.
15 Şi voiu *pune foc în Egiptu;
Sinulu voiu cutremura Sinulu,
Şi No va fi despicat,
Şi Nofu de zi-amiedi, dîlia vrăşmaşi.
16 Tinerii Avenului şi ai Pibeseteiului voru cădé de sabiă,

17 Şi voru cădé prinşi.
18 In *Tafnes se va întuneca diua,
Când voiu sfărâmă acolo cârjele Egiptului;
Şi îngâmfarea în putere va înceta întru densulu;
Acum îl va acoperi,
Şi fiicele sale se voru duce robiei.
19 Aşa voiu *esecuţ judecăţile mele asupra Egiptului.
Şi voru cunósce, că eu sîntu Iehova.
20 Şi în anulu alu unspre-decilea, în luna a unspre-decilea a lunei, a fostu cătra mine cuvêntulu lui Iehova, dicêndu:
21 Fiiulă omului, *frânsei braţiulu lui Faraonu, regelu Egiptului;
Şi iată, *nu i s'au voiu face legături, ca să se vindece,
Ca să *înnoadedu-se cu legături să capete putere, spre a ţîne sabia.
22 De aceea aşa dice Iehova, Dumnedieu:
Eacă, eu sînt împotriva lui Faraonu, regelui Egiptului,
Şi voiu *frânge ambele sale braţie, pre cel bun şi pre cel frântu;
Şi voiu face ca să cadă sabia din mâna lui.
23 Şi voiu împrăştia pe Egipteni între popóre,
Şi voiu vĕrsa prin ţări.
24 Şi voiu întări braţiele regelui Babilonului,
Şi voiu pune sabia mea în mâna lui;
Dară braţiele lui Faraonu le voiu sfărâma,
Şi va suspina înaintea lui cu suspinele celui rănitu de morte.
25 Dară braţiele regelui Babilonului le voiu întări;
Şi braţiele lui Faraonu voru cădé;
Şi voru cunósce, că eu sînt Iehova,
Când voiu pune sabia mea în mâna regelui Babilonului,
Şi o va întinde asupra pământului Egiptului,
26 Şi voiu împrăştia pe Egipteni între popóre,
Şi-i voiu vĕrsa prin ţări;
Şi voru cunósce, că eu sînt Iehova.

31 Şi a mai fostu cătra mine cuvêntulu lui Iehova, în anulu alu unspre-decilea, în luna a trei, în diu'a întâia a lunei, a fostu cătra mine cuvêntulu lui Iehova, dicêndu:
2 Fiiulă omului, şi lui Faraonu, regelui Egiptului, şi mulţimei sale:
*Ce ală tu semenă în mărimea ta?
3 *Eacă, Asiriénulă ere ca cedrulu Libanului,
Celu cu crengi frumóse,
Ca pădurea umbritóre şi înaltu;
Până la nori îşi ere tulpin'a.
4 *Apele îl înălţaŭ, adânculu îu crescuse
Cu şirurile sale curgêndu în jurulu rădăcinei lui.
Şi trimiţêndu pârâele sale la toţi ceilalţi arbori ai câmpului.
5 De aceea *înălţimea lui s'a rădicatu mai pe sus de toţi arborii câmpului.
Crengile lui s'au înmulţitu, şi ramurele lui s'au lungitu.
Intinţîndu-se de multe ape apoiuri.
6 Tóte *păsările cerului în ramurele lui şi Tóte fiarele câmpului în rămurele lui şi Sub umbr'a lui locuiau tóte neamurile mari.
7 Era dulci frumosu prin mărimea sa,
Prin lungimea crengilor sei;
Căci rădăcin'a lui era lângă ape mari.
8 Nici unu cedru din *grădin'a lui Dumnedieu nu-l semăna în frumuseţă.
Nici unu arboru în grădin'a lui Dumnedieu nu-i semăna în frumuseţă.
Naruti l'am *făcutu prin mulţimea ramurelor sale.
Incât l'au *invidiatu tóţi arborii Edenului, ce se aflaŭ în grădin'a lui Dumnedieu 'în picioare.
9 De aceea aşa dice Iehova, Dumnedieu:
Pentru-că te-ai înălţatu cu mărire,
Şi el şi-a întinsu pe sine vârfulu seu printre nóri,
Şi inim'a lui s'a semeţitu în înălţarea sa:
10 Da, aşa l'am dată în mânele celui mai tare d'intre popóre,
Care s'a purtatu cu d'însulu după voi'a sa:
L'am alungatu.
11 Şi străinii, popórele *cele mai cumplite, l'au tăiatu,
Şi l'au părăsitu;
Căzut'au crengile sale *pe munţi şi în tóte văile,
Şi ramurele lui rupte-s'au de tóte părâele pământului;
Şi tóte popórele pământului s'au trasu de la umbr'a lui,
Şi l'au părăsitu.
12 *Pe d'însulu, asupr'a căruia, voiu face să cadă tóte păsările cerului,
Şi tóte fiarele câmpului sânt pe ramurele lui;
13 Ca nici unu arboru asupr'a căruia de apă să se înalţe pentru mărimea sa,
Şi să nu-şi dea vârfulu între nuori;
Ne pentru ca nici unu *arboru ce adapă a dăpăi de apă,
Să nu se încumetăze intru înălţimea sa;
Căci *toţi sînt daţi morţei, *celor mai de dreptul ale pământului,
Intre fii omenilor,
Cu cei ce se pogóră în groapă.

15 Așa zice Iehova, Dumnezĕ:
În ziua în care s'a pogorît în Locuinț, mi-
Am făcut să plîngă pentru dînsul;
Am acoperit adîncul pentru elŭ;
Am oprit în ființele lui, și oprit-a-m-apele
celе mari ale lui;
Și am făcut ca Libanul să pîrie pen-
pentru dînsul,
Și toți arborii câmpiei înnecîndu-i pen-
tru elŭ
16 Pentru sunetul ce ro *înspăimîntele popórele de
cînd l-am pogorît în Infern cu cei ce
se pogoră în groapă;
Și toți pomii Edenului, cei aleși și frumoș
ai Libanului, toți cîți sînt adăpați de apă,
*Sînt mîngîiați în cele de desupt ale pă-
mîntului!
17 Și ceilalți sînt pogorîți cu dînșii în In-
La cei uciși de sabiă;
Și aceștia lui, care *brațul lui
În mijlocul popórelor.
18 *Cu cine te asemeni deci în ta mărire
Și în mărimea ta arborii Edenului?
Iată-ți te vei pogorî cu arborii Edenului
În cele mai de desupt ale pămîntului;
*Culca-te-vei între cei necircumcișî,
Cu cei uciși de sabiă;
Așa, zic, Faraon și toată mulțimea lui,
dice Iehova, Dumnezĕu.

32 Și în anul al dou-spre-decelea, în luna
a dou-spre-zecea, în ziua întîia a lu-
nei, a fost către mine cuvîntul lui Iehova,
2 zicînd: Fiule omule, *scrie o plîngere
pentru Faraon, regele Egiptului, și zi-i:
*Te asemeni între popóre cu leu tînăr,
Și ești ca crocodilul în mări;
Al pornit cu puterea ta râuri,
Ai turburat apele cu picioarele tale, și ai
*călcat șirurile lor.
3 Așa zice Iehova, Dumnezĕu:
De aceea eu, voi adînci-voi în multe po-
pore, voi *întinde mrejele mele preste tine,
Și te voi trage în lațul meŭ,
4 *Te voiu arunca pe pămînt,
Te voiu arunca pe fața câmpiei,
*Voi face să ședă pe tine toate păsările ce-
rului,
Voiu sătura din tine fiarele a tot pămîn-
5 Voiu pune carnea ta pe munți, [tului;
Și voiu umple văile cu stîrvul tău.
6 Voiu adăpa cu sîngele tău pămîntul, unde
Până la munți, [te pluteșcĕ,
Și pîraiele se vor umfla de tine.
Și când te voi stinge,
*Voiu acoperi cerurile, și voiu întuneca
Iele lor;
Voiu întuneca cu nouri soarele, și luna nu va
lumina cu lumina sa.
Pentru tine voiu face să se întunece toți
luminătorii cei strălucitori ai cerului,
Și voiu pune întunerecĭ preste pămîntul
teŭ, dice Iehova, Dumnezĕu.
9 Și voiu face ca să se întristeze mulți
mulțimea popórelor,
Când voiu aduce ruina printre popórele
Din țările, pe cari nu le-ai cunoscut.
Și voiu face ca multe popóre *să se îngro-
zească de tine.
Și regilor lorŭ li se va sbuli părul cu
pasă,
Când voiu mișca sabia pe dînșiișa lorŭ
Și pe ei voiu *face să tremure.
Și în ziua pentru care ai fost *creat.
Așa zice Iehova, Dumnezĕu:
Sabia regelui Babilonului va veni asupra ți.
Voiu face să cadă mulțimea ta prin sabiile
celor viteji,
Cari toți sînt *cei mai cumpliți ai popo-
relorŭ,
*Voiu nimici mîndria Egiptului,
Și toată mulțimea lui se va stinge.
Și voiu face să piară toate vitele lui de lîngă
apele cele mari,
Și *picioare de om nu va mai turbura
apele ele,
Și mai copite de vite nu le vor mai turbura.
Atunci voiu face să se limpezească apele lor,
Dice Iehova, Dumnezĕu.
Când voiu face pămîntul Egiptului pustiu,
Și țara o voiu despoia de tot ce are în
ea,
Când voiu lovi pe toți cei ce locuesc în ea,
*Atunci voiu cunoaște că sînt Iehova.
Și acesta este *cîntarea, ce o vor cînta,
Fiicele popórelor o vor cînta,
O *vor cînta pentru Egipet
Și pentru toată mulțimea lui, dice Iehova,
Dumnezĕu.
Și în anul al dou-spre-decelea, în cinci-
spre-dieci de a lunei, a fost către mine
cuvîntul lui Iehova, zicînd:
Fiiule omule, suspină pentru mulțimea lui
Egiptului, și spune-i-o mie și celor ce vor pogorî
Și tuturor fiicelor popórelor celor mărețe,
În cele mai de desupt ale pămîntului cu
cei pogorîți în groapă.

19 *De către cine ești tu mai frumos?
*Pogoară-te, și culcă-te între cei necircumcișî!
20 Cădea-vor în mijlocul celor uciși de sabiă;
Sabia s'a și dată asemenea!
Trageți-îl în mormînt, pe el și pe toată
mulțimea lui.
21 *Cei mai puternicĭ d'intre viteji îl vor vedea
cu ei vorbe,
Din mijlocul infernului, și de cei ce l-ar
ajutat;
*Pogorîtu-s'au și culcatu-s'au necircumcișî
uciși de sabiă.
22 Acolo este *Asiriadul, și toată ceata lui; mor-
mintele lui sînt în jurul lui;
Toți sînt uciși, căduți de sabiă;
23 *Mormintele lorŭ sînt-s'au în locurile cele mai
adînci ale gropeĭ,
Și mormintele celor lui stau în jurul lui;
Toți sînt uciși, căduți de sabiă;
Cei ce *răspîndiau teroarea în pămîntul
celor vii.
24 Acolo este *Elamul și toată mulțimea lui în
jurul mormîntului seŭ;
Toți sînt uciși, căduți de sabiă,
*Pogorîți necircumcișî în cele de desupt ale
pămîntului,
*Cei ce răspîndiau teroa de ei în pămîntul
celor vii,
Și dară rușinea lorŭ cu cei pogorîți în groapă.
25 Pus-i-s'a patul, în și mulțimea lui
În mijlocul celor uciși de sabiă;
Mormintele lorŭ în jurul lui,
Toți sînt necircumcișî, uciși de sabiă;
De și fiind că ei era răspîndiă în pămîn-
tului celor vii,
Totu-și dară rușinea lorŭ la cei pogorîți în
groapă,
Și s'a pus la cei uciși.
26 Acolo este *Meșehiadul, Tubaliadul
Și toată mulțimea lui; și mormintele lorŭ
sînt în jurul lui;
Aceștia toți sînt *necircumcișî, uciși de sabiă,
De și fiind de ei era răspîndiă în pămîn-
tului celor vii.
27 *Și nu se culcă cu cei mai viteji d'intre ne-
circumcișî cari ou căzut?
Cari s'au pogorît în infern cu armele lorŭ
de resboiu,
Și cari ai puși săbiile lorŭ supt capetele
lorŭ,
Și nedile lorŭ de la oasele lorŭ pe ale lorŭ;
De și erau frica celor viteji în pămîn-
tului celor vii.
28 Da, sfărîma-te-vei și tu în cei necircumcișî,
Și te vei culca cu cei uciși de sabiă.
Acolo este *Edomul, regii lui și toți mai 29
mari lui,
Cari cu toată puterea lorŭ sînt culcați cu
cei uciși de sabiă;
Culcați-s'au cu cei necircumcișî
Și cu cei pogorîți în groapă.
*Acolo sînt domnii de la miază-nópte; toți 30
sidonenii
Și toți *Filistenii s'au pogorît cu cei uciși
Cu rușine ce respîndiau prin puterea
lorŭ, deși erau în
Și s'au culcat necircumcișî cu cei uciși
de sabiă.
Și dară rușinea lorŭ cu cei pogorîți în
groapă.
31 Acolo este *Faraon și toată mulțimea lui, 31
Pentru și ține ce va vedea Faraon, [groapă
Și îl va mîngîia pentru toată mulțimea lui,
Faraon și toată ceata lui, cei uciși de sa-
biă, dice Iehova, Dumnezĕu.
De și au fi respîndiă frica de el în pămîn- 32
pămîntul celor vii;
Totu-și ele se va culca cu cei necircumcișî,
Cu cei uciși de sabiă.
Faraon și toată mulțimea lui, dice Iehova,
Dumnezĕu.

6 cruzime este și *adăugirea unor propoziții
explicative lămurește cu desăvîrșire pentru cetitori.

33 IOSUA zise: Fiiule omule, vorbește fiilor 2
poporului teŭ, și zi-le:
*Cînd voiu aduce sabia asupra unei
țări,
Și poporulu acestei țări va lua unu
om dintre cei mădulerile seŭ,
Și-l va pune *păzitoriu:
Și acesta vădindu-se sabia venindă asupra țerei, 3
Va sufla din trîmbiță, și va deștepta pe
poporu;
Atunci cel ce a auzită sunetul trîmbiței, 4
Și nu se va feri,
Și sabia venindu, îl va ridi,
*Sîngele acestuia îl-va fi capulŭ seŭ.
A auzită sunetul trîmbiței, și nu s'a ferită; 5
Sîngele lui va fi *asupra lui;
Dară dacă se va feri, și va mîntui viața.
Iară dacă *păzitoriulu, văzîndu că sabia vine, 6
Nu va sufla din trîmbiță, și poporulu nu
se va feri,
Și sabia venindu, va ridi pre cutare din ei;
*Acesta fiindu de luat va răpi pentru nelegiuirea
Dară sîngele lui îl voiu cere din mîna pă-
*și ție, fiiule omule! (zisesem. 7
Le-am pus păzitoriu preste casa lui Is-
raelu;

Ascultă dicerea cuvîntului din gura mea, şi-l
dă-vestesce din partea mea.
8 Cînde voiu dice celui nelegiuit:
Nelegiuitule, vei muri;
Şi tu nu vei vorbi, ca să descoperi pre celui
nelegiuit de la calea sa,
Acestă nelegiuit va muri pentru fărădelegea sa,
Dară eu mîna lui voiu cere sîngele cel.
9 Fră dacă tu vei descoperi pre celui nelegiu-
itu, ca să se întoarcă de la calea sa,
Şi elu nu se va întorce de la calea sa,
Elu va muri pentru fărădelegea sa,
Dară tu îl vei mîntui viéţa.
10 De aceea tu, fiiulă omului, dă-vestesce lui
Israil, voi aşa vorbiţi şi ziceţi:
„Dară fără-de-legile nostre şi păcatele nos-
tre sînt asupra noastră, şi noi pentru d'in-
sele * pierimu,
„Atuncea * cumă de noi trăimu?“ 7
11 Zi-li: Fiu viu, dice Iehova, Domnulu,
Nu mi plăcu în mortea celui nelegiuit,
Ci să se întorcă celui nelegiuit de la calea
sa, şi să trăiască:
Întorceţi-vă întorceţi-vă de la căile vostre
celu rele!
Căci * de ce să muriţi, casă a lui Israil?
12 Tu aceea tu, fiiulă omului, şi fiilorii popo-
rului tău:
* Dreptatea celui drepţi nu-lă va mîntui
în ziua nelegiuirei lui;
Nici celui nelegiuitul * nu va muri pentru ne-
legiuirea sa
Şi nici în ziua în care se va întorce de la sa,
Nici celui drepţi nu va trăi pentru dreptatea sa
în ziua, în care va păcătui.
13 Cînde voiu dice celui drepţi,
Că va trăi,
Şi elu, * încrezîndu-se în dreptatea sa, va
face nedreptate;
Toţă dreptatea lui nu se va mai aminti,
Ci va muri în nedreptatea, ce a făcutu.
14 Şi cînde voiu dice celui nelegiuit: Vei muri;
Dară elu, întorcîndu-se de la păcatulu sau,
va face dreptate şi dreptate;
Dară celui nelegiuitu va * înapoi zmeoritulu;
Va * întorce lucrulu răpitu;
Va umbla în * ogoiemintele vieţei, nefă-
cîndă nedreptate:
Fără va trăi, nu va muri;
16 * Toţe păcatele lui ce a făcutu, nu i-co vorî
mai aminti;
A făcutu dreptate şi dreptate; va trăi.

17 * Dară fiiulă poporului tău dice:
„Calea Domnului nu este dreptă;“
Dară calea lorii nu este dreptă.
18 Cînde celui dreptu se va întorce de la dreptu
Şi va face nedreptate,
In ea va muri.
19 Şi cînde celui nelegiuitu se va întorce de la
nelegiuirea sa,
Şi va face dreptate şi dreptate,
In ele va trăi.
20 Dară voi diceţi: „Calea Domnului nu este
dreptă.“
Casă a lui Israil, judeca-vă-voiu pre fie-
care dupre căile sale.

Şirul despre schimbarea şi dreptatea ce trebuie
să fie facută.

21 Şi în anulu alu dousprece-decilea * alu
strămutărei nóstre în locu a doua, în cinci
a lunei, a venitu la mine * unulu din
Ierusalim, dicendu: „Cetatea este bătută.
22 * Mîna lui Iehova a fostu asupra mea
séra, mai înainte de a veni scăpatulu acela;
Şi mi-a deschisu gura, înainte de a veni
elu la mine dimineţe; şi * mi-a deschisu
gura mea, şi n'amu mai tăcutu. 23 Şi a fostu
cătră mine cuvîntulu lui Iehova, dicendu:
24 Fiiulă omului, * voi ce locuiţi * aceste a-
cele în pămîntulu lui Israelu-vorbescu şi
dicu: * Abramu eramu unulu a unuia, şi a
moscenitu acestu pămîntu, * dară noi eramu
mulţi, ne-a datu nouă acestu-că-tu pămîn-
tulu spre moscenire: De aceea zi-li:
25 Aşa dice Iehova, Domnulu:
* Voi vi-voiu mîncă sînge cu sîngeu.
Şi * vi-voiu ridică ochii voştri spre idolii voştri şi
* vîrsaţi sîngeu:
Şi să moscenimu pămîntulu acela?
Voi încredeţi în armiile voştre,
Faceţi urîciuni, şi * vîrsaţi fie-care pre fe-
mea aprópelui seu;
Şi să moscenimu pămîntulu acela?
27 Vorbescu astă-felu cătră ei:
Aşa dice Iehova, Domnulu:
Viu eu! voi ce şedeţi în ruinile de sub voi voi
cădi;
Şi pre ceia ce sunt în câmpu, îi * voi da de
hrănă spre mîncare;
Şi cei ce şedu în întăriturî şi * în peşteri voi
muri de ciumă.
29 Căci voiu face pămîntulu acestu pustiu şi de
doscrîn,
Şi * mîndria puterei lui va înceta;

Şi * munţii lui Israelu voru rămînă deşerţi,
Încă nu va fi cine să trécă prin ei.
30 Şi voi cunósce, că eu sunt Iehova,
Cînde voi face pămîntulu acestu pustiu şi
deşertu,
Pentru tóte urîciunile, cîte le-au lucrată.
31 Şi tu, fiiulă omului!
Fiii, fiii poporului tău vorbescu de tine
De la uşióri şi din pragurile casélorî,
Şi * vorbescu unulă cătră altulu,
Fie-care către fratele său, ţicendu:
Veniţi, şi cuşiţi cuvîntulă
Ce a eşitu de la Iehova.
32 Şi * voiu sătură dinţi, cumă vine poporulă,
Şi poporulă meu * vă înşelăciune în.
Şi ascultă cuvintele tale, dară nu le facu;
* Căci cu gura sătură-vomă o cîntare plăcută
pentru lorii.
Lorii cîntăm, lorii ămblă după cîştigu ne-
dreptă.
33 Fii sigură, în cînd pentru d'acăstă ca o cîntare
a unui cîntă cu vîne frumóse, [plăcută
Fiii care cîntă frumosu de instrumente;
Căci ei ascultă cuvintele tale, dară nu le facu.
34 * Dară cîndă va veni acésta, (şi sosi şi a-
propiă,)
Atuncea * vorîi cunósce, că a fostu unu pro-
fetă în mediulă lorii.

Judecăţi contra necredinţei ori, păstoriţeşti de în-
drumare pentru pierirea regelui Sedechia, pentru cel bun

34 FIIULĂ omului, * profeţesce
2 dicendu: Fiiulă omului, profeţesce în-
potriva * păstoriloru lui Israelu, profeţesce
şi zi-li:
Aşa dice Iehova, Domnulu, păstoriloru:
* Vai de păstorii lui Israelu, ce se păstoresce
pre sine însi-şi!
Au păstorii nu trebue să păstorésca turmele?
3 * Voi mîncaţi grăsimea, şi vă îmbrăcaţi cu
lîna,
* Junghiaţi oile celu îngrăşate, dară pre turmă
nu păstoriţi:
4 * Pre celu slabu nu le întăriţi,
Şi pre celu bolnavu nu le vindecaţi,
Pre celu se pălăvde frîntu nu le legaţi,
Pre celu fugărîtu nu le întorceţi,
Şi pre celu * căutaţi pre cele rătăcite;
Ci le stăpîniţi cu * silă şi cu asprime.
5 * Şi ele se * împrăştie, căci n'aă păstoriţi;
* Şi spînge de mîncare tuturoru fiărlorii
câmpului, şi se împrăştie.
6 Oile mele rătăcescu pe toţi munţii şi pe toţi
dălulu înaltu;

Da, pe tótă faţa pămîntului s'aă împrăştiatu
oile mele,
Şi nu este unu se întrebe de d'însele, şi să
le caute.
7 De aceea ascultaţi, păstoriloru, cuvîntulu lui Iehova;
8 Viu sînt, dice Iehova, Domnulu:
Că adevărată, întrucît oile mele s'aă ajunsă
de prădă,
Şi oile mele * s'aă ajunsă de mîncare tutu-
turoru fiărlorii câmpului,
Pentru-că n'aă păstoru, şi păstorii mei nu
cerca oile mele:
Ci păstorii s'aă pusă pre sine se păstorescă,
dară oile mele nu le păstoresce;
9 De aceea ascultaţi, păstoriloru, cuvîntulu
lui Iehova,
10 Aşa dice Iehova, Domnulu:
Fiiă, eu sînt împotriva păstoriloru!
Şi * voiu cere oile mele din mînele lorii,
Şi voiu face să înceteze de a mai păstori
oile mele;
Şi nu se vorî mai * păstori păstorii pre sine
însi-şi;
Căci eu voiu mîntui din gura lorii oile mele,
Şi nu li vorî mai fi de mîncare.
11 Căci aşa dice Iehova, Domnulu:
Fiiă, eu voiu cercetă de aprópe oile mele, şi le
voiu căută;
12 Cu păstorulu, care, fiindă în mediulă tu-
mei sale,
Caută ale sale oile împrăştiate;
Aşa voiu căută oile mele,
Şi le voiu mîntui din tóte locurile,
In cari s'aă împrăştiatu în ziua * pline de
nóre şi întunerică.
13 * Le voiu scóte d'între popóre,
Le voiu aduna d'între ţeri,
Şi le voiu aduce în pămîntulă lorii;
Şi le voiu păstori pe munţii lui Israelu,
cu văi şi în tóte locurile locuite ale pămîn-
tului ţerii.
14 * Le voiu păstori în păşune bună,
Şi staţiuna lorii va fi pe munţii înălţimei lui
Israelu;
* Acolo se vorî repausa în staniă bună,
Şi vorî fi păstorite în păşuni grase în
munţii lui Israelu.
15 Eu voiu păstori oile mele, şi le voiu face
să se repaosce,
Dice Iehova, Domnulu.
16 * Voiu căuta cele rătăcite,
Voiu întorce pre cele fugărîte,
Voiu lega pre cele ce pătimescu frăcturi,

Şi voiŭ înlocui pre cele-alalte;
Voiŭ nimici pre ^a cele grase şi tari;
*Dare pre cele-l-alalte le voiŭ ^a păstori cu dreptate.

17 Şi vor, turma mea, aşa dice Iehova, Domnulŭ:
*Ecoă, eŭ voiŭ judeca între oiŭ şi oiŭ, între berbeci şi ţapi.
18 Ale pentru voi puţinŭ lucru este, că păscuţi pĭşcĭtura cea bună,
Ĭară cele-l-alalte vĕstre o călcaţi cu picĭoarele vĕstre;
Şi ca beţi apă curată, [picĭoarele
Ĭară pre cea-l-altă o turburaţi cu picĭoarele vĕstre;
19 Aşa ca cele-alalte pĭşcĭ mîncă cele călcate de picĭoarele vĕstre,
Şi beă cele turburate de picĭoarele vĕstre!
20 De aceea aşa dice Iehova, Domnulŭ, către d'înşiĭ:
*Ĭĭată eŭ, eŭ voiŭ judeca între oiŭ cea grasă şi între cea slabă.
21 Pentru-că împingeţi cu cóste şi cu umĕru,
Şi încornaţi cu cornele vĕstre pre toţi cei ^bbĭnĭ ca le goniţi afară,
22 De aceea eŭ voiŭ mîntui oiŭ mele, şi nu vorŭ mai fi de pradă;
Şi ^a voiŭ judeca între oiŭ şi oiŭ.
23 Şi le voiŭ rĕdica ^a păstorŭ, carĕ le va păsce.
*Pre servulŭ meŭ Davidŭ;
El le va păsce, şi ĭ va fi păstorŭ.
24 *Eŭ, Iehova, le voiŭ fi Dumnedĕu,
Şi servulŭ meŭ Davidŭ va fi ^a domnŭ la mĕdiulŭ lorŭ:
Eŭ, Iehova, am vorbĭt.
25 *Voiŭ încheĭa cu dînşiĭ legĭuinţĭ de pace,
Şi ^a voiŭ înlo ca nocivĭ de pe pămîntŭ
Ĭară cele-alalte;
Ĭe vor locui în pace şi în pustiŭ,
Şi voiŭ dormi în pădurĭ.
26 Voiŭ face pre acestea şi împrejurimile ^a colinĕĭ mele ^binse-cuvĭntare;
Şi voiŭ ^c face să cadă ploĭ la timpŭ;
*Ploĭ de bine cuvîntate vor fi.
27 *Arborele cîmpuluĭ şi va da fructele sale,
Şi pămîntulŭ şi va da venitulŭ seŭ,
Şi voiŭ fi sigurĭ în pămîntul lorŭ,
Şi voiŭ cunóşte, că eŭ sînt Iehova,
Cînda voiŭ ^a frînge legătorile ^bjugulŭ lorŭ,
Şi voiŭ scăpa din mînile celor ce ^c i-aŭ făcut sclavĭ de d'înşiĭ.
28 Nu voiŭ mai fi de pradă păgînilorŭ,

Şi fĕrele pămîntenĭ nu-i voiŭ mai mînca;
Ci voiŭ locui în siguranţă, şi nu va fi cine să-i spăimînte.
29 Şi le voiŭ rĕdica o ^a odraslă cu numire,
Şi nu voiŭ mai fi răpiţĭ de fóme în ţară,
Şi voiŭ nu voiŭ mai purta ruşinea păgînilorŭ;
Şi voiŭ cunóşte, că ^a eŭ Iehova, Dumnezĕul lorŭ, sînt cu d'înşiĭ,
Şi că ei, casa lui Israĕl, sînt poporulŭ meŭ,
Zice Iehova, Domnulŭ.
30 Şi voĭ, ^a oile mele, oile păşunei mele, sînteţi oamenĭ adevĕraţĭ,
Şi eŭ sînt Dumnezĕulŭ vostru, zice Iehova, Domnulŭ.

Profeţirea Ezechiĭl, asupra cetăţeĭ Ierusalim, şi asupra munţilorŭ lui Israĕl.

FOCSTA cătră mine cuvîntulŭ lui Iehova, 35
dicĕndu: Fiule omenesc, ^a întorce-ţi faţa
şi cătră ^bmuntele Seĭr, şi ^c profeţeşte împotrivă-l, 2
Şi zi-i:
Aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Ecoă, muntele Seĭrului, eŭ sînt împotrivă-ţĭ,
Şi ^a voiŭ întinde mîna mea asupra-ţĭ,
Şi te voiŭ face pustiŭ şi deşert.
*Cetăţile tale în ruine le voiŭ preface, şi vei fi pustiŭ,
Şi vei cunóşte, că eŭ sînt Iehova!
Pentru-că din vechiŭ ai purtatŭ ură
Şi ai dat pe fiiĭ lui Israĕl în mîna ^a sabiei,
Cînda ĭ-aŭ ^b găsit pe ei nenorocirea lorŭ,
*Cînda fărădelegea lui e ajunsă la culme,
De aceea viŭ sînt, zice Iehova Dumnezĕu,
Te voiŭ preface fiiĭ ^a sîngelui, şi sîngele te va urmări;
*Pentru-că n'aĭ urît sîngele, sîngele te va urmări.
Şi voiŭ preface muntele Seĭrului în pustiŭ şi deşertŭ;
Voiŭ nimici dintr'însulŭ şi ^a pe cel ce se duce şi pe cel ce se întórce.
Şi voiŭ umple munţiĭ lui de celuĭ lui;
Şi vor cădé cu ucigă de sabiă
La munţiĭ tĕĭ, în văiĭ tale şi în tóte rîurile tale.
*Te voiŭ preface întru'totŭ deşertă veşnică, şi cetăţile tale nu se vorŭ mai locui;
Şi voĭ cunóşte, că eŭ sînt Iehova.
Pentru-că ai dis:
Ale mele vorŭ fi cele două popóre şi ele
Şi nóĭ le vomŭ ^a moşteni, [fiĭnd ĭerĕ,

Dar Iehova era acolo;
11 De aceea viŭ sînt, zice Iehova, Domnulŭ,
Că voiŭ purta cu mîne ^a dogra mĕnie ta şi dogra gelosiĭ ta,
Cu care te-aĭ purtatŭ din mîniă cătră ei;
Şi mă voiŭ face bine cunoscutŭ, rĕdicĭndu-te asupra lorŭ;
12 Şi voĭ cunóşte, că eŭ Iehova am auzitŭ
Tóte hulele-ţĭ,
Ce le-aĭ spusŭ asupra munţilorŭ lui Israĕl,
Cînda aĭ dis: „Ajunşi-aŭ pustiĭ, daţi-ni-s'aŭ spre mîncare!“
13 Şi ^a aĭ gurĭle vóstre v'aĭ fălosŭ asupra-mĭ,
Şi aĭ înmulţitŭ cuvîntele vóstre asupra mea;
Eŭ le-amŭ auzitŭ.
14 Aşa dice Iehova, Domnulŭ:
*Cînd toată pămîntenĭ se va bucura atunci
Eŭ te voiŭ face pustiŭ.
15 *Cum te-aĭ bucurată de moştenirea casei lui Israĕl,
Fiindcă ea se va pustiĭ;
Aşa îĭ voiŭ face eŭ ţie:
*Vei ajunge pustiŭ, muntele Seĭrului, şi toată Idumeea, da, toată;
Şi vorŭ cunóşte, că eŭ sînt Iehova.

36 Şi tu fiule omuleĭ, profeţeşte ^a munţilorŭ lui Israĕl:
Munţiĭ lui Israĕl, ascultaţĭ cuvîntulŭ lui Iehova!
2 Aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Pentru-că ^a vrăşmaşulŭ a dis de voĭ
Ha, ha! *pînă şi vechiĭ înălţimĭ ai ajuns ^b moştenire nouă;
De aceea profeţeşte, şi dĭ:
3 Aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Fiindă-că, da, fărădelea v'aĭ prefăcutŭ în deşertă, şi v'aŭ înghiţitŭ cu dinĭ pradă vostră,
Ca să ajungeţĭ moştenirea celor-l-alte popóre,
^a Şi vaĭ! fiindă de ocara limbeĭ,
Şi de ocară popórelorŭ;
4 De aceea munţiĭ lui Israĕl, ascultaţĭ cuvîntulŭ lui Iehova, Domnulŭ;
Aşa dice Iehova, Domnulŭ, munţilorŭ şi dĕlurilorŭ,
Rîurilorŭ şi văiloră,
Rămăşiţelor pustiite şi cetăţilorŭ părăsite,
Care'aŭ ajuns de pradă şi de batjocura
Celor-l-alte popóre de prin prejur,
5 Da, de aceea aşa dice Iehova, Domnulŭ:
^a Cu adevĕrată în focul gelosieĭ mele amŭ vorbitŭ
De cele-l-alte popóre şi de tóta Idumeea,
*Care şi-aŭ luat ţara pentru-că mie
Cu bucurie întregă de inimă
Şi cu dispreţŭ sufletesc, ca să-şĭ dea prăzĭle:
De aceea profeţesce de pămîntulŭ lui Israĕl,
Şi spune munţilorŭ şi dĕlurilorŭ,
Rîurilorŭ şi văiloră:
Aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Ecoă, în gelosia mea şi în mînia mea amŭ vorbitŭ:
Pentru-că aĭ luat ocara popóreloră,
De aceea aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Eŭ amŭ ^a rĕdicatŭ mîna mea:
Cu adevĕrată, ce popórele din jurulŭ vostru vorŭ purta ruşinea lorŭ.
Dară voĭ, munţiĭ ai lui Israĕl, veţi da rămăşiţeĭ mele fructe pentru popórelŭ meŭ Israĕl;
Căcĭ vorŭ veni curĕndă.
Căci ecoă, eŭ sînt pentru voĭ, şi mă voiŭ întórce spre voĭ,
Şi veţi ^a lucrată şi semănaţĭ.
Şi voiŭ înmulţi omenĭ pe voĭ,
Ĭeră vĕĭ avea tot Israĕlŭ, da, tot Israĕlŭ;
Şi cetăţile se vorŭ locui, şi ^a ruinele se vorŭ rezidi.
^a Voiŭ înmulţi în voĭ omenĭ şi vitele,
Şi se vorŭ înmulţi şi vorŭ aduce îndĕlnire;
Vă voiŭ face să vĕĭ locuĭ ca maĭ înainte,
Şi vĕ voiŭ face bine mai multă decît în începutulŭ vostru;
^a Şi veţi cunóşte, că eŭ sînt Iehova.
Da, voiŭ face ca să călble în voĭ omenĭ,
Tot poporulŭ meŭ Israĕl;
^a Şi vĕ voiŭ moşteni, şi ĭ veţi fi de moştenire,
Şi de acumĭ nu-ĭ veĭ mai ^b lipsi de copiĭ.
Aşa dice Iehova, Domnulŭ:
Pentru-că vaĭ dinĭ:
^a Tu pe unŭ pămîntŭ, care mănîncă pe omenĭ, şi sĕrăceştĭ popórele tale;
De aceea nu vei mai mînca omenĭ,
Nici vei mai sĕrăci popórele tale, dice Iehova, Domnulŭ:
Şi ^a nu voiŭ mai face ca se audă în tine defăimarea popórelorŭ,
Şi nu vei mai purta ocara popórelorŭ,
Şi nu vei mai face sloboje pe popórele tale, dice Iehova, Domnulŭ.

Întorcerea celor răsvrătiţĭ şĭ fericirea ce le va urma.

16 Şi a fostă cătră mine cuvîntulŭ lui Iehova dicĕndu:
17 Fiule omuleĭ, fiiĭ lui Israĕl ^a locuiaŭ în pămîntulŭ lorŭ ^b ei

să plângă vo pein urmările lor și prin ruptele lor;
Ca nu cumva lor să fie [a] ocară între ei
popoare, unde [b] îi voiu alunga.
18 De aceea să vorbești către popoare
Așa zice Domnul Dumnezeu:
[c] Pentru aceea că ați vorbit deșert,
Și pentru aceea vedeți minciună,
19 Iată [d] voiu pune
Și ei vor fi [e] ai mei, zice Domnul Dumnezeu:
Iată voiu lua pe fiii lui Israel
Dintre popoarele unde s'au dus,
Și voiu aduna din toate părțile,
Și voiu aduce în pământul lor;
22 Și voiu face din ei un singur popor în
țară, în munții lui Israel;
Și [f] unul singur va domni peste d'înșii
Nu vor mai fi două popoare,
Nici nu vor mai fi despărțiți în două regate;
23 [g] Și nu se vor mai spurca cu idolii lor,
Nici cu urâciunile lor,
Nici cu toate [h] relele lor;
Ci [i] voiu scăpa din toate locuințele lor, în cari
Și-i voiu curăți;
[și pământul.
Ei mi vor fi popor, și eu îi voiu fi Dumnezeul:
24 [j] David, servul meu, va fi regele peste
d'înșii;
[k] Și [l] va fi pentru d'înșii toți un păstor;
[m] Vor umbla în judecățile mele,
Vor păzi ordinațiunile mele, și le vor face;
25 [n] Și vor locui în pământul, pe care l'am
dat servului meu Iacobu,
Unde au locuit părinții voștri;
Vor locui în el [o] totdeauna,
Ei, dîi lor și fiii fiilor lor, [p] în eternă;
Și David, [q] servul meu, va fi [r] domnul lor
eternu.
26 Și voiu încheia cu d'înșii [s] legământul de pace,
Legământ eternu va fi cu ei;
Și-i voiu aședa, și-i voiu [t] înmulți;
Și voiu pune [u] sanctuarul meu în mijlocul lor în eternu.
27 Și [v] locuința mea va fi în mijlocul lor;
Și eu [w] îi voiu fi Dumnezeu, și ei mi vor fi popor.

[a] Ier. 44. 8.
[b] Ier. 29. 18. Cap. 20. 23. 34. 28. Deut. 28. 64. 37.
[c] Cap. 13. 6. 7. 8. 9. 23.
[d] Cap. 11. 17. 20. 41. 28. 25. 34. 13. 36. 24. 37. 21.
[e] Cap. 14. 11. Ier. 30. 22. 31. 1. 33. 24. 2 Cor. 6. 16. Apoc. 21. 3.
[f] Ier. 3. 18. Cap. 34. 23. 24. Osea 1. 11. Ioan 10. 16.
[g] Cap. 14. 11. 20. 7. 18. 30. 36. 25. 28. 25. 26. 29. 37. 23.
[h] Cap. 36. 29.
[i] Cap. 36. 24. 28.
[j] Ier. 30. 9. Cap. 34. 23. 24. Osea 3. 5. Luca 1. 69.
[k] Ier. 23. 4. Cap. 34. 23. Ioan 10. 16.
[l] Ier. 32. 39. Cap. 11. 19. Ioan 17. 21. 22.
[m] Cap. 36. 27.
[n] Ier. 23. 6. 7. 8. Cap. 28. 25. 26. Amos 9. 15.
[o] Ier. 32. 40. Cap. 34. 25. 28. 29. Osea 2. 18. Mich. 4. 4. Zah. 3. 10.
[p] Ier. 33. 17. 21. 22. 26. Cap. 34. 24. Luca 1. 32. 33. Ioan 12. 34.
[q] Cap. 34. 23. 24.
[r] Ier. 30. 21. Cap. 34. 24. Osea 3. 5. Luca 1. 32. 33.
[s] Ier. 32. 40. Cap. 34. 25. Osea 2. 18. Mich. 4. 4. Zah. 3. 10.
[t] Ier. 23. 3. Cap. 36. 10. 11. 37. 26.
[u] Ier. 33. 21. Cap. 11. 19. 20. 36. 28. Ioan 1. 14. 2 Cor. 6. 16. Apoc. 21. 3.
[v] Cap. 43. 7. 9. Lev. 26. 11. Ioan 1. 14. 2 Cor. 6. 16. Apoc. 21. 3.
[w] Ier. 30. 22. Cap. 11. 20. 14. 11. 36. 28. Osea 2. 23. Zah. 8. 8. Apoc. 21. 3.

Profeția asupra lui Gog și nimicirea lui.

38 Cuvîntul Domnului a mai venit la mine, zicînd:
2 Fiule de om, întoarce-ți fața spre Gog, în pămîntul lui Magog, [a] domnul, [b] căpetenia lui Mesec și Tubal, și profețește asupra lui,
3 Și zi: Așa zice Domnul Dumnezeu:
Iată [c] mă voiu ridica asupra ta, Gog,
Domn, căpetenia lui Mesec și Tubal!
4 Te voiu întoarce, voiu pune [d] un cîrlig în fălcile tale,
Și te voiu scoate afară cu toată oștirea ta,
Cai și călăreți îmbrăcați cu toate armele,
O mare mulțime cu scut mare și mic, toți cu săbii;
5 Persia, Cuș și Put cu ei,
Toți cu scut și coif;
6 Gomer cu toate cetele lui,
Casa lui Togarma din părțile depărtate de miază-noapte, cu toate cetele lui,
Multe popoare cu tine.
7 Fii gata, fii gata,
Tu și toată mulțimea care s'a adunat la tine,
Și fii [e] străjuitor pentru ei!
8 După multe zile vei fi chemat;
În anii de pe urmă vei merge în țara
Scăpată de sabie, adunată din multe popoare,
Pe munții lui Israel, cari au fost mereu pustii;
Ea a fost scoasă din popoare,
Și toți vor locui în ea fără grijă.
9 Te vei sui, vei veni ca o furtună,
Vei fi ca un nor care acoperă țara,
Tu și toate cetele tale,
Și multe popoare cu tine.
10 Așa zice Domnul Dumnezeu:
În ziua aceea, în ceasul acela, îți vor veni gînduri în inimă,
Și vei face un plan viclean.
11 Vei zice: Mă voiu sui împotriva unei țări fără ziduri,
Voiu merge la un popor liniștit, care locuește fără grijă,
Toți locuesc fără ziduri,
Fără zăvoare și porți;
12 Voiu face pradă și jaf,
Voiu întinde mîna împotriva ruinelor locuite din nou,
Împotriva unui popor adunat din mijlocul neamurilor,
Care are vite și avere,
Și locuește în mijlocul pămîntului.
13 Șeba, Dedan, negustorii Tarsisului și toți leii lui
Îți vor zice: Vii să faci jaf?
Ai adunat mulțimea ta ca să faci pradă?
Ai strîns argint și aur, vite și avere,
Ai făcut mare jaf?
14 De aceea, fiule de om, profețește și zi lui Gog:
Așa zice Domnul Dumnezeu:
În ziua aceea, cînd va locui fără grijă poporul meu Israel,
Tu vei veni
15 Și vei veni din locul tău, din părțile depărtate de miază-noapte,
Tu și multe popoare cu tine,
Toți călări pe cai,
O mare mulțime, o oștire puternică.
16 Te vei sui împotriva poporului meu Israel,
Ca un nor care acoperă țara.
În zilele din urmă voiu aduce, Gog,
Împotriva țării mele,
Pentru ca neamurile să mă cunoască,
Cînd mă voiu arăta sfînt prin tine înaintea ochilor lor.
17 Așa zice Domnul Dumnezeu:
Tu ești acela despre care am vorbit în zilele de demult,
Prin robii mei prooroci din Israel,
Cari au profețit în anii aceia, ani de mulți,
Că te voiu aduce împotriva lor.
18 În ziua aceea, în ziua cînd va veni Gog în țara lui Israel,
Zice Domnul Dumnezeu,
Mînia Mea se va aprinde în nările Mele.
19 Căci în gelozia Mea, în focul mîniei Mele, zic:
În ziua aceea va fi un mare cutremur în țara lui Israel.
20 Înaintea Mea vor tremura peștii mării,
Păsările cerului,
Fiarele cîmpului,
Toate vietățile cari se mișcă pe pămînt,
Și toți oamenii cari sînt pe fața pămîntului;
Munții se vor prăvăli,
Stîncile se vor surpa,
Și toate zidurile vor cădea la pămînt.
21 Voiu chema împotriva lui toate spaimele,
Zice Domnul Dumnezeu;
Sabia fiecăruia va fi îndreptată împotriva fratelui său.
22 Voiu face să vină asupra lui ciuma și sîngele,
Voiu face să cadă ploaie mare, pietre de grindină, foc și pucioasă
Peste el, peste cetele lui și peste multele popoare cari sînt cu el.
23 Mă voiu arăta mare și sfînt,
Mă voiu face cunoscut înaintea multor popoare,
Și ele vor ști că Eu sînt Domnul.

39 Și tu, fiule de om, profețește împotriva lui Gog, și zi:
Așa zice Domnul Dumnezeu:
Iată [a] mă voiu ridica asupra ta, Gog,
Domn, căpetenia lui Mesec și Tubal!
2 Te voiu întoarce, voiu pune [b] un cîrlig în fălcile tale,
Te voiu scoate afară cu toată oștirea ta,
Cai și călăreți îmbrăcați cu toate armele,
O mare mulțime cu scut mare și mic, toți cu săbii;
3 Persia, Cuș și Put cu ei,
Toți cu scut și coif;
4 Gomer cu toate cetele lui,
Casa lui Togarma din părțile depărtate de miază-noapte, cu toate cetele lui,
Multe popoare cu tine.
5 Fii gata, fii gata,
Tu și toată mulțimea care s'a adunat la tine,
Și fii [c] străjuitor pentru ei!
6 După multe zile vei fi chemat;
În anii de pe urmă vei merge în țara
Scăpată de sabie, adunată din multe popoare,
Pe munții lui Israel, cari au fost mereu pustii;
Ea a fost scoasă din popoare,
Și toți vor locui în ea fără grijă.
7 Te vei sui, vei veni ca o furtună,
Vei fi ca un nor care acoperă țara,
Tu și toate cetele tale,
Și multe popoare cu tine.
8 Așa zice Domnul Dumnezeu:
În ziua aceea, în ceasul acela, îți vor veni gînduri în inimă,
Și vei face un plan viclean.
9 Vei zice: Mă voiu sui împotriva unei țări fără ziduri,
Voiu merge la un popor liniștit, care locuește fără grijă,
Toți locuesc fără ziduri,
Fără zăvoare și porți;
10 Voiu face pradă și jaf,
Voiu întinde mîna împotriva ruinelor locuite din nou,
Împotriva unui popor adunat din mijlocul neamurilor,
Care are vite și avere,
Și locuește în mijlocul pămîntului.
11 Șeba, Dedan, negustorii Tarsisului și toți leii lui
Îți vor zice: Vii să faci jaf?
Ai adunat mulțimea ta ca să faci pradă?
Ai strîns argint și aur, vite și avere,
Ai făcut mare jaf?
12 De aceea, fiule de om, profețește și zi lui Gog:
Așa zice Domnul Dumnezeu:
În ziua aceea, cînd va locui fără grijă poporul meu Israel,
Tu vei veni
13 Și vei veni din locul tău, din părțile depărtate de miază-noapte,
Tu și multe popoare cu tine,
Toți călări pe cai,
O mare mulțime, o oștire puternică.
14 Te vei sui împotriva poporului meu Israel,
Ca un nor care acoperă țara.
În zilele din urmă voiu aduce, Gog,
Împotriva țării mele,
Pentru ca neamurile să mă cunoască,
Cînd mă voiu arăta sfînt prin tine înaintea ochilor lor.
15 Așa zice Domnul Dumnezeu:
Tu ești acela despre care am vorbit în zilele de demult,
Prin robii mei prooroci din Israel,
Cari au profețit în anii aceia, ani de mulți,
Că te voiu aduce împotriva lor.
16 În ziua aceea, în ziua cînd va veni Gog în țara lui Israel,
Zice Domnul Dumnezeu,
Mînia Mea se va aprinde în nările Mele.
17 Căci în gelozia Mea, în focul mîniei Mele, zic:
În ziua aceea va fi un mare cutremur în țara lui Israel.
18 Înaintea Mea vor tremura peștii mării,
Păsările cerului,
Fiarele cîmpului,
Toate vietățile cari se mișcă pe pămînt,
Și toți oamenii cari sînt pe fața pămîntului;
Munții se vor prăvăli,
Stîncile se vor surpa,
Și toate zidurile vor cădea la pămînt.
19 Voiu chema împotriva lui toate spaimele,
Zice Domnul Dumnezeu;
Sabia fiecăruia va fi îndreptată împotriva fratelui său.
20 Voiu face să vină asupra lui ciuma și sîngele,
Voiu face să cadă ploaie mare, pietre de grindină, foc și pucioasă
Peste el, peste cetele lui și peste multele popoare cari sînt cu el.
21 Mă voiu arăta mare și sfînt,
Mă voiu face cunoscut înaintea multor popoare,
Și ele vor ști că Eu sînt Domnul.

[a] Cap. 38. 2. 3. 14. 15. 16. 18. 19. 21. 22. 23.
[b] Cap. 38. 4.
[c] Cap. 38. 7.
[d] Cap. 38. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
[e] Cap. 38. 4.
[f] Cap. 38. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
[g] Cap. 38. 2. 3. 14. 15. 16. 18. 19. 21. 22. 23.
[h] Cap. 38. 4.
[i] Cap. 38. 7.
[j] Cap. 38. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
[k] Cap. 38. 4.
[l] Cap. 38. 7.
[m] Cap. 38. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.

29 / Şi voiu cunósce popórele, că eu Iehova sfin-
ţésc pe ^a Israele,
Când sanctificatiunea mea va fi în mijlocul
lor în eternu.

Mărirea lui Israilu, urmă resturnărei asupra lui Gogu, şi nimicirea lui.

38 1 Fiiulu omului, ^a întorce-ţi faţa ta
2 spre Gogu, din pămîntulu Magogului,
principele ^b capului ^c Meşecu şi ^d Tubalu;
3 profeţesce împotriva lui. Şi dî: Aşa dice Iehova, Domnulu:
Iată, eu sînt împotriva ta, ^a Gogu, Domnulu capului, alu Meşecului şi alu Tubalului!
4 ^a Te voiu aduce[a]
Şi voiu pune cârlige în fălcile tale, şi te voiu scote, pre tine
Şi pre tóta óstea ta, caii şi călăreţii,
^b Toţi îmbrăcaţi îmbrăcaţi,
Adunătură mare, îndreptaţi cu scuturi şi cu
Cari toţi mânuescu sabie; [pavese,
5 Pe dînşii pre Persia, Etiopia şi Libia,
Toţi înarmaţi cu scuturi şi cu zăbrele:
6 ^a Gomerulu şi tóte cetele lui,
Pre casa ^b Togarmei din fundulu nóptei-nóptei, şi tóte cetele sale,
Şi pre ómi multe popóre cu tine.
7 Fii gata, şi pregătesce-te,
Tu şi tóta mulţimea adunată la tine,
Şi a fi tu conducătoriu!
8 ^a După multe dîle ^b vei fi aşteptatu conducătoriu;
În anii ceri de pe urmă vei călăli în pământulu reîntorsu scăpaţi de sabiă,
^c Şi adunaţi d'intre multe popóre
În ^d munţii lui Israilu, cari au fostu deşertu îndelungu;
Dară cari acumă sînt scoşi d'intre popóre,
Şi ^e locuescu toţi în siguranţă.
9 Te vei sui şi vei năvăli, ca o furtună;
Vei asemena ^a cu unu nóru ce acopere pământulu,
Tu, tóte cetele tale, şi ómi popóre multe
10 Aşa dice Iehova, Domnulu: [cu tine.
În dîua aceea multe lucruri vorŭ veni în minte,
Şi planuri rele vei urdi;
11 Şi vei dice: Mă-voiu în pământulu cetăţilor deschise;
^a Năvăli-voiu asupra celoru liniscliţi, asupra
^b celoru ce locuescu în siguranţă,
Asupra tuturoru celoru ce locuescu în saturi deschise, şi care n'au nici zăvóre nici porţi;
12 Ca să fiu jăfuitoriu şi să fiu prădătoriu,
Ca să pun mâna ta pe ^a deşerturile astă-
Iacuma,
Şi pe popórulu acesta adunatu d'intre popóre,
Cari agonisescu vite şi bunuri, locuindu pe buricele inulte din ţéra.
13 ^a Seba, ^b Dedanulu şi negustăriţei ^c Tarsisului,
Şi toţi ^d lei lorŭ cei tineri ^e Te vorŭ dice:
Au dóră venitu-ai să faci jăfuiri?
Adunatu-ai mulţimea ta ca să prăzi?
Ca să răpesci argintu şi auru,
Ca să fei vite şi bunuri, ca să faci prădă mare?

De aceea fiiulu omului, profeţesce, şi dî lui Gogu:
Aşa dice Iehova, Domnulu:
^a În dîua aceea, când popórulu meu Israilu ^b va locui în siguranţă,
Tu vei sălta aceea,
14 ^a Şi vei veni din loculu tĕu din fundulu nóptei-nóptei,
Tu, ^b şi popóre multe cu tine, toţi călăreţi pe cai,
Adunătură mare şi óste puternică;
15 ^a Te vei sui asupra popórului meu Israilu, ca unu nóru,
Acoperindu pământulu;
^a În dîlele cele din urmă se va întîmpla aceea,
Că Te voiu aduce asupra pământului meu,
^c Ca să mă cunósca popórele, când mă voiu sfinţi prin tine,
O Gogu, înaintea lorŭ.
Aşa dice Iehova, Domnulu:
17 Ai nu eşti tu acela, de care amŭ vorbitu
În dîlele de mai ^a înainte
Prin servii mei, profeţii lui Israilu,
Cari au profeţitu în dîlele aceloru ani mulţi,
Că te voiu aduce asupra-ţi?
18 Şi în dîua aceea, în dîua
În care Gogu va năvăli asupra pământului lui Israilu, dice Iehova, Domnulu,
Mânia mea se va sui în cările mele.
19 Căci eu gelosiu sînt, în ^a mânia mea cea
înfocată, amŭ rostitu:
^a În adevĕrată în dîua aceea va fi unu cutremuru mare în pământulu lui Israilu.
20 Peştii mărei şi păsările cerului,
Şi fiarele câmpului, şi tóte târîtórele, ce se târăsc pe pământu,
Şi toţi ómenii de pe faţa pământului,
Se vorŭ cutremura înaintea mea;
Şi ^a munţii se vorŭ prăvăli,
Stâncele se vorŭ surpa,
Şi tóte zidurile va cădé la pământu.
21 Şi voiu ^a chĕmă asupră-i ^b sabiă
În toţi munţii mei, dice Iehova, Domnulu;
^c Sabia a fiecĕi omu va fi îndreptată asupra fratelui seu.
22 Şi ^a mă voiu judecă cu d'insulu prin ^b ciumă şi sânge;
Şi voiu plóia asupr'e-l, asupra ce otĕrîţi ai,
Şi asupra popórelorŭ celoru multe ce sînt cu d'insulu.
O pléie înundătóre cu ^a grăndini de pĕiri,
Cu focŭ şi cu pucióse.
23 Aşa mă voiu mări, şi mă voiu sfinţi,
Şi mă voiu face cunoscutu de popóre multe;
Şi vorŭ cunósce, că eu sînt Iehova.

39 1 Şi tu, fiiulu omului, profeţesce împotriva lui Gogu, şi dî:
Aşa dice Iehova, Domnulu:
Iată, eu sînt împotriva-ţi, Gogu,
Domnu alu Rosului, alu Meşecului şi alu Tubalului!
2 Te voiu aduce, şi te voiu trage,
^a Te voiu sui din fundulu nóptei-nóptei,
Şi te voiu aduce în munţii lui Israilu;
3 Voiu lovi arculu teu din mâna ta,
Şi voiu face să cadă săgeţile tale din drépta ta.
4 Vei cădé în munţii lui Israilu,
^a Tu, tóte cetele tale, şi popórele cari sunt cu tine;
^b Te voiu da păsăriloru răpitóre de tóte felurile
Şi fiĕrelorŭ câmpului, spre mâncare;
5 Cădé-vei la câmpu;
Căci eu amŭ vorbitu, dice Iehova, Domnulu.
6 ^a Şi voiu trimite foc asupra Magogului,
Şi asupra celoru ce locuescu în siguranţă în ^b insulele;
Şi voiu cunósce, că eu sînt Iehova.
7 ^a Şi voiu face cunoscutu numele meu celu sântu în mijlocul popórului meu Israilu,
Şi nu-l voiu mai lăsa să ^b profaneze numele meu celu sântu;
^c Şi voiu cunósce popórele, că eu sînt Iehova, Sfântulu lui Israilu.
8 ^a Ecce, scrisu va fi, şi se va face, dice Iehova, Domnulu;
Ace-sta este ^b ziua, ^c de care amŭ vorbitu.
9 Şi cei ce locuescu cetăţile lui Israelu vorŭ ieşi,
Vorŭ pune în focŭ şi focŭ arde armele,
Paveţele şi scuturile,
Arcurile şi săgeţile, ciocălţele şi lăncile;
Şepte ani vorŭ fărîmă focŭlu cu d'insele.
10 Nu vorŭ lua lemne din câmpu,
Şi nici a vorŭ tăiă din pădure;
Căci vorŭ fărîmă focŭlu cu armele acele,
Şi vorŭ prăda pre cei ce l-aŭ prădatu,
Şi vorŭ despuia pre cei ce l-aŭ despuiatu,
Dice Iehova, Domnulu.
11 Şi în dîua aceea voiu da lui Gogu loc
^a Înmormîntatoriu acolo în Israelu, în valea
^b Abarimului, la resăritulu mării, şi va împedeca pre trecători; şi acolo vorŭ
^c înmormîntă pre Gogu şi pre tóta mulţimea lui, şi o vorŭ numi: Valea Amonŭ-Gogului
(Mulţimea lui Gogu).
12 Şi casa lui Israilu va
^a Înmormîntă, ^b ca să curăţă
pământulu. În, toţi locuitorii (casei) vorŭ
13 înmormîntă, şi va fi pentru d'însii renume
În ziua, în care ^a mă voiu mări, dice Iehova,
Domnulu. Şi vorŭ rândui ómeni, cari să nu
14 fiacă alta ce-va decât ei curăţesc ţéra, şi
cari, împreună cu locuitorii, să înmormînteze pre cei remaşi în ţéră, ^a ca să-o curăţe
după sfîrşitulu celoru şepte luni vorŭ începe
pe acestea să caute. Şi ^b trecătorii ce trecu
15 prin ţéră, vĕdêndu unŭ os de omu, vorŭ
pune unŭ semnu lângă d'însulu, până ce
cĕtătorii îl vorŭ înmormîntă în Valea Amonŭ-Gogului. Şi chiarŭ numele cetăţei este de
16 asemĕne se A Amona (mulţimea). Aşa vorŭ
^a curăţă ţéra.
Şi tu, fiiulu omului, aşa dice Iehova,
17 Domnulu: ^a Dî păsăriloru de tótă felulŭ şi
tuturoru fiĕrelorŭ câmpului:
^a Adunaţi-vĕ, şi veniţi,
Strângeţi-vĕ din tóte părţile la ospĕţulu meu,
pre care Eu îlu pregătescu pentru voi,
La ospĕţulu mare de munţii lui Israilu,
Ca să mâncaţi carne, şi să beţi sânge!
18 ^a Mâncaţi carnea celoru viteji,
Şi beţi sângele domniloru pământului,
Carnea şi sângele berbeciloru, a mieloru,
a ţapiloru şi a taurilorŭ,
Cari toţi sînt vite ^b îngrăşate de ale Basânului;
19 Şi mâncaţi grăsime, până ce vĕ veţi sătura,
Şi beţi sânge până ce vĕ veţi îmbetă,
Din ospĕţulu meu, pre care l'amŭ pregătitu pentru voi.
20 ^a Şi vĕ veţi sătură mesa mea de cai şi călăreţi,
^b De viteji şi de tótă felulŭ de resboiŭ,
Dice Iehova, Domnulu.
21 ^a Şi voiu pune numirea mea între popóre,
Şi tóte popórele vorŭ vedĕ judecata, pre care voiu face-o,

Şi 'mîna mea, pre care o voiŭ pune preste ele.

22 'Şi se cunósce voiŭ lui Israelu, că sîntu Iehova, Dumnedieulu lorŭ,
Din ţîna acesta şi de aminare înainte.

28 'Şi poporele voru cunósce, că casa lui Israelu a fostŭ dusă prinsă pentru fără-de-legea sa:
Pentru-că ani relegatŭ, de acea amŭ 'ascunsŭ faţa mea de la d'înşii,
Şi l-amŭ dată in mîna vrasmaşiloru lorŭ;
Şi s'a cădiutŭ cu toţii de sabia.

24 Le ei Dumnedieulu loru 'dupre necurăţeniele lorŭ şi dupre fără-de-legiile lorŭ,
Accum'amŭ facutŭ de la d'înşii faţa mea.

25 De aceea aşa dice Iehova, Dumnedieŭ:
'Acumŭ voiŭ întórce pre cei prinşi ai lui Iacobŭ,
Şi mŭ voiŭ indura de 'casa cea lui Israelu,
Şi voiŭ rivni pentru numele meŭ celŭ sfîntŭ.

26 'Şi voiŭ purta ruşinea lorŭ,
Şi tóte fără-de-legiile, cu cari ani relegatŭ
anupră-mi,
Cîndŭ 'locuiaŭ in siguranţă in pămîntulu lorŭ, şi nu era cine să-i înspăimînte.

27 'Cîndŭ 'i voiŭ întórce d'intre popóre,
Şi-i voiŭ aduna din ţerile vrasmaşiloru lorŭ,
Şi 'mi voiŭ sfinţi prinŭ'nşii înaintea ochiloru multoru popóre;

28 'Atuncea voru cunósce ei cu sîntu Iehova, Dumnedieulu lorŭ:
Dacă nu 'i voiŭ fi dusŭ prinşi intre popóre,
Şi-i voiŭ fi adunatŭ in pămîntulu lorŭ,
Şi nu voiŭ mai lăsa acolo pre unulu dintr'inşii.

29 'Şi nu voiŭ mai ascunde faţa mea de d'înşii acuma lorŭ;
Cîci amŭ 'vertatŭ spiritulu meŭ anupra casei lui Israelu,
Dice Iehova, Dumnedieulu.

Profeţia învierării şi a viitorului. Viziunea visiunei; Ezechiel anunţă viitorul casei şi al gloriei sale.

40 IN anulŭ alu dece-şi-cincilea alŭ strămutărei nóstre, la începutulŭ anului, la dece a lunei, in anulŭ alu patru-spre-dece-lea după 'luarea cetăţei, tocmai in acea di 'mîna lui Iehova a fostŭ anupră-mi, şi d-
2 su-m'a acolo. Intru-n'a 'in visiuni lui Dumnedieŭ in ţerea lui Israelu, şi m'a pusu pe munte înaltu fórte, in care era, in partea despre miédi-di, ca o clădire de cetate.

3 Dusu-m'a acolo, şi érăşi, unŭ omu, care la privire 'semăna cu aramă, şi avea in mînă

lui o 'sfóră de inŭ şi o măsură de trestiă; şi elŭ era in porţă. Şi dîsu-mi-a omulŭ acela:
'Fiule omului, privesce cu ochii,
Şi ascultă cu urechile,
Şi indreptă-ţi 'inima spre tóte, cîte ţi voiŭ arăta;
Cîci ca să-ţi arătŭ acestea, fostŭ-ai adusŭ aicea:
Spune casei lui Israelu
Tóte ce vei vedé.

Şi iată, 'unu zidŭ era pe din afară a casei împrejuru, şi in mîna omului era o măsură de trestiă de şapte coţi duşi cîtulŭ de o palmă mai largu de cătă cei comuni; şi măsurătu lărgimea clădirei, era de o trestiă, şi înălţimea ei era cătă de o trestiă.

Apoi a venitŭ la porta ce cată spre resăritŭ, s'a suitŭ pe treptele ei, şi a măsuratŭ pragulŭ porţei; şi lărgimea lui era de o trestiă şi pragulŭ celŭ-l-altŭ, lărgime aşĭ o trestiă essa. Şi 'de cameriţele era lungă de o trestiă, şi lată de o trestiă; şi celŭ intre camere era de cinci coţi; şi pragulu porţei de lăngă porticulŭ porţei din lă-intru era de o trestiă. Apoi a măsuratŭ porticulŭ porţei din lă-intru, şi era de o trestiă. Şi a măsuratŭ porticulŭ porţei, şi era de opt coţi, şi stîlpii ei erau de cîte două coţi; şi porticulŭ porţei era pe din lă-intru. Şi camerile porţei despre resăritŭ erau trei d'intr'o parte şi trei d'alta; şi tóte trei erau de aceeaşi măsură: şi stîlpii erau de aceeaşi măsură şi de o parte şi de alta. Şi a măsuratŭ lărgimea deschidĕturei porţei, şi era de dece coţi, şi lungimea porţei era de trei-spre-dece coţi. Şi era înaintea camerelor de o parte şi de alta, şi cotulŭ era de cîte un coţi; şi camerile erau de o parte şi de alta de câte şase coţi; şi măsurătu era de o parte, şi de şase coţi de asemenea parte. Apoi a măsuratŭ porta de la acoperimîntulŭ unei camere până la acoperimîntulŭ celei-l-alte; şi lărgimea era de douĕ-dece coţi de unŭ, şi era o faţă in faţă alteia. Şi a făcutŭ stîlpii de sesdeci de coţi; şi la porţă stîlpiloru era curte cu gardŭ de jurŭ impregiuru. Şi de la faţa porţei intrărei până la faţa porticului porţei de din lă-intru erau cinci-dece coţi. Şi erau 'ferestre ingustate la camere şi la stîlpii lorŭ pe din lă-intru de jurŭ impregiuru; aşa era şi la bolţile stîlpiloru: ferestre erau şi pe din lă-intru de jurŭ impregiuru; şi pe fie-care stîlpŭ erau palmieri.

Atuncea m'a dusŭ in 'curtea de din afară, şi iată 'camere şi pavé făcutŭ de jurŭ impregiuru la curte: treidieci de camere in pavé. Şi pavéua de pe lăngă porţi, dupre lungimea porţilorŭ, era pavéua de josŭ. Şi a măsuratŭ lărgimea de d'inaintea porţei de josŭ până in faţa curţei de din lă-laturu, şi erau pe din afară o sută de coţi spre resăritŭ şi spre miédi-di.

Şi a măsuratŭ porta curtei de din afară, ce era spre miédi-di, lungimea ei şi lărgimea ei. Şi camerile ei erau trei d'intr'o parte şi trei d'alta; şi stîlpii ei erau şi bolţile lorŭ erau dupre măsura porţei întâiŭ; anumĕ lungimea ei era de cinci-dece de coţi, şi lărgimea ei de dece-dusĕ şi cinci de coţi. Şi ferestrele lorŭ şi bolţile lorŭ şi palmieriŭ lorŭ erau dupre măsura porţei ce era spre resăritŭ; şi to urcau la cinci pe trepte: şi bolţile lorŭ erau înaintea lorŭ. Şi porta curţei de din lă-intru era la faţa porţei despre miédi-di şi despre resăritŭ; şi a măsuratŭ de la o porţă până la alta porţă, o sută de coţi.

Şi m'a dusŭ spre miédi-di, şi iată o porţă la care era spre miédi-di, şi a măsuratŭ stîlpii ei şi bolţile ei, şi erau dupre măsurile ceste. Şi erau ferestre la d'insa şi la bolţile ei in giuru împregiuru, cum erau şi ferestrele la celelalte; şi porta era lungă de cinci-dece de coţi şi lată de dece-dusĕ de coţi. Şi erau şepte trepte spre suire pe d'inselŭ, şi bolţile ei erau inaintea lorŭ, şi erau palmieri pe stîlpii ei, unulŭ de o parte şi altulu de alta parte. Şi era porţă in curtea de din lă-intru spre miédi-di; şi a măsuratŭ de la o porţă la alta spre miédi-di o sută de coţi.

Atuncea m'a dusŭ in curtea de din lă-intru prin porta despre miédi-di; şi a măsuratŭ porta despre miédi-di dupre măsurile acestea. Şi camerile ei şi stîlpii ei şi bolţile ei erau dupre măsurile ceste; şi ferestre la d'insa şi la bolţile ei de jurŭ impregiuru, cari erau lungi de cinci-dece de coţi, şi late de douĕ-dece de coţi. Şi bolţile ei erau spre curtea de din afară, şi palmieri pe stîlpii ei, unulŭ de o parte şi altulu de alta parte, şi to se suiau cu şepte trepte.

Şi m'a dusŭ la porta despre miédi-nópte, şi a măsuratŭ dupre măsurile acestea. Camerile ei şi stîlpii ei, bolţile ei. Şi ferestrele şi de jurŭ impregiuru, şi era lungă de cinci-dece de coţi, şi lată de dece-dusĕ şi cinci de coţi. Şi stîlpii ei erau spre curtea de din afară; şi pe stîlpii ei erau palmieri de o parte şi de cea-l-altă; şi to se suiau cu opt trepte.

Şi m'a dusŭ la porta despre miédi-nópte, şi a măsuratŭ dupre măsurile acestea. Şi camerile ei şi stîlpii ei, bolţile ei. Şi ferestrele şi de jurŭ impregiuru, şi era lungă de cinci-dece de coţi, şi lată de dece-dusĕ de coţi. Şi stîlpii ei erau spre curtea de din afară; şi pe stîlpii ei erau palmieri de o parte şi de cea-l-altă; şi to se suiau cu opt trepte.

Şi erau camere şi uşi de ferestre la stîlpi, in porticulŭ porţei, unde se spălau olocaustele. Şi in porticulŭ porţei erau dĕue mese de o parte, şi dĕue mese de altă parte, pentru junghiarea pe d'asupra a olocaustei, a celei ispăşitóre şi a celei pentru vină. Şi la laturea din afară, cum te sui la intrarea porţei despre miédi-nópte, erau dĕue mese; şi la laturea cea-l-altă, care era spre porticulŭ porţei, erau altele dĕue mese. Patru mese erau de o parte, şi patru mese de cea-l-altă parte la laturile porţei: optŭ mese erau, pe cari aveau to junghia. Şi patru mese erau afară la trepte de pétră cioplită, lungi de unŭ cotu şi jumĕtate, şi late de unŭ cotŭ şi jumĕtate, şi înalte de unŭ cotŭ: şi pe acestea puneau uneltele cu cari junghiau olocaustele şi celelalte vecrificii. Şi pe din lă-intru erau prinsori, late de o palmă, jurŭ de jurŭ împregiurŭ; şi pe mese se puneau carnea sacrificiului.

Şi in partea de din afară a porţei de din lă-intru erau camerile 'cântăreţilorŭ, in curtea de din lă-intru, ce era pe laturile porţei despre miédi-nópte; şi faţa lorŭ era spre miédi-di, şi una era la laturea porţei despre resăritŭ, care era spre miédi-nópte. Şi dise-mi-a: Camera aceasta ce caută spre miédi-di, este pentru preoţii 'ce păzescŭ cele de pusă ale altarului; aceştia sînt fiii lui 'Sadoculŭ dintre fiii lui Levi, cari se apropiă de Iehova ca să-lŭ servească.

Apoi a măsuratŭ curtea, şi era lungă de o sută de coţi, şi lată de o sută de coţi; cu patrŭ laturi; şi altarulŭ era inaintea casei de d'inainte a casei.

Atuncea m'a dusŭ in porticulŭ casei, şi a măsuratŭ stîlpii ai porticului, unde era cîte cinci coţi de o parte, şi cîte cinci coţi de cea-l-altă parte; şi lărgimea porţei era de trei coţi de o parte şi de cea-l-altă

49 parte. *Lungimea pretiorului era de dou-
spre-dece coți, și lățimea de unsprez-
ece coți; și se suiau pe d'înaintea treptelor
și erau pe lângă stâlpii aceștia câte unul
unul de o parte, și altul de cea-l-altă
parte.

41 ATUNCEA m'a dus în templu, și a măsurat stâlpii, și era lățimea fie-
cărui cort pe o parte, și de grosimea cor-
2 turi pe o parte. Și de gura cortului era
lățimea de cinci coți de o parte, și de
cinci coți de cea-l-altă parte; și a măsurat
lungimea templului, patruzeci de coți,
și lățimea lui de douăzeci de coți.

3 Atunci a intrat în fundu, și a măsurat un stâlp al ușei, doi coți, și ușa, șase
4 coți, și lățimea ușei, șapte coți; și a măsurat lungimea templului, *a douăzeci de coți,
și lățimea lui de douăzeci de coți; și mi-a zis către bărbat.

5 Și a măsurat zidul casei, șase coți; și lățimea fiecărui cort despre latură din
jurul casei din toate părțile, câte patru
6 coți. Și *cămările de pe lături erau câte trei, câte
treizeci de rânduri, de trei-zeci de ori,
și ele cereau sprijin în zidul ce era la casa
de jur împrejur, pentru cămările de pe
lături, pentru ca ele să se rezime pe dân-
sele. Dară însă ca rămările să se rezime
7 pe zidul casei. Și *ce se ridica în sus,
cămările de pe lături erau mai largi încă,
căci lărgimea casei în sus era de la
cămări de jos la cele despre mijlo-
8 cele; și am văzut înălțimea casei de jur împrejur, și temeliile cămărilor de pe lături erau de *o trestie întreagă, de șase coți mari.

9 Lățimea zidului cămărilor de pe lături de din afară era de cinci coți; și locul rămas departe era locului cămărilor
10 de pe lăturile de din lăuntru. Și între
d'între cămări era de douăzeci de coți de
11 jur împrejurul casei. Și ușele cămărilor de pe lături priveau către locul de-
părtat, o ușă spre miază-noapte, și o ușă spre
miază-zi, și lățimea locului rămas departe era de cinci coți de jur împrejur.

12 Iară clădirea din fața locului despărțit spre apus era largă de șapte-zeci de coți;
și zidul clădirei era lărgu de cinci coți de
roată împrejur, și lungu de nouă-zeci coți.
13 Și a măsurat casa; o sută de coți lungime;
și locul despărțit și clădirea cu zidu-
rile sale erau lungi de o sută de coți; și
14 lățimea feței casei și a locului despărțit spre răsărit era o sută de coți.

Și a măsurat lățimea clădirei din fața locului despărțit de dinapoia casei și a
15 coridórelorn lui de pe o parte și de pe alta,
o sută de coți; și templul cu templeiu
din lă-untru și pridvorile casei. Și a ve-
16 nevé stâlpii porții, și ferestrele celo închise și coridórele de prin prejur cu
trei rânduri lor din față unul spre
cele trei rânduri de iarăși împrejur,
și de la pământul până la ferestre; și fe-
restrele erau acoperite; Până deasupra
17 ușei și până la casa de mai din lă-untru și
din afară, și tot zidul de jur împrejur,
pe din la-untru și pe din afară după ve-
chi ansuri.

18 Și era lucrată *în cherubini și la pal-
mieri, așa că unul palmier era *între
doi cherubini; și *fiecare cherubim avea
două fețe: 19 O față de om era spre palmi-
erul dintr'o parte, și o față de leu spre
palmierul din cea-l-altă parte, și așa era
lucrată toată casa de jur împrejur. De la
pământ până deasupra ușei erau făcuți cherubimi și palmieri în zidul templului. Ui-
tătura templului era pătrată cu o față ca
înaintea *locului sfânt.

20 *Altarul era de lemn, de trei coți înalt, 22
și lungu de doue coți; și colțele lui și mâna
lui cea-l-altă de lemn; și
dis-mi-s'a: Această *masă se găsește îna-
intea *a lui Iehova.

21 *Și templul cu *locul sfânt aveau
două uși. Și cumpănile aveau câte două 24
părți, câte se întorceau una peste cea-l-
altă; câte două ușe la una cumpănă și două
părți la cea-l-altă. Și erau stâlpi pe 25
d'insele, pe ușele templului, cherubimi și
palmieri, cum erau stâlpi și pe zidiri;
și la fața pridvorului de din afară erau grinzi
mari. Și erau ferestre închise, și pal- 26
mieri de o parte și de cea-l-altă, pe de la-
turile pridvorului, și la cămările pe de la-
turile casei, și la grinzile care mari.

42 ATUNCEA m'a dus în curtea de din a-
fară, pe drumul de către miază-noapte,
și m'a dus în *cămările de față locului
despărțit și de fața clădirei despre miază-
noapte. Cu fața de o lungime de o sută de 2
coți, și la intrarea despre miază-noapte, două
lăkuri era de cinci-zeci de coți. În despăr- 3
țirea celoru două-zeci de coți ai curții de

din lă-untru, în dreptul pereților curții de
din afară era *coridóre lângă coridóre în trei
4 rânduri. Și în fața cămărilor era o ta-
clădeu lungă, de două coți la la-untru, pe
o drumă de mâ ostăș; și ușele lor erau
6 spre miază-noapte. Și cămările din dreptul
de sus erau mai strâmte de cât cămă-
rile de jos și cele din mijlocul ale clă-
direi, fiindcă coridórele lăturau în de-
7 sus de acelea; căci în loc rândurile, și n'a-
veau stâlpi, ca stâlpii curților; de aceea se
lăturau în dreptul de jos și în cele din
mijloc.

8 Și zidul de pe dea-afara din fața că-
mărilor, se ducea la curtea de din afară în
fața cămărilor, era lungu de cinci-deci coți.
9 Căci lungimea cămărilor curții ce dea-a-
fară era de cinci-deci coți; și iacă, în fața
templului erau o față de coți.

10 Și de despre locul despărțit la răsărit
erau ele despre răsărit, când merge spre
11 d'inainte de la curtea de din afară. Și că-
mările erau de asemene zidului curții din-
spre răsărit, din fața locului despărțit,
și de lângă clădiri. Și deasa-i ușile
cămărilor lor, ca și lumina cămărilor des-
pre miază-noapte, de aceeași lățime și de a-
ceeași lățime; și ale ușilor lor și ale în-
tocmirile lor și ușele lor de intrare
12 erau. Și ușe ce erau spre cămărilor
despre miază-zi, o ușă în începutul ca-
lei, o drumuliu pe unde ca să fac la dreptul
în fața clădirilor despre răsărit.

13 Și *mi-a zis: Cămările despre miază-
noapte, și cămările despre miază-zi, ce sunt
în fața locului despărțit, sunt cămări sfinte,
unde preoții, ce se apropie de Iehova, *vor
mânca cele mai sfinte; acolo vor pune
pe *darurile de pâne, sacrificiile
pentru păcată și sacrificiile pentru vină;
14 căci sfântă este locală aceea. *Când preoții
vor intra acolo, nu vor ieși din locul
sfânt în curtea de din afară; ci vor pune
acolo vestmintele lor, în cari servesc; căci
sfinte sânt; și vor îmbrăca cu alte vest-
minte, și vor intra în unde pentru po-
por.

15 Și când a mărunțit casa pe din lă-
untru, scos-a pe *mi-a afară pe ușa spre
răsărit, și a măsurat-o de jur împrejuri.
16 A măsurat-o despre răsărit cu mă-
sura de trestie de jur împrejuri, cinci
17 sute de trestii. Și a măsurat cu măsura
de trestie de jur împrejuri la spre despre
miază-zi cinci sute de trestii. Despre la 18
spre despre miază-zi a măsurat de
cinci sute de trestii. Apoi a *a 19
trecut cinci sute de trestii. Apoi a
întors-o spre latura despre apus, și a
măsurat cu măsura de trestie cinci sute
de trestii. Și a măsurat în cele patru la- 20
turi. *Zidul acesta avea de jur împrejur
lungimea de *cinci sute de trestii, și lărgimea
cinci sute, ca să facă despărțire între lu-
cruri sfinte și cele nesfinte.

43 ATUNCEA m'a dus la poartă, la poarta 43
*ce este spre răsărit; *Și iacă, mă 2
aduna Dumnedeiul lui Israeil venia pe drumul
dinspre răsărit, și *vuiam ca un vu-
iet de ape multe; și *pământul pustiu
vestmântul de ape multe; și văzămea-a-mă 3
vedenia *asemene cu vedenia ce mă-a
văzut când *venia să sfărâme cetatea; și
asemene vedenii semănă cu vedenia ce mă-a
văzut la *râul Chebarului; și mă-a căzut
peste fața mea.

*Și mărirea lui Iehova a intrat în casă 4
pe drumul porții ce este spre răsărit.
*Și m'a ridicat spiritul, și m'a dus în cur- 5
tea din lă-untru; și iacă, casa era plină de
mărirea lui Iehova.

*Și *mi-a zis: vorbește-mi din casă, 6
și *mi-a stat un lângă mine. *Și a dis-a 7
*mi-a stat: Fiiul omului,
locul scaunelor mele,
și locul talpelor picioarelor mele,
*Unde voiu locui în mijlocul fiilor lui Is-
raeil în eternu;
și pe numele meu cel sfânt nu-mi va mai
pângări casa lui Israeil,
*Nici ei, nici regii lui cu desfrânările lor,
Nici prin *cadavrele celor morți ai regilor de pe
înălțimile lor,
*Punându-și pragurile aceștia lângă pragu- 8
rile mele,
Și ușorii lor lângă ușorii mei,
Așa că era un zid între mine
și ei;
Fiindu-mi-au pângărit numele meu cel-
sfânt
Cu urâciunile, pe cari le-au făcut:
De aceea și eu i-am mistuit în mânia mea.
De acum și-or *scoate desfrânările de la mine des- 9
pre
jurământu lor,
Și pe *cadavrii celi morți ai regilor lor,
Și voiu locui în mijlocul lor în eternu.
*Tu, fiiul omului, *arată templului acestui casei 10
lui Israeilu,

1 Cap. 41, 14. | 2 Cap. 41, 15 | 3 Cap. 41, 16 | 4 Cap. 41, 17 | 5 Cap. 41, 18 | 6 Cap. 41, 19 | 7 Cap. 41, 20 | 8 Cap. 41, 21 | 9 Cap. 41, 22 | 10 Cap. 41, 23 | 11 Cap. 41, 24 | 12 Cap. 41, 25 | 13 Cap. 41, 26 | 14 Cap. 42, 1 | 15 Cap. 42, 2 | 16 Cap. 42, 3 | 17 Cap. 42, 4 | 18 Cap. 42, 5 | 19 Cap. 42, 6 | 20 Cap. 42, 7 | 21 Cap. 42, 8 | 22 Cap. 42, 9 | 23 Cap. 42, 10 | 24 Cap. 42, 11 | 25 Cap. 42, 12 | 26 Cap. 42, 13 | 27 Cap. 42, 14 | 28 Cap. 42, 15 | 29 Cap. 42, 16 | 30 Cap. 42, 17 | 31 Cap. 42, 18 | 32 Cap. 42, 19 | 33 Cap. 42, 20 | 34 Cap. 43, 1 | 35 Cap. 43, 2 | 36 Cap. 43, 3 | 37 Cap. 43, 4 | 38 Cap. 43, 5 | 39 Cap. 43, 6 | 40 Cap. 43, 7 | 41 Cap. 43, 8 | 42 Cap. 43, 9 | 43 Cap. 43, 10 | 44 Cap. 43, 11 | 45 Cap. 43, 12 | 46 Cap. 43, 13 | 47 Cap. 43, 14 | 48 Cap. 43, 15 | 49 Cap. 43, 16 | 50 Cap. 43, 17 | 51 Cap. 43, 18 | 52 Cap. 43, 19 | 53 Cap. 43, 20 | 54 Cap. 43, 21 | 55 Cap. 43, 22 | 56 Cap. 43, 23 | 57 Cap. 43, 24 | 58 Cap. 43, 25 | 59 Cap. 43, 26 | 60 Cap. 44, 1 | 61 Cap. 44, 2 | 62 Cap. 44, 3 | 63 Cap. 44, 4 | 64 Cap. 44, 5 | 65 Cap. 44, 6 | 66 Cap. 44, 7 | 67 Cap. 44, 8 | 68 Cap. 44, 9 | 69 Cap. 44, 10 | 70 Cap. 44, 11 | 71 Cap. 44, 12 | 72 Cap. 44, 13 | 73 Cap. 44, 14 | 74 Cap. 44, 15 | 75 Cap. 44, 16 | 76 Cap. 44, 17 | 77 Cap. 44, 18 | 78 Cap. 44, 19 | 79 Cap. 44, 20 | 80 Cap. 44, 21 | 81 Cap. 44, 22 | 82 Cap. 44, 23 | 83 Cap. 44, 24 | 84 Cap. 44, 25 | 85 Cap. 44, 26 | 86 Cap. 44, 27 | 87 Cap. 44, 28 | 88 Cap. 44, 29 | 89 Cap. 44, 30 | 90 Cap. 44, 31 | 91 Cap. 45, 1 | 92 Cap. 45, 2 | 93 Cap. 45, 3 | 94 Cap. 45, 4 | 95 Cap. 45, 5 | 96 Cap. 45, 6 | 97 Cap. 45, 7 | 98 Cap. 45, 8 | 99 Cap. 45, 9 | 100 Cap. 45, 10 | 101 Cap. 45, 11 | 102 Cap. 45, 12 | 103 Cap. 45, 13 | 104 Cap. 45, 14 | 105 Cap. 45, 15 | 106 Cap. 45, 16 | 107 Cap. 45, 17 | 108 Cap. 45, 18 | 109 Cap. 45, 19 | 110 Cap. 45, 20 | 111 Cap. 45, 21 | 112 Cap. 45, 22 | 113 Cap. 45, 23 | 114 Cap. 45, 24 | 115 Cap. 45, 25 | 116 Cap. 46, 1 | 117 Cap. 46, 2 | 118 Cap. 46, 3 | 119 Cap. 46, 4 | 120 Cap. 46, 5 | 121 Cap. 46, 6 | 122 Cap. 46, 7 | 123 Cap. 46, 8 | 124 Cap. 46, 9 | 125 Cap. 46, 10 | 126 Cap. 46, 11 | 127 Cap. 46, 12 | 128 Cap. 46, 13 | 129 Cap. 46, 14 | 130 Cap. 46, 15 | 131 Cap. 46, 16 | 132 Cap. 46, 17 | 133 Cap. 46, 18 | 134 Cap. 46, 19 | 135 Cap. 46, 20 | 136 Cap. 46, 21 | 137 Cap. 46, 22 | 138 Cap. 46, 23 | 139 Cap. 46, 24 | 140 Cap. 47, 1 | 141 Cap. 47, 2 | 142 Cap. 47, 3 | 143 Cap. 47, 4 | 144 Cap. 47, 5 | 145 Cap. 47, 6 | 146 Cap. 47, 7 | 147 Cap. 47, 8 | 148 Cap. 47, 9 | 149 Cap. 47, 10 | 150 Cap. 47, 11 | 151 Cap. 47, 12 | 152 Cap. 47, 13 | 153 Cap. 47, 14 | 154 Cap. 47, 15 | 155 Cap. 47, 16 | 156 Cap. 47, 17 | 157 Cap. 47, 18 | 158 Cap. 47, 19 | 159 Cap. 47, 20 | 160 Cap. 47, 21 | 161 Cap. 47, 22 | 162 Cap. 47, 23 | 163 Cap. 48, 1 | 164 Cap. 48, 2 | 165 Cap. 48, 3 | 166 Cap. 48, 4 | 167 Cap. 48, 5 | 168 Cap. 48, 6 | 169 Cap. 48, 7 | 170 Cap. 48, 8 |

Ca să se rușineze de fără-de-legile lor,
Și să măsure ele planul templului,
11 Și de se vor rușina de tote câte au făcut,
Arétă-li forma casei și întocmirea ei,
Ieșirile ei și intrările ei,
Tóte formele ei și tóte aședămintele ei,
Scrie forma ei și tóte legile ei;
Și scrie-o înaintea lor,
Ca să păzească tóte formele ei
Și tóte aședămintele ei, și să le facă.
12 Aceasta este legea casei. Tocă împrejurul
vrejului acestui munte, este și el prea sfânt.
Iată, este legea casei.

13 Și acestea sunt măsurile altarului în cot,
cotul de mai mult și o palmă; fără gro-
sul altarului va fi unul de cot, și lățimea
de un cot; și gardina de pe margi-
nile lui de jurul împrejurul de o palmă;
14 acesta-i umerul altarului. Și de la pă-
mântul dinspre pământ până la prisosul celui
mai de jos vor fi doi coți, și lățimea
de unu cot; și de la prisosul celui mai
mic până la prisosul celui mai mare, patru
15 coți, și lățimea de unu cot. Și altarul
va fi patru coți de înalt; iară de la altar
16 în sus vor fi patru coarne. Și altarul va
fi de doisprezece coți de lungi, și de
doisprezece coți de late; pătrate va fi
17 în tóte părțile laturile lui. Și prisosul va
fi de paisprezece coți în lungi, și de
patrusprezece coți în late în tóte părțile late-
rile lui; și împrejurul lui de jurul împrejur
de o jumătate de cot; și gardinul lui de
jurul împrejurul de unu cot; și treptele lui
vor căuta spre resărit.

18 Și dîse-mi-a: Fiiule omului, așa dice Iehova,
Domnulu: Acestea sunt aședămintele
pentru altarul în ziua în care-lu vor face,
ca să aducă pe d'inșalu olocaustele, și să-lu
19 răcrâpească cu sânge. Și vei da preoților,
Leviților, ce sunt din semința lui Țadoc,
cari se apropie de mine ca să mi ser-
vească, dice Iehova, Domnulu, unu ^vițelu
20 drept jertfă pentru păcate. Și vei lua
din sângele lui, și îi vei pune pe cele patru
coarne ale lui, și pe cele patru unghiuri ale
prisosului, și pe margina de jurul împrejurul;
așa vei curăți altarul, și vei face espiare
21 pentru dînsulu. Și vei lua vițelulu jertfei
pentru păcate, și-lu ^vor arde în
locul anumit al templului, afară de sanc-
22 tuariu. Și în ^ziua a doua vei aduce drept

1 sacrificiu pentru păcate unu țapu din ca-
pre fără defecte, și vor curăți altarul,
cum l'au curățit cu vițelulu. Și când vor
23 curăți-lu, vei aduce unu vițelu fără defecte,
și unu berbece din turmă fără defecte. Le
24 vei aduce înaintea lui Iehova; ^și preoții
vor arunca sare pe dînsele, și le vor a-
duce drept olocaust lui Iehova. ^Și în
25 ^ziua vor pregăti pe tóte dîlele câte unu țapu
drept sacrificiu pentru păcate, și vor pre-
găti câte unu vițelu și unu berbece din turmă
fără defecte. Șepte dîle vor face espiare
26 pentru altarul, îlu vor curăți și-lu vor
consacra. ^Și după ce vor trece dîlele a-
27 cestea, de la dîua a opta și mai departe,
preoții vor aduce pe altarul olocaustele
vóstre și sacrificiile vóstre de bucurii; și
eu vă voiu ^primi, dice Iehova, Domnulu.

44 Apoi m'a dusu în drumulu ușei
de din afară a sanctuarului, ^care
era resărită, și ea era închisă. 2 Și
dîse-mi-a Iehova: Poarta aceasta va sta în-
chisă, ea nu se va deschide, și nimenea nu
va intra printr'însa, ^căci Iehova, Dumne-
dieulu lui Israelu a intrat printr'însa; de
aceea va sta închisă. 3 Ar fi ^pentru cone-
nitoriu; domnitoriulu va ședé înlăuntru, ca
să mănânce pâne înaintea lui Iehova; ^ală
va intra pe drumulu porticului porții aces-
teia, și tocă pe acestu drumu va eși.

4 Atunci m'a dusu în drumulu porții de
către nórdu-apusu în fața casei; și am vă-
dutu și, iată, mărirea lui Iehova împle casa
lui Iehova: ^și am căzutu pe fața mea.
5 Și dîse-mi-a Iehova: ^Fiiule omului, ia bine
și uită-te cu ochii, și ascultă cu urechile
tóte câte ^îți voiu vorbi de tóte aședămin-
tele casei lui Iehova și de tóte legile ei; și
ia bine la intrarea casei și la tóte ieșirile
sanctuarului. 6 Și vei dice celoru ^nesupu-
nători, casei lui Israelu: Așa dice Iehova,
Domnulu: Casa a lui Israelu, ^ajungă-vi-se
mie urâtóne: ^Când ați adusu ^străini, ^necir-
cumcișă la inimă și necircumcișă în carne,
ca ei să fie în sanctuariulu meu, ei ați pân-
gărit pre ăsta, casa mea, când ați adusu
^pâne-a mea, ^grăsimea și sângele; și
ați călcatu legământulu meu prin tóte uri-
ciunile vóstre. 7 Și n'ați ^păzitu ordinile
altor sfințiri ale mele; ci ați pusu pe
alții să ție sfințiri ale mele în sanctuariulu
meu în locul vostru ca să păzească ordi-
nile mele din sfințiria casei lui Israelu, alu vă-
dutu, nimică vrednic mai pentru ^Și vorbi 31
dată, nimică vrednic mai pentru ^Și vorbi 31
inșilu pre poporulu meu să deosebéscă între
sfințiu și nesfințiu, și-i voru învăța să deosebéscă
ei între curatu și necuratu. 24 Și ^la ceartă ei
vorbi spălă să judece; și voru judeca du-
pre judecățile mele; și voru păzi legile mele
și aședămintele mele în tóte serbătorile
mele; și ^voru sfinți sâmbetele mele. 25 Și nu
vorbi intra la ^omu mortu, ca să se spurce;
afară numai pentru părinte sâu mumă, pen-
tru fiu sâu fiică, pentru frate sâu soră ne-
măritată, numai pentru acestia se voru spurca.
26 Și ^după ce voiu curăți pre ei, ei voru
avea. 27 Și voru numera șepte dîle.

Și în dîua când va intra în sanctuariu, ^în
curtea cea mai de din lăuntru, ca să ser-
vească în sanctuariu, ^va aduce sacrificiulu seu
pentru păcate, dice Iehova, Domnulu. 28 Și
voru fi ^ei în ^voru fi moștenire: eu ^sunt
moștenirea lor; deci nici o ^stăpânire nu
le veți da în Israelu; eu sunt stăpânirea
lor. 29 Voru mânca darnițe de pâne și sa-
crificiulu pentru păcate și sacrificiulu pen-
tru vină; și ^tóte cele consacrate prin sân-
gerare din Israelu ale lor voru fi. 30 Și ^tóte
primisele tuturoru frăgelorâ ântâi din tóte
darnițele tuturoru, din tóte darnițele voastre
ale voastre, voru fi ale preoților; și ^pâne-
sulu ântâiu alu voștri îlu veți da preotului,
ca să aducă binecuvântare în casele vóstre.
Preoții nu voru mânca din ^morțăciuni sâu 31
din sfâșiate, nici păseri nici vite.

Cercetarea cercetării; tuturor celor sfinți, pentru darea-
seama; cumpărele și datoriile.

45 Și când veți ^împărți prin sorți pământul 45
lui spre moștenire, ^veți ^dosperți o
parte pentru Iehova, parcea sfântă a pă-
mântului; lungimea ei va fi lungimea de dinco-
lo și cinci de mii de coți, și lățimea ei
de dece mii, acesta pentru ea fi sfântă în tóte
ale ei. 2 Din aceasta va fi sanctuariului cinci sute
de ^acestea în ^și cinci sute în lată, unde
în ^ei ^împrejurimile lui. Deci ^acesta 3
măsura să măsori o lungime ca dinco-dosi
și cinci de mii, și o lățime de dece mii: ^și
în ^ei va fi sanctuariulu, locul celui
preasfântu. 4 ^Acesta parte sfântă din țărâmul
va fi preoților preoți, cari servesc în sanc-

lumină, și se apropiă, ca să servéscă pre Iehova; va fi locă pentru ceea, și luna stătă pentru sanctuarii.

5 Și dinsii-șeși și cinci de mii de trestii la lungă și șese mâi la dată vorii fi pentru Leviți, ședii casă, ca stăpânire a lorii; dîlnă-șeși de cămări.

6 Și veți da drepți stăpânire cetății cinci mii de trestii la dată, și dîlnă-șeși și cinci de mii la lungă, lângă părțea ceea sfântă: aceia va fi pentru tótă casa lui Israelă.

7 Și vei da părți și domnului lângă cele dîlnă-șeși părți, lângă partea sfântă și lângă stăpânirea cetății, în fața părții sfinte și în fața stăpânirei cetății, de la apusă spre apusă și de la resăritu spre resăritu; și lungă ca o parte dintre părțile de la margineea de vestu până la margineea de resăritu. Acesta va fi stăpânirea din pământulă lui Israelă: și domnii mei nu se mai asupriască pre poporulă meu; dară vă dărăția pământulă o vorii da casei lui Israelă dupe semințiele lorii.

9 Așa dice Iehova, Domnulă: Ajunge-vă, domnii ai lui Israelă! depărtați-vă violența și răpirea, și faceți dreptă și dreptate: mântuiți răpirile vóstre dinaintea poporului meu, dice Iehova, Domnulă. 10 Să aveți cumpenă dreptă, și efă dreptă, și baiă dreptă. 11 Efa și baiulă să fie de o măsură, încătă baiulă să cuprindă o decime dintr'unulă omeră, și efa o decime dintr'unulă omeră; măsura a-12 nume-va să fie după omeră. Și siclulă de dîlnă-șeși de ghere; și mânecăiulă ei-lă vorii fi de cinci de dîlnă-șeși de sicli, de dîlnă-șeși și cinci de sicli, și de cinci-spre-șese sicli.

13 Darulă voiosă, ce-lă veți aduce, ei se va măsura; o șesime de efă dintr'unii omeră de grâu; și să dați o șesime de efă din unii omeră de orză. 14 Așa ei-lă va prescrie cele hotărîte din olaiu, despre măsura baiului de untă, o decime de baiu pentru coră, șese baiuri într'unii omeră; căci șese baiuri facă unii omeră; 15 și din turmă o mică din dîlnă-șeși din cele mai mănoase pascăni ale lui Israelă, dreptă dară de pâne, dreptă olocaustă și dreptă sacrificii de bucurii, a face espiare pre ei dinaintea lui Iehova, Domnulă. 16 Tótă poporulă țerei va da acestă darii ridicată celui ce va fi domnă în Israelă.

17 Sarcina domnului va fi să aducă olocaustele, darurile de pâne și libațiunile la serbători, la lunî noue, la sâmbete și în tóte serbătorile alle casei lui Israelă; elă va pregăti sacrificiulă pentru păcată, darulă de pâne, olocaustulă, și sacrificiulă de bucurii, ca să facă espiare pentru casa lui Israelă.

18 Așa dice Iehova, Domnulă: În dîlna întâia, în lunea a lunei, veî lua tu, Domnule, unu viță-lă fără defectă, și veî curăți sanctuariulă; 19 și preotulă va lua din sângele ce va fi de espiare pentru păcată, și-lă va pune pe ușorii casei, și pe cele patru unghiuri ale privazului altariului, și pe ușorii porții curței de din la-întru. 20 Așa veî face în dîlna a șeptea a lunei pentru cela ce va fi greșită din neștiință, și pentru cela ce va fi în ignoranță; așa veți face espiare pentru casă.

21 În dîlna întâia, la a patru-spre-dece a lunei, va fi pasca vóstră, serbătore de șepte dîle; azimă să se mănânce. 22 Și în dîlna aceea domnulă să pregătéscă pentru sine și pentru tótă poporulă țerei unu viță de vită sacrificată pentru păcată. 23 Și în cele șepte dîle ale serbătorei să pregătéscă olocaustă lui Iehova, șepte tauri și șepte berbeci fără defectă, câte unulă în fie-care di câte cele șepte dîle, și în fie-care di câte unu țapă dreptă sacrificiă pentru păcată. 24 Și să pregătéscă dreptă darii de pâne o efă pentru taură, o efă pentru berbece, și unu hinu de ulei de efă.

25 În luna a șeptea, în dîlna a cinci-spre-dece a lunei, la serbătore, el pregătéscă după dîlele acestei serbători sacrificiulă pentru păcată, olocaustulă, darulă de pâne și acelaș oleiu.

46 Așa dice Iehova, Domnulă: Pórta curței de din la-întru, ce caută spre resăritu, lucrată să stea în cele șese dîle de lucru; dară în dîlna sabatului deschisă să stea, și în dîlna de lună nouă deschisă să stea. 2 Și domnulă să intre prin drumulă pridvorului de din afară, și să stea lângă ușorii porții, și preoții vă pregătéscă olocaustulă seă și sacrificiulă seă de bucurii, și elă să se închine pe pragulă porții; și apoi să eșă: dară pórta să nu se închidă până în séră. 3 Să se închine și poporulă țerei în intrarea porții acesteia înaintea lui Iehova la sabate și la lunî noue.

4 Și olocaustulă, pre care domnulă îlu va aduce lui Iehova în dîlna sabatului, să fie: șese mânî fără defectă și unu berbece fără defectă. 5 Și darulă de pâne să fie o efă pentru berbece; și darulă de pâne pentru mânî să fie cât îi va da mâna: și unu hinu de ulei pentru o efă. 6 Și în dîlna de lună nouă să fie unu viță fără defectă, șese mânî și

unu berbece, câte să fie fără defectă. 7 Și să pregătéscă daruri de pâne, o efă pentru taură, și o efă pentru berbece, și pentru mânî câtă îi va ajunge mâna; și unu hinu de ulei pentru o efă.

8 Și domnulă intrându, să intre prin drumulă pridvorului porții, și să iésă pe acelaș drumă. 9 Și când poporulă țerei va intra înaintea lui Iehova la serbători, celă ce va intra pe drumulă porții de către miédă-nópte ca să se închine, să iésă pe drumulă porții de către miédă-di, și celă ce va intra pe drumulă porții de către miédă-di, să iésă pe drumulă porții de către miédă-nópte; nu se va întórce celă pe drumulă prin care a intrată, ci să iésă drépt înaintea lui. 10 Și domnulă, când va intra poporulă, va intra în mijloculă lorii, și când vorii eși ei, să iésă și elă.

11 Și la serbători și la sărbătorî darulă de pâne să fie o efă pentru taură, și o efă pentru berbece, iară pentru mânî câtă îi va da mâna fie-cărui, și unu hinu de ulei pentru o efă. 12 Dară când domnulă va aduce sacrificiă de bunăvoiă, ori olocaustă, ori sacrificiă de bucurii de bunăvoiă lui Iehova, atunci i-se va deschide pórta ce caută spre resăritu, și elă va pregăti olocaustulă seă și sacrificiulă seă de bucurii, cum face în dîlna sabatului; și va eși, și după eșirea lui să se închidă pórta.

13 Dară să pregătéscă pe tótă dîlna drept olocaustă lui Iehova unu mielă de unu anu fără defectă; în tóte dilele dimineții să-lă pregătéscă. 14 Și să adaugă pentru d'însulă dreptă darulă de pâne în tóte dilele dimineții, o șesime de efă, și o treime hinu de untă ca să umédă făina, ca dar de pâne ad Iehova, ca lege veșnică, dreptă în tóte vecurile. 15 Așa să aducă mielulă, darulă de pâne și oleiulă, pe tóte dilele dimineții, dreptă olocaustă cu perpetă.

16 Așa dice Iehova, Domnulă: Dacă domnulă va dărui cuiva din fiii săi din moștenirea sa, acestă dară va remâné la fiii lorii: acestă ei să dreptă de stăpânire prin moștenire. 17 Dară de va dărui dintr'una moștenirea sa cuiva din curtea sclavei sale, acestă va remâné acestuia până în anulă slobozeniei; după acestă ésă și se întórce la domnulă; dară ai lui numai ei vorii moșteni moștenirea lorii. 18 Și nu va luă domnulă din moștenirea poporului, lipsindu-l prin apăsare de stăpânirea lorii: ci să dee moștenire fiilor săi din stăpânirea sa, ca să nu se alunge poporulu meu fie-cine din stăpânirea sa.

19 După acestea mă duse prin intrarea, ce era lângă pórta, în odăile sfinte ale preoților, ce caută spre miédă-nópte: și iată acolo unu locă în partea spre apusă. 20 Și dise-mi-se: Acesta este locul, unde preoții vorii fierbe sacrificiulă pentru vină și sacrificiulă pentru păcată, unde vorii prăji sacrificiulă pentru pâne, ca nu cumva să-lă scóță în curtea de din afară, și să sfințéscă pre poporă.

21 Atunci mă scose în curtea de din afară, și mă duse să mă incungiuri cele patru fețe ale curței, și iată, în fie-care față a curței erau curți unite, lungi de patruzeci de cotî și late de trei-dieci; cele patru laturi aveaă măsură unulă: cele patru dimprejură aveaă ziduri în jurulă lorii, și sub ziduri erau făcute vetre dimprejură. 22 Patruzeci de cotî era lungă, și trei-dieci late, de patru colțuri aveaă cele patru dimprejură; de o măsură erau. 23 Și era zidă dimprejură în ele, sub ziduri dimprejură, și vetre făcute sub ziduri dimprejură. 24 Și dise-mi-se: Aceștia sunt casele fierbetorilor, unde vorii fierbe sacrificiulă poporului.

47 Și mă duse erăși la ușa casei, și iată

1 Cron. 23, 13. 2 Cron. 31, 12. 13. 2 Cron. 29, 31. 35, 7. 8. 9. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 9. 10. 1 Cron. 9, 32. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 11. 12. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 19. 20. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 26. 27. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 1. 2. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 7. 8. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 12. 13. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 17. 18. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 20. 21. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 23. 24. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 26. 27. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 29. 30. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 32. 33. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 35. 36. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 39. 40. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 1. 2. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 3. 4. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 5. 6. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 7. 8. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 9. 10. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 11. 12. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 13. 14. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 15. 16. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 17. 18. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 19. 20. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 21. 22. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 23. 24. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 25. 26. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 27. 28. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 29. 30. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 28, 31. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 1. 2. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 3. 4. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29, 5. 6. 1 Cron. 23, 31. 2 Cron. 2, 4. 31, 3. Num. 29,

Acestea, ori pe unde va curge acolo pârâul, va trăi; și va fi o multime mare de pesti, numai pe unde apele acestea curg acolo vor se vindecă; și vor trăi toate viețuitoare 10 de pe unde va curge pârâul. Și pescarii vor sta pe dânsa; de la Ain-Gedi până la Ain-Eglaim vor fi locuri de întins mrejele; și a multime mare de pesti de soiul celui mare. Dară locurile mlăștinoase și bălțile ale ei nu se vor vindecă; vor 12 fi pentru sare. Și lângă pârâu, pe malurile de amândouă părțile, vor crește arbori de tot felul pentru hrană; frunzele lor nu vor veșteji, și rodul lor nu va lipsi; în fiecare lună va coace rodul din nou; căci apele ce le adapă vin din sfânta sanctuarie; frigtele lor vor servi pentru hrană, și frunzele lor, pentru vindecare.

13 Așa zice Domnul Dumnezeu: Acesta va fi hotarul, după care veți împărți pământul ca moștenire celor douăsprezece seminții ale lui 14 Israel; Iosif va avea două părți. Dară veți împărți unul ca și altul, pentru că Eu Mi-am ridicat mâna Mea, jurând că-l voi da părinților voștri; pământul acesta vă va cădea vouă de moștenire.

15 Iată care va fi hotarul pământului: în latura despre miază-noapte, de la marea cea mare, până dincolo de Ezlon, 16 Hamat, Berota, Sibraimul, ce este între hotarul Damascului și hotarul Hamatului, Hațar-Hatticonul, ce este lângă hotarul Hauranului. 17 Așadar hotarul va fi de la marea până la Hațar-Enan, hotarul despre miază-noapte a Damascului și a Zefnului; și hotarul Hamatului, acesta este hotarul de 18 spre miază-noapte. Și latura despre răsărit o veți măsură de la Hauran și de la Damasc și de la Galaad, și de la pământul lui Israel până la Iordan de hotarul, de la hotarul de către marea de la răsărit, până la Tamar. Aceasta va fi latura despre 19 miază-zi, despre miază-zi. Și latura despre apus va fi marea cea mare, de la hotarul până în dreptul intrării Hamatului. Aceasta va fi latura 20 despre apus.

21 Așa veți împărți pământul acesta între 22 voi, între semințiile lui Israel. Și va fi, când îl veți împărți spre moștenire voi și străinii care vor locui între voi, care vor naște copii între voi; și vor fi pentru voi ca și băștinașii dintre fiii lui Israel; ei vor avea moștenire cu voi între semințiile lui Israel. În cine străinul va locui la 23 el, în acela îi veți asemănă moștenirea, zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 47.

După acestea, mi-a adus înapoi la 1 hotarul de intrare, spre miază-noapte, înaintea templului; și iată, ape curgeau de sub pragul templului spre răsărit, căci fața templului era spre răsărit; și apele curgeau de sub latura dreaptă a templului, la sudul altarului. 2 Apoi m-a scos afară pe calea porții de la miază-noapte, și m-a purtat împrejur pe calea de afară până la poarta de afară, pe calea care privește spre răsărit; și iată, apele curgeau din latura dreaptă. 3 Când a ieșit omul spre răsărit, cu funia în mână, a măsurat o mie de coți, și apoi m-a trecut prin ape; apele îmi ajungeau până la glezne. 4 A măsurat iarăși o mie de coți, și apoi m-a trecut prin ape; apele îmi ajungeau până la genunchi. A măsurat iarăși o mie de coți, și apoi m-a trecut prin ape; apele îmi ajungeau până la coapse. 5 A măsurat iarăși o mie de coți; era un râu pe care nu l-am putut trece, căci apele se umflaseră, era un râu pe care nu l-ai fi putut trece decât înot. 6 Și mi-a zis: Fiule al omului, ai văzut? Apoi m-a dus înapoi pe malul râului. 7 Când m-am întors, iată, pe malul râului, de amândouă părțile, erau foarte mulți pomi. 8 Și mi-a zis: Apele acestea curg spre ținutul de la răsărit, și se coboară în Araba, și se varsă în mare, în apele cele stătătoare, și le fac sănătoase. 9 Și se va întâmplă că tot ce va fi viețuitor, tot ce se mișcă, oriunde va ajunge râul acesta, va trăi; și va fi foarte mult pește, căci apele acestea vin acolo și fac sănătoase apele cele stătătoare; și va trăi tot ce va ajunge râul acesta. 10 Și se va întâmplă că

CARTEA LUĬ DANIELŬ.

Cuprinsu lui Daniilŭ și a tuturŏ celoru ce le cuprinde în cartea Babilonului.

1 ÎN alŭ treilea anŭ alu domniei lui Iehoiakim regele lui Iuda, a venitŭ Nebucodonosor, regele Babilonului, la Ierusalim, 2 și l'a împresurată. Și a datŭ Domnulŭ în mâna sa pre Iehoiakim, regele lui Iuda, și parte din vasele casei lui Dumnedieŭ, pre cari le-a dusŭ în pământulŭ Sinaru, în casa dieŭlui seŭ; și a datŭ vasele în casa vistieriei dieŭlui seŭ.

3 Și a disŭ regele către Aspenaz, capulŭ eunuchiloru sĕi, se aducă din fiĭ lui Israel și din semința regelui și d'intre fruntași, 4 fĭĭ, în cari să nu fie defecŭ, frumoși la față, și învĕțați în tóte înțelepciunea, și cunoscetori de scrisŭ, și plini de pricepere și cari să fie în stare de a ședea în palatulŭ regelui, și să-i învețe pre ei cărțea și limba Chaldeiloru. 5 Și le a rînduitŭ regele o parte dilnică din mâncările regelui, și din vinulŭ ce bea elŭ însuși; ca să-i hrănĕscă trei ani, să poată sta la urmă în fața lui Nebucodonosor regelui.

6 Și între aceștia eraŭ din fiiĭ lui Iuda: 7 Daniilŭ, Anania, Misaelŭ și Azaria; și căpetenia eunuchiloru le-a pusŭ nume; pre Daniilŭ l'a numitŭ Baltassarŭ; pre Anania, Sadrachŭ; pre Misaelŭ, Meșachŭ; și pre Azaria, Abedŭ-Nego.

8 Iară Daniilŭ și-a pusŭ în inimă, să nu se spurce cu bucatele regelui, și prin vinulŭ ce bea elŭ; de aceea a rugatŭ pre capulŭ eunuchiloru să nu-lŭ silŭscă să se spurce. 9 Și a datŭ Dumnedieŭ, ca Daniilŭ să afle charŭ și milă înaintea capului eunuchiloru. 10 Și a disŭ capulŭ eunuchiloru către Daniilŭ: Eŭ mă temŭ de domnulŭ meŭ regele, care a rînduitŭ mâncarea vóstră și băutura vóstră, ca nu cumva vă va vĕdĕ fețele mai triste decât ale tinerilorŭ ce sunt de vóstră vîrstă, și așa veți vinovați capulŭ meŭ înaintea regelui.

11 Și a disŭ Daniilŭ către îngrijitorulŭ, pre care capulŭ eunuchiloru îl rînduise preste 12 Daniilŭ, Ananie, Misaelŭ și Azaria: Cércă, rogu-te, pre servii tĕi șase dile; și să mi se dee legume să mănînce, și apă să beŭ, 13 și apoi să se vĕdă fețele mele și fețele tinerilorŭ ce mănîncă din bucatele regelui; și cumŭ îți va părea, așa să ne porți pre noi, servii tĕi. 14 Și a ascultatŭ de cuvîntulŭ acesta, și i-a cercatŭ dece dile. 15 Și după sfîrșitulŭ celoru dece dile, fețele lorŭ s'au vĕdutŭ mai frumóse și mai grase de cătră tóți tinerii cari mîncaŭ din bucatele regelui. 16 Deci îngrijitorulŭ le-a luatŭ mîncarea lorŭ, și vinulŭ ce trebuia să-lŭ bee, și le a datŭ legume.

17 Și lui Dumnedieŭ acestorŭ patru tinerĭ le-a datŭ cunoscința și înțelegerea în tóte cărțile și înțelepciunea; iară Daniilŭ a pricepere în tóte vedeniile și visurile.

18 Și la sfîrșitulŭ dilelorŭ, pre cari le hotărîse regele să-i aducă, capulŭ eunuchiloru i-a dusŭ înaintea lui Nebucodonosor. 19 Și a vorbitŭ cu ei regele; și printre toțĭ nu s'a aflatŭ nici unulŭ asemenea lui Daniilŭ, lui Ananie, lui Misaelŭ și lui Azaria, de aceea s'au stătŭ înaintea regelui. 20 Și în tóte lucrulŭ de înțelepciune și de pricepere, de care l'a întrebatŭ regele, l'a aflatŭ mĭ de ori decîtŭ pre toțĭ magiĭ și descîntătoriĭ, ce sunt în tótă regiunea lorŭ.

21 Și a petrecutŭ Daniilŭ acolo până la anulŭ antaiŭ alu regelui Cirŏ.

Visulŭ lui Nebucodonosor. Magiĭ chiamațĭ de cătră el, și nimicnicia lorŭ. Mărturisirea lui Daniilŭ și a celorŭ trei soțiĭ ai sĕi.

2 ÎN anulŭ alŭ doilea alu domniei lui Nebucodonosor a vĕzutŭ Nebucodonosor visuri, și i s'a turburatŭ spiritulŭ, și somnulŭ îngĕ de la d'însulu. 2 Atunci a ordinatŭ regele să-i se chiame magiĭ, descîntătoriĭ, farmecătoriĭ și Chaldeiĭ, ca să-i deslege regelui visurile sale. Deci ei au venitŭ, și au stătŭ înaintea regelui. 3 Și le-a disŭ regele: Visŭ-amŭ vĕzutŭ visŭ, și spiritulŭ meŭ este în neodihnă de a cunóște visulŭ.

4 Și au vorbitŭ Chaldeiĭ către regele sirieneșce, împĕrate, Rege, în olomu să trăiești! spune servilorŭ tĕi visulŭ, și noi vomŭ arĕta deslegarea lui.

5 Răspunsŭ regele, și a disŭ Chaldeiloru: Hotărîtŭ-mi-s'a de cătră mine: dacă nu-mi veți face cunoscutŭ visulŭ și deslegarea lui, veți fi tĕiați bucățĭ, și casele vóstre vomŭ preface în gunoiŭ; 6 Iară de mi veți arĕta visulŭ și deslegarea lui, veți lua de la mine daruri, resplătiri și măre mare; deci arĕtați-mi visulŭ și deslegarea lui.

7 Ei a răspunsŭ de a doua óră, și au disŭ: Să spună regele visulŭ către servilorŭ sĕi, și noi îi vomŭ arĕta deslegarea lui.

8 Răspunse regele, și a disŭ: Ca adevĕrŭ știu, că vreŭ răscumpĕrŭ acestŭ a vĕzutŭ timpŭ, fiindŭ-că vedeți, că hotărîrea mi-a eșitŭ de la mine; 9 de nu-mi veți face cunoscutŭ visulŭ, va ajunge hotărîrea unuia singurŭ din voi; căci v'ați învoitŭ cu cuvîntele mincinóse și înșelĕtóre, până ce va veni vrĕmea lorŭ; spuneți-mĭ deci visulŭ, și știvomŭ voi cunóște, că puteți mi-l arĕta și deslegarea lui.

10 Răspunseŭ Chaldeiĭ regelui, și au disŭ: Nu este nici unŭ omŭ pe pămîntŭ, care să poată arĕta lucrulŭ acesta regelui; pentrucă nu este vĕdŭ unŭ rege, domnŭ sau guvernătorŭ, care să ceră așa lucruri de la vre-unŭ 11 magŭ, sau descîntătorŭ, sau Chaldeŭ. Și lucrulŭ ce-lo cere regele este greŭ, și nu este nimenea în stare să-lŭ arĕte regelui, afară de dieĭ, a căroru locuință nu este între muritorĭ.

12 Deci mîniatŭ-s'a regele, și s'a întristatŭ forte, și a ordinatŭ să se piardă toțĭ înțelepțiĭ Babilonului. 13 Deci a eșitŭ o hotărîre, ca să se omóre înțelepțiĭ; și au căutatŭ și pre Daniilŭ și pre soțiĭ sĕi, ca să-i omóre.

14 Atunci a răspunsŭ Daniilŭ cu măsŭ și cu înțelepciune către Ariocŭ, capulŭ gardei domnescĭ, care eșise ca să omóre pre înțelepțiĭ Babilonului; 15 Răspunse și a disŭ către Ariocŭ, capulŭ gardei domnescĭ: Pentru ce este dată hotărîre grabnică din partea regelui? Atunci Ariocŭ a arĕtatŭ lui Daniilŭ lucrulŭ. 16 Deci a intratŭ Daniilŭ, și a rugatŭ pre rege, ca să-i dee timpŭ, și elŭ să dea regelui deslegarea visului.

17 Apoi s'a dusŭ Daniilŭ în casa sa, și a înștiințatŭ de acestŭ lucru pre Ananie, Misaelŭ și Azaria, soțiĭ sĕi; 18 Ca să-i céră îndurare de la Dumnedieŭlŭ cerului și pentru acestŭ misteriŭ, ca să nu fie perdețĭ Daniilŭ și soțiĭ sĕi d'împreună cu ceĭ-lalțĭ înțelepțiĭ ai Babilonului.

19 Atunci descoperitŭ-s'a lui Daniilŭ taĭnă în o vedere de nópte. Și a binecuvîntatŭ Daniilŭ pre Dumnedieŭlŭ cerului. Daniilŭ dete luŭnă cuvîntulŭ, a disŭ:

20 Fie binecuvîntatŭ numele lui Dumnedieŭ din eternŭ și în eternŭ;
Căci a lui este înțelepciunea și puterea;
21 El schimbă timpurile și sorócoanele;
El dă regĕ pre regĭ, și rădică pre regĭ.
Dă înțelepțiloru înțelepciune,
Și celoru ce au pricepere, știință;
22 El descopere celе adînci și ascunse;
Cunóscе celе din întunerecŭ,
Și lumina este d'însulu locuesce.
23 Ție, Dumnedieulŭ alŭ părinților meĭ, Ție-mĭ mulțumescu, și te laudu,
Fiindu-mi dată înțelepciune și putere,
Și mi-ai făcutŭ cunoscută ce noi eraŭ cerutŭ de la tine;
Căci mi-ai făcutŭ cunoscută lucrulŭ regelui.

24 Deci Daniilŭ a intrată către Ariocŭ, pre care regele îlŭ rînduise să piardă pre înțelepțiĭ Babilonului; intrată, și disŭ-a-lŭ: Să nu pierzĭ pre înțelepțiĭ Babilonului; du-mă înaintea regelui, și voiŭ arĕta regelui deslegarea. 25 Atunci a dusŭ Ariocŭ cu grabă pre Daniilŭ înaintea regelui, și a vorbitŭ către d'însulu așa: Amŭ aflatŭ unŭ bărbatŭ din prinșiĭ lui Iuda, care va arĕta regelui deslegarea visului.

26 Și regele a răspunsŭ, și a disŭ către Daniilŭ, căruia numele este Belteșaccarŭ: Ai tocĭ în stare să-mi arĕți visulŭ, ce amŭ vĕzutŭ, și deslegarea lui?

27 Daniilŭ răspunse înaintea regelui, a disŭ: Taĭnă, de care întrebă regele, înțelepțiĭ, descîntătoriĭ, magiĭ și ghicitorĭ n'o potŭ ară la regelŭ; 28 Dară este unŭ Dumnedieŭ în ceriŭ, care descoperă taĭnele, și face cunoscută regelui Nebucodonosor, ce are să fie în dilele celе din urmă. Visulŭ tĕŭ și vedeniile capului tĕŭ pe patulŭ tĕŭ acestea sunt: 29 Regе, mintea-ți în sinulŭ ți-a pusŭ gînduri despre ceea ce are să fie după aceea; și descoperitorulŭ taĭnelorŭ îți face cunoscută ce are să se întîmple. 30 Dară mie taĭna aceasta nu mi s'a descoperită pentru o înțelepciune ce ar aș avé mai multă de cît toțĭ viețuitorĭ, ci ca să se arĕte regelui deslegarea, și ca să cunóscă cugetările inimeĭ sale.

31 Tu, regе, priveaĭ, și iată, unŭ chipŭ mare; mare fiindŭ acestŭ chipŭ, și strălucirea lui prea înaltă, ĕlŭ sta înaintea ta, și forma lui era înfricoșătore. 32 De care capŭ avea acestŭ chipŭ, pieptulŭ și brațele

lui de argintu, érá pîntecele si cóprele sale
33 de arama; 33 fiarele lui de feru, piciórele lui
34 parte de feru si parte de lutu. 34 Tu te pri-
viai, pînă ce s'a rupt'o de sine, fără mâna de
mâna de sus, o pétră, care a lovit'o chipulu
pre piciórele sale cele de feru si de lutu,
35 si le-a sfărmatu. 35 Atunci fierulu, lutulu,
arama, argintulu si aurulu s'au sfărmatu de
la olaltă, si s'au facutu ca pleva din aréle
de tîmpulu verei; si vîntulu le-a spulberatu,
cà nu s'a aflatu nimic loru; éra pétr'a,
care a lovitu chipulu, s'a facutu munte mare,
36 si a umplutu tótu pămîntulu. 36 Acésta este visulu;
si spusu-vomu regelui deslegarea.

37 Tu, rege, ai regelu regiloru; 37 cărui
Dumnedieulu cerului dete-i-a regnulu, putere,
38 tăria si mărire, 38 si din cari-a locuitu, unde
locuescu fii omenesci, fiórele câmpului si
păsările cerului, dându-le-o in mâna ta, si
te-a asiediatu domni preste tóte acestea.
39 Tu esti capulu celu de auru. 39 Si dupa tine
se va rădica 1 unu altu regnu 2 mai pe josu
decâtu a ta, si unu alu, alu treilea regatu,
de aramă, care se va domni preste tótu
40 pămîntulu. 40 Si alu patrulea regnu va fi tare
ca unu feru; ca feriulu care sfarâma si
sdrobesce tóte; asiedea ca feriulu ce sdrobesce
41 tóte, acela va sfărâma si sdrobi. 41 Érá ce ai vă-
zutu 3 piciórele si degetele parte de lutu de
olariu si parte de feru, acésta înseamnă, ca
regnulu va fi împărţitu; dară va remâné
cea-ce este tare din tulpea feriului; cumă
ai vădutu feriulu amestecatu cu lutu de olariu,
42 ră. 42 Si cumă degetele piciórelui sunt parte
de feru si parte de lutu, aşa si regnulu va
43 fi in parte tare si in parte fragedu. 43 Si cumă
ai vădutu feriulu amestecatu cu lutu de ola-
riu, ele se vorŭ amestecá cu semînţia ómeniloru; dară ne se vor lipi unulu de altulu,
cumu feriulu nu se amestecá cu lutulu. 44 Si in
44 dilele regiloru acestora va rădica 1 Dumne-
dieulu cerului unu regnu, 2 care in eternă
nu se va nimici; si domnia sa de locu nu
va trece la altu poporu; 3 ci va sfarâma si
va nimici tóte acele regate, dară elu va ră-
45 mâné in eternu. 45 Érá ce ai vădutu, cà din
munte s'a rupt'o pétr'a de sine, fără mână
de omu, si a sfărâmatu feriulu, arama, lu-
tulu, argintulu si aurulu;

Prin acésta Dumnedieulu celu mare face
cunoscutu regelui ceea ce vine să fie după
acestea; si adevĕrulu este visulu, si sigură deslegarea lui.

46 Atunci regelu Nebucodonosorŭ a că- 46
dutu pe fiéţa sa, si s'a închinatu lui Da-
niilu, si a ordinatu, ca i se aducă sacrificiŭ si 1 tămîieri dumnedieşe. 47 Si regelu 47
luându-a cuvêntulu, qîse către Daniilu: Cu
adevĕratu, Dumnedieulu vostru este Dum-
nedeu ale dieilóre, si Domnulu regiloru, care
descopere tainele; fiindu-că ai pututu să
descoperi taina acésta.

48 Atunci regele a mărit'o pre Daniilu, 48
1 i-a datu mari si multe daruri, si l'a pusu gu-
vernatoriu preste tótă provinţia Babilonului,
si 2 capulu preşedinţeloru celoru preste tóti
înţeleptii Babilonului. 49 Si a rocutu Daniilu 49
de la rege, 1 si a pusu pre Şadrac, Meşacu
si Abedî-Nego gvernatoriĭ preste provinţia Ba-
bilonului; érá Daniilu 2 ședea in pórta regelui.

Sadrach, Meşach şi Abedî Nego resplătiţi a se face
cunoscut tuturoru de către Nebucodonosor.

REGELE Nebucodonosorŭ facu'a unu 3
chipu de auru; înălţimea lui era de
sece-deci de coţi, si lăţimea lui de sese coţi;
l'a înălţatu în câmpia Dura, in provinţia
Babilonului.

2 Si a trămisu regele Nebucodonosorŭ să 2
adune pre satrapi, dregetori, gvernatori,
judecători, tesaurari, consilieri, legiuitori,
si pre tóţi mai mari provinciiloru, să vie
la sfinţirea chipului, pre care-l înălţase re-
gele Nebucodonosorŭ. 3 Deci satrapii, dre- 3
gĕtorii, gvernatorii, judecătorii, tesaurarii,
consilierii, legiuitorii si toţi mai mari pro-
vinciiloru s'au adunatu la sfinţirea chipului,
pre care-l înălţase regele Nebucodonosorŭ;
si au stătu înaintea chipului, pre care-lu
înălţase Nebucodonosorŭ.

4 Si crainicŭlu strigă cu tăriă: 1 Popóarelor, 4
naţiuniloru, si limbiloru! vi se ordinéză:
5 Cându veţi audi sunetulu cornitei, alŭ naiu- 5
lui, alŭ citarei, alŭ sambei si alŭ psalteriŭ,
alŭ sinfoniei si a tutu felulu de muzici,
să cădeţi, si să vĕ închinaţi chipului de
auru, pre care l'a înălţatu regele Nebuco-
donosorŭ; 6 si celŭ ce nu se va pléca si nu 6
se va închina, va fi in aceeaşi óră 1 arsu-
matu în cuptorulu ce arde cu focu. 7 De a- 7
cea, cumu audiră tóte popóarele sunetulu
trâmbiţei, alŭ naiului, alŭ citarei, alŭ sam-
bei, alŭ psalteriŭ si a tutu felulu de muzici,
tóte popóarele, naţiunile si limbile, se închinară chipului de auru, pre
care-l înălţase regele Nebucodonosorŭ.

8 Iacă anumite 1 aprigătorii unoru ómeni 8
Caldei, si ală pârîră pre Iudei; 9 qicându 9
si dîndu regelui Nebucodonosoru: 1 Rege,
in eternă să trăeşti! 10 Tu, rege, ai'ai or- 10
dinatu, ca totu omulu ce va audi sunetulu
trâmbiţei, alŭ naiului, alŭ citarei, alŭ sam-
bei, alŭ psalteriŭ si alŭ sinfoniei, si a totu
felulu de muzici, să cadă si să se închine
chipului de auru; 11 si ce nu va cădé si 11
nu se va închiná, să se arunce
12 in cuptorulu ce arde cu focu. 12 Sunt câţi-va
bărbaţi Iudei, pre cari i-ai pusu preste
lucrările provinciei Babilonului: Şadrac, Me-
şac si Abedî Nego; aceşti ómeni, rege, n'au
datu semă de tine; pre dumnedieii tei nu-i
servescu, si chipului de auru, pre care l'ai
înălţatu, nu se închina.

13 Atunci Nebucodonosorŭ cu mâniă si 13
urgia a ordinatu să aducă pre Şadrac, Me-
şac si Abedî-Nego. 14 Si au adusu pre ómenii 14
aceştia înaintea regelui. Si Nebucodo-
nosorŭ începă cuvêntulu a qice către d'in-
sii: Au dóra cu voiŭ-scire, Şadrac, Meşac
si Abedî-Nego, pre dumnedieii mei nu-i
servescu, si chipului de auru, pre care l'amŭ înălţatu,
15 nu vĕ închinaţi? 15 Acumu deci de cumvă-
gaţi, cându voiŭ audi sunetulu trâmbiţei,
alŭ naiului, alŭ citarei, alŭ sambei, alŭ psal-
teriŭ, alŭ sinfoniei si a tutu felulu de mu-
zici, să cădeţi, si a vĕ închina chipului, pre
care l'amŭ facutu, bine; érá de nu va
veţi închina, veţi fi aruncaţi in cuptorulu
ce arde cu focu; si cine este
dumnedieulu, care ve va scăpa din mânile mele?
16 Şadrac, Meşac si Abedî Nego respun- 16
qîndu, qisu regelui Nebucodonosoru: 1 noi
nu avemu nevoiă să-ţi respundemŭ acestă
17 vorbă. 17 Dumnedieulu nostru, pre care
nói îlu servimu, póte să ne scape
din cuptorulu ce arde cu focu; si
18 din mâna a rege, ne va scăpa. 18 Şi chiaru
de nu, scii-şi tu, rege, că pre dumnedii tei
nói nu-i vomŭ servi, si chipului de auru,
pre care l'ai înălţatu, nu ne vomŭ închina.

19 Atunci Nebucodonosorŭ s'a împlutitu de 19
mâniă, si privirea feţei lui s'a schimbatu
asupra lui Şadrac, Meşac si Abedî-Nego;
si cerbonlu a ordinatu să încălzéscă cuptorulu
de 7 ori mai multu decâtu se obicinuia
20 a se încălzí. 20 Si a ordinatu unoru
mai puternici ai lóturu ostaşi, să lege pre Şa-
drac, Meşac si Abedî-Nego, si a-i arunce
21 in cuptorulu ce arde cu focu. 21 Atunci
bărbaţii aceia fură legaţi cu mantiele loru,
cu pulpanele loru, cu turbanele loru de capu si
cu celelalte vestminte ale loru, si fură a-
runcaţi in cuptorulu ce ardea cu focu. 22 Şi 22
fiindu-că ordinulu regelui fusese aspru, si
cuptorulu se încălzise forte peste mesură,
flăcăra focului ucise pre Şadrac, Meşac
si Abedî-Nego, 23 si cădură legaţi in mijlo- 23
cului cuptorului ce ardea cu focu.

24 Atunci regele Nebucodonosorŭ s'a mi- 24
rată, si sculându-se cu grabă, a vorbitu,
qicându-le celoru consilieri ai sei: Au nu amŭ
aruncatu in focu numai trei bărbaţi legaţi?
Ei si ală respunsu, si ală qisu regelui: Ade-
vĕratu, rege! 25 Si ală respunsu, a qisu: 25
Iacă, eu vădu patru bărbaţi deslegaţi, 1 pre-
umblându-se in mijlocului focului, si nu se
află o vătămare; si priveliscea celui de alŭ
patrulea este ca a unui fiiŭ alŭ Dumnedieilor.

26 Atunci apropiindu-se Nebucodonosorŭ 26
de gura cuptorului cu ardere cu focu, a vor-
bitu, si a qisu: Şadrace, Meşace si Abedî-
Nego, sierbi ai Dumnedieului celui Prea-înaltu,
ieşiţi si veniţi.

Atunci Şadrac, Meşac si Abedî-Nego 27
ală ieşitu din mijlocului focului. 27 Şi adu-
nându-se satrapii, dregĕtorii, gvernatorii, si
sfătuitorii regelui, ne vĕzură pre bărbaţii
aceştia, 1 peste corpurile cărora foculu n'a
avutu nici o putere, si nici unu peru din
capulu loru nu se pârlise, 2 mantiele loru
nu se schimbasera, nici mirosu de focu nu
se prinsese de ei.

28 Atunci a vorbitu Nebucodonosorŭ, si a 28
qisu: Binecuvêntatu fie Dumnedieulu lui Şa-
drac, alŭ lui Meşac si alŭ lui Abedî-Nego,
care a trimesu pre îngerulu seu, si a scăpatu
pre servii sei, cari speraŭ in elŭ, si n'au ur-
mărit ordinulu regelui, si şi-ă datu
corpurile loru, spre a nu se sierbi nici a se
închina altui dumnedieu, fără numai Dumnedieului
29 loru. 29 De acea dară ordinu, că ori-ce po- 29
poru, naţiune si limbă, care va qice de
reu de Dumnedieulu lui Şadrac, alŭ lui Me-
şac si alŭ lui Abedî-Nego, să se 1 taie bu-
căţi, si casele loru să ajungă bălegariŭ; 2 căci
altŭ dumnedieu nu este, care să póta scăpa astfelŭ
30 chiaru. 30 Atunci regele a înaltatu pre Şa-
drac, Meşac si Abedî-Nego in provinţia
Babilonului.

Nebucodonosor, supus cetatii sale
se, se mândreşte şi înfumurează.

1 NEBUCODONOSORŭ, regele, 1 tuturoru 1
popóreloru, naţiuniloru si limbiloru, celoru
locuitori in tótă pămîntulu, pacea să se in-
mulţéscă voiŭ. 2 Semne-mari si 2 minuni

ro stîncele şi mărcuile ᵃce mi le-a dăruit
3 Dumnezĕul celŭi Prè-înaltŭ. ᵃCălĕ acest de-
mărĭ semnele luĭ şi cîte de puternice mi-
racule luĭ ; căcĭ împărăţiea luĭ e împără-
ţiea tuturorŭ veacurilorŭ, şi domnia luĭ în generaţiune şi ge-
neraţiune.

4 Eŭ, Nebucodonosorŭ, fiindŭ liniştit în
casa mea, şi înflorindŭ în palatŭlŭ meŭ,
5 Văzŭ unŭ visŭ, care mĭ-a înfricoşatŭ, şi
gîndurile mele pe patŭ şi vedeniile capu-
lŭi meŭ mĭ-au turburatŭ. 6 De aceea dară am dată ordină, ca să se aducă în-
naintea mea toţĭ înţelepţiĭ Babilonuluĭ, ca
7 să-mĭ arăte deslegarea visuluĭ. ᵃAtunci au
intrat magiĭ, descîntătorĭĭ, Haldeiĭ şi for-
tunătorĭ ; şi eŭ le-am spusŭ visulŭ, dară nu
8 mĭ-au arătatŭ deslegarea luĭ. Dară în urmă
a intrat înaintea mea Daniele, care are
numele ᵃlui Baltaşarŭ, după numele dum-
nezĕuluĭ meŭ, şi în care se află spiritulŭ sfîn-
tŏrŭ sfinţĭ ; şi pe cînd i-am spusŭ visulŭ
9 înaintea lui, Baltaşare, mai marele magilorŭ, ştiŭ-
ndŭ eŭ că spiritulŭ sfîntŭ
este în tine, şi nicĭ o taină nu te
spăimîntă, spune-mĭ vedeniile visu-
lui meŭ, pe care l-am văzutŭ, şi deslegarea lui.
10 Şi capulŭ visuluĭ meŭ, ce am vă-
zutŭ, şi deslegarea lui. Dară vedeniile ca-
pulŭlŭĭ meŭ pe patŭ mĭ-au fostŭ acestea :
Mĭ-am văzutŭ în înţelesulŭ meŭ, şi
11 iată un arbore în mĭjloculŭ pămîntu-
lui şi înălţimea lui era mare. 12 Arborele
a crescutŭ, şi era întărit, şi înălţimea lui
ajungea pînă la cer, şi se vedea pînă la
marginile a tot pămîntulŭ. Frunzele lui
erau frumóse, şi fructele lui multe, şi hra-
nă era de toţĭ ; fiarele cîmpuluĭ erau la umbra lui supt, şi
păsările cerului locuiau în crăcile lui,
şi în ramurile lui se hrănea tot trupulŭ
15 lui, şi eŭ am ᵃvăzutŭ în vedeniile capu-
lŭi meŭ pe patŭ. Şi iată o străjă şi un
sfîntŭ se pogorîră din cer, 14 şi a strigatŭ cu tă-
rie, şi astfelŭ a vorbitŭ : ᵃTăiaţĭ arborele, şi
sfărîmaţĭ ramurile lui ; scuturaţĭ frunzele
lui, şi risipiţĭ fructele lui ; să fugă fiarele
de sub el dintrŭ şi păsările de pe ramurile
15 lui ; Dară rădăcinile rădăcinelŏrŭ lui să le lă-
saţĭ în pămîntŭ, şi să le legaţĭ cu lanţurĭ de
fĕrŭ şi de aramă în ierba cea verde a cîm-
puluĭ ; şi să se ude din rouă cerului, şi
parteea lui să fie cu fiarele cîmpuluĭ
16 celŭi ; Ce inimă să se schimbe din omŭ,
şi să i se dea inimă de fiară ; şi
17 şapte ᵃtimpurĭ să trécă preste d'însulŭ. A-
cestŭ lucrŭ s'a rînduitŭ din ordinulŭ străjerŭ-
lorŭ, şi hotărîrea este prin cuvîntulŭ sfin-
ţilorŭ, ᵃca să cunóscă cuviinciosŭ, celŭ ce
Prè-înaltŭ stăpînesce asupra împărăţieĭ
omenescĭ, şi se dă celŭ ce voesce, şi pune
peste d'însulŭ pre celŭ mai josnicŭ din omeni. Acestŭ sînt visulŭ
18 Nebucodonosorŭ, eŭ, Baltaşare, nu mĭ-am îndrăsnitŭ
să spun deslegarea luĭ ; ᵃcăcĭ toţĭ înţelepţiĭ
regatuluĭ meŭ nu stau în stare să-mĭ arate
deslegarea ; dară tu eşti în stare ; ᵃcăcĭ spi-
ritulŭ celŭĭ sfinţĭ este în tine.

19 Atunci Daniele, ᵃa cărŭĭ nume este
Baltaşarŭ, s'a înspăimîntatŭ cîtŭ-va timp, şi
gîndurile sale l-au turburatŭ. Împăra-
tulŭ a răspunsŭ : Baltaşare, să nu te
turburĕ visulŭ şi deslegarea lui. Baltaşarŭ
a răspunsŭ, şi a zisŭ : Domnule meŭ, ᵃcelŭ
ce te urăşte eşirŏ ce ai avea, şi celŭ
ce-ţĭ este vrăjmaşŭ semănătorĭ de rĕŭ ! 20 Arborele
ce ai văzutŭ crescîndŭ şi întărindu-se, a
cărŭ înălţime ajungea pînă la cer, şi ce
vedea preste tot pămîntulŭ ; 21 Ale cărŭ
frunze erau frumóse, şi cărŭ fructe erau
multe, şi în care se afla hrană tuturorŭ,
supt care locuiau fiarele cîmpuluĭ, şi pe
ramurile cărora locuiau păsările cerului ;
22 Tu, rege, ᵃcel arborŭ mare, care s'a întă-
rită şi mult înălţatŭ, căruĭ înălţime ajunge
la cer, şi o ajungĕ pînă la capătulŭ pămîntu-
lui ; 23 Şi ce a văzutŭ împăratulŭ un
înger venind din cer, şi zicîndŭ : ᵃTăiaţĭ
arborele, şi-lŭ distrugeţĭ ; dară lăsaţĭ rădă-
cinele sale în o legătură de fĕrŭ şi de a-
ramă în ierba cea verde a cîmpuluĭ ; şi să
udaţĭ din rouă cerului, şi cu fiarele cîm-
puluĭ să fie partea sa, pînă ce vorŭ trece
peste d'însulŭ şapte timpurĭ ; Acesta este
deslegarea, o rege, şi acesta este hotărîrea
celuĭ Prè-înaltŭ, de care va fi ea înfrîntă
pe domnulŭ meŭ rege : 24 Te vorŭ ᵃalunga dintre
oameni, şi ca locuinţă cîmpuluĭ va fi şi mîncarea
ta, şi te vorŭ ᵃadăpa cu rouă ca boiĭ, şi ca
rouă cerului te vorŭ adăpa ; şi şapte timpurĭ vorŭ trece peste tine, pînă ce vei cu-
noaşte, că celŭ Prè-înaltŭ domnéşte preste
regatulŭ oamenilorŭ, şi că elŭ îl dă celŭĭ ce
voesce d'însulŭ. 25 Şi ca ᵃrădăcinele să se lă-
sînd tulpina cu rădăcinele arborelui ; regatulŭ tĕŭ îţĭ va fi ţie şi se vorŭ adăpa după ce vei cu-
noaşte, că ᵃcerescul domnéşte. De aceea, 27
rege, plăcută ţĭ-fiă sfatulŭ meŭ, şi îndreptează pă-
catele tale prin dreptate, şi fărădelegile

tale prin îndurare către cei mizeraĭ ; poate
va fi pace şi ţie ᵃprelungire prosperităţeĭ.

28 Tóte acestea s'au venit asupra lui Ne-
29 bucodonosorŭ, regele. La sfîrşitulŭ a dóue-spre-
dece luni, căcĭ se preumbla pe palatŭ-
30 lŭ împărătescŭ alŭ Babiloneĭ, ᵃRegele vor-
bi şi dise : Aceea este Babilonulŭ
cel mare, pre care eŭ l'am clădit, ca o
casă împărătescă prin puterea mărieĭ
mele, şi spre onórea măririĭ mele ?
31 ᵃCuvîntulŭ era încă în gura regelui, şi cădĕ
din cerŭ, ziselŭ : Ţĭ se dă ţie, rege
Nebucodonosorŭ, să nu mai fiĭ om pe pămîntŭ
32 la tine ; ᵃTe vorŭ alunga dintre oameni, şi
va fi locuinţa ta cu fiarele cîmpuluĭ, şi te vorŭ hrăni cu iarbă ca pe boĭ, şi peste
şapte timpurĭ vorŭ trece asupra ta, pînă
ce vei cunóşte, că celŭ Prè-înaltŭ domnéşte
peste regatulŭ oamenilorŭ, şi că elŭ îl dă celŭĭ
33 ce voesce d'însulŭ. Şi ce s'a ᵃîmplinitŭ asupra
lui Nebucodonosorŭ, în acelaşĭ ceasŭ ; el a fostŭ alungatŭ dintre oameni, a mîncatŭ
iarbă ca boiĭ, şi rouă cerului a udatŭ
trupulŭ seŭ, pînă ce perulŭ seŭ a crescutŭ
ca penele vulturilorŭ, şi unghiile lui ca
ale păsărilorŭ.

34 Şi la sfîrşitulŭ acelorŭ dile eŭ Nebucodo-
nosorŭ mĭ-am ridicatŭ ochiĭ meĭ către cerŭ, şi
mĭ-a venitŭ mie înţelesulŭ meŭ, mĭ-am bi-
necuvîntatŭ pre celŭ Prè-înaltŭ, şi mi-am lăudatŭ
şi mi-am mărită pre celŭ ce e în veci viŭ,
ce, a cărŭĭ domnie este ᵃo domnie eternă, şi
ală cărŭĭ regatŭ este din generaţiune în ge-
35 neraţiune ; Şi ᵃtoţĭ locuitorĭĭ pămîntuluĭ sînt
ca nimicŭ şi socotiţĭ ; şi ᵃcare voesce să
facă ce voesce, atîtŭ în oştirea cerului cît şi în
locuitorĭĭ pămîntuluĭ ; şi ᵃnu este cine să o
poată stăvilŭi, sau să-ĭ zică : ᵃCe faci ? La
36 acelaşĭ timpŭ mintea mea s'a întorsŭ la mi-
ne ; şi ᵃspre mărirea regatuluĭ meŭ şi a
demnităţeĭ şi strălucirĭĭ mele şi mărirea mea ;
consilierĭĭ meĭ şi cei maĭ aleşĭ ai meĭ m'au
căutatŭ, şi ᵃam fostŭ aşezatŭ în regatulŭ
meŭ, şi ᵃmi s'a adăugat o mărire şi mai mare.
37 Şi acumŭ eŭ, Nebucodonosorŭ, laudu
şi prealăţescŭ şi măresc pre Regele cerului ;
căcĭ toate sînt fapte ale cĕloru adevĕrate, şi
căile cele ale lui sînt drepte ; ᵃşi cari
pot să umble în mîndrie îi umilesce.

Ospăţulŭ lui Baltaşarŭ, scrisórea ce găsesc, şi tîlcuirea ce are Daniilŭ.

5 REGELE Baltaşarŭ ᵃa făcutŭ unŭ ospăţŭ
mare unŭ mărinimosŭ sută, o mie, şi bea
2 vinŭ cu sutŭ o mie. Şi în cîndŭ vinulŭ

tre fiii cărora aibă privighiere peste toată ţara, pre cari
14 Darie să aibă peste regate, pământele acele? Atunci
cum de tine, că ^a ai găsit favoare şi bunăvoinţă
15 înaintea ta, ca să ^a faci o judecată pentru mine?
Căci ^a înţelepţi şi ^b farmecători să aducă înaintea mea,
ca să citească scrisoarea aceasta, şi să-mi arate
16 înţelesul cuvintelor acestora, şi nu pot arăta
înţelesul cuvintelor acestora. Şi eu am auzit
despre tine, că poţi să tâlcuieşti şi să dezlegi
17 lucruri încurcate; acum, dacă poţi să citeşti scrisoarea
aceasta, şi să-mi arăţi înţelesul ei, cu purpură vei fi îmbrăcat, şi lanţul de aur
să se pună pe grumazul tău, şi ca al treilea
stăpânitor în regat.

17 Atunci a răspuns Daniil, şi a zis înaintea
împăratului: Darurile tale rămână-ţi, şi
dă altuia răsplătirile tale; dară eu voiu citi
18 împăratului scrisoarea, şi voiu arăta înţelesul. Tu, rege, ^a Dumnezeul celui Prea-înalt a dat
lui Nebucadneţar, părintelui tău, regatul,
19 mărirea, mărirea şi măreţia; şi din mărirea,
ce i-a dat, ^a toate popoarele, neamurile şi limbile tremurau şi se înfricoşau înaintea lui:
pe cine voia, omora; şi pe cine voia, lăsa
să trăiască; şi pe cine voia, înălţa; şi pe
20 cine voia, smerea. ^a Dară când inima lui s'a
înălţat, şi duhul său s'a împetrit în
trufie, şi a lucrat cu îndrăsnire, ^b a fost
aruncat din scaunul său de împărăţie, şi
21 ^c slava cerului i-a fost luată: domnea peste
regatele oamenilor, şi pune peste ele pe cine
22 voeşte. Şi tu, Baltazar, fiul lui, n'ai smerit
încă inima ta, deşi ştiai
23 aceasta tot, ^a ci te-ai înălţat împotriva Domnului cerului; şi vasele casei
lui aduse înaintea ta, şi tu şi boerii tăi cu
doamnele tale, ţi-aţi băut vinul cu ele,
şi ai lăudat pe dumnezeii de argint şi de aur,
de aramă şi de fier, de lemn şi de piatră, ^a cari nici nu văd,
nici aud, nici înţeleg; iar pe Dumnezeul,
în mâna căruia este suflarea ta, ^b şi
24 toate căile tale, nu l-ai slăvit. Deci
^a de acolo s'a trimes de El mâna aceea
de mână, şi s'a scris scrisoarea aceasta.
25 Şi aceasta este scrisoarea, care s'a scris:
Mene, Mene, Tekel, Upharsin (răsplătire).
26 Iată înţelesul (răsplătirii): Acesta este dezlegarea lucrului: Mene: a numărat Dumnezeu regatul tău, şi i-a pus sfârşit;
27 Tekel: ai cumpănit în cumpănă, şi ai aflat
că-ţi lipseşte; Peres: s'a despărţit regatul tău, şi s'a
dat Mediilor şi Perşilor.

28 Atunci a poruncit Baltazar, şi au îmbrăcat pe Daniil cu purpură, şi au
pus lanţ de aur pe grumazul său, şi
au chiemat-o-n ^a cât ele va domni ală treilea
în regat.

29 În aceeaşi noapte fu ucis Baltazar, regele Caldeilor.

30 Şi Darie, Medul, a luat regatul, de
şease-zeci şi doi de ani.

Împărăţia proorocească a celor patru monarhi, după Daniil, care este precursoare
de aur, a Statului de argint, de aramă şi de fier, şi a celui de lut şi de fier.

7 PLĂCUT a lui Darie să pună ^a preste regate o sută douăzeci fără de satrapi, cari să
fie preste toată regatul, şi preste ei trei
2 cârmuitori (dintre cari Daniil era unul), cărora să dea sămă satrapii, ca nu
să fie vre-o pagubă regelui. Atunci
3 Daniil întrece pre cârmuitori şi pre satrapi; ^a căci înţelepciunea era mai aprinsă
4 în el, şi regele sfătuia să-l pună preste toată regatul.

^a Atunci cârmuitorii şi satrapii căutară
să afle vre-o vină asupra lui Daniil în privinţa
regatului; dară nu puteau afla nici
o vină, nici măcar o greşală; căci era credincios,
şi nu se afla în el nici vină, nici greşală.
5 Atunci zic aceşti bărbaţi: Nu vom afla
o vină asupra acestui Daniil, afară doar
ce ne vom uita ale sale asupra legii lui Dumnezeului său.

6 Atunci cârmuitorii şi satrapii aceştia
se adunară la rege, şi vorbiră aşa cătră el:
^a Rege Darie, în veacul să trăeşti! Toţi cârmuitorii regatului, dregătorii şi satrapii,
sfătuitorii şi mai marii căpitanii, s'au
sfătuit o lege dumnezeiască şi un jurământ
pentru, ca oricine ar fi care va cere
vre-un dar de aici până în trei-zeci de
zile, fără decât numai tie, rege, acelui
să se arunce în groapa leilor. Şi acum, rege,
pune aceasta şi întăreşte scrisoarea aceasta,
să nu se schimbe, după legea Medilor şi
a Perşilor, care nu se poate desfiinţa. Deci
8 regele Darie a întărit scrisoarea şi opreliştea.

9 Şi Daniil, când a cunoscut că s'a iscălit scrisoarea, a intrat în casa sa; şi
fereastrele chiliei sale cele spre Ierusalim
deschise fiindu-i, îngenunchia de trei ori pe zi, rugându-se şi mulţumindu-şi Dumnezeului său, cum
10 făcea mai înainte.

11 Atunci oamenii aceia se adunară, aflară
pe Daniil făcându-şi rugăciunea şi cererea
12 Dumnezeului său. ^a Atunci se apropiară,
şi vorbiră înaintea regelui de oprirea lui:
^b Oare nu ai iscălit o oprire, ca toţi
oamenii, care ar face rugăciune vre-unui dumnezeu sau vre-unui om până la trei-zeci de zile, afară
numai de tine, rege, să se arunce în groapa
leilor? Regele răspunse şi zise: Adevărată
13 este vorba, ^a după legea Mediilor şi a
Perşilor, care nu se poate desfiinţa. Atunci
au răspuns şi au zis regelui: Daniil,
fiul din robia aceea a lui Iuda, ^b nu
ţine seamă de tine, rege, nici de o
poruncă ce ai iscălit, ci îşi face rugăciunea
14 sa de trei ori pe zi.

Atunce regele, când auzi aceste cuvinte,
^a s'a supărat foarte pre sine însuşi, şi şi-a
îndreptat gândurile la Daniil, ca să-l scape;
şi până la apusul soarelui stătea să-l scape.
15 Atunci oamenii aceştia se adunară la rege
şi vorbiră regelui: Şti, rege, că ^a legea Medilor şi a Perşilor este, ca nici o oprire sau
poruncă ce o face regele, să nu se poată desfiinţa?
16 Atunce regele a poruncit, şi au dus pre
Daniil, şi l-au aruncat în groapa leilor.
Dar regele a vorbit, şi a zis lui Daniil:
Dumnezeul tău, pre care îl slujeşti în
17 mereu, acela te va scăpa. ^a Şi s'a adus
o piatră, şi s'a pus pe gura gropei; şi regele
a pecetluit-o cu inelul său şi cu
inelul înţelepţilor săi, ca să nu se schimbe
18 nimică în privinţa lui Daniil. Atunce regele s'a dus la palatul său, şi a petrecut
noaptea în ajunuri, şi nu s'a adus nicio concubină înaintea lui; şi somnul s'a fugit de la dânsul.

19 Dară regele s'a sculat în ziua următoare, şi s'a dus în grabă la groapa leilor.
20 Şi când a sosit la groapă, a strigat cu
glas plângător pre Daniil; şi regele lui
Daniil zise cătră el: Daniil, ^a sluga Dumnezeului celui viu! ^b Dumnezeul
tău, pre care îl închini mereu, te-a scăpat, pre
21 ca să te scape de lei? Atunci a răspuns Daniil cătră rege: Rege, în veacul
22 să trăeşti! ^a Dumnezeul meu a trimes pre
îngerul său, şi a ^b închis gura leilor, încât
n'au mâncat; căci în mine s'a aflat
înaintea lui curăţenie; şi chiar înaintea ta, o rege, n'am făcut nici o
23 greşală. Atunce regele s'a bucurat foarte de el, şi a poruncit să scoată pre Daniil
din groapă. Deci Daniil a fost scos din groapă,
şi nici o rănitură nu s'a aflat în el, ^a pentru
că avea credinţă în Dumnezeul său.

Atunce regele a poruncit, ^a şi au adus
24 pre bărbaţii aceia, cari pârâseră pre Daniil,
şi i-au aruncat în groapa leilor, pre d'însii,
pre copiii lor şi pre femeile lor; şi
mai înainte de a ajunge ei la fundul gropii, leii i-au apucat, şi li-au sfărâmat toate
oasele lor.

25 ^a Atunci a scris regele Dariu către toate
popoarele, neamurile şi limbile, ce locuiau
pământul întreg: Pacea să se înmulţească
26 peste voi! ^a De către mine se dă poruncă,
ca în toată întinderea regatului meu să tremure şi
să se teamă de Dumnezeul lui
Daniil, ^b căci el este Dumnezeul viu
şi, mereu stă trăitor în veacuri; regatul
său nu se va ^a nimici, şi domnia lui
va ţinea până la sfârşit.

27 El scapă şi mântue, şi
^b face semne şi minuni în cer şi pe pământ, el care a scăpat pre Daniil din
puterea leilor.

28 Aşa a propăşit Daniil în domnia lui
Darie ^a şi în domnia lui Cirus, Persanul.

Visiune simbolică de cele patru fiare şi de judecata lor.

7 ÎN anul întâiu al lui Baltazar, regele
Babilonului, ^a anul a Daniil un vis şi
2 viziuni de capul său pe patul său; şi a
scris visul, şi a înşirat lucrurile celor
mai însemnate.

Daniil a vorbit, şi a zis: Priveam
3 în visiunea mea de noapte, şi iată, cele patru
vânturi ale cerului au năvălit asupra
mării celei mari; şi patru fiare mari, deosebite una de alta, ^a s'au suit din mare.
4 Cea d'întâiu era ^a ca una leu, şi avea aripi
de vulture; o priveam, până ce i s'au smuls
aripile, şi ridicată-s-a de la pământ, a
stătut pe picioare, ca una om, şi i s'a dată
5 inimă de om. ^a Şi iată, apoi a altă fiară,
asemenea unui urs, care s'a aşezat pe o
coastă, şi avea trei coaste în gura sa între
dinţi săi: şi aşa i s'a zis: Scoală-te, mănâncă
6 carne multă. După aceasta priveam,
şi iată alta, ca una pardosul, având pe
spatele său patru aripi de pasere; şi fiara
avea şi patru capete: şi ei dată domnie.
7 După aceea priveam în visiunile de noapte,
şi iată, a patra fiară înspăimântătoare, grozavă
şi tare foarte; şi avea dinţi mari de
fier; mânca şi sfărâma, şi rămăşiţa o călca

în pielorele sale; şi acésta va domnîtă mai
tare decît celu de dinaintea ei; 7 şi vom
5 dece córne. Privitamu córnele, şi érăşi, unu
altu cornu micu a eşitu din mîlocu, de d'ain-
mbea rădăcinele trei din cornulu acela d'antîiu
se smulseră: şi érăşi în cornulu acela avea
ochi ca ai ómeni, şi gură, care vorbia
lucruri mari.

9 Privitamu până ce şedură aşediaţi tronurile,
şi a şedutu 'celu vechiu de ţile. 'Avea vestmîntulu
seu albu ca omătulu şi părulu capului
său ca lîna cea curată; tronulu seu
era ca unu focu flacărîndu, şi rotele sale ca foculu
10 celu aprinsu. 'Unu riu de focu curgea şi se
revărsa pe d'inaintea lui; 'mii de mii îi
serviau, şi miriade de miriade stăteau în
naintea lui: 'judecata s'a ţinutu, şi cărţile s'au
deschisu. Privitamu atunci, pentru vocalea
cuvintelóru mari, ce vorbia cornulu, 'pri-
11 vitamu până ce s'a ucisu fiara, şi corpulu ei
a perdutu, şi s'a datu focului spre ardere.
12 Ciă pentru celelalte fére, li s'a rădicatu
domnia; dară vieţa li s'a îndelungatu până
la unu timpu şi unu locu.

13 Vădiamu în visiunile de nóptе, şi érăşi
'cătu ca fiiulu de ómu venia pe nóurii
cerului, şi a ajunsu la 'celu vechiu de ţile,
14 şi l'a dusu înaintea lui. 'Şi i s'a datu domnia,
mărirea şi regatulu, ca tóţi servitorii
'tuturóru popóreloru, a limbiloru şi limbelor, domniă
lui ca o 'domnia eternă, care nu va trece,
şi regatulu lui nu se va sfărîma.

15 Eu Daniilu 'întristatu-m'amu în sînulu
meu în mîdiulu corpului meu, şi visiunile ca-
16 pului meu m'au turburatu. Apropiatu-m'amu
de unulu din acei, cari erau de faţă, şi
cercetai de la elu desleguirea lucruriloru acestora.
Şi mi a ajunsu, şi mi-a făcutu scurtă
17 desleguirea lucruriloru. 'Aceste fére mari, cari
sînt patru, sînt patru regi, cari se voru ri-
18 dica din pămîntu. 'Dară sînţii celui Prea-
înaltu vorii lua regatulu, şi vorii stăpîni regatulu
în eternu, da, în eternu şi perpetuu.

19 Atunci voii amu să cunoscu învemîntarea
'fiérei a patra, care era deosebită de tóte
celelalte şi preste măsură grozavă, ai căr
dinţi erau de feru, şi unghiile ei de a-
ramă; mînca, sdrumica, şi călcîndu le cu pi-
20 cióre cu ceea ce rămînea, şi despre cele
córne ce avea în capulu ei, şi despre celu
laltu, ce a eşitu, şi d'înaintea căruia au că-
dută trei; de cornulu acela, ziseiu, ce avea
ochi, şi gură care 'vorbia lucruri mărete, şi
cărui privire era mai grozavă decîtu a ce-
lóru-lalţi. Privitamu, 'şi cornulu acela făcea
21 resbelu cu sînţii, şi-i învingea, 'până ce a
venitu celu vechiu de ţile, şi 'judecata s'a
datu pentru sînţii Celui-Preaînaltu, şi timpulu a sosi-
tu, că sînţii să fiă în stăpînire regatulu.

Şi a disu: 'Fiéra a patra va fi a patra pe
22 tenulu regatu pe pămîntu, care va fi deo-
sebitu de tóte regatele, şi va mîncă tóta
pămîntulu, îl va călca, şi-lu va sdrumica.
23 'Şi cele dece córne sînt dece regi, cari se
voru rădica din regatulu acesta, şi în urma
lóru altulu se va rădica, şi acesta va fi
deosebitu din celu d'întîiu, şi va supune trei
24 regi. 'Şi va vorbi cuvinte asupra celui Prea-
înaltu, va 'urmări pre sînţii celui Prea-înaltu,
şi va 'crede că schimbă timpurile şi legile;
şi sînţii se voru da în mîna lui 'până la
unu timpu, la timpuri şi jumătate de timpu.
25 'Dară judecata se va ţinea, şi se va deştepta
domnia lui, spre a o stărpi şi nimici, până
la sfîrşitu. Şi 'domnia, şi puterea, şi mări-
rea regăţiloru de supt tóte cerurile, ce voru
fi, popórului sînţiloru celui Prea-înaltu, a
cărui împărăţie va fi împărăţia eternă, şi tóte
puterile Îi voru servi, şi-I voru asculta.

26 Până aici este sfîrşitulu lucrului. Iară
eu, Daniilu, 'gîndurile mele mai
mult m'au turburatu, şi faţa mi s'a schimbatu,
dară 'păstrai lucrulu în inima mea.

Visiunea arătată cu berbecele şi ţapulu, şi explicarea ei.

8 Î N alu treilea anu alu domniei regelui Bel-
2 şaţaru o vîsiune mi s'a arătatu, mie, lui
Daniilu, după aceea care mi s'a arătatu
'mai nainte.

3 Amu vădiutu în visiune, şi cîndu amu
vădiutu, eramu în 'Şusanu, cetăţa palatului,
din provincia Elamu; vădiutamu în visiune,
şi eramu lîngă riulu Ulai. 4 Şi rădicîndu
ochii mei, amu vădiutu, şi ecce, stă înaintea
riului unu berbece cu dóue córne: şi cór-
nele erau înalte, dară unulu mai înaltu de-
cîtu celu-lalţi-a-lea; şi era mai înaltu crescutu
mai pe urmă. 5 Vădiutamu berbecele îm-
pungîndu cu cornele către apusu şi către
nóptе şi către gîu; şi nici o fiéra nu putea
să-i stee înaintea, şi nu era cine să scape
din mîna sa; 'ci făcea după voiaţa sa, şi
s'a mărită.

6 Eu eramu luatu sămă ţiocă, unu ţapu
de la apusu peste faţa a tótu pămîntulu, şi nu atingea pămîntulu; şi ciu-
dată era 'cornu dintre ochii săi. 7 Şi a venitu până la berbecele celu cu
dóue córne, pre care îlu vădiusemu stându
înaintea riului, şi s'a repeziţii asupra-i cu
puterea sa. 8 Şi l'amu vădiutu, cu cîtu s'a apro-
piatu de berbece, s'a înfuriatu asupra-i, a
lovitu pre berbece, şi i-a frîntu amîndóue
córnele: şi nu era putere în berbece, ca să
stee înaintea lui; şi acesta l'a aruncatu la
pămîntu, şi l'a călcatu în ţiolóre; şi nu era
cine să scape pre berbece din mîna lui.
9 Şi ţapulu s'a mărită forte: şi cumu s'a îm-
puternicitu, i s'a frîntu cornulu celu mare;
şi în loculu lui aă crescutu alte 'patru în-
semnate către cele patru vînturi ale cerului
lui. 'Şi dintr'unulu din ele a eşitu unu cornu
micu, ce s'a măritu forte 'către mîdi-di, că-
tră resăritu, şe către 'podóbea celui măreţu.
10 'Şi s'a mărîtu până la 'oştirea cerului; şi 'a
aruncatu la pămîntu o parte din oştire şi
din stele, şi le-a călcatu. 11 'Şi s'a mărîtu chiară
până la 'unu mare capetenie; şi 'i s'a desli-
ţatu sacrificiulu celu perpetuu 'alu seu, şi
loculu sanctuariului seu s'a aruncatu la pă-
12 mîntu. Şi 'i s'a datu împreună cu sacrificiulu
celui perpetuu a'i datu celui ucigătoriu, care
a aruncatu la 'pămîntu adevĕrulu; 'a lucra-
tu multu, şi a isbutitu.

13 Atunci unu sînţu audiiu 'unu altu sînţu vorbindu,
şi unu altu sînţu, care vorbia către celu ne-
numitu, cu vorbia: Până cîndu va fi vi-
siunea despre sacrificiulu perpetuu, şi despre
mîngîierea pustiirose, şi dărea spre călcare
14 a sanctuariului şi a oştirei? 'Şi a ţisu către
mine: Până la dóue mii şi trei sute dile-
seri: atunci sanctuariul va fi curăţitu.

15 Şi cîndu eu Daniilu vedeamu visiunea,
şi 'cercetamu înţelesulu, atunci ecce, a stătu
înaintea mea 'unu chipu de ómu; 16 Şi amu
audiitu voce de ómu 'în mîdilocul riului Ulai,
care strigă şi ţicea: 'Gabriile, fă pre omulu
17 acesta să înţeléga visiunea. Şi a venitu a-
proape de locu'lu unde stamu; şi cîndu a ve-
nitu, m'amu înfricoşatu, 'şi amu căzutu pe
faţa mea: dară elu ţisu-mi către mine: Îţi a-
runcu, fiiulu omului! căci visiunea este pentru
timpulu sfîrşitului. 18 'Şi pre-cîndu vorbia că-
tră mine, adînc'amu amuţitu cu faţa mea
la pămîntu; 'dară atinsu-m'a, şi m'a facutu
să stau dreptu. 19 Şi a ţisu: Iată, eu te voiu
face să cunoscu ceea ce se va întîmplă în
mînia ceea mai din urmă; 'căci privirea de
timpulu hotărîtu alu sfîrşitului.

20 Berbecele ce l'ai vădiutu, care avea dóue
córne, sînt regii Mediei şi ai Persiei. 21 Şi ca-
prulu celu păroşu este regele Greciei: şi cor-
nulu celu mare dintre ochii săi 'este celu
întîiu rege. 22 Iară despre acesta, că s'a frîntu,
şi că 'cresceră patru în loculu seu, sînt că,
patru regate se voru rădica din acelu ne-
tiune, dară nu după puterea lui. 23 Şi în
timpulu celu din urmă ale domniei lóru,
'cîndu măsurile voru fi pline, 'se va scula
unu rege 'cumplitu la faţă şi priceputu în
ameţiri. Şi puterea lui va fi tare, 'dară nu
24 prin tăria sa; şi în chipu minunatu va strica, şi va isbuti,
'şi va nimici pre cei puternici şi pre popo-
rulu sînţiloru. 25 Şi 'prin măestriile sale va
face să isbutéscă înşelătóriulu în mîna sa;
'se va semeţi în inima sa, şi în pace va nimici pre mulţi; 'şi se va ridica chiară asupra
Mai-marelui mailoru; dară se va 'frînge
fără mînă. 26 Şi visiunea despre sére-cupiimi,
ro'şi a ţisu, este adevĕrată: 'a ta deci ţine
visiunea; că se va împlini după multe ţile.
27 'Şi eu Daniilu amu lăguitu, şi amu fostu
bolnavu câteva ţile; după aceea m'amu scu-
latu, 'şi făcutu-amu lucrurile regelui, dară eramu
uimitu de visiune, 'şu nu era cine să o pricépă.

Rugăciunea lui Daniilu pentru mărturisirea păcatelor sale, şi descoperirea facută-i despre sfîrşitulu robiei.

9 Î N anulu întîiu 'alu lui Dariiu, fiiulu lui
2 Aburoiu, din semenţia Mediloru, ce s'a
făcutu preste regatulu Chaldeiloru: 3 în anulu
d'întîiu alu domniei sale, eu Daniilu amu
luatu sămă în cărţi numĕrulu anilor, pentru
cari cuvîntulu lui Iehova a fostu către 'Ieremia,
profetulu, că să aibă împlini pustiirea
Ierusalimului, 'şi 3 amu pusu faţa mea către Domnulu
Dumnedieu, ca să caută prin rugăciune şi
cereri prin ajunare, prin îmbrăcăminte în sacu
şi cenuşă; 4 Şi amu rugatu pe Iehova, Dum-
nedieulu meu, şi amu mărturisitu, şi amu ţisu:
O 'Dómne, Dumnedieule celu mare şi în-

frînejaţi, celŭ ce ţĭnŭ legĭmîntulŭ şi îndurarea cătră cei ce-lu iubescŭ şi păzescŭ
5 ordinele sale: 'Noi amŭ păcătuitŭ şi amŭ făcutŭ fără-de-legi, amŭ nelegiuitŭ, ne-amŭ resculatŭ, şi ne-amŭ depărtatŭ de la ordinele
6 tale şi de la judecăţile tale; 'şi n'amŭ ascultatŭ de serviĭ tĭĭ, profeţiĭ, carĭ aŭ vorbitŭ în numele tĕŭ cătră regiĭ nostrĭ, maĭ marĭĭ nostrĭ şi părinţiĭ nostrĭ, şi cătră toţĭ poporulŭ ţĕ-
7 rii. 'A ta, Dómne, 'este dreptatea, ĕră nouă ruşinea feţei, ca în ziua acĕsteĭ, bărbaţilorŭ lui Iudă şi locuitorilorŭ Ierusalimului şi a
8 tutŭ Israelulŭi, celorŭ de aproape şi celorŭ de departe, în tóte ţĕrile unde i-aĭ alungatŭ pentru obrăznicia lorŭ cu carĭ aŭ păcătuitŭ
9 de la tine. Dómne, nouĭ ni este ruşinea feţeĭ, regilorŭ nostrĭ, maĭ marilorŭ nostrĭ şi părinţilorŭ nostrĭ, fiindu-că ĭĕ ţĭ-amŭ pă-
10 cătuitŭ. 'La Domnulŭ, Dumnezĕulŭ nostru, sĕ aĭ îndurările şi iertăciunea: căcĭ noĭ amŭ
11 resculatŭ asupra-ţĭ; 'şi n'amŭ ascultatŭ de vocea lui Iehova, Dumnezĕulŭ nostru, ca să umblămŭ în legile lui, pe carĭ ni le-a pusŭ
12 înnainte prin serviĭ sĕĭ, profeţiĭ. Ci 'toţĭ Israeliţiĭ aŭ călcatŭ legea ta, şi s'aŭ abătutŭ, nevrednicindu-se vocea ta; de aceea s'a vĕrsatŭ asupra nóstră blăstĕmulŭ şi jurămîntulŭ celŭ scrisŭ în 'legea lui Moise, servulŭ lui Dum-
13 nezĕu: căcĭ amŭ păcătuitŭ asupra-lŭ. Şi a 'împlinitŭ cuvîntele sale, pe carĭ le-a vorbitŭ asupra nóstră şi asupra judecătorilorŭ nostrĭ, carĭ ne-aŭ judecatŭ, aducîndu-asupra nóstră nenorocire mare, 'încît nu s'a în-
14 tîmplatŭ supt tótă ceriulŭ ce s'a întîmplatŭ în Ierusalimŭ. 'Dumĕ sunt scrisŭ în legea lui Moise, tótă nenorocirea aceasta a venitŭ asupra nóstră; 'ce nu tótă aceasta ne-amŭ rugatŭ lui Iehova, Dumnezĕulŭ nos-
15 tru, căĭ ce ne-amŭ întorsŭ de la fără-legile nóstre, şi căĭ ne amŭ luatŭ aminte la adevĕrulŭ tĕŭ. Deci Iehova a 'vegheatŭ asupra nenorocirilorŭ, şi a adusŭ preste noĭ; căcĭ 'Iehova, Dumnezĕulŭ nostru, este dreptŭ în tótŭ faptulŭ sĕŭ, ce l-a făcutŭ;
16 n'amŭ ascultatŭ de vocea sa. Şi acumŭ, Dómne, Dumnezĕulŭ nostru, 'celŭ ce aĭ scosŭ poporulŭ tĕŭ din pămîntulŭ Egiptuluĭ cu mînă tare, şi ţĭ-aĭ făcutŭ 'nume, ca în ziua
17 acĕsta, 'păcătuitŭ-amŭ şi amŭ nelegiuitŭ. Dómne, 'după tóte dreptăţile tale să se întoarcă mînia-ta, mînia ta şi furia ta de la cetatea ta Ierusalimŭ, 'muntele tĕu celŭ sfîntŭ; căcĭ
18 pentru pecatele nóstre şi pentru fără-de-legile părinţilorŭ noştrĭ 'Ierusalimŭ şi poporulŭ tĕŭ 'aŭ ajunsŭ de ocară înaintea tuturorŭ d'împrejurulŭ nostru. Şi acumŭ, Dumnezĕulŭ nostru, ascultă rugăciunea servului tĕŭ
19 şi cererile sale, şi 'pentru tine, Dómne, fă să lucĕască faţa ta asupra sănctuariului tĕŭ celŭ pustiŭ. 'Plecă, Dumnezĕulŭ meu, urechea ta, şi ascultă; deschide ochiĭ tĕĭ, şi vezĭ pustiile nóstre, şi cetatea 'care s'a numitŭ după numele tĕŭ; căcĭ nu ne adresămŭ rugăciunile nóstre înaintea ta pentru dreptăţile nóstre, ci pentru multele tale îndurări.
20 Dómne, ascultă; Dómne, iartă; Dómne, ară-
21 tă-ţi şi acumŭ, 'pentru tine, Dumnezĕulŭ meu; căcĭ după numele tĕŭ s'a numitŭ cetatea ta şi poporulŭ tĕŭ.

22 'Şi pe cînd vorbiamŭ, şi mă rugamŭ, şi mărturisiamŭ păcatulŭ meŭ şi alŭ
23 poporuluĭ meŭ Israel, şi aduceamŭ cererea mea înnaintea lui Iehova, Dumnezĕulŭ meŭ, pentru muntele celŭ sfîntŭ al Dumnezĕului meŭ; Da, pe cînd încă vorbiamŭ la rugăciune, bărbatulŭ 'Gabriel, pe carele-amŭ
văzutŭ în visiune maĭ 'nainte, venindŭ în sbor iute, 's'a atinsŭ de mine 'cam pe la
24 ôra sacrificiuluĭ de sără. Şi s'a înţelesŭ, a vorbitŭ cu mine, şi a disŭ: Daniele, 'eaĭ-amŭ, ca să-ţĭ dau pricepere. La începutulŭ
25 rugăciuneĭ tale a eşitŭ cuvîntulŭ, şi 'eu amŭ venitŭ să-ţĭ-lŭ aretŭ; (căcĭ tu eştĭ bărbatŭ fórte); de aceea 'înţelege cuvîntulŭ, şi pricepe visiunea. Şepte-decĭ de săptămînĭ sunt
hotărîte asupra poporuluĭ tĕŭ, şi asupra cetăţiĭ tale celeĭ sfinte; pentru oprirea fără-de-legiĭ, pentru nimicirea păcatelorŭ, 'pentru espirarea nedreptăţiĭ şi introducerea dreptăţiĭ celeĭ eterne; pentru sigilirea vi-
sĭonuluĭ şi a profeţiĭ şi ungerea Sînteĭ Sînteloră. 'Dumĕ sunt şi înţelege, că 'de la eşirea cuvîntuluĭ pentru restaurarea Ierusa-
limuluĭ pînă la 'celŭ Unsŭ, 'domnŭ, septe septemănĭ sunt şi; şi şasă-decĭ şi două de septemănĭ sunt ş; ţĭ-se va zidi iarĕşĭ pia-
ţa şi canalulŭ în timpulŭ de strîmtorare. Şi după şasă-decĭ şi două de septemănĭ 'celŭ Unsŭ

va fi stîrpitŭ; 'şi nicĭ unŭ urmaşŭ nu va avea; şi poporulŭ domnuluĭ care va veni, 'va nimici cetatea 'şi sfînturariulŭ; 'şi sfîrşitulŭ ei va fi cu o potopŭ; şi pustiile sunt hotărîte până la sfîrşitulŭ resboiuluĭ. Şi va
face 'legămîntŭ tare cu 'mulţĭ într'o septemănă; şi la mijlocŭlŭ septemănuluĭ va face să înceteze sacrificiulŭ şi darulŭ de pîne; şi pe aripa templuluĭ va fi 'urîciunea pustiirĕĭ; 'şi până ce nimicirea hotărîtă se va vĕrsa asupra celuĭ pustiitorŭ.

Visiunea lui Daniel cu despre viitorul poporului său și despre viitorul său personal.

10 ÎN anulŭ alŭ treilea alŭ lui Ciru, regelŭ Perşiĭ, unŭ cuvîntŭ i-a descoperitŭ lui Daniilŭ, 'celŭ căruĭ numeŭ era Belteşaţarŭ; 'cuvîntulŭ fŭ adevĕrată, 'şi lupta fu mare; şi a pricepută cuvîntulŭ, 'şi a luatŭ vi-
2 sarea. În dilele acelea eŭ Daniilŭ amŭ fostŭ în jale trei septemănĭ de zile. Pîne
3 plăcută n'amŭ mîncatŭ, şi carne şi vinŭ n'aŭ intratŭ în gura mea. 'Nicĭ mi-amŭ uns de loŭ, pînă la împlinirea celorŭ trei septemănĭ de zile.

4 Şi în a dousprezecea di a lunei întîĭ, cîndŭ me aflamŭ la malulŭ fluviuluĭ celŭ mare, anume 'Hiddekelŭ,
5 'Doliat'amŭ ochiĭ meĭ, şi amŭ vĕzutŭ, şi 'iată unŭ omŭ
îmbrăcatŭ în 'pînză, şi cu 'coşŭ de aurŭ curatŭ de Ufaz:
6 trupulŭ lui 'era ca crisolitŭ, faţa lui 'ca fulgerulŭ, ochiĭ lui ca 'nişte torţe de focŭ, braţele sale 'şi picĭórele sale ca culoarea a-
7 rămei lustruite, 'şi sunetulŭ cuvîntărilorŭ sale ca sunetŭ unuĭ mulţimi.

7 'Şi Eŭ 'amŭ vĕzutŭ eŭ singurŭ Daniilŭ acĕstă visĭonă; căcĭ bărbaţiĭ ce erauŭ cu mine n'aŭ 'văzutŭ visĭonea, ci fricămŭ mare a căzutŭ preste dînşiĭ, şi aŭ fugitŭ, ca să se ascundă.
8 Deci rĕmasŭ-amŭ singurŭ, şi amŭ văzutŭ a-
cĕstă mare visĭune; 'şi n'a rĕmasŭ putere în mine; şi 'frumuseţa mea s'a schimbatŭ în stricĕciune, şi nu mi-amŭ mai rĕmasŭ putere.
9 Căcĭ auzindŭ vocea cuvîntărilorŭ sale; cîndŭ
auzĭ-le vocea cuvîntărilorŭ sale, căzusŭ amŭ 'pe faţa mea, 'a mea faţă cu
10 de pămîntŭ. 'Şi iată, o mînă s'a rĕmasŭ de mine, care m'a pusŭ pe genunchiĭ şi pe
11 ţi ai mei cu pălmile mîinilorŭ mele: Şi a disŭ cătră mine: Daniele 'bărbatŭ îndrăgită fórte, ia

aminte la cuvintele, ce-ţĭ voiŭ vorbi, şi stăi dreptŭ; căcĭ sînt trimesŭ acumŭ cătră tine. Şi cîndŭ a vorbitŭ cu mine cuvîntulŭ a-
cesta, amŭ stătŭ tremurîndŭ. Şi mi-a disŭ: 12
'Nu te teme, Daniele, căcĭ din ziua întîĭa, de cîndŭ ţĭ-aĭ îndreptatŭ inima ta spre înţelegerea acestuĭ lucrŭ, şi a te umilŭ înaintea Dumnezĕului tĕŭ, 'ascultatŭ-amŭ cuvintele tale, şi eŭ amŭ venitŭ pentru cuvintele
tale. 'Dară prinţulŭ regatuluĭ Perşiĭ mi 13
s'a împotrivitŭ dece-decĭ şi una de zile; dară ĭĕĭ, 'Mihaelŭ, unulŭ din cei maĭ mariĭ
dregĕrĭ, a venitŭ să mă ajute; şi eŭ amŭ rĕ-
masŭ acolo lîngă regiĭ Perşiĭ; 'şi acumŭ ve- 14
nitŭ-amŭ să te facŭ să înţelegĭ ceea ce se va întîmpla poporuluĭ tĕŭ 'în dilele de apoĭ:
'căcĭ visĭunea este încă pentru multe dile.

Şi pe cîndŭ vorbiaŭ acestŭ cuvîntŭ că- 15
tră mine, 'eaŭ-amŭ fatŭ mea la pămîntŭ, şi amŭ amuţitŭ. Şi ĭĕĭ, 'cineva în chipulŭ u- 16
nuĭ omŭ îlŭ atinsŭ de buzele mele: a-
tunci amŭ 's'a deschisŭ gura mea, şi amŭ vorbitŭ; şi amŭ disŭ cătră celŭ ce era înaintea mea:
Domnulŭ meu, din cauza visĭuneĭ 'durerĭ vo-
luptŭ asupra-mi, şi nu mi-aŭ mai rĕmasŭ putere. Şi cumŭ pote servulŭ domnuluĭ meŭ 17
să vorbescă cu acestŭ-celŭ de domnulŭ? Şi celŭ puţinŭ nimŭ de asemenea n'a maĭ rĕ-
masŭ în mine dinŏ o putere; în nicĭ unŭ fel-
ŭ n'a maĭ rĕmasŭ în mine.

Şi ĭĕĭ-şi n'a atinsŭ de mine celŭ ase- 18
mĕnea omuluĭ, şi m'a întăritŭ; 'şi a 19
mea omulŭ, şi mi-a întărităŭ; 'şi a disŭ:
'Nu te teme, bărbatŭ îndrăgită fórte;
pace ţĭe; întăriteză-te, da, întăriteză-
te! Şi pe cîndŭ vorbia cătră mine, mi-amŭ întărită, şi amŭ disŭ: Să vorbescă domnulŭ meŭ, căcĭ m'aĭ întărită.

Şi a disŭ: Scĭĭ dacă de ce amŭ venitŭ la 20
tine? şi acumŭ mă voiŭ întórce să mă lupt cu 'prinţulŭ Perşiĭ; şi cîndŭ voiŭ eşi, ĭĕĭ,
'prinţulŭ Greciĭ va veni. Dară 'a voiŭ da 21
scrisŭ în scrisórea adevĕ-
rului, şi nu este nimenea care să mă ajute
întru acestea 'fără numaĭ Mihaelŭ, prinţulŭ
vostru.

SI 'în anulŭ întîĭŭ alŭ lui 'Daniŭ, Medulŭ, 11
stătŭ-amŭ, ca să-lŭ întăresc, şi să-lŭ în-
puternicescŭ.

Şi acumŭ 'ţĭ voiŭ spune adevĕrulŭ: Iată, 2
încă treĭ regĭ se voiŭ ridica în Perşiĭ; şi
alŭ patrulea va fi multŭ maĭ avutŭ decîtŭ

toți; și după ce se va întări prin aceea
se, va răsbina pre toți semnu regatului Grecieî.

3 Și se va ridica unu rege vitézu, și va
domni cu putere mare, și va face dupre
4 voia sa. Și cându se va întări, regatulu seu
se va frânge, și se va împărți în cele patru vênturi alu ceriului; dară nu pentru
urmașii sei, nici dupre domnia ce elu a domnitu: căci regatulu seu se va sfarge, și se
va da altora afară de aceștia.

5 Și regele de la médă-di se va întări, și
unulu dintre căpeteniile sale va fi mai
tare decâtu elu, și va domni: și domnia
11 se va face o domnia mare. Și după câți-va
ani voru face legământu unulu cu altulu, și
regelui de la médă-di se va da mâna regelui
de la médă nópte, ca să facă învoire; dară
ea nu va pentra putere de braciulu, și nici
ela nici pruncii se nu va sta; ci va fi datu
en și cei ce l'a adusu, și celu ce l'a nascutu
pre ea, și celu ce o sprijinia în acele timpuri.
7 Iară se va ridica din lăstarulu rădăcinei ei
altulu din rudeniile sale, care va veni cu
putere, va năvăli în întăritura regelui de la
8 médă-nópte, le va bate, și va birui: Și va
duce în Egipetu prinși chiaru și pre dei lora
cu chipurile sale turnate alu lorii, cu vasele
lorii sale prețiose de argintu și de auru;
stându câți va lăsa se pace câți-va ani pre
9 regele de la médă-nópte. Apoi acela va intra în regatulu regelui de la médă-di, dară
se va întorce în țéra sa.

10 Érâ fiii acelora se vora scula la resboiu,
și voru aduna mulțime de osti mari; și unulu dintre ei va veni, și va potopi, și se va re-
vérsa: dară érâ și se va scula cu
11 resboiu până la întăritur'a lui. Atunci regele de la médă-di se va înfuria, va eși, și
se va bate cu elu, cu regele de la médă-
nópte; acesta va ridica la bătaiă o mulțime
mare; dară mulțimea va fi dată în mâna a-
12 cestui de la médă-di. Și după ce va lua
mulțimea, inima sa se va rumpe; și va stărpi
dieci de mii; dară nu se va împuternici
13 prin aceea. Căci regele de la médă-nópte
érâ-și se va întorce, și va ridica o mulțime
mai mare decâtu cea d'întâiu, și va veni
cu forțe după câți va trece ani cu oste mare și
14 cu avuție mare. Și în acele timpuri se voru
scula mulți asupra regelui de la médă-di;
și din poporulu tău se voru ridica cei a-
prigi, ca se împlinéscă vedenia; dară voru
cădé. Așa regele de la médă-nópte va ve-
ni, va ridica valuri, și va cuprinde cetatea
întărita; și puterile celui de médă-di nu se
vorù mai împotrivi, nici mulțimea alegâtoriloru sei, și nu se va puteré de împotrivire.
16 Ci celui ce va veni asupra-i va face dupre
voia sa, și nu se va puteré de împotrivire. Și
va ședé cu va veni asupra-i în țéra dupre-
mărita sa, și va da cu mâna sa stricăciune
17 lui: și va da în mâinile celui mărinimatu,
cu care s'a tocmitu în mânele sale. Și va lu-
dreptu fața sa, ca să între cu puterea în
regatulu seu cu mândri, și va face cu d'insulu
învoire, și-l va da fata muerii sale femeiesce,
ca să strice țéra; dară ea nu va sta
în partea lui, nici va fi pentru ea. Apoi
18 va întorce fața sa către insulele, și va cu-
prinde multe; dară o căpeteniă va face să
înceteze ocara ce făcuse lui, și încă de ocara
sa i se va răsplăti ocara lui. Atunci va în-
19 torce fața sa către întăriturile țerii sale; dară
ea va poticni, va cădé, și nu se va mai afla.

20 Și în locul seu se va ridica unulu,
care va face să trécă unu stăpânitoriu de
dară prin podóba regatului: dară în puține
dile se va sfarmă, dară nu la mâniă, nici la
resboiu. Și în locul seu se va ridica unu
21 omu de desprețiu, căruia nu îi se vor da
onorile de rege; dară va venì cu viclesiu
și în pace, și va cuprinde regatulu prin ma-
gulire. Și oștile năpustitore se vor curma
22 de d'inaintea sa, și se vora frânge, și chiaru
și domnulu în legământu cu d'insulu. Și
23 dupa legământulu făcutu cu d'insulu, va lu-
cra înșelătoriu, căci se va sui, și va
24 pogorî puternicu cu puține mulțime. Va năvăli chiaru
asupra locuitoriloru celoru mai grași
ai provinciei; și va face ceea ce nici părinții
lui nici părinții părinților sei nu
va fi lucratu: prade și răpiri și averi
le va împărți între d'inșii; pradele și răpirile
și averile: și va urmări uneltirile sale asu-
pra întăriturilor; și acésta pentru unu timpu.
25 Și va scula ântea sa și curagiulu sei asu-
pra regelui de la médă-di cu putere mare;
și regele de la médă-di se va ridica la resboiu cu ôste mare și tare forte; dară nu
se va pută ține stea, căci voru urzelí uneltiri a-
supra-i. Și cei ce mănâncă bucatele lui îlu
voru sfarmă: și ostea sa se va împuținá; și
multi voru cădé uciși. Érâ inimile acelor
doi voru fi rele unulu, și la o masă voru
vorbi minciuni; dară nimica nu va isbuti; căci sfârșitulu va fi pentru unu timpu
hotărîtu. Atunci se va întorce în pământulu sei cu mare averi; și inima sa va fi
împotriva sântului legământu; și-și
va împlini voia, și se va întorce érâ-și în
pământulu seu. La unu timpu hotărîtu érâ-și va trimite spre médă-di; dară acésta
din urmă dată nu va fi ca cea d'întâiu.

30 Căci corăbiile Chitteilorû voru veni asupra-i,
și se va înspăimântá, și înfrico-du-se, se va
întorce și va cuteră mâniulu legământului, și-și
va împlini voia; și întorcându-se, se va în-
țelege cu cei ce nu părăsiră legământulu
sânt.

31 Și ostașii trimiși de elu voru sta
pentru a spurcă sfântulu, întăritura, și voru dă-
rîmă necurățiile celui perpetuu, și voru ve-
dîra urâtiunea pustiirii. Și pre cei ce ne-
lucescă asupra legământului îi va aduce cu
măgulíri; dară poporulu, care cunósce pre
Dumnedieulu seu, va fi tare, și va face be-
32 rarii mari. Și înțelepții poporului voru în-
văța pre mulți; dară voru cădé de sabiă
și de ârdere, de captivitate și de răpire,
33 pentru unu timpu. Și când voru cădé, voru
fi ajutați cu puțină ajutorare; și mulți se vorù
uni cu d'inșii cu fățărnicie. Și câțiva înțe-
lepți ai lor voru cădé, pentru ca să fie
curățiți și curățiți și albiți până la timpulu sfârșitului; căci acésta va fi numai
34 pentru unu timpu hotărîtu.

35 Și regele va face dupre voia sa, și se
va înălță și se va mări pre sine-și preste
tot dumnedieulu, și va vorbi lucruri de
mirare împotriva Dumnedieului celui preaînalțatu, și va
35 înfăptui calea, până ce mânia se va
sfârși; căci cele hotărîte se voru face.
36 Și nu va ține semă nici de dieii părinților
sei, nici de dorința femeilorû, nici nu va
ține semă de vre-unu dieu oare-care; ci se
va mări pre sine-și preste toți. Dară va onora pe
dieulu cetățilorû sei pre dieulu Mauzimû; pre
dieulu, pre care părinții sei nu l'au
cunoscutu, îlu va onora cu aură și cu argintu,
38 cu petre prețiose și cu lucruri de prețiu. Și
va face așa ca întăriturile celui tari d'im-
prumută cu dieulu celui străinu; cine îlu va
recunoscu, acelora îi va da mărire multa,
îi va face să domnéscă peste mulți, și țéra îi
va împărți o dregătî regulată.

40 Atâți-va fi timpulu din urmă regele
de la médă-di se va împreună cu d'insulu;
și regele de la médă-nópte va năvăli asu-
pra-i cu mașini războiu, cu care și cu călăreți,
și cu corăbii multe; va năvăli și asupra ță-
41 rei lor, le va potopi, și se va revărsă. Va
ocoli și în pământulu celu mândru, și multe
țări voru cădé; dară acestea vorù scăpa din
mâna lui: Moavulu, Moabulu, și fiii fe-
42 lelor lui Amonû. Așa își va întinde mâna
preste țări; și pământulu Egipetului nu va
scăpa. Va domni preste tesaurele de aură și
de argintu și preste cele plăcute ale Egi-
43 petului; și Livienii și Kiopenii voru urmă
și ei. Dară auru de la resvirîtî și de la
măsă-nópte îngrozitu-le-ha, va eși cu mânie
mare, ca să nimicéscă și să pârdă pre mulți.
44 Și își va înfige cortulu pavilionului seu în-
tre mările cătră sântulu celu mândru; și
va ajunge la sfârșitulu seu, și nu va fi cine
să-lu ajute.

12 Căci în timpulu acela se va scula Mi-
hailu, prințulu celu mare, care stă
pentru fiii poporului teu; și va fi unu timpu
de strâmtorare cumu nici o dată n'a fostu
de când a ființatu poporu până în timpulu
acela. Iotuși în timpulu acela se va scăpa
poporulu teu, totu ce se va afla scrisu în
2 carte. De mulți din cei ce dormiță în
țerîna pământului, se voru scula: unii spre
3 veșnicu viață, dară alții spre ocara și spre ne-
rușinare. Și înțelepții voru străluci ca strălucirea bolții cerescî, și cei ce au întorsu
pre mulți la dreptate ca stelele în vecuri
4 și pe veci. Și tu, Daniele, închide cuvintele, și
sigilésce cartea, până în timpulu sfârșitului:
mulți voru cercetă, și cunoscința
se va înmulți.

5 Și eu Danielu amu priviiu, și iată, alți
doi altă, unulu dincolo pe malulu râului,
6 și unulu dincolo pe malulu râului. Și a
gisu omulu cătră îmbrăcatulu cu
cămeșe de in, care era d'asupra apei
râului: Când se va sfârși aceea
7 minunile acestora? Și am audiitu pe îmbrăcatulu cătră înălțimea a mâi, care era d'a-
supra apelorû râului, când și-a înălțatu
dreptu spre ceriu, și a jurată pe
celu viu în eternu, că acésta va fi la unu
timpu, în timpuri și jumătate de timpu;
și când va se împlinéscă sfărâmarea puterei
poporului sântu, tóte acestea se voru împlini.
8 Și eu amu audiitu, dară n'amu înțelesu;
atunci amu disu: Domnulu meu, care este
acestea? Și dara-mi-a: Du-te,
9 Daniele, căci cuvintele sunt acoperite și si-
gilate până la timpulu sfârșitului. Multi se
10 voru curăți, se voru albi și se voru lămuri;
dară celor nelegiuți voru urmă nelegiuți, și nimenea
dintre nelegiuți nu va înțelege ci înțelepții

11 voroi înțelege. Și din timpulŭ ᵃse va scrîșnĭ ochiŭ pierzĭtoriŭ se va deșteptà, și
12 nĭciunuia pocĭnțeĭ nu va rĕdĭre, ca ſ o mĭe dănĭ sulă și nopțĭ-jĕrĭ de ghĭlă. Fecĭorĭĭ
ĭeșĭlŭ ca va ascepta și va ajunge la o mas-
ură sulă trei-jĕrĭ și cĭnșĭ de ghĭlă. Dară 13
ĭa, ᵃdu-te pĭnă la sfîrșĭțĭ tĭĭ ĭeĭ; ᵃșĭ ĭa va
repausa, ᵃșĭ veĭ stătŭnĭ la sórta ta pĭnă la
sfîrșĭțĭulŭ ghĭlĭlorŭ.

OSEA.

Dumnedĕĭ mustră idolătrĭa sa rușĭnóșĭ a Israĭlĭtenĭlorŭ, dară ĭĭ dă ajutorĭŭ și îndemnă.

1 CUVÎNTULŬ lui Iehova ca a fostŭ cătră
Osea, fĭĭulŭ lui Beerĭ, în ghĭlele lui Ozĭa,
Iotam, Ahaz, Ezechĭa, ĭĭ ghĭle lui Ie-
roboamŭ, fĭĭulŭ lui Ioașĭ, regelŭ lui Israĭlŭ.
2 Începutulŭ rĕcĭtărĭĭ lui Iehova prĭn Osea.
Iehova dĭse lui Osea: ᵃMergĭ, ĭa-ță o fe-
mĕĭ desfrînată, și fĭĭ în desfrînărĭ cu ea
ĭĭ; căcĭ ᵃțĕra a desfrînatŭ, abătîndu-se dĭn-
urma lui Iehova.
3 Ĭeșĭ a mersŭ, și a luatŭ pre Gomer,
fĭĭca lui Diblaĭm; și ea concepu, și-ĭ născu
4 unŭ fĭĭu. Și Iehova a dĭsŭ cătră d'însulŭ:
Chĭamă numele lui: Ezreelŭ; căcĭ încă pu-
ținŭ, ᵃșĭ voĭ resbuna sângele Ezreelului a-
supra casĕĭ lui Iehu, ᵃșĭ voĭ face să înce-
5 teze regatulŭ casĕĭ lui Israĭlŭ. ᵃȘĭ în ghĭua
aceea voĭ frînge arculŭ lui Israĭlŭ în va-
lea Ezreelului.
6 Și ea concepu încă, și născu o fĭĭcă. Și
Iehova a dĭsŭ cătră d'însulŭ: Chĭamă nu-
mele ei: Lo-Ruhama (*ca fără îndurare*);
ᵃcăcĭ nu voĭ maĭ avè îndurare de casa lui
7 Israĭlŭ, cĭ eu totuș ᵃ voĭ ertà. ᵃDară de
casa lui Iuda mĭ voĭ îndurà, și-ĭ voĭ mân-
tuĭ prĭn mine Iehova-nsu, earĕ nŭ prĭn
arcŭlŭ, prĭn sabiă, nĭcĭ prĭn resbelŭ, nĭcĭ prĭn
caĭ, nĭcĭ prĭn călărețĭ.
8 Și după ce a înțărcatŭ pre Lo-Ruhama,
9 ea concepu și născu unŭ fĭĭu. Și a dĭsŭ
Iehova: Chĭamă numele lui: Lo-Ammĭ (*nu-i*
poporulŭ meŭ); căcĭ voĭ nu-mĭ voĭ fĭ Dumne-
10 ĭĕ ca ĭa vĭ voĭ fĭ *Dumnedĕĭ*. Totu-și ᵃnu-
mĕrulŭ fĭĭilorŭ lui Israĭlŭ va fĭ ca nisipulŭ
mărĭĭ, earĕ nu se póte măsurà, nĭcĭ numĕra;
și în locŭlŭ, unde li s'a dĭsŭ: ᵃNu sînteț
poporulŭ meŭ, acolo li se va dĭce: Vĭ sînțeț
11 ᵃfĭĭ Dumnedĕĭlŭ celŭ viŭ. ᵃAtunce se vorŭ
aduna la unŭ locŭ fĭĭiĭ lui Iuda și dĭĭ lui Is-
raĭlŭ, și vorŭ pune unŭ capŭ, și va vorŭ sui
dĭn țĕră; cĭcĭ mare va fĭ ghĭua Ezreelului.

DICEȚĬ fraților voștrĭ: Ammĭ (*poporulŭ*
meŭ), și surorilorŭ voștrĭ: Ruhama (*cu*
îndurare).

Dumnedĕĭ se jăluĕșce cu asprĭme asupra sĕĭ-ĭ-ĭa amantulŭ; dară ĭĭ făgăduĕșce o-i ĭertà.

Certați-vĕ cu mama voastră, certați-vĕ! 4
Căcĭ ᵃea nu este femeĭa mea,
Și eu nu sînu bărbatulŭ eĭ;
Ca să depărtezŭ ᵃdesfrînărĭle sĕ dĭn d'înaintea
Și adulterĭile sale dĭn mĭĭlocŭlŭ sĕŭ; [eĭ,
Ca să nu o ᵃdezbrac goală la golătate, 5
Și să nŭ o punŭ ca în ᵃghĭua nășterĭĭ sale,
Și să nu o facŭ ca ᵃun pămîntŭ arĭdŭ,
Și să nu o omorîŭ cu setea.
Ba voĭ avè ĭndurare nĭcĭ de fiĭĭ eĭ, 6
Fiindcă-ĭ sînțĭ ᵃfĭĭ desfrînărĭĭ.
ᵃCăcĭ mama lorŭ a desfrînatŭ,
Nașcătóra lorŭ a făcutŭ rușĭne;
Căcĭ a dĭsŭ: Voĭ merge după iubĭțĭ meĭ, 7
ᵃCarĭ-mĭ dau pânea mea și apa mea,
Lâna mea și inulŭ meŭ, oțetulŭ meŭ și la-
pteleĭ meŭ.
De aceea ĭată, ᵃeu voĭ îngrădì calea ei 8
Și voĭ zĭdì unŭ zĭdĭŭ, [un spĭnŭ,
Ca să nu-și afle nĭĭ o nĭĭ o sc-
Și do-l va căutà, nu-l va aflà; [ĭnge,
Atuncea va dĭce: ᵃVoĭu mergè, și mă voĭu
întórce către ᵃbărbatulŭ meŭ celŭ d'ântĭĭu,
Căcĭ maĭ bĭnĕ ᵃmĭ-era atunce decât acumŭ.
Căcĭ eu nu ᵃ-mĭ cunoșcŭ, că ᵃeu ĭ dăruescŭ grâulŭ, 9
mustulŭ și uleĭulŭ,
Și că-ĭ înmulțĭĭ argĭnțulŭ și aurulŭ,
Pe care-lŭ întrebuințaŭ pentru Baalŭ.
De aceea și voĭ ᵃluà înapoĭ grâulŭ meŭ la 9
timpulŭ seŭ,

Și mustulŭ meŭ în timpulŭ seŭ,
Și voĭ trage de la d'însa lâna mea și la-
ulă mea,
Pe care ĭ le dăruescŭ, ca să-ĭ acopere go-
lătatea ei.
10 Și acumŭ ᵃvoĭu descoperì rușĭnea ei înaintea
iubĭțilorŭ eĭ,
Și nĭmenĭ nu o va scăpa dĭn mâna mea;
11 ᵃȘĭ voĭu fĭne cu totŭ nĭmĭcĭrea ĭeĭ,
ᵃSĕrbătorĭle eĭ, lunile eĭ cele nóue ale eĭ, și
sabatele eĭ,
Și tóte serbărĭle eĭ.
12 Voĭ rumpe vĭțele eĭ și smochinĭĭ eĭ,
ᵃDe carĭ a dĭsŭ: Ĭată-le plata mea de mer-
cenărĭe,
Pe care mĭ-aĭ dată iubĭțĭ meĭ;
ᵃLe voĭ preface într'o pădure,
Și fĭerĭle câmpuluĭ le voĭu mâncà.
13 Și voĭu pedepsì asupra eĭ ghĭlele Baalĭmĭ,
La carĭ ĭ tămîna,
Și se ᵃîmpodobĭa cu cerceĭĭ sĕĭ și cu salbe
Și mergea după iubĭțĭ sĕĭ; [le sale,
Iară pre mine m'a uĭtatŭ, dĭce Iehova.
14 De aceea ĭată, eu o voĭu ademenì,
Și ᵃo voĭu ducè într'unŭ deșertŭ,
Și-ĭ voĭu vorbì la ĭnĭma.
15 Și dĭntr'ĭnsulŭ ᵃ voĭu fĭce vĭĭ,
Și valea Achĭnorĭĭ pentru pórta speranțeĭ:
Și va cântà acolo ca în ᵃghĭlele tinerețe sale,
Și ca la ghĭua sĭrĭeĭ sale dĭn pământulŭ Le-
gĭptuluĭ.
16 Și în ghĭua aceea, dĭce Iehova,
Me veĭ chĭamà: Iu (*bărbatulŭ meŭ*);
Și nu me voĭ maĭ chĭamà: Baalĭ (*domnulŭ*
meŭ).
17 Căcĭ ᵃvoĭ depărta numele Baalĭmĭ dĭn gu-
ra ei,
Și nu-și va maĭ aduce aminte de ĭ.
18 Și în ghĭua aceea voĭu încheĭa ᵃlegămîntŭ
pentru d'ĭnșĭ
Cu fĭerele câmpuluĭ,
Cu păsărĭle ceruluĭ,
Și cu târîtórele pământuluĭ;
Și ᵃarculuĭ, și sabĭeĭ, și resbelulŭĭ le voĭu stîrpì
dĭn țĕră,
Și voĭu face ca ei să ᵃlocuĭască în siguranță.
19 Și mĭ te voĭu logodì în eternŭ;
Da, mĭ te voĭu logodì în dreptăță și dreptate,
În mărire și îndurărĭ:
20 Da, mĭ te voĭu logodì în credĭnță;
Și ᵃveĭ cunóște pe Iehova.
21 Și în ghĭua aceea ᵃeu voĭ respundè, dĭce Iehova,
Voĭ respundè cerurilorŭ,
Și acestea voĭu respundè cerurĭlorŭ pământuluĭ.
Și pământulŭ va respundè cerurĭlorŭ grâulŭ, a 22
mustuluĭ și a uleĭuluĭ;
Și aceștia voru respundè cerurĭlorŭ Ezreelului.
ᵃȘĭ eu voĭu semĭnà pentru mine în țĕră. 23
Și ᵃ-mĭ voĭu îndurà de cea fără îndurare;
Și ᵃ voĭu dĭce celŭ ne-poporulŭ meŭ: Popo-
rulŭ meŭ eștĭ.
Și elŭ va dĭce: Dumnedĕĭlŭ meŭ eștĭ.

Pentru lui Israĭlŭ, și îndreptarea și întărirea lui
în urmă fericĭrĭĭ.

DĬCE Iehova cătră mine: ᵃMergĭ ĭară-și, 3
și iubește o femeĭ, iubĭtă de ᵃ băr-
batulŭ seŭ, dară adulteră; ĭubește-o, după
cum iubește Iehova pre fiĭĭ lui Israĭlŭ, deșĭ ei
se ĭntórcŭ la dĭĭ străĭnĭ, și iubesc colăcĭ de
strafidĕ ai ĭubĭrĭĭ. Deci mĭ-amŭ cumpărat-o
cu cĭnșĭ-spre-dece sicĭ de argințĭ, cu unŭ
omerŭ de orzŭ, și cu unŭ omerŭ de orzŭ. Și ĭ-amŭ dĭsŭ: Să ĭ-locuĭești eu mine 3
mulțĭ zĭle; să nu desfrînezĭ, și să nu fĭĭ
cu altulŭ; și eu voĭu face așa cum ᵃ eu tĭ-o dĭce.
Căcĭ fiĭĭ lui Israĭlŭ vorŭ rămînè multe 4
ghĭle ᵃfără rege, și fără domnŭ, și fără
ertăcĭune, și fără idolĭ, și fără ᵃefodŭ și fără
terafĭmĭ. După aceea Lĭ lui Israĭlŭ se vorŭ 5
întórce, și voru cĕrcà pre Iehova, Dumne-
dĕĭlorŭ lorŭ, și pre ᵃDavidă, regelŭ lorŭ, și
vorŭ alergà la Iehova și la bunătățile lui
ᵃîn ghĭlele de apoĭ.

Mustrările și adăugirea cuvîntelor o păgorĭrĭĭ.

ASCULTAȚĬ cuvîntulŭ lui Iehova, fiĭĭ ai 4
lui Israĭlŭ!
Căcĭ Iehova are ᵃcărțĭ cu locuĭtorĭĭ acestuĭ
pămîntŭ,
Căcĭ nu este adevĕrŭ, nĭcĭ iubire, nĭcĭ ᵃcu-
noștință de Dumnedĕŭ în acestă pămîntŭ.
Jurarea strămbă, minciuna, și uciderea, 2
Furtulŭ și adulterĭulŭ s'aŭ respîndĭtă,
Și cutremure după cutremure ĭaŭ lŭat.
De aceea ᵃvoĭu fĭ în plîngere ĭĭcĭ, 3
Și ᵃtótă locuĭtorulŭ dĭn ea ĭĭ va slăbì,
Și cu fĭerĭĭ câmpuluĭ și păsărĭle ce-
Da, chĭarŭ peștiĭ mărĭĭ perĭ. [rulŭ;
Dară nĭmenea să nu certe, nĭcĭ să mustre 4
pe altulŭ,
Căcĭ tótă ce este de mustrătŭ în poporulŭ
ceĭ, ᵃcare și se precĭpită tu.
De aceea, în preĭnțele ajunsŭ ᵃ ghĭua, 5

Şi eu fiiu aluneca profetulu nóptea:
Dusu pre mum'a ta, nopticare întrégă, o voiu
nimici.
6 *Poporulu meu se nimicesce din lipsa de
sciinţă;
Pentru că tu ai lepădatu sciinţa,
Şi eu te voiu lepăda pre tine de a-mi mai
preoţi;
Pentru că ai uitatu legea Dumnedieului teu,
Voiu uită şi eu pre fiii tei.
7 *Pe câtu s'au immulţitu, pe atâtea au pecătuitu asupra-mi;
'Dreptu cuvêntu lorii o voiu schimba in ruşine.
8 Ei se hrănescu din păcatele poporului meu,
Şi dorescu forte-de-legile lorii.
9 De aceea fi-va / de preutu cu şi de poporu:
'I voiu pedepsi pentru căile lorii,
Şi li voiu respunde dupre faptele lorii.
10 Căci *vorü mânca, dară nu se voru sătura;
Vorü desfrâna, dară nu se voru immulţi;
Pentru că s'au lăsatu de a ţiné séma de
Iehova.
11 Desfrânarea şi vinulu şi mustulu îi-au *răpitu fórtea.
12 Poporulu meu întrêbă *lemnele sale,
Şi toiegulu lui, ca ară-i prorocu;
Căci *spiritulu desfrânărei l'a rătăcitu,
Şi ei desfrânéză, *abătându-se de la Dumnedieulu seu.
13 *Sacrifică pe vêrfurile munţiloru,
Şi fumâdză pe colline,
Supt stejeri, supt plopi şi supt terebinţi,
Pentru că umbra lorü este frumósă:
*De aceea şi fiiele voştre desfrânédă,
Şi mirésele voştre nesocotescu adulterulu.
14 Eu nu pedepsescu pre fiiele voştre, câtu desfrânéza,
Nici pre mirésele voştre, câtu nesocotescu adulterulu;
Căci ei înşişi se trugu la o parte cu me-
Şi sacrifică cu solomiţe; [retricile.
De aceea un obiu ascuns poporu *cade fără de minte.
15 Dară tu, Israele, desfrânéză,
Aibărea Iuda să nu nedăgésca!
*Dară nu mergeţi la Ghilgalu,
Nici vă suiţi la *Beth-Avenu,
Şi nici vă juraţi: „Viu este Iehova.“
16 Căci Israelu *s'a îndărătnicitu, ca o junca îndărătnică;
Şi apoi Iehova să-l mai pască acumu, ca
pre unu mielu in locu largu!
Efraimu s'a lipitu de idoli; 17
*Lăsaţi-lu.
Bérutura lorü este deşertăciune, 18
Cu totulu s'au dedatu desfrânărei,
*Mai mariî lorü iubescu ruşine.
*Vêntulu îl va strânge in aripele sale, 19
*Şi ei vorü ruşina de sacrificiele lorü.

Mai marii şi preoţii lui Israelu şi ai lui Iuda sunt vinovaţi şi pedepsiţi de Dumnedieu.

ASCULTAŢI, preuţilorü, ascéptaţi,
Şi luaţi aminte, casă a lui Israelu!
Şi tu la urechiă, casă a regelui!
Căci asupra vóstră este judecata;
Pentru că *eraţi unu laţiu la Mitspa,
Şi o cursă întinsă la Taboru. 2
Şi cu să uitatu, *necumsu-s'au cei sacrificaţi la
tufundărei;
Dară eu pre toţi *i voiu pedepsi.
*Cunoscu pre Efraime, 3
Şi Israelu nu este ascunsu de mine;
Şi acumu, Efraime, *tu desfrânezi,
Israelu s'a pângăritu.
Faptele lorü nu-i lasă să se întórcă la Dum- 4
nedieulu lorü;
Căci intre ei este *spiritulu desfrânărei,
Şi nu cunoscu pre Iehova.
Şi *mândria lui Israelu se plecă înaintea lui, 5
ceea ce
Deci Israelu şi Efraimu voru cădé in ne-
legiuirea lorü;
Ba căderă şi Iuda va cădé cu d'insii.
*Cu turmele lorü şi cu cirdele lorü vorü 6
merge să caute pre Iehova;
Dară nu-lu voru află;
S'a trasu de la d'insii.
*Necredincioşi portatu-s'au către Iehova: 7
Căci au născutu copii străini!
Deci acumu *o lună va mâncă pe ei cu sé-
lăşiile lorü.
*Sunaţi taro în Ghibea, 8
*Trâmbiţa în Ramatha!
„Resună“ în Béthaven, Beniaminule!
Efraimu va fi in pustiire în ziua mustrărei; 9
Intre semnăle lui Israelu facu-mi cu-
noscute cele sigure.
Mai marii lui Iuda sunt toţi ca *cei mutatori de hotare; 10
Vêrsa-voiu, ca apa, asupra lorü urgia mea.
Efraimu este *asupritu şi sfărâmatu prin ju- 11
decata;

Căci de voiă o merge la *cales urmatu.
Ca arsoa *fortăreţa lui Efraimu ca mollia,
Şi casei lui Iuda *ca putrediciunea.
12 A *vêjatu Efraimu hóia sa,
Şi Iuda *rana sa;
Atunci a mersu Efraimu *in Assiria,
*Şi a trimesu către regele celu resbunătoriu;
Dară acesta n'a potutu să-şi lecuiésca
Nici să-şi vindece de rana sa.
14 Căci *eu sunu ca unu leu lui Efraimu,
Şi ca unu puiu de leu casei lui Iuda;
*Eu, eu voiu sfâşiă, şi mă voiu depărta,
Voiu răpi, şi nu se *fi cine să scape.
15 Mergu-voiu, şi mă voiu întórce la lo-
culu meu,
Pênă ce *voru cunósce că sunt vinovaţi, şi
voru căuta fâţa mea;
*La strâmtorarea lorü mă voru căuta.

6 VENIŢI, să ne întórcemu către Iehova,
Căci *ea a sfâşiatu, şi ea ne va
vindecă;
Ea a lovitu, şi ea ni va lega rana;
2 *Mâne-poimâne ne va învia;
A treia di ne va scula,
Şi vomu vieţui înaintea lui.
3 *Atunci vomu cunósce, şi vomu urmă a cu-
nósce pre Iehova;
Luminea-i *ca aurora va resări ellu,
Şi *va veni la noi *ca o ploiă,
Ca o ploiă târdiă, care udă pământulu.

Mustrarea, căinţa şi necredinţa lui Israelu.

4 *Ce să ţi facu, Efraime!
Ce să ţi facu, Iuda!
Căci bunătatea ta este *ca nóurulu de dimi-
néţă,
Şi ca rôua de dimineţă, care trece.
5 De aceea topescu-i-amu *prin profeţi,
Ucisu i-amu prin *cuvintele gurei mele;
Şi judecăţile mele asupră-ţi eşiu, ca lu-
mina.
6 Căci *la *mine voiescu, şi *nu sacrificiu;
Şi *cunoscinţă de Dumnedieu mai multu de-
câtu olocaustu.
7 Dară ei *călcatu-au legământulu, ca nisce
omi omeni;
Acolo *purtatu-s'au necredincioşi către mine,
8 *Ca *Galaaditi, cetatea *făcătoriloru de rele,
Plină de urme de sânge.
9 Şi ca o cêtă de toţi *ce pândescu pre cine-va,
aşa *feţele preoţiloru ucidu pe drumulu la
Şichemu;

Făptuescu rele.
Vedutu-amu *lucruri de grôsă în casa lui Is- 10
raelu:
Acolo este *desfrânarea lui Efraimu,
Israelu s'a pângăritu.
Şi pentru tine, Iudă, *hotărîtu-s'a unu se- 11
cerişu.

*Mustrările celu strâmte ale cărţei şi ale poporu-
lui amărâte şi căinţătóre.*

*Când voiamu să întorcu prinsulu popora-
lui meu,
CÂNDU voiamu să vindecu pre Israelu, 7
Atunci se descoperi fiiă-de-legea lui
Efraimu,
Şi reutăţile Samariei;
Căci *ei facu înşelăciune;
Şi fiiă-de-furtiă intra,
Şi hoţii se lăpădau pe afară.
2 Şi *ei nu cugetu în inimile lorü, 2
Că eu *mi-amu adusu tóte relegiuirea lorü.
Acumu *faptele lorü i 'mpresóră!
Ele sunt *înaintea feţei mele.
Desfăta pre rege cu reutăţile lorü, 3
Şi pre cei mari *cu minciunile lorü;
*Toţi sunt adulteri.
Sunt ca cuptorulu celu aprinsu ală pitarului; 4
Acesta ce ageră, fiendu-se odihnescu mereu de
la frământarea aluatului
Pênă la deşpicarea lui.
Ziua regelui nostru a resfăţă! 5
Mai marii se *îmbată de aprinderea vinului,
Mai marii îşi întindu mâna cu batjocu-
rătorii.
Căci ei *inimile lorü, ca pre unu cuptorü, 6
Gătescu *când se apropiu;
Pânădiu la ţiuiă:
Pitarulu lorü dórme tóta nópte;
Apoi demineţă ellu arde ca unu focu fără- 7
cătorü.
Toţi sunt *aprinşi ca unu cuptorü,
Şi mănâncă pe *judecătorii lorü;
*Toţi regii lorü *au căzutu:
*Nu *e ellu unu care d'insii să strige către
mine.
Efraimu *s'a amestecatu cu popórele, 8
Efraimu este ca o turtă neîntórsă.
*Străinii îi mănâncă puterea lui, şi ellu nici 9
n'a priceputu de aceea;
Da, perî sunt *ai lui rîndu-rîndu pe ellu, şi
ellu n'a priceputu de aceea.
Şi *mândria lui Israelu se plecă înaintea fe- 10
ţei sale;

Dară ca fiiu acestia ^a ai se întoarcă către
Iehova Dumnezeulu lorŭ,
Noi fi cercă.
11 ^a Efraimŭ este ca o columbă proastă, fără de
minte.
^a El chiamă Egiptulŭ, mergŭ la Asiria;
12 Când vorŭ merge, ^a voiŭ întinde asupra lorŭ
laţiulŭ meŭ,
'I voiŭ doborî ca pre păsările cerului;
'I voiŭ pedepsi, ^a după cumŭ dătu-a'u în
adunărei lorŭ
13 Vaĭ de d'înşiĭ! căci aĭ fugitu de la mine!
Pustiare lorŭ! căci aŭ neleguitŭ asupra-mĭ!
^a Eŭ voiamŭ să-i răscumpĕrŭ
Dară ei vorbiră minciună asupra mea.
14 ^a Şi nu aŭ strigatŭ cătră mine în inima lorŭ,
Ci cătră pu patulŭ lorŭ:
Tăiaŭ după grâu şi mustu,
Şe se depărtă de la mine.
15 Eŭ amŭ deprinsŭ, şi amŭ întărită braţiele
lorŭ,
Dară ei mĭ-aŭ socotitŭ de rĕŭ.
16 ^a Şi întorcă, dară nu către celu Prè-înaltŭ;
^a Ajunsu'aĭ ca unŭ arcŭ amăgitorŭ;
Mai mulţĭ lorŭ cădŭ de sabiă pentru ^a ruşi-
nea limbei lorŭ:
Acésta d'acea lorŭ spre batjocură ^a în pămân-
tulŭ Egiptului.

8 ^a La gura-ţi ^a trâmbiţa!
^a Asemenĕ unŭ vulturŭ asupra
casei lui Iehova,
Pentru-că ^a aŭ călcatŭ legămêntulŭ meŭ,
Şi aŭ neleguitŭ asupra legei mele.
2 ^a Israilŭ strigă-va cătră mine:
„Dumnezeulŭ meŭ, ^a te cunoscemŭ.“
3 Israilŭ lepădatu-s'a de bine;
Duşmanulŭ îlŭ va urmări.
4 ^a Eĭ şi aŭ pusŭ regĭ, dară nu prin mine;
Aŭ aşezatŭ maĭ mulţĭ, dară fără voiea mea:
^a Din argintulŭ lorŭ şi din aurulŭ lorŭ făcu-
tu-şi-aŭ idoli,
Ca să fie stârpiţi.
5 Samarie, viţĕlulŭ teŭ s-a alungatŭ,
Aprinsu-s'a mĭnia mea în;
^a Până când nu voiŭ puté să se curăţă!
6 Căci acelŭ din Israelŭ,
Unŭ meşterŭ l'a făcutŭ;
Dar nu acesta nici este Dumnezeŭ;
Deci viţĕlulŭ Samariei fărîmă se va face.
7 Căci ^a aĭ semănatŭ vêntŭ,
Şi voiŭ secera vârtejŭ:
Holda nu voiŭ fi;
Şi grâulŭ nu voiŭ da făină;
Şi de voru da, ^a străinĭ o voiŭ înghiţi.
8 ^a Israelŭ înghiţi-se-va;
Ajunsŭ'a amarĕ între naţiuni
^a Ca unŭ vasŭ netrebnicŭ.
Căci ^a s'aŭ suită la Asiria,
9 Ca unŭ ţapŭ sĕlbatecŭ să rătăcescă ^a aceluĭ sĕlba-
ticŭ, singurŭ;
Efraimŭ ^a împărţi'a daruri de iubire;
Şi dă şi împărţiţia între popóre, pre acea
vrĕme
10 ^a Le voiu sĕdună;
Şi în curêndŭ voiŭ începe pentru trib-
utulŭ ce ei aŭ de ^a regelŭi domnitorŭ.
Căci Efraimŭ a ^a înmulţitŭ altarele spre
a păcătui.
Altarŭ'a altarŭ de păcătuire.
Scriŭ-voiŭ ^a mărimile legeĭ meleĭ,
Dară acestea-aĭ ca lucru străinŭ.
11 ^a Jertfele-aĭ mele le voru junghiá cu
ce carnea lorŭ;
^a De acea Iehova nu le-a primită;
^a Acumŭ şi va aduce-aduce-aminte de fără-de-legile lorŭ,
şi va pedepsi păcatele lorŭ;
^a Ei se voru întórce în Egiptŭ.
12 ^a Căci Israelŭ a uitatŭ pre ^a Creatorulŭ seŭ,
şi ^a zidiră palaturi;
Şi Iuda a înmulţitŭ cetăţile întăriteĭ;
Dară ^a voiŭ trimite focŭ în cetăţile lui,
Care va mistui palaturile lui.

*Pĕcatele sale grele ale lui Israelŭ, şi urmările lorŭ
cele pierzătóre.*

NU te bucura, Israele, cu veselia, cu ce
^a Israelite popóre;
Căci ^a aĭ desfrânatŭ, abătându-te de la Dumnezeulŭ teŭ;
Iubitŭ'aĭ ^a plata de mercenicŭ în tóte aciele de
grâu.
2 ^a Aria şi lumea nu-l va nutrí;
Şi mustulŭ îl va lipsí:
Nu voru rămâné în ^a pământulŭ lui Iehova;
3 ^a Ci Efraimŭ se va întórce în Egiptŭ;
Şi ^a vorŭ mânca necurate ^a în Asiria.
4 ^a Nu voru aduce libaţiuni de sînŭ lui Iehova,
Nici ^a voru ^a plăcute sacrificiile lorŭ;
^a Li voru ^a ca pânea celoru ce jăluesc!
Toţĭ cei ce voru mâncă se voru pângări;
Căci sĕu lorŭ ^a pentru foame lorŭ;
Nu voru intra în casa lui Iehova.
5 Ce veţi face în ^a ziua de rentórnare?
Ce veţi face în ^a ziua de sărbătórea
Şi în ziua serbărei lui Iehova?
6 ^a Iată acum, fugitŭ'aĭ de mulţĭ devastatore;
^a Egiptulŭ 'i va aduna, şi Memfisulŭ 'i va în-
mormântă;
Ţinuturile lorŭ de argintŭ ^a ce vor moşteni mu-
rezi;
Spinĭ vorŭ creşte în corturile lorŭ.
7 ^a Venitŭ'aĭ ziilŭ pedepsirei,
Venitŭ'aĭ ziilŭ resplătirei;
Israelŭ o va cunóscé:
Profeţiĭ sunt nebunĭ,
^a Cei inspiraţi sunt smintiţĭ,
Pentru mulţimea răutăţiloru tale şi a urei
celui mare.
8 ^a Cuvêntulŭ lui Efraimŭ pe lângă Dumnezeulŭ
meŭ,
Profetulŭ, este laŭ ca paserarŭ pe tóte căi-
le sale,
Şi de ură în casa Dumnezeului seŭ.
9 ^a Pecatŭ'aŭ forte, ca în zilele ^a Ghibeeĭ;
^a De acea şi va aduce-aduce-aminte de fără-de-legile lorŭ,
va pedepsi păcatele lorŭ.
10 Aflatŭ'amŭ pre Israelŭ ^a ca unŭ struguŭ
în pustiŭ;
Vĕdutŭ'amŭ pre părinţiĭ voştri, ca ^a întâiulŭ
fragŭ alŭ smochinuluĭ ^a în primăvară;
Dară ei o mersŭ către ^a Baalu-Peor'a,
^a Şi s'aŭ consacratŭ ^a ruşinei,
^a Şi s'aŭ făcutŭ de urîciune ca şi iubirea lorŭ.
11 Efraimŭ, — ca o pasere va sbura mărirea
lui —
Nici naştere, nici îngrăşare, nici concepere
mai multŭ nu va fi.
12 Căci ^a chiarŭ şi de copiiĭ, ce i se voru ne-
dica,
^a I voiŭ lipsí ca nici unulŭ să nu ajungă
bărbatŭ;
Şi ^a vaĭ de ei, când ^a mă voiŭ trage de la
dânşiĭ!
13 Vĕdutŭ'amŭ pre Efraimŭ ^a ca Tirulŭ, sădituŭ în
unŭ plaiŭ;
^a Dară acumŭ Efraimŭ scóte-va pre copiiĭ sei
înaintea ucigătorului.
14 Dă-li, Iehova!
Ce voiu da?
Dă-li ^a mătcă sterpă şi ţîţe uscate!
15 Tóta răutatea lorŭ ^a este în Ghilgalŭ;
Căci acolo insultatu-m'aŭ ei pre mine!
^a Pentru reutatea faptelorŭ lorŭ ^a voiŭ goní
din casa meŭ;
Nu-l voiŭ mai iubí;
Toţĭ maĭ mariĭ lorŭ sunt ^a nesupuitorĭ.
16 Efraimŭ este lovitŭ,
Rădăcina lorŭ s'a uscatŭ;
Rodŭ nu se va mai face;
Şi ^a chiarŭ de aŭ naşte,
Voiŭ omorî ^a fiinţele cele dragi ale mameĭ
Dumnezeulŭ meŭ ^a va lepădá lorŭ. 17
Căci nu l'aŭ ascultatŭ;
Şi se voru ^a rătăci între popóre.

10 ISRAILŲ este ^a o viţă bujoră. 10
Dară fructe:
Dacă cu cât fructulŭ salŭ eraŭ maĭ mulţĭ,
cu atâta ^a înmulţiţĭ altarele sale;
Cu cât era maĭ bună pământulŭ seu, cu
atâta ^a făcură mărĭ mai frumóse.
2 Inima lorŭ este ^a linguşitóre,
Deci se voru pocăí;
Elŭ va sedrumă altarele lorŭ,
Va sdărîma stâlpiĭ lorŭ.
3 ^a Căci acumŭ diceŭ:
Noĭ nu vomŭ avé rege, fiindă-că nu ne în-
temeiămŭ de Iehova;
Şi la ce pote fiíu unŭ rege?
4 Vorbiră vorbe,
Jurară mincinosŭ, când încheiară legământu-
rulŭ;
Şi acesta judecata resare ^a ca ruculŭ în
brazdele holdeĭ.
Locuitoriĭ Samariei voru ^a tremură pentru vi-
ţeiulŭ lui ^a Beth-Aven;
Da, poporulŭ se va jăluí pentru elŭ,
Şi preoţiĭ lui voru ^a tremură,
Pentru măreţia lui că se va sfâşiá din căi.
6 Elŭ va fi dusŭ în Asiria,
Ca unŭ dară ^a regelui resbelnicŭ;
Ruşinea va cuprinde pre Efraimŭ,
Şi Israelŭ se va rușiná ^a de sfatulŭ seŭ. 7
^a Peri-va regelŭ Samariei,
Ca spume de pe faţa apeĭ.
8 ^a Şi înălţimile din Aven, ^a păcatulŭ lui Is-
raelŭ, se voru sfărîmá.
^a Spini şi ciulini voru resări pe altarele lorŭ;
^a Şi voru ţice muntiloru: „Acoperiţi-mĭ;“
Şi colniceloru: „Daţi-mĭ peste mine!“ 9
^a Israele, păcatuitu-aĭ mai multŭ decâtu în zi-
lele din Ghibea;
Acolo rămasu-s'aŭ cu cruce celoru celeglaltĭ;
Dară unŭ ^a resboiŭ cu celŭ din Ghibea n'aŭ
pute ajunge pre ceĭ-ce-lalţĭ.
10 ^a Dupĕ voiea mea ^a voiŭ mustrá; 10

Şi popórele se vor aduna asupra lor,
Când ’i voiŭ lega pentru cele dóue fărădelegi ale lor.

11 Efraimŭ este ^a junc învĕţatŭ,
Ce iubesce a treiera;
Dar voiŭ pune jugŭ pe grumadzulŭ ei celŭ frumosŭ;
Voiŭ înjuga pe Efraimŭ; Iuda va ara;
Iacobŭ se grăpa brazdele sale.
12 ^a Semănaţi pentru voi-vĕ pentru mântuire,
Seceraţi în îndurare,
^b Arraţi pământulŭ vostru celŭ ĭngrăşatŭ;
Căci este timpulŭ de a căuta pe Domnulŭ,
Până ce va veni, şi va plóua mântuire preste voi.
13 Dar ^a voi aţi aratŭ nelegiuire, aţi secerat strîmbătate;
Aţi mâncatŭ fruptulŭ minciunei;
Căci te-ai încrezutŭ în calea ta,
În mulţimea viteziloru tei.
14 ^a De aceea perdere va ridica între oamenii tăi,
Şi tóte întăriturile tale se vorŭ sfărîmă,
Cumŭ Şalmanŭ a sdrobitŭ ^b Betă-Arbelulŭ în ziua luptei,
Când mame fu sfărîmate d’asupra copiiloru ei.
15 Aşa vĕ va face vouă Betelŭ-Elulu,
Pentru nelegiuirea vóstră cea mare de margine;
Într’o dimineţă ^a voiŭ fi cu desăvîrşire regele lui Israelŭ.

Mustrările lui Israelu pentru îndărătnicia sea şi răsvĕţirea a lui Dumnedeŭ; ameninţări şi făgăduinţi.

11 Când ^a Israelŭ era prunculŭ, eŭ l’amŭ iubitŭ,
Şi din Egiptŭ amŭ ^b chiămatŭ pre ^c fiiulŭ meŭ.
2 Dar cu cât ^a proorocii ’i chiămaŭ, cu atâta se depărtaŭ de la d’ĭnşi,
^b Sacrificaŭ Baaliloru,
Şi tămîiaŭ chipuriloru cioplite.
3 ^a Eu amŭ datŭ lui Efraimŭ mână conducătoru,
care ’l luă în braţele sale;
Dar n’aŭ cunoscutŭ, că eu ^b vindecamŭ ară lui.
4 Trasu-l-amŭ cu frîŭ de omenĭ,
Şi cu legături de iubire;
Şi ^a fusŭ lui-amŭ ca aceĭa ce rădică jugulŭ de pe grumazŭ;
Şi ^b pusŭ-amŭ mâncarea înaintea lorŭ.
5 ^a În pământulŭ Egiptului nu se va mai întórce;
Ci Asiriaculŭ este regele lui!
^b Căci n’a voitŭ să se întórcă cătră mine.
Sabia cădé-va preste cetăţile lui,
Şi va sfărîma zăvórele lui, şi le va mistui,
^c Pentru sfaturile lorŭ.
6 Poporulŭ meŭ este gata pentru depărtarea
de la mine;
Şi ^a de şi au fostŭ chiămaţi cătră celŭ Prea-Nalţatŭ, nu ’l va înălţa.
7 ^a Cumŭ să te dau, Efraimŭ?
Cumŭ să te fac eu ^b Adma?
Cumŭ să te pun ca Zeboimulŭ?
^c Anima mea s’a întorsŭ întru mine,
Cu totŭ mărirea mea s’a aprinsŭ.
8 Nu voiŭ împlini aprinderea mâniei mele,
Nu voiŭ mai strica Efraimulŭ;
^a Căci eŭ Dumnedeŭ sunt, şi nu omŭ,
Celŭ sfîntŭ în mijloculu tĕu;
Şi nu voiŭ veni în mînie.
9 Voru urma lui Iehova,
Căci ^a va rugi ca unŭ leŭ;
Da, elu va rage;
Atunci vorŭ alerga fiiĭ ^b de la apusŭ;
10 Vorŭ alerga din Egiptŭ, ca păsérea,
Şi ca columba din pământulŭ Asiriei;
^a Şi-i voiŭ reaşeza în casele lorŭ,
Dice Iehova.

Celŭ fără Dumnedeŭ va Israelŭ şi va Iuda.

^a Efraimŭ locuesce-m’a cu mincinósă,
Şi casa lui Israelŭ cu înşelăciune;
Şi Iudă se rătăcesce încă de la Dumnedeŭ,
De la celŭ Sfîntŭ şi Credinciosŭ.
12 EFRAIMŭ ^a paşte vîntŭ,
Şi urmézŭ după vîntrulŭ de la resărîtŭ;
Pe tótă ţĭua înmulţesce minciunele şi perderea,
^b Iar, încheiă legătură cu Asiriaculŭ,
Şi se trimite ^c oleiŭ în Egiptŭ.
2 ^a Iehova are cértă şi cu Iuda,
Şi va pedepsi pre Iacobŭ dupre căile lui,
Dupre faptele lui ’l va resplăti.
3 ^a În mâtre aveaŭ *pumnŭ*, şi apucaŭ ^b călcâiulŭ fratelui seŭ,
Şi în vrĕmea sa ^c bĕrbătéscă ^d s’a luptatŭ cu Dumnedeŭ;
4 Da, s’a luptatŭ cu îngerulŭ, şi ’l-a învinsŭ,
Aşijderea plânsŭ-a şi s’a rugatŭ de elŭ;
La ^a Betel-Elŭ l’a aflatŭ, şi acolo a vorbitŭ cu nói.
Da, Iehova este ^b numele lui.
5 Dar voi întórceţi-vĕ cătră Dumnedeulŭ tĕu;
Păstrezŭ îndurarea şi judecata,
Şi ^a speréză în Dumnedeulŭ tĕu pururea.
6 ^a Un negustoru,
În ale cărui mâini sunt ^b cumpene de înşelăciune,
Iubesce a înşela.
7 ^a Şi Efraimŭ: ’Ce adevĕrată îmbuĕtăţire-m’amŭ,
Câştigatu-mi-amŭ averi;
Dar în tóte câştigurile mele nu se va găsi
în mine nici o nedreptate mai mare păcătósă.
8 Iară ^a eu Iehova, Dumnedeulŭ tĕu din pământulŭ Egiptului,
^b Te voiŭ face încă şi să lăcuescĭ în corturi,
Ca în ţilele de serbătorĭ.
10 ^a Grăitu-l’amŭ şi prin proorocĭ,
Şi amŭ înmulţitu vĕmintele,
^b şi prin proorocĭ amŭ zisŭ parabole.
11 Dacă ^a în Galaadŭ se află deşertăciune şi idoli mincinoşĭ,
În ^b Ghilgalŭ sacrificaŭ tauriĭ,
Şi altarele lorŭ sunt ca bolgării pe brazdele terenului.—
12 Şi Iacobŭ a ^a fugitŭ în ţĕrîna lui Siriei,
Şi Israelŭ a ^b servitŭ pentru o femeĭe,
Şi pentru o femeĭe a păzitŭ oile.
13 ^a Şi prin proorocŭ a scosŭ Iehova pre Israelŭ din Egipetŭ,
Şi prin proorocŭ a fostŭ păstruatŭ poporulŭ acesta.
14 Dară ^a Efraimŭ l’a amărîtŭ pre *Dumnedeŭ* amaru forte;
De aceea va vĕrsa sângele lui asupra lui,
^b Şi-i va întórce lui o va înfrîce Domnulŭ acĕ-a seŭ.

Pedepsirea şi pocăinţa lui Israelŭ; chemările la ascultare, şi făgăduinţele.

13 CÂNDŬ ^a Efraimŭ vorbiă, era spaimă; era înălţatŭ forte în Israelŭ,
Dară ^b de când a păcătuitŭ prin Baalu, a murită.
2 Şi acumŭ păcătuescŭ din ce în ce mai multŭ,
Şi ^a şi-au făcutŭ lorŭ-şi dinŭ argintulŭ lorŭ chipuri vĕrsate,
Idoli după a lorŭ măestriă lorŭ;
Tóte acestea sunt lucrulŭ de mânaru;
Apoi ei dicŭ:
„Omenĭ ce sacrifică să sărute vițeĭ.“
3 De aceea vorŭ fi ^a ca unŭ norŭ de dimineţă,
Şi ca rouă de dimineţă, ce trece,
^a Ca pléva, ce se spulberă de pe arie,
Şi ca fumulŭ în cămină.
Dară ^a eu Iehova sunt Dumnedeulŭ tĕu din pământulŭ Egiptului.
Şi ^a altŭ Dumnedeŭ afară de mine să nu cunoscĭ;
Căci nu este altŭ mântuitoru afară de mine.
5 ^a Eu te-amŭ cunoscutŭ în pustiŭ,
^b Într’unŭ pământu arsŭ.
6 Dară ^a păscutŭ s’aŭ săturatŭ,
S’aŭ săturatŭ, şi s’a înălţatŭ anima lorŭ,
De aceea ^a m’aŭ uitatŭ.
7 Drepta este ^a în voiŭ fi ca unŭ leŭ,
Şi ca ^b unŭ leopardŭ voiŭ păndi la drumŭ;
8 I voiŭ întâmpina, ^a ca o ursoică lipsită de puĭ,
Şi voiŭ sfâşia închĭetăturile inimei lorŭ,
Şi acolo ’i voiŭ înghiţi ca unŭ leŭ;
Fĕrele câmpului ’i voiŭ sfâşia.
9 ^a Perdutu-te-ai, Israele,
^b Dară în mine este ajutorulŭ tĕu
10 Unde este dară regele tĕu?
^a Să te mântuiască acumŭ în tóte cetăţile tale?
Şi unde sunt judecătorĭ tĕi, de cărora ai disŭ:
Dă-mi rege şi mai marĭ?
11 ^a Dară ţi-amŭ regŭ întru mâniamea,
Dară ’l amŭ şi luatŭ în urgia mea.
12 ^a Fără-de-legea lui Efraimŭ este strînsă,
Păcatulŭ seŭ ’i-a păstratŭ.
13 ^a Durerĭ de femeĭe în facere voiŭ veni asupra-i,
Este ^b fiiŭ neînţeleptŭ;
Căci nu se ^c opune la timpulŭ la spargerea mădulăreĭ.
14 ^a Din mâna Locuitorului îi voiŭ scoate;
De morte îi voiŭ mântui,
Dară ^b unde, morte, este ciuma ta!
Unde, Locuitorule, este morţăciunea ta!
^c Ocupaţiunea îmi pecetluită de ochiĭ mei.
15 Căci de şi ^a este rodnică între fraţiĭ,
Vĕntulŭ de resăritŭ va veni;
^b Vĕntulŭ lui Iehova se va ridica din deşertŭ,
Şi izvorulŭ lui va seca,
Şi fântâna lui se va usca;
Acesta va răpi tesaurulŭ tuturorŭ vaselorŭ celor cele prepĕdóse.
16 Samaria se va simţi;
^a Căci s’a răsculatŭ asupra Dumnedeului seŭ;
^b Vorŭ cădé de sabie;
Pruncii lorŭ cei sugătorĭ sdrobiţi se vorŭ sfărîmă,
Şi ^c gravidele lorŭ se vorŭ spintecă.

14 ^a Întórce-te cătră Iehova, Dumnedeulŭ tĕu;
Căci ai căzutŭ prin fărădelegea ta.

2 Luaţi cu voi cuvinte, şi întoarceţi-vă către
Domnul: [Iehova
Întoarceţi-i către dînsul-inimile voastre, şi pri-
miţi-vă bine;
Aşa vomu plini viteiul buzelorŭ nostre.
3 Assiria nu ne va mîntui;
Nu vomŭ călări pe cai;
Şi nu vomŭ mai dice celui lucrulŭ mîinilorŭ
nostre: Dumnedieii nostri!
Căci intru tine vei află îndurarea celui orfanŭ.
4 Voiŭ vindecă depărtărirea lorŭ,
Îi voiŭ iubi cu bunŭ-voiŭ;
Căci mînia mea s'a întorsŭ de la dînsulŭ.
5 Voiŭ fi lui lucrulŭ ca rourea:
Ca crinulŭ elŭ va înflori,
Şi va prinde rădăcinele sale, ca arborele Li-
vanului:
6 Ramurele lui se vorŭ întinde,
Mărirea lui va fi ca a măslinului,
Şi mirosulŭ lui ca alŭ Libanului.
Se vorŭ întorce cei ce şedeaŭ supt umbra
lui,
Vorŭ înspice ca grîulŭ, şi vorŭ înflori ca
viţa,
Mirosulŭ lui va fi ca alŭ vinului din Li-
vanŭ.
8 Efraime ce dice: Ce mai am eŭ a face cu
idoliĭ?
Audiţi-mă, şi voiŭ privi spre d'însulŭ;
Fi-voiŭ ca unŭ bradŭ verde:
Fructulŭ teŭ va porni de la mine.
9 Cine este înţeleptŭ,
Ca să prindă acestea?
Cu minte,
Ca să cunoască acestea?
Căci drepte sînt căile lui Iehova,
Şi cei drepţi pe ele Ambla;
Ĭarŭ cei fără-de-lege cadŭ pe ele.

IOELŬ.

Prelucrări despre judecată, ce ese să vină şi cruciamări în viitorŭ ai rusalemne.

1 CUVÂNTULŬ lui Iehova ce a fostŭ către
Ioelu, fiiulŭ lui Petuelŭ.
2 Ascultaţi aceasta, bătrînilorŭ!
Şi luaţi în urechi, voi toţi locuitorii ţerei!
Una ca aceasta întîmplatu-s'a óre în dilele
Orĭ în dilele-părinţilorŭ voştri? [vóstre,
3 Spuneţi de aceasta fiilorŭ voştri,
Şi fiiĭ voştri fiilorŭ lorŭ,
Şi fiiĭ acestora ai seminţeĭ următorĭ lorŭ.
4 Mîncatu-a lăcustaŭ
Ceea ce a rămasŭ de la omidă;
Şi furnicatulŭ mîncatu-a
Ceea rămasŭ de la furnicarŭ
Mîncatu-a roşiţa.
5 Deşteptaţi-vă, beţivilorŭ, şi plîngeţi,
Şi cîntaţi-vă, toţi băutorii de vinŭ,
Pentru mustŭ:
Căci s'a răpitŭ de la gura voştră.
6 Căci unŭ poporŭ s'a suiţŭ asupra pămîntului
meŭ,
Puternicŭ şi fără numerŭ:
Dinţiĭ lui sînt ca dinţiĭ de leŭ,
Şi măselele lo ca, ce leiluĭ leilorŭ.
7 Prefăcutu-a viia mea într'unu deşertŭ,
Şi a sfărîmatŭ smochinulu meŭ:
L'a despoiatŭ cu totulŭ, şi l'a lepădatŭ:
Mlădiŭrile albe rămasu-le-au.
8 Cînteţi-vă ca o logodnică, încinsă în sacŭ
Pentru bărbatulŭ tinereţilorŭ sale!
9 Peritu-s'a darulŭ de pîne şi libaţiunea
Din casa lui Iehova;
Întristaţi-se preoţiĭ, serviĭ lui Iehova.
Cîmpulŭ s'a pustiitŭ,
Ţĕrîna lamentă;
Căci grîulu s'a pustiitŭ,
Odrăslulu s'a uscatŭ,
Oliulu topsecă.
11 Ruşinaţi-vă, plugariloră,
Cînteţi-vă, viticultoriloră,
Pentru grîŭ şi pentru orzŭ:
Că secerişulu cîmpuluĭ a perită;
12 Viia s'a uscatŭ, şi smochinulu a perită,
Mlădiŭ-grenatulŭ, palmieruluĭ şi mărulŭ,
Toţi arborĭ cîmpuluĭ s'aŭ uscatŭ:
Da acesta s'a făcutŭ vrednică întru bucuriă
de-a dinsa.
13 Încingeţi-vă, şi plîngeţi, preoţiloră,
Cîntaţi-vă, servi ai altariuluĭ!
Veniţi, petreceţi nópţea în sacŭ,
Servi ai Dumnedieiŭ meiŭ?
Căci s'a dusŭ de pînă şi libaţiunea aŭ casei
Dumnedieiŭ voştri.
14 Sfinţiţi ajunare, proclamaţi adunare,
Adunaţi pre bătrînĭ şi pre toţi locuitoriĭ ţerei
În casa lui Iehova, Dumnedieiŭ voştri;
Şi strigaţi către Iehova.
15 Voi de ghiba acesta!
Căci dîua lui Iehova este aprópe,
Şi va veni ca o perdare de la Atotŭ-ghe-
rosicului.
16 Aŭ nu s'aŭ răpitŭ mîncările de d'înaintea o-
chiloră nostri,
Desfătarea şi bucuriă din casa Dumnedieiŭ
nostru?
17 Sămînţele putredesc supt brazdele lorŭ,
Grînarele s'aŭ deşertatŭ, hambarele s'aŭ
Căci grîulu uscatu. [stricatŭ;
18 Cumŭ mîrîe animalele!
Rătăcescu-se cirezile de boiŭ;
Căci nu aŭ păşune,
Da, turmele de oiĭ s'aŭ perită.
19 Iehova, către tine voiŭ strigă:
Căci focŭlu a mîncatŭ păşunile pustiului,
Şi flacăra a arsŭ toţi arborĭ câmpuluĭ.
20 Chiarŭ animalele câmpuluĭ dorescu de tine;
Căci s'aŭ uscatŭ cursurile apeloră,
Şi focŭlu a mîncatŭ păşunile pustiului.

2 SUFLAŢĬ din trîmbiţă în Sionŭ,
Şi daţi larmă în muntele celŭ sfîntŭ alu
meŭ;
Să se cutremure toţi locuitorii ţerei;
Că vine a dîua lui Iehova, căci se apropie
2 Şi de întunerecŭ şi de întunerime,
Di de norĭ şi de negură dînsă,
Ca diorulu răspîndu-se pe munţi;
Unŭ poporŭ numerosŭ şi puternicŭ,
Asemenea cărora n'a fostŭ de la începută,
Şi nici va mai fi după elu,
Pînă la aniĭ multorŭ generaţiuni.
3 Focŭlu mîncatu înaintea lui,
Şi flacăra arde înapoia lui;
Pămîntulu înaintea lui este ca grădina Eŭ-
nolui,
Şi înapoia lui ca un pustiŭ deşertŭ;
Nimicŭ nu scapă de elu.
4 Chipulŭ lorŭ este ca chipulŭ cailorŭ;
Şi ca călăreţĭ, aşa alergă.
5 Ca vuetulŭ de care, sărŭ pe vîrfurile mun-
ţiloră,
Ca sunetulŭ flacărei de focŭ, care mîncatu
mirează,
Ca unŭ poporŭ puternicŭ înşiratu de bătaiă.
6 La vederea lui popóre în tremorŭ,
Toţi feţele pălescŭ.
7 Alergă ca viteziĭ;
Ca bărbaţĭ de resboiŭ se suiŭ pe zidŭ,
Şi merg fie-care în calea sa:
Nu strică şirurile lorŭ,
8 Şi unulu pre altulu nu se împingŭ;
Fie-care merge în calea sa:
Prin eleŭ se aruncă, şi nu se răsucescŭ;
9 Grăbescu în cetate,
Alergă pe zidŭri, se suiŭ pe case,
Intră prin ferestre, ca un furulŭ.
10 Pămîntulŭ se cutremură înaintea lorŭ, cerulŭ
Cutremŭ tremură;
Soarele şi luna se întunecă,
Şi stelele îşi bagă lumina lorŭ.
11 Şi Iehova rădică vocea sa înaintea oştiĭ
sale.
Căci mare tabăra a sa este mare fóte:
Căci puternicŭ este împlinitorulŭ cuvîntului seŭ;
Căci mare dîua lui Iehova este mare şi înfricoşa-
tă fóte;
Şi cine o va putea sufere?
12 Şi acumŭ, dice Iehova!
Întoarceţi-vă către mine din totŭ anima vóstră
În ajunare, în plîngere şi în jale:
13 Rumpeţi-vă anima, şi nu vestmîntele.
Şi întoarceţi-vă către Iehova Dumnedieiŭ
voştri;
Că e milosŭ şi îndurătoriŭ ace elŭ,
Încetu la mîniă, plinŭ de îndurare,
Şi se căiesce de reŭ, pre care îl voieşte.
14 Cine scie, de nu se va întórce, şi se va
căi,
Şi ce va lăsa bine-cuvîntare pe urmă-i,
Dare de pîne şi libaţiune lui Iehova, Dum-
nedieiŭ voştri?
15 Sunaţi din trîmbiţă în Sionŭ,
Sfinţiţi ajunare,
Proclămaţi adunare,
16 Adunaţi popóre,
Sfinţiţi adunarea,
Strîngeţi pre bătrînĭ,
Adunaţi pre copiiĭ şi pre cei ce sugŭ la sînŭ;
Să eşă mirele din camera sa,
Şi mireasa din odaea sa!
17 Între pretiorĭ şi altarŭ,
Plîngă preoţiĭ, servi lui Iehova,
Şi dică: Cruţă, Iehova, poporulŭ teŭ,

Și nu da ocărî moștenirea Ta,
Ca cărî stăpînăsce popórele;
Pentru ce să se dică între popóre:
Unde este Dumnedieŭ lor?
18 Fórte-se aprinse, Iehova pentru țéra sa,
Și se îndură de poporulŭ seŭ.
19 Și Iehova respunse, și dise poporului seŭ:
Iată, eŭ voiŭ trimite grâu, mustŭ și u-
leiŭ, și veți sătura de ele.
Și nu se voiŭ mai face de ocară între
popóre.
20 Voiŭ depărta de la voi cățerea de la miță-
nópte,
Și o voiŭ împinge în pămîntulŭ celŭ secetŏ
și pustiŭ,
Cu fața ei spre marea de cătră resărítŭ,
Eră cu dosulŭ seŭ spre marea de la apusŭ;
Și putórea sa se va sui,
Și se va pólica mirosulŭ seŭ celŭ reŭ;
Căci a făcutŭ lucruri mărĭ!
21 Nu te teme, țérăĭ lucură-te, și te desfetézĭ!
Căci Iehova a făcutŭ lucruri mărĭ.
22 Nu vĕ temeți, fiĭ ai câmpuluĭ,
Căci pășunile deșertuluĭ voiŭ înverdí,
Căci arborele va purta fructulŭ seŭ,
Smochinulŭ și viŭ voiŭ da puterea lorŭ.
23 Și voĭ, fiiĭ Sionuluĭ, bucurați-vĕ,
Și vĕ desfețați întru Iehova, Dumnedeulŭ
vostru;
Căci vi va da pe plóiă timpuriŭ cu îndelegnare,
Și va face să cadă plóiă,
Cea timpuriŭ și cea târzĭiŭ, ca mai 'nainte.
24 Și ariile se voiŭ împle de grâiŭ,
Și tîrcoalele voiŭ revérsa de mustŭ și de
leiŭ.
25 Și vi voiŭ resplăti aniĭ, pre cărĭ i-aŭ mâncatŭ
lăcustele,
Fârfăricerdŭ, mușițe și omidă,
Oștea mea cea mare, care amŭ trimesŭ-o a-
supra-vi.
26 Și veți mânca îndestulate, și vĕ veți sătura,
Și veți lăuda numele lui Iehova, Dumnedeulŭ
vostru,
Care a făcutŭ minuni cu voĭ;
Și poporulŭ meŭ nu se va rușina în eternŭ.
27 Și veți cunósce că eŭ sĕĭ în mijloculŭ
lui Israĭlŭ,
Și eŭ sŭnt Iehova Dumnedeulŭ vostru, și
nu nimĭ altulŭ;
Și poporulŭ meŭ nu se va rușina în eternŭ.

*Prorocirea de mare întorcĕtură Sionului, și
nimicirea acelor vrăjmășĭ ai lui.*

28 Și după aceea
Voiŭ revérsa spiritulŭ meŭ preste tótă carnea,
Și voriĭ profețí fiiĭ voștri și fiicele vóstre;
Bătrânii voștri voriĭ vedé visuri,
Tinerii voștri vorŭ vedé viziuni;
29 Și chiarŭ și preste sclavi și sclave
În acele zile voiŭ revérsa spiritulŭ meŭ;
30 Și voiŭ arĕta semne în ceriŭ și pe pămîntŭ,
Sânge și focŭ și stâlpi de fumŭ;
31 Sórele se va schimbă în întunerecŭ,
Și luna în sânge,
Mai 'nainte de a veni ziua lui Iehova cea
mare și înfricoșată.
32 Și va fi,
Că tótă cine va chiăma numele lui Iehova va
fi scăpată;
Căci în muntele Sionului și în Ierusalimŭ va
fi spre scăpare cumŭ a disŭ Iehova,
Și în mântuiți,
Și în 'rĕmășiță, pre cărĕ o va chiămă Iehova.
CĂCI iacă, în zilele acelea și în timpulŭ
acela,
Când voiŭ întórce pre prinșiĭ lui Iuda și
ai Ierusalimului,
2 Voiŭ adună pre tóte popórele,
Și le voiŭ pogorî în valea lui Iosafatŭ;
Și mă voiŭ judecă cu d'însele acolo
Pentru poporulŭ meŭ și moștenirea mea,
Israelu,
Pre carĕ l-aŭ împrăștiatŭ între popóre,
Și pentru că și-aŭ împărțitŭ țéra mea pămîn-
tulŭ meŭ;
3 Și aŭ 'trasŭ sorți pentru poporulŭ meŭ,
Și aŭ datŭ unŭ băiață pentru o curvărică,
Și aŭ vîndutŭ fetele pentru vinŭ,
Ca să bea.
4 Și voi, ce mĕ aveți voi cu mine, tu Tirule, și
tu Sidonule?
Să voi să mĕ resbunați asupra mea?
Și de voiți să mĕ resbunați asupra-mi,
Atunce Cătă întarîtăre, cu vîndă voiŭ întórce
asupra capuluĭ vostru răpla vóstră.
5 Căci aĭ luatŭ argintulŭ meŭ și aurulŭ meŭ,
Și scumpele mele odóre mai frumóse le-aĭ dusŭ
în templele vóstre.
6 Și pre fiiĭ lui Iuda și pre fiiĭ Ierusalimului,
I-aĭ vîndutŭ la fiiĭ Grecilor,
Trimițîndu-e departe de hotarele lorŭ.
7 Iacă, eŭ îĭ voiŭ ridică din locurile,

Unde ĭaĭ vîndutŭ,
Și voiŭ întórce asupra capuluĭ vostru răpla
vóstră:
8 Voiŭ vîndă pre fiiĭ voștri și pre fiicele vóstre
În mânele fiiloru lui Iuda,
Cărora voiŭ vîndă la Sabeeni, la unŭ popóru
depărtatŭ:
Căci Iehova a disŭ.
9 Proclamați acésta între popóre!
Proclamați resboiŭ, deșteptați pre viteji!
Să se apropie și să se rădice toți bărbații
de resboiŭ;
10 Forjați vîrfurĭ de plugŭ lănci de la sĕcĭ,
Și cel slabŭ vórbescă în țéră,
Celŭ neputinciosŭ să dică: Sŭnt vitézŭ!
11 Grăbiți, și veniți voi, tóte popórele de pre
Și vĕ adunați! împregiurŭ,
Acolo va rĕpune Iehova puterea lui tĕ.
12 Să se scóle popórele,
Și să se suiĭ în valea lui Iosafatŭ;
Căci acolo voiŭ ședé, ca să judecŭ tóte po-
pórele.
13 Pornițĭ la secere, căci secerișulŭ este copt,
Veniți, pogorîțĭ vĕ, căci 'linsulŭ este plin, și
rădóre se vérsă,
Căci reutatea lorŭ este mare.
14 Mulțimĭ, mulțimĭ
În valea hotărîrei!
Căci aprópe este ziua lui Iehova în valea
hotărîrei.
15 Sórele și luna se voiŭ întunecă,
Și stelele își voiŭ trage lumina lorŭ.
16 Eră Iehova va 'mugi din Sionŭ,
Și va resuna vócea sa din Ierusalimŭ;
Și voriĭ cutremură cerurile și pămîntulŭ,
Dară Iehova va fi scăparea poporului seŭ,
Și scăparea fiiloru lui Israelŭ.
17 Așa veți cunósce, că eŭ Iehova sŭnt Dum-
nedeulŭ vostru,
Celŭ ce locuesce în Sionŭ, muntele celŭ
sfîntŭ alŭ meŭ.
Atunce Ierusalimulŭ va fi sfîntŭ,
Și străinĭ nu voriĭ mai trece prin elŭ
Și în nici o
Munțiĭ voriĭ 'picura mustŭ,
Și colinele voriĭ curge de lăpte,
Și apele voriĭ curge de tóte pâraiele Iudeei,
Și unŭ izvorŭ va eși din casa lui Iehova,
Și va adăpă 'valea Șitimului.
19 Egiptulŭ se va face pustiŭ,
Și Idumeulŭ va ajunge unŭ pustiŭ deșertŭ,
Pentru silniciile făcute fiiloru lui Iuda,
Pentru că vĕrsară sânge nevinovatŭ în pă-
mîntulŭ lorŭ.
20 Eră Iudeea va fi locuită 'n ve-
veri,
Și Ierusalimulŭ din generațiune în gene-
Și voiŭ 'curăți sângele lorŭ, [rațiune.
Ceea ce n'aŭ curățitŭ eŭ;
Căci Iehova locuesce în Sionŭ.

AMOSŬ.

*Judecata lui Dumnedeŭ asupra popórelorŭ păgâne și mai ântâiŭ a lui Iuda și
lui Israelŭ.*

1 CUVINTELE lui Amosŭ, care era dintre
2 păstorii din Tecoa, pe cărĭ i-a văzutŭ
despre Ierusalimŭ în dilele lui Uziaŭ, regelŭ lui
Iuda, și în dilele lui Ieroboamŭ, fiiulŭ lui
Ioaș, regelŭ lui Israelŭ, dută unŭ anŭ 'nainte
de cutremurŭ.
2 Și a disŭ: Iehova va 'mugi din Sionŭ,
Și va resuna vócea sa din Ierusalimŭ:
Și locașurile păstoreștĭ vorŭ bocĭ,
Și vârfulŭ Carmeluluĭ se va usca.
3 Așa dice Iehova:
Pentru trei fărădelegĭ ale Damascului, ba
încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la elŭ pedépsa lui:
Fiindcă a treerată Galaadulŭ cu trăgĭtórile
de fierŭ;
4 Dă voiŭ trimite focŭ în casa lui Ha-
zaelŭ,
Care va mistui palatele lui Ben-Adadŭ.
5 Și voiŭ frânge zăvórele Damascului,
Și voiŭ stârpi locuitorulŭ din valea Idoleĭ,
Și pe celŭ ce ține sceptrulŭ din casa Le-
decului:
Și poporulŭ Siriei va fi dusŭ prinsŭ la Chir,
Dice Iehova.
6 Așa dice Iehova:

Pentru trei fără-de-legi ale ᵃGhazei, ba încă
pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ea pedépsa ei;
Fiindcă-că o aŭ prinsŭ pre popórele méle
ca o copilăritate ómpiă,
ᵃOfzădu-le Rămurilor:
7 ᵃDe aceea trimite-voiŭ foc pestre zidirile
Gazei,
Care va mistui palatúrile ei.
8 Şi voiŭ stérpi pre locuitorŭl ᵃdin Aşdódu,
Şi pre celŭ ce ține sceptrulŭ din Aşchelon,
Şi voiŭ ᵃîntórce mâna mea asupra Ecrónului,
Şi ᵃrĕmăşiţa Filisténilorŭ va pieri,
Dice Iehova, Domnulŭ.
9 Aşa dice Iehova:
Pentru trei fără-de-legi ale ᶜTirului, ba încă
pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ĕlŭ pedépsa lui;
ᵃFiindcă-că a închisŭ Idumeiloru pre popórele
méle în o dopĭlă captivitate,
Şi nu şi-a amintitŭ de legământulŭ fraţésc;
10 ᵃDe aceea trimite-voiŭ foc în zidulŭ
Tirului,
Care va mistui palatúrile lui.
11 Aşa dice Iehova:
Pentru trei fără-de-legi ale ᵃEdomului, ba
încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ĕlŭ pedépsa lui;
ᵃFiindcă-că a urmărítŭ pre ᵇfrateléle séle cu sabia,
Şi a înăbuşitŭ ori-ce compătimire,
ᵃŞi mĕnia lui ţi-o sfăşie necontenitŭ,
Şi urgia nu se ţine pururea;
12 De aceea ᵃtrimite-voiŭ foc în Temanŭ,
Care va mistui palatúrile Bosrei.
13 Aşa dice Iehova:
Pentru trei fără-de-legi ale ᵃFiilorŭ lui Am-
monŭ, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ei pedépsa lor;
Fiindcă-că aŭ ᵃspintecatŭ ingrozitóre din Ga-
laádu,
ᵃCa să-şi lĕţéscă hotarulŭ lor;
14 Iaraşĭ voiŭ aprinde foc în zidulŭ ᵃRabboi,
Care va mistui palatúrile ei,
Cu vĕrsetŭ în ziua de bĕtae,
Cu vĕrtejŭ în ziua de furtună.
15 Şi ᵃregele lorŭ va merge în captivitate,
El şi maĭ marii lui împreună,
Dice Iehova.

2 Aşa dice Iehova:
Pentru trei fără-de-legi ale ᵃMoabului,
ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ĕlŭ pedépsa lui;
Fiindcă-că a ᵃarsŭ óselele regelui Edomului
până la cenŭ;
2 De aceea trimite-voiŭ foc în Moabŭ,
Care va mistui palatúrile Chiriótului;
Şi Moabŭlŭi va muri cu vuetŭ,
ᵃCu chiotŭ în sunetulŭ trâmbiţei.
3 Şi voiŭ stérpi ᵃjudecătorulŭ dintr'însulu,
Şi voiŭ ucide pre toţi maĭ marii lui cu d'în-
sulu, [zică Împreună,
Dice Iehova.
Aşa dice Iehova:
4 Pentru trei fără-de-legi ale lui Iuda, ba încă
pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ĕlŭ pedépsa lui;
Fiindcă-că a ᵃdesconsideratŭ legea lui Iehova,
Şi n'a păzitŭ ᵃporuncile lui;
Şi ᵃidolii lorŭ mincinoşĭ i-aŭ facutŭ,
ᵃDupă cari aŭ ţinutŭ părinţiĭ lorŭ;
5 De aceea trimite-voiŭ foc în Iuda,
Care va mistui palatúrile Ierusalimului.
Aşa dice Iehova:
6 Pentru trei fără-de-legi ale lui Israíl, ba
încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ĕlŭ pedépsa lui;
Fiindcă-că a vîndutŭ pre celŭ drептŭ pentru
argintŭ,
Şi pre celŭ lipsitŭ pentru o pĭrecliă de în-
călţĭminte;
7 Şi pulberea pĕmîntului de ᵃpe capulŭ nenorocitilorŭ,
Şi ᵃstrîmbătĕpsesc calea celorŭ smeriţi;
Şi ᵃfiulŭ şi părintele lui ţinŭ la aceeaşĭ fată,
ᵃProfanîndŭ numele celŭ sfîntŭ alŭ meu;
Şi se culcă pe vestmintele ᵃluate amanetŭ,
ᵃLângă ori-ce altarĭ;
Şi bea vinulŭ celorŭ condamnaţĭ
În casa ĭdolilorŭ lorŭ.
Dară eŭ aveamŭ stărpitŭ pre ᵃAmoreŭ de d'ina-
intea lorŭ,
ᵃA cărui înălţime era ca înălţimea cedriloru,
Şi care era tare, ca stejariĭ;
Totu-şi aveamŭ ᵃstrîmbătĕpsitŭ rădăcinele lui de d'asupra,
Şi rădăcinele lui de dedesubtŭ.
Şi ᵃl'amŭ scosŭ din pĕmîntulŭ Egiptului,
Şi l'amŭ ᵃadusŭ prin pustiŭ ĭece de anĭ,
Ca să stăpînéscă ţĕrîna lui de Amoreŭ.
10 Şi amŭ ridicatŭ din fiiĭ voştri profeţĭ,
Şi d'intre tînerii voştri ᵃnazireĭ;
Nu este dară aşa, fiiloru lui Israíl?
Dice Iehova.
11 Eră voiŭ aşa adĕpătă pre nazireĭ cu vinŭ;
Şi pe cerbiniĭ profeţilorŭ,
ᵃPoruncindu-le: Nu profeţiţi.
12 ᵃIată, şi eŭ ci voiŭ apăsa în loculŭ vostru,
Cumŭ apésă o căruţă plină de snopi pre
pămîntŭ;
13 ᵃVa lipsi celui bine scăpatŭ,
Şi celŭ tare nu se va folosi de puterea sa,
ᵃŞi celŭ viteză nu şi va puté mântui viéţa;
14 Pre celŭ ce mânuesce arcŭlŭ nu-lu va ţinea
locŭlŭ,
Şi celŭ lesne la picĭorĭ nu va puté scăpa,
ᵃŞi călăreţulŭ nu-şi va mântui viéţa;
15 Şi celŭ maĭ cu curagiŭ între viteji
Va fugi golŭ în ceea zi,
Dice Iehova.

Profeţiele şi ameninţările lui Amosŭ; avertisĕmîntŭ de pedépsa.

3 ASCULTAŢĬ cuvîntulŭ acesta, pre care
l'a disŭ Iehova despre voi, fiiloru
lui Israíl,
Despre a voastră mămală, pre care l'amŭ scosŭ
din pămîntulŭ Egiptului, ziceŭ:
2 ᵃNumaĭ pre voi v'amŭ cunoscutŭ din tóte
neamurile pămîntului;
ᵃDe aceea vŏiŭ pedépsi pre voi tóte
fără-de-legile voastre.
3 Potŭ óre doi umblă dîmpreună,
De nu se voru întelegŭ?
4 Aŭ dóră urlă leulŭ în pădure,
De nu are ceva prĕdă?
Sĕu ară remîne óre vĭtorulŭ pre locŭ în
peştera sa,
De nu şi-a prinsŭ ceva?
5 Sĕu óre arŭ cădé paserea în laţŭ pe pă-
mîntŭ, [mîntulŭ,
De nu i s'arŭ a întinde cursă?
Óre rădică-se laţŭlŭ de pe pămîntŭ,
Fără să se fi prinsŭ ceva?
6 Aŭ dóră sună-se, ca trîmbiţă, şi eme-se în cetate
Fără ca popórulŭ să fie înspăimîntatŭ?
Sĕu ară se întîmple vre-o nenorocire în ce-
tate, [Dulŭ,
Şi să nu o fi făcutŭ Iehova?
7 Da, Iehova, Domnulŭ, nimicŭ nu face,
Fără ᵃcă descopere tainа sa servitorilorŭ sei,
profeţilorŭ.
8 ᵃLeulŭ rugesce, cine nu se va teme?
Iehova, Domnulŭ, a ţisŭ; ᶜcine nu va profeţi?
9 Proclămaţi-vĕ de pe palatúrile din Aş-
ĭodŭ,
Şi de pe palatúrile din pămîntulŭ Egiptului;
Şi ţiceţi: Adunaţi-vĕ pe munţiĭ Samariei,
Şi priviţi turburările celе mari din mĕ-
Şi năpăstuirile din lĕuntrulŭ ei. [ĭlocŭl ei,
10 Căci nu se prisposĕsc să facă drептŭ, dice
Iehova,
Celŭ ce adună silniciŭ şi răpiune în palate-
ele lorŭ.
11 De aceea aşa dice Iehova, Domnulŭ:
ᵃCel ce împresoră impregiurulŭ pămîntului va
Fiĭ va prăda puterea ta, [fi,
Şi palatúrile tale se voru gŏlĭ.
12 Aşa dice Iehova:
Cumŭ păstorulŭ scapă din gura leului
Numaĭ două picĭóre sĕu o ureche a cĕi voru
vĭtele de urechiă,
Aşa voru scăpa fiiĭ lui Israélŭ,
Cĕi ce şedŭ în Samaria în colţulŭ patului
Şi pe aşternutŭ de mătasă.
13 Ascultaţi, şi mărturisiţi asupra casei lui Ia- [cobŭ,
Dice Iehova, Domnulŭ, Dumnedĕulŭ oştiriloru,
14 Că în ce şi voiŭ pedépsi fiiĭ de-legiĭ lui
Israélŭ asupra lui,
Voiŭ pedépsi şi altarele din Beth-Ĕlŭ:
Şi córnele altarului se voru tĕia,
Şi voru cădé la pămîntŭ;
15 Voiŭ lovi ᵃcasa de iarnă cu ᵇcasa de vĕră,
Şi ᶜcasele rele se voru sfîrşi mari,
Zice, casele celе mari ce voru avea,
Dice Iehova.

Mustrarea celŭ corŭ şi a celoru ce asupresc, jăfuiescu şi necinstescu.

4 ASCULTAŢĬ cuvîntulŭ acesta, voi ᵃvaci
din Basana,
Cari din muntele Samariei,
Cari apăsaţĭ pre cei nevoiaşĭ, şi sfărîmaţi
pre cei lipsiţĭ,
Şi cari ţiceţi cătră domniĭ lorŭ:
„Daţi-ne să bemŭ!“
2 ᵃIehova, Domnulŭ, a jurată pe sfinţenia sa,
Că ĭată, vorŭ veni ᵇpeste voi zile,
În cariŭ ᶜcu cîrligiŭ se voru ţinea,
Şi pre urmaşiĭ voştri cu undiţe de pescuit.
3 ᵃŞi voiŭ eşi prin spărturile zidurilorŭ,
Fiecare drept înaintea sa;
Şi veţĭ arunca de la hărŭiŭe, zice Iehova.
4 ᵃDuceţi-vĕ la Beth-Ĕlŭ, şi faceţi fără-
de-legi!
Înmulţiţi nelegiuirile voastre cu la Ghilgalŭ,
ᵃAduceţi sacrificiile voastre în fiĕ dimineţe,
ᵇŞi decimile voastre la fie-care trei anĭ de puĭ;
5 Şi aduceţi mulţumirĭ de mulţămire cu pîne
dospită,
Şi proclămaţi ᵃdarorile ofertе de bună-voiŭ;
Proclamaţi-le,

[a] Că așa ți place, fiilorŭ lui Israĭlŭ,
Dice Iehova, Dumnedĕulŭ.
6 De aceea v'amŭ datŭ curățiĭa dințilorŭ
în tóte cetățile vóstre,
Și lipsă de pâne în tóte locurile vóstre;
[b]Dară nu v'ați întorsŭ cătră mine, dice Iehova.
7 Și amŭ oprită și ploĭa de la voĭ
Cu trei luni înainte de secerișŭ;
Și amŭ ploiatŭ preste o cetate,
Și preste alta n'amŭ ploiatŭ;
Intr'unŭ ogorŭ a ploiatŭ,
Și ogorulŭ, în care n'a ploiatŭ, s'a uscatŭ;
8 Ișiaŭ dĭnŏĭ, trei cetățĭ se duceaŭ la cĭa cetate,
ca să bee apă,
Și ne se săturaŭ;
[b]Dară nu v'ați întorsŭ cătră mine,
Dice Iehova.
9 [c]Rărit-v'amŭ cu arșură în grâŭ și cu gălbinare;
Mulțimea grădinelorŭ vóstre, a viilorŭ vóstre,
A smochinilorŭ vóstri și a măslinilorŭ vóstri,
[d]Mânatŭ-o omida;
Dară nu v'ați întorsŭ cătră mine,
Dice Iehova.
10 Trimesŭ-amŭ ciuma vóstră ciumă, [e]dupe fe-
lulŭ din Egipetŭ;
Pre voĭnerii vóstri i-amŭ de sabiă,
Și [f]cu-v'amŭ caĭ voĭerĭ;
Și amŭ ridicată putórea taberelorŭ vóstre
până la nările vóstre;
[g]Dară nu v'ați întorsŭ cătră mine,
Dice Iehova.
11 Resturnatu-v'amŭ,
Cumŭ a resturnatŭ Dumnedĕŭ [h]Sodoma și
Gomora,
[i]Și ați ajunsŭ ca unŭ tăciune scosŭ din foc:
[j]Dară nu v'ați întorsŭ cătră mine,
Dice Iehova.
12 De aceea, așa 'ți voiu face, Israele,
Și fiindă-că 'ți voiu face așa,
[k]Gătește-te să întâmpini pe Dumnedĕulŭ
tĕŭ, Israele.
13 Căci ĭeĭ, celŭ ce a făcutŭ munțiĭ
Și a creatŭ vêntulŭ,
[l]Celŭ ce spune omuluĭ până și gândurile luĭ,
[m]Celŭ ce face ziorele și întunerecŭlŭ,
[n]Și călcă pe înălțimile pământuluĭ,
[o]Iehova, Dumnedĕulŭ oștiriloră, este numele luĭ.

Plângere cuprinsă în Zeceălŭ: dușmĭĭ și păcătoșiĭ vor fi nimiciți.

5 ASCULTAȚĬ cuvêntulŭ acesta, ce eŭ [p]înalță asupra vóstră,
Acestă plângere, casă a lui Israĭlŭ!
2 [q]Cădută'a, și nu se va maĭ scula,
Fecĭóra lui Israĭlŭ;
Jace aruncată la pământŭ,
Și nu este cine să o scóle.
3 Căci așa dice Iehova, Dumnedĕulŭ:
Cetatea, ósa care ĭșiaŭ o mie,
Va rĕmânè cu o sută;
Și ósa care eșiaŭ o sută,
Va rĕmânè cu dece,
În casa lui Israĭlŭ.
4 Căci așa dice Iehova către casa lui Israĭlŭ:
[r]Căutați-mă, și veți trăi.
5 Și nu căutați [s]Betel-Elulŭ,
Și nu intrați în Ghilgalŭ,
Și nu treceți la [t]Beer-Șeba;
Căci Ghilgalulŭ va fi dusŭ în captivĭtate,
Și [u]Betel-Elulŭ se va nimici.
6 [v]Căutați pre Iehova, și veți trăi:
Ca să nu înbucĭnească ca focŭlŭ în casa lui
Iosefŭ,
Și să-l mistuĭască, și să nu fie nimenea în Betel
Elŭ, care să-lŭ stingă.
7 Voĭ cari [w]prefaceți judecata în pelinŭ,
Și aruncați la pământŭ dreptatea,
8 [x]Căutați pre celŭ ce a făcutŭ [y]ploiadicele și
Orionulŭ,
Pre celŭ ce preface umbra morțiĭ în de-
[z]Și întunecă ziua cu nóptea; [mânță,
Pre celŭ ce [a]chiamă apele mărei,
Și le vêrsă preste pământŭ;
[b]Iehova este numele luĭ!
9 Pre celŭ ce rădică sfărâmarea asupra celuĭ
puternicŭ,
Ca să fiĭe sfărâmarea în întăritură.
10 [c]El urĕsc pre celŭ ce mustră în pórtă, 10
Și [d]se îngrețoșădă de celŭ ce vorbesce fără
prihană;
De aceea, fiindă-că călcați pre sermănă, 11
Și luați de la elŭ dărĭ de grâŭ:
[e]Ați [f]zidită case de pétră cioplită,
Dară nu veți locui în ele;
Ați sădită vĭe plăcute,
Dară nu veți bè vinulŭ lorŭ.
12 Căci cunoscŭ forte-de-legile vóstre cele multe, 12
Și păcatele vóstre cele mari,
Ale celor ce [g]se apasă pre celŭ drept,
Și iaŭ mită,
Și [h]stâlcescŭ dreptatea celorŭ sermani în pórtă.
13 De aceea [i]celŭ ce mustră este în timpulŭ 13
Căruĭa este rĕŭ. [acesta;
14 Căutați binele și nu rĕulŭ, pentru ca 14
să trăiți;

Și așa Iehova, Dumnedĕulŭ oștiriloră, va fi cu voĭ,
[a]Cumŭ ziceți.
15 [b]Urîți reulŭ, și iubiți binele,
Și așezați dreptatea în pórtă:
[c]Póte, Iehova, Dumnedĕulŭ oștiriloră, se va
fi cu rĕmășița lui Iosefŭ. [îndura
16 De aceea Iehova, Dumnedĕulŭ oștiriloră,
Domnulŭ, așa dice:
Plângere va fi în tóte pĭețele;
Și în tóte ulițele vorŭ dice: „Voĭ, vaĭ!“
Și vorŭ strigă prin pregetŭ la plângere,
Și [d]pre cei ce sciŭ cântecŭlŭ bocetŭlŭ la bocire
17 Și în tóte viile o bocire va fi;
Căci [e]voiu trece prin mĭlocŭlŭ tĕŭ,
Dice Iehova.

Aiurelnica neînțelegere a celor ce doresc ziua lui Iehova.

18 [f]Vaĭ celorŭ ce doresc ziua lui Iehova!
De ce folosŭ vi este ziua lui Iehova?
[g]Ea e de întunerecŭ, și nu de lumină.
19 Fiindă [h]ca cumŭ ară fugi omulŭ de d'inain-
tea leulŭi,
Și l'ară întâmpina unŭ ursŭ;
Sĭ ară intra în casă, și ară proptì mâna
sa de pĕrete,
Unŭ șarpe l'ară muș̆ca.
20 Ară fi ea óre de întunerecŭ ziua lui Iehova,
și nu de lumină?
Ba chiară întunerecŭ și fără lucĭre?
21 [i]Urĕsc, și mĭ lepădŭ de sărbătorile vós-
tre,
Și nu-mi voiu fi plăcute serbările vóstre.
22 [j]De-mi veți aduce arderĭ de tămâe
vóstre de pâne,
Nu le voiu primì,
Și nu voiu privì sacrificiulŭ vostru de bu-
curiă din celŭ îngrășatŭ.
23 Depărtați de la mine vuetulŭ cântărilorŭ
vóstre,
Și cântarea harpeloră lorŭ nu o voiu ascultà.
24 [k]Ca judecata să curgă ca apa,
Și dreptatea ca unŭ pârĕŭ puternicŭ.
25 [l]Ați adusŭ mĭ-ĭ unŭ sacrificiŭ și dară de
pâne,
Casă o fi lui Israelŭ, patru-dece de ani în
pustiŭ?
26 Dară ați purtată pre [m]Sicutŭ, [n]Moleculŭ vos-
tru;
Și pre Chiunŭ, idolii vostri,
Și pre [o]Orsabĭ, dĕulŭ vostru,
Pre cari voĭ vi l'ați făcută.
27 De aceea vĭ voiu duce prinș [p]d'incolo de
Damascŭ,
Dice Iehova, [q]Ală cărui nume este Dumnedĕ-
ulŭ oștiriloră.

6 VAĭ [r]voĭ, celorŭ fără grijă în Sionŭ. 6
Și celorŭ ce se încredŭ în muntele Sa-
mariei,
Cercați [s]cunoscuțiĭ între celĭ maĭ de cĭtenĭă
ai popóreloră,
Căror casă se îndrépță casa lui Israĭlŭ!
2 [t]Treceți la [u]Calne, și vedeți; 2
Și de acolŏ duceți-vĕ la [v]Hamatulŭ celŭ
mare:
Și pogorîți-vĕ la [w]Gatulŭ Filistenilorŭ:
[x]Aĭ maĭ bunŭ chiară acestea decâtŭ regatele
acelea?
Orĭ cuprinsulŭ lorŭ este maĭ mare decâtŭ
cuprinsulŭ vostru?
3 Voĭ cari [y]credeți departe [z]ziua nenorocirei, 3
Și [a]faceți să se apropie [b]întemeiarea silniciei;
4 Voĭ, cari ce vĭ culcați pe paturĭ de fildeș, 4
Și vĭ resfățați în așternuturile vóstre,
Și mâncați mieĭĭ din cerdacurile turmei,
Și viței din locurile închise de îngrășare:
5 [c]Cari unĭĭ vĭersu cântecĭ ca o harpeĭ, 5
Și vĭ născocescŭ instrumente de musică, [d]ca
Davidŭ;
6 Voĭ ce beți vinulŭ în cupe, 6
Și vĕ ungeți cu untdelemnŭ celŭ maĭ ales;
[e]Dară de rănirea lui Iosefŭ nu vĭ întristați!
7 De aceea, acumŭ [f]voiŭ duce printrĭ în 7
fruntea celorŭ ce voru fi duși prinș,
Și încetă-voiŭ chiuitulŭ celorŭ nerĕsĭțiĭ.
8 [g]Iehova, Dumnedĕulŭ, pentru-s'a pe sine; 8
Iehova, Dumnedĕulŭ oștiriloră, dice:
Lenaĭmĭ în urĕ [h]mândria lui Iacobŭ, și u-
rĕsc palatele lui;
Voiŭ da vetĕ în mâna năvălitorilorŭ cetatea și
tótă ce este înlĕuntru.
9 Și va fi, chiară de voru rămânè dece omeni 9
în unŭ casă,
Ĭĭ voru muri.
10 Și unchiulŭ pre unulŭ din ei 'lŭ va rădica nu- 10
mĭndu-se,
Și celŭ ce este în fundulŭ casei:
„Maĭ este cineva cu tine?“
Atunci va dice: „Nu.
„Tăcĕ! căci n'a maĭ fostŭ dată a aminti numele
lui Iehova.“ 11
11 Căci ĭerĕ, [i]Iehova ordonădă,
Și va lovì casa celŭ mare cu rănire,
Și casa celŭ mică cu surpare.

12 Alérgă cal pe stîncă?
Ară cineva acolo cu boi?
Voi însă ați prefăcut judecata în fiere,
Și fructul dreptății în pelin;
13 Voi, cari vă bucurați în lucruri de nimica,
Cari ziceți: Ah! nu ne-am luat oștenii cornu
noastră prin puterea noastră?
14 Dară, iată, Eu voiu scula unu popor asupra
vostră, casă a lui Israilă!
Zice Iehova, Dumnedieul oștirilor;
Și vă voiu apăsa
Din la Intrarea Hamatului,
Pînă la pîrîul despărțirii.

Viitorul răsplătirei, a bunătății săvîrșite și a judecății
aspre asupra poporului păcătos.

7 Așa mi-a arătată Iehova, Domnulă: și
iată, a formatu locuste la începutulu
eșirei ulmeiu; și iată, era ulmeiu după tun-
8 sulu regelui. Și după ce ele ară stîrpit de
totu erba pămîntului, atunci amu disu:
Iehova, Dómne, iertă, rogu-Te;
Cumu se va puté scula Iacobu?
Căci este micu.
5 Iehova s'a căită de acésta:
Nu va fi, disse Iehova.
4 Așa mi-a arătatu Iehova, Domnulă: și
iată, Iehova, Domnulă, chiamă la judecată
prin focu, și focul a mistuitu adînculu celu
mare, și a mistuitu o parte a pămîntului.
5 Atunci amu disu:
Iehova, Dómne, conteneșce, rogu-Te:
Cumu se va puté scula Iacobu?
Căci este micu.
6 Iehova s'a căită de acésta:
Nici acésta nu va fi, disse Iehova, Domnulă.
7 Așa mi-a arătatu: și iată, Domnulă stă
pe unu zidiu *fărîmițat* la cumpănă, și avea în
8 mîinea sa o cumpănă; Și disse-mi Iehova:
Ce vedi tu, Amóse? Și amu disu: Cumpănă.
Atunci a disu Domnulă:
Iată, *eu* voiu pune cumpănă în mediulu
poporului meu Israelă;
Nu *mai* voiu mai trece.
9 Înălțimile lui Isaacu se vorŭ rumpe,
Și sanctuarele lui Israilu se vorŭ dărîma,
Și *eu* voiu ridica cu sabia asupra casei
lui Ieroboamu.
10 Atunci Amasia, *preotulu* din Beth-Ilu, a
trimesu către Ieroboamu, regele lui Israelu,
dicendu: Amosu a conjuratu asupra ta în
mediulu casei lui Israelu; țara nu pote
21 suferi tóte cuvintele lui; Căci așa a disu
Amosu: Ieroboamu de sabie va muri, și Is-
raelu va fi dusu prinsu din pămîntulu seu.

Atunci a disu Amasia către Amosu: Tu, 12
văditorule, mergi, fugi în pămîntulu lui
Iudu; acolo să mănînci pîne, și acolo să
profețesci; Dară în Bethi-Ilu să nu mai pro- 13
fețesci; *căci este sanctuarulu regelui, și este*
casa regelui.

Și o respunse Amosu și a disu către A- 14
masia: Eu nu eramu profetu, nici *fiiu de*
profetu, ci eramu păstoriu, și strîngeamu
sicomore; Și Iehova m'a luatu din urma 15
turmei, și a disu Iehova către mine: Du-te,
profețesce poporului meu Israelu. Și acumu 16
ascultă cuvîntulu lui Iehova: tu dici: Nu
profeți asupra lui Israelu, și *nu pica cu-*
vîntulu tenpra casei lui Israelu. Dară așa 17
dice Iehova:
Femeea ta va fi meretrice în cetate,
Și fiii tei și fiicele tale de sabiă vorŭ cădé,
Și pămîntulu teu va fi împărțitu,
Și tu vei muri în pămîntu necuratu;
Și Israelu va fi dusu din pămîntulu seu.

Așa mi-a arătatu Iehova, Domnulă: și 8
iată, unu panieru cu fructe de vără
Și a disu: Ce vedi tu, Amóse? și amu re- 2
spunsu: Unu panieru cu fructe de vără. Atunci a disu Iehova către mine:
Venuta sfîrșitului asupra poporului meu
Nu-i voiu mai larta. [Israelu,
Și *cîntările palatului se vorŭ preface în*
lacrime 3
În diua aceea, disse Iehova Domnulu:
Voiu fi multe cadavre,
Ce se vorŭ arunca în tăcere în tóte locurile.
Ascultați acésta, voi, cei ce *înghițiți pre cei* 4
lipsiți,
Și stîrpiți pre cei amerîți ai țărei,
Dicendu: „Oare când trece nou-crescîndă ascu- 5
„Ca să vindemu grîulu? [lună, noă,
„Și sabatulu,
„Ca să deschidemu *ce ascunde* bucatele?
Micșorîndu efa, și mărindu siclulu,
Și strîmbătățindu balanțele cu înșelătorie:
Ca să cumpărămu cu *argintu* pre cei lipsiți, 6
Și pre cei amerîți pentru o pereche de în-
călțăminte.
Și să vindemu resăritu de grîu.
Iehova jurată-a pe *mărirea* lui Iacobu, 7
Dicendu: „În eternu nu voiu uita nici unu
„din faptele lorŭ.
Ah dóră pămîntulu nu va se cutremure de 8
acésta?
Și nu va plînge cine va locui pe elu?
Și va nu se pornesce totulu ca unu fluviu,
Și se nu se turbure și lunece,
Ca de fluviulu Egiptului?
9 În diua aceea, disse Iehova Domnulu,
Voiu face ca soarele să apună la amédi,
Și voiu întuneca pămîntulu în diua mare.
10 Voiu preface serbătorile vostre în plîngere,
Și tóte cîntările vóstre în lacrime;
Voiu pune sacu pe tóte șelele,
Și pleșuvie pe tóte capetele;
Voiu face ca jele să plîngă, cumu se plînge
pe după unu fiiu unicu,
Și sfîrșitulu *acelu* va fi ca o di amărîciune
11 Iată, vinu dilele, disse Iehova, Domnulă,
Când voiu trămite fămete asupra acestui por;
Nu fămete de pîne, nici sete de apă,
Ci *a de audiea cuvîntelorŭ lui Iehova.*
12 Și vorŭ merge de la mare până la mare,
Și *de la* nordu până la resăritu
Cutrându cuvîntulu lui Iehova, [sărîtu,
Dară nu-lŭ voiu afla.
13 În diua aceea *fecîorele celе frumóse* și ti-
nerii se vorŭ topi de sete.
14 Cei ce *jură pe* păcatulu Samariei,
Și cari ziceŭ: Viue, viu este Dumnedieu,
Și viu este drumulu lui, *Beerș-Șeba!*
Vorŭ cădé, și nu se vorŭ mai scula.

9 VĂZUTAMĂ pre Domnulŭ stătîndu pe al-
tară, și a disu:
Loveșce peșculu de sus până sîlî porțile, ca să
se cutremure ușiorîi:
Și *dărîmă grecle capulu tuturoru acestora*
Ear rămășița lorŭ cu sabiă o voiu ucide;
Nimenea din ei nu va fugi,
Nimenea din ei nu va scăpă, nu se va mîntui.
2 *De vorŭ sîpa până în infernu,*
Și de acolo mîna mea i va lua:
Și până în ceriu de se vorŭ sui,
Și de acolo *i voiu* coborî;
3 Și *până în vîrfulu Carmelului* de se vorŭ
ascunde,
Cătarŭ și acolo *i* voiu căuta, și-i voiu lua;
Și în fundulu mărei de se vorŭ ascunde
de ochiĭ mei.
Acolo voiu ordina șarpelui, și-l va muscă.
4 Și de se vorŭ duce prinși de inamicii lorŭ,
Acolo voiu ordina sabiei, și-i va omorî;
Și *voiu pune* ochiĭ mei *preste* ei spre rău,
Nu spre bine.
5 Căci Iehova, Domnulŭ oștirilorŭ, este acela,
Ce atinge pămîntulu, și acesta *se topesce*;
Și *plîngă* toți cei ce-lŭ locuescu,
Și se revarsă totulu ca unu fluviu,
Și se înecă, ca de fluviulu Egiptului.
6 Ziditu-*a* în ceriŭ *cămările* sale celе
de susŭ, în cerîu,
Și întemeiatu bolta sa pe pămîntu;
Cellu ce *chiamă* apele mărei,
Și le vărsă pe fața pămîntului;
Iehova este numele lui.
7 Ați nu-mi semănați ca fiiĭ *Etiopienilorŭ,*
Voi fiiĭ lui Israelu, zice Iehova?
Ați n'amu scosu pre Israelu din pămîntulu
Egiptului,
Și pre *Filistenĭ* de la *Caftorŭ*, și pre Sirieni
de la *Kiru*?
8 Ecce, *ochiĭ* lui Iehova, Domnulŭ, sînt spre
regatulŭ păcătosu,
Și-lŭ *voiu nimici* de pe fața pămîntului;
Dară pre casa lui Iacobu nu voiu nimici o
Zice Iehova. [de tótă,
9 Căci ecce, eu voiu ordina,
Și voiu vîntura casa lui Israelŭ între tóte
popórele,
Cumu se vîntură grîulu în sîtu,
Și nu va cădé grăunțe pe pămîntu.
10 De sabiă vorŭ muri toți păcătoșiĭ poporu-
lui meu,
Cari ziceŭ: Nu se va ajunge, nici ne va a-
junge nimica.

Restabilirea de viitoru a lui Israelu și de viitoru
a lui Edomu.

11 În diua aceea voiu redica cortulŭ celŭ
căzutŭ alŭ lui Davidu,
Și voiu închide spărturile lui;
Voiu *ridica* ruinele lui,
Și-lŭ voiu rezidi, ca în *ziledin vechime*;
12 *Ca să moștenéscă acelu rămășița Edo-*
mului
Și a tuturoru popórelorŭ, *cari se vorŭ numi*
dupe numele meu,
Zice Iehova, cellu ce face acestea.
13 Ecce, *viu ziledin Iehova*,
Cându plugarulŭ va ajunge pre secerătorŭ;
Și *strugurarulŭ* de până pre semănătorulŭ
de grâne;
Cându munții vorŭ picura mustu,
Și *toți cellalțiĭ* se vorŭ resfăța de dînșiĭ.
14 Și *voiu întorce* pre prinșiĭ poporului meu
Israelŭ,
Și *vorŭ* rezidi cetățile cele ruinate, și vorŭ
locui în ele;
Vorŭ sădi vii, și vorŭ bé vinulŭ lorŭ;
Și vorŭ face grădini, și vorŭ mâncă fruc-
tulŭ lorŭ.
15 Și *voiu* sădi pe pămîntulŭ lorŭ,
Și *nu vorŭ mai fi* smulși de pe pămîntulŭ,
pe care Eu mi l'amŭ datŭ lorŭ,
Zice Iehova, Dumnedieulŭ teŭ.

OBADIA.

Pedeapsa și pierzarea Idumeilor, și restaurarea și fericirea viitore a lui Israel.

1 VISIUNEA lui Obadia.
Așa dice Iehova, Domnulu, despre Edom:
Auditu-amu vestea de la Iehova,
Și unu trimesu-s'a între popóre:
Sculați-vă, și să ne sculămu cu resbelu asupra lui!
2 Iată te-am făcutu micu între popóre,
Tu ești desprețuitu forte;
3 Semețiea inimei tale te-a amăgitu,
Tu carele locuești în spărturile stâncelorŭ,
Fundulu-ți locuinței în sus ți-lu,
Tu dici în inima ta: Cine mă va pleca la pămentu?
4 De ți-ai și înălța ca și vulturulu,
Și de ți-ai pune cuibulu tĕu între stele,
Și de acolo te voiu pleca, dice Iehova.
5 De ți-ar fi intratu la tine furi
Seu hoți de nópte
(Cât ceiu de pustiitu!)
Ore n'ar fi furatu numai ceea de ajunsu pentru ei?
Ace de ar fi intratu la tine culegătorii de vie,
Ore nu n'ar fi lăsatu ei-ne strugure?
6 Câtu de cu amăruntulu s'a cercetatu Esau!
Și s'a descoperitu tesaurele lui!
7 Până la hotare te-au petrecutu toți cei ți legăturĕ cu tine,
Cei ce erai în pace cu tine, te-au amăgitu,
Și te-au întrecutu:
Cei ce mănâncă pâinea ta întinsu-ți-au cursă sugrumătore sub tine; Nu este înțelegere întru
8 În dina aceea, dice Iehova,
Au nu voiu perde din Edomu chiaru și pre înțelepții,
Și pricepere de pe muntele lui Esau?
9 Și voinții tei, o Temane! se voru spăimânta,
Ca așa că se stârpească prin înghițire cei omulu din muntele lui Esau.
10 Pentru silniciea ce către fratele tĕu Iacob
Te va acoperi rușinea, și vei fi stârpitu pentru totu-de-una.
11 În dina, în care ai stătutu față,
În dina în care străinii ați dusu prinsă averea sa,
Și cei de altu semenu ați intratu în porțile lui;
Când ați și aruncatu sorțiu asupra Ierusalimului,
Fostu-ați și voi ca unulu din ei.
12 Dară nu nu trebuiai se te veseleșci în ziua fratelui tĕu,
În dina perderei lui;
Nici trebuiai se te fi bucurat asupra fiiloru lui Iuda
În dina peirei lorŭ,
Nici trebuiai să vorbescĭ mândru în dina strâmbătĕrei tale.
13 Nu trebuiai să intri în porta poporului meu în dina dărâmăciunei lorŭ;
Nici trebuiai să te bucuri de nenorocirea lorŭ
În dina dărâmăciunei lorŭ;
Nici trebuiai să pui mâna și tu pe averea lorŭ
În dina dărâmăciunei lorŭ;
14 Nici nu trebuiai să te ași la respântĭ,
Ca să sfârpescĭ pre cei din ei, cari scăpaseră;
Nici să trădaĭ pre rămășiții lorŭ
În dina strâmtorĭei lorŭ.
15 Căci aprópe este ziua lui Iehova asupra tuturorŭ popóreloru;
Cumu ai făcutu, așa și se va face;
Faptele tale înapóre-se voru asupra capului tĕu.
16 Căci precumu ați băutu pe muntele sfântu meu,
Așa voru bé pururea toate popórele;
Da, voru bé, și voru sorbi cele,
Și voru fi, ca cumu nici n'ar fi fostu.
17 Dară pe muntele Sionului va fi scăpare,
Și ele va fi sfântu;
Și casa lui Iacobu va stăpâni moștenirea lorŭ.
18 Și casa lui Iacobu va fi focu,
Și casa lui Iosifu flacăra,
Iară casa lui Esau mirească;
Și se voru aprinde unele în altele, și-i voru mistui,
Și nu va remânè nici o rămășiță casei lui Esau:
Căci Iehova a vorbitu.
19 Și cei de la amiédi-di voru stăpâni muntele lui Esau,

Și cei din șesu pe Filisteni;
Voru stăpâni câmpiile lui Efraimu și câmpiile Samariei;
Și Beniamin va stăpâni Galaadulu;
20 Și cei prinși din acĕstă fiiloru lui Israelu
Voru stăpâni pământulu Canaaniților până la Zarefatu;
Și cei prinși ai Ierusalimului ce sunt în Sefarad
Voru stăpâni cetățile de la amiédi-di.
21 Și va veni mântuitori în muntele Sionului
Ca să judece muntele lui Esau;
Și împărăția va fi a lui Iehova.

IONA.

Iona, trimisu de a. m. la Ninive, se fugesce a fugi în Tarsis, este aruncatu în mare, fiară peștelu îl înghite și după trei dile îl vomită viu pe uscatu.

1 Fiulu lui Amitai, dicendu:
2 Scolă-te, mergi la Ninive, cetatea cea mare, și strigă asupra ei; căci răutatea lorŭ s'a suitu înaintea mea. Dară Iona s'a sculatu ca să fugă în Tarsisu de înaintea lui Iehova, și s'a pogorîtu la Iopa; și aflându o corabiă mergându la Tarsisu, și-a plătitu chiria, și a intratu în ea, ca să meargă cu ei în Tarsisu de înaintea lui Iehova.
4 Dară Iehova a rădicatu unu vântu puternicu pe mare, și se făcu furtună mare în mare, și corabia amenința sfărâmare.
5 Și înșelămintrea corăbieri, și ai strigatu fie-care către dumnedieulu seu; și au aruncatu mărfile din corabiă în mare, ca s'o ușureze de ele; iară Iona se pogorîse în laturalu corăbiei, și se culcase, și dormia greu. Deci s'a apropiatu de elu șeimanulu, și i-a disu: Ce dormi? scólă-te, rógă pre Dumnedieulu tĕu: poate Dumnedieu își va aduce de nóu, și nu vomu pieri.
7 Și a disu unulu către altulu: Veniți, și să aruncămu sorți, ca să cunoscemu din cine ne vine nouă acĕstă nenorocire. Deci au aruncatu sorți, și a eșitu sorțiu pe Iona.
8 Atunci au disu către elu: «Spune-nu, din vina cui a venitu asupra-ne nenorocirea acĕsta? Care este ocupațiunea ta? și de unde vii? Care este pământulu tĕu? și din ce popóre ești?» Și elu li-a respunsu: Eu sunt Hireu; și mă tem de Iehova, Dumnedieulu cerului, carele a făcutu marea și uscatulu.
10 Atunci s'au înfricoșatu oamenii cu mare mare, și i-au disu: Ce ai făcutu? Căci cunoscură oamenii, că fugia de d'inaintea lui Iehova, fiindu-că îl-a spusu. Deci i-au disu: Ce să ți facemu, ca marea să ni se liniscescă? Căci marea bătea mereu mai multu se furtuna. Și a disu către d'înșii: «Ridicați-mă, și mă aruncați în mare, și marea se va liniscì; căci cunosc, că din vina mea vine asupra-vĕ acĕstă mare furtună.
13 Dară oamenii vâsliră puternicu, ca să întoarcă corabia la uscatu; dară nu putură: căci marea bătea mereu mai multu se înfuria asupra lorŭ. Strigă care mai strigară către Iehova, și au disu: Rogămu-te, Iehova, rogămu-te, să nu perimu pentru vĕța omului acestuia, și să nu pui asupra nóstră sânge nevinovatu; căci tu, Iehova, ai făcutu cumu ai voitu. Atunci au rădicatu pre Iona, și l'au aruncatu în mare; și mânia cea aținută din furia sa. Atunci oamenii s'au temutu de Iehova cu temere mare, și au adusu sacrificiu lui Iehova, și au făcutu voturi.
17 Și ațâțiu Iehova unu pesce mare, care să înghită pre Iona; și «a fostu Iona în pântecele pescelui trei dile și trei nopți.

Rugăciunea, mulțumirea și scăparea lui Iona.

2 Și s'a rugatu Iona lui Iehova Dumnedieulu seu, din pântecele pescelui, și a disu:
2 «Strigatu-amu la strâmtorarea mea către [Iehova,
Și elu m'a auditu;
Din pântecele infernului unu strigatu,
Și tu ai auditu vĕcea mea.
5 Căci m'ai aruncatu în adâncuri,
În inima mărei,
Și șiroiulu m'ați înconjurată.
Toate undele tale și valurile tale mi-au trecutu d'asupra mea.
4 «Și eu amu disu: Lepădatu sunt de d'înaintea ochiloru tei;

Tatăl-ei îmi-ei vorbi privi / la templulu celu
sîntu alu lui.
5 Apele mi-aŭ împresurată pînă la suflet;
Adîncuriĭ m'a împresurată;
Pepuma s'a încolăcită împregiurulŭ capului
meu;
6 Fundurile-m'amu pînă la temeliele munţiloru;
Zăvorele pămîntului se închiseră dupe mine
pentru tot-de-una;
Dară tu ai rădicatu viéţa mea / din stric-
Iehova, Dumnedieulŭ meu! [ciune,
7 Pre-cîndu lăuntrulu sufletulŭ meu în mine,
Adusu-mi-amu aminte de Iehova;
Şi rugăciunea mea a intratŭ către tine,
La templulu celu sîntu alu tĕu.
8 Cei ce se dau la / deşertăciunile mincinóse,
Şi părăsescu mila lor.
9 Iară eu ţi voiu / sacrifica cu voce de laudă;
Voiu împlini cîte amu făgăduitu;
Căci / mîntuirea este de la Iehova.
10 Şi a cetitu Iehova porunculŭ, şi a vĕrsatŭ
pre Iona pe uscatu.

*Trimeterea a doua a lui Iona în Ninive, şi
vĕstea aspersită.*

3 ŞI ESTA cuvîntulŭ lui Iehova către Iona
2 a doua óră, ţicîndu: Scólă-te, mergĭ în
Ninive, cetatea cea mare, şi strigă asupr'a-i
3 strigarea, ce-ţi voiu spune. Deci s'a scu-
latŭ Iona, şi a mersu la Ninive dupe cu-
vîntulŭ lui Iehova.
Ear Ninive era cetate mare forte, cale de
4 trei dîle. Şi a începutu Iona să între în ce-
tate cale de o di, şa strigatu, şi a ţicîu: Încă
patru-dieci de dîle, şi Ninive se va nimici.
5 Şi bărbaţii din Ninive au / crezutu lui
Dumnedieu, au prochimisitu a jalnire, şi s'au
îmbrăcatu în cîlţi, de la celu mai mare alu
6 lorŭ pînă la celu mai micu alu lorŭ. Deci
cuvîntulŭ a ajunsu către regele Ninivei,
şi s'a sculatŭ de pe tronulŭ seu, s'a
dezbrăcatu de mantia sa, s'a acoperitŭ cu
7 cîlţi, şi a / şedutu pe cenusă. / Şi c'a pro-
clamatŭ şi a făcutŭ scire în Ninive prin
decretulŭ regelui şi alu mariloru seu, ţi-
cîndu: Oameni şi animalele, boi şi oi, să
nu guste nimicŭ, nici se pască, nici apă să
8 bee; Ci şi oamenii şi animalele să se îm-
pace cu saci, şi să strige cătră Dumne-
dieu: şi s'să se întorcă fie-care din calea
sa cea rea, şi de la / silnicia ce este în mî-
9 nele lorŭ. / Cine scie de ar se va întorce,
şi se va ce căi Dumnedieu, şi ear se va în-
dĕrepta de la aprinderea mîniei sale, ca să
nu perimŭ?
10 Şi a vĕzutŭ Dumnedieu faptele lorŭ, că
s'au întorsŭ de la calea lorŭ cea rea: şi s'a
căitatŭ Dumnedieu de reulŭ, ce ţisese că li va
face; şi nu l'a făcutŭ.

*Mustrarea lui Iona şi vestirea lui Dum-
nedieu.*

4 SI s'a întristatŭ Iona cu întristare mare,
şi s'a aprinsŭ de mîniă; 2 şi s'a ru-
gatŭ lui Iehova, şi a ţisu: O Iehova, aĭ nu
aceasta era ţicerea mea, cîndu încă eramu
în pămîntulu meu? de aceea amu căutatŭ
/ să fugu în Tarşiş; căci scieamu, că tu eşti
Dumnedieu / milosu şi îndurătoriu, îndelungu
la mîniă, plinu de îndurare, şi te căieşi de
reu. / 3 Şi acumu, Iehova, îţi rogu-te, viéţa
mea de la mine; căci / mi este mai bine să
moriu decîtu să trăiescu.
4 Şi a ţisu Iehova: Óre ce este să te
mîhnĭi?
5 Şi a eşitu Iona din cetate, a şedutu spre
resăritulŭ cetăţei, şi acolo şi-a făcutŭ o co-
libă, şi şedea supt d'însa la umbră, pînă
să vĕdă ce are să se întîmple în cetate.
6 Şi găti Iehova Dumnedieu una chĭchiŭ, şi
o făcutŭ să créscă preste Iona, ca să fie
de umbratu capului seu, ca să-lu scape de
întristarea sa. Şi s'a bucuratŭ Iona de chi-
chiŭ cu bucuriă mare de tĕmeiŭ.
7 Şi a gătitŭ Dumnedieu unŭ vermu, cîndu
s'a luatŭ diuaulu demaneţĭ mereţîndu, care
a lovitŭ chĭchiŭlu, şi s'a uscatŭ. Şi în-
dată ce a resăritŭ sorele, a rîndunatŭ Dum-
nedieu unŭ vîntŭ de resăritŭ arşîtorŭ; şi
bătea sorele capului lui Iona, şi leşinîndu,
şi poftia în sine să mórĭă; şi a ţisu: Mai
bine îmi este să mor decîtu să trăiescu.
9 Şi a ţisu Dumnedieu către Iona: Óre
te superi forte pentru chĭchiŭ? Şi a ţisu:
Forte mă supĕru, pînă la mórte.
10 Şi a ţisu Iehova: Tu ai îndurată de chi-
chiŭ, pentru care nu ţi-ai ostenitŭ, de
care l'a făcutŭ să créscă, de într-o nóptе a
crescutŭ şi într-o nóptе a perită: 11 Şi oi fi eu
nu îndurată să mă îndur de Ninive, / cetatea
cea mare, în care sînt mai mulţĭ decîtu o
sută d'mii-deci mii de omeni, / carii nu scieu
a deosebi drépte lorŭ de stînga lorŭ, sĕrĕ
de / mai multe?

MICA.

Judecăţile asupr'a lui Samaria şi Ierusalimului.

1 CUVÎNTULŬ lui Iehova care a fostŭ către
/ Mica, Morastitulŭ, în dîlele lui Iotam,
ale lui Ahazŭ şi ale lui Ezechia, regi ai lui
Iuda, pre / care l'a văzutŭ despre Samaria şi
Ierusalimu.
2 Ascultaţĭ, popóreloru, toţĭ!
/ Audă pămîntulu, şi tóte de pe d'însulu!
Şi / să fie Iehova, Dumnedieulŭ, martoru asupra
vóstră,
Dumnedieulu din / templulu celu sîntu alu seu.
3 Căci iată, / Iehova va eşi din / locuinţa sa,
Se va pogorî, şi va călca preste / înălţimile
pămîntului.
4 Şi / munţĭ se voru topi supt d'însulu,
Şi văile voru crăpa;
Ca ceara cu naintea focului,
Ca apele ce curgŭ prin rîpĕ.
5 Pentru fărădelegea lui Iacobu se voru
/ face tóte aceste,
Şi pentru păcatele casei lui Israelu.
Ce este fărădelegea lui Iacobu?
Aĭ nu Samaria?
Şi ce sînt înălţimile lui Iuda?
Aĭ nu Ierusalimulŭ?
6 Şi voiu preface-voiu Samaria / în grămădĭ
de peatre pe câmpu,
În câdire de viĕ:
Voiu tocmi pietrele ei în vale,
Şi voiu / descoperi temeliele ei.
7 Tóte chipurile ei cele ciopîte se voru sfă-
rîma,
Şi tóte / plătile ei de meretrice se voru arde,
Şi voiu / zdrobi pe tóte idolii ei / voiu sfĕrpi;
Căci din plătile de meretrice ea adunatŭ,
Şi în plătĭ de meretrice se voru întorce.
8 Pentru aceea / voiu plînge, şi voiu vaĭta;
/ Voiu înblă desbrăcatŭ şi golŭ;
/ Voiu face plîngere ca de bufniţe,
Şi bocete ca de struţĭ.
9 Căci rana ei este fără vindecare;
Căci / s'a întinsă până la Iuda;
Atingerea a ajunsă până la porta poporu-
lui meu, până la Ierusalimu.
/ Nu spuneţĭ acésta în Gatu,
Nu plîngeţĭ!
La Bet-Afra / rostogoliţi-vĕ în prafu.
Treci, locuitore din Şafiru, / cu rupsea ta
desonorată!
Locuitórea din Zananu nu ese;
Bocetul Bet-Haţelulŭi îţi opresce de a ţi
lăsa pasu.
Căci locuitórea din Marotŭ este în chinuri
pentru binele sĕu,
Fiindu-că / se pogorî nenorocirea de la Ie-
hova în porţile Ierusalimului.
Locuitóre din / Lachiŭ, înhamă şi cai cei iuţi
în carĕ,
Fu, începutulŭ păcatului fiicei Sionului!
Căci fără-de-legile lui Israelŭ în tine s'au
aflatŭ.
De aceea vei / da bărbiă de despărţenie Mo-
reşetei Gatului,
Casele din / Aczibu (înşelătorie) înşelătóre
vorŭ fi pentru regii lui Israelŭ.
Ţi voiu aduce şi stăpînŭ, locuitóre din / Ma-
reşa;
Până la / Adŭlamŭ va ajunge mărirea lui
Israelŭ.
Fiţi / pĕroşi, şi tundu-vĕ pentru / fiii voştri cei
gingaşi;
Lăţiţi-vĕ pleşuvirea ca, ca vulturulŭ;
Căci ei se duse / prinşi de la voi.

*Păcatele carĕ se afundă pentru Ierusalimu; fă-
găduinţĕ de restaurare viitóre.*

VAI celoru ce / cugetă fără-de-lege,
Şi / fac rele în patulu lorŭ!
Ţiuorile abia lucesc, şi o făptuescu,
Fiindu-că / este în putinţa mînei lorŭ.
De poftescu / ţerîne, le şi răpescu;
Şi de / căse le şi iau:
Aşa asuprescu pre omŭ şi casa sa,
Pre stăpînŭ şi moştenirea lui.
De aceea aşa ţice Iehova:
Iacă, gîndescu asupra / nĕmului acesuia
unu reu,
Din care nu veţĭ scăpa grumajiĭ voştri;

Şi nu veţi mai merge cu capul sus;
Căci timpulu acela va fi rău.
4 În ziua aceea se va rădica peste voi
proverbu,
Şi se va plânge cu plângere amărâtă,
Zicându-se: Sîrsitul prădaţi!
Dat'a schimbat moştenirea poporului meu!
Cumu mi o'a luatu!
Împărţesce ţerinele noastre între păgâni!
5 De aceea nu vei mai fi cine va să aibă
parte tinută pentru sorţulă seu
în adunarea lui Iehova.
6 „Nu profeţiţi",
Dicu celorlalţi ce profeţescu;
Nu profeţiţi,
Că de nu vorbi profeţi aşa,
Nu se va departa ruşinea.
7 O tu casă ce te chiamă casă a lui Iacobu!
Oare scurtatu-s'a spiritulu lui Iehova?
Oare acestea sînt lucrurile sale?
Oare cuvintele mele nu prieteni celui ce
bine dirige?
8 Dară de multu poporulu-s'a poporulu meu
ca unu inamicu asupra sa;
Aţi răpitu şi vestmîntulu şi mantia,
Pe cei ce se duceu cu siguranţă l'aţi lăsatu
fugari din resbelu.
9 Alungat'aţi femeile poporului meu din ca-
sele cele plăcute ale lorŭ,
Aţi luatu de la copii lorŭ măreţia mea
pentru totdeuna.
10 Sculaţi-vă, şi plecaţi,
Căci nu este locu de repausă pentru voi
aicea.
Fiindă că s'a pângăritu, se va stîrpi,
Şi încă cu stîrpire crudă.
11 De ar fi alergatu cine-va după vîntu, şi ar voi
minţi minciună,
Dicendu: „Ti voiu profeţi de vinu şi de beu-
turi inebuitore,"
Cu adevĕratu acesta ar fi profetulu popo-
rului acestuia.
12 Aduna-te-voiu cu totulu, Iacobe.
Sortage-voiu remăşiţa lui Israele,
Şi-i voiu pune la unu locu ca pe oile din
Boţra,
Ca turmă în staululŭ lorŭ;
Voiu fi de faptu
Plină de mulţime de oameni.
13 Celui ce străbate prăpăstiile voiu fi înaintea
lorŭ
Voiu sfărîma zăvorîle, şi voiu trece prin porţi,
Şi voiu eşi prin ele.
Şi Regele lorŭ va trece înaintea lorŭ,
Iehova în fruntea lorŭ.

Condamnarea şi apăsarea celor conducători şi a celor-lalţi, şi descoperirea prăpădului celor mincinoşi profeţi. Împrăştierea şi restaurarea viitoare a lui Israel.

3 AIU mai disu: Ascultaţi acumu, capi ai lui Iacobu,
Şi voi mai mari ai casei lui Israel!
Aŭ nu vi se cade să cunoşceţi judecata?
Voi ce urîţi binele, şi iubiţi reulu,
Voi ce smulgeţi pielea de pe dînşii,
Şi carnea lorŭ de pe oasele lorŭ,
2 Şi mîncaţi carnea poporului meu,
Şi pielea lorŭ de pe ei,
Şi scărmănaţi oasele lorŭ,
Şo le buccăţiţi ca pentru ólă,
Şi ca carnea în căldare.
4 Atunci strigă o dată către Iehova,
Dară nu-i va asculta,
Ba chiară va ascunde faţa sa de la d'însii
în timpulu acela,
Dupre cumu au făcutu reu în ale lorŭ
fapte.
Aşa dice Iehova
5 De proorocii ce rătăcescu poporulu meu,
Cari, de voi de'nţepătă cu dinţii lorŭ, stri-
gă: Pace,
Iară, cine nu arunică ceva-ce-va în gura lorŭ,
Iehovei resboiu asupră-i.
6 De aceea nopte vi va fi fără de vedere,
Şi întunerecu lorŭ de prorocii.
Sôrele va apune asupra profeţilorŭ acestora,
Şi ziua se va întuneca preste d'înşii
7 Atunci se voru ruşina văzătorii,
Şi voru roşi prezicătorii:
Şi toţi acestia îşi voru acoperi buzele lorŭ;
Căci nu va fi răspunsu de la Dumnedieŭ.
8 Dară eu sînt spiritulu lui Iehova sînt plinu
De putere, de judecată şi de tăriu,
Că să spunu lui Iacobu fără-de-lege sa,
Şi lui Israel păcatulu seu.
9 Deci ascultaţi acestea, capi ai casei lui
Iacobu,
Şi mai mari ai casei lui Israelu!
Cari urîţi judecata şi resucîţi tóte direpte,
10 Cari zidiţi Sionulŭ în sînge,
Şi Ierusalimulu în fără-de-lege.
11 Capii săi judecă pentru daruri,
Preoţii săi învaţă pentru plată,
Şi profeţii săi prezicu pentru argintu,
Şi totu se reazimă pe Iehova, dicendu:
„Aŭ nu este Iehova în mijloculu nostru?
Deci nenorocirea nu va veni asupra noastră!"
12 De aceea Sionulu pentru voi vostră va fi
arat, ca unu câmpu,

Ierusalimulă va ajunge grămedi de pietre,
Şi muntele casei, ca înălţimile pădurei.

4 DARĂ în ziua din urmă,
Că muntele casei lui Iehova
Va fi întemeiatu pe vêrfulu munţiloru,
Şi se va înălţa preste colini;
Şi popórele vorŭ curge la d'însulu.
2 Şi multe neamuri se vorŭ duce şi vorŭ dice:
Veniţi, să ne suimu pe muntele lui Iehova,
La casa Dumnedieŭ'lui Iacobu;
Ei ne va învăţa căile lui,
Şi noi vomŭ umbla în cărările lui;
Căci din Sionu va eşi legea,
Şi cuvêntulu lui Iehova din Ierusalimu.
3 Ci el va judecă între multe popóre,
Şi va hotărî între naţiuni puternice, până
şi între cele mai depărtate;
Şi ei vorŭ face din sabiile lorŭ de plugu,
Şi lăncile lorŭ în cosóre;
Popórele nu vorŭ mai ridica sabie
Unele asupra altor popóre, nici nu vorŭ
învăţa resbelulŭ.
4 Ci va şedé fie-care supt viia sa şi supt
smochinulŭ seu;
Şi nu se fi cine să-i spăimînte;
Căci gura lui Iehova, Dumnedieŭ oştiloru
a vorbitu.
5 Căci toate popórele umblă fie-care în nu-
mele dieului seu;
Eu numi vomŭ umbla în numele lui Iehova,
Dumnedieŭlui nostru în eternă şi veşnică.
6 În ziua aceea, dice Iehova,
Voiu strînge pe ceea ce schiopătédă,
Şi voiu aduna pe cea alungată,
Pe acea pre care eamu întristatu;
7 Şi voiu face pe cea schiopătă să ajungă o
remăşiţă,
Şi pe cea alungată o naţiune tare:
Şi Iehova va domni preste d'înşii în muntele
Sionu de acumu şi până în veacu.
8 Şi tu, turnulu cel turmei,
Întăritura fiicei Sionului,
Va veni până la tine şi domnia cea de mai
'nainte,
Da, regatulu va veni la fiica Ierusalimului.

Profeţirea de naşterea şi de regatul Mesiei lui Israel, şi de restaurarea acestui regatu.

9 De ce strigi acumu de tare acuma?
Nu este rege în tine?
Perit'a fost sfătuitorulu tău,
De te cuprinsă dureri,

Ca de o femeă în facere?
Fii în durere şi te zbuciumă, fiica a Sionului, 10
Ca o femeă în facere!
Căci acumă vei eşi din cetate,
Vei locui în câmpiu,
Şi vei merge până la Babilonu;
Acolo vei fi mântuită;
Acolo te va răscumpăra Iehova din mâna
vrăjmaşiloru tei.
11 Dară acumă adunatu-s'aŭ asupra ta po- 11
poare multe,
Care dicu: Să pângărită, [ture multe,
Şi ochiulu nostru vrea să vadă nenorocirea dorită să
asupra Sionului.
12 Dară ei nu cunoscu cugetele lui Iehova, 12
Nici înţelegu sfatulu seu;
Că l'a adunatu, ca pe snopi în arie.
13 Scolă-te, şi treeră, fiică a Sionului! 13
Căci voiu face cornulu teu de fieră,
Şi copitele tale le voiu face de aramă;
Şi vei sfărîma popóre multe;
Şi voiu consacra prăzile lorŭ lui Iehova,
Şi averea lorŭ Domnului a tótă pământulu.

5 ACUMU strînge-te în cete, fiică a 5
cetăţei!
Pusu'a asediu asupra-ni împresurare;
Cu nuiua vor lovi pe judecătorii lui Israelu pe obraz.
2 Dară tu, Bethlehem-Efrata, 2
Deşi eşti mică între miile lui Juda,
Din tine va eşi celui ce va fi domnu
în Israelu,
Eşirile cărora sînt din vechime, din zile [vechi. 3
Pentru aceea îi va lăsa,
Până în timpulu în care naşterea va naşte;
Atunci rămăşiţa fraţilorŭ sei se va întórce
cu fiii lui Israelu.
4 Şi va sta, şi va paşce cu puterea lui Iehova, 4
Cu mărirea numelui lui Iehova, Dumnedieŭlui seu;
Şi vorŭ rămînă cîşcuri;
Căci acumă el se va mări până la marginile
pământului.
5 Şi acesta va fi pacea. 5
Dacă se va veni Asiriulu în pământulu nostru,
Şi se va calcă în palatele nóstre,
Atunci vomŭ ridica asupră-i şepte păstori
Şi opto căpitenii mari.
6 Aceştia vorŭ pustiă pământulu Asiriei cu 6
sabia,
Şi pământulu lui Nimrodu la intrările lui,
Şi el va mîntui de Asiriulu,
Şi el va mîntui de Asiriulu,

Dacă va veni la pământulu nostru,
Şi dacă va călca hotarele nóstre,
7 Şi *rămăşiţa lui Iacobu va fi în mediulu multoru popóre,
*Ca rouă de la Iehova,
Ca ploiă mărunte pe érbă,
Ce nu aşteptă pre omu,
Nici fiiorîţi pentru fii oamenilorŭ.
8 Şi rămăşiţa lui Iacobu va fi între popóre,
În mediulu multoru popóre,
Ca leulŭ în mediulu fiereloră sălbatice,
Şi ca puiulu de leŭ în mediulu turmeloră de ói,
Care, trecêndu turme, calcă şi sfîşiă,
Şi nu este cine să mîntuiască.
9 Mîna ta se va înălţa asupra apăsătoriloră tei,
Şi toţi nemicniţii tei se voru stîrpi.
10 *Şi în diua aceea, dice Iehova,
Voiu stîrpi din tine caii tei din mijlocŭlu teu,
Şi voiu perde carăle tale.
11 Şi voiu stîrpi cetăţile ţăreî ale pămêntuluî teŭ,
Şi voiu surpa tóte întăriturile tale.
12 Voiu stîrpi fermecătoriile din mîna ta,
Şi nu vei mai *prezicetori de timpŭ.
13 *Voiu stîrpi chipurile tale cele cioplite,
Şi stîlpiî tei din mijlocŭlu teu;
*Şi nu te vei mai închina lucrurilorŭ mîniloră tale;
14 Voiu smulge Astarteele tale din mediulu teŭ;
Şi voiu *nimici cetăţile tale;
15 Şi voiŭ *face resbunare cu mînie şi cu urgiă asupra popóreloru,
Care nu m'au ascultatŭ.

Certa lui Dumnedeu cu Israilu, acusarea sale asupra-i, şi speranţa pe viitorŭ.

6 ASCULTAŢI acumŭ ce dice Iehova:
Scólă-te, *ţi-le judecă înaintea munţiloră,
Şi să audă colinele vocea ta.
2 *Ascultaţi, munţiloră, *certa lui Iehova,
Şi voi, tăriţele cele tari ale pămêntuluî!
Căci *Iehova are ceartă cu poporulu seu,
Şi voiesce să se judece cu Israilu.
3 Poporulu meu, *ce ţi-amu făcutŭ?
Şi cu ce te-amu *strămutatŭ?
Răspundeţi-mi!
4 *Căci te-amu scosŭ din pămêntulŭ Egiptuluî,
Şi te-amu răscumpărată din casa robiei,
Şi amu trimesŭ înaintea ta pe *Moiŭ, pe Aaronŭ şi pe Mirîamŭ.
5 Poporulu meu, aminteşte-ţi ce a plănuitŭ *Balaku, regele Moabuluî,
Şi ce i-a răspunsŭ Balaamu, fiiulŭ lui Beorŭ,
De la *Şittimŭ până la Ghilgalŭ,
Ca să cunoscî *îndurarea lui Iehova.
6 *Cu ce voiŭ întîmpina pre Iehova,
Cu ce voiŭ închina pre *Iehova,
Şi ce mă voiŭ gîtui înaintea Prea-înaltuluî Dumnedeŭ?
Óre îi voiŭ întîmpina cu olocaustŭ,
Cu viţei de unu anŭ?
7 Óre *are-va plăcere Iehova în mii de berbeci,
Sau în zecile de mii de *rîuri de óleiŭ?
Voiu *da pre întîiulŭ născutŭ al meŭ pentru fărădelegea mea,
Rodulŭ corpului meŭ pentru păcatulŭ sufletuluî meŭ?
8 El *ţi-a arătatŭ, omule, ce-ai bine;
Şi ce cere Iehova de la tine,
Fără numaĭ *de a face dreptatea, a iubi îndurarea,
Şi a fi smeritŭ cu Dumnedeulŭ teŭ.
9 Vocea lui Iehova strigă către cetate,
Şi este lucrulŭ potrivitŭ numaĭ cu numele teŭ.
Ascultaţi strigă, şi pre cei ce a rînduitŭ.
10 Mai sunt încă în casa celui reŭ comorile adunăriloră nedreptăţite,
Şi efa aceea *scurtă?
11 Mă voiu *face curată pre cei ce cu *cumpene strîmbe,
Şi cu sacule cu petre înşelătóre?
12 Căci avuţii peste tóte sunt plini de nedreptate,
Şi locuitoriî ei au vorbită minciună,
Şi *limba lorŭ este înşelătóre în gura loru.
13 Şi eu începu a te bate cu rană,
Pustiindu-te-voiŭ pentru păcatele tale.
14 Tu vei mînca, dară nu te vei sătura;
Şi înfrîngerea ta *ţi va înmulţi în mediulŭ teŭ,
Vei scóte şi *nimica necontenitŭ;
Dară ce vei scăpa nimicî;
Şi ce voiŭ scăpa voiŭ da sabieĭ.
15 Voiŭ *semăna, dară nu vei secera;
Voiŭ culca oliva, dară nu te vei unge cu óleiŭ,
Şi strugurî, dară nu vei bé vinŭ.
Căci *am păzitŭ aşezămintele lui *Omri,
Şi tóte lucrurile casei lui *Ahaŭ,
Şi aĭ mersŭ în sfaturile lorŭ;
Ca să *te dau *pustiire,
Şi pe locuitoriî ei batjocurei,
Şi vei purta *ocara poporuluĭ meŭ.

Iehova este ca cătră străinŭ; dară Dumnedeŭ este adevărat şi răsbunătorŭ pentru cei ce-l părăsescu şi nădăjduescu în densulŭ fără.

7 VAI mie! căci sîntu ca după adunatulŭ roşcoveleĭ de viiŭ,
Ca *lucrătorŭ după culesŭ,
Nu este strugurŭ de mîncatŭ,
Nici *rapitele d'întîiŭ, după care dorescu sufletele meŭ.
2 *Cucernicŭ nu pieresce din ţară,
Şi nepărtinitoriŭ nu este între omeniĭ;
Toţi pîndescu sînge;
*Unulŭ altuia îşi întinde cursa.
3 Cu mîinile de binŭ lucrează reŭ alŭ mai-marî loru,
*Principele cere daruri, *şi judecătoriiĭ judecă pentru plată;
Şi celŭ mare ne vorbesce dorinţa sufletuluî seŭ reă a sufletuluĭ seŭ:
Aşa o sucesoŭ.
4 Celŭ mai bunŭ dintre dînşiĭ *este ca spinulŭ,
Celŭ fără prihană mai ghimpeşŭ decîtŭ gardulŭ de spiniĭ;
Diua străjeriloră teĭ, pedepsa ta, a sosiĭ;
Acumŭ va fi tulburare loru.
5 *Nu vă încredeţi în amicŭ,
În sociŭ credinţă să nu aveţi;
Păzesce uşile gurei tale de cea ce dórme la sînulŭ teu.
6 Căci *fiiulŭ bate de ocară pre părinteleŭ seŭ,
Fiica se scolŭ asupra mumeĭ sale,
Nora asupra socreĭ sale;
Neamiciĭ omuluĭ sînt oŭmeniĭ casei sale.
7 Eŭ *voiŭ căuta în susŭ către Iehova;
Voiŭ aştepta pre Dumnedeulŭ mîntuireĭ mele:
Dumnedeulŭ meŭ mă va auzi. (mele:
8 *Nu te bucura de mine, vrăsmaşa mea;
*De şi amŭ căzutŭ, mă voiŭ scula,
De şi amŭ şedutŭ în întunerecŭ, *Iehova va fi lumina mea.
9 *Voiŭ suferi mînia lui Iehova,
Căci amŭ păcătuitŭ asupra lui,
Până ce-mi va aduce dreptatea, şi va face judecata pentru mine,
Şi *mă va scóte la lumină;
Voiŭ vedé îndurarea lui.
10 Va vedé acésta vrăsmaşa mea,
Şi *ruşinea o va acoperi pre ea, care mi-a dis:
*Unde este Iehova, Dumnedeulŭ teŭ?
Ochiiĭ mei vorŭ vedé înfrîngerea dorinţeĭ loră;
Căci va fi călcată *ca tina din uliţi.
11 În ce di *zidurile tale se voru zidi,
În acea di — *Cât şi departe vină cele hotărîte! —
În acea di *voiŭ veni până la tine de la [Asiria,
Şi de la cetăţile Egiptului,
De la Egiptŭ până la Eufratŭ,
De la mare până la mare, şi de la munte până la munte;
12 După ce ţiera va ajunge în pustiire,
Din vina locuitoriloră eĭ,
*Pentru rîuptulŭ faptelorŭ loră.
13 Pasce cu toiegulŭ teu poporulŭ teŭ,
Turma moştenirii tale,
Care locuieşce singuratică în *pădure pe Carmelŭ.
Ca să pască în Basanŭ şi Galaadŭ, ca în zilele din vechime.
14 *Ca la ziliele eşirei tale din pămêntulŭ Egiptului,
*I voiŭ arăta lucrurĭ minunate.
15 Popórele *vorŭ vedé acésta, şi se vorŭ ruşina cu tótă puterea loră;
*Îmi voru pune mîna pe gură,
Şi urechile loru voru asurzi.
16 Lingŭ voru *ţerîne, ca şerpiiĭ,
Ca târîtórile pămêntuluĭ *se voru mişcă în închisórile loru;
*Înspăimîntaţi voiŭ la Iehova, Dumnedeulŭ nostru,
Şi se voru teme de tine.
17 *Cine este Dumnedeŭ asemenea ţieĭ,
Care *şi iartă fără-de-legea
Şi *trece cu vederea fără-de-legea *rămăşiţeĭ moştenirei sale?
*Nu ţine mînia sa în-eternŭ, căci *i place îndurarea.
19 Iară-şi se va *întorce de noiŭ,
Va învinge fără-de-legile nóstre:
Şi veĭ arunca tóte păcatele loru în adîncimile mărei!
20 *Veĭ împlini lui Iacobŭ adevărulŭ,
Lui Abraamŭ îndurarea,
*Precumŭ aĭ jurată părinţiloru nostri din ţilele din vechime.

NAUMŬ.

Despărţirea şi înfăţişarea lui Dumnezeŭ arătate în năcăzurile nemerniciloră aşi şi în mîntuirea poporului său.

1 PROFEŢIA ᵃasupra Ninivei. Cartea viziunei lui Naumŭ, Elkoşitulŭ.
2 ᵃDumnezeŭ este Dumnezeŭ gelos, şi ᵃrĕsbunătorŭ
Iehova,
Rĕsbunătorŭ este Dumnezeŭ, şi stăpînŭ alŭ furiei;
Iehova îşi rĕsbună asupra împotrivitorilorŭ săi,
Şi ţine mînia pentru nemicilorŭ săi.
3 Iehova este ᵃîncĕţinat la mînie, dară ᵃmare în putere,
Şi pre nimenea nu-l lasă nepedepsitŭ.
ᵇCalea lui Iehova este în furtună şi vîrtejŭ,
Şi norii sînt pulberea picioarelorŭ sale.
4 ᵃEl ameninţă marea, şi o usucă,
Şi face să sece ᵃtoate rîurile,
ᵃBasanulŭ şi Carmiulŭ se ofilescŭ,
Şi floarea Libanului se vestejesce.
5 ᵃMuntii se cutremură înaintea lui, şi ᵃcolinele se topescŭ,
ᵃPămîntulŭ se ridică înaintea lui,
Lumea şi toţi locuitorii sei.
6 Cine poate sta înaintea mîniei sale,
Şi ᵃcine ar se poată înfrunta aprinderea mîniei sale?
ᵃFuria lui se revĕrsă ca focul,
Şi stîncele crăpă înaintea lui.
7 ᵃBună este Iehova, întră în zi de necasă,
ᵃEl cunosce pre cei ce se încred în elŭ.
8 ᵃDară cu unŭ potopŭ va trece El pe locul
locului ŕĕscei,
Şi întunerecŭlŭ va urmări pre nemicii sei.
9 ᵃCe mai plănuiţi asupra lui Iehova?
ᵃEl o va nimici cu totulŭ;
Necazurile nu va veni de două orĕ.
10 Fie-cînd vorŭ fi împletiţi ca nişte spini,
ᵃŞi beţi de beţia,
Aceştia ᵃse vorŭ mistui, ca o mirisire ce se
duce uscată.
11 Din tine, Ninive, s'a depărtatŭ unŭ cugetŭ,
ᵃCare e plănuitŭ rĕu asupra lui Iehova,
Şi care a sfătuitŭ nelegiuire.
12 Aşa dice Iehova:

Ori-cît de puternici şi numeroşi vorŭ fi,
Toţi-şi ᵃvorŭ peri, şi vorŭ ᵃtrece.
Sĕrace, de şi amu te-amŭ smerit,
Nu voiŭ mai smeri
Şi acumu voiŭ ᵃsfărîma jugulŭ tĕu de pe tine,
Şi voiŭ rumpe legăturile tale;
Dară despre tine, *Ninivelor*, hotărîtŭ a fostŭ
Că nu va mai fi mărgăritarŭ alŭ numelui tĕu;
Din casa dumnezeilorŭ tĕi,
Stîrpi voiŭ face chipulŭ cioplitŭ şi acel chipŭ turnatŭ;
ᵃTi voiŭ găti mormîntulŭ, căci vei esi urîtă.

Înfăţişarea şi căderea Ninivei proficită.

Ecce ᵃpe munţi
Picioarele celui ce aduce veste bună, proclamă păcĕi alŭ său!
Serbează, Iudă, sărbătorile tale, împlinesce
ᵃvotarile tale;
Căci prin tine ᵃnu va mai trece
ᵃCel ce face rĕul a perit.
SUNTU ᵃ e asupra-ţi, *Ninive*, ᵃcelŭ ce sfarmă;
ᵃPăzesce-ţi întăriturile, fă strajă la drumu,
Încinge-ţi coapsele, adună-ţi toate puterile!
ᵃCăci Iehova va întoarce mărirea lui Iacobŭ,
Ca şi mărirea lui Israelŭ,
Căci ᵃpustiitu-i-a pustiitorulŭ,
Şi a stricatŭ viţele lorŭ.
Scutulŭ vitejilorŭ săi este ᵃroşŭ;
În purpură sînt îmbrăcaţi bărbaţii de resboiŭ
De focŭlŭ oţelului ţîşnesce carulŭ
În ziua gătirei sale,
Şi lăncile se vîrtejescŭ.
Carulŭ dumnezeescŭ în ulii,
Şi se lovescŭ în piaţă;
Înfăţişarea lorŭ este ca a luceferilorŭ;
Aleargă ca fulgerele
Ele aduc pre voinicii sei,
Dară ei se poticnescŭ în calea lorŭ,

Ori-cînd se întorc împrejurulŭ zidurilorŭ lui,
Se aşteptă apŭrarea se gătesce.
Porţile fluviilorŭ sînt deschise,
Şi palatulŭ se risipesce.
Pre Ucaziu o duce prinsă,
O sumă;
Şi servile ei ofteză ca nişte dohone,
Şi se bată în pieptele lorŭ.
Din începutulŭ vechiŭ Ninive este ca unŭ lacŭ de apă;
Dară acumu fugitivii ei fugă:
„Staţi, staţi!" dară nimenea nu se întorce.
Prădaţi argintulŭ, prădaţi aurŭ,
Tesaurele sînt fără fundŭ,
O mulţime de feluri de lucruri pregătite.
Ea este despărţită, şi pustiită, cŭrsă ca lutulŭ;
Şi ᵃinimi se topescŭ, ᵃgenunchiele tremură;
ᵃDureri este în cîpsele tuturorŭ,
Şi feţe de toţi sînt pălescŭ.
Unde este culcuşulŭ ᵃleilorŭ,
Şi păşunea puilorŭ de leiŭ?
Încotro mergea leiulŭ, leilorŭ,
Puiulŭ de leŭ, şi nu era cine să-i înspăimînte?
Leiulŭ răpia în de ajunŭ pentru puii sei,
Şi sugruma pentru leoaicele sale,
Şi umplea cu pradă vizuinile sale,
Şi cu pradă culcuşurile sale.
Iată, că eŭ sîmpu-ţi, dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ*;
Voiŭ aprinde carulŭ tĕu, şi se va mistui ᵃpaloşul
în fumŭ;
Şi pre puiŭ tĕi de leŭ voiŭ stîrpi de pe pămîntu,
Şi nu se va mai auzi vocea ᵃsolilorŭ tĕi.

Vina de căpetenia Ninivei şi pedepsa ce urmează o ia.

VAI de ᵃcetatea sîngeluiŭ!
Cea plină de minciună şi silniciă;
Răpirea nu încetează de a.
Pocnetulŭ biciuluiŭ, ᵃvuietulŭ roţeloră înaltăre,
A cailoră tropăitori şi a carelorŭ hurducăitore;
Călăreţi înaintă şi luminile celŭ tare,
Fulgerŭ luciosŭ, şi lănciŭ fulgerătorŭ,
O mulţime de ucişi,
Grămădi de cadavre,
Morţi fără numĕrŭ,
Că vei împiedicaţi-se de morţii lorŭ,
Din viua mulţimea desfrînărilorŭ unei meretrice,
Ale căreia plăcere de muri şi ᵃvrăjitorie,
Care a vîndutŭ popórele prin desfrînările ei,
Şi semănatu prin farmecele ei.

ᵃIată, eŭ sînt asupra-ţi, dice Iehova, Dumnezeulŭ oştirilorŭ!
ᵃVoiŭ descoperi poalele tale preste faţa ta,
ᵃŞi voiŭ arăta popóreloru goliciunea ta,
Şi regatelorŭ ruşinea ta.
Voiŭ arunca ca ţîţă asupra ta,
ᵃTe voiŭ ţinea,
Şi te voiŭ face de ᵃprivelişte.
Ori-cine te va vedé ᵃva fugi de tine,
Şi va dice: „Ninivia-s'a lovitŭ!
ᵃCine o va boci?
„Unde aşi căuta mîngîitori"
ᵃAi oare mai bună decîtŭ ᵃNo-Amonulŭ,
Care era pusă între rîuri,
Înconjurată de apă,
Ale căreia valŭ era ca fierŭ,
Şi zidurile cărora se ridicaŭ din fierŭ?
Etiopia era tăria ei şi Egiptulŭ cŭ fără numĕrŭ,
Putulŭ şi Libi ca ajutorŭ.
Tocmaiŭ şi ei au fostŭ duşi
În robiă şi în captivitate;
ᵃŞi fiii ei fură sfărîmaţi
ᵃLa tote răspîntiile uliţeloră;
ᵃSorţi căi aruncată pentru cinstiţii ei,
Şi toţi cei mari ai ei fură puşi în lanţuri.
Tu şi vei îmbăta;
Vei despări,
Şi căuţa vei ceva de dinaintea vrăjmaşului.
Toate întăriturile tale ale ᵃsmochinii cu
timpurile cele timpurie;
Cînda 'i scutură,ᵃcad în gura
mîncătorului.
Iată, ᵃpopórele tale în mijlocŭlŭ tĕu sînt femei;
Porţile pămîntului tĕu deschide-se-vorŭ larg vrăjmaşilorŭ tĕi;
Şi focŭlŭ va mistui ᵃzăvorîle tale.
Scóte-ţi apă pentru împresurare,
ᵃÎntăreşte întăriturile tale,
Calcă pămîntŭlŭ, şi frămîntă lutŭ,
Întăreşte cuptorulŭ de cărămidă!
Acolo focŭlŭ te va mistui,
Sabia te va stîrpi;
Te va mistui ca ᵃlăcustele;
Înmulţeşte-te, ca lăcustele,
Înmulţeşte-te, ca locustele.
Negustoriĭ tei *fură* mai mulţi decîtŭ stelele cerului;
Fărîmătorulŭ şi înfăşă aripele, şi fuge
ᵃCăpeteniĭ tei sînt ca lăcustele,
Şi mai marii tei ca o cĕtă de omizi,
Cari în zăcóre gerŭlŭ se adunăreză;

De resare sîrele, fugi,
Şi lucirea unde a fulgeră ca se ruşi cruciare.
15 Pentru tai dicerut, Prenge ală Asiriei,
Puterniciu tei se rupusească;
Pogorîu tei cîte împărăţia pe munţi,
Şi un rău cine să de stringă.

Nu este ziuă o vindecare pentru rana lui, 19
Loviturea ta e fără leac;
Toţi cîţi vestu audi de tine vorbe bate în palme;
Căci pieste cine n'a trecutŭ pururea rău tatăsa ta?

HABAKUKŬ.

Rugăciune profetului pentru Israilŭ; rezultatele ascultării.

1 PROFETIA pre care a văzutŭ profetulu Habakuku.
2 Pînă cîndŭ, Iehova, voiu strigă, şi tu nu vei audi?
De cătră tîngui-mă-voiŭ, şi tu nu vei mîntui?
3 De ce mă faci se văd nedreptatea, şi-mi arăţi răul?
De ce este înaintea mea pustiire şi silnicie?
De ce este certă, şi se rădică gălceavă?
4 De aceea legea e slăbită,
Şi dreptatea nu este isbăvită:
Căci cîrdŭ nelegiuiţilor împresoară pre celu dreptu:
De aceea dreptatea este strămbată.
5 Căutaţi între popóre, şi vedeţi!
Minunaţi-vă, mirraţi-vă!
Căci în zilele voastre voiu săvîrşi unu lucru,
Pre care nu l'aţi crede, de veţi spune.
6 Căci iacă, voiu scula pre Chaldei, unŭ popórŭ crudu şi iute,
Care umblă în latimi pămîntului
Ca să ieie în stăpînire locuinţi, ce nu sînt ale lui.
7 Elu este înspăimîntătorŭ şi cumplitŭ:
Dreptatea sa de dreptulu lui şi cuviinţa lui.
8 Caii lui sînt mai iuţi decîtu leoparzii,
Şi mai rapoşi decîtu lupii de sără,
Şi călăreţii lui se lăţescu,
Şi călăreţii lui sînt de departe,
Ei sboră ca vulturulŭ, care vine să răpiră asupra mîncărei.
9 Ei cu toţii vinu la răpire,
Feţele lorŭ caută către înainte,
Şi ca nisipulŭ adună pre prinşi.
10 Pre regi îi face cîmă au-i bate,
Mai marii îi sîcîe de batjocură,
Şi rîde de orî-ce întărire;
Căci grămădescu pămîntu, şi o ocupă.
11 Apoi schimbă cugetulŭ, şi trece,
Face nelegiuire, şi se face vinovatŭ,
Fiindcă puterea lui este dumnedieulŭ său.
12 Nu eşti tu de la începutŭ, Iehova, Dumnedieulu meu, Sfîntulu meu?
Noi nu vomu mori.
Tu, Iehova, l'ai rînduitŭ la judecată,
Şi tu, stîncă sa, l'ai întemeiatŭ la mustrare.
13 Ochii tei sînt prea curaţi, ca să vedi reulu,
Şi la nimicire tu nu poţi căuta,
Cumu ai putea tu nu vedi pre cei necredincioşi,
Şi se taci, cîndŭ reulu nelegiuitu înghite
Pre celu mai dreptu decît d'însulu?
14 Ai dărŭ pre oameni ca pre nisipulu mării,
Ca pre tîrîtorii ce nu au nici unu domnu
Preste d'însulu?
15 Pre toţi îi scóte cu undiţa,
I trage cu mreaja sa,
Şi i adună în năvodulu sei;
De aceea se bucură, şi se veseleşte.
16 De aceea sacrifică mreji sale,
Şi tămîiază năvodului sei;
Căci prin ele parte-a sa este îngrăşată,
Şi bucăţile i sînt grase.
17 Dară óre mreja sa se va şi deşerta?
Şi va înghiţuma popórele fără cruţare?

2 PE strajea mea voiu rămînă viuă,
Şi voiu pe turnu,
Şi voiu vedea, se voiŭ ce mi se va dice,
Şi ce voiu răspunde cu la certea tăduinei a mea.
2 Şi Iehova mi răspunse, şi dise:
Scrie vedenia, lămureşte pe table,
Aşa ca cetitorulu, cîtu fugindu, să o pótă ceti.
3 Căci încă vedenia este pentru vremea hotărîtă;

Ea se grăbesce de sfîrşitu, şi nu înşală;
Şi cumu de va întîrdiă, aşteptă-o;
Căci de sigurŭ va veni, nu va tărgăi.
4 Iacă, inima sa se mîndresce în nu este curăţită înlăuntru:
Dară celu dreptu prin credinţa sa se va trăi.
5 Şi dară bogăţia este înşelătore de sinĕ,
Bărbatulu este mîndru, şi nu se pote ţine liniştitu,
Căci îşi lărgesce inima sa ca infernulu,
Şi este nesăţiosu ca şi mortea;
Dară îşi adună tóte popórele la sine,
Şi strînge tóte naţiunile la sine:
6 Au nu vor rădică toţi aceştia unŭ cîntecu asupra lui,
Şi sărĕ-cuvîntări fălcite asupra lui,
Şi vorŭ dice:
Vaĭ celui ce îmulţesce ce nu este a lui,
Pînă cîndŭ va îngreuna asupră-şi sine?
7 Au nu se vor scula în curîndŭ cei ce te vor mîhni,
Şi se vorŭ deştepta asupra-ţi cei ce te vor pradă,
Ca să li ajungi de prădă?
8 Fiindcă tu ai prădatŭ popóre multe,
Pe tóte cîte sînt rămăşiţă a popórelorŭ,
Pentru sîngele omenescu şi pentru silnicia
Asupra ţerei, asupra cetăţei şi asupra
Tuturoru celoru ce locuescu în ea.
9 Vaĭ celui ce îşi face rău casei sale,
Ca să-şi pună cuibulŭ sĕu,
Ca să scape de mîna relei!
10 Tu ai sfătuitu de pedépsă casei tale,
Stingendu multe popóre,
Şi te păcătuescu sufletului tĕu!
11 Căci chiu pietra va strigă pĕrĕi,
Şi căpriorulu din grindă îi va răspunde.
12 Vaĭ celui ce zideşte cetăţi cu sîngele,
Şi sare şi întemeiază cetatea cu nedreptate!
13 Ecce, oare nu este de la Iehova Dumnedieulu oştiloru,
Că să stea popórele pentru focu,
Şi naţiunile pentru nemica să se trudă?
14 Căci plină va fi pămîntulu de cunoscinţa mărirei lui Iehova,
Precumu apele acoperu fundulu mărei.
15 Vaĭ celui ce dă de băutŭ vecinului seu,
Şi îi le turnă cu bărdaca ta pînă şi îl face îmbetatu,
Spre a-şi vede golătatea!
16 Saturi-te de ruşine în locu de mărire,
Şi tu şi tu, şi-ţi arĕtă golătatea ta!
Va ajunge şi la tine cupa dreptei lui Iehova,
Şi ocărîrea ruşinei asupra mărirei tale.
17 Căci silnicia ce săvîrşi Libanulu va ai-o acoperi,
Şi nimicirea fiarelorŭ, pre cari le-a spăimîntatu,
Pentru sîngele omenescu şi pentru silnicia
Asupra ţerei, asupra cetăţei şi asupra
Tuturoru celoru ce locuescu în ea.
18 Ce folosesce chipulŭ cioplitu, căci l'a cioplitu
Cel ce l'a făcutŭ pre el,
Chipulŭ turnatu, ce învaţă minciuni?
Pentru ca celu ce l'a făcutŭ să se încrédă în chipulu său,
Şi să facă idole mute?
19 Vaĭ celui ce dice lemnului: Deştepta-te!
Luată-te pietrei celei mute: Scoală-te!
Au dóră ea va veni învăţă?
Iacă ea este acoperită cu aură şi argintu,
Şi nicĭ o suflare de viaţă nu este în mijlocul ei.
20 Iehova este în templulu său celu sfîntŭ:
Taci înaintea lui, tóte pămînturile!

Rugăciune lui Habakuku în credinţă şi în nădejde.

3 RUGĂCIUNEA lui Habakuku, profetulu, pre Şigionothu.
2 Iehova, amu audită vorbirea ta, şi mă tem de ea:
Iehova, înnoiesce lucrulu tĕu în mijlocul anilorŭ!
În mijlocul anilorŭ faci cunoscută!
În mînia ta aminteşci-ţi de îndurare!
3 Dumnedieu vine de pe Teman,
Şi Sfîntulu de pe muntele Paranu. Selah.
Mărirea lui acoperă cerurile,
Şi plină este pămîntulu de laudele sale.
4 Strălucirea lui este ca a sórelui,
Raiuri are din mîna sa:
Şi acolo este ascunsa puterea lui.
5 Ciuma pogóra înaintea feţei sale,
Şi pe urmele lui ardeiŭ mortea.
6 Elu se opresce, şi face pămîntulu să se clatine:
Vede, caută împregiurulu, şi face ca popórele să se cutremure:
Munţii eterni se resipescu,
Şi colinele vechiului stăpînescu:
Căi vechi îi sînt celei eterne.
7 Văd cortulu lui Cusanulŭ cuprinsu de grică,
Se cutremură pămîntulu Madianului.
8 Au pentru pîrîie este mînia lui Iehova?
Au pentru pîrîie este mînia ta,
Aprinsă ca mînia în asupra mărei tale,
Aprinsă ca să mergi în carulu tĕu de luptă?
9 De tot descoperi pe cei tăi,

în carb de lemniţă?
9 Deci‘ĭte-vă urcaţi ţeŭ;
Ca pepte vreaŭ prelegsibire ‘Dumnedeŭ celŭ-
nuţă ieŭ. Sela:
‘Cu părinţii despăi pământulŭi:
10 ‘Marţiĭ ce vădi, şi se ţgudueŭ;
Vărsacea de eşi cură:
Adunaţi-vă ce resume vătra ea,
Şi ‘nădăi în sueĭ măzele sale.
11 ‘Sărele şi luna se oprescu în locuinţa lorŭ.
Trecu-vaŭ la lumina ‘săgeţilorŭ tale,
Şi la sclipirea lănciloră tale strălucitore.
12 Cu furiă păşeşi preste pământulŭ,
‘Cu mănie calci preste popore.
13 Eşiĭ-ĭ pentru mântuirea poporuluĭ tăŭ,
Pentru mântuirea ‘unsuluĭ teŭ;
‘Străbaţi-aĭ acoperiţuluĭ din casa nelegiuiţilorŭ,
Şi aĭ descoperitŭ temeliă ea până la grumadă.
Sela;
14 Străpunseĭ capulŭ căpeteniiĭ lorŭ ea însuşi
săgeţile sale,
Cănd se răpeaŭ, ca să mă risipească,
Şi treaŭ‘ărĭ, ca şi cumŭ aŭ voi să înghită
pre mine ascunsă în locule nascundesă sale;
‘Mersaĭ ea caĭ teĭ pe mare
Pe apa puternice în turburare.
Auditŭ‘amŭ, şi ‘tremŭ dîn lă-întrulŭ meŭ
Şi‘aĭ tuhaimatŭ;
Buzele mele tremuraŭ la auditŭ‘ămŭ;
Ertarea stăteă în ossele mele, şi în locule
meĭ mă cutremuraiŭ.
Dîre aşi în repausă până în ziua strămutărei,
Până se va sui ‘ostĭ la popore!
Căci smochinulŭ ea nuse înflorescă,
Şi fruptŭ ea nuĭ este pe vităĭ;
Lipsesce fruptulŭ olivuluĭ,
Şi ogoralŭ ea nuĭ dă bucate;
Oile lipsescŭ din turmă,
Şi nuĭ unŭ ierŭ ne vomŭ vede în grajdiorĭ.
‘Dară eŭ mă ‘bucuru în Iehova,
Treaiŭ în Dumnedeŭlŭ mântuireĭ mele.
‘Dîna mea este Iehova, Domnulŭ;
Elŭ face piciorele mele ca ale cerbuluĭ,
Şi mă face să ‘umerŭ pe înălţimile mele.
Maestralŭ de cîntare pe instrumentele mele.

ZEFANIA.

Judecăţi asupra Ierusalimŭluĭ pentru răsvrătirea şi nelegiuirile găsite ale lorŭ.

1 CUVÎNTULŬ lui Iehova, care a fostŭ
‘către Zefania, fiulŭ lui Cuşi, fiulŭ lui
Ghedalia, fiulŭ lui Amaria, fiulŭ lui Hizkia,
în ‘zilele lui Iosia, fiulŭ lui Amonŭ, regeluĭ
lui Iuda:
2 Voiu face să pără totulŭ de pe ţămîntu,
Dice Iehova. [Iulă ierăşi,
3 ‘Voiu face să pără ómenĭ şi vite,
Voiŭ face să pără păsările cerului şi peştiĭ
mărei,
Şi ‘potcóle de potcovire o daŭ cu cei ne-
legiuiţi;
Eu, voiu stărpi de pe faţa pămîntului ome-
nirea pre ómenĭ, dice Iehova.
4 Întinde-voiŭ mîna mea ‘dăsupra
lui Iuda,
Şi asupra tuturorŭ locuitoriloră Ierusali-
mului;
Şi voiŭ stărpi din locuiŭ acestu rămăşiţa
lui Daalŭ,
Numiĭ ‘preoţiloră idolatriĭ ea şi ale pe-
ţiloră sfinţaţi,
Şi preoţiĭ ce se închină opărĭ‘ceriuluĭ de
pe acoperişurile lorŭ,
‘Şi ce se închină, ‘jurându-se pe Iehova,
Şi jurându-se pe ‘Malcamu;
Pre ‘ceĭ ce s’aĭ rătăcitŭ de la Iehova,
Şi ceĭ ce nu ‘caută pre Iehova, şi nu ‘întreabă
de d’înselŭ.
‘Tăceţe înaintea lui Iehova, Domnulŭ!
‘Căci aprópe este ziua lui Iehova;
Căci ‘Iehova a gătitŭ sacrificiu,
A sfinţitŭ pre cei chiămaţi ai seĭ.
Şi în ziua sacrificiuluĭ lui Iehova
Voiu pedepsi pre ‘mai mariĭ şi pre fiiĭ regeluĭ,
Şi pre toţi cîţi ai îmbrăcă în vestminte
străine;
Şi voiŭ pedepsi în ziua ăi pre toţi cîţi
sarŭ peste pragulŭ,
Şi ceĭ ce umplu casa domnuluĭ lorŭ cu silnicie
şi înşelăciune.
Şi în ziua aceea, dice Iehova,
‘Se va auzi o strigare de lăuguire de la ‘por-
ta peştiloră,

Şi urlete din despărţitore Mişne,
Şi o plîngere mare d’înspre coline.
11 ‘Lăuraţi-vă din Makteş, cei ce vă
Căci tot poporulŭ Canaanuluĭ va fi stîrpitŭ,
Nimiţi toţi ceĭ ce ‘cîntăreaţă argintŭ.
12 În tote la acelu timpŭ, [largiţi
Voiŭ căuta în Ierusalimŭ cu făcliile;
Şi voiŭ pedepsi pre ómenĭ ce ‘şedă la drojdiă
Ceĭ ce dică în inimile lorŭ: Iehova
‘Iehova nu face nici bine, nici nu face reu.
13 De aceea averea lorŭ va ajunge de prădă,
Şi casele lorŭ de pustiire;
Ceĭ ce ziduescŭ case, dară ‘nu le vorŭ locui;
Ceĭ ce sădescŭ vii, dară ‘nu le vorŭ bea
Vinulŭ loruĭ.
14 ‘Aprópe este ziua cea mare a lui Iehova,
Aprópe este ea, şi forte se grăbesce;
O strigare ce va resuna de ziua lui Iehova;
Ce amărŭ va striga atunci vitezulŭ.
15 ‘Ziua aceea este zi de furiă,
De ‘strîmtorare şi de necasă,
De dărîmăciune şi de pustiire,
De întunerecŭ şi de întunerime,
De nóre şi de negură dăsă;
16 Ziŭ de ‘trîmbiţă şi de ţlamă,
Pentru cetăţile cele întărite şi pentru tur-
nurile cele înalte.
17 Strîmtora-voiŭ pre ómenĭ;
Şi ca orbiĭ voraŭ umbla;
Căci aŭ păcătuitŭ asupra lui Iehova;
Deci ‘sîngele lorŭ se va vărsa ca pulberea,
Şi corpurile lorŭ ‘ca tina.
18 ‘Nici argintulŭ lorŭ şi nici aurulŭ lorŭ nu
va puteă mîntui
În ziua furiei lui Iehova;
De foculŭ geloziei sale se ‘va mistui tot
pământulŭ acesta;
Căci desăvîrşire celeră va face ‘tuturorŭ celoră
ce locuescŭ pe pămîntŭ.

2 ‘VENIŢI-VĂ în sine!
Da, veniţi-vă în sine, poporulŭ nedoritŭ!
2 Înainte de a se ‘naşte hotărîrea, —
‘Ca pleóa trece timpulŭ,
Înainte de a veni grozăvia mîniei lui Iehova,
Înainte de a veni preste voi ziua mîniei
lui Iehova.
3 ‘Căutaţi pre Iehova, ‘toţi cei smeriţi pămîntului,
Voi cei împliniţi legea sa!
Căutaţi dreptatea, căutaţi smerenia!
‘Poate, veţi rămînea ascunşi în ziua mîniei
lui Iehova.

4 ‘Judecăţi asupra vecinătăţiloră poporului Filistenilorŭ. Nimicirea, Ameliorarea, Pedepsirea şi Ameliorarea.

Căci ‘Gaza va fi părăsită,
Şi Aşkalonulŭ pustiiŭ,
Ashdodŭl vaŭ ‘scoate-o ‘în amiădi-di,
Şi Ekronulŭ va fi desrădăcinatŭ.
5 Voi vaĭ, cei ce locuiţi ‘malulŭ mărei,
Voi poporŭ alŭ Creteiloră!
Cuvîntulŭ lui Iehova preste voi,
Tu ‘Canaanule, pămîntulŭ Filistenilorŭ!
Fiede-te-voiŭ, până ce nici unŭ locuitorŭ nu
va mai fi.
6 Şi malulŭ mărei va ajunge locŭ de păscŭtu, 6
Cisterne pentru păstorŭ,
Şi ‘staule de oi.
7 Şi locuiŭ acelu va fi a ‘rămăşiţeĭ casei lui 7
Iuda.
Ceĭ-lalţi vorŭ paşte,
Şi seră vorŭ reposa în casele Aşkelonului
Căci Iehova, Dumnedeulŭ lorŭ, ‘şi va ‘aminti-
de d’înşiĭ,
Şi va ‘întorce pre prinşiĭ lorŭ.
8 ‘Auditŭ‘amŭ ocara Moabuluĭ, 8
Şi ‘hulaielele fiiloră lui Ammonŭ,
Cu cariĭ aŭ defăimatŭ pre poporulŭ meŭ,
Şi s’aŭ lăsatŭ preste hotarele lorŭ.
9 De aceea viŭ eŭ, dice Iehova, 9
Dumnedeulŭ oştiloră şi alŭ lui Israelŭ:
‘Moabŭl va ajunge ca Sodoma,
Şi ‘fiiĭ lui Ammonŭ ca Gomora,
Locŭ neapăratŭ cu urzică, grópă de sare,
Şi pustiŭ eternŭ;
‘Remăşiţa poporuluĭ meŭ îl va prăda,
Şi ceĭ rămaşiĭ ai poporuluĭ meŭ îl voraŭ ale-
gă.
Aceasta li se va face pentru ‘semeţirea lorŭ, 10
Pentru că defăimară şi se ‘măriră
Asupra poporuluĭ lui Iehova, Dumnedeulŭ
ostiloră.
11 Înfricoşată va fi Iehova asupraloră. 11
Căci pre toţi deiĭ pământuluĭ acestuia ‘îi va
face să pără;
Deră ‘îlu i se va închina
Fiecare din locuiŭ seŭ;
Până şi ‘ţermurile popóreloră.
12 Şi voi, ‘Etiopieniloră, 12
Veţi ucişi de ‘sabia mea.
13 Şi elu va ‘întinde mîna sa către ‘miăză- 13
nóptе,
Şi va ‘pierde pre Asiriani,

Și va prefăce Ninive într'o pustietate,
Sêcă ca ună deșertă,
14 Și turme
De animale de tóte felurile;
Cătră și pelicanulŭ și arieșiulŭ vorŭ locui
În capitelele stîlpilorŭ ei:
În ferestre va resuna cîntulŭ lorŭ,
În pragurĭ vorŭ fi ruine;
Căci lemnele de cedru vorŭ fi desgolite.
15 Aceasta este cetatea cea veselă, care se
Ținea sigură,
Care și qicea în inima ei: „Eu sînt, și afară de mine nici una!”
Cum s'a prefăcut în pustiu,
În culcușŭ fiarelorŭ!
Oricine trece pe lîngă ea, fluieră,
Și scutură mînele.

Mustrarea și făgăduirea Ierusalimului, și răsplătirea și osîndirea celor Domnedeŭ și de ceilalte neamuri.

3 VAI celŭi ce este
Răsvrătită și spurcată,
Celŭi apăsătorŭ!
2 Nu ascultă vocea,
Nu a primită învățătura.
Nu s'a încredințat în Iehova;
De Dumnedeulŭ ei nu s'a apropiată.
3 Mai marii ei în mijlocŭlŭ ei sînt lei ce rîngescu;
Judecătorii ei sînt lupi de sără,
Cari nu lasă nici unŭ oscîorŭ pe dimineță;
4 Profeții ei sînt necredincioși, sînt oameni de înșelăciune;
Preoții ei spurcă lucrurile sfinte,
Schimonesc legea.
5 Dar Iehova, celŭi drept este în mijlocŭlŭ ei,
Nu va face nici o nedreptate:
În fiecare dimineță scote în lumină dreptatea sa:
Ea nici o-dată nu dispare;
Dar celŭi nedreptŭ nu știe de rușine.
6 Stîrpi'am nimicită,
Întăriturile lorŭ s'au surpată:
Pustiu-i-am ulițele lorŭ,
Încît nimeni nu mai trece pe ele;
Cetățile lorŭ s'au pustiit, de nu se mai găsește nici unŭ omŭ,
Nici unŭ locuitorŭ.
7 Și'am qis: Temă-te dară de mine,
Primește învățătura,
Ca să nu fie stîrpită locuința ei,
Ce aveam să o pedepsesc:
Dar ei s'au sculată de dimineță, și au stricată tóte relele.
De aceea așteptați-mă, qice Iehova,
Până în ziua în care mă voiŭ scula la pradă,
Căci hotărîrea mea este de a aduna popóre,
De a strînge regatele,
Ca să vărs asupra-lŭ mînia mea,
Tóta aprinderea mîniei mele:
Căci de foculŭ gelosiei mele tota pămîntulŭ va fi mistuită.
Și atunci voiŭ preface buzele popórelorŭ în buze curate,
Ca ele tóte să chiăme numele lui Iehova,
Să'l slujéscă într'un gîndŭ.
De cătră partea a fluviilorŭ Etiopiei
Mi vorŭ aduce pe închinătorii mei,
Fiica împrăștiaților mei,
Ca dar.
În ziua aceea nu va fi mai rușine
De tóte faptele rele
Cu cari ai călcată legătura mea;
Căci atunci voiŭ depărta-voiŭ din mijlocŭlŭ tău pe mîndrii tei batjocoritori;
Și nu te vei mai semeți pe sfîntulŭ meu munte.
Și voiŭ lăsa în mijlocŭlŭ tău un popórŭ smerit și lipsit,
Care va nădăjdui în numele lui Iehova.
Rămășița lui Israelŭ nu va mai face nedreptate,
Și nici va mai spune minciuni,
Și în gura lorŭ nu se va mai găsi limba înșelătore;
Căci ei vorŭ paște, și se vorŭ culca; și nu va fi cine să-i facă să tremure.
Cîntă, fiică a Sionului!
Strigă de bucurie, Israele!
Bucură-te, și veselește-te din tótă inima,
Fiică a Ierusalimului!
Depărtat'a Iehova judecățile tale,
Dat'a afară pe vrăjmașul tĕu:
Regele lui Israelŭ, Iehova, este în mijlocŭlŭ tău;
Nu vei mai vede rĕu mai mult!
În ziua aceea qice-se va Ierusalimului: „Nu te teme;”
Și Sionului: „Să nu-ți slăbéscă mînele!
Iehova, Dumnedeulŭ tĕu este din mijlocŭlŭ tău,
Ca un viteaz care va mîntui;
El te va aprinde
De bucurie pentru tine,
Te va reînoi cu bucuria pentru tine
Ca în ziua de serbătore,
Depărtat fiindu de tine ocara.
Iată, voiŭ pedepsi pe toți cari te apăsă,
Voiŭ mîntui pe cea șchiopătă,
Voiŭ aduna pe cea respinsă,
Și-i voiŭ face de laudă și de mărire
În tóte țerile unde s'a făcut de rușine.
În vremea aceea voiŭ aduce,
În timpulŭ cînd va voiŭ aduna;
Căci vi voiŭ face de nume și de laudă
Între tóte popórele pămîntului,
Cînd voiŭ aduce pre prinșii vostri înaintea ochilorŭ vostri,
Qice Iehova.

HAGGAĬ.

Mustrarea poporului pentru lenevirea sa în zidirea templului, cu făgăduință și îmbărbătare la lucrŭ.

1 ÎN anulŭ alŭ doilea alŭ regelui Dariŭ, în luna a șasea, la întîia qi a lunei, a fostu cuvîntulŭ lui Iehova prin Haggaĭ, profetulŭ, către Zerubabelŭ, fiiulŭ lui Șealtiélŭ, guvernătorulŭ lui Iuda; și către Iosua, fiiulŭ lui Iosadacŭ, arhiereulŭ, qicîndu:
2 Așa vorbesce Iehova, Dumnedeulŭ oștirilorŭ, qicîndu:
Poporulŭ acesta qice: Timpulŭ încă nu a venită,
Timpulŭ pentru zidirea casei lui Iehova.
3 Atunci a fostu cuvîntulŭ lui Iehova prin Haggaĭ, profetulŭ, qicîndu:
4 Oare e pentru voi este timpŭ, să locuiți în case înșiruite cu scîndură,
Cînd casa aceasta este pustiită?
5 Și acumŭ așa qice Iehova, Dumnedeulŭ oștirilorŭ:
Luați aminte la urmările vóstre!
6 Ați semănată multŭ, dară ați adunată pu-ținŭ; mîncați, dară nu până la sațiŭ; beți, dară nu până la îmbătare; vă îmbrăcați, dară nu vĕ este la încălzire; și cine cîștigă simbria, o cîștigă pentru o pungă spartă.
7 Așa qice Iehova, Dumnedeulŭ oștirilorŭ: Luați aminte la urmările vóstre!
8 Suiți-vă pe munte, și aduceți lemne, Și zidiți casa mea;
Și voiŭ binevoi la ea, și voiŭ fi proslăvit, qice Iehova.
9 Căutați la multe, și eróe în puține s'au făcută;
Aduceți a casă, dară eu le suflu.
Pentru ce? qice Iehova, Dumnedeulŭ oștirilorŭ.
Pentru-ca casa mea este pustiită,
Și fie-care din voi alergă acasă pentru casa sa proprie.
10 De aceea cerulŭ vĕ oprește rourea, [ver. 10
Și pămîntulŭ oprește venitulŭ sĕu;
11 Am chiămată secetă
Peste pămîntă și peste munți,
Peste grîu, peste mustă
Și peste ulei, și peste tóte ce dă pămîntulŭ,
Peste omŭ și peste vite, [mîncărilŭ,
Și peste tóte lucrurile cu mînele.
12 Atunci Zerubabelŭ, fiiulŭ lui Șealtiélŭ, și Iosua, fiiulŭ lui Iosadacŭ, arhiereulŭ, și tótă rĕmășița poporului, ascultară de vocea lui Iehova, Dumnedeulŭ lorŭ, și de cuvintele lui Haggaĭ, profetulŭ, după cumŭ l'a trimesă Iehova, Dumnedeulŭ lorŭ; și poporulŭ se temŭ de Iehova.
13 Atunci Haggaĭ, solulŭ lui Iehova, vorbi în solia lui Iehova către popórŭ, qicîndu:
Eŭ sînt cu voi, qice Iehova.
14 Și Iehova deșteptă spiritulŭ lui Zerubabelŭ, fiiulŭ lui Șealtiélŭ, guvernătorulŭ lui Iuda; și spiritulŭ lui Iosua, fiiulŭ lui Iosadacŭ, arhiereulŭ; și spiritulŭ celui-l-altŭ popórŭ. Și au mersŭ și au lucrată la casa lui Iehova, Dumnedeulŭ lorŭ,
15 În ziua a douădecea și patra a lunei a șasea, în alŭ doilea anŭ alŭ regelui Dariŭ.

Mărirea ce va avea casa a doua decît cea dintîiŭ.

2 ÎN ziua a douădecea și una a lunei a șaptea a fostu cuvîntulŭ lui Iehova prin Haggaĭ, profetulŭ, qicîndu: Vorbesce acumŭ lui Zerubabelŭ, fiiulŭ lui Șealtiélŭ, guvernătorulŭ lui Iuda; și lui Iosua, fiiulŭ lui Iosadacŭ, arhiereulŭ, și celŭi-l-altŭ popórŭ, și qi:
2 Cine a rĕmasŭ din voi, care a vădută casa aceasta în gloria ei dintîiŭ? și cum o vedeți voi acumŭ? Nu este ea ca nimicŭ înaintea ochilorŭ vostri?
3 Și acumŭ fii tare, Zerubabelŭ, qice Iehova, fii tare, Iosua, fiiulŭ lui Iosadacŭ, arhiereule, și fiți tari, tóți locuitorii țerei, qice Iehova, și lucrați; căci Eŭ sînt cu voi, qice Iehova, Dumnedeulŭ oștirilorŭ.
4 Cuvîntulŭ cu care am încheiată legătura cu voi cînd ați ieșită din Egipet, și Spiritulŭ meŭ stă în mijlocŭlŭ vostru; nu vĕ temeți.
5 Căci așa qice Iehova oștirilorŭ: Încă o dată, peste puțină vreme, voiŭ clăti cerulŭ și pămîntulŭ, marea și uscatulŭ;
6 Voiŭ clăti pe tóte neamurile, și dorința tuturor neamurilor va veni;
Voiŭ umple casa aceasta de mărire, qice Iehova oștirilorŭ.
7 Al meŭ este argintulŭ, și al meŭ este aurulŭ, qice Iehova oștirilorŭ.
8 Mărirea casei acesteia de pe urmă va fi mai mare decît a celei dintîiŭ, qice Iehova oștirilorŭ; și în locul acesta voiŭ da pacea, qice Iehova oștirilorŭ.
9 În a douădecea și patra qi a lunei, în alŭ doilea anŭ alŭ lui Dariŭ, a fostu cuvîntulŭ lui Iehova către Haggaĭ, profetulŭ, qicîndu:
10 Așa vorbesce Iehova oștirilorŭ: Întrebați pe preoți despre lege, qicîndu:
11 Iată, un omŭ duce în poala hainei sale carne sfîntă, și cu poala sa atinge pîne, sau mîncare fiartă, sau vin, sau untŭ, sau orĭ ce mîncare, va fi ea sfîntă? Preoții au răspunsă și au qisă: Nu.
12 Și Haggaĭ a qisă: Dacă un omŭ spurcată de un mortŭ atinge pe unulŭ din aceste lucruri, va fi el spurcată? Preoții au răspunsă și au qisă: Va fi spurcată.
13 Atunci Haggaĭ a qisă: Așa este acestu poporŭ, așa este acestu neamŭ înaintea ochilorŭ mei, qice Iehova, așa este tótă lucrarea mîinilorŭ lorŭ; și ceea ce aduc ei acolo este spurcată.
14 Și acumŭ luați aminte de la ziua aceasta înainte, de la ziua de mai nainte de a se pune piatră peste piatră în templulŭ Iehovei.
15 Cînd venea cineva la o grămadă de douădeci de măsurĭ, nu găsea decît zece; cînd venea cineva la cuva de cincuzeci de măsurĭ, nu găsea decît douădeci.
16 Am lovită pe voi cu arșiță, cu mălură și cu grindină în tóte lucrările mîinilorŭ vostri; dară voi nu v'ați întorsŭ la mine, qice Iehova.
17 Am lovită pe voi cu arșiță, cu mălură și cu grindină în tóte lucrările mîinilorŭ vostri; dară voi nu v'ați întorsŭ la mine, qice Iehova.
18 Luați aminte de la ziua aceasta înainte, de la ziua a douădecea și patra a celeia lunei, de la ziua în care s'a pusă temelia templului Iehovei, luați aminte:
19 Mai este încă sămînța în jitnițe? Încă nu rodescu viia, smochinulŭ, rodiulŭ și măslinulŭ? De la ziua aceasta voiŭ da binecuvîntarea.
20 Cuvîntulŭ lui Iehova a fostu a doua oră către Haggaĭ, în a douădecea și patra qi a lunei, qicîndu:
21 Vorbesce lui Zerubabelŭ, guvernătorulŭ lui Iuda, qicîndu: Voiŭ clăti cerulŭ și pămîntulŭ;
22 Voiŭ răsturna scaunele de domnie, și voiŭ nimici puterea împărățiilorŭ păgîne; voiŭ răsturna carele de resbel și pe cei ce se suie în ele; caiĭ și călărețiĭ vorŭ cădea unulŭ prin sabia altuia.
23 În ziua aceea, qice Iehova oștirilorŭ, te voiŭ lua pe tine, Zerubabelŭ, fiiulŭ lui Șealtiélŭ, robulŭ meŭ, qice Iehova, și te voiŭ pune ca pecetea inelului, căci pe tine te-am alesŭ, qice Iehova oștirilorŭ.

aducă, zidească; și celălalt popor;
și ție:
8 *Cine a mai rămas între voi,
Care a văzut casa aceasta în mărirea ei cea dintâiu?
Și cum o vedeți acuma?
*Au nu este aceasta ca o nimică în ochii voștri?
4 Dară *dă-ți tare, Zorobabele! zice Iehova;
Și dă tare, Iosua, fiiule lui Iosadec, arhiereule;
Și fă tare, întregule popor din țară,
Zice Iehova; și lucrați:
Căci eu sânt cu voi, zice Iehova, Dumnezeul oștirilor;
5 *După cuvântul legământului ce am încheiat cu voi,
Când am eșit din Egipt;
Și *spiritul meu stă în mijlocul vostru;
Nu vă temeți.
6 Căci așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor:
*Încă o dată, și în puțină vreme,
*Voiu clăti cerurile și pământul,
Marea și uscatul;
7 Și voiu clăti pe toate popoarele,
*Și dorința tuturor popoarelor se va duce;
Și voiu umple casa aceasta cu mărire,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor;
8 Alu meu este argintul, și alu meu aurul,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor.
9 *Mai mare va fi mărirea casei acesteia din urmă decât a celei dintâiu,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor;
Și pune-voiu pace în acest loc,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor.

Profeția aceasta pe scurt, și figurativ grupează: despre adăugirea și sporirea, ce o va primi poporul lui Zorobabel, cuprinzându-i prefacerea sau și mântuirea lui finală.

10 În ziua a două-zeci și patra a lunei a noua,
În anul al doilea al lui Darie, a fost cuvântul lui Iehova prin Haggai, profetul,
11 zicând: Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor: *Întreabă acuma pe preoți de legătură:
12 Zicând: De poartă cineva în poala veșmântului său carne sfințită, și se va atinge cu poala sa de pâine sau legume, sau vin, sau alesă, sau de orice fel de bucate; oare vor fi ele sfințite?
Și preoții răspunseră și ziseră: Nu. Și Haggai zise: Dacă cel ce e necurat prin atingerea unui mort se va atinge de vreunu din acestea, oare va fi necurată? Și preoții răspunseră, și ziseră: Va fi necurată. Și Haggai răspuse 14
și zise:
*Așa este acest popor, și așa națiunea aceasta înaintea mea, zice Iehova;
Și așa este tot lucrul mâinilor lor;
Ceea ce ei aduc aici este necurat.
Și acuma *luați aminte 15
Din ziua aceasta și mai departe:
Înainte de a se pune piatră pe piatră la templul lui Iehova;
Înainte de a se face aceasta,
*Veneați la o grămadă de grâu de douăzeci de cară,
Numai două-zeci s'au găsit;
Veniați la unu vinariu, ca să scoată cinci-zeci de bucăți din cadă,
Numai două-zeci s'au găsit.
*Lovitu-v'am cu arșură în grâu, și cu pârlire, și cu grindine,
*În toată lucrarea mâinilor voastre;
*Și cu toate acestea nu v'ați întors către mine,
Zice Iehova.
Luați aminte, din ziua aceasta și mai departe;
Din a douăzeci și patra a lunei a noua,
Din ziua aceasta, când s'a pus temeliele templului lui Iehova.
Luați aminte:
Nu mai este sămânța în grâu?
Da, încă viia, smochinul,
Rodiul, măslinul n'au rodit.
*De la ziua aceasta voiu da binecuvântarea vom.
Și a doua oară cuvântul lui Iehova a fost către Haggai în ziua a două-zeci și patra a lunei, zicând: Vorbește lui Zorobabel, *guvernatorului lui Iuda, zicând:
*Clătiu-voiu cerurile și pământul,
Și *voiu răsturna tronurile regatelor,
Voiu sfărâma puterea împărățiilor popoarelor;
*Voiu răsturna carele și călărații lor,
Și se vor prăbuși caii și călărații lor,
Fie-care de sabia fratelui său.
În ziua aceea, zice Iehova, Dumnezeul oștirilor,
Te voiu lua, Zorobabele, servitorul meu, fiiule lui Șealtiel,
Zice Iehova,
*Și te voiu face ca un inel de sigiliu;
Căci *eu pe tine te-am ales,
Zice Iehova, Dumnezeul oștirilor.

ZECHARIA.

Chemare la adevărată pocăință și întoarcere.

1 În luna a opta, *în anul al doilea al lui Darie, a fost cuvântul lui Iehova *către profetul Zecharia, fiiul lui Berechia, fiiul lui Iddo, zicând:
2 Mâniat-a Iehova pre părinții voștri cu
3 De aceea vei zice către ei: Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor:
Întoarceți-vă la mine, zice Iehova, Dumnezeul oștirilor,
Și mă voiu întoarce și eu la voi, zice Iehova, Dumnezeul oștirilor.
4 Nu fiți ca părinții voștri,
*Pre cari i-au strigat profeții de mai înainte, zicând:
Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor:
Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele,
Și de la faptele voastre cele rele;
Dară n'au ascultat,
Nici n'au ascultat de mine, zice Iehova.
5 Părinții voștri, unde sânt?
Și profeții, să în oameni trăiesc ei?
6 Dară dra cuvintele mele și hotărîrile mele,
Pre cari le-am rânduit servitorilor mei, profeților,
N'au apucat ele pre părinții voștri?
Și aceștia s'au întors, și au zis:
*După cum s'a hotărît Iehova, Dumnezeul oștirilor, a făcut cu noi,
După căile noastre și după faptele noastre,
Așa ni-a și făcut.

Acesta este a doua profeție a lui Zecharia: după ce ultimele două profeții ale lui Haggai au dat asigurări de restaurare și de binecuvântare a Ierusalimului.

7 În a unsprezece-zeci și patra a lunei a unsprezece-zecea, care este luna Șebatu, în anul al doilea al lui Darie, a fost cuvântul lui Iehova către profetul Zecharia, fiiul lui Berechia, fiiul lui Iddo, zicând:
8 Văzut-am *noaptea, și iată, *unul bărbat călărind pe unul cal roșu, și stătea între mirți ce sânt la locul umbros; și la *dânsul sânt cai roșii, pești și albi. Și am zis: Ce sânt aceștia, domnul? Și îngerul, care vorbea cu mine, îmi zise: Îți voiu arăta ce sânt aceștia. Și bărbatul, 10
care stătea între mirți, răs cuvântă și zise: *Aceștia sânt cei pe cari Iehova i-a trimes Iehova, ca să cutreiere pământul. *Și 11
ei au răspuns îngerului lui Iehova, care era între mirți, și au zis: Cutreierat-am pământul, și iată, tot pământul este în pace și liniște.
Atunci răspunse îngerul lui Iehova, 12
și zise: Iehovo, Dumnezeule oștirilor, până când va fi să te vei îndura de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, pre care te-ai mâniat acuma *peste-două-zeci de ani? Și Iehova re- 13
spunse îngerului, care vorbea cu mine, cuvinte bune și cuvinte mângâietoare. Atunci 14
zise îngerul, care vorbea cu mine, către mine: Chiamă, și zi:
Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor:
*Rămas-am cu zêlă mare pentru Ierusalim
Și pentru Sionul;
Și mâniu-m'am cu mânia mare pre acele 15
popoare liniștite;
Căci pe când mâniu-m'am puțin,
Ele s'au ajutat răul.
De aceea așa zice Iehova: 16
*Mă voiu întoarce cu îndurare către Ierusalim;
Casa mea va fi zidită în locul, zice Iehova, Dumnezeul oștirilor,
Și funia de măsurat va fi întinsă preste Ierusalim.
Și încă strigă, și zi: 17
Așa zice Iehova, Dumnezeul oștirilor:
Cetățile mele încă vor fi vărsate întru belșug;
Și Iehova încă va mângâia Sionul,
Și încă va alege Ierusalimul.

Viziunea a doua: este pentru viitor și nu pentru timpul lui Zecharia. Profeția despre restaurarea Ierusalimului.

Atunci *ridicai-am ochii mei, și am 18
văzut, și iată patru coarne. Și am zis 19
către îngerul, care vorbea cu mine: Ce sânt acestea? Și mi-a răspuns: *Acestea sânt cornele, cari au risipit pre Iuda, pre Israel și pre Ierusalim.

20 Şi n-a venit Domnul Iehova pentru Ierusalim?
21 Şi eu, mai zisei: Ce sînt aceştia ai lui?
şi el a răspuns, zicîndu-mi: Aceştia sînt
coarnele, care au risipit pe Iuda, încît
nimeni nu a ridicat vr'odată capul său; şi
aceştia au venit să înspăimînte pe ei-
aceştia, ca să dea jos coarnele neamu-
lui, care a ridicat corn de risipire
pe pămîntul lui Iuda, ca să-l risipească.

Viziunea a patra: despre măsurarea Ierusalimului, răspîndirea de prin prejur a celor prinşi în Babilon, şi chemarea lor înapoi.

2 Şi mai ridicai eu ochii mei, şi mai
văzui, şi iată un bărbat, şi în mîna
lui o sfoară de măsurat. Atunci eu
zisei: Unde mergi? Şi el a zis mie: Ca
să măsor Ierusalimul, ca să văd, cît
este lărgimea şi cît este lungimea sa.
3 Şi iată, îngerul, care vorbia cu mine,
ieşi, şi un alt înger îi ieşi înainte, pe
4 care: Aleargă şi vorbeşte tînărului acestuia,
zicîndu-i:
„Locuit-va Ierusalimul fără ziduri
„Pentru mulţimea oamenilor şi a vitelor
dintr'însul.
5 „Şi eu, dice Iehova,
„Voiu fi *zid de foc în prejurul său,
„Şi de mărire în mijlocul lui."
6 O, o! fugiţi din pămîntul de la miază-
noapte, dice Iehova,
Căci eu v'am risipiţi
În cele patru vînturi ale cerului, dice Ie-
7 hova. O Sioane, *mîntuieşte-te,
Tu cel ce locueşti cu fiica Babilonului!
8 Căci aşa dice Iehova, Dumnezeule oştirilor:
După mărire m'a trimes El pe popoarele, cari
v'au prădat;
Căci cine se atinge de voi, de lumina ochilor săi se atinge.
9 Căci iată, voiu scutura mîna mea peste
dînşii,
Şi voiu ajunge de pradă servitorii lor;
Şi veţi voi cunoaşte, că Iehova, Dumnezeule
oştirilor m'a trimes.
10 Strigă, şi bucură-te, fiică a Sionului,
Căci iată, vin,
Şi voiu locui în mijlocul tău, dice Iehova.
11 Şi vor veni mulţi popoare în ziua aceea lui
Şi mi vor fi *popor;
Şi eu voiu locui în mijlocul tău;
Şi tu vei cunoaşte, că Iehova, Dumnezeule
oştirilor m'a trimes la tine.
12 Şi Iehova va moşteni pe Iuda ca partea sa
moştenirea sa
În pămîntul cel sfînt,
Şi şi-a va alege încă şi Ierusalimul.
13 Tăcă tuturor trupă înaintea lui Iehova,
Căci el s'a şi sculat *din Locuinţa sa
cea sfîntă.

Viziunea a cincea: arhiereul cel mare Iosua, şi Mesia ca odrasla cea mare.

3 Şi el mi-a arătat pe *Iosua arhiereul,
cel mare, stînd înaintea îngerului lui Iehova,
şi *Satana stînd la dreapta sa, ca să-l pîrască.
2 Şi dise Iehova către Satana:
„Certe-te Iehova, Satano!
„Da, certe-te Iehova, care *şi-a ales Ierusa-
limul!
„Nu el nu este mie *tăciune scăpătat din
foc?
3 Şi Iosua era îmbrăcat cu *veşminte
murdare, şi stătea înaintea îngerului. Şi a-
cesta luă cuvîntul, şi vorbi către cei ce
stăteau înaintea sa, zicînd: Depărtaţi de
pe dînsul aceste veşminte murdare! şi dise
către *dînsul: Vezi, iacă ţi-am depărtat pe
4 tine nelegiuirea ta, *şi te îmbrac cu veş-
minte sărbătoreşti! Şi a adăugat: Puneţi
*mitră curată pe capul său; şi-i puseră
mitră curată pe cap, şi-l îmbrăcară cu
veşminte; şi îngerul lui Iehova era de
faţă. Şi îngerul lui Iehova mărturisi pe
5 Iosua, zicînd: Aşa dice Iehova, Dumne-
zeule oştirilor:
De veţi umbla pe căile mele
Şi de veţi păzi rînduiala mea,
Atunci tu vei *judeca casa mea,
Şi vei păzi curţile mele;
Şi-ţi voiu da locuitori dintre cei ce
*stau aici.
6 Deci ascultă, Iosua, arhiereule,
Tu şi cei ce stau înaintea ta:
Căci ei sînt *oameni de semne;
Căci iată, aduc pe *servitorul meu, *Odrasla
Căci dacă pietre, pe care am pus o
înaintea lui Iosua,
Pe o singură piatră sînt şapte *feţe
ale ei;
Iacă, eu săpînd voiu săpa săpătura ei,

Dice Iehova, Dumnezeule oştirilor,
Şi voiu înlătura fărădelegea acestui pă-
mînt într'o singură zi.
10 În ziua aceea, dice Iehova, Dumnezeule
oştirilor,
Veţi chema fiecare pe aproapele său
*sub butucul de vie, şi sub smo-
chin.

Viziunea a cincea: prelucrătorul celui de curînd şi purificarea şi de acum înaintea sa, simbolul său în Zorobabel.

4 Şi s'a întors *îngerul, care vorbia cu
mine, şi m'a deşteptat, *ca pe omul
ce se deşteaptă din somnul său. Şi a dis
către mine: Ce vezi tu? Şi eu am zis: Iată
vădesc, şi văd *un policandru cu totul de
aur, şi deasupra lui o cană de aleş, şi pe
ea *şapte candele, şi şapte jgheaburi la cele şapte
candele ce sînt la vîrtuful policandrului, *şi
două măslini lîngă el, unul la dreapta cupei,
şi altul la stînga ei.
4 Şi eu mai luai cuvîntul, şi am între-
bat îngerul care vorbia cu mine, dicîndu-
5 Domnule meu, ce sînt acestea? Şi înger-
ul, care vorbia cu mine, răspunse, şi mi-
6 zise: Nu ştii tu, ce sînt acestea? Şi eu
zisei, Nu, domnule meu. Atunci a răspuns,
şi mi a vorbit, zicînd: Aceasta este cu-
vîntul lui Iehova către Zorobabel, dicînd:
„Nu prin putere, şi nu prin *tărie,
„Ci prin spiritul meu, dice Iehova, Dum-
nezeul oştirilor, ce va fi *mare?
7 „Dinaintea lui Zorobabel într'una vom fi ne-
„Căci el va scoate piaţă şi *pătra cea mai
înaltă.
„Şi vor striga către: Îndemn, îndemn pen-
tru ea!"
8 Şi a fost cuvîntul lui Iehova către mi-
9 ne, dicînd: Mîinile lui Zorobabel *au în-
temeiat casa aceasta, şi mîinile lui *o vor
sfîrşi; şi tu vei cunoaşte, că Iehova, Dum-
nezeule oştirilor, m'a trimes la voi. Căci
cine va disprăţui ziua *micilor începu-
turi? Căci ei vor vedea cu bucurie
piatra de mînă a lui Zorobabel *acest sept
ochi ai lui Iehova, cari cutreeră tot
pămîntul.
11 Şi am răspuns, şi am zis către în-
sul: Ce sînt cei *doi măslini din dreapta şi
12 din stînga policandrului? Şi am zis a doua
oară către el, şi am zis: Ce sînt cele doi
ramuri de măslin, ce
[illegible] de aur, prin
care curge untdelemn din ele? Şi el mi-a zis
13 spunînd: Nu ştii tu ce sînt acestea?
14 *Şi am zis: Nu, domnule meu. Atunci
el a zis: *Aceştia sînt cei doi unşi, *cari
stau înaintea *Domnului a tot pămîntul.

Viziunea a şasea: pedepsirea celor ce fură şi jură strîmb.

5 Şi mai ridicai eu ochii mei, şi mai
văzui, şi iată un *sul ce zboară. Şi
2 el a zis către mine: Ce vezi tu? Şi eu am
răspuns: Vădesc sulul zburînd mai tare;
Lungimea lui, şi ziceai cît lăţi-
mea lui.
3 Şi a zis către mine: Aceasta este *blăs-
tămul, care se pleacă peste faţa întregului
pămînt; căci oricine fură, va fi curăţit
pe faţă aceasta, şi tot cel ce jură mincinos,
va fi curăţit pe faţă aceasta.
4 „Le voiu aduce, zice Iehova,
„Şi va veni în casa fu-
rului, şi în casa *celui ce jură mincinos
în numele meu; şi va rămînea în casa sa,
şi o va mistui cu lemnele ei şi cu pietrele ei.
5 Şi îngerul, care vorbia cu mine, ieşi, şi
mi zise: Ridică-ţi acum ochii, şi vezi
ce este această ce se *arată? Şi am zis: Ce es-
6 te aceasta? Şi el a zis: Ce este ce o văd
Şi a zis: Aceasta este *măsura care iese din
toată ţara. Şi iacă, unul *talant de plumb
se ridica, şi o femeie şedea în ea. Şi el
a zis: Aceasta este *nedreptatea: şi o aruncă
în ea, şi aruncă bucata *cea de plumb
grea peste gura ei.
7 Atunci am ridicat ochii mei, şi am
văzut, şi iacă, ieşiau două femei; şi vîntul
era suflă aripele lor, şi ele aveau aripi
ca aripile cocostîrcului, şi au ridicat
efa între pămînt şi cer. Şi am zis
către îngerul, care vorbia cu mine: Unde
duc acestea efa? Şi el mi-a zis: Ca *să-i zidească
Şinearului, ca acolo să fie aşezată şi gata pe
temeiul său.

Viziunea a şaptea: cele patru care ies din ţara lui.

6 Şi mai ridicai eu ochii mei, şi mai
văzui, şi iată, patru care ieşiau din-
tre două munţi, şi munţii erau munţi de
2 aramă. La carul întîi erau *cai roşi, la

3 alb dărâtea carii *eaŭ negri; La alu treilea
carŭ *eaŭ albi, și la alu patrulea carŭ eaŭ
4 gețî și aurî. Atunce luaiŭ cuvîntulŭ, *amŭ
disu cătră îngerulŭ, care vorbîa cu mine:
Ce sînt aceștia, Domnulŭ meŭ?
5 Și îngerulŭ respunse și dise cătră mine:
*Aceștia sînt celi patru vînturi ale ce-
rîuluĭ, carii eșî, după ce *aŭ stătutŭ înaintea
6 Domnului a tot pămîntulŭ. La carii *aŭ
eaŭ negri, acelia merg spre a pămîntulŭ
de la mîdădi-nópte, și carii albî eaŭ după
ei; iară carii gețî merg spre pămîntulŭ de la
7 mîdădi-zi. După acestea eșiră și carii, și
căutară să mérgă și *să cutrăiască pămîntulŭ;
și elŭ dise: Mergeți, cutreerați pămîntulŭ;
deci și cutreeră pămîntulŭ.
8 Și a strigatŭ la mine, și a vorbitŭ cătră
mine, dicîndŭ: Iacă, carii *eŭ merg spre gi-
ețele de la mîdădi-nópte aŭ liniștitŭ sufletulŭ
*meŭ asupra mea în pămîntulŭ de la mîdă-
zi-nópte.

*Domnulŭ strămută și se numĕ și ei în pace pe cei ce-l
scîrbescŭ cu totulŭ; precum dregĕ Moise și Israilŭ
să nu rămînă.*

9 Și a fostŭ cuvîntulŭ lui Iehova cătră mi-
10 ne, dicîndŭ: Iă de la cei din captivitate, de
la Heldai, de la Tobia și de la Iedaia, ve-
ni tu ventrŭ din Babilonŭ; vino în acestŭ
di, și intră în casa lui Iosua, fiiulŭ lui Zo-
11 sadac: Da, ia de la *dînșiĭ argintŭ și aurŭ;
și fă *cunună, și pune o pe capulŭ lui Iosua,
12 fiiulŭ lui Iosadac, archiereulŭ. Și vorbea-
ți-i, dicîndu: Așa dise Iehova, *Domnulŭ
oștiriloru, dicîndu:
„Iacă *bărbatulŭ căruĭ *numĕ este
‘Odrasla!
„Căci elŭ va odrăsli de supt’ elŭ,
„Și va *zidi templulŭ lui Iehova.
13 „Da, elŭ va *zidi templulŭ lui Iehova.
„Și va *purta mărire,
„Va ședé și va domni pe tronulŭ seŭ,
„Și *va fi preotŭ pe tronulŭ seŭ;
„Și între ei armonîa va fi sfatulŭ de pace.”
14 Și cununile vorŭ eșî la Heldai, la Io-
sia, la Iedaia și la Hen, fiiulŭ lui Zefanie
15 *spre aducere-aminte în templulŭ lui Iehova. Cîți
*voiŭ sosi cei ce sînt departe, și voiŭ zidi
templulŭ lui Iehova; și *veți cunósce, că Ie-
hova, *Domnulŭ oștiriloru, m’a trimesŭ la
voi. Și acesta se va întîmpla, de veți ascultă
de vócea lui Iehova, Dumnedieulŭ vostru.

*Întrebare despre dările pentru sărbători, și respun-
sulŭ lui Dumnedieŭ către preoțiĭ, cu mustrări și
făgăduințe de mîngîiere.*

VII Anulŭ alŭ patrulea alŭ lui Dariu, re-
gele, a fostŭ cuvîntulŭ lui Iehova către
Zaharia în a patra și a lunĭ a nouă, a lui
Chisleŭ. Și cei din Betelŭ aŭ trimesŭ în
casa lui Dumnedieŭ pe Șarețer și pe Re-
gem-Melecŭ și pe oameniĭ lorŭ, ca să se ro-
gĕ lui Iehova; Și să *vorbéscă cu preoțiĭ, care
eraŭ în casa lui Iehova, Domnulŭ oști-
riloru, și cu profețiĭ, zicîndu: Voiŭ face
eŭ să plîngemŭ în *lună a cincea, și să
mă înfrînezŭ, după cumŭ amŭ urmatŭ a
face de atîțiĭ anĭ?
Și a fostŭ cuvîntulŭ lui Iehova, Dum-
nedieulŭ oștiriloru, către mine, dicîndu: Vor-
beșce către tótă poporulŭ țerei și către pre-
oțiĭ, dicîndu: De *aĭ postitŭ și aĭ plînsŭ
la lună a cincea și *a șaptea, *atunci repe-
dirĭ de eaŭ *pentru mine dare aĭ postitŭ?
Și de aĭ mîncatŭ și aĭ bĕutŭ, nu eraĭ
voĭ cei ce mîncaŭ și beaŭ? Aĭ nu sînt
*aceĭ cuvinte, pe carĭ Iehova le a proclamatŭ
mai ’nainte de mai ’nainte prin profețiĭ de mai ’nainte,
Ierusalimulŭ era încă locuitŭ și în pace, și
cetățile din jurulŭ seŭ; și *câmpia de
către amîdĭ și *de câmpia eraŭ locuite?
Și a fostŭ cuvîntulŭ lui Iehova către
Zaharia, dicîndu:
Așa dise Iehova, Dumnedieulŭ oștiriloru,
dicîndu:
*Judecațĭ judecăți adevărate,
Și *iubiți îndurare și compătimire unulŭ
Și *pre vădueĭ și pre orfanĭ, [străinŭ
Pre *străinŭ și pre sermanŭ nu asupriți!
*Și în inimile voastre unulŭ altuia rĕŭ nu
plănuiți!
Dară eĭ n’aŭ voitŭ să asculte,
Și *dosulŭ și l’aŭ întorsŭ,
Și *urechileĭ lorŭ astupatŭ, ca să nu audă.
Și *inimaŭ și-aŭ făcutŭ ca diamantulŭ,
*Ca să nu asculte legea,
Nici cuvintele, pre carĭ le-a trimesŭ Iehova
Domnulŭ oștiriloru,
Prin spiritulŭ seŭ, prin profețiĭ de mai ’nainte:
*Și aşa se făcu mîniă mare de la Iehova,
Domnulŭ oștiriloru,
Și a fostŭ, *că precumŭ, chiamă eŭ, și ei nu
Și ei nu ascultaŭ;
Așa *eŭ nu l-amŭ ascultatŭ,

Dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru,
Chiară nu strîmtulŭ ei;
14 Ci l-amŭ *spulberatŭ între tóte popórele, pre
*carĭ ei nu îi cunoscuseră;
Și *pămîntulŭ lorŭ a rămasŭ în urma lorŭ
pustiŭ,
Așa că nimenea nu mai trecea, nici se în-
torcea de ’ndată;
Și aşa fusese o’n pustiŭ *pămîntulŭ celŭ
dorită.
VIII Fostŭ-a érĕși cuvîntulŭ lui Iehova, Dum-
*nedieulŭ oștiriloru, dicîndu:
2 Așa dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru,
*Hărăzescu eu rîvnă mare pentru Sionŭ,
Da, cu mînia mare *rîvnescu pentru elŭ.
3 Așa dice Iehova:
*Mă voiŭ întórce în Sionŭ, și *voiŭ locui
în Ierusalimŭ;
Și Ierusalimulŭ *se va chiăma: Cetatea A-
devĕrului,
Și, *Muntele lui Iehova, Domnulŭ oștiri-
loru, *Muntele celŭ Sântŭ.
4 Așa dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru:
*Bătrîni bătrîni, și femeĭ bătrîne voiŭ ședé
érĕși în ulițele Ierusalimului,
Fie-care cu toiagulŭ seŭ în mîna sa pentru
multimea dilelorŭ;
5 Și pieți voiŭ fi pieți ostășĕști de băeți și
de fete, jucîndu-se în ulițele sale.
6 Așa dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru:
De voiŭ scóte de mirare în ochiĭ rămășiĭ-
lor poporului acestuia din dilele acestea,
Oare *și-va fi de mirare și în ochiĭ meĭ?
Dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru.
7 Așa dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru:
Iacă, *voiŭ mîntui poporulŭ meŭ din pă-
mîntulŭ de la resărită,
Și din pămîntulŭ de la apusŭ;
8 Și-i voiŭ aduce, și voiŭ locui în Ierusalimŭ;
Și *îmĭ voiŭ fi poporulŭ, și eŭ îi voiŭ fi
Dumnedieulŭ,
În *adevĕrŭ și dreptate.
9 Așa dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru:
*Mînele vóstre fie tari,
Voĭ carĭ auziță în dilele acestea
Aceste cuvinte din gura *profețiloru,
Carĭ se cuvenîă *în dîua,
Cîndŭ s’a pusŭ temelia casei lui Iehova,
Cîndŭ s’a zidită templulŭ.
10 Căci înaintea acelorŭ dile
Nu era *resplată nici pentru omenĭ, și nu era
resplată nici pentru vite.
Și *nimĭ celŭ ce eșiă, nimĭ celŭ ce intra, nu
avea pace de vrăsmașŭ;
Că amŭ rînduitŭ pre toțĭ oameniĭ unulŭ a-
supra altuia.
Dară acuma eŭ nu maĭ sîntŭ ca în dilele de 11
maĭ ’nainte
Către rămășița poporului acestuia,
Dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru.
*Că semănăța va prosperă; 12
Vierulŭ de vie *își va da fructulŭ seŭ;
Și *pămîntulŭ își va da venitulŭ seŭ;
Și *cerulŭ își va da rourea sa:
Și tóte acestea le voiŭ da în stăpînirea
poporului acestuia.
Și precumŭ voĭ, casă a lui Iuda și casă a 13
lui Israelŭ,
Aĭ fostŭ *de blăstemŭ între popóre;
Așa vă voiŭ mîntuĭ,
Și *veți fi binecuvîntare!
Nu vă temeți, *mînele vóstre fie tari!
Căci așa dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru: 14
*Precumŭ amŭ cugetatŭ a vĕ face rĕŭ,
Fie-cîndŭ părinții voștri mă mîniaŭ,
Dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru,
*Și nu mă amŭ căită;
Tótă așa amŭ cugetatŭ în dilele acestea 15
A face bine Ierusalimului și casei lui Iuda;
Nu vă temeți!
Acestea sînt lucrurile ce vă veți face: 16
*Vorbiți adevĕrŭ unulŭ altuia; [fațe;
Judecați judecata adevĕrului și a păcĕi în por-
țile vóstre;
*Și nu plănuiți rĕŭ în inimile vóstre u- 17
nulŭ altuia,
Și *nu iubiți jurămîntulŭ mincinosŭ;
Căci tóte acestea sînt cele ce urîsescŭ, dice
Iehova.
Și a fostŭ către mine cuvîntulŭ lui Iehova, 18
Dumnedieulŭ oștiriloru, dicîndu: Așa dice 19
Iehova, Domnulŭ oștiriloru: *Postulŭ lunei
a patra, *și postulŭ lunei a cincea, *și pos-
tulŭ lunei a șeptea, *și postulŭ lunei a dece-
vură și casei lui Iuda spre *bucurie și spre
veselie, și de serbări voióse; *iubiți dară
adevĕrulŭ și pacea.
Așa dice Iehova, Domnulŭ oștiriloru: 20
Voru *mai fiĕ și popóre și locuitori aĭ mul-
tóră cetățĭ;
Și locuitoriĭ unei cetățĭ voru 21
merge la alta cătră, și voru dice: Să mergemŭ
să ne rugămŭ lui Iehova, și să căutămŭ
pre Iehova, Domnulŭ oștiriloru;
*Și eŭ voiŭ merge. Da, *popóre multe și 22

unjioni paternice vorŭ vrea să crește în Ierusalimŭ pre Iehova, *Dumnedieŭ* oștirilorŭ, și să se roage lui Iehova.

23 Așa dice Iehova, *Dumnedieŭ* oștirilorŭ: În dilele acelea ¹ voiŭ aprea șeșe bărbațĭ din tóte limbile popórelorŭ, da, voiŭ aprea cătrĕ marginea unuĭ Iudeŭ, dicêndu-i: Să mergemŭ împreună cu voi; căcĭ nóĭ amŭ auzitŭ, ² că cu voi este Dumnedieŭ.

Profeția despre nefericirea viitóre a popórelorŭ; profeție despre Mesia; domnirea și despre închinarea și mărirea lui.

9 ¹ PROVERBUL. Cuvêntulŭ lui Iehova asupra pămêntului Hadraculuĭ,
Care se va odihni preste ² Damasc;
Căci Iehova are ³ ochiĭ asupra omenilorŭ
Și asupra tuturorŭ semințieloră lui Israel;
2 Și asupra ⁴ Hamatului, care se hotărăște cu d'însulŭ,
Asupra ⁴ Tirului și a ⁵ Sidonului, de și este ⁶ înțeleptŭ.
3 Cu tóte că ⁷ Tirulŭ și-a zidită întăriturĭ,
Și ⁸ s-a adunată argintŭ ca pulbere,
Și aurŭ ca nóroiulŭ ulițeloră:
4 Ióte, ⁹ Domnulŭ va face să se lase de la d'însulŭ ² puterea sa,
Și o va prăvăli în mare;
Și elŭ va fi mistuĭtŭ de focŭ.
5 ¹⁰ Așkelonulŭ va vedé acésta, și se va teme;
Și Gaza o va vedé, și va fi cu totulŭ forte;
Da și Ekronulŭ; căcĭ speranța sa a rămasŭ de rușine;
Pieri-va regele din Gaza,
Și Așkelonulŭ se fi nelocuitŭ;
6 Și ¹¹ în Așdodŭ voiŭ locui străinĭ,
Și voiŭ nimici mândria Filistenilorŭ.
7 Și voiŭ depărta sângele lui din gura lui,
Și urâciunile lui d'între dinții sĕi;
Și ¹² ce elŭ va rămâné pentru Dumnedieŭlŭ nostru;
Va fi ca unŭ ¹³ domnŭ alŭ lui Iuda,
Și Ekronulŭ ca Iebuseulŭ.
8 Și ¹⁴ voiŭ tăbărî în jurulŭ casĕi mele împotriva oștiĭ,
Împotriva celor ce se duc,
Și ¹⁵ împotriva celor ce se întorcŭ;
Și ¹⁶ nu va mai trece asupra lorŭ asupritorulŭ preste d'înșiĭ;
Căcĭ acumŭ ¹⁷privescŭ în ochiĭ cu ochiulŭ meŭ,
9 ¹⁸ Bucură-te forte, fiică a Sionului!
Țipă, fiică a Ierusalimului!
Ióte, ¹⁹regele tĕu vine la tine,
Drept și ²⁰ scăpătorŭ este elŭ și smeritŭ și călare pe asinŭ,
Pe unŭ mânzŭ, fiŭ de asină.
10 Și ¹ voiŭ stârpi din Efraimŭ carĭle,
Și caiĭ din Ierusalimŭ;
Și arcurile războiului va fi stârpitŭ;
Și va vorbi ² popórelorŭ pace;
Și domnirea lui va fi ³ de la o mare până la altă mare,
Și de la Râulŭ până la margineĭle pământuluĭ.
11 Cât pentru tine, *Sióne*, pentru sângele legămêntuluĭ teŭ cu tine
Voiŭ da drumulŭ ⁴ celor legațĭ ai tĕĭ din groapa, în care nu este apă.
12 Întorce-ți-vĕ în întăritură, ⁵ voĭ prinșĭ de speranță!
Da, astă-ți o spunŭ, ⁶ îndoitŭ îțĭ voiŭ răsplăti.
13 Căcĭ pre Iuda îl voiŭ întinde pentru mine,
Voiŭ umplé arcul cu Efraimŭ,
Și voiŭ deștepta pre fiiĭ tĕĭ, *Sióne*,
Asupra fiiloră tĕĭ, *Grecie*;
Și te voiŭ face ca sabia unuĭ viteză.
14 Și ¹ Iehova se va arăta d'asupra lorŭ;
Și ² ca fulgerulŭ voiŭ slobodi sĕgețile mele;
Și Iehova Dumnedieŭ va sunà din trâmbiță,
Și va înainta ³ în vârtejurile de mădĕ-di.
15 Iehova, *Dumnedieŭ* oștirilorŭ, îĭ va apăra;
Și voiŭ înghiți, și voiŭ ⁴ strânge cu pietrele de prăștiă;
Voiŭ bé, și voiŭ ⁵ strigă cu gălăgie ca de vinŭ,
Și voiŭ fi plini, ca cupele de sacrificiŭ,
Ca ⁶ colțurile altariuluĭ.
16 Și Iehova, Dumnedieŭlŭ lorŭ, va mântuì în acea dì
Pre poporulŭ seŭ, ca pre o turmă;
Căcĭ ⁷ și vor fi ca pietrele diademă,
⁸ Rădicate în pământulŭ seŭ.
17 O ⁹ cât de mare va fi bunătatea sa, cât de mare frumusețea sa!
¹⁰ Grâulŭ va vesĕli pre tinerĭ, și mustulŭ pre fecióre.

Adăpătorile de ploĭ, prorocirile și mărirea viitóre a lui Israel.

10 ¹ CEREȚI de la Iehova ² ploĭ ³ în timpulŭ 10
⁴ ploiloră târzie,
De la Iehova, ⁵ făcătorulŭ fulgerătorilorŭ;
Și elŭ vĕ va da ploĭ îmbelșugate,
Pentru fiĕ-căruia verdeță câmpuluĭ.
Căcĭ ⁶ terafimiĭ vorbescŭ zadarnicŭ,
Și proorociĭ vĕdŭ minciună,
Și spunŭ visuri deșerte; și ⁷ mângâiĕ cu deșertăciune;
De aceea se rătăcescŭ, ca oile,
Și suferă nevoĭ, ⁸ căcĭ nu aŭ păstorĭ.
3 Mânia mea aprinsu-s'a asupra păstoriloră,
⁹ Și eŭ voiŭ pedepsi pre țapiĭ;
Căcĭ Iehova, *Dumnedieŭ* oștirilorŭ, ¹⁰ își ¹¹ aduce aminte de casa lui Iuda, turma sa,
Și ¹² o va face ca calulŭ seŭ celŭ frumosŭ de războiŭ.
4 Dintr'însulŭ va eși ¹ pietra unghiulară,
Dintr'însulŭ ² țărușiĭ,
Dintr'însulŭ arcurile de luptă,
Dintr'însulŭ toțĭ conducătoriĭ.
5 Și vorŭ fi ca viteziĭ, ce ³ calcă în luptă preste [inamicĭ,
Ca pe necurățiĭ ulițeloră;
Și se vorŭ lupta;
Căcĭ Iehova este cu d'înșiĭ,
Și vorŭ rușina pre călărașiĭ pe caiĭ lorŭ.
6 Voiŭ întări casa lui Iuda,
Și voiŭ mântuì casa lui Iosif,
Și ⁴ voiŭ aduce înapoĭ, căcĭ voiŭ face să le ⁵ [ieu-ară de mine de d'înșiĭ;
Căcĭ ⁶ mi-e milă de d'înșiĭ;
Și vorŭ fi ca și cumŭ nu aĭ fi lepădatĭ;
Căcĭ eu sŭnt Iehova, Dumnedieŭlŭ lorŭ, ⁷ și-i voiŭ auzi.
7 Efraimŭ va fi ca unŭ viteză;
Și ⁸ inimă lorŭ se va bucura, ca de vinŭ;
Fiiĭ lorŭ vorŭ vedé acésta, și se vorŭ bucura,
Inimă lorŭ va ucalță în Iehova.
8 Îĭ voiŭ ⁹ fluera, și-i voiŭ aduna;
Căcĭ mi-i voiŭ răscumpărà;
¹⁰ Și se vorŭ înmulți, ca și cumŭ ¹¹ mai nainte.
9 Îĭ ¹² voiŭ semăna între popóre,
Și-și vorŭ ¹³ aduce de aminte în țărĭ depărtate;
Vorŭ trăi cu fiiĭ lorŭ, și se vorŭ întórce.
10 ¹⁴ Îĭ voiŭ duce érăș-și din pământulŭ Egipetuluĭ,
Și voiŭ aduna din Asiria,
Și-i voiŭ duce în pământulŭ Galaadului și în Libanŭ;
Și ¹⁵ nu se vorŭ mai găsì locurĭ pentru d'înșiĭ.
11 ¹⁶ Și furtuna va trece prin strâmtórea măreĭ,
Și va lovì valurile ei.
Și tóte adâncurile Nilului se vorŭ usca;
¹⁷ Și va scădé mândria Asiriei,
Și ¹⁸ sceptrulŭ Egipetuluĭ se va lua de la elŭ.
12 Îĭ voiŭ face tărĭ prin Iehova.
Și ¹⁹ în numele lui vorŭ umblà,
Dice Iehova.

Pedepsa celor mândri.

11 LIBANULE, deschide ²porțile tale,
Ca focŭlŭ să mistuiască cedriĭ tĕĭ.

Vaĭ de tine, chiparosule! căcĭ cedrulŭ a căzutŭ, 2
Cei măreț sunt despoiațĭ;
Văĭ de voĭ, stejariĭ ai Basanuluĭ!
Căcĭ ³ pădurea celŭ nepătrunsŭ a fostŭ tăiată. 3
Răsună vaetulŭ păstoriloră;
Căcĭ ⁴ splendoarea lorŭ este stricată;
Răsună mugetulŭ puilorŭ de leŭ;
Căcĭ ⁵ mândria Iordanuluĭ este stricată.
Așa dice Iehova, Dumnedieŭlŭ meŭ: 4
Paște ⁶ oile de junghiere,
Pre care cumpărătorulŭ lorŭ le junghiă, 5
⁷ Fără să se creadă vinovațĭ;
Și vânzătoriĭ lorŭ ⁸ dicŭ:
¹ Binecuvêntată fie Iehova, căcĭ m'amŭ îmbogățită!
Și ciobaniĭ lorŭ nu le cruță. [Iertă, 6
Căcĭ nu voiŭ mai cruța pre locuitoriĭ pământuluĭ acestuĭa, dice Iehova;
Ci ióte, da voiŭ pre omenĭ, unulŭ
În mâna altuia, și în mâna regeluĭ seŭ;
Și ei vorŭ sfărâmà țara,
Și eu nu voiŭ mântuì ⁹ din mâna lorŭ.
Și eŭ ¹⁰ păscuiam oile de junghiere, 7
Și anume ¹¹ pe cele mai de junghiere;
Și adevĕrat eu luaiam două toege; pre unulŭ
Îl numiiă Bunăvoință și pre celălaltŭ, [6
Îl numiiă Legătură; și păscuiam oile.
Și ¹² am nimicită trei ciobănĭ într'o lună;
Căci sufletulŭ meŭ ¹³ s'a mâhnită de ei,
Și ei mĕ urâiaŭ și ei.
Și am dis: Nu voiŭ mai fi ¹⁴ păstorulŭ vostru; 9
Ceea ce ¹⁵ moare, să moră;
Și ceea ce se perde, să se perdă;
Și cele ce vorŭ rămânè, să-și mănânce carnea unuĭa alteĭa.
Și luaiu-mĭ-amŭ toegulŭ Bunăvoință, și 10
L'amŭ ¹⁶ frântŭ, ca să rumpă legământulŭ ce amŭ încheiată cu tóte ¹⁷ popórele. Și s'a fă- 11
cută în acea ¹⁸ di; și așa cunoscură, — ¹⁹ cei ce mĕ ²⁰ pândiaŭ, — că eu luaiu în adevĕrŭ ²¹ de la Iehova. — Și eu le amŭ 12
²² zisŭ lor: Dacă vĕ ²³ pare bine, dațĭ-mĭ plata; ²⁴ ér de nu, lăsați-o. Și-mi ²⁵ cumpăniră plata, 13
²⁶ trei-dieci de argințĭ. Și a dis Iehova cătră-mine: Aruncă-l ²⁷ olarului, acestă preț
²⁸ frumosŭ, cu care am fostŭ prețuițĭ de d'înșiĭ! Și am luatŭ cei trei-dieci de argințĭ, și i-amŭ aruncată în casa lui Iehova, pentru olarulŭ.
Atunci frânseiu-mĭ-amŭ toegulŭ alŭ doilea, 14
Legătură; ca să rumpŭ frățiĭa între Iuda și între Israel.
Și o dis Iehova către mine: ²⁹ Ia-ți încă 15
și vasele de păstoriŭ nebunŭ!

16 Cîți însă vor mai voi rămîne unii pînă
în pîrg,
Cari nu va scoate pre cei peritori.
Nici pre vitei nu va căuta;
Ce-o rănit nu va tămădui,
Și de cel ce vor sta nimîni nu se va îngriji;
Iară va mînca carnea celui îngrășat,
Și îi va rumpe copitele lucu.
17 *Vai de păstorulă prostu, care părăsesce
turma!
Sabia va fi preste brațulu seu și preste ochiulă seu celă drepta;
Brațulă seu va seca, și ochiulă seu celă
dreptă va orbi.

*Nimicirea nesocotitelor păstoriri ai Domnului ca
unor, exercitiuri și curățirea lui Israel.*

13 PROFEȚIĂ. Cuvîntulă lui Iehova asupra lui Israel.
Iehova dice, *cela ce a întinsu cerulă,
Și o fermentă pămîntulă,
Celu ce *a făcutu spiritulă omului din lă în
trulu seu.
2 Ecce, Ierusalimulă *îi voiu face *cupa de
sbuciumare
Pentru tote popórele de jurî-împrejuru:
Și chiaru și pentru Iuda va fi
La împresurarea Ierusalimului.
3 *Și în acestă di voiu face Ierusalimulu
*Piétra împovărătore pentru tote popórele;
Toți cîți se vorŭ încărca cu ea se vorŭ rěsbuna.
Toți-și vor strînge popórele pămîntului se vorŭ
adună asupra-i.
4 În acea di dice Iehova.
Voiu lovi fie-cu cală cu turbare,
Și pre călărețulă seu cu nebunie;
Și voiu deschide ochiĭ mei preste casa lui
Iuda.
Iară voiu lovi cu orbire tóte cîte popórele.
5 Și vorŭ vedé inimi omenî Ierusalimulu
„Locuitorii Ierusalimului sînt pentru mine
unu sprijinu
„Prin Iehova, Dumnedieulă oștiriloru și altă
dată”.
6 În acea-și di voiu face pre copiĭ lui Iuda
*Ca vatra de focu supt lemnu,
Și ca o fáclă de focu supt snopi;
Și vorŭ mistui pre bîte popórele
La dréptа și la stînga-le prin împregiurŭ,
Și Ierusalimulă se fiă locuitu pe loculuĭ seŭ,
Ia Ierusalimu.
7 Și va mîntui Iehova corturile lui Iuda, ca-
pîtînile-le în staturea lorŭ de mai 'nainte,

Ca să nu se mîndrescă casa lui Davidă
Și locuitorii Ierusalimului
Preste Iuda.
8 În acea di *îi Iehova va apěra pre locu-
itorii Ierusalimului;
Și *cel slabă din ei va fi în acea di ca
unulu lui Davidă.
Și casa lui Davidă va fi ca Dumnedieŭ,
Ca Îngerulă lui Iehova înaintea lorŭ.
9 Și în acea di
Voiu căuta *ca să stărpescu tóte popórele,
Cîte vorŭ veni asupra Ierusalimului;
*Iară preste casa lui Davidă,
Și preste locuitorii Ierusalimului,
Voiu revărsa spiritulă clemenței și altă rugă;
Și vorŭ *cătă spre mine, pre cel *pe care
Și voiu plînge după elu, [pusu,
Îngrijă cumă plînge cine-va după fiulu seu
unicŭ alŭ seŭ;
Și voiu face ei cu amară pentru d'însulu,
Îngrijă cumă se bocesce cine-va cu amară
după întîiu-născutulă seu.
10 În acea di va fi *plîngere mare în Ieru-
salimu,
*Că și plîngerea din Adadrimmonŭ în valea
Megheddoului.
11 Și va plînge țera, fie care mămă în deosebi;
Mămăla casei lui Davidă în deosebi, și bă-
rnatele lorŭ în deosebi;
Mămăla casei lui *Natanŭ în deosebi, și fe-
meile lorŭ în deosebi;
Mămăla casei lui Levi în deosebi, și femeile
lorŭ în deosebi;
Mămăla lui Șimeĭ în deosebi, și femeile
lorŭ în deosebi;
12 Și tóte celelalte mămi,
Fie care mămă în deosebi, și femeile lorŭ în
deosebi.
13 ÎN *acea di se va deschide *unŭ izvoru
Pentru casa lui Davidă și pentru locu-
itorii Ierusalimului,
Pentru păcatulă și pentru necurăția-le.
14 Și în acea di, dice Iehova, *Dumnedieŭ oș-
tiriloru,
Voiu *stîrpi din țéra numile idoliloru,
Așa că nu se va mai aminti de ei;
Și voiu scóte din țéră
Pre *profeții cei mincinoși și spiritulă ne-
curatu.
15 Și de va mai profeți cine-va,
Părinții seĭ și mumă-sa, cari l'aŭ născutu,
I vorŭ dice: „Nu mai trăiesci;
„Căci ai rostitŭ minciuni în numele lui Ie-
hova.”

Și *mustele Oziheiu se va despica de la
Ierusalimu sa,
Spre resăritulă și spre apusu,
*Și se va face o vale mare forte:
Și parte a muntelui to se strămuta spre
miadă-di,
Și una parte a lui spre miadă-nópte;
Și vei fugi prin valea *dintre munții mei;
Căci valea *dintre munți se va întinde
pînă la Azelu:
Da vei fugi, cumă ai fugitŭ de cutremurŭ
În dilele lui Uzia, regele lui Iuda;
*Și vei veni tu, Iehova, Dumnedieulă meŭ,
Și toți sfinții cu tine.
6 Și în acea di,
Luminătorii cei strălucitori se vorŭ ascunde;
7 Și se va fi *și deschisă,
*Cunoscută numai lui Iehova,
Ia ei va fi și ți și nópte;
Căci și la *timpu de séra va fi lumină.
8 Și în acea di
Va curge *apa vie din Ierusalimu,
O jumătate din ea spre marea resăritului,
Și cealaltă jumătate din ea spre marea a-
pusului;
Va curge și véra și érna.
9 Și Iehova va fi *Rege preste tóta pămîntulu;
În acea di numai *unŭ Iehova va fi, și nu-
mai numele lui.
10 Tóte țéra *se va preface,
Dela Gheba pînă la Rimmonŭ spre miadă-di
de la Ierusalimu;
Și se va ridica, și va fi *locuită pe loculuĭ seu,
De la porta lui Beniamin pînă la locu-
lui porții dintîiu pînă la porta unghiurilorŭ,
*Și de la turnulă Hananeelu pînă la tîsca-
rile regelui.
11 Vorŭ locui *omeni,
Și nu va mai fi blăstemŭ;
*Ci Ierusalimulă va fi locuitŭ Ierusalimulă
în siguranță.
12 Iară acésta va fi *plaga,
Cu care Iehova va lovi pre tóte popórele,
Cari se vorŭ lupta asupra Ierusalimului:
Carnea lorŭ va pute, stându ei încă pe pi-
cióre-le lorŭ;
Ochiĭ lorŭ vorŭ peri din găurile lorŭ;
Și limba lorŭ va peri în gura lorŭ.
13 Și în acea di
Se va trămite *turbare mare de la Iehova
între ei;
Și unulă va apuca mîna altuia,
Și mîna lui se va ridica asupra mîinei ce-
lui-l'altu.

14 ȘI *Iuda va luptă la Ierusalimu;
Și se va strînge bogăția tuturoru păgîniloru
de prin prejuru,
Mulțime mare de aură, de argintu și de
haine.
15 Și *așa va fi o plaga și la cai,
La catîri, la cămile, la măgari,
Și la tóte dobitócele cîte se vorŭ afla în
tabérele acelea,
Cu plaga acésta.
16 Și va fi că tóți cei ce vorŭ mai rămînea
din tóte popórele,
Cari au venitŭ asupra Ierusalimului:
Vorŭ merge *ani de ani
Ca să se închine Regelui, Domnului oștiri-
loru,
Și să prăznuiască serbătórea corturiloru.
17 Și va fi că *cine din familiile pămîntului
Nu se va sui la Ierusalimu,
Ca să se închine Regelui, Domnului oștiri-
loru,
Nu va avea ploiă.
18 Și *dacă familia Egiptului nu se va sui
și nu va veni,
Nu va avea ploiă;
Ci va fi plaga cu care va lovi Iehova tóte
popórele,
Cari nu vorŭ merge să prăznuiască serbă-
tórea corturiloru.
19 Aceasta va fi pedépsa Egiptului
Și pedépsa tuturoru popórelorŭ,
Cari nu vorŭ merge să prăznuiască serbă-
tórea corturiloru.
20 În acea di
Va fi scrisu pe *zăbalele cailoru:
„Sfințită Iehovei”;
Și ólele din casa lui Iehova vorŭ fi ca
*vasele înaintea altariului.
21 Și tóte ólele din Ierusalimu și din Iuda
Vorŭ fi sfințite Domnului oștiriloru;
Și tóți cei ce vorŭ jertfi vorŭ veni,
Vorŭ luă din ele și vorŭ fierbe în ele carnea.
Și în casa Domnului oștiriloru
Nu va mai fi *negustoru în acea di.

14 Şi cîtorva Iuda so va lupta asupra Ierusalimului;
*Şi adunа-se-vor bogăţiile tuturor popoărelor de prin prejuri,
Aur şi argint şi vestminte în mare mulţime.
15 *Şi tot aşa va fi şi lupta peatecelui,
Cailor, ciaulo şi asinilor,
Şi pentru tóte vitele, cîte vor fi în tabăra
Ca şi plaga aceea. [lor],
16 Şi tot cîţi vor rămînè din tóte popórele,
Cari vor veni asupra Ierusalimului,
Se *vor sui din an în an,
Ca să se închine regelui, lui Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ,
Şi să serbeze *serbarea corturilorŭ.
17 *Şi cine va nu se va sui la Ierusalimŭ din rămurile pămîntului,
Ca să se închine regelui, lui Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ,
Asupra acelora nu va fi ploiŭ.
18 Şi dacă nimeriĭ Egiptului nu se va sui, şi nu va veni,
*Peatecele care va bate pe neamurile cari nu se vor sui,
Ca să le dea pedépsa pentru păcatul lor.
19 Aceasta va fi pedépsa Egiptului,
Şi pedépsa tuturorŭ popóarelorŭ,
Cari nu se vor sui, ca să serbeze serbarea corturilorŭ.
20 În acea di va fi scris pe zăbalele cailor: *Sfînt lui Iehova! [lui Iehova;
Şi căldările din casa lui Iehova
Vor fi ca şi cupele înaintea altarului.
21 Şi tóte ólele în Ierusalimŭ şi în Iuda
Vor fi sfinte lui Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
Şi tot cumpărătorii vor veni,
Vor lua din ele, şi vor fierbe în ele.
Şi nu va mai fi în casa nimic mai mult *Chananeŭ
În casa lui Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.

MALACHI.

Mustrarea lui Israele pentru îndoiéla sa cătră sine sîlnicia lui Dumnezeŭ, mustrarea preoţilorŭ.

1 PROFEŢIA, Cuvîntulŭ lui Iehova cătră Israelŭ prin Malachi:
2 *Iubit-v'amŭ, dice Iehova;
Şi voi diceţi: În ce ne-aĭ iubitŭ?
Ah nu era Esau frate lui Iacobŭ? dice Iehova-şi *amŭ iubitŭ pe Iacobŭ, [lui;
3 Şi pe Esau l'amŭ urîtŭ,
*Munţiĭ săĭ i-amŭ făcutŭ pustiŭ,
Şi moscenirea sa stîrpeĭ pustiului pentru şacalĭ.
4 Căci va dice Edomŭlŭ: „Sîntemŭ nimiciţi,
„Dară vomŭ rezidi ruinele“;
Aşa dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ:
Vedéţi ei; dară ei vorŭ surpa;
Şi ei se vorŭ numi: Cuprinsulŭ nelegiuirei,
Şi: Poporulŭ, preste care Iehova în veciŭ va mîniatŭ.
5 Ochiĭ voştri vorŭ vedè aceste, şi voĭ dicеţi:
*„Mărit-a-se Iehova preste hotarele lui Israelŭ!
6 Fiiulŭ *onóră pre părinteleŭ seŭ,
Şi servitorulŭ pre domnulŭ seŭ;
Dară, *dacă sîntŭ părinţiĭ, unde este onórea mea?
Şi, de sîntŭ domniĭ, unde este frica de mine?
Dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ, cătră voĭ preoţilorŭ, cari dispreţuiţi numele meŭ.
*Şi voi dicеţi: În ce amŭ dispreţuitŭ numele teŭ?
Aducеţi *hrană spurcată pe altarulŭ meŭ;
Şi voi mai dicеţi: „Cu ce te-amŭ spurcatŭ?
Prin aceea, că ziceţi: „Fie disprețuită masa lui Iehova!
Şi *dacă aducеţi jertfe spre sacrificare, nu e-ĭ rău?
Şi dacă aducеţi şchiop şi bolnavŭ, nu e-ĭ rău?
Adă-le guvernatoruluĭ teŭ,
Oare ce voiŭ plăcеa de tine?
Sau *ţi va fi mai mîndră în faţă?
Dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
Şi acumŭ, rogă-mă, rugaţi pre Dumnezeŭ, ca să se îndure de noi;
*Prin mîna voastră acestea de voĭ.
Şi ar mai vrea vreunŭ dintre voĭ! dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
O de aşĭ *închide-o între voĭ, care să încetezе vătămarea mea zadarnică,

Şi nu voiŭ primi *dar din mînele voastre.
Căci *de la resăritulŭ soareluĭ şi pînă la apusulŭ seŭ
Mare este numele meŭ *între popóre,
*Şi în tóte locurile se aduce *tămîĭă numelui meŭ, [lui meŭ,
Şi darŭ curatŭ;
*Căci mare este numele meŭ între popóre,
dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
12 *Dară voi l'aĭ profanatŭ, dicîndŭ:
*„Fie spurcată masa lui Iehova.
Şi *roşiĭa ei o mîncare disprețuită!
13 Şi voi dicеţi: „Vaĭ, ce mai de osteneală!
Aşa vĭ disprețuiţi, dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ;
Şi aduceţi *turbe, şchiop şi bolnavŭ;
Iată ce darurĭ aduceţi!
Şi *eu să le primescŭ din mînele voastre, dice Iehova!
14 Blăstematŭ fie *celŭ ce înşeală, căruĭa îi este în turmă *o vită de parte bărbătéscă, în turma sa,
Şi de a facerŭ votŭ, sacrifică Domnuluĭ ceea ce-ĭ este betegă!
Căci *eu sîntŭ Rege mare, dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ,
Şi numele meŭ este înfricoşetŭ între popóre.

2 Şi acumŭ vĭ dă voĭ, preoţilorŭ, ca mărgă-ta indemnată acesta:
2 *De nu veţĭ asculta, şi de nu veţĭ lua la inimă,
Da a da onóre numelui meŭ, dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ,
Voiŭ trimete blăstemŭ preste voĭ, şi blăstema-voiŭ binecuvîntările voastre;
Da, eu amŭ blăstematŭ o şi voiŭ blăstemа,
Fiindcă nu luaţi îndemnulŭ meŭ la inimă.
3 Iată voiŭ sfărîma sămînţa vóstră,
Şi *vă voiŭ presăra gunoiŭ în faţă,
Gunoiulŭ sacrificatelorŭ voastre; şi *veţĭ fi scoşĭ cu el afară! [lui;
4 Şi veţĭ cunósce, că eu v'amŭ trimesŭ acestă îndemnŭ,
Ca să rămînă legămîntulŭ meŭ încheiată cu Levi,
Dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
5 *Legămîntulŭ meŭ de viaţă şi de pace era cu d'însulŭ;
Şi i-le dădurămŭ,
*Pentru temerea, cu care se bănuia de mine,
Şi pentru sfiiciune, cu care se plecа înaintea numelui meŭ.
6 *Legea adevĕrului era în gura lui,
Şi fărădelege nu se afla pe buzele lui;
În pace şi negrăbire a umblatŭ cu mine,
Şi *pe mulţĭ i-a întorsŭ de la fărădelege.
7 *Căci buzele preoteluĭ trebue să păzească cunoscinţa,
Şi din gura lui să se caute învăţătura,
*Căci el este îngerulŭ lui Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
8 Dară voi v'aĭ abătutŭ din cale.
Şi *pe mulţĭ aĭ făcutŭ să se împiedice la lege;
*Aĭ stricatŭ legămîntulŭ încheiatŭ cu Levi,
Dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
9 De aceea *vă voiŭ face şi eĭ disprețuiţĭ
De tóte *cătră tóte popórele,
Şi anumĭ, întrucît nu păziţĭ căile mele,
Ci în lege cautaţĭ la faţă.

Învinuirile pe înţelesurĭ şi desperările celŭ rĕi asupra lorŭ se mărescŭ.

10 *Aĭ nu unŭ tatăl nostru avemŭ?
*Aĭ nu unŭ Dumnezeŭ a creatŭ pe noĭ?
De ce dară călcămŭ necredinciosŭ unulŭ altuia,
Profanîndu legămîntulŭ părinţilorŭ nostriĭ?
11 Iuda este necredincios;
În Israelŭ şi în Ierusalimŭ se face urîciune;
Căci Iuda profană sfinţenia lui Iehova,
Pre care-o iubeaŭa,
*Şi ţine în măsurĭ pre fiica unui dumnezeŭ străinŭ.
12 Iehova va stîrpi bărbatŭlŭ, care face aceste lucrŭ,
Pre celŭ ce chiamă şi pre celŭ ce răspunde,
Din cortulŭ lui Iacobŭ. [spunde,
*Şi pre celŭ ce aduce daruri lui Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
13 Şi aĭ făcutŭ maĭ încă ceea:
Voiŭ fierbe cu sîrmăcĭă lui Iehova să fie acoperită cu lăcrămĭ,
Cu plînsetĭ şi oftărĭ,
Aşa că Iehova nu maĭ caută la daru,
Şi nu-lŭ maĭ primesce cu plăcere din mînele vóstre.
14 Şi voiŭ vedè ciauşĭ: Da ce?
Pentru-că Iehova este martorŭ între tine şi *femeia tinereţiĭ tale,
Căreĭa tu eĭ necredincioşĭ,
*Deşi ea este soţia ta, şi femeia cu care eĭ încheiatŭ legămîntŭ.
15 *Nimĭ unulŭ nu era fără soţie,
Dar avea maĭ *rĕmăşiţă de duhŭ.
Şi ce voiŭ face unulŭ?
Voiŭ să aibă *urmaşĭ dumnezeeştĭ.
Păziţi-vă dară în duhulŭ vostru,
Şi nimĭ unulŭ nu fie necredincios
Faţă de femeia tinereţiĭ sale.
16 Căci *urăsc lepădarea, dice Iehova, *Dumnezeulŭ lui Israelŭ,
Şi pe celŭ ce-şĭ acoperă haĭna cu silnicie,
Dice Iehova, *Dumnezeulŭ oştirilorŭ.
Păziţi-vă dară în duhulŭ vostru,
Şi nu fiţi necredincioşĭ!
17 *Aţĭ mîhnitŭ pe Iehova cu vorbele voastre,
Şi voĭ dicеţi: „Cu ce amŭ mîhnitŭ?
Cînd ziceţi: „Tot celŭ ce face rĕŭ este bunŭ înaintea lui Iehova,
Şi în *aceştia are plăcere,
Sau: Unde este Dumnezeulŭ dreptăţiĭ?

Cînd se zvîrcolesc unele cu altele?
Ele sînt o ^a necuviinţă dinaintea lui;
Pentru aceea pierd spiritul vostru,
Că nu aveţi nici o încredinţare despre Dumnezeu
vîrstei!

16 Cînd ^a cei ce se tem de Domnul, zice Iehova,
Dumnezeul lui Israel,
Şi pun cîte ^a unul către altul cuvîntul
celui drept,
Zice Iehova, Dumnezeul oştirilor:
Dacă spiritul vostru,
Şi nu fiţi necredincioşi!

Numeri înţelepciune celor ce cunosc şi cărei temătorilor, deosebiri se înţelegeţi pe fiecare dintre cei drepţi şi cei fără de Dumnezeu, şi pe fiecare dintre cei ce slujesc şi cei fără de Dumnezeu, şi pe Mîntuitorul aşteptat de noi.

17 ^a Voi osteniţi pe Iehova cu cuvintele voastre;
Şi zici: În ce L-am osteni?
În aceea, că ziceţi: Oricine ce face rău
Este plăcut în ochii lui Iehova,
Şi El îşi dă de dragul lor plăcerea;
Sau: Unde este Dumnezeul judecăţii?

3 Iată, ^a voi trimit pe solul meu,
Ca ^a să gătească calea înaintea mea;
Şi de odată va fi în templul său Domnul,
Pe care îl căutaţi,
Solul legămîntului, pe care îl doriţi,
Iată ^a vine! zice Iehova, Dumnezeul oştirilor.

2 Dară cine va putea suferi ziua venirii lui,
Şi cine va putea sta, cînd se va arăta?
Căci ^a el este ca focul topitorului, şi ca leşia albitorului;
3 Căci ^a şade aşezat, şi topeşte şi curăţeşte argintul,
Şi va curăţi pe fiii lui Levi,
Şi îi va curăţa ca pe aur şi ca argint,
Aşa că vor aduce lui Iehova daruri în dreptate.
4 Şi iată ce va fi plăcut lui Iehova
Darul lui Iuda şi al Ierusalimului,
Ca în zilele din vechime,
Ca în anii de mult trecuţi.
5 Mă voiu apropia de voi la judecată,
Şi voiu fi martor iute pentru fermecătorii,
Pentru adulterii, ^a şi pentru aceia ce jură mincinos,
Şi pentru cei ce apasă plata simbrieşilor,
A văduvelor şi a orfanilor,
Şi care înstrăină dreptul străinului;
Dară nu se tem de mine, zice Iehova, Dumnezeul oştirilor.

Căci eu Iehova ^a nu mă schimbu,
^b De aceea voi, fii ai lui Iacob, nu vă ^c luaţi
Din zilele ^a părinţilor voştri pentru
Voi vă abătuţi de la aşezămintele mele, şi
nu le-aţi păzit.
Întoarceţi-vă către mine, şi vă voiu întoarce către voi,
Zice Iehova, Dumnezeul oştirilor.
^a Dară ziceţi: În ce să ne întoarcem?
6 Are ^a omul să înşele pe Dumnezeu?
Iar voi mă înşelaţi.
Dară ziceţi: În ce te înşelăm?
^a În decime şi daruri.
8 Blestemaţi sînteţi cu blestemul,
Căci voi mă înşelaţi, voi, întregul
neam!
9 ^a Aduceţi toată decimea la ^a casa tezaurului,
Ca să fie hrană în casa mea,
Şi încercaţi-mă cu aceasta, zice Iehova, Dumnezeul oştirilor,
Dacă nu vă voiu deschide ^a fereastrele cerului,
Şi să vă ^a voiu vărsa peste voi binecuvîntare, pînă la îndestulare;
10 Şi ca nu voiu înfrîna pentru voi mîncătorul, ca
Ca să nu mai de nerodirea viţa vîrstă în
cîmpu,
Zice Iehova, Dumnezeul oştirilor.
12 Şi vă vor ferici toate popoarele;
Căci veţi fi ^a pămînt dorit, zice Iehova,
Dumnezeul oştirilor.
13 ^a Cuvintele voastre sînt înspre mine, zice
Iehova;
Şi voi ziceţi: Ce am vorbit asupra ta?
14 ^a Ziceţi: „Degeaba este a servi pre Dumnezeu,
Şi ce cîştigă cine, că păzim rînduiala lui
Şi că umblăm ca umiliţi înaintea lui Iehova, Dumnezeul oştirilor?
15 Şi acum ^a fericim pre cei trufaşi,
Şi fiecare de cei ce înrăutăţesc,
Şi, deşi ^a ispitesc pre Dumnezeu, scapă.
16 Atunci, cînd ^a se ^b vorbesc de Iehova
vorbesc unul către altul,
Iehova ^a ascultă, şi ei ^b aude,
Şi se scrie ^c cartea de aducere aminte înaintea lui
Pentru cei ce se tem de Iehova
Şi gîndesc la numele lui.
17 Şi ^a vor fi ai mei, zice Iehova, Dumnezeul oştirilor,
^a În ziua cînd
^a Şi-o voiu găti,
[voiu face,

CAP. 3, 4. 775

Precum omul îşi cruţă fiul său,
Care-i slujeşte.
18 Şi vă veţi întoarce, şi veţi vedă ce deosebire
Este între celui drept şi celui nelegiuit,
Între cel ce slujeşte lui Dumnezeu, şi celui
Care nu-i slujeşte.

4 Căci iată, ^a vine ziua, care va arde ca unu
cuptoriu,
Şi toţi ^b cei mîndri şi toţi făcătorii de rele
Vor fi ca ^c miriştea;
Şi ziua ce vine îi va aprinde,
Zice Iehova, Dumnezeul oştirilor,
Şi nu li va ^a lăsa nici rădăcină nici ramură.
2 Dară pentru voi, cari ^a vă temeţi de numele meu,
Va răsări ^a soarele dreptăţei, şi vindecarea va
fi sub ^b aripile sale,
Şi veţi ieşi, şi vă veţi îngrăşa ca viţeii cei îngrăşaţi;
3 Şi veţi călca pre cei nelegiuiţi; căci
Vor fi cenuşă supt picioarele
voastre în ziua,
Pre care o pregătesc, zice Iehova, Dumnezeul oştirilor.
4 Aduceţi-vă aminte de ^a legea lui Moisi, robul meu,
Pre care unsei îl ^b la Horeb pentru toţi
Din ^c Israelul,
Legile şi judecăţile.
5 Iată, ^a vă trimet pe profetul ^b Ilie,
^c Înainte de ca va veni ziua lui Iehova cea
mare şi înfricoşată;
6 Şi el va întoarce inimele părinţilor către fii,
Şi inimele fiilor către părinţi,
Ca nu cumva să ^a lovesc pămîntul cu
^b blestemu.

SANTA

SCRIPTURĂ

A

VECHIULUĬ ŞI A NOULUĬ TESTAMENTŬ.

EDITIUNE NOUĂ, REVĔDUTĂ DUPA TECSTURILE ORIGINALE, ŞI PUBLICATĂ DE SOCIETATEA BIBLICĂ PENTRU BRITANIA ŞI STRĂINĂTATE.

NOULŬ TESTAMENTŬ.

SANTA

SCRIPTURĂ

A

VECHIULUI ŞI A NOULUI TESTAMENTU.

NOULU TESTAMENTŬ

SAU

CUPRINDEREA NOULUI TESTAMENTŬ.

	ani	bani
Sfînta evangelie dupre Matheiŭ		25
Sfînta evangelie dupre Marcŭ		16
Sfînta evangelie dupre Luca		34
Sfînta evangelie dupre Ioanŭ		33
Faptele apostolilorŭ		28
Epistola apostolului Pavelŭ catră Romanĭ		13
Epistola apostolului Pavelŭ cătră cătră Corintenĭ		16
Epistola apostolului Pavelŭ a doua cătră Corintenĭ		11
Epistola apostolului Pavelŭ cătră Galatenĭ		7
Epistola apostolului Pavelŭ catră Efesenĭ		6
Epistola apostolului Pavelŭ cătră Filipenĭ		4
Epistola apostolului Pavelŭ cătră Colosenĭ		4
Epistola apostolului Pavelŭ cătră cei dela Tesalonicenĭ		3
Epistola apostolului Pavelŭ a dua cătră Tesalonicenĭ		3
Epistola apostolului Pavelŭ cătră Timotheiŭ		6
Epistola apostolului Pavelŭ a dua cătră Timotheiŭ		4
Epistola apostolului Pavelŭ cătră Titŭ		3
Epistola apostolului Pavelŭ cătră Filimonŭ		1
Epistola apostolului Pavelŭ cătră Evrei		13
Epistola apostolului Iacovŭ		5
Epistola apostolului Petrŭ a întâia		5
Epistola apostolului Petrŭ a dua		3
Epistola apostolului Ioanŭ a întâia		5
Epistola apostolului Ioanŭ a dua		1
Epistola apostolului Ioanŭ a treia		1
Epistola apostolului Iudă		1
Apocalipsŭ sfântului Ioanŭ, Teologulŭ		22

SÂNTA EVANGELIĂ DUPRE MATTEIŬ.

Genealogia lui Isusŭ Christosŭ.

1 CARTEA ᵃgeneraţiunii lui Isusŭ Christosŭ, ᵇfiiului lui Davidŭ, ᶜfiiului lui Abraamŭ.
2 ᵃAbraamŭ a născutŭ pre Isaacŭ; ériŭ ᵃIsaacŭ a născutŭ pre Iacobŭ; ériŭ ᵃIacobŭ a
3 născutŭ pre Iudas şi pre fraţiĭ lui; Eriŭ ᵃIudas a născutŭ pre Fares şi pre Zara din
4 Tamar: ériŭ ᵃFares a născutŭ pre Esrom; ériŭ Esrom a născutŭ pre Aram;
5 Eriŭ Aram a născutŭ pre Aminadavŭ; ériŭ Aminadavŭ a născutŭ pre Naasson; ériŭ Naasson
6 a născutŭ pre Salmonŭ; Eriŭ Salmonŭ a născutŭ pre Booz din Rahaba; ériŭ Booz
a născutŭ pre Obedŭ din Rut: ériŭ Obedŭ
8 a născutŭ pre Isse; Eriŭ ᵃIsse a născutŭ pre Davidŭ, regele.
Ériŭ Davidŭ, regele, a născutŭ pre Solomonŭ din ᵇfosta, care a ᵇfostŭ a lui Urie:
7 Eriŭ ᵃSolomonŭ a născutŭ pre Roboamŭ; ériŭ Roboamŭ a născutŭ pre Abiŭ; ériŭ Abiŭ a
8 născutŭ pre Asa; Eriŭ Asa a născutŭ pre Iosafatŭ; ériŭ Iosafatŭ a născutŭ pre Ioramŭ;
9 ériŭ Ioramŭ a născutŭ pre Oziasŭ; Eriŭ Oziasŭ a născutŭ pre Iotamŭ; ériŭ Iotamŭ a
10 născutŭ pre Abiŭ; ériŭ Abiŭ a născutŭ pre Ezechia: Eriŭ ᵃEzechia a născutŭ pre
Manasson; ériŭ Manasson a născutŭ pre Amonŭ; ériŭ Amonŭ a născutŭ pre Iosia;
11 Eriŭ ᵃIosia a născutŭ pre Ieconiasŭ şi pre fraţiĭ seĭ, la ᵇmutarea ᶜstrămutaţiunii în Babilonŭ.
12 Eriŭ după strămutarea în Babilonŭ ᵃIeconiasŭ a născutŭ pre Salatiilŭ; ériŭ Salatiilŭ
13 a născutŭ pre ᵃZorobabelŭ; Eriŭ Zorobabelŭ a născutŭ pre Abiudŭ; ériŭ Abiudŭ a născutŭ
pre Eliachimŭ; ériŭ Eliachimŭ a născutŭ
14 pre Azorŭ; Eriŭ Azorŭ a născutŭ pre Sadocŭ; ériŭ Sadocŭ a născutŭ pre Achimŭ;
15 ériŭ Achimŭ a născutŭ pre Eliudŭ; Eriŭ Eliudŭ a născutŭ pre Eleazarŭ; ériŭ Eleazarŭ a născutŭ pre Matthanŭ; ériŭ Matthanŭ
16 a născutŭ pre Iacobŭ, Eriŭ Iacobŭ a născutŭ pre Iosifŭ, bărbatulŭ Mariei, din care
s'a născutŭ Isusŭ, ce se dice Christosŭ.

17 Deci tóte generaţiunile de la Abraamŭ până la Davidŭ sŭntŭ patru-spre-dece generaţiuni; şi de la Davidŭ până la strămutarea
în Babilonŭ sŭntŭ patru-spre-dece generaţiuni; şi de la strămutarea în Babilonŭ până
la Christosŭ sŭntŭ patru-spre-dece generaţiuni.

Naşterea lui Isusŭ.

18 Ériŭ ᵃnaşterea lui Isusŭ Christosŭ aşa a fostŭ: că fiindŭ logodită mama lui, Maria,
cu Iosifŭ, mai ᵇnainte de a ĭi ei se ᶜîngreună,
s'a aflatŭ având în pîntece ᵈdin Spiritulŭ
19 Sfîntŭ. Dară Iosifŭ, bărbatulŭ ei, fiindŭ
dreptŭ şi nevrendŭ ᵃsĕ o vădéscă, a vrutŭ
să o lase pe ascunsŭ. Şi cugetându elŭ
20 la aceste, ĭeşi, îngerulŭ Domnului i s'a
arătatŭ în visŭ, ᵇzicendŭ: Iosifĕ, fiiulŭ lui
Davidŭ, nu te teme de a-ţi lua pre Maria
femeia ta; ᶜcăci ce s'a concepŭtŭ întru ea
21 este din Spiritulŭ Sfîntŭ. ᵃŞi ea va naşte fiiŭ,
şi vei chiema numele lui Isusŭ; căci ᵇelŭ
va mîntui pre ᶜpoporulŭ seŭ de păcatele lorŭ.
22 Ériŭ acestea tóte s'aŭ ᵃfăcutŭ, ca să se
împlinéscă ceea ce s'a ᵇzisŭ de Domnulŭ prin
23 profetulŭ, ce ᵇdice: ᵃIată fecióra va rămînea
ᶜîn pîntece, şi va naşte fiiŭ, şi vorŭ chiema numele lui Emanuelŭ, ce ᵈînsemnézăᵉ Cu noi
Dumnedĕu.
24 Şi sculându-se Iosifŭ din somnŭ, a făcutŭ precumŭ îi ᵃporuncise îngerulŭ Dom-
25 nului, şi şi-a luatŭ pre femeia sa. Şi ᵃnu
a cunoscutŭ-o, pînă ce a născutŭ pre ᵇfiiulŭ
seŭ celŭ întîiu-născutŭ; şi a chiematŭ numele lui Isusŭ.

Venirea Magilorŭ la Ierusalim. Fuga lui Isusŭ împreună cu Maica Sa.

2 EARĂ dară ᵃse născuse Isusŭ în Bethleemŭ
Iudeei, în ᵇdilele regelui Irodŭ,
iată, magiĭ ᶜdin răsăritŭ sŭntŭ veniţi la Ie-
2 rusalim, ᵇzicendŭ: Unde este născutŭ regele
ălŭ Iudeilorŭ? căci noi amŭ ᵃvădutŭ ᵇsteaua lui
la răsăritŭ, şi amŭ venitŭ să ne închinămŭ lui.

3 Acestea audindu regele Irodu, s'a tur-
4 burat, și toți Ierusalimulu cu d'insulu. Și adunându pre toți *archiereii și *cărturarii poporului, a întrebatu pre ei, unde este să
5 se nască Christosu. Ei-i disera lui: In Bethleemulu Iudeei; că așa s'a scrisu prin
6 profetulu: *Și tu, Bethleeme, în pămentulu Iudeei, nici de cumu nu ești mai micu între domnii lui Iuda; că din tine va eși unu-domnitoriu, care va paște pre poporulu meu Israilu.
7 Atunci Irodu, chiemându pre magi ascunsu, a cercetatu cu de a mănuntulu de la d'insi despre timpulu, în care s'a
8 arătatu stea. Și trimițendu-i la Bethleemu, a disu: Mergeți și cercetați cu de a mănuntulu despre prunculu; și dacă-lu veți afla, spuneți-mi, ca și eu să mergu să mi închinu lui. Ér ei ascultându pre rege,
9 s'au dusu; și iată, stea, pre care o vădiseră la resăritu, mergea înaintea lor, până ce a venitu și s'a opritu acolo unde era
10 prunculu. Și vădindu stea, s'au bucuratu cu bucurie mare forte.
11 Și intrându în casă, au vădutu prunculu cu Maria, mum'a lui; și prosternându-se i-au închinatu lui; și deschidiendu-și tesaurele lorii, i-au adusu lui daruri: aurulu și tămâia
12 și smirn'a. Și luându-le *prin visu, ca să nu se întorcă la Irodu, prin altu calu s'au dusu în țêr'a lorii.
13 Ér după ce s'au dusu, iată, îngerulu Domnului s'a arătatu lui Iosifu în visu, ziendu: Scolă-te, și ți ia prunculu și pre mum'a lui, și fugi în Egiptu, și vêdi acolo până-ți voiu dice; căci Irodu va să caute prunculu, ca să-lu piardă.
14 Ér el, sculându-se, a luatu prunculu și pre mum'a lui noptea, și s'a dusu în Egiptu;
15 și a remasu acolo până la mórtea lui Irodu; ca să se împlinéscă ceea ce s'a disu de Domnulu prin profetulu, ce dice: *Din Egiptu amu chiematu pre fiiulu meu.
16 Atunci Irodu, vădindu că s'a batjocoritu de către magi, s'a mâniatu forte, și a trimesu să se omore toți prunci, cari erau în Bethleemu și în tóte hotarele lui, de dusu anî și mai josu, dupre timpulu, pre care l'a
17 întrebatu de la magi. Atunci s'a împlinitu ceea ce s'a disu prin *profetulu Ieremi,
18 care dice: *Voce în Rama s'a auditu, plângere și țipetu mare și bocetu multu. Rachila plângându pre copiii sei; și ea nu voiesce să se mângâie, pentru că nu sunt.

19 Ér după ce a muritu Irodu, éca, în-
20 gerulu Domnului s'a arătatu în visu lui Iosifu în Egiptu, și i-a disu: Scólă-te, și ți
21 prunculu și pre mum'a lui, și du-te în pămentulu lui Israilu, că s'au muritu cei ce căutau vieți prunculu. Atunci s'a sculatu, și a luatu prunculu și pre mum'a lui, și
22 s'a venitu în pămentulu lui Israilu. Dară auzindu că Archelau domnesce în Iudeea în locu lui Irodu, părintele seu, s'a temutu să mérgă acolo; ér luându-se voia în visu, s'a
23 dusu *în părțile Galileei. Și venindu a locuitu în cetatea ce se numesce *Nazaretu; ca să se împlinéscă *ceea ce s'a disu prin profeți: Nazarineu se va chiemá.

Ioane Botezătorulu predică în pustiu.

3 În dilele acele a venitu *Ioanu Botezătorulu, și a predicatu *în pustiulu Iudeei [și
2 a disu]: Pocăiți-vĕ; că s'a apropiatu *împărăția cerurilor. Căci acesta este celu pre-
3 disu de profetulu Isaia, ce dice: *Voce celui ce strigă în pustiu, gătiți-vĕ *calea Domnului, drepte faceți cărările lui. Ér *acestu Ioanu *avea îmbrăcămintea lui de peri de cămilă, și cingetóre de curea împrejurulu coșelcei lui; éra hrana lui era
4 *lăcustele și *miere sălbatică.
5 Atunci eșia la d'însulu Ierusalimulu și
6 tóta Iudea și tóte împrejurimile Iordanului;
7 *și se botezau de d'însulu în Iordanu, mărturisindu-și păcatele lorii.
Ér *vĕdiendu pre mulți din Farisei și din Sadducei venindu la botezulu lui, disu lorii: *Pui de vipere! cine v'a povĕțuitu, ca să fugiți de *mânia ce va să fie?
8 Deci faceți
9 fruptu vrednicu de pocăință; și nu gân-
diți, ce dicu în voi înșivĕ-vĕ: Părintele avemu pre Avraamu; că dicu voiu, că Dumnedieu póte și din petrele acestea să ridice
10 fii lui Abraamu. Securea și este pusă la rădăcina pomiloru: deci tóte pomulu, care nu dâne fruptu bunu, se taie, și se arunca
11 în focu. *Eu vĕ botezu pre voi cu apă spre pocăință; dară celu ce vine după mine este mai puternicu de cât mine, alu cărui încălțăminte nu sunt vrednicu a-i purta; acesta vĕ va boteza cu Spiritu Sântu și cu
12 focu. *Alu cărui vânturătoriu este în mânulu lui, și va curăți arin'a sa, și va aduna grâulu în grânarulu seu; dară pleav'a o va arde cu focu nestinsu.

Botezulu și ispitirea lui Iisusu.

13 *Atunci a venitu Iisusu *din Galilea la
14 Iordanu către Ioanu, ca să se boteze de
15 d'însulu. Ér Ioanu îlu oprâ, dicendu: Eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vi la mine! Și respunsendu Iisusu, i-a
disu: Lasă acumu; că așa ne cade nóue să împlinimu tóte dreptatea. Atunci l'a lăsatu.
16 *Și botezându-se Iisusu, îndată a eșitu din apă, și iată, i s'au deschisu cerurile, și a vĕdiutu pre *Spiritulu lui Dumnedieu pogorându-se ca unu porumbu, și venindu
17 peste d'însulu. *Și iată voce din ceruri, ziendu: *Acesta este Fiiulu meu celu iubitu, în carele am bine-voitu.

4 ATUNCIA *Iisusu a fostu dusu de *spi-
ritulu în pustiu, ca să se ispitésca de
2 diavolulu. Și după ce a postitu unu-dieci de dile și patru-dieci de nopți, a flămânditu.
3 Și s'a apropiatu de d'însulu ispititorulu, și a disu: De ești tu Fiiulu lui Dumnedieu, zi
4 ca petrele acestea să se facă pâne. Ér el respundiendu Iisusu, a disu: Scrisu este: *Nu numai cu pâne va trăi omulu, ci cu tótu cuvêntulu ce sea din gura lui Dumnedieu.
5 Atunci l'a dusu diavolulu *în sfânta-
6 tea, și l'a pusu pe aripa templului; Și
disu-i-a: De ești tu Fiiulu lui Dumnedieu, aruncă-te josu; că scrisu este: *Angerilorii săi va ordina despre tine, și în vorfi purta pe mâni, ca nu cumva-ți va lovi de pétra
7 piciorulu teu. Disu-i-a Iisusu: Scrisu este
iarĕși: *Să nu ispitesci pre Domnulu, Dumnedieulu teu.
8 Apoi l'a dusu diavolulu iarĕși pe unu munte forte înaltu, și i-a arătatu tóte împărățiele
9 lumei și gloria lorii; Și i-a disu: Acestea tóte ți le voiu da, de te vei prosterna și
10 te vei închina mie. Atunci i-a disu Iisusu: Lasă-me, Satanao! că scrisu este: *Domnului, *Dumnedieului teu, să te închini, și lui singuru să servesci.
11 Atunci l'a lăsatu diavolulu; și érăși, *îngerii vĕ apropiară, și-i serviau.

Chiemarea lui Petru, a lui Andreiu, a lui Iacobu și a lui Ioanu.

12 *Și audindu Iisusu, că Ioanu s'a pusu în
13 închisóre, s'a retrasu în Galilea. Și lăsându Nazaretulu, s'a dusu și locuiescă în Capernaumu, o cetate lângă mare, în hotarele
14 lui Zabulonu și ale lui Neftalimu: Ca să se împlinéscă ceea ce s'a disu prin profetulu Isaia, ce dice: *Pământulu lui Zabulonu și pământulu lui Neftalimu, ce este mai
15 de diparte de Iordanu, Galilea Gintiloru;
16 *Poporulu celu ce ședea în întunerecu a vĕdiutu lumină mare; și celoru ce ședeau în locuriu și în umbra mórții lor a resăritu lumina.
17 De atunci a începutu Iisusu a predica și a dice: *Pocăiți-vĕ; că s'a apropiatu împărăția cerurilor.
18 *Și Iisusu umblându pe lângă marea Galileei, a vĕdiutu pre doi frați, pre Simonu, *ce se numesce Petru, și pre Andreiu, fratele lui, aruncându-și mreja în mare; că
19 erau pescari. Și le-a disu: Urmați-mi, și vĕ
20 voiu face pescari de ómeni. *Ei, îndată
21 au lăsatu mrejele lorii, și l-au urmatu. *Și mergendu de acolo mai 'nainte, a vĕdiutu pre alți doi frați, pre Iacobu *alu lui Zebedeiu, și pre Ioanu, fratele lui, în corabiă cu Zebedeiu, părintele lorii, terămindu mrejele lorii; și i-a chiematu.
22 Și ei îndată lăsându corabi'a și pre părintele lorii, l-au urmatu.
23 Și a străbătutu Iisusu tóta Galilea, *învĕțându în sinagogele loru, și predicându *evanghelia împărăției, *și vindecându orice bóla și orice neputință în poporu.
24 Și a eșitu vestea despre d'însulu în tóta Siria, și i-aduseră pre toți rei cari se aflau în suferințe, cuprinși de diferite bóle și chinuri, și pre cei demoniați, și pre cei lunatici, și pre cei paralitici; și El i-a vindecatu.
25 *Și a urmatu lui multime mare de poporu din Galilea și din Decapole, din Ierusalimu și din Iudea, și de dincolo de Iordanu.

Predica de pe munte—Fericirile.

5 EAR *Iisusu vĕdiendu mulțimea, *s'a suitu
pe unu munte, și ședindu elu, s'au ve-
nitu la d'însulu discipulii sei. Și deschi-
2 diendu-și gura, *l'a învĕțatu, dicendu:
3 *Fericiți sânt cei săraci cu spiritulu; că a lor este împărăția cerurilor.
4 *Fericiți sânt cei ce plângu; că aceștia se vorfi mângâia.
5 *Fericiți sânt cei blânzi; că *aceștia vorfi moșteni pământulu.
6 Fericiți sânt cei ce flămânzescu și însetă de dreptate; că aceștia se vorfi săturа.

7 Fericiţi sînt cei milostivi; căci aceia
vor avea milă.
8 Fericiţi sînt cei curaţi cu inima; căci
aceia vor vede pre Dumnedeŭ.
9 Fericiţi sînt făcătorii de pace; căci a-
ceia ăi voru chiăma.
10 Fericiţi sînt cei persecutaţi pentru drep-
tate, căci a lor este împărăţia cerurilor.
11 Fericiţi veţi fi, cînd vor ocărî pre voi
şi vor persecuta, şi vor zice tot cuvîntul rău, mincinos, în contra
12 voastră. Bucuraţi-vă şi vă veseliţi că mare
este plata voastră în ceruri; căci aşa au persecutat şi pre proorocii cei mai înainte de voi.

Pericine de pe munte.—Asemenare a sărei şi a luminei.

13 Voi sînteţi sarea pămîntului; iară dacă
sarea se va strica, cu ce se va săra? la nimic
nu mai este bună, fără numai să se
14 arunce afară, şi să se calce de oameni. Voi
sînteţi lumina lumei; cetatea aşăzată pe munte
15 nu se poate a se ascunde. Nici nu se aprinde lumină, şi se pune supt obroc, ci în
sfeşnic: şi luminează tuturor celor ce
16 sînt în casă. Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vădă faptele voastre cele bune, şi să mărească pre Părintele vostru cel din ceruri.
17 Nu vă gîndiţi că am venit ca să desfiinţez legea sau proorocii; nu am venit ca
18 să desfiinţez, ci să împlinesc. Că adevărat
zic vouă: Pînă ce nu va trece cerul şi pămîntul, nici o iotă sau nici o cîrtă nu
se va perde din lege pînă ce nu se vor
19 împlini toate. Deci cine va strica una din aceste mai mici, şi va învăţa astfel pre oameni, se va chiăma mai mic în împărăţia cerurilor; dară cine
va face şi va învăţa, acela mare se va chiăma în împărăţia cerurilor. Că zic vouă:
20 Nu va intra dreptatea voastră cu mult mai
pre sus a cărturarilor şi a Fariseilor, nu veţi intra în împărăţia cerurilor.
21 Aţi auzit că s'a dis celor de demult: Să nu omori, şi cine va omorî, vinovat va
22 fi judecăţii. Eu dară zic vouă: că tot cela ce se mînie asupra fratelui seu fără causă, vinovat va fi judecăţii; şi cine va zice fratelui seu: Nebunule, vinovat va fi soborului gheenei. Deci de-ţi vei aduce darul tău la altariu, şi acolo ţi vei aduce aminte, că fratele tău are ceva contra ta; lasă acolo darul tău înaintea altariului, şi de-te mai întîiu de te împacă cu fratele tău, şi abiă apoi vino şi adă darul tău.
23 Împacă-te cu părtaşul tău curînd, pînă eşti pe cale cu dînsul; ca nu cumva pîrîşul să te dea judecătorului, şi judecătorul să te dea servitorului, şi să te arunce în temniţe. Adevărat zic ţie, că nu vei
26 eşi de acolo, pînă nu vei plăti banul cel mai de pe urmă.
27 Aţi auzit, că s'a zis celor de demult: Să nu săvîrşeşti adulter. Eu
28 dară vouă, că tot cel ce caută la femeie, poftindu-o, a săvîrşit deja adulter cu ea
29 în inima sa. Deci ochiul tău cel drept de te sminteşte pre tine, scoate-l, şi-l leapădă de la tine; că mai de folos îţi este, ca să piară unul din mădulările tale, de cît tot corpul tău să se arunce în gheenă.
30 Şi dacă mîna ta cea dreaptă te sminteşte pre tine, taie-o, şi o leapădă de la tine; că mai de folos îţi este, ca să piară unul din mădulările tale, de cît tot corpul tău să se arunce în gheenă.
31 S'a zis deci: Cel ce va lăsa pre fe-
32 meea sa, să-i dea carte de despărţire. Eu dară vouă zic, că tot cel ce va lăsa pre femeea sa, afară de cuvîntul de desfrînare, o face să săvîrşească adulter; şi cel ce va lua pre cea lăsată săvîrşeşte adulter.
33 Iară şi aţi auzit, că s'a dis celor de demult: Să nu juri strîmb, ci să împlineşti Domnului jurămintele tale. Eu dară
34 vouă zic: Să nu juraţi deloc de cumva; nici pe cer, că este Scaunul lui Dumnedeŭ;
35 nici pe pămînt, că este aşternutul picioarelor lui; nici pe Ierusalim, că este cetatea marelui rege; Nici pe capul tău nu
36 jura, că nu poţi să faci unul păr alb sau negru. Ci fie cuvîntul vostru: Da, da; nu, nu; că ceea ce este mai mult de cît acestea este de la cel rău.
38 Aţi auzit, că s'a dis: Ochiu pentru ochiu, şi dinte pentru dinte. Eu dară zic
39 vouă: Nu vă opuneţi celui rău; ci de te va lovi cineva peste obrazul tău cel drept, întoarce-i şi pre celălalt. Şi celui ce voieşte să se judece cu tine, şi să-ţi ia haina, lasă-i şi vestmîntul tău. Şi cine va sili
41 pre tine o mie, mergi cu dînsul două. Celui ce cere de la tine, dă-i; şi de la cel
42 ce voieşte să se împrumute de la tine, nu întoarce pre cela ce voieşte să se împrumute de la tine.
43 Aţi auzit, că s'a dis: Să iubeşti pre aproapele tău, şi să urăşti pre vrăjmaşul tău.
44 Eu dară zic vouă: Iubiţi pre vrăjmaşii voştri, binecuvîntaţi pre cei ce vă blăstămă; faceţi bine celor ce vă urăsc; şi vă rugaţi pentru cei ce vă vătămă şi vă persecută:
45 Ca să fiţi fii ai Părintelui vostru celui din ceruri; că el face să resară soarele seu preste cei răi şi preste cei buni, şi plouă preste cei drepţi şi preste cei nedrepţi.
46 Că de iubiţi pre cei ce vă iubesc, ce plată veţi avea? Au nu fac şi vameşii aceasta?
47 Şi de salutaţi numai pre fraţii voştri, ce lucru mai
48 mult? Au nu fac şi vameşii aşa? Fiţi dară voi desăvîrşiţi, precum Părintele vostru celui din ceruri este desăvîrşit.

6 LUAŢI-aminte să nu faceţi milostenia voastră înaintea oamenilor, ca să fiţi văzuţi de dînşii; altminteri nu veţi avea plată de la Părintele vostru celui din ceruri. Deci
2 cînd faci milostenie, să nu trîmbiţezi înaintea ta, precum fac făţarnicii în adunări şi în uliţe, spre a fi lăudaţi de oameni. Adevărat zic vouă, că îşi iau plata lor.
3 Iară tu, cînd faci milostenie, să nu ştie
4 stînga ta ce face dreapta ta; Ca să fie milostenia ta întru ascuns: şi Părintele tău celui ce vede întru ascuns îţi va răsplăti la arătare.
5 Şi cînd te rogi, nu fi ca făţarnicii; căci îi place să se roage stînd în sinagogi şi în răspîntiile uliţelor, ca să fie văzuţi
6 de oameni. Adevărat zic vouă, că îşi iau plata lor. Iară tu, cînd te rogi, intră în cămara ta, şi închizînd uşa ta, roagă-te Părintelui tău celui întru ascuns: şi Părintele tău, celui ce vede întru ascuns, îţi va răsplăti la arătare.
7 Iară cînd vă rugaţi, nu bolborosiţi, ca
8 păgînii; că ei gîndesc, că vor fi auziţi pentru multa lor vorbire. Deci nu vă asemănaţi lor, că ştie Părintele vostru de
ce aveţi trebuinţă, mai înainte de a cere voi de la dînsul.

Deci aşa-fel-iu-dară rugaţi voi: Părintele 9
nostru, carele eşti în ceruri, sfinţească-se
numele tău; Vie-împărăţia ta; Fie-voia ta, 10
precum în ceruri, aşa şi pe pămînt; Pînea 11
noastră cea de toate zilele dă-ne-o astă-zi. Şi
iartă-ne nouă greşalele noastre, precum şi noi 12
iertăm datornicilor noştri; Şi nu ne duce
în ispită, ci mîntuieşte-ne de cel rău; Că a 13
ta este împărăţia şi puterea şi mărirea în
veacuri. Amin. Că de veţi ierta oame- 14
nilor greşalele lor, va ierta şi vouă Părintele vostru celui ceresc; Iară de nu 15
veţi ierta oamenilor greşalele lor, nici Părintele vostru nu va ierta vouă greşalele voastre.
Şi cînd postiţi, nu fiţi ca făţarnicii, 16
posomorîţi; că ei desfigurează feţele lor,
ca să se arate oamenilor că postesc. Ade-
vărat zic vouă, că îşi iau plata lor. Dară 17
tu, cînd postesc, unge-ţi capul tău, şi
faţa faţa ta; Ca să nu te arăţi oamenilor că postesc, ci Părintelui tău celui în- 18
tru ascuns; şi Părintele tău celui întru ascuns îţi va răsplăti la arătare.
Nu vă adunaţi tesaure pe pămînt, unde 19
moliea şi rugina le strică, şi unde furii le
sapă şi le fură. Ci vă adunaţi tesaure în 20
ceruri, unde nici moliea nici rugina nu le
strică, şi unde furii nu le sapă nici le fură.
Că unde este tesaurul vostru, acolo va fi 21
şi inima voastră. Luminătorul corpului este 22
ochiul; deci de va fi ochiul tău curat,
tot corpul tău va fi luminos. Dară de 23
tot corpul tău va fi întunecos. Deci dacă lumina ce este în tine, este întunecată, întunecimea ce va
fi de mare va fi!
Nimene nu poate servi la doi domni; că 24
sau pre unul va urî, şi pre celalalt va iubi;
sau de unul se va alipi, şi pre celalalt va
disprețui. Nu puteţi servi lui Dumnedeŭ şi
lui Mamona.
Drept aceea eu dic vouă: Nu vă în- 25
grijiţi de viaţa voastră, ce veţi mînca şi ce
veţi bea; nici de corpul vostru, cu ce
veţi îmbrăca. Au nu viaţa este mai mare
ca cîtă hrana şi corpul ca cît haina?
Căutaţi la păsările cerului: că nici semănă, 26
nici secer, nici adună în grînare; şi Părintele vostru celui ceresc le hrăneşte. Au
nu sînteţi voi mai mulţi de cît aceştea?

27 Şi cine din voi prin grija sa poate să-şi a-
28 dauge unul cotu la statura sa. Şi de hainе
ce vă îngrijiţi? Priviţi crinii câmpului cum
29 cresc: ei nu se ostenesc, nici torc; Eu
30 dară vă zic, că nici Solomon în toată mărirea
sa nu s'a îmbrăcat ca unulu dintr'aceştia.
Deci dacă Dumnedeu aşa îmbracă erba câm-
pului, care este astăzi, şi mâne se aruncă
31 în cuptoriu, nu va cu mult mai vârtosu pe
32 voi, puţinu-credincioşilorule! Deci nu vă
îngrijiţi, grăindu: Ce vomu mânca? seu
33 ce vomu bé? seu ce ne vomu îmbrăca? Căci acestea toate le caută păgânii;
şi scie Părintele vostru celu ceresc, că
34 aveţi trebuinţă de tóte acestea. Ci căutaţi
mai ântâiu împărăţia lui Dumnedeu
şi dreptatea lui; şi tóte acestea se vor
adăugi voue. Dreptu aceea nu vă îngrijiţi de ziua de mâne: ca ziua de mâne se
va îngriji de sine. Ajunge ziluei reutatea ei.

7 1 Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi. Că
2 cu judecata cu care veţi judeca, veţi fi judecaţi; şi cu măsura cu care veţi mă-
3 sura, vi se va măsura şi vouă. Şi pentru ce vezi paiulu ce este în ochiulu fratelui tău,
4 bârna, care este în ochiulu tău, nu o bagi în séma? Sau cum poţi fratelui tău
5 dice: Lasă să scotu paiulu din ochiulu tău, şi
iată bârna este în ochiulu teu. Ipocrito! scóte întâiu bârna din ochiulu tău, şi atunci vei vedé limpedi să scoţi paiulu din ochiulu fratelui tău.

6 Nu daţi celu sfinte câiniloru, nici aruncaţi mărgăritarii vostri înaintea porciloru; ca nu cumva-va să calce cu picidrele lorii, şi întorcându-se să vă sfâşie.

7 Cereţi, şi vi se va da; căutaţi, şi veţi
8 afla; bateţi, şi vi se va deschide. Că tot celu ce cere, iea; şi celu ce caută, află; şi
9 celui ce bate, i se va deschide. Sau care este omulu dintre voi, de la care va cere
10 fiiulu său pâine, ci i va da o pétră? Sau de va
11 cere peste, i va da de şérpe? Deci, dacă voi, fiindu rei, scuţi să daţi daruri bune copiilorii vostri, cu cât mai multu Părintele vostru celu din ceruri va da celu bune celoru ce cerŭ de la dânsulu?

12 Deci tóte câte voiţi să vi facă oamenii, faceţi şi voi lorii asemenea; că aceasta este legea şi proorocii.

Porţile de pe urmă — îndemnările şi descoperirile celor din urmă.

13 Intraţi prin pórta cea strâmtă; că largă este pórta, şi lată este calea, ce duce spre
14 perdare; şi mulţi sunt cei ce intră printr'însa; Că strâmtă este pórta, şi îngustă calea, care
15 duce la vieţă; şi puţini sunt cei ce o află.

Păziţi-vă de profeţii cei mincinoşi, 16
care vinu la voi în vestmintele de oi, dară pe
din lăuntru sunt lupi răpitori. Din fructele 17
lorii îi veţi cunósce. Sau culegu-se drugi
din spini, séu mărăcine din ciulini?
Aşa v'altu pomulu bunu póme bune face, şi 18
pomulu putredu póme rele face. Nu póte
pomulu bunu să facă póme rele, nici pomulu putredu să facă póme bune. Tótu po- 19
mulu, care nu face póme bune, se taie, şi
se trunchiă în focu. Drepţii acestea din 20
fructele lorii îi veţi cunósce.

Nu tótu celu ce-mi dice: Dómne! Dómne! va intra în împărăţia cerurilor; ci nu- 21
mai ce face voia Părintelui meu, care este
în ceruri. Mulţi 'mi vorŭ dice în ziua 22
aceea: Dómne! Dómne! Au nu cu numele tău
am profeţitu, şi cu numele tău demoni am scosu, şi cu numele tău minuni multe am
făcutu? Şi atunci voiu mărturisi lorii: 23
Niciodată nu v'am cunoscutu; depărtaţi-vă de mine, voi cei ce lucraţi fără-de-legea!

Deci tótu celu ce aude aceste cuvinte 24
ale mele, şi le face, îl voiu asemăna bărbatului înţeleptu, care şi a zidit casa sa
pe pétră; Şi a plouatu, şi au venitu râu- 25
rile, şi au suflatu vânturile, şi au lovitu în casa aceea; şi nu a căzutu: că era întemeiată pe pétră. Şi tótu celu ce aude a- 26
cestu cuvinte ale mele, şi nu le face, se va asemăna bărbatului celui nebunu, care şi a zidit casa sa pe nisipŭ; Şi a plouatu, şi au venitu râu- 27
rile, şi au suflatu vânturile, şi au lovitu în casa aceea; şi a căzutu, şi mare era ruinarea ei.

Şi a fostu, când a sfârşitu Iisusu aceste cuvinte, s'au mirat mulţimile de învăţătura lui; Că él îi învăţa ca celu ce are 28 29
putere, şi nu ca cărturarii.

Vindecarea unui lepros. — Vindecarea unui servitor al sutaşului. — Vindecarea soacrei lui Petru. — Vindecări şi alte minuni.

8 1 Şi pogorându-se Iisusu din munte, a urmatu lui popóre multe.

2 Şi iată un lepros a venitu, şi se închina lui, grăindu: Dómne! de vei voi, poţi
3 să mă curăţesci. Şi întinzându Iisusu mâna, a atinsu de dânsulu, grăindu: Voiescu, fii curăţitu. Şi îndată s'a curăţitu lepra sa.
4 Şi a dis Iisusu lui: Vedi să nu spui cuiva, ci mergi de te arată preotului, şi adă darulu, care l'a orânduitu Moisi, întru mărturia lorŭ.

5 Şi intrându Iisusu în Capernaum, s'a
apropiatu de dânsulu un sutaşu, rugân-
6 du-lu, Şi grăindu: Dómne! servitorul meu zace în casă paralitecu, cumplită chinuindu-
7 se. Şi a dis Iisusu lui: Eu voiu veni şi-lu
8 voiu vindecá. Şi respunzându sutaşulu, a dis: Dómne! nu sunt vrednicu ca să
intri supt acoperemêntulu meu, ci numai
numai cu cuvêntu, şi se va vindeca sărac-
9 ulu meu. Că şi eu sunt omu supusu stăpânitoriloru, având supt mine ostaşi, şi dicu acestuia: Du-te, şi se duce; şi altuia: Vino, şi vine;
10 şi servitorului meu: Fă aceasta şi face. Iară Iisusu auzindu acestea, s'a mirat, şi a dis celoru ce îl urmau: Adevĕrŭ dicu vouă, nici u lamulu cu atâta mâhnire credinţă
11 aflatu. Şi dicu vouă, că mulţi voiu veni de la resărite şi de la apusu, şi voiu şedé cu Abraam şi cu Isaac şi cu Iacob în împă-
12 răţia cerurilor. Dară fiii împărăţiei voru fi aruncaţi în întunerecul celu mai de afară, acolo va fi plângere şi scrâşnire dinţilorŭ.
13 Şi a dis Iisusu sutaşului: Du-te, să-ţi fiă precum ai crezutu. Şi s'a vindecatu servitorulu lui întru acea.

14 Apoi venindu Iisusu în casa lui Petru, a
vĕzutu pre soacra lui zăcêndu şi bolnavă de
15 friguri. Şi s'a atinsu de mâna ei, şi au lăsatu-o frigurile, şi s'a sculatu, şi-i servea lorŭ.

16 Iară făcêndu-se séra, au adusu la dânsulu pre mulţi demoniaţi; şi a scosu spiri-
tele cu unu cuvêntu, şi pe toţi cei bolnavi
17 i-a vindecatu, Ca să se împlinéscă ceea ce s'a grăitu prin prooroculu Isaia, care dice:
Pre sine a luatu neputinţele noastre, şi a purtatu bólele nóstre.

Iisus respunde la unii învăţaţi, pildeşte o furtună pe care vindecă dînd învăţătură tuturor, şi scoate pe demoni în porcii, care se înecă.

18 Şi vĕdêndu Iisusu multă gloată împrejurul seu, a cerutu să treacă de cea-
parte.

19 Atunci s'a apropiatu unul cărturariu, şi
a dis lui: Învăţătorule! voiu urma ţie
20 unde vei merge. Dară Iisusu a dis lui: Vulpile au vizuini, şi păsările cerului cuiburi, dară Fiiulu omului nu are unde să-şi
21 plece capulu.

Iară altulu, din discipulii săi, a dis lui:
Dómne! dă-mi voia mai întâiu să mă duc
22 să îngropu pre părintele meu. Dară Iisusu a dis lui: Urmédă mie, şi lasă morţii să-şi îngroape morţii lorŭ.

23 Şi intrându în corabiă, îl urmaiu lui
24 discipulii săi; Şi iată, s'a ridicatu o furtună mare pe mare, de se acoperia corăbiile de valuri; iară elu dormia. Şi venindu
25 discipulii lui, l'au deşteptatu, dicêndu-i: Dómne! mântuene-ne, ne perimu. Şi le-a dis:
26 De ce sunteţi fricoşi, puţinu-credincioşilorŭ! Atunci, sculându-se, a certatu vêntulu şi marea; şi s'a făcutu linişte
27 mare. Iară oamenii s'au mirat, dicêndu: Ce om este acesta, că şi vêntulu şi marea îi
ascultă?

28 Când a ajunsu de cea parte, în ţinutu
lu Gherghesenilorŭ, l'au întâmpinatu doi
demoniaţi, eşindu din mormintre, fórte cumplici, la cari nimenea nu putea să trécă pe
29 calea aceea. Şi ţipară, zicêndu: Ce ne este nóue şi ţie, Iisuse, Fiiule lui Dumnedeu? venitu-ai aicea ca să ne chinuesci mai
30 înainte de vrĕmea? Şi era departe de dânşii o turmă de porci mulţi, păscêndu-se.
31 Iară demonii îl rugau, grăindu: Dacă ne scoţi, dă-ne voia să ne ducemu în turma de porci.
32 Şi a dis lorŭ: Duceţi-vă. Iară ei eşiţi, s'au dusu în turma de porci; şi ţâşu, tóta turmă de porci s'a repedit din înălţime la mare, şi a murit în ape. Iară păstorii să
33 fugiră, şi venindu în cetate, au spusu tóte, şi celor despre demoniaţi. Şi iată, tótă cetatea a eşitu întru întâmpinarea lui Iisusu; şi vĕzêndu-lu, l'au rugatu, ca să se ducă dela
34 hotarurile lorŭ.

9 1 Şi intrându în corabiă, a trecutu, şi
2 a venitu în cetatea sa. Şi iată, i aduseră la dânsulu pre unu paraliticu, care zăcea în pată; şi vĕzêndu Iisusu credinţa lorŭ, a dis paraliticului: Îndrăsnéşte, fiiule! iertate-ţi-se păcatele tale! Şi iată,
3 unii din cărturari au dis în sine: Acesta
4 hulesce! Dară Iisusu vĕzêndu gândurile lorŭ, a dis: Pentru ce gândiţi rĕu în
5 inimile voastre? Ce este mai lesne — a

dice: Mîrîă-ţi-se păcatele tale, sĕu a dice:
6 Scólă-te şi umblă? Ci ca să scîţi, că Fiiul
omului are putere pe pămîntu a ĭertă pă-
7 catele, (atunci a dîs paraliticului;) Scólă-
te, rădică-ţi patulŭ tĕu, şi du-te la casa ta.
8 Şi scolîndu-se s'a dus la casa sa. Ĕră
mulţimea, vĕdîndu acésta, se mira, şi mărîa
pre Dumnedĕu, care a dată o putere ca a-
cĕsta omenilorŭ.

Chiemarea lui Matteiŭ, şi ospĕţul la casa sa; cuvîntu despre post.

9 *Şi trecîndu Iisus de acolo, a văzutŭ
pre unŭ omŭ, ce se numia Matteiŭ, şedîndŭ
la vamă, şi a dîs lui: Urmădă-mĭ. Şi scu-
lîndu-se, l-a urmatŭ.
10 *Şi a fostŭ, cîndŭ sĕ şedea la mésă în
casă, ĭată, mulţi vameşi şi păcătoşi sĕ ve-
niră, şi sĕ şedură cu dîn şi cu discipuliĭ sei.
11 Ĭară Fariseiĭ, vĕdîndŭ acésta, sĕ dîsă dis-
cipulilorŭ lui: Pentru ce învĕţătorulŭ vo-
stru mănîncă cu *vameşi şi cu *păcătoşi?
12 Ĕră Iisus audiindŭ acésta, li-a dîsŭ: Nu au
trebuinţă de medică cei sănătoşi, ci cei bol-
navi. Mergeţi ĭară de învăţaţi ce însemnĕză
acésta: *Milă voiescŭ, ĭară nu sacrificiŭ;
că nu amŭ venitŭ sĕ chĕmă la pocăinţa
pre cei drepţi, *ci pre cei păcătoşi.
14 Atunci sĕ venîră la d'însulŭ discipuliĭ lui Ioanŭ, dîcîndu: *Pentru ce noi şi Fariseiĭ postimŭ multŭ, ĭară discipuliĭ tĕi nu
15 postescŭ? Şi Iisus li-a dîsŭ: Óre dóră potŭ *nuntaşiĭ sa boĕscă, pe cîtă timpŭ mirele este cu d'înşiĭ? Iasă vorŭ veni ĭăle, cîndŭ se va lua mirele de la d'înşiĭ, şi *atunci voru posti. Nimenea nu pune petecŭ de pănŭ nouă la unŭ vestmîntŭ vechiŭ; că petecŭlŭ trage din vestmîntŭ, şi rupĕtura se fa-
17 ce mai reă. Nici nu punŭ vinŭ nou în bóte vechi; ĭără de nu, se spargŭ bóle, şi vinulŭ se vĕrsă, şi bóle se perdŭ; ci punŭ vinŭ nou în bóte nóue, şi amîndóue se conservă.

Învĭerea fiicĕi lui Iairŭ; vindecarea unei femei ce cerpise mărgele, a doŭă orbi şi a unui demonizat mutŭ.

18 *Acestea cîndŭ le vorbiă Iisus cătrĕ ei,
ĭată, o dregătoriă venindŭ, s'a închinatŭ lui,
dîcîndŭ: Fiica mea a murită de curîndŭ; ci vino dară,
şi pune mîna ta peste ĕa, şi va trăi.
19 Şi scolindu-se Iisus, l-a urmatŭ cu discipuliĭ sei.
20 *Şi ĭată o femeiă, suferindŭ cursŭ de sînge
de dóŭă-spre-dĕce ani, venindŭ dĕa a-
nol, s'a atinsŭ de poala vestmîntului seŭ;
21 Că dîcea în sine: Numaĭ de mă voiŭ atinge
de vestmîntulŭ lui, mă voiŭ mîntui.
22 Iisus întorcîndu-se, şi vĕdîndu-o, a dîsŭ:
Îndrăsneşte, fiică! *credinţa ta te-a mîntuitŭ. Şi s'a vindecatŭ femeia din ăsa óră.
23 *Şi venindŭ Iisus în casa dregătorului,
şi vĕdîndŭ *lăutarĭ şi mulţime gălăgiindŭ, Li-a dîsŭ:
24 *Plecaţi-vă; nu e mortă ci Sîrine. Şi-şi ridicau de cĕlă.
Ĕră cînd s'a scosŭ afară mulţimea, a in-
25 trată, şi a apucatŭ de mînă, şi s'a ridicatŭ
copila. Şi s'a respîndită aĭestă dregere a-
26 cĕstă prin tótă pămîntulŭ acela.
Şi trecîndŭ Iisus de acolo, sĕ urmară
27 lui dóŭă orbi, strigîndŭ şi dîcîndu: *Fiiulŭ
lui Davidŭ! miluescă-ne. Ĕră după ce a
venită în casă, s'a apropiatŭ orbiĭ d'însulŭ
şi Iisus dîsŭ lorŭ: Credeţi, că potu
28 să facŭ aceasta? Ĭi-a dîsŭ: Da, Dóm-
ne! Atunci s'a atinsŭ de ochiĭ lorŭ, şi
29 cîndŭ: După credinţa vóstră fiă-vĕ vouă.
Şi s'aŭ deschisŭ ochiĭ lorŭ; şi a rădicatŭ
30 lorŭ, dîcîndu: *Vedeţi, nimenea nu află.
*Ĕră ei ieşindŭ, sĕ respîndiră faima lui în
31 tótă ţinutulŭ aceŭa.
*Şi ieşindŭ ei, ĭată, au adusŭ la d'însulŭ
32 pre unŭ omŭ mutŭ, demonizatŭ. Şi
după ce demonulŭ s'a scosŭ, mutulŭ a vor-
bită; şi s'a mirată mulţimea, dîcîndŭ: Nici
odată nu s'a vĕdută asemene în Israĭlŭ.
33 Ĕră Fariseiĭ dîceaŭ: *Prin căpĕtenia demonilorŭ
scóte pre demoni.

Cuvîntarea a 4-a; a lui Iisus despre datorie; milă şi altă regulă; mărturisirea celui Sfîntu-pre-dĕce apostoli.

35 *Şi străbătea Iisus tóte cetăţile şi sa-
tele, *învăţînd în sinagogele lorŭ, şi pre-
dicînd evanghelia împărăţiei, şi vindecîndŭ
orĭ-ce bólă şi orĭ-ce neputinţă în poporŭ.
36 *Ĕră vĕdîndŭ el mulţimea, i s'a făcutŭ milă
de d'înşiĭ; că sunt fărîmaţiĭ şi împrăştiaţiĭ,
ca oile ce nu aŭ păstorŭ. Atunci a dîsŭ
37 discipuliloru lui: *Secerişulŭ e multŭ, ĭară
lucrătorĭ sunt puţinĭ; *Deci rugaţi pre Dom-
38 nulŭ secerişului, ca să scóţă lucrătorĭ la se-
cerişulŭ seŭ.
Şi *chiemîndŭ Iisus pre cei dusprezece 10
dîse discipuli ai sĕi, li-a dătŭ putere
asupra spiriteloru necurate, ca să le scóţă,
şi să vindece orĭ-ce bólă şi orĭ-ce neputinţă.

2 Ĕră numile celoru dóŭă-spre-dĕce apos-
toli sunt aceştia: Cĕi dintîĭ, Simonŭ, *ce
se dîce Petru, şi Andreiŭ, fratele lui; Ia-
3 cobŭ alŭ lui Zebedeiŭ, şi Ioanŭ, fratele lui;
4 Filipŭ şi Partolomeiŭ; Toma şi Matteiŭ,
vameşulŭ, Iacobŭ alŭ lui Alfeiŭ, şi Leveiŭ ce
5 s'a supranumitŭ Taddeiŭ; *Simonŭ, Cananeulŭ, şi Iuda, *Iscarioteulŭ, cariŏlŭ l'a şi vîndutŭ.
Pre aceştiĭ dóŭă-spre-dĕce i-a trimesŭ
Iisus, şi li-a crădută, dîcîndu: *Să nu mergeţi
6 pre calea Gentililoru, şi să nu intraţi în
cetate de *Samarineniloru; *ci mai bine
7 mergeţi la *oile cele perdute ale casei lui
8 Israĭlŭ. *Şi mergîndŭ propoviduiţi, dîcîndŭ:
Că s'a apropiatŭ *împărăţia cerurilorŭ. Vin-
decaţi pre bolnavi, curăţiţi pre leproşiĭ, în-
viaţă pre morţi, scóteţi pre demoni; *în dar
9 aţi luatŭ, în dară daţi. *Nu căpătaţi aurŭ,
nici argintŭ, nici *arămi pentru ringeaurile
10 vóstre; Nici traistă în cale, nici două ves-
minte, nici încălţăminte, nici toiegŭ; *că vred-
nică este lucrătorulŭ de hrana sa.
11 *Şi ori în care cetate sĕu sată veţi în-
tra, cercetaţi cine întru însulŭ este vrednică;
12 şi acolo să petreceţi, pînă ce veţi eşi. Şi
vĕnînd voi într'o casă, salutaţi-o. *Şi dă-
13 că casa aceea va fi vrednică, pacea voastră
să vie preste d'însa; *dară de nu va fi vred-
14 nică, pacea vóstră să se întórcă la voi. *Şi
ori cine nu vi va primi, nici vă va ascultа
cuvintele vóstre, eşindŭ din casa sĕu din
cetatea aceea, *scuturaţi pulberea de pe pi-
15 cióre vóstre. Adevĕrŭ grăescŭ vouă, că
mai uşoră va fi pămîntului Sodomei şi alŭ Go-
morrei în ziua Judecăţiĭ de cîtă cetăţiĭ a-
celeia.
16 *Iată, eu vă trimitŭ ca pe nisce oiĭ în mĭlocŭlŭ
lupiloru; fiiţi dĕci înţelepţi ca şerpiĭ, şi *ne-
17 vinovaţi ca porumbiĭ. Dară luaţi-vă de o-
meniĭ; că vă voru da la Iudecăţile şi vă voru
18 bate în sinagogele lorŭ; Şi *veţi fi duşi
înaintea guvernătoriloru şi regiloru pentru
19 mine, ca să vĕ fiŭ mĕrturiă lorŭ şi Gentililoru. *Dară
când vă voru da, nu vă îngrijiţi cumŭ sau
ce să vorbiţi, că *vi se va da în acea óră ce
20 să vorbiţi, *căci voi nu sunteţi cei ce vorbiţi,
ci Spiritulŭ Părintelui vostru, care vorbesce
21 în voi. *Şi va da frate pre frate la morte,
şi părinte pre fiu; şi se voru scula copiĭ

40 = Celui ce vă primesce, mie primesce pre
mine; și celui ce mie primesce, primesce pre
41 celui ce m'a trimesu pre mine. = Celui ce pri-
mesce profetu în numele de profetu va primi
plata profetului; și celui ce primesce pre
dreptu în numele de dreptu va primi plata
42 dreptului. = Și celui ce va adăpa pre unulu
dintr'acești mici numai cu unu paharu de
apă rece în numele de discipulu, adevĕrat, dicu
vouă, nu și va perde plata sa.

11 Și dupĕ ce a ĕsitu, = Isusu de ordinari
cobóră diuă-lungi-preste discipulii sĕi, și
învĕță de acolo, cu sĕ învețe și ĕi pre
= Ceo în cetățile lorŭ.

*Acestă Evanghelie cuprinde pilde mai multe despre pe-
derea lui Israil, respectivu domnulu crucei.*

3 = Rĕi lucrŭ audindu = în închisóre de fapte-
le lui Christosu, a trimesu prin dói fiĕ di-
8 sipĕi sĕi; Și i-a disu: Tu esci celu ce vine,
4 celu ce așteptămu pre altulu? Respundindu
Isusu, li-a disu: Duceți-vĕ, și spuneți lui
5 Ioanu celu ce audiți și vedeți: orbiĭ vĕdu,
și schiopĭ umblă, leproșĭ se curățescu, surdĭ
audu, morțĭ învĭĕ, și = sĕracilorŭ se pre-
6 dică evangelia; Și fericitu este celu ce nu
= se va scandalisa de mine.

7 = Și ducendu-se aceștia, a începutu Isusu
a vorbi către mulțimea de Ioanu: Ce ați e-
șitu în pustiiu cĕ vĕdĕți? Ați = trestĕa mișcată
8 de vîntu? Dară ce ați eșitu cĕ vĕdĕți? Omu
îmbrĕcatu în vestminte moi? Ecce, cei ce
portă vestminte moi sînt în casele regilorŭ.
9 Dară ce ați eșitu să vĕdeți? Profetu? Da,
dicu vouă, și mai multu de cât profetu.
10 Că acesta este celu despre care este scrisu:
= Ecce eu trimetu pre îngerulu meu înaintea
fĕcei tale care va pregăti calea ta înaintea
11 ta. Adevĕrat, dicu vouă, intre cei născuți
din femei nu s'a ridicatu mai mare,
de cât Ioanu Botezătorulu; dară celu mai
micu în împĕrăția cerurilorŭ este mai mare
12 de cât elŭ însuși. = Și din dilele lui Ioanu
Botezătorulu pînă acumu împĕrăția cerurilorŭ
13 silesce, și silitorii o răpescu. Că toți profeții și legea aŭ profețitu pînă la
14 Ioanu. Și de voiți să primiți, acesta este
15 = Ilie celu ce are să vie. = Celui ce are urechi
de audițĭ, audă!

16 = Dară cui voiu asemĕna acestu neamu?
Asemenea este copiilorŭ ședindŭ în piețe,
17 și strigĕndŭ cătră amicii lorŭ,
Și dicendu: Cântatu-vĕ vouă, și nu ați jucatu;
Vĕ-amu cântatu de jale, și nu ați plânsu. Că
18 Ioanu a venitŭ nici mâncându nici bĕndu,
și ei dicu: Are demonu. A venitu Fiiulu
omuluĭ mâncându și bĕndu, și ei dicu: Ecce
omu mâncătoriu și bĕtoriu de vinu, = amicu
alu vameșilorŭ, și alu pecătoșilorŭ. = Și
înțelepciunea s'a îndreptățitu de la fiiĭ sei.

Blestemu, mulțumire și chemare.

= Atunci a începutu Isusu a mustra ce-
tățile, în cari se făcuseră cele mai multe
minuni ale sale, pentru cĕ nu s'aŭ pocăitu:
Vaĭ ție, Chorazine! vaĭ ție, Bethsaidă! că
de s'aru fi făcutu în Tiru și în Sidonu mi-
nunile, cari s'aŭ făcutu între voi, de de-
multu aru fi pocăitu = în cenușă și în cenușă.
Însă dicu vouă, că rĕu a Tirului și Sidonu
va mai ușoru în ziua judecĕții de cât vo-
ia, Capernaumule! = oare te-ai înălța
până la ceriu, te vei pogorî până la iadu;
că de s'aru fi făcutu în Sodoma minunile,
ce s'aŭ făcutu între tine, are fi rămasu până
în ziua de astă-di. Însă dicu vouă, că pă-
mîntulu Sodomei va fi mai ușoru în ziua
judecĕții de cătră tine.

În acelŭ timpu Isusu luându cuvîntulu, a
= disu: Mulțumescu ție, Părinte! Domne
alu cerului și alu pămîntului, că aĭ ve-
lată acestea de cei înțelepți și pricepuți,
= și le-ai descoperitu pruncilorŭ. Da, Părinte
așa a fostu bună-voința înaintea ta. = Tóte
mi sînt date de la Părintele meu; și ni-
menea nu cunosce pre Fiiulu, de cât nu-
mai Părintele, = și nimenea nu cunosce pre
Părintele, de cât numai Fiiulu, și acelŭ
căruia voiesce Fiiulu să-l descopere. = Veniți
cătră mine, toți cei ostenițĭ și îmbĕrnaț,
și eu vi voiu da repausu. Luați ju-
gulu meu peste voi, = și vĕ învețați de la
mine, că sînt blîndu și = umilu cu inima; și
veți afla repausu pentru sufletele vóstre.
Că jugulu meu este bunu, și sarcina mea este
ușoră.

Despre sîmbĕtă.

În timpulu acela = s'a dusu Isusu sîmbĕta prin
grîne; ĕră discipulii lui aŭ flămîndatu,
și aŭ începutu a smulge spice, și a le
mînca. Dară Fariseii, vĕdendŭ acestea, i-aŭ
disu: Ecce discipulii tei facu ceea ce nu
se cade a face sîmbĕta. Dară elŭ le-a disu:
Ați on-de citit = ce a făcutu David, cându
a flămîndatu elŭ și cei ce erau cu dînsulu?
Cum a intratu în casa lui Dumnedeŭ și
a mîncatu = pânile punerii înainte, care nu
i se cuvenea să le mănînce nici elŭ, nici ce-
cei ce ĕrau cu dînsulu, = ci numai preoțiloru? Sau
au nu ați citit în Lege, cum că sîmbĕta preo-
ții în templu calcă sîmbĕta, și sînt nevi-
novați? Dară vĕ dicu vouă, că mai mare
este aicea de cât templulu. Dară de aŭ fi
știutu ce înseamnă cuvîntele = acestea: Milă voiescu și
nu sacrificiu, nu aŭ fi condamnatu pre cei ne-
vinovați. Că Fiiulu omuloru este domnu și
alu sîmbĕtei.

= Și trecendu de acolo, a venitu în casa
= gre lorŭ. = Și ecce, unu omu era acolo,
care avea mâna uscată. = Și ei l'aŭ întrebatu,
dicendu: = Se cuvine ore a vindeca sîmbĕta?
ca să-l pâră asupra. Dară elŭ le-a disu:
Ce omu va fi între voi, care are o oiă,
și dacă aru cădé acesta sîmbĕta în groapă,
nu aru apucă-o și scóte-o? Dară cu cât
mai multu este unu omu de cât o oiă?
Deci se cuvine a face bine sîmbĕta. Atunci
a disu omului: Întinde mâna ta = și elŭ a
întinsu-o, și s'a făcutu sănătósă ca și cea
lalta.

Apoi = Farisenii eșindŭ afară, au ținutu
sfatu asupra lui, ca să-l piardă. Ĕră Ii-
susu cunoscendŭ acestea, s'a dusu de acolo,
= și l-aŭ urmatu mulțime mare, și elŭ i-a vin-
decatŭ pre toți; = și a ordinatu lorŭ, ca să
nu-l facă cunoscutu. Că să se împlinéscă
ceea ce s'a disu, cu profetulu Isaia, ce dice,
= Ecce servulu meu, pre care amu ălesu,
iubitulu meu, = în care s'a bunu-
voitu, eu voiu pune spiritulu meu a mea
dînsulu, și elŭ va aduce judecata națiu-
nilorŭ. Elŭ nu va certa, nici va strigă mai
= va audi cineva vĕcea lui în ulițe, Trestia
sfîndlată nu va frînge, și mucu fumegîndŭ
nu va stinge, până ce va va scóte judecată
spre biruință, și în numele lui vorŭ spera
națiunile.

*Vindecarea unui îndrăcitu. Păcatulu contra
Spiritului Sfîntu.*

22 = Atunci aŭ adusu la dînsulu pre unu de-
monizatu, orbu și mutu, și elŭ l'a vinde-
catŭ, în cât orbulu și mutulŭ vorbia și ve-
dea. Și se mira tóte mulțimea și dicea
= Nu cumva acesta este Fiiulŭ lui Davidŭ?
= Ĕră Farisenii audindŭ, dicea: Acesta nu scóte
demonii de cât numai prin Beelzebulŭ, domnulŭ
demoniloru.

Ĕră Isusu, cunoscendŭ gîndurile lorŭ, li
a disu: Tóte împĕrăția ce se dezbină în-
tre sine se pustiesce, și tóte cetățile sau
case ce se dezbină între sine, nu se vor
ține. = Și dacă Satana scóte pre Satana, s'a dez-
binatu unul pre altulu, dicî cum va fi stătă
împĕrăția lui? = Și dacă eu prin Beelzebulŭ scot
demonii, fiiĭ voștri = prin cine îi scotu? pentru
aceea ei vi vorŭ fi judecătorĭ. Ĕră dacă
eu prin Spiritulu lui Dumnedeŭ scotu demonii, atunci a venitu la voi împĕrăția lui
Dumnedeŭ. = Sau cumu pote cineva să
tre în casa celui tare, și să prade vasele
lui, de nu va fi legatu mai întâiu pre celŭ tare?
= Și atunci va jefui casa lui. Cine nu
este cu mine, este contra mea = și cine
nu adună cu mine, risipesce.

Drepŭ aceea vi dicu: = Tóte păcatele și
blasfemiile se vorŭ erta omeniloru: = Ĕră blăs-
tămulu contra Spiritului Sfîntu nu se va erta
omeniloru. Și oricui va dice unui cuvîntu
contra Fiiului omului, = se va erta lui; ĕră
celui ce va vorbi în contra Spiritului Sfîntu,
nu = se va erta, nici în veculŭ de acumu,
nici în celŭ ce va să fie.

Ori faceți pomulŭ bunu, și = rodulŭ lui
va fi bunu, ori faceți pomulŭ putredu, și
rodulŭ lui va fi putredu: că după rodulŭ
se cunosce pomulŭ. = Pui de șerpĕ! cumu
puteți voi cele rele, fiindŭ voi-ne reĭ?
că din abundanța inimeĭ vorbesce gura.
Omulŭ celŭ bunu scóte cele bune din tesau-
rulŭ celŭ bunu alu inimeĭ sale, și omulŭ celŭ
reŭ din tesaurulŭ celŭ reŭ scóte cele rele.
Ĕră dicu vouă, că pentru fie-care cuvîntu de-
șertu, care voru vorbi oamenii, voru da sémă
de dînsulŭ în diua judecĕții. Că din vo-
rbele tale te vei îndreptăți, și din vorbele tale te vei osîndi.

= Atunci i-aŭ respunsu unii din cărturari
și din Farisei, dicendu: Învĕțătorule, voimu să
vedemu semnu de la tine. Ĕră elŭ respun-
dendŭ, le-a disu: Neamulŭ reŭ și preadîlnicŭ
caută semnu, dară altu semnu nu i se va
da, de cât semnulŭ profetului Iona.
Că precumu Iona a fostu în pîntecele chitului, trei
= zile și trei nopțĭ în pîntecele pămîntului, așa va fi Fiiulŭ

omului bun ţine şi bun zapsi în sinulu pămîntului. 25 Bărbatul din somnu se voru sculă la judecătorii acestui veacu, şi-lu voru condemnă, 26 ca şi ei s'ai pusu rîdu la pedepsirea lui Dîuu; şi dupe acea mai multu de cîtu Dîuu'. 27 Regina dela mădă-di se va scula la judecată cu omenii acestia, şi-i va condemna; că ea a venitu de la margenile pămîntului, să audă înţelepciunea lui Salomonŭ; şi dreptu cîtu mai multu de cîtu Salomonŭ!

28 'Cîndu spiritulŭ celu necuratu a eşitu din omu, 'trebuiu prin locuri uscate, cîutîndu-le pojonea, şi nu afla. Atunce dice: Mă voiu întorce în casa mea, de unde amu eşitu; şi venindu, o afla deşărta, măturata şi împodobita. 29 Atunce se duce, şi 'ia cu sine alte şapte spirite mai rele de cîtu sine, şi intrăndu, locuescu acolo; 'şi se facu rele de pe urmă ale omului acelui mai rele de cîtu celu d'întîiu. Aşa va fi şi cu acestu neamu reu.

Mama şi fraţii lui Isusu voiescu a vorbi cu elu.

30 Şi încă vorbindu elu poporului, 'iată, mama lui şi 'fraţii lui stau afară, cîutîndu 31 să vorbească cu Dînsulu. Şi 'a ţisu dreptu-cărora: Cine mama mea şi fraţii mei? 32 cumtătă să vorbăsca cu Dînsa. Eră elu respunsu-dînd, a ţisu celui ce i-a spusu: Cine este mama mea? şi cari sînt fraţii mei? 33 Şi întinsu-şi mîna sa spre discipulii sei, 'a ţisu: Iată mama mea şi fraţii mei! Că 34 'cine va face voia Tatălui meu celui din ceriuri, acela mi este frate şi soră şi mumă.

Scopulu parabolei semănătorului. Explicarea lui Dumnedeu.

13 1 IN acea şi Isusu eşindu din casă, 'şedea lîngă mare. 2 'Şi s'a adunatu la Dînsulu o mulţime mare; dreptu aceea 'se sui într-unu corabiu, şi a şedutu, şi tută mulţimea ela pe ţermu.

3 Şi 'i-a vorbitu multe în parabole, ţicîndu-le:

Eată a eşitu semănătorulu să semăne; 4 şi pre-semănîndu acestea, unele au căzutu lîngă calea şi au venitu peceţile, şi le-au mîncatu 5 cele. Alte-unele au căzutu pe unele petrose, unde nu aveau pămîntu multu; şi îndată au resărită, că nu aveau pămîntu a- 6 dîncu; Dară resărindu soarele se pălîră; şi pentru că n'a avutu rădăcină, s'aă uscatu. 7 Eră altele au căzutu la spini; şi au suitu spinii, şi le-au înecatu. 8 Eră altele au căzutu pe pămîntu bunu, şi au făcutu rodu: unele o sută, altele şese-deci, unele trei-deci. 9 Celu ce are urechi de auditu, să audă.

10 Şi apropiîndu-se discipulii, 'a ţisu: Pentru ce le vorbesci în parabole? 11 Elu respundîndu, le-a ţisu: Pentru-că 'vouă s'a dată a vă cunoscere tainele împărăţiei cerurilorŭ, eră acelora nu s'a dată. 12 'Că celui ce are, i se va da, şi-i va prisosi; eră celui ce nu are, şi ceea ce are se va luă de la d'însulu. 13 Dreptu aceea li vorbescu în parabole; pentru-că vădîndu nu vădu, şi auzindu nu audu, nici nu înţelegu. 14 Aşa se împlineşte ca d'însulŭ profeţia lui Isaia, ce dice: 'Cu auzulu veţi audă, dară nu veţi înţelege; şi vădîndu veţi vedă, dară nu veţi preceape. 15 Că inima poporului acestuia s'a îngreuiatu, şi urechile loru 'cătu grele la audă, şi ochii şi-aă închisŭ; ca nu cumva-va să vadă cu ochii, şi cu auzulu cu urechile, şi să înţelegă cu inima, şi se se întorcă, şi eu să-i vindecezu. 16 Dară 'fericiţi sînt ochii voştri, că vădu; şi urechile voştre, că audu; 17 Că a- devărată ţicu vouă, 'mulţi profeţi şi drepţi aă doritu să vădă cele ce vedeţi voi, şi n'aă vădutŭ; şi să audă cele ce auziţi voi, şi n'aă auditŭ.

18 Deci 'ascultaţi parabola semănătorului. 19 De unde cîne-va cuvîntulu 'împărăţiei şi nu-lŭ înţelege, atunce vine celu reu, şi răpesce ceea ce este semănatŭ în inima lui. Aceasta este cea semănată lîngă calea. 20 Eră cea semănată pe locuri petrose, acesta este celu ce aude cuvîntulu, şi îndată îlŭ primesce 'cu bucuria; 21 Dară nu are rădăcină în sine, ci este numai pănă la unu timpu; eră ţîndu-se cuvîntulu, îndată se turbură pentru cuvîntulŭ, fiindă 'se sminteşte. 22 Eră cea semănată 'între spini, acesta este celu ce audă cuvîntulŭ; dară grija lumei acesteia şi amăgirea bogăţiei înecă cuvîntulu, şi se face neroditoriu. 23 Eră cea semănată în pămîntu bunu, acesta este celu ce audă cuvîntulu şi-lu înţelege; care şi face rodu, şi produce unulu o sută, altulu şese-deci, eră altulu trei-deci.

24 Puse lor înainte o altă parabolă, ţicîndu: Împărăţia cerurilorŭ este asemenea

a Ier. 5, 21. b Deut. 29, 4. Isa. 6, 9. Ier. 5, 21. Ezech. 12, 2. Mc. 8, 18. Rom. 11, 8. c Mc. 4, 11. Luc. 8, 10. d Luc. 8, 18. e Luc. 19, 26. f Fapt. 28, 26. g Isa. 6, 9. h Luc. 10, 23. i Evr. 11, 13. 1 Petr. 1, 10. k Deut. 29, 4. Isa. 29, 10. Rom. 11, 8. l Mc. 4, 13. Luc. 8, 11. m Mc. 4, 15. Luc. 8, 12. n Mc. 4, 16. Luc. 8, 13. o Mc. 4, 18. Luc. 8, 14. p Mc. 4, 20. Luc. 8, 15. q Mc. 4, 33. Ioan 16, 25.

omului, care a semănatŭ sementă bună în ţarina sa; 25 Eră pre-cîndu dormiau lumea, a venitŭ vrăşmaşulŭ, şi a semănatŭ neghine preste grîu, şi s'a dusu. 26 Eră cîndu a crescutŭ erba şi a făcutŭ rodu, atunce s'au arătatŭ şi neghinele. 27 Atunci a venitu servii la stăpînulŭ casei, şi i-au ţisu: Dîmne, ai nu ai semănatŭ sementă bună în ţarina ta? deci de unde are neghine? 28 Şi elu a ţisu loru: Unŭ omenilŭ a făcutŭ acesta. Eară 'i-aă ţisu: Voiesci dară să mergemu 29 şi să le plivimŭ? Eară elu a ţisu: Nu; ca nu cumva-va plivindu neghinele, să smulgeţi 30 şi grîulu împreună cu d'însele. Lăsaţi pre amîndouă să crescă împreună pînă la secerişu; şi la timpulŭ secerişului voiu ţice secerătoriloru: Culegeţi întîiŭ neghinele şi le legaţi snopi spre a le arde; eră 'grîulu adunaţi-lu în grînarulŭ meu.

31 Puse lor înainte şi altă parabolă, ţicîndu: 'Împărăţia cerurilorŭ este asemenea grăuntelui de mustariu, pre care l'a luatŭ 32 unŭ omŭ, şi a semănatŭ în ţarina sa. Acesta este mai micŭ de cîtu tote seminelile; eră crescîndu, este mai mare de cîtu tote legumile, şi se face arbore, ca vinu păsările cerului, şi locuescu în mădăr. 33 'Ţise lorŭ şi altă parabolă: Împărăţia cerurilorŭ este asemenea aluatului, pre care femeea l'a luatŭ o femeiă, şi l'a ascunsŭ în trei măsuri de făină, pînă ce s'a dospitŭ tută. 34 'Acestea tote a vorbitu Isusu mulţimei în parabole; şi fără de parabolă nu li vorbea; 35 Ca să se împlinăscă ceea ce s'a ţisu prin profetulŭ, ce ţice: 'Voiu deschide prin parabole gura mea, voiu spune cele ascunse din începutulŭ lumei.

36 Atunce Isusu lăsîndu mulţimea, s'a dusu la casă; şi s'a apropiatu de d'însulu discipolii lui, ţicîndu: Spune-ni parabola 37 la neghinelele ţerănei. Elu respundîndu, 38 a ţisu: 'Celu ce a semănatŭ sementea este Fiulu omului. 'Ţarina este lumea; eră sementea cea bună aceştia sînt fiiulŭ împărăţiei; eră 39 neghinele sînt 'fiiiulŭ celui reu, Vrăşmaşulŭ care le-a semănatŭ este diavolulŭ, 'secerişulŭ este sfîrşitulŭ lumei; eră secerătorii sînt 40 îngerii. Deci precumŭ se adună neghinele şi se ardŭ cu focŭ, aşa va fi la sfîrşitulŭ 41 lumei acesteia. Fiiulŭ omului va trimite pre îngerii sei, 'şi aceştia voru aduna din împărăţia lui tote scandalele şi pre cei ce 42 facu nedreptăţiri; 'şi-i voru arunca în cuptorulŭ de focŭ; 'acolo va fi plîngere şi scrîşnire 43 de dinţi. 'Atunce drepţii voru străluci ca sorele în împărăţia Părintelui loru. 'Cine are urechi de auditu, să audă.

Pilda comorii ascunse şi a mărgăritarului celui de preţiu.

44 Iarăşi, împărăţia cerurilorŭ este asemenea cu unŭ tesaurŭ ascunsŭ în ţarină, pre care aflîndu-lŭ omulŭ, l'a ascunsŭ, şi de bucuria sa merge, şi 'vinde tote cîte are, şi 'cumpera ţarina aceea.

45 Iarăşi, împărăţia cerurilorŭ este asemenea unui negustoriu, ce caută mărgăritari 46 buni: Care, aflîndŭ unŭ mărgăritarŭ de preţiu mare, a mersŭ şi a vîndutŭ tote cîte a avutŭ, şi l'a cumpărată.

47 Iarăşi, împărăţia cerurilorŭ este asemenea năvodului, aruncatŭ în mare, care a 48 adunatŭ tutŭ felulŭ de peşti; Care, dupe ce s'a împlutu, l'aŭ scosŭ la ţermŭ; şi şedîndu, adunaŭ peştii cei buni în vase, eră pre cei răi i aruncaŭ afară. 49 Aşa va fi la sfîrşitulŭ lumei; voru eşi îngerii, şi voru 'despărţi pre cei răi din mijloculŭ celorŭ drepţi; 50 'şi i voru arunca în cuptorulŭ de focŭ, acolo va fi plîngere şi scrîşnire de dinţi.

51 Dîse lorŭ Isusu: Înţelesu-aţi tote acestea? Dîserŭ lui: Da, Dîmne. 52 Eară elu le-a ţisu: Pentru aceea tută cărturariulŭ, scrisu în împărăţia cerurilorŭ, este asemenea omului, stăpînŭ alŭ casei, care scote din tesaurulŭ seu 'nouă şi vechi.

Isusu fiindu, şi ave cu Sinŭ şi cu Nazaretu.

53 Şi sfîrşindŭ Isusu acestea parabole, a 54 plecatŭ de acolo. 'Şi venindŭ în patria sa, învăţa pre d'înşii în sinagoga loru, de se 55 mirau, şi dicea: De unde are acestă sea- nătată înţelepciune şi aceste fapte minunate? 'Aŭ nu este acesta fiiulŭ tîmplariului? Nu- 56 nu se numesce mumă lui, Maria? şi 'fraţii lui, 'Iacobu şi Ioseu şi Simonŭ şi Iudă? 57 Şi surorile lui nu au sînt tote la noi? dară de unde are acestea tote? 'Şi 'se de- scandalisea de d'însulu. Eră Isusu le-a ţisu: 'Nu este profetulŭ neonoratŭ, de cîtŭ numai în patria sa şi în casa sa. 58 'Şi n'a făcutŭ acolo minuni multe pentru necredinţa loru.

Jertfa morţii lui Ioanŭ Botezătorulŭ.

14 1 'IN acelŭ timpŭ audîndŭ 'Irodŭ, tetrarculŭ, 2 fama lui Isusu: Şi a ţisu servitoriloru sei: Acesta este Ioanŭ Botezătorulŭ; elŭ s'a scu-

r Mat. 4, 23. Mc. 1, 21. Luc. 4, 15. Ioan 18, 20. s Mc. 6, 1. Luc. 4, 16. t Mc. 6, 3. u Mat. 12, 46. Mc. 3, 31. Luc. 8, 19. v Mat. 4, 13. Luc. 4, 31. w Mc. 6, 4. Luc. 4, 24. Ioan 4, 44. x Mc. 6, 5. y Mat. 11, 20. Mc. 6, 6. z Mat. 14, 1. Mc. 6, 14. Luc. 9, 7.

fată din morți, și d'acestea se fac minuni prin El?

4 Că Irodu prezidându pre Iudei, la le- 2
gea, și s'a pusu în lucrare pentru Fra-
4 tele său Filipu, frate-seu. Că Io- 3
an[1] i dîsese: Nu ți se cade ție să ai pre
5 ea. Și voindu să-lu ucidă pre el, se 4
temu de mulțime, pentru că ei ca pro-
6 fetu-l avea. Iară la nascerea zilei de 5
prasnicu a serbatu fiica Irodiadei
7 lui Irodu, și a plăcutu lui Irodu. Drept 6
8 care cu jurământu a promisu, că va da-o-re
va ceie. Eară ea, d'mainte fiindu îndem- 7
nată de mama sa, a dîsu: Dă-mi mie 8
9 aicea capulu lui Ioanu Botezătorulu. Și re-
gele s'a întristatu; dară pentru jurămîntu,
și pentru cei ce ședeau în mesă cu elu, a
10 poruncitu ca se-i dea. Și trimițându, a 9
11 tăiatu capulu lui Ioanu în temnițe. Și 10
s'a adusu capulu lui în tipsă, și s'a datu fetei;
12 și ea l'a dusu la mama sa. Atunci ei ve- 11
nindu discipulii lui, au luatu trupulu, și l'au
îngropatu; și mergându, au spusu lui
Iesu.

Iesu se retrage într'unu locu pustiu, de unde dîndu-se cu corabia, se întorce la d'alătă parte

13 Și audindu Iesu acestea, s'a dusu de a- 12
colo cu corabia în unu locu pustiu la
parte; și audindu mulțimile, urmatu-l'a pe
14 josu din orașe. Și eșindu Iesu, a văzutu multime mare, 13
și i s'a fărîtu milă de ei, și a vindecatu
15 pre bolnavii lor. Și făcându-se sără, 14
15 discipulii lui, dîcându: Locu-i pustiu,
și ora a trecutu, dimite mulțimea,
ca să se ducă în sate să-și cumpere bucate
16 Iară Iesu li-a dîsu: Lor ei n'au lipsă 15
17 să-li vie să mănînce. Eară ei i-au dîsu:
Nu avemu aicea de cătă cinci pâini și doi
18 pesci. Eară a dîsu: Aduceți-mi-le mie. 16
19 După ce a rînduitu mulțimea să ședă pe
iarbă, luându cele cinci pâini și cei doi
pesci, și căutându la cerîu, a binecuvîntatu,
frîndu, și dătu ucenicilor, a dătu discipulilor
20 pâinile, eară discipulii mulțimei. Și au mîn- 17
catu toți, și s'au săturatu; și au strînsu ce-
21 lea de fărîmături dîmse-spre-dece paniere
pline. Eară cei ce mîncaseră erau ca în 18
cinci mii de bărbați, afară de femei și de
22 copii. Și îndată a îndemnatu Iesu pre dis- 19
cipulii sei să intre în corabiă, și să mîrgă
20 mai 'nainte de elu dincolo, până ce va da-
rea mulțimea. Și după ce dîmise mul- 20
time, a suitu pe munte dîosebi să se roage;
și făcându-se sără, era singuru acolo. Eară 21
corabiea era deja la mediocrulu mărei, în-
tărîmată de valuri, că vîntulu era împo-
trivă.

Eară într'a patra strajă a nopței Ie- 22
sus a mersu la dînsei, umblându pe mare
23 și vrîndu-le-a dîsu: Îndrăsniți, pe mare, 23
s'au turburatu, dîcându: Este nălucă,
și de frică n'au strigatu. Dară îndată Iesu 24
vorbi, dîcându: Îndrăsniți, eu sîntu, nu vi
temeți! Atunci Petru-i răspunde-
a dîsu: Dîmne, de ești tu, dă-mi să vi-
u tre pe ape la Tine. Și el a dîsu: Vino! Și po- 25
gorîndu-se Petru din corabiă, a mersu pe
apă, spre a veni la Iesus. Eară văzîndu 26
vîntulu tare, s'a temutu, și începîndu a se
afunda, a strigatu dîcându: Dîmne, mîntu-
ește-mă! Eară Iesus îndată întinzându
mîna, l'a apucatu, și i-a dîsu: Puțăn-credințiosule
pentru ce te-ai îndoitu? Și urcându 32
în corabiă, a încetatu vîntulu. Eară 33
cei ce erau în corabiă au venitu, și s'au
închinatu Lui dîcându: Adevărat,
Fiiulu lui Dumnedieu ești.

Iesus vindecă bolnavii.

14 ATUNCI[2] a venitu la Iesus cărturarii și 15
Fariseii de la Ierusalimu, și au dîsu:
2 Pentru ce discipulii tei calcă tradițiunea
bătrînilor? că nu își spală mîinile, cîndu
mănîncă pîne. Eară elu respunsîndu, li-a 3
dîsu: Pentru ce și voi călcați ordinațiunea lui
Dumnedieu prin tradițiunea vostră? Că Dum-
nedieu a ordinatu, dîcîndu: Onoră pre pă- 4
rintele teu și pre mumă-sa, și: Celu ce va
vorbi de reu pre părinte sau pre mumă, să
se omore. Eară voi dîceți: Celu ce va dîce 5
părintelui seu sau mumei: Darulu ce
este de-ei pote ajuta de la mine, va fi
dîsu, și nu va onora pre părintele 6
seu său pre mumă-sa. Și așa ați desființatu
porunca lui Dumnedieu prin tradițiunea
vostră. Fățarnicilorule! bine a profețitu I- 7

8 saia dîcîndu voi, dîcîndu: Acestu poporu se
apropiă de mine cu gura lorii, și mă onoră
cu buzele; dară ânima lorii este departe de
9 mine. Dară în zădarnă mă onoră, învățându
învățături, ce sînt ordine omenesci.
10 Și chiămîndu la sine mulțimea, li-a dîsu:
11 Ascultați și înțelegeți: Nu ceea ce intră
în gura spurcă pre omu, ci ceea ce ese din
gură, aceea spurcă pre omu.
12 Atunci apropiîndu-se discipulii lui, i-a
dîsu: Scii că Fariseii s'au scandalisatu,
13 cîndu au auditu cuvîntu cuvîntu? Eară elu
respunsîndu, a dîsu: Oră-ce plantă pre care
nu a plantatu Tătîntele meu celu ceresci,
14 se va desrădăcina. Lăsați pre d'înșii: "ei
sînt conducători orbi ai orbilorŭ. Și de va
conduce orbu pre orbu, amîndoi vorŭ cădé
în groapă.
15 "Atunci Petru respunsîndu-i-a dîsu:
16 Spune nobi acestă parabolă. Eară Iesus
a dîsu: "Încă și voi sînteți nepricepuți?
17 Ore încă nu înțelegeți, că "totu ce intră în
gură merge în pîntece, și se armică în a-
18 runcu; Eară "ceea ce eșe din gură, scă din
19 animă, și acelea spurcă pre omu. "Că din
ânimă eșu cugetări rele, uciderĭ, adulterie,
desfrînărĭ, furtișagurĭ, mărturiĭ mincinóse, blăs-
20 teme. Acelea sînt cele ce spurcă pre omu;
dară a mînca cu mîini nespălate nu spurcă
pre omu.

O femeie cananeă capătă vindecarea fiicei sale

21 "Atunci Iesus eșindu de acolo, s'a dusu
22 în părțile Tirului și ale Sidonului. Și ecce,
o femeie Cananeă, eșindu din acele hotare,
a strigatu către d'însulu, dîcîndu: Mîlu-
ește-mă, Dîmne, Fiiulu lui Davidu! fiica mea
23 este rău demonisată. Eară elu nu i-a
respunsu nici unu cuvîntu. Atunci apro-
piindu-se discipulii lui, îl rugau, dîcîndu:
Dumite-o pre ea, că strigă în urma nostră.
24 Eară elu respunsîndu, a dîsu: "Nu am fostu
trimisu de cătă numai către ale case cumbute
25 ale casei lui Israelu. Eară ea venindu, i s'a
închinatu, dîcîndu: Dîmne, ajută-mă. Și
26 elu respunsîndu, a dîsu: Nu este bine a
27 lua pînea copiilorŭ, și a o arunca "cățe-
lușilor. Dară ea: Adevărat, Dîmne; ci și
cățelușii mănîncă din fărîmăturile, ce
28 cadu din mesa stăpînilorŭ lorŭ. Atunci
respunsîndu Iesus, i-a dîsu: O fe-
meiă! mare este credința ta; facă-i-se pre-
cumu voiesci. Și dîsu-i-a fiica ei s'a vindecatu din
acea oră.

Iesus vindecă pre mulți, și dă de mîncare unei mulțimi

29 "Și trecîndu de acolo, venit-a Iesus "lîn- 29
gă marea Galileei; și suindu-se pe munte,
a șezutu acolo. 30 "Și a venitu la d'însulu 30
mulțime mare, având cu sine șchiopi, orbi,
muți, omeni și mulți alții, și i-au aruncatu
la picidrele lui Iesus; și el i-a vindecatu;
31 încît se mira mulțimea, vădindu pre muți 31
vorbindu, pre omeni sănătoși, pre șchiopi
umblându, și pre orbi văzîndu; și mărîau
pre Dumnedieulŭ lui Israelu.
32 Eară Iesus chiămîndu la sine pre discipulii 32
sei, a dîsu: Mîlu-mă este de mulțime, că
deja acuma stau doi trei dîle de cîndu
stau lîngă mine, și nu au ce mănînce; și nu
voiesc a-i demite flămînzi, ca nu cumva
se slăbiască pe cale. 33 "Și discipulii sei i-au 33
dîsu: De unde să avemu în pustiu atîta
pîne, în cît să se sature atîta mulțime?
34 Iesus-li-a dîsu: Cîte pîne aveți? Eară ei 34
dîseră: șepte, și puțini pescișori. Atunci el a
35 "poruncitu mulțimei să ședă pe pămîntu. A- 35
36 poi "luându pre cele șepte pîni și pescii, și
"mulțumindu, a frîntu, și le-a dătu discipulilorŭ lui, eară discipulii mulțimei. Și au 36
mîncatu toți, și s'au săturatu; și au rădi-
catu rămășițele de fărîmături șepte șpurĭ
pline. Eară cei ce mîncaseră erau peste 37
4000 de bărbați, afară de femei și copii.
39 "Și dimițîndu mulțimea, a intratu în co- 38
rabiă, și a trecutu în părțile Magădanului.

Farisei și Sadducei îi cer un semn; Iesus vorbește pre ucenicii săi să se ferească de învățătura lorŭ

16 ATUNCI[3] a venitu la dînsulu Fariseĭ și Sa- 1
ducheĭ, ispitindu-lu, și cerîndu de la
el să le arate unu semnu din cerŭ.
2 Eară elu respunsîndu, li-a dîsu: Diseară se
face vreme, căci: Vîne-va senină, că cerîulu
3 se roșește; Și dimineță: Astăzi va fi furtună,
că cerîulu este roșu și posomorîtu. Fățarnicilorŭ! voiți să deosebiți fața ce-
rului; eară semnele timpurilorŭ nu puteți
4 deosebi? "Neamulŭ acesta reaŭ și adulterin caută; 4
dară un semnu nu i se va da semnu de cîtu numai
semnulŭ profetului Iona. Și lăsîndu-i, s'a
dusu.
5 Și "cîndu au trecutu discipulii lui de cea- 5
6 laltă parte, uitasera să ieie pîne. Eară Iesus li-a 6
dîsu: "Vedeți, păziți-vă de aluatulŭ Fariseilorŭ și ală Sadducheilorŭ! Eară ei se gîndiră
7 în sine și, dîcîndu: Pe noi nu i-a luatu pîne. Eară 7
8 Iesus

fiindu-mi cunoscută acestu, fia Petre! Drept-credincioşilor! pentru ce ai îndoitu în 9 voi, că nu ai luatu pâne? Încă nu înţelegeţi, nici vi aduceţi aminte de cele cinci pâni ale celoru cinci mii, şi câte cofaşe 10 aţi ridicatu? Nici de cele şapte ale celoru patru mii, şi câte cofaşe aţi ridi- 11 catu? Cumu nu înţelegeţi, că nu vorbiiu vorbe despre pâne, ci ca să vi păziţi de 12 învăţătura Fariseiloru şi a Sadducheiloru. Atunci ară înţeleseră, cumu că nu dîsese să se păzească de aluatulu pânei, ci de învăţătura Fariseiloru şi a Sadducheiloru.

Mărturisirea lui Petru. Iisus prevede suferinţa şi învierea sa.

13 Ară Iisusu venindu în părţile Cesareei lui Filipu, a întrebatu pre discipuli săi, dicendu-i: Cine'mi spună oamenii, că sînt eu, 14 Fiiulu omului? Ei'au dîsu: Unii spună, că eşti Ioanu Botezătorulu; alţii, Ilie; ară alţii, Ieremia, sau unulu din profeţi. Iisusu le-a 15 disu: Ară voi, cine mi spuneţi că sînt? Simon 16 Petru respundendu, a dîsu: Tu eşti Christosulu, Fiiulu lui Dumnedieu celu viu. Iisusu respundendu, i-a dîsu: Fericitu eşti, Simone, fiiulu lui Iona! că trupu şi sînge nu a descoperitu ţie, ci Părintele meu celu 18 din ceriuri. Şi eu ţi dicu, că Tu eşti Petru, şi pe acestă petră voiu zidi besericia mea; şi porţile locuriloru nu o voru birui 19 pre ea. Şi-ţi voiu da cheile împărăţiei ceriuriloru; şi ori-ce vei lega pe pămîntu va fi legatu în ceriuri; şi ori-ce vei deslega pe pământu va fi deslegatu în ceriuri. Atunci 20 a ordinatu discipuliloru săi, ca să nu spună nimănui, că elu este Iisusu, Christosulu.

Patimile şi învierea lui Iisus prevestite a doua oară.

21 De atunci'a începutu Iisusu a arăta discipuliloru săi, cumu că trebue să se meargă în Ierusalimu, şi o mulţime multe de la bătrîni şi de la archierei şi de la cărturari, şi a fi omorîtu, şi a doua a treia di. Atunci Petru, luându-lu, a începutu a-lu mustra, dicendu-i: Indură-Te de tine, Doamne! nu va fi ţie aşa. Ară elu întorcendu-se, a disu lui Petru: Înapoiea-te dinapoia mea, Satano! Scandalu eşti pentru mine! că nu cugeţi cele ce sînt ale lui Dumnedieu, ci cele ce sînt ale omeniloru.

24 Atunci Iisusu a disu discipuliloru săi: De voiesce cine va se vină după mine, să se lepede de sine, şi să-şi ie crucea sa, şi să mă urmeze. Că cine voiesce să scape 25 viaţa sa, o va perde; ară cine va perde viaţa sa pentru mine, o va afla. Că ce folosesce omului, de ară dobîndi lumea tota, şi ară perde sufletulu seu? ori ce va da omulu schimbu pentru sufletulu seu? Că Fiiulu omului va să vină în 27 slava Părintelui seu cu îngerii sei; şi atunci va resplăti fie-cărui după lucrulu lui. Adevărat dicu vouă, că sînt unii din cei ce stau aicea, cari nu voru gusta morte, până ce voru vedea pre Fiiulu omului venindu în împărăţia sa.

Schimbarea la faţă.

17 DUPĂ şase dile a luatu Iisusu pre Petru, pre Iacobu şi pre Ioanu, fratele lui, şi i-a suitu pe unu munte înaltu deosebi. 2 Şi s'a schimbatu la faţă înaintea lora, şi faţa lui a strălucitu ca soarele, şi vestmintele lui s'au făcutu albe ca lumina. Şi deodi, 3 şi-i'au arătatu Moise şi Ilie vorbindu cu dînsulu. Atunci Petru luându cuvîntulu a disu lui Iisus: Doamne, bine este să fimu noi aicea; de voiesci, să facemu aicea trei colibe, ţie una, lui Moise una, şi lui Ilie una. 5 Încă vorbindu elu, deodi, unoru dîsu-le-a unu norulu lucitoriu; şi deodi, unoru dîsu-le-a unu glasu, dicendu: Acesta este Fiiulu meu celu iubitu, în care mi bine-voiu; pre acestu să ascultaţi. 6 Şi auzindu discipulii, au căzutu cu feţele la pămîntu, şi s'au temutu forte. Ară Iisusu apropiindu-se, a atinsu de dînşii, şi a disu: Sculaţi-vă şi nu vă temeţi. 8 Atunci ridicându-şi ochii, nu au văzutu pre nimenea de cîtu numai pre Iisusu.

9 Şi cându ei se pogorau din munte, Iisusu le-a ordonatu, dicendu-le: Nu spuneţi nimănui ce aţi văzutu, până când Fiiulu omului nu va învia din morţi. Şi discipulii 10 lui l'au întrebatu, dicendu: Deci de ce dicu cărturarii, că Ilie trebue să vină mai 'nainte? Iisusu respundendu, i-a disu: Ilie cu adevă- 11 rată vine mai 'nainte şi va restatorni tote. Ară 12 Eu dicu vouă, că Ilie a şi venitu, şi nu l'au cunoscutu, ci l'au făcutu tot ce au voitu. Aşa şi Fiiulu omului va suferi de la dînşii. Atunci ară 13 înţeleseră discipulii, că elu le-a vorbitu despre Ioanu Botezătorulu.

Vindecarea unui demonizat.

14 Şi venindu ei la mulţime, s'a apropiatu de dînsul unu omu, îngenunchiându-se 15 înaintea lui, şi dicendu: Doamne, miluesce pre fiiulu meu; că este lunatecu, şi suferu reu; că de multe ori cade în foc, şi de multe 16 ori în apă; şi l'am adusu la discipulii tei, 17 ară ei nu au pututu să-lu vindece. Iisusu respundendu, a disu: O neamu necredincios şi mai stricatu! până când voiu fi cu voi? până când voiu suferi pre voi? aduceţi-l 18 mie-ncoa. Şi l'a certatu Iisusu; şi a eşitu demonulu din el, şi s'a vindecatu copilulu din ceasulu ace.

19 Atunci apropiindu-se discipulii către Iisusu deosebi, au disu: Pentru ce noi nu am 20 pututu să-lu scotemu? Iisusu le-a disu: Pentru necredinţa voştră; că adevărat dicu vouă, de veţi avea credinţa ca unu grăuntiu de mărariu, veţi dice muntelui acestuia: Mută-te de aici colo, şi se va muta, şi nu va fi 21 ceva ce nu vi va fi cu neputinţă. Dară acestu soiu de demoni nu ese fără numai prin rugăciune şi post.

Iisus vestesce pentru a doua oară patimile şi învierea sa.

22 Şi petrecendu ei în Galileea, Iisusu le-a disu: Fiiulu omului va fi dată în mânele 23 oamenilor; şi-lu voru omorî, şi a treia di va învia. Şi ei s'au întristatu forte.

Despre plata pe care o cer cei însărcinaţi cu strângerea dărei.

24 Şi venindu ei în Capernaumu, au venitu la Petru cei ce strîngeau darea, şi au disu: Învăţătorulu vostru nu plătesce darea? 25 Ară el a disu: Da. Şi când a intratu în casă mai 'nainte lu opresi Iisusu, dicendu: Ce ţi se pare, Simone? regii pământului, de la cine iau dare sau birU? de la fiii lor, sau de la oa- 26 menii străini? Ară Petru a disu: De la străini. Iisusu i-a disu: Deci fiii sînt scutiţi. 27 Dară ca să nu-i scandalisămu, mergi la mare, şi aruncă undiţa, şi pescele, care va peri mai 'ntâiu, îlu scoate; şi deschizându-i gura lui, veţi afla unu statiru: îl scoate, şi dă-lu lor pentru mine şi pentru tine.

Învăţătura Domnului despre smerenie şi despre cei smintiţi. Parabola celei oi rătăcite. Mărirea şi îndreptarea celui ce păcătuesce.

18 ÎNTR'ACEA ceasu apropiatu-s'au discipulii către Iisusu, şi i-au disu: Ore cine este mai mare în împărăţia ceriuriloru? Şi chia- 2 mându Iisusu unu prunculu, l'a pusu în mijlocul lora. Şi a disu: Adevărat dicu vouă: 3 de nu se veţi întorce, şi nu veţi fi ca pruncii, nu veţi intra în împărăţia ceriuriloru. Deci cine se va umili ca acestu pruncu, 4 acela este celu mai mare în împărăţia ceriuriloru. Şi cine va primi pre unu pruncu 5 ca acesta în numele meu, pre mine mă primesce. Ară cine va scandalisa pre unulu dintr'acesti mici, cari credu în mine, mai de folosu i este, ca să-şi spânzure o petră de mâsă în gramadă lui, şi să se înece în adînculu mărei.

Vai lumei pentru scandaluri; ca'ntr'adevăr să 7 vină scandaluri; dară vai de omulu acelu prin care vine scandalulu. Ară dacă va scanda- 8 lisa mâna ta cea dreptă sau piciorulu teu, taie-le, şi arunc-le de la tine; şi este mai bine să intri în viaţă schiopu sau ciungu, de cât, având amendouă mânele sau amendouă picioarele, să fii aruncatu în foculu celu eternu. Şi de te va scandalisa ochiulu teu, scoate-lu, 9 şi arunc-lu de la tine; şi este mai bine să intri în viaţă cu unu ochiu, de cât, având amendoi ochii, să fii aruncatu în focu- lu ghenemei.

Feriţi-vă să nu dispreţuiţi pre vre unulu din 10 micii aceştia; că dicu vouă, că îngerii lora în ceriuri totdă pururea faţa Părintelui meu, care este în ceriu. Că Fiiulu o- 11 mului a venitu să mântuiă ceea ce este perdutu. Ce vi se pare? de'ndată unu omu 12 are o sută de oi, şi una'ntr'însele se rătăcesce, oh nu lăsându pre cele nouă-deci şi nouă, merge în munţi şi caută pre cea rătăcită? şi de i se va întâmpla ca o gă- 13 sească, adevărat dicu vouă, că se bucură de ea mai multă de cât de cele nouă-deci şi nouă, cari nu au fostu rătăcite. Aşa nu este 14 voia Părintelui vostru celui din ceriuri, ca să se perdă unulu dintr'acesti micI.

Şi de va peca împotriva ta fratele tău, 15 mustră-lu între tine şi elu singurU; de te va ascultă, ai dobîndit pre fratele teu. Ară de nu te va asculta, ia 16 încă unu sau doi cu tine, pre unulu sau doi, ca prin gura a doi sau a trei martori să se întărească tota cuvîntulu. Ară de nu va asculta de'nşii, spune-le besericei; şi de nu va asculta nici de beserică, să-ţi fie ca unu păgânu şi vameşu.

Adevărat dicu vouă: Ori ce veţi lega pe 18

pământă, vorŭ fi legate şi în cerŭ: şi orĭ-ce veţi dezlega pe pământŭ, vorŭ fi dezlegate şi în cerŭ.

19 [a] Eră-şi dicu vouă, că dacă doi din voi se voru uni pe pământu pentru orĭ-ce lucru ce voru cere, [b]se va da lor de la Tatălŭ 20 meŭ care este în ceriuri. Că unde sunt două sau trei adunaţi întru numele meŭ, acolo sunt eŭ la mĭgloculŭ lor.

21 Atunci s'a apropiatŭ de densulŭ Petru, a dis: Domne, de câte orĭ îmĭ va greşi fratele meŭ, şi voiŭ erta? oare până 22 [c]şapte ori? Dis-u-i a lui Isus: Nu-ţi dicu până de şepte orĭ, ci până de 23 şepte ştecĭ de orĭ câte şepte. Drepŭ aceea împărăţia cerurilorŭ este asemenea unuĭ omŭ, care a voitŭ să ĭea socotelă de la ser- 24 viĭ săĭ. Şi încependŭ să ĭea socotelă, eĭ i s'a adusŭ la d'inaintea lui unulŭ, care 25 datoriă lui era de zecĭ de miĭ de talanţi. Şi nevoindŭ elŭ ca el să dee, domnulŭ seŭ a ordinatŭ [d]să vîndă pre elŭ şi pre femeia lui, şi pre copiĭ şi 26 tóte câte aveă; şi aşa să se plătéscă. Deci prosternându-se servilŭ acela, a stătŭ înaintea lui, dicendŭ: Dómne, maĭ îngăduĭ-mĭ, şi 27 voiŭ plăti tóte. Atunci domnulŭ servi- lui acelora îndurându-se l'a slobodzitŭ, şi datoria i-o lăsatŭ şi dĭtoria. Eră eşindŭ servilŭ 28 acela, a aflatŭ pre unulŭ din soţiĭ lui, care i era dĭtorŭ o sută de denaraĭ; şi apucându-lŭ, îl strângea de gâtŭ, dicendŭ: Plătesce-mĭ ce-mĭ eşti dĭtorŭ. Deci căzendŭ soţiulŭ 29 acela la picĭórele lui, îl ruga, dicendu: Maĭ îngăduĭ-mĭ şi-ţĭ voiŭ plăti tóte. Eră elŭ 30 nu a voitŭ, ci mergendŭ l'a pusŭ în închisóre, până când va plăti bĭta dĭtoria. Deci 31 vădzendŭ soţiĭ lui ce s'a întâmplatŭ, s'a întristatŭ fórte, şi venindŭ au spusŭ domnului lóru tóte câte petrecuseră. Atunci chiămându-lŭ domnulŭ lui, l'a dis: Servile nebăgătóre de sémă, toĭ datoria aceea ţi-am 32 iertat, pentru că m'aĭ rugatŭ. Nu ţi se cădea şi ţie să aĭbi milă de soţiulŭ teŭ, cum şi 33 eŭ mĭ-am avutŭ milă de tine? Şi mâniindu-se domnulŭ lui, l'a dusŭ chinuitorilorŭ, până 34 când va plăti bĭta dĭtoria lui. Aşa şi părintele meŭ celŭ ceresculŭ va face vouă, 35 de nu veţi erta din inimile voastre fie-căruĭa fratelui seŭ greşelile sale.

Isus se duce spre hotarele de Iudeea. Învăţătura lui despre căsătorie şi despărţenie.

19 [e]Fostŭ-a, [f]după ce sfîrşi Isus cuvintele acestea, că a trecutŭ din Galilea, şi a venitŭ în părţile Iudeei, dincolo de Iordanŭ. 2 Şi a urmatŭ lui mulţime mare; şi elŭ i-a 3 vindecatŭ acolo.

Şi au venitŭ la d'inaintea lui Farisei, ispitindu-lŭ, şi qicendu-i: Óre se cade omului a lăsa femeia sa pentru orĭ-ce causă? 4 Eră elŭ respundendŭ elŭ, dis-u-i: Nu aĭ ceti- [g]că celŭ ce i-a făcutŭ din începutŭ, i-a făcutŭ bărbatu şi femeĭ? 5 Şi a dis: [h]Pentru acésta va lăsa omulŭ pre părinţiĭ şi pre mumă, şi se va lipi de femeia sa, şi voru fi amêndoĭ una carne? 6 Deci ei nu maĭ sînt doĭ, ci unŭ trupŭ. Deci ce a împreunatŭ Dumnedeŭ să nu despartă omulŭ.

7 Dis-u-au ei: Pentru ce dară a orîndzitŭ Moisi, să-ĭ dee carte de despărţenie, şi să o lase? 8 Dis-u-a elŭ: Moisi dupre împietrirea inimeĭ vostre v'a lăsatŭ să vă lăsaţĭ femeile voastre, ceĭ din începutŭ nu a fostŭ aşa. 9 Şi eu qicu vouă: Celŭ ce va lăsa femeia sa de câtŭ pentru causa fărădelegeĭ şi va lua alta, săvîrşesce adulterŭ, şi celŭ ce va lua pre cea lăsată săvîrşesce adulterŭ.

10 Dis-u-au discipuliĭ seĭ: [i]Dacă astfelŭ este omulŭ cu femeia sa, nu este de folosu a se însura! 11 Eră elŭ le-a dis: Nu toţĭ cuprindŭ cuvêntulŭ acesta, ci numaĭ aceĭa, carora li s'a datŭ. 12 Că sînt eunuchĭ, carĭ din mumele de dinsuĭ s'aŭ născutŭ aşa; şi sînt eunuchĭ, carĭ din oamenĭ s'aŭ făcutŭ eunuchĭ; şi sînt eunuchĭ, carĭ şĭ-aŭ făcutŭ pe sine-şĭ eunuchĭ pentru împărăţia cerurilorŭ. Celŭ ce poate cuprindă, să cuprindă!

Isus binecuvîntează pe copiii aduşi la el.

13 Atunci s'aŭ adusŭ la d'inaintea lui copiĭ, ca să pună mânile preste ei, şi să se rogă; şi discipuliĭ i certaŭ pre ei. 14 Eră Isus a dis: Lăsaţĭ pre copiĭ să vie la mine, şi nu-ĭ opriţĭ; că [k]a unora ca acestora este împărăţia cerurilorŭ. 15 Şi după ce a pusŭ mânile preste ei, şi s'a dusŭ de acolo.

Învăţătura lui despre bogăţie şi răsplata celor ce părăsesc totul pentru el.

16 Şi iată, unulŭ venindŭ la elŭ, i-a dis: [l]Învăţătorule bunŭ, ce bine să fac, ca să am viéţa eternă? 17 Eră dis-u-i-a: Pentru ce mă numescĭ bunŭ? nimenea nu este bunŭ, [m]fără numaĭ unulŭ, Dumnedeŭ; [n]ci de voescĭ să intrĭ la viéţă, păzesce-ĭ porun- cile. 18 Elŭ dis-u-i-a: Carile? Eră Isus a dis: [o]Să nu ucidĭ; să nu săvîrşescĭ adulteriŭ; să nu furĭ; să nu mărturisescĭ mărturie mincinoasă; 19 [p]cinstesce pre părinţiĭ teĭ şi pre mumă şi

de, şi voĭ să iubescĭ pre aproapele teŭ ca pe 20 tine-ţĭ pus tine. Dis-u-a tînerulŭ: Tóte acestea mĭ-aŭ păzitŭ din tinereţele mele; 21 ce-mĭ maĭ lipsescŭ? Dis-u-a Isus: De voescĭ să fiĭ desăvîrşitŭ, [a]mergi, şi vinde averile tale, şi le dă sărmanilorŭ, şi voĭ avea 22 [b]comoră în ceriŭ; şi vino, urmădză-mĭ. Eră tînerulŭ, audindŭ cuvêntulŭ acesta, s'a dusŭ întristatŭ; că avea multe averĭ.

23 Atunci a dis Isus discipuliloru seĭ: Adevĕrŭ dicu vouă, că [c]a unuĭ bogatŭ 24 fórte va fi anevoiŭ în împărăţia cerurilorŭ. Şi iarĕşĭ vĕ qicu vouă: Maĭ lesne este să trécă cămila prin urechia acului, de câtŭ bogatulŭ să 25 intre în împărăţia lui Dumnedeŭ. Audindŭ acestea discipuliĭ seĭ, s'aŭ mirată fórte, şi aŭ dis: Cine dară póte să se mântuiască? 26 Eră Isus căutându-i gîrŭ d'inapoĭ, le-a dis: La omeĭ este acésta cu neputinţă, [d]eră la Dumnedeŭ tóte sînt cu putinţă.

27 [e]Atunci Petru, luându-o înainte, i-a dis: Éca, noĭ amĭ lăsatŭ tóte şi amĭ urmatŭ ţie; 28 óre ce aĭ va fi pentru noĭ? Dis-u-a Isus: Adevĕrŭ dicu vouă, că voĭ, carĭ mĭ-aĭ urmatŭ, în vécul renăscerĭ, cîndŭ Fiiulŭ omuluĭ va şedé pe tronulŭ măriceĭ lui, voĭ şedé şi voĭ pe dóue-spre-dece tronurĭ, judecândŭ pre cele dóue-spre-dece semenţii ale 29 lui Israilŭ. [f]Şi tutŭ celŭ ce a lăsatŭ casă, sau fraţĭ, sau surorĭ, sau părinţi, sau mumă, sau femeĭ, sau copiĭ, sau ţĕrîne, pentru numele meŭ, va primi înzecitŭ, şi va moşteni 30 viéţa eternă. [g]Eră mulţĭ din ceĭ d'întâiŭ vorŭ fi cei maĭ din urmă, şi cei maĭ din urmă, cei d'întâiŭ.

20 Că împărăţia cerurilorŭ este asemenea unuĭ omŭ gospodarŭ alŭ casei, care a eşitŭ de dimineţă să tocmescă lucrătorĭ la 2 viia sa. Şi învoindu-se cu lucrătorii câte unŭ denariŭ pe qi, i-a trimesŭ în via sa. 3 Şi eşindŭ la a 3-a óră ĭeĭ, a văzutŭ pre alţiĭ 4 stându în pĭéţa fără de lucru. Şi a dis şeloru: Mergĕţĭ şi voĭ în viă, şi ce vă voiŭ da ce va fi cu dreptu. Şi eĭ aŭ mersu. 5 Eră-şi eşindŭ la a 6-a óră şi la a 9-a óră, a făcutŭ asemenea. Eră la a 11-a óră eşindŭ 6 a aflatŭ pre alţiĭ stându, şi elŭ pre eĭ dis: Pentru ce staĭ aĭcĭ toată diua fără de lucru? 7 Ceĭ-a dis: Pentru că nimenea nu ne-a tocmitŭ. Dis-u-a elŭ: Mergĕţĭ şi voĭ în vie, şi veţi primi 8 ce va fi cu dreptu. Eră dacă s'a făcutŭ sĕra, a dis domnulŭ viiĭ ingrijitorului seŭ: Chiamă pre lucrătorĭ, şi dă-le plata, încependu de la cei de pe urmă până la cei d'întâiŭ. 9 Deci venindŭ cei de la a 11-a óră, aŭ primitŭ câte unŭ denariŭ. 10 Eră când aŭ venitŭ cei d'întâiŭ aŭ socotitŭ, că vorŭ primi maĭ multŭ; dară şi eĭ aŭ primitŭ câte unŭ denariŭ. 11 Şi după ce l'aŭ primitŭ, murmurau contra stă- pânitorului casei, 12 Qicendŭ: Acestŭ de pe urmă au lucrată numaĭ o óră, şi ai făcutŭ pre elŭ asemenea cu noi, carĭ amĭ purtatŭ greutatea şi arsórea qilei. 13 Eră elŭ a respunsŭ unuia din eĭ, şi a qisŭ: Amice, eŭ nu-ţĭ facŭ nedreptate; oŭ nu la-aĭ învoitŭ cu mine câte unŭ denariŭ? 14 Iă-ţĭ ce-ĭ teŭ, şi mergi! eŭ voiŭ să dau şi acestuia de pe 15 urmă ca şi ţie. [h]Oŭ dacă nu-mĭ este slobodă ce voiescŭ? [i]Ară sau ochiulŭ teŭ este reŭ, pentru că eŭ sînt bunŭ? 16 Aşa vorŭ fi cei de pe urmă înaintea, şi cei d'înaintea maĭ pe urmă; [k]că mulţĭ sînt chiemaţĭ, dară puţinĭ aleşĭ.

Isus prezice de a treia oară suferinţele sale, moartea şi învierea sa.

17 [l]Şi suindu-se Isus la Ierusalimu, a luatŭ în o parte pe cei doĭsprĕ-dece discipuli, şi le a dis: 18 Éca ne suimŭ la Ierusalimu, şi Fiiulŭ omuluĭ se va da archiereilorŭ şi cărturarilorŭ, şi-lŭ vorŭ osîndi la 19 morte; [m]şi-lŭ vorŭ da în mânile neamurilorŭ spre batjocorĭ, şi să-lŭ bătĕ- [n]şi să-lŭ răstignescă, şi a treia qi va învia.

Cererea mamei fiilor lui Zevedeu, şi răspunsul dat acestei mame.

20 [o]Atunci s'a apropiatŭ către densulŭ mama 21 fiiloru lui Zebedeĭ împreună cu fiiĭ seĭ, închinându-se, şi cerându ce va de la d'insulŭ. Eră elŭ i-a qisŭ: Ce voescĭ? Ea i-a dis: Promite ca [p]aceĭ doĭ ai meĭ fiiĭ să şadă unulŭ de-a dreptŭ-ţĭ, şi altulŭ de-a 22 stîngă-ţĭ în împărăţia ta. Eră Isus respundendu-a, a qisŭ: Nu scriĭ ce cerĕ. Puteţĭ să beĭ [q]paharulŭ care eŭ voiŭ să bĕŭ, şi să vă botezaţĭ cu [r]botezulŭ cu care eŭ 23 mă botezŭ? Ĭi-i-au qisŭ: Putemŭ. Şi elŭ li-a qisŭ: [s]Adevĕrŭ veţĭ bĕ paharulŭ meŭ, şi cu botezŭ cu care eŭ mă botezŭ veţĭ fi botezaţĭ; [t]eră a şedé-a dreptŭ mea şi de stînga mea nu potŭ eŭ a dă, de nu se va

celoce, proḱru cari ecle pregătiță de părinte- 24
ḱele meŭ.
24 Și ^a răspunḑînd ei dîse ecelor, ^b(ei) mă voiŭ 25
25 întreba pre voĭ și eŭ un cuvînt; carele dacă
mi-l veți spune, și eŭ vă voiŭ spune cu ce
26 ^c(putere) fac acestea: ^dBotezul lui Ioanŭ
de unde a fostŭ? din cer(u), sĭŭ de la oameni?
Și ei cugetau în sine, ^e(zicînd): De voiŭ
27 dîce: Din cer(u), elŭ ne va dîce: Pentru ce
n'ați ^fcredințatŭ lui? Ear de voiŭ dice:
De la oameni, ne tememŭ de popor(u), ^gtoți
28 bine ^h(socotesc) că pre Ioanŭ l'a ^iavut de
proroc. Și ^jrespunḑînd lui Isusŭ, a dîsŭ:
Nu scimŭ. Și el le-a dîsŭ: Nici eŭ nu voiŭ
29 spune voĭ cu ce ^kputere(a) fac acestea.
Dară ce vi se pare? Unŭ omŭ avea dŏŭ
fiĭ, și venindŭ la celŭ d'întîiŭ, l-a dîsŭ: Fi-
30 ule, du-te de lucrezĭ astĭ și la vie(a) mea.
Ear el respunḑîndŭ, a dîsŭ: Nu voiŭ, ieră mai
31 pe urmă, căindu-se, a mersŭ. Atunci a ve-
nitŭ la celŭ-l-alt(u), și a dîsŭ asemenea.
Ear respunḑîndŭ, a dîsŭ: Eŭ mă duc, dle;
și nu s'a dusŭ. Care dintr'acești doĭ(ĭ)
32 au ^lfăcutŭ voi(a) părintelui seŭ? Dîse-i-au ei:
Celŭ d'întîiŭ. Dîse-le Isusŭ: ^mAdevĕrŭ
dîcu voiŭ că vămeșiĭ și ^nmerecile merg
înaintea voastră în împărăți(a) lui Dum-
33 neḑeŭ. Că ^oIoanŭ a venitŭ la voĭ în ca-
le(a) ^pdreptăți, dară voĭ nu l'ați creḑutŭ; ^qîeră
vămeșiĭ și merecile l'au creḑutŭ, pro-
văḑîndu-vă voĭ văḑindŭ acestea, nu v'ați căi-
tatŭ mai în urmă, ca să-lu creḑeți.
34 ^rAscultați altă pildă. Era unŭ omŭ
^sgăzdŭ care a plantatŭ vie(a), și a
împrejmuitŭ-o cu gardŭ, și a săpatŭ tescŭ în-
tr'însa, și a zidităŭ turnŭ, și a ^tdat'o lucrĕ-
35 torilorŭ, și ^ua ^vfostŭ dusŭ departe. Ear când
s'a apropiatŭ timpulŭ fructelorŭ, a ^wtrimesŭ
pre serviĭ seĭ la lucrĕtorĭ, ^xca să ĭee fruc-
36 tele ^yale. ^zEară lucrătorĭ prinḑîndŭ pe ser-
viĭ seĭ, pre unulŭ l'au ^aomorîtŭ, pre altulŭ l'au ^bomorîtŭ,
37 ieră pre ^cal(t)ulŭ l'au ^dapucatŭ cu pietre.
Ear el ^etrimesse pre alțiĭ servi, maĭ mulțĭ
38 decît cei d'întîiŭ, și ei l'au ^ffăcutŭ asemĕ-
nea. Dară pe urmă a ^gtrimesŭ la ei pe
fiulŭ seŭ, dîcîndŭ: Șiindcă voiŭ da fi-
39 ulŭ meŭ. Ear când lucrătorĭ au ^hvĕḑutŭ
pre fiulŭ, au ^idîsŭ unŭ(ŭ) către altŭ(ŭ): A-
cesta este ^jmoștenitorulŭ, ^kvenițĭ să-lŭ omorîmŭ, și să
40 ne ^linvățămŭ moștenirea lui. ^mȘi prinḑîn-
du-lŭ, l'au ^nscosŭ afară din vie(a), și l'au omorîtŭ.
41 Deci când va ^oveni domnulŭ viĭ(ĭ) ei, ce va
face lucrătorilorŭ acelora?

a Deut. 18. 15. Luc. 20. 5.	a Luc. 18. 27. Rom. 13. 1. Dan. 2. 21.	Mărc. 5. 18. 1 Cor. 9. 20.	b Mărc. 11. 31.	c Luc. 11. 53.	d Mărc. 11. 30. Luc. 20. 4.
e Cap. 22. 23. Mărc. 8. 31. Luc. 9. 22.	f 2 Paral. 36. 16. Neem. 9. 26. Ier. 7. 25. Luc. 13. 34. Fapt. 7. 52.	g Cap. 14. 5.	h Ioan 5. 35.	i Ioan 10. 41.	j Ioan 2. 18.
k Cap. 9. 6.	l Ezec. 18. 24.	m Cap. 8. 11. Luc. 13. 28.	n 1 Cor. 6. 9.	o Cap. 3. 1.	p Ioan 16. 8.
q Cap. 11. 19. Luc. 7. 29.	r Mărc. 12. 1. Luc. 20. 9.	s Isaia 5. 1.	t Cap. 25. 14.	u Luc. 15. 13.	v Evr. 11. 13.
w Cap. 22. 3. Luc. 14. 17.	x Ioan 5. 43.	y Cap. 25. 34.	z Mărc. 12. 2. Luc. 20. 10.	a 2 Paral. 24. 21. Fapt. 7. 58.	b Evr. 11. 37.
c 2 Paral. 24. 20. Luc. 11. 51.	d Ioan 8. 59.	e Ier. 7. 25.	f Cap. 22. 6.	g Evr. 1. 1.	h Mărc. 12. 6. Luc. 20. 13.
i Ioan 11. 50.	j Evr. 1. 2.	k Ioan 11. 48.	l Fapt. 4. 17.	m Mărc. 11. 31. Luc. 20. 14.	n Cap. 26. 4. Ioan 11. 53.
o Cap. 24. 50. Luc. 20. 15.	p Cap. 24. 14. Mărc. 13. 10. Luc. 24. 47. Fapt. 1. 8.	q Rom. 11. 11.	r Mărc. 12. 10. Luc. 20. 17.	s Fapt. 4. 11. 1 Petr. 2. 7.	t Ps. 118. 22.

42 ^aDîse-i-au ei: Fiindcă ei ref. ^bslo 'i va pie- 41
rde cu rea, ^cși va da vie(a) altorŭ lucrĕtorĭ,
cari i vorŭ da fructele la timpulŭ lorŭ.
43 Dîse Isusŭ lorŭ: ^dAu nicĭ odată nu ați 42
citită în scripturĭ: Pĕtra, pre carea ĭĕ(i) zi-
ditorii, ^eaceea(și) ajunsă capulŭ unghiĭ(ĭ);
^fDomnulŭ a fostŭ acestă lucrŭ, și este
44 minunată în ochiĭ nostrĭ; ^gDrept(u) acea(a) 43
45 ^hvă(i), ^ică se va lua de la voĭ împărăți(a)
lui Dumneḑeŭ, și se va da unui poporŭ,
care va face fructele sale.
46 Și celŭ ce va ^icădé preste acestă pĕtră, 44
se va sfărîma, ieră preste carŭ va ^jcădé, îl
va zdrobi.
47 Și ^kauḑindŭ archiereiĭ și Fariseiĭ parabo- 45
lele lui, au cunoscutŭ că vorbesce despre
48 ei. Și căutau să-lŭ prindă, dară s'au 46
^lteamŭ de popor, că ^mel(i) îlŭ aveaŭ ca pre
unŭ proroc.
22 1 ^aIsusŭ ^bîndemîndŭ cuvîntatŭ, ^cîncepŭ a vorbi
2 iarăși în parabole, și a dîsŭ: Ase-
mĕnată(ă) este ^dîmpărăți(a) cerurilorŭ celui(ui) omŭ(ŭ) 3
3 ^eregĕ, care a făcutŭ nuntă pentru fiulŭ seŭ. Și a
trimesŭ pre serviĭ seĭ să chiĭme pre cei
chiĭmațĭ la nuntă, ^fdară ei nu voiaŭ să vină.
4 Trimesse iarăși pre alțiĭ servi, și a dîsŭ: 4
Spuneți celor chiĭmațĭ: Ecce că mesa gătită
este, taurii mei și vite îngrășate
5 ^gsînt junghiate, și totŭ(ĭ) sînt gata: veniți 5
6 la nuntă. Ear ei neluîndŭ sămă de a-
cest(a) lucrŭ, ^hau dusŭ, unulŭ la ^iarĭ(ĭ) 6
7 seĭ, ^jear altulŭ la negoțiŭ-lŭ seŭ. Ași celoraltiĭ prinḑîndŭ 7
pre serviĭ lui, i-au ^kbătutŭ cu ocĭ, și ^lau omo-
rîtŭ. Și ^maudindŭ regele acestea, ^nse mîniă,
și trimesŭ ^ooștile lui, a ^pperdutŭ pre 8
ucigașiĭ aceia și ^qcetatea lorŭ. Atunci
8 ^rzise serviloru seŭ: Nuntă este gă- 9
tită a fostŭ ^sdoriților mei; ^tdară cei chiĭmațĭ
9 n'au ^ufostŭ ^vdemnĭ. Deci ^wmergeți pe
^xcăile ^ycărăriloru, și pre câțĭ vețĭ
10 ^zafla chiĭmați la nuntă. Și ^aacești servi a- 10
șa făcîndŭ, ^bau adunatŭ pre câțĭ au aflatŭ,
^cîn(t)regĭ și reĭ; și ^dsa umplutŭ nuntă de oaspeț.
11 Și ^eintrînd regele să ^fvază pre oaspeț, a 11
^gvĕḑutŭ acolo unŭ omŭ, ^hcare nu era îmbră-
12 cată în ^iveșmîntulŭ de nuntă; ^jși a dîsŭ: A- 12
mĭcŭ, cumŭ ai ^kintrată aicĭ, negreșitŭ vest-
^lmîntŭ nu aĭ? Ear elŭ a ^mrămasŭ mutŭ
13 ^nlîngă de acestă. Ațo elŭ a dîsŭ ^oslugiloru 13
seĭ: Legîndu-i mîinile și picĭoarele, luați-lŭ, și
^pscoteți-lŭ în întunerecŭ(ŭ) celŭ(ŭ) din afară; acolo va fi
^qplînsŭ(ŭ) și ^rscrîșnirea dinților. Că mulțĭ 14
sînt chiĭmațĭ, ^sdară puținĭ aleșĭ.

a Cap. 12. 23. Mărc. 12. 37. Luc. 20. 17.	b Ps. 118. 23. Mărc. 12. 11.	c Ps. 118. 22. Isaia 28. 16. Rom. 9. 33. 1 Petr. 2. 6.	d Ps. 118. 24.	e Cap. 16. 21. Luc. 9. 22.	f Ps. 118. 23.
g Cap. 20. 16.	h Cap. 3. 2.	i Cap. 4. 17.	j Luc. 20. 18.	k Luc. 19. 47.	l Cap. 26. 5. Mărc. 14. 2. Luc. 22. 2.
m Cap. 14. 5. Mărc. 11. 32. Luc. 20. 6.	n Cap. 14. 1.	o Luc. 14. 16.	p Cap. 3. 9. Ioan 8. 33.	q Ioan 7. 34.	r Cap. 8. 12. Luc. 13. 28.
s Apoc. 19. 7.	t Cap. 25. 10.	u Cap. 7. 23.	v Cap. 7. 21.	w Cap. 25. 1.	x Cap. 7. 13.
y Cap. 7. 14.	z Cap. 25. 12.	a Cap. 13. 47.	b Cap. 13. 48.	c Cap. 13. 38.	d Cap. 13. 25.
e Cap. 18. 23.	f Cap. 9. 36.	g Cap. 13. 48.	h Cap. 3. 10.	i Apoc. 3. 4.	j Cap. 26. 50.
k Cap. 26. 25.	l Cap. 8. 12.	m Cap. 13. 42.	n Cap. 13. 50.	o Cap. 8. 12.	p Cap. 13. 41.
q Cap. 24. 51. Luc. 13. 28.	r Cap. 8. 12.	s Cap. 20. 16.	t Cap. 13. 11.	u Luc. 19. 42.	v Ioan 3. 19.
w Cap. 13. 15. Ioan 12. 40. Fapt. 28. 27. Rom. 11. 8.	x Ioan 8. 59.	y Ioan 10. 39.	z Cap. 16. 1. Mărc. 8. 11. Luc. 11. 16.	a Cap. 16. 4. Mărc. 8. 12. Luc. 11. 29.	b Cap. 12. 39. Luc. 11. 30.
c Ioan 2. 19.	d Ioan 2. 20.	e Cap. 27. 40. Mărc. 14. 58.	f Cap. 16. 21. Luc. 9. 22.	g Cap. 27. 63.	h Cap. 16. 4. Luc. 11. 29.
i Ioan 2. 19.	j Cap. 27. 64.	k Cap. 27. 62.	l Cap. 27. 66.	m Cap. 28. 11.	n Cap. 27. 64.
o Cap. 28. 13.	p Cap. 28. 15.	q Cap. 12. 40. Luc. 11. 30.	r Cap. 12. 41. Luc. 11. 32.	s Cap. 28. 1. Mărc. 16. 1. Luc. 24. 1. Ioan 20. 1.	t Cap. 28. 2.
u Cap. 28. 3.	v Cap. 28. 4.	w Cap. 28. 5. Mărc. 16. 6. Luc. 24. 5.	x Cap. 28. 6. Mărc. 16. 6. Luc. 24. 6.	y Cap. 28. 7. Mărc. 16. 7.	z Cap. 28. 8. Mărc. 16. 8. Luc. 24. 9.
a Cap. 28. 9. Mărc. 16. 9. Ioan 20. 14.	b Cap. 28. 10. Ioan 20. 17.	c Cap. 28. 11.	d Cap. 28. 12.	e Cap. 28. 13.	f Cap. 28. 14.
g Cap. 28. 15.	h Cap. 28. 16. Mărc. 16. 14. Luc. 24. 33. Ioan 20. 19.	i Cap. 28. 17. Mărc. 16. 11. Luc. 24. 11. Ioan 20. 25.	j Cap. 28. 18. Ioan 3. 35. Fapt. 2. 36. Rom. 14. 9. Filip. 2. 9. Evr. 1. 2.	k Cap. 28. 19. Mărc. 16. 15. Luc. 24. 47. Fapt. 1. 8.	l Ioan 14. 26.
m Cap. 28. 20. Fapt. 1. 2.	n Cap. 1. 23. Ioan 1. 14.	o Cap. 18. 20. Ioan 14. 18.	p Cap. 13. 39. Fapt. 13. 46.	q Cap. 24. 3.	r Cap. 24. 14. Mărc. 13. 10. Luc. 24. 47. Fapt. 1. 8.
s Cap. 24. 6. Mărc. 13. 7. Luc. 21. 9.	t Cap. 24. 7. Mărc. 13. 8. Luc. 21. 10.	u Cap. 24. 8. Mărc. 13. 8.	v Cap. 24. 9. Mărc. 13. 9. Luc. 21. 12.	w Cap. 24. 10.	x Cap. 24. 11.
y Cap. 24. 12.	z Cap. 24. 13. Mărc. 13. 13.	a Cap. 24. 14. Mărc. 13. 10.	b Cap. 24. 15. Mărc. 13. 14. Luc. 21. 20.	c Dan. 9. 27.	d Dan. 12. 1.
e Cap. 24. 16. Mărc. 13. 14. Luc. 21. 21.	f Cap. 24. 17. Mărc. 13. 15. Luc. 17. 31.	g Cap. 24. 18. Mărc. 13. 16.	h Cap. 24. 19. Mărc. 13. 17. Luc. 21. 23.	i Cap. 24. 20. Mărc. 13. 18.	j Cap. 24. 21. Mărc. 13. 19. Luc. 21. 22.
k Dan. 12. 1.	l Cap. 24. 22. Mărc. 13. 20.	m Cap. 24. 23. Mărc. 13. 21. Luc. 17. 23.	n Cap. 24. 24. Mărc. 13. 22.	o Cap. 24. 25. Mărc. 13. 23.	p Cap. 24. 26.
q Cap. 24. 27. Luc. 17. 24.	r Cap. 24. 28. Luc. 17. 37.	s Cap. 24. 29. Mărc. 13. 24. Luc. 21. 25.	t Isaia 13. 10. Ezec. 32. 7. Ioil 2. 10.	u Isaia 34. 4. Apoc. 6. 13.	v Cap. 24. 30. Mărc. 13. 26. Luc. 21. 27.
w Dan. 7. 13. Apoc. 1. 7.	x Cap. 24. 31. Mărc. 13. 27.	y Cap. 24. 32. Mărc. 13. 28. Luc. 21. 29.	z Cap. 24. 33. Mărc. 13. 29. Luc. 21. 31.	a Cap. 24. 34. Mărc. 13. 30. Luc. 21. 32.	b Cap. 24. 35. Mărc. 13. 31. Luc. 21. 33.
c Cap. 24. 36. Mărc. 13. 32.	d Cap. 24. 37. Luc. 17. 26.	e Cap. 24. 38. Luc. 17. 27.	f Cap. 24. 39.	g Cap. 24. 40. Luc. 17. 34.	h Cap. 24. 41. Luc. 17. 35.
i Cap. 24. 42. Mărc. 13. 35. Luc. 21. 36.	j Cap. 24. 43. Luc. 12. 39.	k Cap. 24. 44. Luc. 12. 40.	l Cap. 24. 45. Luc. 12. 42.	m Cap. 24. 46. Luc. 12. 43.	n Cap. 24. 47. Luc. 12. 44.
o Cap. 24. 48. Luc. 12. 45.	p Cap. 24. 49.	q Cap. 24. 50. Luc. 12. 46.	r Cap. 24. 51. Luc. 12. 46.	s Cap. 25. 1.	t Cap. 25. 2.
u Cap. 25. 3.	v Cap. 25. 4.	w Cap. 25. 5.	x Cap. 25. 6.	y Cap. 25. 7.	z Cap. 25. 8.
a Cap. 25. 9.	b Cap. 25. 10.	c Cap. 25. 11.	d Cap. 25. 12.	e Cap. 25. 13.	f Cap. 25. 14.
g Cap. 25. 15.	h Cap. 25. 16.	i Cap. 25. 17.	j Cap. 25. 18.	k Cap. 25. 19.	l Cap. 25. 20.
m Cap. 25. 21.	n Cap. 25. 22.	o Cap. 25. 23.	p Cap. 25. 24.	q Cap. 25. 25.	r Cap. 25. 26.
s Cap. 25. 27.	t Cap. 25. 28.	u Cap. 25. 29.	v Cap. 25. 30.	w Cap. 25. 31.	x Cap. 25. 32.
y Cap. 25. 33.	z Cap. 25. 34.	a Cap. 25. 35.	b Cap. 25. 36.	c Cap. 25. 37.	d Cap. 25. 38.
e Cap. 25. 39.	f Cap. 25. 40.	g Cap. 25. 41.	h Cap. 25. 42.	i Cap. 25. 43.	j Cap. 25. 44.
k Cap. 25. 45.	l Cap. 25. 46.	m Cap. 26. 1.	n Cap. 26. 2.	o Cap. 26. 3.	p Cap. 26. 4.

Răspunsurile Domnului asupra dăriĭ de dare lui Cesar, despre învierea morților și cea dintâĭ mare poruncă; și întrebarea sa despre Fiul lui David.

15 ¹Atuncea mergând Fariseiĭ s'au sfătuit
16 cum să-l prindă în cuvântu; și se trimiseră la dânsulu pre discepulĭ lorŭ împreună cu Irodianiĭ, carĭ îi ziseră: Învățătorule, noi scimu, că eștĭ adevĕrat, și calea lui Dumnedĕŭ în adevĕru, și nu-ți pasă de nimenea
17 că nu ai caută în față oamenilorŭ. Deci spune-nu, ce ți se pare? Se cade a da dare
18 Cesarului, sĕu nu? Eră Isus, cunoscêndu reutatea lorŭ, a ḑisŭ: Pentru ce mĭ ispitiți,
19 fățarniciloru? Arĕtați-mi banulu dării. Și ei îi dusu unu denariu. Șĭ-a-ḑisŭ: Alu cui este acestu chipŭ și scrĭerea acesta?
21 Ḑisu-i-au ei: Ai Cesarului. Atuncĭ a ḑisŭ lorŭ: ²Dați Cesarului celo ce sunt ale Cesarului, și lui Dumnedĕŭ celo ce sunt ale
22 lui Dumnedĕŭ. Și audindu aceste, s'au mirată; și lĕsându-le, s'au dusŭ.

23 ³Intr'acelea-și, se vinu la dînsulu Sadukeiĭ, carĭ ḑicu, că nu este învĭerea; și-l
24 întrebară, ḑicendu: Învĕțătorule, ⁴Mosĕ a ḑisŭ: De va muri cinevea, nemĭerdându copiĭ, fratele lui să ia pre muĭerea lui, și să redice
25 semĕnția fratelui seŭ. Deci erau la noi șapte fraț; și cellu d'ĭntêiu însurându-se, a murită, și nemĭerdându sĕmință, a lăsată pre muĭerea sa
26 fratelui seŭ. Asemenea și ală doilea și ală
27 șeptilea, până la ală șaptelea. Eră mai
28 pe urmă de toț a murită și muĭerea. Deci la învĭere a cărui dintr'acești șapte va fi fĕmeea? că toț ai avută.

29 Isus respunsĕndu, i-a ḑisŭ: Vĕ rătăciți, ⁵nescĭindu scripturile, nici puterea lui
30 Dumnedĕu. Că la învĭere carĭ se însoară, nici să mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnedĕu
31 în cerŭ. Eră despre învĭerea morțilorŭ, ce nu ați cetită voĭ ce ce s'a ḑisŭ de Dumnedĕu, ḑicendu: ⁶Eu sĭnt Dumnedĕul lui
32 Abrahamu, și Dumnedĕul lui Isaacu, și Dumnedĕul lui Iacobŭ? Dumnedĕu nu este Dumnedĕu alĭ morților, ci alĭ celorŭ vĭi.
33 Și audindu poporulŭ acestea, s'a mirată de învĕțătura lui.

34 ⁷Eră Fariseiĭ, audindu că a amuțită pre
35 Sadukeiĭ, s'au adunată împreună. Și unulŭ din ei, ⁸legiuitoru, l'a întrebată, ispitindu-lu,
36 și ḑicendu: Învĕțătorule, care ordină este
37 celu mai mare în legĕ? Isus i-a ḑisŭ: ⁹Să
38 iubești pre Domnulu Dumnedĕul tĕu cu
39 tótă anima ta, și cu tótă cugetarea ta. Acesta este cellu d'ĭntêiu și mai mare ordină.
40 Eră ală doilea este asemenea cu ĕsa: ¹⁰Să iubești pre aprópele tĕu, ca pre tine-ți
41 însuți. Intr'acestea două ordine stă legea și proforiĭ.

42 ¹¹Și dindă adunați Fariseiĭ, i-a întrebată Isus, Și a ḑisŭ: Ce vi se pare de Christosŭ? alĭ cui fiŭ este? Ḑisu-i-au ei: Ai
43 lui Davidŭ. Ḑisu-le-a elŭ: Dară cumu ¹²l'a chiamată Davidu cu spiritulŭ Domnŭ, ḑicendu:
44 ¹³Ḑise Domnulu Domnulŭ meŭ: Șĕdĭ d'a dreptă mea, până voiŭ pune pre inimicĭĭ tĕĭ aștérnutŭ picĭorelorŭ tĕĭ?
45 Deci, dacă Davidu îlu chiamă Domnŭ, cumŭ este alĭ lui fiŭ?

46 ¹⁴Și nimenea nu putea să i respundĕ nici unu cuvêntu. Și nici a mai îndrăsnitŭ cineva dintr'acea și să-lŭ mai întrebe.

Mustrarea învățăturei și a petrecerei cărturarilorŭ și de Fariseiĭ; plângerea asupra Ierusalimului.

XXIII. ¹Atuncea Isus a vorbită poporuluĭ și discipuliloru seĭ, Și a ḑisŭ: ²Cărturariĭ și
2 Fariseiĭ ședŭ pe scaunulŭ lui Mosĕ; Deci
3 tóte câte vĭ voru ḑice să păziți, păziți și faceți, dară nu după faptele lorŭ nu faceți; că ei ḑicu, dară nu facu.
4 ³Că ei lĕgă sarcini grele și cu anevoiŭ de purtatŭ, și le punu pe umerĭĭ oamenilorŭ, dară ei nici cu degetulŭ lorŭ nu voiŭ să le mișce.
5 Și ⁴toț faptele lorŭ le facu, ca de ómeni să fie
6 văḑiți; că își facu filacteriile lorŭ late, și își
7 lungescu marginile vestmintelorŭ lorŭ; ⁵și le
8 placu locurile celle mai dintâĭ la ospețe, și scaunele celle mai dintâĭ în sinagogi,
7 și închinăciunile în ciĭrcuri, și a fi chiemațĭ de
8 oameni: Rabbi, Rabbi. ⁶Eră voĭ să nu fiți chiemațĭ: Rabbi, că unulŭ este învĕțătorulŭ vostru, eră voĭ toț sînteți fraț.
9 Și să nu numiți pre nimenea pe pămêntŭ pe
10 tatăl vostru; ⁷că unulŭ este Părintele vostru, celŭ în ceruri. Nici să vĕ numiți învĕțătorĭ; că
11 unulŭ este învĕțătorulŭ vostru, adecă, Christosŭ. Eră ⁸celŭ ce este mai mare între voĭ,
12 să fie voiŭ servu. ⁹Că celŭ ce se înalță va
se va umili; și celŭ ce se umilesce, se va înălța.

13 Dară vaĭ voĭ, cărturariloru și Fariseiloru fățarniciloru! că voĭ închideți împărăția cerurilorŭ înaintea oamenilorŭ; voĭ nu intrați, și

14 pre celĭ ce voiescŭ să intre nu-i lăsați. ¹⁰Vaĭ voĭ, cărturariloru și Fariseiloru fățarniciloru! că mănîncați casele vĕduveloru, și la ochĭ faceți rugăciuni lungi; dreptŭ aceea veți primi
15 un mai mare osîndă. Vaĭ voĭ, cărturariloru și Fariseiloru fățarniciloru! că înconjurați marea și uscatulŭ, ca să faceți unŭ proselitŭ; și când s'a făcutŭ, faceți pre elŭ fiŭ al gheenneĭ îndoitŭ mai multŭ de cât voi.
16 Vaĭ voĭ, ¹¹conducătoriloru orbĭ! carĭ ḑiceți: Dacă ¹²cine va se jure pe templu, acesta nu este nimicŭ; eră celŭ ce jură pe aurulŭ
17 templuluĭ este datoriŭ. Nebuniloru și orbiloru! că ce este mai mare—aurulŭ, sĕu templulŭ
18 care sfințesce aurulŭ? Și dacă cineva, se jură pe altarŭ, nimica nu este acela; eră celŭ ce se jură pe darulŭ ce este de-
19 supra lui, este datoriŭ. Nebuniloru și orbiloru! ce este mai mare—darulŭ, sĕu altarulŭ,
20 ce face sfințesce darulŭ? Deci celŭ ce se jură pe altarŭ, se jură pe elŭ și pe tóte câte sunt
21 deasupra lui. Și celŭ ce se jură pe templu, se jură pe elŭ și pe celŭ ce locuesce în-
22 sulu; Și celŭ ce se jură pe cerŭ, se jură pe ¹³tronulu lui Dumnedĕu, și pe celŭ ce șede pe elŭ.

23 Vaĭ voĭ, cărturariloru și Fariseiloru fățarniciloru! că voĭ ḑeciuimați mința, și mărunțișurile, și ați lăsată celle mai grele ale legiĭ—dreptatea și mila și credința; acestea se cuvenea să le faceți, și acelea să nu le lăsați. Conducătoriloru orbĭ! carĭ stre-
24 cură ţînțarulŭ, și înghițiți cĕmila.
25 Vaĭ voĭ, cărturariloru și Fariseiloru fățarniciloru! că curățiți partea ora din afară a paharului și a blidului; eră ¹⁴din lăuntru sînteți plinĭ de
26 răpire și de nedreptate. Fariseu orbĭ! curățește mai ĭntêiu din lăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și ora din afară.
27 Vaĭ voĭ, cărturariloru și Fariseiloru fățarniciloru! că vĕ asemenați ¹⁵mormintelorŭ celorŭ văruite, carĭ se arată frumoșe pe din afară, eră pe din lăuntru sînt pline de oseminte de morțĭ și de tóte necurățiile.
28 Așa și voĭ, pe din afară vĕ arătați drepțĭ ómeniloru, eră pe din lăuntru sînteți plinĭ de fățărnicie și de nedreptate.

29 ¹⁶Vaĭ voĭ, cărturariloru și Fariseiloru fățarniciloru! că voĭ zidiți mormintele profeților,
30 și împodobiți grópele drepțilorŭ! Și ḑiceți: De arŭ fi fostŭ în ḑilele părinților noștri, nu arŭ fi fostŭ parte cu dînșiĭ la sîngele
31 profeților. Drept acea mărturisiți de voĭ înșivă-vĕ, că sînteți fiĭ ai celorŭ ce
32 omorîră pe profeți. ¹⁷Voĭ deci împliniți măsura părinților voștri. Șerpilorŭ! puĭ de vi-
33 perĕ! cumŭ veți scăpa de ¹⁸judecata gheenneĭ?

34 ¹⁹Drept acea, ḑice, trimetŭ la voĭ profeți și înțelepțĭ și cărturariĭ; și ²⁰pre unilĭ îi veți ucide, și îi veți crucifica; și ²¹pre unilĭ îi veți bĭciui în sinagogile voastre, și îi veți
35 urmări din cetate în cetate; ²²Ca să vĭe asupra voastră tótă sîngele nevinovatŭ, care s'a vărsată pe pămêntŭ: ²³de la sîngele dreptului Abelŭ până la ²⁴sîngele lui Zaccaria, fiulu Barachiei, pre care l'aĭ omorîtŭ
36 între templu și jertfelnicŭ. Adevĕru, ḑicu voĭ, vĕ voiŭ trăge tóte acestea preste acestă
37 generațiune. ²⁵Ierusalime! Ierusalime! celŭ ce omoĭ pre profeți, și ucidĕ cu pietre pre ceĭ trimeșĭ la tine; de câte orĭ amŭ voitŭ să adunŭ pre fiiĭ tĕĭ, precumŭ adună găina puiĭ
38 ei ²⁶sub aripi, dară nu aĭ voitŭ. Ecă, vi
39 se lasă casa voștră pustiŭ. Că ḑicu voĭ: nu mă veți mai vedĕa până când veți ḑice: ²⁷Binecuvêntată este celŭ ce vine în numele Domnului.

Prorocirea despre dărîmarea templului și despre semnele despărțirei lui, și despre venirea Fiuluĭ omului cu al Seĭ Christosŭ. Intocmirea sfîrșitului.

XXIV. ¹Și ieșindu Isus și depărtându-se din tem- 24
plu, s'a apropiată ca să arăte ucenicilorŭ zidirile templului. Și el a ḑisŭ lorŭ: Vedeți tóte acestea? 2
Ĕră ²Amenŭ ḑicu vouĭ, Nu va remînea piatră pe piatră, care nu se va răsipi.

3 Și ședendu elŭ pe ³muntele Măslinilorŭ, discipulii săĭ s'apropiară de dînsulŭ deosebi, și ⁴i ḑiseră: ⁵Spune-nŏ, cândŭ vorŭ fi
acestea? și care este semnulŭ venirei tale și
4 al sfîrșitului lumei? Și respunsĕndu Isus, i-a ḑisŭ: ⁶Vedeți să nu vă amăgiască cineva.
5 ⁷Că mulți vorŭ veni în numele meu, ḑicendu: Eu sînt Christosŭ; ⁸ și vorŭ amăgi pre mulți.
6 Și veți audi de resboĭe și știrĭ de resboĭe; vedeți să nu vă
spăimîntați; că tóte acestea trebue să fie, dară
7 încă nu este sfîrșitulŭ. ⁹Că se va scula poporă asupra unui poporu și regată asupra unei regate, și veŭ fi fómete și cutremure pe
8 alocurĭ. Tóte acestea sînt începutulŭ
9 durerilorŭ. ¹⁰Atuncĭ vĭ voru da pre

vĕ la strălucirare, şi vĕ vorĭ omorî; şi voĭ
fi urîţĭ de tóte popórele pentru numĕle meŭ.
10 Şi atunceá mulţĭ se vorŭ smintí, şi se
vorŭ vîndé unulŭ pre altulŭ, şi se vorŭ urî
11 unulŭ pre altulŭ. Şi se vorŭ rădíca mulţĭ
profeţĭ mincinóşi, şi vorŭ amăgí pre mulţĭ.
12 Şi pentru că fără-de-legea se va înmulţí,
13 va rece iubirea multóra. Érĭ celŭ ce va
rĕdda pînă în sfîrşitŭ, acela se va mîntuí.
14 Şi se va predica acéstă evangeliă a împă-
răţiéĭ în tótă lumea, spre mărturíe la tóte
popórele; şi atunceá va fi sfîrşitulŭ.

15 Deci, cîndu veţĭ vedé urîciunea pustiĭ-
rii, care vorbí prin profétulu Daniilu,
stándŭ în loculŭ celŭ sfîntŭ, (celŭ ce citéscе
16 să înţelégă;) Atunceá cei ce sîntŭ în Iudeea
17 să fugă în munţi, Şi celŭ ce este pe tetŭ,
să nu se pogóre că luĕ ce-va din casa sa;
18 Şi celŭ ce este în ogórŭ, să nu se întórcă
înapoí să-şi ía vestmîntele sale.

19 Érĕ vaĭ celorŭ îngreunaţĭ şi celorŭ ce
20 alăptézĕ în aceléle dilĕ! Ci rugaţi-vĕ, ca să
nu fiĕ fuga vóstră érna sáu sîmbăta, Că a-
tunceá va fi strîmtorare mare, care nu a fostŭ
de la începutulŭ lumeĭ pînă acumu, nicĭ nu
21 va maĭ fi. Şi de nu s'arĕ fi scurtatŭ dilele
acelea, nu s'arĕ fi mîntuítŭ nicĭ o carne; ci
22 érĕ pentru ceĭ aleşĭ se voru scurta dilele
acelea.

23 Atunceá de vĕ va dîce cine-va: Ecĕ aicea
este Christosŭ, sĕu acolo, să nu credeţĭ. Că
24 se vorŭ rădica Christoşĭ mincinóşi, şi profe-
ţĭ mincinóşi, şi vorŭ face semne mari
şi minuni; ca să amăgéscă, de se va fi cu
25 putinţă, şi pre ceĭ aleşĭ. Ecĕ, vĕ amu pro-
26 vedŭ. Deci de vĕ vorŭ dîce: Ecĕ, elŭ este
în pustiŭ, să nu eşíţĭ; ecĕ în cameréĭ,
27 să nu credeţĭ. Că precumŭ ceá fulgerată
de la resărítŭ, şi se arĕtă pînă la apusŭ,
aşa va fi şi venirea Fiiuluĭ omuluĭ. 28 Cu cĕ-
rende va fi stervulŭ, acolo se voru adúna
vulturiĭ.

29 Îndatŏ dupĕ strîmtorarea acelorŭ dile
se va întunecá sórele, şi luna nu va da lu-
mina sa, şi stelele voru cădé din ceriŭ, şi
puterile cerurilorŭ se voru clăti. 30 Şi atunce
se va arĕta semnulŭ Fiiuluĭ omuluĭ în ceriu.
Şi atunce voru plînge tóte semeniile pă-
mînteĭ; Şi voru vedé pre Fiiulŭ omuluĭ
venindŭ pe nóriĭ cerului cu putére şi cu
mare mărire. 31 Şi va trîmeté pre îngerii 31
sĕi cu mare voce de trîmbiţă; şi aĭ voru
aduna pre ceĭ aleşĭ aĭ sĕĭ din cele patru
vînturi, de la o margine a cerurilorŭ pînă
la cea-laltă.

32 Érĕ de la smochinŭ învĕţaţĭ parabola: 32
Cîndŭ mlădiţa luĭ este moále şi înfrunzésce,
scîţĭ căĭ este aprópe vĕra. 33 Aşa şi voĭ, cîndŭ 33
veţĭ vedé tóte acestea, să scîţĭ căĭ este a-
própe, lîngă uşi. 34 Adevĕrŭ, dícu voĭ, căĭ nu 34
va trece neamulŭ acesta, pînă cîndŭ nu se
voru face tóte acestea. 35 Ceriulŭ şi pămîn- 35
tulŭ voru trece, érĕ cuvintele mele nu voru
trece.

36 Érĕ de díua aceea şi de óra aceea ni- 36
menea nu scie, nicĭ îngeriĭ din ceriŭ, 37 Ci
numaĭ Părintele meŭ singurŭ. Érĕ pre- 37
cumŭ a fostŭ în dilele lui Noe, aşa va fi
şi la venirea Fiiuluĭ omuluĭ. 38 Că precumŭ 38
erauŭ în dilele celea maĭ mainte de deluviŭ:
mîncînd şi beaŭ, se însuraŭ, şi se mărităŭ,
pînă în díua în care a intratŭ Noe în arcă;
39 Şi nu se scîuseră, pînă cîndŭ a venitŭ delu- 39
viulŭ, şi i-a luatŭ pre toţĭ: aşa va fi şi veni-
rea Fiiuluĭ omuluĭ. 40 Atunceá doiĭ voru fi în 40
ogórŭ; unulŭ se va lua, şi altulŭ se va
lăsa; 41 Două mĭcşorînde în mórĭ; una se 41
va lua, şi alta se va lăsa.

42 Deci privegheaţĭ, că nu scîţĭ în care óră 42
va veni Domnulŭ vostru. 43 Érĕ acésta să 43
scîţĭ, că de ară şti stăpînulŭ casei în care
strajĕ va veni furulŭ, ară privegheá, şi ară
nu lăsa să-i sape casa lui. 44 Pentru acéstă 44
şi voĭ fiţĭ gata; că în óra în care nu gân-
diţĭ va veni Fiiulŭ omuluĭ. 45 Deci care este 45
óre servulŭ celŭ credinciosŭ şi înţeléptŭ,
pre care domnulŭ seŭ l'a pusŭ preste ce-
tăţĭ seĭ, ca să le dea hrana la timpŭ? 46 Fe- 46
ricitŭ este servulŭ acela, pre care, venindŭ
domnulŭ seŭ, îlŭ va afla făcîndŭ aşa. 47 A- 47
devĕrŭ dícu voĭ, că-lŭ va pune preste tóte
averile sale. 48 Érĕ de va fi servŭ reŭ, care-şĭ 48
va díce în ínima sa: Domnulŭ meŭ întîrdiă
de a veni, 49 Şi va începe a bate pre 49
ceĭ-l-alţĭ servĭ, şi a mînca şi a bé cu beţiviĭ: 50
Va 50
veni domnulŭ servului acestuia în díua în
care nu-şĭ aşteptă, şi în óra în care nu
scie; 51 Şi-l va tăiá în două, şi va pune parte 51
lui cu făţărniciĭ; acolo va fi plîngere
şi scrîşnirea dinţilorŭ.

Parabola fecioarelorŭ gătite şi negătite spre întîmpinare.

25 ATUNCEA se va asemăna împărăţia ce-
lorŭ de sus fecióre, care luîndŭ şi-
candelele lorŭ, au eşítŭ spre întîmpinarea
2 mirelui. 2 Şi cinci dintr'însele erauŭ înţelepte,
3 şi cinci erauŭ nebune. Cele nebune luîndŭ
de-şĭ candelele lorŭ, nu aŭ luatŭ ulei cu
4 sine. 4 Érĕ cele înţelepte aŭ luatŭ ulei în
5 vasele lorŭ cu candelele lorŭ. Şi întîrdi-
indu-se mirele, aŭ dormitatŭ toate şi aŭ
6 durmitŭ. 6 Érĕ la mediă-nópte s'a făcutŭ
strigare: Ecĕ, mirele vine; eşiţĭ spre în-
7 tîmpinarea lui. Atunceá ele şi-aŭ gătitŭ
fecióreleŭ acelea, şi-şĭ-aŭ pregătitŭ candelele
8 lorŭ. Érĕ cele nebune aŭ díseŭ celorŭ înţe-
lepte: Daţi-ne din uleiulŭ vostru, că can-
9 delele nóstre se stîngŭ. Érĕ cele înţelepte
aŭ respunsŭ, dícendŭ: Ne aşa, ca cumŭ-va
să ne ajungă şi nóuă şi vouă; ci mai-
10 bine mergeţĭ la cei ce vîndŭ, şi vĕ cumpĕ-
raţĭ. 10 Érĕ pe cîndŭ aŭ mersŭ să cumpere,
a venitŭ mirele; şi cele ce erauŭ gătite aŭ
intratŭ cu elŭ la nuntă; şi s'a închisŭ uşa.
11 Érĕ maĭ pe urmă au venitŭ şi celelalte
fecióre, şi díceaŭ: Dómne! Dómne! deş-
12 chide nóue. Érĕ elŭ respunzîndu-le, a díseŭ:
Adevĕrŭ dícu voĭ, nu vĕ cunóscu.

13 Deci privegheaţĭ: că nu scîţĭ díua
nicĭ óra, în care va veni Fiiulŭ omuluĭ.

14 Că este ca unŭ omŭ, care mergîndŭ în că-
lĕtoriă, a chiematŭ pre serviĭ seĭ, şi le-a datŭ
15 averile sale: Şi unuia i-a datŭ cinci talanţĭ,
altuia cîte doi, unuia altuia unulŭ, fie-
16 căruia dupĕ puterea lui; şi a plecatŭ îndată.
16 Érĕ mergîndŭ celŭ ce luase cinci ta-
lanţĭ, a lucratŭ cu dînşiĭ, şi a făcutŭ alţĭ
17 cinci talanţĭ. Asemenea şi celŭ ce luase
18 doi, a cîştigatŭ şi elŭ alţĭ doi. Érĕ celŭ
ce luase unulŭ, ducîndu-se, a săpatŭ în pă-
mîntŭ, şi a ascunsŭ arginteriŭ domnului seŭ.
19 Dupĕ multŭ timpŭ a venitŭ domnulŭ ser-
20 vilorŭ acelora, şi a făcutŭ socotélă cu
ei. Şi venindŭ celŭ ce a luatŭ cinci talanţĭ, a a-
dusŭ alţĭ cinci talanţĭ, dícendŭ: Dómne!
cinci talanţĭ mi-aĭ datŭ: ecĕ, am cîştigatŭ cu
21 ĭeşĭ cinci cîştigaţĭ cu ei. Dară luĭ Dom-
nulŭseŭ: Bine, servule bunŭ şi credinciosŭ;
intru puţine ai fostŭ credinciosŭ, preste
multe te voiŭ pune: intră întru bucuriă
22 domnului tĕŭ. Şi venindŭ şi celŭ ce a lu-
atŭ doi talanţĭ, a díseŭ: Dómne! doi ta-
lanţĭ mi-aĭ datŭ; ecĕ, alţĭ doi talanţĭ amŭ
23 cîştigatŭ cu ei. Dară luĭ domnulŭ seŭ: Bine,
servule bunŭ şi credinciosŭ! intru pu-
ţine ai fostŭ credinciosŭ, preste multe te
voiŭ pune: intră întru bucuriă domnului
24 tĕŭ. Şi venindŭ şi celŭ ce a luatŭ unulŭ ta-
lantŭ, a díseŭ: Dómne! te-amŭ scuntŭ că
bărbatŭ eşĭ, ceríndŭ unde nu aĭ se-
mănatŭ, şi adunîndu-de unde nu aĭ împră-
25 ştiatŭ; Şi temîndu-mă, m'amŭ dusŭ de
am ascunsŭ talantulŭ tĕŭ în pămîntŭ; ecĕ
26 aĭ ce este alŭ tĕŭ! Respunzîndŭ domnulŭ seŭ,
a díseŭ: Servule reŭ şi leneşŭ! aĭ ştiutŭ, că
eu sînt unde nu am semănatŭ, şi adunŭ de
27 unde nu am împrăştiatŭ; Se cădea deci
ca tu să fi datŭ arginţiĭ meĭ schimbăto-
rilorŭ de bani, şi venindu-mă eu, aşĭ fi luatŭ ceá ce
28 este alŭ meŭ cu dobîndă. Luaţi deci de la elŭ talantulŭ,
29 şi daţi celŭ ce are zece talanţĭ. Că tutŭ
celŭ ce are, i se va da, şi va prisosí;
30 celŭ ce nu are, şi ce va da, şi ceea ce are
va fi luatŭ de la elŭ. Şi pre ser-
vulŭ celŭ nefolositoriŭ, aruncaţi-lŭ în întu-
nerecul celŭ maĭ din afară: acolo va fi
plîngere şi scrîşnirea dinţilorŭ.

Descrierea judecăţeĭ celeĭ de pe urmă.

31 Cîndŭ va veni Fiiulŭ omuluĭ în mărirea
sa, şi toţĭ sfinţiĭ îngerĭ cu dînsulŭ, atunce
se va şedé pe tronulŭ mărieĭ sale; 32 Şi se vorŭ
adunà înaintea lui tóte popórele; şi elŭ va
despărţí pre d'inşiĭ unulŭ de cealaltŭ, pre-
cumŭ despărţéşce păstorulŭ oiĭle din capră.
33 Şi va
pune oiĭle de-a dreptŭ lui, érĕ caprele de-a
stîngŭ.

34 Atunceá va díce regele celorŭ de-a drep- 34
ta lui: Veniţĭ, binecuvîntaţĭ părinteluĭ
meu, moşteniţĭ împărăţia ce v'este gătită
de la întemeiarea lumeĭ: 35 Că amŭ flămîndu- 35
şĭ, şi miaĭ datŭ de amŭ mîncatŭ; amŭ
însetatŭ, şi miaĭ datŭ de amŭ bĕutŭ;
străinŭ amŭ fostŭ, şi miaĭ primitŭ; 36 Golŭ, 36
şi miaĭ îmbrăcatŭ; bolnavŭ amŭ fostŭ, şi
miaĭ cercetatŭ; în închisóre amŭ fostŭ, şi
aĭ venitŭ la mine. Atunceá îĭ voru re- 37
spunde drepţiĭ, dícendŭ: Dómne! cîndŭ te
amŭ vedutŭ flămîndŭ, şi te amŭ hrănitŭ?
sĕu însetatŭ, şi te amŭ datŭ de aĭ bĕutŭ?
Cîndŭ te-amŭ vedutŭ străinŭ, şi te amŭ 38
primitŭ, sĕu gólŭ, şi te amŭ îmbrăcatŭ?
Sĕu cîndŭ te amŭ vedutŭ bolnavŭ, sĕu în 39
închisóre, şi amŭ venitŭ la tine? Şi re- 40

spunsŭ regele. Ĭi va ḑice: Adevĕrat ḑicu voĭŭ, întrucît n'aĭ făcut unuia dintr'aceştĭ
41 mĭcĭ, nici mie n'aĭ făcut. Atunce va ḑice şi celorŭ dela stînga: Depărtaţi-vĕ de la mine, blĕstĕmaţilorŭ, în focul
42 celŭ eternŭ, care este gătitŭ diavolului şi îngerilorŭ lui. Că eŭ fămîndzaĭu, şi nu mi-aţi datŭ să mănînc; amu însetaĭu,
43 şi nu mi-aţi datŭ să beŭ. Strĕinŭ amŭ fostŭ, şi nu m'aţi primitŭ; golŭ, şi nu m'aţi îmbrăcatŭ; bolnavŭ şi în închisore, şi
44 nu m'aţi cercetatŭ. Atunce ĭ voru respunde şi ei: Dómne, cîndŭ te amŭ vĕḑutŭ fămîndzî, sĕŭ însetatŭ, sĕŭ strĕinŭ, sĕŭ golŭ, sĕŭ bolnavŭ, sĕŭ în închisore, şi nu amŭ
45 servitŭ ţie? Atunce va respunde lorŭ, ḑicîndŭ: Adevĕrŭ ḑicu voĭŭ: Întrucît n'aţi făcutŭ acestoru unuia dintr'aceştĭ maĭ micĭ,
46 nici mie nu aţi făcutŭ. Şi voru merge aceştia la chinŭ eternŭ, eară dreptiĭ în viaţa eternă.

Adunarea preoţilor cărturarilor şi cruciuirea lui. Cuvintele Mîntuitorului se despart singure între ele, ele sunt scrise cu litere. Întîia cuvîntare de cele mai mari.

26 Şi dupĕ ce a sfîrşitŭ Isusŭ tóte cuvintele
2 acestea, a ḑisŭ discepuliloru sĕi: Ştiţi, că dupĕ ḑilele două voru fi paştele, şi Fiulŭ omenescŭ se va da spre a fi crucifixatŭ.
3 Atunce s'aŭ adunatŭ archiereiĭ şi cărturarii şi bătrînii poporului în curtea archiereului, ce se numiă Caiafa. Şi s'aŭ sfătuitŭ ast-fel, ca să prindă pre Isusŭ cu vi-
5 clenşug, şi să-lŭ omóre. Dară ḑiceaŭ: Nu în serbătore, ca să nu se facă turburare între poporŭ.
6 Şi fiindŭ Isusŭ în Bezeta, în casa lui
7 Simonŭ, leprosulŭ, Venit'a la dînsulŭ o femeiă, avîndŭ unŭ vasŭ de alabastru cu mirŭ de preţŭ mare, şi l'a turnatŭ pe ce-
8 pulŭ lui, şedeaŭdŭ elŭ. Eră discipuliĭ sĕi vĕḑîndŭ acestea, s'aŭ indignatŭ ḑicîndŭ:
9 Pentru ce s'a facutŭ acestă risipă? Că se putea vinde acestŭ mirŭ dregĕtŭ multŭ, şi
10 se se dea săracilorŭ. Eară Isusŭ cunoscîndu acestea, le-a ḑisŭ: De ce supĕraţi pre femeĭa? ea bunŭ lucru a lucratŭ cu mine.
11 Că pe săracĭ pururea îĭ aveţi cu voĭ; eară pre mine nu mă veţi pururea.
12 Căci turnîndŭ acestă mirŭ peste corpulŭ meu, spre îngropare mĭ-a lucratŭ acestea.
13 Adevĕrŭ ḑicu voĭŭ: Oriunde se va predica acestŭ evangheliu în tótă lumea, ḑicîndu-se şi ceea ce a lucratŭ acesta, spre amintirea ei.

Atunci unulŭ din cei doĭsprĕ ḑecĭ, 14
ce se numiă Iuda Iscariotulŭ, a mersŭ la archiereiĭ. Şi le-a ḑisŭ: Ce mi voiţi da, şi eŭ vŏ-lŭ voiŭ da vouă? Şi aĭ 15
dată mi-aŭ datŭ treĭdecĭ de arginţi. Şi de atunce căuta 16
mĭ-se ca să-lŭ dau.

Cina pre ultimă, vestită prin celebrarea ei, ridicată mai ales deasupra tuturor celorlalte ospeţe ale lumii, prin instituirea dumnedeescă a Sfintei Euharistii.

Şi în ḑiua dintîiŭ a azimeloru 17
au venitŭ discipuliĭ la Isusu, ḑicîndu-i: Unde voĭeşti să gătimŭ ţie să mănînci pas-
cele? Eară elŭ a ḑisŭ: Mergeţi la cetate la 18
cutare, şi ḑiceţi-i: Învĕţătorulŭ ḑice: Timpulŭ meŭ aprope este, la tine voiŭ face paştele cu discipuliĭ meĭ. Şi au făcutŭ 19
discipuliĭ, precumŭ li-a ordinatŭ Isusŭ, şi aŭ gătitŭ paştele.

Eară fiindŭ-se sĕra, a şedutŭ la mésă 20
cu cei doĭsprĕ-ḑecĭ. Şi mîncîndŭ ei, a ḑisŭ: Amenŭ ḑicu vouă, că unulŭ din voi 21
mă va vinde. Eră ei întristîndu-se forte, aĭ începutŭ a ḑice fie-cărŭia: Nu cumŭ-va eu sunŭ, Dómne? Eară elŭ re- 22
spunsŭndu a ḑisŭ: Celŭ ce întinse cu mine mîna în ólĭă, acelŭ mă va vinde. Fiiulŭ 23
omuluĭ se ḑice, precumŭ este scrisŭ despre elŭ: dară vaĭ de omulŭ acela, prin ca-
re Fiiulŭ omuluĭ se vinde! maĭ bine ară fi fostŭ acelŭ omŭ, de nu s'ară fi născutŭ.
Atunce Iuda, celŭ ce-lŭ vindea, respun- 25
ḑîndu, a ḑisŭ: Învĕţătorule, nu cumŭ-va eu sunŭ? ḑîcĭ-lŭ: Tu ai ḑisŭ.

Eară mîncîndŭ ei, Isusŭ luînd pîne, 26
şi binecuvîntîndu, a frîntŭ-o, şi a datŭ discipuliloru, şi a ḑisŭ: Luaţi, mîncaţi, acesta este corpulŭ meu. Şi luînd potirulŭ, 27
a mulţumitŭ, şi a datŭ lorŭ, ḑicîndu-le: Beţi dintr'acesta toţi: Că acesta este 28
sîngele meu alŭ noŭlui testamentŭ, care se vĕrsă pentru mulţi spre iertarea păcatelorŭ. Şi ḑicu vouă, că de acumŭ nu voiŭ 29
mai bé dintr'acestă lemnŭ elŭ vinŭ, pînă în ḑiua aceea, cîndŭ îlŭ voiŭ bé nou cu voi în împărăţia Părintelui meu.

Şi cîntîndu psalmŭ, aĭ eşitŭ în Muntele 30
de Măslinĭ. Atunce Isusŭ ḑise lorŭ: Voi 31
toţi vĕ veţi sminteli de mine în nóptea aceasta; că scrisŭ este: Voiŭ-voiŭ pre păstorŭ,
şi se voru împrăştia oile turmeĭ. Eară du- 32
pĕ ce voiŭ învia, voiŭ merge maĭ nainte de voi la Galilea.

Şi respunsŭndŭ Petru, i-a ḑisŭ Isusŭ: 33
Chiaru de se voru scandalisa toţi de tine, eară eu nu mă voiŭ scandalisa.
Ḑise luĭ Isusŭ: Adevĕrŭ ḑicu ţie, că 34
tu astă-nóptĕ, înainte cînd cocoşulŭ va cîntă, de trĕi orĭ te voiŭ lepĕdă de mine.
Ḑise Petru lui: De 35
vei şi muri cu mine, eu nu te voiŭ lepĕdă de tine. Asemenea şi ceĭlalţĭ toţi ḑiseră.

Rugăciunea sudorilor ale lui Isusŭ în Ghetsimani. Cuvintele acestei rugăciuni.

Atunci Isusŭ a venitŭ cu dînşiĭ în lo- 36
cŭlŭ ce se numeşte Getsemane, şi a ḑisŭ discipuliloru: Şedeţi aicea, pînă voiŭ merge
colŏ mă voiŭ închinŏ acolo.
Şi luîndŭ cu sine pe Petru şi pre cei 37
doĭ fiiĭ ai lui Zebedeiu, a începutŭ a se întristă, şi a se amarî. Atunce le-a ḑisŭ: Întristată fórte este sufletulŭ meŭ pînă la 38
mórte; rămînaţi aicea, şi privegliaţi cu mine.
Şi mergîndŭ puţinŭ maĭ departe, a căḑutŭ 39
cu feţa la pămîntŭ rugîndu-se, şi ḑicîndŭ: Părintele meŭ, de este cu putinţă, înlĕtură de la mine acestŭ paharŭ, dară nu precumŭ eŭ voiŭ, ci precumŭ tu voieşti.
Şi a venitŭ către discipuli, şi le-a aflatŭ 40
dormindŭ, şi a ḑisŭ lui Petru: Aşa! nu aţi pututŭ o óră privegliă cu mine?
Privegliaţi şi vĕ rugaţi, ca să nu cădeţi în ispită; 41
că spiritulŭ este vreĭnicŭ, eară corpulŭ neputinciosŭ.
Ĭarăşi a doua óră mergîndu, s'a rugatŭ, 42
ḑicîndŭ: Părintele meŭ, de nu pote acestă de la mine scăpă pedrŭ, ca să nu-lŭ bĕŭ,
fie-mĭ-se voiŭa ta. Şi venindŭ, i-a aflatŭ ară-şi 43
dormindŭ, că ochiĭ lorŭ eraŭ îngreuiaţi.
Şi lĕsîndu-i, a mersŭ ară-şi, şi s'a ru- 44
gatŭ a treĭa óră, ḑicîndŭ acelaşĭ cuvîntŭ.
Atunci a venitŭ la discipuliĭ sĕĭ, şi le-a ḑisŭ: 45
Dormiţi de acumŭ, şi vă odihniţi? Iată s'a apropiatŭ óră, şi Fiiulŭ omuluĭ se va da în mînile păcătoşiloru. Sculaţi-vĕ, să
mergemŭ: iată, va apropiatŭ celŭ ce mă va vîndutŭ.
Şi încă elŭ vorbindŭ, iată Iuda, unulŭ 47
din cei doĭsprĕ-ḑecĭ, a venitŭ, şi cu elŭ gloată multă cu săbiĭ şi cu lemne, de la archiereiĭ şi de la bătrînii poporului. Eară 48
celŭ ce-lŭ vîndea, le-a datŭ semnu, ḑicîndu: Pre care voiŭ sĕrută, acelŭ este, prindeţi-lŭ
Şi îndată apropiindu-se de Isusŭ, a ḑisŭ: 49
Bucură-te, Învĕţătorule şi l'a sărutatŭ. Eară Isusŭ i-a ḑisŭ: Amice! pentru ce ai venitŭ? Atunci apropiindu-se ei, aŭ pusŭ
mînile pe Isusŭ, şi l'aŭ prinsŭ.
Şi eată unulŭ din cei ce şedeaŭ cu Isusŭ, în- 51
tinsŭndu-şi mîna, a scosŭ sabia sa, şi lovindŭ pre sluga archiereului, a tăiatŭ urechia lui.
Atunci i-a ḑisŭ Isusŭ: Întorce sabia ta în 52
locŭlŭ ei. Că toţi cei ce apucă sabia, sabie
pere de sabiă. Ară şi se pote 53
rugă acumŭ pre Părintele meŭ, şi ară mi pote trimite maĭ multe de cîte doĭsprĕ-ḑecĭ
legiuni de îngerĭ? Dară cumŭ se 54
voru împlini scripturile, care ḑicŭ, că aşa trebue să fiŭ?
În acestă ceas a ḑisŭ Isusŭ gloateloru: 55
Ca la unŭ furŭ aĭ eşitŭ cu săbiĭ şi cu lemne să mă prindeţi? În tótă ḑiua şedeamŭ la voi, învĕţîndu în templu, şi nu mă aţi
prinsŭ. Eară acestea tótă s'aŭ făcutŭ ca să 56
se împlinéscă scripturile profeţiloru. Atunci discipulii toĭ, lăsîndu-lŭ, aŭ fugitŭ.

Isus se mărturisesce de Fiiulŭ lui Dumnedeu şi se condamnă de cei ce judecă.

Eară ei prinsŭndu pre Isusŭ, l'aŭ adusŭ 57
la Caiafa, archiereulŭ, unde cărturarii şi bătrînii eraŭ adunaţi.
Eară Petru l'a urmatŭ de departe pînă la 58
curtea archiereului, şi intrîndŭ în curte, şedea se vĕḑă sfîrşitulŭ.
Eară archiereiĭ şi bătrînii, şi tótă adu- 59
narea căutaŭ mărturiă mincinósă asupra lui Isusŭ, ca să-lŭ ucidă. Şi nu aŭ aflatŭ de
şi mulţi martori mincinóşi venindu de faţă, nu aŭ aflatŭ; ară-mai în urmă venindŭ
doĭ martori mincinoşi, ḑiseraŭ:
Acesta ḑise: Potŭ să stric templulŭ lui Dum- 61
nedeu, şi în trei ḑile să-lŭ rădicu.
Şi sculîndu-se archiereulŭ, i-a ḑisŭ: Nu 62
mĭ-ai respunsŭ? ce este acesta ce mărturisescŭ aceştia asupra ta?
Şi Isusŭ tăcea. Şi respunsŭndŭ archiereulŭ, i-a ḑisŭ: 63
Te jur pe Dumnedeulŭ celŭ viŭ, să mi ḑicĭ, de eşti tu Christosulŭ, Fiiulŭ lui Dumnedeu.
Ḑise lui Isusŭ: Tu ai ḑisŭ: dară ḑicu 64
voiŭ: De acumŭ veţi vedé pre Fiiulŭ omuluĭ şedendŭ de dreptă puterii, şi venindŭ pre nórĭ ceriului.

Atunci archiereulŭ şi-a ruptŭ hainele 65
sale, ḑicîndŭ: A hulitŭ! ce mai trebue de martori? Iată acumŭ aţi auzitŭ hula lui.
Ce vi se pare? Eară ei respunsŭndŭ, aŭ 66
ḑisŭ: Vinovatŭ este de mórte.
Atunci l'aŭ scuipatŭ în faţa lui, şi l'aŭ 67
pocnitŭ cu pumnii; eară alţiĭ l'aŭ lovitŭ cu palmele,
ḑicîndŭ: Profeţesce-ne, Christoseĭ, cine 68
este cel ce te-a lovitŭ?

Petru se leapădă de Isus. Cuvintele acestei lepădări.

Eară Petru şedea afară în curte, şi a 69
venitŭ la dînsulŭ o slugă, ḑicîndŭ: Şi tu cu Isusŭ galileanulŭ eraĭ.
Dară elŭ s'a lepĕdatŭ înaintea tuturoru, 70
ḑicîndŭ: Nu ştiu ce ḑiĭ.
Şi ieşindŭ el în pórtă, l'a vĕḑutŭ altă 71
slugă, şi a ḑisŭ celoru ce eraŭ acolo: Şi acesta eră cu Isusŭ nazarineanulŭ.
Şi ară s'a lepĕdatŭ cu giurămîntŭ, că 72
nu cunósce pre omulŭ acela.
Şi puţinŭ mai tărdiŭ, venindŭ cei ce 73
stetĕaŭ acolo, aŭ ḑisŭ lui Petru: Cu adevĕrŭ şi tu eşti dintr'aceştia, căci şi limba
ta te face cunoscutŭ.
Atunci a începutŭ a se blĕstĕmă şi a 74
jură, că nu cunósce pre omulŭ acela. Şi îndată a cîntatŭ cocoşulŭ.
Şi s'a adusŭ aminte Petru de cuvîntulŭ 75
lui Isusŭ, ce ḑisese: Pînă ce va cîntă cocoşulŭ, de trĕi orĭ te voiŭ lepĕdă de mine. Şi
eşindŭ afară, a plînsŭ amarŭ.

Isus se predă lui Pilatŭ. Sfîrşitulŭ lui Iudă.

27 Eară făcîndu-se dimineţă, aŭ ţinutŭ
2 sfătŭ toţi archiereiĭ şi bătrînii poporului asupra lui Isusŭ, ca să-lŭ omóre.
Şi legîndu-lŭ, l'aŭ dusŭ şi l'aŭ predatŭ
3 lui Pilatŭ, ighemonulŭ. Atunci Iuda, celŭ ce-lŭ vîndea, vĕḑîndŭ că a fostŭ osîndită,
4 a fostŭ cuprinsŭ de căinţă, şi a datŭ înapoi celŭ treĭdecĭ de arginţi archiereiloru şi bătrînilorŭ,
5 ḑicîndŭ: Amŭ greşitŭ vînzîndŭ sîngele celŭ nevinovatŭ. Eară ei ḑiseraŭ: Ce ne
6 pasă nóue? tu vedĕ. Şi aruncîndŭ arginţiĭ în templu, s'a depărtatŭ, şi s'a dusŭ de
7 s'a spînzuratŭ. Eară archiereiĭ luînd arginţiĭ, aŭ ḑisŭ: Nu este slobodŭ a-i pune în cutia cea sacră, căci sunŭ preţulŭ sîngelui.
8 Şi sfătuindu-se, aŭ cumpĕratŭ cu ei ţerina olarului, spre îngropare pentru străinĭ.
9 Pentru acĕea s'a numitŭ ţerina aceea a sîngelui pînă în ḑiua de astă-ḑi. Atunci s'a împlinitŭ ce s'a ḑisŭ prin Ieremiă profetulŭ, ḑicîndŭ: Şi aŭ luatŭ cei treĭdecĭ de arginţi, preţulŭ celui preţuitŭ, pre care l'aŭ preţuitŭ unii din fiiiĭ lui Israilŭ,
10 şi l'aŭ datŭ pentru ţerina olarului, precumŭ mi-a rînduitŭ mie Dómnulŭ.

Eară Isusŭ a stătutŭ înaintea ighemo- 11
nului; şi ighemonulŭ l'a întrebatŭ, ḑicîndŭ: Tu eşti Regele Iudeiloru? Eară Isusŭ i-a
ḑisŭ: Tu ai ḑisŭ.
Şi ară fiindŭ-lŭ pîrîtŭ de archiereiĭ şi 12
de bătrînii poporului, nu a respunsŭ nimicŭ.
Atunci l'a ĭntrebatŭ Pilatŭ, ḑicîndŭ: 13
Nu auḑi cîte mărturisescŭ aceştia asupra ta?
Şi nu i-a respunsŭ nici la unŭ cuvîntŭ, 14
aşa în cîtŭ ighemonulŭ se minunaŭ fórte.
Eară la ḑiua sărbătorii ighemonulŭ 15
obĭeşnuiă a da gloatei unŭ legatŭ pre carele voiaŭ ei.
Şi aveaŭ atunci unŭ legatŭ vestitŭ, ce 16
se numiă Baraba.
Şi adunîndu-se ei, le-a ḑisŭ Pilatŭ: 17
Pre care voiţi să vĕ slobodŭ? pre Baraba, sau pre Isusŭ, ce se numesce Christosulŭ?
Căci ştiaŭ, că din pismă l'aŭ predatŭ. 18
Şi şedeaŭdŭ elŭ pe scaunulŭ de judecată, femeiea sa a trimisŭ la dînsulŭ, ḑicîndŭ:
Nimicŭ să nu aĭ a face cu acelŭ drepta- 19
tŭ, căci multe am pătimitŭ astă-ḑi în visŭ pentru elŭ.
Eară archiereiĭ şi bătrînii aŭ înduplecatŭ 20
gloatele, ca să ceară pre Baraba, eară pre Isusŭ să-lŭ omóre.
Şi respunsŭndŭ ighemonulŭ, le-a ḑisŭ: 21
Pre care voiţi să vĕ slobodŭ? Eară ei aŭ ḑisŭ: Pre Baraba.
Ḑise lorŭ Pilatŭ: Ce voiţi să facŭ eu 22
Isusŭ, ce se numesce Christosulŭ? Ḑiseraŭ toţi: Să fiĭe răstignitŭ.
Eară ighemonulŭ a ḑisŭ: Ce reŭ a făcutŭ? 23
Eară ei maĭ tare strigaŭ, ḑicîndŭ: Să fiĭe răstignitŭ.
Şi vĕḑîndŭ Pilatŭ, că nimicŭ nu folo- 24
sesce, ci mai vertosŭ turburare se face, luînd apă, şi-a spălatŭ mînile înaintea gloatei, ḑicîndŭ: Nevinovatŭ sunŭ eŭ de sîngele acestuia; vedeţi voi.
Şi respunsŭndŭ tótă gloata, a ḑisŭ: Sîn- 25
gele lui asupra nóstră şi asupra fiiloru nóştri.
Atunci le-a slobodŭ pre Baraba, eară pre 26
Isusŭ, bĭciuindŭ-lŭ, l'a datŭ spre a fi crucifixatŭ.

Isus batjocorit de ostaşi. Cuvintele batjocurei.

Atunci ostaşiĭ ighemonuluĭ, luînd pre 27
Isusŭ în pretoriŭ, aŭ adunatŭ asupra lui toată cetele ostaşiloru.
Şi dezbrăcîndu-lŭ, l'aŭ îmbrăcatŭ cu 28
o hainŭ stacojiŭ.
Şi împletindŭ cunună de spini, aŭ pusŭ 29
pre capulŭ lui, şi trestie în mîna lui dreaptă. Şi cădeaŭdŭ înaintea lui, îlŭ batjocoriaŭ, ḑicîndŭ: Bucură-te, Regele Iudeiloru!
Şi scuipîndŭ asupra lui, aŭ luatŭ trestia, 30
şi-lŭ loviaŭ în capŭ.
Şi după ce l'aŭ batjocoritŭ, l'aŭ dezbrăcatŭ 31
de hainŭ stacojiŭ, şi l'aŭ îmbrăcatŭ cu hainele sale, şi l'aŭ dusŭ spre a fi crucifixatŭ.

Isus se răstignesce. Cuvintele lui pe cruce.

Şi eşindŭ, aŭ aflatŭ pre unŭ omŭ cire- 32
neanŭ, cu numele Simonŭ, pre carele l'aŭ silitŭ să ia crucea lui.
Şi venindŭ în locŭlŭ ce se numesce Gol- 33
gota, adică locŭlŭ căpăţînei,
aŭ datŭ lui să bée oţetŭ amestecatŭ cu 34
fiere. Şi gustîndŭ, n'a voitŭ să bée.
Şi după ce l'aŭ crucifixatŭ, aŭ împărţitŭ 35
hainele sale, aruncîndŭ sorŏ,
şedeaŭdŭ, îlŭ păzeaŭ acolo. 36
Şi aŭ pusŭ deasupra capului lui scrisŭ 37
vina lui, ast-fel: Acesta este Isusŭ, Regele Iudeiloru.
Atunci aŭ fostŭ răstigniţi cu elŭ doĭ tîl- 38
hari, unulŭ de-a dreptulŭ, şi altulŭ de-a stîngulŭ.
Eară cei ce treceaŭ îlŭ hulaŭ, clătinîndŭ 39
din capetele lorŭ,
şi ḑicîndŭ: Cel ce surpi templulŭ, şi în 40
trei ḑile-lŭ rădici, mîntuesce-te pre tine însuţi, de eşti Fiiulŭ lui Dumnedeu, şi te coboră de pe cruce.
Asemenea şi archiereiĭ batjocorindu-lŭ 41
cu cărturarii şi cu bătrînii, ḑiceaŭ:
Pre alţiĭ i-a mîntuitŭ, pre sine nu se 42
pote mîntuĭ. De este Regele lui Israilŭ, să se coboare acumŭ de pe cruce, şi vomŭ crede în elŭ.
Spre Dumnedeu s'a nĕdăjduitŭ; să-lŭ 43
mîntuiască acumŭ, de-lŭ voiesce; căci a ḑisŭ: Fiiulŭ lui Dumnedeu sunŭ.
Asemenea şi tîlharii, cari eraŭ răstigniţi 44
cu elŭ, îlŭ ocărîaŭ.

Isus moare. Cutremurul. Învierea unora din morţi.

Eară de la a şasea óră întunerecŭ s'a 45
făcutŭ preste tótă pămîntulŭ, pînă la a noua óră.
Şi în a noua óră a strigatŭ Isusŭ cu 46
voce mare, ḑicîndŭ: Eli, Eli, lama sabactani? adică: Dumnedeule meŭ, Dumnedeule meŭ, pentru ce m'aĭ părăsitŭ?
Eară unii din cei ce stetĕaŭ acolo, audi- 47
ndŭ, ḑiceaŭ: Pre Ilie chiamă acesta.
Şi îndată alergîndŭ unulŭ din ei, a luatŭ 48
unŭ bureŭ, şi umplîndŭ-lŭ de oţetŭ, l'a pusŭ pre o trestie, şi-lŭ adăpa.
Eară ceĭlalţĭ ḑiceaŭ: Lasă, să vedemŭ 49
de va venĭ Ilie să-lŭ mîntuiască.
Şi Isusŭ ară strigîndŭ cu voce mare, a 50
slobodŭ spiritulŭ.
Şi eată catapeteasmaŭa templului s'a 51
rupŭtŭ în doŭă, de sus pînă josŭ, şi pămîntulŭ s'a cutremurată, şi pietrele s'aŭ despicatŭ,
şi mormintele s'aŭ deschisŭ, şi multe 52
trupuri ale sfinţiloru adormiţi aŭ înviatŭ,
şi ieşindŭ din mormintele lorŭ după în- 53
vierea lui, aŭ intratŭ în cetatea sfîntă, şi s'aŭ arătatŭ la mulţi.
Eară centurionulŭ şi cei ce păzeaŭ cu 54
elŭ pre Isusŭ, vĕḑîndŭ cutremurulŭ şi cele ce se făceaŭ, s'aŭ spăimîntatŭ fórte, ḑicîndŭ: Cu adevĕrŭ Fiiulŭ lui Dumnedeu a fostŭ acesta.
Şi erau acolo multe femeĭ, cari de de- 55
părtare priviaŭ, care urmaseră lui Isusŭ din Galilea, slujindu-i.
Între care eră Maria Magdalina, şi Ma- 56
ria lui Iacovŭ şi a lui Iosiŭ, şi mama fiiloru lui Zebedeiu.
Şi făcîndu-se sĕra, a venitŭ unŭ omŭ 57
bogatŭ din Arimateea, cu numele Iosifŭ, carele şi elŭ era discipulŭ lui Isusŭ.
Acesta a mersŭ la Pilatŭ, şi a cerutŭ 58
trupulŭ lui Isusŭ. Atunci Pilatŭ a porun-
cită să i se dea trupulŭ.
Şi luînduŭ Iosifŭ trupulŭ, l'a înfăşuratŭ 59
într'o pînză curată,
şi l'a pusŭ în mormîntulŭ seŭ celŭ nou, 60
pe carele l'a tăiatŭ în stîncă; şi rostogolindŭ o pétră mare la uşa mormîntului, s'a dusŭ.
Eară era acolo Maria Magdalina, şi cea- 61
laltă Maria, şedeaŭdŭ în faţa mormîntului.
Şi a doua ḑi, care este după Ajunŭ, s'aŭ 62
adunatŭ archiereiĭ şi fariseiĭ la Pilatŭ,
ḑicîndŭ: Domnule, ne-amŭ adusŭ aminte 63
că amăgitorulŭ acela ḑise, încă fiindŭ elŭ viŭ: După trĕi ḑile voiŭ învia.
Porunceşte dară să se păzéscă mormîntulŭ 64
pînă a treĭa ḑi, ca nu cumŭ-va venindŭ ucenicii lui să-lŭ fure, şi să ḑică poporului: A înviatŭ din morţi; şi va fi cea de apoi amăgire mai reŭ decît cea dintîiŭ.
Ḑise lorŭ Pilatŭ: Aveţi strajă; duceţi-vĕ 65
de păziţi cum ştiţi.
Eară ei ducîndu-se, aŭ păzitŭ mormîntulŭ 66
cu strajă, pecetluindŭ piétra.

Isus se arată Mariei Magdalina şi celeilalte Marii. Mărturisirea ostaşilor. Cuvintele ei.

28 Eară după Ajunŭ, la a doua ḑi a Sĕp-
tĕmînei, a venitŭ Maria Magdalina şi
cealaltă Maria să vadă mormîntulŭ.
Şi eată cutremurŭ mare s'a făcutŭ; căci 2
îngerulŭ Domnului, pogorîndu-se din ceriŭ, şi venindŭ, a rostogolitŭ piétra de la uşa mormîntului, şi şedeaŭdŭ pre ea.
Eară faţa lui era ca fulgerulŭ, şi vestmîn- 3
tulŭ lui albŭ ca zăpada.
Şi de frica lui s'aŭ spăimîntatŭ păzitorii, 4
şi s'aŭ făcutŭ ca morţi.
Eară îngerulŭ, respunsŭndŭ, a ḑisŭ fe- 5
meiloru: Voi nu vĕ temeţi; căci ştiu că pre Isusŭ, ce s'a răstignitŭ, îlŭ căutaţi.
Nu este aicea, căci a înviatŭ, precumŭ 6
a ḑisŭ. Veniţi de vedeţi locŭlŭ unde a fostŭ pusŭ Domnulŭ.
Şi mergîndŭ curîndŭ, ḑiceţi discipuliloru 7
sĕi, că a înviatŭ din morţi; şi iată, va merge maĭ nainte de voi la Galilea.
Şi eată Isusŭ a ieşitŭ înaintea lorŭ, ḑi- 8
cîndŭ: Bucuraţi-vĕ. Eară ele apropiindu-se, aŭ apucatŭ picioarele lui, şi s'aŭ închinatŭ lui.
Atunci le-a ḑisŭ Isusŭ: Nu vĕ temeţi; 9
mergeţi de spuneţi fraţiloru mei, ca să se ducă în Galilea, şi acolo mă voru vedé.
Eară ele ducîndu-se, eată unii din păzi- 11
tori, venindŭ în cetate, aŭ spusŭ archiereiloru tótă cele ce se făcuseră.
Şi adunîndu-se ei cu bătrînii, şi ţinîndŭ 12
sfătŭ, aŭ datŭ ostaşiloru arginţi destui,
ḑicîndŭ: Ḑiceţi voi, că discipulii lui 13
noptea, furîndŭ-lŭ, l'aŭ luatŭ pre elŭ, cînd noi dormeaŭmŭ.
Şi de va auḑi ighemonulŭ acestea, noi 14
îlŭ vomŭ îmbunătăţi, şi pre voi vĕ vomŭ face fără grijă.
Eară ei luînd arginţiĭ, aŭ făcutŭ precumŭ 15
aŭ fostŭ învĕţaţi. Şi s'a răspîndită cuvîntulŭ acesta printre iudeĭ pînă în ḑiua de astă-ḑi.

Isus se arată celor unsprĕ-ḑecĭ. Cuvintele lui. Cuvintele lui la despărţire.

Eară cei unsprĕ-ḑecĭ discipuli s'aŭ dusŭ 16
în Galilea, la muntele unde le rînduise Isusŭ.
Şi văḑîndŭ-lŭ, aŭ adusŭ închinăciune; 17
eară unii se îndoiaŭ.
Şi apropiindu-se Isusŭ, le-a grăitŭ, ḑi- 18
cîndŭ: Mi s'a datŭ mie tótă puterea în cer şi pe pămîntŭ.
Mergîndŭ dară, învĕţaţi tóte neamurile, 19
botezîndu-le în numele Tatălui, şi al Fiiului, şi al Sfîntului Spiritŭ,
învĕţîndu-le a păzi tóte cîte v'amŭ po- 20
runcitŭ vouă. Şi eată eŭ sunŭ cu voi tótă ḑiua, pînă la sfîrşitulŭ veacului. Amenŭ.

66 ᵃAtunci arhiereulŭ şi-a ruptŭ vestimentele sale, ḑicendŭ: Elu a hulĭtatŭ-se; ce ni mai trebuiesce martori? Ecce, acumŭ aţi auditŭ hulĭtarea lui. 67 Ce vi se pare? Ei respundendŭ ḑisu: ᵇVinovatŭ este morţei. 68 ᶜAtunci au scuipatŭ in faţa lui, şi l'au pumnuitŭ; alţii ’lu ᵈpalmuiau, ḑicendŭ: ᵉProfeţesce-ne, Christose, cine este celŭ ce te-a lovitŭ?

69 ᶠEra Petru şedea afarĭ in curte, şi a venitŭ la elŭ o sĕrvă, ḑicendŭ: Şi tu eraĭ cu Isusu Galileanulu. 70 Ĕrĭ elŭ a negatŭ inaintea tuturoru, ḑicendŭ: Nu scĭu ce ḑici. 71 Şi eşendu elŭ la porţă, l'a vĕḑutŭ altă, şi a ḑisŭ celoru ce erau: Şi acesta era cu Isusu Nazarineulu. 72 Şi erĭ a negatŭ cu juramentŭ: Ne cunoscu pre omulŭ acesta. 73 Ecu preste puţinŭ, apropiendu-se cei ce stau acolo, au ḑisŭ lui Petru: Adevĕratŭ şi tu eşti dintr'inşiĭ; ca ’ngrozirea ta te ḑa-

74 Atunci ᵃa inceputu a se blĭstema şi a se jura: Nu cunoscu pre omulŭ acesta. Şi indatŭ a cĭntatŭ cocosiulŭ. 75 Şi s'a aduĭtatŭ Petru de cuvĕntulŭ lui Isusu, carele ḑisese: ᵇMai ’nainte de a cĭnta cocosiulŭ, de trei ori mi te vei lepĕḑa de mine. Şi eşindŭ afarĭ, a plânsŭ cu amĕrĕciune.

27 ĭARĂ cĭndŭ s'a facutŭ ḑiŭa, toţi arhiereiĭ şi bĭrbaţiĭ poporului au luatŭ sfatŭ 2 asupra lui Isusu, ca să-l omóre. Şi legându-lu, l'au ḑusŭ, şi l'au datŭ guvernatorelui, Pontiŭ Pilatu.

Mŏrtea lui Iudă şi mărire lui Isus

3 ᵃAtunci Iudă, carele l'a vĕndutŭ, vĕḑendu că s'a condamnatŭ, cĭtindu-se, a intorsŭ cei trei-ḑeci de arginţi arhiereilorŭ şi bĭrbaţilorŭ 4 luĭ, ḑicendŭ: Pecatŭ amŭ, vorgelndu sĕngĕ nevinovatŭ. Ĕrĭ ei au ḑisŭ: Ce ne 5 pasă? tu vei vedĕ. Şi aruncându arginţiĭ in templu, s'a ḑusŭ de acolo; şi mergându, s'a spendiuratŭ.

6 Erĭ arhiereiĭ luându arginţiĭ, au ḑisŭ: 7 Nu se cuvine a pune pre aceştia in cassa sfintă, ca preţiŭ de sĕngĕ este. Şi ţinendu sfatŭ, au cumpĕratŭ cu ei ţĭrĭna olarului, pre 8 ca inmormentatorĭ, strĕinilorŭ. Dreptŭ aceea s'a numitŭ ţĭrĭna aceea: ᵃŢĭrĭna sĕngĕlui, pănă ’n ḑiŭa de astă-ḑi. 9 Atunci s'a implinitŭ ceea ce s'a ḑisŭ prin proorocŭlŭ Ieremia, ḑicendŭ: Şi au luatŭ cei trei-ḑeci de arginţi, preţiulŭ celui preţuitu, carele s'a preţuitŭ de fiiĭ lui Israelŭ; 10 şi ei datŭ pre ţĭrĭna olarului, dupre cumŭ mi-a orĭdinatŭ Domnulŭ.

Isus este intrebatŭ de Pilatŭ, care a ḑisŭ ca
el nu afle, dorĕ de vinŏgia ce ’lu ḑicŭ.

11 Eră Isus sta inaintea guvernatorelui; ᵃşi guvernatorulŭ l'a intrebatŭ, ḑicendŭ: Tu eşti regele Iudeilorŭ? Ĕrĭ Isus i-a ḑisŭ: ᵇTu ḑĭci. 12 Şi cându se acusa de arhiereiĭ şi de cĭtrĭgi, nimicŭ nu respundea. 13 Atunci i-a ḑisŭ Pilatŭ: ᵃNu audĭi cĭte mărturisescŭ ei 14 contrĭa ta? Şi nu i-a respunsŭ la nicĭ unŭ cuvĕntŭ; de se mira ḑarba guvernatorelui.

15 ᵃEra la ocasiune serbătore era indatinatŭ, ca guvernatorulŭ să slĭbĕscă poporului unŭ rĕsvrătitŭ, pre carele voiă ei. 16 Şi aveă atunci unŭ rĕsvrătitŭ scĭutŭ, ce se numiă Barabă. 17 Deci adunându-se ei, a ḑisŭ Pilatŭ: Pre care voiţi să vi-lu slĭbĕsc, pre Barabă, saŭ pre Isusu, ce se ḑice Cristosŭ? 18 Că elŭ scĭa, că prin pizmă l'au datŭ pre elŭ.

19 Şi ședĕndŭ elŭ la judecată, a trimesŭ la elŭ femeia sa, ḑicendŭ: Să nu fiĭ nimicŭ drepţilui aceluia! că eŭ am suferitŭ multe astă-ḑi in visŭ pentru elŭ.

20 Erĭ arhiereiĭ şi bĭrbaţiĭ aŭ induplecatŭ pre gloată, ca să ceară pre Barabă, şi ca pĕrdă pre Isus. 21 Şi luându cuvĕntulŭ guvernatorulŭ, le-a ḑisŭ: Care ḑintre amĭndoĭ voiţi să vi slĭbĕsc? Şi ei au ḑisŭ: Pre Barabă. 22 Ḑis'a lui Pilatŭ: Dorĕ ce voiŭ face lui Isusu, ce se ḑice Christosŭ? Ḑisu-i cu toţiĭ: Să se crucĭĭască! 23 Ĕrĭ guvernatorulŭ a ḑisŭ: Dorĕ ce reŭ a lucratŭ? Ĕrĭ ei mai multŭ strigaŭ: Să se crucĭĭască!

24 Deci Pilatŭ, vĕḑendŭ că nimicŭ nu folosesce, ci mai multă turburare se face, ᵃluându apă, şi-a spĕlatŭ mânile inaintea norodului, ḑicendŭ: Nevinovatŭ sunt de sĕngĕlŭ drepţilui acestuia: voi veţi vedĕ. 25 Şi au respunsŭ toţi poporulŭ, a ḑisŭ: ᵃSĕngĕlŭ lui se nu cadă nóstră şi preste fiiĭ nóştri nostri. 26 Atunci l'a slĭbitŭ pre Barabă, ĭerĭ pre Isus l'a bĭruitŭ, ᵇbĭruindu-l, l'a datŭ spre crucĭĭcare.

Cercete soldaţiĭ, batjocoresc pe Isus, şi-lu ducŭ
spre crucĭĭcare, unde ’lu şi crucĭĭcă.

27 ᵃAtunci ostaşiĭ guvernatorului, duḑendu pre Isusu la pretoriŭ, adunară la elŭ toată cĭta rotariĭ. 28 Şi dezbrăcându-l, ᵃl'au îmbrĭcatŭ cu hlamidă roşiĕ. 29 ᵃŞi împletindŭ cunună de spini, au pusŭ pe capulŭ lui, şi

trestiă in drépta lui; şi îngenuncliându-se inaintea lui, ’şi băteaŭ ḑocĕ de cĭ. ḑicendu-i: Bucură-te, regele Iudeilorŭ! 30 şi scuipându asupra lui, au luatŭ trestia, şi l'auŭ pusŭ pe capŭ. 31 Şi după ce l'auŭ batjocoritŭ, l'au dezbrăcatŭ de hlamidă, l'au îmbrĭcatŭ la vestimintele sale, ᵃşi l'au ḑusŭ să-l crucĭĭcĕ.

32 ᵃŞi eşindŭ acolo, ᵇau aflatŭ pre unŭ omŭ Cirineŭ, a numĕ Simeonŭ: pre acesta l'au 33 silitŭ să duca crucea lui. ᵃŞi venindŭ la locŭlŭ numitŭ Golgota, adică, locŭlŭ căpĕţînei, 34 ᵃi-au datŭ să bea oţetŭ amestecatŭ cu fiĭre; ĕrĭ gustându, nu voi să bea.

35 ᵃEra după ce l'aŭ crucĭĭcatŭ, au impărţitŭ vestimintele lui, aruncându sorţi; ca să se implinéscă cumŭ se s'a ḑisŭ de proorocŭ: ᵇ«Impărţitŭ-şi-aŭ hainele mele intre ei, şi pre 36 cea lulĭtă mea sorţi au aruncatŭ.» Şi şe-37 ḑendŭ, ’lu păzeaŭ acolo. ᵃŞi au pusŭ d'asupra capĕtiĭ sĕu acusătorea lui scrisŭ: ACESTA ESTE ISUSŬ, REGELE IUDEILORŬ.

38 ᵃAtunci au crucĭĭcatŭ impreună cu elŭ doi hoţi; unulŭ d'a drépta şi altulu d'a stinga.

39 Erĭ ᵃcei ce treceaŭ ’lu hulĭaŭ, clătindu 40 cu capetele lorŭ, şi ḑicendŭ: ᵃFi, care surpi templulŭ şi in trei ḑile ’lu ridĭcĭ, mân-tuĭ-te tine-ţĭ! ᵇDe eşti Fiiulŭ lui Dumnedĕu, pogoră-te de pe crucĕ. 41 Asemenea şi ei, preoţiĭ-de cu pe scrĭe, batjocoriaŭ pre 42 elŭ, ḑicendŭ-se cu bĭrbaţiĭ, cĭrturarĭiĭ şi cu bătrîniĭ, gĭerĭ: Pre alţiĭ a mântuitŭ, ĕeĭ pre sine nu póte să se mân-tuĭască. De este regele lui Israelŭ, pogóre-se acumŭ de pe crucĕ, şi vomŭ crede intr'însulŭ. 43 S'a spĕrĭatŭ in Dumnedĕu; libereze-lŭ acumŭ, de-i vŏĭ este, că a ḑisŭ: Fiiŭ alu 44 lui Dumnedĕu sĭntŭ. ᵃAsemenea şi hoţiĭ, cu carĭ crucĭĭcaţi era elŭ, ’lu ocărauŭ.

45 ᵃEra de la óra a şasea s'a facutŭ intunerecŭ preste tótă ţĕra a şasea.

46 Erĭ in óra a nóua ᵃa strigatŭ Isusŭ cu vŏce mare, ḑicendŭ: ᵇIli, Ili, lama sabahtha-ni? adecă: Dumnedĕulŭ meŭ, Dumnedĕulŭ meŭ, 47 de ce m'aĭ lĕsatŭ? Erĭ uniĭ din cei ce eraŭ acolo, audindŭ acésta, ḑiceaŭ: Pre Ilie strigă acestu, 48 omulŭ. Şi indatŭ alergându unulŭ din ei, şi luându unu ghemŭ de fiĭre, l'a umplutŭ de ocĭmă, şi punendu-lu in trestiă, ’lu adăta de bĕutŭ. 49 Erĭ ceilalţi ḑiceaŭ: Lasă să vedemu de va mai ĭesi, ca să-lu mântuiască.

50 ᵃAtunci Isusŭ ĭerĭ a strigatŭ cu vŏce mare, şi a datŭ spiritulŭ.

51 Şi ecce, ᵃcortelnicŭlŭ templului s'a ruptŭ in doĭ de sus până josŭ; şi pămîntulŭ s'a cutremuratŭ, şi pĕtrile s'aŭ despicatŭ; 52 şi mormintele s'aŭ deschisŭ; şi multe corpuri ale celoru ce adormenţa ai lui Dumnedĕu 53 s'aŭ sculatŭ din morţi; şi ei a ĭĕsitŭ din mormintele loru după invierea lui, şi aŭ 54 venitŭ in sânta cetate şi s'aŭ arĕtatŭ multoru. ᵃEra sutaşulŭ şi cei ce păzeaŭ impreună cu elŭ pre Isusŭ, vĕḑendŭ cutremurulŭ şi cele ce se făcuseră, s'aŭ infricoşatŭ forte, ḑicendŭ: Adevĕratŭ, Fiiŭ alu lui Dumnedĕu a fostŭ acesta.

55 Şi erau acolo şi multe femeĭ, privindŭ 56 de departe, ᵃcare urmaseră lui Isusŭ din Galilea, servindu-i, ᵇintre carĭ era Maria Magdalena şi Maria, mama lui Iacobŭ şi a lui Ioseĭ, şi mama fiiloru lui Zevedeiŭ.

Iosep mormentă lui Isus, şi sentinţa pusă in mormentu.

57 ᵃEra facendu-se sĕra, a venitŭ unŭ omŭ 58 avutŭ din Arimatia, numitŭ Ioseĭ, carele şi elu fusese ucenicŭ alu lui Isusŭ. Acesta venindŭ 59 la Pilatu, a cerutŭ corpulŭ lui Isusu. Şi Pilatu a orĭdinatŭ să se dea corpulŭ. 60 Ioseĭ luându corpulŭ, l'a infăşurată intr'unŭ lenţoliu curatŭ, şi l'a pusŭ intr'unŭ mormentŭ nou alŭ seŭ, pre carele lu săpasĕ in petra; şi prăvălindŭ o pétră mare pe ușa mormentului, s'a ḑusŭ. 61 Şi era acolo Maria Magdalena, şi cea-laltă Maria, şedendŭ in facia mormentului.

62 Erĭ a ḑioa ḑi, care este după sîmbătă, s'aŭ adunatŭ archiereiĭ şi Farisseiĭ la Pilatŭ, 63 ḑicendŭ: Dómne, ne-amŭ adusŭ-aminte, că amĭ- 64 nelăţitulŭ acela, ĭerĭ fiindŭ viu, a ḑisŭ: ᵃDupă trei ḑile mĭ voiŭ scula. Deci orĭ- 65 dină să se intărĕscă mormentulŭ până a trei ḑi, ca nu cumŭ-va, venindŭ ucenicĭiĭ sĕi nóptea, să-l fure, şi să ḑică poporului, că s'a sculatŭ din morţi; şi va fi ratăcirea 66 de apoi mai reŭ de cĕea ce a fostŭ. Ḑis'a lui Pilatŭ: Aveţi custodiă; mergeţi de intăriţi, cumŭ scĭiţi. Ĕrĭ ei mergendŭ, 67 au intărită mormentulŭ ᵃsigilândŭ pétra şi punendu custodiă.

Invierea lui Isus; ardeiulŭ cu ei, şi schimbarea ce
s'a facutŭ in ardeiĭ dimpreună cu Isus.

28 ĭARĂ, ᵃdupă sîmbătă, pre cĭndŭ începea ḑioa dómnecĭĭ, ĭerĭ a septemănei,

să vestiți Maria Magdalina ⁹și cea-l altă Ma-
8 ria, ce ședea naintea lui. Și ele, ca fi-
ește-cărora mare; ca ⁹îngerulu Domnului pogorîndu-se din ceriu, a venit, și
prăvălitu pétra de pe ușe, și ședea d'asu-
3 pra ei. Și era ⁹vederea lui ca fulgerulu, și
îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Și de
frica lui s'au cutremuratu păzitorii, și s'au
făcutu ca morți.

5 Ér ⁹îngerulu luându-cuvîntulu, a disu
femeilorŭ: Voi nu temeți; că scimu eu pre
6 lisusu celu crucificatu căutați. Nu este aicea,
că s'a sculatu, ⁹precumu a disu. Veniți de
7 vedeți locuri unde a ⁹fostu Domnulu. Și
curîndu mergându, spuneți discipuleloru lui,
că s'a sculatu din morți; și iată, va merge
mai ⁹nainte de voi în Galilea, acolo îlŭ veți
vedé; iată, amu spusu vouă.

8 Și depărtându-se curîndu de la mormêntu cu frică și cu mare bucurie, ală-
3 lerau ca spună discipuliloru lui.

9 Și cându mergeau ele ca spună discipuliloru lui, iată, ⁹Iisusu le întîmpină-
10 se, dicêndu: Bucuriă-vĕ! Ér ele apropiându-se,
s'au cuprinsu piciorelŭ lui, și i s'au închinatu.
10 Atunci îi-a disu Iisusu: Nu vă temeți; mer-
geți de spuneți ⁹fraților mei, ca să mérgă
în Galilea, și acolo mă voru vedé.

Ér pîrîndașii ceia, iată, unii din ostași, 11
venindu în cetate, dădură semn archi-
ereilorŭ de cele ce s'au întîmplatu. Și adunân- 12
du-se împreună cu bătrânii, și ținându sfatu,
au datu arginți multi ostașiloru, ⁹zicêndu: 13
Spuneți: Discipulii lui venindu nópte, l'au
furatu, pre-când noi dormeam. Și de va 14
ave cumva de guvernatoru, noi îlŭ vomu
asîmți, și vă vomu face fără de grijă. Ér
ei luându arginții, au făcutu cumu i s'au în-
vĕțatu; și s'a respîndițu acestu cuvîntu cătră
Iudei până astă-di.

Ér cei unsprăce ⁹ucenici ai lui mersă 16
în Galilea, în muntele ⁹unde îi-a ordinatu
Iisusu. Și vĕdêndu-lu, l'au închinatu; ér 17
unii s'au îndoitu. Și apropiându-se Iisus, 18
le-a ⁹vorbitu, dicêndu: ⁹Datu-mi s'a to-
tŭ ⁹puterea în ceriu și pe pămêntu. Drepto 19
aceea, ⁹mergêndu ⁹învățați pre toate popórele,
botezându-le în numele ⁹Părintelui și alŭ Fi-
iului și alŭ ⁹Sînțitului Spiritu; ⁹învețându pre 20
d'înșii să păzéscă tóte câte v'amŭ ⁹orînduitu:
și iată, eu sînt cu voi în tóte dilele pînă
la sfârșitulu lumei. Amin.

SÂNTA EVANGELIĂ DUPRE MARCU.

CAPITULU I.

Predicarea lui Ioanu Botezătorulu. Botezulu și ispitirea lui Iisusu.

1 ÎNCEPUTULU evangeliei lui Iisusu Chris-
2 tosŭ, ⁹fiiulŭ lui Dumnedieu. Precumu s'a
scrisu în ⁹profeți: ⁹Iată, eu trimetu pre îngerulu
meu înaintea feței tale, carele va pre-
3 găti calea ta înaintea ta; ⁹vôce celui ce
strigă în pustiu: Gătiți calea Domnului,
4 ⁹faceți cărările lui. ⁹Ioanu botezâ în
pustiu, și predica botezulŭ pocăinței spre
5 iertarea păcatelorŭ. ⁹Și mergeau la d'însulu
toți locuitorii Iudeei și cei din Ierusalimu,
și se botezau toți de d'însulu în riulŭ Iordanului, mărturisindu-și păcatele lorŭ.

6 Și era Ioanu ⁹îmbrăcatŭ cu peri de ca-
milă, și avea cingătóre de curelă împrejurulu
coșelcei lui, și mânca ⁹locustele și mie-
re sălbatică. Și a predicatu, dicêndu: ⁹Vine 7
după mine cela mai tare de câtu mine, ca-
ruia nu sînt vrednicu, plecându-mă, să dez-
legu curêluș încălțămintei lui. Eu v'amu 8
botezatu cu apă, ér elŭ vă va botezâ cu
Spiritu Sântu.

⁹Și în acele dile a venitu Iisusu de la Na- 9
zaretŭ Galileei, și s'a botezatu de Ioanu în
Iordanu. ⁹Și îndată ușindu-se de apă, a vĕ- 10
zutu ceriurile deschise, și Spiritulu ca unu po-
rumbŭ pogorîndu-se preste d'însulu; ⁹și o voce 11
a venitu din ceriuri, dicêndu: ⁹Tu ești Fiiulu
meu celu iubitu, întru care amu binevoitu.

⁹Și îndată l'a scosŭ Spiritulu în pustiu. 12
Și a fostu acolo în pustiu patru-dieci de dile 13
ișcitându-se de Satana; și era cu fiarele;
și îngerii îi slujiau.

Începutulu predicilorŭ și alegerea celorŭ 4 ucenici.

14 ⁹Și după ce Ioanu s'a prinsu la închisóre, 14
a venitu Iisusu în Galilea, ⁹predicându evan-
15 ghelia împărăției lui Dumnedieu, ⁹și dicêndu: 15
⁹Că împlinatu-s'a timpulu, și s'a apropiatu îm-
părăția lui Dumnedieu; pocăiți-vĕ și credeți
în evangelie.

16 ⁹Și umblându pe marea Galileei, a vă- 16
zutu pre Simonu și pre Andreiu, fratele lui,
aruncându mreje în mare, că erau pescari.
17 Și le-a disu Iisusu: ⁹Urmați-mi, și vă voiu 17
face să fiți pescari de oameni. Și îndată
18 ⁹lăsându-și mrejele, l'au urmatu.

19 ⁹Și de acolo mergêndu pucinu mai înain- 19
te, a vĕzutu pre Iacobŭ alŭ lui Zebedeiu,
și pre Ioanu, fratele lui, carii erau și ei în
20 corabiă, drególându-și mrejele. Și îndată i-a 20
chiămatu, și ei lăsându pre părintele lorŭ
Zebedeiu în corabiă cu ucenicii, s'au dusu
după d'însulu.

Acesta învăță și vindecă în Capernaumu și prea multe locuri.

21 ⁹Și au intratu în Capernaumu, și îndată 21
sîmbăta intrându ei în sinagogă, a învă-
22 țatu. ⁹Și erau mirați de învățătura lui, că 22
a învățatu pre ei ca unulu ce are ⁹autoritate,
ĕră nu ca cărturarii.

23 ⁹Și era în sinagoga lorŭ unu omu cu spi- 23
24 rită spurcată, și a strigatu, dicêndu: Lasă-
ne ce este între noi și tine, Iisuse Nazarinene?
Ai venitu ca ne perzi? Te scimu cine
25 ești, Sfîntulu lui Dumnedieu. Ér Iisusu l'a cer- 25
26 tatu, ⁹dicêndu: Taci, și ieși dintr'însulu. Și
⁹aruncându-lu spiritulu cela necurățitu, și
strigându cu voce mare, a ieșitu dintr'însulu.
27 Și s'au miratu toți, de se întrebau între 27
ei, ⁹dicêndu: Ce este aceasta? ce este învă-
țătura aceea nouă? că cu autoritate chiar
spiritelorŭ spurcate porunceșce, și-i ascultă.
28 Și îndată s'a respîndițu fama lui în tóte 28
ținuturile împrejurulu Galileei.

29 ⁹Și îndată ușindu-se din sinagoga au venitu 29
în casa lui Simonu și a lui Andreiu, cu Ia-
30 cobŭ și cu Ioanu. Ér socra lui Simonu 30
zăcea și ea bolnavă de friguri, și îndată i-au
31 spusu de d'însa. Și venindu și apucându-o
de mâna, a ridicatu-o, și îndată au lă-
sat-o frigurile, și i-a servitu.

32 ⁹Ér ⁹Sîmbetă de sără, când apusese so- 32
lele, aduceau la d'însulu pre toți bolnavii
33 și demonizații. Și tóta cetatea era adunată
34 la ușa casei. Și a vindecatu pre mulți, 34
cari pătimiau de multe feliuri de bóle, și
mulți demoni i-a scosu, și n'au lăsatu pre
aceștia să vorbéscă, pentru că îl cunoșceau.

35 Și ⁹a doua di de dimineță ședêndu-se, 35
a eșitu, și s'a dusu în locu pustiu; și acolo
36 se ruga.

37 Și l'au urmatu Simonu și cei ce erau lui. 36
38 Și, găsindu-lu, i-au disu: Toți te caută. 37
Și el i-a disu: ⁹Să mergemu în cetățile ve- 38
cine, ca să predicu și acolo; că
39 spre aceea amŭ venitu. ⁹Și predica în si- 39
nagogile lorŭ prin tóte ținuturile, și scotea
demonii.

40 ⁹Și a venitu la d'însulu unu leprosu, ro- 40
gându-lu, și îngenuncheându-se lui, și
41 ⁹zicându-i: Dacă voiescі, poți să mă curățești.
Și ⁹fiindu-i milă, a întinsu mâna sa, și l-a 41
atinsu, și i-a disu: Voiescu, fii curățitu. Și vorbindu-i, în- 42
dată a ⁹depărtatu de la d'însulu lepra, și
43 s'a curățitu. Și ⁹oprindu-lu de o asemenea 43
44 ⁹a curățitu. Și i-a disu: ⁹Vedi 44
să nu spui nimănui nimicu, ci mergi de te
arată preotelui, și du pentru curățirea ta
ceie ⁹ce a ordinatu Moisi, spre mărturie
lorŭ.

45 ⁹Ér elŭ ieșindu a începutu a vorbi mul- 45
te și a respîndi cuvêntulu; așa că Iisusu
nu mai putea să intre pe față în cetate, ci
era afară în locuri pustii; și veniau la elŭ
de pretutindenea.

Iisusu vindecă pre unu paraliticu în Capernaumu.

2 ⁹Și dându-se-a înapoi în Capernaumu după 2
câteva dile, și s'a auditu că este în casă.
2 Și îndată s'au adunatu mulți, așa că 2
n'a mai rămasu locu nici pe lângă uși; și
el le grăiea cuvêntulu.

3 Și ⁹vin aducêndu-i pe unu paraliticu, 3
purtatu de patru inși. Și nepotându-lu
4 aduce la d'însulu pentru mulțime, ⁹au des- 4
coperitu acoperișulu casei unde era, și, ⁹spă-
rgêndu-lu, au dat în jos patulu pe care
5 zăcea paraliticulu. Ér Iisusu ⁹vĕzêndu credința 5
lorŭ, a disu paraliticului: ⁹Fiiule, ⁹îți sînțescu
6 păcatele tale. Și erau acolo ⁹câțiva din cărturari, ⁹ședêndu 6
și cugetându în inimele lorŭ, Ce vorbește
7 acesta ⁹așa? ⁹hulește; cine poate să ierte 7
păcatele, de câtŭ numai unulu
8 Dumnedieu? Și îndată ⁹cunoscêndu Iisusu cu 8
⁹spiritulu său, că așa cugetă ei în sine-
și, i-a disu: De ce ⁹cugetați așa în

9 înțelepte vieții? ᵍCe este mai lesne—a zice paraliticului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ridică-ți patul tău, și umblă?
10 Dară ca să știți, că Fiiul omului are putere pe pământu a ierta păcatele, (ță zise paraliticului):
11 Ție îți zic: Scoală te, și ridică-ți
12 patulu teu, și mergi la casa ta. Și îndată s'a sculatu, și ridicându-și patulu a eșitu înaintea tuturora, de se mirau toți, și măriau pe Dumnedieu, dicându: Nici o dată nu amu vădiutu așa.

Chiămarea lui Matheiu, și ospățulu la care, vorbă despre postire.

13 ᵍȘi érăși a eșitu la mare, și tóte mulțimea venia la densulu, și îi învăța.
14 ᶠȘi trecându, a vădiutu pre Levi alu lui Alfeiu ședându la vamă, și i-a disu: Urmézi-mi. Și sculându se, i-a urmatu.
15 ᶠȘi pre când ședea elu în casa lui, mulți vameși și păcătoși ședeau împreună cu Iisus și cu discipulii lui, că erau mulți, și îi urmau. Iară cărturarii și Fariseii vădiendu-lu, că mănâncă cu vamesii și cu păcătoșii, disau discipuliloru lui: Pentru ce cu vameși și cu păcătoșii mănâncă și bea? Și audiendu Iisus, îi a disu: ᵍNu au trebuință cei sănătoși de medicu, ci cei bolnavi; nu amu venitu să chiamu la pocăință pre cei drepți, ci pre cei păcătoși.
18 ᵍIară discipulii lui Ioanu și ai Fariseilorŭ, cari postiau, au venitu, și i-au disu: De ce postescu discipulii lui Ioanu și ai Fariseilorŭ, iară discipulii tei nu postescu? Iară Iisus a disu: Au dóra potu amenții să postescă, până când este mirele cu densii? pe câtă timpu au pre mirele cu ei, nu potu să postescă.
20 Iară vorr' veni dile, când se va lua mirele de la densii: și atunci voru postă în acele dile. Și nimenea nu rupe petecu de pănză nouă la unu vestimentu vechiu; altmintrelea rumpe celu nou acelu vechiu, și rupturea celui nou nu se potrivesce cu celu vechiu. ᵍȘi nimenea nu pune vinu nou în foi vechi; altmintrelea vinulu celu nou sparge foile, și vinulu se varsă, și foile se perdu; ci vinulu nou trebue să se pună în foi noi.

Sâmbăta făcută pentru omeni, și Fiiulu omului per nu este sâmbăta pentru omeni.

23 ᵍȘi mergându elu sâmbăta prin semănături, ucenicii lui începură a merge, și a rumpe spice. Iară Fariseii i-au disu: Vedi cu ce ei săvârșescu, lucru ce nu se cuvine sâmbăta? Ér' elu le-a disu: Au nici-odată nu ați citiți ce a făcutu Davidu, când a avutu lipsă, el și cei ce erau cu densulu? Cumu a intratu în casa lui Dumnedieu în timpulu archiereului Abiathar, și a mâncatu pânile punerii-înainte, care nu se cădea să le mănânce, de cât numai preoților, și a datu și celoru ce erau cu elu. Și Fiiulu omului este Domnu și sâmbetei.

Vindecarea omului cu mâna uscată. Mulțimea de bolnavi.

3 Și érăși ᵍa intratu în sinagogă, și era acolo unu omu, care avea mâna uscată.
2 Și pândiau pre Iisus, de va vindeca sâmbăta, ca să-lu pâră acusa. Și elu a disu omului, care avea mâna uscată: Vino în mediulu! Și audiendu-l a disu: Se cuvine sâmbăta a face bine sau a face reu? a scăpa vițiu, sau a ucide? Iară ei tăcură.
5 Și uitându supra ei cu mânie, și întristându-se pentru împetrirea inimei lorŭ, a disu omului: Întinde-ți mâna ta. Și a întinsu, și i s'a făcutu mâna lui sănătosă, ca și cea-l-altă.
6 ᵍȘi eșindu Fariseii, îndată s'au sfătuitu cu ᵍErodianii asupra lui, ca să-lu perdă.

Mulțimea de popore care venia la densulu.

7 Iară Iisus cu discipulii sei s'a tras la mare; și i-au urmatu mulțime mare din Galilea și din Iudea. Și din Ierusalimu, și din Idumea, și de dincolo de Iordanu. Și cei din prejurulu Tirului și ai Sidonului, mulțime mare, audiendu câte face, a venitu la densulu. Și a disu discipuliloru sei, să-i aștepte o luntre pentru mulțime, ca să nu-lu înpresoare. Că pre mulți a vindecatu, încât se înbulzeau spre elu, ca să se atingă de densulu câți aveau chinuri. ᵍȘi spiritele 11 cele necurate, când îl vedeau, se prosterneau înaintea lui, și strigau, dicându: ᵍTu ești Fiiulu lui Dumnedieu. Și el-a certatu 12 multe, să nu-lu facă cunoscutu.

Alegerea celor doisprezece apostoli.

ᵍȘi s'a suitu în munte, și a chiămatu pre 13 câți a voiu; și ei venitu la densulu. Și a 14 orânduitu câți doisprezece, ca să fie cu elu, și ca să-i trimită să predice, Și să aibă 15 putere a vindeca bolile, și a scote demonii. Și a pusu lui Simonu numele Petru; 16 Și pre Iacobu alu lui Zebedeiu, și pre Ioanu, 17 fratele lui Iacobu; și li a pusu numele Boanerges, adecă: Fiii tunetului; Și pre An- 18 dreiu, și pre Filipu, și pre Bartolomeiu, și pre Matheiu, și pre Toma, și pre Iacobu

alu lui Alfeiu, și pre Tadeiu, și pre Simonu, Cananeulu; Și pre Iudu Iscariotele, 19 care l'a și vêndutu.

Acusa ce urmează de calcarea de sâmbătă a celui ce a vindecatu pe omulu cu mâna uscată, și Iisus răspunde cu multe învățături.

20 Și au venitu în casă. Și érăși s'a adunatu mulțimea, încât nu puteau nici pâne 21 ce să mănânce. Și audiendu ai săi de acesta, au eșitu, ca să-l apuce: ᵍCă dicea: Iesă-și 22 din minte. Și cărturarii cei ce s'au pogorîtu din Ierusalimu, dicea: ᵍElu are pre Beelzebulu, și prin domnulu demoniloru scote demonii.
23 ᵍȘi chiămându-i, le-a vorbitu în parabole: Cumu póte Satana să scóță pre Satana? 24 Și dacă o împărăție se va desbina în sine, 25 nu póte să stee acea împărăție a ei. Și dacă o casă se va desbina în sine, nu póte acea casă să stee. 26 Așeea. Și dacă Satana s'a ridicatu asupra-și, și s'a desbinatu, nu póte să stee, 27 ci are sfârșitu. ᵍNimenea nu póte să intre în casa celui tare să răpiescă vasele lui, de nu va fi legatu mai întâiu pre celu tare; și atunci 28 casa lui o va prăda. ᵍAdevĕrŭ dicu vouă: Tóte păcatele se voru erta fiiloru omeniloru, și orî-câte hulerne cu câți voru hăi- 29 rui. Iară câte va huli asupra Sfântului Spiritu, nu i se va erta în eternitate, 30 ci este vinovatu judecății eterne. Pentru că dicea: Spiritu necuratu are.
31 ᵍDară sosi mama lui și frații lui, și stându-afară, au trimisu la elu chiămându- 32 du-lu. Și ședea mulțime împregiurulu celui de la care audiendu ei i-au disu: Iată mama ta și frații tei afară te caută. 33 Ér' elu le a respunsu, dicându: Cine este mama mea, sau frații mei? Și 34 Cine este mama mea, sau frații mei? Și cuitându-se la cei ce ședeau împregiurulu 35 său, a disu: Iată mama mea și frații mei. Că cine va face voia lui Dumnedieu, acela ᵍun este frate și soră și mamă.

Parabola semănătorului, a semințelor și a pământurilor în cari se seamănă.

4 Și ᵍa începutu a învăța érăși lângă mare; și s'a adunatu la densulu mulțime mare, încât a intratu în corabiă, și a ședutu pe mare; și tóte mulțimea era pe uscatu 2 lângă mare. Și le-a învățatu multe în parabole, 3 și în învățătura sa le-a disu: Ascultați! Ecce, 4 unul semănătoriu a eșitu să semăne. Și semenându-și elu au căzutu lângă cale, și au venitu păsările cerului, și le-au mâncatu.

ᵍ Mat. 9. 6. ᵍ Mat. 4. 23. ᵍ Mat. 8. 4. ᵍ Mat. 12. 14. ᵍ Mat. 12. 24. ᵍ Mat. 12. 46. ᵍ Mat. 12. 50. ᵍ Mat. 10. 2. ᵍ Mat. 3. 17. ᵍ Mat. 13. 1.

nedeci, ca şi când armată vom avea asemenea
27 şi în pământ. Şi deci dicându-şi ăsta
către sine, răspunse şi dise acestuia: Tu pământule
28 creaste, cum nu vom şti. Tu pământule
produce din sine ântâiu fărâ, apoi spică,
29 după aceea grâu deplinu în spică. Iară când
se dâ rodul, îndată pune secerea, pentru
că a venit secerişul.

30 Şi dicea: Cui vom asemăna împărăţia
lui Dumnedeu? sâu cu ce parabolă o vom
31 închipui? Este ca grăuntele de muştar,
care, când se sămăna în pământ, este mai
mic de cât toate semănăturile de pe pământ.
32 Iară după ce s'a semănat, resare şi se face
mai mare de cât toate legumele, şi pune
ramuri mari, de pot ai umbrea păsările
cerului supt umbra lui.

33 Şi cu multe parabole ca acestea îl vorbia
cuvântul, precum puteau ei auzi.
34 Şi fără de parabolă nu îl vorbia; iară cătră
ai săi singuri, spunea tote discipulilor săi.

Iisus învaţă mereu, pentru furtuni în Galileea credinţa pre mai departe, şi descoperă şi gonirea a patru demoni în porci.

35 Şi în acea zi, înserându-se dică-le:
36 Să trecem de cea parte. Şi aruncând mulţimea, l'au luat în corăbiă, precum era.
37 Şi erau şi alte corăbii cu d'însăle. Şi s'a ridicat furtună mare de vânturi, şi valurile băteau în corăbiă, în cât se se umple.
38 Iară el era în cămară, dormiendu pe căpătâi; şi deşteptându-lu, îi dicu: Învăţătorule, au nu-ţi este grijă că perimu?
39 Şi sculându-se, a certat vântul, şi a dis mării: Taci, înfundu-te. Şi a încetat vântul, şi s'a făcut linişte mare.
40 Şi le-a dis: De ce sunteţi atât de fricoşi? cum nu aveţi credinţă? Şi s'au înfricoşat cu frică mare, şi dicea unul către altul: Ore cine este acesta? că şi vântul şi mare îl ascultă.

5 Şi au venit d'incolo de mare, în latureo
2 Gadarenilor. Şi eşindu el din corăbiă, îndată l'a întâmpinat unul din mormintele cu acelă necurat.
3 Care avea locuinţa în morminte; şi nimenea nu putea să-l lege, nici măcar cu lanţuri;
4 Că de multe ori fusese legat cu fiarge şi cu lanţuri, dar rupsese lanţurile, şi sfărâmase fiargele, şi nimenea nu putea să-l înfrângă.
5 Şi pururea, nópţea şi diua, era prin munţi şi prin morminte, strigându, şi tăindu-se cu pietre.
6 Iară văzându-pre Iisus de departe, a
7 alergat, şi i s'a închinat. Şi strigându cu voce mare, a dis: Ce ţi-aş fi eu ţie, Iisuse, fiiule lui Dumnedeu celui Prea înalt? te rogu pe Dumnedeu, să nu mă chinuesci.
8 Că i-a dis: Ieşi, spirite necurate, din om!
9 Şi l'a întrebat: Care-ţi este numele? Şi a
10 respuns, dicendu: Legiónă îmi este numele, că suntemu mulţi. Şi-lu rugă multu, să nu
11 îndrăsnă afară din acea ţinure.

Şi era acolo lângă munte o turmă mare
12 de porci, păscendu. Şi l'au rugat toţi de
13 aceea, dicendu: Trimite-ne în porci, ca să intrămu în ei. Şi îndată Iisus le-a dată voie. Şi eşindu spiritele necurate, au intrat în porci; şi s'a aruncatu turma din înălţime în mare, (erau ca la două mii;) şi s'au înecatu în mare.

14 Iară cei ce păsceau porcii au fugitu, şi au dusu ecoo în cetate şi prin ţărine; şi au eşitu să vadă ce s'a petrecutu.
15 Şi au venitu la Iisus, şi au văzutu pre cela ce fusese îmbrăcatu cu legiónă, şedendu şi îmbrăcatu şi întrega la minte; şi s'au spăimântatu.
16 Şi cei ce văzuseră le-au spusu lor, cum s'a făcutu celui demonizatu, şi cele despre porci.
17 Şi l'au început a-lu ruga ca să se ducă de la
18 hotarele lor. Şi intrându el în corăbiă, cela ce fusese demonizatu îl ruga ca să fie cu d'însul.
19 Iară Iisus nu l'a lăsatu, ci i-a dis: Mergi în casa ta la ai tăi, şi le spune câte-a făcutu Domnulu şi cum s'a milostivitu
20 şi a dusu. şi a început a ţine în Decapole câte i-a făcutu Iisus; şi toţi se minunau.

Iisus învie pre fiica lui Iairu; şi vindecă pre o femeie ce suferea de sânge.

21 Şi trecându Iisus în corăbiă de cea parte, s'a adunatu la el mulţime mare; şi ele era lângă mare.
22 Şi ecce, a venitu unul din mai marii
23 sinagogei, cu numele Iairu; şi văzându-lu, a căzutu la picioarele lui, Şi-lu ruga multu, dicendu: Fiica mea este aprope de mórte, viu, rogu-mă, şi pune-ţi mâinile preste ea, ca să se vindece şi va trăi. Şi a mersu
24 fiindu cu d'însulu, şi-l'a urmatu mulţime mare, şi îlu înpresurau.

25 Iară o femeie, având curgerea sângelui
26 de dusprezece ani, Şi care multe suferise de la multi medici, şi-şi cheltuise tóte ale sale, fără a folosi, ci totu mai vîu i se făcea;
27 Auzindu despre Iisus, a venitu între mulţime din spate, şi s'a atins
28 de vestmentulu lui. Că dicea: Numai de
29 me voiu atinge de vestmentele sale, me voiu vindeca. Şi îndată i s'a uscatu isvorulu sângelui ei, şi a simţitu în corpu, că s'a vin-
30 decatu de chinulu seu. Şi îndată Iisus

cunoscându în sine-şi puterea ce a eşitu
din el, întorcendu-se către mulţime, a dis:
31 Cine s'a atins de vestmintele mele? Iară
ucenicii lui i-au dis: Vedi că mulţimea
te împresóră, şi dici: Cine s'a atins de
32 mine? Şi căuta împrejuru, ca să vadă pe
33 cea ce a făcutu acésta. Iară femeia, înfricoşându-se şi cunoscendu ce s'a întâmplatu cu ea, a venitu şi căzându înaintea lui, a mărturisitu lui tóte adevărul. Iară
34 el i-a dis: Fiică, credinţa ta te-a mântuitu; mergi în pace, şi fii sănătósă de chinulu tău.

35 Încă vorbindu el, au venitu unii de la
mai marele sinagogei, dicendu: Fiica ta a
murit; pentru ce mai scoţi pre învăţătorul?
36 Iară Iisus, auzindu cu-a vorbitu cu-
37 getulu, ce se vorbia, a dis mai marelui sinagogei: Nu te teme; credi numai! Şi
38 nu a lăsatu pre nici unulu să-l urmeze, decât numai pre Petru şi pre Iacobu, şi pre
39 Ioanu, fratelu lui Iacobu. Şi a venitu în casa mai marelui sinagogei, şi a privitu spre
mulţimea şi pre cei ce plângeau şi ţipau
40 multu. Şi intrându, le-a dis: De ce vă turburaţi şi plângeţi? Copila nu a murit, ci
41 dórme. Şi şi râdeau de d'însul. Iară el
scoţându afară pre toţi, a luatu pre părinţii
şi pre ceia ce-a venitu cu ei, şi a intrat unde
42 era copila. Şi apucându pre copilă de mână, i-a dis:
Talita, cumi, adecă: Copilă, ţi dicu ţie: Scólă-te!
43 Şi îndată s'a sculatu copila, şi umbla, că era de dusprezece ani. Şi s'au mirat în de-a-
semne mare. Şi el a ordinatu, mănăce
cu ceia ce-a venitu; şi a dis să nu spună nimenea.

Iisus se duce în locurile sale, şi este respins acolo.

6 Şi a eşitu de acolo, şi a venitu în patria
2 sa; şi ucenicii săi îl urmau pre el. Şi
fiindu sâmbătă, a început a învăţa în sinagogă; şi mulţi ascultându-le, se mirau, dicendu: De unde are omulu acesta acestea? Şi ce fel de înţelepciune i s'a dată lui? Şi ce fel de lucrări se săvârşesc prin
3 mânile lui? Ău nu acesta este tâmplariulu, fiiulu Mariei, şi fratele lui Iacobu, şi lui Iosi, şi alu lui Iudă, şi ale lui Simeon? Şi nu sunt surorile lui aicea la noi? Şi
4 se sminteau de d'însul. Iară Iisus le-a dis: Nu este profetulu fără onóre, de cât în patria sa, şi între rudeniile sale, şi în casa sa. Şi nu pu-

fetei: Cere de la mine ori-ce voieşti, şi-ţi voiu da. Şi s'a jurat ei: [a] Ori ce voi cere de la mine ţi voiu da, până la jumătate 24 din împărăţia mea. Ea ieşind, a zis mumei sale: Ce să cer? Ea a zis: Capul lui Ioan, Botezătorulu. 25 Cându dar a intrat îndată cu grăbire la rege, a cerut, zicându: Voiu ca să mi dai acumu în tipsă capul lui Ioan, Botezătorulu. [b] Şi s'a întristat regele fórte; dară, pentru jurămîntulu şi pentru cei ce şedeau împreună cu d'însulu, nu a voitu să-i respingă cererea. 27 Şi îndată trimeţându regele pre unulu din gardă, i-a ordinat să aducă capulu lui; ér' ea mergându, l-a tăiatu capulu în închisóre; 28 şi a adusu capulu lui în tipsă, şi l-a datu fetei, şi fata l-a datu mumei sale. 29 Şi audindu discipulii lui aceea, au venitu, şi au ridicatu corpulu lui, şi l-au pusu în monumentu.

Cei 5000 ce dau de ospătare, şi fiindu-le strâmtorat se dă de mai mari decâtu aceştia, apoi de urmări, şi ale căr de mâncare mai multe.

30 [c] Şi s'au adunatu apostolii la Iisusu, şi i-au spusu tóte câte au facutu şi câte au învăţatu. 31 [d] Şi elu le-a disu: Veniţi voi singuri deosebi, în locu pustiu, şi vă reposaţi puţinu; că [e] erau mulţi cari veniau şi se duceau, şi nu aveau timpu nici să mănânce. 32 [f] Şi s'au dusu în locu pustiu deosebi, cu corabia.

33 Şi l-a văduţu mulţimea mergându, şi mulţi l'au cunoscutu, şi alergau acolo pe josu din tóte cetăţile, şi au venitu mai înainte de cându ei, şi s'au adunatu la d'însulu. 34 [g] Şi eşindu Iisusu, a văduţu mulţime mare, şi i s'a făcutu milă de ei; pentru că erau ca nişte oi ce nu aŭ păstoriu; şi [h] a începutu a-i învăţa multe.

35 [i] Şi fiindu óra acuma înaintată, s'au apropiatu de d'însulu discipulii lui, ziicându: Loculu este pustiu, şi óra acuma înaintată; 36 Dimitte-i, ca mergându în cetăţile cele din prejuru şi în sate, să-şi cumpere pâni; că nu aŭ ce să mănânce. 37 Elu respundându-le a disu: Daţi-le voi să mănânce. Şi i-au disu: [k] Aŭ dară voiu mergu şi voiu cumpăra pâni de dóue sute de denari, şi li voiu da să mănânce? 38 Elu le-a disu: Câte pâni aveţi? mergeţi de cercaţi. Şi cându aŭ aflatu, aŭ disu: [l] Cinci, şi dóue peşci. 39 Şi le-a disu să aşede pre toţi, cete, cete, 40 pe iérba verde. Şi aŭ şedutu rânduri, rânduri, câte o sută şi câte cinci-deci. 41 Şi luându cele cinci pâni şi cei dóue peşci, ridicându la cerîu, [m] a binecuvântatu, şi a frântu pânile, şi le-a datu discipuliloru săi ca să le pună înaintea lor; şi cei dóue peşci i-a împărţitu la toţi. 42 Şi aŭ mâncatu toţi, şi s'au săturatu. 43 Şi aŭ ridicatu dăramături, dóusprezece paniere pline de fărâmături şi de peşti. 44 Şi cei ce mâncaseră eraŭ cu la cinci mii de bărbaţi.

Iisusu dându ucenicilor a trece mai nainte, merge pe mare şi face minuni.

45 [n] Şi îndată a silitu pre discipulii săi să intre în corabiă, şi să meargă mai înainte de cătu de cea parte, la Betsaida, până ce va demite mulţimea. 46 Şi după ce le-a demisu, s'a dusu în munte, ca să se roge.

47 [o] Şi fiindu-se sără, era corabia în mijlocu mării, şi elu singuru pe uscatu. 48 [p] Şi văduindu-se ei chinuindu vâslindu; că vêntulu li era împotrivă; óra în a patra strajă a nopţei a venitu la d'înşii, umblându pe mare, şi [q] voia să trécă pe lângă ei. 49 Ér' ei văduindu-lu umblându pe mare, i-au părutu că este nălucă, şi au strigatu. 50 Că toţi l'au vediutu, şi s'au turburatu. Şi îndată a vorbitu cu d'înşii, şi li a disu: Îndrăzniţi, eu sânt; nu vă temeţi. 51 Şi s'a suitu la d'înşii în corabiă, şi a încetatu vêntulu; şi ei se mirau fórte în sine şi se minunau. 52 Că nu aŭ înţelesu cele ce se făcuse cu pâinile, pentru că [r] animo lor era învârtoşată.

53 [s] Şi trecându, au venitu în ţărmulu Ghenezaretului, şi au staturit la ţermu. 54 Şi cându ei din corabiă, îndată l'au cunoscutu; 55 Şi alergându prin tóte împrejurimile acelea, au începutu a aduce pre bolnavi pe scaune, unde audiau că este. 56 Şi ori-unde intra, în sate, ér' în cătune, sau în târguri pre cei bolnavi, şi îi rugau, ca [t] numai de pôlele vestmintelorŭ lui să se atingă; şi câţi se atingeau de elu, se însănătoşau.

Învăţătura Fariseilor şi cărturarilor. Pentru ce nu trebue a urmă datinile bătrânilor. Ce spurcă pe omu.

7 [u] Atunci [a] s'aŭ adunatu la d'însulu Fariseii şi unii din cărturarii, cari veniseră de la Ierusalimu; 2 Şi vediându pre unii din discipulii lui mâncându pâne cu mânule spurcate, adică necurăţite, l'au mustratu. 3 Că Fariseii şi toţi Iudeii, de nu-şi spală mânule de multe ori, nu mănâncă; ţinându tradiţiunea bătrânilor. 4 Şi dacă vinu de la târgu, de nu se spală, nu mănâncă; şi altele multe sânt, cari aŭ primitu a le ţine, precumu spălările paharelorŭ, şi a ulcioreloru, şi a văsăreloru şi a paturiloru. 5 Atunci l'au

întrebatu Fariseii şi cărturarii: Pentru ce nu umblă ucenicii tei după tradiţiunea bătrânilor, ci mănâncă pâne cu mânule necurăţite? 6 Elu respundându, le-a disu: Bine a profeţitu Isaia despre voi, făţarniciloru, precumu scrisu este: [b] Poporulu acesta cu buzele mă onóră, ér' inim'a lorŭ o depărtează de la mine. 7 Şi în zădaru mă slăvescu, învăţând învăţături, cari sânt numai omenesci. 8 Că lăsându crăcnirea lui Dumnedeu, ţineţi tradiţiunea omeniloru: spălările ulcioreloru şi a pahareloru; şi alte asemenea cu acestea multe faceţi.

9 Şi le-a disu: Bine lepădaţi crăcnirea lui Dumnedeu, ca să păziţi tradiţiunea voştră! 10 Că Moisi a disu: [c] Onóră pre părintele tău şi pre mum'a ta; şi: [d] Cela ce va vorbi rea pre părintele seu, sau pre mum'a sa, cu mórte să móră. 11 Ér' voi dieeţi: De va dice unu omu părintelui seu, sau mumei sale: [e] Corbanŭ, adică dară cu care cu ce-ai fi ajutatŭ, 12 Ér' nu-i mai lăsaţi nimicu de la mine: 13 Apoi anulaţi cuvêntulu lui Dumnedeu prin tradiţiunea voştră, care o aţi rădicatu; şi asemenea cu acestea multe faceţi.

14 [f] Şi chiemându la sine pre tóte mulţimea, le-a disu: Ascultaţi-mă toţi, şi înţelegeţi. 15 Nimicu nu este afară de omu, care intrându înlăuntru, póte să-l spurce; ci cele ce eşu dinlăuntru, acele sânt cele ce spurcă pre omu. 16 Dacă are cineva urechi de auditu, să audă.

17 [g] Şi dacă a intratu în casă, departe de la mulţimea, l'au întrebatu ucenicii d'înşiuşi parabola. 18 Şi le-a disu: Sânteţi şi voi aşa de neprincepuţi? óre nu înţelegeţi, că tóte ce intră în omu de afară, nu-l pot spurca? 19 Pentru că nu intră în inim'a lui, ci în pântece şi eşu în urechi, curăţindu tóte bucatele. 20 Ér' a disu: Ceea ce eşe din omu, aceea spurcă pre omu. 21 Că din lăuntru, din inim'a omenésca, eşu cugetări rele, adulteri, fornicaţiuni, uciderî, 22 Furtiuri, lăcomii, vicleşuguri, necurăţenii, desfrânări, pizmă, hulerîm, trufiă, nebunii. 23 Tóte aceste rele din lăuntru eşu, şi spurcă pre omu.

O femeiă nebotezată vine pentru ajutoriu la Iisusu, şi se face botezată.

24 [h] Şi sculându-se de acolo, s'a dusu în hotarele Tirului şi a Sidonului; şi intrându în casă, voia ca nimenea să nu scie de elu; [i] dară nu a pututu fi ascunsu. 25 Că o femeiă, a cărei fiică avea spiritu necurăţitu, auzindu de d'însulu, a venitu şi a căduţu la piciórele lui. 26 Femei'a era Elină, de naţiune Siro-fenicéncă; şi ea ceriă de la dânsulu să fiarte ei. Ér' Iisusu i a disu: 27 Lasă să se satureze mai întâiu copiii; că nu este bine a lua pânea copiiloru, şi a o arunca câiniloru. 28 Ea a respunsu şi a disu: Adevĕratu, Doamne: totu-şi câinii de supt mésa mănâncă din fărâmăturile copiiloru. 29 Şi i-a disu: Pentru acestu cuvêntu mergi; a eşitu demonulu din fiica ta. 30 Şi mergându a casa sa, a aflatu demonulu eşitu, şi pre fiica jăcându în patu.

Vindecarea unui orbu şi unui surdu-mutu.

31 [j] Şi eră-şi eşindu din hotarele Tirului şi a Sidonului, a venitu la mare Galileei, în mijlocul hotarelor Decapolei. 32 Şi i s'a adusu la d'însulu unu surdu, cu vorba cu anevoiu, şi l'au rugatu să-şi pună mâna preste d'însulu. 33 Şi luându-lu din mulţime deosebi, a bătutu degetele sale în urechile lui, şi scuipându, s'a atinsu de limba lui: 34 Şi [k] ridicându la cerîu, a suspinatu, şi i-a disu: Effata! adică: Deschide-te. 35 Şi îndată i s'a datu auditulu, şi i s'a deslegatu legătura limbei sale, şi vorbia bine.

36 Şi [l] le-a poruncitu să nu spună nimănui; dară cu cât le crădea, cu atât mai multu vestiau. 37 Şi se uimiau preste măsură, dicându: [m] Bine le a facutu tóte: şi pre surdi i-a făcutu să audă, şi pre muţi să vorbescă.

Iisusu este, şi se de mâncare mare mulţimei mari.

8 [n] În acele dile, [a] fiindu mulţime mare fără de nici ce mânca, a chiematu Iisusu pre ucenicii sei, şi le-a disu: 2 Mi-s'au este de mulţime, că acum trei dile de cându sânt lângă mine, şi nu aŭ ce mânca; 3 Şi dacă îi voiu slobodi flămânzi la casele lorŭ, vor slăbi pe cale; că unii dintr'înşii sânt de departe. 4 Şi i-au respunsu ucenicii lui: De unde va putea cineva să sature cu pâine pe aceştia aici în pustiiu? 5 Şi i-a întrebatu: Câte pâni aveţi? Ei i-au disu: Şapte. 6 Şi a poruncitu mulţimei să şeadă pe pământu; şi luându cele şapte pâni, şi mulţumindu, a frântu şi a datu discipuliloru săi ca le pună înainte lorŭ; şi i-aŭ pusu înaintea mulţimei. 7 Şi aveau şi peşciori puţini; şi binecuvântându, a disu ca şi aceştia să li pună înainte. 8 Şi aŭ mâncatu, şi s'aŭ săturatu; şi aŭ luatu rămăsiţe de fă-

8 dinkotroŭ spre a pentrece: ȘI cĂ se mănînce
ceea ce îi pune mîi; și l-a oprire.

Porunca și Evanghelia arată cum trebuiesc curățite

10 ...și fiindu-i întrebat în casă ucenicii lui
11 sĂ, a venit în părțile Dalmanutei. ¶ Și au
eșit Fariseii, și s'au început a se întreba
cu dînșii, cerîndu-le de la dînșii semnă
12 din cer, ispitindu-le. Și suspinînd în
spiritul său, a zis: Pentru ce generația
aceasta caută semn? Amin vă spun: Nu se va da generației aceleia semn.
13 Și lăsîndu-i, a intrat iarăș în corabie, și
a trecut pe cealaltă parte.

14 ¶ Și uitaseră ucenicii să ia pîne, și nu
aveau cu dînșii în corabie mai mult de
15 cît o pîne. ¶ Și le zicea, zicîndu-le: Vedeți,
păziți-vă de aluatul Fariseilor și de aluatul
16 lui Irodu! Și vorbeau între ei, zicînd:
17 Pîne nu ne avem. Știind Isus
aceasta, le-a zis: Pentru ce vorbiți în
fire-vă, că nu aveți pîne? Încă nu înțelegeți, nici pricepeți? Încă înțărcinată a-
18 veți inima voastră? Avînd ochi, nu vedeți?
și urechi având, nu auziți? și nu vă aduceți
19 aminte? Cînd cinci pîini le-am frînt celor cinci
mii la cîți erau, cîte paniere pline de fărîmituri ați ridicat? Îi zic Lui: Douăsprezece. Și cînd cei șapte la cei pa-
20 trii mii, cîte paniere pline de fărîmituri
21 ați ridicat? Îi zic Lui: Șapte. Și le-a zis:
Cum încă n'aveți înțelegere?

Vindecarea unui orb prin a doua oară.

22 Și a venit la Betsaida; și i-au adus
un orb, și l-au rugat să se atingă de
23 dînsul. Și apucînd pe orbul de mînă,
l-a scos afară din sat; și scuipînd pe
ochii lui, și punîndu-și mîinile sale peste
24 dînsul, l-a întrebat de vede ceva. Și
ridicînd, zicea: Văd oamenii ca arborii umbulați. Deapoi iarăș a pus mîinile pe ochii lui, și l-a făcut să a vădută;
25 și s'a îndreptat, și a văzut limpezit pre
26 toți. Și l-a trimes la casa sa, zicîndu-i:
Nici la sat să intri, nici unui om din sat
să spui.

Mărturisirea lui Petru; întîia proorocie a suferințelor, morții și învierei sale.

27 ¶ Și a eșit Isus și discipulii săi în satele de lîngă Cezareea lui Filip; și pe cale
a întrebat pre discipulii săi, zicîndu-le:
Cine zic oamenii că sînt eu? Ei i-au
28 răspuns: Ioan Botezătorul; alții, Ilie;
iar alții: Unul din proroci. Și-a zis
29 Isus: Voi cine ziceți că sînt eu? Și răspunzînd Petru, i-a zis: Tu ești Hristosul.
30 Și le-a poruncit, ca să nu spună nimănui despre El.

31 Și a început să-i învețe, că Fiul omului trebuie mult să pătimească, și să se lepede de bătrîni și de arhiereii și de cărturari, și
să se omoare, și după trei zile a învia.
32 Și pe față vorbea cuvîntul acesta; și apucîndu-L Petru, începea a-L certa. Iară El în-
33 torcîndu-se și văzînd pe ucenicii săi, a certat pe Petru, zicîndu-i: Lapădă-te, Satano! că nu cugeți cele ce sînt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sînt ale oamenilor.

34 Și chemînd la sine mulțimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după mine, să se lepede de
sine, și să-și ia crucea sa, și să-mi urmeze.
35 Că cine va voi să-și scape viața sa, o va pierde; iară cine va pierde viața sa pentru mine și pentru evanghelie, acela o va
36 mîntui. Că ce va folosi omului, de ar
câștiga lumea toată, și-și va pierde sufletul
37 său? Sau ce va da omul schimbă pentru
38 sufletul său? Deci cine se va rușina de mine și de cuvintele mele în neamul acesta
desfrînat și păcătos, și Fiul omului îl va rușina, cînd va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții îngeri.

9 Și le zicea: Adevărat grăiesc vouă, că sînt unii din cei ce aici stau, care nu vor gusta moarte, pînă cînd nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

Schimbarea la față a lui Hristos.

2 ¶ Și după șase zile a luat Isus pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, și i-a suit
în munte înalt deosebi singuri, și s'a schimbat la față înaintea lor. Și veșmintele
3 lui se făcură strălucitoare, albe foarte ca zăpada, în cît alt înălbitor pe pămînt nu
4 le poate așa albi. Și li s'a arătat Ilie împreună cu Moise, și vorbeau cu Isus.
5 Și răspunzînd Petru, a zis lui Isus: Învățătorule, bine este nouă a fi aici! Și să facem trei colibi: pe unul, lui Moise unul, și pe unul, lui Ilie unul. Căci nu știa ce să răs-
6 pundă, că erau înfricoșați. Și s'a făcut
7 nouri, umbrindu-i; și a venit glas din nouri, zicînd: Acesta este Fiul meu cel iubit; pe acesta ascultați-L.
8 Și pe dată, uitîndu-și împrejur, pe nimeni nu mai văzură cu dînșii decît numai pe Isus singur cu dînșii.

9 ¶ Și pogorîndu-se ei din munte, le-a dădut, să nu spună nimănui cele ce au văzut, pînă cînd Fiul omului nu va învia
10 din morți. Și au ținut cuvîntul între sine, întrebîndu-se unul pe altul, ce este a-
11 cela — a învia din morți. Și l-au întrebat, zicînd: Pentru ce zic cărturarii, că Ilie
12 trebuie să vină mai întîi? Iară El răspunzînd, le-a zis: Ilie, venind mai 'nainte, va restatornici toate; și cum este scris de Fiul omului, ca să sufere multe
13 și să fie defăimat. Ci zic vouă, că și Ilie a venit, și l-au făcut cîte au voit, cum este scris despre el.

Vindecarea unui demoniac.

14 ¶ Și venind la discipulii săi, a văzut o mulțime mare împrejurul lor, și cărturari
15 întrebîndu-se cu dînșii. Și îndată toată mulțimea, văzîndu-L, s'a mirat, și alergînd
16 L-a salutat. Și El a întrebat pe cărturari: Ce vă întrebați cu dînșii? Și răspunzînd unul din mulțime, a zis: Învățătorule, am adus la Tine pre fiul meu,
17 care are spirit mut; Și oriunde îl apucă, îl zdrobește; și spumează, și scrîșnește cu dinții săi, și se usucă; și am cerut pe discipulii tăi ca să-l scoată afară, dară
18 nu s'au putut. Iară El răspunzîndu-i, a zis: Generațiune necredincioasă! pînă cînd voi fi cu voi? pînă cînd voiu suferi pe voi? aduceți-l la mine. Și l-au adus la
19 dînșii. Și văzîndu-L pe El, îndată duhul l-a sfîșiat cumplit, și căzînd la pămînt se tăvălea spumînd.
20 Și a întrebat pe părintele lui: Cît timpă este de cînd i se întîmplă aceasta?
21 Iară el a zis: Din copilărie; și de multe ori l-a aruncat în foc și în apă, ca să-l piardă; ci dacă poți ceva, miluiește-ne, și
22 ajută-ne. Isus i-a zis: Dacă poți crede, toate sînt cu putință celui ce crede. Și îndată părintele copilului a strigat cu lacrimi,
23 a zis: Cred, Doamne, ajută necredinței
24 mele. Iară văzînd Isus, că aleargă mulțimea, a oprit pe duhul cel necurat, zicîndu-i: Spirit mut și surd, eu
Îți zic: ieși dintr'însul, și de acum să
25 nu mai intri în el. Și strigînd, și sfîșiindu-l cumplit, a ieșit; și s'a făcut ca un mort; încît mulți ziceau că a
26 murit. Iară Isus, apucîndu-l de mînă, l-a ridicat, și s'a sculat.

27 ¶ Și intrînd El în casă, l-au întrebat
28 discipolii săi deosebi: Pentru ce noi nu am putut să-l scoatem? Și El a
29 zis: Acest soiu de demoni cu nimic nu poate ieși, de cît prin rugăciune și prin post.

Iară a vestește pe doua oară; Zavistia cărturarilor și tămăduirea lui.

30 Și de acolo ieșind, umblau prin Gali-
31 leea, și nu voia să știe nimeni de El.
Căci învăța pre discipulii săi, și le zicea:
Fiul omului se va da în mîinile oamenilor, și-L vor omorî; și după ce L-a
32 omorît, a treia zi va învia. Iară ei nu înțelegeau vorba aceasta, și se temeau să-L întrebe.

Cuvîntul și exemplul despre smerenie.

33 ¶ Și a venit la Capernaum; și fiind în
casă, i-a întrebat: De ce vă certați în
34 cale? Iară ei au tăcut; căci în cale se certau pe cine mai mare între ei. Și
35 ședînd, a strigat pe cei doisprezece, și le-a zis: Cine va să fie întîiul, va fi cel mai mare între toți, și cel mai slujitor a tuturor. Și ședînd, a
36 chemat pe cei doisprezece, și le-a zis:
37 Cine va primi pre unul dintr'acești copilași în numele meu, pre mine primește; și cine mă va primi pre mine, nu pre mine primește, ci pre cel ce m'a trimes.

Alarmă față de cei ce nu sînt în ucenicie, și o altă învățătură, atît despre cei ce nu sînt ucenici, cît și despre ucenicie.

38 ¶ Ioan I-a zis: Învățătorule, am văzut pe cineva scoțînd demoni în numele tău, și el nu ne urmează; și l-am oprit, căci nu ne urmează. Iară Isus a zis: Nu-l opriți, căci
39 nimeni nu este, care facînd minuni în numele meu, să poată îndată să mă vorbească rău. Că cine nu este contra noastră este
40 pentru noi. Și oricine vă va da de băutură un pahar de apă în numele meu, pentru că sînteți ai lui Christos, adevărat zic
41 vouă, nu-și va pierde plata sa.

42 ¶ Și oricine va scandalisa pre unul din
acești mici, cari cred în mine, mai bine
este lui dacă i s'ar lega o piatră de moară de gîtul său, și s'ar arunca în mare.
43 ¶ Și dacă te va sminti mîna ta, taie-o;
mai bine îți este ție chilipi la viață, de cît dacă două mîini având în gheenă,
44 în focul nestins, Unde viermele lor nu
45 moare, și focul nu se stinge. Și dacă te va

46 ghiocean, la locul unde şedea, Unde vădendu
47 locu au mâre, şi locul nu se ştiinţa. Şi
de-şi va fi de pedirea orbului lui sedea la;
anul bine îi este cu mâ-o-bun să intri în
împărăţia lui Dumnedeu, de cât dând ochi
două, să fii aruncatu în locul ghiocu-
45 nei, Unde viermele lor nu mâre, şi locul
49 nu se ştinge. Că fie care cu foc se va
săra; şi tot sacrificiulu ca sare se va
săra.

50 Bună este sarea; dară fărădu-se sarea
nesarată, cu ce o veţi face? Aveţi sare în
voi, şi fiţi în pace unulu cu altulu.

Isusu se duce d'acolo în Iudeea, şi este amenatu de mulţi cu ocasiunile la Isusu despre despărţenie.

10 Şi 1 sculându-se de acolo, a venitu la hotarele Iudeei, d'incolo de Iordanu; şi
2 erâ-şi eră mulţemi gloate la d'insulu, şi
precumu avea datinâ, erâ-şi 2 învăţa.
3 Şi apropiându-se Farisei, l'au întrebatu:
Ore este legiuitu bărbatulu să-şi lase femeea?
4 ispitindu-lu. Elu respundându, li a disu:
Ce v'a ordinatu Mosi? Ei l'au disu: 3 Mosi a
5 lasatu să-i scrie carte de despărţenie, şi să
6 o lase. Şi respundându Isusu, li a disu:
Dupre împetrirea anumet vostre v'a scrisu
7 acestu cedimu. Eru de la începutulu lumei
8 4 a făcutu Dumnedeu bărbatu şi femea.
9 5 Pentru acestea va lăsa omulu pre părintele
său şi pre mama sa, şi se va lipi de ne-
8 vasta sa; şi amendoi vorâ 6 fi una singu;
dincolo nu sunt mai multi doi, ci unu singu.
9 Deci ce a împreunatu Dumnedeu, să nu
despărţă omulu.

10 Şi în casa ăra-şi l'au întrebatu disci-
11 pulii sei de acestu. Şi le a disu: 7 Ori-cine
va lăsa femea sa, şi va lua alta, comite
12 preste adulteriu asupra ei. Şi femea, de-şi
va lasa bărbatulu, şi ea va mărita după altulu, sevârşesce adulteriu.

Isusu primesce pe unu-sprecinstrei pre copii.

13 8 Şi aducea pruncii la d'însulu, ca să se
atingă de ei; ăra ucenicii ei mustrau pre
14 cei ce-i aduceau. Ăra Isusu vădindu-se
forte nu mulţemitu, şi li-a disu: Lăsaţi pruncii să vină la mine, şi nu-i opriţi; că 9 a
unora ca acestora este împărăţia lui Dum-
15 nedeu. Adevru-i spun vouă: 10 Ori-cine nu va
primi împărăţia lui Dumnedeu ca unu pruncu,
16 nu va intra într'însa. Şi îmbrăţoşându-i
pre unii mânându preste ei, şi li-a disu bine cuvântându.

Intrebarea unui omu avutu, respunsulu lui Isusu, şi morala ce urmă.

17 10 Şi eşindu elu în cale, alergându unu
ce şi îngenunchiându înaintea lui, 11 îl în-
trebă: Învăţătorule bunu, ce să facu, ca să
18 moscenescu viaţa eternă? Dară-a disu Isusu
lui: Pentru ce mi dici bunu? nimenea nu este
19 bunu, de cât unulu, Dumnedeu. Tu
scii cetindu: 12 Să nu ucidi; să nu faci
curvie; să nu furi; să nu mărturiseşti
mărturie mincinosă; să nu răpesci; onoră
20 pre părintele teu şi pre mama ta. Elu
respundându, i-a disu: Învăţătorule, bine
am păzitu de mică pruncie mea.
21 Atunci Isusu cătându spre elu, l'a iubitu,
şi i-a disu: Încă una îţi lipsesce; mergi,
vinde-ţi tote câte ai, şi le dă sărăciloru, şi vei
avea 13 comoru în ceriu; şi vino, şi urmedză-mi.
22 Ăra elu supărându-se de acestu cuvântu, s'a dusu întristatu; că avea avutu
mare.

23 Şi cătându Isusu împrejuru, a disu
24 discipuliloru sei: Câtu de anevoiu vorâ intra în împărăţia lui Dumnedeu cei ce au
averi! Şi discipulii sei mirau de cuvin-
25 tele lui. Ăra Isusu ăra-şi respundându, li a
disu: Fiilorâ! câtu de anevoiu este să intre
26 în împărăţia lui Dumnedeu cei 14 ce se încred în averile lor! Mai lesne este ca funiu să
treca prin urechea acului, de câtu avutulu să
27 intre în împărăţia lui Dumnedeu. Ăra ei
mai multu vău mirau, dicându unulu către
altulu: Şi cine pote să se mântuiască? Ăra
28 cătându Isusu la d'însii, li-a disu: La o-
meni este cu neputinţă, (ăra nu la Dumnedeu);
că la Dumnedeu sunt tote cu putinţă.

29 15 Atunci Petru a începutu a-i dice: Iată
noi amu lăsatu tote, şi amu urmatu ţie. Şi
30 respundându Isusu, a disu: Adevru-i spun
vouă, nimenea nu este care şi-a lăsatu casă,
sau case, sau surori, sau părinţi, sau mama,
sau femei, sau copii, sau ţărâne, pentru
mine şi pentru evangeliu, 16 Care nu va pri-
31 mi însutite acumu în acestu timpu: case, şi
fraţi, şi surori, şi mame, şi copii, şi ţărâne,
cu persecuţiuni; şi în lumea cea viitore,
32 viaţa eternă. 17 Dară mulţi d'intre cei dintâiu
vorâ fi pe urmă, şi d'intre cei de pe urmă
întâiu.

Isusu prodice de a treia óra despre despărţenile sale de apostoli, ostenele şi învierea lui.

33 18 Şi erau pe cale suindu-se la Ierusalimu. Şi
era Isusu mergea înaintea lor: ăra ei se

spăimântau, şi urmându-i, li era frică. Şi
luându-şi-a pre cei dăsă-spre-dece, a în-
32 cepută a li spune despre cele ce aveă să i
se întemple, 18 Dicându: Iată ne suimu la
Ierusalimu, şi Fiiulu omului se va da ar-
chiereilorâ şi cărturariloru, şi îlu vorâ con-
damna la morte, şi îlu vorâ da păgâniloru;
33 Şi-lu vorâ batjocori, şi-lu vorâ scuipa, şi-lu
vorâ scurge, şi îlu vorâ omorî; şi a treia óra
va învia.

Petrone fiii Zevedeu şi a lui Iacovu; şi respunsulu Domnului nostru.

35 19 Atunci venira la elu Iacovu şi Ioanu, fii
lui Zevedeu, dicându-i: Învăţătorule, voimu
36 ca să ni faci ce vomu cere. Ăra elu li-a
37 disu: Ce voiţi ca să vi facu? Dară-i ei a-
disu: Dă-ne, ca să şedemu, unulu d'a dreptâ ta,
38 şi altulu a stângâ ta, în mărirea ta. Dară
Isusu li-a disu: Nu scii ce cereţi; puteţi oi
beu paharulu care eu beu? sau vă botezaţi
39 cu botezulu, cu care eu mi botezu? Dară-i
ei a disu: Putemu. Dară Isusu li-a disu
ei: Paharulu, pre care eu beu, îlu veţi
beu; şi cu botezulu cu care eu mi bo-
40 tezu, vă veţi botezâ; Dară a şedé d'a dreptâ
mea, sau a stângâ mea nu potu eu da; ci se
va da celoru pentru cari s'a gătitu.

41 20 Şi auzindu cestea cei dece, au începută
42 a se mânia pre Iacobu şi pre Ioanu. Ăra
Isusu chiămându-i la sine, li-a disu: Ştiţi,
ca cei ce guvernădă nesuptu popórelorâ, lo
domnescu, şi cei mari ai sei îlu ţin la ste-
43 pânirea. 21 Ăra nu va fi aşa; ci
cine va voiesce să fie mare între voi, să fie
44 vostru servu, Şi cine din voi voiesce să
45 fie întâiu, să fie tuturoru servu. Că şi 22 Fi-
iulu omului nu a venitu să fie servitu, ci să
servăsca, şi 23 să-şi dee vieţa sa răscumperare
pentru mulţi.

Vindecarea orbului Bartimeu lângă Ierihonu.

46 24 Şi au venitu la Ierihonu. Şi eşindu elu
din Ierihonu cu discipulii sei şi cu gu-
pucă multă, orbulu Bartimeu, fiiulu lui Ti-
47 meu, şedea lângă cale cerşindu: Şi auzindu,
că este Isusu Nazarineanulu, a începută a
48 strigă, şi a dice: Iisuse, fiiulu lui Davidu,
miluesce me! Şi-lu certau mulţi, ca să tacă;
ăra el cu mult mai tare strigă: Fiiulu lui Da-
49 vidu, miluesce me! Şi stându Isusu, a disu
să îlu chiame. Şi ei chiămară pre orbu,
dicându-i: Îndrăsnesce! scoală, eată te chiamă.
50 Ăra elu, lepădându-şi veşmêntulu seu, a
51 sculatu, şi a venitu la Isusu. Şi Isusu

Cine mea se va ruşina eu şi de cuvintele
pentru care popórele? dară Fiul omului
pentrece de ruşinat
38 Şi a auzit cărturarii şi archiereii, şi
cătau cum să-l omóră; căci se temeau
de dînsulu, pentru că a lui poporulu to mi-
ra de învăţătura lui.
39 Şi făcendu-se sără, a eşitu afară din
cetate.
20 Şi a dusu de trecendu, a vădutu smo-
21 chinită ficatu din rădăcini. Şi aducendu-
şi aminte Petru, i-a disu: Învăţătorule, vedi,
smochinulu, pre care l'ai blăstematu, s'a us-
22 cată. Şi respundendu Iisusu, i-a disu: A-
28 veţi credinţă în Dumnedieu. Că, adevĕrat
dicu vouĕ: Ori-cine va dice muntelui aces-
tuia: Lĕuĕşte-te, şi te arunică în mare; şi
nu se va îndoi în inima sa, ci va crede,
că cele ce va dice vorĕ fi: i va fi ce-ce
24 va dice. Drepu aceea dicu vouĕ: Tóte că-
te cerceţi, rugĕndu-vĕ, credeţi că veţi pri-
mi, şi ai se va fi vouĕ.
25 Şi cându staţi de vĕ rugaţi, ertaţi ce-
ce aveţi asupra cuiva; că şi Părintele vos-
tru celu din cerури să vĕ erte greşelile
26 vóstre. Ér' dacă voi nu veţi erta, nici
Părintele vostru celu din cerури va erta
greşalele vóstre.

*Învăţătura despre mărturisirea dreptului credinţe; re-
cădirea se dovedesce respundĕndu despre autoritatea lui
Ioanu Botezătorulu; porunceşte de a se păzi şi pe
cei ce nu urmădiază pe Mântuitoriu.*

27 Şi vĕ venitu ĕră-şi la Ierusalimu; şi
umblându ei în templu, au venitu la dĕ-
28 nsulu archiereii şi cărturarii şi bătrânii; şi
i-au disu: Cu ce putere faci acestea, şi cine
ţi-a datu nóulu putere, ca să faci acestea?
29 Ér' Iisusu respundĕndu, i-a disu: Între-
bare-voiu şi eu pre voi unu cuvîntu, şi mi
respundeţi şi voi spre a vĕ voiu ce
30 putere faci acestea: Botezulu lui Ioanu,
din ceriu a fostu, sĕu de la ómeni? re-
spundeţi-mi. Şi ei cugetau între sine, di-
cendu: Dacă vomu dice: din ceriu, va dice:
32 Pentru ce dară nu l'aţi crezutu lui? Ér' de vomu
dice: De la ómeni, ne tememu de poporu;
că toţi socotiau pre Ioanu, că în adevĕru
33 a fostu prorócu. Şi respundendu, au disu
lui Iisusu: Nu ştimu. Şi respundendu Iisu-
sus, a qisu lor: Nici eu nu vĕ voiu spune
vouĕ cu ce putere faci acestea.

12 Şi a cepatu a li vorbi în parabole: Un
om a plantatu viĕ, o îngrădiţu în
giuru cu gardu, a sapatu locu de teascu,

a zidiţu turnu, şi a datu lucrătoriloru; şi
s'a dusu departe. Şi la timpu a trimesu
2 unu servu la lucrători, ca să ĕe de la lu-
crători din rodulu viĕi. Ér' ei apucendu-lu,
3 l'au bătutu şi l'au trimesu deşertu. Şi
ĕră-şi a trimesu altu servu pre la ei;
şi pre acela l'au omorîtu; şi mulţi alţi, pre unii
bătendu-i, şi pre alţi omorîndu-i. Încă, a
6 mai avutu unu fiiu iubitu alu sĕu, a tri-
mesu şi pre acela mai pe urmă la ei, di-
cendu: Vorĕ respecta pre fiiulu meu. Ér'
lucrătorii aceia cĕ dîsei între sine: Acesta
este moştenitorulu: veniţi să-lu omorîmu, şi
moştenirea va fi a noştri. Şi apucendu-lu
l'au omorîtu, şi l'au aruncatu din viĕ.
9 Dară ce va face stăpânulu viĕi? veni va, şi
va perde pre acei lucrători, şi va da viĕa
altoru. Ară nu aţi ceţitu scriptura:
Petra, pre care au nesocotitu zidiţorii, a-
cesta capulu unghiului: Dumnedieu a datu
11 acestu locu, şi este minunată în ochii nostri?
12 Şi căutau să-lu prindă; dară se temeau
de poporu; că aă cunoscutu, că a disu pa-
rabola despre loru; şi lăsându-lu, s'au dusu.

*Respunsurile date cătorva oameni despre plătirea de
care să fiindu, despre învierea morţilor şi se
spune celu mai mare; şi învăţătura cu privire
la Fiiulu lui Dumnedieu.*

13 Apoi au trimesu ĕră-şi la dînsulu pre uni-
14 in din Farisei şi din Irodiani, ca să-lu prin-
dă în cuvîntu. Ér' ei venindu, i-au disu:
Învăţătorule, cunoscu că eşti adevĕrat, şi
nu-ţi pasă de nimenea; că nu cauţi în faţa o-
mului, ci înveţi calea lui Dumnedieu în
adevĕru. Se cade a da tributu Cesarului,
sĕu nu? Să dămu, sĕu să nu dămu? Ér' el
16 cunoscendu fiiresce loru, i-a disu: Pentru
ce mă ispitiţi? aduceţi-mi unu de-
năru, ca să-lu vĕdu. Ér' ei i-au adusu.
17 Şi le-a qisu: Alu cui este acesta chipu şi
scriptura? Ei i-au disu: Alu Cesarului. Şi
respundendu Iisusu, le-a qisu: Daţi Cesaru-
lui cele ce sunt alu Cesarului, şi lui Dum-
nedieu cele ce sunt ale lui Dumnedieu. Şi
s'au mirată de dînsulu.

18 Şi au venitu la dînsulu Sadukeii, cari
dicu că nu este înviere; şi l'au întrebatu,
19 dicendu: Învăţătorule, a Moisi ni-a scrisu
De va muri fratelu cuiva, şi îi va remînea
muiere, şi nu va lăsa copii, să ĕe fratele
seu pre muiera lui, şi să rădice semînţa
20 fratelui seu. Deci să fiu-a cepte şapte fraţi; şi

celu d'întâiu a luatu muiere, şi murindu nu
21 a lăsatu semînţă. Şi alu doilea a luatu-o,
şi a murîtu; şi nici acela nu a lăsatu se-
22 mînţă; şi alu treilea asemenea. Şi au lu-
at-o toţi cepte, şi nu au lăsatu semînţă; mai
23 pe urmă de toţi a murîtu şi muiera. Deci
la înviere, cându vorĕ învia, alu cui din ei
va fi muiere? că toţi cepte au avutu-o
24 de muiere.
Şi respundendu Iisusu, li-a disu: Ve-
ţi-ţi, pentru că nu veţi cunoscendu, nici
25 puterea lui Dumnedieu. Căci cându vorĕ
învia din morţi, nici se vorĕ însura, nici se
vorĕ mărita; ci vorĕ fi ca îngerii în ce-
26 rури. Ér' despre morţi, că se vorĕ scula,
nu aţi ceţitu în cartea lui Moisi, cum
i-a vorbitu Dumnedieu în rugu, dicendu: Eu
sĕnt Dumnedieulu lui Abraamu, şi Dumne-
dieulu lui Isaacu, şi Dumnedieulu lui Iacobu.
27 Nu va este Dumnedieu alu morţilor, ci
Dumnedieu alu viilor: deci, voi multu vĕ
rătăciţi.
28 Şi apropiendu-se unulu din cărturari,
care audiţise pre ei întrebându-se, pricepându
că li-a respunsu bine, l'a întrebatu: Care
29 cedinu este celu mai întâiu din tóte. Ér'
Iisusu i-a respunsu: Cedinu mai întâiu de tóte
este: Audi, Israile! Dumnedieulu
30 Dumnedieulu nostru, unulu este Domnu. Şi
să iubeşti pre Domnulu Dumnedieulu tĕu,
din tótă inima ta, şi din tótă sufletulu tĕu,
şi din tótă cugetulu tĕu, şi din tótă pute-
31 rea ta; acesta este cedinu întâiu cedinu. Ér'
alu dóilea, asemenea acestuia, este acesta:
Să iubeşti pre aprópele tĕu, ca pre tine-ţi
însuţi. Altu mai mare cedinu de cătu aceş-
32 tia nu este. Şi a disu cărturarulu: Bine învăţă-
torule! adevĕrată ai disu: că unulu este
Dumnedieu, şi nu este altulu afară de dîn-
33 sulu: Şi a-lu iubi din tótă inima, şi din
tótă cugetulu, şi din tótă sufletulu, şi din
tótă puterea; şi a iubi pre aprópele ca pe
sine-şi, preste mai multi de cătu tóte
34 olocaustele şi sacrificiele. Ér' Iisusu vă-
dindu că a respunsu cu înţelepciune, i-a
disu: Nu eşti departe de împărăţia lui
Dumnedieu. Şi nimenea nu mai cutezia
să-i întrebe mai multu.
35 Şi Iisusu învăţându în templu, a luatu
cuvîntulu, dicendu: Cumu dicu cărturarii,
36 că Christosu este fiiu alu lui Davidu? Că
însu-şi Davidu a disu cu Spiritulu Sfîntu:
Disu'a Domnulu Domnulu meu. Şedi de-a
dreptulu mieu, pĕnă voi pune pe vrăsmaşii
37 tĕi aşternutu picióreloru tĕi. Deci în-
şu-şi Davidu îlu numesce Domnu; de unde
dară este fiiu alu lui?

*Descopere învăţătorii ce se prindeau de cuvintele şi
dorinţa cărturarilor.*

Şi poporulu îlu asculta cu plăcere.
38 Şi a-i vorbitu în învăţătura sa: Păziţi-vĕ
de cărturari, cărora le place a umbla în
veşminte lungi, şi a fi salutaţi în
39 pieţe; şi scaune întâi în sinagogi, şi locurile celu mai de sus în
40 ospeţe; Cari înghit casele vĕduveloru, şi
la aretare fac rugăciuni lungi: aceştia
vorĕ primi mai mare condemnare.
41 Şi şedendu Iisusu în faţa cuiniei, ţi-
nea cuvîntu asupra poporului cum bă în cuiniă;
şi mulţi avuţi aruncau multu. Şi venindu o
42 vĕduvă sărăcă, a aruncatu două fălci, ce
43 sunt bani. Şi chiămându pre ucenicii săi, li-a disu: Adevĕru dicu vouĕ, că
văduva acesta sărăcă a aruncatu mai multu
de cât toţi cei ce au aruncatu în cuiniă.
44 Că toţi acei din prisosulu lorŭ l'au arun-
catu la ofăta din ligat; ea a aruncatu tó-
tu câtu a avutu, tótă avuţia sa.

Proorocesce distrugerea templului şi a Ierusalimului. Semnele acestui spăimîntătoriu şi a venirei a doua a lui Iisusu Christosu. Asemănare în privinţa smochinului.

13 Şi eşindu el din templu, i-a disu unulu
din ucenicii sei: Învăţătorule, vedi ce
fălci de petre şi ce zidiri! Şi re-
2 spundendu Iisusu, i-a disu: Vedi aceste zidiri
mari? Nu va rămînea petra pe petră,
care să nu se va răsipi.
3 Şi şedendu el pe Muntele Măslinilor în
faţa templului, l'au întrebatu deosebi Petru
şi Iacobu şi Ioanu şi Andreiu: Spune nouĕ,
4 cându vorĕ fi acestea? şi ce va fi semnu
când se va cumplini, tótă acestea?
5 Ér' Iisusu respundendu-li, a început a
li dice: Căutaţi să nu vă amăgească cine-va.
6 Că mulţi vorĕ veni în numele meu, gicendu:
Eu sĕnt Christosu; şi vorĕ amăgi pre mulţi.
7 Ér' când veţi auzi de resbóie şi de zvo-
luri de resbóie, să nu vă spăimîntaţi; că
lucrulu se fie acestea; dară încă nu va fi sfîr-
8 şitulu. Că se va scula popóre asupra po-
poreloru, şi regate asupra regatelor; şi vorĕ
fi cutremure pe alocurea, şi vorĕ fi fómete
şi turburări. Acestea sĕnt începutulu dure-
rilor.
9 Deci păziţi-vĕ: că vĕ vorĕ da la dîre-

ştetorĭ, şi veţĭ fi urîţĭ în totĭ omenĭ; şi veţĭ
fi duşĭ înaintea guvernatorilorŭ şi regilorŭ
pentru mine, spre mărturiă lorŭ. 10 Şi mai
întîiŭ trebue să se predice evangeliulŭ tutu-
10 lorŭ poporeloru. 11 Ér cîndŭ vĕ voru duce, şi
vĕ voru da, să nu vĕ îngrijiţi mai nainte
ce veţĭ vorbi, nicĭ să vĕ gîndiţi; ci ceea-ce
se va da în acelŭ ceasŭ, aceea să vorbiţi, că
nu voi sînteţĭ cei ce vorbiţĭ, ci Spiritulŭ
Sîntŭ.

12 Şi fratele pre fratele spre morte, şi
părintele pre fiiŭ; şi se voru scula copiĭ a-
supra părinţilorŭ, şi îi voru face să-şĭ moră.
13 Şi veţĭ fi urîţĭ de totĭ pentru numele meu;
ér celŭ ce va răbda pînă la sfîrşitŭ, acela
se va mîntui.

14 Ér cîndŭ veţĭ vedé urîciunea pustirei,
care a fostŭ de proorocŭlŭ Daniilŭ, stîndŭ în-
de nu se cade, (celŭ ce ceteşce să înţelegă),
atunci cei ce vor fi în Iudeea, să fugă în
15 munţi. Şi celŭ ce este pe casă să nu se
pogore în casă, nicĭ să intre, ca să ieă ceva
16 din casa sa. Şi celŭ ce este în câmpŭ să
nu se întorcă înapoi, să-şĭ ieă vestmîntulŭ
17 seu. Şi vaĭ de celе însărcinate şi de celе
18 ce voru alăpta în dilele acelea. Şi rugaţi-
vĕ, ca să nu fie fuga vóstră erna. 19 Că va
fi în dilele acelea strîmtorare, cumŭ n'a
mai fostŭ de la începutulŭ facerei ce a
făcutŭ Dumnedeŭ, pînă acumŭ, şi nicĭ va
20 mai fi. Şi de nu ară fi scurtatŭ Domnulŭ
dilele acelea, nu ară scăpa ori-ce corpŭ;
ci pentru alegiiĭ săĭ ce ă scurtatŭ dilele acelea.
21 Atunci de vĕ va dice cine-va: Iacă, aicea
este Christosŭ! sĕu, Iacă, acolo! nu credeţĭ.
22 Că se voru scula Christoşĭ amăgitorĭ, şi
proorocĭ mincinoşĭ, şi voru vrĕa semne şi
minuni, ca să amăgéscă, de ară fi cu pu-
23 tinţă, şi pe cei aleşĭ. Ér voi priviţi-vĕ,
iacă, mai nainte v'amu spusŭ totе.

24 În dilele acelea, după strîmtorarea aceea,
sórele se va întunecá, şi luna nu-şĭ va da
25 lumina sa; 25 Şi stelele cerului voru cădé,
şi puterile celе din ceriŭ se voru clăti.
26 Şi atunci voru vedé pre Fiiulŭ omului venindŭ
27 pe nóri cu mare putere şi mărire. Şi a-
tunci va trimete pre îngerii sĕi, şi va a-
duna pre cei alegi ai sĕi de la celе patru
vînturi, de la marginea pămîntului pînă la
marginea cerului.

28 Ér de la smochinŭ învăţaţi-vĕ parabola:
Cîndŭ mlădiŭa lui este moĭe, şi înfrunzesce,
29 scieţi că este aprópe vĕra. Aşa şi voi, cîndŭ
veţĭ vedé acestea întîmplîndu-se, să sciţi
că este aprópe, lîngă uşi. 30 Adevĕrŭ grĕiescŭ
vóue, că nu va trece neamulŭ acesta pînă când
nu se voru întîmplá totе acestea. 31 Cerulŭ
şi pămîntulŭ voru trece, dară cuvintele mele
nu voru trece.

32 Ér de ziua aceea şi de ór'a aceea nimenea
nu scie, nicĭ îngerii cei din ceriŭ, nicĭ Fiiulŭ,
numaĭ Tatălŭ.

33 Privighiaţi şi vĕ rugaţi; căci nu
sciţi cîndŭ va fi timpulŭ. 34 Că este ca
şi cîndŭ unŭ omŭ, plecîndŭ în călătoriă,
şi-a lăsatŭ casa sa, şi a datŭ robilorŭ sĕi
putere, fiecăruia lucrulŭ seu, şi portarului
a porunci să privegheze. 35 Deci privegheaţi, că nu sciţi
cîndŭ va veni stăpînulŭ casei, sĕra sau la
mîndóue nópte, sĕu la cîntatulŭ cocoşului,
sĕu dimineţă. 36 Ca nu cumvă venindŭ fără de veste,
să vĕ afle dormindŭ. 37 Ér celŭ ce vĕ voiu,
voiu tuturorŭ: Privegheaţi!

Conspiraţiunea sinedriului contra lui Isus. Ungerea lui Isus în casa lui Simon. Trădarea lui Iuda cu arvunirea.

14 După-dóue dile erau paştele şi sermele
şi archiereiĭ şi cĕtăţenii căutaŭ cumŭ
să-lŭ prindă cu vicleşugŭ, şi să-lŭ omóre.
2 Dară dicea: Nu în serbătóre, ca să nu fie
turburare în poporŭ.

3 Şi dîndŭ eŭ în Betania, în casa lui Si-
monŭ leprosulŭ, şi şedîndŭ elŭ, a venitŭ o
femeiă având un vasŭ de alabastru cu mirŭ
de nardŭ adevĕratŭ, de multă preţŭ, şi fră-
mîndŭ vasulŭ de alabastru, i-a turnatŭ pe ca-
pulŭ lui. 4 Şi erau unĭi care zîceaŭ cătră
sine şi dicеaŭ: Pentru ce se face a-
ceastă risipă de mirŭ? 5 Că se putea vinde
acesta preste mai multĭ de cîte trei sute
de denarĭ, şi să se dea săracilorŭ. Şi mur-
muraŭ asupra ei.

6 Ér Isusŭ a dis: Lăsaţi-o, pentru ce
o supăraţi? ea a lucrată lucru bunŭ cătră
mine. 7 Că pre sераci pururea îi aveţi cu voi,
şi cîndŭ voiţi, puteţi a li face bine; ér
pre mine nu mĭ aveţi pururea. 8 Acésta a
făcutŭ ceea ce a potutŭ, a venitŭ mai na-
inte de a unge corpulŭ meu spre îngropare.
9 Adevĕrŭ dicŭ vóue: Ori-unde se va predica
acestă evangeliă în totă lumea, se va spune
şi ceea ce a făcutŭ ea, spre amintirea ei.

10 Şi Iuda Iscarioteulŭ, unulŭ din cei dooş-
prĕce-dĕce, a mersŭ la archiereiĭ, ca să-lŭ
vîndă lorŭ. 11 Ér ei auzindŭ-o, arĕ

bucuratĕ, şi i-aŭ făgăduitŭ să i deă bani.
Şi elŭ căuta cumŭ l'arŭ da lucru mĭ le-
sносŭ timpŭ.

*Simon cel gros, acelaş cu cel vindecat. Arhiereii
Caiafa şi ginerele lui Anna.*

12 Şi în ziua cea d'întîiŭ a azimeloru,
cîndŭ junĭ-ieĭ paştele, îi dicu cătră d'in-
saşĭ discipoliĭ sĕi: Unde voiţi să mergemŭ
să gătimŭ, ca să mănînci paştele? 13 Şi a trĕi-
meteŭ doi din discipoliĭ sĕi, şi li-a disŭ: Mer-
geţi în cetate, şi vĕ va întîmpina unŭ om
purtîndŭ unŭ vasŭ cu apă; urmaţi-lŭ. 14 Şi cri-
pa unde va intra, dicеţi stăpînului casei: În-
văţătorulŭ dice: Unde este loculŭ, în care
să mănînc paştele cu discipoliĭ mei? 15 Şi
elŭ vĕ va arĕta unŭ şopru mare, aşternutŭ
şi gătitŭ; acolo gătiţi pentru noi. 16 Şi eşiraŭ
discipoliĭ lui, şi venirŭ în cetate, şi aŭ aflatŭ
precumŭ li disese; şi aŭ gătitŭ paştele.

17 Şi facîndu-se sĕra, venia cu celŭ-dooş-spre-
dĕce. 18 Şi şedîndŭ elŭ şi mîncîndŭ, a disŭ Isusŭ:
Adevĕrŭ dicu vóue: Unulŭ din voi, ce mă
mîncă cu mine, mă va vîndé. 19 Ér ei aŭ în-
cepută a se întristá, şi a-i dice unulŭ câte
unulŭ: Nu cumŭ va fi eu sciŭ? şi altulŭ: Nu
cumŭ va fi eu sciŭ? 20 Ér elŭ respundîndŭ, i-
a disŭ: Este unulŭ din cei dooş-spre-dĕce,
care întinge cu mine la blidŭ. 21 Fiiulŭ omu-
lui în adevĕrŭ merge, precumŭ este scrisŭ
despre d'insulŭ; dară vaĭ de omulŭ acela,
prin cĕre Fiiulŭ omului se vîndé: mai bineŭ
ară fi fostŭ acelŭ omŭ, de nu s'ară fi născutŭ.

22 Şi mîncîndŭ ei, a luatŭ Isusŭ pîne, şi
binecuvîntîndŭ, a frîntŭ, şi li-a datŭ, şi a
disŭ: Luaţi, mîncaţi: acesta este corpulŭ
meu. 23 Şi luîndŭ paharulŭ, şi mulţumindŭ,
li-a datŭ; şi aŭ bĕutŭ unŭ dintr'însulŭ. 24 Şi
li-a disŭ: Acesta este sîngele meu alŭ no-
lui testamentŭ, care se vĕrsă pentru mulţi.
25 Adevĕrŭ dicu vóue: De nu mai voiu mai bé
din fructulŭ viĕi, pînă în ziua aceea, cîndŭ
îlŭ voiu bé nou în împărăţia lui Dumnedeŭ.
26 Şi cîntîndŭ psalmŭ, au eşitŭ la Muntele
Oliveloru. 27 Şi li-a disŭ Isusŭ: Toţi vă veţĭ
sminti de mine în acestă nópte; că este
scrisŭ: Voiu bate pe păstoriulŭ, şi se voru
risipi oile. 28 Ér după ce voiu învia, voiu merge
mai nainte de voĭ în Galileea.

29 Şi Petru i-a disŭ: Chiarŭ dacă toţi se
voru sminti, eu nu mă voiu sminti. 30 Şi i-a
disŭ Isusŭ: Adevĕrŭ dicu ţie, că astă-dĭ, în
nópteа acesta, mai nainte de a cîntá cocoşulŭ
de dooş ori, tu vei lepădá de mine
de trei orĭ. 31 Ér elŭ cu multă mai virtosŭ 31
zicea: De ară trebui să mor cu tine, nu
voiu lepădá de tine. Asemenea ziceaŭ şi toţi.

Gherimia agoniei de pe Muntele Măslinilor. Arestarea şi prinderea lui Isus.

32 Şi aŭ venitŭ la locŭlŭ care se numeaă 32
Gethsimane; şi elŭ a disŭ discipoliloră sĕi:
Şedeţi aicea, pînă mĭ voiu rugá.

33 Şi a luatŭ cu sine pe Petru şi pre Iu- 33
cobŭ şi pre Ioanŭ, şi a începutŭ a se mîhni
şi a se mîhnĭ. 34 Şi li-a disŭ: Întristată 34
este sufletulŭ meu, pînă la
la mórte: staţi aicea şi privegheaţi.

35 Şi mergîndŭ puţinŭ mai înainte, a că- 35
zutŭ la pămîntŭ, şi se ruga, ca, de este
cu putinţă, să trécă de la dînsulŭ acea óră.
36 Şi dicea: Abba, Părinte! totŭ-ţi sînt cu- 36
noscute; trecă de la mine acestă pahară;
însă nu după cumŭ voiescŭ eu, ci după
cumŭ voiescĭ tu. 37 Şi a venitŭ, şi i-a găsitŭ 37
somnŭ luîndŭ-i. Şi a disŭ lui Petru: Simone!
dormiţi? nu puteaĭ se privegheaţi o óră?
38 privegheaţi şi vĕ rugaţi, ca să nu intraţi în 38
ispită. Spiritulŭ este voghietoriŭ, dară cor-
pulŭ, neputinciosŭ.

39 Şi érăşi mergîndŭ, s'a rugatŭ, dicîndŭ 39
aceleaşi cuvinte. 40 Şi întorcîndu-se, i-a a- 40
flatŭ érăşi dormindŭ, căci ochiiĭ lorŭ eraŭ
îngreuiaţi, şi nu scieaŭ ce să-i răspundă.

41 Şi a venitŭ a treia óră, şi li-a disŭ: 41
Dormiţi de acumŭ şi vĕ reposaţi! destulŭ
este, a venitŭ óra, iacă, se dă Fiiulŭ omu-
lui în mînele păcătoşiloră. 42 Sculaţi-vĕ, să 42
mergemŭ; iacă, celŭ ce mĭ-a vîndutŭ vĕ a-
propiază.

43 Şi îndată, încă vorbindŭ elŭ, a venitŭ 43
Iuda, unulŭ din cei dooş-spre-dĕce, şi cu
elŭ gloată multă, cu săbiĭ şi cu feseĭ, de
la archiereiĭ şi cĕtăţeriĭ şi bĕtrînĭ. 44 Ér celŭ 44
ce îlŭ vîndea li datŭse semnŭ, dicîndŭ:
Pre care-lŭ voiu sărută, acela este; prin-
deţi-lŭ, şi-lŭ duceţi sigurŭ. 45 Şi venindŭ, 45
îndată s'a apropiatŭ de elŭ, şi i-a disŭ:
Învăţătorule! Învăţătorule! şi l'a sărutatŭ.
46 Ér ei i-aŭ pusŭ mînele pe elŭ, şi l'aŭ prinsŭ. 46
47 Ér unulŭ din cei ce era lîngă elŭ, scoţîn- 47
dŭ sabia, a lovitŭ pre servulŭ archiereu-
lui, şi i-a luatŭ urechea lui.

48 Şi respundîndŭ Isusŭ, li-a disŭ: Ca la 48
unŭ tîlharŭ aţi eşitŭ cu săbiĭ şi cu feseĭ,
să mĭ prindeţi? 49 În totă ziua eramŭ 49
voi în templu învăţîndŭ, şi nu mĭ aţi prinsŭ,
dară trebue să se împlinéscă scripturile.

51 *Şi Iosíf-lu-cel, să fugiţa. Ĭrĕ unŭ
tĭnĕrĕ unsa dupe elŭ, imbrĕcatŭ cu giulgĕŭ
52 pe cornpulŭ golŭ; ş Ĭaŭ prinsŭ tĭnĕrĕ. Ĭrĕ
elŭ lasându giulgĕŭlŭ, a fugitŭ de la ei golŭ.

Iisus intarita arestarea lui a marturisit a o-
dinioara si a batjocurit; Petru se lepadeaza.

53 *Şi ai aduşi pre Iisusŭ la archiereŭ, ş
s'au adunatŭ la d'insulŭ toţi archiereşi şi
54 cĭtĭtanarii. Ĭrĕ Petru 'l urmiu de departe,
pănă la interu la curtea archiereului; şi şe-
dea impreunŭ cu serenĭ, şi se incălţia la foc.
55 *Ĭrĕ archiereşi ş toŭ adunarea cautaŭ mărtu-
rie impotriva lui Iisusŭ, ca să-lu omoare; şi
56 nu aflaŭ. Ca multi mărturisiaŭ mărturie
mincinosă asupra lui; ĭrĕ mărturiile loru nu
57 eraŭ asemenea. Şi unii sculându-se, aŭ
mărturisitŭ mĭncinosă asupra lui,
58 ş-icindu: Noi l'amŭ audĭtŭ dicendu: Eŭ
voiŭ strica acestŭ templu facutŭ de mănĭ, şi
in trei dile voiŭ scoli altulŭ nefacutŭ de
59 mănĭ. Şi nici asa nu era mărturia loru a-
semenea.
60 *Şi sculându-se archiereulŭ in mediŭlocu,
a intrebatŭ pre Iisusŭ, dicendu: Nimicŭ nu
61 respundi? ce mărturisescŭ acestia asupra
tă? Ĭrĕ *elŭ tacea, şi nimicŭ nu respundea.
/ Ĭrĕ-şi 'l a intrebatŭ archiereulŭ, ş i-a
disŭ: Ai tu esĭ Christosulŭ, fiulŭ celui
62 Binecuvintatŭ? Ĭrĕ Iisusŭ a disŭ: Eŭ
sĭntŭ; ş veţi vedè pre Fiulŭ omului şedindŭ
d'a dreapta puterei, şi venindŭ pe norĭi ce-
63 rului. Ĭrĕ archiereulŭ rumpindu-şi vestmĭn-
tele sale, a disŭ: Ce nu mai trebuescŭ
64 mărturi? Aĭ audĭtŭ blăstemulŭ; ce ve se
pare? Ĭrĕ ei toţi l'aŭ condemnatŭ ca vinovatŭ
morţei.
65 Şi ai inceputŭ unĭi a-lŭ scuipa, şi a-i
acoperi făţa, a-lŭ pumni, ş a-i dice: Pro-
feţiseşte-ne. Şi servĭi lŭ pălmuiaŭ.
66 / Şi fiindŭ Petru josŭ in curte, a venitŭ
una din cocălele archiereului. Şi vĕdĭndŭ pre
67 Petru incĭlzindu-se, şi căutându la elŭ, a
disŭ: Şi tu eraĭ cu Iisusŭ Nazarinteanulŭ.
68 Ĭrĕ elŭ a tăgăduitŭ, dicendu: Nu scĭŭ, nici
inţĕlegŭ ce vorbesci. Şi a esitŭ afară in
69 pulŭ; şi a cĭntatŭ cocosulŭ. / Ĭrĕ-şi vĕdea
ĭrĕşi-lu, a inceputŭ a dice celoru
70 ce stăteaŭ acolo: Acesta este dintr'ĭnşii. Ĭrĕ
elŭ ĭrĕşi a tăgăduitŭ. / Şi preste puţinŭ
ĭrĕşi-i ceĭ ce stăteaŭ acolo aŭ disŭ lui Petru:
Adevĕratŭ la esĭ dintr'ĭnşii; căci şi Gali-
71 leiană, şi graiulŭ tĭu semănă. Ĭrĕ elŭ a in-
ceputŭ a se blăstĕmà şi a se jura, dicendu:
Nu cunoscŭ pre acestŭ omŭ, de care vorbiţi.
72 *Şi a disŭ ĭrĕşi a cĭntatŭ cocosulŭ. Şi s'a
adusŭ aminte Petru de cuvĭntulŭ, care i-a
disŭ Iisusŭ: Mai ĭnainte de a cĭntà cocosulŭ
de dosŏ ori, tu veĭ lepădà de trei ori. Şi
ĭncepŭ a plànge.

Iisus insaintea lui Pilat: el nu dete de semn
credintă de sine si marturisesce.

15 Şi *indatĭ dimineţa, sfătuindu-se archi-
ereĭ cu bătrănĭ şi cu cărturarĭ şi cu
toŭ sinedriulŭ, şi legându pre Iisusŭ, l'aŭ
dusŭ, şi l'aŭ datŭ lui Pilatŭ.
2 *Şi Pilatŭ l'a intrebatŭ: Tu esci regele
Iudeilorŭ? Ĭrĕ respunsŭndu-i, a disŭ: Tu dici.
3 Şi 'lŭ acusaŭ archiereĭ de multe, dară elŭ
4 nu respunsŭ nimicŭ. *Ĭrĕ Pilatŭ ĭrĕşi a
intrebatŭ, dicendŭ: Nimicŭ nu respunsŏ?
Vedĕ câte mărturisescŭ asupra tă. *Ĭrĕ Ie-
5 sus nici cu a respunsŭ nimicŭ, incătŏ se
mirà Pilatŭ.
Ĭrĕ / la serbătórea acĕea li eliberà câte
6 unŭ nĭsnuitŭ, pre carele 'lŭ cereaŭ. Şi
7 era unŭlŭ, ce se numia Barabba, pristă co-
toşi sei, şi carii intr'o resculă făcusse una
8 omorĭ. Şi strigândŭ multĭmea, a inceputŭ
a cere ceea ce, precumŭ li făcea pururea.
9 Ĭrĕ Pilatŭ li-a respunsŭ, dicendu: Voiţi ca
să vĭ eliberezŏ pre regele Iudeilorŏ? Că
10 scĭa, că l'aŭ datŭ archiereĭ din pismă.
Ĭrĕ archiereĭ aŭ indămnatŭ pre po-
11 porŭ, ca mai bine să li eliberezŏ pre Ba-
rabba. Pilatŭ respunsŭndu-i, ĭrĕşi-li-a disŭ:
12 Dară ce voiţi ca să facŭ acestŭ, pre carele-lŭ
dicetĭ rege alŭ Iudeilorŏ? Ĭrĕ ei ĭrĕşi-lŭ
13 strigaŭ: Crucifică-lŏ. Ĭrĕ Pilatŭ li-a
14 disŭ: Dară ce reŭ a facutŭ? Şi ei mai multŭ
strigaŭ: Crucifică-lŏ. / Ĭrĕ Pilatŭ voindu
15 ca mulţămească gloţe, i-a eliberatŭ pre Ba-
rabbo; şi bĭcuindŭ pre Iisusŭ, l'a tradusŭ
ca să se crucifice.
*Atunci ostaşiĭ l'aŭ adusŭ la interiulŭ curţeĭ, 16
ce se dice pretoriŭ; şi aŭ adunatŭ tótă co-
horta, Şi l-aŭ imbrĕcatŭ in purpurŭ; şi împle- 17
tindŭ cunună de spini, i-o pusŭ pe capŭ.
Şi au inceputŭ a i se inchina: „Bucură-te, 18
rege alŭ Iudeilorŏ”. Şi-lŭ loviaŭ pre elŭ 19
capŭ cu trestiă, şi-lŭ scuipaŭ, şi plecându-şi
genunchiĭ i se inchinaŭ. Şi dupĕ ce l'aŭ 20
batjocoritŭ, l'aŭ desbrĕcatŭ de purpurŭ, şi
l'aŭ imbrĕcatŭ in vestimintele sale.
*Şi l'aŭ dusŭ, ca să se crucifice. Şi să 21
silitŭ pre unŭ Simeonŭ, Cirineŭ, Alexandru

părintele lui Alexandru, şi alŭ lui Rufŭ, care veniaŭ din părţĕ, ĭntrun anumĭtŭ
22 ca să dusa crucea lui. *Şi l'aŭ adusŭ la
locŭlŭ Golgota, ce insemnézà: Locŭlŭ ca-
23 pĕţinei. *Şi i-aŭ datŭ să bea vinŭ amestecatŭ
cu smirnă; ĭrĕ elŭ nu a luatŭ.
24 Şi crucificându-lŭ, l'aŭ impărţitŭ vestmin-
tele lui, aruncându sorţi pe d'insele, cine ce
25 va luà. 26 Şi *era ora a treia, şi l'aŭ crucificatŭ.
26 Şi era *inscrierea vinei lui scrisă d'asu-
pra: REGELE IUDEILORŎ.
27 Şi / impreunà cu d'insulŭ ai crucificatŏ
doi hoţi, unulŭ la dreapta lui, şi altulŭ
28 d'a stĭnga lui. Şi s'a implinitŭ scriptura,
care dice: *„Şi s'a numitŭ cunŏscătoriŭ-de-legĕ
29 cu ĭnşiĭ”. Şi *cei ce treceaŭ 'lŭ hulaŭ, clă-
dindŭ din capetele loru, şi dicendu-i: Ŭă!
30 tu cela ce strici templulŭ şi-lŭ zidesci in trei
31 dile, Mĭntue-te pre tine, şi te pogoră de
pe cruce! Asemenea şi archiereĭ cu căr-
turarĭi batjocoriaŭ-o joci, dicendŭ unulŭ către
altulŭ: Pre alţiĭ a mĭntuitŭ, ĭrĕ pre sine
32 nu pote să se mĭntuiască. Christosu, regele lui
Israelŭ, pogoră-se acumŭ de pe cruce, ca
să vedemŭ şi să credemŭ. Şi cei ce eraŭ
crucificaţĭ cu elŭ 'lŭ batjocoriaŭ.
33 Ĭrĕ / in ora a şasea s'a facutŭ intunerecŭ
preste tótă pămĭntulŭ pănă la ora a noua.
34 Ĭrĕ in ora a noua a strigatŭ Iisusŭ cu
voce tare, dicendŭ: *Eloi, Eloi, lama sabach-
tani? ce insemnézà: Dumnedeulŭ meŭ, Dum-
35 nedeulŭ meŭ, pentru ce m'aĭ lăsatŭ? Ĭrĕ
unĭi din cei ce ste acolŏ, audindŭ, dicaŭ:
36 Iacă elu chĭamà pre Ilie. Şi *alergându unŭ-
lŭ, şi umplendu unu buretŭ cu oţetŭ, şi
punendu-lŭ in trestiă, i-a datŭ de bĕutŭ, di-
cendŭ: Lăsaţi, să vedemŭ ai va veni Ilie
să-lŭ pogĭe.
37 / Ĭrĕ Iisusŭ, strigândŭ cu voce tare, şi-a
datŭ sufletulŭ.
38 Şi *catapetesma templului s'a rupsŭ in
două, de susŭ pănă josŭ.
39 Şi *vĕdĕndŭ sutaşulŭ, celŭ ce sta in fa-
ţa lui, că aşa strigatŭ şi a datŭ sufletulŭ,
a disŭ: Adevĕratŭ, omulŭ acesta fiiŭ alŭ lui
Dumnedeŭ a fostŭ.
40 *Şi erau acolŏ şi femeĭ privindŭ de departe;
printre care era Maria Magdalena, şi
Maria mumă lui Iacobŏ celŭ micŭ şi a lui
41 Iosĭ, şi Salomia; (Ĭarĕ şi candŭ era elŭ in
Galilea, *l'urmaŭ, şi-i serviaŭ); şi alte-
multe, ce se suiseseră cu elŭ in Ierusalimŭ.

Ingroparea.

42 *Şi fiindŭ-ca acumŭ sĕră, fiindŭ-că era
emsi, care este diua de Inaintea a sim-
43 betei, A venitŭ Iosĭf din Arimatia, consi-
liariŭ insemnatŭ, care şi elŭ / astepta impe-
ratia lui Dumnedeŭ, şi indrăsnindŭ a in-
trà la Pilatŭ, şi a cerutŭ corpulŭ lui Ie-
44 susŭ. Ĭrĕ Pilatŭ s'a miratŭ, ca a muritŭ
asa curendŭ; şi chemândŭ pre sutaşŭ, l'a
45 intrebatŭ de a muritŭ de multŭ. Şi ince-
legendŭ de la sutaşŭ, a datŭ lui Iosĭf
46 corpulŭ. *Şi cumpărându giulgiŭ, şi pogo-
rindu-lŭ, l'a infăşurată cu giulgiŭlŭ, şi l'a
pusŭ in mormentŭ, care era sĕpatŭ in pe-
tră; şi a prăvălitŭ o peatră pe usa mormen-
47 tului. Ĭrĕ Maria Magdalena şi Maria a lui
Iose priveaŭ unde-lŭ punŭ.

Invierea

16 Şi / trecendu sîmbĕta, Maria Magdalena, 16
şi Maria lui Iacobŏ, şi Salomia, l'aŭ cum-
păratŭ mirosuri, ca să mérgă să-lŭ ungă.
2 *Şi foarte de dimineţă in antaia şi a septe-
mĭnei sei venitŭ la mormentŭ, resăritându
3 soarele. Şi diceaŭ una catră alta: Cine ne
va prăvăli nóue peatra de pe usa mormentului?
4 Şi cătându, aŭ vĕdutŭ peatra prăvălită; că
era mare forţe.
5 *Şi intrându in mormentŭ, au vĕdutŭ pe
unŭ tĭnĕrŭ şedindŭ de laturea dreptă, in-
vestmentatŭ lungŭ şi albŭ; şi s'aŭ uimitŏ.
6 / Ĭrĕ elŭ le-a disŭ: Nu vĕ uimiţiŏ; Ie-
susŭ pre Leosŭ Nazarineanulŏ cel cră-
cificatŭ; elŭ s'a sculatŭ, nu este aicea; eată
locŭlŭ unde l'aŭ pusŭ. Ci mergeţi de spu-
7 neţi ucenicilorŏ sei şi lui Petru, că va mer-
ge inaintea voastră in Galileea: acolŏ 'lŭ
veţi vedè, precumŭ vi va disŭ. Şi eşindŭ
8 cu fugă de la mormentŭ: ce erau
cuprinse de cutremurŭ şi de spaimă; şi nu
aŭ spusŭ nimĭnui nimicŭ; că se temeaŭ.

Aparitia lui Iisus si dumnezeu ei, si marturisirea
ce au ucenicesca.

9 / Ĭrĕ Iisusŭ ca a inviatŭ fiindŭ dimineţa 9
in antaia a septemĭnei, 'l-a aretatŭ mai
intĭiŭ pre Maria Magdalena, 'dintr'care scosesse
10 septe demoni. / Acĕea mergendŭ, a datŭ ve-
sţe celoru ce fusseră cu elŭ, cari se plân-
11 geaŭ şi se tîngueaŭ. *Şi aceştia, audindŭ ca es-
te viu şi a fostŭ vedutŭ de dinsa, n'aŭ
12 crezutŏ.
După acĕea s'a aretatŭ intr'altŭ chipŭ 12

1 Pa. 68, 3. | Ioan 8, 13. | 4 Mos. 15, 35. | Fapt. 7, 58. | Ovreĭ 13. | Luc. 6, 28. | Fapt. 8, 1. | Fapt. 7, 59. | 1 Cor. 15, 8.
Matt. 26, 57. | 4 Mat. 26, 59. | Luc. 22, 54. | Matt. 26, 69. | Luc. 23, 18. | Fapt. 3, 14. | Matt. 27, 1. | Luc. 23, 1. | Matt. 27, 11. | Ioan 18, 33.
Matt. 26, 59. | Luc. 22, 66. | Ioan 18, 19. | Matt. 26, 62. | Ioan 19, 9. | Matt. 27, 12. | Luc. 23, 9. | Ioan 19, 10. | Fapt. 3, 13.
Matt. 26, 63. | Ioan 2, 19. | Matt. 27, 40. | Ioan 2, 21. | Matt. 27, 41. | Luc. 23, 35. | Matt. 27, 42. | Ioan 19, 21. | Matt. 27, 43.
Matt. 26, 67. | Luc. 22, 63. | Matt. 27, 26. | Luc. 23, 25. | Ioan 19, 1. | Matt. 27, 27. | Ioan 19, 2. | Matt. 27, 28. | Ioan 19, 5.
Matt. 26, 69. | Luc. 22, 56. | Ioan 18, 17. | Matt. 26, 71. | Luc. 22, 58. | Ioan 18, 25. | Matt. 26, 73. | Luc. 22, 59. | Ioan 18, 26.
Matt. 26, 74. | Luc. 22, 60. | Ioan 18, 27. | Matt. 26, 75. | Luc. 22, 61. | Ioan 18, 27. | Matt. 27, 1. | Luc. 22, 66. | Ioan 18, 28.
Matt. 27, 2. | Luc. 23, 1. | Ioan 18, 28. | Matt. 27, 11. | Luc. 23, 3. | Ioan 18, 33. | Matt. 27, 12. | Luc. 23, 9. | Ioan 19, 9.
Matt. 27, 15. | Luc. 23, 17. | Ioan 18, 39. | Matt. 27, 16. | Luc. 23, 18. | Ioan 18, 40. | Matt. 27, 17. | Luc. 23, 20. | Ioan 19, 4.
Matt. 27, 22. | Luc. 23, 21. | Ioan 19, 6. | Matt. 27, 23. | Luc. 23, 22. | Ioan 19, 7. | Matt. 27, 24. | Luc. 23, 23. | Ioan 19, 8.
Matt. 27, 27. | Ioan 19, 16. | Matt. 27, 31. | Luc. 23, 26. | Matt. 27, 32. | Luc. 23, 27. | Matt. 27, 33. | Luc. 23, 33. | Ioan 19, 17.
Matt. 27, 34. | Luc. 23, 34. | Ioan 19, 23. | Matt. 27, 35. | Luc. 23, 35. | Ioan 19, 24. | Matt. 27, 36. | Luc. 23, 36. | Ioan 19, 25.
Matt. 27, 38. | Luc. 23, 38. | Ioan 19, 26. | Matt. 27, 39. | Luc. 23, 39. | Ioan 19, 27. | Matt. 27, 40. | Luc. 23, 40. | Ioan 19, 28.
Matt. 27, 44. | Luc. 23, 41. | Ioan 19, 29. | Matt. 27, 45. | Luc. 23, 44. | Ioan 19, 30. | Matt. 27, 46. | Luc. 23, 45. | Ioan 19, 31.
Matt. 27, 48. | Luc. 23, 46. | Ioan 19, 34. | Matt. 27, 50. | Luc. 23, 47. | Ioan 19, 35. | Matt. 27, 51. | Luc. 23, 48. | Ioan 19, 36.
Matt. 27, 54. | Luc. 23, 49. | Ioan 19, 37. | Matt. 27, 55. | Luc. 23, 50. | Ioan 19, 38. | Matt. 27, 56. | Luc. 23, 51. | Ioan 19, 39.
Matt. 27, 57. | Luc. 23, 52. | Ioan 19, 40. | Matt. 27, 58. | Luc. 23, 53. | Ioan 19, 41. | Matt. 27, 59. | Luc. 23, 54. | Ioan 19, 42.
Matt. 27, 60. | Luc. 23, 55. | Ioan 20, 1. | Matt. 27, 61. | Luc. 23, 56. | Ioan 20, 2. | Matt. 28, 1. | Luc. 24, 1. | Ioan 20, 3.
Matt. 28, 2. | Luc. 24, 2. | Ioan 20, 4. | Matt. 28, 3. | Luc. 24, 3. | Ioan 20, 5. | Matt. 28, 4. | Luc. 24, 4. | Ioan 20, 6.
Matt. 28, 5. | Luc. 24, 5. | Ioan 20, 7. | Matt. 28, 6. | Luc. 24, 6. | Ioan 20, 8. | Matt. 28, 7. | Luc. 24, 7. | Ioan 20, 9.
Matt. 28, 8. | Luc. 24, 8. | Ioan 20, 10. | Matt. 28, 9. | Luc. 24, 9. | Ioan 20, 11. | Matt. 28, 10. | Luc. 24, 10. | Ioan 20, 12.
Matt. 28, 11. | Luc. 24, 11. | Ioan 20, 13. | Matt. 28, 12. | Luc. 24, 12. | Ioan 20, 14. | Matt. 28, 13. | Luc. 24, 13. | Ioan 20, 15.
Matt. 28, 14. | Luc. 24, 14. | Ioan 20, 16. | Matt. 28, 15. | Luc. 24, 15. | Ioan 20, 17. | Matt. 28, 16. | Luc. 24, 16. | Ioan 20, 18.
Matt. 28, 17. | Luc. 24, 17. | Ioan 20, 19. | Matt. 28, 18. | Luc. 24, 18. | Ioan 20, 20. | Matt. 28, 19. | Luc. 24, 19. | Ioan 20, 21.
Matt. 28, 20. | Luc. 24, 20. | Ioan 20, 22. | Matt. 28, 21. | Luc. 24, 21. | Ioan 20, 23. | Matt. 28, 22. | Luc. 24, 22. | Ioan 20, 24.
Matt. 28, 23. | Luc. 24, 23. | Ioan 20, 25. | Matt. 28, 24. | Luc. 24, 24. | Ioan 20, 26. | Matt. 28, 25. | Luc. 24, 25. | Ioan 20, 27.
Matt. 28, 26. | Luc. 24, 26. | Ioan 20, 28. | Matt. 28, 27. | Luc. 24, 27. | Ioan 20, 29. | Matt. 28, 28. | Luc. 24, 28. | Ioan 20, 30.
Matt. 28, 29. | Luc. 24, 29. | Ioan 20, 31. | Matt. 28, 30. | Luc. 24, 30. | Ioan 21, 1. | Matt. 28, 31. | Luc. 24, 31. | Ioan 21, 2.
Matt. 28, 32. | Luc. 24, 32. | Ioan 21, 3. | Matt. 28, 33. | Luc. 24, 33. | Ioan 21, 4. | Matt. 28, 34. | Luc. 24, 34. | Ioan 21, 5.
Matt. 28, 35. | Luc. 24, 35. | Ioan 21, 6. | Matt. 28, 36. | Luc. 24, 36. | Ioan 21, 7. | Matt. 28, 37. | Luc. 24, 37. | Ioan 21, 8.
Matt. 28, 38. | Luc. 24, 38. | Ioan 21, 9. | Matt. 28, 39. | Luc. 24, 39. | Ioan 21, 10. | Matt. 28, 40. | Luc. 24, 40. | Ioan 21, 11.
Matt. 28, 41. | Luc. 24, 41. | Ioan 21, 12. | Matt. 28, 42. | Luc. 24, 42. | Ioan 21, 13. | Matt. 28, 43. | Luc. 24, 43. | Ioan 21, 14.
Matt. 28, 44. | Luc. 24, 44. | Ioan 21, 15. | Matt. 28, 45. | Luc. 24, 45. | Ioan 21, 16. | Matt. 28, 46. | Luc. 24, 46. | Ioan 21, 17.
Matt. 28, 47. | Luc. 24, 47. | Ioan 21, 18. | Matt. 28, 48. | Luc. 24, 48. | Ioan 21, 19. | Matt. 28, 49. | Luc. 24, 49. | Ioan 21, 20.
Matt. 28, 50. | Luc. 24, 50. | Ioan 21, 21. | Matt. 28, 51. | Luc. 24, 51. | Ioan 21, 22. | Matt. 28, 52. | Luc. 24, 52. | Ioan 21, 23.
Matt. 28, 53. | Luc. 24, 53. | Ioan 21, 24. | Matt. 28, 54. | Luc. 24, 54. | Ioan 21, 25. | Matt. 28, 55. | Luc. 24, 55. | Ioan 21, 26.
Matt. 28, 56. | Luc. 24, 56. | Ioan 21, 27. | Matt. 28, 57. | Luc. 24, 57. | Ioan 21, 28. | Matt. 28, 58. | Luc. 24, 58. | Ioan 21, 29.
Matt. 28, 59. | Luc. 24, 59. | Ioan 21, 30. | Matt. 28, 60. | Luc. 24, 60. | Ioan 21, 31. | Matt. 28, 61. | Luc. 24, 61. | Ioan 21, 32.
Matt. 28, 62. | Luc. 24, 62. | Ioan 21, 33. | Matt. 28, 63. | Luc. 24, 63. | Ioan 21, 34. | Matt. 28, 64. | Luc. 24, 64. | Ioan 21, 35.
Matt. 28, 65. | Luc. 24, 65. | Ioan 21, 36. | Matt. 28, 66. | Luc. 24, 66. | Ioan 21, 37. | Matt. 28, 67. | Luc. 24, 67. | Ioan 21, 38.
Matt. 28, 68. | Luc. 24, 68. | Ioan 21, 39. | Matt. 28, 69. | Luc. 24, 69. | Ioan 21, 40. | Matt. 28, 70. | Luc. 24, 70. | Ioan 21, 41.
Matt. 28, 71. | Luc. 24, 71. | Ioan 21, 42. | Matt. 28, 72. | Luc. 24, 72. | Ioan 21, 43. | Matt. 28, 73. | Luc. 24, 73. | Ioan 21, 44.
Matt. 28, 74. | Luc. 24, 74. | Ioan 21, 45. | Matt. 28, 75. | Luc. 24, 75. | Ioan 21, 46. | Matt. 28, 76. | Luc. 24, 76. | Ioan 21, 47.
Matt. 28, 77. | Luc. 24, 77. | Ioan 21, 48. | Matt. 28, 78. | Luc. 24, 78. | Ioan 21, 49. | Matt. 28, 79. | Luc. 24, 79. | Ioan 21, 50.
Matt. 28, 80. | Luc. 24, 80. | Ioan 21, 51. | Matt. 28, 81. | Luc. 24, 81. | Ioan 21, 52. | Matt. 28, 82. | Luc. 24, 82. | Ioan 21, 53.
Matt. 28, 83. | Luc. 24, 83. | Ioan 21, 54. | Matt. 28, 84. | Luc. 24, 84. | Ioan 21, 55. | Matt. 28, 85. | Luc. 24, 85. | Ioan 21, 56.
Matt. 28, 86. | Luc. 24, 86. | Ioan 21, 57. | Matt. 28, 87. | Luc. 24, 87. | Ioan 21, 58. | Matt. 28, 88. | Luc. 24, 88. | Ioan 21, 59.
Matt. 28, 89. | Luc. 24, 89. | Ioan 21, 60. | Matt. 28, 90. | Luc. 24, 90. | Ioan 21, 61. | Matt. 28, 91. | Luc. 24, 91. | Ioan 21, 62.
Matt. 28, 92. | Luc. 24, 92. | Ioan 21, 63. | Matt. 28, 93. | Luc. 24, 93. | Ioan 21, 64. | Matt. 28, 94. | Luc. 24, 94. | Ioan 21, 65.
Matt. 28, 95. | Luc. 24, 95. | Ioan 21, 66. | Matt. 28, 96. | Luc. 24, 96. | Ioan 21, 67. | Matt. 28, 97. | Luc. 24, 97. | Ioan 21, 68.
Matt. 28, 98. | Luc. 24, 98. | Ioan 21, 69. | Matt. 28, 99. | Luc. 24, 99. | Ioan 21, 70. | Matt. 28, 100. | Luc. 24, 100. | Ioan 21, 71.
Matt. 28, 101. | Luc. 24, 101. | Ioan 21, 72. | Matt. 28, 102. | Luc. 24, 102. | Ioan 21, 73. | Matt. 28, 103. | Luc. 24, 103. | Ioan 21, 74.
Matt. 28, 104. | Luc. 24, 104. | Ioan 21, 75. | Matt. 28, 105. | Luc. 24, 105. | Ioan 21, 76. | Matt. 28, 106. | Luc. 24, 106. | Ioan 21, 77.
Matt. 28, 107. | Luc. 24, 107. | Ioan 21, 78. | Matt. 28, 108. | Luc. 24, 108. | Ioan 21, 79. | Matt. 28, 109. | Luc. 24, 109. | Ioan 21, 80.
Matt. 28, 110. | Luc. 24, 110. | Ioan 21, 81. | Matt. 28, 111. | Luc. 24, 111. | Ioan 21, 82. | Matt. 28, 112. | Luc. 24, 112. | Ioan 21, 83.
Matt. 28, 113. | Luc. 24, 113. | Ioan 21, 84. | Matt. 28, 114. | Luc. 24, 114. | Ioan 21, 85. | Matt. 28, 115. | Luc. 24, 115. | Ioan 21, 86.
Matt. 28, 116. | Luc. 24, 116. | Ioan 21, 87. | Matt. 28, 117. | Luc. 24, 117. | Ioan 21, 88. | Matt. 28, 118. | Luc. 24, 118. | Ioan 21, 89.
Matt. 28, 119. | Luc. 24, 119. | Ioan 21, 90. | Matt. 28, 120. | Luc. 24, 120. | Ioan 21, 91. | Matt. 28, 121. | Luc. 24, 121. | Ioan 21, 92.
Matt. 28, 122. | Luc. 24, 122. | Ioan 21, 93. | Matt. 28, 123. | Luc. 24, 123. | Ioan 21, 94. | Matt. 28, 124. | Luc. 24, 124. | Ioan 21, 95.
Matt. 28, 125. | Luc. 24, 125. | Ioan 21, 96. | Matt. 28, 126. | Luc. 24, 126. | Ioan 21, 97. | Matt. 28, 127. | Luc. 24, 127. | Ioan 21, 98.
Matt. 28, 128. | Luc. 24, 128. | Ioan 21, 99. | Matt. 28, 129. | Luc. 24, 129. | Ioan 21, 100. | Matt. 28, 130. | Luc. 24, 130. | Ioan 21, 101.
Matt. 28, 131. | Luc. 24, 131. | Ioan 21, 102. | Matt. 28, 132. | Luc. 24, 132. | Ioan 21, 103. | Matt. 28, 133. | Luc. 24, 133. | Ioan 21, 104.
Matt. 28, 134. | Luc. 24, 134. | Ioan 21, 105. | Matt. 28, 135. | Luc. 24, 135. | Ioan 21, 106. | Matt. 28, 136. | Luc. 24, 136. | Ioan 21, 107.
Matt. 28, 137. | Luc. 24, 137. | Ioan 21, 108. | Matt. 28, 138. | Luc. 24, 138. | Ioan 21, 109. | Matt. 28, 139. | Luc. 24, 139. | Ioan 21, 110.
Matt. 28, 140. | Luc. 24, 140. | Ioan 21, 111. | Matt. 28, 141. | Luc. 24, 141. | Ioan 21, 112. | Matt. 28, 142. | Luc. 24, 142. | Ioan 21, 113.
Matt. 28, 143. | Luc. 24, 143. | Ioan 21, 114. | Matt. 28, 144. | Luc. 24, 144. | Ioan 21, 115. | Matt. 28, 145. | Luc. 24, 145. | Ioan 21, 116.
Matt. 28, 146. | Luc. 24, 146. | Ioan 21, 117. | Matt. 28, 147. | Luc. 24, 147. | Ioan 21, 118. | Matt. 28, 148. | Luc. 24, 148. | Ioan 21, 119.
Matt. 28, 149. | Luc. 24, 149. | Ioan 21, 120. | Matt. 28, 150. | Luc. 24, 150. | Ioan 21, 121. | Matt. 28, 151. | Luc. 24, 151. | Ioan 21, 122.
Matt. 28, 152. | Luc. 24, 152. | Ioan 21, 123. | Matt. 28, 153. | Luc. 24, 153. | Ioan 21, 124. | Matt. 28, 154. | Luc. 24, 154. | Ioan 21, 125.
Matt. 28, 155. | Luc. 24, 155. | Ioan 21, 126. | Matt. 28, 156. | Luc. 24, 156. | Ioan 21, 127. | Matt. 28, 157. | Luc. 24, 157. | Ioan 21, 128.
Matt. 28, 158. | Luc. 24, 158. | Ioan 21, 129. | Matt. 28, 159. | Luc. 24, 159. | Ioan 21, 130. | Matt. 28, 160. | Luc. 24, 160. | Ioan 21, 131.
Matt. 28, 161. | Luc. 24, 161. | Ioan 21, 132. | Matt. 28, 162. | Luc. 24, 162. | Ioan 21, 133. | Matt. 28, 163. | Luc. 24, 163. | Ioan 21, 134.
Matt. 28, 164. | Luc. 24, 164. | Ioan 21, 135. | Matt. 28, 165. | Luc. 24, 165. | Ioan 21, 136. | Matt. 28, 166. | Luc. 24, 166. | Ioan 21, 137.
Matt. 28, 167. | Luc. 24, 167. | Ioan 21, 138. | Matt. 28, 168. | Luc. 24, 168. | Ioan 21, 139. | Matt. 28, 169. | Luc. 24, 169. | Ioan 21, 140.
Matt. 28, 170. | Luc. 24, 170. | Ioan 21, 141. | Matt. 28, 171. | Luc. 24, 171. | Ioan 21, 142. | Matt. 28, 172. | Luc. 24, 172. | Ioan 21, 143.
Matt. 28, 173. | Luc. 24, 173. | Ioan 21, 144. | Matt. 28, 174. | Luc. 24, 174. | Ioan 21, 145. | Matt. 28, 175. | Luc. 24, 175. | Ioan 21, 146.
Matt. 28, 176. | Luc. 24, 176. | Ioan 21, 147. | Matt. 28, 177. | Luc. 24, 177. | Ioan 21, 148. | Matt. 28, 178. | Luc. 24, 178. | Ioan 21, 149.
Matt. 28, 179. | Luc. 24, 179. | Ioan 21, 150. | Matt. 28, 180. | Luc. 24, 180. | Ioan 21, 151. | Matt. 28, 181. | Luc. 24, 181. | Ioan 21, 152.
Matt. 28, 182. | Luc. 24, 182. | Ioan 21, 153. | Matt. 28, 183. | Luc. 24, 183. | Ioan 21, 154. | Matt. 28, 184. | Luc. 24, 184. | Ioan 21, 155.
Matt. 28, 185. | Luc. 24, 185. | Ioan 21, 156. | Matt. 28, 186. | Luc. 24, 186. | Ioan 21, 157. | Matt. 28, 187. | Luc. 24, 187. | Ioan 21, 158.
Matt. 28, 188. | Luc. 24, 188. | Ioan 21, 159. | Matt. 28, 189. | Luc. 24, 189. | Ioan 21, 160. | Matt. 28, 190. | Luc. 24, 190. | Ioan 21, 161.
Matt. 28, 191. | Luc. 24, 191. | Ioan 21, 162. | Matt. 28, 192. | Luc. 24, 192. | Ioan 21, 163. | Matt. 28, 193. | Luc. 24, 193. | Ioan 21, 164.
Matt. 28, 194. | Luc. 24, 194. | Ioan 21, 165. | Matt. 28, 195. | Luc. 24, 195. | Ioan 21, 166. | Matt. 28, 196. | Luc. 24, 196. | Ioan 21, 167.
Matt. 28, 197. | Luc. 24, 197. | Ioan 21, 168. | Matt. 28, 198. | Luc. 24, 198. | Ioan 21, 169. | Matt. 28, 199. | Luc. 24, 199. | Ioan 21, 170.
Matt. 28, 200. | Luc. 24, 200. | Ioan 21, 171. | Matt. 28, 201. | Luc. 24, 201. | Ioan 21, 172. | Matt. 28, 202. | Luc. 24, 202. | Ioan 21, 173.
Matt. 28, 203. | Luc. 24, 203. | Ioan 21, 174. | Matt. 28, 204. | Luc. 24, 204. | Ioan 21, 175. | Matt. 28, 205. | Luc. 24, 205. | Ioan 21, 176.
Matt. 28, 206. | Luc. 24, 206. | Ioan 21, 177. | Matt. 28, 207. | Luc. 24, 207. | Ioan 21, 178. | Matt. 28, 208. | Luc. 24, 208. | Ioan 21, 179.
Matt. 28, 209. | Luc. 24, 209. | Ioan 21, 180. | Matt. 28, 210. | Luc. 24, 210. | Ioan 21, 181. | Matt. 28, 211. | Luc. 24, 211. | Ioan 21, 182.
Matt. 28, 212. | Luc. 24, 212. | Ioan 21, 183. | Matt. 28, 213. | Luc. 24, 213. | Ioan 21, 184. | Matt. 28, 214. | Luc. 24, 214. | Ioan 21, 185.
Matt. 28, 215. | Luc. 24, 215. | Ioan 21, 186. | Matt. 28, 216. | Luc. 24, 216. | Ioan 21, 187. | Matt. 28, 217. | Luc. 24, 217. | Ioan 21, 188.
Matt. 28, 218. | Luc. 24, 218. | Ioan 21, 189. | Matt. 28, 219. | Luc. 24, 219. | Ioan 21, 190. | Matt. 28, 220. | Luc. 24, 220. | Ioan 21, 191.
Matt. 28, 221. | Luc. 24, 221. | Ioan 21, 192. | Matt. 28, 222. | Luc. 24, 222. | Ioan 21, 193. | Matt. 28, 223. | Luc. 24, 223. | Ioan 21, 194.
Matt. 28, 224. | Luc. 24, 224. | Ioan 21, 195. | Matt. 28, 225. | Luc. 24, 225. | Ioan 21, 196. | Matt. 28, 226. | Luc. 24, 226. | Ioan 21, 197.
Matt. 28, 227. | Luc. 24, 227. | Ioan 21, 198. | Matt. 28, 228. | Luc. 24, 228. | Ioan 21, 199. | Matt. 28, 229. | Luc. 24, 229. | Ioan 21, 200.
Matt. 28, 230. | Luc. 24, 230. | Ioan 21, 201. | Matt. 28, 231. | Luc. 24, 231. | Ioan 21, 202. | Matt. 28, 232. | Luc. 24, 232. | Ioan 21, 203.
Matt. 28, 233. | Luc. 24, 233. | Ioan 21, 204. | Matt. 28, 234. | Luc. 24, 234. | Ioan 21, 205. | Matt. 28, 235. | Luc. 24, 235. | Ioan 21, 206.
Matt. 28, 236. | Luc. 24, 236. | Ioan 21, 207. | Matt. 28, 237. | Luc. 24, 237. | Ioan 21, 208. | Matt. 28, 238. | Luc. 24, 238

dîndu-i dîrectîssîi pe calea câtră mercurea
13 la terâmu. Şi acesta neregîndu-sĕ, sprea ve-
lîrea-i-sĕ: şĕ vĕdĕ pre mueia cu sĕ crucîjuiu.
14 ª După aceea s'a arĕtatu celoru unu-spre-
dece, cându şedeaŭ la mĕsă, şi i-a mus-
cratŭ pentru necredinţa lorŭ şĕ învĕţătu-
rea ómeniĭ ceĭ, că n'aŭ crezutŭ celoru
ce l'aŭ vĕzutŭ, dupĕ ce a înviatŭ.
15 ª Şi le-a dîsŭ: Mergeţi în tŏtŭ lumea, şĕ
predicaţi evangeliea la tŏtă fĭptura. ª Câni
va crede, şi se va botezâ, se va mântuî;
ª érĕ câni nu va crede, se va condemna.

Şi celoru ce voru crede, voru urmâ aceste 17
semne: ª În numele meŭ voru scŏte dracĭi;
ª în limbĭ nóue voru vorbî. ª Şerpĕ voru rĕdica; 18
şi de voru bĕ ceva de morte, nu-i va vătă-
mâna; ª şi-şi voru pune mânele preste bol-
navi, şi bine va fi.

Dară Domnulŭ, ª după ce a vorbitŭ cu 19
dînşiĭ, s'a înălţatu la cerĭ, şi s'a şedutŭ d'a
dreptea lui Dumnedĕu.

Éra ei eşindu, aŭ predicatŭ pretutîndinea. 20
Domnul lucrândŭ împreună, şĕ adeverindŭ
cuvîntulŭ prin semnele ce urmaŭ. Amin.

SÂNTA EVANGELIA DUPRE LUCA.

Introducere.

1 DE óre ce mulţi aŭ pusu a face screre
2 înşirâtură povestirĭ despre noi, ª Precum
aŭ le aŭ lăsatŭ cei ce aŭ fostŭ ª de la
începutŭ martorĭ oculariĭ şi mînistrĭ ai
3 cuvîntului; ª Mi-amŭ propusŭ şi eu, urmân-
dîndu-mĕ cu sĕ ameĭnuntulŭ tŏte de la începu-
tulŭ, a-ţĭ scrie ª pe rîndŭ, ª prea destinsule
4 Teofile, ª Ca să fiĭ cunoscŭtŭ adevĕru celoru
în cari aŭ fostŭ învĕţatŭ.

Gavril dogovĕdesce să se nască naşterea lui Ioanŭ Botezătorulŭ.

5 Fostŭ-a ª în dîlele lui Irodŭ, regele Iudeiĭ
unŭ preutŭ, a numele Zaharia, ª din rîndulŭ
lui Abia; şi femeea lui din fetele lui Aaronŭ;
6 şi numele ei era Elisabeta. Şĕ amĕ amîndoĭ
ª drepţi înaintea lui Dumnedĕu, îmblându în tŏte ordinele şi ajŭtătorile Dom-
7 nĕlui fără prihănă. Şĕ nu aveaŭ copiĭ;
că Elisabeta era stîrpă, şi amîndoĭ înaintaţĭ în vîrstă.

8 Şi pre-cândŭ preutîa ell înaintea lui
9 Dumnedĕu ª în ŗîndulŭ rîndueĭ sale, Şĕ dîn-
pre datina serveţiuluĭ preutîeĭ, l-aŭ scosŭ
la tămâiosa, intrându în templulŭ Domnului;
10 ª Şi pre-tŏtă mulţîmea popornlui era
afară, rugându-se la ómulŭ tămâierei; I
11 s'a arĕtatŭ îngerulŭ Domnului, stându d'a
12 dreptŭ ª altarului tămâieĭ. Şi vĕdîndu-sĕ
Zaharia, ª s'a turburatŭ, şi frîcă a căduto
13 preste dînsulŭ. Éra îngerulŭ a dîsŭ cătră
dînsulŭ: Nu te teme Zaharie, că s'a aus-
ditŭ rugăciunea ta, şi femeea ta Elisabeta
îţi va naşte fiu, şi ª vei chĭăma numele lui,
Ioanŭ. Şi voiŭ avea bucurîa şi veselia; şi 14
mulţi se vorŭ bucura de naşterea lui. Că 15
va fi mare înaintea lui Dumnedĕu, şi ª nu va
bĕ nici vinŭ nici băutură îmbătătóre; şi se
va umplea de Spiritŭ Sântŭ ª încă din mate-
rnea sa. ª Şi pre mulţi din fiiĭ Israel 16
vĕ va întórce la Domnulŭ, Dumnedĕulŭ
lorŭ. Şĕ elu va merge înaintea lui în spi- 17
ritulŭ şi puterea lui Ilie, să întórcă inimile
părinţilorŭ spre copiĭ, şi pre cei necredin-
ţăturĭ spre înţelepciunea dreptiloru; se gă-
tească poporŭ pregătitŭ Domnului.

Şi a dîsŭ Zaharia către îngerŭ: Cum să mĕ încredinţez de aceste?

Şi a dîsŭ Zaharia către îngerŭ: ª Cum 18
voiŭ cunóşce aceste? că eu sînŭ bătrînŭ sonŭ,
şi femeea mea înaintată în vîrstă. Şĕ ră- 19
spundîndŭ îngerulŭ, i-a dîsŭ: Eu sînŭ ª Ga-
briilŭ, celu ce staŭ înaintea lui Dumnedĕu,
şi sînŭ trimesŭ a vorbi cătră tine, şi a ţĭ
aduce veste bună. Şi iată, vei fi mutŭ, ne- 20
putîndŭ vorbi, până în ziua acesta în care
voru fi acestea, pentru că nu aĭ credutŭ
cuvîntuluĭ meŭ, carĭ se voru împlini la
templulŭ lorŭ.

Şi aştepta poporulŭ pre Zaharia, şĕ se 21
mira, că întârdia în templu. Şi eşindŭ elŭ, 22
nu putea să le vorbéscă, şi aŭ cunoscutŭ
elŭ, că a văzutŭ vedere în templu; că îi fă-
cea semne, şi a remasŭ mutŭ.

Şi dacă s'aŭ împlinitŭ ª dîlele serveţiuluĭ 23

lui, s'a dusŭ la casa sa. Éră după acele 24
dîle a concepută Elisabeta, femeea lui, şi
s'a ascunsŭ cinci luni, dîcêndu: Aşĕ mi-a 25
ª făcutŭ Domnulŭ în dîlele în cari a căutatŭ
ª să rădice ocara mea dintre oameni.

Bucuriea lui Maria; cinstea ei şi fericirea ei de a fi Maică.

Fiiŭ în a şasea lună a fostŭ trimesŭ în- 26
gerulŭ Gabriilŭ de la Dumnedĕu în cetă-
ţuia Galileĭ, ală cărĭ nume era Nazaretu,
27 la o fetiţă ª logodită cu bărbatŭ, ală cărui
nume era Iosifŭ, din casa lui Davidŭ; şĕ
28 numele fetiţeĭ era Maria. Şi intrândŭ în-
gerulŭ la dînsa, a qisŭ: ª Bucură-te, voe-
gloriosă, ª Domnulŭ este cu tine; bi-
29 necuvîntată eşĭ tu între femeĭ. Éră ea
vĕdêndu-sĕ, ª s'a turburatŭ de cuvîntulŭ lui,
şi cugeta în sine ce felĭu de închinare să
30 fie aceea. Şi i-a dîsŭ îngerulŭ: Nu te te-
me, Maria; că ai aflatŭ chĭară la Dumne-
31 dĕu; şĭ iată vei concepe, şi vei naşte fiiŭ,
şi ª vei chĭăma numele lui, IISUSŬ. Acesta
32 va fi mare, ª şi Fiiŭ alŭ celui Preînălţatŭ se
va chĭăma; ª şi-i va da Domnulŭ Dumnedĕu
33 tronulŭ lui Davidŭ, părintelui lui; ª şi va dom-
ni preste casa lui Iacobŭ în eternŭ, şi îm-
părăţia lui nu va avea sfîrşitŭ.

34 Atunci a dîsŭ Maria către îngerŭ: Cumŭ
va fi aceasta, de óre ce nu cunoscŭ bărbatŭ?
35 Şi răspundêndŭ îngerulŭ, i-a dîsŭ: ª Spiri-
tulŭ Sântŭ se va pogorî preste tine, şi pu-
terea celui Preînălţatu te va umbri; pentru
aceea şi Fiinţa ce se va naşte din tine,
36 se va chĭăma ª Fiiŭ alŭ lui Dumnedĕu. Şĕ
iată, Elisabeta, rudă ta, şi ea a concepută
fiiŭ în bătrînĕţele ei; şi aceea, ce se
37 chĭăma stîrpă, este în a şasea lună. ª Că
la Dumnedĕu nimică nu este cu neputinţă.
38 Şi a dîsŭ Maria: Éce sînŭ Domnului!
Fie mie după cuvîntulŭ tĕu. Şi s'a dusŭ
îngerulŭ de la dînsa.

Şĕ merse Maria în ţîlele acelea, a Elisabeta, şi o binecuvîntă.

39 Şĕ sculându-se Maria în ţîlele acelea, a
40 mersŭ grăbită la munte, ª în a cetăţe ne-
41 mită Iudeĭ; şi a intrată în casa lui Zaharia,
şi s'a închinată Elisabetei. Şi cându a aus-
ditŭ Elisabeta închinăciunea Mariei, a sal-
tată prunculŭ în mruntaiele ei; şi Elisabeta s'a
42 umplută de Spiritŭ Sântŭ; Şi a strigată cu
voce mare, şi a dîsŭ: ª Binecuvîntată eşĭ tu
între femeĭ, şi binecuvîntată este ª rodulŭ
43 mătrîţeĭ tale. Şi de unde mi este aceasta, ca

44 lui, ª să vină mama Domnului meŭ la mine? Că
éce, cumŭ s'a auditŭ vocea închinăciunei
mele, a saltată prunculŭ
45 în mruntaiele mele. ª Şi fericită este ea
ce a crezutŭ, că va fi împlinire ce-
rcse ce i s'aŭ spusŭ de la Domnulŭ. Şi a dîsŭ Maria:

Cântarea Mariei.

46 ª Mărește sufletulŭ meŭ pre Dumnedĕu,
47 Şi s'a bucuratŭ spiritulŭ meŭ de Dumnedĕu,
Mântuitorulŭ meŭ;
48 Că s'a cătatŭ spre slăvirea ceĭ smerite a
sĕrvei sale;
Că éce, de acumŭ ª mă voru fĕrici tŏte ne-
murile,
49 Că ª mi-a făcutŭ lucruri mari Celŭ Puternicŭ,
Şi ª numele lui este sfîntŭ,
50 Şi mila lui este din nĕmŭ în nĕmŭ spre cei
ce se temŭ de dînsulŭ;
51 ª Arĕtatŭ-a tărĭa cu braţulŭ sĕŭ;
ª Risipitŭ-a pre cei mîndrĭ în cugetărĭ ale inimeĭ
lorŭ,
52 ª Doborîtŭ-a pre cei puternicĭ de pe scaune,
Şi a înălţatŭ pre cei smeriţĭ;
53 ª Pre cei flămînzĭ i-a împlinitŭ de bunătăţĭ,
Şi pre cei avuţĭ i-a trimesŭ deşertĭ;
54 Ajŭtatŭ-a pre Israelu, servulŭ seŭ,
Aducêndu-şĭ de îndurărea sa,
55 ª Precumŭ a promisŭ părinţilorŭ nostrĭ,
Lui Abraamŭ şĭ semenţiei sale, în eternŭ.
56 Şi a rămasŭ Maria cu dînsa ca la trĭ luni, şi
s'a întorsŭ în casa sa.

Naşterea lui Ioanŭ Botezătorulŭ şi facerea preutîeĭ lui Zaharia.

57 Éră Elisabetei i s'a împlinitŭ timpulŭ să
născă, şi a născutŭ fiiŭ. Şi aŭ auditŭ vecinĭ
58 şi rudele ei, că a mărită Domnulŭ mila
sa cea mare cătră dînsa; şi se bucurau împreună cu ea.
59 Şi ª a fostŭ a opta zi venită să circum-
cidă prunculŭ; şi i puneaŭ numele, după
numele părintelui seŭ, Zaharia. Éra ĭcĭnelŭ
60 mumeĭ prunculuĭ seŭ, a dîsŭ: ª Nu aşĕ; ci se
va chĭăma Ioanŭ. Şi aŭ dîsŭ cătră dînsa:
61 Nimenea nu este în rudenia ta, carele se
chĭămă cu numele acesta. Şi aŭ făcutŭ
62 semnŭ părintelui seŭ, ce voiă să fie. Şi 63
cerêndŭ elŭ o tăbliţă, a scrisŭ, dîcêndŭ:
Ioanŭ este numele lui. Şi s'aŭ mirată toţĭ.
64 Şi ª i s'a deschisŭ gura lui îndată, şi limba lui,
şi vorbia, lăudându pre
Dumnedĕu.
65 Şi a cuprinsŭ frică pre toţĭ veciniĭ lorŭ, şi
ª s'au vorbitŭ despre aceste cuvinte în tŏtă

66 pământului Iudeei *de pe lângă munte. Şi toţi cei ce au auzit, *ţinutu-l-au în inimile lor, ziceau: Ce va fi copilul acesta? Şi mâna Domnului era cu el.

67 Şi Zaharia, părintele lui, *s'a umplut de 68 Spiritu Sfânt, şi a proorocit, zicând:

*Binecuvântată fie Domnulu, Dumnezeulu lui Israelu,
Că *a cercetatu şi a răscumpărat poporulu seu;

69 *Şi ni-a ridicatu cornu de mântuire
În casa lui David, servitorulu seu.

70 *Precumu a vorbitu prin gura sânţiloru proorocilor din vechime;

71 Mântuire de vrăjmaşii noştri,
Şi din mâna tuturoru celoru ce ne urăsc;

72 *Să facă îndurare cu părinţii noştri,
Şi să-şi aducă aminte de legământulu seu celu sfântu;

73 De *jurământulu ce a făcutu lui Abraamu, părintelui nostru:
Că ni va da,

74 Scăpându-ne din mâna vrăjmaşiloru noştri,
Să *servimu fără frică,

75 *În sânţenia şi în dreptatea înaintea lui, în tote dilele vieţei noastre.

76 Şi tu, prunculu! profeta Celui Prea înaltu te vei chiama,
Că *vei merge înaintea feţei Domnului să gătească calea lui.

77 Ca să dai poporului seu cunoscinţa mântuirei *în iertarea păcatelor lor,

78 Prin îndurarea de inimă a Dumnezeului nostru,
Prin care ne-a cercetatu resăritulu celu din înălţime;

79 *Să luminede celoru ce şedu în întunerecu şi în umbra morţei!
Să îndrepteze picioarele noastre în calea păcei.

80 Era *prunculu creştea, şi se întărea în spiritu; şi *a fostu în pustiu până în ziua arătărei lui către Israelu.

Naşterea lui Isusu Christosu. Daru în scurtu a venitu în pământ de către ceriu

2 ÎN *ţile acelea a eşitu edictu de la Cesarulu Augustu, ca se se înscrie tóta lumea.

2 *(Acésta înscriere s'a făcutu mai întâiu *când Cirineiu era guvernatorulu Siriei).

3 Şi mergeau toţi să se înscrie, fie-care în cetatea sa.

4 Şi s'a suitu şi Iosefu din Galilea, din cetatea Nazaretu, la Iudea, în *cetatea lui Davidu, care se chiamă Betleemu: *(fiindu elu din casa şi din semenţia lui David;)

5 Să se înscrie cu Maria, *femeea sa logodită lui, fiindă cu îngreunată.

6 Şi când erau ei acolo, s'au împlinitu dilele, ca să nască ea.

7 Şi *a născutu pre fiiulu seu celu dintâi-născutu, şi l'a înfăşatu, şi l'a culcatu în ieslu, pentru că nu aveau locu în *odaia.

8 Şi erau păstori în acea latură, petrecendu pe câmpu, şi păzindu nóptea împrejurulu turmei lorú.

9 Şi *iată, îngerulu Domnului a stătutu înaintea lorú, şi mărirea Domnului a strălucitu împrejurulu lorú; şi *s'au înfricoşatu cu frică mare.

10 Şi le-a disu îngerulu: Nu vă temeţi; că *iată, vi dau la vóstre bucuriă mare, *care va fi în tóta poporulu.

11 *Că astă-di s'a născutu *Mântuitoriu, *care este Christosu Domnulu, în cetatea lui Davidu.

12 Şi acesta vi va fi *semnu: Veţi afla unu prunculu înfăşatu, culcatu în ieslu.

13 *Şi îndată împreună cu îngerulu mulţime de óste cerésca lăudau pre Dumnedeu, şi dicea:

14 *Mărire lui Dumnedeu în înălţimi,
*Şi pe pământu pace, şi *bună învoire între oameni.

15 Şi când s'au dusu îngerii de la d'insu în cerulu, ei disu păstorii unulu către altulu: Să mergemu dară până la Betleemu, şi să vedemu ceea ce s'a întâmplatu, despre care Domnulu ni-a făcutu cunoscutu.

16 Şi au venitu grabă, şi aflatu pre Maria şi pre Iosefu, şi prunculu în ieslu.

17 Şi *vădindu-se, au *făcutu cunoscută cuvântarea, ce li se vorbise despre acestu prunculu.

18 Şi toţi cei ce *au auzitu, s'au mirată de celea ce li s'a disu de păstori.

19 *Era Maria pazia tóte acelea cuvinte, cugetându-le în inima sa.

20 Şi s'au întorsu păstorii, *mărindu şi lăudându pre Dumnedeu pentru tóte celea ce au auzitu şi au *văzutu, precumu li s'a vorbitu.

Circumcisiunea lui Isusu. Numirea lui în botezu. Şi profeţiele lui Simeonu şi ale Anei

21 *Şi împlinindu-se *ţilele curăţirei ca după legea lui Moisi, l'au adusu la Ierusalimu, spre a-lu pune înaintea Domnului.

22 (Precumu este scrisu în legea Domnului: *Tóta partea bărbătésca ce deschide matricea, se va chiama sânţită Domnului;) Şi se aducă sacrificiu după *ceea ce s'a disu în legea Domnului: o pereche de turturele, séu doui pui de porumbă.

23 Şi *iată, era unu omu în Ierusalimu, a cărui Simeonu; şi acelu omu era drepta şi *temătoriu de Dumnedeu, *aştepţându mângâierea lui Israelu; şi Spiritulu Sfântu era preste d'însulu.

25 Şi elu era încredinţatu de la Spiritulu Sfântu, că nu va *vedé morte, până ce va vedé pre Christosulu Domnului. Şi a venitu *la Spiritu la templu; şi când părinţii au adusu la densulu pre prunculu Isusu, 27 să facă pentru elu după datina legei,

28 *el l'a luatu în braţele sale, şi a binecuvântatu pre Dumnedeu; şi a disu:

29 Stăpâne, *acumu lasă pre servitorulu teu în pace,
După cuvântulu teu,

30 Că ochii mei *vădură mântuirea ta,

31 Care ai gătito înaintea feţei tuturoru popóreloru:

32 *Lumina pentru descoperire neamuriloru,
Şi mărire poporului teu Israelu.

33 Şi Iosefu şi mama lui se mirau de cele, 34 ce se ziceau despre d'însulu. Şi i-a binecuvântatu Simeonu, şi a disu către Maria, mama lui: Iată, acesta este pusu spre *căderea şi ridicarea multoru în Israelu, şi spre semnu, contra căruia va fi vorbitu (da, *prin însu-ţi sufletulu tău va trece sabiă:) ca să se descopere cugetele din multe inimi.

36 Şi era Anna, profetisă, fiica lui Fanuilu, din semenia lui Aseru: acésta eră înaintată în multe dile, trăise cu bărbatu-seu şapte ani de la fecioria sa, 37 şi era *văduvă până la vrâsta de optdeci şi patru de ani, care nu se depărta de la templu, ci servia lui Dumnedeu cu posturi şi cu rugăciuni *dilă şi nópte.

38 Şi acesta venindă într'acea óră, lăuda pre Domnulu, şi vorbia despre d'însulu tuturoru celoru ce *aşteptau mântuirea în Ierusalimu.

Cuvintele şi faptele lui Isusu; sunt ca la Ierusalimu în alu 12-lea-spre-diece ann ale lui Isusu

39 Şi după ce *au *săvârşitu tóte după legea Domnului, s'au întorsu în Galilea, în cetatea lorú Nazaretu.

40 *Era prunculu creştea, şi se întărea în spiritu, împlinindu-se de înţelepciune; şi cătatu lui Dumnedeu era preste d'însulu.

41 Şi se ducea părinţii sei *în fie-care anu la Ierusalimu la serbătórea pascelora. Şi 42 când *elu a fostu de dusprezece ani, suindu-se ei la Ierusalimu după datina serbătórei, 43 *şi săvârşindu-se dilele, când s'au întorsu ei, a remasu prunculu Isusu în Ierusalimu, fără ca Iosefu şi mama lui să ştie. Şi socotindu ei că este *elu cu ceilalţi, au venitu cale de o di; şi l'au căutatu 44 pe densulu între rudele şi cunoscuţii lorú. Şi negăsindu-lu, s'au întorsu la Ierusalimu, căutându-lu. 45

46 Şi după trei dile l'au aflatu în templu, 46 şedendu în mediulocelu învăţătoriloru, ascultându-i şi întrebându-i. Şi *se mirau toţi 47 de cugetările şi de răspunsurile lui. Şi când l'au văzutu, s'au mirată de pogorîrea lui. Şi 48 mama lui i-a disu: Fiiulu meu, de ce ne-ai făcutu aşa? Iată, părintele tău şi eu, îngrijiţi fiindu, te căutamu. Şi a disu către 49 ei: Pentru ce mă căutaţi? nu ştiaţi că *mie mi se cade să fiu în *ceea ce este a tatălui meu? Dară *ei nu au înţelesu 50 vorba, *care le-a vorbitu. Şi s'a 51 pogorîtu cu ei, şi venitu la Nazaretu, şi era supusu lorú. Şi mama lui *ţinea tóte cuvintele acestea în inima sa.

52 Şi Isusu *sporea în înţelepciune şi în vârstă şi în *dar înaintea lui Dumnedeu şi a oamenilor.

Anunciarea lui Ioanu Botezătorulu, şi naşterea lui Isusu.

3 IARĂ: în anulu alu cinci-spre-dieceilea alu 3 împărăţiei Cesarului Tiberiu, (Pontiu Pilatu *fiindu guvernatorulu Iudeei, şi Irodu fiindu tetrarchu în Galilea, şi Filipu, fratele lui, tetrarchu în Iturea şi în Iutarea Traconitidei, şi Lisaniu, tetrarchu în Abilena); *în dilele arhiereilor Anna şi Caiafa, s. 2 fostă cuvântarea lui Dumnedeu către Ioanu, fiiulu lui Zaharia, în pustiu.

Şi elu a venitu în tóta împregiurimea 3 Iordanului, predicându botezulu pocăinţei, *spre iertarea păcatelor. Precumu este 4 scrisu în cartea cuvintelor profetului Isaia, care dice: *Vocea celui ce strigă în pustiu: Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările lui. Tóte valee se vor umplé, şi tóte 5 muntele şi dealurile se vor smeri; şi cele strâmbe

de se vorbi fiare despre, și cele spuse ale
6 mărele. Și s'a vădit toți oarecăți mulțimea
7 ce se lucrase de dânșii. Și de vigilenți
vrea toți scoate să fugă de mâna ce se ară
8 de? Deci Simon Petru văzând de pe
lângă: și ne înspăimânt, dise în mai înainte
Domnule, că om păcătos sunt. Pentru
9 și mirare fi în Abraam. Și amară pe
toți în jurul lui pescuirea peștilor ce
10 prinseră, care și fiară tovarăși lui Iacob
și Ioan, cari era fiară lui Simon. Și
11 zise către Simon: Nu te teme; de acum
vei fi pescar de oameni. Și aducând
corăbiile la uscat, lăsară toate și
12 merseră după El. Și fiind El într'una
din cetăți, și iată un om plin de lepră,
văzând pe Iisus, căzu cu fața la pământ
și se rugă lui, zicând: Doamne, de voiești
13 poți să mă curățești. Și întinzând
mâna, se atinse de el, zicând: Voiesc,
14 curățește-te. Și îndată lepra se depărtă
de la el. Și El îi porunci să nu spună
nimănui, ci: Mergând, arată-te preotului
și adu pentru curățirea ta, precum a
15 poruncit Moise, spre mărturie lor. Dar
mai mult se răspândea vestea despre El,
și se adunau mulțimi multe ca să asculte
16 și să fie vindecați de bolile lor. Dar El
se retrăgea în pustiuri și se ruga.

17 Și într'una din zile, și El învăța, și
erau șezând fariseii și învățătorii legii,
cari veniseră din toate satele Galileii și
Iudeii și din Ierusalim; și puterea Domnului
era spre vindecare. 18 Și iată niște
bărbați aducând pe un pat un om care
era slăbit de friguri, și căutau să-l bage
și să-l pună înaintea Lui. 19 Și negăsind
pentru mulțimea pe unde să-l bage,
suindu-se pe acoperiș, prin olane îl lăsară
cu patul în mijlocul înaintea lui Iisus.
20 Și El, văzând credința lor, zise: Omule,
iertate îți sunt păcatele tale. 21 Și
începură cărturarii și fariseii a cugeta,
zicând: Cine este Acesta care grăiește
hule? Cine poate să ierte păcate decât
22 numai Dumnezeu? Și Iisus, cunoscând
cugetările lor, răspunzând, le zise: Ce
23 cugetați în inimile voastre? Ce este mai
ușor, a zice: Iertate îți sunt păcatele,
sau a zice: Scoală-te și umblă?
24 Dar ca să știți că Fiul Omului are
putere pe pământ să ierte păcate, —
zise slăbitului de friguri: Ție îți zic,
scoală-te, ridică-ți patul tău și mergi
25 la casa ta. Și îndată, sculându-se înaintea
lor, ridică patul pe care zăcea, și
se duse la casa sa, slăvind pe Dumnezeu.
26 Și spaimă cuprinse pe toți, și slăveau
pe Dumnezeu; și umplându-se de frică,
ziceau: Am văzut astăzi lucruri minunate.

27 După acestea ieși și văzu pe un vameș
cu numele Levi, ședând la vamă, și-i
zise: Urmează-Mi. 28 Și lăsând toate,
sculându-se, mergea după El. 29 Și
Levi îi făcu un mare ospăț în casa sa;
și era o mulțime multă de vameși și alții
care ședeau împreună cu ei la masă.
30 Și cărturarii și fariseii murmurau
către ucenicii Lui, zicând: De ce mâncați
și beți cu vameșii și cu păcătoșii?
31 Și răspunzând Iisus, le zise: Nu au
trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei
32 bolnavi. Nu am venit să chem la pocăință
pe cei drepți, ci pe cei păcătoși.

33 Iar ei Îi zise: De ce ucenicii lui Ioan
postesc adesea și fac rugăciuni, asemenea
și ai fariseilor, iar ai Tăi mănâncă și
34 beau? Și El le zise: Nu puteți face să
postească fiii nunții, câtă vreme este
35 mirele cu ei? Dar vor veni zile când
le va fi luat mirele de la ei, și atunci
vor posti în acele zile.

36 Și le spunea și o pildă: Nimeni nu
pune o petică de la haină nouă pe haină
veche; altfel și pe cea nouă o rupe, și
petica de la cea nouă nu se potrivește
37 cu cea veche. Și nimeni nu pune vin
nou în burdufuri vechi; altfel vinul cel
nou sparge burdufurile, și el se varsă,
38 și burdufurile se pierd. Ci vin nou în
burdufuri noi trebuie să se pună, și
39 amândouă se păstrează. Și nimeni,
bând vin vechi, nu voiește îndată pe
cel nou; căci zice: Cel vechi este mai
bun.

Despre cele ce s'au făcut în ziua Sâmbetei

6 Și s'a întâmplat în Sâmbăta a doua
după cea dintâi, să treacă El prin semănături,
și ucenicii Lui smulgeau spicele
și mâncau, frecându-le cu mâinile.
2 Și unii din farisei le ziseră: De ce faceți
ceea ce nu se cuvine a face în zilele
3 Sâmbetei? Și răspunzând Iisus, le zise:
Nici măcar aceasta n'ați citit, ce a făcut
David când a flămânzit el și cei ce erau
4 cu el? Cum a intrat în casa lui Dumnezeu,
și a luat pâinile punerii înainte, și
a mâncat și a dat și celor ce erau cu el,
pe care nu este slobod a le mânca decât
5 numai preoților? Și le zicea: Domn este
Fiul Omului și al Sâmbetei.

Despre cel cu mâna uscată

6 Și într'altă Sâmbătă a intrat în sinagogă
și învăța; și era acolo un om a cărui
7 mână dreaptă era uscată. Și cărturarii
și fariseii Îl pândeau dacă în Sâmbătă
vindecă, ca să găsească pricină de pârâ
8 împotriva Lui. Dar El le știa gândurile;
și a zis omului care avea mâna uscată:
Scoală-te și stai în mijloc. Și sculându-se,
9 stătea. Și Iisus le zise: Întreb pe voi
ceva: Este slobod în Sâmbete a face bine
sau a face rău? A mântui un suflet sau
10 a pierde? Și privindu-i pe toți împrejur,
a zis omului: Întinde-ți mâna. Și el a
făcut așa, și mâna i s'a făcut sănătoasă
11 ca cealaltă. Iar ei s'au umplut de nebunie,
și vorbeau unii cu alții ce ar face
cu Iisus.

Alegerea celor doisprezece Apostoli

12 Și în zilele acestea, ieșind El la munte
să se roage, petrecea toată noaptea în
13 rugăciune către Dumnezeu. Și când s'a
făcut ziuă, a chemat la Sine pe ucenicii
Săi, și a ales dintre ei doisprezece, pe
14 care și numi apostoli: pe Simon, căruia
i-a pus și numele Petru, și pe Andrei,
fratele lui, și pe Iacob și pe Ioan, și pe
15 Filip și pe Bartolomeu, și pe Matei și pe
Toma, și pe Iacob al lui Alfeu, și pe Simon
16 cel numit Zelotul, și pe Iuda al lui Iacob,
și pe Iuda Iscarioteanul, care și vânzător
s'a făcut.

Vindecări și lucrări ale puterii Lui

17 Și coborând cu ei, stătea pe un loc
neted, și mulțimea ucenicilor Lui, și
mulțime multă de popor din toată Iudeea
și din Ierusalim, și din ținutul Tirului
și al Sidonului, care veniseră să-L asculte
și să fie vindecați de bolile lor. 18 Și
cei chinuiți de duhuri necurate se tămăduiau.
19 Și toată mulțimea căuta să se atingă
de El, fiindcă putere ieșea de la El și
vindeca pe toți.

Fericiri și vaiuri

20 Și El, ridicându-Și ochii spre ucenicii
Săi, zicea: Fericiți voi cei săraci, că
21 a voastră este Împărăția lui Dumnezeu.
Fericiți voi cei ce flămânziți acum, că
vă veți sătura. Fericiți voi cei ce plângeți
acum, că veți râde.
22 Fericiți sunteți când vă vor urî oamenii,
și când vă vor despărți de ei și vă
vor ocărî și vă vor lepăda numele ca
23 rău, pentru Fiul Omului. Bucurați-vă în
ziua aceea și săltați de bucurie, că iată
plata voastră multă este în cer; căci tot
așa făceau părinții lor cu proorocii.
24 Dar vai vouă, bogaților, că v'ați luat
25 mângâierea voastră! Vai vouă, cei ce
sunteți sătui acum, că veți flămânzi!
Vai vouă, cei ce râdeți acum, că veți
26 jeli și veți plânge! Vai când vor zice
bine de voi toți oamenii! Căci așa făceau
părinții lor cu proorocii mincinoși.

Iubirea de vrăjmași

27 Dar vouă, celor ce ascultați, vă zic:
Iubiți pe vrăjmașii voștri, binefaceți
28 celor ce vă urăsc pe voi, binecuvântați
pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru
29 cei ce vă defaimă. Celui ce te bate peste
un obraz, întoarce-i și pe celălalt; și de
la cel ce-ți ia haina, nici cămașa să nu
30 i-o opreți. Dă tuturor celor ce cer de la
tine, și de la cel ce ia ale tale nu cere
31 înapoi. Și precum voiți să vă facă vouă
oamenii, așa și voi faceți-le lor de
32 asemenea. Și dacă iubiți pe cei ce vă
iubesc pe voi, ce mulțumită aveți? Căci
și păcătoșii iubesc pe cei ce-i iubesc pe
33 ei. Și dacă faceți bine celor ce vă fac
bine vouă, ce mulțumită aveți? Căci și
34 păcătoșii fac așa. Și dacă împrumutați
celor de la cari nădăjduiți să luați înapoi,
ce mulțumită aveți? Căci și păcătoșii
împrumută păcătoșilor, ca să ia înapoi
35 tot atâta. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri,
și binefaceți, și împrumutați, fără să
nădăjduiți nimic înapoi; și plata voastră
va fi multă, și veți fi fii ai Celui Prea-Înalt,
că El este bun și celor nemulțumitori
și celor răi.

36 Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru
37 este milostiv. Și nu judecați, și nu veți
fi judecați; și nu osândiți, și nu veți fi
osândiți; iertați, și vi se va ierta.
38 Dați, și vi se va da: măsură bună, îndesată,
clătită, dată peste poală vor da în
sânul vostru; căci cu măsura cu care
măsurați vi se va măsura și vouă înapoi.

39 Și le zicea și o pildă: Poate oare un
orb să călăuzească pe un orb? Nu vor
40 cădea amândoi în groapă? Ucenicul nu
este mai presus de învățătorul său; dar
tot ucenicul desăvârșit va fi ca învățătorul
41 său. Și de ce vezi paiul din ochiul
fratelui tău, iar bârna din ochiul tău
42 nu o bagi în seamă? Sau cum poți zice
fratelui tău: Frate, lasă să scot paiul
din ochiul tău, când tu nu vezi bârna
din ochiul tău? Fățarnicule, scoate mai
întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei
vedea bine să scoți paiul din ochiul fratelui
tău.

Despre roadele bune și cele rele

43 Căci nu este pom bun care să facă
roade rele, nici pom rău care să facă
44 roade bune. Căci fiecare pom se cunoaște
după roadele sale; căci nu de pe spini
se culeg smochine, nici de pe mărăcini
45 se culege poamă de viță. Omul bun din
vistieria cea bună a inimii sale scoate
cele bune, și omul rău din vistieria cea
rea scoate cele rele; căci din prisosul
inimii grăiește gura lui.

Pildă despre zidirea pe stâncă

46 Și de ce Mă numiți: Doamne, Doamne,
și nu faceți ceea ce zic Eu? 47 Oricine
vine la Mine și aude cuvintele Mele și
le face, vă voi arăta cui se aseamănă:
48 Se aseamănă omului care a zidit casă,
a săpat adânc și a pus temelia pe stâncă;
și venind viitură, a izbit râul în casa
aceea, și n'a putut-o clătina, căci era
49 întemeiată pe stâncă. Dar cel ce aude și
nu face, se aseamănă omului care a zidit
casă pe pământ fără temelie, pe care a
izbit râul, și îndată a căzut, și prăbușirea
casei aceleia a fost mare.

Despre credința sutașului

7 După ce a sfârșit toate cuvintele
Sale în auzul poporului, a intrat în
2 Capernaum. Și sluga unui sutaș, care
îi era scump, era bolnavă și gata să
3 moară. Și auzind despre Iisus, a trimis
la El bătrânii iudeilor, rugându-L să
4 vină și să tămăduiască pe sluga lui.
Aceștia, venind la Iisus, Îl rugau cu
stăruință, zicându-I: Vrednic este să-i
5 faci aceasta, căci iubește neamul nostru
și sinagoga a zidit-o el pentru noi.
6 Și Iisus mergea cu ei. Și când era
aproape de casă, sutașul a trimis la El
prieteni, zicându-I: Doamne, nu Te
osteni, căci nu sunt vrednic ca sub acoperământul
meu să intri tu; 7 pentru
aceea nici pe mine nu m'am socotit vrednic
să vin la Tine, ci zi cu cuvântul
și se va tămădui sluga mea. 8 Căci și
eu sunt om sub stăpânire, având sub
mine ostași, și zic unuia: Du-te, și se
duce; și altuia: Vino, și vine; și slugii
mele: Fă aceasta, și o face. 9 Și auzind
Iisus acestea, S'a minunat de el, și
întorcându-Se, a zis mulțimii care mergea
după El: Zic vouă, nici în Israel
atâta credință n'am aflat. 10 Și întorcându-se
cei trimiși la casă, au găsit pe
sluga bolnavă sănătoasă.

Învierea fiului văduvei din Nain

11 Și a doua zi a mers într'o cetate
numită Nain, și mergeau cu El mulți
12 din ucenicii Lui și mulțime multă de
popor. Și când S'a apropiat de poarta
cetății, iată, scoteau afară pe un mort,
fiul unic al mamei sale, și ea era văduvă;
și mulțime multă din cetate era
13 cu ea. Și văzând-o Domnul, I s'a făcut
milă de ea, și i-a zis: Nu plânge!
14 Și apropiindu-Se, a atins coșciugul, și
cei ce-l purtau s'au oprit. Și El a zis:
15 Tinere, ție îți zic, scoală-te! Și s'a ridicat
mortul și a început să vorbească.
Și l-a dat mamei sale.
16 Și frică a cuprins pe toți, și slăveau
pe Dumnezeu, zicând: Un mare proroc
s'a ridicat între noi, și Dumnezeu a
17 cercetat pe poporul Său. Și cuvântul
acesta despre El s'a răspândit în toată
Iudeea și în tot ținutul dimprejur.

Întrebarea lui Ioan Botezătorul

18 Și Ioan a fost vestit de ucenicii săi
despre toate acestea. Și chemând Ioan
19 pe doi dintre ucenicii săi, i-a trimis la
Domnul, zicând: Tu ești Cel ce are să
vină, sau pe altul să așteptăm?
20 Și venind la El bărbații, au zis: Ioan
Botezătorul ne-a trimis la Tine, zicând:
Tu ești Cel ce are să vină, sau pe altul
21 să așteptăm? În acea vreme, El tămăduise
pe mulți de boli și de suferințe
și de duhuri rele, și multor orbi le dăruise
22 vederea. Și răspunzând, le-a zis:
Duceți-vă și spuneți lui Ioan ce ați văzut
și ce ați auzit: orbii văd, șchiopii umblă,
leproșii se curățesc, surzii aud, morții
înviază, săracilor li se propovăduiește
23 Evanghelia. Și fericit este cel ce nu se
va sminti de Mine.

Despre Ioan Botezătorul

24 Și plecând solii lui Ioan, a început
să spună mulțimilor despre Ioan: Ce
ați ieșit să vedeți în pustiu? Trestie
25 clătinată de vânt? Dar ce ați ieșit să
vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată,
cei ce poartă haine moi sunt în casele
26 împăraților. Dar ce ați ieșit să vedeți?
Proroc? Da, zic vouă, și mai mult decât
27 proroc. Acesta este despre care este
scris: Iată, Eu trimit înaintea Ta pe
îngerul Meu, care va pregăti calea Ta
28 înaintea Ta. Căci zic vouă: Între născuți
de femei nu este mai mare decât Ioan;
dar cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu
este mai mare decât el.
29 Și tot poporul care L-a auzit și vameșii
au dat dreptate lui Dumnezeu, botezându-se
30 cu botezul lui Ioan. Dar fariseii și
cărturarii au defăimat sfatul lui Dumnezeu
pentru ei înșiși, nebotezându-se
de el.

31 Cu cine voi deci să asemăn oamenii
neamului acestuia, și cui sunt ei asemenea?
32 Sunt asemenea copiilor care ședeau
în piață și strigau unii către alții, și
ziceau: Am cântat vouă din fluier, și
n'ați jucat; am bocit, și n'ați plâns.
33 Căci a venit Ioan Botezătorul, nici
pâine nu mânca, nici vin nu bea, și ziceți:
34 Are demon. A venit Fiul Omului, mănâncă
și bea, și ziceți: Iată om mâncăcios
și beț de vin, prieten al vameșilor și
35 al păcătoșilor. Și s'a îndreptățit înțelepciunea
de toți copiii ei.

Despre femeia păcătoasă

36 Și L-a rugat pe El unul dintre farisei
să mănânce cu el; și intrând în casa
37 fariseului, a ședut la masă. Și iată o
femeie din cetate, și ea păcătoasă, când
a cunoscut că El ședea la masă în casa
fariseului, a adus un vas de alabastru
38 cu mir, și stând înapoi la picioarele Lui
plângând, a început să-I ude picioarele
cu lacrimi, și cu părul capului ei le
ștergea, și sărutându-I picioarele, le
39 ungea cu mirul. Și văzând fariseul care
L-a chemat, a zis în sine: Acesta, dacă
ar fi proroc, ar ști cine și ce fel de femeie
este cea care se atinge de El, că este
40 păcătoasă. Și răspunzând Iisus, i-a zis:
Simone, am ceva să-ți spun. Iar el a
41 zis: Învățătorule, spune. Doi datornici
erau ai unui cămătar: unul îi datora
cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.
42 Și neavând ei cu ce să plătească, a iertat
amândurora. Deci care din ei îl va
43 iubi mai mult? Răspunzând Simon, a
zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat
mai mult. Și El i-a zis: Drept ai judecat.
44 Și întorcându-Se către femeie, a zis lui
Simon: Vezi această femeie? Am intrat
în casa ta, și apă pentru picioare nu
Mi-ai dat; dar ea cu lacrimi Mi-a udat
45 picioarele, și cu părul capului ei le-a
șters. Sărutare Mi-ai dat; dar ea, de
când am intrat, n'a încetat să sărute
46 picioarele Mele. Cu untdelemn capul
Meu nu l-ai uns; dar ea cu mir a uns
47 picioarele Mele. Pentru aceea zic ție:
Iertate îi sunt multe păcatele ei, pentru
că a iubit mult; dar cui puțin i se iartă,
puțin iubește.
48 Și a zis femeii: Iertate îți sunt păcatele.
49 Și cei ce ședeau împreună cu El la masă
au început să zică în sine: Cine este
Acesta, care iartă și păcate?
50 Dar El a zis femeii: Credința ta te-a
mântuit; mergi în pace.

Femeile care slujeau lui Iisus

8 Și s'a petrecut în curând, și El umbla
prin cetăți și sate, propovăduind și
vestind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu,
și cei doisprezece erau cu El,
2 și câteva femei care fuseseră vindecate
de duhuri rele și de boli: Maria, numită
Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni,
3 și Ioana, nevasta lui Cuza, epitropul
lui Irod, și Susana, și altele multe, care
slujeau lui Iisus din averile lor.

Pilda semănătorului

4 Și adunându-se mulțime multă, și
cei ce veneau din cetăți la El, a zis
5 prin pildă: Semănătorul a ieșit să-și
semene sămânța lui; și semănându-o,
una a căzut lângă drum, și a fost călcată,
6 și păsările cerului au mâncat-o. Și alta
a căzut pe stâncă, și răsărind, s'a uscat,
7 pentru că n'avea umezeală. Și alta a
căzut între spini, și spinii crescând împreună
cu ea, au înăbușit-o. 8 Și alta a
căzut în pământul cel bun, și răsărind,
a făcut rod însutit. Acestea zicând, a
strigat: Cine are urechi de auzit, să audă!

Pentru ce vorbește în pilde

9 Și ucenicii Lui L-au întrebat ce ar
10 însemna pilda aceasta. Și El a zis: Vouă
vi s'a dat să cunoașteți tainele Împărăției
lui Dumnezeu, dar celorlalți în pilde,
ca văzând să nu vadă, și auzind să nu
înțeleagă.

Pilda semănătorului explicată

11 Iată ce înseamnă pilda: Sămânța este
12 cuvântul lui Dumnezeu. Și cei de lângă
drum sunt aceia care aud, apoi vine
diavolul și ia cuvântul din inima lor,
ca nu cumva, crezând, să se mântuiască.
13 Și cei de pe stâncă sunt aceia care, când
aud, primesc cuvântul cu bucurie; și
aceștia n'au rădăcină, ci cred până la
vreme, iar în vremea ispitei se leapădă.
14 Și ce a căzut între spini, aceștia sunt
care au auzit, dar, plecând, se înăbușă
de grijile și de bogățiile și de plăcerile
vieții acesteia, și nu aduc rod până la
15 sfârșit. Și ce a căzut în pământul cel
bun, aceștia sunt care, cu inimă bună și
bună, auzind cuvântul, îl păstrează și
aduc rod în răbdare.

Despre lumină

16 Și nimeni, aprinzând o lumină, nu o
acoperă cu un vas, sau o pune sub pat,
ci o pune pe sfeșnic, ca cei ce intră să
17 vadă lumina. Căci nu este ascuns care
să nu se arate, nici tăinuit care să nu
se cunoască și să nu iasă la arătare.
18 Luați seama deci cum ascultați; căci
celui ce are i se va da, și celui ce nu are
i se va lua și ceea ce crede că are.

Mama și frații lui Iisus

19 Și au venit la El mama și frații Lui,
și nu puteau să ajungă până la El din
20 pricina mulțimii. Și I s'a spus: Mama
Ta și frații Tăi stau afară, voind să Te
21 vadă. Dar El, răspunzând, le-a zis: Mama
Mea și frații Mei sunt aceia care aud
cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.

Furtuna potolită

22 Și într'una din zile, El și ucenicii
Lui s'au suit într'o corabie, și le-a zis:
Să trecem dincolo, în partea cealaltă a
23 lacului. Și au pornit. Și pe când navigau,
El a adormit. Și o vijelie de vânt
s'a pogorât pe lac, și corabia se umplea
24 de apă, și erau în primejdie. Și apropiindu-Se,
L-au trezit, zicându-I: Învățătorule,
Învățătorule, pierim! Iar El,
sculându-Se, a certat vântul și valurile
apei, și ele au încetat, și s'a făcut liniște.
25 Și le-a zis: Unde este credința voastră?
Dar ei, temându-se, se minunau, zicând
unii către alții: Cine este Acesta, că
și vânturilor le poruncește și Îi ascultă
și apa?

Vindecarea celui stăpânit de demoni

26 Și au ajuns în ținutul gherghesenilor,
care este în fața Galileii. 27 Și ieșind
El la uscat, L-a întâmpinat un bărbat
din cetate, care avea demoni de multă
vreme, și care nu se îmbrăca cu haină,
și nu locuia în casă, ci în morminte.
28 Și văzându-L pe Iisus, a strigat, și
căzând înaintea Lui, a zis cu glas mare:
Ce Mi-ai cu Tine, Iisuse, Fiule al lui
Dumnezeu Celui Prea-Înalt? Te rog pe
Tine, nu Mă chinui! 29 Căci El poruncise
duhului necurat să iasă din omul
acela. Căci de multe ori îl apucase; și
era legat cu lanțuri și ținut în obezi,
și, rupând legăturile, era mânat de demon
în pustiuri.
30 Și Iisus l-a întrebat, zicând: Cum îți
este numele? Iar el a zis: Legiune, pentru
că mulți demoni intraseră în el.
31 Și Îl rugau să nu le poruncească să
meargă în adânc.
32 Și era acolo o turmă de porci mulți
păscând pe munte; și Îl rugau să le
îngăduie să intre în porci. Și le-a îngăduit.
33 Și ieșind demonii din omul acela,
au intrat în porci, și turma s'a repezit
de pe țărm în lac, și s'a înecat.
34 Și văzând păzitorii ce s'a făcut, au
fugit și au dat de veste în cetate și prin
35 sate. Și au ieșit să vadă ce s'a făcut;
și au venit la Iisus, și au găsit pe omul
din care ieșiseră demonii, șezând la
picioarele lui Iisus, îmbrăcat și cu mintea
întreagă, și s'au înfricoșat.
36 Și cei ce văzuseră le-au spus cum s'a
mântuit cel stăpânit de demoni.
37 Și toată mulțimea ținutului gherghesenilor
L-a rugat pe El să plece de la
ei, căci erau cuprinși de frică mare.
Și El, urcându-Se în corabie, S'a întors
38 înapoi. Și bărbatul din care ieșiseră demonii
Îl ruga să rămână cu El; dar El
l-a trimis, zicând:
39 Întoarce-te în casa ta, și spune câte
ți-a făcut Dumnezeu. Și el a plecat, vestind
prin toată cetatea câte i-a făcut
Iisus.

Învierea fiicei lui Iair și tămăduirea femeii cu scurgere de sânge

40 Și S'a petrecut că, la întoarcerea lui
Iisus, L-a primit mulțimea, căci toți Îl
41 așteptau. Și iată a venit un bărbat cu
numele Iair, și el era mai-mare peste
sinagogă; și căzând la picioarele lui Iisus,
Îl ruga să intre în casa lui,
42 Fiindcă avea o fiică unică, de aproape
de doisprezece ani, și ea era pe moarte.
Și pe când mergea El, mulțimile Îl
43 înăbușeau. Și o femeie, care de doisprezece
ani avea scurgere de sânge, și
cheltuise toată averea ei pe doctori, și
44 nu putuse să fie tămăduită de nimeni,
apropiindu-se pe la spate, s'a atins de
poalele hainei Lui; și îndată s'a oprit
45 curgerea sângelui ei. Și Iisus a zis: Cine
S'a atins de Mine? Dar toți tăgăduind,
Petru și cei ce erau cu el au zis: Învățătorule,
mulțimile Te înăbușă și Te
46 strâng, și zici: Cine S'a atins de Mine?
Dar Iisus a zis: S'a atins de Mine cineva,
căci Eu am cunoscut că putere a
47 ieșit din Mine. Și femeia, văzând că
n'a rămas ascuns, venind cu tremur, și
căzând înaintea Lui, a spus înaintea
întregului popor pentru ce L-a atins, și
cum s'a tămăduit îndată.
48 Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică! Credința
ta te-a mântuit; mergi în pace.

Învierea fiicei lui Iair

49 Și pe când vorbea El încă, a venit
cineva de la mai-marele sinagogii, zicându-
i: Fiica ta a murit; nu mai supăra
50 pe Învățătorul. Și Iisus, auzind, i-a
răspuns: Nu te teme; crede numai, și
51 se va mântui. Și intrând în casă, n'a
lăsat pe nimeni să intre cu El, decât
numai pe Petru, și pe Ioan, și pe Iacob,
și pe tatăl copilei, și pe mama ei.
52 Și toți plângeau și se tânguiau pentru
ea. Dar El a zis: Nu plângeți; n'a murit
53 copila, ci doarme. Și Îl luau în râs, știind
54 că a murit. Dar El, luându-i mâna,
a strigat, zicând: Copilă, scoală-te!
55 Și i s'a întors duhul, și a înviat îndată;
și El a poruncit să i se dea de mâncare.
56 Și părinții ei erau uimiți; dar El le-a
poruncit să nu spună nimănui ce s'a
întâmplat.

Simeon, Va rugat să a depărtese pe ea
de la pământ. Şi văzându ochii mei
mântuirea ta,
31 Pe care ai gătit-o înaintea tuturor
32 popoarelor, Lumină spre descoperirea
neamurilor, şi mărire poporului tău
33 Israil. Şi tatăl şi mama Lui se mirau
34 de cele ce se ziceau despre El. Şi
Simeon i-a binecuvântat, şi a zis către
Maria, mama Lui: Iată, Acesta este
pus spre căderea şi spre ridicarea
multora din Israil, şi spre semn de
35 împotrivire, Şi sufletul tău îl va
străpunge o sabie, pentru ca să se
descopere gândurile din multe inimi.
36 Era şi o proorocită, Ana, fiica lui
Fanuil, din seminţia lui Aşer, care
era înaintată în vârstă, trăise cu bărbatul
ei şapte ani de la fecioria ei,
37 Şi rămăsese văduvă până la vârsta de
optzeci şi patru de ani, care nu se
depărta de templu, slujind lui Dumnezeu
cu post şi cu rugăciuni, zi şi
38 noapte. Şi venind ea în ceasul acela,
mulţumea lui Dumnezeu şi vorbea
despre El tuturor celor ce aşteptau
39 izbăvirea în Ierusalim. Şi după ce
au împlinit toate cele după Legea
Domnului, s'au întors în Galileea,
40 în cetatea lor Nazaret. Şi pruncul
creştea şi se întărea, umplându-se de
înţelepciune; şi harul lui Dumnezeu
era peste El.

Isus la vârsta de doisprezece ani în templu.

41 Şi părinţii Lui se duceau în fiecare
42 an la Ierusalim, la sărbătoarea Paştilor.
Şi când a fost El de doisprezece
ani, s'au suit ei la Ierusalim, după
43 obiceiul sărbătorii. Şi, împlinindu-se
zilele, când se întorceau ei înapoi,
rămase copilul Isus în Ierusalim, şi
părinţii Lui n'au ştiut.
44 Ci, crezând că este El în ceata
călătorilor, au mers o zi de drum, şi
L'au căutat între rudenii şi între cunoscuţi.
45 Şi, negăsindu-L, s'au întors în
Ierusalim, căutându-L.
46 Şi după trei zile L'au găsit în templu,
şezând în mijlocul învăţătorilor,
ascultându-i şi întrebându-i.
47 Şi toţi cei ce-L auzeau se minunau
de înţelepciunea şi de răspunsurile
48 Lui. Şi când L'au văzut, s'au spăimântat;
şi mama Lui I-a zis: Fiule,
pentru ce ne-ai făcut aşa? Iată, tatăl
Tău şi cu mine Te căutam cu durere.
49 Şi El le-a zis: Pentru ce Mă căutaţi?
Nu ştiaţi că Mi se cade Mie să fiu în
50 ale Tatălui Meu? Şi ei n'au înţeles
51 cuvântul pe care le-l spunea. Şi S'a
coborât cu ei şi a venit în Nazaret, şi
le era supus. Şi mama Lui păstra
52 toate cuvintele acestea în inima sa.
Şi Isus înainta în înţelepciune şi în
statură, şi în har înaintea lui Dumnezeu
şi a oamenilor.

Predica lui Ioan Botezătorul.

3 1 Şi în anul al cincisprezecelea al
domniei lui Tiberiu Cezar, când Pontie
Pilat era dregător în Iudeea, şi Irod
era tetrarh în Galileea, şi Filip, fratele
lui, tetrarh în ţinutul Itureei şi
al Traconitidei, şi Lisania tetrarh în
2 Abilina, Sub arhiereii Ana şi Caiafa,
a fost cuvântul lui Dumnezeu către
Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3 Şi el a venit în toată împrejurimea
Iordanului, propovăduind botezul pocăinţei
spre iertarea păcatelor,
4 Precum este scris în cartea cuvintelor
proorocului Isaia, care zice: Glasul
celui ce strigă în pustie: Pregătiţi
calea Domnului, faceţi cărările Lui
5 drepte. Orice vale va fi umplută, şi
orice munte şi deal va fi smerit; şi
ce este strâmb se va face drept, şi
6 drumurile cele aspre netede; Şi orice
făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu.
7 Deci a zis mulţimilor care veneau
să fie botezate de el: Pui de năpârci,
cine v'a învăţat să fugiţi de mânia
8 viitoare? Faceţi roade vrednice de
pocăinţă, şi nu începeţi să spuneţi în
voi înşivă: Avem pe Avraam de tată;
căci vă spun că Dumnezeu poate din
pietrele acestea să ridice fii lui Avraam.
9 Şi securea este pusă acum la rădăcina
pomilor; deci orice pom care nu
face roade bune se taie şi se aruncă în
foc.
10 Şi mulţimile îl întrebau: Ce să facem
11 deci? Şi el le răspundea: Cine are
două haine, să dea celui ce n'are; şi
cine are mâncări, să facă la fel.
12 Şi au venit şi vameşi să fie botezaţi,
şi i-au zis: Învăţătorule, ce să facem?
13 Şi el le-a zis: Nu luaţi mai mult
14 decât v'a fost rânduit. Şi ostaşii L'au
întrebat şi ei: Dar noi ce să facem?
Şi le-a zis: Nu faceţi nici o silnicie
şi nu asupriţi pe nimeni, şi fiţi mulţumiţi
cu leafa voastră.
15 Şi fiindcă poporul era în aşteptare,
şi toţi se gândeau în inimile lor despre
Ioan, dacă nu cumva el este Hristosul,
16 Ioan a răspuns tuturor, zicând: Eu
vă botez cu apă; dar vine Cel ce este
mai puternic decât mine, căruia nu
sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălţămintei
Lui; El vă va boteza cu
17 Duh Sfânt şi cu foc. Lopata Lui este
în mâna Lui, şi El Îşi va curăţi cu
totul arina, şi va strânge grâul în jitniţa
Lui; iar pleava o va arde cu foc
18 nestins. Şi cu multe alte îndemnuri
binevestea El poporului.
19 Dar Irod tetrarhul, mustrat de el
pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele
său, şi pentru toate relele pe care
20 le făcuse Irod, A adăugit şi aceasta
la toate: a închis pe Ioan în temniţă.

Botezul Domnului.

21 Şi când a botezat tot poporul, şi
Isus, fiind şi El botezat, se ruga, s'a
22 deschis cerul, Şi Duhul Sfânt S'a pogorât
peste El în chip trupesc, ca un
porumbel; şi a venit un glas din cer:
Tu eşti Fiul Meu cel iubit, întru Tine
Mi-am găsit plăcerea.

Genealogia Domnului.

23 Şi Însuşi Isus era, când a început
să propovăduiască, în vârstă de aproape
treizeci de ani, fiind, precum se
credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,
24 Fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui
Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25 Fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul
lui Naum, fiul lui Hesli, fiul lui Nagai,
26 Fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul
lui Semei, fiul lui Iosec, fiul lui Ioda,
27 Fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui
Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui
28 Neri, Fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul
lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui
29 Er, Fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul
lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
30 Fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui
Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,
31 Fiul lui Melea, fiul lui Menna, fiul lui
Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,
32 Fiul lui Isai, fiul lui Obed, fiul lui
Boaz, fiul lui Sala, fiul lui Naason,
33 Fiul lui Aminadab, fiul lui Aram, fiul
lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,
34 Fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui
Avraam, fiul lui Terah, fiul lui Nahor,
35 Fiul lui Serug, fiul lui Ragau, fiul lui
Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
36 Fiul lui Cainan, fiul lui Arfaxad, fiul
lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lamec,
37 Fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul
lui Iared, fiul lui Maleleil, fiul lui
38 Cainan, Fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul
lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

Ispitirea Domnului.

4 1 Şi Isus, plin de Duh Sfânt, S'a
întors de la Iordan, şi a fost dus de
2 Duhul în pustie, Timp de patruzeci
de zile, unde a fost ispitit de diavol.
Şi n'a mâncat nimic în zilele acelea;
şi după ce s'au sfârşit, a flămânzit.
3 Şi diavolul I-a zis: Dacă eşti Fiul lui
Dumnezeu, spune acestei pietre să se
4 facă pâine. Şi Isus i-a răspuns: Scris
este că nu numai cu pâine va trăi omul,
ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu.
5 Şi diavolul, suindu-L, I-a arătat toate
împărăţiile lumii într'o clipită de timp.
6 Şi diavolul I-a zis: Ţie Îţi voi da
toată stăpânirea aceasta şi slava lor,
căci mie mi-au fost date şi le dau pe
7 cui voiesc. Deci dacă Te vei închina
8 înaintea mea, toate vor fi ale Tale.
Şi Isus, răspunzându-i, a zis: Scris
este: Domnului Dumnezeului tău să
te închini şi numai Lui să-I slujeşti.
9 Şi l-a dus la Ierusalim, L'a pus pe
streaşina templului şi I-a zis: Dacă
eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te de
10 aici jos, Căci este scris: Că pe îngerii
Săi va porunci pentru Tine, ca să Te
11 păzească; Şi pe mâini să Te ridice,
ca nu cumva să Te loveşti de vreo
12 piatră cu piciorul. Şi Isus, răspunzând,
i-a zis: S'a zis: Să nu ispitiţi pe
13 Domnul Dumnezeul vostru. Şi diavolul,
sfârşind toată ispita, S'a depărtat
de El până la vreme.

Începutul propovăduirii în Galileea.

14 Şi Isus S'a întors în Galileea cu
puterea Duhului, şi vestea despre El
15 s'a răspândit în toată împrejurimea.
Şi învăţa în sinagogile lor, fiind
16 preamărit de toţi. Şi a venit în Nazaret,
unde fusese crescut; şi a intrat,
după obiceiul Său, în ziua Sabatului
în sinagogă, şi S'a sculat să citească.
17 Şi I s'a dat cartea profetului Isaia;
şi, deschizând cartea, a găsit locul
18 unde era scris: Duhul Domnului este
peste Mine, pentru că El M'a uns să
binevestesc săracilor; M'a trimis să
vindec pe cei cu inima zdrobită, să
propovăduiesc robilor izbăvirea, orbilor
vederea, să dau drumul celor apăsaţi,
19 Să vestesc anul cel bine primit al Domnului.
20 Şi, închizând cartea, a dat-o slujitorului,
şi a şezut. Şi ochii tuturor
celor din sinagogă erau ţintiţi asupra
21 Lui. Şi El a început să le spună: Astăzi
s'a împlinit această Scriptură în
22 auzul vostru. Şi toţi mărturiseau despre
El şi se minunau de cuvintele
de har care ieşeau din gura Lui, şi
ziceau: Oare nu este Acesta fiul lui
23 Iosif? Şi El le-a zis: Fără îndoială
Îmi veţi spune vorba aceasta: Doctore,
vindecă-Te pe Tine însuţi; cât am
auzit că s'a făcut în Capernaum, fă
şi aici în patria Ta.
24 Şi a zis: Adevărat vă spun că nici
un prooroc nu este primit în patria
25 lui. Şi în adevăr vă spun: Multe văduve
erau în Israil în zilele lui Ilie,
când cerul s'a închis trei ani şi şase
luni, şi a fost foamete mare în toată
26 ţara; Şi la nici una din ele n'a fost
trimis Ilie, decât la Sarepta Sidonului,
la o femeie văduvă.
27 Şi mulţi leproşi erau în Israil în
timpul proorocului Elisei; şi nici unul
28 din ei n'a fost curăţit, decât Naaman
29 Sirianul. Şi toţi cei din sinagogă,
când au auzit acestea, s'au umplut de
mânie, Şi, sculându-se, L'au scos afară
din cetate, şi L'au dus până în vârful
muntelui pe care era zidită cetatea
lor, ca să-L arunce în prăpastie.
30 Dar El, trecând prin mijlocul lor,
31 Se ducea. Şi S'a coborât în Capernaum,
cetate a Galileei, şi îi învăţa în
32 zilele Sabatului. Şi erau uimiţi de
învăţătura Lui, căci cuvântul Lui era
33 cu putere. Şi în sinagogă era un om
care avea un duh de demon necurat,
34 şi a strigat cu glas mare: Ah! Ce
avem cu Tine, Isuse Nazarinene? Ai
venit să ne pierzi? Te ştiu cine eşti:
35 Sfântul lui Dumnezeu. Şi Isus l-a mustrat,
zicând: Taci şi ieşi din el! Şi
demonul, aruncându-l la pământ în
mijlocul lor, a ieşit din el, fără să-l
36 vatăme. Şi spaimă a venit peste toţi,
şi vorbeau între ei, zicând: Ce cuvânt
este acesta? Căci cu stăpânire şi cu
putere porunceşte duhurilor necurate,
şi ies afară.
37 Şi vestea despre El se răspândea în
toate locurile din împrejurimea aceea.

Vindecarea soacrei lui Petru şi a altor bolnavi.

38 Şi Isus, sculându-Se din sinagogă,
a intrat în casa lui Simon. Şi soacra
lui Simon era cuprinsă de friguri mari,
şi L'au rugat să a depărtese pe ea
39 de la pământ. Şi stând deasupra ei,
a certat frigurile, şi ele au părăsit-o;
şi îndată ea, sculându-se, le slujea.
40 Şi când apunea soarele, toţi câţi aveau
bolnavi de felurite boli le aduceau
la El; şi El, punându-Şi mâinile peste
41 fiecare din ei, îi vindeca. Şi de la
mulţi ieşeau demoni, strigând şi zicând:
Tu eşti Fiul lui Dumnezeu! Dar El
îi certa şi nu le lăsa să vorbească,
fiindcă ştiau că El este Hristosul.

Chemarea celor dintâi ucenici.

42 Şi când s'a făcut ziuă, a ieşit şi S'a
dus într'un loc pustiu; şi mulţimile
L'au căutat şi au venit până la El, şi
L'au oprit să nu plece de la ei.
43 Dar El le-a zis: Şi altor cetăţi Mi se
cade Mie să le vestesc Evanghelia Împărăţiei
lui Dumnezeu, căci pentru
44 aceasta am fost trimis. Şi propovăduia
în sinagogile Iudeii.
5 1 Şi a fost că, pe când mulţimea
se înghesuia spre El ca să asculte
cuvântul lui Dumnezeu, El stătea lângă
2 lacul Ghenizaret, Şi a văzut două
corăbii stând lângă lac; dar pescarii,
ieşind din ele, spălau mrejele.
3 Şi, suindu-Se într'una din corăbii,
care era a lui Simon, I-a rugat să
depărteze puţin de la pământ. Şi, şezând,
învăţa poporul din corabie.
4 Şi când a încetat să vorbească, a zis
către Simon: Depărtează-te la adânc,
şi aruncaţi mrejele voastre spre pescuire.
5 Şi răspunzând Simon, I-a zis: Învăţătorule,
toată noaptea trudind, nimic
n'am prins; dară după cuvântul Tău voi
6 arunca mreaja. Şi făcând aceasta, au prins
mulţime mare de peşti, de se rupea mreaja
7 lor. Şi ei au făcut semn tovarăşilor din cealaltă
corabie, ca să vină să îi ajute. Şi
aceştia au venit, şi au încărcat amândouă
corăbiile, de se afundau.
8 Aceasta văzând Simon Petru, s'a aruncat
la genunchii lui Isus,
zicându: Ieşi de la mine, că sunt păcătos
9 om, Doamne! Căci spăimântare cuprinsese
pe el şi pe toţi cei ce erau
10 cu el pentru prinderea peştilor, Şi pe
fiii lui Zevedeu, care erau tovarăşi cu
Simon. Şi Isus a zis către Simon:
Nu te teme; de acum vei prinde
11 oameni. Şi scoţându corăbiile la pământ,
toate le-au lăsat şi au mers după El.

Vindecarea unui lepros, şi a unui paralitic.

12 Şi când era într'una din cetăţi, iată,
un om plin de lepră, văzându pe Isus,
a căzut cu faţa la pământ, şi L'a
rugat, zicându: Doamne, de voieşti,
13 poţi să mă curăţeşti. Şi întinzând mâna,
S'a atins de el, zicând: Voiesc, fii curăţit.
14 Şi îndată lepra a pierit de la el.
Şi El i-a poruncit să nu spună nimănui,
ci: Mergând, arată-te preotului, şi
15 aduce-ţi pentru curăţirea ta, precum
a rânduit Moise, spre mărturie lor.
16 Dar vestea despre El se răspândea din
ce în ce mai mult, şi se adunau mulţime
mare să audă, şi să se vindece de
17 bolile lor.
Şi El se ducea în pustiu, şi se ruga.
Şi într'una din zile, pe când El învăţa,
erau acolo Farisei şi învăţători de legi, cari
veniseră din toate cetăţile Galileei şi din Iudeea
şi din Ierusalim; şi puterea Domnului
era în El spre vindecarea lor.
18 Şi iată, unii aduceau pe un pat pe un
om care era paralizat, şi căutau să-l ducă
19 şi să-l pună înaintea lui. Şi neaflând
pe unde să-l bage în casă, pentru
mulţime, urcându-se pe acoperământ, l'au
coborât pe pătura cu tot, în mijlocul,
20 înaintea lui Isus. Şi văzându credinţa lor, I-a zis: Omule, iertate
sunt ţie păcatele tale.
21 Şi cărturarii şi Fariseii au început
să cugete, zicând: Cine este acesta
care grăieşte hule? Cine poate să ierte
păcatele, de cât numai Dumnezeu?
22 Iar Isus, cunoscându cugetările lor,
23 a răspuns şi le-a zis: Ce judecaţi în
24 inimile voastre? Ce este mai lesne, a zice:
Iertate-ţi-sunt păcatele, sau a zice:
Scoală şi umblă? Dară ca să ştiţi că
Fiul omului are putere pe pământ a ierta
păcatele, (a zis paraliticului,) Ţie îţi zic,
scoală-te, ridică-ţi patul tău, şi mergi la casa ta.
25 Şi îndată sculându-se înaintea lor, a luat
patul pe care zăcea, şi s'a dus la casa sa,
26 slăvind pe Dumnezeu. Şi spaimă a cuprins
pe toţi, şi slăveau pe Dumnezeu,
şi, cu frică de mirare, ziceau: Astăzi
am văzut lucruri minunate.

Chemarea lui Leu, şi răspunsul lui Isus despre ajunări.

27 Şi după aceasta a ieşit, şi a văzut vameş
cu numele Levi, şezând la vamă, şi
I-a zis: Urmează-mă.
28 Şi lăsând toate, s'a sculat şi a mers
după El.
29 Şi a făcut Levi cină mare în casa sa,
şi era mulţime mare de vameşi şi de
alţii, cari şedeau la masă cu ei.
30 Şi cărturarii lor şi Fariseii cârteau
împotrivă-I, zicându Ucenicilor Lui:
De ce mâncaţi şi beţi cu vameşi şi cu
31 păcătoşi? Şi răspunzând Isus, le-a zis:
Nu au trebuinţă de doctor cei sănătoşi,
ci cei bolnavi;
32 Nu am venit să chem la pocăinţă pe
cei drepţi, ci pe cei păcătoşi.
33 Iar ei I-au zis: Ucenicii lui Ioan postesc
des şi fac rugăciuni, asemenea şi
ai Fariseilor, dar ai Tăi mănâncă şi
34 beau? Şi El le-a zis: Nu puteţi face
pe nuntaşii să postească, pe când
35 mirele este cu ei? Dar vor veni zile,
când se va lua mirele de la ei, şi atunci
vor posti în acele zile.
36 Şi le-a spus şi pilduirea aceasta: Nimeni
nu pune petec de petic nou la haină
veche; altminteri şi pe cea nouă o
rupe, şi petecul celui nou nu se potriveşte
cu cel vechi.
37 Şi nimeni nu pune vin
nou în foi vechi altminteri vinul nou sparge foile,
şi se varsă vinul, şi foile se vor pierde.
38 Ci vinul nou trebuie pus în foi noi,
şi amândouă se vor păstra.
39 Şi nimeni, când bea vechi, nu voieşte
îndată nou, ci zice: Cel vechi este mai bun.

Isus, Domnul sâmbetei, se apără faţă de farisei pentru ucenicii Săi.

6 1 Şi a întâmplat-se, ca în sâmbăta a
doua-întâi, trecea El prin ogoare; şi ucenicii
Lui smulgeau spice, şi mâncau, frecându-le
2 cu mâinile. Iară unii din Fariseii le-au
zis: Pentru ce faceţi ceea ce nu se cade a
3 face sâmbăta? Răspunzând Isus, le-a zis:
Nici aceasta n'aţi citit-o, ce a făcut David,
când a
flămânzit el şi cei ce erau cu dânsul;
4 Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, şi
a luat pâinile punerii-înainte, şi a mâncat,
şi a dat şi celor ce erau cu el,
cari nu se cădea să le mănânce, de cât
5 numai preoţii? Şi le zicea: Domnul este
Stăpânul omului şi al sâmbetei.
6 Şi în altă sâmbătă a intrat în sinagogă,
şi învăţa; şi era acolo unul, a cărui
7 mână dreaptă era uscată. Şi-l păzeau
cărturarii şi Fariseii, de-l va vindeca
8 sâmbăta, ca să afle pentru ce pricină
să-L pârască. Iară El, ştiind cugetările
lor, a zis omului celui cu mâna uscată:
Scoală-te, şi stăi în mijloc. Şi sculându-se, a stătut.
9 Atunci Isus le-a zis: Vă întreb şi pe
voi: Ce se cuvine sâmbăta, a face bine sau
a face rău? a scăpa viaţa sau a o pierde?
10 Şi cuprinzând pe toţi cu ochii, a zis omului:
Întinde-ţi mâna ta; şi el a făcut aşa; şi
mâna lui s'a tămăduit, ca şi cealaltă.
11 Iară ei s'au umplut de furie şi vorbeau
unii cu alţii ce ar face ei lui Isus.

Alegerea celor doisprezece apostoli. Învăţătura pe care aceştia o vestesc.

12 Şi în zilele acele a eşit la munte,
şi S'a rugat; şi a petrecut toată noaptea în
13 rugăciune către Dumnezeu. Şi făcându-se
ziuă, a chemat la Sine ucenicii Săi;
şi a ales unsprezece dintre aceştia, pe cari
14 i-a numit şi apostoli: Pe Simon, (căruia
i-a pus numele şi Petru), şi pe Andrei, fratele
lui; pe Iacob, şi pe Ioan; pe Filip
15 şi pe Bartolomeu; Pe Matei şi pe
Toma; pe Iacob al lui Alfeu, şi pe
16 Simon, ce se chiamă Zelotul; Pe Iuda
lui Iacob, şi pe Iuda Iscarioteiul, care
17 s'a făcut vânzător.
Şi pogorându-se cu dânşii, a stătut în
loc plan, şi mulţimea ucenicilor săi, şi
mulţime poporul din toată Iudeea şi din Ierusalim
şi de pe ţărmul Tirului şi al
Sidonului, cari veniseră să-l asculte şi să
se vindece de bolile lor. Şi cei ce se
chinuiau de spirite necurate; şi se vindecau.
19 Şi toată mulţimea căuta să se atingă
de El; căci ieşia din El putere, şi vindeca
pe toţi.

Fericiri şi vaiuri.

20 Şi el ridicându-şi ochii spre ucenicii Săi, zicea:
Fericiţi săracilor; căci a voastră
este împărăţia lui Dumnezeu.
21 Fericiţi cei ce flămânziţi acum; căci
veţi fi săturaţi.
Fericiţi cei ce plângeţi acum; căci
veţi râde.
22 Fericiţi sunteţi, când oamenii vă vor urî
şi când vă vor alunga, şi vă vor ocărî,
şi vor scoate numele vostru ca rău,
pentru Fiului omului. Bucuraţi-vă în ziua
aceea şi săltaţi; că iată, plata voastră
este în ceruri; că tot astfel făceau
părinţii lor profeţilor.
23 Dară vai vouă, bogaţilor! că aveţi şi
mângâierea voastră.
24 Vai vouă, celor ce sunteţi saturaţi acum! că veţi
flămânzi.
Vai vouă, celor ce râdeţi acum! că veţi
plânge, şi vă veţi tângui.
25 Vai vouă, când vă vor zice de bine toţi oamenii! căci
tot astfel făceau părinţii lor profeţilor celor mincinoşi.

Iubirea vrăjmaşilor.

27 Ci vouă celor ce auziţi vă zic: Iubiţi
pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine celor ce vă
28 urăsc, Binecuvântaţi pe cei ce vă blestămă,
şi vă rugaţi pentru cei ce vă ocărăsc.
29 Celui ce te loveşte peste o faţă, întoarce-i
şi cealaltă; şi celui ce-ţi ia mantaua
şi cămaşa nu-l opri să ţi le ia.
30 Dă tuturor celor ce cer de la tine, şi de la cela
ce-ţi ia ce este al tău nu cere înapoi.
31 Şi precum voiţi ca să vă facă oamenii
32 vouă aşa, faceţi şi voi. Şi dacă iubiţi pe cei ce
vă iubesc, ce răsplată aveţi? Căci şi păcătoşii
iubesc pe cei ce îi iubesc.
33 Şi de faceţi bine celor ce vă fac bine, ce răsplată aveţi?
Căci şi păcătoşii fac aceasta.
34 Şi dacă împrumutaţi celor de la cari speraţi a lua,
ce răsplată aveţi? că şi păcătoşii dau împrumut
păcătoşilor, ca să ia tot atâta.
35 Ci iubiţi pe vrăjmaşii voştri, şi faceţi bine,
şi împrumutaţi, fără să nădăjduiţi nimic
de la cineva; şi va fi plata voastră multă,
şi veţi fi fiii celui Prea Înalt; că El este
bun şi pentru cei nemulţumitori şi răi.
36 Fiţi milostivi, precum şi Tatăl vostru este milostiv.

Judecata aproapelui.

37 Şi nu judecaţi, şi nu veţi fi judecaţi; nu osândiţi,
şi nu veţi fi osândiţi; iertaţi, şi veţi fi iertaţi.
38 Daţi, şi vi se va da; măsură bună, îndesată,
clătită, dată peste poală, vă vor da în sânul
vostru; căci cu măsura cu care măsuraţi
vi se va măsura şi vouă înapoi.
39 Şi le-a spus şi o pildă: Poate un orb să
călăuzească pe un orb? Nu vor cădea amândoi
40 în groapă? Ucenicul nu este mai presus de
învăţătorul său; dar orice ucenic desăvârşit
va fi ca învăţătorul său.
41 Şi de ce vezi paiul din ochiul fratelui tău,
iară bârna din ochiul tău nu o bagi în seamă?
42 Sau cum poţi zice fratelui tău: Frate, lasă
să scot paiul din ochiul tău, tu însuţi
nevăzând bârna din ochiul tău? Fă-te
mai întâi, fariseule, bârna din ochiul tău,
şi atunci vei vedea să scoţi paiul din ochiul
fratelui tău.

Pomul şi roadele.

43 Căci nu este pom bun care să facă roade
rele, nici pom rău care să facă roade
44 bune. Căci fiecare pom se cunoaşte după
roadele sale; căci nu se culeg smochine
de pe spini, nici din mărăcini se culege
45 poamă de viţă. Omul bun din vistieria
bună a inimii sale scoate cele bune; şi
omul rău din vistieria rea a inimii sale
scoate cele rele; căci din prisosul inimii
vorbeşte gura.

Cei ce aud şi fac.

46 Şi pentru ce Mă numiţi: Doamne, Doamne!
şi nu faceţi ceea ce zic Eu?
47 Oricine vine la Mine şi aude cuvintele
Mele şi le face, vă voi arăta cui se
48 aseamănă: Se aseamănă cu omul care
zideşte casă, şi sapă adânc, şi pune temelia
pe stâncă; şi venind apă mare, a
izbit râul în casa aceea, şi n'a putut-o
clăti, căci era întemeiată pe stâncă.
49 Iară cel ce aude şi nu face, se aseamănă
cu omul care a zidit casă pe pământ
fără temelie, în care a izbit râul, şi
îndată a căzut, şi ruina casei aceleia a
fost mare.

7 1 Şi după ce a sfârşit toate cuvintele
Sale în auzul poporului, a intrat în
2 Capernaum. Şi sluga unui sutaş, pe
care îl avea în mare cinste, era bolnavă
3 şi gata să moară. Şi auzind despre Isus,
a trimis la El bătrânii iudeilor, rugându-L
să vină să tămăduiască pe sluga lui.
4 Şi ei, venind la Isus, L'au rugat cu
stăruinţă, zicându: Vrednic este să-i
5 faci aceasta, Căci iubeşte neamul nostru,
şi sinagoga ne-a zidit-o el.
6 Şi Isus a mers cu ei. Şi când era
aproape de casă, sutaşul a trimis la El
prieteni, zicându-I: Doamne, nu Te
osteni, căci nu sunt vrednic ca sub
7 acoperământul meu să intri Tu; Pentru
aceea nici pe mine nu m'am socotit
vrednic să vin la Tine; ci zi numai cu
8 cuvântul, şi se va tămădui sluga mea.
Căci şi eu sunt om sub stăpânire, şi
am sub mine ostaşi, şi zic unuia: Du-te,
şi se duce; şi altuia: Vino, şi vine; şi
robului meu: Fă aceasta, şi o face.
9 Şi Isus, auzind acestea, S'a minunat
de el, şi întorcându-Se, a zis mulţimii
care mergea după El: Vă spun că nici
10 în Israil n'am găsit atâta credinţă. Şi
trimişii, întorcându-se acasă, au găsit
sluga sănătoasă.

Învierea fiului văduvei din Nain.

11 Şi a fost în ziua următoare, că a
mers în cetatea numită Nain, şi mulţi
12 din ucenicii Lui mergeau cu El, şi
mulţime mare. Şi când era aproape de
poarta cetăţii, iată, era dus la groapă
un mort, fiul unei văduve; şi mulţime
13 mare din cetate era cu ea. Şi văzând-o
Domnul, I s'a făcut milă de ea, şi i-a
14 zis: Nu plânge. Şi apropiindu-Se, a
atins coşciugul; şi cei ce-l purtau au
15 stătut. Şi a zis: Tinere, ţie îţi zic, scoală-te!
Şi mortul s'a sculat şi a început
să vorbească. Şi l-a dat mamei sale.
16 Şi frică a cuprins pe toţi, şi slăveau
pe Dumnezeu, zicând: Un mare prooroc
s'a ridicat între noi, şi Dumnezeu
17 a cercetat pe poporul Său. Şi vestea
aceasta despre El s'a răspândit în toată
Iudeea şi în toată împrejurimea.

Ioan Botezătorul trimite ucenicii la Isus.

18 Şi ucenicii lui Ioan au spus lui Ioan
19 despre toate acestea. Şi Ioan, chemând
la sine pe doi din ucenicii săi, i-a trimis
la Isus, zicând: Tu eşti Cel ce are să
vină, sau să aşteptăm pe altul?
20 Şi venind la El, oamenii au zis: Ioan
Botezătorul ne-a trimis la Tine, zicând:
Tu eşti Cel ce are să vină, sau să aşteptăm
21 pe altul? În ceasul acela El a tămăduit
pe mulţi de boli şi de suferinţe şi de
duhuri rele, şi multor orbi le-a dăruit
22 vederea. Şi răspunzând, le-a zis: Duceţi-vă
şi spuneţi lui Ioan ce aţi văzut şi
auzit: orbii văd, şchiopii umblă, leproşii
se curăţesc, surzii aud, morţii învie,
săracilor li se binevestesc veşti bune;
23 Şi fericit este cel ce nu se va sminti
de Mine.
24 Şi după ce au plecat trimişii lui Ioan,
a început să spună mulţimilor despre
Ioan: Ce aţi ieşit să vedeţi în pustie?
Trestie clătinată de vânt?
25 Dar ce aţi ieşit să vedeţi? Om îmbrăcat
în haine moi? Iată, cei ce poartă haine
moi sunt în casele împăraţilor.
26 Dar ce aţi ieşit să vedeţi? Prooroc?
Da, vă spun, şi mai mult decât prooroc.
27 Căci el este despre care este scris:
Iată, Eu trimit pe solul Meu înaintea
feţei Tale, care va pregăti calea înaintea
Ta.
28 Căci vă spun că între cei născuţi de
femei nu este mai mare prooroc decât
Ioan Botezătorul; dar cel mai mic în
împărăţia lui Dumnezeu este mai mare
decât el.
29 Şi tot poporul care L'a auzit, şi vameşii,
au dat dreptate lui Dumnezeu, botezându-se
30 cu botezul lui Ioan. Iară Fariseii şi
învăţătorii de legi au defăimat sfatul
lui Dumnezeu pentru ei înşişi, nebotezându-se
de el.

Pilda despre copiii din pieţe.

31 Cu cine voi deci să asemăn oamenii
neamului acestuia, şi cui sunt ei asemenea?
32 Sunt asemenea copiilor care şed în
piaţă şi strigă unii către alţii, şi zic:
Am cântat vouă din fluier, şi n'aţi
jucat; am bocit, şi n'aţi plâns.
33 Căci a venit Ioan Botezătorul, care
nu mănâncă pâine şi nu bea vin, şi
34 ziceţi: Are demon. A venit Fiul omului,
care mănâncă şi bea, şi ziceţi: Iată
om mâncăcios şi beţiv, prieten cu vameşii
35 şi cu păcătoşii. Dar înţelepciunea s'a
dovedit dreaptă de toţi copiii ei.

Femeia păcătoasă.

36 Şi unul din farisei L'a rugat să mănânce
cu el; şi El, intrând în casa fariseului,
37 a şezut la masă. Şi iată, o femeie
din cetate, care era păcătoasă, aflând
că El şade la masă în casa fariseului,
a adus un vas de alabastru cu mir,
38 Şi, stând înapoi la picioarele Lui, plângând,
a început să-I ude picioarele cu
lacrimile sale, şi le-a şters cu părul
capului său, şi le sărută, şi le ungea
39 cu mirul. Şi văzând fariseul care L'a
chemat, a zis în sine: Dacă ar fi El
prooroc, ar şti cine şi ce fel de femeie
este cea care se atinge de El, că este
40 păcătoasă. Şi răspunzând Isus, i-a zis:
Simone, am ceva să-ţi spun. Iară el a
41 zis: Învăţătorule, spune. Un cămătar
avea doi datornici: unul îi era dator
cu cinci sute de dinari, iar altul cu
42 cincizeci. Şi neavând ei de unde să
plătească, a iertat amândurora datoria.
Deci care din ei îl va iubi mai mult?
43 Răspunzând Simon, a zis: Socotesc că
acela căruia i-a iertat mai mult. Şi El
44 i-a zis: Drept ai judecat. Şi întorcându-Se
către femeie, a zis lui Simon:
Vezi femeia aceasta? Am intrat în casa
ta, şi nu Mi-ai dat apă pentru picioare;
iară ea Mi-a udat picioarele cu lacrimile
45 sale, şi le-a şters cu părul capului
46 său. Sărutare nu Mi-ai dat; iară ea,
de când am intrat, nu a încetat să
47 sărute picioarele Mele. Pentru aceea îţi
spun: Iertate-i-sunt ei păcatele multe,
căci a iubit mult; iară cui puţin i se
iartă, puţin iubeşte.
48 Şi a zis femeii: Iertate-ţi-sunt păcatele.
49 Şi cei ce şedeau la masă împreună cu
El au început să zică în sine: Cine
este Acesta, care iartă şi păcate?
50 Iară El a zis femeii: Credinţa ta te-a
mântuit; mergi în pace.

8 1 Şi a fost în curând, că El mergea
prin cetăţi şi prin sate, propovăduind şi
binevestind Împărăţia lui Dumnezeu, şi
2 cei doisprezece erau cu El, Şi câteva
femei, cari fuseseră vindecate de duhuri
rele şi de boli: Maria, numită Magdalena,
din care ieşiseră şapte demoni;
3 Şi Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul
lui Irod, şi Susana, şi multe altele,
care slujeau Lui şi celor cu El cu averile
lor.

Pilda semănătorului.

4 Şi când se strângea mulţime mare,
şi din cetăţi veneau la El oameni, a
5 zis în pildă: Semănătorul a ieşit să-şi
semene sămânţa lui; şi în vreme ce
semăna el, o parte a căzut lângă drum,
şi a fost călcată în picioare, şi păsările
6 cerului au mâncat-o. Alta a căzut pe
piatră, şi, răsărind, s'a uscat, fiindcă
7 n'avea umezeală. Alta a căzut în mijlocul
spinilor, şi spinii, crescând împreună
cu ea, au înăbuşit-o.
8 Alta a căzut în pământ bun, şi, răsărind,
a făcut rod însutit. Zicând acestea,
a strigat: Cine are urechi de auzit,
să audă!
9 Şi ucenicii Lui L'au întrebat ce înseamnă
10 pilda aceasta. Şi El a zis: Vouă
vi s'a dat să cunoaşteţi taina Împărăţiei
lui Dumnezeu, iară celorlalţi în pilde,
ca văzând să nu vadă, şi auzind să nu
înţeleagă.
11 Iată deci ce înseamn

că cei care beau vinul cel vechiu îndată voiesc pe cel nou; căci zice: Cel vechiu este mai bun.

CAP. 6.

Despre spicele culese în ziua de sâmbătă. Vindecarea celui cu mâna uscată.

1 Şi s'a întîmplat în sâmbăta a doua după cea dintâi, că El trecea prin semănături, şi ucenicii Lui smulgeau spice şi mâncau, frecându-le cu mâinile. 2 Iar unii din farisei le-au zis: De ce faceţi ceea ce nu este îngăduit să se facă sâmbăta? 3 Şi Iisus, răspunzând, le-a zis: N'aţi citit nici măcar aceasta, ce a făcut David când a flămânzit el şi cei ce erau cu el? 4 Cum a intrat în casa lui Dumnezeu şi a luat pâinile punerii înainte, pe care nu este îngăduit să le mănânce decât numai preoţii, şi a dat şi celor ce erau cu el? 5 Şi le zicea: Fiul omului este stăpân şi peste sâmbăta. 6 Şi s'a întîmplat şi altă sâmbătă să intre El în sinagogă şi să înveţe. Şi era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată. 7 Şi cărturarii şi fariseii Îl pândeau dacă va vindeca sâmbăta, ca să găsească de unde să-L pârască. 8 Dar El le cunoştea gândurile; şi a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te şi stai în mijloc! Şi el, sculându-se, a stat în picioare. 9 Atunci Iisus le-a zis: Vă întreb pe voi: Este îngăduit sâmbăta să faci bine sau să faci rău? să mântuieşti un suflet sau să-l pierzi? 10 Şi, uitându-Se la toţi împrejur, a zis omului: Întinde-ţi mâna! Şi el a făcut aşa, şi mâna lui s'a făcut sănătoasă ca şi cealaltă. 11 Iar ei s'au umplut de nebunie şi vorbeau unii cu alţii ce ar putea face cu Iisus.

Alegerea celor doisprezece apostoli.

12 Şi în zilele acelea S'a dus El pe munte să se roage, şi a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu. 13 Şi când s'a făcut ziuă, a chemat la Sine pe ucenicii Săi şi a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a şi numit apostoli: 14 pe Simon, căruia i-a pus numele Petru, şi pe Andrei, fratele lui, pe Iacov şi pe Ioan, pe Filip şi pe Bartolomeu, 15 pe Matei şi pe Toma, pe Iacov al lui Alfeu şi pe Simon, numit Zelotul, 16 pe Iuda al lui Iacov şi pe Iuda Iscarioteanul, care a şi fost vânzătorul.

Vindecări şi învăţătură.

17 Şi coborând cu ei, S'a oprit într'un loc neted, împreună cu mulţimea mare a ucenicilor Săi şi cu mulţimea mare a poporului din toată Iudeea, din Ierusalim şi din ţinutul de lângă mare, din Tir şi din Sidon, 18 care veniseră să-L asculte şi să se vindece de bolile lor. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se tămăduiau. 19 Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El, fiindcă ieşea din El o putere care vindeca pe toţi.

Fericirile şi blestemele.

20 Şi El, ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi voi, cei săraci, căci a voastră este împărăţia lui Dumnezeu! 21 Fericiţi voi, cei ce flămânziţi acum, căci veţi fi săturaţi! Fericiţi voi, cei ce plângeţi acum, căci veţi râde! 22 Fericiţi veţi fi când vă vor urî oamenii şi când vă vor izgoni, vă vor ocărî şi vă vor lepăda numele ca pe unul rău, din pricina Fiului omului. 23 Bucuraţi-vă în ziua aceea şi săltaţi de veselie, căci iată, plata voastră este multă în cer; fiindcă tot aşa făceau părinţii lor cu proorocii. 24 Dar vai de voi, bogaţilor, căci v'aţi luat mângâierea voastră! 25 Vai de voi, cei ce sunteţi săturaţi acum, căci veţi flămânzi! Vai de voi, cei ce râdeţi acum, căci veţi jeli şi plânge! 26 Vai de voi, când toţi oamenii vă vor lăuda, căci tot aşa făceau părinţii lor cu proorocii mincinoşi!

Iubirea vrăjmaşilor. Judecata aproapelui. Pomul şi roadele.

27 Dar vouă, celor ce Mă ascultaţi, vă spun: Iubiţi-vă vrăjmaşii, faceţi bine celor ce vă urăsc, 28 binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, rugaţi-vă pentru cei ce vă defaimă. 29 Celui ce te loveşte peste un obraz, întoarce-i şi pe celălalt; şi celui ce-ţi ia haina, nu-i opri nici cămaşa. 30 Dă tuturor celor ce-ţi cer, şi celui ce-ţi ia ce este al tău, nu-i mai cere înapoi. 31 Şi precum voiţi să vă facă vouă oamenii, faceţi-le şi voi asemenea. 32 Şi dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce mulţumire aveţi? Căci şi păcătoşii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei. 33 Şi dacă faceţi bine celor ce vă fac bine, ce mulţumire aveţi? Căci şi păcătoşii fac la fel. 34 Şi dacă împrumutaţi celor de la care nădăjduiţi să luaţi înapoi, ce mulţumire aveţi? Căci şi păcătoşii împrumută păcătoşilor, ca să primească înapoi tot atâta. 35 Ci iubiţi-vă pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine şi împrumutaţi, fără să nădăjduiţi nimic înapoi, şi plata voastră va fi multă şi veţi fi fii ai Celui Prea Înalt, căci El este bun faţă de cei nemulţumitori şi de cei răi. 36 Fiţi milostivi, precum şi Tatăl vostru este milostiv.

37 Nu judecaţi, şi nu veţi fi judecaţi; nu osândiţi, şi nu veţi fi osândiţi; iertaţi, şi veţi fi iertaţi; 38 daţi, şi vi se va da; o măsură bună, îndesată, clătinată, şi vărsată-se, vor pune în sânul vostru. Căci cu ce măsură măsuraţi, cu aceea vi se va măsura şi vouă.

Despre orbi şi despre bârna din ochi.

39 Şi le-a spus o pildă: Poate un orb să călăuzească pe un orb? Nu vor cădea amândoi în groapă? 40 Nu este ucenicul mai presus de învăţătorul său; ci fiecare, după ce va fi desăvârşit, va fi ca învăţătorul său.

41 Şi pentru ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău nu o bagi în seamă? 42 Sau cum poţi zice fratelui tău: Frate, lasă să scot paiul din ochiul tău, tu însuţi, care nu vezi bârna din ochiul tău? Făţarnicule! scoate întâi bârna din ochiul tău, şi atunci vei vedea să scoţi paiul din ochiul fratelui tău.

Pomul şi roadele.

43 Căci nu este pom bun, care să facă roade rele; nici pom rău, care să facă roade bune. 44 Căci fiecare pom se cunoaşte din roadele lui. Nu se adună smochine din spini, nici nu se culeg struguri din mărăcini. 45 Omul bun scoate din vistieria bună a inimii sale lucruri bune; şi omul rău scoate din vistieria rea a inimii sale lucruri rele; căci din prisosinţa inimii vorbeşte gura lui.

Temeiul credinţei.

46 Şi pentru ce mă chemaţi: Doamne, Doamne! şi nu faceţi cele ce spun? 47 Tuturor celor ce vin către Mine, şi aud cuvintele Mele, şi le fac, vă voi arăta cui sunt asemenea: 48 Sunt asemenea unui om care zideşte casă, care a săpat adânc, şi a pus temelia pe piatră; şi făcându-se inundaţie de ape, a năvălit râul în casa aceea, dară nu o a putut clinti; că era întemeiată pe piatră. 49 Iar cel ce a auzit, şi nu a împlinit, este asemenea unui om care a zidit casă pe pământ fără temelie, în care a lovit râul, şi îndată a căzut; şi mare a fost ruina casei aceleia.

CAP. 7.

Vindecarea robului sutaşului. Învierea fiului văduvei din Nain.

1 După ce a isprăvit toate cuvintele Sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum. 2 Şi un sutaş avea un rob bolnav, care era pe moarte. Şi, auzind de Iisus, a trimis la El bătrânii iudeilor, rugându-L să vină să-şi vindece robul. 3 Aceştia, venind la Iisus, Îl rugau cu stăruinţă, zicându-I: Este vrednic să-I faci lucrul acesta; 4 căci iubeşte neamul nostru şi ne-a zidit sinagoga. 5 Iisus a mers cu ei. Şi când era aproape de casă, sutaşul a trimis la El prieteni, zicându-I: Doamne, nu Te osteni, căci nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; 6 de aceea nici pe Tine nu M'am socotit vrednic să vin la Tine; ci zi numai cuvânt, şi se va vindeca robul meu. 7 Căci şi eu, om fiind supus altora, având sub mine ostaşi, zic unuia: Du-te, şi se duce; şi altuia: Vino, şi vine; şi robului meu: Fă aceasta, şi o face. 8 Iisus, auzindu-l, S'a minunat de el; şi întorcându-Se, a zis poporului care-L urma: Vă spun vouă, nici în Israel nu am aflat atâta credinţă. 9 Şi trimişii, întorcându-se în casă, au găsit robul sănătos.

10 Şi a doua zi S'a dus într'o cetate numită Nain; şi cu El mergeau mulţi din ucenicii Săi şi multă lume. 11 Când S'a apropiat de poarta cetăţii, iată că scoteau afară un mort, fiul unic al mamei sale, şi ea era văduvă; şi mulţime multă din cetate era cu ea. 12 Când L'a văzut pe ea Domnul, I s'a făcut milă de ea şi I-a zis: Nu plânge! 13 Şi apropiindu-Se, a atins coşciugul, iar cei ce-l duceau s'au oprit. Şi El a zis: Tinerule, ţie îţi spun: Scoală-te! 14 Şi mortul a şezut drept, şi a început a vorbi. Şi I-a dat mama sa. 15 Şi a cuprins frica pe toţi, şi slăveau pe Dumnezeu, zicând: S'a ridicat printre noi prooroc mare! şi: Dumnezeu a cercetat pe poporul Său. 16 Şi vestea despre El s'a răspândit în toată Iudeea, şi în toată împrejurimea.

Întrebarea lui Ioan Botezătorul. Mărturia Domnului despre Ioan, şi osânda celor necredincioşi.

17 Şi au dat de ştire lui Ioan despre toate acestea ucenicii lui. 18 Şi chemându-şi Ioan pe doi din ucenicii săi, i-a trimis la Domnul, zicându-i: Tu eşti Cel ce vine, sau pe altul să aşteptăm? 19 Şi venind la El, bărbaţii aceştia au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis către Tine, ca să Te întrebăm: Tu eşti Cel ce vine, sau pe altul să aşteptăm? 20 Şi în ceasul acela a vindecat pe mulţi de boli, şi de chinuri, şi de spiridle rele, şi a dat vederea multor orbi. 21 Şi răspunzând Iisus, le-a zis: Mergeţi de spuneţi lui Ioan cele ce aţi văzut şi aţi auzit: 22 orbii văd, şchiopii umblă, leproşii se curăţesc, surzii aud, morţii învie, săracilor li se predică sănătatea; 23 şi fericit este cel ce nu se va sminti de Mine.

24 Şi când au plecat trimişii lui Ioan, a început să spună despre Ioan către popor: Ce aţi ieşit în pustie să priviţi? Trestie clătinată de vânt? 25 Ce aţi ieşit să priviţi? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sunt îmbrăcaţi cu haine moi şi petrec în desfătări sunt în casele împăraţilor. 26 Dară ce aţi ieşit să priviţi? Pe un prooroc? Da, vă spun, şi mai mult decât prooroc. 27 Acesta este de care s'a scris: Iată, Eu trimit înaintea feţei Tale pe solul Meu, care va găti calea înaintea Ta. 28 Căci zic vouă: Între cei născuţi din femei nu este mai mare proorocul decât Ioan Botezătorul; dară cel mai mic în împărăţia lui Dumnezeu este mai mare decât el.

29 Şi tot poporul şi vameşii, auzindu-L, au îndreptăţit pe Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan. 30 Iar fariseii şi învăţaţii în legea lepădată de la sine au nesocotit sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se de la dânsul.

31 Şi Domnul a zis: Cu cine voi să asemăn pe oamenii neamului acestuia? şi cui sunt asemenea? 32 Asemenea sunt cu copiii ce şed în piaţă şi strigă unii către alţii, zicând: V'am cântat din fluier, şi nu aţi dansat; v'am cântat de jale, şi nu aţi plâns. 33 Căci Ioan Botezătorul a venit nici pâine mâncând, nici vin bând, şi voi ziceţi: Are demon! 34 Fiul omului a venit mâncând şi bând; şi ziceţi: Iată om mâncăcios şi beţiv de vin, amic al vameşilor şi al păcătoşilor! 35 Dară înţelepciunea s'a îndreptăţit de către toţi fiii ei.

Despre căinţa şi iertarea păcatelor, ca o roadă a credinţei, şi a dragostei

36 Şi-L ruga unul din farisei, ca să mănânce cu el. Şi intrând în casa fariseului, a şezut la masă. 37 Şi iată, o femeie din cetate, care era păcătoasă, înţelegând că şade la masă în casa fariseului, aducând un vas de alabastru cu mir, 38 stând la picioarele lui dinapoi plângând, a început a uda picioarele lui cu lacrimi, şi a le merge cu părul capului său, şi săruta picioarele lui, şi le ungea cu mir. 39 Fariseul care-L chemase, văzând, a zis în sine, zicând: Acesta, de ar fi prooroc, ar şti cine şi ce fel de femeie este aceea ce se atinge de El; că este păcătoasă.

40 Atunci Iisus, răspunzând, i-a zis: Simone, am ceva să-ţi spun. Iar el a zis: Învăţătorule, zi. 41 Un creditor avea doi datornici; unul era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt cu cincizeci. 42 Şi neavând ei ce să plătească, le-a iertat pe amândoi. Deci spune-mi, care din ei îl va iubi mai mult. 43 Simon, răspunzând, a zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat mai multă datorie. Iar El i-a zis: Drept ai judecat.

44 Şi întorcându-Se către femeie, a zis lui Simon: Vezi această femeie? Am intrat în casa ta: apă pe picioare nu mi-ai dat; iar ea mi-a udat picioarele cu lacrimi şi le-a şters cu părul capului său. 45 Sărutare nu mi-ai dat; iar ea, de când am intrat, nu a încetat să-mi sărute picioarele. 46 Cu untdelemn nu mi-ai uns capul; iar ea mi-a uns picioarele cu mir. 47 Pentru aceea îţi spun: Iertate îi sunt păcatele ei cele multe, că a iubit mult; iar cui se iartă puţin, iubeşte puţin. 48 Şi a zis femeii: Iertate îi sunt păcatele tale. 49 Şi cei împreună cu El şedeau la masă au zis în sine: Cine este acesta care iartă şi păcatele? 50 Şi a zis femeii: Credinţa ta te-a mântuit? mergi în pace.

Ucenicele şi femeile slujitoare.

CAP. 8.

1 Şi după aceea umbla El prin cetăţi şi prin sate, propovăduind şi dând de veste evanghelia împărăţiei lui Dumnezeu, şi cu Sine cei doisprezece: 2 şi unele femei, care fuseseră vindecate de spirite rele şi de bolile lor: Maria ce se chiama Magdalina, din care ieşiseră şapte demoni; 3 Ioana, nevasta lui Huza, ispravnicul lui Irod; şi Susana, şi altele multe, care-i slujeau din averile lor.

Parabola semănătorului.

4 Şi adunându-se mulţi popoare, venind la El din fiecare cetăţi, a zis în pilde: 5 A ieşit semănătorul să semene sămânţa sa; şi semănând, unele au căzut

Nimeni cade, şi s'ară rădeaţă, şi pieptenele se
6 sfărîmă. Ce nu mîntuiţă. Şi ară de ce
7 ţinea pe pămînt; şi rădeaţă au rostiţă, că
8 aceştă, ca nu aceea omorîtă. Şi altele ară
căzută intre spini; şi crescînd spinii, le-au
9 înecată. Ere altele ară căzută pe pămînt o
bună, şi resărindu, au făcută fruptă înzi-
10 ţită. Acestea dicîndă, a strigată: Celă ce
are urechi de audită, să audă.

Şi Ieă întrebară ucenicii sei, dicîndă:
Ce ar însemna acestă parabolă? Ere elă:
Vouă este dată a vi mărturisce Împărăţiei
lui Dumnedieă; dară celorlalţi şi în pa-
rabole; ca vădzînd să nu vădă, şi audzînd
11 să nu înţeleagă. Parabola este acesta: Se-
12 mînţa este cuvîntulă lui Dumnedieă. Celă
de lîngă cale sînt cei ce audă; apoi vine
diavolulă, şi ia cuvîntulă din inimile lorŭ,
ca nu cumva credzîndă, să se mîntuiască.
13 Celă de pe pétră sînt aceia, cari, cîndă audă,
primescă cuvîntulă cu bucurie; dară a-
ceştia nu aŭ rădăcină, ci credă pentru la unŭ
14 timpă, şi la timpă de ispită se lépădă. Ere
celă ce au căzută în spini, sînt aceia,
cari, după ce au auzită, îmbătîndu-se după
aceea după averi şi desfătările vieţei se
înecă, şi nu facă fruptă. Ere celă de pe
pămîntă bună sînt aceia, cari cu inimă
bună şi curată, auzindu cuvîntulă, îlu ţină,
şi facă fruptă intru rîndzire.

15 Nimenea aprinzîndă lumină, nu o acope-
peră cu vasă, séŭ nu o pune supt pată;
ci o pune în sfeşnică, ca cei ce intră să
16 vădă lumina. Că nimicŭ nu este ascunsŭ,
care să nu se arete; nici acoperită, care să
nu se facă cunoscută, şi să nu vină la arétare.
17 Deci vedeţi cumŭ audiţi; că celŭ ce are, i
se va da; şi celŭ ce nu are, şi ceea ce i se
pare că are, i se va lua.

Mama şi fraţii lui Iisusŭ sunt celŭ ce ascultă cuvîntulă.

18 Atunci nă venit la dînsulă mama şi
fraţii lui, şi nu puteaŭ să se întîlnéscă cu
19 dînsulă pentru mulţime. Şi Iea spusă cine-
va, dicîndu: Mama ta şi fraţii tei stau afară,
20 voindă să te vădă. Ere elă respunzîndă, le-a
disă: Mama mea şi fraţii mei sînt aceştia,
cari audă cuvîntulă lui Dumnedieă, şi-lă facă.

*Isusŭ domoleşte furtuna, grăbeşte o pornire, învie-
deşte pre unŭ demoniatŭ şi vindecă pre o femeiă.*

21 Şi întrînd elă într'o corabiă, şi ucenicii
sei; şi le-a disă: Să trecemŭ
22 dincolo de lacă. Şi aă pornită. Ere pă-
tîndu-se ei, a adormită; şi s'a pogorîtă furtu-
nă de vîntŭ pe lacă; şi corabia se umplea
23 de apă; şi eraă în primejdiă. Şi apropiîn-
du-se de dînsulă, l'aă deşteptată, dicîndu:
Învăţătorule, învăţătorule, perdemŭ! Atunci sculîn-
dă-se a certată vîntulă şi furtuna apei; şi
s'aă liniştită. şi s'a făcută linişte. Şi a disă
24 lorŭ: Unde este credinţa voastră? Ere ei,
spăimîntaţi, s'aă minunată, dicîndă unulă
către altulă: Cine oare acesta? că dîce şi
vînturiloră şi apei; şi-lă ascultă.

25 Şi aă venită în latura Gadarenilorŭ,
care este dincolo de Galilea. Şi eşindu elă
26 la uscată, l'a întîmpinată unŭ omă din ce-
tate, care avea de multă mai demultă, şi nu
se îmbrăca în vestminte, nici nu rămînea în
casă, ci prin mormîntă. Ere vădzîndă
27 pre Isusŭ, şi strigîndă, a căzută înaintea
lui, şi a disă cu voce tare: Ce este mie şi
ţie, Isusŭ, Fiulŭ lui Dumnedieă celui Prea-
înaltă? rogu-te nu mă chinui. Că dîcea ce-
28 lui spurcată să ésă din acelŭ omă.
Că de multe ori îlŭ apucase; şi de şi se
păzîa, şi se lega cu lanţuri şi cu cătuşi, ele
sfărîma legăturele şi se ducea de demonŭ
29 în pustiu.) Şi l'a întrebată Isusŭ, dicîndă:
Cumŭ te cheamă? Dîse-le: Legiune; că
intrase demoni mulţi într'însulŭ. Şi-lă
30 rugaŭ ca să nu li dică să meargă în a-
dîncŭ.

31 Şi era acolo o turmă de porci mulţi,
32 ce se păsceaŭ în munte; şi-lă rugară, ca să
li dee voie să intre într'înşiî. Şi l-a dată
33 voie. Atunci ară eşită demonii din omŭ, şi
intrară în porci, şi s'a înecată.

Ere păstorii, vădzîndă ce se făcuse, au
34 fugită, şi aŭ spusă în cetate şi în ţărănie.
Atunci ară eşită să vădă ce s'a întîmplată; şi aă
35 venită la Isusŭ, şi aŭ aflată pre omulŭ,
din care eşiseră demonii, şedzîndă la pi-
cîrele lui Isusŭ, îmbrăcată şi întregă la
minte; şi s'aă temută. Şi cei ce vădzuseră
36 li-aŭ spusă, cumŭ s'a vindecată celŭ demo-
niatŭ.

37 Atunci toţă poporulŭ latureĭ Gadarenilorŭ
s'a rugată, să se ducă de la dînşiî;
ca eraŭ cuprinşi de frică mare; ere elŭ în-
trînd în corabiă, s'a întorsŭ.

38 Şi s'a întîmplată, din care cauză, omulŭ
din cŭ se eşiseră demonii, îlŭ ruga,
ca să fie cu dînsulă; dară Isusŭ
39 nu l'a lăsată, zicîndŭ: Întoarce-te în casa
ta, şi spune câte ţi-a făcută Dumnedieă.
Şi s'a dusŭ, vestindă în cetate câte i-a
făcută Isusŭ.

Sănătatea dă mărie a femeiă bolnave dă ani dăjă; şi învieţuirea unuĭ fecioră ce murise de adîncă.

40 Şi dacă s'a întorsŭ Isusŭ, l'a primită
poporulŭ; că toţi îlŭ aşteptaŭ.

41 Şi ecă, a venită unŭ omŭ, alŭ cărŭi
nume era Iairŭ, şi acesta era mai mareleă
42 staroştĭ; şi căzîndă la picîrele lui Isu-
sŭ, îlŭ ruga să să între în casa lui. Că
avea o fiică unică-născută, ce de doi-spre-
dzece ani, şi aceea era să moră.

Ere mergîndă elă, îlŭ înconjurau mulţi-
43 mea. Şi o femeiă având curgere sîngelui
de doi-spre-dzece ani, care cheltuise toţă
averea ce la medicĭ, şi nici de la unulŭ nu
44 a putută să se vindece; Apropiindu-se pe
dinapoi, s'a atinsă de poala vestmîntului lui;
şi îndată a stătută curgerea sîngelui ei.
45 Şi a disă Isusŭ: Cine s'a atinsă de mine?
Ere toţi tăgăduindu, a disă Petru şi cei
ce erau cu elŭ: Învăţătorule, mulţimea te
îmbulzesce, şi te apresădă, şi dicî: Cine
46 s'a atinsă de mine. Ere Isusŭ a disă: S'a
atinsă de mine cineva; că eŭ semţă
47 putere care a eşită din mine. Ere femeia,
vădzîndă că nu a rămasă ascunsă, a venită
tremurîndă, şi căzîndă înaintea lui, i-a
spusă înaintea a toţă poporulŭ, pentru ce
s'a atinsă de elŭ, şi cumŭ s'a vindecată în-
48 dată. Ere elŭ i-a disă: Îndrăsnesce, fiică,
credinţa ta te-a vindecată; mergî în pace.

49 Încă vorbindă elŭ, vine unulŭ de la mai
marele sinagogei, dicîndu-i: Fiiul tău este
mortŭ, nu supăra pre Învăţătorulŭ.
50 Ere Isusŭ auzindŭ, i-a respunsă, dicîndu-i:
Nu te teme; crede numaĭ, şi va fi mîntuit.
51 Fiindŭ el venindă în casă, pre nimenea
nu a lăsată să intre de cît pre Petru şi
pre Iacobă şi pre Ioanŭ, şi pre părinţiĭ fe-
52 meiei copilei. Şi plîngeaŭ toţi, şi se tîn-
guiaŭ de dînsa; ere elŭ a disă: Nu plîn-
geţi; nu a murită, ci doarme. Şi-şi rîdeaŭ de
53 elŭ, ştiindŭ că a murită. Ere elŭ scoţîn-
dă pre toţi afară, şi apucîndŭ de mînă,
54 a strigată, dicîndă: Copilă, scoală-te. Şi
s'a întorsŭ sufletulŭ ei, şi a înviată îndată;
55 şi elŭ a disă să dea să mănînce. Şi s'aŭ
mirată părinţiĭ ei; ere elŭ le-a disă să nu
spună nimănuĭ ceea ce se făcuse.

Misiunea celor doi-spre-dzece.

9 Apoi chemîndă pre cei doi-spre-
dzece discipoli ai săi, le-a dată putere şi au-
2 torităte pentru toţi demonii, şi a vindeca
3 bolile. Şi i-a trimisă să predice împără-
ţia lui Dumnedieă, şi să vindece pre cei
4 bolnavi. Şi le-a disă: Nimicŭ să nu luaţi
pe cale; nici toiegă, nici traistă, nici pîne,
nici argintă; nici să aveţi câte două veş-
5 minte. Şi în orî-ce casă veţi intra, acolo
6 remîneţi, şi de acolo să eşiţi. Şi ori-
cîţi nu vă vorŭ primi, eşindă din acea ce-
tate, scuturaţi şi prăfulŭ de pe picîrele
vostre, spre mărturie asupra lorŭ.
Şi eşindă, străbătea prin sate predicîndă şi
evanghelia, şi vindecîndu pretutindenea.

Grijile ce îu nelinîştescu, crăpînde de mînecie lui Irode

7 Ere tetrarchulŭ Irodă a auzită tóte
cele ce se făceaŭ de elŭ, şi nu ştiea ce
să creadă, pentru că unîi dicea, că Ioanŭ s'a scu-
8 lată din morţi. Ere alţiĭ, că Ilie s'a ară-
tată; ere alţiĭ, că unŭ profetă din cei de
demultŭ a înviată. Şi a disă Irodă: Pe Ioanŭ
9 eŭ l'am tăiată capulŭ; dară acesta
cine este, de care audă eŭ aşa multe? Şi
căuta să-lŭ vădă.

*Irode ar voinţa să vadză faţa lui Isusŭ, dorind de mult
să-lŭ audă, acelŭ dă în minunile sale.*

10 Şi întorcîndu-se apostolii, i-aŭ istorisită
tóte câte aŭ făcută. Şi luîndu-i, s'a dusŭ
deosebi, în locŭ pustiŭ, lîngă cetatea ce se
11 chiamă Betsaida. Ere poporulŭ aflîndă
acesta, l-a urmată; şi primindu-i, le vorbia
de împărăţia lui Dumnedieă, şi vindeca pre
cei ce aveaŭ trebuinţă de vindecare.
12 Ere ziua începîndu a se pleca, venindŭ
cei doi-spre-dzece, i-aŭ disă: Trimite mul-
ţimea, ca mergîndă în satele şi în cetăţile
împrejurŭ, să găsiască şi să-şi aléa hra-
nă; că aicea sîntemu în locŭ pustiŭ. Ere
13 elŭ i-a disă: Daţi-le voi să mănînce. Ere
ei aŭ disă: Nu avemŭ mai multă de cîtă
cinci pîne şi doi peştĭ; fără numaĭ de nu
ne vomŭ duce să cumpărămŭ bucate pen-
tru tóte poporulŭ acesta. Că erau ca la 14
cinci mii de bărbaţi. Şi a disă discipo-
ilorŭ săi: Puneţi-i cîte cîţi-doi. Şi
15 aşa făcîndŭ ceilalţi, i-aŭ pusă pe toţi. A- 16
şi luîndŭ acele cinci pîne şi cei doi
peştĭ, şi căutîndŭ la cerŭ, le-a binecu-
vîntată, şi le-a frîntă, şi le-a datŭ discipo-
lilorŭ să le pună înaintea poporului. Şi 17
aŭ mîncată şi s'aŭ săturată toţi, şi s'aŭ adunată
cele ce prisosiseră lorŭ două-spre-dzece po-
sîmbe de fărîmituri.

*Mărturisirea lui Petru; Isusŭ prezice mărturisirea
sa, mărirea ei viitore şi, şi învăţătură pre discipoli
să se lepede.*

18 Şi dîndu-se elŭ singurŭ, rugîndu-se, şi ne- 18
ară dincolo ucenicii sei cu dînşiî, l-a întrebată,
dicîndă: Cine-mi dicŭ oamenii că sînt? Şi 19

20 pe un-ginde, au dis: a Iesu Dateatorulu
ori cine. Ilie; ore vĕ, că nu pricepĕ fia-
29 cel de dinaintea a lerusĕ. Dice-le-a: Dară
voi, cine-mi dicet că sîntu? a Petru respun-
30 gĕndu-se, a dis: Christosulu lui Dumnedieu.
31 a Ere nĕ opriendu-i, le-a ordinatu să nu spună
32 acestu cuventu; dicendu: a Fiiulu omului
trebue a multe suferi, şi a fi lepĕdatu de bĕtrîni, şi de archierei şi de cĕrturari, şi a
fi omorîtu, şi a treia a treia zi.
33 a Şi dicea tuturoru: Ori-cine voiesce
să vină după mine, să se lepede de sine,
şi să-şi ie crucea sa în tote dilele, şi să mĕ
34 urmeze. Că celu ce voiesce să scape vĕ-
ţa sa, o va perde; ĕră celu ce şi va perde
vĕţa sa pentru mine, acesta o va scapa.
35 a Că ce folosesce omului, de va cîştigă lu-
mea, ĕră sĕu-şi se va perde, sĕu se va
36 păgubi? a Că celui ce se va rusina de mine
şi de cuvintele mele, de acelle se va ru-
şina Fiiulu omului, cîndu va veni în mări-
rea sa, şi a Tatĕlui, şi a sînţiloru îngeri.
37 a Şi adevĕrŭ, dicu voue, ĕstu unii din cei ce
stau aicea, cari nu voru gustă morte, pînă
cîndu voru vedĕ împĕrăţia lui Dumnedieu.

Schimbarea la faţă.

38 a Fĕ va la optu dile după acestu cuventu,
a luatŭ pre Petru şi pre Ioanu şi pre Iacob,
39 şi s'a suitŭ în munte, ca să se rage. Şi
rugîndu-se, s'a schimbatu chipulu feţei lui,
şi îmbrĕcĕmintea lui s'a făcutŭ albă strălu-
40 citoriu. Şi ecce, bĕrbaţi cu doi vorbiau
41 lîngă elu, cari eraŭ Moisi şi Ilie; Cari ară-
tîndu-se în mărire, vorbiau de ieşirea lui,
42 care era să o împlinescă la Ierusalimu. Ĕră
Petru şi cei cu dînsulu eraŭ îngreuiaţi de
somnŭ; şi deşteptîndu-se ară văzută mări-
rea lui, şi pre cei doi bĕrbaţi stîndu îm-
prenmă cu dînsulu.
43 Şi depĕrtîndu-se ei de la dînsulu, a
dis Petru către Iisusŭ: Învĕţătorule, bine
ni este a fi aicea, şi să facemu trei colibe:
Ţie una, lui Moisi una, şi lui Ilie una;
44 nesciindu-se vorbia. Ĕră acestea vorbindu
elu, s'a făcutŭ umbră şi i a umbrit; şi s'aŭ
spăimîntatŭ, cîndŭ aŭ intratŭ în nĕorŭ.
45 Şi s'a auditŭ vĕce din nĕoru, dicendu: a Ă-
sta este Fiiulŭ meu celŭ alesŭ, a lui as-
46 cultaţi. Şi dupĕ ce s'a auditŭ vĕcea, s'a
aflatŭ Iisusŭ singuru. Şi ei au tĕcutŭ, şi ni-
mănui nu au spusŭ în acele dile nimică
din cele ce vĕduseră.

Vindecarea unui demonizatŭ.

37 a Ĕră a dăua di, pogorîndu-se ei de
pre munte, l'a întîmpinatŭ poporu multu.
38 Şi ecce, unŭ bĕrbatŭ din mulţime a strigatŭ,
dicendu: Învĕţătorule, rogu-te, cată spre
fiiulŭ meu; că este unicŭ meu. Şi ecce,
39 spiritu îlu apucă, şi de odată strigă, şi îl
sfîrîmină cu spume, şi sfărîmîndu-lu, abiă
se duce de la dînsulu. Şi m'amu rugatŭ
40 de discipulii tei, să îl scotă; dară n'aŭ
41 pututŭ. Ĕră Iisusu respundîndu, a dis: O
nămŭ necredinciosu şi îndĕlĕgatŭ, pînă
cîndu voiu fi cu voi, şi vi voiu suferi?
Adă pe fiiulŭ tĕu aicea. Şi încă apro-
pĭindu-se elŭ, l'a trîntitŭ diavolulŭ, şi l'a
42 sfîrîmatŭ. Ĕră Iisusŭ a certatŭ pre spi-
ritulŭ celŭ necuratŭ, a vindecatŭ copilulŭ,
şi l'a datŭ părintelui seŭ. Şi se mirară toţi
43 de mărirea lui Dumnedieŭ.

Iisusŭ prezice de a doua oră cruciarea sa.

Şi mirîndu-se toţi de tóte cari a făcutŭ
Iisusŭ, a disŭ discipuliloru sei: a Puneţi a-
44 coste cuventie în urechile vóstre; că Fiiulŭ
omului se va lĕda în mînile oamenilorŭ.
45 a Ĕră ei nu înţelegeaŭ acestŭ cuventŭ, şi era
ascunsŭ de dînşii, ca să nu-lu pricepă, şi
se temeau să-lŭ întrebe de acestŭ cuventŭ.

Acestŭ cuventu pre scurtŭ cu privire smeritŭ şi jelnicŭ.

46 a Şi s'a născutŭ dispută între ei, care
47 dintr'înşii eră îi mai mare. Ĕră Iisusŭ, scî-
ndu gîndulŭ inimei lorŭ, a luatŭ unu
prunculŭ, şi l'a pusu lîngă sine; Şi le-a dis:
48 a Celŭ ce va primi acestŭ prunculŭ în numĕlu
meu, pre mine mă primesce, şi celŭ ce mă
va primi pre mine, primesce pre celŭ ce
m'a trimesŭ; a că celŭ ce este mai micŭ
între voi toţi, acesta va fi mare.
49 a Ĕră Ioanŭ luîndu cuventulŭ, a disŭ:
Învĕţătorule, noi amŭ vĕzutŭ pre unŭ ôre-
care scoţîndu demonii în numĕle tĕu; şi
l'amŭ oprită, pentru că nu umblă cu noi.
50 Şi a dis Iisusŭ lui: Nu-lŭ opriţi; că celŭ ce
nu este în contra nóstră, este pentru noi.

Acestŭ trebue pentru care elŭ se arată dorŭ, şi dorinţa lucrurilorŭ, ce are în Ierusalimu.

51 Şi cîndu s'aŭ împlinitŭ şĭlele înălţĕrei
lui, elŭ s'a obrăznitŭ să mărgă la Ierusalimŭ.
52 Şi a trimesŭ vestitori înaintea sa; şi mer-
gîndu aŭ intratŭ într'o cetate de a Samari-
tenilorŭ, ca să gătească a Iisusŭ cu pu-
53 mîntŭ, pentru că faţa lui era îndreptată ca-
tră Ierusalimŭ. Şi vĕzîndŭ discipulii sei, lui
54 Iacobŭ şi Ioanŭ, aŭ disŭ: Dómne, voiesci

să dicemŭ să se pogore focŭ din cerŭ,
55 şi să-i mistuiască, precumŭ şi a Ilie a făcutŭ?
56 Ĕră Iisusŭ, întorcîndu-se, i-a certatŭ, şi a
dis: Nu scîţi ală cărui spiritŭ sînteţi voi.
57 Că a Fiiulŭ omului nu a venitŭ să pĕrdă su-
fletele oamenilorŭ, ci să le scape. Şi aŭ mersŭ
în a-lă carte.

Ce se cere de cei ce voiescŭ să fie lucrŭtori.

58 a Şi mergîndu ei pe cale, a dis ôre-cine
către elŭ: Dómne, îţi voiu urma ori-unde vei
59 merge. Ĕră elŭ a dis lui: Vulpile aŭ vîrfe-
uri, şi păsările cerului cuiburi; ĕră Fiiulŭ
omului nu are unde să-şi plece capulŭ.
60 a Şi a disŭ către altulŭ: Urmĕză-mă. Ĕră
elŭ a dis: Dómne, dă-mi voiŭ întîiŭ să
61 mergŭ să îngroapŭ pre părintele meu. Ĕră
Iisusŭ i-a dis: Lasă morţii să-şi îngroape
pre morţii lorŭ; ĕră tu mergi de vestesce
împĕrăţia lui Dumnedieŭ.
62 Şi a disŭ altulŭ: Dómne, a îţi voiu urma;
dară întîiu dă-mi voiŭ să mă ispătescu cu
casa mea. Ĕră Iisusŭ i a disŭ:
Nimenea punendu-şi mîna pe pĕrgu, şi ui-
tîndu înapoi, nu este potrivitŭ pentru îm-
părăţia lui Dumnedieŭ.

Acestŭ trimesŭ pentru ajutorŭ, şi pentru cuvîntulŭ. Întoarcerea şi vestea lorŭ.

10 DUPĂ acestea a rînduitŭ Domnulŭ şi pre
alţi şapte-dieci, şi i-a a trimesŭ cîte
două înaintea sa, în cetate şi locuri, unde
era elŭ să meargă.
2 Şi dicea cătră d'înşii: a Secerişulŭ este
mare, ĕră lucrătorii sînt puţini; rugaţi-vă
pre Domnulŭ secerişului, ca să scîţă
3 lucrători la secerişulŭ seŭ. Mergeţi; a ecce,
eu vĕ trimetŭ ca pre nişte mieluşĕi în mĕdiulŭ lupi-
4 lorŭ. a Să nu purtaţi pungă, nici traistă,
nici încĕlţăminte; şi nimĕnui să nu îm-
5 trebaţi pe cale. a Şi în ori-ce casă veţi intra,
6 mai întîiŭ diceţi: Pace casei acesteia. Şi de
va fi acolo fiiulŭ păcei, se va repausa preste
el acelŭ păcea vóstră; ĕră de nu, ea se va în-
7 toarce la voi. a Şi într'acelaşi casă rămînînd,
mîncînd şi bĕnd cele ce aŭ; că lucrăto-
rulŭ este vrednicŭ de plata sa. Să nu vĕ
mutaţi din casă în casă.
8 Şi în ori-ce cetate veţi intra, şi ve voru
primi, mîncaţi cele ce vi voru pune înaintea
9 voastră. a Şi vindecaţi bolnavii cari sînt în-
trînsa, şi dicеţi-le: a Sa apropiatŭ spre voi
10 împĕrăţia lui Dumnedieŭ. Şi în ori-ce cetate
11 veţi intra, şi nu vi voru primi, eşindŭ în
ulîţele sale, dicеţi: a Şi pulberea ce s'a a-
lipitŭ de noi din cetatea vóstră, o scuturămu
pre voi; dară aceea să sciţi, că s'a a-
propiatŭ spre voi împĕrăţia lui Dumnedieŭ.
12 Ĕră dicu vouă că a Sodomeni în
ziua aceea mai uşoră va fi decît cetăţii
aceleia.
13 a Vaĭ ţie, Chorazaine! vaĭ ţie, Betsaido! a că
dacă în Tirŭ şi în Sidonŭ s'aŭ făcutŭ minunile, cari s'aŭ făcutŭ între voi,
cîndŭ mai demultŭ s'aŭ fi pocăitŭ, şedendŭ în sacŭ
14 şi în cenuşă. Însă mai uşoră va fi Tirului şi
15 Sidonului la judecată, de cîtŭ voi. a Şi tu,
Capernaume! care te-ai înălţatŭ până
la cerŭ, a până la iadŭ te vei pogorî.
16 a Cel ce vĕ ascultă, pre mine mă ascultă;
a şi celŭ ce vĕ nesocoteşte, pre mine mă
nesocoteşte; a ĕră celŭ ce mă nesocoteşte,
nesocoteşte pre celŭ ce m'a trimesŭ pre
mine.
17 Şi a-nă întorsŭ cei şepte-dieci cu bucu-
rie, dicendŭ: Dómne, şi demonii mi se su-
pună în numĕle tĕu.
18 Ela le-a disŭ: a Amŭ
19 văzutŭ pre Satana căzîndŭ din cerŭ, ca
fulgerŭ. Ecce, a eu vi dedŭ putere, să
calcaţi preste şerpi şi preste scorpii şi preste
toată puterea vrăjmaşului; şi nimică nu vĕ
20 va vătămă. Însă nu vĕ bucuraţi pentru a-
cĕea că duhurile vi se supună; ci vĕ bu-
raţi, că numĕle vóstre s'aŭ
scrisŭ în cerŭ.
21 a In acestă óră s'a bucuratŭ Iisusŭ în spi-
ritŭ, şi a disŭ: Mulţumescu ţie, Părinte,
Dómne alŭ cerului şi alŭ pămîntului, că
ascunsŭ aceste de cei înţelepţi şi pru-
denţi, şi le-aţi descoperitŭ pruncilorŭ; a-
22 cepeă, şi le-aţi descoperitŭ pruncilorŭ; a-
cepeă, Părinte; că aşa a fostŭ bună-vo-
inţa înaintea ta. a Tóte mi sînt date de la
Părintele meu; a şi nimenea nu ştie cine
este Fiiulŭ, de cîtŭ numaĭ Părintele; şi
cine este Părintele, de cîtŭ numaĭ Fiiulŭ,
şi cuiŭa voiesce Fiiulŭ să-i descopere.
23 Şi întorcîndu-se către discipuli deosebi, a
24 a disŭ: a Fericiţi sînt ochii cari vĕdŭ cele
ce vedeţi voi; Că dicu vouă, a că mulţi pro-
feţi şi regi aŭ voitŭ să vĕdă cele ce vedeţi
voi, şi nu aŭ vĕzutŭ; şi să audă cele ce
25 auziţi, şi nu aŭ auditŭ.

Răspunsulŭ dată la întrebarea unui învĕţătoru de legi, pentru Samaritanulŭ celŭ bunŭ.

Şi ecce, unŭ învĕţătoru de legi s'a sculatŭ,
26 ispitindu-lu, şi dicendu: a Învĕţătorule, ce să

26 ficută să mostenească viața eternă? Elu i-a
27 dis: Ce este scrisu în legi? cumu citești? Elu
respundendu, a disu: Să iubești pre Domnulu Dumnedieulu teu, din tótă inim-
a ta, și din tótă sufletulu teu, și din tóte pu-
28 terile tale, și pre aprópele teu ca tine-ți pre tine. Și i-a
disu: Drépt ai respunsu: acésta fă, și vei
29 trăi. Éră elu, voindu să se îndrepte, a disu
30 lui Iisusu: Și cine este aprópele meu? Éră Iisusu respundendu, a disu: Unu omu
cobora din Ierusalimu la Ierichonu, și a că-
zutu între tâlhari, care dreptulu-lu și rănindu-lu, s'au dusu, lăsându-lu cătu vii.
31 Și din întâmplare unu preotu mergea pe
32 calea aceea; și vădindu-lu, a trecutu pe
33 alăturea. Asemenea și unu Leviță venindu la acelu locu, și vădindu-lu, a trecutu pe
34 alăturea. Éră unu Samaritenu mergendu pe cale, a venitu la elu, și vădindu-lu, i
s'a fusu milă. Și apropiindu-se, a legatu rănile lui, turnându ólu și vinu-; și punându-lu pe animalulu seu, l'a dusu la
35 unu hanu, și l'a îngrijitu. Și a doua di scotendu doi dinari, a dată gazdei, și i-a disu: Îngrijesce-mi de d'însulu; și ori-ce vei mai cheltui, eu,
36 când mă voiu întorce, voiu da ție înapoi. Deci care dintr'acești trei ți se pare a fi
37 aprópele celui ce căduse între tâlhari? Elu a disu: Celui ce a avutu milă cu d'însulu. Atunci i-a disu Iisusu: Mergi tu fă și tu asemenea.

Iisusu se duce la Martha și a Mariei.

38 Și dându-se ei, elu a intratu într'unu
39 satu; éră o femeiă, a numa Martha, l'a pri-
mitu în casa sa. Și aceea avea o soră, ce
40 se chiăma Maria, care și ședeâ la pi-
cióre lui Iisusu, ascultă cuvintele lui. Éră Martha era distrasă de multe servicii, și
venindu la d'însulu, a disu: Dómne, ai nu-ți
pesă, că sora mea singură m'a lăsatu să
41 servescu? deci zi-i ca, ca să-mi ajute. Și respundendu Iisusu, i-a disu: Martho, Martho
42 te îngrijesci, și de multe te sfăcesci. Ci unu lucru trebuesce; și Maria și-a alesu partea
cea bună, care nu se va lua de la d'însa.

Iisusu învață pre discipolii săi cumu trebue să se rogă.

11 Și cându ellu era într'unu locu rugându-se, după ce a încetatu, a disu unulu
din discipolii săi către d'însulu: Dómne, învățа-ne să ne rugămu, precumu și Ioanu a învățatu pre discipolii săi.

2 Și El a disu: Când vă rugați, ziceți: Părinte nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele teu; Vie împărăția ta;
3 Facă-se voia ta, precumu în ceriu, așa pe pămîntu; Pâinea nostră cea de tóte dilele dă-
4 no-o astă-di; Și ni ierță păcatele nóstre, precumu și noi iertămu tuturoru celoru ce ni sunt datori; Și nu ne duce la ispită, ci
5 ne scapă de reulu. Și le-a disu: Dacă cine-va d'intre voi ară
6 unu amicu, și ară veni la d'însulu la mediulu nopții, și i-ară disce: Amice, împrumută-mi trei pâni; Că a venitu din cale
7 unu amicu la mine, și nu am ce pune înaintea lui; Și acela din lăuntru respundendu, ară disce: Nu mă supăra; ușa mea
este acum închisă, și copiii mei sunt în așternutu cu mine; nu potu să mă scolu să-ți dau.
8 Dicu vouă: Măcaru de nu se va scula să-i dee, pentru că este amicul seu, dară pentru stăruința lui se va scula și-i va da câte i
9 trebue. Și dicu vouă: Cereți, și se va da; căutați, și veți afla; bateți, și vi se va deschide.
10 Că tot celui ce cere, îsa; și celui ce
11 caută, află; și celui ce bate, i se va deschide. De va cere fiiu-tău pâine de la unulu d'in-
tre voi, cine este părintele, să dică-i va da
12 pétră? sâu de va cere pesce, nu dică-i va
13 da șerpe în locu de pesce? Sâu de va cere ou, nu-i va da scorpiă? Deci dacă
voi, fiindu voi, sciți să dați daruri bune copiilorŭ vostri, cu câtă mai multu Părintele vostru celu din ceriu va da Spiritu Sântu celoru ce-lu cere de la d'însulu.

Iisusu scote pre unu demoniu, este pârâtu și se dă în înțelesu cu dracii; elu respunde la acestea, și vorbește de semnulu lui Ionă.

14 Și scotea unu demoniu, și acela era mutu.
Și după ce a eșitu demoniulu, a vorbitu mu-
15 tulu; și s'a mirată mulțimea. Éră unii d'intr'înșii diseră: Cu Beelzebulu, domnulu demoniiloru, scote demoniĭ prin
16 Beelzebulu, domnulu demoniiloru. Alții, în
17 pilduindu-lu, i cereau de la d'însulu semnu din ceriu. Éră elu cunoscându gândurile lorŭ, le-a
disu: Tótă împărăția ce se desbină între sine,
18 se pustiesce; și casă, care se desbină asupră-și, cade. Dacă dracul Satana s'a desbinatŭ de sine, cumu va sta împărăția lui?
19 pentru că diceți, că eu scotu demoniĭ prin Beelzebulu. Éră eu de voiu scote demoniĭ
prin Beelzebulu, fiiĭ voștri prin cine-i scotu?
20 Pentru aceea ei vi voru fi judecători. Éră
21 de voiu scote demoniĭ prin degetulu lui Dumnedieu, însă, a ajunsu la voi împărăția
22 lui Dumnedieu. Când celu tare înarmatŭ păzesce curtea
sa, ale lui sunt în pace averile lui. Éră când
23 unulu mai tare de cât elu, ș-lu biruesce, îi ia toate armele lui, în cari se încredea, și împarte prăzile lui. Celu ce nu
este cu mine este în contra mea; și celu ce
24 nu adună cu mine, risipesce. Când spiritulu celu necurată ese din
omu, umblă acestu prin locuri uscate, căutându repausu; dară nedându-și, dice: Mă voiu întorce în casa mea, de unde am e-
25 șitu. Și venindu, o află măturată și în-
26 frumsețată. Atunci merge și mai ia cinci alți spirite mai rele de cât elu; și ei intrându locuiescu acolo; și ale lui de pe urmă ale omului acelui sunt rele de cât cele d'întâiu.

27 Vorbindu elu acestea, o femeiă ridicându-și vóce din poporu, i-a disu: Fericită
este pântecele care te-a portatŭ, și țâțele cari ai supt.
28 Éră elu a disu: Da, fericiți sunt cei ce ascultă cuvêntul lui Dumnedieu și îlu păzescu.

29 Éră adunându-se gloatele, a început a
30 dice: Acésta generațiune este rea; cere semnu; și semnu nu i se va da, de cât semnulu
31 lui Ionă profetulu. Că precumu Ionă a fostu semnu pentru Ninivîteni, așa va fi și Fiiulu omului pentru generațiunea a-
32 césta. Regina de la mieză-di se va scula la judecata cu bărbații acestei generațiuni, și-i va condemna; că a venitu de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Salomonŭ; și iată mai multu de cât Salomonŭ aicea.
33 Bărbații de la Ninive se vorŭ scula la judecata cu acésta generațiune, și o vorŭ condemna; că ei s'au pocăitŭ la predicarea lui Ionă; și iată mai multu de cât Ionă aicea.

34 Nimenea aprinde lumină, și pune în
ascunsu, nici sub obroc, ci în sfeș-
tlă, ca cei ce intra să vadă lumina. Lu-
mînătorulu corpului este ochiulu; deci de
este ochiulu teu curatŭ, tótă corpulu teu este luminosu; éră de este reŭ, și corpulu teu
35 este întunecosu. Drépte acea-
36 sta, ca lumina care este în tine să nu fie întunecosă. Deci, dacă corpulu teu este tótă luminosu, nemicându vre-o parte întunecată, tótulu va fi luminatŭ, ca și când lumînătorulu te-ară lumina cu strălucirea fă-

Pharisaiĭ învățătorii orbirei și ai morților.

37 Éră vorbindu elu, îlu rugă unu Fariseŭ

să prândescă la elu; și intrându, a ședutŭ
38 la mesă. Éră Fariseulu vădindu, s'a mirată
39 că nu s'a spălatŭ mai 'nainte de prându. Și Domnulu i-a disu: Acum voi Farisei curățiți partea ceea din a-
fară a paharului și a blidului; dară voia din
lăuntru a voștra este plină de răpire și de
40 reutate. Nebunilorŭ! nu celu ce a fă-
cutŭ ceea din afară, a făcutŭ și ceea din în-
41 tru? Însă dați mai multu din cele ce aveți; și iată tóte vi sunt curate. Dară vaĭ voĭ,
42 Farisei! că decimați ierba și rata și tótă legumea, și dați uitărei dreptatea și iubirea
lui Dumnedieu; acestea se cădea să le faceți, și acelea să nu le lăsați. Vaĭ voĭ, Fari-
43 și! că iubiți scaunele celea mai de sus
în sinagogi, și închinăciunile în târguri. Vaĭ
44 voĭ, cărturarilorŭ și Fariseilorŭ Ipocriților! că sunteți ca mormintele cele nearetate, și
oamenii ce umblă d'asupra lorŭ, nu le scie.

45 Atunci respundendu unulu din învățați
ai legei, a disu: Învățătorule, acestea di-
46 cendu, și pre noi ne batjocoresci. Iară elu: Și
voi vaĭ învățătorilorŭ în legi! că încărcați
voi pre oamenii cu sarcini ce anevoie de purtatŭ,
și voi nici cu unu degetu ală voștru nu
47 vă mișcați de sarcini. Vaĭ voĭ! că ziditi
48 sepulcrele profeților, pre cari părinții vo-
stri i-au omorîtŭ. Deci mărturisiți, că par-
tea părinților voștri; că
aceia i-au ucisu, éră voi ziditi mormintele
49 lorŭ. Pentru aceea și înțelepciunea lui Dumnedieu a disu: Voi trimete-voiu către ei
profeți și apostoli, și pre unii dintr'înșii
50 vorŭ ucide, și-i vorŭ persecuta: Ca să se ceră
de la acestă nemă sângele tuturoru profeților, ce s'a vărsatŭ de la întemeiarea
51 lumei: De la sângele lui Abelŭ până la sângele lui Zacharia, care s'a omorîtŭ între altarŭ și între templu; adevărŭ dicu vouă: Se va cere de la acestă nemă. Vaĭ voĭ, că
52 ați luatŭ cheea cunoscinței; voi nu ați intratŭ, și pe cei ce voiau să intre i-ați oprită.

53 Și dându-le elu acestea, să începutŭ cărturarii și Fariseii a se mânia tare, și
54 a-lŭ sfătuesce să li vorbéscă despre mai
multe, Pândindu-lu, și căutându să prindă ceva din gura lui, ca să-lŭ pâtă pârî.

Iisusu învață pre discipolii săi a se păzi de fățărnicie, mărturisește cu curățenie și în Christosu.

12 Și adunându-se mai multe mii de po-
poră, de se călcau unele pre altele, a în-
cepută a dice discipuliloru sei: Mai 'nainte

păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este
2 fățarnic. Că nimic nu este acoperit, care
să nu se va descoperi; nici ascuns, care nu
3 se va cunoaște. Deci orice veți zice la întuneric, se va auzi la lumină; și ceea ce
veți vorbi la urechi în cămară, se va da în
4 vileag de deasupra caselor.

Și zic vouă, prietinilor mei: Nu vă temeți
de cei ce ucid trupul, și după aceea nu
5 mai au nimica de făcut. Ci vă voiu arăta de cine să vă temeți: Temeți-vă de cela
ce are putere, după ce a ucis, să arunce
în gheenă; da, zic vouă: Temeți-vă
6 de acela. Au nu se vând cinci vrăbii
pentru doi bani? și nici una dintr'însele
7 nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. Ba
și perii capului vostru toți sînt numărați.
Deci nu vă temeți: voi sînteți de mai
8 multă prețiu de cât multe vrăbii.

Și zic vouă: Pe oricine va mărturisi
înaintea oamenilor, și Fiiul omului
va mărturisi pentru dînsul înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Ci cel ce se va
9 lepăda de mine înaintea oamenilor, se va lepăda și înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10 Și tot cel ce va zice cuvînt împotriva Fiiului omului i se va ierta; iară celui ce va hulăi
în contra Sfîntului Spirit nu i se va ierta.

11 Iară cînd vă vor aduce la sinagogi și la
tribunale și dregători, nu vă îngrijiți
cum ori ce veți răspunde, sau ce veți zice;
12 Că Spiritul Sfînt vă va învăța chiar acea
oră, ce vi se cuvine a zice.

*Avertisment împotriva lăcomiei, și îndemnare de a lucra
cu înțelepciune pentru viața viitoare*

13 Și l-a zis unul din mulțime: Învățătorule, zi fraților mei ca să împartă cu
14 mine moștenirea. Iară el i-a zis: Omule,
cine m'a pus judecătorul sau împărțitor
15 peste voi? Și le-a zis: Vedeți și vă păziți de lăcomie, că viața omului nu stă în
prisosința averei sale.

16 Și a spus lor o parabolă, zicînd: Ura17 nul unui bogat i-a rodit țarina. Și se18 cerîndu-se în sine, zicînd: Ce voiu face?
că nu am unde aduna roadele mele. Și
a zis: Aceasta voiu face: Voiu strica grînarele mele, și le voiu zidi mai mari; și acolo voiu strînge toate frupturile mele și
19 bunile mele; Și voiu zice sufletului meu:
Suflete, ai multe bunătăți strînse pentru mulți
ani; repaosează-te, mănîncă, bea, și veselește-te.

20 Iară Dumnezeu i-a zis: Nebunule, chiar astă-noapte îți vor cere sufletul de la tine; și
21 cele ce ai pregătit tu, ale cui vor fi? Așa este cel ce strînge bogății pentru sine, și nu
este bogat în Dumnezeu.

22 Și a zis ucenicilor săi: Pentru aceea
vă zic: Nu vă îngrijiți de viața voastră, ce
veți mînca; nici de corpul, ce ce veți
23 îmbrăca. Viața mai multă este de cît
mîncarea, și corpul de cît îmbrăcămintea.
24 Uitați la corbi; că nu semănă, nici secer; nu
au cămară, nici grînariu; și Dumnezeu îi
hrănește; cu cît mai mult sînteți voi de
25 cît păsările? Și cine dintre voi prin grijă
va putea să adaoge staturei sale cot unul?
26 Deci, dacă nu puteți face nici ce este mai
mult, de ce vă îngrijiți de celelalte?
27 Priviți crinii, cum cresc: ei nu ostenesc,
nici tes; dară zic vouă: că nici Solomon
în toată mărirea sa nu s'a îmbrăcat ca
28 unul dintr'aceștia. Deci, dacă Dumnezeu
așa îmbracă iarba, care este astă-zi în cîmpi,
și mîine o aruncă în cuptor, cu cît mai
multă pre voi, puțin-credincioșilor?

29 Deci să nu întrebați ce veți mînca, sau
ce veți bea, nici vă vă îngrijiți cu gîndirile
30 acestea; Că toate acestea le caută popoarele lumei a-
cestuia; și Părintele vostru știe că vă trebuesc acestea. 31 Dară voi căutați împărăția lui
Dumnezeu, și acestea toate vi se vor adăuga.
32 Nu te teme, turmă mică; că a bine-voit
Părintele vostru să vă dea împărăția. 33 Vîndeți averea voastră, și dați milostenii; faceți-vă pungi, care nu se învechesc, vistierii
în ceruri, care nu se împuținează, unde furatul nu
se apropie, nici molia nu strică. 34 Căci unde este
vistieriul vostru, acolo va fi și inima voastră.

35 Să fie coapsele voastre încinse, și lămpile
aprinse; 36 Și voi fiți ca niște oameni ce aș-
teaptă pe domnul lor, cînd se va întoarce de la nuntă; ca venindu-și și bă-
tînd, îndată să-i deschidă. 37 Fericiți sînt
aceia robi, pe care, venindu-și domnul, îi va găsi veghind. Adevărat vă zic vouă, că se va încinge, și-i va pune să ședă la masă, și venindu-li, îi va servi. 38 Și de va veni la a
doua strajă, sau de va veni la a treia strajă, și-i va găsi așa, fericiți sînt robii aceia.
39 Dară aceasta să știți, că de ar fi știut stăpînul casei în care ceas vine furul, n'ar privegheia, și nu ar fi lăsat să-i spargă casa lui.
40 Deci și voi fiți gătiți în ceasul în care nu gîndiți, Fiiul omului va veni.

41 Zis-a Petru către el: Doamne, către noi spui
42 această pildă, sau și către toți? Și
zise Domnul: Cine este dar înțeleptul ispravnic
și cu pricepere, pe care stăpînul său îl va pune
peste slugile sale, ca să le dea măsura grîului la vreme? 43 Fericită este acea
slugă, pe care, venindu-și domnul său, o va găsi făcînd așa. 44 Adevărat vă zic vouă,
că o va pune peste toate averile sale. 45 Dară
de va zice acea slugă rea în inima sa: Întîrzie domnul meu să vină, și se va apuca a bate
pe celelalte slugi și slujnice, a mînca și a bea și a se îmbăta; 46 Va veni domnul slugii aceleia în ziua în care nu o așteaptă, și în ceasul în care nu știe, și o va despica, și-i va pune
partea cu necredincioșii. 47 Și acea slugă, care
a știut voia domnului său, și nu a gătit, nici a făcut după voia lui, se va bate
mult; 48 Iară cela ce nu a știut, și a făcut
cele vrednice de bătăi, se va bate puțin. Că oricui i s'a dat multe, multe se va
cere de la dînsul; și cui i s'a încredințat
multe, mai mult vor cere de la dînsul.

49 Foc mă venit să arunc pe pămînt,
și ce voiesc, dacă s'a aprins? 50 Iară botez am să mă botez, și cînă mă
frămîntez pînă ce se va împlini! 51 Așa vi
se pare, că venit-am să dau pace pe pămînt? Nu, zic vouă; ci despărțire. 52 Că de
acum înainte cinci într'o casă vor fi despărțiți, trei asupra a doi, și doi asupra
treiți, 53 Se va despărți părintele asupra fiiului, și fiiul asupra părintelui; mama asupra fetei, și fata asupra mamei; soacra asupra nurorii sale, și nora asupra soacrei sale.

54 Și zicea și poporului: Cînde vedeți norul ridicîndu-se de la apus, îndată ziceți:
55 Vine ploaie mare; și așa este. Și cînd vîntul
resuflă sudul, ziceți: Va fi arșiță, și
56 se face. Fățarnicilor, fața cerului și a pămîntului știți a cerca, dară acest timp
cum nu-l cercetați? 57 Iar, pentru ce nu judecați și de la voi ceea ce este drept?
58 Cînd mergi cu pîrîtorul tău la stăpînire, cîtă vreme ești pe cale dă silință de
te împacă cu dînsul, ca nu cumva să te tragă la judecător, și judecătorul să te dea zapcianului, și zapcianul să te arunce în închisoare.
59 Zic ție: nu vei ieși de acolo pînă ce nu vei plăti și banul cel mai de pe urmă.

Învățătură despre pocăință. Pilda smochinului neroditor.

13 În acelă timp erau de față unii, cari
i-au spus despre Galileeni, căi sîngele

Iuda amestecase Pilat cu cerurile lor. 2
și respunzînd Iisus, le-a zis: Au
vi se pare, că Galileenii aceștia au fost
mai păcătoși de cît toți oamenii, pen-
tru că au suferit acestea? 3 Ba, zic vouă;
ci de nu vă veți pocăi, toți vi veți pieri
4 de asemenea. Sau cei optsprezece peste cari
a căzut turnul în Siloam, și i-a omo-
rît, au și ei se pare, ca aceia să fi fost mai
păcătoși de cît toți oameni, cari locuiau
5 în Ierusalim? Ba, zic vouă; ci de nu
vă veți pocăi, toți vă veți pieri așa.

6 Și zicea această parabolă: Cineva a
avut un smochin plantat în via lui; și a
venit căutînd rodul în el, și nu l-a
7 aflat. Atunci a zis către viier: Iată,
trei ani sînt de cînd viu căutînd rodul
în acest smochin, și nu-l aflu; taie-l, de
8 ce să răpească pămîntul? Iară el, respunzînd, i-a zis: Doamne, lasă-l și pe
anul acesta, pînă voiu săpa împrejurul
lui, și voiu pune gunoi. 9 Și va face rod,
bine; iară de nu, după aceea îl vei tăia.

Iisus vindecă o femeie aplecată în ziua sîmbetei.
Pilda grăuntelui de muștar și a aluatului.

10 Și învăța în una din sinagogi sîmbăta.
11 Și iată, era o femeie, care avea spiritul
neputinței de optsprezece ani, și era gîr-
bovită și nu putea să se ridice în nici chip
12 de sus. Iară Iisus văzînd-o, a chemat-o
la Sine, și i-a zis: Femeie, ești slobodă de
13 neputința ta! Și a pus mîinile pe dînsa; și
îndată s'a îndreptat, și mărea pre Dum-
nezeu.

14 Iară mai marele sinagogii mîniindu-se,
fiindcă Iisus a făcut vindecare sîmbăta, a
zis către popor: Sînt șase zile în cari
trebuește să lucrăm; deci în acestea
15 veniți și vindecați, dară nu în ziua sîm-
betei. Atunci Domnul i-a răspuns, și a
zis: Fățarnicule! Nu cumva dezleagă
fiecare din voi sîmbăta boul său sau
măgarul din iesle, și-l duce de-l adapă?
16 Iară această femeie, fiică a lui Abraam, și pe care
satana a legat-o iată optsprezece ani, să
nu se cădea a se dezlega de această bea-
tă în ziua sîmbetei?

17 Și acestea zicîndu-i el, se rușinau toți
împotrivnicii lui; și tot poporul se bucura
de toate cele minunate, ce se făceau de dînsul.

18 Atunci zicea: Cui este asemenea împă-
răția lui Dumnezeu? și cu ce o voiu asemă-
nă? 19 Asemănată este cu grăuntele de mu-

ginem, pre care înţelegîndu-lu unii din
ei, Fu a-
rezutatii în grădina sa; şi a crescutu, şi s'a
făcutu arbore mare, şi păsările cerului au
locuitu în ramurile lui.

20 Erăşi a disu: Cu ce voiu asemăna im-
părăţia lui Dumnedieŭ?
21 Asemenea este u-
nuiu aluatu, care luîndu-lu o femeiă, l'a ascunsu
în trei măsuri de făină, până ce s'a dospitu
tota.

*Cuvintele catră Ierusalimu; respunsulu şi o în-
trebare despre mîntuirea oamenilor.*

22 *Şi mergîndu prin cetăţi şi prin sate, învă-
ţîndu şi călătorindu la Ierusalimu.
23 Ere unulu i-a disu: Domne, că puţini
vor fi cei ce se mîntuescu? Ér' ea l-a disu:
24 Nevoiţi-vă a intra prin porta cea strîmtă, că
multi, dicu vouă, voru căuta să intre, şi nu
25 voru potea, *Cîndu se va fi închisu unu-
lu casei, şi voi veţi începe a sta afară şi a bate la uşă, gă-
sindu: Domne, Domne, deschide-ne-ni; şi res-
punsîndu vi-ni va disu: *Nu vă cunoscu de
26 unde sînteţi; *atunci veţi începe a dice:
Amă mîncatu şi amă bautu înaintea lu, şi
27 tu ai învăţatu în pieţele nóstre. *Dar'
voiu a dice: Dicu vouă: Nu vă cunoscu de
unde sînteţi; *depărtaţi-vă de la mine voi
28 lucrătorii nedreptăţei. *Acolo va fi plîn-
gere şi scrîşnire din dinţi, *cîndu veţi vede
pre Abraamu, şi pre Isaacu, şi pre Iacobu,
şi pre toţi profeţii, în împărăţia lui Dum-
29 nedieŭ, iară pre voi fiindu-vă afară. *Şi
voru veni de la resăritu, şi de la apusu, şi
de la mediă-nópte, şi de la mediă-di, şi voru
şedea la mesă în împărăţia lui Dumnedieŭ.
30 *Şi eată sînt cei mai din urmă, cari voru
fi antaiu; şi sînt antaiu, cari voru fi cei mai
din urmă.

*Mustrarea Fariseilor la petrecerea lui Hristos, şe-
zîndu la cina unui Fariseu.*

31 Într'acea-şi oră apropiară unii Fariseĭ,
dicîndu-i: Eşi şi te du de aicea; că Irodu
32 va să te omóre. Ér' ellu l-a disu: Mergeţi
de spuneţi vulpeĭ acesteia: Eccă, eu
scotu demoni şi facu vindecări astă-di şi
33 mîne, şi a treia di voiu sfîrşi. Totu-şi
nu cade a merge astă-di şi mîne şi poi-
mîne; că nu este cu potinţă să se perdă
34 profeţii afară din Ierusalimu. *Ierusalime,
Ierusalime! cela ce omori profeţii, şi ucizi
cu pietre pre cei trimişi la tine; de câte
ori amu voitu să adunu pre fiiĭ tei, cumu
adună găina puiĭ sei sub aripi, dară nu
35 ai voitu. Eccă, *vi se va lăsa casa vóstră pus-
tiă; că în adevĕru dicu voiu: Nu mă veţi
vede, până va veni timpulu cîndu veţi dice:
*Binecuvîntatu este celu ce vine întru nu-
mele Domnului!

*Luare aminte pre unii ospeţi în Ziua sîmbetei
cu unu Fariseu, şi învăţătura pentru ei şi pentru
Fariseu de Sine. Pentru despre cum să ne*

14 Intrîndu Isusu în casa unuiu din mai
mari Fariseilorŭ, în ză, mîncîndu pîne
cu ellu, aceştia îl păndiau. Şi eccă, unu
2 omu bolnavu de idropsia era înaintea lui.
3 Şi Isusu luîndu cuvîntulu, a vorbitu către
învăţaţii în legi şi către Fariseĭ, dicîndu-i:
4 *Ore se cade sîmbĕta a vindeca? Ér' ei
au tăcutu. Şi apucîndu-lu, l'a sănătosiu,
şi l'a datu drumulu. Şi respunsîndu-le, a dis:
5 *Alu cărui dintre voi asinu sau bou va
cădé în puţu, nu va îndată în ziua sîmbe-
6 tei? Şi nu au pututu dă-i respunsu la acestea.

7 Şi spunea pilduri către cei chiemaţi,
văzîndu ellu cumu îşi alegeau şederile mai
8 aste, dicîndu-le: Cîndu vei fi chiemaţi
de cineva la nuntă, nu şedea la locula celu
mai de susu; ca nu cumva să se fi chi-
9 ematu de dinsulu altulu mai onoratu de cătră
tine; şi venindu celu ce te-a chiematu
pre tine şi pre ellu, ţi va disu: Dă-i e-
ceştuia locula; şi atunci vei începe cu ru-
şine a ţinea pe ultimulu locula celu mai de josu.
10 Ci cîndu vei fi chiematu, mergi de şedi la
locula celu mai de josu; pentru ca, de va
veni celu ce te-a chiematu, să-ţi dică: A-
mice, sue-te mai susu: atunci vei avea cinste
înaintea celoru ce vorŭ şedea împreună cu
11 tine. *Căcĭ tote celu ce se înalţă pre sine, se
va smeli; şi celu ce se smereşte, se va
înalţa.

12 Şi dîse şi celui ce l'a chiematu. Cîndu
faci prîndiu sau cină, nu chiéma pre amicii
tei, nici fraţii tei, nici rudele tale, nici ve-
cini bogaţi, ca nu cumva-su şi ei să te chiéme
pre tine, şi să fie resplătire. Ci
13 cîndu faci ospeţă, chiéma pre săracĭ, pre
schiopi, pre orbi. Şi fericiţi vei fi: ca ei
14 nu potu să-ţi întorcă, ci ţi se va întorce
la învierea drepţilorŭ.

15 Şi audindu cineva unulu din cei ce şe-
deau la mesă cu ellu, i-a disu: *Fericitu este
celu ce va poteşi în împărăţia lui Dum-
nedieu.

16 *Ér' el i-a disu: Unu omu a facutu cină
17 mare, şi a chiematu pre mulţi. Şi *a trimi-
su pre servulu seu în ora cinei, ca să
18 dică celoru chiemaţi: Veniţi, ca totu-şi
este gata. Şi au începutu toţi de o dată
a se scusa. Celu d'antâiu i-a disu: Amu
cumpĕratu ţarină, şi am lipsă să ies şi
19 să o védu; rogu-te să mă ierţi. Altulu a
disu: Amu cumpĕratu cinci perechi de boi,
şi mergu să-i cercu; rogu-te să mă ierţi.
20 Şi altulu a disu: Mi-amu luatu femeie, şi
21 pentru aceea nu potu veni. Şi întorcîndu-
se servulu acela, a spusu domnului seu aces-
tea. Atunci mîniindu-se stăpînulu casei,
a disu servului seu: Ieşi curîndu în târgu-
rile şi uliţele cetăţei, şi adă aicea săracii,
23 şi schiopi, şi orbi, şi surdi. Şi a disu
servulu: Dómne, s'a facutu cumu ai dis-
24 se, şi încă mai este loculu. Şi a disu domnulu
către servu: Ieşi la drumuri şi la garduri,
şi silesce să intre, ca să se umple casa
25 mea. Că dicu vouă: Nici unulu din acei
bărbaţi, ce erau chiemaţi, nu va gusta din
cina mea.

*Adevĕrata urmare lui Isusu; să ţi aducă aminte
pentru aceasta şi Scriptura.*

26 Şi mergea cu dînsulu poporu multu; şi
27 *ellu întorcîndu-se i-a disu: Cîndu cine-va
vine către mine, şi nu urăsce pre părinţii
sei şi pre mumă, pre femeia şi pre copii,
pre fraţi, şi pre surori, şi chiaru şi pre
28 sine-şi, nu-mi póte fi discipulu. Şi *cela ce nu-şi
póte duce crucea sa, şi nu vine după mine,
nu mi póte fi discipulu.
29 Că *cine dintre voi voindu să clădéscă
unu turnu, nu mi şedie mai întâiu şi nu
socotesce cheltuiéla, de are ce va să săvîrşéscă?
30 Ca nu cumva, punendu temelia, şi nepu-
tîndu sfîrşi, toţi cei ce-lu vorŭ vede să în-
31 cepă a-lu batjocori, dicîndu: Acestu omu
a începutu a clădi, dară nu a potutu sfîrşi.
Sau care rege, mergendu spre a porni
resboiu asupra altui rege, nu mi şedie
mai întâiu şi nu socotesce, de va potea cu
dece mii să se împotrivéscă celui ce vine a-
32 supra lui cu douădeci de mii? Ér' de nu,
încă fiindu acela departe, trimiţendu solia,
33 *roagă de pace. Aşa dară fie-care dintre
voi, care nu se lapădă de tóte averile sale,
nu mi póte fi discipulu.

34 *Bună este sarea; ţe dacă sarea se va
35 strica, cu ce se va drege? Nici în pă-
mîntu nici în gunoiu nu este trebuincios: ci
se aruncă afară. Celu ce are urechi de
audiţu, să audă.

*Pilduri arătînde lucrarea lui Dumnedieu şi urmă-
rile ei în oameni.*

15 Atunci *s'au apropiatu de dînsulu toţi
vameşii şi păcătoşii, ca să-lu asculte.
2 Şi murmurau Fariseii şi cărturarii, dicîndu:
Acesta primesce pre păcătoşi. *şi mănîncă
cu ellu.

3 Şi i-a vorbitu această parabolă, dicîndu:
4 *Care omu d'intre voi având o sută de oi,
şi perzîndu una dintr'însele, nu au lasă
pre cele nouă-dieci şi nóue în pustiu, şi
nu merge după cea perdută, până când o află?
5 Şi aflându-o, o pune pe umerii sei, bucurân-
6 du-se; şi venindu la casă, cheamă amicii şi
vecinii, dicîndu-le: Bucuraţi-vă cu mine,
că amu găsitu eu *oa mea cea perdută. Dicu vouă,
7 cumu că astă-felu va fi bucuria în cerŭ de unu pecă-
tosu ce se pocăesce, *mai multă de cîtu de
nóue-dieci şi nóue de drepţi, cărora nu li
este lipsa pocăinţei.

8 Sau care femeiă, având dece drahme,
de perde o drahma, nu au aprinde lumină,
şi mătură casa, şi caută din scînduri, până
9 o află? Şi aflându, chiamă amicele şi ve-
cinele, dicîndu: Bucuraţi-vă cu mine, că
amu găsitu drahma, care amu perdut'o.
10 Aşa, dicu vouă, se face bucuriă înaintea în-
gerilorŭ lui Dumnedieu de unu pecătosu ce
se pocăesce.

11 Şi a disu: Unu omu avea doi fiiĭ. Şi
12 a disu celui mai tînĕru dintre ei către
sine: Părinte, dă-mi partea de averi ce mi
se cade. Şi l-a împărţitu averea. Şi după
13 nu multe dile, adunându totu celu mai
tînĕru, s'a dusu într'o ţeră departe, şi a
risipitu averea sa, vieţuindu în des-
14 frînări. Şi cheltuindu elu totu, o flămîndă
mare într'acea ţeră, şi elu a începutu
15 a suferi de urgie. Şi mergendu s'a lipitu de
unulu din cetăţenii ţerei lor; şi l'a tri-
mesu la ţerinele sale, ca să pască porci. Şi
16 *ar fi voitu să-şi umplă pîntecele sau de roş-
doria ce mîncau porcii; nime nimicu nu i-la
17 dedu. Ér' *intrîndu în sine a disu: Câţi or-
dinari ai tatîne-meu au prisosinţă de pîne,
şi eu mor de fóme! Me voiu scula,
18 şi, ér' el voiu duce la părintele meu, şi-voiu
19 disu: Părinte, păcătuitu-amu la cerŭ şi în-
20 tine-ţi; şi nu mai sînt vrednicu a mă
chiéma fiiulu teu. Fă-mă ca pre unulu din
21 argaţii tei. Şi sculîndu-se a venitu la părin-
tele seu. Şi încă fiindu departe, l'a văzutu
părintele seu, şi i s'a facutu milă; şi aler-
gîndu a căzutu pe grumadzii lui, şi l'a
22 sărutatu. Şi fiiulu i-a disu: Părinte, păcătu-
iu-amu la cerŭ şi înaintea ta, şi nu mai sînt
vrednicu să mă chiéme fiiulu teu. Ci
23 părintele a disu către robii sei: Aduceţi
haina cea dintâiu şi îmbrăcaţi-lu, şi puneţi
verigă în mînă-i şi încălţăminte în picióre-
24 le; şi aduceţi vitelu celu îngrăşatu şi
junghiaţi-lu, şi mîncînd să ne veselimu;
25 că fiiulu meu acesta mortu fusese şi a în-
viatu, perdutu fusese şi s'a aflatu. Şi au
începutu a se veseli. Ér' fiiulu seu celu
mai mare era pe ţeră; şi venindu şi apro-
piindu-se de casă, a auditu cîntări şi jocuri.
26 Şi chiemîndu unulu din slugi, a întrebatu
27 ce este acestea. Ér' acela i-a disu: Fratele
tău a venitu, şi părintele tău a junghiatu
vitelu celu îngrăşatu, că l'a primitu sănă-
28 tosu. Ci elu s'a mîniatu, şi nu voia să
intre. Ér' părintele seu, ieşindu, îl ruga.
29 Elu însă, respunsîndu, a disu părintelui
seu: Eccă, de atîţia ani te servescu, şi nici
odată porunca ta n'amu călcat'o; şi mie
nici odată nu mi-ai datu un ied, ca să mă
30 veselescu cu amicii mei; ci când a venitu
acesta, fiiulu teu, care a mîncatu averea
sa cu curve, i-ai junghiatu vitelu celu în-
31 grăşatu. Ér' el i-a disu: Fiiule, tu totu-
deuna eşti cu mine, şi tóte ale mele ale tale
32 sînt. Ci se cădea să ne veselimu şi să ne
bucurămu, că fratele tău acesta mortu fusese
şi a înviatu, perdutu fusese şi s'a aflatu.

22 vrednicu a mă chiăma fiiulŭ teŭ. Şi a qîsŭ părinteliu cătră sorta sea: Aducĕţi iute[a] haĭnă cea mai bună, şĭ-lu îmbrăcaţĭ pre
23 elŭ, şĭ daţi verigă in mâna, şi încălţĭminte
25 in piciorele lui. Şi aduceţi vițelulu celu mai îngrăşatŭ, şi-lu junghiaţĭ; şi să mâncemŭ şi
24 ne veselimu. Căcĭ acestu fiiŭ alu meŭ mortu era, şi a înviatŭ; perdutŭ era, şĭ s'a aflatŭ. Şi au începutŭ a se veseli.

25 Dară fiiulŭ lui celu mai mare era la ţĭarină; şi apropiindu-se de casă, a auditŭ
26 musica şi jocurĭ; şi chiemându pre unulŭ
27 din servĭ, l'a întrebatŭ ce aŭ[b] acestea? Elŭ i-a qîsŭ: Fratele teŭ a venitŭ, şi părintele teŭ a ajunghiatŭ vițelulŭ celŭ îngrăşatŭ, pentru că l'a primitŭ sĭ sĕnătosŭ.
28 Er elŭ s'a mâniatŭ, şi nu voia să intre. Deci
29 tatălŭ seŭ eşindŭ afară, îlŭ ruga. Er elŭ respunqêndu-i qîsŭ tatĭĭ seŭ: Iacă de atâţĭa anĭ îţĭ servescu, şi nicĭ o dată nu cam călcatŭ porunca ta; şi mĭ-ĭ dată nu mĭ-aĭ datŭ mĭeriŭ vre unŭ, ca să mĕ ve-
30 selescu cu amicĭ mei. Er când veni acestŭ fiiu alŭ teŭ, care a mâncatŭ averea
31 ta cu curvele, i junghiaĭ vițelulŭ celŭ îngrăşatŭ. Şi elŭ i-a qîsŭ: Tatăle, tu eşti
32 sĕmpre cu mine, şi tote ale mele sunt ale tale; şi trebŭe a te veseli şi a te bucura, căcĭ acestŭ fraŭ alŭ teŭ mortŭ era, şi a înviatŭ; perdutŭ era, şĭ s'a aflatŭ.

Parabola şi cuvinte mĭĭtóre despre întrebuinţarea a bucurilorŭ de pe pămêntŭ.

16 Şi qîsŭ şi discipuliloru sĕi: Era unŭ
1 bogatŭ, care avea unŭ ĭconomŭ[c], şi acestŭ a fostŭ pusŭ la elŭ ca reu pentru
2 averea lui. Deci chiemându-lŭ, i-a qîsŭ: Ce audŭ despre tine? dă socotélă de ĭconomia ta; că nu mai poţĭ ĭi ĭconomŭ
3 de[d]. Er ĭconomulŭ a qîsŭ în sine: Ce voiŭ face? că domnulŭ meŭ nu-mĭ ia de la mâne ĭconomia; a sĕpa nu potŭ, a cere mĭ
4 e ruşine. Scĭŭ ce voiŭ face, de voiŭ fi scosŭ din ĭconomia mea, să mĕ primĭască în casele lor. Şi chiemându pre
5 fiĕcare din datornicĭĭ domnului seŭ, a qîsŭ celuĭ dintâiŭ: Cu câtŭ eştĭ datorŭ domnu-
6 lui meŭ? Elŭ a qîsŭ: Ci o sută de măsurĭ de untĭ. Şi i-a qîsŭ: Iă-ţĭ zapisulŭ, şi şedĭ curêndŭ, şĭ scrie cincĭ-deci.
7 Apoĭ a qîsŭ altuia: Dară tu ce eştĭ datorŭ? Elŭ a qîsŭ: Ci o sută de măsurĭ de grâu. Şi i-a qîsŭ: Iă-ţĭ zapisulŭ,
c şi scrie optĭ-deci. Şi a lăudatŭ domnulŭ pre ĭconomulŭ nedreptŭ, pentru că a fă-

cutŭ înţeleptĕsce; că fiiiĭ lumeĭ acestĕia sunt mai înţeleptĭ de câtŭ fiiiĭ luminiĭ în generaţiunea lorŭ.

9 Şi qîcŭ voiŭ: Faceţi-vĕ amicĭ din mamona nedreptĕţeĭ; ca, când veţĭ fi în lipsă, să vĕ primescă în corturile cele eterne.
10 Cela ce este credinciosŭ în puţinu este credinciosŭ şi în multu; şi celŭ ce este ne-
11 dreptŭ în puţinu, este nedreptŭ şi în multu. Deci dacă nu aţĭ fostŭ credinciosĭ în mamona celŭi nedreptŭ, cine vĕ va încredinţa celŭ adevĕratŭ.
12 Şi dacă nu aţĭ fostŭ credinciosĭ în ceea ce este a voastră, cine vĕ va da ce
13 este alŭ vostru? Nicĭ unŭ servŭ nu póte servi la doĭ domnĭ; că sĭe pre unulŭ va urî şi pre altulŭ va iubi; sĭe de unulŭ se va ataşa şi pre altulŭ va despreţui. Nu puteţĭ servi lui Dumnedĕu şi lui Mamonă.

14 Şi auqîndŭ tóte acestea şi Fariseiĭ, carĭ erau iubitorĭ de argintŭ, şi-şĭ băteau de
15 râsŭ. Şi i-a qîsŭ: Voĭ sunteţĭ cĕĭ ce vĕ faceţi dreptĭ înaintea oamenilorŭ; dară Dumnedĕu cunósce anímele vóstre; şi ceea ce este între oameni preţuitŭ, urîciune este înaintea lui Dumnedĕu.

16 Legea şi proorocĭĭ erau până la Ioanŭ; din acestă timpŭ se propŭvĕdŭĭesce Împĕrăţia lui Dumnedĕu, şi fie-carele se silesce spre ea.
17 Şĭ mai lesne este să trécă cerulŭ şi pământulŭ, de câtŭ să cadă o cîrtă din lege.

18 Tótă celŭ ce-şĭ lasă femea sa, şi ĭea alta, săvîrşesce adulteriŭ; şi celŭ ce ia pre cea lăsată de bărbatŭ, comĭteşce adulteriŭ.

19 Era unŭ omŭ bogatŭ, ce se îmbrăca în purpurĭ şi în mătasĕ, veselindu-se în fiĕ-
20 carĕ di în tóte dilele. Şi era unŭ săracŭ, numĕ Lazarŭ, care era aruncatŭ la porţĭa
21 sa[e] plinŭ de bube; Şi dorĭa să se sature de fărîmeturile, carĭ cădeau din mésa bogatului; şi câinĭĭ veniaŭ şi-lĭ lingeau bubele
22 lorŭ. Şi a muritŭ săracŭlŭ, şi s'a dusŭ de
23 îngerĭ în sînulŭ lui Abraamŭ; şi a muritŭ şi bogatulŭ, şi s'a îngropatŭ. Şi în Iadŭ
24 ridicându-şĭ ochĭĭ sĕĭ, fiindŭ în chinurĭ, vede pre Abraamŭ de departe, şi pre Lazarŭ în sînulŭ sĕu. Şi s'a ţĭnguitŭ, a qîsŭ: Părinte Abraame, milueşte-mĕ, şi trimite pre Lazarŭ, ca-şĭ atingă vîrfulŭ degetului sĕu în apă, ca să-mĭ răcorĕscă limba; că mĕ
25 chinuescŭ în acestă văpae. Er Abraamŭ a qîsŭ: Fiiule! aduc-ţĭ aminte, că în ai primitŭ cele bune ale tale în viĕţa ta, şi Lazarŭ asemenea celo rele; dară acumu elŭ se mân-
26 gâiă, şi tu te chinuescĭ. Şi pe lângă tóte

acestea, între noĭ şi între voĭ este unŭ mare neadmĭsŭ; aşa că nicĭ ce voru să trécă de aicea
27 cătră voĭ nu potŭ, nicĭ nicĭ de acolo nu potŭ
28 să trécă la noĭ. Atunci a qîsŭ: Rogu-te dară, părinte, ca să-lĭ trimiĭ în casa pă-
29 rintelui meŭ: Că amŭ cinci fraţĭ; căcĭa să li mărturisĭască despre acestea, ca nu cumva să vină şi ei în acestŭ locŭ de chinu-
30 rĭ. Şi a qîsŭ Abraamŭ: Aŭ pre Moiseĭ şi pre proorocĭ, să-i asculte. Er elŭ a qîsŭ: Nu, părinte Abraame; ci de va merge la dînşiĭ cine-va din morţĭ, se voru pocĭi.
31 Şi i-a qîsŭ: Dacă nu ascultă de Moiseĭ şi de proorocĭ, nu voru crede nicĭ de unŭ din morţĭ, nu voru crede.

Învĕţătură despre scandale, credinţă şi smĕritóre de sine.

17 Apoĭ a qîsŭ discipuliloru sĕi: Este cu
1 neputinţă să nu vină scandale; dară vaĭ de acelŭ omŭ, prin carele vinŭ.
2 Mai de folosŭ îlŭ ar fi, ca să i se spânzure o pétră de mórĭ de gruma[f]ulŭ lui, şi să se arunce în mare, de câtŭ să scandalisóre pre
3 unulŭ dintr'acestĕ micĭ. Păziţi-vĕ! Şi de va greşi fratele teŭ, mustră-lŭ; şi de se va pocĭ,
4 iertă-lŭ! Şi măcarŭ de şapte orĭ în ţĭ-de-zĭ va greşi, şi de şapte orĭ în ţĭ-de-zĭ se va întórce la tine, qicêndu: Me căiescŭ; să-lŭ
5 ierţĭ. Şi au qîsŭ apostoliĭ cătră Domnulŭ: Ad-
6 augă-ne credinţă. Er Domnulŭ a qîsŭ: De ar fi avutŭ credinţă cât unŭ grăunte de mutare, aşĭ qîce dudulĭĭ acestuia: Desrădăcinédză-te, şi te plântédză în mare; şi v'ar ascultă.

7 Er cine-dintre voĭ, dacă arĭ avé servŭ arându, sĕu păscêndŭ vite, carele, când ar
8 veni dela câmpŭ, să-i qică: Vino-ţĭ de-adĕ, după ce a venitŭ de la stânpŭ: Da-te-ţĭ şi tu gata la mésa? Nu ai mai vrédnicŭ
9 să-i qică: Gătéscă-mĭ cina, şi încingĕndu-te servéscă-mĭ, până voiŭ mâncă şi voiŭ bé eu, şi după aceea vei mâncă şi vei bé şi
10 tu? Au dórĕ va mulţumi servului acelŭia, pentru că a făcutŭ cele ce i s'au ordinatŭ? Nu, nĭ se pare. Aşa şi voĭ, când veţĭ fi făcutŭ tóte cele ce vĕ s'au ordinatŭ, qicêţĭ: Sîntemŭ servĭ netrebnicĭ; Ceea ce amŭ fostŭ datorĭ a face.

Vindecarea a dece leproşĭ.

11 Şĭ când mergêndŭ elŭ la Ierusalimŭ, a trecutŭ
12 cutĕ până Samaria şi Galilea. Şi intrându

vorĭ ĭi dĭse fatr'unŭ pilŭ: unulŭ se va lua, 35 şi altulŭ se va lăsa. Dŭoĭ vorĭ mălcina ingrenunŭ: una se va lua, şi alta se va lăsa. 36 Dŭoĭ vorĭ ĭ in tărîpŭ: unulŭ se va lua, şi al- 37 tulŭ se va lăsa. Şĭ respundîndŭ, ĭ-aŭ qisŭ: Unde, dumne? Elle Ĭ-a qisŭ: Unde este trupulŭ, acolo se voru aduna vulturiĭ.

Parabola antĭeriorĭ asupra rugatiunei cu staruinţe.

18 Sĭ li qisse parabolă ca acestŭ scopŭ: ca 2 se cade "a se ruga totŭ-dea-una şi a nu se descurage; Qicîndu: Iacĭ o cetate era unŭ judecătoriŭ, care nu se temea de Dum- 3 nedeŭ, nicĭ nu-l pasa de omŭ. Şĭ era o vădană fatr'insa cetate, şi venĭa la d'insulŭ, dicîndu: Scapa-mĭ de amărîciunea mea. 4 Şĭ ia vrutŭ multŭ timpŭ, dar dupa aceea a qisŭ in sine: De şĭ, nu mi tem de Dumnedeŭ, nicĭ nu-mi pasa de omŭ, 5 Dară fiindu-ca acestă vădană mi supără, o voĭ scăpa, ca să nu mĭ chinuiască, venindu necontenitŭ. Şĭ a qisŭ domnulŭ: Audĭ ce 6 qisse judecătoriulŭ celŭ nedreptŭ. Şĭ "Dumnedeŭ nu va fi are scăpare alegîtorĭ sĭ, cari strigă cătra d'insulŭ qua şĭ răpteze de şĭ tardiŭ ingăduĭ pre acestĭ fatr'i? 8 Dicu voĭ, "că-i va scăpa curîndŭ. Dară, cîndu va sosi Fiulŭ omenescŭ, óre va afla credinţă pe pămîntŭ?

9 Ĕră cătră unĭa "ce se incredeaŭ în sine, că sîntŭ drepţi, şi despreţuiaŭ pre ceĭ-alţĭ, 10 qisse acestă parabolă: Dĭoĭ omenĭ s'aŭ suitŭ în templu, ca se se rŭge, unulŭ Fa- 11 riseŭ, şi altulŭ vameşŭ. Fariseŭlŭ 'stîndu se ruga in sine aşa: "Dumnedĕule, Ĭ mulţumescu, că nu sîntu ca ceĭ-l-alţĭ omenĭ: răpitorĭ, nedrepţi, adulterĭ, sau şi ca acestu 12 vameşŭ. Postescu de dŭoĭ orĭ in septemînă; dau şĭ'mi-lu din tóte cîte căştigŭ. 13 Ĕră vameşulŭ, stîndu de departe nu voĭa nicĭ ochiĭ să ridĭce spre ceriŭ, ci-şĭ bătea peptulŭ seŭ, qicîndu: Dumnedĕule, fiĭ mi- 14 lostivŭ mie pĕrtosŭlŭ. Dicu voĭ, acestŭ s'a dusŭ la casa sa mai îndreptatŭ de cătra celŭlaltŭ; "că tóte celle ce se înalţă, se va umili; şi celle ce se umilescu, se va înălţa.

Binecuvîntarea pruncilorŭ prin punerea mîniloru preste dînşiĭ.

15 Şĭ aduseaŭ la dînsŭ şĭ prunciĭ, ca să se atingă de eĭ; dară discipulĭ vĕdîndu, l-aŭ 16 certatŭ. Ĕră Iisusŭ chiămîndu-i la sine, a qisŭ: Lăsaţĭ pre prunciĭ să vină la mine, şi nu-i opriţĭ, că "a unora ca acestora este împărăţia lui Dumnedeŭ. "Adevĕrŭ qicu voĭ: Celŭ ce nu va primi împărăţia lui Dumnedeŭ ca unŭ copilŭ, nu "va intra într'însa.

Întrebarea a unuĭ dregătorĭ bogatŭ, respunsulŭ dumnedeescŭ acestuĭa, şi vorbă despre ea

18 Şĭ l'a întrebatŭ unŭ dregătorŭ, şĭ a 19 qisŭ: Învĕţătorule bune, ce să facŭ să moştenescŭ viaţa eternă? Iisusŭ l-a qisŭ: Pentru ce mĭ numescĭ bunŭ? nimenea nu este bunŭ, fără numaĭ unulŭ Dumnedeŭ. 20 Orînduelle scĭi: "Să nu săvîrşescĭ adulterĭŭ, să nu ucidĭ; să nu furĭ, să nu mărturiseştĭ strîmbŭ mărturiă împotrivă; "cinsteşte pe tatălŭ tĕu şi pe mumaa ta. Acelle a qisŭ: Tóte 21 acestea le-amŭ păzitŭ din tinereţelle mele. Iisusŭ audîndu acestea, l-a qisŭ: Încă 22 unŭ "lipsesce: "vîndu tu tóte cîte aĭ, şi împarte sĭracilorŭ; şi vei avea tesaurŭ în ceriŭ: şi vino, urmădu-mĭ. Dară elŭ audîndu acestea, s'a întristatŭ; că era avutŭ fórte. 23

Şĭ vĕdîndu-lu Iisusŭ, că s'a întristatŭ, 24 a qisŭ: "Cîtu de anevoiŭ vorŭ intra în împărăţia lui Dumnedeŭ cei ce aŭ avuţĭ! Că 25 mai lesne este să trécă cĭmilŭ prin urechea acului, de cîtu bogatulŭ să intre în împărăţia lui Dumnedeŭ. Ĕră cĭ audîndu-o 26 cestea, aĭ qisŭ: Cine dară pote să se mîntuiască? Dicŭ elŭ: "Cîle ce sîntŭ cu nepuinţă 27 la omenĭ, la Dumnedeŭ sînt cu puinţă.

Atunci a qisŭ Petru: Ĕtă noĭ amŭ lă- 28 satŭ tóte, şi ţi-amŭ urmatŭ. Elle Ĭ-a qisŭ: 29 Adevĕrŭ qicu voĭ, "Nimenea ce este, care a lăsatŭ casă, sau părinţĭ, sau fraţĭ, sau femeĭ, sau copiĭ pentru împărăţia lui Dumnedeŭ, 30 Care să nu ia înmulţitu în acestŭ timpŭ, şi în lumea ce vĭitóre vĭaţă eternă.

Iisus prefice a treia óră a patimeloru, scirea şi nevinovĕţia lui.

31 "Atunci luîndu cu sine pe cei doĭsprĕ- 32 zecĭ, Ĭ-a qisŭ: Ĭacĭ, ne suimŭ la Ierusalimŭ, şi se voru împlini bĭte tóte cîte prin profeţĭ despre Fiiulŭ omenescŭ. Că "se va da 33 pĕgînilorŭ, şi se va batjocori, şi va fi insultatŭ, şi va fi scuipatŭ. Şi chiămîndu-lŭ, 34 "le voru omorî; şi a doua şi se va învia. Şĭ ei nimicĭ nu aŭ înţelesŭ din acestea; şi era cuvîntŭ ascunsŭ acesta pentru d'însiĭ, fiindu-şĭ nu înţelegeau cele qise.

Vindecarea unuĭ orbŭ la Ierihonŭ.

35 Şĭ apropiîndu-se elŭ de Ierichonŭ, un 36 orbŭ ĭ-a şedutŭ lîngă calle, cerşindŭ; Şĭ auzindŭ mulţimea trecîndŭ, a întrebatŭ ce 37 este acesta. Şĭ i-aŭ qisŭ, că trece Iisusŭ 38 Nazarineanulŭ. Atunci a strigatŭ, qicîndŭ: 39 Iisuse, Fiiulŭ lui Davidŭ, miluesce-mĭ! Ĕară cei ce mergeaŭ înainte îlŭ certaŭ, qicîndu-i să tacă; dară elŭ cu multŭ mai virtosŭ strîga: Fiiulŭ lui Davidŭ, miluesce-mĭ! 40 Şĭ oprindu Iisusŭ, a qisŭ să-lŭ aducĭ la sine; şi apropiîndu-se elŭ de d'însulŭ, l'a 41 întrebatŭ, qicîndu: Ce voĭescĭ să-ţĭ facŭ? Elŭ a qisŭ: Dumne, să vĕdu ĭerăşĭ. Şĭ Iisusŭ 42 i-a qisŭ: Vedĭ; "credinţa ta te a mîntuitŭ. Şĭ îndată a vĕdutŭ, şĭ "mergea, mărindu pre Dumnedeŭ: şi totŭ poporulŭ vĕdîndŭ, a lăudatŭ pre Dumnedeŭ.

Fiiulŭ omenescŭ venitŭ la Zaccheŭ.

19 Şĭ intrîndŭ, trecea Iisusŭ prin Ierichonŭ. 2 Şĭ ĭacĭ unŭ omŭ, nume Zaccheŭ, care 3 era maĭ marele vameşilorŭ, şi bogatŭ, Căutatŭ să vĕdĭă pre Iisusŭ cine este; dară nu putea pentru mulţime, pentru că era mĭcŭ 4 de statură. Şĭ alergîndu înaintea s'a suiŭ într'unŭ dudŭ ca-lŭ vĕdă, că era să trécă 5 pe acolo. Şĭ venindŭ Iisusŭ la acelŭ locŭ, căutatŭ, şi l'a vĕdutŭ, şi a qisŭ cătră d'însulŭ: Zaccheŭ, grăbescŭ de te pogorĭ; că 6 astĭ-şĭ trebuĭ să petrecŭ în casa ta. Şĭ grăbindu-se s'a pogorîtŭ, şi l'a primitŭ bucuroşĭ.

7 Şĭ luîndu cariĭ vedeaŭ acestea, murmurau, qicîndu: "A intratŭ la unŭ omŭ păcătosŭ să 8 găzduiescă. Ĕară Zaccheŭ stătŭtŭ, a qisŭ cătră domnulŭ: Ĭacĭ, dĕmne, jumĕtatea din averile mele o dau sĭracilorŭ, şi de aşĭ "înainte pre cine-va ce voiu fi, "voiescu înapoĭa 9 pĭtrŭ. Qisu-a Iisusŭ: Astă-şĭ s'a făcutŭ mîntuire casei acesteia; că şĭ acesta 10 este "fiiŭ alŭ lui Abraamŭ. "Că Fiiulŭ omenescŭ a venitŭ să caute şi să mîntuiască acea ce este perdutŭ.

Parabola adusă de aproape, că Ierusalimulŭ era să cadă şi să se pustiĭască grea pentru d'însulŭ.

11 Şĭ ascultîndu ei acestea, aĭ a adaosŭ şi a vorbitŭ o parabolă, pentru că era aproape de Ierusalimŭ, şi pentru că s'ĭ se pĕrea, că îndată se va fi arătatŭ împărăţia 12 lui Dumnedeŭ. "Deci a qisŭ:

Unŭ omŭ de lemŭ mĭenŭ s'a dusŭ într'o ţĭră departe, să-şĭ ĭa regatŭ, şi să se 13 întórcă. Şi chiămîndŭ pe zece servĭ ai sĭ, le-a datŭ dece mine de argintŭ, şi le a qisŭ: Negustoriţĭ pînă voiu veni. 14 Dară cetăţenĭ lui l'aŭ urîtŭ, şi aŭ trimesŭ soliĭ după elŭ, qicîndŭ: Nu voimŭ pre acesta să domnescă preste noĭ. Dară, întorcîndu-se elŭ, în- 15 tarsŭ, şi a qisŭ să se chiame la d'însulŭ pre acelŭ servŭ, căruia le dăduse argintulŭ, ca să afle ce ar fi-cîne cîştigatŭ. Atunci a 16 venitŭ celŭ d'întîiŭ, qicîndu: Dĕmne, mnaa ta a adusŭ zece mine. Qisu-i-a: Dine, 17 servule bunŭ; pentru că ai fostŭ "credincĭosŭ pentru puţinŭ, să aĭbĭ putere preste dece cetăţĭ. Şĭ a venitŭ celŭ alŭ dĭoilea, 18 qicîndu: Dĕmne, mnaa ta a adusŭ cinci mine. Şĭ qisu şi acestuĭa: Şĭ tu fiĭ preste cinci 19 cetăţĭ. Şĭ altulŭ a venitŭ, qicîndu: Dĕmne, 20 ĭacĭ mnaa ta, care o aveamŭ ţinutŭ legată în maramă; "Că aĭamŭ temutŭ de tine, pen- 21 tru că eştĭ omŭ aspru; luĭ ce nu ai pusŭ, şi cerĭ ce nu ai semănatŭ. Şĭ l-a qisŭ: 22 "Din gura ta te voiu judeca, servule rĕu. "Aĭ scutŭ că eu sîntŭ omŭ aspru, luîndu ce nu am pusŭ, şi secerîndu ce nu am semănatŭ. Deci pentru ce nu ai datŭ ba- 23 ĭanulŭ meŭ schimbătorilorŭ, şi eu venindŭ, poĭ l-aşĭ fi luatŭ cu dobîndă. Şi ce- 24 lorŭ ce sta înaintea a qisŭ: Luaţĭ mnaa, şi o daţĭ celuĭ ce are dece mine; (Ĭ-aŭ 25 qisŭ: Dĕmne, acela are dece mine!) "Că 26 qicu voĭŭ, că tutŭ celuĭ ce are, i se va da; ĕră de la celŭ ce nu are, şi ceea ce are i se va lua. Dară pre nemicĭ meĭ aceia, 27 carĭ nu aĭ voiŭ, să domnescĭ peste d'înşiĭ, aduceţĭ-i aicea, şi tĕiaţĭ-i înaintea mea.

Intrarea pĕtrŭsă de Ierusalimŭ, şi plînsulŭ asupra cetăţeĭ, cu ce se deosebesce.

Şi acestea qicîndu, "mergea înainte, su- 28 indu-se la Ierusalimŭ.

"Şĭ apropiîndu-se de Bethfage şi Be- 29 tania, cătră muntele ce se chiamă alŭ Măslinilorŭ, a trimesŭ pre doĭ din discipulĭ seĭ, Dicîndŭ: Mergeţĭ în satulŭ cel ce este 30 înaintea voastră, în care intrîndŭ veţĭ afla unŭ mînzŭ legatŭ, pe care nici unŭ omŭ nicĭ o dată nu a şedutŭ; dezlegaţĭ-lŭ, şi-lŭ aduceţĭ. Şĭ de vă va întrebă cineva: Pen- 31 tru ce-lŭ dezlegaţĭ? "I veţĭ qice aşa: Pentru că Domnulŭ lŭ trebuesce.

Şĭ mergîndu cei trimesĭ, aŭ aflatŭ pre- 32 cumŭ scisŭ li l'a qisŭ. Şĭ dezlegîndu-se mîn- 33 zulŭ, Ĭ-aŭ qisŭ stăpînilŭ lui: Pentru ce dezlegaţĭ mînzulŭ? Elŭ au qisŭ: Domnulŭ are 34 trebuinţă. Şĭ l'aŭ adusŭ la Iisusŭ; şi "aruncîndu-şĭ vestmintele lorŭ pe mînzŭ, aŭ pusŭ pre Iisusŭ d'asupra. "Şĭ mergîndŭ elŭ, aş- 36 terneaŭ vestmintele lorŭ pe calle.

37 Şi apropiindu-se ziua la sfîrşit mesterul
Dimitrie, a început toţi mulţimea dis-
cipulilor, bucurându-se, a lăuda pre Dum-
nedeu cu glas tare, pentru toate cele mi-
38 nunate carii văzuseră; Zicînde: † Bine-cuvîn-
tată [a] regele, cela ce vine în numele
Domnului: † pace în ceriu şi mărire în înălţimi.
39 Şi unii Fariseî din mulţime îi zi-
40 seră învăţătorului, celui-ţi discipuli! Ler-
să respunzînde, a zis: Zic-vă vorî, ca de
vorî tăcea aceştia, † pietrele vorî striga.
41 Ler apropiindu-se, a văzut cetatea şi
42 † a plînsu de dînsa, zicînd: De ai fi cu-
noscut şi tu, măcară în această zi a ta,
cele ce sînt spre pacea ta! Dară acum
43 sînt ascunse de la ochiî tăi. Că vorî veni
zile asupra ta, cînd† inamicii tăi vorî a-
nun[ţ]a împrejurulu tău, şi te vorî în-
cercui, şi te vorî îndesui de toate părţile
44 şi † te vorî face întocmai ca pămîntulu, şi
pre fiiî tăi în tine; şi † nu vorî lăsa în tine
petră pe petră; † pentru că nu ai cunoscutu
timpulu cercetărei tale.
45 † Şi intrînd în templu, a început a
scote pre cei ce vîndeau întrînsulu, şi pre
46 cei ce cumpărau, Zicîndu-li: † Scrisu este:
Casa mea casa de rugăciune este; dară † voi
o aţi făcutu peşteră a tîlharilor.
47 Şi învăţa în templu în tóte zilele. Iară
† arhiereiî şi cărturarii şi bătrînii poporului
48 căutau să-lu perză. Dară nu puteau afla
ce să facă lui; că tot poporulu se ţinea de
el, ascultîndu-lu.

Întrebarea lui Hristos despre David. Avertisarea
către popoare, către şi a cărturarilor.

20 Şi † întîmplatu-s-a într-una din zilele acelea, învăţîndu-
lu poporulu în templu, şi predicîndu-
lu evanghelia, au venit arhiereiî şi cărturarii
2 cu bătrînii; Şi au vorbitu către elu, zi-
cîndu-i: Spune-ne, † cu ce putere faci aceste?
sau cine este cela ce ţi-a dată acéstă putere?
3 Ler respunzîndu-li, li-a zisu: Vă voiu în-
treba şi eu de un cuvîntu, şi respun-
4 deţi-mi: Botezulu lui Ioanu, din ceriu a
fostu, sau de la oameni? Ierî se vorbiau în-
tre sine, zicîndu-şi: De vomu zice: Din ceriu,
va zice: De ce dară nu aţi credutu lui?
6 Ér de vomu zice: De la oameni, tot po-
porulu ne va ucide cu pietre; † că este în-
7 credinţatu că Ioanu a fostu proroc.
8 Şi au respunsu, că nu ariu de unde. Şi Ieşu
li-a zisu: Nici eu nu vorîu spune vouă cu ce
putere facu aceste.

Parabola despre vieţuitorii viilei, care, pentru a-
ceea, pedepsesc pre trimişii stăpînului viilei.

9 † Apoi începu a zice către popo-
rulu parabola aceasta: † Unu omu a plăntatu vie,
şi a datu lucrătorilor, şi s-a dusu departe
10 multu timpu. Şi la timpu a trimisu unu
servu către lucrătorî, ca să-i dea din rodulu
viei; dară lucrătorii, ca să i dea cu împle-
sulu, şi l-au trimisu deşertu. Şi a
11 trimisu altu servu; dară el bătîndu şi pre acela
şi ocărîndu-lu, l-au trimisu deşertu. Şi
12 a trimisu altu al treilea; ér el rănindu
şi pre acela, l-au scosu afară. Atunci
13 a zisu domnulu viei: Ce vorî face? voiu
trimete pre fiiul meu celu iubitu; poate
vedîndu-l. Şi cum nepocrite. Ler lucră-
torii văzîndu-lu, vorbiau întrensiî, zicîndu-
Acesta este moştenitorulu; veniţi să-lu
ucidemu, ca să fie moştenirea a noastră. Şi
15 scotîndu-lu afară din vie, l-au omorîtu.
Deci, ce li va face domnulu viei? Va veni,
şi va perde pre acesti lucrătorî, şi va da
via altora.

Ler ei auzindu acéstea, au zisu: Nicidecum
Domnedeu!

17 Ler elu cătîndu spre ei, a zisu: Dară
ce este scrisu ce este acesta: † Pétra pre
care au nesocotitu zidarii, aceea s-a fă-
cutu capulu unghiului? Cela ce va cădea
19 pe acea pétră, se va sfărîma; † ér preste
cine va cădea, îl va sterpi. Ler arhiereiî şi
cărturarii căutară a mîni mînile pe el,
dară s-au temutu de popor; că înţeleseră că a zisu acéstă para-
bolă spre ei.

Întrebarea despre dajdie. Pentru ce trebue a se da
lui Cesar, şi despre învierea morţilor;
întrebare ce se aduce fiiiî lui Dumnedeu.

20 † Şi păndindu-i, au trimisu iscoade, carii
se prefăceau a fi drepţi, ca să-i prindă
în cuvîntu, şi să-lu pună în putere şi în
stăpînirea guvernatorului. Şi l-au întrebatu, 21
zicîndu: † Învăţătorule, scimu că vorbeşti şi
înveţi drept, şi nu cauţi la faţă, ci înveţi
calea lui Dumnedeu în adevĕru: Ni se 22
cade a da tribută Cesarului sau nu? Ler 23
elu precepindu vicleşiugulu lor, le-a zisu: Pen-
tru ce mă ispitiţi? Arătaţi-mi unu denariu; 24
Alui cui chipu şi scriptură are? Ler ei
răspunzîndu, au zisu: Ale Cesarului. Elu 25
li-a zisu: Daţi dară Cesarului cele ce sînt
ale Cesarului, şi lui Dumnedeu cele ce
sînt ale lui Dumnedeu. Şi nu l-au po- 26
tutu prinde în cuvîntu înaintea poporului,
şi minunîndu-se de respunsulu lui, au tă-
cutu.

† Atunci apropiindu-se unii din Sadducei, 27

† carii dicu, că nu este învierea, l-au întrebatu,
28 Zicîndu: † Învăţătorule, † Moisi ni a scrisu:
De va muri fratele cui va avea femeie, şi
acesta va muri fără copii, să ie fratele seu
29 pre femeia lui, şi să rădice sementă fratelui
30 seu. Deci să fuseră şepte fraţi; şi celu d'în-
31 tîiu luîndu femeie, a murîtu fără copii. Şi
a luat-o altu dintîiu pre femeia acesta, şi a
32 murit şi acesta fără copii. Şi ală treilea a
luat-o, şi asemenea toţi şepte; şi au zi-
33 sulu copii, şi au murîtu. Deci mai pe ur-
mă de toţi a murit şi femeia. Deci la în-
vîere, ală cărui dintîiu va fi femeia? că
unii şepte au avut-o de femeie.
34 Şi respunzîndu Ieşu, li-a zisu: † Fiiiî lu-
35 mei acesteia se însoară şi se mărită: Dară
cei vrednici de lumea aceea şi de învierea
din morţi nici se însoră, nici se mărită;
36 Nici vorî mai putè muri; că sînt asemenea
îngerilor, şi sînt † fiiiî lui Dumnedeu, † fi-
37 indă fiiî ai învierei. Dară cumcă se vorî la-
vea morţiî. † Arătatu-a şi Moisi la
arbustulu pre Domnulu, Dumnedeulu lui A-
vraamu, şi Dumnedeulu lui Isaacu, şi Dum-
38 nedeulu lui Iacobu. Dară elu nu este Dum-
nedeu alu morţilor, ci alu viilorŭ; că † toţi
39 sînt vii înaintea lui. Atunci unii din căr-
turarî respunzîndu, au zisu: Învăţătorule,
40 bine ai vorbitu. Şi de atunci nu mai în-
drăsniau să-lu mai întrebe nimicu.
41 Şi li-a zisu: † Cumu dicu, că Christosu
42 este fiiulu lui Davidu? Şi însu-şi Psaltiriu dice
în Cartea Psalmiloru: † Dîse Domnulu lui dom-
43 nulu meu: Şedi d'a dreptă mea, pînă voiu
pune pre vrăjmaşiî tăi aşternutu picioreloru
44 tale. Deci dară Davidu îi chiamă domnu,
cumu fiiu este lui elu?

Ipocrizia cărturarilor. Pilda despre văduva care
dă tot ce avea pentru sustinere.

45 † Ascultînd-o a tot poporulu, † a zisu ucenicilor
46 sei: † Păziţi-vă de cărturarii, carii
voru a umbla în veşmente lungi, şi
îndrăgesc închinăciunile în pieţe, şi scaunele
celle mai de sus în sinagogi, şi celle mai
47 în cinste la cine: † Carii mănîncă ca-
sele văduveloru, şi la cuviinţă fac rugăciuni
lungi; aceştia vorŭ lua mai mare condemnare.
21 Şi † ridicîndu-şi † ochiî săi, a văzut pre cei
2 ce aruncau darurile lorŭ în cuvîntu. Şi
a văzutu şi pre o văduvă sărăcă aruncîndu
3 acolo doi bani. Şi a zisu: Adevĕrŭ dicu
vouă, † că această văduvă sărăcă a aruncatu
4 mai multu de cîtu toţi. Că toţi aceştia din
prisosulu lorŭ că aruncară la darurile lui
Dumnedeu; ér ea săracă din lipsa sa a arun-
cată tot avutu-şi, cîtu a avutu.

Despre sfîrşitul despre vremea a lui Christosu.

5 † Şi unii dicîndu despre templu, că este
împodobitu cu pietre frumose şi cu daruri
6 închinate, † Cestu pentru acestea, cari
vedeţi, vorŭ veni dîle în cari † nu va rămînè
pétră pe pétră, care nu se va risipi.
7 Şe l-au întrebatu, dicîndu: Învăţătorule
dară cîndŭ vorŭ fi acestea? şi ce semne va
fi, cîndŭ se vorŭ împlini acestea?
8 Dîse elu: † Vedeţi să nu vă amăgiţi; că
multi voru veni în numele meu, dicîndu: Eu
sînt Christosŭ; şi † a apropiatu timpulu: Dară
nu mergeţi după ei. Şi cîndŭ veţi audi
de resboiŭ şi de neodihnă, nu vă spăi-
mîntaţi; că acestea trebue cătră dară să se
întîmple; † dară nu este încă sfîrşitulu.
10 Atunci le-a † zisu către ei: † Armasa-se-va
dară un neam asupra neamului, şi
împărăţie asupra împărăţiei, şi vorŭ fi cu-
12 tremure mari pe alocurea, şi cîndŭ şi cîndŭ
vorŭ fi şi semne mari vorŭ fi din cerŭ.
Ér † înainte de toate acestea vorŭ pu-
ne mînile spre voi, şi vă vorŭ prigo-
ni, dîndu-vă la sinagogi şi în închisori,
aducîndu-vă înaintea regiloru şi guvernătoriloru
pentru numele meu. Şi † va va întîm-
pla vă spre mărturisire. † Deci puneţi în inimile
voastre, a nu cugetà mai înainte cum
să vă apăraţi; † că eu voiu da vouă
cuvîntu şi înţelepciune, † pentru
care să vă stea împotrivă toţi protivnicii
voştri. † Şi veţi fi daţi şi de
părinţi, şi de fraţi, şi de rudenii, şi de amici;
şi † pre unii din voi vorŭ omorî. Şi veţi fi
urîţi de toţi pentru numele meu. † Dară nici
un peru de capulu vostru nu se va pierde. Intru
răbdarea voastră † veţi agîuge sufletele voastre.
† Fără cîndŭ veţi vedè înconjurîndu-se de oşti armate Ierusalimul, a-
tunci să ştiţi că s-a apropiatu pustiirea lui. Atunci cei ce
vorŭ fi în Iudeea să fugă la munţi; şi cei ce sînt
în mijlocul lui să iasă afară; şi cei ce
sînt în ţerinuri să nu intre într-însulu.
Că acestea sînt dîle răzbunărei, ca † să se
împlinească tóte cele scrise. † Ér cu deosebire
femeiloru ce vorŭ fi grele şi celoru ce vorŭ
da sînu în dîlele acelea! † Că va fi cumplită mîniia
asupra acestui popor. Şi
vorŭ cădè de ascuţişulu săbiei, şi se vorŭ
duce prinşi la tóte popórele; şi Ierusa-
limulu † va fi calcatu de păgîni, † pînă se vorŭ sfîrşi
timpurile Păgînilor.

21 ᵃ Şi vocĭ ĭ vemce în nŏrocĭ şi în lună şi în
stele; şi pe pămîntŭ strîmtorarea popoarelor
cu neînţelegere, mugind marea şi undele;
26 uĭmirîndu-se oamenĭ de frica şi de aşteptarea celor
ce vorŭ să dŏ pe pămîntŭ; ᵇ căcĭ puterile ce-
27 rurilorŭ se vorŭ clăti. Şi atunce vorŭ vedé
pre Fiulŭ omului ᵇvenindŭ pe nŏrĭ cu pu-
28 tere şi cu mărire mare. Dară, începîndŭ
acestea a se fĭce, uĭmiţĭ-vĭ cu şi ridicaţĭ
capetele vŏstre, căci ᵃse apropiă resca-
părarea vŏstră.

29 ᵃ Şi le-a dĭsu parabolă: Vedeţĭ smochinulŭ
30 şi toţĭ arborĭ; Cîndŭ încep a odĭ,
vedîndu-vĭ, voĭ şi cunoscerĭ de la sine, că este
31 aprŏpe vĕrĭ. Aşa şi voĭ, cîndŭ vedeţĭ acestea
întîmplîndu-se, să scîeţĭ, că este aprŏpe îm-
32 părăţia lui Dumnedeŭ. Adevĕrŏ grĭu vŏŭ. Nu
va trece acestŭ nĕmĭ, pînă cîndŭ tŏte acestea
33 fĭre vĕcĭ acestea. ᵃCerulŭ şi pămîntulŭ
vorŭ trece, dară cuvintele mele ca nu vorŭ trece.

34 Dară ĭaŭĭ aminte de voĭ înşi-vĕ, ca să
nu se îngreuneze inimile vŏstre cu multŭ mîn-
cărĭ şi cu beţĭe, şi cu grĭjile vĭĕĭ acestŭia,
şi fiĭră de veste să vĭe acea zĭ asupra vŏstră.
35 Că ᵃca o cursă va veni peste toţĭ cĭĭ ce lo-
36 cuescŭ pe faţa a tŏtă pămîntulŭ. ᵃFĭĭ-vĕ ve-
gheaţĭ şi ᵇîn rugaţĭ întrŏ tŏtă vremea,
ca să vă ĭnvrednicĭţĭ a scăpa de tŏte cele ce aŭ
să se întîmple, şi a sta înaintea Fiiului omului.

*Iscarie vinde pe Domnul pe arginţi; este mustrat
pentru aceasta de către Petru; Cina cea de taină.*

37 ᵃ Şi învĕţa dĭua în templŭ; ĭară ᵇnoptea e-
şindŭ, petrecea în muntele ce se numĕscĕ al
38 Ĭĭĭerilorŭ. Şi tŏtŭ poporulŭ venĭa de dimi-
neaţă la dînsulŭ în templŭ, ca să-lŭ asculte.

22 Şi ᵃse apropiă archiereasca sărbătore, care
2 ᵇse chiamă pascele. ᵃŞi căutaŭ archie-
reiĭ şi cărturariĭ, cumŭ l'arĭ omorî; căcĭ se
temeaŭ de poporŭ.

3 ᵃĔră Satana a întrat în Iudă, ce se chĭă-
ma Iscarioteulŭ, care era din numerulŭ celor
4 doĭspre-dĕce. Şi mergîndŭ, a vorbĭtŭ cu
archiereiĭ şi cu căpeteniile, cumŭ li l'arĭ
5 da. Şi s'aŭ bucurată, şi ᵃs'aŭ învoĭtŭ să-l
6 dea. Şi elŭ a făgăduĭtŭ, şi căuta ĭmpĕ-
prĭvirea să li-lŭ dea în lipsa poporului.

*Pregătirea mesiei pascelor, instituirea cinei celei
de taină, vestirea trădării lui Iuda, certa-
rea apostolilor pentru ambiţie, rugăciunea
pentru Petru, şi prevestirea lepădării lui.*

7 ᵃŞi a venĭtŭ ĭi-a azimelorĭ, în care se cu-
8 dea să se sacrĭfice mielele. Şi a trămesŭ pre
Petru şi pre Ĭoanŭ, ĭcĭndŭ: Mergeţĭ de ni
gătiţĭ pascele, ca să mîncĕm. Ĭară ĕĭ aŭ dĭsŭ:
9 Căde voĭeştĭ ca să gătimŭ? Ĭară elŭ a dĭsŭ:
10 Ĭată, intrîndŭ voĭ în cetate, vŏ va întîm-
pina unŭ omŭ ducîndŭ unŭ vasŭ cu apă;
urmaţĭ-lĭ la casa unde va întra. Şi să dĭ-
11 ceţĭ stăpînuluĭ casĕĭ: Învaţă-te-ne dice ţĭ:
Unde este locurĭlŭ, unde să mîncĭ pascele
12 cu ucenicĭĭ meĭ? Şi elŭ vĭ va arĕta vouă
13 dĭnsul mare, aşternutŭ: acolo gătiţĭ. Şi
mergîndŭ, aŭ aflatŭ precumŭ elŭ lĭ dĭsesĕ;
şi aŭ gătitŭ pascele.

14 ᵃŞi cîndŭ a venĭtŭ óra, a şedutŭ la masă,
şi cĕĭ dĭnspre-dĕce dimpreună cu elŭ. Şi
15 a-ţ dĭsŭ: Cu dorinţă am dorĭtŭ aĭ mîn-
mîncă cu voĭ acestŭ paştĭ maĭ nainte de
16 patimĭ mea. Că ĭată voĭ: De acumŭ nu
voĭ maĭ mîncă dintr'însele, ᵃpînă cîndŭ
se voră împlinĭ în ĭmpărăţia lui Dumnedeŭ.
17 Şi luîndŭ pahărŭ şi mulţumindŭ, a dĭsŭ:
Luaţĭ acesta, şi-lĭ împărţiţĭ între voĭ. Că
18 ᵃdĭcŏ voĭ: Nu voĭ maĭ bĕ din rodulŭ vĭeĭ,
pînă cîndŭ va veni ĭmpărăţia lui Dumnedeŭ.

19 ᵃŞi luîndŭ pînea, şi mulţumindŭ, a frîn-
tŭ, şi a dătŭ lorŭ, dĭcîndŭ: Acesta este
corpulŭ meŭ, care se dă pentru voĭ; ᵇacesta
faceţĭ spre pomenirea mea. Asemenea şi pa-
20 harulŭ, după ce aŭ cinatŭ, ĭcĭndŭ: ᵃAcestŭ
pahară este noulŭ testamentŭ întru sîngele
meŭ, care se vĕrsă pentru voĭ.

21 ᵃDară ĭată, mînadŭ vînzătorĭuluĭ meŭ este
22 cu mine pe masă. ᵃŞi Fiulŭ omuluĭ merge
ᵇprecumŭ este hotărîtŭ: dară vaĭ de ome-
nulŭ acela, prin care se vindĕ!

23 Şi aŭ începutŭ a se cercetă între dînşiĭ,
care dintr'înşiĭ este cela ce are să facă acestă
lucrŭ.

24 ᵃŞi s'a născutŭ ĭarăşĭ ceartă între dînşiĭ, care
25 dintre ĕĭ s'arĭ părea a fi maĭ mare. ᵃŞi elŭ
a-ţ dĭsŭ: Regiĭ popoarelorŭ le domnescŭ, şi
cei ce le stăpînescŭ se chiamă făcătorĭ de
26 bine. ᵃDară voĭ nu aşĭ aşa; ci celŭ ce
este maĭ mare între voĭ, să fie ca celŭ maĭ
mĭcŭ; şi celŭ ce este maĭ luminŏs, ca servitorŭ.
27 Că cine este maĭ mare, celŭ ce şede la
masă, sŭ celŭ ce serveşte? aĭ nu ce
şede la masă? ĭară ᵃeu sĭnt în mĭ-
loculŭ vostru ca celŭ ce serveşte. Voĭ 28
sînteţĭ aceĭ ce aţĭ rămasŭ cu mine în ᵃîm-
prĭ-
29 mele mele. Şi ᵃeu vĭ rînduescŭ împără- 29
ţie, precumŭ mĭ-a rînduĭtŭ Părintele meŭ;
30 Ca să mîncaţĭ şi să beţĭ la mesa mea în ᵃîm-pă- 30

răţia meŭ, şi ᵃ să şedeţĭ pe scaune, judecînd-
le duŏspre-dĕce semenĭĭ ale lui Israĭlŭ.

31 Şi a dat Domnulŭ: Simone, Simone,
ĭată, ᵃSatana s'a cerutŭ, ca să vĭ ᵃ ĭ-cearnă ca
32 grăulŭ. Dară ᵃeu mĭ-amŭ rugatŭ pentru tine,
ca să nu pĕrdĭ credinţa ta, ᵇşi tu, cîndŭ te
vei întorce, să întăreştĭ pre fraţĭĭ tĭĭ. Ĭară elŭ
33 a dĭsŭ: Dumne, sînt gata a mergĕ cu tine şi
în închisŏre şi la morte. ᵃĔră elŭ a dĭsŭ:
Dică ţĭ, Petre, nu va cîntă astă-dĭ cocosŭlŭ,
34 maĭ nainte pînă ce de trĭ orĭ vei
tăgădŭĭ, că nu mĭ vei.

35 ᵃŞi Ĭ-a dĭsŭ: Cîndŭ v'amŭ trămesŭ fără
de cumpĕ, şi fără de ĭncălţămintĕ, şi vĕ aŭ de
ĭncălţămintĕ, aĭ nu aveaţĭ lipsă de ceva? Ĭĕ
36 aŭ dĭsŭ: De nimicĭ. Atuncea ĭ-a dĭsŭ: Dară
acumŭ cine ce are pungă să o ĭeĭ, ceea-
mĕnea şi traistă; ĭară cine ce nu are sa-
bĭĭ, să-şĭ vîndă vestimentulŭ seŭ, şi să-şĭ
37 cumpere. Că ĭată voĭĭ, că maĭ ĭ-a arătă
ce este scrisŭ trebue să se ĭmplinescă cu
mine, care dice: ᵃŞi ce cĕĭ fĕrĭ-de-lege s'a
socotĭtŭ; că tŏte dusele mele vĕ sfîrşescŭ.
38 Ĭĕrăşĭ elĭ: Dumne, ĭată sĭnt aĭcĭ două sabĭĭ. Şi
Cĕ Ĭ-a dĭsŭ: Destulŭ este.

*Isus se roagă cu sudori de sînge pe Muntele Măslinilor;
vindecarea şi prinderea lui.*

39 ᵃŞi eşindŭ, a mersŭ, după datinĭ-ce, în
Muntele Măslinilor, şi l-aŭ urmatŭ şi ucenicĭĭ
40 lui. ᵃŞi sosindŭ la locŭ, Ĭ-a dĭsŭ: Rugaţĭ-vĕ, ca să nu întraţĭ în ispĭtă.

41 ᵃŞi elŭ s'a depărtatŭ de dînşiĭ ca la o
aruncătură de pĕtră; şi ᵇgenunchiĭndu-se,
42 a rugatŭ, ĭcĭndŭ: Părinte, de voĭeştĭ, să trĕcă
de la mine acestŭ pahară, dară ᵃ nu voĭa
43 mea, ci a ta să se facă. Şi i s'a arătatŭ
44 unŭ, ce a ta ĭ-a ĭ-a întărĭtŭ. ᵃŞi fiindŭ
în agonĭă, maĭ cu dinadinsulŭ se ruga; şi
sŭdŭrĭ-lĭ sale erau ca picăturĭ de sîngĕ
45 ce picurau la pămîntŭ. Şi sculîndu-se de
la rugăciune, şi venindŭ la ucenicĭĭ lui,
46 i-aŭ aflatŭ dormindŭ de întristare. Şi Ĭ-a
dĭsŭ: Ce dormiţĭ? sculaţĭ-vĕ şi vĕ rugaţĭ,
ca să nu întraţĭ în ispĭtă.

47 Ĕară încă vorbindŭ elĭ, ᵃĭată o mulţĭ-
mĭme; şi cela ce se chĭăma Iuda, unulŭ din
cĕĭ doŭspre-dĕce, mergea înaintea lorŭ,
48 şi s'a apropiatŭ de Ĭsus, să-lĭ sărute. Ĕară
Ĭsusŭ Ĭ-a dĭsŭ: Iudo, cu sărutare vinĭ pre
Fiiulŭ omuluĭ?

49 Ĕră cĕĭ ce eraŭ împregiurŭ elŭ, ĭcĭndŭ ce va
fĭ. Dară ĭ-aŭ dĭsŭ: Dumne, să lovimŭ cu
sabĭa? 50 Şi unulŭ dintr'înşiĭ a lovĭtŭ pre
servulŭ archĭereŭlui, şi ĭ-a tăĭatŭ urechea
51 cea dreaptă. Ĕră Ĭsusŭ luîndŭ cuvîntŭ, a
dĭsŭ: Lăsaţĭ pînă aĭcea. Şi atingîndu-se
de urechea lui, l'a vindecatŭ.

52 ᵃAtuncea a dĭsŭ Ĭsusŭ archĭereĭlorŭ şi că-
pitanĭlorŭ templuluĭ, şi bătrînilorŭ, cari
veniseră la dînsulŭ: Aĭ eşĭtŭ ca la unŭ tîl-
hară, cu săbĭĭ şi cu lemne? 53 La mine ĭĭlnĭ-
tatĕ cu sabĭĭ şi cu lemne? La mine ĭĭlnĭ-
dată nu cu voĭ la templu, cu aĭ întinsŭ
mînile asupra mea; ᵇdară aceasta este
ceasŭ a voastră, şi ᵇputerea întunecatului.

*Petru este întrebat de către arhiereiaşi: Pavel se
lepădă de Domnul de trei ori.*

54 ᵃAtuncea prinzîndu-lŭ, l'aŭ adusŭ, şi l'aŭ
dusŭ la casa archĭereuluĭ.

ᵃĔră Petru urmea de departe. 55 ᵃŞi făcîndŭ
foc în mĭjlocŭlŭ curţeĭ, şi ședîndŭ îm-
prenjurŭ, şedea şi Petru între ĕĭ.

56 Atuncea văzîndu-lŭ o slugă şedîndŭ la
foc, şi căutîndŭ la elŭ, a dĭsŭ: Şi acesta
era cu elŭ. 57 Dară elŭ s'a lepădatŭ de dîn-
sulŭ, ĭcĭndŭ: Femeĭ, nu-lŭ cunoscŭ. 58 Şi
după puţĭnŭ altŭ văzîndŭ-lŭ, a dĭsŭ: Şi
tu eştĭ dintr'înşiĭ. Ĭară Petru a dĭsŭ: O-
mule, nu sĭnt. 59 Şi trecîndŭ ca o óră, altulŭ
întăriă, dĭcîndŭ: În adevĕrŭ şi acesta a fostŭ
cu dînsulŭ, că este Galileĭanŭ. Ĭară Petru 60
a dĭsŭ: Omule, nu scĭu ce dĭcĭ. Şi îndată,
încă vorbindŭ elŭ, a cîntatŭ cocosŭlŭ. Şi 61
Ĭsusŭ sorocindŭ-se, a căutatŭ spre Pe-
tru; şi Petru s'a adusŭ aminte de cuvîn-
tulŭ domnescŭ, cumŭ Ĭ-a dĭsŭ: ᵃMaĭ
nainte de a cîntă cocosulŭ, de trĕĭ orĭ te vĭ le-
pădă de mine. Şi eşindŭ Petru afară, a plînsŭ 62
cu amărŭ.

63 ᵃĔră ómenĭĭ cĕĭ ce ţĭneaŭ pre Ĭsusŭ, îl
batocoreaŭ, bătîndu-lŭ, 64 şi acoperindu-lŭ,
îl loveaŭ peste faţă, şi îl întrebaŭ, şi
ĭcĭndŭ: Proorocesce cine este cela ce te-a
lovĭtŭ. Şi zĭsŭle alte multĭ-nurĭ dîcîndŭ aro-
pre Dînsulŭ.

*Isus este dus la sinedriul iudeilor. Este
întrebat de dînşiĭ de trei orĭ.*

66 ᵃŞi făcîndŭ-se dĭua, ᵃs'aŭ adunatŭ bătrîniĭ
poporuluĭ, şi archĭereiĭ şi cărturariĭ, şi l'aŭ
dusŭ la sfătŭirea lorŭ, dĭcîndŭ: 67 ᵃDacă tu eştĭ
Christosulŭ? spune-nĭ. Ĭară Ĭ-a dĭsŭ: De vĭ
voĭ spune, nu veţĭ crede; 68 şi de vĭ voĭ
voĭ întrebă, nu maĭ veţĭ respunde, nicĭ nu mĭ
veţĭ lăsă. 69 Dară de acumŭ va şedé Fiiulŭ

Sfatu nemîntă d'a dreptu pentru lui Dumnezeu
70 Atunci toți ați dis: Dară tu ești Fiulu lui
Dumnezeu? Elu a dis cătră ei: Voi ziceți că
71 sînt. Atunci ei disseră: Ce mai trebuiu mărturie?
Noi nu ne-amu audit din gura lui.

Iosif duce pe Iisus la Pilat. Acesta-l trimite la Irod. Irod îl trimite înapoi la Pilat.

23 Și resculându se tóta multimea loru, dusu
2 l'amu la Pilatu. Și au începutu a-lu
pîri, dicendu: Pre acesta l'amu aflatu pervertindu
poporulu, și oprindu a da tributu
Cesarului, dicendu, că elu este Christosu,
3 regele. Erâ Pilatu l'a întrebatu, dicendu: Tu
esti regele Iudeiloru? Elu respundendu, i-a
dis: Tu dici.
4 Și Pilatu a dis către archierei și către
poporu: Nici o vină nu aflu în omulu acesta.
5 Erâ ei s'au tărîtu, ghicendu: Elu inturbura pe
poporu, învetiendu prestu tóta Iudeea, încependu
din Galilea pînă aicea.
6 Erâ Pilatu audindu de Galilea, a întrebatu, dacă omulu
7 este Galileanu? Și înțelegendu că este din
giurulu lui Irodu, l'a trimisu la Irodu
Irodu și elu în Ierusalimu în dilele
acelea.
8 Erâ Irodu vediendu pre Iisusu, s'a bucuratu forte;
că dîmultu îl dorîa să-lu vădă, pentru că audîse multe de elu, și spera
să vădă vre-unu semnu făcendu-se de elu.
9 Și l'a întrebatu cu multe cuvinte, dară elu
10 nimicu nu i-a respunsu. Erâ archierei și
11 cărturarii stau, forte pîrîndu-lu. Erâ Irodu
cu ostașii săi disprețuindu-lu, și batiendu-
batiendu-lu, l'a îmbrăcatu într'o vestîmîntă albă, și l'a trimisu
12 lucîtă, și l'a trimisu érăși-la Pilatu. Și înfă-
cuse-se Pilat și Irodu unu cătră
altu în acea dî; că mai înainte era vrăjmași între dînșii.
13 Erâ Pilatu chiemându pre archierei și pre
14 cei mai mari ai poporului, le-a dis: Mi-ați
adusu pre acestu omu, ca unu ce revolteazâ de
poporu; și iată, eu înaintea vóstra întrebându-lu,
15 nici o vină nu aflu în omulu acesta
de acelea de care îl pîriți; Și nici
Irodu, că l'amu trimisu la elu: și iată, nimicu
16 vrednicu de morte nu s'a făcutu. Deci pedepsindu-lu, îu voiu li-
17 bera. (Că trebuia se liberze pre unu cruci-
18 nîtu la acea serbătore.) Și va strigatî tóta
mulțimea, dicendu: Ie pre acesta, și ni li-
19 berază pre Barabba; (Care era aruncatu în
închisore pentru o revoltă ce s'a făcutu în cetate
și pentru o ucidere ce se făcuse în cetate.)

Dicu Pilatu, voindu să liberze pre Iisusu, i-a vorbitu érăși cătră ei. 20
Erâ ei strigau, dicendu: Crucifică-lu, crucifică-lu. 21
Elu a dis a treia óră a dis cătră ei: Dară ce 22
reu a făcutu acesta? nimicu vrednicu de morte
nu aflai în elu: deci pedepsindu-lu, îu voiu liberă.
Dară ei stăruiau cu 23
strigăre mare, cerendu să fie crucinîtu. Și vo-
cile loru și ale archiereilor învingeau. Deci 24
Pilatu a hotărîtu, ca să se facă cererea lor.
Atunci li-a liberatu pre celu aruncatu în 25
închisore pentru revoltă și ucidere, pre ca-
relu cereau ei; dară pre Iisusu l'a datu
după voia loru.

Crucificarea.

Și pre-cîndu 'lu duceau, prinzîndu pre 26
unu Simonu, Chireneu, ce venîa din țerîsîi,
îi puse pe ele crucea, ca să o ducă după
Iisusu.
Și-lu urma multime mare de poporu și 27
de femei, cari se băteau și se lămentau pen-
tru dînsulu. Dară Iisusu întorcendu-se că- 28
tră ele, a dis: Fiicele Ierusalimului, nu
mă plîngeți pre mine, ci vă plîngeți pre voi
înșivă și pre copiii voștri. Că iată, vinu 29
dîle în cari voru dice: Fericite sînt cele
sterpe, și pîntecele cari n'au purtatu, și țîțele,
cari nu au alăptatu. Atunci voru începe 30
a dice munților: Cădeți preste noi; și dă-
lurilor: Acoperiți-ne. Că dacă cu acestea 31
se lucrează lemnulu celu verde, ce se va face cu
celu uscatu.
Și aduseră împreună cu elu și pre doi 32
alți făcători de rele, spre a-i crucifica. Și 33
venindu în locului ce se chiamă alu căpățî-
nei, acolo l'au crucinîtu, și pre făcătorii
de rele unulu de a dreptu și altulu de a stîngu.
Erâ Iisusu dicea: Părinte, ertă-li, că 34
nu scîu ce facu. Și împărțindu vestmintele
lui au aruncatu sorți.
Și poporulu sta privindu. Și ei mai 35
mari împreună cu dînșii își băteau riul de
dînsulu, dicendu: Pre alții a mîntuitu;
mîntuiască-se pre sine, de este Christosu,
alesulu lui Dumnezeu. Și-și băteau jocu 36
de dînsulu și ostașii, apropiindu-se de elu,
și aducendu-i oțetu, Și dicendu: De ești 37
regele Iudeiloru, mîntuiește pre tine-ți!
Și era și scriptură scrisă deasupra lui 38
cu litere elline și latine și ebraice: ACEASTA ESTE REGELE IUDEILORU.

Unulu din tîlharii ce erau spînzurați îl batjocoresce. Celu-lalt îl mărturisesce.

39 Și unulu din tîlharii de rele din cei
crucinîți, îl hulea, dicendu: De ești tu
40 Christosulu, mîntuiește-te pre tine-ți și pre noi.
Dară celu-l'altu respundendu, l'a certatu, di-
cendu: Oare cu tu nici pe de Dumnezeu
41 te temi, cînd întru acesta ești condemnatu? Și
noi pe dreptu dreptate; că noi primi
răsplătirea după faptele noastre: ecu
42 acesta nici unu reu nu a făcutu. Și dicea
lui Iisusu: Pomenește-mă, Domne, cîndu
43 vei veni în împărăția ta. Și i-a disu lui Iisus
adevĕru dicu ție: Astă-și vei fi cu mine în rai.

Moartea lui Iisus.

44 Erâ era la a șesea óră, și s'a făcutu în-
tunerecu preste tóta pămîntulu pînă la a
45 noua óră. Și s'a întunecatu soarele.
Și s'a rupțu catapeteasma templului prin
mijlocu.
46 Și strigîndu Iisusu cu voce tare, a dis:
Părinte, în mînele tale încredințez spri-
ritulu meu; Și acestea dicendu, și-a dată spi-
ritulu.
47 Și ostașulu vedendu ce s'a făcutu, mări
pre Dumnezeu, dicendu: Cu adevĕratu dreptu
a fostu acestu omu.
48 Și tóte poporele, ce se adunase la acea
privire, vedendu celu ce se făcuse, bătîn-
49 du-și pieptulu lor, se întorceau. Erâ toți
cunoscuții lui, și femeile, cari 'l urmaă din
Galilea, stau de departe, privindu acestea.

Ingroparea.

50 Și ecce unu bărbatu, numele lui Iosif din
Arimatia, cetate a Iudeeloru, consiliariu, băr-
51 batu bunu și dreptu; Carele nu s'a învoitu la
sfatulu și lucrulu lor, Și care și aștepta împă-
52 răția lui Dumnezeu. Acestu venindu la Pi-
53 latu, a cerutu corpulu lui Iisusu. Și pogo-
rîndu-lu, l'a înfășuratu în giulgiu, și l'a pusu
în mormîntu, ce era săpatu în peatră, în
54 care nimenea nu fusese mai pusu. Și era
dîua vinerea, și sîmbăta se apropiă.
55 Dară și femeile, cari venîseră cu d'in-
sulu din Galilea, au urmatu, și privitu mor-
56 mîntulu și cumu s'a pusu corpulu lui. Și
întorcîndu-se, au gătitu mirosuri și mirure;
și sîmbăta s'au odihnitu după legea.

Piatra dinaintea lui se rostogolește; arhanghelul se așează pe ea. Femeile se înspăimîntă. Ingerii le mîngîie.

24 Erâ în cea dintîi a septemănei, de dimi-
neță forte, au venitu la mormîntu, a-
ducendu mirosurile cele ce gătiseră. Și
2 aflară pietra rostogolită de pe mormîntu.
3 Și intrînd, nu aflară corpulu Domnului Ie-
4 sus. Și pe cînd erau îngrijiți de aceasta, ecce,
doi bărbați în vestminte strălucite stau
5 înaintea lor. Și înfricoșîndu-se ele, și plecându-și fețele la pămîntu, dixeră că-tră
ele: De ce căutați pre cela ce este
6 viu printre morți? Nu este aicea, ci s'a sculatu; a-
duceți-vă aminte cumu elu v'a vorbitu, încă
dinsu-va în Galilea, Dicendu: Fiiulu omului
7 trebue să se dea în mînele oamenilor pă-
cătoși, și să se crucifice, și a treia dî să
învieze.
8 Și ele și-au adusu aminte de cuvintele lui.
9 Și întorcîndu-se de la mormîntu, au spusu
acestea bite celor unsprăce-dieci, și tu-
10 turoru celoru-lalți. Și erau Maria Magdale-
nă, și Ioana, și Maria lui Iacovu, și cele-
lalte ce d'impreună cu ele spuneau acestea către
11 apostoli. Și li s'au părutu cuvintele loru
ca verice deșerte, și nu le credeau
12 Erâ Petru sculându-se, a alergatu la
mormîntu, și plecîndu-se, a vedutu giu-
gîiurile jăcînd singure; și s'a dusu de o-
13 dinioră, mirîndu-se în sine de cele ce făcuseră.
Și iată, două d'intre ei mergeau în aceea
14 și în unu satu, numitu Emmaus, care
era departe de Ierusalimu ce la șesedieci
15 de stadii. Și ei vorbiau între sine de bite
16 cele ce se întîmplaseră. Și vechiulu ei
17 și disputându, Iisusu însuși apropiîndu-se,
mergea cu dînșii. Dară ochii loru se ți-
18 neau, ca să nu îl cunoscă.
Și i-a disu: Ce feliu de vorbe sînt a-
19 cestea ce aveți vechiu pe cale, și sînteți
triști? Și respundendu unulu d'intr'înșii, celu
20 numitu Cleopa, i-a disu: Ore tu ești
străinu sînt ca Ierusalimu, în cîtă
21 vreme nu ai aflatu ce s'au făcutu în a-
22 cele dîle?
Și i-a disu: Cari? Dară-i-au ei: Cele de-
23 spre Iisusu Nazarineanulu, Carele era profetu
puternicu în lucru și în cuvîntu înaintea lui
Dumnezeu și a tutu poporulu; Și cumu l'au
dată archiereii și mai marii noștri spre osîndă
de morte, și l'au crucinîtu. Dară
24 noi speramu, că el este celu ce avea să
răscumpere pre Israelu; și cu tóte acestea
25 este astă a treia dî de cîndu s'au făcutu
26 acestea. Dară și unele femei dintre ale noa-
stre ne-au spăimîntatu, cari au fostu de

23 demănéță. Ziua la mocrănță; Și fiindă cerpulu lui, ați vediu, ziendu, că
24 nu sînt acolo. Și venindu dîna unii d'intre noi la mormîntu, și nu aflați așa, precumu au disu și femeile; dară pre ale nu l'au
25 vădutu. Atunci ei a disu: O copilaștiloru și tărgi la anime a crede tote cele ce au
26 disu profeții! Nu au trebuiu Christosu a suferi acestea, și a intra în măririle sale?
27 Și încependu de la Moisi, și de totu profeții, li explica loru scripturile cele
28 despre sine. Și s'au apropiatu de satulu la care mergeau; și elu se facea a merge mai departe.
29 Ei l'au îndemnatu, ziendu: Remai cu noi, că este către sără, și s'a plecatu
30 diua. Și a intrată să remâră cu d'inșii. Și prefăndu'să cu ei, a luatu pâne, și
31 a binecuventatu, și frăngendu, le-a datu. Atunci li s'au deschisu ochii loru, și l'au cunoscutu; și elu s'a facutu nevădutu de
32 d'inșii. Și dîseră unulu către altulu: Au nu era anima nostră ardendă în noi, cându ni vorbia pe cale, și cându ni explica scripturile?
33 Și sculându-se în acea ceasu, s'au întorsu la Ierusalimu, și au aflatu adunați pre cei unsprădiece și pre cei ce erau cu d'inșii. Cari
34 spuneau că cu adevărată domnulu a înviatu, și s'a arătatu lui Simonu. Și ei spuneau cele
35 întîmplate pe cale, și cumu l'au cunoscutu de d'inșii la frăngerea pâinei.
36 Și vorbindu ei acestea, însu și Iesusu a stătutu în mijlocululu loru, și le a disu: Pace
37 vobis. Ere ei spăimîntându-se și înfricoșându-se, și credură a vădé vre unu spiritu.
38 Și elu le-a disu: Pentru ce sînteți turburați? și pentru ce se ane gîndiri în anim. vostre?
39 Vedeți mănile și piciorele mele, că eu sum-mi eu sîntu; pipăiți mă, și vedeți; că spiritulu nu are carne și ose precumu vedeți
40 că eu am. Și acestea ziendă, le-a arătatu mănile și piciorele.
41 Și încă necredendă ei de bucurîă, și mirându-se îi ziseu: Aveți voi ceva de mîncare?
42 Ei i-au datu o parte de peste frăptu, și
43 de fagure de mere. Și luându le, a mâncatu înaintea loru.
44 Și a disu: Acestea sînt cuvintele, cari v'amu vorbitu, încă fiindu eu voi, că trebue a se împlini tote cele scrise despre mine în legea lui Moisi și în profeți și în psalmi.
45 Atunci li a deschisu anintea loru, ca să
46 înțeleagă scripturile. Și le-a disu: Așa este scrisu, și așa trebuiu să sufere Christosu, și să învieze a trei morți a treia di:
47 Și ca să se predice în numele lui pocăința și iertarea pecatelori la tote popdrele, încependu de la Ierusalimu. Ere voi sînteți martori
48 acestora. Și eacă eu vi trămetu eu ce
49 Părintele meu v'a promisu; ere voi ședeți în cetatea Ierusalimului, pînă ce vi veți îmbrăca cu putere de sus.
50 Și ducendu-i afară pînă la Betania, și ridicându-și mînile sale, i-a binecuventatu.
51 Și a întîmplatu-se, pre cându îi a binecuventatu, s'a depărtatu de la d'inșii, și se
52 înălța la cerîă. Ere ei, închinându-se lui, s'au întorsu la Ierusalimu cu bucurîă mare;
53 și erau totu-di-una în templu, lăudându și binecuventându pre Dumnedieu. Amin.

SÂNTA EVANGELIĂ DUPRE IOANU.

Divinitatea eternă și umanitatea dumnedeiască a lui Christosu.

1 La începutulu era cuventulu, și cuventulu era la Dumnedieu, și Dumnedieu era cu-
2 ventulu. Acesta era întru începutu la Dum-
3 nedieu. Tote prin elu s'au făcutu; și fără de d'insulu nimicu n'a fostu, ce s'a
4 făcutu. În elu viețuirea era, și viețuirea era lumina omeniloru. Și lumina luminédă în
5 întunerecu, și întunerecul nu o a cuprinsu.

Mărturia și credința cuventului dumnedeiesc; și mărturia lui Ioanu Botezătorulu.

6 Fostu'a unu omu trămesu de la Dumne-
7 dieu, ale cărui numu era Ioanu. Acestu
8 a venitu spre mărturie, ca să mărturisescă pentru lumină, ca toți să credă prin elu.
9 Nu era elu lumina, ci fusese ca mărturisă, ca să mărturisescă pentru lumina.
10 Era lumina cea adevărată, care lumi-
11 nédă pre totu omulu, ce vine în lume. În lume era, și lumea prin'tr'insulu s'a făcutu, și lumea nu l'a cunoscutu. În'tr'ale sale a
12 venitu și ai săi nu l'au primitu. Ere câți l'au primitu, acelora dreptulu li-a datu să se facă fii ai lui Dumnedieu, adecă, celoru ce credu în numele lui.
13 Cari nu din sîngе, nici din pofta trupésca, nici din pofta bărbătésca ci de la Dumnedieu s'au născutu.
14 Și cuventulu trupu s'a făcutu, și s'a sălășluitu între noi, (și amu vădutu mărirea lui, mărire ca a unui-născutu de la Părintele,) plinu de charu și de adeveru.
15 Ioanu mărturisiă despre d'insulu, și strigă dîcendu: Acesta era pentru cărue amu disu: Celu ce vine după mine, mai 'nainte de mine a fostu; ci mai mare de cât mine era.
16 Și din a plinătatea lui noi toți amu pri-
17 mitu și charu preste charu. Că legea prin Moisi s'a datu, ară charulu și adeverulu prin Ieisu Christosu a venitu.
18 Nimenea nici odată nu a vădutu pre Dumnedieu: unulu-născutu Fiiulu, care este în sînulu Părintelui, acela a spusu.

Mărturia lui Ioanu despre Christosu prind trimiși și pîrîți dimpreună cu el de la Ierusalimu.

19 Și acésta este mărturia lui Ioanu, cându
20 trămesu Iudeii preuți și leviți din Ie-
21 rusalimu ca să-lu întrebe: Cine este? Și a mărturisitu, și nu a tăgăduitu, ci a mărturisitu: Eu nu sînt eu Christosulu. Și l'au întrebatu: Ce dară? Ere? Ere a disu: Nu sînt. Ere: A profetulu? și a respunsu: Ere.
22 Atunci l'au disu: Cine ești? ca să dămu respunsu celoru ce ne-au trămesu. Ce dici
23 despre tine însu-ți? Disu-a elu: Eu sînt vocea celui ce strigă în pustiu: Îndreptați calea Domnului, precumu a disu profetulu Isaia.
24 Și trimeșii erau din Farisei. Și l'au
25 întrebatu și l-au disu: Pentru ce dară botezi, dacă nu ești Christosulu, nici Ilie, nici profetulu? Respunsu-le-a Ioanu, dîcendu:
26 Eu botezu cu apă: în mîlocelu vostru a
27 venitu cela ce nu-lu cunoșceți; a Ace-

cela este cărue vine după mine, carula nu sînt
28 vrednicu să-i dezlegu curéua încălțămintei lui. Aceste s'au făcutu în a Betaniei, cea-
29 cea de Iordanu, unde Ioanu boteza.
A doua di vădă Ioanu pre Iisusu ve-
nindu către d'insulu, și disse: Ecce a Mielulu
lui Dumnedieu, a care ridică păcatulu lumei!
30 Acesta este pentru care amu disu: După mine vine unu bărbatu, care mai 'nainte de
31 mine a fostu; că era mai mare de cât mine a fostu. Și eu nu lu cunoscu: ci ca să fiu ară-
tatu în Israilu, pentru aceea amu ve-
nitu botezendu cu apă.
32 Și a mărturisitu Ioanu, dîcendu: Amu vădutu Spiritulu ca unu porumbu pogorîndu-se din ceriu, și a rămasu preste d'insulu;
33 Și eu nu lu cunoscu; ci celu ce m'a trămesu să botezu cu apă, acela mi-a disu: Preste care vei vede Spiritulu pogorîndu-se, și rămânendu preste d'insulu, acela este care botézâ cu
34 Spiritu Sîntu. Și amu vădutu, și amu mărturisitu, că acesta este Fiiulu lui Dumnedieu.
35 A doua di ară-și sta Ioanu, și doi din
36 discipolii sei; Și cându la Iisusu, care umbla, disse: a Ecce Mielulu lui Dumnedieu!
37 Și l'au auditu cei doui discipoli vorbindu, și
38 s'au urmatu lui Iisusu. Ere Iisusu întor-
cendu-se, și vădendu-i după d'insulu, le-a
disu: Ce cătați? Disu-i-au ei: Rabbi, a-
decă, Învățătorule, unde locuești? Disu-li-a:
39 Veniți de vedeți. Ați venitu, și au vădutu unde locuesce, și au rămasu la elu în acea
di; că era pe la a șesa di pre.
40 Unulu din cei doui, cari auziseră de la Ioanu și l'urmaseră, era a Andreiu, fratele lui
41 Simonu Petru. Acesta a aflatu întâiu pre Simonu, fratele sei, și l-a disu: Noi amu aflatu pre Mesia, adecă pre Christosu. Și
42 l'a adusu la Iisusu. Și cându-lu la elu Iisusu, a disu: Tu ești Simonu, fiiulu lui Ioanu; tu te vei chiema Keța, adecă Petru.
43 A doua di a voitu Iisusu să mérgă în Ga-
lileia, și a aflatu pre Filipu, și l-a disu:
44 Urmézâ mie. Ere a Filipu era din Betsaida, cetatea lui Andreiu și a lui Petru.
45 Filipu a aflatu pre a Natanaelu, și i-a disu: Noi amu aflatu pre celu, de cărue a scrisu

a Deut. 18. 18. | Mat. 21. 37. | Luc. 20. 13. | Fapt. 3. 22. | 7. 37.

*Moisi în lege, şi *proorocii: pre Iisus, *Nazarineanul, fiiul lui Iosif. *Din Natanaeli lui: *Din Nazaret poate fi ceva bun? Zise-le Filip lui: Vino, şi vedi.

47 Văzuse Iisus pre Natanaeli venindu către d'însulu, şi a qisu despre elu: Eată cu adevěrat unu Israelitu, în care nu este vicleşugu!

48 Natanaeli dise-le lui: De unde mă cunoscі? respunse Iisus şi i-a qisu: Mai nainte de a te chiěma Filipu, fiindu tu supt smochinu, te-amu vědutu.

49 Natanaeli a respunsu, şi i-a qisu: Rabbi, tu eşti Fiiulu lui Dumnedieu; tu eşti regele lui Israelu.

50 Iisus a respunsu, şi i-a qisu: Pentru că ţi amu qisu că te amu vědutu supto smochinu, credi? mai mari de cěle acestea vei vědě. Şi a-i qisu-le: Adevěrat, adevěrat qicu vouă: *De acumu věţi vědě cerulu deschisu-se şi pre îngerii lui Dumnedieu ascindu-se şi pogorindu-se pesta Fiiulu omului.

Nunta prefăcută apă de către la casa din Cana.

2 A treia qi s'a făcutu nuntă în *Cana Galileei; şi mama lui Iisus era acolo;
2 şi ai fostu chěmaţi la nuntă şi Iisusu şi discipulii lui. Şi lipsindu vinulu, dise mama lui Iisus către d'însulu: Nu au vinu.
4 Ěi-e Iisus i-a qisu: Ce este mie şi ţie? femeie, óre nu a venitu ora mea?
5 Dise mama lui servitoriloru: Ori ce vi va qice voi, faceţi.
6 Şi erau acolo şese case de pětra, puse după obiceiulu curăţirei a Iudeiloru, care cuprindeau
7 câte dóue sěu trei măsuri. Qise Iisus
8 loru: Umpleţi vasele cu apă. Şi le-au umplutu până susu. Şi a qisu loru: Scoteţi acumu, şi duceţi mai-marelui. Şi au dusu.
9 După ce a gustatu mai-marele apa ce se făcuse vinu, şi nu ară de unde este (ěră servitoriі, cari scoseseră apa, sciau), a chěmatu mirele
10 şi qisu-i-a: Tótă omulu pune mai întâiu vinulu celu bunu; şi după ce s'au îmbětatu, atunci pe celu mai pucinu: Ai ţinutu vinulu celu bunu până acumu.
11 Acestu începutu alu minuniloru l'a făcutu Iisusu în Cana Galileei, şi a qisu-i-a mărirea Sa, şi au credutu în elu ucenicii lui.
12 După acésta s'a pogoritu la Capernaum el şi muma lui, şi fraţii lui, şi discipulii lui; şi nu au rěmasu acolo multe qile.

Iisus curăţesce a doua óră templulu, şi face cunoscută lucrarea Sa.

13 *Şi era aprope paştele Iudeiloru, şi s'a suitu Iisusu la Ierusalimu.
14 *Şi a aflatu în templu pe cei ce vindeau boi şi oi şi porumbi, şi pre schimbătorii de bani şedendu.
15 Şi făcendu unu feliu de frâu, pre toţi i-a scosu afară din templu, şi oilu şi boii; şi a věrsatu banii schimbătoriloru, şi mesele le-a resturnatu.
16 Şi a qisu celoru ce vindeau porumbi: Luaţi acestea de-aicea, nu faceţi *casa Părintelui meu casă de negoţu.
17 Ér discipulii lui şi-au adusu aminte că este scrisu: *Běrea casei Tale m'a mâncatu pre mine.
18 Atunci Iudeii qisu-i-au lui: Ce semnu ni arăţi, că faci acestea?
19 Respunsu-le Iisusu, şi i-a qisu: *Stricaţi templulu acesta, şi în trei dile îlu voiu rědica.
20 Atunci au qisu Iudeii: În patru-dieci şi şese de ani s'a rědicatu acestu templu, şi tu în trei voiesci a-lu rědica în trei dile?
21 Ěră elu vorbea *despre templulu corpului seu.
22 Deci când s'a sculatu din morţi, şi-au adusu aminte discipulii lui că a qisu acésta; şi au credutu scripturei şi cuvêntului, ce qisese Iisusu.

Ěră fiindu elu în Ierusalimu la sărbătórea paştelor, mulţi în numele lui, vědendu semnele lui, ce făcea.
24 Ěră Iisusu nu se încredea lor, că cunoscea pre toţi;
25 şi nu avea trebuinţă ca cineva să mărturisescă despre omu; că *el sciea ce era în omu.

Botezul lui Nicodim.

3 Erá unu omu dintre Fariseі, numele Nicodimu, dregătoriu alu Iudeiloru.
2 Acestu a venitu la Iisusu nóptea, şi i-a qisu: Rabbi, scimu că ai venitu de la Dumnedieu învěţătoriu; că *nimenea nu póte face aceste semne, ce tu faci, de nu va fi Dumnedieu cu d'însulu.
3 Iisusu respundendu-i-a qisu: Adevěrat, adevěrat qicu ţie: *De nu se va naşce cineva de susu, nu va putea să vadă împărăţia lui Dumnedieu.
4 Nicodim qisu-i-a: Cumu póte omulu să se nască, fiindu bătrânu? Au dóră póte a doua óră să intre în pěntecele mumei sale, şi să se nască?
5 Respunsu-le Iisusu: Adevěrat, adevěrat qicu ţie: *De nu se va naşce cineva de apă şi

Iisus se duce în Ierusalimu la praznic, mărturisesce despre sine şi despre Botezătorulu.

13 de Spiritu, nu va póte să intre în împărăţia lui Dumnedieu.
6 *Ce este născutu din carne, carne este; şi ce este născutu din Spiritu, spiritu este.
7 Fiţiu nu te mirare, că ţi amu qisu: *Vi se cade a se naşce de nou.
8 *Vêntulu unde voiesce, suflă; şi audi sunetulu lui, dară nu scii de unde vine, şi unde merge; aşa este totu celu născutu din Spiritu.
9 Respunsu-i-a Nicodim, şi i-a qisu: Cumu póte să fie acestea?
10 Respunsu-i-a Iisusu, şi i-a qisu: Tu eşti învěţătoriu alu lui Israelu, şi nu scі acestea?
11 Adevěrat, adevěrat qicu ţie că *noi vorbimu ce scimu, şi mărturisimu ce amu vědutu, dară voi nu primiţi mărturia nóstră.
12 Dacă ve-amu qisu despre cele pământesci şi nu credeţi, cumu veţi crede, de vi voiu spune cele cerescі?
13 Şi *nimenea nu s'a suitu în cerу, de cât numai celu ce s'a pogoritu din ceriu, *Fiiulu omului, care este în ceriu.
14 Şi, precumu Moisi a înălţatu *şerpele în pustiu, aşa trebue a se înălţa Fiiulu omului
15 ca *tótă celu ce crede în elu să nu se pérdă, ci să aibă *viéţa eternă.
16 *Că aşa a iubitu Dumnedieu lumea, în cât a datu pre Fiiulu seu celu unulu născutu, ca tótă celu ce crede în elu, să nu se pérdă, ci să aibă *viéţa eternă.
17 Că nu a trimisu Dumnedieu pre Fiiulu seu în lume ca să condamne lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin elu.
18 *Celu ce crede în elu nu se condamnă; ér celu ce nu crede, este déjă condamnatu, pentru că nu a crezutu în numele unui singuru Fiiu alu lui Dumnedieu.
19 Şi acésta este condamnarea, că lumina a venitu în lume, şi *oamenii au iubitu mai multu de cât lumina întunerecul; că *lucrurile loru erau rele.
20 Căci *tótă celu ce face reu, urăsce lumina, şi nu vine la lumină, ca să nu se vădescă lucrurile lui.
21 Ěră celu ce *face adevěrulu, vine la lumină, ca să se vădescă lucrurile lui, că sunt lucrate cu Dumnedieu.

Botezul Botezătorului. Invidia a ucenicilor lui Ioanu, care vestesc pe Iisus. Mărturia Botezătorului.

22 După aceste a venitu Iisusu cu discipulii lui în ţerra Iudeei, şi acolo petrecea cu ei, şi boteza.
23 Ioanu era botezându în Enonu, aprope de Salimu, pentru că erau acolo ape multe; şi veniau şi se botezau.

CAP. 3, 4. 941

24 *Că Ioanu încă nu era pusu în închisóre.
25 Atunci s'a născutu ceartă între ucenicii lui Ioanu şi între Iudei despre curăţire.
26 Şi au venitu către Ioanu şi i-au qisu: Rabbi, celu ce era cu tine dincolo de Iordanu, pentru care tu ai mărturisitu, iată botează, şi tótă omulu merge la d'însulu.
27 Respunsu-a Ioanu, şi a qisu: *Nimenea nu póte lua ceva, de nu-i va fi datu din ceriu.
28 Voi înşivă-vi sunteţi martorі, că amu qisu: *Nu sunt eu Christosulu, ci *numai trimisu naintea acestuia.
29 *Celu ce are mireasă, este mirele; ér amicul mirelui, care stă şi îlu ascultă, se bucură forte de vocea mirelui: deci acésta bucuria a mea s'a împlinitu.
30 Acésta trebue să crésca, ér eu să mă micşorezu.
31 *Celu ce vine de sus, este mai pre susu de tótі: celu ce este din pământu, este pământescu, şi vorbesce cele pământescі; *celu ce vine din ceriu este mai pre susu de tótі.
32 Şi ce a vědutu şi a auditu, aceea mărturisesce; şi nimenea nu primesce mărturia lui.
33 *Celu ce primesce mărturia lui, a *însemnatu că Dumnedieu este adevěratu.
34 *Că pre cine l'a trimisu Dumnedieu, vorbesce cuvintele lui Dumnedieu; că Dumnedieu nu dă Spiritulu *cu măsură.
35 Tatălu iubesce pre Fiiulu, şi a datu totu în mâna lui.
36 *Celu ce crede în Fiiulu, are viéţa eternă; ér celu ce nu ascultă pre Fiiulu, nu va vedě viéţa, ci mânia lui Dumnedieu rěmâne preste elu.

Convorbirea femeiei Samarinence cu Mântuitorul. Mai multi se vor boteza.

4 Deci înţelegêndu Domnulu, că aі auditu Fariseіі, că Iisusu face şi *botează mai mulţi discipuli de cât Ioanu,
2 (măcară că nu Iisusu nu boteza, ci discipulii lui),
3 părăsi Iudea, şi a mersu erăşi în Galileea.
4 Ěră elu era trebuinciosu să treacă prin Samaria.
5 Ajunse deci la o cetate a Samariei, ce se chiamă Sicaru, aprope de localu *pre care l'a datu Iacobu fiiului seu Iosif.
6 Ěră acolo era fântâna lui Iacobu. Deci Iisusu fiindu ostenitu de cale, şedea aşa la gură; şi era ca la a şesea óră.
7 Şi venindu o Samarineancă să scóta apă, Iisusu i-a qisu: Dă-mi să beu.
8 (Că discipulii lui se duseseră în cetate

discipulii sei se duseră în cetate să cumpere hrană. 9 Atunci ŭa ziseă femeea Samarineancă: Cumu tu, fiindu Iudeu, ceri de la mine să beu, care sîntu femeea Samarineancă? Că Iudeii nu se facu cu Samaritenii. 10 Respunse Iisusu, și ŭa disu: De ai fi cunoscutu darulu lui Dumnedieu, și cine este celu ce ți dice: Dă-mi să beu, tu ai fi cerutu de la elu, și ți ară fi datu apă vie. 11 Dîse lui femeea: Dómne, nici gălet nu ai, și puțulu este adîncu; de unde dară ai apă vie? 12 Au dóră eschi mai mare de cătu părintele nostru Iacobu, care ne-a datu puțulu, și a beutu dîntru ensulu insu-și, și copiii lui, și vitele lui? 13 Respunse Iisusu, și ŭa disu: Tuturu celui ce bea din acésta apă, va trece érăși 14 sete; Iară celui ce va bé din apa care eu i voiu da, nu va trece in eternu; Ci apa, care eu i voiu da, va fi intr'insulu isvoru de apa sburătóre in vieți eterne. 15 Dîse femeea: Dómne, dă mi acésta apă, ca să nu însetedu, nici să nu viu aicea să trecu.

16 Dîse ei Iisusu: Mergi, chiamă pre bărbatulu tĕu, și vino aicea. 17 Respunse femeea, și a disu: N'amu bărbatu. Dîse ei Iisusu: Bine ai disu: N'amu bărbatu; 18 Că cinci bărbați ai avutu, și pre carele ai acumu nu-l ai de bărbatu; adevĕrată ai disu acésta. 19 Dîse lui femeea: Dómne, vedu ca tu ești profetu. 20 Părinții nostri aceștia s'au închinatu in muntele acesta; și voi dîceți, ca in Ierusalimu este locu unde se cuvine a se închiná.

21 Dîse ei Iisusu: Femeiă, credi mie, va veni timpulu, 'cîndu nici in acestu munte nici in Ierusalimu nu veți închiná Părintelui. 22 Voi vĕ închinați 'nsetia nu scieți: noi ne închinămu 'nsetiatu scimu, că mantuirea este din Iudei. 23 Dară vine timpulu, și acumu este, cîndu închinătorii cei adevĕrați se voru închiná Părintelui in 'spiritu și in adevĕru; că Părintele cercă pre unii ca acestia ca să se închine. 24 Dumnedieu este spiritu: și celu ce i se cuvine se se închine in spiritu și in adevĕru.

25 Dîse lui femeea: Sciu că vine Messia, care se chiamă Christosu; cîndu va veni acelu, ne va spune tóte. 26 Dîse ei Iisusu: Eu sîntu, celu ce vorbescu cu tine.

27 Atunci ați venită discipulii, și se mirară că elu vorbia cu femeea; dară nimenea nu i-a disu: Ce cerci? sĕu ce vorbescu cu ea? 28 Dîse dĕr femeea-și 'lăsată vasulu seu de apĕ, a mersu in cetate, și a disu oamenilorŭ: 29 Veniți de vedeți unu omu, care mi-a spusu tóte cîte amu facutu; ce nu cumva acesta este Christosulu? 30 Atunci au eșitu din cetate, și veniră la d'insulu.

31 Intre acestea 'li rugară discipulii pre elu, dîcendu-i: Rabbi, mĕnîncă. 32 Ĕră elu le-a disu: Eu am de a mĕnîncă mîncare, de care voi nu scieți. 33 Deci discipulii vorbiau intre sine: Nu cumva-i-a adusu cineva se mĕnînce?

34 Dîse-le Iisusu: Mîncarea mea este ca facu voi'a celui ce m'a trimesu, și ca plinescu lucrulu lui. 35 Nu cumva dîceți voi, ca inca patru luni sîntu, și vine secerișulu? Ĕcco dicu voi: Redicați ochii vostri, și priviți cĕmpiele; că albe sîntu deja spre secerișu. 36 Și celu ce secere iea plata, și adună rodu spre viĕța eternă; ca și celu ce sĕmĕnă și celu ce secere să se bucure impreună. 37 Căci intr'acésta este cuvîntulu adevĕratu: Altulu este celu ce sĕmĕnă, și altulu celu ce secere. 38 Eu v'amu trimesu să secerați, unde nu vĕți sudatu; altii s'au sudatu, și voi ați intratu in sudórea lorŭ.

39 Ĕră multi din Samaritenii acelei cetăți 'au credutu intr'insulu pentru cuvîntulu femeei, care mărturisia: Elu mi-a spusu tóte cîte amu facutu. 40 Deci venindu la d'insulu Samaritenii, îlu rugară ca să remîna la d'insii; și a remasu acolo dóue dîle. 41 Și mulți mai multi au credutu pentru cuvîntulu lui, 42 Și dîceau femeei: Nu mai credemu numai pentru vorba ta; că noi-ne amu audîtu, și scimu că acesta este Christosulu, Mîntuitorulu lumei.

Merge în Galileea; de acolo pe unde mai este numit. Se duce în Cana Galileei.

43 Ĕcco dĕr după dóue dîle, eșindu de acolo, a mersu in Galilea. 44 Căci Iisusu-și insusi a mărturisitu, că profetulu in patria sa nu-și are cinste. 45 Atunci venindu elu in Galilea, Pre primiră Galileenii, pentru că ați vĕdutu tóte cîte a facutu in Ierusalimu in serbătóre; că și ei ați fostu la serbătóre. 46 Și a venitu Iisusu érăși in Cana Galileei 'unde a facutu apa vinu.

Și era in Capernaumu unu omu de la boiulu ațiunei, 'căruia fiiu era bolnavu. 47 Acesta audindu, că a venitu Iisusu din Iudea in Galilea, a mersu la elu, și îlu ruga, ca să vina, și să vindece pre fiiulu seu: că era să mĕră. 48 Ĕră Iisusu i-a disu: De nu veți vĕdé

49 voiŭ semne și minuni, nu veți credé. 49 Dómne, 'nainte cĕlu de fiiulu meu nu-i-a disu: Dómne, vino, 'nainte ginsa a nu mori fiiulu meu. 50 Dîse Iisusu lui: Du-te, fiiulu teu 'nsetiatu 50 Și a crezutu omulu cuvîntului, care i-a disu Iisusu, și s'a duisu. 51 Și cum, d'nainte ca să 51 pornésca lui 'nsetiatu, și i-ați spusu, 52 dicîndu: Fiiulu teŭ 'nsetiatu! Atunci i-a 52 urîtu de óra in care i-a fostu mai bine. Și i-ați disu: Ĕri in óra a siépta l'a lăsatu sĕ 53 sudatu frigurile. Atunci a cunoscutu tatălu, că in acea óră, in care i-a disu Iisus: Fiiulu teŭ traiesce; și a crezutu elu 54 și tóta casa lui. Acesta este érăși alu doilea semnu ce a făcutu Iisusu, după ce a venitu din Iudea in Galilea.

Acest cincilea are mai mult amănunte ca celelalte. Cuprinde și Sinoda cu vindecare.

5 1 DUPĂ aceste era serbătóre a Iudeilorŭ, și s'a suitu Iisusu la Ierusalimu. 2 Ĕcco in Ierusalimu este la berbecescu unlocu, care se chiamă ebraesce Betesda, avendu cinci pertice. 3 In acelea jacea multime mare de bólnavi: orbi, schiopi, uscați, recundându 4 asteptarea apei. 4 Că Ingerulu se pogorîa la unele timpu in scăldătóre, și turbura apa: și celu ce antaiu intra dupĕ turburarea apei, se facea sĕnetosu, ori de ce bóla era atinsu.

5 Dară era acolo unu omu, ce era bolnavu de trei-dieci și optu ani. 6 Pre acesta vĕdendu-lu Iisusu jacendu, și cunoscendu că 7 era deja de multă timpu in acésta stare, i-a disu: Voiesci sĕ fii sĕnetosu? 7 Respunse-i bolnavulu: Dómne, că nu am pre omu, 8 ca candu se turbura apa, să me bage in scăldătóre; ci 9 candu mai vinu eu, altulu se pogóra inaintea mea. 9 Dîse-i Iisusu lui: Scolă-te, ridică patulu teu, și umblă. Și indata omulu acela fu sĕnetosu, și-și 10 luă patulu seu, și umbla.

Și era sîmbătă 'n acea di. 10 Deci Iudeii ziseră celui vindecatu: Este sîmbătă, 'nu ți se cade a-ți purta patulu. 11 Ĕră elu le-a respunsu: Celu ce m'a facutu sĕnetosu, acela mi-a disu: Ridică-ți patulu teu și 12 umblă. 12 Atunci l'ați intrebatu: Cine este acelu omu, ce ți-a disu: Ridică-ți patulu teu și umblă? 13 Ĕră celui vindecatu nu scia cine este; că Iisusu se dedăse la o parte, fiindu multime 'n acelu locu.

Dupĕ acestea l'a aflatu Iisusu in templu, 14 și i-a disu: Ĕcco, tu ai fostu sĕnetosu; nu mai păcătuesce, ca să nu ți se 'ntîmple ceva mai reu. 15 Omulu acela a mersu, și a spusu Iudeilorŭ, că Iisusu este celu ce l'a facutu sĕnetosu. 16 De acestea dĕr 16 căutau Iudeii pre Iisusu, și căutau să-lu omóre, pentru că facea acestea sîmbătă.

Ĕră Iisusu le-a respunsu: Părintele meu 17 'nsetia pănă acumu, și eu lucrezu. 17 Pentru 18 acésta mai vĕrtosu căutau Iudeii să-lu omóre, pentru că nu numai călca sîmbăta, dicîndu-se Dumnedieu este Părintele său, 'făcîndu-se pre sine-și egalu cu Dumnedieu.

Atunci a respunsu Iisusu, și i-a disu: 19 Adevĕru, adevĕru dicu voiŭ: Fiiulu nu pote să facă de la sine nimicu, de nu va vedé pre Părintele facendu; că ce face elu, 20 acelea și Fiiulu face asemenea. 20 Că Patele ama pre Fiiulu, și arĕtă tóte cele ale sale spre ele; și va arĕtă mai lucruri de 21 cît acestea, ca voi să vĕ mirați. 21 Că precum Părintele scolă pre morți, și-i învie, așa și Fiiulu scolă pre cei voiesce. 22 Că Părintele nu judecă pre nimenea, ci 22 tóta judecata a dedesă pre Fiiulu, 23 Ca toți să onóre pre Fiiulu, precumu onóre pre Părintele. Celu ce nu onóre pre Fiiulu, nu onóre pre Părintele, care l'a trimesu.

Adevĕru, adevĕru dicu voiŭ: Celu ce 24 aude cuvîntele mele, și crede celui ce m'a trimesu, are vieță eternă, și nu va veni la cădere; ci a trecutu din morte la 25 viață. Adevĕru, adevĕru ĕscu voiŭ: vine vréme, și acumu este, cîndu voru audí morții 26 vocea Fiiului lui Dumnedieu, și cei ce voru audí, voru trăi. 26 Că precumu Părintele are 27 vieță in sine, așa a datu și Fiiului să aibă vieță in sine. 27 Și i-a datu putere să facă și judecată, pentru că este Fiiulu omului. 28 Nu vĕ mirați de acésta: că vine vréme, in care 29 toți cei din mormîne voru audí vocea lui; 29 și voru eși, cei ce au facutu bine spre învierea vieții, cei ce au facutu reutăți, spre învierea condemnării.

30 De la mine insu-mi nu potu să facu nimicu: precumu audu, judecu, și judecata mea este dreptă; pentru că nu caut voia mea, ci voia Părintelui celui ce m'a trimesu. 31 Dacă eu mărturisescu de mine-mi, 31 mărturia mea nu este adevĕrată. 32 Altulu 32 este celu ce mărturisesce despre mine, și scimu că adevĕrată este mărturia, ce o mărturisesce despre mine.

scriu, că mărturia ce face despre mine este
adevărată.
32 Vă mai trimesei chiar voi, şi el a
mărturisit adevărul. Eu nu iau mărturie
de la om; ci aceste zic, ca să vă
35 mântuiţi. Acela era lumina, care arde şi
luminează; şi voi aţi voit să vă veseliţi mică
lumină în lumina lui.
36 Eu însă am mărturie mai mare de cât
a lui Ioan; căci lucrurile, cari mi-a dat
Părintele să le împlinesc, aceste lucruri,
cari eu facu, mărturisesc despre mine, că
37 Părintele m'a trimes. Şi părintele care
m'a trimes, el a mărturisit despre mine.
Nici vocea lui n'aţi auzit vre-o dată,
nici chipul lui nu l'aţi văzut. Şi cuvântul
lui nu-l aveţi rămânător între voi;
că pe care el a trimes, acestuia nu credeţi.
39 Cercaţi scripturile; căci vi se pare a
avea viaţa veşnică într'însele; şi acelea sânt
cele ce mărturisesc despre mine.
40 Şi nu voiţi să veniţi la mine, ca să aveţi
41 viaţă. Eu nu primesc onóre de la oameni.
42 Dar vă cunosc, că nu aveţi dragostea lui
43 Dumnezeu în voi. Eu sânt venit în numele
Părintelui meu, şi nu mă primiţi; de
va veni altul în numele său, pe acela veţi
44 primi. Cum puteţi voi să credeţi, cari primiţi
onóre unul de la altul, şi nu căutaţi
45 onórea ce de la unul Dumnezeu? Să
nu gândiţi că eu vă voiu pârî la Părintele;
este cine să vă pârască, Moisi, în care voi
46 vă încredeţi. Că de aţi fi credut lui Moisi,
aţi fi credut şi mie; căci el a scris de-
47 spre mine. Iar dacă nu credeţi scripturelor lui,
cum veţi crede cuvintelor mele?

Minunea cincilor mii de bărbaţi cu cinci pâini;
el umblă pe apă; şi se întoarce în Capernaum,
unde învaţă pe popor.

6 După aceste s'a dus Iisus de
dincolo de marea Galileei, care este a Tiberiadei.
2 Şi-l mergea mulţime mare, pentru că vedeau
semnele lui, cari făcea la bolnavi. Deci Iisus
3 s'a suit în munte, şi o şedea acolo
4 cu ucenicii săi. Şi era aproape paştele,
sărbătoarea a Iudeilor. Deci ridicându-şi
Iisus ochii, şi văzând că multă popor
vine la dânsul, zise lui Filip: De unde
vom cumpăra pâini, ca să mănânce aceştia?
7 Iar el zicea aceasta ca să-l încerce; căci
el însuşi ştia ce voia să facă. Răspunse-
Filip lui: De dincolo de doi sute de lei pâini nu li
va ajunge, ca fie-care dintr'înşii să ia câte
puţină. Unul din discipulii lui, Andreiu, 8
fratele lui Simon Petru, i-a zis: Este 9
unul copilaş aici, care are cinci pâini de
orzu, şi doi peşti; dară ce sânt aceştea
la atâţia?
Şi a zis Iisus: Faceţi pe oamenii să 10
şază; şi era acolo multă iarbă verde locul;
deci au şezut bărbaţii cu numerul ca la
cinci mii. Deci Iisus luându pâinile, şi mul- 11
ţumind, a împărţit discipulilor, iar discipulii celor ce şedeau; asemenea şi din
peşti câţi au voiut ei. Iar şi săturându- 12
se, el a zis discipulilor săi: Adunaţi firimăturile ce s'au prisosit, ca să nu
se pârdă ce va. Deci au adunat, şi au în- 13
plinit douăsprece-coşe pline de firimături
din cinci pâini de orzu, cari s'au rămas de
la cei ce s'au mâncat.
Eri oamenii văzând semnul, care a fă- 14
cut Iisus, diceau: Acesta cu adevărat
este profetul cel ce va să vină în lume.
Deci Iisus ştiind că voiau să vină, şi să-l ia 15
apuce să-l facă rege, s'a dus fugind în
munte el singur.
Şi întunecându-se sără, săi ucenicii dis- 16
cipulii lui la mare. Şi intrându în coră- 17
bie, mergeau dincolo de mare la Capernaum. Şi deja, s'a făcut întunecos, şi
nu venise la ei Iisus. Şi marea s'a ridi- 18
cat, vânt tare suflând. Deci vâslindu ei 19
ca la douăzeci şi cinci sau trei-deci de
stadii, văzură pe Iisus umblând pe mare,
şi apropiindu-se de corabii; şi s'au în-
fricoşat. Iar el li-a zis: Eu sânt, nu 20
vă temeţi. Deci voiau să-l ieu în corabii; 21
şi îndată a venit corabia la pământul la
care mergeau.
A doua zi poporul, care sta dincolo 22
de mare, văzând că nu era acolo altă co-
rabie, de cât numai una, în care intrase
discipulii săi; şi că Iisus nu a intrat
în corabii împreună cu discipulii săi, ci că
discipulii săi s'au dus singuri; (Eară alte 23
corabii s'au venit de la Tiberiada, aproape
de locului unde că mâncaseră pâine, mulţumindu Domnului); Deci văzându, zic, po- 24
porulă, că Iisus nu este acolo, nici discipulii săi, s'a întrat şi el în corabii, şi s'a
dus la Capernaum, căutându pre Iisus.
Şi aflându-l dincolo de mare, i-au zis: 25
Rabbi, când ai venit aicea?
Răspunse-a Iisus, şi a zis: Adevărat, a- 26

devăr zic vouă: Mă căutaţi, nu pentru
că aţi văzut semne, ci pentru că aţi mân- 27
cat din pâini, şi v'aţi săturat. Lucraţi,
nu pentru mâncarea cea pieritore, ci pentru
mâncarea aceea care rămâne spre viaţa veş-
nică, care vi va da-o Fiiul omului: că pe
acesta l'a adeverit Dumnezeu, Părintele.
Atunci i-au zis: Ce vom face, ca să 28
lucrăm lucrările lui Dumnezeu? Răspun- 29
se Iisus, şi a zis: Aceasta este lucrul
lui Dumnezeu, ca să credeţi în acela, pe
care el a trimes.
Deci i-au zis Iisus: Dară ce semnul 30
faci tu, ca să vedem, şi să credem în
tine? ce lucrezi? Părinţii noştri că mân-
cară mană în pustie, precum este scris:
Pâine din cerul li-a dat să mănânce.
Deci Iisus a zis: Adevărat, adevărat 32
zic vouă: Nu Moisi v'a dat pâinea din
cer; ci Părintele meu vi dă pâine cea a-
devărată din cer. Că pâinea lui Dumne- 33
zeu este cea ce se pogoară din cer, şi dă
viaţă lumei. Atunci i-au zis Doamne, dă-
nobis pâine totă-de-una.
Iar Iisus li-a zis: Eu sânt pâinea vi- 35
eţei; celui ce vine către mine nu va fi
flămând, şi cel ce crede în mine nu va în-
seta vre-odată. Dară v'amu zis, că şi 36
văzut-aţi, şi nu credeţi. Tot ce-mi dă Pă- 37
rintele va veni la mine, şi pre celui ce vine
la mine, nu-l voiu scóte afară. Că m'am
pogorât din cer, nu ca să fac voia mea, 38
ci voia celui ce m'a trimes. Şi aceasta
este voia Părintelui care m'a trimes, ca
dintr'tot ce mi a dat, să nu pierd nimică,
ci să-l învieze în ziua cea de pe urmă.
Şi aceasta este voia celui ce m'a trimes: 40
ca tot cine vede pre Fiiul, şi crede în
el, să aibă viaţă veşnică; şi eu îl voiu în-
via în ziua cea de pe urmă.
Deci murmurau Iudeii asupra lui, pen- 41
tru că a zis: Eu sânt pâinea ce s'a po-
gorât din cer. Şi diceau: Nu nu este 42
acesta Iisus, fiiul lui Iosif, a cărui
părinţi şi noi îi cunoaştem? deci cum
dice el: Mi-am pogorât din cer?
Şi a răspuns Iisus, şi a zis lor: Nu 43
murmuraţi între voi. Nimine nu poate să 44
vină către mine, de nu-l va trage Părin-
tele cel ce m'a trimes; şi eu îl voiu învia
în ziua cea de pe urmă. În proorocii scrise 45
este: Şi vor fi toţi învăţaţi de Dumnezeu.
Deci tot cela ce aude şi se învaţă de la
Părintele, vine către mine. Nu că a vă- 46
zut cineva pre Părintele, ci cela ce este
dela Dumnezeu, acela a vă-
zut pre Părintele.
Adevărat, adevărat zic vouă: Cela ce 47
crede în mine, are viaţă veşnică. Eu sânt 48
pâinea vieţei. Părinţii voştri au mâncat 49
mană în pustie, şi au murit. Aceasta este 50
mană ce se pogoară din cer, ca să mân-
când cineva dintr'însa, şi să nu moară. Eu 51
sânt pâinea cea vie, care s'a pogorât din
cer: de va mânca cineva din această pâi-
ne, va trăi în veci; şi pâinea care eu voiu
da, corpulu meu este, pre care-l voiu da
pentru viaţa lumei.
Deci Iudeii s'au sfădit între sine, ziicând: 52
Cum poate acesta să ne dee nouă corpulu
său să-l mâncăm?
Atunci Iisus a zis lor: Adevărat, adevă- 53
rat zic vouă: De nu veţi mânca corpulu
Fiiului omului, şi nu veţi bea sângele lui,
viaţă nu veţi avea în voi. Cela ce mănâncă cor- 54
pulu meu şi bea sângele meu, are viaţă
veşnică, şi eu îl voiu învia în ziua cea de
apoi. Că corpulu meu cu adevărat 55
mâncare este, şi sângele meu cu adevărat
băutură este. Cela ce mănâncă corpulu meu
şi bea sângele meu, în mine rămâne, şi eu
în el. Precum m'a trimes Părintele celu viu, 57
şi eu viu prin Părintele, aşa şi cela
ce mă mănâncă, va trăi prin mine. Acesta este 58
pâinea care s'a pogorât din cer; nu
precum părinţii voştri au mâncat mană,
şi au murit; cela ce va mânca pâinea a-
ceasta va trăi în veci.
Acestea a zis în sinagogă, învăţând la 59
la Capernaum.
Deci mulţi din discipulii lui auzindu-o 60
zicură: Greu este această cuvântare,
cine o poate să-la audă? Eră Iisus ştiindu 61
în sine, că murmurau discipulii săi despre
acesta, li-a zis: Acesta vă sminteşte?
Dară de veţi vede pre Fiiul omului unde 62
era înte ce mai 'nainte? Spiritul este 63
care face viu; carnea nu folosesce nimică;
cuvintele care eu vi vorbesc vouă spirit şi
viaţă sânt. Dară sânt unii din voi cari nu credu. 64
Că Iisus ştia de la început cine sânt cei
ce nu credu, şi cine este cela ce-l va da

65 vindă. Şi dîseră: Pentru scrisă ^a vino şiesi, 66 cercetează şi vedi, că din Galileea nu pote să vină la nime, de cît să fie dată de la Dumnedieu mai.

67 ^a Dară fiecare mergă acasă, şi Isusu remase singur. 68 Atunci a şiesi fiecare acasă, dîndu-şi spre 69 ştire. Ară el a venit acasă, dîndu-şi spre ştire. Ară el a venit acasă, dîndu-şi spre ştire. Ară el a venit acasă, dîndu-şi spre

ceo? Răspunse-a Iisus: «Eu nu sînt nici pre mine, nici pre Părintele meu: ^b de mă şti pre mine, şti şi pre Părintele meu.

20 Aceste cuvinte a vorbit Iisus în ^a vistieria, instituind în templu; dară ^b nimene nu l'a prinsu; că ^c încă nu venise óra lui.

21 Atunci dră-şi-a dzis Iisus: «Eu mergu, şi ^a mă veţi căuta, şi ^b veţi muri în păcatele voastre: unde merg eu, voi nu puteţi veni.

22 Atunce dzîseu Iudeii: «Au dóră va să se omóre însuşi, ca dice? Unde merg eu, voi nu puteţi veni? Şi le-a dzis:

23 «Voi sînteţi de josu, eu sînt de susu; ^a voi sînteţi din lumea aceasta, eu nu sînt din lumea aceasta.

24 «Deci v'amu dzis că veţi muri în păcatele voastre; ^a că de nu veţi crede, că eu sînt, veţi muri în păcatele voastre.

25 Atunci i-au dzis: «Tu cine eşti? Dar'a Iisus le-a dzis: Cea ce amu şi voiu dzîce de la începutu.

26 Multe amu a vorbi şi a judeca despre voi; dară ^a celui ce m'a trimisu este adevărată; şi ^b eu vorbescu lumei cele ce am auditu de la dînsulu.

27 Nu înţeleseră că despre Părintele.

28 Atunci Iisus a dzis Iisus: «Cându veţi ^a înălţa pre Fiiulu omului, ^b atunce veţi cunósce, că eu sînt, şi ^c de mine nu fac nimicu de la mine însu-mi; ci ^d precum m'a învăţatu Părintele meu, aceştea vorbescu.

29 Şi ^a celui ce m'a trimisu este cu mine; ^b Părintele nu m'a lăsatu singuru; ^c că eu fac totu-dă-una cele ce'i sînt plăcute.

30 Acestea vorbindu-le el, ^a mulţi au creduţu

31 în Iisus. Atunce dzise Iisus Iudeilor, ce credzuseră în el: «Dacă veţi rămînea în cuvîntulu meu, cu adevărat discipulii mei veţi fi;

32 şi veţi cunósce adevărulu, şi ^a adevărulu vă va face liberi.

33 Răspunseră-i-au: «Noi sîntemu sămînţa lui Abraam, şi nimărui nu amu fostu vre-odată robi; cumu dici tu dzîce: Veţi fi liberi?

34 Răspunse Iisus lorŭ: Adevĕrŭ, adevĕrŭ dzîcu vouĭ: ^a Tótu celu ce face păcatŭ, servu

35 este păcatului este. Éră ^a servulŭ nu rĕmâne în casă pururea; éră Fiiulŭ remâne

36 pururea. Deci ^a dacă vă va face liberi Fiiulŭ, veţi fi liberi în adevĕrŭ. Scimu că sînteţi sĕmînţa a lui Abraamŭ; dară ^a căutaţi să mă omorîţi, pentru că cuvîntulŭ meŭ nu încapĕ în voi.

38 ^a Eu vorbescu ceea ce amu vĕdutŭ la Părintele meu; şi voi faceţi ceea ce aţi vĕdutu la părintele vostru.

39 Răspunseră şi-au dzîsu: «Părintele nostru, Ĉiocârlanu. Iisus lorŭ dzise: «Dacă eraţi fiiĭ lui Abraamŭ, aşĭ faceaţi lucrurile lui Abraamŭ.

40 «Éra acumŭ căutaţi să mă omorîţi pre mine, omulŭ carele v'amu vorbitŭ adevĕrulŭ, ce l'am auditu de la Dumnedĕu; acelea nu a făcutŭ Abraamŭ.

41 «Voi faceţi faptele părintelui vostru.

Atunci i-au dzisu: «Noi nu ne născurămu din desfrînare, ^a unu părinte avemu, pre Dumnedĕu.

42 Deci Iisus lorŭ dzise: «De ar fi Dumnedĕu părintele vostru, mĕ-aţi iubi pre mine; «că eu amu eşitŭ şi amu venitŭ de la Dumnedĕu; «că n'amu venitŭ de la mine însumi, ci acela m'a trimisŭ.

43 «Pentru ce nu înţelegeţi cuvîntulŭ meŭ? pentru că nu puteţi să audziţi cuvîntulŭ meu.

44 «Voi sînteţi de la părintele vostru diavolulŭ, şi poftele părintelui vostru voiţi a face. Acela a fostŭ omorîtoriŭ de omeni de la începutŭ, şi ^a nu remâne în adevĕrŭ, pentru că nu este adevĕrŭ întru dînsulŭ. Cându vorbesce minciună, vorbesce dintru ale sale; că mincinosu este şi părinte a lŭ mincinoşi.

45 Éră mie cu tótu «că vĕrŭ adevĕrulŭ, ^a nu mă credeţi.

46 «Cine dintre voi mă învinuesce de păcatŭ? Éră dacă vĕrŭ adevĕrulŭ, de ce nu mă credeţi?

47 «Celŭ ce este de la Dumnedĕu, ^a cuvîntulŭ cuvintelorŭ lui Dumnedĕu; pentru aceea voi nu auziţi, pentru că nu sînteţi de la Dumnedĕu.

48 Atunci au răspunsŭ Iudeii, şi i-aŭ dzisŭ: «Oare nu dicemu bine, că eşti Samarineanu şi ^a ai demonŭ?

49 Răspunse Iisus: «Nu amu demonŭ, ci ^a onorezu pre Părintele meu, şi voi mă disonoraţi.

50 «Éra eu nu ceru mărire mea; este celŭ ce cercă şi judecă.

51 «Adevĕrŭ, adevĕrŭ dzîcu vouĭ: «De va ţinea cineva cuvîntulŭ meŭ, ^a nu va vedé morte în eternŭ.

52 Atunci i-aŭ dzisŭ Iudeii: «Acumŭ cunoscurămu că ai demonŭ; ^a Abraam a murîtŭ, şi profeţiĭ; şi tu dzîci: De va ţinea cineva cuvîntulŭ meŭ, ^b nu va gusta morte în eternŭ.

53 «Au dóră ta eşti mai mare de cât părintele nostru Abraamŭ, care a murîtŭ? şi de cine profeţiĭ, cari aŭ murîtŭ? cine te faci tu pre tine?

54 Răspunse Iisus: «De mă onorezu însu-mu, onórea mea nimicŭ nu este; ^a este Părintele meŭ cere mă onórâ, despre care voi

55 dzîceţi, că este Dumnedĕulŭ vostru. Dară-mă-în cunóscu-mă, şi eu ^a îlŭ scimu: şi de voiu dzîce, că nu îlŭ scimu, voiu fi mincinosu ca voi; ^b dară îlŭ scimu şi cuvîntulŭ lui îlŭ păzescu.

56 «Abraam, părintele vostru, ^a s'a bucuratŭ să vĕdză óra meŭ; ^b a vĕdutŭ şi s'a bucurată.

57 Atunci ^a i-aŭ dzisŭ Iudeii: «Cinci dieĭ de nu mai ai tu, şi ai vĕdutŭ pre Abraam?

58 Dis'a lorŭ Iisus: «Adevĕrŭ, adevĕrŭ dzîcu vouĭ: «Mai ^a nainte de a fi Abraamŭ, «sînt eu.

59 Atunci ^a aŭ rădicatŭ petre ală arunce asupra lui; éră Iisus ^b s'a ascunsŭ, şi a eşitŭ din templu, ^c mergêndu-a prin mĕdiulŭ lorŭ, şi aşa a trecutŭ.

Nimeni să nu crédă în sine însuşi, nici să se amăgéscă singur; că ce e drept înaintea lui Dumnedĕu, aceea este şi înaintea lui; şi ce e bine înaintea lui Dumnedĕu, aceea este şi bine înaintea omeniloru.

9 1 Şi trecêndu-a, ^a vĕdŭ pre unu omŭ orbu
2 dintru născare. Şi ^a îlŭ întrebară discipulii lui, dicêndu: Învĕţătorule, ^b cine a păcătuitŭ, acela sau părinţii lui, de s'a născutŭ orbŭ?
3 Răspunse Iisus: «Nici acela nu a păcătuitŭ, nici părinţii lui; ^a ci ca să se arete lucrurile lui Dumnedĕu întru elŭ.
4 «Éra ^a noi ne este trebuinţa să lucrămu lucrurile celui ce ne-a trimisŭ, pênă este diua: vine nópte, cêndu nimenea nu póte lucra.
5 «Pênă cându sîntu în lume, «lumina sîntu lumei.
6 Acestea ^a zicêndu-le, a scuipatŭ péste, a făcutŭ tină din scuipatŭ, şi a unsŭ cu tină ochiĭ orbului,
7 şi i-a dzisŭ: Mergi de te ^a laŭ în scăldătórea Siloamului, (adecă trimisŭ.) Deci ^b s'a dusŭ, şi s'a spălatŭ, şi a ^c venitŭ vĕzêndu.
8 Éra veciniĭ şi cei ce îlŭ vĕdeaŭ mai ^a ’nainte, că era orbŭ, dzîseaŭ: Au nu este acela ce ședea şi cerşiâ?
9 Uniĭ dzîseaŭ: Acela este; éră alţiĭ: Semĕnă cu
10 elŭ; ^a éra acela dzîcea: Eu sîntu.
11 Deci ^a i-aŭ dzisŭ: Cumŭ ţi s'aŭ deschisŭ ochiĭ? Răspunse acela, şi a dzisŭ: «Omulŭ carele ^a numesce Iisus, a făcutŭ lutu, şi a unsŭ ochiĭ meĭ, şi mi-a dzisŭ: Mergi la scăldătórea Siloamului, şi te spală: şi mergêndu-mă ^b m'amŭ spălatŭ, şi amŭ vĕdutŭ.
12 Şi ^a i-aŭ dzisŭ: Unde este acela? Dis'a: Nu ştiu.
13 Aŭdŭ'a la Farisei pre celŭ ce fusese orbŭ.
14 Éra ^a era sîmbătă, cêndu Iisus a făcutŭ lutu, şi i-a deschisŭ ochiĭ.
15 Atunci dră-şi Farisei ^a întrebară şi pre elŭ cumŭ a pututŭ vĕdé. Dis'a lorŭ: Lutu a pusŭ pe ochiĭ meĭ, şi m'amŭ spălatŭ, şi vĕdu.
16 Deci ^a ficare dintru Farisei: Acestŭ omŭ nu este de la Dumnedĕu; că nu păzesce sîmbăta. Altiĭ dzîseaŭ: ^b Cumŭ pôte unŭ păcătosŭ să facă semne ca acestea? Şi ^c desbinare între ei. Dŭ'aŭ zisŭ iarăşi orbului: Tu, ce ţiĭ despre dînsulŭ, că a deschisŭ ochiĭ tăi? Dis'a elŭ: «Este profetŭ.
17 Iudeiĭ nu ^a credeaŭ despre dîns. că era orbŭ, şi a vĕdutŭ, pênă ce ^b aŭ chiematŭ pre părinţiĭ acestuia
18 carele ^c se născuse orbŭ, şi l'aŭ întrebatŭ,
19 dicêndu: Acesta este fiiulŭ vostru, carele voi ziceţi: Acesta s'a născutŭ orbŭ? cumŭ dară ^a dîrsŭ, că ^b a văzutŭ orbŭ?
20 Răspunseră-i părinţiĭ lui, şi aŭ dzisŭ: Scimu că acesta este fiiulŭ nostru, şi că s'a născutŭ orbŭ;
21 ^a éra cumŭ vede, nu scimu; sau cine i-a deschisŭ ochiĭ, nu scimu: «Elŭ are vîrstă, întrebaţi-lŭ; elŭ va vorbi pentru sine-şi.
22 Acestea au dzisŭ părinţiĭ lui, pentru că ^a se temeaŭ de Iudeĭ; că deja s'aŭ înţelesŭ Iudeiĭ, ^b că de va mărturisi cineva a fi Hristosŭ, să se dea afară din sinagogă.
23 Pentru aceea ^a dzisŭ părinţiĭ lui: «Are vîrstă, întrebaţi-lŭ.
24 Atunci ^a chiemară a doua óra pre omulŭ carŭ fusese orbŭ, şi i-aŭ dzisŭ: «Dă mărire lui Dumnedĕu; ^b noi scimu, că acestŭ omŭ este păcătosŭ.
25 Deci acela a răspunsŭ: «Dacă este păcătosŭ, nu scimu; «un lucru scimu, că ^a eramŭ orbŭ, şi acumŭ vĕdu.
26 Deci ^a i-aŭ dzisŭ iarăşi: Ce ţi-a făcutŭ? cumŭ ţi-a deschisŭ ochiĭ?
27 Răspunse-a lorŭ: «Amu dzisŭ vouĭ, şi nu aţi ^a auditŭ; pentru ce voiţi să auziţi iarăşi? au dóră şi voi voiţi să vĕ faceţi ucenicĭ ai lui?
28 Atunce l'aŭ ocărîtŭ, şi aŭ dzisŭ: Tu fiĭ ucenicŭ ai acestuia; éră noi suntemu
29 ucenicĭ ai lui Moisi. Scimu că ^a cu Moisi a vorbitŭ Dumnedĕu; ^b acestuia însă nu ştimu de unde este.
30 Răspunse acelŭ omŭ, şi i-a dzisŭ: «Aceasta este minunea, că voi
31 nu scieţi de unde este, şi elŭ a deschisŭ ochiĭ meĭ. Éră ^a scimu, că «Dumnedĕu nu ascultă pre păcătoşi; ci de va fi cineva închinătoriŭ lui Dumnedĕu, şi face voia lui, pre acela îlŭ ascultă.
32 Din ^a veacŭ nu s'a auditŭ, «ca să fi deschisŭ cineva ochiĭ unui născutŭ orbŭ.
33 «De nu ar fi acestŭ omŭ de la Dumnedĕu, nu ar ^a putea face nimicŭ.
34 Răspunseră, şi i-aŭ dzisŭ: «Tu pentru ^a tu ai fostŭ născutŭ în păcate, şi ne înveţi pre noi? Şi ^b l'aŭ scosŭ afară.
35 Auzitŭ-a Iisus, că ^a l'aŭ scosŭ afară; şi

alŭndu-lĭ. 56 A dĭsu: Crezŭtŭ ĭ-a ¹Fĭiulŭ lui
Dumnezĕŭ? Respunse-a nzelu, şi a dĭsu: Cĭne
57 este, dŏmne, ca sĕ crezu ĭnsŭ'mĭnle? Dĭse
Ieşŭ lui: Ĭ-ai vĕzŭtu, şi ²celu ce vorbĕşte
58 cu tine, acela este. Ĭeşŭ elĭ a dĭsu: Creclu,
dŏmne, şi s-a ĭnchĭnatŭ.

Pentru dumnezĕŭ scrie despre natura mumnezĕŭ şi adevĕrată, şi despre Fiiulŭ lui nostru.

59 Şĭ a dĭsu Ieşŭ: ³Spre judecată sŭnt
venitu ĭnsŭ'mĭ în lume, ⁴ca orĭ cĭ nu vĕdĭ-
nŭ vĕzĭa, şi orĭ cĭ vĕdĭ, sĕ fie orbĭ.
60 Şĭ nĭ-aŭ auzĭtu aceştĭ-a dĭnşĭ din Farisĕĭ,
carĭ sunt cu d'însulu, ⁵şi i-aŭ dĭsu: Ĭ-ĭ dŏară
61 şi noĭ sĭmŭnĕ orbĭ? Dĭse Ieşŭ lorŭ: ⁶De
aĭ fi orbĭ, nu aĭ ave păcatu; dară acŭmă dzicĭ: Vedemŭ; pentru aceasta rĕmâne
păcatulŭ vostru.

10 ADEVĔRĬŬ, adevĕru dĭsu voĭŭ: Celŭ ce
nu intră prin uşa în staulŭ oilorŭ,
ci sare pu alŭnea, acela este furŭ şi hoţŭ.
2 Erŭ celŭ ce intră prin uşa este păstorulŭ
3 oilorŭ. Acestuĭa ĭ deschide portarulŭ; şi
oile ascultă vŏĭ-a lui, şi ole este ale lŭ chĭamă
pe nume, şi le scŏte. Şĭ cându-i scote pe
4 ole afară, merge ĭnaintea lorŭ: şĭ oile ĭ ur-
mădă; că cunoscŭ vŏĭ-a lui. Dară unuĭa străĭn nu-l urmădă, ci fugĭ de la d'însulŭ;
5 că nu cunoscŭ vŏĭ-a străĭnilorŭ.
6 Acĭestŭ parabolă ĭ-a dĭsŭ Ieşŭ; dară el
nu aĭ înţelesŭ de ce-a acelea ce li vorbĭa.
7 Atunci ĭerĭ-şĭ ĭ-a dĭsŭ Ieşŭ: Adevĕru,
adevĕru dĭcŭ voĭŭ: Eŭ sĭnt uşa oilorŭ.
8 Toţĭ cĕĭ nu venĭrŭ maĭ ĭnainte de mĭne,
sĭnt furĭ şĭ hoţĭ; dară oile n-aŭ ascultatŭ
9 de ĕĭ. ²Eŭ sĭnt uşa; prin mine de va ĭntra
cĭne-va, se va mântuĭ şĭ va ĭntra, şĭ va eşĭ,
10 şĭ va afla păşune. Furulŭ nu vine de
cât numaĭ să fure, şĭ să junghie, şĭ să pĕr-
dă; eŭ am venitŭ, ca oĭ aibă vĭaţă, şĭ să o
11 aibă cu prisosŭ. ³Eŭ sĭnt păstorulŭ celŭ
bunŭ; păstorulŭ celŭ bunŭ şĭ pune vĭaţa sa
12 pentru oĭ. Dară mĭsĕlarulŭ şĭ nu este
păstoru, cărŭĭa nu sĭnt oile ale lŭĭ, vede
lupulŭ venindŭ, şĭ ĭ-lasă oile, şĭ fuge, şĭ
lupulŭ le răpĕşte şĭ le răsfĕre oile. Mĭsĕ-
13 rĭulŭ fuge pentru că este mĭsĕrĭĭ, şĭ nu
14 are grĭje de oĭ. Eŭ sĭnt păstorulŭ celŭ
bunŭ, şĭ cunoscŭ ⁴pre ale melle, şĭ sŭnt cu-
15 noscutŭ de a'e melle. ⁵Precumŭ Părintele
mĕ cunoscĕ, şĭ eŭ cunoscŭ pre Părintele;
16 şĭ-mĭ pun vĭaţa mea pentru oĭ. Şĭ ⁶alte aĭ
aşĭ, carĭ nu sĭnt din staulŭ'ĭ acesta, şĭ
pre aceştĭa trebue să ĭ-aduc, şĭ vorŭ audzĭ
vŏĭ-a mea; ⁷şĭ va fi o turmă şĭ unŭ pă-
storŭ. Pentru acĕsta mă ubnesce Părintele
17 meŭ, ⁸pentru că eŭ ĭ-mĭ pună vĭaţa mea
ca érăşĭ să o ĭĕĭ. Nĭmenea nu o ĭa
18 de la mine, ci eŭ o pună dela mĭ. Aĭ
putere să o pună, şĭ aĭ putere érăşĭ să
o ĭaŭ. ⁹Acĕstă ordină eŭ am primĭtŭ de la
Părintele meŭ.

19 ¹⁰Deci érăşĭ s'a făcutŭ desbinare între
20 ludeĭ pentru acĕste cuvinte. Şĭ dzĭceaŭ
mulţĭ dintr'ĭnşĭĭ: ¹¹Are demonŭ, şĭ este ne-
bunŭ: de ce ĭ-lĭ ascultaţĭ? Alţĭĭ dzĭceaŭ: A-
21 cestŏ cuvinte nu sĭnt ale demonĭzatŭlŭĭ; ¹²póte
demonŭ să deschidă orbĭĭ orbilŏrŭ?

Iudeĭ se despărţesc în urmĭşĭcare. Ieşŭ, care luminează pe Iudeĭ, şĭ nu vrea să-l creadză, şĭ fuge şĭ scapă de prinsŏre.

22 Şĭ se făcŭ atunci sărbătŏrea ĭnnoirĭĭ
în Ierusalimŭ, şĭ era ĭĕrnă. 23 Şĭ Ieşŭ
umblă în templu, în porticulŭ lui Solomonŭ.
24 Deci ĭ-aŭ ĭnconjurată Iudeĭ, şĭ ĭ-aŭ dzĭsŭ: Pănă
când ne ţĭ în îndoĭnţă? De eşĭ tu Christosŭ,
spune-ne de fĭţă.
25 Respunse-a Ieşŭ lorŭ: Mĭ dzĭcŭ-mĭ, şĭ nu
credeţĭ; ¹³lucrurile carĭ eŭ ĭaŭ în nu-
mele Părintelŭĭ meŭ, acelea mărturisescŭ pen-
26 tru mine. Dară voĭ ¹⁴nu credeţĭ, pentru că
nu sînteţĭ din oilĕ melle, precumŭ v'amŭ
27 dzĭsŭ. ¹⁵Oile melle ascultă vŏĭ-a meŭ, şĭ eŭ
le cunoscŭ, şĭ elle mĭ urmădză. 28 Şĭ lĭ dau
vĭaţă eternă, şĭ ¹⁶nu se vorŭ perde în eternŭ,
şĭ nĭmenea nu le va răpĕ din mâna mea.
29 ¹⁷Părintele meŭ, ¹⁸care mĭ-le-a datŭ, este maĭ
mare de cĕ-a toţĭ; şĭ nĭmenea nu le poate
30 răpĕ din mâna Părintelŭĭ meŭ. ¹⁹Eŭ şĭ Pă-
rintele una sumŭ.
31 Atunci Iudeĭ ĭerĭ-şĭ aŭ rĭdicatŭ pecre, ca
să ĭ-e arunce asupra lŭĭ.
32 Respunse Ieşŭ lorŭ: Multe lucrurĭ
bune v'amŭ arĕtatŭ de la Părintele meŭ;
pentru care lucru din acestea aruncaţĭ cu
33 pecre asupra mea? Respunseră lŭĭ Iudeĭ:
Pentru lucru bunŭ nu aruncămŭ cu pecre
asupra ta, ci pentru blăstĕmŭ, şĭ pentru că
tu, fiindŭ omŭ, ²⁰te faĭ tĕu şĭ Dumnezĕŭ.
34 Respunse lorŭ Ieşŭ: ²¹Aĭ nu este scrisŭ
în legea vostră: Eŭ amŭ dzĭsŭ, ²²deĭ sânteţĭ?
35 Dacă pre acelea ĭ-a numĭtŭ deĭ, ²³cărora cu-
vîntŭlŭ lui Dumnezĕŭ (şĭ nu se
póte scrĭptura), 36 voĭ
ĭnsĭ-vĭ, pre acestea trebue să le ĭ-aducă, şĭ vorŭ audzĭ
vŏĭ-a mea; ²şĭ va fi o turmă şĭ unŭ pă-
storŭ. Pentru acĕsta mă ubnesce Părintele
17 meŭ, ⁸pentru că eŭ ĭ-mĭ pună vĭaţa mea
ca érăşĭ să o ĭĕĭ. Nĭmenea nu o ĭa
18 de la mine, ci eŭ o pună dela mĭ. Aĭ
putere să o pună, şĭ aĭ putere érăşĭ să
o ĭaŭ. ⁹Acĕstă ordină eŭ am primĭtŭ de la
Părintele meŭ.

19 ¹⁰Deci érăşĭ s'a făcutŭ desbinare între
20 ludeĭ pentru acĕste cuvinte. Şĭ dzĭceaŭ
mulţĭ dintr'ĭnşĭĭ: ¹¹Are demonŭ, şĭ este ne-
bunŭ: de ce ĭ-lĭ ascultaţĭ? Alţĭĭ dzĭceaŭ: A-
21 cestŏ cuvinte nu sĭnt ale demonĭzatŭlŭĭ; ¹²póte
demonŭ să deschidă orbĭĭ orbilŏrŭ?

Iudeĭ se despărţesc în urmĭşĭcare. Ieşŭ, care luminează pe Iudeĭ, şĭ nu vrea să-l creadză, şĭ fuge şĭ scapă de prinsŏre.

22 Şĭ se făcŭ atunci sărbătŏrea ĭnnoirĭĭ
în Ierusalimŭ, şĭ era ĭĕrnă. 23 Şĭ Ieşŭ
umblă în templu, în porticulŭ lui Solomonŭ.
24 Deci ĭ-aŭ ĭnconjurată Iudeĭ, şĭ ĭ-aŭ dzĭsŭ: Pănă
când ne ţĭ în îndoĭnţă? De eşĭ tu Christosŭ,
spune-ne de fĭţă.
25 Respunse-a Ieşŭ lorŭ: Mĭ dzĭcŭ-mĭ, şĭ nu
credeţĭ; ¹³lucrurile carĭ eŭ ĭaŭ în nu-
mele Părintelŭĭ meŭ, acelea mărturisescŭ pen-
26 tru mine. Dară voĭ ¹⁴nu credeţĭ, pentru că
nu sînteţĭ din oilĕ melle, precumŭ v'amŭ
27 dzĭsŭ. ¹⁵Oile melle ascultă vŏĭ-a meŭ, şĭ eŭ
le cunoscŭ, şĭ elle mĭ urmădză. 28 Şĭ lĭ dau
vĭaţă eternă, şĭ ¹⁶nu se vorŭ perde în eternŭ,
şĭ nĭmenea nu le va răpĕ din mâna mea.
29 ¹⁷Părintele meŭ, ¹⁸care mĭ-le-a datŭ, este maĭ
mare de cĕ-a toţĭ; şĭ nĭmenea nu le poate
30 răpĕ din mâna Părintelŭĭ meŭ. ¹⁹Eŭ şĭ Pă-
rintele una sumŭ.
31 Atunci Iudeĭ ĭerĭ-şĭ aŭ rĭdicatŭ pecre, ca
să ĭ-e arunce asupra lŭĭ.
32 Respunse Ieşŭ lorŭ: Multe lucrurĭ
bune v'amŭ arĕtatŭ de la Părintele meŭ;
pentru care lucru din acestea aruncaţĭ cu
33 pecre asupra mea? Respunseră lŭĭ Iudeĭ:
Pentru lucru bunŭ nu aruncămŭ cu pecre
asupra ta, ci pentru blăstĕmŭ, şĭ pentru că
tu, fiindŭ omŭ, ²⁰te faĭ tĕu şĭ Dumnezĕŭ.
34 Respunse lorŭ Ieşŭ: ²¹Aĭ nu este scrisŭ
în legea vostră: Eŭ amŭ dzĭsŭ, ²²deĭ sânteţĭ?
35 Dacă pre acelea ĭ-a numĭtŭ deĭ, ²³cărora cu-
vîntŭlŭ lui Dumnezĕŭ (şĭ nu se
póte scrĭptura), 36 voĭ

dzĭceţĭ că blăstemă, ²⁴pentru că a dzĭsŭ, că este
37 Fiiulŭ lui Dumnezĕŭ? ²⁵De nu facŭ lu-
crurile Părintelŭĭ meŭ, să nu mĭ credeţĭ.
38 Dară de facŭ, dacă nu credeţĭ în mine, ²⁶cre-
deţĭ lucrurilorŭ; ca să înţelegeţĭ şĭ să cre-
deţĭ lucrurilorŭ, că eŭ sînt în Părin-
39 tele, ²⁷şĭ Părintele ĭn mine, şĭ eŭ în elŏ.
²⁸Deci căutaŭ érăşĭ să-lĭ prindă; érăşĭ elŭ
40 a scăpatŭ din mâna lorŭ; 41 şĭ a mersŭ
érăşĭ-şĭ dincolo de Iordanŭ, în locurĭ ²⁹unde
Ioanŭ botezaŭ ĭnteiŭ; şĭ a rămasŭ acolo. Şĭ
mulţĭ veniaŭ la d'însulŭ, şĭ dzĭceaŭ: Ioanŭ
nicĭ unŭ semnŭ nu a făcutŭ, ³⁰dară tŏte câte
a dzĭsŭ Ioanŭ despre acestŭ omŭ adevĕrate
42 ³¹şĭ mulţĭ aŭ crezutŭ acolo ĭnlĕ'nsulŭ.

Lucrurile lui Lazarŭ; ceea ce făcu el fiiŭ spre mulţĭ ai morţĭ de dinsŭ, şĭ ce urmară în Ierusalim.

11 Şĭ ĕra bolnavŭ unŭ omŭ, anume Lazarŭ,
din Betania, satulŭ ³²Mariei şĭ alŭ Martei,
2 sorĭ-sa. (³³Ĕra ceea Maria, ce a unsŭ pre
Domnulŭ cu mirŭ, şĭ a ştersŭ pre
Lui cu părulŭ capetŭ-lŭ, alĭ cărei frate La-
3 zarŭ este bolnavŭ). Deci aĭ trimesŭ sorĭ-
sa-rĭ la Ieşŭ, dzĭcendu: Dŏmne, ĭerĕ, acela
pre care ĭ-lĭ ĭubĕşcĭ, este bolnavŭ.
4 Ieşŭ lĭnsă auzindŭ, a dzĭsŭ: Acĕstă bŏlĕ
nu este spre mŏrte, ³⁴ci spre mărirea lui Dum-
nedzĕŭ, ca să se mărĕască prin ea ³⁵Fiiulŭ
lui Dumnezĕŭ.
5 Şĭ ĭubĭa Ieşŭ pre Martha, şĭ pre sora
6 ei, şĭ pre Lazarŭ. Deci audzindŭ că este
bolnavŭ, ³⁶a rămasŭ ĭnsă două dzĭle la locŭlŭ, în
7 care era. 8 Şĭ apoĭ a dzĭsŭ ucenĭcilorŭ: Să
mergemŭ érăşĭ în Iudeea. Dzĭsĕ lŭĭ die-
nzĕlĭ: Rabbĭ, ³⁷acumŭ ĭ-căutaŭ Iudeĭ să
te ucidă, şĭ dĕ-se mergĭ acolo?
9 Respunse-a Ieşŭ: Aŭ nu sînt dzĭsĕ-spre-
dzĕce dzĕ în dzĭ? ³⁸De va ămbla cĭne-va
ziua, nu se va poticnĭ, pentru că vede lumina
10 lumĭĭ acestĭĭa. Ĭĕrĕ de va ămbla nzĕua,
se va poticnĭ, pentru că nu are lumină
11 ĭntrĭnsulŭ. Acestea zisĕ-a, şĭ dupĕ
aceea, ³⁹le va spune: Prietenŭ-nostru Lazarŭ
adormĭtŭ-a; dară mergŭ ca
să-l deştept. 12 Deci ĭ-a dzĭsŭ ucenĭcĭĭ lui:
Dŏmne, de a adormĭtŭ, ⁴⁰va fi sănă-
13 tosŭ. Ĭeşŭ ĭnsă vorbĭse despre mortea lŭĭ; ĕrĕ
ĭĕĭ a ĭnchĭpuĭtŭ că vorbĕşte despre dor-
14 mĭrea somnŭlŭĭ. Atunci ĭ-a dzĭsŭ lorŭ
15 pe faţă: Lazarŭ a murĭtŭ. Şĭ mă ĭnsŭ-
pentru voĭ, că nu amŭ fostŭ acolo, ca să
credeţĭ; dară să mergemŭ la elŭ.
16 Deci a dzĭsŭ Toma, cara se numĭĕa gĕ-
mănŭ, ucenĭcĭuluĭ-cĕlŭĭ: Să mergemŭ şĭ
noĭ, ca să murĭmŭ cu elŭ.

Atunce venindŭ Ieşŭ, a aflatŭ, că are 17
de patru dzĭle acumŭ la mormĭntŭ.
Şĭ era Betania aprópe de Ierusalimŭ, 18
ca la cĭncĭ-spre-dzĕce stadĭĭ. Şĭ mulţĭ din 19
Iudeĭ veniaŭ la Martha şĭ la Maria, să le
mângĭĭe pentru fratelŭ-lorŭ. Atunce Martha, 20
audzindŭ că vine Ieşŭ, a eşĭtŭ spre ĭn-
tĭmpinarea lŭĭ; ĭerĭ Maria ședea în casă.
Atunce a dzĭsŭ Martha către Ieşŭ: Dŏm- 21
ne, de aĭ fi fostŭ aĭcĭ, fratelŭ meŭ nu arĭ
fi murĭtŭ; 22 ĭerĭ şĭ acumŭ scĭŭ, că ⁴¹orĭ-cĕ-le 23
ĭ-vei cere de la Dumnezĕŭ, ⁴²şĭ va da Dum-
nezĕŭ. Dzĭse-lĭ Ieşŭ: Fratelŭ teŭ va ĭn- 24
vĭa. Dzĭse Martha lŭĭ: Scĭŭ că va ĭnvĭa la
vĭa. Dzĭse Maria lŭĭ: Eŭ sînt ⁴³ĭnvĭerea şĭ ⁴⁴vĭĕţa; 25
⁴⁵celŭ ce
ĭubĕşte în mine, de va şĭ mŭrĭ, va vĭĕ;
26 şĭ tŏtŭ celŭ ce trĕĭeşte şĭ crede în mine nu va
murĭ în vecĭŭ; ⁴⁶crezĭ acĕstea? 27 Dzĭse lŭĭ:
Da, dŏmne; ⁴⁷eŭ am credutŭ, că tu eştĭ Christosŭlŭ,
Fiiulŭ lui Dumnezĕŭ, celŭ ce aĭ venitŭ în
lume.
28 Şĭ acestea dzĭcendŭ, s'a dusŭ, şĭ a chĭe- 28
matŭ pre Maria, sora sa, ĭntr'ascunsŭ, dzĭ-
cendu: Învĭĕţătorulŭ a sositŭ, şĭ te chĭamă.
29 Deci aceea, cumŭ a audzĭtŭ, s'a ridicatŭ ĭute, şĭ a 29
mersŭ la elŭ. 30 Dară Ieşŭ ĭnsă nu se 30
mutasă în satŭ, ci era la locŭlŭ, unde l'a ĭn-
tĭmpinatŭ Martha. 31 Ĕra ĭudeĭ, carĭ eraŭ cu 31
ea ĭn casă şĭ o mângĭĭaŭ, vădzendŭ pre
Maria, că s'a sculatŭ ĭute şĭ a eşĭtŭ, l-aŭ
urmatŭ, dzĭcendu: Merge la mormĭntŭ, ca
să plângă acolo.
32 Atunce Maria, venindŭ unde era Ieşŭ, 32
şĭ vădzendu-lĭ, a căzutŭ la picĭóre-lŭĭ, gă-
sĭndu-lĭ, a dzĭsŭ: Dŏmne, de aĭ fi fostŭ aĭcĭ,
fratelŭ meŭ nu arĭ fi murĭtŭ. 33 Deci Ieşŭ, 33
vădzendŭ-o plângendŭ, şĭ pre ĭudeĭ
venĭndŭ cu ea plângendŭ, a mîngĭĭatŭ
ĭn spĭrĭtŭ, şĭ s'a turburatŭ; 34 şĭ a dzĭsŭ: 34
Unde ⁴⁸l'aĭ pusŭ? Dzĭsĕ lŭĭ: Dŏmne, vĭĕ
şĭ vedĭ. 35 Şĭ s'a plânsŭ Ieşŭ. 35 Atunce ĭu-
deĭ: Vedĭ, cumŭ ĭl ĭubĭa! 36 Ĭerĭ unĭĭ 36
carĭ ĭudeĭ: Nu-l ⁴⁹putea ĭnsă acela, carĭ
a deschĭsŭ ochĭĭ orbŭlŭĭ, să facă şĭ ca
acesta să nu mărĭ? 37 Atunce Ieşŭ, ĭarăşĭ 37
cărŭĭa-şĭ dzĭse de sĭne, a mersŭ la mormĭntŭ. Ĕra
ĭnsă o peşteră, şĭ pĕtră era pusă d'ĭnsa. 38 Dzĭse Ieşŭ 38
mĭcĭĭ, şĭ pĕtră era pusă d'ĭnsa. Dzĭse
Martha: Dŏmne, pute dzĭlĕ, ⁵⁰că este
mortŭlŭ. 39 Dzĭse-lĭ Ieşŭ: Aĭ nu ţĭ-amŭ 39
dzĭsŭ, că, de vĕĭ crede, vĕĭ ⁵¹vedĕ mărĭrea
lui Dumnezĕŭ? 40 Şĭ aĭ ridĭcatŭ pĕtrele unde 40
⁵²zăcea mortŭlŭ.

Éra însuș și-a zidirilă sufletul să nu moară, și a zis: Părinte, îți mulțumesc, că m'ai
42 ascultat. Și știam, că totdă-una mă asculți; însă pentru poporul, care stă împrejuru, am vorbit; ca să credă, că tu
43 m'ai trimes. Și aceste zicendu, a strigat cu vâce tare: Lazare, vino afară!
44 Și a eșit cela mortu, legat la mâni și la picióre cu fâșe, și fața lui era legată cu năfrămă. Isus le zise lor: Deslegați-lă, și-lu lăsați să meargă!

45 Atunci mulți din Iudei, cari veniseră la Maria, și cari văzuseră cele ce a făcutu Isus, au credutu într'însulu. Ér unii din
46 ei au mersu la Farisei, și li-au spusu cele ce a făcutu Isus.

47 Atunci arhiereii și Fariseii au adunatu sfatu, și diceau: Ce facemu noi? că omulu
48 acesta face multe semne; De-lu vomu lăsa așa, toți vorn crede într'însulu; și vorn veni Romanii, și vomu lua și locului și poporu-
49 lostru. Ér unulu dintr'înșii, numele Caiafa, fiindu arhiereu în anulu acela, le zise:
50 Voi nu sciți nimicu; Nici cugetați, că e mai bine de voi, ca să mórâ unu omu pentru poporu, și ca să nu se pérdă poporulu în-
51 tregu. Ér acésta nu a spusu de la sine; ci, fiindu arhiereu în anulu acela, a profețitu, că era să mórâ Isus pentru poporu.
52 Și nu numai pentru poporulu acesta, ci și ca să adune într'una pe fiii Dumnedieŭ cei
53 împrăștiați. Și dintr'acea și până înainte, ei s'au sfătuitu ca să-lu
54 omóre. Deci Isus nu mai umbla de față între Iudei, ci s'a dusu de acolo într'unu locu aprópe de pustiiu, într'o cetate, ce se chiamă Efraimu; și acolo petrecea cu discepolii săi.

Isus este uns în Betania spre îngroparea Sa, și este unsu cu fiarde și a fostu în Ierusalimu de poporu în biruință.

55 Și erau aprópe pascele Iudeilorŭ; și s'au suitu mulți din țéra la Ierusalimu mai ne-
56 inte de pasci, ca să se curățéscă. Atunci căutau pre Isus; și stându în templu, vorbiau unii cu alții: Ce vi se pare vóue? Nu va veni
57 la serbătóre? Ér arhiereii și Fariseii dăuseră ordinu, ca de va ști cineva unde este, să spună, ca să-lu prindă.

12 Iséră, cu șase dile mai 'nainte de pasci a venitu Isus în Betania, unde era Lazară celu ce fusese mortu, pre care l'a în-
2 viață din morți. Și i s'a făcutu acolo cină, și Marta servia: ér Lazară era unulu din cei ce ședeau la mésă împreună cu d'însulu.

3 Atunci Maria luându o litră cu mirru de nardu adevěrată, de mare prețiu, a unsu picidrele lui Isus, și a ștersu picidrele lui cu părulu seu; ér casa s'a umplutu de mi-
4 rosulu mirului. Atunci dîse unulu din discipulii lui, Iuda Iscariotulu, alu lui Simonu, care era să-lu
5 vândă: De ce nu s'a vêndutu acestu mirru cu trei sute de dinari, și să se dea sărăcilorŭ?
6 Éra acésta a dîsu, nu pentru că se îngrijia de săraci, ci pentru că era fură, și având pungă, și purta ce se punea
7 într'însa. Atunci a dîsu Isus: Lasă-lu spre
8 ziua îngropărei mele a păstră acestu. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi; ér pre mine nu pururea îmi veți.

9 Deci mulțime mare din Iudei aflându că este acolo, a venitu, nu numai pentru Isus, ci ca să vâdă și pre Lazară, pre care
10 l'a înviatu din morți. Ér arhiereii s'au sfătuitu, ca să omóre și pre Lazară;
11 Căci mulți din Iudei mergeau, și credeau în Isus.

12 Éra a doua di, mulțimea mare, care venise la serbătóre, auzindu că vine Isus la
13 Ierusalimu, A luatu ramuri de finici, și a eșitu spre întâmpinarea lui și strigă: Osana, binecuvêntatu fiindu-Și regele lui Israelu, care vine în numele Domnului!

14 Și aflându Isus unu asinu, a ședutu pe elu, precumu este scrisu:
15 Nu te teme, fiică a Sionului: ecă, regele tĕu vine în ți-
16 ne, ședându pe mânzulu asinei. Ér pre acestea n'au înțelesu discipulii lui mai 'nainte; ci dupĕ ce s'a mărită Isus, atunci și-au adusu aminte că acestea erau
17 scrise despre elu, și că acestea i-au făcutu. Deci mărturisia poporulu, care era cu
18 elu când a strigatu pre Lazară din mormêntu, și l'a înviatu din morți. Pentru aceea l'a
19 și întâmpinatu poporulu; căci a auditu că dîsese minunea. Deci ei dîseră: Vedeți, că nimicu nu folosește? ecă, lumea merge după d'însulu.

Unii Elini doresc să vadă pe Isus; acela își ia sufletu veșnicu.

20 Și erau óre-cari Elini, din cei ce se în-
21 chinau și se duseseră la serbătóre. Deci aceștia s'au apropiatu la Filipă, care era din Betsaida Galileei, și l'au rugatu, ziclndu: Domnule, voiumu să vedemu pe Isus.

22 Filipă merse, și a spusu lui Andreiŭ; și érăși Andreiŭ și Filipă spusără lui Isus.
23 Ér Isus li-a răspunsu, dicendu: A sositu óra, ca să se mărésca Fiiulu omului.
24 Adevĕrat, adevĕrat dicu vouĕ: Granulele de grâu, căzându pe pămentu, de nu va mori, ele rămâne singure; ér de va mori, ele
25 aduce mulță rodu. Celu ce își iubesce vĕța-șu, o va perde; și celu ce își urĕsce vĕța-șu în lumea acésta, o va păstra pentru vĕța
26 veșnică. De-mi servesce cine va, să-mi urmeze; și unde voiu fi eu, acolo va fi și servitorulu meu; și dacă va servi cine va, îl va
27 cinsti Părintele meu. Acuma sufletulu meu e turburatu; și ce voiu dice? Părinte, mântuĭ-mă de ĕră acésta? Dară pentru a-
28 ceea venitu-am în ĕra acésta. Părinte, mărésca numele tĕu.

Atunci a venitu vóce din ceriu, dicendu: Și l'am mărită, și érăși îl voiu mări.
29 Ér poporulu, care ședea de față, auzindu Tunetu ce fusese, ședea dicendu: Înger i-a
30 fostu. Răspunse Isus, și a dîsu: Acésta vóce nu s'a făcutu pentru mine, ci pentru voi.
31 Acuma este judecata acestei lumi; acuma
32 va fi afară stăpânitorulu acestei lumi. Și eu, de mă voiu înălța de la pămentu, voiu trage la mine pre toți.
33 Ér acésta dîcea, însemnându ce fel se mórte
34 avea să mórâ. Atunci i-a răspunsu mulțimea: Noi amu auditu din lege, că Christosu remâne în eternu; și cum dici tu: Fiiulu omului trebue să fie înălțatu? cine este acestu Fiiu alu omului?
35 Deci le dîse Isus: Lumina este încă puțină între voi. Umblați, până când aveți lumina, ca să nu vă coprindă întunerecurile; ca celu ce umblă în întune-
36 recurĭ nu scie unde merge. Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca să fiți fii luminei.

Acestea a vorbitu Isus, și mergându, s'a ascunsu de d'înșii.

Neîncrederea Israeliților.

37 Ér de și făcuse atâtea semne înaintea
38 lorŭ, totu nu credeau într'însulu; Ca să se împlinéscă cuvêntulu profetului Isaia, pre care l'a dîsu: Doamne, cine a credutu auzi-
39 rei noștre? și brațulu Domnului, cui s'a descoperitu? Pentru aceea nu puteau
40 să credă, căci érăși a dîsu Isaia: Ei a orbitu ochii lorŭ, și a împetritu anima lorŭ; ca să nu vĕză cu ochii lorŭ, și să înțelĕgă cu anima lorŭ, și să se întórcă, ca să-i vin-
41 decu. Acestea a dîsu Isaia, când a vĕzutu mărirea lui, și a vorbitu despre d'însulu.
42 Totuși și din dregĕtorĭ mulți au crezutu într'însulu; dară pentru Farisei nu-Și mărturisiau, ca să nu fie scoși din sinagogă.
43 Căci ei au iubitu mai multu mărirea omenéscă decât mărirea lui Dumnedieŭ.

44 Ér Isus a strigatu, și a dîsu: Celu ce crede în mine, nu crede în mine, ci în celu
45 ce m'a trimesu. Și celu ce mă vĕde pre mine, vĕde pre celu ce m'a trimesu.
46 Eu lumină în lume, ca totu celu ce crede într'însulu să nu rĕmână în întunerecu.
47 Și de cineva va auzi cuvintele mele, și nu le crede, eu nu-lu judecu; că n'am venitu ca să judecu lumea, ci ca să mântuiesc lumea.
48 Celu ce mă trage pre mine, și nu primesce cuvintele mele, are pre celu ce-lu judecă: cuvêntulu meu are să-lu judece în diua de apoi.
49 Căci eu nu de la mine însumi am vorbitu; ci Tatălu, care m'a trimesu, mi-a dîsu el însuși ce să poruncescu, și ce să vorbescu.
50 Și scimu, că porunca lui este viață veșnică. Deci cele ce vorbescu eu, precumu mi-a dîsu Părintele, așa vorbescu.

Isus spală picidrele ucenicilorŭ săi, și pe Petru îl dojenesce și îl învață.

13 Ér înainte de serbătórea pascelor, 13
Isus, sciindu că i-a venitu óra, ca să trécă din ĕra acésta la Părintele, iubindu pre ai săi, pre cei din lume, i-a iubitu până în sfârșitu: Și sfârșindu se
2 cina, (când diavolulu acumă pusese în anima lui Iuda Iscariotulu să-lu vândă pre
3 Isus, Fiindu Isus, că Părintele a dat tóte în mânile, și că a eșitu de la Dumnedieu, și merge la Dumnedieu;
4 Se scolă de la cină, și își a pusu vestmintele de la sine, și luându un prosoru, s'a
5 încinsu cu elu. După aceea a turnatu apă în spălătóre, și a începutu a spăla picidrele discipulilorŭ, și a ștergea cu prosorulu, cu care era încinsu.
6 Deci a venitu la Simonu Petru; și-a dîsu acestu: Doamne, tu să-mi spăli picidrele?
7 Răspunse Isus, și a dîsu: Ce fac eu tu nu scii acum, dară vei înțelege mai

Cum te fuĕi ei, tu nu vei cunoscu; 8 dară vei cunoscu după aceea. Dic'a Petru lui: Nu vei spăla picĭorĭle mei nici odată. Respunse Iisus lui: De nu te voiu spăla, nu 9 ai parte cu mĭne. Dic'a Simon Petru lui: Dómne, nu numai picĭorĭle mei, ci şi mâ- 10 nile şi capulu. Dic'a Iisus lui: Celŭ spălatŭ nu are lipsă de cât numai picĭorele; dimpotrivă este curatŭ tre- 11 şi voi sînteţĭ curaţi, dară nu toţĭ. Că 'lu scia pre cine se da; pentru aceea a dîsu: Nu toţĭ sînteţĭ curaţi.

Dară după ce a spălatŭ picĭorĭle lorŭ, 12 şi-a luatŭ vestmintele sale, şedîndŭ érăşĭ, le-a dîsu: Înţelegeţĭ ce v'amu făcutŭ? Voi 13 mĭ numiţĭ învĭţătorulŭ şi Domnulŭ; şi bine dîceţĭ, căci sînt. Deci dacă eu, Domnulŭ 14 şi Învĭţătorulŭ vostru, v'amu spălatŭ picĭorele, sînteţĭ datorĭ şi voi a spăla u- 15 nulŭ altuia picĭorele. Că v'am dată exemplu, ca să faceţĭ precumŭ eu v'amu făcutŭ voiŭ. Adevĕrŭ, adevĕrŭ grăescu voiŭ: Servitorŭ 16 nu este mai mare de cât domnulŭ seu, nici ertĕ trimisŭ mai mare de cât celŭ ce l'a trimisŭ. De sciţĭ acestea, fericiţĭ vĭnteţĭ, 17 18 de le veţĭ face. Nu despre voi toţĭ vorbescu; scĭu pre cari i-amu alesŭ; ci ca să împlinéscă scriptura: Celŭ ce mănîncă cu mine pâne, a ridicatŭ contra mea călcîiulŭ 19 seu. Acumŭ vi dîcu mai 'nainte de a se face, ca atunci, când va fi, să credeţĭ că eu 20 sînt. Adevĕrŭ, adevĕrŭ dîcu voiŭ: Celŭ ce primésce pre cine voiŭ trimiteţĭ, pre mine mĭ primésce; ertĕ celŭ ce primésce pre mine, primésce pre celŭ ce m'a trimisŭ pre mine.

Acestea dîcêndŭ Iisusŭ, s'a conturbatŭ 21 spĭritŭ, şi a vorbitŭ mărturisindŭ: Adevĕrŭ, adevĕrŭ, dicu voiŭ, că unulŭ din voi va mĭ 22 mâ vîndâ. Atunci discepulĭi eraŭ uniulŭ la altulŭ, nedumĭrăgindu-despre cine vor- 24 besce. Erŭ unulŭ din discepulĭi sei, pre carele-lu iubîa Iisusŭ, 'era culcatŭ pe sînulŭ 25 seŭ. Deci Simon Petru a făcutŭ semnŭ acestuia să întrebe, cine ară fi de care vorbesce. Şi acelŭ căpătîndŭ-se pe pieptulŭ lui Iisusŭ, l-a dîsu: Dómne, cine este? 26 Respunsŭ Iisusŭ: Acela este căruia voiŭ, după ce voiŭ înmuia bucăta, o voiŭ da. Şi înmuiêndŭ bucăta, a datŭ-o lui Iuda Iscarioteulŭ, fiulŭ 27 lui Simon. Şi după ce a luatŭ bucăta, a intrat în elŭ Satana. Atunci l-a dîsu Iisusŭ: De ai să faci, fă mai 'nainte. Ertĕ a- 28 cestea nimenea din cei ce şedeaŭ la mésă nu a înţelesŭ pentru ce i-a dîsu. Că unii 29 acestora, fiindŭ-că 'lucra punga, ertĕ dîsu Iisusŭ: Cumpĕră cele ce ni trebuescu la sărbătóre, sĭu ceva dee celor sĕracĭ. Atunci elŭ, după ce a luatŭ bucăta, îndată 30 a eşitŭ; şi era noapte negră.

Pentru cea de pe urmă a învĭţătorului. Pentru pesce depărtarea lui; Mângâietorulŭ.

Deci când elŭ a dîsu: Acumŭ 31 s'a mărită Fiulŭ omului, şi Dumnedeŭ s'a mărită prin elŭ. Dacă Dumnedeŭ s'a mă- 32 rită prin elŭ, şi va mări Dumnedeŭ pre elŭ, şi îndată îlŭ va mări. Copilĭĭ mei, încă pu- 33 ţînŭ sînt cu voi; mă veţĭ căuta; şi, precumŭ am dîsu Iudeilorŭ: Unde eŭ mergu, voi nu puteţĭ veni; aşa acumŭ dicu voiŭ. Poruncă nouă dau voiŭ: Să vĕ iubiţĭ 34 unulŭ pe altulŭ; precumŭ eu v'amŭ iubitŭ, ca şi voi să vĕ iubiţĭ unulŭ pe altulŭ. Întru 35 acésta vorŭ cunósce toţĭ, că sînteţĭ discepulĭi mei, de veţĭ avé dragoste unulŭ către voi.

Dice-i-a Simon Petru: Dómne, unde 36 mergi? respunse-i Iisusŭ lui: Unde mergu eu, nu mi poţĭ urma acumŭ, ertĕ 'mai pe urmă mi vei urma. Dic'a Petru lui: Dómne, de 37 ce nu-mĭ potŭ urma acumŭ? Sufletulŭ meu 'mi voiŭ pune pentru tine. Respunse Iisusŭ lui: 38 Viţa ta o voi pune pentru mine? Adevĕrŭ, adevĕrŭ ţi dîcu: Nu va cîntâ cocoşulŭ, până nu de trei ori te voi tăgădui de mine.

Să nu se turbure anima voastră; credeţĭ 14 1 în Dumnedeŭ, credeţĭ şi în mine. În casa părintelui meŭ sînt multe locuinţe; ertĕ de nu, vĕ aşĭ fi dîsu vouĕ. Mă merg să vĕ gătescu 2 3 locŭ. Şi de mergŭ să vĕ gătescu locŭ, voiŭ veni érăşĭ şi vi voiŭ lua la mine, ca unde sînt eu, acolo să fiţĭ şi voi. Şi unde mergu 4 eu, ştiţĭ şi calea ştiţĭ.

Dic'a Toma lui: Dómne, nu scimŭ unde mergi; şi cumŭ putemŭ să scimŭ calea? 5 6 Dic'a Iisus lui: Eu sînt calea, adevĕrulŭ şi vĕdiulŭ; nimenea nu vine la Părintele, de cât numai prin mine. Dacă mĭ-aţĭ fi cunoscutŭ 7 pre mine, aşĭ fi cunoscutŭ şi pre Părintele meu; şi de acumŭ îlŭ cunóscetĭ, şi l'aţĭ vĕdiutŭ.

Dic'a Filipŭ lui: Dómne, arĕtă-ne pre 8 Părintele, şi ne ajunge. Dic'a Iisusŭ lui: A- 9

tâta timpŭ sînt cu voi, şi nu mĭ-aĭ cunoscutŭ, Filipŭ? Celŭ ce mĭ-a vĕdiutŭ pre mine, a vĕ- 10 diutŭ pre Părintele; şi cumŭ dîci: Arĕtă-ne pre Părintele? Nu ne credi, că eu sînt în Părintele, şi Părintele în mine este? cuvintele 11 ertĕ ce vĕ voiŭ grăi, nu le vorbescu de la mine, ci Părintele, celŭ ce locuésce în mine, ertĕ El face lucrurile. Credeţĭ mie, că eu în 12 Părintele, şi Părintele în mine este; sĭu dară, credeţĭ mie pentru însăşĭ lucrurile. Adevĕrŭ, adevĕrŭ grăescu voiŭ: Celŭ ce 13 crede în mine, şi acela va face lucrările, ertĕ eu facu; da, va face mai mărĭ de cât eu facu; că eu mă mergu la Părintele meu. Şi ori-ce veţĭ ruga în numele meŭ, aceea 14 voiŭ face, ca să se mărĕscă Părintele în fiulŭ. Ori ce veţĭ cere în numele meŭ, eu voiŭ face.

De mĭ iubiţĭ, păziţĭ ordinele mele. Şi 15 eu voiŭ ruga pre Părintele, şi 'altu Mângâietorŭ va da vouĕ, ca să rĕmînă cu voi în 16 eternŭ: Spiritulŭ adevĕrului, 'pre care lumea nu-l-a pôte primi, pentru că nu-lŭ vede, nici nu-lŭ cunósce; ertĕ voi îlŭ cunóscetĭ; 17 rĕmînĕ-va în voi, şi voi îlŭ veţĭ avé. Nu vĕ voiŭ lăsa orfănĭ, 'mă voiŭ la voi. Încă pu- 18 ţînŭ şi lumea nu mĭ va mai vedé; ertĕ voi mĭ veţĭ vedé; fiindŭ-că eu trăescu, şi voi veţĭ trăi. În acelŭ 'ceasŭ veţĭ cunóscu voi, 19 că 'eu sînt în Părintele meu, şi voi în mine, şi 'eu în voi. Celŭ ce are ordinele mele şi 20 le păzésce, acela este care mĭ iubésce; şi celŭ ce mĭ iubésce, va fi iubitŭ de Părintele meu, şi eu îlŭ voiŭ iubi, şi mă voiŭ face cunoscutŭ lui.

Dic'a Iudă d'inaintea lui, (nu Iscarioteulŭ) 21 Dómne, de unde vine, că voiŭ vei să te a- rĕţĭ, şi nu lumei?

Respunse Iisusŭ, şi l-a dîsu: De mĭ iu- 22 besce cineva, va păzi cuvintele meŭ; şi Părintele meu îlŭ va iubi, şi vomŭ veni la elŭ, şi vomŭ face lăcaşŭ la d'insulŭ. Celŭ ce nu mĭ iubésce, nu păzésce cuvin- 23 tele mele; şi 'cuvintele, care audiţĭ, nu sînt ale mele, ci ale Părintelui ce a trimisŭ pre mine.

Acestea vi dîcu, fiindŭ la voi. Ertĕ 25 26 Mângâietorulŭ, Spiritulŭ celŭ Sĕrtŭ, pre carele-lu va trimite Părintele în numele meŭ, elŭ va învĭţa vĭtŭ, şi vi va aduce a- minte 'tŏte cele ce amŭ vorbitŭ vouĕ.

Pace las vouĕ, pacea mea dau voiŭ; nu 27 precumŭ lumea dă, eu dau voiŭ. Să nu se turbure anima voastră, nici să se înfricoşeze. Audiţĭ cumŭ v'amŭ spusŭ: Mĭ mĕrgŭ, şi viŭ 28 la voi. De m'aţĭ iubi, v'aţĭ bucurâ că mĕrgŭ la Părintele, că mai mare de cât mine este. Şi 'acumŭ v'amŭ dîsu mai 'nainte, ertĕ a 29 nu se întîmpla, ca atunci când se va întîmpla, să credeţĭ. Nu voiŭ mai vorbi 30 multe cu voi; că vine stăpînitorulŭ acestei lumi, dară nu are nimica în mine. Ertĕ să cunóscă lumea, că iubescu pre 31 Părintele, şi precumŭ mi-a poruncitŭ Părintele, aşĭ fac. Sculaţĭ-vĕ, să mergemŭ de aicea.

Pentru ca să se arĕte a învĭţătorului iubire către Părintele, şi dorinţa lui de a se întorce la elŭ.

Eŭ sînt viţa cea adevĕrată, şi vierulŭ este 15 1 Părintele meŭ. Tóte viţa din mine, 2 care nu face fructŭ o scóte; şi tóte, care face fructŭ, o curăţésce, ca să facă mai mult fructŭ. Voi sînteţĭ acumŭ curaţi în 3 4 urma cuvîntului, care v'amŭ vorbitŭ. Rĕmînĕţĭ în mine, şi eu în voi. Precumŭ viţa nu póte să facă fructŭ din sine, de nu va rĕmînĕ în vie, aşa nici voi, de nu veţĭ rĕmînĕ în mine. Eu sînt viţa, voi vlăs- 5 tarii. Celŭ ce rĕmîne în mine şi eu într'însulŭ, acela face mulŭ fructŭ, că fără de mine nimicŭ nu potĕţĭ face. De nu rĕmîne cine- 6 va în mine, 'se scóte afară ca viţa, şi se usucă; şi o adună, şi o aruncă în focŭ, şi arde. De rĕmînemŭ în voi, şi cuvintele 7 mele rĕmînŭ în voi, ertĕ-ce veţĭ voi, veţĭ cere, şi vi se va face. Întru aceasta se mă- 8 resce, că vi veţĭ da mulŭ fructŭ, şi veţĭ fi ucenicĭ ai mei.

Precumŭ m'a iubitŭ Părintele pre mine, 9 aşa eu v'amŭ iubitŭ pre voi; rĕmînĕţĭ în dragostea mea. De veţĭ păzi ordinele mele, 10 veţĭ rĕmînĕ în dragostea mea, precumŭ eu am păzitŭ ordinele Părintelui meŭ, şi rĕmînŭ în dragostea lui. Acestea amŭ vor- 11 bitŭ vouĕ, ca bucuria mea să fiă întru voi, şi bucuria voastră să fie plină.

Aceasta este ordinulŭ meŭ, ca să vĕ iu- 12 biţĭ unulŭ pre altulŭ, precumŭ eu v'amŭ iubitŭ pre voi. Mai mare dragoste de cât 13 aceea nu are nimenea, ca să-şĭ dee cineva viţa sa pentru amicĭ. Voi sînteţĭ amicĭ ai mei, 14 ertĕ faceţĭ ce vĕ poruncescu eu vouĕ. Nu 15 mai dicu voi robĭ, că robulŭ nu scie ce face stăpînulŭ seu; ci v'amŭ dîsu amicĭ, că tóte câte amŭ audităŭ de la Părintele meŭ, v'amŭ făcutŭ cunoscute vouĕ. Nu voi 16 m'aţĭ alesŭ pre mine, ci eu v'amŭ alesŭ pre voi, şi v'amŭ pusŭ, ca să mergeţĭ şi roduri să aduceţĭ, şi rodulŭ vostru să rĕmînă; ca ori-ce veţĭ cere de la Părintele în numele meŭ, să vĕ dea.

Acestea vi le poruncescu, ca să vĕ iu- 17 biţĭ unulŭ pre altulŭ.

Dacă lumea vĕ urĕscŭ, sciţĭ că pre mine 18 mĭ-a urîtŭ mai 'nainte de cât pre voi. De 19 aţĭ fi din lume, lumea ar iubi ce este a sa; dară fiindŭ-că nu sînteţĭ din lume, ci eu v'amŭ alesŭ din lume, de aceea lumea vĕ urĕscŭ. Aduceţĭ-vĕ aminte de cuvîntulŭ 20 pre care 'lŭ amŭ dîsu vouĕ: Nu este robulŭ mai mare de cât stăpînulŭ seu. De mĭ-aŭ persecutatŭ pre mine, şi vĕ voiŭ persecutâ; de mĭ-aŭ păzitŭ cuvîntulŭ, şi vostru îlŭ voiŭ păzi. Ci 21 tóte acestea vĕ voiŭ face vouĕ pentru numele meŭ, că nu cunósc pre celŭ ce m'a trimisŭ. De nu aşĭ fi venitŭ şi aşĭ fi 22 grăitŭ lorŭ, păcatŭ n'arŭ avé; ertĕ acumŭ nu potŭ scusâ păcatulŭ lorŭ. Celŭ ce mĭ urĕscŭ, 23 şi pre Părintele meŭ îlŭ urĕscŭ. De nu aşĭ fi 24 făcutŭ între ei lucrurile, ce nimenea altulŭ nu le-a făcutŭ, păcatŭ n'arŭ avé; ertĕ acumŭ şi le-aŭ vĕdiutŭ, şi mĭ-aŭ urîtŭ şi mie şi Părintele meŭ. Ci 25 să se împlinéscă cuvîntulŭ scrisŭ în legea lorŭ: Mĭ-aŭ urîtŭ fără causă.

Când va fi venitŭ Mângâietorulŭ, pre 26 carele-lu voiŭ trimite vouĕ de la Părintele meŭ, Spiritulŭ adevĕrului, carele de la Părintele meŭ purcede, elŭ va mărturisi despre mine; şi vostru 27 mărturisiţĭ, că de la începutŭ sînteţĭ cu mine.

Acestea vi le amŭ grăitŭ, ca să nu vĕ 16 1 smintiţĭ. Vĕ voiŭ face să fiţĭ daţĭ afară din 2 sinagogi; ba vine ora, când ori-cine vĕ va omorî, va crede că face servitŭ lui Dumnedeŭ. Şi 'acestea vĕ voiŭ face, fiindŭ-că 3 n'aŭ cunoscutŭ pre Părintele, nici pre mine. Ci v'amŭ dîsu acestea, ca când va fi ora 4 lorŭ, să vĕ aduceţĭ aminte, că eu v'amŭ spusŭ. Nu vĕ amŭ dîsu acestea de la începutŭ, fiindŭ-că eu eramŭ cu voi. De acumŭ 5 însă mĕrgŭ la Părintele, celŭ ce m'a trimisŭ, şi nimenea din voi nu mĭ întrebă: Unde mergi? Ci fiindŭ-că v'amŭ grăitŭ acestea, 6 întristarea a umplutŭ inima voastră. Ci eu 7 vĕ spunu adevĕrulŭ: Vĕ este de folosŭ, ca eu să mĕrgŭ; ertĕ de nu mĕrgŭ, Mângâietorulŭ nu va veni la voi; ertĕ de mĕrgŭ, îlŭ voiŭ trimite vouĕ. Şi venindŭ elŭ, va 8 mustrâ lumea despre păcatŭ, şi despre dreptate, şi despre judecată: Despre păcatŭ, 9 că nu credŭ în mine; despre dreptate, 10 că mĕrgŭ la Părintele meŭ, şi nu mĭ veţĭ mai vedé; despre judecată, că 11 stăpînitorulŭ acestei lumi este osîndită.

acéste nimenea nu are ce să-ţi pună cîrc-
14 va vĕţîu ca pentru cînilĕ ei. 15 Voi sînteţi
15 amicii mei, de voiţi face ce vă poruncesc.
Acum nu vă mai zicu serv; că servulu nu
scie ce face domnulu seu; ci v'amu disu
amici, că tote cîte am auditu de la Pa-
16 rintele meu, am făcutu a voastră. 16 Nu voi
m'aţi alesu pre mine; ci eu v'amu alesu pre
voi; şi v'amu rînduitu ca voi să mergeţi, şi să
aduceţi rodu, şi rodulu vostru să remînă;
ca tote cîte veţi cere de la Parintele
17 în numele meu, să vi dea. 17 Acestea vi dicu,
ca să vă iubiţi unulu pre altulu.
18 Dĕ vă urĕsce lumea, sciţi că m'a urîtu
19 pre mine mai ’nainte de cătu pre voi. 19 De
aţi fi din lume, lumea ară iubi pre ai sei;
dară pentru că nu sînteţi din lume, ci eu
v'amu alesu din lume, pentru aceea vă u-
20 rĕsce lumea. Aduceţi-vĕ aminte de cuvîntulu,
care v'amu disu: Servulu nu este mai
mare de cîtu domnulu seu. De m'au per-
secutatu pre mine, vă vorŏ persecuta şi pre
voi; de vi voru păzi cuvîntulu meu, vorŏ păzi
21 şi alu vostru. 21 Dară tote acestea vi le voru
face pentru numele meu, pentru că nu cu-
22 nosc pre celu ce m'a trimesu. 22 De nu aşi
fi venitu şi nu aşi fi vorbitu, nu aru avea
păcatu; dară acuma nu au cuvîntu pentru
23 păcatulu loru. 23 Celu ce mĕ urĕsce urăsce
24 şi pre Parintele meu. 24 Dĕ nu aşi fi facutu
între ei, cari nimenea altulu nu a
facutu, nu aru avea păcatu; dară acuma
şi vĕdŭtu, şi m'au urîtu şi pre mine şi pre
25 Parintele meu. 25 Dară aru se se împlinescă cu-
vîntulu scrisu în legea loru: M'au u-
rîtu fără cuvîntu.

26 Eu cîndu va veni Mîngîitorulu, pre
care eu voiu trimite de la Parintele, adecă
Spiritulu adevĕrului, care purcede de la Pa-
27 rintele, acela va mărturisi despre mine. 27 Iară
şi voi veţi mărturisi, dîndu-vĕ cuvîntu
mai de la începutu.

16 1 Acestea v'amu vorbitu, ca să nu vĕ
2 scandalisaţi. 2 Ei vĕ voru scote din sinagogi; şi vine timpulu, cîndu
tŏte celu ce vi va ucide, să i se pară că face unu servîciu
3 lui Dumnedĕu. 3 Şi acestea vi voru face,
pentru că nu aţi cunoscutu pre Parintele,
4 nici pre mine. 4 Însă v'amu vorbitu
acestea, ca cîndu va veni timpulu, să vĕ aduceţi a-
minte de ele, că eu v'amu spusu. Şi n'amu
voitu să vĕ spunu de la începutu, pentru
că eramu cu voi.

Acelu ce îi va trimite Mîngîitorulu — Mîngîitorulu trimisu de Mîngîitorulu şi de mîngîitorii săi.

5 Dară acuma mergu la celu ce m'a trimesu, şi nimenea din voi nu mĕ întrebă:
6 Unde mergi? 6 Ci pentru că v'amu vorbitu
acestea, întristarea a umplutu inima vóstră.
7 Dară eu vĕ spunu adevĕrulu: Vĕ este de
folosu, ca eu să mĕ ducu; că de nu mĕ voiu
duce, Mîngîitorulu nu va veni la voi;
8 dară de mă voiu duce, îlu voiu trimite la
voi. 8 Şi venindu acela, va mustra lumea
de păcatu şi de dreptate şi de judecată:
9 9 De păcatu, pentru că nu credu în mine;
10 10 De dreptate, pentru că mergu la Parintele
meu, şi nu mĕ mai veţi vedé; 11 De judecată,
pentru că căpĕtĕnitorulu acestei lumi s'a
judecatu.

12 Încă multe aru a dice, dară nu puteţi
a le purta acumu. 13 Ĕră cîndu va veni a-
cela, Spiritulu adevĕrului, vĕ va conduce la
tŏtu adevĕrulu: că elu nu va vorbi de la
sine; ci tŏte va audi va vorbi, şi vĕ va vesti
cele viitóre. 14 Acela mĕ va mări; că va lua
dintr'alu meu, şi vĕ va da la semne. 15 Tŏte
cîte are Parintele, ale sale sunt; pentru
aceea amu disu, că va lua dintr'alu meu,
şi vĕ va da la semne.

16 Puţînu, şi nu mĕ veţi vedé; şi ĕră-şi pu-
ţînu, şi mĕ veţi vedé, 17 că mergu la Parin-
tele meu.

Atuncea unii din discipulii lui nĕ diseră
între sine: Ce este acésta ce ni dice: Puţînu,
şi nu mĕ veţi vedé; şi ĕră-şi puţînu,
şi mĕ veţi vedé; şi mergu la Parintele meu?
18 Deci diseră: Ce este acésta ce dice: Puţî-
ţînu? Nu scimu ce vorbesce.

19 Eu cunoscîndu Iisus că voiau să-lu în-
trebe, îna qisu: De acésta vĕ întrebaţi între
voi, că amu disu: Puţînu, şi nu mĕ veţi
vedé, şi ĕră-şi puţînu, şi mĕ veţi vedé?
20 Adevĕru, adevĕru qicu vouă: Veţi plînge
şi vĕ veţi tîngui; ĕră lumea se va bucura,
şi voi vĕ veţi întrista; dară întristarea vó-
stră se va preface în bucuriă. 21 Femea,
cîndu are întristare, pentru că a e-

vită óra ei; ĕră dacă naşce copilulu, nu-şi mai aduce aminte de
mul adnce amărĕ de bucuriă pentru că
22 s'a născutu unu omu în lume. 22 Şi voi
veţi avea întristare acumu, dară ĕră-şi vĕ
voiu vedé, şi voru bucura inimile vóstre, şi
bucuriă vóstră nimenea nu o va lua de la
23 voi. 23 Şi în acea di nu veţi întreba nimi-
mică. Adevĕru, adevĕru qicu vouă: Ori-
ce veţi cere de la Parintele în numele meu îvĕ
24 va da. 24 Pînă acumu nu aţi cerutu nimica
în numele meu; cereţi, şi veţi lua, ca bu-
curia vóstră să fie deplină.

25 Acestea v'amu disu în parabole. Dară
va veni óra cîndu nu vi voiu mai vorbi în
parabole, ci vi voiu da de la adinsulu
26 despre Parintele. 26 În acea di veţi cere în
numele meu, şi nu vi qicu, că eu voiu ruga
27 pre Parintele pentru voi: 27 Că însuşi Pa-
rintele ve iubesce, pentru că mĕ aţi iubitu,
şi aţi credutu, că eu amu eşitu de la Dumne-
28 dĕu. 28 Eşitu-amu de la Parintele şi am ve-
nitu în lume; ĕră-şi las lumea, şi merg la
Parintele.

29 Dîşi-i lui discipulii: Ecce, acumu vor-
beşti lămuritu, şi nu vorbesci în parabole.
30 Acumu cunoscemu, că ştii tŏte, şi nu-ţi
trebue cineva să te întrebe cine-va: prin aceea
credemu, că ai eşitu de la Dumnedĕu.

31 Respunse lui Iisus: Acumu credeţi?
32 Iată, vine óre, şi acumu a venitu, ca să
vĕ risipiţi fie-care la ale sale şi să mĕ la-
saţi singuru; dară nu sînt singuru, că Pa-
rintele este cu mine. 33 Acestea v'amu vor-
bitu, ca în mine să aveţi pace. În lume
veţi avea necasuri; dară îndrăsniţi: eu
amu învinsu lumea.

Rugăciunea lui Iisus cu credinciosii.

17 1 Acestea vorbi Iisus, şi, ridicîndu
ochii la cerĕ, qise: Parinte, a
venit óra: măresce pre Fiulu teu, ca şi
2 Fiulu teu să te mărescă; 2 precumu i-ai datu
putere preste tŏtă cărnea, ca tŏte cîte
3 i-ai datu lui să le dea viĕţă eternă. 3 Ĕră
viĕţa eternă este aceea, ca să te cu-
noscă pre tine, pre unulu adevĕratu Dum-
nedĕu, şi pre Iisus Christosulu, pre care l'ai
4 trimisu. 4 Eu te-amu mărită pe pămîntu;
lucrulu pre care mi l'ai datu ca să-lu fac,
5 l'amu şi făcutu. 5 Şi acumu, Parinte, măresce mĕ tu
la tine cu mărirea, ce amu avutu
la tine, mai ’nainte de a fi lumea.
6 6 Eu am arĕtatu numele teu oamenilorŏ,
pre care mi i-ai datu din lume; ai fostu ai
lor, şi mi i-ai datu, şi au păzitu cuvîntulu teu.
7 7 Acumu scu, că tŏte cîte mi-ai datu
sunt de la tine. 8 Că cuvintele, pre cari
mi le-ai datu, le-amu datu lorŏ; şi ei le-au
primitu, şi cu adevĕratu scu, că eu am eşitu
de la tine, şi au credutu, că tu mi-ai
trimisu. 9 Eu pentru acestia mĕ rogu; nu pen-
tru lume mĕ rogu; ci pentru acestia, pen-
tru cari mi-ai datu, că sînt ai tei. 10 Şi tŏte
cele ale mele sunt ale tale, şi ale tale sunt ale mele;
şi sînt lăudatu în ei. 11 Şi eu nu mai
sînt în lume, ei acestia sînt în lume, şi
eu vinu la tine. Parinte sfinte, păzescu-i în
numele teu, pre cari mi-ai datu, ca să fie
una, precumu şi noi. 12 Cîndu eramu eu cu ei
în lume, eu îi păzeamu în numele teu, pre
cari mi-ai datu, şi amu păzitu, şi nimenea
dintr'inşii nu s'a perdutu, fără numai
fiulu perzĕrei, ca să se împlinescă scrip-
tura. 13 Ĕră acumu vinu la tine, şi acestea
vorbescu în lume, ca să aibă bucuriă mea
deplină în ei.

14 Eu le-amu datu cuvîntulu teu; şi lumea
i-a urîtu, pentru că ei nu sînt din lume,
precumu eu nu sînu din lume. 15 Nu mĕ rogu,
ca să-i ei luĕ din lume, ci ca să-i păzescu de
celu reu. 16 De nu sînt din lume, precumu
nici eu nu sînu din lume. 17 Sfinţesce-i în
adevĕru pre ei; cuvîntulu teu este adevĕru.
18 Precumu m'ai trimisu în lume, aşa şi eu i-
amu trimisu în lume. 19 Şi pentru
aceştia mă sfinţescu, ca şi ei să fie sfin-
ţiţi în adevĕru.

20 Şi nu numai pentru acestia mĕ rogu, ci şi
pentru cei ce voru credé în mine prin cu-
vîntulu loru, 21 ca toţi să fie una; precumu
tu, Parinte, în mine şi eu în tine, ca şi ei să fie
una în noi; ca să credă lumea, că tu
m'ai trimisu. 22 Şi slava, care mi-ai
datu, amu datu-o loru, ca să fie una, pre-
cumu noi sîntemu una. 23 Eu în ei şi tu în
mine, ca ei să fie desăvîrşiţi într'unu, şi

ta nă cunoșcă lumea, că Eu mă iubescu, și cu-
cum mi-a datu Tatălu mie porunca, așa facu.
Sculați-vă, să mergemu de aci.

CAP. XV.

Vița adevărată. Urîrea lumei.

Eu sunt vița cea adevărată, și Tatălu
meu este lucrătoriulu. Pre tote mlădițele
dintr'Ensulu, care nu aducu rodu, le taie; și pre
tote care aducu rodu le curățe, ca să aducă mai
multu rodu. Voi sunteți curați acum pentru cu-
vîntulu, care l'am vorbitu cu voi. Remîneți în
Mine, și Eu în voi. Precumu mlădița nu pote
aduce rodu de la sine, dacă nu remîne în vița,
așa nici voi, dacă nu remîneți în Mine. Eu sunt
vița, voi sunteți mlădițele. Cine remîne în Mine,
și Eu în elu, acela aduce rodu multu; căci fără
Mine nu poteți face nimicu. Cine nu remîne în
Mine, se aruncă afară ca mlădița, și se usucă;
și le adună, și le arunca în focu, și ardu. Dacă
remîneți în Mine, și cuvintele Mele remîn în voi,
tote câte veți voi cere, vi se voru face. Prin a-
cestea se preamărește Tatălu meu, ca să aduceți
rodu multu, și să fiți ucenicii Mei. Precumu Mă
iubesce pre Mine Tatălu, așa și Eu v'amu iubitu
pre voi; remîneți în dragostea Mea. Dacă păziți
porunc'ele Mele, veți remîne în dragostea Mea,
precumu Eu am păzitu porunc'ele Tatălui Meu,
și remînu în dragostea Lui. Acestea v'amu vor-
bitu, ca bucuri'a Mea să fie în voi, și bucuri'a
voștră să fie deplină. Porunc'a Mea este, ca să
vă iubiți unii pre alții, precumu v'amu iubitu Eu
pre voi. Nimenea nu are mai mare dragoste de
cât acea, ca cine-și pune sufletulu pentru amicii
săi. Voi sunteți amicii Mei, dacă faceți tote câte
vă poruncescu Eu. Nu mai dicu pre voi robi, căci
robulu nu scie ce face Domnulu seu; ci v'amu
numitu pre voi amici, căci tote câte am audîtu
de la Tatălu meu, le-amu făcutu cunoscute vo-
uă. Voi nu Mi-ați alesu pre Mine, ci Eu v'amu
alesu pre voi, și v'amu pusu ca să mergeți, și
să aduceți rodu, și rodulu vostru să remînă; ca
tote câte veți cere de la Tatălu în numele Meu,
să vă dea. Acestea vi le poruncescu, ca să vă
iubiți unii pre alții.

Urîrea lumei.

Dacă vă urăsce lumea, știți că pre Mine
M'a urîtu mai nainte de voi. Dacă ați fi din lume,
lumea ar iubi ce este alu seu; dar fiindcă nu sunteți
din lume, ci Eu v'amu alesu din lume, de aceea
vă urăsce lumea. Aduceți-vă aminte de cuvîntulu
pre care l'amu vorbitu Eu vouă: Nu este robulu mai
mare decât Domnulu seu. Dacă M'au persecutatu
pre Mine, și pre voi vă voru persecuta; dacă au
păzitu cuvîntulu Meu, și pre alu vostru îlu voru
păzi. Ci tote acestea vi le voru face vouă pentru
numele Meu, fiindcă nu cunoscu pre Celu ce M'a
trimisu. Dacă nu aș fi venitu și nu aș fi vorbitu
lor, nu ar avea păcatu; dar acum nu au nici o
scusă pentru păcatulu loru. Cine Mă urăsce pre
Mine, urăsce și pre Tatălu meu. Dacă nu aș fi
făcutu între ei lucrurile, care nici unulu altu
nu le-a făcutu, nu ar avea păcatu; dar acum le
au și văzutu, și Mă urîsc pre Mine și pre Tatălu
meu. Ci ca să se împlinescă cuvîntulu scrisu în
legea loru: Mă au urîtu fără causă.

Când va veni Mîngîetoriulu, pre Care Eu vi-L voiu trimite de la Tatălu, Spiritulu adevărului, Care de la Tatălu purcede, Elu va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, fiindcă sunteți cu Mine de la începutu.

Acestea vi le-amu vorbitu, ca să nu vă smin-
teți. Ve voru scote din sinagogi; ci vine ora, când
oricine va ucide pre voi va crede că aduce o
slujbă lui Dumnedieu. Și acestea vi le voru face,
fiindcă nu cunoscu pre Tatălu, nici pre Mine.
Ci v'amu vorbitu acestea, ca când va veni ora
loru să vă aduceți aminte de ele, precumu v'amu
spusu. Nu v'amu spusu de la începutu acestea,
fiindcă eramu cu voi. Ci acum Mă duc la Celu ce
M'a trimisu, și nimenea dintre voi nu Mă în-
treabă: Unde Te duci? Ci fiindcă v'amu vorbitu
acestea, tristeți'a a umplutu inim'a voștră. Ci Eu
vă spunu adevărulu: Vă este de folosu ca Eu să
Mă duc; căci dacă nu Mă voiu duce, Mîngîetoriulu
nu va veni la voi; ci dacă voiu merge, Lu voiu
trimite la voi. Și venindu Elu, va mustra lumea
pentru păcatu, și pentru dreptate, și pentru
judecată: Pentru păcatu, că nu credu în Mine;
Pentru dreptate, că Mă duc la Tatălu meu, și nu
Mă veți mai vedea; Pentru judecată, că Domnulu
acestei lumi este judecatu. Mai am multe să vă
spunu, ci nu le puteți purta acum. Ci când va
veni Celu, Spiritulu adevărului, Elu vă va călăuzi
în tot adevărulu; căci nu va vorbi de la Sine,
ci tote câte va audi va vorbi, și cele viitore vi le
va vesti. Elu Mă va preamări, căci din alu Meu
va lua, și vă va vesti. Tote câte are Tatălu sunt
ale Mele; pentru acestea v'amu disu, că din alu
Meu va lua, și vă va vesti.

Mică, și nu Mă veți mai vedea; și iarăși mică,
și Mă veți vedea, fiindcă Mă duc la Tatălu.
Atunci unii din ucenicii Lui au disu între ei:
Ce este acesta ce ne dice: Mică, și nu Mă veți
vedea; și iarăși mică, și Mă veți vedea, și: Fiindcă
Mă duc la Tatălu? Deci ei disu: Ce este acesta
ce dice: Mică? Nu scimu ce vorbesce. Scitu Iisus
că voiau să-L întrebe, și le-a disu: Despre a-
cestea căutați între voi, fiindcă am disu: Mică,
și nu Mă veți vedea, și iarăși mică, și Mă veți
vedea? Amin, amin grăiescu vouă, că voi veți
plînge și veți vaeta, ci lumea se va bucura; voi
veți fi întristați, ci întristarea voștră se va
preface în bucuria. Femeia când naște are
întristare, fiindcă a venitu ora ei; ci când a
născutu pruncu, nu mai aduce aminte de ne-
cazu, pentru bucuri'a că s'a născutu omu în lume.
Așa și voi acum aveți întristare; ci Eu iarăși
vă voiu vedea, și se va bucura inim'a voștră, și
bucuri'a voștră nimenea nu v'o va lua de la voi.
Și în acea di nu Mă veți întreba nimicu. Amin,
amin grăiescu vouă, că tote câte veți cere de la
Tatălu în numele Meu, vi le va da. Pînă acum
nu ați cerutu nimicu în numele Meu; cereți, și veți
luă, ca bucuri'a voștră să fie deplină.

Acestea vi le-amu vorbitu în proverbe; ci vine
ora când nu vă voiu mai vorbi în proverbe, ci
vă voiu spune pe față despre Tatălu. În acea di
veți cere în numele Meu; și nu vă dicu că Eu voiu
ruga pe Tatălu pentru voi, căci Tatălu însuși vă
iubesce pre voi, fiindcă voi M'ați iubitu pre Mine,
și ați credutu că Eu am eșitu de la Tatălu. Am
eșitu de la Tatălu, și am venitu în lume; iarăși
părăsescu lumea, și Mă duc la Tatălu. Atunci
ucenicii Lui au disu: Iată acum pe față grăiești,
și nici o proverbă nu dici. Acum scimu că scii
tote, și nu ai lipsă ca cineva să Te întrebe; prin
aceea credemu că de la Dumnedieu ai eșitu.
Respunsu-le-a Iisus: Acum credeți? Iată vine ora,
și acum a venitu, ca să vă risipiți fiecare la ale
sale, și pre Mine să Mă lăsați singuru; ci nu sunt
singuru, căci Tatălu este cu Mine. Acestea vi le-
amu vorbitu, ca în Mine să aveți pace. În lume
necazu veți avea; ci îndrăsniți, Eu am biruitu
lumea.

CAP. XVII.

Rugăciunea Domnului pentru Sine, pentru Apostoli și pentru toți credincioșii.

Acestea a vorbitu Iisus, și ridicându ochii
Săi la ceriu, a disu: Tată, a venitu ceasulu;
preamărește pre Fiulu Tău, ca și Fiulu Tău să
Te preamărescă pre Tine, precumu i-ai datu Lui
potere preste tot trupulu, ca tot ce i-ai datu Lui
să le dea viață eterna. Și acesta este viața eternă,
ca să Te cunoscă pre Tine, singurulu Dumnedieu
adevărat, și pre Cel ce ai trimisu Tu, Iisus Hristos.
Eu Te-amu preamărit pre Tine pe pămîntu, lucrulu
ce Mi l'ai datu ca să-l facu. Și acum preamă-
rește-Mă Tu, Tată, la Tine însuți cu mărirea ce
am avutu la Tine mai nainte de a fi lumea.

Am arătatu numele Tău oamenilor pre cari
Mi i-ai datu din lume; ai Tăi erau, și Mi i-ai
datu, și cuvîntulu Tău l'au păzitu. Acum au cu-
noscutu că tote câte Mi-ai datu sunt de la Tine;
căci cuvintele pre care Mi le-ai datu le-amu datu
lor, și ei le-au primitu, și au cunoscutu cu adevă-
rulu că de la Tine am eșitu, și au credutu că Tu
Mă ai trimisu. Eu pentru ei Mă rogu; nu pentru
lume Mă rogu, ci pentru cei ce Mi i-ai datu, fiindcă
ai Tăi sunt. Și ale Mele tote ale Tale sunt, și ale
Tale ale Mele sunt, și Mă preamăresc în ei. Și
nu mai sunt în lume, ci ei în lume sunt, și Eu la
Tine vinu. Părinte Sfîntu, păzește-i în numele Tău
pre cei ce Mi i-ai datu, ca să fie una precumu
Noi. Cînd eramu cu ei în lume, Eu îi păzeam în
numele Tău pre cei ce Mi i-ai datu, și i-amu
păzitu, și nici unulu dintr'ensii nu s'a perdutu,
decât numai fiulu perzării, ca să se împlinescă
scriptur'a. Ci acum la Tine vinu, și acestea grăiescu
în lume, ca bucuri'a Mea să o aibă deplină în ei.
Eu le-amu datu cuvîntulu Tău, și lumea i-a urîtu,
fiindcă nu sunt din lume, precumu nici Eu nu
sunt din lume. Nu Mă rogu ca să-i iei din lume,
ci ca să-i păzești de cel reu. Din lume nu sunt,
precumu nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i
pre ei în adevărulu Tău; cuvîntulu Tău este
adevărulu. Precumu Tu Mă ai trimisu în lume,
așa și Eu i-amu trimisu în lume. Și pentru ei Eu
Mă sfințescu pre Mine însumi, ca și ei să fie sfîn-
țiți în adevărulu. Ci nu numai pentru ei Mă rogu,
ci și pentru cei ce voru crede în Mine prin cu-
vîntulu loru, ca toți una să fie, precumu Tu, Tată,
în Mine, și Eu în Tine, ca și ei una în Noi să fie,
ca lumea să credă că Tu Mă ai trimisu. Și Eu
mărirea ce Mi-ai datu Mi-amu dat-o lor, ca una
să fie precumu Noi una suntemu. Eu în ei, și Tu
în Mine, ca ei desăvîrșiți în unu să fie, și să cu-
noscă lumea că Tu Mă ai trimisu, și i-ai iubitu
pre ei, precumu M'ai iubitu pre Mine. Părinte,
voiescu ca unde sunt Eu, și ei cu Mine să fie,
ca să vădă mărirea mea, care Tu mi-ai datu-o:
fiindcă Mă iubiai mai nainte de întemeierea lu-
mei. Părinte drepte, lumea nu Te-a cunoscutu,
dar Eu Te-amu cunoscutu; și acestea au cunos-
cutu, că Tu M'ai trimisu. Și le-amu făcutu cu-
noscut numele Tău, și-le voiu face cunoscut;
ca dragostea, cu care Mă iubiai, în ei să fie,
și Eu în ei.

Iisus se pronde și se duce legatu ca Anna și la Caiafa. Petru se lapădă de dîntîiu.

18 Acestea vorbindu Iisus, a eșitu cu ucenicii Săi dincolo de pîrîulu Kedronului, unde era o grădină, în care a intratu cu ucenicii Săi.

2 Și scia și Iuda, celu ce L'a vîndutu, locu-
lu; căci de multe ori se aduna acolo Iisus
3 cu ucenicii Săi. Atunci Iuda, luându cohorta și
arme de la arhierei și de la Farisei, a venitu acolo cu felinare și cu facle
4 și cu arme. Ér Iisus știindu tote cele ce aveau
să vină asupr'a Lui, eșindu, le-a disu: Pre
5 cine căutați? Respunsu-i-au Lui: Pre Iisus
Nazarineanulu. Dîsu-le-a Iisus: Eu sunt. Și
era și Iuda, celu ce-L vîndea, cu ei.
6 Deci după ce le-a disu: Eu sunt, s'au
întorsu înapoi și au căzutu josu.
7 Și ér i-a întrebatu: Pre cine căutați?
8 Ei ér au disu: Pre Iisus Nazarineanulu. Re-
spunsu-a Iisus: V'amu spusu, că Eu sunt;
deci, de mă căutați pre mine, lăsați pre a-
9 cestia să se ducă: Ca să se împlinescă cu-
vîntulu, ce elu a disu: Pre cari i-ai datu
mie, nu am perdutu dintr'ensii nici pre unulu.
10 Atunci Simon Petru, având sabia, a
scosu-o, și a lovitu pre servulu archiereului,
și i-a tăiatu urechea lui cea dreptă. Nu-
11 mele servului era Malcu. Atunci a disu
Iisus lui Petru: Bagă sabia ta în teacă; pa-
harulu, care mi-a datu Tatălu, oare nu-l voiu
bea Eu?

12 Atunci cohorta și căpitenia și servii Iu-
deilorŭ au pusu pre Iisus, și L'au legatu;
13 și L'au dusu cătră Anna; căci era
socru lui Caiafa, care era archiereu în anulu
14 acela. Și era Caiafa celŭ ce a sfătuitu pre
Iudei, că este de folosu să mură unŭ omŭ
pentru poporŭ.

15 Ér Simon Petru urma lui Iisus, și
16 cela-l-alt'i discipulŭ; acelu discipulŭ era cu-
noscutŭ archiereului, și a intratŭ împreună
cu Iisus în curtea archiereului. Ér Petru
17 a stătutŭ la ușă, afară. Atunci a eșitŭ cela-
laltŭ discipulŭ, care era cunoscutŭ archie-
reului, și a vorbitŭ cu portăresa, și a dusŭ
18 pre Petru înăuntru. Atunci servii și ar-
hiereii aprinsese jăratecu, pentru că era
frigŭ, și se încălzeau; și Petru era
cu dînșii încălzindu-se.

19 Ér archiereulŭ a întrebatŭ pre Iisus de discipulii Lui și de învățătura Lui.
20 Respunsu-i-a Iisus: Eu am vorbitŭ lu-
mei pe față; Eu totdeuna am învățatŭ
în sinagogă și în templu, unde toți Iudeii
se adună; și în ascunsŭ nu am vorbitŭ
21 nimicŭ. Ce Mă întrebi? Întrebă pre cei ce
au auditŭ ce le-amu vorbitŭ: iată, aceștia
scii tote ce am vorbitŭ eu.

22 Și acestea dicendu-le, unulŭ din servii
de alăturea, a palmuitŭ pre Iisus, di-
cendu-i: Așa respunzi archiereului? Re-
23 spunsu-i Iisus lui: De amŭ vorbitŭ reŭ,
mărturisesce de reŭ, ér de amŭ vorbitŭ bine,
pentru ce mă bați? Ér Anna L'a trimisŭ
24 legatŭ la Caiafa archiereulŭ.

25 Ér Simon Petru sta, și se încălzia. Deci dîsera lui: Nu cumva ești tu unŭ din
discipulii lui? Ér-elŭ a tăgăduitŭ, și a disŭ:
26 Nu sunt. Dară unulŭ din servii archieco-
vîrșitului, fiindcă rudă a celui ce i-a tăiatŭ Petru urechea, a disŭ: Ah nu te-amŭ vedutŭ
27 eu în grădină cu dînsulu? Atunci Petru
ér-și a tăgăduitŭ, și îndată a cîntatŭ co-
cocŭlu.

Iisus înaintea lui Pilatu, care-lŭ dă spre răstignire, mustrîndu-se totodată de Iudei.

28 Atunci aduseră pre Iisus de la Caiafa în pretoriŭ, și era dimineță; dară ei nu au
intratŭ în pretoriŭ, ca să nu se spurce, ci
să-și poată mînca paștele.

29 Deci Pilatŭ eșitŭ la ei, și a disŭ:
30 Ce pîră aduceți asupra omului acestuia?
Respunsu-i-au, și i-au disŭ: Ba nu
31 ar fi acela făcătorŭ de rele, ca Tine,
ți l'amŭ fi dată. Atunci Pilatŭ le-a disŭ:
Luați-L voi, și judecați-L după legea voș-
tră. Dîsu-i-au Iudeii: Nu ni este slobodă
32 nimenea să omorîmŭ. Ca să se împli-
nescă cuvîntulŭ ce a disŭ Iisus, arătându-
33 Se cu ce morte avea să moră. Deci
Pilatŭ a intratŭ iarăși în pretoriŭ, și a
chematŭ pre Iisus, și I-a disŭ: Tu ești
34 Regele Iudeilorŭ? Respunsu-a Iisus:
De la tine tu aceste, ori te-au spusŭ
35 alții despre mine? Respunsu-a Pilatŭ: Ah
dară sunt Iudeŭ? Poporulŭ tău și archie-
reii Te-au dată la mine, ce ai făcutŭ?
36 Respunsu-a Iisus: Împărăția mea nu este
de aci de pre pămîntŭ; dacă împărăția mea
ar fi de aci de pre pămîntŭ, slugile Mele
s'ar fi luptatŭ ca să nu fiu dată în mîinile
Iudeilorŭ; ci acum împărăția mea nu este
37 de aci. Deci I-a disŭ Pilatŭ: Așa regŭ
ești tu? Respunsu-a Iisus: Tu dici, că regŭ sunt eu. Spre aceea
M'amŭ născutŭ, și spre aceea am venitŭ
în lume, ca să mărturisescŭ adevărulŭ. Tot
cela ce e de din adevărŭ, ascultă vocea mea.
38 Dîsu-I-a Pilatŭ lui: Ce este adevărulŭ?

Și aceasta dicendŭ, ér-a eșitŭ la Iu-
dei, și le-a disŭ: Eu nu aflŭ în elŭ nici
39 o învinuire. Dară voi aveți datină ca
să vă slobodescŭ pre unulŭ la paștĭ;
voiți dară să vă slobodescŭ pre regele Iudeilorŭ?
40 Atunci toți ér au strigatŭ, dicendŭ: Nu pre
acesta, ci pre Barava. Ér Barava era hoțŭ.

19 Atunci Pilatŭ a luatŭ pre Iisus, și
L'a bătutŭ. Și ostașii împletindŭ cunună
de spini, au pusŭ pe capulŭ lui, și L'au
îmbrăcatŭ în vestminte de purpură. Și ziceau:
2 Bucură-te, regele Iudeilorŭ! Și-lu băteau.
3 Atunci Pilatŭ ér-și a eșitŭ afară, și I-a
disŭ: Ecă, îlŭ aduc vouă afară, ca să
4 cunoașteți, că eu aflu în elŭ o vină nici
5 una. Atunci Iisus a eșitŭ afară, purtându cu-
nuna de spini și vestmîntulŭ de purpură.
6 Și Pilatŭ le-a disŭ: Ecă omulŭ! Ci archie-
reii și servii văzîndu-L, au strigatŭ, dicendŭ:
Crucifică-L, crucifică-L. Dîsu-le-a Pilatŭ:
Luați-L voi, și-lu crucificați; căci eu nu aflu
7 în elŭ o vină. Răspunsu-i-au Iudeii
lui: Legea avemu, și după legea noastră
are datorie să moră, pentru că S'a făcutŭ
8 pre-și Fiu de la Dumnedeŭ.
9 Deci Pilatŭ, auzindŭ acestă vorbă, mai
10 multŭ s'a temutŭ. Și ér a intratŭ în pre-
toriŭ, a disŭ lui Iisus: De unde ești tu?
11 Ér Iisus nu i-a datŭ răspunsŭ. Atunci Pi-
latŭ a disŭ Lui: Mie nu-mi vorbești? nu mă
știi că am putere să Te crucificŭ, și am
putere să Te slobodescŭ? Respunsu-a Iisus:
Nu ai avea nici o putere asupr'a mea, dacă
nu ți s'ar fi datŭ de sus; de aceea celŭ
ce m'a dată ție, mai mare pecatŭ are.
12 Din acestă după aceea Pilatŭ căuta să
Îl slobodescă; ér Iudeii strigau, dicendŭ: Ție de
vei drumŭ, nu ești prietenŭ Cesarului;
Oricine pre sineși se face împăratŭ, se rădică
13 asupra Cesarului. Deci Pilatŭ auzindŭ aceste
cuvinte, a scosŭ afară pre Iisus, și a șe-
zutŭ pe scaunulŭ de judecată, în locŭlu ce
se chiamă Litostrotonŭ, în ebraică Gab-
14 batha. Și era gata-ga de Paștile mare-
lui. Și ora ca la a șeasea; și a disŭ Iudei-
15 lorŭ: Ecă regele vostru. Ér ei au stri-
gatŭ: Ia-L, ia-L, crucifică-L! Dîsu-le Pilatŭ
lorŭ: Pre regele vostru voiți să-l crucificŭ? Ră-
spunsu-au archiereii: Nu avemŭ rege de cîtŭ
16 numai pre Cesarulŭ. Deci Pe atunci l'a dată
lor ca să fie crucificatŭ.

Crucificarea.

Și au luatŭ pre Iisus, și L'au dusŭ.
17 Și ducându-și crucea sa, a eșitŭ la lo-
cŭlu ce se chiamă al Căpățînei, care în
ebraică se numesce Golgota; Acolo L'au cruci-
18 ficatŭ, și împreună cu elŭ alți doi, de o
parte și de alta, și în mijlocŭ pre Iisus.
19 Ér Pilatŭ a scrisŭ titulŭ, și L'a pusŭ pe cru-
ce. Și era scrisŭ: IISUS NAZARINEANULŬ
20 REGELE IUDEILORŬ. Deci mulți din Iu-
dei au citituŭ acestŭ titulŭ; că loculŭ unde s'a
răstignitŭ Iisus era aprope de cetate, și
era scrisŭ evreesce, elinesce și latinesce.
21 Atunci archiereii Iudeilorŭ ai disŭ lui Pi-
latŭ: Nu scrie: Regele Iudeilorŭ; ci că ală
22 disŭ: Eu sînt Regele Iudeilorŭ. Răspun-
s-a Pilatŭ: Ceea ce amŭ scrisŭ, amŭ scrisŭ.
23 Deci ostașii, cîndŭ L'au crucificatŭ pre
Iisus, au luatŭ vestmintele lui, și le-au fă-
cutŭ patru părți, de cîte o parte ostașului;
cămașa și chitonulŭ. Și chitonulŭ era nă-
24 cutŭ, țesutŭ de sus preste tot. Deci au
disŭ unŭ către altulŭ: Să nu-lŭ sfîșiemŭ, ci să
aruncămŭ sorți pentru dînsulŭ, a cui va
fi, ca să se împlinescă scriptur'a, ce dice:
Au împărțitŭ vestmintele mele între ei,
și pentru chitonulŭ meu au aruncatŭ sorți.
Acestea ostașii au făcutŭ atunci.

25 Ér lîngă crucea lui Iisus ședea mama
Lui, și sora mumei Lui, Maria a lui Cleopa,
și Maria Magdalena. Și Iisus văzîndŭ pre
26 mama Sa, și pre ucenicul stîndŭ pre care
l'a iubitŭ, a disŭ mumei Sale: Femeie, ecă fi-
27 ul tău! Apoi a disŭ ucenicului: Ecă mă-

sa ta! Și din ceasulŭ acela ucenicul a luatŭ-o
28 la sine. După aceea știindŭ Iisus că
toate sunt acum împlinite, ca să se împli-
nescă scriptur'a, a disŭ: Mi-e sete.
29 Era acolo un vasŭ plinŭ cu oțetŭ. Deci
ostașii umplendŭ un burete cu oțetŭ, și
punendu-lŭ pe o trestie, i-au datŭ la gură.
30 Și Iisus luându oțetulŭ, a disŭ: S'a săvîr-
șitŭ. Și plecându capulŭ, a dată duhulŭ.

31 Deci Iudeii, ca să nu rămînă trupurile
pe cruce în ziua de Sîmbătă, căci era gata-
ga, fiindcă era mare ziua Sîmbetei acelei,
au rugatŭ pre Pilatŭ să li se frîngă fe-
32 lurile, și să fie luate. Deci ostașii au
venitŭ, și au frîntŭ felurile celui dintîiu,
33 și ale celuilaltŭ care era răstignitŭ îm-
34 preună cu Iisus. Ci venindŭ la Iisus, ve-
dendŭ că este mortŭ, nu I-au frîntŭ felu-
rile, ci unulŭ din ostași cu sulița a împun-
sŭ coasta Lui, și îndată a eșitŭ sînge și apă.
35 Și cel ce a văzutŭ a mărturisitŭ, și mărtu-
risirea lui este adevărată; și elŭ scie că
36 spune adevărulŭ, ca și voi să credeți. Căci
acestea s'au făcutŭ ca să se împlinescă scrip-
tur'a, ce dice: Nici unŭ osŭ nu I se va
37 frînge. Și ér altă scriptură dice: Vor
privi la Celŭ ce L'au străpunsŭ.

Îngropăciunea.

38 După acestea Iosif din Arimateea, fiindcă
era ucenicŭ lui Iisus, ascunsŭ însă de
frica Iudeilorŭ, a rugatŭ pre Pilatŭ să ia
trupulŭ lui Iisus; și Pilatŭ i-a datŭ voie.
Deci a venitŭ, și a luatŭ trupulŭ lui Iisus.
39 Și a venitŭ și Nicodimŭ, celŭ ce venise la
Iisus noptea la început, aducendŭ amestecŭ
de smirnă și aloe, ca la o sută de litre.
40 Deci au luatŭ trupulŭ lui Iisus, și l'au
legatŭ în fîșii cu miresmele, precumu este
obiceiulŭ la Iudei a îngropa.
41 Și era în loculŭ unde a fostŭ răstignitŭ,
o grădină, și în grădină un mormîntŭ nou,
în care nimenea încă nu mai fusese pusŭ.
42 Deci acolo, din pricina gata-gei Iudeilorŭ,
fiindcă mormîntulŭ era aprope, au pusŭ pe
Iisus.

CAP. XX.

Învierea Domnului. Arătările Lui.

20 Ér în ziua dintîiu a Sîmbetei, Maria
Magdalena a venitŭ dimineță, pe în-
tunerecŭ, la mormîntŭ, și a vedutŭ pia-
2 tr'a ridicată de la mormîntŭ. Deci a
alergatŭ, și a venitŭ la Simon Petru și la
celŭ-l-altŭ discipulŭ, pre care-lŭ iubiă Iisus,
și le-a disŭ: Au luatŭ pre Domnulŭ din
mormîntŭ, și nu scimŭ unde L'au pusŭ.
3 Deci a eșitŭ Petru și celŭ-l-altŭ discipulŭ,
4 și veniau la mormîntŭ. Alergau amîndoi
împreună; și celŭ-l-altŭ discipulŭ a alergatŭ
mai iute decîtŭ Petru, și a venitŭ mai
5 nainte la mormîntŭ. Și plecându-se, a ve-
dutŭ zăcîndŭ giulgiurile; dară nu a intratŭ.
6 Ér Simon Petru venia după dînsulŭ, și a
intratŭ în mormîntŭ, și a vedutŭ giulgiu-
7 rile zăcîndŭ, și ștergarulŭ ce fusese pe
capulŭ Lui, nu zăcea cu giulgiurile, ci
8 era înfășuratŭ într'unŭ locŭ deosebitŭ. Deci
atunci a intratŭ și celŭ-l-altŭ discipulŭ,
care venise mai nainte la mormîntŭ, și a
9 vedutŭ, și a crezutŭ. Căci încă nu scia-
mŭ scriptura, că El trebue să învieze din
10 morți. Deci discipulii s'au dusŭ iarăși la
11 ale lor. Ci Maria stătea afară la mor-
mîntŭ, plîngendŭ. Și plîngendŭ, s'a plecatŭ
12 în mormîntŭ, și a văzutŭ doi îngeri în
haine albe, ședendŭ unulŭ la capŭ, și altulŭ
la picioare, unde fusese pusŭ trupulŭ lui
13 Iisus. Și aceia i-au disŭ: Femeie, pentru
ce plîngi? Dîsu-le-a: Pentru că au luatŭ
pre Domnulŭ meu, și nu scimŭ unde L'au
14 pusŭ. Și acestea dicendŭ, s'a întorsŭ îna-
poi, și a vedutŭ pre Iisus stîndŭ, și nu
15 scia că este Iisus. Dîsu-i-a Iisus: Femeie,
pentru ce plîngi? Pre cine cauți? Ea,
socotindŭ că este grădinariulŭ, I-a disŭ:
Domnule, dacă Tu L'ai luatŭ, spune-mi
unde L'ai pusŭ, și eu Îlŭ voiu lua.
16 Dîsu-i-a Iisus: Maria! Ea, întorcîndu-se,
I-a disŭ: Rabbuni, adică Învățătorule.
17 Dîsu-i-a Iisus: Nu Mă atinge, căci încă
nu M'amŭ suitŭ la Tatălu meu; ci mergi
la frații Mei, și le spune: Mă suiu la Tatălu
Meu și la Tatălu vostru, și la Dumnedeŭ
18 Meu și la Dumnedeŭ vostru. Vine Maria
Magdalena, vestindŭ ucenicilor: Am vă-
zutŭ pre Domnulŭ, și acestea mi le-a disŭ.

19 Deci fiindcă era seară în ziua aceea,
cea dintîiu a Sîmbetei, și ușile unde erau
ucenicii adunați erau închise de frica Iu-
deilorŭ, a venitŭ Iisus, și a stătutŭ în mij-
locŭ, și le-a disŭ: Pace vouă! Și acestea
20 dicendŭ, le-a arătatŭ mîinile și coasta.
Deci ucenicii s'au bucuratŭ, văzîndŭ pre
21 Domnulŭ. Dîsu-le-a Iisus ér: Pace vouă!
Precumu M'a trimisŭ pre Mine Tatălu, așa
22 și Eu vă trimitu pre voi. Și acestea dicendŭ,
a suflatŭ, și le-a disŭ: Luați Duhulŭ Sfîntu.
23 Cărora veți erta păcatele, le voru fi ertate;
și cărora veți ține, voru fi ținute.

24 Ér Toma, unulŭ din cei doisprezece, celŭ
ce se chiamă Geamănulŭ, nu era cu ei cîndŭ
25 a venitŭ Iisus. Deci ceilalți ucenici i-au
disŭ: Amŭ vădutŭ pre Domnulŭ. Ci elŭ le-a
disŭ: Dacă nu voiu vedea în mîinile Lui
semnulŭ cuielor, și nu voiu băga degetulŭ
meu în semnulŭ cuielor, și nu voiu băga
mîna mea în coasta Lui, nu voiu crede.
26 Și după opt dile, ér erau ucenicii Lui
înăuntru, și Toma cu ei. Vine Iisus, ușile
fiindu închise, și stătu în mijlocŭ, și a
disŭ: Pace vouă! Apoi a disŭ lui Toma:
27 Adă degetulŭ tău aci, și vedi mîinile Mele;
și adă mîna ta, și o bagă în coasta Mea;
și nu fi necredincios, ci credinciosŭ.
28 Ér Toma a respunsŭ, și I-a disŭ: Domnulŭ
29 meu și Dumnedeŭ meu! Dîsu-i-a Iisus:
Pentru că M'ai vădutŭ, Toma, ai credutŭ;
fericiți cei ce n'au vădutŭ, și au credutŭ.

30 Multe alte semne a făcutŭ Iisus înain-
tea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în
31 cartea acesta; ci acestea s'au scrisŭ, ca să
credeți că Iisus este Hristosŭ, Fiulŭ lui
Dumnedeŭ, și credendŭ să aveți viață în
numele Lui.

CAP. XXI.

Arătarea Domnului la Marea Tiberiadei. Întrebarea lui Petru despre Ioan.

21 După acestea S'a arătatŭ ér Iisus ucenicilor la Marea Tiberiadei; și S'a arătatŭ
2 așa: Erau împreună Simon Petru, și Toma
ce se chiamă Geamănulŭ, și Natanail din
Cana Galileei, și fiii lui Zevedeŭ, și alți doi
3 din ucenicii Lui. Dîsu-le-a Simon Petru:
Mă duc la pescuitŭ. Dîsu-i-au lui: Mergemŭ
și noi cu tine. Ei au eșitŭ, și s'au suitŭ în
corabie îndată; și în noptea aceea n'au
4 prinsŭ nimicŭ. Ci dimineță, Iisus a stătutŭ
pe țărmŭ; dară ucenicii n'au cunoscutŭ că
5 este Iisus. Deci le-a disŭ Iisus: Fiilor, nu
aveți cumva ceva mîncare? Răspunsu-i-au
6 Lui: Nu. Ci El le-a disŭ: Aruncați mreja
în partea dreaptă a corăbiei, și veți găsi.
Deci au aruncatŭ, și nu mai puteau trage
7 mreja de mulțimea peștilor. Deci ucenicul
pre care-lŭ iubiă Iisus a disŭ lui Petru:
Domnulŭ este. Și Simon Petru, auzindŭ că
este Domnulŭ, și-a încinsŭ haina, căci era
8 gol, și s'a aruncatŭ în mare. Ci ceilalți
ucenici au venitŭ cu corabia, căci nu erau
departe de pămîntŭ, ci numai ca la două-
sute de coți, trăgendŭ mreja cu pești.
9 Deci cîndŭ au eșitŭ la pămîntŭ, au vă-
zutŭ jăratecu pusŭ, și pește pusŭ pe el, și
10 pîne. Dîsu-le-a Iisus: Aduceți din pești
11 pe cari i-ați prinsŭ acum. Deci Simon Petru
s'a suitŭ în corabie, și a trasŭ mreja la
țărmŭ, plină cu pești mari, o sută cinci-
spre-dece și trei; și cîndŭ erau așa de mulți,
12 nu s'a rupsŭ mreja. Dîsu-le-a Iisus: Veniți
de prîndeți. Și nimenea din ucenici nu în-
drăsnia să-L întrebe: Cine ești Tu? știindŭ
că este Domnulŭ.
13 Deci a venitŭ Iisus, și a luatŭ pîne, și
le-a datŭ lor; și pește asemenea.
14 Acesta este a treia oră în care S'a arătatŭ
Iisus ucenicilor, după ce a înviatŭ din morți.

15 Deci după ce au mîncatŭ, a disŭ lui Si-
mon Petru: Simone, fiulŭ lui Iona, Mă iu-
bești tu mai multŭ decîtŭ aceștia? Dîsu-i-a
lui: Da, Doamne, Tu scii că Te iubescu.
Dîsu-i-a lui: Paște mielușeii Mei.
16 Ér i-a disŭ a doua oră: Simone, fiulŭ lui
Iona, Mă iubești tu? Dîsu-i-a lui: Da, Doam-
ne, Tu scii că Te iubescu. Dîsu-i-a lui:
17 Păstoresce oile Mele. I-a disŭ a treia oră:
Simone, fiulŭ lui Iona, Mă iubești tu? Mîh-
nitŭ-s'a Petru că i-a disŭ a treia oră: Mă
iubești tu? și I-a disŭ: Doamne, Tu totŭ
scii, Tu scii că Te iubescu. Dîsu-i-a Iisus:
Paște oile Mele.
18 Amin, amin grăiescu ție, cîndŭ erai mai
tînărŭ, te încingeai singurŭ, și umblai unde
voiai; ci cîndŭ vei fi bătrînŭ, vei întinde
mîinile tale, și altulŭ te va încinge, și te va
duce unde nu voiai.
19 Și acestea a disŭ, arătîndŭ cu ce morte
avea să moră, și să slăvescă pre Dumne-
deŭ. Și acestea dicendŭ, a disŭ lui: Urmă-
20 rește-Mă. Ci Petru, întorcîndu-se, a vedutŭ
pre ucenicul pre care-lŭ iubiă Iisus, urmîn-
du-i, care și la cină căzuse pe pieptulŭ Lui,
și Îl întrebase: Doamne, cine este cel ce Te
21 vinde? Deci Petru, văzîndŭ pre acesta, a
disŭ lui Iisus: Dară acesta ce are să fie?
22 Dîsu-i-a Iisus: Dacă voiescu ca el să ră-
mînă pînă voiu veni Eu, ce-ți pasă ție?
Tu urmează-Mă.
23 Deci s'a respîndituŭ vorba acesta între
frați, că ucenicul acela nu are să moră.
Ci Iisus nu i-a disŭ lui că nu are să moră,
ci: Dacă voiescu ca el să rămînă pînă voiu
veni Eu, ce-ți pasă ție?

24 Acesta este ucenicul care mărturisesce
despre acestea, și care a scrisŭ acestea; și
25 scimŭ că măr

ceasta ta! Şi dintr'acea oră a luat'o discipulŭl acela *în casa sa.

28 După aceea scoase pe Iisus, ră tâlo o'au adus, *la casa lui Caiafa, unde era adunaţi cărturarii şi bătrânii. 29 Atunci Pilat a ieşit afară la ei, şi le-a zis: Ce pâră aduceţi voi asupra omului acestuia? 30 Ei i-au răspuns şi au zis: Dacă n'ar fi făcător de rele, noi nu ţi l-am fi dat în mâini. 31 Atunci Pilat le-a zis: Luaţi-l voi şi judecaţi-l după legea voastră. Iudeii i-au răspuns: Nouă nu ne este slobod să omorîm pe nimeni, 32 ca să se împlinească cuvântul pe care l-a spus Iisus, când a arătat cu ce fel de moarte avea să moară. 33 Deci a intrat iarăşi Pilat în pretoriu, a chemat pe Iisus şi i-a zis: Tu eşti Împăratul Iudeilor? 34 Iisus i-a răspuns: De la tine însuţi zici tu aceasta, sau ţi-au spus alţii despre Mine? 35 Pilat a răspuns: Oare sunt eu Iudeu? Neamul Tău şi arhiereii Te-au dat în mâinile mele. Ce ai făcut? 36 Iisus a răspuns: Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta; dacă Împărăţia Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s'ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor; dar acum Împărăţia Mea nu este de aici. 37 Pilat I-a zis: Deci tot eşti Tu Împărat? Iisus a răspuns: Tu zici că Eu sunt Împărat. Pentru aceasta M'am născut Eu şi pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu. 38 Pilat I-a zis: Ce este adevărul? Şi zicând aceasta, a ieşit iarăşi la Iudei şi le-a zis: Eu nu găsesc nici o vină în El. 39 Dar este între voi obiceiul ca să vă slobod pe câte unul la Paşti; voiţi deci să vă slobod pe Împăratul Iudeilor? 40 Ei au strigat iarăşi, zicând: Nu pe Acesta, ci pe Baraba! Şi Baraba era tâlhar.

19 Atunci Pilat a luat pe Iisus şi L-a bătut. 2 Şi ostaşii, împletind o cunună de spini, I-au pus pe cap şi L-au îmbrăcat cu o haină de purpură. 3 Apoi veneau la El şi-I ziceau: Bucură-Te, Împărate al Iudeilor! Şi-I dădeau palme.

4 Pilat a ieşit iarăşi afară şi le-a zis: Iată, vă aduc pe El afară, ca să ştiţi că nu găsesc nici o vină în El. 5 Deci a ieşit Iisus afară, purtând cununa de spini şi haina de purpură. Pilat le-a zis: Iată Omul! 6 Când L-au văzut arhiereii şi slujitorii, au strigat: Răstigneşte-L! Răstigneşte-L! Pilat le-a zis: Luaţi-L voi şi răstigniţi-L, căci eu nu găsesc nici o vină în El. 7 Iudeii I-au răspuns: Noi avem o Lege, şi după Legea noastră trebuie să moară, pentrucă S'a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu. 8 Când a auzit Pilat vorba aceasta, s'a temut şi mai mult. 9 Şi a intrat iarăşi în pretoriu şi a zis lui Iisus: De unde eşti Tu? Dar Iisus nu i-a dat nici un răspuns. 10 Pilat I-a zis: Nu-Mi vorbeşti Mie? Nu ştii că am putere să Te răstignesc şi am putere să Te slobod? 11 Iisus a răspuns: N'ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ţi s'ar fi dat de sus; de aceea cel ce M'a dat ţie are mai mult păcat. 12 De atunci Pilat căuta să-L slobod. Dar Iudeii strigau şi ziceau: Dacă slobozeşti pe omul acesta, nu eşti prietenul Cezarului; oricine se face pe sine împărat, se împotriveşte Cezarului. 13 Când a auzit Pilat vorbele acestea, a scos afară pe Iisus şi a şezut pe scaunul de judecată, în locul numit Pardosit cu pietre, în limba ebraică Gabbata. 14 Era Vinerea Paştilor, pe la ceasul al şaselea. Şi a zis Iudeilor: Iată Împăratul vostru! 15 Ei au strigat: Ia-L, ia-L, răstigneşte-L! Pilat le-a zis: Pe Împăratul vostru să-L răstignesc? Arhiereii au răspuns: Nu avem alt împărat decât pe Cezar. 16 Atunci Pilat L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.

Răstignirea

Ei au luat deci pe Iisus şi L-au dus. 17 Şi El, purtându-Şi crucea, a ieşit la locul numit Locul Căpăţânii, care în limba ebraică se numeşte Golgota. 18 Acolo L-au răstignit, şi împreună cu El pe alţi doi, câte unul de fiecare parte, iar Iisus la mijloc. 19 Pilat a scris şi o pisanie şi a pus-o pe cruce. Era scris: Iisus din Nazaret, Împăratul Iudeilor. 20 Pisania aceasta au citit-o mulţi dintre Iudei, pentrucă locul unde a fost răstignit Iisus era aproape de cetate; şi era scrisă în ebraică, în elină şi în latină. 21 Arhiereii Iudeilor au zis deci lui Pilat: Nu scrie: Împăratul Iudeilor, ci: Acesta a zis: Sunt Împăratul Iudeilor. 22 Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris.

23 Ostaşii, după ce L-au răstignit pe Iisus, I-au luat hainele şi le-au împărţit în patru părţi, câte o parte pentru fiecare ostaş, şi cămaşa. Cămaşa era fără cusătură, ţesută de sus până jos în tot chipul. 24 Deci au zis între ei: Să nu o rupem, ci să tragem la sorţi cine o va lua. Aceasta ca să se împlinească Scriptura care zice: *Au împărţit hainele Mele între ei şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţi. Şi ostaşii au făcut aşa.

25 Lângă crucea lui Iisus stăteau Maica Lui, sora Maicii Lui, Maria lui Cleopa şi Maria Magdalena. 26 Când a văzut Iisus pe Maica Sa şi lângă ea pe ucenicul pe care îl iubea, a zis Maicii Sale: Femeie, iată fiul tău! 27 Apoi a zis ucenicului: Iată Maica ta! Şi din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.

28 După aceea, ştiind Iisus că toate s'au săvârşit, *ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete. 29 Era acolo un vas plin de oţet; deci au umplut un burete cu oţet, l-au pus pe o trestie şi I l-au dus la gură. 30 Când a luat Iisus oţetul, a zis: S'a săvârşit; şi plecându-Şi capul, a dat duhul.

Împunsul

31 Era Vineri, şi ca să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sâmbetei, *(fiindcă era mare ziua Sâmbetei aceleia cea mare,) iudeii au rugat pe Pilat să li se sfărâme fiecăruia gleznele, şi să se ridice. 32 Deci au venit ostaşii, şi au sfărâmat gleznele celui d'întâiu, şi ale celuilalt dintre cei ce fuseseră răstigniţi împreună cu El. 33 Dar când au venit la Iisus, şi L-au văzut mort, nu I-au sfărâmat gleznele, 34 ci unul din ostaşi a împuns cu suliţa coasta Lui, şi îndată a ieşit sânge şi apă. 35 Şi cel ce a văzut a mărturisit, şi mărturia lui este adevărată, şi acela ştie că spune adevărul, ca şi voi să credeţi. 36 Că acestea s'au făcut, *ca să se împlinească Scriptura: Nici un os nu I se va sfărâma. 37 Şi iarăşi altă Scriptură zice: *Vor privi spre Cel pe care L-au împuns.

38 După aceea Iosif din Arimateea, fiindcă era ucenicul *ascuns al lui Iisus, dar fricos din pricina *fricii faţă de iudei, a rugat pe Pilat, ca să ia trupul lui Iisus. Pilat i-a dat voie. Deci a venit, şi a luat trupul lui Iisus. 39 A venit şi *Nicodim, cel ce mai înainte venise la Iisus noaptea, aducând amestecătură de smirnă şi de aloe, ca o sută de litre. 40 Au luat deci trupul lui Iisus, şi l-au înfăşurat în giulgiuri cu miresme, precum este obiceiul la îngropare la iudei.

41 Era în locul unde fusese răstignit, o grădină, şi în grădină mormânt nou, în care nimeni nici o dată nu a fost pus. 42 Deci acolo au pus pe Iisus, *pentru ca era vinerea iudeilor, şi aproape era mormântul.

Arătările domnului nostru Iisus Hristos cel după învierea Sa.

20 În *ziua întâia a săptămânii de dimineaţă, fiind încă întuneric, a venit Maria Magdalena la mormânt, şi a văzut piatra luată de la mormânt. Atunci ea a alergat, şi a venit la Simon Petru şi la *celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, şi le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt, şi nu ştim unde L-au pus.

2 *Deci a ieşit Petru şi celălalt ucenic, şi veneau la mormânt. 3 Şi alergau amândoi împreună, şi celălalt ucenic a alergat înainte, mai curând de cât Petru, şi a venit mai întâiu la mormânt. 4 Şi plecându-se, a văzut giulgiurile aşezate; dară nu a intrat. 5 Atunci a venit şi Simon Petru urmându-l, şi a intrat în mormânt, şi a văzut giulgiurile aşezate; 6 şi *ştergarul acela care a fost pe capul Lui, nu aşezat cu giulgiurile, ci făcând înfăşurătură într'un loc. 7 Atunci a intrat şi celălalt ucenic, care venise întâiu la mormânt, şi a văzut, şi a crezut. 8 Că încă nu ştiau Scriptura, că El trebuia să se scoale din morţi. 9 Atunci ucenicii s'au dus iarăşi la ei.

10 *Iar Maria sta afară la mormânt plângând. Şi plângând, s'a plecat în mormânt. 11 Şi a văzut doi îngeri în veşminte albe, şezând unul de o parte şi altul către picioare, unde fusese culcat trupul lui Iisus. 12 Şi I-au zis aceia: Femeie, de ce plângi? Ea le-a răspuns: Pentrucă au luat pe Domnul meu, şi nu ştiu unde L-au pus. 13 Şi zicând acestea, s'a întors înapoi şi a văzut pe Iisus stând, şi n'a ştiut că este Iisus. 14 Iisus i-a zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauţi? Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis: Doamne, de Te-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus, şi eu Îl voi lua. 15 Iisus i-a zis: Maria! Ea, întorcându-se, I-a zis: Rabbuni! (ce se zice, învăţătorule). 16 Iisus i-a zis: Nu Mă atinge de mine, căci încă nu M'am suit la Părintele Meu; ci mergi la fraţii Mei, şi le spune: *Mă sui la Părintele Meu, şi Părintele vostru, şi la *Dumnezeul Meu, şi Dumnezeul vostru.

17 A venit Maria Magdalena, dându-le de veste ucenicilor că a văzut pe Domnul, şi că a zis *Iisus. 18 Apoi Iisus, când după a treia zi a înviat din morţi, a zis: Pace vouă! Precum M'a trimis pe Mine Tatăl, aşa şi Eu vă trimit pe voi. 19 Şi, aceasta zicând, a suflat asupra lor, şi le-a zis: Luaţi *Duh Sfânt; 20 *cărora veţi ierta păcatele, le vor fi iertate; şi cărora le veţi ţine, vor fi ţinute.

21 Era Toma, unul din cei doisprezece, *care se zice geamănul, cu ei când a venit Iisus. 22 Deci ceilalţi ucenici i-au zis: Văzurăm pe Domnul. Dar el le-a zis: De nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, şi *de voi pune degetul meu în semnul cuielor, şi de voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.

26 Şi după opt zile iarăşi erau înăuntru ucenicii Lui, şi Toma cu *dânşii; venind Iisus, fiindu-le uşile închise, a stătut în mijloc, şi a zis: Pace vouă! 27 Apoi a zis lui Toma: Adu-ţi încoace degetul tău, şi vezi mâinile Mele; şi adu mâna ta, şi pune-o în coasta Mea, şi nu fi necredincios ci credincios. 28 Şi a răspuns Toma, şi I-a zis: Domnul meu şi Dumnezeul meu! 29 Iisus I-a zis lui: Toma, pentrucă M'ai văzut, ai crezut: fericiţi cei ce n'au văzut, şi au crezut.

30 *Şi multe alte semne a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. 31 Dar acestea s'au scris, ca să credeţi că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi ca credinţa să aveţi viaţă, în numele Lui.

Arătările domnului nostru după învierea Sa la Galileea. Întrebarea

21 După aceea Iisus S'a arătat din nou ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei; şi S'a arătat astfel. 2 Erau împreună Simon Petru şi Toma, ce se zice geamănul, şi *Natanail din Cana Galileei, şi *fiii lui Zevedeu, şi alţi doi dintre ucenicii Lui. 3 Simon Petru le-a zis: Mă duc să prind peşte. Îi zic şi ei: Mergem şi noi cu tine. Au ieşit deci, şi s'au suit în corabie îndată; şi în noaptea aceea nu au prins nimic.

4 Când se făcuse dimineaţă, a stătut Iisus la ţărm, dară ucenicii *nu ştiau că este Iisus. 5 Iisus a zis deci: Copilaşilor, nu cumva aveţi ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu. 6 Iisus le-a zis: Aruncaţi mreaja după dreapta corăbiei, şi veţi afla. Deci au aruncat, şi nu mai puteau să o *tragă de mulţimea peştilor. 7 Atunci ucenicul acela, pe care îl iubea Iisus, a zis lui Petru: Domnul este. Deci Simon Petru auzind că este Domnul, s'a încins cu haina, (căci era gol,) şi s'a aruncat în mare. 8 Iar ceilalţi ucenici au venit cu corabia, (căci nu erau departe de pământ, ci ca la două sute de coţi,) trăgând mreaja cu peşti.

9 Deci când s'au pământ, ei văzură jar- 9
binţe, şi peşte pus deasupra, şi pâine. 10
Iisus le-a zis: Aduceţi din peştii cari 11
ai prins acum. Şi a urcat Simon Petru şi a tras mreaja la uscat, plină de peşti mari, o sută cincizeci şi trei; şi deşi erau atâţia, n'a rupt mreaja.

12 Iisus le-a zis: Veniţi de prânziţi. Şi 12
nici unul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: Cine eşti? ştiind că este Domnul. 13 Şi a venit Iisus, a luat pâinea, şi le-a dat; şi peştele asemenea.

14 Cu aceasta S'a arătat Iisus a treia 14
oară ucenicilor Săi, după ce S'a sculat din morţi.

15 Când au prânzit, a zis Iisus lui 15
Simon Petru: Simone, al lui Iona, mă iubeşti mai mult de cât aceştia? Îi zise lui: Da, Doamne, ştii că Te iubesc. Îi zise lui: Paşte mieii Mei. 16 Iarăşi a zis a doua oară: 16
Simone, al lui Iona, mă iubeşti? Îi răspunse lui: Da, Doamne, ştii că Te iubesc. Îi zise lui: Paşte oile Mele. 17 A zis a treia oară: 17
Simone, al lui Iona, mă iubeşti? Şi s'a întristat Petru, pentrucă i-a zis a treia oară: Mă iubeşti? şi i-a zis: Doamne, Tu toate ştii, Tu ştii că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paşte oile Mele. 18 Adevărat, adevărat îţi spun: 18
Când eraI mai tânăr, te încingeai singur şi umblai unde voiai; dară când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale, şi altul te va încinge, şi te va duce unde nu voieşti. 19 Zis-a aceasta, ca să arate cu ce moarte 19
Îl va slăvi pe Dumnezeu. Şi aceasta zicându-i, a zis: Urmează Mi.

20 Iar Petru întorcându-se, a văzut pe 20
ucenicul, *pe care-l iubea Iisus, urmându-i; care şi şezuse la cină pe pieptul Lui, şi zisese: Doamne, cine este cel ce Te vinde? 21 Pe acesta văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, şi 21
*acesta ce are să păţească? 22 Iisus i-a zis: Dacă voiesc Eu ca el să rămână până voi 22
veni, ce-ţi pasă?

24 Acesta este discipulul care mărturisesce despre acestea, și a scris acestea, și noi știm că mărturia lui este adevărată.

25 Și sunt și multe altele, câte a făcut Isus, care, dacă s'ar scrie câte una, cred că nici lumea acesta nu ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILORŬ.

Autorulu acestei cărți, scrisă cătră unu anume Teofilu, descrie în deosebire cele ce Isusu a începutu a face și a învățatu

1 PRIN cuvintele cele d'întâiu l'am amintitu, o Teofile, de tóte câte a făcutu și a învățatu Isus de la începutu,
2 până în ziua în care s'a înălțatu, după ce prin Spiritulu Santu a datu ordine apostoliloru, pre cari i-a alesu;
3 cărora și s'a și arătatu pre sine viu după patima sa, prin multe dovedi în decursu de patru deci de dile, și vorbindu-le despre cele ce privescu pre Dumnedieu. 4 Și adunându-i împreună cu sine, le-a ordinatu să nu se depărteze de la Ierusalimu, ci să aștepte cele făgăduite, Părintelui, 'care, dise ea, ați auditu de la mine.
5 Căci Ioanu a botezatu cu apă, 'iară voi veți boteza cu Spiritulu Santu după puține dile.
6 Deci fiindu adunați, l'au întrebatu, dicendu: Doamne, au în acest timpu vei 'restaurá tu împărăția lui Israilu?
7 Și le-a disu: 'Nu vi se cuvine a ști timpurile sau momentele, cari le-a păstratu Părintele în a sa putere.
8 'Ci veți primi putere, 'venindu Spiritulu Santu preste voi, și-mi 'veți fi martori în Ierusalimu, și în tótă Iudea și Samaria, și până la marginile pământului.
9 Și acestea vorbindu, 'a s'a înălțatu în privirea lorŭ, și unulu l'a luatu de la ochii lorŭ.
10 Și cătându ei cu ochii spre cerŭ, pre-cându elu se sue, iată, doi bărbați 'în vestminte albe s'au arătatu lângă lorŭ;
11 Cari și și disera: 'Bărbați galileeni, de ce stați cu privirea ațintită la cerŭ? Acestu Isusu, care s'a înălțatu de la voi în cerŭ, 'va veni așa, precumŭ l'ați 'văzutu mergându la cerŭ.
12 'Atunci s'au întorsu apostolii în Ierusalimu de la munte, ce se chiamă alŭ Măslinilorŭ, care este aprópe de Ierusalimu o cale de sâmbătă. 13 Și întrându, s'au suitu 'în ședere, unde locuiau: anume, 'Petru și Iacobu și Ioanu și Andreiu, Filipu și Toma, Bartolomeiu și Matheiu, Iacobu alu lui Alfeiu, și 'Simon Zelotulu, și 'Iudu, 'frate lui Iacobu.
14 'Acestia toți stăruiau cu unu cugetu în rugăciune și în cerere cu 'femeile și cu Maria, mum'a lui Isusu, și cu 'frații lui.

Apostolulu este ordinatu unu în locu de Iudu.

15 Și într'acelea dile, sculându-se Petru în mijloculu discipuliloru, a disu: (era mulțimea 'de unu! împreună ca la o sută și dumineci!) Bărbați frați, se cădea a se împlini scriptura aceea, 'care o disu unu 'mulu Spiritulu Santu prin gura lui Davidu despre Iudu, 'care a fostu conducătoriu celoru ce au prinsu pre Isusu.
17 Că 'elu era numěratu 'împreună cu noi, și Isusu parte în 'serviciulu acesta.
18 'Deci acestu și-a cumpěratu țărîna din 'plata nedreptății; și, căzându în pămentu, a plesnitu prin mijlocŭ, și s'au vărsatu tóte maruntaiele lui.
19 Și s'a facutu acestu cunoscutu la toți cei ce locuiau în Ierusalimu, în cât s'a chiamatu acea țărîna în limba lorŭ, Acheldama, adecă: Țărîna sângelui.
20 Că scrisu este în Cartea Psalmiloru: 'Fiesi se curbea lui pustiu, ca să nu fie cine să locuiască într'ensa, și 'dregătoria lui să o ieă altulu. Deci dintr'acești bărbați, cari se adunară cu noi în tot timpulu, în care Domnulu Isusu a petrecutu între noi;
22 începându de la botezulu lui Ioanu până în ziua, în care 'a s'a înălțatu de la noi, trebue să se rădice unulu, 'spre a fi cu noi martoru învierei lui.
23 Și au pusu pre doi: pre Iosifu, ce se chiamă 'Barsaba, care s'a și numitu Iustu, și pre Matia. 24 Și rugându-se, au disu: Tu Doamne, 'care cunosci inimile tuturoru, arată pre care dintr'acestia doi ai ales,
25 ca să ia partea în serviciulu și apostolia acesta, din care a căzutu Iudа, ca să meargă la loculu lui.
26 Și au datu sorți, și a căzutu sorțulu pe Matia; și s'a numěratu cu cei unsprě-dece apostoli.

Pogorîrea Spiritului Santu; predicarea lui Petru, și convertirea a trei mii de suflete.

2 1 EARĂ când sosi 'ziua cinzecimei, 'erau toți cu unu cugetu la unu locu.
2 Și deodată se făcu un vuetu din cerŭ, ca de unu vîntu ce vine cu rîvnă, și 'a umplutu tótă casa unde ședeau.
3 Și li s'au arătatu limbi 'împărțite ca de focu; și a șezutu câte una pe fie-care din ei.
4 Și toți se deteră plini de Spiritulu Santu, și începură a vorbi în alte limbi, precumŭ le da Spiritulu a vorbi.
5 Și petreceau în Ierusalimu iudei, bărbați cucernici din tóte popórele ce sunt sub cerŭ.
6 Deci făcându-se sunetulu, s'a adunatu mulțimea, și s'a turburatu, căci auzia fie-care vorbindu în limba sa.
7 Și se spăimîntară toți și se minunară, grăindu unii către alții: Nu toți acești ce vorbescu nu sunt Galileeni?
8 Cumŭ dară auzimu fie-care în limba nóstră în care ne-amu născutu?
9 Parți și Midi și Elamiți, și locuitori în Mesopotamia, și în Iudea și în Capadochia, și în Pontulu și în Asia;
10 Frigia și Pamfilia, în Egiptu și în părțile Libiei celei de lângă Cirene, și străini din Roma, 11 Iudei câți și proseliți, Cretani și Arabi, 'i auzimu vorbindu în limbele nóstre cele despre măriile lui Dumnedeu. Și toți se spăimîntară și se îndoiau, grăindu unii către alții: Ce va să fie acesta?
13 Iară alții batjocoriau, dicendu că sunt plini de mustu.
14 Iară Petru, sculându-se cu cei unsprě-dece, și-a ridicatu vocea sa, și le-a disu: Bărbați din Iudea, și toți cari petreceți în Ierusalimu, acestu lucru să vi fie cunoscutu, și ascultați cuvintele mele.
15 Că aceștia nu sunt beți, precumŭ credeți voi, fiindu-că este numai a treia óră din di.
16 Ci acesta este ceea ce 'a disu prin profetulu Ioilu:
17 'Și se va întîmpla în diilele celu de pe urmă, dice Dumnedeu, voiu turna din Spiritulu meu preste tótă ómenea, și fiii vostri și 'fetele vóstre vorŭ profeți, și tinerii vostri vorŭ vedé visiuni, și bătrînii vostri vorŭ visa visuri.
18 Iară și preste sclavii mei și preste sclavele mele voiu turna în acele dile din Spiritulu meu, și vorŭ profeți.
19 Și voiu da 'minuni în sus în cerŭ, și semne pe pămentu în josu, sânge și focu și aburime de fumŭ.
20 'Soarele se va preface în întunerecŭ, și luna în sânge, mai 'nainte de a veni ziua Domnului cea mare și înseninată.
21 Și se va întîmpla, ca 'tótă celu ce se va chiama numele Domnului se va mîntui.
22 Bărbați, Israeliți, ascultați cuvintele acestea: Iisusu Nazarineanulu, bărbatu adeveritu de la Dumnedeu între voi cu puteri și cu minuni și semne, pre cari le-a făcutu Dumnedeu prin mijloculu lui între voi, precumŭ și voi scți:
23 Pre acesta, dându-i-se după 'hotărîta și dinainte cunoscuta 'mână și prescințiune a lui Dumnedeu, 'l-ați luatu de la voi, și prin mâna celoru fără de lege crucificându-l, l'ați omorîtu:
24 Pre care Dumnedeu l'a înviatu, desfăcându-i durerile morții, pentru-că 'nu era cu putință, ca să fie ținutu de ea.
25 Că Davidu dice despre d'insulu: 'Vedeu-mă pre Domnulu înaintea mea pururea, că este de'a dreptulu mea, ca să nu mă clatesc.
26 Pentru acesta s'a veselitu 'inima mea, și s'a bucuratu limba mea, chiaru și corpulu meu se va sălășui în speranță;
27 Că nu veți lăsa sufletulu meu în iadu, nici veți lăsa pe cela cucernicu alu vostru să 'vadă
28 stricăciune. Tu mi-ai făcutu cunoscute căile vieții; tu mă veți împlini de veselie cu fața ta.
29 Bărbați, frați, să mi fie cu voia a vorbi cătră voi 'despre patriarchulu David, câtu de 'bătrînu ați fi voi și că a și murit și s'a îngropatu, și mormêntulu lui este între noi până în diua de astădi.
30 Deci fiindu profetu, și știindu că i s'a jurat cu jurămîntu de la Dumnedeu că din rodulu coapselorŭ lui 'după cărnŭ va rădica pe Christosu, să șadă pe tronulu lui;
31 Mai 'nainte văzându acestea, a vorbitu de învierea lui Christosu, că sufletulu lui nu s'a lăsatu în iadu, nici corpulu lui a 'văzutu stricăciune.
32 Pre acestu Iisusu l'a înviatu Dumnedeu, 'căruia noi toți suntemu martori.
33 Deci 'înălțându-se prin dreapta lui Dumnedeu, și 'luându de la Părintele Spiritulu Santu, și 'vărsându

Sântu celă pecetluiți, a luminați acum cu ochii
34 vedeți și auziți. Că David nu s'a suit
în ceriu, ci dice însuși: b Dis'a Domnul
35 Domnului meu: Șezi d'a dreptu mea, Până
voiu pune pre vrăsmașii tei aședemîntu pe
36 ștergîrea labe. Deci să scie cu siguranță
tótă casa lui Israelu, că Dumnedieu a făcutu
pre acestă Isusu, pre care voi l'ați crucificatu.
37 Ér ei auzindu acestea, s'au pătrunsu la
inimă, și au disu către Petru și către ce-
lă-lalți apostoli: Bărbați, frați, ce să facemu?
38 Atunci Petru li-a disu: Pocăiți-vă, și să
se botedze fie-care d'intre voi în numele lui Isusu
Christosu, spre iertarea păcatelorů, și
39 veți primi darulů Sântului Spiritu. Că a
vóstră este fagăduința și a fiilorů vostri, și a
tuturorů celorů de departe, pe câți va chiă-
ma Domnulů, Dumnedieulů nostru. Și cu mul-
40 te alte cuvinte mărturisia și îndemna, dicêndu-le:
Mîntuiți-vă de acestă neamu perversů.
41 Atunci cei ce bucurosu au primitů cu-
vêntulů lui, s'au botedzatů; și s'au adăugitů
în aceea di ca la trei mii de suflete.

Mărturisirea, bucuri-mărția și tovărășia credincioșilor, și creșterea bisericei.

42 Și stăruiau în învățătura apostolilorů, și
în împărtășire și în frângerea pâinei și în
43 rugăciuni. Și a căștigatů frica tutoră
sufletelorů, și se făceau multe minuni și semne
44 prin apostoli. Și toți cei ce au credutů e-
rau împreună, și aveau tóte în comunu;
45 Și-și vindeau moșiile și averile lorů, și le împărțiau tuturorů, dupe cumů fie-care avea
46 trebuință. Și în tóte dilele stăruiau cu
unu cugetů în templu, și frângêndu pâine
prin casă, primiau mâncarea cu bucurie și
47 simplitatea inimei; Lăudându pre Dumnedieu, și având dragă în tótă poporulů. Ér Domnul adăugea în biserecă în tóte
dilele pre cei ce se mîntuiau.

Vindecarea unui șchiop a unui schiop; convorbirea lui Petru către popor. Acțiunea lui Petru și a lui Ioanu; mărturisirea lui înaintea sinedriului; și sfătuirea lor.

3 Erá Petru și Ioanu împreună s'au suitu
a în templu în ora rugăciunei, b adecă a
2 noua. Și c era unu omu șchiopu din mâ-
nunchi sale, care se purta, și care-lu pu-
neau în tóte dilele înaintea ușei templului,

3 care se chiăma Frumósa, d ală cărui mila-
4 cunii de bani ce intrau în templu. Acesta
văzêndu pre Petru și pre Ioanu, că voiau
5 să intre în templu, cerea milostenia. Ér
Petru și Ioanu ațintindu-se la d'însulu, să
6 dîcu: Caută la noi. Ér elu aștepta la d'în-
șii, nerăpându-și nimicu de la ei.

7 Ér Petru a disu: Argintu și aură nu
am eu; ér ce am, aceea îți dau: e În numele
lui Isusu Christosu, Nazarineanulu, scóle și
8 umblă. Și apucându-l de mâna cea dreptă,
l'a ridicatu; și îndată i s'au întărit talpele
și încheieturile; și d'săltându, s'a făcutu,
și umblându, și săltându pre Dumnedieu.

9 f Și l'a văzutu tótă poporulu umblându
10 și lăudându pre Dumnedieu. Și-lă cunos-
cutu, că acesta era elu ce g ședea pentru
milostenia la ușa ceea Frumósă a templului;
și s'au împlutu de mirare și de uimire pen-
tru ceea ce i s'a întâmplatu. Și ținêndu-se
11 strîns de Petru și de Ioanu, a alergatu la d'înșii tótă poporulu uimitu în portiriulu, h ce se chiamă alu lui
Solomonu.

12 Ér Petru văzêndu acesta, a început cu-
vêntulu către poporu: Bărbați, Israeliți, de
ce vă minunați de acésta? sau de ce vă
uitați la noi, ca cumu cu a nóstră putere
sau pietate amu făcutu pre acestu a umbla?
13 i Dumnedieulu lui Abraamu și alu lui Isaacu și alu lui Iacovu, Dumnedieulu pă-
rinților nostri, a mărit pre copilulu său
Isusu, pre care voi l'ați dată, și l'ați lepădatu
de d'inaintea lui Pilatu, judecându
14 elu să-lă liberedze. Ér voi v'ați lepădatu
de k celu Sântu și Dreptu, și ați cerutu a vi
se dărui unu bărbatu omicidu. Ér pre
15 începătorulu vieții l'ați omorîtu, l pre care
Dumnedieu l'a sculatu din morți; căruia noi
16 suntemu martori. m Și numelu lui prin cre-
dința în numele lui a întărit pre acesta,
care-lu vedeți și-lă cunoscutu; da, credința
ce avemu în elu i-a dată înaintea acestei
bunătăți vederea a tuturoru.

17 Și acumu, frățiorilorů, scimu că din neștiință
ați făcutu, ca și căpetenii vostri. Ci
18 Dumnedieu, n ceea ce mai 'nainte a disu în
cetire o prin gura tuturorů profeților lui, că
îs va suferi Christosu, a împlinitu așa.
19 p Deci pocăiți-vă, și vă întoarceți, ca să se

ștergă păcatele vóstre, și ca să vină timpuri
20 de resuflare de la fața Domnului: Și să
trémită pre acela Christosu, care vi s'a
21 mai 'nainte gătitu: q Pre care cerulů trebue să-lu primescă, până la timpurile restabilirei tuturorů, despre care a vorbitu
Dumnedieu prin gura tuturorů sfinților sei
22 profețí din vechime.

Că Moisi a disu către părinți: r Profetu
va scóle vouă Domnulů Dumnedieulů vostru
din frații vostri, ca pre mine; pre
tóte câte vi va grăi, să le ascultați.
23 Și va fi, ca tótă sufletulů, care nu
va asculta de acelu profetu, se va stârpi
24 din poporu. Da, toți profeții de la Samu-
ilu încóce, și câți s'au ridicatu, au vor-
bitu și ei de aceste dile.

25 Voi sunteți fiii profețilorů, și ai legămîntu-
lui ce a făcutu Dumnedieu cu părinții vostri,
care l'a disu către Abraam: s În sămînța ta
se vorů binecuvênta toate semințiile pămîn-
tului.
26 Vouă întâiu Dumnedieu, ridicându
pre copilulu său Isusu, l'a trimisu a vă
binecuvênta, întorcêndu-vă pre fie-care de
la răutățile vóstre.

4 Și vorbindu ei către poporu, să venitu
preoții și stăpânitorulu templului
2 și Sadducheii, t supărându-se că învățau
poporulu, și grăiau între Isusu învierea cea
3 din morți. Și l-au prinsu, și l-au pusu sub
pecă, până a doua di; că era acumu sără.
4 Ér mulți din cei ce au auditu cuvêntulu
lui au credutů; și au remasu bărbățiloru
lorů ca la cinci mii.

5 Ér a doua di s'au adunatu dregătorii
6 și bătrânii și cărturarii la Ierusalimu; u Și
Anna, archiereulu, și Caiafa și Ioanu, și Ale-
xandru, și câți eraů din semința archie-
7 reascâ; Și punêndu-l în mijlocu, s'au în-
trebatů: v Cu ce putere, sau în ce nume, ați
făcutu voi aceasta?

8 Atunci Petru, împlutu-se de Spiritulu
Sântu, li-a disu: Dregătorii ai poporului,
9 și bătrâni ai lui Israeliu, De óre ce noi ne-
săm cercatů astădi pentru o faptă de
bine către unu omu bolnavu, prin cumu s'a
10 mântuitu; Să fie cunoscutu voiů tuturoru
și la tótă poporulu lui Israeliu, că în nu-
mele lui Isusu Christosu, Nazarineanulu, pre
care voi l'ați crucificatu, x pre care Dumne-
dieu l'a sculatu din morți, prin acela stă a-
11 cest omu sănătosu înaintea vóstră. y Acela

30 bărbă cunoscută ceea ce tăiă înduioșările; începătorii mâna la spre vindecare, ³și ca să se facă semne și minuni prin numele Sfântului ⁴copilă său lui Iisus.

31 Și cuprinși de ei, ⁵s'a dărâmă locul unde erau adunați; și s'au împlinit toți de Spiritul Sfânt, ⁶și vorbiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăsnelă.

Cuvântul lui Petru și rugăciunea apostolilor. Darurile pentru care cresc fricăi. Pedepsirea lui Anania și a Safirei; mulțimea credincioșilor și a semnelor.

32 Iară mulțimea celor ce aă credut avea o inimă și un suflet; ²și nici unul nu ziceă de averea lui că este a sa; ci îi erau lor toate comune. 33 Și cu mare putere dădeau apostolii mărturie de învierea Domnului Iisus, și ³mare cinste era peste ei toți. 34 Și nu era nimenea între ei lipsă; ²că toți cari aveau țărâne sau case vânzându-le, aduceau prețurile celor vândute, 35 ³și le puneau la picioarele apostolilor; ⁴și se împărțiă fie-cuiuia, dupre cumă cine avea trebuință.

36 Iară Iosi, supranumit de apostoli Barnaba, adecă, Fiiul mângâierei, Leviht, și de națiune Ciprian, 37 ²având țărână și vândută, și aducându prețulu, l'a pusu la picioarele apostolilor.

5 1 IARĂ un omă, numa Ananiă, împreună cu Safira, femeea sa, și a vândută pămân 2 nă; 3și a oprită o parte din prețu, scundă știrea lui; ²și aducându o parte, a pusu 3 la picioarele apostolilor. ³Iară Petru a ziși: Ananiă, de ce ⁴a împlinită Satana inima ta, să minți Spiritul Sfânt, și să oprești parte 4 din prețulu țărânei? Nărecunoscută dacă, ați nu era a ta? și vândută dacă, să nu era în a ta stăpânire? de ce ai pusu această lucru în inima ta? nu ai minți în dumnezeu, ci lui Dumnezeu. 5 Iară Ananiă, auzindă cuvintele acestea, căzându, și a datu sufletulu; și a venit frică mare peste toți cei ce au 6 auzit acestea. 7Și sculându-se cei mai tineri ⁸l'au înfășurată, și scoțându-o, l'au îngropată.

7 Și trecându ca trei ceasuri, femea lui, necunoscându ceea ce se întâmplase, a intrată. 8 Iară Petru i-a ziși: Spune-mi, de ați vândut țărâna dreptă atâta? Ea a ziși: Da, 9 dreptă atâta. Atunci Petru i-a ziși: Oumă de s'a înțeles între voi de a ispiti Spiritul lui Dumnezeu? Iacă, picioarele celoru ce au îngropată pre bărbatulu tău sunt la ușă și te voră scote pre tine. 10 Atunci îndată a căzută la picioarele lui, și a datu sufletulu; și intrându tinerii, au aflatu mortă; și scoțându-o, au îngropat'o lângă bărbatulu ei. 11 Și a venit frică mare peste toată biserica, și peste toți cei ce auziă acestea.

12 Iară ²prin mânele apostolilor se făceau multe semne și minuri între popori; ³și erau toți cu un cugetu în pridvorul lui Solomon. 13 Iară ²din cei-l-alți nimenea nu cuteza să se lipiască de ei; ³dară popolulu îi lăuda forte. 14 Și mai mulți se adăugeau cei cari credeau în Domnulă, mulțime de bărbați și de femei; 15 în cât scoteau pre cei bolnavi pe ulițe, ²și puneau pe paturi și pe cătăcei, ca venindă Petru, măcară umbra lui să umbrească pre vre unulă din ei. 16 Și se aduna în Ierusalimă și mulțimea de cetățile d'împregiurul, aducându pre cei bolnavi și pre cei chinuiți de spiritele cele necurate; și se vindecau toți.

Persecuția cea întâiă a apostolilor; minunata lor scăpare; mustrarea ce le face marele preot; ei mărturisesc înaintea sinedriului.

17 Atunci sculându-se archiereulă și toți cei ce erau cu dânsulu, (care era secta Sadukeilorĭ,) s'au împlinită de pizmă; 18 ²și puseră mânele lor pe apostoli, și i-au pusă în închisórea comună. 19 Iară ²îngerulu Domnului a deschisu nâptea ușile închisórei, și scoțându-i, a ²ziși: 20 Mergeți, și stându în templu, vestiți popolului ²tâte cuvintele vieții acesteia. 21 Și auzindă aceea, ați intrată de dimineță la templu și învățau.

Iară ²cei ce veniseră archiereulă și cei ce erau cu elă, au adunată sinedriulu și pre toți bătrânii fiilorĭ lui Israelă, și au trimesu la închisóre, să-i aducă. Iară ²cei ce mergeau, 22 nu i-au aflată în închisóre; și întorcându-se au spusu, 23 Dicându: Închisórea o-amu găsită închisă cu tâtă siguranța, și pre păzitori stându la uși înaintea porților; ²iară deschizându, în intru nu amu aflatu pe nimenea. 24 Și auzindă cuvintele și ²căpetenia templului și archiereii, nedumeriți erau de ele, ce va să se facă. 25 Iară ²venindă cine-va, le-a datu de știre, dicându: Iacă, bărbații, pre cari i-ați pusu în închisóre, stau în templu, și învață pre popolu.

26 Atunci mergându căpetenia cu ²cei ce erau cu elă, i-au adusu, fără ³cu silă; ⁴căci se temeau de popolu, ca să nu-i scăță cu pietre. 27 Și aducându-i, i-au pusă în sinedriu. Și ²i-a întrebat archiereulă, 28 dicându: ³Au nu v'amu poruncit cu poruncă să nu învățați în numele acesta? și iacă, ați umplută Ierusalimulu cu învățătura voastră, și voiți să aduceți asupra noastră sângele acestui omă.

29 Atunci Petru și ²cei-l-alți apostoli, respundându, au ²ziși: ³Trebue a ascultă pre Dumnedeu mai multu de cât pre oameni. 30 Dumnedeulu părinților noștri a înviată pre Iisus, pre care voi l'ați omorîtu, ²spânzurându-l pe lemnu. 31 ³Pre acesta l'a înălțată Dumnedeu cu dreptu său, să fie dătătoriu de pocăință lui Israelă, și ²de iertare păcatelorĭ. 32 Și noi ²suntemu martori de lucrurile acestea, precumu și Spiritul Sfânt, ³pre care l'a datu Dumnedeu celoru ce-lă ascultă.

33 ²Iară ei auzindă acestea, se tăiurau, și 34 se sfătuiau să-i omâre. Atunci sculându-se cu Fariseu în sinedriu, a unu ²Gamaliilă, învățătoriu de lege, cunoscutu de tâtă lumea, l'a poruncit a să da pre apostoli pe puțină timpu afară. 35 Și ²i-a ziși: Bărbați, Israeliță, luați-vă de vóiă în privința acestoru omeni ce voiți să faceți; 36 Că mai 'nainte de acestе dile s'a sculatu Teudă, dicându că ară fi cevaă; lângă care s'a alipitu unu numeru de bărbați ca la patru sute; care s'a omorîtu, și toți câți îlu ascultau s'au împrăștiatu, și s'au făcutu în nimică. 37 După acesta s'a sculatu Iuda Galileanulu în dilele înscrierei, și a întorsu popolu multu după d'însulu; și acela a muritu, și toți câți ²după d'însulu, s'au împrăștiatu. 38 Și acumu ²vi ³ziceu: Depărtați-vă de la oamenii aceștia, și lăsați-i; ²că acestă planu sau acestă lucru, de va fi de la oameni, se va nimici; 39 ³Iară de este de la Dumnedeu, nu-lu veți puté nimici; ²ca nu cumva să vă aflați și ³împotrivindu-vă contra lui Dumnedeu.

40 Și s'au învoitu; și ²chiămându pre apostoli, ³pe bieniștându-i, le-au oprită să va vorbiască în numele lui Iisus; și i-au lăsată. 41 Deci ei se duceau de d'înaintea sinedriului, ²bucurându-se, că s'au socotită vrednici să ³necinstească-se, că s'ați ⁴scrâbi pentru numele lui. 42 Și ²tâtă ziua, ³în templu și prin case, ⁴nu încetau a învăța și a predica pre Christosu.

Darurile de deosebire; apostolii și patru diaconi pentru deosebitele trebuințe ale bisericei; hotărîrea unei mari adunări.

6 1 IARĂ ²în acele dile, ³înmulțindu-se numerulu discipolilorĭ, s'a născutu murmurare din partea ⁴Elinilorĭ contra Evreilorĭ, pentru-că vădeaă în fie-care di în ajutorare ²în mesa-lor văduvele lorĭ. 2 Atunci cei doi-spre-dece chiămându pre mulțimea discipolilorĭ, au ²ziși: ³Ne este nouă cu nemulțămire, cuviința lui Dumnedeu, să servimu mesilorĭ. 3 Deci, frațilorĭ, ²căutați dintre voi ³șepte bărbați înțeleși, plini de Spiritu Sfântu și de înțelepciune, pre cari să-i ⁴rânduimu la această trebuință. 4 Iară noi vomu sta în rugăciune și în ²cercetarea cuvântului.

5 Și a plăcutu cuvântulu acesta înaintea ²tâtei mulțimi; și au ales pre Ștefanu, ³bărbatu plinu de credință și de Spiritu Sfântu; Iacovu pre Filipu, și pre Procoru, și pre Nicanoru, și pre Timonu, și pre Parmena, și pre ⁴Nicolau, proselitu din Anțiohia. 6 Pre care ²i-au pusu înaintea apostolilorĭ, și aceștia ³cu pusu mânile preste ei, ⁴rugându-se, ⁵și-au pusu mânile preste ei. 7 Și cuvântulu lui Dumnedeu creștea, și în Ierusalimu forte numerulu discipolilorĭ cu îmulțire; și ²unu ³mulțime ⁴de preoți se supuneau la credință.

Învățătura, viața credinței și lucrarea Sfântului Ștefan; prinderea, judecata și mărturisirea lui.

8 Iară Ștefanu, plinu ²de de credință și ³de putere, ⁴face minuri și semne mari în poporu.

9 Atunci s'au sculatu unile din sinagoga ²ce se ziceă a Libertinilorĭ, și a Cirineenilorĭ, și a Alexandrinilorĭ, și a celorĭ ce de la Cilicia și de la Asia, disputându cu Ștefanu. 10 Și ²nu puteau să stea în potrivă lui de cătră înțelepciunea și de cătră ³duhulu cu care vorbiă elu. 11 Atunci ²au ³pusu pre oameni ⁴ca să ⁵zică: Amu auzitu vorbindu-lu de hulă cuvinte ²contra lui Moisi și a lui Dumnedeu. 12 Și ²au întărâtatu ³pre poporă și pre bătrâni și pre cărturari, și ²năvălindu asupra lui, l'au ³răpitu, și ⁴l'au adusu la sinedriu. 13 Și ²au pusu mărturi mincinoși, cari ziceaă: Acestu omă nu încetează a ³vorbi cuvinte de hulă contra locului acestuia și a legei. 14 ²Că l'amu auzitu ³ziceându, că Iisusu Nazarineanulu ²va ⁴strica acestu locu, și va schimba datinile

15 vale, ceea ce-a făcut Moisi. Şi când aceştia
au fost duşi acolo în Sihem, ei au fost puşi
în mormântul pe care cumpărase Avraam
cu o sumă de argint
7 de la fiii lui Emor, tatăl lui Sihem. Dar
precum se apropia timpul făgăduinţei pe
care o jurase Dumnezeu lui Abraam, po-
porul a crescut şi s'a înmulţit în Egipt:
8 până ce s'a sculat alt rege, care nu ştia
de Iosif. Acesta a purtat-o cu vicleşug cu
neamul nostru, a asuprit pe părinţii noştri
ca să le facă să-şi lepede pruncii lor, ca
să nu mai trăiască.
9 În acest timp s'a născut Moisi, care
era plăcut lui Dumnezeu; şi a fost crescut
trei luni în casa părintelui său. Când a
10 fost lepădat, fata lui Faraon l-a luat
şi l-a crescut ca pe fiul său. Şi Moisi a
fost învăţat în toată înţelepciunea Egiptenilor;
şi era puternic în cuvinte şi în fapte.
11 Când împlinise patruzeci de ani, i s'a
suit în inimă lui, ca să cerceteze pe fraţii
săi fii lui Israel; şi văzând pe unul
12 dintr'înşii suferind nedreptate, l'a apărat,
şi a răzbunat pe cel ce era asuprit,
omorând pe Egiptean. Căci credea că
înţeleg fraţii lui că Dumnezeu prin
mâna lui le va da mântuire; dar ei nu
13 înţeleseră. A doua zi s'a arătat lor, când
se certau, şi îi îndemna să facă pace,
zicând: Bărbaţi, voi sînteţi fraţi:
de ce faceţi nedreptate unul altuia? Dar
14 cel ce făcea nedreptate aproapelui, l'a res-
pins, zicând: Cine te-a pus domn şi
15 judecător peste noi? Nu vrei să mă ucizi
pe mine, cum ai ucis ieri pe Egiptean?
16 Moisi a fugit la cuvântul acesta, şi a
petrecut ca străin în ţara Madian, unde
a născut doi fii.
17 După împlinirea a patruzeci de ani, i
s'a arătat, în pustiul muntelui Sinai, în-
gerul Domnului în para focului din rugul
18 unui rug. Moisi văzând, s'a minunat de ve-
dere; şi apropiindu-se ca să vadă, i s'a
făcut glasul Domnului, zicând: Eu sînt
Dumnezeul părinţilor tăi, Dumnezeul lui
Avraam, şi Dumnezeul lui Isaac, şi Dum-
nezeul lui Iacov. Şi tremurând Moisi,
19 nu cuteza să privească. Domnul i-a zis:
Dezleagă încălţămintea picioarelor tale,
căci locul pe care calci pământ sfânt este.
20 Văzând, văzut-am asuprirea poporului meu
ce-l din Egipt, şi suspinările lor am auzit
şi M'am pogorât să-i scap. Şi acum
vino, te voi trimite în Egipt.
21 Pe acest Moisi, de care s'au lepădat
fiii lui Israel, zicând: Cine te-a pus
domn şi judecător? pe acesta l-a trimis Dum-
nezeu domn şi răscumpărător, prin mâna
îngerului celui ce i s'a arătat în rug.
22 Acesta i-a scos, făcând minuni şi semne
în pământul Egiptului şi la Marea Roşie,
23 şi în pustiu, patruzeci de ani. Acesta
este Moisi care a zis fiilor lui Israel:
Proroc ca mine vă va ridica Dumnezeu Dum-
nezeul vostru, dintre fraţii voştri; de el
24 să ascultaţi. Acesta este cel ce a fost
în adunare în pustiu, cu îngerul care-i
vorbea în muntele Sinai, şi cu părinţii noş-
tri, care a primit cuvinte vii, spre a
25 ni le da; Pre care nu au vrut părinţii
noştri să-l asculte, ci l-au respins, şi cu
26 inimile lor s'au întors în Egipt: Zicând
lui Aaron: Fă-ni doi, cari vor merge înain-
tea noastră; că acestui Moisi, care ne-a
scos din pământul Egiptului, nu ştim,
27 ce i s'a întâmplat. Şi în zilele acelea
au făcut un viţel, şi au adus sacrificiu idolu-
lui, şi se veseleau de lucrările mâinilor
28 lor. Deci s'a întors Dumnezeu, şi i-a dat să servească oştirei cerului, pre-
cum este scris în cartea proorocilor: Oare
mi-aţi adus vită şi jertfe timp de patruzeci
de ani în pustiu, casa lui Israel?
29 Şi aţi luat cortul lui Moloh, şi stela
zeului vostru Remfam: chipu-
rile, pe care le-aţi făcut, ca să vi închinaţi
lor: şi vă voi strămuta dincolo de
Babilon.
30 Părinţii noştri aveau cortul mărturiei
în pustiu, precum a orânduit celui ce
vorbea lui Moisi, ca să-l facă după chi-
31 pul care l-a văzut. Pre acesta luându-l
părinţii noştri, l-au adus cu Iosua în po-
sesiunea neamurilor, pre care le-a alungat
Dumnezeu de dinaintea părinţilor noştri,
32 până în zilele lui David. Care a aflat
chiar înaintea lui Dumnezeu, şi a cerut
să afle locaş pentru Dumnezeul lui Iacov.
33 Şi Solomon i-a zidit casă. Dară Celui
Prea Înalt nu locuieşte în temple făcute de
34 mână, precum zice proorocul: Cerul îmi
este tronul, şi pământul aşternutul pi-
cioarelor mele; ce casă îmi veţi zidi, zice
Domnul, sau care este locul unde mă voi
odihni?
35 Oare nu mâna mea a făcut toate
acestea?

36 Voi cei înţărcaţi la cerbice, şi necircumcişi cu
inimă şi la urechi, totdeauna vă opu-
neţi Sfântului Duh, precum părinţii vo-
ştri aşa şi voi. Pre care din proroci nu
37 i-au prigonit părinţii voştri? şi au omorât
pe cei ce au prezis venirea celui
Drept, căruia voi acum vă aţi făcut vân-
38 zători şi ucigaşi; Care aţi primit legea
dată de îngeri, şi nu aţi păzit-o.
39 Şi auzindu-şi aceştia, s'au înfuriat, şi bă-
teau cu dinţii asupra lui. Iară el,
fiind plin de Sfântul Duh, ţintind cu ochii
spre înalt, a văzut pe Dumnezeu şi
pe Iisus şezând de-a dreapta lui Dumnezeu,
40 şi a zis: Iată, văd cerurile deschise, şi
pe Fiul omului şezând de-a dreapta lui
41 Dumnezeu. Atunci ei strigând cu voce
mare, şi-au astupat urechile lor, şi au
năvălit asupra lui toţi cu unire de
42 gând; şi aruncându-l afară din cetate,
pietruiau. Şi martorii şi-au pus veşmintele
la picioarele unui tânăr, ce se chema Pa-
43 vel. Aşa apoi au pietruit pe Ştefan. Şi
chemând el pe Domnul, zicea: Doamne Ii-
sus, primeşte duhul meu. Şi îngenun-
când, a strigat cu voce mare: Doamne,
nu le socoti acestui păcat. Şi acestea zi-
când, a adormit.

8 Şi Saul era de faţă la uciderea lui.

Prigonirea dusă asupra Bisericii şi împrăştierea ei. Botezul lui Filip şi al lui Simon.

Şi s'a ridicat în acea zi prigonire mare asupra Bisericii celei din Ieru-
salim; şi toţi s'au împrăştiat prin ţările
Iudeei şi ale Samariei, afară de apostoli.
2 Iară bărbaţi pioşi au îngropat pe Ste-
fan, şi au făcut plângere mare pentru
3 el. Iară Saul pustia Biserica, intrând
prin case, şi, târând bărbaţi şi
femei, îi da la închisoare.
4 Deci cei împrăştiaţi mergeau, vestind din loc
în loc, propovăduind cuvântul. Iară Filip co-
borând în cetatea Samariei, predica
6 pe Hristos lor. Şi poporul lua aminte
cu un cuget la cele ce se vorbeau de Fi-
lip, auzind şi văzând semnele cele
făcea. Căci mulţi din cei ce aveau
duhuri necurate, strigând cu

vîrce lucru, ochiul din mulți care te privesc; și mulți pervertiți și schimbați vîndu-vă.
9 Și era lucrurile mare înfricoșare cetate.
Dară unii bărbați, numai Simon, care mai 'înainte în cetate, 'fermecînde, și amăgind pre poporulu Samariei, 'dîcînde cumcă
10 el ară fi cevaș mare. La acesta luau aminte toți de la mic până la mare, dicînde: Acesta este puterea lui Dumnedieu
11 cea mare. Și luau aminte la el, pentru că de multi timpu l-a fostu amăgiți cu
12 farmece. Dară cîndu ai crezut lui Filip propovăduînde de cătră ale împărăției lui Dumnedieu și de numele lui Iisusu Christosu, s'au botezatu și bărbați și femei. Încă și acelu Simon a crezutu, și botezîndu-se, petrecea cu Filip; și văzîndu minunile și semnele cele mari ce se făceau, se mira.
14 Eră apostolii cari erau în Ierusalimu, auzînde că a primitu Samaria cuvîntulu lui Dumnedieu, li-au trămesu pre Petru și
15 pre Iosan; Cari pogorîndu-se, s'au rugatu pentru ei, 'că primească Spiritulu Sântu. (Că
16 încă nici unulu d'intre ei nu se pogorîse, ci 'erau numai botezați în 'numele domnului Iisus.) Atunci 'puneau mînele preste ei, și primiau Spiritu Sântu.
18 Și văzîndu Simon, că prin punerea mîniloru apostoliloru se împărtăsia Spiritu
19 Sântu, le-a înfățișatu bani, 'dicîndu: Dați și mie acestă putere, ca ori pe care voiu pune mînele să primească Spiritu Sântu.
20 Eră Petru le-a disu: Argintulu tău pără cu tine să fie spre perire, că 'darulu lui Dumnedieu
21 credință ai banî! Tu nu ai parte, nici sorțu întru acestu cuvîntu; că inima ta nu este
22 dreptă înaintea lui Dumnedieu. Pocăiește-te dară de reutatea acesta a ta, și te rogă lui Dumnedieu, 'dacă-ți se va ierta cu-
23 getulu inimei tale. Că văd că ești încă în 'amărăciunea fierei și în lanțurile nedreptății. Eră Simon răspunzînde, a disu:
24 'Rugați-vă voi pentru mine către Domnulu, ca nimică dintr'acestea cari ați disu să nu
25 vină asupra mea. Deci ei mărturisindu și vorbindu cuvîntulu Domnului, s'au întorsu la Ierusalimu, și au propovăduitu evangeliu în multe sate ale Samarițenilor.

Întîlnirea lui Filip de a treia pe unul Etiopian eunucu; și botezarea lui de către ea.

26 Și îngerulu Domnului a vorbitu către Filip, 'dicîndu: Scoală-te, și mergi spre mi-
27 ază-zi, la calea ce se pogoră din Ierusalimu în Gaza, ce este pustiu. Și sculîndu-se a
28 mersu; și 'dacă 'unu bărbatu Etiopianu, eunuchu, cu tăria puteri sub Candachia, regina Etiopienilor, 'care avea preste tesaurulu
29 ei, și venise închinîndu-se la Ierusalimu; Întorcîndu-se, și șezîndu pe carulu seu, citea pre profetulu Isaia.
30 Eră spiritulu a disu lui Filip: Apropiază-te, și te lipește de carulu acesta.
31 Și alergîndu Filip, l-a auditu citindu pre profetulu Isaia, și l-a disu: Oare înțelegi cele ce citești? Eră elu a disu: Cumu voiu putea, de nu mi va cumînce cineva? Și a rugatu pre Filip de s'a suitu și a șezutu cu elu.
32 Locul scripturei, care îlu citia era acesta: 'Ca o oae spre junghiare s'a adusu; și ca un mielu mutu înaintea tunzătoriului
33 său-și deschidea gura sa: În înjosirea lui s'a luatu judecata lui; și cine va spune vîrstulu lui? că viața lui se ia de pe pămîntu.
34 Și luîndu cuvîntulu eunuchu, a disu lui Filip: Rogu-te, despre cine 'dice profetulu acesta? despre sine, său despre altulu cine va?
35 Atunci Filip, deschidîndu gura sa, și începîndu de la scriptura acesta, l-a predicatu pre Iisus.
36 Și mergîndu ei pe cale, au venitu la o apă; și a disu eunuchulu: Iată apă! 'ce ne oprește a mi botezu?
37 Eră Filip a disu: 'De crezi din tătă inima ta, se poate. Eră respunzîndu, a disu: 'Cred, că Iisusu Christosu este Fiiulu lui Dumnedieu.
38 Și a disu să stea trăsura; și s'au pogorîtu amîndoi în apă, și Filip și eunuchulu; și l-a botezatu.
39 Eră dîndu apă, 'Spiritulu Domnului a răpitu pre Filip, și nu l-a mai văzutu eunuchulu; și mergea în calea sa, bucurîndu-se.
40 Eră Filip s'a aflatu în Azotu, și trecîndu prin ceteți, predica acele, până a venitu în Cesaria.

Pocăința lui Saulu și botezul lui; și predicarea sa în Damasc și în Ierusalim.

9 Eară Saulu, respîndindu amenințare și ucidere asupra discipuliloru Domnului, a mersu la arhiereu;
2 Și a cerutu de la elu epistole pentru Damasc la sinagogi, ca, de va afla pre vre-unulu, ori el ori din calea acesta, și-l aducă și pre bărbați și pre femei, legați la Ierusalim.
3 Și 'dîndu mergea, fiindă aprope de Da-
4 maschi, fără de veste a strălucitu împregiurulu lui lumină din ceriu; Și căzîndu pe pămîntu, a auditu vîce dicîndu-i: Saule, Saule, de ce mă persecuți?
5 Eră elu a disu: Cine ești, Dómne? Eră Domnulu: Eu sunt Iisusu, pre care tu îl persecuți: greu îți este a lovi în ghimpi acupui boilorului.
6 Atunci tremurîndu și spăimîntatu, a disu: Dómne, 'ce voiești să fac? Și Domnulu Dómne, 'ce voiești să fac? Și Domnulu
7 i-a disu: Scoală-te, și intră în cetate și ți se va spune ce trebue să faci.
Eară 'bărbații cari mergeau pe cale cu el, stăteau mută; auzindu vocea, dară pre
8 nimenea văzîndu. Și s'a sculatu Saulu de la pămîntu; și deschizîndu-și ochii săi, nu vedea pre nimenea; și 'dîndu-lu de mînă,
9 l-au băgatu în Damasc. Și unu 'ani nu a văzutu, mîncatu, nici a bătutu.
10 Eră în Damasc era unu discipulu, numele Ananiu; acestuia a disu Domnulu în visiune: Ananiă! Eră elu a disu: Iată-mă,
11 Dómne. Eră Domnulu i-a disu: Sculîndu-te, mergi pe ulița ce se chiamă Dreptă, și caută în casa lui Iuda pre unulu numit
12 Saulu, 'Tarsănulu: că iată, se rogă; Și a văzutu în visiune pre unu bărbatu numitu Ananiu intrîndu, și punîndu-și mîna
13 pe elu, ca iară-și să vadă. Ananiu Ananiu a respunsu: Dómne, am auzitu de la mulți despre acestu bărbatu, 'cîte rele a
14 făcutu sfinților tăi în Ierusalimu. Încă și aici are putere de la archierei, să lege pre toți 'cari chiamă numele tău. Eră Domnulu
15 i-a disu: Mergi, că 'acestu 'om este vasu alesu mie, să părte numele meu înaintea 'Gentililoru, și a 'împăraților și a fiilor lui Israil.
16 Că 'eu îi voiu arăta câte trebue că să sufere pentru numele meu.
17 Eră a mersu Ananiu, și a intratu în casa, și 'punîndu-și mînile pe elu, a disu: Frate Saule, domnulu Iisus, care ți s'a arătatu pe calea pe care veniai, m'a trămesu, ca să-ți primești vederea, și să te 'umpli de
18 Spiritu Sântu. Și îndată a căzutu de pe ochii lui ca niște solzi, și a văzutu îndată;
19 și sculîndu-se, s'a botezatu. Și mîncînd, s'a întărit.
'Eră Saulu a fostu câte-va dile cu discipulii cari erau în Damasc. Și îndată a
20 pusu mînă cu 'ardere în Dumnedieu, că a predicatu pre Christosu în sinagogi, 'că acesta este Fiiulu lui Dumnedieu. Eară toți
21 cîți îl auziau se mirau, și diceau: 'Nu este

acesta celu ce a cutropitu în Ierusalimu pre cei ce chiamau numele acesta, și aicea venise pentru aceea, ca să i duca lega-
22 ți la archierei? Eră Saulu se 'întărîa cu atîtu mai vîrtosu; 'și rușina pre Iudei cei în cetatea în Damasc, 'dovedindu că acesta este Christosu.
Și 'împlinindu-se multe dile, 'sfătuit'au
24 Iudeii unii contra lui Saulu. Și ai 'păzit acestă sfătuire a lui. Și ai păzit
25 porțile ziua și nóptea, că să-lu omóre. Și discipulii lui luîndu-lu nóptea, 'l'au coborîtu printr'unu cosiniță, lăsîndu-lu în jos.
26 Și 'mergîndu Saulu la Ierusalimu, se încerca de discipuli; dară toți
27 se temeau de el, necrezîndu că este discipulu. 'Eră Barnavie luîndu-lu, l-a dusu la apostoli, și li-a spusu, cumu a văzutu pre Domnulu pe cale, și că i-a vorbitu, 'și cumu
28 în Damasc a predicatu în 'numele lui Iisus. Așa 'intra și eșia cu
29 dînșii în Ierusalimu; Și cu îndrăsnală vorbea în numele domnului Iisus; și vorbea
30 cu 'Elinii, 'ară ei căutau să-lu omóre. Dară aflînd frații, l-au trămesu în Cesaria, și l-au trămesu în Tarsu.

Propovăduirea lui Petru cu vindecarea lui Enea și învierea

31 'Atunci Ierusalimu avea pace prin 'tătă Iudeea și Galilea și Samaria, și se edifică; îndea și umbla în frica Domnului și în mîngîierea Spiritului Sântu, se înmulțiau.
32 Și Petru 'mergîndu-le tuturor, a venitu și la sfinții cari locuiau în Lidda. Și a aflatu
33 acolo pre unu omu, numitu Enea, de optă ani 'jăcuindu în pată, care era paralitică;
34 și i-a disu Petru: Enea, 'te vindecă Iisus Christosu; scoală-te, și-ți așterne. Și îndată s'a sculatu.
35 Și l-au văzutu toți cei ce locuiau în Lidda și în 'Saron, cari 'și-au întorsu la Domnulu.
Eră în Ioppe era o discipolă, anumu
36 Tabita, adecă, Cerboiță; acesta era plină de lucruri bune și de milă ce făcea. Și în-
37 'de lucruri bune și de milă ce făcea. Și în-'dîndu-se ea, a murit; 'carele dîle bolnăvindu-se ea, a murit; și 'scoldîndu-o, au pusu în 'sfoară.
38 Și 'cum era Lidda aprope de Ioppe, discipulii, auzindu că Petru este întrînsa, au trămesu pre doi bărbați la dînsulu, rugîndu-l să nu prezăe a veni la ei.
39 Atunci Petru sculîndu-se, a mersu cu

d'inapoi. Şi cându a venitu, l'ai dusu in
25 luntri; şi eŭ se vedu inaintea lui töte vi-
siunile, pelegrendu, şi crédendu tuturorŭ
şi imbrăcămintile câte facea Christosŭ, câtu-
lea era cu Simonu. Erŭ Petru meditându asupra
pre loŭ, 'ingeruncheiându-se regină, şi in-
26 cruciându-se câtră Iupŭ, 'a qisu: Scolă-
te, scolă. Éru ea şi-a deschisu ochii; şi vă-
27 diendu pre Petru, a qisu. Şi dându-se
cu elu, a intratu şi chiamându pre mulţi
28 ai credinţei in Domnedieu. Şi eŭ i-a qisu
cătră loŭ: Voi ştiţi cumu este spurcatu
unu omu Iudeu a se lipi, séu a se apropia
de unu strainu; dară 'Domnedieu mi-a aretatu,
ca eŭ să nu qicu pre nici unu omu spurcatu séu necuratu.
29 Pentru acésta fără a cârti, a venitu la
chiemarea mea. Deci vă intrebu, pentru ce
30 m'aţi chiematu? Şi Corneliu a qisu: Dile qiceam a patra
qi pâna in ceasulu acesta me rugamu, şi in-
31 tr'a noua óră mi-a stătutu inaintea mea unu bărbatu in
vestimenturi strălucitóre, şi a qisu: Corneliu, rugăciu-
nea ta s'a auditu, şi milosteniele tale s'au
32 amintitu inaintea lui Domnedieu. Deci trimite la Iope, şi chiamă pre Simonu, ce

10 numescu Petru; acesta găzduesce in
casa lui Simonu, curelarulu, lângă mare;
33 care, verându, 'a sositu eu tine. Deci indată
am trimisu la tine; şi tu bine ai facutu,
că ai venitu. Acumu dară noi toţi suntemu
inaintea lui Domnedieu, ca să ascultămu tóte
câte ţi sunt qise de la Domnedieu.
34 Atunci Petru, deschidiendu gura sa, a
qisu: 'Cu adeveratu prindu, că Domnedieu
35 nu este cu faţa; Ci 'in tóta limba pe-
rendu, celui ce se teme de elu şi face drepta-
36 tea, este primitu lui. Acésta este cuvêntulu,
care l'a trimisu Domnedieu fiiloru lui Israilu,
'predicându pace prin Iesusu Christosŭ; (Acesta
37 este Domnulu tuturoru) Voi scitu
lucrulu ce s'a intemplatu pre tóta Iudea,
'incepându din Galilea dupa botezulu care
38 l'a predicatu Ioanu; Cumu 'Dumnedieu a
unsu pre Iesusu Nazarineanulu cu Spiritulu
Santu şi cu putere; care a trebuitu bine-
facându, şi vindecându pre toţi cei asupriţi
de diavolu; 'că Dumnedieu era cu d'insulu.
39 Şi 'noi suntemu martori tuturoru lucruriloru
ce a facutu şi in ţerîle ale Iudeiloru şi in
Ierusalimu: 'pre care l'au omorîtu, spân-
diurându-lu pe lemnu. Pre acesta 'l'a inviatu a
40 dou'a-lu pe lemnu. Pre acesta 'l'a inviatu a
Dumnedieu a trei qi, şi 'a facutu să se
41 arete; 'Nu la tóta poporulu, ci nóue, mar-
turiloru celoru mai 'nainte alesi de la Dumne-
dieu, noi care amu mancatu şi amu beutu impre-
ună cu elu, după ce a inviatu din morţi.
42 Şi 'ni-a ordinatu să predicămu poporului,
şi să marturisimu, 'că elu este celu hotaritu
de la Dumnedieu să judece viilorii şi morţii.
43 'De acesta marturisescu toţi profeţii, că prin numele lui 'toţi cei ce se
credu intr'insulu se voru lua iertare păcatelorŭ.
44 Inca vorbindu Petru acestu cuvêntu, 'a
căzutu Spiritulu Santu preste toţi cei ce
45 ascultau cuvêntulu. 'Şi s'au uimitu credin-
cioşii cei din tăiere, câţi veniseră cu Petru,
că şi preste Gentili s'a vêrsatu darulu Spi-
46 ritului Santu. Că-i auziau vorbindu in limbi
şi mărindu pre Dumnedieu.
47 Atunci a qisu cuvêntulu Petru: Au dară
pôte cineva opri apa, ca să nu se boteze
acesti, cari au primitu Spiritulu Santu, ca
48 şi noi? Şi 'l-a ordinatu să se boteze 'in
numele Domnului. Atunci 'l'au rugatu să
petrăcă la d'inapoi câte-va qile.

10 Éra apostolii şi fraţii, cari erau in Iudea, 11
auziră că şi Gentilii au primitu cuvêntulu
lui Dumnedieu. Şi cându-se Petru la Ie- 2
rusalimu, 'se certau cu elu cei ce erau din tăiere,
3 Qicându: 'Tu ai intratu la bărbaţi incir-
cumcişi, şi ai mancatu cu ei.
Éra Petru a inceputu a li spune din 4
ordine, qicându: Eu 5
eram in cetatea Iopei rugându-mă, şi amu
vediutu, intru uimirea mintei, 'o vi-
siune, unu vasu, ca o pânza mare, in pa-
tru colturi, lasându-se josŭ din ceriu; şi a
venitu pâna la mine; Le care cându, 6
venindu ochii la mine, eu amu vediutu
patrupedele pământului, şi fiarele, şi târîtórele, şi pâse-
rile cerului; Şi amu auditu şi unu glasu 7
qicându-mi: Petre, sculându-te, junghia şi mănâncă. Éra 8
eu qisei: Nici se vorbă, Dómne; că
nici unu lucru spurcatu séu necuratu n'a
intratu in gura mea. Éra vêrsta 9
dou'a intrată in ceriu: Ce
ce Dumnedieu a curăţitu, tu nu qice
spurcatu. Şi acésta s'a facutu de trei ori; 10
şi érăşi s'au ridicatu tóte in ceriu. Şi 11
iată trei omeni veniră la casa in
care eramu, trimeşi de la Cesarea la mine.
Şi 'mi-a qisu Spiritulu să mergu cu ei, ni- 12
mică indoindu-mă. Fără 'acesti şase fraţi şi
mine ne-am dusu in casa bă-
rbatului cu care, şi amu intratu in casa lui.
Şi 'mi-a datu in scire, cumu a vă- 13
zutu, 'că un ângeru in casa sa,
qicându: Trimite bărbaţi la Iope, şi chiamă
pre Simonu, ce se numesce Petru; Care-ţi 14
va vorbi cuvinte, prin cari te vei mântui,
tu şi töta casa ta. Şi inceputu-mi-a a vorbi, 15
şi 'n acea ora Spiritulu Santu preste ei, 'ca şi
a căzutu preste noi la inceputu. Atunci mi-amă 16
prese de la inceputu. Atunci mi-amă
vorba a Domnului, cumu
'Ioanu a botezatu cu apă, ér 'voi vă
veţi boteza cu Spiritu Santu. 'Deci dacă 17
vă dede Dumnedieu lui darea
ca şi noue, cându amu credutu in Domnulu Iesusu
Christosŭ, 'eine eramu eu, ca să potu opri
pre Dumnedieu.
Şi audiendu ei acestea, 'au astemperatu, 18
şi mărîau pre Dumnedieu, qicându: Deci şi
Gentilorŭ a datu Dumnedieu pocaînţa spre
viaţă.

Saverulŭ unor cĭ credinciosĭ de dedĕrĕ acelŏra
la Iuda şi Barnaba şi a lŭĭ Simŏn, carele se chĕ-
mă Petru,

19 Ĭară aceştia cari ce s'aŭ împrăştiatŭ la
persecuţiunea, ce s'a făcutŭ pentru Ştefanŭ,
cĭ mergŭ până la Fenĭcia şi la Cipru şi
la Antiochia, nimĭnĭ vorbindŭ cuvêntulŭ
20 de cătră numaĭ Iudeiloru. Ĕră unĭĭ dintr'ĭnşiĭ
erau bărbaţĭ din Cipru şi din Cirina,
cari, intrândŭ în Antiochia, vorbiră către
21 Elliniĭ, predicândŭ pre Domnulŭ Isusŭ. Şi
era mâna Domnuluĭ cu eĭ; şi mulţĭmea mare
credêndŭ, s'a întorsŭ la Domnulŭ.

22 Atunci scirea despre aceştia a venitŭ
la urechile bisericeĭ din Ierusalimŭ; şi au
trimesŭ pre Barnaba, să mérgă până în An-
23 tiochia. Care mergêndŭ şi văzêndŭ charulŭ
lui Dumnezĕu, s'a bucuratŭ, şi îndemna pre
toţĭ, ca cu inimă hotărîtă să stăruéscă în
24 Domnulŭ. Că era bărbatŭ bunŭ şi plinŭ
de Spiritulŭ Sfîntŭ şi de credinţă: şi s'a a-
dausŭ mulţĭ poporu la Domnulŭ.

25 Atunci o mersŭ Barnaba la Tarsŭ, să
26 caute pre Saulŭ. Şi aflându-lŭ, l'a adusŭ
la Antiochia. Şi aŭ petrecutŭ anulŭ unŭ cu
întregŭ, adunându-se la biserică, şi învĕţându
poporu multŭ. Şi s'aŭ numitŭ discipuliĭ
Creştinĭ maĭ întâĭ în Antiochia.

Ştirea şi prorocirea la Ierusalimŭ; trimiterea
acestuĭa a lui Petru, întorcerea Evreiloru Cezareĭ.

27 Ĕră în aceste dile s'aŭ pogorîtŭ profeţĭ
28 din Ierusalimŭ la Antiochia. Şi sculându-
se unulŭ dintr'ĭnşiĭ, numitŭ Agavŭ, însem-
nă prin Spiritulŭ, cĭ va fi fómete mare în tóte
lumea; care s'a şi întâmplatŭ în dilele lui
29 Claudiŭ Cezarulŭ. Ĕră discipuliĭ, fie-care
după averea lui, aŭ hotărîtŭ a trimite
spre ajutorŭ fraţilorŭ ce locuiaŭ la Iudea:
30 care şi aŭ şi făcutŭ, trimeţêndŭ la cei bă-
trânĭ prin mâna lui Barnaba şi a lui Saulŭ.

12 ÎNTr'acelŭ timpŭ regele Irodŭ a întinsŭ
mânele, ca să chinuéscă pre unele din bi-
2 sĕrica; şi o omorî pre Iacovŭ, fratele lui
3 Ioanŭ, cu sabia.

Şi văzêndŭ, că place Iudeiloru, a adausŭ
4 şi pre Petru; (şi erau dilele azimeloru;) pe
care prinzêndŭ-lŭ, l'a pusŭ în închisóre, dându-lŭ în paza
de câte patru ostaşĭ, câte unŭ pălitorŭ, voindŭ
după paştĭ să-lŭ scóță la poporu.

5 Deci Petru ar fi fostŭ în închisóre; ĕră
rugăciuna se făcea neîncetată de la bi-
sĕrica către Dumnedĕŭ pentru d'însulŭ.

6 Şi voindŭ el-lŭ scóță Irodu, într'acea
nópte Petru dormia între doĭ ostaşĭ, le-
gatŭ cu dóue lanţurĭ; şi păzitorĭ înaintea
uşeĭ păziaŭ închisórea. Şi ĕcă, îngerulŭ
Domnuluĭ a stătutŭ acolo, şi lumină a strălu-
cit în închisóre; şi lovindŭ în côsta pre
Petru, l'a deseptatŭ, dicêndŭ: Scólă-te cu-
rêndŭ! Şi aŭ căzutŭ lanţurile din mânile lui.
8 Şi l'a disŭ îngerulŭ: Încinge-te, şi te în-
cală cu încălţămintele tale. Şi a făcutŭ aşa.
Şi l'a disŭ: Îmbracă-te în vestimêntulŭ tău,
9 şi urmédză-mĭ. Şi eşindŭ, urmă; şi nu
ştiă, că este adevĕrată acea ce se făcea
prin îngerŭ; ci îşi părea că vede visare.
10 Şi trecêndŭ straja cea d'întâiŭ şi cea a
dóua, a venitŭ în pórta cea de fĕrŭ, ce duce
în cetate, care li s'a deschisŭ de sine-şi;
şi eşindŭ, aĭ trecutŭ ostaşiĭ; şi îndată s'a
dusŭ îngerulŭ de la elŭ.

11 Şi Petru venindu-şi în sine, a disŭ: Ac-
mŭ scĭu cu adevĕratŭ, că a trimesŭ
Domnulŭ pre îngerulŭ seŭ, şi m'a scosŭ
din mâna lui Irodŭ şi de tótă aşteptarea
12 poporuluĭ Iudeiloru. Şi luându-şi a mersŭ, a
venitŭ la casa Mariei, mumă lui Ioanŭ, ce
se chĕmă Marcu, unde erau mulţĭ adunaţĭ
13 rugându-se. Şi bătêndŭ Petru la uşa porţeĭ,
a mersŭ o slugă să asculte, anume Roda.
14 Şi cunoscêndŭ vŏces lui Petru, de bucuriă
nu a deschisŭ uşa, ci alergêndŭ în întru,
15 a spusŭ că Petru sta înaintea porţeĭ. Ĕră
el aŭ disŭ către dênsa: Eştĭ nebună; ĕră
ea stăruia, că este aşa. Ĕra el dicêndŭ: Este
16 îngerulŭ lui. Ĕră Petru urmă batêndŭ.
Şi deschidêndu-i, l'aŭ văzutŭ, şi s'aŭ mirată.
17 Ĕra cĭ, fĕcêndu-şi el mâna să tacă, i-a
spusŭ în ce chipŭ Domnulŭ l'a scosŭ din
închisóre. Şi a disŭ: Spuneţĭ acestea lui
Iacovŭ şi fraţilorŭ. Şi eşindŭ, s'a dusŭ în
18 altŭ locŭ.

Şi făcêndu-se ziuă, nu puţină turburare
era între ostaşĭ, cum ar fi să se fi luatŭ Petru.
19 Ĕră Irodŭ căutându-lŭ şi negăsindu-lŭ, a
cercetatŭ pre păziaşiĭ şi a ordonatŭ să-i
omóre. Şi pogorîndu-se de la Iudea la Ce-
sarea, petrecea acolo.

Şi rea Irodu înfăţişată asupra celoru din
20 *din Tir şi din Sidon; ĕra lui d'împrotiva*
venindu-le în elŭ, şi punêndŭ pre Blastŭ,
care era ciamaşiulŭ regelui, cerură pace,
că ĕră locŭ se nutrĕ din ţéra regelui.
Ĕră într'o zi Irodŭ îmbrăcându-se
21 în vestimêntu regescŭ, şedêndu pe tronŭ,
cuvêntă către d'înşiĭ. Ĕră poporulŭ strigea:
22 *Vŏce dumnedĕescă, şi nu omenéscă este!*

23 Şi îndată l'a lovitŭ îngerulŭ Domnuluĭ, pen-
tru că n'a datŭ lui Dumnedĕu mărirea;
şi mâncatŭ fiindŭ de viermĭ, a murită.

24 Şi cuvêntulŭ lui Dumnedĕu trăiaŭ şi
25 se înmulţia. Ĕră Barnaba şi Saulŭ, împli-
nită ministeriulŭ, s'aŭ întorsŭ de la Ieru-
salimŭ, luându cu d'înşiĭ pre Ioanŭ, ce se
chĕmă Marcu.

Starea şi fruntaşiĭ bisericeĭ din Antiochia;
hirotonirea lui Barnaba şi a lui Saulŭ, şi
plecarea lorŭ în Cipru.

13 DĂnă-se bisericeĭ celeĭ din Antiochia unŭ
dre cari profeţĭ şi învĕţătorĭ: Barnaba
şi Simeonŭ, ce se chĕmă Nigerŭ, şi Lu-
chie Cirineulŭ, şi Manaenŭ, care era crescutŭ
împreună cu tetrarchulŭ Irodŭ, şi Saulŭ.
2 Şi împlinindu-şi serviciulŭ Domnuluĭ, şi po-
stindu-se, a disŭ Spiritulŭ Sfîntŭ: Osebiţĭ-mĭ
pre Barnaba şi pre Saulŭ spre lucrulŭ, la
3 care i-amŭ chiămatŭ. Atunci postindu şi
rugându-se, şi punêndu-şi mânele, i-aŭ dimes.

4 Deci aceştia, trimeşĭ fiindŭ de Spiritulŭ
Sfîntŭ, s'aŭ pogorîtŭ în Seleucia; şi de a-
colo aŭ plutitŭ la Cipru. Şi venindŭ în Sa-
6 lamina, propoveduiaŭ cuvêntulŭ lui Dumnedĕu
în sinagogele Iudeiloru; şi aveaŭ şi pe Ioanŭ
7 ajutătorŭ. Şi străbătêndu insula până la
Pafu, aŭ aflatŭ pre unŭ fermecătorŭ, pro-
fetŭ mincinosŭ, Iudeu, căruĭa numele eră
Barĭ-Isusŭ; Care era cu guvernatorulŭ pe-
rei Sergiŭ Paulŭ, bărbatŭ înţeleptŭ; acesta
chiămându-pre Barnaba şi pre Saulŭ, pofti
8 să audă cuvêntulŭ lui Dumnedĕu. Dară
Elima, fermecătorulŭ, (ce aşa înseamnă
numele lui,) li se opunea, căutêndu să întorcă
9 pre guvernatorulŭ de la credinţă. Ĕră Sa-
vulŭ, cel ce se şi chiamă Paulŭ, umplêndu-se
de Spiritulŭ Sfîntŭ, şi ţintindu la d'însulŭ,
10 a disŭ: O pruncule de tótă viclenia şi de tótă
nerăutatea, fiiulŭ diavolului, vrăsmaşŭ a
tótă dreptatea, nu vei înceta de a răsvrăti
11 căile Domnuluĭ cele drepte? Şi acumă ĕcă
mâna Domnuluĭ este preste tine, şi vei fi
orbă, nevĕdêndŭ soarele până la unŭ timpŭ.
Şi îndată a căzutŭ preste elŭ ceaţă şi în-
tunerecŭ; şi învĕluindu ingrejuriŭ, căuta cui-
12 cuiŭ să-lŭ ducă de mână. Atunci proconsulŭ văzêndu
ceea ce s'a făcutŭ, a creşcutŭ, mirându-se
de învĕţătura Domnuluĭ.

Ĕră Pavelŭ şi cei ce eraŭ cu d'însulŭ 13
pornindŭ de la Pafu, aŭ venitŭ la Perga
Pamfiliei; ĕră Ioanŭ despărţindu-se de
d'înşiĭ, s'a întorsŭ la Ierusalimŭ.

Pavelŭ şi Barnaba în Antiohia şi Pisidia.

Ĕră el trecêndŭ din Perga, aŭ venitŭ 14
la Antiochia Pisidiei; şi, intrândŭ în sina-
goga în ziua sâmbetei, aŭ şedutŭ. Şi după 15
legea şi a proorociloru, aŭ trimesŭ
cĕtraşiĭ sinagogeĭ la eĭ, dicêndu-le: Băr-
baţĭ fraţĭ, de voţĭ avea cuvêntu de mângâiare
către poporŭ, vorbiţĭ.

Atunci Pavelŭ sculându-se, şi făcêndu- 16
şi-lŭ cu mâna, a disŭ: Bărbaţĭ Israeliţĭ, şi
cei ce vă temeţĭ de Dumnedĕu, ascultaţĭ!
Dumnedĕulŭ acestui poporŭ aŭ lui Israelŭ 17
a alesŭ pre părinţiĭ noştri, şi a înălţatŭ pre
poporŭ, când eraŭ străinĭ în pământulŭ Egi-
petuluĭ, şi cu braţŭ înaltŭ i-a scosŭ dintr'în-
sulŭ. Şi ca la timpŭ de patru-dieci de aniĭ a 18
suferitŭ. Şi stârpindŭ şeptĕ limbĭ în pământŭ, Şi 19
dându-le pământulŭ lorŭ spre moştenire,
după aceea, la o laltă cu patru-sute cincĭ-
deci de aniĭ, le-a datŭ judecători, până la proorocŭ Samuilă. Şi 20
după aceea aŭ cerutŭ rege; şi le-a datŭ Dum-
nedĕu pre Saulŭ, fiiulŭ lui Chiş, bărbatŭ 21
din semenia lui Beniamin, ca la patru-dieci
de aniĭ. Şi înlăturându-l, l'a ridicatŭ 22
pre Davidŭ ca îi lis rege; Despre care a şi
mărturisitŭ, dicêndu: Aflatŭ-amŭ pre Da-
vidŭ, fiiulŭ lui Iesei, bărbatŭ după inima mea,
care va face tóte voile mele. Din semenia 23
acestuia Dumnedĕu, după făgăduinţă, a că-
dutŭ lui Israelŭ Mântuitorŭ, pre Isusŭ:
După ce Ioanŭ a propovedŭitŭ înaintea venirei 24
lui botezulŭ pocăinţeĭ la tótă poporulŭ lui
Israelŭ. Ĕră împlinindu-şi Ioanŭ mĭersulŭ, 25
dicea: Cine mă socotiţĭ că sîntu? nu sîntu
eŭ acela, ce după mine, căruia nu sîntu vred-
nicŭ a-i deslega încălţămintea picĭoreloru.

Bărbaţĭ, fraţĭ, fiiĭ rămâneloru lui Avraamŭ, 26
şi cei ce între voĭ vă temeţĭ de Dumnedĕu,
nouă s'a trimesŭ cuvêntulŭ mântuireĭ aces-
tuia. Că cei ce locuiaŭ în Ierusalimŭ şi 27
dregătorĭi lorŭ, nu cunoscêndu-lŭ, nici glasurile
proorociloru, ce se citescŭ în tótă
sîmbăta, le-aŭ împlinitŭ, condamnându-

28 dis-de. ᵗ Şi mâncară că vină o vină de mărte
nu aŭ aflatŭ în mine. ᵘ Iară că cerură de la
29 Pilatŭ să-lŭ omoare. ᵛ Şi după ce aŭ împlinitŭ
tóte cele ce sunt scrise despre elŭ, ʷ pogorîndu-le
30 de pe lemnŭ, l'aŭ pusŭ în mormêntŭ. ˣ Ér
31 Dumnedeŭ l'a sculatŭ din morţi. Şi ʸ elŭ
s'a arătatŭ în mulţe dile celor ce s'aŭ suitŭ
cu dênsulŭ ᶻ din Galileea la Ierusalimŭ, care
32 sunt martorii sei către poporŭ. Şi noi vĕ
vestimŭ vouă despre ᵃ promisiunea ce făcuse
33 părinţilorŭ: că Dumnedeŭ a împlinitŭ pre
ea nouă, fiilorŭ acelora, învĭându pre Isusŭ;
cumŭ scrisŭ este şi în psalmulŭ alŭ dóilea:
ᵇ Tu eşti Fiulŭ meŭ, eu astă-dĭ te-amŭ
34 născutŭ. Ér cumŭ-că l'a sculatŭ din morţi,
fără a se mai întórce spre stricăciune, aşa
a dis: ᶜ Voiŭ da vouă prea sfintele sĭ tóte ale
35 lui Davidŭ cele sigure. Drept'aceea şi
într'altŭ locŭ dice: ᵈ Nu vei lăsa pre celŭ
36 Sfîntŭ alŭ teŭ să vadă stricăciune. Că Da-
vidŭ, servindŭ generaţiunei sale după ve-
inţa lui Dumnedeŭ, ᵉ a adormitŭ, şi s'a adă-
ugatŭ la părinţiĭ sei, şi a văzutŭ stricăciune.
37 Ér acela, pre care Dumnedeŭ l'a înviatŭ,
nu a văzutŭ stricăciune.

38 Deci să fie cunoscutŭ vouă, bărbaţi, fraţi,
ca ᶠ prin acesta vi se vestesce fericirea păca-
39 telorŭ; Şi ᵍ prin acesta toţi cĕi ce credu
se îndreptădă de la tóte acele, de la cari
nu aţi pututŭ a vĕ îndreptа prin legea lui
40 Moisi. Deci păziţi-vĕ, ca să nu vină asupra
41 voŝstră ceea ce s'a disŭ prin ʰ profeţi: Vedeţi
voi, disprețuitorilorŭ! şi vĕ miraţi şi vĕ per-
deţi; că eŭ lucrezŭ lucru în dilele voŝstre,
lucru, căruia nu veţi crede, de-lŭ vi se va
spune cineva.

42 Ér eĭ eşindŭ Iudeiĭ din sinagogă, l'au ru-
gatŭ Ginţilе, ca să li vorbéscă acestе cu-
43 vinte la sîmbĕta următóre. Şi împrăştiin-
du-se sinagoga, mulţi din Iudeiĭ şi din
prosĕliţi cuvioşi aĭ urmatŭ lui Pavelŭ şi
lui Barnavia; carі vorbindu-le, ⁱ îndemnau să
rĕmâie în ᵏ harulŭ lui Dumnedeŭ.

44 Ér în cea-l-altă sîmbĕtă mai tótă cetatea
s'a adunatŭ să audă cuvîntulŭ lui Dum-
45 nedeŭ. Şi văzîndu Iudeiĭ pre mulţime, s'aŭ
umplutŭ de pismă, şi ˡ vorbeau contra celorŭ
dise de Pavelŭ, opunêndu-se şi hulindu.

46 Ér Pavelŭ şi Barnavia îndrĕsnindu, aŭ disŭ:
ᵐ Era de trebuinţă a se vorbi cuvîntulŭ lui
Dumnedeŭ vouă mai întâiŭ; dară ⁿ de óre
ce-lŭ lepădaţi, şi vĕ judecaţi pre voi nevrednicі
de vĭaţa cea eternă, ecă, ᵒ ne întórcemŭ la
Ginţi. Că aşa ne-a ordinatŭ Domnulŭ, ᵖ zicêndŭ: 47
ᵠ Te-amŭ pusŭ spre lumină popóreloră, ca să fiĭ spre mîntuire până la marginile pămêntului.

Ér Ginţile cuşlndŭ audŭ, se bucurară, 48
şi măriau cuvîntulŭ Domnului; ʳ şi aŭ crezutŭ cîţi erau hărăziţi spre vĭaţa eternă.

Şi se respîndia cuvîntulŭ Domnului prin 49
tótă ţéra. Ér Iudeiĭ aŭ întărîtatŭ pre fe- 50
meile cióse şi înstărite, şi pre cei de frunte ai cetăţei, şi ˢ aŭ ridicatŭ persecuţiune contra lui Pavelŭ şi a lui Barnaba, şi l-aŭ scosŭ din ţerile lorŭ. ᵗ Ér ei scuturându pol- 51
berea picĭórelorŭ lorŭ asupra lorŭ, aŭ ve-
nitŭ în Iconia. Ér discipulіі ᵘ se împlineau 52
de bucurie şi de Spiritŭ Sîntŭ.

Pavelŭ şi Barnavia în Iconia, Listra şi Derbe; ei se întórcu la Antiochia.

Şi fiindŭ în Iconia, aŭ intratŭ împreună 14
în sinagoga Iudeilorŭ, şi aŭ vorbitŭ aşa
în cîtŭ aŭ crezutŭ mulţime mare din Iudeiĭ 2
şi din Elinі. Ér Iudeiĭ cei necredincіoşі
aŭ întărîtatŭ şi aŭ amărîtŭ sufletele Gin-
ţilorŭ asupra fraţilorŭ. Deci aĭ petrecutŭ 3
multŭ timpŭ, şi aĭ vorbitŭ cu îndrĕsnélă,
încrezîndu-se în Domnulŭ, ᵛ care adeverі cu-
vîntulŭ charіteі seі, făcîndu prin mînile
lorŭ semne şi mĭrunţі.

Ér mulţimea cetăţeі s'a desbinatŭ, mulţі 4
fiindŭ cu Iudeiĭ, ér alţіі cu ʷ apostolіі. Şi 5
încercându se Ginţile şi Iudeiĭ cu dirigă-
torіі lorŭ, ca ˣ să-ĭ batjocorească şi să-ĭ ucidă
cu petre; ʸ Aflându ei de acésta, ᶻ aŭ fugitŭ 6
la cetăţile Licaoniei, Listra şi Derbe, şi în
împrejurimile lorŭ. Şi acolo predicaŭ e- 7
vanghelia.

ᵃ Şi unŭ bărbatŭ în Listra, neputinciosŭ 8
la picióre, şchiopŭ din mîna mameі sale,
şi carele odată nu umblase; 9
Acesta ascultă pre Pavelŭ vorbindŭ, carele
ațintindu-se la elŭ, şi ᵇ văzîndŭ că are cre-
dinţă a se vindecа, A disŭ cu vóce tare: 10
ᶜ Stăĭ dreptŭ pe picióre-ţі! Şi a sărităŭ,
şi umbla.

Ér popórele văzîndŭ ce a făcutŭ Pavelŭ, 11
a ridicatŭ vórea lorŭ, limbuіnd
ᵈ Dеіĭ, asemĕnîndu-se oamenilorŭ,
s'aŭ pogorîtŭ până la noі. Şi numіau pre Bar- 12

naba Ioe, ér pre Pavelŭ Mercurіŭ, pentru
13 că era cuvîntătorŭ mai multŭ. Atunci preo-
tulŭ lui Ioe, carele avea templulŭ înaintea ce-
tăţeі lorŭ, aducêndu mulţі şi cununі înain-
tea porţeloră, ᵉ voia să li aducă sacrificіі
14 cu gloţіe. Ér apostolіі, Barnavia şi Pa-
velŭ, audindŭ acésta, şi-aŭ rupŭ ᶠ veştmin-
tele lorŭ, şi s'aŭ ᵍ aruncatŭ între mulţime, sără-
15 gădі, şi dicêndu: Bărbaţi, ʰ de ce faceţі
acestе? ⁱ Şi noі suntemŭ de aceleaşі
patimі cu voі, carі predicămŭ vouă ca
întorceţі de la ᵏ acestе deşerte pre Dum-
nedeŭ celŭ viu, ˡ carele a făcutŭ cerulŭ şi
pămêntulŭ, mareа şi tóte cele ce sunt în-
16 trînsele; ᵐ Carele în timpuri trecute a lăsatŭ
17 tóte popórele să umble în căile lorŭ; ⁿ Deşі
nu s'a lăsatŭ pre sine fără mărturіe, dînd
făcătoріі, ᵒ ploі din cerіŭ şi timpuri
roditóre, umplêndu-ne de hrană şi în-
veselіndu-ne cu veselіe. Şi a-
18 cestea dicêndŭ, abia aŭ oprită pre popóre,
ca să nu-lŭ aducă lorŭ.

19 ᵖ Şi de la Antiochia şi Iconia aŭ venitŭ
Iudeі, carі înduplecîndu pre popóre, ᵠ lapidau
pe Pavelŭ, şi l'aŭ ʳ trasŭ afară
20 cetăţeі, gîndindŭ că a murіtŭ. Ér încun-
jurîndu-lŭ discіpulіі, elŭ s'a sculatŭ, şi a
intratŭ în cetate.

Şi a dŏua di a eşіtŭ împreună cu Barnava
21 la Derbe. Şi predicîndŭ evanghelіa în acea
cetate, ˢ înduplecară pre mulţі, şi învăţară
22 Listra, la Iconia şi la Antiochia; întărindŭ
sufletele discіpulіlorŭ, ᵗ îndemnîndu-i să
rĕmâie în credinţă, şi arătîndu-că ᵘ prin
multe necazurі ˣ trebue să intrămŭ în îm-
23 părăţіa lui Dumnedeŭ. Şi rînduindu-le în
preoţі, ʸ prin fiecare biserică, cu rugă-
ciunі, şi ᶻ cu înfrîndŭrі ᵃ pe Domnulŭ, în carele
aŭ crezutŭ.

24 Şi trecîndŭ prin Pisidia, aŭ venitŭ în
25 Pamfilia. Şi predicîndŭ cuvîntulŭ în Perga,
26 s'aŭ pogorîtŭ în Atalia. Şi de acolo aŭ
călătoritŭ la Antiochia, ᵇ de unde ᵉʳᵃ recomă-
daţі charіteі lui Dumnedeŭ, spre lucrul
care l'aŭ împlinitŭ.

27 Şi venindŭ şi adunîndŭ biserica, ᶜ aŭ spusŭ
tóte câte a făcutŭ Dumnedeŭ cu elі, şi cumŭ-
că a ᵈ deschisŭ Ginţilorŭ uşa credinţeі.
28 Şi aŭ petrecutŭ acolo cu discіpulіі multŭ
timpŭ.

Unіі dicеau cumcă trebue să se circumcidă şi să păzéscă legea lui Moisi, ca
15 să se mîntuéscă. Deci fiindcă nu se
puteaŭ mîntuі. Atunci Pavelŭ şi Barnava
aŭ avutŭ cu ei nu micŭ certă şi discuţiune,
2 aŭ hotărîtŭ ca Pavelŭ şi Barnava, şi
alţіі dintre ei, la apostolіі şi bătrînіі
din Ierusalimŭ, în privinţa acestei întrebărі.
3 Deci ei ᵉ trimeşі fiindŭ de biserică, aŭ tre-
cutŭ prin Fenicia şi Samaria, ᶠ spunêndŭ de
întórcerea Ginţilorŭ; şi făcea bucurіe mare
4 tuturorŭ fraţilorŭ. Şi venindŭ la Ierusalim,
aŭ fostŭ primіţі de biserică şi de apostolі
şi de bătrînі; şi ᵍ aŭ spusŭ câte a făcutŭ
5 Dumnedeŭ cu d'înşіі, dicêndŭ. Ér unіі
dintre credincіoşіі din secta Fariseilorŭ carі
aŭ crezutŭ, ʰ s'aŭ ridicatŭ, dicêndŭ, că ⁱ este
de trebuinţă a-lі tăĭa împrejur şi a-lі porunci
6 a ţinea legea lui Moisi. Deci apostolіі şi bătrînіі
7 s'aŭ adunatŭ să vadă lucrul. Şi făcîndu-se
ᵏ mare cercetare, Petru s'a sculatŭ, şi a
disŭ către ei: Bărbaţi fraţi, voі ştіţі că din
ţilele de demultŭ, ˡ Dumnedeŭ a alesŭ între noі, ca
8 ᵐ Ginţile cuvîntulŭ evanghelіeі, şi
să credă. Şi ⁿ cunoscătorіŭ de inimі, Dum-
nedeŭ, le-a mărturisitŭ, ᵒ dîndu-lі Spiritŭ
9 Sîntŭ, ca şі noі; Şi nіcі o deosebire
între noі şi ei, ᵖ curăţindŭ
10 cu credinţă inimіle lorŭ. Acumŭ deci,
ᵠ de ce ispitіţі pre Dumnedeŭ, ca ʳ pune jugŭ
pre grumadzіі ucenicіlorŭ, pe care nіcі pă-
rinţіі noştrі, nіcі noі nu l'amŭ pututŭ purtа?
11 Ci ˢ credemŭ că şі noі ne vomŭ mîntuі, ca
şі aceştіa, ᵗ prin harulŭ Domnului nostru
Isusŭ Christosŭ.

Atunci ᵘ tótă adunarea a ᵛ tăcutŭ, şi as- 12
culta pre Barnava şi pre Pavelŭ, spunêndu
câte semne şi minunі a ʷ făcutŭ Dumnedeŭ
între Ginţі prin elі.

Fiindŭ ei ˣ în luată cuvîntulŭ Ia- 13
cobŭ, dicêndŭ: Bărbaţi, fraţi, ascultaţі-mі!
14 ʸ Simeon a spusŭ, cumŭ Dumnedeŭ întâiŭ
a cercetatŭ pre Ginţі, ca să ne dіnlăuntrŭ
15 a ᶻ scosŭ pre unіі dintre ei. Şi cu 15
unŭ popórŭ, scrisŭ este, ᵃ după acestea
mă voiŭ întórce, şi voiŭ rezidіa cortulŭ
16 luі Davidŭ, carele a căzutŭ; ᵇ Dară acestea
voiŭ rezidіa cortulŭ

lui Daviđ celu cădută; şi voiŭ rezidi celo
17 dărîmate ale lui, şi-lu voiŭ rădica. Ca să
caute cei l'alţi din omeni pre Domnulu, şi
tóte popórele, cari sînt numite dupe nu-
mele meu, dice Domnulu, celu ce face tóte
18 aceste. Cunoscute din veciŭ sînt lui
19 Dumnedieŭ tóte lucrurile lui. Pentru acesta
°eu judecu, a nu fi supĕrat cei ce din limbi
20 °se întorcu la Dumnedieŭ; Ci le-am scrie,
ca să se ferésca °de spurcăciunile
idoliloru, şi de °desfrînare, şi de ce suptu
21 sugrumat... °şi de sînge. Că Moisi, încă
din dîlele vechi de demultu, are cei ce-lu
predic în tóte cetăţile, °ceriindu-se în sinagogi
în tóte sîmbetele.

22 Atunci apostolii şi bătrînii cu tóta
adunarea au hotărîtu, ca, alegendu bărba-
ţi dintre ei, să-i trimită la Antiochia cu Pa-
velu şi cu Barnaba: pre Iuda, ce se chiama
°Barsaba, şi pre Sila, bărbaţi fruntaşi între
23 fraţi. Şi a scrisu prin mînele lorŭ astfelu: Apostolii şi bătrînii şi
fraţii celi mai mici, fraţilor dintre Neamuri
24 din Antiochia şi în Siria şi în Cilicia: De óre-
ce noi amu auditu, că °óre-cari dintre voi
eşiendu, v'au tulburatu cu cuvintele lorŭ,
şi au răsturnatu sufletele vóstre, dicendu, ca
să vĕ circumcideţi, şi să păziţi legea,
25 cari ce noi nu li-amu ordinatu: Adunaţi
fundu-ne unu cugetu, amu hotăritu, ca, a-
legendu bărbaţi, să i trimitemu la voi împreună cu
26 °iubiţii noştri Barnaba şi Pavelu,
27 °Omeni, cari şi-au espusu vieţa pentru numele
28 Domnului nostru Iisusu Christosu. Drept
aceea amu trimisu pre Iuda şi pre Sila,
cari şi ei vi voru spune acestea cu cu-
29 vîntulu. Că Spiritulu Sîntu şi noi amu hotărîtu,
să nu se mai pună preste voi mai
multu greutate, de cîtu aceste de trebuinţă: °Ca
să vĕ feriţi de cele sacrificate idoleloru, şi
°de sînge, şi de sufocatu, şi de desfrînare, de cari de vĕ veţi păzi, veţi
30 fare bine. Fiţi sĕnătoşi.

Deci acestia dumpedindu-se, au venitu la
Antiochia; şi adunîndu-şi mulţimea, au dă-
31 ruitu epistola; Şi cetindu-o, s'au
32 bucuratu pentru mîngîiarea. Şi Iuda şi
Sila, fiindu şi ei profeţi, °îndemnară pre
33 fraţi cu multe cuvinte, şi °i-au întărîtu. Şi
petrecendu noue ore-va timpu, °s'au de-
misu cu pace de la fraţi către apostolii.
34 °Ĕră Sila °s'a hotărîtu se remîe acolo.
35 °Ĕră Pavelu şi Barnaba °s'au oprit în Antiohia, învĕţîndu şi predicîndu, împreună cu mulţi alţi, cuvîntulu Domnului.

Călătoria a doua a lui Pavel prin Asia Mică.

36 Ĕră după cîteva dîle a dis Pavelu
către Barnaba: Întorcendu-ne, să cercetămu
pre fraţii nostri prin tóte cetăţile în cari
amu predicatu cuvîntulu Domnului, să ve-
demu cum petrecu. Şi Barnaba se hotărî
37 să ieie şi pre Ioanu, supranumitu Marcu.
38 Ĕră Pavelu nu a găsitu de cuviinţă să-i
ieie cu sine, °pentru că se despărţise de
el din Pamfilia, şi nu mersese cu dînsu la
39 lucru. Deci s'au mîniatu cu dînsii în
tre dînşii, încît s'au despărţitu unulu
de altulu; şi Barnaba luîndu pre Marcu, a
40 plutitu în Cipru. Ĕră Pavelu alegendu pre
Sila, °a dusu, fiindu-se încredinţatu de
41 Domnedieŭ de către fraţi.

Şi trecea prin Siria şi Cilicia, °întărindu
16 besericele.

ATUNCI a venitu elu la °Derba şi la Lis-
tra; şi ĕrăşi, era acolo unu ucenicu
numitu Timotei, fiiu unei femei Iudee credin-
2 cióse, ĕră de părinte Elinu; Căruia îi
mărturisiau bine de la fraţii din Listra şi Ico-
3 niu. Pre acesta a voitu Pavelu ca să meargă
împreună cu elu; deci °luîndu-lu, l'a cir-
cumcisu, pentru Iudei cei erau în acele lo-
curi; că toţi scieau, că părintele lui era
Elinu.

4 Şi trecendu prin cetăţi, dădeau credin-
cioşilor ordinele °celu hotărîse de apostolii
şi de bătrînii cei din Ierusalimu, ca să le
5 urmeze. Deci °besericele se întăriau în cre-
diniă, şi sporiau la numeru în tóte dîlele.

Pavel şi Sila străbat Frigia şi Galatia, şi trecând Bosforul ajung în Macedonia la Filipi.

6 Ĕră ei trecîndu prin Frigia şi prin ţa-
rîsa Galatiei, au fostu opriţi de Sfîntulu
7 Spiritu a vorbi cuvîntulu în Asia; Şi ve-
nindu la Misia, se intindeau a merge în
8 Bitinia; dară nu i-a lăsatu Spiritulu. Deci
trecîndu prin Misia, °s'au pogorîtu la Troade.
9 Şi °o arătare lui Pavelu noptea: vedea
unu °bĕrbatu Macedoneanu sta rugîndu-lu,
şi dicîndu: Treci în Macedonia, şi ne ajută.
10 Ĕră văzîndu el vedenia, îndată amu
cercatu să eşimu °în Macedonia, socotindu,

că ne chiamă Domnulu, să le predicămu
evangelia.

11 Drept aceea pornindu de la Troada,
amu mersu drepţi la Samotrachia, şi a doua
12 zi la Neapoli; Şi de acolo la °Filippi, care
este cetate cea d'întîiu a părţei acesteia
a Macedoniei, şi colonie; şi în acesta ce-
tate amu petrecutu cîteva dile.

13 Şi în ziua sîmbetei amu eşitu afară din
cetate, lîngă rîu, unde era îndatinare a se
face rugăciune; şi şedendu, vorbiamu fe-
14 meilor ce se adunaseră. Şi o femeie,
anume Lidia, negustoreasă de purpură din
cetatea Tiatiri, temătóre de Dumnedieŭ,
ascultă; căreia Domnulu i-a deschisu ini-
ma, ca să ieie aminte la cele ce se vorbiau
15 de Pavelu. Şi botezându-se ea şi casa ei,
°a rugatu, dicendu: Dacă mă socotiţi a fi
credinciósă Domnului, intraţi în casa mea,
şi rămîneţi acolo. Şi °ne-a îndemnatu.

16 Ĕră mergendu noi la rugăciune, ne-a în-
tîmpinatu o fată, °care avea spiritu i pitonicu,
şi care aducea °căştigu multu stăpînilorŭ ei,
17 vrăjindu. Acesta urmîndu lui Pavelu şi
nouĕ, strigă, dicendu: Acesti omeni sînt
sluşi ai lui Dumnedieŭ celui Prea-înaltu, cari
vĕ vestescu calea mîntuirei. Şi aceasta fă-
18 cea în multe dîle. Ĕră °superîndu-se Pa-
velu, şi întorcîndu-se, a dis spiritului: Eu
îţi poruncescu în numele lui Isusu Christosu,
să ieşi dintr'însa. °Şi a eşitu în acea óră.
19 Şi °văzîndu stăpînii ei că s'a perdutu
speranţa căştigului lorŭ, °prinzîndu pe Pa-
velu şi pre Sila, °i-au tîrîtu în piaţă la
20 regitori. Şi ducîndu-i la judecătorii, au
dis: Aceşti omeni, fiindu Iudei, °turbură
21 cetatea nóstră. Şi învaţă datine, cari nu
ni este iertatu a le primi, nici a le face,
22 fiindu noi Romani. Şi sculîndu-se vĕr-
şinarea asupra lorŭ; şi magistraţii,
rupendu-şi vestmintele, °îi comandară să-i
23 bată. Şi dîndu-li multe lovituri, îi puse
în închisóre, criticului păzindu-i închi-
24 sórea cu tóta siguranţa. Acesta
primindu astfelu de ordinu, i-a pusu în
închisórea cea mai lăuntrică, şi a băgatu pi-
cióre lorŭ în butuce.

25 Ĕră la mieznoptea rugîndu-se Pavelu şi Sila cu-
getau-se, şi cîntau cîntece de laudă lui
Dumnedieŭ, încît °auziau cei-alţi închişi.
26 °Şi fără de veste s'a făcutu cutremuru mare,
încît se clătinau temeliele închisórei; şi
îndată s'au deschisu tóte uşile, şi încătu-
şările tuturoru s'au dezlegatu. Şi deşteptîndu-se
27 temniceriu °din dedesubtu. Şi deschizîndu-se

uşile închisórei, şi văzîndu deschise
uşile închisórei, scosîndu sabia, voia să se
omóre, socotindu că s'ai scăpatu închişii.
28 Ĕră Pavelu a strigatu cu vóce tare, dicendu:
Nici unu rĕu să nu-ţi faci, că toţi sîntemu aci-
29 ci. Atunci °el cerîndu lumină, a sărit în-
lăuntru, şi tremendu, s'a aruncatu la
30 picióre lui Pavelu şi a lui Sila: Şi scoţîn-
du-i afară, a dis: °Domnilorŭ, ce trebue
31 °să fac, ca să mă mîntuiescu? Ĕră ei au dis: °Crede în Domnulu Iisusu Christosu, şi te
vei mîntui, tu şi casa ta. Şi i-a vorbitu cu-
32 vîntulu Domnului lui şi tuturoru celorŭ din
casa lui. Şi luîndu-i în casa în
33 ceasu aceea a nopţii, s'a îngrijitu de rănile
lorŭ; şi s'a botezatu el cu toţi
34 ai casei lui îndată. Şi duscndu-i în casa
sa, °i-a pusu mésă; şi s'a bucuratu cu tóta
casa sa, că a crezutu în Dumnedieŭ.

35 Şi făcîndu-se ziuă, au trimesu jeleto-
rii pre acei, dicendu: Dumite pre aceş-
36 tora. Şi a spusu paznicerulu închisórei a-
cestu cuvîntu lui Pavelu: Judecătorii au tri-
mesu să fiţi liberaţi; acuma deci eşiţi, şi
37 mergeţi în pace. Ĕră Pavelu li-a qisu: Ei
fără de vecinătate bătutu în văd de
noi, oameni °ai cetăţeni Romani, şi
aruncatu în închisóre; şi acuma ne
38 ascundu pe ascunsu? Nu aşa; ci să vină ei să
ne scóţă. Şi au spusu jeleto-
rilor cuvintele acestea. Şi aceştia s'au temutu,
39 auzindu că sînt Romani. Şi venindu îi
rugîndu-i să eşă afară, °i-au scosu,
şi i-au rugatu; şi ieşindu-i °de pildă să eşă
40 din cetate. Şi eşindu din închisóre, °au
intratu la casa Lidiei; şi văzîndu pre fraţi,
i-au mîngîiatu, şi au eşitu.

Întoarcerea lui Pavel şi a lui Sila la Ierusalim şi mersul lor la Atena.

17 Şi trecendu prin Amfipoli şi Apollonia, 17
au venitu la Tesalonic, unde era si-
nagogă a Iudeilorŭ. Ĕră Pavelu, după o-
2 bicéiulu lui, a intratu la ei, şi în trei sîmbete
tuse cu ei din scripturi: Deschidîndu
3 şi arătîndu, °că trebuia Christosu să sufere,
şi să învieze din morţi; şi că acesta este
pre care eu vi predicu, zise Christosu. °Şi
4 unii dintr'înşii s'au încredinţatu, şi s'au lipitu
cu Pavelu şi cu °Sila; şi mulţime mare din
Elinii pioşi, şi din femeile însemnate nu puţine.
5 Ĕră Iudeii cari nu credeau, împinzân-
du-se de pizmă, şi luîndu-şi unii pre nişte
oameni răi din cei proşti, şi facîndu gloată,
turmentau cetatea; şi năvălind asupra
casei lui °Iasonu, căutau să-i scóţă la po-

6 port. După nenădăjduire, trăgeau pre Iasoni
și pre unii din frați la mai marii cetății,
strigînd: Aceștia cari au întorcut lumea
7 tot, au venit și aicea; Iasonii a găzduit
aceștia toți împotriva cestor orînduieli Cezarului, zicînd, că este altă regă, Iisus.
8 Și au turburat pre popor și pre mai
9 marii cetății, cari auziau aceste. Și luînd
eigurență de la Iasonii și de la ceilalți,
i-au deslegat.

10 Și frații îndată trimise au trimes pre
Pavelu și pre Sila la Bereea; cari mergînd,
11 au intrat în sinagoga Iudeilor. Aceștia
erau de mai bună rămă de cătră cei din
Tesalonic, primind cuvîntul cu toată
osîrdia, de cîte scriau aga. Deci mulți din
voi credură, și din Elini însemnați,
și femei și bărbați nu puțini.

13 Ear aflînd Iudei cei din Tesalonic, că
și în Bereea s'a predosit de Pavelu cuvîntul lui Dumnezeu, ași venit și acolo,
14 ațițînd pre popor. Și îndată au trimes
frații pre Pavelu să meargă la mare. Ear
Sila și Timotei au rămas acolo. Ear cei
15 ce însoțiau pre Pavelu, l'au dus pînă la
Atena; și luînd cetire către Sila și Timotei, ca să vină la el cît mai curînd,
s'au dus.

Pavelu în Atena.

16 Ear așteptîndu-l Pavelu la Atena, se
turbura întru însuși spiritul lui, văzînd
17 cetatea plină de idoli. Drept aceea dispuia
în sinagogă cu Iudeii și cu proselifii, și în
tîrgu în toate zilele cu cei ce întîlniau
18 ei. Atunci și cei-ce-i filosofi din Epicurei și Stoici dispuiau cu ei; și unii ziceau:
Ce va să voi mestă hîrlitorul ăsta? Ear alții: Se pare că este predositoriu de
dzei străini; pentru că îi predica pre Iisus
și învierea.

19 Și prinzîndu-l, l'au dus la Areopagh,
dicînd: Ore putem ști ce este cestă învățătură nouă, despre care tu vorbești? Că
20 tu bagi în urechile noastre niște lucruri
străine; drept aceea voim să știm ce ară
21 li aceștea. (Că toți Atenienii și străinii
ce-veniți nu se ocupau de altceva ară,
de cît de a vorbi ceva și a auzi ce-va nou.)

22 Atunci Pavelu, stînd în mijlocul
Areopagului, a dzis: Bărbați Atenieni, în
23 bine vă văd, că întru multe la dzi. Că
trecînd, și privind închipuitele de adorațiune
ale voastre, am aflat și un altar, pe
care este scris: NECUNOSCUTULUI DUMNEZEU. Deci pre care nefiind adorați voi
cunoscîndu-l, pre acela eu vi-l predic.
24 Dumnezeu, care a făcut lumea și tote cîte
sînt într'însa, acesta fiindu Domnul cerului și al pămîntului, nu locuește în
25 templuri făcute de mînă; Nici de mîini omenești se servește, ca cum ară trebui ceva,
dînd el tuturor viață și suflare și tote;
26 Și a făcut dintr'un singe tot neamul omenesc, să locuiască pe fața întregului pămînt, determinînd
timpurile hotărîte și marginile locuinței lor;
27 Ca să caute pre Dumnezeu, ce dzic, fără simți,
și l'ar afla, fiindcă nu este departe de
28 fiecare din noi. Că în el trăim și ne
mișcăm și sîntem; precum și cei-ce-ri din
poeții voștri au dzis: Că și neamul său îm
29 suntem. Deci, de ore-ce sîntem neamul
lui Dumnezeu, nu ni se cade a socoti,
cumă că Dumnezeu este asemenea aurului
sau argintului sau pietrii, care este cioplitură a meșteșugului și a gîndului omului.
30 Deci timpurile neștiinței acestea trecîndu-le Dumnezeu nu vede-a, acuma anunță omenilor
ca toți în tot locul să se pocăiască;
31 Pentru că el a hotărît o dzi, în care va
să judece lumea în dreptate, prin bărbatul,
pre care l'a rînduit, dînd tuturor siguranță despre acesta prin învierea lui din morți.

32 Ear auzind de învierea morților, unii
își băteau joc; ear alții ară dzic: Să te audim tot-și-despre acesta. Așa Pavelu a
33 eșit din mijlocul lor. Ear ore-cari bărbați lipindu-se de el, au crezut, între
care și Dionisie Areopagitul, și o femeie, cumu Damaris, și alții cu d'înșii.

Pavelu în Corint, și scrierea lui către Tesalonic, și întoarcerea la Antiohia.

18 DUPĂ aceste eșindu Pavelu din Atena, a venit la Corint. 2 Și aflînd pe
ore-care Iudeu, a cumu Akila, de neam din
Pont, care de curînd venise din Italia,
și pe Priskila, femeia lui, (pentru că Claudiu ordinase să dă tot Iudeul din Roma,)
a venit la ei. 3 Și fiindu că de aceeași
meșteșug, a rămas la dînșii, și a lucrat;
4 că erau de rosemă făcători de corturi. Și
vorbia în sinagoga în tote zilele, și convingea și pre Iudei și pre Elini.

5 Ear venindu de la Macedonia Sila și Timotei, Pavelu era ocupat de spirit, mărturisind Iudeilor, că Iisus este Christosul.
6 Ear împotrivindu-se ei și hulindu, scuturîndu-și vestmintele, li-a dzis: Sîngele vostru de-asupra capetul vostru; eu sînt curat; de acuma mă voiu duce la Ginți. 7 Și
mutîndu-se de acolo, a venit la casa unui
om numit Iust, temătoriu de Dumnezeu, a cărui casă era lîngă sinagogă.
8 Ear Crispu, mai marele sinagogei, a crezut în Domnul cu tută casa lui; și
mulți din Corinteni auziau, credeau și se
botezau.

9 Atuncea Dumnezeu dzise în vedenie
noptea lui Pavelu: Nu te teme, ci vorbește și
10 nu tăcea; Că eu sînt cu tine, și nimenea nu
se va încerca a-ți face rău; că am popor
mult în acestă cetate.

11 Și a ședut acolo unu anu și șese luni,
învățînd între ei cuvîntul lui Dumnezeu.
12 Și Gallionă fiindu proconsul în Acaia,
s'au ridicat Iudeii cu unu cugetu asupra
lui Pavelu, și l'au dus la scaunul judecății lor,
13 dicînd: Acesta îndupleacă pre
oamenii să se închine lui Dumnezeu contra
14 legei. Și voindu Pavelu să-și deschidă gura,
a dzis Gallionă către Iudei: De ară fi fost
vre-o nedreptate sau vre-o faptă rea, o
15 Iudeilor, după cuviință v'aș fi suferit.
Ear fiindu-că este întrebare despre cuvinte
și despre nume și despre legea voastră, vedeți
voi: că eu nu voiu a judeca cestă
16 cestiune. Și i-a gonit de la scaunul ju-
17 decătoresc. Atuncea toți Elinii apucînd
pre Sostene, mai marele sinagogei, îl băteau înaintea scaunului judecătoresc. Și lui
Gallionă nu-i păsa de acestea.

18 Ear Pavelu, după ce a mai ședut încă
multe dile, despărțindu-se de la frați, a plutit la Siria, și împreună cu el Priskila și
Akila, tunzîndu-și capul în Chencreea;
19 pentru că își făcuse. Și venind la Efes,
i-a lăsat acolo; ear el însuși intrînd în sina-
20 goga, dispuia cu Iudeii. Și rugîndu-l ei
ca să rămînă la dînșii mai mult timpu,
21 nu a voit; Ci l'a despărțit de la ei, dicîndu-i: Eu iarăși întorcîndu-mă la voi, voiu
venî la Ierusalim; dară eră-și
voiu întorce la voi, de va voi Dumne-
zeu. Și a plutit de la Efes.

22 Și debarcînd în Cesarea, s'a suit la
Ierusalim; și salutînd biserica de acolo,
s'a pogorît la Antiohia.

23 Și petrecînd acolo ore-va timpu, s'a
dus, umblînd de-a rîndul prin întreaga Galatie și în Frigia, întărind pre toți discipolii.

24 Ear un Iudeu, anume Apolonie, 25
Alexandrinul de neam, bă-bun elocventă
și petrecută în scripturi, a venit la Efes.
Acesta era instruit în calea Domnului; și 26
fiindu fierbinte la spirit, vorbea și învăța
cu diligențe cele despre Domnul, dupe
cum știa numai botezul lui Ioan. Acesta a
început a vorbi cu îndrăsnăla în sinagogă;
ear după-ce l'au auzit Acila și Priskilla, l'au luat
și mai diligențe la ei, și mai limpede i-au explicat calea
lui Dumnezeu. Și voindu el să treacă în 27
Acaia, frații au scris, îndemnînd pre
discipuli să-l primiască; carii venindu, a
folosit multă pre cei ce prin charu credu-
seră; Că el îmbrățoșa și în public pre 28
Iudei, arătînd-i din scripturi, că Iisus
este Christosul.

19 Ear 1 Apolonie era în Corint, Pa- 19
velu veni trecînd prin părțile este de sus,
a venit la Efes; și aflînd pre ore-cari 2
discipuli, 2 le-a dzis: Primiși-ați Spiritul Sfînt,
după ce ați credut? Ear ei i-au dzis: Noi
nici un auz n'avem de este Spiritul Sfînt. 3
Și el a întrebat: Dară cu ce botezuri v'ați
botezat? Ear ei au dzis: Cu botezul lui Ioan. 4
Ear Pavelu a dzis: Ioan a botezat cu
botezul pocăinței, dicînd poporului, că
să credă în cel ce vine după d'însul, a
dzis, în Christosul Iisus. Și auzind a- 5
ceste, s'au botezat în numele Domnului Iisus.
Și punîndu-și Pavelu mînile preste 6
ei, a venit Spiritul Sfînt preste d'înșii;
și vorbiau în limbi și profetiau. Și erau 7
cam bărbații ce le dicu spre-șese.

8 Și el intrînd în sinagogă, cu îndrăs-
neală vorbia, trei luni disputînd, apoi a-
duse convingea în cele de împărăția lui Dumne- 9
zeu. Ear 2 de ore-ce unii se împietriau,
și nu ascultau, vorbindu rău de acestă calea
înaintea mulțimei, Pavelu depărtîndu-se de
la ei, a cernînt pre discipuli; și a vorbit
în fie-care dzi în școala unui Tiranu.
10 Și acestea s'a făcut în doi ani, încît toți
cei ce locuiau în Asia au auzit cuvîntul Domnului Iisus, atît Iudei cît
și Elini.

11 Și 3 Dumnezeu minuni însemnate

12 prin mâinile lui Pavlu; 'încât şi prosoa-
ve ce eşiau de pe trupul lui, şi se duceau
la bolnavi şi le trecea bolile de la ei, şi
duhurile rele ieşiau din ei.

13 'Atunci dar unii din exorciştii iudei,
cari umblau şi ei cu descântece, au pornit
să numească şi ei peste cei ce aveau duhuri
rele numele Domnului Isus, zicând: Vă jur-
11 pe Isus pe care Pavel îl propoveduieşte. Şi
erau şapte fii ai unui Sceva, arhiereu iudeu,
15 cari făceau aşa. Şi duhul cel rău le-a răs-
puns şi a zis: Pe Isus îl cunosc, şi pe Pavel
îl ştiu; dar voi cine sînteţi? Şi omul în
16 care era duhul cel rău a sărit asupra lor,
i-a biruit pe toţi, i-a muncit atît, încât au
fugit dintr'acea casă goi şi răniţi.

17 Şi aceasta s'a făcut cunoscut la toţi
Iudeii şi Elinii, ce locuiau în Efes; şi a
căzut frică peste toţi noi, şi se mărea
18 numele Domnului Isus. Şi mulţi din cei ce
crezuseră veniau, 'mărturisindu-şi şi spu-
19 nându-şi faptele lor. Mulţi şi din cei ce
făceau vrăjitorii, 'strîngînd cărţile, le ardeau
înaintea tuturor; şi socoteau preţul
lor, şi aflară cincizeci de mii de arginţi.
20 Aşa de puternic creştea şi se întărea cuvîntul Domnului.

21 'Fără sfîrşitul se urmeze, 'şi a pus
Pavlu, cu hotărîre prin Macedonia şi Aha-
ia, să meargă la Ierusalim, 'zicînd: După
ce voiu fi acolo, 'trebue să văd şi
22 Roma. Şi trimeţînd în Macedonia doi
'din ajutătorii săi, pe Timotei şi pe Eras-
tu, el singur a rămas în Asia vreme
mai multă.

Tumultul stîrnit de Demetrie argintarul din Efes, şi împăcarea norodului.

23 Ere 'întîmplat atunci o mare zarvă
24 despre calea Domnului. Că cineva argintari, anume Demetrie, făcea
pentru Diana temple de argint, şi de 'multă
25 cîştig aducea meşteriloi. Deci adunîndu-i pe
aceştia şi pe lucrătorii lor, a zis: Bărba-
ţilor, ştiţi că din această lucru este cîş-
26 tigul nostru. Dar vedeţi şi auziţi, că
nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, a-
cest Pavel a îndepărtat şi a abătut
mulţi popoare zicînd, că 'nu sînt dumne-
27 zei cei ce se fac de mâini. Şi nu numai
acest lucru este în primejdie a se
da în vileag; ci şi templul marei zeiţe Diana
să se dispreţuiască, şi să se vadă curînd
perind măreţia aceleia, pe care toată Asia şi lumea o adoreză.

28 Auzind ei aceste, şi umplîndu-se de mînie, au strigat, zicînd: Mare este Diana Efesenilor! 29
Şi s'a împlinit toată cetatea de zarvă;
şi au pornit toţi cu un avînt la teatru, răpind cu sine pe cei doi
din Macedonia, tovarăşii lui Pavel, pe 'Gaiu şi pe 'Aristarc. 30
Dar Pavel voiea să intre în popor, 31
dar ucenicii nu l-au lăsat. Iar şi unii
din mai marii Asiei, fiindcă erau
prietini cu el, trimeteau la el şi îl rugau
să nu se dea în teatru. Iar 'strigau unii 32
ceva, alţii altceva; că adunarea era în
zăpăceală, şi cei mai mulţi nu ştiau pentru
ce s'au strîns. Atunci au scos pe 33
Alexandru din popor, împingîndu-l
iudeii înainte. Şi 'Alexandru, 'făcînd cu
mâna, voia să vorbească către popor. Dar 34
cunoscîndu-l că este Iudeu, toţi cu o voce,
cam pe la vreo două ore, strigau: Mare
este Diana Efesenilor.

Dar cancelarul a 'mulţămit pe popor, 35
zicînd: Bărbaţi Efeseni, cine oare
nu ştie că cetatea Efesenilor este îngrijitoarea templului
a mare zeiţe Diana şi a celui că-
zut de la Zeus? Deci, fiindu-acestea fără 36
contrazicere, vi se cuvine să vă mărginiţi
şi să nu faceţi nimic cu grăbire. Că 37
aţi adus pe aceşti bărbaţi, cari nu sînt
nici furi de cele sfinte, nici hulitori de
zeiţa voastră. Deci dacă Demetrie, şi me- 38
şterii ce sînt cu el, au cevea împotriva
cuiva, ţine de judecăţi se ţine, şi proconsuli sînt: pârîască-se unii pe alţii. Iară 39
dacă voiţi ceva de cercetat, se va lă-
muri în adunare legiuită. Că sîntem în 40
pericol a fi pârîţi pentru răscoală de astăzi, fiindcă nici unei cauze nu este
despre care am putea să dăm sfîrşit pentru
această îmbulzeală. Şi aceasta fiindu-i, 41
a dimis adunarea.

Călătoria apostolului Pavel prin Macedonia şi Grecia. Şederea lui de trei luni în Corint. Întoarcerea lui prin Macedonia şi Troada. Învierea unui mort.

După ce s'a încetat îmbulzeala, 20
Pavel chemîndu-şi la sine pe ucenici,
şi îmbrăţoşîndu-i, a ieşit ca să meargă în Macedonia. Şi trecînd prin 2
părţile acelea, şi îmbărbătîndu-i cu cuvinte multe, a venit în Grecia. Şi a rămas 3
acolo trei luni.

'Era gata să 'plece în Siria, când s'a făcut în Siria, şi a prins de veste că
pun Macedonia. Şi merse cu ele până în 4
Asia Sopatru, Beroeanul, şi din Tesalo-

nicani, 'Aristarh şi Secundu, şi 'Gaiu, Derbeanul, şi 'Timotei; 'iară din Asia, 'Tihic şi Trofim. Aceştia mergeau înaintea noastră 5
şi ne aşteptau în Troada. Iar noi, după 'zilele azimelor, am plecat de la Filipi, 6
şi în cinci zile am venit la ei în Troada, unde am rămas şapte zile.

Iară în 'ziua întîi a săptămînei, dinîi a- 7
dunîndu-ne ucenicii 'să frîngă pîine, Pavel a
dorit să vorbească a doua zi, şi va lungi
cuvîntul până la miezul nopţii. Şi erau 8
multe candele în cenacolul unde ne adunaserăm. Şi un tînăr, cu numele Eutih, 9
şedea în fereastră, şi cădea în somn greu; şi vorbind
Pavel multă vreme, fiind de somn, a
căzut jos din etajul al treilea; şi l-au
ridicat mort. Iară Pavel, pogorîndu-se, 10
s'a căzut preste el, şi îmbrăţoşîndu-l, a
zis: 'Nu vă tulburaţi; că sufletul lui este
în el. Atunci urcîndu-se, şi frîn- 11
gînd pîine, şi mîncînd şi vorbind în
cele până la ziuă, apoi a pornit.
Şi aşa au luat pe băiat viu, şi s'au mîn- 12
gîiat nu puţin.

Iară noi am mers înaintea corăbiei, 13
şi am plecat la Asson, voind de acolo să
luăm pe Pavel; că aşa era rînduit
el să meargă pe jos. Şi întîlnindu- 14
ne cu el la Asson, l'am luat, şi
am venit la Mitilene. Şi de acolo pur- 15
nind, a doua zi am sosit în faţa Chiului,
iară în cea următoare am ajuns la Samos;
şi rămînînd în Trogilii, a doua zi am
venit la Milet. Că Pavel a hotărît să 16
treacă alături Efesului, ca să nu-i fie
silă să zăbovească în Asia; că se grăbea,
de va
putea, 'ca în ziua cincizecimei să fie în Ierusalim.

Vorba Sf. Pavel către Mireni la Milet, în care e vorbire de Efes.

Şi din Milet trimeţînd la Efes, a 17
chemat pe bătrînii bisericii. Şi venindu- 18
ei la el, le-a zis:

Voi ştiţi cum am fost cu voi în tot
timpul, 'din ziua cînd am venit în cea
întîi în Asia; Servind Domnului cu toată 19
smerenia, şi cu multe lacrimi şi ispite, cari
mi s'au întîmplat prin planurile iudeilor;
20 Şi că n'am ascuns de voi nimic din cele

cari vă folosesc, învăţîndu-vă evanghelia,
şi învăţîndu-vă în public şi prin case; 'Pro- 21
vădindu-şi şi îndemnînd şi bătîndu-vă 'pentru
către Dumnezeu, şi credinţa în Domnul
nostru Iisus Hristos.

Şi acum iată, 'să împovărat de aproape, 22
mă duc la Ierusalim, neştiind eale ce mi
se vor întîmpla acolo; De cît numai că 23
'Sfîntul Duh mă încredinţează în fie-
cetate, zicînd că lanţuri şi strîmtorări
mă aşteaptă. Iară 'nu fac nimic de scrîşnă 24
nici viaţa mea nu mi-o socotesc mai pre-
sus de mine, 'de cît a-mi sfîrşi mersul meu cu bu-
curie, şi slujirea 'ce am luat-o de la Dom-
nul Isus, a mărturisi evanghelia harului
lui Dumnezeu.

Şi acum, iată, 'ştiu că nu veţi mai vedea 25
faţa mea voi toţi, printre cari am petre-
cut, predicînd împărăţia lui Dumnezeu.
Pentru aceea vă mărturisesc în ziua de a- 26
cum-şi, că 'curată sînt de sîngele tutu-
tuia. Că 'nu m'am ferit de a vă vesti 27
tot 'sfatul lui Dumnezeu. Deci luaţi aceea 28
bună 'aminte de voi şi de toată turma, în care
Duhul 'v'a pus episcopi, să păzeşti
biserica lui Dumnezeu, 'care a câştigat-o
cu sîngele său. Că ştiu aceasta, că după 29
'a mea plecare vor intra între voi lupi grei,
cari nu vor cruţa turma; Şi 'dintre voi 30
înşişi se vor scula bărbaţi, vorbind cele
duse pentru a trage pe ucenici după
'dînşii. Pentru aceea privegheaţi, aducîn- 31
du-vă aminte, că 'trei ani nu am încetat
a mă învăţa cu lacrimi de a zidi pe fie-
care din voi.

Şi acum, fraţilor, vă încredinţez pe 32
Dumnezeu şi 'cuvîntului harului său, care
poate a vă zidi şi a vă da 'moştenire între
toţi cei sfinţiţi. 'Argintul sau aurul, sau 33
haina nimănui n'am poftit.
Voi înşivă ştiţi, 'că acestor mîini şi celor 34
pentru trebuinţele mele şi ale celor ce
'sînt cu mine, 'le-a îndeplinit. Toate 35
v'am arătat, 'cum lucrînd astfel
cade să ajutaţi pe cei slabi; şi să
aduceţi
aminte de cuvîntul Domnului Isus, că
el a zis: Mai ferice este a da de cît
a lua.

Şi acestea zicînd, 'plecîndu-şi genun- 36
chile sale, s'a rugat cu toţi; Şi au 37
plîns toţi mulţi, şi 'căzînd pe grumazul
lui Pavel, îl sărutau; 'întristîndu-se cu deo- 38

ouchire pentru credinţăle ce ţi dîntre, ei au
vorbă mai vedé ăce lă. Şi-lă poftescu
la cercare.

Călătoria lui Pavel la Ierusalim, unde fu luat de la Cezarea, şi dăruirea sa către la Iacov.

21 Earăşi despărţindu-ne cu greu de dînşii, şi
întorcîndu-ne, amă venit drept la
Cos, şi a doua zi la Rodos, şi de acolo
2 la Patara. Şi aflînd o corabie trecînd
la Fenicia, suindu-ne într'însa, amă plecat.
3 Şi ivindu-ne Cipru, şi lăsîndu-lă la stînga,
plutiam la Siria, şi ne amă dăruscut în
Tir; că acolo era ai lă descărca corabia
4 de greutate. Şi aflînd pe discipoţi, amă
mas acolo şepte dîle; carii ziceau lui
Pavel prin Spiritu, ca să nu se suie la
5 Ierusalim. Ér după ce ani trecut acele
zile, amă plecat şi mergeam, petrecîndu-
ne de toţi cu femei şi cu copii, până
afară din cetate; unde *plecîndu-ne genunchiele
6 pe ţerm, ne amă rugat. Şi luîndu-ne unii
de la alţii, ne amă suit în corabie;
ér aceia amă întors *a sale.

7 Ér scăcîndu-ne călătoria pe apă de
la Tir, amă venit la Ptolemaida; şi sa-
lutîndu-pe fraţi, amă rămas o zi la ei.
8 Ér a doua zi ieşind ieu, cari eramă ai
Pavel, amă venit în Cesarea; şi intrînd
în casa lui Filip, *evangelistulu, care era
9 din cei şepte, amă rămas la ei. Şi acesta
avea patru fete fecióre, care profeţiau.

10 Şi petrecîndu-ne acolo multe dîle, a ve-
nit din Iudeea unu profet, numa *Agav.
11 Acesta venindu-ne la noi, şi luînd brîul
lui Pavel, şi legîndu-şi mîinile şi piciorele
a zis: Aşa zice Spiritu Sfîntu: Acel
om căruia este brîul acesta, aşa îl vor
lega Iudeii în Ierusalim pre bărbatul, căr
dărui este brîul acesta, şi îl vor
12 da în mînele Gintilor.

Şi audindu-ne noi, şi cei de locu de acolo,
13 la Ierusalim. Dară Pavel a răspuns:
Ce faceţi, de plîngeţi, şi mă înfrîngeţi inima?
Că eu sînt gata ne numai a fi legat,
ci şi a mori în Ierusalim pentru numele Dom-
14 nului Isus. Aşa, negăsindu-ne noi a lă în-
duplica, amă încetat, *zicînd: Fia Dum-
nului ca fie.

15 După cătevea zile, gătindu-ne, ne su-
16 irămă la Ierusalim. Şi mergură cu noi
şi unii din discipoţi de la Cezarea,
ducîndu-ne la ăce care Mnason, Cipriam,
discipul vechiu, la care şi găzduiam.

*Întrarea lui Pavel şi cătră bătrînii din Ierusa-
lim; ală se dovedesc a urmă Sfîntului Scaun,
primirea lui prin rugăciuni şi jertfe, şi prinderea
sa după aceste.*

17 *Şi sosindu-ne noi la Ierusalim, fraţii ne-am
primită bucuroşi.

18 Ér a doua zi a intrat Pavel împre-
ună cu noi la Iacov; şi toţi bătrînii s'ai
adunat acolo. Şi cătîndu-i, *a numa ăce
19 mai pe urmă tot ce a lucrat Dumnedeu
între Ginţi *prin serviciulu lui.

20 Şi ei ascultînd, amă dat pr Dumnedeu, şi
i-ai dis: Vedi, frate, cîte mirisle de Iu-
dei sînt, cari ai credut şi toţi sînt *zeloşi
pentru lege. 21 Şi an auzitu de tine, că în-
veţi pre toţi Iudeii cei dintre Ginţi, ca să
lepede de Mose, dicîndu-i, ca să nu mai
circumcidă pre copiii lori, nici să umble du-
pe datine. Ce dară este? Neapărată ne
va aduna multime, că vor audi că ai venit.
22 Deci fă ăcésta, ceea-ţi zicem: Sînt la noi
patru bărbaţi, cari ai *închinăciune asupra-şi.
23 Pre aceştia luîndu-i, cu ei face-te îngreunat
ca ei, şi cheltuieşte pentru ei, ca să-şi *rada
capulu; şi vor cunăsce toţi, că din cele de
cari an auzitu de tine nimică nu este adevă-
rat; ci că tu urmezi a păzi legea. 25 Ér către
pentru Ginţi cei credinţoşi, noi amă scrisu,
hotărîndu, ca ei nimică să nu păzască de acestu
feliu, de cît numai, ca să se ferească
de cele sacrificate idoliloru, şi de sînge,
şi de cele înecate, şi de desfrînare.

26 Atunce Pavel luîndu pre bărbaţi, şi
a doua zi curăţindu-se cu ei, a intrat în
templu, *şi anunţa, că se împlini zilele cu-
răţirei, până ce să se aducă sacrificiu pentru
fie-căruia dintr'înşii.

27 După aprope de cătrăilulu celui şepte
zile, Iudeii cei din Asia văzîndu-l în templu,
au întărîtatu tot o poporulu, şi *au pus mîi-
nele pe ele, Strigînde: Bărbaţi Israeliţi,
28 ajutaţi! Acesta este omulu *care învaţă pre
toţi în tot locului contra poporului şi a le-
gei şi a locului acestuia; încă şi Elini
a venitu în templu, şi a spurcatu acestu
sfîntu locu. (Că văduseră mai nainte pe Trofim, Ri-
sinulu, în cetate cu ele, pre care socotiau,
că îl aduce Pavel în templu). 30 Şi s'a mişcat
tótă cetatea, şi a alergatu împreună popo-
rulu, şi înţepîndu pr Pavel, îl traseră
afară din templu; şi îndată s'aă închisu uşile.

31 Şi căutînd ei să îl omoare, a venitu
veste la căpitenia cohortei, cumă-ar fi tur-
burată tótă Ierusalimulu; 32 Care îndată lu-

dînd ostaşi şi sutaşi, a alergatu către ei;
ér ei văzîndu pre căpitenia şi pre ostaşi,
33 aă încetatu de a bate pre Pavel. Atunce
căpitenia apropiindu-se, l'a apucatu, şi a
poruncit să îl lege cu două lanţuri; şi în-
treba cine este şi ce a făcutu. 34 Ér unii *ţi-
gnea unu, cîte altu altceva între mulţime; şi nepu-
tîndu el ştiinţă adevărulu pentru gălăgia
35 a ordinat să-lă ducă la cetate. Şi a'mun-
gîndu-lă la trepte, a trebuitu să fie purtatu
36 de ostaşi pentru sdrobirea poporului. Că mul-
ţimea poporului mergea după dă, stri-
gînde: *Ia-lă.

*Pavle îşi face către căpitenul cetăţei o cuvîntare
despre sine şi despre cum a fost chemat la
credinţă.*

37 Şi voindu să-lă bage în cetate, Pavel
a dis căpitenei: Dă-mi voe să dic ce
va ţîne? Ér el a dis: Ştii ellineşte?
38 *Oare nu eşti tu Egipteanulu, carele mai
nainte de dîle acestea ai resculatu şi
ai scos în pustiu pre cei patru mii de băr-
39 baţi ucigaşi? Ér Pavel a dis: Eu sînt omu
Iudeu, Tarsean, din Cilicia, cetăţănu alu
unei cetăţi, care nu este nemeritoriu; şi
te rogu, dă-mi voie să vorbesc către po-
40 porulu. Şi dîndu-i voie, Pavel stînd pe
trepte, *a făcutu cu mînă poporului.

Mare tăcîndu-se mare, a vorbit
în limba ebraeşte, dicîndu:

22 1 Bărbaţi, fraţi şi părinţi, ascultaţi acumă
cuvîntulu meu ce aducu-mi-lă eu vo. (Şi
2 cum audiră mai mare tăcere). Şi a dis: Eu
sînt bărbat Iudeu, născutu în Tarsulu Ciliciei,
dară crescutu în cetate *la picioarele lui
Gamaliil, instruitu *cu amăruntulu în legea
părinţăscă, *fiindu zelosu cătră Dumnedeu,
4 precum voi toţi sînteţi astă-zi; 5 carele
*persecutai calea aceasta pînă la mărte,
legîndu şi dînduă la închisore şi bărbaţi şi
femei. Precum şi arhiereulu şi *tóte bă-
trînimea pote mărturisi de mine, de la ca-
rele luînd şi epistole către fraţi, mergeamu
la Damasc, ca şi pre cei ce eraă acolo
aducă legaţi în Ierusalim, că să fie
pedepsescu.

6 Şi *întîmplîndu-mi-se mergîndu-mi la
Damasc, către amiédă-di ţîua de mare a mă-
giurat din ceriu lumina mare împrejurul
7 meu. Şi amă căzutu la pămîntu, şi amă
auditu voce, dicîndu-mi: Saule, Saule, de
ce mă persecuţi? Ér eu amă respunsu: 8
Cine eşti, Dómne? Şi a dis către mine:
Eu sînt Isus Nazarineanulu, pre care tu îl
persecuţi. Ér *cei ce eraă cu mine aă vă- 9
dutu lumina, şi aă mîhnitu-se; dară voce
dintă lumina, şi n'aă auditu. Şi amă zis 10
cătră-mi-se: Ce voiu face, Dómne? Ér Domnulu
dis-a: Ce voiu face, Dómne? Ér Domnulu
a dis către mine: Scóle-te, şi mergi în Da-
masc, şi acolo ţi se va vorbi despre tóte
cele ce ţi s'aă rînduitu să le faci. Şi fi- 11
indu-mi-se cu totulu orbu de mărirea lu-
minei aceleia, fiindu-mi de mînă de că-
tră cei ce eraă cu mine, amă venit la Da-
masc. Ér *un-care Anania, bărbat pi- 12
os după lege, *cercatu de toţi *Iudeii ce
locuiaă acolo, 13 Venindu la mine, şi stînd
lîngă mine, mi-a dis: Frate Saule, vedi-te-
vei. Şi în acea ora amă căutatu la elu. Ér 14
el mi-a dis: *Dumnedeulu părinţilorŭ nostri
*te a rînduitu ca să cunoşci voia lui, şi să vedi
pre Cel Drept, şi *să auzi voce din gura
lui; 15 Că vei fi martoriu lui către toţi oa-
menii de *cele ce ai văzutu şi ai auditu.
16 Şi acumu ce zăbovesci? scóle-te şi botează-
te, *şi-ţi spală păcatele, *chemîndu-te numele
lui Dumnedeu.

17 Şi *s'a întîmplatu, *întorcîndu-mi-mă la
Ierusalim şi mi *rugamu la templu, *mă-
dulsu în *estasiu, 18 Şi *l'amu văzutu dicîn-
du mi: Grăbeşte, şi eşi curîndu din Ieru-
salim; că nu voru primi mărturia ta des-
pre mine. 19 Şi amă dis: Dómne, ei aă să
ştie cum eu amă pusu în închisore, şi amu bătutu în
cele mai *mari sinagogi pre cei ce credeau în tine; 20 Şi
când se vărsa sîngele lui Stefanu, martiru-
lulu se vorbi *şi eu de faţă, *şi *mi-amu în-
sărat hainele *celoru ce îl omorîa. 21 Şi a
zis către mine: Mergi, că eu te voiu trimite departe la Ginţi.

22 Şi l'au ascultatu până la acestu cuvîntu, 23
*şi aă ridicatu sîngele lori, dicîndu:
Ia de pe pămîntu, *că nu este bine să
trăiască. Şi strigînd ei, şi aruncîndu
ei *hainele, şi *cenuşa vărsîndu-o în aeru, 24
a poruncit *căpitanulu cohortei, să fie adusu
în cetate, şi *a zis să se cerce cu bătaia,
ca să scie pentru ce strigaă aşa către el.
25 Ér *cum l'aă întinsu cu curelele, a dis
către sutaşulu celu ce era de faţă: Oare vi
este slobodu a bate *un Romanu, şi fără de
vină? Şi auzindu sutaşulu, a mersu de 26
*vădi la căpitanulu, şi i-a spusu, a dis:

a spusă căpitanul, ziclndu-i: Cum'că ce vei
27 să faci; că acesta este Romanul. Atunci venindu căpitanul, i-a zis: Spune-mi, de ești tu Romanul. Ear el i-a zis:
28 Da. Și a răspuns căpitanul: Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta. Ear Pavel a zis: Dar eu
29 sînt născut. Atunci îndată s'au depărtat de la el cei ce voiau să-l bată; și căpitanul s'a înfricoșat, după ce a înțeles că este Romanu, și pentru că îl legase.

Pavel se apără înaintea sinedriului; mulțimea e gata a se pune asupra lui.

30 Și a doua zi voind să cunoască adevărul, pentru ce este pârît de Iudei, l'a dezlegat din lanțuri, și a poruncit să vină arhiereii și tot sinedriul lor; și aducând pe Pavel, l'a pus în mijlocul lor.

23 1 Ear Pavel privind la sinedriu, a zis: Bărbați, frați, *eu cu bună cuviință până astăzi viețuiesc înaintea lui Dumnezeu.
2 până la 'nțelegerea zi. Ear arhiereul Anania a poruncit celor ce-i stau aproape, *să îl
3 bată peste gură. Atunci Pavel i-a zis: To te va bate Dumnezeu, perete văruit; vă ești să mă judeci dupre lege, și *călcînd
4 să mă bați împotriva legei? Ear cei ce stăteau înainte au zis: Dară tu batjocorești pe arhiereul lui Dumnezeu?
5 Ear Pavel a zis: *Nu știu, frățiorilor, că este arhiereu; că scris este: *Pe domnul nu-l vei huli pe dumnezeul tău și pe cârmuitorul de noi.
6 Și cunoscînd Pavel, că o parte sînt Saducheï, ear alta Farisei, a strigat în sinedrin: Bărbați, frați, *eu sînt Farisei, fiul de Farisei; *pentru credința în învierea morților eu sînt trimis în judecată.
7 Și zicînd el acestea, s'a făcut ceartă între Farisei și între Saducheï, și s'a despărțit mulțimea.
8 *Că Saducheii zic, că nu este înviere, nici înger, nici *strigăt; ear Fariseii le mărturisesc amîndoi.
9 Și s'a făcut strigare mare; și stînd unii din partea Fariseilor, se certau, zicînd: Nici un rău nu aflăm în omul acesta; ear de l-a vorbit spiritul sau îngerul, *să nu ne opunem lui Dumnezeu.
10 Și zicînd ei cestea mare, și temîndu-se căpitanul, ca să nu fie sfîșiat Pavel de d'înșii, a ordinat oștașilor să vină, și să-l răpăsă din mijlocul lor, și să-l ducă în cetățuie.
11 Ear în noptea următoare stînd-i Domnul înaintea lui, a zis: Îndrăznește, Pavele! că precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa și se cade să mă mărturisești și în Roma.

Conjurare pentru uciderea lui Pavel; el e trimis în pretoriul lui Felix în Cesareea.

12 Și făcîndu-se ziuă, *s'au adunat unii 13 Iudei, și s'au anatemizat, ziclndu, că nici vor mînca, nici vor bea, până nu vor 14 omorî pe Pavel. Și erau mai mulți de patruzeci cei ce făcuseră această jurămîntul.
15 Aceștia mergînd la arhierei și la bătrîni, au zis: Ca noi am jurat anatemizîndu-ne, că nimic nu vom gusta, până nu vom 16 omorî pe Pavel. Acum deci voi împreună cu sinedriul faceți cunoscut căpitanului, ca mîne să-l pogoare la voi, ca cum ați voi să cercetați mai cu amănuntul despre el; ear noi, mai 'nainte de a se apropia el, sîntem gata să-l omorîm.
17 Și auzind fiiul surorei lui Pavel de acestă cursă, mergînd, a intrat în cetățuie, și a spus lui Pavel. Atunci Pavel 18 chemînd la sine pe unul din sutași, a zis: Du pe acesta feciorul la căpitanul; că are ce-va să-i spună. Deci acela luîndu-l, l'a dezis la căpitanul, și i-a zis: Pavel, închisul, chemîndu-mă la sine, m'a rugat să aduc pe acest tînăr la tine, că are ce-va să-ți spună. Ear căpitanul luîndu-l 19 de mînă, și depărtîndu-se la o parte, l'a întrebat: Ce este ceea ce ai să-mi spui? Ear el: *Iudeii s'au sfătuit să te roage, 20 ca mîne să aduci pe Pavel la sinedriu, ca cum ar voi ei ceva mai cu amănuntul să întrebe despre d'însul. Deci tu să nu-i 21 asculți; că-l pîndesc bărbați mai mulți de patruzeci d'înșii, cari s'au anatemizat, că până să mănînce, nici să bea, până nu-l vor omorî; și acum sînt gata, așteptînd 22 făgăduința de la tine. Deci căpitanul a dezmădat pe tînăr, poruncindu-i să nu spună nimănui, că l-a arătat acestea.
23 Și chemînd pe doi din sutași, a 24 zis: Gătiți până la ceasul trei de noapte o sută de ostași, și septezeci de călăreți, și până la ceasul al nouălea să meargă până la Cesareea, și o sută din ostași. Și alăturea dobitoace, ca să puna pe Pavel, spre a-l duce în siguranță la 25 Felix, guvernatorul.
26 Și a scris o epistolă de următorul cuprins: Claudiu Lisia lui Felix, prea-puternicului guvernatoriu, salutare: *Acest 27 bărbat pe care prinsul de Iudei, și era să fie

omorît de d'înșii; atunci având venită cu oștea, și l'am scăpat, înțelegînd că 28 este Romanul. Și voind să știu pentru ce-și pricină îl pîrau, l'am pogorît la 29 sinedriul lor. Și l'am aflat pîrît în cestiuni de legea lor, și nici având nici o vină vrednică de morte sau de lanțuri. Și *spunîndu-mi-se cum-că Iudeii pîndesc pe acest bărbat, de mîine l'am trimis la tine, făcînd și pârîșilor să spună cele ce au asupra lui înaintea ta. Să rămîi sănătos.
31 Atunci oștașii luînd pe Pavel, după 32 cum erau li se ordinase, l'au adus noptea la Antipatrida. Ear a doua zi, lăsînd pe călăreți să meargă cu el, s'au întors la 33 cetățuie. Aceștia intrînd în Cesareea, și dînd guvernatorului epistola, au pus și pe Pavel înaintea lui. Și citind'o guver-34 natorul, și întrebînd pe Pavel din ce țară este, a înțeles că este de la *Cilicia.
35 A zis: *Te voiu auzi, cînd ți vor 'nvăța și pîrîșii tăi. Și a ordinat ca să fie păzit în *pretoriul lui Irod.

Acuzarea lui Pavel înaintea lui Felix; el se apără în închisoare două ani în Cesareea.

24 1 Ear după *cinci zile s'a pogorît *arhiereul Anania cu bătrînii și cu un 2 retor, anume Tertul, cari au înfățișat pe guvernatorul asupra lui Pavel.
Și chemîndu-l pe el, Tertul a început a-l pîrî, ziclndu-i: Că multă pace având 3 prin tine făcută, și că mai bune ajutămînte s'au făcut pentru poporul acestui neam prin înțelepciunea ta, cu toată 4 pe deplin și în toată locul, cu toată mulțumirea. Dară ca să nu te supăr mai mult, te rog să ne asculți pe noi cu bunătate, cît de puțin.
5 Căci am aflat pe omul acesta ciumă, și stîrnitor de zarvă la toți Iudeii din lumea întreagă, și *cîrmuitor al sectei 6 Nazaleenilor: *Care și încercă a spurca templul; pe care l'am și prins, și am voit să-l judecăm dupre legea noastră.
7 Dară căpitanul Lisia venind, cu mare silă 8 l'a luat din mîinile noastre; *Ordinînd și pârîșilor lui să vină la tine: de la care însuși cercetînd, cei pentru cari noi îl pîrîm, toate aceste lucruri, de cari noi îl pârîm.
9 Și s'au 'nvoit și Iudeii, ziclndu-că 10 așa stau ele și ei.
Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a dat voie să vorbească, a răspuns:

Cunoscînd că de mulți ani ești judecător acestui popor, mai cu plăcere răspund 11
pentru mine-mi. Că tu poți cunoaște, că nu
sînt mai mult de cît douăsprezece zile, 12
de cînd m'am suit *să mă închin în Ierusalim: Și nici în templu nu m'au aflat
disputînd cu cineva, nici aședînd pe 13
popor la răscoală, nici în sinagogi, nici în
cetate; Nici pot dovedi acelea, de care a- 14
cum mă pîrîți. Dară aceasta mărturisesc
eu ție, că după *credința pre care o
zic ei eresă, așa slujesc *Dumnezeului
părinților mei, credînd'tot cele scrise 15
în *Lege și în proroci; *Având asupra
lui nădejde în Dumnezeu, care și ei înșiși o
așteaptă, că va fi învierea morților, și a drepți
și a nedrepților. De aceea *și eu mă 16
silesc pe mine-mi să am totdeauna o conștiință
fără prihană înaintea lui Dumnezeu și a
oamenilor. Ear după mulți ani *am venit să fac milă 17
la poporul meu, și *jertfe. *Cînd-va- 18
zut eu acelea, unii Iudei din Asia *m'au aflat
curățindu-mă în templu, nici cu gloată,
nici cu zgomot. *Aceia trebuia să fie de 19
față înaintea ta, și să *pîrască, de ai
ce-va asupra mea. Sau acestia singuri să 20
ce-va arate mie, de am aflat în mine
vreun cuvînt, stînd eu înaintea sinedriului; De cît nu- 21
mai de unul cuvînt am strigat, stînd eu
mai la privirea acestui unul vorbă, ziclndu-mi: *Pentru învierea morților eu mă judec astăzi de voi."

Ear Felix, auzind acestea, și știind 22
mai cu de amănunțul despre acestă cale,
le-a rămîi, ziclndu-le: Cînd va veni căpitanul Lisie, voiu hotărî asupra cestiunii pri- 23
vitoare la voi. Și a ordinat sutașului să
păzească pre Pavel, și să-l aibă în li-
bertate, și *pe nimeni să nu oprească
dintre ai lui de a-i sluji, sau a veni la el.
Ear după cîte-va zile venind Felixu 24
cu Drusila, femeia lui, care era iudeu, a
chemat pre Pavel, și l'a auzit despre
credința cea în Cristos. Și vorbindu-i el 25
despre dreptate, înfrînare și judecata ce va
fi, cutremurîndu-se Felix, a zis: Pentru
acum, du-te; dară mai apoi, și cînd voiu afla
timp, te voiu mai chiema. Iară și spera, 26
că îi se vor da de la Pavel, ca să-l
slobozească: pentru aceea și mai adese ori
chemîndu-l, vorbea cu el.
Ear împlinindu-se doui ani, a venit în 27
Porcia Fest în locul lui Felix; ear Felix,
voiind să facă plăcere Iudeilor, a
lăsat pre Pavel legat.

Pavlu se apără înaintea lui Festu, şi apelează la Cesarul.

25 DECI Festu intrându în provinciă, după
trei dile s'a suitu de la Cesarea în
2 Ierusalimu. Atunci archiereii şi cei mai
însemnaţi ai Iudeilorŭ l'au informatu îm-
3 potriva lui Pavelu, şi-lu rugau; Cerându
favore contra lui Pavelu, ca să-lu trimită
la Ierusalimu. (Erau a şi plănuiţi să-lu
4 ucidă pe drumu.) Dară Festu a respunsu,
că Pavelu este ţinutu pentru în Cesarea, şi
5 elu de grabă va şi merge acolo. Deci a
dîsu elŏ: Cei d'intre voi cari potu, să se
pogŏe împreună, şi să părtăcă pre acestu
6 bărbatu, de ară ce-va reaua în. Şi petrecându la ei nu mai multă de
câte dece dile, s'a pogorîtu în Cesarea; şi
a dîsu şi şedîndă pe scaunulŭ de jude-
7 cată, a ordinatu să se aducă Pavelŏ. Şi
venindă elu, au stătutu împrejurulŭ-îi Iu-
deii, cari veniseră din Ierusalimu, şi mu-
lte şi grele pâre aducîndă contra lui Pavelŏ,
8 cari nu le putură dovedi. Era Pavelu s'a
părîndu-se, a respunsŭ: Nici contra legii
Iudeilorŭ, nici contra templului, nici contra
9 Cesarelui, cu nimă greşitu ce-va. Dară Festu, voindă să facă plăcere Iu-
deilorŭ, respundîndă, a dîsu lui Pavelu:
Voiesci să te sui la Ierusalimu, şi să te ju-
decĕ acolo pentru acestea înaintea mea?
10 Era Pavelu a dîsu: Eu stau înaintea scaunului de judecată a Cesarelui, unde trebue
să mă judecu: Iudeilorŭ nici o nedreptate
nu amu facutu, precumu şi tu mai bine ve-
11 zi. Că de amu facutu nedreptate, şi de
ceva lucrată ce-va vrednică de morte, nu
mi lucrezu de mórte; dară, dacă nimicu nu
este adevĕratu din tóte ce cari mă pîrîcŭ,
nimenea nu póte să mă dăruéscă lorŭ. Eu apelezu la Cesarulŭ.
12 Atunci Festu consfătuindă cu sfatulŭ, a respunsŭ: Ai apelatŭ la Cesarulŭ? La Ce-
sarulŭ vei merge.

Festu are ştire despre Pavelu de la Poliarhŭ, Irodeanu regelŭ Agripa.

13 Era după câte-va dile regele Agrippa
şi Berenice s'au pogorîtu în Cesarea, să ve-
14 dĕ pe Festu. Şi petrecându dile multe
acolo, Festu a înfăţoşatu pre rege despre
Pavelŏ, dîcîndu: Este unu bărbatu, lăsatu
15 legatu de Felixŭ; Despre care, fiindu eu
în Ierusalimu, mi-au spusu archiereii şi bă-
trînii Iudeilorŭ, cerîndu condamnarea lui.
16 Dară eu le amu respunsŭ: Nu este datinĕ la
Romani, să dau pre vre-unu omu la pier-
dere, până ce celŭ pîrîtŭ nu are de faţă
pre pîrîşii lui, şi să-şi fie luată de respunsŭ
pentru pâra sa. Deci ei adunîndu-se aicea, 17
eu nici o amînare, ci a dîsu şi şedîndă în scaunulŭ de judecată, amu po-
runcitŭ să se aducă bărbatulŭ; Contra căruia 18
stându-se pîrîşii, nici o vină aduceau
dintr'acelea cari eu presupuneamŭ; Ci un- 19
mi aveau întrebări despre a lorŭ superstiţiuni
şi despre unu Iisusŭ mortu, pre care dîcea Pavelŏ, că
este viu. Şi nedumerindu-mi eu în cestiunea 20
acésta, Dacă bărbatulŭ, de voiesce să meargă
la Ierusalimu, şi acolo să se judece despre
acestea. Era Pavelŏ apelîndă să fie pă- 21
trată pentru judecata împăratului, amu or-
dinatŭ să fie păzitŭ, până ce-lu voiu trămite
la Cesarulŭ.
Era Agrippa a dîsu lui Festu: Aşŏ voi 22
şi eu să audu pre acelu omu. Era elŏ a
dîsu: Mâne îlu voi audi.
Deci a dîsu şi venindă Agrippa şi Ber- 23
enice cu mare pompă, şi intrîndă în audi-
toriŭ cu căpitanii cei mai mari şi cu cei
mai însemnaţi ai cetăţei, a ordinatŭ Festu,
şi s'a adusŭ Pavelŏ.
Şi a dîsu Festu: Rege Agrippa, şi toţi 24
bărbaţii cei ce sînteţi cu noi, vedeţi pre
acesta, despre care a toată mulţimea Iudeilorŭ
mi a'n rugatŭ şi în Ierusalimu şi aicea,
strigîndu, că ară nu trebue a mai trăi elŏ.
Era eu cunoscîndă, că a elu nimicŭ vrednică 25
de morte nu a făcutŭ, şi elu însu-şi apelîndă la Cesarulŭ, amu hotărîtŭ să-lu trămitu.
Dară nu am nimicŭ sigurŭ a scrie 26
despre elu domnului meu. Pentru a-
cesta l'amŭ adusŭ înaintea vostră, şi mai cu
sémă înaintea ta, rege Agrippa, ca, fiindu-
mi cercetarea, să am ce scrie. Că mi se 27
pare nepotrivitŭ ca trimiţîndă unŭ încheiŭ, fără
a însemna pârele aduse asupra lui.

26 ATUNCI Agrippa a dîsu lui Pavelŏ: Este 26
ţi se dă ca să vorbeşci pentru tine
însu-ţi.
Era Pavelŏ întinzîndă mâna, a respunsŭ:
Mă socotescŭ fericitŭ, rege Agrippe, că 2
astă-di pot respunde pentru mine înaintea
ta despre tóte cele, de cari mă pîrîcŭ
Iudeii; Mai cu sémă ştiindu-ti a cunóscŭ, 3
că eşti bine datinele şi întrebările Iudeilorŭ:
de acea rogu-te, ca să mă asculţi cu în-
delungeală.
Viéţa mea din tinereţe, care din înce- 4
pută a fostŭ între poporulŭ meu în Ieru-

5 salemŭ, o ştiu toţi Iudeii; Cari mă cunoscură
mai d'inainte, (de voiu voi să mărturisiască)
6 că, după secta cea mai aleasă a legei noastre,
am trăitŭ ca Fariseu. Şi acuma stau în-
7 demnatu eu, pentru că mă aştept la fă-
găduinţa, care a datŏ Dumnedeŭ părinţilorŭ
nostri; La împlinirea căreia a'n-de-spre-
cere semănată ale nóstre, voiescu să ajungă
şi nóptea, servindă lui Dumnedeŭ, şperă să
8 ajungă. Pentru această speranţă, rege A-
grippe, sînt pârîtŭ de Iudei. Ce? lucru
de necrezutŭ se pare voi, ca Dumnedeŭ
să învieze pre morţi?
9 Şi eu amŭ gîndîtŭ, că trebuie să fac
multe contra numelui lui Iisusŭ Nazarinea-
10 nulŭ, Ceea ce amŭ şi făcutŭ în Ierusalimŭ;
Şi, luîndă putere de la archierei, amŭ în-
chisŭ în închisóre pre mulţi din sfinţi: şi
cîndŭ îi omorîu se, amŭ dată vo-
11 tulŭ meu contra lorŭ. Şi în tóte sinago-
gele de multe ori mănîndu-i, 'i silîamŭ să
hulescă; şi fiindu-mi-se amăruntŭ lorŭ,
i prosecuiamŭ până şi prin cetăţile cele din
afară.
12 Ce acestŭ scopŏ amŭ mersŭ la Damasc
13 cu putere şi cu ordinŭ de la archierei: Şi
la amĕdă-di, rege, amŭ văzutŭ pe cale în-
tr'unŭ din cerîu, mai strălucitóre de cât
sórele, strălucindŭ împrejurulŭ meu şi a ce-
lorŭ ce mergeau cu mine. Eră noi toţi că-
14 zuţi la pămîntŭ, amŭ auditŭ un vŏce gî-
dindŭ la pămîntŭ, şi vorbindŭ în limba e-
breéscă: Saule, Saule, de ce mă persecuţi?
greŭ îţi este a lovi cu piciorulŭ asupra bo-
15 drului. Eră eu amŭ dîsŭ: Cine eşti,
Domne? Eră elŏ a dîsu: Eu sunt Iisusŭ,
16 pre care tu îl persecuţi; Ci te scolă, şi
stă pe picióre-le tale; că spre acésta mi-amŭ
arătatŭ (iŏ,) ca să te rînduescu servŏ şi
martorŭ a celóre ce ai văzutŭ, şi a celorŭ
17 pentru cari voiu orîndŭ pre; Scutindu-te
din mâna poporului şi de la Gintĭ, în cari
18 acuma te trămitu; Ca să deschizi ochiĭ lorŭ,
ca să se întorcă de la întunerecŭ la lumină,
şi de la puterea Satanei la Dumnedeŭ, şi ca
să ia loc iertare păcatelorŭ şi moştenire
între cei sfinţi prin credinţa ce'n mine.
19 Pentru aceea, rege Agrippa, nu amŭ
20 fostŭ neascultătorŭ vedeniei cereşti; Ci mai
întâiŭ celorŭ din Damasc şi
în Ierusalimŭ, şi prin tóte ţerile Iudeei, şi
neamurilor Gintĭlorŭ, ca să se pocăiască, şi să
se întorcă la Dumnedeŭ, făcîndu lucruri
vrednice de pocăinţă.
21 Pentru aceştea Iudeii prindîndu-mă în
templu, au încercatŭ să mă omóre. Dară
22 ajutorîndŭ-mi de la Dumnedeŭ, stau
până în diua de astădi mărturisindŭ la mică
şi la mare, nimicŭ zicîndŭ afară de cele
23 ce şi proorocii şi Moisi au prorocitŭ, că
voiu să fie: Că va fi patimi Christosŭ, şi că va fi
întâiŭ, care va scula din morţi, şi va
da lumină poporului acestuia şi Gintĭlorŭ.
24 Eră ele acestea dicendŭ, Festu cu tare
sóre a dîsu: Pavelŏ, 'ţi nebuneştĭ Carturea ca
multă te face spre scrisóre.
25 Dară elŏ a dîsu: Nu sunt nebunŭ, pre-
tărîte Festu, ci vorbescu cuvinte ale ade-
vĕrului şi ale mintei sănătóse; Că regele
26 ştie de acestea, către care şi cu îndrăz-
neéla vorbescu; că credu, că i-e de ştiutŭ
dintr'acestea nemicŭ; că acestea nu s'au fă-
cutŭ în unghiu. Crezi, rege Agrippa, pre
27 profeţi? Scriu că crezi.
28 Eră Agrippa a dîsu către Pavelŏ: Cu
mică încercare a dovedi Creştinŭ
29 să mă faci? Aşŏ dară de la Dumnedeŭ, zise Pavelu: Aşŏ de la Dumnedeŭ, nu
numai tu, ci şi toţi cei ce mă audu astă-di să fiu
ca şi mine, afară de lăn-
30 cuţii-aceştia. Şi acestea dicîndŭ elŏ, s'a sculatŭ re-
gele, şi guvernatorulŭ, şi Berenice, şi cei ce
31 şedeau cu ei; Şi depărtîndu-se, vorbiau u-
nulŭ către altulŭ, dicîndŭ: Acestŭ omŭ nu
face nimicŭ vrednică de morte sau de lăn-
32 cuţi. Eră Agrippa a dîsu lui Festu: Acestŭ
omŭ se putea slobodŭ, de nu ară fi apelatŭ la Cesarulŭ.

Plutirea lui Pavelŏ de la Cesarea la Rodŏ, şi naufragiulŭ corăbiei. Petrecerea lui de trei luni în Mitea; venirea în Roma.

27 Era când s-hotărîtŭ se ca să mergemŭ noi
la Italia, am datŏ Pavelŏ şi pre cei-
lalţi închişi unui sutaşŭ, anume Iulie din
cohorta Augustă. Şi intrîndă într'o cora- 2
bie de la Adramitŭ, voindă a plăti pe lîngă
locurile Asiei, amŭ pornitŭ, fiindŭ cu noi
Aristarc, Macedoneanŭ din Tesalonicŭ. Şi 3
a doua zi amŭ venitŭ în Sidonŭ; şi Iu-
lie a dîsu cătră Pavelŏ, s-a dată voiă

4 să mĕrgĕ pe la ameĭ, ci fiindcă vînturile erau în potrivă,
5 şi trecînd marea Ciliciei şi a Pamfiliei, am venit la Mira, o cetate a Licieĭ.
6 Şi acolo sutaşul aflînd o corabiă din Alexandria plutind în Italia, ne-a îmbărcat
7 acolo înd'nsa. Şi în multe zile plutind încetu, şi abia sosindu lîngă Cnidu, neîndemînîndu-ne vîntul, amu plutim pe lîngă Creta, lîngă Salmona. Şi de abia trecînd,
8 amu venim la unu locu ce se chiamă: Limenuri Bune, de care era aproape cetatea Lasea.
9 Ĭară multă vreme trecînd, şi fiindă primejdioasă călătoria, pentru că şi postulu înfricoşase acumu, 'i îndemna Pavelu, Dicîndu-le:
10 Bărbaţi, vădu că această călătorie va fi cu vătămare şi cu multă pagubă, nu numai a încărcat şi a corăbiei, ci şi a vieţeĭ noastre.
11 Ĭară sutaşulu asculta mai multu pre cîrmaniĭ şi pre căpitanulu corăbiei, de cît
12 celea ce ziceă Pavelu. Şi nefiindu limenulu bunu de iernatu, cei mai mulţi sfătuiră şi se ducă de acolo, ca cumu ce va prinde să ajungă la Finiks, să ierneze, care este limenu alu Cretei, ţinîndu despre nordu-vestu şi despre nordu-vestu.
13 Şi suflîndă vîntulu de nîştîmi, părîndu-le că vor isbuti ce propusese loru, au ridicatu ancora, şi au plutitu pe lîngă mar-
14 ginile Cretei. Ĭară nu după multă vreme s'a ridicatu asupra acestui vîntu vîrtosu, numitu Euroclidonu.
15 Şi fiindă corabia apucată, şi nepotolîndu-se în contra vîntului, dîndu-ne pe mînile
16 vîntului, şi aşa ne purtamu, lăsîndu-ne dupre vîntu. Şi trecîndu pe lîngă o insulă, ce se chiamă
17 Clauda, abia amu pututu prinde luntrea. Şi trăgîndu, amu întrebuinţatu ajutorie, înfrîngîndu corabia cu fărîndu; şi temîndu-se să nu cadă preste mulţ acumu-tată, au lăsatu pînzele, şi aşa se purtau.
18 Şi fiind înfricoşaţi-ne, a doua zi au aruncatu povara din corabie la mare.
19 Şi a treia şi noi cu mînile nostre amu lepădatu tote
20 înzestrările corăbiei. Ĭară nearetîndu-se nici soarele mai multe dile, şi viforî nu puţine fiindu asupra nostră, s'a luatu tótă speranţa de a ne mîntui.
21 Ĭară după ce nu se mîncase multă lîngă, Pavelu stătîndu în mijlocul lorŭ, a qisu: Bărbaţi, se cădea să mă ascultaţi, şi să nu plecaţi de la Creta, ca să fi feritu acestă
22 de acestă vătămare şi pagubă. Şi acumu vă îndemnu să îndrăzniţi; că nu se va perde nici unu sufletu dintre voi, ci numai corabia;
23 Că nă-a stătutu înaintea lui Dumnedieu, căruia sînt eu, şi căruia închinu-mă: Nu
24 te teme, Pavele, tu trebue să stai înaintea Cesarului; şi iată, Ţi-a dăruitu Dumnedieu pre toţi cei ce plutescu cu tine.
25 Deci, bărbaţi, dă încredinţaţi-vă: Căci am credinţă în Dumnedieu, că aşa va fi, precumu mi s'a vorbitu.
26 Dară înse-a trebue să cădemu într'o
27 Ĭară cîndă a sosită nóptea a patra-spredece, îndîndu-ne în marea Adriatică, pe la mîndă nopte, numinariorii li păreu că se apropia de unu pămîntu;
28 Şi pogorîndu sondu, ei aflară adîncu dece-orgii; şi trecîndă puţină de acolo, şi iarăşi măsurîndu, au aflatu adîncu cinci-spre-dece.
29 Temîndu-se, ca nu cumva să ei cădemi în locuri pietróse, aruncîndu patru ancore despre cîrma corăbiei, aşteptau a veni ziua.
30 Ĭară marinarii căutîndu să fugă din corabiă, şi lăsarîndă luntrea în mare, sub cuviinţă, ca cumu ară voi să arunce ancore
31 despre partea de dinainte, Dis'a Pavelu sutaşuluĭ şi ostaşiloru: De nu vor rămînă aceştia în corabiă, voi nu vă veţi putè mîntui.
32 Atunce ostaşii tăiîndu funiele luntreĭ, o lăsară să cadă.
33 Ĭară cîndă era să se facă ziuă, Pavelu ruga pre toţi să mănînce bucate, Qicîndu: Patru-spre-dece dile sînt astă-qi, de cîndu nu aţi mîncatu, aşteptîndu, şi nimicu mîncîndu:
34 Pentru aceea vă rogu să mîncaţi; că aceasta este de trebuinţă pentru păstrarea vĕtĕĭ; căcĭ nimu din voi pĕrĭ din capu nu va cădè. Şi acestea dicîndu, şi luîndă
35 pîne, 'a mulţumitu lui Dumnedieu înaintea tuturoru, şi frîngîndă, a începutu a mînca.
36 Atunce încurăgîndu-se cu toţi ei înşi şi ei de ală mîncară.
37 Şi eramu în corabiă toţi dimpreună suta şi şapte-dieci şi şese de sufete.
38 Şi săturîndu-se de bucate, au uşuratu corabia, aruncîndă grîulu în mare.
39 Şi făcîndu-se qiua, nu cunoscură pămîntulu; ĭară vedură de departe unu sînu cu ţermuri, în care ar fi voitu, de
40 arĭ fi cu putinţă, să aducă corabia. Şi rădicîndă ancorele, s'au lăsatu pe mare; şi în acelaşi timpu au slăbitu frînele cîrmeĭ; şi ridicîndu pînza cea mică după
41 vînturile care sufla, luîau spre ţermuri. Şi căzîndă într'unu locu d'între două mări, 'a înfipţu corabia; şi partea de dinainte s'a împlîntatu, şi eta nezdruncinată; ĭară partea d'înapoi se rumpea de puterea valuriloru.

42 Ĭară ostaşii sfătuiră să omore pre închişi, ca nu cumva vre unulu să fugă înotînd.
43 Ĭară sutaşu voindu să scape pre Pavelu, i-a oprit de la cugetulu lorŭ; şi a rădicatu, prîmă de la corabiă înse;
44 Şi ceilalţi, unii pe scînduri, alţi pe sfărămături din corabiă.

Astu felu s'au scăpatu toţi la uscatu.

28

Şi cîndă s'au scăpatu, atunce a cunoscutu că insula se chiamă Melita.
2 Ĭară bărbaţi ai locuriloru au făcutu cu noi nu puţină omenie. Căci aprinzîndu focu, ne-a primitu pre toţi din
3 cîndă plouă şi a frigu[l] ce era.
Şi strîngîndu Pavelu mulţ grăunţe, şi punîndu-le pe focu, a eşitu o viperă din căl-
4 dură, şi s'a apucatu de mîna lui. Şi văzîndu bărbaţii fiara spînzurîndă de mîna lui, dicea unii către alţii: De sigur
5 acestu omu este ucigaşu, pre care răpănd-
6 ce, nu l-a lăsatu să trăiască. Ĭară el scuturînd fiara în foc, n'a suferitu nici unu rĕu.
Ĭară ei aşteptau să se umfle ele, sĕu să cadă de odată mortu; dară aşteptîndu ei multu, şi vă-
7 zîndu că nu i se face nici unu rĕu, schimbîndă gîndulu, a dicutu ca este ună
Şi împrejurulu acelui locu erau moşiile
8 unui mai mare alu insulei, numitu Publiu; care ne-a primitu cu bună-voinţă şi ne-a găzduitu trei dile.
9 Şi fiindu tatălu lui Publiu cu friguri şi de sîntosu la acestu fel de frigură şi de sîntosu la scurgere, a venitu Pavelu, şi rugîndu-se, a pusu-şi mînile pe elu, l'a vindecatu.
10 Şi aceasta făcîndu-se, şi ceilalţi cari erau bolnavi în insulă, veniau, şi se vindecau.
11 Ĭară ei ne-au adusu cinste de trebuinţă.
Şi după trei luni am eşitu pornitu cu o corabiă Alexandrină, ce ernase în insulă, care
12 avea semnul ale Castoru şi Pollucu. Şi arrivînd la Siracusa, amu rămasu acolo trei
13 dile. Şi de acolo bordeiuindu, amu ve-
nitu în Iliria; şi greţe o fi suflatu vîntu-
de acolo, a doua zi amu venitu la Pu-
14 teoli; Unde aflînd fraţi, ei ne-au rugatu să petrecemu la ei şepte qile; apoi amu
15 venitu la Roma. Ĭară fraţii auzindă cele despre noi, au eşitu de acolo spre întîmpinarea noastră, pînă la Forulu lui Appiu şi la Trei
Taverne; pre cari văzîndu Pavelu, a mul-
ţumitu lui Dumnedieu, a luatu îndrăsnĕlă-
16 Ĭară venindu noi la Roma, sutaşulu a datu pre cei închişi căpitanului celui

După trei dile a chiămatu Pavelu
pre mai marii Iudeilorŭ; şi adunîndu-se ei,
a qisu: Bărbaţi, fraţi, eu nimicu împotrivă
facîndu poporului sĕu sau datinelor
părinteşti, am fostu legatu în Ierusalimu, şi datu
am fostu în mînile Romanilorŭ; Carĭ cercetîndu-mă,
au voitu să mi dea drumu, fiindcă nici o vină
de morte nu era în mine; Ĭară cunoscîndu-
se Iudeiĭ, 'a silitu a apela la
Cesarulu; nu că am avè ceva a pîrî
pre poporulu meu. Pentru această vină
chiămatu, că aşi vedè, şi aş vorbi cu voi;
că pentru speranţa lui Israelu sînt legatu
cu această zîmbi.
Ĭară ei i-au qisu: Noi nici scrisŭ amu
primitu despre Iudea despre voi, nici vreunulu
din fraţi, ni-a venitu sau a vorbitu
cevea rĕu despre voi. Dară voim să aud-
em voi despre voi ce aşi, că de secta a-
cĕsta ni-e cunoscută, că în toate locurile i se
stă împotrivă.
Şi rînduindu-i zi, în care veniră mulţi la
găzduirea sa, cărora mărturisindu-
le, supunea de împărăţia lui Dumnedieu, de-
monstrîndu-le cele despre Isusu, luînd lesne
din Moisi o din proorocĭ, de la dimineaţă până
seara. Şi unii credeau cele ce se ziceau,
Ĭară alţi nu credeau.
Şi neînţelegîndu-se între dînşiĭ, sau
plecatu dicîndu Pavelu unu cuvîntu: Bine a
grăitu Spiritulu Sfîntu prin proorocul Isaia
către părinţiĭ noştri, Qicîndu: Mergi la
această poporu, şi qi: Auzindu veţi auzi,
şi nu veţi înţelege; şi privindu veţi privi, şi
nu veţi vedè: Că inimea acestui poporu s'a
îngreuiatu, şi urechile loru sunt grele de
auzitu, şi ochiĭ loru şi-au închisu; ca nu
cumva să vadză cu ochiĭ, şi cu urechile să
audză, şi cu inţelesu să înţeleagă, şi să se
întoarcă, şi eu să-i vindecu. Deci să fie
cunoscută vouă că această mîntuire a lui
Dumnedieu s'a trimesu la Neamurĭ, şi ei o vorŭ asculta.
Şi acestea elu dicîndă, şi eşiră Iudeiĭ,
avîndu multă dezbatere între dînşiĭ.
Ĭară Pavelu o petrecutu doi anĭ deplinĭ
în casa sa închiriată, şi primiu pre toţi cari
veniau la dînsulu; Predicîndu împărăţia
lui Dumnedieu, şi învăţîndu cele despre
Domnulu Isusu Christosu cu totă îndrăs-
nĕla, şi fără opreală.

EPISTOLA LUĬ PAVELŬ CĂTRĂ ROMANI.

Introducere, cuprinsu și scopulu Epistolei.

1 PAVELŬ servulŭ lui Isusu Christosŭ, ^chematŭ a fi apostolŭ, ^osocotitŭ demnu
2 spre a fi lui Dumnedieŭ, ^pCare mai 'nainte a fagăduitŭ ^qprin profeții sei in cărțile
3 scripturei) lucrulŭ Fiiului seŭ Isusu Christosŭ, domnulŭ nostru, ^rcare dupre cărnĕ ^sa
4 născutŭ din semința lui Davide; Ĭerĭ ^tdupre spiritulŭ sănțeniei ^ua declaratŭ cu putere Fiiŭ alŭ lui Dumnedieŭ prin învĭerea
5 din morțĭ; Prin care ^vamu primitŭ charulŭ și apostolia, spre a aduce tóte popórele la ^wascultarea credinței, ^xpentru numele lui; Intre cari sînteți și voi, chĭemațĭ ai lui Isusu Christosŭ;

7 Fóte iubiților, celorŭ din Roma, iubițĭ ai lui Dumnedieŭ, și ^ychĭemațĭ a fi sănțĭ:

^zHarulŭ și vecĭ și pacea de la Dumnedieŭ, Părintele nostru, și de la domnulŭ Isusu Christosŭ.

8 Mai 'nteiŭ ^amulțumescŭ Dumnedieŭlui meŭ prin Isusu Christosŭ dreptŭ voi tóților, că ^bcredința voșcră se vestesce in tótă lumea. Că ^cDumnedieŭ, ^dCăruia serviscŭ cu spiritulŭ meŭ in evangelia Fiiuĭeĭ seĭ, 'mĭ este martoru, cumŭ cu ^emulțumescu fórte
10 mĭnte de voi; ^fTótă-dă-una in rugăciunile mele rugându-mĕ, ca, de mĭ-ar fi bunŭ voiulŭ, ^gprevĭndut Dumnedieŭ, să viu la voĭ;
11 Că doresc să vĕ vedŭ, ca ^hsă vĭ comunicŭ
12 dară spiritualŭ spre întărirea voștră; Adecă ca să mĕ mângĭĭ împreună cu voĭ prin ^icredința care mutualŭ o vomŭ și nóstră.

13 Dară voĭ să știțĭ, frațilorŭ, că ^jde multe orĭ mi-amŭ propusŭ să viŭ la voĭ, ca să
14 am ^kunŭ și intre voĭ, precumŭ și intre celelalte Gințĭ; dară ^lamu fostŭ opritŭ
15 pĭnă acumu. ^mAșĭ vrea cătră și Ellinilorŭ și Necĭlinaților, și înțelepților și neînțelepților. Așa dară, ^nCĕ ține mĭnea de mine, sînt gata a predica evangelia și voĭ celorŭ din Roma.

16 Că ^oeu nu mĭ rușinezŭ de evangelia lui Christosŭ; că ^peste puterea lui Dumnedieŭ spre mîntuirea a tótă celŭ ce crede, ^qa Iudeiloru maĭ 'nteiŭ, și a Ellinului. Că ^rdrĕptatea se descopere dreptulŭi lui Dumnedieŭ din credință spre credință, precumŭ este scrisŭ: ^sDreptulŭ va trăi prin credință.

Necredința evreilorŭ descoperă dreptatea lui Dumnedieŭ spre mîntuirea a tuturorŭ celorŭ ce credŭ.

18 ^tCă mĭnia lui Dumnedieŭ se descopere din cerŭ spre a tótă nepĭetatea și nedreptatea omeniloru, cari adĕvĕrulŭ adevĕrului cu nedreptate.
19 Că ^umine ce se pote cunósce din alŭ lui Dumnedieŭ este vĭclĕnu lucrŭ; că ^vDumnedieŭ i l'a arĕtatŭ.
20 Că ^wcele nevĭsibile ale lui, adecă, vĭrtutea lui sînte și dumnedieirea, se vădŭ fiindu-le de la ^xcreațiunea lumeĭ, înțelegîndu-se din lucrurĭ; în cătŭ ei sînt fără de respunsŭ;
21 De óre-ce cunoscîndŭ pre Dumnedieŭ, nu l'amŭ mărită ca pre Dumnedieŭ, nicĭ i-amŭ mulțumitŭ; ci ^yse'mi fiuruĭtŭ diĭșorĭ in pornirile inimeĭ, și ^zse 'ntunecară inimile loru cele nepriceputŭ.
22 ^aDicîndu-se că sînt ^bînțelepțĭ, s'aĭ
23 fostŭ nebunĭ; Și ați schimbatŭ mărirea ^cnestricĭciunuluĭ Dumnedieŭ la ^dasemenarea chĭpuluĭ omuluĭ stricatŭ, și a păsărilorŭ, și a patrupedelorŭ, și a târîtórilorŭ.

24 ^eDrept acea i-amŭ datŭ Dumnedieŭ in poftele inimeloru loru spre necurățiă, ^fca să desonoreze crupele locu-și in sine;
25 Acelŭ ce ați schimbatŭ ^gadevĕrulŭ lui Dumnedieŭ ^hin minciună: și ați mărită și ați servită
26 topitura celŭ nultŭ de cătră Făcătorulŭ, care este bine-cuvîntatŭ in eternŭ. Amină. Pentru acea i-a datŭ Dumnedieŭ la ^ipoftele
27 injosirilorŭ; că și femeile loru și-aŭ schimbatŭ mersŭ naturalŭ in celŭ ce este împotrivă naturiĭ. Asemenea și bărbaț, lăsîndŭ mersŭ naturalŭ alŭ femeiloru, s'aŭ aprinsŭ in poftele loru unulŭ spre altulŭ;

bărbaț cu bărbaț făcîndŭ rușinea, și
28 primiță in sine resplătirea, ce li se cădea pentru rătăcirea loru. Și fiindcă nu au
voită a avé pre Dumnedieŭ la cunoscință,
l-a datŭ Dumnedieŭ in mintea reprovatăi,
29 spre a face cele ce nu se cuviĭ, Plinĭ fiindŭ de tótă nedreptatea, de desfrînare, de
legătură, de lăcomiă, de rĕutate; plinĭ de
30 pizmă, de omoruri, de certă, de vicleșugŭ, de stricĭ; șoptitorĭ, Calomniatorĭ, urîtorĭ de
Dumnedieŭ, sfădalnicĭ, îngîmfațĭ, trufașĭ, născocitorĭ de rele, neascultătorĭ de părinț;
31 Neînțelepțĭ, călcătorĭ de învoeli, fără
32 inimă naturală, necîmpăcațĭ, nemilostivĭ: Cari ^jștiindŭ dreptatea lui Dumnedieŭ, că cei ce
^kfacŭ unele ca acestea ^lsînt vrednicĭ de
morte, nu numaĭ facŭ acestea, ci iarăș ^mse
bucură de cei ce le facŭ.

Necredința evreilorŭ nu-i va scăpa de osînda lui Dumnedieŭ; înțelegerea ce o au despre lege.

2 PENTRUI acea vaĭ ^afără de respunsŭ, O
omule, voĭ-cine aĭ fi carele judecațĭ ^bpe
in ce judecŭ pre altulŭ, sine-și te condamnă;
2 că tu, carele judecă, faci acelașĭ. Iară noi
scimŭ, că judecata lui Dumnedieŭ este dupre
adevĕru pentru celorŭ ce facŭ unele
3 ca acestea. Și óre socotescĭ nóstre, O omule, cată ce judecț pre cei ce facŭ unele
ca acestea, și le faci-și faci acelașĭ, că
4 vaĭ scăpa de judecata lui Dumnedieŭ? Sĕu desprețuescĭ ^cbucĭa bunătăței lui, și a
^dîngăduinței și a îndelungeĭ lui răbdări, necunoscînd că bunătatea lui Dumnedieŭ
5 te aduce la pocăință? Ci, dupre înima ta
cea împetrită și nepocăită, ^eți adună mînia
pentru diua mîniei și a descoperirei drep-
6 tei judecăți a lui Dumnedieŭ; ^fCare va jer-
7 puĭ fie-cuĭuia dupre lucrurile lui: Celorŭ
ce prin răbdare in lucru bunŭ caută mărire
8 și ^gonóre și nemurire, ^hViță eternă; Ĭerĭ celorŭ pregetațĭ, cari ^icu se supunŭ adevĕrului, ci se supunŭ nedreptățiĭ, mîniă
9 și urgiă, Necaz și strîmtorare preste tótă ^jsufletulŭ omuluĭ ce ^kface reŭ, alŭ Iudeu-
10 lui 'nteiŭ, și alŭ Ellinului; ^lDară mă-
rire și onóre și pace tutŭ celŭ ce facŭ bine, Iudeuluĭ maĭ 'nteiŭ, și Ellinului;
11 Că ^mla Dumnedieŭ nu este cătătură la față.

Cĭ cĭĭ aĭ păcătuĭtŭ fără lege, se 12
vor și perde fără lege; și cĭĭ aĭ păcătuĭtŭ subtă lege, vorŭ fi judecațĭ dupre lege,
(Că ^nnu auditorĭ legeĭ sînt drepțĭ înaintea 13
lui Dumnedieŭ, ci făcătorĭ legeĭ se vorŭ in-
dreptă. Căci cîndŭ Gințile, cari nu aŭ lege, 14
^ofacŭ din fire celе de lege, acestea nevĕzîndŭ
fiindŭ lor lege, sînt lege. Cari arĕtă 15
lege, ei singurĭ ^pîș sînt lege. Cari arĕtă
că cerculŭ legeĭ sînt scrise in inimele lorŭ,
fiindŭ-ne conștiința lorŭ ii dă mărturiă,
și gîndurile loru sĕ se pîrască sĕu sĕ se
pĕră unele cu altele) ^qIn diua cîndŭ va judeca 16
Dumnedieŭ celе ascunse ale omeniloru ^rprin
Isusŭ Christosŭ ^sdupre evanghelia mea.

Ecce, ^tîș pui numĕ Iudeŭ și ^ute sprĭ- 17
jinescĭ pe lege, ^vși te lauzi in Dumnedieŭ, Și 18
^wștiĭ voĭa lui, și ^xapruvațĭ celе maĭ
'nsemnate, fiindŭ învățațĭ din lege, Și ^yte in- 19
crezĭ a fi conducĭtorŭ orbiloru, lumină celorŭ
ce și întunecosŭ; Îndreptătorĭ celorŭ fără 20
de minte; învățătorĭ prunciloru, ^zavîndu-
formă științeĭ și a adevĕruluĭ in lege. Deci 21
tu, carele învețĭ pre altulŭ, pre tine nu te
învețĭ? tu, carele predicĭ: Să nu furĭ, furĭ?
^aTu, carele dicĭ: Să nu curvĭ, nu curvĭ? 22
^bTu, carele urîțĭ idoliĭ, ^csacrilegiŭ faci? Tu, carele te lauzĭ cu le- 23
gea, prin călcarea legeĭ desonorĭ pre Dumne-
dieŭ? Că numele lui Dumnedieŭ ^dse huleștĕ 24
intre Gințĭ prin voĭ, cumŭ ^escrisŭ este.

^fCă circumciziunea folosesce, dacă faci 25
legea; ^gdară dacă ești călcătorŭ de lege, ^hla
circumcisiune ai tocmaĭ necircumcisiune
Deci dacă ^ine necircumcisiune păzescĕ 26
^jdreptățile legeĭ, nu va fi oare necircumcisiune
^kca circumcisiune? Și ^lva fi 27
necircumcisiunea cea naturală, dacă împlinescĕ legea, să ne ^mte va condamne,
pre tine carele scripturea și circumciziunea
cu ^nvĕrĭ scripturea și ești călcătorŭ de lege? Că ^ocine este unŭ 28
Iudeŭ la ascunsŭ, și ^pcea circumcisiune
este cea inimeĭ, in spiritŭ, ^qnu cea după 29
slovă; carea curĕțimea nu este de la oameni, ci de la
Dumnedieŭ.

^rCARE dară este prerogativa Iudeului? sĕu 3
^scare este folosulŭ circumciziunei? Este 2
mare din tóte pentru tóte modurile. Mai 'nteiŭ

tăiă, că *forță s'ară întrerupe cuvintele lui
3 Dumnedeŭ. Că ce cum, dacă *unii au ală
credinciă? Nu cumva-vă credinciă lorŭ va
4 nimici credinciă lui Dumnedeŭ? *Nici de
cumŭ; ci *fie Dumnedeŭ adevărată și *tată
omiă mincinoși, precumu este scrisŭ: *Ca
să te îndreptedi în cuvintele tale și să bi-
nevoiești, cândŭ vei judeca.
5 Dară dacă nedreptatea nóstră pune în vo-
dere dreptatea lui Dumnedeŭ, ce vomu dice?
Au dóră nedreptăți cu Dumnedeŭ, care se
6 mânia? (Vorbescu omenesce.) Nici de cumŭ;
că altmintrea *cumŭ va judeca Dumnedeŭ lu-
7 mea? Și dacă, adevărulŭ lui Dumne-
deŭ prin mincinosa mea a prisositu mai
multŭ spre mărirea lui: de ce dară și eŭ
8 mă mai judecu ca unŭ păcătosŭ? Și de ce
dacă nu facemŭ cele rele, ca să vină cele bune?
precumu zicându-ne unii, defăimându-mă cu vorbă
sau, a câroră condemnare este dreptă.
9 Deci ce? stămu noi mai buni de cătă
dânșii? Nu, nici de cumŭ; că mai 'nainte
amu dovedită, că *toți, și Iudeiĭ și Elinii
10 sînt supuși păcatului; Precumu este scrisŭ:
*Nu este dreptŭ nici unulŭ, Nu este nimenea
11 care să înțeleagă; nu este nimenea care să
caute pre Dumnedeŭ; Toți s'ău abătută,
s'ău făcută împreună nefolositori; nu este ni-
meni care să facă bineĭ, nici unulŭ măcaru;
13 *Gâtlejulŭ lorŭ este ca unŭ mormêntŭ deschisŭ; cu limbile sale vicleniră: *venin de aspidă este
14 supt buzele lorŭ. *Gura lorŭ este plină de
15 blăstămă și de amărăciune. *Picioarele lorŭ
16 pironde lorŭ a vărsată sânge; Sfărâmătura
17 și mizeria este în căile lorŭ; Și calea pă-
18 cii nu o cunoscură. *Nu este frică de Dum-
nedeŭ înaintea ochilorŭ lorŭ.
19 Ferŭ acumŭ, că scimŭ *ce cât legea, de
dice celoră ce sînt supuși legeĭ; ca *tótă gura
să se închidă, și *tótă lumea să fie vinovată
20 înaintea lui Dumnedeŭ. Drepți nimenea *prin
fapte de ale legeĭ nu se va îndreptă vre-
unulŭ acești înaintea lui; că *prin legea este
cunoscință păcatului.

*Principiulŭ evangeliei explicată; dreptatea lui Dumnedeŭ dată în dară celoră ce cred în Christosŭ, esemplu a fostu dată și credinciosului în dumnedeŭ de mult înainte.

21 Ferŭ acumŭ altă de legea *dreptatea lui
Dumnedeŭ s'a arătată, fiindă mărturisită de
legea *și de proroțĭ; Adecă, dreptatea lui 22
Dumnedeŭ, care este *prin credinciă în Iisusŭ
Christosŭ la toți și preste toți cei ce credă;
(că *nu este osebire; Că *toți ai păcătuită, 23
și se lipsescă de mărirea lui Dumnedeŭ);
Îndreptați fiindu-ne dară *cu dărul lui *prin 24
cumpărarea lui Christosŭ Iisusŭ; Pre 25
care l'a rânduită Dumnedeŭ *a fi ascărdire
de împăcare prin credinciă *în sângele lui,
spre arătarea dreptății sale, *pentru îngăduința
*păcatelorŭ de mai 'nainte făcute, dupre în-
găduința lui Dumnedeŭ: Spre arătarea 26
dreptății lui în timpulŭ de acumŭ, ca să
fie drepte, și îndreptătorŭ celui ce crede
în Iisusŭ.
Deci *unde este falsa? S'a stersŭ afară. 27
Prin care legeĭ? a faptelorŭ? Nu; ci prin
legea credinciĭ. Scimŭ deci, că *prin cre- 28
dinciă se îndreptă omulŭ, fără fapte de ale
legeĭ.
Ară dică Dumnedeŭ este numaĭ alŭ Iu- 29
deilorŭ? nu ne este și alŭ Gintilorŭ? Da, și
alŭ Gintilorŭ. Că *unulŭ este Dumnedeŭ, ca- 30
re va îndrepta pre cei circumciși prin
credinciă și pre cei necircumciși prin
credinciă.
Dacă ară dóră desființămŭ legea prin cre- 31
dinciă? Nici de cumŭ, ci întărimŭ legea.

4 Ce vomŭ dice deci, că *Abraamŭ, părin- 1
tele nostru, a găsită dupre cărpă?
Că de va *îndreptată Abraamŭ prin fapte, 2
are laudă; dară nu la Dumnedeŭ. Că ce 3
dice scriptura? *Abraamŭ a credută lui Dum-
nedeŭ, și i'a socotită spre dreptate. Dară 4
*celui ce lucrédă plata nu i se socotesce ca
dară, ci ca datorită; Éară celui ce nu lu- 5
crédă, ci crede în celui ce îndreptédă pre
*celă nepiosŭ, i se socotesce credința lui
spre dreptate.
Precumu și Davidă vorbesce despre fe- 6
ricirea omuluĭ, căruĭa Dumnedeŭ *i socoteș-
te dreptate fără fapte; *Ferice- 7
ții sînt cei, cărora s'ău iertată fără-
legiile și cărora s'ău acoperită păcatele;
Ferice este omulŭ, căruia Domnulŭ nu-i 8
va socoti păcatulŭ.
Deci acésta fericire ară să o vemŭ pentru 9
circumciși, ară și pentru necircumciși? că

Dicemŭ, că *a socotită lui Abraamŭ credința spre dreptate.
10 Dară cumŭ i s'a socotită? *circumcisŭ
fiindŭ, ară necircumcisŭ? Nu *circumcisŭ fiindŭ,
11 ci necircumcisŭ; Apoi *a primită semnulŭ
circumciziĭ, sigiliŭ dreptățiĭ credinciĭ
ce a fostŭ, fiindă necircumcisŭ, ca *să fie ală
tuturorŭ celoră ce credă, necircumcișĭ
fiindŭ, ca să se socotescă și lorŭ drep-
12 tate; Și ca să fie și părinte celoră cir-
cumciși, nu numaĭ *celoră circumciși, ci
și celoră ce umblă în urmele credinciĭ, pre care pă-
rintele nostru Abraamŭ o avea, necircumcis
fiindŭ.
13 Că făgăduința, ca *să fie moștenitorŭ
lumeĭ, nu *a dată lui Abraamŭ sau
semânteĭ sale prin legea ce prin dreptatea
14 credinciĭ. Că *de sînt cei din lege moștenitorĭ,
15 deșertată *a fostŭ credința, și *a
destinată făgăduința. Că *legea lucrédă mâ-
nia, că unde nu este lege, acolo nici nu este
16 călcare de legeĭ. De acésta dară credință este,
ca *prin dar, și
*pentru ca să fie sigură făgăduința la toată
sămânța; nu numaĭ celui ce legeĭ, ci și
celui ce credinciĭ lui Abraamŭ, *care este
17 părinte nouă tuturorŭ, (Precumu este scrisŭ:
*Te-amŭ pusŭ părinte alŭ mulțimiĭ neamurilorŭ
înaintea lui Dumnedeŭ, căruia a credută,
care *face învieze pre morțĭ, și chiamă *celor
18 ce nu sînt, ca cumŭ ară fi; Care preste
nădejde a crezută în speranță, ca să fie
părinte alŭ multorŭ popore, dupre cumŭ i
19 *a fostŭ zisŭ: *Așa va fi sămânța ta. Și nedimdă
fiindŭ în credinciă, *nu s'a uitată la corpulŭ
său de acumŭ mortŭ (având vrâstă de o sută de ani
20 sau cela amortită), nici de o *stare de mor-
21 tă a sânteĭ Sarra. În fă-
găduința lui Dumnedeŭ nu s'a îndoită prin
necredința lui, ci fu tare în credință, dându mă-
rire lui Dumnedeŭ; Și încredințată fiindă,
22 că ce a *făgăduită, *el poate să
23 facă și *face. Pentru acésta i s'a socotită spre
dreptate.
24 Éară *nu numaĭ pentru d'însulŭ s'a scrisŭ,
25 că i s'a socotită; Ci și pentru noi, cărora
ni se *va socoti, de credemŭ *în celŭ ce
a înviată din morțĭ pre Iisusŭ, Domnulŭ
nostru; *Care s'a dată pentru păcatele
noastre, și s'a înviată pentru îndreptarea
noastră.

Fiindcă *îndreptați fiindu prin credință, o
5 vemŭ *prin pe Dumnedeŭ prin Domnulŭ
nostru, Iisusŭ Christosŭ; *Prin care a-
vemŭ și apropiere prin credință la acéstă
dară *în care stămŭ, și *ne lăudămŭ în
speranță măririĭ lui Dumnedeŭ.
Pe lângă acésta *ne lăudămŭ și de ne- 3
cazuri, *știindu că o necaziă la răbdare;
cazuri, *răbdarea încercare, 4
*Éară răbdarea încercare, dară încercarea spe-
ranță; *Éară speranță nu rușinédă, *pentru 5
că iubirea de Dumnedeŭ s'a vărsată în inimile
nóstre prin Spiritulŭ Sântŭ, care ni s'a dată.
Că încă fiindŭ noi neputincioșĭ, *la mo- 6
mentŭ Christosŭ la timpŭ pentru cei pioșĭ. Că 7
*abiă Christosŭ va muri cineva;
pentru unŭ dreptŭ abiă va muri cineva;
pentru unŭ bunŭ póte să și îndrăz-
dară pentru acela cine va a muri. Dară *Dumnedeŭ a 8
arătată cine va a muri
*iubirea sa spre noĭ: căci, noi păcătoșĭ
încă fiindă, Christosŭ a murită pentru noi.
Cu multă mai virtosŭ dară acumŭ, fiindă 9
îndreptați *prin sângele lui, ne vomŭ mântui
prin *mâniă. Că *dacă fiindă 10
*vrăjmașĭ, *ne-amŭ împăcată cu Dumnedeŭ
prin *moartea Fiiuluĭ seŭ, cu multă mai vir-
tosŭ, fiindă împăcațĭ, ne vomŭ mântui *prin
viața lui.
Ba lângă acésta *ne și lăudămŭ întru 11
Dumnedeŭ, prin Domnulŭ nostru Iisusŭ
Christosŭ, prin care acumŭ amŭ primită
împăcarea.
Pentru acésta, precumu *prin unŭ omŭ 12
a intrată păcatulŭ în lume, și *prin păcatŭ
a intrată și moartea a trecută la toți o-
menii, pentru că toți ară păcătuită; Că pă- 13
mântŭ, pentru că toți ară păcătuită; Că pă-
nă la lege păcatulŭ era în lume; dară *pă-
catŭ la lege păcatulŭ nu se socotesce, nefiindă legea; Cu tă- 14
cută nu se socotesce, nefiindă legea; Cu tă-
cută nu se socotesce nefiindă legea; Cu tă-
cută nu se socotesce nefiindă legea; Cu tă-
cută nu se socotesce

abatere, fără dacălă ară spre îndreptare de
17 multe ori. Că dacă prin abaterea unuia
singur a domnit moartea prin acesta unuia,
cu mult mai vârtos cei ce au primit prisosința harului și a darului dreptății vor
domni în viață prin unul, Iisus Hristos.
16 Deci, precum prin abaterea unuia, spre
toți oamenii a venit condamnarea, așa prin
dreptatea unuia, spre toți oamenii a venit
19 îndreptarea spre viață. Că, precum prin
neascultarea unui om mulți s-au făcut
păcătoși, așa și prin ascultarea unuia mulți
se vor face drepți.
20 Iară legea a intrat, ca să se înmulțească
abaterea; dară unde s-a înmulțit păcatul,
21 acolo a prisosit harul: Ca, precum
a domnit păcatul spre moarte, așa și harul
să stăpânească prin dreptate spre viață
eternă, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Începutul evangheliei.—Creștinătatea stricată prin a trăi în păcat, spre care scopă un pătimaș păcătos.

6 CE vom zice dară? Vom rămâne în pă-
catu, ca să se înmulțească harul?
2 Nici de cum! Noi, care am murit pă-
catului, cum încă să mai trăim întru-
3 nsu? Au nu știți voi, că câți ne-am
botezat în Iisus Hristos, în moartea lui
4 ne-am botezat? Deci ne-am îngropat
împreună cu el prin botezu în moarte; ca,
precum s-a sculat Hristos din morți prin
mărirea Părintelui, așa și noi să umblăm
5 în înoirea vieții. Că dacă ne-am prins
împreună cu el în asemănarea morții
lui, ne vom prinde și în asemănarea învie-
6 rii lui; Aceasta știind, că omul nostru
celu vechiu s-a răstignit împreună cu el, ca
să se nimicească trupul păcatului,
7 ca să nu mai fim robi păcatului. Că
cel ce a murit, s-a mântuit de
8 păcate. Iară de am murit împreună cu
Hristos, credem că vom și vom trăi
9 împreună cu el; Știind, că Hristos,
sculându-se din morți, nu mai moare; nu-
10 mai nu mai are putere asupra lui. Căci,
de a murit, s-a murit păcatului odată;
11 iară de viază, viază lui Dumnezeu. Așa și
voi socotiți-vă a fi morți păcatului, dară
vii lui Dumnezeu în Hristos Iisus, Dom-
nul nostru.
12 Deci să nu domnească păcatul în vo-
stru muritor, ca să-i ascultați în poftele lui; Nici nu oferiți mădularele voastre păcatului, ca arme de nedreptate; ci înfățișați-vă lui Dumnezeu, ca
13 unii ce din morți ați înviat, și mădularele voastre lui Dumnezeu, ca arme de dreptate. Că păcatul nu vă va domni; că nu sânteți supt
14 lege, ci supt har.
15 Ce dară? Oare vom păcătui, pentru că
nu sântem supt lege, ci supt har? De-
16 parte! Nu știți că, dacă vă
faceți robi spre ascultare, robi
sânteți ascultării, pre care o ascultați, ori
păcatului spre moarte, ori ascultării spre
17 dreptate? Dară mulțemită lui Dumnezeu,
că, deși ați fost robi păcatului, v-ați supus
din inimă chipului învățăturii, spre
18 care ați fost dați. Acum, slobozindu-vă de pă-
cat, v-ați făcut robi ai dreptății. Omenește vorbesc pentru slăbiciunea cărnii voastre: precum dară v-ați făcut mădularele voastre slugi necurăției și ale fărădelegei spre fără-de-lege; așa acum faceți mădularele voastre slugi ale dreptății spre sfințenie. Căci, când erați robi ai
20 păcatului, erați fără dreptate. Dară ce
21 fruptu aveați atunci de la acelea de care
acum vă rușinați? Căci sfârșitul acelora
este moartea. Iară acum slobozi de pă-
cat, și făcuți robi ai lui Dum-
nezeu, aveți fruptul vostru spre sfințenie,
ară de sfârșitul viață eternă. Căci plata
păcatului este moartea; iară darul lui Dum-
nezeu este viața eternă prin Hristos Iisus, Domnul nostru.

Începutul evangheliei.—Creștinătatea nu este ași supte legea, care nu-și poate schimba, schimbă starea, ci-o-ți prin credință.

7 AU nu știți, fraților, (fră celora ce știu
legea vechiului) cum că legea are pu-
tere asupra omului cât e în viață lumii trăiește?
2 Că femeia, care are bărbat, este legată prin
legea de bărbat, câtă trăiește; iară de moare
bărbatul, este liberă de la legea, care o
3 ține cu bărbatul ei? Deci dacă va
fi cu alt bărbat, trăindu bărbatul ei, se
va chiema adâlteră; iară de va muri bărbatul ei, este liberă de lege; încât nu
este adâlteră, fiindu cu alt bărbat.
4 Pentru aceea, fraților mei, și voi v-ați mu-
rit legii prin corpulu lui Hristos; ca să
fiți voi ai altuia, ai celui ce a înviat din
morți, ca să facem fruptu lui Dumnezeu.
5 Căci, când trăiam noi cei de carne, patimile
păcatelor, cele ce erau prin lege, lucrau
în mădularele noastre, ca să aducă fruptu
6 morții; Iară acum ne-am liberat de lege, fiind morți întru
aceea întru care ședeam, a lucra
în înoire vieții duhului, și nu în
7 vechime slovei. Ce vom zice dară? Au
legea e păcat? De-
parte! Nici de cum. Dar n-am cunoscut păcatul, de nu prin lege;
că nu știi poftă, de nu ar fi zis
8 legea: Să nu poftești. Dară păcatul, luând
prilej prin porunca, a lucrat
în mine toată pofta. Căci fără
legem păcatul era mortu. Și de-odată fă-
cându fără lege, trăiam; iară venindu porunca, păcatul a înviat, iară eu am mu-
10 rit. Și porunca, care era spre viață, mie
11 fostu-mi-a spre moarte. Că păcatul, luându prilej
cu porunca, m'a amăgit, și prin
12 aceea m'a omorât. Drept-a fost dară legea
sfântă și porunca sfântă și dreaptă și bună.
13 Deci ce oare ce era bun mie s'a fă-
cut moarte? De parte! Ci păcatul, ca să se arate
păcat, mie-mi lucrând moarte prin cea
bună; ca păcatul prin porunca să se
14 facă preste măsură păcătos. Căci știm,
că legea este spirituală; iară eu sânt trupesc, *vândut supt păcate. Căci ceea ce
15 fac, nu știu; pentru că nu bunul ce voiesc,
aceea fac; ci ceea ce urăsc, aceea fac.
16 Iară de fac ceea ce nu voiesc, mărturisesc
17 că bună legea, că este bună. Deci nu eu sânt
acela ce fac aceea, ci păcatul care locuește
18 în mine. Că scrt, că nu bine, adecă
în carnea mea, nu locuește în mine bunul;
că a voi se află în mine, iară a face binele
19 nu aflu. Că binele, care voiesc, nu fac;
20 ci răul care nu voiesc, acela fac. Iară
de fac acea ce nu voiesc, nu fac eu
acela, ci păcatul care locuește în mine.
21 Deci aflu legea, că mie-mi, care voiesc a face bi-
22 nele, răul se află la mâna. Că sânt mulțe-
lesc în legea lui Dumnezeu după omul
23 celui dinlăuntru; Iară văd *altă lege în
membrele mele, împotrivindu-se legei
minții mele, și facându-mă rob legei
24 păcatului, care este în membrele mele. Ni-
fericit om ce sânt eu! Cine mă va libera din
acest corp de morte? *Mulțumească lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Așa dară cu mintea sânt rob legii lui Dumnezeu, iară cu carnea legii păcatului.

Începutul evangheliei.—Mântuirea celui ce crede în Hristos se arată în legătură de moarte, și este evanghelia și slavei.

8 DUPĂ ACEEA nici o osândă nu-i a celor ce sânt în Hristos Iisus, cari nu umblă după trupu, ci după
2 duhu. Căci *legea spiritului vieții în Hristos Iisus m'a liberat de *legea pă-
3 catului și a morții. Căci ceea ce era cu
neputință legii, pentru că era slabă prin
trupul, a făcut *Dumnezeu, trimițându pe
Fiiul său în asemănarea trupului păcătos
și pentru păcate, osândindu-i păcatul în
4 trupu; Ca dreptatea legii să se împlinească
în noi, cari nu umblăm cu după trupu, ci
după spiritu.
5 Căci *cei ce sânt după trupu cugetă
cele ale trupului; iară cei ce sânt după spi-
6 rit cele ale spiritului. Căci cugetarea
trupului este moarte; iară cugetarea spiri-
7 tului este viață și pace. Căci *cugetarea trupului este vrăjmășie către Dumnezeu; căci
nu se supune legii lui Dumnezeu, și nici nu
8 se poate. Deci cei ce trăiesc trupesce, nu
pot să placă lui Dumnezeu.
9 Iară voi nu trăiți trupesce, ci spiritual-
mente, dacă *spiritul lui Dumnezeu sălă-
luiește în voi. Iară de nu are cineva *spiri-
tul lui Christos, acela nu este al lui
Christos. Iară de are Christos în voi, *trupul este
10 mortu pentru păcat, iară spiritul viață
pentru dreptate. Iară de locuește în voi spiritul
celui ce a înviat
pre Iisus din morți, acela ce a înviat
pre Hristos din morți, va vi-face și cor-
pele vostre cele muritore, pentru Spiritul
11 lui ce locuește în voi. *Drept aceea, fra-
ților, datori suntem nu cărnii, ca să
trăiască trupesce; Căci *de veți muri prin
trupesc, veți trăi;
iară de veți *omorî prin Spiritu
trupeștile trupului, veți trăi.
14 Căci câți sânt *condăcși de Spiritul lui
Dumnezeu, aceștia sânt fii ai lui Dum-
15 nezeu. Căci *nu ați primit iarăși spiritul
robiei spre temere; ci ați primit *spiri-

fulŭ fulŭi, vein eine Aergerniß: ᵃabia, pă-
16 riate. ᵇInsuşi Spiritul mărturiseşte împreună cu spiritul nostru, că suntem fii ai
17 lui Dumnezeŭ. Fiĭ de sémenĭ fiĭ sŭ-fereze şi împreună-moştenitori ai lui Dumnezeŭ, şi împreună-moştenitori ai lui Christosŭ. ᵃDacă suferim împreună, ca
18 să ne şi mărim împreună cu dînsulŭ.
Căci socotescŭ, că nu sunt vrednice ᵃsuferinţele timpului de acum, de a se asemăna cu mărirea, care va să se descopere
19 în noi. Căci ᵃfăptura aşteaptă cu nerăbdare
20 ᵇdescoperirea fiilorŭ lui Dumnezeŭ. Căci făptura s'a supusŭ deşertăciunei, fără de voia, ci pentru cel ce a supusŭ-o în speranţă;
21 ĭară şi însăşi făptura se va libera din sclavitatea stricăciunei spre libertatea mărirei a fiilorŭ lui Dumnezeŭ. Căci ştimŭ,
22 că toată făptura ᵃîmpreună ge şi chinuesce
23 împreună cu noi până acumŭ. Ba nu numaĭ ea-sĭ, ci şi noi, cari avemŭ pârgiile Spiritului, şi noi ne gememŭ în noi înşine, aşteptând înfiarea, adecă ᵃrăscumpărarea corpului nostru.
24 Căci prin speranţă ne mîntuimŭ; dară speranţa, care se vede, nu este speranţă; căci
25 ceea ce vede cineva, pentru ce o aşteaptă? Dară dacă aşteptămŭ ceea ce nu vedemŭ, aşteptămŭ cu răbdare.

26 Asemenea şi Spiritul ne ajută la neputinţele nóstre; căci ᵃnu ştiemŭ a ne ruga precumŭ se cade; dară ᵇînsuşi Spiritul se pune pentru noi cu suspine ce nu se pot
27 spune. Ĭară ᵃcela ce cercă inimile ştie ce voe cugetulŭ Spiritului; că acela se pune pentru sfinţi ᵇdupe voia lui Dumnezeŭ.

28 Şi ştimŭ, că celorŭ ce iubescŭ pe Dumnezeŭ, celŏr ce-i ᵃsunt chemaţi dupe voinţa lui Dumnezeŭ. Căci pre cei ᵃpe cari i-a
29 cunoscutŭ, ᵇaceştia i-a şi hotărîtŭ ca să se asemene chipului Fiiului seŭ, ca să
30 fie el întîiŭ-născutulŭ între mulţi fraţi. Ĭară pre cari i-a hotărîtŭ, pre aceştia i-a şi ᵃchematŭ; şi pre cari i-a chematŭ, pre aceştia i-a şi ᵇîndreptatŭ; ĭară pre cari i-a îndreptatŭ, pe aceştia i-a şi ᶜmăritŭ.

31 Deci ce vomŭ zice la acestea? ᵃDacă Dumnezeŭ pentru noi este cine va fi contra
32 noastră? ᵃCelŭ ce nu a cruţatŭ pre Fiiulŭ seŭ, ci ᵇl'a datŭ pentru noi toţi, cumŭ să nu ne dăruiască împreună cu elŭ şi toate?
33 Cine va pârî pre aleşiĭ lui Dumnezeŭ? Oare ᵃDumnezeŭ, celŭ ce-i îndreptăţesce?
34 Cine va condamna? Oare Christosŭ, celŭ ce a murit, mai multŭ încă celŭ ce a şi înviatŭ, ᵃcare şi şade de-a dreptŭ la Dumnezeŭ, Ĭară mijlocesce pentru noi?

35 Cine ne va despărţi de iubirea lui Christosŭ? Oare ᵃnecazulŭ, sau strîmtorarea, sau prigonirea, sau fómetea, sau golŏrea, sau
36 primejdiea, sau sabia? ᵃPrecumŭ este scrisŭ: ᵇPentru tine suntemŭ omorîţi în toată diua; noi-amŭ socotitŭ ca nişte proştimi.
37 ᵃDar în cele amintite ştimŭ mai multŭ de cît învingători prin celŭ ce ne-a iubitŭ.
38 Căci sunt încredinţatŭ, cumŭ nici ᵃmorţea, nici viaţa, nici îngeriĭ, nici ᵇstăpînirile, nici prezentele, nici cele de vomŭ, nici cele viitóre,
39 Nici înălţimea, nici adîncimea, nici altŭ-ceva făpturi alte nu ne va putea despărţi de iubirea lui Dumnezeŭ, care este în Christosŭ Isus, Domnulŭ nostru.

Surmanitatea şi dreptatea lui Dumnezeŭ de legea datore de legea şi credinţa neîngrijită.

9 EU ᵃdicŭ adevĕrulŭ în Christosŭ, şi nu mintŏ, dându-mi mărturie mea mîntuită în Spiritulŭ Sînt,
2 ᵃCă mîhnire mare îmi este şi rotunjită dorere în inima mea.
3 Căci ᵃaşi fi dorită eu însumi a fi lepădatŭ de Christosŭ pentru fraţiĭ meĭ, rudeniĭ mei
4 dupe corpŭ; ᵃCare sunt Israeliţi; ᵇa căror este înfiarea şi ᶜmărirea şi ᵈînţelegămîntele, şi ᵉlegiuirea, şi ᶠcultulŭ, şi ᵍfăgăduinţele;
5 ʰAi cărora sunt părinţiĭ, şi ⁱdin care a venitŭ Christosŭ dupe corpŭ. ᵏCare este preste tóte; Dumnezeŭ binecuvîntatŭ în eternŭ. Amin!

6 ᵃNu se pote, ca cuvîntulŭ lui Dumnezeŭ să se dezfiinţeze. Căci ᵇnu toţi sînt Israeliţi, cari sînt din Israelŭ;
7 ᵃNici că sînt toţi din sămînţa lui Abraam; ci ᵇla Isaacŭ ţi se va numi sămînţa;
8 Adecă, cei ce sînt copiiĭ dupe corpŭ, nu ᵃacesteşi sînt fiiĭ lui Dumnezeŭ; ci ᵇcopiiĭ promisiunei se socotescŭ în sămînţă. Căci a-
9 ceasta este cuvîntulŭ promisiunei: ᵃLa vremea
10 aceea voiu veni, şi Sara va avé fiŭ.
Şi ᵃnu numaĭ acésta, ci şi Rebecca, concepêndu-
11 din unulŭ din lucrŭ, părintele nostru;
Căci copiiĭ încă nefiindŭ născuţi, nici făcîndŭ ce-va bine sau reŭ, (ca să remînă
12 ᵃalegerea lui Dumnezeŭ dupe alegere; Nu pentru lucrŭ; ci din celŭ ce chiamă)
13 ᵃSi i s'a disŭ: ᵇCelŭ maĭ mare va servi maĭ
14 lui micŭ; Precumŭ este scrisŭ: ᵃPre Iacobŭ amŭ iubitŭ, ĭară pre Esaŭ amŭ urîtŭ.
Ce vomŭ zice dară? ᵃAi ᵇcă este ne-
15 dreptate la Dumnezeŭ? Nici de cumŭ. Căci
16 ᵃdisŭ lui Moisi: ᵇVoiŭ mila pre cine voiescŭ a milŭi, şi voiŭ îndura pe care voiescŭ
17 a mă îndura. Aşa dară nu ce voiesce nici a
18 lui ce voiesce, nici a celui ce aleargă, ci a lui ce voiesce, Dumnezeŭ, celŭ ce milueşce.
Căci ᵃscriptura disŭ lui Faraonŭ: ᵇTocmaĭ pentru
19 acésta te-amŭ ridicatŭ, ca să arătŭ în tine puterea mea, şi ca să se dee în scire numele meŭ în tótă pămîntulŭ. Deci pre cine
20 voiescŭ, milueşce; şi pre care voiescŭ, îmbărbătezŭ.
Dară îmi veĭ disŭ: Ce mai ᵃaflă?
Căci ᵇcine se opune voiei lui?
O omulŭ cine eştiŭ tu, care respundi
21 lui Dumnezeŭ? Ară dară ᵃva disŭ lucrulŭ celui ce l-a lucratŭ: De ce m'aĭ făcutŭ aşa?
22 Sau nu are putere ᵃolarulŭ preste lutŭ, ca din ᵇaceeaşi frămîntătură să facă unŭ vasŭ
23 de onóre, ĭară altulŭ de desonóre? Ară dacă Dumnezeŭ, voindŭ să-şi arate mînia
24 şi ca-şi dea cunóscută puterea, a suferitŭ cu multă răbdare ᵃvasele mîniei ᵇgata spre
25 peire; Şi ca să-şi arate ᵃbogăţia mărirei sale spre vasele milei, care le a ᵇgătitŭ de
26 mai ᶜnainte spre mărire; Adecă pre noi, pre cari nu-i a şi chiamatŭ, ᵃnu numaĭ din Iudei, ci şi din Gintĭ.

27 Precumŭ dice şi prin Osea: ᵃVoiŭ chiamă poporŭ eŭ pre celŭ ce nu este poporulŭ meŭ, şi iubită pre ceea ce nu are iubită.
28 ᵃŞi va fi, că în locŭlŭ unde li s'a disŭ: Voi nu sînteţi poporulŭ meŭ, acolo se vorŭ chiama
29 fiiĭ lui Dumnezeŭ celŭ viŭ.
Ĭară Isaia strigă despre Israeliŭ: ᵃDe va fi numerulŭ fiilorŭ lui Israeliŭ ca nisipulŭ
30 mărei, ᵇcelŭ-puţinŭ se va mîntui. Căci Dom-
31 nulŭ va săvîrşi lucrulŭ, şi-L va curmă cu dreptate; da, ᵃlucrŭ scurtŭ va face Domnulŭ
32 pe pămîntulŭ. Şi precumŭ a disŭ maĭ ᵃna-
33 inte Isaia: ᵇDe nu mi-ar fi lăsatŭ Domnulŭ Sabaotŭ sămînţă, ᶜca Sodoma ar-amŭ fi fostŭ, şi ca Gomora ne-amŭ fi asemenatŭ.

Judecata lucrătoare pentru mîntuirea credinciosului şi pierderea celui necredincios.

10 Ce vomŭ disŭ dară? ᵃCă Gintile, cari nu
30 căutaŭ deşi dreptate, aŭ ajunsŭ la drep-
31 tate, ᵇdară dreptatea care este prin credinţă; ᵃĬară Israeliŭ, ᵇurmărindŭ legea dreptă-
32 ţeĭ, nu a ajunsŭ la legea dreptăţeĭ. Pen-
tru ce? Pentru că nu o căutaŭ prin credinţă, ci prin faptele legeĭ. Căci ᵃaŭ împi-
33 ececatŭ de pétra de împiedecare, Precumŭ este scrisŭ: ᵃIată, pun în Sionŭ pétră de împiedecare şi stîncă de sminteare; şi celŭ ce va credé în elŭ, nu se va ruşina.

FRAŢILORŬ, dorinţa inimeĭ mele şi ru-
10 gămîntea mea către Dumnezeŭ pentru
2 ei este ca să se mîntuiască. Căci mărturisescŭ eu că ei aŭ ᵃzel pentru Dumnezeŭ,
3 dară nu după cunoscinţă. Că nesocotindŭ ᵃdreptatea lui Dumnezeŭ, şi căutîndŭ să-şi
4 ᵇstabilescă ᶜdreptatea lorŭ, nu s'aŭ supusŭ dreptăţeĭ lui Dumnezeŭ. Căci ᵃChristosŭ este
5 sfîrşitulŭ legeĭ spre îndreptarea a tótă celŭ ce credŭ.
Căci Moisi descrie dreptatea care este
6 din lege, ᵃcă omulŭ care face acelea va trăi
7 prin ele. Ĭară dreptatea care este din credinţă dice aşa: ᵃNu zŏ în inima ta: Cine se va sui în ceriŭ? (adecă, ca pogorî
8 pe Christosŭ) Sau: Cine va pogorî în adîncŭ? (adecă, ca readice pre Christosŭ
9 din morţi). Dară ce dice scriptura? ᵃAprope de tine este cuvîntulŭ, în gura ta şi în inima ta; adecă cuvîntulŭ credinţeĭ care-lŭ
10 propovăduimŭ: Că ᵃdacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnulŭ Isusŭ, şi vei credé în inima ta, că Dumnezeŭ l'a înviatŭ din morţi,
11 ca să te mîntuieşci. Căci cu inima se crede spre dreptate, ĭară cu gura se mărturiseşce
12 spre mîntuire.
Căci dice scriptura: ᵃTot celŭ ce va
13 crede într'însulŭ nu se va ruşina. ᵇCăci nu este nici o deosebire între Iudeŭ şi între Gintĭ; căci
14 ᵃacelaşi este Domnulŭ a tuturorŭ, care este bogatŭ spre toţi cei ce-lŭ chiamă. ᵇCăci
15 tot cine va chiăma ᵃnumele Domnului, ce va mîntui.

11 Cumă dară voiŭ chiĭma prin aceea
că ară nu să credută? ga cumă voiŭ crede
în aceea, de care nu aĭ auditŭ? ga cumă
15 voiŭ audi fără de predicătoriŭ? Şi cumă
voiŭ predica, de nu se voru trămite? Precumă este scrisŭ: Cât sânt de frumóse piciórele celoră ce portă evanghelia păcĭi,
16 ale celoră ce binecuvéntézŭ cele bune! Dară
nu toĭ aŭ ascultată evanghelia; căci Isaia
dice: Domne! cine a crezută vestirea noa-
17 stră? Aşa dară vine credinţa din auditŭ,
iară auditŭ prin cuvêntulŭ lui Dumnedeŭ.
18 Dară aĭ dică: Au dară nu aŭ auditŭ?
Da, în adevĕrŭ, „la toŭ pământulŭ a esită
resunetulŭ loră, şi cuvintele loră la margi-
19 nile lumei. Éră de a mea: Au nu a cunoscută Israilŭ? Antaiŭ Moise dice: „Eu vă voiu
întărita spre pismă prin unŭ poporŭ ce nu
este nimicŭ, prin unŭ neamŭ cuprinsŭ de
20 lipsă ve voiŭ mânia. Éră Isaia îndrăsnesce, şi dice: „Aĭ aflată de cei ce
nu mă căutaŭ, arătaŭ-mă-voiu cuprinsŭ de
21 lucru ce nu întrebaŭ de mine. Éră către
Israelu dice: „Tótă diua amŭ întinsŭ mâ-
nile mele către unŭ poporŭ necredinciosŭ şi
împotrivitorŭ.

Judecăţi ale lui Dumnedeŭ spre mântuirea celoră ce credŭ, şi spre orbirea celoră ce nu credŭ.

11 Dzĭcŭ dară: Au dară a lepădată Dumnedeŭ pre poporulŭ seŭ? Nu de cumă; căci şi eŭ sânt Israelită, din semińa lui Abraam, din semińa lui Be-
2 niamin. Nu a lepădată Dumnedeŭ pre poporulŭ seŭ, pre care „l'a cunoscută mai
înaintea. Aĭ nu scriĭ ce dice scriptura despre Ilie? cumă a „vorbită lui Dumnedeŭ a-
3 supra lui Israilu, dicêndu: „Domne, pre profeţiĭ teĭ aĭ omorîtŭ, şi altarele tale le-aŭ
răsturnatŭ, şi eŭ amŭ rămasŭ singurŭ, şi ca-
4 ută sufletulŭ meŭ. Dară ce i-a respunsŭ Dumnedeŭ? „Mi-amŭ păstrată şapte mii de
bărbaţi, cari nu şĭ aŭ plecată genunchiulŭ
5 înaintea lui Baalu. Aşa dară şi întru acestă
timpŭ sânt rămăşiţă după alegerea cha-
6 riteĭ. Şi „de este după charu, nimicŭ nu
mai este după fapte; altmintrelea charulŭ
nu mai este charu. Éră de este după fapte,
nimicŭ nu mai este charu; altmintrelea
faptă nu mai este faptă.

7 Ce cumă dară? „Israelu nu a căutată
ceea ce căută; ară cei alegĕ aŭ căpătată, şi ceilalţi aŭ fostŭ împetriţi, (precumă
8 este scrisŭ: „Dumnedeŭ le-a datŭ spiritŭ de
adormire, „ochi, ca să nu vĕdă, şi urechi,
ca să nu audă,) până în ziua de astă-di.
9 Şi David dice: „Să se facă masa lorŭ spre
cumă, şi spre laţŭ, şi spre pedică, şi spre
10 resplătire lorŭ; „să se întunece ochiĭ lorŭ,
ca să nu vĕdă, şi spinarea lorŭ de tótă di
o gârbovaşi.

11 Dzĭcŭ dară: Au dară aŭ dată cu
lemnŭ, ducă să cadă?
Nici de cumă; ci mai virtosŭ „prin
potcoviciea lorŭ mântuirea a venită Gentilorŭ, ca să-i întărîte spre gelosiă. Şi dacă po-
12 trivirea lorŭ este bogăţia lumei, şi micşo-
rarea lorŭ bogăţia Gentilorŭ, cu cât mai
multŭ plinătatea lorŭ! Căci vorŭ Gentilorŭ
13 surîsoare; fiindŭ „sânt eŭ apostolulŭ Gentilorŭ, îmĭ diregătoresc mea; Ca dară
14 aşĭ puteâ la gelosiă pre cei de aproapeli
mei, şi „să mântuiescŭ pre unĭ-care dintrînşiĭ.
15 Căci de este lepădarea lorŭ împăcarea lu-
mei, ce alta ve o „primirea lorŭ, de cât
viaţă din morţĭ? Dară de este „prinosulŭ
16 sfinţi, este şi frământătura; şi de este rădă-
cina sfântă, sânt şi ramurile.

17 Éră de sânt frânte „unele din ramurĭ,
„tu fiind tăiată olivă sălbatecă, te-aĭ altoită
în ele, şi te-aĭ făcută părtaşă rădăcinei şi
18 untului olivei; „Fii te frânte asupra ra-
murilorŭ. Éră de te laudĭ, nu vorĭ tu ră-
dăcina, ci rădăcina pre tine. Vei dice: Ra-
19 murile aŭ frântŭ, ca eŭ să mi se altoiŭ în.
20 Bine: pentru necredinţă aŭ frântŭ ele,
şi tu stai prin credinţă. „Nu te îngâmfa
ci teme-te. Căci dacă Dumnedeŭ
21 nu a cruţată ramurile cele firescĭ, nici pre
tine nu te va cruţa.

22 Vedĭ dară bunătatea şi asprimea lui
Dumnedeŭ! spre cei ce aŭ căzută, asprime;
dară spre tine, bunătate, „de vei remânea în
bunătate; altmintrelea „şi tu te vei tăĭa. Şi
23 aceiă, „de nu vorŭ rămânea în necredinţă,
ună-şĭ se vorŭ altoi; căci pote Dumnedeŭ
ună-şĭ a-şĭ altoi. Căci dacă tu te-aĭ tăĭatŭ
din măslinŭl celŭ natŭralmente sălbatecŭ, şi
24 altoită de natură-ta-ĭ altoitŭ în măslinŭ bunŭ;
cu cât mai multŭ aceştiă, cari sânt ramurĭ firescĭ, se vorŭ altoi înŭ-ĭ-lorŭ
olivă?

25 Căci eŭ nu voiescŭ, frăţiorĭ, ca voĭ să
ne sciţĭ acestă misteriŭ, ca nu cumă înţe-
leptĭ în cimele-vĕ: că „împetrirea din parte a
fostŭ lui Israelu, „până ce va intra numă-
rulŭ celoră ce aŭ să fie mântuiţĭ;
26 şi astfelŭ tótă Israelulŭ se va mântui,
precumă este scrisŭ: „Va vini din Sionŭ Mîntuitorulŭ, şi va întorce
27 pe cei necredincioşĭ de la Iacobŭ; „Căci acesta
este legământulŭ meŭ cu dînşiĭ, când voiŭ
28 lua păcatele lorŭ. Asupra, „ună-şĭ cu privire
la evanghelie inimicĭ pentru voi; dară în ce-
29 rinţa alegerei, „ună-şĭ pentru părinţiĭ. Căci
darurile şi chiămarea lui Dumnedeŭ sânt
30 „neretractate. Că precumă şi voĭ „aĭ fostŭ
odinioră necredincioşĭ lui Dumnedeŭ, éră acumă
aŭ aflată milă prin necredinţarea acestora;
31 Aşa şi acestiă acumă nu aŭ ascultată la
milă vóstră ca să „aibă milă şi ei. Căci
32 „Dumnedeŭ a închisŭ pre toţĭ în necredinţă,
ca să aibă milă pre toţĭ.

33 O adîncŭ alŭ bogăţiĭ şi alŭ înţelepciunĭ şi alŭ scĭinţeĭ lui Dumnedeŭ! „cât
sânt de nepătrunse judecăţile lui şi de nein-
34 vestigate căile lui. „Căci cine a cunoscută
gândulŭ Domnului? sŭ „cine i-a fostŭ sfă-
35 tuitorŭ? Sŭ „cine i-a dată mie mai nainte,
ca să i se rădice? Căci „dintr'însulŭ sânt tótă-
36 lucrurile, şi prin „El sânt tótă; „acestuia
să fie slava în eternă. Amin.

Despre adunarea lui Dumnedeŭ din credincioşĭ, şi despre datoriile celoră Creştini.

12 VĂ „rogŭ dară, frăţiorĭ, prin îndurările lui Dumnedeŭ, „ca să „aduceţĭ corpurile
vóstre „ca o jertfă vie, sfântă, bine-plă-
cută lui Dumnedeŭ, ce este serviciulŭ vos-
2 tru celŭ cuvîntatŭ. Şi voĭ nu vĕ conformaţĭ
eu veculŭ acesta; ci „prefăcîndu-vĕ prin înnoi-
rea minţeĭ vóstre, ca să cercaţĭ ce este voia
lui Dumnedeŭ cea bună, plăcută şi deplină.
3 Căci eŭ dicu, „prin charulŭ ce mi s'a
datŭ, fie-cărui din voĭ, „a nu cugeta la mai
multŭ de cât se cuvine a cugeta; ci
a cugetă modestŭ, precumă Dumnedeŭ a
împărţită fie-cărui măsurŭ credinţeĭ. Căci
4 precumă într'unŭ corpŭ avemŭ multe mem-
bre, şi membrele nu aŭ tótă o lucrare;
5 Aşa şi noĭ, cĭ mulţĭ una corpŭ avemŭ în
Christosŭ, şĭ fie-care unulŭ altuia membre.
6 Dară „având daruri de multe felurĭ „dă-
ruite nouă după charulŭ ce este dătŭ celŭ „profeţiă,
după măsura credinţeĭ; Ori
7 „de preoţiă, „să stăruĭm în slujirea; ori „celŭ
dăscălŭ, în învăţătură; Ori „celŭ ce în-
8 deamnă, în îndemnare; „celŭ ce împarte, să
împarţă cu simplitate, „celŭ ce stă înainte, să
stea cu sîrguinţă; celŭ ce miluesce, să o facă
cu veselie. „Iubirea să fie nefăţărnică.
„Urîndŭ răulŭ, lipiţi-vĕ de ce este bunŭ.
10 „În frăţiă fiĭ-vĕ cătră iubiţĭ-vĕ unulŭ pre al-
tulŭ, „cu onóre întrecîndu-vĕ unulŭ pre al-
11 tulŭ; „Nu fiĭ leneşĭ în sîrguinţă, ci fierbinţĭ
în spiritŭ, „servindŭ Domnului; „Veselin-
12 du-vĕ în speranţă; „răbdătorĭ în necazŭ;
„stăruitorĭ în rugăciune; „Lucrînd parte la
trebuinţele celŭ sfinţĭ; „ospătătorĭ nepreţuitorĭ.
14 „Binecuvîntaţĭ pre cei ce vĕ persecută; bi-
necuvîntaţĭ, şi nu blăstemaţĭ.
15 „Bucuraţĭ-vĕ cu cei ce se bucură, şi plîn-
16 geţi cu cei ce plîngŭ. „Fiĭ cu acelaşĭ cu-
getŭ unulŭ către alulŭ. „Nu cugetaţĭ celŭ
înaltŭ; ci lăsaţĭ-vĕ cu cei umilĭ. „Nu fiĭ
înţeleptĭ în sine-vĕ.
17 „Nu resplătiţĭ nimănuĭ rĕŭ pentru rĕŭ. „Îngrijiţi-vĕ de cele bune înaintea tuturorŭ
18 oamenilorŭ. De este cu putinţă, cât atârnă
de la voĭ, „trăiţĭ pace cu toţĭ oameniĭ. Iubi-
19 ţilorŭ, „nu vĕ resbunaţĭ înşi-vĕ, ci mai bine
daţĭ locŭ mâniei; căci este scrisŭ: „Resbu-
narea este a mea; eŭ voiŭ resplăti, dice
20 Domnulŭ. „Drept acesta, de îi va fămînda
vrăjmaşulŭ teŭ, nutreşte-lŭ; de îi va seti, dă-i
de bĕută; căci astfelŭ făcîndŭ, vei grămădi
cărbuni de focŭ pe capulŭ lui. Nu te lă-
21 sa birue de reŭ, ci birueşte reulŭ cu binele.

13 „TOTŬ sufletulŭ „să se supună autorităţiĭ celeĭ mai înalte. Căci „nu este
altă de cât numaĭ de la Dumnedeŭ;
autorităţile cari sânt sânt rînduite de Dum-

2 nejoĕ. Pentru aceea cĕĭ ce se opune ᵃ autorităţiĭ, ac ceĭa ce se împotriveşte lui Dumnezĕŭ; b şi aceĭa ce se împotrivesc ŞI vor atrage condamnare. Cĕci dregătorii nu sînt frică faptelor bune, ci celor rele. Doreştĕ să nu te temĭ în frică de autoritate? ᶜ Fă binele, şi vei avea laudă de la dînsa. Cĕci ea ŞI este ᵈ slugă a lui Dumnezĕŭ spre bine. Dar de faci rĕul, teme-te; cĕci nu pune în zadar sabia în mînă; ea este ᵉ slugă a lui Dumnezĕŭ, ᶠ răzbunătoare spre pedepsirea celui ce face rĕul. Pentru aceea ᵍ trebue să ne supunem, nu numaĭ pentru urgie, ci şi pentru cuviinţă.

6 Cĕci pentru aceĭaşĭ pricinĭ ŞI daĭ şi voĭ dări; ʰ căci dregătorii ai lui Dumnezĕu, stăruindu-întru aceĭaşĭ lucrĕ-dinsele. 7 Daţi-le daĭ la cui cereţi ce se cuvine: celui cu dare, dare; celui cu impozitul, impozitul; celui cu frică, frică; celui cu onoare, onoare.

8 Nimĭnuĭ să nu aibĕ nimic ⁱ de dătorĭ, de cĕĭ numaĭ ca să ĭubiţĭ unul pe altul; cĕci ᵏ celui ce iubeşte pe altul a împlinit legea. 9 Cĕci aceea: ˡ Să nu săvîrşeştĕ adulter; Să nu ucizĭ; Să nu furĭ; Să nu mărturiseştĕ mincinos; Să nu poftescĭ; şi ori care altă ᵐ poruncă, se cuprinde într'acest cuvînt, adecă: ⁿ Să iubeştĕ pe aproapele tĕu ca pe tine-ţĭ pre tine. 10 Iubirea nu lucrează rĕu aproapelui: de aceea ᵒ iubirea este împlinirea legiĭ.

11 Şi aceasta ᵖ facĕţĭ, ştiindu-cĭ puţin, că acuma este ora ᵍ a ne scula din somn; fiindcă-ni acuma ne mîntuirea noastră maĭ aproape de cînd cînd amĭ crezut. 12 Noaptea a trecut, ziua ʳ s'a apropiat; ˢ să lepădĕm dară lucrurile întunerecului, şi să ne îmbrăcĕm în armele luminiĭ. ᵗ Să umblăm cu cuviinţă, ca în timpul de ziuă; ᵘ nu în ospeţe şi în îmbĕtĕturĭ, nu în desfrînĕrĭ şi în ᵛ fapte de ruşine, nu în ʷ ceartă şi în pizmă. 14 Ci ˣ să vă îmbrăcaţĭ în Domnul nostru Iisus Christos, şi nu ʸ îngrijiţĭ de corpul, spre a împlini poftele lui.

Despre ce trebue să ne ferim şi despre ce trebue să urmăm.

14 ᶻ Pe cel ce este ᵃ slab în credinţă, primiţi-vĕ, dară, în dragostea voastră, ᵇ fără să vă certaţĭ cu gîndurile voastre. 2 Cĕci unul crede, că ᶜ poate mînca tot, ĕră cel ce este slab mănîncă legume. 3 Cel ce mănîncă, să nu dispreţuiască pe cel ce nu mănîncă; şi cel ce nu mănîncă să nu judece pe cel ce mănîncă; cĕci Dumnezĕu l'a primit. 4 ᵈ Tu cine eştĭ, care judecĭ pre servul altuia? Domnului său stă sau cade. Şi va sta, cĕci Dumnezĕu poate să-l facă să stea.

5 ᵉ Unuĭ deosebeşte o zi de alta; altuĭa îi sînt toate zilele asemenea. Fie-care să se convingă în mintea sa. 6 Cel ce ᶠ ocoteşte ziua, Domnului o ocoteşte; şi cel ce nu ocoteşte ziua, Domnului o nu ocoteşte. Cel ce mănîncă, Domnului mănîncă, cĕci ᵍ mulţumeşte lui Dumnezĕu; şi cel ce nu mănîncă, Domnului nu mănîncă, şi mulţumeşte lui Dumnezĕu. 7 Cĕci ʰ nimenea din noĭ nu trăeşte pentru sine, şi nimenea nu moare pentru sine. 8 Că de trăim, Domnului trăim; şi de murim, Domnului murim; deci cĕĭ de trăim sîn de murim, ai Domnului sîntem. 9 Cĕci ⁱ pentru aceea Christos a şi murit, şi a înviat, şi a trăit, ca să fie ʲ domn şi peste cei morţĭ şi peste cei viĭ.

10 Dară tu de ce judecĭ pre fratele tĕu? cĕĭ de ce dispreţuieştĭ pe fratele tĕu? Toţi vom sta înaintea judecăţiĭ lui Christos. 11 Cĕci este scris: ᵏ Viu sînt, ˡ zice Domnul, mie mi se va pleca tot genunchiul, şi toată limba se va mărturisi lui Dumnezĕu. 12 Aşa dară ᵐ fie-care din noĭ ne-a da sĕmă de sine însuşĭ ⁿ înaintea lui Dumnezĕu.

13 Deci să ne maĭ judecĭm unulĭ pe altul; ci aceasta maĭ bine să judecaţĭ, ca ᵒ să nu punem poticnire sau scandal înaintea lui. 14 Ştiu şi sînt încredinţat în Domnul Iisus, că nimenea nu este spurcat prin sine; dară ᵖ celui ce i se pare a fi ce-va spurcat, acelui-a îi este spurcat. 15 Cĕci de te supĕră pre fratele tĕu pentru bucate, dară, nu maĭ ᵍ păşeştĭ în dragoste. ʳ Nu pierde cu bucatele tale pre acela, pentru care Christos a murit. 16 ˢ Să nu se vorbească de rĕu lucrul vostru celŭ bun. 17 ᵗ Cĕci împĕrăţia lui Dumnezĕu nu este mîncare şi bĕutură; ci dreptate şi pace şi bucurie în Spiritul Sfînt. 18 Cĕci cel ce în acestea serveşte lui Christos, este ᵘ bineplăcut lui Dumnezĕu şi primit de oameni.

19 ᵛ Deci să urmărim cele ce sînt ale pacei şi cele ce sînt ʷ spre zidirea unuĭa către altul. 20 ˣ Pentru mîncare nu strica lucrul lui Dumnezĕu. ʸ Fĭe-cĕ curate, ᶻ dară cĕ nu-i rĕu pentru omulŭ celŭ ce mănîncă spre scandal. 21 Bine este a nu mînca ᵃ carne nici a bĕ vinŭ nici altceva prin care fratele tĕu se jignesce, sau ᵇ se scandalizează sau slăbeşte. 22 Credinţa ᶜ în tine însuţĭ-o ai înaintea lui Dumnezĕu. ᵈ Fericită este cela ce nu se condamnă în ceea ce găseşte bun. 23 Iar ᵉ cel ce se îndoeşte, dacă mănîncă, se osîndeşte, pentru cĕ nu mănîncă în credinţă; căci ᶠ tot ce nu este din credinţă este păcat.

15 ᵍ Deci noĭ cei tarĭ ʰ trebue să purtăm ⁱ neputinţele celor slabĭ, şi să nu fiem ʲ mulţumiţĭ celor-ce-sînt-slabĭ, 2 ci plăcem noĭ fie-cărui-a din noĭ ᵏ aproapelui său spre bine, spre ˡ zidire. 3 Cĕci şi Christos nu a ᵐ căutat spre ⁿ plăcerea sa; ci, precum este scris: ᵒ Batjocurile celor ce te batjocoresc pe tine, ᵖ au căzut preste mine. 4 Cĕci ᵍ tot ce a fost scris maĭ ʳ înainte, s'a scris spre învăţătura noastră, ca ˢ prin răbdarea şi mîngîierea scripturiĭ să avem ᵗ speranţa.

5 ᵘ Deu Dumnezeŭl răbdărei şi al mîngîierei să vĭ dăruiască să fiţĭ de acelaşĭ gînd unulĭ cu altul după Iisus Christos; 6 Ca ᵛ cu o inimă şi cu o gură să măriţĭ pre Dumnezĕu şi Părintele Domnului nostru Iisus Christos. 7 Aşa dară ʷ primiţi-vĕ unulĭ pe altul, ˣ precum şi Christos v'a primit pre voĭ, spre mărirea lui Dumnezĕu.

8 Dară ʸ zic, că Iisus Christos a ᶻ fost servul alŭ circumciziunei pentru adevĕrul lui Dumnezĕu, ᵃ ca să întărească făgăduinţele 9 date părinţilor; Şi ᵇ ca neamurile să fiu mărite pre Dumnezĕu pentru mila sa; precum este scris: ᶜ Pentru aceea mĭ voiu mărturisi ţie între popóre, şi voiu cînta numelui tĕu. 10 Iar ĕră-şĭ zice: ᵈ Veseliţi-vĕ, popóre, cu ᵉ poporul lui! 11 Şi ĭarăşĭ: ᶠ Lăudaţi pe Domnul, toate popórele, şi ludaţi-l, toate ᵍ limbile! 12 Şi ĭarăşĭ Isaia zice: ʰ Va fi rădăcina lui Iesĕ, şi celui ce se va scula să domnească peste popóre, într'acela vor spera popórele.

13 ⁱ Fie Dumnezeŭl speranţei să vĭ umple ʲ de toată bucuria şi pacea în credinţă, ca să ᵏ prisosiţi în speranţă prin puterea Spiritului Sfînt.

Observaţiuni personale privitóre apostolului şi scrierei sale.

14 ˡ Sînt încredinţat despre voĭ, fraţilor mei,

că şi voĭnşĭ plini de bunătate, ᵐ plini de toată ştiinţa, putînd şi a vă sfătui unulŭ pe altul; 15 Ca ⁿ fără-voĭe, fraţilor, ᵒ aĭ scris maĭ îndrĕsnĕţ pe unele locurĭ, ca să vĭ aducă mintea ᵖ de darul ce mi l'a dat mie Dumnezĕu, 16 Ca ᵍ să fiu servul alŭ lui Iisus Christos către Ginţĭ, şi preoţi alŭ evangheliei lui Dumnezĕu, ca ʳ prinosul Ginţilor să fie bine-primit, cheĭaţi prin Spiritul Sfînt. 17 Drept aceea cĕ am ˢ laudă în Iisus Christos ᵗ în cele ce sînt către Dumnezĕu. 18 Cĕci nu-mĭ voiu îngădui a vĭ vorbi nimicŭ decît despre cele ce a lucrat Christos prin mine, ᵘ spre a aduce pre Ginţi la ascultare, prin ᵛ cuvînt şi prin ʷ fapte, 19 Prin puterea ˣ semnelor şi a minunilor, prin puterea Spiritului lui Dumnezĕu, încît dela Ierusalim şi ʸ împrejurimea pînă la Illiricŭ am ᶻ săvîrşit evangheliea lui Christos; 20 Silindu-mă ᵃ aşa să binevestesc evanghelia nu unde s'a ᵇ pomenit numele lui Christos, ca nu cumva să zidesc pe temeliea altuia; 21 Ci precum este scris: ᶜ Cei ce nu s'a dat în scire despre d'însul, vor vedea, şi cei ce nu au auzit, vor înţelege.

22 Pentru aceea ᵈ am fost împedecat de multe ori a veni la voĭ; 23 Dară acum nu maĭ ᵉ aflu loc în aceste părţi, ᶠ şi de mulţĭ ani doresc dorinţă a veni la voĭ; 24 Cînd mă voiu duce în Spania, voiu veni la voĭ; ᵍ cĕci sper în trecere să vĭ văd, şi ʰ să fiu condus de voĭ pînă acolo, după ce voiu ⁱ mai prinde din parte dintre voĭ de o ʲ voiu satura mai întîĭ. 25 Dară acum ᵏ merg în Ierusalim, 26 ˡ spre a servi sfinţilor. Cĕci ᵐ au bine-voit Macedonia şi Acaia a face o contribuţiune pentru sracĭi sfinţilor, cari sînt în Ierusalim. 27 Şi au bine voit, şi ĭ sînt ⁿ datorĭ; cĕci ᵒ dacă Ginţile s'a împărtăşit de cele spirituale ale lorŭ, ᵖ sînt datorĭ a le servi şi ᵍ epistatele ale lorŭ. 28 Aşa dară săvîrşindu-mă şi ʳ pecetluindu-le ˢ acestŭ rĕzĕŭ, voiu merge şi prin ᵗ voĭ în Spania. 29 Şi ştiu, că ᵘ venind la voĭ, voiu veni în plinătatea binecuvîntărei evangheliei lui Christos.

30 Vĕ rogu-mă, fraţilor, pentru ᵛ Domnul nostru Iisus Christos, şi ʷ pentru iubirea Spiritului, ˣ să vă ʸ rugaţi cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezĕu pentru mine; 31 Ca ᶻ să scap de cei ce nu ascultă în Iudeea, şi ca ᵃ serviciul meŭ în Ierusalim să fie bi-

22 ne primiți străinătate; Și ca, ᵃcuvîndă Dumnezeu, 'să cuvîntă la voi cu bucurie, și să
23 stea ᵃîmpreună cu toți. Harul ᵃDomnului nostru Iisus Hristos fie cu voi toți. Amin.

Felurite salutări. Să cuvenească prin pocăință cu-
Apoi cu tainica descoperire; scrie în limbile.

16 Vă rotunduță pre Febe, sora noastră, din
2 comuna a bisericei din ᵃCheneareia; ᵃCa să o primiți în Domnul, cum se cuvine sfinților, și să o ajutați în lucru, orî în ce vră are trebuință de la voi; căci ea a fost ajutătoare multora, și chiar mie.

3 Salutați pre ᵃPriscila și Acila, colaboratorii mei în Hristos Iisus: Carî pentru
4 viața mea și-au supus pre a lor; cărora nu numai eu mulțumesc, ci și toate bisericile din Gintl. Salutați și ᵃbiserica din casa lor.

Salutați pre iubitul meu Epenet, ᵃprimi-
6 ta Acaiei în Hristos. Salutați pre Mariam, care multă s'a ostenit pentru noi.
7 Salutați pre Andronic și pre Iunia, rudele mele și ᵃcei mai în închisori, carî sînt însemnați între apostoli, și carî mai ᵃînainte de mine ați fost în Hristos.

8 Salutați pre Amplia, iubitul meu în
9 Domnul. Salutați pre Urbanu, conlucrătorul nost în Hristos, și pre ᵃiubitul meu
10 Stachiu. Salutați pre Apelle, ᵃcel cleșt în Hristos.

Salutați pre cei ca Aristobulu.

11 Salutați pre Irodiona, ruda mea. Salutați pre cei ca Narchiș, carî sînt în Dom-
12 nulu. Salutați pre Trifena, și Trifosa, carî s'a ostenit în Domnul. Salutați pre iubita Persida, care multă s'a ostenit în Domnul.

13 Salutați pre Rufu, ᵃcelui ales în Dom-
14 nulu, și pre mama lui și a mea. Salutați pre Asincrit, pre Flegonta, pre Hermu, pre Patrobu, pre Ermu, și pre frații ce sînt
15 cu ei. Salutați pre Filologu, și Iulia și Nireu, și pre sora lui, și pre Olimpă, și pre toți sfinții ce sînt cu ei.

16 Salutați vă unii pre alții cu sărutare sfîntă. Vă salută pre voi bisericile lui Hristos.

17 Eră vă îndemnă, frățiloru, să vă păziți de cei ce fac desbinări și scandale, contra învățăturei care voi ați primit; și vă feriți de dînșii.

18 Căci unii ca aceștia nu servesc domnului nostru Iisus Hristos, ci ᵃpîntecelui lor; și ᵃprin cuvinte bune și dulci înșală inimile celor simpli.

19 Căci ascultarea voastră s'a făcută cunoscută la toți; despre acest mă bucur de voi; și voiesc ca să fiți ᵃînțelepți spre bine, și curați la privirea rîului.

20 Eră ᵃDumnezeulu păcei va zdrobi pre Satana supt picioarele vôstre în curîndu.

ᵃHarulu Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi. Amin.

21 Vă salută pre voi ᵃTimotei, colaboratorulu meu, și ᵃLuciu, și Iasonă, și ᵃSosipatru, rudele mele.

22 Și eu Tertiu, care am scrisă acestă epistolă, vă salută în Domnul.

23 Vă salută ᵃGaiu, gazda mea și a bisericei-dusanze. Vă salută ᵃErastu, ingrijitorulu orășiei, și Cuartu, fratele.

24 ᵃHarulu domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi toți. Amin.

25 Eră ᵃcelui ce vă poate întări după evanghelia mea, ᵃși după propovăduirea lui Iisus Hristos, ᵃdupre descoperirea misteriului, ᵃcare din veacuri vechi era ținut în
26 tăcere, dară acum s'a arătată și s'a făcută cunoscută prin scripturile profeților, după ordinulu eternului Dumnezeu, spre ᵃascultarea credinței între
27 toate neamurile: ᵃUnuia înțeleptului Dumnezeu fie mărire prin Iisus Hristos în eternă: Amin.

Sfîrșită este epistola Romanilor de la Corint, și s'a trimisă prin Febe, diaconița Bisericei din Chenareia.

EPISTOLA APOSTOLULUI PAVELU
ÎNTÎIA CĂTRE
CORINTENI.

Introducere, salutare, și rugăciune.

1 PAVELU ᵃchemată a fi Apostolu lui Iisus Hristos ᵃprin voia lui Dumne-
2 zeu, și ᵃSostenă, fratele Bisericei lui Dumnezeu care este în Corintu, ᵃcelorâ ᵃsfințiți în Hristos Iisus, ᵃcelorâ chemați a fi sfinți, împreună cu toți cei ce în tot locul chiamă numele lui Iisus Hristos, ᵃdomnului nostru,
3 și ai lorî și ai noștri: ᵃHarul și pacea vă fie de la Dumnezeu, Părintele nostru, și de la ᵃdomnulu, Iisus Hristos.

4 ᵃMulțumescu Dumnezeului meu totdă-
una despre voi, pentru harulu lui Dumne-
5 zeu ce vi s'a dată în Iisus Hristos: Că în tote v'ați îmbogățitu întrînsul în tată
6 vorbirea și în tată știința: Fiindu-că ᵃmărturisirea lui Hristos s'a întărită în voi,
7 încâtu voi nu aveți lipsă de nici unu darŭ; ᵃașteptându venirea domnului nostru Iisus
8 Hristos; ᵃCare va și întări pre voi până la sfîrșitu, ᵃca să fiți nevinovați în ziua domnului nostru Iisus Hristos.
9 ᵃCredinciosu este Dumnezeu, prin care v'ați chemată spre ᵃcomunicarea Fiiului seu Iisus Hristos, domnulu nostru.

Mustrarea schismelor de curînd; dumnezeiasca în Cristos dumnezeu și mustrare.

10 Eră vă rogu, frățiloru, pentru numele domnului nostru Iisus Christosu, ᵃca toți
să vorbiți același, și ce să nu fie între voi
11 desbinări; ci ce să fiți tare uniți într'unu gîndu și într'o înțelegere. Căci m'amu în-
12 țelesă despre voi, frații mei, de la cei de lîngă Chloe, că sînt certe între voi. Și
ᵃaceasta dicu, ᵃpentru că fie-care din voi dice: Eu sînt alu lui Pavelu; eră eu alu lui ᵃApollosu; iaru eu alu lui ᵃCefa; eră eu alu lui Christosu.

13 ᵃAi dară s'a împărțită Christosu? să Pavelu s'a crucificată pentru voi? sau voi
14 botezați în numele lui Pavelu? Mulțumescu lui Dumnezeu, că nici pre unulu din voi nu am botezată, de cîtă numai pre ᵃCrispu
15 și pre ᵃGaiu; Ca să nu dică cineva, că eu am botezată în numele meu; Ama mai bă-
16 mată botezată în numele meu; Ama mai bă-
tezată și familia lui ᵃStefana; eră afară de aceștia nu știu să mai fi botezată pre cine va.

Adevărata apostolatu de pacată. Predicarea lui Cristos spăsită.

17 Căci Christosu nu m'a trimisă să botezu, ci ca predicu evanghelia; ᵃnu cu înțelepciunea cuvîntelorŭ, ca să nu se zădarnicească crucea lui Christosu. Căci cuvîntulu
18 crucei ᵃnebuniă este celorâ perduți; eră nouă, celorâ ce se mîntuimu, este ᵃputerea lui Dumnezeu!

19 Căci este scrisă: Perde-voiu înțelepciunea
20 înțelepților și pricepere voiu schimba pricepților. ᵃUnde este înțeleptulu? unde este cărturarulu? unde este disputătorulu acestui veacu? nu a înnebunită Dumnezeu înțelepciunea lumei acesteia? căci de ore-ce
21 în ᵃînțelepciunea lui Dumnezeu, lumea prin înțelepciune nu a cunoscută pre Dumnezeu, a bine-voită Dumnezeu prin nebunia propovăduirei a mîntui pre cei ce credu. Căci
22 ᵃiudeii ceru semne, și Elinii caru înțelepciune;
23 Eră noi propovăduimu pre Christosu ᵃcelu crucificată, ᵃiudeilorŭ scandalu, eră Elinilorŭ ᵃnebunie;
24 Eră ᵃcelorâ chiamați, și Iudeilorŭ și Elinilorŭ, pre Christosu, ᵃputerea lui Dumnezeu și înțelepciunea
25 lui Dumnezeu. Căci ce este nebunu a lui Dumnezeu, este mai înțeleptu de cîtă omenii; și ce este slabă a lui Dumnezeu, este mai tare de cîtă omenii.

26 Căci vedeți chiamarea voastră, frățiloru, că nu mulți înțelepți dupre carne, nu mulți puternici, nu mulți nobili, Ci ce
27 este de lume a ales Dumnezeu, ca să

nuşinea pre cei înţelepţi; şi cele slabe
ale lumei a ales Dumnezeu, ca să ruşi-
28 nească pre cele tari, Şi cele proaste şi cele dispreţuite ale lumei a ales Dumnezeu, şi
29 cele ce nu sînt, ca să desfiinţeze pre cele
30 ce sînt, ¶ Ca să nu se laude vreo făptură
înaintea lui. Ci prin El sînteţi voi în Hristos Isus,
31 care ni S-a făcut de la Dumnezeu înţelepciune şi dreptate şi sfinţire şi răscumpărare; Ca precum este scris: Cel ce se laudă, în Domnul să se laude.

2 Şi eu, fraţilor, venind la voi, n-am venit cu cuvinte de vază ale înţelepciunii, vestindu-vă mărturisirea lui Dum-
2 nezeu. Căci nu mi-am propus a şti ceva între voi decît numai pe Isus Hristos, şi pe acesta răstignit. Şi eu m-am fost
3 la voi în slăbiciune, şi în frică, şi în cu-
4 tremur mare. Şi cuvîntul meu şi propovăduirea mea n-au fost cu cuvinte înduplecătoare ale înţelepciunii omeneşti, ci în vădirea Duhului şi a puterii,
5 ca credinţa voastră să nu fie după înţelepciunea oamenilor, ci după puterea lui Dumnezeu.

6 Dar între cei desăvîrşiţi vorbim înţelepciune; dar nu înţelepciunea lumii aceştia-
7 ia, nici a domnitorilor lumii acesteia, care se desfiinţează. Ci vorbim înţelepciunea lui Dumnezeu cea misterioasă, ceea ascunsă, care a hotărît Dumnezeu mai
8 înainte de veacuri spre mărirea noastră: Pe care nimeni din domnii lumii acesteia nu a cunoscut-o; căci de o ar fi cunoscut, nu ar fi răstignit pe Domnul
9 măririi. Ci precum este scris: Cele ce ochiul nu a văzut, nici urechea nu a auzit, nici la inima omului nu s'a suit, acestea a pregătit Dumnezeu pen-
10 tru cei ce îl iubesc. Dar nouă ni le-a descoperit nouă Dumnezeu prin Duhul său; căci Duhul cercetă toate, până şi adîncu-
11 rile lui Dumnezeu. Căci cine din oameni ştie ale omului, fără numai duhul omului care este în el? Aşa şi ale lui Dumnezeu nimeni nu le ştie, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12 Eu însă nu am primit duhul lumii, ci Duhul care este de la Dumnezeu, ca să
13 ştiu cele ce ni s-au dăruit de la Dumnezeu. Care le şi vestim, nu cu cuvinte învăţate ale înţelepciunii omeneşti, ci cu cele învăţate ale Duhului Sfînt; asemănînd cele spirituale cu spirituale.
14 Dară omul firesc nu primeşte cele ce sînt ale Duhului lui Dumnezeu; căci îi sînt nebunie, şi nu le poate înţelege, pentru că se deosebesc spiritualmeşte.
15 Ci cel spiritual deosebeşte toate, şi el de nimeni nu se deosebeşte.
16 Căci cine a cunoscut mintea Domnului, ca să-l înveţe? Ci noi avem mintea lui Hristos.

Mustrarea spiritelor de partidă — Propriile chemări sînt semnele şi răspunderea.

3 Şi eu, fraţilor, n-am putut să vă vorbesc ca celor spirituali, ci ca celor
2 lumeşti, ca unor prunci în Hristos. V'am adăpat cu lapte, dar nu cu bucate; căci încă nu puteaţi lucrul; dară şi acum nu puteţi. Fiindcă sînteţi trupeşti; căci fiindcă sînt
3 între voi pizmă şi ceartă şi dezbinare, au nu sînteţi trupeşti? şi nu umblaţi ca
4 oamenii lumeşti? Căci dacă zice unul: Ci sînt ai lui Pavel; şi altul: Eu sînt ai lui Apollos; nu sînteţi trupeşti?

5 Cine dară este Pavel, şi cine este Apollos, de cît numai slujitori, prin cari aţi
6 crezut, precum a dat Domnul fiecăruia? Eu am sădit, Apollos a udat, Dar Dumnezeu a făcut să crească.
7 Încît nici cel ce plantează, nici cel ce udă este ceva, ci Dumnezeu cel ce face să crească.
8 Iară cel ce plantează şi cel ce udă sînt una; şi fie care va primi plata sa după osteneala sa.
9 Căci noi sîntem coolucrători ai lui Dumnezeu, voi sînteţi ţarina a lui Dumnezeu, voi sînteţi zidirea a lui Dumnezeu.

10 După harul lui Dumnezeu, care mi s-a dat mie, ca un meşter înţelept, am pus temelia, şi altul zideşte pe ea. Dară
11 fiecare să ia seama cum zideşte pe ea.
12 Căci altă temelie nimeni nu poate pune, afară de cea pusă, care este Isus Hristos.
13 Iară de zideşte cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fîn,

13 iarbă; Atît fiecărui lucru va fi arătat; căci ziua Domnului îl va vădi; pentru focul
14 va descoperi şi focul va dovedi de ce fel va fi lucrul fie-cărui om. Dacă lucrul
15 zidit de cineva va rămînea, va primi răsplată. Iară dacă lucrul cuiva se va mistui, va păgubi; dară el însuşi se va mîntui; dară aşa ca prin foc.

16 Nu ştiţi, că sînteţi templul lui Dumnezeu, şi că Spiritul lui Dumnezeu lo-
17 cuieşte în voi? De va strica cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va strica Dumnezeu; că templul lui Dumnezeu, care sînteţi voi, este sfînt.

18 Nimeni să nu se înşele. De i se pare cuiva între voi, că este înţelept în lumea aceasta, să se facă prost, ca să fie înţe-
19 lept. Că înţelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Că este scris: Pe cei înţelepţi în viclenia lor.
20 Şi iarăşi: Domnul cunoaşte gîndurile înţelepţilor, că sînt deşarte.

21 Deci să nu se laude nimeni cu oa-
22 meni. Că toate sînt ale voastre: Ori Pavel, ori Apollos, ori Chifa, ori lumea, ori viaţa, ori moartea, ori cele de acum, ori
23 cele viitoare, toate sînt ale voastre; Iară voi sînteţi ai lui Hristos, iară Hristos ai lui Dumnezeu.

4 Aşa să ne socotească fie-care, ca pre nişte slujitori ai lui Hristos, şi administratori
2 ai meşteşugurilor lui Dumnezeu. Pe lîngă aceea se cere de la administratori, ca ei să
3 fie credincioşi. Eu mie puţină îmi pasă ca să fiu judecat de voi sau de vreo judecată omenească; da, nici însu-mi eu mă judec.
4 Căci pe mine nu mă ştiu cu nimic vinovat; dar nu prin aceasta sînt îndreptăţit, ci cel ce mă judecă este Domnul.
5 Deci să nu judecaţi nimic înainte de vreme, pînă ce va veni Domnul, Care va aduce la lumină cele ascunse ale întunerecului, şi va face cunoscute sfaturile inimilor; şi atunci fie-care va avea lauda de la Dumnezeu.

6 Aceste, fraţilor, le-am întors asupra mea şi asupra lui Apollos pentru voi; ca
în noi să vă învăţaţi, ca să nu gîndiţi mai
în sus de cît ce este scris, ca nimeni
d'între voi să nu se îngîmfe cu unul asupra altuia. Căci cine te deosebeşte de altul? şi
7 ce ai tu ce nu ai primit? Iară dacă ai primit, de ce te lauzi, ca şi cum nu ai fi primit?

8 Acum sînteţi sătui; acum v'aţi îmbo-
găţit; fără de noi domniţi; şi oare-care de aş
fi, fără de voi domnim; şi oare-cum ca şi noi împărăţiţi voi să vă fi împărăţit,
9 ca să fim şi noi împreună cu voi să împărăţim. Că mi se pare, că Dumnezeu pe noi, apostolii, ne-a lăsat ca pe cei din
urmă de pe urmă, ca pe nişte osîndiţi spre
moarte; căci am ajuns privelişte lumii şi
îngerilor şi oamenilor. Noi slăviţi fiind
10 pentru Hristos, iară voi înţelepţi în Hristos; noi slabi, iară voi tari; voi în-
11 voiaţi, iară noi dispreţuiţi. Pînă în ora
aceasta, şi flămînzim, şi însetăm, şi
12 suntem goi, şi pălmuiţi sîntem, şi nepătrăşluim stăruitori; Şi ostenim, lucrînd cu
mîinile noastre; defăimaţi fiind, binecu-
vîntăm; prersecutaţi fiind răbdăm; Ha-
13 ruiţi fiind, alinăm; ca pînă acum ne-am
făcut lumii, şi sîntem lepădătura tuturor lucrurilor, pînă acum.

14 Nu scriu acestea spre a vă întrista; ci
15 ca pre nişte fii ai mei iubiţi vă învăţ. Că
deşi aţi avea zeci mii de învăţători în Hris-
tos aţi avea puţini de părinţi; căci, eu
sînt, care v'am născut în Hristos Isus prin e-
vanghelie. Pentru aceea vă rog, să-mi fiţi
16 următori.

Pentru aceasta am trimes la voi pe
17 Timotei, care este fiul meu iubit, şi credincios în Domnul, care vă va aduce
aminte căile mele în Hristos, precum în-
văţ în toată locala, în toată biserica.

Iară unii s'au îngîmfat, ca şi cum nu
18 aş veni la voi. Dară curînd voiu veni
19 la voi, de va voi Domnul, şi voiu cunoaşte
nu cuvintele celor ce s'au îngîmfat, ci
20 puterea. Căci împărăţia lui Dumnezeu nu
este în cuvînt, ci în putere. Ce voiţi? Iară
21 să vin la voi cu nuiaua, ori cu iubire şi cu
spiritul blîndeţei?

Mustrare pentru cuplurile unui anumit om ne-curat care se laudă în biserică, şi sfătuiri despre curăţirea lui.

5 Deplin se aude că este desfrîu între voi, şi astfel-zău de desfrîu care

zină ᵃîndrăsnească vre-unul din voi, având
2 cineva pricină împotriva altuia, ᵃse judece
la cei nedrepți, și nu înaintea sfinților?
3 Sau nu știți că sfinții vor judeca lumea?
Și dacă lumea va fi judecată de voi, sînteți
voi nevrednici să judecați lucruri mai mici?
4 Nu știți că noi vom judeca îngerii? Cu
5 cît mai vîrtos lucrurile lumești? Dacă
deci aveți judecăți lumești, ᵃpe aceia care
sînt nimic în Biserică îi puneți să judece?
6 Spre rușinarea vă zic. Așa nu este nici
un înțelept între voi, care să poată judeca
7 între frate și frate? Ci frate cu frate se
judecă, și încă înaintea necredincioșilor.
Chiar acesta este mai mult decît o greșală
între voi, că aveți judecăți unii cu alții.
8 De ce nu mai bine suferiți nedreptatea?
De ce nu mai bine vă lăsați înșelați?
9 Dar voi înșivă faceți nedreptate și înșelați,
și încă fraților. Au nu știți că nedrepții
nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu?
Nu vă înșelați: nici ᵃdesfrînații, nici închi-
10 nătorii la idoli, nici adulterii, nici afemeiații, nici
11 sodomiții, Nici furii, nici lacomii, nici be-
țivii, nici calomniatorii, nici răpitorii, nu
vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Și
12 unii ați fost; ᵃdar v-ați spălat, dar v-ați sfințit, dar v-ați
îndreptat prin numele Domnului Iisus și
prin Spiritul Dumnezeului nostru.

13 Toate îmi sînt permise, dară nu toate îmi
sînt de folos; toate îmi sînt permise, dară
eu nu voiu să fiu stăpînit de ceva. Bucatele
14 pentru pîntece, și pîntecele pentru
bucate; iară Dumnezeu va desființa și pe
15 unele și pe acestea. Iară corpul nu este
pentru desfrînare, ci pentru Domnul; și
16 Domnul pentru corpul. Iară Dumnezeu și pe
Domnul l-a înviat, și pe noi ne va învia
17 prin puterea sa. Au nu știți că ᵃmădularele
voastre sînt mădulare ale lui Christos? Voiu
lua mădularele lui Christos, și le voiu face
mădulare ale unei curve? Nicidecum.
18 Sau nu știți, că celui ce se lipește de o curvă,
este dată cu corpul un singur trup? (Căci
zice, dice, unimini vom corpi.) Iară celui ce
19 se lipește de Domnul, este unul spirit cu
el. Fugiți de desfrînare; toate păcatele, care face cineva, sînt afară de corpul;
iară cel ce săvîrșește desfrînare păcătuește
asupra ᵃtrupului său propriu. Au nu știți,
20 că corpul vostru este templul Spiritului Sfînt,
ce locuește în voi, pe care îl aveți primit de
la Dumnezeu, și că voi nu sînteți ai voștri?
Căci sînteți cumpărați cu preț; măriți dară

Cap. 5, 6 | 1 Tes. 4, 3–8 | 1 Cor. 15, 50 | 1 Tes. 1, 9 | Apoc. 21, 8 | 22, 15 | 1 Tim. 1, 10 | 2 Tes. 1, 8 | Apoc. 22, 14 | 1 Tes. 4, 6 | 1 Tim. 5, 22 | 1 Tes. 5, 23

pe Dumnezeu în corpul vostru și în spiritul vostru, care sînt ale lui Dumnezeu.

Regulă pentru căsătorie, pentru cei căsătoriți, și pentru văduve.

7 CĂTU pentru cele ce mi-ați scris, bine
ᵃ este pentru omul să nu se atingă de
2 femeie. Dară spre a preîntîmpina desfrînarea, bărbatul să-și aibă femeia sa, și fie-
3 care femeie să-și aibă bărbatul său. Bărbatului să aducă cuvenita bună-voință;
4 asemenea și femeia bărbatului. Femeia nu
este stăpînă corpului său, ci bărbatului; asemenea și bărbatului nu este stăpîn corpului
5 său, ci femeia. ᵃNu vă lipsiți unul de altul, ne știe numai cu hotăre pentru
timp, ca să vă îndeletniciți pentru rugăciune și post, și iară-și să vă întîlniți,
ca Satana să nu vă ispitească pentru neînfrînarea voastră.

6 Iară acestea dic în sfat, nu ᵃîn ce
7 dinu. Căci voiu, ca toți oamenii să fie ca
mine; ᵃdară fiecare are un dar dat de la Dumnezeu, unul așa, iară altul altmin-
8 trelea. Iară celor necăsătoriți și văduvelor dic, că bine le este, de voiu rămînea
9 precum și eu. Iară de nu se înfrînează, să se căsătorească; căci mai bine este a se căsători, de cît a se aprinde. Iară celor
10 căsătoriți le dau, ᵃnu eu, ci Domnul: Femeia să nu se despartă de bărbat. Iară
11 ᵃde se va despărți, să rămînă necăsătorită, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul să nu lase pe femeia.

12 Iară celorlalți le dic eu, ᵃnu Domnul:
De are vre-un frate femeie necredincioasă, și ea voiește să trăiască cu el, să n-o lase;
13 și de femeia de are bărbat necredincios, și
acesta voiește să trăiască cu dînsa, să nu-l
14 lase. Căci bărbatul necredincios se sfin-
țește prin femeia credincioasă, și femeia necredincioasă prin bărbatul credincios; altmintrelea ᵃcopiii voștri necurați; iară
15 acum curați sînt. Iară de se desparte cela necredincios, despartă-se. Pentru că nu este
supus fratele sau sora în astfel de cazuri; ᵃci spre pace ne-a chiemat Dumnezeu.
16 Căci oare știi, femeie, poți să mîntuiești pe bărbatul
tău? Sau ce știi, bărbate, poți să mîntuiești pe femeia
17 ta? Dară fie-cărui cum i-a împărțit Dumnezeu, fie-cărui cum este chiemarea de
Dumnezeu, așa să umble. Așa rînduiesc eu

Cap. 5, 6 | 1 Tes. 4, 3–8 | 1 Cor. 15, 50 | 1 Tes. 1, 9 | Apoc. 21, 8 | 22, 15 | 1 Tim. 1, 10 | 2 Tes. 1, 8 | Apoc. 22, 14 | 1 Tes. 4, 6 | 1 Tim. 5, 22 | 1 Tes. 5, 23

în toate bisericile. Este chiemat cineva tăiat-
18 împrejur? să rămînă tăiat-împrejur. Este cineva chiemat netăiat-împrejur? să nu se
19 taie împrejur. ᵃÎmprejurarea este nimic, și
netăierea-împrejur este nimic, ci păzirea
poruncilor lui Dumnezeu. Să rămînă fie-
20 care în starea în care a fost chiemat.
21 Ești chiemat, sînt ᵃsclav? nu te mîhni; ci
fiindcă poți să fii liberat, întrebuințează
22 mai bine slujirea. Căci cela ce este chiemat
în Domnul, sînt sclav, este ᵃun liberat al lui Dumnezeu; asemenea cela ce
este chiemat liber, sînt sclav al lui Christos.
23 ᵃCu preț sînteți cumpărați; nu vă faceți sclavi ai oamenilor.
24 Fie-care, frați, în ce stare a fost chiemat, în
aceea să rămînă înaintea lui Dumnezeu.

25 Iară despre fecioare ᵃnu am poruncă de la
Domnul; dară dau sfaturi mele, ca unul
ᵃ ce a căpătat milă de la Domnul să fiu cre-
26 dincios. Socotesc dară, că aceasta este
bine pentru necesitatea de acum, căci, este
bine pentru omul să fie așa: Te-ai legat cu
femeie? nu căuta despărțire. Ți-ai despărțit
de femeie? nu căuta femeie. Iară de te-ai
însoți, nu ai păcătuit; și de s-a mărita fecioară, nu a păcătuit. Dară unii
ca aceștia vor avea năcaz în carne; eu
dară vă cruț.

29 Și ᵃaceea dic, frați: cîmpul este
scurt de acum înainte; ișiși cei ce au fe-
mei, să fie ca și cînd nu ar avea; Și cei
ce plîng, ca cînd nu ar plînge, și cei
ce se bucură, ca și cînd nu s-ar bucura;
și cei ce cumpără, ca și cînd nu ar stă-
pîni; Și cei ce se folosesc de lumea a-
ceasta, ca și cînd nu s-ar folosi de ea
deplin; căci se schimbă chipul acestei lumi.
32 Dară voiesc ca voi să fiți fără de griji. ᵃCelui nemărginat îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă Dom-
33 nului; Iară celui ce s-a însurat îngrijește de
cele ale lumii, cum să placă femeii. Este
34 de alt fel femeia, cînd se poartă curată. Cea
ce n-a însurat încă fecioară îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfîntă și cu sufletul
și cu trupul; iară cea ce s-a însurat îngrijește de cele ale lumii, cum să placă bărbatului. Și aceasta
35 o dic spre folosul vostru; nu ca să vă
pun curea, ci pentru bună cuviință și o
prinsoare de Domnul fără despărțire.

36 Iară de pare cuiva că se poartă ne-
cuviincios în privința fiicei sale, dacă este

Cap. 5, 6 | 1 Tes. 4, 3–8 | 1 Cor. 15, 50 | 1 Tes. 1, 9 | Apoc. 21, 8 | 22, 15 | 1 Tim. 1, 10 | 2 Tes. 1, 8 | Apoc. 22, 14 | 1 Tes. 4, 6 | 1 Tim. 5, 22 | 1 Tes. 5, 23

trecută în vreră, şi trebue a se face una să facă cu celelalte; nu pînătuiesc; mărturisesc. Fiii celui ce răsăre stăruiesc în lucrul cu nesfîrşită osîrdă, ca adăpînd este pe voinţa lor, şi bucătesce la lumea ca o 58 pări lucru al mîntuirii, face bine. Aşa dar şi cela ce o mărită bine face; iar celui ce nu o mărită, şi mai bine face.

39 Femeea este legată de lege în cîtă timp trăieşte bărbatul ei; dară dacă se mută bărbatul ei, este liberă să se mărite după 40 cine voieşte; dară numai în Domnul. Dară este mai fericită după socotinţa mea, de va rămîne aşa; şi mă socotesc, că şi eu am Spiritul lui Dumnezeu.

Despre pocrea intîmpinată cu prisosinţă a celor idolatri. Despre întrebuinţarea libertăţei creştine.

8 CÂTĂ pentru cele sacrificate idolilor, ştiu, (că toţi avem cunoştinţă: dară cunoştinţa îngîmfează, iară zidirea zideşte. 2 Iară de i se pare cuiva, că ştie ceva, încă nimica nu a cunoscut, precum se cade a 3 cunoaşte; Iară de iubeşte cine-va pe Dumnezeu, acela este cunoscut de dînsul. 4 Deci dară pentru mîncarea celora sacrificate idolilor, ştiem, că *idolul este nimic în lume, şi că nu este nici Dumnezeu de cît 5 numai unul. Căci deşi sînt unii *ce se numesc dei, ori în cer ori în pămînt; (precum avem mulţi dei şi domni mulţi;) 6 Iară *nu avem decît unul Dumnezeu, Părintele, *din care sînt toate, şi noi în dînsul; şi *unul Domn Iisus Christos, *prin care sînt toate, şi noi *prin dînsul. Iară nu toţi au aceasta ştiinţă; căci unii *cu mîncarea cea până acum o mîncînd ca cu sacrificată idolului, şi conştiinţa lor fiindu 8 slabă, *se spurcă.

Iară *mîncarea nu ne recomendează lui Dumnezeu; căci nici de vom mînca, nu vom fi mai buni; nici de nu vom mînca, nu vom 9 fi mai răi cu nimic. Ci vedeţi, ca nu cumva libertatea voastră aceasta să fie *pricinuitoare de 10 lovitură slabilor. Căci de cu cu vedă cineva pe tine, care ai ştiinţă, şezînd la templul idolilor, să nu *zăticnească conştiinţa lui fiindă slabă, să nu îndrăznească să mănînce cele sacrificate idolilor? Şi pentru ştiinţa ta se va pierde 11 fratele tău celă slabă, pentru care Christos *a murit? Iară *aşa păcătuind împotriva fraţilor, şi jignind conştiinţa lor cea slabă, păcătuiţi împotriva lui Christos. 12 Pentru aceea *dacă mîncarea este scandală fratelui meu, nu voiu mînca carne în eternă, ca să nu fiu de scandală fratelui meu.

Despre acestea întrebuinţarea slăvească şi a celorlalte libertăţi ale creştinilor. — Asemănări luate de la Israil şi de la Domnul. Despre întrebuinţarea libertăţei creştine.

9 *Aŭ nu sînt *apostol? nu am văzut pre Iisus Christos, Domnul nostru? *nu un rod al lucrului meu în Domnul? 2 De nu sînt apostol altora, dară vouă sînt; căci *pecetea apostoliei mele sînteţi voi în Domnul. 3 Aceasta este răspunsul meu la cei ce mă ocărăsc.

4 *Aŭ nu avem dreptul a mînca şi a bea? 5 Aŭ nu avem dreptul a duce cu noi pre o muiere din surorile noastre, ca şi ceilalţi apostoli, şi *fraţii Domnului şi *Chefa? 6 Sîu numai eu singur şi Barnaba *nu avem dreptul a nu lucra?

7 Cine *serveşte în oştire vre-odată cu chieltuiala sa? Cine *sădeşte vie, şi nu mănîncă din rodul ei? Sau cine *paşte turmă, şi nu mănîncă din laptele turmei? 8 Au dară după socotinţa omenilor dic aceste? 9 Nu şi legea dice aceleaşi. Căci în legea lui Moisi scrisă este: *Să nu legi gura boului ce treeră. Au dară de boi se îngrijeşte Dumnezeu? 10 Sau cu totul de dragul nostru zice? Pentru noi s'a scris, ca *cel ce are, să are cu speranţă, şi cel ce treeră cu speranţă, să aibă parte de speranţa sa. 11 Dacă noi am semănat vouă cele spirituale, să *ne mare lucru, de vom secera noi cele lumeşti ale voastre? 12 Dacă alţii se slăvesc de acest dreptu asupra voastră, au cu cît mai mult noi? *Dară n'amu folosit întrebuinţarea de acest dreptu; ci rîbdămu totu, *ca să nu dămu vre unui scandalu evangheliei lui Christos.

13 *Aŭ nu ştiţi că cei ce lucrează cele sfinte mănîncă din cele templului? şi cei ce păzesc altarului, se împărtăşesc din altarul? 14 Aşa şi *Domnul a rînduit, *ca cei ce propovăduesc evangheliea să trăiască din evangheliea.

15 Iară *eu nu amu folosit întrebuinţare de nimicu din acestea; nici nu amu scrisă acestea, ca să se facă aşa şi cu mine; căci *mi-ară fi mai bine a muri, de cîtă să fiarăşi cine-va fală mea deşartă. 16 Căci dacă propovăduiesc evangheliea, nu mi este pentru fală; căci *silnic mi-este dată; şi vai de mine, de nu voiu *propovădui evangheliea! 17 De voiu face aceasta de voie, *mi se plăteşte; iară dacă de silă, *slujbă mi este încredinţată. 18 Deci *ce este plata mea? Este, *ca predicînd evangheliea să fac evangheliea lui Christos fără cheltuială, să nu *mă folosesc eu întru întrebuinţarea de dreptul meu în evangheliă.

19 Căci, deşi sînt *liber de toţi, *tuturor m'amu făcută serv, *ca să cîştigiuescu pre mai mulţi: 20 *Iudeilor m'amu făcută ca unul Iudeu, ca să dobîndescu pre Iudei; celor de supţă legea ca unul supţă legea, ca să dobîndescu pre cei de supţă legea; 21 celor fără de lege ca unul fără lege, ca să dobîndescu pre cei fără lege, *măcară fără lege la Dumnezeu, ci supţă legea lui Christos); celor slabi m'amu făcută ca unul slab, ca să dobîndescu pre cei slabi; *tuturor sînt m'amu făcută, *ca cu-totul să mîntuiesc pre 23 vre unii. Şi aceasta facă pentru evangheliea, ca să fiu părtaşă ei.

Asemănare luată de la alergătorii cei buni. Pericolul ce se arată din neînfrînarea şi din credinţa ce se întăreşte.

24 Aŭ nu ştiţi, ca cei ce aleargă la cîrcu, alergă toţi, dară unulu ia premiulu? *Aşa 25 să alergaţi, ca să-l *aveţi. Şi toţi cei ce *combate, se înfrînează de tóte; şi aceştia *ca să ia o cunună stricăcîosă; 26 iară noi *nestricăcîosă. Eu deci aşa alerg, *nu ca neciguri; aşa mă lupt, nu ca 27 unulu ce bate la aeră; *Ci *mi bat supra corpulu meu, şi-l aservescu; *ca nu cumva altora predicîndu, însu mi-e mă facu *netrebnicu.

10 *Ci voiescu, fraţilor, ca să nu scapţi voi, ca *părinţii noştri toţi să fiarăşi supţi *nourea, şi toţi să *treacă prin *mare; 2 şi toţi să botezaţi supţa Moisi în *nourea şi în mare; 3 Şi toţi aŭ mîncatu *acelaşi *mîncare spiritualu; 4 şi toţi aŭ băutu acelaşi *băutură spirituală; (căci beaŭ din *pétra cea spirituală, care li urma; *iară pétra era Christos. 5 Dară cu cei mai mulţi dintr'înşi nu a binevoit Dumnedeŭ; căci *aŭ căduţi în pustiu.

6 Şi acestea s'aŭ făcutu spre *exemplu pentru noi, ca să nu fimu noi *pofitori de rele, *precumu şi aceia aŭ pofitit. 7 *Nici să vă faceţi idoleatri, precumu unii dintr'înşii; cumu este scrisu: *Poporulu a şedutu de a mîncatu şi a bătu, şi s'a sculatu să *joace. 8 *Nici să facemu desfrînare, precumu unii din ei aŭ lucrată, şi *aŭ căduţi într'o di douăzeci şi trei de mii. 9 Nici să nu ispitimu pre Christos, precumu şi *unii dintr'înşii aŭ ispitită, şi *s'aŭ perduţi de şerpi. 10 Nici nu murmuraţi, precumu unii dintr'înşii aŭ murmurată, şi *aŭ perduţi de *nimicitoriu. 11 Şi acestea *tóte s'aŭ *întîmplatu acelora spre exemplu; şi *s'aŭ *scrisu spre a nostră învăţătură, *nouă celoru ce ne-amu *prinsu. 12 Deci acela *cel ce se pare că stă, să *nu cadă.

13 Alta *ispită nu v'a apucatu, de cîtă numai omenească; dară *Dumnedeŭ este credincios; *căci nu va lăsa să vă ispitiţi mai multă de cîtă puteţi; ci împreună cu ispita va *face şi scăpare, ca să o puteţi răbda.

14 Pentru aceea, iubiţii mei, *fugiţi de idolatrie. 15 Ca celor *înţelepţi vorbescu, judecaţi voi ce ce ce aŭ *zisu. 16 *Paharulu binecuvîntării, care binecuvîntămu, au nu este împărtăşirea *sîngelui lui Christos? *Pînea care frîngemu, nu ea este împărtăşirea corpului lui Christos? 17 Căci *unu, mulţi *fimu, cei mai *mulţi o pîne, unu corpu; căci toţi *de unu *pîne ne împărtăşimu. 18 Vedeţi pre *Israil dupe corpu; *aŭ nu sînt cei ce mănîncă sacrificiele părtaşi altarului? 19 Deci ce *voiu eu să *zic? *că dóra idolulu este ceva? *sau că sacrificiulu idolului este ceva? 20 Dară ce *zic, că cele ce *sacrifică Gintile, le sacrifică demonilor, *dară nu lui Dumnedeŭ; şi *nu voiescu să *fiţi voi părtaşi demonilorŭ. 21 *Nu puteţi bé paharulu Domnului şi *paharulu demonilorŭ, nu puteţi fi părtaşi mesei Dum-

22 robul şi mezul domnilorŭ. Aĭ venĭ mĭnăs
pre Domnulŭ? ᵍAĭ uĭtatu mĭ tăĭ de câtă
oră?
23 ᵃTóte ’mĭ sûntŭ permise, dară nu tóte ’mĭ
folosescŭ; tóte ’mĭ sûntŭ permise, dară nu
24 tóte edifică. ᵇNimenea sĕ nu essĕ de ale
25 sale, ci fie-essĕ de ale altuia. ᶜOri-ce ar
vinde în măcelăriă, mâncaţĭ, nimicŭ cercet-
26 ândŭ pentru conscĭinţă; Căci ᵈalu Domnu-
27 lui este pământulŭ şi plinătatea lui. Érŭ de
vĕ chiamă la vr-o cină cine-va dintre necredin-
cioşĭ, şi voĭ mergĕ; ᵉtóte-câte se pun îna-
intea vóstră, mâncaţĭ, nimicŭ cercetândŭ
28 pentru conscĭinţă. Érŭ de vĕ va fi cine-va
cine-va: Acésta este sacrificatŭ ĭdolilorŭ, nu
mâncaţĭ, ᶠpentru acela care v’a spusu, şi pen-
tru conscĭinţă; căci ᵍalŭ Domnulŭ este pă-
29 mêntulŭ şi plinătatea lui; Conscĭinţă, dicu,
nu a ta, ci a celui-l’altŭ; căci ʰpentru ce
se judecă libertatea mea de altă conscĭinţă?
30 Căci dacă eŭ gustŭ cu mulţumire, de ce
sûntŭ hulitŭ despre acelea ⁱpentru care eŭ
mulţumescŭ.
31 ᵏDeci orĭ de mâncaţĭ, orĭ de beţĭ, orĭ de
facĕţĭ altă-ce-va, sĕ faceţĭ tóte spre mă-
32 rirea lui Dumnedeŭ. ˡNu daţĭ cuscădŭ nici
ludeilorŭ, nici Elinilorŭ, nici ᵐbisericeĭ lui
33 Dumnedeŭ. Precumŭ şi ⁿeŭ placŭ tuturorŭ
în tóte, ᵒnecăutândŭ folosulŭ meŭ, ci alŭ
celorŭ mulţĭ, ca să se mântuiască.

11 ᵖUrmătorĭ fiĭ miĭ, precumŭ şi eŭ lui
Christosŭ.

Mustrări pentru desordinile în adunările bisericeşti. Despre femei, ce se cuvine să facă în adunări.

2 Érŭ vĕ laudŭ, fraţilorŭ, ᵃcă în tóte vĕ a-
daceţĭ aminte de mine, şi ᵇţineţĭ învăţătu-
3 rile, precumŭ vĕ-amŭ datu. Dară voiescŭ
să ştiţĭ, că ᶜChristosŭ este capulŭ a tutu-
bărbatuluĭ; érŭ ᵈcapulŭ femeeĭ este bărbatulŭ,
4 şi ᵉcapulŭ lui Christosŭ este Dumnedeŭ. Tutŭ
bărbatulŭ, rugându-se sau ᶠprorocindŭ cu ca-
5 pulŭ acoperitŭ, desonorézŭ capulŭ lui. Érŭ
ori-ce femeĭe, rugându-se sau proroc̆indŭ cu
capulŭ descoperitŭ, ᵍşi desonorézŭ capulŭ eĭ;
căci una şi aceeaşĭ este, ca şi cumŭ ară fi
6 ʰrasă. Căci de nu se ’mbrăcă femeĭa, pótă
şi tundă; érŭ de este ⁱlucru de ruşine
femeeĭ a se tunde, sĕ se radă, ’mbrăcân-
7 du-se. Bărbatulŭ nu trebue cumŭ acoperă ca-
pulŭ, pentru că ᵏeste chipulŭ şi mărirea lui
Dumnedeŭ, érŭ femeea este mărirea bărba-
tuluĭ. Căci ˡnu este bărbatulŭ din femeeĭ,
8 ci femeea din bărbatŭ. ᵐNiĕ nu s’a făcutŭ
9 bărbatulŭ pentru femeeĭ, ci femeea pentru
bărbatŭ. Pentru aceea femeea trebue ⁿsă
aibă semnŭ de putere asupra capuluĭ, ᵒpen-
10 tru îngerĭ. Dară ᵖniĕ bărbaţiĭ nu este
fără femeĭ, niĕ femeĭ fără bărbaţĭ, în
11 Domnulŭ. Căci precumŭ este femeea din
bărbatŭ, aşa este şi bărbatulŭ prin femeĭ,
12 ᵍşi tóte de la Dumnedeŭ.
Judecaţĭ între voĭ înşi-vĕ, de este cu
13 vĕlnicŭ, ca femeea să se rage lui Dumne-
14 deŭ deseliţă? Ĭa nu şi ’nsă-şĭ natura vă
învĕţă, ca bărbatulŭ, de-şĭ lasă părulŭ să
15 créscă lungŭ, este spre ruşine lui? Érŭ de
asemenea, de-şĭ lasă părulŭ să créscă, este spre
podóbă eĭ; căci părulŭ ’i este datu spre
învĕlitóre.
16 Érŭ ʳde se vede cine-va că este gîlcevi-
toriu, noĭ nu avemŭ datină ca aceĭa, ˢniĕ
bisericile lui Dumnedeŭ.

Mustrări şi învăţături despre cuviinţa Cinei domnului.

17 Érŭ despre aceea ce vĕ voiu să vĕ dicŭ,
nu vĕ laudŭ, ordecă că vĕ adunaţĭ nu spre
18 mai bine, ci spre mai rĕu. Căci ’ntâiŭ,
când vĕ adunaţĭ în biserică, ᵗaudŭ că se
facu deschinĕri între voĭ; şi în parte o credŭ;
19 Căci ᵘtrebue ca şi sĕcte între voĭ, ᵛca
cei probaţĭ să se facă cunoscuţĭ între voĭ.
20 Deci adunându-se voĭ într’unŭ locŭ, o-
dóte nu este pentru a mânca Cina domnu-
21 lui. Căci la mâncare fie-care ’şĭ ia mai
’nainte; şi unulŭ este flămîndŭ, ér’ ʷaltulŭ
22 este bĕtŭ. Au déca nu aveţĭ case, în cari
să mâncaţĭ şi să beţĭ? sĕu dispreţuiţĭ ˣbise-
rica lui Dumnedeŭ, şi ʸrușinaţĭ pe cei ce
nu aŭ? Ce voiŭ dice voĭ? vĕ voiu lăuda?
La ast’ ᶻlucru nu vĕ laudŭ.
23 Căci ᵃaŭ primitŭ de la Domnulŭ o-
dóte, ceea ce amŭ şi dată voiŭ: ᵇCă Domnulŭ
Iisusŭ în nóptea în care s’a vîndutŭ, a luatŭ
24 pânĕ; Şi mulţumindŭ, a frîntŭ, şi a disŭ:
Luaţĭ, mâncaţĭ; ceeaŭ este corpulŭ meŭ,
care se frînge pentru voĭ; aceea faceţĭ
25 spre amintirea mea. Asemenea şi beutŭ şi
paharulŭ după cină, dicêndŭ: Acestŭ paharŭ
este nóulŭ testamentŭ în sângele meŭ; a-

ceeaŭ faceţĭ-de câte orĭ vĕ veţĭ bĕ spre a-
26 mintirea mea. Căci, de câte orĭ veţĭ mânca
acestă pânĕ, şi veţĭ bĕ acestŭ paharŭ, ves-
tiţĭ mórtea Domnului, ᶜpână când va veni.
27 ᵈDeci acela, ori-care va mânca acestă
pânĕ, sĕu va bĕ acestŭ paharŭ alu Domnu-
lui cu necredinciă, va fi vinovatŭ corpului
28 şi sângelui Domnului. Deci ᵉfie-care să se
cercetezĕ pre sine însu-şi, şi aşa să mân-
29 ânce dintr’acestă pânĕ şi să bea dintr’a-
ceste pocĭ. Căci celŭ ce mănâncă şi bea
cu necredinciă, mănâncă şi bea pentru sine
osândă, nedeosebindŭ corpulŭ Domnu-
30 lui. Pentru aceea mulţĭ sûntŭ dintre voĭ
bolnavĭ între voĭ, şi mulţĭ dormŭ. Căci ᶠde
ne amŭ fi cercetatŭ pre noĭ înşi-ne, nu ne-
31 amŭ osândi. Dară judecaţĭ fiindŭ, ᵍne
pedepsimŭ de la Domnulŭ, ca să nu ne
32 osândimŭ cu lumea. De aceea, fraţiĭ meĭ,
când vĕ adunaţĭ, ca să mâncaţĭ, ʰaşteptaţĭ
33 unŭ-altulŭ. Érŭ de ⁱînfometézĕ cine-va,
să mănânce în casă; ca să nu vĕ
adunaţĭ spre condemnare. Érŭ celelalte
ᵏvoiŭ rîndui, când ˡvoiŭ veni.

Mustrări şi învăţături despre darurile spirituale şi despre ţĭnerea de bremeĭ.

12 2 Earĕ ᵃdespre darurile spirituale, fraţilorŭ,
nu voiescŭ ca să nu ştiţĭ voĭ. Ştiţĭ că
când Ginţĭ, eraţĭ la ’dolĭ cei mutŭ, ca
3 şi cumŭ aŭ fostŭ duşĭ. Pentru aceea vĕ
declarŭ, ᵇcă nimenea vorbindŭ prin Spiri-
tulŭ lui Dumnedeŭ nu dice anatema pre
Iisusŭ; şi ᶜniĕ nimenea nu pótе dice, ca în
Iisusŭ este domnŭ, de câtă numai prin Spi-
ritulŭ Sfêntŭ.
4 Ĭa în adevĕrŭ ᵈsûntŭ deosebiri de daruri,
5 dară ᵉacelaşĭ Spiritŭ. ᶠŞi sûntŭ deosebiri de
6 servicĭ; dară acelaşĭ Domnŭ. Şi sûntŭ deo-
sebiri de lucrărĭ; dară ᵍacelaşĭ Dumne-
7 deŭ, ʰcare lucrézĕ tóte în toţĭ. Érŭ ⁱadevĕ-
rirea Spiritului se dă fie-cărŭia spre folosŭ.
8 Căci unŭia se dă prin Spiritŭ ᵏcuvêntulŭ
înţelepciunei; érŭ altuia, ˡcuvêntulŭ cunoş-
9 cinţei, prin acelaşĭ Spiritŭ; ᵐAltuia credinţă,
prin acelaşĭ Spiritŭ; ér’ altuia ⁿdarurile
10 vindecătorĭ, prin acelaşĭ Spiritŭ; ᵒAltuia
lucrarea minunilorŭ; altuia ᵖprofeţiă; ᵍaltuia
deosebirea spiritelorŭ; altuia ʳfelurĭ de
11 limbĭ; altuia esplicarea limbilorŭ. Érŭ

30 să dică toți stăi ascultători de mimoni? Ai
dică toți să darurile de vindecare? nu dică
toți vorbească în limbi? nu dică toți explice?
31 Însă ᵃ să rîvniți darurile celo mai bune;
și încă vă arăt o cale mai alésă.

Iubirea este mai presus de toate darurile, și ea este
cinstea din credința Creștină.

13 DE aș vorbi în limbile ᵃoamenilorși și ale
îngerilor, și iubirea nu aș avé, m'amă
făcută ca o aramă sunătóre, séu cimbal
2 resunătoriu. Și de aș avé darulŭ de ᵃprofeție,
și aș ști toți misteriile și toță cu-
noscința, și de aș avé toță credința, ᵇîn
cătă să mută și munți, dară iubirea nu aș
3 avé, nimică nu sîntu. Și ᵃde aș împărți toță
averile mele săracilor, și de aș da cărpaiŭ
meŭ să fiŭ arsŭ, dară iubirea nu aș avé, de
nimă nu folosesc nu-mi este.

4 ᵃIubirea îndelungă răbdă, este bună cătră
toți; iubirea nu pizmuesce; iubirea nu se tre-
5 fește, nu se îngîmfézăză; Nu se poartă cu ne-
cuviință; ᵃnu caută ale sale; nu se întărîtă;
6 nu gîndesce rĕulŭ; 7 Nu se bucură de ne-
dreptate; ci ᵃse bucură de adevĕrŭ: ᵇToate le
suferă, toate le crede, toate le speră, toate le
8 rĕbdă.

Iubirea nici odată nu încetéză; chiaru
de se vorŭ desființa proorociile, chiaru de
vorŭ înceta limbile, ori chiaru de va des-
9 părți cunoscința. 10 Căci nu cunoscemŭ de
cătă în parte, și nu proorocimŭ de cătă în
10 parte; Dară cîndŭ va veni desăvîrșirea, a-
11 tuncea nedesăvîrșirea va dispărea. Cîndŭ
eramŭ prunci, vorbiamŭ ca unŭ prunci,
cugetamŭ ca unŭ prunci, gîndiamŭ ca unŭ
prunci; dară cîndŭ m'amŭ făcută bărbațĭ,
12 amŭ lepădată celе pruncești. Căci ᵃvedemŭ
acumŭ ca prin oglindă în enigmă; dară a-
tuncea ᵃfață către față; acumŭ cunoscŭ în
parte, dară atuncea voiŭ cunóște, precumŭ
și sîntŭ cunoscută.

13 Și acumă rămîn credința, speranța, în-
dureia, aceste trei; dară cea mai mare din-
tr'acestea este iubirea.

Darurile proorociei sunt pe sus de cele alte feluri;
regule pentru cuviincioasa arătare a darurilor
celor gătite.

14 URMĂRIȚI iubirea, și ᵃrîvniți darurile spi-
rituale, ᵇdară mai multă ca să proorociți.
2 Căci celŭ ce ᵃvorbesce în limbă, nu vorbesce
oamenilorŭ, ci lui Dumnedĕŭ; căci nimenea
nu-lŭ înțelege; dară ca spiritulŭ vorbesce
3 mistерiĭ. Ĕră celŭ ce proorocesce vorbesce
oamenilorŭ spre edificare și îndemnare și
4 mîngîiere. Celŭ ce vorbesce în limbă se
edifică însu-și; ĕră celŭ ce proorocesce o-
5 difică besericа. Aș voi ca voi toți să vor-
biți în limbi, ĕră mai bine să proorociți;
căci mai mare ară celŭ ce proorocesce de
cătă celŭ ce vorbesce în limbi, de cătă nu-
mai de va explica, ca besericа să se edifice.

6 Ĕră acumă, frațilorŭ, de voiŭ veni la voi
vorbindŭ în limbi, ce vă voiŭ folosi, de nu
vă voiŭ comunica séu ᵃdescoperire, séu cu-
noscință, séu proorocĭă, séu învățătură? Căci,
7 precumŭ celе mădulărĭ ce dară sunetŭ,
ori fluerată, ori chitară, de nu vorŭ da a-
cestе deosebire, cumŭ se va cunóște ce se
flueră, séu ce se cîntă cu chitara? Căci
8 o trîmbiță de va da sunetŭ nedeslușitŭ, cine
se va găti la resboiŭ?
9 Așa și voi, de nu
veți da prin limbă cuvîntă cu bună înțele-
gere, cumŭ se vorŭ cunóște celе rostite?
Veți vorbi ca în aerŭ. Sîntŭ pôte, multe
felurĭ de voci în lume, și nici cari dintr'
10 acestе nu este fără însemnare. Dacă dară nu
voiŭ înțelege înțelesulŭ vocei, voiŭ fi celŭ
ce vorbesce străinuluĭ, și celŭ ce vorbesce 'mĭ
va fi străinŭ.

11 Așa și voi, fiindcă rîvniți darurĭ spi-
ritуale, căutați ca să le aveți în abundență,
spre edificarea besericiĭ. Pentru acesta celŭ
12 ce vorbesce în limbi, să se rŭge așa, ca să
13 pră să explicadă. Căci de mĕ rogu în
limbă, spiritulŭ meŭ se rŭgă, ĕră mintea
mea este fără fruptŭ. Ce-a-se face dară?
15 Mĕ voiŭ rŭga cu spiritulŭ, și mĕ voiŭ rŭga
și cu mintea; ᵃvoiŭ cînta cu spiritulŭ, și
voiŭ cînta și cu mintea. Altminterea de
16 vor bine cuvîntă cu spiritulŭ, celŭ ce este
ocupatŭ cumŭ va ține, Amină, ᵃdupă mul-
țimea ta? că elŭ nu înțelege ce dici.
17 Tu, cu adevĕrată, bine mulțumescĭ; dară
18 celŭ-l-altŭ nu se edifică. Mulțumescŭ Dum-
nedĕŭlui meŭ, că vorbescŭ în limbi mai
19 multŭ de cătă voi toți: Dară în beserică
voiescŭ mai bine a vorbi cinci cuvinte cu
mintea mea, ca să învĕță și pre cĭi, de
cătă șase mii de cuvinte în limbi.

20 Frățilorŭ, ᵃnu fiți prunci cu mintea; ci
cu rĕutatea fiți prunci, ĕră cu mintea fiți
21 bărbați. 21 În legea este ᵃscrisŭ: Întru alte limbi
și cu alte buze voiŭ vorbi acestuĭ poporŭ,
și nici așa nu mĕ voiŭ ascultă, dice Dum-
22 nedĕŭ. Drepță aceea limbile sînt spre
semnŭ, nu credincioșilorŭ, ci celorŭ necre-
dincioși; ĕră proorocia nu este pentru cei
23 necredincioși, ci pentru cei credincioși.
Deci dacă se adună tótă besericа la
unŭ locŭ, și toți vorbescŭ în limbi, și încă
vĕ intrĕ și cei necredincioși, séu necredincioșĭ, nu vorŭ
24 dice, ca ebănță nebuni? Ĕră dacă proo-
rocescŭ toți, și intră vre-unŭ necredinciosŭ
sĕu necredincios, se vădesce de toți, se jo-
25 bĕdă de toți. Și așa celе ascunse ale i-
nimiĭ lui se facŭ arătate; și așa cădendŭ
pe față, se va închina lui Dumnedĕŭ, și
va mărturisi, că întru adevĕrŭ Dumnedĕŭ
este între voi.

26 Ce-a-se face dară, frățilorŭ? cîndŭ vĕ
adunațĭ, fie care d'intre voi are psalmŭ,
ᵃare învățătură, are limbă, are descoperire,
are explicare. ᵇToate să se facă spre edifi-
27 care. De vorbesce cine-va în limbă, să
vorbească cîte duoi, séu celŭ multŭ cîte
trei, și pe rîndŭ; ĕră unulŭ să explice
28 ĕră de nu va fi cine să explice, să tacă în
beserică; și-și ᵃcu sine-și și cu Dum-
29 nedĕŭ. Ĕră proorocĭ să vorbescă duoi sĕu
30 trei, ᵃ și ceilalțĭ să judece. Ĕră de ară
cine-va altuia ce este descoperitŭ, ᵃcelŭ
31 d'întîiŭ să tacă. Căci toți puteți proroci
cîte unulŭ, ca toți să se învețe și toți să se
32 mîngîie. Și ᵃspiritele proorocilorŭ se supun
proorocilorŭ. Căci Dumnedĕŭ nu este Dum-
nedĕŭ alŭ turburărei, ci alŭ păcĕĭ, ᵃprecumŭ
în tótă besericile sfinților.

34 ᵃFemeile vădesce să tacă în besericĭ: căci
nu li s'a datŭ voiă să vorbéscă, ci ᵃ să fie
35 supuse, precumŭ dice și ᵃlegea. Ĕră de
voiescŭ să se învețe ceva, să-și întrebe pre
bărbații lorŭ a casă; căci este rĕutate, ca
femeile să vorbéscă în beserică.

36 Ară de la voi a eșitŭ cuvîntulŭ lui Dum-
nedĕŭ? sĕu a ajunsŭ numaĭ la voi?

37 ᵃDe i se pare cuiva, că este proorocŭ,
sĕu spiritualŭ, să înțeléga, ca celе ce vĕ
38 scriŭ, sînt ordine ale Domnului. Ĕră de
nu înțelege cine-va, să nu înțeléga.

39 Deci, frățilorŭ, ᵃrîvniți a proorocĭ, și nu
40 opriți a vorbi în limbi. ᵇToate să se facă du-
pre cuviință și rînduială.

Învățătura Creștină despre învierea morților.

15 IARĂȘ vĕ facemŭ cunoscută, frățilorŭ, despre
ᵃevanghelia, ᵇce v'amŭ propovăduitŭ, pre care
2 ați primitŭ, în carŭ vĕ și aflațĭ; ᶜprin care
și vĕ mîntuiți, dacă o țineți cumŭ v'amŭ
propovăduitŭ, afară numaĭ de ᵈaĭ credută în
3 zădĕrŭ. Căci ᵃv'amŭ datŭ vouă întîiŭ ceea
ce și primisemŭ, cumŭ că Christosŭ a
murită pentru păcatele nóstre, ᵇdupre scrip-
4 turi; Și că a fostŭ îngropată; ᶜ și că a înviată a
5 treia di ᵈdupre scripturi: ᵉ Și că s'a arĕ-
tată lui Chifa, apoi ᶠcelorŭ dĕsă-spre-dece.
6 După aceea s'a arĕtată la mai multă de
cinci sute de frațĭ odată; din carĭ cei
mai mulțĭ trăescŭ pînă acumŭ; ĕră uniĭ
7 și adormiră. După aceea s'a arĕtată lui
Iacovŭ; apoi ᵃtuturorŭ apostolilorŭ. 8 Ĕră
mai pe urmă de toțĭ s'a arĕtată și mie, ca
9 unuĭ născută înainte de timpă. Căci eu
sînt ᵃ mai micŭ apostolŭ dintre toțĭ, carele nu sîntu
vrednicŭ a mĕ numĭ apostolŭ, pentru că
ᵇam persecutată pe besericа lui Dumnedĕŭ.
10 Ĕră prin harulŭ lui Dumnedĕŭ sînt ceea
ce sîntŭ; și harulŭ lui care este în mine,
nu a fostŭ în zădĕrŭ; ci ᵃm'amŭ lucrată
mai multă de cătă toțĭ aceștĭa: dară nu eu,
ci harulŭ lui Dumnedĕŭ, care este cu mine.
11 Deci ori eu ori aceștĭa, așa propovăduimŭ noi,
și așa ați credută voi.

12 Ĕră dacă Christosŭ se propovĕduĭ că s'a
sculatŭ din morțĭ, cumŭ dică uniĭ d'intre
voi, că nu este înviereа morțilorŭ? 13 Ĕră
de nu este înviereа morțilorŭ, nici
Christosŭ nu a înviată. 14 Ĕră dacă nu a în-
viată Christosŭ, atuncea propovĕduireа nóstră
este deșartă, și credințа vóstră este deșartă.
15 Ba aflămŭ încă și martorĭ mincinoșĭ ai
lui Dumnedĕŭ, căcі ᵃamŭ mărturisitŭ des-
pre lui Dumnedĕŭ, că a înviată pre Chri-
stosŭ; pre carele nu l'a înviată, dacă de ni-
16 mică morțiĭ nu înviază. Căcі de nu înviază
morțiĭ, nici Christosŭ nu a înviată. 17 Ĕră
dacă Christosŭ nu a înviată, deșartă este
credințа vóstră; încă sînteți în păcatele
18 vóstre. Atuncea și cei ce s'ă adormită în
Christosŭ sînt perdуțĭ. 19 ᵃDe sperămŭ în
Christosŭ sîntŭ în viață acestă, sîntemŭ
mai miserabilĭ de cătă toți oamenii.

20 Ĕră acumă ᵃ Christosŭ s'a sculatŭ din
morțĭ, ca începută ᵇ primițiă celorŭ adormiță-
ților. 21 Căcі ᶜprecumŭ prin unŭ omŭ a venită
și învierea morțilorŭ. Căcі 22
cumŭ a venită toțĭ cei întru Adamŭ murĭ, așa
preumŭ toțĭ cei întru Christosŭ vorŭ învia. 23
Ĕră fie-care întru a sa rînduială: Christosŭ primă-

ţiţi; după acestea eu voiu să viu la voi. Christos la venirea lui. Atunci sfârşitul, când va da Împărăţia lui Dumnezeu, Părintelui; când va desfiinţa orice domnie şi orice stăpânire şi putere. Căci trebue ca să domnească, până ce va pune pe toţi vrăjmaşii supt picioarele sale. Nevrăjmaşul cel mai de pe urmă ce se va desfiinţa, este moartea. Căci Dumnezeu a supus totu supt picioarele lui. Iară când dice, că totu i s'a supus, este vădit că afară de cel ce i-a supus totu. Iară când i se vor supune toate, atunci şi Fiiul se va supune celui ce i-a supus totu, ca să fie Dumnezeu totu în toţi.

Altminterea ce vor face cei ce se botează pentru cei morţi? dacă cu totu morţii nu învie de cumu, de ce se şi botează pentru ei morţi? Pentru ce şi noi stăruimu în tot ceasu în primejdii? Pe frăţiile voastre, care am în Christos Isus Domnul nostru, viu mori în fiecare zi! De m'am luptat după chipulu oamenilor cu fiarele în Efes, ce folosu mi este, dacă morţii nu se vor scula? Să mâncămu şi să bemu, căci mâne vomu muri! Nu vă înşelaţi: vorbele rele strică moravurile cele bune. Deşteptaţi-vă apoi dreptate, şi nu păcătuiţi, căci unii nu au cunoscinţa lui Dumnezeu; spre ruşinarea vă vorbesc eu aceea.

Dară va dice cine-va: Cumu se vor scula morţii, şi cu ce corpu vor veni? Nesocotitule, tu ce semeni nu învii, de nu va muri; şi ce semeni, nu sodul viitor, ci grăuntelu gol, fie de grâu, său de altu ce-va. Iară Dumnezeu îi dă corpu, precumu voiesce, şi fie-cărei semănături corpulu ei. Nu totu corpulu este acelaşi corpu, ci altulu este corpulu oamenilor, şi altulu corpulu dobitoacelor, şi altulu alu peştilor, şi altulu alu păsărilor. Şi sânt corpuri ceresci, şi corpuri pământesci; dară altu este mărirea celor ceresci, şi altă este mărirea celor pământesci. Altu este strălucirea soarelui, şi altu strălucirea lunei, şi altu strălucirea stelelor; căci steaua de stea se deosebeşte în strălucire.

Aşa este şi învierea morţilor. Se semănă în stricăciune; se va scula în nestricăciune; Se semănă în necinste; se va scula în mărire; se semănă în slăbiciune; se va scula în putere; Se semănă corpu firesc; se va scula corpu spiritualu. Este corpu firesc, şi este corpu spiritualu. Aşa şi este scrisu: Omulu celu dintâiu, Adamă, s'a făcutu cu sufletu viu; Adamă celu de pe urmă s'a făcutu cu Spiritu vivificătoriu. Dară nu este dintâiu celu spiritualu, ci celu firesc; apoi celu spiritualu. Omulu celu dintâiu, din pământ ţărână, este pământenescu; omulu celu alu doilea este Domnulu din ceriu. Precumu a fostu celu pământenescu, aşa sânt şi cei pământeni; şi precumu este celu ceresc, aşa sânt şi cei ceresci. Şi precumu am purtatu chipulu celui pământenescu, vomu purta şi chipulu celui ceresc.

Iară acesta dicu, fraţilor, că carnea şi sângele nu potu moşteni împărăţia lui Dumnezeu; nici stricăciunea nu moşteneşte pre nestricăciunea.

Iacă, vi dicu mie-vă: Nu toţi vomu adormi, dară toţi ne vomu schimba, Întrunu momentu, în clipa ochiului, la sunetulu trâmbiţei celei de apoi; căci va trâmbiţa, şi morţii se vorn scula nestricăcioşi, şi noi ne vomu schimba. Căci trebue ca stricăcioasa să se îmbrace în nestricăciune, şi ceea ce este muritoriu să se îmbrace în nemurire.

Iară când va va îmbrăca acestă stricăciune, şi acestă muritoriu se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântulu ce este scrisu: Morţea s'a înghiţitu în biruinţă. Mórte, unde este boldulu teu? Mórte, unde este biruinţa ta? Iară boldulu morţei este păcatulu; şi puterea păcatului este legea. Iară lui Dumnezeu îi mulţumimu, carele ne-a datu biruinţa prin Domnulu nostru, Iisusu Christosu. Drept aceea, fraţilor mei fraţi, fiţi tari, nezdruncinaţi, sporindu în lucrulu Domnului totu de una, ştiindu că ostenéla vóstră nu este deşertă în Domnulu.

Despre strângerea de ajutore pentru Sânţenii din Ierusalimu.

16 Eară despre milă ce pentru sânţi, precumu am orânduitu bisericilor Galatiei. În fiecare Sâmbătă a septemânei fie-care din voi să pună de o parte, strângându după câtu este prosperatu;

2 ca nu venindu eu să nu fiu silitoriu. Iară când voiu veni, trimite-voiu cu epistole pre cei, pre cari îi veţi aproba cu 3 ele să ducă milă vóstră la Ierusalimu. Şi de se va cuveni să mergu şi eu, voru merge cu mine.

4 Iară voiu veni la voi, când voiu trece prin Macedonia; că prin Macedonia voiu 5 trece. Şi la voi, póte, voiu rămâne, sâu voiu şi erna; ca să mă petreceţi voi unde 6 în câtu voiu merge. Că nu voiescu a vă vedé acum dară cumu în trecătóre; ci sperâ să rămânu câtă-va timpă la voi, de va lăsa 7 Domnulu. Şi eu voiu rămâne în Efesu 8 până la cinci-dieci. Căci mi s'a deschisu uşa mare şi spre isbânda, dară mulţi 9 împotrivitori sânt.

10 Iară de va veni Timotheiu, vedeţi ca să fie elu fără frică la voi; căci lucrulu Domnu- 11 lui lucrézâ, ca şi mine. Deci nimenea să nu-lu disprepţuéscă; ci să-lu petreceţi în pace, ca să vină la mine; căci-lu aşteptu cu fraţii.

12 Câtu pentru fratele Apolosu, multu l'amu rugatu să meargă la voi cu fraţii, dară nu a voiu de locu să meargă acumu; dară va merge, când va avé înlesnire.

13 Privegliaţi, staţi în credinţă, îndărbătaţi-vă, întăriţi-vă. Tóte ale voastre să fie 14 cu iubire.

15 Iară, fraţilor, vedeţi casa lui Stefana că este primitiva Acaiei, şi că spre serviciulu sân- 16 ţilor s'a rânduitu pre sine-şi. Ascultaţi-vă şi voi de unii ca aceştia, şi de 17 toţi cei ce lucrézâ şi se ostenescu cu ei. Mi bucuru de venirea lui Stefana şi a lui Fortunatu şi a lui Acaiu; căci aceştia 18 împliniră lipsa vóstră. Căci ei vă răsufletă sufletulu meu şi alu vostru; să recunoaşceţi deci pre unii ca aceştia.

19 Vă salută pre voi bisericele Asiei. Vă salută multu în Domnulu Aquila şi Priscilla, 20 împreună cu biserica ce-a din casa lor. Vă salută pre voi toţi fraţii. Salutaţi-vă unulu pre altulu cu sărutare sânta.

21 Salutarea cu mâna mea a lui Pavelu. 22 Dară cine-va nu iubesce pre Domnulu nostru Iisusu Christosu, să fie anatema, Maran-ata.

23 Charulu Domnului nostru, Iisusu Chris- 24 tosu să fie cu voi. Iubirea mea fie cu voi cu toţi în Christosu Iisusu. Amină.

Scrisă apostolă către Corinteni s'a scrisă de la Filippi, şi s'a trimesă prin Stefana şi de la Fortunatu şi Achaiu şi Timotheiu.

EPISTOLA APOSTOLULUI PAVELU
A DOUA CĂTRĂ
CORINTENI.

Salutarea sa întroducătóre; mulţumire pentru mângâierea ce a căpetatu cu durerile sale.

1 Pavelu, apostolu alu lui Iisusu Christosu prin voia lui Dumnezeu, şi Timotheiu fratele, bisericei lui Dumnezeu care este în Corintu, şi tuturoru sânţiloru, cari 2 sânt în totu Achaia; Charu şi voiu şi pace de la Dumnezeu, Părintele nostru, şi de la Domnulu Iisusu Christosu.

3 Binecuvântatu fie Dumnezeulu şi Părintele Domnului nostru Iisusu Christosu, Părintele îndurărilori, şi Dumnezeulu a tóte mângâierea; Celu ce ne mângâia în tóte 4 necazurile nostre, ca eu putemu să mângâiu pre cei ce sânt în orice-ce necazu, prin mângâierea, cu care ne mângâiemu noi înşine de la Dumnezeu. Căci precumu prisosescu 5 suferinţele lui Christosu în noi, aşa prisosesce şi mângâierea nostră prin Christosu. Şi eu de suferimu necazuri, este pentru 6 folosulu vostru şi mântuirea vóstră; eu de ne mângâiemu, este pentru mângâierea şi mântuirea vóstră, care se lucrézâ în răbdarea acelorasi suferinţe, care şi noi suferimu; eu de ne mângâiemu, este pentru a vóstră mângâiare şi mântuire, 7 Şi speranţa nóstră în privinţa vóstră este tare; ştiindu, că precumu sânteţi părtaşi suferinţeloru, aşa veţi fi şi ai mângâierei.

8 Deci nu voimu să nu ştiţi, fraţilor, 9

despre ᵃnecazurile ce ni s'a întîmplatŭ în Asia, că amu fostŭ îngreuiaţi preste măsură şi preste putinţă, în cătŭ nu remasŭ nîgurĭ nici
9 de viaţă; Da, avemŭ în noi înşine-nşine morţiĭ, ca să ᵇnu ne încredemŭ în noi, ci în Dumnedĕu celŭ ce învie morţiĭ; ¹⁰Care din
a mŏrte ca aceea ne-a scăpatŭ, şi ne scapă; în care ne încredemŭ, că ne va mai şi
11 scăpa; Dară ᵃvoiŭ ajutorŭ şi voi cu rugăciunea pentru noi, ca să se facă mulţumită de mulţi pentru noi, ᵇpentru darulŭ ce ni se dă prin rugăciunile multora.

Temeiŭ pentru faptele şi purtarea lui Pavelŭ cătră ei.

12 Căci fala nóstră este aceasta: mărturisirea conscinţiĕi nóstre, că amŭ petrecutŭ în lume, şi mai multŭ între voi în curăţiţie şi ᵃsinceritate de la Dumnedĕu; ᵇnu într'o înţelepciune trupéscă, ci într'a cha-
13 riĭ lui Dumnedĕu. Căci nu putemŭ să scriemŭ altŭ-ceva, de cît numaĭ celŭ ce citiţi şi cunoscetĭ; şi credŭ că îl veţĭ recu-
14 nóşte şi până la sfîrşitŭ: ¹⁴precumŭ în-ţi şi recunoscutŭ din parte, ᵃcă sîntemŭ fala
voástră, precumŭ şi voi veţĭ fi a nóstră în ziua Domnului Nostru.

15 Şi cu acéstă încredere ᵃvoiamŭ maĭ întîiŭ să viniŭ la voi, ca să aveţĭ ᵇo a doŭa
16 bucurie; Şi atunci să trecŭ pe la voi în Macedonia, şi ᶜdelă-ci din Macedonia să viniŭ la voi, şi să fiŭ îndreptatŭ de voi în Iudea.

17 Deci acéstă voindă, sŭ dară amŭ lucrată cu uşurinţă? sĕŭ cele ce-mi propunŭ, ᵃîmpreună le propunŭ, ca să fie la mine da, da,
18 şi nu, nu? Fiĭ încredinţaţĭ Dumnedĕu este credinţosŭ că, cuvîntulŭ nostru către voi nu
19 a fostŭ da şi nu. Căci ᵃFiiulŭ lui Dumnedĕu, Isusŭ Christosŭ, celŭ predicatŭ între voi prin noi, prin mine şi prin Silvanŭ şi prin Timotheiŭ, nu a fostŭ da şi nu, ci a
20 fostŭ da întru d'însulŭ. ᵃCăci tóte promisiunile lui Dumnedĕu în elŭ sînt da, şi în elŭ amin, cătră slava lui Dumnedĕu prin
21 noi. Fiĭ celŭ ce ne asigură împreună cu voi în Christosŭ, şi ᵇne-a unsŭ, este Dumne-
22 dĕu; Care ᵃne-a şi sigilatŭ, şi ᵇne-a datŭ arvona Spiritului în inimile nóstre.

23 Eŭ ᵃmŏ chiamŭ pre Dumnedĕu martorŭ asupra sufletului meŭ, că ne amŭ venitŭ până acumŭ la Corintŭ, ᵇspre a vĕ cruţa;
24 Nu ᵃcă dară avemŭ putere preste credinţa voástră, ci sîntemŭ ajutătorĭ ai bucuriei voástre; căci ᵇprin credinţă staţĭ.

2 Şi mi-amŭ propusŭ acéstă, ᵃca să nu vinŭ
2 iarĭ şi cu întristare la voi. Căci de sŭ întristezŭ pre voi, cine este celŭ ce mĕ veseleşte pre mine, de cît numaĭ celŭ ce
3 se întristézŭ prin mine? Şi chiarŭ acéstă amŭ scrisŭ vóĭŭ ca, atunci cîndŭ voiŭ veni, ᵃsă nu amŭ întristare de cei pentru cari mi se cădea să mă bucurŭ; că ᵇamŭ acéstă încredere în voi toţĭ, că bucuria mea este a voástră cu toţiĭ.

4 Căci din multă strîmtorare şi durere a inimiĭ vĕ amŭ scrisŭ cu multe lacrămi; ᵃnu ca să vĕ întristaţĭ, ci ca să cunoscetĭ iubirea care o amŭ maĭ cu sémă spre voi.

5 Iară ᵃde voiŭ întristare cine-va, nu numaĭ
6 pre mine l'amŭ întristatŭ, ci, ca să nu vĕ îngreunezŭ pre toţĭ, în parte şi pre voi.
Destulŭ este unuĭ astfelŭ-a acéstă pedépsă,
7 care i s'a dată de cătră maĭ mulţĭ. ᵃÎncătŭ din contra trebue maĭ vîrtosŭ să-ĭ iertaţĭ, şi să-lŭ mîngîiaţĭ, ca nu cumŭ-va să se
8 înece maĭ multŭ cu acésta de prea multă dŭrere. Pentru acéstă rogu-vĕ, ca să întăriţĭ
9 iubirea voástră spre d'însulŭ. Şi pentru-acéstă amŭ şi scrisŭ, ca să pĕ cercĕ, de
ştiţĭ ascultătorĭ în tóte. Fiĭ cărora îer-
10 taţĭ voi ceva, şi eŭ; căci de amŭ iertatŭ ceva, cărora amŭ iertatŭ, pentru voi dară
11 iertatŭ-amŭ în faţa lui Christosŭ; Ca să nu fimŭ-cuprinşĭ de Satana: că nu ştimemŭ în
12 ascunsătăţĭ despre planurile lui.

Şi ᵃvenindŭ eŭ la Troada, spre a predica evangelia lui Christosŭ, şi ᵇuşa fiindu-mĭ
13 deschisă prin Domnulŭ, ᵃNu amŭ avutŭ re-
pausŭ în spiritulŭ meŭ, neaflándŭ pre Titŭ, fratele meŭ; deci luándu-l, amŭ mersŭ de
acolo în Macedonia.

Digresiune despre ministeriulŭ şi puterea acestuia asupra spiritelor.

14 Eară mulţumită fie lui Dumnedĕu, celŭ ce ne face totdĕ-una triumfătorĭ în Christosŭ, şi arată ᵃmiresma cunoscinţiĕi sale prin
15 noi în tóte locurile. Căci simţimŭ lui Dumnedĕu bună mirésmă a lui Christosŭ ᵃîntre cei ce se mîntuiescŭ, şi ᵇîntre cei ce se perdŭ:
16 ᵃUnora adevĕrată mirésmă a morţiĭ spre morte; iară altora mirésmă a vieţiĭ spre viaţă. Şi
17 cine pote fi îndestulătorŭ la acestea? Căci nu sîntemŭ ca cei mulţĭ, cari ᵃfalsifică cu-
vîntulŭ lui Dumnedĕu; ci vorbimŭ între Christoşĭ, ca ᵇdin sinceritate, ca de la Dumnedĕu, înaintea lui Dumnedĕu.

3 Ară dară ᵃîncepemŭ ĭară-şi a ne recomanda? sŭ cărora trebuimŭ scrisóre de recomandare către voi sĕŭ epistole
2 de recomandare de la voi? ᵃVoi sîntecŭ epistola nóstră, scrisă în inimile nóstre,
3 cunoscută şi cetită de toţĭ oameniĭ: Arătîndu-vĕ că sînteţĭ epistola a lui Christosŭ ᵃcea lucrată de noi, scrisă nu cu cernélă, ci cu Spiritulŭ lui Dumnedĕu celŭ viŭ; nu
ᵇîn table de pétră, ci ᶜîn table trupescĭ ale
4 inimiĭ. Şi încredere acésta amŭ prin Chris-
5 tosŭ cătră Dumnedĕu. ᵃNu că sîntemŭ de-
stoinicĭ a cugeta ceva de la sine, ca de la noi înşi-noi, ci ᵇdestoinicia nóstră este de la
6 Dumnedĕu; Care ne-a şi făcutŭ destoinicĭ ca ᵃservitorĭ ai Legiuĭmîntului nouŭ, nu ᵇai literei, ci ai spiritului; căci litera omoră,
7 ᵃdară spiritulŭ face viŭ. Căci dacă ᵃservirea morţiĭ scrisă şi săpată în pétre a fostŭ
aşa de măréţă, ᵇîncătŭ fiiĭ lui Israelŭ nu puteaŭ să privéscă la faţa lui Moise pentru
8 strălucirea feţeĭ lui cea trecătóre; Cumă nu va fi maĭ măréţă ᵃservicĭulŭ Spiritului?
9 Căci dacă servicĭulŭ condamnărĭ este măréţă, cu multŭ maĭ multă întrece în măréţe
10 servicĭulŭ ᵃdreptăţiĭ. Căci ceea ce s'a mă-
rită în acéstă parte, în cată este-mărirea
11 pentru mărirea covîrşitóre a celeĭ-laltĕ părţi. Căci dacă ceea ce se desfiinţézŭ s'a mă-
rită, cu atîtă maĭ multŭ ceea ce rĕmîne este mărită.

12 Drepte acéstă ᵃnĕdŭ asemenea speranţă,
13 ᵇîntrebuinţămŭ multă îndrĕsnélă; Şi ca
Moise ᵃpuneamŭ vélŭ peste faţa sa, ca să nu poată fiiĭ lui Israelŭ
să privéscă la ᵇsfîrşitulŭ celeĭ ce era a se desfiinţa.
14 Iară ᶜîmpietritele lorŭ căŭ rămasŭ! căci până astă-dĭ rĕmîne acelaşĭ vélŭ ne-
ridicatŭ în cetirea vechiuluĭ testamentŭ;
15 vélŭ ce dispăréce în Christosŭ. Şi chiarŭ
până astă-dĭ, cîndŭ se cetesce Moise, pe
16 vélŭ pe inimile lorŭ. Iară ᵃcîndŭ se va
întórce cătră Domnulŭ, se va lua vélulŭ.
17 Eară ᵃDomnulŭ este Spiritulŭ; şi unde este

Spiritulŭ Domnului, acolo este libertate.
18 Eară noi toţĭ privindu-ne, ᵃca într'o oglindă, ᵇmăreţa Domnului, ᶜne schimbămŭ întru aceeaşĭ închipuire din mărire
în mărire, ca de la Spiritulŭ Domnului.

4 Pentru, acea avîndŭ ᵃacestă servicĭu, ᵇpre mila ce amŭ aflatŭ, nu sîntemŭ
2 descurajaţĭ. Ci ne-amŭ lepădatŭ de ocle ascunse de ruşine, nătîmblándu-ne în vicleşug, ᵇnici falsificándu-ne cuvîntulŭ lui Dumnedĕu, ci ᶜîn arătarea adevĕrului ne recomandămŭ conscinţeĭ tuturorŭ oamenilorŭ înaintea lui Dumnedĕu.

3 Eară de este şi acoperită evangelia nóstră,
4 ᵃîn cei perduţĭ este acoperită; Cărora ne-
dumnedĕuluĭ ᵇdomĭ acestei lumĭ ᶜîn-a orbitŭ cugetările, ca să nu li lucéscă ᵈlumina evangheliĕ celuĭ mărită a lui Christosŭ,
5 ᵃcare este închipuirea lui Dumnedĕu. Căci
ᵇnoi nu predicămŭ pre noi înşi-ne, ci pre Christosŭ Isusŭ, domnulŭ; ĭară ᶜpre noi ca ser-
vuĭ vostrĭ pentru Isusŭ. Căci Dumnedĕul
6 care a disŭ, ca lumina să lumnéce din ᵃîntunerecŭ, este strălucitŭ în inimile nóstre, ᵇspre luminarea cunoscinţeĭ mărirĭ lui
ᶜce străluceşte în faţa lui Isusŭ Christosŭ.

Modulŭ, cumpenirea, tendinţele şi speranţele apostolului în ministeriulŭ său.

7 Eară ᵃacestă tesaurŭ îl avemŭ în ᵇvase de
lutŭ, ᶜca escelenţa puterĭ mare să fie atribuită
8 lui Dumnedĕu, ĭară nu nóstră. Intru tóte ne-
ᵃîmpresmămŭ, dară nu fărĕ ᵇsurăgiŭ; ᶜsîntemŭ la nedumerire, dară nu lipsiţĭ de
9 speranţă; Urmăriţĭ, dară nu părăsiţĭ; ᵃro-
10 gatĭ; ᵇîn tóte timpulŭ păţĭ, dară nu prăpădiţĭ; ᶜîn tóte timpulŭ
portîndu-ne cuvîntulŭ morţiĭ domnului Isusŭ,
ᵃca şi viaţa lui Isusŭ să se arete în corpulŭ
11 nóstru. Căci până cîndŭ trăimŭ, ᵃsuntemŭ dă-
ruiţĭ morţiĭ pentru Isusŭ, ca şi viaţa lui Isusŭ să se arete în corpulŭ
12 nóstru celŭ muritorŭ;
Încătŭ ᵃmorţea lucréză în noi, ĭară viaţa
13 în voi. Avîndŭ acelaşĭ ᵃspiritŭ alŭ credinţeĭ, precumŭ este scrisŭ: ᵇ„Credŭt-amŭ, dĕcĕ, prea-
mŭ,

domnulŭi Isusŭ, se va scula şi pe noi prin
15 puterea sa, şi se va înfăţişa împreună cu voi. Căci *totŭ-deauna pentru voi, ca *altariŭ pre-
sfinţiţi, prin mulţămirile mai multora, să pri-
sosească spre mărirea lui Dumnedeŭ.

16 Pentru aceea nu ne descurăgiămŭ; ci
de şi eŭ eriŭ omulŭ nostru celŭ din afară,
17 totŭ *celŭ din lăuntru se înnoiesce din di în
18 di. Căci *uşorulŭ nostru de acumŭ lucrŭ
a mare lucrŭ pentru noi greutăţea eternă
19 a unei măriri cu totulŭ desevârşite; / Nu-
privindu noi la cele ce se vădŭ, ci la cele
ce nu se vădŭ; căci cele ce se vădŭ sunt tre-
cătóre; dară cele ce nu se voiŭ sunt eterne.

5 CĂCI scimŭ, că de se va dărâma *acestŭ
cortŭ pământescŭ în care locuimŭ, avemŭ
zidire de la Dumnedeŭ, casă nefăcută
2 de mânĭ, eternă în ceriuri. Căci întru aceea
*suspinămŭ, dorindŭ că ne îmbrăcămŭ în lo-
3 cuinţa nostră celŭ din ceriu. Numai de ne
4 vomŭ găsi *îmbrăcaţi, şi nu goi. Căci eŭ
cei ce sîntemŭ întru acestŭ cortŭ suspinămŭ
supţi sarcina; nu pentru că voimŭ a ne
dezbrăca, ci *a ne îmbrăca; ca ceea ce este
muritorŭ să se înghiţă de viaţă.

5 Ĕră *celŭ ce ne-a făcutŭ tocmaĭ acésta este
Dumnedeŭ, care *ni-a şi datŭ arvuna Spi-
6 ritului. Drept acea îndrăznimŭ în tótŭ
timpulŭ, sciindŭ că, petrecêndŭ în corpŭ,
7 stămŭ departe de la Domnulŭ; (Căci
*umblămŭ prin credinţă, ĕră nu prin vedere;)
8 îndrăznimŭ, dicŭ, şi *voimŭ mai bine a fi
departe de corpŭ, şi a stă cu Domnulŭ.
9 Pentru aceea ne şi silimŭ, ca, orĭ de faţă,
10 orĭ de departe, să-i fimŭ plăcuţi. *Căci noi
toţi trebue să ne arătămŭ înaintea scaunu-
lui de judecată a lui Christosŭ, / ca să ne
fie-care dupre cumŭ a lucratŭ în corpŭ, séu
bine séu rĕŭ.

11 Sciindŭ dară *frica Domnuluĭ, îndupleca-
mŭ pre óamenĭ; ĕră *Dumnedeŭ ne cunóscu
pre noi; şi sperŭ, că şi voi ne cunoscetĭ
12 în conşciinţele vóstre. Acésta ĕră, *nu ca
să ne recomendămŭ ĕră-şi la voi, ci ca să
vi dămŭ ocasiune *de a vĕ fi mândri pentru noi,
şi ca să aveţi cuventŭ pentru cei ce se fă-
13 lescu în faţă, ĕră nu în ascunsŭ. Căci *de
sîntemŭ în aminte, séu pentru Dumnedeŭ,
14 şi de sîntemŭ treji, séu pentru voi. Căci

iubirea lui Christosŭ ne constrînge, aseme-
nându noi aceea că, *de a murit unulŭ
15 pentru toţi, dară toţi aŭ murit; Şi că *a
muritŭ pentru toţi, / ca cei ce voiŭ să fiă
viĕ nu mai viĕze lora-şi, ci celui ce a murit şi a
16 înviatŭ pentru ei.

*Pentru aceea de acumŭ noi nu sîntemŭ pre
nimenea dupre carnĕ; ĕră de amŭ şi scimŭ
pre Christosŭ dupre carnĕ, *dară de acumŭ
17 nu-lŭ mai scimŭ. Deci de *este cine va fi în
Christosŭ, este *făcutŭ nouă; *cele vechi că
trecutŭ, ĕcce, bine s'aŭ făcutŭ nóue. Şi
18 tóte acestea sînt de la Dumnedeŭ, *care
ne-a împăcatŭ lui-şi prin Isusŭ Christosŭ,
şi ni-a datŭ servitulŭ împăcărei. Căci
19 / Dumnedeŭ era în Christosŭ, împăcêndŭ lu-
mea lui-şi, nesocotindu lŭ păcatele lorŭ; şi
ni-a încredinţatŭ cuvêntulŭ împăcărei.

20 Drept acea *viĕ în locŭlŭ lui
Christosŭ; ca *cumŭ Dumnedeŭ s'arŭ ruga
prin noi, eŭ rugămŭ în locŭlŭ lui Christosŭ,
21 ca să vĕ împăcaţi cu Dumnedeŭ. Căci *pre
celŭ ce nu a cunoscutŭ păcatŭ, l'a facutŭ
păcatŭ pentru noi, ca noi să ne facemŭ
*dreptatea lui Dumnedeŭ prin elŭ.

6 NOI dară, ca *conlucrători cu elŭ, *ĕ şi
rugămŭ, *ca să nu primiţi zădarnic harul
2 lui Dumnedeŭ în voi. (Căci dice: *La timpŭ
potrivitŭ te-amŭ ascultatŭ, şi în diua mân-
tuirei te-amŭ ajutatŭ. ĕcce, acumŭ este timpŭ
potrivitŭ, ĕcce, acumŭ este diua mântuirei.)
3 *Noi nu dămŭ intru nimicŭ nici o pedică,
4 ca diregătoria nóstră să nu se defaimŭ; Ci
la tóte arătămŭ ne / ca nişte slugi ale Dumnedeŭ:
prin mare stăruinţă în năcazuri, în strîm-
storĭ, în strîmtorĭ;
5 *În bătăĭ, în închisóre, în
mişcărĭ de norodŭ, în ostenele, în pe-
6 riŭ, în posturi; Prin curăţeniă, prin
cunoscinţă, prin îndelungă răbdare, prin
bunătate, prin spiritŭ sfêntŭ, prin iubire ne-
7 făcută; Prin cuvêntulŭ adevĕrului, prin
*puterea lui Dumnedeŭ, prin armele dreptă-
ţei d'a dreptŭ şi d'a stîngŭ. Prin bună sorte
8 şi deconcie, prin bună vorbire de reŭ şi vor-
bire de bine; ca nişte înşelători, / dară a-
devĕraţi; Ca nişte necunoscuţi, dară bine
9 cunoscuţi; ca cei ce murimŭ, dară iată,
sîntemŭ viĕ; *ca nişte pedepsiţi, dară nu
10 omorîţi; Ca nişte întristaţi, dară totŭ de-

una bucurându-ne; ca nişte sĕraci, dară
pre mulţi îmbogăţindu-i; ca nimicŭ având,
dară totŭ având-le.

Descoperiri pentru dorinţele ce ară fi; apostolŭ'şi
mărturiseşte pe deplin sentimentele de iubire ce
păstrează şi de tocmelile ce le practică cu
generositate faţă de ele.

11 O Corinteni, gura nóstră s'a deschisŭ
12 către voi, *inima nóstră s'a lărgitŭ. Nu
sînteţi voi în noi strîmtoraţi, ci *strîmtoraţi
13 sînteţi voi în inimile voastre. Pentru-că în
răsplătă-mi, dicu ca la nisce fii, lărgiţi-vĕ şi voi
voi.

14 *Nu vĕ înjugaţi cu cei necredincioşi; căci
*ce împărtăşire are dreptatea cu nedrep-
tatea? séu ce unire are lumina cu întune-
15 ricul? Séu ce potrivire are Christosŭ cu
Belial? séu ce parte are credinciosulŭ cu
16 cel necredinciosŭ? Séu care înţelegere are
templulŭ lui Dumnedeŭ cu idoliĭ? căci *voi
sînteţi templulŭ lui Dumnedeŭ celui viŭ;
precumŭ a qisŭ Dumnedeŭ: *Voiŭ locui în
ei şi voiŭ umbla între ei, şi eu voiŭ fi lorŭ
Dumnedeŭ, şi ei voru fi poporulŭ meŭ.
17 *Pentru aceea eşiţi din mijlocŭlŭ lorŭ, şi
vĕ osebiţi, dice Domnulŭ, şi să nu vĕ a-
tingeţi de cele necurate; şi eŭ vu voiŭ primi;
18 *Şi vŭ voiŭ fi Părinte, şi voi mi veţi fi fii
şi fiice, dice Domnulŭ Atotŭ-puternicŭlŭ.

7 / DĂCI având noiŭ aceste făgăduinţe, iubiţilorŭ,
să ne curăţimŭ de tótă spurcăciunea
corpului şi a spiritului, desăvêrşindu
în frica lui Dumnedeŭ.

2 Înţelegeţi-ne; pre nimenea nu amŭ vetemîn-
tatŭ, nimĕnui nu amŭ făcutŭ pagubă, / pre
3 nimenea nu amŭ înşelatŭ. Acésta nu ĕcce
spre a vĕ condemna, căci *eu mai qisŭ deja, că
sunteţi în inimile nóstre, spre a mor séu
4 a trăi cu voi. *Mare este îndrăsnéla mea că
a lui cu voi, mare este laŭda mea despre voi,
eu sînt umplutŭ de mîngîiere, sînt mare
bucuriă în tótă necasulŭ nostru.

5 Căci *venindŭ în Macedonia, carnea mea
repausŭ nu a avutŭ odihnă nicĭ una, ci
tóte pĕrţile *amŭ fostŭ strîmtoraţi, / din afară
6 lupte, din întru temeri. Ĕră / Dumnedeŭ,
celŭ ce mîngîiă pre cei smeriţi, ne-a mîn-
7 gîiatŭ prin *venirea lui Titu, Şi nu ver-
mai prin venirea lui, ci şi prin mîngîi-
rea care semnase la voi, spunêndu-ni do-
rinţa vóstră, durerea vóstră, şi zelulŭ vostru
pentru mine, în cătŭ eu amŭ mai multŭ mîngîiatŭ
8 bucuriă. Pentru-că, de şi amŭ întristatŭ

prin epistolă, eu nu mă căiescu, *măcară de mă
şi căiamŭ; căci vĕdŭ, că acea epistolă, măcară
că vă întristase, dară numai pentru
9 unŭ timpŭ. Acumŭ mă bucuru, nu că vĕ aŭ
întristatŭ, ci că vĕ aŭ întristatŭ spre pocăinţă;
căci vĕ aţi întristatŭ dumnedeesce; ca în ni-
10 ciŭ-o / să nu vĕ păgubescŭ de cătră noi. Căci
*întristarea dumnedeéscă lucrédză pocăinţă
spre mântuire fără de căinţă; *ĕră întristarea
lumeĭ lucrédză mórte.

11 Căci ĕcce, chiară acésta, că vĕ aţi întris-
tatŭ dumnedeesce, ce fóme ce aflată a lu-
crată între voi, ce apologie, ce indignăţiune,
ce frică, ce dorŭ, ce zelŭ, ce resfrîngere!
În tóte vĕ aţi arătatŭ că sînteţi curaţi în a-
cestŭ lucru. Deci de amŭ şi scrisŭ vŭ-
/ nu pentru celŭ ce a făcutŭ reŭ, nici
pentru celŭ ce a fostŭ nedreptăţitŭ, *ci pentru a
se arăta către voi silinţa nóstră, care a
venitŭ pentru voi înaintea lui Dumnedeŭ.

12 Pentru-că ne amŭ mîngîiatŭ de mîn-
gîiarea vóstră, fără multă mai multă ne-amŭ
13 bucurată de bucuria lui Titu, pentru că
duhulŭ lui *a fostŭ întărîtatŭ de cătră voi toţi.
14 Căci or-ce laŭdă amŭ lucrată la el
despre voi, nu m'amŭ rĕşinatŭ; ci precumŭ
am vorbitŭ totŭ-deauna de voi cu adevĕrŭ, aşa şi
laŭda mea înaintea lui Titu s'a arătatŭ a fi
15 adevĕrată. Şi cumŭ şi mai mare mîngîiere
*a avutŭ inimă a lui spre voi, când el îşi
aduce aminte de ascultarea voastră, cumŭ cu frică
şi cutremurŭ l'aţi primitŭ. Mă bucuru deci, că / în
16 tóte mă potŭ încrede în voi.

Îndemnă pentru cuminecătura Sfêntului Sacramentŭ
şi alte fapte bune.

8 VĂ facemŭ cunoscută, fraţilorŭ, de harulŭ lui
Dumnedeŭ, ce s'a arătatŭ în bisericele
2 Macedonieĭ; Cumŭ-că strîmtorarea lorŭ
cea mare *a produsŭ o mare bogăţie, şi
*sărăcia lorŭ cea adîncă a prisosit spre avuţia
3 lorŭ. Căci îi mărturisescu, că du-
pre putere, şi chiară preste putere voi-
4 nicĭ *de bunăvoe; Rugându-ne cu multă ru-
gămintĕ, ca să primimŭ darulŭ şi împărtă-
şirea serviciului Acestora pentru sfinţi. Şi
5 nu numai precumŭ amŭ nădăjduitŭ, ci mai
multe: Căci *dete-aŭ pre sine Domnului şi
/ nóue prin voia lui Dumnedeŭ. Încât amŭ
6 rugatŭ pre Titu, ca precumŭ mai *înainte
a începutŭ acestŭ lucru, aşa să şi săvêrşéscă
7 şi în voi acestă bine-cuvêntare. Dară *ca în tóte privinţele, ca în credinţă, ca cuvêntulŭ, ca cu-

nouă, şi cu tăiere vătră cărţi noi, ca
8 să prisosiţi şi în aceştia bine-facere. ¶ Nu
vorbesc ca cum aş ordina ce vrea, prin
sîrguinţa altora, a încerca sinceritatea iubirei
9 voastre. Căci ştiţi cuvîntul Domnului nostru,
Iisus Christos, că, bogat fiind, pentru
voi sărac s'a făcut, ca voi prin sărăcia lui să vă îmbogăţiţi. Eră într'acestea
10 vă dau sfatul meu; căci aceasta vă este de folos vouă cari acum anul trecut aţi început nu numai a face, ci şi a voi bucu-
11 roşi. Acum deci săvîrşiţi de a face; ca precum aţi arătat plecare de a voi, aşa
12 şi a face după cum aveţi. Căci de este bună voinţă, este bine-primită după cum are cineva, nu după cum nu are. Căci
13 nu vreau ca, ajutînd altora, voi să fiţi scăpătaţi; Ci ca să fie egalitate; ca
14 în timpul de acum prisosinţa voastră să împlinească lipsa aceora; şi ca prisosinţa acelora să împlinească lipsa voastră; ca să
15 fie egalitate; Precum este scris: Celui ce adunase multă nu avea prisos, şi celui ce adunase puţin nu avea lipsă.

16 Eră mulţumită fie lui Dumnezeu, că a inspirată în inima lui Tit aceeaşi zeală
17 pentru voi. Că nu numai a primit el îndemnul, ci fiindu mai zelos, de sine s'a
18 dus la voi. Şi împreună cu el am trimes şi pe fratele, a cărui laudă în evan-
19 ghelie este prin toate bisericile; Şi pe lîngă aceasta este şi ales de biserici, să fie tovarăş
călătoriei noastre cu această mană, ce se administrează de noi spre mărirea Domnului
20 şi spre a noastră bună voinţă vătră. Fericindu-ne de această, ca să nu ne defăimeze cineva
21 în această mană îmbelşugată, ce se face de noi; ¶ îngrijindu-ne de cele bune, nu numai
înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor.
22 Însă am trimes împreună cu ei şi pe fratele nostru, pre care de multe ori l'am
aflat zelos în multe, dar acum cu mult mai zelos pentru încrederea cea mare ce
23 are pentru voi. Cît despre Tit, el este părtaşul şi coslujitorul meu pentru voi;
ori de sînt fraţii apostolii bisericei, mărirea lui Chris-
24 tos. Deci arătaţi-le dovada iubirei voastre şi a ¶ faptei noastre despre voi către ei şi înaintea bisericelor.

9 1 DE¶Fără ¶ sîrguinţa ce am pentru sînţi, îmi
2 este de prisos a vă mai scrie; Căci
scriu ¶ bună voinţa voastră, ¶ în privinţa căreia

mă laud despre voi către Macedoneni, că ¶ Acaia este gata din anul trecut; şi zelul
3 vostru a rescălzat la mulţi din ei. ¶ Dară am trimes pe fraţi ca
4 faţa noastră despre voi să nu fie în zădar întru această privinţă; ca să fiţi gata, precum am dis că sînteţi. Ca nu cumva
5 de veţi veni împreună cu mine Macedonenii, şi vă veţi afla negătaţi, noi (ca să nu zicem), voi să fim ruşinaţi în realitatea
acestei laude. Deci am socotit că trebuinţă să îndemn pe fraţi, ca să
6 meargă mai înainte la voi, şi să gătească binefăcerea vostră cea de mai înainte promisă; ca aceea să fie gata ca o bine-facere, dară nu ca co vă storcă.

7 ¶ Dară aceea ¶ zic: Celui ce semănă cu zgîrcenie, va şi secera cu zgîrcenie; dară celui ce semănă cu dărnicie, va şi se-
8 cera cu dărnicie. Fie care cît dă, precum şi-a propus în inimă, nu cu părere de rău ori de silă; căci ¶ Dumnezeu iubeşte pe
9 dătătorul voios. ¶ Eră puterincă este Dumnezeu să prisosească toată cheltuiala spre voi, ca totă de una având îndestulare în tote, să
10 prisosiţi şi pentru totă lucrarea bună; Precum este scris: ¶ Împrăştiatu-s'a, dătu-a
11 săracilor; dreptatea lui rămîne în veacul. Eră cel ¶ ce semănă sămînţa semănătorului, şi pîne spre mîncare va da şi va înmulţi semînţa
vătră rea semănată, şi va creşte fructele ¶ dreptăţei vătre. Ca în tote să vă îmbogăţiţi,
12 spre a face bună bîlciu de dărnicie, ¶ care lucrează prin noi mulţămită lui Dumnezeu. Căci slujirea acestei slujbe nu numai
13 ¶ împlineşte lipsele sfinţilor, ci şi altora multe frupte prin mulţămita multora către Dumnezeu, Cari ¶ mărească pre Dum-
nezeu pentru dovada ca în ce chip din acestă
14 slujire dăruită de voi, ei slăvesc pre Dumnezeu, şi despre curata voastră ¶ dărnicie către ei şi către toţi; Şi prin rugăciunea lor pen-
tru voi, cari vă doresc pentru ¶ sporirea lui
15 Dumnezeu ce posedează în voi. Ară mulţumită fie lui Dumnezeu ¶ pentru darul lui celui neapus.

Ală-gloria ascultării şi a mărturisirei lui Pavel către pămînteni înaintea sfinţilor ceilaltora.

10 1 SI Iisus eu ¶ cel Pavel rugu-vă prin blîn-
deţa şi îndelunarea lui Christosu, ¶ care de faţă sînt umilită intre voi, dară lipsindu

2 sînt îndrăsnăţă către voi; Rugu-vă, dară, să nu fiu silit, cînd voi fi de faţă, ¶ să îndrăsnesc cu acea încredere, ca care
socotesc a mă purta cu îndrăsneală asupra unora, cari ne socotesc ca umblînd după
3 corpu. Căci deşi umblăm în corpu, nu
4 ne luptăm după corpu. ¶ Căci armele ¶ luptei noastre nu sînt trupeşti, ci ¶ puternice prin Dumnezeu ¶ spre surpare cetăţuse;
5 ¶ Surpînd prinţile şi tăte înălţimea ce se ridică asupra cunoscinţei lui Dumnezeu, şi
aducînd orice cugetare spre ascultarea de
6 Christosu; ¶ Fiindu-şi gata a pedepsi tăte neascultările, cînd va fi împlinită ascultarea voastră.
7 ¶ La cele de faţă cătaţi-vă! De se încre-
de cine-va, în sine sîlu lui Christos, acesta
să gîndească erăşi-şi în sine, ca precum elu
este alu lui Christosu, şi noi asemenea ¶ alu
8 lui Christosu. Că de mă voiu şi lăuda cu ceva mai multă ¶ de putera nostră, care ni-a dată
Domnulu spre zidirea, ară nu spre dări-
9 rea vostră, ¶ eu mă voiu ruşina. Dară
10 pentru ca vouă, ¶ eu mă voiu vedea ca cum ca aş mă arăta, ca cum voiu şi amenin-
prin epistole: (Căci epistolele lui, dîce ¶ el, sînt grele şi tari, ară ¶ de faţă fiindu, este
11 slabu, şi ¶ cuvîntul lui despreţuitu:) Să
slabu, şi ¶ cuvîntul lui despreţuitu:) Să
socotească unulu ca acela că precum sîn-
tem cu cuvîntulu prin epistole, mîndrin-
du-ne de faţă, aşa voiu şi în faptă, fiindu de faţă.
12 ¶ Căci nu voi îndrăsni să ne asemănăm sau
să ne asemănăm cu cine-va ce se laudă însuşi pe sine-şi; dară acest, măsurîndu-se pre sine prin
sine, şi asemenîndu-se pre sine însuşi cu
13 sine însuşi, ¶ este fără-de-minte. ¶ Eră noi nu ne vomu lăuda
peste măsură, ci după măsura dreptului ce
ne-a împărţit Dumnezeu, o măsură că a ajuns
14 şi la voi. Căci nu ne este întindemnat, ca
cum n'amu ajuns la voi, căci şi pînă
la voi amu venită cu evangelia lui Chris-
15 tos. Nu ne lăudămu peste măsură, adecă
¶ în osteneli străine; ci avemu speranţă, ca
credinţa vostră întru voi, ne vomu
mări după măsura nostră încă mai departe;
16 să predicămu evanghelia şi în ţările cele de dincolo de voi, fără a ne lăuda cu măsură
17 străină la cele aflate gata. ¶ Eră cela ce
18 se laudă, laude-se în Domnulu. Căci ¶ nu cui ce şi laudă însu-şi este aprobată, ci
¶ pre care-lu laudă Domnulu.

O de aş suferi puţinu ¶ nebunia mea; şi 11
(ce-o şi), sufer-mă, înferiţă-mă. Căci ¶ ve îm- 2
berb cu dumnedeiască zîlă, fiindu-că ¶ v'amu logodită unui bărbatu ¶ fecioră-curată, ¶ ca să
o pună înaintea lui Christosu. Ară mă 3
temu ca nu cumva, precum ¶ şerpele a amă-
gită pre Evaca viclenia sa, aşa ¶ să se corrumpă
mintea vôstră de la simplitatea ce este întru
Christosu. Căci dacă vine cine-va, şi pre- 4
deică pre altu Iisusu, pre care noi nu amu
predicatu, sau de alţi primiţi alţi spiritu, care
nu l'aţi primită, sau ¶ altu evanghelie, care ne
o-aţi primită, bine ¶ aţi face. Ară socotit 5
¶ eu cumva cu nimic cu mai puţinu de cătră a-
postolii cei mai mari. Că deşi ¶ sînt nă- 6
gîcitu în cuvîntu, ne însă şi ¶ în cunoscinţă;
ci ¶ cu totulu vădimu cunoscuţi între voi
în tăte.

Ară dăra păcătă amu făcutu, ¶ mene-mă u- 7
milindu mă, ca voi să vă înălţaţi, şi pentru
că vămă predicatu evanghelia lui Dumnedeu
în daru? Altă jefuiţi alte biserici, luînde 8
¶ de la d'însii, spre a vă sluji voi. Şi 9
fiindu de la d'însii spre a vă sluji voi. Şi
fiindu cumva de faţă la voi şi în lipsă, ¶ nu
amu îngreunată pre nimenea; ¶ căci lipsa mea
au îndestulato ¶ fraţii, cari venîră de la
Macedonia; şi în tăte mă amu păzită ¶ de a
vă îngreuna, şi eu voiu păzi. ¶ Mărturisescă 10
pre adevărulu lui Christosu, cum este în
mine, că ¶ nimenea în ţinuturile Acaiei nu mă
va răpi acestă laudă. Pentru ce? ¶ Pentru 11
că dacă nu vă iubescu? Dumnedeu scie-
Eră ceea ce facu, aceea voiu şi face, ¶ ca să 12
tăiu cuvîntulu celoru ce caută cuvînte, ca
în ceea ce se laudă ei, să se afle ca şi noi.
Căci atari asemenea ¶ sînt apostoli min- 13
cinoşi, ¶ lucrători viclenî, prefăcîndu-se în
apostoli ai lui Christosu. Şi nu este de 14
mirare; căci însu-şi Satanas se prefăce în
¶ înger de lumină. Deci nu este lucru mare, 15
de se prefacu şi servii lui ca ¶ servi ai drep-
tăţei; ¶ alu căroru sfîrşitu va fi dupăce fap-
tele lorî.

¶ Eră-i dicu: Să nu me socotă cine-va, 16
că sînt nebunu; altă-fălă mănîncă ¶ ca pre
unu nebunu primiţi-mă, ca să mă laudu şi
eu puţinu. Ceea ce dicu ¶ în privinţa acestei 17
să puţinu. Ceea ce dicu ¶ în privinţa acestei
laude, ¶ nu dupre Domnulu dicu, ci ca cumu
sîntu ¶ nebunu. ¶ Fiindu-că mulţi se laudă 18

10 după cuvîntă, şi că mă voiŭ lăuda. Căci
nu acela este încercat pre sine însuşi, ce se
laudă, ci pre cel încercat de Domnul.

11 Oare voiţi suferi, de vă mărginţi cine-va,
de vă mănînce cine-va, de vă ia cine-va, de
se înalţă cine-va preste voi, de vă bate cine-va
21 în obraz? Ce ruşine vorbesc, că noi am fost
slabi; dară în ceea îndrăzneşte cine-va, (ca unul ne-
22 bun vorbesc,) îndrăznesc şi eu. Sînt
ebreĭ? şi eu. Israiliteĭ sînt? şi eu. Sămînţa
lui Abraam sînt? şi eu. Slugi ai lui
Christos sînt? (ca unui mai puţin cugetător:)
mai mult eu; în ostenele mai mult, în lo-
cuinţe preste măsură, în închisori mai mult,
24 în morţi de multe ori. De la ludeĭ am
luat de cinci ori câte patruzeci fără unu
25 de lovituri. De trei ori am fost bătut
cu toege, o dată am fost lovit cu petre,
de trei ori am suferit naufragiŭ, o noapte
şi o zi în adîncul mării am petrecut;
26 în călătorii de multe ori, în primejdii de
rîuri, în primejdii de hoţi, în primejdii de
la semenia mea, în primejdii de la păgîni,
în primejdii prin cetăţi, în primejdii prin
pustiu, în primejdii pe mare, în primejdii între fraţi
27 cei mincinoşi; în osteneală şi în trudă, în
privegheri de multe ori, în foame şi în
sete; în posturi adese ori, în frig şi în
28 goliciune. Afară de acestea, năvăliri sunpra
mea în toate zilele, grija tuturor bisericilor.
29 Cine este slab, şi eu să nu fiu în
slăbiciune? Cine este smintit, şi eu să nu ard
de mînie? Dacă trebuie a mă lăuda, mă voiŭ lăuda
30 de neputinţele mele. Dumnezeul şi Tatăl
Domnului nostru Iisus Christos, care
este binecuvîntat în veci, ştie că nu mint.
31 În Damasc dregătorul ţinutului Areta păzea cetatea Damascenilor, voind
32 să mă prindă, Şi pe o fereastră într'o coşniţă
33 m'am lăsat în jos peste zidiŭ, şi am scăpat din mînule lui.

12 DĂRĂ a mă lăuda nu mi este de folos.
Voiŭ veni la vedeniile şi descoperirile
2 Domnului. Cunosc pre cineva în Christos
care acum paisprezece ani (fie în trup, nu ştiu; sau afară de trup,
nu ştiu, Dumnezeu ştie;) unul ca acesta
3 s'a răpitŭ până la al treilea cer. Şi cu-
nosc pe acest om, (fie în trup sau fără de trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie;)
4 că a fost răpit în rai, şi a auzit cuvinte ce
nu se pot spune, care nu este îngăduit o-
mului a le vorbi.

5 Despre unul ca acesta mă voiŭ lăuda,
dară despre mine nu mă voiŭ lăuda, de cît numaĭ în neputinţele mele. Căci
6 dacă voiŭ voi să mă laud nu voiŭ fi nebun,
căci voiŭ zice adevărul; dară încă mă voiŭ feri
ca nu cineva să mă socotească mai mult de cît
ce vede, sau ceea ce aude de la mine.

7 Şi ca să nu mă înalţ preste măsură
prin mulţimea descoperirilor, mi s'a dat
un ghimpe în trup, un îngerŭ al Satanei, să mă pălmuiască, ca să nu mă înalţ preste măsură.
8 Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul să
9 mă depărteze de la mine. Şi
mi-a zis: Îndurarea mea îţi ajunge ţie;
căci puterea mea se săvîrşeşte în slăbiciune.
Deci prea bucuros mă voiŭ lăuda mai
bine în neputinţele mele, ca să locuiască
în mine puterea lui Christos. Pentru a-
ceea mă bucur în neputinţe, în defăimări,
în nevoi, în prigoniri, în strîmtorări pentru
Christos; căci atunci sînt tare, cînd sînt
slab.

11 Mi-am făcut nebunie lăudîndu-mă, voi
m'aţi silit; căci mi se cădea să fiu lăudat
de către voi; fiindu-că în nimic nu sînt
mai puţin de cît apostolii cei mai mari,
măcar că sînt nimic. Adevărul, dovezile
apostoliei mele s'au săvîrşit între voi, prin
răbdarea tuturor semnelor, prin semne
şi minuni şi puteri. Căci în ce aţi fost
mai jos de cît celelalte biserici, fără
numaĭ că eu nu v'am îngreunat? Iertaţi-mi această nedreptate.

Ce dă mare însemnătate, dragostei şi mîntuirii

14 Iată, a treia oară sînt gata a veni la voi. Şi
nu voiŭ îngreuna; căci nu eu caută cele
ale voastre, ci pe voi; căci nu sînt datori copiii
să strîngă pentru părinţi, ci părinţii pentru copiii. Eŭ voiŭ cheltui şi pre mine pentru sufletele voastre; măcar că mai mult iubindu-vă pe voi eu, mai puţin sînt iubit de voi.

16 Dară fie, nu v'am îngreunat, ci ca
fiind viclean, v'am prins cu înşelăciune. Au
17 doară v'am folosit de la vre-unul prin cineva
din cei ce am trimes la voi? Am rugat
18 pre Tit, şi împreună cu el am trimes un frate.
Au doară Tit v'a folosit cu ceva de la voi? Au nu amîndoi
umblat după aceeaşi apriţă? nu în aceeaşi urme,
19 Află-ţi cumva că noi ne apărăm înaintea voastră? înaintea lui Dumnezeu în
Christos vorbim; şi toate acestea, iubiţilor
20 mei, spre a voastră înfiorire. Căci mă tem,
ca nu cumva, venind eu, să vă aflu
precum nu voiesc, şi eu să mă aflu
înaintea voastră precum nu voiţi; ca cumva
să fie certe, pizmă, mînii, sfezi, calomnii,
21 şoptiri, îngîmfări, neorînduieli; Ca cu venind
eu, iarăşi să mă smerească Dumnezeul meu
la voi, şi să plîng pre
mulţi din cei ce au păcătuit mai înainte şi nu s'au pocăit de necurăţirea şi de curvia
şi de destrăbălarea care le-au făcut.

13 ACEASTĂ, a treia oară ce viiu la voi.
2 În gura a doi sau a trei martori va
sta tot lucrul. Am zis şi mai înainte şi
vă zic şi acum a doua oară, ca şi cînd aş fi
de faţă; şi acum scriu celor ce de mult
păcătuesc, şi nici unuia să nu-i pară rău,
3 nu voiţi voi; Pentru că căutaţi dovadă
că Christos vorbeşte în mine, care nu este
slab către voi, ci este puternic în voi.
4 Căci deşi a crucificat din slăbiciune cu-
noaşte, dară trăieşte prin puterea lui Dumnezeu. Şi noi sîntem slabi împreună cu el,
dară vom trăi prin puterea lui Dumnezeu
împreună cu el către voi.

5 Cercaţi-vă voi înşivă, de sînteţi în cre-
dinţă; cercaţi-vă. Au nu vă cunoaşteţi pre
voi înşivă, că Iisus Christos este în voi,
de cît numaĭ de sînteţi cumva netrebnici.
Dară nădăjduesc, că veţi cunoaşte, că noi nu sîn-
6 tem netrebnici. Şi mă rog lui Dumne-
7 zeu, ca să nu faceţi voi nici un rău; nu ca
noi să ne arătăm încercaţi, ci ca voi să
faceţi binele, deşi noi sîntem ca nişte ne-
8 trebnici. Căci nimică nu putem contra
9 adevărului, ci pentru adevăr. Căci ne
bucurăm, cînd noi sîntem slabi, dară voi
sînteţi tari; şi aceea şi dorim, adecă a
voastră desăvîrşire. De aceea scriind de
10 faţă scrie aceste, ca cînd de faţă să nu
întrebuinţez asprime, după puterea, care
mi-a dată Domnul spre zidire, dară nu
spre surpare.

11 Deci, fraţilor, bucuraţi-vă; săvîrşiţi-vă;
mîngîiaţi-vă; fiiţi cu unul cugetare; fiiţi în pace;
şi Dumnezeul iubirei şi al păcei va fi cu
12 voi. Salutaţi-vă unul pre altul cu sfîntul
13 sărut. Vă salută toţi sfinţii.

14 Harul domnului Iisus Christos, şi
iubirea lui Dumnezeu, şi împărtăşirea Sfîntului Spirit fie cu voi toţi. Amin.

A doua epistolă către Corinteni s'a scris de la Filipi, care e Macedonie, şi s'a trimes prin Tit şi Luca.

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ
CĂTRE
GALATENI.

Introducere.

1 PAVELŬ, apostolŭ, (nu de oameni, nici
prin om, ci prin Iisus Christos, şi
Dumnezeŭ Tatăl, care l'a înviiat din
2 morţi;) Şi toţi fraţii, cari sînt cu mine,
3 bisericilor Galatiei: Harul fie vouă şi
pace de la Dumnezeŭ, Tatăl nostru, şi de la
4 Domnul nostru, Iisus Christos, Care
s'a dat pre sine pentru păcatele noastre,
ca să ne scoată din veacul acesta rău,
după voia lui Dumnezeŭ, Tatăl nostru.
5 Căruia fie mărire în secolii secolilor.
Amin.

Apostolul mustră pre Galateni pentru uşurinţa cu care s'au depărtat de adevăr.

6 Mă mir, că aşa de curînd vă abateţi
de la cel ce v'a chemat cu harul lui Christos,

chemată în Christosu, la altă evanghelie;
7 / Care nu este altă, ci sunt unii ce vă turbură, şi voiesc să strice evanghelia lui Chris-
8 tosu. Ér chiară 'noi, sau 'un îngeru din cerü, de vi va predica altă evanghelie afară de cea ce noi v'amu predicatu, să fie a-
9 natema! Precum amu disu deja, aşa acumu érăşi dicu: De vi va predica cine-va o altă evanghelie, 'afară de cea ce aţi pri-
10 mitu, să fie anatema. Óre 'acumu 'caut favórea omeniloru, séu a lui Dumnedeu? séu 'cercu eu să placu omeniloru? côrtu de aşi plăcé încă omeniloru, nu aşi fi servitoriu alu lui Christosu.

11 'Ér vi spunu, fraţilorü, că evanghelia, care a'mi predicatu de mine, nu este după
12 omü; Căci 'nici eu amu primitu, nici m'amu învăţatu de la omü, ci 'prin descoperirea lui Isusu Christosu. Aţi audiţi de petrecerea mea órecându în Iudaismu, cumcă 'preste măsură persecuteamu besericea lui
14 Dumnedeu, şi 'o pustiiamu; Şi înaintamu în Iudaismu mai multü de câţi mulţi din cei de o vîrstă cu mine în naţiunea mea, 'fiindcă eramu forte fiindu pentru 'părinteloru mei tradiţiuni.

15 Dară când a bine-voitu Dumnedeu, 'care
16 m'a chiamatu prin charulü seu, 'să descopere pre Fiiulü seu în mine, ca 'să-lu predicu între ginţi: îndată nu m'amu 'sfătuitu
17 cugetu 'carne şi sânge; Nici nu m'amu suitu la Ierusalimu cătră apostolii cei mai 'nainte de mine; ci m'amu dusu în Arabia, şi iarăşi m'amu întorsu la Damascu.

18 Apoi după trei ani m'amu suitu la Ierusalimu să cunoscu pre Petru, şi amu
19 rămasu la elu cinci-spre-dece dile. Şi 'pre altulu din apostoli nu amu vedutu, de cât numai 'pre Iacobu, fratelu domnului.
20 Ér cele ce vi scriu, 'iacă, înaintea lui Dumnedeu nu mintu.

21 'După aceea amu venitu în părţile Siriei
22 şi ale Ciliciei; Şi eramu necunoscutu la faţa 'de besericele Iudeei 'cele în Christosu;
23 Ci numai auziau, că 'cel ce ne persecuta órecându, acumu predică credinţa, care
24 înnoiaşi o strica. Şi măriau pre Dumnedeu pentru mine.

2 Apoi după peste-spre-dece ani érăşi m'amu suitu la Ierusalimu cu Barnaba, luându cu mine şi pre Titu. M'amu suitu
2 în urma unei descoperiri, 'şi le amu spusu evanghelia care o predicu între ginţi; ér deosebi celoru mai însemnaţi, ca nu cumva 'se alerge, séu să fi alergatu în zădaru.
3 Dară nici chiară Titu, care era cu mine, Elină fiindu, nu a fostu silitu să se circumcidă: 4 Şi acésta pentru 'fraţii cei mincinoşi ce to furişară, şi cari veniseră ca
5 să 'iscodéscă libertatea nóstră, care avemu în Christosu Isusu, 'ca să ne robéscă; Cărora nu ne amu plecatu cu supunere nici cu
6 minută; ca 'adevărulu evangeliei să rămâie între voi. Ér despre 'cei mai însemnaţi, [ori-cari eraü ei, nu-mi pésă; 'Dumnedeu nu caută la faţa omului,] ci mai însemnaţi, zicu, 'nu mi-ai comunicatu mai multe;
7 Ci din contra, 'văzându ei, că 'mi s'a încredinţatu evanghelia la cei necircumcişi, precumu lui Petru la cei circumcişi; (Căci
8 celui ce a lucratu în Petru spre apostolia circumcisiunei, 'acela 'a lucratu şi în mine între Ginţi;) Prinzându, ziceu, Iacobu şi Chifa şi Ioanu, cari to socotiau ca
9 'stâlpi, 'charulü ce mi s'a datu, mi-an datu mie şi lui Barnaba drépta împărtăşiri, ca noi să cugetămu la Ginţi, ér ei la cei circumcişi. Numai ca să ne aducemu a-
10 minte de cei 'sermani; 'acesta eu m'amu şi silitu a face.

11 'Ér când a venitu Petru la Antiochia, i'amu
12 făcutu împotrivirea lui, pentru că era vrednicu de imbrelatare. Căci mai 'nainte de a veni unii de la Iacobu, 'mânca cu Ginţile; ér după ce ei au venitu, se retrăgea, şi se cruţia, lăsându-se de cei
13 circumcişi. Asemenea şi 'făţeznicii împreună cu elu şi cei-l-alţi Iudei; încât şi Barnaba s'a adusu de 'făţeznicia lor.
14 Dară ei vedându că nu 'umblă drépta după 'adevărulu evangeliei, amu disu lui Petru 'naintea tuturoru: 'Dacă tu, fiindu Iudeu, trăeşti ca Ginţile, ér nu ca Iudeii, pentru ce silesci pre Ginţi să trăésca ca Iudeii?

15 'Noi, cari suntemu din fire Iudei, ér nu
16 'păcătoşi din Ginţi, 'Ştiindu că omulu nu se îndreptăţesce prin 'fapte de ale legii, ci 'prin credinţă în Isusu Christosu, şi noi amu ere-
17 dinţatu în Isusu Christosu, ca să ne îndreptăţimu prin credinţa în Christosu, ér nu prin 'fapte de ale legii; căci 'prin fapte de ale legii nu se va îndreptăţi nici unu omu. Léu
18 căutându să ne îndreptăţimu prin Christosu, ne-amu aflatu şi noi-înşine 'păcătoşi: dóră 'cumu ne-amu aflatu păcătoşi? Ci-lu pre Christosu servă păcatului? Nici de cumu.
19 Căci dacă ére-şi zidescu ceea ce odinióră amu dărâmatu, mă arétu de la legea
20 Eu 'prin legea 'amu murit legii, ca să 'viezu lui Dumnedeu. M'amu 'crucificatu cu Christosu, dara viezu; însă nu eu, ci Christosu viéza în mine; şi întru cât viezu acumu în carne, viézu prin credinţa în Fiiulü lui Dumnedeu, 'care m'a iubitu, şi 's'a datu pre
21 sine pentru mine. Nu desfiinţezu charulü lui Dumnedeu: căci 'dacă dreptatea este de la legea, atunci Christosu a muritu în zadaru.

Mântuirea este prin credinţă; libertatea evangheliei împotriva circumcisiunei şi credinţa ca o singură cale de mântuire pe lângă lege.

3 O Galateni fără minte! cine v'a fermecatu pre voi, ca să nu ascultaţi de 'adevĕru, voi înaintea cărora Isusu Christosu a
2 fostu zugrăvitu ca 'răstignitu între voi? Acésta voiescu să 'aflu de la voi: Prin fapte de ale legii aţi primitu 'Spiritulu, 'séu prin ascultarea credinţei? 'Aşa de fără de minte sunteţi?
3 'Începându în Spiritu, acumu în 'carne vreţi
4 să fiţi? 'Atâtea aţi suferitu în zadaru? Dacă
5 cumu şi în zadaru. Deci celui 'ce vi comunică Spiritulu, şi lucrédă minuni între voi, prin 'fapte de ale legii séu prin ascultarea credinţei lucréză?
6 Precumu 'Abraamu a crediutu lui Dum-
7 nedeu, şi i s'a socotitu spre dreptate. Să
8 ştiţi dară că cei ce sunt din credinţă, aceştia sunt fiii lui Abraamu. Ér 'prevĕdându scriptura, că din credinţă va îndreptăţi Dumnedeu pre Ginţi, mai 'nainte a 'propovădui lui Abraamu: 'Intru tine se vor binecuvânta toate némurile. Pentru aceea
9 binecuvântă toţi némurile, cari sunt din credinţă se bine-cuvéntă cu credinciosulu Abraamu.

10 Câţi sunt din fapte de ale legii sunt supţi blăstemu; căci scrisu este: 'Blăstemaţi este ori-cine nu va 'remâne întru
11 tote cele scrise în cartea legii, ca să le facă. Ér 'cumu că nu se îndreptăţesce nimenea înaintea lui Dumnedeu prin lege, este
12 învederatu; căci: 'Cel drépt prin credinţă va
13 trăi. Ér 'legea nu este din credinţă; ci: 'Omulu, care va face acelea va trăi întru
14 ele. 'Christosu ne-a răscumpĕratu din blăstemulu legii, 'făcându-se pentru noi blăstemu; (căci scrisu este: 'Blăstematu este ori-
15 cine spânzuratu pe lemnu;) 'Ca binecuvântarea lui Abraamu să vină prin o Ginţi prin Isusu Christosu, ca să primimu prin credinţa 'Spiritulu celu promisu.

16 Fraţilorü, după omü vorbescu: Acĕştia 'măcară unui omu, dacă este întărită, nimenea nu-lu 'desfiinţédă, séu nu adaugă la elu.
17 Ér 'lui Abraamu şi 'semenţiei lui s'au făgăduitu. Nu qice: Semenţieloru, ca de mulţi, ci ca de unu: Semenţiei tale, 'care este 'Christosu. Şi acésta qicu: Aşe-
18 dămêntulu 'cel întărîtu mai 'nainte de Dumnedeu în Christosu, ca 'să publă nimenea de lege, 'care s'a datu cu patru sute şi trei-spre-dece ani mai în urmă, 'desfiinţédă să se şi îndeplinéscă făgăduinţa. Căci 'moscenirea de
19 la legea, nu mai este din făgăduinţă; ér Dumnedeu a 'dăruitu-o lui Abraamu prin făgăduinţă.

Pentru ce dară este legea? 'S'a adausu pentru călcările de lege, până ce ar veni să
20 vină 'semenţia, căreia îi este făgăduinţa; şi 's'a 'rînduitu prin îngeri în mâna 'unui mediatoru. Ér mediatorulu nu este
21 unu singuru; 'ér Dumnedeu este unulu. Dară óre este legea împotriva făgăduinţelor lui Dumnedeu? Nici de cumu; 'căci
22 de 's'ar fi dată o lege care să pótă să dea viéţa, de 'sigur ar fi fostu dreptatea întru adevĕru prin lege; ér 'scriptura a închisu totu sub păcatu, ca cei făgăduinţa să se dee prin credinţa întru Isusu Christosu celoru ce
23 credu. Ér mai 'nainte de venirea credinţei, eraşi ţinuţi sub lege, închişi fiindu până când avea să se descopere credinţa,
24 care urmeză. Aşa că legea 'ne-a fostu Christosu 'pedagogu până la Christosu, ca să ne îndreptăţimu prin credinţă.

25 Ĕrĭ după ce a venĭtŭ credinţa, nu mai
26 sîntemŭ supşĭ învĕţătorĭ. Căcĭ ᵇtoţĭ sînteţĭ
fiĭ aĭ lui Dumnezĕŭ prin credinţa întru
27 Cristosŭ Isusŭ. Căcĭ ᵇcîţĭ v'aţĭ botezatŭ
întru Cristosŭ, ᵇaţĭ Cristosŭ v'aţĭ îm-
28 brăcatŭ. ᵇNu este Iudeŭ, nicĭ Elinŭ; nu este
sclavŭ, nicĭ liberŭ; nu este parte bărbătéscă,
nicĭ femeĭască; căcĭ voĭ toţĭ sînteţĭ ᵇunulŭ în-
29 tru Cristosŭ Isusŭ. Ĭarĭ ᵇdacă voĭ eşĭ
luĭ Cristosŭ, atunci sămînţa lui Abrahamŭ
sînteţĭ, şi ᵇmoştenitorĭ dupre făgăduinţă.

4 Dăcĭ ĭarĭ, eŭ zicu, cîtŭ timpŭ
moştenitorulŭ e unŭ prunc, în nimicŭ nu se deosebesce
2 de sclavŭ, deşĭ este domnŭ tuturorĭ; Ci este
supusŭ epitropiĭ şi ingrijitorĭ, pînă la ti-
3 mpulŭ hotărîtŭ de părintele seŭ. Aşa şi noĭ
cîndŭ eramŭ prunc, ᵇeramŭ sclavĭţĭ supţĭ
4 elementelorŭ lumeĭ; Ĭarĭ ᵇcîndŭ a venitŭ plini-
tudinea timpuluĭ, a trimesŭ Dumnezĕŭ pre
Fiulŭ seŭ, ᵇnĕscutŭ ᵇdin femeĭ, ᵇvenitŭ
5 supusŭ legeĭ; ᵇSĕ răscumpere pre ceĭ de subŭ
6 legeĭ, ᵇca să primimŭ infiĭerea. Dară fiindo-
că sînteţĭ fiĭ, a trimesŭ Dumnezĕŭ pre ᵇSpi-
ritulŭ Fiiuluĭ seŭ în inimile nóstre, scri-
7 gîndu: Abba, Părinte. Pentru aceea nu maĭ
eştĭ sclavŭ, ci fiiŭ; ĭarĭ ᵇdacă eştĭ fiiŭ, eşĭ şi moş-
cenitorŭ alŭ-luĭ Dumnezĕŭ prin Cristosŭ.
8 Dară atunciŭ, ᵇnecunoscîndŭ pre Dumne-
zĕŭ, ᵇaveaţĭ celorŭ ce din fire nu sînt
9 dumnezĕĭ. Ĭarĭ acumŭ, ᵇdupă ce aţĭ cunoscutŭ
pre Dumnezĕŭ, maĭ bine, după ce
v'aţĭ cunoscutŭ de Dumnezĕŭ, ᵇcumŭ vĕ în-
tórceţĭ ĭarĭ-şĭ la ᵇelementele cele slabe şi sa-
race, cărora ĭarĭ-şĭ din nouŭ voiţĭ a li servi?
10 ᵇDilele păziţĭ, şi lunile, şi timpurile şi anii.
11 Mĭ temŭ de voĭ, ᵇca nu cumŭ-va în zădarŭ
să mĭ fiŭ ostenitŭ la voĭ.
12 Fraţilorŭ, rogu-vĕ, fiţĭ ca mine; şi eu
sînt ca voĭ; ᵇîntre mineĭ nu m'aţĭ nedrep-
13 tăţitŭ. Scîţĭ, că ᵇîndată slabă cu carnea,
14 ᵇamŭ predicatŭ evangelia ᵇaĭ dóuă óre. Dară
pentru ispita mea ce era în carnea mea nu
v'aţĭ dispreţuitŭ, nicĭ v'aţĭ îngreţoşatŭ;
ci m'aţĭ primitŭ ᵇca pre unŭ îngerŭ alŭ lui
15 Dumnezĕŭ, ᵇca pre Isusŭ Cristosŭ. Dară
unde este acumŭ fericirea voastră? căcĭ vĕ
dau mărturie, că de ară ᵇ fiŭ̆ce ce puteaţĭ,
scĭîndu-vĕ, ᵇmĭ-aţĭ dată mie.
16 Deci aĭ devenitŭ vrăjmaşŭ-aĭ voştruŭ,
ᵇpentru
că vĕ vorbescŭ adevĕrulŭ?
17 Ĭĕ ᵇsîntŭ rĕvniţorĭ de voĭ, dară nu spre
bine; da, voiŭ să vĕ închĭdŭ de la mine, ca să
18 fiţĭ voĭ rĕvniţorĭ de mine. Dară bine este în
lucru tuturorŭ a fi rĕvniţorĭ în bunulŭ bine, şi
nu numaĭ cîndŭ sînt de faţă la voĭ. ᵇCopiiĭ
19 miĭ, pre cărora ĭarĭ-şĭ cu durere vĕ nascu,
pînă ce se va forma Cristosŭ întru voĭ;
20 Aşĭ voiŭ să fiŭ acumŭ la voĭ, şi să-mĭ schimbu
vocea mea; căcĭ nu mĭ potŏcpĭ de voĭ.
21 Spuneţĭ-mĭ, ceĭ ce voiţĭ să fiţĭ supşĭ legeĭ,
22 au nu auziţĭ legea? Căcĭ scrisŭ este, că Â-
braamŭ a avutŭ dóuă fiĭ, ᵇunulŭ din sclavă, şi
23 ᵇalulŭ din cea liberă. Celŭ din sclavă ᵇse
născutŭ dupre cursulŭ; ᵇdară celŭ din cea liberă
24 dupre făgăduinţă. Căcĭ lucrulŭ au altă în-
ţelegere; căcĭ acestea ᵇsunt nisce dóuă a-
şezăminte: unulŭ din muntele ᵇSinaĭ, ce naşte
spre scrîtură, care este Agara: Căcĭ Agara
25 semnifică muntele Sinaĭ, care este în Arabia,
este alăturea cu Ierusalimulŭ de acumŭ, şi
este în scrîtură cu tótŭ seŭ. Ĭarĭ Ierusali-
26 mulŭ celŭ de susŭ este liberŭ, care este
mumaĭ nóstră tuturorĭ. Căcĭ scrisŭ este: ᵇVe-
27 seleşte-te, stĕrpă, care nu naşcĭ, sfărîmă
şi strigă, cea ce nu mĭ dmerĭ de facere;
căcĭ maĭ mulţĭ sînt fiiĭ celeĭ singuratice, de
cîtŭ aĭ celeĭa ce are bărbatŭ.
28 Ĭarĭ noĭ, fraţilorŭ, precumŭ Isaacŭ, sîn-
29 temŭ ᵇfiĭ aĭ făgăduinţeĭ. Dară precumŭ a-
tunciŭ ᵇcelŭ ce se născutŭ dupre cursŭ per-
secutaŭ pe celŭ ce se născutŭ dupre Spiritŭ;
30 ᵇaşa este şi acumŭ. Dară ce dice ᵇscriptura? ᵇ
Izgoneşte pre sclavă şi pre fiiulŭ seŭ: căcĭ
fiiulŭ sclaveĭ nu se va moşteni cu fiiulŭ celeĭ
liberă. Drepţilorŭ, fraţilorŭ, nu sîmbemŭ
31 fiĭ aĭ sclaveĭ, ci aĭ celeĭ liberă.

Libertatea evangelică. Pericolele ce ameninţă
pe credincioşi spiritualŭ.

5 Staţĭ dară în ᵇlibertatea, cu care Chris-
tosŭ ne-a făcutŭ liberĭ, şi nu vĕ încurcaţĭ
ĭarĭ-şĭ ᵇîn jugulŭ sclaviei.
2 Iată, eŭ Paveluĭ dicu-vĕŭ, că ᵇdacă vĕ veţĭ
circumcide, Cristosŭ nimicŭ nu vĕ va folosi.
3 Căcĭ ĭarĭ-şĭ spunu fie-căruĭa ce se circumcide,
ᵇcă este datoru să împlinéscă tótă le-
4 gea. ᵇVoĭ desfăcutŭ-aĭ de la Cristosŭ, voĭ
cariĭ voiţĭ să vĕ îndreptaţĭ prin legeŭ; ᵇaĭ căzutŭ
5 chiarŭ din ᵇcădelniţă. Căcĭ noĭ ĭarĭ-şĭ
ᵇaşteptămŭ speranţa dreptăţeĭ, acea care dĕ
6 credinţă. Căcĭ ᵇîn Isusŭ Cristosŭ nicĭ circu-
mcisiunea nu pote ceva, nicĭ necircumcisiu-
nea; ci ᵇcredinţa care se lucrădă prin iubire.
7 ᵇAlergaţĭ bine; ᵇcine vĕ opriseŭ ca să nu
8 ascultaţĭ de adevĕrŭ? Acestă ᵇîndemnare
9 nu este de la celŭ ᵇce vĕ chiamă. ᵇPuţinŭ
10 aluatŭ dospesce tótă frămîntătura. ᵇEŭ sunt
încredere în voĭ întru Domnulŭ, că altŭ fe-
lŭ nu veţĭ cugeta; ĭarĭ ᵇcelŭ ce vĕ tul-
burădă va purta pedépsa sa, ori-care va fi.
11 ᵇŞi eŭ, fraţilorŭ, de predicu încă circumci-
siunea, ᵇpentru ce maĭ sînt persecutatŭ?
atunciŭ ᵇa înceta scandalulŭ crucei. ᵇO de
12 aluciŭ ᵇa înstrăina ascundiţiĭ cruciĭ.
13 Căcĭ voĭ, fraţilorŭ, v'aţĭ chiamatŭ la li-
bertate; numaĭ ca un ᵇmotivŭ libertă-
ţeĭ voastre să nu slujéscă pentru cărnŭ, ci prin
14 iubire să vĕ slujiţĭ unulŭ altuia. Căcĭ ᵇîntrŭ
legeŭ se împlinesce întrŭ unŭ cuvîntŭ, adecă
în acesta: ᵇSă iubescĭ pe aproapele teŭ ca
15 pre-tine-ţĭ pre dinsulŭ. Ĭarĭ de vĕ muşcaţĭ şi vĕ
mîncaţĭ unulŭ pre altulŭ, cîndŭ să nu vĕ
mistuiţĭ unulŭ pre altulŭ.
16 Deci dicu: ᵇUmblaţĭ dupre Spiritŭ, şi nu
17 veţĭ împlini pofta cărnei. Căcĭ ᵇcărnea
pofteşce împrotivă spiritului, şi spiritulŭ îm-
potrivă cărnei; şi acestea ᵇse împotrivescŭ
pentru cărnŭ, ᵇca nu cumŭ voiţĭ cele ce aĭ
unulŭ altuia.
18 vrea. Ĭarĭ ᵇde sînteţĭ conduşĭ de Spiritŭ,
nu sînteţĭ supşĭ legeĭ.
19 Ĭarĭ ᵇfăptele cărnei sînt vederate, şi
sînt acestea: Adulterulŭ, fornicăciunea, ne-
20 curăţia, desfrînarea, Idolatria, farmece-
ria, vrăjmăşiile, ᵇcearta, gelozia, mă-
21 niile, ᵇcălcĕrile, desbinările, ereziile, Pi-
zmele, uciderile, beţiile, îmbuibările, şi celŭ
asemenea acestora: de cărora maĭ ᵇamŭ vĕ
spunŭ, precumŭ amŭ şi maĭ spusŭ, că ᵇcelŭ
ce face unele ca acestea nu vorŭ moşteni
împărăţiaŭ lui Dumnezĕŭ.
22 Dară ᵇroduluĭ Spiritului este: Iubirea,
ᵇbucuria, pacea, îndelungă-răbdare, ᵇmăr-
23 tea, bunătatea, credinţa; Blîndeţea,
înfrînarea: ᵇcontra acestora legea
nu este. Şi ceĭ ce sînt aĭ lui Cristosŭ, 24
ᵇşĭ-aĭ crucificatŭ corpulŭ cu patimile şi
poftele lorŭ. ᵇDe trăimŭ dupre Spiritŭ, să 25
şi umblămŭ dupre Spiritŭ. ᵇSĕ nu cău- 26
tămŭ mărire deşartă, întărîtîndu-nĕ unulŭ pre
altulŭ, pizmuindu-nĕ unulŭ pre altulŭ.

Datoriile creştinilorŭ.

6 Fraţilorŭ, ᵇdacă se va găsi vre-unŭ 6
omŭ în vre-o greşală, voĭ ᵇceĭ spirituali
îndreptaţĭ pre unulŭ ca acesta ᵇcu spiritulŭ
blîndeţeĭ; păzindu-te pre tine, ᵇca să nu
fiĭ şi tu ispitŭ.
2 ᵇPurtaţĭ greutăţile unulŭ altuia, şi aşa 2
împliniţĭ ᵇlegea lui Cristosŭ. Căcĭ ᵇde nu- 3
mĭnesce cineva, că este ceva, ᵇmaĭnte fă-
cîndu-se de nimicŭ, pre sine se înşală. Şi ᵇfie-care să-şĭ 4
cerceteze lucrulŭ seŭ, şi atunciŭ se va avea
în sine laudă-şĭ, fără ᵇa se lăuda în altulŭ. Căcĭ 5
ᵇfie-care îşĭ va purta sarcina sa.
6 ᵇCelŭ învĕţatŭ în cuvîntŭ să comunice 6
celuĭ ce-lŭ învaţă tóte cele bune.
7 ᵇNu vĕ amăgiţĭ; ᵇDumnezĕŭ nu se bat- 7
jocoresce; căcĭ ᵇcare ce semănă omulŭ, aceea
şi va secera.
8 ᵇCăcĭ celŭ ce semănă pentru 8
cărnŭ sa, din cărnŭ va secera strică-
ciune; ĭarĭ celŭ ce semănă pentru spiritŭ,
din spiritŭ va secera viĕţa eternă. Şi ᵇsă 9
nu ne obosimŭ în facere de bine; căcĭ la
timpulŭ seŭ nouŭ vomŭ secera. ᵇDară să nu vomŭ
slăbi. 10
10 ᵇAşa dară până cîndŭ avemŭ în-
tru cei. ᵇAşa dară până cîndŭ avemŭ în-
demînare, ᵇsă facemŭ bine tuturorŭ, şi maĭ
cu sîrnă către ᵇcei ai casei credinţeĭ.

Cele din urmă îndemnuri.

11 Vedeţĭ ce epistolă mare ᵇvĕ scriŭ 11
cu mîna mea. Căcĭ voiŭ să mĕ ᵇlăudu de 12
voĭ, numaĭ ᵇcă vĕ tăiaseră să vĕ circumcidă,
numaĭ ca să nu ᵇsuferă persecuţiune pen-
tru crucea lui Cristosŭ. Căcĭ ĭarĭ-şĭ cei 13
ce sînt circumcişĭ nu ţînŭ legea; ci voiŭ
ca să vĕ circumcidă, ca să ᵇse laude în
carnea voastră. ᵇEu mĭ- 14
ca să nu-mĭ fiŭ a
nu să mĕ laud de cruce
ᵇa Domnului nostru Isusŭ Cristosŭ, prin carea
mĭ este nouă lumea răstignită, şi eŭ lumeĭ. Căcĭ 15
ᵇîn Cristosŭ Isusŭ nicĭ circumcisiunea nu
ᵇeste ceva, nicĭ necircumcisiunea, ci ᵇfăp-
tură nouă. ᵇŞi cîţĭ vorŭ umbla ᵇdu- 16
pă acestă regulă, pace

pre acéstă regulă, pace & preste ei și milă, și preste f Israelulă lui Dumnedeu.

17 Eră mei multă aminte să nu mi se spere; căci *mi portu pe corpulă meu semnele Domnului Isusă.

Fraților, ᵃcharulă domnului nostru Isusă Christosă fie cu spiritulă vostru. Amenă. 18

Către Galateni fu scrisă de la Roma.

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ
CĂTRA
EFESENI.

Salutarea apostolului Pavelu catra Efesi dumnedieșce prentru Sfinți carii sunt in Efesu si credinciosi.

1 PAVELŬ, apostolu alŭ lui Isusu Christosu *prin voi lui Dumnedieŭ, ᵃsănțiloru celoru ce sunt in Efesu *și credinciosiloru 2 in Christosu Isusu: *Charulŭ &c voi și pacea de la Dumnedieŭ, Părintele nostru, și de la domnulu Isusu Christosu.

3 *Binecuventatŭ fie Dumnedieulŭ și Părintele domnului nostru Isusu Christosŭ, carele ne-a binecuventatŭ cu tŏtă binecuventarea spiritualŏ în ceriu cerești în Christosu; 4 precumŭ *ne-a alesu pre noi'nainte de întemeiarea lumei, ca să *fimu noi sănțiși și nevetemășiĭ înaintea lui în iubire; 5 *Mai 'nainte 'nființându-ne spre *înfiere cătră sine prin Isusu Christosu, *după bun'a-voința a voiei sale, 6 spre laud'a măriei charului seŭ, *cu care ne-a milŭitŭ în *celŭ iubitŭ; 7 *în care vecuri ne-a răscumpěrare prin sângele lui, fericirea păcateloru, după *bogăția charului seŭ; 8 Pre care l'a prisositŭ cătră noi în tŏtă înțelepciunea și prinpregetare; 9 *Făcendu-ni cunoscutŭ misteriulŭ voiei sale după bun'a-voința sa, *care a hotărîtŭ la sine-și; 10 Pentru pregătirea *plinătății timpuriloru, *ca să întrunească *tŏte în Christosŭ, și cele din ceriuri și cele de pe pămîntŭ; 11 *Întrînsulŭ, în care amŭ primitŭ și moștenire, *fiindu 'nainte hotărîțĭ după *cugetarea celui ce lucrează tŏte după sfatulŭ voiei sale; 12 *Ca să fimŭ noi spre laud'a măriei sale, *noi cari amŭ 'nainte sperată în Christosŭ; 13 Christosŭ; În care și voĭ ațĭ ascultatŭ, audindă *cuvêntulŭ adevĕrului, evanghelia mîntuirei vóstre; în care și credendu *vațĭ sigilatŭ cu Spiritulŭ Sănțiŭ celŭ făgăduitŭ: 14 *Carele este arvun'a moștenirei nóstre *pentru rescumpěrarea *stăpînirei, spre laud'a măriei sale.

Rugaciunea, ca Dumnedieŭ Părintele să dee noue Sfinți cunoscințele mîntuirei; marea lucru de mai 'nainte cugetatŭ cu noue la noue.

15 Drepții acea și eŭ, *audindu credința voștră în domnulŭ Isusŭ și iubirea vóstră cătră toți sănțiĭ, 16 *Nu încetezŭ de a mulțumi pentru voĭ, amindându-vĭ în rugăciunile mele: 17 Ca *Dumnedieulŭ domnului nostru Isusu Christosŭ, Părintele măriei, *să vĭ dee spiritulŭ înțelepciunei și alŭ descoperirei spre cunoscința *lui; 18 Și *ochiĭ luminațĭ ai minței vóstre, ca să știțĭ *speranța chiămărei lui, și bogățiă măriei *moșteniriĭ lui în cei sănțiĭ. 19 Și prea-multa mărire a puterei sale către noĭ cari credemŭ, *după lucrarea puterei sale tari, 20 Ca care a lucratŭ în Christosŭ, *ressculându-lu din morțĭ, și *punendu-lŭ a ședea de a dreptŭ sa în ceriŭ, 21 *Mai presusŭ de tŏtă stăpînirea, și *înțelepciunea, și de tŏtă puterea, și *domnia, și de tŏtŭ numele ce se numesce nu numaĭ în acestŭ veacŭ, ci și în celŭ viitoriŭ; 22 Și *tŏte le-a supusŭ sŏrtei picĭorele lui, și l'a pusŭ *capŭ preste tŏte *în biserică, 23 *Carea este corpulŭ lui, *plinătatea celui *ce împlinesce tŏte în tŏțĭ.

2 Și pre *voĭ, *cariĭ eraț morțĭ prin *fărădelĕgĭ 2 și prin *păcate, 2 În cariĭ *ați umblatŭ odi- nioră după cursulŭ lumei acestuia, după *domnulŭ puterei aerului, a spiritului celui ce *lucreză acumŭ în *fiiĭ necredințeiĭ; 3 *Intre cariĭ și noĭ toțĭ amŭ petrecutŭ odi- nioră în *poftele cărnei nóstre, făcendă voile cărnei și ale cugetelorŭ; și *eramŭ din fire fiiĭ mîniei, ca și ceĭ-l-alțĭ: 4 Eră Dumnedieŭ, *bogată fiindu în milă, pentru iubirea sa cea mare cu care ne-a *iubitŭ; 5 Și fiindă noĭ morțĭ prin *păcate, *ne-a vivificatŭ împreună cu Christosŭ; *prin charŭ 6 sînteș mîntuițĭ; Și împreună cu *Christosŭ ne a sculatŭ, și ne-a pusŭ a ședé împreună 7 *în ceriŭ în Christosŭ Isusŭ; Ca să arate în veciulŭ ce va să vie *bogățiile marei sale charĭ prin *bunătatea sa spre noĭ în Christosŭ Isusŭ. 8 *Căci din charŭ sînteș mîntuițĭ *prin credință; și aceasta nu de la voĭ; *darulŭ lui Dumnedieŭ este; 9 *Nu din fapte, ca să nu se laude cineva. 10 Căci noĭ *ședemŭ *lucrulŭ lui, *creațĭ în Christosŭ Isusŭ spre fapte bune, pre cariĭ *le-a pregătitŭ Dumnedieŭ, ca în acelea să umblămŭ în ele.

Indemnu ca Dumnedieŭ către Gentenĭ sĭ Evreĭ uniță in credința lui Christosŭ.

11 Pentru aceea *aminteți-vĭ, că voĭ ore-odată păgînĭ *fiinde în corpŭ, cariĭ vĕ chiămațĭ *necurcumcisiune de cătră cei ce se chiamă *circumcisiune în corpŭ de mînă 12 *omenĭ; *Că în'acelŭ timpŭ eraț fărĕ Christosŭ, *înstrăinațĭ de cetățenia lui Israelŭ, și străinĭ de *legămintele făgăduinței, *neavendu speranță, *și fărĕ Dumnedieŭ în 13 lume; *Eră acumŭ în Christosŭ Isusŭ *voĭ, cariĭ ore cumŭ eraț *depărtațĭ, vĕ-ațĭ făcutŭ aproape prin sângele lui Christosŭ. 14 Căci *elŭ este pacea nóstră, *care a făcutŭ amîndouă unu, și a dărîmatŭ zidulŭ despărțitoru *între noĭ: Nemicșia; 15 *desființîndu prin *corpulŭ lui legea ordinelorŭ din precepte, spre a face în sine pre amîndoĭ într'unŭ *omŭ nouŭ, așa făcendu pace; 16 și spre a *împăca pre Dumnedieŭ pre amîndoĭ într'unŭ corpŭ prin cruce, *omorîndă nemicșia prin'însa. 17 Așa a venitŭ *și a predicatŭ pace vouă celoru de departe, și *celoru de aprope. 18 Căci *prin'însulŭ avemŭ amîndoĭ apropiere *într'un Spiritŭ cătră Părintele.

*Pentru aceea nu mai sînteți străinĭ și 19 necunoscuțĭ, ci *concetățeniĭ ai sănțiloru, și *casnicĭ lui Dumnedieŭ; 20 *Zidiți fiindă *pre *fundulŭ *apostoliloru și a profețiloru, *unghiulariŭ fiindu *însu Christosŭ Isusŭ; 21 *În care tŏtă zidirea bine alcătuită, *crescu spre *templu sănțiŭ în Domnulŭ; 22 *În care și voĭ împreună vĕ zidiți spre *locuință cătră Dumnedieŭ în Spiritŭ.

Marturisirea Apostolului Gentiloru, și rugaciune pentru a intari pe Gentenĭ sĭ Evreĭ intru credința lui Christosŭ.

PENTRU aceea eŭ Pavelŭ, *legatulŭ lui 3 Isusu Christosŭ *pentru voĭ Gentiloru: De 2 așĕ audițĭ de *dregătoria darului lui Dumnedieŭ, *care mi s'a datŭ pentru voĭ: 3 *Că prin descoperire *mi-a făcutŭ cunoscutŭ misteriulŭ: [*precumŭ amŭ scrisŭ dejă pe scurtŭ; 4 Din care cevă amŭ putută cunóce în- 5 țelegerea mea *în misteriulŭ lui Christosŭ]; *Care în veciĭ trecuțĭ nu s'a făcutŭ cunoscutŭ fiiloru omeniloru, *precumŭ s'a descoperitŭ acumŭ sănțiloru lui apostoli și profețiloru prin Spiritŭ; 6 Că Gentiliĭ *să fie împreună moștenitorĭ, și *din acelaș corpŭ, și *părtașĭ făgăduințeiĭ lui în Christosŭ prin evanghelie; 7 *Carora m'amŭ făcutŭ servŭ, după darulŭ charului lui Dumnedieŭ, care mi s'a datŭ dupre *lucrarea puterei lui; 8 Mie, *celui mai mică din toțĭ sănțiĭ, mi s'a datŭ acestŭ charŭ, *spre a predica între Gentiĭ bogățiile lui Christosŭ cea necercetată; 9

a lumina pre toți care este împărtășirea
*misterului *celui ascuns din eternitate în
Dumnezeu, 'care a creatu tóte prin Isusu
10 Christosu; *Ca acumu *înțelepciunea și
puterea lui în cerîu *să fie cunoscută prin
Beserică înțelepciunea lui Dumnedieu cea
11 de multe fețiuri; *Dupe hotărîrea ces e-
ternă, care a făcutu în Christosu Isusu,
12 Domnulu nostru; În care avemu îndrăs-
néla și *apropiarea *cu încredere prin cre-
18 dința într'însulu. *Pentru aceea rogu-vĕ, ca
să nu fiți descurajați în necazurile mele
/ pentru voi, *cari sînt mărirea vóstră.

14 Pentru acésta plecă genunchiulu mieu
15 către Părintele Domnului nostru Isusu
Christosu, De la care *tótă familia în cerîu
16 și pe pămîntu se numesce; Ca să vĕ dea,
*dupe bogăția măririi sale, /să vĕ întăriți
cu putere prin Spiritulu seu în *omulu celu
17 din lăuntru; *Ca Christosu să locuiască în
inimele vóstre prin credință; ca *fiindu în-
18 rădăcinați și întemeiați în iubire, *să pu-
teți cuprinde, împreună cu toți sfinții, *ce
este lățimea și lungimea și adîncimea și
19 înălțimea; Și să scîți iubirea lui Christosu
ce întrece ori cunoscința, ca să vĕ împli-
niți *în tótă plinătatea lui Dumnedieu.

20 Ér *celui ce póte face / preste tóte fórte
preste tóte cele ce ceremu séu gândimu,
21 *dupe puterea ce lucrédă în noi, *Aceluia
fie mărire în beserica cea în Christosu Isusu
prin tóte generațiunile în acelu veci vĕcilorŭ.

Îndemnare la unire, la smerenie și cuviință în viață.

4 DERÉPTU acesta rogu-vĕ eu *legatulu în
Domnulu, ca să *umblați vrednici de
2 chiămarea în care ați fostu chiămați: *Cu
tótă umilința și blândețe, cu îndelungă-
răbdare, îngăduindu unulu altuia în iubire;
3 Silindu-vĕ a păzi unitatea Spiritului *prin
4 legătura păcei. *Unu corpu și /unu Spiritu,
precumu și ațiați fostu chiămați într'o *speranță
5 a chiămărei vóstre; *Unu Domnu, /o cre-
6 dință, /unu botezu; *Unu Dumnedieu și Părin-
te alu tuturoru, care este preste toți și
/prin toți, și în voi toți.

Ér *fie-cărui'a din noi s'a datu charu 7
dupe măsura dărului lui Christosu. Pen- 8
tru aceea dice: *Suindu-se la înălțime, *a
făcutu multe robi, și a datu darurĭ oame-
nilorŭ. *Ér acesta ce se /pote să fi fostu, ce 9
este de cătă numai că a și pogorîtu mai
întîiu în părțile cele mai de josu ale pă-
mîntului? Celu ce s'a pogorîtu, acela este 10
care *s'a și suitu mai pe susu de tóte ce-
rurile, / ca să împlenéscă tóte.

*Și acela a datu pre unii, apostoli; ér 11
pre alții, profeți; ér pre alții, *evangheliști;
ér pre alții, *păstori și *învățători; *Spre 12
desăvârșirea sfinților, spre lucrulu servi-
ciului, /spre edificarea *corpului lui Chris-
tosu; Până ce vomu ajunge toți la unirea 13
credinței /și a cunoscinței Fiiului lui Dum-
nedieu, la *bărbatu desăvârșitu, la măsura
statorei depline a lui Christosu; Ca să 14
nu mai fimu *prunci, *fluturându-ne și por-
tându-ne de tóte / vîntulu învățăturei, prin
amăgirea oamenilorŭ, prin vicleșugul *spre
rătăcirea înșelătorie; Ci *urmărindu 15
adevĕrulu în iubire, *să creștemu în tóte
către Acela d'insulu, / care este capulu, Christosu;
/ Din care tótă corpulu alcătuindu-se și în- 16
tocmindu-se prin legăturile, ceri tóte una
pre alta se ajută, dupe lucrarea în mă-
sura fie-cărui membru, face creșterea cor-
pului pentru a se edifica în iubire.

Îndemnări la o purtare fără prihană, mai cu sémă la /întrebuințarea cuvîntului celui rĕu.

Drépturi acesta dicu și eu mărturisescu 17
în Domnulu'; *Să nu mai umblați precumu
umblă și celelalte limi în deșertăciunea
minții lorŭ; *Întunecați fiindu în minte, 18
*înstrăinați de la viéța lui Dumnedieu prin
necunoscința ce este într'înșii pentru *îm-
pietrirea inimei lorŭ; *Cari fiindu în na- 19
intire, *s'au dată desfrînărei, spre a se
curge tótă felulu de necurățiție cu lăcomiă.
Ér voi nu așa v'ați învățatu despre Chris- 20
tosu. *Dacă precumu ați auditu de d'în- 21
suîi, și v'ați învățatu în *Isusu, precum este
adevĕrulu în Isusu; Vĕrămă *să vĕ des- 22
brăcați de /omulu celu vechiu *ce petrece-

nește / preste fiu nesocotință. Dară nu fiți 7
părtași lorŭ.

*Căci erați âne-cândă întunecare; ér a- 8
umă *vĕseți lumina în Domnulu; Umblați
dară ca *fii ai luminei; [Căci *fructulu Spi- 9
ritului stă în tótă bunătatea și dreptatea
și adevĕrulu]; *Cercetându ce este bine-plă- 10
cutu Domnului. Și *nu luați parte la *lu- 11
crurile neroditóre ale întunecărei, ci mai
bine *mustrați-le. *Căci este de rușine 12
chiară și a vorbi forte'nsemnatu, este rușine de a
le și vedĕ. Ér *tóte acestea vĕdându-se de 13
lumină, se arată; căci tot ce se arată
este lumină. Pentru aceea dice: *Deștăp- 14
tate-te celu ce dormi, și *te scóte din morți,
și te va lumina Christosu.

*Vedeți dară, ce vĕ umblați cu pază, nu ca 15
cu nisce nebiruitori, ci ca cei înțelepți;
*Răscumpărându timpulu, /pentru că dilele 16
sînt rele. *Drépte aceea nu fiți nepricepuți, 17
ci înțelegĕți *ce este voia Domnului. Și *nu 18
vĕ îmbătați de vinu, în care este desfrînare;
ci vĕ umpleți de Spiritu; Vorbindu între 19
voi cu psalmi și imne și cântări spirituale,
cântându și lăudându în inimele vóstre
Domnului; /Mulțumindu în tóte timpulu 20
Dumnedieu și Părintelui, *în
numelu domnului nostru, Isusu Christosu.
*Supuneți-vĕ unulu altuia în frica lui Dum- 21
nedieu.

*Femeilorŭ, supuneți-vĕ bărbaților vóstri, 22
*ca Domnului. Căci *bărbatulu este capu 23
*al femeei, precumu și *Christosu este capu be-
sericei; și acesta este mântuitorulu *corpu-
lui. Dară precumu beserica se supune 24
lui Christosu, așa să fie supuse și femeile
bărbaților lorŭ *în tóte.

*Bărbaților, iubiți-vĕ femeile vóstre, pre- 25
cumu și Christosu a iubitu beserica, și pre-
sine *s'a datu pentru d'insa; Ca să o sfă- 26
nțiască, curățindu-o *cu spălare de apă *prin
bleiu, /prin cuvîntu; *Ca vĕ o puna lui înșine 27
mărită, beserică, necurățindu potă având
séu altă ce-va de acestă feliu, /ci ca să fiu

28 sfoliă şi nepetrănită. Aşa dăterezeă bărbaţii să-şi iubească femeile lor ca şi corpurile lor fără-şi. Celo ce-şi iubeşte pre femea sa, se iubeşte pre sine. Căci nimenea nici odată nu şi-a urîtu corpulă său; ci-lu nutreşce şi lă îngrijeşte, precumu şi
30 Christosă besericа; Căci [o] sîntemă membre ale corpului său, din carnea sa şi din
31 oasele sale. [p]Pentru aceea va lăsa omulă pre părinţii săi şi pre mumă-sa, şi se va lipi de femea sa, şi voru fi [q]amîndoi una
32 corpă. Mare este acestă misteriu; ériă eu
33 vorbescu de Christosă şi de besericа. Dară [r]şi voi în parte-fie-care aşa să-şi iubească pre femea sa ca pre sine; ériă femea [s]să respecte pre bărbatulu.

6 COPIILORU, [t]ascultaţi pre părinţii voştri
2 în Domnulu; căci acésta este dreptu. [u]Cinsti pre părintele tău şi pre mumă-ta;
3 acésta este ordinea cea d'întâiu ală fă-
4 gădinţei; Ca să-ţi fie bine, şi să trăiescі îndelungi pe pămîntă.

Şi voi, [v]părinţilorŭ, nu întăritaţi pre copiii voştri spre mîniă; ci [w]creşceţi'i în înfăţişarea şi învăţătur'a Domnului.

5 [x]Servilorŭ, ascultaţi pre dumnii voştri cei dupre crepă'ra feliă şi cu cutremuru, în simplătatea inimei voştre, ca pre Christosă;
6 [y]Nu numaĭ de faţa ochilorŭ servindu-li, ca cei ce voru să placă omeniloru; ci ca nişte
7 ai lui Christosă, făcendŭ voia lui Dumnedeu din inimă; Cu bună-voinţă servindu-li,
8 ca Domnului, érĭ nu ca omeniloru; [z]Sciindŭ că ori-ce bine va face fie-căte-cine, acela va primi de la Domnulŭ, fie elŭ sclavŭ sĕu liberŭ.

9 Şi voi, [a]domniloru, urmaţi aşĕ faceţi cătră d'înşiĭ, [b]lăsendu amenin̆ţarea; sciindŭ că şi [c]ală vostru Domnŭ este în ceriŭ, şi că-
10 tr'acesta la faţă nu este la d'înşiĭ.

Aflarea dreptei legĭ a spiritului; armele ală-pace ale dreptei ofărişeli.

Pe lîngă acestea, fraţiĭ mei, fiţi tari în
11 Domnulu şi [d]în puterea tăriei lui; [e]îmbrăcaţi-vĭ în tóte armurea lui Dumnedeu, ca să puteţi sta contra meşteşugurilorŭ diavolului.
12 Căci nu ni este lupta în contra [f]sîngelui şi cărnei, ci în contra [g]începetoriloru şi puteriloru, şi a [h]domniloru întunerecului lumei acestĕia, în contra spiritelorŭ rele din înălţuri. [i]Pentru aceea luaţi-vĭ tóte armele
13 lui Dumnedeu, ca să vă puteţi împotrivi [k]în ziua cea rea, şi tóte fiindŭ-vĭ împlinite, să staţi.
14 Staţi dară, [l]încingendu-vĭ coapsele vóstre cu adevĕrulu, şi [m]îmbrăcendu-vĭ cu
15 platoşa dreptăţiĭ; [n]Şi încălţându-vĭ picióre în gătirea evangheliei păcei.
16 Preste tóte luaţi [o]pavăza credinţei, cu care veţi stinge tóte săgeţile celo aprinse ale vicleanului; Şi [p]luaţi coiulŭ mîntuirei, şi [q]sabia
17 Spiritului, care este cuvêntulu lui Dumnedeu;
18 [r]Rugându-vĭ în tot timpulŭ cu tótă rugăciunea şi cererea în Spiritŭ; şi spre însăşi şi tocma [s]priveghiendu cu tótă stăruinţa şi [t]rugăciunea pentru toţi sfinţiĭ;
19 [u]Şi pentru mine, ca să mi se dea cuvêntulŭ, ca [v]cu îndrăsnéla să deschidŭ gura mea a predica misteriulu evangheliei;
20 Pentru care [w]sînt solŭ în lanţuri; ca în ele însu [x]cu îndrăsnéla să vorbescŭ, precumŭ mi se cade a vorbi.

21 Érĭ [y]ca să auziţi şi voi cele despre mine, şi ce facu, [z]Tíchicu, iubitulŭ frate şi credinciosŭ servu în Domnulŭ, vĕ va face cu-
22 noscutu tóte; [a]Pre care pentru însu-şi acésta l'amu trimesŭ la voi, ca să sciiţi cele despre noi, şi ca să mîngîie inimile vóstre.

23 [b]Pace şi îndurare şi iubire cu credinţă de la Dumnedeu, Părintele, şi de la Domnulŭ Iisusŭ Christosŭ. Cărĭ şi cu toţi
24 cei ce iubescu pre domnulŭ nostru Iisusŭ Christosŭ [c]în nestricăciune. Amenŭ.

Către Filipeni *s'a scrisŭ de la Roma şi s'a trimesŭ prin Tíchicu.*

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ CĂTRĂ FILIPPENI.

Închinăciune; rugăciunea iubirei spre adevĕrulŭ şi spre deplina cunoscinţă a lucrurilorŭ celorŭ bune. Filipeni şi a lucrului care pentru Christosŭ.

1 PAVELŬ şi Timotheiŭ, servi ai lui Iisusŭ Christosŭ, tuturorŭ sînţiloru [a]în Christosŭ Iisusŭ, celorŭ ce sînt în Filippi, împreună cu episcopiĭ şi diaconiĭ;
2 [b]Harulŭ fie vouă şi pace de la Dumnedeŭ, Părintele nostru, şi de la Domnulŭ Iisusŭ Christosŭ.
3 [c]Mulţămescu Dumnedeului meŭ în tóte
4 amintirea de voi; în tóte timpurile în tóte rugăciunile mele pentru voi toţi cu bucuriă
5 rugăciunea mea pentru voi toţi cu bucuriă
6 [d]Pentru participarea vóstră la evangheliă din ziua d'întâiu până acŭmŭ; Încredinţându-mă de însu-şi acésta, că celŭ ce a începutŭ la voi [e]lucrulŭ celŭ bunŭ, vă va împlini [f]până la ziua lui Iisusŭ Christosŭ; Precumŭ amŭ şi cuviinţă a cugeta acésta despre voi toţi, pentru că şi în [g]legăturile mele şi în [h]apărarea şi adeverirea evangheliei mele voi toţi sînteţi în bucuria vóstră, / mă
8 cari toţi sînteţi părtaşi ai harului meu. Căci [i]mă vede Dumnedeu cât de mult v'aş îndrepta pre voi toţi cu dulcéţa lui Iisusŭ Christosŭ.
9 Şi de acésta rogu-mă, [k]ca iubirea vóstră încă mai multă să prisoséscă în cunoscinţă
10 şi în tótă pricepérea, ca [l]să cercaţi cu cele mai bune, ca să fiţi curaţi şi nevătămaţi [m]la ziua lui Iisusŭ Christosŭ,
11 plini de fructele dreptăţiĭ, [n]cari prin Iisusŭ Christosŭ sînteţi [o]spre mulţămirea şi lauda lui Dumnedeŭ.

Mărirea de sineşi a lui Pavelŭ, şi mulţămirea omenească, spre folosŭ mare pentru credinţă.

12 Érĭ voiescŭ să scieţi, fraţilorŭ, că relele ce mi s'aŭ întîmplatŭ, aŭ ajutatŭ mai
13 la înaintarea evangheliei; Fiindŭ-că în tótă pretoriulŭ şi la toţi ceilalţi s'aŭ făcutŭ
14 cunoscută legăturile mele; Şi cei mai mulţi din fraţiĭ în Domnulŭ, încurăgiaţi fiindŭ prin legăturile mele, cu mai multă îndrăsnéla a-ŭ vorbi cuvêntulŭ aceştiă şi fără frică.

Unii de a parte predică pre Christosŭ din zavistă şi [p]amuliţiune; alţiĭ de altă parte
16 din bună-voinţă; Unii predică pre Christosŭ din semeţiune, nu din curăţiune, socotindŭ că voru ingreuna lanţurile mele;
17 Ériă aceştiă din iubire, sciindŭ că sînt rîn-
18 duiţi pentru [q]apărarea evangheliei. Dară duşi pentru [r]aparenţă evangheliei, / ori în ce chipŭ ca şi, cĕ ori sub cuvênt
19 de mĕnunire [s]prin rugăciunea vóstră, şi prin ajutorulŭ [t]spiritului lui Iisusŭ Christosŭ;
20 Dupre [u]forte mea aşteptare şi speranţă, că în nimicŭ nu mă voiŭ rîsipi, ci că [v]cu tótă îndrăsnéla, precumŭ în tot timpulŭ, aşa acumŭ se va mări Christosŭ în corpulŭ meŭ,
21 ori prin vîţa mea, ori prin mórtea mea.
Căci vîţa mea, este Christosŭ, şi mórtea [w]un este câştigŭ.
23 Ériă dacă trăescŭ în corpŭ, aceasta [x]un este fructulŭ lucrului meŭ; dară
24 ce voiŭ alege nu scimŭ. Căci [y]mă strîmtorez din dóue părţiĭ: având dorinţă [z]a mă
25 mută în două şi a fi împreună cu Christosŭ, căci este cu multŭ mai bine;
Dară a rămînea în corpŭ este mai de tre-
26 buinţă pentru voi. Dară [a]având acéstă încredinţare, scimŭ că voiŭ rămînea şi voiŭ petrece cu voi toţi, pentru înaintarea vóstră
27 şi bucuria credinţei vóstre; Ca [b]lauda vóstră în Christosŭ Iisusŭ să se mărescă în mine, prin venirea mea érĭ-şi la voi.

Îndemnŭ la unire, în năcazuri, şi la iubire ce se cuvine spre sine, după exemplulŭ lui Christosŭ.

Numaĭ [c]să înfăţişaţi vrednicŭ de evangelia
27 lui Christosŭ, ca ori venindŭ eŭ şi văzêndu-vĭ pre voi, ori neîndemă de faţa de voi, aşĕ audă de voi, cum nĕîndemă de faţa de voi, că staţi într'unŭ spiritŭ, [d]cu unŭ
sufletŭ împreună [e]luptându-vă pentru credinţa evangheliei; Şi fără nimicŭ schimŭ-
28 vă de împotrivitorii vóstri; / ceea ce acéstora le este dovadă de perzare, [f]ériă voi de mân-

29 trăiesc, şi celoralalţi de la Dumnezeu. Căci voiu
fi a dovedi în privinţa lui Christos
30 d'întâiu. Suferindu aceeaşi luptă, care
aţi văzut în mine, şi care acum auziţi de mine.

2 DACĂ de ale vre-o mângâiere a lui Christos, de cât vre-o mângâiere a iubirei, de cât vre-o împărtăşire a Spiritului,
2 de cât vre-o duioşii şi îndurări; împliniţi bucuria mea, ca să aveţi aceeaşi,
având aceeaşi iubire, ună sufletă, având
3 una cugetându: Nimicŭ făcându prin sfadă
sau prin slavă deşertă; ci în umilinţă
unii pe alţii socotindu-o câ mai bună
4 decât voi. Să nu caute fie care de ale sale,
ci fie care şi de ale altora.

5 Să fie în voi acelaşi cuvetu, care era şi
6 în Christos Iisus: Care, în chipulu lui
Dumnezeu fiindu, n'a socotitu ca o răpire a fi întocmai cu Dumnezeŭ;
7 Ci s'a deşertatu pre sine, luându chipu de sluge,
făcându-se la asemănarea omeniloru; Şi
aflându-se la chipul ca omulu, s'a smeritu
pre sine, făcându-se ascultătoriu până la
9 morte, şi morte de cruce. Pentru acesta şi
Dumnezeŭ l'a preaînălţatu, şi i-a dăruitu
10 nume, care este preste tote numele; Ca
în numele lui Iisus să se plece totu genunchiulu alu celoru cereşti şi alu celoru
11 pământeşti şi alu celoru de desuptŭ; Şi
limba tótă limba să mărturiséscă, că Iisus
Christos este Domnul spre mărirea lui Dumnezeŭ Tatălui.

12 Deci, iubiţii mei, precumu în tote timpulu aşi ascultatu, nu numai cându eramu de faţă, ci cu multu mai multu acumu când sunt
departe, lucraţi mântuirea voştră cu frica
13 şi cu cutremuru. Căci Dumnezeu este care
lucrézâ în voi şi a voi şi a face, după
14 bună-voinţa sa. Tóte faceţi-le fără de murmure
15 şi fără de îndoeli; Ca să fiţi nevetămaţi
şi inocenţi, fii ai lui Dumnezeu cu mustrare
în mediulŭ unui neamu indărătnicu şi stricatu, între care străluciţi ca
16 nisce luminători în lume, Ţinându vĕ la cuvêntulŭ vieţei spre a mea laudă în ţiua lui
Christos, că nu amu alergatu în deşertu,
nici nu m'amu trudit în deşertu.

17 Ci dacă am vĕrsatu asupra sacrificiului şi
slujirei credinţei voştre, mă bucuru;
18 şi me bucuru cu voi toţi. Şi voi vĕ bucuraţi; da, vĕ bucuraţi cu mine.

Despre trimiterea lui Timotei şi Epafrodit.

19 Şi sperezu în Domnulu Iisus să trimetu
pre Timotei în curêndu la voi, ca şi eu
să mă recunfortezu, aflându cele despre
20 voi. Căci pre nimenea altulu nu amu asemenea lui, care să se îngrijéscă de voi cu
21 sinceritate. Căci toţi cĕută ale lorŭ, nu
22 ale lui Iisus Christos. Ĕară voi scieţi
încercarea lui, că ca preunŭ unu fiu mai
părinte, aşa a servitu elu împreună cu mine
23 la evangeliu. Deci pre acelu sperezu a-lu
trimetŭ îndată, după ce voiu fi regulatu
24 cele de pe lângă mine. Şi amu încredere
în Domnulu, că şi eu în curêndu voiu veni
la voi.

25 Ĕară amu socotitu de trebuinţă a trimete la voi pre Epafrodit, fratele şi cooperatorulu şi conluptătorulu meu, ĕară alu
vostru apostolu şi ajutătoriu în trebuinţele
26 mele. Căci se dorea de voi toţi, şi era
forte întristatu, pentru că aţi auditu că a
27 fostu bolnavu. Căci într'adevĕru a fostu
bolnavu de morte; dară Dumnezeu l'a miluitu; şi nu numai pre elu, ci şi pre mine,
ca să nu am întristare preste întristare.
28 Deci cătu mai curêndu l'amu trimesu, ca
văzêndu-lu ĕrăşi să vĕ bucuraţi, şi ca eu
29 să fiu mai puţinu întristatu. Deci primiţi-lu în Domnulu cu tótă bucuria, şi aveţi preţuiţi pre unii ca acestia;
30 Căci pentru lucrulu lui Christos s'a apropiatu până la
morte, nebăgându în sémă viéţa sa, ca să
împlinéscă ĕra acelu sacrificiu alu voştru către mine.

Îndeplinirea şi folosirea, ca îndreptare în calea mântuirei creştinului Christos.

3 PE lângă aceste, fraţii mei, bucuraţi-vĕ
în Domnulu. A scrie voiu acelaşi mie
nu-mi este de îngreunare, ĕară voiu şi este
de siguranţă.

2 Păziţi vĕ de câni; păziţi vĕ de lucrători cei răi. Păziţi vĕ de rĕsboiu.
3 Căci noi suntemu circumcisiunea, cari servimu lui
Dumnezeu în spiritu şi ne lăudămu în
Christos Iisus, dară nu ne încredemu în
4 corpu.

Şi-eu aşi fi în stĕgiu pute bine şi în
corpu. De ce pote cine-va altulu, ca pote
a se bizui în corpu, eu aşĕa mai multu aşi
5 a me bizui: Circumcisu a optea di, din sĕmenţia lui Israil, din semenţia lui Beniamin; Ebreu din
6 Ebrei; după lege, Fariseu; După zelu
persecutându biserica; după dreptatea cea
7 din lege, fĕrĕ de prihană. Dară cele
cari mi-eraŭ dobêndă, acelea le-amu socotitu
8 pagubă pentru Christos. Mai multu încă
socotescu tóte pagubă pentru cea mai deosĕbirĕ cunoscinţă a lui Christos Iisus,
domnulu meu; pentru care m'amu şi pagubitu de tóte, şi le socotescu a fi gunoiu,
9 ca eu să câştigu pre Christos; Şi ca mă
aflu întru elu, nevêndu dreptatea mea cea
din lege, ci cea ce este prin credinţa în
Christos, acea dreptate cea vine de la
10 Dumnezeu prin credinţă: Ca să-lu cunoscu
pre elu şi puterea învĕrĕi lui, şi împărtăşirea suferinţeloru lui, conformându-me
11 morţei lui; Ca dără cumva va aşi ajunge
la învierea morţiloru.

12 Nu ca cĕ fi deja luatu, saŭ aşi fi deja
desĕvêrşitu: ci urmărescu, ca dără aşi ajunge acolo pentru care sunt şi ajunsu
13 de Christos Iisus. Fraţilorŭ, eu încă nu
mă socotescu ca fiu ajunsu; dară acestea una
facu: uitându celea din urmă, şi întinzêndu-me
14 după cele d'inainte, alergu la ţintă,
către resplătirea cĕtirei cerescu a
lui Dumnezeu în Christos Iisus.

15 Deci câţi dintrenii desĕvêrşiţi, să cugetămu acestea; şi dacă cugetu cev'alu-tu altmintrelea, Dumnezeu vi va descoperi şi acestea.
16 Dară să înaintămu după acelaşi tipulŭ ce
17 este ajunsu; Să vĕ rugu fraţilor mei, şi
voi fiindu, fiţi următori mei, şi vĕ uitaţi la cei
ce trĕiescu aşa, precumu aveţi esemplu pre
18 noi. Căci mulţi trăiescu, de cari de multe
ori v'amu dusu şi, fĕrĕ acumu şi plângêndu
dicu, că sunt vrăşmaşi crucei lui Christos;
19 Aceea cărora perirea este perdarea, cărora
dumnezeu este pântecele, şi a căror
[illegible] 31

20 mărire este în ruşinea lor, cari cugetă
cele pământesci. Ĕară noi ne purtămu ca
cetăţeni ai ceriului, de unde şi aşteptămu
pre mântuitorulu şi domnulu nostru, pe
21 care Christos: Care va schimba corpulu
smeritu alu nostru, ca să se facă asemenea
corpului celui lăudatu, cu ea să se facă asemenea
cu care pote a-şi supune tóte
4 lucrurile.

DECI, fraţii mei cei iubiţi şi doriţi, bucuria mea şi cununa mea, aşa staţi în
Domnulu, iubiţilorŭ!

2 Rogu pre Evodia, şi rogu pre Sinti-
3 chia, ca să aibă aceeaşi în Domnulu. Ĕară
rogu-te şi pre tine, soţiule credincioasă, ajută-le, căci de împreună cu mine s'au luptatu pentru evangeliu; împreună cu Clementu şi cei-lalţi conlucrători ai mei, ale
căror nume sunt scrise în cartea vieţei.

4 Bucuraţi vĕ în Domnulu totu-deuna, şi
5 ĕară-şi dicu: Bucuraţi-vĕ.

Blândeţa voştră să se audă tuturoru oa-
meniloru. Aprope este Domnulu.

6 Fiţi nimicŭ nu vĕ îngrijiţi, ci în
tóte prin rugă şi rugăciune cu mulţumită
să se facă cunoscute cererile voştre lui
7 Dumnezeu. Şi pacea lui Dumnezeu, care
întrece tóte înţelegerea, va păzi inimele
şi cugetele voştre în Christos Iisus.

8 De ĕnsă acestea, fraţii mei, câte sunt
adevĕrate, câte sunt cuviincióse, câte sunt
dreptate, câte sunt curate, câte sunt de iubitu, câte sunt de bună auditu, ori ce virtute, ori ce laudă, la acestea să vĕ gân-
deşti: Cari v'aţi şi învĕţatu, şi aţi primitu,
9 şi aţi auditu la mine, acestea să le faceţi;
şi Dumnezeulu păcei va fi cu voi.

Mulţumire pentru ajutorulŭ trimesu şi câştigarea celoru ce sunt ai lui Christos.

10 M'amu bucuratu fórte în Domnulu, că
în sfârşitu v'aţi deşteptatu ĕrăşi-şi îngrijirea
voştră de mine, la care şi gândiaţi, dară
vĕ lipsiau ţiua după cuviinţă. Nu dicu ca 11
dicu acestea pentru ĕsa sa, căci m'amu
deprinsu în ori-ce stare a fi mulţumitu.
12 Scii şi a smeri lipsă, şi a avea de prisosu, în
tóte şi în tóte m'amu învĕţatu, şi a mă
saturu şi a flămêndi; şi a avea prisosu şi a
suferi lipsă. Tóte le potu prin Christos, 13

14 care nă întărescu. Dară bine ați făcutu, 15 de ați luatu parte la strămtorarea mea.
Scriu și voi, Filippenilorŭ, că la începutulŭ evangheliu, candu am eșitŭ din Macedonia, nici o beserica nu a statu in legătură cu mine la prisosulu de dare și de 16 luare, de cătă numai voi singuri. Căci chiaru in Tesalonicŭ și o dată și de dou- 17 ori ați trimisu celu-ce trebuiea mie. Nu că cautu dare, ci caut 'fructulŭ ce 18 prisoseșce pe socotela vostră. Dară am bine, și sunt de prisosŭ, amu implutu, luandu de la 'Epafroditŭ cele trimise de voi, 'mirosŭ de bună mirésmă, 'sacrificiŭ 19 bine-primitŭ, plăcutŭ lui Dumnedeŭ. Ér Dumnedeulŭ meŭ 'va indeplinitŭ tóte trebuințele vostre, 'dupre bogăția sa in mărire prin Christosŭ Isusŭ. 20
'Ér lui Dumnedeŭ și Părintelui nostru 21 de mărire in secolii secoliloru. Amenŭ.
Salutați pre toți sfinții in Christosŭ Isusŭ. Vă salută pre voi frații 'cari sunt 22 cu mine. Vă salută toți sfinții, 'mai alesŭ cei din casa Cesarului.
'Gratia Domnuluĭ nostru Isus Christosŭ 23 cu voi toți. Amenŭ.

Către Filippeni s'a scrisŭ de la Roma, și s'a trimisŭ prin Epafroditŭ.

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ
CĂTRA
COLOSSENI.

Salutare, și multămire pentru sfinții din Colossa. Implinirea Scriptureloru.

1 PAVELŬ, 'apostolŭ alŭ lui Isusŭ Christosŭ prin voi'a lui Dumnedeŭ, și Timotheŭ 2 celŭ fratele: Fraților și 'credincioșilorŭ frați in Christosŭ cei sunt in Colossa: 'Charu și vorŭ și pace de la Dumnedeŭ, Părintele nostru, și de la Domnulŭ Isusŭ Christosŭ.
3 'Multemimŭ lui Dumnedeŭ și Părintelui Domnuluĭ nostru Isusŭ Christosŭ, totŭ de- 4 una rugându-ne pentru voi; 'Audindu de credința vostra cea in Christosŭ Isusŭ, și 5 'iubirea voastră către toți sfinții; Pentru 'speranța 'ce o păstrați voi in ceriuri, de care ați auditŭ mai 'nainte in cuvêntulŭ adevĕruluĭ evangheliŭ; Care a venitŭ la voi, 6 'precumŭ și in totă lumea, și 'produce fructŭ, precumŭ și in voi, din diua in care ați auditŭ și ați cunoscutŭ 'charulŭ lui Dumne- 7 deŭ intr'adevĕru: Precumŭ vețĭ și invățatŭ de la 'Epafra, iubitulŭ conlucrătoru nostru alŭ lui Christosŭ: Care ni-a și arĕtatŭ 'iubirea voastră in Spiritŭ. 8

Rugăciunea pentru fructificare și creștere in cunoscința lui Christosŭ, a caruia domnie și puteri este stabilită. Cele ce ați mostenitŭ Apostolulŭ.

9 Dreptŭ 'aceea și noi, din care di sunt 'auditŭ de voi'a, nu incetămŭ rugându-ne pentru voi, și cerĕndŭ 'ca să vă implețĭ de 'cunoscința voiei lui in 'totă 'ințelepciunea și 'ințelegerea 'spirituală; 'Ca să umblațĭ 10 cu vrednicie Domnuluĭ, 'spre a-i plăcé in totŭ, 'rodindu in totŭ lucrŭ bunŭ, și crescendŭ in cunoscința lui Dumnedeŭ; 'Intărindu-vă cu totă puterea dupre puterea 11 cea mărețĭă a sa, 'in totă îngăduința și indelungerea cu bucuria; 'Mulțemindŭ 12 Părintelui, care ne-a 'savrșitŭ a fi 'vĕrtași ai 'sórtei sfinților in lumină. Care 13 ne a scăpatŭ din 'puterea intunerecului, și ne a strămutatŭ in 'imperația Fiiului seu celui iubitŭ; 'In care avemŭ 'rescumpĕrarea 14 prin sângele lui, 'iertarea păcatelorŭ; Care este 'chipulŭ lui Dumnedeŭ celui nevĕdutŭ, 'dulcelŭ-născutulŭ a totŭ 'zidirea. Căci 15 'prin'însulŭ s'au 'facutŭ tóte, cele din ceriuri și cele de pe pĕmêntŭ, cele vĕdute și cele nevĕdute; ore tronurile sĭu 'domniile, sĭu inceputurile sĭu stăpânirile; totŭ s'au făcutŭ 'prin'însulŭ și pentru densulŭ; 'Și 17 elŭ este mai 'nainte de totŭ, și totŭ prin'însulŭ subsistă; Și 'elu este capulŭ corpului, bisericei; carele este și incepătulŭ, 'ĭertîndu-se dintâiulŭ din morți; ca să fie elŭ in totŭ celŭ d'antâiŭ. Căci *Părintele* a lui- 19

ne-voitŭ ca 'in elŭ să locuéscă totă plini- 20 tatea; Și 'prin elŭ să impace 'totŭ cu sine totŭ, 'pentr'însulŭ, dicŭ, sĭu celŭ de pe pĕmêntŭ, sĕ cele din ceriuri.
Și pre voi, 'cari eraț odinioră instrăinațĭ și vrăjmașĭ cu mintea 'prin lucrurile rele, 21 dară acumŭ 'v'a impăcatŭ, 'In corpulŭ cărnei sale prin morte, 'ca să vĕ pue sfințĭ și fărĕ de prihană și nevinovațĭ inaintea sa: 22 De veț' remânea 'intemeiațĭ și indigați in credință, și 'a nu veț' 'perde speranța evangheliuluĭ, de care ațĭ auditŭ, 'care s'a și predicatŭ 'la totă făptura celŭ de sub ceriŭ; 'căruia eu Pavelŭ sunt 'sĕrvu. 23
'Acumŭ mă bucuru in suferințele mele 24 'pentru voi, și indeplinescu 'lipsele necazuriloru lui Christosŭ in corpulŭ meŭ 'pentru corpulŭ sĕu, care este beserica: Căruia 25 eŭ m'amŭ făcutŭ 'sĕrvu, dupre 'diregătoria care Dumnedeŭ mi-a datu pentru voi, ca să 'propovĕduescu cu deplinătate cuvêntulŭ lui Dumnedeŭ; Adecă 'misterĭulŭ celŭ ascunsŭ 26 din tóți secolii și din tóte generațiunile, 'ĭerŭ acumŭ s'a aretatŭ sânților lui: 'Cărora a voitŭ Dumnedeŭ a le face cunoscutŭ, care este 'bogăția mĕriei misterĭuluĭ acestuia intre Gintĭ, care este Christosŭ intre voi, 'sperarea mĕriei: Ire care noi 'la 28 predicămŭ, 'admonuindu pre totŭ omulŭ, și 'invățîndŭ pre totŭ omulŭ in totă 'ințelepciunea; 'ca să punemŭ la totŭ omulŭ 'desĕvîrșitŭ 29 intru Christosŭ. 'Spre aceea mă și ostenescŭ, 'luptându-mă 'prin puterea lui, care lucrédă puternicŭ prin mine.

2 'Că voiescu să veț' scié cătŭ de mare 'luptă 1 'am pentru voi și pentru cei din Laodiceea, și pentru acelia cari nu au vĕdutŭ 2 fața mea in corpŭ; 'Ca să se mângâie inimele lorŭ, 'unite fiindu la iubire, și ca să ațĭ deplină 'incredințăciunea de tóta 'înțelegerea 'spre cunoscința mistĕriuluĭ lui Dumnedeŭ, și a Părintelui și a lui Christosŭ; 'In care sunt ascunse tóte tesaurele 3 'ințelepciuneĭ și ale cunoscinței. Și aceea dicu, 'ca nimenea să nu vă amăgéscă cu 4 'cuvinte de induplecare. Căci 'deși cu sunt 5 de față cu corpulŭ, dară cu spiritulŭ sĕŭ impreună cu voi, bucurându-mă, și vĕdendŭ 'rĕndulŭ vostru și 'tăria credinței voastre in Christosŭ.

Indemnări la neprimirea de erezurĭ și deserțiuni asupra desăvîrșitului nostru.

Dară 'precumŭ ațĭ primitŭ pre Christosŭ 6 Isusŭ, Domnulŭ, așa să umblațĭ intr'insulŭ; 'Inrădăcinați și zidiți fiindu intr'insulŭ, și 7 intăriți-vă in credință, precumŭ vețĭ fi învĕțatŭ, inmulțindu-vă in ea cu mulțemită.
'Căutați ca să nu vĕ răpéscă cine-va cu 8 filosofiă și cu inșelăciune deșartă, dupre 'tradițiunea omeniloru, dupre 'elementele lumeĭ, și nu dupre Christosŭ. Căci 'intr'însulŭ 9 locuesce totă plinătatea dumnedeirei 'firi pe corpŭ. 'Și ațĭ deplinŭ intr'însulŭ, 'care 10 este capulŭ a totă 'începătoria și puterea.
Intru care și 'circumcisĭ cu circumcisiune 11 nefăcută de mâni, in 'dezbrăcarea corpului păcatelorŭ sĕuĕ in circumcisiunea lui Christosŭ. 'Ingropațĭ fiindŭ impreună cu 12 elŭ in botezŭ, in care 'viață și sculatĭ impreună, prin 'credința lucrării a lui Dumnedeŭ, 'care l'a sculatŭ din morțĭ. 'Și pre 13 voi, cari eraț morțĭ in păcate și in nescrumpirea cĕuĕ vostre, vă vĕ făcutŭ impreună cu d'însulŭ, 'iertându-vă tóte greșelile; 'Stergêndŭ 'zapisulŭ, celŭ contra 14 nóstre, 'care in rodire, cesa ce ni era contrariŭ; și 'l'a luatŭ din mediocŭ, pironindu-lŭ pe crucĕ; 'Dezbrăcându 'începătoriile 15 și puterile, l'a vĕdutŭ de față, triumfându asupra lorŭ prin sa.
Dreĭ aceea 'să nu vă condemne 'pentru 16 mâncare sĭu bĕutură, sĕu 'in privința cuĭniloru, sĭu a lunei nóue, sĭu a sâmbetelorŭ; 'Cari sunt umbră celoru viitóre; 17 'ĭerŭ corpulŭ este alŭ lui Christosŭ. 'Să nu vă răpéscă cine-va resplata vostră, supt 18 nevĕzarea 'smerenieĭ și adorărĕ ingerilorŭ, 'umblându-le ce 'n'a 'văzutŭ, in deșertŭ 'ingâmfându-se din mintea sa trupescă; și nețiindŭ 'capulŭ, din care tóte corpulŭ 19 prin inchietĭuni și legături primindŭ hrana și 'dezlegându-se face creștere dupre Dumnedeŭ.

20. Dacă deci aţi murit împreună cu Christos în privinţa [a]elementelor lumei, [b]de ce primiţi zedniă, ca cumă aţi trăi încă în
21 lume? (Nu [c]mânca, nici gusta, 22 nici pipăi. Cari sunt tóte spre stricăciune prin întrebuinţare!) [d]după ordinele şi învăţăturile omenilor. [e]Cari înfăţişădă ad
23 părere de înţelepciune în [f]adorarea după voinţă, şi umilinţă şi în neiertarea corpului, nu cu vre-o onóre spre îndestularea cărnei.

3 Dacă deci aţi [a]înviat împreună cu Christos, căutaţi celе de sus, unde [b]şede Chris-
2 tos d'a drépta lui Dumnedeu. Cugetaţi la celе de sus, ér nu la celе de pe pă-
3 mênt. [c]Căci aţi murit, [d]şi véţa vóstră este ascunsă cu Christos în Dumnedeu.
4 [e]Când se va arăta Christos, [f]viéţa nóstră, atunci şi voi împreună cu d'însulu vă veţi arăta în mărire.

Îndemnări la stăpînirea sinelui, şi mai cu séma la înfrânarea sărutărei sexuale.

5 Drept'n acésta [a]omorîţi [b]mădulările vóstre celе de pe pământ: [c]desfrînarea, necurăţia, patima, [d]pofta cea rea, şi lăcomia, [e]care este idolatrîa; 6 [f]Pentru cari vine mânia
7 lui Dumnedeu preste [g]fiii necredinţei; 8 în cari şi voi aţi umblatu odinióră, când aţi trăitu într'ensele. 9 [a]Ér acum lepădaţi tóte acestea: mânia, înfuriarea, reutatea, hula, 9 [a]cuvîntăle de ruşine, din gura vóstră. [b]Nu mîniţi minciuna unulu către altulu, fiindcă aţi dezbrăcatu de omulu cel vechiu d'im-
10 preună cu lucrăle lui, şi aţi îmbrăcatu pe celu nou, care [a]se înnoesce spre cunoscinţă, 11 după chipulu celui ce l'a fă-
cut: Unde nu este nici [a]Elină, nici Iudeu, circumcisiune nici necircumcisiune, barbară, Scită, sérvu nici liberu, ci Christosu tóte şi în tóte.

12 Deci [a]îmbrăcaţi-vă ca nişte aleşi ai lui Dumnedeu, sfinţi şi iubiţi, în [b]mădulări de îndurări, în bunătate, în umilinţă, în blândeţă, în îndelungă răbdare; 13 [a]îngăduindu-vă unulu pe altulu, şi iertându-vă unulu altuia, de ori cine-va [b]va avea plângere asupra cuiva; precumu şi Christosu a [c]iertatu vóă, aşa şi voi.
14 [a]Ér preste tóte acestea [b]îmbrăcaţi-vă în
15 iubire, care este [c]legătura desăvîrşirei. Şi [a]pacea lui Dumnedeu să domnéscă în inimile vóstre, [b]la care sînteţi şi chiămaţi cu
16 [c]trupulu unu; [d]şi fiţi mulţămitori. Cuvêntulu lui Christosu să locuéscă în voi cu bogăţiă în tótă înţelepciunea; învăţându-vă şi îndemnându-vă unulu pe altulu
17 [a]cu psalmi şi cu imne şi cu cântări spirituale, cântându [b]cu charu în inimile vóstre Domnului. Şi [a]tóte-ce faceţi, cu cuvêntulu sau cu lucrulu, să faceţi tóte în numele Domnului Isusu, [b]mulţumindu lui Dumnedeu şi Părintelui prin elu.

18 [a]Femeilor, supuneţi-vă bărbaţiloru vóstri, [b]precumă se cade în Domnulu.
19 [a]Bărbaţilor, iubiţi-vă femeile vóstre şi nu vă [b]amărîţi asupra lor.
20 [a]Copiilor, ascultaţi pre părinţii voştri [b]în tóte; căci aceésta este bine-plăcutu Domnului.
21 [a]Părinţilor, nu întărîtaţi pre copiii voştri spre mâniă, ca să nu se descurăgeze.
22 [a]Sérvilor, ascultaţi [b]în tóte pre domnii voştri cei [c]după cărnu, nu ca unii căutându la vedere, ca cei ce voră să placă omenilor; ci în simplitatea inimei, temându-vă de Dumnedeu. 23 [a]Şi tóte-ce faceţi, să faceţi din sufletu, ca Domnului, ér nu ca omenilor; 24 [a]ştiindu că de la Domnulu veţi primi resplătirea moscenirei; [b]căci sérviţi Domnului Christosu. 25 Ér celu ce face nedreptate, va primi acea nedreptate ce a făcutu; şi [a]nu este cădere la feţe.

4 [a]Stăpânilor, [b]ce este cu dreptulu şi ce este cuviinciosu, daţi sérvilorŭ; ştiindu că şi voi aveţi Domnu în ceriu.
2 [a]Stăruiţi în rugăciune, şi privegliaţi în
3 ea cu mulţumire; 4 [a]rugându-vă totodată şi pentru noi, ca să ni [b]deschidă Dumnedeu uşă pentru cuvêntu, ca să predicămă [c]misteriulu lui Christosu, [d]pentru care şi stau în lanţuri: Ca să-lŭ fiu arătatu precumu se cade a vorbi.
5 [a]Umblaţi cu înţelepciune către cei de
6 afară, [b]răscumpărându timpulu. Cuvêntulu

Ve salută [a]Epafra, care este d'între voi, 12 sérvu alŭ lui Christosu, care în tóte timpurile [b]se luptă pentru voi în rugăciuni, ca să fiţi [c]desăvîrşiţi şi deplinî în tóte voia lui Dumnedeu. Căci mărturisescu de d'in- 13 sulu, că are multă strădă pentru voi şi pentru cei din Laodicea şi din Ierapoli. Vă 14 salută [a]Luca, mediculu celŭ iubitu, şi [b]Dimasu.

Salutaţi pre fraţii cei din Laodicea, şi 15 pre Ninfasu, şi [a]bisericea ce din casa lui. Şi când se va ceti [a]acéstă epistolă de cătră voi, faceţi ca să se cetéscă şi în biserica Laodicenilorŭ, şi ce şi voi să citiţi voi 16 din Laodicea. Şi ziceţi lui [a]Arhipu: Bagă 17 [a]seamă la slujba care l'ai primitu de la Domnulu, ca să-lŭ împlinescі.

[a]Salutarea cu mâna mea a lui Pavelŭ. 18 [a]Aduceţi-vă aminte de lanţurile mele. [a]Chară fie cu voi. Amin.

Către Galateni s'a scrisŭ de la Atena, şi s'a trimisŭ prin Titicu şi Onisimu.

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ
ÎNTÎIA CĂTRĂ
TESSALONICENI

Intrare, scrisóre şi rugăciune apostolică pentru Tesalonicenі.

1 PAVELŬ şi [a]Silvanŭ şi Timotheiŭ bisericeĭ Tesalonicenilorŭ în Dumnedeŭ Părintele, şi în Domnulŭ Isusŭ Christosŭ: [a]Chară
2 şi voi şi pace de la Dumnedeŭ, Părintele nostru, şi de la Domnulu Isusŭ Christosŭ.
2 [a]Mulţumimŭ lui Dumnedeŭ în tótă timpulŭ pentru voi toţi, făcêndŭ amintire de
3 voi în rugăciunile nóstre: [a]Neîncetatŭ amintindu-ne [b]lucrulŭ credinţei vóstre, [c]şi ostenéla iubirei, şi răbdarea speranţei în Domnulŭ nostru Isusŭ Christosŭ, înaintea
4 lui Dumnedeŭ şi Părintelui nostru; Ştiindu, fraţi iubiţi de Dumnedeŭ, [a]alegerea vóstră.
5 Căci [a]evangeliulŭ nostru nu a fostŭ la voi numaĭ în cuvîntŭ, ci şi în putere şi în [b]Spiritulŭ Sfîntŭ, [c]şi cu multă siguranţă, precumŭ şi [a]ştiţi în ce chipŭ ne-amŭ purtatŭ între voi şi pentru voi. Şi [a]voi v-aţi făcutŭ 6
6 [b]următorii noştri şi ai Domnului, primindŭ cuvêntulŭ în multă strîmtorare, [c]cu bucuria Spiritului Sfîntŭ: Încâtŭ voi fostŭ-aţi 7
7 [a]pildă tuturorŭ celorŭ ce credŭ în Macedonia şi Acaia. Căci de la voi s'a [a]datŭ în ceriu 8
8 cuvêntulŭ Domnului, nu numaĭ în Macedonia şi Acaia, ci şi în tótă locul s'a [b]dusŭ credinţa voastră în Dumnedeŭ; încâtŭ nu avemŭ trebuinţă să mai vorbimŭ. Căci ceilalţi singuri spunŭ de noi, 9
9 [a]ce fel de intrare avemŭ la voi, [b]şi cumŭ v'aţi întorsŭ la Dumnedeŭ de la idoli, a servi Dumnedeuluĭ celŭ viŭ şi adevăratŭ; Şi [a]a aşteptă pre Fiulŭ lui [b]din 10
10 ceriŭ, [c]pre care l'a înviatŭ din morţi, adecă pre Isusŭ, care ne [d]izbăveşte de mâniă, care va să fiă.

2 CĂCI ᵃvoi singuri ştiţi, fraţilor, că intrarea noastră la voi nu a fostᵇ în deşert. 2 Ci deşi mai înainte aţi suferit, şi aţi fost ocăriţi, precum ştiţi, la ᶜFilipi, aţi îndrăznit în Dumnezeul nostru ᵈa vesti către voi evanghelia lui Dumnezeu cu mult lupt. 3 Căci propovăduirea noastră nu s'a făcut din înşelăciune, nici din curăţie sufletească, nici cu vicleşug; 4 ci precum ne-am încredinţat de Dumnezeu, ca să ni se încredinţeze evanghelia, aşa vorbim; ᵉnu ca să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu, ᶠcare ne cearcă inimile noastre. 5 Căci nici o dată n'am întrebuinţat cuvinte linguşitoare, precum ştiţi, nici am căutat pricina ascunsă: ᵍDumnezeu este martor; 6 ʰnici n'am căutat laudă de la oameni, nici de la voi, nici de la alţii; deşi ⁱam putut să vă ᵏîngreunez ca apostoli ai lui Christos; 7 ci ˡam fost cu blîndeţe în mijlocul vostru, precum doică îngrijeşte pe copiii ei: 8 aşa dorindu-vă de voi, am voit ᵐa vi împărtăşi nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci încă şi ⁿsufletele noastre, pentrucă ne-aţi fost foarte iubiţi. 9 Căci vă aduceţi aminte, fraţilor, de ostenela şi truda noastră, că ᵒdins şi răpăind noapte şi zi, ca să nu îngreunez pe cineva din voi, vă-am propovăduit evanghelia lui Dumnezeu. 10 ᵖVoi sînteţi martori, şi Dumnezeu, cum cu pietate şi neprihănire şi fără de prihană ne-am purtat faţă de voi cari aţi crezut: 11 precum ştiţi cum pe fiecare din voi, ca un tată pe copiii săi, 12 ᵍvă îndemnam, vă mîngîiam şi vă îmbărbătam să umblaţi cum vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la împărăţia şi mărirea lui.

13 Drept aceea şi noi mulţumim lui Dumnezeu ʳnencetat, că primind cuvîntul lui Dumnezeu, care l'aţi auzit de la noi, l'aţi primit ˢnu ca cuvîntul oamenilor, ci precum este într'adevăr, cuvîntul lui Dumnezeu, care se şi lucrează în voi cari credeţi. 14 Căci voi, fraţilor, aţi ajuns ᵗîmitatorii bisericilor lui Dumnezeu, cari sînt în Iudea în Christos Isus; căci ᵘaceleaşi aţi îndurat şi voi de la cei de la un neam cu voi, precum şi ei de la Iudei; 15 ᵛcari au omorît şi pe Domnul Isus şi ᵛpe proorocii lor, şi pe noi ne-au prigonit; şi nu plac lui Dumnezeu, ʷşi sînt vrăjmaşi tuturor oamenilor; 16 ˣîncă ne împiedecă să vorbim Cuiva-lor, ca să se mîntuiască, ʸca să-şi umple totdeauna măsura păcatelor lor; ᶻdar mînia a venit asupra lor până la sfîrşit.

17 Iar noi, fraţilor, despărţiţi de voi pentru o clipă, cu faţa, nu cu inima, mai multă ne-a fost silă ᵃ a vedea faţa voastră cu mare dorinţă. 18 Pentru aceea am voit să venim la voi, adecă eu Pavel, şi odată şi de două ori; dar ᵇSatana ne-a oprit. 19 Căci care este speranţa noastră, voi sînteţi, sau ᶜnu sînteţi? Ba nu şi voi sînteţi? Sînteţi slava şi bucuria noastră! 20 Da, voi sînteţi mărirea şi bucuria noastră.

3 DAR, ᵈfiindcă n'am mai putut răbda, ᵉam hotărît să rămînem în Atena singuri; 2 şi am trimes pe ᶠTimotei, fratele nostru, şi servitorul lui Dumnezeu şi ajutătorul nostru în evanghelia lui Christos, ca să vă întărească şi să vă mîngîie în privinţa credinţei voastre; 3 ᵍca nici unul să nu se clatine în mijlocul acestor strîmtorări; căci voi înşivă ştiţi că spre aceasta sîntem rînduiţi. 4 Căci, cînd eram încă la voi, vă spuneam mai înainte, că vom avea strîmtorări; precum s'a şi întîmplat, şi ştiţi. 5 Drept aceea ʰneputînd mai multă vreme, l'am trimes să cercetez despre credinţa voastră, ⁱca nu cumva să vă fi ispitit ispititorul, şi ʲosteneala noastră să fie în deşert.

6 ᵏIar acum Timotei la noi de la voi, şi dîndu-ni în scris credinţa şi iubirea voastră, şi cum că în toate rîndurile ne aduceţi de noi, dorindu-ne a ne vedea pe noi, ˡprecum şi noi pe voi: 7 ne-am mîngîiat de voi în mijlocul strîmtorării şi necazului nostru, prin credinţa voastră. 8 Căci noi acum trăim, fiindcă voi ᵐstaţi statornici în Domnul. 9 Căci ce mulţumită vom putea întoarce lui Dumnezeu în privinţa voastră, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm de voi înaintea Dumnezeului nostru? 10 ⁿNoapte şi zi dăm prea mult ᵒrugăciuni

ca să vedem faţa voastră, şi să împlinim ceea ce lipseşte credinţei voastre.

11 Fie însă-şi Dumnezeu şi Părintele nostru, şi Domnul nostru Isus Christos, 12 ᵖ să îndreptească calea noastră către voi; şi pe voi să vă facă Domnul să creşteţi şi să prisosiţi în iubire ʳunul către altul şi spre toţi, 13 precum şi noi către voi; ˢca să vă întărească inimile voastre în sfinţire, fiindcă voi fără prihană înaintea lui Dumnezeu şi Părintelui nostru, la venirea Domnului nostru Isus Christos ᵗcu toţi sfinţii săi.

Îndemnuri şi sfaturi

4 PE lîngă aceea, fraţilor, vă rugăm şi vă îndemnăm în Domnul Isus, ca precum aţi ᵘînvăţat de la noi cum trebuie să umblaţi, şi să plăceţi lui Dumnezeu, 2 ştiţi, aşa şi prisosiţi tot mai mult. Căci ştiţi ce ordine v'am dat prin Domnul Isus. 3 Căci voinţa este ᵛaceea a lui Dumnezeu, ʷsfinţirea voastră, şi ca să vă feriţi de desfrînare; 4 ˣfiecare să ştie să-şi stăpînească vasul în sfinţire şi cinste, 5 ʸnu în pofta poftei, ca păgînii cari nu cunosc pe Dumnezeu. 6 Ca nimeni să nu treacă peste măsură şi să nu înşele pe fratele său în aceasta; căci Domnul ᶻeste răzbunător de toate acestea, precum mai înainte v'am spus şi v'am încredinţat. 7 Căci Dumnezeu nu ne-a chemat spre necurăţie, ᵃci spre sfinţire. 8 Drept aceea cine nu nesocoteşte acestea, nu nesocoteşte pe om, ci pe Dumnezeu, ᵇcare vă-a şi dat Sfîntul Său către voi.

9 Cît despre iubirea de fraţi ᶜnu trebuie să vă mai scriu, căci ᵈînşi-vă sînteţi învăţaţi de la Dumnezeu, ᵉ să vă iubiţi unul pe altul. 10 ᶠŞi întradevăr şi faceţi acest lucru faţă de toţi fraţii cari sînt în toată Macedonia; dar noi vă rugăm, fraţilor, ᵍca să sporiţi încă mai mult; 11 şi ca să vă siliţi a fi liniştiţi, şi ʰ să faceţi ale voastre, şi ⁱ să lucraţi cu mîinile voastre, precum v'am poruncit; 12 ʲca să umblaţi cu cuviinţă către cei de afară, şi de cineva să nu aveţi trebuinţă.

Despre învierea morţilor şi despre cele din urmă; mîngîierea celor îngroziţi de ceea ce şi de alte rele; şi îndemnuri la pregătire neîncetată

13 Şi nu voiesc, fraţilor, să fiţi în necunoştinţă despre cei ce au adormit; ca să nu vă întristaţi, ᵏca şi cei-l-alţi ˡcare nu au nădejde. 14 Căci ᵐdacă credem, că Iisus a murit şi a înviat, aşa şi ⁿpe cei adormiţi în Isus îi va aduce Dumnezeu împreună cu El. 15 Căci aceasta vă-o spunem prin cuvîntul Domnului, că noi ᵒcei vii, cari vom fi rămaşi pînă la venirea Domnului, nu vom întrece pe cei adormiţi; 16 Căci însu-şi ᵖDomnul se va pogorî din cer cu strigăt de poruncă, cu glasul arhanghelului şi cu ᵍtrîmbiţa lui Dumnezeu; şi ʳcei morţi în Christos vor învia întîi; 17 ˢapoi noi cei vii, cari vom fi rămaşi, împreună cu ei vom fi răpiţi pe nori în văzduh, spre întîmpinarea Domnului în aer; şi aşa ᵗvom fi cu Domnul în tot-deauna. 18 ᵘDeci aceste mîngîiaţi-vă unii pe alţii cu cuvintele acestea.

5 IAR de ᵛtimpuri şi soroace, fraţilor, 2 ʷnu aveţi trebuinţă să vă scriu. Căci însu-vă ştiţi bine, că ˣziua Domnului aşa va veni ca unul fură noaptea. 3 Căci cînd vor zice: ʸPace şi siguranţă, atunci fără de veste va veni peste d'înşii ᶻpieirea, ᵃca şi durerea unei femei cu îngreuiaţi; şi nu vor scăpa.

4 Ci voi, fraţilor, nu sînteţi în întuneric, ca să vă apuce ziua ca un fur. 5 Voi toţi sînteţi fii ai luminii şi fii ai zilei; noi nu sîntem ai nopţii, nici ai întunericului. 6 Deci aceea să nu dormim ca ceilalţi, ci ᵇ să privegheăm şi să fim treji. 7 Căci ᶜcei ce dorm, noaptea dorm; şi cei ce se îmbată, ᵈnoaptea se îmbată. 8 Iar noi ce ne aflăm ziua, să fim treji, ᵉîmbrăcînd-ne în platoşa credinţei şi a iubirii şi cu coiful, ᶠper nădejdea mîntuirii. 9 Căci ᵍDumnezeu n'ne-a rînduit spre mînie, ʰci spre a ne face să dobîndim mîntuirea prin Domnul nostru Isus Christos, 10 ⁱcare a murit pentru noi; ca cari de privegheăm, cari de dormim, împreună cu El să trăim. 11 Deci mîngîiaţi-vă

ințiș-vĕ unulŭ pre altulu, și edificați unulŭ
pre altulu, precumŭ și faceți.

Mai multe învățăturĭ pentru practică; rugăciune.

12 Și vĕ rugămu, frațiloru, ᵃ să cunoșceți
pre cei ce se ostenescŭ între voi, și pre
voi mai mari preste voi în Domnulŭ, și ve
15 vĕ admonescŭ. Și ați prisosință în iubire
pentru lucrulu loru. ᵇ Și fiți în pace între voi.
14 Dară vĕ rugămu, frațiloru, ᶜ îndemnați
pre cei fără de rînduelĭ, ᵈ mîngîiați pre cei
pusilanimi, ᵉ sprijiniți pre cei slabi,
ᶠ fiți îndelungă-răbdători spre toți.
15 ᵍ Căutați ca nimenea să nu răsplătiască
cuiva rĕu pentru rĕu; ci în tot timpulŭ
ʰ să urmați celŭ bunŭ, și unŭ către altulu
17 și spre toți.
18 ⁱ Bucurați-vĕ totdeuna. ᵏ Rugați-vĕ
neîncetatŭ. ˡ În tote mulțumiți; căci aceea

este voința lui Dumnedĕŭ în Christoŭ Iisusu
pentru voi.

19 ᵐ Nu stingeți Spiritulŭ. 20 ⁿ Nu disprețuiți
profețiile. 21 ᵒ Cercetați tote; ᵖ țineți ceea ce
este bunŭ. 22 ᵍ Feriți-vĕ de tŏtă specia reŭ.

23 Eră ʳ Dumnedĕulŭ păcĕĭ ˢ Însuși vă
sfințéscă despre totŭ; și întregŭ spiritulŭ vostru și sufletulŭ și corpulŭ ᵗ să se păzéscă
fără de prihană la venirea Domnului nostru
Iisusu Christosŭ. 24 ᵘ Credinciosŭ este celŭ
ce vă chiamă, care va și face.

25 Frațiloru, ᵛ rugați-vĕ pentru noi.

26 ʷ Salutați pre toți frații cu sfîntă sĕrutare.

27 Vĕ juru pe Domnulŭ, ˣ ca să se cetéscă
acéstă epistolă tuturoru fraților sfinți.

28 ʸ Charulŭ Domnului nostru Iisusu Christosŭ
fie cu voi. Amenŭ.

Acéstă epistolă către Tesalonicenĭ s'a
scrisŭ de la Atena.

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ
A DOUA CĂTRE
TESSALONICENI.

Mulțumiri cuvenite de la credincioși pentru credința și iubirea lor. Despre venirea Domnului.

1 PAVELŬ, ᵃ și Silvanŭ și Timoteiŭ bĕrbaților Tesalonicenilorŭ ᵇ în Dumnedĕŭ
Tatălŭ nostru, și în Domnulŭ Iisusu Chris-
2 tosŭ: ᶜ Charŭ fie vouĕ și pace de la Dum-
nedĕŭ, Tatălŭ nostru, și de la Domnulŭ
Iisusŭ Christosŭ.

3 ᵈ Sĕmțimu datoriŭ a mulțumi lui Dumne-
dĕŭ la tŏtă timpulŭ pentru voi, frațiloru,
precumŭ se cade, pentru că credința vos-
tră creșce forte, și iubirea fie-căruia din-
tre voi pentru unulŭ altulŭ;
4 încîtu și noi înșine ne lăudămu la voi în
bisericele lui Dumnedĕŭ, ᵉ pentru răbdarea
și credința vóstră ᶠ la tóte persecuțiunile și
5 strîmtorările, ce le suferiți; ᵍ care este o dovĕdă a dreptului judecăți a lui Dumnedĕŭ,
6 ʰ pentru care vĕ faceți vrednici împărăției lui Dum-
nedĕŭ, ⁱ pentru care și suferiți.
7 Căci este un lucru drept înaintea lui Dum-
nedĕŭ ca celor ce vĕ strîmtorĕză strîmtorare
8 și vouă celor strîmtorați ᵏ odihnă cu noi, cîndŭ
se va descoperi ˡ Domnulŭ Iisusŭ din cerŭ cu
îngerii puterei sale, 9 ᵐ în văpaie de foc,
dîndŭ resplătire celorŭ ⁿ ce nu cunoscŭ pre
Dumnedĕŭ, ᵒ nici nu ascultă evangheliea dom-
nului nostru Iisusu Christosŭ; 9 ᵖ cari vorŭ
fi pedepsiți cu eternă perțire de la fața
Domnului și ᵍ de la mărirea puterei sale;
10 ʳ cîndŭ va veni să se mărésca în sînții săi, 10
ˢ și să se facă admirați în toți cei ce vorŭ
crede, (căci și mărturia nóstră între voi
s'a crezutŭ) în acéstă zĭ.

Pentru aceea de și rugămu în tŏtă tim- 11
pulŭ pentru voi, ca Dumnedĕulŭ nostru să
vĕ facă vrednici chiamărei sale, și să în-
plinéscă cu putere tŏtă bună voința
sa și ᵗ lucrulŭ credinței; 12 ᵘ încît să se mărésca
numele Domnului nostru Iisusu Christosŭ
în voi, și voi în elu, după charulŭ Dumne-
dĕului nostru și alŭ Domnului Iisusu Christosŭ.

Înșelăciunea grupărei despre venirea ghiu-
deului.

2 3 ᵃ Iar în privința venirei Domnului nostru Ie-
susŭ Christosŭ ᵇ și a reunirei noastre cu
2 dînsulŭ, vĕ rugămu, frațiloru, ᶜ ca nu de-
grabă să vĕ clătiți din minți, nici să nu
vĕ spăimîntați, nici prin spiritŭ, nici prin
cuvîntă, nici prin epistolă ca cum ară fi
trimisă de la noi, cum-că ziua lui Hristosŭ
3 ᵈ ară fi și Christosŭ. ᵉ Pe nimenea să nu vĕ
înșele cumŭ-va prin nimicŭ chipŭ; căci ziua
ᶠ nu va veni, ᵍ de nu va veni mai întîiu
apostasia, și de nu se va ivi ʰ omulŭ păca-
4 tului, ⁱ fiulŭ perzărei; Adversarulŭ, celŭ
ce ᵏ se înalță ˡ mai pe susŭ de totŭ ce se dice
Dumnedĕŭ ori ce se închină, așĕdîndu-se
ca Dumnedĕŭ în templulŭ lui Dumnedĕŭ, ară-
tîndu-se pre sine că ară fi Dumnedĕŭ.
5 Nu vĕ aducețĭ aminte, că încă fiindŭ
6 încă la voi, v'amŭ disŭ acestea? Și acumŭ
sciți voi ce oprește, ca să se arate
7 ellŭ la timpulŭ seu. Căci ᵐ mistériulŭ fără-
de-legeĭ se lucrézădejă; numaĭ cela
ce oprește va opri pînă ce va lua din mĭdlo-
8 cŭ. Și atunci se va arăta acelŭ fără-de-legeĭ,
ⁿ pre care Domnulŭ îlŭ va mistui ᵒ cu
suflarea gurei sale, și îlŭ va perde cu ᵖ arăta-
9 rea venirei sale; Pre acela, a cărui ve-
nire este ᵍ după lucrarea lui Satana cu to-
tă puterea și cu ʳ semne și minuni mincinoase
10 zise; Și cu tŏtă amăgirea nedreptĕțeĭ în
ˢ cei perduți; pentru că n'au primită iu-
11 birea adevĕrului, ca să se mîntuiască. ᵗ Pentru
aceea le va trimite Dumnedĕŭ puterea
înșelăciunei de îndărătnice, ᵘ ca să creadă min-
12 cinosŭ; Ca să se condemne toți cei ce nu
au crezută adevĕrulŭi, ci ᵛ au voită plăcere
în nedreptate.

Încurajare și rĕspunsŭ.

13 Eră ʷ noi sîntemŭ datoriĭ în tŏtă timpulŭ a mulțumi lui Dumnedĕŭ despre voi, frați
iubiți de Domnulŭ, că Dumnedĕŭ ˣ v'a
ales dela începută spre mîntuire ʸ prin
sînțirea Spiritului și prin credința în ade-
14 vĕrŭ; La care vĕ chiemată prin evangheliea
noastră, ᶻ spre ațingerea mărirei domnu-
lui nostru Iisusu Christosŭ.

15 Drept acea, frațiloru, ᵃ stați sĕdetori,
și țineți ᵇ învățăturile ce vĕ ați învățată, ori
în cuvîntă, ori cu epistola noastră.

Eră ᶜ Însuși Domnulŭ nostru Iisusŭ Chris- 16
tosŭ, și Dumnedĕŭ și Tatălŭ nostru, ᵈ care
ne-a iubită, și nea datŏ mîngîiere e-
ternă și ᵉ sperață bună prin charulŭ, 17
ᶠ să mîngîie inimile voastre, și ᵍ să vĕ întăréscă în
tŏtă cuvîntarea și lucrulŭ bunŭ.

3 Pe lîngă aceea, frațiloru, ᵃ rugați-vĕ pen- 3
tru noi, ca cuvîntulŭ Domnului să se
ᵇ grăbéscă și să se mărésca, precumŭ și
la voi; 2 Și ᶜ să ne mîntuĭmŭ de oa- 2
meni cei răĭ și reĭ; căci ᵈ credința nu este
a tuturoru. Eră ᵉ credincios este Domnulŭ, 3
care vĕ va întări, și vĕ va păzi de celŭ reŭ.
4 Eră ᶠ avemŭ multă încredere în Domnulŭ 4
despre voi, că și faceți și veți face celea ce
vĕ dicemŭ. 5 Eră ᵍ Domnulŭ să îndrepteze 5
inimile voastre spre iubirea lui Dumnedĕŭ
și ștatornicia pentru Christosŭ.

6 Eră vĕ dicemŭ, frațiloru, în numele Dom- 6
nului nostru Iisusŭ Christosŭ, ʰ ca să vĕ fe-
riți ⁱ de totŭ fratele ce umblă ᵏ fără de rîn-
duelă, și nu după ˡ învățătura care a pri-
mită de la noi. Căci însu-vĕ sciți, ᵐ cumŭ 7
vi se cade a ne urma; căci ⁿ noi nu amŭ
umblată fără de rîndŭ între voi; Nici 8
ᵒ pîinea de amŭ mîncată-o în dară,
ci ᵖ cu ostenélă și trudă, nóptea și ziua, lu-
crîndŭ, ca să nu îngreunămu pre cine-va
din voi; 9 ᵍ Nu că dînșii nu avemŭ dreptŭlŭ,
ci ca să vĕ dămŭ ʳ pre noi înșine de semnŭ,
spre a ne urma. Căci și cîndŭ eramŭ la 10
voi, aceasta vĕ ordinamŭ: ˢ Că dacă cine-va
nu voiesce să lucreze, nici să mănînce.
Căci audimŭ, că unii d'între voi ᵗ umblă 11
fără de rînduelă, ᵘ nimicŭ lucrîndŭ, ci a-
meștecîndu-se în lucrurile altora. ᵛ Eră pe 12
cora ca aceștia ordinămŭ, și îndemnămŭ
prin domnulŭ nostru Iisusŭ Christosŭ, ʷ ca
cu liniște lucrîndŭ ei-și mănînce pîinea
lor. Eră voi, frațiloru, ˣ să nu vĕ dosă- 13
dițĭ de a face bine.

Eră de nu ascultă cineva de cuvîntulŭ 14
nostru din acéstă epistolă, ațîțați însemnați
pre acela, și ʸ să nu ve însoțiți cu elŭ, ca
să se rușinéze. ᶻ Dară să nu-lŭ socotiți ca 15
pre unŭ vrăjmașŭ, ᵃ ci să-lŭ îndemnați ca pre
unŭ frate.

16 Îru iasă-ți [a]Domnulŭ pâcsti să vi dea | [a]Charulŭ domnulŭ nostru Iisusŭ Chris- 18
pace pururea în totă chipulŭ. Domnulŭ fie | tosŭ şi cu voi toți. Amin.
cu voi toți.
17 [a]Salutare cu mâna mea a lui Pavelu, care | A două epistolă către Timotheiŭ fu
este semnŭ în totă epistola; aşa scriu. | scrisă de la Roma.

EPISTOLA APOSTOLULUI PAVELŬ

CĂTRĂ

TIMOTEIU.

Scrisă, cât se pare, după cea dintâiŭ, în timpulŭ când Sfântul Apostol era închisŭ în Roma, şi cuprinde sfaturi pentru Timotheiŭ, pe care l-a hirotonisit episcopŭ în Efes.

1 PAVELŬ, [a]apostolŭ alu lui Iisusŭ Chris- | [a]Domnulŭ nostru Iisusŭ Chris-
tosŭ, [b]după rânduiala lui Dumnedeŭ, Mân- | tosŭ, [b]nedejdea noastră;
tuitorulŭ nostru, şi alu Domnului Iisusŭ Chris- 2 tosŭ, [c]pe cunoscutŭ născută; Lui Timotheiŭ, adevă-
ratulŭ fiŭ în credință: [d]Charu, milă şi pace | rată fiŭ în credință: [d]Charu, milă şi pace
de la Dumnedeŭ, Părintele nostru, şi de la | de la Dumnedeŭ, Părintele nostru, şi de la
Iisusŭ Christosŭ, Domnulŭ nostru. | Iisusŭ Christosŭ, Domnulŭ nostru.
3 Precumŭ te-amŭ [e]rugatŭ şi acumŭ, în | [e]Rugămu-ne
Efesŭ, [f]când mergeamŭ în Macedonia, ca | [f]Fapt. 20, 1
să rămâi acolo, [g]ca să nu înveți altŭ-cumŭ; | [g]1 Tim. 6, 3
4 Nici să iei aminte la basne şi la genealo- | [h]Tit. 3, 9
gii nesfârşite, [h]cari aducŭ după mulți mai multŭ | [i]1 Tim. 1, 6
de cât dumnedeéscă edificare ce în credință; | [k]Tit. 1, 14
aşa să faci.
5 Eră [i]scopulŭ credinței noastre iubirea [k]din | [l]Rom. 13, 10
inimă curată şi din conștiință bună şi din | [m]1 Tim. 6, 4
6 credință nefățarnică. Pe la care unii, a- | [n]Tit. 3, 9
lăturându-se, [l]s'au întorsŭ la [m]vorbele deşerte
7 [n]Voiŭ-su de învățători de lege, nici înțe- | [o]Rom. 3, 19
legându-le cele ce vorbescŭ, nici despre | [p]1 Tim. 6, 20
8 cele ce dovedescŭ. | [q]Tit. 1, 15
Iară scimŭ că [o]legea este bună, de o | [r]Rom. 7, 12
9 întrebuințămŭ cine va potrivitŭ legei. Ştiindŭ | [s]Rom. 6, 23
aceasta, că legea nu este dată pentru | [t]Rom. 1, 29
celŭ drepți, ci pentru cei fără de lege şi | [u]Rom. 1, 30
nesupuşi, pentru [p]impioşi şi păcătoşi, pen- | [v]Rom. 1, 31
tru necurați şi spurcați, pentru ucigători de | [w]Rom. 1, 32
10 părinți şi ucigători de mumă, pentru ucigă- | [x]Rom. 2, 2
tori, | [y]Rom. 2, 3
Pentru desfrânați, pentru sodomiți, | [z]Rom. 2, 4
pentru furi de oameni, pentru mincinoşi, | [a]Rom. 2, 5
pentru cei spurcați, şi pentru ori-ce altŭ | [b]Rom. 2, 6
ce-va contrariŭ [q]învățăturei celei sănătose;
11 După [r]evanghelia măriței [s]fericiteiŭ Dum- | [c]Rom. 2, 7
nedeŭ, [t]care mi s'a încredințatŭ. | [d]Rom. 2, 8
12 Mulțumescŭ lui Christosŭ Iisusŭ, Domnu- | [e]Rom. 2, 9
nostru, [u]celŭ ce mă întăriŭ, [v]că m'a | [f]Rom. 2, 10
socotitŭ credincios, [w]întărindu-mă pentru | [g]Rom. 2, 11
servirea [x]Lui mie, | [h]Rom. 2, 12
13 Eu [y]celŭ ce eramŭ mai [z]înainte hulitorŭ | [i]Rom. 2, 13
şi prigonitorŭ şi [a]batjocoritorŭ. Dar | [k]Rom. 2, 14
[b]mi s'a [c]arătatŭ milă, pentru că [d]ne- | [l]Rom. 2, 15
14 ştiindŭ am făcutŭ în necredință. [e]Dară | [m]Rom. 2, 16
mi s'a prisositŭ charulŭ Domnului nostru | [n]Rom. 2, 17
[f]în credință şi iubirea care în Christosŭ | [o]Rom. 2, 18
Iisusŭ. [g]Acesta este cuvêntŭ credincios şi | [p]Rom. 2, 19
15 vrednicŭ de totŭ primirea: că [h]Christosŭ | [q]Rom. 2, 20
Iisusŭ a venitŭ în lume să mântuiască | [r]Rom. 2, 21
pe cei [i]păcătoşi, din cari celŭ d'întâiŭ sunt | [s]Rom. 2, 22
16 eu. | [t]Rom. 2, 23
Dară pentru aceea [k]mi s'a [l]arătatŭ milă, | [u]Rom. 2, 24
ca în mine mai întâiŭ să arete Iisusŭ | [v]Rom. 2, 25
Christosŭ tâtă îndelungărăbdarea, [m]ca exem- | [w]Rom. 2, 26
plu celoru ce'ŭ voi să creadă în'nsuşi spre | [x]Rom. 2, 27
viață veşnică. Eră [n]Regelui veacuriŭ, [o]celŭ | [y]Rom. 2, 28
17 nemuritoriŭ, [p]celŭ nevăzutŭ, [q]unicŭ pro- | [z]Rom. 2, 29
[r]slăvitulŭ Dumnedeŭ [s]în veacuri şi mărire | [a]Rom. 3, 1
în secululŭ secululŭi. Amin. | [b]Rom. 3, 2
18 Această [t]poruncă [u]ți încredințezŭ, fiule Timo- | [c]Rom. 3, 3
theiŭ, ca [v]după proorociile ce s'aŭ făcutŭ | [d]Rom. 3, 4
mai [w]înainte despre tine, ca [x]te lupți după | [e]Rom. 3, 5
19 dânsele cu lupta bună; [y]Păstrând credința | [f]Rom. 3, 6
şi bună cuviințăŭ, care unii lepădându-o | [g]Rom. 3, 7
[z]au suferitŭ naufragiŭ în privirea credinței; | [h]Rom. 3, 8
20 D'intre cari este [a]Imeneu şi [b]Alexandru; pe | [i]Rom. 3, 9
cari [c]i-amŭ dată Satanei, ca să se învețe | [k]Rom. 3, 10
să nu [d]hulească. | [l]Rom. 3, 11

Apostolŭ îndeamnă a se ruga pentru toți oamenii

2 DECĬ [a]se îndeamnă, ca mai întâiŭ de tote | [a]Rugămu-ne
să se facă cereri, rugăciuni, rugămințĭ, | [b]1 Tim. 1, 2
mulțumiri şi mijlociri pentru toți oamenii:
3 [b]Pentru regi şi [c]pentru toți cei ce sunt în pu- | [c]Rom. 13, 1
tere, ca să petrecemŭ viață lină şi cu o-
5 dihnă în tâtă pietate şi cuviințăŭ. Căci | [d]Rom. 3, 29
aceasta este [d]bine şi bine-primitŭ înaintea
4 lui Dumnedeŭ, Mântuitorulŭ nostru; [e]Care | [e]Rom. 11, 32
voieşte ca toți oamenii să se mântuiască [f]şi să
5 vină la cunoscința adevărului. [g]Căci unulŭ | [f]Rom. 10, 1
este Dumnedeŭ, [h]unulŭ şi mijlocitorulŭ între | [g]Rom. 3, 30
Dumnedeŭ şi între oameni, omulŭ Iisusŭ | [h]Rom. 8, 34
6 Christosŭ; [i]Care s'a dată pre sine preț | [i]Rom. 5, 6
de răscumpărare pentru toți, [k]mărturia [l]pen-
7 tru timpurile sale; [m]Spre care eu sunt [n]pusŭ | [k]Rom. 5, 8
propovăduitorŭ şi apostolŭ, [o](spun adevă- | [l]Rom. 5, 9
rulŭ în Christosŭ, nu mințescŭ), [p]învățătorŭ | [m]Rom. 5, 10
8 [q]al celoru în credință şi în adevĕru. Deci | [n]Rom. 5, 11
voieşcŭ, ca să se rugă [r]oamenii [s]în totŭ lo-
cululŭ, [t]ridicândŭ mâini sânte, fără de mânie | [o]Rom. 5, 12
şi fără de ceartă. | [p]Rom. 5, 13
[q]Rom. 5, 14
Femeile să petreacă în pudoare cuviinciosă [r]Rom. 5, 15
a [u]femeilor. [s]Rom. 5, 16
[t]Rom. 5, 17
9 Asemenea şi [v]femeile regulate cu gă- | [u]Rom. 5, 18
tirea modestă, cu respectŭ şi cu înțelepciune, | [v]Rom. 5, 19
să se înpodobéscă, nu cu împletituri
10 de părŭ, [w]cu aur sau cu mărgăritare, sau cu ves- | [w]Rom. 5, 20
minte [x]scumpe; [y]Ci [z]precumŭ se cade | [x]Rom. 5, 21
femeilor celoru ce profesŭ pietate, cu | [y]Rom. 6, 1
11 fapte bune. [a]Femeea să se învețe în liniște | [z]Rom. 6, 2
12 cu tâtă supunerea. Eară [b]nu mi-o dau | [a]Rom. 6, 3
voiŭ să învețe, [c]nici a-şi stăpâni bărbatulŭ, | [b]Rom. 6, 4
13 ci să fie în liniște. Căci [d]Adamŭ s'a în- | [c]Rom. 6, 5
14 tâiŭ zidită, apoi Eva. [e]Şi [f]Adamŭ nu s'a | [d]Rom. 6, 6
amăgitŭ, ci femeea amăgindu-se, a căzutŭ | [e]Rom. 6, 7
15 [g]în călcare. Iară se va mântui prin naşcerea de copii, de va stărui în credință şi | [f]Rom. 6, 8
în iubire şi în sfinție cu cuviința. | [g]Rom. 6, 9
[h]Rom. 6, 10
Cualităţile preoţilorŭ, a episcopilorŭ şi a [i]Rom. 6, 11
diaconilorŭ [k]Rom. 6, 12

3 [a]ACESTA [b]este cuvêntŭ adevĕrată: De | [a]Cuvêntŭ
voieşte cine-va [c]episcopiă, bună [d]lu- | [b]Tit. 3, 8
8 cru doreşte. Dară [e]episcopulŭ trebue să fie | [c]1 Tim. 5, 1
fără de prihană, [f]bărbatŭ al unei femei, | [d]Fapt. 20, 28
[e]1 Tim. 5, 17
[f]Tit. 1, 6
[g]Tit. 1, 7
[h]Tit. 1, 8
[i]Tit. 1, 9
[k]Tit. 2, 3
[l]Tit. 2, 4
[m]Tit. 2, 5
[n]Tit. 2, 6
[o]Tit. 2, 7
[p]Tit. 2, 8
[q]Tit. 2, 9
[r]Tit. 2, 10
[s]Tit. 2, 11
[t]Tit. 2, 12
[u]Tit. 2, 13
[v]Tit. 2, 14
[w]Tit. 2, 15
[x]Tit. 3, 1
[y]Tit. 3, 2
[z]Tit. 3, 3
[a]Tit. 3, 4
[b]Tit. 3, 5
[c]Tit. 3, 6
[d]Tit. 3, 7
[e]Tit. 3, 8
[f]Tit. 3, 9
[g]Tit. 3, 10
[h]Tit. 3, 11
[i]Tit. 3, 12
[k]Tit. 3, 13
[l]Tit. 3, 14
[m]Tit. 3, 15
[n]Filim. 1
[o]Filim. 2
[p]Filim. 3
[q]Filim. 4
[r]Filim. 5
[s]Filim. 6
[t]Filim. 7
[u]Filim. 8
[v]Filim. 9
[w]Filim. 10
[x]Filim. 11
[y]Filim. 12
[z]Filim. 13
[a]Filim. 14
[b]Filim. 15
[c]Filim. 16
[d]Filim. 17
[e]Filim. 18
[f]Filim. 19
[g]Filim. 20
[h]Filim. 21
[i]Filim. 22
[k]Filim. 23
[l]Filim. 24
[m]Filim. 25
[n]Filim. 26
[o]Filim. 27
[p]Filim. 28
[q]Filim. 29
[r]Filim. 30
[s]Filim. 31
[t]Filim. 32
[u]Filim. 33
[v]Filim. 34
[w]Filim. 35
[x]Filim. 36
[y]Filim. 37
[z]Filim. 38
[a]Filim. 39
[b]Filim. 40
[c]Filim. 41
[d]Filim. 42
[e]Filim. 43
[f]Filim. 44
[g]Filim. 45
[h]Filim. 46
[i]Filim. 47
[k]Filim. 48
[l]Filim. 49
[m]Filim. 50
[n]Filim. 51
[o]Filim. 52
[p]Filim. 53
[q]Filim. 54
[r]Filim. 55
[s]Filim. 56
[t]Filim. 57
[u]Filim. 58
[v]Filim. 59
[w]Filim. 60
[x]Filim. 61
[y]Filim. 62
[z]Filim. 63
[a]Filim. 64
[b]Filim. 65
[c]Filim. 66
[d]Filim. 67
[e]Filim. 68
[f]Filim. 69
[g]Filim. 70
[h]Filim. 71
[i]Filim. 72
[k]Filim. 73
[l]Filim. 74
[m]Filim. 75
[n]Filim. 76
[o]Filim. 77
[p]Filim. 78
[q]Filim. 79
[r]Filim. 80
[s]Filim. 81
[t]Filim. 82
[u]Filim. 83
[v]Filim. 84
[w]Filim. 85
[x]Filim. 86
[y]Filim. 87
[z]Filim. 88
[a]Filim. 89
[b]Filim. 90
[c]Filim. 91
[d]Filim. 92
[e]Filim. 93
[f]Filim. 94
[g]Filim. 95
[h]Filim. 96
[i]Filim. 97
[k]Filim. 98
[l]Filim. 99
[m]Filim. 100
[n]Filim. 101
[o]Filim. 102
[p]Filim. 103
[q]Filim. 104
[r]Filim. 105
[s]Filim. 106
[t]Filim. 107
[u]Filim. 108
[v]Filim. 109
[w]Filim. 110
[x]Filim. 111
[y]Filim. 112
[z]Filim. 113
[a]Filim. 114
[b]Filim. 115
[c]Filim. 116
[d]Filim. 117
[e]Filim. 118
[f]Filim. 119
[g]Filim. 120
[h]Filim. 121
[i]Filim. 122
[k]Filim. 123
[l]Filim. 124
[m]Filim. 125
[n]Filim. 126
[o]Filim. 127
[p]Filim. 128
[q]Filim. 129
[r]Filim. 130
[s]Filim. 131
[t]Filim. 132
[u]Filim. 133
[v]Filim. 134
[w]Filim. 135
[x]Filim. 136
[y]Filim. 137
[z]Filim. 138
[a]Filim. 139
[b]Filim. 140
[c]Filim. 141
[d]Filim. 142
[e]Filim. 143
[f]Filim. 144
[g]Filim. 145
[h]Filim. 146
[i]Filim. 147
[k]Filim. 148
[l]Filim. 149
[m]Filim. 150
[n]Filim. 151
[o]Filim. 152
[p]Filim. 153
[q]Filim. 154
[r]Filim. 155
[s]Filim. 156
[t]Filim. 157
[u]Filim. 158
[v]Filim. 159
[w]Filim. 160
[x]Filim. 161
[y]Filim. 162
[z]Filim. 163
[a]Filim. 164
[b]Filim. 165
[c]Filim. 166
[d]Filim. 167
[e]Filim. 168
[f]Filim. 169
[g]Filim. 170
[h]Filim. 171
[i]Filim. 172
[k]Filim. 173
[l]Filim. 174
[m]Filim. 175
[n]Filim. 176
[o]Filim. 177
[p]Filim. 178
[q]Filim. 179
[r]Filim. 180
[s]Filim. 181
[t]Filim. 182
[u]Filim. 183
[v]Filim. 184
[w]Filim. 185
[x]Filim. 186
[y]Filim. 187
[z]Filim. 188
[a]Filim. 189
[b]Filim. 190
[c]Filim. 191
[d]Filim. 192
[e]Filim. 193
[f]Filim. 194
[g]Filim. 195
[h]Filim. 196
[i]Filim. 197
[k]Filim. 198
[l]Filim. 199
[m]Filim. 200
[n]Filim. 201
[o]Filim. 202
[p]Filim. 203
[q]Filim. 204
[r]Filim. 205
[s]Filim. 206
[t]Filim. 207
[u]Filim. 208
[v]Filim. 209
[w]Filim. 210
[x]Filim. 211
[y]Filim. 212
[z]Filim. 213
[a]Filim. 214
[b]Filim. 215
[c]Filim. 216
[d]Filim. 217
[e]Filim. 218
[f]Filim. 219
[g]Filim. 220
[h]Filim. 221
[i]Filim. 222
[k]Filim. 223
[l]Filim. 224
[m]Filim. 225
[n]Filim. 226
[o]Filim. 227
[p]Filim. 228
[q]Filim. 229
[r]Filim. 230
[s]Filim. 231
[t]Filim. 232
[u]Filim. 233
[v]Filim. 234
[w]Filim. 235
[x]Filim. 236
[y]Filim. 237
[z]Filim. 238
[a]Filim. 239
[b]Filim. 240
[c]Filim. 241
[d]Filim. 242
[e]Filim. 243
[f]Filim. 244
[g]Filim. 245
[h]Filim. 246
[i]Filim. 247
[k]Filim. 248
[l]Filim. 249
[m]Filim. 250
[n]Filim. 251
[o]Filim. 252
[p]Filim. 253
[q]Filim. 254
[r]Filim. 255
[s]Filim. 256
[t]Filim. 257
[u]Filim. 258
[v]Filim. 259
[w]Filim. 260
[x]Filim. 261
[y]Filim. 262
[z]Filim. 263
[a]Filim. 264
[b]Filim. 265
[c]Filim. 266
[d]Filim. 267
[e]Filim. 268
[f]Filim. 269
[g]Filim. 270
[h]Filim. 271
[i]Filim. 272
[k]Filim. 273
[l]Filim. 274
[m]Filim. 275
[n]Filim. 276
[o]Filim. 277
[p]Filim. 278
[q]Filim. 279
[r]Filim. 280
[s]Filim. 281
[t]Filim. 282
[u]Filim. 283
[v]Filim. 284
[w]Filim. 285
[x]Filim. 286
[y]Filim. 287
[z]Filim. 288
[a]Filim. 289
[b]Filim. 290
[c]Filim. 291
[d]Filim. 292
[e]Filim. 293
[f]Filim. 294
[g]Filim. 295
[h]Filim. 296
[i]Filim. 297
[k]Filim. 298
[l]Filim. 299
[m]Filim. 300
[n]Filim. 301
[o]Filim. 302
[p]Filim. 303
[q]Filim. 304
[r]Filim. 305
[s]Filim. 306
[t]Filim. 307
[u]Filim. 308
[v]Filim. 309
[w]Filim. 310
[x]Filim. 311
[y]Filim. 312
[z]Filim. 313
[a]Filim. 314
[b]Filim. 315
[c]Filim. 316
[d]Filim. 317
[e]Filim. 318
[f]Filim. 319
[g]Filim. 320
[h]Filim. 321
[i]Filim. 322
[k]Filim. 323
[l]Filim. 324
[m]Filim. 325
[n]Filim. 326
[o]Filim. 327
[p]Filim. 328
[q]Filim. 329
[r]Filim. 330
[s]Filim. 331
[t]Filim. 332
[u]Filim. 333
[v]Filim. 334
[w]Filim. 335
[x]Filim. 336
[y]Filim. 337
[z]Filim. 338
[a]Filim. 339
[b]Filim. 340
[c]Filim. 341
[d]Filim. 342
[e]Filim. 343
[f]Filim. 344
[g]Filim. 345
[h]Filim. 346
[i]Filim. 347
[k]Filim. 348
[l]Filim. 349
[m]Filim. 350
[n]Filim. 351
[o]Filim. 352
[p]Filim. 353
[q]Filim. 354
[r]Filim. 355
[s]Filim. 356
[t]Filim. 357
[u]Filim. 358
[v]Filim. 359
[w]Filim. 360
[x]Filim. 361
[y]Filim. 362
[z]Filim. 363
[a]Filim. 364
[b]Filim. 365
[c]Filim. 366
[d]Filim. 367
[e]Filim. 368
[f]Filim. 369
[g]Filim. 370
[h]Filim. 371
[i]Filim. 372
[k]Filim. 373
[l]Filim. 374
[m]Filim. 375
[n]Filim. 376
[o]Filim. 377
[p]Filim. 378
[q]Filim. 379
[r]Filim. 380
[s]Filim. 381
[t]Filim. 382
[u]Filim. 383
[v]Filim. 384
[w]Filim. 385
[x]Filim. 386
[y]Filim. 387
[z]Filim. 388
[a]Filim. 389
[b]Filim. 390
[c]Filim. 391
[d]Filim. 392
[e]Filim. 393
[f]Filim. 394
[g]Filim. 395
[h]Filim. 396
[i]Filim. 397
[k]Filim. 398
[l]Filim. 399
[m]Filim. 400
[n]Filim. 401
[o]Filim. 402
[p]Filim. 403
[q]Filim. 404
[r]Filim. 405
[s]Filim. 406
[t]Filim. 407
[u]Filim. 408
[v]Filim. 409
[w]Filim. 410
[x]Filim. 411
[y]Filim. 412
[z]Filim. 413
[a]Filim. 414
[b]Filim. 415
[c]Filim. 416
[d]Filim. 417
[e]Filim. 418
[f]Filim. 419
[g]Filim. 420
[h]Filim. 421
[i]Filim. 422
[k]Filim. 423
[l]Filim. 424
[m]Filim. 425
[n]Filim. 426
[o]Filim. 427
[p]Filim. 428
[q]Filim. 429
[r]Filim. 430
[s]Filim. 431
[t]Filim. 432
[u]Filim. 433
[v]Filim. 434
[w]Filim. 435
[x]Filim. 436
[y]Filim. 437
[z]Filim. 438
[a]Filim. 439
[b]Filim. 440
[c]Filim. 441
[d]Filim. 442
[e]Filim. 443
[f]Filim. 444
[g]Filim. 445
[h]Filim. 446
[i]Filim. 447
[k]Filim. 448
[l]Filim. 449
[m]Filim. 450
[n]Filim. 451
[o]Filim. 452
[p]Filim. 453
[q]Filim. 454
[r]Filim. 455
[s]Filim. 456
[t]Filim. 457
[u]Filim. 458
[v]Filim. 459
[w]Filim. 460
[x]Filim. 461
[y]Filim. 462
[z]Filim. 463
[a]Filim. 464
[b]Filim. 465
[c]Filim. 466
[d]Filim. 467
[e]Filim. 468
[f]Filim. 469
[g]Filim. 470
[h]Filim. 471
[i]Filim. 472
[k]Filim. 473
[l]Filim. 474
[m]Filim. 475
[n]Filim. 476
[o]Filim. 477
[p]Filim. 478
[q]Filim. 479
[r]Filim. 480
[s]Filim. 481
[t]Filim. 482
[u]Filim. 483
[v]Filim. 484
[w]Filim. 485
[x]Filim. 486
[y]Filim. 487
[z]Filim. 488
[a]Filim. 489
[b]Filim. 490
[c]Filim. 491
[d]Filim. 492
[e]Filim. 493
[f]Filim. 494
[g]Filim. 495
[h]Filim. 496
[i]Filim. 497
[k]Filim. 498
[l]Filim. 499
[m]Filim. 500
[n]Filim. 501
[o]Filim. 502
[p]Filim. 503
[q]Filim. 504
[r]Filim. 505
[s]Filim. 506
[t]Filim. 507
[u]Filim. 508
[v]Filim. 509
[w]Filim. 510
[x]Filim. 511
[y]Filim. 512
[z]Filim. 513
[a]Filim. 514
[b]Filim. 515
[c]Filim. 516
[d]Filim. 517
[e]Filim. 518
[f]Filim. 519
[g]Filim. 520
[h]Filim. 521
[i]Filim. 522
[k]Filim. 523
[l]Filim. 524
[m]Filim. 525
[n]Filim. 526
[o]Filim. 527
[p]Filim. 528
[q]Filim. 529
[r]Filim. 530
[s]Filim. 531
[t]Filim. 532
[u]Filim. 533
[v]Filim. 534
[w]Filim. 535
[x]Filim. 536
[y]Filim. 537
[z]Filim. 538
[a]Filim. 539
[b]Filim. 540
[c]Filim. 541
[d]Filim. 542
[e]Filim. 543
[f]Filim. 544
[g]Filim. 545
[h]Filim. 546
[i]Filim. 547
[k]Filim. 548
[l]Filim. 549
[m]Filim. 550
[n]Filim. 551
[o]Filim. 552
[p]Filim. 553
[q]Filim. 554
[r]Filim. 555
[s]Filim. 556
[t]Filim. 557
[u]Filim. 558
[v]Filim. 559
[w]Filim. 560
[x]Filim. 561
[y]Filim. 562
[z]Filim. 563
[a]Filim. 564
[b]Filim. 565
[c]Filim. 566
[d]Filim. 567
[e]Filim. 568
[f]Filim. 569
[g]Filim. 570
[h]Filim. 571
[i]Filim. 572
[k]Filim. 573
[l]Filim. 574
[m]Filim. 575
[n]Filim. 576
[o]Filim. 577
[p]Filim. 578
[q]Filim. 579
[r]Filim. 580
[s]Filim. 581
[t]Filim. 582
[u]Filim. 583
[v]Filim. 584
[w]Filim. 585
[x]Filim. 586
[y]Filim. 587
[z]Filim. 588
[a]Filim. 589
[b]Filim. 590
[c]Filim. 591
[d]Filim. 592
[e]Filim. 593
[f]Filim. 594
[g]Filim. 595
[h]Filim. 596
[i]Filim. 597
[k]Filim. 598
[l]Filim. 599
[m]Filim. 600
[n]Filim. 601
[o]Filim. 602
[p]Filim. 603
[q]Filim. 604
[r]Filim. 605
[s]Filim. 606
[t]Filim. 607
[u]Filim. 608
[v]Filim. 609
[w]Filim. 610
[x]Filim. 611
[y]Filim. 612
[z]Filim. 613
[a]Filim. 614
[b]Filim. 615
[c]Filim. 616
[d]Filim. 617
[e]Filim. 618
[f]Filim. 619
[g]Filim. 620
[h]Filim. 621
[i]Filim. 622
[k]Filim. 623
[l]Filim. 624
[m]Filim. 625
[n]Filim. 626
[o]Filim. 627
[p]Filim. 628
[q]Filim. 629
[r]Filim. 630
[s]Filim. 631
[t]Filim. 632
[u]Filim. 633
[v]Filim. 634
[w]Filim. 635
[x]Filim. 636
[y]Filim. 637
[z]Filim. 638
[a]Filim. 639
[b]Filim. 640
[c]Filim. 641
[d]Filim. 642
[e]Filim. 643
[f]Filim. 644
[g]Filim. 645
[h]Filim. 646
[i]Filim. 647
[k]Filim. 648
[l]Filim. 649
[m]Filim. 650
[n]Filim. 651
[o]Filim. 652
[p]Filim. 653
[q]Filim. 654
[r]Filim. 655
[s]Filim. 656
[t]Filim. 657
[u]Filim. 658
[v]Filim. 659
[w]Filim. 660
[x]Filim. 661
[y]Filim. 662
[z]Filim. 663
[a]Filim. 664
[b]Filim. 665
[c]Filim. 666
[d]Filim. 667
[e]Filim. 668
[f]Filim. 669
[g]Filim. 670
[h]Filim. 671
[i]Filim. 672
[k]Filim. 673
[l]Filim. 674
[m]Filim. 675
[n]Filim. 676
[o]Filim. 677
[p]Filim. 678
[q]Filim. 679
[r]Filim. 680
[s]Filim. 681
[t]Filim. 682
[u]Filim. 683
[v]Filim. 684
[w]Filim. 685
[x]Filim. 686
[y]Filim. 687
[z]Filim. 688
[a]Filim. 689
[b]Filim. 690
[c]Filim. 691
[d]Filim. 692
[e]Filim. 693
[f]Filim. 694
[g]Filim. 695
[h]Filim. 696
[i]Filim. 697
[k]Filim. 698
[l]Filim. 699
[m]Filim. 700
[n]Filim. 701
[o]Filim. 702
[p]Filim. 703
[q]Filim. 704
[r]Filim. 705
[s]Filim. 706
[t]Filim. 707
[u]Filim. 708
[v]Filim. 709
[w]Filim. 710
[x]Filim. 711
[y]Filim. 712
[z]Filim. 713
[a]Filim. 714
[b]Filim. 715
[c]Filim. 716
[d]Filim. 717
[e]Filim. 718
[f]Filim. 719
[g]Filim. 720
[h]Filim. 721
[i]Filim. 722
[k]Filim. 723
[l]Filim. 724
[m]Filim. 725
[n]Filim. 726
[o]Filim. 727
[p]Filim. 728
[q]Filim. 729
[r]Filim. 730
[s]Filim. 731
[t]Filim. 732
[u]Filim. 733
[v]Filim. 734
[w]Filim. 735
[x]Filim. 736
[y]Filim. 737
[z]Filim. 738
[a]Filim. 739
[b]Filim. 740
[c]Filim. 741
[d]Filim. 742
[e]Filim. 743
[f]Filim. 744
[g]Filim. 745
[h]Filim. 746
[i]Filim. 747
[k]Filim. 748
[l]Filim. 749
[m]Filim. 750
[n]Filim. 751
[o]Filim. 752
[p]Filim. 753
[q]Filim. 754
[r]Filim. 755
[s]Filim. 756
[t]Filim. 757
[u]Filim. 758
[v]Filim. 759
[w]Filim. 760
[x]Filim. 761
[y]Filim. 762
[z]Filim. 763
[a]Filim. 764
[b]Filim. 765
[c]Filim. 766
[d]Filim. 767
[e]Filim. 768
[f]Filim. 769
[g]Filim. 770
[h]Filim. 771
[i]Filim. 772
[k]Filim. 773
[l]Filim. 774
[m]Filim. 775
[n]Filim. 776
[o]Filim. 777
[p]Filim. 778
[q]Filim. 779
[r]Filim. 780
[s]Filim. 781
[t]Filim. 782
[u]Filim. 783
[v]Filim. 784
[w]Filim. 785
[x]Filim. 786
[y]Filim. 787
[z]Filim. 788
[a]Filim. 789
[b]Filim. 790
[c]Filim. 791
[d]Filim. 792
[e]Filim. 793
[f]Filim. 794
[g]Filim. 795
[h]Filim. 796
[i]Filim. 797
[k]Filim. 798
[l]Filim. 799
[m]Filim. 800
[n]Filim. 801
[o]Filim. 802
[p]Filim. 803
[q]Filim. 804
[r]Filim. 805
[s]Filim. 806
[t]Filim. 807
[u]Filim. 808
[v]Filim. 809
[w]Filim. 810
[x]Filim. 811
[y]Filim. 812
[z]Filim. 813
[a]Filim. 814
[b]Filim. 815
[c]Filim. 816
[d]Filim. 817
[e]Filim. 818
[f]Filim. 819
[g]Filim. 820
[h]Filim. 821
[i]Filim. 822
[k]Filim. 823
[l]Filim. 824
[m]Filim. 825
[n]Filim. 826
[o]Filim. 827
[p]Filim. 828
[q]Filim. 829
[r]Filim. 830
[s]Filim. 831
[t]Filim. 832
[u]Filim. 833
[v]Filim. 834
[w]Filim. 835
[x]Filim. 836
[y]Filim. 837
[z]Filim. 838
[a]Filim. 839
[b]Filim. 840
[c]Filim. 841
[d]Filim. 842
[e]Filim. 843
[f]Filim. 844
[g]Filim. 845
[h]Filim. 846
[i]Filim. 847
[k]Filim. 848
[l]Filim. 849
[m]Filim. 850
[n]Filim. 851
[o]Filim. 852
[p]Filim. 853
[q]Filim. 854
[r]Filim. 855
[s]Filim. 856
[t]Filim. 857
[u]Filim. 858
[v]Filim. 859
[w]Filim. 860
[x]Filim. 861
[y]Filim. 862
[z]Filim. 863
[a]Filim. 864
[b]Filim. 865
[c]Filim. 866
[d]Filim. 867
[e]Filim. 868
[f]Filim. 869
[g]Filim. 870
[h]Filim. 871
[i]Filim. 872
[k]Filim. 873
[l]Filim. 874
[m]Filim. 875
[n]Filim. 876
[o]Filim. 877
[p]Filim. 878
[q]Filim. 879
[r]Filim. 880
[s]Filim. 881
[t]Filim. 882
[u]Filim. 883
[v]Filim. 884
[w]Filim. 885
[x]Filim. 886
[y]Filim. 887
[z]Filim. 888
[a]Filim. 889
[b]Filim. 890
[c]Filim. 891
[d]Filim. 892
[e]Filim. 893
[f]Filim. 894
[g]Filim. 895
[h]Filim. 896
[i]Filim. 897
[k]Filim. 898
[l]Filim. 899
[m]Filim. 900
[n]Filim. 901
[o]Filim. 902
[p]Filim. 903
[q]Filim. 904
[r]Filim. 905
[s]Filim. 906
[t]Filim. 907
[u]Filim. 908
[v]Filim. 909
[w]Filim. 910
[x]Filim. 911
[y]Filim. 912
[z]Filim. 913
[a]Filim. 914
[b]Filim. 915
[c]Filim. 916
[d]Filim. 917
[e]Filim. 918
[f]Filim. 919
[g]Filim. 920
[h]Filim. 921
[i]Filim. 922
[k]Filim. 923
[l]Filim. 924
[m]Filim. 925
[n]Filim. 926
[o]Filim. 927
[p]Filim. 928
[q]Filim. 929
[r]Filim. 930
[s]Filim. 931
[t]Filim. 932
[u]Filim. 933
[v]Filim. 934
[w]Filim. 935
[x]Filim. 936
[y]Filim. 937
[z]Filim. 938
[a]Filim. 939
[b]Filim. 940
[c]Filim. 941
[d]Filim. 942
[e]Filim. 943
[f]Filim. 944
[g]Filim. 945
[h]Filim. 946
[i]Filim. 947
[k]Filim. 948
[l]Filim. 949
[m]Filim. 950
[n]Filim. 951
[o]Filim. 952
[p]Filim. 953
[q]Filim. 954
[r]Filim. 955
[s]Filim. 956
[t]Filim. 957
[u]Filim. 958
[v]Filim. 959
[w]Filim. 960
[x]Filim. 961
[y]Filim. 962
[z]Filim. 963
[a]Filim. 964
[b]Filim. 965
[c]Filim. 966
[d]Filim. 967
[e]Filim. 968
[f]Filim. 969
[g]Filim. 970
[h]Filim. 971
[i]Filim. 972
[k]Filim. 973
[l]Filim. 974
[m]Filim. 975
[n]Filim. 976
[o]Filim. 977
[p]Filim. 978
[q]Filim. 979
[r]Filim. 980
[s]Filim. 981
[t]Filim. 982
[u]Filim. 983
[v]Filim. 984
[w]Filim. 985
[x]Filim. 986
[y]Filim. 987
[z]Filim. 988
[a]Filim. 989
[b]Filim. 990
[c]Filim. 991
[d]Filim. 992
[e]Filim. 993
[f]Filim. 994
[g]Filim. 995
[h]Filim. 996
[i]Filim. 997
[k]Filim. 998
[l]Filim. 999
[m]Filim. 1000
[n]Filim. 1001
[o]Filim. 1002
[p]Filim. 1003
[q]Filim. 1004
[r]Filim. 1005
[s]Filim. 1006
[t]Filim. 1007
[u]Filim. 1008
[v]Filim. 1009
[w]Filim. 1010
[x]Filim. 1011
[y]Filim. 1012
[z]Filim. 1013
[a]Filim. 1014
[b]Filim. 1015
[c]Filim. 1016
[d]Filim. 1017
[e]Filim. 1018
[f]Filim. 1019
[g]Filim. 1020
[h]Filim. 1021
[i]Filim. 1022
[k]Filim. 1023
[l]Filim. 1024
[m]Filim. 1025
[n]Filim. 1026
[o]Filim. 1027
[p]Filim. 1028
[q]Filim. 1029
[r]Filim. 1030
[s]Filim. 1031
[t]Filim. 1032
[u]Filim. 1033
[v]Filim. 1034
[w]Filim. 1035
[x]Filim. 1036
[y]Filim. 1037
[z]Filim. 1038
[a]Filim. 1039
[b]Filim. 1040
[c]Filim. 1041
[d]Filim. 1042
[e]Filim. 1043
[f]Filim. 1044
[g]Filim. 1045
[h]Filim. 1046
[i]Filim. 1047
[k]Filim. 1048
[l]Filim. 1049
[m]Filim. 1050
[n]Filim. 1051
[o]Filim. 1052
[p]Filim. 1053
[q]Filim. 1054
[r]Filim. 1055
[s]Filim. 1056
[t]Filim. 1057
[u]Filim. 1058
[v]Filim. 1059
[w]Filim. 1060
[x]Filim. 1061
[y]Filim. 1062
[z]Filim. 1063
[a]Filim. 1064
[b]Filim. 1065
[c]Filim. 1066
[d]Filim. 1067
[e]Filim. 1068
[f]Filim. 1069
[g]Filim. 1070
[h]Filim. 1071
[i]Filim. 1072
[k]Filim. 1073
[l]Filim. 1074
[m]Filim. 1075
[n]Filim. 1076
[o]Fil

4 sed ce credă și cunoscă adevărulu. Căci
*tótă fptura lui Dumnedieu este bună, și
nimicu nu este de lepădatu, care se ia cu
5 mulțumită; Căci se sânțesce prin cuvêntulu lui Dumnedieu și prin rugăciune.

Instrucțiuni în cunoștința și exercițiulu la pietate.

6 Dă vei aduce aminte fraților de acestea, vei fi bunu servu alu lui Iisusu Christosu, *crescutu în cuvintele credinței și alu bunei învățături, carea ai urmatu. Eră
7 de *basmele celu profane și babescl fereșce-te; și *deprinde-te ție însuți la pietate.
8 Căci *exercițiulu corpurei puținu folosesce; *eră pietatea este spre tóte de folosu, *având promisiunea vieței de acumu și a celei viitóre. *Cuvêntulu este curatulu
10 și sânțu de tótă primirea. Căci spre acesta *te și ostenescu, și chinuescu; pentru că *am nădăjduitu în Dumnedieulu celu viu, *carele este Mântuitoriu tuturoru oamenilorŭ, mai ală celoru credincioșI.

11 12 *Acestea spune și învață. *Nimenea să nu disprețuésca tinerețea ta; ci fii tu unu
13 esemplu credinciosiloru în cuvêntu, în purtare, în iubire, în îmbunătățire, în credință, în curățiă.

14 Pînă va sosi eu, ține aminte la citire, la îndemnare, la învățătură. *Nu fi neîngrijitu de darulu ce este în tine, care ți s'a datu *prin profeție, *cu punerea mâ-
15 nilorŭ preoțiloru. Aceste ingrijesce-le, întrebuințeza-le, ca înaintarea ta să fie vedută
16 de toți. *Păzesce-te pre tine și la învățătura; *rabdă în acestea; căci acestea făcendu, *te vei mântui și pre tine și *pre cei ce te vor ascultă.

Indreptare în purtarea credincioșiloru de prevădutori, și de cei mai tineri; datorințele amendurora.

5 SĂ *nu ia mustrare pre celu bătrânu, ci îndemnă ca pre unu părinte; și pre cei
2 mai tênerI ca pre unii frați; Pre cele bătrâne ca pre unele mame; pre cele tênere ca pre unele surori, cu tótă curăția.

3 Onóră văduve, pre acelea *ce sînt în-
4 tr'adevĕru văduve. Eră dacă vreo văduvă are copii sĕi nepoți, să se învețe mai ântîiu acești a-și cîrmui pre ai lorŭ în casa lor, și *a răsplăti pre strămoși; *căci aceea este bine

plăcută înaintea lui Dumnedieu. *Eră cea 5
ce adevĕrată văduvă și lăsată, își întinde
la Dumnedieu, și *stărue în rugăciuni și
în nopți *și în ție. *Eră cea ce pe- 6
trece în desfătări, a murită de vie. *Acestea 7
spune, ca să fie nepătămășite. Eră dacă cine- 8
va nu *prin grijă de ai sei, *și mai cu semă de ai casei sale, *și-a lepădatu credința, *și este mai reu de cătu unu necredinciosu.

Ci voiescu să se considere un mai pu- 9
ținu de cea-de-o sută de ani, *cea o fostă soție a unui bărbatu; *și sea mărturisită de 10
fapte bune: de a crescutu copii; de a *primitu cu ospitalitate; de a *spălatu picidrele sfințiloru; de a ajutatu celoru strîmtorați; de a urmatu la tótă lucrulu bunu. Eră de vi- 11
duve tinere le lepădă; căci atunci când se îndărătnicesc contra lui Christosu, voiu să se mărite; Atrăgându-și condamnare, 12
pentru că *și lepădată credința cea d'ântîiu. *Și încă voiosă se deprindă a 13
fi lenevoșe, îndblându din casă în casă; și nu numai lenevoșe, ci și limbute și curioase, vorbindu cele ce nu se cade. Deci voiu 14
să se mărite, să nască copii, să ocolarnicască casa, *să nu dee adversarului nici o causă spre defăimare: Căci 15
unele s'au întorsu deja în urma *satanei. Eră de are vreunu credinciosu sau credin- 16
cióză vĕduve, să le ajute, și să nu îngreuieze biserica, ca să póță ajuta pe celea *ce sînt cu adevĕrată vĕduve.

*Presbiterii, cei ce-și exercă bine de- 17
prinderile, *să se învrednicéscă de îndoită onóre, mai ală cei ce se ostenesc la cuvêntu și la învățătură. Căci scriptura dice: 18
*Boulu ce treeră să nu i legi gura; și: *Vrednicu este lucrătorulu de plata sa.

Asupra presbiteriloru nu primi pâră, de 19
cătu numai *prin doue sau trei martori.

*Pre cei ce păcătuescu mustra înaintea 20
tuturorŭ; *ca și ceilalți să se teamă.

*Te jur înaintea lui Dumnedieu și a dom- 21
nului Iisusu Christosu, și a îngerilorŭ celoru alesi, ca să păzesci acestea fără prejudețiu, nimicŭ făcendu cu părtinire.

*Mânile să nu-ți pui pe nimenea curêndu, și 22
*nici în fapte parteșI în peccatele străine; păzesce-te curatŭ.

23 Nu mănca nu mai ba apă, ci fi puțină
(ță) pușină *vină pentru stomaculu tĕu și
24 pentru desele tale zdrăvenii. *Păcatele unoru oameni sînt vederate, cu-
25 dându-le la judecată; Eră ale altora vinu în urmă. Asemenea și faptele bune sînt vederate; și cele ce sînt altmintrelea nu potu remâne ascunse.

6 CÂȚI *sînt *sclavi supți jugă să scrîtă pe domnii lorŭ vrednici de tótă onórea, *ca să nu se defaime numele lui Dum-
2 nedieu, nici învățătura. Eră cei ai domni credincioși, să nu *desprețuésca *pentru că sînt frați, ci mai multu să *le slujéscă, pentru ce sînt credincioși și iubiți ce și primescu facerea de bine. *Acestea învață și îndeamnă.

Instrucțiuni generale și îndemnări; și scrisa sa din urmă adresată lui Timoteiu.

3 *De *vre cĕva vine-va altmintrelea, și nu se unesce la cuvintele cele sănătóse ale domnului nostru Iisusu Christosu, *și la învăță-
4 tur. ce *este dupe pietate; Acela s'a *semnatu mîndru, ci este bolnăvicĭosu la întrebări, și la dispute, din cari se nasce pisma, sfadele, defăimările, presupunerile rĕle, /Des-
5 pelările lucrurilorŭ *oamenilorŭ stricați la minte și lipsiți de adevĕru, *cari socotesc cĕștigul pămîntesc; *de la unii ca aceștia depărtĕză-te.

6 Dară *pietatea cu îndestulare este cîș-
7 tigu mare; Căci *nimicu n'a adusu în lume, și este vederatu, că nici nu pu-
8 temu a scóte ce va rămînea. Dară având hrană și îmbrăcăminte, cu acestea ne
9 *vom mulțemi. Eră cei ce voiescu să se îmbogățéscă, cadu în *ispită și în curșă și în multe pofte nebunesci și vătămătóre, *cari cufundă pe oameni în peire și perzare.
10 *Căci iubirea de argintă este rădăcina tu-

23 Bibe not longer water, but use a little wine for thy stomach's sake and thine frequent infirmities.
24 Some men's sins are open beforehand, going before to judgment; and some men they follow after.
25 Likewise also the good works of some are manifest beforehand; and they that are otherwise cannot be hid.

6 Let as many servants as are under the yoke count their own masters worthy of all honour, that the name of God and his doctrine be not blasphemed.
2 And they that have believing masters, let them not despise them, because they are brethren; but rather do them service, because they are faithful and beloved, partakers of the benefit. These things teach and exhort.
3 If any man teach otherwise, and consent not to wholesome words, even the words of our Lord Jesus Christ, and to the doctrine which is according to godliness;
4 He is proud, knowing nothing, but doting about questions and strifes of words, whereof cometh envy, strife, railings, evil surmisings,
5 Perverse disputings of men of corrupt minds, and destitute of the truth, supposing that gain is godliness: from such withdraw thyself.
6 But godliness with contentment is great gain.
7 For we brought nothing into this world, and it is certain we can carry nothing out.
8 And having food and raiment let us be therewith content.
9 But they that will be rich fall into temptation and a snare, and into many foolish and hurtful lusts, which drown men in destruction and perdition.
10 For the love of money is the root of all evil: which while some coveted after, they have erred from the faith, and pierced themselves through with many sorrows.

EPISTOLA APOSTOLULUÌ PAVELŬ
A DOUA CĂTRĂ
TIMOTEIU.

Scrisóre lui Pavelŭ pentru Timotei. Îndemnare la nevoinţă şi stăruinţă.

1 PAVELU, apostolŭ alŭ lui Iisusŭ Christosŭ
prin voia lui Dumnedĕu, dupe promisiunea
2 vieţei care este in Christosŭ Iisusŭ, Lui Timotei, iubitulŭ meŭ fiiŭ: Charu, mila
şi pace de la Dumnedĕu, Tatălŭ şi de la Iisusŭ Christosŭ, Domnulŭ nostru.
3 Mulţumescu lui Dumnedĕu, căruia
slujescu de la strămoşi, in curată constiinţă,
cum pomenescu fără incetare de tine in rugăciunile mele nopte şi diue;
4 Amintindu-mi de lacrimile tale, dorescu să
te vĕdu, ca să mĕ umplu de bucurie.
5 Adu-minte-mi amintire de credinţa cea nefăţărnică
care este in tine, care mai intĕi
locuiă in bunica ta Loidă, şi in mama ta
Eunica, şi sunt incredinţatŭ că şi la tine.
6 Pentru-aceea îţi aduc aminte, să aprinzi
darulŭ lui Dumnedĕu, care este
intru tine prin punerea mĕinilorŭ mele.
7 Căci Dumnedĕu nu ne-a datŭ spiritulŭ temerei,
ci alŭ puterei şi alŭ iubirei şi alŭ minţei
sănătóse.
8 Deci nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru,
nici de mine, legatulŭ lui; ci
suferă impreună pentru evangheliă dupe puterea lui Dumnedĕu;
9 Care ne-a mântuitŭ,
şi ne-a chiămatŭ cu chiămare sfântă, nu dupe faptele noastre, ci dupe a sa propunere
şi dupe charulŭ, care ni s'a datŭ in Christosŭ
10 Iisusŭ mai 'nainte de tĕi veciŭ; Fără-acestă a fi descoperită prin arătarea
mântuitorului nostru Iisusŭ Christosŭ, care a desfiinţatŭ mortea, şi a adusŭ la lumină
viéţa şi nemurirea prin evangheliă;
11 La care sunt pusŭ ca predicatorŭ şi apostolŭ şi învĕţătorŭ păgânilorŭ.
12 Pentru care causă şi sufĕr aceste; dară nu mă rușinezŭ; căci ştiu
cui mi-am credutŭ, şi sunt incredinţatŭ, că
elŭ pote a păzi lucrulŭ celŭ incredinţatŭ mie
pănă la diua aceea.
13 Ţine forma cuvintelorŭ celorŭ sănătóse,
care ai audiţi de la mine, in credinţa şi
iubirea, care este in Christosŭ Iisusŭ.
14 Ca bunŭ lucrŭ celŭ incredinţatŭ ţie să îl păzeşti prin Spiritulŭ celŭ Sântŭ, care locuesce in noi.
15 Scii aceasta, că toţi cei din Asia s'au intorsŭ de la mine; dintre cari este Figelu
şi Ermogenŭ.
16 Dee Domnulŭ milă casei lui Onesiforŭ; căci de multe ori mă a reinviorătŭ,
şi nu s'a rușinatŭ de lanţulŭ meŭ;
17 Ci fiindŭ in Roma mai cu silinţă m'a căutatŭ,
şi mă aflatŭ. Dee lui Domnulŭ, ca să află milă de la Domnulŭ in acea di; şi cu câte
mi-a servitŭ in Efesŭ tu mai bine scii.

II DECI tu, fiiulŭ meŭ, fii tare in charulŭ celŭ
2 in Christosŭ Iisusŭ; Şi cele ce ai audiţi de la mine in faţa multorŭ martori,
acestea le incredinţează la omeni credincioşi,
care vorŭ fi destoinici a invĕţa şi pre alţi.
3 Tu dară sufere ca unŭ bunŭ ostaşŭ alŭ
lui Iisusŭ Christosŭ.
4 Nimenea fiindŭ nevoiaşŭ,
nu se amestecă in lucrurĭ de alte vieţuĭ, ca să placă generalului. Şi
5 de se va şi lupta cineva, nu se incoronézŭ, de nu se va lupta
dupe regulă.
6 Agricultorulŭ ce se ostenesce, trebue mai 'nainte să se impărtăşescă
din fructe. Intĕlege cele ce ţi dicu; şi dee-ţi
7 Domnulŭ intĕlegere in tóte.
8 Adu-ţi aminte de domnulŭ Iisusŭ Christosŭ, din semĕnţa lui Davidŭ, care 'n'a scu-
tită din morţi, dupe evangheliă mea;
9 Pentru care suferŭ pănă la lanţuri, ca unŭ făcătorŭ de rele; dară cuvintele lui Dumnedĕu nu se legă.
10 Pentru aceea tóte le rĕbdă pentru cei aleşi, ca şi aceştia să dobândéscă
mântuirea, care este in Christosŭ Iisusŭ, cu
11 mărire eternă. Credincioasă este cuvintea:
Că cari murimŭ impreună cu dinsulŭ, vomŭ
12 şi viĕ impreună; De rĕbdămŭ, vomŭ şi
domni impreună cu dinsulŭ; de ne vomŭ lepăda
13 de elŭ, şi elŭ ne va lepăda de noi; De stăruimŭ necredincioşi, elŭ rĕmâne credincios,
căci a se tăgădui pe sine nu póte.

Indemnări la sfinţenie şi evlavioşă la pregătiri.

14 Acestea să le aduci aminte, jurându-le
inaintea Domnului, ca să nu se certe in cuvinte spre nici unŭ folosŭ, dară acestea
15 spre surparea celorŭ ce audŭ. Silesce-te a te infăţişa lui Dumnedĕu vrednicŭ lucrătorŭ, care să nu se rușinezĕ, drept
16 păzindŭ cuvintulŭ adevĕrului. Lasă de vorbirile deşerte, care profanezŭ pe făcătorŭ; căci
17 vorŭ spori spre mai multă impiĕtate. Şi cuvintulŭ lorŭ va mânca ca cancrenă; dintre care sunt Imeneŭ şi Filetŭ,
18 Cari de la adevĕrŭ s'au abătutŭ, dicendŭ că învierea s'a făcutŭ deja, şi ostoiescŭ credinţa unorŭ.
19 Dară fundulŭ cel tare a lui Dumnedĕu stă, avendŭ sigiliulŭ acesta: Cunoscu Domnulŭ pe cei ce sunt ai lui; şi: Să se depărtézŭ de la nedreptatea tutŭ cei ce numescŭ numele lui Christosŭ.
20 Intr'o casă mare nu sunt numaĭ vase de auru şi de argintŭ, ci şi de lemnŭ şi de lutŭ; şi unele spre întrebuinţări de onóre, ĕrĕ altele spre
21 întrebuinţări de necinste. Deci de se va curăţi cine va de acestea, va fi vasŭ de onóre, sânţitŭ şi de bunŭ folosŭ stăpânuluĭ, gătitŭ spre tótă lucrarea bună.
22 Fugi şi de poftele tinereţelorŭ; şi urmézĕ dreptatea, credinţa, iubirea şi pacea cu celŭ ce chiamă pre Domnulŭ din inimă
23 curată. Iară de întrebările celŭ nebune şi fără de fórmă, ştiindŭ că nascŭ certe,
24 Şi servitorulŭ Domnului nu i se cade să se certe, ci să fie blândŭ către toţi, învĕţătorŭ,
25 îndelungatŭ; Cu blândeţă mustrându pe cei ce se impotrivescŭ; pănă ce li se va da Dumnedĕu pocăinţă spre cunoscinţa adevĕrului;
26 Şi ca să se scape din cursa diavolului, de unde ce sunt prinşi de dinsulŭ spre a lui voiă.

Prorocirea unor rĕi oameni şi sfătuiri către Timotei.

III CĂ acésta să ştii, că in ultimele dile de pe
2 urmă vorŭ veni timpuri cumplite; Căci vorŭ fi omenii iubitorĭ de sine, iubitorĭ de
3 arginţi, lăudăroşi, trufaşi, defăimătorĭ, neascultătorĭ de părinţi, necredincioşi, spurcaţi,
4 Fără de iubire de semeni, neimpăcaţi, pârâtorĭ de rĕi, fără de stăpânire de sine, neblânzi, neiubitorĭ de bine,
5 Vânzătorĭ, fărĕ de frică, ingâmfaţi, iubitorĭ de desfătări mai multă de cât iubitorĭ de Dumnedĕu;
Având forma pietăţei, dară puterea ei tă-
6 găduindu-o; De acestia te fereşte. Căci dintr'acestia sunt cei ce se intră prin case, şi
duc captive femeiuşcele cele ingrămădite de păcate, impinse de felurite pofte;
7 Care pururea se invaţă, şi nici odată nu potŭ
8 veni la cunoscinţa adevĕrului. Precumu şi Iamnes şi Iambres aŭ opusŭ lui Moisi, aşa
şi aceştia se opunŭ adevĕrului, omeni stricăcioşĭ la minte, reprobaţi la credinţă.
9 Dară nu vorŭ inaintă mai multŭ, căci nebunia lorŭ va fi cunoscută tuturorŭ, precumu şi a fostŭ şi aceea a lui Iamnes.
10 Tu in a mea învĕţătură ai urmatŭ, purtarea, ţelulŭ meŭ, credinţa, îndelungă-răbdarea,
11 iubirea, răbdarea, Persecuţiunile, suferinţele, cari mi s'aŭ intâmplatŭ in Antiochia, in Iconia, in Listra; ce fugi de persecuţiunile
12 acelea le rĕbdai; dară din tóte mă scapă Domnulŭ. Şi toţi, cari voescu a trăi cu
13 pietate in Christosŭ Iisusŭ, vorŭ fi persecutaţi. Ĕrĕ oamenii cei rĕi şi amăgitorĭ
14 vorŭ propăşi spre mai rĕŭ, amăgindŭ şi amăgindu-se.
Tu in privinţa lucrurilorŭ celorŭ ce ai invĕţatŭ,
şi despre cari te-ai incredinţatŭ, ştiindŭ de
15 la cine le-ai invĕţatŭ; Şi că din copilăriă ai cunoscutŭ scripturi, cari potŭ să te infelepţiască spre mântuire prin credinţa cea in
16 Christosŭ Iisusŭ. Tótă scriptura este inspirată de Dumnedĕu, şi de folosŭ spre invĕţătură, spre mustrare, spre indreptare, spre
17 infelepţirea cea intru dreptate; De omulŭ lui Dumnedĕu să fie deplină, gătitŭ spre
IV tótă lucrarea bună.
DESPRE acésta te jur inaintea lui Dumnedĕu şi Domnului Iisusŭ Christosŭ,
care va să judece pre vii şi morţi la ari-

3 Lucre se şi împărăţia ei. Predică cuvêntul, stăruesce la timpŭ şi fără timpŭ; mustră, 'mustră, îndémnă cu tótă îndelungă-răbdare
3 dare şi cu învăţătură. 'Căci va veni timpŭ, când unii nu vorŭ suferi 'învăţătura cea sănătósă; ci dupe poftele lorŭ îşi vorŭ grămădi
4 mulţi învăţători, gâdilându-şi auzulŭ. Şi-şi vorŭ întórce auzulŭ de la adevĕru, ér 'la
5 basne se vorŭ pleca. Tu însă privegheădă în tóte, 'suferă ostenéle, fă lucrulŭ 'evangelistului, împlinescă serviciulŭ teŭ.

6 Căci 'mă şi turnŭ deja, şi timpulŭ 'despărţirei mele s'a apropiatŭ; 'lupta cea bună
8 m'am luptatŭ, 'alergătă cursulŭ meŭ, amŭ păzită credinţa; De acumă 'mi este păstrată 'cununa dreptăţei, care 'mi va da-o Domnulŭ, judecătorulŭ celŭ drepţi, 'în ziua aceea; şi nu numai mie, ci şi tuturorŭ celorŭ ce au iubită venirea lui.

Amănunte personale; salutări şi urări de la apostolŭ

9 Sĕcesce-te a veni la mine curêndŭ,
10 'Căci Demasă m'a părăsitŭ, 'iubindu lumea de acumă, şi s'a dusŭ la Tesalonic, Crescĕ
11 la Galatia, Titŭ la Dalmaţia; 'Singurŭ 'Luca este cu mine. Pe 'Marcu, luându-lŭ, adă-lŭ
12 adusŭ cu tine; căci 'mi este de folosŭ pentru serviciŭ. Eŭ pe 'Tihicŭ l'amŭ trimesă la Efesi.

13 'Mantoa, care amŭ lăsatŭ la Troada la Carpŭ, venindŭ, să o aduci, şi cărţile, mai
14 cu sémă pergamentele.

'Alexandru arameulŭ, mi a făcutŭ multe
15 rele; 'pedepsescă-l Domnulŭ dupe faptele lui;
16 De care şi tu te păzesce; căci forte s'a o-
17 pusŭ cuvintelorŭ nóstre.

La întâia mea apĕrare nimenea nu s'a
18 aretatŭ, 'ci toţi m'aŭ părăsitŭ; 'să nu li se socotéscă. 'Ér Domnulŭ a stătutŭ lângă mine, şi m'a întărită; 'ca prin mine predicarea să se împlinéscă, şi ca să o audă toţi
18 păgânii; şi amŭ scăpatŭ 'din gura leului. 'Şi
19 mă va scăpa Domnulŭ de ori-ce lucrŭ reŭ, şi mă va mântui spre împărăţia sa cea cerescă; 'căreia fie mărire în seculŭ secululŭi. Amin.

20 Salută pe 'Priscilla şi pe Achila, şi pe
21 casa lui Onisifor. 'Erastŭ a rămasŭ în Corint; ér pe 'Trofimŭ l'amŭ lăsatŭ în Mi-
22 let, bolnavŭ. 'Sĕcesce-te a veni mai 'nainte de iérnă.

Te salută Evbulŭ şi Pudĕ şi Linŭ şi Claudia şi toţi fraţii.

23 'Domnulŭ Isusŭ Christosŭ fie cu spiritulŭ teŭ. Charu fie cu voi! Amin.

A doua epistolă către 'Timotei, căt de
întâiŭ episcopŭ (staretŭ) al 'Efesenilorŭ, s'a scrisŭ de la Roma, când a fostŭ ér a
a doua oră 'închisŭ Sfântul Pavelŭ pentru Credinţa sa Creştină.

EPISTOLA APOSTOLULUÌ PAVELŬ
CĂTRĂ
TITU

Partea introductivă şi salutare.

1 PAVELŬ, servŭ alŭ lui Dumnedĕu şi apostolŭ alŭ lui Isusŭ Christosŭ, dupe credinţa aleşilorŭ lui Dumnedĕu şi 'dupe cunoscinţa adevĕrului 'celui dupe pietate
2 'în speranţa vieţei celei eterne, pe care a făgăduitŭ Dumnedĕu, 'celŭ ce nu póte minţi,
3 'mai 'nainte de timpurile eterne; 'Ér în timpulŭ seŭ a descoperitŭ cuvêntulŭ seŭ prin predicarea, 'care mi s'a încredinţatŭ, 'dupe
4 ordinulŭ lui Dumnedĕu, mântuitorulŭ nostru: Lui 'Titŭ, 'adevĕratulŭ seŭ fiŭ dupe credinţa cea comună. 'Gréce, milă şi pace de la Dumnedĕu Tatălŭ, şi de la Domnulŭ Isusŭ Christosŭ, Mântuitorulŭ nostru.

Cualităţi şi datorii ale preoţilorŭ.

5 'Pentru aceea te-amŭ lăsatŭ în Creta; ca să 'îndreptedi cele ce lipsescŭ, şi să 'rîndueşti preoţi în fie-care cetate, precumŭ

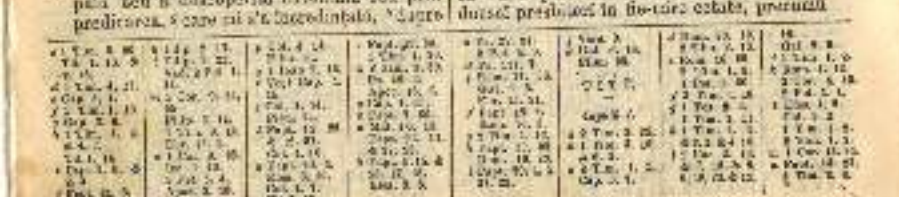

6 şi amŭ ordinatŭ; 'De cele ce-s nepriceputi, 'bărbatŭ să nu aibă nimŭ feméi, 'avêndŭ copiĭ
7 credincioşi, cari nu sĕ află cuĭnoscŭ de desfrênare, sĕu de nesupunere. Căci episcopulŭ trebue să fie nepriceputŭ, ca 'casa lui Dumnedĕu; necercetătorŭ, nu
8 de voinţa nimĕruia; 'Ci îndatoritorŭ de străini, iubitorŭ de bine, cu minte, drepŭ, cuviosŭ, în-
9 frânatŭ; 'ţinându-se de 'cuvêntulŭ celŭ credincios dupe învăţătură, ca să potă 'puie învăţătura cea sănătósă şi a celorŭ ce
10 stărnescŭ pre cei ce se opunŭ.

Caracterul neajunsurilorŭ altorŭ eretici.

Căci 'sântŭ mulţi şi nesupuşi, limbuţi şi 'amăgitori, 'mai cu sémă cei din circumci-
11 siune, Cărora trebue a li astupa gura, 'cari răstórnă întregi case, învăţându-le
12 cele ce nu se cuvin, 'pentru câştigŭ necuviincios. 'Unŭ profetŭ alŭ lorŭ d'însiŭ a ziselŭ: Cretanii sĕmpre totŭ-de-una mincinoşi, fiare
13 rele, pântecŭ leneşi. Mărturia aceasta este adevĕrată. 'Pentru aceea ceartă-i aspru,
14 să fie 'sănătoşi în credinţă; Fiindcă ei 'să nu dee luare aminte la 'basne iudeeşti, şi la 'ordinele oamenilorŭ, cari se abatŭ de la
15 adevĕru. 'Tóte sântŭ curate celorŭ curaţi; ér celorŭ necuraţi şi necredincioşi nimicŭ nu
16 este curatŭ; ci li s'a pângărită şi mintea şi conştiinţa. Ei mărturisescŭ că scŭ pre Dumnedĕu: ér cu faptele 'îl tăgăduescŭ, căci sântŭ scârboşi, şi necredincioşi, şi 'spre tótă lucrulŭ bunŭ netrebnicŭ.

Datorii ale bĕtrânilorŭ şi ale tinerilorŭ după sexŭ

2 1 'Dară vorbesce tu celŭ ce sântŭ potrivite
2 cu 'învăţătura sănătósă: Bătrânii, să fie treji, nedeşerţi, pudenţi, 'sănătoşi în cre-
3 dinţă, în iubire, în răbdare. 'Asemenea şi bătrânele să aibă purtare cuviincióse, nevornicitóre de rĕu, nebeţive, învăţătóre de
4 bine; Ca să înveţe pe cele tinere să-şi iubéscă bărbaţii lorŭ, 'să-şi iubéscă copiiĭ,
5 şi să fie curate, cuviose, slujitóre la casă, bune, 'supuse bărbaţilorŭ lorŭ, 'ca să nu se defaimŭ cuvêntulŭ lui Dumnedĕu.

Asemenea pre cei tineri îndémnă să
6 fie înţelepţi, 'în tóte îndreptă-te pre 'tine-
7 'însuţi de fapte bune; arătându-te în învăţătura ta neîntinată, 'cinstită, Cu-
8 vêntulŭ 'sănătosŭ şi nepătimitorŭ, 'ca adversarulŭ să se ruşinédse, nemaiavêndŭ nimicŭ a vorbi pre de rĕu.

9 'Sorocŭ să se supună domnilorŭ lorŭ, şi
10 să-i placă 'în tóte, nicăpĕrzindu-le; Nevinovăţindu-i; ci arătându-şi bună credinţa, 'ca să înfrumuséţe învăţătura lui Dumnedĕu Mântuitorulŭ nostru în tóte.

Datorii ale preoţilorŭ, şi învăţătorilorŭ, şi sclavilorŭ creştini

11 Că 'harulŭ lui Dumnedĕu celŭ mântui-
12 itorŭ 's'a arătatŭ tuturorŭ oamenilorŭ, Învăţându-ne, 'ca lepădându-ne de nepietate 'şi
13 poftele celŭ lumeşti, să trăimŭ decopŭ, cu dreptate şi cu pietate în lumea de acumă; Aşteptându-ne fericita 'speranţă şi 'arĕ-
14 rea mărirei a marelui Dumnedĕu şi a mântuitorului nostru Isusŭ Christosŭ; 'Care
15 's'a datŭ pre sine pentru noi, ca să ne 'scape de tótă nedreptatea, 'şi să-şi curăţéscă lui şi 'a-poporŭ propriŭ, 'zelatorŭ de fapte bune.

Aceste vorbesce şi 'dămustre, şi 'mustră
15 cu tótă puterea. 'Nimenea să nu te dispreţuéscă.

3 1 'Adă-li aminte 'ei să se supună povĕrnicilorŭ şi autorităţilorŭ, ca să asculte, 'să fie
2 gata spre tótă lucrulŭ bunŭ; 'Să nimănuia să nu defaime, 'să nu fie certăreţi, ci 'fiinŭ,
3 arătându-toţi 'blândeţe către toţi oamenii. Căci 'eramŭ şi noi ĕre-când fărĕ de minte, neascultători, rătăciţi, slujindu-ne de
4 tot felulŭ de pofte şi desfătări, trăindŭ în răutate şi pismă, 'fiind urâţi, şi urându-ne unii pre alţii. Ér după ce s'a arătatŭ 'bunătatea şi iubirea de oameni a lui 'Dum-
5 nedĕu, mântuitorulŭ nostru; Nu-a mân-
6 tuitŭ-o, 'nu pentru lucrurile celŭ în dreptate cari amŭ făcutŭ noi, ci dupe 'a sa milă, prin 'spălarea renaşterei şi a înnoirei

6 Spiritului Sfîntă; [f] Pre care Ta rîvnit pre-
alu noi în adunanţa prin Isusu Christosu,
7 mîntuitorulu nostru; [g] Că îndreptarea ne-
prin chiarulu lui, [h] să fimu mîngîetori ai vi-
pîi sfinţi [i] după speranţă.
8 [k] Deşi îndrăsnă este cuvîntulu, şi pentru a-
ceea voiescu să adeverescu, cu cel ce aî
cuvîntă lui Dumnedieu să se îngrăşească [l] să
facă fapte bune. Acestea sînt bune şi de
9 folosă omeniloru. Feri [m] de întrebările cele
nebune, şi de genealogîi, şi de certe şi dez-
pute despre legea, fiindcă-ce-va [n] chiă sînt ne-
10 folositore şi deşerte. Pe omulu eretică
[o] după una şi a doua sfătuire [p] depărtează-te,
11 Sciindu că unulu ca acesta este răsturnată, şi pă-
cătuesce, [q] osîndindu-se dinsulu de sine însu-şi.

Cînda voiu trămite pre Artemasu la
tine, sîu pre [r] Tichicu, străduesce-te să vini la
mine la Nicopoli; căci amu proposu a
erna acolo. Pre Zena, legiuitulu, şi pre 13
[s] Apollosu cuvîntă-i-i trămiţi, ca nimicu
să nu li lipsescă. Şi să se învăţe şi ai 14
noştri [t] să facă fapte bune spre trebuinţele
celo de folosă, ca să [u] nu fie neroditori.
Te salută pre tine toţi cei ce sînt cu 15
mine. Salută pre cei ce ne iubescu în cre-
dinţă. Charu fie cu cu toţi voi. Amin.

Către Tit, carele fusese rînduitu episcopu
bisericei Cretenilore, s'a scrisă de la Nicopoli,
cetate a Macedoniei.

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ
CĂTRĂ
FILEMONE.

Pavelu vîndă pre Filemonu să îmbie pre Onisimu,
servulu seu, şi cu folose să-lu primescă creş-ţi.

1 PAVELŬ, [a] legatŭ alŭ lui Isusŭ Christosu,
şi Timoteiŭ fratele, lui Filemonŭ, iubi-
2 tulŭ, [b] şi soţiereseiului nostru; Şi Apfiei
celei iubite; şi lui Archipŭ, [c] soţiluptătorelui
3 nostru, şi [d] bisericei celei din casa ta: [e] Charu
fie vouă şi pace de la Dumnedieŭ, Părintele
nostru, şi de la domnulu Isusu Christosŭ.
4 [f] Mulţumescŭ Dumnedieŭlui meŭ, la totă tim-
pulu făcendă amintire de tine în rugăciu-
5 nile mele; [g] Audindŭ de credinţa ta ce ai
în către domnulu Isusŭ şi către totŭ sînţiŭ:
6 Ca credinţa ta comunică cu a noştră să se
facă lucrătore în [h] cunoscinţa de totŭ binele
7 ce este între voi în Christosŭ Isusŭ. Căci
mare bucurie şi mîngîiere amŭ în iubi-
rea ta, fiindă-că înimele sînţiloru [i] s'ă re-
făcutŭ prin tine, frate.
8 Pentru aceea, [k] deşi în Christosŭ aşi ă
putută forte îndrăsni, să-ţi ordinu ceea ce
9 cuvine; Ce totŭ acestea mai bine rogu-te
din iubire, fiindu-ceea ce eşiu, Pavelŭ bătrî-
nulŭ, [l] şi acumŭ chiarŭ şi legatŭ pentru Ie-
10 susŭ Christosŭ. Rogu-te pentru fiiulu meŭ
[m] Onisimŭ, [n] pre care l'amŭ născutŭ în lanţu-
11 rile mele; Care ore-cîndŭ era ţie netre-

sitorŭ, [o] iară acumă şi ţie şi mie pre folo-
sitorŭ; Pre care Pamŭ şi [p] l'amŭ trămisŭ înapoi, 12
deci primesce-lŭ pre elu, adecă pre inima
mea. Pre carele voiamŭ să-l [q] ţinu la mine, 13
ca în locuriă tău să-mi ajute în lanţurile
evangheliei; Dară fără voia ta nimicŭ nu 14
amŭ voitŭ să facŭ, ca [r] ca bunătatea ta
nu ţie ca din silă, ci de voiă. Căci, poate, 15
pentru aceea s'a depărtatŭ pe unŭ timpŭ,
ca în eternă să-l aibi, De acumă dară 16
să nu-lŭ mai ai ca pre unŭ servŭ, ci mai
pre susŭ de servŭ, [s] frate iubitŭ, cum e mai
vîrtosŭ mie, şi cu atîta mai multŭ
ţie, [t] şi dupre corpŭ şi în Domnulŭ. Căci 17
de mă socotesci [u] soţiŭ, primesce-lŭ pre elu
ca pre mine. Ară de vreo nedreptă- 18
ţire în ce va, sîu [v] ce este datoră, a ceea mie
să o socotesci; Eŭ Pavelŭ amŭ scrisŭ cu 19
mîna mea, eŭ voiŭ plăti; ca să nu-ţi dicu,
că şi tu insu-ţi [w] mi eşi datoră. Da, frate, 20
eu să mă bucuru de tine în Domnulŭ; [x] Mîn-
tuesce inima mea în Domnulŭ.

Acestea amŭ scrisŭ ţie, [y] încrezîndu-mă în 21
ascultarea ta, sciindŭ că vei face şi mai
multŭ decîtŭ dicu. Totŭ o dată găteşte-mi 22
şi gazdă, căci [z] sperŭ că prin rugăciunile
voastre voiŭ fi dăruitŭ vouă.

23 Te salută pre tine [a] Epafrasŭ celŭ în-
24 soţitŭ cu mine legatŭ pentru Christosŭ Ie-
susŭ; [b] Marcŭ, [c] Aristarchŭ, [d] Dimasŭ, [e] Lucă,
ajutătorii mei.

CAP. 1, 2. 975

[f] Charulŭ domnului nostru Isusŭ Chris- 25
tosŭ fie cu spiritulŭ vostru. Amin.

Către Filemonŭ s'ă scrisă de la Roma
şi s'a trămisă prin servulŭ Onisimŭ.

EPISTOLA APOSTOLULUĬ PAVELŬ
CĂTRĂ
EVREI.

Dumnedieŭ, fiindŭ în mănunchiŭ, a vorbitŭ
mai pre susŭ de îngeri şi de toţi profeţii.

1 [a] DE multe ori şi [b] în multe chipuri vor-
bindŭ Dumnedieŭ în demultŭ către pă-
2 rinţi prin profeţi, [c] În dilele acestea mai de
pe urmă ni a vorbitŭ prin Fiiulŭ, [d] pre care
l'a pusŭ moştenitorŭ tuturoră, [e] prin carele a
3 făcutŭ şi veacurile; [f] Care fiindŭ strălucirea
măriei, şi întipărirea fiinţeiŭ lui şi ţinendŭ
totŭ cu cuvîntulŭ puterei sale, [g] făcendă prin
sine însu-şi curăţirea păcateloru nostre, a
[h] şedutŭ de-a dreptŭ maiestăţeiŭ în înăl-
4 ţimi: Cu atîtŭ mai bunŭ făcutŭ-se de cît în-
gerii, cu cît l'a moştenitŭ mai alŭ-
lucrŭ de cît ei înşiş.
5 Căci către carele din îngeri a disŭ cîndŭ va-
[i] Fiiulŭ meŭ eşti tu, eŭ astăzi dă te-amŭ năs-
cutŭ? Şi iară-şi: [k] Eŭ voiŭ fi lui Părinte, şi
6 elŭ va fi mie Fiiŭ.
Şi iară-şi, cîndŭ duce pre celŭ [l] întîiu-
născutŭ în lume, dice: [m] Şi să se închine la
toţi îngerii lui Dumnedieŭ.
7 Şi la privinţa îngerilorŭ dice: [n] Celŭ ce
face pre îngerii sei spirite, şi pre servii sei
pară de focŭ.
8 Ară către Fiiulŭ dice: [o] Tronulŭ teŭ, Dum-
nedieule, este în secolŭ secolului; sceptrulŭ
9 dreptăţei este sceptrulŭ împărăţiei tale. Tu
[p] ai iubitŭ dreptatea, şi ai urîtŭ fără-de-legea;
pentru aceea [q] te-a unsŭ pre tine Dumnedieu,
Dumnedieulŭ teŭ, cu oleiŭlŭ bucuriei mai
10 multŭ de cîtŭ pre soţiiŭ teŭ. Şi: [r] Tu începu-
pusŭ ţi-a, Doamne, at întemeiatŭ pămîntulŭ,
şi lucrurile mîiniloru tale sînt cerurile;
11 [s] Acelea, ce vorŭ trece, ară tu rămîi, şi totŭ
ca unŭ vestmîntŭ se vorŭ învechi; Şi ca 12
unŭ îmbrăcăminte le vei înfăşura, şi se vorŭ
schimba; ară tu acelaşi eşti, şi anii tăi
nu se vorŭ sfîrşi.
Ceŭ căruia d'în ce îngeri a disŭ cîndŭ va- 13
[t] Şezi de a dreptŭ mea, pînă cîndŭ voiŭ
pune pre vrăşmaşii tei aşternutŭ picioreloru
tăi? [u] Au nu toţi sînt spirite servitore, 14
cari se trămitŭ spre servire pentru cei ce
sorŭ [v] să moştenească mîntuirea?

PLXIII. Pentru a se cădŭ anŭ multŭ să 2
luămŭ aminte la cele ce amŭ auditŭ,
ca nu cîndŭ va să ne alunecămŭ. Căci de 2
a fostŭ spusă cuvîntulŭ prin
îngeri, şi [w] orîce abatere şi neascultare a
primitŭ dreptă resplătire, [x] Cumŭ vomŭ scăpa 3
noi, negrijindu-ne atîtŭ de mîntuirea?
Acesta luîndŭ începutŭ a se predica de la
Domnulu, şi [y] ne-a adeverită prin cei ce l'amŭ
auditŭ: [z] Împreunîndu mărturisindŭ Dumnedieŭ 4
cu semne şi cu minuni şi cu feliurite pu-
teri, şi cu împărtăşiri de ale Spiritului
Sfîntu, [a] dupre voia sa.

Christosŭ este pe sineşi de deşertă, ca Fiiulŭ omu-
lui să se întrupeze, şi să pătimescă omeneşte.

Căci nu îngeriloru a supusŭ Dumnedieŭ 5
lumea ceea viitore despre care vorbimŭ;
Ci a mărturisitŭ într-cîne undeva, dicendŭ: 6
[b] Ce este omulŭ, că îlŭ amintesci, sîu fiiulŭ
omului că îlŭ cercetezi? L'ai micşoratŭ pu- 7
ţinŭ cu ceva de către îngeri; l'ai încununatŭ
cu mărire şi cu onore, şi l'ai pusŭ preste
lucrurile mîinilorŭ tale; [c] Tote le-ai su- 8

puțit asupra păcătosului lui. Și dacă l-a ucis pe el, nimică nu a lăsat lui neîmplinit. Dară acuma încă nu vedem supuse lui
9 toate. Iară pre Isus[a] l-am văzut micșorat puțin de îngeri, pentru pătimirea morții, cu mărire și cu cinste încununat, ca prin
10 harul lui Dumnezeu să guste moarte pentru toți. Căci se cădea celui pentru care sînt toate, și prin care sînt toate, aducînd multe fii la mărire, să facă pre începătorul mîntuirii
11 lor fără de prihană prin pătimiri. Căci și cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr'unul[b] toți sînt; pentru care cauză nu se
12 rușinează a-i numi frați. Zicînd: Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul
13 celei adunări te voiu lăuda. Și iarăș: Eu voiu pune încrederea mea într'însul. Și iarăș: Iată eu și copiii, cari mi-a dat
14 Dumnezeu. Deci fiindu-că copiii sînt părtași sîngelui și trupului, și el de asemenea a participat la aceleași, ca prin moarte să distrugă pre cel ce are stăpînire asupra
15 morții, adecă pre diavolul; Și să scape pre cei ce prin frica morții în toată viața erau
16 supuși robiei. Căci de sigur nu îngeri nu a luat pentru sine; ci semința lui Avraam a luat. Pentru aceea trebuia
17 în toate să se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele ce sînt către Dumnezeu, spre a face împăcare
18 pentru păcatele poporului. Căci în ceea ce a suferit, încercat fiind, poate să ajute și celor ce se ispitesc.

Christos este pe sus de îngeri; este și peste Moisi ascultîndu-i și a mîntuitorul de diavolu.

3 PENTRU aceea, frați sfinți, părtași ai chemării celei cerești, priviți pre Apostolul și Arhiereul mărturisirei noastre pre
2 Isus Christos; Care era credincios pe Cel ce L'a făcut, precum și Moisi în toată casa lui.
3 Acesta s'a socotit vrednic de mai multă onoare de cît Moisi, cu cît are mai multă onoare cel ce a zidit casa de cît
4 casa. Căci toată casa se zidește de cineva; Iară cel ce a zidit toate este Dumnezeu.
5 Și Moisi adevărat a fost credincios în toată casa lui *Dumnezeu* ca slugă, spre mărturie
6 celor ce erau să se vorbească. Iară Christos ca fiu în casa sa, a cărui casă sîntem noi, dacă vom ține neclintită pînă la sfîrșit îndrăzneala și fala nădejdei.
7 Pentru aceea, precum zice Spiritul
8 Sfînt: Astăzi, de veți auzi vocea mea, Nu
9 vă întăriți inimile voastre, ca și în întărîtare, în ziua ispitei în pustiu; Unde
10 mă ispitiră părinții voștri, mă încercară, și văzură lucrurile mele patru-deci de
11 ani. Pentru aceea mîniat-am asupra generațiunei aceștia, și am zis: Pururea se rătăcesc cu inima, și nu au cunoscut
12 căile mele; Încît m'am jurat în mînia mea, că nu vor intra în odihna mea. Luați-vă, frați, ca să nu fie cîndva în
13 vre-unul din voi cîmă vicleană de necredință, care să se depărteze de la Dumnezeul celui viu. Ci îndemnați-vă unii
14 pre alții în fiece ziulă, pînă ce se zice astăzi, ca să nu se împietrească cineva dintre voi cu înșelăciunea păcatului. Căci
15 ne-am făcut părtași lui Christos, dacă numai începutul încrederei vostre păzim
16 și sfîrșit neclintit; Pîn ce se zice: Astăzi-și de veți auzi vocea sa, nu vă împietriți inimile voastre, ca și la întărîtare.
17 Căci unii auzind, L'au amărît; Iară nu toți cari au eșit din Egipet cu Moisi.
18 Și asupra cărora s'a mîniat patru-deci de ani? oare nu asupra celora cari au păcătuit
19 a căror cîrpe au căzut în pustiu? Și cărora s'a jurat, că să nu intre în odihna lui, de cînd nimeni dintre ei nu au crezut? Vedem dară, că nu au putut să intre pentru necredința lor.

4 DECÎ să ne temem că nu cumva, a-vînd promisiune de a intra în odihna lui, să se socotiă cineva dintre voi de-
2 parte de ea. Căci și noi avem propovăduire, ca și aceia; dară nu a folosit pre aceia cuvîntul celui dintîi în vreme, nefiind amestecat cu credință către cei ce l-au auzit.
3 Căci noi cari am credut, intrăm în odihna, precum a zis: M'am jurat în mînia mea, de nu vor intra în odihna mea; măcară că de la întemeierea lumei s'au sfîrșit lucrurile. Căci a zis în
4 unele de ziua a șeptea astfel: Și s'a odihnit Dumnezeu în ziua a șeptea de toate
5 lucrurile sale. Și iarăș în locul acesta: De vor intra în odihna mea.
6 Deci fiindcă rămîne, ca dintr'înșii să intre în ea, și aceia cărora mai întîiu li s'a dată în semn din cauza neascultării nu
7 au intrat: Iară-și după atîta timp hotărăște o zi, zicând în David, (precum s'a zis mai sus) Astăzi, de veți auzi vocea lui,
8 nu vă împietriți inimile voastre. Căci dacă Iosua le-ar fi dat odihnă, nu ar fi vorbit
9 de altă zi după aceea. Deci rămîne odihnă sîmbetei pentru poporul lui Dum-
10 nezeu. Căci cel ce a intrat în odihna lui, și acela s'a odihnit de lucrurile sale, precum Dumnezeu de ale sale. — Dară să
11 ne silim a intra într'acea odihnă, ca să nu cadă cineva după același exemplu de neascultare.
12 Căci cuvîntul lui Dumnezeu este viu și puternic, și mai ascuțit decît orice sabie cu două tăișuri, și pătrunde pînă la despărțirea sufletului și a spiritului, închegăturilor și măduvei, și este judecătorul cugetărilor și gîndurilor inimei. Și nu este nici o zidire
13 nevăzută înaintea lui, ci toate sînt goale și descoperite înaintea ochilor celui căruia avem a ne da sama.

Dumnezeu preacînt și a mîntuitorul lui Christos.

14 Deci avînd arhiereu mărchiosu care a străbătut cerurile, pre Isus, Fiiul lui Dumnezeu, să ținem mărturisirea.
15 Căci n'avem arhiereu, care să nu poată compătimi cu slăbiciunile noastre; ci care unul ispitit în toate ca și noi, însă fără
16 de păcate. Să ne apropiem dară cu îndrăzneală la tronul harului, ca să luăm milă și să aflăm har spre ajutor la timpul.

5 CĂCI orice arhiereu luînd ce dintre oameni, pre oameni este pus pentru cele ce sînt ale lui Dumnezeu, ca să aducă
2 daruri și sacrificii pentru păcate. Care să poată compătimi cu cei ignoranți și rătăciți, fiindcă și el este cuprins de neputință;
3 Și pentru aceea trebuie precum pentru sine, așa și pentru popor, să aducă pentru păcate.
4 Și nimenea nu-și ia lui și onórea aceasta, ci cela chiemat de Dumnezeu, cum a
5 fost Aaron. Așa și Christos nu și-a luat el singur slava de a fi arhiereu, ci a primit-o de la cel ce i-a zis: Fiiul meu ești tu, eu astă-zi te-am născut.
6 Precum și într'alt loc zice: Tu ești preot în veci după ordinea lui Melchisedec.
7 Care în zilele, cînd a fost în carne, rugăciuni și rugămînți cu strigare tare și cu lacrămi către cela ce-l putea
8 scăpa de morte, de multe, și luîndu-se bine în băgare de seamă; Măcară că era fiu, s'a învățat ascultarea din cele ce a suferit; Și
9 apoi desăvîrșindu-se, s'a făcut tuturor celor ce îl ascultă cauză de mîntuire eternă;
10 Numit fiind de Dumnezeu arhiereu după ordinea lui Melchisedec.

Dojenirea pentru propășirea sa pusă pe dinaintea Evrei, la pericolul ce aveau să rămînă mici și rătăciți.

Despre care multe avem a vorbi și
11 greu de explicat, fiindcă v'ați făcut
12 greoi de auzit. Căci voi, cînd după timpul trebue să fiți învățători, vă trebuește iarăș să vă învețe cine sînt cele d'întîi începuturi ale cuvîntului lui Dumnezeu; și ați ajuns a vă trebui de lapte, dară nu de
13 tărie mîncare. Căci toți cîți se ține numai cu lapte nu înțeleg cuvîntul
14 dreptății; căci sînt prunci. Iară pentru cei de vîrstă deplină este mîncarea tare, cari prin multă deprindere își au
6 mădularele simțirii, spre a deosebi binele de rău.

PENTRU aceea părăsind începutarile învățăturei lui Christos, să propășim spre desăvîrșire; nu iară și punînd temelia a pocăinței din lucruri morte, și a credinței în Dumnezeu, Să învățături botezurilor și a punerei mîinilor, și a învierei morților, și a judecății celei eterne. Și
3 aceasta vom face, de va învoi Dumnezeu.
4 Căci cele ce neapărăt nu este cu putință să fie
5 luminați, și să guste darul cel ceresc, și să se

rezută, şi ᵃ'n loc de firea părţii Spiritului Sfânt. Şi ea mărturiseşte asemenea de la Domnul; şi pe urmă, după ce zisese mai înainte: 16 Aceasta este legământul pe care-l voi face cu ei după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune legile Mele în inimile lor, şi le voi scrie în minţile lor; 17 şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor şi de fărădelegile lor. 18 Dar unde este iertarea acestora, nu mai este jertfă pentru păcat.

19 Deci, fraţilor, fiindcă avem îndrăzneală să intrăm în Sfânta Sfintelor prin sângele lui Isus, 20 pe calea nouă şi vie pe care ne-a deschis-o prin perdea, adică prin trupul Său, 21 şi fiindcă avem un mare preot peste casa lui Dumnezeu, 22 să ne apropiem cu o inimă curată, cu deplină încredinţare, cu inimile stropite de orice cugetare rea şi cu trupul spălat cu apă curată. 23 Să ţinem neclintită mărturisirea nădejdii noastre, căci Cel ce a făgăduit este credincios. 24 Să luăm aminte unii la alţii, ca să ne îndemnăm la dragoste şi la fapte bune, 25 fără să părăsim adunarea noastră, cum au unii obiceiul, ci să ne îndemnăm unii pe alţii, şi cu atât mai mult cu cât vedeţi că ziua se apropie.

26 Căci dacă păcătuim cu voia după ce am primit cunoştinţa adevărului, nu mai rămâne pentru păcate nici o jertfă, 27 ci numai o înfricoşată aşteptare a judecăţii şi văpaia unui foc care are să mistuie pe cei potrivnici. 28 Cine a călcat Legea lui Moise moare fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. 29 Cu cât credeţi că merită o pedeapsă mai grea cel care a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, a socotit ca spurcat sângele legământului prin care a fost sfinţit şi a batjocorit pe Duhul harului? 30 Căci ştim pe Cel ce a zis: Mie Îmi aparţine răzbunarea, Eu voi răsplăti, zice Domnul. Şi iarăşi: Domnul va judeca pe poporul Său. 31 Este înfricoşat să cazi în mâinile Dumnezeului viu!

32 Aduceţi-vă aminte de zilele de mai înainte, când, după ce aţi fost luminaţi, aţi îndurat o mare luptă de suferinţe. 33 Pe de o parte, aţi fost făcuţi de ocară şi prigoniţi în faţa tuturor; pe de altă parte, aţi fost părtaşi celor ce erau trataţi astfel. 34 Căci aţi avut milă de cei închişi şi aţi primit cu bucurie răpirea averilor voastre, ştiind că aveţi o avere mai bună şi mai trainică. 35 Nu vă lepădaţi deci de îndrăzneala voastră, care are o mare răsplătire. 36 Căci aveţi trebuinţă de răbdare, pentru ca, după ce veţi fi făcut voia lui Dumnezeu, să căpătaţi ceea ce a făgăduit El. 37 Căci, încă puţină vreme,

„Cel ce vine va veni şi nu va zăbovi.

38 Dar cel neprihănit va trăi prin credinţă;
Şi dacă se trage înapoi,
Sufletul Meu nu găseşte plăcere în el.

39 Noi însă nu suntem dintre cei ce se trag înapoi spre pierzare, ci dintre cei credincioşi, spre mântuirea sufletului.

11 Credinţa este o încredinţare neclintită în lucrurile nădăjduite, o dovadă a lucrurilor care nu se văd. 2 Căci prin ea au fost lăudaţi oamenii din vechime. 3 Prin credinţă înţelegem că veacurile au fost întocmite prin Cuvântul lui Dumnezeu, aşa încât ceea ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

4 Prin credinţă, Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin credinţă a căpătat mărturia că este neprihănit, pentru că Dumnezeu a binevoit de darurile lui; şi prin credinţă, deşi este mort, încă mai vorbeşte.

5 Prin credinţă, Enoh a fost luat de pe pământ, ca să nu vadă moartea, şi nu a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl luase. Căci înainte de luarea lui, el a căpătat mărturia că a bineplăcut lui Dumnezeu. 6 Dar fără credinţă este cu neputinţă să fim bineplăcuţi înaintea Lui; căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este şi că răsplăteşte pe cei ce-L caută.

7 Prin credinţă, Noe, fiind înştiinţat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, a fost cuprins de frică şi a făcut corabia pentru mântuirea casei lui. Prin credinţa aceasta a osândit el lumea, şi a fost făcut moştenitor al neprihănirii care vine prin credinţă.

8 Prin credinţă, Avraam a ascultat când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l primească drept moştenire; şi a plecat fără să ştie unde se duce. 9 Prin credinţă a locuit în ţara făgăduinţei ca într-o ţară străină, locuind în corturi, împreună cu Isaac şi cu Iacov, moştenitori împreună cu el ai aceleiaşi făgăduinţe. 10 Căci el aştepta cetatea care are temelii, cetatea al cărei meşter şi ziditor este Dumnezeu.

11 Prin credinţă, Sara însăşi a căpătat puterea să întemeieze o sămânţă, deşi era trecută de vârsta potrivită, pentru că a socotit credincios pe Cel ce făgăduise. 12 De aceea, din unul singur, şi acela aproape mort, s-au născut urmaşi ca stelele cerului în mulţime şi ca nisipul de pe ţărmul mării, care nu se poate număra.

13 Toţi aceştia au murit în credinţă, fără să fi căpătat cele făgăduite, ci numai le-au văzut şi le-au salutat de departe, mărturisind că sunt străini şi călători pe pământ. 14 Căci cei ce vorbesc astfel arată că sunt în căutarea unei patrii. 15 Şi dacă s-ar fi gândit la patria de unde ieşiseră, ar fi avut vreme să se întoarcă înapoi. 16 Dar ei doresc o patrie mai bună, adică cerească. De aceea Dumnezeu nu Se ruşinează să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.

17 Prin credinţă, Avraam, când a fost pus la încercare, a adus pe Isaac ca jertfă. Da, el, care primise făgăduinţele, era gata să aducă ca jertfă pe singurul său fiu, 18 despre care i se spusese: „Prin Isaac îţi va fi chemată sămânţa”. 19 El a socotit că Dumnezeu este în stare să învie chiar şi din morţi; şi, într-adevăr, a primit înapoi pe fiul său ca o icoană a învierii.

20 Prin credinţă, Isaac a binecuvântat pe Iacov şi pe Esau, cu privire la lucruri viitoare.

21 Prin credinţă, Iacov, pe când era pe moarte, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif şi s-a închinat, rezemându-se în vârful toiagului său.

22 Prin credinţă, Iosif, pe când era pe moarte, a pomenit despre ieşirea copiilor lui Israel şi a dat porunci cu privire la oasele lui.

23 Prin credinţă, Moise, după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de părinţii lui, pentru că au văzut că este un copil frumos şi nu s-au temut de porunca împăratului.

24 Prin credinţă, Moise, când a crescut mare, a refuzat să mai fie numit fiul fiicei lui Faraon, 25 alegând mai bine să fie lovit împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerile vinovate ale păcatului, 26 socotind ocara lui Hristos ca o bogăţie mai mare decât comorile Egiptului, pentru că privea spre răsplătirea viitoare.

27 Prin credinţă, Moise a părăsit Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului, căci a rămas neclintit, ca unul care vede pe Cel nevăzut. 28 Prin credinţă, a făcut Paştile şi a stropit cu sânge uşorii, pentru ca cel ce nimicea pe cei întâi născuţi să nu se atingă de ei. 29 Prin credinţă, au trecut Marea Roşie ca pe uscat; şi când egiptenii au încercat să facă la fel, s-au înecat.

30 Prin credinţă, zidurile Ierihonului au căzut după ce au fost înconjurate timp de şapte zile. 31 Prin credinţă, Rahav, curtezana, n-a pierit împreună cu cei neascultători, pentru că a primit cu pace pe iscoade.

32 Ce să mai spun? Căci mi-ar lipsi timpul dacă aş vrea să vorbesc despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel şi despre proroci. 33 Prin credinţă, ei au biruit împărăţii, au făcut dreptate, au căpătat ceea ce le fusese făgăduit, au astupat gurile leilor, 34 au stins puterea focului, au scăpat de ascuţişul sabiei, şi-au căpătat puterea din slăbiciune, au fost tari în război, au pus pe fugă oştiri străine. 35 Femeile şi-au primit morţii înviaţi. Alţii au fost chinuiţi, n-au primit izbăvirea pe care o aşteptau, ca să capete o mai bună înviere. 36 Alţii au fost batjocoriţi şi bătuţi cu biciuri, chiar legaţi în lanţuri şi aruncaţi în închisoare. 37 Au fost ucişi cu pietre, au fost tăiaţi cu ferăstrăul, au murit ucişi cu sabia, au umblat în piei de oaie şi în piei de capră, lipsiţi de toate, strâmtoraţi, chinuiţi. 38 Lumea nu era vrednică de ei. Ei au rătăcit prin pustiuri şi munţi, prin peşteri şi prin crăpăturile pământului.

39 Toţi aceştia, deşi au căpătat mărturia prin credinţa lor, n-au căpătat totuşi ceea ce le fusese făgăduit, 40 pentru că Dumnezeu rânduise ceva mai bun pentru noi, ca ei să nu ajungă desăvârşiţi fără noi.

12 Deci şi noi, fiindcă suntem înconjuraţi de un aşa mare nor de martori, să lepădăm orice povară şi păcatul care ne înconjoară atât de lesne, şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte, 2 ţinându-ne ochii aţintiţi la Isus, Începătorul şi Desăvârşitorul credinţei noastre, Care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, fără să ia seama la ruşinea ei, şi a şezut la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. 3 Gândiţi-vă bine la Cel ce a răbdat din partea păcătoşilor o aşa mare împotrivire faţă de Sine, ca să nu vă lăsaţi copleşiţi de descurajare şi să vă pierdeţi curajul. 4 În lupta împotriva păcatului, voi n-aţi rezistat până la vărsare de sânge. 5 Aţi uitat îndemnul care vă vorbeşte ca unor fii:

„Fiul Meu, nu dispreţui mustrarea Domnului
Şi nu-ţi pierde curajul când eşti dojenit de El;
6 Căci pe cine iubeşte Domnul, pe acela îl mustră,
Şi bate pe orice fiu pe care-l primeşte.”

7 Răbdaţi totul ca mustrare: Dumnezeu Se poartă cu voi ca cu fiii Lui. Căci ce fiu este acela pe care tatăl său să nu-l mustre? 8 Dacă sunteţi fără mustrare, pe care o au toţi fiii, înseamnă că sunteţi nelegitimi şi nu fii adevăraţi. 9 Apoi, dacă tatăl nostru firesc ne mustra şi noi îl respectam, oare nu ne vom supune cu mult mai bucuros Tatălui duhurilor, ca să avem viaţa? 10 Căci tatăl firesc ne mustra pentru câteva zile, după cum îi plăcea lui; dar Dumnezeu ne mustră spre folosul nostru, pentru ca să ne facă părtaşi sfinţeniei Lui. 11 Orice mustrare, pentru moment, nu pare să aducă bucurie, ci mâhnire; dar mai târziu, celor ce au fost deprinşi prin ea le dă roada liniştită a neprihănirii.

12 Întăriţi deci mâinile slăbite şi genunchii care se clatină, 13 şi faceţi cărări drepte pentru picioarele voastre, ca să nu se abată ceea ce este şchiop, ci mai degrabă să se vindece.

14 Căutaţi pacea cu toţi oamenii şi sfinţirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. 15 Luaţi seama ca nu cumva vreunul să rămână lipsit de harul lui Dumnezeu, ca nu cumva vreo rădăcină amară să crească şi să facă supărare, şi prin ea mulţi să fie spurcaţi; 16 ca nu cumva vreun curvar sau vreun om fără Dumnezeu, ca Esau, care, pentru o mâncare, şi-a vândut dreptul de întâi născut. 17 Ştiţi că, mai târziu, când a voit să moştenească binecuvântarea, a fost lepădat, căci n-a găsit nici un prilej de pocăinţă, deşi a căutat-o cu lacrimi.

18 Căci nu v-aţi apropiat de un munte care poate fi pipăit, de un foc aprins, de negură, de întuneric, de furtună, 19 de sunetul trâmbiţei, de glasul cuvintelor, glas pe care cei ce l-au auzit L-au rugat să nu le mai vorbească, 20 căci nu puteau suferi porunca: „Chiar şi o dobitoc care se va atinge de munte va fi ucis cu pietre”. 21 Şi arătarea era atât de înfricoşătoare, încât Moise a zis: „Sunt înspăimântat şi tremur”.

22 Dar voi v-aţi apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri, 23 de adunarea sărbătorească şi de Biserica celor întâi născuţi, care sunt scrişi în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniţi ajunşi la desăvârşire, 24 de Isus, Mijlocitorul unui nou legământ, de sângele stropirii, care vorbeşte mai bine decât sângele lui Abel.

25 Luaţi seama să nu refuzaţi pe Cel ce vorbeşte. Căci dacă n-au scăpat cei ce au refuzat pe Cel ce le vorbea pe pământ, cu cât mai puţin vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbeşte din ceruri! 26 Glasul Lui a clătinat atunci pământul, dar acum El a făgăduit şi zice: „Încă o dată voi clătina nu numai pământul, ci şi cerul”. 27 Cuvintele acestea: „încă o dată” arată clar că lucrurile care se clatină, adică lucrurile făcute, vor fi înlăturate, pentru ca să rămână cele ce nu se clatină.

28 Deci, fiindcă primim o împărăţie care nu se clatină, să avem recunoştinţă şi, în felul acesta, să aducem lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie şi cu sfială; 29 căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13 Să rămână statornică dragostea frăţească. 2 Nu uitaţi ospitalitatea, căci prin ea unii, fără să ştie, au găzduit pe îngeri. 3 Aduceţi-vă aminte de cei închişi, ca şi când aţi fi închişi împreună cu ei; de cei chinuiţi, ca şi când aţi fi şi voi în trup. 4 Căsătoria să fie cinstită de toţi şi patul nespurcat, căci pe cei curvari şi pe cei preacurvari îi va judeca Dumnezeu. 5 Purtarea voastră să nu fie stăpânită de iubirea de arginţi; mulţumiţi-vă cu ce aveţi, căci El a zis:

„Nu te voi părăsi niciodată şi nu te voi lăsa”,

6 ca să putem zice cu îndrăzneală:

„Domnul este ajutorul meu, nu mi-e frică;
Ce-mi poate face un om?”

7 Aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; priviţi cu luare aminte sfârşitul vieţii lor şi urmaţi-le credinţa. 8 Isus Hristos este Acelaşi ieri şi azi şi în veci. 9 Nu vă lăsaţi duşi încoace şi încolo de tot felul de învăţături străine. Este bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin mâncăruri, care n-au adus niciun folos celor ce s-au ocupat cu ele. 10 Noi avem un altar de la care nu au drept să mănânce cei ce slujesc cortului. 11 Căci trupurile acelor dobitoace, al căror sânge este adus de marele preot în Sfânta Sfintelor ca jertfă pentru păcat, sunt arse afară din tabără. 12 De aceea şi Isus, ca să sfinţească poporul cu sângele Său, a pătimit afară din poartă. 13 Să ieşim deci la El, afară din tabără, şi să purtăm ocara Lui. 14 Căci nu avem aici cetate statornică, ci căutăm cetatea viitoare. 15 Prin El să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui. 16 Să nu uitaţi să faceţi bine şi să împărtăşiţi altora ce aveţi, căci cu astfel de jertfe Dumnezeu Se bucură. 17 Ascultaţi de mai-marii voştri şi fiţi-le supuşi, căci ei veghează pentru sufletele voastre, ca unii care trebuie să dea socoteală. Ascultaţi-i, pentru ca ei să facă aceasta cu bucurie, şi nu suspinând, căci aceasta nu v-ar fi de folos.

18 Rugaţi-vă pentru noi, căci suntem încredinţaţi că avem o bună conştiinţă, fiindcă voim să ne purtăm bine în toate privinţele. 19 Vă rog cu atât mai stăruitor să faceţi aceasta, pentru ca să mi se dea mai curând înapoi.

20 Dumnezeul păcii, care a înviat din morţi pe Marele Păstor al oilor, prin sângele legământului veşnic, pe Domnul nostru Isus, 21 să vă desăvârşească în tot binele, ca să împliniţi voia Lui, lucrând în noi ceea ce este plăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos, căruia I se cuvine slava în veci de veci. Amin.

22 Vă rog, fraţilor, să primiţi cuvântul acesta de îndemnare, căci v-am scris pe scurt. 23 Ştiţi că fratele nostru Timotei a fost pus în libertate. Dacă vine curând, voi veni împreună cu el să vă văd.

24 Salutaţi pe toţi mai-marii voştri şi pe toţi sfinţii. Vă salută fraţii din Italia.

25 Harul să fie cu voi cu toţi! Amin.

mai bună speranţă, prin care ᵒ ne apropiem de Dumnezeu.

20 Şi pe câtă nu fără de jurământ s'a
21 făcut preoţi: (Căci aceia fără de jurământ se făceau preoţi; dar acesta cu jurământul prin Cel ce a zis către El: „Jurat-a Domnul, şi nu se va căi, Tu eşti preot în veacul după rânduiala lui Melchisedec”); 22 Cu atâta ᵖ s'a făcut Isus garantul unui legământ mai bun.

23 Aceia mai mulţi erau preoţi, pentru că
24 din cauza morţii nu puteau rămâne; Iar acesta, pentru că rămâne în veacuri, are
25 preoţia neschimbată. Pentru aceea şi poate a mântui cu desăvârşire pe cei ce vin prin El la Dumnezeu, pentrucă trăieşte ᵍ El totdeauna pentru a mijloci pentru dânşii.

26 Căci unul astfel ne şi se cuvenea, ᵏ care este sfânt, nevinovat, fără de pată, deosebit de cei păcătoşi, ˡ şi mai
27 înalt de cât cerurile; Care nu are trebuinţă în tote zilele, ca aceia archierei, a aduce sacrificii ᵐ mai întâiu pentru păcatele sale, ⁿ şi apoi pentru ale poporului; căci ᵒ aceasta o făcut-o odată, aducându-se pe sine
28 Căci legea rânduesce pre ᵖ omeni archierei cari au neputinţe; iară cuvântul jurământului, celui ce a fostu în urma legei, pre pre Fiiulu, ᵍ care este desăvârşitu în eternu.

Chrysostom, omilia 13 şi următoarele despre epistola către Evrei, în special omilia 14, unde explică pe scurt acest capitol.

8 Iară ʳ unu incheiarea celoru ce dise: Avemu unu archiereu, ˢ care va sta
2 şi va şedea la dreapta tronului măreţiei în ceriuri; Servu ᵗ sânteloru şi ᵘ cortului celui adevăratu,
3 care l'a înfiinţatu Domnulu, şi nu omulu. Căci ᵛ tot archiereulu e rânduitu să aducă daruri şi sacrificii; pentru aceea ʷ este de trebuinţă, ca şi acesta să aibă ceva ce să
4 aducă. Cari de ară fi pe pământu, nu ară fi preoţi, fiindcă sunt preoţi ce aduc
5 după darul dupre legea; Cari servescu chipului şi ˣ umbrei celoru cereşti, precumu s'a spusu lui Moise, când voia să facă cortulu; ʸ Căci, vedi, qice, ce ai să faci tote dupre chipulu care ţi s'a aretatu în munte.
6 Iară acumu ᶻ a dobânditu unu servitiu mai multu, cu câtu este mediatoriulu unui mai bunu legământu, care este aşezatu
7 pre mai bune speranţe. Căci dacă legământulu acela celu dintâiu ară fi fostu
8 fără prihană, nu s'ară fi cercatu locu pentru unulu altu dinadinsu. Dară mustrându-i, qice: ᵃ Eacă, vinu qilele, qice Domnulu, când voiu face aşezământu nou cu casa lui Israilu şi cu casa lui Iuda; No dupre a-
9 şezământulu, care l'am făcutu cu părinţii loru in qiua, când i-amu apucatu de mână, ca-i scotu din pământulu Egiptului; pentru ca ei ni nu s'a rămasu in aşezământulu meu, şi eu i-amu părăsitu, qice Domnulu.
10 Căci ᵇ acesta este aşezământulu care îl voiu face cu casa lui Israilu după acele qile, qice Domnulu: Voiu pune legile mele in cugetulu loru, şi le voiu scrie in inimele loru; ᶜ şi voiu fi loru Dumnezeu, şi ei voru fi mie
11 poporu; Şi ᵈ nu va mai învăţa fie-care pre aprópele seu, şi fie-care pre fratele seu, qicendu: Cunósce pre Domnulu; căci toţi mi voru cunósce de la celu mai pânu la celu mare.
12 Căci voiu fi milostivu nedreptăţiloru loru, şi păcatele loru şi fărădelegile loru nu le voiu mai aminti.
13 ᵉ Dicendu: Unu nou aşezământu, a învechiatu pre celu dintâiu. Iară ce se învecheresce şi îmbătrânesce este aprópe de peire.

9 Deci şi celu dintâiu aşezământu avea ᵍ servitiu de arturi, şi ʰ sanctuariu pământescu. ⁱ Căci s'a formatu unu cortu; şi ʲ în partea d'inteiu sea candelabrulu şi ᵏ mesa, şi pânile de prunc-închinate: care se numesce sânt'lu. ˡ Iară dupre a doua perdea, cortulu celu ce se chiamă Sânt'lu sânteloru;
4 Unu aveà ᵐ cădiţa de auru de ardu, ⁿ şi chivotulu legeî, formatu preste totu cu auru, in care era ᵒ vasulu celu de auru, care avea manna, şi toiagulu lui ᵖ Aaronu ce înflorise, şi ᵍ tablele aşezământului:
5 Iară ʳ pe d'asupra lui cherubinii măriri, cari umbriá propiţiatoriulu; despre cari nu trebue acumu a vorbi cu de amenuntulu.
6 Iară acestea fiindu tocmite aşa, ˢ preoţii intrau in totu timpulu in cortulu celu d'inteiu, ţinendu servitiulu.
7 Iară in celu de alu doilea ᵗ odată in anu singuru archiereulu, nu fără de sânge, ᵘ pre care-lu aduce pentru sine şi pentru rătăcirile poporului. ᵛ Spiritulu celu Sânt qiceendu aceea,

slu- a Ta celui ce intră în Sfânta Sfintelor nu se arăta, încă stând cortul
9 d'întâi; Care simbolu priveşte timpulu de acum, în care aduc daruri şi sacrificii, care
nu potu face desăvârşită după cuviinţă
10 ste-cei-ce servesc în Dumnedeu: Ci priinduse-au numai în mâncări şi băuturi şi în
deosebite spălări, şi la rendu-le legiloru, impuse până la timpulu îndreptărei.
11 Iară Christosu venindu arhiereu a bunătă-
ţilor viitore, a trecutu prin mai cată mai
mare şi mai desăvârşită, nefăcută a mâ-
12 nă, adică nu a acestei zidiri; Nici prin
sânge de capre şi de viţei, ci cu sângele
său, a intratu o dată în cele sânte, veşnică-
13 gândă eternă răscumpărare aflându-şi.
Căci dacă sângele taurilor şi alu caprelor şi cenuşa de junincă stropindu pre cei
14 spurcaţi, îi sfinţesce spre curăţirea corpu-
lui; Cu cătu mai vârtosu sângele lui Chri-
stosu, Acesta prin Spiritulu celu eternu s'a
adusu pre sine fără pată lui Dumnedeu,
va curăţi conscuntia vostră de lucrurile celu
15 morte, spre a servi Dumnedeului celui viu.
Şi pentru aceea este mediatorulu unui
legământu nouu, ca tupându-se morţei spre
răscumpărare de la călcările pământu sub
legământulu celu d'întâiu, cei proniţi
vor căpăta promisiunea moştenirei eter-
17 ne. Căci unde este testamentu, acolo tre-
18 bue să fie vorba despre moartea celui ce
face testamentu. Căci testamentulu are
putere în privinţa celoru morţi; altă mân-
trelea este încă putere, până când Testa-
mentulu celu fără testamentulu.
19 Pentru aceea nici celu d'întâiu nu s'a
20 sfinţitu cu sânge fără sânge. Căci
după ce a vorbitu Moisi toată ordinea la
întregulu poporu dupe legea, luându sângele de viţei şi de capre cu apă şi lână roşie
21 şi cu isopu, a stropitu cartea şi tot po-
porulu, Zicându: Acesta este sângele legământului, care Dumnedeu l'a ordinatu
22 vouă. Încă şi cortulu şi toate vasele de
servitu asemenea le-a stropitu cu sânge.
23 Şi după legea mai toate se curăţescu cu sânge;
şi fără vărsare de sânge nu se face iertare.
24 Trebue dară ca "pildele celoru cereşti
să se curăţască cu acestea; ară însuşi
celo cereşti cu mai bune sacrificii de
cătu acestea. Căci "nu în sfinte făcute
de mâni a intratu Christosu, cari sânt anti-
tipuri "celoru adevărate; ci în cerulu
25 însuşi, "spre a se arăta acumu înaintea feţei
Dumnedeu pentru noi. Nici ca de multe
ori să se aducă pre sine, precumu "archie-
reulu intră în cele sânte în fie-care anu
26 cu sânge străinu. Căci atunci ară fi trebuitu să sufere de multe ori de la întemeierea lumei; ci acumu "odată, "la sfârşitulu
veacuriloru, s'a arătatu, spre a desfiinţa pă-
catulu prin sacrificiulu său. "Şi precumu
27 este hotărâtu oamenilor odată să moară, "ară
după aceea judecată; Aşa şi Christosu, o-
28 dată fiindu "adusu să ridice păcatele "mul-
toru, se va arăta a doua óra fără păcatu
spre mântuire celoru ce-lu aşteptă.

10 (CĂCI legea având "umbra "bunătăţiloru vi-
toare, ară nu însăşi imaginea lucruriloru, nici odată "nu pote cu aceleaşi sacri-
ficii, cari în fie-care anu se aducu necon-
tenită, să facă "desăvârşiţi pre cei ce le aduc.
2 Căci altmintrelea nu ară fi încetatu
ele a se aduce? pentru că, odată fiindu
curăţiţi cei ce aducu, nu ară mai avé nici
3 o conscinţă de păcate. "Ci prin acestea
se face în fie-care anu amintire de păcate,
4 Căci "nu este cu potinţă, ca sângele de
taurі şi de capre să ridice păcatele. Pen-
5 tru aceea intrându în lume, dice: Sacrifi-
ciu şi prinosu nu ai voitu, "ci corpulu
mi-ai pregătitu; "Ofrandele şi sacrificii pentru
6 păcate nu-ţi plăcu. Atunci amu dis:
Iată viu, (în întregulu cărţei este scrisu
7 despre mine) să fac voia ta, o Dumne-
dzeule. Mai anu dis'o: Sacrificiu şi
prinosu şi ofrandele şi sacrificii pentru
8 păcate nu ai voitu, nici nu-ţi plăcu, cari
se aducu după legi; Atunci a dis: Iată,
viu să fac voia ta. a Dumnedzeule; ela
9 ridică pre cea d'întâiu, pentru ca să în-
temeieze pre cea de a doua. "Prin acesta
voia sântemu sântiţi "prin sacrificarea corpu-
10 lui Isusă Christosu odată.

11 Şi totă preotulu are în fie-care zi slujba-
bănii servindu, şi aducându de multe ori ace-
leaşi sacrificii, "cari nici odată nu potu să
12 ridice păcatele. "Ară acesta după ce a a-

dusă unu singuru sacrificiu pentru păcate,
13 s'a şedutu pentru totu-déuna d'a dreptа
14 lui Dumnedzeu, Aşteptându în urmare "până
ce voru fi puşi vrăjmaşii lui aşternută pici-
15 oare lui. Căci cu unu sacrificiu a "adusu
la desăvârşire pentru totu-déuna pre cei
ce se sfinţescu.
Acelea ni mărturisesce şi Spiritulu celu
Sântu; căci după ce a disu mai 'nainte:
16 "Acesta este legământulu care-lu voiu face
cu d'însii după acele dile, dice Domnulu:
Pune voiu legile mele în inimile lor, şi le
17 voiu scrie în mintea lor, şi "păcatelor lor
şi fărădelegilor lor nu le voiu mai
18 suvini mai 'nainte. Ară unde este iertare de
acestea, acolo nu mai este sacrificiu pentru
păcate.

Apelu către credinţă şi către răbdare, pentru a nu cădé în apostasie.

19 Drepţi aceea fraţilori, având "îndrăzneală a intra cu sânge în cele sânte prin sângele lui
20 Isusă, De "calea nouă şi vie, care ni-a în-
tărită, "prin perdea, adecă prin corpulu
21 său; Şi având "preotu mare preste "casa
22 lui Dumnedzeu; "să ne apropiemu cu adevă-
rată inimă, "asigurare pleiu în credinţă,
şi stropiţi la inimi pentru curăţire "de con-
ştiinţă rea, şi "spălaţi la corpu cu apă
23 curată; "Să ţinemu mărturisirea speranţei
nostre neclătită; (căci "credincios este
24 cel ce a promisu). Şi să luămu eă aprin-
dere unulu pre altulu spre iubire şi spre
25 fapte bune; "Nepărăsindu adunarea noastră,
precumu e unora datină; ci să ne îndemnăm unulu pre altulu; şi "cu atâta mai
multu, cu cătu vedeţi "apropiindu-se ziua.
26 Căci "dacă păcătuimu de bună voiă, după
ce amu primitu cunoscinţa adevărului,
nu mai rămâne sacrificiu pentru păcate,
27 Ci ânu-care aşteptare înfricoşată a judecăţei, şi o "văpaie aprinsă, care va mistui
28 pre cei împotrivitori. "Lepădându cine-va
legea lui Moisi, moare fără de milă "prin
29 doui sau trei martori; "Câtă de mai aspră
socotiţi că va trebui să fie pedepsit celui
ce a călcatu pre Fiiulu lui Dumnedzeu, şi "a
socotitu spurcată sângele legământului cu
care s'a sânţită, "şi a batjocoritu Spiritulu
30 harului? Căci cunoscu pre celui ce a disu:
"A mea este resbunarea, eu voiu resplăti,
dice Domnulu. Şi ară iară: "Domnulu va ju-
31 deca pre poporulu seu. "Înfricoşată lucru este
a cădé în mânule Dumnedzeului celui viu.

32 Fiţi "aduşeri-vă aminte de dilele celo
mai d'inainte, în cari, "luminându-vă, aţi
suferitu "mare luptă de scârbe; De o a
33 parte fiindu-vă "puşi prin defăimări şi
strâmtorări; ară de altă parte "făcându-vă co-
34 laşi cu aşa fiindu trăitori acelui-a. "Căci
aţi "avut compătimire în lanţurile mele, şi "jefui-
rea de averile voastre aţi primitu-o cu voioşie,
ştiindu că "aveţi în ceruri mai bună şi mai
35 sigură esistenţă. Nu lepădaţi dară îndrăzne-
36 lu vostru, "care are mare resplătire.
"Căci aveţi trebuinţă de răbdare, ca, fă-
cându voia lui Dumnedzeu, să "primiţi pro-
37 misiunea. Căci "încă puţină lungă, şi "celui
ce vine va sosi şi nu va întârzia.
38 Ară "dreptulu va trăi prin credinţă; şi de
se va trage înapoi, sufletulu meu nu va avé
39 plăcere într'însulu. Ară noi nu suntemu
dintre cei "ce se trag înapoi spre pierdare; ci din
cei ce "au credinţă spre dobândirea sufletului.

Exemple luate din Vechiul Testament, care dovedesc esistenţa, puterea şi roadele credinţei; îndemnare la răbdare şi nebătare.

11 FĂPTU credinţa este răsvărirea celoru spe-
rate, invederarea "lucrurilor nevăzute. Căci 2
"prin acelea s'au probatu cei
de demultu.
Prin credinţă pricepemu că "lumea s'a 3
făcutu prin cuvântulu lui Dumnedzeu, că
cele ce se vădu nu s'au făcutu din cele
văzute.
Prin credinţă "Abelu a adusu lui Dumne- 4
dzeu sacrificiu mai bunu de cătu Cainu,
prin care a luatu mărturisirea, că a fostu
dreptu, mărturisindu Dumnedzeu de daru-
rile lui; şi prin acesta, deşi mortu, "încă
vorbesce.
Prin credinţă "Enoch s'a strămutatu, ca 5
să nu vădă morte; şi nu s'a aflatu, pentru
că Dumnedzeu l'a strămutatu; căci mai 'nainte de strămutarea lui a fostu mărturisitu
5 a. lui să fi bine plăcutu lui Dumnedzeu.

a Deut. 18, 3. b Num. 5, 2. c Lev. 4, 1. d Lev. 5, 5.
e Deut. 9, 19. f Lev. 16, 14. g Lev. 16, 15. h Lev. 16, 16.
i Lev. 16, 17. k Lev. 16, 18. l Lev. 16, 19. m Lev. 16, 20.
n Lev. 16, 21. o Lev. 16, 22. p Lev. 16, 23. q Lev. 16, 24.
r Lev. 16, 25. s Lev. 16, 26. t Lev. 16, 27. u Lev. 16, 28.
v Lev. 16, 29. x Lev. 16, 30. y Lev. 16, 31. z Lev. 16, 32.
a Lev. 16, 33. b Lev. 16, 34. c Num. 19, 2. d Num. 19, 3.
e Num. 19, 4. f Num. 19, 5. g Num. 19, 6. h Num. 19, 7.
i Num. 19, 8. k Num. 19, 9. l Num. 19, 10. m Num. 19, 11.
n Num. 19, 12. o Num. 19, 13. p Num. 19, 14. q Num. 19, 15.
r Num. 19, 16. s Num. 19, 17. t Num. 19, 18. u Num. 19, 19.
v Num. 19, 20. x Num. 19, 21. y Num. 19, 22. z Num. 20, 1.
a Num. 20, 2. b Num. 20, 3. c Num. 20, 4. d Num. 20, 5.
e Num. 20, 6. f Num. 20, 7. g Num. 20, 8. h Num. 20, 9.
i Num. 20, 10. k Num. 20, 11. l Num. 20, 12. m Num. 20, 13.
n Num. 20, 14. o Num. 20, 15. p Num. 20, 16. q Num. 20, 17.
r Num. 20, 18. s Num. 20, 19. t Num. 20, 20. u Num. 20, 21.
v Num. 20, 22. x Num. 20, 23. y Num. 20, 24. z Num. 20, 25.
a Num. 20, 26. b Num. 20, 27. c Num. 20, 28. d Num. 20, 29.
e Num. 21, 1. f Num. 21, 2. g Num. 21, 3. h Num. 21, 4.
i Num. 21, 5. k Num. 21, 6. l Num. 21, 7. m Num. 21, 8.
n Num. 21, 9. o Num. 21, 10. p Num. 21, 11. q Num. 21, 12.
r Num. 21, 13. s Num. 21, 14. t Num. 21, 15. u Num. 21, 16.
v Num. 21, 17. x Num. 21, 18. y Num. 21, 19. z Num. 21, 20.
a Num. 21, 21. b Num. 21, 22. c Num. 21, 23. d Num. 21, 24.
e Num. 21, 25. f Num. 21, 26. g Num. 21, 27. h Num. 21, 28.
i Num. 21, 29. k Num. 21, 30. l Num. 21, 31. m Num. 21, 32.
n Num. 21, 33. o Num. 21, 34. p Num. 21, 35. q Num. 22, 1.
r Num. 22, 2. s Num. 22, 3. t Num. 22, 4. u Num. 22, 5.
v Num. 22, 6. x Num. 22, 7. y Num. 22, 8. z Num. 22, 9.
a Num. 22, 10. b Num. 22, 11. c Num. 22, 12. d Num. 22, 13.
e Num. 22, 14. f Num. 22, 15. g Num. 22, 16. h Num. 22, 17.
i Num. 22, 18. k Num. 22, 19. l Num. 22, 20. m Num. 22, 21.
n Num. 22, 22. o Num. 22, 23. p Num. 22, 24. q Num. 22, 25.
r Num. 22, 26. s Num. 22, 27. t Num. 22, 28. u Num. 22, 29.
v Num. 22, 30. x Num. 22, 31. y Num. 22, 32. z Num. 22, 33.
a Num. 22, 34. b Num. 22, 35. c Num. 22, 36. d Num. 22, 37.
e Num. 22, 38. f Num. 22, 39. g Num. 22, 40. h Num. 22, 41.
i Num. 23, 1. k Num. 23, 2. l Num. 23, 3. m Num. 23, 4.
n Num. 23, 5. o Num. 23, 6. p Num. 23, 7. q Num. 23, 8.
r Num. 23, 9. s Num. 23, 10. t Num. 23, 11. u Num. 23, 12.
v Num. 23, 13. x Num. 23, 14. y Num. 23, 15. z Num. 23, 16.
a Num. 23, 17. b Num. 23, 18. c Num. 23, 19. d Num. 23, 20.
e Num. 23, 21. f Num. 23, 22. g Num. 23, 23. h Num. 23, 24.
i Num. 23, 25. k Num. 23, 26. l Num. 23, 27. m Num. 23, 28.
n Num. 24, 1. o Num. 24, 2. p Num. 24, 3. q Num. 24, 4.
r Num. 24, 5. s Num. 24, 6. t Num. 24, 7. u Num. 24, 8.
v Num. 24, 9. x Num. 24, 10. y Num. 24, 11. z Num. 24, 12.
a Num. 24, 13. b Num. 24, 14. c Num. 24, 15. d Num. 24, 16.
e Num. 24, 17. f Num. 24, 18. g Num. 24, 19. h Num. 24, 20.
i Num. 24, 21. k Num. 24, 22. l Num. 24, 23. m Num. 24, 24.
n Num. 24, 25. o Num. 25, 1. p Num. 25, 2. q Num. 25, 3.
r Num. 25, 4. s Num. 25, 5. t Num. 25, 6. u Num. 25, 7.
v Num. 25, 8. x Num. 25, 9. y Num. 25, 10. z Num. 25, 11.
a Num. 25, 12. b Num. 25, 13. c Num. 25, 14. d Num. 25, 15.
e Num. 25, 16. f Num. 25, 17. g Num. 25, 18. h Num. 25, 19.
i Num. 26, 1. k Num. 26, 2. l Num. 26, 3. m Num. 26, 4.
n Num. 26, 5. o Num. 26, 6. p Num. 26, 7. q Num. 26, 8.
r Num. 26, 9. s Num. 26, 10. t Num. 26, 11. u Num. 26, 12.
v Num. 26, 13. x Num. 26, 14. y Num. 26, 15. z Num. 26, 16.
a Num. 26, 17. b Num. 26, 18. c Num. 26, 19. d Num. 26, 20.
e Num. 26, 21. f Num. 26, 22. g Num. 26, 23. h Num. 26, 24.
i Num. 26, 25. k Num. 26, 26. l Num. 26, 27. m Num. 26, 28.
n Num. 26, 29. o Num. 26, 30. p Num. 26, 31. q Num. 26, 32.
r Num. 26, 33. s Num. 26, 34. t Num. 26, 35. u Num. 26, 36.
v Num. 26, 37. x Num. 26, 38. y Num. 26, 39. z Num. 26, 40.
a Num. 26, 41. b Num. 26, 42. c Num. 26, 43. d Num. 26, 44.
e Num. 26, 45. f Num. 26, 46. g Num. 26, 47. h Num. 26, 48.
i Num. 26, 49. k Num. 26, 50. l Num. 26, 51. m Num. 26, 52.
n Num. 26, 53. o Num. 26, 54. p Num. 26, 55. q Num. 26, 56.
r Num. 26, 57. s Num. 26, 58. t Num. 26, 59. u Num. 26, 60.
v Num. 26, 61. x Num. 26, 62. y Num. 26, 63. z Num. 26, 64.
a Num. 26, 65. b Num. 27, 1. c Num. 27, 2. d Num. 27, 3.
e Num. 27, 4. f Num. 27, 5. g Num. 27, 6. h Num. 27, 7.
i Num. 27, 8. k Num. 27, 9. l Num. 27, 10. m Num. 27, 11.
n Num. 27, 12. o Num. 27, 13. p Num. 27, 14. q Num. 27, 15.
r Num. 27, 16. s Num. 27, 17. t Num. 27, 18. u Num. 27, 19.
v Num. 27, 20. x Num. 27, 21. y Num. 27, 22. z Num. 27, 23.
a Num. 28, 1. b Num. 28, 2. c Num. 28, 3. d Num. 28, 4.
e Num. 28, 5. f Num. 28, 6. g Num. 28, 7. h Num. 28, 8.
i Num. 28, 9. k Num. 28, 10. l Num. 28, 11. m Num. 28, 12.
n Num. 28, 13. o Num. 28, 14. p Num. 28, 15. q Num. 28, 16.
r Num. 28, 17. s Num. 28, 18. t Num. 28, 19. u Num. 28, 20.
v Num. 28, 21. x Num. 28, 22. y Num. 28, 23. z Num. 28, 24.
a Num. 28, 25. b Num. 28, 26. c Num. 28, 27. d Num. 28, 28.
e Num. 28, 29. f Num. 28, 30. g Num. 28, 31. h Num. 29, 1.
i Num. 29, 2. k Num. 29, 3. l Num. 29, 4. m Num. 29, 5.
n Num. 29, 6. o Num. 29, 7. p Num. 29, 8. q Num. 29, 9.
r Num. 29, 10. s Num. 29, 11. t Num. 29, 12. u Num. 29, 13.
v Num. 29, 14. x Num. 29, 15. y Num. 29, 16. z Num. 29, 17.
a Num. 29, 18. b Num. 29, 19. c Num. 29, 20. d Num. 29, 21.
e Num. 29, 22. f Num. 29, 23. g Num. 29, 24. h Num. 29, 25.
i Num. 29, 26. k Num. 29, 27. l Num. 29, 28. m Num. 29, 29.
n Num. 29, 30. o Num. 29, 31. p Num. 29, 32. q Num. 29, 33.
r Num. 29, 34. s Num. 29, 35. t Num. 29, 36. u Num. 29, 37.
v Num. 29, 38. x Num. 29, 39. y Num. 30, 1. z Num. 30, 2.
a Num. 30, 3. b Num. 30, 4. c Num. 30, 5. d Num. 30, 6.
e Num. 30, 7. f Num. 30, 8. g Num. 30, 9. h Num. 30, 10.
i Num. 30, 11. k Num. 30, 12. l Num. 30, 13. m Num. 30, 14.
n Num. 30, 15. o Num. 30, 16. p Num. 31, 1. q Num. 31, 2.
r Num. 31, 3. s Num. 31, 4. t Num. 31, 5. u Num. 31, 6.
v Num. 31, 7. x Num. 31, 8. y Num. 31, 9. z Num. 31, 10.
a Num. 31, 11. b Num. 31, 12. c Num. 31, 13. d Num. 31, 14.
e Num. 31, 15. f Num. 31, 16. g Num. 31, 17. h Num. 31, 18.
i Num. 31, 19. k Num. 31, 20. l Num. 31, 21. m Num. 31, 22.
n Num. 31, 23. o Num. 31, 24. p Num. 31, 25. q Num. 31, 26.
r Num. 31, 27. s Num. 31, 28. t Num. 31, 29. u Num. 31, 30.
v Num. 31, 31. x Num. 31, 32. y Num. 31, 33. z Num. 31, 34.
a Num. 31, 35. b Num. 31, 36. c Num. 31, 37. d Num. 31, 38.
e Num. 31, 39. f Num. 31, 40. g Num. 31, 41. h Num. 31, 42.
i Num. 31, 43. k Num. 31, 44. l Num. 31, 45. m Num. 31, 46.
n Num. 31, 47. o Num. 31, 48. p Num. 31, 49. q Num. 31, 50.
r Num. 31, 51. s Num. 31, 52. t Num. 31, 53. u Num. 31, 54.
v Num. 32, 1. x Num. 32, 2. y Num. 32, 3. z Num. 32, 4.
a Num. 32, 5. b Num. 32, 6. c Num. 32, 7. d Num. 32, 8.
e Num. 32, 9. f Num. 32, 10. g Num. 32, 11. h Num. 32, 12.
i Num. 32, 13. k Num. 32, 14. l Num. 32, 15. m Num. 32, 16.
n Num. 32, 17. o Num. 32, 18. p Num. 32, 19. q Num. 32, 20.
r Num. 32, 21. s Num. 32, 22. t Num. 32, 23. u Num. 32, 24.
v Num. 32, 25. x Num. 32, 26. y Num. 32, 27. z Num. 32, 28.
a Num. 32, 29. b Num. 32, 30. c Num. 32, 31. d Num. 32, 32.
e Num. 32, 33. f Num. 32, 34. g Num. 32, 35. h Num. 32, 36.
i Num. 32, 37. k Num. 32, 38. l Num. 32, 39. m Num. 32, 40.
n Num. 32, 41. o Num. 32, 42. p Deut. 1, 1. q Deut. 1, 2.
r Deut. 1, 3. s Deut. 1, 4. t Deut. 1, 5. u Deut. 1, 6.
v Deut. 1, 7. x Deut. 1, 8. y Deut. 1, 9. z Deut. 1, 10.
a Deut. 1, 11. b Deut. 1, 12. c Deut. 1, 13. d Deut. 1, 14.
e Deut. 1, 15. f Deut. 1, 16. g Deut. 1, 17. h Deut. 1, 18.
i Deut. 1, 19. k Deut. 1, 20. l Deut. 1, 21. m Deut. 1, 22.
n Deut. 1, 23. o Deut. 1, 24. p Deut. 1, 25. q Deut. 1, 26.
r Deut. 1, 27. s Deut. 1, 28. t Deut. 1, 29. u Deut. 1, 30.
v Deut. 1, 31. x Deut. 1, 32. y Deut. 1, 33. z Deut. 1, 34.
a Deut. 1, 35. b Deut. 1, 36. c Deut. 1, 37. d Deut. 1, 38.
e Deut. 1, 39. f Deut. 1, 40. g Deut. 1, 41. h Deut. 1, 42.
i Deut. 1, 43. k Deut. 1, 44. l Deut. 1, 45. m Deut. 1, 46.
n Deut. 2, 1. o Deut. 2, 2. p Deut. 2, 3. q Deut. 2, 4.
r Deut. 2, 5. s Deut. 2, 6. t Deut. 2, 7. u Deut. 2, 8.
v Deut. 2, 9. x Deut. 2, 10. y Deut. 2, 11. z Deut. 2, 12.
a Deut. 2, 13. b Deut. 2, 14. c Deut. 2, 15. d Deut. 2, 16.
e Deut. 2, 17. f Deut. 2, 18. g Deut. 2, 19. h Deut. 2, 20.
i Deut. 2, 21. k Deut. 2, 22. l Deut. 2, 23. m Deut. 2, 24.
n Deut. 2, 25. o Deut. 2, 26. p Deut. 2, 27. q Deut. 2, 28.
r Deut. 2, 29. s Deut. 2, 30. t Deut. 2, 31. u Deut. 2, 32.
v Deut. 2, 33. x Deut. 2, 34. y Deut. 2, 35. z Deut. 2, 36.
a Deut. 2, 37. b Deut. 3, 1. c Deut. 3, 2. d Deut. 3, 3.
e Deut. 3, 4. f Deut. 3, 5. g Deut. 3, 6. h Deut. 3, 7.
i Deut. 3, 8. k Deut. 3, 9. l Deut. 3, 10. m Deut. 3, 11.
n Deut. 3, 12. o Deut. 3, 13. p Deut. 3, 14. q Deut. 3, 15.
r Deut. 3, 16. s Deut. 3, 17. t Deut. 3, 18. u Deut. 3, 19.
v Deut. 3, 20. x Deut. 3, 21. y Deut. 3, 22. z Deut. 3, 23.
a Deut. 3, 24. b Deut. 3, 25. c Deut. 3, 26. d Deut. 3, 27.
e Deut. 3, 28. f Deut. 3, 29. g Deut. 4, 1. h Deut. 4, 2.
i Deut. 4, 3. k Deut. 4, 4. l Deut. 4, 5. m Deut. 4, 6.
n Deut. 4, 7. o Deut. 4, 8. p Deut. 4, 9. q Deut. 4, 10.
r Deut. 4, 11. s Deut. 4, 12. t Deut. 4, 13. u Deut. 4, 14.
v Deut. 4, 15. x Deut. 4, 16. y Deut. 4, 17. z Deut. 4, 18.
a Deut. 4, 19. b Deut. 4, 20. c Deut. 4, 21. d Deut. 4, 22.
e Deut. 4, 23. f Deut. 4, 24. g Deut. 4, 25. h Deut. 4, 26.
i Deut. 4, 27. k Deut. 4, 28. l Deut. 4, 29. m Deut. 4, 30.
n Deut. 4, 31. o Deut. 4, 32. p Deut. 4, 33. q Deut. 4, 34.
r Deut. 4, 35. s Deut. 4, 36. t Deut. 4, 37. u Deut. 4, 38.
v Deut. 4, 39. x Deut. 4, 40. y Deut. 4, 41. z Deut. 4, 42.
a Deut. 4, 43. b Deut. 4, 44. c Deut. 4, 45. d Deut. 4, 46.
e Deut. 4, 47. f Deut. 4, 48. g Deut. 4, 49. h Deut. 5, 1.
i Deut. 5, 2. k Deut. 5, 3. l Deut. 5, 4. m Deut. 5, 5.
n Deut. 5, 6. o Deut. 5, 7. p Deut. 5, 8. q Deut. 5, 9.
r Deut. 5, 10. s Deut. 5, 11. t Deut. 5, 12. u Deut. 5, 13.
v Deut. 5, 14. x Deut. 5, 15. y Deut. 5, 16. z Deut. 5, 17.
a Deut. 5, 18. b Deut. 5, 19. c Deut. 5, 20. d Deut. 5, 21.
e Deut. 5, 22. f Deut. 5, 23. g Deut. 5, 24. h Deut. 5, 25.
i Deut. 5, 26. k Deut. 5, 27. l Deut. 5, 28. m Deut. 5, 29.
n Deut. 5, 30. o Deut. 5, 31. p Deut. 5, 32. q Deut. 5, 33.
r Deut. 6, 1. s Deut. 6, 2. t Deut. 6, 3. u Deut. 6, 4.
v Deut. 6, 5. x Deut. 6, 6. y Deut. 6, 7. z Deut. 6, 8.
a Deut. 6, 9. b Deut. 6, 10. c Deut. 6, 11. d Deut. 6, 12.
e Deut. 6, 13. f Deut. 6, 14. g Deut. 6, 15. h Deut. 6, 16.
i Deut. 6, 17. k Deut. 6, 18. l Deut. 6, 19. m Deut. 6, 20.
n Deut. 6, 21. o Deut. 6, 22. p Deut. 6, 23. q Deut. 6, 24.
r Deut. 6, 25. s Deut. 7, 1. t Deut. 7, 2. u Deut. 7, 3.
v Deut. 7, 4. x Deut. 7, 5. y Deut. 7, 6. z Deut. 7, 7.
a Deut. 7, 8. b Deut. 7, 9. c Deut. 7, 10. d Deut. 7, 11.
e Deut. 7, 12. f Deut. 7, 13. g Deut. 7, 14. h Deut. 7, 15.
i Deut. 7, 16. k Deut. 7, 17. l Deut. 7, 18. m Deut. 7, 19.
n Deut. 7, 20. o Deut. 7, 21. p Deut. 7, 22. q Deut. 7, 23.
r Deut. 7, 24. s Deut. 7, 25. t Deut. 7, 26. u Deut. 8, 1.
v Deut. 8, 2. x Deut. 8, 3. y Deut. 8, 4. z Deut. 8, 5.
a Deut. 8, 6. b Deut. 8, 7. c Deut. 8, 8. d Deut. 8, 9.
e Deut. 8, 10. f Deut. 8, 11. g Deut. 8, 12. h Deut. 8, 13.
i Deut. 8, 14. k Deut. 8, 15. l Deut. 8, 16. m Deut. 8, 17.
n Deut. 8, 18. o Deut. 8, 19. p Deut. 8, 20. q Deut. 9, 1.
r Deut. 9, 2. s Deut. 9, 3. t Deut. 9, 4. u Deut. 9, 5.
v Deut. 9, 6. x Deut. 9, 7. y Deut. 9, 8. z Deut. 9, 9.
a Deut. 9, 10. b Deut. 9, 11. c Deut. 9, 12. d Deut. 9, 13.
e Deut. 9, 14. f Deut. 9, 15. g Deut. 9, 16. h Deut. 9, 17.
i Deut. 9, 18. k Deut. 9, 19. l Deut. 9, 20. m Deut. 9, 21.
n Deut. 9, 22. o Deut. 9, 23. p Deut. 9, 24. q Deut. 9, 25.
r Deut. 9, 26. s Deut. 9, 27. t Deut. 9, 28. u Deut. 9, 29.
v Deut. 10, 1. x Deut. 10, 2. y Deut. 10, 3. z Deut. 10, 4.
a Deut. 10, 5. b Deut. 10, 6. c Deut. 10, 7. d Deut. 10, 8.
e Deut. 10, 9. f Deut. 10, 10. g Deut. 10, 11. h Deut. 10, 12.
i Deut. 10, 13. k Deut. 10, 14. l Deut. 10, 15. m Deut. 10, 16.
n Deut. 10, 17. o Deut. 10, 18. p Deut. 10, 19. q Deut. 10, 20.
r Deut. 10, 21. s Deut. 10, 22. t Deut. 11, 1. u Deut. 11, 2.
v Deut. 11, 3. x Deut. 11, 4. y Deut. 11, 5. z Deut. 11, 6.
a Deut. 11, 7. b Deut. 11, 8. c Deut. 11, 9. d Deut. 11, 10.
e Deut. 11, 11. f Deut. 11, 12. g Deut. 11, 13. h Deut. 11, 14.
i Deut. 11, 15. k Deut. 11, 16. l Deut. 11, 17. m Deut. 11, 18.
n Deut. 11, 19. o Deut. 11, 20. p Deut. 11, 21. q Deut. 11, 22.
r Deut. 11, 23. s Deut. 11, 24. t Deut. 11, 25. u Deut. 11, 26.
v Deut. 11, 27. x Deut. 11, 28. y Deut. 11, 29. z Deut. 11, 30.
a Deut. 11, 31. b Deut. 11, 32. c Deut. 12, 1. d Deut. 12, 2.
e Deut. 12, 3. f Deut. 12, 4. g Deut. 12, 5. h Deut. 12, 6.
i Deut. 12, 7. k Deut. 12, 8. l Deut. 12, 9. m Deut. 12, 10.
n Deut. 12, 11. o Deut. 12, 12. p Deut. 12, 13. q Deut. 12, 14.
r Deut. 12, 15. s Deut. 12, 16. t Deut. 12, 17. u Deut. 12, 18.
v Deut. 12, 19. x Deut. 12, 20. y Deut. 12, 21. z Deut. 12, 22.
a Deut. 12, 23. b Deut. 12, 24. c Deut. 12, 25. d Deut. 12, 26.
e Deut. 12, 27. f Deut. 12, 28. g Deut. 12, 29. h Deut. 12, 30.
i Deut. 12, 31. k Deut. 12, 32. l Deut. 13, 1. m Deut. 13, 2.
n Deut. 13, 3. o Deut. 13, 4. p Deut. 13, 5. q Deut. 13, 6.
r Deut. 13, 7. s Deut. 13, 8. t Deut. 13, 9. u Deut. 13, 10.
v Deut. 13, 11. x Deut. 13, 12. y Deut. 13, 13. z Deut. 13, 14.
a Deut. 13, 15. b Deut. 13, 16. c Deut. 13, 17. d Deut. 13, 18.
e Deut. 14, 1. f Deut. 14, 2. g Deut. 14, 3. h Deut. 14, 4.
i Deut. 14, 5. k Deut. 14, 6. l Deut. 14, 7. m Deut. 14, 8.
n Deut. 14, 9. o Deut. 14, 10. p Deut. 14, 11. q Deut. 14, 12.
r Deut. 14, 13. s Deut. 14, 14. t Deut. 14, 15. u Deut. 14, 16.
v Deut. 14, 17. x Deut. 14, 18. y Deut. 14, 19. z Deut. 14, 20.
a Deut. 14, 21. b Deut. 14, 22. c Deut. 14, 23. d Deut. 14, 24.
e Deut. 14, 25. f Deut. 14, 26. g Deut. 14, 27. h Deut. 14, 28.
i Deut. 14, 29. k Deut. 15, 1. l Deut. 15, 2. m Deut. 15, 3.
n Deut. 15, 4. o Deut. 15, 5. p Deut. 15, 6. q Deut. 15, 7.
r Deut. 15, 8. s Deut. 15, 9. t Deut. 15, 10. u Deut. 15, 11.
v Deut. 15, 12. x Deut. 15, 13. y Deut. 15, 14. z Deut. 15, 15.
a Deut. 15, 16. b Deut. 15, 17. c Deut. 15, 18. d Deut. 15, 19.
e Deut. 15, 20. f Deut. 15, 21. g Deut. 15, 22. h Deut. 15, 23.
i Deut. 16, 1. k Deut. 16, 2. l Deut. 16, 3. m Deut. 16, 4.
n Deut. 16, 5. o Deut. 16, 6. p Deut. 16, 7. q Deut. 16, 8.
r Deut. 16, 9. s Deut. 16, 10. t Deut. 16, 11. u Deut. 16, 12.
v Deut. 16, 13. x Deut. 16, 14. y Deut. 16, 15. z Deut. 16, 16.
a Deut. 16, 17. b Deut. 16, 18. c Deut. 16, 19. d Deut. 16, 20.
e Deut. 16, 21. f Deut. 16, 22. g Deut. 17, 1. h Deut. 17, 2.
i Deut. 17, 3. k Deut. 17, 4. l Deut. 17, 5. m Deut. 17, 6.
n Deut. 17, 7. o Deut. 17, 8. p Deut. 17, 9. q Deut. 17, 10.
r Deut. 17, 11. s Deut. 17, 12. t Deut. 17, 13. u Deut. 17, 14.
v Deut. 17, 15. x Deut. 17, 16. y Deut. 17, 17. z Deut. 17, 18.
a Deut. 17, 19. b Deut. 17, 20. c Deut. 18, 1. d Deut. 18, 2.
e Deut. 18, 3. f Deut. 18, 4. g Deut. 18, 5. h Deut. 18, 6.
i Deut. 18, 7. k Deut. 18, 8. l Deut. 18, 9. m Deut. 18, 10.
n Deut. 18, 11. o Deut. 18, 12. p Deut. 18, 13. q Deut. 18, 14.
r Deut. 18, 15. s Deut. 18, 16. t Deut. 18, 17. u Deut. 18, 18.
v Deut. 18, 19. x Deut. 18, 20. y Deut. 18, 21. z Deut. 18, 22.
a Deut. 19, 1. b Deut. 19, 2. c Deut. 19, 3. d Deut. 19, 4.
e Deut. 19, 5. f Deut. 19, 6. g Deut. 19, 7. h Deut. 19, 8.
i Deut. 19, 9. k Deut. 19, 10. l Deut. 19, 11. m Deut. 19, 12.
n Deut. 19, 13. o Deut. 19, 14. p Deut. 19, 15. q Deut. 19, 16.
r Deut. 19, 17. s Deut. 19, 18. t Deut. 19, 19. u Deut. 19, 20.
v Deut. 19, 21. x Deut. 20, 1. y Deut. 20, 2. z Deut. 20, 3.
a Deut. 20, 4. b Deut. 20, 5. c Deut. 20, 6. d Deut. 20, 7.
e Deut. 20, 8. f Deut. 20, 9. g Deut. 20, 10. h Deut. 20, 11.
i Deut. 20, 12. k Deut. 20, 13. l Deut. 20, 14. m Deut. 20, 15.
n Deut. 20, 16. o Deut. 20, 17. p Deut. 20, 18. q Deut. 20, 19.
r Deut. 20, 20. s Deut. 21, 1. t Deut. 21, 2. u Deut. 21, 3.
v Deut. 21, 4. x Deut. 21, 5. y Deut. 21, 6. z Deut. 21, 7.
a Deut. 21, 8. b Deut. 21, 9. c Deut. 21, 10. d Deut. 21, 11.
e Deut. 21, 12. f Deut. 21, 13. g Deut. 21, 14. h Deut. 21, 15.
i Deut. 21, 16. k Deut. 21, 17. l Deut. 21, 18. m Deut. 21, 19.
n Deut. 21, 20. o Deut. 21, 21. p Deut. 21, 22. q Deut. 21, 23.
r Deut. 22, 1. s Deut

6 Dară fără credință nu este cu putință a bine plăcé; căci cel ce se apropie de Dumnezeu trebue să creadă că el este, și că este resplătitor celor ce îl caută.
7 Prin credință Noe luând un fiindu de Dumnezeu despre cele ce încă nu se vedeau, temându-se a găti arcă spre mântuirea casei sale; și prin aceasta a condemnat lumea, și s'a făcut moștenitor a dreptății celei din credință.
8 Prin credință Abraam, chiămat fiind de a ieși la locul care era să-l ia spre moștenire, a ascultat; și a ieșit, măcar fără să știe unde merge. Prin credință a petrecut în pământul promisiunii, ca într'unul pământ străin, în corturi locuind cu Isaac și cu Iacob, moștenitorii aceleiași promisiuni: Căci aștepta cetatea, care are temelii, pe care ziditorul și creatorul este Dumnezeu.
11 Prin credință și Sara-și primi puteri spre cuvenirea semânței, și peste timpul vârstei a născut, pentru că a socotit credincios pe cel ce îi promisă.
12 Pentru aceea și din unul singur și mădulare și morți, ce stelele cerului în mulțime și ca nisipul ce este necontenit de pe malul mării.
13 Acestia toți au murit în credință, neprimind cele promise, ci de departe văzându-le, și încredințându-se de ele, și îmbrățișându-le, și mărturisind că sunt străini și pergrini pe pământ. Căci cei ce zic unele ca aceste, arată lămurit că caută patrie. Și de și ar fi adus aminte de acea din care au eșit, ar avut destulă timpă a se întoarce. Ci acum doresc de patrie cea bună, adecă de cea cerească; pentru aceea nu se rușinează de dânșii Dumnezeu a se numi Dumnezeul lor: căci le-a gătit cetate.
17 Prin credință Abraam, ispitit fiind, a adus aminte pe Isaac, și cel ce primise promisiunile a adus pe cel unul născută; Despre care s'a zis: În
19 Isaac își va se va numi sămânță; Socotind că Dumnezeu are și din morți; de unde l'a și primit întru o fel de asemănare.
20 Prin credință Isaac a binecuvântat pe Iacob și pe Esau în privința celor viitore.
21 Prin credință Iacob murind, a binecuvântat pe fiecare din fii lui Iosif, și s'a închinat, rezimându-se pe vârful toiegului său.
22 Prin credință Iosif murind, a amintire de eșirea fiilor lui Israil, și a dat ordine despre oasele sale.
23 Prin credință Moisi născut s'a ascuns, a fost ascuns de părinții săi trei luni, fiindcă l'au văzut prunc frumos; și nu s'au temut de porunca regelui.
24 Prin credință Moisi fiindu-se mare, n'a voit a se numi fiiul fiicei lui Faraon;
25 Voind mai bine a suferi cu poporul lui Dumnezeu, de cât a gusta plăcerile pe timpul celor trecătoare; Socotind ocara Lui Cristos mai mare avuție de cât tesaurile Egiptului; căci se uita la răsplătire.
27 Prin credință a lăsat Egiptul, nefiindu-se de mânia regelui; căci a răbdat statornic, ca cum ar vede pe cel ce nevăzut.
28 Prin credință a făcut paștele și vărsarea sângelui, ca celui ce pierdea pre cei întâi născuți să nu se atingă de dânșii.
29 Prin credință au trecut Marea Roșă ca pe uscat; ceea ce Egiptenii încercându-o, s'au înecat.
30 Prin credință zidurile Ierihonului au căzut, după ce s'au fost înconjurate șapte zile.
31 Prin credință Rahaba, curvarica, nu s'a perdut împreună cu cei necredincioși, pentru că primise iscoadele cu pace.
32 Și ce voiu mai zice? căci nu-mi ajunge timpul a spune de Gheadeon, și de Baraac, și de Samson, și de Iefta, și de David, și de Samuil, și de proroci: Cari prin credință au biruit regate, au lucrat dreptate, au căpătat promisiunile, au astupat gurile leilor; Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s'au întărit din neputință, au fost tari în războiu, au întors oștirile străinilor la fuga; Femeile au primit prin înviere pe morții lor: Iară alții s'au strigurat, nevoindu-se să nu primească izbăvirea, ca să dobândească mai
33 bună înviere; Iară alții au avut ispitire de batjocuri, bătăi și încă și de lanțuri și de închisâre; S'au ucis cu pietre, s'au tăiat cu ferăstrăul; au fost ispitiți, au murit uciși de sabie; au umblat în piei de oaie și în piei de capre, fiind în lipsă, năcăjiți,
38 rău lățiți; (De care lumea nu era vrednică) rătăcind în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.
39 Acestia toți, deși prin credință, 40 nu au primit cele promise: Dumnezeu prevăzând ceva mai bun pentru noi, ca aceia fără de noi să nu se desăvârșească.
12 DE UNDE acest și noi având împrejurul nostru atâta mulțime de martori, să lepădăm tot sarcina și păcatul ceea ce lesne ne înconjură, și să curgem cu răbdare
2 spre cursul, care ni-l înaintea noastră, Căutând la Isus, autorul și împlinitorul credinței, care, în locul bucuriei ce îi era pusă înainte, a răbdat crucea, disprețuind rușinea, și s'a șezut de a dreptul tronului lui Dumnezeu.
3 Gândește-te la cel ce a răbdat astfel de împotrivire din partea păcătoșilor asupra sa, ca să nu vă slăbiți,
4 descurajați, fiindu-le sufletele. Căci încă nu v'ați împotrivit până la sânge luptându-vă asupra păcatului.
5 Și ați uitat mângâierea, care vă vorbește ca unor fii: Fiiule mieu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu pierde curaj,
6 când mustră fiiul de el. Căci pe cine iubește Domnul îl ceartă, și bate pe tot fiiul pe care-l primește.
7 Dacă răbdați certare, Dumnezeu vă tratează ca pe niște fii; căci care fiiu este pe care tatăl nu-l ceartă? Iară de sunteți fără certare, carele toți sânt părtași, atunci sunteți bastarzi, și nu fii.
9 Pe lângă aceea noi am avut părinți după cărne, cari ne certă, și îi temem pe ei; nu ne vom supune cu atât mai mult Părintelui spiritelor, ca să trăim?
10 Căci aceia ne certă pentru puține zile după părerea lor; ci acesta spre folosul nostru, ca să participăm la sfințenia lui. Iară a certării în timpul de față nu se pare a fi de bucurii, ci de
11 întristare; ori mai pe urmă aduce celor pedepsiți ale dreptății pentru ei ce dau dovadă prin ea

Mângâiere în mici năcazuri pentru folosul ce vine prin răbdare și îngrijirea dumnezeiască pentru credincioși.

12 Pentru aceea îndreptați mâinile celo- 13 slăbite și genunchiele celo neputincioase; Și faceți căi drepte picioarelor voastre; ca nu cumva cel șchiopătă să se abată, ci mai bine să se vindece.
14 Urmați pace cu toți și sfințirea, fără care nimenea nu va vedea pe Domnul;
15 Luând-ve, ca cineva să nu se lipsească de harul lui Dumnezeu; ca nu rădăcină de amărăciune răsărind în sus, să ne tulbure, și prin aceasta mulți să se spurce;
16 Ca să nu fie vreun desfrânat, sau profan, ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul întâiului născut său. Căci știți că și după
17 aceea, voind să moștenească binecuvântarea, a fost lepădat; căci n'a aflat loc de căință, măcarăși cu lacrămi o căuta.
18 Căci nu v'ați apropiat de muntele ce se putea pipăi, nici de focul ce arde, nici de negură, nici de vâlvă,
19 Nici de sunetul trâmbiței, și de vocea cuvintelor; la sunetul căreia cei ce o auziră rugară ca cuvântul să nu li se mai pomenească cuvânt.
20 Căci nu puteau răbda ceea ce li se ordina: Că măcarăși fiară de se va atinge de munte, să fie ucisă cu pietre, sau cu săgeată se va străpunge.
21 Și așa de înfricoșată părea vederea aceea că și Moisi a zis: Mă tem și mă cutremur.
22 Ci v'ați apropiat de muntele Sionului, și de cetatea lui Dumnezeu celui viu, de Ierusalimul ceresc, și de mii de îngeri; De adunarea generală și
23 sobornicească a întâiilor născuți, cari sânt scriși în ceriu, și la Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de spiritele dreptilor ce au ajuns la desăvârșire;
24 Și de Isus, Mijlocitorul noului legământ, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine de cât al lui Abel.
25 Vedeți, ca să nu vă lepădați de cela ce vorbește! Căci dacă de cela ce s'au scăpat n'au

cei ce-i lepădaţi de cătră ea vorbia pe pământu, cu atâta mai multu noi nu vomu scăpa, de ne întorcemu de la celu ce ne va
26 face din ceriu; ⁴A cărui voce atunci a cutremurată pământulu; ér acumu a promisu, dicendu: ⁵Încă odată voiu face
27 nu numai pământulu, ci şi ceriulu. Ceea ce dice: Încă odată, însemnédă ⁶schimbarea celoru ce se clatescu, ca a remâne
28 celoru ce nu se clatescu. Drepţii acelu pământu o împărăţia nezdruncinată, să avemu dară, prin care putemu servi lui Dumnedieu cu plăcere, cu
29 teamă şi cu sfiiă; Căci ⁷Dumnedieulu nostru este unu focu mistuitoriu.

Sfaturi creştinesci, morale şi soţiesci.

13 ⁸IUBIREA fraţiésca să remâna între voi.
2 ⁹Nu uitaţi ospitalitatea de străini; căci prin acésta ¹unii necunoscându au găzduitu îngeri.
3 ²Aduceţi-vă aminte de cei legaţi ca împreună legaţi, şi de cei asupriţi, ca voi
4 ca şi voi fiindcă în corpu. Căsnicia să fie onorată în tóte, şi patulu fără pata; ³Căci pre desfrânaţi şi pre adulteri va judeca Dumnedieu.
5 Fiţi ⁴fără iubirea de arginţi în purtarea voastră, şi ⁵fiţi mulţumiţi cu celea ce aveţi; căci ele a disu: ⁶Nu te voiu părăsi, nici te voiu lăsa;
6 în câtu noi îndrăznimu şi a dice: ⁷Domnulu îmi este ajutoriu, şi nu me voiu teme ce mi va face omulu.
7 ⁸Aduceţi-vă aminte de conducătorii voştri, cari v'au vorbitu cuvêntulu lui Dumnedieu, la căroru sfârşitu al vieţei privindu, ⁹imitaţi credinţa.
8 Isusu Christosu ¹⁰acelaşi eri şi astădi şi în eternu.
9 Nu vă lăsaţi a vă înşela de învăţături felurite şi străine; căci bine este ca prin charu să se întărésca inima, ¹¹nu cu mâncări, din cari nu s'au folositu cei ce s'au ocupatu cu ele.
10 ¹²Avemu altariu, din care nu ⁱ au dreptu a mânca cei ce servescu cortului.

Căci ¹³ale căroru dobitóce sângele de ardiresci se aduce la locu la celu sânta pentru păcate, ale acelora corpuri se ardu afară de tabără. Pentru acésta şi Isusu, ca să sânţiésca pre poporu cu sângele seu, ¹⁴a suferitu afară din cetate, pentrucă ¹⁵defăimarea lui. ¹⁶Căci aicea nu avemu cetate stătătóre, ci căutămu pre cea viitóre. ¹⁷Prin Isusu dară să aducemu ¹⁸sacrificiu de laudă pentru lui Dumnedieu, adecă ¹⁹rodulu buzeloru ce se mărturisescu numelui seu.
²⁰Ér a face bine şi a împarţi să nu uitaţi; căci ²¹cu sacrificii ca acestea Dumnedieu este plăcutu.
²²Ascultaţi de conducătorii voştri, şi vă supuneţi lor; căci ²³ei priveghiédă pentru sufletele voastre, ca cei ce au să dee cónta, ca să facă acésta cu bucuriă, ér nu suspinându; căci acésta nu vi este de folosu.
²⁴Rugaţi-vă pentru noi; căci ne încredemu că avemu ²⁵bună-cuviinţă în tóte, voindu a viéţui cuviincios. Ér ²⁶cu atâta mai multu vi rogu să faceţi acésta, ca să fiu redatu voiţi mai curându.
Ér ²⁷Dumnedieulu păcei, ²⁸care a sculatu din morţi pre Domnulu nostru Isusu, pre ²⁹Păstoriulu celoru mari ai oiloru, ³⁰prin sângele unui testamentu eternu, ³¹să vă facă gata spre tóte lucrulu bunu, ca să faceţi voia Lui, ³²lucrându la voi cea ce este plăcută înaintea Lui, prin Isusu Christosu; ³³căruia fie mărire în secululu secululoru. Amină.
Şi vă rogu-vă, fraţilor, primiţi cuvêntulu îndemnărei, căci ³⁴pe scurtu v'am scrisu.
Sciţi că ³⁵fratele Timotei ³⁶este liberatu; de va veni curêndu, vă voiu vedé împreună cu elu.
Salutaţi pre toţi ³⁷conducătorii voştri şi pre toţi sânţii. Vă salută pre voi cei din Italia.
³⁸Charu fie cu voi toţi. Amină.

Către Ebrei vă scrisă din Italia şi vă trimise prin Timoteiu.

EPISTOLA GENERALĂ
A LUI
IACOBU

Iacovu, în credinţa şi răbdarea în aşteptare, şi la urmă prin fapte a se arăta credinţa lucrătóre.

1 ¹IACOBU, ²servu alu lui Dumnedieu şi alu ³Domnului Isusu Christosu, ⁴celoru dăsperţi-douăsprédece semintii ⁵cari sânt în împrăştiare, cu
2 bucuriă. Fraţii mei, ⁶să aveţi tóte-di-una ⁷bucuriă,
3 ⁸când cădeţi în felurite ispite; ⁹ştiindu că cercarea credinţei vóstre lucrédă răbdarea;
4 dară. Ér ¹⁰răbdarea să fie deplină, ca să fiţi şi desăvêrşiţi şi întregi, în nimicu lipsindu-vă.
5 ¹¹Ér de este cine-va d'intre voi lipsitu de înţelepciune, ¹²să cêra de la Dumnedieu, care dă tuturoru cu îndărătnicie şi nu impune de ocăru; şi i se va da.
6 ¹³Dară să cêra în credinţă, nimica îndoindu-se; căci celu ce se îndoiesce, semăna valului mării, care de vântu se mişcă şi se împinge.
7 Acelu omu să nu gândéscă că va
8 primi ceva de la Domnulu. ¹⁴Bărbatulu îndoelnicu în tóte căile sale este nestatornicu în ele.
9 Laude-se fratele umilu în înălţarea
10 sa; ¹⁵şi celu avutu în umilirea sa; căci ¹⁶ca
11 floarea erbei va trece. Căci ¹⁷cându resare soarele cu arşiţa şi usucă erba, şi floarea ei cade, şi frumseţea ei se perde, aşa şi avutulu se va vestéji în căile sale.
12 ¹⁸Fericitu este bărbatulu, care rabdă ispita; căci cercându-se va primi ¹⁹cununa vieţei, ²⁰care a promisu Domnulu celoru ce-lu iubescu.
13 Nimenea ispitindu-se să dică: Me ispitesce de la Dumnedieu; căci Dumnedieu este nepătimitu de rele, şi nu ispitesce pre
14 nimenea; Ci fie-cinea se ispitesce, fiindă
15 trasu şi amăgitu de a sa poftă. Apoi ²¹poftă, concepându, naşte păcatulu; ér păcatulu făcându-se ²²mare, naşte morte.

Nu să rătăciţi, fraţii mei iubiţi. ²³Tóte 16
17 daruli bune şi tóte darulu desăvêrşitu vine de susu, pogorându-se de la Părintele luminiloru, ²⁴la care nu este schimbare, nici umbră de mutare. ²⁵Din a sa voiă ne-a născutu 18
cuvêntulu adevărului, ²⁶ca să fimu
mădulare fórte ²⁷ale creaturei sale.
Drept acésta, fraţii mei iubiţi, ²⁸să fie 19
tot omulu grabnicu la auditu, ²⁹încetu la vorbitu, ³⁰încetu la mâniă; Căci mânia o-
20 mului nu lucrédă dreptatea lui Dumnedieu.
Pentru acésta ³¹lepădându tóta necurăţia 21
şi prisosinţa reutăţei, primiţi cu blândeţă cuvêntulu celu împlantatu în voi, ³²care póte mântui sufletele vóstre.
Ér ³³fiţi împlinitori ai cuvêntului, şi nu 22
numai ascultători, amăgindu pre voi înşivă. Căci de este cine-va ascultătoru al cu-
23 vêntului, şi nu împlinitoru, acela este asemenea
bărbatului, ce se uită faţa nascerei sale în oglindă; Şi uitându-se pre
24 sine, s'a dusu, şi îndată o a uitatu cine
25 este. Ér ³⁴celu ce privesce la ³⁵legea cea desă-
vêrşită a libertăţii, şi remâne lucrătoru, nefiindă ascultătoru cu uitare, ci fă-
cătoru alu lucrului, acesta va fi fericitu în lucrarea sa.
De se pare cuiva între voi a fi reli- 26
giosu, şi ³⁶nu-şi înfrânează limba sa, ci-şi înşeală inima sa, religiosa acestuia este
27 deşertă. Religiosa curată şi fără pata îna-
intea lui Dumnedieu şi Părintelui este aceasta: ³⁷A cercета pre cei orfani şi pre vă-
duve la strâmtorarea lorŭ, ³⁸şi a se păzi pre sine nepătatu de lumea lumei.

Credinţa Creştinului numai cu fapte adeverită. Se fugi de lucrul lumei.

2 ¹FRAŢII mei, să nu aveţi credinţa dom- nului nostru Isusu Christosu ²slă-

2 rîsul său în întristare; Cărul de va fulge în a-
dunarea voastră vre-unul având podoabe scumpe
de aură, cu vestminte strălucite; şi va în-
5 tra şi vre-unul sărac cu haine proaste, Şi
veţi căuta la celui ce poartă vestmintele stră-
lucite, şi-i veţi zice: Tu, şedinţă, şedi
aice; şi sărmanului veţi zice: Tu stăi acolo,
4 sau şedi aice la picioarele mele: Nu vă
oţiniţi parţialităţi între voi? şi vă faceţi ju-
decăţi după cugetările rele?

5 Ascultaţi, fraţii mei iubiţi! Nu Dumne-
zeŭ a ales pre săracii lumei acestuia,
bogaţi în credinţă şi moştenitori ai împără-
ţiei, care a promis celor ce-l iubesc?
6 Ară voi aţi dispreţuit pre celui sărac.
Au nu bogaţii vă asupresc şi vă trag la
7 judecăţi? Au nu ei defaimă numele celui
bun, după care sînteţi chiemaţi? De
împliniţi legea cea de căpitenie după scri-
ptura: Să iubeşti pre aproapele tău ca pe
9 tine-ţi pre tine, bine faceţi; Iară de vă
plecaţi, faceţi păcate, osîndindu-vă de
lege ca nişte călcători de lege.

10 Căci cel-ce va păzi tot legea, şi va
greşi într'un punct, s'a făcut vinovat
11 tuturor. Căci celui ce a zis: Să nu se-
curveşti adulteriu, a zis şi: Să nu ucizi.
Deci de nu săvîrşeşti adulteriu, dară ucizi,
te-ai făcut călcătoriu legei.

12 Aşa să vorbiţi, şi aşa să lucraţi, ca cei
ce vorii să se judece prin legea libertăţii.
13 Căci va fi judecată fără milă celui ce nu
face milă; şi mila se laudă asupra jude-
căţii.

Credinţa are să fie faptă ale ei fiinţă lucrătoare.

14 Ce folos, fraţilor, de va zice cine-va că are credinţă, dară fapte nu are?
Au pote credinţa să-l mîntuiască?
15 De va fi vre-un frate sau soră golaşi şi în lipsa de
16 hrana cea de tote zilele, Şi va zice cine-va d'între voi: Mergeţi în pace, încăl-
ziţi-vă şi săturaţi-vă; dară voi nu le-aţi da
lor de nevoile pentru corpul, care folos
17 vor fi? Aşa şi credinţa, dară va avea fapte,
18 este moartă de sine însăşi şi. Va zice cine-va:
Tu ai credinţă, eră eu am fapte;
arăţi-mi credinţa ta fără faptele tale, şi
eu îţi voiu arăta credinţa mea prin faptele
19 mele. Tu crezi, că Dumnedeŭ unul
este, bine faci; şi demonii credu şi se cu-

tremură. Voieşti dară să înţelegi, o o-
20 mule deşertu, că credinţa fără fapte este
moartă?

Abraam, părintele nostru, au nu s'a
21 îndreptăţit prin fapte, înfăţoşîndu pre
fiiul seŭ, pe altariu? Vedi că cre-
22 dinţa lucra d'împreună cu faptele lui, şi
prin fapte s'a desăvîrşit credinţa? Şi
23 s'a împlinit scriptura, care zice: Şi a
crezut Abraam lui Dumnedeŭ, şi i s'a socotit
lui ca dreptate, şi a fostu numit ca lui Dumne-
deŭ s'a chemat.

24 Vedeţi dară, că prin
fapte se îndreptăţeşte omulu, eară nu numai
25 prin credinţă. Asemenea însă şi Rahaba,
meretrica, au nu s'a îndreptăţit prin
fapte, primindu pre cei trimeşi, şi scoţîn-
du-i pe altă cale? Căci precum corpulu
26 fără spiritu este moartă, aşa şi credinţa
fără fapte moartă este.

Asemenea învăţătură despre stăpînirea limbei; păcatele limbei cumplite, şi nu trebue de ce să ne mîndrim.

3 FRAŢII mei, a fi mulţi învăţători scri-
2 nduse nu vreau tu mai mare condam-
nare. Căci în multe greşimu toţi. De nu
greşesce cine-va în cuvîntu, acela este
bărbatu desăvîrşitu, şi pote a-şi înfrîna
3 şi tot corpulu. Eată, frîiurile vitelor
punu în guri, ca să ni se supuie: şi prin
4 acele întorcemu tot corpulu loru. Eată
şi corăbiile, deşi sînt atîte de mari, şi se
împing de vînturi tari, totu se întorcu de
5 pe mică cîrmă unde voiesce cîrmaciulu.
Aşa şi limba micŭ membru este, dară
mari lucruri se laudă. Eată pentru focu mic,
6 cîtă de mare materie arde! Şi limba este focu,
o lume a nedreptăţei: aşa se află limba
între membrele nostre încăt spurcă tot
corpulu, şi aprinde cursulu firei, şi este
7 ea-şi aprinsă de focurile ghenei. Căci
natura tuturoru fiiloru, şi a păsăriloru,
şi a tîrîtoreloru, şi a peşteloru, se domo-
8 neşte, şi s'a domolitu de omeni. Eră limba
nimene din oameni nu o pote domoli; este
o neastîmpărată reutate, plină de otravă a-
9 ducătore de morte. Cu d'însa binecuvîn-
tămu pre Dumnedeŭ şi Părintele, şi cu
d'însa blestemămu şi pre oameni, cari sînt
10 făcuţi după imaginea lui Dumnedeŭ. Din
aceeaşi gură ese bine-cuvîntarea şi blăs-
tămulu. Fraţii mei, aceste nu trebue să

11 fie aşa. Au dară izvorulu pentr'acelaşi gură
12 isvorăsce dulce şi amară? Au dară pote,
fraţilor mei, smochinulu să producă măsline?
saŭ viţa de viiă smochine? aşa nici unu
izvoru nu pote face apă sărată şi dulce.

13 Cine este înţeleptu şi învăţătoriu între
voi? să-şi arate din viaţa sea lucrulu în
14 sale cu blîndeţe înţelepciunei. Eară de a-
veţi zelu amaru şi certă în inimile vóstre,
nu vă lăudaţi şi nu mîntuiţi împotriva ade-
15 vărului. Acésta nu este înţelepciunea, ce
se pogoră din sus, ci este pămîntésca,
16 omenésca, demonîacă. Căci unde este zelu
şi ceartă, acolo este turburările şi
17 tote lucrurile rele. Eară înţelepciunea ce
de sus întîiu este curată, apoi pacifică,
blîndă, bene de ascultatu, plină de milă
şi de lucruri bune, fără părtinire şi fără
18 făţărnicie. Eară fructulu dreptăţei se semănă
în pace de către cei ce fac pace.

Pentru ispitele, vorbele de rău şi judecăţi rele între voi; urmările de la ele.

4 DE unde vină resbelu şi de unde între voi?
nu cumva de aceea, din patimile voastre,
2 care se luptă în membrele vóstre? Voi
poftiţi, şi nu aveţi; uciideţi şi pizmuiţi, şi
nu puteţi dobîndi; vă sfădiţi şi faceţi re-
sboiu, şi nu aveţi, pentru că nu cereţi;
3 Voi cereţi, şi nu primiţi, pentru că rău ce-
reţi, ca să cheltuiţi în poftele voastre.
4 Adulterilorŭ şi adulterelorŭ, au nu ştiţi,
că amiciţia lumei acesteia este ură către
Dumnedeŭ? Deci oricine va voi să fie amicu
5 lumei, se face inamicu lui Dumnedeŭ. Au
vi se pare, că scriptura în deşertu vorbesce:
Spiritulu ceŭ ce locuesce în noi pofteşte
6 spre pizmuire? Dară mai mare charu dă. Pen-
tru acea dice: Dumnedeŭ se opune celoru
7 mîndri, şi în charu celoru smeriţi. Supuneţi-
vă dreptŭ acestu lui Dumnedeŭ. Opuneţi-
vă diavolului, şi va fugi de la voi. Apropiaţi-
8 vă de Dumnedeŭ, şi se va apropia de voi.
Curăţiţi-vă mînile, păcătoşilor, şi sfinţiţi-vă
inimile vóstre, voi cei îndoelnici în
9 cugetu. Pîngeţi-vă-ţi, şi întristaţi-vă, şi plîn-
geţi-vă: rîsulu vostru să se întoarcă spre jale, şi
10 bucuria spre întristare. Umiliţi-vă-vă
înaintea lui Dumnedeŭ, şi el vă va înălţa.

11 Nu vorbiţi de reŭ unulŭ pre altulŭ, fraţilor; celŭ ce vorbesce de reŭ pre fratele seŭ, şi judecă pre fratele seŭ, vorbesce de reŭ legea, şi judecă legea; eară dacă
12 judecă legea, nu eşti făcătoriu alu legei ci judecătoriu. Unulŭ este legiuitoriulŭ, care
pote mîntui şi perde; eră tu cine eşti,
care judeci pre altulu?

13 Veniţi acum cei ce ziceţi: Astă-di sau mîne vomu merge într'acea cetate, şi vomu
şedea acolo unu anu, şi vomu negustori,
14 şi vomu câştiga: Dară nu ştiţi ce va fi mîne cu viiaţa voastră; căci ce este viiaţa voastră?
Fum aburi, care în puţinu se arată, şi
15 după aceea pere. În locu de a dice voi: Dacă va voi Domnulu şi vomu trăi, vomu
face acésta saŭ aceea. Acumu vă lăudaţi
16 în trufiile voastre; toţi cei ce asemene laudă este
17 rea. Deci celui ce scie a face bine, şi nu-i face, îi este păcatu.

Asupra bogaţilor asupritori.

5 VENIŢI acumu, bogaţilorŭ, plîngeţi şi vă
tînguiţi de necazurile ce voru să
2 vină asupra voastră. Averea voastră a pe-
trecutu, şi vestmintele voastre le-au mân-
3 catu molia. Aurulu şi argintulu vostru
au rugîne; şi rugîna lorŭ se va mărturisi
asupra vóstra, şi va mînca corpurile vóstre
ca focŭlu. Aţi strînsu comore în diîle
4 ceste de pe urmă. Eată, plata lucrătoriloru
celoru ce au secerat ţărinele vóstre, pre
care aţi oprit'o, strigă; şi strigările celoru
secerători s'au auditu în urechile Domne-
5 lui Sabaot. Aţi trăitu în desfătări şi în
lăcuste pe pămîntu; v'aţi nutrit ca în ziua
6 junghiérei. Aţi condamnatu şi aţi omorîtu
pre celŭ dreptŭ; şi elu nu vă s'a opusu voi.

Răbdare pentru Christos în aşteptarea şi credinţa fraternă.

7 Drepţii acesta fiiţi mei, fiţi îndelungi-răbdători până la venirea Domnului. Eată
agricultorulu aşteptă fructulu celŭ scumpu
alu pămîntului, îndelungi-răbdându pentru
el, până ce va primi plăia timpurîă
şi cărdiă. Deci şi voi răbdaţi îndelungi;
8 întăriţi-vă inimile vóstre; căci venirea Dom-

9 Ară luaţi sfîrşitul credinţei voastre, mîntuirea sufletelor.
10 Despre această mîntuire au căutat şi au cercetat proorocii, cari au proorocit despre harul care vi s'a dat vouă,
11 cercetînd cu privire la ce fel de vreme arăta Duhul lui Hristos, care era în ei, cînd mărturisea mai dinainte despre suferinţele lui Hristos şi despre slava care avea să le urmeze.
12 Lor li s'a descoperit că nu pentru ei înşişi, ci pentru voi slujeau ei aceste lucruri, pe cari vi le-au vestit acum cei ce v'au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfînt trimis din cer, lucruri în care doresc îngerii să privească.

13 Pentru aceea, încingeţi coapsele minţii voastre, fiţi treji, şi nădăjduiţi-vă deplin în harul care vi se va aduce la descoperirea lui Isus Hristos.
14 Ca nişte fii ascultători, nu vă potriviţi poftelor de mai înainte ale neştiinţei voastre;
15 ci precum Cel ce v'a chemat este sfînt, tot aşa şi voi fiţi sfinţi în toată purtarea voastră,
16 căci este scris: „Fiţi sfinţi, căci Eu sînt sfînt.“
17 Şi dacă numiţi pe Tatăl Acela care judecă fără părtinire după lucrarea fiecăruia, purtaţi-vă cu frică în timpul străinătăţii voastre pe pămînt,
18 ştiind, că nu cu ceale stricătoare, cu argint sau cu aur, aţi fost răscumpăraţi din felul deşert de viaţă pe care l-aţi moştenit de la părinţii voştri,
19 ci cu scumpul sînge al lui Hristos, ca al unui miel fără prihană şi fără pată.
20 Cel ce era rînduit mai înainte de întemeierea lumei, dar s'a arătat în aceste din urmă vremi pentru voi,
21 voi cari prin El credeţi în Dumnezeu, care L'a înviat din morţi, şi I-a dat slavă, ca credinţa şi nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.
22 Fiindcă curăţindu-vă sufletele voastre prin ascultarea adevărului prin Duhul, spre o dragoste de fraţi, fără prefăcătorie, iubiţi-vă cu căldură unii pe alţii din toată inima,
23 fiindcă aţi fost născuţi din nou, nu dintr'o sămînţă stricătoare, ci nestricătoare, prin cuvîntul lui Dumnezeu, viu şi care rămîne în veci.
24 Căci „toată carnea este ca iarba, şi toată slava omului ca floarea ierbii; iarba se usucă, şi floarea ei cade;
25 dar cuvîntul Domnului rămîne în veac.“ Şi acesta este cuvîntul care vi s'a propovăduit.

2 Deci lepădînd toată răutatea şi toată viclenia, făţărnicia, pizmele şi toate vorbirile de rău,
2 ca nişte prunci de curînd născuţi, doriţi laptele curat duhovnicesc, fără de viclenşug, ca să creşteţi prin el
3 Dacă aţi gustat că Domnul este bun.

4 Căutînd către Cel ce este o Piatră vie, lepădată de oameni, dar aleasă la Dumnezeu şi preţioasă;
5 şi voi înşivă, ca nişte pietre vii, zidiţi ca o casă duhovnicească, ca o preoţie sfîntă, ca să aduceţi jertfe duhovniceşti, plăcute lui Dumnezeu prin Isus Hristos.
6 Pentru aceea se găseşte în Scriptură: „Iată pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, preţioasă; şi cel ce se va încrede în ea nu se va ruşina.“
7 Cinstea este deci pentru voi, cari credeţi; dar pentru cei neascultători, „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, aceasta a ajuns capul unghiului,“
8 „o piatră de poticnire şi o stîncă de sminteală.“ Ei se poticnesc de Cuvînt, fiindcă nu ascultă de el, şi la aceasta au şi fost rînduiţi.
9 Voi însă sînteţi „un neam ales, o preoţie împărătească, o naţiune sfîntă, un popor cîştigat, ca să vestiţi faptele bune ale Celui ce v'a chemat din întunerecul Lui în minunata Lui lumină;
10 voi, cari odinioară nu eraţi popor, dar acum sînteţi poporul lui Dumnezeu, cari nu aveaţi parte de îndurare, dar acum aveţi parte de îndurare.

11 Preaiubiţilor, vă îndemn ca pe nişte străini şi călători să vă feriţi de poftele firii pămînteşti, care se luptă contra sufletului;
12 ţinînd purtarea voastră bună între neamuri, pentru ca în locul în care vorbesc de voi ca de nişte făcători de rele, ei, văzînd faptele voastre bune, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.

13 Supuneţi-vă la orice rînduială omenească pentru Domnul; fie Împăratului ca celui mai pe sus de toţi,
14 fie dregătorilor ca trimişi de el, spre pedepsirea făcătorilor de rele şi spre lauda făcătorilor de bine.
15 Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcînd bine, să închideţi gura ignoranţei oamenilor fără minte.
16 Purtaţi-vă ca oameni slobozi, dar nu folosiţi slobozenia voastră ca un prilej de răutate, ci ca robi ai lui Dumnezeu.
17 Daţi fiecăruia ce i se cuvine: cinste celui ce se cuvine cinste, frică celui ce se cuvine frică, dragoste fraţilor, temere de Dumnezeu, cinste Împăratului.

Îndemnuri în o viaţă corespunzătoare de fiecare stare. Suferinţa lui Hristos

18 Robilor, supuneţi-vă cu toată frica stăpînilor voştri, nu numai celor buni şi blînzi, ci şi celor cîrcotaşi.
19 Căci este o mare mulţumire pentru cineva, dacă, din pricina cugetării lui faţă de Dumnezeu, suferă mîhniri şi nedreptăţi.
20 Ce laudă este, dacă sînteţi bătuţi pentru că aţi păcătuit şi aţi răbdat? Dar dacă, făcînd bine, răbdaţi cu bucurie, aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.
21 Căci la aceasta aţi fost chemaţi, fiindcă şi Hristos a suferit pentru voi, lăsîndu-vă o pildă, pentru ca să călcaţi pe urmele Lui.
22 „El n'a făcut păcat, şi nu s'a găsit viclenie în gura Lui.“
23 El, cînd era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; cînd pătimea, nu ameninţa, ci Se lăsa judecat pe nedrept;
24 El, care a purtat El însuşi păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morţi faţă de păcate, să trăim pentru neprihănire; El, prin rănile Căruia aţi fost vindecaţi.
25 Căci „eraţi ca nişte oi rătăcite“, dar acum v'aţi întors la Păstorul şi Mîntuitorul sufletelor voastre.

3 Tot aşa, femeilor, fiţi supuse bărbaţilor voştri, pentru ca, dacă unii nu ascultă de Cuvînt, să fie cîştigaţi fără Cuvînt prin purtarea femeilor lor,
2 cînd vor vedea cu ce curăţie şi cu ce evlavie trăiţi.
3 Podoaba voastră să nu fie cea din afară, împletirea părului, podoabele de aur, îmbrăcămintea,
4 ci omul ascuns al inimii, în curăţia nestricăcioasă a unui duh blînd şi liniştit, care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu.
5 Căci tot aşa se gătiau odinioară şi sfintele femei care nădăjduiau în Dumnezeu, supunîndu-se fiecare bărbatului ei,
6 ca Sara, care era ascultătoare faţă de Avraam, şi-l numea domn. Voi sînteţi fiicele ei, dacă faceţi binele şi nu vă temeţi de nici o înfricoşare.

7 Voi, bărbaţilor, trăiţi cu femeile voastre cu înţelepciune, ca cu o fiinţă mai slabă, dîndu-le cinstea cuvenită, ca unor moştenitoare împreună cu voi ale harului vieţii, pentru ca rugăciunile voastre să nu fie împiedecate.

8 În sfîrşit, fiţi toţi cu un gînd, plini de simţiri de milă faţă de alţii, iubitori de fraţi, miloşi, smeriţi la inimă,
9 nu răsplătiţi rău pentru rău, sau ocară pentru ocară, ci dimpotrivă binecuvîntaţi, ştiind că la aceasta aţi fost chemaţi, ca să moşteniţi binecuvîntarea.
10 Căci „cine voieşte să iubească viaţa şi să vadă zile bune, să-şi oprească limba de la rău şi buzele de la vorbe înşelătoare;
11 să se abată de la rău şi să facă binele; să caute pacea şi să o urmărească,
12 pentru că ochii Domnului sînt peste cei neprihăniţi şi urechile Lui iau aminte la rugăciunea lor; dar faţa Domnului este împotriva celor ce fac răul.“

13 Şi cine vă va face rău, dacă sînteţi plini de râvnă pentru bine?
14 Dar chiar dacă aţi avea de suferit pentru neprihănire, fericiţi sînteţi! „Nu vă temeţi de frica lor şi nu vă tulburaţi,
15 ci sfinţiţi în inimile voastre pe Hristos ca Domn, fiţi totdeauna gata să răspundeţi oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, dar cu blîndeţe şi cu frică,
16 păstrînd o bună cuviinţă, pentru ca, în lucrul pentru care sînteţi defăimaţi, cei ce defăimă purtarea voastră bună în Hristos să fie ruşinaţi de ceea ce spun împotriva voastră.
17 Căci este mai bine, dacă voieşte aşa Dumnezeu, să suferiţi făcînd binele, decît făcînd răul.
18 Căci şi Hristos a suferit o dată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nedrepţi, ca să ne aducă la Dumnezeu, fiind omorît în trup, dar înviat prin Duh.
19 În Duh, S'a dus şi a propovăduit duhurilor închise în temniţă,
20 care fuseseră odinioară neascultătoare, cînd răbdarea lui Dumnezeu aştepta în zilele lui Noe, în timpul cînd se făcea corabia, în care puţine suflete, adică opt, au fost mîntuite prin apă.
21 Botezul, care este chipul acestei ape, vă mîntuieşte şi pe voi acum, nu prin înlăturarea murdăriei trupeşti, ci prin cererea unei bune cuviinţe faţă de Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos,
22 care, fiind la dreapta lui Dumnezeu, după ce S'a suit la cer, I s'au supus îngerii, stăpînirile şi puterile.

18 Servitorii, supuneți-vă stăpânilor voștri
c cu tótă frica, nu numai celorŭ buni și blânzi,
19 ci și celorŭ aspri. Căci aceasta este ^a ceea
ce aduce cineva răbdând pentru cunoscința
20 lui Dumnedeŭ, suferindŭ cu nedreptate. Căci ^b ce laudă este, dacă greșindŭ și pedepsindu-vă, veți răbda? Ci, dacă bine-făcându și suferindŭ, veți răbda, aceasta este
21 bine-primită înaintea lui Dumnedeŭ. ^c Spre aceasta veți fi chiămați; căci și ^d Christosŭ a suferit pentru noi, ^e lăsându-ne esemplu, ca
22 să urmați urmelorŭ lui: ^f Care nu a făcutŭ
păcatŭ, nici s'a aflatŭ vicleșugŭ în gura
23 lui; ^g Care batjocorindu-se, nu a batjocoritŭ; suferindŭ, nu a amenințatŭ; ci ^h s'a
supusŭ celui ce judecă drept; ⁱ Care în-
24 sușĭ a rădicatŭ păcatele noastre cu corpulŭ seŭ pe lemnŭ; ^k ca noi, depărtându-ne de păcate, să trăimŭ în dreptate; ^l cu a cărei ra-
25 nă ați fostŭ vindecați. Căci ^m eraț ca nisce oi rătăcite; dară v'ați întorsŭ acumŭ ^n la Păstorulŭ și Episcopulŭ sufletelorŭ vóstre.

3 Asemenea, ^a femeilorŭ, supuneți-vă bărbaților voștri; ca, dacă unii nu ascultă cuvêntulŭ, ^b fără de cuvêntŭ să se câștige
2 prin petrecerea femeilorŭ: ^c Văzându petrecerea voastră cea curată, cu
3 ^d frică. ^e A căror podóbă să fie nu împletirea din afară a părului, și întrebuințarea
4 de aure, sŭ de haine frumóse (podóbele); Ci ^f omulŭ celŭ ascuns din inimă, cea ^g fără de stricăciune a unui duhŭ blându și liniștit, care stă în nestricarea înaintea lui
5 Dumnedeŭ de multŭ preță. Căci așa odinióră și sfintele femei, care sperau în Dumnedeŭ, se împodobiau, supunându-se bărbaților
6 lorŭ; Precumŭ Sara ascultă ^h de Abraam, ⁱ chiămându-lŭ domnŭ; căreia vĕ deveniți fiice, dacă faceți bine, și nu vĕ temeți de nimicŭ.

7 Asemenea bărbaților, locuiți împreună cu femeile cu chibzuință, dându cinste femeiĭ, ^a ca unui vasŭ mai slabŭ și cosmostenitóre a dăruirei vieții; ^b ca să nu se împedice rugăciunile vóstre.

8 În sfîrșitŭ, ^c toți să fiți cu unŭ cugetŭ, compătimitori, ^d iubitori de frați, ^e îndurători, smeriți;
9 ^f Nerăsplătindŭ reŭ pentru reŭ, sĕu
10 batjocură pentru batjocură, ci din contra, bine-cuvêntându; sciindŭ că spre aceasta sunteți chiămați, ^g ca să moșteniți bine-cuvêntarea. Căci ^h celŭ ce voiesce să îmbrățișeze viața
11 și să vadă ⁱ dile bune, ^k să-și oprescă limba
de la reŭ, și buzele sale să nu vorbéscă
12 viclenie; Să se ^l abată de la reŭ, și să facă bine; ^m să caute pacea, și să o urmeze. Căci
13 ochiĭ Domnului ⁿ sunt spre cei drepți, ^o și urechile lui spre rugăciunea lorŭ; ^p ceŭ fețe Domnului este împotriva celorŭ ce facŭ reŭ.

Încurajează la răbdare după exemplul lui Christos și la o purtare potrivită creștinilor Creștini.

14 ^a Și cine este celŭ ce vĕ va face reŭ, de
15 veți fi ^b următori binelui? ^c Ci de veți suferi pentru dreptate, fericiți sunteți voi; ^d și ^e să nu vĕ temeți de fricea lorŭ, nici să nu vĕ turburați;
16 Ci să sfințiți pre Domnul Dumnedeŭ în inimile vóstre, ^f și fiți gata pururea a da
cuvêntŭ la celŭ ce vĕ cere cuvêntŭ despre
nădejdea vóstră, cu blândeță și cu frică;
17 ^g Având conscințiă bună, ^h ca, întru ceea
ce vorbiți de voi ca de nisce făcători de reŭ,
să se rușineze cei ce batjocoresc purtarea
18 vóstră cea bună în Christosŭ. Căci mai
bine este, dacă voiesce Dumnedeŭ, ca să
suferiți făcând bine, ⁱ ca făcându reŭ.

Căci și Christosŭ ^k odată a suferitŭ pen-
tru păcate, celŭ drept pentru cei nedrepți,
ca să ne aducă la Dumnedeŭ, ^l omorîtŭ-se
19 în carne, dară ^m înviatŭ-se în spiritŭ. În
care s'a și dusŭ, și ⁿ a predicatŭ spiritelorŭ
20 din închisóre; Celorŭ ce fusesră neas-
cultători odinióră, ^o când îndelungă răbdarea lui Dumnedeŭ ^p în dilele lui Noe, pre-cându se ^q făcea arca, ^r în care puține, adică opt suflete, ^s au mântuitŭ prin apă;
21 ^t A cărei antitipŭ, botezulŭ, ^u și acumŭ ne mântue, (nu îndepărtarea ^v necurățeniei corpului, ^w ci respunsulŭ unei bune conscințe către Dumnedeŭ,) ^x prin învierea lui Isusŭ Christosŭ;
22 Care ^y șede de-a dreapta lui Dumnedeŭ, după ce s'a suițŭ la cerŭ, ^z supunându-i pe îngeri și stăpânirile și puterile.

4 Fiindŭ dară ^a Christosŭ a suferitŭ pentru noi în carne, înarmați-vă și voi cu

prin Christosŭ lĭensĕ, scrie pre voĭ, după
cu aşĭ sufĕrit puţine. 'Ĭă reîndreptĕrea, 'ĭă
eĭ înţĕlepţĭrea, ĭă eĭ fĭică puternicĭ, ĭă aĭ în-
11 tunecatŭ. 'Arătîndu-se mărirea şi domnia în
eternĭĭ veacurĭ. Amin.

12 'Prin Silvanŭ, mult frate credinciosŭ, pre-
cum socotescŭ, oacĕ 'scrisŭ voĭ puţine, în-
demnîndu-vĕ şi adeverindu, 'că aceasta este
adevăratŭ chĕrĭ alŭ lui Dumnezĕŭ în
care staţĭ.

13 Vĕ salută pre voĭ cĕa'dintr'Babilonŭ a-
leasă împreunŭ cŭ voĭ; şi 'Marcu, fĭiulŭ meŭ.
14 'Salutaţĭ-vĕ unulŭ pre altulŭ cu sărutarea
iubirĭĭ.

'Pace ĭĕ voĭ tuturorŭ celorŭ în Chris-
tosŭ Ĭsusŭ. Amin.

EPISTOLA GENERALĔ
A DOUA A LUĬ
PETRU.

1 'Adausŭ şi mărirea Dumnezĕŭ la cunoştinţa celŭ
ce v'a chĭematŭ cu puterea Domnului nostru Ĭsus Christosŭ.

SIMEONŬ Petru, scrĭĭ şi apostolŭ alŭ lui
Ĭsusŭ Christosŭ, celorŭ ce aŭ dobîn-
dĭtŭ 'asemenea credinţă cu a noastră, prin
dreptatea Dumnezĕŭlui nostru şi a Mîntu-
2 itorului Ĭsusŭ Christosŭ: 'Charŭ ĭĕ voĭ,
şi pace să vĕ ĭmulţĭască prin cunoscinţa
lui Dumnezĕŭ şi a domnului nostru Ĭsusŭ
Christosŭ.

3 Precumĭ dumnezĕĭasca putere a lui mĭ-a
dăruitŭ tóte cele ce sînt spre viaţă şi spre
pietate, 'prin cunoscinţa celŭ ce ne-a chĭe-
matŭ după mărire şi virtutĕ; 'Prin cărĭ
4 mărĭ dătutŭ nóstre şi scumpe făgăduinţĭ, ca
prin acestea să vĕ faceţĭ 'părtaşĭ dumne-
zĕĭescĕĭ naturĭ, 'fugindŭ de corupţĭa ceĭa
ce este lume prin poftă. Şi pentru aceĭa în-
trebuinţîndu-vĕ tótă sîrgŭinţa, la tre-
dinţa vóstră virtutea, ĭeră la virtutea cu-
noscinţă; Ĭeră la cunoscinţă înfrînarea; ĭeră
la înfrînare, răbdarea; ĭeră la răbdare, pie-
tatea; ĭeră la pietate, iubirea frăţĕscă, ĭeră
la iubirea frăţĕscă, dragostea. Dacă acestea
8 sînt la voĭ şi sporescŭ, vĕ vorŭ face
nici leneşĭ nici şi stîrpitorĭ, cătră cunoscinţa
Domnului nostru Ĭsusŭ Christosŭ.
9 Căcĭ celŭ ce nu are acestea 'este orbŭ
acărtŭ la vedere, şi uĭtă 'curăţĭrea pecĕ-
lorŭ sale celorŭ de demultŭ. Pentru aceea,
fraţĭlorŭ, mai multŭ silĭţĭ-vĕ 'a face sigură
chĭemarea şi alegerea vóstră; căcĭ acestea
făcîndu, nu 'vĕ veţĭ poticnĭ mĭĕ odată;
11 Căcĭ astfelŭ se vă da vóuă deplinŭ în-
tîrea în eternul împărăţĭĭ a Domnuluĭ şi
mîntuitorului nostru Ĭsusŭ Christosŭ.

12 Pentru aceea 'nu voiŭ lenevĭ a vĕ aduce
aminte pururea de acestea, 'măcarŭ că aceĭ
ĭ sînţĭ în tărĭ întărîţĭ adevĕrŭ. Dară
13 eu ĭ-aŭ parŭ a fĭ cu dreptulŭ, 'pînă cîndŭ
sînt în acestŭ cortŭ, 'a vĕ deştepta cu a-
ducere aminte; 'Scĭindŭ că preste puţinŭ
14 vorŭ depune cortulŭ meŭ, precumĭ
şi 'domnulŭ nostru Ĭsusŭ Christosŭ mĭ-a a-
rătatŭ. Ĭeră mĭĕ voiŭ sîrgŭi, ca după trecerea
15 mea din vĕţĭ, să puteţĭ lucrŭ de pusŭ a vĕ
aduce aminte de acestea.

Căcĭ nu, urmărindŭ 'fĭăbuirĭ meş-
tĕrite, vĕ amŭ făcutŭ cunoscută puterea şi
venirea domnului nostru Ĭsusŭ Christosŭ,
ci 'martorĭ vĕzîndu-ne mărirea aceĭa.
17 Căcĭ a primitŭ de la Dumnezĕŭ
Părintele mărire şi mărire, venindŭ 'cătră
el glasulŭ o asemenea sorte de la mărirea ce-
18 a'nălţată: 'Acesta este Fĭiulŭ meŭ celŭ iubitŭ,
în care mĭĕ bine-voiŭ. Şi acĕstă voce noĭ
amŭ auzitŭ din cerŭ pogorîndu-se, fiindu
19 cu dînsulŭ în 'muntele celŭ sfîntŭ.

Şi avemŭ mai vîrtosŭ mĭestre cuvîntul celŭ
profeţescŭ, la care bine faceţĭ luîndu aminte,
ca la 'o lumină ce se străluceşte în locŭ întunecos,
pînă ce ĭĭa se 'lumine şi 'luceferulŭ
cu rĕsĕrĭtŭ întru inimile voastre; Scĭindŭ
21 mai 'întîiŭ, că 'nici o profeţĭe a scripturei
nu este de deslegare particulară; Căcĭ 'nu
prin voĭa omenĭlorŭ s'a 'scosŭ cîndŭ-va pro-
feţĭa; ci purtaţĭ de Spĭritulŭ Sfîntŭ, au vor-
bĭtŭ oamenĭ cĕĭ sînţĭ aĭ lui Dumnezĕŭ.

Prefacere despre cumplirea de lucrătorĭ mincinoşĭ. Osîndirea şi gudecata lorŭ.

2 DARĂ 'aŭ fostŭ şi profeţĭ mincinoşĭ în
poporŭ, precumĭ 'şi între voĭ voiŭ fi
învăţătorĭ mincinoşĭ, cărĭ pe ascunsŭ voru
introduce eresurĭ 'dărîmătóre, 'lepădîndu-se
de Domnulŭ 'ce i-a recumpĕrată, 'şi aducîn-
2 dŭ-şĭ lorŭ grăbnică perzare. Şi mulţĭ
desfrînărĭle lorŭ voru urma mulţĭ; din ca-
uza cărora se va defăima calea adevĕrului.
3 Şi 'din agĕrnică cu cuvinte înfrumuseţate 'vĕ
voru 'precupĕţĭ pre voĭ; 'a cărorŭ judecată
dĭă de demultŭ nu întîrzĭe, şi perzarea
lorŭ nu dormitează.

4 Căcĭ dacă Dumnezĕŭ 'pre îngerĭĭ, 'cărora
aŭ păcătuĭtŭ, nu i-a cruţatŭ, ci cu lanţu-
rile întunecatului iadŭ-i 'a arcănŭtŭ în
tartarŭ, şi i-a dată spre a fĭ păzĭţĭ la jude-
5 cată; şi lumea cea vechĭe nu a cruţatŭ,
ci pre 'Noe cĭĭ ogoniea, 'predicătorŭ alŭ
dreptăţĭĭ, l'a păzitŭ, 'aducîndŭ diluvĭŭ asu-
pra lumĭĭ ĭmpiedicătorĭ; Şi 'cetăţĭle Sodo-
mei şi ale Gomorei jertfindu-le la cenuşă,
6 le-aŭ condamnatŭ spre perzare, 'dîndu-le
exemplu celorŭ ce voru să păcătuĭască în ur-
7 mătorĭ; 'Şi pre dreptulŭ Lotŭ, ce era
mîhnĭtŭ de petrecerea cea desfrînată a celorŭ
8 ră'ĭ; Căcĭ 'dreptulŭ prin Ĭsusŭ Un sufletŭ
Ĭeră dreptulŭ prin
Ĭsusŭ a'nţĕlegîndŭ şi auzindŭ
de faptele forte celŭ fără-de-legĕ, 'şi mîhnîn-
dŭ-se sufletŭ-şĭ celŭ drepţĭ din dĭ în dĭ;
9 'Scĭe Domnulŭ a scăpa de ispită pre cei
pĭoşĭ, ĭeră pre cei nedrepţĭ a-i păzĭ la dĭua
judecăţĭĭ, spre a-ĭ pedepsĭ;

10 Ca aceĭa mai vîrtosŭ pre cei ce 'umblă 'pre
urmă în 'poftă necurată, şi despreţuescu
domnia. 'Îndrăzneţĭ, neguraţĭ sînţĕ,
nu se cutremură a vorbĭ reŭ de măriĭ.
11 Fiindcă 'îngerĭĭ, cărora aŭ mai mare putere
şi tărĭ, nu aduc pără hulitóre asupra lorŭ
12 înaintea Domnuluĭ. Ĭeră aceştĭa 'ca nişte
dobĭtóce fără de minte şi firescŭ născutĕ
spre prinsóre şi stricăciune, vorbescŭ de
ceea de ceĭa ce nu ĭĭ ştĭŭ, şi în stricarea
13 lorŭ se voru perde; 'Şi voru primi
plata nedreptăţĭĭ; plăcerea socotindŭ 'des-
fătarea lorŭ de tótă dĭua; 'pătaţĭ şi ruşinoşĭ
fiindŭ, se desfătescŭ cu înşelăcĭunile lorŭ, 'a-
14 poftindŭ-se cu voĭ. Ochĭ avîndŭ plinĭ de
adulterŭ, şi nepotolindu-se de la pe-
cată; 'ademenitorĭ sufletele celŭ nestatornicĭ,
'avîndŭ inimĭ deprinsĕ în agĕrnică,
fĭĭ ai blăstĕmatuluĭ; Carĭ 'părăsindŭ calea cea
dreaptă, s'aŭ rătăcitŭ, urmîndŭ pe calea
lui 'Balaamŭ alŭ lui Forcorŭ, carele a iubitŭ
plata nedreptăţĭĭ; Dară 'a mustrată pen-
16 tru fĭĭa-de-lege lui; asinulŭ cĕĭ mutŭ,
vorbindŭ cu glasŭ omenescŭ, a oprită nebu-
nia proorocului.

17 'Acestea sînt izvóre fără de apă, norĭ
cărĭ ai pusă de vîrtosŭ, cărora ar păstra
negurĭ întunecatŭ în eternŭ. Căcĭ vor-
18 bindŭ cuvinte îngîmfate alŭ deşertăciunĭĭ,
ademenescŭ prin poftele trupescĭ şi prin multe
desfătărĭ pre cei ce 'a'dĭnaĭnea scăpară de
19 cei ce trăescŭ în rătăcire. Făgăduindu-le
'libertate, ei înşĭşĭ sînţĕ 'robĭ ai strică-
ciunĭĭ; căcĭ de cine este învinsŭ cine-va,
de acelŭa şi este robŭ. Căcĭ 'dacă după ce
20 'aŭ scăpatŭ de la necurăţenĭa lumĭĭ 'prin
cunoscinţa domnuluĭ şi mîntuitorului Ĭ-
susŭ Christosŭ, în acestea ĭĭarăşĭ încurcîndu-
se învinşĭ, li sînt faptele cele de pe
urmă mai rele decîtŭ cele d'întîĭ. Căcĭ ar
21 'fi mai bine ce lorŭ a nu fi cunoscutŭ calea
dreptăţĭĭ, decîtŭ, după ce aŭ cunoscutŭ,
a se întorce înapoĭ de la sfîntulŭ ordinŭ ce
li s'a datŭ. Dară li s'a potrivitŭ a lor zi-
22 cătóre: 'Cînele s'a întorsŭ la vĕrsarea sa,
şi porculŭ scăldatŭ la tăvălitul în tină.

Adevĕrĭrea şi ţĕrĭ ceĭ în dĭle de pe urmă.
Dovĕdĭ a dóua venire a lui Ĭsusŭ Christosŭ, şi
despre reînnoirea naturĭĭ firescĕĭ. Sîrguinţa
ce este din urmă.

3 ACĔSTĂ a dóua epistolă, iubiţĭlorŭ, vĕ
scrĭŭ acumŭ; în carĭ 'deşteptŭ mintea
2 vóstră cea curată cu aducere aminte; Ca
să vĭ a'nţĕlegă aminte de cuvintele celŭ maĭ
'nainte vorbĭtŭ de sfinţĭĭ proorocĭ, 'şi de or-
dinulŭ nostru, ca al'ostolilorŭ Domnu-
lui şi Mîntuitorului; 'Ştiindŭ mai 'nainte
3 scriŭ, că voru veni în dĭlele de pe
urmă batjocoritorĭ, 'umblîndŭ după pof-
tele lorŭ, şi zicîndŭ: Unde este 'prome-
4 'sa venirĕ lui? Căcĭ de cîndŭ părinţĭĭ aŭ
adormitŭ, tóte rĭmînŭ aşa precumŭ 'ĭerŭ
dĭn începutulŭ zidirĭ.

5 Căcĭ ei nu voescŭ a scĭi acestea, că 'prin
cuvîntulŭ lui Dumnezĕŭ cerurile aŭ fostŭ
de demultŭ, şi pămîntulŭ s'a 'aşezatŭ din

6 apă și prin apă; ᵃ Fiiu cerea lumea cea de
acumă cu apă înnecându-se, s'a perdutu.
7 Ceea ᵃ cerurile și pămentulu de acumă pen-
tru'acelaș cuvêntu sînt păstrate, păzindu-se
pentru ᵇ focu în ziua judecății și a perderei
omeniloru celoru impioși.
8 Dară, iubiților, despre acêsta să nu
fiți în necunoscințiă, că înaintea Domnului
o di este ca o mie de ani, și ᵃ o mie de ani
ca o di. 9 ᵃ Nu va întârdia Domnulu făgădu-
ința sa, precumu unii socotu că întârdiă;
ci ᵃ răbdă îndelungă pentru noi, ᵇ nevrêndu a
se perde cine-va, ci ᶜ ca toți să vină la po-
10 căință. Și ᵃ va veni ziua Domnului ca unu
furu nóptea, în care ᵇ cerurile vorŭ trece
cu sunetu mare, și elementele se vorŭ topi
mâncându, și pământulu și lucrurile ce-
le de pe elu vorŭ arde.
11 Deci dară tóte acestea se vorŭ destrăma,
ce feliŭ trebue să fiți voi ᵃ în sânte petre-
12 cere și pioșie, ᵃ Așteptându și grăbindu-vă
spre venirea ziliei lui Dumnedeŭ, în care
cerurile aprinse ᵇ se vorŭ destrăma, și ele-
13 mentele ᶜ se vorŭ topi ardându? Dară noi,
dupre promisiunea lui, așteptămu ᵃ cerur
nóue și pământu nou, în care lăcuesce drep-
tatea.
Pentru acea, iubiților, aștep-
tându aceste lucruri, siliți-vă, ᵃ ca să vă aflați înaintea lui
fără pete, nepătați și fără de prihană; și
15 ca mântuirea ᵃ îndelungă-răbdărea Domnului
nostru este mântuire; precumu și iubitul
nostru frate Pavelu, dupre înțelepciunea
dată lui, v'a scrisu. Precumu și în tóte
epistolele sale, ᵃ vorbindu de acestea; în
care sînt unele greŭ de înțelesu, pre care
cei nenumerositori și nestatornici le strică,
ca și pre celelalte cărți, spre a lor
perdere.
Deci voi, iubiților, ᵃ cunoscându mainte
scrisă, ᵇ păziți-vă ca nu cu ᶜ cu voi, ală-
turându-vă cu rătăcirea celoru rei, să cădeți de
la ᵈ tăria voștră. ᵃ Ci să creșceți în
18 charulŭ și în cunoscința Domnului și mân-
tuitorului nostru, Iisusu Christosu. ᵃ Acês-
tuia fie mărirea și acumă și în eternu.
Amină.

EPISTOLA GENERALĂ
A LUI
IOANŪ.

Începătură cu Dumnedeŭ-omulu și lucrările lui.

1 CEEA ᵃ ce era din începută, ce nóue au-
ziță, ce cu ochii noștri ᵇ ce amu privitu, și mânele nóstre au pipăi-
2 tu, în privirea cuvêntului vieții; (Căci ᵃ viața
ᵇ s'a arătatu, și o amu văzutu, ᶜ și mărturi-
simu, ᵈ și vestimu voŭ viața ce eternă,
ᵉ care era la Părintele, și s'a arătatu nóue;)
3 ᵃ Ceea ce amu văzutu și amu auditu vestimu
voŭ, ca și voi să aveți împărtășire cu noi;
și ᵇ împărtășirea nóstră este cu Părintele și
4 cu Fiiulu seŭ Iisusu Christosu. Și acestea
scrimu voi, ᵃ ca bucuria vóstră să fie deplină.
5 ᵃ Și acésta este vestirea ce amu auditu
de la d'însulu și spunemu voŭ, că ᵇ Dum-
nedeŭ este lumină, și întrînsulu nu este
nici o întunecime. 6 ᵃ De vomu dice că a-
vemu împărtășire cu d'însulu, și umblămu
în întunerecu, mințimu, și nu facemu adă-
vărulu; 7 Iară de vomu umbla în lumină,
precumu elu este în lumină, avemu împăr-
tășire unii cu alții, și ᵃ sângele lui Iisusu
Christosu, Fiiulu seŭ, ne curățesce de tótă
păcatulu.
8 ᵃ De vomu dice, că nu avemu păcată, ne
înșelămu pre noi înșine, ᵇ și adevărulu nu
este în noi. 9 ᵃ De vomu mărturisi păca-
tele nóstre, elu este credinciosu și dreptu,
ca să ni ierte păcatele, și ᵇ să ne curățăsca de
tótă nedreptatea. 10 De vomu dice, că nu amu
păcătuitu, îlu facemu mincinosu, și ca-
vêntulu lui nu este în noi.

2 Fiilor mei, acestea ᵃ vi scriu, ca să nu pă-
cătuiți. Și de păcătuesce cine-va, ᵃ a-
vemu mediloceriu către Părintele, pre Iisusu
2 Christosu cel dreptu; Și ᵃ acesta este
împăcarea pentru păcatele nóstre, și nu
numai pentru ale nóstre, ci ᵇ și pentru ale
tótă lumea.
3 Și pentru acésta scimu, că l'amu cunos-
4 cutu, de vomu păzi diregile lui. ᵃ Celu ce
dice: L'amu cunoscutu, și diregile lui nu le
păzesce, ᵇ este mincinosu, și adevărulu nu
5 este întrînsulu. Iară ᵃ celu ce păzesce cu-
vêntulu lui, întru adevěru ᵇ în'lui'nsulu este
iubirea lui Dumnedeŭ împlinită; ᵃ prin acésta
6 cunoscemu, că sîntemu întrînsulu. ᵃ Celu
ce dice, că rămâne întrînsulu, ᵇ de aseme-
nea să umble cum, precumu elu a umblatu.
7 Preaiubiților, ᵃ nu vi scriu ordinu nou, ci
ordinu vechiu, ᵇ care l-ați avutu în voi din în-
cepută. Acestu ordinu vechiu este cuvêntulu,
8 care ați auditu din începută.
Iară-și, ᵃ ordinu nou scriu voi, care este
adevěrulu întrînsulu și în voi; ᵇ pentru-că
întunerecul trece, și ᶜ lumina cea adevěrată
9 acuma resare. ᵃ Celu ce dice, că este în
lumină și urěsce pre fratele seŭ, este în
10 întunerecu până acumă. ᵃ Celu ce iubesce
pre fratele seŭ rămâne în lumină, și ᵇ în-
tru'nsulu nu este smintire.
11 Iară celu ce urěsce pre fratele seŭ este în întunerecu, și
ᵃ umblă în întunerecu, și nu scie unde merge,
pentru că întunerecul a orbitu ochii lui.

Iertarea, dăruirea și dragostea

12 Scriu voi, fiiulețiloru, pentru că ați fostu
13 ᵃ iertate vóstre pentru numele lui. Scriu
voi, părinților, pentru că ați cunoscutu
pre celu ᵃ ce este din începută. Scriu voi,
tinerilorŭ, pentru că ați învinsu pre celu
viclénu.
14 Scriu voi, copiilorŭ, pentru că ați cu-
noscutu pre Părintele. Amu scrisu voi,
părinților, pentru că ați cunoscutu pre celu
ce este din începută. Amu scrisu voi, ti-
nerilorŭ, pentru că ᵃ sînteți tari, și cuvêntulu
lui Dumnedeŭ remâne în voi, și ați învinsu
pre celu viclénu.
15 ᵃ Nu iubiți lumea, nici cele din lume. ᵃ De
16 iubesce cine-va lumea, iubirea Părintelui nu
este întrînsulu. Căci tótă ce este în lume,
ᵃ adecă pofta trupului, ᵇ și pofta ochiloru, și
trufia vieții, nu este de la Părintele, ci
17 este din lume. Și ᵃ lumea trece cu pofta
ei; iară celu ce face voia lui Dumnedeŭ ră-
mâne în eternu.
18 ᵃ Copiilorŭ, ᵇ este ûra cea de pe urmă; și
precumu ați auditu că ᶜ antihristulu vine, ᵇ și
acuma mulți s'au făcutu antihriști; din-
tr'aceea cunoscemu, ᶜ că este ûra cea de pe
19 urmă. ᵃ D'intre noi au eșitu, dară ei erau
d'intre noi; căci ᵇ de ar fi fostu d'intre noi,
ar fi remasu cu noi; dară au eșitu, ᶜ ca să
se arate, că nu sînt toți d'intre noi. Iară voi
20 aveți ungere ᵃ de la celu Sfîntu, și ᵇ scriu tóte.
21 Nu amu scrisu voi, ca cumu nu ați ști
adevěrulu, ci ca cumu îl știți voi, și cumu
că nici o minciună nu este din adevěrulu.
22 ᵃ Cine este mincinosulu, decâtu numai celu ce
tăgăduesce că Iisusu este Christosulu? A-
cesta este antihristulu, care tăgăduesce pre
Părintele și pre Fiiulu. 23 Tótu celu ce tă-
găduesce pre Fiiulu nu are nici pre Părin-
tele, iară ᵃ celu ce mărturisesce pre Fiiulu are
și pre Părintele.
24 Deci acelea să rămână în voi ᵃ ce ați
auditu de la începută. Dacă acelea ce ați
auditu de la începută vor rămâne în voi, ᵃ voi
rămâne și voi în Fiiulu și în Părintele.
25 ᵃ Și acésta este promisiunea, care el mi-o a
făcutu, vița eternă.
26 Acestea amu scrisu voi ᵃ în privirea ce-
lorŭ ce vă înșală. 27 Iară ᵃ ungerea, care ați
auditu de la d'însulu, rămâne în voi, și ᵇ nu
aveți lipsă ca să vă învețe cine-va; ci
precumu ᶜ ungerea aceea v'a învățatu despre
tóte și este adevěrată, și nu este minci-
nósă, și precumu v'a învățatu, să rămâ-
neți întrînsulu.
28 Și acumă, fiiulețiloru, rămâneți întrînsulu;
ca ᵃ când se va arăta, să avemu îndrăsnire,
și ᵇ să nu ne rușinămu înaintea lui la ve-
nirea lui.
29 ᵃ De scriți că este dreptu, cunoșteți că
ᵇ tótă celu ce face dreptate s'a născutu de
la d'însulu.
3 VEDEȚI ce feliu de iubire ne-a arătatu
Părintele, ᵃ ca ni se numimu și ni fim
Dumnedeĭ; pentru acésta lumea nu ne cu-

nóstre pre noi; [a] cărĕ cu l'a cumpărătu pre
2 d'întrulŭ. Iubiților, [a] acumŭ sîntemu fii ai
lui Dumnedieŭ, și [b] încă nu s'a arătatu ce
vomu fi; dară scimu că, cîndŭ se va arăta,
[c] vomŭ fi asemenea lui; cărĭ [d] îl vomŭ vedè
3 precumŭ este. [e] Și tŏtŭ celŭ ce are acĕstă
speranță într'însulŭ, se curățĕsce, precumu
și ĕlŭ este curatŭ.

4 Tŏtŭ celŭ ce săvîrșesce păcatŭ, calcă
și legea; cărĭ [f] păcatulŭ este călcarea de lege.
5 Și scimŭ, [g] că elŭ s'a arătatŭ [h] ca nostrele păcatele
nóstre; și [i] în'însulŭ nu este păcatŭ.
6 Tŏtŭ celŭ ce rĕmîne în'însulŭ, nu păcătuĕsce; [k] tŏtŭ celŭ ce păcătuĕsce, nu l'a vĕdutŭ, nicĭ nu l'a cunoscutŭ.

7 Fiilĕ mei, [l] nimenea să nu vĕ înșele; [m] celŭ
ce face dreptate este dreptŭ, precumŭ și
8 ĕlŭ este dreptŭ. [n] Celŭ ce săvîrșesce păcatŭ este de la diavolulŭ; căci diavolulŭ păcătuĕsce din începutŭ. Pentru aceĕsta s'a
arătatŭ Fiulŭ lui Dumnedieŭ, [o] ca să destrĭgĕze lucrurile diavolului. [p] Tŏtŭ celŭ născutŭ
9 de la Dumnedieŭ nu săvîrșesce păcatŭ; căci [q] sĕmînța lui rĕmîne în'însulŭ; și nu póte păcătuì, pentru că s'a născutŭ de la Dumnedieŭ.

10 Întru aceĕsta sînt arătați fiiĭ lui Dumnedieŭ și fiiĭ diavolului: [r] tŏtŭ celŭ ce nu face
dreptate nu este de la Dumnedieŭ, precumŭ
[s] nicĭ celŭ ce nu iubĕsce pre fratele seŭ.

Iubirea fraților este asemenea la dumnezeiescul chipŭ[1]; dovedită și învățătură ai.

11 Căci [t] acĕsta este vestirea care ați auzitŭ
din începutŭ: [u] ca să iubimŭ unulŭ pre
12 altulŭ; [v] Nu precumu [w] Cainŭ, care era de
la rĕulŭ și a tĕiatŭ pre fratelŭ seŭ. Și
pentru ce l'a tĕiatŭ? Pentru că lucrurile
lui erau rele, ĕră ale fratelui seŭ drepte.
13 Nu vĕ mirațĭ, frațilĕ mei, de [x] vĕ urăsce lu-
14 mea. [y] Noĭ scimŭ, că amŭ trecutŭ din morte
la vĕță, pentru că iubimŭ pre frați. [z] Celŭ
ce nu iubĕsce pre fratele seŭ este
15 [a] tŏtŭ celŭ ce urĕsce pre fratele seŭ este
omŭ de omorîre, și scimŭ că [b] tŏtŭ omorîtorulŭ nu are vĕța eternă remînîndŭ întru sînsulŭ.
16 [c] Întru aceĕsta amŭ cunoscutŭ iubirea, ca
ĕlŭ și-a datŭ vĕța sa pentru noi; și noĭ
trebue să ne punemŭ vĕța sufletelŭ pentru
17 frați. Ĕră [d] celŭ ce are bogățiă lumĕ a-
cestĕ, și vede pre fratele seŭ în lipsă,
și și închide anima sa despre d'însulŭ, [e] cumŭ
rĕmîne iubirea lui Dumnedieŭ întru sînsulŭ?
18 Fiilĕ mei, [f] să nu iubimŭ cu cuvîntulŭ nicĭ
cu limba, ci cu fapte și cu adevĕrulŭ.

19 Și prin aceĕsta cunoscemŭ, [g] că sîntemŭ
din adevĕrŭ, și ni vomŭ asigura anîmele
20 nóstre: [h] Că ne condĕcănă anima nóstră,
mai mare este Dumnedieŭ decîtŭ anima
21 nóstră, și scie tŏte. [i] Iubiților mei, de nu ne
condĕmnă anima nóstră, [k] amŭ semănŭ în-
22 credere cătră Dumnedieŭ: Și [l] ce vomŭ
cere, vomŭ luà de la d'însulŭ, pentru că
păzimŭ diilele lui, [m] și facemŭ celŭ plăcutŭ
23 înaintea lui. [n] Și acĕsta este dîsa lui, ca
să credemŭ în numele Fiiului seŭ Iisusŭ
Christosŭ, și [o] să iubimŭ unulŭ pre s'altulŭ,
24 [p] precumŭ ni-a datŭ cuvîntŭ. Și [q] celŭ ce păzĕsce cuvintele lui [r] rĕmîne în'însulŭ, și ĕlŭ
în ĕlŭ. [s] Și întru aceĕsta cunoscemŭ că
rĕmîne în noi, prin Spiritulŭ care ni l'a datŭ.

Învățătură și cătră spiritele, și a fiĭ ași pre Dumnedieŭ și pre spiritele.

4 IUBIȚILORŬ, [t] să nu credețĭ la tŏtŭ spi-
ritulŭ, ci [u] să cercați spiritele, de sînt de
la Dumnedieŭ; pentru că [v] mulțĭ profețĭ mincinoșĭ s'ăŭ eșitŭ în lume. Prin aceĕsta să
2 cunoșceți spiritulŭ lui Dumnedieŭ: [w] Tŏtŭ spi-
ritulŭ, care mărturisesce pre Iisusŭ Christosŭ,
că a venitŭ în cărnĕ, este de la Dumne-
3 dieŭ; Și [x] tŏtŭ spiritulŭ, care nu mărtu-
risesce pre Iisusŭ Christosŭ, că a venitŭ
în cărnĕ, nu este de la Dumnedieŭ; și a-
cela este spiritulŭ lui antichristŭ, de care
ați auzitŭ că va veni, [y] și care acumŭ este
deja în lume.

4 [z] Voĭ sînteți de la Dumnedieŭ, fiiĭ mei, 4
și ați învinsŭ pre aceĕa; pentru că mai
mare este celŭ ce este în voĭ, decîtŭ [a] celŭ
5 ce este în lume. [b] Aceĕa sînt din lume; 5
pentru aceĕa vorbescŭ din lume, și [c] lumea
îi ascultă. Noĭ sîntemŭ de la Dumnedieŭ; 6
[d] celŭ ce cunoscŭ pre Dumnedieŭ ne ascultă;

celŭ ce nu este de la Dumnedieŭ nu ne
ascultă; prin aceĕsta cunoscemŭ [e] spiritulŭ
adevĕrului și spiritulŭ rătăcirei.

7 [f] Iubițilorŭ, să ne iubimŭ unulŭ pre al-
tulŭ; căci iubirea este de la Dumnedieŭ;
și tŏtŭ celŭ ce iubĕsce este născutŭ de la
8 Dumnedieŭ și cunoscŭ pre Dumnedieŭ. Celŭ
ce nu iubĕsce [g] nu a cunoscutŭ pre Dumne-
dieŭ; cărĭ [h] Dumnedieŭ este iubire.

9 [i] Întru aceĕsta s'a arătatŭ iubirea lui Dum-
nedieŭ către noi, că Dumnedieŭ a trămesŭ
pre Fiiulŭ seŭ celŭ unulŭ-născutŭ în lume,
10 [k] ca să trăimŭ prin'însulŭ. Întru aceĕsta este
iubirea, [l] nu că noi amŭ iubitŭ pre Dumne-
dieŭ, ci că elŭ ne-a iubitŭ pre noi, și a
trămesŭ pre Fiiulŭ seŭ [m] a fi ispășire pen-
tru păcatele nóstre. Iubiților, [n] dacă Dum-
nedieŭ ne-a iubitŭ pre noi, și noi trebue
12 să iubimŭ unulŭ pre altulŭ. [o] Nimenea nicĭ
odată nu a vĕdutŭ pre Dumnedieŭ. De ne
iubimŭ unulŭ pre altulŭ, Dumnedieŭ rĕmîne
în noi, și [p] iubirea lui este deplină în noi.

13 [q] Prin aceĕsta cunoscemŭ că rĕmînemŭ
în'însulŭ și elŭ în noi: că ne a datŭ din Spi-
ritulŭ seŭ. Și [r] noi amŭ vĕzutŭ, și mărturisimŭ,
14 că [s] Fiiulŭ a trămesŭ pre Fiiulŭ a[2] Mân-
tuitorulŭ lumeĭ. [t] Celŭ ce mărturisesce,
că Iisusŭ este Fiiulŭ lui Dumnedieŭ, în'a-
cela rĕmîne Dumnedieŭ, și acela în Dum-
nedieŭ.

16 Și noi amŭ cunoscutŭ și amŭ credutŭ
iubirea, care are Dumnedieŭ către noi. [u] Dum-
nedieŭ este iubire; și [x] celŭ ce rĕmîne în
iubire rĕmîne în Dumnedieŭ, și Dumnedieŭ
17 în'însulŭ. Întru aceĕsta [y] a deplinită iubi-
rea cu noi, [z] ca să avemŭ îndrăsnĕlă în ziua
judecățeĭ; [a] pentru că precumu elŭ este, așa
18 și noi sîntemŭ în lumea aceĕsta lume. Frică nu
este în iubire, ci iubirea cea deplină scóte
afară frica; căci frica are chinuire. Celŭ
19 ce se teme [b] nu este deplinŭ în iubire. Noi
[c] iubimŭ, pentru că elŭ ne-a iubitŭ pre noi.

20 [d] De dice cineva, că iubĕsce pre Dumne-
dieŭ, ĕră pre fratele seŭ urĕsce, mincinosŭ
este: căci celŭ ce nu iubĕsce pre
fratele seŭ, pre care l'a vĕzutŭ, cumŭ póte
iubì pre Dumnedieŭ, [e] pre care nu l'a vĕzutŭ?
21 Și [f] acĕstă poruncă avemŭ de la d'însulŭ, ca
celŭ ce iubĕsce pre Dumnedieŭ, să iubĕscă
și pre fratele seŭ.

5 TŏTŭ celŭ ce [g] credè că [h] Iisusŭ este Chris-
tosŭ, este [i] născutŭ de la Dumnedieŭ;
[k] și tŏtŭ celŭ ce iubĕsce pre celŭ ce l'a nă-
scutŭ, iubĕsce și pre celŭ născutŭ dintr'însulŭ.

Prin aceĕsta cunoscemŭ că iubimŭ pre 2
fiiĭ lui Dumnedieŭ, cîndŭ iubimŭ pre Dumne-
dieŭ, și păzimŭ [l] țĕsele lui; și [m] țĕsele lui nu 3
sînt grele. Căci [n] tŏtŭ celŭ născutŭ de la 4
Dumnedieŭ învinge lumea; și aceĕsta biru-
ință ce a învinsŭ lumea, este credința nóstră.
Cine este celŭ ce învinge lumea, de cătă 5
numai [o] celŭ ce credè, că Iisusŭ este Fiiulŭ
lui Dumnedieŭ?

Acesta este celŭ ce a venitŭ [p] prin apă 6
și prin sînge, Iisusŭ Christosŭ; nu numaĭ
prin apă, ci prin apă și sînge. [q] Și Spiri-
tulŭ este celŭ ce mărturisesce, cărĭ Spi-
ritulŭ este adevĕrulŭ. Căci treĭ sînt cari 7
mărturisescŭ în cerĭ: Părintele, [r] Cuvîntulŭ
și Sînțitulŭ Spiritŭ; [s] și aceștĭ treĭ sînt una.
Și treĭ sînt cari mărturisescŭ pe pămîntŭ: 8
Spiritulŭ și apa și sîngele; și aceștĭ treĭ
într'una sînt.

Dacă mărturia oamenilorŭ, mărturia lui Dumnedieŭ mai mare este; [t] căci 9
acĕsta este mărturia lui Dumnedieŭ, că a
făcutŭ despre Fiiulŭ seŭ. Celŭ ce credè în 10
Fiiulŭ lui Dumnedieŭ [u] are mărturia în
sine; celŭ ce nu credè lui Dumnedieŭ [x] l'a
făcutŭ mincinosŭ, pentru că nu a credutŭ
mărturia, care a făcutŭ Dumnedieŭ despre
Fiiulŭ seŭ. [y] Și acĕsta este mărturia: că 11
Dumnedieŭ nóstre dătŭ vĕță eternă; [z] și a-
cĕstă vĕță este în Fiiulŭ seŭ. [a] Celŭ ce 12
are pre Fiiulŭ, are vĕța; ară celŭ ce nu
are pre Fiiulŭ lui Dumnedieŭ, nu are vĕța.

Mărturia rezumată în rugăciune; dovedire către cei ce Dumnedieŭ și ce nu.

[b] Acestea amŭ scrisŭ voĭ celoru ce cre- 13
deț în numele Fiiului lui Dumnedieŭ; [c] ca
să sciițĭ că aveț vĕță eternă, și ca să cre-
deți în numele Fiiului lui Dumnedieŭ.

Și acĕsta este îndrăsnĕla, care avemŭ 14
întru-însulŭ: că [d] de ceremŭ ceva după voĭa
lui, ne ascultă. Și dacă scimŭ că ne ascultă 15
în ori-ce vomŭ cere, scimŭ că avemŭ cele
ce amŭ cerutŭ de la d'însulŭ.

16 De unde vine-va pre frățiile sĕŭ sucĭdzĭndu pĕcatŭ, ce nu este spre morte, să cĕră, ^a și I se va da vĭĕță pentru celŭ ce nu pĕcătuesce spre morte. ^b Este pĕcatŭ spre morte: nu
17 zicu, ca să se rĕgĕ pentru acela. ^c Tŏtă nedreptatea este pĕcatŭ, și este pĕcatŭ nu spre morte.
18 Scimŭ că ^d tŏt celŭ născutŭ de la Dumnedĕŭ nu pĕcătuesce; ci celŭ născutŭ de la Dumnedĕŭ ^e se păzesce, și celŭ reŭ nu se
atinge de elŭ. Scimŭ ci sĕmtemu de la 19
Dumnedĕŭ, și ^f tŏtŭ lumea jace în reŭtate
și scimu că ^g Fiiulŭ lŭi Dumnedĕŭ a venitŭ, 20
și ne ^h-a datŭ pricepere, ca să cunŏscemu
pre celŭ adevĕratŭ, și sĕmtemu în celŭ adevĕratŭ, în Iisusŭ Christosŭ. Acesta este Dumnedĕŭ celŭ adevĕratŭ și
vĭĕță eternă.
Fiĭ mei, ⁱgărdĭți-vĕ de idŏĭ. Amĭnŭ 21

EPISTOLA GENERALĔ
A DOUA A LUI
IOANU.

Scrisŏrea lui Dumnedĕŭ celŭ a fĭĭĭ aleșĭ și ĭubĭți în adevĕrŭ și de toțĭ cei ce
l cunŏsc.

1 BĔTRÂNULŬ cătră aleasa ^a Dómnă și copiĭĭ ei, ^b pre cari ĭŭ ĭubescŭ în adevĕrŭ, și ca mine nu numai eŭ, ci și toțĭ cei ce ai
2 cunoscutŭ ^c adevĕrulŭ; Pentru adevĕrulŭ, care rĕmâne în noĭ, și va fi cu noĭ pururea:
3 Fia cu noĭ ^d dar, mila și pacea de la Dumnedĕŭ Tătălŭ, și de la ^e Domnulŭ Iisusŭ Christosŭ, Fiiulŭ Părintelŭi, ^f întru adevĕrŭ și în ĭubire.
4 M'amŭ bucurătŭ fórte, că amŭ aflatŭ dintre fiiĭ tĕĭ că ^g umblă întru adevĕrŭ, pecumŭ amŭ primitŭ ordine de la Părintele.
5 Și acumŭ rogu-te, Dómnă, ^h nu ca cumŭ aș scrie ție ordine nóuă, ci care amŭ dinu începutŭ: ⁱ ca să ne ĭubimŭ unulŭ pre altulŭ.
6 Și ^k acésta este ĭubirea, ca să umblămŭ dupe ordinile lŭi. Acesta este ordinea: Ca, precumŭ ați auzitŭ din începutŭ să umblați întrĕnsa.
7 Căci ^l mulțĭ amĭgitorĭ s'ați întrată în lume,
^m cari nu mărturisescŭ că Iisusŭ Christosŭ a venitŭ în cărnŭ. ⁿ Acesta este amĭgitorŭ și
antichristŭ.
8 ^o Păziți-vĕ pre voĭ înșivĕ, ^p ca să nu perdemŭ celŭ ce amŭ lucratŭ, ci ca să ne
9 umplemŭ plĭnă dosĭrĭa. ^q Tŏtŭ celŭ ce calcă ordinea, și nu rĕmâne în învĕțătura lŭi Christosŭ, nu are pre Dumnedĕŭ. Celŭ ce rĕmâne în învĕțătura lŭi Christosŭ, acela are și pre Părintele și pre Fiiulŭ.
10 De vine cumŭ-va la voĭ și nu aduce acĕstă învĕțătură, să nu-lŭ primițĭ în casă, ^r nici să-lŭ salutațĭ.
11 Căci celŭ ce-lŭ salută, se face părtașŭ faptelorŭ lŭi celorŭ rele.
12 ^s Mĭ-amŭ avutŭ a vĕ scrie, ca amŭ voĭtŭ cu hârtiĕ și cernélă; dară sperŭ a veni la voĭ, și a vorbi gurĭ cătră gură, ^t ca bucuria
noastră să fie deplĭnă.
13 ^u Te rĕsalŭ pre tine fiiĭ surorĕĭ tale celeĭ alese. Amĭnŭ.

EPISTOLA GENERALĔ
A TREIA A LUI
IOANU.

Mĭia lui Gaiŭ, mărturisĭrea lŭi Dimitrĭŭ și cinstea lui Diotrefŭ.

1 BĔTRÂNULŬ cătră Gaiŭ celŭ ĭubitŭ, ^a pre care eŭ îl ĭubescŭ întru adevĕrŭ.
2 Ĭubitule, dorescŭ ca să sporescĭ și să fiĭ sĕnătosŭ în tŏtă privința, precumŭ sporĕștĭ sufletulŭ tĕŭ.
3 Căci m'amŭ bucuratŭ fórte, după ce aĭ venitŭ frațĭ, și aŭ mărturisitŭ de credința ta, cumŭ că ^b tu umbli întru adevĕrŭ.
4 Nu mare bucurĭe nu amĭ decât aceea, când audŭ că ^c fiiĭ meĭ ĭubiță întru adevĕrŭ.
5 Ĭubitule, tu credință faci ori-ce lucrezĭ
6 către frațĭ și către cei străinĭ; Cari au mărturisitŭ de iubirea ta înaintea bisericeĭ; pre cari, de i veĭ conduce, ^d cum vrednicŭ lucru va fi lŭĭ Dumnedĕŭ, bine veĭ face.
7 Căci pentru numele lŭi au eșitŭ, ^e neluându nimicŭ de la Gĕțĭ.
8 Noĭ dară trebue să primimŭ pre unșĭ ca aceștia, ca să fimŭ conlucrătorĭ ai adevĕrulŭĭ.
Amŭ scrisŭ bisericeĭ; dară Diotrefŭ 9
celŭ ce iubesce să fie lorŭ căpitĕniŭ, nu ne primesce. Pentru acĕsta de voĭ veni, 10
ĭ voiŭ aminti faptele carĭ le face, clevetindu-ne cu cuvinte rele; și nemulțumindu-se cu acestea, nu primesce pre frațĭ, și pre cei ce voiŭ să ĭĭ primescŭ ĭ oprescŭ, și scote din bisericĕ.
Ĭubitule, ^f nu urmă rĕulŭ, ci binelŭi. ^g Celŭ ce face bine de la 11
Dumnedĕŭ este: celŭ ce face reŭ nu a vĕzutŭ pre Dumnedĕŭ.
Dimitrĭŭ ^h este fericitŭ de toțĭ și de însuș adevĕrulŭ; dară și noĭ mărturisimŭ 12
de adevĕrŭ; ⁱ și scĭĭ că mărturisirea nóstră este adevĕrată.
Multe aveamŭ a scrie, dară nu voĭescŭ 13
cu cernélă și condeiŭ a vĕ scrie; Căci 14
sperŭ, curândŭ te voiŭ vedé, și aŭ să ne vorbimŭ gurĭ cătră gură. Pace ție. Te salută pre tine amiĭ pe nume. Salută pre amiĭ pe nume. Amĭnŭ.

EPISTOLA GENERALĔ
A LUI
IUDA.

Îndemnare la mulțumirĭ și la nevătămarea de sine dintr'o învĕțătură mincinosă.

1 IUDA, ^a sĕrvŭ alŭ lui Iisusŭ Christosŭ, și ^b frate lui Iacovŭ, ^c celorŭ chĭămațĭ, cari sfinți întru Dumnedĕŭ Tătălŭ, și ^d păziți
2 ^e pre Iisusŭ Christosŭ: Milă ție voiŭ și ^f pace, și ĭubirea ^g să se înmulțéscă.
3 Ĭubițilorŭ, punêndŭ tótă silința a vĕ scrie de ^h mântuirea ce avemŭ, amŭ găsitŭ de trebuință a vĕ scrie, îndemnându-vĕ, ca să
4 vĕ luptațĭ pentru credința ⁱ ce s'a datŭ sfinților. ^k Căci s'ați furișatŭ óre-cari omenĭ, ^l cari de mult ^m s'ați scrisŭ spre hotărîre spre
acĕstă condamnare, impiețĭ, cari ⁿ schimbă
darulŭ Dumnedĕulŭ nostru în desfrînare, și ^o tăgăduescŭ pre singurŭ stăpînulŭ Dumnedĕŭ, și domnulŭ nostru, Iisusŭ Christosŭ.
Dară voiŭ să vĕ aducŭ aminte de ceea 5
ce nŏĭ știțĭ: cumŭ că ^p Domnulŭ, după ce a scăpatŭ pre poporŭ din pămîntulŭ Egipteĭlŭi, maĭ pe urmă ^q a perdutŭ pre cei ce nu aŭ crezutŭ. Și ^r pre îngerĭĭ, cari 6
nu ș'aŭ păzitŭ stărea lorŭ ce d'întîiŭ, ci ș'aŭ lăsatŭ locuința lorŭ, ^s i-aŭ ținutŭ în veciĭ de legătură întunecată, ^t spre judecata ^u celeĭ mărĭ. Precumŭ ^v Sodoma 7

şi Gheonea şi cetăţile celo d'împrejurulŭ
Ierii, cari aveamu acelora aŭ fiecarŭ dosfĕrare; şi ai fostŭ duşi după carne străini,
sînt aduse de exemplu, mĕrindŭ pedĕpsa
focului celŭ eternŭ.

6 Asemenea şi acestia visĕndŭ, şi spurcă
corpulŭ, despreţuescu domnia, şi hulescu
2 domnăţile. Ĕră Mihaelŭ, archiîngerulŭ,
cându, certându se cu diavolulŭ, disputa
despre corpulŭ lui Moisi, nu cutedjă să
10 aducă, a ţĕsă: Certa-te Domnulŭ! Ci
acestia huleseu ceea ce nu înţelegu: şi ceea
ce scŭ dupre natură, ca nisce dobitoce fără
11 de minte, întru acelea se strică. Vai lorŭ!
căci aŭ ambladŭ în calea lui Cain, şi aŭ
alergatŭ volnŭ la rătăcirea lui Balaam
pentru plată, şi sînt pierduţi în contrazicerea lui Core.

12 Acestia sînt pete în ospeţele vóstre de
frăţie, mĕrindŭ cu voi, şi păscendu-se
fără de frică; nóure sĕte fără de apă, purtându-se de vêntŭ; arbori toamnatecŭ şi
fără fructu, de două ori morţi şi dezrădăcinaţi;

13 valuri furióse de mare, spumegându-şi
ruşinea lorŭ; stele rătăcitóre, cărora se păzéscă negura întunecosului în
eternŭ.

14 Dară şi Enoch, şeptelea dupre la
Adamŭ, a profeţitŭ de acestia, ţĕsendŭ:
Ecĕ, sînt Domnulŭ cu sfinţii de mii de
15 mii şi sute, Să facă judecată asupra tuturorŭ şi să mustre pre toţi fărădelegiaşi dintre dînşii de tóte faptele lorŭ celo
impĭe, cari le-aŭ săvîrşitŭ, şi de tóte cuvintele lorŭ celo aspre, cari le-aŭ vorbitŭ asupra lui păcătoşii celŭ impĭosŭ. Acestia sînt 16
cârtitorŭ, nemulţumiţi, ambladnŭ dupre poftele lorŭ; şi gura lorŭ vorbesce cuvinte
fóte; mirĭndu-se de persóne pentru folosulŭ lorŭ.

17 Ĕră voi, iubiţilorŭ, aduceţi-vĕ aminte de
cuvintele, cari s'aŭ ţĕsŭ mai înainte de apostolii domnului nostru, Isusŭ Christosŭ;
18 Carii vĕu ţĕce, că în timpulŭ de pe urmă
voru fi batjocoritorŭ, cari voru ambla dupre poftele lorŭ celo impĭe. Acestia sînt cari
19 se desbină, sufletescŭ, nevĕdĕndŭ Spiritŭ.

Ĕră voi, iubiţilorŭ, rădimându-vĕ în 20
credinţa vóstră cea mai sfîntă, şi rugându-vĕ în Spiritŭ Sfîntŭ, Păziţi-vĕ pre voi în 21
iubirea lui Dumnedieŭ, aşteptându mila Domnului nostru Isusŭ Christosŭ, spre vĭaţa
22 eternă. Şi ce unora compătimiţi, 22
23 scĕndu-i; Ĕră pre alţii mîntuiţi cu 23
frică, răpindu-i din focŭ; urîndu şi vestmîntulŭ celŭ întinatŭ de carne.

24 Ĕră celui ce póte să vĕ păzéscă nevĕ- 24
tnţi, şi să vĕ pună înaintea mărirei sale
25 fără prihană cu bucurie, Unuia înţeleptului Dumnedieŭ, Mĕntuitorulŭ nostru,
şi mărire şi măreţie, domnire şi putere şi acumŭ
şi în toţi secolii. Amĭnŭ.

APOCALIPSULŬ
SĂNTULUI
IOANU TEOLOGULŬ.

Introducere, subiectulŭ şi scopulŭ de scriere.

1 DESCOPERIREA lui Isusŭ Christosŭ, ce
i-o Dumnedieŭ s'o dată, ca să arete servilorŭ sei celo ce trebue să se întîmple în
curîndŭ, şi pre care a spusŭ-o şi a trimesŭ
prin îngerulŭ sĕu către servulŭ sĕu Ioanu:
2 Carele a mărturisitŭ cuvîntulŭ lui Dumnedieŭ,
şi mărturia lui Isusŭ Christosŭ, şi tóte câte
3 a vĕzutŭ. Fericitŭ este celŭ ce citesce, şi cei ce
ascultă cuvintele acestei profeţii, şi păzescă
celе scrise întrĭnsa; căci timpulŭ este aprópe.

Iertăciunea şepte bisericilorŭ care sînt în Asia: Christŏs şi voia şi pacea de la celŭ ce este şi celŭ ce era şi celŭ ce vine, şi de la

Ioanŭ celorŭ şepte biserici care sînt în 4
Asia: Ĕrtĕ-vĕ voi şi pace de la celŭ ce este
şi celŭ ce era şi celŭ ce vine, şi de la
cele şepte spirite cari sînt înaintea scaunului sĕu; şi de la Isusŭ Christosŭ, martorulŭ celŭ credinciosŭ, şi întîiulŭ născutŭ 5
din morţi, şi domnulŭ regilorŭ pemîntului.

Celŭ ce ne-a iubitŭ, şi ne-a spălatŭ
6 de păcatele nóstre cu sîngele sĕu, Şi ne-a
făcutŭ regi şi preoţi lui Dumnedieŭ şi Părintelui sĕu; lui să fie slava şi stăpînirea în secolii secolilorŭ. Amĭnŭ.

7 Ecĕ, vine cu nórii, şi-lŭ va vedé tótŭ
ochiulŭ, şi cei ce l'aŭ împuns; şi vorŭ plînge la faţa lui tóte semińţiile pămîntului. Da, Amĭnŭ.

8 Eu sînt Alfa şi Omega, începutulŭ şi
sfîrşitulŭ, dice Domnulŭ, celŭ ce este şi celŭ
ce era şi celŭ ce vine, Atotŭ-puternicŭlŭ.

Visiune cerească a lui Cristosŭ

9 Eŭ Ioanŭ, celŭ ce vĕ este şi frate nostru,
şi părtaşŭ în strîmtorarea şi în împărăţia
şi în răbdarea lui Isusŭ Christosŭ, eramŭ
în insula ce se chiamă Patmosŭ, pentru cuvîntulŭ lui Dumnedieŭ şi pentru mărturisirea
10 lui Isusŭ Christosŭ; Fusŭ în Spiritŭ la
Ziua Domnicĕ, şi auzĭ în urmă de mine
11 voce tare, ca de trîmbiţă, Ţĕcîndŭ: Eu
sînt Alfa şi Omega, celŭ d'întîiŭ şi celŭ de
pe urmă, şi: Ce vedi, scrie în cărte, şi
trîmite celorŭ şepte biserici din Asia: la
Efes, la Smirna, la Pergamŭ, la Tiatira, la
Sardisŭ, la Filadelfia şi la Laodicea.

12 Şi mĭ-am întorsŭ să văd ce voce
vorbea cu mine. Şi întorcîndu-mĭ, văzŭ şepte sfeşnice de aurŭ;
13 Şi în mijlocŭlŭ celorŭ şepte sfeşnice pre
unulŭ semenea Fiiului omului, îmbrăcatŭ
cu vestmîntŭ lungŭ, şi încinsŭ la mĕdulară
14 cu brîu de aurŭ; Capulŭ şi părulŭ lui era
albŭ, ca lîna cea albă, ca zăpada; şi
15 ochiĭ lui ca para focului; Şi picĭorele lui
asemenea cu aramă fină, arsă în cuptoriu,
şi vocea lui ca sunetŭ de ape multe.

16 Şi avea în mînă sa cea dreptă şepte
stele; şi din gura lui eşia sabie cu două tăişuri; şi faţa lui era ca sórele
când luminéză în puterea sa.

17 Şi cându l'amŭ vĕzutŭ la picĭorele
lui, ca mórtă. Dară pusesă preste mine mâna sa cea dreptă grestă mine, ţĕcîndŭ: Nu
te teme; Eŭ sînt celŭ d'întîiŭ şi celŭ de
18 pe urmă; Şi celŭ ce sînt viu, şi amŭ fostŭ
mortŭ; şi ecĕ, sînt viu în secolii secolilorŭ;

Amĭnŭ, şi am cheile infernului şi ale
morţei. Scrie celе ce aĭ vĕzutŭ şi celе ce
sînt şi celе ce voru să fie dupre acestea;
Mistériulŭ celorŭ şepte stele, cari le-aĭ vedutŭ în drépta mea, şi celorŭ şepte sfeşnice de aurŭ. Celе şepte stele sînt îngerii celorŭ şepte biserici; şi celе şepte sfeşnice, care le-aĭ vĕzutŭ, sînt celе şepte biserici.

Epistola la cele şepte bisericĭ din Asia.

2 ANGERULUI bisericei Efesului scrie: Acestea ţĕce celŭ ce ţine celе şepte
stele în drépta sa, celŭ ce umblă în mijlocŭlŭ celorŭ şepte sfeşnice de aurŭ:

2 Ştiŭ faptele tale şi ostenéla ta şi răbdarea ta, şi cumŭ nu poţi suferi pre cei
răi; şi aĭ cercatŭ pre cei ce dîcu că sînt
apostoli, şi nu sînt; şi i-aĭ aflatŭ mincinoşi; 3
3 Şi aĭ răbdatŭ, şi aĭ tărie, şi pentru numele meu lucraĭ obosită, şi nu leşaĭ
4 descurajată. Dară aceea reu împotrivă
5 mi-o aducĭ de multe ori, că părăseşĭ
iubirea ta cea d'întîiŭ. Deci ţĕ aducĭ
aminte de unde ai căzutŭ, şi pocĕieşte-te, şi fă faptele cele d'întîiŭ; Ĕră de nu, vinŭ
la tine curîndŭ, şi voiŭ mişca sfeşnicelŭ tĕu din locŭlŭ seŭ, de nu te vei
6 pocĕi. Dară aceea ai, că urăşti faptele Nicolaiţilorŭ, cari şi eŭ le urăscŭ.

7 Cine are urechi audă ce ţĕce bisericelorŭ Spiritulŭ! Celui ce învinge voiŭ da
lui să mănînce din pomulŭ vĭeţei, care
este în mijlocŭlŭ raiuluĭ lui Dumnedieŭ.

Şi îngerului bisericei Smirnei scrie: 8
Acestea ţĕce celŭ d'întîiŭ şi celŭ de pe
urmă, care a fostŭ mortŭ şi a înviatŭ:

9 Ştiŭ faptele tale şi strîmtorarea ta, şi să-
racia ta, (dară eşti bogatŭ,) şi hulirea celorŭ
ce dîcu că sînt Iudei, şi nu sînt,
10 ci sinagogă a Satanei. Nimică nu te teme 10
de celе ce ai a suferi; Ecĕ, diavolulŭ va
arunca pre unii din voi în închisóre,
ca să vĕ cercedĕ, şi veţĭ avé strîmtorare
dece dile; Fii credinciosŭ până la morte,
şi-ţi voiŭ da cununa vĭeţei.

11 Cine are urechi audă ce ţĕce bisericelorŭ Spiritulŭ! Celŭ ce învinge nu se
va vătĕma de a doua mórte.

13 Şi îngerului besericei celei din Pergamŭ să-i scrii: Acestea dice celui ce are sabia ascuţită cu două tăişuri:
15 *Ştiu unde locuesci; unde este scaunul satanei; şi ţi numelu meu, şi nu ai lepădată credinţa mea în dilele în cari era Antipa, martirulu meu celu credinciosu, care s'a uciss la voi, unde locuesce Satana.
14 Dară am câteva cuvinte ca spre tine: că ai acolo pre cei ce ţinu învăţătura lui *Balaam, care învăţa pre Balac să pună scandală înaintea fiiloru lui Israilu, *să mănânce de cele sacrificate idoliloru şi să facă desfrânare.
15 Aşa ai şi tu pre cei ce ţinu învăţătura *Nicolaiţiloru, care eu o urăsc. Pocăesce-te! altmintrelea voiu veni la tine curêndu, *şi voiu face resbelu asupra lorŭ cu sabia gurei mele.
17 *Celu ce are urechi, audă ce dice Insuflarea Spiritului! Celui ce învinge *i voiu da să mănânce din mana ceea ascunsă, şi voiu da semnu albu, şi pe semnulu *numelu nou scrisu, care nimenu nu lu scie, de cătu numai celu ce lu ia.
18 Şi îngerului besericei celei din Tiatira să-i scrii: Acestea dice *Fiiulu lui Dumnedieŭ, *care are ochii cei ca para focului, şi picidrele sale asemenea cu arama fină:
19 *Ştiu faptele tale, şi iubirea şi serviciulu tău, şi credinţa şi răbdarea ta, şi faptele tale, şi că cele de pe urmă sînt mai multe de cătu cele d'ântâiu.
20 Dară am câteva ca spre tine: că laşi pre femeia *Izabela, care se dice că este profetesă, de învaţă şi amăgesce pre servii mei *să facă desfrânare şi să mănânce cele sacrificate idoliloru. Am dată-o şi timpu *ca să se pocăiască de desfrânarea sa; dară nu s'a pocăitu. Ecce, eu o voiu pune în pată, şi pre cei ce facu desfrânare cu ea în strîmtorare mare, de nu se vorŭ pocăi de faptele lorŭ. Şi pre copiii ei *i voiu ucide; şi aşa vorŭ cunosce tóte besericele că *eu sînt celu ce cercu rărunchii şi inimile; şi *voiŭ da voiŭ de câtrău dupre faptele vóstre.
24 Eŭ voiu şi celorŭ-l-alţi din Tiatira, câţi nu au această învăţătură, şi cari nu ai cunoscutŭ *adâncimile Satanei, precumŭ dîcu, *nu voiu pune greutate voi altă sarcină. Ferŭ 25 *numai ce aveţi ţineţi, până voiu veni.
Şi celŭ ce învinge, şi păzesce *faptele 26
mele până la sfîrşitu, *acelui-a voiŭ da putere preste Ginţi; / Şi le va păstori cu 27
vergă de fieru; şi se vorŭ sfărîma ca vasele de lutu; precumu şi eu am luată de la *Părintele meu. Şi voiŭ da *acelui ce are de 28
dimineaţă. / Celŭ ce are urechi, audă ce 29
dice Insuflarea Spiritului!

Şi îngerului besericei celei din Sardesŭ 3
să-i scrii: Acestea dice celŭ *ce are cele şepte spirite ale lui Dumnedieŭ şi cele şepte stele:
*Ştiu faptele tale că ai numa că trăeşti, / dară morţiu eşti. Priveghiază, şi întă- 2
resce pre cele-l-alte, cari se aŭ să moră; căci nu am aflată faptele tale depline înaintea lui Dumnedieŭ. Drepţă aceea *adu-ţi aminte, cumu ai primită şi ai audită; şi ţine, şi *pocăesce-te. / Ferŭ de nu vei priveghia, voiŭ 3
veni asupra ta ca unŭ furŭ, şi nu ai cunoscutŭ în care óră voiŭ veni asupra ta. / Ai 4
*puţine numai şi în Sardesŭ, cari nu şi aŭ *întinată vestmintele; acelea vorŭ umbla împreună cu mine *cu haine albe; cari sînt vrednice.
Celŭ ce învinge, *acesta se va îmbrăca 5
în vestminte albe; şi nu voiŭ *şterge numele lui din *cartea vieţei; ci *voiu mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu şi înaintea îngeriloru sei. *Celŭ ce are urechi, audă ce 6
dice Insuflarea Spiritului!

Şi îngerului besericei celei din Filadelfia să-i scrii: Acestea dice *celŭ sfîntŭ, *celŭ adevĕratŭ, celŭ ce are *cheia lui David, *celŭ ce deschide, şi nimenea nu închide, şi *închide, şi nimenea nu deschide: 7
*Ştiu faptele tale; ecce, amu pusŭ înain- 8
tea ta *uşi deschise, şi care nimenea nu o póte închide, căci putere mică ai, şi ai păzitu cuvêntulu meu, şi nu ai tăgăduitŭ numele meu. Ecce, voiŭ face *pre cei din 9
sinagoga Satanei, anume cu se ţică că sînt Iudei, şi nu sînt, ci mintescŭ: ecce, *i voiŭ face că să vină şi să se închine înaintea picioreloru tăle, şi să scie că *eu am iubitu pre tine. Pentru că ai păzitu cuvêntulu răb- 10
dĕrei mele, *şi eŭ te voiu păzi pre tine de

ora ispitei, ce are să vină preste *tótă lumea, ca să cerce pre cei ce locuescŭ *pe 11
pămêntŭ. Ecce, *viiŭ curêndŭ, *ţine ceea ce ai, ca *nimenea să nu-ţi ia *cununa. 12
Celŭ ce învinge *în voiŭ face *stîlpŭ în 13
beserica Dumnedieŭlui meu, şi nu *va mai eşi afară; şi *voiu scrie preste elu numele Dumnedieŭlui meu, şi numele cetăţei Dumnedieŭlui meu, *Ierusalimulŭi celŭ nou, care se pogóră din ceriu de la Dumnedieŭlu meu, *şi voiu scrie preste elu numelu meu 14
celŭ nou. *Celŭ ce are urechi, audă ce dice Insuflarea Spiritului!

Şi îngerului besericei celei din Laudiceea să-i scrii: / Acestea dice celŭ Amin, 15
*martorulŭi celŭ credinciosu şi adevĕratu, *începătorulŭi zidirei lui Dumnedieŭ:
*Ştiu faptele tale, că nici rece eşti, nici 16
fierbinte; O de ai fi rece sau fierbinte! Ferŭ fiindu-că eşti căldutŭ, şi nici rece nici fierbinte te voiŭ vĕrsa din gura mea. Pentru 17
că dici: Bogatŭ sînt şi m'amu îmbogăţitŭ, şi de nimicu nu amu lipsă; şi nu scii, căci eşti miserabilŭ şi ticălosŭ, şi sĕracŭ şi orbŭ şi goliŭ. To sfătuescu *să cumperi de la mine 18
aurŭ lămuritŭ prin focŭ, ca să te îmbogăţesci; şi *vestminte albe, ca să te îmbraci, şi să nu se arate ruşinea goliciunei tale; şi unge ochii tăi cu collyrŭ, ca să vedi. Eu *sunu pe câţi iubescŭ, *i mustru, şi 19
certŭ; aşa fi dară zelosŭ, şi pocăesce-te! Ecce, *stoiu la uşă, şi bat; *de va audi cine- 20
va vocea mea, şi va deschide uşa, *voiu intra la elu, şi voiu cina cu elu, şi elŭ cu mine.
Celui ce învinge *i voiŭ da să şĕdă cu 21
mine pe tronulŭ meu, precumu şi eŭ amu învinsŭ, şi mŭ amu aşĕdatŭ cu Părintele meu pe tronulŭ lui. *Celŭ ce are urechi, audă 22
ce dice Insuflarea Spiritului!

*Tronulŭ văzutŭ. — Viiitorea întocmaiŭ, întîmplărei Creatorului în cerŭ.

4 DUPĂ acestea amŭ văzutŭ, şi ecce o uşă deschisă în cerŭ, şi *vocea cea o audisemŭ mai *nainte vorbindu-mi, ca o trîmbiţă, şi dicêndu-mi: *Sui-te aicea, *şi-ţi voiŭ arĕta cele ce trebue să se întîmple după acestea.
2 Şi îndată *amŭ fostŭ în spiritŭ; şi ecce, *unŭ scaunŭ era pusŭ în cerŭ, şi *unulŭ şĕdea pe

*Tronulŭ văzutŭ şi de Mântuitorŭl, ce se va deschide; cuvintele de laudă şi închinăciune către elŭ.

Şi amŭ vĕzutŭ în drépta celui ce şĕdea 5
pe tronŭ *o carte scrisă din lăuntru şi din afară, *sigilată cu şepte tigle.
Şi amŭ vĕzutŭ unŭ îngerŭ tare otrigându cu vóce mare: Cine este vrednicŭ a deschide cartea, şi a dezlega sigilele ei? 2
Şi nimenea *în ceriŭ, nici pe pămêntŭ, nici supt pĕmêntŭ, nu putea deschide cartea, nici a o privi. Eŭ eu plângeamŭ multŭ. 4

ci nimenea nu s'a aflatŭ vrednicŭ a deschide și a ceti cartea, nici a o privi.

5 Și unulŭ din bătrîni a disŭ mie: Nu plînge; iată, *Leulŭ celŭ din semînția lui Iudă, *Rădăcina lui Davidŭ, a învinsŭ ca să deschidă cartea, *și să desfacă cele șepte sigilie ale ei.

6 Și am văzutŭ, și iată, în mijlocŭlŭ tronului și alŭ celoră patru fețe, și în mijlocŭlŭ bătrîniloră, stă *unŭ Mielŭ, ca junghiatŭ, având șepte coarne și *șepte ochi, cari sînt *cele șepte spirite ale lui Dumnedĕi, trimese în totŭ pămîntulŭ. Acesta a venitŭ, și a luatŭ cartea din dreptŭ *celui ce ședea pe tronŭ.

8 Și luîndŭ ei cartea, cele patru fețe și *cei douĕ-dieci și patru de bătrîni s'aŭ prosternatŭ înaintea Mielului, având fie-care *cîntece și cupe de aurŭ pline de tămîieri, 9 *sunt rugăciunile sfinților; Și *cîntaŭ cîntare nouă, disŭ:

*Vrednicŭ ești tu a lua cartea, și a deschide sigiliile ei;

*Căci tu ai junghiatŭ, și *ne-ai rescumpărată lui Dumnedĕŭ cu sîngele tĕu,

*Din tŏtă semînția și limba și poporulŭ și neamulŭ;

10 *Și ne-ai făcută Dumnedĕului nostru regi și preoți;

Și vomŭ domni pe pămîntŭ.

11 Și privindu-mĕ, amŭ auditŭ vocea de îngeri mulți *împrejurulŭ tronului și ai ființeloră și ai bătrîniloră; și era numĕrulŭ lorŭ *miriade de miriade, și mii de mii.

12 Ceștia aŭ disŭ cu voce tare:

*Vrednicŭ celŭ Mielŭ celŭ junghiatŭ,

A primi puterea și bogăția și înțelepciunea,

Și tăria și onórea și mărirea și lăudă-cuvîntarea.

13 Și *tŏtă ființa din ceriŭ și de pe pămîntŭ, și de supt pămîntŭ, și cele din mare, și tŏte cele ce sînt într'ensele, amŭ auditŭ disîndŭ:

*Lăudă-cuvîntarea și onórea și mărirea și puterea,

Fie celŭ *ce șede pe tronŭ, și Mielului,

În secululŭ veciloră.

14 *Și cei patru fețe ziceaŭ: Amin. Și cei douĕ-dieci și patru de bătrîni aŭ prosternatŭ, și s'aŭ închinatŭ celui *ce trăiește în veciĭ veciloră.

*Ființă vieții — Deschiderea celei dintîi pecețe.

6 Și *amŭ văzutŭ cîndŭ a deschisŭ Mielulŭ unulŭ din cele șepte sigilie, și amŭ auditŭ pe *unŭ din cele patru ființe disîndŭ, ca cu voce de tunetŭ: Vino, și vedĕ. 2 Și amŭ văzutŭ, și iată *unŭ calŭ albŭ; *și celŭ ce ședea pe elŭ avea arcŭ, și *i s'a datŭ cunună; și a eșitŭ învingîndŭ și spre învingere.

3 Și deschizîndu-se alt *lea sigilĭu, amŭ auditŭ pe a doua ființă disîndŭ: Vino, și vedĕ. 4 *Și a eșitŭ altŭ calŭ, ca focŭ; și celui ce ședea pe elŭ i s'a datŭ putere să ia pacea de pe pămîntŭ, și ca se junghie unulŭ pe altulŭ: și i s'a datŭ sabia mare.

5 Și deschizîndu-se alŭ treilea sigilĭu, *amŭ auditŭ pe a treia ființă disîndŭ: Vino, și vedĕ. Și amŭ văzutŭ, și iată calŭ negru: și celŭ ce ședea pe elŭ avea cumpĕnă în mîna sa. 6 Și amŭ auditŭ vŏce din mĕdiulŭ celoră patru fețe, disîndŭ: O măsură de grîŭ pentru unŭ dinară, și trei măsuri de orjă pentru unŭ dinară; *dară nu și vinulŭ și untdelemnulŭ nu vătămă.

7 Și deschizîndu-se alŭ patrulea sigilĭu, *amŭ auditŭ vocea a patra ființă, disîndŭ: Vino, și vedĕ. 8 *Și amŭ văzutŭ, și iată calŭ gălbinŭ; și numĕlŭ celui ce ședea pe elŭ era Mórtea; și Infernulŭ urmă după ea: și i s'a datŭ putere preste a patra parte a pămîntului, *ca omóre cu sabiă și cu fómete și cu pestilență *și prin fiĕrele pămîntului.

9 Și deschizîndu-se alŭ cincilea sigilĭu, am *văzutŭ supt *altarŭ *sufletele celoră uciși *pentru cuvîntulŭ lui Dumnedĕŭ și pentru *mărturisirea ce aveaŭ; 10 Și aleaŭ cu voce tare, disîndŭ: *Pînă cîndŭ, Domnulŭ *celŭ sfîntŭ și adevĕrată, *nu judecĭ, și nu resbuni sîngele nostru de la cei ce locuescŭ pe pămîntŭ? 11 Și *vestmîntŭ albe s'aŭ datŭ fie-căruia dintr'ensiĭ; și li s'a disŭ, *că se reposeze încă puținŭ timpŭ, pînă ce se va împlini și ceilalți consĕrvitori lorŭ și alŭ frățiloră lorŭ, cari aŭ să se omóre ca și ei.

12 Și amŭ văzutŭ cîndŭ a deschisŭ alŭ șeselea sigilĭu, *și iată, s'a făcutŭ cutremurŭ mare, și *sórele s'a făcutŭ negru, ca unŭ sacŭ de părĭ, și luna s'a făcutŭ ca

sîngele. 13 *Și stelele cerului aŭ căzutŭ pe pămîntŭ, precumŭ smochinulŭ lăsîndu-și smochinele cele crude când se clătesce 14 cerce de vêntŭ mare. *Și cerulŭ a despărțitŭ ca o carte învălîtorită; și *tŏte munțiĭ și insule s'aŭ mișcatŭ din locurile 15 lorŭ. Și regiĭ pămîntului, și domniĭ, și bogațiĭ și căpeteniile și cei puternicĭ, și tŏți sclaviĭ și tŏți liberiĭ, s'aŭ ascunsŭ în 16 peșteri și în petrele munțiloră; *Și disŭ munțiloră și petreloră: Cădeți preste noi, și ne ascundeți de fața celui ce șede 17 *pe tronŭ și de la mînia Mielului; *Căci a venitŭ ziua cea mare a mîniei sale; *și cine va putea să șede?

*Vedenie sigiliului — Mulțimea credincioșilor însemnați cu sfîntul pecetiei cu numărul

7 Și după aceste amŭ văzutŭ patru îngeri stîndŭ în cele patru unghiurĭ ale pămîntului, *ținîndŭ cele patru vînturi ale pămîntului, *ca să nu sufle vîntulŭ pe pămînt, nici preste vre unŭ arborŭ.

2 Și amŭ văzutŭ altŭ îngerŭ suindu-se de la resăritulŭ soarelui, având sigiliulŭ lui Dumnedĕŭ celui viŭ; și a strigatŭ cu vŏce tare la cei patru îngeĭ, cărora *s'a datŭ se 3 vatăme pămîntulŭ și marea, Ziceîndŭ: *Nu vătemați pămîntulŭ, nici marea, nici arborĭi, pînă ce vomŭ *sigilia pe serviĭ Dumnedĕului nostru *pe frunțile lorŭ.

4 *Și amŭ auditŭ numĕrulŭ celoră sigilațiĭ: *O sută patru-dieci și patru de miĭ, sigilațĭ din tŏtă semînția fiiloră lui Israelŭ:

5 Din semînția lui Iudă douĕ-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

Din semînția lui Rubenŭ douĕ spre-dieci miĭ sigilațĭ;

Din semînția lui Gadă douĕ-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

6 Din semînția lui Asserŭ dĭece-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

Din semînția lui Neftali douĕ-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

Din semînția lui Manase dĭece-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

7 Din semînția lui Simeonŭ douĕ-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

Din semînția lui Leviĭ douĕ-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

Din semînția lui Isacarŭ douĕ spre-dieci miĭ sigilațĭ;

8 Din semînția lui Zabulonŭ douĕ-spre-dieci miĭ sigilațĭ;

Din semînția lui Iosefŭ douĕ-spre-dieci miĭ sigilațĭ.

Din semînția lui Beniamĭnŭ dĭece-spre-dieci miĭ sigilațĭ.

*Vedenie mulțimei — Fericirea celora ce au ispășit, prin sîngele celui de curînd, ispășirea altă pecetea dreptății.

9 După aceste amŭ văzutŭ, și iată *mulțime mare, pre care nimenea nu putea s'o numĕre, *din tŏte neamurile și semințiile, popórele și limbile, stînduĭ înaintea tronului și înaintea Mielului, *îmbrăcațĭ în vestminte albe, și cu ramurĭ în mînile lorŭ, 10 și strigaŭ cu vŏce mare, ziceîndŭ:

*Mîntuirea Dumnedĕului nostru, *celui ce șede pe tronŭ,

Și Mielului.

11 *Și toțĭ îngeriĭ stăteaŭ împrejurulŭ tronului și a bătrîniloră și a celoră patru ființe, și aŭ prosternatŭ înaintea tronului pe fețele lorŭ, și aŭ închinatŭ lui Dumnedĕŭ, 12 *Ziceîndu:

Amin; bine-cuvîntarea și mărirea și înțelepciunea,

Și mulțumirea și onórea și puterea și tăria, Fie Dumnedĕului nostru în secululŭ veciloră. Amin.

13 Atunci unulŭ d'între bătrîniĭ, mi-a disŭ: Aceștia cari sînt îmbrăcațĭ cu *vestmintele cele albe, cine sînt, și de unde aŭ venitŭ? 14 Și amŭ disŭ lui: Domne, tu scĭi. Și a disŭ mie: *Aceștia sînt cei ce viniĭ din strîmtorarea cea mare, cari aŭ *spălată vestmintele lorŭ, și le-aŭ albitŭ în sîngele Mielului. 15 Pentru aceea sînt înaintea tronului lui Dumnedĕŭ, și-I slujescŭ diua și nópte în templulŭ lui; și cel ce șede pe tronŭ va *locui fiĕre d'însiĭ. 16 *Nu vorŭ mai flămînzi, nici vorŭ mai însetoșa, *nici va mai cădé preste ei sórele, nici vre-o arșiță; 17 Căci Mielulŭ celŭ din mijlocŭlŭ tronului *i va păstori, și-i va conduce la izvóre de ape viĭ; *și va șterge Dumnedĕŭ tótă lacrima de la ochiĭ lorŭ.

8 *Și deschizîndu-se alŭ șaptelea sigilĭu, s'a făcutŭ tăcere în ceriŭ, ca la jumătate de óră.

Cele șepte trîmbițe — Visiunea întroducătore, asemene celoră șepte sigilie trecute.

2 *Și amŭ văzutŭ pre cei șepte îngeri,

cari stă înaintea lui Dumnedeŭ; ᵃ şi li s'ă dată
5 fiecăruia câte câte o trîmbiţă. Şi altŭ îngerŭ a venită, şi sta la altarŭ, avêndŭ tămîiare de aurŭ; şi i s'a dată tămîiă multă, ca să o addŭcă cu ᵇrugăciunile tuturoru sfinţiloru pe altarulŭ celŭ
6 de aurŭ, care este înaintea tronului. Şi ᶜfumulŭ tămîieĭ cu rugăciunile sfinţiloru, s'a suită înaintea lui Dumnedeŭ din mâna îngerului.
7 Şi a luată îngerulŭ tămîiarea, şi a umplută-o din focŭlŭ altarului, şi a aruncată pe pămêntŭ; şi ᵈau fulgerată voci şi tunete, fulgere ᵉ şi cutremure.
8 Şi cei şapte îngeri, cari aveaŭ cele şapte trîmbiţi, s'aŭ gătită ca trîmbiţeze.
9 Şi îngerulŭ celŭ dintîiŭ a trîmbiţatŭ, ᶠşi s'a făcută grêndină şi focŭ amestecată cu sînge, şi s'aŭ aruncată ᶠpe pămêntŭ; şi a treĭa parte ᵍdin arborĭ a arsŭ, şi tótă verdeaţa a arsŭ.
10 Şi alŭ doilea îngerŭ a trîmbiţatŭ, ʰşi s'a aruncată în mare ca unŭ munte mare ardîndŭ cu focŭ, şi a treĭa parte din mare s'a întorsŭ în sînge;
11 ʰşi a treĭa parte din făpturile mării, cari aveaŭ viaţă, a murită; şi a treĭa parte din corăbiĭ s'a sfărîmată.
12 Şi alŭ treilea îngerŭ a trîmbiţatŭ, ʰşi a căzută din ceriŭ o stea mare, ardîndŭ ca o candelă, ᵏ şi a căzută peste a treĭa parte din rîuri şi peste izvórele apelorŭ.
13 ˡŞi numele stelei se chiamă Pelinŭ; şi a treĭa parte din ape s'a făcută ca pelinulŭ: şi mulţi din oamenĭ aŭ murită din apa, pentru că se făcuseră amare.
14 ˡŞi alŭ patrulea îngerŭ a trîmbiţatŭ, şi s'a rănită a treĭa parte a sórelui, şi a treĭa parte a lunei şi a treĭa parte a stelelorŭ; aşa că s'a întunecată a treĭa parte din ele, şi ziua nu a luminată de către a treĭa parte, şi nóptea asemenea.

Cele după trîmbiţă. Trîmbiţarea cîncilea a cincea, sŭ a durerilorŭ cŭ.

15 Şi văzûndu-mĕ, ᵐunŭ vulturŭ pre mijlocŭ înaintea lui Dumnedeŭ, şi a înţelesŭ cu vóce tare: ᵐVaĭ, vaĭ, vaĭ celorŭ ce locuescŭ pe pămêntŭ de celelalte voci de trîmbiţă ale celorŭ trei îngeri, cari aŭ să trîmbiţeze!

9 Şi alŭ cincilea îngerŭ a trîmbiţatŭ, ⁿşi unŭ vĕzutŭ o stea din ceriŭ căzûndŭ pe pămêntŭ; şi i s'a dată cheia ᵒfîntînei
2 adîncului. Şi a deschisŭ fîntîna adîncului; ᵖşi s'a ridicată fumŭ din fîntînă, ca fumulŭ de la unŭ cuptorŭ mare; şi s'aŭ întunecată sórele şi cerulŭ de fumulŭ fîntînei.
3 Şi din fumŭ aŭ eşită ᵍlocuste pe pămêntŭ: şi li s'a dată putere, ʳprecumŭ aŭ puterea scorpiile pămîntului.
4 Şi li s'a ziseŭ, ˢca să nu vatăme ʳérba pămîntului, nici vre o verdeaţă, nici vre unŭ arborĭ; decâtŭ numaĭ pre oamenĭ, cari nu aŭ ᵗsigiliulŭ lui Dumnedeŭ pe frunţile lorŭ.
5 Şi li s'a dată ca să nu-i omóre, ᵘ ci ca să-i chinuiască cinci luni; şi chinulŭ lorŭ este ca chinulŭ scorpiei, cîndŭ înţeapă pre omŭ.
6 Şi în acelea zile ᵛoamenĭ vorŭ căuta morţiĭ şi nu le vorŭ găsi; şi vorŭ pofti să moră, şi mórtea va fugi de la ei.
7 Şi ʷforma locustelorŭ erau asemenea cailorŭ gătiţi spre resboiŭ: ˣşi pe capetele lorŭ erau cumŭ ar fi de aurŭ, ʸşi feţele lorŭ semănau feţeloru omeneşti.
8 Şi aveaŭ părŭ ca părulŭ femeeloru, şi ᶻdinţiĭ lorŭ ca de leĭ.
9 Şi aveaŭ zăbrele ca zalele de fierŭ; şi sunetulŭ aripeloru lorŭ era ᵃca sunetulŭ de care cu mulţi cai alergîndŭ la resboiŭ;
10 Şi aveaŭ códe ca de scorpiĭ, şi erau înzestrate în cózile lorŭ; ᵇşi cenŭ puterea a vătăma oŭ omeniĭ cenŭ lunĭ.
11 ᶜŞi rége a lorŭ pestre nĭ, care este ᵈîngerulŭ adîncului, alŭ cărŭĭ numŭ Ebreeşte este Abadón, ériŭ în limba Elinéscă are numa Apollíon.

Cele după trîmbiţă—Durerea trîmbiţeĭ a şasea, sŭ a urmaĭ cŭ dóuăsprezece.

ᵉUnŭ vaĭ a trecută; ériŭ maĭ vinŭ încă 12
două vaĭuri după aceştea.
Şi alŭ şaselea îngerŭ a trîmbiţatŭ, şi unŭ 13
vocĭ auzită o vóce din cele patru coĭ ale altarului celui de aurŭ, care este înaintea lui Dumnedeŭ,
ᶠ Zicêndŭ îngerului alŭ şaselea, care are trîmbiţă: Deslegă pre cei patru îngeri, legaţi ᵍla rîulŭ mare Eufratŭ.
Şi s'aŭ deslegată cei patru îngeri, cari erauŭ 15
gătiţi spre óra şi ziua şi luna şi anulŭ, ca să omóre a treĭa parte din oameni.
Şi ʰnumĕrulŭ oştiriloru călăreţiloru era de 16
dóue miriade; ⁱşi eu am auzită numĕrulŭ lorŭ.
Aşa amŭ vĕzutŭ eŭ în visŭ, şi pre 17
cei ce şedeaŭ pe ei, având zale ca de focŭ şi de iacintŭ şi de pucióasă; ʲşi capetele celorŭ cĭ ca de leŭ; şi din gurile lorŭ eşea foc şi fumŭ şi pucióasă.
Din aceste trei plăgi s'a omorîtŭ o 18
a treĭa parte din oameni: de focŭ şi de fumŭ şi de pucióasă ce eşeaŭ din gurile lorŭ.
Căci puterea lorŭ este în gura lorŭ 19
şi în cózile lorŭ; ᵏcăci cózile lorŭ sunŭ asemenea şerpiloru, cu capete, cu cari vătămă.
Şi cei laĭţi oameni, cari nu aŭ murită 20
de plăgile acestea, ˡnu s'aŭ pocăită de faptele mâiniloru lorŭ, ca să nu se închine la ᵐdemoniĭ, şi idoliĭ cei de aurŭ şi de argintŭ, de aramă, de pétră şi de lemnŭ, cari nu potŭ nici vedé, nici aúdĭ, nici mersŭ
21 la: Nici s'aŭ pocăită de uciderile lorŭ, ⁿnici de fermecătoriile lorŭ, nici de desfrînările lorŭ, nici de furturile lorŭ.

Cele după trîmbiţă.—Proorocirea despre al doilea vaĭ; despre îngerul cu carte; despre cei doi martori; despre al şaptelea vaĭ, sŭ dicŭ sunetul.

10 Şi amŭ vĕzutŭ altŭ îngerŭ tare puternicŭ pogorîndu-se din ceriŭ, îmbrăcatŭ cu unŭ norŭ, ᵒşi curcubeŭ era pe capulŭ lui, şi ᵖfaţa lui ca soarele, şi ᵍpicióre lui ca nisce stîlpi de
2 focŭ; Şi avea în mînă sa cărticică deschisă; ʳşi a pusŭ piciorulŭ lui celŭ dreptŭ
3 pe mare, ériŭ celŭ stîngŭ pe pămîntŭ; Şi a strigatŭ cu vóce tare, precumŭ răcnesce leulŭ; şi cîndŭ a strigatŭ, aŭ sunată cele
4 ˢşepte tunete vocile lorŭ. Şi cîndŭ cele şepte tunete, vorbiseră ca nisce; eŭ amŭ scrisŭ vórbe din ceriŭ ziselorŭ-mi: ᵗSigiliază cele ce aŭ vorbită cele şepte tunete, şi nu le scrie.
5 Şi îngerulŭ, pre care l'amŭ vĕzutŭ stându pe mare şi pe pamêntŭ, ᵘa-şi redi-
6 case mâna sa spre ceriŭ, Şi s'a jurată pe celŭ ce trăesce ᵛîn vecĭi vecilorŭ, ʷcare a făcută ceriulŭ şi cele ce sunt întrînsulŭ, şi pămêntulŭ şi cele ce sunt întrînsulŭ, şi mareа şi cele ce sunt întrînsa, că ˣtimpulŭ nu se va maĭ întîrcia;
7 Ci ʸîn ziua cînd îngerulŭ alŭ şaptelea, cîndŭ va trîmbiţa, se va împlini misteriulŭ lui Dumnedeŭ, precumŭ a prevestită cerdacenĭ săĭ, proorocilorŭ.
8 Şi ᶻvocea, care amŭ auzitŭ din ceriŭ, ériŭ-şi a vorbită cu mine, şi a disŭ: Mergi de ia cărticica cea deschisă din mâna îngerului, ce stă pe mare şi pe pămîntŭ.
9 Şi amŭ mersŭ cătră îngerŭ, şi i-amŭ disŭ: Dă-mi cărticica. Ériŭ elŭ mi-a disŭ: ᵃIa-o şi o mănîncă; şi va amări pîntecele teŭ, ériŭ în gura ta va fi dulce ca mierea.
10 Şi amŭ luată cărticica din mâna îngerului, şi o-amŭ mîncată; ᵇşi era în gura mea dulce ca mierea; şi după ce o-amŭ mîncată, ᶜs'a amărîtŭ pîntecele meŭ.
11 Şi mi s'a disŭ: Trebue ca tu ériş-ai să proorocesci la multe popóre şi neamurĭ şi limbi şi regi.

11 Şi mi s'a datŭ ᵈtrestiă asemenea unui co- 1
vîrşŭ; şi era îngerulŭ, zicêndŭ: ᵉScóală-te, şi măsóră templulŭ lui Dumnedeŭ şi altarulŭ, şi pre cei ce se închină întrînsulŭ.
Ci ᶠcurtea cea din afară de templu lasă-o, 2
şi nu o măsóra: ᵍcăci s'a datŭ Gentiloru; şi vor călca cea sfîntă a voastră ʰcălca pe jos patru-dieci şi două de luni.
Şi voiŭ da puteri celorŭ doĭ ⁱmartoriĭ a 3
meĭ, şi voru proorocí ʲo mie şi dóue sute şasedieci de zile, îmbrăcaţi în sacĭ.
Aceştia sunt cei ᵏdoĭ măslinĭ şi cele 4
dóue sfeşnice, cari stau înaintea Dumnedeului pămêntului.
Şi de va voi cineva să-i vatăme, ˡcăci 5
va eşi din gura lorŭ, şi va mistui pre vrăjmaşiĭ lorŭ; ᵐşi de va voi cineva să-i vatăme, aşa trebue acela să se omóre.
Aceştia ⁿaŭ puterea a închide cerulŭ, ca să 6
nu plouă în zilile profeţieĭ lorŭ; şi ᵒaŭ puteri preste ape, a le întórce în sînge, şi a lovi pămîntulŭ cu ori-ce plagă, ori de câte orĭ voru voi.
Şi cîndŭ ᵖvorŭ sfîrşi mărturisirea lorŭ, 7
ᵍfiara, care se ridică din adîncŭ, ʳva face resbelŭ cu eĭ, şi-i va învinge, şi-i va omorî.
Şi trupurile celor morţi ale lorŭ voru fi 8
în ˢcalea ᵗcetăţiĭ celeĭ mari, care spiritualmente se chiamă Sodoma şi Egipetŭ unde şi Domnulŭ nostru s'a crucificatŭ.
ᵘŞi ceĭ din popóre şi din semenĭ şi din 9
limbi şi din naţiuni vorŭ vedé trupurile celor morţi ale lorŭ trei-dieci şi jumĕtate, ᵛşi nu vorŭ lăsa să pună trupurile celor morţi ale lorŭ la mormîntŭ.
ʷŞi ceĭ ce locuescŭ pe 10
pămêntŭ se voru bucura de eĭ, şi se voru veseli, ˣşi voru trimete daruri unŭ altuia; ʸpentru că aceştiă doĭ proorocĭ aŭ chinuită pre ceĭ ce locuescŭ pe pămêntŭ.
ᶻŞi după aceste trei zile şi jumĕtate ᵃspi- 11
ritŭ de viaţă de la Dumnedeŭ a intrată în eĭ, şi aŭ stătută în picióre-lorŭ; şi frică

12 mare a căzut pentru cei ce-l privesc. Şi aŭ
auzit vóce tare din ceriŭ dicându-li: Bu-
curaţi-vĕ dar, ceĭ d'în mulţi în ceriŭ şi pe voĭ,
şi vaĭ vĕţuluĭ pământ şi mărĭ!
13 Şi când a văzut balaurul că a fost
aruncat pe pământ, a urmărit pe femeea
care născuse pe copilul cel de sex bărbătesc.
14 Şi femeea a luat cele două aripĭ ale vulturului
celui mare, ca să zboare în pustiŭ în locul ei, unde
este hrănită un timp şi timpuri, şi jumătate de timp,
departe de faţa şarpelui.
15 Şi şarpele a aruncat din gura sa după femeea
apă ca un râŭ, ca să o facă dusă de
râŭ. 16 Şi a ajutat pământul femeeĭ, şi pământul
a deschis gura sa şi a înghiţit
râul, pe care l-a aruncat balaurul din
gura sa.

17 Şi balaurul s'a mâniat asupra femeeĭ,
şi a plecat, să facă resboiŭ cu ceĭ-l'alţĭ din
sămânţa ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeŭ,
şi aŭ mărturia lui Isus Christos.

Fiarele vĕzute până aci, şi apoĭ dracul.

13 Şi eŭ am stătut pe nisipul mărĭ, şi am
văzut o fiară ieşind din mare, care
avea zece capete şi zece coarne, şi pe
cornele ei câte diademe, şi pe capetele ei
2 câte un blăstem. Şi fiara, pe care o vĕ-
zuŭ era asemenea pardosului, şi piciorele
ei ca de urs, şi gura ei ca o gură de leŭ;
şi balaurul a dat acestuia puterea sa şi scaunul
3 seŭ şi domnia mare. Şi unul vĕzuŭ că
capul dus la el, ca rănit de moarte; şi rana
morţeĭ ei s'a vindecat;
Şi toată pământul s'a mirat de fiară;
4 şi s'aŭ închinat balaurului celui ce a
dat putere fiarei; şi s'aŭ închinat fiarei,
dicându-şi: Cine este asemenea fiarei? Cine
5 poate să facă resboiŭ cu ea? Şi s'a dat
gură care vorbia multe blăsteme; şi i s'a
dat putere a face resboiŭ patru zeci şi
6 două de luni. Şi-şi-a deschis gura sa spre
blăsteme împotriva lui Dumnezeŭ, ca să hulească
numele lui şi cortul lui şi pe ceĭ ce lo-
cuesc în ceriŭ. 7 Şi i s'a dat să facă resboiŭ cu sfinţiĭ, şi să-i învingă; şi i s'a dat
putere preste tótă semenţia şi limba şi
8 naţiunea. Şi îl se vor închina toţi cei ce
locuesc pe pământ, a căror nume nu
este scrise în cartea vieţeĭ Mielului celui
injunghiat de la întemeiarea lumeĭ.
9 Cine are ureche, audă: 10 Celui ce
merită să fie robit, va merge în robie; celui ce
va ucide cu sabia, cu sabie trebue să se ucidă. Aici
este răbdarea şi credinţa sfinţilor.

11 Şi am vĕzut altă fiară ieşind din pământ; şi avea două coarne asemenea
12 mielului, şi vorbia ca un balaur. Şi în-
dreptăţia tótă puterea fiarei celei d'întâiŭ
în presenţa ei, şi face ca pământul şi
cei ce locuesc pe d'însul să se închine
fiarei celei d'întâiŭ, a cărei rană de morte
13 se vindecase; Şi face semne mari, încât
să se pogóe şi foc din ceriŭ pe pământ
14 înaintea oamenilor. Şi înşeală pe cei ce
locuesc pe pământ prin semnele ceĭ i s'aŭ
dat să le facă înaintea fiarei, dicându
celorŭ ce locuesc pe pământ, ca să facă
imagine fiarei, care avea o rană de sabie
şi a trăit. 15 Şi i s'a încredinţat a da spiritŭ
imagineĭ fiarei, ca imaginea fiarei să vor-
bească, şi să facă ca toţi ce nu se vor în-
china imagineĭ fiarei să se omóre. 16 Şi face
pe toţi, pe cei mici şi pe cei mari, pe
cei bogaţi şi pe cei săraci, pe cei liberi
şi pe cei serbi, să le se semne pe mâna
lorŭ cea dreptă, sau pe frunţile lorŭ; 17 Şi
ca nimenea să nu poată cumpăra sau vinde,
de cât numaĭ celui ce are semnul, sau
numele fiarei, sau numărul numelui eĭ.
18 Aici este înţelepciune: Celui ce are
minte să socotéscă numărul fiarei; căci
este numărul de omŭ: şi numărul eĭ este:
Şase sute şese-deci şi şese.

Fiarea Mielului şi a următorilor lui.

14 Şi am vĕzut, şi iată, pe muntele Sionului, şi cu elŭ o sută
patru-deci şi patru de miĭ, având scrise pe
fruntile lorŭ numele Tatălui lorŭ scrise pe fruntile lorŭ.
2 Şi am auzit vóce din ceriŭ, ca vóce
de ape multe, şi ca vóce de tunete mari;
şi am auzit vóce de citaréţi citindŭ cu
citarele lorŭ: 3 Şi cântaŭ o cântare nouă
înaintea tronului şi înaintea celorŭ patru
fiinţe şi a bătrânilorŭ: şi nimenea nu putea
învăţa cântarea, de cât numaĭ cei o
sută patru-deci şi patru de miĭ, cei răs-
cumpăraţi de pe pământ.
4 Aceştia sunt cei ce nu s'aŭ întinat cu
femeĭ, căci sunt fecioriĭ. Aceştia sunt cei
ce urmézĕ Mielului ori-unde merge. Aceştia
sunt cei răscumpăraţi din omeniĭ, primiţiele
lui Dumnezeŭ şi ale Mielului. 5 Şi în gura
lorŭ nu s'a aflat vicleşug: căci sunt ne-
vinovaţi înaintea tronului lui Dumnezeŭ.

Cele şepte cete de păgîni.—Pentru necredincioşi.

6 Şi am vĕzut altă îngerŭ zburându
în mijlocul cerului, având evanghelia e-
ternă să vestéscă celorŭ ce locuesc pe
pământ, şi la tótă naţiunea, şi seminţia,
şi limba, şi poporul. 7 Dicându cu vóce
tare: Temeţi-vĕ de Dumnezeŭ, şi daţi-i măre-
ţie; căci óra judecăţeĭ lui a venit: şi vĕ
închinaţi celui ce a făcut cerul şi pă-
mântul, marea şi izvóele apelorŭ.

666

8 Şi cel'a alt'a îngerŭ, dîcêndŭ: *A cădêndŭ, a cădŭtŭ Babilonea cê mare! şi
s'a făcutŭ locuinţă de demoni, şi închisore tuturor spiritelor necurate, şi închisore tuturor
păsărilor necurate şi urîte.
3 Şi din vinul mîniei curviei ei, au băutŭ toate neamurile, şi
împăraţii pămîntului au curvit cu ea, şi negustorii pămîntului s'au îmbogăţitŭ din
bogăţia desfătărilor ei.
4 Şi am auditŭ alt'a glas din cer, dîcêndŭ: Ieşiţi din ea, poporule
mieu, ca să nu fiţi părtaşi la păcatele ei, şi să nu luaţi din plăgile ei;
5 Căci păcatele ei s'au lipitŭ pînă la cer, şi Dumnedeŭ Şi-a adusŭ
aminte de nedreptăţile ei.
6 Daţi-i cum şi ea v'a datŭ, şi întorceţi-i îndoit după faptele ei;
în paharul în care v'a turnatŭ, turnaţi-i îndoit.
7 Cît s'a slăvitŭ pe sine şi a trăitŭ în desfătări, atîta daţi-i
chin şi jale; căci în inima sa zice: Şed ca o împărăteasă, şi nu sînt
văduvă, şi jale nu voiu vedea în veci.
8 Pentru aceea într'o singură zi vor veni şi ei peste dînsa
nenorocirile: moartea, jalea şi foamea, şi va fi arsă cu foc; căci tare este Domnul Dumnedeŭ
care a judecatŭ pe dînsa.
9 Şi vor plînge şi se vor boci pentru dînsa împăraţii pămîntului,
cari au curvit şi s'au desfătatŭ cu ea, cînd vor vedea fumul arderii ei de foc,
10 Stînd departe de frica chinurilor ei, şi zicînd: Vai, vai de
cetatea cea mare, Babilonea, cetatea cea tare! căci într'o singură oră a venit judecata ta!
11 Şi negustorii pămîntului plîng şi se boesc pentru dînsa, căci
nimeni nu le mai cumpără marfa lor:
12 Marfa de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de
in subţire, de purpură, de mătasă şi de stofă roşie; tot lemnul de thuia şi tot felul de
vase de fildeş, tot felul de vase de lemn scump, de aramă, de fier şi de marmură;
13 Şi scorţişoară şi mirodenie, şi tămîie, şi mir, şi smirnă, şi
cădelniţă, şi vin, şi untdelemn, şi floare de făină, şi grîu, şi vite, şi oi, şi cai, şi
trăsuri, şi robi, şi suflete de oameni.
14 Şi poamele pe cari le poftea sufletul tău s'au depărtatŭ de
tine, şi toate cele grase şi strălucite s'au pierdutŭ de la tine, şi nu le vei mai găsi
niciodată.
15 Negustorii aceştia, cari s'au îmbogăţitŭ din marfa aceasta,
vor sta departe de frica chinurilor ei, plîngînd şi bocindu-se,
16 Şi zicînd: Vai, vai de cetatea cea mare, care era îmbrăcată în
in subţire, în purpură şi în stofă roşie, şi era împodobită cu aur, cu pietre scumpe şi cu
mărgăritare,
17 Căci într'o singură oră s'a pustiitŭ atîta bogăţie! Şi toţi
cîrmacii, şi toţi cei ce merg cu corăbiile pe mare, şi corăbierii, şi toţi cei ce lucrează
pe mare, au stătutŭ departe,
18 Şi strigînd cînd au văzut fumul arderii ei, au zis: Care cetate
este asemenea cetăţii celei mari?
19 Şi şi-au aruncat ţărînă pe capetele lor, şi strigînd plîngeau şi
se bocea, zicînd: Vai, vai de cetatea cea mare, în care s'au îmbogăţitŭ toţi cei ce aveau
corăbii pe mare din bogăţia ei! căci într'o singură oră a fostŭ pustiită!
20 Bucură-te de dînsa, cerule, şi voi, sfinţilor, şi apostolilor, şi
proorocilor, căci Dumnedeŭ v'a judecatŭ pentru dînsa!
21 Şi un înger tare a ridicatŭ o piatră ca o mare de moară, şi a
aruncat'o în mare, dîcêndŭ: Aşa cu zgomot va fi aruncată Babilonea, cetatea cea mare,
şi nu se va mai găsi niciodată.
22 Şi glasul celor ce cîntă din alăute, şi al muzicanţilor, şi al
celor ce cîntă din fluer şi din trîmbiţă, nu se va mai auzi în tine niciodată; şi nici un
meşteşugar, de orice meşteşug ar fi, nu se va mai găsi în tine niciodată; şi zgomotul
morii nu se va mai auzi în tine niciodată;
23 Şi lumina candelei nu va mai luci în tine niciodată; şi glasul
mirelui şi al miresei nu se va mai auzi în tine niciodată; căci negustorii tăi erau
mărimile pămîntului, căci toate neamurile s'au înşelatŭ cu vrăjile tale,
24 Şi în ea s'a găsitŭ sîngele proorocilor şi al sfinţilor, şi al
tuturor celor junghiaţi pe pămînt.

Cele şapte cupe de plăgi cuprinse în cea de a şaptea trîmbiţă.

19 Şi după aceste am auzit ca un glas mare de mulţime multă în cer, dîcêndŭ:
Aliluia! Mîntuirea, şi slava, şi puterea sînt ale Dumnedeului nostru!
2 Căci judecăţile Lui sînt adevărate şi drepte; căci a judecatŭ pe
curva cea mare, care a stricatŭ pămîntul cu curvia ei, şi a răzbunatŭ sîngele robilor Săi
din mîna ei.
3 Şi a doua oară au zis: Aliluia! Şi fumul ei se suie în vecii
vecilor.
4 Şi cei douăzeci şi patru bătrîni şi cele patru fiinţe vii au
căzutŭ şi s'au închinatŭ lui Dumnedeŭ, Cel ce şade pe scaun, zicînd: Amin! Aliluia!
5 Şi un glas a ieşitŭ din scaun, zicînd: Lăudaţi pe Dumnedeul
nostru, toţi robii Lui, şi cei ce vă temeţi de El, mici şi mari!
6 Şi am auzit ca un glas de mulţime multă, ca un vuet de ape
multe, şi ca un vuet de tunete puternice, zicînd: Aliluia! Căci a început să
împărăţească Domnul Dumnedeŭ Atotţiitorul!
7 Să ne bucurăm şi să ne veselim, şi să dăm slavă Lui! Căci a
venit nunta Mielului, şi mireasa Lui s'a gătitŭ.
8 Şi i s'a datŭ să se îmbrace în in subţire, curat şi strălucitor;
căci inul subţire sînt faptele drepte ale sfinţilor.
9 Şi îngerul a zis către mine: Scrie: Fericiţi sînt cei chemaţi la
cina nunţii Mielului! Şi mi-a zis: Acestea sînt cuvintele adevărate ale lui Dumnedeŭ.
10 Şi m'am aruncat înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui.
Dar el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Sînt slujitor împreună cu tine şi cu fraţii tăi
cari au mărturia lui Isus. Închină-te lui Dumnedeŭ! Căci mărturia lui Isus este duhul
proorociei.
11 Şi am văzut cerul deschis, şi iată un cal alb. Şi Cel ce şedea
pe el se numeşte: Credincios şi Adevărat, şi judecă şi face război cu dreptate.
12 Ochii Lui erau ca o flacără de foc, şi pe capul Lui erau multe
cununi împărăteşti. Şi avea un nume scris pe El, pe care nimeni nu-l cunoaşte decît
El Însuşi.
13 Şi era îmbrăcat cu o haină muiată în sînge, şi Numele Lui se
numeşte: Cuvîntul lui Dumnedeŭ.
14 Şi oştirile din cer, îmbrăcate în in subţire, alb şi curat, Îl
urmau călări pe cai albi.
15 Şi din gura Lui ieşea o sabie ascuţită, ca să lovească cu ea
neamurile; şi le va paşte cu toiag de fier; şi El va călca în teascul vinului mîniei şi
al urgiei lui Dumnedeŭ Atotţiitorul.
16 Şi pe haina Lui şi pe coapsa Lui avea scris Numele acesta:
Împărat al împăraţilor şi Domn al domnilor.
17 Şi am văzut pe un înger stînd în soare, şi a strigat cu glas
tare, zicînd tuturor păsărilor cari zboară pe mijlocul cerului: Veniţi, adunaţi-vă la
ospăţul cel mare al lui Dumnedeŭ,
18 Ca să mîncaţi carnea împăraţilor, carnea căpeteniilor de oaste,
carnea celor tari, carnea cailor şi a celor ce şed pe ei, şi carnea tuturor, slobozi şi
robi, mici şi mari.
19 Şi am văzut fiara, şi pe împăraţii pămîntului şi oştirile lor
adunate ca să facă război cu Cel ce şedea pe cal şi cu oştirea Lui.
20 Şi fiara a fostŭ prinsă, şi împreună cu ea proorocul mincinos
care făcuse înaintea ei semnele cu cari înşelase pe cei ce luaseră semnul fiarei şi se
închinaseră icoanei ei. Amîndoi au fostŭ aruncaţi de viii în iazul de foc, care arde cu
pucioasă.
21 Şi ceilalţi au fostŭ omorîţi cu sabia care ieşea din gura Celui
ce şedea pe cal, sabie care era în mîna Lui; şi toate păsările s'au săturat de carnea lor.

Satana legat pentru o mie de ani.

20 Şi am văzut un înger pogorîndu-se din cer, care avea cheia adîncului şi un
lanţ mare în mînă.
2 Şi a prinsŭ pe balaurul, pe şarpele cel vechiu, care este
Diavolul şi Satana, şi l-a legatŭ pentru o mie de ani,
3 Şi l-a aruncatŭ în adînc, şi a închis şi a pecetluit peste el,
pentru ca să nu mai înşele neamurile, pînă ce se vor sfîrşi cei o mie de ani. După
aceea trebuie să fie dezlegat puţină vreme.
4 Şi am văzut nişte scaune, şi au şezutŭ pe ele cei cărora li s'a
dat judecata. Şi am văzut sufletele celor ce fuseseră junghiaţi pentru mărturia lui Isus
şi pentru cuvîntul lui Dumnedeŭ, şi care nu se închinaseră fiarei şi icoanei ei, şi nu
luaseră semnul ei pe frunte şi pe mînă. Ei au înviat şi au împărăţit cu Hristos o mie de
ani.
5 Ceilalţi morţi n'au înviat pînă ce nu s'au sfîrşit cei o mie de
ani. Aceasta este învierea dintîi.
6 Fericit şi sfînt este cel ce are parte de învierea dintîi! Peste
aceştia a doua moarte nu are stăpînire, ci ei vor fi preoţi ai lui Dumnedeŭ şi ai lui
Hristos, şi vor împărăţi cu El o mie de ani.

Ruinarea Babilonei. Pilduirea mersului pentru judecata lui Dumnedeŭ asupra ei.

7 Şi cînd s'au sfîrşit cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat din
închisoarea lui,
8 Şi va ieşi să înşele neamurile cari sînt la cele patru colţuri
ale pămîntului, pe Gog şi Magog, şi să-i strîngă la război: numărul lor este ca nisipul
mării.
9 Şi s'au suit pe întinsul pămîntului, şi au înconjurat
taberele sfinţilor şi cetatea iubită. Dar un foc a căzutŭ din cer şi i-a mistuitŭ.
10 Şi diavolul, care-i înşela, a fostŭ aruncat în iazul de foc şi de
pucioasă, unde sînt fiara şi proorocul mincinos; şi vor fi chinuiţi ziua şi noaptea în
vecii vecilor.
11 Şi am văzut un mare scaun de domnie alb, şi pe Cel ce şedea pe
el, dinaintea Căruia a fugit pămîntul şi cerul, şi nu s'a mai găsit pentru ele loc.
12 Şi am văzut pe cei morţi, mici şi mari, stînd înaintea scaunului
de domnie. Şi cărţile au fostŭ deschise. Şi o altă carte a fostŭ deschisă, care este cartea
vieţii. Şi morţii au fostŭ judecaţi după faptele lor, după cele scrise în cărţile acelea.
13 Şi marea a dat morţii cari erau în ea; şi moartea şi locuinţa
morţilor au dat morţii cari erau în ele. Şi fiecare a fostŭ judecat după faptele lui.
14 Şi moartea şi locuinţa morţilor au fostŭ aruncate în iazul de
foc. Iazul de foc este a doua moarte.
15 Şi oricine nu s'a găsit scris în cartea vieţii a fostŭ aruncat în
iazul de foc.

Ierusalimul cel nou.

21 Şi am văzut un cer nou şi un pămînt nou; căci cerul dintîi şi pămîntul dintîi
au trecut, şi marea nu mai este.
2 Şi am văzut cetatea sfîntă, Ierusalimul cel nou, pogorîndu-se
din cer de la Dumnedeŭ, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
3 Şi am auzit un glas tare din scaun, zicînd: Iată cortul lui
Dumnedeŭ cu oamenii! El va locui cu ei, şi ei vor fi poporul Lui, şi Dumnedeŭ Însuşi va
fi cu ei, Dumnedeul lor.
4 Şi va şterge orice lacrimă din ochii lor, şi moarte nu va mai
fi, nici jale, nici strigăt, nici durere nu va mai fi, căci lucrurile dintîi au trecut.
5 Şi Cel ce şedea pe scaun a zis: Iată, Eu fac toate lucrurile noi.
Şi mi-a zis: Scrie, căci cuvintele acestea sînt adevărate şi vrednice de crezut.
6 Şi mi-a zis: Gata s'au făcut! Eu sînt Alfa şi Omega, Începutul
şi Sfîrşitul. Celui ce va fi însetat Îi voiu da să bea fără plată din izvorul apei vieţii.
7 Cel ce va birui va moşteni toate acestea, şi Eu voiu fi
Dumnedeul lui, şi el va fi fiul Meu.
8 Dar celor fricoşi, necredincioşi, spurcaţi, ucigaşi, curvari,
vrăjitori, închinători la idoli şi tuturor mincinoşilor, partea lor va fi în iazul ce arde
cu foc şi cu pucioasă, care este a doua moarte.

Descrierea Ierusalimului celui nou.

9 Şi unul din cei şapte îngeri, cari aveau cele şapte potire pline
de cele şapte din urmă plăgi, a venit la mine, şi mi-a zis: Vino, să-ţi arăt mireasa,
femeia Mielului.
10 Şi m'a dus în Duh pe un munte mare şi înalt, şi mi-a arătat
cetatea sfîntă, Ierusalimul, care se pogoară din cer de la Dumnedeŭ,
11 Având slava lui Dumnedeŭ. Strălucirea ei era ca a unei pietre
foarte scumpe, ca o piatră de iaspis, limpede ca cristalul.
12 Avea un zid mare şi înalt, cu douăsprezece porţi, şi la porţi
douăsprezece îngeri, şi nume scrise pe ele, care sînt numele celor douăsprezece seminţii
ale fiilor lui Israel.
13 Spre răsărit erau trei porţi, spre miază-noapte trei porţi, spre
miază-zi trei porţi, şi spre apus trei porţi.
14 Şi zidul cetăţii avea douăsprezece temelii, şi pe ele erau
numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.
15 Şi cel ce vorbea cu mine avea ca măsură o trestie de aur, ca
să măsoare cetatea, porţile şi zidul ei.
16 Cetatea este aşezată în pătrat, şi lungimea ei este tot atît de
mare ca şi lăţimea. Şi a măsurat cetatea cu trestia, şi a găsit douăsprezece mii de stadii.
Lungimea, lăţimea şi înălţimea ei sînt egale.
17 Şi a măsurat zidul ei, şi a găsit o sută patruzeci şi patru de
coţi, măsură de om, adică a îngerului.
18 Şi zidul era zidit cu iaspis, iar cetatea era de aur curat,
asemenea sticlei curate.
19 Temeliile zidului cetăţii erau împodobite cu tot felul de
pietre scumpe. Prima temelie era iaspis, a doua safir, a treia calcedon, a patra
smaragd,
20 A cincea sardonix, a şasea sardiu, a şaptea hrisolit, a opta
beril, a noua topaz, a zecea crisopraz, a unsprezecea iacint, a douăsprezecea ametist.
21 Şi cele douăsprezece porţi erau douăsprezece mărgăritare;
fiecare poartă era dintr'o singură mărgăritar. Şi uliţa cetăţii era de aur curat, ca sticla
transparentă.
22 Şi templu n'am văzut în ea, căci Domnul Dumnedeŭ Atotţiitorul
este templul ei, şi Mielul.
23 Şi cetatea nu are trebuinţă nici de soare, nici de lună, ca să
strălucească în ea, căci slava lui Dumnedeŭ o luminează, şi Mielul este candela ei.
24 Şi neamurile vor umbla în lumina ei, şi împăraţii pămîntului
îşi vor aduce slava lor în ea.
25 Şi porţile ei nu se vor închide ziua, căci acolo nu va fi
noapte.
26 Şi vor aduce în ea slava şi cinstea neamurilor.
27 Şi nimic spurcat nu va intra în ea, nici cel ce face urîciune şi
minciună, ci numai cei scrişi în cartea vieţii a Mielului.

Descrierea raiului.

22 Şi mi-a arătat un rîu de apă a vieţii, limpede ca cristalul, care
ieşea din scaunul de domnie al lui Dumnedeŭ şi al Mielului.
2 În mijlocul uliţei cetăţii, şi de o parte şi de alta a rîului, era
pomul vieţii, care face roade de douăsprezece ori, dînd rod în fiecare lună; şi frunzele
pomului erau pentru vindecarea neamurilor.
3 Şi nimic blestemat nu va mai fi. Scaunul de domnie al lui
Dumnedeŭ şi al Mielului va fi în ea, şi robii Lui Îl vor sluji,
4 Şi vor vedea faţa Lui, şi Numele Lui va fi pe fruntea lor.
5 Şi noapte nu va mai fi, şi nu vor mai avea trebuinţă nici de
lumina candelei, nici de lumina soarelui, căci Domnul Dumnedeŭ va fi lumina lor, şi vor
împărăţi în vecii vecilor.

Încheiere.

6 Şi mi-a zis: Cuvintele acestea sînt adevărate şi vrednice de
crezut. Şi Domnul Dumnedeŭ al sfinţilor proorocilor a trimis pe îngerul Său să arate
robilor Săi cele ce trebuie să se întîmple curînd.
7 Şi iată, Eu vin curînd. Fericit este cel ce păzeşte cuvintele
proorociei cărţii acesteia.
8 Şi eu, Ioan, sînt cel ce am auzit şi am văzut aceste lucruri. Şi
după ce le-am auzit şi le-am văzut, m'am închinat înaintea picioarelor îngerului care-mi
arătase aceste lucruri, ca să mă închin.
9 Dar el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Sînt slujitor împreună
cu tine şi cu fraţii tăi proorocii şi cu cei ce păzesc cuvintele cărţii acesteia. Închină-te
lui Dumnedeŭ!
10 Şi mi-a zis: Să nu pecetluieşti cuvintele proorociei cărţii
acesteia, căci vremea este aproape.
11 Cel nedrept să facă în continuare nedreptate, cel spurcat să se
spurce în continuare, cel drept să facă în continuare dreptate, cel sfînt să se sfinţească
în continuare.
12 Iată, Eu vin curînd, şi plata Mea este cu Mine, ca să dau
fiecăruia după cum este lucrarea lui.
13 Eu sînt Alfa şi Omega, Cel dintîi şi Cel de pe urmă,
Începutul şi Sfîrşitul.
14 Fericiţi sînt cei ce-şi spală veşmintele, ca să aibă dreptul la
pomul vieţii, şi să intre prin porţi în cetate.
15 Afară sînt cîinii, vrăjitorii, curvarii, ucigaşii, închinătorii la
idoli şi tot cel ce iubeşte şi face minciună.
16 Eu, Iisus, am trimis pe îngerul Meu să vă mărturisească
acestea pentru Biserici. Eu sînt Odrasla şi Urmaşul lui David, Luceafărul cel strălucit
de dimineaţă.
17 Şi Duhul şi Mireasa zic: Vino! Şi cine aude să zică: Vino!
Şi cine este însetat să vină; cine voieşte să ia apa vieţii fără plată.
18 Eu mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei cărţii acesteia:
Dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnedeŭ va adăuga peste el plăgile scrise în cartea
aceasta;
19 Şi dacă va lua cineva ceva din cuvintele cărţii proorociei
acesteia, Dumnedeŭ îi va lua partea din pomul vieţii şi din cetatea sfîntă, despre cari
este scris în cartea aceasta.
20 Cel ce mărturiseşte aceste lucruri zice: Da, curînd vin! Amin!
Vino, Doamne Iisuse!
21 Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu toţi sfinţii!
Amin!

9 [a] Apoi eu m'am uitatu, eara ce vădu înse-
[b] Cele șepte capete sînt șepte munți, unde
10 șede femea preste ei; și sînt șepte regi;
cinci au căgutu, și unulu este, și celu-laltu
încă nu a venitu; și cîndu va veni, trebue
11 să rămîie puținu. Și fiera care era și nu
este, și ea este a opta, și este din cei șepte,
12 și merge în perire. [c] Și cele dece córne, cari
le-ai vădutu, sînt dece regi, cari încă nu au primitu îm-
părăția; ci primescu putere ca unsu regi
13 odată cu fiera. Aceștia au unu gîndu și
14 dau puterea și tăria loru fierei. [d] Aceștia voru
face resbelu cu Mielulu, și Mielulu îi va
birunge, [e] căci elu este Domnulu domniloru,
și regele regiloru; [f] și cei ce sînt cu elu sînt
chiemați și aleși și credincioși.

15 Și mi-a disu: [g] Apele, cari le-ai vădutu
unde șede curvarulu, sînt popóre și gloate,
16 seminți și limbi. Și cele dece córne,
cari le-ai vădutu la fiera, [h] acestea voru ură
pre curvariu, și o voru face pustiită și
[i] goală, și voru mînca carnea ei, și o voru
17 arde cu focu. [k] Căci Dumnedieu a pusu în
inimele loru ca să facă voia lui, și să fie de
unu gîndu, și să dea împărăția loru fierei,
[l] pînă ce se voru împlini cuvintele lui Dum-
nedieu.

18 Și cerculu pre care l-ai vădutu, este cetatea
cea mare, [m] care domnesce preste re-
gii pămîntului.

Arătarea judecății. — Plîngerea celoru ce au pe
urmărit.

18 Și [a] după aceste eu vădutu altu îngeru
pogorîndu-se din cerîu, care avea pu-
tere mare; [b] și pămîntulu s'a luminatu de
2 eterea lui. Și a strigatu în tăriu cu voce
mare, dicîndu: [c] A căzutu, a căzutu Babi-
lonulu celu mare, și s'a făcutu locuță de-
monilor, și pradă a tutu spiritului necuratu,
și [d] pradă a tutu pasăre necurată și urîcîosă.
3 Căci tóte națiunile [e] au bîutu din vinulu mâ-
niei desfrînărei ei, și regii pămîntului au
[f] curvitu cu ea, și negustorii pămîntului s'au îmbogățitu prin abundanța
desfătărilor ei.

4 Și eu am auditu altă voce din cerîu, și
diceă: [g] Eșiți din mijlocul ei, poporulu meu, ca
nu, luîndu parte la păcatele ei, să luați
5 parte în plăgile ei. [h] Căci păcatele ei au
ajunsu pînă la cerîu, și [i] Dumnedieu și-a a-
dusu aminte de nedreptățile ei. 6 [k] Resplă-
tiți-i, precumu și ea v'a resplătitu vouă, și-i
întorceți îndoitu după faptele ei; [l] în pa-
harulu carele l'a turnatu, turnați-i îndoitu.
7 [m] Pe cîtă s'a mărită pre sine, și a trăi-
tu, pe atîta dați-i chinu și strîmtorare;
căci ea dice în inimea sa: Șed ca o împă-
rătésă, și nu sînt văduvă, și lăcrămi nu voiu
vedé. 8 Pentru aceea [n] în o și voru veni
plăgile ei: mórte și lăcrămi și fómete; și
[o] va fi arsă cu focu; căci tare este Domnulu
Dumnedieu, care o judecă.

9 Și [p] regii pămîntului, cari cu ea curvariu
și s'au desfătatu cu ea, [q] o voru
plînge și o voru tîngui, [r] cîndu voru vedé
fumulu arderei ei. 10 Stînși departe pentru
frica muncei ei, voru dice: [s] Vai, vai ce-
tății celei mari, Babilonului, cetății celei
tari! Căci într'o óră a venitu judecata ta.

11 Și [t] negustorii pămîntului voru plînge, și
o voru [u] nu cineva nu mai cum-
pără marfa loru: 12 [v] Marfa de aură și de
argintu, de peteă scumpă și de mărgăritare, de
in subțiru și de purpură, de mătasă și de roșu; și tot lemnulu de tuia, și
tóte vasele de fildeșu și tóte vasele de
lemnu scumpu, și de arămă, și de fieru, și de marmură; 13 și cenușăriță, și parfumu, și
tămîiare, și miru, și vinu, și oleiu, și făina
de grîu, și vite, și oi, și cai, și care, și
sclavi, și suflete de omeni. 14 [w] Și fructele cari
le poftesce sufletulu tău, s'au dusu de la
tine, și tóte cele grase și strălucite s'au
dusu de la tine, și nu le voi mai afla.

15 Negustorii de aceste, cari s'au îmbo-
gățitu de la ea, voru sta departe pentru
frica chinului ei, plîngîndu și tînguindu-
se, și dicîndu: [x] Vai, vai de cetatea
cea mare! [y] cea îmbrăcată cu in subțire
și cu purpură și cu roșu, și împodobită
cu aură și cu peteă scumpă și cu mărgă-
ritare; 17 [z] Căci într'o óră s'a pustiitu atîta
bogăție!

[a] Și totu cărmaciulu, și tóta tóta cea
care corăbii, și corăbieri, și cîți cîștigă
pe mare, au stătutu de departe 18 și strî-
gă, vădindu fumulu arderei ei, dicîndu:
[b] Cine era asemenea cu cetatea cea mare?
19 Și și-au aruncatu țerîna pe capetele loru, și
strigau, plîngîndu și tînguindu-se, dicîndu:

[c] Vai, vai de cetatea cea mare, în care s'au
îmbogățitu toți cei ce au corăbii în mare
din averea ei! [d] căci într'o óră s'a pustiitu!
20 [e] Cerule, veselește-te de ea, și voi sfinți
apostoli și proroci; căci [f] v'a resbunatu pre
voi Dumnedieu, despre d'însa.

21 Și unu [g] îngeru tare a ridicatu o pétră
mare ca de móră, și a aruncat'o în mare,
dicîndu: [h] Așa de cu furiă se va trînti
Babilonulu, cetatea cea mare; [i] nu se va
22 mai afla. [k] Și vocea cîtariștilor, și a cân-
tăreților, a fluieraților și a trîmițătorilor
nu se va mai audi în tine; și nici unu
meșteșugu de cu-care meșteșugu nu se va
mai afla în tine; și sunetu de móră nu se va
23 mai audi în tine; [l] și lumina de lumînare
nu se va mai vedé în tine; [m] și voce de mire
și de mireșe nu se va mai audi în tine;
[n] negustorii tei erau cei mai mari ai pă-
mîntului; [o] căci cu fermecătoriile tale s'au
înșelatu toate națiunile.

24 Și [p] în ea s'a aflatu sîngele de profeți,
și de sfinți, și de toți [q] cei uciși pe pămîntu.

Nuntirea Mielului. Sosirea și slăvirea lui.

19 DUPĂ aceste [a] am auditu o voce tare
de gloată multă în cerîu, dicîndu:
Alleluia!
[b] Mîntuirea și mărirea și puterea
și Domnulu Dumnedieu nostru;
2 Că [c] adevărate și drepte sînt judecățile lui.
Căci a judecatu pre curvariulu cel mare,
[d] carele stricase pămîntulu cu desfrînarea sa,
[e] și a răsbunatu sîngele robilor săi din mîna
3 lui. Și a dîsu doă au dîsu: Alleluia! —
Și [f] fumulu ei se suie în secule veciloru.
4 [g] Și cei douăzeci și patru bătrîni, și cei
patru fețe sînt prosternați, și s'au
închinatu lui Dumnedieu celui ce șede pe
tronu, dicîndu: Amin, Alleluia!
5 Și vóce a eșitu de la tronu, dicîndu:
[h] Lăudați pre Dumnedieu nostru, toți servii
lui, și cei ce vă temeți de d'însulu, [i] și cei
mici și cei mari.
6 [k] Și am auditu ca o voce de gloată multă,
și ca o vóce de ape multe, și ca o vóce
de tunete tari, dicîndu:
Alleluia!
[l] Căci [m] Domnulu, Dumnedieu Atotu-puternicul
au luatu rega. —

Și să ne bucurămu, și să ne veselimu, și să-i
dămu onóre;
Căci a venitu nunta Mielului,
și femea lui s'a gătitu.
8 Și i s'a dătu să se îmbrace cu in
subțire, curatu și strălucitu, [n] căci inulu este
dreptățile sfinților.
9 Și mi dîse: Scrie: [o] Fericiți sînt cei
chiemați la cina nunții Mielului. Și-mi
dîse: [p] Aceste sînt cuvintele adevărate ale lui
Dumnedieu. — 10

Și [q] m'am prosternatu înaintea picioreloru lui, ca să mă închinu lui. Și-mi dîse:
[r] Ferește-te de a face aceea: conservul tău
sînt, și ai frații tei, [s] cari au mărturia lui
Isusu; închină-te lui Dumnedieu, căci măr-
turia lui Isusu este spiritulu profeției.

Războiul cel din urmă. Judecata. Fericirea celoru ce au parte la învierea dintîi.

11 [t] Și am vădutu cerulu deschisu, și iată
[u] unu calu albu, și celu ce-lu ședea pe elu se
chiamă [v] Credinciosu și Adevěratu, și în drep-
tate judecă și face resbelu. 12 [w] Ochii lui sînt
ca para focului, [x] și pe capulu lui sînt dia-
deme multe; [y] și avea nume scrisu, care ni-
menea nu-lu scie, decîtu numai elu singuru.
13 [z] Și era îmbrăcatu în vestimîntu îmbibatu în
sînge; și se chiamă numele lui: [a] Cuvîntulu
lui Dumnedieu.
14 [b] Și oștile cerului urmau după elu pe cai
albi, [c] îmbrăcați în in subțire, alb și curatu.
15 Și [d] din gura lui eșe sabie ascuțită, ca
cu d'însa să lovéscă neamurile, și [e] el le va
paște cu toiegu de fieru; și [f] elu calcă tes-
cuiu mîniei înfocate a mîniei lui Dumne-
dieu Atotu-puternicul. 16 Și-și [g] are pe
vestmîntu și pe șoldu o față scrisă:
[h] Regele regilor, și Domnulu domniloru.
17 Și am vădutu pre unu îngeru stînd
în óre; și a strigatu cu vóce tare, di-
cîndu [i] tuturoru păsărilor ce zboră în mijlo-
cerîulu cerului: Veniți și vă adunați la
cina marelui Dumnedieu, 18 [k] Ca să mîncați
carnea de regi, și carnea de căpitenii, și
carnea de voinici, și carnea de cai și a celoru
ce ședu pe ei, și carnea tuturoru
oameni liberi, și celoru serbi, atît celoru mici
și mari.

19 a Şi amŭ vĕdĭtŭ pre fiarĕ, şi pre regiĭ pămîntulŭi, şi ostile lorŭ adunate, ca să facă resbelŭ cu celŭ ce şĕdea pe calŭ şi cu ostea lui.
20 a Şi s'a prinsŭ fiarа, şi cu ĕlŭ prorocŭlŭ celŭ făcătorŭ de minuni, cari a făcutŭ semnele înaintea ei, cu cari a amăgitŭ pre cei ce aŭ luatŭ semnulŭ fiarei a şi s'a închinatŭ icónei ei. b Acestĭa amîndoĭ s'aŭ aruncatŭ viĭ în lacŭlŭ de focŭ, c care arde cu pucĭoĭ;
21 şi cei-l-alţĭ a'aŭ fostŭ ucişĭ cu sabia celuĭ ce şedea pe calŭ, carea eşia din gura lui; şi tŏţĭ păsările s'aŭ săturatŭ din trupurile lorŭ.

Înfrângerea şi dezarmarea lui Christos — Satana legatŭ; învierea cea d'întîĭ şi mileniulŭ.

20 Şi amŭ vĕdĭtŭ îngerŭ pogorîndu-se din cerŭ, a având cheia adînciului şi lanţŭ mare în mîna lui. 2 Şi o prinsŭ pre b dracŏnŭ, pe şerpele celŭ vechiŭ, care este Diavolŭ şi Satana; şi l'a legatŭ o mie de 3 aniĭ; şi în băgatŭ în adîncŭ, şi l'a închisŭ, şi a sigilatŭ d'asupra lui, c ca să nu maĭ înşele pre naţiuniĭ, pînă se voru împlini o mie de aniĭ; şi după aceea trebue să se dezlege puţinŭ.
4 Şi amŭ văzutŭ a tronurĭ, şi aŭ şedutŭ pe ele; şi judecatŭ le s'a datŭ; şi amŭ văzutŭ a sufletele celoraĭ tăiaţĭ pentru mărturisirea lui Isusŭ şi pentru cuvîntulŭ lui Dumnedĕu, şi b cari aŭ s'aŭ închinatŭ fiĕreĭ, nicĭ imagineĭ ei, nicĭ aŭ luatŭ semnulŭ pe frunteа lorŭ şi pe mînа lorŭ; şi aŭ viĕţuitŭ, şi a'aŭ domnitŭ cu Christosŭ o mie 5 de aniĭ. Ceĭ-l-alţĭ morţĭ nu aŭ înviatŭ pînă nu s'a sfîrşitŭ mia de aniĭ. Acéstа este înviereа cea d'întîĭ.
6 Fericiţĭ şi sfinţĭ aŭ celŭ ce are parte în înviereа cea d'întîĭu; preste aceştiа a'aŭ nu are putere a moartea cea de a doua, ci voru fi a preoţĭ ai lui Dumnedĕu şi ai lui Christosŭ, şi voru domni cu ĕlŭ o mie de aniĭ.

Înfrângerea şi damnarea lui Christos — Satana învins; judecata cea de pe urmă, şi noue ceruri şi noŭ pămînturĭ.

7 Şi cîndŭ se voru fi împlinitŭ anіi mіe de aniĭ, a se va deslega Satana din închisoarea sa, 8 şi va eşi b să înşele naţiuniĭle ce sunt în cele patru părţĭ ale pămîntului; pre c Gogŭ şi pre Magogŭ, d ca să adune la resbelŭ; a căroraĭ numĕrŭ este ca nisipulŭ mărіі. 9 e Şi s'aŭ suiţĭ pe lărgіmeа pămîntului, şi aŭ înconjuratŭ tabĕra sfinţilorŭ, şi cetatea cea iubită; şi a'aŭ pogorîtŭ focŭ de la Dumnedĕu din cerŭ, şi i-a mistuitŭ. 10 f Şi diavolulŭ, celŭ ce i-a înşelatŭ, s'a aruncatŭ în lacŭlŭ celŭ de focŭ şi de pucĭoĭ, g unde se găsĕ fiĕreа şi proorocŭlŭ celŭ mincinosŭ; şi h se voru chinuі ziua şi nŏpteа în vecіiĭ vecіlorŭ.
11 Şi amŭ văzutŭ unŭ tronŭ albŭ mare, şi pre celŭ ce şedea pre elŭ, de a cărui faţă a fugitŭ pămîntulŭ şi cerulŭ. i şi locŭ nu s'a aflatŭ pentru d'înşiі. 12 Şi amŭ văzutŭ pre morţĭ, j pre ceĭ mіcĭ şi pre ceĭ mariĭ, stînd înaintea lui Dumnedĕu; k şi cărţĭ s'aŭ deschisŭ; şi l'alte carte s'a deschisŭ, carea este cartea vieţeĭ; şi ceĭ morţĭ s'aŭ judecatŭ din celе scrise în cărţĭle, m după faptele lorŭ. 13 Şi mareа a datŭ pre morţіi ceĭ dintr'însa; n şi morţea şi înfernulŭ aŭ datŭ pre morţіi ceĭ dintr'însele; o şi s'aŭ judecatŭ fiecare după faptele sale.
14 Şi p iadeа şi înfernulŭ s'aŭ aruncatŭ în lacŭlŭ celŭ de focŭ. q Acéstа este morteа cea de a doua. 15 Şi oricare nu s'a aflatŭ scrisŭ în cartea vieţeĭ r s'a aruncatŭ în lacŭlŭ celŭ de focŭ.

Descrierea cerului celui nou şi pămîntului celui nou; Ierusalimul cel nou, descrierea lui, proprietăţile lui şi poporul.

21 Şi s amŭ văzutŭ ceruri noŭ şi pămînturĭ noŭ; t căcĭ cerulŭ celŭ d'întîĭu şi pămîntulŭ celŭ d'întîĭu au trecutŭ; şi mareа nu maĭ este.
2 Eŭ u iarăşі amŭ văzutŭ cetatea cea sfîntă, Ierusalimulŭ celŭ nou, pogorîndu-se de la Dumnedĕu din cerŭ, v gătită ca o mireasă împodobіtă pentru bărbatulŭ ei. 3 Şi amŭ auzitŭ vocе tare din cerŭ, zicîndu: Iată w cortulŭ lui Dumnedĕu cu oamenіi şi va locui cu eі, şi eі voru fi poporіі lui; şi însuşі Dumnedĕu va fi cu eі, şi se x Dumnedĕul lorŭ. 4 y Şi va şterge Dumnedĕu orі şi lacrămă din ochіі lorі; şi nu va maĭ fi morte, z nicĭ plîngere, nicĭ strigare, nicĭ durere nu va maĭ fi; căcĭ celе d'întîĭu aŭ trecutŭ.
5 Şi celŭ ce şedea pe tronŭ zicea: a Iată 6 toate le facŭ nоue.

a Apoc. 16. 14. b Apoc. 17. 12, 14. c Apoc. 19. 19. d Apoc. 20. 8. e Apoc. 19. 21. f Apoc. 19. 20. g Apoc. 14. 10. h Apoc. 14. 11. i Apoc. 6. 14. j Apoc. 11. 18. k Dan. 7. 10. l Apoc. 3. 5. m Apoc. 20. 12. n Apoc. 1. 18. o Apoc. 2. 23. p Apoc. 6. 8. q Apoc. 19. 20. r Apoc. 13. 8. s Isa. 65. 17. t Apoc. 20. 11. u Apoc. 7. 9. v Apoc. 3. 12. w Ezec. 37. 27. x Apoc. 17. 14. y Isa. 25. 8. z Apoc. 7. 16. a Apoc. 1. 8.

6 Şi mі-a disŭ: Scrie: căcĭ a acestе cuvіnte sunt adevărate şi credincіoase.
8 Şi mі-a disŭ: b Eu sunt. c Eŭ sunt Alfa şi Omegă, începutulŭ şi sfîrşitulŭ. d Eŭ voіu da celuі însetatŭ din izvorulŭ apeі vieţіі în 7 daru. Celŭ ce învinge va moşteni tоte; şi e voіu fi Dumnedĕu, şi elŭ mі va fi fiŭ.
8 f Fără celorŭ fricoşі şi necredincіoşі şi spurcaţі şi uciga şі, şi desfrînaţі, şi fermecătorі, şi idolatrі, şi tuturorŭ celorŭ mincinoşі, partea lorŭ va fi în g lacŭlŭ ce arde cu focŭ şi cu pucĭoĭ; acéstа este morteа cea de a doua!
9 Şi a venitŭ cătră mine unulŭ din h cei şepte îngerі, cari aveaŭ cele şepte vasе, pline de cele şepte plăgі cele maĭ de pe urmă, şi a vorbitŭ cu mine, zicîndu: Vino aіcі arătă-mі mireasa, i mireasa Mieluluі.
10 Şi mă duse k în spiritŭ într'unŭ mare mare şi înaltŭ, şi mі-a arătatŭ cetatea cea mare, Ierusalimulŭ celŭ sfîntŭ, pogorîndu-se 11 din cerŭ de la Dumnedĕu, l având mărіreа lui Dumnedĕu; şi luminătorіulŭ ei era asemenea cu o pіatră prea scumpă, ca pіatra 12 iaspіs, limpede ca cristalulŭ, şi avea zidŭ mare şi înaltŭ, de care erau m douăsprezece porţі, şi la porţі, dоuă sprezece îngerі, şi numі scrіse d'asupra, carі sunt aі celorŭ dоuă-spre-dece semnіі aі fііlorŭ lui 13 Israіlŭ. n Despre resărіtŭ, trеі porţі; despre miadă-nоptе, trеі porţі; despre miadă-di, trеі 14 porţі; şi despre apusŭ, trеі porţі. Şi zidulŭ cetăţіі avea dоuă-spre-dece temelіі, şi o în'trînsele numіle celorŭ dоuă-spre-dece apostolі aі Mіeluluі.
15 Şi celŭ ce vorbіa cu mіne o avea trestіe de aurŭ, ca măsură cetatea şi porţіle sale 16 şi zidulŭ seŭ. Şi cetatea era pătrată; lungіmea ei este atîtă cît şi lăţіmea; şi a măsurată cetatea cu trestіa ce la dădŭ spre-zece mіі de stadіі. Lungіmea şi lăţіmea şi înălţіmea ei sunt egalе. 17 Şi a măsurată zidulŭ seŭ de o sută patru-decі şi patru de coţі, după măsura omuluі, adіcă o îngerulŭi.
18 Şi zidulŭ era zіdіtŭ de iaspіs; şi cetatea era de aurŭ curatŭ, asemenea sticluі curatŭ. 19 Şi temelіile zіdіuluі cetăţіі erau împodobіte cu totă felіulă de pіetre scumpe: Temelіa cea d'întîіu, iaspіs; a dоua, safіr; a treіa, halcedon; a patra, 20 smaragdŭ; A cincea, sardonіcŭ; a şeasa sardіoŭ; a şaptea, crisolіtŭ; a optа berilŭ; a nоuа, topazŭ; a dоuă-spre-decea crisoprasŭ; a unŭ-spre-decea, iacіntŭ; a dоuă-spre-decі, ametistŭ. 21 Şi celе dоuă-spre-dece porţі, dоuă-spre-dece mărgăritare, fіe-carе pіetră era dintr'una mărgăritară, o şi ulіţa cetăţіі curată, ca sticla cea străvedіtă.
22 p Şi templu nu amŭ văzutŭ într'însa, căcĭ Domnulŭ Dumnedĕu Atotŭ-puternіculŭ şi Mіeluluі sunt templulŭ seu. 23 Şi cetatea nu are trebuіnţă de sоre nіcі de lună, să luminеze în ea; căcĭ mărіreа lui Dumnedĕu o luminеză, şi Mіeluluі e lumînărіrea ei.
24 q Şi neamurіle celorŭ ce se mîntuіescŭ voru umbla în lumіna ei, şi regіі pămîntuluі dоuă mărіreа şi cіnstea lorŭ într'însa. 25 r Şi porţіle ei nu se voru închіde ziua, s şi nŏpteа nu va fi acolo. 26 t Şi voru aduce mărіreа şi cіnstea neamurіlorŭ într'însa. 27 u Şi nu va intra într'însa nіcі o cosă spurcată şi faptă urîcіune şi mincіună; ci numaі cеі scrіşі în v cartea vіeţeі Mіeluluі.

22 Şi mі-a arătatŭ w un îngerŭ alŭ apeі vіeţeі, luminosŭ ca cristalulŭ, eşіndŭ din tronulŭ lui Dumnedĕu şi aluŭ Mіeluluі. 2 x În mіjlocіulŭ ulіţeі sale, şi de o parte şi de alta a rîuluі, era y arborele vіeţeі, producîndŭ dоuă-spre-dece fălcі de fructe, dându-şі fіecăruіa lunа în lo-carе lună; şi frunzele arboreluі crau z spre vіndecarea neamurіlorŭ.
3 Şi a nu va fі nіcі unŭ blestemŭ acolo, a'orі tronulŭ lui Dumnedĕu şi aluŭ Mіeluluі voru fі într'însa; şi servіі lui b voru servі; 4 şi c voru vedă faţa lui; d şi numele lui va fі pe frunţіle lorі. 5 e Şi nоpte nu va fі acolo, şi nu aŭ trebuіnţă de flăcă nіcі de lumіna sоreluі; căcĭ f Domnulŭ Dumnedĕu îі luminеză; g şi voru domnі în secіlіі secolіlorі.

Încheierea, dovedirea şi făgăduirea cărţei acesteia.

6 Şi mі-a disŭ: h Acestе cuvіnte sunt credincіoase şi adevărate; şi Domnulŭ Dumnedĕulŭ sfînţіlorŭ profeţіlorŭ, i a trіmesŭ pe îngerulŭ seŭ, să arate servіtorіlorŭ seі celе ce trebue să se întîmple curînd. 7 k Iată, vіu dоmnulŭ; l fericitŭ este celŭ ce păzеşte cuvîntele profeţіeі din acéstă carte.
8 Şi eŭ Ioanŭ sunt celŭ ce auzіamŭ şi văzuі aceste; şi audіndu şi văzîndu, m am căzutŭ prosternatŭ să mă închіnŭ înaіntea

a Apoc. 3. 8. b Cap. 1. 17. c Cap. 21. 6. d Isa. 55. 1. e Ezec. 37. 27. f Cap. 21. 27. g Isa. 60. 11. h Cap. 19. 9. i Cap. 1. 1. j Cap. 20. 12. k Cap. 20. 15. l Cap. 20. 14. m Cap. 19. 10. n Cap. 21. 9. o Cap. 21. 12. p Cap. 21. 22. q Cap. 21. 24. r Isa. 60. 11. s Zah. 14. 7. t Cap. 21. 26. u Cap. 21. 27. v Cap. 20. 12. w Cap. 21. 6. x Ezec. 47. 1. y Gen. 2. 9. z Ezec. 47. 12. a Cap. 3. 12. b Cap. 7. 15. c Cap. 20. 4. d Cap. 3. 12. e Dan. 7. 18. f Isa. 60. 19. g Dan. 7. 18. h Cap. 19. 9. i Cap. 1. 1. j Cap. 3. 11. k Cap. 1. 3. l Cap. 22. 7. m Cap. 19. 10.

șediertură îngerului, care-mi arăta aceste. Atunci mi-a disu: Ferește-te de a face aceste: căci eu sînt consocrulu ce tie și cu frații tei profeți, și cu cei ce păzesc cuvintele acestei cărți; închină-te lui Dumnedeu.

10 Și-mi disu: Să nu sigilezi cuvintele profeției acestei cărți; căci timpulu este 11 aprope. Celă ce este nedreptu, să mai fie nedreptu; și celă ce este spurcatu, să mai fie spurcatu; și celă cu este dreptu, să mai fie dreptu; și celă ce este sfîntu, să mai fie sfîntu.

12 Iată, sînt de grabă, și plata mea este cu mine, ca să dau fie-cărui dupe fapta lui.

13 Eu sînt Alfa și Omega, începutulu și sfîrșitulu, celu d'întîiu și celu de pe urmă.

14 Fericiți sînt cei ce facă cruntele lui, ca să aibă dreptu la arborele vieții, și să intre pe porți în cetate.

15 Căci afară sînt câinii, și fermecătorii, și desfrînații, și ucigașii, și închinătorii, și tótă celă ce iubesce și face minciună.

16 Eu Isusu amu trimisu pre îngerulu meu, ca să mărturisească vouă acestea în bisericî. Eu sînt rădăcina și semința lui Dauidu, steaua cea strălucitóre și de dimineță.

17 Și Spiritulu și mireasa dicu: Vino! Și celă ce aude să dică: Vino! Și celă însetatu să vină; și celă ce voiesce, să iee apa vieții în dară.

18 Căci mărturisescu la tótă celă ce audu cuvintele profeției acestei cărți: De va adăugă cineva la acestea, va adăugă Dumnedeu plăgile cele scrise în'acestă carte: 19 Și de va sterge cineva din cuvintele cărței acestei profeții, va sterge Dumnedeu partea lui din cartea vieții, și din cetatea cea sfîntă, și din cele scrise în'acestă.

20 Celă ce mărturisesce acestea, dice: De sigur viu curendu. Amin! Așa vino, Domne Isuse!

21 Charulu domnului nostru Isusu Christosă fie cu voi toți. Amin!

MAREA EGEEA
MARE A ADRIATICA
ADRIA
CRETA
MEDITERANA
Harta pentru explicarea
ISTORIEI ŞI EPISTOLELOR
APOSTOLILOR
Societatea Biblică pentru
Britania şi Străinătate

MARELE
MEDITERANA
ARABIA
MARELE
ROȘIE
Hartă în scopul exp
ISTORIEI TESTAMENTULUI VECHIU
TERILE CAPTIVITĂȚII (EBREIE)
Societatea biblică engleză și străină